

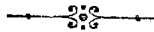
BIBLIA

ADICĂ

DUMNEZEEASCA SCRIPTURĂ

A

LEGII VECHI ȘI A CELEI NOUĂ

TIPĂRITĂ

IN ZILELE MAJESTĂȚEI SALE

CAROL I

REGELE ROMÂNIEI

IN AL 49 AN DE SLĂVITĂ DOMNIE

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

60. — Strada Principatele-Unitie — 60.

1914.

DUMNEZEEASCA SCRIPTURĂ

A

LEGII VECHI

—+—

FACEREA

—+—

CAP. 1.

Facerea lumii.

Intru început au făcut Dumnezeu cerul și pământul.

2. Și pământul eră nevăzut și netocmit și întunerec eră deasupra adâncului; și Duhul lui Dumnezeu se purtă pre deasupra apei.

3. Și au zis Dumnezeu: să se facă lumină și s'a făcut lumină.

4. Și au văzut Dumnezeu lumina că este bună; și au despărțit Dumnezeu între lumină și între întunerec.

5. Și au numit Dumnezeu lumina ziua și întunerecul-l-au numit noapte. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; zi una.

6. Și au zis Dumnezeu să se facă țările în mijlocul apei; și să fie despărțind apă de apă; și s'a făcut așa.

7. Și au făcut Dumnezeu țaria; și au despărțit Dumnezeu între apa,

care eră supt țările și între apa care eră deasupra țariei.

8. Și au numit Dumnezeu țaria cer; și au văzut Dumnezeu că este bine; și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a doua.

9. Și au zis Dumnezeu: să se adune apa cea de supt cer într'o adunare, și să se arate uscatul; și s'a făcut așa; și s'a adunat apa cea de supt cer întru adunările sale; și s'a arătat uscatul.

10. Și au numit Dumnezeu uscatul pământ și adunările apelor le-au numit mări; și au văzut Dumnezeu că este bine.

11. Și au zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânță după fel și după asemănare, și pom roditor, care să facă rod, căruia să fie sămânța lui într'însul după fel pre pământ; și s'a făcut așa.

12. Și a dat din sine pământul iarbă verde, care seamănă sămânță după fel și după asemănare; și pom

1. 1. Ioan 1, 1, 2; Ebr. 1, 10; Ps. 101, 26.
2. Ps. 32, 6. 3. 2 Cor. 4, 6; Ps. 32, 9.
4. Is. 45, 7. 5. Ps. 73, 17. 6. Ier. 10, 11, 12.
7. Ps. 135, 6; 103, 3; 143, 4.

8. Ier. 10, 12; 51, 16. 9. Iov 38, 8; Ps. 32, 7; 103, 10. 10. Ps. 88, 12. 11. Luc. 6, 44.

roditor, care face rod, a căruia sămânța lui este într'însul după fel pre pământ; și au văzut Dumnezeu că este bine.

13. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a treia.

14. Și au zis Dumnezeu: să se facă luminători întru tăria cerului, ca să lumineze pre pământ și să despartă între zi și între noapte. Și să fie spre semne și spre vremi și spre zile și spre ani.

15. Și să fie spre luminare întru tăria cerului, ca să lumineze pre pământ și s'a făcut așa.

16. Și au făcut Dumnezeu doi luminători mari: luminătorul cel mai mare spre stăpânirea zilei; iară luminătorul cel mai mic spre stăpânirea nopții și stelele.

17. Și i-au pus pre ei Dumnezeu întru tăria cerului, ca să lumineze pre pământ.

18. Și să stăpânească preste zi și preste noapte și să despartă între lumină și între întunec; și au văzut Dumnezeu că este bine.

19. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a patra.

20. Și au zis Dumnezeu: să scoată apele vieții cu suiele vii și pasări sburătoare pre pământ supț tăria cerului; și s'a făcut așa.

21. Și au făcut Dumnezeu chiții cei mari și tot sufletul vieților, ce se târăsc, care le-au scos apele după felul lor; și toată pasărea sburătoare după fel; și au văzut Dumnezeu că sunt bune.

22. Și le-au binecuvântat Dumnezeu, zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți apele mării, și cele sburătoare să se înmulțească pre pământ.

23. Și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață; ziua a cincea.

24. Și au zis Dumnezeu: să scoată pământul suflet viu după fel de cele cu patru picioare și de cele ce se târăsc și hiare pre pământ după fel; și s'a făcut așa.

25. Și au făcut Dumnezeu hiarele pământului după felul lor și dobitoacele după felul lor și toate cele ce se târăsc pre pământ după felul lor; și au văzut Dumnezeu că sunt bune.

26. Și au zis Dumnezeu: să facem om după chipul nostru și după asemănare; și să stăpânească peștii mării și pasările cerului și dobitoacele și tot pământul și toate vietățile cele ce se târăsc pre pământ.

27. Și au făcut Dumnezeu pre om, după chipul lui Dumnezeu l-au făcut pre dânsul, bărbat și femei i-au făcut pre ei.

28. Și i-au binecuvântat pre ei Dumnezeu zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; și-i stăpâniți pre el și stăpâniți peștii mării și pasările cerului și toate dobitoacele și tot pământul și toate vietățile, care se târăsc pre pământ.

29. Și au zis Dumnezeu: iată am dat vouă toată iarba, ce face sămânță de semănat, care este deasupra a tot pământul; și tot pomul, care are întru sine rod cu sămânță de semănat, va fi vouă de mâncare.

30. Și tuturilor hiarelor pământului și tuturilor pasărilor cerului și tuturilor vieților, ce se târăsc pre pământ, care au întru sine suflare de viață, și toată iarba verde de mâncare; și s'a făcut așa.

31. Și au văzut Dumnezeu toate câte au făcut și iată erau bune-forțe; și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a șasea.

14. Ps. 135, 6—9; 8, 4. 16. Ps. 135, 6—9; 8, 4. 18. Ps. 103, 20, 21. 21. Ps. 103, 26. 22. 8, 16; 9, 1; 35, 11.

26. 5, 1; 9, 6. 27. Col. 3, 10; Mat. 19, 4; Marc 10, 6. 28. 8, 16; 9, 2; 35, 11. 29. 9, 3. 31. Sirab 39, 21.

CAP. 2.

Sfințirea zilei a șaptea. Așezarea omului în Raiu. Căsătoria.

Și s'au săvârșit cerul și pământul și toată podoaba lor.

2. Și au săvârșit Dumnezeu în ziua a șasea lucrurile sale, care au făcut; și s'au odihnit în ziua a șaptea de toate lucrurile sale, care au făcut.

3. Și au binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și o au sfințit pre ea; că întru aceea s'au odihnit de toate lucrurile sale, care au început Dumnezeu a face.

4. Aceasta este cartea facerii cerului și a pământului, când și în care zi au făcut Domnul Dumnezeu cerul și pământul.

5. Și toată verdeața câmpului mai înainte de ce s'a făcut pre pământ și toată iarba țarinii mai înainte de ce a răsărit, că nu dedese Dumnezeu ploaie pre pământ și om nu eră, care să-l lucreze pre dânsul.

6. Și izvor ieșea din pământ și apă toată fața pământului.

7. Și au făcut Dumnezeu pre om, țărână luând din pământ și au suflat în fața lui suflare de vieață și s'a făcut omul cu suflet viu.

8. Și au sădit Dumnezeu Raiu în Edem către răsărit; și au pus acolo pre omul pre care l-au făcut.

9. Și au făcut Dumnezeu să răsărească încă din pământ tot pomul frumos la vedere și bun la mâncare; și pomul vieții în mijlocul Raiului și pomul științii binelui și al răului.

10. Și riu ieșea din Edem, ca să ude Raiul, care de acolo se împarte în patru râuri.

11. Numele unuia Fison: acesta încunjură tot pământul Evilatului; acolo este aur.

12. Și aurul pământului aceluia

este bun, și acolo este rubin și piatră verde.

13. Și numele râului celui de al doilea Gheon: acesta încunjură tot pământul Etiopiei.

14. Și riu cel de al treilea Tigru: acesta curge spre Asiria. Iară riu al patrulea Eufrat.

15. Și au luat Domnul Dumnezeu pre omul, pre carele l-au făcut și l-au pus în Raiul desfițării să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și au poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: din tot pomul, care este în Raiu să mănânce;

17. Iară din pomul științii binelui și al răului să nu măncași dintr'însul, că ori în ce zi veși mânca din el cu moarte veși muri.

18. Și au zis Domnul Dumnezeu: nu este bine să fie omul singur, să-i facem ajutor asemenea lui.

19. Și au făcut Dumnezeu încă din pământ toate hiarele țarinii și toate pasările cerului, și le-au adus la Adam să vadă, ce nume le va pune; și tot sufletul viu, cum l-a numit Adam, acesta este numele lui.

20. Și a pus Adam nume tuturilor dobitoacelor și tuturilor pasărilor cerului și tuturilor hiarelor pământului; iară lui Adam nu s'a aflat ajutor asemenea lui.

21. Și au pus Dumnezeu somn în Adam și a adormit; și au luat o coastă dintru ale lui și au plinit cu carne locul ei.

22. Și au făcut Dumnezeu coasta, care o au luat din Adam, muere, și o au adus pre ea la Adam.

23. Și a zis Adam: iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu, aceasta se va chema femeie, pentru că din bărbatul său s'a luat.

24. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se

va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup.

25. Și erau amândoi goli și Adam și femeia lui, și nu se rușinau.

CAP. 3.

*Căderea strămoșilor în păcat. Pedepsa.
Făgăduința Mesiei.*

Iară șarpele eră mai înțelept decât toate hiarele cele de pre pământ, care le-au făcut Domnul Dumnezeu; și a zis șarpele către femeie: ce este, că au zis Dumnezeu să nu mâncași din tot pomul Raiului?

2. Și a zis femeia către șarpe: din tot pomul care este în Raiu mâncăm.

3. Iară din rodul pomului, care este în mijlocul Raiului au zis Dumnezeu: să nu mâncași dintr'însul, nici să vă atingeși de dânsul, ca să nu muriți.

4. Și a zis șarpele către femeie: nu veși muri cu moarte.

5. Că știe Dumnezeu, că ori în ce zi veși mânca dintr'însul, se vor deschide ochii voștri și veși fi ca niște dumnezei cunoscând binele și răul.

6. Și a văzut femeia, că bun este pomul la mâncare și plăcut ochilor la vedere, și cum că frumos este a cunoaște; și luând din rodul lui a mâncat și a dat și bărbatului său și a mâncat cu dânsa.

7. Și li s'au deschis ochii amândurora și au cunoscut că erau goli; și au cusut frunze de smochin și ș'au făcut acoperemânturi împrejurul trupului.

8. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând prin Raiu după amieazăzi, și s'au ascuns Adam și femeia lui de către fața Domnului Dumnezeu între pomii Raiului.

9. Și au strigat Domnul Dumnezeu pre Adam și au zis lui: A-dame, unde ești?

10. Iar el a zis: glasul tău am auzit umblând prin Raiu și m'am temut, că gol sunt și m'am ascuns.

11. Și i-au zis Dumnezeu: cineți-a spus ție că ești gol? fără numai că ai mâncat din pomul, din carele ți-am poruncit numai dintru acesta să nu mânânci.

12. Și a zis Adam: muerea care mi-ai dat să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat.

13. Și au zis Domnul Dumnezeu muerii: de ce ai făcut aceasta? Și a zis muerea: șarpele m'a amăgit și am mâncat.

14. Și au zis Domnul Dumnezeu șarpelui: pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii tu din toate dobitoacele și din toate hiarele pământului; pre pieptul tău și pre pânțele te vei târî și pământul vei mânca în toate zilele vieții tale.

15. Vrajmășie voi pune între tine și între femeie și între sămânța ta și între sămânța ei; acela va păzi capul tău și tu vei păzi călcâiul lui.

16. Muerii au zis: înmulțind voi înmulți necazurile tale și suspinul tău, în dureri vei naște fii și spre bărbatul tău va fi înțoarcerea ta; și ei te va stăpâni.

17. Iară lui Adam au zis: pentru că ai ascultat glasul femeii tale și ai mâncat din pomul, din care ți-am poruncit ție, numai dintru acela să nu mânânci, și ai mâncat dintr'însul, blestemat să fie pământul întru lucrurile tale; întru necazuri vei mânca dintr'însul în toate zilele vieții tale.

18. Spini și pălămidă va răsări ție, și vei mânca iarba pământului.

19. Intru sudoarea feții tale vei

25. 3, 7.

3. 1. 2, 17, Apoc. 12, 9; 20, 2. 4. 2. Cor. 11, 3; Ioan 8, 44. 5. v. 22. 6. Iac. 1, 14; Timot. 2, 14. 7. 2, 25.

11. 2, 16, 17. 15. 1 Ioan 3, 8. 16. Efes. 5, 22, Tit. 2, 5. 19. 2 Tesal. 3, 10. Sirah 17, 1.

mâncă pâinea ta, până când te vei întoarce în pământ din care ești luat: că pământ ești și în pământ te vei întoarce.

20. Și a pus Adam numele femeii sale Eva, adică Vieață, pentru că ea este mamă tuturor celor vii.

21. Și au făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii lui îmbrăcăminte de piele și i-au îmbrăcat pre ei.

22. Și au zis Dumnezeu: iată Adam s'a făcut ca unul din noi cunoscând binele și răul! Și acum, ca nu cumva să-și finză mâna sa și să ia din pomul vieții și să mănânce și să trăiască în veci,

23. L-au scos pre el Domnul Dumnezeu din Raiul desfătării, ca să lucreze pământul din care s'a luat.

24. Și au scos Domnul Dumnezeu afară pre Adam și l-au pus pre el în preajma Raiului desfătării; și au pus Heruvimi și sabie de foc în-vârtoare, ca să păzească calea pomului vieții.

CAP. 4.

Cain și Avel. Urmașii lor.

Iar Adam a cunoscut pre Eva femeia sa, și zămislind ea a născut pre Cain, și a zis: dobândit-am om prin Dumnezeu.

2. Și a mai născut pre Avel fratele lui, și a fost Avel păstor de oi; iară Cain a fost lucrător de pământ.

3. Și a fost după câteva zile a adus Cain din rodirile pământului jertfă lui Dumnezeu.

4. Și a adus și Avel din cele întâi născute ale oilor sale și din grăsimea lor; și au căutat Dumnezeu spre Avel și spre darurile lui.

5. Iară spre Cain și spre jertfele

lui nu s'au uifat, și s'a întristat Cain foarte și s'a mâhnit fața lui.

6. Și au zis Domnul Dumnezeu lui Cain: de ce te-ai întristat și pentru ce s'a mâhnit fața ta?

7. De ai fi adus drept și ai fi împărțit drept, n'ai fi păcătuit. Taci, la fine se va întoarce și tu îl vei stăpâni pre acela.

8. Și a zis Cain către Avel fratele său: să ieșim la câmp; și a fost când erau ei în câmp, s'a sculat Cain asupra fratelui său Avel și l-a omorât pre el.

9. Și au zis Domnul Dumnezeu către Cain: unde este Avel fratele tău? Iar el a zis: nu știu; au doar păzitor sunt eu fratelui meu?

10. Și au zis Domnul: De ce ai făcut aceasta? Glasul sângelui fratelui tău strigă către mine din pământ.

11. Și acum blestemat să fii tu pre pământul, care a deschis gura sa să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

12. Când vei lucra pământul, nu va adaoge a da fie puterea sa; gemând și tremurând vei fi pre pământ.

13. Și a zis Cain către Domnul: mai mare este vina mea decât a mi se eră mie.

14. De mă scoți astăzi de pre fața pământului și dela fața ta mă voi ascunde; și voi fi gemând și tremurând pre pământ și va fi tot cel ce mă va afla, mă va omorî.

15. Și au zis lui Domnul Dumnezeu: nu așa; tot cel ce va omorî pre Cain, de șapte ori se va pedepsi, și au pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain, ca să nu-l omoare oricine îl va afla pre el.

16. Și a ieșit Cain dela fața lui Dumnezeu și a lăcuit în pământul Neid în preajma Edemului.

17. Și a cunoscut Cain pre femeea sa, și zămislind a născut pre Enoh; și a zidit cetate și a chemat cetatea pre numele fiului său Enoh.

18. Și s'a născut lui Enoh Gaidad; și Gaidad a născut pre Maleleil; și Maleleil a născut pre Matusala; și Matusala a născut pre Lameh.

19. Și a luat Lameh două femei: numele uneia Ada și numele ceialte Sella.

20. Și a născut Ada pre Iovil, acesta a fost tată hrănitivilor de dobitoace, cari locuiesc în colibi.

21. Și numele fratelui lui: Iuval; acesta a fost care a izvodit cano-nul și lăuta.

22. Iară Sella a născut pre Tovel; acesta a fost băcător cu ciocane, faur de aramă și de fier. Iară sora lui Tovel, Noema.

23. Și a zis Lameh femeilor sale Adei și Sellei: ascultați glasul meu, femeile lui Lameh; băgați în urechi cuvintele mele, că bărbat am omorât spre rană mie și tânăr spre vătămare mie.

24. Că de șapte ori s'a izbândit despre Cain; iar despre Lameh de șaptezeci de ori câte șapte.

25. Și a cunoscut Adam pre Eva, femeea sa, și zămislind a născut fii; și a chemat numele lui Sit, zicând: că mi-a ridicat mie Dumnezeu alia sămânță în locul lui Avel, pre care l'a omorât Cain.

26. Și lui Sit s'a născut fii și i-a pus numele lui Enos: acesta a nădăduit a chema numele Domnului Dumnezeu.

CAP. 5.

Neamurile Patriarhilor dela Adam până la Noe.

Aceasta este cartea facerii oame-nilor, în care zi au făcut Dum-

nezeu pre Adam, după chipul lui Dumnezeu l-au făcut pre el.

2. Bărbat și femeie i-au făcut pre ei, și i-au binecuvântat; și au chemat numele lui Adam, în ziua în care i-au făcut pre ei.

3. Și a trăit Adam două sute și treizeci de ani și a născut fii după chipul și asemănarea sa; și a numit numele lui Sit.

4. Și au fost zilele lui Adam, care le-au trăit, după ce a născut pre Sit, ani șapte sute; și a născut fii și fete.

5. Și au fost toate zilele lui Adam, care le-a trăit, nouă sute și treizeci de ani; și a murit.

6. Și a trăit Sit ani două sute și cinci; și a născut pre Enos.

7. Și a trăit Sit, după ce a născut pre Enos, ani șapte sute și șapte; și a născut fii și fete.

8. Și au fost toate zilele lui Sit ani nouă sute și doisprezece; și a murit.

9. Și a trăit Enos ani o sută și nouăzeci; și a născut pre Cainan.

10. Și a trăit Enos, după ce a născut pre Cainan, ani șapte sute cincisprezece; și a născut fii și fete.

11. Și au fost toate zilele lui Enos ani nouă sute cinci; și a murit.

12. Și a trăit Cainan ani o sută șaptezeci; și a născut pre Maleleil.

13. Și a trăit Cainan, după ce a născut pre Maleleil, ani șapte sute patruzeci; și a născut fii și fete.

14. Și au fost toate zilele lui Cainan ani nouă sute zece; și a murit.

15. Și a trăit Maleleil ani o sută șasezeci și cinci; și a născut pre Iared.

16. Și a trăit Maleleil, după ce a născut pre Iared, ani șapte sute treizeci; și a născut fii și fete.

17. Și au fost toate zilele lui Maleleil ani opt sute nouăzeci și cinci; și a murit.

18. Și a trăit Iared ani o sută șasezeci și doi; și a născut pre Enoh.

19. Și a trăit Iared, dupăce a născut pre Enoh, ani opt sute; și a născut fii și fete.

20. Și au fost toate zilele lui Iared ani nouă sute șasezeci și doi; și a murit.

21. Și a trăit Enoh ani o sută șasezeci și cinci; și a născut pre Matusala.

22. Și bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu; și dupăce a născut pre Matusala, a trăit Enoh două sute de ani; și a născut fii și fete.

23. Și au fost toate zilele lui Enoh ani trei sute șasezeci și cinci.

24. Și bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu și nu s'a aflat, pentrucă l-a mutat pre dânsul Dumnezeu.

25. Și a trăit Matusala ani o sută optzeci și șapte; și a născut pre Lameh.

26. Și a trăit Matusala, dupăce a născut pre Lameh, ani șapte sute optzeci și doi; și a născut fii și fete.

27. Și au fost toate zilele lui Matusala, care le-a trăit, ani nouă sute șasezeci și nouă; și a murit.

28. Și a trăit Lameh ani o sută optzeci și opt; și a născut fiu.

29. Și a chemat numele lui Noe, zicând: acesta va face să odihnim de lucrurile noastre și de necazurile mâinilor noastre și de pământul, care l-au blestemat Domnul Dumnezeu.

30. Și a trăit Lameh, dupăce a născut pre Noe, ani cinci sute șasezeci și cinci; și a născut fii și fete.

31. Și au fost toate zilele lui Lameh ani șapte sute cincizeci și trei; și a murit.

32. Și eră Noe de cinci sute de ani; și a născut Noe trei feciori: pre Sim pre Ham și pre Iafet.

CAP. 6.

Vestirea potopului, Facerea corăbiei.

Și a fost când au început oamenii să se înmulți pre pământ și li s'au născut lor fete.

2. Văzând fiii lui Dumnezeu pre fetele oamenilor că erau frumoase, ș'au luat lor femei din toate care au ales.

3. Și au zis Domnul Dumnezeu: nu va rămâne Duhul meu în oamenii aceștia în veac, pentrucă trupuri sunt și vor fi zilele lor o sută și douăzeci de ani.

4. Și erau uriași pre pământ în zilele acelea; și după aceia când intrau fiii lui Dumnezeu la fetele oamenilor și le nășteau lor, aceia erau uriași, din veci oameni numiți.

5. Iară văzând Domnul Dumnezeu că s'au înmulțit răutățile oamenilor pre pământ, și cum că fiecare cugetă în inima sa cu deadinsul la răutăți în toate zilele,

6. I-au părut rău lui Dumnezeu că au făcut pre om pre pământ, și s'au căit.

7. Și au zis Dumnezeu: pierde-voi pre omul pre care l-am făcut de pe fața pământului, dela om până la dobitoac și dela cele ce se târăsc până la pasările cerului, pentru că mi pare rău că i-am făcut pre ei.

8. Iară Noe a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.

9. Acestea sunt nașterile lui Noe: Noe, om drept și desăvârșit fiind în neamul său, a plăcut lui Dumnezeu.

10. Și a născut Noe trei feciori: pre Sim pre Ham și pre Iafet.

11. Și se stricase pământul înaintea lui Dumnezeu și se umpluse de nedreptate.

12. Și au văzut Domnul Dumnezeu pământul, și eră stricat, pentru

21. Iuda 14. 22. Sirab. 44, 16; Evt. 11, 5.

24. Înțelep. 4, 11; Sirab 44, 16.

32. 6, 10; 10, 1.

6. 4. Mat. 24, 38; Lucă 17, 27.

5. Mat. 15, 19. 6. Efes. 4, 30. 8. 18, 3; Eșire 33, 12. 9. 5, 22; Sirab 44, 17; Evt. 11, 7.

10. 5, 32; 10, 1.

că'și stricase tot trupul calea sa pre pământ.

13. Și au zis Domnul Dumnezeu lui Noe: sfârșitul a tot omul vine înaintea mea, că s'a umplut pământul de nedreptate dela dânșii, și iată voi pierde pre ei și pământul.

14. Iară tu fă fie corabie din lemne nepuțrezitoare în patru muchi; despărțituri vei face prin corabie; și o vei smoli pe din lăuntru și pe din afară cu smoală.

15. Și așa vei face corabia: de trei sute de coși va fi lungimea corăbiei și de cincizeci de coși lățimea și de treizeci de coși înălțimea ei.

16. Strimțând-o vei face corabia, și deasupra de un cot o vei sfârși; și ușa corăbii vei face în coaste, și cămări câte cu două și câte cu trei rânduri de poduri vei face într'însa.

17. Și iată eu voi aduce potop de apă pre pământ, ca să strice tot trupul în care este suflet viu supț cer; și ori câte vor fi pre pământ vor muri.

18. Și voi pune legătura mea cu tine; și vei intra în corabie tu și feciorii tăi și femeea ta și femeile feciorilor tăi cu tine.

19. Și din toate dobitoacele și din toate cele ce se târăsc și din toate hiarele și din tot trupul, câte două din toate să iei în corabie, ca să le hrănești cu tine, parte bărbătească și femească să fie.

20. Și din toate pasările cele zburătoare dupre fel și din toate dobitoacele dupre fel și din toate viețările ce se târăsc pre pământ dupre felul lor, câte două din toate vor intra la tine să se hrănească împreună cu tine, parte bărbătească și femească.

21. Și tu să'ți iei din toate bucatele de care mâncași; și vei adună

la tine și vor fi fie și lor de mâncare.

22. Și făcù Noe toate câte i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu; așa a făcut.

CAP. 7.

Potopul.

Și au zis Domnul Dumnezeu către Noe: intră tu și toată casa ta în corabie, că pre tine te-am văzut drept înaintea mea în neamul acesta.

2. Și din dobitoacele cele curate ia cu tine în lăuntru câte șapte, parte bărbătească și femească; iară din dobitoacele cele necurate câte două, bărbat și femeie.

3. Și din pasările cerului cele curate câte șapte, parte bărbătească și femească; și din toate pasările cele necurate câte două, parte bărbătească și femească, ca să păstrezi sămânță preste tot pământul.

4. Că încă șapte zile și eu voi aduce pioaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și voi pierde de pre fața pământului tot ce viează care am făcut.

5. Și a făcut Noe câte i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

6. Iară Noe eră de șase sute și de ani; și potop de apă s'a făcut pre pământ.

7. Și a intrat Noe și feciorii lui și femeea lui și femeile feciorilor lui cu dânșul în corabie, pentru apa potopului.

8. Și din pasările cele curate și din pasările cele necurate și din dobitoacele cele curate și din dobitoacele cele necurate și din hiare și din toate cele ce se târăsc pre pământ.

9. Câte două din toate au intrat la Noe în corabie, parte bărbătea-

22. 7, 5; Evr. 11, 7.

7. 1. Evr. 11, 7; 2 Petr. 2, 5. 5. Mat. 24, 38; Luc. 17, 26. 7. 1 Petr. 3, 20.

9. 6, 19.

scă și femească, precum au poruncit Domnul Dumnezeu lui Noe.

10. Și a fost după șapte zile, apa potopului s'a făcut pre pământ.

11. În anul șase sute din vieaja lui Noe, în luna a doua, în douăzeci și șapte ale lunii, în ziua aceea s'au desfăcut toate izvoarele adâncului, și ighiaburile cerului s'au deschis.

12. Și a căzut ploaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

13. În ziua aceea intrat-au Noe, Sim, Ham, Iafet feciorii lui Noe și femeea lui Noe și trei femei ale feciorilor lui cu dânsul în corabie.

14. Și toate hiarele duple fel și toate dobitoacele duple fel și toată vietatea ce se mișcă pre pământ duple fel și toată pasărea zburătoare duple felul său.

15. Au intrat la Noe în corabie câte două, parte bărbătească și femească din tot trupul în care este suflet viu.

16. Și cele ce intrase, parte bărbătească și femească din tot trupul au intrat, duple cum au poruncit Dumnezeu lui Noe; și au încuiat Domnul Dumnezeu corabia pre din-afară.

17. Și a fost potop patruzeci de zile și patruzeci de nopți pre pământ, și s'a înmulțit apa și a ridicat corabia și o a înălțat de pre pământ.

18. Și creșteă apa și se înmulțeă foarte pre pământ, și se purtă corabia pre deasupra apei.

19. Iar apa se întăreă foarte foarte pre pământ, și a acoperit toți munții cei înalți, care erau supt cer.

20. De cinsprezece coși s'a înălțat apa în sus și a acoperit toți munții cei înalți.

21. Și a murit tot trupul ce se mișcă pre pământ al pasărilor și al

dobitoacelor și al hiarelor și toată vietatea ce se mișcă pre pământ.

22. Și tot omul și toate câte aveau suflare de vieajă și tot ce eră pre uscat au murit.

23. Și au pierit tot ce eră viu pre fața a tot pământul dela om până la dobitoc și cele ce se târăsc și pasările cerului și s'au stins de pre pământ; și a rămas Noe singur și cei ce erau cu el în corabie.

24. Și s'a înălțat apa pre pământ o sută cincizeci de zile.

CAP. 8.

Incetarea Potopului.

Și și-au adus aminte Dumnezeu de Noe și de toate hiarele și de toate dobitoacele și de toate pasările și de toate viețările ce se târăsc, câte erau cu dânsul în corabie; și au adus Dumnezeu vânt pre pământ și a încetat apa.

2. Și s'au încuiat izvoarele adâncului și ighiaburile cerului și s'a oprit ploaia din cer.

3. Și scădeă apa scurgându-se de pre pământ și s'a împușinat apa după o sută cincizeci de zile.

4. Și a șezut corabia în luna a șaptea, în douăzeci și șapte de zile ale lunii, pre munții Ararat.

5. Iar apa a scăzut până la luna a zecea; iară în luna a zecea, în ziua cea dintâiu a lunii, s'au ivit vârurile munților.

6. Și a fost după patruzeci de zile, deschis-a Noe fereastra corăbii, care o făcuse.

7. Și a trimis corbul să vază de a scăzut apa, și ieșind nu s'a mai întors, până când s'a uscat apa de pre pământ.

8. Și a trimis porumbul după dânsul, să vază de a scăzut apa de pre pământ.

9. Și neaflând porumbul odihnă picioarelor sale, s'a întors la dânsul în corabie, că era apă preste toată fața pământului; și tinzînd mîna l-a luat și l-a băgat la sine în corabie.

10. Și așteptînd încă și alte șapte zile, iar a trimis porumbul din corabie.

11. Și s'a întors la dânsul porumbul către seară și avea în gura sa stîlpare de maslin cu frunză; și a cunoscut Noe, că a scăzut apa de pre fața pământului.

12. Și așteptînd încă alte șapte zile, iar a trimis porumbul și n'a mai adaos a se întoarce la dânsul.

13. Și a fost în anul șase sute și unul din viața lui Noe, în luna dintâiu, în ziua dintâiu a lunii, scăzuse apa de pre pământ; și a descoperit Noe acoperișul corăbii, care făcuse, și a văzut că a scăzut apa de pre fața pământului.

14. Iară în luna a doua, în ziua a douăzeci și șapte, s'a uscat pământul.

15. Și au grăit Domnul Dumnezeu către Noe zicînd: ieși din corabie tu și femeia ta și feciorii tăi și femeile feciorilor tăi cu tine.

16. Și toate hiarele, câte sunt cu tine, și tot trupul dela pasări până la dobitoace, și toată vietatea care se mișcă pre pământ, scoate-le cu tine, și creșteși și vă înmulțiși pre pământ.

17. Și a ieșit Noe și femeia lui și feciorii lui și femeile feciorilor lui cu dânsul.

18. Și toate hiarele și toate dobitoacele și toată pasărea și toată vietatea, ce se mișcă pre pământ după felul său, au ieșit din corabie.

19. Și a zidit Noe altar Domnului; și a luat din toate dobitoacele cele curate și din toate pasările cele curate; și a adus ardere de tot pre altar.

20. Și au mirosit Domnul Dumnezeu miros cu bună mireasmă și au zis Domnul Dumnezeu: am socotit și nu voiu adăoge mai mult a blestemă pământul pertru faptele oamenilor, pentrucă se pleacă cugetul omului cu deadinsul spre rele din finereșile lui; deci nu voiu mai adăoge a omorî tot trupul viu, precum am făcut.

21. În toate zilele pământului: semănătura și secerișul, frigul și căldura, vara și primăvara, ziua și noaptea, nu vor încetă.

CAP. 9.

Curcubeul.

Și au binecuvîntat Dumnezeu pre Noe și pre feciorii lui și l-eau zis lor: creșteși și vă înmulțiși și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el.

2. Și groaza și frica voastră va fi preste toate hiarele pământului și preste toate pasările cerului și preste toate câte se mișcă pre pământ și preste toți peștii mării; supt mâinile voastre le-am dat.

3. Și tot ce se mișcă și viează vor fi vouă de mîncare; ca pre niște burueni de erburi le-am dat vouă toate.

4. Fără numai carne cu sângele sufletului să nu mâncați.

5. Pentrucă și sângele sufletelor voastre îl voiu cere din mîna tuturor hiarelor, și din mîna fratelui omului voiu cere sufletul omului.

6. Cel ce va vărsa sângele omului, pentru sângele aceluia sângele lui se va vărsa, că după chipul lui Dumnezeu am făcut pre om.

7. Iară voi creșteși și vă înmulțiși și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el.

8. 20. Mat. 15, 19.

9. 1. 1, 22, 28. 3. 1, 29; Rom. 14, 2.

4. Lev. 3, 17; 17, 14; 2 Iege 12, 16.

5. Esire 21, 29. 6. Fac. 1, 26; Esire 21, 12; Mat. 26, 52; Apoc. 13, 10. 7. 1, 22, 28; 8, 17.

8. Și au grăit Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui cu dânsul, zicând :

9. Iată eu pui legătura mea cu voi și cu seminția voastră după voi.

10. Și cu tot sufletul viu, ce este cu voi din pasări și din dobitoace și din toate hiarele pământului, câte sunt cu voi din toate, care au ieșit din corabie.

11. Și voi pun legătura mea cu voi; și nu va mai muri nici un trup de apa potopului și nu va mai fi potop de apă care să strice tot pământul.

12. Și au zis Domnul Dumnezeu către Noe: Acesta este semnul legăturii, care îl dau eu între mine și între voi și între tot sufletul viu, care este cu voi întru neamuri veșnice.

13. Curcubeul meu îl pui în nori; și va fi semn de legătură între mine și între pământ.

14. Și va fi când voi aduce eu nori pre pământ se va arăta curcubeul meu în nori.

15. Și-mi voi aduce aminte de legătura mea, care este între mine și între voi și între tot sufletul viu în tot trupul; și nu va mai fi potop de apă, ca să piară tot trupul.

16. Și va fi curcubeul meu pre nori și-l voi vedea, ca să-mi aduc aminte de legătura cea veșnică între mine și între pământ și între sufletul viu, care este în tot trupul pre pământ.

17. Și au zis Dumnezeu lui Noe: Acesta este semnul legăturii, care l-am pus între mine și între tot trupul ce este pre pământ.

18. Și erau feciorii lui Noe, cari au ieșit din corabie: Sim, Ham și Iafet; iară Ham era tată lui Hanaan. Acești trei sunt feciorii lui Noe.

19. Și dintr'aceștia s'au împrăștiat preste tot pământul.

20. Și a început Noe a fi om lucrător de pământ și a sădit vie.

21. Și a băut din vin și s'a îmbătat și s'a golit în casa sa.

22. Și a văzut Ham, tatăl lui Hanaan, goliciunea tatălui său.

23. Și ieșind afară a spus celor doi frași ai săi; iară Sim și Iafet luând o haină o au pus pre amândoi umerii lor, și s'au dus cu dosul înainte și au acoperit goliciunea tatălui lor, și fețele lor căutau înapoi și n'au văzut goliciunea tatălui lor,

24. Și s'a trezvit Noe de vin și a cunoscut câte i-a făcut lui feciorul său cel mai tânăr și a zis:

25. Blestemat să fie Hanaan pruncul, slugă va fi frașilor săi; și a zis: Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Sim; și va fi Hanaan pruncul slugă lui.

26. Inmulțească Dumnezeu pre Iafet și să lăcuiască în lăcașurile lui Sim și să fie Hanaan slugă lui.

27. Și a trăit Noe după potop ani trei sute cincizeci.

28. Și au fost toate zilele lui Noe nouă sute cincizeci de ani; și a murit.

CAP. 10.

Seminția și urmașii lui Noe.

Acestea sunt neamurile fiilor lui Noe: a lui Sim, a lui Ham și a lui Iafet; și s'au născut lor fiii după potop.

2. Fiii lui Iafet: Gamer și Magog și Madî și Iovan și Elisa și Tovel și Mosoh și Tiras.

3. Și feciorii lui Gamer: Ashanaz și Rifat și Torgama.

4. Și feciorii lui Iovan: Elisă și Tarsis și Kiti și Rodenii.

5. Dintr'aceștia s'au împărțit hotare neamurilor în pământul lor, fiecare după limbă întru neamurile lor și întru semințiile lor.

6. Și feciorii lui Ham: Hus și Mesraim și Fud și Hanaan.

7. Și feciorii lui Hus: Savà și Evila și Savata și Regma și Savafaca.

8. Și feciorii lui Regma: Savà și Dadan; iară Hus a născut pre Nevrod, acesta a început a fi uriaș pre pământ.

9. Acesta erà uriaș vânător înaintea Domnului Dumnezeu, pentru aceea zic, că Nevrod a fost uriaș vânător înaintea Domnului.

10. Și a fost începutul împărăției lui Vavilonul; și Oreh și Arhad și Halanii în pământul Senaar.

11. Din pământul acela a ieșit Asur; și a zidit Ninevi și cetatea Roovoth și Halah.

12. Și Dasi între Ninevi și între Halah. Aceasta este cetate mare.

13. Iară Mesraim a născut pre Ludiimi pre Neftalimi și pre Enefimi și pre Laviimi.

14. Și pre Patrosioniimi și pre Hazmoniimi, de unde au ieșit Filistenii și pre Gafforiimi.

15. Iară Hanaan a născut pre Sidon, cel întâi născut al său și pre Heteu.

16. Și pre Ievuseu și pre Amoreu și pre Ghergheseu.

17. Și pre Eveu și pre Arucheu și pre Aseneu.

18. Și pre Aradeu și pre Samareu și pre Amathi; și după aceasta s'au împrăștiat neamurile Hananeilor.

19. Și au fost hotarele Hananeilor dela Sidon până la Gherara și Gaza, până la Sodoma și Gomora și Adama și Sevoim până la Dasa.

20. Aceștia sunt feciorii lui Ham întru neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru semințiile lor.

21. Și s'a născut și lui Sim, tatăl tuturor fiilor lui Ever, fratelui celui mai mare al lui Iafet.

22. Fiii lui Sim: Elam și Asur și Arfachsad și Lud și Aram și Cainan.

23. Și fiii lui Aram: Uz și Ul și Gater și Mosoh.

24. Și Arfachsad a născut pre Cainan; și Cainan a născut pre Sala; iară Sala a născut pre Ever.

25. Iară lui Ever s'au născut doi feciori: numele unuia Faleg, pentru că în zilele lui s'a împărțit pământul, și numele fratelui lui Iectan.

26. Iar Iectan a născut pre Elmodad și pre Salet și pre Sarmot și pre Iarah.

27. Și pre Odorra și pre Evil și pre Dekla,

28. Și pre Eval și pre Avimael și pre Savà.

29. Și pre Ufir și pre Eveila și pre Iovav; toți aceștia au fost feciorii lui Iectan.

30. Și a fost lăcașul lor dela Masi până la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia sunt feciorii lui Sim în neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru semințiile lor.

32. Acestea sunt neamurile feciorilor lui Noe, după nașterile lor și după semințiile lor. Dintr'aceștia s'au împărțit hotare neamurilor pre pământ după potop.

CAP. 11.

Turnul Vavilon. Amestecarea limbilor. Semințiile lui Sim.

Și erà în tot pământul o limbă și un glas tuturor.

2. Și a fost după ce au purces ei dela răsărit, au aflat câmp în pământul Senaar și au descălicat acolo.

3. Și a zis omul către vecinul său: veniți să facem cărămizi și să le ardem în foc; și le-au fost cărămida în loc de piatră și lutul le erà în loc de var.

6. 1 Paralip. 1, 8. 8. 1 Paralip. 1, 10.
11. 36, 37. 12. Ionà 1, 2.
21. Paralip. 1, 17.

24, 11, 12. 25. 11, 16.
11. 2. Înțelep. 10, 5.

4. Și au zis: veniți să ne zidim noă cetate și turn, al căruia vârf să fie până la cer; și să ne facem noă nume mai înainte de ce ne vom risipi pre fața a tot pământul.

5. Și s'au pogorît Domnul să vădă cetatea și turnul, care zideau fiii oamenilor.

6. Și au zis Domnul: iată un neam este și o limbă tuturor; și aceasta au început a face și acum nu vor încetă dintr'acele toate câte se vor apuca a face.

7. Veniți și pogorându-ne să amestecăm acolo limba lor, ca să nu înțeleagă niciunul glasul deaproapelui său.

8. Și i-au împrăștiat pre ei Domnul de acolo preste fața a tot pământul; și au încetat a zidi cetatea și turnul.

9. Pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia amestecare, că acolo au amestecat Domnul limbile a tot pământul; și de acolo i-au risipit pre ei preste fața a tot pământul.

10. Acestea sunt nașterile lui Sim: Și eră Sim de o sută de ani, când a născut pre Arfacsad în al doilea an după potop.

11. Și a trăit Sim, dupăce a născut pre Arfacsad, ani cinci sute; și a născut fii și fete; și a murit.

12. Și a trăit Arfacsad o sută treizeci și cinci de ani; și a născut pre Cainan.

13. Și a trăit Arfacsad, dupăce a născut pre Cainan, ani patru sute; și a născut fii și fete; și a murit. Și a trăit Cainan o sută treizeci de ani; și a născut pre Sala; și a trăit Cainan, dupăce a născut pre Sala, ani trei sute și treizeci; și a născut fii și fete; și a murit.

14. Și a trăit Sala o sută treizeci de ani; și a născut pre Ever.

15. Și a trăit Sala, dupăce a născut pre Ever, ani trei sute treizeci; și a născut fii și fete; și a murit.

16. Și a trăit Ever o sută treizeci și patru de ani; și a născut pre Faleg.

17. Și a trăit Ever, dupăce a născut pre Faleg, ani două sute șaptezeci; și a născut fii și fete; și a murit.

18. Și a trăit Faleg o sută treizeci de ani; și a născut pre Ragav.

19. Și a trăit Faleg, dupăce a născut pre Ragav, ani două sute nouă; și a născut fii și fete; și a murit.

20. Și a trăit Ragav o sută treizeci și doi de ani; și a născut pre Seruh.

21. Și a trăit Ragav, dupăce a născut pre Seruh, ani două sute șapte; și a născut fii și fete; și a murit.

22. Și a trăit Seruh o sută treizeci de ani; și a născut pre Nahor.

23. Și a trăit Seruh, dupăce a născut pre Nahor, ani două sute; și a născut fii și fete; și a murit.

24. Și a trăit Nahor o sută șaptezeci și nouă de ani; și a născut pre Tarà.

25. Și a trăit Nahor, dupăce a născut pre Tarà, o sută douăzeci și cinci de ani; și a născut fii și fete; și a murit.

26. Și a trăit Tarà șaptezeci de ani și a născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran.

27. Acestea sunt nașterile lui Tarà: Tarà a născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran; și Aran a născut pre Lot.

28. Și a murit Aran mai înainte decât Tarà, tatăl său, în pământul în care s'a fost născut, în țara Haldeilor.

29. Și a luat Avram și Nahor lor și femei; numele femeii lui Avram Sara; iară numele femeii lui

5. 18, 21. 10. 1 Paralip. 1, 17; Luc. 3, 36.
12. 10, 24; 1 Paralip. 1, 18.

16. 10, 25; 1 Paralip. 1, 19. 26. Is. Navî
24, 2. 27. 1 Paralip. 1, 26, 27; Luc. 3, 34.
29. 22, 23.

Nahor: Melha, fata lui Aran, care a fost tatăl Melhei și Ieshei.

30. Și Sara eră stearpă și nu nășteă fii.

31. Și a luat Tară pre Avram, feciorul său, și pre Lot feciorul lui Aran, fiul său, și pre Sara, nora sa, femeea lui Avram, feciorul său, și i-a scos pre ei din țara Haldeilor, ca să meargă în pământul Hanaan; și au venit până la Haran și au locuit acolo.

32. Și au fost toate zilele lui Tară în pământul Haran, ani două sute cinci; și a murit Tară în Haran.

CAP. 12.

Chemarea lui Avram.

Și au zis Domnul lui Avram: ieși din pământul tău și din rudeniea ta și din casa tatălui tău și vino în pământul, care voui arăta ție.

2. Și te voui face pre tine neam mare; și te voui binecuvânta; și voui mări numele tău și vei fi binecuvântat.

3. Și voui binecuvânta pre cei ce te vor binecuvânta și voui blestema pre cei ce te vor blestema; și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului.

4. Și s'a dus Avram precum i-au zis lui Domnul; și s'a dus cu el și Lot. Și eră Avram de șaptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran.

5. Și a luat Avram pre Sara, femeea sa, și pre Lot, feciorul fratelui său, și toate averile sale, care agonisise și tot sufletul, care-l dobândise în Haran, și a ieșit ca să meargă în pământul Hanaan.

6. Și au venit în pământul Hanaan; și a străbătut Avram pământul în lungimea lui până la locul Sihem, la stejarul cel înalt; și Ha-

naneii locuiau atunci pre pământul acela.

7. Și s'au arătat Domnul lui Avram, și i-au zis lui: seminției tale voui da pământul acesta; și a zidit acolo Avram altar Domnului, celui ce s'au arătat lui.

8. Și s'a dus de acolo în munte către răsăritul Veșilului și ș'a întins acolo cortul său în Veșil lângă mare și Anghe către răsărit; și a zidit acolo altar Domnului, celui ce s'au arătat lui; și a chemat numele Domnului.

9. Și s'a ridicat Avram și mergând a tăbărî în pustie.

10. Și s'a făcut foamete pre pământ; și s'a pogorît Avram în Eghipet ca să lăcuiească acolo, pentru că se întărise foametea pre pământ.

11. Și a fost, când se apropiă Avram să intre în Eghipet, a zis Sarei femeii sale: știu eu cum că femeș frumoasă ești tu la față.

12. Va fi dar, că dacă te vor vedea Eghiptenii, vor zice: aceasta este femeea lui; și pre mine mă vor omorî, iară pre tine te vor crușă.

13. Zi dar: sora lui sunt, ca să fie mie bine pentru tine și să trăiască sufletul meu pentru tine.

14. Și a fost după ce a intrat Avram în Eghipet, au văzut Eghiptenii pre femeea lui că este frumoasă foarte.

15. Și o au văzut pre ea boierii lui Faraon și o au lăudat la Faraon și o au băgat pre ea în casa lui Faraon.

16. Și lui Avram i-au făcut bine pentru dânsa și aveă el: oi și vișei și asini și slugi și slujnice și cătări, și cămile.

17. Și au certat Dumnezeu pre Fa-

31. Isus Navi 24, 2; Neem. 9, 7; Evt. 11, 8; Fapt. Ap. 7, 2.

12. 1. Fapt. Ap. 7, 3. 3. 18, 18; 22, 18; 26, 4; 28, 14; Fapt. Ap. 3, 25; Gal. 3, 8. 6. 18, 1.

7. 13, 16; 15, 18; 24, 7; 26, 4; Neem. 9, 8; Rom. 4, 13. 8. 13, 2; 2 Lege 34, 4. 10. 26, 1; 41, 57. 13. 20, 1; 2, 12; 26, 7. 16. 13, 2; 30, 43. 17. Ps. 104, 14;

raon și casa lui cu certări mari și rele pentru Sara femeea lui Avram.

18. Și chemând Faraon pre Avram i-a zis : pentruce ai făcut aceea mie? De nu mi-ai spus, că femeie îți este fie?

19. Pentruce ai zis: că soră'mi este, și o-am luat pre ea femeie mie? Acum dar, iată femeea ta înaintea ta; ia-o și te du.

20. Și a poruncit Faraon oamenilor săi pentru Avram, ca să-l petreacă de acolo pre el și pre femeea lui și toate câte erau ale lui.

CAP. 13.

Avram se desparte de Lot.

Și s'a suit Avram din Eghipt, el și femeea lui și toate ale lui și Lot cu el în pustie.

2. Iar Avram erà bogat foarte cu dobitoace și cu argint și cu aur.

3. Și pre calea pre care venise, s'a dus în pustie până la Vetil, la locul în care mai înainte a fost cortul lui, între Vetil și între Anghe.

4. La locul altarului care mai înainte l-a fost făcut acolo; și a chemat acolo Avram numele Domnului.

5. Și Lot care mergea împreună cu Avram, avea : oi și boi și corturi.

6. Și nu-i încăpea pre ei pământul, ca să lăcuiască într'un loc, pentru că erau averile lor multe.

7. Și nu-i cuprindea pre ei pământul ca să lăcuiască împreună.

8. Și s'a făcut ceartă între păstorii dobitoacelor lui Avram și între păstorii dobitoacelor lui Lot; iară Hananeii și Ferezeii lăcuiau atunci pământul acela.

9. Și a zis Avraam lui Lot: să nu fie sfadă între mine și între tine și între păstorii mei și între păstorii tăi, că oameni frați suntem noi.

10. Iată nu este tot pământul înaintea ta? Despărțește-te de mine; de vrei tu spre stânga, eu spre dreapta; iară de vrei tu spre dreapta, eu spre stânga.

11. Și ridicând Lot ochii lui a văzut toată împrejurimea Iordanului, că toată erà adăpată, mai înainte până a nu surpă Dumnezeu Sodoma și Gomora, ca Raiul lui Dumnezeu și ca pământul Eghiptului, până la Zogora.

12. Și ș'a ales Lot tot ținutul cel din prejurul Iordanului; și s'a tras înapoi Lot dela răsărit; și s'a despărțit fiecare de fratele său.

13. Și Avram s'a sălășluit în pământul Hanaan; iară Lot s'a sălășluit în cetatea ținuturilor și ș'a pus lăcașul în Sodoma.

14. Iar oamenii cei din Sodoma erau răi și păcătoși înaintea lui Dumnezeu foarte.

15. Și au zis Dumnezeu lui Avram, dupăce s'a despărțit Lot de dânsul : ridică ochii tăi și caută din locul în care ești tu acum, spre mieazănoapte și spre mieazăzi și spre răsărit și spre mare.

16. Că tot pământul care îl vezi, fie îl voiu dà și seminții tale până în veac.

17. Și voiu face sămânța ta ca nisipul pământului; și de poate cineva numără nisipul pământului și sămânța ta va numără.

18. Scoală-te și umblă pământul în lung și în lat, că fie îl voiu dà pre el și seminției tale în veac.

19. Și ridicându-și Avram corturile a venit și a lăcuit lângă stejarul lui Mamvri, care erà în Hevron; și a zidit acolo altar Domnului.

CAP. 14.

*Robirea lui Lot. Avram îl scapă pre
Lot și este binecuvântat de
Melhisedec.*

Si a fost când împărăteșă Amarfal, împăratul Senaarului, și Arioh, împăratul Elasarului, și Hodologomor, împăratul Elamului, și Targal, împăratul neamurilor.

2. Făcut-au războiu cu Valla, împăratul Sodomei, și cu Varsa, împăratul Gomorei, și cu Senaar, împăratul Adamei, și cu Simovor, împăratul Sevoimului, și cu împăratul Valacului: acesta este Sigor.

3. Toți aceștia s'au adunat în valea cea sărată, care acum este marea sărilor.

4. Doisprezece ani aceia slujise lui Hodologomor; iară în al freisprezecelea s'au răsvrătit.

5. Iară într'al patrusprezecelea an au venit Hodologomor și împărașii, carii erau cu el, și au tăiat pre uriașii cei din Astarot și Karnaim și neamuri tari împreună cu ei și pre omeii cei din ceata Savi.

6. Și pre Horșii cei din munșii Seir până la Terevintul Afaranului, care este în pustie.

7. Și întorcându-se au venit la fântâna judecășii: aceasta este Kadis; și au tăiat pre toți boierii lui Amalik și pre Amoreii cei ce lăcuiu în Asasantamar.

8. Și au ieșit la războiu împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și împăratul Adamei și împăratul Sevoimului și împăratul Valacului: acesta este Sigor, și ș'au focmit tabăra spre hătaie în valea cea sărată.

9. Împotriva lui Hodologomor, împăratul Elamului și împotriva lui Targal, împăratul neamurilor și împotriva lui Amarfal, împăratul Senaarului și împotriva lui Arioh, împăratul Elasarului; patru împărași împotriva a cinci.

10. Iară valea cea sărată eră cu fântâni de smoală; și au fugit împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și au căzut acolo; iară cei ce au rămas, au fugit la munte.

11. Și au luat toată călărimea Sodomei și a Gomorei și toate ce aveau ei de mâncare; și s'au dus.

12. Și au luat și pre Lot, feciorul fratelui lui Avram, și toate averile lui, că lăcuiă în Sodoma; și s'au dus.

13. Și venind unul din cei scăpași, a spus lui Avram trecătorul, care lăcuiă lângă stejarul lui Mamvri, al Amoreului fratelui lui Eshoi și fratelui lui Avnan, carii aveau legătură de pace cu Avram.

14. Și auzind Avram, că s'a luat în robie Lot, feciorul fratelui său, numărât-a slugile sale cele de casă, trei sute optsprezece și a alergat după ei până la Dan.

15. Și au căzut asupra lor noaptea, el și slugile lui; și i-au lovit pre ei și i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului.

16. Și au întors toată călărimea Sodomei și pre Lot, feciorul fratelui său, și toate averile lui și femeile și norodul.

17. Și a ieșit împăratul Sodomei întru întâmpinarea lui, după întoarcerea lui dela tăierea lui Hodologomor și a împărașilor, cari erau cu el în valea lui Savi: acesta eră câmpul împărașilor.

18. Și Melhisedec împăratul Salimului i-a adus pâine și vin, și eră el preot lui Dumnezeu celui prea înalt.

19. Și a binecuvântat pre Avram, și a zis: binecuvântat este Avram lui Dumnezeu celui prea înalt, care a făcut cerul și pământul.

20. Și bine cuvântat este Dumne-

zeul cel prea înalt care au dat pre vrăjmașii tăi supt mâna ta. Și a dat Avram lui zeciuală din toate.

21. Și a zis împăratul Sodomei către Avram: dă-mi oamenii, iar caii să fie ai tăi.

22. Și a zis Avram către împăratul Sodomei: tînde-voiu mâna mea către Domnul Dumnezeu cel prea înalt, care au făcut cerul și pămîntul.

23. Nu voiu luă nimic dintr'ale tale dela așă pînă la legătura încălșămîntei, ca să nu zici: eu am îmbogățit pre Avram.

24. Afară de cele ce au mîncat feciorii și afară de partea bărbaților cari au venit cu mine: Eshol, Avnan, Mamvri, aceștia își vor luă partea lor.

CAP. 15.

Credința și dreptatea lui Avram.

Iară după cuvintele acestea fost-au cuvîntul Domnului către Avram în vedenie, zicînd: nu te teme Avrame, eu te voiu păzi pre tine și plata ta va fi foarte multă.

2. Și a zis Avram: Stăpâne Doamne, ce'mi vei da? Că eu mor fără de feciori, și feciorul slujnicii mele Masec, acesta este Eliezer Damascul.

3. Și a zis Avram: de vreme ce mie nu mi-ai dat sămînță, iată sluga mea va fi după mine moștenitor.

4. Și îndată s'a făcut cuvîntul Domnului către dînsul, zicînd: nu va fi acesta moștean după tine; ci cel ce va ieși din tine acesta va fi moștenitor.

5. Și i-au scos pre el afară și i-au zis lui: caută la cer și numără stelele de le vei putea număra pre ele, și i-au zis lui: așa va fi semînția ta.

6. Și a crezut Avram lui Dum-

nezeu, și s'a socotit lui spre dreptate.

7. Și au zis către dînsul: eu sunt Dumnezeu cel ce te-am scos din țara Haldeilor, ca să'ți dau ție pămîntul acesta să'l moștenești pre el.

8. Și a zis: Stăpâne Doamne! Cum voiu cunoaște că'l voiu moșteni pre el.

9. Și i-au zis lui: iă o junice de trei ani și o capră de trei ani și un berbec de trei ani și o turturea și un porumb.

10. Și luînd el acestea toate, le-a despicat în două și le-a pus pre ele cu fața una către alta; iar pasările nu le-a despicat.

11. Și s'au pogorît pasările pre trupurile cele despicate, și a șezut Avram lângă ele.

12. Iară cînd apuneă soarele, uimire a căzut pre Avram, și iată frică mare și întunecată l-a coprins pre dînsul.

13. Și s'a zis către Avram: știind vei ști că nemernică va fi sămînța ta în pămînt strein, și o vor supune pre ea robiei, și o vor chinul și o vor smeri pre ea patru sute de ani.

14. Iară pre neamul acela căruia vor sluji, îl voiu judecă eu; iară după aceea vor ieși aicea cu avere multă.

15. Și tu vei merge la părinții tăi în pace ajungînd la bătrînețe bune.

16. Iară întru al patrulea neam se vor întoarce aici; pentrucă păcatele Amoreilor nu s'au plinit pînă acum.

17. Iar după ce a apus soarele s'a făcut flacăra, și iată cuptor fumegînd și pară de foc care a trecut prin mijlocul despicăturilor acelorora.

18. În ziua aceea au făcut Dumnezeu legătură cu Avram zicînd: se-

22. 2 lege 32, 40.
15. 1. Isaia 41, 10. 2. 24, 2, 5. 13, 16; Eșire 32, 13; 2 lege 10, 22; Rom. 4, 18.
6. Rom. 4, 3.

7. Gal, 3, 6. 9. Iacov 2, 23. 10. Ieremia 34, 18. 13. Eșire 12, 40; Fapt Ap, 7, 6.
14. Eșire 3, 21; 11, 2; 12, 35; 36. 15. 25, 8.
18. 12, 7; 17, 7; 2 lege 34, 4.

minției tale voiu dà pământul acesta dela râul Eghipetului până la râul cel mare al Eufratului,

19. Și pre Kenei și pre Kenezei și pre Kedmonei,

20. Și pre Hetei și pre Ferezei și pre Rafaimi,

21. Și pre Amorei și pre Hanaaneei și pre Evei și pre Gherghesei și pre Ievusei.

CAP. 16.

Ismail.

Iară Sara femeea lui Avram nu nășteà; și aveà ea o slujnică Eghipteană al căreia nume erà Agar.

2. Și a zis Sara către Avram: iată m'au închis Domnul ca să nu nasc, intră dar la slujnica mea ca să fac din ea feciori.

3. Și a ascultat Avram de cuvântul Sarei; și luând Sara pre Agar Eghipteanca, slujnica sa, a dat-o lui Avram bărbatului său femeie, după ce a lăcuit zece ani Avram în pământul lui Hanaan.

4. Și a intrat Avram la Agar, și ea zămislì, și văzând că a luat în pântece s'a desprețuit stăpâna ei înaintea ei.

5. Și a zis Sara către Avram: strâmbătate se face mie de către tine, eu am dat pre roaba mea în sânul tău, și ea văzând că are în pântece, m'a urgisit; judece Dumnezeu între mine și între tine.

6. Și a zis Avram către Sara: iată slujnica ta în mâinile tale, fă cu dânsa cum va plăcea ție, și a necăjit-o pre ea Sara, și a fugit de la fața ei.

7. Și a aflat-o pre ea Îngerul Domnului la izvorul apei în pustie, la izvorul cel din calea lui Sur.

8. Și a zis ei Îngerul Domnului: Agar slujnica Sarei, de unde vii?

Și unde mergi? Și a zis ea: dela fața Sarei stăpânei mele fug eu.

9. Și a zis ei Îngerul Domnului: întoarce-te la stăpâna ta și te smereste supt mâinile ei.

10. Și a zis ei Îngerul Domnului: înmulșind voiu înmulși sãmânța ta, și de mulțime nu se va numără.

11. Și i-a zis Îngerul Domnului: iată în pântece ai tu, și vei naște fiu, și vei chemà numele lui Ismail; pentrucă au auzit Domnul smerenia ta.

12. Acesta va fi om crud, mâinile lui împotriva tuturor, și mâinile tuturor împotriva lui, și înaintea feșii tuturor frașilor săi va lăcul.

13. Și a chemat Agar numele Domnului celui ce grăià către dânsa: tu Doamne carele m'ai cercetat, că a zis: că și înainte te-am văzut când te-ai arătat mie.

14. Pentru aceasta a chemat fântâna aceea, fântână, înaintea căreia am văzut; între Cadis și între Varad.

15. Și a născut Agar lui Avram fecior, și a pus Avram numele feciorului său care i l-a născut Agar: Ismail.

16. Și Avram erà de optzeci și șase de ani când a născut Agar pre Ismail lui Avram.

CAP. 17.

Tăierea împreiur.

Iară când a fost Avram de nouăzeci și nouă de ani, s'au arătat Domnul lui Avram și i-au zis: eu sunt Dumnezeuul tău, fă ce este plăcut înaintea mea, și fii fără de prihană.

2. Și voiu pune legătura mea între mine și între tine; și te voiu înmulși foarte.

3. Și a căzut Avram pre fața sa, și i au grăit Dumnezeu lui zicând:

20. 2 lege 7, 1; Numeri 13, 33.
16. 2. 20, 18. 5. 31, 53.

10. 17, 20. 14. 24, 62, 25, 11.
17. 1. 24, 40. 2. Rom. 4, 17.

4. Iată eu și legătura mea cu tine, și vei fi tată a multor neamuri.

5. Și nu se va mai chema numele tău Avram, ci va fi numele tău Avraam; pentru că tată a multe neamuri te-am pus pre tine.

6. Și te voi crește, foarte, foarte, și te voi pune întru neamuri, și împărași din tine vor ieși.

7. Și voi pune legătura mea între tine și între sămânța ta după tine întru neamurile lor spre legătură veșnică, ca să fii Dumnezeu fie și seminției tale după tine.

8. Și voi da fie și seminției tale după tine pământul în care lăcu-ești, tot pământul lui Hanaan spre stăpânire veșnică; și eu voi fi lor Dumnezeu.

9. Și au zis Dumnezeu către Avraam: tu să păzești legătura mea și sămânța ta după tine întru neamurile lor.

10. Și aceasta este legătura care o vei păzi între mine și între voi, și între seminția ta după tine, întru neamurile lor, se va tăia vouă împrejur toată partea bărbătească.

11. Și veși făia împrejur marginea trupului vostru, și va fi semn de legătură între mine și între voi.

12. Și pruncul de 8 zile se va tăia vouă împrejur toată partea bărbătească întru neamurile voastre, și cel născut în casa ta, și cel cumpărat cu arginți, și tot fiul străin care nu este din sămânța ta.

13. Cu tăiere împrejur se va tăia cel născut al casei tale, și cel cumpărat cu arginți. Și va fi legătura mea preste trupul vostru întru legătură veșnică.

14. Și partea bărbătească care nu și va tăia împrejur marginea trupului său în ziua a opta, pierde-se va

sufletul acela din neamul său, pentru că a stricat legătura mea.

15. Și au zis Dumnezeu lui Avraam: Sara femeea ta nu se va chema numele ei Sara; ci Sarra va fi numele ei.

16. Și o voi binecuvânta pre dânsa, și voi da fie dintr'înșea fiu, și-l voi binecuvânta pre dânsul, și va fi spre neamuri, și împărași neamurilor dintr'înșul vor ieși.

17. Și a căzut Avraam pre fața sa și a răs, și a zis în cugetul său grăind: au doară se va naște fiu celui de o sută de ani? Și Sarra de nouăzeci de ani fiind, au doară va naște?

18. Și a zis Avraam către Dumnezeu: Ismail acesta să trăiască înaintea ta.

19. Și au zis Dumnezeu lui Avraam așa: iată Sarra femeea ta va naște fie fiu, și vei chema numele lui Isaac, și voi pune legătura mea cu dânsul spre legătură veșnică, ca să fii Dumnezeul lui și seminției lui după dânsul.

20. Iară pentru Ismail iată că te-am ascultat și l-am binecuvântat pre dânsul; îl voi crește și-l voi înmulți pre dânsul foarte; douăsprezece neamuri va naște, și-l voi face pre dânsul neam mare.

21. Iară legătura mea o voi pune cu Isaac, pre care îl va naște fie Sarra într'această vreme în cellalt an.

22. Și au încetat Dumnezeu a grăi către Avraam; și s'au suit Dumnezeu dela dânsul.

23. Și a luat Avraam pre Ismail fiul său, pre toți cei născuți în casa sa, și pre toți cei cumpărași cu arginți, și pre tot bărbatul dintre oamenii cei din casa lui Avraam, și le-au tăiat împrejur marginea trupului în ziua aceea, după cum au grăit Dumnezeu lui.

5. Sirab 44, 20; Rom. 4, 17. 8. 24, 7. Eșire 13, 5. 9. Fapt Ap 7, 2. 10. Lev. 12, 3; Luc. 2, 21; Ioan 7, 22; Fapt Ap. 7, 8. 11. 2 lege 10, 16. 12. 21, 4, Rom. 4, 11.

17. 18, 12. 19. 18, 10; 21, 1. 20. 16, 10; 21, 13; 25 12, 16. 21. Rom. 9, 9. 22. 35, 13; Jud. 13, 20.

24. Și Avraam erà de nouăzeci și nouă da ani când și-a lăiat împrejur marginea trupului său.

25. Iar Ismail fiul lui erà de treisprezece ani când și a lăiat împrejur marginea trupului său.

26. Și tot în acea zi s'au lăiat împrejur Avraam și Ismail fiul lui.

27. Și toți bărbații casei lui, și cei născuși în casă, și cei cumpărași cu argint dintr'alte neamuri, i-au lăiat împrejur pre ei.

CAP. 18.

Avraam primește trei îngeri.

Și s'au arătat Dumnezeu lui Avraam la stejarul lui Mamvrî când ședeà el în ușa cortului său la amiază.

2. Și ridicând ochii săi, a văzut: și iată trei bărbași stau din sus de el, și văzându-i pre ei a alergat dela ușa cortului său întru întâmpinarea lor, și s'a închinat până la pământ.

3. Și a zis: Doamne, de am aflat har înaintea ta, nu trece pre robul tău!

4. Să se aducă apă și să se spele picioarele voastre, și vă odihniți supt copaciu.

5. Și voi aduce pâine și veși mîncă, și după aceea veși merge în calea voastră; pentru aceea abateți-vă la sluga voastră; și ei au zis: așa, fă după cum ai zis.

6. Și a alergat Avraam în cort la Sarra și a zis ei: grăbește și frământă trei măsuri de făină curată, și fă azime,

7. Iar Avraam a alergat la vaci, și a luat un vișel tânăr și bun, și l-a dat slugii să-l gătească curând.

8. Și a luat urt și lapte și vișelul care l-a gătit, și le-a pus înaintea lor, și ei au mîncat; iar el stă lângă dâșii supt copaciu.

9. Și au zis către dânsul: unde

este Sarra femeea ta? Și răspunzând a zis: iată este în cort.

10. Și au zis: iată când mă voi întoarce, voi veni la tine în vremea aceasta și în ceasurile acestea, și va aveà fecior Sarra femeea ta; iară Sarra a auzit dela ușa cortului fiind după dânsul.

11. Iar Avraam și Sarra erau bătrâni, trecuși în zile, și Sarrei încetase a se face cele femești.

12. Și a răs întru sine Sarra zicând: încă nu mi s'a făcut aceasta până acum, și Domnul meu este bătrân.

13. Și au zis Domnul către Avraam: pentruce a răs Sarra întru sine zicând: au doar cu adevărat voi naște bătrână fiind?

14. Au nu este cu putință la Dumnezeu tot cuvântul? În vremea aceasta și în ceasurile acestea mă voi întoarce la tine și va aveà Sarra fecior.

15. Și a tăgăduit Sarra, zicând: n'am răs, pentrucă s'a temut; și au zis către ea: ba, ci ai răs.

16. Și sculându-se de acolo bărbații s'au uitat spre Sodoma și spre Gomora, și Avraam mergeà împreună cu ei petrecându-i.

17. Iară Domnul au zis: au ascunde-voiu eu de Avraam sluga mea cele ce eu voi face?

18. Iar Avraam se va face neam mare și mult, și întru el se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

19. Că știu, că va învăța pre liii săi și casa sa după sine, și vor păzi căile Domnului ca să facă dreptate și judecată, pentruca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte au grăit către dânsul.

20. Și au zis Domnul: strigarea

18. 1. Evt. 13. 2. 2. 19, 1. 4. 19, 2; 43. 24. 6. 1. Imp. 28, 24

10. 17, 19. 21. 1; Rom. 9, 9. 12. 17. 17; 1 Petr. 3. 6. 14. Mat. 19, 26; Luc. 1, 37. 18. 12, 3; 22, 8; 26, 4. 19. Fapt. Ap. 3, 25; 2 lege 6, 7; Gal. 3, 8. 20. 13. 13, 19, 13.

Sodomei și a Gomorei s'a înmulțit spre mine, și păcatele lor sunt mari foarte.

21. Deci pogorîndu-mă voi vedea de fac după strigarea lor, care vine la mine; iar de nu, să știu.

22. Și întorcându-se de acolo bărbații, au venit în Sodoma; iar Avraam încă stă înaintea Domnului.

23. Și apropiindu-se Avraam a zis: să nu pierzi pre cel drept cu cei necredincioși, și va fi dreptul ca cel necredincios?

24. De vor fi cincizeci de drepți în cetate, au doară pierde-vei pre ei? Au nu vei iertă tot locul pentru cincizeci de drepți de vor fi într'însa?

25. Nici cum nu vei face după cuvântul acesta ca să ucizi pre cel drept împreună cu cei necredincioși, și să fie dreptul ca și cel necredincios, nici cum. Tu cel ce judeci tot pământul, au nu vei face judecată?

26. Și au zis Domnul: de se vor afla în cetatea Sodomei cincizeci de drepți, voi iertă toată cetatea și tot locul pentru dânșii.

27. Și răspunzând Avraam a zis: acum am început a grăi către Domnul meu, și eu sunt pământ și cenușe.

28. Dar de vor fi mai pușini de cincizeci de drepți, să fie patruzeci și cinci, au pierde-vei pentru patruzeci și cinci toată cetatea? Și au zis: nu o voi pierde de voi afla acolo patruzeci și cinci.

29. Și a adaos a grăi către Domnul, și a zis: dar de se vor afla acolo patruzeci? Și au zis: nu o voi pierde pentru acei patruzeci.

30. Și a zis: să nu fie ceva Doamne de voi mai grăi: dară de se vor afla acolo treizeci? Și au zis: nu o voi pierde de voi afla acolo treizeci.

31. Și a zis: pentrucă pociu grăi către Domnul, dară de se vor afla acolo douăzeci? Și i-au zis; nu o voi pierde de voi afla acolo douăzeci.

32. Și a zis: să nu fie ceva Doamne, de voi mai grăi încă odată. Dar de se vor afla acolo zece? Și au zis: nu o voi pierde pentru acei zece.

33. Și s'au dus Domnul după ce au încetat a grăi lui Avraam, și Avraam s'a întors la locul său.

CAP. 19.

Peirea Sodomei.

Și au venit doi îngeri la Sodoma seara, și Lot ședeà la poarta Sodomei, și văzându-i Lot s'a sculat întru întâmpinarea lor, și s'a închinat cu fața la pământ, și a zis:

2. Iată Domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre și rămâneți și spălați picioarele voastre, și dimineață sculându-vă, veți merge în calea voastră; iar ei au zis: nu, ci în uliță vom mâneà.

3. Și îi sileà pre ei, și s'au abătut la dânșii și au intrat în casa lui; și a făcut lor de mâncare, și azime a copt lor, și au mâncat.

4. Iar mai nainte de ce s'au culcat ei, bărbații cetății Sodomii au încunjurat casa dela cel tânăr până la cel bătrân și tot norodul împreună.

5. Și au chemat afară pre Lot și au zis către dânșii: unde sunt bărbații carii au intrat la tine noaptea? Scoate-i la noi ca să ne împreună-m cu ei.

6. Și a ieșit Lot la ei înaintea ușii, și a tras ușa după sine.

7. Și a zis către ei: nicidecum frașilor nu faceți răutatea aceasta.

8. Ci am eu două fete care n'au

21. 11, 5; Jerem. 32, 19. 25. Ps. 7, 9; Ioan 5, 27; Rom. 3, 6. 26. Amos, 7, 2.

30. Jud. 6, 39.

19. 1, 18, 1; Evr. 13, 2. 2, 18, 4.

cunoscut bărbat, pre acelea voi scoate la voi, și vă faceți treaba cu ele după cum va plăcea vouă, numai asupra bărbaților acestora să nu faceți nedrept; pentrucă au intrat supț acoperemântul casei mele.

9. Iar ei au zis lui: du-te în colo, ai venit să lăcuești aici sau judecată să judeci? Acum dară te vom chinul mai rău pre tine decât pre ei; și sileau pre Lot foarte, și s'au apropiat la ușa să o strice.

10. Iară bărbații ținzând mâinile au tras pre Lot la sine în casă, și au închis ușa casei.

11. Iară pre bărbații carii erau la ușa casei i au lovit cu orbire dela cel mic până la cel mare, și s'au ostenit căutând ușa.

12. Și au zis către Lot bărbații: ai tu pre cinevă aici? Gineri, au feciori, au fete? Sau pre altcinevă din ai tăi? De sunt în cetate, scoate'i din locul acesta.

13. Că vom să stricăm noi locul acesta, pentrucă s'a înălțat strigarea lor înaintea Domnului, și ne-au trimis pre noi Domnul să'l stricăm pre dânsul.

14. Și ieșind Lot a grăit către ginerii săi, carii luase pre fetele lui, și le-a zis: sculați-vă și ieșiți din locul acesta, pentrucă Domnul va să piarză cetatea.

15. Și se părù a vorbi glumă înaintea ginerilor săi. Iară dacă s'a făcut dimineață, grăbiau îngerii pre Lot, zicând: scoală-te și ia femeea ta și cele două fete ale tale care ai, și ieși ca să nu pieri și tu împreună cu fărădelegile cetății.

16. Și ei s'au turburat, iar îngerii au apucat de mână pre el și pre femeea lui și pre cele două fete ale lui, pentrucă nu s'au îndurat Domnul de dânsul; și scoțându'i pre ei afară, au zis:

17. Mântuind mântuește sufletul tău, să nu te uii înapoi, nici să stai în vre un loc de prin prejur, în munte te mântuește ca să nu te prinzi împreună cu ei.

18. Și a zis Lot către dâșii: rogu-mă Doamne.

19. Fiindcă a aflat sluga ta milă înaintea ta, și ai mărit dreptatea ta care faci cu mine, ca să fie viu sufletul meu, eu nu voi putea să mă mântuesc în munte, ca să nu mă prinză relele, și voi muri.

20. Iată cetatea cea de aproape ca să scap acolo, este mică, și acolo mă voi mântui; au nu este mică? Și va fi viu sufletul meu pentru tine.

21. Și i-au zis lui: iată m'am mirat de fața ta și de cuvântul acesta, ca să nu stric cetatea pentru care ai grăit.

22. Grăbește dar ca să te mântuești acolo, că nu voi putea face lucrul până vei merge tu acolo, pentru aceea au chemat numele cetății aceea: Sigor.

23. Soarele a răsărit pre pământ, și Lot a intrat în Sigor.

24. Și Domnul au plouat preste Sodoma și preste Gomora pucioasă și foc dela Domnul din cer.

25. Și au surpat cetățile acestea și toată împrejurimea, și pre toți câți locuiau în cetăți și toate câte răsar din pământ.

26. Și s'a uitat femeea lui înapoi, și s'a făcut stâlp de sare.

27. Și a mănecat Avraam a doua zi la locul unde a stăfuit înaintea Domnului.

28. Și a căutat spre Sodoma și spre Gomora și spre pământul de prin prejurul locului, și a văzut: și iată se suiă pară de foc din pământ ca o văpaie de cuptor.

9. 2 Petru 2, 8. 11. Înțelep. 19, 16.
13, 18, 20, 15. 2 Petru 2, 6, 7.

17. Înțelep. 10, 6. 19. 6, 8. 22. Înțelep. 10, 6. 24. 2 Lege 29, 23; Ierem. 50, 40; Luc 17, 29; 2 Petr. 2, 6. 25. Iezechil 16, 48.
26, Luc. 9, 62; 17, 32.

29. Și a fost când au stricat Domnul toate cetățile de prin prejur, ș'au adus aminte Dumnezeu de Avraam, și au scos pre Lot afară din mijlocul surpării când au surpat Domnul cetățile în care lăcuia Lot.

30. Și a ieșit Lot din Sigor și ședeă în munte el și amândouă fetele lui cu dânsul, că s'a temut a lăcui în Sigor și au lăcuit în peșteră el și amândouă fetele lui cu dânsul.

31. Și a zis cea mai în vârstă către cea mai tânără: tatăl nostru este bătrân și nimenea nu este pre pământ care să intre la noi, după cum este obiceiul a tot pământul.

32. Vino dar să adăpăm pre tatăl nostru cu vin și să dormim cu dânsul, și să ridicăm din tatăl nostru sămânță.

33. Și au adăpat pre tatăl lor cu vin în noaptea aceea, și intrând cea mai în vârstă a dormit cu tatăl ei în noaptea aceea, și el n'a știut când a dormit ea și când s'a sculat.

34. Și a fost a doua zi a zis cea mai în vârstă către cea mai tânără: iată am dormit ieri cu tatăl nostru, să'l adăpăm pre dânsul cu vin și într'această noapte, și intrând te culcă tu cu el, și să ridicăm din tatăl nostru sămânță.

35. Și adăpară și într'acea noapte pre tatăl lor cu vin, și intrând cea mai tânără a dormit cu tatăl ei, și el n'a știut când s'a culcat ea și când s'a sculat.

36. Și au zămislit amândouă fetele din tatăl lor.

37. Și a născut cea mai mare fecior, și a chemat numele lui : Moav, zicând: din tatăl meu. Acesta e tată Moavitenilor până în ziua de astăzi.

38. Și a născut și cea mai tânără fecior, și a chemat numele lui : Aman, zicând: fiul neamului meu. A-

cesta este tată Amanitenilor până în ziua de astăzi.

CAP. 20.

Avraam în Gherara.

Și s'a dus de acolo Avraam spre pământul cel către amiazăzi, și a lăcuit între Kadis și între Sur, și a nemernicit în Gherari.

2. Și a zis Avraam de Sarra femeea sa : că soră este mie, că s'a temut să zică : femeea mea este, ca nu cumvă să-l ucigă pre el oamenii cetății pentru ea, și a trimis Avimeleh împăratul Gherarilor și a luat pre Sarra.

3. Și au intrat Dumnezeu la Avimeleh în somn noaptea, și i-au zis lui : iată tu ai să mori pentru femeea care ai luat, că ea are bărbat.

4. Și Avimeleh nu s'a atins de ea, și a zis: Doamne, au pierde-vei neam drept care nu știe?

5. Au nu el a zis mie: soră îmi este? Și ea mi-a zis : frate îmi este; cu inimă curată și cu mâini drepte am făcut aceasta.

6. Și i-au zis Dumnezeu în somn: eu am cunoscut că cu inimă curată ai făcut aceasta, și eu nu m'am îndurat de tine, ca să nu păcătuiești tu împotriva mea, și pentru aceea nu te-am lăsat să te atingi de dânsa.

7. Iar acum dă înapoi femeea omului, că prooroc este și se va ruga pentru tine și vei fi viu; iară de nu o vei da înapoi, să știi că vei muri tu și toate ale tale.

8. Și de dimineață sculându-se Avimeleh, a chemat pre toate slugile sale, și a grăit toate cuvintele acestea în urechile lor, și s'au temut toți oamenii foarte.

9. Și a chemat Avimeleh pre Avraam, și a zis lui: de ce ai făcut nouă aceasta? Au doară am greșit

cevă împotriva ta de ai adus preste mine și preste împărăția mea păcat mare? Lucru care nimenea nu l-ar face, ai făcut mie.

10. Și a zis Avimeleh către Avraam: ce ai socotit de ai făcut aceasta?

11. Și a zis Avraam: pentru că am gândit că nu va fi frica lui Dumnezeu în locul acesta, și pre mine mă vor omorî pentru femeea mea.

12. Și cu adevărat soră este mie după tată, iar nu după mamă; iar acum s'a făcut mie și femeie.

13. Și a fost când m'a scos Dumnezeu din casa tatălui meu, am zis ei: această dreptate să faci cu mine în tot locul unde vom intra, zi pentru mine: că irate îmi este.

14. Și a luat Avimeleh o mie de drahme și oi și viței și slugi și slujnice, și a dat lui Avraam, și i-a dat înapoi și pre Sarra femeea lui.

15. Și a zis Avimeleh către Avraam: iată pământul meu înaintea ta, unde'ți va plăcea lăcuște.

16. Iar către Sarra a zis: iată am dat o mie de drahme fratelui tău, acestea vor fi ție întru cinstea feșii tale și a futuror, care sunt cu tine, și întru toate adevărul să spui.

17. Și s'a rugat Avraam lui Dumnezeu, și au însănoșat Dumnezeu pre Avimeleh și pre femeea lui și pre slujnicile lui și a început a naște.

18. Pentru că închisese Domnul tot mitrasul în casa lui Avimeleh, pentru Sarra femeea lui Avraam.

CAP. 21.

Nașterea lui Isaac.

Și Domnul au cercetat pre Sarra după cum au zis, și au făcut Domnul Sarrei precum au grăit.

2. Și zămislind Sarra a născut

lui Avraam fiu la bătrânețe, pe vremea după cum grăise lui Domnul.

3. Și a chemat Avraam numele fiului său pre carele l-a născut Sarra: Isaac.

4. Și a tăiat împrejur Avraam pre Isaac în ziua a opta, precum i-au fost poruncit Dumnezeu lui.

5. Și Avraam era de o sută de ani, când s'a născut Isaac fiul său.

6. Și a zis Sarra: răs mi-au făcut Domnul, pentru că cine va auzi, se va bucura împreună cu mine.

7. Și a zis: cine va spune lui Avraam că Sarra apleacă prunc? Că am născut fiu la bătrânețele mele.

8. Și a crescut pruncul și s'a înfărcat, și a făcut Avraam ospăț mare în ziua în care s'a înfărcat fiul său Isaac.

9. Și văzând Sarra pre fiul Agarei Eghiptencii, care se născuse lui Avraam, jucându-se cu Isaac fiul său,

10. A zis lui Avraam: gonește pre slujnica aceasta și pre fiul ei, că nu va moșteni fiul slujnicii cu fiul meu Isaac.

11. Și foarte greu s'a părut cuvântul acesta înaintea lui Avraam pentru fiul său Ismail.

12. Și au zis Dumnezeu lui Avraam: să nu fie greu înaintea ta cuvântul cel pentru prunc și pentru slujnică; toate câte va zice ție Sarra, ascultă de cuvântul ei, pentru că întru Isaac se va chema ție sămânță.

13. Dar și pre fiul slujnicii acesteia neam mare îl voiu face, pentru că sămânța ta este.

14. Și s'a sculat Avraam dimineața, și luând pâini și un foale cu apă a dat Agarei, și a pus pre umărul ei și pruncul și o a slobozit pre dânsa; și ea mergând rătăcea prin pustie către fântâna jurământului.

11. 26, 9. 12. 12, 13. 14. 12, 19.

18. Fac. 16, 2; 1 Imp. 1, 5.

21. 1. 17, 19; 18, 10.

2. 25, 19; 1 Paralip. 1, 34; Mat. 1, 2; Fapt. Ap. 7, 8; Gal. 4, 23; Evrei 11, 11.

4. 17, 12. 5. Mat. 1, 2. 10. Gal. 4, 30.

12. Rom. 9, 7; Evr. 11, 18. 13. 17, 20; 25, 12.

15. Și s'a sfârșit apa din foale, și a lepădat pruncul supț un brad.

16. Și mergând a șezut în preajma lui departe ca o aruncătură de arc, pentrucă a zis: nu voi vedea moartea pruncului meu, și a șezut înaintea lui, și strigând pruncul a plâns.

17. Și au auzit Dumnezeu glasul pruncului din locul unde eră, și a strigat îngerul lui Dumnezeu pre Agar din cer și au zis ei: Ce este Agar? Nu te teme, că au auzit Dumnezeu glasul pruncului tău din locul unde este.

18. Scoală-te, ia pruncul și'l ține cu mâna ta, că neam mare îl voi face.

19. Și au deschis Dumnezeu ochii ei și a văzut fântână de apă vie; și mergând a umplut foalele de apă și a adăpat pruncul.

20. Și eră Dumnezeu cu pruncul; și a crescut și a lăcuit în pustie și s'a făcut vânător.

21. Și a lăcuit în pustia Faran, și i-a luat lui mumă-sa femei din pământul Eghiptului.

22. Și a fost în vremea aceea și a grăit Avimeleh și Ohozat, care luase pre nora sa și Fihul Voevodul puterii lui către Avraam zicând: Dumnezeu este cu tine întru toate câte faci.

23. Acum dar jură-te mie pre Dumnezeu că nu'mi vei face strâmbătate, nici seminției mele nici numelui meu; ci după dreptatea care am făcut cu tine, vei face cu mine și pământului întru care te-ai sălășluit.

24. Și a zis Avraam: eu mă jur.

25. Și a muștrat Avraam pre Avimeleh pentru fântânile apei, care le-au luat slugile lui Avimeleh.

26. Și Avimeleh a zis lui: n'am știut cine a făcut ție lucrul acesta: nici tu nu mi-ai spus, nici eu n'am auzit fără numai astăzi.

27. Și a luat Avraam oi și viței și a dat lui Avimeleh; și au făcut amândoi legătură.

28. Și a pus Avraam șapte mielușe de oi singure.

29. Și a zis Avimeleh lui Avraam: ce sunt aceste șapte mielușe ale oilor acestora care le-ai pus singure?

30. Și a zis Avraam: aceste șapte mielușele vei lua dela mine, ca să'mi fie mie mărturie cum că eu am săpat această fântână.

31. Pentru aceea a chemat numele locului aceluia, fântâna jurământului, că acolo au jurat amândoi.

32. Și au făcut amândoi legătură la fântâna jurământului, și s'au sculat Avimeleh și Ohozat, care țineă pre Nora sa și Fihul mai marele puterii lui, și s'au întors în pământul Filistenilor.

33. Și a sădit Avraam țarină la fântâna jurământului, și a chemat acolo numele Domnului, Dumnezeu veșnic.

34. Și a lăcuit Avraam în pământul Filistenilor zile multe.

CAP. 22.

Isaac adus spre jertfă.

Și a fost după cuvintele acestea Dumnezeu au ispitit pre Avraam și i-au zis: Avraame, Avraame, iar el a zis: iată eu.

2. Și au zis: ia pre fiul tău cel iubit pre Isaac pre care ai iubit și mergi în pământul cel înalt, și'l adu pre el acolo jertfă într'un munte, care'ți voi spune ție.

3. Și sculându-se Avraam de dimineață a pus șaoa pre asinul său, și a luat cu sine două slugi și pre Isaac fiul său; și tăind lemne pentru jertfă, sculându-se a mers, și a treia zi a venit la locul care i-au zis lui Dumnezeu.

4. Și căutând Avraam cu ochii săi a văzut locul de departe.

5. Și a zis Avraam slugilor sale: ședeți aici cu asinul, iar eu și pruncul vom merge până colea; și închinându-ne ne vom întoarce la voi.

6. Și a luat Avraam lemnele cele pentru jertfă și le-a pus în spina-reă lui Isaac fiul său; și a luat în mâini foc și cușit și s'au dus amândoi împreună.

7. Și a zis Isaac către Avraam tatăl său: tată, iar el a zis: ce este fiule? Și a zis: iată focul și lemnele, unde este oaea pentru jertfă?

8. Și a zis Avraam: Dumnezeu își va îngriji pentru oaie de jertfă fiul meu!

9. Și mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-au arătat Dumnezeu lui; și a zidit acolo Avraam altar și a pus lemnele deasupra, și legând pre fiul său Issac, l-a pus pre altar deasupra lemnului.

10. Și a fîns Avraam mîna sa să iă cușitul să junghie pre fiul său.

11. Și l-a strigat pre dînsul îngerul Domnului din cer zicînd: Avraame, Avraame, iar el a zis: iată eu.

12. Și i-au zis: să nu pui mîna ta pre prunc, nici să'i faci lui nimic; că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu, și nu ți s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine.

13. Și căutînd Avraam cu ochii săi, a văzut: și iată un berbec eră încurcat cu coarnea într'un copac stufos; și s'a dus Avraam și a luat berbecul și l-a adus jertfă în locul lui Isaac fiul său.

14. Și a chemat Avraam numele locului aceluia: Domnul au văzut, ca să se zică până astăzi: în muntele acesta Domnul s'au arătat.

15. Și a strigat îngerul Domnu-

lui pre Avraam a doua oară din cer zicînd:

16. Asupra mea însu'mi m'am jurat zice Domnul, pentru că ai făcut cuvîntul acesta și nu ți s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine.

17. Pentru aceea cu adevărat binecuvîntînd te voi binecuvînta, și înmulțind voi înmulți sămînța ta ca stelele cerului și ca nisipul cel de pre șarmurile mării; și va moșteni sămînța ta cetățile nepriestinelor.

18. Și se vor binecuvînta întru sămînța ta toate neamurile pămîntului, pentru că ai ascultat glasul meu.

19. Și s'a întors Avraam la slugile sale, și sculându-se s'au dus împreună la fântîna jurămîntului; și au lăcut acolo la fântîna jurămîntului.

20. Și a fost după cuvintele acestea și s'au vestit lui Avraam zicînd: iată a născut Melha și ea fii lui Nahor fratele său.

21. Pre Uz cel înfăiu născut și pre Vanes fratele lui și pre Camuil tatăl Sirilor.

22. Și pre Hazad și pre Azav și pre Faldes și pre Ieldaf și pre Vatuil.

23. Iară Vatuil a născut pre Reveca. Aceștia sunt cei opt fii pre cari i-a născut Melha lui Nahor fratele lui Avraam.

24. Iară fiitoarea lui anume Revma a născut și ea pre Tavec și Taam și pre Tohos și pre Moha.

CAP. 23.

Moartea și mormîntul Sarrei.

Și a fost vieța Sarrei o sută douăzeci și șapte de ani.

2. Și a murit Sarra în cetatea Ar-

16. Ps. 104, 9; Sirah 44, 21; 1 Macab. 2, 52; Luc. 1, 73; Evc. 6, 13, 14. 17. Eșir. 32, 13; Evc. 11, 12. 18. 12, 3; 18, 18; 26, 4; Fapt. Ap. 3, 25; Gal. 3, 8; 11, 29. 23. 24, 15. 23. 2. 35, 27; Is. Navi 14, 15.

voc, care este în vale; aceasta este Hevron în pământul Hanaan; iar Avraam a venit să plângă pre Sarra și s'o jelească.

3. Și s'a sculat Avraam dela mortul său și a grăit fiilor lui Het zicând :

4. Strein și nemernic sunt eu la voi; dași'mi dar moșie de mormânt dela voi, ca să îngrop pre mortul meu.

5. Și au răspuns fiii lui Het către Avraam zicând :

6. Nu doamne, ascultă-ne pre noi: împărat dela Dumnezeu ești tu între noi; în mormânturile noastre cele alese îngroapă'ți mortul tău, că nici unul dintre noi nu te va oprî ca să nu'ți îngropi mortul tău acolo.

7. Și sculându-se Avraam s'a închinat înaintea poporului pământului fiilor lui Het.

8. Și a grăit către dânșii Avraam zicând: de voiși cu sufletul vostru ca să îngrop mortul meu dela fașa mea, ascultași-mă și grăiși pentru mine lui Efron al lui Saar.

9. Să'mi deă mie peștera cea îndoită care o are el, ce este în partea țarinei lui, pre argint cât va prețuși ca să o am aceasta între voi moșie de mormânt.

10. Iar Efron ședeă în mijlocul fiilor lui Het, și răspunzând Efron Heteul către Avraam, a zis în auzul fiilor lui Het și a tuturor celor ce intrau în cetate, zicând :

11. Lângă mine fii doamne și mă ascultă: țarina și peștera care este într'însa șie o dau, înaintea tuturor cetățenilor mei datu-o-am șie, îngroapă mortul tău.

12. Și s'a închinat Avraam înaintea poporului pământului.

13. Și a zis lui Efron la auz înaintea a tot poporului pământului: de vreme ce ești pentru mine ascultă-mă : argintul țarinei ia'l dela mine

și voiu îngropă mortul meu acolo.

14. Și a răspuns Efron lui Avraam zicând :

15. Nu doamne, ci am auzit: că pământul este de patru sute de drahme de argint, ce poate fi aceasta între mine și între tine? Iar tu îngroapă'ți mortul tău.

16. Și a ascultat Avraam de Efron și a plătit lui Efron argintul, care a grăit la auzul fiilor lui Het, patru sute de drahme de argint ales la negușători.

17. Și țarina lui Efron în care eră peștera cea îndoită spre fașa Mamvrei, țarina și peștera care eră întru ea și toși copacii cari erau în țarină și tot ce eră în hotarile ei împrejur.

18. S'a dat lui Avraam moșie înaintea fiilor lui Het și înaintea tuturor celor ce intrau în cetate.

19. După acestea a îngropat Avraam pre Sarra femeea sa în peștera țarinei cea îndoită, care este împreajma Mamvrei, aceasta este Hevron în pământul lui Hanaan.

20. Și s'a întărit țarina și peștera care eră într'însa lui Avraam moșie de înmormântare dela fiii lui Het.

CAP. 24.

Căsătoria lui Isaac.

Avraam eră bătrân trecut în zile, și Domnul l-au binecuvântat întru toate.

2. Și a zis Avraam slugii sale celei mai bătrâne a casei sale, care eră mai mare p este toate ale sale: pune mâna ta supt armul meu.

3. Și te voiu jură pre Domnul Dumnezeul cerului și al pământului, ca feciorului meu Isaac să nu'i iei femeie din fetele Hananeilor între cari lăcuesc eu;

17. 49, 30; 50, 18 19. 25, 9; 35, 27; 49, 31.
20. 25, 9, 10; 49, 29.
24. 2. 15, 2; 47, 29. 3, 28, 1.

4. Ci în pământul meu unde m'am născut eu, la neamul meu vei merge și vei luă femeie fiului meu Isaac de acolo.

5. Și a zis către dânsul sluga: dar de nu va vreă femeea să vie cu mine în pământul acesta, întoarce-voiu pre fiul tău acolo în pământul de unde ai ieșit?

6. Iar Avraam a zis către dânsul: iă aminte să nu întorci pre fiul meu acolo.

7. Domnul Dumnezeuul cerului și Dumnezeuul pământului, cel ce m'au luat din casa tatălui meu și din pământul în care m'am născut, cel ce mi-au grăit și s'au jurat mie zicând: fie voiu dă pământul acesta și seminției tale, acesta va trimite preINGERUL său înaintea ta, și vei luă femeie feciorului meu de acolo.

8. Iară de nu va vreă femeea să vie cu tine în pământul acesta, curat vei fi tu de jurământul meu, numai pre feciorul meu să nu'l întorci acolo.

9. Și a pus sluga mâna sa supt armul lui Avraam stăpânul său, și a jurat lui pentru cuvântul acesta.

10. Și a luat sluga zece cămile din cămilele stăpânului său și din toate bunătățile stăpânului său cu sine, și sculându-se s'a dus în Mesopotamia cetatea lui Nahor.

11. Și a așezat cămilele să odihnească afară de cetate lângă fântâna cu apă, către seară când ies cele ce scot apă.

12. Și a zis: Doamne Dumnezeuul stăpânului meu Avraam, fă cale bună înaintea mea astăzi, și fă milă cu stăpânul meu Avraam.

13. Iată eu stau la izvorul apei, și fetele celor ce lăcuesc în cetate ies, ca să scoajă apă.

14. Și fecioara căreia eu voiu zice: pleacă vadra ta să beau, și ea va

zice mie: beà tu și cămilele tale le voiu adăpă până ce vor încetă a beà, aceasta va fi gătită lui Isaac slugii tale; și întru aceasta voiu cunoaște că ai făcut milă cu stăpânul meu Avraam.

15. Și a fost mai înainte de a săvârși el grăind în cugetul său, și iată a ieșit afară Reveca fata lui Vatuil feciorul Melhei femeea lui Nahor fratele lui Avraam, având vadra pre umărul său.

16. Și fecioară eră frumoasă la față foarte, fecioară eră, bărbat nu o a cunoscut pre ea, și pogorîndu-se la fântână a umplut vadra și s'a suit.

17. Și a alergat sluga înaintea ei și a zis: dă-mi să beau puțină apă din vadra ta.

18. Iar ea a zis: beà doamne și grăbind a slobozit vadra pre brațul său, și i-a adăpat până a încetat a beà.

19. Și a zis: și cămilelor tale voiu scoate apă până ce vor beà toate.

20. Și grăbind a deșertat vadra în adăpătoare, și iarăși a alergat la fântână să scoajă apă, și a adăpat toate cămilele.

21. Iar omul o priveà pre ea și făceà, ca să cunoască, îndreptat-au Dumnezeu calea lui sau nu?

22. Și a fost după ce au încetat toate cămilele a beà, a luat omul doi cercei de aur, cari trăgeau câte o drahmă, și i-a pus în urechile ei, și două brățări în mâinile ei, cari trăgeau zece măsuri de aur.

23. Și a întrebat-o pre dânsa și i-a zis: a cui fată ești? Spune'mi de este la tatăl tău loc să sălășluim noi.

24. Iar ea a zis lui: fată sunt a lui Vatuil fiul Melhei, pre care l-a născut ea lui Nahor.

25. Și i-a zis lui: și paie și fân

mult este la noi, precum și loc de sălășluit.

26. Și bine părând omului s'a închinat Domnului, zicând:

27. Binecuvântat este Domnul Dumnezeuul stăpânului meu Avraam, cel ce n'a părăsit dreptatea sa și adevărul dela stăpânul meu; și pre mine m'au îndreptat Domnul la casa fratelui stăpânului meu.

28. Și alergând fecioara a spus în casă mumei sale după cuvintele acestea.

29. Iară Reveca aveà frate anume Lavan, și a alergat Lavan la om afară la fântână.

30. Și a fost dacă a văzut cerceii și brățărilor în mâinele surorii sale, și auzind cuvintele Revechii surorii sale care zicea: așa mi-a grăit omul; și a venit la om unde stă el cu cămilele la fântână.

31. Și a zis lui: vin-o, intră înăuntrul binecuvântate al Domnului, pentrucă stai afară? Eu am gătit casă și loc cămilor tale.

32. Și a intrat omul în casă și a descărcat cămilele, a dat paie și fân cămilor și apă de spălat picioarelor lui și picioarelor oamenilor celor ce erau cu el.

33. Și le-a pus lor pâine să mănânce, iar el a zis: nu voi mânca până ce nu voi grăi cuvintele mele; și ei au zis: grăește.

34. Și a zis: sluga lui Avraam sunf eu.

35. Și Domnul au binecuvântat pre stăpânul meu foarte, și s'a mărit și i-au dat lui oi și viței și argint și aur și slugi și slujnice și cămile și asini.

36. Și Sarra femeea stăpânului meu, a născut un fecior stăpânului meu după ce a îmbătrânit el; și i-a dat lui toate câte a avut.

37. Și m'a jurat stăpânul meu

zicând: să nu iei femeie fiului meu din fetele Hananeilor, între cari lăcuiesc eu în pământul lor;

38. Ci la casa tatălui meu să mergi, la neamul meu și vei lua femeie feciorului meu de acolo.

39. Iar eu am zis stăpânului meu: dar de nu va vreà să vie cu mine femeea?

40. Și mi-a zis Domnul Dumnezeu înaintea căruia bine am plăcut, acela va trimite pre îngerul său cu tine și va îndreptă calea ta și vei lua femeie fiului meu din neamul meu și din casa tatălui meu.

41. Atunci curat vei fi de blestemul meu, dacă vei veni la neamul meu și nu vor dà șie, și tu vei fi curat de jurământul meu.

42. Și venind eu astăzi la fântână am zis: Doamne Dumnezeu stăpânului meu Avraam, de vei îndreptă tu calea mea pre care acum merg.

43. Iată stau la fântâna apei și fetele oamenilor cetășii vor ieși ca să ià apă și va fi fecioara căreia eu voi zice: dă-mi să beau puțină apă din vadra ta.

44. Și ea îmi va zice: și tu beà și cămilelor tale voi scoate apă, aceasta este femeea care au gătit-o Domnul lui Isaac slugii sale, și întru aceasta voi cunoaște că ai făcut milă cu stăpânul meu Avraam.

45. Și a fost mai înainte de a sfârși eu grăind în cugetul meu, îndată a ieșit Reveca cu vadra pre umăr, și s'a pogorit la fântână și a scos apă și am zis ei: dă-mi să beau.

46. Și ea grăbind a slobozit vadra pre brațul său și a zis: beà tu și cămilele tale le voi adăpă; și am băut și cămilele le-a adăpat.

47. Și am întrebat o pre ea și am zis: a cui fată ești tu, spune mie? Și ea a zis: fată sunt a lui Vatuil feciorul lui Nahor pre care l-a născut lui Melha, și am pus ei cerceii și brățărilor pre mâinile ei.

48. Și părându'mi bine m'am închinat Domnului și am binecuvântat pre Domnul Dumnezeu stăpânului meu Avraam, cel ce m'au îndreptat în calea adevărului, ca să iau pre fata fratelui stăpânului meu, fiului său.

49. Deci de veji face voi milă și dreptate cu stăpânul meu ori de nu spuneți'mi, ca să mă întorc spre dreapta sau spre stânga.

50. Și răspunzând Lavan și Vautul au zis: dela Domnul a ieșit lucrul acesta, nu vom putea grăi fie împotriva, nici rău, nici bine.

51. Iată Reveca înaintea ta este, ia-o și te du, și să fie femeie feciorului stăpânului tău după cum au grăit Domnul.

52. Și a fost după ce a auzit sluga lui Avraam cuvintele lor, s'a închinat până la pământ Domnului.

53. Și scoțând sluga vase de argint și de aur și îmbrăcăminte a dat Revechii, și daruri i-a dat și fratelui ei și mumei ei.

54. Și a mâncat și a băut el și oamenii cei ce erau cu dânsul, și au dormit; și sculându-se dimineața a zis: sloboziți-mă să mă duc la stăpânul meu.

55. Și au zis frații ei și muma sa: să rămâe fata cu noi ca vre-o zece zile și după aceea se va duce.

56. Iar el a zis către ei: nu mă opriți, că Domnul a îndreptat calea mea întru mine, sloboziți-mă ca să merg la stăpânul meu.

57. Iar ei au zis: să chemăm fata și s'o întrebăm; și au chemat pre Reveca și i-au zis ei: merge vei cu omul acesta?

58. Iar ea a zis: voi merge.

59. Și au slobozit pre Reveca sora sa și averile ei și pre sluga lui Avraam și pre cei ce erau cu dânsul.

60. Și au binecuvântat pre Reveca

și i-au zis ei: sora noastră ești, fă-te întru mii de zeci de mii și să moștenească sămânța ta cetățile neprietenilor.

61. Și sculându-se Reveca și slujnicile ei s'au suit pre cămile și s'au dus cu omul, și luând sluga pre Reveca s'au dus.

62. Iar Isaac mergea prin pustie spre fântâna vedeniei, și lăcuiă în pământul cel de către amiază.

63. Și a ieșit Isaac ca să se primeble la câmp de către seară, și căutând cu ochii a văzut cămilele venind.

64. Și căutând Reveca cu ochii a văzut pe Isaac și a sărit de pre cămilă.

65. Și a zis către slugă: cine este omul acela care merge pre câmp spre întâmpinarea noastră? Și a zis sluga: acesta este stăpânul meu; iar ea luându-și vălul s'a acoperit.

66. Și a spus sluga lui Isaac toate câte a făcut.

67. Și a intrat Isaac în casa mumei sale, și a luat pre Reveca și s'a făcut lui femeie, și a iubit o pre dânsa, și s'a mângâiat Isaac pentru Sarra muma-sa.

CAP. 25.

Căsătoria a doua a lui Avraam.

Și Avraam ș'a luat altă femeie a ș'căreia numele eră Hetura.

2. Și a născut lui pre Zomvran și pre Iezan și pre Mădal și pre Madiam și pre Iezvoc și pre Soie.

3. Și Iezan a născut pre Sava și pre Taman și pre Dedan; iară fiii lui Dedan au fost: Raguil și Navdeil și Asuriim și Lafusiim și Laomim.

4. Și fiii lui Madiam: Ghifar și Afir și Enoh și Avida și Eldaga: toți aceștia erau feciorii Heturei,

62. 16. 14. 67. 25, 20.
25. 1. 1 Paralip. 1 31,
4. 1 Paralip. 1, 33.

5. Și a dat Avraam toate averile sale lui Isaac feciorul său.

6. Și feciorilor fiitoarelor sale a dat Avraam daruri, și încă fiind el viu i-a scos pre ei în laturi dela Isaac fiul său către răsărit la pământul răsăriturilor.

7. Aceștia sunt anii zilelor vieții lui Avraam căși a trăit o sută șaptezeci și cinci de ani.

8. Și slăbind Avraam a murit întru bătrânețe bune, bătrân și plin de zile și s'a adăogat lângă poporul său.

9. Și l-au îngropat pre dânsul Isaac și Ismail amândoi feciorii lui în peștera cea îndoită, în țarina lui Efron feciorul lui Saar Heteul care este în preajma Mamvrei.

10. În țarina și peștera care a cumpărat-o Avraam dela fiii lui Het, acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra femeea lui.

11. Și a fost după ce a murit Avraam, au binecuvântat Dumnezeu pre Isaac fiul lui, și a lăcuit Isaac lângă fântâna vederii.

12. Și acestea sunt nașterile lui Ismail feciorul lui Avraam, pre care l-a născut Agar Eghipteanca slujnica Sarrei.

13. Și acestea sunt numele fiilor lui Ismail după numele neamurilor lui: cel dintâiu născut Ismail și Navaiot și Kidar și Navdeil și Masam,

14. Și Masma și Duma și Masî,

15. Și Hodan și Teman și Iefur și Nafes și Kedma.

16. Aceștia sunt fiii lui Ismail și acestea sunt numele lor, în corturile lor, întru lăcașurile lor, doisprezece boieri erau după neamul lor.

17. Și aceștia sunt anii vieții lui Ismail o sută treizeci și șapte de ani, și slăbind a murit și s'a adăogat lângă neamul său.

18. Și a lăcuit dela Evilat până la Sur, care este înaintea feșii Eghiptului până la Asirieni, înaintea tuturor fraților săi a lăcuit.

19. Și acestea sunt nașterile lui Isaac fiul lui Avraam: Avraam a născut pre Isaac.

20. Iar Isaac eră de patruzeci de ani când a luat pre Reveca fata lui Vatuil din Mesopotamia Siriei, sora lui Lavan Sirului, luiș femea.

21. Și s'a rugat Isaac Domnului pentru Reveca femeea sa că eră stearpă, și l-au ascultat pre el Dumnezeu și a zămislit Reveca femeea lui.

22. Și săltă pruncii într'însa, și a zi ea: de eră să fie așa, pentruce mie aceasta? Și s'a dus să întrebe pre Domnul.

23. Și au zis ei Domnul: două neamuri în pântecel tău sunt, și două popoare din pântecel tău se vor împărși, și popor pre popor va întrece, și cel mai mare va sluji celui mai mic.

24. Și s'au umplut zilele ca să nască ea, și erau gemeni în pântecel ei.

25. Și a ieșit fiul cel întâiu născut roșu tot, ca o piele păroasă, și a chemat numele lui Isav.

26. Și după acesta a ieșit fratele lui, și mâna lui ținea de călcăiu pre Isav, și a chemat numele lui Iacov. Iar Isaac eră de șasezeci de ani când a născut Reveca pre aceștia.

27. Și au crescut tinerii, și a fost Isav om care știă a vână și eră câmpean sălbătaric; iar Iacov a fost om fără vicleșug lăcuind acasă.

28. Și iubea Isaac pre Isav pentrucă mănca din vânatul lui; iară Reveca iubea pre Iacov.

29. Și a fiert Iacov fiertură, și a venit Isav dela câmp ostentit.

30. Și a zis Isav lui Iacov: dă'mi

8. 15, 15; 35, 29. 9. 23, 19, 20; 49, 30.

10. 47, 30. 11. 16, 14. 12. 21, 13,

13. 1 Paralip. 1, 29. 16. 17, 20.

20. 24, 67. 23. Rom. 9, 10. 25. 27, 11; 38, 27; Osie 12, 3; Mat. 1, 2. 30. 36, 1, 19.

să mănânc dintr'această fiertură roșietecă că slăbesc eu, pentru aceea s'a chemat numele lui Edom.

31. Și a zis Iacov lui Isav; vinde-mi astăzi nașterea ta cea dintâiu.

32. Și a zis Isav: iată eu mă duc să mor, și ce'mi este mie bună nașterea cea dintâiu?

33. Și a zis Iacov lui: jură-te mie astăzi, și i-a jurat lui și a vândut Isav nașterea cea dintâiu lui Iacov.

34. Și Iacov a dat lui Isav pâine și fiertură de linte, și a mâncat și a băut, și sculându-se s'a dus și n'a băgat seamă Isav de nașterea cea dintâiu.

CAP. 26.

Intâmplările lui Isaac.

Și a fost foamete pre pământ, afară de foametea cea mai dinainte care a fost în zilele lui Avraam și a mers Isaac la Avimeleh împăratul Filistenilor în Gherara.

2. Și s'au arătat Dumnezeu lui și i-au zis: nu te pogori în Eghipet; ci lăcuește în pământul care voiu spune eu ție.

3. Și lăcuește în pământul acesta și eu voiu fi cu tine și te voiu binecuvânta, că ție și seminției tale voiu da tot pământul acesta, și voiu întări jurământul meu care am jurat lui Avraam tatăl tău.

4. Și voiu înmulți sămânța ta ca stelele cerului și voiu da seminției tale tot pământul acesta; și întru sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

5. Pentrucă a ascultat Avraam tatăl tău cuvântul meu și a păzit poruncile mele și învățăturile mele și îndreptările mele și legile mele.

6. Și a lăcuit Isaac în Gherari.

7. Și au întrebat oamenii locului

pentru Reveca femeea lui și a zis: soră'mi este, că s'a temut a zice: femeem' este, ca nu cumvâ să' l'ucigă oamenii locului pentru Reveca, că eră frumoasă la față.

8. Și a fost acolo mulți ani și uitându-se Avimeleh, împăratul Gherarilor pe fereastră, a văzut pre Isaac jucându-se cu Reveca femeea sa.

9. Și a chemat Avimeleh pre Isaac și i-a zis lui: cu adevărat femeem' ți este? Pentruce dar ai zis: că'ți este soră? Și a zis Isaac: am zis pentru ca nu cumvâ să mor pentru dânsa.

10. Și a zis Avimeleh lui: pentru ce ai făcut aceasta nouă? Pușin a fost că n'a dormit cinevâ din neamul meu cu femeea ta și ai fi adus preste noi neștiință.

11. Și a poruncit Avimeleh la tot poporul său zicând: tot cel ce se va atinge de omul acesta și de femeea lui, vinovat va fi morșii.

12. Și a semănat Isaac în pământul acela și a aflat în anul acela orzul dând însușit, că l-au binecuvântat pre el Domnul.

13. Și s'a înălțat omul și mergând înainte mai mare se făcea, până ce s'a făcut mare foarte.

14. Și s'au făcut lui turme de oi și cirezi de boi și ogoare multe și' l' pismuiau Filistenii.

15. Și toate fântânile câte au săpat slugile tatălui său pe vremea lui, le-au astupat Filistenii și le-au umplut cu pământ.

16. Și a zis Avimeleh către Isaac: du-te dela noi, că te-ai făcut mai tare decât noi foarte.

17. Și s'a dus de acolo Isaac și a tăbărit în valea Gherarilor și a lăcuit acolo.

18. Și Isaac iarăși a săpat fântânile de apă, care le-au fost săpat slugile lui Avraam tatăl său și le-au

33. Evr. 12, 16. 34. 27, 36.
26. 1. 12, 10; 20, 1. 4 12, 7; 18, 18; 22, 18.
5. Evr. 11, 8. 7. 12, 13.

9. 20, 11. 10. 20, 9. 11. 20, 6.
12. Luc. 8, 8. 15. 21, 25. 18. 21, 25.

astupat Filistenii după ce a murit Avraam tatăl său și le-au chemat cu numele, cu care le-a fost numit tatăl său.

19. Și au săpat slugile lui Isaac în valea Gherarilor și au aflat acolo izvor de apă vie.

20. Și s'au sfădit păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac zicând: că a lor este apa; și a numit numele fântânii: strâmbătate, pentru că strâmbătate i-au făcut lui.

21. Și ducându-se de acolo au săpat altă fântână și se priceau și pentru aceea, și a numit numele ei vrajbă.

22. Și ridicându-se de acolo au săpat altă fântână și nu s'au bătut pentru aceea, și a numit numele ei lățime, zicând: că acum ne-au lățit pre noi Domnul și ne-au crescut pre pământ.

23. Și s'a suif de acolo la fântâna jurământului.

24. Și s'au arătat lui Domnul în noaptea aceea și i-au zis: eu sunt Dumnezeul lui Avraam tatălui tău, nu te teme, că cu tine sunt și te voi binecuvânta și voi înmulți sămânța ta pentru Avraam tatăl tău.

25. Și a zidit acolo altar și a chemat numele Domnului și a pus acolo cortul său; și au săpat acolo slugile lui Isaac fântână în valea Gherarilor.

26. Și Avimeleh s'a dus la dânsul dela Gherari și Ohozaț, carele țineă pre noru-sa și Fihol voevodul oștirii puterii lui.

27. Și a zis către dâșii Isaac: pentru ce ași venit la mine? Că voi m'ași urfi și m'ași scos dela voi.

28. Iar ei au zis: văzând am văzut, că Domnul este cu tine și am zis: să fie jurământ între noi și între tine și să punem legătură cu tine.

29. Ca să nu faci nouă rău, pre-

cum nici noi nu ne-am scârbit de tine; ci bine am făcut fie și te-am scos cu pace și tu acum ești binecuvântat dela Domnul.

30. Și a făcut lor ospăț: și au mâncat și au băut.

31. Și sculându-se dimineața au jurat fiecarele de aproapei său, și i-a slobozit pre dâșii Isaac și s'au dus dela el cu pace.

32. Și într'aceiași zi venind slugile lui Isaac, i-au spus pentru fântâna ce au săpat zicându-i: n'am aflat apă.

33. Și o au numit jurământ, pentru aceea au chemat numele cetății aceleia fântâna jurământului, până în ziua de astăzi.

34. Iar Isav eră de patruzeci de ani, și a luat femei pre Iudit fata lui Veoh Heteul și pre Vasimat fata lui Elon Heteul.

35. Și necăjiau ele pre Isaac și pre Reveca.

CAP. 27.

Binecuvântarea lui Iacov.

Și a fost după ce a îmbătrânit Isaac și au slăbit ochii lui a vedeă, și a chemat pre Isav fiul său cel mai mare, și i-a zis lui: fiul meu; el a răspuns: iată eu.

2. Și a zis lui: iată am îmbătrânit și nu știu ziua sfârșitului meu.

3. Acum dar ia-ți unealta ta, tolba și arcul și ieși la câmp.

4. Și să-mi vânezi mie vânat și să-mi faci mâncare precum iubesc eu, și să-mi aduci să mănânc, ca să te binecuvinteze sufletul meu mai înainte de ce voi muri.

5. Iară Reveca a auzit pre Isaac grăind cu Isav fiul său, și s'a dus Isav la câmp să vâneze vânat tatălui său.

6. Și a zis Reveca către Iacov fiul său cel mai tânăr: iată că am

auzit pre tatăl tău grăind către Isav fratele tău, zicându-i:

7. Adu-mi vânat și-mi fă de mâncare, ca mâncând să te binecuvinteze înaintea Domnului mai înainte de a muri.

8. Deci acum fiul meu ascultă-mă pre mine precum poruncesc eu ție:

9. Și mergând la oi, adu-mi de acolo doi iezi fineri și buni și voi face pre ei mâncare tatălui tău precum iubește.

10. Și vei duce înlăuntru la tatăl tău și va mânca, ca să te binecuvinteze tatăl tău mai înainte de ce va muri.

11. Iar Iacov a zis către Reveca mumă-sa: fratele meu Isav este om păros, iar eu sunt om neted.

12. Ca nu cumvâ să mă pipăie tatăl meu și voi fi înaintea lui ca un urgisit și voi aduce asupra mea blestem, iar nu binecuvântare.

13. Și i-a zis lui mumă-sa: asupra mea să fie blestemul tău fiule, numai ascultă cuvântul meu și mergând adu-mi.

14. Și mergând a luat și a adus la mumă-sa, și a făcut mumă-sa bucate precum iubea tatăl lui.

15. Și luând Reveca haina cea mai bună a lui Isav feciorului său celui mai mare, care era la dânsa în casă, a îmbrăcat pre Iacov fiul său cel mai tânăr.

16. Și cu pielcelușele iezilor a înfășurat brațele și goliciunea grumazului lui.

17. Și a dat bucatele și pâinele care făcuse, în mâinile lui Iacov fiului său, și le-a dus la tatăl său.

18. Și a zis: tată! Iar el a zis: iată eu, cine ești tu fiule?

19. Și a zis Iacov tatălui său: eu sunt Isav cel întâi născut al tău, făcut-am precum mi-ai grăit mie;

sculându-te șezi și mănâncă din vânatul meu, ca să mă binecuvinteze sufletul tău.

20. Și a zis Isaac fiului său: ce este aceasta, ce ai aflat așa curând o fiule? Iar el a zis: ce au dat Domnul Dumnezeuul tău înaintea mea.

21. Și a zis Isaac lui Iacov: apropie-te de mine și te voi pipăi fiule, de ești tu fiul meu Isav, au nu.

22. Și s'a apropiat Iacov de Isaac tatăl său și l-a pipăit pre dânsul și a zis: glasul cu adevărat este glasul lui Iacov, iar mâinile sunt mâinile lui Isav.

23. Și nu l-a cunoscut pre el, pentru că mâinile lui erau păroase ca mâinile lui Isav fratelui său, și l-a binecuvântat pre el și a zis:

24. Tu ești fiul meu Isav? Iar el a zis: eu, și a zis:

25. Adu-mi și voi mânca din vânatul tău fiule, ca să te binecuvinteze sufletul meu, și i-a adus lui și a mâncat, și i-a adus lui și vin și a băut.

26. Și i-a zis Isaac tatăl său lui: apropie-te de mine și mă sărută fiule.

27. Apropiindu-se l-a sărutat și a mirosit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat pre dânsul și a zis: iată mirosul fiului meu ca mirosul unei țarine pline, care o au binecuvântat Domnul.

28. Și să-ți dea ție Dumnezeu din roua cerului și din grăsimea pământului și mulțime de grâu și de vin.

29. Și să slujească ție neamuri și să se închine ție domni și să fii domn fratelui tău și se vor închina ție feciorii tatălui tău. Cel ce te va blestemă, blestemat să fie; și cel ce te va binecuvântă, binecuvântat să fie.

30. Și a fost dupăce a încetat Isaac a binecuvântă pre Iacov fiul său și dupăce a ieșit Iacov dela fața

lui Isaac tatălui său a venit și Isav fratele lui dela vânat.

31. Și a făcut și el bucate și a adus tatălui său și i-a zis: să se scoale tatăl meu și să mănânce din vânatul fiului său, ca să mă binecuvinteze sufletul tău.

32. Și i-a zis Isaac tatăl său: cine ești tu? Iar el a zis: eu sunt fiul tău cel întâiu născut Isav.

33. Și s'a spăimântat Isaac cu spaimă mare foarte și a zis: dar cine este cel ce mi-a prins mie vânat și mi-a adus și am mâncat din toate mai înainte de ce ai venit tu? Și l-am binecuvântat pre dânsul și va fi binecuvântat.

34. Și a fost dupăce a auzit Isav cuvintele lui Isaac tatălui său, a strigat cu glas mare și amar foarte și a zis: binecuvintează-mă și pre mine tată.

35. Și a zis: venit-a fratele tău cu înșelăciune și a luat binecuvântarea ta.

36. Și a zis Isav: drept s'a chemat numele lui Iacov, că iată a doua oară m'a înșelat și nașterea cea dintâiu mi-a luat și acum mi-a luat binecuvântarea mea, și a zis Isav tatălui său: nu mi-ai lăsat și mie binecuvântare tată?

37. Și răspunzând Isaac a zis către Isav: încă și stăpân l-am făcut pre el ție și pre toți frații lui i-am făcut lui slugi, cu grâu și cu vin l-am întărit pre el, dar ție ce voi face fiule?

38. Și a zis Isav către tatăl său: au doar numai o binecuvântare este la tine tată? Binecuvintează-mă și pre mine tată!

39. Și umilindu-se Isaac, a strigat cu glas mare Isav și a plâns; și răspunzând Isaac tatăl lui i-a zis: iată din grăsimea pământului va fi lă-

cuița ta și din roua cerului de sus.

40. Și cu sabia ta vei trăi și fratelui tău vei sluji; și va fi o vreme când vei lepădă și vei stărâma jugul lui de pre grumazul tău.

41. Și purtă pizmă Isav asupra lui Iacov pentru binecuvântarea cu care l-a binecuvântat pre el tatăl său, și a zis Isav întru cugetul său: să se apropie zilele jalii tatălui meu ca să ucig pre Iacov fratele meu.

42. Și s'a spus Revechei cuvintele lui Isav feciorului său cel mai mare, și trimițând a chemat pre Iacov feciorul său cel mai tânăr și i-a zis lui: iată Isav fratele tău se laudă asupra ta, că te va omorî.

43. Acum dar fiul meu, ascultă cuvântul meu și sculându-te fugi în Mesopotamia la Lavan fratele meu în Haran.

44. Și lăcuște cu dânsul câteva zile până ce se va întoarce mânia și urgia fratelui tău dela tine.

45. Și va uită ce ai făcut lui, și voi trimitte de te voi chemă de acolo, ca nu cumvă într-o zi să mă lipsesc de voi de amândoi fiii mei.

46. Și a zis Reveca către Isaac: mi-am urât vieața pentru fetele fiilor lui Het; de va luă Iacov femeie din fetele pământului acestuia, de ce-mi este mie bună vieața?

CAP. 28.

Vedenia lui Iacov.

Și chemând Isaac pre Iacov, l-a binecuvântat pre el și i-a poruncit lui zicând: să nu iei femeie din fetele Hananeilor;

2. Ci sculându-te fugi în Mesopotamia la casa lui Vatuil tatăl mamei tale, și să iei ție de acolo femeie din fetele lui Lavan fratelui mamei tale.

36. 25, 34; Evr. 12, 16. 38. Evr 12, 17. 39. Evr. 11, 20.

41, Fvdie 10. 46. 26, 35. 28. 1. 24, 3.

3. Și Dumnezeu meu să te binecuvinteze și să te crească și să te înmulțească și să fii întru adunări de neamuri.

4. Și să-ți deă fie binecuvântarea lui Avraam tatălui meu fie și seminții tale după tine, ca să moștenești pământul în care lăcuești tu acum, care l-au dat Dumnezeu lui Avraam.

5. Și a trimis Isaac pre Iacov și s'a dus în Mesopotamia la Lavan feciorul lui Vatuil Sirului, fratele Revechei mumei lui Iacov și a lui Isav.

6. Și a văzut Isav că a binecuvântat Isaac pre Iacov și l-a trimis în Mesopotamia Siriei, să-și ia luiși femeie de acolo când l-a binecuvântat pre el și i-a poruncit lui zicând: să nu iei femeie din fetele Hanaanelor.

7. Și a ascultat Iacov pre tatăl său și pre muma sa și s'a dus în Mesopotamia Siriei.

8. Și văzând și Isav, că sunt rele fetele lui Hanaan înaintea lui Isaac tatălui său,

9. S'a dus Isav la Ismail și a luat pre Maelet fata lui Ismail feciorul lui Avraam sora lui Naveot, lângă femeile sale femeie.

10. Și a ieșit Iacov dela fântâna jurământului și a mers în Haran.

11. Și a aflat un loc și a dormit acolo, că apusese soarele, și a luat din pietrele locului aceluia și și-a pus luiși căpătâiu și a dormit în locul acela și a văzut vis.

12. Și iată o scară eră întărită pre pământ a căreia capul ajungea la cer și îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pre dânsa.

13. Și Domnul eră întărit pre ea și au zis: eu sunt Dumnezeu lui Avraam tatălui tău și Dumnezeu lui Isaac, nu te teme: pământul pe care tu dormi fie îl voiu da și seminții tale.

14. Și va fi sămânța ta ca nisipul pământului și se va lăși spre mare și spre miazăzi și spre miazănoapte și spre răsărit și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului și întru sămânța ta.

15. Și iată eu sunt cu tine păzindu-te în toată calea ori încotro vei merge și te voiu întoarce la pământul acesta, că nu te voiu lăsa până ce voiu face toate câte am grăit fie.

16. Și s'a deșteptat Iacov din somnul său și a zis: că este Domnul în locul acesta și eu n'am știut.

17. Și s'a spăimântat și a zis: cât de înfricoșat este locul acesta, nu este aceasta alta, fără numai casa lui Dumnezeu și aceasta este poarta cerului.

18. Și s'a sculat Iacov dimineața și a luat piatra, care a fost pus la căpătâiuul său și a pus-o stâlp și a turnat untdelemn pre vârful ei.

19. Și a chemat numele locului aceluia: casa lui Dumnezeu, iară mai nainte se chema: cetatea Ulamluz.

20. Și s'a făgăduit Iacov făgăduință cu rugăciune zicând: de va fi Domnul Dumnezeu cu mine și mă va păzi în calea aceasta, pre care eu umblu și-mi va da pâine să mănânc și haină să mă îmbrac;

21. Și de mă va întoarce sănătos în casa tatălui meu, va fi mie Domnul: Dumnezeu.

22. Și piatra aceasta, care o am pus stâlp, va fi mie casă a lui Dumnezeu și din toate câte vei da mie, a zecea voiu aduce fie.

CAP. 29.

Iacov în Mesopotamia.

Și sculându-se Iacov în picioare, s'a dus în pământul răsăritului la Lavan feciorul lui Vatuil Sirului

14. 2 Lege 12, 20; 19, 8. 15. Isaia 43, 2. 17. Esir. 3, 5. 18. 31, 13. 19. 13, 3; 35, 14. 15. 20. Lev. 21, 2; 1 Tim. 6, 8.

fratele Revechei mumei lui Iacov și a lui Isav.

2. Și privind a văzut o fântână în câmp și erau trei turme de oi odihnindu-se la ea, că din fântâna aceea se adăpau turmele și eră piatră mare pre gura fântânei.

3. Și se adunau acolo toate turmele și prăvăleau piatra de pre gura fântânei și adăpau oile; și iarăși puneau piatra pre gura fântânei în locul ei.

4. Și a zis Iacov către dâșșii: fraților, de unde sunteți voi? Iar ei au zis: din Haran suntem.

5. Și le-a zis lor: știți pre Lavan feciorul lui Nahor? Iar ei au zis: știm.

6. Și a zis lor: sănătos este? Iar ei au zis: sănătos; și iată Rahila fata lui veneà cu oile.

7. Și le-a zis lor Iacov: încă mai este mult din zi și încă nu este vreme a se adună toate turmele, adăpași oile și vă duceși de le pașteși.

8. Iar ei au zis: nu vom puteà până ce se vor adună toși păstorii, și vom răsturnà piatra de pre gura fântânei, ca să adăpăm oile.

9. Încă grăind el cu ei, iată Rahila fata lui Lavan veneà cu oile tatălui său, că ea pășteà oile tătânăsău.

10. Și a fost dacă a văzut Iacov pre Rahila fata lui Lavan fratelui mumei sale și oile lui Lavan fratele mumei sale, apropiindu-se Iacov a răsturnat piatra de pre gura fântânei, și a adăpat oile lui Lavan fratelui mumei sale.

11. Și a sărutat Iacov pre Rahila și strigând cu glasul său a plâns.

12. Și a spus Rahilei, că este frate tatăl ei cu mumă-sa Reveca și cum că el este fecior ei; iar ea alergând a spus tatălui ei toate cuvintele acestea.

13. Și a fost dupăce a auzit La-

van de numele lui Iacov feciorul surorii sale, a ieșit întru înfîmpinarea lui și îmbrățișându-l l-a sărutat și l-a adus în casa sa și a spus lui Lavan toate cuvintele acestea.

14. Și a zis Lavan lui: din oasele mele și din trupul meu ești tu și a fost cu el o lună de zile.

15. Și a zis Lavan către Iacov: pentrucă frate-mi ești, nu vei sluji mie în dar, spune-mi ce să fie simbria ta?

16. Și Lavan aveà două fete: numele celei mai mari Lia, iară numele celei mai tinere Rahila.

17. Și ochii Liei erau bolnavi, iară Rahila eră frumoasă la chip și mândră la față foarte.

18. Și a iubit Iacov pre Rahila și a zis: voiu sluji ție șapte ani pentru Rahila fata ta cea mai tânără.

19. Și a zis Lavan lui: mai bine să o dau ție, decât să o dau altui bărbat, lăcuește cu mine.

20. Și a slujit Iacov pentru Rahila șapte ani și erau înaintea lui ca niște zile puține, pentrucă o iubeà pre dânsa.

21. Și a zis Iacov către Lavan: dă-mi femeea mea, că s'au umplut zilele să întru la dânsa.

22. Și a adunat Lavan pre toși oamenii locului și a făcut nuntă.

23. Și dacă s'a făcut seară, luând Lavan pre Lia fata sa a băgat-o înlăuntru la Iacov, și a intrat la ea Iacov.

24. Și a dat Lavan fetei sale Liei pre Zelfa slujnica sa, ca să-i fie slujnică.

25. Și făcându-se dimineață, iată eră Lia, și a zis Iacov către Lavan: pentruce ai făcut aceasta mie? Au nu pentru Rahila am slujit ție? Pentruce mai înșelat?

26. Și a răspuns Lavan: nu este așa obiceiul în locul nostru a da pre cea mai tânără mai înainte decât pre cea mai mare.

27. Plinește dară șapte ani ai acesteia, și-ți voiu dà și pre aceasta pentru slujba ce vei sluji mie încă alți șapte ani.

28. Și a făcut Iacov așa și a plinit și acei șapte ani; și i-a dat Lavan pre Rahila fata sa femeie lui.

29. Și a dat Lavan fetei sale pre Valla slujnica sa, ca să-i fie slujnică.

30. Și a intrat la Rahila, și a iubit mai mult pre Rahila decât pre Lia, și i-a slujit lui încă alți șapte ani,

31. Și văzând Domnul Dumnezeu, că se urăște Lia a deschis mitrasul ei; iar Rahila eră stearpă.

32. Și a zămislit Lia și a născut fecior lui Iacov și a chemat numele lui: Ruvin, zicând: că au văzut Domnul smerenia mea și mi-au dat mie fecior, acum dar mă va iubi bărbatul meu.

33. Și iarăși a zămislit Lia și a născut al doilea fiu lui Iacov, și a zis: că au auzit Domnul, cum că mă urăsc, și mi-au adaos și pre acesta și a chemat numele lui: Simeon.

34. Și iarăși a zămislit și a născut fecior, și a zis: într'această vreme la mine va fi bărbatul meu, că am născut lui trei feciori, pentru aceea a chemat numele lui: Levi.

35. Și zămislind încă a născut fecior și a zis: acum și pentru aceasta mă voiu mărturisi Domnului, drept aceea a chemat numele lui: Iuda; și a încetat a naște.

CAP. 30.

Fiii lui Iacov.

Iară văzând Rahila, că ea n'a născut lui Iacov, a pizmuț Rahila pre sora sa, și a zis lui Iacov: dă-mi feciori; iară de nu, voiu muri eu.

2. Și mâniindu-se Iacov pre Rahila, i-a zis ei: au doară Dumnezeu sunt eu, cel ce tea stârpit de rodul pântecelui tău?

3. Și a zis Rahila lui Iacov: iată slujnica mea Valla, intră la ea, și va naște pre genunchii mei și voiu face și eu feciori dintr'însa.

4. Și i-a dat lui pre Valla slujnica sa femeie lui și a intrat la dânsa Iacov.

5. Și a zămislit Valla slujnica Rahilei și a născut lui Iacov fecior.

6. Și a zis Rahila: judecat-au mie Dumnezeu și au ascultat glasul meu și mi-au dat mie fiu, pentru aceea a chemat numele lui: Dan.

7. Și a mai zămislit Valla slujnica Rahilei și a născut al doilea fecior lui Iacov.

8. Și a zis Rahila: ajutatu-m'au Dumnezeu și m'am asemănat surorii mele și m'am întărit și a chemat numele lui: Neftali.

9. Și văzând Lia că a încetat a mai naște, a luat pre Zelfa slujnica sa și o a dat pre ea lui Iacov femeie și a intrat la ea.

10. Și a zămislit Zelfa slujnica Liei și a născut lui Iacov fecior.

11. Și a zis Lia: întru noroc; și a chemat numele lui: Gad.

12. Și a zămislit încă Zelfa slujnica Liei și a născut lui Iacov al doilea fecior.

13. Și a zis Lia: fericită sunt eu, că mă fericesc femeile; și a chemat numele lui: Asir.

14. Și s'a dus Ruvin în zilele secerei de grâu, și a aflat mere de mandragoră în țarină și le-a adus la Lia mumă-sa; și a zis Rahila către soru-sa Lia: dă-mi din mandragorile feciorului tău.

15. Și a zis Lia: nu este destul fie, că ai luat pre bărbatul meu? Au doară și mandragorile feciorului meu vrei să le ei? Iară Rahila a zis: nu așa, doarmă cu tine în noaptea aceasta pentru mandragorile feciorului tău.

16. Și venind Iacov dela câmp seara a ieșit Lia înaintea lui și a zis: la mine să intri astăzi, că te-am tocmit cu plată pentru mandragorile feciorului meu; și a dormit cu ea în noaptea aceea.

17. Și au auzit Dumnezeu pre Lia, și zămislind a născut lui Iacov al cincilea fecior.

18. Și a zis Lia: dat-au Dumnezeu plata mea, pentru că am dat pre slujnica mea bărbatului meu, și a chemat numele lui: Isahar, adică plată.

19. Și a zămislit încă Lia și a născut lui Iacov al șaselea fiu;

20. Și a zis Lia: dăruitu-mi-au mie Dumnezeu dar bun, într'această vreme de acum mă va alege bărbatul meu, pentru că am născut lui șase feciori, și a chemat numele lui: Zavulon.

21. După aceasta a născut fată și a chemat numele ei: Dina.

22. Și și-au adus aminte Dumnezeu de Rahila și o au ascultat pre ea Dumnezeu și au deschis pântecul ei.

23. Și zămislind a născut lui Iacov fecior și a zis Rahila: luat-au Dumnezeu dela mine ocară mea.

24. Și a chemat numele lui: Iosif, zicând: adaogă Dumnezeu și alt fecior.

25. Și a fost după ce a născut Rahila pre Iosif, a zis Iacov lui Lavan: slobozește-mă, ca să mă duc în locul meu și în pământul meu.

26. Dă-mi femeile mele și pruncii mei, pentru care am slujit ție, ca să mă duc, că tu știi slujba mea care am slujit ție.

27. Și a zis Lavan lui: de am aflat har înaintea ta, că cu adevărat pot zice, că Dumnezeu m'au binecuvântat cu intrarea ta.

28. Spune simbria ta mie, și-ți voi da-o.

29. Și a zis Iacov: tu știi cum fi-am slujit ție și câte au fost dobitoacele tale, când am venit eu la tine.

30. Că puține erau câte aveai tu înainte de ce am venit eu la tine, și au crescut întră mulțime mare și te-au binecuvântat Dumnezeu cu intrarea mea; acum dară când îmi voi face și eu casă mie?

31. Și a zis Lavan lui: ce voi da ție? Și a zis Iacov lui: nu-mi vei da nimic, iară de vei face mie cuvântul acesta, iarăși voi paște oile tale și le voi păzi.

32. Treacă toate oile tale astăzi; și desparte de acolo toată oaia seacă între miei, și toată cea albă și pestriță între capre: va fi simbria mea.

33. Și mă va ascultă pre mine dreptatea mea în ziua de mâine, că este simbria mea înaintea ta; tot ce nu va fi bălțat și alb în capre și seacă în miei, va fi cum că l-am furat eu.

34. Și a zis Lavan lui: fie după cuvântul tău.

35. Și a despărțit în ziua aceea țapii cei bălțați și cei albi și toate caprele cele bălțate și albe și tot ce eră alb întră ele și tot ce eră seacă în miei, și le-a dat în mâinile fiilor săi.

26. Și le-a despărțit cale de trei zile departe între ele și între Iacov, iar Iacov pășteă oile lui Lavan care rămăsese.

37. Și și-a luat Iacov nuele de plop verde și de nuc și de palten, și le-a cojit pre ele Iacov făcând creștături albe, și înfășurând împrejur verdeța se vedeă pre nuele albeața, care o curățise de coajă împestriță.

38. Și a pus nuelele ce le-a curățit de coajă în igheaburile apei, pentru ca venind oile să beă, înaintea nuelelor venind ele să beă să

zămislească oile, cum erau nuelele pestrițe.

39. Și zămisleau oile, cum erau nuelele și nășteau oile albe, oi pestrițe și în felul cenușii pătate.

40. Și mieii i-a despărțit Iacov și a pus înaintea oilor berbeci albi și toți mieii cei pestriți; și și-a despărțit lui turme osibite și nu le-a amestecat cu oile lui Lavan.

41. Și a fost în vremea, în care zămisleau oile luând în pânțec, a pus Iacov nuelele înaintea oilor în jgheaburi ca să zămislească ele cum erau nuelele.

42. Iar când nășteau oile nu le puneă și au fost cele neînsemnate ale lui Lavan și cele însemnate ale lui Iacov.

43. Și s'a îmbogățit omul foarte, foarte și a avut dobitoace multe și boi și slugi și slujnice și cămile și asini.

CAP. 31.

Iacov pleacă dela Lavan.

Și a auzit Iacov cuvintele feciorilor lui Lavan, carii ziceau: luat-a Iacov foarte câte a avut tatăl nostru și dintr'ale tatălui nostru a făcut toată mărirea aceasta.

2. Și a văzut Iacov fața lui Lavan și iată nu eră către dânsul ca ieri și ca alaltăieri.

3. Și au zis Domnul către Iacov: întoarce-te în pământul tatălui tău și la rudenia ta și eu voi fi cu tine.

4. Și trimișând Iacov a chemat pre Lia și pre Rahila în câmp unde erau turmele.

5. Și a zis lor: văz eu fața tatălui vostru, că nu este spre mine ca ieri și ca alaltăieri, iar Dumnezeuul părintelui meu este cu mine.

6. Și voi înși-vă știți, că cu toată vîrful mea am slujit tatălui vostru.

7. Iară tatăl vostru mi-a făcut strâmbătate și a schimbat din simbria mea de zece mielușele, și nu i-au dat lui Dumnezeu să-mi facă mie rău.

8. Și când a zis: cele pestrițe va fi simbria ta, toate oile miei pestriți au născut, iar când a zis: cele albe va fi simbria ta, au născut toate oile miei albi.

9. Și au luat Dumnezeu toate vitele tatălui vostru și le-au dat mie.

10. Și iată a fost când zămisleau oile, văzut-am cu ochii mei prin vis, și iată se suiau pre oi și pre capre șapii și berbecii albi și pestriți și în fața cenușii pătați.

11. Și mi-a zis îngerul Domnului în vis: Iacove, iar eu am zis: ce este?

12. Și a zis: caută cu ochii tăi și vezi suindu-se pre oi și pre capre șapii și berbecii albi și pestriți și în fața cenușii pătați, că am văzut câte și-a făcut fie Lavan.

13. Eu sunt Dumnezeuul cel ce m'am arătat fie la locul lui Dumnezeu, unde mi-ai uns mie stâlpul și ai făgăduit mie făgăduință cu rugăciune, acum dară scoală-te și ieși din pământul acesta și mergi în pământul nașterii tale, și eu voi fi cu tine.

14. Și răspunzând Rahila și Lia, au zis lui: au doară mai avem noi parte sau moștenire în casa tatălui nostru?

15. Au nu ca niște streine ne-am socotit înaintea lui? Că ne-a vîndut pre noi și cu mîncare a mîncat argintul nostru.

16. Toată avuția și mărirea care au luat-o Dumnezeu dela tatăl nostru, a noastră va fi și a feciorilor noștri, acum dară fă câte au zis fie Dumnezeu.

17. Și sculându-se Iacov a luat femeile sale și copiii săi pre cămile.

18. Și a luat toate averile sale și

toată agoniseala care a făcut în Mesopotamia și toate ale sale, ca să meargă la Isaac tatăl său în pământul Hananeilor.

19. Iar Lavan s'a fost dus să-și funză oile sale, și Rahila a furat idolii tatălui său.

20. Și s'a ascuns Iacov de Lavan Sirul, ca să nu spue lui că fuge.

21. Și a fugit el și toate ale lui, și trecând râul, au grăbit spre muntele Galaad,

22. Și a freia zi s'a vestit lui Lavan Sirului, cum că a fugit Iacov.

23. Și luând pre toți frașii săi cu sine au alergat după dânsul cale de șapte zile și l-au ajuns în muntele Galaad.

24. Și au venit Dumnezeu în somn noaptea la Lavan Sirul și i-au zis lui: păzește-te ca nu cumvâ să zici către Iacov rele și a ajuns Lavan pre Iacov.

25. Iacov a înfins cortul său în munte; iar Lavan a pus pre frașii săi în muntele Galaad.

26. Și a zis Lavan lui Iacov: ce ai făcut? Pentruce pe ascuns ai fugit și m-ai jefuit și ai luat fetele mele ca pre niște roabe cu sabia?

27. Că de mi-ai fi spus, te-aș fi lăsat cu mare cinste și cu bucurie și cu cântăreși și cu timpine și cu alăute.

28. Și nu m'am învrednicit a sărută pre feciorii și pre fetele mele și acum nebunește ai făcut.

29. Și acum poate mâna mea a-ți face rău; ci Dumnezeuul tatălui tău ieri a grăit către mine zicând: păzește, ca să nu vorbești cu Iacov rele.

30. Acum dacă mergi, pentrucă cu mare dor ai dorit, ca să te duci la casa tatălui tău, pentruce ai furat dumnezeii mei?

31. Și răspunzând Iacov a zis către Lavan: pentrucă m'am temut, că

am zis: ca nu cum-va să-ți ei fetele tale dela mine și toate ale mele.

32. Și a zis Iacov: la cine vei află dumnezeii tăi, nu va trăi înaintea frașilor noștri; caută ce este la mine de ale tale și ia. Și nu a aflat la el nimic și nu știă Iacov cum că Rahila femeea lui i-a furat pre ei.

33. Și intrând Lavan a căutat în cortu Liei și nu i-au aflat și a ieșit din cortu Liei, și a căutat cortu lui Iacov și corturile celor două slujnice și nu i-au aflat.

34. Și a intrat în cortu Rahilei, iar Rahila a luat idolii și i-a pus supț samarul cămillei și a șezut deasupra lor, și a zis tatălui său:

35. Nu-ți pară cu greu doamne, nu pociu să mă scol înaintea ta, că după obiceiul femeilor s'a întâmplat mie acum; iar Lavan a căutat în tot cortu și n'a aflat idolii.

36. Și s'a mâniat Iacov și s'a sfâdit cu Lavan, și răspunzând Iacov a zis către Lavan, care este nedreptatea mea? Și care este păcatul meu? Că ai alergat după mine și ai căutat toate vasele corturilor mele.

37. Ce ai găsit din toate vasele casii tale pune aici înaintea frașilor tăi și înaintea frașilor mei, ca să judece între noi amândoi.

38. De douăzeci de ani sunt cu tine, oile tale și caprele tale nu s'au sterpit, berbecii oilor tale nu i-am mâncat, mâncat de hiară nu ți-am adus.

39. Eu am plătit dela mine furțișagurile zilei și furțișagurile nopții.

40. Ziua mă ardeă căldura, iar noaptea sufeream geru; și somnul dela ochii mei se depărtă.

41. De douăzeci de ani de când sunt în casa ta, am slujit fie patru-sprezece ani pentru două fete ale tale și șase ani pentru oile tale, și mi-ai schimbat simbria mea de zece mie-lușe.

42. De nu mi-ar fi fost mie ajutor Dumnezeuul părintelui meu Avraam și frica lui Isaac cu mine, acum deșert m'ai lăsa. Smerenia mea și osteneala mâinilor mele, au văzut Dumnezeu și te-au muștrat ieri.

43. Și răspunzând Lavan a zis lui Iacov: fiicele tale, fetele mele sunt, și feciorii tăi, fiii mei sunt, și vitele tale, vitele mele sunt și toate câte le vezi tu ale mele sunt și ale fetelor mele, ce voiu face lor astăzi, sau fiilor lor pe carii i-au născut?

44. Acum dară vino să punem legătură, eu și tu, și va fi mărturie între mine și între tine, și i-a zis lui: iată nimenea nu este cu noi, vezi, Dumnezeu este martor între mine și între tine.

45. Și luând Iacov o piatră a pus-o stâlp.

46. Și a zis Iacov frașilor săi: adunați pietre și au adunat pietre și au făcut movilă: și au mâncat acolo pre movilă.

47. Și a zis Lavan lui: movila aceasta mărturie este între mine și între tine astăzi, și a numit-o pre ea Lavan: movila mărturiei; iar Iacov a numit-o: movilă mărturie.

48. Și a zis Lavan lui Iacov: iată această movilă și stâlpul care l-am pus între mine și între tine, mărturisește movila aceasta și mărturisește stâlpul acesta, pentru aceea s'a numit numele movila mărturisește.

49. Și vedenia care a spus: vază Dumnezeu între mine și între tine, că ne vom despărși unul de altul.

50. De vei smeri fetele mele și de vei lua femei preste fetele mele, vezi nimenea cu noi nu este care să vază, Dumnezeu este mărturie între mine și între tine.

51. Și a zis Lavan lui Iacov: iată movila aceasta și stâlpul acesta mărturie este.

52. Că de nu voiu trece eu la tine, nici tu nu vei trece la mine, movila aceasta și stâlpul acesta spre răutate.

53. Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Nahor să judece între noi; și a jurat Iacov pe frica tatălui său Isaac.

54. Și a junghiat Iacov jertfă în munte și a chemat pe frașii săi; și au mâncat și au băut și au dormit în munte.

55. Și sculându-se Lavan dimineața a sărutat pe feciorii săi și pe fetele sale și i-a binecuvântat pre ei, și întorcându-se Lavan s'a dus la locul său.

CAP. 32.

Rugăciunea lui Iacov.

Iacov s'a dus în calea sa și căutând a văzut tabăra lui Dumnezeu tăbărită și l-au înșimpinat pre el îngerii lui Dumnezeu.

2. Și a zis Iacov când i-a văzut pre ei: tabăra lui Dumnezeu este aceasta și a chemat numele locului aceluia: tabere.

3. Și a trimis Iacov soli înaintea sa la fratele său Isav în pământul Seir în ținutul Edomului.

4. Și le-a poruncit lor zicând: așa veși zice Domnului meu Isav: așa zice sluga ta Iacov: cu Lavan am lăcuit și până acum m'am zăbovit.

5. Și am agonisit boi și asini și oi și slugi și slujnice și am trimis să spue domnului meu Isav, ca să aște sluga ta har înaintea ta.

6. Și s'au întors solii la Iacov zicând: mers-am la fratele tău Isav și iată el vine întru înșimpinarea ta și patru sute de bărbați cu el.

7. Și s'a temut Iacov foarte și nu știe ce să facă, și a împărșit popo-

rul ce erà cu el și boii și cămilele și oile în două tabere.

8. Și a zis Iacov: de va veni Isav la o tabără și o va tăia, cealaltă tabără se va mântui.

9. Și a zis Iacov: Dumnezeuul tatălui meu Avraam și Dumnezeuul tatălui meu Isaac, Doamne! Tu cel ce mi-ai zis: întoarce-te în pământul nașterii tale și-ți voi face fie bine.

10. Destul este mie toată dreptatea ta și tot adevărul care ai făcut robului tău, că numai cu acest toiag al meu am trecut Iordanul acesta; iar acum m'ai făcut cu două tabere.

11. Scoate-mă din mâna fratelui meu, din mâna lui Isav, că mă tem eu de dânsul, ca nu cumva viind să mă ucigă pre mine și pre mumă cu fii.

12. Că tu ai zis: bine voi face fie și voi pune sămânța ta ca nisipul mării, care nu se va număra de mulțime.

13. Și a dormit acolo în noaptea aceea, și a luat din darurile care aducea, și le-a trimis lui Isav fratelui său.

14. Capre două sute, șapi douăzeci, oi două sute, berbeci douăzeci.

15. Cămile cu lapte și mânjii lor treizeci, boi patruzeci, tauri zece, asini douăzeci și mânji zece.

16. Și a dat slugilor sale turmă deosebi și a zis slugilor sale: mergeți înaintea mea și despărșiți turmă de turmă.

17. Și a poruncit celui dințâiu zicând: de te va întâlni Isav fratele meu și te va întrebă zicând: al cui ești? Și unde mergi, și ale cui sunt acestea care merg înaintea ta?

18. Vei zice: ale slugii tale Iacov, daruri a trimis domnului meu Isav și iată el după noi.

19. Și a poruncit celui dințâiu și

celui de al doilea și celui de al treilea și tuturor celor ce mergeau după turmele acestea, zicând: după cuvântul acesta graiți lui Isav, când îl veți afla pre el.

20. Și ziceți: iată sluga ta Iacov vine după noi, că a zis: voi îmblânzi fața lui cu darurile ce merg înaintea lui și după aceasta voi vedea fața lui, ca doar va primi fața mea.

21. Și mergeau darurile înaintea feții lui, iar el a dormit în noaptea aceea în tabără.

22. Și sculându-se în noaptea aceea a luat pre amândouă femeile și pre amândouă slujnicele și pre cei unsprezece copii ai săi, și a trecut vadul lui Iavoh.

23. Și i-a luat pre ei și i-a trecut râul și a trecut toate ale sale.

24. Și a rămas Iacov singur și s'a luptat un om cu el până dimineața.

25. Și a văzut, că nu-l poate birui, și s'a atins de lățimea coapsei lui, și a amorțit lățimea coapsei lui Iacov, luptându-se el cu dânsul.

26. Și a zis lui: lasă-mă, că s'au ivit zorile; iar el a zis: nu te voi lăsa, de nu mă vei binecuvânta,

27. Și a zis lui: care este numele tău? Iar el a zis: Iacov.

28. Și a zis lui: nu se va mai chema numele tău Iacov, ci Israil va fi numele tău, pentru că ai fost tare cu Dumnezeu; și cu oamenii puternic vei fi.

29. Și a întrebat Iacov și a zis: spune-mi numele tău? Iar el a zis: pentruce întrebă tu de numele meu? Și i-a binecuvântat pre dânsul acolo.

30. Și a chemat Iacov numele locului aceluia: vederea lui Dumnezeu, că am văzut pre Dumnezeu față către față și s'a mântuit sufletul meu.

31. Și răsărea soarele, când a tre-

cut vederea lui Dumnezeu; iar el
șchiopătă cu piciorul său.

32. Pentru aceea nu mănâncă fiii
lui Israil vâna amorfiță care este
pre lășimea coapsei, până în ziua de
astăzi, că a afins vâna de pre lăși-
mea coapsei lui Iacov și a amorfiț.

CAP. 33.

Impăcarea lui Iacov cu Isav.

Și căutând Iacov cu ochii săi a
văzut pre Isav fratele său viind
și patru sute de bărbați cu dânsul,
și a împărțit Iacov copiii la Lia și
la Rahila și la cele două slujnice.

2. Și a pus pre cele două casnice
și pre feciorii lor înaintea, și pre Lia
și pre copiii ei dinapoia lor; și pre
Rahila și pre Iosif mai pre urmă.

3. Iar el a ieșit înaintea lor și s'a
închinat la pământ de șapte ori până
s'a apropiat de fratele său.

4. Și a alergat Isav întru înșim-
pinarea lui, și îmbrățișându-l a căzut
pre grumazul lui și l-a sărutat foarte,
și plânseră amândoi.

5. Și căutând Isav a văzut femeile
și copiii și a zis: ce sunt acestea?
Iar el a zis: pruncii, cu cari au mi-
luit Dumnezeu pre sluga ta.

6. Și s'au apropiat slujnicele și
fiii lor și s'au închinat.

7. Și s'a apropiat Lia și fiii ei și
s'au închinat; și după aceea s'au a-
propiat Rahila și Iosif și s'au în-
chinat.

8. Și a zis: ce sunt ție acestea
toate taberile acestea, care am întâl-
nit? Iar el a zis: ca să aflu sluga
ta har înaintea ta doamne;

9. Iar Isav a zis: am eu multe frate,
șine-ți tu pre ale tale.

10. Și a zis Iacov: de am aflat
har înaintea ta, primește darurile
din mâinile mele, că pentru aceasta
am văzut fața ta, ca și cum ar vedea

cineva fața lui Dumnezeu și-mi va
fi mie binevoitor.

11. Primește binecuvântările mele
care am adus ție, că m'au miluit
Dumnezeu și am de toate; și l-a silit
pre el de-a luat.

12. Și a zis: sculându-ne să mer-
gem împreună.

13. Și a zis lui: domnul meu știe,
că copiii mei sunt micșori și oile și
vacile sunt fătate, deci de le voi silii
să meargă, într-o zi vor muri toate
vitele.

14. Meargă domnul meu înaintea
slugei sale, și eu voi veni încet pre
urmă după cum voi vedea că pot
copiii mei, până voi veni eu la
domnul meu în Seir.

15. Și a zis Isav: voi lăsa cu tine
din oamenii ce sunt cu mine, iar el
a zis: pentruce aceasta? Destul este
că am aflat har înaintea ta doamne.

16. Și s'a întors Isav în ziua a-
ceea pre calea sa la Seir.

17. Și Iacov s'a dus la corturi
și și-a făcut lui acolo case, și vite-
lor sale corturi, pentru aceea a che-
mat numele locului aceluia: corturi.

18. Și a venit Iacov în Salim ce-
tatea Sichimilor, care este în pământul
lui Hanaan, când s'a întors din
Mesopotamia Siriei; și a făbărit în
fața cetății.

19. Și a cumpărat o parte din țar-
ină, unde și-a întins cortul său, dela
Emor tatăl lui Sihem, cu o sută de
miei.

20. Și a făcut acolo altar, și a che-
mat pre Dumnezeuul lui Israil.

CAP. 34.

Uciderea Sichimiților.

Și a ieșit Dina fata Liei, care o a
șnăscut lui Iacov, ca să cunoască
fetele lăcuiților.

2. Și o a văzut pre ea Sihem feciorul lui Emor Eveul domnul pământului, și luând-o a dormit cu ea și a smerit-o.

3. Și s'a lipit de sufletul Dinei fetei lui Iacov, și a iubit pre fecioara vorbindu-i după cugetul ei.

4. Grăit-a Sihem către Emor tatăl său zicând: ià mie pre fata aceasta de soție.

5. Și a auzit Iacov cum a pângărit feciorul lui Emor pre Dina fata sa, și feciorii lui erau cu vitele în câmp, și a făcut Iacov până au venit ei.

6. Și a ieșit Emor tatăl lui Sihem la Iacov ca să-i vorbească,

7. Iar feciorii lui Iacov au venit dela câmp, și dacă au auzit s'au umilit, și s'au turburat oamenii și s'au întristat foarte; căci lucru rușinos a făcut întru Israii dormind cu fata lui Iacov, și nu va fi așa.

8. Și a grăit lor Emor zicând: Sihem feciorul meu a ales cu sufletul său pre fata voastră, dași-o deci pre ea lui femeie.

9. Și vă încuscriți cu noi: fetele voastre dași-le nouă, și fetele noastre luași-le feciorilor voștri.

10. Și între noi lăcuși, și pământul iată lat este înaintea voastră, lăcuși și vă hrăniți pre dânsul, și agonisiți întru el.

11. Și a zis Sihem către tatăl ei și către frații ei: să aflu har înaintea voastră și ce veși zice vom dà.

12. Inmulșiți zestrea foarte, și voi dà cât veși zice mie, de-mi veși dà mie copila aceasta femeie.

13. Și au răspuns feciorii lui Iacov lui Sihem și lui Emor tatălui său cu înșelăciune, zicându-le: că a pângărit pre Dina sora lor.

14. Și a zis lor Simeon și Levi frații Dinei: nu vom putea să facem cuvântul acesta, să dăm pre sora

noastră la om nețaiat împrejur, că este ocară nouă.

15. Numai într'aceasta ne vom asemăna vouă și vom lăcuì între voi, de veși face ca noi și voi, ca să se taie împrejur toată partea bărbătească.

16. Și vom da fetele noastre vouă, și din fetele voastre vom luà nouă femei și vom lăcuì la voi, și vom fi ca o seminție.

17. Iar de nu ne veși ascultà, ca să vă tăieși împrejur, vom luà fata noastră și ne vom duce.

18. Și au plăcut cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem, feciorul lui Emor.

19. Și n'a zăbovit tânărul a face cuvântul acesta, pentru că iubea pre fata lui Iacov, și el erà mai mare decât toți câși erau în casa tatălui său.

20. Și a venit Emor și Sihem feciorul lui la poarta cetății lor, și au grăit către bărbații cetății lor zicând:

21. Oamenii aceștia în pace sunt cu noi, să iăcuiască pre pământ și să agonisească întru el, și pământul iată larg este înaintea lor, fetele lor să le luăm nouă femei, și fetele noastre să le dăm lor.

22. Intr'aceasta numai se vor asemăna nouă oamenii, ca să lăcuiască cu noi și să fim un popor, de se va tăia împrejur la noi toată partea bărbătească, precum și ei sunt tăieși împrejur.

23. Și vitele lor și cele cu patru picioare și averile lor au nu vor fi ale noastre? Numai într'aceasta să ne asemănăm lor și ei vor lăcuì cu noi.

24. Și au ascultat pre Emor și pre Sihem feciorul lui toși carii intrau pe poarta cetății lor; și tot bărbatul ș'a tăiat împrejur trupul său.

25. Și a fost în ziua a treia când erau în durere, au luat cei doi fe-

ciori ai lui Iacov, Simeon și Levi frații Dinei, fiecare sabia sa, și au intrat în cetate fără temere și au omorât toată partea bărbătească.

26. Și pre Emor și pre Sihem feciorul lui i-au omorât cu ascuțitul sabiei; și au luat pre Dina din casa lui Sihem și au ieșit.

27. Și fiii lui Iacov au intrat preste cei răniți și au prădat cetatea, în care au pângărit pre Dina sora lor.

28. Și oile lor și boii lor și asinii lor și câte erau în cetate și câte erau în câmp le-au luat.

29. Și toate trupurile lor, și toată agoniseala lor, și femeile lor le-au robit, și au jefuit câte erau în cetate și câte erau în case.

30. Și a zis Iacov către Simeon și către Levi: urși m'ați făcut, ca să fiu rău futuror celor ce lăcuiesc pământul: și în Hananei și în Ferezei și eu puțin sunt cu numărul, și de se vor adună asupra mea, mă vor tăia și voi pieri eu și casa mea.

31. Iar ei au zis: au doară ca cu o curvă vor trăi cu soara noastră?

CAP. 35.

Moartea Rahilei.

Și au zis Dumnezeu către Iacov: Scoală și te sue în locul Vefil și lăcuiește acolo și fă altar lui Dumnezeu celui ce s'au arătat ție, când fugeai dela fața lui Isav fratele tău.

2. Și a zis Iacov casii sale și futuror celor ce erau cu sine: ridicăți din mijlocul vostru pre dumnezeii cei streini carii sunt cu voi, și vă curățiți și vă schimbați hainele voastre.

3. Și sculându-ne să ne suim în Vefil și să facem acolo altar lui Dumnezeu celui ce m'au auzit în ziua necazului, cel ce au fost cu mine și m'au mântuit în calea pe care mergeam.

4. Și a dat lui Iacov pre dumnezeii cei streini carii erau în mâinile lor, și cerceii care erau în urechile lor; și i-au ascuns Iacov supt terevințul din Sichim, și i-a pierdut până în ziua de astăzi.

5. Și s'a ridicat Israil din Sichim și a fost frica lui Dumnezeu preste cetățile cele de prin prejurul lor, și n'au alergat pre urma fiilor lui Israil.

6. Și a venit Iacov în Luza, care este în pământul lui Hanaan numit Vefil și tot poporul care era cu el.

7. Și a zidit acolo altar și a numit numele locului: Vefil, pentrucă acolo s'au arătat Dumnezeu lui, când fugea el dela fața lui Isav fratelui său.

8. Și a murit Devora doica Revechei și a îngropat-o mai jos de Vefil supt stejar, și a numit Iacov numele lui: stejarul jalei.

9. Și s'au arătat Dumnezeu lui Iacov încă în Luza, când a venit acolo viind din Mesopotamia Siriei, și l-au binecuvântat pre el Dumnezeu.

10. Și i-au zis Dumnezeu lui: numele tău nu se va mai chema Iacov, ci Israil va fi numele tău, și au numit numele lui: Israil.

11. Și au zis Dumnezeu lui: eu sunt Dumnezeuul tău, crește și te înmulțește, neamuri și adunări de neamuri vor fi dintru tine, și împărați din coapsa ta vor ieși.

12. Și pământul care l-am dat lui Avraam și lui Isaac, ție l-am dat pre el, al tău va fi, și seminției tale după tine voi da pământul acesta.

13. Și s'au suit Dumnezeu dela dânsul din locul în care au grăit cu dânsul.

14. Și a pus Iacov stâlp de piatră în locul în care au grăit cu el Dumnezeu, stâlp de piatră și-a turnat preste el vin și a vărsat preste el untdelemn.

15. Și a chemat Iacov numele locului în care au grăit cu dânsul Dumnezeu: Vetil.

16. Și sculându-se Iacov din Vetil a întins cortul său dincolo de turnul Gader, și a fost când s'a apropiat de Havrata, ca să vie la Efrata a născut Rahila, și greutate a avut în naștere.

17. Și a fost când a născut ea cu greu, a zis ei moașa: cutează, că și acesta îți este fiu.

18. Și a fost când își da ea suflul, că murea, a chemat numele lui: fiul durerii mele, iară tatăl său l-a numit pre dânsul: Veniamin.

19. Și a murit Rahila și s'a îngropat în calea Efratului, acesta este Vitileim.

20. Și a pus Iacov stâlp pre mormântul ei, acesta este stâlpul mormântului Rahilei până în ziua de astăzi.

21. Și a fost când a lăcuit Israil în pământul acela a mers Ruvim și a dormit cu Valla fiitoarea tatălui său Iacov, și a auzit Israil și rău s'a arătat înaintea lui.

22. Și erau fiii lui Iacov doisprezece.

23. Feciorii Liei cel dintâiu născut al lui Iacov: Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon.

24. Și feciorii Rahilei: Iosif și Veniamin.

25. Și feciorii Vallei slujnica Rahilei: Dan și Neftali.

26. Și feciorii Zelfei slujnica Liei: Gad și Asir. Aceștia sunt feciorii lui Iacov, carii s'au născut în Mesopotamia Siriei.

27. Și a venit Iacov la Isaac tatăl său la Mamvri în cetatea câmpului: acesta este Hevron în pământul lui Hanaan, unde a lăcuit Avraam și Isaac.

28. Și au fost zilele lui Isaac, care a trăit ani o sută optzeci,

29. Și slăbind Isaac a murit și s'a adaus lângă neamul său bătrân și plin de zile, și l-au îngropat pre el Isav și Iacov feciorii lui.

CAP. 36.

Neamul lui Isav.

Acestea sunt nașterile lui Isav, acesta este Edom.

2. Și Isav și-a luat lui femei din fetele Hananeilor: pre Ada fata lui Elom Heteul și pre Olivema fata lui Ana feciorul lui Sevegon Eveul.

3. Și pre Vasemata fata lui Ismail sora lui Naveot.

4. Și a născut Ada lui Isav: pre Elifas; și Vasemata a născut pre Raguil.

5. Și Olivema a născut pre Ieus și pre Eglom și pre Kore. Aceștia sunt feciorii lui Isav, cari s'au născut lui în pământul Hanaan.

6. Și a luat Isav pre femeile sale și pre feciorii săi și pre fetele sale, și toate trupurile casii sale și toate averile sale și toate vitele și toate câte a avut și toate câte a agonisit în pământul lui Hanaan; și s'a dus Isav din pământul Hanaan, dela fața lui Iacov fratelui său.

7. Pentrucă erau averile lor mai multe decât să poată lăcui într'un loc, și pământul în care lăcuiiau nu-i putea cuprinde pre ei de mulțimea averilor lor.

8. Și a lăcuit Isav în muntele Seir. Isav acesta este Edom.

9. Acestea sunt nașterile lui Isav tatălui lui Edom în muntele Seir.

10. Și acestea sunt numele fiilor lui Isav: Elifas fiul Adei femeii lui Isav, și Raguil fiul Vasematei femeii lui Isav.

11. Și s'au născut lui Elifas feciori: Teman și Omar și Sofar și Gotom și Kenez.

12. Și Tamna eră fiitoare lui Elifas fiul lui Isav și a născut lui Elifas pre Amalic, aceștia sunt feciorii Adei femeii lui Isav.

13. Și aceștia sunt feciorii lui Raguil: Nahot și Zare și Some și Moze. Aceștia erau feciorii Vasematei femeii lui Isav.

14. Și aceștia sunt feciorii Olivemii femeii lui Isav, care a fost fată lui Ana feciorul lui Sevegon, și a născut lui Isav: pre Ieus și pre Ieglom și pre Kore.

15. Aceștia sunt căpeteniile fiii lui Isav, fiii lui Elifas celui întâiu născut al lui Isav: Domnul Teman, Domnul Omar, Domnul Sofar, Domnul Kenez,

16. Domnul Kore, Domnul Gotom, Domnul Amalic, aceștia sunt Domnii lui Elifas în pământul Idumeei, aceștia sunt fiii Adei.

17. Și aceștia sunt fiii lui Raguil fiului lui Isav: Domnul Nahot, Domnul Zare, Domnul Some, Domnul Moze, aceștia sunt Domnii lui Raguil în pământul Edomului, aceștia sunt feciorii Vasematei femeii lui Isav.

18. Și aceștia sunt feciorii Olivemii femeii lui Isav: Domnul Ieus, Domnul Ieglom, Domnul Kore, aceștia sunt Domnii Olivemii fetei lui Ana femeii lui Isav.

19. Aceștia sunt feciorii lui Isav, și aceștia sunt Domnii lor, aceștia sunt feciorii lui Edom.

20. Și aceștia sunt feciorii lui Seir Horeului celui ce lăcuește pământul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana,

21. Și Dison și Asar și Rison, aceștia sunt Domnii Horeului feciorului lui Seir în pământul lui Edom.

22. Și au fost feciorii lui Lotan:

Hori și Eman, iar Sora lui Lotan: Tamna.

23. Și aceștia sunt feciorii lui Soval: Golam și Manahat și Ghevil și Sofar și Omar.

24. Și aceștia sunt feciorii lui Sevegon: Aie și Ana. Acesta este Ana carele a aflat pre Iamin în pustie, când pășteă asinii lui Sevegon tatălui său.

25. Și aceștia sunt feciorii lui Ana: Dison și Olivema fata lui Ana.

26. Și aceștia sunt feciorii lui Dison: Amada și Asvan și Itran și Harran.

27. Și aceștia sunt feciorii lui Asar: Valaam și Zucam și Iucam.

28. Și aceștia sunt feciorii lui Rison: Os și Aran.

29. Și aceștia sunt Domnii lui Horri: Domnul Lotan, Domnul Soval, Domnul Sevegon, Domnul Ana,

30. Domnul Dison, Domnul Asar, Domnul Rison, aceștia sunt Domnii lui Horri între domniile lor, în pământul Edomului.

31. Și aceștia sunt împărașii, cari au împărășit în Edom mai înainte de a împărăși împărat în Israil.

32. Și a împărășit în Edom Valac feciorul lui Veor, și numele Cetășii lui: Denava.

33. Și a murit Valac, și în locul lui a împărășit Iovav feciorul lui Zara din Vosora.

34. Și a murit Iovav, și în locul lui a împărășit Asom, din pământul Temanilor.

35. Și a murit Asom, și în locul lui a împărășit Adad feciorul lui Varad, cel ce a tăiat pre Madiam în câmpul lui Moav, și numele Cetășii lui: Ghetem.

36. Și a murit Adad, și în locul lui a împărășit Samada, din Maseca.

37. Și a murit Samada, și a împărășit după el Saul din Roovot de lângă rîu.

38. Și a murit Saul, și a împărățit după el Vallenon fiul lui Ahovor.

39 Și a murit Vallenon feciorul lui Ahovor, și a împărățit după dânsul Arad feciorul lui Varad, și numele cetății lui: Fogor, și numele femeii lui: Meteveil, fata lui Matrait feciorul lui Mezoov.

40. Acestea sunt numele Domnilor lui Isav întru semințiile lor, după locurile lor întru țările lor și întru neamurile lor: Domnul Tamna, Domnul Golla, Domnul Ieter,

41. Domnul Olivemas, Domnul Ilas, Domnul Finon,

42. Domnul Kenez, Domnul Teman, Domnul Mazar,

43. Domnul Maghediil, Domnul Zafon. Aceștia sunt Domnii Edomului, ^{ia} cele zidite în pământul agonisecel lor. Acesta este Isav tatăl Edomului.

CAP. 37.

Visurile și vinderea lui Iosif.

Iar Iacov lăcuia în pământul, unde a fost sălășluit Isaac tatăl său, în pământul Hanaan.

2. Și acestea sunt nașterile lui Iacov, când eră Iosif de șaptesprezece ani, și pășteă oile tatălui său cu frații săi, fiind tânăr, cu feciorii Vallii și cu feciorii Zelfii femeile tatălui său, și ei au părțit pre Iosif cu faptă rea către Israil tatăl lor.

3. Iar Iacov iubea pre Iosif mai mult decât pre toți fiii săi, pentru că fiu de bătrânețe eră lui, și i-a făcut lui haină pestriță.

4. Și văzând frații lui, că pre el iubește tatăl lor mai mult decât pre toți fiii săi, l-au urțit pre el, și nu puteau grăi lui nimica de pace.

5. Și în somn văzând Iosif vis, l-a spus frașilor săi.

6. Și a zis lor: ascultați visul acesta care l-am visat:

7. Mi se părea că voi legați snopi în mijlocul câmpului, și s'a sculat snopul meu și a stăit drept; și încunjurându-l snopii voștri, s'au închinat snopului meu.

8. Iar frații lui au zis: au doar împărășind vei împărăși preste noi, s'au domnind vei domni preste noi? Și au adaos mai mare ură asupra lui pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9. Și a văzut alt vis, și l-a spus tatălui său și frașilor săi, și a zis: iată am visat alt vis, cum că soarele și luna și unsprezece stele se închinau mie.

10. Și l-a certat tatăl său, zicându-i: ce este visul acesta care ai visat? Nu cumva vom veni, eu și muma ta și frații tăi să ne închinăm ție pre pământ?

11. Și l-au pismuit frații lui; iar tatăl său a păzit cuvântul.

12. Și s'au dus frații lui să pască oile tatălui lor în Sihem.

13. Și a zis Israil către Iosif: iată frații tăi pasc oile în Sihem, vino, să te trimiș la dâșii, și el i-a zis: iată eu.

14. Și i-a zis Israil lui: mergi și vezi de sunt sănătoși frații tăi și oile, și-mi spune; și l-a trimis pre el din valea Hevronului, și a venit în Sihem.

15. Și l-a aflat pre el un om, răfăcînd pre câmp, și l-a întrebat omul zicînd: ce cauși?

16. Iar el a zis: pe frații mei caut, spune-mi unde pasc oile?

17. Și i-a zis omul: s'au dus de aici, că i-am auzit pre ei zicînd: să mergem în Dotaim, și s'a dus Iosif după frații săi, și i-a aflat în Dotaim.

18. Iar ei văzându-l pre el de departe până a nu se apropiă de dâșii,

gândeau rău, ca să-l omoare pre el.

19. Și a zis fiecare către fratele său: iată visătorul acela vine.

20. Acum dar veniți să-l omorîm, și să-l aruncăm într'o groapă, și vom zice: hiară rea l-a mâncat pre el, și vom vedea ce vor fi visurile lui.

21. Și auzind Ruvîn l-a scos din mâinile lor, zicând: să nu-i luăm vieața.

22. Și a zis lor Ruvîn: să nu vărsați sânge, aruncați-l într'o groapă de acestea care este în pustie; iar mâna să nu vă puneți pre el, că cercă în ce chip îl va scoate pre el din mâinile lor, și să-l dea tatălui său.

23. Deci a fost când a venit Iosif la frații săi, ei l-au desbrăcat de haina cea pestriță, cu care eră îmbrăcat.

24. Și luându-l l-au aruncat în groapă, iar groapa eră deșartă, și nu aveă apă.

25. Apoi ei au șezut să mănânce pâine, și căutând cu ochii au văzut, și iată călători Ismailteni veneau din Galaad, și cămilele lor încărcate de tămâie și de rășină și de smirnă, și mergeau să se pogoare în Eghipt.

26. Și a zis Iuda către frații săi: ce folos de vom ucide pe fratele nostru și vom ascunde sângele lui?

27. Veniți să-l vindem Ismailtenilor acestora, iar mâinile noastre să nu fie pre dânsul, că fratele nostru și trupul nostru este, și au ascultat frații lui.

28. Și trecând pre acolo oameni Madiamiteni neguțatori, l-au tras și l-au scos pre Iosif din groapă, și l-au vândut Ismailtenilor cu douăzeci de auri, și l-au dus în Eghipt.

29. Și s'a întors Ruvîn la groapă, și n'a văzut pre Iosif în groapă, și și-a rupt hainele sale.

30. Și s'a întors la frații săi, și a zis: băiatul nu este, dar eu unde mă voi mai duce?

31. Și luând ei haina lui Iosif au junghiat un ed de capră, și muiară haina lui în sânge.

32. Și au trimis haina cea pestriță, și o aduseră tatălui lor, și ziseră: aceasta o am aflat, cunoaște de este haina fiului tău, au nu?

33. Și a cunoscut-o, și a zis: haina fiului meu este, hiară rea l-a mâncat pre el, hiara l-a răpit pre Iosif.

34. Și și-a rupt Iacov hainele sale, și a pus pre mijlocul lui sac și a plâns pre fiul său zile multe.

35. Și s'au adunat toți feciorii și fetele lui, și au venit să-l mângâie, și nu vrea să se mângâie, zicând: că mă voi pogori în Iad ^{într'o} plângând, și l-a plâns pre el ^{Asa}.

36. Iară Madiamitenii au vândut pre Iosif în Eghipt lui Penteiri dregătorul lui Faraon, care eră mai mare preste bucătari.

CAP. 38.

Iuda și Tamâr.

Și a fost în vremea aceea s'a pogorit Iuda dela frații săi, și a venit până la un om Odolamitean anume Iras.

2. Și a văzut acolo Iuda o fată a unui om Hananeu anume Sava, și a luat-o pre ea femeie, și a intrat la ea.

3. Și zămislind ea a născut fecior, și a chemat numele lui Ir.

4. Și iară zămislind a născut fecior, și a chemat numele lui Avnan.

5. Și adăogând a născut încă al treilea fecior, și a chemat numele lui Silom, și ea eră în Hasvi când i-a născut pre ei.

33. 42, 13; 44, 28. 34. 44, 13.

38. 2. 1 Paralip. 2, 3. 3. 46, 12. 4. Numerii 26, 19. 5. 1 Paralip. 4, 21.

6. Și a luat Iuda femei lui Ir cel-
lui întâi născut, căreia numele eră
Tamar.

7. Și a fost Ir cel întâi născut al
lui Iuda rău înaintea Domnului, și
l-au ucis pre el Dumnezeu.

8. Și a zis Iuda lui Avnan: intră
la femeia fratelui tău, și ia-o pre ea
femeie, și ridică sămânța fratelui tău.

9. Și cunoscând Avnan, că nu va
fi sămânța a lui, când mergea la fe-
meea fratelui său vărsă pre pământ,
ca să nu dea sămânță fratelui său.

10. Și rău s'a arătat înaintea lui
Dumnezeu, pentrucă a făcut aceasta,
și l-a omorît și pre acesta.

11. Și a zis Iuda către Tamar no-
ru-sa: șezi văduvă în casa tatălui
tău, până ce va crește mare Silom
feciorul meu, că se temeă ca nu cum-
vă să moară și acesta ca și frații
lui; și mergând Tamar a șezut în
casa tatălui său.

12. Și au trecut zile multe, și a
murit Sava femeea lui Iuda, și mân-
gându-se Iuda, s'a suit la cei ce
tundeau oile lui, el și Iras păsto-
rul lui Odolomiteanul în Tamna.

13. Și s'a spus Tamarei nurorii
sale zicându-i: iată socrul tău se
sue în Tamna să tunză oile sale.

14. Și ea dezbrăcând de pre sine
hainele cele de văduvie, s'a învălit
cu brobodelnicul și s'a înfrumuse-
țat și a șezut la porțile Enanului,
care este în calea Tamnei, că a vă-
zut cum că Silom a crescut mare,
și el n'a dat-o lui femeie.

15. Și văzând-o pre ea Iuda, a so-
cotit că este o curvă, că ea s'a a-
coperit fața sa, și n'a cunoscut-o.

16. Și s'a abătut la dânsa din cale,
și i-a zis ei: lasă-mă să intru la
tine, că n'a cunoscut-o cum că este
noru-sa, iar ea a zis: ce-mi vei da
de vei intră la mine?

17. Iar el a zis: eu îți voi trime-
te un ied de capră din oile mele,
iar ea a zis: dă-mi arvună până vei
trimite tu.

18. Iar el a zis: ce arvună îți voi
dă? Iar ea a zis: inelul tău și gher-
danul și toiagul care-ți este în mână,
și i-a dat ei, și a intrat la dânsa,
și ea a luat în pântece dela el.

19. Și sculându-se ea s'a dus, s'a
dezvălit de brobodelnic, și s'a îm-
brăcat cu hainele cele de văduvie.

20. Și a trimis Iuda iedul de ca-
pră prin mâna păstorului său Odo-
lomiteanul, ca să ia dela femeie ar-
vuna, și n'a aflat-o pre ea.

21. Și a întrebat pre oamenii din
locul acela și a zis lor: unde este
curva care a fost în Enan lângă cale?
Iar ei au zis: n'a fost aici curvă.

22. Și s'a înapoiat la Iuda și a
zis: n'am aflat, și oamenii locului zic
că nu este acolo curvă.

23. Și a zis Iuda: fie-le pre ele;
ci ca nu cumvă să fim de batjocură,
eu am trimis iedul acesta, și tu n'ai
aflat-o.

24. Și a fost după a treia lună s'a
spus lui Iuda, zicând: a curvit Ta-
mar noru-ta, și iată are în pântece
din curvie, iar Iuda a zis: scoateți-o
pre ea, și să se arză.

25. Și după ce s'a adus ea, a tri-
mis la socrul său, zicând ea: din
omul, a cui sunt acestea, am eu în
pântece, și a zis: cunoaște al cui
este inelul și gherdanul și toiagul
acesta.

26. Și a cunoscut Iuda, și a zis:
s'a îndreptat Tamar mai mult decât
mine, pentrucă nu o am dat pre ea
lui Silom feciorului meu, și n'a mai
adaos a o cunoaște pre dânsa.

27. Și a fost când eră să nască,
erau gemeni în pântecelul ei.

28. Și a fost când nașteă ea, unul
a scos înainte mâna sa, și luând

6. 1 Paralip. 2, 3. 7. Numerii 26, 19.

8. 2 lege 25, 5; Mat. 22, 24; Marc. 12, 19.

16. Levit. 18, 15.

26. 1 Paralip 2, 4. 27. 25, 24; Mat. 1, 3.

moaşa roşu, a legat la mâna lui, zicând: acesta va ieşi mai 'nainte,

29. Apoi a tras înapoi mâna, şi îndată a ieşit fratele lui, iar ea a zis: pentruce s'a rupt pentru tine gard? Şi a chemat numele lui Fares.

30. Şi după acesta a ieşit fratele lui la a căruia mână erà roşul, şi a chemat numele lui Zara.

CAP. 39.

Iosif în Eghiptet şi curăţia lui.

Şi Iosif s'a adus în Eghiptet, şi l-a cumpărat pre el Pentefri dregătorul lui Faraon cel mai mare preste bucătari, bărbat eghiptean, din mâinile Ismailtenilor, cari l-au adus pre el acolo.

2. Şi erà Domnul cu Iosif, şi erà el bărbat îndemânatic, şi a fost în casă la stăpânul său Eghipteanul.

3. Şi ştia stăpânul lui, că Domnul erà cu dânsul, şi ori câte face el, Domnul le sporeşte în mâinile lui.

4. Şi a aflat Iosif har înaintea stăpânului său, şi i-a plăcut lui şi l-a pus pre el preste casa sa, şi toate câte aveà el le-a dat pre mâna lui Iosif.

5. Şi a fost după ce l-a pus pre el preste casa sa şi preste toate câte aveà el, a binecuvântat Domnul casa Eghipteanului pentru Iosif, şi a fost binecuvântarea Domnului întru toată avuşia lui, în casă şi în ţarina lui.

6. Şi toate câte aveà el le-a dat în mâinile lui Iosif, şi nu ştia de ale sale nimic, afară de pâinea ce mănca el, şi erà Iosif bun la chip şi frumos la faţă foarte.

7. Şi a fost după acestea femeia stăpânului său a pus ochii săi pre Iosif, şi a zis lui: culcă-te cu mine.

8. Iar el nu vrea, şi a zis femeii stăpânului său: dacă stăpânul meu

pentru mine nu cunoaşte nimic, din câte sunt în casa lui, ci toate câte are el le-a dat în mâinile mele.

9. Şi nu este în casa aceasta nimic, care să nu fie supt mine, nici s'a luat dela mine nimic, afară de tine; pentrucă tu eşti femeia lui, şi cum voiu face acest cuvânt rău, şi să păcătuiesc înaintea lui Dumnezeu?

10. Şi vorbind ea lui Iosif în toate zilele, el nu ascultă de ea, că să se culce şi să se împreune cu ea.

11. Şi a fost într-o zi, a intrat Iosif în casă, ca să-şi facă lucrurile sale, şi niminea nu erà în lăuntru din cei de casă.

12. Şi ea l-a apucat de haine, zicând: dormi cu mine, iar el lăsându-şi hainele sale în mâinile ei, a fugit şi a ieşit afară.

13. Şi a fost dacă a văzut ea că şi-a lăsat hainele sale în mâinile ei, a fugit şi a ieşit afară,

14. A chemat ea pre cei de casă şi le-a grăit lor zicând: vedeţi, că a băgat la noi slugă evreu, ca să-şi bată joc de noi, care a intrat la mine şi a zis: dormi cu mine, şi eu am strigat cu glas mare.

15. Şi auzind el c'am înălţat glasul meu şi am strigat, lăsându-şi hainele sale la mine a fugit şi a ieşit afară.

16. Şi ea a ţinut hainele la sine până ce a venit stăpânul acasă.

17. Şi a vorbit lui după cuvintele acestea zicând: a intrat la mine sluga cea de evreu pre care l-ai băgat la noi, să mă basjocorească, şi a zis mie: dormi-voi cu tine,

18. Şi dacă a auzit c'am înălţat glasul meu şi am strigat, lăsând hainele sale la mine, a fugit şi a ieşit afară.

19. Şi a fost cum a auzit stăpânul lui cuvintele femeii sale, câte le-a grăit către dânsul zicând: aşă

30. 1. Paralip 2, 4.
39. 1. 37, 28.

12. 2 Imp. 13, 11.

mi-a făcut sluga ta, s'a aprins de mânie.

20. Și luând stăpânul pre Iosif, l-a băgat în temniță în locul în care se țineau legații împăratului închiși acolo în temniță.

21. Și eră Domnul cu Iosif, și a vărsat preste el milă, și i-a dat lui har înaintea celui mai mare preste temniță.

22. Și cel mai mare preste temniță a dat pre mâna lui Iosif temnița și pre toți cei osândiți cari erau în temniță, și toate câte se făceau acolo, el le făcea.

23. Și nu știa cel mai mare preste temniță nimica de temniță pentru el, că toate erau pre mâna lui Iosif, pentrucă Domnul eră cu dânsul și câte făcea el, Domnul le sporea în mâinile lui.

CAP. 40.

Iosif tâlcuește visuri în temniță.

Și a fost după cuvintele acestea cel mai mare preste paharnicii împăratului Eghiptului și cel mai mare preste făcătorii de pâine au greșit Domnului lor, împăratului Eghiptului.

2. Și s'a mâniat Faraon pre amândoi dregătorii săi, pre cel mai mare preste paharnici și pre cel mai mare preste făcătorii de pâine.

3. Și i-a pus pre ei supt pază în temniță în locul unde eră Iosif.

4. Și mai marele temniții i-a dat pre ei lui Iosif, și le-a slujit lor, și au fost ei vr-o câteva zile în temniță.

5. Și au văzut amândoi vis într'o noapte; și vederea visului celui mai mare preste paharnici, și acelu mai mare preste făcătorii de pâine ai

împăratului Eghiptului, cari erau în temniță, eră aceasta.

6. Intrat-a la ei Iosif dimineața și i-a văzut turburați.

7. Și a întrebat pre dregătorii lui Faraon, cari erau cu el în temniță la Domnul lui, zicând: ce este că fețele voastre sunt astăzi posomorite?

8. Iar ei au zis lui: vis am văzut, și nu este cine să-l tâlcuiască; și a zis lor Iosif: au nu este prin Dumnezeu arătarea lor? Spuneți-mi dar mie.

9. Și cel mai mare preste paharnici a spus visul său lui Iosif, și a zis: în somnul meu eră vie înaintea mea.

10. Și în vie erau trei vițe, și odrăslind scoteau vlăstări cu struguri copți.

11. Și paharul lui Faraon eră în mâna mea, și am luat strugurele și l-am stors în paharul lui Faraon, și am dat paharul în mâna lui Faraon.

12. Iar Iosif i-a zis: aceasta este tâlcuirea lui: cele trei vițe, trei zile sunt.

13. Incă trei zile, și-și va aduce aminte Faraon de boeria ta, și iarăși te va pune întru mărirea păharniciei tale, și vei da paharul lui Faraon în mâna lui după boeria ta cea mai dinainte, precum erai când turnai vin,

14. Ci-ți adu aminte de mine pentru tine, când va fi bine ție, și să faci cu mine milă și să aduci aminte de mine lui Faraon și să mă scoți dintr'această închisoare.

15. Pentrucă furat sunt din pământul Evreilor, și aici n'am făcut nimic, ci m'a aruncat în groapa aceasta.

16. Și a văzut cel mai mare pre-

20. Ps. 104, 18; 40, 3. 22. Fap. Ap. 7, 9; Intel. 10, 13.
40. 3. 39, 20.

8. 41, 16. 14. Neemia 5, 19, 13, 31. Luc. 23, 42. 15. 37, 28.

ste făcătorii de pâine, că drept a tâlcuit, și a zis lui Iosif: și eu am văzut vis: și mi se părea că trei coșuri de pâine ridicam pre capul meu.

17. Și în coșul cel mai deasupra erau de toate felurile, de care împăratul Faraon mănca, lucru făcut de pâine, și pasărilor cerului mâncau cele ce erau în coșul cel deasupra capului meu.

18. Și răspunzând Iosif a zis lui: aceasta este tâlcuirea: cele trei coșuri, trei zile sunt.

19. Încă trei zile, și va luă Faraon capul său dela tine, și te va spânzura pre lemn, și vor mânca pasărilor cerului cărnurile tale.

20. Și a fost în ziua a treia eră ziua nașterii lui Faraon, și a făcut ospăț tuturor slugilor sale, și și-a adus aminte de boeria paharnicului, și de boeria făcătorului de pâine, în mijlocul slugilor sale.

21. Și pre cel mai mare preste paharnici l-a așezat în boeria lui, și a dat paharul în mâna lui Faraon.

22. Iar pre cel mai mare preste făcătorii de pâine l-a spânzurat, după cum le-a tâlcuit lor Iosif.

23. Și nu și-a adus aminte cel mai mare preste paharnici de Iosif, ci l-a uitat pre el.

CAP. 41.

Înălțarea lui Iosif prin tâlmăcirea visurilor lui Faraon.

Și a fost după doi ani de zile Faraon a văzut vis: se părea lui, că stă lângă rîu.

2. Și iată părea că din rîu se suiau șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și pășteau pre țărături.

3. Și alte șapte vaci se suiau după

acestea din rîu urfe la chip și slabe la trupuri, și pășteau lângă vacile cele de pre marginea rîului.

4. Și vacile cele șapte urfe și slabe la trupuri, au mănca de tot pre cele șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și s'a deșteptat Faraon.

5. Și a visat a doua oară, și iată creșteau dintr'o rădăcină șapte spice alese și bune.

6. Și alte șapte spice supțiri stricate și pălite de vînt răsăreau după dănele.

7. Și spicele cele șapte supțiri și pălite de vînt au înghisit pre cele șapte spice alese și pline, și s'a deșteptat Faraon, și eră vis.

8. Și s'a făcut dimineață, și s'a turburat sufletul lui, și trimițând a chemat pre toți tâlcuitorii Eghiptului și pre toți înțelepții lui, și le-a spus lor Faraon visul său, și nu eră cine să-l tâlcuiască lui Faraon.

9. Și a grăit cel mai mare preste paharnici către Faraon zicând: de păcatul meu îmi aduc aminte astăzi.

10. Faraon s'a mâniat pre slugile sale, și ne-a pus pre noi supt pază în casa celui mai mare preste bucătari, pre mine și pre cel mai mare preste pâine.

11. Și am văzut amândoi vis într'o noapte, eu și el, fiecare după visul său am văzut.

12. Și eră acolo cu noi un tânăr evreu, slugă al celui mai mare preste bucătari, și i-am spus lui, iar el ni le-a tâlcuit nouă.

13. Și a fost precum ne-a tâlcuit nouă, așa s'a și întâmplat; eu să fiu așezat în boeria mea, iar acela să fie spânzurat.

14. Și trimițând Faraon a chemat pre Iosif, și-l scoaseră pre dănsul din temniță, și îl raseră pre dănsul, și-i schimbă îmbrăcămintea lui, și a venit la Faraon.

15. Și a zis Faraon către Iosif: vis am văzut, și nu este cine să-l tâlcuiască; și eu am auzit zicându-se de tine, că tu dacă auzi visurile, le tâlcuești.

16. Și răspunzând Iosif lui Faraon, a zis: fără de Dumnezeu nu se va răspunde mântuirea lui Faraon.

17. Și a grăit Faraon lui Iosif zicând: în somnul meu mi se părea că stau pe țărmurile rîului.

18. Și părea că din rîu se suiau șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri și pășteau pre țărături.

19. Și iată și alte șapte vaci se suiau după ele din rîu, rele și urâte la chip și slabe la trupuri, decât care n'am văzut mai urâte în tot pământul Eghiptului.

20. Și vacile cele șapte urâte și slabe la trupuri, au înghițit de tot pre cele șapte vaci dintâi bune și alese.

21. Și au intrat în pântecele lor, și nu s'au văzut că intrase în pântecele lor, și chipurile lor erau urâte ca și mai înainte, și deșteptându-mă, am adormit.

22. Și am văzut iarăși în somnul meu, și iată părea că șapte spice pline și bune creșteau dintr'o rădăcină.

23. Și alte șapte spice supfiri, stricate și pălitate de vânt creșteau fiindu-se de dânsele.

24. Și au înghițit cele șapte spice supfiri și pălitate de vânt, pre cele șapte spice bune și pline; deci am spus tâlcuitorilor, și n'a fost cine să-mi tâlcuiască.

25. Și a zis Iosif lui Faraon: visul lui Faraon unul este, Dumnezeu a arătat lui Faraon cele ce va face.

26. Cele șapte vaci bune, șapte ani sunt; și cele șapte spice bune, șapte ani sunt, visul lui Faraon unul este.

27. Și cele șapte vaci care se suiau după ele, șapte ani sunt, cele șapte spice supfiri și pălitate de vânt, șapte ani sunt, vor fi șapte ani de foamete.

28. Iar cuvântul care am zis lui Faraon, că Dumnezeu a arătat lui Faraon cele ce va face:

29. Iată în șapte ani va fi îndestulare multă în tot pământul Eghiptului.

30. Și după aceștia vor veni șapte ani de foamete, și vor uia de îndestularea ce a fost în tot Eghiptul, și va topi foamea pământul.

31. Și nu se va cunoaște îndestularea pre pământ de foamea ce va fi după aceasta, că va fi mare foarte.

32. Iar visul lui Faraon a fost în-doit, pentru că adevărat este cuvântul cel dela Dumnezeu, și va grăbi Dumnezeu a-l face pre el.

33. Acum dar caută om înțelept și priceput, și-l pune mai mare preste pământul Eghiptului.

34. Și să facă Faraon, și să rânduiască mai mari preste pământ, și să strângă toate rodirile pământului Eghiptului în cei șapte ani de îndestulare.

35. Și să adune toate bucatele acestor șapte ani buni ce vin, și să adune grâu supt mâna lui Faraon, și să se păzească bucate în cetăți.

36. Și vor fi bucatele cele păzite pre pământ în cei șapte ani ai foametei, care va fi în pământul Eghiptului, și nu se va strică pământul de foamete.

37. Și a plăcut cuvântul înaintea lui Faraon și înaintea tuturor slugilor lui.

38. Și a zis Faraon tuturor slugilor sale: au doar vom află om ca acesta, carele are Duhul lui Dumnezeu întru sine?

39. Și a zis Faraon lui Iosif: de vreme ce Dumnezeu a arătat ție toate

acestea, nu este om mai înțelept și mai priceput decât tine.

40. Tu vei fi mai mare preste casa mea, și de cuvântul tău va ascultă tot poporul meu, numai scaunul voiu aveă eu mai pre sus decât tine.

41. Și a zis Faraon lui Iosif: iată te puiu pre tine astăzi preste tot pământul Eghiptului.

42. Și luând Faraon inelul din mâna sa l-a pus în mâna lui Iosif, și l-a îmbrăcat pre el cu haină de vison, și a pus lanț de aur împrejurul grumazului lui.

43. Și l-a suit pre dânsul în carul cel de al doilea dintr'ale sale, și a strigat înaintea lui vestitorul, și l-a pus preste tot pământul Eghiptului.

44. Și a zis Faraon lui Iosif: eu Faraon, afară de tine nimenea nu va ridică mâna sa preste tot pământul Eghiptului.

45. Și a numit Faraon numele lui Iosif: Psontomfanih, și i-a dat pre Asineta fata lui Petefri Preotul Iliopolei, să-i fie femeie.

46. Și Iosif eră de treizeci de ani când a stătu înaintea lui Faraon împăratul Eghiptului, și a ieșit Iosif dela fața lui Faraon, și a umblat tot pământul Eghiptului.

47. Și a făcut pământul bucate întru acei șapte ani de îndestulare.

48. Și a adunat toate bucatele celor șapte ani, întru care eră îndestulare în pământul Eghiptului, și a pus bucatele în cetăți, bucatele câmpurilor celor din prejurul cetății le-a pus într'însa.

49. Și a adunat Iosif grâu, ca nisipul mării, cât nu puteă să-l numere, că eră mult foarte.

50. Și mai nainte de ce a venit acei șapte ani de foamete a avut Iosif doi feciori, pre care i-a născut

lui Asineta fata lui Petefri Preotul Iliopolei.

51. Și a numit Iosif numele celui întâi născut, Manasi, zicând: că m'a făcut Dumnezeu a uită toate durerile mele și toate ale tatălui meu.

52. Și numele celui de al doilea l-a numit Efraim, zicând: că m'a înălțat Dumnezeu în pământul smereniei mele.

53. Și au trecut cei șapte ani de îndestulare cari au fost în pământul Eghiptului.

54. Și au început cei șapte ani de foamete a veni, după cum a zis Iosif. Și s'a făcut foamete în tot pământul, iar în tot cuprinsul Eghiptului eră pâine.

55. Și a flămânzit tot pământul Eghiptului, și a strigat poporul către Faraon pentru pâine, și a zis Faraon tuturor Eghiptenilor: mergeți la Iosif, și ce va zice vouă faceți.

56. Și foameea eră pre fața a tot pământul, și a deschis Iosif toate jinișile, și vindeă tuturor Eghiptenilor.

57. Și toate țările au venit în Eghipt să cumpere dela Iosif, pentru că se întărise foameea preste tot pământul.

CAP. 42.

Fiii lui Iacov merg în Eghipt.

Și văzând Iacov, că se vinde grâu în Eghipt, a zis feciorilor săi: pentrue vă leneviți?

2. Iată am auzit, că este grâu în Eghipt: pogorâți-vă acolo și cumpărați-ne pușinele bucate, ca să trăim și să nu murim.

3. Și s'au pogorît cei zece frași ai lui Iosif să cumpere grâu din Eghipt.

40. 45, 8; ps. 104, 20; 113, 7; Fap. ap. 7, 10. 41. 45, 26. 43. 45, 9. 49. 32. 12. 50. 46, 20; 48, 5.

54. Ps. 104, 16. 56. 42, 6. 57. 12, 10. 42. 1. Fapt. Ap. 7, 12.

4. Iară pre Veniamin fratele lui Iosif nu l-a trimis cu frații săi, că a zis: ca nu cumvâ să slăbească pre cale.

5. Și au venit feciorii lui Israil să cumpere cu cei ce veneau, pentrucă eră foamete în pământul Hanaan.

6. Iar Iosif eră mai marele pământului, el vindeă la tot poporul pământului, și venind frații lui Iosif, s'au închinat lui cu fața la pământ.

7. Și văzând Iosif pe frații săi i-a cunoscut, și s'a făcut strein de către ei, și le-a grăit lor aspru, și le-a zis: de unde ați venit? Iar ei au zis: din pământul Hanaan, să cumpărăm bucate,

8. Și a cunoscut Iosif pe frații săi, iar ei nu l-au cunoscut pre el.

9. Și și-a adus aminte Iosif de visurile sale, care le-a văzut și a zis lor: iscoade sunteți, ați venit să cercați căile țării?

10. Iar ei au zis: nu Doamne, slugile tale am venit să cumpărăm bucate.

11. Toți suntem fii ai unui om, de pace suntem, noi slugile tale nu suntem iscoade.

12. Și a zis lor Iosif: Nu! Ci ați venit să vedeți cărările pământului acestuia.

13. Iar ei au zis: doisprezece frați suntem slugile tale în pământul Hanaan, și cel mai tânăr cu tatăl nostru este astăzi, iar celalt nu trăește.

14. Și a zis lor Iosif: aceasta este ce am grăit vouă zicând că iscoade sunteți.

15. Intr'aceasta vă veți arăta, pre sănătatea lui Faraon, nu veți ieși de aici, până când fratele vostru cel mai tânăr nu va veni aici.

16. Trimiteți pre unul dintre voi și aduceți pre fratele vostru, iar voi veți fi la opreală până ce se vor

arăta cuvintele voastre de vorbiți adevărat au ba; iar de nu pre sănătatea lui Faraon, cu adevărat iscoade sunteți.

17. Și i-a pus pre ei supt pază trei zile.

18. Și le-a zis lor a treia zi: faceți aceasta, și veți fi vii, că eu mă tem de Dumnezeu.

19. De sunteți de pace, un frate al vostru să se oprească supt pază, iar voi mergeți, și duceți grâul vostru, care l-ați cumpărat.

20. Și pre fratele vostru cel mai tânăr să-l aduceți la mine, și se vor crede cuvintele voastre, iar de nu, veți muri; și ei au făcut așa.

21. Și au zis fiecare către fratele său: așa este, că în păcat suntem noi pentru fratele nostru, că nu ne-a fost milă de necazul sufletului lui, când ne rugă pre noi, și nu l-am ascultat pre dânsul, pentru aceasta a venit preste noi nevoea aceasta.

22. Și răspunzând Ruvin a zis lor: nu v'am grăit vouă, zicând: nu faceți nedreptate băiatului, și nu m'ați ascultat? Și iată sângele lui se cere.

23. Și ei nu știau cum că Iosif îi înțelege, pentrucă prin tâlmaciu vorbea cu ei.

24. Și întorcându-se dela ei Iosif a plâns, și iarăși viind la ei și le-a vorbit lor, și a luat pre Simeon dintre ei, și l-a legat înaintea lor.

25. Și a poruncit Iosif să le umple sacii lor de grâu, și argintul fiecăruia să-l pue în sacul său, și să le dea de ajuns mâncare pre cale; și s'au făcut lor așa.

26. Și ei puind grâul pre asinii lor s'au dus de acolo.

27. Și dezlegând unul sacul său să dea mâncare asinilor săi unde au odihnit, a văzut legătura argintului său și eră la gura sacului.

28. Și a spus frașilor săi: mi s'a înapoiat argintul, și iată-l în sacul meu, și s'a spăimântat inima lor, și s'au turburat zicând unul către altul: ce au făcut aceasta Dumnezeu nouă?

29. Și au venit la Iacov tatăl lor în pământul Hanaan, și au spus lui foarte câte s'au întâmplat lor zicând:

30. Grăit-a omul, Domnul pământului, către noi aspru, și ne-a pus pre noi în pază, ca și cum am fi mers să iscodim pământul.

31. Și noi am spus lui: de pace suntem, nu suntem iscoade.

32. Doisprezece frași suntem, fiii tatălui nostru, unul nu este, iar cel mai mic cu tatăl nostru este astăzi în pământul Hanaan.

33. Și a zis nouă omul, Domnul pământului: într'aceasta voi cunoaște, că sunteți de pace, pe un frate al vostru lăsați aici cu mine, iar grâul care l-ați cumpărat pentru casa voastră luați-l și vă duceți.

34. Și aduceți pe fratele vostru cel mai tânăr la mine, și voi cunoaște, cum că nu sunteți iscoade, ci sunteți de pace, și pe fratele vostru voi da vouă, și în țară veți negușători.

35. Și a fost când au deșertat ei sacii lor, legătura cu argintul fiecăruia eră în sacul său, și au văzut legăturile cu argintul lor, ei și tatăl lor, și s'au spăimântat.

36. Și le-a zis lor Iacov tatăl lor: pre mine m'ați făcut fără de fii: Iosif nu este, Simeon nu este, și pre Veniamin să-l luați? Asupra mea au fost foarte acestea.

37. Și a grăit Ruvim tatălui său, zicând: pre amândoi teciorii mei să-i omori de nu-l voi aduce pre el la tine, dă-l pre dânsul în mâna mea și eu îl voi aduce pre el la tine.

38. Iar el a zis: nu se va pogori

fiul meu cu voi, pentrucă fratele lui a murit, și el singur a rămas, și de se va întâmpla lui să slăbească în calea pe care veți merge, îmi veți duce bătrâneșile mele cu înfristare în Iad.

CAP. 43.

Fiii lui Iacov merg în Eghipt cu Veniamin.

Și s'a întărit foametea pre pământ. 2. Și a fost după ce au sfârșit de mâncat grâul, care l-au adus din Eghipt, le-a zis tatăl lor: duceți-vă iarăși de cumpărați nouă puținele bucate.

3. Iar Iuda a grăit lui zicând: cu jurământ s'a mărturisit nouă omul, Domnul pământului, zicând: nu veți vedeà fața mea de nu va veni cu voi fratele vostru cel mai tânăr.

4. Deci de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogori, și-ți vom cumpără șie bucate.

5. Iar de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentrucă omul a grăit nouă zicând: nu veți vedeà fața mea de nu va fi fratele vostru cel mai tânăr cu voi.

6. Și a zis Israil: de ce mi-ați făcut rău spuind omului, că mai aveți voi și alt frate?

7. Iar ei au zis: întrebând a întrebab pre noi omul, și de neamul nostru, zicând: de trăește încă tatăl vostru? Și de mai aveți voi frate? Și am spus lui după întrebarea aceasta, au știut-am, că ne va zice nouă: aduceți pre fratele vostru?

8. Și a zis Iuda către Israil tatăl lor: trimite băiatul cu mine, și să ne sculăm să mergem, ca să trăim și să nu murim, și noi și tu și toată gloata noastră.

9. Eu îl voi lua pre dânsul, din

mâna mea cere-l, de nu-l voiu aduce la tine, și de nu-l voiu pune înaintea ta, greșit să fiu înaintea ta în toate zilele.

10. Că de nu ne-am fi zăbovit acum, ne-am fi întors de două ori.

11. Și a zis Israil tatăl lor: de este așa, aceasta faceți: luați din roadele pământului în vasele voastre și duceți omului daruri: rășină și miere și tămâie și smirnă aleasă și terevint și nuci.

12. Și argintul îndoit luați în mâinile voastre, și argintul ce vi s'a înapoiat în sacii voștri luați-l cu voi, ca nu cumva să fie greșală.

13. Și pre fratele vostru luați-l, și sculându-vă mergeți la acel om.

14. Și Dumnezeul meu să dea vouă har înaintea omului, ca să lase pre fratele vostru celalt și pre Veniamin, că eu precum am rămas fără de fii, fără de fii am rămas.

15. Și luând bărbații darurile acestea și argintul îndoit, au luat în mâinile lor și pre Veniamin, și sculându-se s'au pogorât în Eghipte și au stătut înaintea lui Iosif.

16. Și i-a văzut Iosif pre ei și pre Veniamin fratele său cel de o mamă, și a zis celui mai mare preste casa sa: bagă pre oamenii aceștia în casă, și junghie vite și gătește, că cu mine vor mânca oamenii pâine la amiază.

17. Și a făcut omul după cum i-a zis Iosif, și a băgat pre oameni în casa lui Iosif.

18. Și văzând bărbații că-i bagă în casa lui Iosif, au zis: pentru argintul, care s'a înapoiat în sacii noștri dințaiu, pre noi ne bagă înăuntru, ca să ne năpăstuiască și să ne ia pre noi slugi, și asinii noștri.

19. Și mergând ei la omul ce eră preste casa lui Iosif, au grăit lui în ușa casii, zicând:

20. Rugămu-ne Doamne: pogorftu-ne-am întâiu să cumpărăm bucate.

21. Și a fost la întoarcere când trebuia să poposim, am deschis sacii noștri, și iată argintul fiecăruia în sacul lui, argintul nostru drept măsurat l-am adus înapoi în mâinile noastre.

22. Și alt argint am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, că nu știm cine a pus argintul în sacii noștri.

23. Și le-a zis lor: milă vouă, nu vă temeți, Dumnezeul vostru și Dumnezeul părinților voștrii au dat vouă comori în sacii voștri, și argintul vostru întocmai îl am, și a scos pre Simion la ei.

24. Și a adus apă să se spele picioarele lor, și a dat de mâncare asinilor lor.

25. Iar ei au gătit darurile până a veni Iosif la amiază, și au auzit, că acolo va să prânzească.

26. Și a intrat Iosif în casă, și au adus lui darurile ce le aveau în mâinile lor în casă, și s'au închinat lui cu fața la pământ.

27. Și i-a întrebat pre ei: cum vă aflați? Și a zis lor: sănătos este tatăl vostru bătrânul, de care ați spus, că încă trăește?

28. Iar ei au zis: sănătos este sluga ta, tatăl nostru încă trăește, și a zis el: binecuvântat este omul acela lui Dumnezeu, iar ei plecându-se s'au închinat lui.

29. Și căutând Iosif cu ochii săi a văzut pre Veniamin fratele său cel de o mamă, și a zis: acesta este fratele vostru cel mai tânăr, pe care ați zis, că-l veți aduce la mine? Și ei au zis lui: acesta este adevărat; iar el a zis lui: Dumnezeu să te miluiască fiule.

30. Și s'a turburat Iosif, și se rupea inima lui pentru fratele său, și

căută să plângă, și intrând în cămară a plâns acolo.

31. Și după ce s'a spălat pe obraz, ieșind afară s'a stăpănit, și a zis: puneți pâini.

32. Și au pus lui singur, și lor deosebi, și Eghiptenilor celor ce mâncau cu el deosebi, pentru că nu puteau Eghiptenii mânca pâine cu Evreii, că urâciune este aceasta la Eghipteni.

33. Și a șezut înaintea lui cel întâi născut după bătrânețele lui, și cel mai tânăr după tinerețele lui, și se mirau oamenii, fiecare către frațele său.

34. Și ei au luat părți dela dânsul pentru sine, iar partea lui Veniamin de cinci ori a fost mai mare decât acelorlalți, și au băut și s'au veselit cu dânsul.

CAP. 44.

Spăimântarea fraților lui Iosif.

Și a poruncit Iosif celui mai mare spre casa sa, zicând: umpleți sacii oamenilor de bucate, câte vor putea ridica, și puneți argintul fiecăruia în gura sacului.

2. Și paharul meu cel de argint puneți-l în sacul celui mai tânăr, și prețul grâului lui; și a făcut după cuvântul lui Iosif, pre cum a zis el.

3. Și după ce s'a făcut ziuă, a slobozit oamenii și pre asinii lor.

4. Și ieșind ei din Cetate nu s'au dus departe, și Iosif a zis celui mai mare spre casa sa: scoală-te, și aleargă după oameni, și să-i înfrunzezi pre ei, zicându-le: pentru ce mi-ați răsplătit rele pentru bune?

5. De ce ați furat paharul cel de argint, au nu este acesta din care bea Domnul meu? Căci cu el ghicește, rău ați săvârșit ceia ce ați făcut.

6. Și aflându-i pre ei le-a zis lor după cuvintele acestea.

7. Iar ei au zis lui: De ce grăește Domnul cuvintele acestea? Să nu fie ca slugile tale să fi făcut după cuvântul acesta.

8. De vreme ce argintul, care l-am aflat în sacii noștrii, l-am adus înnapoi la tine din pământul Hanaan, cum am fi furat din casa Domnului tău, argint sau aur?

9. La care din slugile tale vei aflat paharul, acela să moară, și noi vom fi robi Domnului nostru.

10. Iar el a zis: precum ziceși așa să fie, la care se va aflat paharul, acela să fie rob, iar voi curați veți fi.

11. Și grăbind a descărcat fiecare sacul său pre pământ, și fiecare a deschis sacul său.

12. Și a căutat dela cel mai bătrân începând, până a venit la cel mai tânăr, și sfârșind a aflat paharul în sacul lui Veniamin.

13. Iar ei și-au rupt hainele sale, și au pus fiecare sacul pe asinul său, și s'au înapoiat în Cetate.

14. Și au intrat Iuda și frații lui la Iosif încă fiind el acolo, și au căzut înaintea lui pre pământ:

15. Și le-a zis Iosif: De ce ați făcut acest lucru? Au n'ați știut, că un om ca mine ghicește?

16. Și a zis Iuda: ce vom răspunde Domnului? Sau ce vom zice? Sau cum ne vom îndreptă? Că Dumnezeu au aflat nedreptatea slugilor tale, iată suntem robi Domnului nostru și noi, și acela la care s'a aflat paharul.

17. Și a zis Iosif: nu voi face eu cuvântul acesta, ci omul la care s'a aflat paharul, acela îmi va fi rob, iar voi să vă suiți cu mântuire la tatăl vostru.

18. Iar Iuda apropiindu-se de dânsul a zis: rogu-te Doamne, să gră-

iască sluga ta înaintea ta, și să nu te mâinii pre sluga ta, că tu ești după Faraon.

19. Doamne tu ai întrebat pre slugile tale, zicând: aveți tată au frate?

20. Și noi am zis Domnului: cum că avem tată bătrân, și are el prunc de bătrânețe mai tânăr, și fratele lui a murit, și el singur a rămas de mumă-sa, și tatăl nostru pre dânsul îl iubește.

21. Iar tu ai zis slugilor tale: aduceți pre dânsul la mine, să-l văz.

22. Și am zis Domnului: nu va putea băiatul să lase pre tatăl său, că de va lăsa pre tatăl său va muri.

23. Și tu ai zis slugilor tale: de nu se va pogori cu voi fratele vostru cel mai tânăr, nu veți mai vedea fața mea.

24. Și a fost când ne-am suit la sluga ta tatăl nostru, am spus lui cuvintele Domnului nostru.

25. Și ne-a zis nouă tatăl nostru: duceți-vă iarăși de cumpărați puținele bucate.

26. Iară noi am zis: nu vom putea să ne ducem; ci de va merge cu noi fratele nostru cel mai tânăr, ne vom duce, pentru că nu vom putea vedea fața omului, de nu va fi cu noi fratele nostru cel mai tânăr.

27. Și a zis tatăl nostru sluga ta, către noi: voi știți că femeia doi mi-a născut.

28. Și a ieșit unul dela mine, și mi-ați zis: că l-au mâncat hiarele, și nu l-am mai văzut până acum.

29. Deci de veți lua și pre acesta dela fața mea și se va întâmpla lui slăbiciune pre cale, îmi veți pogori bătrânețele mele cu întristare în Iad.

30. Acum dar de vom merge la sluga ta tatăl nostru, și băiatul nu va fi cu noi, căci sufletul lui este nedeslipit de sufletul acestuia.

31. Va fi după ce va vedea el că nu este băiatul cu noi, va muri și vor duce slugile tale bătrânețele lui cu întristare în Iad.

32. Că eu sluga ta dela tatăl nostru am luat pre băiat zicând: de nu-l voi aduce la tine, și de nu-l voi pune pre dânsul înaintea ta, vinovat să fiu înaintea tatălui meu în toate zilele.

33. Acum dară eu voi rămâneă fie slugă pentru băiat, rob Domnului; iară băiatul să se ducă cu frații săi.

34. Căci cum mă voi su la tatăl meu nefiind băiatul cu noi? Ca să nu văz relele, care vor veni asupra tatălui meu.

CAP. 45.

Iosif se face cunoscut fraților săi.

Și nu mai putea Iosif să se stăpânească înaintea tuturor celor de față; ci a zis: scoateți pre toți dela mine, și nici unul n'a stătu înaintea lui Iosif, când s'a făcut cunoscut cu frații săi.

2. Și a slobozit glas cu plângere, și au auzit toți Eghiptenii, și s'a auzit și în casa lui Faraon.

3. Și a zis Iosif către frații săi: eu sunt Iosif, trăește încă tatăl meu? Și nu puteau frații să-i răspundă, că se înfricoșau.

4. Și a zis Iosif către frații săi: apropiați-vă de mine, și s'au apropiat, și a zis: eu sunt Iosif fratele vostru pe care l-ați vândut în Eghipte.

5. Deci acum nu vă întristați, nici să vă pară rău, căci m'ați vândut pre mine aici, că spre viață m'au trimis Dumnezeu înaintea voastră.

6. Că acesta este al doilea an de foamete pre pământ, și încă cinci ani întru care nu va fi arătură nici seceriș.

7. Pentru că m'au trimis Dumnezeu înaintea voastră, ca să rămăe vouă rămășiță pre pământ, și să hrănesc vouă rămășiță mare.

8. Deci acum nu voi m'ați trimis aici, ci Dumnezeu, și m'au făcut ca un tată lui Faraon, și Domn a toată casa lui, și stăpân a tot pământul Eghiptului.

9. Grăbiți dar de vă duceți la tatăl meu, și ziceți lui: acestea zice fiul tău Iosif, făcutu-m'au Dumnezeu Domn a tot pământul Eghiptului, pogoară-te dar la mine, și nu zăbovl.

10. Și vei lăcuț în pământul Ghesem al Araviei, și vei fi aproape de mine tu și feciorii tăi și feciorii feciorilor tăi, oile tale și boii tăi și câte sunt ale tale.

11. Și te voiu hrăni acolo, pentru că încă cinci ani va mai fi foamete pre pământ, ca să nu pieri tu și feciorii tăi și toate ale tale.

12. Iață ochii voștri văd și ochii lui Veniamin fratelui meu, că gura mea grăește către voi.

13. Spuneți dar tatălui meu toată slava mea cea din Eghipt, și câte ați văzut, și grăbind să aduceți pre tatăl meu aici.

14. Și căzând pre grumazii lui Veniamin fratelui său a plâns preste dânsul, și Veniamin a plâns pe grumazii lui.

15. Și sărutând pre toți frații săi, a plâns preste dânsii, și după acestea au grăit frații lui către dânsul.

16. Și a mers vestea în casa lui Faraon, zicând: venit-au frații lui Iosif, și s'a bucurat Faraon și curtea lui.

17. Și a zis Faraon către Iosif: zi fraților tăi, aceasta faceți: umpleți poverile voastre, și mergeți în pământul Hanaan.

18. Și luând pre tatăl voștru și averile voastre, veniți la mine, și voiu da

vouă din toate bunățile Eghiptului, și veți mănca măduva pământului.

19. Și tu poruncește acestea: luați-vă cară din pământul Eghiptului, copiilor voștri și femeilor voastre, și luând pre tatăl voștru, veniți.

20. Și să nu vă pară rău de uneltele voastre, că toate bunățile Eghiptului ale voastre vor fi.

21. Și au făcut așa feciorii lui Israil, și le-a dat lor Iosif cară după cum a zis Faraon împăratul, și le-a dat lor și merinde pre cale.

22. Și tuturor le-a dat două rânduri de haine, iar lui Veniamin i-a dat trei sute de auri, și cinci rânduri de haine.

23. Și tatălui său a trimis ca acestea și zece asini, cari purtau de toate bunățile Eghiptului, și zece căfari, cari să ducă pâini tatălui său pre cale.

24. Și a slobozit Iosif pe frații săi, și s'au dus, și le-a zis lor: să nu vă mânieți pre cale.

25. Și s'au suit din Eghipt, și au venit în pământul Hanaan la Iacov tatăl lor.

26. Și au spus lui, zicând: că fiul tău Iosif trăește și stăpânește preste tot pământul Eghiptului, și s'a spaimântat în cugetul său Iacov, pentru că nu le credeă lor.

27. Și i-au grăit lui toate cele zise de Iosif, câte zisese lor, și văzând carăle trimise de Iosif, ca să-l ducă pre dânsul, s'a încălzit cu vieață duhul lui Iacov tatăl lor.

28. Și a zis Israil: destul este mie, de trăește încă fiul meu Iosif, merge-voiu și-l voiu vedeă pre dânsul mai nainte de ce voiu muri.

CAP. 46.

Călătoria lui Iacov în Eghipt.

Și sculându-se Israil, el și toate sale lui, a venit la fântâna jură-

8. 41, 40. 9. 41, 43; Fap. Ap. 7, 14.
14. 46, 29,

26. 41, 41. 28. 46, 30.
46. 1. 26, 23.

mântului, și a făcut jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac.

2. Și au zis Dumnezeul lui Israil în vedenia nopții grăind: Iacove, Iacove, iar el a zis: ce este?

3. Și i-au zis lui: eu sunt Dumnezeul părinților tăi, nu te teme a te pogori în Eghipt, că neam mare te voiu face acolo.

4. Și eu mă voiu pogori cu tine în Eghipt, și te voiu înălța până în sfârșit, și Iosif își va pune mâinile sale pre ochii tăi.

5. Și s'a sculat Iacov dela fântâna jurământului, și au luat fiii lui Israil pre tatăl lor și averile și femeile lor în carăle care le-a trimis Iosif, ca să-l aducă pre dânsul.

6. Și luându'și averea lor și toată agoniseala, care agonisise în pământul Hanaan, a intrat în Eghipt Iacov, și toată sămânța lui cu dânsul.

7. Fiii și fiii fiilor lui cu dânsul, fetele și fetele fetelor lui și toată sămânța lui au intrat în Eghipt.

8. Și acestea sunt numele fiilor lui Israil, cari au intrat în Eghipt împreună cu Iacov tatăl lor, Iacov și fiii lui, cel întâiu născut al lui Iacov: Ruvin.

9. Și fiii lui Ruvin: Enoh și Fales, Esron și Harmi.

10. Și fiii lui Simeon: Iemuil și Iamin, Aod și Ahin și Saar și Saul feciorul Hananiencii.

11. Și fiii lui Levi: Ghirson, Kat și Merari.

12. Și fiii lui Iuda: Ir și Avnan și Silom și Fares și Zara; și au murit Ir și Avnan în pământul Hanaan, și feciorii lui Fares au fost: Esron și Iemuil.

13. Și fiii lui Issahar: Tola și Fua și Asum și Samvran.

14. Și fiii lui Zavolon: Sered și Allon și Ahoil.

15. Aceștia sunt feciorii Liei, pe cari i-a născut lui Iacov în Mesopotamia Siriei, și pre Dina fata lui, toate sufletele, feciori și fete treizeci și trei.

16. Și fiii lui Gad: Safon și Anghis și Sanis și Tasovan și Aidis și Aroidis și Areilis.

17. Și fiii lui Asir: Iemna, Iessua și Ieul și Varia și Sara sora lor. Iar fiii lui Varia: Hovor și Melhiil.

18. Aceștia sunt fiii Zelfii, pe care o a dat Lavan Liei fetei sale, care a născut pre aceștia lui Iacov, șasesprezece suflete.

19. Și fiii Rahilei femeii lui Iacov: Iosif și Veniamin.

20. Și au fost fiii lui Iosif în pământul Eghiptului, pe cari i-a născut lui Asineta fata lui Petefri preutul Iliopolei: Manasi și Efraim. Și au fost fiii lui Manasi, pre cari i-a născut lui fiitoarea Sira: Mahir, și Mahir a născut pre Galaad, iară fiii lui Efraim fratele lui Manasi: Sufalaam și Taam. Iar fiii lui Sufalaam: Edom.

21. Iar fiii lui Veniamin: Vala și Vohor și Așvil. Și a fost fiii lui Vala: Ghira și Noeman și Anhis și Ros și Mamlim și Ofimim. Iar Ghira a născut pre Arad.

22. Aceștia sunt fiii Rahilei, pre cari i-a născut lui Iacov, toate sufletele optsprezece.

23. Iar fiii lui Dan: Asom.

24. Și fiii lui Neftali: Asiil și Goni și Issaar și Selim.

25. Aceștia sunt fiii Vallei pe care o a dat Lavan Rahilei fetei sale, care a născut pre aceștia lui Iacov, toate sufletele șapte.

26. Iar toate sufletele, cari au in-

2. 31, 11. 3. 35, 11, 12; 47, 27; 48, 4. 5. 49, 33; Fap. Ap. 7, 15. 6. Ps. 104, 22. 7. Isaia 52, 4. 8. Eșire 1, 1, 2. 9. 6, 4; Numer. 26, 5. 10. Eșire 6, 15. 11. Eșire 6, 16. 12. 38 3; 1 Paral. 2, 3; Mat. 1, 3. 13. 1 Paralip. 7, 1.

14. Num. 26, 26. 16. Num. 26, 15. 17. 1 Paral. 7, 30. 20. 41, 50. 21. 1 Paral. 7, 6 și 8, 1. 24. 1 Paral. 7, 13. 26. 2 lege 10, 22.

traf cu Iacov în Eghipet, cari au ieșit din coapsele lui, afară de femeile feciorilor lui Iacov, toate sufletele șasezeci și șase.

27. Și feciorii lui Iosif, cari s'au născut lui în pământul Eghipetului suflete nouă. Toate sufletele casei lui Iacov, care au intrat cu Iacov în Eghipet, șaptezeci și cinci suflete.

28. Și pre Iuda l-a trimis înaintea sa la Iosif să-l întâmpine pre dânsul la cetatea Iroilor în pământul Ramesi.

29. Și înhămând Iosif carăle sale, s'a suif întru întâmpinarea lui Israil tatălui său la cetatea Iroilor, și văzându-l pre el a căzut pre grumazul lui, și a plâns cu plângere multă.

30. Și a zis Israil către Iosif: voiu muri de acum, de vreme ce am văzut fața ta, că tu încă trăești.

31. Și a zis Iosif către frații săi: suindu-mă voiu spune lui Faraon, și voiu zice lui: frații mei și casa tatălui meu cari au fost în pământul Hanaan, au venit la mine.

32. Și sunt ei bărbați păstori, că erau bărbați, cari se hrănesc cu vite; și vitele și boii și toate ale lor le-au adus.

33. Deci de va chemă pre voi Faraon, și va zice vouă: ce este lucrul vostru?

34. Să ziceți: bărbați, carii ne hrănim cu vite suntem slugile tale din copilărie până acum, și noi și părinții noștri. Pentru ca să lăcuim în pământul Ghesem al Aravii, că urăciune este Eghiptenilor tot păstorul de oi.

CAP. 47.

Iacov lăcuște în Ghesem. Foamea în Eghipet.

Și mergând Iosif a spus lui Faraon zicând: tatăl meu și frații mei și

vitele și boii lor, și toate ale lor, au venit din pământul Hanaan, și iată sunt în pământul Ghesem.

2. Și din frații săi a luat cinci bărbați, și i-a pus pre ei înaintea lui Faraon.

3. Și a zis Faraon fraților lui Iosif: ce este lucrul vostru? Iar ei au zis lui Faraon, păstori de oi suntem slugile tale, și noi și părinții noștri din copilărie până acum.

4. Și au zis ei lui Faraon: am venit să ne sălășluim în pământul tău, pentru că nu este pășune viteilor slugilor tale, că s'a întărit foamea în pământul Hanaan, acum dar vom lăcu în pământul Ghesem.

5. Și a grăit Faraon lui Iosif zicând: tatăl tău și frații tăi au venit la tine.

6. Iată pământul Eghipetului înaintea ta este, în pământul cel mai bun sălășluește pre tatăl tău și pre frații tăi. Și a zis Faraon lui Iosif: să lăcuască în pământul Ghesem; iar de crezi, cum că sunt între dâșii bărbați tari, pune-i pre ei mai mari preste vitele mele. Și au venit în Eghipet la Iosif, Iacov și fiii lui, și auzit Faraon împăratul Eghipetului.

7. Și a adus înlăuntru Iosif pre Iacov tatăl său, și l-a pus pre el înaintea lui Faraon, și bine a cuvântat Iacov pre Faraon.

8. Și a zis Faraon lui Iacov: câți sunt anii zilelor vieții tale?

9. Și a zis Iacov lui Faraon: zilele anilor vieții mele, care nemernicesc sunt o sută treizeci; puține și rele au fost zilele anilor vieții mele, n'au ajuns la zilele anilor vieții părinților mei, care zile le-au nemernicit ei.

10. Și bine cuvântând Iacov pre Faraon a ieșit dela dânsul.

11. Și a sălășluit Iosif pre tatăl său și pre frații săi, și le-a dat lor

27. Esire 1, 5; Fap. Ap. 7, 14. 29. 45, 14. 30. 45, 28; Luc. 2, 29. 31. 47, 1. 33. 47, 3. 47. 1. 46, 31.

moșie în pământul Eghiptului, în pământul cel mai bun, în pământul Rames, după cum a poruncit Faraon.

12. Și le măsură grâu Iosif tatălui său și frașilor săi și la toată casa tatălui său grâu după trupuri.

13. Iar grâu nu era în tot pământul, că se întărise foametea foarte, și a slăbit pământul Eghiptului și pământul Hanaan de foamete.

14. Și a adunat Iosif tot argintul ce s'a aflat în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan pentru grâul, care-l cumpără, și-l măsură lor, și a adus Iosif tot argintul în casa lui Faraon.

15. Și s'a sfârșit tot argintul din pământul Eghiptului și din pământul Hanaan, și au venit toți Eghiptenii la Iosif, zicând: dă-ne nouă pâine, și pentrucă murim înaintea ta? Că s'a sfârșit argintul nostru.

16. Și le-a zis lor Iosif: aduceți vitele voastre, și voi eu vă dau pâine pentru vitele voastre, dacă s'a sfârșit argintul vostru.

17. Și au adus vitele lor la Iosif, și le-a dat Iosif pâine pentru cai și pentru oi, pentru boi și pentru asini, hrănindu-i cu pâine pentru toate vitele lor în anul acela.

18. Și a trecut anul acela, și au venit în al doilea an, și au zis lui: au vom pieri dela Domnul nostru? Căci s'a sfârșit argintul nostru, și cele ce am avut, și vitele, înaintea ta Doamne; și n'au rămas nouă înaintea Domnului nostru fără numai trupul nostru și pământul nostru.

19. Deci ca să nu murim înaintea ta și pământul să se pustiească, ia-ne pre noi și pământul nostru pentru pâine, și vom fi noi și pământul nostru robi lui Faraon; dă-ne sămânță să semănăm și să trăim

și să nu murim și să nu se pustiească pământul.

20. Și a cumpărat Iosif tot pământul Eghiptenilor lui Faraon; că au vândut Eghiptenii pământul său lui Faraon, că-i cuprinsese pre ei foametea și a fost pământul al lui Faraon.

21. Și pre popor l-a supus să-i fie robi din marginile hotarului Eghiptului până în margini.

22. Afară de pământul preoșilor, numai pre acesta nu l-a luat Iosif, că Faraon în dar a dat daruri preoșilor, și mâncau darea care le-a dat Faraon; și pentru aceea ei n'au vândut pământul lor.

23. Și a zis Iosif tuturor Eghiptenilor: iată v'am cumpărat pre voi și pământul vostru, astăzi lui Faraon, luați-vă sămânță și semănați pământul.

24. Și vor fi rodurile lui și veși da a cincea parte lui Faraon, iar cele patru părți vor fi ale voastre de sămânță pământului și de mâncare vouă și tuturor celor din casele voastre.

25. Și au zis: mântuindu-ne-ai pre noi, allat-am har înaintea Domnului nostru și vom fi robi lui Faraon.

26. Și le-a pus lor Iosif poruncă până în ziua de astăzi pre pământul Eghiptului a da a cincea parte lui Faraon, numai din pământul preoșilor nu se da lui Faraon.

27. Și a lăcut Israil în pământul Eghiptului pre pământul Ghesem, l-a moștenit pre el, și a crescut și s'a înmulțit foarte.

28. Și a mai trăit Iacov în pământul Eghiptului șaptesprezece ani, și au fost zilele lui Iacov anii vieții lui o sută patruzeci și șapte.

29. Și s'au apropiat zilele lui Israil a muri, și a chemat pre fiul său Iosif, și i-a zis lui: de am aflat har

Înaintea ta, pune mâna ta pre coapsa mea, și să faci cu mine milă și adevăr, ca să nu mă îngropi în Eghipt.

30. Ci voiu dormi cu părinții mei, și mă vei ridica din Eghipt, și mă vei îngropa în mormântul lor. Iar el a zis: eu voiu face după cuvântul tău.

31. Și a zis lui: jură-te mie, și s'a jurat lui, și s'a închinat Israil pre vârful totagului său.

CAP. 48.

Iacov binecuvintează pre fiii lui Iosif.

Și a fost după cuvintele acestea și s'a vestit lui Iosif, cum că tatăl său este bolnav, și luând pre cei doi fii ai săi, pre Manasî și pre Efreim, au venit la Iacov.

2. Și s'a spus lui Iacov, zicând: iată fiul tău Iosif vine la tine, și înfărinindu-se Israil a șezut pre pat.

3. Și a zis Iacov lui Iosif: Dumnezeuul meu s'au arătat mie în Luza în pământul Hanaan, și m'au binecuvântat.

4. Și mi-au zis mie: iată eu te voiu crește și te voiu înmulți și te voiu face adunări de neamuri și voiu da ție pământul acesta, și seminției tale după tine moște veșnică.

5. Acum dar acești doi fii ai tăi cari s'au născut ție în pământul Eghiptului mai înainte de ce am venit eu în Eghipt, ai mei sunt: Efreim și Manasî, că Ruvim și ca Simeon vor fi ai mei.

6. Iar fiii pre cari vei naște după aceasta ai tăi vor fi, pre numele fraților săi se vor chema întru sorțile lor.

7. Iar când veneam eu din Mesopotamia Siriei a murit Rahila mu-

mă-fa în pământul Hanaan, când m'am apropiat de locul alergării cailor, pământul Havrata, ce vine spre Efrata, o am îngropat pre ea în calea alergării, cailor: acesta este Vitleem.

8. Și văzând Israil pre feciorii lui Iosif, a zis: ce îți sunt aceștia?

9. Și a zis Iosif tatălui său: fiii mei sunt cari mi-au dat Dumnezeu aici. Și a zis Iacov: adu-mi'i pre ei la mine ca să-i binecuvintez.

10. Iar ochii lui Israil se îngreoiase la vedere de bătrânețe, și nu putea să vadă, și i-a apropiat la dânsul, și i-a sărutat pre ei și i-a îmbrățișat.

11. Și a zis Israil către Iosif: iată de fața ta nu m'am lipsit, și iată mi-au arătat Dumnezeu și sămânța ta.

12. Și i-a ridicat pre ei Iosif dela ghenunchii lui, și s'au închinat lui cu fața pre pământ.

13. Și luând Iosif pre amândoi feciorii săi, pre Efreim în dreapta de a stânga lui Israil, iar pe Manasî de a stânga în dreapta lui Israil, i-a apropiat pre ei la dânsul.

14. Și finzând Israil mâna cea dreaptă a pus-o pre capul lui Efreim, și acesta eră cel mai tânăr, și cea stângă pre capul lui Manasî, schimbându-și mâinile.

15. Și i-a binecuvântat pre ei și a zis: Dumnezeu, căruia bine au plăcut înaintea lui părinții mei Avraam și Isaac, Dumnezeu cel ce mă hrănește din tinerețele mele până în ziua aceasta.

16. Ingerul cel ce m-a scos din toate relele, să binecuvinteze pre pruncii aceștia, și să se cheme întru ei numele meu și numele părinților mei, al lui Avraam și al lui Isaac, și să se înmulțească întru mulțime mare pre pământ.

17. Și văzând Iosif că a pus tatăl său mâna cea dreaptă pre capul lui Efirem, i-a părut lui greu, și a apucat Iosif mâna tatălui său să o ia de pre capul lui Efirem și să o puie pre capul lui Manasî.

18. Și a zis Iosif tatălui său: nu așa tată, că acesta este cel întâiu născut, pune dreapta ta pre capul lui.

19. Și Iacov nu a vrut, ci a zis: știu fiule, știu, și acesta va fi întru popor, și acesta se va înălța, ci frațele lui cel mai tânăr mai mare de cât el va fi, și sămânța lui va fi întru mulțime de neamuri.

20. Și i-a binecuvântat pre ei în zioa aceea, zicând: întru voi se va binecuvânta Israil, și se va zice: făcă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efirem și ca pre Manasî, și a pus pre Efirem înaintea lui Manasî.

21. Și a zis Israil lui Iosif: iată eu mor, și va fi Dumnezeu cu voi, și va întoarce pre voi în pământul părinților voștri.

22. Iar eu dau ție Sikima aleasă mai mult decât fraților tăi, care cu sabia mea și cu arcul o am luat din mâinile Amoreilor.

CAP. 49.

Proorocia și moartea lui Iacov.

Și a chemat Iacov pre feciorii săi, și le-a zis lor: adunați-vă să vă spui vouă ce vă va înșimpină pre voi în zilele cele de apoi.

2. Adunați-vă și mă ascultați pre mine, fiii lui Iacov, ascultați pre Israil, ascultați pre tatăl vostru.

3. Ruvim cel întâiu născut al meu, tu fâria mea și începutul fiilor mei, cumplit te-ai purtat, cumplit și îndărătnic, sumeșitu-te-ai ca apa, să nu fierbi.

4. Că te-ai suit pre patul tatălui

tău, atunci ai spurcat așternutul pre care te-ai suit.

5. Simeon și Levi frați cari au plinit nedreptatea voei sale.

6. În statul lor să nu vie sufletul meu, și pre adunarea lor să nu se razeme ficații mei, că întru mânia sa au omorât oameni, și întru pofta sa au tăiat vinele taurului.

7. Blestemată mânia lor pentrucă este îndărătnică, și iușimea lor că s'a învârtoșat; împărși-voi pre ei întru Iacov și voi risipi pre ei întru Israil.

8. Iudo, pre tine te vor lăuda frații tăi, mâinile tale preste spatele vrăjmașilor tăi; închină-se-voi ție fiii tatălui tău.

9. Puiu de leu Iuda, din viăstare fiul meu te-ai înălțat, culcându-te ai adormit ca un leu și ca un puiu de leu, cine-l va deșteptă pre el.

10. Nu va lipsi Domn din Iuda și povățuitor din coapsele lui până vor veni cele găsite lui, și acela va fi așteptarea neamurilor.

11. Carele va legă la vișă mânzul său, și la mlădișă mânzul asinei sale. Spălă-va în vin haina sa, și în sânge de strugur veșmântul său.

12. Mai frumoși sunt ochii lui decât vinul, și dinții lui mai albi decât laptele.

13. Zavulon lângă mare va lăcuî, și el la limanul corăbiilor, și se va întinde până la Sidon.

14. Isahar binele a poștit odihnindu-se în mijlocul sorșilor.

15. Și văzând odihna că este bună și pământul că este gras, și-a supus umărul la muncă a se osteni, și s'a făcut bărbat lucrător de pământ.

16. Dan va judecă pre poporul său ca și un neam în Israil.

17. Și să se facă Dan șarpe în cale, pândind în cărare, mușcând călcâiul calului, și va cădeă călărețul înapoi.

18. Așteptând mântuirea Domnului.

19. Gad, ispită îl va ispiți pre el, și el va ispiți pre dânsul la picioare.

20. Asir, grasă e pâinea lui, și el va da hrană boierilor.

21. Neftali rădăcină aleasă crescând într-o odraslă frumusețe.

22. Iosif fiu mărit, fiu înălțat al meu dorit, fiul meu cel mai tânăr, la mine te întoarce.

23. Asupra căruia împreună sătuindu-se, l-au pârît și l-au pândit domnii săgetătorilor.

24. Și a sfărâmat cu tărie arcele lor, și au slăbit vinele brațelor mâinilor lor prin mâna puternicului Iacov, de acolo cel ce a întărit pre Israil dela Dumnezeuul tatălui său.

25. Și au ajutat fie Dumnezeul meu, și se-au binecuvântat cu binecuvântarea cerului de sus și cu binecuvântarea pământului, care are toate pentru binecuvântarea ștelor și a mitrasului.

26. Binecuvântarea tatălui său și a mamei sale, mai mult s'a întărit decât binecuvântarea munșilor celor întăriți, și decât binecuvântările colinilor, celor veșnice, care vor fi pre capul lui Iosif și pre creștetul fraților al cărora povăjuitor este.

27. Veniamin, lup răpitor, dimineața va mânca încă, și spre seară va împărși mâncarea.

28. Toți aceștia fiii lui Iacov doisprezece, și acestea a grăit lor, tatăl lor, și i-a binecuvântat pre ei, pre fiecare după binecuvântarea sa i-a binecuvântat pre ei.

29. Și le-a zis lor: eu mă voi adauge la poporul meu, îngropași-mă cu părinții mei în peștera care este în țarina lui Efron Heteul.

30. În peștera cea îndoită care

esie împreajna Mamvrei în pământul Hanaan, care peșteră o a cum-părat Avraam dela Efron Heteul, moșie de îngropăciune.

31. Acolo au îngropat pe Avraam și pe Sarra femeia lui, acolo au îngropat pe Isaac și pe Reveca femeia lui, acolo au îngropat pre Lia.

32. În moșia țarinei și a peșterii, care este într'însa dela fiii lui Het.

33. Și a încetat Iacov a învăța pre feciorii săi, și finzându-și picioarele sale pre pat a murit, și s'a adaos la poporul său.

CAP. 50.

Îngroparea lui Iacov. Moartea lui Iosif.

Și căzând Iosif pre fața tatălui său, și l-a plâns și l-a sărutat.

2. Și a poruncit Iosif slugilor sale îngropătorilor, să îngroape pre tatăl său, și au îngropat îngropători pre Israil.

3. Și s'au plinit lui patruzeci de zile, că așa se numărau zilele îngropării, și l-a plâns pre el Eghipetul șaptezeci de zile.

4. Iar dacă au trecut zilele plângerii, a grăit Iosif către boierii lui Faraon, zicând: de am aflat har înaintea voastră, grații pentru mine în urechile lui Faraon, zicând:

5. Tatăl meu m'a jurat, zicând: în mormântul care mi-am săpat în pământul Hanaan, acolo să mă îngropi, acum dar să mă suiți să îngrop pre tatăl meu, și mă voi întoarce.

6. Și a zis Faraon lui Iosif: sue-te, îngroapă pre tatăl tău după cum te-a jurat.

7. Și s'a suit Iosif să îngroape pre tatăl său, și s'au suit împreună cu dânsul toate slugile lui Faraon și bătrânii casii lui și toți bătrânii pământului Eghipetului.

8. Și toată casa lui Iosif și frașii lui și toată casa tatălui său și ru- denia lui; iar oile și boii le-au lăsat în pământul Ghesem.

9. Și s'au suif împreună cu dâ- nul cară și călăreși, și s'a făcut ta- bără mare foarte.

10. Și au venit la Aria lui Atad care este dincolo de Iordan, și l-au plâns pre el plângere mare și tare foarte, și au făcut plângerea tatălui său șapte zile.

11. Și au văzut lăcuitorii pământului Hanaan plângerea la Aria lui Atad, și au zis: plângere mare este aceasta Eghiptenilor, pentru aceea au chemat numele locului aceluia, plângerea Eghiptului, ce este din- colo de Iordan.

12. Și au făcut lui așă feciorii lui precum le-a fost poruncit lor.

13. Și l-au luat feciorii lui în pământul Hanaan, și l-au îngropat pre el în peștera cea îndoită, care o cumpărase Avraam, peșteră moșie pentru îngropăciune dela Efron He- teul împreajma Mamvrei.

14. Și s'a întors Iosif în Eghipt, el și frașii lui și toți câți s'au fost suif cu el să îngroape pre tatăl lui.

15. Și văzând frașii lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis ca nu cum-va să fie minte răutatea noastră Iosif, și cu răsplătire să ne răsplătească pentru toate relele, câte am făcut lui.

16. Și venind la Iosif, au zis: ta- tăl tău te-a jurat mai nainte de sfâr- șitul său, zicând:

17. Așă ziceși lui Iosif: iartă-le lor nedreptatea și păcatul lor, că rele

și-au făcut ei fie, și acum iartă ne- dreptatea slugilor Dumnezeului ta- tălui tău, și a plâns Iosif când gră- iau ei către dânsul.

18. Și viind la dânsul au zis: iată noi suntem fie robi.

19. Și le-a zis lor Iosif: nu vă te- meși, că al lui Dumnezeu sunt eu.

20. Voi ași sfătuit împotriva mea rele, iar Dumnezeu au voit pentru mine bune, ca să fie precum astăzi, ca să se hrănească popor mult.

21. Și a zis lor: nu vă temeși, eu vă voi hrăni pre voi și casele voa- stre, și i-a mângâiat pre dânsii și le-a graiit lor la inimă.

22. Și a lăcuit Iosif în Eghipt, el și frașii lui și toată casa tatălui său, și a trăit Iosif ani o sută și zece.

23. Și a văzut Iosif pre feciorii lui Eftrem până la al treilea neam, și feciorii lui Mahir feciorul lui Ma- nast s'au născut pre coapsele lui Iosif.

24. Și a zis Iosif frașilor săi: eu mor, și cu cercetare vă va cercetă pre voi Dumnezeu, și vă va scoate pre voi din pământul acesta, în pământul care au jurat Dumnezeu pă- rinților noștri lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

25. Și a jurat Iosif pre fiii lui Is- rail, zicând: întru cercetarea în care vă va cercetă pre voi Dumnezeu, aduceși-vă aminte și luași oasele mele cu voi de aici.

26. Și a murit Iosif fiind de o sută zece ani, și l-au îngropat pre el în mormânt în Eghipt.

19. 42, 18; 43, 5. 21. 47, 12. 23. Numeri 32, 39. 24. Evr. 11, 22. 25. Eșire 13, 19; Is. Nav. 24, 31.

13. 49, 30; 23, 17; Fap. Ap. 7, 16.

EȘIEREA

CAP. 1.

Asuprirea fiilor lui Israil în Eghipet.

Acestea sunt numele fiilor lui Israil, cari au intrat în Eghipet împreună cu Iacov tatăl lor, fiecare cu toată casa sa a intrat.

2. Ruvim, Simeon, Levî, Iuda,

3. Issahar, Zavulon, Veniamin,

4. Dan și Neftali, Gad și Asir, iar Iosif eră în Eghipet.

5. Și erau toate sufletele ce ieșise din Iacov șaptezeci și cinci.

6. Și s'a sfârșit Iosif și toți frașii lui și tot neamul acela.

7. Iar fiii lui Israil au crescut și s'au înmulțit și s'au întărit foarte foarte, și i-a înmulțit pământul pre ei.

8. Și s'a sculat alt împărat preste Eghipet, care nu știă pre Iosif.

9. Și a zis poporului său: iată neamul fiilor lui Israil se înmulțește foarte, și se întărește mai mult decât noi.

10. Veniți dar cu vicleșug să-i împilăm pre dânșii, ca nu cumva să se înmulțească, și când se va întâmplă nouă rășboiu, să se însoțiască și ei cu vrăjmașii noștri, și bătându-ne pre noi să iasă din pământul nostru.

11. Și le-a pus lor priveghetori la lucruri ca să-i chinuiască pre ei cu lucruri, și au zidit cetăși tari lui Fa-

raon: pre Piton și pre Rames și pre On, care este Iliopole.

12. Și cu cât mai mult îi smerea pre dânșii cu atâta se înmulțiau și se întăria foarte foarte, și se scârbeau Eghiptenii de fiii lui Israil.

13. Și asupreau Eghiptenii pre fiii lui Israil cu silă.

14. Și chinuiau vieașa lor cu lucruri grele, cu lutul, cu cărămidăria și cu toate lucrurile ce sunt la câmp, întru toate lucrurile ca pre robi cu silă îi asupreau pre ei.

15. Și a zis împăratul Eghiptenilor către moașele evreești, dintre care numele uneia eră Sephora și numele ceilalte Fua.

16. Și le-a zis lor: când moșiți la evreice și sunt la naștere, de va fi băiat să-l omorșiți, iar de va fi fată s'o jineși.

17. Iar moașele s'au temut de Dumnezeu și n'au făcut precum le-a poruncit lor împăratul Eghiptului, ci lăsau vie partea cea bărbătească.

18. Și a chemat împăratul Eghiptului pre moașe și le-a zis lor: de ce ași făcut lucrul acesta și ași lăsat vie partea bărbătească?

19. Iar moașele au zis lui Farraon: evreicele nu sunt ca femeile Eghiptului, că nasc mai nainte de ce intră moașele la dâșele, și nășteau.

20. Și bine au făcut Dumnezeu moașelor, și s'a înmulțit poporul și s'a întărit foarte.

21. Fiindcă s'au temut moașele de

1. 1. 1. Paralip, 2, 1.

5. Fac. 46, 27. 6. Fac. 50, 26. 7. Fac. 47, 27; Fap. Ap. 7, 17.

Dumnezeu, își făcură lor și case.

22. Și a poruncit Faraon la tot poporul său, zicând: toată partea bărbătească ce se va naște Evreilor în rîu s'o aruncați, și toată partea femeiască s'o lăsați vie.

CAP. 2.

Moisi,

Și eră oare care din neamul lui Levi, Șcarele și-a luat femei din fetele lui Levi.

2. Și aceasta a luat în pîntece și a născut fecior, pre care văzându-l frumos, l-a ascuns trei luni.

3. Iar fiindcă nu putea să-l mai ascunză, a luat muma lui un sicriaș de papură, și l-a uns cu smoală clejoasă, și a pus pruncul întrânsul și l-a pus în marginea rîului.

4. Și se uită soru-sa de departe să vadă ce se va întâmpla lui.

5. Și s'a pogorît fata lui Faraon să se scalde la rîu, și slujnicile ei umblau pre lângă rîu, și văzând sicriașul, în margine, a trimis o slujnică de l-a luat.

6. Și deschizându-l a văzut pruncul plîngând în sicriaș, și făcându-i-se milă de dânsul fetei lui Faraon, a zis: din pruncii Evreilor este acesta.

7. Și a zis sora lui către fata lui Faraon: voești să chem fie femei doică dela Evrei și să hrănească pruncul?

8. Și a zis ei, fata lui Faraon: du-te, și mergând fata a chemat pre muma pruncului.

9. Și a zis către ea fata lui Faraon: păzește-mi pruncul acesta și mi-l hrănește, și eu voi plăti-tie; și a luat femeia pruncul și l-a hrănit.

10. Iar dupăce a crescut pruncul, l-a adus pre dânsul la fata lui

Faraon, și a fost ei în loc de fecior, și a numit numele lui Moisi, zicând: din apă l-am luat pre el.

11. Și a fost după multe zile, făcându-se Moisi mare, ieșit-a la frații săi fiii lui Israil, și cunoscând ne-cazul lor, văzut-a pre un om eghiptean bătând pre un evreu oare care din frații lui, fiii lui Israil.

12. Și căutând în coace și în colo și nevăzând pre nimenea, a ucis pre eghiptean și l-a ascuns în nisip.

13. Și ieșind a doua zi a văzut doi oameni evrei certându-se, și a zis celui ce făcea strâmbătate: pentruce bași tu pre vecinul tău?

14. Iar el a zis: cine te-a pus domn și judecător preste noi, au doar vei să mă ucizi tu precum ai ucis ieri pre eghiptean? Și temându-se Moisi a zis: oare cum s'a vădit lucrul acesta?

15. Și a auzit Faraon fapta aceasta și căută să ucigă pre Moisi. Și a fugit Moisi dela fața lui Faraon și s'a sălășluit în pământul Madiam; și dupăce a venit în pământul Madiam, a șezut lângă un puț.

16. Iar preotul din Madiam avea șapte fete, care pășteau oile tatălui lor Iotor; și venind au scos apă până ce au umplut jghiaburile, ca să adape oile lui Iotor tatălui lor.

17. Și viind păstorii le-au gonit pre ele, iar sculându-se Moisi le-a apărat și scoșând apă a adăpat oile lor.

18. Și au venit ele la Raguil tatăl lor, iar el a zis lor: ce este că ați venit astăzi curând?

19. Iar ele au zis: un om eghiptean ne-a apărat pre noi de păstori, și ne-a scos apă și a adăpat oile noastre.

20. Iar el a zis fetelor sale: unde este acela? Pentruce ați lăsat pre

22. Fap. Ap. 7, 19.
2. 1. 6, 20; Num. 26, 59. 2. Fap. Ap. 7, 20;
Evr. 11, 23. 4. Fap. Ap. 7, 21.

11. Fap. Ap. 7, 23; Evr. 11, 24. 13. Fap.
Ap. 7, 26. 15. Fap. Ap. 7, 29; Evr. 11, 27.
16. 4, 18. 17. Fac. 29, 10.

om așa? Chemați-l să mănânce pâine.

21. Și s'a așezat Moisi la omul acela, și a dat pre Sephora fata sa lui Moisi femeie.

22. Și zămislind femeia a născut fiu, și a numit Moisi numele lui: Ghersam, zicând: că nemernic sunt eu în pământ strein.

23. Și zămislind iarăși a născut alt fiu și i-a pus numele lui: Eliezer, zicând: că Dumnezeu tatălui meu ajutor îmi este mie și m'au scos din mâna lui Faraon.

24. Și după multe zile a murit împăratul Eghiptului, și au suspinat fiii lui Israil pentru greutatea lucrurilor, și au strigat și s'a suit strigarea lor la Dumnezeu dela lucruri.

25. Și au auzit Dumnezeu suspinurile lor și și-au adus aminte de legătura sa, care au făcut cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov, și a căutat Dumnezeu spre fiii lui Israil, și s'au făcut cunoscut lor.

CAP. 3.

Chemarea lui Moisi.

Si Moisi pășteà oile lui Iotor so-
crului său preotului din Madiam;
și a adus oile în pustie și a venit
în munțele lui Dumnezeu, Horiv.

2. Și s'a arătat lui Ingerul Dom-
mului în pară de foc din rug, și a
văzut că rugul ardeà cu foc și ru-
gul nu se mistueà.

3. Și a zis Moisi: apropiindu-mă
voiu vedea această vedenie mare,
ce este că nu se mistuește rugul.

4. Iar dacă au văzut Domnul că
se apropie să vază, l-au chemat pre
dânsul Domnul din rug, zicând:
Moisi! Moisi! Iar el a zis: ce este?

5. Și au zis: nu te apropieà aici,
dezleagă încălțămintele dela picioa-

rele tale, că locul pe care stai fu,
pământ sfânt este.

6. Și au zis: eu sunt Dumnezeuul
tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam
și Dumnezeuul lui Isaac și Dumne-
zeul lui Iacov; și și-a întors Moisi
fafa sa pentrucă se temeà să caute
drept înaintea lui Dumnezeu.

7. Și au zis Domnul către Moisi:
văzând am văzut necazul poporu-
lui meu în Eghipt, și strigarea lor
am auzit dela cei ce-i silesc pre ei
la lucru, că știu durerea lor.

8. Și m'am pogorît să-i scoț din
mâna Eghiptenilor și să-i scoț din
pământul acela și să-i bag în pă-
mânt bun și mult, în pământ care
curge lapte și miere, în pământul
Hananeilor și al Heteilor și al Amo-
reilor și al Ferezeilor și al Gherghe-
seilor și al Eveilor și al Ievuseilor.

9. Și acum iată strigarea fiilor lui
Israil a venit la mine, și eu am vă-
zut chinul cu care Eghiptenii îi chi-
nuesc pre ei.

10. Și acum vino să te trimiț la
Faraon împăratul Eghiptului, și să
scoți pre poporul meu pre fiii lui
Israil din pământul Eghiptului.

11. Și a zis Moisi către Dumne-
zeu: cine sunt eu ca să merg la
Faraon împăratul Eghiptului, și să
scoț pre fiii lui Israil din pământul
Eghiptului?

12. Și au grăit Dumnezeu lui Moisi,
zicând: eu voiu fi cu tine, și acesta
va fi fie semn că eu te trimiț ca
să scoți pre poporul meu din Eghi-
pet și vă veși închinà lui Dumnezeu
în muntele acesta.

13. Și a zis Moisi către Dumne-
zeu: iată eu mă voiu duce la fiii lui
Israil și voiu zice către dânsii: Dum-
nezeul părinților noștri m'au trimis
la voi, și de mă vor întrebà care este
numele lui? Ce voiu zice către ei?

21. 18, 2. 22. 18, 3, 4. 25. Levit. 26, 42.
3. 2. Fap. Ap. 3, 2. 5. Fac. 28, 17.

6. Mat. 22, 32; Marc. 12, 26; Luc. 20, 37;
Fap. Ap. 7, 31. 7. Fapt. Ap. 7, 34. 8. 33, 3.

14. Și au grăit Dumnezeu către Moisi, zicând: *Eu sunt cel ce sunt*: și au zis: așa vei zice fiilor lui Israil: *Cel ce este m'au trimis la voi.*

15. Și au zis Dumnezeu iarăși către Moisi: așa vei zice fiilor lui Israil: Domnul Dumnezeuul părinților noștri, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov m'au trimis la voi, acesta este numele meu veșnic, și pomenire din neam în neam.

16. Deci mergând adună bătrâniimea fiilor lui Israil și vei zice către dânsii: Domnul Dumnezeuul părinților noștri s'au arătat mie, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov, zicând: cu cercetare v'am cercetat pre voi, și câte s'au întâmplat vouă în Eghipt.

17. Și a zis: vă voi scoate pre voi din răutatea Eghiptenilor în pământul Hananeilor și al Heteilor și al Amoreilor și al Ferezeilor și al Ghergheseilor și al Eveilor și al Ievuseilor, în pământul care curge lapte și miere.

18. Și vor ascultă glasul tău, și vei intra tu și bătrâniimea lui Israil la Faraon împăratul Eghiptului și vei zice către el: Dumnezeuul Evreilor ne-au chemat pre noi, deci vom merge cale de trei zile în pustie, ca să jertfim Dumnezeului nostru.

19. Iar eu știu că nu vă va lăsa pre voi Faraon împăratul Eghiptului să mergeți, fără numai cu mână tare.

20. Și tinzând mâna mea voiu bate pre Eghipteni cu toate minunile mele, care voiu face întru ei, și după aceasta vă va lăsa pre voi.

21. Și voiu da har poporului acestuia înaintea Eghiptenilor, și când veși ieși, nu veși ieși deșerti.

22. Ci va cere femeia dela vecin și dela cea împreună cu sine lăcuitoare vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, și veși pune preste fiii voștri și preste fetele voastre, și veși prădă pre Eghipteni.

CAP. 4.

Minunile lui Moisi.

Și a răspuns Moisi zicând: dar de nu vor crede ei mie și nu vor ascultă de glasul meu, că vor zice că nu s'au arătat fie Dumnezeu, ce voiu zice către ei?

2. Și au zis lui Domnul: ce este aceea ce ai în mâna ta? Iar el a zis: toiag.

3. Și au zis: aruncă-l pre pământ, și la aruncat pre el pe pământ și s'a făcut șarpe și a fugit Moisi de dânsul.

4. Și au zis Domnul către Moisi: tinde mâna și-l apucă de coadă, și întinzând mâna l-a apucat de coadă, și s'a făcut toiag în mâna lui.

5. Ca să crează fie, că și s'au arătat Dumnezeuul părinților lor, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.

6. Și i-au zis lui Domnul iarăși: bagă mâna ta în sânul tău, și a băgat mâna sa în sânul său, și a scos mâna sa din sânul său, și s'a făcut mâna lui leproasă ca zăpada.

7. Și au zis iarăși: bagă mâna ta în sânul tău, și a băgat mâna sa în sânul său, și o a scos din sân, și iarăși s'a făcut în fața trupului.

8. Și de nu vor crede fie și nu vor ascultă de cuvântul semnului celui dintâi, vor crede fie pentru cuvântul semnului celui de al doilea.

9. Și va fi de nu vor crede fie pentru aceste două semne, nici vor ascultă de glasul tău, vei luă din apa râului și vei turnă pre uscat,

15. 4, 5. 18. 5, 1, 3; 10, 7. 21. 11, 2; 12, 35, 36; Fac. 15, 14.

4. 3, 7, 10. 5. 3, 7, 15. 9. 7, 17.

și apa care o vei lua din rîu va fi sînge pre uscat.

10. Și a zis Moisi către Domnul: rogu-mă Doamne, nu sînt vrednic ca mai înainte de ieri, nici ca mai înainte de aîfăieri, nici ca de cînd ai început a grăi slugii tale; slab la glas și zăbavnic la limbă sînt eu.

11. Și au zis Domnul către Moisi: cine a dat gură omului? Sau cine a făcut rău la auz și surd, văzător și orb, au nu eu Dumnezeu?

12. Și acum mergi, și eu voiu deschide gura ta și te voiu învăța cele ce vei grăi.

13. Și a zis Moisi: rogu-mă Doamne, alege pre altul puternic pre care vei trimite.

14. Și mîniindu-se Domnul cu urgie pre Moisi, au zis: au nu iață Aaron fratele tău levitul? Știu că el vorbind va grăi în locul tău, și iață el va ieși întru înfrimparea ta și văzându-te se va bucură întru sine.

15. Și vei grăi către dînsul, vei pune cuvintele mele în gura lui și eu voiu deschide gura ta și gură lui, și voiu învăța pre voi ce să faceți.

16. Și el va grăi în locul tău către popor, și va fi gura ta, iar tu vei fi lui în cele către Dumnezeu.

17. Și toiagul care s'a pretăcut în șarpe, îl vei lua în mîna ta, cu care vei face semnele.

18. Și a mers Moisi și s'a întors la Iotor socrul său, și a zis: merge-voiu și mă voiu întoarce la frații mei cei din Eghipt, și voiu vedea de frăesc încă. Și a zis Iotor lui Moisi: mergi sănătos, și după acele zile multe a murit împăratul Eghiptului.

19. Și au zis Domnul către Moisi în Madiam: mergi, dute în Eghipt; că au murit toți cei ce căutau sufletul tău.

20. Și luându-și Moisi pre femeea sa și pruncii, i-a pus pre asinii săi și s'au întors în Eghipt, și a luat Moisi toiagul cel dela Dumnezeu în mîna sa.

21. Și au zis Domnul către Moisi: mergînd tu și întorcîndu-te în Eghipt, vezi toate semnele care le-am dat în mîna ta, să le faci pre ele înaintea lui Faraon. Iar eu voiu învârtoșă inima lui, și nu va lăsa poporul.

22. Și tu vei zice lui Faraon: acestea zice Domnul: fiu întâi născut al meu este Israil.

23. Și am zis fie: lasă poporul meu ca să se închine mie, Iar tu n'ai vrut să-l lași pre el, vezi dar, eu voiu ucide pre fiul tău cel întâiu născut.

24. Și a fost pre cale unde a poposit, l-a înfriminat pre el îngerul Domnului și cercă să-l omoare pre el.

25. Și luînd Sephora o pietricică ascuțită a tăiat împrejur marginea trupului fiului său, și a căzut la picioarele lui, zicînd: stătu-a sîngele tăierii împrejur a fiului meu.

26. Și s'a dus dela el, pentrîcă a zis: stătu-a sîngele tăierii împrejur a fiului meu.

27. Și au zis Domnul către Aaron: mergi întru înfrimparea lui Moisi în pustie, și s'a dus și s'a întâlnit cu dînsul în muntele lui Dumnezeu, și s'au sărutat amîndoi.

28. Și a vestit Moisi lui Aaron toate cuvintele Domnului, care le-au trimis și toate graiurile care i-au poruncit lui.

29. Și au mers Moisi și Aaron și au adunat toată bătrînimea fiilor lui Israil.

30. Și a grăit Aaron toate cuvintele acestea, care au zis Dumnezeu către Moisi.

10. 6, 12, 30. 12. Mat. 10, 19. 16. 7, 1, 2. 18. 18, 1. 19. Mat. 2, 20.

21. 7, 3; 14, 4; 9, 12. 23. 11, 5; 12, 29; 13, 15. 25. Is. Navi 5, 2.

31. Și a făcut semnele înaintea poporului.

32. Și a crezut poporul și s'a bûcurat pentrucă au cercetat Dumnezeu pre fiii lui Israil și pentrucă au văzut necazul lor; și plecându-se poporul s'a închinat.

CAP. 5.

Moisi la Faraon.

Și după acești au intrat Moisi și Aaron la Faraon și au zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: lasă pre poporul meu ca să serbeze în pustie.

2. Și a zis Faraon: cine este de al căruia glas să ascult eu, ca să las pre fiii lui Israil? Nu știu pre Domnul, și pre Israil nu-l voi lăsa.

3. Și ei au zis lui: Dumnezeul Evreilor ne-au chemat pre noi să mergem cale de trei zile în pustie ca să jertfim Domnului Dumnezeului nostru, ca să nu ne înșimpine pre noi moarte sau ucidere.

4. Și le-a zis lor împăratul Eghiptului: pentruce Moisi și Aaron îndărâmiciji pre popor dela lucru? Mergeți fiecare dintre voi la lucrul său.

5. Și a zis Faraon: iată acum se va prea înmulți poporul acesta pre pământ, deci să nu-i lăsăm să odihnească dela lucruri.

6. Și a poruncit Faraon celor ce priveghiau preste lucrurile poporului și logofejilor, zicând:

7. Mai mult să nu dați paie poporului pentru facerea cărămizilor, ca ieri și ca alaltăieri; ci să meargă ei să-și adune lor paie,

8. Și să facă cărămizi câte au făcut în toate zilele, să-i siliți și să nu împușinați nimica din lucrurile lor, că șed fără de lucru, pentru aceea strigă zicând: să mergem și să jertfim Dumnezeului nostru.

9. Să se îngreuiuze lucrurile oamenilor acestora, și să grijască de acestea; iar să nu grijască de cuvinte deșarte.

10. Și îi sileau pre ei priveghetorii preste lucruri și logofeji, și grăiau către popor zicând: acestea zice Faraon: mai mult nu vă vom da vouă paie.

11. Voi singuri mergeți de vă adunați paie de unde veși află, că nimica nu se va împușină din lucrul vostru.

12. Și s'a risipit poporul în tot pământul Eghiptului să strângă trestie în loc de paie.

13. Iar priveghetorii preste lucruri sileau pre ei zicând: săvârșiți lucrurile voastre care vi se cuvin preste zi, ca și când vi se da paie.

14. Și logofeji lui Faraon cei ce erau puși mai mari, au bătut pre logofeji poporului fiilor lui Israil, zicând: de ce n'ați săvârșit lucrul cărămizilor voastre și astăzi ca și ieri și ca alaltăieri?

15. Și intrând logofeji fiilor lui Israil, au strigat către Faraon, zicând: pentruce faci așa robilor tăi?

16. Paie nu se dau robilor tăi, și zic nouă să facem cărămizi, iată pre supuși tăi îi bat, au doar nedreptate vei face poporului tău?

17. Și le-a zis lor: fără de lucru ședeți, leneși sunteți, pentru aceea: ziceți: să mergem să jertfim Dumnezeului nostru.

18. Acum dar mergând lucrați, că paie nu se vor da vouă, și tot atâtea cărămizi veși face.

19. Și s'au văzut pre sine logofeji fiilor lui Israil în rele, zicându-li-se: nu se va împușină din cărămizile ce sunt rânduite pre zi.

20. Și s'au întâlnit ei cu Moisi și cu Aaron, carii veneau înaintea lor, când ieșau ei dela Faraon.

21. Și au zis lor: vază-vă pre voi

Dumnezeu și să vă judece, că ați făcut urât mirosul nostru înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mâna lui să ne omoare.

22. Și s'a întors Moisi către Domnul, și a zis: rogu-mă Doamne, căci ai necăjit pre poporul acesta? Și pentruce mai trimis pre mine?

23. Că de când am mers eu la Faraon să grăiesc întru numele tău, a supărat pre poporul acesta, și n'ai izbăvit pre poporul tău.

CAP. 6.

Moisi trimis din nou la Faraon. Neamul său.

Și au zis Domnul către Moisi: acum vei vedea cele ce voi face lui Faraon, că cu mână tare va lăsa pre ei și cu braț înalt va scoate pre ei din pământul lui.

2. Și au grăit Dumnezeu către Moisi și au zis către dânsul: eu Domnul.

3. Și m'am arătat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, Dumnezeu lor fiind eu, și numele meu Domnul nu l-am arătat lor.

4. Și am pus legătura mea cu ei ca să le dau lor pământul Haneilor, pământul pre care s'au sălășluit, întru care au și lăcuit pre dânsul.

5. Și eu am auzit suspinul fiilor lui Israil cu care Eghiptenii ca pre robi asupresc pre ei, și mi-am adus aminte de legătura voastră.

6. Mergi și vorbește fiilor lui Israil, zicând: eu Domnul, și voi scoate pre voi din stăpânia Eghiptenilor, și voi scoate pre voi din robia lor, și voi izbăvi pre voi cu braț înalt și cu judecată mare.

7. Și voi lua pre voi popor mie, și voi fi vouă Dumnezeu, și veți

cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru cel ce v'au scos pre voi din stăpânirea Eghiptenilor.

8. Și voi băga pre voi în pământul spre care am întins mâna mea să-l dau lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și-l voi da pre el vouă moștenire, eu Domnul.

9. Și a grăit Moisi așa fiilor lui Israil, și ei n'au ascultat pre Moisi pentru împușinarea sufletului și pentru lucrurile cele grele.

10. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

11. Intră și vorbește lui Faraon împăratul Eghiptului, ca să lase pre fiii lui Israil din pământul său.

12. Și a grăit Moisi înaintea Domnului zicând: iată fiii lui Israil nu m'au ascultat pre mine, și cum mă va asculta Faraon? Gângav fiind eu.

13. Și au zis Domnul către Moisi și către Aaron, și le-au poruncit să intre la Faraon împăratul Eghiptului ca să scoată pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

14. Și aceștia sunt începătorii caselor neamurilor, fiii lui Ruvim celui întâiu născut a lui Israil: Enoh și Falus, Asron și Harmi. Aceasta este familia lui Ruvim.

15. Și fiii lui Simeon: Iemuil, Iamin și Aod și Iahin și Saar și Saul cel din Finisa. Acestea sunt neamurile fiilor lui Simeon.

16. Și acestea sunt numele fiilor lui Levi după rudențiile lor: Gher-son, Caat și Merari; și anii vieții lui Levi o sută treizeci și șapte.

17. Și aceștia sunt fiii lui Gher-son: Loveni și Semei, casele neamului lor.

18. Și fiii lui Caat: Amvram, Isaar și Hevron și Oziil; și anii vieții lui Caat o sută și treizeci de ani.

21. Fac. 34, 30.
6. 1. 12, 33. 4. Fac 17, 8; 26, 3. 6. 7, 5.
12. 4, 10.

14. Fac 46, 9; Num. 26, 5; 1 Paral. 5, 1.
15. Fac. 46, 10; 1 Paral. 4, 24; Num. 26, 12.
16. Fac. 46, 11; Num. 3, 17; 1. Paral. 6, 1;
23, 6; 6, 17. 18. 1 Paral. 6, 18.

19. Și fiii lui Merari: Mooli și Omusi. Acestea sunt casele neamului lui Levi după rudeniile lor.

20. Și a luat Amvram pre Iohaved fata fratelui, tatălui său lui femeie, și a născut pre Aaron și pre Moisi și pre Mariam sora lor; și anii vieții lui Amyram o sută treizeci și șapte.

21. Și fiii lui Isaar: Core și Nafec și Zehri.

22. Și fiii lui Oziil: Misail și Elisafan și Segri.

23. Iar Aaron a luat lui și femeie pre Elisayet fata lui Aminadav sora lui Naasson, și i-a născut lui pre Nadav și pre Aviud și pre Eleazar și pre Itamar.

24. Iar fiii lui Core: Asir și Elcană și Aviasar. Acestea sunt nașterile lui Core.

25. Și Eleazar feciorul lui Aaron a luat lui și femeie din fetele lui Pufiil și i-a născut lui pre Fenees. Acestea sunt începăturile neamului Levișilor după nașterile lor.

26. Acesta este Aaron și Moisi, cărora le-au zis Dumnezeu să scoasă pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului cu puterea lor.

27. Aceștia sunt cei ce grăiau către Faraon împăratul Eghiptului, și au scos pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului însuși Aaron și Moisi.

28. In care zi au grăit Domnul lui Moisi în pământul Eghiptului.

29. Și au grăit Domnul către Moisi zicând: eu Domnul, grăește către Faraon împăratul Eghiptului câte zic eu către tine.

30. Și a zis Moisi înaintea Domnului: iată eu sunt slab la graiu, și cum mă va ascultă pre mine Faraon?

CAP. 7.

Ranele Eghiptului.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând: iată eu te-am dat pre tine

Dumnezeu-lui Faraon, și Aaron fratele tău va fi ție prooroc.

2. Și tu vei grăi lui toate câte poruncesc ție, iar Aaron fratele tău va grăi către Faraon, ca să lase pre fiii lui Israil din pământul său.

3. Și eu voi învârtoșă inima lui Faraon, și voi înmulți semnele mele și minunile în pământul Eghiptului.

4. Și nu va ascultă pre voi Faraon, și voi pune mâna mea pre Eghipt, și voi scoate cu puterea mea poporul meu, pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului cu izbândire mare.

5. Și vor cunoaște toți Eghiptenii că eu sunt Domnul, când voi înfinde mâna mea preste Eghipt și voi scoate pre fiii lui Israil din mijlocul lor.

6. Și au făcut Moisi și Aaron după cum le-au poruncit lor Domnul, așa au făcut.

7. Și Moisi eră de optzeci de ani, iar Aaron fratele lui de optzeci și trei de ani când au grăit către Faraon.

8. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând: și de va grăi către voi Faraon zicând:

9. Dași-ne nouă semn sau minune, tu vei zice lui Aaron fratelui tău: ia toiagul și-l aruncă pre pământ înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și se va face balaur.

10. Și au intrat Moisi și Aaron înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și au făcut așa precum le-au poruncit lor Domnul, și a aruncat Aaron toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și s'a făcut balaur.

11. Și a chemat Faraon pre înțelepșii Eghiptului și pre vrăjitori; și au făcut și vrăjitorii Eghiptenilor cu vrăjile lor asemenea.

19. 1 Paral. 6, 19. 21. Num. 16, 1.

22. Lev. 10, 4. 24. 1 Paral. 6, 22.

25. Num. 25, 7. 29. 7, 5, 17. 30. 4, 10.

7. 2, 4, 16. 3. 4, 21; 14, 4. 4. 8, 15, 19. 5. 6, 6, 29. 10. 4, 3; 40, 14. 11. Fap. Ap. 13, 8.

12. Și a aruncat fiecare toiagul său, și s'au făcut balauri; și toiagul lui Aaron a înghițit pre togele lor.

13. Și s'a învârtoșat inima lui Faraon și nu i-a ascultat pre dâșii după cum le-au poruncit lor Domnul.

14. Și au zis Domnul către Moisi: se îngreuiază inima lui Faraon ca să nu lase pre popor.

15. Mergi la Faraon dimineață, iată el iese la apă, și-l vei înfîmpină pre el pre șarmurile rîului, și toiagul care s'a făcut șarpe, să-l iei în mâna ta.

16. Și să zici către el: Domnul Dumnezeu al Evreilor m'au trimis la tine zicând: lasă pre poporul meu ca să slujească mie în pustie, și iată n'ai ascultat până acum.

17. Și acum acestea zice Domnul: într'aceasta vei cunoaște că eu sunt Domnul, iată eu bat cu toiagul cel din mâna mea preste apa cea din rîu, și se va preface în sânge.

18. Și peștii cei ce sunt în apă vor muri, și se va împuși rîul, și nu vor putea Eghiptenii să bea apă din rîu.

19. Și au zis Domnul către Moisi: zi lui Aaron fratelui tău: ia toiagul tău în mâna ta, și înfinde mâna ta preste apele Eghiptului și preste rîușile lor și preste lacurile lor, preste bălșile lor și preste toată apa lor cea adunată, și să fie sânge; și s'a făcut sânge în tot pământul Eghiptului în lemne și în pietre.

20. Și au făcut așa Moisi și Aaron după cum le-au poruncit lor Domnul, și ridicând Aaron toiagul său, a lovit apa cea din rîu înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui; și toată apa cea din rîu s'a prefăcut în sânge.

21. Și peștii din rîu au murit, și s'a împușit rîul; și nu puteau Eghip-

tenii să bea apă din rîu, și eră sângele în tot pământul Eghiptului.

22. Și au făcut asemenea și vrăjitorii Eghiptenilor cu vrăjile lor, și s'a învârtoșat inima lui Faraon și nu i-a ascultat pre ei după cum le-au zis Domnul.

23. Și întorcându-se Faraon a intrat în casa sa, și nu și-a pus în mintea lui nici de aceasta.

24. Și au săpat toți Eghiptenii împrejurul rîului ca să bea apă, și nu puteau să bea apă din rîu.

25. Și s'au plinit șapte zile după ce au bătut Domnul rîul.

CAP. 8.

Alte rane asupra Eghiptului.

Și au zis Domnul către Moisi: intră la Faraon și vei grăi către dânsul, acestea zice Domnul: lasă pre poporul meu ca să slujiască mie.

2. Iar de nu vei vrea să-l lași, iată eu bat toate hotarele tale cu broaște.

3. Și va vărsa rîul broaște, și suindu-se broaștele vor intră în casele tale și în cămările așternuturilor tale și pre paturile tale și în casele slugilor tale și într'ale poporului tău și în aluaturile tale și în cuptoarele tale.

4. Și preste tine și preste slugile tale și preste poporul tău se vor sui broaștele.

5. Și au zis Domnul către Moisi: grăește lui Aaron fratelui tău: înfinde cu mâna ta toiagul tău spre rîuri spre lacuri și spre bălși, și scoate broaște pre pământul Eghiptului.

6. Și a înfins Aaron mâna spre apele Eghiptului și a scos broaște, și s'a suit broasca și a acoperit tot pământul Eghiptului.

22. 8, 7, 18.

8. 1. 7, 16; 5, 1. 6. Ps. 104, 29. 7. 11, 18, 22.

13. 3, 19; 8, 15, 19. 16. 5, 1; 8, 1, 20.

17. 4, 9; 6, 29. 20. 17, 5; ps. 77, 49.

7. Și au făcut așa și vrăjitorii Eghiptenilor cu vrăjile lor și au scos broaște pre pământul Eghiptului.

8. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron, și a zis: rugați-vă pentru mine către Domnul, și să ia broaștele dela mine și dela poporul meu, și voiu lăsa pre ei și vor jertfi Domnului.

9. Și a zis Moisi către Faraon: rânduiește mie când să mă rog pentru tine și pentru slugile tale și pentru poporul tău, ca să piară broaștele dela tine și dela poporul tău și din casele voastre, și numai în rîu să rămâie.

10. Iar el a zis: mâine; și a răspuns: voi face după cum ai zis, ca să vezi că nu este altul afară de Domnul.

11. Și se vor ridica broaștele de la tine și din casele voastre și din curți și dela slugile tale și dela poporul tău, și numai în rîu vor rămânea.

12. Și au ieșit Moisi și Aaron de la Faraon, și a strigat Moisi către Domnul ca să piară broaștele după cum făgăduise lui Faraon.

13. Și au făcut Domnul după cum a zis Moisi, și au murit broaștele din case și din curți și din țarine.

14. Și le-au adunat grămezi grămezi, și s'a împușt pământul.

15. Și văzând Faraon că s'a făcut ușurare, s'a îngreuiat inima lui și nu a ascultat de dănsii după cum au grăit Domnul.

16. Și a zis Domnul către Moisi: grăește lui Aaron: întinde cu mîna toiagul tău și lovește țărâna pământului, și va fi mușța între oameni și în vite și în tot pământul Eghiptului.

17. Și a întins Aaron cu mîna toiagul său și a lovit țărâna pământului, și s'a făcut mușța între oa-

meni și în vite și în toată țărâna pământului, și s'a făcut mușța în tot pământul Eghiptului.

18. Și au făcut așa și vrăjitorii cu vrăjile lor ca să scoată mușța, și n'au putut; și s'a făcut mușța între oameni și în vite.

19. Și au zis vrăjitorii către Faraon: degetul lui Dumnezeu este acesta. Și s'a învărtoșat inima lui Faraon și nu i-a ascultat pre ei după cum au grăit Domnul.

20. Și au zis Domnul către Moisi: mîneacă dimineață și stai înaintea lui Faraon, și ia-lă el va ieși la apă, și vei grăi către el: acesia zice Domnul: lasă pre poporul meu ca să-mi slujiască în pustie.

21. Iar de nu vei vrea să lași pre poporul meu, ia-lă eu voiu trimitte preste tine și preste slugile tale preste poporul tău și preste casele voastre muscă căinească; și se vor umplea casele Eghiptenilor de muscă căinească și pământul pre care sunt ei.

22. Și voiu mări în ziua aceea pământul Ghesem în care poporul meu se află, preste care nu va fi muscă căinească, ca să vezi că eu sunt Domnul Dumnezeu a tot pământul.

23. Și voiu osebi între poporul meu și între poporul tău, și mâine va fi semnul acesta pre pământ.

24. Și au făcut Domnul așa, și a venit musca cea căinească mulțime, în casele lui Faraon și în casele slugilor lui și în tot pământul Eghiptului, și s'a prăpădit pământul de musca cea căinească.

25. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron zicând: mergeți și jertfiți Domnului Dumnezeului vostru în pământul acesta.

26. Și a zis Moisi: nu este cu putință a se face așa, că cele ce

19. 7, 4. 20. 9, 13; 7, 16; 5, 1.

24. Intel. 16, 9; Ps. 77, 50; 104, 30.

sunt urâciune Eghiptenilor vom să jertfim Domnului Dumnezeuului nostru, și de vom jertfi cele ce sunt urâciune Eghiptenilor înaintea lor, cu pietre ne vor ucide.

27. Cale de trei zile vom merge în pustie, și vom jertfi Dumnezeului nostru precum ne-au zis nouă Domnul.

28. Și a zis Faraon: eu vă voiu lăsa pre voi să ieșiți și veți jertfi Domnului Dumnezeuului vostru în pustie, dar să nu vă întindeți a merge departe, rugați-vă dar pentru mine către Domnul.

29. Și a zis Moisi: vezi, eu voiu ieși dela tine și mă voiu rugă către Dumnezeu, și se va duce musca cea câinească dela tine și dela slugile tale și dela poporul tău mâine; dar să nu mai adaogi Faraone a înșelă ca să nu lași poporul să jertfească Domnul.

30. Și a ieșit Moisi dela Faraon și s'a rugat către Dumnezeu.

31. Și au făcut Domnul după cum a zis Moisi, și au ridicat musca cea câinească dela Faraon, dela slugile lui și dela poporul lui, și n'a rămas nici una.

32. Și a îngreoiat Faraon inima sa și în vremea aceasta, și n'a vrut să lase poporul.

CAP. 9.

Allé rane asupra Eghiptelului.

Și au zis Domnul către Moisi: intră la Faraon și vei grăi lui: acestea zice Domnul Dumnezeuul E-vreilor: lasă să iasă poporul meu ca să-mi slujiască mie.

2. Iar de nu vei vreă să lași pre poporul meu, ci încă-l ții pre el,

3. Iată mâna Domnului va fi preste vitele tale cele din câmpii, și în

cai și în asini și în cămile și în boi și în oi, moarte mare.

4. Și voiu osebi minunat în vremea aceea între vitele Eghiptenilor și între vitele fiilor lui Israil, și nu vor muri din toate vitele fiilor lui Israil nici una.

5. Și au dat Dumnezeu soroc, zicând: mâine va face Domnul cuvântul acesta pre pământ.

6. Și au făcut Domnul cuvântul acesta a doua zi, și au murit toate vitele Eghiptenilor; iar din vitele fiilor lui Israil n'au murit nici una.

7. Și văzând Faraon că din toate vitele fiilor lui Israil n'a murit nici una, s'a îngreoiat inima lui Faraon și n'a lăsat poporul.

8. Și au grăit Domnul către Moisi și Aaron zicând: luați voi pline mâinile de spuză din cuptor, și să o împrăștie Moisi spre cer înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui.

9. Și să se facă pulbere preste tot pământul Eghiptelului, și vor fi pre oameni și pre vite rane și bășici fierbinși, în oameni și în vite în tot pământul Eghiptelului.

10. Și a luat spuză din cuptor înaintea lui Faraon, și a împrăștiat-o Moisi spre cer, și s'au făcut rane și bășici fierbinși pre oameni și pre vite.

11. Și nu puteau vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, că s'au făcut ranele în vrăjitori și în tot pământul Eghiptelului.

12. Și au învățoșat Domnul inima lui Faraon, și nu i-a ascultat pre ei după cum au rânduit Domnul lui Moisi.

13. Și au zis Domnul către Moisi: mâneacă dimineață și stăi înaintea lui Faraon și vei grăi către el: acestea zice Domnul Dumnezeuul E-vreilor: lasă pre poporul meu ca să-mi slujiască mie.

28. 9, 28; Fap. Ap. 8, 24. 30. 10, 18.

32. 7, 13.

9. 1, 5, 1; 7, 16.

3. A 2 lege, 2, 15.

11. Intel. 17, 7. 12. 4, 21. 13. 8, 20.

14. Pentru că în vremea aceasta eu voi trimitte foarte bătăile mele în inima ta și a slugilor tale și a poporului tău, ca să vezi că nu este altul ca mine în tot pământul.

15. Că acum trimițând mâna mea te voi bate pre tine, și voi omorî pre poporul tău cu moarte, și te vei zdrobi de pre pământ.

16. Și pentru aceea ai fost cruțat până acum, ca să arăt întru tine puterea mea și ca să se vestească numele meu în tot pământul.

17. Au doar te vei mai improviză tu poporului meu ca să nu-i lași pre dânșii?

18. Iată eu voi plouă în ceasul acesta mâine piatră multă foarte, cum n'a mai fost în Egipt din ziua în care s'a făcut până în ziua aceasta.

19. Acum dar grăbește să-ți aduni vitele tale și câte ai tu în câmp, pentru că toți oamenii și vitele câte se vor afla în câmp și nu vor intra în casă, va cădea preste ele piatră și vor muri.

20. Cel ce se teme de cuvântul Domnului din slugile lui Faraon, și-a adunat vitele sale în case;

21. Iar cel ce n'a luat aminte cu cugetul său la cuvântul Domnului, a lăsat vitele în câmpii.

22. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta spre cer, și va fi piatră preste tot pământul Egiptului și preste oameni și preste vite și preste toată iarba cea de pre pământ.

23. Și a întins Moisi mâna spre cer, și Domnul au dat tunete și piatră, și curgea foc pre pământ, și au plouat Domnul piatră preste tot pământul Egiptului.

24. Și era piatră, și în piatră ardea foc cu văpaie, și piatra era multă foarte cum n'a mai fost în Egipt

din ziua în care s'a făcut în el neam.

25. Și a bătut piatra în tot pământul Egiptului dela om până la dobitoc, și toată iarba din câmp o a bătut-o piatra, și toate lemnele din câmpuri le-a zdrobit piatra.

26. Numai în pământul Ghesem unde erau fiii lui Israil n'a fost grindină.

27. Și trimițând Faraon a chemat pre Moisi și pre Aaron, și le-a zis lor: păcătuit-am acum, Domnul este drept, iar eu și poporul meu necredincios.

28. Rugați-vă dar pentru mine către Domnul, și să înceteze a se mai face tunetele lui Dumnezeu și piatra și focul, și voi lăsa pre voi, și mai mult nu veți rămâne.

29. Și a zis Moisi lui: dacă voi ieși din Cetate voi întinde mâinile mele către Domnul, și tunetele vor înceta și piatra și ploaia nu va mai fi, ca să cunoști că al Domnului este pământul.

30. Iar eu știu că și tu și slugile tale încă nu v'ați temut de Domnul.

31. Și inul și orzul s'au stricat, că orzul era înspicat și inul cu sămânță.

32. Iar grâul și ovăzul nu s'au stricat, pentru că erau târzii.

33. Și a ieșit Moisi dela Faraon afară din Cetate și a întins mâinile către Domnul, și a încetat tunetele și piatra și ploaia n'a mai picat pre pământ.

34. Iar văzând Faraon că au încetat ploaia și piatra și tunetele, a daos încă a păcatul și și-a îngreuiat inima sa și a slugilor sale.

35. Și s'a învârtoșat inima lui Faraon, și n'a lăsat pre fiii lui Israil după cum au grăit Domnul lui Moisi.

25. Ps. 77, 53.

27. 10, 16.

28. 8, 28; 10, 17.

29. Ps. 142, 6.

33. Iacov 5, 16.

35. 1 Imp. 6, 6.

CAP. 10.

Lăcuste asupra Eghiptului.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând: intră la Faraon, că eu am învârtoșat inima lui și a slugilor lui, ca pre rând să vie semnele acestea preste ei.

2. Ca să povestii în urechile fiilor voștri și întru ale feciorilor fiilor voștri cu câte am necăjit pre Eghipteni, și semnele mele care le-am făcut întru ei, și să cunoașteți că eu sunt Domnul.

3. Și au intrat Moisi și Aaron înaintea lui Faraon și au zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeul Evreilor, până când nu vrei să te rușinezi de mine? Lasă poporul meu ca să slujească mie.

4. Iar de nu vei vreă tu să lași pre poporul meu, iată eu voi aduce în ceasul acesta mâine lăcustă multă preste toate hotarele tale.

5. Și va acoperi fața pământului, și nu vei putea să vezi pământul, și va mânca tot ce va rămas vouă nebătut de piatră, și va mânca tot lemnul ce crește vouă pre pământ.

6. Și se vor umplea casele tale și casele slugilor tale și toate casele în tot pământul Eghiptului, câte nici odinioară n'au văzut părinții tăi nici strămoșii lor din ziua în care, s'au făcut pre pământ până în ziua aceasta, și plecându-se Moisi a ieși dela Faraon.

7. Și au zis slugile lui Faraon către dânsul: până când va fi nouă această pacoste? Lasă oamenii ca să slujească Dumnezeului lor, au vrei să știi că a pierit Eghiptul?

8. Și au întors pre Moisi și pre Aaron la Faraon, și a zis lor Faraon: mergeți și sluiți Domnului Dumnezeului vostru, dar carii și cine sunt cei ce vor merge?

9. Și a zis Moisi: cu finerii și cu bătrânii vom merge cu feciorii și cu fetele și cu oile și cu boii noștrii, pentrucă este sărbătoare Domnului Dumnezeului nostru.

10. Și a zis Faraon către ei: fie așa, Domnul cu voi, cum voi lăsa pre voi, au doar și averile voastre? Vedeți că viclesug este întru voi.

11. Nu așa, ci să meargă bărbaii și să sluiți lui Dumnezeu că aceasta căutați voi, și i-a scos pre ei dela fața lui Faraon.

12. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta preste pământul Eghiptului, și va veni lăcustă pre pământ și va mânca toată iarba pământului și tot rodul lemnelor ce a rămas nebătut de piatră.

13. Și a ridicat Moisi toiagul spre cer, și Domnul au adus vânt austru pre pământ toată ziua aceea și toată noaptea; dimineață s'a făcut, și vântul austru a adus lăcustă.

14. Și a adus pre ea preste tot pământul Eghiptului, și s'a așezat preste toate hotarele Eghiptului multă foarte, mai nainte de dansa n'a fost lăcustă ca aceasta și după aceasta nu va fi așa.

15. Și a acoperit fața pământului și s'a stricat pământul, și a mâncat toată iarba pământului și tot rodul lemnelor care a rămas dela piatră. N'a rămas verde nimica în lemne și în toată iarba câmpului, în tot pământul Eghiptului.

16. Și s'a grăbit Faraon a chema pre Moisi și pre Aaron zicând: păcăluit-am înaintea Domnului Dumnezeului vostru și a voastră.

17. Primiți dar păcatul meu încă acum și vă rugați către Domnul Dumnezeul vostru, ca să ia de pre mine moartea aceasta.

18. Și a ieșit Moisi dela Faraon și s'a rugat lui Dumnezeu.

19. Și au întors Domnul vânt tare dela mare, și au ridicat lăcustele și le-au aruncat pre dânsule în marea Roșie, și n'a rămas nici o lăcustă în tot pământul Eghiptului.

20. Și au învățoșat Domnul inima lui Faraon, și n'a lăsat pre fiii lui Israil.

21. Și au zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta spre cer și să se facă întunec pre pământul Eghiptului, întunec care să se poată pipăi.

22. Și a întins Moisi mâna spre cer și s'a făcut întunec, negură și ceață preste tot pământul Eghiptului trei zile.

23. Și nimenea n'a văzut pe frațele său trei zile, și nimenea nu s'a sculat din patul său trei zile; iar la toți fiii lui Israil eră lumină în tot locul unde lăcuiau ei.

24. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron, și le-a zis lor: mergeți și slujiți Domnului Dumnezeuului vostru, numai oile și boii veși lăsa; iar averile voastre meargă cu voi.

25. Și a zis Moisi: nu, ci să ne dai nouă arderi de tot și jertfe care vom face Domnului Dumnezeuului nostru.

26. Și vitele noastre vor merge cu noi și nu vom lăsa unghie, pentru că dintr'însele vom să jertfim Domnului Dumnezeuului nostru; că noi nu știm ce vom jertfi Domnului Dumnezeuului nostru până vom merge acolo.

27. Și au învățoșat Domnul inima lui Faraon, și n'a vrut să-i lase pre ei.

28. Și a zis Faraon către Moisi: du-te dela mine, ia aminte să numai adaogi a vedeă fața mea, că în ce zi te vei arătă mie, vei muri.

29. Iar Moisi a zis: precum ai grăit nu mă voi mai arătă fie în față.

20. 11, 10. 21. Isaia 50, 3; Mat. 27, 45.
23. Ințel. 18, 1; Isaia 60, 2. 24. 8, 8; 12, 31.
26. 12. 32.

CAP. 11.

Eșirea din Eghipt.

Și au zis Domnul către Moisi: încă Șo rană voi aduce eu preste Faraon și preste Eghipt, și după aceea vă va lăsa pre voi de aici, și când vă va lăsa pre voi, vă va sili să ieșiți.

2. Grăește dar pre ascuns în urechile poporului, și să ceară fiecare dela vecinul său și femeia dela vecina sa vase de argint și de aur și haine.

3. Și au dat Domnul har poporului său înaintea Eghiptenilor, și le-a împrumutat lor; și omul Moisi mare s'a făcut foarte înaintea Eghiptenilor și înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui și înaintea a tot poporul.

4. Și a grăit Moisi, acestea zice Domnul: pe la miezul nopții eu voi intra în Eghipt,

5. Și va muri tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, dela cel întâiu născut al lui Faraon care șade pre scaun, până la cel întâiu născut al slujnicii cei dela moară și până la cel întâiu născut a tot dobitocul.

6. Și va fi strigare mare în tot pământul Eghiptului cum n'a mai fost și cum nu va mai fi.

7. Iar la toți fiit lui Israil nu va chelălăi câine cu limba sa, dela om până la dobitoc, ca să vezi cât de minunat va oșebi Domnul între Eghipteni și între Israilteni.

8. Și vor strigă toate slugile tale către mine, și se vor închină mie zicând: ieși tu și tot poporul tău pre care tu îl povățuești, și după acestea voi ieși, și a ieșit Moisi dela Faraon cu mânie.

9. Și au zis Domnul către Moisi:

11. 2. 3, 21; 12, 35, 36. 3. Sirab 45, 1.
5. 4, 23; 12, 29.

nu vă va ascultă pre voi Faraon ca înmulțind să înmulțesc semnele și minunile în pământul Eghiptului.

10. Iar Moisi și Aaron au făcut toate semnele și minunile acestea în pământul Eghiptului înaintea lui Faraon; iar Domnul au învățoșat inima lui Faraon și n'a vrut să lase pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

CAP. 12.

Mielul Pascal.

Și au grăit Domnul către Moisi și Aaron în pământul Eghiptului, zicând:

2. Luna aceasta este vouă începutură lunilor, cea dintâiu este vouă întru lunile anului.

3. Grăește către toată adunarea fiilor lui Israil zicând: în ziua a zecea a lunii aceștia să ia fiecare câte un miel de fiecare casă pe rudenția sa.

4. Iar de vor fi mai pușini în casă cât să nu fie de ajuns la un miel, să ia împreună cu sine pre vecinul său cel de aproape după numărul sufletelor, fiecare să-și numere lui și câți îi va fi de ajuns la miel.

5. Și să fie vouă mielul desăvârșit, parte bărbătească de un an să fie vouă, din miei și din iezi să luași.

6. Și să-l fineși până la ziua a patrusprezecea a lunii acestea, și să-l junghie toată mulțimea adunării fiilor lui Israil către seară.

7. Și să ia din sânge și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragurile în casele unde-l vor mânca pre el.

8. Și să mănânce carnea friptă la foc în noaptea aceea, și azimele cu salată să le mănânce.

9. Să nu-l mâncași crud nici fierț în apă, ci fript la foc, capul cu picioarele și cu măruntaile.

10. Să nu lăsași nimic dintr'însul pe a doua zi, și os din el să nu zdrobiși; cele ce vor rămâneă din el până a doua zi cu foc să le ardeși.

11. Și așa să-l mâncași pre el; mijloacele voastre fiind încinse și încălțămintele voastre în picioarele voastre și toegele voastre în mâinele voastre, și să-l mâncași de grabă că sunt paștile Domnului.

12. Și voi trece prin pământul Eghiptului în noaptea aceasta, și voi omorî pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, dela om până la dobitoac, și asupra tufurilor dumezeilor Eghiptenilor voi face izbândă eu Domnul.

13. Și va fi sângele semn vouă pre casele în care veși fi voi, și voi vedeă sângele și voi acoperi pre voi, și nu va fi întru voi rană ca să pieriși când îi voi bate în pământul Eghiptului.

14. Și va fi vouă ziua aceasta pomenire, și o veși fineă sărbătoare Domnului întru toate neamurile voastre, lege veșnică o veși prăznuți pre dânsa.

15. Șapte zile azime veși mânca, și din ziua dintâiu veși scoate ce este dospit din casele voastre, tot cel ce din ziua dintâiu până în ziua a șaptea va mânca dospit, se va pierde sufletul acela din Israil.

16. Și ziua dintâiu se va chemă sfântă, și ziua a șaptea numită sfântă va fi vouă, tot lucrul de slujbă să nu faceși într'însele, fără numai ce va trebui de mâncat fiecăruia suflet, aceasta numai veși face.

17. Și veși păzi porunca aceasta, pentrucă în ziua aceasta voi scoate puterea voastră din pământul Eghiptului, și veși fineă ziua aceasta întru neamurile voastre lege veșnică.

18. Incepând în a patrusprezecea

10. Num. 9, 12. 12. Ps. 135. 10. Evr. 11, 28. 15. 13, 7; 23, 15; 34, 18; Num. 28, 17.

18. Lev, 23, 5; Num. 28, 16.

10. 10, 20.

12. 6. Numere 9, 5.

zi a lunii dintâiu, de cu seara, veți mânca azime până la ziua a douăzeci și una a lunii până seara.

19. Șapte zile aluat să nu se aile în casele voastre, tot cine va mânca dospit, sufletul acela se va pierde dintru adunarea fiilor lui Israil; fie acela ori dintre venetici ori dintre moșnenii pământului.

20. Tot ce este dospit să nu mâncați, ci în tot lăcașul vostru să mâncați azime.

21. Și a chemat Moisi toată bătrânimea fiilor lui Israil și a zis către dâșii: mergeți și vă luați vouă miel după neamurile voastre și junghiați pasca.

22. Și luați mănunchiu de isop și înfingând în sângele cel de lângă ușă, ungeți pragul și amândoi stâlpii ușii din sângele care este lângă ușă, și voi nici unul să nu ieșiți din ușa casii voastre până dimineața.

23. Și va trece Domnul să bată pre Eghipteni, și va vedeă sângele pre prag și pre amândoi stâlpii ușii, și va trece Domnul ușa și nu va lăsa pre cel ce pierde să intre în casele voastre să ucigă.

24. Și veți păzi cuvântul acesta lege fie și fiilor tăi până în veac.

25. Iar după ce veți intra în pământul care vă va da vouă Domnul precum au grăit, păziți slujba aceasta.

26. Și va fi de vor zice către voi fiii voștri: ce este slujba aceasta?

27. Veți grăi lor: jertfă sunt paștile acestea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil în pământul Eghiptelui când au bătut pre Eghipteni; iar casele noastre le-au mântuit, și plecându-se poporul s'a închinat.

28. Și ducându-se au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

29. Și a fost la miezul nopții au bătut Domnul pre tot întâiul născut în pământul Eghiptelui, dela cel întâiu născut al lui Faraon care ședeă pre tron, până la cel întâiu născut al roabei cej din temniță și până la tot cel întâiu născut a tot dobitocul.

30. Și s'a sculat Faraon noaptea și slugile lui și toți Eghiptenii, și s'a făcut strigare mare în tot pământul Eghiptelui, că nu eră casă în care să nu fie mort.

31. Și a chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron noaptea și le-a zis lor: sculați-vă și ieșiți din poporul meu și voi și fiii lui Israil mergeți și slujii Domnului Dumnezeuului vostru după cum ziceți.

32. Și oile și boii voștri luând mergeți, și mă binecuvântați și pre mine.

33. Și sileau Eghiptenii pre popor cu grabă să-l scoață pre el din pământul lor, că ziceau ei: toți vom muri.

34. Și a luat poporul aluatul său mai înainte de a se dospî, legat în hainele sale pre umeri.

35. Iar fiii lui Israil au făcut după cum a poruncit lor Moisi, și au cerut dela Eghipteni vase de argint și de aur și haine.

36. Și au dat Domnul har poporului său înaintea Eghiptenilor și i-au împrumutat pre ei, și au jefuit pre Eghipteni.

37. Și s'au ridicat fiii lui Israil din Ramesi spre Sohot, ca șase sute de mii de bărbați pedestri, afară de cele ce aveau.

38. Și amestecătură multă s'a suit împreună cu ei și oi și boi și vite multe foarte.

39. Și au copt aluatul, care l-au

29. 4, 23; 11, 5; 13, 15; Ps. 135, 10; 77, 56.
31. 10, 24. 32. 10, 26. 33. 6, 1. 35. 3, 21;
11, 2; Ps. 105, 36. 36. 3, 21 și Iacov 43, 14.
37. Num. 33, 3.

22. Evrei 11, 28; Lev. 14, 4, 51. 26. 13, 8, 14.
28. Num. 1, 54.

scos din Eghiptul furte de azime în spuză, pentrucă nu s'a dospit, că i-au scos pre ei Eghiptenii și n'au putut să aștepte, nici demâncare nu și-au făcut lor pre cale.

40. Iar sălășluirea fiilor tui Israil, care au lăcuț în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan, au fost ani patru sute treizeci.

41. Și a fost după patru sute treizeci de ani, a ieșit toată puterea Domnului din pământul Eghiptului noaptea.

42. Pază este Domnului, ca să-i scoață pre ei din pământul Eghiptului; noaptea aceea este pază Domnului ca toți fiii lui Israil să o păzească întru semințiile lor.

43. Și au zis Domnul către Moisi și Aaron: aceasta este legea paștilor, tot cel de neam strein nu va mânca din ele.

44. Și pre tot robul ori cu argint cumpărat îl vei tăia împrejur, și atunci va mânca din ele.

45. Strein și năimit să nu mănânce din ele.

46. Într-o casă se va mânca și să nu scoateți din cărnuri afară din casă, și os să nu zdrobiți dintr'însul.

47. Toată adunarea fiilor lui Israil să facă aceasta.

48. Iar de va veni la voi vr'un nemernic să facă paști Domnului, veți tăia împrejur toată partea bărbătească, și atunci va veni să facă aceasta și va fi ca și moșneanul cel de pământ, tot cel netăiat împrejur nu va mânca din ele.

49. O lege va fi celui de loc și nemernicului, care va lăcuț între voi.

50. Și au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

51. Și a fost în ziua aceea au scos Domnul pre fiii lui Israil din pământul

al Eghiptului împreună cu toată puterea lor.

CAP. 13.

Sfințirea celor întâi născuți.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Sfințește mie pre tot cel întâiu născut, care întâiu deschide pântecul întru fiii lui Israil, dela om până la dobitoac, că al meu este.

3. Și a zis Moisi către popor: poameniți ziua aceasta, întru care ați ieșit din pământul Eghiptului, din casa robiei, că cu mână tare v'au scos pre voi Domnul de acolo, și să nu mâncați dospit.

4. Că astăzi ieșiți voi în luna dintâiu.

5. Și va fi după ce te va duce Domnul Dumnezeuul tău în pământul Haneilor și Heteilor și Amoreilor și Eveilor și Ievuseilor și Ghergheseilor și Ferezeilor, precum s'au jurat părinților tăi, să dea ție pământul în care curge lapte și miere, vei face slujba aceasta în luna aceasta.

6. Șase zile veți mânca azime, iar a șaptea zi sărbătoare Domnului.

7. Azime veți mânca cele șapte zile, nu se va vedeă la tine dospit, nici vei aveă aluat în toate hotarele tale.

8. Vei povesti fiului tău în ziua aceea, zicând: pentrucă aceasta a făcut Domnul Dumnezeuul meu, când am ieșit din Eghipt.

9. Și va fi ție semn în mâna ta și aducere aminte înaintea ochilor tăi, pentru ca să fie legea Domnului în gura ta, că cu mână tare te-au scos Domnul Dumnezeu din Eghipt.

10. Și să păziți legea aceasta în timpurile cele rânduite din zile în zile.

13. 1. 22, 29; 34, 19; Lev. 27, 26; Num. 3, 13; 8, 17; Luc. 2, 23. 4. 23, 15; 34, 18.
5. Fac. 17, 8. 6. 23, 15. 7. 12, 15; 1 Cor. 5, 8. 8. 12, 26. 9. A 2 lege 6, 8; 11, 18.

40. Fac. 15, 13; Fapt. Ap. 7, 6. 41. Ps. 113, 1.
46. Num. 9, 12; Ioan 19, 36. 49. Lev. 24, 22.

11. Și va fi după ce te va duce Domnul Dumnezeu tău în pământul Hananeilor, precum s'au jurat părinților tăi, și-l va da fie.

12. Și vei osebii pre tot cel ce deschide pântecul parte bărbătească Domnului, tot ce deschide pântecul din turme ori în vitele tale, câte vor fi parte bărbătească, le vei sfinși Domnului.

13. Tot ce deschide pântecul asiniei să-l schimbi pre oaze, iar de nu-l vei schimba, îl vei răscumpăra; pre tot cel întâiu născut al omului din fiii tăi vei răscumpăra.

14. Iar de te va întrebă feciorul tău după aceasta, zicând: ce este aceasta? Vei zice lui: că cu mână tare ne-au scos Domnul din pământul Eghiptului și din casa robiei.

15. Iar când s'au îndărătnicit pre Faraon și nu vrea să ne lase pre noi, au ucis pre tot cel întâi născut în pământul Eghiptului, dela cei întâi născuți ai oamenilor, până la cei întâi născuți ai dobitoacelor, pentru aceea eu jertfesc Domnului toată partea bărbătească ce deschide pântecul, și pre tot cel întâi născut ai fiilor mei voi răscumpăra.

16. Și va fi spre semn în mâna ta și nemișcat înaintea ochilor tăi, pentru că cu mână tare te-au scos Domnul din Eghipt.

17. Iar după ce a lăsat Faraon poporul, nu i-au povățuit pre ei Dumnezeu pre calea pământului Filistenilor, că eră aproape; pentru că au zis Dumnezeu, ca nu cumva să pară rău poporul văzând război și să se întoarcă în Eghipt.

18. Și au abătut Dumnezeu poporul dela calea cea dela pustie, spre marea Roșie. Iar fiii lui Israil al cincilea neam au eșit din pământul Eghiptului.

19. Și a luat Moisi oasele lui Iosif cu sine, că cu jurământ a jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: cu cercetare vă va cerceta pre voi Domnul, ci să luași împreună cu voi oasele mele de aici.

20. Și purcezând fiii lui Israil din Sohot au tăbărit în Otom lângă pustie.

21. Iar Dumnezeu îi povățuia pre ei ziua cu stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea cu stâlp de foc.

22. Și n'a lipsit stâlpul de nor ziua și stâlpul de foc noaptea înaintea atot poporului.

CAP. 14.

Trecerea prin Marea Roșie.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

2. Zi fiilor lui Israil ca să se întoarcă și să iabărăscă împreajma șesului între Magdal și între mare, în preajma Veelsephonului, înaintea lui să tăbăriți lângă mare.

3. Și va zice Faraon poporului său: fiii lui Israil aceștia răfăcesc pre pământ, că i-a închis pre ei pustia.

4. Și eu voi învârtoșă inima lui Faraon și îi va gonii dinnapoia lor, și mă voi proslăvi în Faraon și întru toată oastea lui, și vor cunoaște toți Eghiptenii, că eu sunt Domnul, și au făcut așa.

5. Și s'a făcut știre împăratului Eghiptenilor că a fugit poporul, și s'a schimbat inima lui Faraon și a slujitorilor lui asupra poporului și au zis: ce am făcut aceasta de am lăsat pre fiii lui Israil să nu slujească nouă?

6. Deci a înhămat Faraon carăle sale și a luat pre tot poporul său cu sine.

12. 22, 30; 34, 19; Lev. 27, 26; Num. 8, 17; Iezzech. 44, 30. 13. 34, 20. 14. 12, 26. 15. 4, 23; 11, 5. 16. 2, 17.

19. Fac. 50, 25. 20. Num. 33, 6. 21. Num. 14, 14; Neemia 9, 19. 22. A 2 Lege 1, 33; 1 Cor. 10, 1; Ps. 104, 20.

7. Și a luat șase sute de care alese și toată călărima Eghiptenilor și căpetenii preste toți.

8. Și au învățat Domnul inima lui Faraon împăratul Eghiptului și a slujitorilor lui, și au gonit dinnapoia fiilor lui Israil. Iar fiii lui Israil ieșiau cu mână înaltă.

9. Și au gonit Eghiptenii dinnapoia lor și i-au aflat tăbărși lângă mare, și toată călărima și carăle lui Faraon și călărașii și oastea lui eră împreajma șesului înaintea Veelsefonului.

10. Și Faraon se apropiă, și căutând fiii lui Israil cu ochii au văzut, și iată Eghiptenii tăbărșe dinnapoia lor, și s'au temut foarte și au strigat fiii lui Israil către Domnul.

11. Și au zis lui Moisi: au doară nu erau mormânturi în pământul Eghiptului, ne-ai scos pre noi ca să murim în pustia aceasta, pentruce ne-ai făcut aceasta nouă scoțându-ne din Eghipt?

12. Au nu eră acesta cuvântul care l-am grăit către tine în Eghipt, zicând: lasă-ne pre noi să robim Eghiptenilor? Că mai bine eră nouă să robim Eghiptenilor, decât să murim în pustia aceasta.

13. Și a zis Moisi către popor: îndrăzniți, stați și veși vedeă mântuirea dela Domnul, care o va face nouă astăzi; că în ce chip ași văzut astăzi pre Eghipteni, nu-i veși mai vedeă pre ei în veci.

14. Domnul va bate războiu pentru voi; și voi veși fi în liniște.

15. Și au zis Domnul către Moisi: ce strigi către mine? Grăește fiilor lui Israil să meargă.

16. Și tu ia toiagul tău și tinde mâna ta spre mare, și să o desparți pre ea, și să intre fiii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat.

17. Și iată eu voi învățoașă inima lui Faraon și a slugilor lui și a tuturor Eghiptenilor, și vor intră după dâșii, și mă voi proslăvi în Faraon și întru toată oastea lui și în carăle și în caii lui.

18. Și vor cunoaște toți Eghiptenii că eu sunt Domnul cel ce m'am proslăvit în Faraon, în carăle și în caii lui.

19. Și s'a ridicat îngerul lui Dumnezeu, care mergeă înaintea taberii fiilor lui Israil, și a mers dinnapoia lor; și s'a ridicat și stâlpul cel de nor dinnaintea lor și a stătut dinnapoia lor.

20. Și a intrat între tabăra Eghiptenilor și între tabăra fiilor lui Israil, și a stătut și s'a făcut întunec și negură, și a trecut noaptea și nu s'au amestecat unii cu alții toată noaptea.

21. Și a întins Moisi mâna spre mare, și au gonit Domnul marea toată noaptea cu vânt repede despre austru și a uscat marea și s'a despărțit apa.

22. Și au intrat fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat, și le eră lor apa părete deadreapta și părete deastânga.

23. Și i-au gonit Eghiptenii, și au intrat după dâșii și toți cali lui Faraon și carele și călărașii în mijlocul mării.

24. Iar când a fost în straja dimineții, au căutat Domnul asupra taberii Eghiptenilor în stâlp de foc și de nor, și au turburat tabăra Eghiptenilor.

25. Și au împiedecat osiile carelor lor și îi duceă cu anevoe; și au zis Eghiptenii: să fugim dela fața lui Israil, că Domnul bate războiu pentru dâșii asupra Eghiptenilor.

26. Și au zis Domnul către Moisi:

8. 2 Lege 6, 21. 9. Is. Navi, 24, 6; 1 Macabei 4, 9. 11. 16, 3; 17, 3. 14. 2 Lege 1, 30. 16. 7, 20; 17. 5.

19. Ps. 104, 38. 21. Ps. 77, 16; Ps. 113, 3, 135, 13. 22. Is. Navi 4, 23; Ps. 105, 10; Ps. 113, 3; 1 Cor. 10, 1; Ebr. 11, 29. 23. 15, 19. 24. Ps. 77, 17. 25. 2 Lege 1, 30. 26. Ps. 77, 16.

întinde mâna ta spre mare, și să se așeze apa la locul ei, și să acopere pre Eghipteni și carăle și pre călăreș.

27. Și a întins Moisi mâna spre mare, și s'a așezat apa de către ziuă la locul ei, iar Eghiptenii fugeau pre supt apă, și au înecat Domnul pre Eghipteni în mijlocul mării.

28. Și întorcându-se apa a acoperit carăle și călărașii și toată puterea lui Faraon, carii intrase după dâșii în mare, și n'a rămas nici unul dintr'înșii.

29. Iar fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării, și le eră lor apa părete deadreapta și părete deastânga.

30. Și au mântuit Domnul pre Israil în ziua aceea din mâna Eghiptenilor; și au văzut fiii lui Israil pre Eghipteni morși pre lângă țărmurile mării.

31. Și a văzut Israil mâna cea mare care au făcut Eghiptenilor Domnul, și s'a temut poporul de Domnul, și a crezut lui Dumnezeu și lui Moisi slugii lui.

CAP. 15.

Cântarea lui Moisi.

Atunci au cântat Moisi și fiii lui Israil cântarea aceasta lui Dumnezeu, și au grăit: să cântăm Domnului că cu slavă s'au prea slăvit, pre cal și pre călăreș i-au aruncat în mare.

2. Ajutor și acoperitor s'au făcut mie spre mântuire Dumnezeul meu, și-l voiu mări pre el, Dumnezeul părintelui meu, și-l voiu înălța pre el.

3. Domnul cel ce sfăramă războaiele, Domn numele lui.

4. Carăle lui Faraon și puterea lui au aruncat în mare, pre cei aleși

călăreși căpitani i-au afundat în marea Roșie.

5. Cu marea i-au acoperit, afundatu-s'au întru adânc ca o piatră.

6. Dreapta ta Doamne s'au proslăvit întru țările, mâna ta cea dreaptă Doamne au sfărâmat pre vrăjmași. Și întru mulțimea slavei tale ai zdrobit pre cei profivnici.

7. Trimis-ai mânia ta și i-a mâncat pre dâșii ca pre o trestie. Și prin Duhul mâniei tale s'a împărșit apa.

8. Închegatu-s'au ca un părete apele, închegatu-s'au valurile în mijlocul mării.

9. Zis-a vrăjmașul: gonind voiu prinde, împărși-voiu prăzi, umpleă-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

10. Trimis-ai Duhul tău, acoperit-a pre ei marea, afundatu-s'au ca plumbul în apă mare.

11. Cine este asemenea ție întru dumnezei, Doamne? Cine este asemenea ție? Proslăvit întru sfinți, minunat întru slavă, făcând minuni.

12. Întins-ai dreapta ta, înghiștu-ia pre ei pământul.

13. Povățuit-ai cu dreapta ta pre poporul tău acesta pre care l-ai izbăvit, chematu-l-ai cu puterea ta la lăcașul cel sfânt al tău.

14. Auzit-au neamurile și s'au cutremurat, dureri au cuprins pre cei ce lăcuiau în Filistim.

15. Atunci s'au grăbit Voevozii Edomului și boerii Moavitenilor, cuprinsu-ia pre ei cutremur, topifu-s'au toși cei ce lăcuiau în Hanaan. Să cază preste dâșii cutremur și frică, cu mărirea brațului tău să se împietrească.

16. Până ce va trece poporul tău Doamne, până ce va trece poporul tău acesta, pre care l-ai agonisit.

28. 15, 10; Num. 21, 35; Ps. 105, 12.

15. 1. Jud. 5, 3; Ps. 106, 1. 2. Ps. 117, 14; 98, 5; Isaia 12, 2

10. 14, 28; Ps. 105, 12. 11. Ps. 71, 18—21.

14. 1c. Nou 2 14

17. Ducându-i înlăuntrul, răsădește-i pre ei în muntele moștenirei tale, în lăcașul tău cel gală care l-ai făcut Doamne; sfințenie Doamne, care au gătit mâinile tale.

18. Domnul cel ce împărățește veacurile și preste veac și încă.

19. Că a intrat calul lui Faraon cu carăle și cu călărașii în mare, și au adus Domnul preste ei apa mării; iar fiii lui Israil au mers pre uscat prin mijlocul mării.

20. Iar Mariam proorocița sora lui Aaron a luat simpina în mâna sa, și au ieșit toate femeile după ea cu simpine și cu hore.

21. Și a început lor Mariam, zicând: să cântăm Domnului că cu slavă s'au prea slăvit, cal și călăreșii i-au aruncat în mare.

22. Și a ridicat Moisi pre fiii lui Israil dela marea Roșie și i-a dus în pustia Sur, și a mers trei zile în pustie și n'au aflat apă să bea.

23. Și au venit în Merra, și nu puteau să bea apă din Merra că era amară, pentru aceea au numit numele locului aceluia: amărăciune.

24. Și cârtea poporul asupra lui Moisi, zicând: ce vom bea?

25. Iar Moisi a strigat către Domnul, și i-au arătat lui Domnul un lemn și l-a băgat în apă și s'a îndulcit apa; acolo i-a pus lui îndreptări și judecăși, și acolo l-a ispitit pre el.

26. Și a zis: de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeuului tău, și vei face cele plăcute înaintea lui și vei pune în urechi poruncile lui, și vei păzi toate îndreptările lui, toată boala care am adus asupra Eghiptenilor nu o voi aduce asupra ta, că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău cel ce te vindec pre tine.

27. Și a venit în Elim, și era a-

colo douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de pomi de finic, și au tăbărit acolo lângă ape.

CAP. 16.

Mana.

Și s'a ridicat din Elim, și a venit toată adunarea fiilor lui Israil în pustia Sin, care este între Elim și între Sina. Iar în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ce au ieșit ei din pământul Eghiptului,

2. A cârțit toată adunarea fiilor lui Israil asupra lui Moisi și asupra lui Aaron.

3. Și au zis fiii lui Israil către ei: mai bine am fi murit bătuși de Domnul în pământul Eghiptului când ședeam la căldările cele cu carne și mâncam pâine de ne săturam, decât ne-ași adus în pustia aceasta, ca să omorîți toată adunarea aceasta cu foame.

4. Și au zis Domnul către Moisi: iată eu voi ploua vouă pâini din cer, și să iasă poporul și să adune cât va fi de ajuns într'o zi, ca să-i ispitesc pre ei, de vor umbla în legea mea, au ba?

5. Și va fi în ziua a șasea să adune de două ori mai mult decât adună într'altă zi pentru o zi.

6. Și au zis Moisi și Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil: în astă seară veți cunoaște că Domnul v'au scos pre voi din pământul Eghiptului.

7. Și dimineață veți vedea mărirea Domnului, pentru că au auzit cârțirea voastră asupra lui Dumnezeu; iar noi ce suntem de cârții asupra noastră?

8. Și a zis Moisi: vă va da vouă Domnul seara carne să mâncați și pâine dimineața să vă săturați; că

au auzit Domnul cărtirea voastră care cărtiți asupra noastră, și noi ce suntem? Că nu este asupra noastră cărtirea voastră, ci asupra lui Dumnezeu.

9. Și a zis Moisi lui Aaron: grăește către toată adunarea fiilor lui Israil: apropiați-vă înaintea lui Dumnezeu, că au auzit cărtirea voastră.

10. Iar când grăi Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil și se întoarseră în pustie, mărirea Domnului s'a arătat în nor.

11. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

12. Auzit-am cărtirea fiilor lui Israil, grăește către ei zicând: seara veți mânca carne și dimineața vă veți sătura de pâine, și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

13. Și s'a făcut seară, și s'au suit prepelițe și au acoperit tabăra; iar dimineața după ce încetă roua împrejurul taberii,

14. Iată pre fața pustiei mărunt și rotund, alb ca gheața pre pământ.

15. Și văzând această fiții lui Israil, au zis unul către altul: ce este aceasta? Că nu știau ce este, și a zis Moisi către dânșii: aceasta este pâinea care au dat-o Domnul vouă să mâncați.

16. Și acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul: strângeți dintr'înșă fiecare cât este de ajuns o măsură după capete, după numărul sufletelor voastre, fiecare împreună cu cei ce lăcuesc cu voi să adunați.

17. Și au făcut așa fiții lui Israil, și au adunat unul mai mult, altul mai puțin.

18. Și măsurând cu măsura, nici celui ce aveà mult n'a întrecut, nici

celui ce aveà puțin n'a lipsit, fiecare cât erà de ajuns la cei cu sine a adunat.

19. Și a zis Moisi către ei: nimenea să nu lase dintr'aceasta pe dimineața.

20. Și n'au ascultat pre Moisi, ci unii au lăsat dintr'aceasta pe dimineața, și a făcut viermi, și s'a împușit și s'a mâhnit Moisi pre ei.

21. Și adunau dimineața fiecare cât îi erà de ajuns lui, că dacă încălzeà soarele, se topeà.

22. Și a fost în ziua a șasea au adunat cele trebuincioase îndoite, câte două măsuri unuia, și au intrat toți boierii adunării și au spus lui Moisi.

23. Și a zis Moisi către dânșii: nu acesta este cuvântul care au grăit Domnul? Sâmbăta odihnă sfântă e Domnului mâine; ori câte veți vreà a coace, coaceți, și ori câte veți vreà a fierbe, fierbeți, și tot ce va prisosi lăsați pre ea rămășiță pe dimineață.

24. Și au lăsat din aceasta până dimineața după cum a poruncit lor Moisi, și nu s'a împușit, nici viermi nu s'au făcut într'înșă.

25. Și a zis lor Moisi: mâncați astăzi, pentrucă Sâmbăta Domnului este astăzi, nu veți aflà în câmp.

26. Șase zile veți adunà, iar ziua a șaptea este Sâmbăta, nu veți aflà într'înșă.

27. Și a fost a șaptea zi au ieșit unii din popor să adune, și n'au găsit.

28. Și au zis Domnul către Moisi: până când nu veți să ascultați de poruncile mele și de legea mea?

29. Vedeți, că Domnul au dat vouă sărbătoare ziua aceasta, pentru aceea el au dat vouă în ziua a șasea pâine pre două zile; ședeți fiecare în casele voastre, nimenea să nu iasă din locul său în ziua a șaptea.

10. Num. 12, 5; 14, 10. 13. Ps. 104, 39; Num. 11, 31. 14. Num. 11, 7; Neemia 9, 15; Ioan 6, 31. 15. Injfel. 16, 20. 18. 2 Cor. 8, 15.

27. 20, 8. 29. Fac. 2, 2.

30. Și a finit Sâmbătă poporul în ziua a șaptea.

31. Și au numit fiii lui Israil numele acesteia mană, și eră ca să-mânța colian drului albă, iar gustul ei ca azima cu miere.

32. Și a zis Moisi: acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul: umpleți măsura de mană spre păstrare întru neamurile voastre, ca să văză pâinea care ați mâncat voi în pustie, când v'au scos pre voi Domnul din pământul Eghiptului.

33. Și a zis Moisi către Aaron: ia un vas de aur și pune într'în-sul o măsură plină de mană, și-l pune pre el înaintea lui Dumnezeu, ca să-l păziți întru neamurile voastre,

34. In ce chip au poruncit Domnul lui Moisi; și l-a pus Aaron înaintea mărturiei spre păstrare.

35. Iar fiii lui Israil au mâncat mană patruzeci de ani, până au venit în pământ lăcuit; au mâncat mană până au venit în partea Finichiei.

36. Iar acea măsură eră a zecea parte din trei vedre.

CAP. 17.

Apă din piatră.

Și s'a ridicat toată adunarea fiilor lui Israil din pustia Sin cu taberile sale după cuvântul Domnului, și au lăbărit în Rafidin; și poporul nu aveă apă să beă.

2. Și blestemă poporul pre Moisi, zicând: dă-ne apă să bem, și a zis lor Moisi: ce mă blestemați și ce ispițiți pre Domnul?

3. Și a însefoșat acolo poporul de apă, și cârtea asupra lui Moisi zicând: pentruce aceasta? Ne-ai scos din Eghipt să ne omori pre

noi și pre pruncii noștri și vitele noastre cu setea?

4. Și a strigat Moisi către Dumnezeu, zicând: ce voi face popoului acestuia? Incă pușin și mă vor ucide cu pietre.

5. Și au zis Domnul către Moisi: mergi înaintea popoului acestuia, și ia cu tine din bătrânii popoului, și toiagul cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și mergi.

6. Iată eu voi stă acolo mai înainte de ce vei merge tu la piatră în Horiv, și vei lovi piatra, și va ieși dintr'în-sa apă și va beă poporul; și a făcut Moisi așa înaintea fiilor lui Israil.

7. Și a numit numele locului acela: ispită și blestem, pentru blestemul fiilor lui Israil, și pentrucă au ispitit pre Domnul, zicând: de este Domnul întru noi, au ba?

8. Și a venit Amalic și bătea pre Israil în Rafidin.

9. Și a zis Moisi lui Isus: alegește bărbași tari, și ieșind stai împotriva lui Amalic mâine, și iață eu voi stă pre vârful muntelui și toiagul lui Dumnezeu în mâna mea.

10. Și a făcut Isus după cum i-a zis Moisi lui, și ieșind a stăfuit împotriva lui Amalic, iar Moisi și Aaron și Or s'au suit pre vârful muntelui.

11. Și a fost când ridică Moisi mâinile sale, biruiă Israil; iar când lăsă mâinile, biruiă Amalic.

12. Și mâinile lui Moisi s'au îngreuiat, și luând piatră a pus supț el și ședeă pre ea, și Aaron și Or rezemau mâinile lui, unul de o parte, altul de altă parte, și au fost mâinile lui Moisi rezemate până la apusul soarelui.

13. Și a sfărâmat Isus pre Amalic și pre tot poporul lui cu ucidere de sabie.

31. Num. 11, 7. 33. Evr. 9, 4. 35. Neemia 9, 21.

17. 1. Num. 33, 14. 2. 14, 11; 16, 2; Num. 20, 4.

4. Num. 14, 10. 5. 7, 20; 14, 16, Num. 20, 11; 1 cor. 10, 4. 7. 2 lege, 8, 15; Ps. 114, 8.

8. Num. 24, 20; 2 lege 25, 17. 13. Num. 24, 20

14. Și au zis Domnul către Moisi: scrie aceasta spre pomenire în carte, și spune lui Isus, că cu stingere voi stinge pomenirea lui Amalic din cele de supț cer.

15. Și a zidit Moisi jertfelnic Domnului, și a chemat numele lui: Domnul este scăparea mea.

16. Că cu mână ascunsă bate Domnul pre Amalic din neam în neam.

CAP. 18.

Iotor la Moisi.

Și a auzit Iotor preotul din Madiam, socrul lui Moisi, toate câte au făcut Domnul lui Israil poporului său, că au scos Domnul pre Israil din Egiptet.

2. Și a luat Iotor socrul lui Moisi pre Sephora femeia lui Moisi, că o a fost lăsat pre ea la dânsul,

3. Și pre cei doi feciori ai ei, numele unuia: Ghersam, zicând: nemernic am fost în pământ strein,

4. Și numele celui de al doilea: Eliezer, zicând: că Dumnezeul tatălui meu mi-au ajutat și m'au scos din mâna lui Faraon.

5. Și a venit Iotor socrul lui Moisi și fiii și femeia la Moisi în pustie unde tăbărâse la muntele lui Dumnezeu.

6. Și spuseră lui Moisi, zicând: iată Iotor socrul tău vine la tine, femeia ta și amândoi feciorii tăi cu dânsul.

7. Și a ieșit Moisi întru întâmpinarea socrului său, și s'a închinat lui și l-a sărutat, și s'au sărutat unii cu alții, și i-a băgat pre dânsii în cort.

8. Și a povestit Moisi socrului său toate câte au făcut Domnul lui Faraon și tuturor Eghiptenilor pentru Israil, și tot necazul ce li s'au făcut

lor pre cale, și cum i-au scos pre ei Domnul din mâna lui Faraon și din mâna Eghiptenilor.

9. Și s'a minunat Iotor de toate bunătățile care le-au făcut lor Domnul, că i-au scos pre ei din mâna Eghiptenilor și din mâna lui Faraon.

10. Și a zis Iotor: binecuvântat este Domnul că au scos pre poporul său din mâna Eghiptenilor și din mâna lui Faraon.

11. Acum am cunoscut, că mare este Domnul preste toți dumnezeii, pentrucă i-au smerit pre ei.

12. Și a adus Iotor socrul lui Moisi arderi de tot și jertfe lui Dumnezeu, și a venit Aaron și toți bătrânii lui Israil, ca să mănânce pâine cu socrul lui Moisi înaintea lui Dumnezeu.

13. Și a fost a doua zi a șezut Moisi să judece poporul, și a stăut tot poporul înaintea lui Moisi de dimineața până seara.

14. Și văzând Iotor toate câte face poporului, a zis: ce este aceasta ce faci tu poporului? Pentruce șezi tu singur? Și tot poporul stă înaintea ta de dimineața până seara?

15. Și a zis Moisi către socrul său: că a venit la mine poporul, ca să ceară judecată dela Dumnezeu.

16. Căci, când se ivesc între ei neînțelegeri și vin la mine, judec pe fiecare, și învăț pre ei poruncile lui Dumnezeu și legea lui.

17. Și a zis socrul lui Moisi către dânsul: nu faci bine lucrul acesta.

18. Cu stricare te vei strică și tu și tot poporul acesta care este cu tine, greu este fie lucrul acesta, nu-l vei putea face tu singur.

19. Acum dar ascultă-mă și te sfătuesc, și va fi Dumnezeu cu tine, fii tu poporului întru cele ce sunt către Dumnezeu, și poartă cuvintele lor către Dumnezeu.

20. Și le mărturisește lor poruncile lui Dumnezeu și legea lui, și le arată lor căile pe care să umble și faptele care să facă.

21. Și tu alege fie din tot poporul bărbați puternici și temători de Dumnezeu, bărbați drepi carii urăsc trufia, și-i pune preste popor mai mari preste mie, și căpetenii preste sută, și căpetenii preste cincizeci, și mai mari preste zece.

22. Și să judece poporul în tot ceasul, iar lucrurile grele să le aducă la tine, și judecățile cele mici să le judece ei, și te vor ușura, și-ți vor ajută.

23. De vei face cuvântul acesta, te va întări Dumnezeu, și vei putea sta, și tot poporul acesta va ajunge cu pace la locul său.

24. Și a ascultat Moisi cuvântul socrului său, și a făcut toate câte i-a zis lui.

25. Și a ales Moisi bărbați puternici din tot Israilul, și i-a pus pre ei preste dânșii mai mari preste mie, și căpetenii preste sută, și mai mari preste cincizeci, și mai mari preste zece.

26. Și judecă poporul în tot ceasul, iar lucrul cel greu aducea la Moisi, și tot lucrul cel ușor îl judecau ei.

27. Și a lăsat Moisi pre socrul său, și s'a dus în pământul său.

CAP. 19.

Pregătirea pentru primirea legii.

Iar în luna a treia după ce au ieșit fiții lui Israil din pământul Egiptului, în ziua aceasta au venit în pustia Sina.

2. Și s'au ridicat dela Rafidin și au venit în pustia Sina, și a lăbărit acolo Israil împreajma muntelui.

3. Și Moisi s'a suit în muntele lui Dumnezeu, și l-au strigat pre dânșul Dumnezeu din munte, zicând: acestea vei grăi casii lui Iacov, și vei spune fiilor lui Israil.

4. Inși-vă ați văzut câte am făcut Eghiptenilor, și v'am luat pre voi ca pre niște aripi de vulturi, și v'am tras pre voi la mine.

5. Și acum de veși ascultă cuvântul meu și veși păzi legea mea, veși fi mie popor ales din toate neamurile, că al meu este tot pământul.

6. Și voi veși fi mie preoșie împărătească și neam sfânt, aceste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil.

7. Și a venit Moisi și a cheinat pre bătrânii poporului, și a grăit înaintea lor toate cuvintele acestea, care le-au poruncit lor Dumnezeu.

8. Și a răspuns tot poporul de odată, și a zis: toate câte au zis Dumnezeu vom face și vom ascultă, și a adus Moisi cuvintele poporului la Dumnezeu.

9. Și au zis Domnul către Moisi: iată eu voi veni la tine în stâlp de nor, ca să mă auză poporul grăind către tine, și vor crede fie în veci. Și a spus Moisi cuvintele poporului către Domnul.

10. Și au zis Domnul către Moisi: pogoară-te de spune poporului, și-i curățește pre ei astăzi și mâine, și să-și spele hainele.

11. Și să fie gata în ziua a treia, că în ziua a treia se va pogori Domnul pre muntele Sinai înaintea a tot poporul.

12. Și vei așeză poporul prin prejur, zicându-le: păziți-vă să nu vă suiți în munte, nici să vă atingeți de ceva dintr'ale lui, că tot cel ce se va atinge de munte, cu moarte va muri.

13. Să nu se atingă de el mână, că cu pietre se va ucide sau cu săgeată se va săgeta, ori viță, ori om fie, nu va trăi; iar dacă se vor depărta funetele și trâmbișile și norul dela munte, ei se vor sui în munte.

14. Și s'a pogorît Moisi din munte la popor, și i-a sfințit pre ei, și și-a spălat hainele sale.

15. Și a zis poporului: fiți gata, trei zile să nu vă apropiați de femei.

16. Și a fost a treia zi când se făcea ziuă, s'au făcut funete și fulgere și nori întunecați pre muntele Sinaii, glasul trâmbișii răsună tare, și s'a spăimântat tot poporul cel din tabără.

17. Și a scos Moisi poporul întru înfrumusețarea lui Dumnezeu din tabără, și a stăfuit supt munte.

18. Iar muntele Sinaii fumegă tot, că se pogorîse Dumnezeu pre el în foc, și se suia fumul ca niște fum din cuptor, și s'a spăimântat tot poporul foarte.

19. Și glasurile trâmbișii se întâreau din ce în ce, și Moisi grăia; iar Dumnezeu răspundea lui cu glas.

20. Și s'au pogorît Domnul pre muntele Sinaii, pre vârful muntelui, și au chemat Domnul pre Moisi în vârful muntelui, și s'a suit Moisi.

21. Și au grăit Dumnezeu către Moisi, zicând: pogoară-te și mărturisește poporului, ca nu cumvă să se apropie către Dumnezeu să vază, și vor cădea dintr'înșii mulțime.

22. Și preoșii carii se vor apropiă către Domnul Dumnezeu, să se sfințească, ca nu cumvă să se întorcă de către ei Domnul.

23. Și a zis Moisi către Dumnezeu: nu va putea poporul să se sue în muntele Sinaii, că fu ai mărturi-

sii nouă. zicând: osibește muntele și-l sfințește pre el.

24. Și i-au zis lui Domnul: mergi, pogoară-te și te sue tu și Aaron cu tine; iar pe preoși și pre popor să nu i silești a se sui la Dumnezeu, ca nu cumvă să piarză dintr'înșii Domnul.

25. Și s'a pogorît Moisi la popor și a spus lor.

CAP. 20.

Cele zece porunci.

Și au grăit Domnul toate cuvintele acestea zicând:

2. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău cel ce te-am scos pre tine din pământul Eghiptului, din casa robiei.

3. Să nu ai alți dumnezei afară de mine.

4. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici asemănarea vreunui lucru din câte sunt în cer sus, și din câte sunt pre pământ jos, și din câte sunt în ape supt pământ.

5. Să nu te închini acelor și să nu slujești lor; că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Dumnezeu răvnitor, cei ce răsplătesc păcatele părinților în fii până la al treilea și până la al patrulea neam, celor ce mă urăsc pre mine.

6. Și fac milă până la a mișca neam celor ce mă iubesc pre mine și păzesc poruncile mele.

7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert, că nu va ierta Domnul pre cei ce va lua numele lui în deșert.

8. Adu-ți aminte de ziua Sâmbetei să o sfințești pre ea.

9. Șase zile lucrează și fă toate lucrurile tale.

10. Iar ziua a șaptea este sâmb-

20. 2. 2 lege 5, 6; Osie 13, 4. 3. Is. Navi 24, 14. 4. Lev. 26; 1; 2 lege 4, 16; 5, 8. 5. 34, 7; 23, 24; Ps. 96, 6. 6. Luc. 1, 50. 7. Lev. 24, 16; 19, 12; 2 lege 5, 11; Mat. 5, 33. 8. 23, 12; 31, 14; 35, 2; 2 lege 5, 12; 10.

13. Evt. 12, 18, 20. 15. Imp. 21, 4. 17. 2 lege, 4, 11. 20. Neemia 9, 13. 21. 33, 20.

băta Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci într'aceea nici un lucru, nici tu și feciorul tău și fata ta, sluga ta și slujnica ta, boul tău, înjugătorul tău și tot dobitocul tău, și streinul cel ce lăcuește cu tine.

11. Că în șase zile au făcut Dumnezeu cerul și pământul și marea și toate câte sunt într'insele, și în ziua a șaptea au odihnit; pentru aceea au binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și au sfințit-o pre ea.

12. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta, ca să-ți fie ție bine și să trăești mult pre pământul cel bun, care Domnul Dumnezeuul tău ți-l dă ție.

13. Să nu ucizi.

14. Să nu preacurvești.

15. Să nu furi.

16. Să nu mărturisești strâmb asupra vecinului tău mărturie mincinoasă.

17. Să nu poțtești femeia aproapelui tău, să nu poțtești casa vecinului tău, nici farina lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici înjugătorul lui și nici o-viță a lui și nici câte sunt ale aproapelui tău.

18. Și tot poporul vedeă glasul și luminile și sunetul trâmbiții și muntele fumegând, și spăimântându-se tot poporul, a stăfuit departe.

19. Și a zis către Moisi: grăește tu nouă, și să nu grăiască către noi Dumnezeu, ca nu cumvă să murim.

20. Și a zis lor Moisi: îndrăzniți, că pentru ca să vă ispitească pre voi, au venit Dumnezeu la voi, ca să ție frica lui întru voi, ca să nu păcătușiți.

21. Și stă poporul departe, și Moisi a intrat în negura unde eră Dumnezeu.

22. Și au zis Domnul către Moisi:

ăcestea vei zice casei lui Iacov, și vei spune fiilor lui Israil: voi ați văzut că din cer am grăit către voi.

23. Să nu vă faceți vouă dumnezei de argint și dumnezei de aur; să nu vă faceți vouă înși-vă.

24. Altar de pământ să-mi faceți mie, și să puneți preste dânsul arderile cele de tot ale voastre, și jertfele cele de mântuire ale voastre și oile și vișeii voștri, în tot locul unde voi numi numele meu acolo, și voi veni la tine și te voi binecuvânta.

25. Iar de vei face mie altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite, pentru că ai pus cușitul tău pre ele și s'au pângărit.

26. Să nu te sui pe trepte la altarul meu, ca să nu descoperi urâciunea ta pre dânsul.

CAP. 21.

Rândueli pentru casnici și pentru ucideri.

Și acestea sunt îndreptările, care le vei pune înaintea lor.

2. De vei cumpără rob evreu, șase ani să slujiască ție; iar în al șaptelea an îl vei lăsa pre el în dar.

3. Iar de va veni el singur, singur va ieși; iar de va intra și femeia împreună cu dânsul, va ieși și femeia lui.

4. Iar de va da lui femeie stăpânul, și va naște lui femeia feciori și fete, femeia și pruncii vor fi ai stăpânului său, numai el singur va ieși.

5. Iar de va răspunde robul, zicând: iubesc pre stăpânul meu și pre femeie și pruncii mei, nu mă voi duce slobod.

6. Să-l aducă pre el stăpânul lui la judecata lui Dumnezeu, și atunci să-l aducă pre el la ușă pe prag, și

12. Lev. 19, 3; 2 lege 5, 16; Mat. 15, 4; Efes 6, 2. 13. 21, 12; Mat. 5, 21. 14. Lev. 18, 20; Mat. 5, 27. 15. Lev. 19, 11. 16. 23, 1; 2 lege 19, 16. 17. 2 lege 5, 21; Rom. 7, 7; 13, 8. 19. 2 lege 5, 25. 21. 10, 17. 13, 17.

23. 34, 17. 24. 27, 1, 8; 29, 42. 25. 2 lege 27, 5; Is. Navi 8, 31.

21. 2 Num. 25, 39; 2 lege 15, 19. 3. Jerem.

să-i găurească stăpânul lui urechia cu sula, și îi va sluji lui în veci.

7. Iar de-și va vinde cinevâ fata roabă de casă, nu va ieși cum ies slujnicile.

8. Iar de nu va plăcea stăpânului său aceea pre care nu ș'a încredințat-o, o va lăsa pre ea slobodă; iar la neam străin nu are voie să o vânză, pentrucă o umilește pre ea.

9. Iar de ar încredința-o pre ea feciorului său, după dreptatea fetelor va face ei.

10. Iar de va lua pre alta de hrană și de cele ce se cuvin ei și pentru haine și pentru petrecerea ei, să nu o păgubească.

11. Iar de nu va face ei aceste trei, va ieși în dar fără de argint.

12. Iar de va lovi cinevâ pre altul și va muri, cu moarte să se omoare.

13. Iar de nu va fi din voie, ci Dumnezeu l-au dat în mâinile lui, dăvoiu fie loc în care să fugă ucigașul.

14. Iar de se va apucă cinevâ să omoare pre vecinul său cu vicleșug și va fugi la altar, dela altarul meu să-l iei să-l omori.

15. Cel ce bate pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să se omoare.

16. Cel ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să se omoare.

17. Cel ce va fură pre cinevâ din fiii lui Israil și cu deasila fi va vinde și se va afla într'aceasta, cu moarte să se omoare.

18. Iar de se vor certă doi oameni, și va lovi unul pre altul cu piatră au cu pumnul, și nu va muri, și va zăcea în pat,

19. De se va sculă omul și va umblă afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-a lovit, fără numai vre-

mea cât a zăcut și leacurile va plăfi.

20. Iar de va lovi cinevâ pre robul său sau pre roaba sa cu toiag, și va muri de mâinile lui, cu judecată se va pedepsi.

21. Iar de va trăi o zi sau două, nu se va pedepsi, pentrucă argint al lui este.

22. Iar de se vor slădi doi bărbați și vor lovi pre femeia ce are în pânțece, și va ieși pruncul ei neînchipuit, cu gloabă să se globească, cât va poști bărbatul femeii, va da după cerere vrednic.

23. Iar de va fi pruncul închipuit, va da suflet pentru suflet.

24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.

26. Iar de va lovi cinevâ ochiul robului său sau ochiul roabei sale și-l va orbi, slobози să-i lase pre ei pentru ochiul lor.

27. Iar de va zdrobi dintele robului său sau dintele roabei sale, va slobози pre ei pentru dintele lor.

28. Iar de va împunge taurul bărbat sau femeie și va muri, cu pietre se va ucide taurul, și nu se vor mânca cărnurile lui; iar stăpânul taurului nevinovat va fi.

29. Iar de va fi fost vre un taur împungător mai nainte de ieri și de alaltăieri, și vor spune stăpânului lui, și nu-l va închide pre dânsul, și va omori bărbat sau femeie, taurul cu pietre să se omoare, și stăpânul lui încă să moară.

30. Iar de se va pune lui preț să se răscumpere, va da răscumpărare pentru sufletul său, cât vor cere de la el.

31. Iar de va împunge fecior sau

fată, după dreptatea aceasta vor face lui.

32. Iar de va împunge taurul rob sau roabă, treizeci de drahme de argint va da stăpânului lor, și taurul cu pietre să se omoare.

33. De va deschide cineva groapă sau va săpă groapă în piatră, și nu o va acoperi, și va cădea înlăuntru acolo vișel sau asin,

34. Stăpânul groapei va plăti, argint va da stăpânului lor, iar stârvul al lui va fi.

35. Iar de va împunge taurul cui-vă pre taurul vecinului și va muri, vor vinde taurul cel viu și vor împărși argintul lui, și taurul cel mort îl vor împărși.

36. Iar de va fi știut că este taurul împungător mai dinnainte de ieri și de alaltăieri, și vor fi spus stăpânului lui și nu-l va ține închis, va plăti taur pentru taur, iar stârvul va fi al lui.

CAP. 22.

Pedeapsa pentru furtișag și alte păcate.

De va fură cineva vișel sau oaie, și o va junghia sau o va vinde, cinci vișei să plătiască pentru vișel, și patru oi pentru oaie.

2. Iar de va afla cineva pre fur săpând și băfându-l va muri, nu se va omori.

3. Iar de va face aceasta după ce va răsări soarele, vinovat este, pentru moarte cu moarte va muri. Iar de nu va avea ce să întoarcă pentru furtișag, el să se vândă.

4. Iar de se va prinde și se va afla în mâna lui furtișagul viu, dela asin până la oaie îndoite să le plătiască.

5. Iar de va paște cineva țarină sau vie, și va lăsa vita sa să pască țarina altuia, să plătească din țarina

sa după rodul ei; iar de va paște toată țarina, cele mai bune din țarina sa și cele mai bune din viea sa va plăti.

6. Iar de va ieși foc și va afla mărăcini, și va arde clăi sau spice sau țarină, le va plăti cel ce a aprins focul.

7. Iar de va da cineva vecinului său argint sau unelte spre păstrare, și se vor fură din casa omului, de se va afla furul, va plăti îndoit.

8. Iar de nu se va afla furul, va veni domnul casii înaintea lui Dumnezeu, și va jură cu adevărat cum că el n'a făcut vicleșug întru toate uneltele vecinului său, asupra-i toată strâmbătatea grăită.

9. Și pentru vișel și pentru asin, și pentru oaie și pentru haină, și pentru tot lucrul pierdut de care se părăște, de va jură înaintea lui Dumnezeu va merge judecata amândurora și cel ce se va prinde prin Dumnezeu, va plăti îndoit vecinului său.

10. Iar de va da cineva vecinului său asin sau vișel sau oaie sau ori ce vită să-l păzească, și se va strică sau va muri sau se va robi și nimenea nu va ști,

11. Va jură înaintea lui Dumnezeu cum că el n'a făcut vicleșug, ca să aibă parte ori în ce vită a deaproapelui, și așa va primi stăpânul lui, și el nu va plăti.

12. Iar de se va fură dela el, îl va plăti stăpânului lui.

13. Iar de se va prinde de hiare, îl va duce la ușă, și nu-l va plăti.

14. Iar de va cere cineva ceva de acestea dela vecin, și se va strică sau va muri sau se va robi, și stăpânul nu va fi cu dânsul, îl va plăti.

15. Iar de va fi stăpânul cu dânsul, nu-l va plăti; și de va fi năimit, se va socoti lui în simbria lui.

16. Iar de va înșelă cineva fecioară

nelogodită și se va culcă cu ea, cu zestre să o înzestreze pre ea lui-și femeie.

17. Iar de cumvâ ferind se va feri, și nu va vrea tatăl ei să o dea pre ea lui femeie, va plăti el tatălui ei argint după cum este zestrea fecioarelor.

18. Pre vrăjitori să nu-i lăsași să trăiască.

19. Tot cel ce se culcă cu dobitoac, cu moarte să îi omorâși pre ei.

20. Cel ce jertfește dumnezeilor, cu moarte să piară, fără numai Domnului.

21. Și pre cel nemernic să nu-l chinuși, nici să-l întristași, pentrucă și voi ași fost nemernici în pământul Eghiptului.

22. La nici o văduvă și la nici un sărac să nu-i faceși rău.

23. Iar de vei asupri pre ei cu rău, și strigând ei se vor plânge către mine, cu auzul voiu auzi glasul lor.

24. Și mă voiu aprinde cu mânie, și voiu omori pre voi cu sabia, și vor fi femeile voastre văduve și fiii voștri săraci de părinși.

25. Iar de vei da împrumut argint fratelui celui sărac, care este lângă tine să nu-l silești, să nu-i pui camătă asupra.

26. Iar de vei luă zălog haina vecinului mai înaintea de apusul soarelui, să o dai înapoi lui.

27. Pentrucă aceasta este acoperământul lui, numai această haină are el, cu care își acopere goliciunea sa, în ce va dormi? De va striga către mine, voiu auzi pre el, că milostiv sunt.

28. Pre Dumnezei să nu-i vorbești

de rău, și pre mai marele poporului tău să nu-l grăești de rău.

29. Pârnga ariei și a teascului tău să nu întârzi ale da. Cele întâi născute ale fiilor tăi vei da mie.

30. Așa vei face cu vișelul tău și cu oaia ta și cu înjugătorul tău, șapte zile vor fi supț muma-sa, iar în ziua a opta îl vei da mie.

31. Și bărbași sfinși veși fi mie, și carnea cea ruptă de hiară să nu o mâncași, ci câinelui o veși aruncă pre ea.

CAP. 23.

Despre sărbători.

Să nu primești cuvânt deșert, să nu te unești cu cel strâmb ca să fii mărturie strâmbă.

2. Să nu fii cu cei mai mulți spre rău, să nu te adaogi cu mulțimea a te abate cu cei mai mulți, ca să abași judecata.

3. Și de cel sărac să nu-ți fie milă la judecată.

4. Iar de vei întâlni boul vrăjmașului tău sau înjugătorul lui rățâcind, să-l întorci să-l dai lui.

5. Și de vei vedeă înjugătorul vrăjmașului tău căzut sub sarcina lui, să nu-l treci, ci să o ridici împreună cu el.

6. Să nu abași judecata săracului când se judecă.

7. De tot cuvântul strâmb să te ferești, pre cel nevinovat și pre cel drept să nu-l omori, și să nu îndreptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Și daruri să nu ei; că darurile orbesc ochii celor ce văd, și strică cuvintele cele drepte.

9. Și pre cel nemernic să nu-l în-

18. Lev. 19, 31; 20, 27. 19. Lev. 18, 23. 20. Lev. 19, 4; 2 Lege 17, 3. 21. 23, 9; Lev. 19, 33; 2 Lege 10, 18, 19. 22. Isaia 1, 17. 23. Zahar 7, 10. 25. Lev. 25, 36; 2 Lege 24, 10. 26. 2 Lege 24, 12. 28. Ecles. 10, 20:

29. 13, 2; Lev. 27, 26; Num. 3, 13. 30. 23, 19; 34, 19; Lev. 22, 27; lezech. 44, 3. 31. Lev. 22, 8; lezech. 44, 31. 23. 1. 20, 16; 2 Lege 19, 16. 4. 2 Lege 22, 1. 4; Fan. An. 6, 27. 6. 2 Lege 22, 12.

văluiți nici să-l necăjiți, că voi știți sufletul nemernicului, că voi nemernici erați în pământul Eghiptului.

10. Șase ani vei semăna pământul tău și vei aduna roadele lui;

11. Iar în al șaptelea an îi vei face odihnă și-l vei lăsa nelucrat, și vor mânca săracii neamului tău, iar rămășițele le vor mânca hiarele câmpului; așa vei face cu viea ta și cu măslinetul tău.

12. În șase zile să faci lucrurile tale, iar în ziua a șaptea vei odihni, ca să se odihnească boul tău și înjugătorul tău, și ca să răsuflă fiul slujnicii tale și nemernicul.

13. Toate câte am grăit către voi păziți-le, și numele dumnezeilor străini să nu le pomeniți, nici să se auză din gura voastră.

14. Trei vremi ale anului serbați mie.

15. Sărbătoarea azimilor căutați să o păziți, șapte zile veți mânca azimă după cum și-am poruncit fie pe vremea lunii cei dintâiu, pentru că într'aceea ai ieșit din Eghipt, să nu te arăți înaintea mea deșert.

16. Și vei face sărbătoarea secerișului roadelor celor dintâiu a lucrurilor tale, care vei semăna în țarina ta. Și sărbătoarea săvârșitului la ieșirea anului, când aduni lucrurile cele din țarina ta.

17. În trei vremi ale anului se va arăta toată partea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeuului tău, căci când voi scoate neamurile dela fața ta și voiu lărgi hotarele tale, nu va pofti nimenea pământul tău.

18. Să nu jertfești pre dospit sânge din jertfa mea, nici să rămână grăsimea sărbătorei mele până dimineața.

19. Pârnga roadelor celor dintâiu a pământului tău vei aduce în casa Domnului Dumnezeuului tău, să nu fierbi mielul în laptele mamei lui.

20. Și iată eu trimiș pre îngerul meu înaintea feșii tale, ca să te păzească pre cale, ca să te ducă în pământul care l-am gătit ție.

21. Ia aminte de tine însuși și ascultă de dânsul, și nu-i fii necredincios lui, pentru că nu se va lăsa el după tine, că numele meu este preste dânsul.

22. De vei ascultă cu auzul glasul meu și vei face toate câte voiu porunci eu vouă și vei păzi legătura mea, veși fi mie popor ales din toate neamurile, pentru că al meu este pământul, și voi veși fi mie preoție împărătească și neam sfânt. Aceste cuvinte vei grăi fiilor lui Israel: de veși auzi cu auzul glasul meu și veși face toate câte voiu zice ție, vrăjmași voiu fi vrăjmașilor tăi, și împotrivic împotrivicilor tăi.

23. Pentru că va merge îngerul meu, carele te va povățui pre tine și te va duce la Amorei și Hetei și Ferezei și Hananei și Gherghesei și Evei și Ievusei, și-i voiu sfărâma pre ei.

24. Să nu te închini dumnezeilor lor, nici să slujești lor, să nu faci după faptele lor; ci stricând să strici capiștile lor, și zdrobind să zdrobești stâlpii lor.

25. Și să slujești Domnului Dumnezeuului tău, și voiu binecuvântă pâinea ta și vinul tău și apa ta, și voiu depărta slăbiciunea dela voi.

26. Nu va fi neroditor nici sterp pre pământul tău, numărul zilelor tale plinind voiu plini.

27. Și voiu trimite frica povăț ție, și voiu îngrozî toate neamurile a-

10. Lev. 25, 3. 11. Lev. 25, 4. 12. Eșire 20, 8; 31, 15. 13. Is. Navi 23, 7. 14. 2 Lege 16, 16. 15. 12, 15; 13, 4; 34, 18; Lev. 23, 5.

16. Lev. 23, 34. 17. 34, 23; 2 Lege 16, 16.

20. 33, 2; 32, 34. 22. 2 Lege 7, 12. 23. 32,

supra cărora mergi tu, și voi face pre toți împotivnicii tăi să fugă.

28. Și voi trimite viespi înaintea ta, și voi scoate pre Amorei și pre Evei și pre Hananei și pre Hetei dela tine.

29. Nu voi scoate pre ei într'un an, ca să nu se pustiască pământul, și să se înmulțească asupra ta hiarele pământului.

30. Cu încetul voi scoate pre ei dela tine, până te vei înmulși tu, și vei moșteni pământul.

31. Și voi pune hotarele tale de la marea Roșie până la marea Filistenilor, și dela pustiu până la râul cel mare al Eufratului; și voi da în mâinile voastre pre cei ce șed pre pământul acela, și voi scoate pre ei dela tine.

32. Să nu faci cu ei, nici cu dumnezeii lor legătură.

33. Și să nu lăcuiască în pământul tău, ca să nu te faci să păcătuiești împotriva mea, că de vei sluji dumnezeilor lor, aceștia vor fi șie piedecă.

CAP. 24.

Moisi se suie a doua oară pre muntele Sinai

Și lui Moisi au zis: sui-te la Domnul tu și Aaron și Nadav și Aviud și șaptezeci din bătrânii lui Israil, și se vor închină de departe Domnului.

2. Și se va apropia Moisi singur către Dumnezeu; iar ei nu se vor apropia, și poporul nu se va sui împreună cu ei.

3. Și a mers Moisi, și povestii poporului toate cuvintele lui Dumnezeu și îndreptările, și a răspuns tot poporul cu un glas, zicând: toate

cuvintele care le-au grăit Domnul, vom face și le vom ascultă.

4. Și a scris Moisi toate cuvintele Domnului, și mâncând Moisi de dimineață a zidit jertfelnic sub munte, și douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israil.

5. Și a trimis pre tinerii fiilor lui Israil, și au adus arderi de tot, și au jertfit vișei jertfă de mântuire Domnului Dumnezeu.

6. Și luând Moisi jumătate din sânge l-a turnat într'un clondir; iar jumătate l-a turnat preste jertfelnic.

7. Și luând cartea legii a cetit-o în auzul poporului, și ei au zis: toate câte au grăit Domnul, vom face și vom ascultă.

8. Și luând Moisi sângele a stropit poporul, și a zis: iată sângele legăturii, care au făcut Domnul cu voi pentru toate cuvintele acestea.

9. Și s'au suit Moisi și Aaron și Nadav și Aviud și șaptezeci din bătrânii lui Israil.

10. Și au văzut locul unde au stă-tut Dumnezeuul lui Israil, și cele de sub picioarele lui ca un lucru de cărămidă de safir, și ca chipul țării cerului senin.

11. Și din cei aleși ai lui Israil nu s'a despărțit nici unul, și s'au arătat în locul lui Dumnezeu, și au mâncat și au băut.

12. Și au zis Domnul către Moisi: sui-te la mine în munte și stai acolo, și voi da șie table de piatră, legea și poruncile care le-am scris, ca să le pun lege lor.

13. Și sculându-se Moisi și Isus cel ce stă lângă el, s'au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Și bătrânilor au zis: așteptați în liniște aici, până când ne vom

28. 2 Lege 7, 20; Is. Navi 24, 12. 31. Num. 34, 2. 32. 34, 12, 15; 2 Lege 7, 2. 33. 34, 12, 13. 24. 3. Eșire 19, 8.

6. Evrei 9, 19. 7. Eșire 19, 8. 8. Evrei 9, 20. 10. Isaia 1, 26; 6, 1; 1 Tim. 6, 16. 17. 2 Cor. 3, 3.

înapoiă la voi, și iață Aaron și Or cu voi, de se va întâmplă cuivă judecată, să meargă la ei.

15. Și s'au suit Moisi și Isus în munte, și a acoperit norul muntele.

16. Și s'a pogorît slava lui Dumnezeu pre muntele Sinaii, și l-a acoperit pre el norul șase zile, și a chemat Domnul pre Moisi în ziua a șaptea din mijlocul norului.

17. Și eră chipul slavei Domnului, ca un foc ce arde pre vârful muntelui înaintea fiilor lui Israil.

18. Și a intrat Moisi în mijlocul norului, și s'a suit în munte; și a fost acolo în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

CAP. 25.

Rândueli pentru cortul Mărturiei.

Si au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Grăește fiilor lui Israil: strângeți mie pârgă dela foși cărora le va părea în inima lor să deă de bună voie, și veți strânge dela ei pârga mea.

3. Și aceasta este pârga care veți strânge dela dânșii: aur, argint și aramă,

4. Și vânăt și mohorît și roșu îndoit, și mătase răsucită și păr de capră.

5. Și piei de berbece roșite și piei vinete și lemne neputrezitoare și pietre de sardiu.

6. Și untdelemn pentru lumină, aromate pentru untdelemn al ungerii și pentru tămâie cu bună mireasmă.

7. Și pietre de sardiu și pietre de săpat la umărar și la haina cea până la călcăie.

8. Și vei face mie lăcaș siânt, și mă voi arăta între voi.

9. Și vei face mie după toate câte-ți voi arăta în munte, chipul cortului și chipul tuturor vaselor lui, așa vei face.

10. Și vei face sicriul mărturiei din lemne neputrezitoare, de doi coși și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat, și de un cot și jumătate de înalt.

11. Și-l vei polei cu aur curat pe dinlăuntru, și pe dinafară îl vei polei, și vei face lui zimți de aur suciți împrejur.

12. Și vei face lui patru verigi de aur, și le vei pune pre cele patru cornuri ale lui, două verigi pre o margine, și alte două pre a doua margine.

13. Și vei face drugi de lemne neputrezitoare, și le vei polei cu aur curat.

14. Și vei băgă drugi în verigile cele din cornurile sicriului, ca să se ridice sicriul cu ele.

15. În verigile sicriului vor fi drugii neclintiji.

16. Și vei pune înlăuntru în sicriu mărturiile, care voi da fie.

17. Și vei face acoperemântul împăcării de aur vărsat curat de doi coși și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat.

18. Și vei face doi Heruvimi de aur furnași, și vei pune pre ei de amândouă laturile acoperemântului împăcării.

19. Și se vor face un Heruvim de o parte și un Heruvim de cealaltă parte a acoperemântului împăcării.

20. Și vei face pre acești doi Heruvimi pre amândouă marginile, Heruvimii vor fi cu aripile întinse deasupra, umbrind cu aripile lor preste acoperemântul împăcării, și fețele lor una către alta, către acoperemântul împăcării vor fi fețele

17. 2 Lege 4, 24, 9, 3. 18. 34, 28; 2 Lege 9, 9, 18; Mat. 4, 2.

25. 2. 35. 5. 6. 35. 28. 7. 28. 4. 8. 35. 11.

9. Evr. 9, 2. 10. 37, 1. 17. 35, 12; 37, 6. 18. 37, 7. 20. 37, 9.

Heruvimilor, și vei pune acoperemântul împăcării preste sicriu deasupra.

21. Și în sicriu vei pune mărturiile, care voui da fie.

22. Și mă voui face cunoscut fie de acolo. Și-ți voui grăi fie deasupra acoperemântului împăcării dintre cei doi Heruvimi, cari sunt preste sicriul mărturiei, și toate câte voui porunci fie către iiii lui Israil.

23. Și vei face masă de lemn neputrezitor, de doi coși de lungă, și de un cot de lăță, și de un cot și jumătate de înaltă.

24. Și o vei polei cu aur curat, și vei face ei zimți de aur suciți împrejur, și vei face ei cunună de un lat de mână prin prejur.

25. Și vei face zimț sucit împrejurul cununei.

26. Și vei face patru verigi de aur, și vei pune verigile pre patru părți ale picioarelor ei subț cunună.

27. Și vor fi verigile toate drugilor, ca să ridice cu ele masa.

28. Și vei face drugii de lemne neputrezitoare, și îi vei polei cu aur curat, și se va ridica cu dânșii masa.

29. Și vei face blidele ei și cătuile și vase de turnat și paharele, întru care vei turna cu ele, de aur curat le vei face pre ele.

30. Și vei pune pre masă pâinele punerii înaintea, pururea înaintea mea.

31. Și vei face sfeșnic de aur curat băluf să faci sfeșnicul, fusul lui și ramurile și scafele și merișoarele și florile dintr'însul să fie.

32. Șase ramuri să iasă de pre laturile lui: trei ramuri ale sfeșnicului dintr'o lature, și trei ramuri ale sfeșnicului din laturea cealaltă.

33. Și trei scafe făcute ca nucușoarele, într'o ramură merișor și crin;

așa și la cele șase ramure care ies din sfeșnic.

34. Și în sfeșnic patru scafe făcute ca nucușoarele, în fiecare ramură merișoarele și florile ei.

35. Merișorul subț cele două ramuri dintr'însul, și merișor subț cele patru ramuri dintr'însul; așa la cele șase ramuri care ies din sfeșnic, și în sfeșnic patru scafe făcute ca nucușoarele.

36. Merișoarele și ramurile dintr'însul să fie turnate tot din aur curat.

37. Și vei face lui șapte candelă, și-i vei pune feștilile și vor lumina dintr'o față.

38. Și mucările lui și tăvișile lui din aur curat le vei face.

39. Toate vasele acestea un talant de aur curat.

40. Vezi să faci toate după chipul, care s'au arătat fie în munte.

CAP. 26.

Facerea cortului.

Și vei face cortul din zece covoare și de măfase răsucită, și cu vânăț și cu mohorît și cu roșu împletită ca Heruvimii, lucru de jesar să le faci pre ele.

2. Lungul unui covor de douăzeci și opt de coși, și lățimea unui covor de patru coși, să fie un covor, o măsură va fi la toate covoarele.

3. Și cinci covoare se vor ținea unul de altul, și celelalte cinci covoare se vor ținea iar unul de altul.

4. Și vei face lor chiotori vinete la marginea unui covor de o parte la împreunare, și așa vei face la marginea covorului dinafară la împreunarea a doua.

5. Și cincizeci de chiotori vei face la covor, și cincizeci de chiotori vei

21. 26, 34; Evrei 9, 4. 22. 30, 6, 36; Num. 7, 89. 23. 35, 13; 37, 10. 24. 37, 11. 29. 37, 16. 30. 40, 21. 31. 35, 14; 37, 17.

36. 37, 21. 37. 40, 23. 38. 37, 23 și 24. 39. Fap. Ap. 7, 44. 40. 26, 30; Evt. 8, 5. 26. 1. 36, 7. 2. 36, 8. 4. 36, 10. 5. 36, 14.

face de o parte a covorului, ca să se lege cu celalt covor stând unul către altul față în față.

6. Și vei face cincizeci de copci de aur, și vei împreună un covor cu altul cu copcile, și va fi un cort.

7. Și vei face coperișuri de păr acoperemânt peste cort, unsprezece coperișuri să le faci.

8. Lungimea unui acoperiș să fie de treizeci de coși, și de patru coși să fie lățimea unui acoperiș, aceeași măsură va fi la cele unsprezece acoperișuri.

9. Și vei împreună cinci acoperișuri într'un loc, și șase acoperișuri într'un loc, și vei îndoi acoperișul al șaselea în fața cortului.

10. Și vei face cincizeci de chiotori la marginea unui acoperiș, care va fi la mijlocul împreunării, și cincizeci de chiotori vei face pe marginea acoperișului, ce se împreună cu al doilea.

11. Și vei face cincizeci de verigi de aramă, și vei împreună verigile din chiotori, și vei împreună acoperișurile, și vor fi unul.

12. Și vei pune de desupt ce trece din acoperișurile cortului, jumătate ce trece din acoperișuri vei acoperi ce trece din acoperișurile cortului, cu acestea vei acoperi dinnapoia cortului.

13. Un cot dintr'o parte, un cot din cealaltă parte ce prisosește din acoperișuri, din lungimea acoperișurilor cortului va fi de acoperit peste coastele cortului de o parte și de cealaltă parte, ca să-l acopere.

14. Și vei face acoperemânt cortului din piei de berbece roșite, și peste acestea deasupra acoperemânturi din piei vinete.

15. Și vei face stâlpi cortului din lemne neputrezitoare.

16. De zece coși să faci un stâlp, și de un cot și jumătate lățimea unui stâlp.

17. Două gardine la un stâlp stând una către alta, așa să faci la toți stâlpii cortului.

18. Și vei face stâlpi cortului douăzeci de stâlpi despre partea cea de către miazănoapte.

19. Și patruzece de piulițe de argint să faci la cei douăzeci de stâlpi, două piulițe la un stâlp de amândouă capetele lui, și două piulițe la alt stâlp de amândouă capetele lui.

20. Și în partea a doua cea de către austru, douăzeci de stâlpi.

21. Și patruzece de piulițe ale lor de argint, două piulițe la un stâlp de amândouă capetele lui, și două piulițe la alt stâlp de amândouă capetele lui.

22. Și dinnapoia cortului despre partea cea de către mare vei face șase stâlpi.

23. Și doi stâlpi vei face la unghiurile cortului dindărăt.

24. Și vor fi deopotrivă de jos, și întru una se vor împreună, și vor fi întocma din capete cu o împreunare; așa vei face la amândouă unghiurile întocma să fie.

25. Și vor fi opt stâlpi și șase sprezece piulițe de argint, două piulițe la un stâlp și două piulițe la alt stâlp de amândouă capetele lui.

26. Și să faci zăvoare din lemne neputrezitoare, cinci zăvoare la un stâlp de o parte a cortului,

27. Și cinci zăvoare la al doilea stâlp al cortului, și cinci zăvoare la stâlpul dindărăt al părței cortului de către mare.

28. Și zăvorul cel din mijloc, prin mijlocul stâlpilor să se petreacă de o parte până la cealaltă parte.

29. Și stâlpii să-i fereci cu aur,

și verigile în care vei băga zăvoarele, să le faci de aur, și zăvoarele să le polești cu aur.

30. Și vei ridică cortul după chipul, care s'a arătat fie în munte.

31. Și vei face catapeteazma din vânăț și din mohorît, și din roșu răsucit și din mătase răsucită.

32. Să o faci pre ea cu Heruvim, și să o pui pre patru stâlpi neputrezitori polești cu aur și capetele lor de aur, și învelitorile lor patru de argint.

33. Și vei pune catapeteazma pre stâlpi; și după catapeteazmă vei băga sicriul mărturiei, și catapeteazma va despărți vouă între sfânta, și între sfânta sfintelor.

34. Și cu catapeteazma vei acoperi sicriul mărturiei în sfânta sfintelor.

35. Și vei pune masa dinafară de catapeteazmă, și sfeșnicul în fața mesii despre partea cortului cea de către miazăzi, și masa o vei pune despre partea cortului cea de către miazănoapte.

36. Și vei face ușii perdea din acoperemânt vânăț și mohorît, și roșu sucit și de mătase răsucită, lucru de împestritor.

37. Și vei face perdele cinci stâlpi de lemne neputrezitoare; și-i vei polei cu aur și căpătăele lor de aur, și vei vărsa lor cinci piulițe de aramă.

CAP. 27.

Allarul jertfelor și împrejmuirea cortului.

Și să faci altar de lemne neputrezitoare de cinci coși de lung și de cinci coși de lat, cu patru un-

ghiuri să fie altarul și de trei coși înălțimea lui.

2. Și vei face coarne în cele patru unghiuri, dintr'însul să fie coarneaule, și le vei acoperi cu aramă.

3. Și vei face cunună altarului și acoperemântul lui și paharele lui și furculițele lui și vatra lui și toate vasele lui, le vei face de aramă.

4. Și să faci lui grătar de aramă în chip de mreajă, și vei face grătarului patru verigi de aramă în cele patru cornuri.

5. Și le vei pune sub grătarul jertfelnicului din jos, și va fi grătarul până la jumătatea altarului.

6. Și vei face altarului drugi de lemne neputrezitoare, și-i vei ferecă cu aramă.

7. Și vei băga drugi în verigi, și să fie drugi la amândouă capetele altarului, ca să-l poată ridică pre dânsul.

8. Scobit de scânduri îl vei face, după cum fi s'a arătat în munte, așa să-l faci.

9. Și vei face curte cortului despre partea cea de către austru, pânzele curții de mătase răsucită, lungi de o sută de coși de o parte.

10. Și stâlpii lor douăzeci, și piulițele lor douăzeci de aramă, și verigile lor și arcurile lor de argint.

11. Așa și în partea cea de către miazănoapte pânzele de o sută de coși de lungi, și stâlpii lor douăzeci și piulițele lor douăzeci de aramă, și verigile lor și arcurile stâlpilor și piulițele lor ferecate cu argint.

12. Iară lățimea curții despre apus pânza de cincizeci de coși, și stâlpii lor zece, și temelurile lor zece.

13. Și lățimea curții de către răsărit pânza de cincizeci de coși, și stâlpii lor zece, și temelurile lor zece.

30. 25, 40; Fap. Ap 7, 44. 32. 36, 34.
33. 36, 35; 40, 3; Evt. 9, 3. 34. 25, 21;
Evt. 9, 5. 35. 40, 20, 22. 36. 36, 35.
27. 1. 20, 24; 35, 16; 38, 1.

2. 38, 2. 4. 38, 4. 8. 20, 24; 38, 7.
9. 38, 9.

14. Și de cincisprezece coși înălțimea pânzelor de o parte; stâlpii lor trei, și piulițele lor trei.

15. Și de cealaltă parte cincisprezece coși de înalte pânzele, stâlpii lor trei, și piulițele lor trei.

16. Și perdeaua porții curții de douăzeci de coși de înalt, vânăt și mohorât și roșu împletit, și mătase răsucită cu împestrituri de croitor, stâlpii lor patru, și temelurile lor patru.

17. Toți stâlpii curții împrejur fercași cu argint, și capetele lor de argint, și temelurile lor de aramă.

18. Iar lungimea împrejurii de o parte și de alta de câte o sută de coși, și lărgimea de o parte și de alta de câte cincizeci de coși, și înălțimea de cinci coși, fiind de mătase răsucită, și piulițele stâlpilor de aramă.

19. Și toate vasele și toate uneltele și țarușii curții, de aramă.

20. Și tu poruncește fiilor lui Israil să aducă fie untdelemn de masline fără drojdii, curat, ales pentru candelă, ca să arză lumină totdeauna în cortul mărturiei din afară de catapeasma ce este preste sicriul legii.

21. Și o va aprinde Aaron și fiii lui de seara până dimineața înaintea Domnului, lege veșnică întru neamurile voastre dela fiii lui Israil.

CAP. 28.

Veșmintele sfințite.

Și tu adu la tine pre Aaron fratele tău și pre fiii lui și din fiii lui Israil, ca să-mi fie mie preoți: Aaron și Nadav și Aviud și Eliazar și Itamar fiii lui Aaron.

2. Și vei face veșmânt sfânt lui Aaron fratelui tău spre cinste și mărire.

3. Și tu grăește tuturor celor cu cuget înțelept, pre cari i-am umplut de duhul înțelepciunii și al înțelegerii, și vor face veșmânt sfânt lui Aaron pentru sfințire, cu care să-mi preoțască mie.

4. Și acestea sunt veșmintele care vor face: pieptar și umărar și haină până la călcâie și haină strălucită și mitră și brâu, și vor face veșminte sfinte lui Aaron și fiilor lui, ca să preoțască mie.

5. Și ei vor lua fir de aur și vânăt și mohorât și roșu și mătase.

6. Și vor face umărarul de mătase toarsă, lucru ȳesut de împestritor.

7. Două umărare vor fi lui ȳindu-se unul de altul de amândouă părțile atârinate.

8. Și ȳesătura umărarilor care este într'însul după lucrul dintr'însa, va fi de aur curat, de vânăt, de mohorât, de roșu tors și de mătase răsucită.

9. Și vei lua două pietre, pietre de smaragd, și vei săpă în ele numele fiilor lui Israil.

10. Șase nume pe o piatră, și celelalte șase nume pe a doua piatră, după neamurile lor.

11. Lucru de meșteșug în piatră, săpătură de pecete vei săpă amândouă pietrele pre numele fiilor lui Israil.

12. Și vei pune amândouă pietrele preste umerii umărarului, pietre de pomenire sunt fiilor lui Israil; și va purta Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului preste amândoi umerii săi, pomenire pentru ei.

13. Și vei face pavăze de aur curat.

14. Și vei face două lănțișoare de aur curat amestecate cu flori, lucru împletit, și vei pune lănțișoarele împletite preste pavăze pre umerii lor dinnainte.

15. 38, 15. 16. 35, 18. 17. 35, 19. 20. Lev. 24, 2. 21. 30, 21.
28. 1. 6, 23. 2. 35, 19.

4. 25, 7; 39, 1. 7. 39, 2; 39, 4. 8. 39, 5.
9. 39, 5.

15. Și vei face Engolpion de judecății, lucru de țesător, după cum s'a făcut umărarul să-l faci din aur și din vânăț, și din mohorît și din roșu sucit, și din mătase răsucită îl vei face.

16. În patru unghiuri va fi îndoit de o palmă de lung și de o palmă de lat.

17. Și vei țese într'însul țesături de piatră cu patru rânduri, un rând de pietre va fi sardiu, topaz și smaragd un rând.

18. Și al doilea rând Antracs și Săpfit și Iaspis.

19. Și al treilea rând Lighiriu, Ahafis și Amestist.

20. Și al patrulea rând Hrisolit și Viriliu și Onih, acoperite cu aur și legate cu aur să fie după rândul lor.

21. Și pietrele să fie după numele fiilor lui Israil douăsprezece înaintea Domnului, pre amândouă umerii lui douăsprezece după numele lor, după neamurile lor, săpături de peceși, fiecăruia după nume, să fie douăsprezece seminții.

22. Și vei face preste Engolpion lănișoare împletite lucru de sârmă de aur curat.

23. Și va purta Aaron numele fiilor lui Israil în Engolpionul judecății pre piept, când va intra în sfânta, pomenire înaintea lui Dumnezeu.

24. Și vei pune pre Engolpionul judecății lănișoarele cele împletite, pre amândouă părțile Engolpionului le vei pune.

25. Și cele două pavăze le vei pune pre amândouă umerii umărarului de către față.

26. Și vei pune pre Engolpionul judecății arătarea și adevărul, și va fi pre pieptul lui Aaron când va intra în sfânta înaintea Domnului, și va purta Aaron judecățile fiilor lui

Israil pre piept înaintea Domnului pururea.

27. Și vei face haină până la călcâie tot de vânăț.

28. Și va fi gura ei dintr'însa în mijloc, având guler împrejurul gurii, lucru țesut, împletitura țesută dintr'însa ca să nu se spintece.

29. Și vei face pre marginea hainii din jos ca niște rodii mici, de rodii înfloriți, de vânăț și mohorît, și de roșu sucit și de mătase răsucită pre marginea hainii împrejur.

30. Și într'acești chip rodii mici de aur și clopoșel în mijlocul lor prin prejur, după fiecare rodie de aur clopoșel, și floare pre marginea hainei prin prejur.

31. Și va fi când va sluji Aaron, ascultat va fi glasul lui, când va intra în sfânta înaintea Domnului, și când va ieși, ca să nu moară.

32. Și vei face tablă de aur curat, și vei săpa într'însa chip de pecete, sfințire Domnului.

33. Și vei pune preste ea vânăț sucit, și va fi pe mitră în partea ei dinnainte, și va fi pe fruntea lui Aaron.

34. Și va purta Aaron păcatele celor ce au adus jertfe, ori câte vor sfinși fiii lui Israil, a toată darea sfintelor lor, și va fi pe fruntea lui Aaron pururea primită lor înaintea Domnului.

35. Și legăturile hainelor de mătase, și vei face mitră de Vison, și brâu vei face lucru împestrat.

36. Și fiilor lui Aaron vei face haine și brâne, și chidare vei face lor spre cinste și spre mărire.

37. Și vei îmbrăcă cu acestea pre Aaron fratele său și pre fiii lui după dânsul, și vei unge pre ei, și vei desăvârși mâinile lor, și vei sfinși pre ei ca să fie mie preoți.

15. 39, 7. 17. 39, 8. 22. 39, 13. 24. Lev. 8, 8. 26. Lev. 8, 8; 2 Lege 33, 8.

27. 39, 21. 30. 39, 24; Sirab. 45, 11. 32. 39, 29; Lev. 8, 9. 33. 29, 6. 35. 39, 27. 36. 29, 9. 37. Lev. 8, 12.

38. Și vei face lor fote de în să acopere goliciunea trupului lor, de la brâu până la coapse să fie.

39. Și va purta Aaron și fiii lui acestea, când vor intra în cortul mărturiei sau când vor merge să slujească la altarul din sfânta, și nu vor aduce preste sine păcat, ca să nu moară. Lege veșnică lui și seminției lui după dânsul.

CAP. 29.

Sfințirea preoților.

Și acestea sunt, care vei face lor; vei sfinți pre dânșii, ca să slujească ei mie.

2. Vei lua din boi un vițel și doi berbeci curați, și pâini azime frământate în untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn, de făină aleasă de grâu să le faci pre ele.

3. Și să le pui într'o coșniță, și le vei aduce în coșniță și vițelul și cei doi berbeci.

4. Și pre Aaron și pre fiii lui vei aduce la ușile cortului mărturiei, și vei spăla pre ei cu apă.

5. Și luând veșmintele, vei îmbrăca pre Aaron fratele tău cu haina cea până jos și umărarul și Engolpionul; și vei împreună Engolpionul cu umărarul.

6. Și vei pune mitra pre capul lui, și vei pune tabla sfințenii pe mitră.

7. Și vei lua din untuldelemn al ungerii, și vei turna pre capul lui, și vei unge pre dânsul.

8. Și pre fiii lui vei aduce, și vei îmbrăca pre ei cu hainele, și vei încinge pre ei cu brănele.

9. Și vei pune lor chidarile, și vor fi preoți mie în veac, și vei săvârși mâinile lui Aaron și mâinile fiilor lui.

10. Și vei aduce un vițel la ușile

cortului mărturiei, și vor pune Aaron și fiii lui mâinile pre capul vițelului înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

11. Și vei junghia vițelul înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

12. Și vei lua din sângele vițelului, și vei pune pe coarnele altarului cu degetul tău; iar celalt sânge îl vei turna tot, la marginea altarului jos.

13. Și vei lua toată grăsimea ce este pre pânțece, și prapurul ficatului și amândouă rărunchii și seul cel de preste ei, și le vei pune pre altar.

14. Iar cărnurile vițelului și pielea și bălega le vei arde cu foc afară de tabără, că pentru păcat este.

15. Și vei lua un berbec, și Aaron și fiii lui vor pune mâinile lor pre capul berbecelui.

16. Și vei junghia berbecule, și luând sângele vei turna pe altar împrejur.

17. Și berbeculele îl vei face bucățele, și vei spăla masele și picioarele cu apă, și le vei pune deasupra bucățelelor împreună cu capul.

18. Și vei aduce berbecule tot pre altar, ardere de tot Domnului întru miros de bună mireasmă, jertfă Domnului este.

19. Și vei lua al doilea berbec, și va pune Aaron și fiii lui mâinile lor pre capul berbecelui.

20. Și-l vei junghia și vei lua din sângele lui, și vei pune pre vârful urechii cei drepte a lui Aaron și pre vârful mâinei cei drepte și pre vârful piciorului celui drept și pre vârful urechilor celor drepte a fiilor lui, și pre vârful mâinilor drepte și pre vârful picioarelor drepte.

21. Și vei lua din sângele care

29. 2. Lev. 9, 2. 4. 40, 12, 13. 6. 28, 33; 39, 29; Lev. 7. 30, 25, 30. 9. 28, 26, 27. 10. Lev. 8, 14.

11. Lev. 1, 3. 13. Lev. 3, 3. 14. Lev. 4, 11, 12; 8, 14; Evr. 13, 11. 15. Lev. 8, 18. 17. Lev. 8, 19. 18. 8, 20, 21.

este pre altar și din untulelemn al ungerii, și vei stropi preste Aaron și pre veșmântul lui, și preste fiii lui și preste veșmintele fiilor lui împreună cu dânsul, și se va sfinși el și haina lui și fiii lui și hainele fiilor lui cu dânsul; iar sângele berbecelui îl vei turna pre altar împrejur.

22. Și vei lua dela berbece grăsimea lui și grăsimea care acopere pânțele și prapurul ficatului și rărunchii amândoi, și grăsimea cea de preste ei și armul cel drept, că este săvârșire aceasta.

23. Și o pâine din cele cu untulelemn, și o turtă din coșnița azimelor celor puse înaintea Domnului.

24. Și vei pune toate pre mâinile lui Aaron și pre mâinile fiilor lui, spre aducere osebită Domnului.

25. Și le vei lua pre ele din mâinile lor, și le vei aduce pre altarul arderii de tot întru miros de bună mirează înaintea Domnului, jertfă este Domnului.

26. Și vei lua pieptul din berbecele săvârșirei, care este a lui Aaron, și-l vei osebi pre el osebite înaintea Domnului, și va fi jertfă parte.

27. Și vei sfinși pieptul cel osebit și armul cel osebit, care s'a luat din berbecele săvârșirei dela Aaron și dela fiii lui.

28. Și va fi lui Aaron și fiilor lui lege veșnică dela fiii lui Israil, că este aceasta osebite și luare din jertfele cele de mântuire ale fiilor lui Israil, luare Domnului,

29. Și haina sfinteii, care este a lui Aaron va fi fiilor lui după dânsul, să se ungă ei întru acelea și să se săvârșească mâinile lor.

30. Șapte zile se va îmbrăca cu aceea preotul, care din fiii lui Israil în locul lui va intra în cortul mărturieii să slujească în cele sfinte.

31. Și vei lua berbecele săvârșirei, și vei fierbe cărnurile în loc sfânt.

32. Și vor mânca Aaron și fiii lui cărnurile berbecelui și pâinile cele din coșniță, și lângă ușile cortului mărturieii le vor mânca pre ele.

33. Întru care s'au sfințit întru dânsese, ca să se săvârșească mâinile lor, să-i sfințească pre ei, și cei de alt neam să nu mănânce dintr'însele, pențrucă sunt sfinte.

34. Iar de va rămâne din cărnurile jertfei săvârșirei și din pâine până dimineața, vei arde acelea cu foc și nu se vor mânca, că sfințire sunt.

35. Și vei face lui Aaron și fiilor lui așa după toate câte am poruncit ție, în șapte zile vei săvârși mâinile lor.

36. Și vițelul cel pentru păcat îl vei face în ziua curățeniei, și vei curăți altarul când te vei sfinși tu pre el, și-l vei unge ca să-l sfințești.

37. Șapte zile vei curăți altarul și-l vei sfinși și va fi altarul Sfânta Sfintei, tot cel ce se va atinge de altar se va sfinși.

38. Și acestea sunt cele ce vei face pre altar: doi miei curăți de câte un an în toate zilele pre altar necurmat, jertfă necurmată.

39. Un miel vei face dimineața, și al doilea miel vei face seara.

40. Și a zecea parte de făină curată frământată cu untulemn așezat, a patra parte dintr'un hin, și turnare de vin a patra parte dintr'un hin la un miel.

41. Și mielul al doilea îl vei face seara după jertfa cea de dimineață și după turnarea lui, vei face spre miros de bună mirează jertfă Domnului.

42. Jertfa cea necurmată întru nea-

22. Lev. 3, 3; 8, 16. 24. Lev. 8, 26.
25. 3, 5; Lev. 8, 27. 26. Lev. 8, 28; 10, 14. 27. Num. 6, 20. 29. Lev. 16, 32.

32. Lev. 8, 31; 24, 9; Mat. 12, 4. 33. Lev. 22, 10. 38. Num. 28, 3. 42. 20, 24.

murile voastre înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei, întru care mă voi arăta acolo ca să grăesc fie.

43. Și voi porunci acolo fiilor lui Israil, și mă voi sfinși întru slava mea.

44. Și voi sfinși cortul mărturiei și altarul și pre Aaron și pre fiii lui voi sfinși, ca să prețască mie.

45. Și mă voi chema întru fiii lui Israil, și voi fi lor Dumnezeu.

46. Și vor cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu lor, cel ce i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, să mă chem lor, și să fiu lor Dumnezeu.

CAP. 30.

Altarul Tămâierei.

Și vei face mie altar de tămâiere din lemne neputrezitoare, și-l vei face de un cot de lung, și de un cot de larg.

2. În patru unghiuri va fi, și de doi coși de înalt, dintr'însul vor fi coarnele lui.

3. Și-l vei polei cu aur curat, grătioara lui și păreții lui împrejur și coarnele lui, și vei face lui cunună de aur împletită împrejur.

4. Și două verigi de aur curat vei face lui subt cununa cea împletită a lui, de amândouă laturile vei face într'amândouă coastele, și să fie încheștași drugii, ca să-l ridice cu ei.

5. Și vei face drugi de lemne neputrezitoare, și-i vei fereca cu aur.

6. Și-l vei pune în fața catapetezmei, care este preste sicriul mărturiilor, întru care mă voi arăta eu fie acolo.

7. Și va tămâia preste dânsul Aaron tămâie tocmită mărunță dimineața, dimineața când va tocni luminile, va tămâia preste dânsul.

8. Și când va aprinde Aaron lumina seara, va tămâia preste dânsul tămâiere neîncetată pururea înaintea Domnului întru neamurile lor.

9. Și nu veși aduce pre el altă tămâie, aducere de jertfă și turnare să nu turnași preste dânsul.

10. Și se va ruga Aaron preste coarnele lui odată în an din sângele curățeniei păcatelor iertării, odată în an va curăși pre el în neamurile lor, Sfânta Siintelor este Domnului.

11. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

12. De vei lua numărul fiilor lui Israil, când vei cerceta pre ei, și vor da fiecare răscumpărare pentru sufletul său Domnului, nu va fi întru ei cădere, când se vor număra.

13. Și aceasta este, care vor da cei ce se vor număra, jumătate de didrahmă, care este după didrahma cea sfântă, douăzeci de bani didrahma; iar jumătate de didrahmă dare Domnului.

14. Tot care vine la număr dela douăzeci de ani și mai sus, va da dare Domnului.

15. Cel bogat nu va adaoge, și cel sărac nu va împușină din jumătate de didrahmă a da dare Domnului, să se roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul cel dat de la fiii lui Israil, și-l vei da la lucrul cortului mărturiei, și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, ca să se milostivească spre sufletele voastre.

17. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

18. Fă spălătoare de aramă, și căpătașul ei de aramă, ca să fie de

9. Lev. 10, 1. 10. Evr. 9, 7 și 25.

12. Num. 1, 2; 26, 2. 13. Lev. 27, 25; Num. 3, 47; 18, 16; Iezech. 45, 12. 18. 35, 16; 38, 8; 40, 27 și 29.

spălat, și o vei pune între cortul mărturiei și între altar.

19. Și vei turnă într'însa apă, și-și vor spăla Aaron și fiii lui dintr'însa mâinile și picioarele cu apă.

20. Când vor intra în cortul mărturiei se vor spăla cu apă, și nu vor muri, sau când vor intra la altar să slujească și să aducă ardere de tot Domnului, când vor intra în cortul mărturiei se vor spăla cu apă, ca să nu moară.

21. Și va fi lor lege veșnică, lui și seminției lui după dânsul.

22. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

23. Și tu ia mirosuri de floare de smirnă aleasă cinci sute de sicli, și de scorșișoară mirositoare jumătate atâta două sute cincizeci, și de frestie mirositoare două sute cincizeci,

24. Și de casia cinci sute de sicli de cei sfinși, și untdelemn de masline un hin.

25. Și vei face aceasta untdelemn ungere sfântă, mir mirositor cu meșesugul făcătorului de mir, untdelemn, ungere sfântă va fi.

26. Și vei unge din el cortul mărturiei și sicriul mărturiei,

27. Și toate vasele lui, și sfeșnicul și toate vasele lui, și altarul tămâierii și altarul arderilor de tot, și toate vasele lui.

28. Și masa și toate vasele ei, și spălătoarea și căpătâiul ei.

29. Și le vei sfinși pre ele, și vor fi sfinte sfinșilor, tot cel ce se va atinge de ele se va sfinși.

30. Și pre Aaron și pre fiii lui vei unge, și vei sfinși pre ei, ca să preoțască mie.

31. Și vei grăi fiilor lui Israil, zicând: untdelemn unsoare de un-

gere sfânt va fi acesta vouă, întru neamurile voastre.

32. Pe trupul omenesc să nu se ungă, și după focmeala aceasta să nu vă faceți vouă asemenea, că sfânt este și sfințenie va fi vouă.

33. Ori care va face asemenea și ori care va da dintr'însul la altul de neam strein, va pieri din poporul său.

34. Și au zis Domnul către Moisi: ia fie mirosuri stactie, onih, halvan mirositor și tămâie curată, una cât alta să fie.

35. Și vor face dintr'acestea tămâie mirositoare, lucru tocmnit de făcător de mir, amestecat, curat, lucru sfânt.

36. Și vei tăia dintr'acestea mărunți, și vei pune împreajma mărturiilor în cortul mărturiei de unde mă voi arăta fie de acolo. Sfântă sfinșilor va fi vouă tămâia.

37. După tocmitirea aceasta să nu vă faceți vouă înșivă, că va fi vouă sfințenie Domnului.

38. Ori cine va face asemenea, ca să se mirosească cu aceea, va pieri din poporul său.

CAP. 31.

Meșterii cortului. Serbarea Sâmbetei și Tablele Legii.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

1. Iată am chemat anume pre Veseleil feciorul lui Urie fiul lui Or din neamul lui Iuda.

3. Și l-am umplut de Duhul cel Dumnezeesc al înțelepciunii, și al înțelegerii, și al științii întru tot lucrul să cugete.

4. Și să fie mai mare preste meșteri, și să lucreze aurul și argintul și arama și vânățul și moho-

21. 27, 21. 25. 29, 7. 27. 40, 9.
30, 29, 7.

35. 40, 25. 36. Num. 7, 49.
31. 2. 35, 30; 36, 1. 3. 1 Imp. 7, 14.
4. 35, 31, 32.

rftul și tortul cel roșu și mătasea cea răsucită.

5. Și la lucrarea pietrilor și la lucrurile cioplirei lemnului, să lucreze după toate lucrurile.

6. Și eu l-am dat pre el și pre Eliav fiul lui Ahisamah din neamul lui Dan, și la tot cel înțelept cu inima am dat înțelepciune, și vor face toate câte am poruncit fie.

7. Cortul mărturiei și sicriul legii și acoperemântul împăcării, care este preste dânsul, și găfirea cortului.

8. Și altarul tămâierii și masa și toate vasele ei, și sfeșnicul cel curat și toate vasele lui.

9. Și spălătoarea și femeul ei.

10. Și veșmintele cele de slujbă ale lui Aaron, și veșmintele fiilor lui spre a-mi slujî mie.

11. Și untulelemn al ungerii, și tămâia cea pregătită pentru sfânta, după toate câte am poruncit fie, vor face.

12. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

13. Și tu poruncește fiilor lui Israil, zicând: vedeți și păziți sâmbetele mele, că semn este între mine și între voi întru neamurile voastre, ca să cunoașteți că eu sunt Domnul cel ce vă sfințesc pre voi.

14. Și păziți sâmbăta, că sfântă este aceasta Domnului și vouă; cela ce o va spurcă pre aceasta cu moarte se va omorî, tot cel ce va lucra înfr'nsa va pieri sufletul acela din norodul său.

15. Șase zile vei lucra; iar a șaptea zi este sâmbăta, odihnă sfântă Domnului; ori cine va lucra în ziua a șaptea, cu moarte se va omorî.

16. Și vor păzi fiii lui Israil sâmbetele,

betele, spre a le țineă pre ele în neamurile lor.

17. Legătură veșnică între mine și între fiii lui Israil, semn este veșnic, că în șase zile au făcut Domnul cerul și pământul, și în ziua a șaptea au încetat și s'au odihnit.

18. Și au dat lui Moisi îndată ce au încetat a-i grăi în muntele Sinaii, două table, ale mărturiei, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAP. 32.

Vișelul cel de aur.

Și văzând norodul că a întârziat Moisi a se pogori din munte, s'a adunat poporul la Aaron, și a zis lui: scoală-te și ne fă nouă dumnezei, carii să meargă înaintea noastră, că Moisi omul acela care ne-a scos pre noi din pământul Eghiptului, nu știm ce i s'a întâmplat.

2. Și le-a zis lor Aaron: luați cerceii cei de aur din urechile femeilor voastre și a fetelor, și-i aduceți la mine.

3. Și a luat tot norodul cerceii cei de aur, carii erau în urechile femeilor lor, și i-a adus la Aaron.

4. Și i-a luat din mâinile lor, și i-a închipuit în tipar, și a făcut vișel turnat, și a zis: aceștia sunt dumnezeii tăi Israile, carii te-au scos din pământul Eghiptului.

5. Și văzând Aaron, a zidit jertfelnic înaintea lui, și a strigat Aaron, zicând: mâine este sărbătoare Domnului.

6. Și mâncând a doua zi a făcut arderi de tot, și a adus jertfă de mâncare, și a șezut norodul de a mânca și a băut, și s'a sculat să joace.

7. Și au grăit Domnul către Moisi,

5. 35, 33. 6. 36, 2. 7. 35, 11, 12, 19.

10. 28, 1; 35, 19; 39, 42. 13. 20, 8.

14. 20, 8; 35, 2 Ezechil 20, 12. 15. Eșire 23, 12.

17. Fac. 2, 2. 18. 32, 16; 2 lege 9, 10.

32. 1. Filip. 7, 40. 4. Ps. 105, 19, 20.

5. Ozie 7, 5. 6. 1. Cor. 10, 7. 7. 2 Lege 9, 12.

zicând: mergi de grab de te pogoară de aici, că fărădelege a făcut norodul tău, pre care l-ai scos din pământul Eghiptului.

8. S'a abătut curând din calea care ai poruncit lor, și și-a făcut lor vișel, și s'a închinat lui, și a jertfit lui, și a zis :

9. Aceștia sunt dumnezeii tăi Israile, carii te-au scos din pământul Eghiptului.

10. Și acum lasă-mă, ca mâniindu-mă cu iușime asupra lor să-i pierz pre ei, și te voi face pre tine neam mare.

11. Și s'a rugat Moisi înaintea Domnului Dumnezeu, și a zis : pentru ce Doamne te mâni cu iușime pre norodul tău, pre care l-ai scos din pământul Eghiptului cu putere mare și cu brațul tău cel înalt?

12. Ca nu cumvâ să grăiască Eghiptenii, zicând: cu viclesug i-a scos pre ei să-i ucigă în munți, și să-i piarză pre ei de pre pământ; oprește iușimea mâniei tale, și te îmblânzește spre răutatea norodului tău.

13. Adu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov robii tăi, căroră te-ai jurat pre tine însuși, și ai grăit către ei, zicând: înmulțivou sâmânța voastră ca stelele cerului de multă, și tot pământul acesta care ai zis să-l dai seminții lor, și să-l fie în veci.

14. Și s'au îmblânzit Domnul, despre răutatea ce au zis să facă norodului său.

15. Și întorcându-se Moisi s'a pgorit din munte, având în mâini cele două table ale legii; lespezi de piatră scrise pe amândouă părțile, deoparte și de cealaltă parte erau scrise.

16. Și tablele lucrul lui Dumne-

zeu erau, și scrisoarea, scrisoarea lui Dumnezeu săpată în lespezi.

17. Și auzind Isus glasul norodului strigând, a zis către Moisi: glas de războiu este în tabără.

18. Iar Moisi a zis: nu este glas de ostași tari, nici glas de oameni slabi carii fug, ci glas de oameni beți auz eu.

19. Și apropiindu-se de tabără a văzut vișelul și horele, și mâniindu-se cu iușime Moisi, a aruncat din mâinile sale amândouă tablele, și le-a sfărâmat sub munte.

20. Și luând vișelul care făcuse, l-a ars în foc, și l-a măcinat mărunț, și l-a presărat pe apă, și a adăpat cu el pre fiii lui Israil.

21. Și a zis Moisi către Aaron: ce și-a făcut norodul acesta, de ai adus preste ei păcat mare?

22. Și a zis Aaron către Moisi: nu te mâniă doamne, că tu știi cum este norodul acesta când se pornește.

23. Că a zis mie: fă-ne nouă dumnezei, carii să mergă înaintea noastră, că Moisi omul acela care ne-a scos pre noi din pământul Eghiptului, nu știm ce i s'a întâmplat.

24. Și am zis lor: la cine este aur adunați-l, și l-a adunat și l-a dat mie, și l-am aruncat în foc și a ieșit vișelul acesta.

25. Și văzând Moisi norodul cum s'a risipit, că-i risipise pre ei Aaron spre bucurie neprietenilor lor.

26. A sfătuit Moisi în ușa taberii, și a zis: cine este al Domnului să vie la mine, și s'au adunat la el toți fiii lui Levi.

27. Și le-a zis lor: acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: puneți fiecare sabia s'a pre coapsă, și mergeți dela o poartă până la cealaltă poartă prin tabără, și uci-

10. Fac. 32, 26. 11. Num. 14, 13; Ps. 105, 23.

12. Num. 14, 16, 19. 13. Fac. 22, 17; 15, 7.

15. 2 Lege 9, 15. 16. 31, 18; 2 Lege 9, 10.

20. 2 Lege 9, 21.

deși fiecare pre fratele său, pre vecinul său și pre aproapele său.

28. Și au făcut fiii lui Levi după cum le-a poruncit lor Moisi, și au căzut din norod în ziua aceea ca la trei mii de oameni.

29. Și le-a zis lor Moisi: astăzi v'ați umplut mâinile voastre Domnului fiecare întru fiul și întru fratele său, ca să se dea preste voi binecuvântare.

30. Iar a doua zi a zis Moisi către norod: voi ați săvârșit păcat mare, și acum mă voiu suî către Dumnezeu, ca să mă rog pentru păcatul vostru.

31. Și s'a înnapoiat Moisi la Domnul, și a zis: rogu-mă Doamne, păcătuit-a norodul acesta păcat mare, făcându-și lui dumnezei de aur.

32. Și acum de vei să ierși lor păcatul, iartă-l; iar de nu, șterge-mă pre mine din cartea ta, care ai scris.

33. Și au zis Domnul către Moisi: pre cei ce au păcătuit înaintea mea, îi voi șterge pre ei din cartea mea.

34. Iar acum mergi, și povățuește pre poporul acesta la locul care ți-am zis fie, iată îngerul meu va merge înaintea feșii tale; iar în ziua care voiu socosi, voiu aduce preste ei pedeapsă pentru păcatul lor.

35. Și au bătut Domnul pre norod pentru facerea vișelului, care l-a făcut Aaron.

CAP. 33.

Moisi se roagă pentru popor. Dorește să vadă slava Domnului.

Și au zis Domnul către Moisi: mergi de aici fu și norodul tău pre care l-ai scos din pământul Eghiptului, și du-te la pământul care m'am jurat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, zicând: seminției voastre voiu da pământul acesta.

2. Și împreună voiu trimite pre îngerul meu înaintea ta, și va scoate pre Amoreu și pre Heteu și pre Ferezeu și pre Ghergheseu și pre Eveu și pre Evuseu și pre Hananeu.

3. Și te voiu duce în pământul din care curge lapte și miere, că nu mă voiu suî împreună cu tine, că ești norod tare la cerbice, să nu te pierz pre cale.

4. Și auzind norodul acest cuvânt, rău a plâns cu lacrimi și n'a mai pus nimeni podoabă pre dânsul.

5. Și au zis Domnul către Moisi: grăește fiilor lui Israil: voi popor greu la cerbice, vedeți să nu aduc eu preste voi altă bătae, și voiu pierde pre voi, acum dar luați-vă hainele măririlor voastre și podoaba, și voiu arăta cele ce voiu face fie.

6. Și și-au scos fiii lui Israil podoaba lor și îmbrăcămintea la muntele Horiv.

7. Și luând Moisi cortul său l-a întins afară departe de tabără, și s'a chemat cortul mărturiei; și tot cel ce chemă pre Domnul, ieșea la cort afară de tabără.

8. Iar când Moisi ieșea la cortul cel afară de tabără, stă tot norodul uitându-se fiecare dela ușa cortului său, și se uită după el când mergea Moisi, până ce intră el în cort.

9. Și după ce intră Moisi în cort, se pogoră stâlpul cel de nor și stă la ușa cortului, și grăia Moisi.

10. Și vedea tot norodul stâlpul cel de nor stând la ușa cortului, și stând tot norodul se închină fiecare dela ușa cortului său.

11. Și au grăit Domnul către Moisi față la față, ca și cum ar grăi cinevă către prietenul său; și-l trimitea la tabără, iar Isus feciorul lui Navî tânărul sluga lui, nu ieșea din cort.

12. Și a zis Moisi către Domnul:

iată tu zici mie, povăŕueŕie pre norodul acesta, ŕi nu mi-ai arătat pre cine vei să trimiŕi împreună cu mine, ŕi tu mi-ai zis: te ŕtiu pre tine mai mult decât pre toŕi, ŕi har ai la mine.

13. Deci de am aflat har înnaintea ta, arată-te mie însuŕi de faŕă să te văz, ca să aflu har înnaintea ta, ŕi ca să cunosc că neamul acesta este poporul tău.

14. ŕi i-au zis lui Domnul: eu însumi voiu merge înnaintea ta, ŕi te voiu odihni.

15. ŕi a zis către dânsul: de nu vei merge tu însuŕi împreună cu noi, să nu mă scoŕi pre mine de aici.

16. ŕi cum se va ŕti adevărat că am aflat har înnaintea ta, eu ŕi norodul tău, fără numai de vei merge tu împreună cu noi? ŕi mă voiu mări eu ŕi norodul tău mai mult decât toate neamurile, câte sunt pre pământ.

17. ŕi au zis Domnul către Moisi: ŕi acest cuvânt al tău care l-ai grăit, voiu face, că ai aflat har înnaintea mea, ŕi te ŕtiu pre tine mai mult decât pre toŕi.

18. ŕi a zis: arată mie slava ta.

19. ŕi au zis: eu voiu merge înnaintea ta cu slava mea, ŕi voiu chema cu numele meu, Domnul înnaintea ta, ŕi voiu milui de cine 'mi va fi milă, ŕi nu mă voiu îndura de cine nu 'mi va fi milă.

20. ŕi au zis: nu vei putea vedea faŕa mea, că nu va vedea omul faŕa mea, ŕi să fie viu.

21. ŕi au zis Domnul: iată loc la mine, ŕi vei stă pe piatră.

22. ŕi când va trece slava mea, te voiu pune în fereastra pietrii, ŕi voiu acoperi cu mâna mea preste tine până ce voiu trece.

23. ŕi voiu da la o parte mâna

mea, ŕi atunci vei vedea dosul meu; iar faŕa mea nu se va arăta ŕie.

CAP. 34.

Alte table ale legii.

ŕi au zis Domnul către Moisi: ciopleŕte două table de piatră ca ŕi cele dintăiu, ŕi te suie la mine în munte, ŕi voiu scri pre table cuvintele ce erau pre tablele cele dintăiu pe care le-ai sfărâmat.

2. ŕi te găteŕte dimineaŕă, ŕi te vei sui pre muntele Sinai, ŕi vei stă înnaintea mea acolo pre vârful muntelui.

3. ŕi nimenea să nu se suie cu tine, ŕi nimenea să nu se ivească în tot muntele; iar oile ŕi boii, să nu pască aproape de muntele acela.

4. ŕi cioplit-a Moisi două table de piatră ca ŕi cele dintăiu, ŕi mâneacă de dimineaŕă s'a suif în muntele Sinai, după cum i-au poruncit Domnul, ŕi a luat Moisi cele două lespezi de piatră.

5. ŕi s'au pogorit Domnul în nor, ŕi a stăfuit Moisi înnaintea lui, ŕi a chemat numele Domnului.

6. ŕi când au trecut Domnul înnaintea lui, a strigat: Domnul Dumnezeu îndurat, ŕi milostiv, îndelung răbdător, ŕi mult milostiv, ŕi adevărat.

7. Cel ce păzeŕte dreptatea ŕi face milă la mii, cel ce ŕterge fărădelegile ŕi nedreptăŕile ŕi păcatele, ŕi nu curăteŕte pre cel vinovat, cel ce aduce fărădelegile părinŕilor preste fii ŕi preste fiii fiilor, preste al treilea ŕi al patrulea neam.

8. ŕi grăind Moisi s'a plecat pre pământ, ŕi s'a închinat,

9. ŕi a zis: de am aflat har înnaintea ta, să meargă Domnul în-

13. 34, 9; Ps. 102, 7. 16. 2 Lege 4, 6.
17. 2 Tim. 2, 19. 19. Ioan 1, 14; Rom. 9, 15.
20. 19, 21; Jud. 13, 22. 22. 34, 5, 6.
23. 1 Tim. 6, 16.

34. 1, 2 Lege 10, 1. 3. 19, 12. 5. 33, 22.
6. Ps. 102, 8; Num. 14, 18. 7. 2 Lege 5,
10; Esire 20, 5; Ier. 32, 18. 9. 33, 13, Fac.
18, 3.

preună cu noi, că norodul este tare la cerbice, și vei lua tu păcatele noastre și fărădelegile noastre, și vom fi ai tăi.

10. Și au zis Domnul către Moisi: iată eu pui fie legătură înaintea a tot poporul tău, face-voiu lucruri mărite, care nu s'au făcut în tot pământul și în tot neamul, și va vedea poporul întru carii ești tu, lucrurile Domnului, că minunate sunt cele ce voiu face eu fie.

11. Ia aminte toate câte poruncesc fie. Iată eu scoț dinaintea voastră pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și pre Heteu și pre Eveu și pre Ghergheseu și pre Ievuseu.

12. Ia aminte, ca nu cumvâ să pui legătură cu cei ce șed pre pământul întru care intri, ca să nu se facă piedecă întru voi.

13. Capiștele lor să le dărâmași, și stâlpii lor să-i zdrobiși, și desigurile lor să le făiași, și chipurile dumnezeilor lor să le ardeși în foc.

14. Că nu vă veși închină la alți dumnezei, că Domnul Dumnezeu nume răvnit, Dumnezeu răvnitor este.

15. Ca nu cumvâ să pui legătură cu lăcuiitorii din acel pământ, și vor curvi după dumnezeii lor, jertfind dumnezeilor lor, și te vor chema și vei mânca din jertfele lor.

16. Și vei lua din fetele lor pentru fiii tăi, și din fetele tale vei da feciorilor lor, și vor curvi fetele tale după dumnezeii lor, și vor curvi feciorii tăi după dumnezeii lor.

17. Și dumnezei turnași să nu faci fie.

18. Și sărbătoarea azimilor să o păzești; șapte zile vei mânca azime, după cum am poruncit fie la vreme

în luna cea dintâiu, pentrucă în luna cea dintâiu ai ieșit din Eghipt.

19. Toată partea bărbătească ce deschide pânțele, a mea va fi, întâiu născutul vacii, și întâiu născutul oii;

20. Iar întâiu născutul asinei vei răscumpără cu oaie; și de nu-l vei răscumpără, vei da prețul lui; tot cel întâiu născut al fiilor tăi vei răscumpără, să nu te arăși înaintea mea deșert.

21. Șase zile lucrează; iar a șaptea zi te vei odihni, nu vei semăna, nici vei seceră.

22. Și sărbătoarea săptămânilor vei face mie începătura secerii grâului, și sărbătoarea străngerii roadelor la mijlocul anului.

23. De trei ori pe an se va arăta toată partea ta cea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeuului lui Israil.

24. Căci când voiu scoate neamurile dinnaintea feșii tale, și voiu lăși hotarele tale, nimenea nu va poști pământul tău, când te vei sui să te arăși înaintea Domnului Dumnezeuului tău în trei vremi ale anului.

25. Să nu junghii presté aluat sângele jertfelor mele, și să nu rămână până dimineața jertfa praznicului pașilor.

26. Pârğa rodurilor pământului tău vei aduce în casa Domnului Dumnezeuului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui.

27. Și au zis Domnul către Moisi: scrie cuvintele acestea, că pe aceste cuvinte voiu face cu tine și cu Israil legătură.

28. Și a fost Moisi înaintea Domnului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pâine n'a mâncat și apă

10. 2 Lege 5, 2. 12. 23, 32, 33. 13. Fac. 35, 2. 14. 20, 5; 2 Lege 4, 24. 15. 23, 32; 2 Lege 7, 2. 16. 3 Imp. 11, 2; Num. 25, 1; Jud. 3, 6. 17. 20, 23; Lev. 19, 4. 18. 12, 15; 23, 15; 2 Lege 16, 1.

19. 13, 2; 22, 29; Lev. 27, 26; Num. 3, 13; 8, 17. 20. 13, 13. 21. 20, 8, 9. 22. 2 Lege 16, 10. 23. 23, 17; 2 Lege 16, 16. 25. Eșire 23, 18. 26. 23, 19; 2 Lege 26, 2. 28. 24, 18; 2 Lege 9, 18.

n'a băut, și a scris pre table cuvintele acestea ale legăturii, cele zece porunci.

29. Iar când s'a pōgorît Moisi din muntele Sinai având în mâini cele două table ale legii, nu știă că fața sa străluceă de când au grăit Dumnezeu lui.

30. Deci Aaron și toți fiii lui Israil văzând pre Moisi și chipul feții sale fiind slăvit, se temeau a se apropia de el.

31. Atunci Moisi i-a chemat pre ei, și s'a înfors către dānsul Aaron și toate căpeteniile adunării, și a grăit lor Moisi.

32. Și după aceasta s'au apropiat la dānsul toți fiii lui Israil, și le-a grăit lor toate câte i-au poruncit lui Domnul în muntele Sinai.

33. Și când a încetat a grăi către ei, a pus acoperemānt pre fața sa.

34. Iar când intră Moisi înaintea Domnului să grăească lui, luă acoperemāntul până ce ieșă. Și după ce ieșă, grăiă tuturor fiilor lui Israil cele ce poruncise lui Domnul.

35. Și vedeau fiii lui Israil fața lui Moisi, că eră slăvită, și-și acoperă Moisi fața sa până când intră să grăiască cu dānsul.

CAP. 35.

Păzirea sâmbetei. Darea de bună voie. Chemarea meșterilor.

Și a strâns Moisi toată adunarea fiilor lui Israil, și le-a zis lor: acestea sunt cuvintele, care au zis Domnul să le faceți.

2. Șase zile lucrează, iar ziua a șaptea să o sfințești pre ea, că este sâmbătă zi de odihnă Domnului, tot care va lucră întru ea să moară.

3. Să nu ardeși foc în lăcașurile voastre în ziua sâmbetei; eu Domnul.

4. Și a grăit Moisi către toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: Aceasta este cuvântul care au poruncit Domnul:

5. Aduceși din ale voastre dare Domnului, fiecare ce-l lasă inima să aducă pārgă Domnului: aur, argint, aramă.

6. Țesătură vānăță, mohorîță, roșu îndoit răsucit, de mătase și de păr de capră.

7. Piei de berbece roșite, piei vi-nele și lemne neputrezitoare.

8. Untdelemn de candelă, miresme pentru ungere și aromate pentru tămāie.

9. Pietre sardiu, pietre de săpat la umărar și la haina cea până la picioare.

10. Tot cel iscusit la minte întru voi, să vină și să facă toate câte au poruncit Domnul.

11. Cortul cu mărunțișurile și acoperemānturile și întinsorile și zăvoarele și stâlpii.

12. Siciul mărfurii cu drugii lui, acoperemāntul împăcării și catape-teasma. Și pânzele curții cu stâlpii ei, și pietrele de Smaragd, tămāia și untuldelemn pentru ungere.

13. Masa și cu toate vasele ei și pânele punerii înainte.

14. Și sfeșnicul luminii cu toate vasele lui și candelile lui și untuldelemn de lumină.

15. Altarul tămāierei cu drugii lui, untuldelemn de ungere, miresmele pentru tămāiere și perdeaua ușa cortului.

16. Altarul arderii de tot cu vatra lui cea de aramă, cu drugii lui și toate vasele lui și spălătoarea cu femelia ei.

17. Pânzele curții, stâlpii ei cu piulițele și acoperemāntul ușii curții.

29. 2 Lege 4, 13. 32. 35, 1. 33. 2 Cor. 3, 13.

35. 1. 34, 32. 2. 20, 8; Num. 15, 32—35.

5. 25, 2; 2 Cor. 9, 7. 11. 25, 8; 39, 32.

12. 25, 17; 37, 1, 6. 13. 25, 23; 37, 10.

14. 25, 31; 37, 17. 16. 27, 1; 30, 18.

18. Țărușii cortului, țărușii curții cu funiile lor.

19. Veșmintele cele sfinte ale lui Aaron preotul, veșmintele cu care slujesc în sfânta, și hainele de preoție ale fiilor lui Aaron, și untuldelemn de ungere și aromatele pentru tămâiere.

20. Deci ieși toată adunarea fiilor lui Israel dela Moisi.

21. Și a adus fiecare ce-l lăsa inima și ce-i spuneă cugetul dar Domnului pentru toate lucrurile cortului mărturiei, și toată găfirea lui și toate veșmintele sfinte.

22. Au adus bărbații dela femeile lor, fiecare ce-i spuneă cugetul: peceți, cercei, inele, brățări, salbe și felurite vase de aur.

23. Fiecare aducea dar de aur Domnului, și mai aduceau, cari aveau, țesături de mătase vânătă, roșie, carmezie și albă și piei vinete și piei de berbeci roșite pentru acoperiș.

24. Și cei ce aveau argint și aramă aduceau daruri Domnului, și la cine se găseă lemne neputrezitoare le aduceau toate lucrurile pregătirii.

25. Și toate femeile care erau iscusite la țesut cu mâinile, au adus tot vânăt, mohorît, roșu și alb de mătase.

26. Și toate femeile care se pricepeau cu toată inima făceau pături de păr de capră.

27. Iar căpeteniile au adus pietre de smaragd și pietre scumpe pentru umărar și engolpion.

28. Și miresme, și untuldelemn de candelă și de ungere, și aromate pentru tămâiere.

29. Deci fiii lui Israel bărbat sau femeie cu dragă inimă aduceau daruri Domnului; și venind lucrau tot

ce au poruncit Domnul prin Moisi să facă.

30. Și a zis Moisi fiilor lui Israel: iată au chemat Dumnezeu anume pre Veseleil al lui Urie, fiul lui Ur din neamul lui Iuda:

31. Și l-a umplut pre el de Duh Dumnezeesc, de înțelepciune, de pricepere și de toată știința.

32. Să fie mai mare preste meșteri, și după toate lucrurile meșteșugului celui mare să facă aurul și argintul și arama.

33. Să cioplească piatra, și să pregătească lemnele; și să facă tot lucrul cu iscusință.

34. Și i-a sporit priceperea lui și lui Eliav al lui Ahisamah din neamul lui Dan.

35. I-au umplut pre ei de înțelepciune, ca să facă tot felul de lucruri, să taie, să țesă, să coasă cu vânăt, cu roșu, cu carmeziu și alb, tot felul de țesături și să nascocoască tot felul de lucruri măestrite.

CAP. 36.

Alcătuirca cortului sfânt.

Deci Veseleil și Eliav și toți bărbații înțelepți cărora Domnul au dat înțelepciune și înțelegere, să știe a face toate lucrurile pentru sfânta, făcură după toate câte le poruncise Domnul.

2. Și a chemat Moisi pre Veseleil și pre Eliav și pre toți câți aveau înțelepciune, cărora le-au dat Dumnezeu pricepere, și pre toți cari de bună voie au voit să meargă la lucruri, ca să le săvârșească.

3. Și au luat dela Moisi toate darurile pe care le-au adus fiii lui Israel la lucrul sfinte, ca să le facă pre ele; căci ei aduceau în fiecare dimineață darurile lor.

4. Deci veneau toți înțelepții, carii făceau lucrurile sfinte, fiecare după lucrul său, care lucră, și au grăit către Moisi: poporul aduce mai mulți decât sunt lucrurile, care au poruncit Domnul să se facă.

5. Atunci a poruncit Moisi, și a strigat în tabără, zicând: bărbat și femeie să nu mai aducă daruri pentru sfânta; și poporul a încetat de a mai aduce.

6. Căci eră destul material pentru lucru, ba încă prisoseă.

7. Deci toți bărbații pricepuși dintre cei ce lucrau la cort au făcut zece covoare de mătase împletită, vânăț, mohorât și roșu împletit, țesătură aleasă cu Heruvim.

8. Lungimea unui covor eră de douăzeci și opt de coși, și lățimea de patru coși, toate covoarele erau de o măsură.

9. Cinci covoare erau prinse unul de altul de o parte, și cinci de cealaltă parte.

10. Și au făcut chiotori vinete la marginea fiecărui covor de o parte spre împreunare, și așa au făcut la marginea covorului celui din afară la împreunarea a doua, cincizeci de chiotori au făcut de o parte a covorului, și cincizeci de chiotori au făcut de cealaltă parte a covorului spre împreunarea celui de al doilea, cu fața unul către altul căutând fiecare.

11. Și au făcut cincizeci de copci de aur, și au împreunat covoarele unul cu altul cu copcele, și se făcea un cort.

12. Și au făcut unsprezece pături de păr de capră, ca să acopere cortul.

13. Lungimea unei pături eră de treizeci de coși, și lățimea eră de patru. Toate cele unsprezece pături

erau de o măsură, cinci pături împreunate de o parte și șase de altă parte.

14. Și au făcut cincizeci de chiotori pre marginea păturii cei din mijloc spre împreunare, și cincizeci de chiotori au făcut pre marginea păturii ce se împreună cu a doua.

15. Și au făcut cincizeci de copci de aramă, și au prins copcile de chiotori și au împreunat păturile și s'au făcut una.

16. Și au făcut acoperemânt cortului din piei de berbece roșite, și deasupra lor acoperemânt de piei vinete.

17. Și au făcut scânduri cortului de lemne neputrezitoare.

18. Fiecare scândură eră de zece coși lungă, și de un cot și jumătate lată.

19. Fiecare aveă câte două cepuri stând față în față.

20. Așa au făcut toate scândurile cortului; adică douăzeci de scânduri despre partea cea de către miazăzi, și au făcut patruzeci de piulițe de argint la cele douăzeci de scânduri.

21. Câte două piulițe la fiecare scândură de amândouă părțile ei.

22. Și la laturea a doua de către miazănoapte douăzeci de scânduri, și patruzeci de piulițe la dânsese de argint, două piulițe la o scândură de amândouă părțile ei, și două la o scândură de amândouă părțile ei.

23. Iar dindărătul cortului în laturea despre apus, au făcut șase scânduri.

24. Și alte două scânduri au făcut la cele două unghiuri ale cortului dindărăt.

25. Și erau unite de jos până sus; și într'acelaș chip formau un întreg.

26. Așa au întocmit și scândurile

dela cele două unghiuri, erau opt scânduri, și aveau șasesprezece piulițe de argint, câte două de fiecare scândură.

27. Și au făcut cinci zăvoare de lemne neputrezitoare la scânduri de o parte a cortului;

28. Iar cinci zăvoare la scânduri de cealaltă parte a cortului.

29. Și cinci zăvoare la scânduri cele dindărătul cortului despre apus.

30. Și zăvorul cel din mijloc se petrecea dela o parte la alta prin mijlocul scândurilor.

31. Iar scândurile le-au ferecat cu aur.

32. Și verigele lor prin care se băgau drugii le-au făcut de aur, și zăvoarele le-au ferecat cu aur.

33. Și au făcut acoperemânt de vânăț, mohorît, roșu împletit și de mătase răsucită, țesătură aleasă cu Heruvim.

34. Și l-au pus pre patru stâlpi neputrezitori ferecați cu aur, și căpăfăele lor de aur, și piulițele lor, patru de argint.

35. Și au făcut perdea la ușa cortului de vânăț, de mohorît, de roșu împletit și de mătase răsucită, lucrată împestrît.

36. Și stâlpii ei cinci, și căpăfăele lor le-au ferecat cu aur.

37. Și le-au turnat pentru ele cinci piulițe de aramă.

CAP. 37.

Odoarele sfinte din cort.

Și a făcut Veseleil sicriul din lemne neputrezitoare de doi coși și jumătate lung, de un cot și jumătate de lat, și de un cot și jumătate de înalt.

2. Și l-a ferecat cu aur curat din lăuntru și dinafară, și i-a făcut lui

cunună de aur cu zimți împrejur.

3. Și a turnat patru verigi de aur la cele patru unghiuri ale lui, două verigi de o parte, și două verigi de cealaltă parte.

4. Și a făcut drugi de lemne neputrezitoare, și le-au ferecat cu aur.

5. Și a băgat drugi prin verigele cele din părțile Sicriului, să ridice Sicriul cu ele.

6. Și deasupra Sicriului a făcut acoperemântul împăcării de aur curat de doi coși și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat.

7. Și a făcut doi Heruvimi de aur bătuț, și i-a pus de amândouă părțile acoperemântului împăcării.

8. Un Heruvim de o parte, și altu de cealaltă parte a acoperemântului împăcării.

9. Și amândoi Heruvimii înfundeau aripile deasupra și umbreau cu ele acoperemântul împăcării; iar fețele lor erau îndreptate una către alta și căutau spre acoperemântul împăcării.

10. Și a făcut masă de lemne neputrezitoare de doi coși de lungă, și de un cot de lățime, și de un cot și jumătate de înaltă.

11. Și a ferecat-o cu aur curat, și i-a făcut o îngrăditură de aur zimțuită împrejur.

12. Și i-a făcut ei cunună împrejur de un lat de mână, și a făcut zimți suciți de aur împrejurul cununii.

13. Și a turnat pentru ea patru verigi de aur la cele patru laturi ale picioarelor ei, sub cununa cea împletită.

14. În verigi se puneau drugii, ca să ridice masa.

15. Și a făcut drugii de lemne neputrezitoare, și le-a ferecat cu aur, ca să ridice masa.

27. 26, 26. 28. 26, 27. 30. 26, 28. 31. 26, 29. 34. 26, 32. 35. 26, 33, 36.
37. 1. 25, 10.

6. 25, 17. 7. 25, 18. 9. 25, 20; Evr. 9, 5.
10. 25, 23; 35. 13. 11. 25. 24; 30. 1. 2. 2

16. Și a făcut vasele mesii de aur curat, blidele ei, cășuele, căușile și năștrăpile de furnat.

17. Și a făcut sfeșnicul de aur curat, bățut.

18. Fusul lui, cu ramurile, cu scafele, cu merișoarele și florile dintr'însul.

19. Șase ramuri ieșind dintr'însul, trei ramuri dintr'o parte și trei din cealaltă parte a lui.

20. Și câte trei scafe, floare în chipul nucșoarelor, și merișoare la fiecare ramură.

21. Adică trei scafe, merișor și floare, în chipul nucșoarelor, în fiecare ramură.

22. Așa erau la cele șase ramuri, care ies din sfeșnic.

23. Iar în sfeșnic erau patru merișoare în chipul nucșoarei, într'o ramură scafă și florile.

24. Câte o scafă sub fiecare din cele câte două ramuri dintr'însul, și câte o scafă sub cele alte două ramuri dintr'însul, așa la toate cele șase ramuri, care ies din sfeșnic.

25. Și ramurile și scafele dintr'însul erau toate bățute din aur curat.

26. Și a făcut luminile lui șapte, și lingurile lui.

27. Și cleștele lui de aur curat.

28. De un talant de aur curat l-a făcut pre el, și toate vasele lui.

29. Și a făcut altarul tămăderii din lemne neputrezitoare de un cot de lung, și de un cot de lat în patru muchi, și de doi coși înălțimea lui, cu coarnele lui dintr'însul.

30. Și l-a ferecat cu aur curat, gratia lui și păreșii lui și coarnele lui.

31. Și i-a făcut lui cunună împletită de aur împrejur, și două verigi de aur curat i-a făcut lui sub cununa cea împletită a lui, de amân-

două părșile lui, la coastele lui, spre a pune în ele drugii, ca să-l ridice.

32. Iară drugii i-a făcut din lemne neputrezitoare, și i-a ferecat cu aur.

33. Și a făcut untuldelemn cel sfânt al ungerii și tămâia din mirodenii curate, după meșteșugul făcătorilor de mir.

CAP. 38.

Curtea Cortului și lucrurile din ea.

Și a făcut jertfelnic de ardere de tot din lemne neputrezitoare de cinci coși de lung și cinci coși de lat, tot în patru muchi, și de trei coși înălțimea jertfelnicului.

2. Și i-a făcut patru coarne ce ieșau dintr'însul la cele patru unghiuri, și le-a ferecat cu aramă.

3. Și a făcut cunună jertfelnicului și acoperemântul lui, și paharele lui și furcușile cele de carne ale lui, și cășuia lui și toate vasele lui le-a făcut de aramă.

4. Și i-a făcut lui grătar, lucru ca mreaja de aramă.

5. Și a făcut grătarului patru verigi de aramă în patru părși, și le-a pus sub grătarul jertfelnicului de desubt; și eră grătarul pe la mijlocul jertfelnicului.

6. Și a făcut drugii jertfelnicului de lemne neputrezitoare, și le-a ferecat cu aramă, și băgau drugii prin verigile cele din coastele jertfelnicului, când îl ridicau pre el.

7. L-a făcut scobit de scânduri.

8. Și a făcut spălătoare de aramă și temelia ei de aramă, din oglinzile femeilor celor ce au postit, cele ce strejuiău la ușa cortului mărturieii.

9. Și a făcut curtea despre miazăzi, cu pânzele curșii de roșu răsucit de o sută de coși.

10. Și stâlpii lor douăzeci, și te-

meliile lor douăzeci de aramă, și copcele lor și aripile lor de argint.

11. Și în partea cea despre miazănoapte de o sută de coși, și stâlpii lor douăzeci, și temelile lor douăzeci de aramă, și copcele lor și aripile lor de argint.

12. Și în partea despre apus pânze de cincizeci de coși, stâlpii lor zece și temelile lor zece, și copcele lor și aripile lor de argint.

13. Și în partea despre răsărit de cincizeci de coși.

14. Pânze de cincisprezece coși dinnapoi, și stâlpii lor trei, și temelile lor trei.

15. Și în a doua parte spre fund pânze de cincisprezece coși, și stâlpii lor trei, și temelile lor trei.

16. Toate pânzele cortului de mătase răsucită.

17. Și temelile stâlpilor de aramă, și chiotorile lor de argint, și capetele lor ferecate prin prejur cu argint, și stâlpii prin prejur ferecați cu argint, toți stâlpii curții.

18. Și acoperământul porții curții lucrare împestrită, de vânăt, de mohorât, de roșu răsucit, și de mătase împletită de douăzeci de coși de lung și de înalt, și de larg de cinci coși potrivitându-se pânzelor curții.

19. Și stâlpii lor patru, și temelile lor patru de aramă, și chiotorile lor de argint, și capetele lor ferecate cu argint.

20. Și toți țărșii curții împrejur de aramă.

21. Aceasta este tocmeala cortului mărturie, după cum s'a poruncit lui Moisi, pentru slujba Levișilor prin Itamar fiul lui Aaron preotul.

22. Și Veseleil fiul lui Urie din neamul lui Iuda a făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Și Eliav fiul lui Ahisamah din neamul lui Dan, care a fost meșter

mai mare preste cele țesute și preste cele cusute și preste cele împestrite, a țesut cu vânăt, cu mohorât, cu roșu răsucit și cu mătase.

24. Tot aurul care s'a lucrat la lucruri după tot lucru sfintelor s'a făcut aur din zeciuială douăzeci și nouă de talanși, și șapte sute și treizeci de sicli după siclu cel sfânt.

25. Și argintul ce s'a adus dar dela oamenii cei numărași ai adunării, o sută de talanși, și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, o draimă pe cap, jumătate de siclu după siclu cel sfânt.

26. Tot cel ce mergea la număr, care era de douăzeci de ani și mai sus, la șase sute și trei mii cinci sute cincizeci.

27. Și s'a întrebuințat o sută de talanși de argint pentru furnarea capetelor cortului și a capetelor acoperământului.

28. O sută de capete dintr'o sută de talanși, câte un talanț la un capăt.

29. Și cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli i-au întrebuințat pentru chiotorile stâlpilor, și a poleit căpățâiele lor, și i-au împodobit pre ei.

30. Iar aramă s'a adus trei sute și șaptezeci de talanși, două mii și patru sute de sicli.

31. Și a făcut dintr'însa pragurile ușii cortului mărturie, și jertfelnicul cel de aramă cu grătarul lui, și toate vasele jertfelnicului.

32. Și temelile curții prin prejur, și pragurile porții curții, și țărșii cortului, și țărșii curții prin prejur.

CAP. 39.

Vestmintele preoțești.

Iar din țesătură vânătă și mohorât și roșu ce rămăsese au făcut veșminte de slujbă lui Aaron, ca să

slujească cu ele în sfânta precum poruncise Domnul lui Moisi.

2. Deci au făcut umărarul din aur, mătase vânătă, mohorîță, roșu și în răsucit.

3. Din plăcile de aur făiară fire ca părul, și le-au țesut cu mătase vânătă, mohorîță, roșie și în răsucit, făcând țesătură aleasă.

4. Umăraru era împreunat de amândouă părțile, țesut dea'ntregul din aur, din vânăt, din mohorîț, din roșu răsucit și din mătase toarsă, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

5. Și a făcut două pietre de Smaragd împănate și țintuite cu aur, săpate și cioplite cioplitură de pecete, din mâinile fiilor lui Israil.

6. Și le-au pus preste umărar, pietre de pomenire fiilor lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

7. Și a făcut Engolpion de țesătură aleasă umărarului de aur, de vânăt, de mohorîț, de roșu răsucit, de mătase toarsă, în patru colțuri îndoit au făcut Engolpionul, de o palmă de lung, și de o palmă de lat îndoit.

8. Și a țesut într'însul patru rânduri de pietre scumpe, rândul cel dinfăiu de pietre Sardi și topaz și Smaragd,

9. Rândul al doilea Antracs și Safir și Iaspis.

10. Rândul al treilea Lighiriu, Ahafis și Amefis.

11. Și rândul al patrulea Hrisolit, Viriliu și Onih, încunjurate cu aur, și legate prin prejur cu aur.

12. Iar pe cele douăsprezece pietre erau săpate ca peceși, numele celor douăsprezece seminții ale lui Israil, fiecare din cele douăsprezece neamuri cu numele său.

13. Și a făcut preste Engolpion

lănțișoarele împletite, lucru împletit de aur curat.

14. Și a făcut două paveze de aur și două verigi de aur.

15. Și a pus acele două verigi de aur la amândouă capetele Engolpionului.

16. Și a pus lăntușoarele cele de aur într'amândouă verigile de amândouă părțile Engolpionului și la amândouă laturile, și l-au împreunat acele două lăntușe.

17. Și a pus preste cele două paveze umerii umărarului dinnainte în față.

18. Și a făcut două verigi de aur, și le-a pus preste amândouă aripile pre marginea Engolpionului, și pre marginea cea dinnapoia umărarului din lăuntru.

19. Și a făcut două verigi de aur, și le-a pus preste amândoi umerii umărarului din jos de dânsul în față după împreunarea cea de sus a țesăturii umărarului.

20. Și legară cu șunur vânăt Engolpionul cu verigile lui de verigile umărarului, ca Engolpionul să stea nemișcat pe umărar, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și a făcut haina cea lungă până jos, care este subt umărar, lucrul țesut tot vânăt.

22. Și gura hainei cei lungi până jos era în mijloc țesută, iară marginile gurii le-a tivit de jur împrejur, ca să nu se destrame.

23. Și a făcut la poalele hainei cei lungi până jos din jos ciucuri, ca niște ródii înflorite, de vânăt, de mohorîț, de roșu răsucit și de mătase toarsă.

24. Și a făcut clopoței de aur, și a pus clopoței pre poalele hainei împrejur printre ciucuri.

25. Clopoței de aur și ciucuri pre poalele hainei împrejur, ca să slu-

jească după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

26. Și făcură pentru Aaron și fiii lui haine subțiri de in, țesătură aleasă.

27. Și acoperișul capului de mătase, și mitra de mătase, și fote de mătase răsucită.

28. Brănele lor de mătase vânătă, mohorâtă și roșie răsucită, țesătură aleasă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

29. Și a făcut placa cea de aur spre osebiria sfințeniei, de aur curat, și a scris pre ea slove săpate ca în pecete sfințire Domnului.

30. Și au legat-o cu șnur vânăt, ca să fie preste mitră deasupra, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

31. Astfel se sfârși tot lucrul cortului mărturie; și fiii lui Israil făcură toate, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Și a adus cortul la Moisi, și toate vasele lui, și verigile lui, și stâlpii lui, și zăvoarele lui, și țărușii lui, și temeturile lui.

33. Și păturile, și pieile de berbeci cele roșite, și acoperemânturile cele deasupra pieii cei vinete.

34. Și catapeteazma, și sicriul mărturie, și drugii lui, și acoperemântul împăcării.

35. Masa cu toate vasele ei, și pâinile punerii înaintea.

36. Sfeșnicul cel curat cu candelile lui și cu toate vasele lui, și untulelemn pentru candelă.

37. Altarul tămâerii, untulelemn pentru ungere, miresmele tămâerii, tămâie aromatică.

38. Și perdeaua dela intrarea în cort.

39. Și jertfelnicul cel de aramă cu grătarul, drugii și toate vasele lui, spălătoarea și temelia ei.

40. Și pânzele curții, stâlpii și piulițele lor, perdeaua dela poarta curții, funtile și țărușii ei.

41. Și toate uneltele cele ce sunt la lucrul cortului mărturie.

42. Veșmintele cele de slujbă, ca să slujească cu ele în sfânta, veșmintele sfintei, care sunt ale lui Aaron, și veșmintele fiilor lui cele de slujbă, după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil toată găfirea.

43. Și a văzut Moisi toate lucrurile, și erau făcute acestea precum poruncise Domnul lui Moisi, astfel erau făcute, și i-a binecuvântat pre dânsii Moisi.

CAP. 40.

Sfințirea cortului.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. În ziua dintâiu a lunii dintâi fiind lună nouă, vei întinde cortul mărturie.

3. Și vei pune sicriul mărturie, și vei acoperi sicriul cu catapeteazma.

4. Și vei aduce în lăuntru masa, și vei pune pe ea cele rânduite.

5. Și vei aduce în lăuntru sfeșnicul, și vei pune candelile lui, și vei așeză altarul cel de aur al tămâerei înaintea sicriului mărturie.

6. Și vei pune perdeaua la intrarea în cort, iar altarul pentru jertfe să-l pui dinnaintea ușii cortului mărturiilor.

7. Și vei așeză spălătoarea între cort și între altar, punând înfrînsa apă.

8. Și vei așeză curtea împrejur atârând perdeaua la ușa curții.

9. Și vei luă untdelemn de ungere, și vei unge cortul și toate cele dinfrînsul, și-l vei sfinți pre dânsul și

42. 31, 10.

40. 3. 26, 33. 5. 30, 1. 6. 26, 35, 36.

9. 30, 26. 27: Num. 7. 1.

27. 28, 35. 29. 28, 32; Lev. 8, 9.

32. 35, 11.

toate vasele lui, și vor fi sfinte; apoi vei unge altarul jertfelor cu toate vasele lui, și-l vei sfinși, și va fi prea sfânt.

10. Vei unge și spălătoarea și temelă ei, și o vei sfinși pre ea.

11. După aceea vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturiei.

12. Și-i vei spăla cu apă, și vei îmbrăca pre Aaron cu veșmintele cele sfinte, și-l vei unge pre el, și-l vei sfinși pre el, și-mi va sluji mie, și pre feciorii lui vei aduce, și-i vei îmbrăca cu haine, și-i vei unge precum ai uns pre tatăl lor, și vor fi mie preoși.

13. Și această ungere va fi ungere veșnică de preoșie în neamurile lor.

14. Și a făcut Moisi toate acestea precum i-au poruncit lui Domnul.

15. Și s'a așezat cortul în luna dintâiu în al doilea an de când au ieșit ei din Eghipt, fiind lună nouă.

16. Și a pus Moisi cortul și temelăile lui și închietorile de sus, și a așezat zăvoarele.

17. Și a ridicat stâlpii, și a întins covoarele cortului, și a pus acoperământul cortului deasupra, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

18. Și luând mărturiile le-a pus în sicriu, și a pus drugii sub sicriu.

19. Și a dus sicriul în cort, și a atârnat catapeteazma, și astfel a acoperit sicriul mărturiei, în ce chip poruncise Domnul lui Moisi.

20. Și a pus masa în cortul mărturiei în partea despre miazănoapte a cortului mărturiei din afară de catapeteazmă.

21. Și a pus pe dânsa pâinile punerii înaintea Domnului, după cum poruncise Domnul lui Moisi.

22. Și a pus sfeșnicul în cortul mărturiei în fața mesii în partea despre miazăzi a cortului.

23. Și a pus candelarele lui înaintea Domnului, precum poruncise Domnul lui Moisi.

24. Și a pus altarul cel de aur în cortul mărturiei în fața catapetezmei.

25. Și a tămâiat preste el cu mirsemele tămâierii precum au poruncit Domnul lui Moisi.

26. Și altarul jertfelor l-a pus la ușile cortului mărturiei, și a zdus preste el ardere de tot și jertfă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

27. Și a așezat spălătoarea între cortul mărturiei și între altarul jertfelor, și a pus într'însa apă;

28. Ca să-și spele dintr'însa Moisi și Aaron și fiii lui, mâinile și picioarele.

29. Când intrau ei în cortul mărturiei, sau când mergeau la jertfelnic să slujască, se spălau dintr'însa, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30. Și a așezat curtea împrejurul cortului, și a atârnat perdeaua la ușa curții.

31. Astfel a săvârșit Moisi toate lucrurile. Atunci nor a acoperit cortul mărturiei, și s'a umplut cortul de slava Domnului.

32. Așa că nu putea Moisi să intre în cortul mărturiei, că nor umbrea deasupra lui, și se umpluse cortul de slava Domnului.

33. Și când se ridică norul dela cort, porneau fiii lui Israil cu toate ale lor.

34. Iar dacă norul nu se ridică, nu porneau până în ziua când se ridică norul.

35. Că ziua eră norul Domnului preste cort, și noaptea eră preste dânsul foc înaintea a tot Israilul în toate purcederile lor.

23. 25, 37; Num. 8, 2. 25. 30, 7 și 35.

26. 27, 1. 27. 30, 18. 29. 30, 19, 20.

32. Num. 9, 15; 3 Imp. 8, 10. 34. Num. 9, 17, 18. 35. Num. 9, 16; 14, 14; 2 Lege 1, 33.

12. 29, 4, 5. 14. 7, 10; 39, 42. 20. 26, 35. 21. 25, 30. 22. 26, 35.

LEVITICUL

CAP. 1.

Rânduiala jertfelor. Arderea de tot.

Și au chemat Domnul pre Moisi, și i-au grăit lui din cortul mărturiei, zicând:

2. Grăește fiilor lui Israil, așa vei zice către ei: om dintru voi de va aduce daruri Domnului; din vite și din boi și din oi veși aduce darurile voastre.

3. De va fi ardere de tot darul lui, din boi parte bărbătească curată îl va aduce la ușa cortului mărturiei, îl va aduce pre dânsul primit înaintea Domnului.

4. Și va pune mâna pre capul jertfei primită lui, ca să se milostivească spre cel ce o aduce.

5. Iar preoșii fiii lui Aaron vor junghia vișelul înaintea Domnului, vor aduce sângele și-l vor vărsa împrejurul jertfelnicului, care este la ușa cortului mărturiei.

6. Și jupuind jertfa o vor împărși în bucăși după mădulări.

7. Și vor face fiii lui Aaron preoșii foc pre jertfelnic, și vor pune lemne pre foc.

8. Și vor așeză fiii lui Aaron preoșii, părțile cele tăiate, capul și grăsimea, preste lemnele care sunt pre focul cel de pre jertfelnic.

9. Iar măruntaele și picioarele le vor spăla cu apă, și le vor pune preoșii toate pre jertfelnic, ardere de

tot este jertfă, miros de bună mireazmă Domnului.

10. Iar de va fi din oi darul Domnului, spre ardere de tot îl va aduce din miei și din iezi, parte bărbătească curat.

11. Și va pune mâna pre capul lui, și-l vor junghia lângă jertfelnicul despre miazănoapte înaintea Domnului, și vor vărsa fiii lui Aaron preoșii sângele pre jertfelnic împrejur.

12. Și-l vor despărși în părți, și le vor pune preoșii acestea cu capul și seul pre lemnele care sunt pre focul cel de pre jertfelnic.

13. Și mâțele și picioarele le vor spăla cu apă, și le va aduce preotul toate, și le va pune pre jertfelnic: ardere de tot, jertfă, miros cu bună mireazmă Domnului.

14. Iar de va aduce din cele zburătoare jertfa sa dar Domnului, va aduce din turturele, sau din porumbi darul său.

15. Și-l va aduce preotul la jertfelnic, și îi va frânge capul și-l va pune preotul pre jertfelnic, și va scurge sângele spre fundul jertfelnicului.

16. Și va scoate gușa cu penele, și o va lepădă lângă jertfelnic de către răsărit la locul cenușii.

17. Și îi va frânge aripile, și nu-l va tăea părți, și-l va pune preotul preste lemnele cele de pre foc, pre jertfelnic jertfă arderei de tot miros cu bună mireazmă Domnului.

CAP. 2.

Jertfele spre mâncare.

Iar de va aduce cinevã dar jertfã Domnului, fãinã curatã sã fie darul lui, și va turnã preste ea untdelemn, și va pune preste ea fãmãie; jertfã este.

2. Și o va aduce la fiii lui Aaron preoșii, cari luând o mână plinã din fãina cea cu untdelemn și toatã fãmãea, o va pune preotul spre pomenire pre jertfelnic jertfã, miros cu bunã mireazmã Domnului.

3. Și ce rãmãne din jertfã, va fi pentru Aaron și fiii lui, sfânta sfințelor, din jertfele Domnului.

4. Iar de se va aduce dar, jertfã coaptã în cuptor, dar Domnului de fãinã, sã fie pâini nedospite frãmântate cu untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn.

5. Iar de va fi darul tãu jertfã din figale; sã fie fãinã frãmântatã cu untdelemn nedospitã.

6. Și o vei sfãrãmã în bucãși, turnând preste ele untdelemn; jertfã este Domnului.

7. Iar de va fi darul tãu jertfã de pe grãtar, sã se facã din fãinã cu untdelemn.

8. Și jertfa care o va face dintr'acestea Domnului, o va aduce la preot.

9. Și apropiindu-se cãtre jertfelnic, va luã preotul din jertfã pomenirea ei, și va pune preotul pre jertfelnic ardere de tot, miros de bunã mireazmã Domnului.

10. Iar ce va rãmãneã dela jertfã va fi a lui Aaron și a fiilor lui, sfințele sfințelor din arderile de tot ale Domnului.

11. Orice jertfã veși aduce Domnului, sã fie nedospitã; tot ce este dospit, sau mierea sã n'aduceși dintr'însa jertfã, dar Domnului.

12. Din pãrgã sã aduceși Domnului; iar pre jertfelnic sã nu se pue spre miros de bunã mireazmã Domnului.

13. Și tot darul jertfei voastre cu sare sã-l sãrași, și sarea rãnduitã de Domnul sã nu se risipeascã din jertfele voastre, pre tot darul vostru veși aduce Domnului sare.

14. Iar de veși aduce jertfã Domnului din pãrga roadelor, sã fie pãrgã Domnului grãunțe nouã coapte și urluite; așã vei aduce jertfa pãrgii roadelor.

15. Și vei turnã preste ea untdelemn, și vei pune preste ea fãmãie, jertfã este.

16. Și va aduce preotul spre pomenire din grãunțele cu untdelemn, și toatã fãmãea jertfã Domnului.

CAP. 3.

Jertfele de mulțãmire.

Iar de va fi darul cãtre Domnul jertfã de mântuire și-l va aduce din boi, ori parte bãrbãteascã, ori femeescã, curat îl va aduce înaintea Domnului.

2. Și va pune mâinile sale pre capul darului, și-l va junghia la ușa cortului mãrturiei; iar fiii lui Aaron preoșii vor turnã sângele pre jertfelnicul arderilor de tot împrejur.

3. Și vor aduce din jertfa mântuirii jertfã Domnului, grãsimea care acopere pãntecele, și toatã grãsimea care este pe pãntece.

4. Și amãndoi rãrunchii, și grãsimea care este preste ei și care este preste coapse, și pelița cea de pre ficat cu rãrunchii va scoate.

5. Și fiii lui Aaron preoșii le vor pune pre jertfelnic, spre ardere de tot, preste lemnele care sunt pre

13. Marc 9, 49. 14. 2 Lege 26, 2.

3. 2. Eșire 29, 16. 3. Eșire 29, 13, 22.

5. Eșire 29, 25.

focul cel de pre jertfelnic, jertfă miros de bună mireazmă Domnului.

6. Iar de se va aduce dar Domnului din oi jertfă de mântuire, parte bărbătească, au femească, curat îl va aduce pre el.

7. De va fi darul său miel, aduce-l-va pre el înaintea Domnului.

8. Și va pune mâna pre capul darului său, îl va junghia la ușile cortului mărturiei; iar fiii lui Aaron preoșii vor turnă sângele pre jertfelnic împrejur.

9. Și va aduce din jertfa mântuirii ardere Domnului, seul, mijlocul cu șalele și tot seul care acopere pântecetele.

10. Și luând tot seul care este preste pântecete, preste amândoi rărunchii, și seul cel de pre ei cu cel dela coapsă, și praporul ficatului cu rărunchii.

11. Le va aduce preotul preste jertfelnic miros de bună mireazmă, ardere Domnului.

12. Iar de va fi darul Domnului din capre, și-l va aduce înaintea Domnului,

13. Va pune mâinile preste capul lui, și-l vor junghia înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei; iar fiii lui Aaron preoșii vor turnă sângele preste jertfelnic împrejur.

14. Și va aduce dintr'însul jertfă Domnului, seul care acopere pântecetele și foată untura care este preste pântecete.

15. Și luând amândoi rărunchii cu tot seul cel de preste ei, cu cel de pre coapse și praporul ficatului cu rărunchii,

16. Le va aduce preotul pre jertfelnic jertfă de bună mireazmă Domnului, tot seul al Domnului.

17. Lege în veci întru neamurile voastre, și în toate lăcașurile voastre seu și sânge să nu mâncași.

CAP. 4.

Jertfele pentru păcat.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: de va păcătuî cinevâ înaintea Domnului fără de voie împotriva poruncilor Domnului, și va face ce nu se cade călcând vreuna din ele;

3. De va păcătuî Arhiereul cel uns, în cât să păcătuiască poporul, va aduce Domnului pentru păcatul ce a săvârșit, un vișel curat jertfă pentru păcat.

4. Va aduce vișelul la ușa cortului mărturiei înaintea Domnului, va pune mâna sa pre capul vișelului, și va junghia vișelul înaintea Domnului.

5. Și preotul cel uns ale cărui mâini sunt sfințite, luând din sângele vișelului, îl va duce în cortul mărturiei.

6. Și va întinge preotul degetul în sânge și va stropi cu sânge de șapte ori înaintea Domnului spre catapeteasmă.

7. Și din sângele vișelului preotul va unge coarnele altarului tămâerei, care este înaintea Domnului în cortul mărturiei; iar sângele vișelului îl va turnă tot la temelia jertfelnicului arderii de tot, care este la ușile cortului mărturiei.

8. Și va luă grăsimea vișelului jertfit pentru păcat, atât cea care acopere măruntaele, cât și cea de pre ele.

9. Și amândoi rărunchii cu grăsimea de pre ei, cu cea de pre coapse, cu praporul și rărunchii le va luă.

10. În ce chip se ia dela vișelul jertfei cei de mântuire, și preotul le va aduce pre jertfelnicul arderii de tot.

11. Iar pielea vișelului, foată carnea lui cu capul, cu marginile, cu pântecetele și cu balega,

12. Adică părțile rămase din vițel le vor scoate afară din tabără în loc curat, unde se aruncă cenușa, se vor arde pe lemne în foc; unde se va vărsa cenușa se vor arde.

13. Iar dacă toată adunarea lui Israel va păcătuî ceva din neștiință și lucrul va rămâne ascuns dela ochii adunării, făcând ceva împotriva poruncilor Domnului, ce nu se cade a face;

14. Dupăce vor cunoaște păcatul care au săvârșit, adunarea va aduce jertfă pentru păcat un vițel curat, îl vor aduce la ușile cortului mărturiei.

15. Și vor pune bătrânii adunării mâinile sale pe capul vițelului înaintea Domnului.

16. Și vor junghia vițelul înaintea Domnului, iar preotul cel uns va duce din sângele vițelului în cortul mărturiei.

17. Și va întinge preotul degetul în sângele vițelului, și va stropi de șapte ori înaintea Domnului, spre catapetasma sfinteii.

18. Și din sânge va unge preotul coarnele altarului tămâierei, care este înaintea Domnului în cortul mărturiei.

19. Și tot sângele îl va vărsa la temelul jertfelnicului arderei de tot, care este la ușile cortului mărturiei.

20. Și va lua dela el toată grăsimea, și o va duce pe jertfelnic, și va jertfi vițelul ca și pre cel jertfit pentru păcat, așa va face; și se va ruga pentru ei preotul, și se va ierta lor păcatul.

21. Iar părțile rămase din vițel le vor scoate afară de tabără, spre ardere de tot, cum au ars pe vițelul cel mai dinnainte; că păcatul adunării este.

22. Iar de va păcătuî cel ce este căpetenie și va călca vreuna din

poruncile Domnului Dumnezeuului său, ce nu se cade a face, și din neștiință va greși,

23. Atunci dupăce va cunoaște el păcatul care a săvârșit, va aduce dar jertfă pentru păcat un ied curat, parte bărbătească.

24. Va pune mâna sa pe capul iedului, și-l vor junghia în locul unde se junghie arderile de tot înaintea Domnului, că jertfă pentru păcat este.

25. Iar din sângele jertfeii pentru păcat, preotul va unge cu degetul coarnele jertfelnicului arderilor de tot, și tot sângele îl va vărsa la temelul jertfelnicului arderilor de tot.

26. Tot seul lui îl va aduce pe jertfelnic, ca și seul jertfeii cei de mântuire, și preotul se va ruga pentru cel ce a săvârșit păcatul, și se va ierta lui.

27. Iar dacă cineva din poporul pământului va păcătuî prin neștiință, și va călca vreuna din poruncile Domnului, care s'au poruncit să nu se calce, și va greși;

28. Dupăce va cunoaște păcatul care a săvârșit, va aduce din caprele sale dar o capră curată parte femească, pentru păcatul ce a săvârșit.

29. Și va pune mâna pe capul caprei cei aduse pentru păcatul său, și vor junghia capra aceea, care s'a adus pentru păcat, în locul unde se junghie arderile de tot.

30. Iar preotul luând cu degetul din sângele ei, va unge coarnele jertfelnicului arderilor de tot, și tot sângele îl va vărsa la temelul jertfelnicului.

31. Și va lua tot seul, precum se ia seul dela jertfa cea de mântuire, și-l va aduce preotul pe jertfelnic întru miros de bună mireazmă Domnului, și se va ruga preotul pentru el, și se va ierta lui.

32. Iar de va aduce dar pentru păcat oaie, parte femească curată să o aducă.

33. Va pune mâna pe capul oii cei ce se aduce pentru păcat, și o vor junghia în locul unde se junghie arderile de tot.

34. Și luând preotul din sângele oii care se aduce pentru păcat, cu degetul, va unge pre coarneaule jertfelnicului arderii de tot, și tot sângele ei îl va vărsa la temelul jertfelnicului arderii de tot.

35. Și va lua tot seul ei, precum se ia seul oii cei dela jertfa cea de mântuire, și-l va pune preotul pe jertfelnic spre ardere de tot Domnului, și se va ruga pentru dânsul preotul pentru păcatul ce a săvârșit, și se va ierta lui.

CAP. 5.

Jertfele pentru vinovăție.

De va păcătuî cineva, și martorul chemat să jure, ori de a văzut, ori de știe, nu va spune, ia asuprași păcatul aceluia.

2. Oricine se va atinge de ceva necurat, de vreo mortăciune, sau de ce a fost prins de hiară necurată, sau de vreo mortăciune din viețaji necurate, sau din mortăciunile dobitoacelor celor necurate;

3. Sau se va atinge de necurăție de om, ori de ce necurăție a lui, de care atingându-se se va pângări, și n'a știut, și după aceea va cunoaște că a greșit, vinovat va fi păcatului.

4. Omul nelegiuit, carele grăește cu buzele sale ca să facă rău, sau să facă bine; oricâte va grăi acela cu jurământ, și va uita, și apoi va cunoaște că a păcătuî într'una dintr'acestea;

5. Și va mărturisi păcatul său, care a păcătuî,

6. Va aduce Domnului pentru cele ce a greșit, pentru păcatul ce a să-

vârșit o mieușă din oi, sau o iadă din capre parte femească jertfă pentru păcat, și se va ruga pentru el preotul, pentru păcatul lui care a săvârșit, și se va ierta lui păcatul.

7. Iar de nu va putea avea oaie, va aduce pentru păcatul său ce a săvârșit, două turturele sau doi pui de porumb Domnului, unul pentru păcat și altul spre arderea de tot.

8. Și le va aduce la preot, și va jertfi preotul întâiu pentru păcat, și va rupe preotul capul pasării de la grumazi, și nu-l va despărți.

9. Și va stropi din sângele cel pentru păcat pe peretele jertfelnicului; iar rămășița sângelui o va scurge preste temelul jertfelnicului, că pentru păcat este.

10. Iar a doua pasăre o va face ardere de tot după cum se cuvine, și se va ruga preotul pentru dânsul, pentru păcatul ce a săvârșit, și se va ierta lui.

11. Iar de nu va avea nici o pe-reche de turturele sau doi pui de porumb, va aduce dar pentru păcatul ce a făcut, a zecea parte a unui ili de făină curată jertfă pentru păcat, fără să toarne preste dânsa untdelemn, nici să puz preste ea tămâie, căci pentru păcat este.

12. Și o va aduce la preot, și luând preotul dintr'însa o mână plină, o va aduce spre pomenire Domnului pe jertfelnicul arderilor de tot, că pentru păcat este.

13. Preotul se va ruga pentru dânsul, pentru vreunul din aceste păcate ce a săvârșit, și se va ierta lui; iar ce a rămas, va fi a preotului, ca și jertfa făinei cei curate.

14. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

15. Tot cel ce din uitare și fără de voie a păcătuî cu privire la cele sfinșite Domnului, va aduce pentru păcatul său Domnului un berbec

curat din oi, a căruia prețul va fi un siclu de argint după siclul cel sfânt, pentru păcatul ce a săvârșit.

16. Și ce a păcătuit cu privire la cele sfințite, va întoarce înapoi aceea, adăogând încă a cincea parte peste aceea, și o va da preotului; iar preotul se va ruga pentru el jertfind berbeculele cel pentru păcat, și se va ierta lui.

17. Și oricine va păcătuși și va călca vreuna din poruncile Domnului, ce nu se cade a face, greșind din neștiință, va avea păcat.

18. Va aduce la preot un berbecule curat din oi în preț de un argint pentru greșală, și se va ruga preotul pentru el, pentru neștiința lui, că n'a știut și n'a cunoscut, și se va ierta lui.

19. Pentru că a greșit înaintea Domnului.

CAP. 6.

Alte jertfe.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Tot cel ce va păcătuși, și din nebăgare de seamă va nesocoti poruncile Domnului, și va tăgăduși către deaproapele său au lucrul ce i-a încredințat, ori din simbrie, ori din pradă, sau îl va înșelă cu ceva pe aproapele,

3. Sau gășind lucru pierdut, îl va tăgăduși și va jură nedrept despre orice lucru va face omul, va păcătuși într'acestea.

4. Și de va fi păcătuit sau va fi greșit, în acest chip va întoarce răpirea care a răpit, sau înșelăciunea care a înșelat, sau lucru ce s'a încredințat lui, sau lucru pierdut care l-a gășit, la tot lucrul pentru care a jurat strâmb, va plăși lucrul acela întreg, adăogând a cincea parte mai

mult aceluia a cui este, și va întoarce-lui în ce zi se va dovedi.

5. Iar pentru greșala sa, va aduce Domnului un berbecule curat din oi cu preț după măsura păcatului.

6. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, și se vor ierta lui toate câte a făcut și a greșit.

7. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

8. Poruncește lui Aaron și fiilor lui zicând:

9. Aceasta este rânduiala arderii de tot; arderea de tot va arde pe jertfelnic neconținut toată noaptea până dimineața, și focul jertfelnicului va arde deasupra lui, și nu se va stinge.

10. Și se va îmbrăca preotul cu haină de in, și veșmânt va îmbrăca împrejurul trupului său, și va lua arderea care o va mistui focul, arderea de tot dela jertfelnic.

11. Și o va pune aproape de jertfelnic, și se va desbrăca de haina sa, și se va îmbrăca cu altă haină, și va scoate arderea de tot afară de tabără în loc curat.

12. Și foc pe jertfelnic va arde și nu se va stinge, și preotul va pune pe dânsul lemne disdedimineață, și va așeză deasupra lui arderea de tot, și peste ea va pune grăsimea jertfei de mântuire.

13. Și pururea va arde foc pe jertfelnic, și nu se va stinge.

14. Aceasta este rânduiala jertfei, care o vor aduce fiii lui Aaron înaintea Domnului la jertfelnic.

15. Și va lua dintr'înșă preotul o mână din făina cea curată a jertfei cu untulemn al ei și cu toată tămâia ei, care sunt peste jertfă, și le va pune pe jertfelnic ardere întru miros de bună mireasmă, pomnire Domnului.

16. Iar rămășița ei o va mânca

Aaron cu fiii lui, nedospită se va mânca în loc sfânt, în curtea cortului mărturiei o vor mânca.

17. Nu se va coace dospită, parte o am dat aceasta lor din cele ce se aduc Domnului, sfânta sfintelor este ca și ceea ce se aduce pentru păcat, și ca și cea pentru greșală.

18. Toată partea bărbătească dintre preoți vor mânca aceasta, lege veșnică întru neamurile voastre din cele ce se aduc Domnului, tot cel ce se va atinge de dânsule se va sfinși.

19. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

20. Acesta este darul lui Aaron și al fiilor lui, care-l vor aduce Domnului în ziua în care-l vei unge pe el; a zecea parte din lă, făină curată să fie de jertfă pururea, jumătate dintr'însa dimineața, și jumătate dintr'însa seara.

21. În tîgaie cu untdelemn se va face: frămîntată o va aduce, pisate, jertfă de fărîmături, jertfă întru miros de bună mireasmă Domnului.

22. Preotul cel uns, urmașul lui din fiii lui va face aceasta, lege veșnică, toată se va mistui.

23. Toată jertfa preotului, de tot se va arde și nu se va mânca.

24. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

25. Vorbește lui Aaron și fiilor lui și le spune: aceasta este rînduiala jertfei pentru păcat; în locul unde se junghie arderile de tot, vor junghie și cele pentru păcat înaintea Domnului, că prea sfânt este.

26. Preotul care o va aduce o va mânca, în loc sfânt se va mânca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot carele se va atinge de cărnurile ei, se va sfinși, și ori a cui haină se va stropi cu sângele țâșnit din ea, se va spăla în loc sfânt.

28. Iar vasul cel de lut în care s'a fierț, se va sparge; iar de se va fierbe în vas de aramă, să-l frece și să-l spele cu apă.

29. Toată partea bărbătească între preoți va mânca acestea, că sfintele sfintelor sunt Domnului.

30. Și toate cele jertfite pentru păcat dintr'al cărora sânge se va aduce în cortul mărturiei, ca să se roage printr'însul întru cel sfânt, să nu se mănânce, ci cu foc să se arză.

31. Aceasta este rînduiala aducerii berbecelui ca jertfă pentru păcat, că prea sfinte sunt.

32. În locul unde vor junghie arderile de tot, vor junghie și berbeculele cel pentru păcat înaintea Domnului, iar sângele îl va vărsa pe temelul jertfelnicului împrejur.

33. Și va lua tot seul lui și șalele și seul care acopere măruntaele și tot seul cel de preste mașe.

34. Și amândoi rărunchii cu seul cel de preste ei, care este preste coapse, și praporul ficatului cu rărunchii le va lua,

35. Și le va aduce preotul pe jertfelnic jertfă Domnului, că pentru păcat este.

36. Toată partea bărbătească dintre preoți le va mânca pre ele, în loc sfânt le vor mânca, că prea sfinte sunt.

37. La jertfa pentru păcat ca și la cea pentru greșală este aceeași rînduială; va fi a preotului care se va ruga pentru el.

38. Și preotul cel ce aduce arderile de tot ale omului, va lua pielea jertfei arderii de tot pe care o aduce,

39. Toată jertfa care se va face în cuptor, și toată care se va face pe grătar, sau în tîgaie, va fi a preotului care o aduce.

40. Și toată jertfa cea făcută cu

untdelemn și cea nefăcută, tuturor fiilor lui Aaron să se împarță fieștecăruiă întocmai.

CAP. 7.

Jerfze de mântuire.

Aceasta este rânduiala jerfzei de mântuire ce vor aduce Domnului.

2. De va fi jerfă de laudă, vor aduce spre jerfzire pâini de făină curată făcute cu untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn, și făină aleasă frământată cu untdelemn,

3. Cu pâine nedospită va aduce darurile sale spre jerfa laudei cea de mântuire.

4. Și unul din toate darurile aduse parte Domnului, va fi a preotului care varsă sângele jerfzei de mântuire.

5. Cărnurile jerfzei laudei cea de mântuire, vor fi ale lui, și se vor mânca în ziua în care se vor aduce, nelăsând dintr'însele pe dimineață.

6. Iar de va fi darul său jerfă de făgăduință sau de bună voie, se va mânca în ziua în care se aduce jerfă, și a doua zi;

7. Ce va rămânea din cărnurile jerfzei până a treia zi, cu foc se va arde.

8. Iar cine va mânca din cărnurile jerfzei de pace a treia zi, darul lui nu va fi primit, nici se va socoti lui, urâciune este; oricine va mânca dintr'însele, păcat va avea.

9. Cărnurile atinse de ceva necurat, nu se vor mânca, în foc se vor arde; tot cel ce este curat, va mânca carnea.

10. Iar oricine va mânca din cărnurile jerfzei cei de mântuire, care este a Domnului, știindu-se pre sine necurat, acela va pieri din poporul său.

11. Și tot cel ce se va aține de

vreun lucru necurat, sau om necurat, sau de cele cu patru picioare, necurate, sau de orice necurățenie și va mânca din cărnurile jerfzei cei de mântuire, care este a Domnului, va pieri acela din poporul său.

12. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând.

13. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: seul de bou, de oaie și de capră să nu mâncați.

14. Grăsimea de mortăciune, de ce este prins de hiară se va întrebuința la orice lucru; iar de mâncat nu se va mânca.

15. Tot cel ce va mânca seul de la vitele din care veți aduce dintr'însele jerfă Domnului, va pieri acela din poporul său.

16. Sânge să nu mâncați în tot lăcașul vostru, nici de vife, nici de pasări.

17. Oricine va mânca sânge, acela va pieri din poporul său.

18. Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

19. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: cel ce aduce jerfă de mântuire, va aduce darul său Domnului și din jerfa cea de mântuire.

20. Măinile lui vor aduce jerfzele Domnului: grăsimea de pre piept și praporul ficatului vor aduce, ca să le pue dar înaintea Domnului.

21. Preotul va aduce grăsimea pe jerfzielnic, iar pieptul va fi al lui Aaron și al fiilor lui.

22. Armul drept din jerfzele de mântuire ce aduceți îl veți da preotului,

23. Acela dintre fiii lui Aaron care aduce sângele jerfzei de mântuire și grăsime, va avea parte armul cel drept.

24. Că pieptul și armul ce se aduc din jerfzele de mântuire ale voastre, le-am luat dela fiii lui Israil și le-am dat lui Aaron preotul și fiilor lui, lege veșnică pentru fiii lui Israil.

25. Aceste părți din jertfele Domnului se cuveneau lui Aaron și fiilor lui preoșii din ziua în care i-au rânduit să preoțească Domnului.

26. Precum au poruncit Domnul să se dea lor în ziua, în care i-au uns pre ei din fiii lui Israel, lege veșnică întru neamurile lor.

27. Aceasta este rânduiala jertfei arderilor de tot pentru păcat, pentru greșală, pentru sfințirea preoșilor și pentru jertfa de mântuire.

28. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi în muntele Sinai, în ziua în care au poruncit fiilor lui Israel să aducă darurile sale înaintea Domnului în pustiea Sinai.

CAP. 8.

Sfințirea preoților.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Ia pre Aaron și pre fiii lui și hainele lui, și untul cel de lemn al ungerii, și vițelul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cea cu azime.

3. Și vei strânge toată adunarea la ușa cortului mărturiei.

4. Și a făcut Moisi precum i-au poruncit lui Domnul, și a strâns toată adunarea la ușa cortului mărturiei.

5. Și a zis Moisi către adunare: acesta este cuvântul, care au poruncit Domnul să se facă.

6. Și a adus Moisi pre Aaron și pre fiii lui, și i-a spălat pre ei cu apă.

7. Și i-a îmbrăcat pre el cu haina, și la încins cu brâul, și i-a îmbrăcat cu veșmântul cel lung, și a pus preste el umărarul, și i-a încins pre el după cum eră făcut umărarul, și i-a strâns cu el.

8. Și a pus preste umărar engolpion, și preste engolpion a pus arătarea și adevărul.

9. Și a pus mitra pe capul lui, și preste mitră la frunte a pus placa cea de aur cea sfințită sfântă, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și a luat Moisi din untul cel de lemn al ungerii.

11. Și a stropit dintr'însul pe jertfelnic de șapte ori, și a uns jertfelnicul, și l-a sfințit pre dânsul și toate cele dintr'însul, și spălătoarea lui cu temelul ei, și le-a sfințit pre ele, și a uns cortul și toate vasele lui, și l-a sfințit pre el.

12. Și a turnat Moisi din untul cel de lemn al ungerii pe capul lui Aaron, și i-a uns pe el, și l-a sfințit pre el.

13. Și a adus Moisi pe fiii lui Aaron, și i-a îmbrăcat pre ei cu haine, și i-a încins cu brâne, și le-a pus lor chidare, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

14. Deci a adus Moisi vițelul eel pentru păcat, și a pus Aaron și fiii lui mâinile pre capul vițelului celui pentru păcat.

15. Și i-a junghiat pre el, și a luat Moisi cu degetul din sânge și a uns coarnele jertfelnicului împrejur, și a curățit jertfelnicul; iar sângele l-a vărsat preste temelul jertfelnicului, sfințindu-l ca să se roage pe el.

16. Și a luat Moisi toată grăsimea cea de pre mațe, și praporul ficatului, amândoi rărunchii cu grăsimea de pre ei, și le-a adus Moisi pe jertfelnic.

17. Iar vițelul, pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars afară de tabără cu foc, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

18. Apoi a adus Moisi berbecelul cel pentru arderea de tot, și a pus Aaron și fiii lui mâinile pe capul berbecelui, și a junghiat Moisi ber-

10. Eșire 30, 25, 26. 12. Sirab 45, 18; Eșire 28, 37. 15. Eșire 29, 11, 14. 16. 3, 3; Eșire 29, 22. 18. Eșire 29, 15, 16.

becele, și a turnat Moisi sângele pe jertfelnic împrejur.

19. Și berbecele l-a tăiat bucăși, și a adus Moisi capul, mădulările și grăsimea; iar pânțele și picioarele le-a spălat cu apă.

20. Și a adus Moisi berbecele tot pe jertfelnic: ardere de tot, întru miros de bună mirează, jertfă Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și a adus Moisi al doilea berbece, berbecele cel pentru sfințire, și au pus Aaron și fiii lui mâinile pe capul berbecelui.

22. L-a junghiat, și a luat Moisi din sângele lui și a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron și pe vârful mâinii drepte și pe vârful piciorului drept.

23. Și a adus Moisi pe fiii lui Aaron, și a pus Moisi din sânge pe marginea urechilor lor celor drepte, și pe vârful mâinilor lor celor drepte, și pe vârful picioarelor lor celor drepte, și a vărsat Moisi sângele pe jertfelnic.

24. Și a luat grăsimea și șalele și seul cel de prestie pânțele și praporul ficatului și amândoi rărunchii și grăsimea de pre ei și armul cel drept.

25. Din coșnița cu jertfa pentru sfințire, care este înaintea Domnului, a luat o pâine azimă, o pâine cu untdelemn și o turtă, punându-le pe grăsime și armul cel drept.

26. Și le-a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe mâinile fiilor lui, și le-a adus dar înaintea Domnului.

27. Apoi Moisi le-a luat din mâinile lor, și le-a pus pe jertfelnic spre arderea de tot pentru sfințire, miros de bună mirează, jertfă Domnului.

28. Și luând Moisi pieptul dela

berbecele cel pentru sfințire, l-a ridicat ca dar adus înaintea Domnului, și a fost parteă lui Moisi după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

29. Apoi a luat Moisi din untdelemn al ungerii și din sângele cel de pe jertfelnic, și a stropit pre Aaron și hainele lui și pre fiii lui și hainele fiilor lui.

30. Și a sfințit pre Aaron și hainele lui și pre fiii lui și hainele fiilor lui cu dânsul.

31. Și a zis, Moisi către Aaron și către fiii lui: fierbeți carnea în curtea cortului mărturiei în loc sfânt, și acolo să o mâncați cu pâinile cele din coșnița cu jertfa pentru sfințire, precum s'a poruncit mie, zicând: Aaron și fiii lui le vor mânca.

32. Iar ce va rămâne din cărnuri și din pâini, în loc să ardeți.

33. Și din ușa cortului mărturiei să nu ieșiți șapte zile, până ce se va plini ziua sfințirii voastre, pentru că în șapte zile se vor sfinți mâinile voastre.

34. În ce chip au făcut în ziua aceasta, așa au poruncit Domnul să se facă ca să se roage pentru voi.

35. Și la ușa cortului mărturiei veți ședeă șapte zile, ziua și noaptea, și veți păzi cele rânduite de Domnul ca să nu muriți, că așa au poruncit mie Domnul Dumnezeu.

36. Și au făcut Aaron și fiii lui toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 9.

Jertfa lui Aaron.

În ziua a opta a chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și pre bătrânii lui Israil.

2. Și a zis Moisi către Aaron: ia fie un vițel din cireadă spre jertfă pentru păcat, și un berbece spre ar-

19. Eșire 29, 17. 20. Eșire 29, 18.

26. Eșire 29, 24. 27. Eșire 29, 25.

28. Eșire 29, 26.

31. Eșire 29, 32.

9, 2. Eșire 29, 1.

dere de tot, curafi; și-i adu înaintea Domnului.

3. Iar bătrânilor lui Israil grăește, zicând: luași un șap din capre spre jertfă pentru păcat, și un berbec și un vițel, și un miel de un an spre arderea de tot, curafi.

4. Vițelul și berbecul spre jertfa de mântuire înaintea Domnului, și făină curată amestecată cu untdelemn, că astăzi se va arăta Domnul întru voi.

5. Și luară precum poruncise Moisi împreajma cortului mărturiei, și a venit toată adunarea și a stătut înaintea Domnului.

6. Și a zis Moisi: acesta este cuvântul, care l-au grăit Domnul: faceți, și se va arăta întru voi mărirea Domnului.

7. Și a zis Moisi lui Aaron: apropie-te la jertfelnic și adu jertfă pentru păcatul tău, și ardere de tot; și te roagă pentru tine însuși și pentru casa ta, și adu darurile poporului, și te roagă pentru dânșii, precum au poruncit Domnul.

8. Și s'a apropiat Aaron de jertfelnic, și a junghiat vițelul cel pentru păcatul său.

9. Și aducând fiii lui Aaron sângele la dânșul, el a întins degetul său în sânge, și a uns coarnele jertfelnicului, iar sângele l-a vărsat lângă temelul jertfelnicului.

10. Grăsimea, răunchii și praporul ficatului jertfei pentru păcat, le-a adus pe jertfelnic, precum poruncise Domnul lui Moisi.

11. Iar cărnurile și pielea le-a ars cu foc afară de tabără.

12. Apoi a junghiat jertfa arderei de tot; aducând fiii lui Aaron sângele la dânșul, l-a vărsat împrejurul jertfelnicului.

13. Asemenea i-au adus jertfa ar-

derei de tot, și mădulările cu capul le-au pus pe jertfelnic.

14. Iar pânțele și picioarele spălate cu apă, le-au pus preste arderea de tot pe jertfelnic.

15. După aceea a adus darul poporului; a luat șapul cel spre jertfă pentru păcatul poporului, și junghiindu-l, l-a curățit, ca și pre cel dintâiu.

16. A adus arderea de tot, și o a săvârșit precum se cuvine.

17. Și adăogî jertfa de mâncare; luând un pumn din ea o puse pe jertfelnic osebit de arderea de tot cea de dimineață.

18. După aceea a junghiat vițelul și berbecul spre jertfă de mântuire pentru popor, și fiii lui Aaron au adus sângele la dânșul, și l-au vărsat împrejurul jertfelnicului.

19. Iar seul dela vițel și dela berbec, șalele, seul de pe pânțele, răunchii cu seul lor și praporul ficatului,

20. Toate aceste grăsimi punându-le preste piepturi, le-au așezat pe jertfelnic,

21. Pieptul și armul drept-le-a ridicat Aaron spre aducere înaintea Domnului, precum poruncise Domnul lui Moisi.

22. Și ridicând Aaron mâinile spre popor i-a binecuvântat pre ei, și săvârșind jertfele pentru păcat, arderele de tot și cele de mântuire, s'a pogorît.

23. Deci Moisi și Aaron intrară în cortul mărturiei, apoi ieșind au binecuvântat poporul, atunci s'a arătat slava Domnului la tot poporul.

24. Și a ieșit foc dela Domnul, și a mistuit jertfele și grăsimile de pe jertfelnic; iar poporul văzând a rămas uimit, și a căzut cu fața la pământ.

15. 4, 13. 22. Num. 6, 22.

23. Num. 12, 5.

24. 2 Paral. 7, 1; 3 Imp. 18, 38.

7. Evr. 7, 27. 10. 4, 8, 9; 8, 16, 25.

11. 4, 11.

CAP. 10.

Pedeapsa lui Nadav și Aviud.

Și luând cei doi feciori ai lui Aaron, Nadav și Aviud fiecare cădelnița sa, au pus într'însele foc și tămâie, aducând înaintea Domnului foc strein, ce nu li se poruncise lor de Domnul.

2. Și ieșind foc dela Domnul, i-ars pre ei, și au murit înaintea Domnului.

3. Atunci Moisi zise către Aaron: aceasta este ceea ce au grăit Domnul zicând: întru cei ce se apropie de mine mă voiu sfinși, și întru toată adunarea mă voiu proslăvi, și s'au umilit Aaron.

4. Și a chemat Moisi pre Misadai și pre Elisafan feciorii lui Ozil, fiii fratelui tatălui lui Aaron, și a zis lor: veniți de scoateți pe frații voștri dinnaintea celor sfințe, afară de tabără.

5. Deci au venit și i-au scos pre ei cu hainele lor afară de tabără, precum a zis Moisi.

6. Atunci a zis Moisi către Aaron și către Eliazar și către Itamar fiii lui cei rămași: să nu vă descoperiți capetele, nici să vă rupeți hainele, ca să nu muriți, și să fie mânie preste toată adunarea; iar frații voștri, toată casa lui Israil, să plângă arderea care a venit dela Domnul.

7. Și din ușa cortului mărturiei să nu ieșiți, ca să nu muriți, că untulelemn al ungerii cel dela Domnul preste voi este, și au făcut după cuvântul lui Moisi.

8. Și au grăit Domnul lui Aaron, zicând:

9. Vin și băutura ce îmbată să nu bei nici tu, nici fiii tăi, când veși merge în cortul mărturiei, sau vă

veși apropiă de jertfelnic, ca să nu muriți; lege veșnică întru neamurile voastre.

10. Ca să fie osebite între ce este sfânt și ce nu este sfânt, și între ce este necurat și între ce este curat.

11. Și să învățați pre fiii lui Israil toate cele din lege, care au grăit Domnul către dânșii prin Moisi.

12. Și a zis Moisi către Aaron și către Eleazar și către Itamar fiii lui Aaron cei rămași: luați jertfa care a rămas din cele aduse Domnului, și le mâncați azime la jertfelnic, căci prea sfințe sunt.

13. Și le mâncați în loc sfânt precum s'a legiuit pentru tine și fiii tăi despre cele aduse Domnului, că așa au poruncit mie Domnul.

14. Pieptul ridicărei și armul aducerii să le mâncați în loc sfânt tu cu fiii tăi și casa ta precum s'a legiuit pentru tine și fiii tăi despre jertfele cele de mântuire ale fiilor lui Israil.

15. Că armul aducerii și pieptul ridicărei preste grăsimile jertfelor se aduc spre osebite înaintea Domnului, și va fi fie și fiilor tăi și fetelor tale cu tine lege veșnică, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

16. Și Moisi căută cu luare aminte șapul cel pentru păcat, îl află ars, și s'a mâniat Moisi pre Eleazar și pre Itamar fiii lui Aaron cei rămași, zicând:

17. Pentruce n'ați mâncat jertfa cea pentru păcat în loc sfânt, că este prea sfântă; aceasta s'a dat vouă să o mâncați ca să ridicați păcatul adunării, și să vă rugați pentru ei înaintea Domnului.

18. Că nu s'a adus din sângele lui în sfânta, înaintea feșii; trebuia să-l mâncați în loc sfânt, precum au poruncit mie Domnul.

10. 1. Eșire 30, 9; Num. 3, 4, Paral. 24, 2.
2. 1 Paral. 24, 2. 4. Eșire 6, 22. 5. Fapt.
Ap. 5, 6, 10. 6. Iezechil 26, 16. 7. 21, 12.
9. Num. 6, 3; 1 Tim. 3, 2.

12. 6, 16. 13. 6, 16, 26. 14. Eșire 29, 26,
27; 2 Lege 18, 3. 17. Ozie 4, 8.

19. Și a grăit Aaron către Moisi, zicând: astăzi au adus jertfa lor pentru păcat și arderea de tot a lor înaintea Domnului, și s'a întâmplat mie precum vezi; de așa mîncă astăzi din jertfa pentru păcat, oare va fi plăcut Domnului?

20. Și auzind Moisi, a încuviințat.

CAP. 11.

Animale curate și necurate.

Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Vorbiți fiilor lui Israel și le spuneți: acestea sunt dobitoacele care le veți mîncă din toate vietățile cele de pe pămînt.

3. Orice dobitoc cu unghia despicață, și care are copita despărțită în două și rumegă, se mîncă.

4. Inșă din cele ce rumegă și din cele cu unghia despicață și din cele ce au unghiile despărțite, nu veți mîncă acestea: cămila pentru că rumegă iar unghia nu o are despicață, aceasta necurată este vouă.

5. Ariciul rumegă, iar unghia n'are despărțită, necurat este.

6. Epurile rumegă, dar unghia n'are despărțită, necurat este.

7. Porcul are unghia despărțită, și desparte unghiile copitei, dar nu rumegă, necurat este.

8. Din carnea lor să nu mâncați, nici să vă atingeți de ele moarte, că necurate sunt.

9. Din vietuitoarele cele ce sunt în apă se mîncă toate câte au aripi și solzi, în râuri, în mări și în bălți, pe acestea le veți mîncă.

10. Iar toate câte n'au aripi, nici solzi, în ape și în mări, și în râuri din toate cele ce le scot apele, și din toate câte sunt în apă, necurate sunt și să vă îngreșoșați de ele.

11. Din cărnurile lor să nu mâncați și să vă îngreșoșați de mortăciunile lor.

12. Și toate vietățile cele din ape care nu au aripi, nici solzi, spurcăciune să fie acestea vouă.

13. Și din zburătoare să vă scârbiți de vultur, gipsorul și eretele de mare să nu le mâncați, că spurcăciune este.

14. Precum și șorlița și gaea și cele ce sunt asemenea ei.

15. Și tot corbul, și cele ce sunt asemenea lui, și struful, și buha, și babița și cele ce sunt asemenea ei.

16. Și coroiul și cele ce sunt asemenea lui.

17. Și corbul cel de noapte și heretele și cocostârcul.

18. Și porfirionul și pelicanul și lebăda.

19. Și erodiul și haradriul și cele asemenea lui, și pupăza și liliacul

20. Și toate târătoarele cele cu aripi care umblă cu patru picioare, spurcăciune vouă sunt.

21. Iar acestea veți mîncă din cele cu aripi ce se târăsc, care umblă pe patru picioare, care au fluere mai din sus de picioarele sale, ca să sară cu ele pe pămînt.

22. Iar dintr'acestea veți mîncă: Vruhul și câte seamănă lui; Atakiusul și câte seamănă lui; Ofiomahul și câte sunt asemenea lui, și lăcusta și câte seamănă ei.

23. Și toate târătoarele din cele cu aripi, care au patru picioare, spurcăciune vouă sunt, și cu acestea vă veți spurca.

24. Tot cel ce se va atinge de ele moarte fiind, necurat va fi până seara.

25. Și tot cel ce va luă din mortăciunile lor, își va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara.

26. Toate dobitoacele cu copita despicață și cu unghiile despărțite

11. 2, 2 Lege 14, 3. Fap. Hp. 10, 14;

4. 2 Lege 14, 7. 7. 2 Lege 14, 8.

9. 2 Lege 14, 9. 13. 2 Lege 14, 12.

24. 22, 6.

care nu rumegă, sunt necurate. Tot cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

27. Tot ce umblă pre mâini dintre hiarele cu patru picioare, este necurat; cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

28. Cel ce va ridica din mortăciunile lor, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, că necurate sunt acestea.

29. Din toate vietățile care se târăsc pre pământ, sunt necurate: nevăstuica, șparecile, crocodilul și câte sunt asemenea lui.

30. Chișorănu, cameleonul, steliul, șopăria și sobolul.

31. Acestea necurate sunt din toate vietățile care se târăsc pre pământ; cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

32. Și tot vasul de lemn, sau haina, sau pielea, sau sacul preste care va cădea mortăciunea lor, necurat va fi. Tot vasul în care se va face acest lucru, cu apă se va spăla, și va fi necurat până seara, și după aceea curat va fi.

33. Și tot vasul de lut în care va cădea dintr'acestea, orice va fi într'însul, necurate vor fi, și vasul se va sparge.

34. Și orice lucru de mâncare, preste care ar veni din acea apă, necurat va fi. Și toată băutura care se bea din așa vas, necurată va fi.

35. Și ori în ce ar cădea din mortăciuni de acestea, necurat va fi; cuptoare și căminuri se vor surpă; căci necurate sunt, și necurate vor fi vouă.

36. Izvoarele apelor, lacurile și bălțile, vor fi curate; iar cel ce s'ar atinge de mortăciunile din ele, necurat va fi.

37. De ar cădea din aceste mortăciuni în sămânța cea de semănat, care se seamănă, curată va fi.

38. Iar de se va uda sămânța, și ar cădea din aceste mortăciuni într'însa, necurată este vouă.

39. De va muri din vitele care este vouă slobod a le mânca, cel ce se va atinge de mortăciunile lor, necurat va fi până seara.

40. Cel ce va mânca din aceste mortăciuni, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, iar cel ce va lua din aceste mortăciuni, va spăla hainele sale, se va spăla cu apă, și necurat va fi până seara.

41. Toată vietatea ce se târăște pre pământ, spurcăciune să fie aceasta vouă, să nu se mănânce.

42. Și tot ce umblă pre pânțec, și tot ce umblă neconținut în patru picioare, și toate vietățile cu multe picioare ce se târăsc pre pământ, să nu mâncați, că spurcăciune este vouă.

43. Și să nu spurcați sufletele voastre cu nici o târătoare, ce se târăște pre pământ, și să nu vă pângăriți cu acestea, și să nu vă spurcați cu ele.

44. Că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, și vă veți sfinși, și sfinși veți fi, că sfânti sunt eu Domnul Dumnezeu vostru, și să nu pângăriți sufletele voastre cu nici o vietate, ce se târăște pre pământ.

45. Că eu sunt Domnul cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului, ca să fiu vouă Dumnezeu, și să fiți sfinși, că sfânti sunt eu Domnul.

46. Aceasta este legea cea pentru vite, pentru pasări și pentru tot ce se mișcă în apă, și pentru tot ce se târăște pre pământ.

47. Care osebește între cele necurate și între cele curate, și între cele viețuitoare care se mănâncă, și între cele viețuitoare care nu se mănâncă.

CAP. 12.

Lege pentru lehuze.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: Muerea însărcinată care va naște fecior, necurată va fi șapte zile, ca și în timpul orânduetei firei, necurată va fi.

3. În ziua a opta se tale împrejur marginea trupului lui.

4. Treizeci și trei de zile să șază spre a se curăți de sângele său, și de tot ce este sfânt să nu se atingă, și întru cel sfânt să nu intre, până ce se vor plini zilele curățirei ei.

5. Iar de va naște fată, necurată va fi două săptămâni, ca și în timpul orânduetei firei, și șasezeci și șase de zile va șede spre a se curăți de sângele său.

6. După ce se vor plini zilele curățirei ei pentru fecior, au pentru fată, va aduce preotului un miel de un an curat pentru arderea de tot, și un puiu de porumb, sau o turturea jertfă pentru păcat înaintea ușii cortului mărturie la preot.

7. Preotul va aduce jertfă înaintea Domnului, și se va ruga pentru ea, și așa se va curăți de curgerea sângelui ei. Această este legea pentru femeia care naște fecior sau fată.

8. Iar de nu-i va da mâna să aducă miel, va lua două turturele sau doi pui de porumb, unul spre arderea de tot și altul spre jertfă pentru păcat, și se va ruga pentru ea preotul, și va fi curățită.

CAP. 13.

Lepra la oameni și la vestminte.

Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Omul căruia se va face în pielea trupului semn de vânătăe lucie, și se va face în pielea trupului lui umflătură de bubă, va veni la Aaron preotul, sau la unul dintre fiii lui cari sunt preoți.

3. Și va vedea preotul umflătura în pielea lui, dacă părul cel din umflătură se va albi și umflătura va fi sub pielea trupului lui, semni de lepră este, și va vedea preotul, și-l va vesti pre el necurat.

4. Iar de va fi lucie alburind în pielea trupului lui, și fața ei nu va fi mai afundă decât pielea, și părul ei nu s'a albit, ci este negru, va osebi preotul pe cel cu umflătura șapte zile.

5. Și în ziua a șaptea va vedea preotul umflătura, și de a rămas umflătură în piele, îl va osebi pre el preotul alte șapte zile.

6. Și după alte șapte zile îl va vedea preotul a doua oară, și de a rămas umflătura și nu s'a prefăcut în piele, îl va curăți pre el preotul, că semn este și după ce-și va spăla hainele sale, curat va fi.

7. Iar de se va întoarce și se va prefăce semnul în piele, după ce l-a văzut pe el preotul, ca să-l curețe pre el, și se va arăta a doua oară preotului, și-l va vedea pre el preotul, și iată semnul s'a prefăcut în piele, și-l va vesti pre el preotul necurat, lepră este.

8. Și semn de lepră de se va face în om, și va veni la preot, și va vedea preotul,

9. Și iată vânătăe albă în piele, și a albit părul și pielea cea sănătoasă s'a făcut carne vie,

10. Lepră veche este în pielea trupului lui.

11. Și-l va vesti preotul, că este necurat, și-l va osebi, că necurat este.

12. 2. Lucă 2, 22. 3. Fac. 17, 10; Lucă 2, 21 și 1, 59. 8. Lucă 2, 24.

13. 2. 2 Lege 24, 8; Mat. 8, 2.

12. Iar de a înflorit lepra în pielea trupului lui, și va acoperi lepra toată pielea atinsă dela cap până la picioarele lui, după toată vederea preotului.

13. Și va vedeà preotul, și iată lepra a acoperit toată pielea trupului lui, va curăși preotul buba lui, pentrucă toată s'a făcut albă, curat este.

14. Și ori în ce zi se va vedeà întru el carne vie, necurat va fi.

15. Și văzând preotul carnea cea vie, îl va vesti necurat pentru aceasta, că necurat este, lepră este.

16. Iar de se va întoarce carnea cea vie și se va preface albă, și va veni la preot,

17. Și va vedeà preotul, că rana s'a făcut albă, atunci o va curăși preotul, este curat.

18. Și carnea de se va face în pielea lui rană, și se va vindeca.

19. Și se va face în locul ranei vânătăe albă, sau lucie alburind, sau roșieatecă, și se va arăta preotului.

20. Și va vedeà preotul, și iată vederea este mai afundă decât pielea, și părul ei s'a prefăcut în albiciune, atunci îl va vesti pre el preotul necurat, că lepră este în rană înflorită.

21. Iar de o va vedeà preotul, și iată nu este într'însa păr alb, și nu va fi mai afundă decât pielea trupului, și ea va fi negrită, îl va osebi pre el preotul șapte zile.

22. Iar de se va lăși cu lășime în piele, atunci preotul îl va vesti pre el necurat, că semn de lepră este în rană înflorită.

23. Iar de va rămâneà în locul său stricăciunea, și nu se va lăși, semn de rană este, și-l va vesti pre el preotul, curat.

24. Și carnea de se va face în pielea lui ardere de foc, dupăce se va tămădui de acea ardere, va fi în pielea lui stricăciune albă roșieatecă, sau albă.

25. Il va vedeà pre el preotul, și iată a schimbat părul alb în luminat, și fața ei mai afundă decât pielea, lepră este, în arsură a înflorit, și-l va vesti preotul spurcat, semn de lepră este.

26. Iar de-l va vedeà pre el preotul, și iată în cel luminos nu este păr alb, și nu va fi mai afund de cât pielea, ci s'a negrit, atunci îl va osebi pre el preotul șapte zile.

27. Și îl va vedeà pre el preotul în ziua a șaptea, și de se va lăși cu lășime în piele, atunci preotul îl va vesti pre el necurat, semn de lepră este în rană înflorită.

28. Iar de va rămâneà cel luminos în loc, și nu se va lăși pre piele, ci se va înnegri, semn de arsură este, și îl va vesti preotul pre el curat, pentrucă semn de arsură este.

29. Și la bărbat sau la femeie, de se va face într'înșii semn de lepră în cap, au în barbă.

30. Va vedeà preotul semnul, și de va fi fața ei mai afundă decât pielea, și întru ea este păr subțire înflorind, atunci preotul îl va vesti pre el necurat, vânătăe este, lepră de cap, lepră de barbă este.

31. Și când va vedeà preotul umflătura vânătăii, și fața ei nu este mai afundă decât pielea, și păr roșu nu va fi în ea, atunci va osebi preotul pe cel cu semnul vânătăii șapte zile.

32. Și va vedeà preotul semnul în ziua a șaptea, și de nu s'a lășit vânătăea, și păr roșieatec nu este într'însa, și fața vânătăii nu este mai afundă decât pielea.

33. Atunci el va rade pielea; iar vânătăea nu o va rade, și va osebi preotul pre cel cu vânătăea alte șapte zile.

34. Și va vedeà preotul vânătăea în ziua a șaptea, și de nu s'a lășit vânătăea în piele dupăce s'a ras

acela, și fața vânătaii nu este mai afundă în piele, atunci preotul îi va vesti pre el curat, și spălându-și hainele, curat va fi.

35. Iar de se va lăși în piele vânătaea după ce se va curăți el, și-l va vedea pre el preotul, și iață s'a lăsit vânătaea în piele.

36. Nu cerce preotul pentru părul cel roșieatec, că necurat este.

37. Iar de va rămâneă înaintea lui pe loc vânătaea, și păr negru va răsări întru ea, s'a însănătoșat vânătaea, curat este, și-l va vesti pre el preotul curat.

38. Și la bărbat sau la femeie de se vor face în pielea trupului lui bășici lucii albe înflorind,

39. Și va vedea preotul, și iață în pielea trupului bășici lucind albe înflorind, coș este, care a înflorit în pielea trupului lui, curat este.

40. Iar de va cădea cuivă părul de pe cap, pleșuv este, curat este.

41. Iar de va cădea de către față părul lui de pre cap, târcav este, curat este.

42. Iar de se va face în pleșuvia lui, sau în târcăvirea lui vânătaea albă, sau roșieatecă, lepră este în pleșuvia lui, au în târcăvirea lui.

43. Il va vedea pre el preotul, și fiind fața bășicii albă, au roșieatică în pleșuvia lui, au în târcăvirea lui, ca un chip de lepră în pielea trupului lui.

44. Om lepros este și vestind îl va vesti preotul pre el necurat în capul lui, în umilătura lui.

45. Iar hainele leprosului cel cu rana, să fie spintecate, și capul lui descoperit, și împrejurul gurii să se acopere, și necurat se va chema,

46. În tot timpul cât va avea pre el acea rană necurat fiind, necurat va fi, osebit va ședeă, afară din tabără va fi petrecerea lui.

47. Și pre veșmânt de se va face semn de lepră, ori în veșmânt de păr, ori în veșmânt de pânză.

48. Au în țesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piele, au ori în ce piele de lucru.

49. Și de se va înverzi semnul, sau se va roși, sau în piele, sau în haine, sau în țesătură, sau în tort, sau ori în ce unealtă de piele, semn de lepră este, se va arăta preotului.

50. Și văzând preotul semnul va osebi preotul ceea ce are semn șapte zile.

51. Și va vedea preotul semnul în ziua a șaptea, iar de se va lăși semnul în haine, au în țesătură, au în tort, au în piele, ori de ce lucru fie bună pielea aceea, semn de lepră stafornică și necurată este.

52. De tot va arde haina, au țesătura, au tortul, sau haina cea de păr, sau de in, sau orice unealtă de piele în care va fi semnul, că lepră stafornică este, cu foc să se arză.

53. Iar de va vedea preotul, și nu se va lăși semnul în haină, au în țesătură, au în tort, au ori în ce unealtă de piele.

54. Atunci va porunci preotul, și va spăla lucrul pe carele va fi semnul, și va osebi preotul lucru cel cu semn alte șapte zile.

55. Și văzând preotul după ce a spălat semnul, că el nu și-a schimbat fața, dar s'a lăsit, necurat este, în foc se va arde de tot, fiindcă a pătruns în haine, sau în țesături, sau în tort.

56. Iar văzând preotul că semnul după ce s'a spălat e negru, o va rupe dela haină, au dela țesătură, au dela tort, au dela piele.

57. Iar de se va mai ivi încă în haină, au în țesătură, au în tort, au ori în ce unealtă de piele, lepră înflorind este, în foc se va arde ceea ce are semn.

58. Haina, au țesătura, au tortul, au toată unealta de piele, care se va spăla și se va șterge de pre ea semnul, se va spăla a doua oară, și se va curăși.

59. Aceasta este legea semnelui celui de lepră, pre haină de păr, sau de cânepă, sau pre țesătură, sau pre tort, sau pre toată unealta cea de piele, ca să o vestească pre ea curată, sau necurată.

CAP. 14.

Curățirea leprei.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Aceasta este legiuirea pentru leproși: în ziua în care se va curăși, se va duce la preot.

3. Iar preotul va ieși afară din tabără, și-l va vedeă preotul, și de se va fi vindecat semnul leprei dela lepros,

4. Va porunci preotul, și vor lua dela cel curățit două păsărele vii, curate, și lemn de chedru, și roșu răsucit, și issop.

5. Și va porunci preotul, și vor junghia o păsărică în vas de lut la apă curgătoare.

6. Apoi va lua păsărica cea vie, și lemnul cel de chedru, și roșul cel răsucit, și issopul, și le va muiă cu păsărica cea vie în sângele păsărelei cei junghiate la apă curgătoare.

7. Și stropind de șapte ori pre cel ce s'a curățit de lepră, va fi curat, și va slobozi păsărica cea vie în câmp.

8. Și va spăla cel curățit hainele sale, și-și va rade tot părul său, și se va scaldă în apă, și curat va fi, și după aceasta va intra în tabără, și va rămâneă afară din casa lui șapte zile.

9. Iar în ziua a șaptea va rade tot părul capului său, și barba, și sprincenele, și tot părul să-și rază.

10. Și să-și spele hainele sale, și să-și scalde trupul său cu apă, și curat va fi. Și în ziua a opta va lua doi miei curăți de un an, și o oaie de un an curată, și trei zeciuli de făină curată pentru jertfă înmântată cu untdelemn, și un pahar cu untdelemn.

11. Iar preotul cel ce curățește, le va aduce pre acestea și pre omul cel ce se curățește înaintea Domnului la ușa cortului mărturiei.

12. Apoi va lua preotul un miel, și-l va aduce jertfă pentru greșală, și paharul cel cu untdelemn, și vor fi acestea aducere înaintea Domnului.

13. Și vor junghia mielul în locul unde se junghie arderile de tot, și cele pentru păcat, în loc sfânt, căci jertfă pentru vinovăție, ca și cea pentru păcat, este a preotului, că prea sfântă esie.

14. Și va lua preotul din sângele jertfei pentru greșală, și va pune preotul pe vârful urechii cei drepte acelui ce se curățește, și pe vârful mâinii cei drepte, și pe vârful piciorului celui drept.

15. Apoi luând preotul din paharul cel cu untdelemn va turnă în mâna cea stângă.

16. Și va înfinge preotul degetul cel drept în untuldelemn, care este în mâna lui cea stângă, și va stropi din untuldelemn cu degetul de șapte ori înaintea Domnului.

17. Iar untuldelemn ce va rămâneă, care este în mână îl va pune preotul pe vârful urechii cei drepte acelui ce se curățește, și pe vârful mâinii lui cei drepte, și pe vârful piciorului celui drept, și pe locul sângelui celui pentru greșală; iar

14. 2. Eșire 12, 22; Mat. 8, 4; Marcu 1, 44; Luca 5, 14. 8. Num. 8, 7.

10. Num. 15, 4.

untuldelemn ce a mai rămas în mâna preotului, îl va pune preotul pe capul celui curățit.

18. Și se va ruga preotul pentru dânsul înaintea Domnului, și va face preotul cea pentru păcat, și se va ruga preotul pentru cel ce se curățește de păcatul său.

19. După aceasta va junghia preotul arderea de tot, și va aduce preotul arderea de tot împreună cu jertfa cealaltă, pre jertfelnic înaintea Domnului.

20. Și se va ruga preotul pentru el, și se va curăți.

21. Iar de va fi sărac, și nu-i va da mâna, va lua un miel de un an, și-l va aduce pentru greșală, ca să se roage pentru dânsul, și a zecea parte a unui iif de făină frământată cu untdelemn pentru jertfă, și un pahar cu untdelemn.

22. Și două turturele, sau doi pui de porumb, ce va putea avea, și o turturea pentru păcat, și alta pentru arderea de tot.

23. Și le va aduce a opta zi pre ele la preot la ușa cortului mărturie înaintea Domnului spre curățirea sa.

24. Și luând preotul mielul cel pentru păcat și paharul cel cu untdelemn, le va pune pre ele aducere înaintea Domnului.

25. Și va junghia mielul cel pentru păcat, și va lua preotul din sângele ce-i pentru păcat, și va pune pre vârful urechii cei drepte a celui ce se curățește, și pre vârful mâinii lui celei drepte, și pre vârful piciorului lui celui drept.

26. Și din untuldelemn va turna preotul în mâna sa cea stângă.

27. Și va stropi preotul cu degetul cel drept din untuldelemn, care este în mâna lui cea stângă de șapte ori înaintea Domnului.

28. Și va pune preotul din untuldelemn, care este în mâna sa pre vârful urechii drepte acelu ce se curățește, și pre vârful mâinii lui cei drepte, și pre vârful piciorului lui cel drept la locul sângelui celui pentru păcat.

29. Iar ce va rămânea din untuldelemn, care este în mâna preotului, va pune pre capul celui curățit, și se va ruga pentru el înaintea Domnului.

30. După aceea una din turturele, sau unul din puii de porumb, după cum a putut avea, îl va aduce,

31. Una pentru păcat, și una să fie pentru arderea de tot împreună cu cealaltă jertfă, și se va ruga preotul pentru cel ce se curăță înaintea Domnului.

32. Această este legiuirea pentru leprosul căruia nu-i dă mâna să aducă tot ce este rânduit pentru curățirea sa.

33. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

34. După ce veți intra în pământul Hananeilor, care-l dau eu vouă spre moștenire, și de voiu da eu semn de lepră în vreo casă din locul moștenirii voastre.

35. Atunci va veni stăpânul casei, va da de veste preotului, și-i va zice: mi se pare că e semn de lepră în casa mea.

36. Deci preotul va porunci să golească casa mai nainte de ce va intra preotul să vază semnul, ca să nu fie necurate toate câte sunt în casă.

37. Și apoi va intra preotul să vază casa, și de va afla semn pe pereții casii, pe fe verzui sau roșietice, și aceste pete vor fi pătruns în pereți,

38. Ieșind preotul din casă la ușa

casei, va osebi preotul casa șapte zile.

39. Și se va întoarce preotul a șaptea zi, și va vedeà casa, și de va vedeà că s'a lăjit semnul pe pereții casei;

40. Atunci va porunci preotul să scoată pietrele cele cu semnul, și să le arunce afară de cetate în loc necurat.

41. Și vor rade casa pe dinlăuntru împrejur, și țărâna cea rasă o vor vărsa afară de cetate în loc necurat.

42. Și vor luà alte pietre cioplite, și le vor pune în locul pietrilor celor scoase, și alt lut vor luà și vor lipi casa.

43. Iar de se va ivi din nou semnul și va fi pătruns în casă; după ce s'au scos pietrele, și după ce s'a ras casa, și după ce s'a spoit;

44. Atunci va intra preotul, și de va vedeà că semnul s'a lăjit în casă, vădit este lepră în casă, și va fi necurată.

45. Și vor strică casa și lemnele ei și pietrele ei; și toată țărâna casei o vor scoate afară din cetate, în loc necurat.

46. Cel ce va intra în casă ori în ce zi din zilele în care este osebită casa, necurat va fi până seara.

47. Cel ce va dormi în casă, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, și cel ce va mânca în casă, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara.

48. Iar dacă preotul intrând în casă, va vedeà că semnul nu s'a lăjit după ce s'a spoit casa, va vesti casa curată, căci a pierit semnul.

49. Și va luà spre curățirea casei două pasări vii curate și lemn de chieștru și roșu răsucit și issop.

50. Și va junghia o pasăre în vas de lut la apă curgătoare.

51. Și va luà lemnul cel de chie-

dru și roșul cel răsucit și issopul și pasărea cea vie, și le va muià pre ele în sângele pasării ceș junghiate la apă curgătoare, și va stropi cu ea casa de șapte ori.

52. Și va curăți casa cu sângele pasării, și cu apa curgătoare, cu pasărea cea vie, cu lemnul cel de chieștru, cu issopul și cu roșul cel răsucit.

53. Și va slobozi pasărea cea vie afară de cetate la câmp, și se va rugă pentru casă, și curată va fi.

54. Aceasta este legiuirea pentru tot semnul de lepră și de pete.

55. Pentru lepra hainei și a casei.

56. Pentru umflături, pentru coșiri și pentru bășicușe.

57. Pentru ca să se știe când este necurat și când se va curăți, aceasta este legiuirea pentru lepră.

CAP. 15.

Lege pentru curățirea bărbaților și a femeilor.

Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: bărbatului căruia se va face curgere din trupul lui, curgerea lui necurată este.

3. Și aceasta este legea necurățeniei: cel ce face de curge sămânță din trupul său, sau a încetat trupul lui de a curge, necurăția lui este aceasta într'însul în toate zilele în care curge trupul lui, sau a încetat a curge, este necurat.

4. Patul întru care va dormi acela cui curge sămânța și lucrul pe care va ședeà el, va fi necurat.

5. Iar omul care se va atinge de patul lui, va spăla hainele sale, și va scaldà trupul său cu apă, necurat va fi până seara.

6. Și cel ce va ședeà pe lucrul

pe care a șezut acela cui curge sămânța, va spăla hainele sale și se va scaldă cu apă, și necurat va fi până seara.

7. Și cel ce se va atinge de trupul celui ce-i curge sămânța, va spăla hainele sale, și se va scaldă cu apă, și va fi necurat până seara.

8. Iar de va scuipe cel ce-i curge sămânța preste cel curat, acesta își va spăla hainele, și se va scaldă cu apă, și necurat va fi până seara.

9. Șaua asinului pe care va încăleca cel ce-i curge sămânța, necurată va fi până seara.

10. Cine se va atinge de toate câte sunt supt acela, necurat va fi până seara, și cine le ridică pe acelea, va spăla hainele sale, și se va scaldă cu apă, și necurat va fi până seara.

11. Și de câte se va atinge cel ce-i curge sămânța, și mâinile lui nu sunt spălate cu apă, va spăla hainele sale, și-și va scaldă trupul cu apă, și necurat va fi până seara.

12. Și vasul de lut, care-l va atinge cel ce-i curge sămânța, să se spargă; iar vasul cel de lemn să se spele cu apă, și curat va fi.

13. Iar după ce se va curăți cel ce-i curge sămânța de curgerea sa, va număra șapte zile spre curățirea sa, va spăla hainele sale, și va scaldă trupul său cu apă curgătoare, curat va fi.

14. Iar a opta zi va lua cu sine două furturele sau doi pui de porumb, și le va aduce pre ele înaintea Domnului la ușile cortului mărturie, și le va da preotului.

15. Și le va jertfi pre ele preotul una pentru păcat, și alta ardere de tot, și se va rugă pentru el preotul înaintea Domnului, pentru curgerea lui.

16. Iar dacă omul va avea scur-

gere în somn, va scaldă cu apă tot trupul său, și necurat va fi până seara.

17. Și orice haină sau piele mănjită cu scurgere, se va spăla cu apă, și necurat va fi până seara.

18. Femeia cu care va dormi un asemenea bărbat, se va spăla cu apă, și necurată va fi până seara.

19. Dacă o femeie este în curgerea sângelui firei, să se osebească șapte zile; oricine se va atinge de ea, necurat va fi până seara.

20. Și tot pe ce se va culcă ea întru necurățirea sa, necurat va fi, și ori pe ce va ședeă ea, necurat va fi.

21. Și tot cel ce se va atinge de patul ei, va spăla hainele sale, și va scaldă trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

22. Și oricine se va atinge de tot lucrul pe care va ședeă ea, va spăla hainele sale, și se va scaldă cu apă, și necurat va fi până seara.

23. Iar dacă este ea în pat sau șade pe ceva, se va atinge de acela, necurat va fi până seara.

24. Iar de se va culcă cineva cu ea în pat, când este ea întru curgerea sângelui, necurat va fi șapte zile, și tot patul pe care se va culcă, necurat va fi.

25. Și femeia de va fi în curgerea sângelui mai multe zile, și nu în vremea curgerii ei, și de va curge și după curgerea ei, în toate zilele curgerii necurățeniei ei, ca și în zilele curgerii ei, necurată va fi.

26. Și patul pe care va dormi în zilele curgerii ei, ca și patul din timpul curgerii firii ei, și tot lucrul pe care va ședeă ea, necurat va fi, ca și necurățenia curgerii firei.

27. Tot cel ce se va atinge de dânsa, necurat va fi, și va spăla hainele sale, și va scaldă trupul său

cu apă, și necurat va fi până seara.

28. Iar încetând curgerea sângelui ei, după ce vor trece șapte zile, se va curăți.

29. Și în ziua a opta va lua cu sine două turturele sau doi pui de porumb, și le va aduce la preot înaintea ușilor cortului mărturiei.

30. Și va jertfi preotul una pentru păcat, și una ardere de tot, și se va ruga pentru ea preotul înaintea Domnului, pentru curgerea necurăției sale.

31. Așa veți povăști pre fiilor lui Israel, să se curățească de necurățiile lor, ca să nu moară întru necurățiile lor, când ar pângări ei cortul, care este întru ei.

32. Această este legea pentru cel ce are curgere și pentru cel ce se ispitește în vis, cu care se face necurat;

33. Și pentru ceace are curgerea sângelui, și pentru cel ce are curgere, bărbat sau femeie, și a bărbatului care se va culcă cu cea necurată.

CAP. 16.

Jertfa Impăcării.

Și au grăit Domnul către Moisi, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, cari muriră pentru că au adus foc strein înaintea Domnului.

2. Au zis Domnul către Moisi: grăește fratelui tău Aaron să nu intre în toată vremea întru cel sfânt mai înlăuntru de catapeteazma cea din fața acoperemântului împăcării, care este preste sicriul mărturiei, ca să nu moară, că în nor mă voi arăta preste acoperemântul împăcării.

3. Așa va intra Aaron întru cel sfânt, cu vișel din cirezi, jertfă pen-

tru păcat, și cu un berbec pentru ardere de tot.

4. Și cu haină de in sfințită se va îmbrăcă, și veșmânt de in va fi preste trupul lui, și cu brâu de in se va încinge, și chidare de in își va pune pre cap, haine sfinte sunt, și își va spăla cu apă trupul său, și se va îmbrăcă cu acestea.

5. Și dela adunarea fiilor lui Israel va lua doi țapi din capre, jertfa pentru păcat, și un berbec pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron vișelul jertfă pentru păcatul său, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa.

7. După aceea va lua cei doi țapi, și-i va pune înaintea Domnului la ușa cortului mărturiei.

8. Și va aruncă Aaron sorți pe cei doi țapi, un sorț pentru țapul care va fi adus Domnului, și altul pentru cel ce se va slobozi.

9. Și va lua Aaron țapul cel sorțit Domnului, și-l va aduce jertfă pentru păcat;

10. Iar țapul pe care a căzut soarta să fie slobozit, îl va pune viu înaintea Domnului, ca să se roage preste el, și să-l lase slobod, și-l va lăsa slobod în pustie.

11. Și va aduce Aaron vișelul cel pentru păcatul său, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa, și va junghia vișelul cel pentru păcatul său.

12. Și va lua cădelnița plină de jăratie de pe altarul cel dinaintea Domnului.

13. Și va lua mâna plină de tămâie mărunț tocmită, și o va aduce înlăuntru catapetezmei, și va pune tămâia pe foc înaintea Domnului, și fumul tămâiei va acoperi pe acoperemântul împăcării cel deasupra sicriului mărturiilor, și nu va muri.

30. 14, 18.

16. 1. 10, 1, 2; Num. 3, 4. 2. Eșire 30, 10; Evr. 9, 7, 12.

6. Evt. 7, 27, 13. Num. 4, 16.

14. După aceea va lua din sângele vițelului, și va stropi cu degetul preste acoperemântul împăcării către răsărit în fața lui, de șapte ori va stropi din sânge cu degetul său.

15. Și va junghia țapul cel pentru păcatul poporului înaintea Domnului, și va băga sângele lui înăuntrul catapetezmei, și va face cu sângele lui cum a făcut cu sângele vițelului, și v'a stropi sângele lui preste acoperemântul împăcării în fața lui.

16. Și se va ruga întru cel sfânt de necurățiile fiilor lui Israil și de nedreptățile lor, pentru toate păcatele lor; așa va face cortului mărturiei cel ce este în mijlocul necurăției lor.

17. Nici un om nu va fi în cortul mărturiei când va merge el să se roage întru cel sfânt, până când va ieși, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa, și pentru toată adunarea fiilor lui Israil.

18. Și va ieși la altarul cel dinaintea Domnului, și se va ruga pentru dânsul, și va lua din sângele vițelului și din sângele țapului, și va unge coarnele altarului împrejur.

19. Și va stropi preste el din sânge cu degetul său de șapte ori, și-l va curăți și-l va sfinți pre el de necurăția fiilor lui Israil.

20. Și va sfârși a curăți sfântul și cortul mărturiei și altarul, și se va ruga pentru preoți, și va aduce țapul cel viu.

21. Și va pune Aaron mâinile sale pre capul țapului celui viu, și va mărturisi preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil și toate nedreptățile lor și toate păcatele lor, și le va pune pre capul țapului celui viu, și-l va slobozi în pustie printr'un om anume.

22. Și va purta țapul nedreptățile

lor în pământ neumblat, și vor slobozi țapul în pustie.

23. Și va intra Aaron în cortul mărturiei, și se va desbrăca de veșmântul cel de in cu care a fost îmbrăcat când a intrat întru cel sfânt, și-l va pune acolo.

24. Și va spăla trupul său cu apă în locul cel sfânt, și se va îmbrăca cu haina sa, și ieșind, va aduce arderile de tot ale sale și cele ale poporului, și se va ruga pentru sine și pentru casa sa și pentru popor, ca și pentru preoți.

25. Și va aduce pre jertfelnic secul jertfelor pentru păcate.

26. Și cel ce va slobozi țapul cel osebit spre slobozire, va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și după aceea va intra în tabără.

27. Și vițelul cel pentru păcat și țapul cel pentru păcat a cărora sânge s'a adus pentru curățire întru cel sfânt, vor fi scoși afară de tabără, și se vor arde cu foc, pieile, cărnurile și balega lor.

28. Iar cel ce îi va arde, va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și după aceea va intra în tabără.

29. Și va fi vouă aceasta lege veșnică, în luna a șaptea a zecea a lunii, să smeriți sufletele voastre, și nici un lucru să nu faceți, nici moșneanul, nici nemernicul care este întru voi.

30. Că în ziua aceasta se face rugăciune pentru voi, ca să vă curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului, și vă veți curăți.

31. Aceasta va fi sâmbăta cea mai mare spre odihnă vouă, și veți smeri sufletele voastre, lege veșnică.

32. Și se va ruga preotul pe ca-

14. Evr. 9, 13, 25. 17. Lucă 1, 10. 19. 4, 6, 17; Num. 19, 4. 21. Eșire 29, 10. 22. Num. 18, 1, 23.

27. 4, 12; Evr. 13, 11. 29. 23, 27. 30. Num. 29, 7. 31. Eșire 35, 2. 32. Eșire 29, 29.

rele vor unge și ale căruia mâini le vor săvârși ca să preoțască după tatăl lui, și se va îmbrăca cu haina cea de in, cu haina cea sfântă.

33. Și va curăți sfânta sfintei și cortul mărturiei, și altarul va curăți, și se va ruga pentru preoți și pentru toată adunarea.

34. Aceasta va fi vouă lege veșnică ca să vă rugați pentru fiii lui Israil pentru toate păcatele lor, odată în an se va face, precum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 17.

Locul jertfelor. Oprirea de a mânca sânge.

Și au grăit Domnul către Moisi zicând:

2. Vorbește lui Aaron și fiilor lui și tuturor fiilor lui Israil, și le spune: acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul, zicând:

3. Oricare om dintre fiii lui Israil, sau dintre veneticii cari se află între voi, ar junghia vișel, sau oaie, sau capră în tabără, sau afară de tabără,

4. Și nu le va aduce la ușa cortului mărturiei, ca să le jertfească Domnului ardere de tot sau de mântuire primită întru miros de bună mirează, și cel ce va junghia afară, și la ușa cortului mărturiei nu le va aduce dar Domnului înaintea cortului mărturiei Domnului, omul acela se va socoti ca un vărsător de sânge, și va pieri sufletul aceluia din poporul său.

5. De aceea fiii lui Israil în loc să aducă jertfele lor pe câmp, le vor aduce Domnului la ușile cortului mărturiei, la preot, și le vor junghia jertfă de mântuire acestea Domnului.

6. Și va vărsa preotul sângele pre

jertfelnic împrejur înaintea Domnului la ușa cortului mărturiei, și va aduce seul întru miros de bună mirează Domnului.

7. Și nu vor mai junghia jertfele sale idolilor deșerți după cari ei curvesc. Lege veșnică va fi vouă întru neamurile voastre.

8. Și zi către ei: oricine dintre fiii lui Israil, sau dintre fiii celor venetici, cari se află între voi, aducând ardere de tot, sau jertfă;

9. Și la ușa cortului mărturiei nu o va aduce ca să o jertfească Domnului, va pieri omul acela din poporul său.

10. Și oricine din fiii lui Israil, sau din veneticii, cari se află între voi, va mânca orice sânge, voi pune fața mea asupra aceluia, care mănâncă sânge, și-l voi pierde pre el din poporul său.

11. Pentru că sângele este sufletul fiecărui trup, și eu l-am dat vouă pre jertfelnic, ca să vă curățiți sufletele voastre, că sângele face curățenie pentru suflet.

12. Pentru aceea am grăit fiilor lui Israil: nimenea dintre voi să nu mănânce sânge, nici cel venetic, care se află între voi, nu va mânca sânge.

13. Și oricine din fiii lui Israil sau din veneticii, cari se află între voi, va vâna hiară sau pasăre, care se mănâncă, să verse sângele ei și să-l acopere cu pământ.

14. Că sângele este sufletul fiecărui trup, pentru aceea am zis fiilor lui Israil: sângele nici a unui trup să nu mâncați, că sângele este sufletul fiecărui trup, tot cel ce mănâncă, va pieri.

15. Și oricine va mânca mortăciune sau prins de hiară, fie moș-

34. Eșire 30, 10.
17. 3. 2. Lege 12, 6. 4. Isaia 66, 3.
6. Eșire 29, 18.

7. 20, 5. 2 Lege 32, 17 ps. 105, 37. 9 Eșire 29, 11. 2 Lege 12, 14. 10. Fac. 9, 4; 2 Lege 12, 16, 23. 11. Evr. 9, 22. 14. 3, 17. Fac. 9, 4. 15. Iezechil 44, 31.

nean ori venetic, va spăla hainele sale, și se va scaldă cu apă, și necurat va fi până seara, și după aceea curat va fi.

16. Iar de nu va spăla hainele sale, și nu-și va scaldă trupul cu apă, va purta fărădelegea sa.

CAP. 18.

Spita neamului de sânge.

Și au grăit Domnul către Moisi, zi-
când:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: eu Domnul Dumnezeuul vostru.

3. După obiceiurile Eghiptului întru care ați nemernicit, să nu faceți; nici după obiceiurile pământului Hanaan întru care voi băgă pre voi, să nu viețuiți, și după legile lor să nu umblați.

4. Judecățile mele să le faceți, și poruncile mele să le păziți, și să umblați întru ele, eu Domnul Dumnezeuul vostru.

5. Și să jineți toate poruncile mele și toate judecățile mele, și să le faceți pre ele; omul care le va face, viu va fi într'însele, eu Domnul Dumnezeuul vostru.

6. Nimenea să nu se apropie de vre-o rudenie de sânge a sa ca să-i descopere rușinea, eu Domnul.

7. Rușinea tatălui tău și rușinea mumei tale să nu o descoperi, pentru că mumă-ți este, să nu descoperi rușinea ei.

8. Rușinea femeii tatălui tău să nu o descoperi, că rușinea tatălui tău este.

9. Rușinea surorii tale cei de pre tată sau de pre mumă, care s'a născut acasă sau afară, să nu descoperi rușinea lor.

10. Rușinea fetei fiului tău, sau a fetei fetei tale, să nu descoperi rușinea lor, că a ta rușine este.

11. Rușinea fetei femeii tatălui tău să nu o descoperi, soră de un păc este, să nu descoperi rușinea ei.

12. Rușinea surorii tatălui tău să nu o descoperi, pentru că rudă tatălui tău este.

13. Rușinea surorii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudă mumei tale este.

14. Rușinea fratelui tatălui tău să nu o descoperi, și la femeia lui să nu intri, pentru că rudă-ți este.

15. Rușinea nurorii tale să nu o descoperi, că femeia fiului tău este, să nu descoperi rușinea ei.

16. Rușinea femeii fratelui tău să nu o descoperi, că rușinea fratelui tău este.

17. Rușinea femeii și a fetei ei să nu o descoperi. Fata feciorului ei și fata fetei ei să nu o iei, ca să descoperi rușinea lor, că rude sunt fie, păgânătate este.

18. Să nu o iei fiitoare pe sora femeii tale, ca să descoperi rușinea ei preste dansa, încă fiind ea vie.

19. Și la femeie întru osebirea necurăției ei, să nu intri ca să-i descoperi rușinea ei.

20. Și la femeia deaproapelui tău să nu dai patul seminții tale, pângărindu-te cu ea.

21. Și din sămânța ta să nu dai a sluji spre jertfă idolului Moloh, ca să nu spurci numele cel sfânt al Domnului Dumnezeuului vostru, eu Domnul.

22. Și cu bărbat să nu dormi ca cu femeie, că spurcăciune este.

23. La nici o vită din cele cu pa-

18. 3. Ierem. 10, 2. 4. 2 Lege 4, 8. 5. Iezechil 20, 11, Rom. 10 5. 7. Fac. 19, 32.

8. 20, 11; 2 Lege 22, 30; 1 Cor. 5, 1.

9. 20, 17.

14. 20, 20; Iezech. 22, 11. 15. Fac. 38, 16. 16. Marc. 6, 18. 17. 20, 14. 19. 15, 24; 20, 18. 20. 20, 10; Eșire 20, 14. 21. 20, 2; 2 Lege 18, 10; 4 Imp. 17, 17. 22. 20, 13; Rom. 1, 27. 23. 20, 15; Eșire 22, 19.

tru picioare să nu dai patul tău întru sămânță, ca să te spurci cu dânsa. Și femeia să nu stea la nici o viță din cele cu patru picioare să se împreune, pentrucă urâciune este.

24. Să nu vă spurcați cu nici una dintr'acestea, că cu toate acestea s'au spurcat neamurile, care eu le arunc dinnaintea feții voastre.

25. Și s'a spurcat pământul, și le-am răsplătit lor nedreptate pentru aceea, și a urfît pământul pre cei ce lăcuiesc pre dânsul.

26. Și păziți toate legile mele, și toate poruncile mele, și să nu faceți nici una din toate spurcăciunile acestea, fie moșneanul, fie nemernicul cel venit între voi.

27. Că toate spurcăciunile acestea le-au făcut oamenii pământului, cari au fost mai înainte de voi, și s'a spurcat pământul.

28. Și ca să nu vă urască pre voi pământul când îl veți spurca, cum a urfît pre neamurile cele mai înainte de voi.

29. Că oricine va face spurcăciuni de acestea, va pieri din poporul său.

30. Deci păziți poruncile mele; să nu faceți nimic din obiceiurile cele spurcate, care erau mai înainte de voi, și să nu vă spurcați cu acelea, că eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

CAP. 19.

Tâlcuirea poruncilor.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește adunării fiilor lui Israel, și le spune: fiți sfinți, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeuul vostru.

3. Fiecarele să se teamă de tatăl său și de muma sa, sărbătorile mele

să le păziți; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

4. Să nu vă duceți la idoli, și dumnezei vărsați să nu vă faceți; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

5. Și de veți jertfi jertfă de mântuire Domnului, jertfiți de bună voie.

6. Se va mânca în ziua în care o veți jertfi, și a doua zi; iar ce va rămâne pe a treia zi, cu foc se va arde de tot.

7. Iar de va îndrăzni cineva să mănânce din ea a treia zi, spurcată este, nu se va primi.

8. Iar cel ce o va mânca, păcat va avea, pentrucă a spurcat sfintele Domnului, și cei ce vor mânca, vor pieri din poporul său.

9. Și când veți seceră holdele pământului vostru, să nu secerăți de tot țarina voastră, și cele ce cad dela secerea ta, să nu le aduni.

10. Și vița ta să n'o culegi de a doua oară, nici boabele viei tale să nu le aduni, săracului și nemernicului să le lași acelea; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

11. Să nu furați, să nu mințiți, și nimenea să nu înșale pre aproapele.

12. Să nu vă jurați strâmb cu numele meu, și să nu spurcați numele cel sfânt al Dumnezeului vostru; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

13. Să nu faci nedreptate vecinului, nici să-l jefuești, și să nu rămână simbria slugii tale la tine până dimineață.

14. Să nu grăești de rău pre surd, și înaintea orbului să nu pui piedică, și să te temi de Dumnezeuul tău; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

15. Să nu faceți nedreptate la judecată, și să nu cauți în fața să-

4. Eșire 22, 20; 34, 17; 2 Lege 5, 7. 7. 7, 17. 8. Iezecbil 4, 14; Rut. 2, 2, 15, 16. 9. 2 Lege 24, 19. 11. Eșire 20, 15; Efes. 4, 25. 12. Eșire 20, 7; 2 Lege 5, 11. 13. 2 Lege 24, 15; Iacov 5, 4. 15. 2 Lege 1, 17; 16, 19.

24. 4 Imp. 17, 15. 25. Isaia 26, 21.

26. 20, 22.

19. 2. 20, 7, 26; Eșire 20, 12; 1 Petru 1, 16.

racului, nici să te sfiiești de fața celui puternic, cu dreptate să judeci pre vecinul tău.

16. Să nu umbli cu vicleșug întru neamul tău, nici să te ridici asupra vieții vecinului tău; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pe fratele tău întru inima ta; ci vei muștra pe aproapele tău, ca să nu aibi pentru dânsul păcat.

18. Să nu-ți izbândești cu mâna ta, nici să-ți mânia asupra fiilor popoului tău. Să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

19. Legea mea să o păziți, vitele tale să nu le faci a se împreună cu alt soi, și în țarina ta să nu semeni două feluri de sămânță, și cu haină țesută din două feluri osebite să nu te îmbraci.

20. Și de va dormi cineva cu femeie pat de sămânță, și aceea va fi roabă unui om, și ea cu răscumpărare nu s'a răscumpărat, slobozenie nu s'a dat ei, certare va fi lor; iar să nu moară, pentrucă nu s'a dat ei slobozenie.

21. Ci va aduce pentru vina sa Domnului la ușa cortului mărturiei un berbec ca jertfă pentru vinovăție.

22. Și se va ruga preotul pentru dânsul de păcatul ce a făcut, aducând berbecul înaintea Domnului, și se va iertă lui păcatul, care l-a săvârșit.

23. Iar după ce veți intra în pământul, care îl dă vouă Domnul Dumnezeul vostru, și veți sădi orice pom de mâncat, veți curăți împrejur necurățenia lui. Rodul lui în trei ani va fi vouă necurat, să nu se mănânce.

24. Iar în anul al patrulea tot ro-

dul lui va fi sfânt spre laudă Domnului.

25. Iar în anul al cincilea veți mîncă rodul lui, și veți adună rodurile lui; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mâncați pre munși, nici să vrăjiți, nici la vraje de pasări să nu căutați.

27. Să nu vă încreșiți părul capului vostru, nici să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăfuri pentru suflet să nu faceți în trupul vostru, și slove împuse să nu faceți întru voi; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

29. Să nu pângărești fața ta dându-o spre curvie, ca pământul să nu fie loc de curvie, și să se umple de fărădelege.

30. Sâmbetele mele să le păziți, și de cele sfinte ale mele să vă temeți; eu sunt Domnul.

31. Să nu mergeți la cei ce vrăjesc, și de descântători să nu vă lipiți, ca să vă spurcați cu ei; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

32. Înaintea celui cărunt să te scoli, și să cinstești fața celui bătrân, și să te temi de Dumnezeul tău; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

33. Iar de va veni vre un nemernic în pământul vostru, să nu-l necăjiți pre el.

34. Ca și moșneanul cel de pământ să fie între voi nemernicul care vine la voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine; că și voi nemernici ați fost în pământul Eghiptului; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faceți nedreptate la judecată, în măsuri, în greutate și în cumpene.

36. Cumpene drepte, greutate drep-

16. Iov. 27, 4. 17. Mat. 18, 15; Luc. 17, 3. 18. Mat. 5, 39, 44 Rom. 12, 19. 19. 2 Lege 22, 9.

26. 2 Lege 18, 10. 28. Ier. 16, 5; 21, 5; 2 Lege 14, 1. 30. 23, 2. 31. Eșire 22, 18; 1 Imp. 28, 7, 9. 33. Eșire 22, 21. 34. 2 Lege 10, 19. 35. 2 Lege 25, 13. 36. Pilde 11, 1; Miheea 6, 11.

te și măsuri drepte să fie la voi; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului.

37. Să păziți toată legea mea și toate poruncile mele, și să le faceți pre ele; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

CAP. 20.

Pedepse pentru păcate.

Si au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil: de va fi cineva din fiii lui Israil, sau din cei ce s'au făcut venetici în Israil, care va da din sămânța sa idolului Moloh, cu moarte să se omoare, neamul cel de pre pământul acela îl va omori cu pietre.

3. Eu voiu pune fața mea asupra omului aceluia, și-l voiu pierde pre el din poporul său, pentru că a dat sămânța sa idolului, ca să spurce cele sfinte ale mele, și ca să spurce numele celor sfinți mie.

4. Iar dacă lăcuitorii pământului vor frece cu vederea pre omul acela, care va fi dat fii de ai săi lui Moloh, și nu-l vor omori pre el,

5. Voiu pune fața mea asupra omului aceluia și asupra seminției lui, și voiu pierde din poporul său pre el și pre toți câți se unesc într'un gând cu el, ca să curvească după Moloh.

6. Oricine se va duce la descântători sau la vrăjitori, ca să curvească după dânșii, voiu pune fața mea asupra sufletului aceluia, și-l voiu pierde din poporul său.

7. Și veți fi sfinți, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeuul vostru.

8. Să păziți poruncile mele, și să

le faceți pre ele; eu sunt Domnul cel ce vă sfințesc pre voi.

9. Oricine va blestema pre tatăl său au pre muma sa, cu moarte să se omoare; pre tatăl său au pre muma sa a blestemat, vinovat este.

10. Omul care va preacurvi cu femeie, care are bărbat, sau care va preacurvi cu femeia vecinului său, cu moarte să se omoare și preacurvarul și preacurva.

11. Cel ce se va culcă cu femeia tatălui său, rușinea tatălui său a descoperit, cu moarte să se omoare, amândoi vinovați sunt.

12. De va dormi cineva cu nora sa, cu moarte să se omoare amândoi; că păgânătate a făcut, vinovați sunt.

13. Cine se va culcă cu bărbat ca cu femeie, spurcăciune au făcut amândoi, cu moarte să se omoare, vinovați sunt.

14. Cine ar luă femeie și pre muma ei, fărădelege este; cu foc să-l arză pre el și pre ele, ca să nu fie fărădelege între voi.

15. Cine va îndrăzni a se culcă cu dobitoc, cu moarte să se omoare, și dobitocul să-l omorâți.

16. Femeia care va merge ori la ce dobitoc, ca să se împreune cu dânșul, să omorâți femeia și dobitocul, cu moarte să se omoare, vinovați sunt.

17. Care va luă pre sora cea de pre tatăl său, sau de pre muma sa, și va vedea rușinea ei, și ea va vedea rușinea lui, ocară este, să piară înaintea fiilor neamului lor, rușinea soroarei sale a descoperit, păcatul vor purta.

18. Bărbatul care va avea pat cu femeia, care are curgerea firii cea de lună, și va descoperi rusinea ei,

9. Eșire 21, 17. 10. 2 Lege 22, 22; Ioan 8, 5; Mat. 5, 27. 11. 18, 8; 2 Lege 22, 30; 1 Cor. 5, 1. 12. Fac. 3, 8, 18. 13. 18, 22; Rom. 1, 27. 14. 18, 17. 15. 18, 23. 17. 18, 9; 2 Lege 27, 22. 18. 18, 19.

37. 18, 26; 20, 22.

20. 6. 19, 31; 2 Lege 18, 10, 11. 7. 18, 30; 19, 2; 1 Petru 1, 16.

izvorul ei a descoperit, și ea a descoperit curgerea sângelui său, amândoi să piară din neamul său.

19. Rușinea surorii tatălui tău și a surorii mamei tale să nu o descoperi, pentru că rudenie a descoperi, păcat vor avea.

20. Oricare va dormi cu rudenia sa, rușinea rudeniei sale a descoperi, fără de fii să moară.

21. Iar de va lua cineva femeia fratelui său, necurăție este, rușinea fratelui său a descoperi, fără de fii să moară.

22. Păziți toate poruncile mele și judecățile mele, și să le faceți pre ele, ca să nu vă urască pre voi pământul întru care vă duc eu pre voi, ca să lăcușiți pre el.

23. Și să nu umblați după legile neamurilor, care eu le gonesc dinaintea voastră, că toate acestea le-au făcut, și le-am urit pre ele.

24. Deci zic vouă: veți moșteni pământul lor, și eu voi da pre el vouă să-l moșteniți, pământul, care curge lapte și miere; eu Domnul Dumnezeuul vostru cel ce v'am ales pre voi din toate neamurile.

25. Să osebiți între dobitoacele cele curate și între cele necurate, și între pasările cele curate și între cele necurate, și să nu spurcați sufletele voastre cu dobitoacele și cu pasările, și cu toate cele ce se târăsc pre pământ pe care vi le-am deosebit să fie necurate.

26. Fiți mie sfinți, că sfânt sunt eu Domnul Dumnezeuul vostru cel ce v'am ales pre voi din toate neamurile, ca să fiți ai mei.

27. Oricare bărbat sau femeie dintre voi se va face descântător sau vrăjitor, cu moarte să se omoare, cu pietre să-i ucideți, vinovați sunt.

CAP 21.

Purtarea preotului.

Și au grăit Domnul către Moisi, zi-
când: vorbește preoșilor fiii lui Aaron, și le spune: să nu se atingă de mort din poporul său ca să nu se spurce.

2. Fără numai de ruda cea de aproape a lor: tată, mamă, fii, fiice și frate.

3. Și de sora sa fecioara cea mai aproape de el, care nu este împreună cu bărbat, de aceștia se va atinge.

4. De nimeni altul din poporul său să nu se atingă ca să nu se spurce.

5. Capul să nu vă radeți, nici să vă retezați barba, nici să vă faceți tăeturi pe trup pentru morți.

6. Sfinți să fie Dumnezeuul lor, și să nu spurce numele Dumnezeuului lor, pentru că jertfele Domnului, darurile Dumnezeuului lor ei le aduc, deci să fie sfinți.

7. Muere curvă și spurcată să nu ia, nici lepădată de bărbatul ei să nu ia, că sfânt este Domnului Dumnezeuului său.

8. Il vei sfinți pre el, că darurile Domnului Dumnezeuului vostru el le aduce; sfânt să fie, că sfânt sunt eu Domnul, cel ce sfințesc pre ei.

9. Dacă fata vreunui preot se va spurcă curvind, numele tatălui său spurcă, în foc să se arză.

10. Și preotul cel mare între frații săi, preste a căruia cap s'a turnat din untul cel de lemn al ungerii, și s'a sfințit, ca să se îmbrace cu haine, capul să nu-și descopere, și hainele să nu și le rupă.

11. Și la nici un mort să nu între, nici chiar de tatăl său sau de muma sa nu se va atinge.

12. Din cele sfinte nu va ieși, ca

19. 18, 12, 13. 20. 18, 14. 21. 18, 16; Marc. 6, 18. 22. 18, 26; 19, 37. 23. 18, 3; Ier. 10, 2. 24. Eșire 3, 8. 25. 11, 2, 3; 2 Lege 14, 4. 26. 19, 2; 3 Imp. 8, 53. 27. Eșire 22, 18.

21. 1. Iezech 44, 25. 5. 19, 28; 2 Lege 14, 1; Iezechil 44, 20. 8. 19, 2; 22, 9, 16. 9. 16, 32. 10. Eșire 28, 41. 11. Num. 6, 7. 12. 10, 7.

să nu pângărească cele sfinte ale Dumnezeului său, pentru că untul de lemn cel sfânt al ungerii Dumnezeului lui este preste dânsul; eu Domnul.

13. Acesta să ia femeie fecioară din neamul său.

14. Iar văduvă, lepădată, spurcată sau curvă, de acestea să nu ia, fără numai fecioară din poporul lui să-și ia femeie.

15. Ca să nu spurce sămânța lui întru poporul său; eu Domnul Dumnezeu cel ce sfințesc pre el.

16. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

17. Vorbește lui Aaron, și-i spune: oricare om din sămânța ta între rudele voastre întru carele va fi prihană, să nu se apropie a aduce darurile Dumnezeului său.

18. Tot omul întru care este prihană nu se va apropia; omul cel orb, sau cel șchiop, sau cel cu nasul tăiat, sau cel cu urechile tăiate.

19. Sau omul a căruia este mâna ruptă, sau piciorul rupt.

20. Sau ghebos, sau cu ochii urduroși, sau cu albeață, sau omul întru care este râe sălbatică, sau pecingine, sau cu un boș.

21. Oricine din sămânța lui Aaron preotului întru care este prihană, să nu se apropie a aduce jertfele Dumnezeului său, că prihană este întru el, să nu se apropie a aduce darurile lui Dumnezeu.

22. Darurile lui Dumnezeu sunt prea sfinte, și din cele sfinte va mânca.

23. Iar la catapeteasmă nu va veni, și de jertfelnic nu se va apropia, pentru că are prihană, și nu va spurca cele sfinte ale Dumnezeului său; că eu sunt Domnul cel ce sfințesc pre dânsii.

24. Deci Moisi a spus acestea lui Aaron, fiilor lui și tuturor fiilor lui Israil.

CAP. 22.

Insușirea jertfei.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

1. Vorbește lui Aaron și fiilor lui: să se ferească de sfintele pe care fiii lui Israil le jertfesc mie, și să nu spurce numele meu cel sfânt, eu Domnul.

3. Zi lor: întru neamurile voastre, orice om din sămânța voastră care se va apropia de cele sfinte, pe care le vor aduce fiii lui Israil Domnului, când este necurăția pre dânsul, va pieri sufletul acela dinnaintea mea; eu Domnul Dumnezeul vostru.

4. Și orice om din sămânța lui Aaron preotul, care este lepros, sau îi curge sămânța, să nu mănânce din cele sfinte, până ce se va curăși. Și cel ce se va necurăși prin atingere de vre un mort, sau de om din care curge sămânța patului,

5. Sau cel ce se va atinge ori de ce vietate necurată, care-l spurcă pre el, sau de om care spurcă pre el prin orice necurăție a lui;

6. Cel ce se va atinge de acestea, necurat va fi până seara, să nu mănânce din cele sfinte,

7. Până ce-și va spăla trupul său cu apă; iar când va apune soarele, curat va fi, și atunci va putea mânca din cele sfinte, că pâinea a lui este.

8. Moriăciune și prins de hiară să nu mănânce, ca să nu se spurce cu ele; eu Domnul.

9. Și vor păzi poruncile mele, ca să nu aibă pentru ele păcat, și să moară pentru ele, de le vor spurca

13. Iezechil 44, 22. 17. 1 Tim. 3, 2; Tit. 1, 6, 7.

22. 6, 11, 24. 8. Eșire 22, 31, 2 Lege 14, 21. Iezechil 44 31.

pre ele; eu Domnul Dumnezeu, cel ce sfințesc pre ei.

10. Și nici un strein să nu mănânce din jertfe, fie nemernicul preotului, fie năimitul, nu va mânca din cele sfinte.

11. Iar de va avea preotul o slugă cumpărat cu argint, acesta va mânca din pâinile lui, și cei născuți în casa lui, și aceștia vor mânca din pâinile lui.

12. Și fata preotului de se va mărită după bărbat de neam strein, ea din pârga cea sfântă nu va mânca.

13. Fata preotului de va rămâneă văduvă, sau va fi lepădată, și sămânță nu va fi întru ea, se va întoarce la casa tatălui său unde a trăit ca fată, din pâinile tatălui său va mânca, iar cei de neam strein nimenea nu va mânca din ele.

14. Omul cel care va mânca cele sfinte din neștiință, va adaoge a cincea parte la acelea; și va da preotului jertfa.

15. Ca să nu spurce cele sfinte ale fiilor lui Israil, care le-au adus ei Domnului.

16. Nici să aducă asupra sa fărădelegea păcatului mâncând jertfele lor; că eu sunt Domnul cel ce sfințesc pre ei.

17. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

18. Vorbește lui Aaron, fiilor lui și la toată adunarea lui Israil, și le spune lor: oricine din fiii lui Israil, sau din nemernici, cari lăcuiesc la dâșșii întru Israil, va aduce daruri de făgăduință de bună voie, sau de ardere de tot,

19. Vor fi primite cele ce sunt fără de prihană, parte bărbătească din cirezi, sau din oi, sau din capre.

20. Nici una din cele ce au pri-

hană întru sine, să nu aducă Domnului, pentrucă nu va fi primită.

21. Și oricine va aduce jertfă de mântuire Domnului, îndeplinind o făgăduință, ori o jertfă de bună voie, însă praznicile voastre fie din boi, sau din oi, să fie curată, spre a fi primită, să nu aibă prihană.

22. Orb, sau strivit, sau cu limba tăiată, sau cu negi, sau râios, sau pecinginos, de acestea să nu se aducă Domnului, și să nu primiți din ele la jertfelnicul Domnului.

23. Și vișel, sau oaie cu urechile tăiate, sau cu coada tăiată, acelea să le junghii pentru tine; iar pentru făgăduința ta nu se vor primi.

24. Cele cu vreun mădular zdrobit, sucit, tăiat și smuls, să nu aduci de acestea Domnului, și în pământul vostru să nu faceți așa.

25. Nici din mâna celui de neam strein să nu aduceși daruri Dumnezeului vostru din toate acestea, că stricăciune și prihană este într'însele, nu vor fi primite acestea.

26. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

27. Vișelul, oaia sau capra după ce se va naște, va fi șapte zile supt muma sa; iar a opta zi, și de aici înainte se va primi spre daruri, jertfă Domnului.

28. Vacă și oaie să nu junghiași în aceiași zi cu fătul lor.

29. Iar de veși aduce jertfă de bucurie Domnului, de bună voia voastră să o jertfiți pre ea.

30. Aceasta într'acea zi să o mâncași, nu lăsași din cărnuri pe a doua zi; eu Domnul.

31. Să păziți poruncile mele și să le faceți pre ele; eu Domnul.

32. Să nu spurcași numele meu cel sfânt, și mă voi sfînși întru fiii

10. Eșire 29, 33. 14. Num. 5, 7. 20. 2 Lege 15, 21.

21. 2 Lege 17, 1; Col. 1, 22. 22. Malab. 1, 8. 27. Eșice 22, 30. 31. 2 Lege 10, 12. 32. 21, 8.

lui Israil; eu sunt Domnul cel ce vă sfințesc pre voi.

33. Cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghipetului, ca să vă fiu vouă Dumnezeu; eu Domnul.

CAP. 23.

Despre Sărbători.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: sărbătorile Domnului, care le veși chema sfinite, acestea sunt sărbătorile mele.

3. Șase zile veși lucră, iar ziua a șaptea este sâmbătă, zi de odihnă numită sfântă Domnului; nici un lucru să nu faci, că este sâmbătă Domnului în toate lăcuințele voastre.

4. Acestea sunt sărbătorile Domnului numite sfinite pe care le veși vesti la vremea lor.

5. În luna dintâiu, în a patrusprezecea zi a lunii către seară este pasha Domnului.

6. Și în ziua a cincisprezecea a lunii aceștia, sărbătoarea azimelor Domnului, șapte zile azime să mâncași.

7. Și ziua cea dintâiu chemare sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceși.

8. Șapte zile să aduceși arderi de tot Domnului, iar ziua a șaptea numită sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceși.

9. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

10. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: când veși intră în pământul, care eu îl dau vouă, și veși seceră secerișul lui, veși aduce un snop pârga secerii voastre la preot.

11. Și va aduce snopul înaintea

Domnului primit vouă, a doua zi după cea dintâiu a Paștelui îl va aduce preotul.

12. Și în aceiași zi, odată cu snopul, veși jertfi un miel curat de un an, ardere de tot Domnului.

13. La jertfa lui veși adăogi două zecimi de făină curată făcută cu untdelemn, jertfă Domnului spre miros de bună mireasmă Domnului, cu turnarea ei un sferț de hin de vin.

14. Pâine și spice frecate nouă să nu mâncași până în ziua aceasta, când veși aduce darurile Dumnezeului vostru; lege veșnică în neamurile voastre, în toată lăcuința voastră.

15. Și de a doua zi de Paști din ziua în care veși aduce snopul punerii înainte, să numărași șapte săptămâni întregi.

16. Până a doua zi a săptămânii cei mai depre urmă să numărași cincizeci de zile.

17. Și veși aduce jertfă nouă Domnului, din lăcașurile voastre veși aduce pâini spre punere înainte, două pâini; din două zecimi de făină curată vor fi pâinile dospite coapte Domnului, din pârga roadelor.

18. Și cu pâinile veși aduce șapte miei de un an, curași, un vișel din cireadă și doi berbeci curași, cari vor fi ardere de tot Domnului, și jertfele lor cu turnările lor jertfă, miros de bună mireasmă Domnului.

19. Și veși jertfi un țap din capre pentru păcat, și doi miei de un an, jertfă de mântuire, cu pâinile cele din pârga roadelor.

20. Și le va pune pre ele preotul cu pâinile cele din pârga roadelor aducere înaintea Domnului, cu cei doi miei, sfinite vor fi Domnului; vor fi ale preotului care le jertfește.

21. Și veși chema ziua aceasta nu-

23. 2. 19, 30. 3. Eșire 20, 9; H 2 lege 5, 13. 5. Eșire 12, 18; 23, 15; Num. 28, 16; H 2 lege 16, 1. 6. Eșire 12, 16. 7. Eșire 12, 16.

15. 2 lege 16, 9. 16. Eșire 23, 16; Num. 28, 26.

mită, sfântă va fi vouă; tot lucrul de slujbă să nu faceți într'însa; lege veșnică întru neamurile voastre în toată lăcuința voastră.

22. Iar când secerați holdele pământului vostru, spicele rămase în țarină să nu le adunați, și când seceriți, ce cade din secere să nu culegi, celui sărac și celui nemernic să le lași acelea; eu Domnului Dumnezeuul vostru.

23. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

24. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: în ziua dintâiu a lunii a șaptea veți serba pomenirea frâmbițelor, numită sfântă va fi vouă.

25. Nici un lucru de slujbă să nu faceți, ci să aduceți ardere de tot Domnului.

26. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

27. În ziua a zecea a lunii aceștia a șaptea, este ziua împăcării, numită sfântă va fi vouă; veți smeri sufletele voastre, și veți aduce ardere de tot Domnului.

28. Nici un lucru să nu faceți în ziua aceasta, că zi de împăcare este aceasta pentru voi, să vă rugați pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Tot omul care nu se va smeri în ziua aceasta, va pieri din poporul său.

30. Și cel ce va lucra în ziua aceasta, va pieri omul acela din poporul său.

31. Nici un lucru să nu faceți; lege veșnică întru neamurile voastre, întru toate lăcașurile voastre.

32. Sâmbăta sâmbetelor va fi vouă, să smeriți sufletele voastre din ziua a noua a lunii, de seara până a doua zi seara, veți serba sâmbetele voastre.

33. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

34. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: în ziua a cinsprezecea a lunii aceștia a șaptea, este sărbătoarea corturilor, șapte zile Domnului.

35. Și ziua cea dintâiu, numită sfântă va fi, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

36. Șapte zile veți aduce ardere de tot Domnului, iar ziua a opta numită sfântă va fi vouă, și veți aduce ardere de tot Domnului. Ziua ieșirei este, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

37. Acestea sunt sărbătorile Domnului, pe care le veți vesti numite sfinte, ca să aduceți Domnului ardere de tot, cu jertfele lor și cu turnările lor în fiecare zi.

38. Osebit de cele din sâmbetele Domnului, de darurile voastre, de toate făgăduințele voastre, și osebit de darurile ce veți aduce de bună voie Domnului.

39. În ziua a cinsprezecea a lunii aceștia a șaptea după ce veți strânge roadele pământului, să țineți sărbătoare Domnului șapte zile; în ziua dintâiu odihnă, și în ziua a opta odihnă.

40. Și veți lua în ziua dintâiu rod din pom frumos, și ramuri de finic, și stâlpi de lemn tufos, și sălcii și stâlpi de Agnu dela rîu, și vă veți veseli înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

41. Șapte zile în an, lege veșnică întru neamurile voastre, în luna a șaptea veți serba aceasta.

42. În corturi veți lăcuți șapte zile, tot moșneanul întru Israil va lăcuți în corturi.

43. Ca să văză semințiile voastre, că în corturi am făcut a lăcuți pre fiii lui Israil, când i-am scos pre ei

din pământul Eghiptului; eu Domnul Dumnezeuul vostru.

44. Și a spus Moisi sărbătorile Domnului fiilor lui Israil.

CAP. 24.

Sfeșnicul și pâinile punerii înainte.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil, să aducă la tine undelemn de maslin curat și limpede la lumină, să arză lămpă pururea afară de catapeteasmă în corul mărturiei.

3. Și îl vor aprinde Aaron și fiii lui de seara până dimineața înaintea Domnului pururea; lege veșnică în neamurile voastre.

4. În sfeșnicul cel curat, veși aprinde luminele înaintea Domnului până dimineața.

5. Și veși lua făină curată, și veși face dintr'însa douăsprezece pâini, din două zecimi să fie o pâine.

6. Și le veși pune pre ele două rânduri, fiecare rând de șase pâini pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și veși pune la fiecare rând tămâie curată și sare, și vor fi pâinile spre pomenire puse înaintea Domnului.

8. În toată sâmbăta se vor pune înaintea Domnului pentru fiii lui Israil, lege veșnică.

9. Și vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, și le vor mânca în loc sfânt, că sunt prea sfinte. Acestea vor fi ale lor din cele ce se jertfesc Domnului, lege veșnică.

10. Și a ieșit feciorul unei Israilence, și acesta eră fecior de eghiptean între fiii lui Israil, și s'a stădit în tabără cel din Israilteancă cu un Israiltean.

11. Și feciorul cel din femeie Israilteancă hulind numele Domnului și blestemând, l-a adus pre el la Moisi; muma lui se numia Salomit, fata lui Davri din seminția lui Dan.

12. Și l-a pus pre el în temniță ca să-l judece, cum va porunci Domnul.

13. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

14. Scoate afară de tabără pre cel ce a blestemat, și toți cei ce l-au auzit să pue mâinele pre capul lui, și să-l ucidă cu pietre toată adunarea.

15. Și grăește fiilor lui Israil, și zi către dânșii: omul, care va blestemă pre Dumnezeu, păcat va avea.

16. Iar care va huli numele Domnului, cu moarte să se omoare, cu pietre să-l ucidă toată adunarea lui Israil, ori venetic, ori moșnean, când hulește numele Domnului, să moară.

17. Și cel ce va lovi pe vre un om, și va muri, cu moarte să se omoare.

18. Și care va lovi dobitoc, și va muri, să plătească vieața pentru vieață.

19. Și de va vătămă cineva pe deaproapele său, cum a făcut el, așa să i se facă și lui.

20. Frântură pentru frântură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va vătămă pre om, așa să se facă și lui.

21. Deci cine va lovi dobitoc, și va muri, să dea altul în loc, iar cel ce va lovi om, și va muri, cu moarte să se omoare.

22. O dreptate să fie celui nemernic și celui moșnean, că eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

23. Și a grăit Moisi fiilor lui Israil, și pre cel ce a blestemat l-au scos afară de tabără, și l-au ucis cu

24. 2. Eșire 27, 20. 9. Eșire 29, 32; 1 Imp. 21, 6; Mat. 12, 4.

17. Eșire 21, 12. 20. Eșire 21, 24. A 2 Lege 19, 21. Mat. 5, 38. 22. Eșire 12, 49.

pietre; deci fiii lui Israil au făcut precum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 25.

Anul jubileu.

Crăit-au Domnul către Moisi în muntele Sinai, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: după ce veși intra în pământul care-l dau eu vouă, veși ținea sâmbete Domnului, spre odihna pământului care eu dau vouă.

3. Șase ani vei semăna țarina ta, și șase ani vei ția via ta, și vei adună roada ei.

4. Iar în al șaptelea an, va fi serbare spre odihnă pământului, sâmbătă Domnului, țarina ta nu o vei semăna, și via ta nu o vei ția.

5. Și cele ce cresc singure în țarina ta să nu le seceri, nici strugurul cel de pângă să nu-l culegi, an de odihnă să fie pământului.

6. Bucatele pământului din anul odihnei vor fi ție, slugii tale, slujnicii tale, năimitului tău și nemernicului, care lăcuște cu tine.

7. Și vitelor tale și hiarelor celor din pământul tău, va fi toată roada lui de mâncat.

8. Și vei număra ție șapte săptămâni de ani, de șapte ori câte șapte ani de odihnă, și vor fi ție șapte săptămâni de ani, patruzeci și nouă de ani.

9. Și veși vesti cu glas de trâmbiță în tot pământul vostru în luna a șaptea în ziua a zecea a lunii, în ziua curățirii, veși vesti cu trâmbiță în tot pământul vostru.

10. Și veși sfîși anul al cincizecilea, și veși vesti slobozire pre pământ tuturor celor ce lăcuesc pre dânsul. Anul slobozirei va fi vouă semn, ca să se întoarcă fiecare la

moșia sa, și fiecare la casa sa se va întoarce.

11. Semn de slobozenie va fi vouă anul al cincizecilea; în acei an să nu semănași, nici să secerași cele ce cresc singure, și nici să culegeși pârğa lui.

12. Pentrucă este semnul slobozeniei, sfînt va fi vouă, din câmp veși mîncă roadele lui.

13. În anul acesta de slobozenie se va întoarce fiecare la moșia sa.

14. Iar de vei vinde vre un lucru aproapei tău, sau de vei cumpără ceva dela el, să nu înșele nimenia pe aproapele său.

15. După numărul anilor celor de la cel de slobozenie, vei cumpără de la deaproapele; după numărul anilor rodurilor va vinde ție.

16. După cât de mulți ani vor fi, va înmulți prețul său, și după cât mai pușini ani vor fi, va împușina prețul său, de vreme ce după numărul rodurilor sale, așa va vinde ție.

17. Nimenea să nu înșele pe deaproapele său, ci să te temi de Domnul Dumnezeuul tău; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

18. Faceși toate cele rânduite de mine, păziși poruncile mele și le impliniși pre ele, și veși lăcuși fără de frică pre pământ.

19. Pământul va da rodurile sale, și veși mîncă întru sașiu, și veși lăcuși fără de frică pre dânsul.

20. Iar de veși zice: ce vom mîncă în anul acesta al șaptelea, de nu vom semăna și de nu vom adună rodurile noastre?

21. Eu voi trimite binecuvântarea mea în anul al șaselea, și va da rodurile sale pe trei ani.

22. Veși semăna în anul al optulea, și veși mîncă din roade vechi până la al noulea an, până ce vor veni rodurile lui, veși mîncă cele vechi din anii trecuși.

23. Pământul nu se va vinde de veci; pentru că al meu este pământul, că voi nemernici și trecători sunteți înaintea mea.

24. Și pentru tot pământul moștenirii voastre veți da răscumpărare pământului.

25. Iar de va săraci fratele tău cel ce este cu tine, și va vinde din moșia sa, va veni cel ce este rudenie aproape cu el, și va răscumpăra vânzarea fratelui său.

26. Iar de nu va avea cineva rudenie, și-i va da mâna și va putea afla de ajuns ca să poată răscumpăra,

27. Atunci va socoti anii vânzării lui, și ce trece, va întoarce omului carele i-a vândut lui, și se va întoarce la moșia sa.

28. Iar de nu va avea de ajuns ca să-i întoarcă lui, va fi vânzarea acelui ce o a cumpărat până în anul slobozirei; atunci în anul slobozirei va ieși; iar celalți se va întoarce la moșia sa.

29. De va vinde cineva casă lăcuită încunjurată cu ziduri, o va putea răscumpăra până la sfârșitul anului; un an de zile o va putea răscumpăra.

30. Iar de nu se va răscumpăra până se va plini un an, casa cea din cetatea încunjurată cu zid, va fi de veci a celui ce o a cumpărat și a urmașilor lui, și nici în anul slobozirei, nu va ieși din ea.

31. Casele cele de prin satele, care n'au zid prin prejur, se vor socoti ca țarina pământului, ele totdeauna se vor putea răscumpăra, și în anul cel de slobozenie vor ieși din ele.

32. Pentru cetățile Leviților, Leviții vor putea răscumpăra totdeauna casele din cetățile moșiei lor.

33. Și oricare va cumpăra dela Leviți, va ieși în anul slobozeniei din casa vândută lui în cetatea mo-

șiei lor; căci casele din cetățile Leviților, moșie lor sunt între fiii lui Israil.

34. Țarinile cele de pe lângă cetățile lor, nu se vor vinde, că moșie veșnică este lor aceasta.

35. De va săraci fratele tău, și nu va putea munci la tine, ajută-l pre el ca pre un nemernic și trecător, ca să trăiască fratele tău pe lângă tine.

36. Să nu iei dela el camătă, nici mai mult decât ai dat, ci să te temi de Dumnezeuul tău; eu sunt Domnul, ca să trăiască fratele tău cu tine.

37. Argintul tău să nu-l dai lui în camătă, și pentru câștig să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu Domnul Dumnezeuul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului, ca să vă dau pământul Hanaan, și să vă fiu vouă Dumnezeu.

39. Iar de va veni la sărăcie fratele tău, și se va vinde fie; să nu-și slujească slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemernic să-și fie fie, până la anul slobozeniei va lucra la tine.

41. În anul slobozeniei va ieși el cu fiii lui, și va merge la neamul său, și la moșia sa cea părintească se va întoarce.

42. Pentru că robii mei sunt aceștia, pre cari i-am scos din pământul Eghiptului, nu se vor vinde cum se vând robii.

43. Să nu-l îngreoezi pre el cu osteneală, ci te teme de Domnul Dumnezeuul tău.

44. Și orice slugi sau slujnice vei avea, să fie din neamurile cele ce sunt împrejurul tău, dintr'aceștia veți cumpăra rob și roabă.

45. Din fiii nemernicilor cari sunt

23. Isaia 14, 25; Ioil 2, 18. 25. Ieremia 32, 7, 8.

36. Eșire 22, 25. 39. Eșire 21, 2; H 2 Lege 15, 12; Ieremia 34, 14. 43. Efes. 6, 9.

între voi, dintr'aceștia veși cumpără; și rudele lor căși se vor naște, în pământul vostru vor fi averea voastră.

46. Și veși împărși pre ei fiilor voștri după voi, și îi veși moșteni în veci; iar din frașii voștrii, din fiii lui Israil, nimenea să nu asuprească pe fratele său cu ostenele.

47. Iar dacă veneticul sau nemernicul de lângă tine, va fi cu dare de mână, și sărăcind fratele tău, se va vinde veneticului sau nemernicului celui dela tine, sau celui din naștere nemernic,

48. Dupăce se va vinde lui, se va putea răscumpără; unul dintre frașii lui va răscumpără pre el.

49. Fratele tatălui său sau fiul fratelui tatălui său, va răscumpără pre el, sau din rudeniile cele trupesti din seminția lui va răscumpără pre el; iar de-i va da mâna, se va răscumpără singur.

50. Și se va socoti cu cel ce l-a cumpărat pre el, din anul în care s'a vândut pre sine lui, până la anul slobozirei, și va fi preșul vânzării lui ca după numărul anilor căși a slujit lui, ca zilele unui năimit.

51. Iar de vor fi mai mulți ani, după numărul lor va întoarce răscumpărarea sa, din argintul vânzării sale.

52. Iar de vor fi pușini ani până la anul slobozirei, se va socoti după acești ani.

53. Și va întoarce răscumpărarea sa ca un năimit tocmit cu anul; nu-l vei stăpâni pre el cu asprime înaintea ta.

54. Iar de nu se va răscumpără în chipul acesta, atunci va ieși în anul slobozeniei, el cu fiii lui.

55. Pentrucă și fiii lui Israil sunt robii mei, slugile mele sunt aceștia pe carii eu i-am scos din pământul Eghipetului; eu Domnul Dumnezeu vostru.

CAP. 26.

Blestemul și binecuvântarea.

Să nu vă faceți idoli, nici chipuri Scioplite, nici stâlp să nu vă ridicăți, nici piatră ca semn să nu puneți în pământul vostru, ca să vă închinați ei; eu Domnul Dumnezeu vostru.

2. Sâmbetele mele să le păziți, și de cele sfinte ale mele să vă temeți; eu sunt Domnul.

3. De veși umbliă întru poruncile mele, și de veși păzi învățăturile mele și le veși face pre ele,

4. Voiu da vouă ploaie în vremea sa, și pământul va da rodurile sale, și lemnele câmpilor vor da rodul său.

5. Și va ajunge trierișul vostru la culesul viilor, și culesul va ajunge la semănătură, și veși mânca pâinea voastră întru sașiu, și veși lacuți statornic în pământul vostru, și războiu nu va trece prin pământul vostru.

6. Și voiu da pace în pământul vostru, și veși dormi și nu va fi cine să vă sperie pre voi, și voiu pierde hiarele cele rele din pământul vostru.

7. Și veși gonî pe vrăjmașii voștrii, și vor cădeă înaintea voastră uciși.

8. Și vor gonî cinci din voi o sută, și o sută din voi vor gonî zece mii, și vor cădeă vrăjmașii voștrii înaintea voastră de sabie.

9. Și voiu căută spre voi, și voiu binecuvântă pre voi, și voiu crește pre voi, și voiu înmulți pre voi, și voiu întări legătura mea cu voi.

10. Veși mânca roduri vechi și foarte vechi, și veși lepădă pre cele vechi ca să puneți în loc pre cele noi.

11. Și voiu pune legătura mea în-

26. 1. Eșire 20, 4; A 2 Lege 5, 8; Ps. 96, 7.
2. 19, 30; A 2 Lege 28, 1. 5. Amos 9, 13.
6. Iov 11, 19. 8. Is. Navi 23, 10. 11. Iezechil 37, 26.

fru voi, și nu va urî sufletul meu pre voi.

12. Și voui umblă întru voi, și voui fi vouă Dumnezeu, și voi veți fi mie popor.

13. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Egiptului, când erați voi robi, și am rupt legătura jugului vostru, și v'am scos pre voi cu putere.

14. Iar de nu mă veți ascultă, nici veți face poruncile mele acestea,

15. Și nu vă veți plecă lor și judecărilor mele, și de se va îngreuia sufletul vostru, ca să nu faceți voi toate poruncile mele, și ca să stricați legătura mea.

16. Și eu voui face vouă așa: aduce voui asupra voastră lipsă, și răea și gălbănarea va orbi ochii voștri, și va topi sufletul vostru, și veți semăna în zadar semințele voastre, și le vor mânca profivnicii voștri.

17. Și voui pune fața mea asupra voastră, și veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri; și vor gonî pre voi cei ce vă urăsc pre voi, și veți fugi negonindu-vă nimenea.

18. Și de nu mă veți ascultă nici așa, voui adaoge a vă pedepsi pre voi de șapte ori pentru păcatele voastre.

19. Și voui înfrânge semeștea mândriei voastre, și va fi vouă cerul ca de fier, și pământul vostru ca de aramă.

20. Și va fi în zadar fărîcia voastră, și pământul vostru nu va da sămânța sa, și lemnul țarinii voastre nu va da rodul său.

21. Și dacă și după aceeași veți umblă pe delaturi, și nu veți vrea să mă ascultăți, voui adaoge vouă șapte rane pentru păcatele voastre.

22. Și voui trimite asupra voastră hiarele cele sălbatice ale pământului, și vor mânca pre voi, și vor nimici vitele voastre, și voui împușină pre voi, și se vor pustii căile voastre.

23. Și de nu vă veți învăța cu acestea, ci veți veni către mine rătăcind,

24. Și eu voui veni la voi cu mânie mare, și voui lovi și eu pre voi de șapte ori pentru păcatele voastre.

25. Și voui aduce preste voi sabie, care izbândește izbânda legăturii, și veți fugi în cetățile voastre, și voui trimite moarte preste voi, și vă veți da în mâinile vrăjmașilor voștri.

26. Când voui necăji pre voi cu lipsă de pâine, și vor coace zece femei pâinile voastre într'un cupțor, și vor da pâinile voastre cu cumpană, și veți mânca, și nu vă veți sătura.

27. Iar de nu mă veți ascultă nici cu acestea, ci veți veni la mine rătăcind,

28. Și eu voui veni la voi cu mânie mare, și voui pedepsi și eu pre voi de șapte ori, după păcatele voastre.

29. Și veți mânca trupurile feciorilor voștri, și trupurile fetelor voastre veți mânca.

30. Și voui pustii stâlpii voștri, și voui strică cele de lemn făcute de mâinile voastre, și voui pune oasele voastre preste oasele idolilor voștri, așa va urî pre voi sufletul meu.

31. Și voui lăsa cetățile voastre, și voui pustii cele sfinte ale voastre, și nu voui mirosi mirosul jertfelor voastre.

32. Și voui pustii eu pământul vostru, cât se vor miră de dânsul vrăjmașii voștri cei ce lăcuesc pre dânsul.

33. Și voui risipi pre voi între

12. 2 Cor. 6, 16. 13. Eșire 13, 18. 16. H 2 Lege 28, 15; 32, 25; Malah. 2, 2; Mihea 6, 13.

17. 28, 65; Lev. 28, 25; Iov. 15, 21; Pilde 28, 1. 18. Fac. 4, 24. 19. 11, 17; H 2 Lege 28, 23.

26. Ozie 4, 10; Mihea 6, 14. 29. Plâng. Ier. 4, 10; 4 Imp. 6, 28. 30. Isaia 17, 8; Ieremia 16, 18.

neamuri, și va topi pre voi sabia cea gonitoare, și va fi pământul vostru pustiu, și cetățile voastre vor fi pustii.

34. Atunci vor plăcea pământului sămbetele sale în toate zilele pustietății sale, când voi veți fi în pământul vrăjmașilor voștri.

35. Atunci va odihni pământul, și vor plăcea lui sămbetele sale, în toate zilele pustietății sale va odihni, care n'a odihnit în sămbetele voastre, când lăcuiați pe dânsul.

36. Și celor rămași dintre voi, voi u bagă frică în inima lor în pământul vrăjmașilor lor, și va gonî pre ei glasul frunzii ce se mișcă, și vor fugi ca și cum ar fugi dela războiu, și vor cădea negonindu-i nimenea.

37. Și vor cădea negoniți de nimenea, și va trece cu vederea frate pe frate ca și la războiu, negonindu-i nimenea, și nu veți putea stă împotriva vrăjmașilor voștri.

38. Și veți pieri între neamuri, și va mânca pre voi pământul vrăjmașilor voștri.

39. Și cei ce vor rămânea dintre voi se vor strică pentru păcatele sale și pentru păcatele părinților săi, în pământul vrăjmașilor săi se vor topi.

40. Și vor mărturisi păcatele sale și păcatele părinților săi, pentru că au călcat legea, și m'au trecut cu vederea, și au venit înaintea mea pe delaturi.

41. Și eu am venit la ei cu mânie mare, și voi u pierde pre ei în pământul vrăjmașilor lor, atunci se va rușina inima lor cea neștiută împrejur, și atunci se vor căi pentru păcatele lor.

42. Și îmi voi u aduce aminte de legătura lui Iacob și de legătura lui

Isaac, și de legătura lui Avraam îmi voi u aduce aminte, și de pământ îmi voi u aduce aminte.

43. Și pământul va rămânea de ei, atunci va odihni pământul în sămbetele sale, când va fi pustiu de ei, și ei vor lua fărădelegile sale, pentru că au trecut cu vederea judecățile mele, și poruncile mele nu le-au primit sufletul lor.

44. Și ca cum n'ar fi ei în pământul vrăjmașilor lor, nu i-am trecut cu vederea pre ei, nici i-am urât pre ei, ca să-i pierz pre ei, și să stric legătura mea cea cu ei; că eu sunt Domnul Dumnezeuul lor.

45. Și îmi voi u aduce aminte de legătura mea cea dinăiu, când i-am scos pre ei din pământul Egiptului, din casa robiei înaintea neamurilor, ca să le fiu lor Dumnezeu, eu Domnul.

46. Acestea sunt judecățile mele și poruncile mele, și legea care o au dat Domnul între sine și între fiii lui Israel, în muntele Sinai în mâna lui Moisi.

CAP. 27.

Făgăduințe și zecimeli.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israel și le spune: cel ce va face făgăduință, se va preșul sufletul său Domnului.

3. Preșul unui bărbat în vârstă de la douăzeci de ani până la șaiszeci ani, va fi cincizeci de drahme de argint, cu cumpăna sfântă.

4. Iar preșul femeii va fi treizeci de drahme.

5. Preșul unui bărbat dela cinci ani până la douăzeci de ani, va fi douăzeci de drahme, iar al unei fete zece drahme.

6. Preșul unui copil dela o lună

34. 2 Paral. 36, 21. 36. 28, 56; Iov. 15, 4; A 2 Lege 28, 25. 39. Iezechil 4, 17. 40. Ps. 78, 8. 41. Ierem. 9, 25.

44. A 2 Lege 4, 31; Rom. 11, 1, 26.

până la cinci ani va fi cinci drahme de argint, iar al unei copile trei drahme de argint.

7. Dela şaizeci de ani în sus, de va fi bărbat, preşul lui va fi cincisprezece drahme de argint, iar de va fi femeie zece drahme.

8. De va fi sărac şi nu va putea da preşul, va sta înaintea preotului, şi-l va preşul preotul după puţinţa celui ce a dat făgăduinţa, îl va preşul pre el preotul.

9. Iar de va fi din dobitoacele care le aduc ei dar Domnului, ori ce se va aduce Domnului, va fi sfânt.

10. Să nu schimbe cel bun pre cel rău, nici cel rău pre cel bun; iar de va fi schimbat dobitoc cu dobitoc, va fi şi cel schimbat şi cel cu care l-a schimbat, sfânt.

11. Iar de va fi din dobitoacele cele necurate, din care nu se aduce dar Domnului, va pune dobitocul înaintea preotului.

12. Şi-l va preşul preotul de bun sau de rău, şi după cum îl va preşul preotul, aşă va fi.

13. Iar de va fi să-l răscumpere, va da preste preşul lui a cincea parte.

14. Oricine va afierosi casa sa Domnului, preotul o va preşul de bună sau de rea, şi după cum o va preşul preotul de bună sau rea, aşă va fi.

15. Iar cel ce ş'a afierosit casa, de va voi să o răscumpere, va adaoge peste preş a cincea parte, şi va fi a lui.

16. De va afierosi cineva Domnului o parte din moşia sa, se va preşul după venitul ei, măsura de orz cincizeci de drahme de argint.

17. De va afierosi ţarina lui din anul slobozeniei, după preşul ei va fi.

18. Iar de va afierosi ţarina lui după anul slobozirei, preotul va socoti preşul ei după numărul anilor,

cari mai sunt până la anul slobozeniei, şi va scadea din preşul ei.

19. De va răscumpără ţarina sa cel ce o a afierosit, va adaoge a cincea parte la preşul ei, şi va fi a lui.

20. Iar de nu va răscumpără ţarina, ci o va vinde altui om, nu o va mai răscumpără pe ea.

21. Ci ţarina, după ce va trece anul slobozeniei, va fi sfântă Domnului ca şi pământul cel osebit; moşia preotului va fi.

22. Iar de va afierosi Domnului ţarină cumpărată, care nu este din ţarina moşiei sale,

23. Va socoti preotul preşul deplin din anul slobozeniei, şi va da preşul în ziua aceea afierosire Domnului.

24. Iar în anul slobozeniei se va întoarce ţarina la omul dela care a cumpărat-o, şi care o avusese pământ de moştenire.

25. Şi tot preşul va fi cu cumpelele cele sfinte, de douăzeci de bani va fi drahma.

26. Şi tot cel întâiu născut care se va naşte între dobitoacele tale, va fi al Domnului, şi nu-l va afierosi nimenea, fie vişel, ori oaie, al Domnului este.

27. Iar de va fi din dobitoacele cele necurate, îl va schimba după preşul lui, şi va mai adaoge la preş a cincea parte, şi va fi al lui. Iar de nu-l va răscumpără, se va vinde după preşul lui.

28. Şi tot ce va dăruî omul Domnului, din toate câte are el, fie om, fie dobitoc, sau din ţarina moşiei lui, nu se va vinde, nici se va răscumpără. Şi tot darul acela, prea sfânt va fi Domnului.

29. Tot ce se va afierosi dela

27. 24. 25. 24. 25. Eşire 30, 13; Iezechil 45, 12. 26. Eşire 13, 2; 22, 29; 34, 19; Num. 3, 13; 8, 17; Luc. 2, 23. 28. Numeri 18, 14.

oameni, nu se va răscumpăra, cu moarté se va ombrí.

30. Toată zeciuiala pământului, fie din sãmânță, fie din roade, a Domnului este, sântă Domnului.

31. Iar cel ce va voi să răscum-pere zeciuiala lui, va adage la pre-ful ei a cincea parte, și va fi a lui.

32. Toată zeciuiala din cirezi, din furme, din tot ce petrece în număr

supt foiag, zeciuială se va da sântă Domnului.

33. Să nu schimbi cel bun cu cel rău, nici cel rău cu cel bun, iar de vei schimba, și cel schimbat și cel cu care l-a schimbat, sânt va fi, nu se va răscumpăra.

34. Acestea sunt poruncile, care au poruncit Domnul lui Moisi, că-tre fiii lui Israil în muntele Sinai.

NUMERII

CAP. 1.

Luptătorii din Israil.

Grăit-au Domnul către Moisi în pustia Sinai în cortul mărturiei în ziua dintâiu a lunii a doua, în anul al doilea dupăce a ieșit din pământul Eghiptului, zicând:

2. Numărași toată adunarea fiilor lui Israil după neamurile lor, după casele rudențiilor lor, după numărul numelor lor, după capetele lor.

3. Tot bărbatul dela douăzeci de ani și mai sus, tot cel ce poate ieși la oaste în Israil, numărași-i pre ei cu puterea lor, tu și Aaron numărași pre ei.

4. Și să fie vouă căpetenie din fiecare popor, bărbatul cel mai dintâiu în casa părinților săi.

5. Și acestea sunt numele bărbaților cari vor fi cu voi: Dintr'a lui Ruvim, Elisur fiul lui Sediur.

6. Dintr'a lui Simeon, Solamiil fiul lui Surisadai.

7. Dintr'a lui Iuda, Naason fiul lui Aminadav.

8. Dintr'a lui Issahar, Natanail fiul lui Sogar.

9. Dintr'a lui Zavulon, Eliav fiul lui Helon.

10. Dintre fiii lui Iosif, dintr'a lui Efraim, Elisama fiul lui Emiud. Din-

tr'a lui Manasi, Gamaliil fiul lui Fadassur.

11. Dintr'a lui Veniamin, Avidan fiul lui Gadeoni.

12. Dintr'a lui Dan, Ahiezer fiul lui Amisadai.

13. Dintr'a lui Asir, Fagheil fiul lui Ebran.

14. Dintr'a lui Gad, Elisaf fiul lui Raguil.

15. Dintr'a lui Neftali, Ahire fiul lui Enan.

16. Aceștia au fost numiți de adunare mai marii neamurilor după familiile lor, mai marii lui Israil preste mii.

17. Și a luat Moisi și Aaron pre bărbații aceștia, cari pe nume s'au numit.

18. Și a strâns toată adunarea în ziua dintâiu a lunii a anului al doilea, și s'a numărat după rudele lor, după rudențiile lor, după numărul numelor lor, dela douăzeci de ani și mai sus, tot bărbatul după capul său.

19. Precum au poruncit Domnul lui Moisi, și s'au numărat ei în pustia Sinai.

20. Și au fost fiii lui Ruvim celui întâiu născut a lui Israil după rudențiile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

1. 1. 26, 4. 2. Eșire 30, 12.
3. 26, 2.
7. Mat. 1, 4.

21. Numărul celor din neamul lui Ruvim patruzeci și șase de mii și cinci sute.

22. Și fiii lui Simeon după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

23. Numărul celor din neamul lui Simeon cincizeci și nouă de mii și trei sute.

24. Fiii lui Gad după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

25. Numărul din neamul lui Gad patruzeci și cinci de mii, șase sute și cincizeci.

26. Fiii lui Iuda după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbatii dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

27. Numărul celor din neamul lui Iuda șaptezeci și patru de mii și șase sute.

28. Fiii lui Isahar după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbatii dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

29. Numărul celor din neamul lui Isahar, cincizeci și patru de mii și patru sute.

30. Fiii lui Zavelon după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbatii dela douăzeci de ani și mai sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

31. Numărul celor din neamul lui

Zavelon, cincizeci și șapte de mii și patru sute.

32. Din fiii lui Iosif, fiii lui Efraim după rudeniile lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbatii dela douăzeci de ani în sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

33. Numărul celor din neamul lui Efraim, patruzeci de mii și cinci sute.

34. Fiii lui Manasi după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbatii dela douăzeci de ani în sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

35. Numărul celor din neamul lui Manasi treizeci și două de mii și două sute.

36. Fiii lui Veniamin după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbatii dela douăzeci de ani în sus, toți cei ce sunt în stare să iasă la războiu.

37. Numărul celor din neamul lui Veniamin, treizeci și cinci de mii și patru sute.

38. Fiii lui Dan după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească dela douăzeci de ani în sus, tot cel ce este în stare să iasă la războiu.

39. Numărul celor din neamul lui Dan, șizeci și două de mii și șapte sute.

40. Fiii lui Asir după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească dela douăzeci de ani în sus, toți cei în stare să iasă la războiu.

41. Numărul celor din neamul lui

Asir, patruzeci și una de mii și cinci sute.

42. Fiii lui Neftali după rudele lor, după poporul lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul dela douăzeci de ani în sus, tot cel în stare să iasă la războiu.

43. Numărul celor din neamul lui Neftali, cincizeci și trei de mii și patru sute.

44. Acesta este numărul, care l-au numărat Moisi și Aaron și boierii lui Israil, doisprezece bărbați, din tot neamul un bărbat, după neamul caseilor moșiilor lor eră.

45. Și a fost tot numărul fiilor lui Israil cu puterea lor dela douăzeci de ani în sus, tot care putea ieși la războiu întru Israil.

46. Șase sute trei mii, cinci sute cincizeci.

47. Iar Leviții din rudenția moșiilor lor nu s'au numărat între fiii lui Israil.

48. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

49. Vezi să nu numeri împreună neamul lui Levi, și numărul lor să nu-l socotești între fiii lui Israil.

50. Și tu rânduește pre Leviți la cortul mărturie, și la toate vasele lui, și la toate câte sunt într'insul, ei vor ridica cortul cu toate vasele lui, și ei vor sluji într'insul, și împrejurul cortului vor tăbări.

51. Și când vor purcede, Leviții vor strânge cortul, și când vor tăbări, vor întinde cortul, iar cel de alt neam care se va apropia, va muri.

52. Și vor tăbări fiii lui Israil fiecare într'al său rând, și fiecare după al lui steag, cu puterea lor.

53. Iar Leviții vor tăbări împreună în jurul cortului mărturie, ca să

nu fie vre un păcat întru fiii lui Israil, vor fi Leviții aceștia paza cortului mărturie.

54. Și au făcut fiii lui Israil după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

CAP. 2.

Tabăra poporului lui Israil.

Grăit-au Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Fiecare fiindu-se de rândul și de steagul lui, după casele familiilor sale, să tăbărască fiii lui Israil înaintea Domnului; împrejurul cortului mărturie vor tăbări fiii lui Israil.

3. Și mai întâiu spre răsărit va tăbări rândul taberii lui Iuda cu puterea lor, și mai marele fiilor lui Iuda Naasson fiul lui Aminadav.

4. Luptătorii lui cei numărați șaptezeci și patru de mii și șase sute.

5. Apoi vor tăbări cei ce se sînt de neamul lui Isahar, și mai marele fiilor lui Isahar Nafanail fiul lui Sogar.

6. Luptătorii lui cei numărați, cincizeci și patru de mii și patru sute.

7. De aci vor tăbări cei ce se sînt de neamul lui Zavelon, și mai marele fiilor lui Zavelon Eliav fiul lui Helon.

8. Luptătorii lui cei numărați, cincizeci și șapte de mii și patru sute.

9. Toți aceștia în număr de o sută optzeci și șase de mii patru sute cu luptătorii lor, sînt de tabăra lui Iuda, vor porni întâiu.

10. Către miazăzi vor fi rândurile taberii lui Ruvim cu puterea lor, și mai marele fiilor lui Ruvim Elisur feciorul lui Sediur.

11. Luptătorii lui sînt în număr de patruzeci și șase de mii și cinci sute.

45. 2, 32. 46. 11, 21; 26, 51; Eșire 38, 26.
47. 3, 1 sequ. 49. 2, 33; 26, 62. 51. 3,
10, 38; Iezechil 44, 9. 53. 2, 2.

54. Eșire 12, 28.

12. Apoi vor tăbări cei ce se sîin de neamul lui Simeon și mai marele fiilor lui Simeon, Salamiel feciorul lui Surisadai.

13. Luptătorii lui sînt în număr de cincizeci și nouă de mii și trei sute.

14. De aci vor tăbări cei ce se sîin de neamul lui Gad și mai marele fiilor lui Gad, Elisaf feciorul lui Raguil.

15. Luptătorii lui sînt în număr de patruzeci și cinci de mii și șase sute cincizeci.

16. Toți cei din tabăra lui Ruvim sînt în număr de o sută cincizeci și una de mii și patru sute și cincizeci, cu luptătorii lor vor porni al doilea rînd.

17. Și se va ridica cortul mărturiei și tabăra Levișilor în mijlocul taberilor, după cum vor tăbări; așa va purcede fiecare fiindu-se de povăuîrea sa.

18. Către apus rîndurile taberii lui Efraim cu luptătorii lor, și mai marele fiilor lui Efraim Elisama feciorul lui Emiud.

19. Luptătorii lui sînt în număr de patruzeci de mii și cinci sute.

20. Apoi vor tăbări cei ce se sîin de neamul lui Manasi, și mai marele fiilor lui Manasi, Gamaliel feciorul lui Fadassur.

21. Luptătorii lui sînt în număr de treizeci și două de mii și două sute.

22. De aci vor tăbări cei ce se sîin de neamul lui Veniamin, și mai marele fiilor lui Veniamin, Avidan feciorul lui Gadioni.

23. Luptătorii lui sînt în număr de treizeci și cinci de mii patru sute.

24. Toți din tabăra lui Efraim sînt în număr de o sută și opt mii, o sută cu luptătorii lor vor purcede al treilea rînd.

25. Va fi către miazănoapte rîndul taberii lui Dan cu luptătorii lor, și mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer feciorul lui Amisadai.

26. Luptătorii lui sînt în număr de șazeci și două de mii și șapte sute.

27. Apoi vor tăbări cei ce se sîin de neamul lui Asir, și mai marele fiilor lui Asir, Fagheil feciorul lui Ebran.

28. Luptătorii lui în număr de patruzeci și una de mii și cinci sute.

29. De aci vor tăbări cei ce se sîin de neamul lui Neftali, și mai marele fiilor lui Neftali, Ahire feciorul lui Enan.

30. Luptătorii lui sînt în număr de cincizeci și trei de mii patru sute.

31. Toți luptătorii din tabăra lui Dan sînt în număr de o sută cincizeci și șapte de mii și șase sute cu luptătorii lor; aceștia după rîndul lor vor purcede cei din urmă.

32. Acesta este numărul fiilor lui Israil după casele familiilor, tot numărul taberilor cu luptătorii lor șase sute trei mii, cinci sute cincizeci.

33. Iar Levișii nu s'au numărat împreună cu fiii lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

34. Și au făcut fiii lui Israil toate câte au poruncit Domnul lui Moisi, așa au tăbărit după rîndul lor, și așa purcedeă fiecare, fiindu-se de poporul lor, după casele familiilor sale.

CAP. 3.

Levișii și slujba lor.

Aceștea sînt neamurile lui Aaron și ale lui Moisi în ziua, în care au grăit Domnul lui Moisi în muntele Sinai.

2. Aceștea sînt numele fiilor lui Aaron: cel întâi născut Nadav, Aviud, Eliazar și Itamar.

2. 32. 1, 46; Eșire 38, 26. 33. 1, 49.

3. 2. Lev. 16, 1; Eșire 7, 23.

3. Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, cei unși preoți ale căror mâini s'au sfințit spre slujba preoției.

4. Și au murit Nadav și Aviud înaintea Domnului, când au adus ei foc străin înaintea Domnului în pustia Sinai, și prunci n'au avut, și s'au rânduit preoți Eliazar și Itamar cu Aaron tatăl lor.

5. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

6. Ia pre neamul lui Levi, și-i pune pre ei înaintea lui Aaron preotului și vor sluji lui.

7. Și vor avea sarcina de a păzi cele va porunci el și cele de păzit ale fiilor lui Israil înaintea cortului mărturie, și spre a face slujba cortului.

8. Vor îngriji de toate vasele cortului mărturie, și vor păzi rânduețele fiilor lui Israil la toate lucrările cortului.

9. Și vei da pre Leviți lui Aaron, și fiilor lui preoșilor, dar desăvârșit sunt ei mie din fiii lui Israil.

10. Iar pre Aaron și pre fiii săi, îi vei pune preste cortul mărturie, și vor îndeplini preoția lor, și toate câte sunt la jertfelnic, și cele din lăuntru catapetesmei; cel de alt neam care se va atinge de acestea, va muri.

11. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

12. Iată eu am luat pre Leviți dintre fiii lui Israil în locul a tot cel întâiu născut, care deschide pânțele de la fiii lui Israil, răscumpărare lor vor fi, și vor fi Leviții ai mei.

13. Pentru că al meu este tot cel întâiu născut, în ziua în care am bătut pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, am sfințit mie

pre tot cel întâiu născut în Israil; de la om până la dobitoac ai mei vor fi; eu Domnul.

14. Și au grăit Domnul către Moisi în pustia Sinai, zicând:

15. Numără pre fiii lui Levi după casele părintești, după poporul lor, după rudențiile lor, foată partea bărbătească de la o lună și mai sus vor fi numărați.

16. Și i-au numărat pre ei Moisi și Aaron după cuvântul Domnului, precum au poruncit lor Domnul.

17. Aceștia erau fiii lui Levi după numele lor: Gherson, Caat și Merari.

18. Și acestea sunt numele fiilor lui Gherson după poporul lor: Loveni și Semei.

19. Și fiii lui Caat după poporul lor, Amram și Issaar, Hevron și Oziil.

20. Și fiii lui Merari după poporul lor, Mooli și Musi; acestea sunt neamurile lui Levi după casele lor părintești.

21. Din Gherson poporul lui Loveni și poporul lui Semei, acestea sunt neamurile din Gherson.

22. Socotindu-se toată partea bărbătească de la o lună în sus; numărul lor șapte mii cinci sute.

23. Și fiii lui Gherson vor tăbări dinapoia cortului despre apus.

24. Iar căpetenia poporului din casa părintească a lui Gherson, Elisaf feciorul lui Dail.

25. Și feciorii lui Gherson vor avea să păzească la cortul mărturie, cortul și acoperemântul lui, și acoperișul ușii cortului mărturie.

26. Și acoperemântul curții, și acoperișul porții curții cei de la cort, și toate celelalte lucruri ale lui.

27. Din Caat poporul lui Amram, poporul lui Isaar, poporul lui Hevron și poporul lui Oziil. Acestea sunt popoarele din Caat.

3. Eșire 39, 15; Lev. 7, 36; 8, 30. 4. Leviți 10, 1, 2; 1 Paral. 24, 2. 6. 18, 2-6, 7. 7. 16, 9. 10. 1, 51; 18, 4. 12. Eșire 13, 2; Num. 8, 18. 13. Eșire 13, 2 și Eșire 22, 29; 34, 19; Lev. 27, 26; Luc. 2, 23.

17. Eșire 6, 16. 18. 1 Paral. 6, 1. 19. Eșire 6, 18; Lev. 10, 4. 27. 4, 4, 15; 10, 21.

28. Socotindu-se toată partea bărbătească dela o lună în sus, opt mii șase sute, rânduiși a păzi cele sfinte.

29. Popoarele fiilor lui Caat vor tăbări lângă cort în partea despre miazăzi.

30. Iar mai marele casei părintești a poporului lui Caat, Elisafan feciorul lui Oziil.

31. În paza lor eră sicriul, masa, sfeșnicul, altarul și vasele din sfânta, cele de slujbă, și acopere-mântul și toate lucrurile lui.

32. Și căpetenia preste cei mai mari ai Levișilor, Eleazar feciorul lui Aaron preotul rânduit să privegheze preste toți cei ce aveau paza sfintelor.

33. Din Merari poporul lui Mooli și poporul lui Musi; acestea sunt popoarele lui Merari.

34. Socotindu-se toată partea bărbătească dela o lună în sus, numărul lor șase mii și cincizeci.

35. Iar mai marele casei părintești a poporului lui Merari, Suriil feciorul lui Avihail vor tăbări lângă cort în partea despre miazănoapte.

36. Fiii lui Merari erau rânduiși a păzi scândurile cortului și zăvoarele lui, și stâlpii lui și temelile lui, și toate uneltele lor și lucrurile lor.

37. Și stâlpii curții împrejur și temelile lor și jărușii și fringhiile lor.

38. Iar înaintea cortului mărturiei despre răsărit vor tăbări Moisi și Aaron și fiii săi, în paza cărora eră cortul sfânt și cele ce aveau să păzească fiii lui Israil; cel de alt neam care se va atinge, va muri.

39. Numărul Levișilor pe carii i-au numărat Moisi și Aaron din porunca Domnului, după popoarele lor, tot bărbatul de o lună și mai sus, douăzeci și două de mii.

40. Și au grăit Domnul către Moisi

zicând: numără pre tot bărbatul cel întâiu născuț al fiilor lui Israil, de la o lună în sus, și adaoge numărul lor după nume.

41. Și vei lua pre Leviși mie, eu Domnul, pentru toți cei întâiu născuți ai fiilor lui Israil, și vitele Levișilor pentru toate cele întâiu născute între vitele fiilor lui Israil.

42. Și a numărat Moisi precum i-au poruncit Domnul, pre toți eel întâiu născuți între fiii lui Israil.

43. Și au fost toți cei întâiu născuți parte bărbătească după numărul numelor dela o lună în sus, douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.

44. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

45. Ia pre Leviși în locul tuturor celor întâiu născuți ai fiilor lui Israil, și vitele Levișilor în locul vitelor lor, și vor fi ai mei Leviși; eu Domnul.

46. Și răscumpărările celor două sute șaptezeci și trei din cei întâiu născuți ai fiilor lui Israil, carii trec mai mulți decât Leviși.

47. Vei lua cinci sicli de cap, după drahma cea sfântă vei lua, de douăzeci de bani sicliul.

48. Și vei da lui Aaron și fiilor lui argintul, răscumpărarea celor ce trec preste numărul lor.

49. Și a luat Moisi argintul răscumpărării celor ce întreacă, preste numărul Levișilor.

50. Dela cei întâiu născuți ai fiilor lui Israil a luat argint o mie trei sute șizeci și cinci de sicli după sicliul cel sfânt.

51. Și a dat Moisi argintul răscumpărării celor ce întreacă, lui Aaron și fiilor lui după porunca Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

38. 1, 51; 16, 40. 40. 18, 15, 16. 45. 8, 14. 46. Eșire 34, 20. 47. Eșire 30, 13; Leviși 27, 6; Iezecchi 45, 12.

CAP. 4.

Slujbe deosebite ale Levitilor și numărul lor.

Grăit-au Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Numără pre fiii lui Kaat din urmașii lui Levi după popoarele lor, după casele părintești ale lor.

3. De la douăzeci și cinci de ani în sus până la cincizeci de ani, toți cei ce intră la slujbă, spre a săvârși toate lucrurile în cortul mărturiei.

4. Și acestea sunt lucrurile fiilor lui Kaat în cortul mărturiei sfânta sfințelor.

5. Vor intra Aaron și fiii lui când va purcede tabăra, și vor lua catapeasma care acopere, și vor învăli cu ea sicriul mărturiei.

5. Și vor pune deasupra un acoperământ de piele vânătă, și vor întinde preste el alt acoperământ vânătă, și vor băga drugii,

7. Și preste masa punerei înainte vor întinde un acoperământ mohorit, și blidele și căștile și paharele și ibricele cu care toarnă, și pâinile cele ce pururea pre ea vor fi.

8. Și vor întinde preste ea o pânză roșie, și o vor acoperi cu acoperământ de piele vânătă, și vor pune la ea drugii.

9. Și vor lua pânză vânătă și vor acoperi stesnicul, care luminează, și luminările lui și lingurile lui și mucările lui și toate vasele cu untulemn, care sunt pentru slujbă.

10. Și-l vor pune pre el cu toate vasele lui în acoperământ de piele vânătă, și-l vor pune pe drugii.

11. Preste altarul cel de aur vor pune pânză vânătă, și-l vor acoperi cu acoperământ de piele vânătă, și vor pune drugii lui.

12. Și vor lua toate vasele cele de slujbă cu care slujesc în sfânta, și le vor învăli în pânză vânătă, și le vor acoperi cu piele vânătă, și le vor pune pe drugii.

13. Și acoperemânt vor pune preste jertfelnic, și-l vor acoperi cu pânză toată mohorită.

14. Și vor pune preste el toate vasele cele de slujbă: cleștele, furculțele, blidele și acoperemântul, toate vasele jertfelnicului, și-l vor acoperi cu piele vânătă, și vor pune drugii lui, apoi vor lua pânză mohorită, și vor acoperi spălătoarea cu femelia ei, și le vor pune în acoperământ de piele vânătă, și le vor pune pe drugii.

15. Și după ce vor sfârși Aaron și fiii lui a acoperi sfintele și toate vasele cele sfinte, când va să purceadă tabăra, apoi vor intra fiii lui Kaat să le poarte, ci să nu se atingă de cele sfinte, ca să nu moară; pe acestea le vor purta fiii lui Kaat în cortul mărturiei.

16. Mai mare preste acestea va fi Eliazar feciorul lui Aaron preotul, care va avea grije de untulemn de la luminare, de tămâea ceaspre-gătită, de jertfa cea de toate zilele, de untulemn cel de ungere și de tot cortul și de toate câte sunt în sfânta și de toate lucrurile lui.

17. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

18. Să nu pierdeși poporul lui Kaat dintre Leviți.

19. Această să faceți lor ca să trăiască, și să nu moară ei când merg în sfintele sfintelor: Aaron și fiii lui să intre, și să rânduiască pe fiecare ce trebuie să poarte.

20. Iar ceilalți venind, să nu intre să vadă fără de veste cele sfinte când le învălesc; ca să nu moară.

4. 4. 3, 27; 10, 21. 7. Eșire 25, 30.
9. Eșire 25, 31.

15. 18, 3; 1 Paral. 15, 15. 16. Lev. 16, 13.

21. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

22. Numără și pre fiil lui Gherson, după casele părintești ale lor, după popoarele lor.

23. Dela douăzeci și cinci de ani în sus, până la cincizeci de ani, numărați-i pre ei, tot cel ce intră la slujbă spre a săvârși toate lucrurile sale în cortul mărturiei.

24. Această este slujba poporului lui Gherson, ce să facă și să poarte:

25. Vor purta pieile cortului, cortul mărturiei, acoperemântul lui, acoperemântul cel vânat, care este preste el, și perdeaua ușii cortului mărturiei.

26. Și pânzele curții, și perdeaua ușii curții, cele ce sunt prin prejurul cortului mărturiei și a jersfelnicului cu cele ce se țin de ele, cu toate uneltele lor trebuitoare, și tot ce este spre slujba lor vor face.

27. După porunca lui Aaron și a fiilor lui va fi slujba fiilor lui Gherson tot ce trebuie să poarte și să facă, și veși priveghea ca fiecare să-și împlinească sarcina lor.

28. Aceasta este slujba fiilor lui Gherson în cortul mărturiei, și cele ce aveau să păzească ei supt povățuirea lui Itamar feciorul lui Aaron preotul.

29. Rânduște și pre fiil lui Merari după popoarele lor și după casele lor părintești.

30. Dela douăzeci și cinci de ani în sus până la cincizeci de ani, numărați-i pre ei; tot cel ce vin la rând ca să facă slujbă în cortul mărturiei.

31. În paza celor ce poartă povară sunt toate lucrurile din cortul mărturiei: scândurile cortului cu zăvoarele lui, stâlpii lui cu temeiturile lui, acoperemântul, funiile lor, făruișii lor și acoperemântul porții curții.

32. Și stâlpii curții împrejur și

temeliile lor, și stâlpii acoperemântului porții curții și temeliile lor, și făruișii lor și fringiile lor și toate vasele lor, toate cele ce sunt spre slujba lor, numărați pe fiecare și toate vasele ce au să păzească și să poarte.

33. Aceasta este slujba poporului fiilor lui Merari tot ce au să facă ei la cortul mărturiei sub povăța lui Itamar fiul lui Aaron preotului.

34. Și a numărat Moisi și Aaron și mai marii lui Israil, pre fiil lui Caat după popoarele lor și după casele lor părintești.

35. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, pre tot cel ce intră să slujească și să lucreze în cortul mărturiei.

36. Și a fost numărul lor după popoarele lor două mii șapte sute cincizeci.

37. Acesta este numărul norodului lui Caat, al tuturor, cari slujesc în cortul mărturiei, după cum l-au numărat Moisi și Aaron din porunca Domnului prin mâna lui Moisi.

38. Și s'a numărat fiil lui Gherson după popoarele lor și după casele lor părintești.

39. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cel ce intră să slujească, și să facă lucrurile în cortul mărturiei.

40. Și a fost numărul lor după popoarele lor, după casele lor părintești, două mii șase sute treizeci.

41. Acesta este numărul fiilor lui Gherson al tuturor celor ce slujesc în cortul mărturiei, pe cari i-au numărat Moisi și Aaron după porunca Domnului prin mâna lui Moisi.

42. Și s'a numărat norodul fiilor lui Merari după popoarele lor și după casele lor părintești.

43. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cel ce intră să slujească la lucruri în cortul mărturiei.

44. Și a fost numărul lor după popoarele lor, după casele lor părintești trei mii două sute.

45. Acesta este numărul poporului fiilor lui Merari, pe carii i-au numărat Moisi și Aaron după porunca Domnului prin Moisi.

46. Toți Leviții cei numărați, pe carii i-au numărat Moisi și Aaron și mai marii lui Israil după popoarele și după casele familiilor lor.

47. Dela douăzeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cel ce vine la rând spre slujbă ca să poarte sarcina sa în corul mărturiei.

48. Și au fost cei numărați, opt mii cinci sute optzeci.

49. După porunca Domnului prin mâna lui Moisi, i-au numărat pe ei pe fiecare bărbat, după slujba și sarcina sa, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 5.

Curățirea taberei. Felurite jertfe.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil ca să scoată afară din tabără pre tot cel lepros, și pre tot cel ce-i curge sămânța, și pre tot cel necurat pentru mort.

3. Atât pe bărbat cât și pe femeie scoateți-i afară din tabără, ca să nu pângărească taberile sale, în care petrec eu întru ei.

4. Și au făcut așa fiii lui Israil, și i-au scos pre ei afară din tabără după cum au grăit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil.

5. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

6. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: bărbat sau femeie, care va

săvârși vre un păcat și va trece cu vederea, și va greși sufletul acela,

7. Va mărturisi păcatul care a făcut, și va întoarce prețul adăogând la el și a cincea parte aceluia cui a greșit.

8. Iar de nu va avea omul acela rudenie cărei să întoarcă prețul greșalei, prețul acela cuvenit Domnului, va fi al preotului, afară de berbeculele cel de curățire, prin care se va ruga pentru el.

9. Și orice pângă din toate câte se sfințesc întru fiii lui Israil, și pe care le aduc Domnului, vor fi ale preotului.

10. Cele sfințite ale fiecăruia, ale lui vor fi; fiecare om ce va da preotului, a lui va fi.

11. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

12. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: de va greși femela vre unui bărbat, și îi va înșelă, dormind cineva cu ea pat de sămânță.

13. Și va ascunde de ochii bărbatului său și va făgădui; iar ea va fi pângărită, și mărturie nu va fi asupra ei, și ea nu va fi grea;

14. Și de va avea prepus, și va bănui pre femeia sa; iar ia va fi pângărită, sau va avea prepus, și va bănui pre femeia sa, iar ea nu va fi pângărită,

15. Va aduce omul pre femeia sa la preot, și va aduce dar pentru dânsa a zecea parte a unui iși de făină de orz, nu va turna preste ea untdelemn, nici va pune preste ea fămie, pentrucă este jertfă de bănuială, jertfă care aduce aminte păcațul.

16. Și o va aduce preotul, și o va pune înaintea Domnului.

17. Și va luă preotul apă curată

7. Lev. 6, 5; 22, 14. 9. Esire 13, 2, 12, 22, 30, 34, 19; Iezechil 44, 30. 10. Lev. 10; 12, 13. 15. Lev. 5, 11.

5. 2. Lev. 13, 3, 46; 15, 2. 6. Lev. 6, 3.

din riu într'un vas de lut, și va pune în apă țărână luată din pământul dinaintea cortului mărturiei.³

18. Și va pune preotul pre femeie înaintea Domnului, și va descoperi capul femeii, și va da în mâinile ei jertfa cea aducătoare aminte, jertfa cea de bănuială; iar în mâinile preotului va fi apa muștrării blestemului acestuia.

19. Și o va jură pre dânsa preotul, și va zice femeii: de n'a dormit cineva cu tine, de nu te-ai abătut a te pângări cu altul în locul bărbatului tău, curată să fii de apa muștrării blestemului acestuia;

20. Iar de te-ai abătut fiind tu cu bărbat, sau te-ai pângărit și a dat cineva sămânța sa în tine, afară de bărbatul tău,

21. Va jură preotul pre femeie cu jurământurile blestemului acestuia, și va zice preotul femeii: deă Domnul să fii de blestem și de urgie în poporul tău, să deă Domnul, ca să cază coapsa ta și pântecetele tău să se rupă.

22. Și să intre apă această blestemată în mașele tale, ca să-ți umfle pântecetele și să cază coapsa ta; iar femeia va zice: fie, fie.

23. Și va scri preotul blestemurile acestea în carte, și le va muiă în apa cea blestemată a muștrării.

24. Și va adăpa pre femeie din apa cea blestemată a muștrării.

25. Și va intra într'însa apa cea blestemată a muștrării, și va luă preotul din mâna femeii jertfa bănuielei, și va pune jertfa înaintea Domnului, și o va aduce la jertfelnic.

26. Și va luă preotul din jertfa ei cea de aducere aminte, și o va aduce pe jertfelnic, și după aceea va adăpa pre femeie cu apa aceea.

27. Și de va fi pângărită și va fi ascunzând de bărbatul său, va intra într'însa apa cea blestemată a

muștrării, și se va umflă în pântec, și va cădea coapsa ei, și va fi femeia de blestem în poporul său;

28. Iar de nu se va fi pângărit femeia și va fi curată, nevinovată va fi, și va face sămânță.

29. Această este legea pentru bănuiala femeii cei cu bărbat, care va călca, și se va pângări.

30. Sau pentru omul carele va avea prepus și va bănuți pre femeia sa, va pune pre femeia sa înaintea Domnului, și va face ei preotul după rânduiala această.

31. Nevinovat va fi omul de păcat, și femeia aceea va purta păcatul său.

CAP. 6.

Nazareii. Forma binecuvântării.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune: bărbat sau femeie care face Domnului făgăduință deosebită de a trăi în curățenie,

3. De vin și de băutură amețitoare să se înfrâneze, și oțet de vin și oțet de băutură bețivă să nu bea, și câte se fac din struguri să nu bea, și strugur proaspăt și stalide să nu mănânce în toate zilele făgăduinții sale.

4. Din toate câte se fac din vișă, vin din struguri și sămburi să nu bea, nici să mănânce.

5. În toate zilele făgăduinții curățeniei lui brici să nu se sue pre capul lui până ce se vor plini zilele, care s'a făgăduit Domnului; sfânt va fi lăsând să-i crească în plete părul capului.

6. În toate zilele, care s'a făgăduit Domnului, la nici un om mort să nu meargă.

3. Jud. 13, 7; Luc. 1, 15. 5. Jud. 13, 5; 1 Imp. 1, 11. 6. Lev. 21, 1.

7. Nici chiar pentru iată, pentru mumă, pentru frate și pentru soră să nu se spuree, când mor ei, că făgăduința Dumnezeului lui este preste el, preste capul lui.

8. În toate zilele făgăduinții lui sfânt va fi Domnului;

9. Iar de va muri cineva cu moarte fără de veste lângă dânsul, îndată se va pângări capul făgăduinții lui, și va rade capul său în ziua în care se va curăși.

10. În ziua a șaptea se va rade, și în ziua a opta va aduce două furturele sau doi pui de porumb la preot la ușa cortului mărturie.

11. Și va aduce preotul una pentru păcat și una ardere de tot, și se va ruga pentru dânsul preotul, că a păcătuit pentru mort, și va sfîși capul lui în ziua aceea,

12. Întru care a sfîșit Domnului toate zilele făgăduinții; și va aduce un miel de un an pentru păcat, și zilele cele mai dinainte nesocotite vor fi, pentru că s'a pângărit capul făgăduinții lui.

13. Aceasta este legea celui ce s'a făgăduit, în ziua în care va plini timpul făgăduinții sale, va aduce el la ușile cortului mărturie.

14. Va aduce darul său Domnului un miel de un an curat ardere de tot, și o mielușa de un an curată pentru păcat, și un berbec curat jertfă de mântuire.

15. Și o coșniță de azime din făină curată, pâini frământate cu untdelemn, și turte nedospite unse cu untdelemn, și jertfa lor și turnarea lor.

16. Și le va aduce preotul înaintea Domnului, și va jertfi ceea ce este pentru păcatul lui și arderea de tot a lui.

17. Și berbeculele îl va aduce jertfă de mântuire Domnului preste coș-

nița azimelor, și va face preotul jertfa lui și turnarea lui.

18. Și cel ce s'a făgăduit, va rade la ușile cortului mărturie capul făgăduinții sale, și va pune părul pe focul cel de supt jertfa mântuirii.

19. Și va lua preotul armul fierit dela berbec, și o pâine azimă din coșniță, și o turță nedospită, și le va pune pre mâinile celui ce s'a făgăduit, după ce își va rade capul său.

20. Și le va ridica pre acelea preotul aducere înaintea Domnului, sfânt va fi preotului pieptul cel ridicat și armul cel adus, și după acestea cel ce s'a făgăduit va bea vin.

21. Aceasta este legea celui ce făgăduiește, care va făgădui Domnului darul său de făgăduință, afară de cele ce îi va da mâna după puterea făgăduinții sale, care se va făgădui după legea curățeniei.

22. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

23. Vorbește lui Aaron și fiilor lui și te spune: așa să binecuvânteși pre fiii lui Israel, zicându-le lor:

24. Domnul să te binecuvînteze pre tine, și să te păzească.

25. Domnul să lumineze fața sa preste tine, și să te miluească!

26. Domnul să îndrepte fața sa preste tine, și să dea fie pace.

27. Și vor pune numele meu preste fiii lui Israel, și eu Domnul voi binecuvânta pre ei.

CAP. 7.

Jertfe și daruri ale căpeteniilor lui Israel la sfîșirea cortului.

În ziua în care a sfîșit Moisi a ridică cortul, l-a uns și la sfîșit pre el, și vasele lui și jertfelnicul

18. Fapt. 21, 24. 19. Eșire 29, 24; Lev. 7, 23. 20. Eșire 29, 27. 23. Lev. 9, 22.

24. Sirab. 36, 19. 26. Ps. 4, 7.

7. 1. Eșire 40, 9, 18.

7. Lev. 21, 11. 9. Iezechil 44, 26.

10. Lev. 1, 2, 14.

și toate uneltele lui, și le-a uns și le-a sfințit pre ele.

2. Și au adus căpeteniile lui Israil, cei doisprezece, mai mari ai caselor familiilor lor; aceștia sunt mai marii neamurilor, aceștia sunt cei trecuți la număr.

3. Și au adus darurile sale înaintea Domnului, șase care acoperite și doisprezece boi; un car dela două căpetenii, și un bou dela fiecare, și le-au adus înaintea cortului.

4. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

5. Ia-le dela dânșii, și vor fi la lucrurile cele de slujbă ale cortului mărturie, și le vei da Leviților fiecare după slujba sa.

6. Și luând Moisi carale și boii, le-a dat Leviților.

7. Două care și patru boi a dat fiilor lui Gherson după slujbele lor.

8. Patru care și opt boi a dat fiilor lui Merari după slujbele lor, pentru Haman fiul lui Aaron preotului.

9. Iar fiilor lui Kaat n'a dat, pentru că slujbele care aveau ei la cortul sfânt erau a purta pe umere.

10. Și au adus cei mai mari la înnoirea jertfelnicului în ziua în care l-a uns, și au adus căpeteniile darurile sale înaintea jertfelnicului.

11. Și au zis Domnul către Moisi: câte o căpetenie să aducă în fiecare zi darurile sale la sfințirea jertfelnicului.

12. Și cel ce a adus în ziua dințaiu darul său, a fost Naason fiul lui Aminadav mai marele neamului lui Iuda.

13. Și a adus darul său un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină cernută, stropită cu untdelemn pentru jertfă.

14. O cășue de zece auri plină de tămâie.

15. Un vișel din cirezi, un berbecu un miel de un an ardere de tot,

16. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

17. Și pentru jertfa mântuirii două junice și cinci berbeci, cinci șapi și cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Naason fiul lui Aminadav.

18. A doua zi a adus Natanail fiul lui Sogar mai marele neamului lui Isahar.

19. Și a adus darul său un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

20. O cășue de zece auri plină de tămâie.

21. Un vișel din cirezi, un berbecu, un miel de un an ardere de tot,

22. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

23. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci șapi și cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Natanail fiul lui Sogar.

24. A treia zi mai marele fiilor lui Zavulon, Eliav fiul lui Helon.

25. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

26. O cășue de zece auri plină de tămâie.

27. Un vișel din vaci, un miel de un an ardere de tot,

28. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

29. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci șapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Eliav fiul lui Helon.

30. A patra zi mai marele fiilor lui Ruvim, Elisur fiul lui Sediur.

31. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

32. O cășue de zece auri plină de tămâie.

33. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

34. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

35. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Elisur fiul lui Sediur.

36. A cincea zi mai marele fiilor lui Simeon, Salamii fiul lui Surisadai.

37. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, și un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

38. O cășue de zece auri, plină de tămâie.

39. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

40. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

41. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Salamii fiul lui Surisadai.

42. A șasea zi mai marele fiilor lui Gad, Elisaf fiul lui Raguil.

43. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

44. O cășue de zece auri plină de tămâie.

45. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

46. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

47. Și pentru jertfa mântuirii, două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Elisaf fiul lui Raguil.

48. A șaptea zi mai marele fiilor lui Efraim, Elisama fiul lui Emiud.

49. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată, stropită cu untdelemn pentru jertfă.

50. O cășue de zece auri plină de tămâie.

51. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

52. Și un țap jertfă pentru păcat.

53. Și pentru jertfa mântuirii, două junice, cinci berbeci, cinci țapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Elisama fiul lui Emiud.

54. A opta zi mai marele fiilor lui Manasi, Gamaliil fiul lui Fadasur.

55. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

56. O cășue de zece auri plină de tămâie.

57. Un vițel din vaci, un berbece, un miel de un an ardere de tot.

58. Și un țap din capre jertfă pentru păcat.

59. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci țapi, cinci berbeci, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Gamaliil fiul lui Fadasur.

60. A noua zi mai marele fiilor lui Veniamin, Avidan fiul lui Gadioni.

61. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

62. O cășue de zece auri plină de tămâie.

63. Un vișel din vaci, un berbec, un miel de un an ardere de tot.

64. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

65. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci șapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Avidan fiul lui Gadioni.

66. A zecea zi mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer fiul lui Amisadai.

67. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

68. O cășue de zece auri plină de tămâie.

69. Un vișel din vaci, un berbec, un miel de un an ardere de tot.

70. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

71. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci șapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer fiul lui Amisadai.

72. A unsprezecea zi mai marele fiilor lui Așir, Fagheil fiul lui Ebran.

73. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

74. O cășue de zece auri plină de tămâie.

75. Un vișel din vaci, un berbec, un miel de un an ardere de tot.

76. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

77. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci șapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Fagheil fiul lui Ebran.

78. A douăsprezecea zi mai ma-

rele fiilor lui Neftali, Ahirè fiul lui Enan.

79. Darul lui un blid de argint, care cumpăneă o sută treizeci de sicli, un pahar de argint de șaptezeci de sicli, după siclul cel sfânt, amândouă pline de făină curată stropită cu untdelemn pentru jertfă.

80. O cășue de zece auri plină de tămâie.

81. Un vișel din vaci, un berbec, un miel de un an ardere de tot.

82. Și un șap din capre jertfă pentru păcat.

83. Și pentru jertfa mântuirii două junice, cinci berbeci, cinci șapi, cinci mielușele de un an. Acesta a fost darul lui Ahirè fiul lui Enan.

84. Aceasta este sfințirea jertfelnicului, în care zi l-au uns mai marii fiilor lui Israel; blide de argint douăsprezece, pahare de argint douăsprezece, cășui de aur douăsprezece.

85. De o sută treizeci de sicli un blid, de șaptezeci de sicli un pahar. Tot argintul vaselor două mii patru sute de sicli, cu siclul cel sfânt.

86. Cășui de aur douăsprezece pline de tămâie, de zece auri cășuia, cu siclul cel sfânt; tot aurul cășuiilor o sută douăzeci de auri.

87. Toate vitele cele pentru ardere de tot: vișei doisprezece, berbeci doisprezece, miei de câte un an doisprezece cu jertfele lor și turnările lor, și doisprezece șapi din capre jertfă pentru păcat.

88. Toate vitele cele pentru jertfa mântuirii: junice douăzeci și patru, berbeci șaiszeci, șapi șaiszeci, mielușele de câte un an curate șaiszeci. Aceasta este sfințirea jertfelnicului după plinirea celor rânduite și după ce l-au uns.

89. Când intră Moisi în cortul mărturie, ca să grăiască Domnului, și

a auzit glasul Domnului grăind către dânsul deasupra acoperemântului împăcării, care este deasupra scriurii mărturiei între doi Heravimi, și graia către dânsul.

CAP. 8.

Sfințirea Leviților.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește lui Aaron și-i spune lui: când vei pune candelile, vor lumina cele șapte lumini.

3. Și Aaron a făcut așa, și a aprins luminile în fașa sfeșnicului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

4. Și aceasta este făptura sfeșnicului: fusul lui de aur bătut, și florile lui toate bătute, după chipul care l-au arătat Domnul lui Moisi, așa a făcut sfeșnicul.

5. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

6. Ia pre Leviți din mijlocul fiilor lui Israil, și-i curățește pre ei.

7. Așa vei face curăția lor: vei stropi pre ei cu apa curățeniei, și va trece briciu preste tot trupul lor, și vor spăla hainele sale, și curăți vor fi.

8. Și vor lua un vițel din vaci, cu jertfa acestuia înăcă curățită stropită cu untdelean, și un vițel de un an din vaci jertfă pentru păcat.

9. Și vei adună pre Leviți înaintea cortului mărturiei, și vei chema toată adunarea fiilor lui Israil.

10. Și vei aduce pre Leviți înaintea Domnului, și vor pune-șii lui Israil mâinile sale preste Leviți.

11. Și va osebi Aaron pre Leviți, dar înaintea Domnului dintre șii lui Israil, și vor fi ca să lucreze lucrurile Domnului.

12. Iar Leviți vor pune mâinile pre capetele vițelilor, și vei aduce unul jertfă pentru păcat, și unul ardere de tot, ca să te rogi pentru ei.

13. Și vei pune pre Leviți înaintea Domnului și înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, și-i vei aduce pre ei dar înaintea Domnului.

14. Și-i vei osebi pre Leviți dintre șii lui Israil, și vor fi ai mei.

15. Și după aceasta vor intră Leviți ca să lucreze lucrurile cortului mărturiei, și vei curăți pre ei, și-i vei aduce înaintea Domnului.

16. Pentru că dar sunt aceștia dași mie dintre șii lui Israil în locul tuturor celor întâiu născuți, cari deschid pântecule, din șii lui Israil i-am luat pre ei mie.

17. Că al meu este tot cel întâiu născut între șii lui Israil, dela om până la dobitoac, în ziua, în care am omorât pre tot cel întâiu născut în pământul Eghipelului, i-am sfințit pre ei mie.

18. Și am luat pre Leviți în locul a tot celui întâiu născut între șii lui Israil.

19. Și am făcut pre Leviți dar lui Aaron și fiilor lui dintre șii lui Israil, ca să lucreze lucrurile fiilor lui Israil în cortul mărturiei, și să se roage pentru șii lui Israil, ca să nu fie întru șii lui Israil băfae, de se vor aproia de cel sfânt.

20. Și a făcut Moisi și Aaron și toată adunarea fiilor lui Israil Leviților, după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru Leviți, așa au făcut tot șii lui Israil.

21. Și s'au curățit Leviți și și-au spălat hainele sale, și i-a adus pre ei Aaron dar înaintea Domnului, și s'a rugat pentru ei Aaron, ca să-i curățască pre ei.

22. Și după aceasta au intrat Le-

8. 2. Eșire 25, 37; 40, 25. 4. Eșire 25, 31.
7. Lev. 14, 8, 9.

14. 3, 45. 17. Eșire 13, 2; 22, 29; 34, 19;
Lev. 27, 26; Lucă 2, 23. 18. 3, 12, 41, 45.

vișii să slujiască slujba lor în cortul mărturiei înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru Levii, așa le-au făcut lor.

23. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

24. Aceasta este rânduiala cea pentru Levii, cei de douăzeci și cinci de ani și mai sus, vor intra ca să slujiască în cortul mărturiei.

25. Iar dela cincizeci de ani vor înceta de slujbă, și nu vor mai lucra.

26. Ci vor priveghea slujba frașilor lor în cortul mărturiei, iar ei nu vor mai lucra, ca să fie la slujba lui fiecare.

CAP. 9.

Paștele. Stâlpul de nor și de foc.

Și au grăit Domnul către Moisi în pustiea Sinai, în anul al doilea după ieșirea lor din pământul Egiptului, în luna dintâiu zicând:

2. Spune fiilor lui Israel, să facă paștile la vreme.

3. În ziua a patrusprezecea a lunii dintâiu către seară le veți face în vremea sa, după legea lor, și după rânduiala lor să le faceți.

4. Și a grăit Moisi fiilor lui Israel, ca să facă paștile.

5. Incepându-le în ziua a patrusprezecea a lunii în pustiea Sinai, după cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israel.

6. Și au mers bărbații cei ce nu erau curași pentru că s'au atins de om mori, și nu puteau să facă paștile în ziua aceea, și au venit înaintea lui Moisi și înaintea lui Aaron în ziua aceea.

7. Și au zis bărbații aceia către dânsul: noi necurași suntem, pentru că ne-am atins de om mori, drept

aceia să nu ne lipsim a aduce darul Domnului la vremea sa între fiii lui Israel.

8. Și a zis către ei Moisi: stați aici și voiu auzi ce va porunci Domnul pentru voi.

9. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

10. Vorbește fiilor lui Israel și le spune: oricine va fi necurat între voi pentru că s'a atins de om mori, sau fiind în călătorie lungă, sau între neamurile voastre, va face paștile Domnului.

11. În luna a doua, în ziua a patrusprezecea către seară le vor face, cu azime și cu ierburi amare le vor mânca.

12. Nu vor lăsa dintr'însele până dimineața, și os să nu frângă, după legea paștilor să le facă.

13. Și omul care va fi curat, și în cale îndelungată nu este, și va întârziă a face paștile, va pieri sufletul acela din poporul lui, pentru că darul Domnului nu l-a adus în vremea sa, păcatul său va purta omul acela.

14. Iar de va veni la voi cel nemernic în pământul vostru, va face paștile Domnului după legea paștilor, și după rânduiala lor le va face, o lege să fie, și pentru cel nemernic și pentru pământean.

15. În ziua în care s'a înfins cortul, nor a acoperit cortul, casa mărturiei; iar seara eră ca chip de foc prestă cort până dimineața.

16. Așa eră pururea, norul acoperea pre-el ziua, și chipul de foc noaptea.

17. Și când se ridică norul dela cort, atunci porcedeau și fiii lui Israel, și în locul unde stă norul, acolo tăbărau fiii lui Israel.

11. Esire 12, 10; și 12, 46; 2 Paralip 30, 2, 15.

13. Esire 12, 50. 15. Esire 40, 32. 16. 3. Imp. 50; 10; Esire 40, 35. 17. Esire 40, 36, 38; 1 2 Lege 1, 33.

18. Din porunca Domnului tăbărau fiii lui Israil, și din porunca Domnului purcedeau, în toate zilele când norul umbreă preste cort, stau pe loc fiii lui Israil.

19. Și când stă norul preste cort zile multe, fiii lui Israil păziau cele rânduite ale lui Dumnezeu, și nu purcedeau.

20. Și câte zile acopereă norul preste cort, din porunca Domnului tăbărau, și din porunca Domnului purcedeau.

21. Când eră norul de seara până dimineața, și se ridică norul dimineața, atunci purcedeau.

22. Ori o zi, ori o lună, și mai mult de umbreă norul preste cort, fiii lui Israil stau pe loc, și nu purcedeau.

23. Că din porunca Domnului tăbărau, și din porunca Domnului purcedeau, și din porunca Domnului cea dată prin Moisi, păzeau cele rânduite ale Domnului.

CAP. 10.

*Trâmbițele de argint. Călătoria
Israiliților.*

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Fă-ți două trâmbițe de argint, bătute să le faci, ca să fie pentru chemarea adunării și purcesul taberilor.

3. Și vei trâmbița cu ele, și se va strânge toată adunarea la ușa cortului mărturiei.

4. Iar când vor trâmbița cu o trâmbiță, vor veni la tine toți povățuitorii cei mai mari ai lui Israil.

5. Și când veși da semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite spre răsărit.

6. Și când veși da al doilea semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite către miazăzi.

Și când veși da al treilea semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite către apus. Și când veși da al patrulea semn din trâmbiță, vor purcede taberile cele ce sunt tăbărite către miazănoapte, cu semn de trâmbiță vor purcede.

7. Și când veși chema adunarea, veși da semn de trâmbiță mai încet.

8. Fiii lui Aaron preoții vor suna cu trâmbițe, și va fi vouă lege veșnică între neamurile voastre.

9. Iar de veși ieși la războiu în pământul vostru asupra vrăjmașilor celor ce vi se împotivesc, veși da semn tare cu trâmbițele, și își va aduce aminte de voi Domnul, și vă veși izbăvi de vrăjmașii voștri.

10. Și în zilele cele de bucurie ale voastre, și în sărbătorile voastre, și în lunile voastre cele nouă, veși trâmbița cu trâmbițe la arderile de tot, și la jertfele cele de mântuire ale voastre, și va fi vouă pomenire înaintea Dumnezeului vostru; eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

11. Și în anul al doilea, în luna a doua în douăzeci de zile ale lunii, s'a ridicat norul dela cortul mărturiei.

12. Și au purces fiii lui Israil cu averile lor în pustia Sifrai, și a stat norul în pustia Faran.

13. Și întâia plecare fu după porunca Domnului dată prin Moisi.

14. Și au purces rândurile taberii fiilor lui Iuda întâiu cu oastea lor, peste oastea lor, eră Naason fiul lui Aminadav.

15. Și preste oastea fiilor lui Isahar, eră Natanail fiul lui Sogar.

16. Și preste oastea fiilor lui Zavelon, eră Eliav fiul lui Helon.

17. Apoi vor desface cortul, și vor purcede fiii lui Gherson și fiii lui Merari, purtătorii cortului.

18. După aceea a purces rândul fa-

berii lui Ruvim cu puterea lor; preste oastea lor, erà Elisur fiul lui Sedur.

19. Și preste oastea neamului fiilor lui Simeon, erà Salamii fiul lui Surisadai.

20. Și preste oastea neamului fiilor lui Gad, erà Elisaf al lui Raguil.

21. Apoi vor purcede fiii lui Caaf purtătorii sfintelor, și se întindea cortul până să ajungă ei.

22. După aceea purcedeà rândul taberii lui Efraim cu puterea sa, și preste oastea lor, Elisama fiul lui Emlud.

23. Și preste oastea fiilor lui Manasi, erà Gamaliil al lui Fadasur.

24. Și preste oastea fiilor lui Veniamin, Avidan al lui Gadioni.

25. Pe urma tuturor vor purcede rândurile taberii fiilor lui Dan cu puterea lor, și preste oastea lor, Ahiezer al lui Amisadai.

26. Și preste oastea fiilor lui Aisir, Fagheil fiul lui Ebran.

27. Și preste oastea fiilor lui Neftali, Ahirè fiul lui Enan.

28. Acestea sunt oștile fiilor lui Israel, când au purces cu puterea lor.

29. Și a zis Moisi lui Ovav feciorul lui Raguil Madianiteanul rudenia lui Moisi: noi ne vom duce la locul, care au zis Domnul; acesta-l voi da vouă, vino cu noi și bine îți vom face, că Domnul a; graiit cele bune pentru Israel.

30. Și el a zis către Moisi: nu voi merge, fără numai în pământul meu și în neamul meu.

31. Și a zis Moisi: nu ne lăsa pre noi, de vreme ce ai fost împreună cu noi în pustie, și vei fi între noi bătrân.

32. Și de vei merge cu noi, bunăfăcile ce va face Domnul nouă, face-vom și noi fie.

33. Și a mers din muntele Domnului cale de trei zile, și scriul legii Domnului a mers înaintea lor cale de trei zile, ca să le caute lor odihnă.

34. Și norul umbrea preste ei ziua, când purcedeau din locul unde tăbărise.

35. Și a fost când se ridică scriul, zicea Moisi: scoală-te Doamne, să se risipească vrăjmașii tăi și să fugă dela fața ta toți cei ce te urăsc pre tine.

36. Când se așeză, zicea: întoarce-te Doamne spre mulțimea miilor lui Israel.

CAP. 11.

Pedapsa poporului pentru lăcomie.

Și poporul cărtind rău înaintea Domnului, au auzit Domnul, și s'au mâniat cu iușime, și s'a aprins între ei foc dela Domnul, și a mistuit o parte din tabără.

2. Și a strigat poporul către Moisi, și s'a rugat Moisi către Domnul, și a încetat focul.

3. Și s'a chemat numele locului aceluia pârjol, că s'a aprins între ei foc dela Domnul.

4. Și amestecătura cea dintre ei s'a aprins de poftă; și înșiși fiii lui Israel șezând plâneau și ziceau: cine ne va hrăni pre noi cu carne?

5. Adusu-ne-am aminte de peștii ce mâncam în Egiptet în dar, de crastaveși, pepeni, praz, cepe și usturoiu.

6. Iar acum sufletul nostru s'a uscat de tot; nimica afară de mană nu vād ochii noștri.

7. Și mana ca sămânța colian-drului eră, și chipul ei ca chipul cristalului.

33. Esire 3, 1. 34. Esire 13, 21, 22; 2 Lege 1, 33. 35. Psalm 67, 1, 2; Ps. 131, 8.
11. 1. A 2 Lege 9, 22; Ps. 77, 20, 21.
2. Esire 10, 18. 4. Esire 14, 11; 16, 2; Ps. 105, 15; 1 Cor. 10, 6; A 2 Lege 9, 7.
7. Esire 16, 14, 31; Ps. 77, 24; Ioan 6, 31, 49.

8. Și mergea poporul și culegea, și o măcina în moară, și o pisă în piuă, și o fierbea în oală, și o făcea azimi, și era dulcețea ei ca gustul azimii cei cu untdelemn.

9. Și când se pogoră roua peste tabără noaptea, cădea mană peste ea.

10. Și i-a auzit Moisi pre ei plângând întru neamurile lor, pe fiecare la ușa sa; atunci s'a mâniat Domnul cu urgie foarte, și rău era aceasta înaintea lui Moisi.

11. Și a zis Moisi către Domnul: pentru ce ai înfrîstaf pe robul tău, și pentru ce n'am aflat har înaintea ta, și ai pus asupra mea sarcină tot poporul acesta?

12. Au doar eu am zămislit pre tot poporul acesta? Au doar eu i-am născut pre ei? Pentru ce-mi zici mie: ia-i pre dânsii pre sânul tău, cum ia doica pre sugător, și-i du la pământul, care te-ai jurat părinților lor?

13. De unde mie carne să dau la tot poporul acesta? Că mi se plâng zicând: dă-ne nouă carne ca să mâncăm.

14. Nu voiu putea eu singur purta pre poporul acesta; că greu este mie cuvântul acesta.

15. Iar de faci tu mie așa, mai bine omoară-mă, de am aflat milă la tine, ca să nu văz necazul meu.

16. Și au zis Domnul către Moisi: adună-mi șaptezeci de bărbați din bătrânii lui Israil, pre carii știi tu, că aceia sunt bătrânii poporului și cărturarii lor, și-i du pre dânsii la cortul mărturiei, și să stea acolo cu tine.

17. Și mă voiu pogori, și voiu grăi cu tine acolo, și voiu lua din duhul, care este întru tine, și voiu pune într'înșii, și vor purta împreună

cu tine pornirea poporului, și au-i vei purta tu singur.

18. Și poporului vei zice: curățiți-vă pe ziua de mâine, ca să mâncați carne, că ați plâns înaintea Domnului, zicând: cine ne va hrăni pre noi cu carne? Că bine era nouă în Eghipte; și va da vouă Domnul carne să mâncați, și veți mânca carne.

19. Nu o zi veți mânca, nici două, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile.

20. Până într'o lună de zile veți mânca, până vă va da pre nas și vă va fi greață, că n'ați ascultat de Domnul, cel ce este întru voi, și ați plâns înaintea lui, zicând: pentru ce am ieșit din Eghipte?

21. Și a zis Moisi: șase sute de mii de pedestri este poporul, întru carii sunt eu, și tu zici: carne voiu da lor să mănânce, și vor mânca o lună de zile.

22. Au doară oi și boi se vor junghea lor, cât să le ajungă? Au toți peștii mării se vor aduna, spre a-i îndestula?

23. Și au zis Domnul către Moisi: au doar mâna Domnului nu va fi desul? Acum vei cunoaște de se va plini cuvântul meu, au ba?

24. Și a ieșit Moisi și a grăit către popor cuvintele Domnului, și a adunat șaptezeci de bărbați din bătrânii poporului, și i-a pus împrejurul cortului.

25. Și s'a pogorît Domnul în nor, și au grăit către dânsul, și au luat din duhul, care era într'însul, și au pus întru cei șaptezeci de bărbați bătrâni; iar dacă s'a odihnit duhul într'înșii, au proorocit, și apoi n'au mai adaos.

26. Și rămăsese doi bărbați în tabără, numele unuia Eldad și numele celuilalt Modad, și s'a odihnit

14. Eșire 18, 18; H 2 Lege 1, 9-12.

15. Eșire 32, 32. 16. Eșire 18, 21, 25; H 2 Lege 1, 15-17.

20. 20, 5. 21. 1, 46. 22. Ioan 6, 7.

23. Isaia 50, 2; și 59, 1.

prestă dânsii duhul, și aceștia erau din cei scriși, și nu venise la cort, și prooroceau în tabără.

27. Și alergând un prunc a spus lui Moisi, și a grăit zicând: Eldad și Modad proorocesc în tabără.

28. Și răspunzând Isus al lui Navî, cel ce stă lângă Moisi, cel ales al lui, a zis: domnul meu Moisi, oprește-i pre ei!

29. Și a zis Moisi lui: au răvnești tu mie? Măcar de ar fi tot poporul Domnului prooroci când va da Domnul Duhul său într'inșii.

30. Și a mers Moisi în tabără și bătrânii lui Israil.

31. Și a ieșit vânt dela Domnul, și a adus prepelițe dela mare, și le-a apropiat de tabără cale de o zi într'o parte, și cale de o zi de cealaltă parte în jurul taberii, ca la doi coși dela pământ.

32. Și sculându-se poporul a adunat prepelițe toată ziua și toată noaptea și toată a doua zi; cel ce mai puțin a strâns, a strâns zece coșnițe, și le-a întins de le-a svântat împrejurul taberii.

33. Și încă fiind carne între dinșii lor, mai'nainte de a o sfârși, s'au mâniat Domnul pre popor, și au bătut Domnul pre popor cu rană mare foarte.

34. Și s'a chemat numele locului aceluia: mormânturile poștei, pentru că acolo au îngropat pre poporul cel poștitor.

35. Dela mormânturile poștei a purces poporul la Asiroi, și a fost poporul în Asiroi.

CAP. 12.

Mariam pedepsită cu lepră.

Și au grăit Mariam și Aaron împotriva lui Moisi, pentru femeia Etio-

peană, care o luase Moisi, căci a luat femeie Eтіopeană.

2. Și au zis: au numai lui Moisi singur au grăit Domnul? Au doar nu și nouă au grăit? Și au auzit Domnul.

3. Iar Moisi era om blând foarte, mai mult decât toți oamenii cei ce sunt pre pământ.

4. Și îndată au zis Domnul către Moisi și către Aaron și către Mariam: ieșiți voi câte trei la cortul mărturiei, și au ieșit ei câteși trei la cortul mărturiei.

5. Și s'au pogorât Domnul în stâlp de nor, și au stat la ușa cortului mărturiei, și au chemat pre Aaron și pre Mariam, și amândoi s'au apropiat.

6. Și au zis către ei: auziți cuvintele mele, de va fi dintre voi prooroc Domnului, în vedenie mă voi arăta, și în somn voi grăi lui.

7. Nu este așa credincios în toată casa mea ca robul meu Moisi.

8. Gură cu gură voi grăi lui aveea, și nu prin pilde, și el mărirea Domnului a văzut, și pentru ce nu v'ați temut a grăi rău împotriva robului meu Moisi.

9. Și s'a aprins prestă ei iușimea mâniei Domnului, și s'au dus.

10. Și norul s'a dus dela cort, și iată Mariam era leproasă ca zăpada, și s'a uitat Aaron la Mariam, și iată era leproasă.

11. Și a zis Aaron către Moisi: rogu-te doamne, să nu socotești nouă păcatul acesta, pentru că n'am știut c'am păcătuit.

12. Să nu se facă asemenea cu moartea, ca o lepădătură ce lese din pântecelă mumei sale, că jumătate din trupul ei este mâncat.

13. Și a strigat Moisi către Domnul, zicând: Dumnezeule, rogu-te, vindecă-o pre ea.

31. Eșire 16, 13; Ps. 77, 26. 33. Psalm 77, 30. 34. 33, 16.

12. 5, 14, 10; Eșire 16, 10; Lev. 9, 23; 7. Eyr. 3, 2. 8, Eșire 33, 11; Fl 2 Lege 34, 10.

14. Și au zis Domnul către Moisi: de ar fi scuiat tatăl ei în fața ei, au nu s'ar fi rușinat șapte zile? Să se osebească afară de tabără șapte zile, și după aceea va intra.

15. Și s'a osebit Mariam afară din tabără șapte zile, și poporul n'a purces până ce s'a curățit Mariam.

16. Și după acestea a purces poporul de la Asirof, și a tăbărit în pustia Faranului.

CAP. 13.

Iscoadele pământului Hanaan.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Trimite bărbași, care să iscodească pământul Hananeilor, care-l voi da eu fiilor lui Israil spre moștenire, câte un bărbat din fiecare popor al părinților lor, să trimiși dintre aceștia pre căpeteniile lor.

3. Și i-a trimis pre ei Moisi din pustia Faranului după cuvântul Domnului; toți bărbași, căpetenii dintre fiii lui Israil sunt aceștia.

4. Și acestea sunt numele lor: din neamul lui Ruvim, Samuil fiul lui Zahur.

5. Din neamul lui Simeon, Safat fiul lui Suri.

6. Din neamul lui Iuda, Halev fiul lui Iefoni.

7. Din neamul lui Isahar, Ilaal fiul lui Iosif.

8. Din neamul lui Efraim, Avsi fiul lui Navl.

9. Din neamul lui Veniamin, Faltî fiul lui Rafu.

10. Din neamul lui Zabulon, Gudil fiul lui Sudi.

11. Din neamul lui Iosif din fiii lui Manasi, Gadi fiul lui Susi.

12. Din neamul lui Dan, Amiil fiul lui Gamali.

13. Din neamul lui Asir, Satur fiul lui Mihail.

14. Din neamul lui Neftali, Navl fiul lui Savi.

15. Din neamul lui Gad, Gudil fiul lui Machi.

16. Acestea sunt numele bărbașilor, pe care i-a trimis Moisi ca să iscodească pământul, și a numit Moisi pre Avsi fiul lui Navl, Isus.

17. Și i-a trimis pre ei Moisi, să iscodească pământul Hanaanului, și a zis către ei:

18. Mergeți în pustia aceasta, și vă suiți în munte, și vedeți ce pământ este, ce popor lăcuște într'însul și de este tare au slab, de sunt mulți au pușini.

19. Și cum este pământul în care șed ei, bun este sau rău, și cum sunt cetățile în care lăcuesc, cu ziduri sau fără de ziduri.

20. Și cum este pământul, gras au sterp, sunt într'însul păduri au ba? Indrăzniți și luați din roadele pământului; și eră atunci timpul când încep a se coace strugurii.

21. Și suindu-se ei au iscodit pământul de la pustia Sin, până la Roov și până la Emat.

22. Și mergând spre pustie, s'au dus până la Hevron; și acolo eră Ahiman și Sesei și Telami rudele lui Enah, iar Hevronul cu șapte ani s'a zidit mai înainte decât Tanin al Eghiptului.

23. Și au venit până la valea strugurului, și o iscodiră, și au tăiat de acolo o viță cu un strugur pre dânsa, și-l ridicară pe drugi, și din rodii, și din smochine.

24. Locul acela l-au numit valea strugurului, pentru strugurul care l-au tăiat de acolo fiii lui Israil.

25. Și iscodind pământul, s'au întors de acolo după patruzeci de zile.

14. Lev. 13, 46; 4 Imp. 7, 3. 16. A 2 Lege 33, 2.

13. 3. A 2 Lege 1, 32.

21. Jud. 3, 3; Iezech. 47, 17. 23. A 2 Lege 1, 24.

26. Și plecând, au venit la Moisi și la Aaron și la toată adunarea fiilor lui Israel la Cadis, în pustia Faran, și dând seamă lor și la toată adunarea, le-au arătat rodul pământului.

27. Și le-au povestit lor zicând: fost-am în pământul, în care ne-ați trimis, pământ care curge lapte și miere, și acesta este rodul lui.

28. Numai că neamul, care lăcuște pre el este îndrăzneț, și cetățile sunt tari și mari foarte; încă și pre neamul lui Enah am văzut acolo.

29. În pământul cel despre miazăzi lăcuște Amalic; iar Heteul, Eveul, Ievuseul și Amoreul lăcuște în munte; Mananeul lăcuște lângă mare și lângă râul Iordanului.

30. Atunci Halev linișți poporul înaintea lui Moisi, și zise: nu, să ne suim și să cuprindem țara, că-i vom putea birui pre ei.

31. Iar ceilalți oameni, cari s'au suit cu dânsul, au zis: să nu ne suim, că nu vom putea să ne suim la acel popor, că cu mult este mai tare decât noi.

32. Și au hulit pământul, care l-au iscodit, către fiii lui Israel, zicând: pământul prin care am trecut ca să-l iscodim, este pământ, care mănâncă pre cei ce lăcuesc pre dânsul, și tot poporul pre care l-am văzut în țară, sunt oameni foarte mari.

33. Și acolo am văzut uriași, și noi eram înaintea lor ca lăcustele, așa eram noi înaintea lor.

CAP. 14.

Pedeapsa poporului pentru cârtire.

Atunci toată adunarea s'a ridicat acu strigare, și poporul a plâns toată noaptea aceea.

27. Eșire 3, 8; și 33, 3. 28. H 2 Lege 1, 28.
29. Is. Navi 5, 1. 32. 32, 9. 33. H 2 Lege 9, 2.
14. I. H 2 Lege 1, 27.

20. Și a cârtit asupra lui Moisi și asupra lui Aaron toți fiii lui Israel, și a zis către ei toată adunarea: Mă bine ar fi fost de am fi murit în pământul Eghiptului, sau de am murit în pustia aceasta!

3. Pentru ce ne aduce pre noi Domnul în pământul acesta, să cădem în războiu? Femeile noastre și pruncii noștri vor fi de jaf. Acum dar mă bine este să ne întoarcem în Eghipt.

4. Și a zis unul către altul: să ne luăm căpetenie, și să ne întoarcem în Eghipt.

5. Atunci Moisi și Aaron căzură pe fața lor înaintea a toată adunarea fiilor lui Israel.

6. Iar Isus al lui Navi și Halev al lui Iefoni dintre cei ce au iscodit pământul s'au rupt hainele sale.

7. Și au grăit către toată adunarea fiilor lui Israel, zicând: pământul, care noi l-am iscodit este bun foarte, foarte.

8. De ne va milui pre noi Domnul, și ne va băga în pământul acesta, și-l va da nouă, este pământ, care curge lapte și miere.

9. Ci să nu vă împotiviți Domnului, nici să vă temeți de poporul pământului, că mâncare nouă va fi, căci le-a sosit ceasul; iar cu noi Domnul este, nu vă temeți de ei.

10. Atunci toată adunarea a zis să-i ucigă pre ei cu pietre, dar slava Domnului s'a arătat în nor prese cortul mărturiei tuturilor fiilor lui Israel.

11. Și au zis Domnul către Moisi: până când mă întărită poporul acesta? Și până când nu crede mie pentru toate sentinele, care le-am făcut întru ei?

12. Lovi-voi pre ei cu moarte, și-i voi pierde, și te voi face pre tine și casa tatălui tău neam mare, și cu mult mai mult decât acesta.

6. Sirah. 46, 10. 9. H 2 Lege 20; 3.
10. 12, 5; Eșire 16, 10; 17, 4.
12. Eșire 32, 10.

13. Și a zis Moisi către Domnul: Auzit-a Eghiptul cum ai scos dintre ei pe poporul acesta cu puterea ta.

14. Ci și toți cei ce lăcuiesc pe pământul acesta au auzit, că tu ești Domn întru poporul acesta. Doamne cel ce ochiul la ochiu te arăși, și norul tău a stătut deasupra lor, și în stâlp de nor tu mergi înaintea lor ziua, și în stâlp de foc noaptea.

15. De vei sărămă pe poporul acesta ca pre un om, vor zice neamurile, câte a auzit numele tău, grăind:

16. Penfrucă nu poate Domnul să bage pre poporul acesta în pământul, care s'au jurat lor, pentru aceea i-au omorât pre ei în pustie.

17. Si acum să se înalțe puterea ta Doamne, precum ai grăit, zicând:

18. Domnul este îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat, cel ce șterge fărădelegile și nedreptățile și păcatele, și cu curăție nu va curăți pre cel vinovat, cel ce izbăvește păcatele părinților în fiii până la al treilea și al patrulea neam.

19. Iartă păcatul poporului acestuia după mare mila ta, precum milostiv ai fost lor din Eghipt până acum.

20. Și au zis Domnul către Moisi: milostiv le sunt lor după cuvântul tău.

21. Ci viu sunt eu, și viu este numele meu, și va umplea slava Domnului tot pământul.

22. Că toți bărbații aceștia, carii au văzut slava mea, și semnele care le-am făcut în Eghipt și în pustia aceasta, m'au ispitit acum cu aceasta de zece ori, și n'au ascultat cuvântul meu.

23. Pentru aceea nu vor vedea pământul, care m'am jurat părinților lor, fără numai fiii lor, carii sunt

cu mine aici, carii nu știu, nici binele, nici răul, tot cel mai tânăr, care nu pricepe, acestora voi da pământul; iar toți cei ce m'au înfăratat, nu-l vor vedea.

24. Iar pre robul meu Halev, penfrucă a fost alt duh întru el, și a urmat mie, îl voi băga în pământul în care a fost, și sămânța lui va moșteni pre el.

25. Iar Amalic și Hananeul lăcuiesc în vale, mâine vă întoarceți, și purtă cedeți spre pustie pre calea mării Roșie.

26. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

27. Până când această adunare rea, care cărtește înaintea mea, căci cărtirea fiilor lui Israil, care au cărtit împotriva mea am auzit-o,

28. Spune lor: viu sunt eu zice Domnul, cu adevărat, precum ați grăit întru urechile mele, așa voi face vouă.

29. În pustia aceasta vor cădea oasele voastre, și tot numărul vostru, și cei numărați ai voștri dela douăzeci de ani în sus, căți au cărtit asupra mea.

30. Nu veți intra voi în pământul, preste care mi-am întins mâna mea, ca să lăcuți voi pre dânsul, fără numai Halev feciorul lui Iefoni și Isus al lui Navi.

31. Pruncii voștri, de carii ați zis că vor fi de jaf, pre aceștia îi voi duce în pământ, și vor moșteni pământul, de care voi v'ați ferit.

32. Iar oasele voastre vor rămâne în pustia aceasta.

33. Fiii voștri vor căfăci în pustie patruzeci de ani, și vor purtă nelegiuirea voastră, până ce se vor topi oasele voastre în pustie.

34. După numărul zilelor în câte

13. Eșire 32, 12. 14. Eșire 13, 21; și 40, 35; A 2 Lege 1, 33. 16. Eșire 32, 12; A 2 Lege 9, 28. 18. Eșire 34, 7. 19. Eșire 32, 12. 23. A 2 Lege 1, 35.

24. Is Navi 14, 6. 27. Evt. 3, 17; Ps. 105, 26. 30. 26, 64, 65; 32, 11; A 2 Lege 30, 35. 33. A 2 Lege 1, 39. 34. Iezechil 4, 6; Ps. 94, 10.

ați iscodit pământul, patruzeci de zile, un an pentru o zi veți purta păcatele voastre, patruzeci de ani, și veți cunoaște luimea mâniei mele.

35. Eu Domnul am grăit vouă, așa voi face acestei adunări rele, care s'a răsvrătit asupra mea, în pustia aceasta se vor topi, și acolo vor muri.

36. Oamenii pe carii i-a trimis Moisi să iscodească pământul, și după ce au venit, au hulit pământul acela către adunare, spunind cuvinte rele de pământ.

37. Au murit oamenii cei ce au grăit rău de pământul acela bătuți de Dumnezeu.

38. Iar Isus fiul lui Navî și Halev fiul lui Iefoni au trăit dintre oamenii cei ce merseseră să iscodească pământul.

39. Și a grăit Moisi cuvintele acestea către toți fiii lui Israil, și a plâns poporul foarte.

40. Și mâncând dimineață s'au suit pre vârful muntelui, zicând: iată noi ne vom sui la locul, care au zis Domnul, deși am păcătuit.

41. Și a zis Moisi: pentru ce călcați voi cuvântul Domnului? Nu va fi bine de voi.

42. Nu vă suiți, că nu este cu voi Domnul, și veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri.

43. Că Amalic și Hananeul acolo este înaintea voastră, și veți cădea de sabie; de vreme ce v'ați împrovit și n'ați ascultat de Domnul, nici Domnul nu va fi cu voi.

44. Și trecând ei, s'au suit pre vârful muntelui; iar sicriul legii Domnului și Moisi nu s'au urnit din tabără.

45. Și s'a pogorât Amalic și Hananeul, care ședeau în muntele acela, și i-au bătut pre ei, și-i măcelărită până la Erma, și s'au întors la tabără.

CAP. 15.

Pedeapsa pentru călcarea Sâmbetei.

Si au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: după ce veți intra în pământul în care veți lăcu, pe care îl dau eu vouă.

3. Veți aduce Domnului jertfe: din boi sau din oi, ardere de tot, sau jertfă de făgăduință sau de bună voie, sau la sărbătorile voastre, spre miros de bună mireazmă Domnului.

4. Cel ce aduce darul său Domnului, va aduce jertfă de făină curată, a zecea parte a unui iiii, frământată cu untdelemn a patra parte a unui in.

5. Și vin de turnare a patra parte a unui in veți aduce la arderea de tot sau la altă jertfă, la un miel veți face afăta aducere spre miros de bună mireazmă Domnului.

6. Iar la un berbec, când îl veți aduce pre el pentru ardere de tot, s'au pentru altă jertfă, veți face jertfă de făină curată, două zecimi amestecată cu untdelemn a treia parte a unui in.

7. Și vin la turnare a treia parte a unui in veți aduce întru miros de bună mireazmă Domnului.

8. Iar de veți face din boi ardere de tot, sau jertfă de plinirea unei făgăduinți, sau jertfa cea de mântuire Domnului,

9. Veți aduce la vișel jertfă de făină curată trei zecimi frământată cu jumătate de in de untdelemn.

10. Și vin de turnare jumătate de in jertfă întru miros de bună mireazmă Domnului.

11. Așa veți face cu un vișel, sau cu un berbec, sau cu mielul din oi, sau din capre.

37. 1 Cor. 10, 10; Evr. 3, 17; Iuda v. 5.

40. A 2 Lege 1, 41. 42. A 2 Lege 1, 42.

15. 3. Lev. 22, 21. 4. Lev. 2, 1, 2; și 14, 10.

12. După numărul jertfelor aduse, așa veși face pentru fiecare, același număr de jertfe de făină și turnare.

13. Tot moșneanul va face așa, când va aduce Domnului jertfe de acestea întru miros de bună mirează.

14. Iar de va fi între voi vre un strein, sau vre un nemernic ar lăcuți cu voi în neamurile voastre, și va aduce jertfă, miros de bună mirează Domnului, precum faceți voi, așa va face și el. Așa va face adunarea Domnului.

15. O lege va fi vouă și celor nemernici, carii șed la voi, lege veșnică întru neamurile voastre, precum voi, așa și cel nemernic va fi înaintea Domnului.

16. O lege și o îndreptare va fi vouă și celui nemernic, carele șade la voi.

17. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

18. Vorbește fiilor lui Israil, și le spune: după ce veși sosi în pământul în care vă volu duce pre voi,

19. Când veși mânca din pâinile pământului aceluia, veși aduce dar Domnului: pârğă din rodul grâului vostru,

20. Și din pâine veși aduce dar, ca și darul din arie.

21. Așa veși aduce: pâine și pârğă grâului vostru, și veși da dar Domnului întru neamurile voastre.

22. Iar când veși păcătuți și nu veși face toate poruncile acestea, care le-au grăit Domnul către Moisi,

23. După cum au poruncit Domnul vouă prin Moisi, din ziua în care au poruncit Domnul către voi, și mai departe întru neamurile voastre.

24. Și va fi, de se va face ceva fără de voie și fără știința adunării, va aduce toată adunarea un vișel curat

din vaci ardere de tot, întru miros cu bună mirează Domnului; cu jertfa acestuia și turnarea lui după rânduiala lui, și un șap din capre pentru păcat.

25. Și se va rugă preotul pentru toată adunarea fiilor lui Israil, și se va iertă lor, că fără de voie au făcut, și ei vor aduce darul Domnului jertfă pentru păcatul lor cel săvârșit fără de voea lor înaintea Domnului,

26. Și se va iertă la toată adunarea fiilor lui Israil și celui nemernic, care șade la voi, pentru că tot poporul a greșit fără de voie.

27. Iar dacă un om de va păcătuți fără de voie, va aduce o capră de un an jertfă pentru păcat.

28. Și se va rugă preotul pentru cel ce a păcătuți fără de voie înaintea Domnului; și rugându-se pentru el, se va iertă lui.

29. Celui moșnean întru fiii lui Israil, și celui nemernic, care șade întru ei, o lege va fi lor, pentru oricine va păcătuți fără de voie.

30. Iar cel ce va păcătuți din fructe, ori dintre moșneni, ori dintre nemernici, acesta pre Dumnezeu defaimă, sufletul acela va pieri din poporul său.

31. Că cuvântul Domnului a nesocotit, și poruncile lui le-a călcat, negreșit va pieri sufletul acesta și păcatul lui cu dânsul.

32. Și fiind fiii lui Israil în pustie, au aflat pre un om adunând lemne în ziua sâmbetei.

33. Și cei ce l-au aflat adunând lemne, l-au adus pre el la Moisi și la Aaron și la toată adunarea fiilor lui Israil.

34. Și l-au pus pre el în temniță, pentru că nu hotărîse ce vor face lui.

35. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând: cu moarte să se omoare

15. Eșire 12, 49. 22. Ps. 18, 13. 24. Lev. 4, 13.

25. Lev. 4, 2. 27. Lev. 4, 27. 32. Eșire 35, 2. 34. Lev. 24, 12.

omul acela, să-l uidești cu pietre toată adunarea, afară din tabără.

36. Și l-a scos pre el toată adunarea afară din tabără, și l-a ucis toată adunarea cu pietre afară din tabără, și a murit; după cum au poruncii Domnul lui Moisi.

37. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

38. Vorbește fiilor lui Israel, și le spune, să-și facă ciucuri pe marginile hainelor sale întru neamurile sale, și preste ciucurii marginilor să pue împletitură vânătă.

39. Și să fie pre chenaruri, ca văzându-le pre ele, să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului, și să le faceți pre ele, și să nu vă mai abateți după cugetele voastre, și după ochii voștri, după care luându-vă curviți.

40. Să vă aduceți aminte, și să faceți toate poruncile mele, și să fiți sfinți Dumnezeului vostru.

41. Eu Domnul Dumnezeul vostru, cel ce v'am scos pre voi din pământul Eghiptului, ca să vă fiu vouă Dumnezeu; eu Domnul Dumnezeul vostru.

CAP. 16.

Pedeapsa răzvrățitorilor.

Grăit-a Core feciorul lui Isaac, fiul lui Kaat, fiul lui Levi, cu Datan și Aviron feciorii lui Eliav, și cu Aynan feciorul lui Falet fiii lui Ruvim.

2. Și s'au sculat împotriva lui Moisi, cu două sute și cincizeci de oameni din fiii lui Israel, căpeteniile adunării, aleșii stafului, și bărbații vestiți.

3. S'au adunaț asupra lui Moisi și a lui Aaron, și au zis către ei: destul este vouă, că întreaga adu-

nare cu toții sunt sfinți, și Domnul este întru ei, pentruce vă ridicați preste adunarea Domnului?

4. Și auzind Moisi a căzut pre față,

5. Și a grăit către Core și către toată ceata lui, zicând: socotit-au, și au cunoscut Dumnezeu pre cei ce sunt ai lui, și pre cei sfinți, și i-au apropiat la sine; iar pre cei ce nu i-au ales luiși nu i-au apropiat la sine.

6. Aceasta să faceți: luați-vă voi înși-vă cădelnițe, Core și toată ceata.

7. Și puneți în ele loc, și aruncați în ele tămâie înaintea Domnului mâine, și bărbatul pre care va alege Domnul, acesta va fi sfânt, ajungă vouă fiii lui Levi.

8. Și a zis Moisi către Core: ascultați-mă pre mine fiii lui Levi.

9. Au puțin este vouă, că v'au despărțit pre voi Dumnezeul lui Israel dela adunarea lui Israel, și va apropiat către stineși să slujiți slujbele cortului Domnului, și să stați înaintea cortului, să slujiți lui.

10. Și te-au apropiat pre sine, și pre toți frații tăi fiii lui Levi cu tine, și încă mai vrei și a preoși?

11. Așa tu cu toată ceata cea adunată împotriva lui Dumnezeu, și ce este Aaron de cârși asupra lui.

12. Și a trimis Moisi să cheme pre Datan și pre Aviron feciorii lui Eliav; iar ei au zis: nu ne vom duce.

13. Au puțin este aceasta, că ne-ai suit în pământ, care curge lapte și miere, ca să ne omori în pustie, vrei încă să stăpânești preste noi?

14. Ne-ai dus tu în pământul care curge lapte și miere, și ne-ai dat moșie de holde și de vii? Vrei să scoți ochii oamenilor acestora? Nu ne vom sui,

15. Și s'a mâniat Moisi foarte, și a zis către Domnul: nu căută spre

36. Is. Nav. 7, 25. 38. A 2 Lege 22, 12; Mat. 23, 5. 39. A 2 Lege 12, 8, 32.

16. I. 26, 9; Esire 6, 21; Iuda v. 11.

3. Sirah 45, 22; 1 Cor. 10, 10; Iuda v. 11.

9. 3, 7. 15. 1 Imp. 12, 3.

jerfa lor; nimic de a lor n'am pofit, și pre nimenea dintre ei n'am asuprit.

16. Și a zis Moisi către Core: sfintește ceata ta, și fiți gata mâine înaintea Domnului, tu cu ai tăi, și Aaron.

17. Și luași fiecare cădelnița sa, și puneși într'însele tămâie, și aduceși înaintea Domnului fiecare cădelnița sa, două sute și cincizeci de cădelnițe, tu și Aaron, fiecare cu cădelnița sa.

18. Și a luat fiecare cădelnița sa, și a pus într'însele foc, și preste el tămâie,

19. Și au stănut la ușa cortului mărturiei Moisi și Aaron; iar Core a strâns asupra lor toată ceata sa la ușa cortului mărturiei, și s'a arătat slava Domnului la toată adunarea.

20. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

21. Osebiși-vă fiecare de adunarea aceasta, că îi voiu topi pre ei odată.

22. Și au căzut pre fețele sale, și au zis: Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor și a tot trupul; de a păcătuit un om, au preste toată adunarea va fi mânia Domnului?

23. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

24. Vorbește adunării și îi spune: feriți-vă de prin prejurul cetei lui Core și Datan și Aviron.

25. Și s'a sculat Moisi, și a mers la Datan și la Aviron, și împreună cu el au mers toți bătrânii lui Israil.

26. Și a grăit către adunare, zicând: depărtați-vă dela corturile acestor oameni neînțelegători; de nimic ce este a lor să nu vă atingeți, ca să nu pieriți împreună cu ei în păcatul lor.

27. Și s'au depărtat de prin pre-

jurul cortului lui Core și Datan și Aviron; iar Datan și Aviron au ieșit și au stănut la ușile corturilor sale, cu femeile, pruncii și lucrurile lor.

28. Și a zis Moisi: într'aceasta veți cunoaște, că Domnul m'au trimis pre mine ca să fac toate lucrurile acestea, că nu dela mine le fac.

29. De vor muri aceștia cum mor toți oamenii, și de va fi certarea lor ca certarea tuturor oamenilor, nu Domnul m'au trimis pre mine.

30. Ci întru prăpastie va arăta Domnul, și deschizând pământul gura sa, va înghiși pre ei cu casele lor, corturile lor, și toate câte sunt ale lor, de vii se vor pogori în iad; și veți cunoaște, că oamenii aceștia au mâniat pre Domnul.

31. Iar dupăce a încetat a grăi toate cuvintele acestea, s'a crăpat pământul supt picioarele lor.

32. Și s'a deschis pământul, și i-a înghișit pre ei cu casele lor, și pre toți oamenii cari erau cu Core, și cu vitele lor.

33. Și s'au pogorit ei și toate ale lor de vii în iad, și i-a acoperit pre ei pământul, și au pierit din mijlocul adunării.

34. Și tot Israilul, și cei din prejurul lor au fugit de glasul lor, zicând: să nu ne înghișă și pre noi pământul.

35. Și foc a ieșit dela Domnul, și a mistuit pre cei două sute cincizeci de bărbași cari au tămâiat.

36. Și au zis Domnul către Moisi și către Eliazar fiul lui Aaron preotul:

37. Luași cădelnițele cele de aramă din mijlocul celor arși; iar focul cel strein să-l risipiți acolo, că s'au sfîșit cădelnițele păcătoșilor acestora în sufletele lor.

38. Și le fă pre ele table bătute împrejurul jertfelnicului, că s'au adus înaintea Domnului, și s'au sfîș-

21. v. 45; Eșire 32, 10. 22. 27, 16; Evc. 12, 9.

32. 26, 10; A 2 Lege 11, 6; Ps. 105, 18.

fiu, și s'au făcut spre semn fiilor lui Israil.

39. Și a luat Eliazar fiul lui Aaron preoful cădelnițele cele de aramă, câte au adus cei arși.

40. Și le-a pus pre ele la jertfelnic pomenire fiilor lui Israil, ca nimenia de alt neam care nu este din sămânța lui Aaron, să nu se apropie să tîmâieze înaintea Domnului, și să nu fie ca Core și ca ceata lui, după cum au grăit Domnul prin Moisi.

41. Și a călîit toată adunarea fiilor lui Israil a doua zi asupra lui Moisi și asupra lui Aaron, zicînd: voi ați omorît norodul Domnului.

42. Și a fost, cînd adunarea învîluiă pre Moisi și pre Aaron, s'a pornit asupra cortului mărturiei; iar pre cort l-a acoperit norul, și s'a arătat slava Domnului.

43. Și Moisi și Aaron veniră în fața cortului mărturiei.

44. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicînd:

45. Osebiți-vă din mijlocul adunării aceștia, că voi u istovi pre ei de odată, și ei au căzut pre fața sa.

46. Și a zis Moisi către Aaron: ia cădelnița și pune într'însa foc dela jertfelnic, și aruncă prestie el tîmâie, și mergi degrab în tabără și te roagă pentru ei, că a ieșit mînie dela fața Domnului, și a început a pierde pre popor.

47. Și a luat Aaron; precum Moisi i-a zis lui; și a alergat la adunare, și iată se începuse pierderea în popor; a pus tîmâie și s'a rugat pentru popor.

48. Și a slătit în mijlocul celor morși și celor vii, și a încetat pierderea.

49. Și au fost cei morși cari au murit întru acea pierdere, patrușpre-

zece mîi șapte sute, afară de cei ce au murit pentru Core.

50. Și s'a întors Aaron la Moisi la ușa cortului mărturiei, și a încetat pierderea.

CAP. 17.

Adeverirea preoșiei lui Aaron.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicînd:

2. Vorbește fiilor lui Israil și ia dela ei toiag, toiag dela toși mai marii lor după casele familiilor lor, douăsprezece toiage, și numele fiecărui a scrie-l pre toiagul lui.

3. Și numele lui Aaron scrie-l pre toiagul lui Levi, că un toiag este, după neamul casii părinților lor vor da.

4. Și le vei pune pre ele în cortul mărturiei împreajma sicriului mărturiei, de unde voi u grăi către tine.

5. Și omul pe care voi u alege, toiagul lui va odrăslî, și voi u abate dela tine cîrtirea fiilor lui Israil, ce cîrtesc ei asupra voastră.

6. Și a grăit Moisi fiilor lui Israil, și toși mai marii lor i-au dat lui toiag, pentru fiecare mai mare un toiag, după casele părinților lor douăsprezece toiage, și toiagul lui Aaron eră între toiagele lor.

7. Și a pus Moisi toiagele înaintea Domnului în cortul mărturiei.

8. Și a fost a doua zi au intrat Moisi și Aaron în cortul mărturiei, și iată odrăslise toiagul lui Aaron pentru casa lui Levi și a dat odraslă, și a înflorit flori, și a făcut nuci.

9. Și a scos Moisi toate toiagele de la fața Domnului la toși fiii lui Israil, și au văzut, și a luat fiecare toiagul său.

10. Și au zis Domnul către Moisi: pune toiagul lui Aaron înaintea mărturiilor, întru semn de socotință liilor celor neascultători, ca să înce-

leze a cărți asupra mea, și să nu moară.

11. Și au făcut Moisi și Aaron după cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut.

12. Și au grăit fiii lui Israel către Moisi, zicând: iată ne-am topit, am pierit, ne-am potopit.

13. Tot cel ce se atinge de cortul Domnului va muri, până în sfârșit vom muri.

CAP. 18.

Slujba și veniturile preoților și a Levitelor.

Grăit-au Domnul către Aaron, zicând: tu și feciorii tăi, și casa tatălui tău cu tine veși purta păcatele cele împotriva lor, tu și feciorii tăi veși purta păcatele preoșiei voastre.

2. Și pe frații tăi, neamul lui Levi, poporul tatălui tău, apropie-l de tine, și să se adauge lângă tine, și să slujească fie, tu și fiii tăi împreună cu tine înaintea cortului mărturiei.

3. Și vor păzi cele rânduite de tine și slujbele cortului, numai de vasele cele sfinte și de jertfelnic nu se vor apropia, ca să nu moară, nici aceștia, nici voi.

4. Ei vor fi lângă tine, și vor fi rânduiți a păzi cortul mărturiei în toate slujbele cortului; cel de alt neam nu se va apropia de tine.

5. Și veși păzi rânduețele celor sfinte, și slujbele jertfelnicului, și nu va mai veni mânie asupra fiilor lui Israel.

6. Eu am luat pe frații voștri, pe Leviți, dintre fiii lui Israel dar afierosit Domnului, să săvârșească slujbele cortului mărturiei.

7. Și tu și feciorii tăi cu tine păziți preoșia voastră după toată rân-

duiala jertfelnicului, și a celor din lăuntru cașapetesmei, și săvârșiți slujbele darului preoșiei voastre; iar cel de alt neam care se va apropia, va muri.

8. Și au grăit Domnul către Aaron: iată eu am dat în seama voastră pârgele mele din toate cele sfințite mie dela fiii lui Israel, fie am dat acestea pentru cinul tău, și fiilor tăi după tine, lege veșnică.

9. Acestea să fie vouă din cele prea sfinte: din aduceri, din toate darurile lor, și din toate cele ce aduc pentru greșala lor, și din toate cele ce aduc pentru păcatele lor, câte dau ei mie din toate cele sfinte, ale tale vor fi și ale fiilor tăi.

10. În locul cel prea sfânt le veși mânca pre ele, numai bărbații le vor mânca, tu cu fiii tăi, sfinte vor fi fie.

11. Și veși mai avea parte: din pârga darurilor, din toate cele ce aduc fiii lui Israel, fie am dat acestea și feciorilor tăi și fetelor tale împreună cu tine, lege veșnică, tot cel curat în casa ta va mânca acestea.

12. Toată pârga untului de lemn și toată pârga vinului și pârga grâului, câte dintr'acestea se va da Domnului, fie le-am dat pre ele.

13. Cele întâiu născute toate, câte sunt în pământul lor, care vor aduce Domnului, ale tale vor fi, tot cel curat în casa ta le va mânca pre ele.

14. Tot darul ce fiii lui Israel vor afierosi mie, al tău va fi.

15. Și tot ce deschide pântecul din tot trupul, ce aduc ei Domnului dela om până la dobitoac, al tău va fi; iar cele întâiu născute ale oamenilor să se răscumpere, și cele

18. 1. Lev. 16, 22. 2. 3, 6. 3. 3, 7, 8; și 4, 15. 4. 1, 51; 3, 10, 38; Iezech. 44, 9.

7. 3, 10, 36.

8. 31, 41. 10. Lev. 6, 16, 26. 11. Eșire 29, 27. 12. Eșire 22, 29; A 2 Lege 18, 4.

14. Lev. 27, 28. 15. 3, 40; Eșire 13, 12; și 13; Lev. 27, 26; Eșire 30, 13.

întâiu născute ale dobitoacelor celor necurate veși face să se răscumpere.

16. Și prețul celui ce se răscumpără după o lună dela naștere, cinci sicli, după siclul cel sfânt, douăzeci de bani sunt.

17. Iar cele întâiu născute ale vacilor, și cele întâiu născute ale oilor, și cele întâiu născute ale caprelor, să nu faceși să le răscumpere, sfinte sunt; sângele lor vei furnă preste jersfelnic, și seul vei aduce jersfă întru miros de bună mireazmă Domnului.

18. Carnea lor va fi a ta, ca și pieptul punerii înainte, și armul cel drept, ale tale vor fi.

19. Toate darurile din cele sfinte câte vor aduce fiii lui Israil Domnului, le-am dat fie și fiilor tăi și fetelor tale cu tine, lege veșnică, legătură de sare, veșnică, este înaintea Domnului, fie, și seminții tale după tine.

20. Și au grăit Domnul către Aaron: în pământul lor să nu ai moștenire, nici parte de moșie să nu ai între dânșii; eu sunt partea ta și moștenirea ta între fiii lui Israil.

21. Și fiilor lui Levi iată le-am dat toată zeciuiala în Israil ca parte pentru slujbele lor, care slujbe le săvârșesc ei în cortul mărturiei.

22. Și mai mult nu vor veni fiii lui Israil în cortul mărturiei, ca să nu cază în păcat aducător de moarte.

23. Numai Leviții vor săvârși slujba cortului mărturiei; și vor purta păcatele, lege veșnică întru neamurile lor; între fiii lui Israil nu vor moșteni moșie.

24. Că zeciuielele fiilor lui Israil care vor aduce Domnului dar, le-am dat Leviților ca parte, pentru aceea

am zis lor: între fiii lui Israil nu vor moșteni moșie.

25. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

26. Leviților vei vorbi și le vei spune: când veși lua dela fiii lui Israil zeciuiala, care am dat vouă de la ei ca parte, atunci din zeciuiala aceea veși aduce zeciuială Domnului.

27. Și se vor socosi vouă aducerile voastre, ca grâul dela arie, și ca aducerea dela teasc.

28. Așa veși aduce și voi prinoase Domnului, din toate zeciuielele voastre, câte veși lua dela fiii lui Israil, și veși da dintr'însele prinos Domnului, lui Aaron preotului.

29. Din toate cele ce se dau vouă, să aduceși prinos Domnului, și din toată pârga, cele sfințite dintr'înșă.

30. Și veși zice către ei: când veși aduce pârgă dintr'înșă, atunci se va socosi Leviților ca roada dela arie, și ca aducerea dela teasc.

31. Și o veși mânca pre dânsa în tot locul, voi și fiii voștri și casele voastre, că aceasta este plata voastră pentru slujbele voastre cele din cortul mărturiei.

32. Și nu veși avea pentru aceasta păcat aducând pârgă dintr'înșă, nici veși spurcă cele sfinte ale fiilor lui Israil și să muriți.

CAP. 19.

Cenușa vacii roșii și apa curățirei.

Grăit-au Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

2. Aceasta este legea, care o au dat Domnul, zicând: Vorbește fiilor lui Israil, să-ți aducă o junice roșie curată, fără de nici o meteahnă, și care n'a fost la jug.

3. Și o vei da lui Eleazar preotul, și o vor scoate afară din tabără în

16. 3, 46, 47; Eșire 30, 13. 18. Lev. 7, 32. 19. 31, 41. 20. A 2 Lege 10, 9; 14, 27; Iezechil 44, 28. 23. Lev. 16, 22; A 2 Lege 10, 9; 18, 1; Is. Nav. 13, 14, 33. 24. A 2 Lege 26, 12.

26. Neemia 10, 38.
19. 3. Lev. 14, 12; Evc. 13, 11.

loc curat, și o vor junghia înaintea lui.

4. Și va lua Eleazar preotul din sângele ei, și va stropi în fața cortului mărturiei din sângele ei de șapte ori.

5. Și o vor arde de tot înaintea lui: pielea ei, carnea, sângele, cu baga ei se vor arde de tot.

6. Și luând preotul lemn de chie-dru și isop și tort de lână roșie, le va arunca deasupra junicii pe foc.

7. Apoi spălând hainele sale preotul, și scăldând trupul său cu apă, va intra în tabără, și necurat va fi preotul până seara.

8. Iar cel ce o a ars pre ea va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

9. Și un om curat va strânge cenușa junicii, și o va pune afară de tabără în loc curat, și se va păstra pentru adunarea fiilor lui Israil spre pază, apă de stropire, curățire este.

10. Și cel ce a adunat cenușa vacii, va spăla hainele sale, și necurat va fi până seara, și va fi fiilor lui Israil și nemernicilor cari lăcuiesc între voi, lege veșnică.

11. Cel ce se atinge de vre un om mort oarecare, necurat va fi șapte zile.

12. Acesta se va curăți în ziua a treia și în ziua a șaptea, și curat va fi; iar de nu se va curăți în ziua a treia, necurat va fi în ziua a șaptea.

13. Tot cel ce se va atinge de vre un om mort oarecare și nu se va curăți, cortul Domnului a pângărit; pentru aceea va pieri sufletul acela din Israil, că apa stropirei nu s'a stropit preste el, necurat este, că necurăția lui într'însul este.

14. Și aceasta este legea: de va

muri vre un om în casă, tot cel ce intră în casă, și câte sunt în casă necurate vor fi șapte zile.

15. Și tot vasul deschis, care nu are capac nici legătură deasupra, necurat este.

16. Tot cel ce se va atinge pre câmp de vre un om ucis cu sabia, sau de vre un mort, sau de os omenesc, sau de mormânt, șapte zile necurat va fi.

17. Și vor lua pentru cel necurat din cenușa cea arsă a curățirei, și vor turna preste apă vie într'un vas.

18. Un bărbat curat luând isop, va muiă în apă, și va stropi casa, vasele, oamenii căși vor fi acolo, și pre cel ce s'a afins de os omenesc, sau de cel ucis cu sabia, sau de cel mort, sau de mormânt.

19. Omul cel curat va stropi pre cel necurat în ziua a treia și în ziua a șaptea; și se va curăți în ziua a șaptea, și va spăla hainele sale, și va scălda trupul său cu apă, și necurat va fi până seara.

20. Iar omul care se va pângări și nu se va curăți, va pieri sufletul acela din mijlocul adunării, că sfințele Domnului a spurcat, și pentru că apă de stropire nu s'a stropit preste dânsul, necurat este.

21. Și va fi vouă lege veșnică, și cel ce stropiște cu apă de stropire, va spăla hainele sale; iar cel ce se atinge de apa stropirei, necurat va fi până seara.

22. Și tot ori de ce se va atinge cel necurat, necurat va fi, și tot cel afins, necurat va fi până seara.

CAP. 20.

Apa din piatră. Moartea Mariamii și a lui Aaron.

Și au venit fiili lui Israil cu toată adunarea în pustia Sin în luna

4. Lev. 16, 19; Ps. 50, 8; Evr. 9, 13.

6. Lev. 14, 6, 51. 11. Lev. 11, 36.

12. 31, 19. 13. Lev. 15, 31.

18. Ps. 50, 8.

20. 1. 33, 36.

cea dinfăiu, și a rămas poporul în Cadis, și a murit acolo Mariam, și s'a îngropat acolo.

2. Și n'avea apă adunarea, și s'a adunat la Moisi și Aaron.

3. Și blestemă poporul pre Moisi, zicând: O! Că de am fi pierit când au pierit frații noștri înaintea Domnului.

4. Pentruce ai suiat adunarea Domnului în pustia aceasta, ca să ne omorâți pre noi, și vitele noastre?

5. Pentruce ne-ai scos pre noi din Eghipet ca să venim la acest loc rău, în care nu se seamănă și nu se află nici smochini, nici vii, nici rodii, nici apă de băut.

6. Și au venit Moisi și Aaron dinaintea adunării la ușa cortului mărturie, și au căzut pre fața lor, și s'a arătat slava Domnului către dânșii.

7. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

8. Ia toiagul tău, și chiamă adunarea, tu și Aaron fratele tău, și grăiți către piatră înaintea lor, și va da apele sale, și veți scoate apă din piatră, și veți adăpa adunarea și dobitoacele lor.

9. Și a luat Moisi toiagul dinaintea Domnului, după cum au poruncit Domnul.

10. Și au chemat Moisi și Aaron adunarea înaintea pietri, și a zis către ei: ascultați-mă cel neascultători, au din piatra aceasta voi scoate vouă apă?

11. Și ridicând Moisi mâna sa, a lovit piatra cu toiagul de două ori, și a ieșit apă multă, și au băut adunarea și dobitoacele lor.

12. Iar Domnul au zis către Moisi și către Aaron: pentrucă n'afi crezut să mă sfinșiți înaintea fiilor lui Israel, pentru aceea, nu veți băga voi

adunarea aceasta în pământul care l-am dat lor.

13. Aceasta este apa pricirii, că s'au certat fiii lui Israel înaintea Domnului, și ei s'au sfințit întru dânșii.

14. Și a trimis Moisi soli din Cadis la împăratul Edom, zicând: aceste zice fratele tău Israel: tu știi toată osteneala ce am avut noi.

15. Cum s'au pogorât părinții noștri în Eghipet, și au nernernicit în Eghipet zile multe, și ne-au chinuit pre noi Eghiptenii, și pre părinții noștri.

16. Și am strigat către Domnul, și Domnul au auzit glasul nostru, și trimișând inger ne-au scos pre noi din Eghipet, și acum suntem în Cadis cetatea de lângă hotarele tale.

17. Să trecem prin pământul tău, nu vom trece prin jarini, nici prin vii, nici vom bea apă din fântâna ta, pe drumul mare vom merge, nu ne vom abate la dreapta, nici la stânga, până vom trece hotarele tale.

18. Iar Edom a zis: nu vei trece prin pământul meu; iar de nu, cu războiu voi ieși înaintea ta.

19. Zis-au lui fiii lui Israel: să trecem pre lângă munte, iar de vom bea din apa ta eu, și vitele mele, vom plăti ție; lucru mic este să trecem pe lângă munte.

20. Iar el a răspuns: nu vei trece prin pământul meu, și ia ieșit Edom înaintea lui cu gloată mare și cu mână tare.

21. Și nevrând Edom să lase pre Israel să treacă prin hotarele sale, și s'a abătut Israel dela dânșii.

22. Și s'au ridicat din Cadis, și au mers fiii lui Israel toată adunarea în muntele Or.

23. Și au grăit Domnul către Moisi

2. Eșire 17, 1. 4. Eșire 16, 3; 17, 3.
10. Eșire 17, 5, 6. 11. Eșire 17, 6; Isaia 48, 21; 1 Cor. 10, 4. 12. F 2 Lege 1, 37.

13. Eșire 17, 7; F 2 Lege 33, 8. 14. F 2 Lege 23, 7. 15. Num. 20, 15, 16. 16. Eșire 2, 9; 23 Fapt. 7; 30, 38. 19. F 2 Lege 2, 6. 21. Judec. 11, 18. 22. 33; 37.

și către Aaron în muntele Or la hofarele pământului lui Edom, zicând:

24. Să se adauge Aaron la poporul său, că nu vești intra în pământul care l-am dat fiilor lui Israel moștenire, pentru că m'afi întăritat pre mine la apa pricii.

25. Ia pre Aaron fratele tău și pre Eleazar feciorul lui, și-i sue pre ei în muntele Or înaintea a toată adunarea.

26. Și desbracă pre Aaron de vestiminte și îmbracă pre Eleazar feciorul lui, și Aaron se va adauge, și va muri acolo.

27. Și a făcut Moisi după cum i-au poruncit Domnul, și i-a suit pre ei în muntele Or înaintea a toată adunarea.

28. Și a desbrăcat Moisi pre Aaron de vestiminte și a îmbrăcat cu ele pre Eleazar feciorul lui, și a murit Aaron acolo în vârful muatelui, și s'au pogorit Moisi și Eleazar din munte.

29. Și a văzut toată adunarea, că a murit Aaron, și a plâns pre Aaron treizeci de zile toată casa lui Israel.

CAP 21.

Șarpele de aramă.

Și a auzit Hananeul împăratul Aradului cel ce lăcuia către pustie, că a venit Israel pre calea Atarin, și s'ar războit asupra lui Israel, și a robit din ei robime.

2. Și a făcut Israel făgăduință Domnului, și a zis: de mi vei da pre poporul acesta supt mâna mea, voi aduce pre el dar și cetățile lui.

3. Și au ascultat Domnul glasul lui Israel, și au dat pre Hananeu supt mâna lui, și l-a adus dar pre el și

cetățile lui, și a chemat numele locului aceluia: dar adus.

4. Și purcezând din muntele Or, pre calea cea despre marea Roșie, a încunjurat pământul lui Edom, și s'a împușinat cu sufletul poporul pre cale.

5. Și cârtea poporul asupra lui Dumnezeu și asupra lui Moisi, zicând: căci ne-ai scos pre noi din Eghipt, ca să ne omori în pustie? Că nu este nici pâine nici apă, și sufletul nostru s'a urit cu această pâine deșartă.

6. Și au trimis Domnul în popor șerpi omorâtori; și mușcă pre popor, și a murit popor mult din fiii lui Israel.

7. Și mergând poporul la Moisi a zis: am păcătuit că am grăit rău asupra Domnului și asupra ta, roagă-te dar către Domnul, ca să ia dela noi șarpele; și s'a rugat Moisi către Domnul pentru popor.

8. Și au zis Domnul către Moisi: fă fie șarpe de aramă, și-l pune-un semn, și va fi de va mușcă șarpele pre om, tot cel mușcat văzându-l pre el, va trăi.

9. Și a făcut Moisi șarpe de aramă, și l-a pus pre el un semn, și când mușcă șarpele pre om, se uită la șarpele cel de aramă și trăie.

10. Și s'au ridicat fiii lui Israel și au tăbărit în Ovot.

11. Și ridicându-se din Ovot, au tăbărit în Ahalghe, dincolo în pustia care este despre fața lui Moav, spre răsăritul soarelui.

12. Și de acolo s'au sculat și au tăbărit în valea Zared.

13. Și de acolo ridicându-se, au tăbărit dincolo de Arnon în pustia ceea ce este afară din hofarele A-

25. A 2 Lege 32, 50. 28. A 2 Lege 10, 6.

29. Fac. 50, 3; A 2 Lege 34, 8.

21. I. 30, 40. 2. Fac. 28, 20.

4. 33, 41. 5. 11, 20; A 2 Lege 9, 22.

6. Înțelep. 16, 5; 1 Cor. 10, 9. 8. Ioan 3, 14. 9. Ioan 3, 14; 4 Imp. 18, 4. 10. 33, 43.

13. Jud. 11, 18.

moreilor, că Arnon este în hotarele lui Moav, între Moav și între Amoreu.

14. Pentru aceea se zice în cartea, războiul Domnului: pre Zoov l-au secăt, și repejunele lui Arnon.

15. Iar repejunele le-au făcut lăcaș lui Ir, și se alătură cu hotarale lui Moav.

16. Și de acolo la fântână. Aceasta este fântâna, pentru care au zis Domnul către Moisi: adună poporul, și le voui da lor apă să bea.

17. Atunci Israil a cântat cântarea aceasta: lăudași fântâna, cântași-i, răspunzând unii altora.

18. Fântână o au săpat pre ea căpeteniile, cioplitu-o-au pre ea împărașii neamurilor întru împărășia lor stăpânind ei.

19. Și dela fântână la Mantanain, și dela Mantanain la Naaliil, și de la Naaliil la Vamot.

20. Și dela Vamot la Napin care este în câmpul lui Moav, dela vârful celui cioplit, care caută spre fața pustiei.

21. Și a trimis Moisi soli la Sion împăratul Amoreilor cu cuvinte de pace, zicând:

22. Vom trece prin pământul tău, pre cale vom merge, nu ne vom abate nici în șarină, nici în vie, nici vom bea apă din fântâna ta, pre calea împărătească vom merge, până ce vom trece hotarele tale.

23. Dar Sion n'a lăsat pre Israil să treacă prin hotarele lui; și a adunat Sion pre tot poporul său, și au ieșit în pustie să stea împotriva lui Israil, și au venit în Iassa, și a stat împotriva lui Israil.

24. Și l-a bătut pre el Israil cu ucidere de sabie, și a stăpânit pământul lui, dela Arnon până la Iavoc, până la feciorii lui Amman, că

hotarul fiilor lui Amman este Iazir.

25. Și a luat Israil toate cetățile acestea, și a lăcuit Israil în toate cetățile Amoreilor, în Esevon, și în toate cele de prin prejurul lor.

26. Că Esevon este cetatea lui Sion împăratul Amoreilor, și acesta a bătut pre împăratul Moav mai înainte, și a luat tot pământul lui dela Aroir până la Arnon.

27. Pentru aceea zic cei ce grăesc în pilde: veniți în Esevon, ca să se zidească și să se tocmească cetatea Sion.

28. Că foc a ieșit din Esevon, și pară din cetatea lui Sion, și a mâncat până la Moav, și a mistuit stâlpii lui Arnon.

29. Vai fie Moav, pierit-a poporul Hamos, datu-s'au fiilor spre scăpare, și fetele lor robite lui Sion împăratul Amoreilor.

30. Sămânța lor pieri, Esevon până la Devon, și femeile lor încă arseră cu foc în Moav.

31. Și a lăcuit Israil în toate cetățile Amoreilor.

32. Și a trimis Moisi ca să iscodească pre Iazir, și o a luat pre ea și satele ei, și a scos pre Amoreul care eră acolo.

33. Și întorcându-se s'a sui pre calea cea către Vasan, și a ieșit Og împăratul Vasanului înaintea lor, și tot poporul lui la războiu în Edraim.

34. Și au zis Domnul către Moisi: să nu te temi de el, că în mâinile tale l-am dat pre el și tot poporul lui și tot pământul lui, și vei face lui, cum ai făcut lui Sion împăratul Amoreilor, care lăcuiă în Esevon.

35. Și l-a bătut pre el și pre feciorii lui și pre tot poporul lui, până n'a lăsat dintr'însul rob viu, și a moștenit pământul lor.

21. H 2 Lege 2, 26. 23. H 2 Lege 2, 30; și 29, 7. 24. H 2 Lege 2, 33; Jud. 11, 13; Ps. 134, 10, 12; Amos 2, 9.

25. H 2 Lege 2, 34, 35. 28. Isaia 15, 1. 29. Jud. 11, 21; 3 Imp. 11, 7. 33. H 2 Lege 1, 4; 3, 1-3; 4, 47; 29, 7. 35. Eșire 14, 28.

CAP. 22.

Valaam.

Și purcezând fiii lui Israil, au tăbărit la apusul lui Moav lângă Iordan către Ierihon.

2. Și văzând Valac feciorul lui Sepfor, toate câte a făcut Israil Amoreului,

3. S'a temut Moav de popor foarte; că mulți erau, și s'a îngrozit Moav de fața fiilor lui Israil.

4. Și a zis Moav către bătrânii lui Madiam: acum adunarea aceasta va înghiși pre toți cei din prejurul nostru, cum înghite vișelul iarba cea verde din câmp; și Valac feciorul lui Sepfor era împărat lui Moav pe vremea aceea.

5. Și a trimis soli la Valaam feciorul lui Veor în Fatura, care este la rîul pământului fiilor poporului său, să-l cheme pre el zicând: iată popor a ieșit din Egipt, și iată a acoperit fața pământului, și acesta stă impropria mea.

6. Și acum vino de blestemă mie pre poporul acesta, că mai tare decât mine este, doar voi putea să ucid dintru ei, și să-i scoj pre ei din pământ; că știu, că pre carii vei binecuvânta, binecuvântații sunt, și pre carii vei blestemă tu, blestemații sunt.

7. Și au mers bătrânii lui Moav și bătrânii lui Madiam ducând daruri în mâinile lor pentru vrăji, și au venit la Valaam, și i-au spus lui cuvintele lui Valac.

8. Iar el a zis către ei: mănăși aici preste noapte, și voi răspunde vouă cele ce va grăi Domnul către mine.

9. Și au rămas boierii lui Moav la Valaam, și au venit Dumnezeu la Valaam, și i-au zis lui: ce sunt oamenii aceștia la tine?

10. Și a zis Valaam către Dum-

nezeu: Valac feciorul lui Sepfor împăratul lui Moav i-a trimis pre ei la mine, zicând:

11. Iată popor a ieșit din Egipt și a acoperit fața pământului, și acesta stă impropria mea, și acum vino de mi-l blestemă pre el, doară îl voi putea bate pre el, și-l voi scoate pre el de pre pământ.

12. Și au zis Domnul către Valaam: nu vei merge cu ei, nici vei blestemă poporul, că este binecuvântat.

13. Și sculându-se Valaam dimineața, a zis către boierii lui Valac: duceți-vă la Domnul vostru, că pre mine nu mă lasă Dumnezeu să merg cu voi.

14. Și sculându-se boierii lui Moav au venit la Valac, zicând: Valaam n'a vrut să vie cu noi.

15. Și a adaos încă Valac a trimite boieri mai mulți, și mai cinstiți decât aceștia.

16. Și au venit la Valaam, și i-au zis lui: acestea zice Valac a lui Sepfor: rogu-te, nu te lenevi a veni la mine.

17. Că cu cinste te voiu cinsti, și câte vei zice, voi face fie, numai vino de blestemă mie pre poporul acesta.

18. Și a răspuns Valaam, și a zis boierilor lui Valac: de-mi va da mie Valac plină casa de argint și de aur, nu voi putea să calc cuvântul Domnului Dumnezeu, să-l fac pre el mic sau mare întru cugetul meu.

19. Și acum rămâneși în noaptea aceasta, ca să cunosc ce va adaoge Domnul a grăi către mine.

20. Și au venit Dumnezeu la Valaam noaptea, și i-au zis lui: de au venit să te cheme oamenii aceștia, sculându-te, mergi după ei; însă cuvântul care-l voiu grăi către tine, acela să-l faci.

21. Și sculându-se Valaam dimi-

neața a pus șaoa pre asina sa, și a purces cu boierii lui Moav.

22. Și s'a mâniat cu iușime Dumnezeu, căci merge el, și s'a sculat Ingerul lui Dumnezeu ca să-l mustru pre el pre cale, și el ședeă pre asina sa, și două slugi ale lui erau cu dânsul.

23. Și văzând asina pre Ingerul lui Dumnezeu stându-i improțivă în cale și cu sabia scoasă în mâna sa, s'a abătut asina din cale și mergeă spre câmp; iar el băteă pre asină cu toiagul său, ca s'o îndrepteze la cale.

24. Și a stătut Ingerul lui Dumnezeu între răzoarele viilor, gard dincoace, și gard dincolo.

25. Și văzând asina pre Ingerul lui Dumnezeu, s'a frăs către gard, și a strâns piciorul lui Valaam la gard, și Valaam a adaos încă a o mai bate.

26. Și a adaos Ingerul lui Dumnezeu, și mergând a stătut în loc strimt, unde nu se puteă abate la dreapta sau la stânga.

27. Și văzând asina pre Ingerul lui Dumnezeu, s'a culcat supț Valaam, și s'a mâniat Valaam, și băteă pre asină cu toiagul.

28. Și a deschis Dumnezeu gura asinei, și a zis către Valaam: ce ți-am făcut de mai bătut de trei ori cu aceasta?

29. Și a zis Valaam către asină: pentru că mai necăjit, și de ași fi avut cușit în mână mea te-ași fi junghiat.

30. Și a zis asina către Valaam: au nu sunt eu asina ta, pre care din finerețele tale ai încălcat până în ziua de astăzi? Au doară din nebagare de seamă am făcut șie aceasta? Iar el a zis, nu.

31. Și au descoperit Dumnezeu

ochii lui Valaam, și a văzut pre Ingerul Domnului stând improțivă în cale, și sabia scoasă în mâna lui, și plecându-se s'a închinat cu fața sa.

32. Și a zis lui Ingerul lui Dumnezeu: pentruce ai bătut pre asina ta acum a treia oară? Și iată eu am ieșit să te mustru pre tine, pentrucă nu este calea ta dreaptă înaintea mea.

33. Și văzându-mă asina s'a abătut dela mine acum a treia oară cu aceasta, și de nu s'ar fi abătut, acum pre tine te-ași fi omorât, și pre ea o ași fi păzit.

34. Și a zis Valaam către Ingerul Domnului: greșit-am, că n'am știut cum că tu mi-ai stătut improțivă înaintea mea în cale, și acum de nu-ți place șie, mă voiu întoarce.

35. Și a zis Ingerul lui Dumnezeu către Valaam, pasă împreună cu oamenii aceștia, numai cuvântul care voiu zice către tine, acesta să păzești ca să-l grăești, și a mers Valaam cu boierii lui Valac.

36. Și auzind Valac cum că vine Valaam, a ieșit întru întâmpinarea lui la cetatea Moav, care este la hotarele Arnonului, care este din partea hotarelor.

37. Și a zis Valac către Valaam: au n'am trimis la tine să te cheme, pentruce n'ai venit la mine? Au doară socotit-ai că nu voiu puteă să te cinstesc?

38. Și a zis Valaam către Valac: iată am venit la tine, au puteă-voiu acum grăi ceva? Cuvântul care va pune Dumnezeu în gura mea, acela îl voiu grăi.

39. Și a mers Valaam cu Valac, și au venit la cetățile curșilor.

40. Și a junghiat Valac oi și viței, și a trimis lui Valaam și boierilor celor ce erau cu el.

41. Și a fost a doua zi a luat Valac pre Valaam, și l-a suit la stâl-

pul lui Vaal, și i-a arătat lui de acolo o parte oarecare de popor.

CAP. 23.

Valaam binecuvintează pre Israiliți.

Și a zis Valaam lui Valac: zidește mie aici șapte jertfelnice și-mi gătește aici șapte viței și șapte berbeci.

2. Și a făcut Valac după cum i-a zis Valaam, și a adus vițel și berbeci pre jertfelnic.

3. Și a zis Valaam către Valac: stăi aproape de jertfa ta, și eu voi merge, ca doar mi se va arăta Dumnezeu într-o întâmpinare, și cuvântul care îl va arăta mie, și-l voi spune fie, și a stăfuit Valac lângă jertfa sa.

4. Iar Valaam a mers să întrebe pre Dumnezeu, și a mers drept, și s'au arătat Dumnezeu lui Valaam, și a zis Valaam către el: cele șapte jertfelnice le-am gătit, și am pus un vițel și un berbec pe jertfelnic.

5. Și au pus Dumnezeu cuvânt în gura lui Valaam, și au zis: întoarce-te la Valac, și așa grăește.

6. Și s'a întors la el; iar el stă departe de jertfele sale, și toți boierii lui Moav împreună cu el, și a fost Duhul lui Dumnezeu preste el.

7. Și luând pilda sa a zis: din Mesopotamia m'a chemat pre mine Valac împăratul lui Moav, din munji dela răsărit, zicând: vino, blestemă mie pre Iacov, și vino, osândește pre Israil.

8. Cum voi blestemă pre cel ce nu-l blestemă Domnul? Sau cum voi osândi pre cel ce nu-l osândește Dumnezeu?

9. Că din vârful munților vedeă-l voi pre el, și din dealuri cunoaște-l voi pre el; iată poporul care

singur va lăcu, și între alte neamuri nu se va număra.

10. Cine a numărat sămânța lui Iacov? Și cine va număra noroadale lui Israil? Să moară sufletul meu întru sufletele dreptilor, și să se facă sămânța mea ca sămânța lor.

11. Și a zis Valac către Valaam: ce mi-ai făcut? Să blestemi pre vrăjmașii mei te-am chemat, și iată i-ai binecuvântat cu binecuvântare.

12. Și a zis Valaam către Valac: au nu căte va da Dumnezeu în gura mea, acestea voi păzi a grăi?

13. Și a zis către el Valac: mai vino încă cu mine într'alt loc, de unde nu-l vei vedea pre el de acolo, ci numai o parte dintr'insul vei vedea; iar pre toți nu-i vei vedea, și de acolo blestemă pre dânsul.

14. Și l-a luat pre el într'un pisc de țarină pre vârful celui cioplit, și a zidit acolo șapte jertfelnice, și a pus vițel și berbec pe jertfelnic.

15. Și a zis Valaam către Valac: stăi lângă jertfa ta, iar eu mă voi duce să întreb pre Dumnezeu.

16. Și au întâmpinat Dumnezeu pre Valaam, și au pus cuvânt în gura lui, și au zis: întoarce-te la Valac, și acestea să grăești.

17. Și s'a întors la el, iar el stă aproape de jertfa sa, și toți boierii lui Moav cu el, și i-a zis Valac lui: ce au grăit Domnul?

18. Și luând pilda sa a zis: scoală-te Valac, și ascultă, ia în urechi mărturie feciorul lui Sepfor.

19. Dumnezeu nu este ca omul să se schimbe, nici ca fiul omului să se îngrozească, el a zis: au nu va face? Grăi-va; și au nu va îndeplini?

20. Iată am primit ca să binecuvintez, voi binecuvântă și nu mă voi opri.

12. 22, 38. 16. 22, 35. 19. 1 Imp. 15, 29; Iacov 1, 17.

23. 9. H 2 Lege 33, 28.

21. Nu va fi osteneală întru Iacov, nici se va ivi necaz întru Israil; Domnul Dumnezeu lui cu el este, cele mărite ale boierilor întru dânsul.

22. Dumnezeu cel ce l-au scos pre el din Eghipet ca mărirea inorogului.

23. Că nu este descântec în Iacov, nici vraje în Israil, la vreme se va grăi lui Iacov, și lui Israil ce-i va face Dumnezeu?

24. Iată poporul ca un puiu de leu se va sculă, și ca un leu se va semeși, nu va dormi până ce va mânca vânat, și va bea sângele celor răniți.

25. Și a zis Valac către Valaam: nici cu blestem să nu-l blestemi mie pre el, nici binecuvântând să nu-l binecuvintezi pre el.

26. Și răspunzând Valaam a zis lui Valac, au n'am grăit fie, zicând: că cuvântul care-mi va zice Dumnezeu, acela voi face?

27. Și a zis Valac către Valaam: vino să te duc într'alt loc, și de va plăcea lui Dumnezeu, blesteamă-l pre el de acolo.

28. Și a luat Valac pre Valaam, în vârful lui Fogor, care se întinde spre pustie.

29. Și a zis Valaam către Valac: zidește mie aici șapte jertfelnice, și-mi gătește șapte viței și șapte berbeci.

30. Și a făcut Valac precum i-a zis Valaam, și a pus vițel și berbec pre jertfelnic.

CAP. 24.

Proorocia lui Valaam.

Și văzând Valaam că bine este înaintea Domnului a binecuvânta pre Israil, n'a mers după obiceiul său întru întâmpinarea vrăjilor, ci ș'a întors fața sa spre pustie.

2. Și ridicând Valaam ochii săi, văzut-a pre Israil tăbărit după neamuri, și a fost preste el Duhul lui Dumnezeu, și a început a grăi în pildă zicând:

3. Zice Valaam fiul lui Veor, zice omul cel adevărat, care vede.

4. Zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, cel ce cu ochii săi deschși a văzut în somn vederea lui Dumnezeu.

5. Cât sunt de bune casele tale Iacove, și corturile tale Israile.

6. Ca niște văi umbroase, și ca niște grădini lângă rîuri, și ca niște corturi care le-au înfipt Domnul, și ca niște chedri lângă ape.

7. Ieși-va un om din sămânța lui, și va stăpâni neamuri multe, și se va înălța împărăția lui mai mult decăt Gog, și va crește împărăția lui.

8. Dumnezeu l-au povățuit pre el din Eghipet, ca a inorogului mărirea lui, mânca-va neamurile vrăjmașilor săi, și grăsimile lor le va suge, și cu săgețile sale va săgeta pre vrăjmași.

9. Culcându-se s'a odihnit ca un leu și ca un puiu de leu, cine-l va sculă pre el? Cei ce te binecuvintează pre tine sunt binecuvântați, și cei ce te blesteamă sunt blestemați.

10. Și s'a mâniat Valac pre Valaam, și frângându-și mâinile a zis Valac către Valaam: a blestemă vrăjmașul meu te-am chemat, și iată binecuvântând l-ai binecuvântat a treia oară.

11. Acum dar fugi în locul tău, am zis că te voi cinsii pre tine, și acum te-au lipsit Domnul de mărirea.

12. Și a zis Valaam către Valac: au nu și solilor tăi, pre carii i-ai trimis la mine, am grăit, zicând:

13. De-mi va da Valac casa sa plină de argint și de aur, nu voi

21. Ps. 31, 1, 2; Ierem. 50, 20; Rom. 4, 7.
24. Fac. 49, 9. 26. 22, 18, 38.

24. 8, 23, 22. 9. Fac. 49, 9; Mih. 5, 8.
11. 22, 17. 13. 22, 18.

putea să calc cuvântul Domnului, să-l fac pte el bun sau rău. dela mine, câte-mi va spune mie Dumnezeu, acestea voui grăi.

14. Și acum iată alerg la locul meu, vino să-ți spun ce va face poporul acesta poporului tău la sfârșitul zilelor.

15. Și urmând pilda a zis: zice Valaam feciorul lui Veor, zice omul cel ce adevărat vede.

16. Auzind cuvintele lui Dumnezeu, și știind știința celui înalt, și vederea lui Dumnezeu văzând în somn cu ochii săi deschiși.

17. Arată-l-voui lui, ci nu acum, fericescu-l, și nu se apropie, răsariva o stea din Iacov, și se va scula un om din Israil, și va zdrobi pre domnii lui Moav, și va prădă pre toți feciorii lui Sit.

18. Și va fi Edom moștenire, și va fi moștenirea lui Isav vrăjmașul lui, și Israil a făcut putere.

19. Și se va scula din Iacov, și va pierde pre cel ce a scăpat din cetate.

20. Și văzând pre Amalic, urmă pilda sa, zicând: începutul neamurilor Amalie, și sămânța lor va pieri.

21. Și văzând pre Keneu urmă pilda sa, zicând: tare este lăcașul tău, și de vei pune în piatră cuibul tău.

22. Și de se va face lui Veor cuib de vicleşug, Asrienii te vor robi pre tine.

23. Și văzând pre Og urmă pilda sa, zicând: vai, vai Cine va trăi, când va pune acestea Dumnezeu.

24. Și va ieși din mâna Kiteilor, și vor asupri pre Asur, și vor necăji pre Evrei, și ei toți odată vor pieri.

25. Și sculându-se Valaam s'a dus

înapoi la locul său, și Valac încă s'a dus la casa sa.

CAP. 25.

Pedeapsa pentru idololatrie și desfrânare.

Și a poposit Israil în Salin, și s'a spurcat poporul curvind cu fetele lui Moav.

2. Și i-au chemat pre ei la jertfele idolilor săi, și au mâncat poporul din jertfele lor, și s'a închinat idolilor lor.

3. Și s'a închinat Israil lui Veelfegor, și s'a mâniat cu iușime Dumnezeu pre Israil.

4. Și au zis Domnul către Moisi: ia pre toate căpeteniile poporului, și arată pre ei pildă Domnului înaintea soarelui, și se va întoarce iușimea mâniei Domnului dela Israil.

5. Și a zis Moisi neamurilor lui Israil: ucideți fiecare pre casnicul său, care s'a închinat lui Veelfegor.

6. Și iată un om din fiii lui Israil venind, a apropiat pre fratele său la o madiancă înaintea lui Moisi, și înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil, iar ei plângeau la ușa cortului mărturiei.

7. Și văzând Finees feciorul lui Eleazar fiul lui Aaron preotul, s'a sculat din mijlocul adunării, și luând în mână sulfa,

8. A intrat dinapoia omului israiltean în bordeiu, și i-a junghiat pre amândoi, și pre omul israiltean, și pre femeie prin mitra ei, și a încetat bătea dela fiii lui Israil.

9. Și cei morși într'această bătea au fost douăzeci și patru de mii.

10. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

11. Finees feciorul lui Eleazar fiul

25. 1. Eșire 34, 16. 3. 31, 16; Osie 9, 10.
4. Isus Navi 22, 17; A 2 Lege 4, 3. Eșire 32, 27. 7. Eșire 6, 25; Ps. 105, 30.
9. 1 Cor. 10, 8.

19. 2 Imp. 8, 14; Ps. 59, 9.

20. Eșire 17, 8; și 14.

21. Jud. 1, 16.

lui Aaron, preotul a potolit mânia mea de către fiii lui Israel, râvnind pentru mine râvnă întru ei, și n'am pierdût pre fiii lui Israel întru râvna mea.

12. Așă am zis: iată eu am dat lui legătură de pace.

13. Și va fi lui și seminției lui după dânsul legătura preoției veșnică, că a râvnit pentru Dumnezeuul său, și s'a rugat pentru fiii lui Israel.

14. Omul israelitean, care s'a junghiat împreună cu madianca se numeă Zamvri, feciorul lui Salo mai marele casii seminției lui Simeon.

15. Iar femeia madiancă cea junghiată Hasvi, fata lui Sur mai marelui neamului Omot al casei seminției cei mai alese a lui Madiam.

16. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

17. Vorbește fiilor lui Israel, și le spune:

18. Invrăjbiți-vă cu Madiamitenii, și-i omorâți pre ei, că vă vrăjmașesc vouă cu viclesugurile; cu care v'au viclenit pre voi prin Fogor și prin Hasvi, fata mai marelui lui Madiam, sora lor cea junghiată în ziua junghierii pentru Fogor.

CAP. 26.

Numărarea din nou a poporului.

Și a fost după bătea aceasta au grăit Domnul către Moisi și către Eleazar preotul, zicând:

2. Numără căpetenia a toată adunarea fiilor lui Israel dela douăzeci de ani și mai sus, după casele semințiilor lor, tot cel ce poate ieși la războiu întru Israel.

3. Și au grăit Moisi și Eleazar preotul cu dânșii în Aravotul lui Moav la Iordan despre Ierihon, zicând:

4. De douăzeci de ani și mai sus precum i-au poruncit Domnul lui Moisi și fiilor lui Israel, carti au ieșit din Eghipei.

5. Ruvim cel întâiu născut al lui Israel, și fiii lui Ruvim, Enoh, și poporul lui Enoh dela Fallu, poporul lui Fallu.

6. Dela Asron, poporul lui Asron. Dela Harmi, poporul lui Harmi.

7. Acestea sunt noroadele lui Ruvim, și a fost numărul lor patruzeci și trei de mii, șapte sute treizeci.

8. Și fiii lui Fallu, Eliav.

9. Și fiii lui Eliav, Namuil și Datan și Aviron, aceștia sunt cei ce s'au ales din adunare, aceștia sunt carii au stătit împotriva lui Moisi și a lui Aaron întru adunarea lui Core întru împotrivire Domnului.

10. Și deschizându-și pământul gura sa, i-au înghițit pre ei și pre Core, murind cu ceata lui, când a mâncat focul pre cei două sute cincizeci, și s'a făcut spre semn.

11. Iar fiii lui Core n'au murit.

12. Și fiii lui Simeon: poporul fiilor lui Simeon: dela Namuil, poporul lui Namuil, dela Iamin, poporul lui Iamin, dela Iahin, poporul lui Iahin.

13. Dela Zara, poporul lui Zara, dela Saul, poporul lui Saul.

14. Acestea sunt popoarele lui Simeon, în număr de douăzeci și două de mii două sute.

15. Fiii lui Gad după popoarele lor: dela Safon, poporul lui Safon, dela Anghi, poporul lui Anghi, dela Suni, poporul lui Suni.

16. Dela Azeni poporul lui Azeni, dela Addi poporul lui Addi.

17. Dela Aroadi, poporul lui Aroadi, dela Ariil, poporul lui Ariil.

18. Acestea sunt popoarele fiilor

12. Ps. 105, 31. 13. 1 Paralip. 6, 4.
15. 31, 8. 18. Apoc. 18, 6.
26. 2, 1, 3; Eșire 30, 12. 3. 22, 1.

4. 1, 1, 2, 3. 5. Fac. 46, 9; Eșire 6, 14;
1 Paralip. 5, 1. 9. 16, 1, 2. 10. 16, 2, 32.
12. Eșire 6, 15. 15. Fac. 46, 16.

lui Gad în număr de patruzeci și patru de mii și cinci sute.

19. Iar fiii lui Iuda: Ir și Avnan și Silon și Fares și Zara, și a murit Ir și Avnan în pământul Hanaan.

20. Și au fost fiii lui Iuda după noroadele lor: dela Silon, poporul lui Silon, dela Fares, poporul lui Fares, dela Zara poporul lui Zara.

21. Și au fost fiii lui Fares, dela Asron, poporul lui Asron, dela Iamuri, poporul lui Iamuri;

22. Acestea sunt noroadele lui Iuda în număr de șaptezeci și șase de mii cinci sute.

23. Și fiii lui Isahar după popoarele lor: dela Tola, poporul lui Tola, dela Fua, poporul lui Fua.

24. Dela Iasuv, poporul lui Iasuv, dela Samram, poporul lui Samram;

25. Acestea sunt popoarele lui Isahar, în număr de șazeci și patru de mii patru sute.

26. Fiii lui Zavulon după popoarele lor: dela Sared, poporul lui Sared, dela Allon, poporul lui Allon, dela Alil, poporul lui Alil;

27. Acestea sunt popoarele lui Zavulon în număr de șazeci de mii cinci sute.

28. Fiii lui Iosif după popoarele lor: Manasi și Efraim.

29. Fiii lui Manasi: dela Mahir, poporul lui Mahir și Mahir a născut pre Galaad; dela Galaad, poporul lui Galaad.

30. Și aceștia sunt fiii lui Galaad: dela Ahiezer, poporul lui Ahiezer, dela Heleg, poporul lui Heleg.

31. Dela Esriil, poporul lui Esriil, dela Sihem, poporul lui Sihem.

32. Dela Simaer, poporul lui Simaer, și dela Ofer, poporul lui Ofer.

33. Și dela Salpad feciorul lui Ofer nu s'a născut lui feciori fără numai

fete, și aceștea sunt numele fetelor lui Salpad: Mala și Nua și Eglă și Melha și Tersa.

34. Acestea sunt popoarele lui Manasi în număr de cincizeci și două de mii șapte sute.

35. Și aceștia sunt fiii lui Efreim: dela Sutala, poporul lui Sutala; dela Tanah, poporul lui Tanah;

36. Aceștia sunt feciorii lui Sutala: dela Eden, poporul lui Eden. Aceștea sunt popoarele lui Efreim în număr de treizeci și două de mii cinci sute.

37. Acestea sunt popoarele fiilor lui Iosif, după popoarele lor.

38. Fiii lui Veniamin după popoarele lor: dela Vale, poporul lui Vale, dela Asivir, poporul lui Asivir, dela Iahiran, poporul lui Iahiran.

39. Dela Sofan, poporul lui Sofan.

40. Și au fost feciorii lui Vale: Adar și Noeman, dela Adar poporul lui Adar, dela Noeman, poporul lui Noeman.

41. Aceștia sunt fiii lui Veniamin după popoarele lor în număr de patruzeci și cinci de mii cinci sute.

42. Și fiii lui Dan după popoarele lor: dela Same, poporul lui Same. Acestea sunt popoarele lui Dan după popoarele lor.

43. Toate popoarele lui Same în număr de șazeci și patru de mii patru sute.

44. Fiii lui Asir după popoarele lor: dela Iamin, poporul lui Iamin, dela Iesu, poporul lui Iesu, dela Varia, poporul lui Varia.

45. Dela Hover, poporul lui Hover, dela Melhiil, poporul lui Melhiil.

46. Și numele fetei lui Asir, Sara.

47. Acestea sunt popoarele lui Asir, în număr de patruzeci și trei de mii și patru sute.

48. Fiii lui Neftali după popoarele lor: dela Astil, poporul lui Astil, dela Gavni, poporul lui Gavni.

19. Fac. 38, 7-10; și 46, 2. 21. Fac. 46, 12.
26. Fac. 46, 14. 29. Is. Navi 17, 1.
33, 27, 1.

49. Dela Ieser, poporul lui Ieser, dela Selim, poporul lui Selim.

50. Acestea sunt popoarele lui Nefali în număr de patruzeci și cinci de mii patru sute.

51. Acesta este numărul fiilor lui Israel: șase sute una mii, șapte sute freizeci.

52. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

53. Aceștora se va împărși pământul să-l moștenească după numărul numelor lor.

54. Celor mai mulți, mai multă moșie le vei da, și celor mai pușini, mai pușină moșie le vei da; fiecăruia după cum s'a socotit li se va da lor moșie.

55. Cu sorși se va împărși pământul, anume după neamurile semințiilor lor vor lua moșie.

56. După sorși vei împărși lor moșiea, între mulți și între pușini.

57. Și fiii lui Levi după popoarele lor: dela Gherson, poporul lui Gherson, dela Cat, poporul lui Cat, dela Merari, poporul lui Merari.

58. Acestea sunt popoarele fiilor lui Levi: poporul lui Loveni, poporul lui Hevron, poporul lui Core și poporul lui Musi.

59. Și Cat a născut pre Amram, iar femeia lui Amram se numea Iohaved fata lui Levi, care a născut pre aceștia lui Levi în Eghipt, și a născut lui Amram pre Aaron și pre Moisi și pre Mariam sora lor.

60. Și s'a născut lui Aaron: Nadav și Aviud și Eleazar și Ifamar.

61. Și au murit Nadav și Aviud, când au adus ei foc sfrein înaintea Domnului în pustia Sinai.

62. Și au fost numărul lor douăzeci și trei de mii, toată partea bărbătească dela o lună și mai sus, că nu s'au numărat între fiii lui Is-

rail, pentru că nu s'au dat lor moșie întru fiii lui Israel.

63. Și aceasta este socoteala lui Moisi și a lui Eleazar preotul, carii au numărat pre fiii lui Israel în Aravotul lui Moav la Iordan despre Ierihon.

64. Și într'aceștia n'a fost om din cei numărași de Moisi și de Aaron, carii au numărat pre fiii lui Israel în pustia Sinai.

65. Că au fost zis lor Domnul: că cu moarte vor muri în pustie, și n'au rămas din ei nici unul, afară de Haleb fiul lui Iefoni și Isus al lui Navi.

CAP. 27.

Lege pentru moștenire. Isus Navi căpetenie în locul lui Moisi.

Și mergând fetele lui Salpaad feciorul lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul lui Mahir din poporul lui Manasi, din fiii lui Iosif, și acestea sunt numele lor: Maala și Nua și Eglă și Melha și Tersa.

2. Și stând înaintea lui Moisi, și înaintea lui Eleazar preotul, și înaintea boierilor, și înaintea a toată adunarea la ușa cortului mărturiei, au zis:

3. Tatăl nostru a murit în pustie, și el n'a fost întru adunarea, care a stăit împotriva înaintea Domnului, întru adunarea lui Core, care pentru păcatul său a murit, și feciori nu s'au născut lui.

4. Drept aceea ca să nu se stingă numele tatălui nostru din poporul său, căci n'are el fecior, dași-ne nouă moșie între frașii tatălui nostru.

5. Și a adus Moisi judecata lor înaintea Domnului.

6. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

7. Drept au grăit fetele lui Sal-

51. 1, 46. 54. 33, 54. 55. 33, 54; 36, 2; Is. Navi 11, 23. 57. Eșire 6, 17—19.

59. Eșire 2, 1, 2. 61. Leviti, 10, 1, 2; 1 Paral. 24, 2. 62. 1, 49.

64. 1, 2; 3, 46. 65. 14, 28; 29, 35; 1 Cor. 10, 5, 6.

27. 1. 26, 33; 36; 11. 2. Isus Navi 17, 30. 3. 14, 35; și 26, 64. 7. 36, 1, 2.

paad, să le dai lor să aibă moșie între frații tatălui său, și să le dai lor toată moșiea tatălui.

8. Și să grăești fiilor lui Israil, zicând: de va muri vre un om, și nu va avea feciori, veți da moșiea lui fetei lui.

9. Iar de nu va avea nici fată, veți da moșiea fratelui lui.

10. Iar de nu va avea nici frați, veți da moșiea fratelui tatălui său.

11. Iar de nu va avea frați tatăl lui, veți da moșiea rudeniei cei mai de aproape din neamul lui, să moștenească cele ce sunt ale lui. Și va fi aceasta fiilor lui Israil dreptate de judecată, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

12. Și au zis Domnul către Moisi: sue-te în muntele cel dincolo de Iordan, acesta este muntele Navan, și vezi pământul lui Hanaan, care-l dau eu fiilor lui Israil moștenire.

13. Și-l vei vedeà pre el, și te vei adăoge la poporul tău și tu, după cum s'a adaos Aaron fratele tău în muntele Or.

14. Pentru că ași călcat cuvântul meu în pustia Sinai, când se improfivă adunarea, ca să mă slințească, nu m'ași slințit la apă înaintea lor, aceasta este apa pricei la Cadis în pustia Sinai.

15. Și a zis Moisi către Domnul:

16. Să socotească Domnul Dumnezeu duhurilor și a tot trupul, om preste adunarea ta aceasta.

17. Care va ieși înaintea feții lor și va intră, și care îi va scoate și-i va băgă pre ei, și să nu fie adunarea Domnului ca niște oi fără de păștor.

18. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând: ia la tine pre Isus fiul lui Navî om, care are duh întru sine, și vei pune mâinile tale preste el.

19. Și-l vei pune pre el înaintea lui Eleazar preotul, și vei da lui po-veșe înaintea a toată adunarea, și poruncește pentru el înaintea lor.

20. Și vei da mărirea ta preste el, ca să-l asculte pre el fiii lui Israil.

21. Și înaintea lui Eleazar preotul va stă, și-l vor întrebă pre el de judecata arătărilor înaintea Domnului, prin rostul lui va ieși, și prin rostul lui va intră el, și fiii lui Israil cu toți odată și toată adunarea.

22. Și a făcut Moisi după cum i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu, și luând pre Isus, l-a pus înaintea lui Eleazar preotul și înaintea a toată adunarea.

23. Și a pus mâinile sale preste el, și l-a așezat pre el după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP. 28.

Lege din nou pentru oarecare jertfe.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Poruncește fiilor lui Israil, și grăește către ei, zicând: darurile mele, dările mele, jertfele mele cele de miros cu bună mireazmă să păziți a le aduce mie la sărbătorile mele.

3. Și să zici către ei: acestea sunt jertfele mele, care să le aduceți Domnului, miei de câte un an curași doi într'o zi, pentru ca să nu înceteze arderea de tot.

4. Un miel veți jertfi dimineața, și al doilea miel veți jertfi seara.

5. Și vei aduce a zecea parte a unui iși făină curată pentru jertfă stropită cu untdelemn în a patra parte a unui in.

6. Ardere de tot neîncetată, care s'a făcut în muntele Sinai întru miros de bună mireazmă Domnului.

12. A 2 Lege 32, 49. 13. 31, 2. 14. 20, 12; A 2 Lege 32, 51. 16. 16, 22; Evt. 12, 9. 17. 3 Imp. 22, 17. 18. A 2 Lege 3, 21; 31, 3.

21. Eșire 28, 30; Lev. 8, 8. 28. 2. Lev. 3, 11. 3. Eșire 29, 38. 5. 15, 4; Lev. 2, 1; Eșire 29, 40.

7. Și turnarea ei a patra parte a unui in la un miel întru cel sfânt vei turna turnare de vin Domnului.

8. Și al doilea miel îl vei aduce de către seară cu jersfa lui, și cu turnarea lui îl vei aduce întru miros de bună mireazmă Domnului.

9. Și în ziua sâmbetelor vei aduce doi miei de câte un an, curați, și două a zecea de făină curată pentru jersfă cu untdelemn stropită, și turnare.

10. Aceasta este arderea de tot în fiecare sâmbătă, afară de arderea de tot cea de pururea, și turnarea ei.

11. Și la lună nouă vei aduce ardere de tot Domnului doi viței de cireadă, și un berbece, și șapte miei curați de câte un an.

12. Trei a zecea de făină curată stropită cu untdelemn la un vițel, și două a zecea de făină curată stropită cu untdelemn, la un berbece.

13. O zecime de făină curată stropită cu untdelemn, la un miel, jersfă miros de bună mireazmă aducere Domnului.

14. Turnarea lor jumătate de in de vin va fi la un vițel, și a treia a unui in va fi la un berbece, și a patra a unui in va fi la un miel: aceasta ardere de tot în fiecare lună la lunele anului.

15. Și un țap din capre pentru păcat Domnului, afară de arderea de tot cea deapururea se va face, și turnarea lui.

16. Și în luna dintâiu în patru-sprezece zile ale lunei, Paștele Domnului.

17. Și în ziua a cincisprezecea a lunii aceștia sărbătoare, șapte zile azime vei mânca.

18. Și ziua cea dintâiu chemare

sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceți.

19. Și vei aduce ardere de tot jersfă Domnului doi viței de cireadă, un berbece, șapte miei de câte un an curați vor fi vouă.

20. Și jersfa lor de făină curată, stropită cu untdelemn, trei a zecea la un vițel, și două a zecea la un berbece vei aduce.

21. Câte o zecime de fiecare miel; la cei șapte miei.

22. Și un țap din capre jersfă pentru păcat, spre împăcarea voastră.

23. Afară de arderea de tot deapururea cea de dimineață, care este arderea de tot neîncetată, vei face acestea.

24. După acestea vei aduce în fiecare zi în cele șapte zile, dar jersfă întru miros de bună mireazmă Domnului, afară de arderea de tot cea de pururea vei face turnarea ei.

25. Și ziua a șaptea numită sfântă va fi vouă, nici un lucru de slujbă să nu faceți întru aceea.

26. Și în ziua cea de pângă, când vei aduce jersfă nouă Domnului a săptămânilor, chemare sfântă va fi vouă; nici un lucru de slujbă să nu faceți.

27. Și vei aduce ardere de tot întru miros de bună mireazmă Domnului, doi viței din cireadă, un berbece, șapte miei de câte un an curați.

28. Jersfa lor făină curată amestecată cu untdelemn: trei a zecea la un vițel, și două a zecea la un berbece.

29. Câte o zecime de fiecare miel, din cei șapte miei.

30. Și un țap din capre pentru păcat, ca să se roage spre împăcarea voastră.

31. Afară de arderea de tot cea deapururea, și jersfa lor vei face mie, curați vor fi vouă, și turnările lor.

26. Eșire 23, 16; A 2 Lege 16, 10.

7. 15, 5. 9. Mat. 12, 5. 11. 10, 10.

14. 15, 5. 16. Eșire 12, 15; 23, 15; 34, 18; Lev. 23, 5. 17. Eșire 12, 18; A 2 Lege 16, 8.

18. Lev. 23, 7.

CAP. 29.

*Jertfe la ziua 1-a, a 10-a și a 15-a a
lunii a 7-a.*

Si în luna a șaptea, ziua dintâiu
a lunii chemare sfântă va fi vouă,
nici un lucru de slujbă să nu faceți,
zi însemnată va fi vouă.

2. Si veți aduce arderile de tot în-
tru miros de bună mireazmă Dom-
nului, un vișel din vaci, un berbec,
și șapte miei de câte un an, curași.

3. Jertfa lor, făină curată ameste-
cată cu untdelemn, trei a zecea la un
vișel, și două a zecea la un berbec.

4. Câte o zecime de fiecare miel
la cei șapte miei.

5. Și un șap din capre jertfă pen-
tru păcat, spre împăcarea voastră.

6. Afară de arderile de tot ale lu-
nii nouă, și jertfele lor, și turnările
lor, și arderea de tot cea deapuru-
rea, și jertfele lor, și turnările lor,
după rânduiala lor întru miros de
bună mireazmă Domnului.

7. Și a zecea a lunii aceștia che-
mare sfântă va fi vouă, și să mâh-
niți sufletele voastre, și nici un lu-
cru să nu faceți.

8. Și veți aduce arderi de tot în-
tru miros cu bună mireazmă Dom-
nului, jertfă Domnului un vișel din
cireadă, un berbec, șapte miei de
câte un an, curași vor fi vouă.

9. Jertfa lor, făină curată ameste-
cată cu untdelemn, trei a zecea la un
vișel, și două a zecea la un berbec.

10. Câte o zecime de fiecare miel
la cei șapte miei, și un șap din ca-
pre pentru păcat, spre împăcarea
voastră.

11. Afară de cel pentru păcat al
împăcării, și arderea de tot cea dea-
pururea, jertfa ei și turnarea ei după
rânduiala ei întru miros de bună
mireazmă aducere Domnului.

12. Și ziua a cincisprezecea a lunii
aceștia a șaptea, chemare sfântă va
fi vouă, nici un lucru de slujbă să
nu faceți, și să țineți sărbătoare Dom-
nului șapte zile.

13. Și să aduceți arderi de tot
jertfă întru miros de bună mireazmă
Domnului, în ziua dintâiu treispre-
zece vișei din vaci, doi berbeci, pa-
trusprezece miei de câte un an, cu-
rași vor fi vouă.

14. Jertfele lor făină curată ame-
stecată cu untdelemn, trei a zecea
la un vișel din cei treisprezece vișei,
și două a zecea la un berbec din
cei doi berbeci.

15. O zecime de fiecare miel la
cei patrusprezece miei.

16. Și un șap din capre jertfă pen-
tru păcat afară de arderea de tot
cea de pururea, jertfele lor, și tur-
nările lor.

17. A doua zi doisprezece vișei,
doi berbeci și patrusprezece miei
de câte un an, curași.

18. Cu jertfa lor și turnarea lor
la vișei și la berbeci și la miei după
numărul lor, după rânduială.

19. Un șap din capre jertfă pentru
păcat, afară de arderea de tot cea de
pururea, jertfele lor și turnările lor.

20. A treia zi, unsprezece vișei,
doi berbeci și patrusprezece miei
de câte un an, curași.

21. Jertfa lor și turnarea lor la
vișei și la berbeci și la miei după
numărul lor, după rânduială.

22. Și un șap din capre jertfă pen-
tru păcat, afară de arderea de tot cea
de pururea, jertfele și turnările lor.

23. A patra zi, zece vișei, doi ber-
beci, patrusprezece miei de câte un
an, curași.

24. Jertfele lor, și turnările lor la
vișei și la berbeci și la miei după
numărul lor, după rânduială.

25. Și un șap din capre jertfă pen-

tru păcat afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

26. A cincea zi, nouă viței, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curași.

27. Jertfele lor și turnările lor, la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

28. Și un țap din capre jertfă pentru păcat afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

29. A șasea zi, opt viței, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curași.

30. Jertfele lor și turnările lor, la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

31. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

32. A șaptea zi, șapte viței, doi berbeci, patrusprezece miei de câte un an, curași.

33. Jertfele lor și turnările lor la viței și la berbeci și la miei după numărul lor, după rânduială.

34. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele lor și turnările lor.

35. A opta zi închierea serbării va fi vouă, nici un lucru spre slujbă să nu faceți într'înșă.

36. Și veți aduce ardere de tot întru miros de bună mireasmă jertfă Domnului, un vițel, un berbec și șapte miei de câte un an, curași.

37. Jertfele lor și turnările lor, la vițel și la berbec și la miei, după numărul lor, după rânduiala lor.

38. Și un țap din capre jertfă pentru păcat, afară de arderea de tot cea de pururea, jertfele și turnările lor.

39. Acestea veți face Domnului în

sărbătorile voastre, afară de jertfele voastre de făgăduință, și afară de cele de bună voea voastră, și de arderile de tot ale voastre, și de jertfele voastre, și de turnările voastre, și de jertfele cele de mântuire ale voastre.

CAP. 30.

Pentru făgăduinți.

Și a grăit Moisi fiilor lui Israel, după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

2. Și a grăit Moisi către mai marii neamurilor fiilor lui Israel, zicând: acesta este cuvântul, care l-au poruncit Domnul.

3. Omul care va face făgăduință Domnului, sau se va jură legându-se pe sufletul său, să nu-și calce cuvântul său; toate câte vor ieși din gura lui, să le facă.

4. Iar de va face o femeie făgăduință Domnului, legându-se din tinerețe încă fiind în casa tatălui său.

5. Și va auzi tatăl ei făgăduințele ei, și legătura ce a pus asupra sufletului său, și va tăcea tatăl ei, vor stă toate făgăduințele ei și ori cu ce și-a legat sufletul său, va rămâne.

6. Iar dacă tatăl ei nu ar vrea, ori în ce zi va afla toate făgăduințele ei și legăturile, care le-a pus asupra sufletului său, nu vor stă, și Domnul o va ierta pre ea, că n'a vrut tatăl ei.

7. Iar de va fi măritată și și-a luat asupra-și o făgăduință, sau a roșit gura ei ceva cu care și-a legat sufletul său;

8. De va auzi bărbatul ei, și va tăcea când a auzit, atunci vor stă toate făgăduințele ei, și ori cu ce și-a legat sufletul său, va rămâne.

9. Iar dacă bărbatul ei nu va vrea, îndată ce a aflat toate făgăduințele

și legăturile ei câte a pus asupra sufletului său, nu vor rămâne, că bărbatul ei n'a vrut, și Domnul o va ierți pre ea.

10. Iar făgăduința văduvei, și a cei lăsate de bărbat, câte se va făgădui asupra sufletului său, vor rămâne ei.

11. Iar de va face în casa bărbatului său făgăduința sa, sau legătura sa cea cu jurământ asupra sufletului său,

12. Și va auzi bărbatul ei, și nimic nu va zice ei, nici se va împotrivi, vor sta toate făgăduințele ei, și toate legăturile ei câte a pus asupra sufletului său, vor rămâne asupra ei.

13. Iar dacă bărbatul ei nu va vrea îndată ce va auzi, toate câte vor teși din buzele ei, orice făgăduințe și orice legături asupra sufletului său, nu vor rămâne ei, că bărbatul ei le-a stricat, și Domnul o va ierți pre ea.

14. Toată făgăduința și tot jurământul de legătură, care măhneste sufletul, bărbatul ei îl va întări ei, și bărbatul ei îl va lua dela ea.

15. Iar făcând de va tăcea din zi în zi, va întări toate făgăduințele ei, și hotărârile cele de preste ea le va întări ei, pentru că a tăcut în ziua în care a auzit.

16. Iar dacă le va strică bărbatul ei, după ziua în care a auzit, el va purta păcatul.

17. Acestea sunt poruncile câte au rânduit Domnul lui Moisi, între bărbat și între femele, și între tată și între fată, până este tânără în casa tatălui său.

CAP. 31.

Israel biruște din nou pe Madiamiți cu mare pradă.

Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. Povățuește pre fiii lui Israel la biruință asupra Madiamitenilor, și apoi te vei adăoge la poporul tău.

3. Și a grăit Moisi către popor, zicând: Intrarmați din voi bărbați, și vă războiți înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să dați izbândă Domnului din Madiam.

4. Câte o mie din fiecare seminție, din toate semințiile fiilor lui Israel trimiteți să se războiască.

5. Și s'au numărat din miiile lui Israel, câte o mie de fiecare seminție, douăsprezece mii de bărbați intrarmați spre războiu.

6. Și i-au trimis pre ei Moisi, câte o mie din fiecare seminție cu puterea lor, și Finees fiul lui Eleazar feciorul lui Aaron preotul, și vasele cele sfinte și trâmbițele de semnale în mâinile lor.

7. Și a dat războiu asupra lui Madiam, precum au poruncit Domnul lui Moisi, și a ucis toată partea bărbătească.

8. Și pre împărații lui Madiam i-au omorât împreună cu răniții lor, și pre Evin și pre Rocon și pre Sur și pre Ur și pre Rovoc, cinci împărați ai lui Madiam, și pre Valaam feciorul lui Veor l-a omorât cu sabia.

9. Și femeile lui Madiam le-au robii, și averea lor și vitele lor și toate agoniselele lor și puterea lor o au robii.

10. Și toate cetățile lor în care lăcuiau ei și satașele lor le-au ars cu foc.

11. Și au luat toată prada lor și toate jafurile lor, dela om până la dobitoac.

12. Și au adus la Moisi și la Eleazar preotul și la toți fiii lui Israel, robimea și jafurile și prada în tabără în Aravotul lui Moav, care este lângă Iordan despre Ierihon.

13. Și a ieșit Moisi și Eleazar preotul și toți boerii adunării, întru întâmpinarea lor, afară de tabără.

14. Și s'a mâniat Moisi pre cei mai mari ai oștirii pre cei preste mii și pre cei preste sute, carii veneau dela bătea războiului.

15. Și a zis către ei Moisi: pentru ce ați prins vie pre femei?

16. Că acestea au făcut pre fiii lui Israil după cuvântul lui Valaam, ca să părăsească și să calce cuvântul Domnului, pentru Fogor, și s'a făcut bătea întru adunarea Domnului.

17. Și acum ucideși toată partea bărbătească de toată vârsta, și pre toată femeea, care a cunoscut pat de bărbat, omorîși-o.

18. Și pre toate femeile care n'au cunoscut pat de bărbat, vie le țineși.

19. Și voi tăbărîți afară de tabără șapte zile, tot cel ce a ucis pre cineva, și cel ce se atinge de cel rănit, se va curăți a treia zi și a șaptea zi, voi și robimea voastră.

20. Și toată îmbrăcămintea și tot vasul de piele și tot lucrul din piele de capră și tot vasul de lemn veți curăți.

21. Și a zis Eleazar preotul către bărbășii oștirii, carii veneau dela războiu: această este îndreptarea legii, care o au poruncit Domnul lui Moisi.

22. Afară de aur și de argint și de aramă și de fier și de plumb și de cosifor,

23. Tot lucrul, care va trece prin foc, se va lămurî, însă cu apa curățeniei se va curăți, și toate care nu trec prin foc, vor trece prin apă.

24. Și veți spăla hainele voastre în ziua a șaptea, ca să fiți curași, și după aceasta veți intra în tabără.

25. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

26. Numără capetele prăzilor robimei, dela om până la dobitoac, tu și Eleazar preotul, și căpeteniile neamurilor adunării.

27. Și veți împărți prăzile între războinicii cei ce au ieșit la războiu, și între toată adunarea.

28. Și veți osebi Domnului dela oamenii cei războinici, carii ies la războiu, un suflet din cinci sute de oameni, și din dobitoace și din boi și din oi și din asini.

29. Și din jumătatea lor veți lua, și veți da lui Eleazar preotul, pargă Domnului.

30. Și din jumătatea fiilor lui Israil vei lua din cincizeci unul, din oameni și din boi și din oi și din asini și din toate dobitoacele, și le vei da Levișilor celor ce sunt rânduiți la slujbele cortului Domnului.

31. Și au făcut Moisi și Eleazar preotul după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Și a fost rămășița, care au trecut a robimei, care au robii bărbășii cei războinici, din oi: șase sute de mii șaptezeci și cinci.

33. Și boi șaptezeci și două de mii.

34. Și asini șazeci și una de mii.

35. Și suflete omenești ale femeilor, care n'au cunoscut pat bărbătesc, toate sufletele treizeci și două de mii.

36. Și a fost jumătatea acestora partea celor ce s'au dus la războiu, din numărul oilor trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute.

37. Și s'a osebit Domnului, din oi șase sute șaptezeci și cinci.

38. Și boi treizeci și șase de mii, iar osebiți Domnului, șaptezeci și doi.

39. Și asini treizeci de mii cinci sute, iar osebiți Domnului, șazeci și unul.

40. Și suflete omenești șaisprezece mii, iar osebiți Domnului, treizeci și două de suflete.

41. Și a dat Moisi partea Domnului darea lui Dumnezeu, lui Eleazar preotul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

42. Din jumătatea lui Israil, pe carii i-a oșebit Moisi din bărbații cei războinici.

43. Și a fost jumătatea adunării din oi, trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute.

44. Și boi treizeci și șase de mii.

45. Asini treizeci de mii cinci sute.

46. Și suflete omenești șaisprezece mii.

47. Și a luat Moisi din jumătatea fiilor lui Israil din cincizeci, una, din oameni și din dobitoace, și le-a dat Levișilor celor rânduiți la slujbele cortului Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

48. Și au venit la Moisi toți cei mai mari în oaste, carii erau preste mii și preste sute.

49. Și au zis către Moisi: slugile tale au numărat pe bărbații de războiu, carii sunt la noi, și n'a lipsit dintre ei nici măcar unul.

50. Și am adus dar Domnului fiecare ce a aflat: vas de aur, gherdan, cercei, inel, brățare, salbă, ca să te rogi pentru noi Domnului.

51. Și au luat Moisi și Eleazar preotul aurul dela ei, toate sculele lucrate.

52. Și a fost tot aurul, care l-a adus dar Domnului, șaisprezece mii șapte sute cincizeci de sicli, dela cei preste mii, și dela cei preste sute.

53. Și bărbații cei războinici fiecare pentru sineși a prădat.

54. Și au luat Moisi și Eleazar preotul aurul dela cei preste mii, și dela cei preste sute, și l-au băgat în cortul mărturiei, pomenire fiilor lui Israil înaintea Domnului.

CAP. 32.

Inceputul stăpânirii pământului Hanaan.

Și multe dobitoace aveau fiii lui Ruvim, și fiii lui Gad aveau mulțime multă foarte.

2. Și au văzut pământul lui Iazir și pământul lui Galaad, și eră locul, loc de dobitoace, și mergând fiii lui Ruvim și fiii lui Gad, au zis către Moisi și către Eleazar preotul, și către mai marii adunării, zicând:

3. Ațarot și Devon și Iazir și Namra și Esevon și Eleali și Sevama și Navav și Vean.

4. Pământul, care l-au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil, este pământ bun de hrană de dobitoace, și slugile tale au dobitoace.

5. Și a zis: de am aflat har înaintea ta, să se deă pământul acesta nouă robilor tăi moșie, și să nu ne treci pre noi Iordanul.

6. Și a zis Moisi fiilor lui Gad și fiilor lui Ruvim: frații voștri vor merge la războiu, și voi să ședeți aici?

7. Pentruce întoarceți cugetele fiilor lui Israil, ca să nu treacă în pământul, care-l dă lor Domnul?

8. Așa au făcut părinții voștri, când i-am trimis pre ei din Kadis-Varni, ca să iscodească pământul.

9. Și s'a suit în valea strugurului, și a iscodit pământul, și a întors inima fiilor lui Israil, ca să nu între în pământul, care l-au dat Domnul lor.

10. Și s'au mâniat cu iușime Domnul în ziua aceea, și s'au jurat, zicând:

11. Nu vor vedeă oamenii aceștia, carii s'au suit din Eghipet cei ce sunt de douăzeci de ani și mai mari, carii știu binele și răul, pământul care m'am jurat lui Avraam și lui

41. 18, 8, 19.

53. H 2 Lege 20, 14.

32. 8. 13, 3; H 2 Lege 1, 22. 9. 13, 32.

11. H 2 Lege 1, 35.

Isaac și lui Iacov, pentru că n'au umblat după mine.

12. Atară de Halev feciorul lui Iefoni, care s'a osebit, și Isus al lui Navi, că aceștia au umblat după Domnul.

13. Și s'au mânieat Domnul cu iușime pre Israil, și i-au învăluit pre ei în pustie patruzeci de ani, până ce s'a stins tot neamul, care făcea rele înaintea Domnului.

14. Iată v'ați sculat în locul părinților voștri sfat de oameni păcătoși, să mai adaogesi încă la iușimea Domnului asupra lui Israil.

15. Că vă veți întoarce dela el, ca să mai adaogesi încă a-l lăsa în pustie, și să faceți fărădelege la toată adunarea aceasta.

16. Și au venit la dânsul, și au zis: stăne de oi vom face aici dobitoacelor noastre, și cetăți averilor noastre.

17. Iar noi înarmați vom merge înaintea fiilor lui Israil până ce-i vom duce pre ei în locul lor, și averea noastră va rămâne în cetăți zidite pentru lăcuiitorii pământului.

18. Nu ne vom întoarce la casele noastre, până ce se vor împărși fiii lui Israil fiecare în moșia sa.

19. Și nu vom moșteni între ei mai mult dincolo de Iordan și mai încolo, că am luat moșia noastră dincoace de Iordan, despre răsărit.

20. Și a zis către ei Moisi: de veți face după cuvântul acesta, de vă veți înarma înaintea Domnului la războiu,

21. Și tot cel înarmat dintre voi va trece Iordanul înaintea Domnului la războiu, până ce va pieri vrăjmașul dela fața lui,

22. Și se va stăpâni pământul înaintea Domnului; după aceea vă veți întoarce, și veți fi nevinovați înain-

tea Domnului și înaintea lui Israil, și va fi vouă pământul acesta moșie înaintea Domnului.

23. Iar de nu veți face așa, veți păcătuți înaintea Domnului, și veți cunoaște păcatul vostru, când vă vor apuca pre voi relele.

24. Deci, zidiți vouă cetăți pentru averea voastră. și sălașe dobitoacelor voastre, și ceea ce spuneți cu gura voastră, să faceți.

25. Și au zis fiii lui Ruvim și fiii lui Gad către Moisi, grăind: slugile tale vor face după cum Domnul nostru poruncește.

26. Averea noastră și femeile noastre și toate dobitoacele noastre, vor fi în cetățile lui Galaad.

27. Iar slugile tale vor trece toți înarmați și gătiți de războiu înaintea Domnului, precum zice Domnul.

28. Și a poruncit pentru ei Moisi lui Eleazar preotul, lui Isus fiul lui Navi, și mai marilor semințiilor neamurilor lui Israil.

29. Și a zis către ei Moisi: de vor trece fiii lui Ruvim și fiii lui Gad cu voi Iordanul, tot, carele poate ieși la războiu înaintea Domnului, și veți stăpâni pământul înaintea voastră, veți da lor pământul lui Galaad moștenire.

30. Iar de nu vor trece cu voi cei ce se pot înarma la războiu înaintea Domnului, veți trece averea lor și femeile lor și dobitoacele lor, mai înainte de voi, în pământul Hanaan, și vor moșteni împreună cu voi în pământul Hanaan.

31. Și au răspuns feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gad, zicând: cum zice domnul slugilor sale, așa vom face.

32. Noi vom trece înarmați înaintea Domnului în pământul Hanaan,

numai de ne veși da nouă moște dincoace de Iordan.

33. Și a dat Moisi fiilor lui Gad și fiilor lui Ruvim, și la jumătate din seminția lui Manasi fiul lui Iosif, împărășia lui Sion împăratul Amoreilor, și împărășia lui Og împăratul Vasanului, pământul și cetățile împreună cu hotarele lui, cetățile pământului de prin prejur.

34. Și au zidit fiii lui Gad Devonul și Atarotul și Aroirul.

35. Și Sofarul și Iazirul, și le-au înălțat.

36. Și Namramul și Vetaranul, cetăți tari și stâni de oi.

37. Și fiii lui Ruvim au zidit Esevonul și Elealinul și Kariatanol.

38. Și Nabo și Veelmeonul ocolite schimbând numele și Sevamaul, și a numit după numele sale numele cetăților, care le-au zidit.

39. Și a mers Ur fiul lui Mahir fiul lui Manasi în Galaad, și l-a luat, și a pierdut pre Amoreul, cel ce lăcuia într'însul.

40. Și a dat Moisi Galaadul lui Mahir feciorul lui Manasi, și a lăcuit acolo.

41. Și Iahir feciorul lui Manasi a mers, și a luat sălașurile lor, și le-a numit sălașurile lui Iahir.

42. Și Navav a mers, și a luat Kaatul și satele lui, și le-a numit Navot după numele său.

CAP. 33.

Călătoriile și popásurile poporului Israil.

Și acestea sunt popásurile fiilor lui Israil după ce au ieșit din pământul Eghiptului împreună cu puterea lor, prin mâna lui Moisi și a lui Aaron.

2. Și a scris Moisi purcederile și

popásurile lor, după cuvântul Domnului, și acestea sunt popásurile călătoriei lor:

3. Au purces din Ramesi în luna dintâiu în a cincisprezecea zi a lunii dintâiu, a doua zi de Paști au ieșit fiii lui Israil cu mână înaltă înaintea tuturor Eghiptenilor.

4. Și Eghiptenii îngropau pre foși cei ce muriseră dintre sine, pre cari i-au omorât Domnul, pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, și întru dumnezeii lor au făcut Domnul izbândire.

5. Și purcezând fiii lui Israil din Ramesi, au tăbărit în Sohot.

6. Și purcezând din Sohot, au tăbărit în Vutan, care este o parte a pustiei.

7. Și au purces din Vutan, și au tăbărit la gura Irotului, care este împreajma Velseptonului, și au tăbărit împreajma Magdolului.

8. Și au purces din preajma Irotului, și au trecut prin mijlocul mării în pustie, și au mers ei cale de trei zile prin pustie, și au tăbărit în Merra.

9. Și au purces din Merra, și au venit în Elim, și în Elim douăsprezece izvoare de apă, și șaptezeci de pomi de finic, și au tăbărit acolo lângă apă.

10. Și au purces din Elim, și au tăbărit lângă marea Roșie.

11. Și au purces de lângă marea Roșie, și au tăbărit în pustia Sin.

12. Și au purces din pustia Sin, și au tăbărit în Rafaca.

13. Și au purces din Rafacă, și au tăbărit în Elus.

14. Și au purces din Elus, și au tăbărit în Rafidin, și acolo n'avea poporul apă să bea.

33. 3. Eșire 12, 37; A 2 Lege 16, 6.

4. Eșire 12, 12; Ps. 135, 10; Isaia 19, 1.

5. Eșire 12, 37. 6. Eșire 13, 20. 7. Eșire 14, 2. 8. Eșire 15, 22, 23. 9. Eșire 15, 27.

11. Eșire 16, 1. 13. Eșire 17, 1.

33. A 2 Lege 3, 12; Isus Navi 13, 8; și 22, 4.
39. Fac. 50, 23. 40. A 2 Lege 3, 12, 16.
42. 1 Paratip. 2, 22.

voștri în vremea aceea, zicând: ascultați între frații voștri, și judecați drept între om și între fratele lui și între nemernicul lui.

17. Să nu cunoști fața la judecată, pre cel mic și pre cel mare înlocmai să-l judeci; să nu te silești de fața omului, că judecata a lui Dumnezeu este, și lucrul care va fi vouă greu îl veși aduce la mine, și-l voi auzi eu.

18. Și am poruncit vouă în vremea aceea toate cuvintele, care să le faceți.

19. Și purcezând din Horiv, am mers toată pustia cea mare și înfricoșată, care o ați văzut, calea muntelui Amoreului, după cum au poruncit nouă Domnul Dumnezeu nostru, și am venit până la Kadișul Varni.

20. Și am zis către voi: venit-ați până la muntele Amoreului, care-l dă nouă Domnul Dumnezeu nostru.

21. Vedeti, au dat Domnul Dumnezeu vostru înaintea feții voastre pământul, suindu-vă, moșteniți-l în ce chip au zis vouă Domnul Dumnezeu părinților voștri, nu vă temeți, nici să vă speriați.

22. Și ați venit toți la mine, și ați zis: să trimitem oameni înaintea noastră, și să iscodească pământul, și să ne aducă nouă răspuns, pre care cale să ne suim într'insul, și în care cetăți să intrăm.

23. Și a plăcut înaintea mea cuvântul, și am luat dintre voi doisprezece bărbați, din fiecare seminție un bărbat.

24. Și mergând s'au suit în munte, și au venit până la valea strugurului, și l-au privit pre el.

25. Și luând în mâinile sale din rodul pământului, au adus la noi,

și au zis: bun este pământul, care-l dă nouă Domnul Dumnezeu nostru.

26. Și n'ați vrut să vă suiți, și ați călcat cuvântul Domnului Dumnezeului vostru.

27. Și ați cârfit în corturile voastre, și ați zis: pentrucă ne-au urât pre noi Domnul, penfru aceea ne-au scos din pământul Eghiptului, ca să ne dea în mâinile Amoreilor să ne piarză pre noi.

28. Unde ne suim noi? Frații voștri au îngrozit inima voastră zicând: neam mare și mult și mai tare de cât noi, și cetăți mari și zidite până la cer, încă și feciori de uriași am văzut acolo.

29. Și am zis către voi: să nu vă temeți, nici să vă speriați de ei.

30. Domnul Dumnezeu nostru cel ce merge înaintea feții voastre, el va bate pre ei împreună cu voi după toate câte au făcut vouă în pământul Eghiptului.

31. Și în pustia aceasta, care o ați văzut pre calea muntelui Amoreului așa te-au hrănit Domnul Dumnezeu tău, cum ar fi îngrijit un om pre fiul său, în toată calea care ați umblat, până ce ați venit la locul acesta.

32. Și în cuvântul acesta n'ați crezut Domnului Dumnezeului vostru.

33. Carele merge înaintea voastră în calea aceasta, ca să vă aleagă vouă loc, povățuindu-vă pre voi noaptea cu foc, ca să vă arate calea pre care să mergeți, și ziua cu nor.

34. Și au auzit Domnul glasul cuvintelor voastre, și mâniindu-se s'au jurat zicând:

35. Nu va vedea cineva din oamenii aceștia pământul cel bun, care m'am jurat părinților lor.

17. Lev. 19, 15; Bild. 24, 23; 2 Paralip. 19, 6, 7. 22. Num. 13, 3 și 32, 8. 24. Num. 13, 23.

26. Num. 14, 1. 27. Num. 14, 1. 28. Num. 13, 28. 30. Eșire 14, 14. 31. Isaia 46, 4. 33. Eșire 13, 21 și 40, 35; Num. 10, 33 și 14, 14. 35. Num. 14, 23, 30; Psalm 94, 12; 37, 26, 28 și 4, 21.

36. Afară de Halev fiul lui Iefoni, el îl va vedea, și lui voi da pământul, pre care s'a suit, și fiilor lui, pentru că el intru toate a ascultat pre Domnul.

37. Și pre mine s'a mântat Domnul pentru voi, zicând: nici tu nu vei intra acolo.

38. Isus fiul lui Navi cel ce stă înaintea ta, acesta va intra acolo, pre el îl întărește, că el va împărși lui Israel pământul cu sorți.

39. Și pruncii voștri de care ați zis că vor fi de jaf, și tot pruncul tânăr, care nu știe astăzi răul sau binele: aceștia vor intra acolo, și-l vor da lor, și-l vor moșteni pre el.

40. Iar voi întorcându-vă, ați lăbărit în pustie pre calea cea despre marea Roșie.

41. Și ați răspuns și ați zis: păcătui-am înaintea Domnului Dumnezeului nostru. Noi suindu-ne vom face războiu după toate câte au poruncit nouă Domnul Dumnezeul nostru, și luând fiecare armele sale, și adunându-vă v'ați suit în munte.

42. Și au grăit Domnul către mine: zi lor, nu vă suiți, nici faceți războiu, că eu nu sunt cu voi, și să nu pieriți înaintea vrăjmașilor voștri.

43. Și am grăit vouă, și nu m'ați ascultat, și ați călcat cuvântul Domnului, și semețindu-vă v'ați suit în munte.

44. Și ieșind Amoreul cel ce lăcuia în muntele acela intru întâmpinarea voastră, v'a gonit pre voi, cum fac albinele, și v'a tăiat pre voi dela Siir până la Ermat.

45. Și sezând ați plâns înaintea Domnului Dumnezeului nostru, și n'au auzit Domnul glasul vostru, nici au căutat spre voi.

46. Și ați șezut în Kadis zile multe,

că multe au fost zilele câte ați șezut acolo.

CAP. 2.

Biruința asupra Amoreilor.

Și întorcându-ne am purces în pustie pre calea cea despre marea Roșie, precum au grăit Domnul către mine, și am încunjurat muntele Siirului în multe zile.

2. Și au zis Domnul către mine:

3. Destul ați încunjurat muntele acesta, întoarceți-vă dar către miază-noaptea.

4. Și poruncește poporului, zicând: voi veți trece prin hotarele Irașilor voștri, iiii lui Isav, cari lăcuiesc în Siir, și se vor înfricoșă de voi, și se vor teme foarte.

5. Să nu faceți cu ei războiu, pentru că nu voi da vouă din pământul lor nici o urmă de picior, pentru că moștenire am dat fiilor lui Isav muntele Siir.

6. Cu argint cumpărați-vă bucate dela ei, și mâncați, și apă cumpărați dela ei cu argint, și beți.

7. Că Domnul Dumnezeul nostru te-au binecuvântat pre tine intru toate lucrurile mâinilor tale. Cunoaște cum ai trecut pustiea cea mare și înfricoșă; iată patruzeci de ani Domnul Dumnezeul tău au fost cu tine și de nimica n'ai avut lipsă.

8. Și am trecut dela Irașii noștri iiii lui Isav, cari lăcuiau în Siir lângă calea Aravei, dela Elon și dela Ghesion Gaver, și întorcându-ne am trecut calea pustiei lui Moav.

9. Și au zis Domnul către mine: nu vă învrăbiți cu Moavitenii, și să nu faceți războiu cu ei, pentru că nu voi da vouă din pământul lor moșie, că fiilor lui Lot am dat Aroirul să-l moștenească.

37. Num. 20, 12. 39. Num. 14, 31, 33.

41. Num. 14, 40. 42. Num. 14, 42.

44. Ps. 110, 12.

2, 4. Num. 20, 14. 5. Fac. 36, 8; Is. Nav. 24, 4. 6. Num. 20, 19.

10. Ominii mai înainte au șezut pre dânsul, neam mare și mult și tari, ca și Enachimii.

11. Rafainii se vor socosi și ei ca și Enachimii; iar Moavitenii i-au numit pre ei omni.

12. Și în Siir mai înainte sedea Horeul; și fiii lui Isav i-au pierdut pre ei, și i-au sfărâmat dela fața sa, și au lăcut ei în locul lor, cum a făcut Israil cu pământul moștenirii sale, care l-au dat lor Domnul.

13. Acum dar sculați-vă, și purcedeți, și treceți valea Zarei.

14. Și zilele în care am mers de la Kadisul Varni până am trecut valea Zarei sunt treizeci și opt de ani, până ce a murit din tabără tot neamul bărbașilor celor războinici, precum s'au jurat lor Domnul Dumnezeu.

15. Și mâna Domnului au fost preste ei, ca să topească pre ei din tabără, până ce au pierit.

16. Și a fost după ce au căzut toți bărbașii cei războinici, și au murit dintre popor.

17. Și au grăit Domnul către mine, zicând:

18. Tu vei trece astăzi hotarele lui Moav, Aroirul.

19. Și vă veți apropiea aproape de fiii lui Aman, să nu vă învrăjbiți cu ei, și să nu bateți războiu cu ei, pentru că din pământul lui Aman nu voi da fie moșie, că fiilor lui Lot l-am dat moșie.

20. Pământul Rafainilor s'a socosit și acesta, pentru că Rafainii au lăcut mai înainte pre ei, și Amavitentii îi chiamă pre ei Zohomini.

21. Neam mare și mult și mai tare decât voi, ca și Enachimii, și i-au pierdut pre ei Domnul dinaintea feșii lor, și au moștenii și au lăcut în locul lor până în ziua aceasta.

22. Precum au făcut fiilor lui Isav

cei ce lăcuiesc în Siir, carii au pierdut pre Horei dela fața sa, și i-au moștenit pre ei, și au lăcut în locul lor până în ziua aceasta.

23. Și Eveii cei ce lăcutau în Asirof până la Gaza, și pre Kapadochii, carii au ieșit din Kapadochia i-au sfărâmat, și s'au așezat în locul lor.

24. Acum dar sculați-vă, și vă duceți și treceți valea Arnonului. Iată am dat în mâinile tale pre Sion Amoreul împăratul Esevonului, și pământul lui. Incepe al moștenii, fă cu el războiu în ziua aceasta.

25. Incepe a da cutremurul tău și frica ta preste toate neamurile cele de supă cer, căci auzind de numele tău se vor turbura, și se vor teme de fața voastră.

26. Și am trimis soli din pustiea Kedamot la Sion împăratul Esevonului cu cuvinte de pace, zicând:

27. Trece-voiu prin pământul tău, pre cale voi merge, nu mă voiu abate la dreapta au la stânga.

28. Bucate pre bani îmi vei da, și voi mâncă, și apă pre bani îmi vei da, și voi bea; numai că voi trece cu picioarele mele.

29. Precum mi-au făcut mie fiii lui Isav, cei ce lăcuiesc în Siir și Moavitenii cei ce lăcuiesc în Aroir, până ce voi trece Iordanul în pământul, care-l dă nouă Domnul Dumnezeu nostru.

30. Și n'a vrut Sion împăratul Esevonului să trecem noi prin hotarul lui, pentru că Domnul Dumnezeu nostru au învrătoșat duhul lui și au întărit inima lui; ca să se dea în mâinile tale, ca în ziua aceasta.

31. Și au zis Domnul către mine: iată am început a da înaintea feșii tale pre Sion Amoreul împăratul Esevonului și pământul lui, și începe a moșteni pământul lui.

12. Fac. 36, 20. 15. Eșire 9, 3. 19. Fac. 19, 38.

24. Num. 21, 21. 26. Num. 21, 21. 30. Num. 21, 23; Is. Nav. 11, 20. 31. Amos 2, 9.

32. Și a ieșit Sion împăratul Esevonului întru înfrângerea noastră, el și tot poporul lui la războiu în Iassa.

33. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezeu nostru înaintea feșii noastre, în mâinile noastre, și l-am bătut pre el și pre înfrângerii și pre tot poporul lui.

34. Și am luat toate cetățile lui în vremea aceea, și am surpat toată cetatea, apoi și din muierile lor și din fiii lor pre nimenea n'am lăsat viu.

35. Ci numai dobitoacele am prădat, și dobânzile cetăților care le-am luat.

36. Dela Aroir, care este în marginea râului Arnonului, și cetatea care este în vale, până la muntele Galaad. N'a fost cetate, care să fi scăpat de noi. Toate le-au dat Domnul Dumnezeu nostru în mâinile noastre.

37. Numai la pământul fiilor lui Aman nu ne-am apropiat, la toate cele din valea lui Iavoc, și la cetățile cele din munte, după cum au poruncit nouă Domnul Dumnezeu nostru.

CAP. 3.

Biruința asupra lui Og, împăratul Vasanului.

Și întorcându-ne, ne-am suit pre Șalea cea delă Vasan, și Og împăratul Vasanului a ieșit înaintea noastră, el și tot poporul lui la războiu în Edraim.

2. Și au zis Domnul către mine: nu te teme de el, că în mâinile tale l'am dat pre el și pre tot poporul lui și tot pământul lui, și să faci cu el, cum ai făcut cu Sion împăratul Amoreilor care lăcuia în Esevon.

3. Și au dat Domnul Dumnezeu no-

stru în mâinile noastre și pre Og împăratul Vasanului și pre tot norodul lui, și l-am lăsat, cât nu l-a rămas lui sămânță.

4. Și am luat toate cetățile lui în vremea aceea, n'a fost cetate care să nu o fi luat dela el, șasezeci de cetăți și toate cele de prin prejurul Argovului ale împăratului Og dela Vasan.

5. Toate cetăți întărite, ziduri înalte, porți și zăvoare, afară de cetățile Ferezeilor cele multe foarte.

6. I-am surpat pre ei, precum am făcut lui Sion împăratul Esevonului, și am pierdut toată cetatea, apoi și pre muieri și pre copii.

7. Și toate dobitoacele lor și dobânzile cetăților le-am prădat.

8. Și am luat în vremea aceea pământul din mâinile celor doi împărași ai Amoreilor, cari erau dincoace de Iordan, dela valea Arnonului, până la muntele Ermonului.

9. Finichenii numesc Arnonul, Sanior; iar Amoreii l-a numit Sanir.

10. Toate cetățile cele din câmpie, și tot Galaadul și tot Vasanul până la Elha și Edraim, cetățile împărăției lui Og în Vasan.

11. Că numai Og împăratul Vasanului a rămas dela Rafaim. Iată patul lui pat de fier, și iată acesta este în cetatea fiilor lui Aman, de nouă coși lungimea lui și de patru coși lățimea lui, cu cor bărbătesc.

12. Și pământul acela l-am moștenit în vremea aceea, dela Aroir, care este lângă jărmurile râului Arnonului, și jumătate din muntele Galaad și cetățile lui le-am dat lui Ruvim și lui Gad.

13. Și ce a mai rămas din pământul lui Galaad și tot Vasanul împărăției lui Og, l-am dat la jumătate din seminția lui Manasi, și toată

32. 29, 7. 33. Num. 21, 24. 34. Num. 21, 25. 36. Is. Nav. 12, 2.
3. 1. 1, 4; Num. 21, 33. 2. 7, 18; Num. 21, 35. 3. Num. 21, 24.

4. 3 Imp. 4, 13.
12. Num. 32, 29, 33; și 40.

latura Argovului și tot Vasanul acela, pământul Rafainilor.

14. Și Iair feciorul lui Manasi a luat toată latura Argovului, până la hotarele Gargasii și ale Mahatii, și le-a numit cu numele său, pre Vasan l-a numit, Tavot Iair până în ziua aceasta.

15. Și lui Mahir am dat Galaadul.

16. Și lui Ruvim și lui Gad am dat deia Galaad până la râul Arnoului, mijlocul râului este hotarul, și până la Iavoc, râul este hotarul fiilor lui Aman.

17. Și Arava și Iordanul hotar al Mahanaretului, și până la marea Aravei și până la Marea sărată, supă Asidot Fasga către răsărit.

18. Și am poruncit vouă în vremea aceea, zicând: Domnul Dumnezeuul vostru au dat vouă pământul acesta cu sorți, înfrământându-vă, mergeți înaintea fecii frașilor voștri fiilor lui Israel, tot cel ce poate.

19. Afară de femeile voastre și de prunci și de dobitoacele voastre; (că știu, cum că multe dobitoace aveți) să lăcuiască în cetățile voastre, care le-am dat vouă.

20. Până ce va odihni Domnul Dumnezeuul vostru pre frașii voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceeași pământul, care-l dă lor Domnul Dumnezeuul nostru dincoace de Iordan, și vă veți întoarce fiecare la moșia sa, care v'am dat vouă.

21. Și lui Isus am poruncit în vremea aceea, zicând: ochii voștri au văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul nostru la acești doi împărași; așa va face Domnul Dumnezeuul nostru la toate împărățiile prin care tu treci.

22. Să nu vă temeți de ei, că Domnul Dumnezeuul nostru el va da războiu pentru voi.

23. Și m'am rugat Domnului în vremea aceea, zicând:

24. Doamne Dumnezeule! Tu ai început a arăta robului tău făcea ta și puterea ta și mâna cea tare și brațul cel înalt; că cine este Dumnezeu în cer sau pre pământ, care să facă după cum ai făcut tu și după făcea ta?

25. Să trec dar, și să văz pământul cel bun, care este dincolo de Iordan, muntele cel bun și Andi-Livanul.

26. Și m'au trecut cu vederea Domnul pentru voi, și nu m'au ascultat, și au zis Domnul către mine: destul fie fie, mai mult să nu grăești cu vântul acesta.

27. Sue-te pre vârful celui clopit, și privește cu ochii spre mare, și spre miazănoapte și spre miazăzi și spre răsărit, și vezi cu ochii tăi, căci tu nu vei trece Iordanul acesta.

28. Și poruncește lui Isus și-l înfărește pre el și-l îndeamnă, că el va trece înaintea poporului acestuia, și el va împărși moștenire tot pământul, care l-ai văzut.

29. Și am șezut în vale aproape de casa lui Fogor.

CAP. 4.

Supunerea la Lege.

Și acum Israile ascultă îndreptările și judecățile, care eu vă învăț pre voi astăzi să le faceți, ca să trăiți și să vă înmulțiți, și înfrând să moșteniți pământul, care-l dă vouă Domnul Dumnezeuul părinților voștri.

2. Să nu adăogeți la cuvântul, care-l poruncesc eu vouă, și să nu scadeți dela el. Păziți poruncile Domnului Dumnezeului nostru, care vă poruncesc eu astăzi.

14. 1 Paral. 2, 22. 16. Num. 32, 40.
18. Num. 32, 20. 21. Num. 27, 18.

24. Ps. 88, 7, 8, 9. 26. 34, 4.
4. 1. 5, 1; 6, 1, 2; Lev. 19, 37; și 20, 8.
2. 12, 32; Apoc. 22, 18, 19.

3. Ochii voștri au văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeul nostru în Veelligor, că Domnul Dumnezeul voștru au pierdut dintre voi pre tot omul, care a mers după Veelligor.

4. Iar voi ești ce v'af lipii de Domnul Dumnezeul voștru, trăiși toți asfăzi.

5. Vedeși că v'am arătat vouă îndreptări și judecări, după cum au poruncit mie Domnul Dumnezeu, ca să faceși așa în pământul în care mergeți să-l moșteniți.

6. Și le veși păzi și le veși face, că aceasta este înțelepciunea voastră și înțelegerea înaintea tuturor neamurilor, care vor auzi toate îndreptările acestea, și vor zice: iată popor înțelept și știutor, neam mare este acesta.

7. Că ce neam mare este, căruia să le fie lor Dumnezeu aproape, cum ne este nouă Domnul Dumnezeul nostru întru toate, ori când îl vom chema pre el.

8. Și ce neam mare este, care să aibă îndreptări și judecări drepte, cum este toată legea aceasta, care o dau eu asfăzi înaintea voastră?

9. Ia aminte de tine, și-ți păzește sufletul tău foarte. Să nu uși toate lucrurile, care le-au văzut ochii tăi, și să nu iasă din inima ta în toate zilele vieții tale. Și să înveși pre fiii tăi și pre fiii fiilor tăi.

10. Ziua în care aș stătu înaintea Domnului Dumnezeului nostru în Horiv în ziua adunării, când au zis Domnul către mine: adună la mine poporul, ca să auză cuvintele mele, și să învețe a se teme de mine în toate zilele, care vor trăi ei pre pământ, și să învețe pre fiii săi.

11. Și ași venit, și ași stătu sup

munte, și muntele ardea cu foc până la cer. Intunerec, ceață și vișor.

12. Și au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului glas de cuvinte, care voi l-ași auzit, și asemănare n'ași văzut, fără numai glas.

13. Și v'au spus vouă legea sa, care v'au poruncit vouă să faceși, cele zece cuvinte, care le-au scris pre două table de piatră.

14. Și mie mi-au poruncit Domnul în vremea aceea, să vă învăț pre voi îndreptările și judecățile, care să le faceși în pământul, în care intrați ca să-l moșteniți.

15. Și vă păziți foarte sufletele voastre, că n'ași văzut asemănare în ziua în care au grăit Domnul către voi în muntele Horivului din mijlocul focului.

16. Să nu faceși fărădelege, și să nu vă faceși vouă asemănare cloplită, și nici un chip și asemănare, ori bărbătească, ori femească.

17. Nici asemănarea vre unui dobitoac din cele de pre pământ, nici asemănarea vre unei pasăre zburătoare, care zboară sup cer.

18. Nici asemănarea vre unei viețări care să fărășie pre pământ, nici asemănarea vre unui pește care este în ape sup pământ.

19. Ca nu vre odinioară uitându-te la cer și văzând soarele și luna și stelele și toată podoba cerului, să te înșeli și să te închini lor și să slujeși aceloră, care Domnul Dumnezeul tău le-au împărțit tuturor neamurilor celor de sup cer.

20. Iar pre voi v'au luat Dumnezeu și v'au scos din pământul Egiptului, din cuptorul cel de fier din Egipt, ca să fii lui popor de moștenire precum sunteți asfăzi.

3. Num. 25, 4; Is. Nav. 22, 17. 6. Esire 33, 16; Iov. 28, 28; Ps. 110, 10. 7. Lev. 18, 4. 9. 5, 1; 6, 1, 2, 3; 11, 19; Fac. 18, 19; Ps. 77, 5. 11. Esire 19, 17.

12. Esire 20, 18. 13. Esire 34, 28. 16. Esire 20, 4. 17. Rom. 1, 23. 19. Fac. 1, 14. 20. 3 Imp. 8, 51.

21. Și Domnul Dumnezeu s'au mânieat pre mine pentru cele ce ai zis voi, și s'au jurat, că nu voi trece Iordanul acesta, și nu voi intra în pământul, care-l dă fie moștenire Domnul Dumnezeuul vostru.

22. Că eu mor în pământul acesta, și nu voi trece Iordanul acesta; iar voi veți trece, și veți moșteni pământul cel bun.

23. Luați aminte, ca nu cumva să uitați așezământul Domnului Dumnezeului nostru, care l-au făcut cu voi, să nu faceți nici o fărădelege, și să nu vă faceți vouă vre-o asemănare cioplită din toate, câte au poruncit fie Domnul Dumnezeuul său.

24. Că Domnul Dumnezeuul său este loc mistuitor, Dumnezeu răvnitor.

25. Și dacă vei naște iiii, și fiii fiilor tăi, și veți fi lăcuiitori vechi pre pământ, și veți face fărădelege, și veți face orice asemănare cioplită, și veți face rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-l mânâiați pre el.

26. Vă mărturisesc vouă astăzi pre cer și pre pământ, că cu pierire veți pieri de pre pământul la care voi treceți Iordanul, ca să-l moșteniți; nu veți petrece multe zile pre el, ci cu pierire veți pieri.

27. Și va împrăștiă pre voi Domnul în toate neamurile, și veți rămâneă pușini cu numărul în toate neamurile, între care va risipi pre voi Domnul.

28. Și veți sluji acolo la dumnezei streini, la lucruri făcute de mâini omenești, la lemne și la pietre, care nu văd, nici aud, nici mănâncă, nici mirolesc.

29. Și veți căută acolo pre Domnul Dumnezeuul vostru, și-l veți afla când îl veți căută din toată inima, și

și din tot sufletul său întru necazul său.

30. Și te vor afla pre tine toate cuvintele acestea în zilele cele de apoi; și te vei întoarce la Domnul Dumnezeul său, și vei auzi glasul lui.

31. Că Dumnezeu îndurat și milostiv este Domnul Dumnezeuul său, nu te va părăsi, nici te va pierde pre tine, nici își va uita de legătura cu părinții tăi, care s'au jurat lor.

32. Întrebați zilele cele mai dinainte, care au fost mai înainte de voi din ziua în care au făcut Dumnezeu om pre pământ, dela o margine de cer până la cealaltă margine de cer, de s'a făcut lucrul mare ca acesta, și de s'a auzit asemenea.

33. De a auzit neam glasul Dumnezeului celui viu; grăind din mijlocul locului, precum ai auzit voi, și ai trăit?

34. De au ispitit Dumnezeu să vie, și să-și ia lui și neam din mijlocul neamului, cu ispită și cu semne și cu minuni și cu războiu și cu mână tare și cu braț înalt și cu vedenii mari, cum au făcut Domnul Dumnezeuul nostru în Eghiptea înaintea ta de ai văzut lu.

35. Ca să știi tu, că Domnul Dumnezeuul său, acesta este Dumnezeu, și nu mai este altul afară de el.

36. Din cer auzit au făcut fie glasul său, ca să te învețe pre tine, și pre pământ și-au arătat fie locul său cel mare, și cuvintele lui din mijlocul locului le-ai auzit.

37. Pentru că au iubit pre părinții tăi și au ales sămânța lor după dânsii pre voi, și el însuși, cu puterea sa cea mare te-au scos pre tine din Eghiptea.

38. Ca să piarză dinaintea feștile tale neamuri mari și mai tari decât

21. 1, 37. 24. Evrei 12, 28; Eșire 20, 50; 24, 17; 34, 14. 20. Isaia 1, 2. 27. 28, 62, 64. 29. Intel. 1, 2.

31. Lev. 26, 44. 34. 6, 22; 7, 19; 29, 3. 35. Isaia 45, 5; 18, 22; Marcu 12, 29, 32. 37. Eșire 13, 3; 9, 14, 21.

time, și să te bage pre tine și să-ți dea ție pământul lor moștenire, precum ai astăzi.

39. Și să cunoști astăzi și să te întorci cu mintea, că Domnul Dumnezeul tău acesta este Dumnezeu, în cer sus și pre pământ jos, și nu mai este altul afară de el.

40. Și să păzești poruncile lui și îndreptările lui, care-ți poruncesc eu ție astăzi, ca să-ți fie bine ție și fiilor tăi după tine, ca să trăiți multe zile pre pământul, care-l dă ție Domnul Dumnezeul tău în toate zilele.

41. Atunci a zis Moisi trei cetăți dincolo de Iordan de către răsăritul soarelui.

42. Să scape acolo ucigașul, care fără de voie a omorât pre de aproapele său, pre care el nu l-a fost udit mai înainte, ieri și alaltăieri, și dacă va fugi, într'una din cetățile acestea, să trăiască.

43. Vosorul la pustie în pământul cel șes al lui Ruvim, și Ramotul în Galaad al lui Gad, și Golanul în Vasan al lui Manasi.

44. Aceasta este legea, care o a pus Moisi înaintea fiilor lui Israel.

45. Acestea sunt mărturiile și îndreptările și judecățile, care le-a grăit Moisi fiilor lui Israel în pustie după ce a ieșit din pământul Egiptului.

46. Dincoace de Iordan, în vale, aproape de casa lui Fogor, în pământul lui Sion împăratul Amoreilor cel ce a lăcuit în Esevon, pre care l-a ucis Moisi și fiul lui Israel, când au ieșit ei din pământul Egiptului.

47. Și a moștenit pământul lui și pământul lui Og împăratul Vasanelui, carii amândoi au fost împărați Amoreilor celor dincoace de Iordan către răsăritul soarelui.

48. Dela Aroir care este la mar-

ginea râului Arnonului, până la muntele Sion, care este Ermon.

49. Toată Arava dincoace de Iordan către răsăritul soarelui supț Asidotul cel cioplit.

CAP. 5.

Repetirea celor zece porunci.

Și a chemat Moisi pre tot Israelul, și a zis către ei: ascultă Israele îndreptările și judecățile, care le grăesc la urechile voastre astăzi, și le învățați și păziți, ca să le faceți pre ele.

2. Domnul Dumnezeul vostru care făcut cu voi legătură în Horiv.

3. Nu cu părinții voștri au făcut Domnul legătura aceasta, ci cu voi, și voi toți sunteți aici astăzi viu.

4. Față către față au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului.

5. Și eu stam între Domnul și între voi în vremea aceea, ca să vă spun vouă cuvintele Domnului, de vreme ce v'ați temut de fața focului, și nu v'ați suit în munte, zicând:

6. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, cel ce te-am scos din pământul Egiptului, din casa robiei.

7. Să nu aibi alți Dumnezei afară de mine.

8. Să nu-ți faci chip cioplit, nici asemănare din toate câte sunt în cer sus și câte sunt pre pământ jos, și câte sunt în ape supț pământ.

9. Să nu te închini lor, nici să slujești lor, că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Dumnezeu răvnitor, care răsplătesc păcatele părinților în fiu, până la al treilea și până la al patrulea neam, celor ce mă urăsc pre mine.

5. 1. 4, 1, 9; 6. 1, 2, 3. 2. Esire 19, 5; 20, 18 și 34, 10. 4. Esire 20, 2. 5. Ps. 80, 11; Esire 19, 16. 6. Esire 20, 4. 7. Lev. 26, 1. 8. Ps. 96, 7; Esire 20, 4; Lev. 26, 1. 9. Esire 20, 5; Ierem. 32, 18.

10. Și faci milă până la al mielda neam celor ce mă iubesc pre mine, și păzesc poruncile mele.

11. Să nu vei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert, că nu va curăți Domnul Dumnezeul tău pre cel ce ia numele lui în deșert.

12. Păzește ziua sâmbetelor, ca s'o sfințești pre ea, precum și-au poruncit fie Domnul Dumnezeul tău.

13. În șase zile vei lucra și vei face toate lucrurile tale.

14. Iar în ziua a șaptea este sâmbăta Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci întru ea nici un lucru, tu și feciorul tău și fata ta și sluga ta și slujnica ta, boul tău și asinul tău și tot dobitocul tău, și nemernicul cel ce lăcuște la tine, ca să se odihnească sluga ta și slujnica ta și dobitocul tău, ca și tine.

15. Și-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghiptului, și te-au scos Domnul Dumnezeul tău de acolo cu mână tare și cu braț înalt, pentru aceea și-au poruncit fie Domnul Dumnezeul tău să păzești ziua sâmbetelor, și să o sfințești pre ea.

16. Cinstește pre tatăl tău și pre mama ta, după cum au poruncit fie Domnul Dumnezeul tău, ca să fie bine ție, și să trăești mulți ani pre pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeul tău.

17. Să nu ucizi.

18. Să nu prea curvești.

19. Să nu furii.

20. Să nu mărturisești strâmb asupra aproapei tău mărturie mincinoasă.

21. Să nu poțiști femeia aproapei tău, nici țarina lui, nici sluga

lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui, nici tot dobitocul lui, nici toate câte sunt ale aproapei tău.

22. Aceste cuvinte au grăit Domnul către toată adunarea voastră în munte din mijlocul focului, întunec, negură, vifor, glas mare și mai mult nimica n'au adaos. Și le-au scris acestea pre două table de piatră și le-au dat mie.

23. Și a fost după ce ai auzit glasul lui din mijlocul focului, și muntele ardea cu foc, ai venit la mine toți povățuitorii semințiilor voastre și bătrânii voștri, și ai zis:

24. Iată au arătat nouă Domnul Dumnezeul nostru slava sa, și am auzit glasul lui din mijlocul focului, în ziua aceasta am cunoscut, că va grăi Dumnezeu către om, și va trăi.

25. Și acum să nu murim, că ne va mistui pre noi focul acesta mare, de vom adaoge noi a auzi încă glasul Domnului Dumnezeuului nostru și vom muri.

26. Că ce trup care să fi auzit glasul Dumnezeului celui viu grăind din mijlocul focului, ca noi, și să fie viu?

27. Apropie-te tu și auzi toate ori câte va zice Domnul Dumnezeul nostru către tine, și grăește tu către noi toate câte au grăit Domnul Dumnezeul nostru către tine, și noi le vom ascultă și le vom face.

28. Și au auzit Domnul glasul cuvintelor voastre grăind către mine, și au zis Domnul către mine: auzi-am glasul cuvintelor poporului acestuia căte a grăit către tine, drept a grăit toate.

29. Cine va da să fie așa inima lor înfrînșii, ca să se teamă de mine și să păzească poruncile mele în

10. Eșire 34, 7; 26, 1. 11. Psalm 96, 7; Eșire 20, 7; Lev. 19, 12; Mat. 5, 33.

12. Ezech. 20, 12; Eșire 34, 14. 13. Lev. 23, 3. 14. Fac 2, 2; Eșire 20, 10; Fac. 1, 3; Evr. 4, 4. 15. 6, 21; 15, 15; 24, 18. 16. Eșire 20, 12; Mat. 15, 4; Etes. 6, 2, 3; Marc. 7, 10; Sirab. 3, 9. 17. Mat. 5, 21; Luca 18, 20.

18. Luca 18, 20. 19. Eșire 20, 17; Mat. 5, 28; Rom. 7, 7.

25. Eșire 20, 19. 26. Eșire 33, 20; Jud. 13, 22. 27. Eșire 19, 8 și 20, 19; Evr. 12, 19.

toate zilele, ca să fie lor bine și fiilor lor în veac?

30. Mergi, zi lor: înfoarceți-vă la casele voastre.

31. Iar tu stai aici cu mine, și volu grăi către tine poruncile și îndreptările și judecățile, care vei învăța pre ei, și să facă așa în pământul, care-l dau eu lor să-l moștenească.

32. Și păziți să faceți precum au poruncit vouă Domnul Dumnezeuul vostru, și să nu vă abateți la dreapta sau la stânga.

33. Umblați în toată calea, care au poruncit fie Domnul Dumnezeuul tău, ca să vă odihnească pre voi, și să vă fie bine, și să trăiți mult pre pământul, care-l veți moșteni.

CAP. 6.

Tălmăcirea poruncii întâiu, Dragostea către Dumnezeu.

Și acestea sunt poruncile și îndreptările și judecățile, care au poruncit Domnul Dumnezeuul nostru, să vă învăț pre voi, ca să faceți așa în pământul în care mergeți să-l moșteniți.

2. Ca să vă temeți de Domnul Dumnezeuul vostru, și să păziți toate îndreptările lui și toate poruncile lui, care le poruncesc eu fie astăzi, tu și fiții tăi și fiții fiilor tăi, în toate zilele vieții tale, ca să trăiți zile multe.

3. Ascultă Israile și păzește să faci, ca să fie bine fie, și ca să vă înmulțiți foarte, precum au grăit Domnul Dumnezeuul părinților tăi, să-ți deă fie pământul din care curge lapte și miere. Și acestea sunt îndreptările și judecățile, care le au poruncit Domnul fiilor lui Israil în pustie, când au ieșit ei din pământul Eghiptului.

4. Ascultă Israile: Domnul Dumnezeuul nostru Domn unul este.

5. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta.

6. Și cuvintele acestea câte poruncesc eu astăzi fie, să fie în inima ta și în sufletul tău.

7. Și le spune fiilor tăi, și le grăește lor, când sezi acasă și când mergi pre cale și când te culci și când te scoli.

8. Și le leagă pre ele să fie sempre pre mâna ta, și să fie neclătite înaintea ochilor tăi.

9. Și le veți scrie pe pragurile caselor voastre și ale ușilor voastre.

10. Și va fi când te va băga Domnul Dumnezeuul tău în pământul, care s'au jurat părinților tăi lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, că-ți va da fie cetăți mari și bune, care nu le-ai zidit tu.

11. Case pline de toate bunățile, care nu le-ai umplut tu, gropi săpate, care nu le-ai săpat tu, vii și maslini, care nu le-ai sădit tu, și când vei mânca și le vei sătura.

12. Ia aminte de tine să nu se lăfească inima ta, și să uți pre Domnul Dumnezeuul tău, cel ce te-au scos din pământul Eghiptului, din casa robiei.

13. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi, și lui singur să-i slujești, și de el te lipește, și pre numele lui te jură.

14. Să nu umblați după alți dumnezei din dumnezeii neamurilor celor de prin prejurul vostru.

15. Că Dumnezeuul răvniitor este Domnul Dumnezeuul tău întru tine, ca să nu se mânie cu iuțime Domnul Dumnezeuul tău asupra ta, și să te piarză de pre fața pământului.

32. Eilde 4, 27.
6. 2, 4, 1, 9; 5, 1, 4, 3 Imp. 8, 61; Ioan 4, 3; 1 Cor 8, 4, 6.

5. Mat. 22, 37. 6. Mar. 12, 30. 7. Fac. 18, 19; 4, 9. 8. Eșire 13, 9 și 16. 9. 11, 20.
10. 7, 8; Is. Nave 24, 33; II. 8, 10.
13. Mat. 4, 10. 14. Eșire 23, 13; Luca 4, 8.

16. Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău, precum l-ai ispitit la ispiță.

17. Păzind să păzești poruncile Domnului Dumnezeului tău și mărturiile și îndreptările lui, câte ți-au poruncit fie.

18. Și să faci ce este plăcut și ce este bun înaintea Domnului Dumnezeului tău, ca să fie bine fie, și intrând vei moșteni pământul cel bun, care s'au jurat Domnul părinților voștri.

19. Ca să alungi pre toți vrăjmașii tăi dinaintea feții tale, după cum au grăit Domnul.

20. Și va fi când te va întrebă fiul tău niține, zicând: care sunt mărturiile și îndreptările și judecățile, care le-au poruncit Domnul Dumnezeul nostru nouă?

21. Vei răspunde fiului tău: robi eram lui Faraon în pământul Egiptului, și ne-au scos pre noi Domnul de acolo cu mână tare și cu braț înalt.

22. Și au făcut Domnul semne și minuni mari și rele în Egipt asupra lui Faraon și asupra casei lui înaintea noastră.

23. Și pre noi ne-au scos de acolo, ca să ne dea pământul acesta, care s'au jurat părinților noștri că-l va da.

24. Și ne-au poruncit nouă Domnul să facem toate dreptățile acestea, și să ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, ca să fie nouă bine în toate zilele, și să trăim ca și astăzi.

25. Și milă va face cu noi de vom păzi să facem toate poruncile legii aceștia înaintea Domnului Dumnezeului nostru, precum au poruncit nouă.

CAP. 7.

Oprirea prieteniei cu păgâni.

1. Iar când te va băga pre tine Domnul Dumnezeul tău în pământul în care vei intra să-l moștenești, și va pierde neamuri mari și multe dinaintea feții tale: pre Hieteu și pre Ghergheseu și pre Amoreu și pre Hananenu și pre Ferezeu și pre E-veu și pre Ievuseu, șapte neamuri mari și multe și mai tari decât voi.

2. Și va da pre ei Domnul Dumnezeul tău în mâinile tale, și-i vei bate pre ei, cuucidere să-i ucizi pre ei, și să nu faci cu ei legătură, nici să-ți fie milă de ei.

3. Nici să vă încuscăriți cu ei: fata ta să n'o dai feciorului lui, și fata lui să n'o ia feciorul tău.

4. Că va face pre feciorul tău să se depărteze de către mine, și să slujească la dumnezei străni, și se va mânica cu iușime Domnul asupra voastră, și te va pierde pre tine degrab.

5. Ci așa să le faceți lor: jertfelnicele lor să le dărâmați, și stâlpii lor să-i sfărâmați, și desigurile lor să le tăiați, și cele cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc.

6. Că popor stăruit ești tu Domnului Dumnezeului tău, și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău, să-i fiu lui popor deosebit al lui, mai mult decât toate neamurile câte sunt pre fața pământului.

7. Nu pentru că sunteți mai mulți decât toate neamurile v'au ales pre voi Domnul și v'au oșebit pre voi Domnul, că voi sunteți mai puțini decât toate neamurile.

8. Ci pentru că v'au iubit pre voi Domnul, și pentru că au simțit jură-

7. 1. 31, 3, 5; Eșire 23, 23, 33, 2.
2. Eșire 23, 32; 34, 15. 3. Imp, 11, 2.
4. Eșire 34, 16. 5. 12, 2; Eșire 23, 32;
Lev. 18, 3; Num. 33, 52. 6. Eșire 19, 6;
1 Pet. 2, 9.

16. Mat. 4, 7; Luca 4, 8. 17. Luca 4, 12.
21. 5, 15; Eșire 14, 8. 22. 4, 34; 7, 19.

mântul care s'au jurat părinților voștri, v'au scos pre voi. Domnul cu mână tare și cu braț înalt, și te-au izbăvit pre tine. Domnul din casa robiei, din mâna lui Faraon împăratul Egiptului.

9. Și să cunoști că Domnul Dumnezeuul tău, acesta este Dumnezeu, Dumnezeu credincios, cel ce păzește legătura și mila celor ce-l iubesc pre dânsul și celor ce păzesc poruncile lui până la al mîilea neam.

10. Și răsplătește celor ce-l urăsc pre dânsul înaintea feții, ca să-i piarză pre ei, și nu va zăbovi celor ce-l urăsc pre el, înaintea feții va răsplăti lor.

11. Și să păzești poruncile și dreptățile și judecățile acestea, câte poruncesc eu fie astăzi, ca să le faci.

12. Și va fi când vei auzi dreptățile acestea și le vei păzi și le vei face, va păzi Domnul Dumnezeuul tău fie legătura și mila, precum s'au jurat părinților voștri.

13. Și te va va iubi și te va binecuvânta și te va înmulți, și va binecuvânta rodul pântecelui tău și rodul pământului tău, grâul tău și vinul tău și untuldelemn al tău, cirezile vacilor tale și turmele oilor tale pre pământul, care s'au jurat Domnul părinților tăi să-l dea fie.

14. Și vei fi binecuvântat mai mult decât toate neamurile; nu va fi întru voi fără de rod sau sterp, nici în vitele tale.

15. Și va ridica Domnul Dumnezeuul tău dela tine foată slăbiciunea și toate boalele cele rele ale Egiptului, care le-ai văzut și care le-ai cunoscut, nu le va pune preste tine, ci le va pune preste toți cei ce te urăsc pre tine.

16. Și vei mânca toate prăzile neamurilor, care Domnul Dumnezeuul tău

le va da fie, să nu le ierte pre ele ochiul tău, și să nu slujești dumnezeilor lor, că împiedicare este fie aceasta.

17. Iar de vei zice în cugetul tău, că mai mare este neamul acesta decât mine, cum voiu putea să-l pierz pre ei?

18. Să nu te temi de ei, ci să-ți aduci aminte câte au făcut Domnul Dumnezeuul tău lui Faraon și tuturor Egiptenilor.

19. Ispitele cele mari care le-au văzut ochii tăi, semnele acelea și minunile cele mari, mâna cea tare și brațul cel înalt, cum te-au scos pre tine Domnul Dumnezeuul tău; așa va face Domnul Dumnezeuul nostru tuturor neamurilor de fața cărora te temi tu.

20. Încă și viespi v'a trimite Domnul Dumnezeuul tău asupra lor, până vor pieri cei ce au rămas și cei ce s'au ascuns de tine.

21. Nu te teme de fața lor, că Domnul Dumnezeuul tău este întru tine, Dumnezeu mare și puternic.

22. Și va pierde Domnul Dumnezeuul tău neamurile acestea dela fața ta încet, încet; nu vei putea să-i pierzi pre ei degrab, ca să nu se iacă pustiu pământul și să se înmulțească asupra ta miarele cele sălbatece.

23. Și va da pre ei Domnul Dumnezeuul tău în mâinile tale, și vei pierde pre ei cu pierdere mare, până ce vei stârși pre ei.

24. Și va da pre împărășii lor în mâinile voastre, și va pieri numele lor din locul acela, nimenea nu va putea stă împotriva înaintea feții tale, până ce-i vei pierde pre ei.

25. Cele clopote ale dumnezeilor lor să le ardeși cu foc, să nu poțițești argintul, nici aurul cel dela ei

9. Esire 20, 5. 12. 28, 1; Esire 23, 22; Lev. 26, 3, 13, 28, 4. 14. Esire 23, 26.

15. Esire 15, 26.

19. 4, 34; 6, 22. 20. Esire 23, 28. 21. Jud. 24, 12. 22. Esire 33, 2.

să ru-lei fie, ca să nu greșești pentru acela, că urăciune este înaintea Domnului Dumnezeului tău.

26. Și să nu bagi urăciune în casa ta, ca să nu îți anatema ca și aceia, ci cu îngreșare să urăști aceia, pentru că este anatema.

CAP. 8.

Sfătuire către popor să nu uite binefacerile lui Dumnezeu.

Toate poruncile câte poruncesc eu vouă astăzi, păziți, ca să trăiți și să vă înmulțiți, și să intrați și să moșteniți pământul, care s'au jurat Domnul Dumnezeul vostru părinșilor voștri.

2. Și-ți adu aminte de toată calea, pre care te-au dus pre tine Domnul Dumnezeul tău în pustie, ca să te necăjească și să te ispitească, și să se cunoască cele din inima ta, oare păzi-vei poruncile lui sau nu?

3. Și te-au necăjit și te-au ilămânzit și te-au hrănit cu mană de care n'au știut părinșii tăi, ca să-ți arate fie, că nu numai cu pâine singură va trăi omul; ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu, va trăi omul.

4. Hainele tale nu s'au învechit de pre tine, și fâlpile tale nu s'au bătut, picioarele tale nu s'au îngroșat în patruzeci de ani.

5. Ca să cunoști cu inima ta, că în ce chip omul învață pre fiul său, așa Domnul Dumnezeul tău te ceartă pre tine.

6. Și să păzești poruncile Domnului Dumnezeului tău, să umbli pre căile lui și să te temi de el.

7. Că Domnul Dumnezeul tău te va băga pre tine în pământ bun și mult, unde sunt riuri de apă și iz-

voare adânci, care ies prin câmpuri și prin munți.

8. Pământ de grâu și de orz, vișmochini, rodii, pământ de maslini de untdelemn și de miere.

9. Pământ în care fără de lipsă vei mânca pâinea ta, și de nimica nu vei avea lipsă într'insul, pământ a căruia pietrele au fier, și din munții lui vei săpa aramă.

10. Vei mânca și te vei sătura, și bine vei cuvânta pre Domnul Dumnezeul tău pre pământul cel bun, care l-au dat fie.

11. Ia aminte să nu uii pre Domnul Dumnezeul tău, încât să nu păzești poruncile lui și judecățile și dreptățile lui, câte eu poruncesc fie astăzi.

12. Ca nu după ce vei mânca și te vei sătura, și-ți vei zidi case bune și vei lăcuți într'însele.

13. Și după ce ți se vor înmulți boii tăi și oile tale, și după ce ți se va înmulți argintul și aurul, și după ce ți se vor înmulți toate câte ai tu,

14. Să te înalți cu inima și să uii pre Domnul Dumnezeul tău, cel ce te-au scos din pământul Egiptului, din casa robiei.

15. Cel ce te-au povățuit pre tine prin pustiea cea mare și întrucoșată: unde sunt șerpi care muscă și scorpionii și uscăciune, unde nu era apă, cel ce ți-au scos fie izvor de apă din piatră loarie vârluoasă.

16. Cel ce te-au hrănit în pustie cu mană, care nu o ai știut tu, nici părinșii tăi nu o au știut, ca să te necăjească și să te ispitească, și să-ți facă bine fie în zilele cele de apoi ale tale.

17. Și să nu zici întru inima ta: virtutea mea și lăria mâinii mele mi-a făcut mie această putere mare.

26. 13, 17.
8. 2, 13, 3; 1 Ioan 4, 2. 3. Esire 16, 14, 15; Matei 4, 4; Luca 4, 4. 4. Esire 16, 35; Neem. 9, 21. 5. Evr. 12, 6.

9. 35, 25. 10. 6, 11, 12. 14. Osie 13, 6. 15. Num. 20, 11; Esire 17, 6; Num. 21, 6-7. 16. Esire 16, 14, 15.

18. Ci să-ți aduci aminte de Domnul Dumnezeuul tău, că el ți-a dat fie putere, ca să faci virtute, și ca să întărească legătura sa, care s'au jurat Domnul părinților tăi, ca astăzi.

19. Și va fi de vei uita pre Domnul Dumnezeuul tău, și vei umbla după alți dumnezei și vei sluji lor și te vei închina lor, mărturisesc vouă astăzi pre cer și pre pământ, că cu adevărat veși pieri.

20. Ca și neamurile acelea pre care Domnul Dumnezeuul tău le pierde dinaintea feșii voastre, așa veși pieri; pentru că n'ați ascultat glasul Domnului Dumnezeului vostru.

CAP. 9.

Mosi amintește Israelitilor fărădelegile lor din trecut.

A scultă Israile: tu treci astăzi Iordanul, ca să intri și să moștenești neamuri mari și cu mulți mari țări decât voi, cetăți mari și cu ziduri până la cer.

2. Popor mare și mulți și înalt, pre fiii lui Enac de cari tu știi și tu ai auzit; cine se poate improlivi înaintea feșii liilor lui Enac?

3. Și ca să cunoști astăzi, că Domnul Dumnezeuul tău acesta va merge înaintea feșii tale, toc mistuitor este. Acesta va pierde pre ei, și el va întoarce pre ei dela fața ta, și-i va pierde degrab, precum au zis fie Domnul.

4. Să nu zici întru inima ta după ce va pierde Domnul Dumnezeuul tău neamurile acestea dinaintea feșii tale, grând: pentru dreptatea mea m'au băgat pre mine Domnul să moștenez acest pământ bun, că pentru fărădelegea neamurilor acestora va pierde pre ei Domnul Dumnezeu de la fața ta.

5. Nu pentru dreptatea ta, nici pentru curăția inimii tale vei intra tu să moștenești pământul lor, ci pentru păgânătatea neamurilor acestora va pierde pre ei Domnul dela fața ta, și pentru ca să întărească legătura, care au jurat Domnul părinților noștri lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

6. Și ca să știi astăzi cum că nu pentru dreptățile tale, dă fie Domnul Dumnezeu, pământul cel bun să-l moștenești, de vreme ce ești popor tare în cerbice.

7. Adu-ți aminte și să nu uiși că ai mâncat pre Domnul Dumnezeuul tău în pustie din ziua în care ai ieșit din Egipt, până ce ai venit în locul acesta, necrezători ași fost, întărâtând pre Domnul.

8. Și în Horiv ași întărâtat pre Domnul, și s'au mâniat Domnul pre voi, ca să vă piarză pre voi.

9. Când m'am suit eu în munte să iau tablele cele de piatră, tablele legăturii care au făcut Domnul cu voi, și am fost în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pâine n'am mâncat și apă n'am băut.

10. Și mi-au dat mie Domnul două table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu, în acele erau scrise toate cuvintele, care au grăit Domnul către voi în munte din mijlocul focului, în ziua adunării.

11. Și a fost după patruzeci de zile și după patruzeci de nopți, mi-au dat mie Domnul cele două lepezi de piatră, tablele legii.

12. Și au zis Domnul către mine: scoală-te și te pogoară curând de aici, că fărădelege a făcut poporul tău pre care l-ai scos din pământul Egiptului, curând a ieșit din

5. Fac. 12, 7; 13, 15; Fap. Ap. 7, 5.

7. Eșire 14, 11 și 16, 2; Num. 11, 4.

8. Eșire 32, 4. 9. Eșire 14, 3; Eșire 24, 18; 31, 18; 32, 15. 10. Eșire 31, 18; 32, 16.

12. Eșire 32, 7.

calea care le-ai poruncit lor, și ș-a făcut lui și chip turnat.

13. Și au grăit Domnul către mine zicând: spus-am pe odată și de două ori, zicând: am văzut pre poporul acesta, și iată popor cu cerbice țare este.

14. Și acum lasă-mă să-i pierz pre ei și să sting numele lor de supt cer, și te voi face pre tine ream mare și țare, și mai mult decât acesta.

15. Și întorcându-mă m'am pogorît din munte, și muntele ardea cu foc până la cer, și cele două table ale mărturiilor într'amândouă mâinile mele.

16. Și văzând că ați păcătuit înaintea Domnului Dumnezeului vostru, și v'ați făcut vouă vițel vărsat, și curând ați ieșit din calea care v'au poruncit vouă Domnul să faceți,

17. Am luat cele două table și le-am aruncat din mâinile mele, și le-am sfărâmat înaintea voastră.

18. Și m'am rugat înaintea Domnului a doua oară ca și întâiu, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pâine n'am mâncat și apă n'am băut, pentru toate păcatele voastre care ați păcătuit, făcând rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru ca să-l mâniți pre el.

19. Și m'am temut de iușimea și de mâniea cu care s'au mânieat Domnul pre voi ca să vă piarză pre voi, și m'au ascultat Domnul pre mine și în vremea aceasta.

20. Încă și pre Aaron s'au mânieat Domnul foarte, ca să-l piarză pre el, și m'am rugat eu și pentru Aaron în vremea aceea.

21. Și păcatul vostru, vițelul care l-ați făcut, l-am luat și l-am ars cu

foc, și l-am zdrobit și l-am pisat foarte, până ce s'a făcut mărunț, și a fost ca praful, și am aruncat praful în riu, care curgea dela munte.

22. Și la aprindere și la ispillire și la mormânturile poștei ați mânieat pre Domnul Dumnezeul nostru.

23. Și când v'au trimis Domnul din Cadisul Varni, zicând: suiți-vă și moșteniți pământul, care-l dau eu vouă, ați călcat cuvântul Domnului Dumnezeului vostru, și n'ați crezut lui și n'ați ascultat glasul lui.

24. Neascultători de Domnul ați fost din ziua în care s'au făcut cunoscut vouă.

25. Și m'am rugat înaintea Domnului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pentru că au zis Domnul, că să vă piarză pre voi.

26. Și m'am rugat către Dumnezeu, și am zis: Doamne, Doamne, împăratul dumnezeilor! Nu pierde pre poporul tău și moștenirea ta care o ai răscumpărat cu puterea ta cea mare, pre carii i-ai scos din pământul Eghiptului cu puterea ta cea mare și cu mâna ta cea țare și cu brațul tău cel înalt.

27. Adu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov robii tăi, că rora te-ai jurat pre tine însu-ți, și nu caușă la învârtosarea poporului acestuia și la păgânățiile și la păcatele lor.

28. Ca să nu zică cei ce lăcuesc pământul din care ne-ai scos pre noi, grăind: pentru că n'au putut Domnul să-i bage pre ei în pământul, care le-au zis lor, și pentru că i-au urât pre ei, i-au scos în pustie să-i omoare.

29. Și aceștia sunt poporul tău și moștenirea ta, pre carii l-ai scos din pământul Eghiptului cu pute-

13. 32, 9; Eșire 33, 3; Isaia 48, 4.

14. Eșire 32, 10; Ps. 105, 23. 15. Eșire 32, 15. 17. Eșire 32, 19. 18. Eșire 24, 18; 34, 28. 21. Eșire 32, 20.

22. Num. 11, 1; 21, 5. 23. Num. 13, 3.

24. 31, 27. 26. Eșire 32, 11; Num. 14, 13.

28. Eșire 32, 12; Num. 14, 16.

rea la cea mare și cu mâna la cea
tare și cu brațul tău cel înalt.

CAP. 10.

*All table ale legii. Păzirea legii
Domnului.*

În vremea aceea, zis-au Domnul
către mine: cioplește-ți două ta-
ble de piatră cum au fost cele din-
tăiu, și te sue la mine în munte, și-ți
fă sicriu de lemn.

2. Și voi scrie pe table cuvintele,
care au fost pe tablele cele dintăiu,
care le-ai stricat, și le vei pune în
sicriu.

3. Și am făcut sicriu de lemn ne-
putrezilor, și am cioplit două table
de piatră, cum au fost și cele din-
tăiu, și m'am suit în munte, și amândouă
tablele în mâinile mele.

4. Și au scris în table cum au
fost scrisoarea cea dintăiu, cele zece
cuvinte, care au grăit Domnul că-
tre voi în munte din mijlocul focu-
lui, și mi le-au dat Domnul mie.

5. Și întorcându-mă, m'am pogor-
ră din munte, și am băgat tablele
în sicriul care l-am făcut, și au fost
acolo, după cum mi-au poruncit mie
Domnul.

6. Și fiii lui Israel au purces din
Virotul fiilor lui Iachim Misadeanul.
Acolo a murit Aaron și acolo s'a
îngropat; și a preosit Eleazar fiul lui
în locul lui.

7. De acolo a mers la Gadgad,
și de la Gadgad la Etevată pământ
cu repejiuni de ape.

8. În vremea aceea au osebit Dom-
nul seminția lui Levi, ca să poarte
sicriul legii Domnului, și să stea
înaintea Domnului, ca să slujească,
să se roage și să binecuvinteze în-
tru numele Domnului până în ziua
aceasta.

9. Pentru aceea n'au Levii parte
nici sorț între frații săi. Domnul
însuși este sorțul lor, precum au
zis lor.

10. Și eu am stătut în munte pa-
truzeci de zile și patruzeci de nopți,
și m'au ascultat Domnul și în vre-
mea aceasta, și n'au vrut Domnul
să vă piarză pre voi.

11. Și au zis Domnul către mine:
du-te și mergi înaintea poporului
acestuia, ca să intre și să moște-
nească pământul, care m'am jurat
părinților lor, că-l voi da lor.

12. Și acum Israile, ce cere Dom-
nul Dumnezeuul tău: dela tine? Fără
numai să te temi de Domnul Dum-
nezeul tău, și să umbli pre toate
căile lui, și să-l iubești pre el, și să
slujești Domnului Dumnezeului tău
din toată inima ta și din tot sufle-
tul tău.

13. Și să păzești poruncile Dom-
nului Dumnezeului tău și dreptățile
lui, câte-ți poruncesc eu pe astăzi,
ca să-ți fie fie bine.

14. Iată al Domnului Dumnezeu-
lui tău este cerul și cerul cerului, pământul
și toate câte sunt într'însul.

15. Numai pre părinții voștri au
voit Domnul, ca să-i iubească pre
ei, și au ales sămânța lor după ei
pre voi mai mult decât pre toate
neamurile, precum este în ziua a-
ceasta.

16. Tăiași-vă împrejur învârtoșă-
rea inimii voastre, și cerbicea voa-
stră să n'o mai întăriți.

17. Că Domnul Dumnezeuul vostru,
acesta este Dumnezeuul dumnezeilor
și Domnul domnilor, Dumnezeu ma-
re și tare și înfricoșat, care nu caută
la față, nici ia dar.

18. Cel ce face judecată nemerni-

10. 1. Eșire 34, 1. 5. Eșire 25, 16; 3 Imp. 8, 9; Evt. 9, 4. 6. Num. 20, 28, 29; Num. 33, 30—32. 7. Num. 33, 32, 33.

9. Num. 18, 20. 10. Lev. 22, 31. 12. Mat. 22, 37. 14. Fac. 14, 19; Ps. 23, 1. 16. Fac. 17, 11; Ierem. 4, 4; Rom. 4, 11. 17. Iov. 34, 19; 2 Paralip. 19, 7; Efes. 6, 9. 18. Eșire 22, 21; Lev. 19, 15; Pild. 24, 23.

cului și săracului și văduvei, și iubește pre cel nemernic și-i dă lui pâine și haină.

19. Și să iubești pre cel nemernic, pentrucă și voi ați fost nemernici în pământul Eghiptului.

20. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi, și lui să-i slujești, și de el să te lipești, și pre numele lui să juri.

21. Acesta este lauda ta, și acesta este Dumnezeuul tău, cel ce au făcut întru tine aceste mari și slăvite, care le-au văzut ochii tăi.

22. Cu șaptezeci de suflete s'au pogorât părinții tăi în Eghipt; iar acum le-au înmulțit Domnul Dumnezeuul tău ca stelele cerului.

CAP. 11.

Urmărea sfătuirii de a păzi poruncile Domnului.

Să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău, și să păzești cele ce ți-au poruncit să le păzești: îndreptările lui și poruncile lui și judecățile lui, în toate zilele.

2. Și să știi astăzi ceea ce nu știi nici au văzut pruncii voștri: certarea Domnului Dumnezeuului tău și măririle lui și mâna cea tare și brațul cel înalt,

3. Și semnele lui și minunile lui, care au făcut în mijlocul Eghiptului, lui Faraon împăratul Eghiptului și a tot pământul lui,

4. Și câte au făcut oștirii Eghiptenilor și carelor lor și călărimii lor și oștirii lor, cum i-au înecat apa mării Roșii preste fața lor când vă goneau ei pre voi dinapoi, și i-au pierdut pre ei Domnul până în ziua de astăzi.

5. Și câte au făcut vouă în pustie până ați venit la locul acesta.

6. Și câte au făcut lui Datan și lui

Aviron fiili lui Eliav fiul lui Ruvim, pre carii deschizând pământul gura sa, i-a înghițit pre ei și casele lor și corturile lor și toată averea lor, care eră cu ei în mijlocul atot Israelul.

7. Că ochii voștri au văzut toate aceste lucruri mari ale Domnului, câte au făcut întru voi astăzi.

8. Să păziți toate poruncile lui, câte vă poruncesc eu vouă astăzi, ca să trăiți și să vă înmulțiți, și înfrând să moșteniți pământul la care voi treceți Iordanul, acolo, să-l moșteniți pre el.

9. Ca să fiți vreme multă pre pământul, care s'au jurat Domnul părinților voștri să-l dea lor și seminției lor după ei, pământul din care curge lapte și miere.

10. Că pământul la care mergi tu să-l moștenești, nu este ca pământul Eghiptului de unde ați ieșit, când semeni sămânța să-l adăpi cu picioarele ca o grădină de legumi.

11. Ci pământul la care mergi tu să-l moștenești, este pământ de munte, și de câmp din ploaia cerului bea apă.

12. Pământ pre care Domnul Dumnezeuul tău îl cercetează pururea, și ochii Domnului Dumnezeuului tău sunt preste el dela începutul anului până la sfârșitul anului.

13. Drept aceea de veși ascultă cu luare aminte toate poruncile, care le poruncesc eu fie astăzi, ca să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău și să slujești lui din toată inima ta și din tot sufletul tău,

14. Va da pământului tău în vremea sa, ploaie timpurie și târzie, și-ți vei aduna grâul tău și vinul tău și untuldelemn al tău.

15. Va da iarba în țarinile tale dobitoacelor tale.

19. Lev. 49, 34. 20. Mat. 4, 10. 22. Fac. 15, 5; 46, 26; Eșire 1, 5; Fapt. Ap. 7, 14. 11. 1. Eșire 21, 1. 6. Num. 16, 31; Ps. 105, 18.

11. 8, 7—9. 12. 28, 11. 14. Ioil 2, 23; Zăbaria 10, 1.

16. Și mâncând și săturându-te ia aminte fie însuși să nu se lăsească inima ta, și să vă abateși, și să sluiși la dumnezei străini și să vă închinați lor.

17. Și să se aprinză cu mânie Domnul asupra voastră, și să închiză cerul, ca să nu fie ploaie, și pământul să nu-și dea rodul său, și să pieriți degrab de pre pământul cel bun, care l-au dat vouă Domnul.

18. Puneți cuvintele acestea în inima voastră și în sufletul vostru, și le legați să vă fie semn pre mâna voastră, și să fie neclătite înaintea ochilor voștri.

19. Și să învățați acestea pre fiii voștri, grăindu-le de ele, când șezi tu acasă și când mergi pre cale și când te culci și când te scoli.

20. Și să le scriși acestea pe pragurile caselor voastre și pre ale porților voastre.

21. Ca să se înmulțească zilele voastre și zilele fiilor voștri pre pământul, care s'au jurat Domnul părinților voștri să-l dea lor, ca și zilele cerului pre pământ.

22. Și va fi de veși auzi cu auzul toate poruncile acestea, care eu le poruncesc astăzi vouă, și de le veși face pre ele și veși iubi pre Domnul Dumnezeu vostru și veși umbla pre toate căile lui și vă veși lipi de el.

23. Va scoate Domnul toate neamurile acestea dela fața voastră, și veși moșteni neamuri mari și mai tari decât voi.

24. Tot locul care-l va călca talpa piciorului vostru, al vostru va fi: dela pustie și dela Andi-Livan și de la râul cel mare al Eufratului și până la marea cea de către apus vor fi hotarele voastre.

25. Nimenea nu va stă împotriva

feșii voastre, și va pune Domnul Dumnezeul vostru frica voastră și cutremurul vostru pre fața a tot pământul pre care veși călca voi cum au grăit Domnul către voi.

26. Iată eu dau înaintea voastră astăzi binecuvântare și blestem.

27. Binecuvântare, de veși ascultă poruncile Domnului Dumnezeului vostru, care vă poruncesc eu astăzi vouă.

28. Iar blestem, de nu veși ascultă poruncile Domnului Dumnezeului vostru, care vă poruncesc eu vouă astăzi, și vă veși abate dela calea, care am poruncit eu vouă astăzi, și de veși merge să sluiși la dumnezei pre carii nu-i știți.

29. Și va fi după ce te va băga Domnul Dumnezeu tău în pământul la care treci tu să-l moștenești, vei da binecuvântarea în muntele Garizin și blestemul în muntele Gheval.

30. Aceștia sunt dincolo de Iordan dinapoia căii cei către apusul soarelui, în pământul Hananeilor carii lăcuiesc la apus către Golgol aproape de stejarul cel înalt.

31. Că voi treceți Iordanul, ca să intrați și să moșteniți pământul, care cu sorți îl dă vouă Domnul Dumnezeu vostru, ca să-l moșteniți în toate zilele și să lăcuți într'însul.

32. Și luați aminte să faceți toate poruncile lui, și judecățile acestea care le puu eu astăzi înaintea voastră.

CAP. 12.

Locul adevăratei slujiri de Dumnezeu.

Și acestea sunt poruncile și judecățile, care veși lua aminte să le faceți în pământul, care-l dă vouă Domnul Dumnezeu părinților voștri să-l moșteniți în toate zilele, care veși trăi pre pământ.

17. Lev. 26, 19. 18. 6, 8; Eșire 13, 9.
19. 4, 9. 20. 6, 9. 24. Isus Navi 1, 3.
25. Eșire 23, 27.

29. 27, 12, 13; Is. Navi 8, 33.

2. Să stricaci cu desăvârșire toate locurile în care neamurile pre care voi le veți moșteni, au slujit dumnezeilor lor, cele din mînșii cei înalți și din dealuri și de supț copac stufos.

3. Și să surpați jertfelnicele lor, și să dărâmați stâlpii lor, și desigurile lor să le tăiați, și chipurile cele cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc, și să pierdeți numele lor din locul acela.

4. Să nu faceți așa Domnului Dumnezeului vostru.

5. Ci în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeul vostru într'una din cetățile voastre, ca să se numească numele lui acolo și să se cheme, acolo îl veți căuta și veți intra.

6. Și veți aduce acolo arderile cele de tot ale voastre și jertfele voastre și pârga voastră și făgăduințele voastre și cele de voie ale voastre și mărturisirile voastre, cele întâiu născute ale vacilor voastre și ale oilor voastre.

7. Și le mâncați acolo înaintea Domnului Dumnezeului vostru, și vă veseliți cu toate la care veți fi de mînile, voi și casele voastre, după cum te-au binecuvîntat Domnul Dumnezeul tău.

8. Să nu faceți acolo toate câte faceți astăzi aici, fiecarele ce-i place.

9. Că n'afi intrat până acum în odihna și în moștea, care o dă vouă Domnul Dumnezeul vostru.

10. Și după ce veți trece Iordantul, și veți lăcuți pre pămîntul, care-l va da vouă Domnul Dumnezeul vostru moșie, și vă va odihni de toți vrăjmașii voștri cei de prin prejur, și veți lăcuți fără de frică,

11. Va fi în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeul tău, ca acolo să se cheme numele lui, acolo veți a-

duce toate câte poruncesc eu vouă astăzi: arderile cele de tot ale voastre și jertfele voastre și zeciuiele voastre și pârga mînșilor voastre și tot ce este ales din darurile voastre, care le veți făgădui Domnului Dumnezeului vostru.

12. Și vă veseliți înaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi și fiii voștri și fetele voastre și slugile voastre și slujnicele voastre și levitul cel dela porțile voastre, de vreme ce n'are parte și moștenire cu voi.

13. Ia aminte, ca să nu aduci arderile cele de tot ale tale în tot locul, care-l vei vedea;

14. Ci numai în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeul tău într'o cetate dintr'ale seminșilor tale, acolo vei aduce arderile cele de tot ale tale, și acolo vei face toate câte poruncesc eu fie astăzi.

15. Și ori când vei poști, junghie și mănăncă carne, cum poștește sufletul tău, după binecuvîntarea Domnului Dumnezeului tău, care ți-au dat fie în toată cetatea, cel necurat întru sine și cel curat vă putea mănăca dintr'însa, ca cea de căprioară și de cerb.

16. Numai sângele să nu-l mâncați, ci să-l vărsați pre pămînt ca apa.

17. Nu va fi fie slobod să mănânci în cetățile tale zeciuiala grăului tău și a vinului tău și a untului de lemn al tău, cele întâiu născute ale vacilor tale și ale oilor tale, și toate făgăduințele câte veți făgădui și mărturisirile voastre și pârga mînșilor tale;

18. Ci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul care-l va alege Domnul Dumnezeul tău le vei mănăca tu și feciorul tău și fata ta, sluga ta și slujnica ta și levitul și nemerni-

12. 2. 7, 5; Esire 23, 32; 34, 13. 3. Num. 33, 52; Jud. 2, 2. 5. 2 Paralip. 7, 12.

6. Lev. 17, 3. 8. Num. 15, 39.

11. 3 Imp. 8; 29.

12. 16, 11, 14; 27, 7. 14. Lev. 17, 9.

15. 15, 22. 16. Fac. 9, 4; Lev. 3, 17; 7, 26; 17, 10; 1 Imp. 14, 33. 17. 14, 23, 24.

cul cel din cetățile tale, și te vei veselești înaintea Domnului Dumnezeului tău cu toate, la care vei fi de mână ta.

19. Ia aminte să nu părăsești prelevit în toată vremea, cât vei trăi pre-pământ.

20. Iar de va lărgi Domnul Dumnezeul tău hotarele tale, precum au grăit ție, și vei zice: voi mânca carne, de va pofti sufletul tău să mănânce carne ori când va pofti sufletul tău, mănâncă carne.

21. Iar de va fi departe dela tine locul, care-l va alege Domnul Dumnezeul tău, în care să se cheme numele lui acolo, junghie din boii tăi și din oile tale, care-ți va da ție Dumnezeu, în ce chip ți-au poruncit, și mănâncă în cetățile tale după pofta sufletului tău.

22. Cum să mănâncă căprioara și cerbul, așa le vei mănca; și cel necurat întru tine și cel curat, asemenea le vor mănca.

23. Ia seama bine să nu mănânci sânge, că sângele lui este sufletul lui, drept aceea să nu mănânci sufletul cu carnea lui.

24. Să nu-l mâncați, ci pre-pământ să-l vărsați ca apa.

25. Să nu-l mănânci, ca să fie bine ție și fiilor tăi după tine, de vei face ce este bun și ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău.

26. Iar numai cele sfinte ale tale, de vei avea tu, și făgăduințele tale luându-le vei veni la locul, care-l va alege lui-și Domnul Dumnezeul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

27. Și vei face arderile de tot ale tale, cărnurile le vei aduce pre-jertelnicul Domnului Dumnezeului tău; iar sângele jertfelor tale îl vei vărsa pre temeltea jertelnicului Domnului Dumnezeului tău, iar cărnurile le vei mănca.

28. Păzește și ascultă, ca să faci toate cuvintele, care-ți poruncesc eu ție astăzi, ca să fie bine ție și fiilor tăi în veac, de vei face ce este plăcut și bun înaintea Domnului Dumnezeului tău.

29. Și după ce va pierde Domnul Dumnezeul tău neamurile, la care mergi tu să moștenești pământul lor, dela fața ta, și-l vei moșteni, și vei locui în pământul lor, în veac.

30. Ia aminte de tine însuși să nu cerci ca urmă lor, după ce vor pieri ei dela fața ta; și să nu cerci de dumnezeii lor, zicând: cum au făcut neamurile acestea dumnezeilor săi, și eu voi face.

31. Să nu faci așa Domnului Dumnezeului tău, pentru că spurcăciunile, care Domnul le-au urât, le-au făcut dumnezeilor săi, că și pre fiii săi și pre fetele sale le-au ars cu foc dumnezeilor săi.

32. Tot cuvântul care-l poruncesc eu ție astăzi, acesta să-l păzești a-l face. Să nu adaogi la el, nici să iei dela el.

CAP. 13.

Pedeapsa prorocilor mincinoși.

Iar de se va scula întru tine proroc, sau carele visează vis, și-ți va da ție semn sau minune;

2. Și va veni semnul sau minunea, care a grăit către tine, zicând: să mergem și să slujim la dumnezei străini, pre carii nu i-ai știut,

3. Să nu ascultați de cuvintele prorocului acestuia sau ale celui ce visează visul acela, că vă ispitește pre voi Domnul Dumnezeul vostru, ca să știie de iubii pre Domnul Dumnezeul vostru din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

31. Lev. 17, 7; 4 Imp. 16, 3; Ps. 105, 37.

32. 4, 2; Num. 15, 39; Pilde 30, 6; Apoc. 22, 18, 19.

13. 1: Isaia 8, 19; Mat. 24, 24. 3: 8, 2; 1 Ioan 4, 2.

4. După Domnul Dumnezeu vostru să umblați și de dânsul să vă temeți și poruncile lui să le păziți și glasul lui să-l ascultați și lui să sluiți și de dânsul să vă lipiți.

5. Și prorocul acela, sau cel ce a visat vis, să moară, pentru că a grăit, ca să te abată pre tine de la Domnul Dumnezeu tău, cel ce te-au scos din pământul Egiptului, și te-au izbăvit din casa robiei, ca să te scapă pre tine din calea pre care au poruncit ũe Domnul Dumnezeu tău să mergi pre ea și să pierzi pre cel rău dintre voi.

6. Iar de te va rugă pre tine frațele tău cel după fată sau cel după mamă sau fiul tău sau fata ta sau femeia ta, care este la sânul tău, sau prietenul tău cel ce este înlocuial la suflet cu tine, pre asuns, zicând: să mergem și să slujim la dumnezei străini, pre carii nu i-ai știut tu, nici părinții tăi.

7. Dintre dumnezeii neamurilor celor de prin prejurul vostru, cari sunt aproape de tine, sau acelor ce sunt departe de tine, de la o margine a pământului până la cealaltă,

8. Să nu te învoiești cu el, nici să asculți de el, să nu se facă milă ochiului tău de el, să nu te înduri de el, nici să-l fănuiești pre el;

9. Ci să-l spui pre el negreșit, mâna ta să fie înfăiu asupra lui, ca să-l omori pre el, și apoi mâinile a tot norodul.

10. Și-l vor ucide cu pietre, și va muri, pentru că a cercat să te abată pre tine de la Domnul Dumnezeu tău, cel ce te-au scos din pământul Egiptului, din casa robiei.

11. Și tot Israelul auzind se va teme, și nu vor adaoge a mai face acel cuvânt rău întru voi.

12. Iar de vei auzi într'una din

cetățile, care Domnul Dumnezeu tău le dă ũe ca să lăcuesci într'însele, zicând:

13. Eșit-au oameni fărădelege dintre voi, și au bătut pre cei ce lăcuesc în cetatea lor, grăind: să mergem și să slujim la dumnezei străini, pre carii nu i-ai știut,

14. Cearcă, caută și întreabă cu deadinsul, și de este adevărat cuvântul acela, cum că s'au făcut urâciunea aceea întru voi,

15. Ucigând să ucizi pre toți lăcuiitorii cetății aceea cu tăiere de sabie și cu anatema să o anatemișești pre ea, și toate cele ce sunt într'înșă.

16. Și toate avușile ei le adună în ulișile ei și arde cetatea cu foc și toate avușile ei de istov înaintea Domnului Dumnezeului tău; și să fie nelăcuită în veci, și a doua oară să nu se mai zidească.

17. Și nimica din lucrurile date anatemei să nu se lipească de mâna ta, ca să se întoarcă Domnul de la iușimea mâniei sale, și să-ți dea ũe milă și să te miluiască și să te înmulțească, precum s'au jurat părinșilor tăi.

18. De vei ascultă glasul Domnului Dumnezeului tău și vei păzi toate poruncile lui, câte poruncesc eu ũe astăzi, făcând ce este bun și ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău.

CAP. 14.

Rândueli pentru jală. Mâncări și zeciueli.

Fii santeși ai Domnului Dumnezeului vostru, să nu vă faceți făcături, nici să vă radeși între ochii voștri pentru mort.

2. Că popor sfânt ești tu Domnu-

17. 7, 26.

14. 1. Lev. 19, 28; 21, 5; Jerem. 16, 5, 6.

2. Eșite 22, 31; Lev. 17, 15.

lui Dumnezeuului tău, și preține-te-ai ales Domnul Dumnezeuul tău să-i fii lui popor mai iubit decât toate neamurile, câte sunt pe fața pământului.

3. Nimică spurcat să nu mâncași.

4. Acestea sunt vitele, care le vei mânca: vișel din vaci și miel din oi și ied din capre.

5. Cerb și căprioară și bivoli și zimbru și inorog și țap sălbatec și camelopard.

6. Toată vîta cu unghiea despîcată și care desparte unghiile în două copite și care rumegă între vite, acestea să le mâncași.

7. Iar din cele ce rumegă și din cele cu unghia despîcată și din cele cu unghiile despărțite, să nu mâncași pe acestea: cămila și iepurile și arișul, care rumegă, iar unghiea n'au despîcată. Acestea sunt vouă necurate.

8. Și porcul, că are unghiea despîcată și desparte copitele unghii, iar nu rumegă, necurat este acesta vouă, din cărnurile lui să nu mâncași, și de morțiaciunile lor să nu vă atingeși.

9. Iar din toate cele ce sunt în apă acestea să mâncași: toate, care au aripi și solzi, să le mâncași.

10. Iar toate cele care n'au aripi și solzi, să nu le mâncași; necurate sunt acelea vouă.

11. Toată pasărea curată o vei mânca.

12. Iar din cele ce zboară pe acestea să nu le mâncași: Vulturul și Gipsorul și Eretele.

13. Și Ulușul și Gaia și cele de același fel cu el.

14. Și tot Corbul și cele ce sunt asemenea lui.

15. Și Strușul și Buha și Babîsa.

16. Și Erodiul și Lebăda și Stârcul.

17. Și Heretele și Coroiul și cele ce sunt asemenea lui, și Papăza și Corbul de noapte.

18. Și Pelicanul și Hărădionul și cele ce sunt asemenea lui, Porfirionul și Iiliacul.

19. Și din cele sburătoare toate care se târăsc necurate sunt vouă, să nu mâncași din ele.

20. Toată pasărea curată să o mâncași.

21. Nici o morțiaciune să nu mâncași, ci o dă celui nemețnic, carele este în cetățile tale, sau celui strein să o mănânce, că tu ești popor sfînt Domnului Dumnezeuului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei sale.

22. Să iei zeciuală din toată roada seminței tale, roada țarinei tale în tot anul.

23. Și o vei mânca înaintea Domnului Dumnezeuului tău, în locul care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme acolo numele lui, vei aduce zeciuețele grăului tău și ale vinului tău și ale untului de femn al tău și cele întâiu născute ale vacilor tale și ale oilor tale, ca să te învești a te teme de Domnul Dumnezeuul tău în toate zilele.

24. Iar de va fi calea departe dela tine, și nu vei putea să duci acestea, penfrucă este departe dela tine locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo penfrucă te-ai binecuvîntat pre tine Domnul Dumnezeuul tău.

25. Vinde acelea pre argint, și ia argintul în mâinile tale, și mergi la locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău.

26. Și cu argintul acela cumpără tot ce va poști sufletul tău și din boi și din oi, din vin și din băutură amețitoare și din toate, care va poști sufletul tău, și mănâncă acolo

3. Lev. 11, 2, 3; 4. Fap. Ap. 10, 13; Lev. 20, 25. 7. Lev. 11, 4. 8. Lev. 11, 7.

9. Lev. 11, 9. 12. Lev. 11, 13.

21. Esire 23, 19; 34, 26; Iezecbil 44, 31.

24, 12, 17; 18. 25. Mat. 21, 12.

înaintea Domnului Dumnezeuului tău și te veselește tu și casa ta.

27. Și Levitul cel din cetățile tale, pentrucă el n'are parte, nici sorși împreună cu tine.

28. După trei ani vei scöate toată zeciuala rodurilor tale; în anul acela o vei pune în cetățile tale.

29. Și va veni Levitul pentrucă el n'are parte, nici sorși împreună cu tine și nemernicul și săracul și văduva, carii sunt în cetățile tale, și vor mânca și se vor sătura, ca să te binecuvinteze pre tine Domnul Dumnezeuul tău, întru toate lucrurile care vei face.

CAP. 15.

Anul al șaptelea, Săracii, robii și înlăii născuți.

Anul al șaptelea vei face iertare, 2. Iar rânduiala iertării este aceasta: vei iertă toată datoria ta, care-ți este dator fie aproapele și fratele tău, să nu o ceri, pentrucă s'a chemat iertare Domnului Dumnezeuului tău.

3. De la cel strein cere câte sunt ale tale la el; iar fratelui tău să-i ierși datoria, care ai la el.

4. Că nu va fi întru tine lipsit, pentrucă pururea te va binecuvântă pre tine Domnul Dumnezeuul tău în pământul, care cu sorși îl dă fie Domnul Dumnezeuul tău să-l moștenești.

5. Iar de veși ascultă cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeuului vostru, ca să păziți și să faceți toate poruncile acestea, care poruncesc eu astăzi fie.

6. Domnul Dumnezeuul tău te va binecuvântă pre tine, precum au graiți fie, și vei împrumută popoare multe, iar tu nu te vei împrumută,

și vei stăpâni popoare multe; iar pre tine nu te vor stăpâni.

7. Iar de va fi întru tine cineva sărac dintre frații tăi în vrê-o cetate din cetățile tale în pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeuul tău, să nu-ți învârtoșezi inima ta, nici să-ți închizi mâna ta de către fratele tău cel lipsit.

8. Deschizând să deschizi mâinile tale lui, și împrumutând să-l împrumuși pre el, ori cât îi va trebui și ori ce-i va lipsi.

9. Ia aminte de tine însuși, să nu cugeși cu vicleșug în inima ta, zicând: se apropie anul al șaptelea, anul iertării, și să cauși cu ochiul rău asupra fratelui tău celui lipsit și să nu-i dai lui, că el va strigă împotriva ta către Domnul, și va fi întru tine păcat mare.

10. Dând să-i dai lui, și împrumutând să-l împrumutezi pre el, cât cere și după cum are trebuință, și să nu te mähneși cu inima ta, când dai lui, că pentru aceasta te va binecuvântă Domnul Dumnezeuul tău întru toate lucrurile și întru toate ori unde vei pune mâna ta.

11. Că nu va lipsi sărac din pământul tău, pentru aceea eu poruncesc fie să faci lucrul acesta, și-ți zic: deschizând deschide mâna ta fratelui tău celui sărac și celui lipsit, care este în pământul tău.

12. Iar de se va vinde fie fratele tău Evreu sau Evreică, șase ani va sluji fie, și în al șaptelea îl vei lăsa slobod dela tine.

13. Și când îl vei slobozii pre el dela tine, să nu-l slobozii deșert.

14. Dând să-i dai lui de cheltuială din oile tale și din grăul tău și din vinul tău, după cum te-au binecuvântat pre tine Domnul Dumnezeuul tău, să-i dai lui.

27. Num. 18, 20; Iezech. 44, 28.

29. Malab. 3, 10.

15. 1, Egipt 23, 10; Lev. 25, 3.

8. Mat. 5, 42. 9. Lucă 6, 64. 10. Mat. 5, 42. 11. Mat. 26, 11, Ioan. 12, 8. 12. Egipt 21, 2; Ierem. 34, 14.

15. Și-ți adu aminte, că ai fost rob în pământul Eghiptului, și te-au izbăvit de acolo Domnul Dumnezeuul tău; pentru aceea poruncesc ție să faci cuvântul acesta.

16. Iar de va zice către tine: nu voiu ieși dela tine, pentrucă te-a iubit pre tine și casa ta, de vreme ce este lui bine la tine,

17. Ia sula și găurește urechia lui la ușă și va fi ție rob în veci. Așa vei face și slujnicii tale.

18. Să nu-ți fie ție greu când îi lași slobozi dela tine, că pre an simbrerie de năimit a slujit ție în șase ani, și te va binecuvânta pre tine Domnul Dumnezeuul tău întru toate câte vei face.

19. Tot cel întâiu născut, care se va naște în vacile tale și în oile tale, cele ce vor fi parte bărbătească le vei sfinși Domnului Dumnezeuul tău, să nu lucrezi cu boul tău cel întâiu născut, și să nu tunzi cele întâiu născute ale oilor tale.

20. Înaintea Domnului Dumnezeuului tău, să-l mănânci tu și casa ta, în tot anul în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău.

21. Iar de va fi întru el prihană, schiop sau orb sau rău slujit, să nu-l jertfești Domnului Dumnezeuului tău.

22. Ci în cetățile tale să-l mănânci, cel necurat întru tine și cel curat împreună să-l mănânce, ca pre o căprioară sau ca pre un cerb.

23. Numai sânge să nu mâncați, ci să-l vărsați pre pământ ca apa.

CAP. 16.

Cele trei sărbători mari de preste an.

Păzește luna spicelor nouă, și să faci Pașii Domnului Dumnezeu-

lui tău, că în luna spicelor nouă ai ieșit din Eghipt noaptea.

2. Și să jertfești Pașii Domnului Dumnezeuului tău, oi și boi, în locul care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo.

3. Să nu mănânci cu ele dospit, șapte zile să mănânci cu ele azimă, pâinea necazului; că cu grabă ai ieșit din Eghipt noaptea, ca în toate zilele vieții voastre să vă aduceți aminte de ziua ieșirei voastre din pământul Eghiptului.

4. Să nu se vază la tine dospit în toate hotarele tale șapte zile; și să nu rămâe până dimineața din cărnurile, care le vei jertfi seara în ziua cea dintâiu.

5. Nu va fi ție slobod să jertfești Pașii nici într'o cetate de ale tale, care Domnul Dumnezeuul tău le dă ție.

6. Ci numai în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să se cheme numele lui acolo, să jertfești Paștile seara la apusul soarelui, în vremea în care ai ieșit din pământul Eghiptului.

7. Și fierbe și frige și mănâncă în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău, și te întoarce dimineața și te du la casa ta.

8. Șase zile vei mânca azime, iar în ziua a șaptea este ieșire, sărbătoare Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci întru aceea nici un lucru, fără numai cele ce se fac sufletului.

9. Șapte săptămâni întregi să numeri ție, de când începe secerea a secera, vei începe a număra șapte săptămâni.

10. Și fă sărbătoare de săptămâni Domnului Dumnezeuului tău după puferea ta, câte-ți va da ție, după cum

15. 5, 15; 6, 21; 15, 15. 16. Eșire 21, 5, 6.
19. Eșire 13, 2; Lev. 27, 26; Num. 3, 13; Luca 2, 23. 21. Lev. 22, 20. 22. 12, 15, 16.
16. 1. Eșire 12, 14 și 34, 18; Lev. 23, 5.

2. Num. 9, 2. 3. Eșire 12, 19. 4. Eșire 12, 10. 5. 2 Paralip. 30, 1. 6. Eșire 12, 42.
8. Eșire 12, 18; Num. 28, 17. 9. Lev. 23, 15; Num. 28, 26. 10. Eșire 23, 16 și 34, 22.

te-au binecuvântat Domnul Dumnezeu tău.

11. Și te veselește înaintea Domnului Dumnezeului tău, tu și feciorul tău și fata ta și sluga ta și slujnica ta și Levitul, care este în cetățile tale, și nemernicul și săracul și văduva, carii sunt între voi; în locul care-l va alege Domnul Dumnezeu tău, ca să se cheme numele lui acolo.

12. Și-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghiptului, și păzește și fă poruncile acestea.

13. Sărbătoarea corturilor să o faci în șapte zile când vei aduna din ardea ta și din teascul tău.

14. Și te veselește în sărbătoarea ta, tu și feciorul tău și fata ta și sluga ta și slujnica ta și Levitul și nemernicul și săracul și văduva, carii sunt în cetățile tale.

15. Șapte zile să serbezi Domnului Dumnezeului tău în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeu tău, ca să se cheme numele lui acolo, ca să te binecuvinteze Domnul Dumnezeu tău întru toate rodirile tale și întru toate lucrurile mâinilor tale, și să fii vesel.

16. De trei ori în an toată partea ta cea bărbătească să se arate înaintea Domnului Dumnezeului tău în locul, care-l va alege Domnul; în sărbătoarea azimelor și în sărbătoarea săptămânilor și în sărbătoarea corturilor.

17. Să nu te arăți înaintea Domnului Dumnezeului tău desert, fiecare după puterea mâinilor voastre, după binecuvântarea Domnului Dumnezeului tău, care ți-au dat fie.

18. Judecători și scriitori pune-ți fie în toate cetățile tale, care Domnul Dumnezeu tău le dă fie în fie-

care neam din neamurile tale, ca să judece poporul cu judecată dreaptă.

19. Să nu abată judecata, nici să cunoască fața, nici să ia daruri, că darurile orbesc ochii înțelepților și strică cuvintele dreptilor.

20. Drept să urmezi ce este drept, ca să trăiești, și intrând să moștenești pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeu tău.

21. Să nu-ți sădești fie desis și nici un copaciu lângă jertfelnicul, care-l vei face Domnului Dumnezeului tău.

22. Să nu-ți faci fie stâlp, care au urât Domnul Dumnezeu tău.

CAP. 17.

Idololatri. Judecători. Împăratul.

Să nu jertfești Domnului Dumnezeului tău vițel sau oate, având întru sine meteahnă sau orice lucru urât, că spurcăciune este înaintea Domnului Dumnezeului tău.

2. Iar de se va afla în vre-o cetate din cetățile tale, care le dă fie Domnul Dumnezeu tău, bărbat sau femeie, făcând ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului tău și călcând legea lui,

3. Și mergând să slujască la alți dumnezei și să se închine lor, soarelui sau lunii sau la orice din cele din podoaba cerului, la care nu ți-am poruncit fie,

4. Și se va spune această fie, și auzind vei cercă cu deadinsul, și se adeverește cuvântul, că s'a făcut spurcăciunea aceea în Israil,

5. Scoate la poarta cetății pre omul acela sau pre femeia aceea care a făcut acest lucru rău, și ucide cu pietre, să moară.

6. Cu două mărturii sau cu trei mărturii va fi ucis cel dat morții, cu o mărturie nu va fi ucis.

11. 12; 12; 27; 7; Lev. 23, 40. 12. 5, 15; 6; 21; 15; 15; 24, 18. 14. 12; 12; 26, 11.

15. Eșire 23; 16. 16. Eșire 23, 17; 34, 23. 18. Sirab. 35; 6.

19. 1, 17; Lev. 19, 15. 20. Eșire 23, 8; Sirab. 20, 31.

17. 1. Lev. 22, 24. 2. 13; 6. 3. Eșire 22; 20. 6. Mat. 18, 16; Num. 35, 30.

7. Mâna marturilor va fi mai în-
fătu asupra lui, ca să-l omoare pre
el; și apoi mâna poporului, și veți
ridică pre cel rău dintre voi.

8. Iar de va fi vre un lucru, care
să nu-l poți lesne dezlegă, când vei
să judeci între sânge și sânge, și
între judecată și judecată, și între
rană de lepră și rană de lepră, și în-
tre pricire și pricire ce vor fi de ju-
decat în cetățile tale, atunci sculân-
du-te să te sui în locul, care-l va
alege Domnul Dumnezeuul tău, ca să
se cheme numele lui acolo.

9. Și vei merge la preoșii Leviși
și la judecătorul care va fi în zilele
acelea, și ei cercând vor spune fie
judecata.

10. Și vei face după cuvântul
care-ți vor spune fie din locul, care-l
va alege Domnul Dumnezeuul tău, ca
să se cheme numele lui acolo, și
să păzești foarte, ca să faci toate
câte-ți vor rândui fie.

11. După legea și după judecata
care-ți vor spune fie să faci, să nu
te abaji dela cuvântul care ți-l vor
spune ei, deadreapta sau deastânga.

12. Și omul care se va semeși
ca să nu asculte de preotul, care
pururea slujește numelui Domnului
Dumnezeului tău, sau de judecăto-
rul, care va fi în zilele acelea, să
moară omul acela, și vei ridica pre
cel rău din Israil.

13. Și tot poporul auzind, se va
teme și nu va mai face păgânătate.

14. Iar de vei intra în pământul
care-l dă fie Domnul Dumnezeuul tău
cu sorși, și-l vei moșteni pre el și vei
lăcuți pe el și vei zice: pune-voiu
preste mine împărat, ca și celelalte
neamuri de prin prejurul meu,

15. Atunci să pui preste tine îm-
părat, pre care-l va alege Domnul

Dumnezeul tău, dintre frașii tăi să
pui preste tine împărat, să nu pui
preste tine împărat om de alt neam,
penfrucă nu este fratele tău.

16. Însă să nu-și înmulțească lui-și
cal, și să nu întoarcă pre popor în
Eghipet după ce-și va înmulși caii, că
Domnul au zis vouă: mai mult să
nu adaogesi a vă întoarce pre ca-
lea aceasta.

17. Și să nu-și înmulțească lui-și
femei, ca să nu se schimbe inima
lui, și argint și aur să nu-și înmul-
țească foarte.

18. Și când va ședeă pre scaunul
împărăției sale, să-și scrie această
a doua lege din cartea dela preoșii
Leviși.

19. Și să o aibă cu sine și să o
citească în toate zilele vieții sale,
ca să învețe a se teme de Domnul
Dumnezeul său, și a păzi toate po-
runcile acestea și îndreptările ace-
stea a le face.

20. Ca să nu se înalțe inima lui
preste frașii săi și ca să nu se a-
bafă dela porunci nici la dreapta,
nici la stânga, ca să fie întru ani
îndelungași întru împărăția sa și
fiii lui întru fiii lui Israil.

CAP. 18.

Drepturile preoșilor. Vraji. Mesia.

Preoișii și Levișii și tot neamul lui
Levi nu va avea parte, nici sorși
cu Israil, ci jerifele Domnului mo-
șiea lor, pe acelea le vor mânca.

2. Iar moșie nu vor avea ei între
frașii săi; Domnul este moșiea lui,
precum i-au zis lui.

3. Și acesta este dreptul preoșilor:
dela popor, dela cei ce jerifesc jerife,
ori vișel, ori oaie, vei da preotului
armul, făcile și pântecetele.

7. 13, 9; 19, 20; Ioan 8, 17; Fap. Ap. 7, 58;
2 Cor. 13, 1. 8. 2 Paralip. 19, 16. 9, 21, 5.
10. 2 Paralip. 19, 8. 13, 13, 11.

16. Is. Navi 11, 6. 17. 3 Imp. 11, 1-10.
18. 1. Num. 18, 23; 1 Cor. 9, 13.
2. Num. 18, 20. 3. Lev. 7, 31 și 10, 14.

4. Apoi pârga grâului tău și a vinului tău și a untului tău de lemn și pârga tunderii oilor tale vei da lui.

5. Că pre el l-au ales Domnul Dumnezeuul tău din toate neamurile tale să stea înaintea Domnului Dumnezeuului tău, ca să slujască și să binecuvinteze întru numele Domnului ei și fiii lui în toate zilele.

6. Iar de va veni vre un Levit din vre-o cetate de ale voastre cele împărțiate între toți fiii lui Israel, în care el lăcuște, și îi poartă sufletul lui a veni în locul, care-l va alege Domnul,

7. Va sluji numelui Domnului Dumnezeuului său, ca și toți frații lui Leviții, cari stau acolo înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

8. Parte cuvenită va mânca, afară de moștenirea sa părintească.

9. Iar după ce vei intra în pământul care-l dă ție Domnul Dumnezeuul tău, să nu te înveși a face după urâciunile neamurilor aceora.

10. Să nu se aple întru tine, care să treacă pre fiul său sau pre fata sa prin foc, sau care să umble cu vraje, descântând și fermecând.

11. Și fermecător și descântător și care vrăjește după măruntae și care caută în stele și care întrezăbă morșii;

12. Că urâciune este Domnului Dumnezeuului tău tot cel ce face acestea, și pentru urâciunile acestea va pierde pre ei Domnul Dumnezeuul tău dela fața ta.

13. Desăvârșit să fii înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

14. Că neamurile acestea, pre care tu le vei moșteni, acelea vrăji și descântece ascuț; iar ție nu și-au dat așa Domnul Dumnezeuul tău.

15. Proroc din frații tăi ca pre

mine va sculă ție Domnul Dumnezeuul tău, de el să ascultați.

16. După toate câte ai cerut dela Domnul, Dumnezeuul tău, în Horiv în ziua adunării, zicând: nu vom adaoge a mai auzi glasul Domnului Dumnezeuului nostru și nu vom mai vedea acest foc mare, ca să nu murim.

17. Și au zis Domnul către mine: drept, toate câte au grăit.

18. Proroc voi sculă lor din frații lor, ca pre tine, și voi pune cuvintele mele în gura lui și va grăi lor după cum voi porunci lui.

19. Și omul care nu l-a ascultată cuvântul lui, ori câte va grăi prorocul acela întru numele meu, eu voi lua izbândă pentru el.

20. Iar prorocul care va îndrăzni a grăi întru numele meu cuvânt, care n'am poruncit lui să-l grăiască, și care va grăi întru numele altor dumnezei, să moară prorocul acela.

21. Iar de vei zice întru inima ta, cum vom cunoaște cuvântul, care l-au grăit Domnul?

22. Câte va grăi prorocul acela întru numele Domnului, și nu va fi, nici se va întâmpla ce a zis, cuvântul acela nu l-au grăit Domnul; întru păgânătate a grăit prorocul acela, să nu vă sîneși de el.

CAP. 19.

Cetățile de scăpare. Pedepșa martorilor mincinoși.

Iar dacă va pierde Domnul Dumnezeuul tău neamurile, al căror pământ îi dă ție Domnul Dumnezeuul tău, și vei moșteni pre ei și vei lăcut în cetățile lor și în casele lor.

2. Trei cetăți să-ți alegi ție în mij-

4. Num. 18, 12. 8. 1 Cor. 9, 13, 14.

10. Lev. 18, 21; 19, 26 și 20, 27.

11. 1 Imp. 28, 7. 15. Ioan 1, 45; Fapțe 3, 21; Eșire 20, 21.

16. Eșire 20, 19; Evt. 12, 19. 18. Ioan 1, 45. 19. Eșire 23, 19. 20. Ierem. 14, 14. 19. 2. Num. 35, 11; Is. Navi 20, 2; Eșire 21, 13.

locul pământului tău, care îl dă fie Domnul Dumnezeuul tău.

3. Socotește-ți calea și împarte în trei părți hotarele pământului tău, care îl împarte fie Domnul Dumnezeuul tău, ca să scape acolo tot ucigașul.

4. Iar aceasta va fi rânduiala pentru ucigașul care va fugi acolo și va trăi: tot cel ce va lovi pre aproapele său fără de voie, și nu l-a fost urfi pre el mai înainte de ieri și de alaltăieri.

5. Și care va intra cu aproapele său în pădure să taie lemne, și ridicând mâna cu securea cel ce taie lemnul, va sări securea din coadă și va lovi pre aproapele său și va muri, acesta va fugi într-o cetate de acestea și va trăi.

6. Ca nu alergând cel ce este rudă cu cel mort după cei ce a omorât, și înfierbântată fiind inima lui să-l ajungă pre el, de va fi mai lungă calea, și să-l omoare pre el, măcar că acesta nu este vinovat judecării cei de moarte, căci nu l-a fost urfi pre el mai înainte de ieri și de alaltăieri.

7. Pentru aceea poruncesc eu fie cuvântul acesta, zicând: alege-ți fie trei cetăți.

8. Iar de va lărgi Domnul Dumnezeuul tău hotarele tale, precum s'au jurat părinților tăi, și-și va da fie Domnul tot pământul, care au zis părinților tăi că-l va da.

9. De vei ascultă să faci toate poruncile acestea, care le poruncesc eu fie astăzi, să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău și să umbli pre toate căile lui în toate zilele; vei mai adaoge fie încă trei cetăți pe lângă aceste trei.

10. Și nu se va vărsa sânge ne-

vinovat în pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeuul tău să-l moștenești, și nu va fi întru tine vinovat de sânge.

11. Iar de va fi întru tine vre-un om, care urăște pre aproapele său, și-l pândește pre el, și se va scula asupra lui, și-l va lovi, și va muri, și va fugi în vre-o cetate de acestea.

12. Vor trimite bătrânii cetății lui, și-l vor luă pre el de acolo, și-l vor da în mâinile rudeniilor mortului, și-l vor omori.

13. Să nu caute cu milă ochiul tău spre el, ci vei curăți sângele cel nevinovat din Israel; și va fi bine fie.

14. Să nu muși hotarele aproapei tale, care le-au pus părinții tăi în moșiea, care o vei moșteni în pământul, care și-l dă fie Domnul Dumnezeuul tău ca să-l moștenești.

15. Nu e destul un martor să mărturisească asupra vre unui om, ori pentru ce strâmbătate și ori pentru ce greșală și ori pentru ce păcat, care va păcătu. Ci prin gura a două mărturii și prin gura a trei mărturii va stă tot cuvântul.

16. Iar de se va scula mărturie nedreaptă asupra vre unui om, pârându-l pre el căicător de lege.

17. Amândoi oamenii între cari este pricirea, vor stă înaintea Domnului și înaintea preoșilor și înaintea judecătorilor, cari vor fi în zilele acelea.

18. Și vor cercetă judecătorii cu amăruntul, și de vor afla, că mărturie-strâmbă a mărturisirii și cu nedreptate a stătuț împotriva fratelui său.

19. Să-i faciși lui precum a gândit el să facă rău asupra fratelui său, și vei ridică răul dintre voi.

20. Și ceilalți auzind se vor teme,

11. Num. 35, 21. 13. Eșire 23, 6.
14. Pilde 22, 28; Ozia 5, 10; Num. 35, 30.
15. Mat. 18, 16; Ioan 8, 17; Fap. Ap. 7, 58;
2 Cor. 13, 1. 16. Eșire 20, 16; 23, 1.
18. Pilde 19, 5. 19. Eșire 21, 24.
20. 1 Tim. 5, 20; Lev. 24, 20.

4. Num. 35, 15. 6. Num. 35, 12.
7. 4, 40 - 43. 8. Facere 15, 18 și 28, 14
9. Eșire 34, 14; Is. Navi 20, 7, 8.

și nu vor adăoga a mai face acest lucru rău înfăe voi.

21. Să nu se facă milă ochiului tău de ei; suflet pentru suflet, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, precum va face cineva aproapelui său, așa veți face lui.

CAP. 20.

Legi pentru războiu.

Iar când vei ieși la războiu asupra vrăjmașilor tăi, și vei vedea cai și călăreși și popor mai mult decât tine, să nu te temi de ei, că cu tine este Domnul Dumnezeuul tău cel ce te-au scos din pământul Egiptului.

2. Și va fi când te vei apropiă la războiu, venind preotul va grăi poporului și va zice către ei:

3. Ascultă Israile, voi mergeți astăzi la războiu asupra vrăjmașilor voștri; să nu slăbească inima voastră, nu vă temeți, nici vă speriați, nici vă abateți dela fața lor.

4. Că Domnul Dumnezeuul vostru merge înaintea voastră cu voi, ca împreună cu voi să bată pe vrăjmași voștri și să vă mântuiască pre voi.

5. Și vor grăi și cărturarii către popor, zicând: tot omul, care a zidit casă nouă și n'a început a lucrului într'însa, să meargă și să se întoarcă în casa sa, să nu moară în războiu, și alt om să înceapă a lucrul într'însa.

6. Și tot omul, care a sădit vie și nu s'a bucurat dintr'însa, să meargă și să se întoarcă la casa sa, să nu moară în războiu și alt om să se veselească dintr'însa.

7. Și tot omul, care s'a logodit lui-și femele și nu o a luat pre ea, să meargă și să se întoarcă în casa

sa, să nu moară la războiu, și alt om să o ia pre ea.

8. Și vor mai adăoga cărturarii a grăi către popor și vor zice: tot omul cel fricos și slab la inimă, să meargă și să se întoarcă în casa sa, ca să nu înfricoșeze inima fratelui său ca și'a sa.

9. Și va fi dupăce vor încetă cărturarii a grăi către popor, vor pune pre mai marii oștii înainte povăjuitori poporului.

10. Și când te vei apropiă la vreo cetate să o bați, mai'nainte să o înbii cu pace.

11. De vor răspunde ție cele de pace și vor deschide ție, tot poporul, carii se vor afla într'însa vor da bir ție și vor fi supuși.

12. Iar de nu va ascultă de tine și va face războiu asupra ta, să o impresori pre ea.

13. Până când ți-o va da Domnul Dumnezeuul tău în mâinile tale, și să ucizi toată partea bărbătească dintr'însa cu ascuțitul sabiei.

14. Atară de femei și de copii și toate dobitoacele și toate căte vor fi în cetate și toate averile să le prădezi ție, și să mănânci toată prada vrăjmașilor tăi, care o dă ție Domnul Dumnezeuul tău.

15. Așa să faceți cu toate cetățile care sunt departe de tine foarte, și nu sunt din cetățile neamurilor acestora.

16. Iar din cetățile neamurilor acestora, al căror pământ îl dă ție Domnul Dumnezeuul tău să-l moștenești, să nu lași viu nimica ce suflă.

17. Ci cu anatema să-i anatematiseți pre ei, pre Heteu și pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și pre Eveu și pre Ievuseu și pre Ghergheseu, precum au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău.

21. Esire 21, 24; Mat 5, 38.
20. 3. Num. 14, 9. 6. 28, 30. 7. 24, 5.

8. Jud. 7, 3. 16. 7, 5; Num. 33, 52;
Jud. 2, 2.

18. Ca să nu vă învețe pre voi a face toate urâciunile lor, care le-au făcut ei dumnezeilor lor, și să păcătuji înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

19. Iar de vei ședeă împrejurul vre unei cetăși zile mai multe, bățând-o ca să o ei, să nu strici pomii ei, nici să pui șecurea în ei, ci din pom să mănânci, iar pre el să nu-l tai, că pomul cel din țarină nu este ca omul să poată fugi dela fața ta și să se ascunză în șanț.

20. Iar lemnul care-l știi că nu face rod bun de mănăcat, acela să-l strici și să-l tai și să zidești șanț asupra cetășii, care face războiu asupra ta, pânăce se va da ție.

CAP 21.

Omorul necunoscut. Căsătoria cu femei robite. Dreptul celui întâi născut.

De se va află în pământul, care-l să-l moștenești, om omorît zăcând în câmp, și nu se știe cine l-a omorît,

2. Vor ieși bătrânii și judecătorii țai și vor măsură până la cetășile cele din prejurul celui omorît,

3. Și bătrânii cetășii cei mai aproape de cel omorît, vor luă o vițea din vaci, care n'a lucrat și n'a tras în jug.

4. Apoi bătrânii cetășii aceea vor aduce vițeaua într'o vale răpoasă, care nu s'a lucrat, nici s'a semănat, și vor țaiă capul vițelei în vale.

5. Și să vie preoșii Leviși, pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumnezeu să stea înaintea lui și să binecuvinteze întru numele lui, și din gura lor se va judecă toată pricina și rana.

6. Și toți bătrânii cetășii cei mai

aproape de cel omorît să spele mâinile pre capul vițelei cei țaiete în vale.

7. Și răspunzând, vor zice: mâinile noastre n'au vărsat sângele acesta, și ochii noștri n'au văzut.

8. Milostiv fii poporului țau Israil, pre care l-ai răscumpărat Doamne din pământul Eghiptului! Ca să nu fie sânge nevinovat întru poporul țau Israil, și li se va iertă lor păcatul sângelui.

9. Tu deci ridică sângele cel nevinovat dintre voi, și ță ce este bun și plăcut înaintea Domnului Dumnezeului țau.

10. Iar când vei ieși la războiu înaintea vrăjmașilor țai, și-i va da pre ei Domnul Dumnezeu în mâinile tale, și-i vei prădă pre ei,

11. Și între cei robiși vei vedeă femeie frumoasă la față, și-ți va plăceă, cât să o ței pre ea femeie ție,

12. O vei băgă în casa ta, și vei rade capul ei și vei țaiă unghiile ei.

13. Și vei luă dela ea hainele cele de robie, și va ședeă în casa ta și va plânge pre tatăl său și pre muma sa o lună de zile, și după aceea vei intră la ea și vei lăcuți cu ea și va fi ție femeie.

14. Și de n'o vei vreă pre ea după aceea, să o lași slobodă și să n'o vinzi pre argint, nici să te slujești cu ea, pentrucă o ai smerit pre ea.

15. Iar de va aveă un om două femei, una iubită, iar alta urâtă, și vor naște lui, și cea iubită și cea urâtă, și feciorul cel întâiu născut va fi al celei urâte.

16. Și va fi în ziua în care va împărși fiilor săi averea sa, nu va puteă să facă să fie întâiu născut feciorul celei iubite, trecând cu vederea pre feciorul celei urâte, care este cel întâiu născut;

17. Ci întâiu născut va cunoaște pre feciorul celei urâte, și-i va da lui

18. 6, 14; Eșire 23, 13; Is. Navî 23, 7.

21. 5, 17, 8, 9; 18, 1.

17. 1. Par. 5, 1.

îndoit din toate câte va avea el, de vreme ce acesta este începutul fiilor lui, și lui se cuvin cele ce sunt ale celui întâiu născut.

18. Iar de va avea cineva fiu neascultător și îndărătnic, care n'ascultă cuvântul tatălui său, și cuvântul mamei sale, și ei îl ceartă pre el; iar el nu-i ascultă,

19. Să-i prinză tatăl lui și muma lui, și să-l scoajă înaintea bătrânilor cetății sale și la poarta locului,

20. Și să zică către bărbajii cetății sale: fiul nostru acesta este neascultător și îndărătnic, mâncător și bețiv și n'ascultă cuvântul nostru.

21. Și-l vor ucide cu pietre bărbajii cetății lui, și va muri. Și vei ridică pre cel rău dintre voi; și ceilalți auzind, se vor teme.

22. Iar de va fi făcut cineva vre un păcat vrednic de moarte, și-l veți osândi a muri spânzurat pre lemn,

23. Să nu rămăe preste noaptea trupul lui pre lemn, ci în ziua aceea să-l îngropași, de vreme ce blestemat de Dumnezeu este tot cel spânzurat pre lemn, și să nu spurcași pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeuul tău să-l moștenești.

CAP. 22.

Porunci felurite.

Când vezi boul fratelui tău sau Coaea lui răfăcind, să nu le treci cu vederea, ci să le abajși și să le întorci la fratele tău și să le dai lui.

2. Iar de nu este aproape fratele tău de tine, nici îl știi pre el, le bagă în sălașul tău și să fie la tine, până ce le va căută fratele tău și le vei da lui.

3. Așa să faci cu asinul lui și așa să faci cu haina lui și așa să faci cu tot ce a pierdut fratele tău, toate

câte a pierdut el și le vei așă tu, să nu le treci cu vederea.

4. De vei vedeă asinul fratelui tău sau boul lui căzuși pre cale, să nu-l treci cu vederea; ci ridicând, să-i ridici împreună cu el.

5. Să nu se îmbrace femeia cu haine bărbătești, nici bărbatul să nu se îmbrace cu haine femești; pentru că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeuului tău tot cel ce face acestea.

6. Iar de vei așă vre un cuib de pasăre înaintea fetei tale în cale, sau în vr'un copac, sau pre pământ, cu pui sau cu ouă, și muma lor șezând preste pui sau preste ouă, să nu prinzi pre muma cu puii.

7. Ci pre muma să o slobozi; iar puii iai fie, ca să fie bine fie și să trăești zile multe.

8. Și când vei zidi casă nouă, fă cunună podului tău, ca să nu faci ucidere de om în casa ta, de va cădeă cineva de pre el.

9. Să nu semeni în viea ta mai multe feluri, ca să nu se sfințească roada și sămânța, care o ai semănat împreună cu roada viei tale.

10. Să nu ari cu bou și asin împreună.

11. Să nu te îmbraci cu haină țesută din lână și din in împreună.

12. Ciucuri să-ți faci la cele patru colțuri ale hainelor tale, cu care te vei îmbracă.

13. De va luă cineva femeie și va lăcuși împreună cu ea și o va urî,

14. Și va aduce asupra ei cuvinte de învinuire, și-i va scoate nume rău și va zice: am luat femeia aceasta și intrând eu la dânsa, n'am găsit-o fecioară,

15. Luând-o pre ea tatăl fetei și muma sa, vor arăta cele de fecio-

19. 22, 15. 23. Galat. 3, 13.
22. 1. Esire 23, 4, 5.

4. Esire 23, 1. 9. Lev. 19, 19. 12. Num. 15, 38; Mat. 23, 5. 15. 21, 19.

rie ale fetei înaintea bătrânilor la poartă,

16. Și va zice tatăl fetei către bătrâni: pre fata mea aceasta o am dat femeie omului acestuia și o a urât.

17. Acum el pune asupra ei cuvinte de vinuire, zicând: n'am găsit pe fata ta fecioară, iată acestea sunt semnele fecioriei fetei mele, și vor desfăce haina ei înaintea bătrânilor cetății.

18. Și vor lua bătrânii cetății aceea pre omul acela și-l vor pedepsi.

19. Și-l vor globi cu o sută de sicli, și-i vor da tatălui fetei, pentru că a scos nume rău asupra fecioarei Israiltence, și va fi lui femeie și nu va putea să o gonească pre ea în toată viața sa.

20. Iar de va fi adevărat cuvântul acesta, și nu se va găsi fata fecioară,

21. Vor scoate pre față la ușa casei tatălui său, și oamenii cetății aceea o vor ucide cu piatră și va muri, pentrucă a făcut necurăție întru fiii lui Israil și a curvit în casa tatălui său, și vei ridica pre cel rău dintre voi.

22. Iar de se va afla om dormind cu femeie care are bărbat, să-i uci-deși pre amândoi; și pre omul cel ce a dormit cu femeia și pre femeie, și vei ridica pre cel rău din Israil.

23. Iar de se va afla fată fecioară logodită cu bărbat, și aflând-o pre ea om în cetate va dormi cu ea,

24. Veși scoate pre amândoi la poarta cetății lor și veși ucide cu piatră să moară: pre față pentrucă n'a strigat în cetate, iar pre om pentrucă a smerit femeia aproapelui, și vei ridica pre cel rău dintre voi.

25. Iar de va afla în câmp omul pre fata cea logodită, și silind-o va dormi cu ea, să uci-deși numai pre cel ce a dormit cu ea;

26. Iar fetei să nu-i faceși nimica, că nu este vinovată morții, că precum vre un om se scoală asupra aproapelui și-l omoară, așa este lucrul acesta.

27. Că în câmp o a aflat pre ea; și a strigat fata cea logodită, și n'a fost cine să-i ajute.

28. Iar de va afla cineva pre fata cea fecioară, care nu este logodită, și silind-o va dormi cu ea și se va afla,

29. Omul cel ce a dormit cu ea va da tatălui fetei cincizeci de drahme de argint și ea va fi lui femeie, pentrucă o a smerit pre ea și nu va putea să o gonească în toată viața sa.

30. Să nu ia omul femeia tatălui său și să nu descopere acoperământul tatălui său.

CAP. 23.

Cei ce sunt primiți în adunarea Domnului.

Să nu între scopii, nici famen întru adunarea Domnului.

2. Să nu între cel născut din curvă întru adunarea Domnului.

3. Să nu între Amanitean și Moavitean întru adunarea Domnului, și până la al zecelea neam să nu între în Biserica Domnului, și până în veac.

4. Pentrucă n'au ieșit înaintea voastră cu pâine și cu apă în cale, când ați ieșit voi din Eghipt, și pentrucă au năimit asupra ta pre Valaam feciorul lui Veor din Mesopotamia, ca să te blesteme.

5. Ci Domnul Dumnezeuul tău n'a vrut să asculte pre Valaam și a întors Domnul Dumnezeuul tău blestemele în binecuvântare, pentrucă

28. Eșire 22, 16. 30. 27, 20; Lev. 18, 8. 23, 3. Neem. 13, 1. 4. Num. 22, 5. 5. Is. Navi 24, 10.

te-au iubit pre tine Domnul Dumnezeuul tău.

6. Să nu grăești cele de pace lor și cele de folos lor, în toate zilele tale în veci.

7. Să nu urăști pre Idumeu, că fratele tău este; să nu urăști pre Eghiptean, că nemernic ai fost în pământul Eghiptului.

8. Fiii cei ce se vor naște dintru ei într'altreilea neam, vor intra într-unu adunarea Domnului.

9. Iar când vei ieși cu oaste asupra vrăjmașilor tăi, să te ferești de tot lucrul rău.

10. De va fi într-unu tine om, care să nu fie curat de ispițirea în vis cea de noapte, acela să iasă din tabără și să nu intre în tabără.

11. Și către seară să spele trupul său cu apă, și după ce va apune soarele, să intre în tabără.

12. Și să ai loc afară de tabără și acolo să ieși afară.

13. Și jăruș să ai la brăul tău, și când vei ședeă afară să sapi cu el și să acoperi spurcăciunea ta.

14. Că Domnul Dumnezeuul tău umblă în tabăra ta, ca să te izbăvească pre tine, și să deă pre vrăjmașul tău în mâinile tale din'naintea feții tale; și pentru aceea să fie tabăra ta sfântă, ca nu văzând într-unu tine lucru spurcat, să se întoarcă de către tine.

15. Pre sluga care a fugit dela stăpânul său la tine, să nu-l dai stăpânului său.

16. Ci să lăcuiască cu tine, între voi să lăcuiască unde-i va plăcea lui, și să nu-l necăjești pre el.

17. Să nu fie curvă din fetele lui Israil și să nu fie curvar din fiii lui Israil.

18. Să nu fie vrăjitoare din fetele lui Israil și nici pentru vre-o făgă-

duință să nu vrăjască din fiii lui Israil.

19. Să nu aduci plata curvei și prețul câinelui în casa Domnului Dumnezeului tău, nici pentru o făgăduință; că amândouă acestea sunt urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.

20. Să nu ei camătă dela fratele tău: camătă de argint sau camătă de bucate sau camătă de tot lucrul, cu care-l vei împrumută.

21. Dela cel strein să ei camătă, dela fratele tău să nu ei camătă, ca să te binecuvinteze Domnul Dumnezeuul tău într-unu toate lucrurile tale pre pământul într-unu care intri să-l moștenești.

22. Iar de te vei lega cu făgăduință Domnului Dumnezeului tău, să nu întârzii a plini, că cerând va cere Domnul Dumnezeuul tău dela tine, și va fi ție păcat.

23. Iar de nu vei vrea să făgăduiești, nu va fi ție păcat.

24. Cele ce ies prin buzele tale să le păzești și să le faci, precum te-ai făgăduit Domnului Dumnezeului tău, darul, care l-a grăit gura ta.

25. Iar de vei intra în holda aproapei tău, adună cu mâinile tale spice; iar secerea să n'o bagi în holda aproapei tău.

26. Iar de vei intra în viea aproapei tău, mănâncă struguri până ce se va sătură sufletul tău; iar în vas să nu bagi.

CAP. 24.

Legiuiri casnice.

Deși va luă cineva femeie și va lăcuți cu ea și va fi de nu va află har înaintea lui, pentrucă a aflat într-unu ea lucru urât, să-l scrie ei carte

20. Eșire 22, 25. 22. Num. 30, 3.

25. Mat. 12, 1.

24. 1. Mat. 5, 31; Marcu 10, 4.

de despărțenie și să o dea în mâinile ei și să o sloboază pre ea din casa sa.

2. Și ea ducându-se se va putea mărită după alt bărbat.

3. Și de o va urî pre ea și bărbatul cel mai de pre urmă, să-i scrie și acesta carte de despărțenie, și să o dea în mâinile ei și să o sloboază din casa sa; sau, de va muri bărbatul cel de pre urmă, care o a luat pre ea femeie,

4. Bărbatul cel dintâiu, care o a slobozit pre ea, nu va putea să se întoarcă și să o ia pre ea iarăși femeie luiș după ce s'a pângărit ea, că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeuului tău; și să nu spurcați pământul, care Domnul Dumnezeuul vostru îl dă vouă să-l moșteniți.

5. De se va însurà cinevã de curând, să nu iasă la războiu, și cu nici un lucru să nu se îngreueze, scutit să fie în casa sa, un an să veselească pre femeia sa, care o a luat.

6. Să nu-i iei zălog moara, nici pterile morii, că viața zălogește prin aceasta.

7. Iar de se va află om din fiii lui Israil, care să fi furat pe cinevã dintre frații săi, și-l va silî, și-l va vinde, să moară furul acela, și ridicăți pre cel rău dintre voi.

8. Ia bine aminte la rana leprii, păzește foarte, ca să faci după toată legea, care o vor spune vouă preoții Leviși; aveți grijă să faceți precum am poruncit vouă.

9. Adu-ți aminte, câte au făcut Domnul Dumnezeuul tău Mariamei pre cale, când ați ieșit din Eghipt.

10. Iar de ai datorie la aproapele tău, ori ce datorie, să nu intri în casa lui să-l iei zălog.

11. Afară să stai, și omul care-ți este dator, el îți va aduce fie zălog afară.

12. Iar de va fi omul sărac, să nu fii la sine preste noapte zălogul lui.

13. Ci cu apusul soarelui să-i întorci zălogul lui, ca să doarmă în haina sa, și să te binecuvinteze, și să fie fie milostenie înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

14. Să nu oprești plata celui sărac și aceluî lipsit dintre frații tăi, sau a nemernicului, care lăcuște în cetățile tale.

15. Ci într'aceeași zi să-i dai plata lui înainte de ce apune soarele, de vreme ce este sărac, și într'aceea are nădejde, ca să nu strige către Domnul asupra ta, și vei avea păcat.

16. Să nu fie omorâți părinții pentru fii, nici fiii să nu fie omorâți pentru părinți; ci fiecare pentru păcatul său să moară.

17. Să nu strâmbi judecata nemernicului și a săracului și a văduvei și haina văduvei să n'o iei zălog.

18. Ci-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghiptului și te-au scos Domnul Dumnezeuul tău de acolo; pentru aceea îți poruncesc fie, ca să faci lucrul acesta.

19. Când vei secerã secerișul tău în țarina ta, și vei uita vre un snop în țarina ta, să nu te întorci să-l fii, ci să fie al săracului și al nemernicului și al sărmanului și al văduvei, ca să te binecuvinteze Domnul Dumnezeuul tău întru toate lucrurile mâinilor tale.

20. Și când vei culege maslinele, să nu te întorci a adunã cele ce rămân pre urma ta, ci vor fi ale ce-

5. 20, 7. 7. Eșire 21, 17. 8. Lev. 13, 2; 14, 35. 9. Num. 12, 10. 10. Eșire 22, 25.

11. Eșire 22, 26. 13. Eșire 22, 26, 27; Pilde 22, 27. 14. Tobie 4, 18; Lev. 19, 13; Iacov 5, 4. 15. Lev. 19, 13. 16. 4 Imp. 14, 6; 2 Paralip. 25, 4; Iezech 18, 20; Ierem. 31, 30. 17. Eșire 22, 21, 22; Pild. 22, 22; Isaia 1, 23. 18. 5, 15; 6, 21; 15, 15; 16, 12. 19. Lev. 19, 9.

lui nemernic și ale celui sărac și ale văduvei.

21. Și când vei culege viea ta, să nu culegi a doua oară ce rămâne pre urma ta; ci să fie a celui nemernic și a celui sărac și a văduvei.

22. Și-ți adu aminte, cum că ai fost rob în pământul Eghiptului, pentru aceea îți poruncesc eu fie astăzi, ca să faci cuvântul acesta.

CAP. 25.

Măsuri de pază.

Iar de se va face pricire între oameni și vor veni la judecată, judecătorii vor judecă pre ei, și pre cel drept îl vor vesti drept, iar pre cel vinovat îl vor osândi.

2. Și de va fi vrednic de bătae cel vinovat, vor porunci judecătorii să-l culce și să-l bată înaintea lor după măsura vinei lui.

3. Cu număr patruzeci să-l bată pre el, iar mai multe să nu adaoge; iar de vor adaoge a-l bate pre el mai multe lovituri decât acestea, se va face urit fratele tău înaintea ta.

4. Să nu legi gura bouului care treeră.

5. Iar de vor lăcuî frații într'un loc și va muri unul dintr'înșii; și sămânță n'a rămas dela el, femeia celui mort să nu se mărite după bărbat din afară; fratele bărbatului ei va intra la ea și o va lua luiș femeie și va lăcuî împreună cu dânsa.

6. Și pruncul care se va naște se va chemă pre numele celui ce a murit, și nu se va sfinge numele lui din Israil.

7. Iar de nu va vreă omul să ia pre femeia fratelui său, să iasă femeia la poartă la bătrâni și să zică: fratele bărbatului meu nu vreă să

ridice numele fratelui său în Israil, și nu m'a vrut fratele bărbatului meu.

8. Și-l vor chemă pre el bătrânii ceiștii aceea și vor grăi lui; iar de va stă ei și va zice: nu vreau să o iau pre ea,

9. Va veni femeia fratelui său la el înaintea bătrânilor, și-l va desculță de un picior și va scupă în fața lui și va zice: așa se va face omului, care nu va zidi casa fratelui său în Israil.

10. Și se va chemă numele lui în Israil: casa celui desculțat de un picior.

11. Iar de se sfădesc doi oament unul cu altul, om cu fratele său, și va veni femeia unuia dintr'înșii, să scoață pre bărbatul său din mâna celui ce-l bate, și întinzând mâna sa îl va apucă de boașe,

12. Să-i tai mâna ei, și să nu caute cu milă spre ea ochiul tău.

13. Să nu fie în sacul tău cumpănă mare și mică.

14. Să nu fie în casa ta măsură mare și mică.

15. Cumpănă adevărată și dreaptă să ai și măsură adevărată și dreaptă să ai, ca să trăești zile multe pre pământul, care Domnul Dumnezeu tău îl dă fie să-l moștenești.

16. Că urâciune este înaintea Domnului Dumnezeului tău tot cel ce face acestea, și tot cel ce face nedreptate.

17. Adu-ți aminte, câte ți-a făcut fie Amalic pre cale, când ieșai tu din pământul Eghiptului.

18. Cum s'a sculat împotriva ta în cale și a tăiat coada taberii tale, pre cei osteniși, carii erau dinapoia ta, când erai tu flământ și osteniș și nu s'a temut de Domnul Dumnezeu.

19. Și va fi când îți va da Dom-

25. 3. 2 Cor. 11, 24. 4. 1 Cor. 9, 9; 1 Tim. 5, 18. 5. Fac. 38, 8; Rut. 4, 5-8. 7. Rut. 4, 7.

8. Rut. 4, 5. 13. Lev. 19, 35, 36; Iezech. 45, 10. 16. Pilde 11, 1. 17. Esire 17, 8-14. 19. Esire 17, 14.

nul Dumnezeu tău odihnește de către toți vrăjmașii tăi cei de prin prejurul tău în pământul, care Domnul Dumnezeu tău îți dă fie să-l moștenești, să stingi numele lui Amalic de supți cer și să nu uiți.

CAP. 26.

Pârğa rodurilor.

După ce vei intra în pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeu tău, să-l împarți cu sorți și să-l moștenești și să lăcuești într'însul,

2. Să iei din pârğa rodurilor pământului tău, care-l dă fie Domnul Dumnezeu tău, și să pui într'o coșniță și să mergi în locul, care-l va alege Domnul Dumnezeu tău, ca să se cheme numele lui acolo.

3. Și vei merge la preotul, care va fi în zilele acelea și vei grăi către dânsul: mărturisesc astăzi Domnului Dumnezeului meu, că am intrat în pământul, pentru care s'au jurat Domnul părinților noștri să-l dea nouă.

4. Și va lua preotul coșnița din mâinile tale, și o va pune înaintea jertfelnicului Domnului Dumnezeului tău.

5. Apoi cuvântând să zici înaintea Domnului Dumnezeului tău: Siria o a părăsit tatăl meu, și s'a pogorât în Egipt cu pușini oameni și a nemernicit acolo și s'a făcut acolo neam mare și mulțime multă.

6. Și ne-au necăjit pre noi Egiptenii și ne-au smerit pre noi și au pus preste noi lucruri grele.

7. Și am strigat către Domnul Dumnezeu părinților noștri și au auzit Domnul glasul nostru și au văzut smerenia noastră, osteneala noastră și necazul nostru.

8. Și ne-au scos pre noi Domnul

din Egipt, însuși cu puterea sa cea mare și cu mână tare și cu braț înalt, cu arătări mari și cu semne și cu minuni.

9. Și ne-au adus pre noi la locul acesta, și ne-au dat nouă pământul acesta, pământul, din care curge lapte și miere.

10. Și acum iată am adus pârğa rodurilor pământului, care mi l-ai dat mie Doamne, a pământului din care curge lapte și miere. Deci o vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău, și te vei închina acolo Domnului Dumnezeului tău.

11. Și te veselește de toate bunătățile, care ți-au dat Domnul Dumnezeu tău și casii tale, tu și levitul și nemernicul ce este cu tine.

12. Iar dacă vei plini a da toate zeciuețele rodurilor tale, în anul al treilea; a doua zeciuală să o dai levitului și nemernicului și săracului și văduvei și vor mânca în cetățile tale și se vor sătura.

13. Și să grăești înaintea Domnului Dumnezeului tău: am luat cele sfinte din casa mea și le-am dat levitului și nemernicului și săracului și văduvei, după toate poruncile tale, care le-ai poruncit mie, n'am călcat porunca ta și nu o am uitat.

14. Și n'am mâncat în necazul meu dintr'însele, n'am cheltuit dintr'însele la lucru necurat, n'am dat dintr'însele la mori, am ascultat glasul Domnului Dumnezeului meu, am făcut după cum mi-ai poruncit mie.

15. Caută din casa ta cea sfântă, din cer, și binecuvintează pre poporul tău Israel și pământul, care l-ai dat lor, precum te-ai jurat părinților noștri să ne dai nouă pământ, din care curge lapte și miere.

16. În ziua aceasta au poruncit

26. 2. Eșire 23, 19 și 34, 26. 5. Fac. 46, 1, 5. 7. Eșire 2, 23; Num. 20, 15, 16.

8. Eșire 12, 51.

11. 12, 12; 16, 14; Lev. 23, 40.

12. Lev. 27, 30; Num. 18, 24.

15. Isaia 63, 15; Varuh. 2, 16.

Domnul Dumnezeuul tău fie să faci toate îndreptările aceștea și judecățile, și să le păziți și să le faceți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

17. Pre Dumnezeu ai ales astăzi să-ți fie al tău Dumnezeu și să umbli pre căile lui și să păzești îndreptările și poruncile și judecățile lui și să ascuți glasul lui.

18. Și Domnul te-au ales pre tine astăzi, să-i fii lui popor ales, precum au zis fie, ca să păzești poruncile lui.

19. Și să fii tu mai presus decât toate neamurile, precum te-au făcut pre tine numit și laudat și mărit, ca să fii tu popor sfânt Domnului Dumnezeului tău, precum au grăit.

CAP. 27.

Scrierea legii pre pietre și blestem celor ce o calcă.

Și a poruncit Moisi și bătrânii lui Israel poporului, zicând: păziți toate poruncile aceștea, câte poruncese eu astăzi vouă.

2. Și va fi în ziua, care veți trece Iordanul în pământul, care Domnul Dumnezeuul tău îl dă fie, și-ți pune fie pietre mari și le lipește cu var.

3. Și să scrii pre pietrile acelea toate cuvintele legii aceștia, după ce vei trece Iordanul, când vei intra în pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeuul tău, în pământul, din care curge lapte și miere, precum au zis Domnul Dumnezeuul părinșilor tăi.

4. Și va fi după ce veți trece Iordanul, să puneți pietrile aceștea, care poruncesc eu vouă astăzi, în muntele Gheval și le veți lipi cu var.

5. Și să zidești acolo jertfelnic

Domnului Dumnezeului tău, jertfelnic de pietre, să nu pui preste el fier.

6. Din pietre întregi să zidești jertfelnic Domnului Dumnezeului tău, și să aduci pre el arderi de tot Domnului Dumnezeului tău.

7. Și să jertfești acolo și jertă de mântuire, și să mănânci și să te saturi și să te veselești înaintea Domnului Dumnezeului tău.

8. Și să scrii pre pietrile aceștea toată legea aceasta, foarte lămurit.

9. Și a grăit Moisi și preoșii Leviji către tot Israelul zicând: faci, și ascultă Israile: în ziua aceasta te-ai făcut popor Domnului Dumnezeului tău.

10. Ascultă glasul Domnului Dumnezeului tău și să faci toate poruncile lui și îndreptările lui, câte poruncesc eu fie astăzi.

11. Și a poruncit Moisi poporului în ziua aceea, zicând:

12. Aceștia vor stă a binecuvântă poporul în muntele Garizin, după ce veți trece Iordanul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Veniamin.

13. Și aceștia vor stă a blestema în muntele Ghevalului: Ruvim, Gad și Asir, Zavulon, Dan și Neftalim.

14. Și începând Leviji vor zice către tot Israelul cu glas mare:

15. Blestemat omul, care va face chip cioplit și vărsat, urâciune Domnului, lucru de mâini de meșteri, și-l va pune întru ascuns. Și răspunzând tot poporul va zice: fie.

16. Blestemat cel ce nu cinstește pre tatăl său și pre muma sa, și va zice tot poporul: fie.

17. Blestemat tot cel ce mută hotarele aproapelui, și va zice tot poporul: fie.

18. Blestemat tot cel ce face pre orb să rătăcească pre cale, și tot poporul va zice: fie.

18. Eșire 19, 5, 6; Isaia 41, 8; 1 Petr. 2, 9.
19. 4, 7; 28, 1; Lev. 18, 4; 26, 3.
27. 1. Is. Navi 3, 17; 4, 3. 4. Eșire 20, 25.
5. Is. Navi 8, 31; Eșire 20, 25.

7. 12, 12; 16, 11, 14; Lev. 23, 40.
12. 11, 29; Is. Navi 8, 33. 13. 11, 29.
14. Daniil 9, 14. 16. Eșire 21, 16.

19. Blestemat tot cel ce va abate judecata nemernicului și a săracului și a văduvei, și tot poporul va zice: fie.

20. Blestemat cel ce doarme cu femeia tatălui său, pentru că a descoperit acoperământul tatălui său, și tot poporul va zice: fie.

21. Blestemat tot cel ce doarme ori cu ce dobitoc, și tot poporul va zice: fie.

22. Blestemat cel ce doarme cu sora sa cea de pre tatăl său, sau cu cea de pre muma sa, și tot poporul va zice: fie.

23. Blestemat cel ce doarme cu soacra sa, și va zice tot poporul: fie. Blestemat cel ce doarme cu sora femeii sale, și va zice tot poporul: fie.

24. Blestemat cel ce bate pre aproapele său cu viclesug, și tot poporul va zice: fie.

25. Blestemat cel ce ia daruri ca să ridice vieața celui nevinovat, și tot poporul va zice: fie.

26. Blestemat tot omul, care nu va rămâne întru toate cuvintele legii aceștia, ca să le facă pre ele, și va zice tot poporul: fie.

CAP. 28.

Bunătățile făgăduite celor ce vor păzi legea, și relele ce vor veni asupra călcătorilor ei.

Și va fi după ce veși trece Iordanul în pământul, care-l dă vouă Domnul Dumnezeu vostru, de veși ascultă cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului vostru, ca să păziți și să faceți toate poruncile acestea, care le poruncesc eu fie astăzi; te va înălța Domnul Dumnezeu tău mai pre sus decât toate neamurile pământului.

2. Și vor veni preste tine toate binecuvântările acestea și te vor afla, de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeului tău.

3. Binecuvântat să fii tu în cetate, și binecuvântat să fii în țarină.

4. Binecuvântate să fie nașterile pântecelui tău și rodirile pământului tău și cirezile vacilor tale și turmele oilor tale.

5. Binecuvântate să fie cămarile tale și rămășițele tale.

6. Binecuvântat să fii tu, când intri în lăuntru, și binecuvântat să fii tu, când ieși afară.

7. Să-ți dea fie Domnul Dumnezeu tău pre vrăjmașii tăi, carii stau împotriva ta, striviți înaintea feșii tale; pre o cale vor veni asupra ta, și pre șapte căi vor fugi de către fața ta.

8. Să trimiță Domnul fie binecuvântare în jicnițele tale și la toate ori unde vei pune mâna ta în tot pământul, care-l dă fie Domnul Dumnezeu tău.

9. Să te facă pre tine Domnul Dumnezeu tău luiș popor sfânt, precum s'au jurat părinșilor tăi, de vei auzi glasul Domnului Dumnezeului tău și vei umbla întru toate căile lui.

10. Și vor vedeă toate neamurile pământului, că, cu numele Domnului ești numit tu, și se vor teme de tine.

11. Și te va umpleă pre tine Domnul Dumnezeu tău, cu bunătăși: cu rodirile pântecelui tău și cu roadele vitelor tale și cu roadele pământului tău pre pământul, pentru care s'au jurat Domnul părinșilor tăi, să-l deă fie.

12. Să deschiză fie Domnul visteria sa cea bună, cerul să deă ploaie pământului tău în vremea sa. Să

20. 22, 30; Lev. 18, 8; 1 Cor. 5, 1.
22. Lev. 18, 9; 20, 17. 26. Gal. 3, 10.
28. 1. Eșire 23, 22; Lev. 26, 3.

2. 7, 13. 9. 7, 6; Eșire 19, 6; 1 Petr. 2, 9.
11. 30, 9. 12. Ierem. 5, 24 și 14, 22.

binecuvinteze toate lucrurile mâinilor tale. Să împrumuși neamuri multe; iar tu să nu te împrumuși, și să stăpânești neamuri multe; iar pre tine să nu te stăpânească.

13. Să te faci pre tine Domnul Dumnezeuul tău cap, și nu coadă, și vei fi atunci deasupra, și nu vei fi de desupt; de vei ascultă poruncile Domnului Dumnezeului tău, care-ți poruncesc eu fie astăzi să le păzești și să le faci.

14. Să nu te abași dela toate cuvintele, care-ți poruncesc eu fie astăzi, deadreapta sau deastânga, și să mergi după dumnezei străini, ca să le slujești lor.

15. Și va fi de nu vei ascultă glasul Domnului Dumnezeului tău, și nu vei păzi și nu vei face toate poruncile lui, care-ți poruncesc eu fie astăzi, vor veni preste tine toate blestemile acestea și vor cădea asupra ta.

16. Blestemat să fii tu în cetate, și blestemat să fii în țarină.

17. Blestemate să fie cămările tale și rămășițele tale.

18. Blestemate să fie nașterile pântecelui tău și rodirile pământului tău, cirezile vacilor tale și turmele oilor tale.

19. Blestemat să fii tu, când vei intra înlăuntru, și blestemat tu, când vei ieși afară.

20. Să trimiță preste tine Domnul lipsă și foamele și perire întru toate unde vei pune mâna ta să faci, până ce te va pierde pre tine și până ce te va sfârși pre tine degrab pentru răutatea faptelor tale, pentru că mai părăsit pre mine.

21. Să trimiță preste tine Domnul moarte molipsitoare, până ce te va topi de pre pământul, în care intri tu să-l moștenești.

22. Să te bată pre tine Domnul cu lipsă și cu lingoare și cu friguri și cu arsură și cu ucidere și cu vânt stricăcios și cu gălbinare, și să te gonească pre tine, până ce te vor pierde.

23. Și să fie cerul, care este deasupra capului tău de aramă, și pământul care este supț tine, de fier.

24. Să dea Domnul Dumnezeuul tău ploaia pământului praful, și pulbere din cer să se pogoare preste tine, până te va zdrobi și până te va pierde cu grabă.

25. Dea Domnul să iiii tăiat înaintea vrăjmașilor tăi, pre o cale să ieși înaintea lor și pre șapte căi să fugi dela fața lor și să te împrăștii în toate împărățiile pământului.

26. Și să fie înmorșii voștri mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului, și să nu fie cine să-i apere.

27. Bată-te Domnul cu rană Eghiptenească la șezut și cu râe sălbatecă și cu usturime, ca să nu te poți vindeca.

28. Bată-te Domnul cu desmeticie și cu orbire și cu ieșire din mințe.

29. Și să pipăi în amiazăzi cum pipăe orbul întru întunerec, și să nu te norocești în căile tale și să fii năpăstuit și jefuit în toate zilele, și să nu fie cine să-ți ajute.

30. Femeie să ei și alt bărbat s'o fie pre ea; casă să zidești și să nu iăcuesti într'însa; vie să sădești și să n'o culegi pre ea.

31. Boul tău să se junghie înaintea ta și să nu mănânci dintr'însul; asinul tău cu sila să se ia dela tine și să nu se dea înapol, fie. Oile tale să se dea vrăjmașilor tăi și să nu fie cine să-ți ajute.

32. Fiii tăi și fetele tale să se dea altui neam, și ochii tăi să sece ui-

15. 27, 15; 32, 25; Lev. 18, 17 și 20, 14; 26, 16; Plâng. 2, 17; Daniil 9, 11, 13; Mibea 6, 13; Malab. 2, 2. 20. Lev. 19, 31; 20, 6.

22. Lev. 26, 16. 23. 11, 17; Lev. 26, 19. 25. Lev. 26, 17. 26. Ecles. 6, 3; Isaia 14, 19, 20. 27. Eșire 9, 9. 30. 20, 5-8.

tându-se la ei și nimica să nu poată mîna ta.

33. Rodurile pămîntului tău și toate ostenețele tale să le mănânce neamul, care tu nu-l știi și să îi năpăstuiți și asupra în toate zilele tale.

34. Și-ți vei ieși din minte pentru vederile care le vei vedea cu ochii tăi.

35. Bată-te Domnul cu rană rea preste genunchi și preste pulpe, și să nu te poți vindeca tu dela tălpile picioarelor tale până la creștetul tău.

36. Să te ducă Domnul pre tine și pre împăratul tău, pre care vei pune preste tine, la neamul, care tu nu-l știi, nici părinții tăi, și vei sluji acolo dumnezeilor streini, lemnelor și pietrelor.

37. Și vei fi acolo de răs și de pildă și de poveste la toate neamurile, la care te va duce Domnul.

38. Sămînță multă vei semăna în țarină și pușină vei strânge, pentrucă o vor mîncă lăcustele.

39. Vie vei sădi și o vei lucra, și vin nu vei bea, nici te vei veseli dintru ea, pentrucă o va mîncă viermele.

40. Maslini vei avea în toate hotarele tale, și cu untdelemn nu te vei unge; pentrucă vor curge maslinile tale.

41. Fii și fete vei naște și nu vor fi ai tăi; pentrucă vor merge în robie.

42. Toți pomii tăi și rodurile pămîntului tău le va topi pălitura.

43. Cel nemernic, care este întru tine se va sui preste tine sus, sus; iar tu te vei pogori jos, jos.

44. Acesta te va împrumută pre tine; iar tu nu-l vei împrumută pre el; acesta va fi cap, iar tu vei fi coadă.

45. Și vor veni preste tine toate blestemile acestea și te vor gonî și

te vor prinde până ce te vor pierde și până ce te vor sfârși, pentrucă n'ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău, ca să păzești poruncile lui și îndreptările lui, câte ți-au poruncit ție.

46. Și vor fi întru tine semne și minuni întru sămînța ta până în veac.

47. Pentrucă n'ai slujit Domnului Dumnezeului tău cu bucurie și cu inimă bună pentru mulțimea tuturor.

48. Și vei sluji vrăjmașilor tăi, pre cari va trimite Domnul asupra ta, în foame și în sete și în goliciune și în lipsă de toate. Și va pune jug de fier pre grumazul tău, până ce te va pierde de tot.

49. Și va aduce preste tine Domnul neam de departe dela marginea pămîntului, cum zboară vulturul, neam, a cărui limbă nu o vei înțelege.

50. Neam cu față nerușinată, care nu se va sili de fața celui bătrîn, și de cel tânăr nu-i va fi milă.

51. Și va mîncă nașterile vitelor tale și rodurile pămîntului tău, și nu-ți vor lăsa ție, nici grâu, nici vin, nici untdelemn, nici cirezile vacilor tale, nici turmele oilor tale, până ce te va pierde.

52. Și te va sfărîmă întru toate cetățile tale, până ce se vor strică zidurile tale cele înalte și cele tari, întru care ai nădăjduit în tot pămîntul tău. Și te va necăji pre tine în toate cetățile tale, care le-au dat ție Domnul Dumnezeul tău.

53. Și vei mîncă rodurile pântecelui tău, carnea fiilor tăi și a fetelor tale, cari ți-au dat ție Domnul Dumnezeul tău, întru strămtorarea ta și întru necazul tău, cu care te va necăji vrăjmașul tău.

54. Cel gingaș întru tine și cel

36. Ierem. 16, 12. 37. Ierem. 24, 9.

38. Mih. 6, 15. 39. Egeu 1, 6.

47. 12, 12; 16, 14; 26, 11. 49. Ierem. 16, 16; Plâng. 4, 19. 53. 4 Imp. 6, 28; Plâng. 4, 10.

fraget foarte, se va uită rău cu ochiul său asupra fratelui său și asupra femeii cei din sânul său și asupra celorlalți fii ai săi, carii vor rămâne lui.

55. Ca să nu dea nici unuia din trupurile fiilor săi pre carii va mânca, pentrucă nimica nu i-a rămas lui ca să dea întru strămtorarea ta și întru necazul tău, cu care te vor necăji pre tine vrăjmașii tăi în toate cetățile tale.

56. Și cea gingașe între voi și cea fragetă foarte, care n'a cercat a călca cu talpa piciorului său pre pământ pentru gingășie și fragizime, rău va cauta cu ochiul asupra bărbatului său cel din sânul ei și asupra leciiorului său și asupra fetei sale.

57. Și soartea, care a ieșit printre coapsele ei, și fățul său, pre care-l va naște; pre aceștia va mânca întru ascuns pentru lipsa tuturor întru strămtorarea ta și întru necazul tău, cu care te va necăji vrăjmașul tău în cetățile tale.

58. De nu vei ascultă, ca să faci toate cuvintele legii aceștia, care sunt scrise în cartea aceasta, și să vă temeți de numele cel cinstit și minunat, adică: de Domnul Dumnezeuul tău.

59. Și minunate va face Domnul bătaile tale și bătaile seminții tale, bătaii mari și minunate și boale rele și statornice.

60. Și va aduce asupra ta toate nevoile cele rele ale Eghiptului, de care te-ai temut tu de către fața lor și se vor lipi de tine.

61. Și toată boala și toată bătea, care nu sunt scrise în cartea legii aceștia, va aduce Domnul asupra ta, până ce te va pierde.

62. Și veși rămâne puțini cu numărul, cei ce mai înainte ați fost ca

stelele cerului de mulți, pentrucă n'ai ascultat glasul Domnului Dumnezeuului tău.

63. Și în ce chip s'au bucurat Domnul de voi, ca să vă facă vouă bine și să vă înmulțească pre voi; așa se va bucura Domnul de voi, ca să vă piarză pre voi. Și veși fi scoși din pământul, în care mergeți să-l moșteniți.

64. Și te va împrăștiă pre tine Domnul Dumnezeuul tău în toate neamurile dela o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului, și vei sluji acolo altor dumnezei, lemnelor și pietrelor, pre carii nici tu nu i-ai știut, nici părinții tăi.

65. Și nici între neamurile acelea nu vei avea odihnă, nici va odihni talpa piciorului tău, și-ți va da șie Domnul acolo inimă sperioasă și ochi întunecați și suflet istovit.

66. Și va fi vieața ta spânzurată înaintea ochilor tăi, și te vei teme ziua și noaptea și nu vei crede vieții tale.

67. Dimineața vei zice: o, când se va face seară! Și seara vei zice: o, când se va face dimineață! De frica inimii tale, de care te vei teme și de vederile, care vei vedeă cu ochii tăi.

68. Și te va întoarce Domnul în Eghipt cu luntri, în calea care am zis șie, mai mult n'o vei vedeă. Și acolo vă veși vinde vrăjmașilor voștri, să fiți robi și roabe, și nu va fi cine să vă cumpere.

CAP. 29.

Innoirea legăturii.

Acestea sunt cuvintele legăturii, care au poruncit Domnul lui Moisi să o întărească cu fiii lui Israil

57. 4 Imp. 6, 28; Plâng. 4, 10. 60. 7, 15; 29. 1, 5, 2, 3; Eșire 19, 5; 20, 18; 34, 10.

64. 4, 28; Neemia 1, 8. 65. Lev. 26, 17, 36. 68. 17, 16.

în pământul lui Moav, afară de legătura, care o au făcut cu ei în Horiv.

2. Și a chemat Moisi pre toți fiii lui Israel și a zis către ei: voi ați văzut toate, câte au făcut Domnul Dumnezeu vostru în pământul Egiptului înaintea voastră lui Faraon și slugilor lui și tot pământului lui.

3. Ispitele cele mari, care le-au văzut ochii tăi: semnele și minunile cele mari, mâna cea tare și brațul cel înalt.

4. Și nu v'au dat vouă Domnul Dumnezeu inimă să înțelegi și ochi să vezi și urechi să auzi până în ziua aceasta.

5. Și v'au dus pre voi patruzeci de ani prin pustie; nu s'au învechit hainele voastre, și încălțămintele voastre nu s'au stricat din picioarele voastre.

6. Pâine n'ați mâncat, vin și băutură amestecată n'ați băut, ca să știți, că acesta este Domnul Dumnezeu vostru.

7. Și ați venit până la locul acesta și a ieșit Sion împăratul Ezevionului și Og împăratul Vasanului înaintea voastră cu războiu.

8. Și i-am bătut pre ei și le-am luat pământul lor și l-am dat moșie lui Ruvim și lui Gad și la jumătate din neamul lui Manasi.

9. Și să păziți să faceți toate cuvintele legăturii acesteia, ca să cunoașteți toate câte veți face.

10. Voi stați astăzi toți înaintea Domnului Dumnezeu vostru, mai marii neamurilor voastre și bătrânii voștri și judecătorii voștri și cărturarii voștri, toți bărbații lui Israel.

11. Femeile voastre și fiii voștri și nemernicul ce este în tabăra vo-

astră dela tăetorul lemnului voastre, până la purtătorul apei voastre.

12. Ca să petreceți întru legătura Domnului Dumnezeu vostru și în juruințele lui, câte Domnul Dumnezeu tău pune asupra ta astăzi.

13. Ca să te întărească pre tine popor luiș, și ei să fie Dumnezeu tău, precum au zis fie și precum s'au jurat părinților tăi lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

14. Și nu numai vouă singuri pun eu legătura aceasta și juruința aceasta;

15. Ci și celor ce sunt cu voi astăzi aici înaintea Domnului Dumnezeu vostru și celor ce nu sunt cu voi aici astăzi.

16. Că voi știți, cum am lăcut noi în pământul Egiptului și cum am trecut printre neamurile, care le-am trecut.

17. Și ați văzut uriciunile lor și idolii lor cei de lemn și de piatră, de argint și de aur, cari sunt la ele.

18. Să nu fie întru voi cineva bărbat sau femeie sau casă sau seminte, care să cugete să se abată de la Domnul Dumnezeu vostru și să meargă să slujască dumnezeilor neamurilor aceloră. Să nu fie întru voi vre-o rădăcină, care odrăsește în sus fiere și amărăciune.

19. Și va fi după ce va auzi cuvintele juruinței acesteia, va cugetă întru inima sa, zicând: pe dreptul să fie mie, că întru rătăcirea inimii mele voi umbla, ca nu împreună să piarză cel păcătos pre cel nepăcătos.

20. Nu va vreă Dumnezeu să se milostivească spre acela; ci încă afunci se va aprinde mânia Domnului și râvna lui asupra omului aceluia, și vor veni preste el toate blestemile legii acesteia, care sunt

2. Eșire 19, 4. 4. 4, 34; 6, 22; 7, 19; Isaia 6, 9; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Luc. 8, 10; Ioan 12, 40. 5. Eșire 16, 35; Neemia 9, 21. 7, 2, 30; Num. 21, 23, 33. 8. 3, 12; Num. 32, 33. 9. Is. Navi 13, 8; 22, 4.

13. Fac. 17, 7, 8. 17. 3 Imp. 15, 12; Iezchil 6, 4, 6, 9. 18. Evr. 12, 15.

scrise în cartea aceasta, și va șterge Domnul numele lui de supt cer.

21. Și-l va osebi spre rele pre el Domnul dintre toți fiii lui Israel, după toate blestemile legăturii cei scrise în cartea legii aceștia.

22. Și va zice neamul celalt, fiii voștri, carii se vor scula după voi, și cel strein, care va veni din pământ de departe și vor vedea bătăile pământului aceluia și boalele lui, care le-au trimis Domnul preste el,

23. Cu pucioasă și cu sărătură ars; tot pământul lui nu se va semăna, nici va odrăsli nici va crește preste el vre-o verdeață; în ce chip s'au surpat Sodomă și Gomora, Adama și Sevoimul, pre care le-au surpat Domnul întru iușimea și întru mâniea sa.

24. Și vor zice toate neamurile: pentruce au făcut Domnul așa pământului acestuia? Și ce este această iușime mare a mâniei?

25. Și vor răspunde: pentrucă a părăsit legătura Domnului Dumnezeului părinților lor, care o au făcut cu părinții lor, când i-au scos pre ei din pământul Eghiptului.

26. Și s'au dus de au slujit la dumnezei streini și s'au închinat lor, pre carii nu i-au știut și nu le-au împărjit lor.

27. Pentru aceea s'au mâniat cu iușime Domnul asupra pământului aceluia, ca să aducă asupra lui toate blestemile cele scrise în cartea legii aceștia.

28. Și i-au ridicat pre ei Domnul din pământul lor cu mânie și cu urgie și cu aprindere mare foarte, și i-au lepădat pre ei într'alt pământ, decât acum.

29. Cele ascunse sunt la Domnul Dumnezeul nostru; iar cele arătate

sunt la noi și la fiii noștri până în veac, ca să facem toate cuvintele legii aceștia.

CAP. 30.

Iertare celor ce se pocăesc, osândă celor împietriți.

Și va fi dupăce vor veni preste tine toate cuvintele acestea, binecuvântarea și blestemul, care le-am pus înaintea feșii tale și le vei cugețâ cu inima ta în toate neamurile, ori unde te va împrăștia Domnul Dumnezeul tău.

2. De te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău și vei ascultă glasul lui întru toate, câte poruncesc eu fie astăzi, din toată inima ta și din tot sufletul tău,

3. Va vindecă Domnul păcatele tale și te va milui și iar te va adună din toate neamurile între care te-au împrăștiat Domnul Dumnezeul tău.

4. De vei li împrăștiat dela o margine a cerului, până la cealaltă margine a cerului, de acolo te va adună Domnul Dumnezeul tău și de acolo te va lua.

5. Și te va băgă Domnul Dumnezeul tău în pământul, care l-au moștenit părinții tăi și-l vei moșteni și-ți va face bine fie și te va înmulți mai mult decât pre părinții tăi.

6. Și va curăți împrejur Domnul inima ta și inima seminșii tale, ca să iubești pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăești tu.

7. Și va pune Domnul Dumnezeul tău blestemile aceștia preste vrășmașii tăi și preste cei ce te-au urât și te-au gonit pre tine.

8. De te vei întoarce și vei as-

Fac. 19, 24. 24. 3 Imp. 9, 8. 25. Ieremia 22, 8, 9, 10.

30. 3. Neemia 1, 9; Ps. 105, 45, 46; Ieremia 32, 37. 4. Neemia 1, 9. 5. 2 Macab. 1, 29. 6. Ierem 32, 39; Iezech. 11, 19.

cultă glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei face poruncile lui, care poruncesc eu fie astăzi,

9. Te va binecuvântă Domnul Dumnezeuul tău, întru tot lucrul mâinilor tale, întru rodirile pântecelui tău și întru fătarea dobitoacelor tale și întru roadele pământului tău; că se va întoarce Domnul Dumnezeuul tău, ca să se bucure de tine și să-ți facă bine, precum s'au bucurat de părinții tăi.

10. De vei ascultă glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei păzi poruncile lui și îndreptările lui și judecățile lui cele scrise în cartea legii aceștia, și te vei întoarce către Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău,

11. Că porunca această, care o poruncesc eu fie astăzi nu este mai pre sus, nici este departe de tine,

12. Nu este în cer, ca să zici: cine dintre noi se va sui în cer și să ne-o aducă, ca auzind-o să o facem?

13. Nici este dincolo de mare, ca să zici: cine dintre noi va trece marea și o va aduce nouă, ca auzind-o să o facem?

14. Ci foarte aproape de tine este cuvântul, în gura ta și în inima ta și în mâinile tale este, ca să-l faci.

16. Iată am pus astăzi înaintea feșii tale vieața și moartea, binele și răul.

16. De vei ascultă poruncile Domnului Dumnezeuului tău, care poruncesc eu astăzi fie: ca să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău și să umbli întru toate căile lui și să păzești îndreptările lui și poruncile lui și judecățile lui, vești trăi și vă vești înmulți și te va binecuvântă Domnul Dumnezeuul tău în tot pământul, la care vei intra să-l moștenești.

17. Iar de se va schimbă inima ta și nu vei ascultă și înșelându-te te vei închină la alți dumnezei și vei sluji lor,

18. Spui fie astăzi, că cu perire vești peri și nu vești trăi zile multe pre pământul care Domnul Dumnezeuul tău dă fie, la care treceți voi Iordanul, ca să-l moșteniți.

19. Mărturie să-mi fie mie astăzi asupra voastră cerul și pământul, că și vieața și moartea am pus înaintea feșii voastre și binecuvântarea și blestemul. Alege vieața, ca să trăești tu și sămânța ta.

20. Iubește pre Domnul Dumnezeuul tău și ascultă glasul lui și te lipește de el, că aceasta este vieața ta și delungarea zilelor tale, ca să lăcuești pre pământul, pentru care s'au jurat Domnul părinților tăi lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, ca să-l dea lor.

CAP. 31.

Moisi așază povățuitor în locul său pe Isus Navi.

Și slârșind Moisi a grăi cuvintele acestea către toți fiii lui Israil,

2. A zis către ei: de o sută și douăzeci de ani sunt eu astăzi, și mai mult nu pot să intru și să ies; și Domnul au zis către mine: nu vei trece Iordanul acesta.

3. Domnul Dumnezeuul tău cel ce merge înaintea feșii tale, acela va pierde neamurile acestea dela fața ta și le vei moșteni pre ele, și Isus cel ce merge înaintea feșii tale, precum au grăit Domnul.

4. Și va face Domnul Dumnezeuul tău lor, cum au făcut lui Sion și lui Og celor doi împărași ai Amoreilor, cari erau dincolo de Iordan, și pământului lor, pre care i-au pierdut pre ei.

19. Isaia 1, 2; 1 Tim. 5, 21.

31. 2. 7, 1; Esire 23, 23; 33, 2; Num. 20, 12.

3. Num. 27, 18. 4. Num. 21, 24.

5. Și după ce-i va da pre ei Domnul vouă, să le faceți în ce chip v'am poruncit vouă.

6. Îmbărbătează-te și te întărește, nu te teme, nici te speria, nici te îngrozi de fața lor; că Domnul Dumnezeuul tău cel ce merge înaintea ta împreună cu tine, nu te va părăsi, nici te va lăsa.

7. Și a chemat Moisi pre Isus și i-a zis lui înaintea a tot Israilul: Îmbărbătează-te și te întărește, că tu vei intra cu poporul acesta în pământul, care s'au jurat Domnul părinților voștri să-l dea lor; și tu-l vei împărși lor cu sorși ca să-l moștenească.

8. Și Domnul cel ce împreună cu tine merge înainte, nu te va părăsi, nici te va lăsa, nu te teme, nici te speria.

9. Și a scris Moisi toate cuvintele legii aceștia într-o carte, și o a dat preoșilor fiilor lui Levi, cari poartă scrierile legii Domnului și bătrânilor fiilor lui Israil.

10. Și le-a poruncit lor Moisi în ziua aceea, zicând: după șapte ani în vremea anului iertării în sărbătoarea corturilor.

11. Când se va aduna tot Israilul să se arate înaintea Domnului Dumnezeului vostru, în locul, care-l va alege Domnul, să cetiți legea aceasta înaintea a tot Israilul în auzul lor.

12. Adunând poporul, pre bărbați și pre femei și pre prunci și pre nemernicul cel din cetățile voastre, ca să auză și să învețe a se teme de Domnul Dumnezeuul său, și auzind să facă toate cuvintele legii aceștia.

13. Și fiii lor, cari nu știu, vor auzi și vor învăța a se teme de Domnul Dumnezeuul său în toate zilele, câte vor trăi ei pre pământul, la care voi treceți Iordanul, să-l moșteniți.

14. Și au zis Domnul către Moisi: iată s'au apropiat zilele morții tale, chiamă pre Isus și stați la ușile cortului mărturiei, ca să-i dau lui porunci. Și au mers Moisi și Isus la cortul mărturiei și au stătut la ușile cortului mărturiei.

15. Și s'au pogorât Domnul în stâlp de nor și au stătut la ușile cortului mărturiei. Și a stătut stâlpul cel de nor la ușile cortului mărturiei.

16. Și au zis Domnul către Moisi: iată tu vei dormi cu părinții tăi. Și sculându-se poporul acesta va curvi după dumnezeii cei streini ai pământului, în care intră, și mă vor părăsi pre mine și vor strică legătura mea, care am făcut cu ei.

17. Și mă voiu mâniă cu iușime asupra lor în ziua aceea, și voiu părăsi pre ei, și voiu întoarce fața mea de către ei, și va li spre pierzare; și-l vor afla pre ei rele multe și ne cazuri, și va zice în ziua aceea: pentru că nu este Domnul Dumnezeuul meu întru mine, m'au aflat relele acestea.

18. Iar eu întorcând voiu întoarce fața mea de către ei în ziua aceea pentru toate răutățile care au făcut, că s'au dus ei la dumnezeii streini.

19. Și acum scriși cuvintele cântării aceștia, și învățați pre fiii lui Israil și o puneți în gura lor, ca să fie mie cântarea aceasta mărturie întru fiii lui Israil.

20. Că-i voiu băga pre ei în pământul cel bun, care m'am jurat părinților lor, să le dau lor pământ, din care curge lapte și miere. Și vor mânca, și săturându-se se vor îmbuibă; și se vor întoarce la dumnezeii streini și vor sluji lor și mă vor mânica pre mine și vor strică legătura mea, care o am pus lor.

21. Și va li când vor afla pre ei

5. 7, 1, 2. 6. Is. Navi 1, 5; Evr. 13, 5.
7. 3 Imp. 2, 2. 8. Is. Navi 1, 9.

17. Ps. 13, 2; 30, 8. 20. Isaia 1, 4.
21, 10, 20; Is. Navi 24, 14, 23; 1 Imp. 7, 3;
Iezech. 23, 8, 19, 21.

rele multe și nevoi, va sta împotriva lor cântarea aceasta mărturisind înaintea lor, că nu se va uita din gura lor și din gura seminției lor, că eu știu răutatea lor, câte vor face aici astăzi mai înainte de ce-i voiu băga pre ei în pământul cel bun, care m'am jurat părinților lor.

22. Și a scris Moisi cântarea aceasta în ziua aceea și a învățat pre fiii lui Israil.

23. Și a poruncit Moisi lui Isus fiul lui Navi și i-a zis lui: Îmbărbătează-te și te întărește, că tu vei băga pre fiii lui Israil în pământul, care s'au jurat lor Domnul, și el va fi cu tine.

24. Și după ce a sfârșit Moisi a scri toate cuvintele legii aceștia în carte până în sfârșit,

25. A poruncit Levișilor celor ce poartă sicriul legii Domnului, zicând:

26. Luați cartea legii aceștia și o puneți de laturea sicriului legii Domnului Dumnezeuului vostru, și să fie acolo mărturie asupra ta.

27. Că știu eu împotrivirea ta și cerbicea ta cea vârtosă, că încă viu fiind eu cu voi astăzi, împotrivnici ați fost lui Dumnezeu, cum dar nu veși fi și după moartea mea?

28. Adunați la mine pre mai marii semințiilor voastre și pre bătrânii voștri și pre judecătorii voștri și pre cărturarii voștri, ca să grăesc în auzul lor toate cuvintele acestea și să pun asupra lor mărturie cerul și pământul.

29. Că știu că după moartea mea veși face fărădelege și vă veși abate din calea, care am poruncit vouă, și vă vor ajunge pre voi rele în zilele cele de apoi, că veși face rele înaintea Domnului și-l veși mâniera cu lucrurile mâinilor voastre.

30. Și a grăit Moisi în auzul a

toată adunarea lui Israil cuvintele cântării aceștia până în sfârșit.

CAP. 32.

Cântarea lui Moisi.

Ia aminte cerule și voiu grăi, și auză pământul graiuri din gura mea.

2. Să aștepte ca ploaea răspunsul meu, și să se pogoare ca roua cuvintele mele, ca ploaea pe troscol și ca bruma pe iarbă.

3. Că numele Domnului am chemat, dași slavă Dumnezeului nostru.

4. Dumnezeu, adevărate sunt lucrurile lui și toate căile lui judecăși; Dumnezeu este credincios și nu este nedreptate întru dânsul, drept și curvios este Domnul.

5. Greșit-au, nu sunt ai lui fiii cei cu prihană, neam îndărănic și răsvrătit.

6. Au acestea Domnului răsplățiți? Acest popor este nebun și neînțelept. Au nu însuși acesta Părintele tău te-au agonisit pre tine? Și te-au făcut și te-au zidit?

7. Aduceți-vă aminte de zilele veacului; socotiți anii neamului neamurilor; întreabă pre tatăl tău, și va povesti ție, pre cei bătrâni ai tăi, și-ți vor spune ție.

8. Când au împărșit cel prea înalt neamurile, cum au semănat pre fiii lui Adam, au pus hotarele neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu.

9. Și s'au făcut partea Domnului norodul lui Iacov, funia moștenirii sale Israil.

10. L'au îndestulat pre el în pustie întru sete de ardere în loc fără de apă, încunjuratu-l-au pre el și l-au învățat și l-au păzit, ca lumina ochiului.

11. Ca un vultur ș'au acoperit cui-

32. 1. 4, 26; Isaia 1, 2; Ierem. 2, 12.

2. Mibeia 5, 7. 3. Ps. 95, 7. 4. Ecles. 3, 14;

Ps. 144, 18; Daniil 4, 34. 8. Ieremia 27, 4.

11. Eșire 19, 4; Isaia 46, 4.

bul său și spre puii săi au dorit înfinzându-și aripile sale i-au primit pre ei și i-au ridicat pe umerii săi.

12. Domnul însuși i-au povățuit pre ei, și nu eră cu dânșii dumnezeu strein.

13. Suiu-i-au pre ei la vârfutea pământului, hrănit-i-au pre ei cu rodurile țarinelor, supt-au miere din piatră și untdelemn din piatră vârtuoasă.

14. Unt de vaci, și lapte de oi cu grăsimea mieilor și a berbecilor, a fiilor de tauri și de țapi, cu grăsime din măduha grâului și sânge de sirugur au băut vin.

15. Și a mâncat Iacov și s'a săturat și s'a lepădat cel iubit; îngroșatu-s'a, îngrășatu-s'a, lățitu-s'a și a părăsit pre Dumnezeu cel ce l-au făcui pre ei, și s'a depărtat dela Dumnezeu mântuitorul său.

16. Mâniatu-m'a întru cei streini, întru urâciunile sale m'a amărit.

17. Jerfuit-a dracilor, și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pe carii nu i-au știut; cei noi și decurând au venit, pe carii nu i-au știut părinții lor.

18. Pre Dumnezeu cel ce te-au născut ai părăsit și ai uitat pre Dumnezeu cel ce te hrănește.

19. Și au văzut Domnul și au râvniți și s'au întărâtat pentru mâniea fiilor lor și a fiicelor.

20. Și au zis: întoarce-voiu fața mea despre dânșii și voiu arăta ce va fi lor în zilele cele de apoi, că neam îndărătnic este, iiii la carii nu este credință întru dânșii.

21. Ei m'au întărâtat pre mine întru cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-m'au întru idolii săi, și eu voiu întărâta pre ei întru cel ce nu este

neam, întru neamul cel neînțelegător voiu urgisi pre ei.

22. Că foc s'a aprins din mâniea mea, arde-va până la iadul cel mai de jos, mănca-va pământul și rodurile lui, arde-va temelile munților.

23. Adună-voiu la ei rele, și săgețile mele voiu sărși întru dânșii.

24. Topindu-se de foame și de mîncarea pasărilor și gârbovire nevindecată, dinți de hiară voiu trimite asupra lor, cu mâniea celor ce se târăsc pre pământ.

25. Din afară va stărpi pre ei sabia, și din cămări frica, fânărul cu fecioara, sugătorul cu bătrânul ce stă lângă el.

26. Zis-am, risipi-voiu pre ei și voiu face să înceteze dintru oameni pomenirea lor.

27. Fără numai pentru mâniea vrăjmașilor, ca să nu-și lungească anii și ca să nu li se puie asupra profivnicii, ca să nu zică: mâna noastră este înaltă, și nu Domnul au făcut acestea toate.

28. Că neam ce ș'a pierdut sfatul este, și nu este întru dânșii știință.

29. N'a gândit să înțeleagă, aceștia toate să le ia în vremea cea viitoare.

30. Cum va gonii unul o mie și doi vor muța zece mii? De nu iar îi dat Dumnezeu pre dânșii, și Domnul i-au dat pre ei.

31. Că nu sunt dumnezeii lor ca Dumnezeuul nostru, și vrăjmașii noștri sunt neînțelegători.

32. Că din viea Sodomului este viea lor și vița lor din Gomora, strugurul lor strugur de fiere, poamă de amărăciune lor.

33. Mânie de balaur este vinul lor, și mânie de aspidă nevindecată.

34. Au doar iață nu acestea toate

13. Isaia 58, 14; Iov 29, 6. 15. Ozie 13, 6. 17. 12, 31; Lev. 17, 7; 4. Imp. 16, 3; Ps. 105, 37; 2 Paralip. 11, 15; 1 Cor. 10, 20. 19. Ps. 77, 11. 21. Rom. 10, 19.

22. Ierem. 15, 14. 24. Iezechiel 14, 21. 25. Lev. 18, 17; 20, 14; 26, 16; Mibea 6, 13; Malab. 2, 2. 28. Plâng. 1, 9. 29. Ieremia 9, 12; Luc. 19, 42.

s'au adunat la mine și s'au pece-
tuit în comorile mele?

35. În ziua izbândirei voi răsplăți, în vremea când v'a rățăci piciorul lor; că aproape este ziua peirei lor și sunt de față cele găfite vouă.

36. Că va judecă Domnul pre poporul său și spre slugile sale se va umili, că i-au văzut pre ei slăbănoși și părășiți în primejdii și neputincioși.

37. Și au zis Domnul: unde sunt dumnezeii lor, spre carii au nădăduit?

38. Cărora grăsimea jertfelor lor mâncași și beși vinul pomenelor lor? Scoală-se și vă ajute vouă și să se facă vouă acoperitori.

39. Vedefi, vedeji, că eu sunt și nu este Dumnezeu afară de mine; eu voi uide și voi face viu, bate-voi și eu voi vindecă; și nu este cine să scoasă din mâinile mele.

40. Că voi ridică la cer mâna mea și mă voi jură pe dreapta mea, și voi zice: viu sunt eu în veac.

41. Că voi ascuși ca fulgerul sabia mea, și va luă judecată mâna mea, și voi răsplăți pedeapsă vrăjmașilor, și celor ce mă urăsc pre mine, voi răsplăți.

42. Îmbătă-voi săgețile mele de sânge, și sabia mea va mânca carne, din sângele celor răniți și din robime, din capetele boterilor neamurilor.

43. Veseliți-vă ceruri împreună cu el, și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Veseliți-vă neamuri cu poporul lui, și să se întărească lui toți fiii lui Dumnezeu, că sân-

gelui fiilor săi face izbândă; și va izbândi și va răsplăți pedeapsă vrăjmașilor și celor ce urăsc pre el; și va curăți Domnul pământul norodului său.

44. Și a scris Moisi cântarea aceea în ziua aceea și a învățat pre fiii lui Israil.

45. Și a venit Moisi și a grăit toate cuvintele legii aceștia înaintea a tot poporul, el și Isus fiul lui Navl. Și a încetat Moisi a grăi cuvintele acestea la tot Israilul.

45. Și a zis către ei: luați aminte cu inima voastră la toate cuvintele acestea, care le mărturisesc eu vouă astăzi; ca să porunciți fiilor voștri, să păzească și să facă toate cuvintele legii aceștia.

47. Că nu este acesta cuvânt deșeri vouă, că el este vieaja voastră, și pentru cuvântul acesta veți îndelungă zilele voastre pre pământul, la care treceți Iordanul să-l moșteniți.

48. Și au grăit Domnul către Moisi în ziua aceea, zicând:

49. Sue-te în muntele Avarin, aceea este muntele Navav, care este în pământul Moav de către fața Ierihonului și vezi pământul Hanaan, care-l dau eu fiilor lui Israil moștenire.

50. Și mori acolo în muntele, în care te sui, și te adaoge la poporul tău, în ce chip a murit Aaron fratele tău în muntele Or, și s'a adaos la poporul său.

51. Pentru că n'ași ascultat cuvântul meu întru fiii lui Israil la apapricirii, la Kadis în pustiu Sin, pentru că nu m'ași sfințit pre mine întru fiii lui Israil.

52. Că vei vedea pământul în față; iar acolo nu vei intra.

35. Sirah 28, 1; Rom. 12, 19; Evr. 10, 30; 2 Macab. 7, 6. 37. Ierem. 2, 28. 39. 1 Imp. 2, 6; Isaia 45, 5; Tobie 13, 2; Înțelep. 16, 13; Iov. 10, 7. 43. 2 Macab. 7, 6; Rom. 15, 10.

49. Num. 27, 12. 50. Num. 20, 25 și 33, 38. 51. Num. 20, 12 și 27, 14.

CAP. 33.

*Moisi binecuvintează poporul și
prorocește.*

Aceasta este binecuvântarea, cu care Moisi omul lui Dumnezeu a binecuvântat pre fiii lui Israel mai înainte de ce a murit.

2. Și a zis: Domnul din Sinai a venit și s'au arătat nouă din Seir, și au grăit din muntele Faran cu zeci de mii de sfinși; dea dreapta lui înțeri cu el.

3. Și au cruțat poporul său și toți cei sfinși supt mâinile tale, și aceștia supt sine sunt.

4. Și a primit din cuvintele lui legea, care o a poruncit nouă Moisi moștenire adunării lui Iacov.

5. Și va fi întru cel iubit împărat, că s'au adunat boierii noroadelor împreună cu semințiile lui Israel.

6. Să trăiască Ruvim și să nu moară; și Simeon să fie mult cu numărul.

7. Și aceasta lui Iuda: ascultă Doamne glasul lui Iuda și vino la poporul lui, mâinile lui vor alege lui, și ajutor asupra vrăjmașilor lui vei fi.

8. Și lui Levi a zis: dași lui Levi arătările lui și adevărul lui bărbatului celui cuvios, pre care l-a ispitit la ispitire, și l-a bașjocorit pre el la apa prigonirei.

9. Cel ce zice tatălui său și mamei sale: nu te-am văzut, și pre frații săi nu i-a cunoscut, și pre fiii săi nu i-a știut. Că a păzit cuvintele tale și a ținut legea ta.

10. Arătă-vor îndreptările tale lui Iacov și legea ta lui Israel; pune-vor tămâie întru mânia ta pururea preste jertfelnicul tău.

11. Binecuvintează Doamne tăria lui și lucrurile mâinilor lui le primește; frânge șalele vrăjmașilor lui, carii se scoală asupra lui; și cei ce-l urăsc pre el, să nu se scoale.

12. Și lui Veniamin a zis: iubit de Domnul fără de frică va lăcuți, și Dumnezeu umbrează preste dânsul în toate zilele și între umerii lui au odihnit.

13. Și lui Iosif a zis: dela binecuvântarea Domnului pământul lui, din rodurile cerului și din roua și din adâncurile izvoarelor din jos.

14. Și din rodurile, care soarele și luna le face să odrăslească.

15. Din vârfurile munșilor celor dela început și din vârful deaiurilor celor veșnice.

16. Și din rodul pământului și a plinirii lui și cele primite celui ce s'a arătat în rug să vie pre capul lui Iosif; și pre creștetul celui mărit înire frași.

17. Cel întâiu născut al taurului frumuseța lui, coarnele inorogului, coarnele lui, cu acelea va împunge neamurile până la marginea pământului. Acestea sunt zecile de mii ale lui Efraim, și acestea sunt miile lui Manasi.

18. Și lui Zavulon a zis: veselește-te Zavuloane întru ieșirea ta și Isahar întru corturile tale.

19. Neamuri vor pierde și veși chema acolo și veși jertfi acolo jertfa dreptății; că veși suga bogăția mării și neșătoriea celor ce lăcuesc pre lângă mare.

20. Și lui Gad a zis: bine este cuvântat cel ce lășește pre Gad, ca un leu s'a odihnit, care sfăramă brașul și capul.

21. Și a văzut începătura sa, că acolo s'a împărșit pământul boie-

33. 3. Infelep. 3, 1. 4. 5. 5. 8. Eșire 17, 7
26; Num. 20, 13. 10. Malah, 2, 6.

16. Eșire 3, 12.
19. Psalm 5, 6.

rilor celor adunați împreună cu povăzuitoarii noroadelor. Dreptăcie au făcut Domnul și judecata sa cu Israil.

22. Și lui Dan a zis: Dan pui de leu, și va ieși din Vasan.

23. Și lui Neftali a zis: Neftali săturarea celor primite, și sătul de binecuvântare dela Domnul, marea și Liva va moșteni.

24. Și lui Asir a zis: binecuvântat este Asir întru fii; și va fi primit frașilor săi, întinge-va în untdelemn piciorul său.

25. Fier și aramă încălțăminteia lui va fi; ca zilele tale, țâria ta.

26. Nu este ca Dumnezeuul celui iubit; cel ce se suie preste cer, ajutorul tău și cel de mare cuvîntă al țâriei.

27. Și te va acoperi începutul lui Dumnezeu, și supt țâria brațelor celor veșnice, și va gonî dela fața ta pre vrăjmaș, zicând: piei.

28. Și va lăcuî Israil fără de-îrică singur pre pământul lui Iacov, cu grâu și cu vin și cerul fie înnorat de rouă.

29. Fericit ești tu Israile, ce popor este asemenea fie mântuit dela Domnul? Cu pavăză te va acoperi ajutorul tău; și sabia mărirea ta. Și te vor minși vrăjmașii tăi, iar tu vei călcă preste cerbicea lor.

CAP. 34.

Moartea lui Moisi.

Și s'a suî Moisi dela Aravotul lui Moav în muntele Navan în vârful lui Fasga, care este spre fața Ie-

rihonului. Și i-au arătat lui Domnul tot pământul Galaad până la Dan.

2. Și tot pământul lui Neftali și tot pământul lui Eiraim și al lui Manasi și tot pământul lui Iuda până la țărmurile mării.

3. Și pustiea și cele de prin prejurul Ierihonului, cetatea Finichilor până la Sigor.

4. Și au zis Domnul către Moisi, acesta este pământul, pentru care m'am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, zicând: seminției tale îl voi da. Și l'am arătat ochilor tăi; iar acolo nu vei intră.

5. Și a murit acolo Moisi robul Domnului în pământul Moav, după cum au zis Domnul.

6. Și l-a îngropat pre ei în vale în pământul Moav aproape de casa lui Fogor, și nimenea nu știe mormântul lui până în ziua aceasta.

7. Și eră Moisi de o sută douăzeci de ani, când a murit; nu s'au întunecat ochii lui, nici s'au zbârcit buzele lui.

8. Și au plâns fiii lui Israil pre Moisi în Aravotul lui Moav la Iordan împreajma Ierihonului treizeci de zile. Și s'au sfârșit zilele jalei plângerii lui Moisi.

9. Și Isus fiul lui Navî s'a umplut de duhul înțelepciunei, că a fost pus Moisi mâinile sale preste ei, și l-au ascultat pre el fiii lui Israil; și a făcut precum au fost poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și nu s'a mai sculat proroc

34. 3. Jud. 1, 16.

4. Fac. 12, 7; 13, 18.

5. 32, 52.

6. Iuda v. 9.

8. Num. 20, 29.

10. Esire 33, 11; Num. 12, 8.

25. 8, 9.

26. Ps. 18, 10, 11.

28. Num. 23, 9; Ierem. 23, 6.

29. 32, 13.

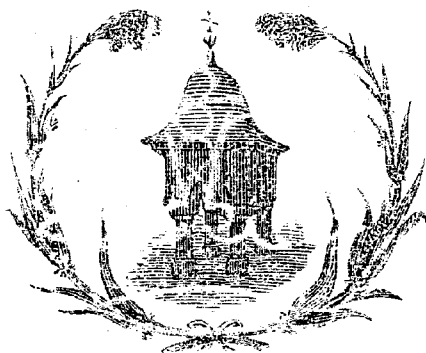
în Israil ca Moisi, pre care să-l fi cunoscut Domnul față la față.

11. Intru toate semnele și minunile, pentru care l-au trimis pre el Domnul, să le facă în pământul Eghipefului înaintea lui Faraon și a

slugilor lui și înaintea a tot pământul lui.

12. Și minunile cele mari și mâna cea tare, care a făcut Moisi înaintea a tot Israilul.

Sfârșitul celor cinci cărți ale lui Moisi.

CARTEA LUI ISUS NAVI

CAP. 1.

*Domnul întărește pe Isus Navi în
chemarea sa.*

Și a fost după moartea lui Moisi Șeful Domnului, au grăit Domnul către Isus fiul lui Navi sluga lui Moisi, zicând:

2. Moisi sluga mea a murit, drept aceea scoală-te și treci Iordanul tu și toi poporul acesta, în pământul, care-i dau eu lor.

3. Tot iocul, pe care vă veți sui cu urma picioarelor voasire, vouă îl dau, în ce chip am grăit lui Moisi.

4. Pustia și Andi-Livanul până la rful cel mare al Eufratului și până la marea cea mai de pre urmă despre apusul soarelui, vor fi hotarele voastre.

5. Nu va putea stă om improfitivă înaintea voastră în toate zilele vieții tale, și precum am fost cu Moisi, așa voi fi și cu tine, și nu te voi lăsa, nici te voi trece cu vederea.

6. Întărește-te și te îmbărbătează, că tu vei împărși poporului acestuia pământul, care m'am jurat părinșilor voștri să-l dau lor.

7. Întărește-te dar și te îmbărbătează foarte, ca să păzești și să faci precum și-a poruncit Moisi sluga mea, și să nu te abași dela acelea

deadreapta sau deastânga, ca să fii înțelept întru toate cele ce vei face.

8. Și să nu lipsească cartea legii aceștia din gura ta, ci să cugești întru dânsa ziua și noaptea, ca să pricepi a face toate cele scrise, că atunci te vei îndreptă, și vei îndreptă căile tale, și atunci vei pricepe.

9. Iată poruncesc ție: întărește-te și te îmbărbătează, să nu te sperii, nici să te temi, că cu tine este Domnul Dumnezeuul tău întru toate ori unde vei merge.

10. Și a poruncit Isus cărturariilor poporului, zicând:

11. Treceți prin mijlocul taberii poporului și porunciți poporului zicând: găsiți-vă merinde, că încă trei zile, și veți trece Iordanul acesta, ca să intrați, să apucați pământul, care Domnul Dumnezeul părinșilor voștri îl dă vouă.

12. Și lui Ruvim și lui Gad și la jumătate din neamul lui Manasi a zis Isus:

13. Aduceți-vă aminte de cuvântul Domnului, care v'a poruncit vouă Moisi sluga Domnului, zicând: Domnul Dumnezeul vostru v'au odihnit pre voi și v'au dat vouă pământul acesta.

14. Femeile voastre și pruncii voștri și vitele voastre să lăcuiască în pământul, care vi l-au dat vouă;

1. 1. H 2 Lege 34, 5; 1, 38. 3. H 2 Lege 11, 24. 4. Fac. 15, 18; H 2 Lege 1, 8.

5. Evr. 13, 5; H 2 Lege 31, 6, 23. 6. 3 Imp. 2, 2; H 2 Lege 31, 23. 7. H 2 Lege 28, 1.

8. Ps. 1, 2. 9. H 2 Lege 31, 8, 23.

13. Num. 32, 19 și 20. 14. Eșire 13, 18.

iar voi toți cariți puteți, să mergeți sprinteni cu frații voștri și împreună cu ei să faceți războiu.

15. Până ce va odihni Domnul Dumnezeu vostru, pe frații voștri ca și pre voi, și vor moșteni și aceștia pământul, care-l dă lor Domnul Dumnezeu nostru, și veți merge fiecare la moșia sa, care o a dat vouă Moisi dincoace de Iordan spre răsăritul scarelui.

16. Și răspunzând ei lui Isus, au zis: foarte câte vei porunci nouă vom face, și în tot locul unde ne vei trimite vom merge.

17. Intru toate în care am ascultat de Moisi, vom ascultă și de tine, numai să fie Domnul Dumnezeu nostru cu tine, precum au fost cu Moisi.

18. Iar omul, care nu te va ascultă și care nu va auzi cuvintele tale, care te vei porunci lui, să moară; numai tu te întărește și te îmbărbătează.

CAP. 2.

Iscoadele lui Isus Navi scapă la Raav.

Și a trimis Isus fiul lui Navi din Saffin doi tineri să iscodească, zicându-le: mergeți și vedeți pământul și Ierihonul, și mergând acei doi tineri, au venit în Ierihon și au intrat la casa unei femei curve, anume Raav, și au odihnit acolo.

2. Și s'a dat de știre împăratului din Ierihon, cum că au intrat aici bărbați dintre fiii lui Israel, ca să iscodească pământul.

3. Și a trimis împăratul Ierihonului și a grăit către Raav zicând: scoate afară pre bărbații, cari au intrat în casa ta astă-noapte, căci au venit să iscodească pământul.

4. Și luând femeia pre acei doi bărbați, i-a ascuns și a grăit către

dânșii, zicând: intrat-au la mine bărbați, dar n'am știut de unde sunt.

5. Și când s'a închis poarta seara, bărbații aceia au ieșit și nu știu unde s'au dus, alergați după ei doar îi veți ajunge.

6. Iar ea i-a suit pre ei în podul casii, și i-a ascuns în snopi de in, care-i pusese în podul casii.

7. Și bărbații au alergat după ei pre calea Iordanului până la vad; și poarta s'a închis.

8. Și a fost când au ieșit cei ce alergau după ei, și mai înainte de a adormi ei, ea s'a suit la ei în podul casii și a zis către ei:

9. Cunosc că au dat Domnul vouă pământul, că a căzut preste noi frica voastră.

10. Că am auzit, cum a secat Domnul Dumnezeu marea Roșie înaintea voastră, când ați ieșit din pământul Eghiptului, și câte ați făcut celor doi împărași ai Amoreilor, cari erau dincolo de Iordan, lui Sion și lui Og, pre cari i-ați omorât.

11. Și auzind noi acestea, s'a înfricoșat inima noastră, și nici într'unul din noi n'a rămas duh de către fața voastră, că Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeu în cer sus și pre pământ jos.

12. Și acum jurăți mie pre Dumnezeu, că precum am făcut eu milă cu voi, și voi să faceți milă cu casa tatălui meu, și-mi dați mie semn adevărat.

13. Cum că veți păzi vie casa tatălui meu și pre muma mea și pre frații mei și pre surorile mele și toată casa mea, și veți izbăvi sufletul meu de moarte.

14. Și au zis către ea bărbații: vieața noastră pentru voi să piară, iar ea a zis: când va da Domnul vouă ce-

tatea, să faceți cu mine milă și adevăr.

15. Și i-a slobozit pre ei cu o funie pe fereastră, că eră la zidul cetății casa ei, și în zidul cetății lăcuiă ea.

16. Și a zis către ei: la munte mergeți, ca să nu vă întâmpine cei ce aleargă după voi, și stați ascunși acolo trei zile, până ce se vor întoarce cei ce aleargă după voi, și apoi vă veși duce în calea voastră.

17. Și au zis către ea bărbații: nevinovați suntem noi acestui jurământ al tău.

18. Iată noi vom intra spre o parte a cetății, și tu să pui semn, această funie roșie să o legi la fereastră, prin care ne-ai slobozit pre noi; iar pre tatăi tău și pre muma ta și pre frații tăi și toată casa tatăiui tău, să-i aduni pre ei în casa ta.

19. Și tot, care va ieși afară din ușa casii tale, acela singur va fi vinovat; iar noi nevinovați vom fi jurământului acestuia; iar câți vor fi împreună cu tine în casa ta, vinovați vom fi de se va atinge mână de vre unul din ei.

20. Iar de ne va năpăstuți pre noi cineva și va descoperi cuvintele noastre acestea, vom fi nevinovați jurământului tău acestuia, cu care ne-ai jurat pre noi.

21. Și ea a zis lor: după cuvântul vostru așa să fie, și i-a slobozit pre ei și s'a dus, și a legat semnul cel roșu la fereastră.

22. Și ei ducându-se au sosit la munte, și au așteptat acolo trei zile, până ce s'au întors cei ce îi urmărise pre ei, carii căutând toate căile nu i-au aflat.

23. Și întorcându-se cei doi fineri s'au pogorât din munte, și trecând la Isus fiul lui Navi, i-au povestit lui toate, câte s'au întâmplat lor.

24. Și au zis către Isus: că au dat Domnul tot pământul în mâna noastră, și s'a înfricoșat de noi tot cel ce lăcuește pre pământulul acela.

CAP. 3.

Trecerea Iordanului.

Și mâncând Isus dimineața a purces din Sattin și a venit până la Iordan, el și toți fiii lui Israil, și au poposit acolo mai înainte de a trece.

2. Și a fost după trei zile, trecură cărturarii prin tabără.

3. Și au poruncit poporului zicând: când veși vedea sicriul legii Domnului Dumnezeuului vostru și pe preoții voștri și pre Leviți purtându-l, să vă sculați din locurile voastre și să mergeți după el.

4. Inșă depărtare să fie între voi și între el, ca la două mii de coși să stați, să nu vă apropiați de el, ca să știți calea, pre care veși merge, pentrucă mai înainte niciodată n'ați umblat pre calea aceasta.

5. Și a zis Isus poporului: mâine să fiți curați, că mâine va face Domnul între voi minuni.

6. Și a zis Isus preoților: ridicați sicriul legii Domnului și mergeți înaintea poporului, și ridicând preoții sicriul legii Domnului, mergeau înaintea poporului.

7. Și au zis Domnul către Isus: în ziua aceasta voi începe a te înălța pre tine înaintea tuturor fiilor lui Israil, ca să cunoască, că precum am fost cu Moisi, așa voi fi și cu tine.

8. Și acum poruncește preoților celor ce poartă sicriul legii, zicându-le: dupăce veși intra într'o parte de apa Iordanului, stați în Iordan.

9. Și a zis Isus fiilor lui Israil: apropiați-vă aici și auziți cuvântul Domnului Dumnezeuului vostru.

19. Lev. 20, 9.

3, 5, 7, 13; Eșire 19, 10. 7, 1, 5; 4, 14.

10. Într'aceasta veți cunoaște, cum că Dumnezeu viețuește întru voi, și va pierde dela fața voastră pre Hananeu și pre Heten și pre Ferezeu și pre Eueu și pre Amoreu și pre Ghergheseu și pre Ievuseu.

11. Iată sicriul legii Domnului a tot pământul înaintea voastră va trece Iordanul.

12. Alegeți doisprezece bărbați dintre fiii lui Israel, din fiecare seminție unul.

13. Și va fi după ce vor stă picioarele preoșilor, carii poartă sicriul legii Domnului a tot pământul, în apa Iordanului, apa Iordanului va secă, iar care curge va stă.

14. Și a fost după ce s'a ridicat poporul din lăcașurile sale, ca să treacă Iordanul, și preoșii au ridicat sicriul legii Domnului înaintea poporului.

15. Iar după ce au intrat preoșii, cei ce purtau sicriul legii Domnului, în Iordan, și a început a se udă picioarele lor într'o parte de apa Iordanului; iar Iordanul s'a umplut întru toată maica sa, ca în zilele secerișului de grâu.

16. Apele cele ce curgeau din sus, au stătut închegate de departe foarte, dela cetatea Adamin până la partea Kariatiarimului; iar cele ce curgeau din jos, au curs în marea Araviei, marea sărată, până ce a scăzut de tot.

17. Și poporul stă împreajma Ierihonului, iar preoșii cei ce purtau sicriul legii Domnului, au stătut pre uscat în mijlocul Iordanului, și toți fiii lui Israel treceau pre uscat, până ce a sfârșit tot poporul a trece Iordanul.

CAP. 4.

Pietre de amintire pentru trecerea Iordanului.

Și după ce a trecut tot poporul Iordanul, au grăit Domnul lui Isus, zicând:

11. Fap. Ap. 7, 45. 12. 4, 2. 13. 4, 7.
14. Fap. Ap. 7, 45. 15. 1 Paralip. 12, 15.
17. 4 Imp. 2, 8.

2. Ia doisprezece bărbați din popor, de fiecare seminție câte unul.

3. Și le poruncește lor, zicând: luați din mijlocul Iordanului douăsprezece pietre și le aduceți cu voi și le puneți în tabăra voastră, unde veți săbări la noapte.

4. Și chemând Isus doisprezece bărbați din cei mai de frunte dintre fiii lui Israel, de fiecare seminție unul,

5. A zis lor: aduceți înaintea mea, înaintea ieșii Domnului, din mijlocul Iordanului, și fiecare să ia de acolo câte o piatră, și s'o ridice pre umerii săi, după numărul celor douăsprezece seminții ale lui Israel.

6. Ca să fie vouă acestea semn pus pururea, ca, când te va întrebă pre sine fiul tău mâine, zicând: ce sunt nouă aceste pietre?

7. Tu vei arăta fiului tău, zicând: că a secat râul Iordanului înaintea sicriului legii Domnului a tot pământul, când l-a trecut pre el, și vor fi pietrele acestea pomenire fiilor lui Israel până în veac.

8. Și au făcut fiii lui Israel așa după cum au poruncit Domnul lui Isus, și luând douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, precum au poruncit Domnul lui Isus, când au sfârșit a trece fiii lui Israel, și le-au adus cu ei în tabără și le-au pus acolo.

9. Și a pus Isus și alte douăsprezece pietre în Iordan, în locul cel de sus picioarele preoșilor, carii purtau sicriul legii Domnului, și sunt acolo până în ziua de astăzi.

10. Și au stătut preoșii, cei ce purtau sicriul legii Domnului, în Iordan, până ce a săvârșit Isus toate, câte au poruncit Domnul să spue poporului, și a grăbit poporul și a trecut.

11. Și a fost după ce a trecut tot poporul, a trecut și sicriul legii Dom-

4. 2, 3, 12. 5. 3 Imp. 18, 31. 7. 3, 13.

nului, și preoșii mergeau înaintea lor.

12. Și fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manasi gătiți de războiu, au mers înaintea fiilor lui Israel, precum le-a poruncit lor Moisi.

13. Patruzeci de mii gătiți de războiu au trecut înaintea Domnului la bătae asupra cetății Ierihonului.

14. În ziua aceea au mărit Domnul pre Isus înaintea a tot neamul lui Israel, și s'a temut de el, precum s'a temut de Moisi, în câtă vreme a trăit.

15. Și au grăit Domnul către Isus, zicând:

16. Poruncește preoșilor, celor ce poartă sicriul legii mărturiei Domnului, să iasă din Iordan.

17. Și a poruncit Isus preoșilor, zicând: ieșiți din Iordan.

18. Și a fost după ce au ieșit din Iordan preoșii cei ce purtau sicriul legii Domnului, și au pus picioarele pe pământ, s'a așezat apa Iordanului la loc, și curgea ca și mai înainte până sus asemenea cu farmurii.

19. Și a ieșit poporul din Iordan în ziua a zecea a lunii cei dintâiu, și au tăbărit fiii lui Israel în Galgala despre partea răsăritului soarelui de către Ierihon.

20. Și cele douăsprezece pietre, care le-au luat din Iordan, le-a pus Isus în Galgala și a grăit către fiii lui Israel, zicând:

21. Când vă vor întrebă pre voi fiii voștri, zicând: ce sunt pietrele acestea?

22. Veți povesti fiilor voștri, că pre uscat a trecut Israel Iordanul acesta.

23. Secând Domnul Dumnezeuul vostru apa Iordanului înaintea lor până ce a trecut, precum au făcut

Domnul Dumnezeuul nostru cu marea Roșie, care o au secat Domnul Dumnezeuul nostru înaintea noastră până ce o am trecut.

24. Ca să cunoască toate neamurile pământului, cum că este tare puterea Domnului, și ca voi să cinstiți pre Domnul Dumnezeuul vostru în toată vremea.

CAP. 5.

Tăierea împrejur și serbarea Paștelor în pământul făgăduinții.

Și a fost după ce au înțeles împărașii Amoreilor, cari erau dincolo de Iordan, și împărașii Finicii cari erau lângă mare, cum că au secat Domnul Dumnezeuul râul Iordanului înaintea fiilor lui Israel până ce au trecut ei, au slăbit inimile lor, și s'au cutremurat, și n'a rămas întru ei duh temându-se de fața fiilor lui Israel.

2. Și în vremea aceasta au zis Domnul către Isus: fă-ți cușite de piatră, ascușite, și șezând taie împrejur pre fiii lui Israel a doua oară.

3. Și s'a făcut Isus cușite de piatră, ascușite la margini, și a tăiat împrejur pre fiii lui Israel în locul, care se chiamă dealul netăieșilor împrejur.

4. În chipul acesta a tăiat împrejur Isus pre fiii lui Israel: ori câți s'au născut pre cale, și ori câți au fost netăieși împrejur din cei ce au ieșit din Egipt, pre toți aceștia i-au tăiat împrejur Isus.

5. Că patruzeci și doi de ani s'a învățit Israel în pustiea Magdaritului, pentru aceea cei mai mulți dintre ei din cei de războiu, cari ieșise din pământul Egiptului, erau netăieși împrejur.

6. Cărora pentru că n'au ascultat

12. Num. 32, 25, 29. 14. 3, 7. 20. 3 Imp. 18, 31. 23. Eșire 14, 21.

5. 1. Num. 13, 30. 2. Eșire 4, 25.
6. Num. 14, 33, 34.

poruncile Domnului Dumnezeu, le-au rânduif lor Domnul, ca să nu vază ei pământul, care s'au jurat Domnul părinților lor, să ne dea nouă pământ, din care curge miere și lapte.

7. Și în locul acestora au pus pre fiii lor, pre carii Isus i-a tăiat împrejur, penfrucă nu erau tăiași împrejur, că s'au născut pre cale și nu s'au tăiat împrejur.

8. Și dupăce s'au tăiat împrejur, au șezut acolo cu liniște în tabără până ce s'au vindecat.

9. Și au zis Domnul către Isus fiul lui Navî: în ziua de astăzi am ridicat dela voi ocară Eghiptului, și a chemat numele locului acela: Gaigala, până în ziua de astăzi.

10. Și au tăbărît fiii lui Israil în Gaigala, și au făcut fiii lui Israil Paștele în ziua a patrusprezecea a lunii de cu seară, despre apusul Ierihonului dincoace de Iordan, în câmp.

11. Și au mâncat din grâul pământului a doua zi de Paști azime și pâine nouă.

12. În ziua aceasta au încetat manna a doua zi dupăce au mâncat ei din grâul pământului, și mai mult n'au avut fiii lui Israil mană, și au adunat din rodurile țării finicilor, în anul acela.

13. Și a fost când eră Isus în Ierihon căutând cu ochii săi, a văzut pre un om stând înaintea sa, și sabia lui goală în mâna lui, și apropiindu-se Isus a zis lui: al nostru ești, sau din protivnicii noștri?

14. Iar acela a zis lui: eu sunt Voevodul oștilor Domnului, acum am venit. Și a căzut Isus cu fața la pământ și s'a închinat lui și a zis: stăpâne, ce poruncești robului tău?

15. Și a zis Voevodul Domnului către Isus: desleagă încălșamintea dela picioarele tale, că locul pre

care stai tu, este sfânt, și a făcut Isus așa.

CAP. 6.

Cuprinderea și dărâmarea Ierihonului.

Și Ierihonul eră încuiat și întărit pentru frica fiilor lui Israil, și nimenia nu ieșea dintr'însul, și nimenia nu intră într'însul.

2. Și au zis Domnul către Isus: iată eu dau șie supț mâna ta Ierihonul și pre împăratul lui cel dintr'însul și pre cei tari cu vârtute.

3. Incunjurăți cetatea toți bărbații cei de răboiu împrejurul cetății odată în zi, așa să faceți în șase zile.

4. Și șapte preoși vor luă șapte buciume de strigare, înaintea sicriului, și în ziua a șaptea veși încunjură cetatea de șapte ori, și preoșii să buciume cu buciumi.

5. Și va fi dupăce veși trâmbișă cu trâmbișă de strigare, când veși auzi glasul buciumului, să strige tot poporul de odată, și strigând ei, vor cădeă singure zidurile cetății, și va intră tot poporul cum au purces fiecare unul după altul în cetate.

6. Și a intrat Isus Navî la preoși și le-a zis lor: luași sicriul legii, și șapte preoși să ia șapte buciume de strigare înaintea sicriului Domnului.

7. Și le-a zis lor: porunciți poporului să umble prin prejur și să incunjure cetatea, și cei rășboinici să meargă înfrarmași înaintea sicriului Domnului.

8. Și au fost dupăce a zis Isus către popor, ca șapte preoși cu șapte trâmbișe sfinte să treacă înaintea Domnului, să meargă pe aproape, și să trâmbișeze tare, și sicriul legii Domnului să meargă după ei.

9. Iar cei rășboinici să meargă pe aproape înainte, și preoșii buciumând cu buciumii, și cei dina-

11. Eșire 12, 39. 12. Eșire 16, 35.

13. Num. 22, 31. 15. Eșire 3, 5; Fap. 7, 33.

poia oștirii pre urma sicriului legii Domnului să meargă trâmbișând cu buciunii.

10. Iar poporului i-a fost poruncit Isus zicând: nu strigași, și nimenia să nu auză glasul vostru, și cuvânt să nu iasă din gură voastră, până în ziua, în care eu voi porunci să strigași, și atunci să strigași.

11. Și încunjurând cetatea cu sicriul legii lui Dumnezeu, îndată s'au întors în tabără și preste noapte au rămas acolo.

12. Și a doua zi s'a sculat Isus de dimineață, și au ridicat preoșii sicriul legii Domnului.

13. Și cei șapte preoși, carii purtau cele șapte trâmbițe mergeau aproape înaintea Domnului și trâmbișau cu trâmbițele, și după aceștia mergeau războinicii, și cealaltă gloată toată dinapoia sicriului legii Domnului, și preoșii buciunau cu buciuni de corn.

14. Și cealaltă gloată a doua zi a încunjurat cetatea odată pe aproape, și s'a întors iarăși în tabără. Așa a făcut în șase zile.

15. Și a fost în ziua a șaptea sculându-se de dimineață au încunjurat cetatea după judecata aceasta de șapte ori; numai în ziua aceea au încunjurat cetatea de șapte ori.

16. Și a fost când au încunjurat cetatea a șaptea oară au trâmbișat cu trâmbițele preoșii, și a zis Isus fiilor lui Israil: strigași, că au dat Domnul vouă cetatea.

17. Și va fi cetatea aceasta anatema, ea și toate câte sunt într'însa Domnului puterilor, fără numai pre Raav curva, să o cruțași pre dânsa și toate câte sunt în casa ei, pentrucă a ascuns pre solii, carii i-am trimis.

18. Iar voi feriși-vă foarte de anatema, ca nu cumvâ poștind să luași din anatema și să faceși ta-

băra fiilor lui Israil anatema și să ne pierdeși pre noi.

19. Și tot argintul și aurul și arama și fierul sfânt va fi Domnului, în vistieria Domnului se va aduce.

20. Și a strigat poporul și au trâmbișat preoșii cu trâmbițele; iar dacă a auzit poporul glasul trâmbișilor a strigat tot poporul de odată cu chiot mare și tare, și a căzut tot zidul prin prejur, și s'a suif tot poporul în cetate, fiecare prin locul, care eră înaintea sa și a luat cetatea.

21. Și a dat-o pieirii Isus pre ea, cu toate câte erau în cetate dela bărbat până la femeie și dela tânăr până la bătrân și până la vișei și până la oaie și asin, cu ascușitul sabiei.

22. Și celor doi tineri, carii au iscodit pământul a zis Isus: intrași în casa femeii cei curve și o scoateși pre ea de acolo, cu toate câte sunt ale ei, precum ași jurat ei.

23. Și au intrat cei doi tineri, carii au iscodit cetatea, în casa femeii și au scos pre Raav curva și pre tatăl ei și pre muma ei și pre frașii ei și toată rudenia ei și toate câte aveă ea, și o a pus pre ea afară de tabăra lui Israil.

24. Și cetatea cu toate câte erau într'însa o a ars cu foc, afară de arginți și de aur și de aramă și de fier, că acestea le-a dat să se aducă în vistieria Domnului.

25. Și pre Raav curva și toată casa ei și rudenia și toate ale ei, le-a lăsat vii Isus, și a lăcuit în Israil până în ziua de astăzi, pentrucă a ascuns iscoadele, pre care le-a fost trimis Isus să iscodească le-rihonul.

26. Și a făcut jurământ Isus în

19. Num. 31, 54. 20. Evc. 11, 30.

21. 2. Macab. 12, 15; Fl 2 Lege 7, 2.

22. 2, 14. 23. Evc. 11, 31. 26. 3 Imp. 16, 34.

poia oștirii pre urma sicriului legii Domnului să meargă trâmbișând cu buciunii.

10. Iar poporului i-a fost poruncit Isus zicând: nu strigași, și nimenia să nu auză glasul vostru, și cuvânt să nu iasă din gură voastră, până în ziua, în care eu voi porunci să strigași, și atunci să strigași.

11. Și încunjurând cetatea cu sicriul legii lui Dumnezeu, îndată s'au întors în tabără și preste noapte au rămas acolo.

12. Și a doua zi s'a sculat Isus de dimineață, și au ridicat preoșii sicriul legii Domnului.

13. Și cei șapte preoși, carii purtau cele șapte trâmbițe mergeau aproape înaintea Domnului și trâmbișau cu trâmbițele, și după aceștia mergeau rășboinicii, și cealaltă gloată toată dinapoia sicriului legii Domnului, și preoșii buciunau cu buciuni de corn.

14. Și cealaltă gloată a doua zi a încunjurat cetatea odată pe aproape, și s'a întors iarăși în tabără. Așa a făcut în șase zile.

15. Și a fost în ziua a șaptea sculându-se de dimineață au încunjurat cetatea după judecata aceasta de șapte ori; numai în ziua aceea au încunjurat cetatea de șapte ori.

16. Și a fost când au încunjurat cetatea a șaptea oară au trâmbișat cu trâmbițele preoșii, și a zis Isus fiilor lui Israil: strigași, că au dat Domnul vouă cetatea.

17. Și va fi cetatea aceasta anatema, ea și toate câte sunt într'însa Domnului puterilor, fără numai pre Raav curva, să o cruțași pre dânsa și toate câte sunt în casa ei, pentrucă a ascuns pre solii, carii i-am trimis.

18. Iar voi feriși-vă foarte de anatema, ca nu cumvâ poștind să luași din anatema și să faceși ta-

băra fiilor lui Israil anatema și să ne pierdeși pre noi.

19. Și tot argintul și aurul și arama și fierul sfânt va fi Domnului, în vistieria Domnului se va aduce.

20. Și a strigat poporul și au trâmbișat preoșii cu trâmbițele; iar dacă a auzit poporul glasul trâmbișilor a strigat tot poporul de odată cu chiot mare și tare, și a căzut tot zidul prin prejur, și s'a suif tot poporul în cetate, fiecare prin locul, care eră înaintea sa și a luat cetatea.

21. Și a dat-o pieirii Isus pre ea, cu toate câte erau în cetate dela bărbat până la femeie și dela tânăr până la bătrân și până la vișei și până la oaie și asin, cu ascușitul sabiei.

22. Și celor doi tineri, carii au iscodit pământul a zis Isus: intrași în casa femeii cei curve și o scoateși pre ea de acolo, cu toate câte sunt ale ei, precum ași jurat ei.

23. Și au intrat cei doi tineri, carii au iscodit cetatea, în casa femeii și au scos pre Raav curva și pre tatăl ei și pre muma ei și pre frașii ei și toată rudenia ei și toate câte aveă ea, și o a pus pre ea afară de tabăra lui Israil.

24. Și cetatea cu toate câte erau într'însa o a ars cu foc, afară de arginți și de aur și de aramă și de fier, că acestea le-a dat să se aducă în vistieria Domnului.

25. Și pre Raav curva și toată casa ei și rudenia și toate ale ei, le-a lăsat vii Isus, și a lăcuit în Israil până în ziua de astăzi, pentrucă a ascuns iscoadele, pre care le-a fost trimis Isus să iscodească lerihonul.

26. Și a făcut jurământ Isus în

19. Num. 31, 54. 20. Evc. 11, 30.

21. 2. Macab. 12, 15; Fl 2 Lege 7, 2.

22. 2, 14. 23. Evc. 11, 31. 26. 3 Imp. 16, 34.

ziua aceea înaintea Domnului, zicând: blestemat înaintea Domnului fie omul, care se va scula și va zidi cetatea aceasta Ierihonul; cu moartea fiului său celui întâiu născut să pue temelii ei, și cu moartea fiului său celui mai mic să pue porțile ei. Și așa a făcut Ahiil cel din Vetil, cu moartea lui Aviron fiului său celui întâiu născut o a întemeiat, și cu moartea fiului său celui mai mic, care a scăpat, a pus porțile ei.

27. Și au fost Domnul cu Isus, și numele lui a fost vestit în tot pământul.

CAP. 7.

Pedeapsa lui Ahar.

Și au săvârșit fiii lui Israil un păcat mare, luând din cele afierosite; că Ahar feciorul lui Harmi, fiul lui Zamri, fiul lui Zara din seminția lui Iuda a luat din anatema, și s'a mânieat Domnul cu urgie pre fiii lui Israil.

2. Și a trimis Isus din Ierihon bărbași în Ghe, care este despre Vivtavi, spre răsărit de Vetil, și a grăit lor zicând: suiși-vă și iscodiți pământul, și s'au suit bărbașii și au iscodit pre Ghe.

3. Și s'au întors la Isus și au zis către ei: să nu se sue tot poporul, ci numai ca la vre-o două sau trei mii de bărbași să se suie și să bată cetatea, să nu duci acolo tot poporul, că ei sunt pușini.

4. Și s'au suit ca la trei mii de bărbași, și au fugit Gheii dela fața bărbașilor.

5. Și bărbașii Gheii au omorât dintre ei ca vr'o treizeci și șase de bărbași, și i-au gonit pre ei dela poartă și i-au bătut la vale, și a slăbit inima poporului, și s'a făcut ca apa.

6. Și ș'a rupt Isus hainele sale,

și a căzut Isus cu fața la pământ înaintea Domnului până seara, el și bătrânii lui Israil, și a pus cenușă pre capetele lor.

7. Și a zis Isus: rogu-mă Doamne! Doamne! Pentruce a trecut robul tău pre poporul acesta Iordanul, ca să-l dai pre el Amoreului să ne piarză pre noi? Mai bine am fi rămas să fi lăcut dincolo de Iordan.

8. Și ce voiu zice dupăce a întors Israil grumazii înaintea vrăjmașului său?

9. Și de vor auzi Hananeii și foși cei ce lăcuiesc pământul, ne vor încunjură și ne vor pierde de pre pământ, și ce vei face numelui tău celui mare?

10. Și au zis Domnul către Isus: scoală-te, pentruce ai căzut pe fața ta?

11. Păcătuit-a poporul și a călcat legătura mea, care am făcut cu ei, că a luat din cele date peștri și furând a minșit și a băgat în vasele sale.

12. Și nu vor putea fiii lui Israil să stea înaintea feșii vrăjmașilor săi, grumazii vor întoarce înaintea vrăjmașilor săi, că s'au făcut anatema, nu voiu adaoge a mai fi cu voi, de nu veși ridică anatema dintre voi.

13. Scoală-te, sfințește poporul și le zi lor: sfinșiți-vă pre mâine, aceste zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: anatema este întru voi Israile, nu veși putea stă împotriva vrăjmașilor voștri până când nu veși ridică anatema dintru voi.

14. Și să vă adunați foși dimineață din toate semințiile; și seminția pre care o va arătă Domnul, va aduce noroadele sale, și poporul pre care-l va arătă Domnul, va aduce casa sa, și casa pre care o va arătă Domnul, va aduce pre bărbașii săi.

15. Și care se va arăta întru anatema să se arză cu foc, el și toate câte sunt ale lui, pentrucă a călcat legătura Domnului și a făcut fărădelege întru Israel.

16. Și a mâncat Isus de dimineață, și a adus poporul după semințiile lui, și s'a arătat seminția lui Iuda.

17. Și s'a adus fiecare popor, și s'a arătat poporul lui Zara, și s'a adus poporul lui Zara după casa sa, și s'a arătat casa lui Zamri.

18. Și s'a adus casa lui după bărbat, și s'a arătat Ahar fiul lui Harmi, fiul lui Zamri, fiul lui Zara din seminția lui Iuda.

19. Și a zis Isus lui Ahar: fătu' meu, dă slavă Domnului Dumnezeuului lui Israel astăzi și te mărturisește lui, și spune mie ce ai făcut, și să nu ascunzi de către mine.

20. Și a răspuns Ahar lui Isus, și a zis: adevărat, eu am păcătuit înaintea Domnului Dumnezeuului lui Israel, așa și așa am făcut.

21. Când prădam am văzut o haină împeștrită bună și două sute de drahme de argint și o limbă de aur, care frăgea cincizeci de drahme, și pottindu-le le-am luat și le-am ascuns în pământ în cortul meu, și argintul este pus supț dânsule.

22. Și a trimis Isus slugi și au alergat la cort în tabără, și acestea le-au aflat ascunse în cortul lui, și argintul supț ele.

23. Și le-au scos din cort, și le-au adus la Isus și la bătrânii lui Israel și le-au pus înaintea Domnului.

24. Și a luat Isus pre Ahar feciorul lui Zara și argintul și haina și limba cea de aur și pre feciorii lui și pre fetele lui și boii lui și asinii lui și oile lui și cortul lui, și toate câte aveă el, și tot Israelul cu

dânsul, și l-a dus pre el în Emecahor.

25. Și a zis Isus către Ahar: pentruce ne-ai pierdut pre noi? Piarză-te pre tine Domnul astăzi, și l-a ucis pre el cu pietre tot Israelul, și i-a ars cu foc dupăce i-a ucis cu pietre.

26. Și a pus preste ei grămadă mare de pietre, până în ziua de astăzi, și s'au potolit Domnul iușimea mâinii sale; pentru aceea a numit locul acela Emecahor, până în ziua de astăzi.

CAP. 8.

Incunjurarea și cuprinderea cetății Ghei.

Și au zis Domnul către Isus: să nu te temi, nici să te îngrozești; ia cu tine pre toți bărbaii cei rășboinici, și sculându-te, te sue la Ghe; iată că am dat în mâinile tale pre împăratul Ghei, cu tot poporul lui și cetatea lui și pământul lui.

2. Și să faci cu Ghe și cu împăratul ei, cum ai făcut cu Ierihonul și cu împăratul lui; iar prada ei și dobitoacele ei le veși împărși între voi, și pune pânditori cetății dinapoia ei.

3. Și s'a sculat Isus și tot poporul cel rășboinic, ca să se sue în Ghe, și a ales Isus treizeci de mi de băbaji tari cu puterea, și i-a trimis pre ei noaptea.

4. Și le-a poruncit lor zicând: luați aminte de pândiși dinapoia cetății, și nu vă duceți departe tare de cetate, și fiți toți gata.

5. Iar eu și toți cei ce sunt cu mine ne vom apropieă către cetate, și dupăce vor ieși cei ce lăcuesc în Ghe împrotiva noastră, cum au ieșit

și întâu, noi vom fugi dinaintea fejii lor.

6. Și dupăce vor alerga după noi, noi îi vom trage pre ei dela cetate, și vor zice: fug aceștia de fața noastră, ca și mai înainte.

7. Și vom fugi de ei; iar voi vă veți scula dela pândă și veți intra în cetate și veți bate cetatea, și o va da pre ea Domnul Dumnezeu nostru în mâinile noastre.

8. Și va fi dupăce veți lua cetatea o veți arde cu foc, după cuvântul acesta să faceți, precum vă poruncesc vouă.

9. Și i-a trimis pre ei Isus, și s'au dus la locul cel de pândire, și au șezut între Vefil și între Ghe, spre apusul Gheii, și a mas Isus în noaptea aceea în mijlocul poporului.

10. Și mâncând a doua zi Isus a cercetat poporul, și s'au suit el și bătrânii lui Israil înaintea poporului asupra Gheii, și s'a suit cu el și tot poporul cel rășboinic.

11. Și mergând au venit împreajma cetății despre răsărit și pânditorii cetății despre apus, și au tăbărât de către mieznoaptea Gheii, și eră vale între ei și între Ghe.

12. Și a luat ca la vre-o cinci mii de bărbași, și i-au pus pre ei să pândească între Vefil și între Ghe, spre apusul Gheii.

13. Și a pus poporul toată tabăra, spre mieznoaptea cetății, și marginea lui spre apusul cetății, și s'a dus Isus în noaptea aceea în mijlocul văii.

14. Și a fost dupăce a văzut împăratul Gheii a grăbit, și mâncând a ieșit el și bărbașii cetății împotriva lor la rășboiu, și tot poporul eră cu el, și el nu știa, că sunt pânditori ascunși asupra lui dinapoia cetății.

15. Iar Isus și tot Israilul s'au

tras înapoi, ca și cum le-ar fi fost frică, și au fugit pre calea care merge către pustie.

16. Și s'a întărit tot poporul a alerga după ei, și gonind dinapoi pre fiii lui Israil, s'au depărtat de cetate.

17. Și nici unul n'a rămas în Ghe și în Vefil, care să nu alerge după fiii lui Israil, și lăsând cetatea deschisă, au gonit pre fiii lui Israil.

18. Și au zis Domnul către Isus: întinde mâna ta cu darda ce este în mâna ta, asupra cetății, că în mâinile tale o am dat pre ea, și dela pândă pânditorii să se scoale de grab din locul lor, și a ridicat Isus mâna sa cu darda asupra cetății.

19. Și pânditorii s'au sculat de grab din locul lor, și au ieșit, când a întins Isus mâna, și au intrat în cetate, și o au luat, și grăbind au aprins cetatea cu foc.

20. Și căutând înapoi lăcuitorii Gheii vedeau fumul înălțându-se din cetate spre cer, și numai aveau unde fugi înapoi sau încolo, că poporul, care fugea de ei către pustie, s'au întors asupra celor ce-i goneau.

21. Și văzând Isus și tot Israilul, că au luat pânditorii cetatea și cum se înălță fumul cetății până la cer, s'au întors și au lovit pre bărbașii Gheii.

22. Și aceștia ieșiră din cetate întru întâmpinarea lor, s'au făcut în mijlocul taberii lui Israil, aceștia fiind unii de o parte și alții de alta.

23. Și i-au ucis pre ei, până ce n'a rămas dintre ei mântuit, nici scăpat, și pre împăratul Gheii l-au prins viu, și l-au adus la Isus,

24. Și a fost dupăce au încetat fiii lui Israil, omorând pre toți cei din Ghe și pre cei din câmpuri și pre cei din munte unde-i gonise pre ei, și au căzut toți în ascușitul sa-

biei până ce s'au sfârșit, s'a întors Isus în Ghe și o a băfuf cu ascușitul sabiei.

25. Și au fost toți cei ce au căzutf în ziua aceea dela bărbat până la femeie douăsprezece mii toți cei ce lăcutau în Ghe.

26. Iar Isus nu ș'a întors mâna sa, care o întinsese cu darda, până ce a dat peirii pre toți cei ce lăcutau în Ghe.

27. Afară de dobitoace și de prăzile, care erau în cetatea aceea, acestea toate loruși le-au împărșit fiu lui Israil după porunca Domnului, cum au rânduit Domnul lui Isus.

28. Și a aprins Isus cetatea, și o a lăcut movilă veșnică și nelăcută până în ziua aceasta.

29. Și pre împăratul Gheii l-a spânzurat de un lemn strămb, și a fost spânzurat de lemn până seara, și când a apus soarele a poruncit Isus de a luat trupul lui de pre lemn, și l-a aruncat în groapă la poarta cetății, și a pus preste el o grămadă mare de pietre până în ziua de astăzi.

30. Atunci a zidit Isus jertfelnic Domnului Dumnezeuului lui Israil în muntele Gheval.

31. În ce chip a poruncit Moisi robul Domnului fiilor lui Israil, cum este scris în legea lui Moisi, jertfelnic de pietre întregi, preste care nu s'a pus fier, și a adus acolo ardere de tot Domnului, și jertfă de mântuire.

32. Și a scris Isus pe pietre a doua lege din legea lui Moisi înaintea fiilor lui Israil.

33. Și tot Israilul și bătrânii lor și judecătorii lor și cărturarii lor mergeau pe aproape de oparte și de alta împreajma sicriului, și preoșii Leviși purtau sicriul legii Domnului și

nemernicul și moșneanul; jumătate dintru ei erau aproape de muntele Garizin, și jumătate dintru ei erau aproape de muntele Gheval, după cum a poruncit Moisi robul Domnului, ca întâiu să binecuvinteze pre poporul lui Israil.

34. După acestea a cetit Isus toate cuvintele legii aceștia, binecuvântările și blestemile, după cum erau scrise toate în legea lui Moisi.

35. N'a fost cuvânt din toate, câte a poruncit Moisi lui Isus, care să nu-l fi cetit Isus în auzul la toată adunarea fiilor lui Israil, ca să le auză bărbații și femeile și pruncii și nemernicii cei ce mergeau cu Israil.

CAP. 9.

Gavaonitenii cu viclesug fac pace.

Iar după ce au auzit toți împărașii Amoreilor cei dincolo de Iordan, cei dela munte și cei dela câmpie și cei de pe tot șarmul mării cei mari și cei dela Andi-Livan și Heteii și Hananeii și Ferezeeii și Eveii și Amoreii și Ghergheseii și Ievuseii,

2. S'au adunat împreună să se bată toți cu Isus și cu Israil.

3. Iar cei ce lăcneau în Gavaon auzind toate, câte au făcut Domnul Ierihonului și Gheii,

4. Au lăcut și ei înșelăciune, și ș'au luat merinde, și găfindu-se au luat saci vechi pe asini, și foi de vin vechi, rupși și cărpși.

5. Și încălșămintele și sandalele lor vechi și cărpite în picioarele lor, și îmbrăcămintele lor pre ei vechi, și pâinile cele de merinde uscate, mucedo și sfărâmate.

6. Și au venit la Isus în tabăra lui Israil la Galgala și au zis către Isus și către tot Israilul; din pământ de parte am venit, și acum faceși cu noi pace.

29. A 2 Lege 21, 22, 23; 2 Imp. 18, 17.

31. Eșire 20, 25. 32. A 2 Lege 27, 3.

33. A 2 Lege 11, 29; 27, 12.

35. A 2 Lege 31, 11.

9. 1. Num. 34, 5; 6, 7.

7. Și au zis fiii lui Israil către ei: vedeți, ca nu cumva să lăcuși în pământul, care se cuvine nouă, și nu vom putea face cu voi pace.

8. Iar ei au zis către Isus: robii tăi suntem. Și a zis către ei Isus: de unde sunteți? Și de unde ați venit?

9. Și au răspuns ei: din pământ departe foarte au venit robii tăi întru numele Domnului Dumnezeuului tău, că am auzit numele lui și toate câte au făcut în Egipt.

10. Și câte au făcut împăraților Amoreilor celor dincolo de Iordan: lui Sion împăratul Ezevionului, și lui Og împăratul Vasanolui, care lăcuia în Astarof și în Edrain.

11. Și auzind noi, au grăit către noi bătrânii noștri și toți cei ce lăcuiesc pământul nostru, zicând: luați-vă merinde pre cale și mergeți întru întâmpinarea lor, și să grașiți către ei: robii voștri suntem, și acum faceți cu noi pace.

12. Aceste pâini care să ne fie merinde pre cale, calde le-am luat din casa noastră în ziua, în care am ieșit să venim la voi; iar acum iată s'au uscat și s'au sfărâmat.

13. Și acești foi de vin, când i-am umplut, erau noi, și acum s'au rupt; și hainele noastre și încălșămintele noastre acestea s'au învechit de calea cea multă foarte.

14. Și au luat boierii din bucatele lor, și pre Domnul nu l-au întrebat.

15. Și a făcut Isus pace cu ei, și a pus legătură cu ei, că nu-i va omorî pre ei, și li s'au jurat lor boierii adunării.

16. Și a fost trecând trei zile după ce a pus legătură cu ei, a înțeles, că sunt aproape de ei, și între ei lăcuiesc.

17. Și purcezând fiii lui Israil, a treia zi au venit la cetățile lor; iar

cetățile lor erau Gavaonul și Chefira și Virotul și cetățile Iarim.

18. Și nu i-au bătut pre ei fiii lui Israil, pentrucă toți boierii adunării s'au jurat lor pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și a cârfit toată adunarea asupra boierilor.

19. Și au zis boierii către toată adunarea: noi ne-am jurat lor pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și acum nu putem să ne atingem de ei.

20. Ci aceasta să le facem, să-i prindem pre ei și să-i finem vii, ca să nu fie preste noi mânia Domnului pentru jurământul, cu care ne-am jurat lor.

21. Și au zis lor boierii să fie vii și să taie lemne, și să care apă la toată adunarea, după cum le-au zis lor boierii.

22. Și i-a chemat pre ei Isus, și le-a zis lor: pentrucă m'ați înșelat, zicând: departe suntem de voi foarte; iar voi sunteți dintre cei ce lăcuiesc între noi.

23. Și acum blestemați să fiți, să nu lipsească dintre voi rob, nici tăietor de lemne, nici purtător de apă mie și Dumnezeului meu.

24. Și ei au răspuns lui Isus, zicând: pentrucă cu adevărat s'au spus nouă, că au făgăduit Domnul Dumnezeuul tău lui Moisi slugii sale, să vă dea vouă pământul acesta, și să ne pierdeți pre noi, și pre toți cei ce lăcuiesc pre el dela fața voastră, și ne-am speriat foarte pentru viața noastră; de frica voastră am făcut lucrul acesta.

25. Și acum, iată noi suntem supuși vouă, precum vă place și precum vi se pare, faceți cu noi.

26. Și le-a făcut lor așa, și i-a scos pre ei Isus în ziua aceea din mâna fiilor lui Israil, și nu i-au omorît pre ei.

27. Și i-a pus pre ei Isus în ziua aceea tăietori de lemne și purtători de apă, la toată adunarea și la jertfelnicul lui Dumnezeu; pentru aceea cei ce lăcutau în Gavaon, s'au făcut tăietori de lemne și purtători de apă la jertfelnicul lui Dumnezeu până în ziua de astăzi, și la locul care l-ar alege Domnul.

CAP. 10.

Isus biruiește pre Amonii cu minune.

Iar auzind Adonivezec împăratul Ierusalimului, cum că Isus a luat Ghe și o a stricat, cum a făcut Ierihonului și împăratului lui, așa a făcut și Gheii și împăratului ei; și cum că cei ce lăcutau în Gavaon de bună voie au mers la Isus și la Israil, și au rămas în mijlocul lor.

2. S'a temut foarte, pentru că știă cum că Gavaonul este cetate mare, ca una din mitropolii, și toți oamenii ei tari.

3. Și a trimis Adonivezec împăratul Ierusalimului la Elam împăratul Hevronului și la Fidon împăratul Ierimutului și la Ieta împăratul Lahisului și la Davir împăratul Odolamului, zicând:

4. Suiți-vă la mine și-mi ajutați, și să batem Gavaonul, căci s'a închinat lui Isus și fiilor lui Israil.

5. Și s'au suit acei cinci împărași ai Amoreilor: împăratul Ierusalimului și împăratul Hevronului și împăratul Ierimutului și împăratul Lahisului și împăratul Odolamului, ei și tot poporul lor; și au încunjurat Gavaonul și-l băteau.

6. Iar lăcuiitorii Gavaonului au trimis la Isus în tabăra lui Israil în Galgala, zicând: să nu-ți fragi mâinile tale de către robii tăi, sue-te la noi degrab, și ne ajută și ne mântuiește pre noi, că s'au adunat asu-

pra noastră toți împărașii Amoreilor, cari lăcuiesc la munte.

7. Și s'a suit Isus din Galgala, ei și tot poporul cel rășboinic cu dânsul, tot cei cu putere tare.

8. Și au zis Domnul către Isus: să nu te temi de ei, că în mâinile tale i-am dat pre ei, nimenea dintru ei nu va stă înaintea voastră.

9. Și în vremea aceea a sosit Isus asupra lor fără de veste, că toată noaptea a venit din Galgala.

10. Și i-au făcut pre ei Domnul de s'au speriat de fața lui Israil, și i-au bătut pre ei Domnul bătae mare la Gavaon; și i-au gonit pre ei pre calea suișului Vitoronului, și i-au tăiat pre ei până la Azica și până la Machida.

11. Și când fugeau ei de către fața fiilor lui Israil la pogorâșul Vitoronului, Domnul au aruncat preste ei pietre mari de grindină din cer până la Azica, și mai mulți au fost cei ce au murit de pietrele cele de grindină, decât cei uciși de săbiile fiilor lui Israil în rășboiu.

12. Atunci a grăit Isus către Domnul în ziua, în care au dat Dumnezeu pre Amoreu supus fiilor lui Israil, când i-au bătut pre ei la Gavaon, și s'au surpat dela fața fiilor lui Israil; și a zis Isus să stea soarele spre Gavaon și luna despre valea Aialonului.

13. Și au stătu soarele și luna, cu starea până când au făcut Dumnezeu izbândă asupra vrăjmașilor lor. Au nu este aceasta scrisă în cartea dreptului? Și a stătu soarele în mijlocul cerului, și n'a mers către apus cu sfârșitul unei zile.

14. Și nici mai înainte, nici după aceea n'a fost zi ca aceasta ca să asculte Domnul de cuvântul omului, pentru că au bătut Domnul rășboiu împreună cu Israil.

15. Și s'a întors Isus și tot Israilul împreună cu el la tabără în Galgala.

16. Și au fugit aceștia cinci împărași, și s'au ascuns în peștera cea din Machida.

17. Și s'a spus lui Isus, zicând: s'au aflat acei cinci împărași ascunși în peștera cea din Machida.

18. Și a zis Isus: prăvăliți pietre mari pre gura peșterii, și puneți la ele oameni, să-i păzească pre ei.

19. Iar voi nu stați aici, ci gonivi dinapoi pre vrăjmașii voștri, și apucați-i dela spate, și nu vă fie milă de ei, și nu-i lăsați pre ei să intre în cetățile lor, că i-au dat Domnul Dumnezeuul nostru în mâinile noastre.

20. Și a fost după ce au încetat Isus și fiii lui Israil a tăia pre ei cu tăiere mare foarte până ce s'au sfârșit, și cei ce au scăpat dintre ei au intrat în cetăți tari,

21. S'a întors tot poporul la Isus în Machida și în tabără sănătoși, și nimenea n'a îndrăznit a crăcni cu limba sa împotriva fiilor lui Israil.

22. Și a zis Isus: deschideți peștera și scoateți pre cei cinci împărași din peșteră.

23. Și au făcut așa, și au scos pre cei cinci împărași din peșteră, pre împăratul Ierusalimului și pre împăratul Hebronului și pre împăratul Ierimutului și pre împăratul Lahisului și pre împăratul Odolamului.

24. Și după ce i-au scos pre ei la Isus, a chemat Isus pre tot Israilul și pre căpitanii cei de războiu, cari venise cu el, și le-a zis: mergeți înainte și puneți picioarele voastre pe grumazii lor, și mergând zăpus picioarele sale pre grumazii lor.

25. Și a zis Isus către ei: nu vă temeți de ei, nici vă spăimântați, îmbărbătați-vă și vă întăriți, că așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri, cu cari voi vă veți bate.

26. Și i-a bătut pre ei Isus după aceea, și i-a omorât spânzurându-i de cinci lemne, și au fost spânzurați de lemne până seara.

27. Și a fost la apusul soarelui a poruncit Isus, și i-au luat pre ei de pre lemne, și i-au aruncat în peștera în care fugise, și a răsturnat pre peșteră pietre mari până în ziua de astăzi.

28. Și într'aceeași zi a luat Machida, și cu ascuțitul sabiei a omorât pre lăcitorii ei și pre împăratul ei, și o a surpat pre ea; și tot ce era viu într'însa, și nimenea n'a rămas întru ea scăpat și mântuit, și cu împăratul Machidei a făcut, în ce chip a făcut cu împăratul Ierihonului.

29. Și s'a dus Isus și tot Israilul cu el dela Machida la Levna, și a dat războiu asupra Levnei.

30. Și o a dat Domnul și pre ea în mâinile lui Israil, și o a luat și pre ea și pre împăratul ei, și a omorât pre lăcitorii ei cu ascuțitul sabiei, și tot ce era viu într'însa; n'a rămas într'însa nici unul mântuit și scăpat; și cu împăratul ei a făcut în ce chip a făcut cu împăratul Ierihonului.

31. Și s'a dus Isus și tot Israilul cu el dela Levna la Lahis, și l-a încunjurat, și a dat războiu asupra lui.

32. Și au dat Domnul Lahisul în mâinile lui Israil și l-a luat a doua zi, și pre lăcitorii cei dintr'însul i-a omorât cu ascuțitul sabiei, și cetatea o a stricat, precum a făcut cu Levna.

33. Atunci s'a suit Elam împăratul Gazerului să ajute Lahisului, și l-a bătut Isus cu ascuțitul sabiei și pre poporul lui, de n'a rămas dintr'însii nici unul mântuit și scăpat.

34. Și s'a dus Isus și tot Israilul dela Lahis la Eglon, și o a încun-

jurat, și o a bătut pre ea, și o au dat pre ea Domnul în mâinile lui Israil.

35. Și o a luat pre ea în ziua aceea, și o a tăiat pre ea cu ascușitul sabiei, și tot ce eră viu într'însa a omorît în ziua aceea, cum a făcut Lahisului.

36. Și s'a dus Isus și tot Israilul cu el dela Eglon la Hevron, și o a încunjurat.

37. Și o a luat pre ea, și o a tăiat cu ascușitul sabiei, și pre împăratul ei și toate satele ei, și tot ce eră viu într'însa nimic n'a scăpat, în ce chip a făcut Eglonului, și o a stricat pre ea și toate câte erau într'însa.

38. Și s'a întors Isus și tot Israilul cu el la Davir, și încunjurându-o o a luat.

39. Și pre împăratul ei și toate satele ei le-a tăiat cu ascușitul sabiei, și o a stricat pre ea, și tot ce eră viu în ea a omorît, și n'a lăsat pre nimenea mântuit, în ce chip a făcut Hevronului și împăratului lui, așa a făcut Davirei și împăratului ei, în ce chip a făcut Levnei și împăratului ei.

40. Și a bătut Isus tot pământul muntelui și Naghevil și câmpia și Asidotul și pre toți împărașii lor, n'a lăsat nimica scăpat, ci tot ce eră viu a omorît precum au poruncit Domnul Dumnezeuul lui Israil.

41. Așa i-a omorît pre ei Isus din Kadis-Varni până la Gaza tot pământul Goson până la Gavaon.

42. Și pre toți împărașii lor și pământul lor l-a luat Isus odată; că Domnul Dumnezeuul lui Israil au bătut răboiu împreună cu Israil.

43. Și s'a întors Isus și tot Israilul cu dânsul în tabără la Galgala.

CAP. 11.

Stărpirea Hananeilor.

Iar Iavis împăratul Asorului dacă la auzit acestea, a trimis la Iovav

împăratul Madonului și la împăratul Semeronului și la împăratul Ashiafului,

2. Și la împărașii cei de către Sidonul cel mare, la munte și la Arava împreajma Khenerotului și la câmpie și la Nefedor,

3. Și la Hananeii cei de pre marginea mării de către răsărit și la Amoreii cei de pre marginea mării și la Hetei și la Ferezei și la Ievuseii cei din munte și la Eveii cei ce lăcuesc la poalele Iermonului în pământul Masifa.

4. Și au ieșit ei și împărașii lor cu ei, și popor mult, ca nisipul de pre marginea mării de mulți, și cai și care multe foarte.

5. Și s'au împreunat toți împărașii aceștia, și s'au strâns într'un loc, și au tăbărit la apa Meron să se bată cu Israil.

6. Și au zis Domnul către Isus: să nu te temi de fața lor, că mâine în ceasul acesta eu pre ei pre toți voiu da striviși înaintea lui Israil, cailor le vei tăia vinele, și carele le vei arde cu foc.

7. Și a venit Isus și tot poporul cel războinic cu dânsul asupra lor la apa Meron fără de veste, și au năvălit preste ei în munte.

8. Și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Israil, și tăindu-i i-a gonit până la Sidonul cel mare și până la apa Masrefot și până la câmpurile Masifa despre răsărit, și i-a tăiat pre ei până n'a rămas dintru ei mântuit și scăpat.

9. Și le-a făcut lor Isus, în ce chip i-au poruncit lui Domnul, cailor lor le-a tăiat vinele, și carele lor le-a ars cu foc.

10. Și s'a întors Isus în vremea aceea și a luat pre Asor, și pre împăratul ei l-a ucis cu sabia. Și mai

înainte Asorul stăpânea preste toți împărașii aceștia.

11. Și a omorât cu ascușitul sabiei tot sufletul din cetate, și i-a pierdut pre toți, și n'a rămas înfrînșă nimic ce era viu, și pre Asor o a ars cu foc.

12. Și toate cetățile împărașilor acestora, și pre toți împărașii lor i-a prins Isus și i-a ucis cu ascușitul sabiei, și i-a pierdut, în ce chip a rânduit Moisi robul Domnului.

13. Iar toate cetățile cele șanțuite nu le-a ars Israil, fără numai singură cetatea Asor o a ars Isus.

14. Și toate prăzile ei și toate dobitoacele le-au împărșit loruși fiii lui Israil; iar pre ei pre toți i-au omorât cu ascușitul sabiei, n'au lăsat dintre ei nimic ce era viu.

15. Precum au poruncit Domnul lui Moisi robului său, și precum Moisi a poruncit lui Isus, n'a lăsat nimica din toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

16. Și a luat Isus tot pământul de munte și tot pământul Naghev și tot pământul Goson și câmpul și cel de către apus și muntele lui Israil și câmpiile cele de către munte.

17. Dela muntele Helha care se sue la Siir până la Valagad, și câmpul Livanului supț muntele Ermonului, pre toți împărașii lor i-a prins și i-a bătut și i-a omorât.

18. Și zile multe a făcut Isus răboiu cu toți împărașii aceștia.

19. Și n'a fost cetate, care să n'o fi luat fiii lui Israil, afară de Evel, carii lăcuiau în Gavaon, toate le-au luat cu răboiu.

20. Că delă Domnul a fost să se întărească inima lor a ieși la răboiu asupra lui Israil, că să-i piarză pre ei pre toți, și să nu aibă nici o

milă, ci ca să piară, precum au zis Domnul către Moisi.

21. Și a venit Isus în vremea aceea, și a lăsat pre Enachimii cei dela munți din Hevron și din Davir și din Anavot și din toți muntele lui Israil și al lui Iuda împreună cu cetățile lor, și i-au pierdut pre ei Isus.

22. Nu s'au lăsat fiii lui Israil din Enachimi, fără numai în Gaza și în Ghet și în Aseldot au rămas.

23. Și a luat Isus tot pământul acela, precum au poruncit Domnului lui Moisi, și l-a dat moștenire lui Israil împărșindu-l între semînșile lor, și s'a odihnit pământul de răboiu.

CAP 12.

Invingerea împărașilor.

Și aceștia sunt împărașii pământului, pre carii i-au bătut fiii lui Israil, și au moștenit pământul lor dincolo de Iordan către răsăritul soarelui, dela valea Arnonului până la muntele Ermonului, și tot pământul Aravei de către răsărit.

2. Pre Sion împăratul Amoreilor, care lăcuia în Esevon, și stăpânea dela Aroir, care este la marginea văii Arnonului de o parte de vale, și jumătate de Galaad până la părșul Iavocului, hotarele fiilor lui Amon.

3. Și Aravă, până la marea Heneret spre răsărit, și până la marea Aravei, marea Sărată, dela răsărit pre calea cea către Vitsimot, dela Teman, care este supț Asidot, Fasga.

4. Și pre Og împăratul Vasanului cel ce rămăsese din uriașii, cari lăcuiau în Astarot și în Edrain.

5. Și au stăpănit dela munții Ermonului și dela Selca și tot pământul Vasanului până la hotarele Ghesuri și ale Mahafi și jumătate de

12. H 2 Lege 7, 1; 20, 16, 17. 15. Eșire 34, 11; Num. 33, 52; H 2 Lege 7, 1, 2.

16. 10, 41. 17. 10, 40; 12, 7. 20. Eșire 4, 21; H 2 Lege 2, 30; 3 Imp. 12, 15.

22. 1 Imp. 17, 4. 23. Num. 26, 54, 55; 33, 54. 12. 2. H 2 Lege 2, 36; 3, 8, 16. 4. H 2 Lege 1, 4. 5. 1 Imp. 27, 8.

Galaad până la hotarele lui Sion împăratul Esevonului.

6. Moisi sluga Domnului, și fiii lui Israil i-au omorât pre ei, și i-a dat Moisi sluga Domnului moștenire lui Ruvim și lui Gad și la jumătate din țeara lui Manasi.

7. Și aceștia sunt împărașii Amoreilor, pre carii i-au ucis Isus și fiii lui Israil dincoace de Iordan la marea Valagad în câmpul Livanului și până la muntele Alog, care se sue spre Sir, și a dat Isus pre acela semințiilor lui Israil moștenire după sorșii lor.

8. În munte și în câmp și în Arava și în Asidot și în pustie și în Naghev, pre Heteu și pre Amoreu și pre Hananeu și pre Ferezeu și pre Eveu și pre Ievuseu.

9. Pre împăratul Ierihonului și pre împăratul Gheii, care este aproape de Vetil.

10. Pre împăratul Ierusalimului și pre împăratul Hevronului.

11. Pre împăratul Ierimutului, pre împăratul Lahisului.

12. Pre împăratul Eglomului, pre împăratul Gazerului.

13. Pre împăratul Davirului, pre împăratul Gaderului.

14. Pre împăratul Ermatului, pre împăratul Aredului.

15. Pre împăratul Levnei, pre împăratul Odolamului.

16. Pre împăratul Machidei, pre împăratul Vedilului, pre împăratul Tafodului.

17. Pre împăratul Eferului, pre împăratul Atecului, pre împăratul Lezaronului.

18. Pre împăratul Maonului, pre împăratul Azorului.

19. Pre împăratul Zamvronului, pre împăratul Ahazafului.

20. Pre împăratul Atanahului, pre împăratul Maghedonului.

21. Pre împăratul Chidesului.

22. Pre împăratul Iecomului lui Hermel.

23. Pre împăratul Ador al lui Natatedor, pre împăratul Goim al Ghelghelii.

24. Pre împăratul Tersei, toți împărașii aceștia treizeci și unul.

CAP. 13.

Impărțirea pământului.

Și Isus fiind bătrân și îndelungat în zile, au zis Domnul către el: tu ai îmbătrânit, ai îndelungat în zile, și pământ rămâne foarte mult, care să se împărțească moștenire.

2. Și acesta este pământul, care rămâne: hotarele Filisteilor și tot Ghesuri și Hananeul.

3. Dela cel nelăcuit de către fața Eghiptului, până la hotarele Acaronului deasfanga Hananeilor, se socotesc cele cinci Domnii a Filisteilor: a Gazeului, a Azotului, a Ascalonitului, a Ghetteului și a Caronitului.

4. Și Eveului: dela Teman tot pământul Hanaan împreajma Gazel, și Sidonenii până la Atec, până la hotarele Amoreilor.

5. Și tot pământul Galiatului Finistimului, și tot Livanul dela rășăritul soarelui dela Gaigala supț muntele Ermonului, până la intrarea Ermatului.

6. Toți cei ce lăcuiesc în muntele acela dela Livan până la Maseret Memfomaim, pre toți Sidonenii eu îi voi pierde dinaintea feșii fiilor lui Israil, numai să-l împărțești cu sorșii lui Israil, în ce chip am poruncit ție.

7. Și acum împărțește pământul acesta cu sorșii moștenire celor nouă seminții, și jumătății seminției lui Manasi, dela Iordan până la marea cea

mare despre apusul soarelui, dă-l lor, marea cea mare va li hotar.

8. Iar celor două seminții, și jumătății din seminția lui Manasi, celor ce sunt cu el, lui Ruvim și lui Gad le-a dat Moisi dincolo de Iordan către răsăritul soarelui a dat lor Moisi sluga Domnului.

9. Dela Aroir, care este pre țărmurile văii Arnonului și cetatea cea dintre vale, și tot șesul dela Medavan până la Divon.

10. Și toate cetățile lui Sion împăratul Amoreilor, care a împărățit în Esevon până la hotarele fiilor lui Amon.

11. Și Galaatita și hotarele Ghesurului și ale Mahatului, și tot muntele Ermonului și toată Vasanita până la Selhà.

12. Toată împărăția lui Og în Vasanita, care a împărățit în Astarot și în Edrain, acesta a rămas din uriași, și l-a bătut pre el Moisi și l-a pierdut.

13. Și n'au pierdut fiii lui Israil pre Ghesuri și pre Mahati și pre Hananeu, și a lăcuit împăratul Ghesuri și Mahati, între fiii lui Israil până în ziua de astăzi.

14. Numai seminței lui Levi nu s'a dat moștenire, Domnul Dumnezeu lui Israil el este moștenirea lor, după cum au zis lor Domnul. Și aceasta este împărțirea, care o a făcut Moisi fiilor lui Israil în Aravotul lui Moav dincolo de Iordan despre Ierihon.

15. Și l-a dat Moisi seminței fiilor lui Ruvim după familiile lor.

16. Și au fost hotarele lor dela Aroir, care este de către fața văii Arnonului, și cetatea cea din valea Arnonului, și tot șesul până la Medava.

17. Esevonul și toate cetățile cele din șes, și Devonul și Vamodyaalul și casele Veeivot.

18. Și Essai și Kadimotul și Mefaatul.

19. Și Cariatimul și Sevan și Sarda și Siorul în muntele Enac.

20. Și Vefiogor și Asidot, Fasga și Vitsimut.

21. Și toate cetățile șesului și toată împărăția lui Sion împăratul Amoreilor, care a împărățit în Esevon, pre care l-a bătut Moisi, și împreună cu el și pre povățuitorii lui Madtam și pre Evi și pre Rocon și pre Sur și pre Ur și pre Revec boierii lui Sion, pre cei ce lăcuiau pământul.

22. Și pre Valaam vrăjitorul feciorul lui Veor l-au ucis fiii lui Israil cu sabia la înfrângere.

23. Și a fost hotarul fiilor lui Ruvim Iordanul, aceasta este moștenirea fiilor lui Ruvim, după familiile lor, cetățile lor și satele lor.

24. Și a dat Moisi fiilor lui Gad moștenire după familiile lor.

25. Și a fost hotarul lor Iazirul, toate cetățile lui Galaad și jumătate din pământul fiilor lui Amon până la Aroir, care este de către fața Ravatei.

26. Și dela Esevon până la Aravot către Masifa și Votanim și Maan până la hotarele Davirului.

27. Și Enemec și Vitaram și Vitanamrà și Sochofa și Safon și cealaltă împărăție a lui Sion împăratul Esevonului, și Iordanul va fi hotar la partea mării Heneret dincolo de Iordan spre răsărit.

28. Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad după familiile lor, cetățile și satele lor.

29. Și a dat Moisi moștenire și la jumătate din seminția lui Manasi, și au fost a jumătății seminții fiilor lui Manasi după popoarele lor.

30. Și au fost hotarele lor dela Maanain, și toată împărăția Vasanelui, și toată împărăția lui Og împă-

ratul Vasanului, și toate satele lair, care sunt în pământul Vasanitidei sasezeci de cetăși.

31. Și jumătate Galaad și Astarot și Edraim, cetășile împărășiei lui Og în Vasan, s'au dat fiilor lui Mahir fiul lui Manasi, și la jumătatea din fiul lui Mahir fiul lui Manasi după familiile lor.

32. Acestea sunt, care le-a dat Moisi în Aravot Moav moștenire dincolo de Iordan către Ierihon despre răsărit.

33. Iar seminșiei lui Levi nu i-a dat Moisi moștenire; Domnul Dumnezeu lui Israil, el este moștenirea lor, în ce chip au grăit lor.

CAP. 14.

Moștenirea lui Haleb.

Aceștia sunt din fiii lui Israil, carii au moștenit în pământul lui Hanaan, cărora le-a împărșit moștenire Eleazar preotul și Isus fiul lui Navi, și căpeteniile părinteșii ale seminșiiilor fiilor lui Israil.

2. Cu sorși a împărșit moștenirea, cum au poruncit Domnul prin mâna lui Isus, celor nouă seminșii, și la jumătate de semenție.

3. Pentrucă la două seminșii și la jumătate din seminșia lui Manasi a fost dat Moisi moștenire dincolo de Iordan. Iar Levișilor nu le-au dat moștenire între dânșii.

4. Că fiii lui Iosif erau două seminșii: Manasi și Efraim, și Levișilor nu s'au dat parte în pământ, fără numai cetăși de lăcuș și locurile cele de prin prejurul cetășilor, pentru vitele și dobitoacele lor.

5. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil, și au împărșit pământul.

6. Și au venit liii lui Iuda la Isus

în Galgala și a zis către el Halev fiul lui Iefoni Chinezeul: tu știi cuvântul, care l-au grăit Domnul către Moisi omul lui Dumnezeu pentru mine și pentru tine în Kadis Varni.

7. Că eram de patruzeci de ani, când m'a trimis Moisi robul lui Dumnezeu din Kadis Varni să iscodesc pământul acesta, și i-am răspuns lui cuvânt după gândul lui.

8. Frașii mei cei ce s'au suit împreună cu mine au mutat inima poporului, iar eu am adaos a urmă Domnului Dumnezeului meu.

9. Și s'a jurat Moisi în ziua aceea zicând: pământul, pre care te-ai suit tu, va fi moștenirea ta și a fiilor tăi în veci, pentrucă ai adaos a urmă Domnului Dumnezeului nostru.

10. Și acum iață m'au ținut viu Domnul, precum au zis, patruzeci și cinci de ani sunt acum de când au grăit Domnul cuvântul acesta către Moisi, când umblă Israil prin pustie, și acum iață de optzeci și cinci de ani sunt eu astăzi.

11. Și sunt încă tare, ca și când m'a trimis Moisi, așa pot și acum și a intră și a ieși la răsboiu.

12. Și acum cer dela tine muntele acesta, după cum au zis Domnul în ziua aceea, că tu ai auzit cuvântul acesta în ziua aceea, și acum sunt acolo Enachimi, cetăși mari și tari; deci de va fi Domnul cu mine, voi pierde pre el, precum au zis mie Domnul.

13. Și l-a binecuvântat pre el Isus, și a dat Hevronul moștenire lui Halev feciorul lui Iefoni Chinezeul.

14. Și de atunci până în ziua de astăzi Hevronul a fost moștenire lui Halev fiul lui Iefoni Chinezeul, pentrucă el a ascultat porunca Domnului Dumnezeului lui Israil.

15. Iar numele Hevronului mai înainte eră: cetatea lui Arvo, Mitro-

31. 17, 1. 33. Num. 18, 20; Iezech. 44, 28. 14, 1. Num. 34, 17. 2. Num. 26, 55.

6. Num. 14, 24 și 32, 12; F 2 Lege 1, 36.

8. Num. 14, 24. 13. Jud. 1, 20. 14. 21, 12.

polia celor din Enachimi, și pământul a încetat de războiu.

CAP. 15.

Hotarele și cetățile seminției lui Iuda.

Iar moștenirea seminției lui Iuda după popoarele lor a fost, dela hotarele Idumeii și dela pustia Sin către amiazăzi, până la Cadis către răsărit.

2. Și au fost hotarele lor dela amiazăzi până la laturea mării cei sărate dela piscul, ce vine spre amiazăzi,

3. Și merge împreajma suirei Acrayinilor, și iese afară la Sena, și suie dela amiazăzi spre Cadis Varni, și iese la Ebron, și se sue în Addarà, și merge spre apusul Cadis.

4. Și merge spre Selmona, și iese până la valea Eghipetului, și se vor sfârși hotarele lui la mare; acestea sunt hotarele lor de către amiazăzi.

5. Iar hotarele de către răsărit, toată marea cea sărată până la partea Iordanului. Iar hotarele lor de către miazănoapte, dela piscul mării și dela partea Iordanului,

6. Se sue hotarele spre Vetagla, și merg spre miazănoapte aproape de Vatarava, și se sue hotarele peste pietrele lui Veon feciorul lui Ruyim.

7. Și se întind hotarele dela Davirah din valea lui Ahor, și se pogorâ spre miazănoapte către Galgala, care este împreajma dealului Adamin, despre răsăritul văii, și iese hotarul spre apa fântânii soarelui, și se sfârșesc la fântâna lui Roghil.

8. Și se sue hotarele la valea Enom spre răsăritul lui Ievus de către amiazăzi, acesta este Ierusalimul, și se sue hotarele pe vârful muntelui, celui din fața văii Enomului către mare, care este de laturea pă-

mântului Rafain către miazănoapte.

9. Și trece hotarul din vârful muntelui către izvorul apei Nao, și trece prin satele muntelui Ebronului, și se va abața Hotarul la Vaal, aceasta este cetatea Iarim.

10. Și dela Vaal va trece hotarul la mare și la muntele Sir, și va trece spre răsărit cetatea Iarim de către miazănoapte, aceasta este Hasalon, și se va pogori la cetatea soarelui, și va trece spre amiazăzi.

11. Și va trece hotarul spre răsăritul Acaronului de către miazănoapte, și vor trece hotarele la Socharon, și vor trece muntele pământului Vaalan spre amiazăzi, și va trece la Levna, și vor ieși hotarele la mare.

12. Și hotarele lor de către apus vor fi marea cea mare; acestea sunt hotarele fiilor lui Iuda împrejur după familiile lor.

13. Și lui Halev feciorul lui Iefoni i-a dat parte în mijlocul fiilor lui Iuda după cum au poruncit Dumnezeu, și i-a dat Isus lui cetatea Arvoc Mitropolia lui Enac, aceasta este Hevronul.

14. Și a pierdut de acolo Halev feciorul lui Iefoni pre cei trei feciori ai lui Enac: pre Susi și pre Tolman și pre Ahaman.

15. Și de acolo s'a suie Halev la cei ce lăcuiau în Davir, iar numele Davirului mai înainte era cetatea cărturarilor.

16. Și a zis Halev: cine va bate și va luă cetatea cărturarilor și o va stăpâni, voi eu da lui femeie pre Ashan fata mea.

17. Și o a luat Gofoniil feciorul lui Chenez fratele cel mai tânăr al lui Halev, și i-a dat lui femeie pre Ashan fata sa.

15. 2. Num. 34, 3. 6. 18, 17. 7. 18, 16; 2 Imp. 17, 17; 3 Imp. 1, 9. 8. 1 Paral. 11, 4.

12. Num. 34, 6. 13. Jud. 1, 10, 20. 17. Jud. 1, 12—14; 1 Paralip. 4, 13.

18. Și a fost când a purces ea, și s'a sfătuit cu dânsul, zicând: cere-voiu dela tatăl meu Iarină, și a strigat de pre așin, și a zis către ea Halev: ce-ți este fie?

19. Ea i-a răspuns lui, dă-mi mie binecuvântare, că pământ sec mi-ai dat mie, dă mie și isvoarele apelor, și i-a dat ei isvoarele cele de sus și isvoarele cele de jos.

20. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Iuda după popoarele lor.

21. Și au fost cetățile lor, cetățile seminției fiilor lui Iuda din marginile Edomului spre pustie: Caveseil, Eder, Iagur.

22. Chină, Dimona, Adada.

23. Chedes, Asor, Iedna.

24. Zif, Telem și Valod.

25. Asor cel nou și cetățile Ebron, aceasta este Asor.

26. Amam, Sama și Molada, Asarsuar.

27. Asergada, Asemon și Vitveled.

28. Viisavee și Vezioftea, cu satele lor și sălașele lor.

29. Vala, Evem, Asem.

30. Eldolad, Seil, Erma.

31. Sechelac, Mediemena, Sasană.

32. Lavaot, Selim, Ein și Remon toate cetățile douăzeci și nouă cu satele lor.

33. Iar în câmpie: Asdaol, Saraa, Asna.

34. Zano, Gonim, Taiuă, Inaim.

35. Ierimut, Odolam, Soho, Azica.

36. Sevarim, Aghedaim și Gadira, cu sălașele lor patrusprezece cetăți și satele lor.

37. Sena, Adasan, Magdalgad.

38. Balan, Masfa, Iehdail.

39. Lachis, Vasecat, Aglon.

40. Havvo, Lamas, Cadalis.

41. Gadirod, Vitagon, Noman și Machida, șasesprezece cetăți, cu satele lor.

42. Levna, Ader, Asan.

43. Eifa, Asanra, Nesiv.

44. Cheilam, Acziv și Marisă, nouă cetăți, cu satele lor.

45. Acaron cu satele ei, și sălașele ei.

46. Dela Acaron și în marea Iemnad, și toate câte sunt aproape de Esdot, și satele lor.

47. Esdot și satele ei, și sălașele ei, Gaza și satele ei și sălașele ei, până la pârâul Eghipetului și marea cea mare este hotarul ei.

48. Și la munte: Samir, Ieter, Soha,

49. Rena și cetatea cărturarilor, aceasta este Davir.

50. Anav, Estemo, Anim.

51. Gosom, Hilu și Ghilo, unsprezece cetăți, cu satele lor.

52. Erem, Ruma Esan.

53. Ianum, Vitfus, Afaca.

54. Anata, cetatea Arve, aceasta este Hevron și Siot, nouă cetăți cu sălașele lor.

55. Maon, Hermel, Ziv Etan.

56. Esreil, Egdaam, Zanua.

57. Echen, Gavva și Tamna, zece cetăți, și satele lor.

58. Alue, Vetsur, Ghedor.

59. Maarot, Vetanam și Elfecheen, șase cetăți și satele lor.

60. Teco, Evrata, aceasta este Vitieem, Fagor, Etan, Culon, Tatam, Tovis, Cărem, Galem, Tetir și Manoho, unsprezece cetăți, și satele lor.

61. Cariatvoal, aceasta este cetatea Aremva, două cetăți, și sălașele lor.

62. În pustiu Vidarava: Madiim, Zaha.

63. Nevdan, cetățile Sării și Engadi, cetăți șase, și satele lor.

64. Iar Ievuseul lăcuia în Ierusalim, și fiii lui Iuda n'au putut să-i piarză pre ei, și a lăcuit Ievuseul în Ierusalim cu fiii lui Iuda până în ziua aceasta.

CAP. 16.

Cetățile fiilor lui Efraim.

Iar hotarele fiilor lui Iosif dela Iordan împreajma Ierihonului de către răsărit: pustiea care se suie de la Ierihon spre muntele Veșil.

2. Și iese din Veșil în Luza, și trece preste hotarele Ahafaratului.

3. Și se pogoară spre apus la hotarele Efelei, până la hotarele Vetoronului de jos, și până la Gaazer, și se sfârșesc la mare.

4. Și au moștenit fiii lui Iosif Efraim și Manasi.

5. Și au fost hotarele fiilor lui Efraim după popoarele lor, și au fost hotarele moștenirii lor, dela răsărit Atarot, Adar, până la Vetoronul cel de sus și Gazara.

6. Și trec hotarele spre apus în Mahdot dela miazănoapte, și trec spre răsărit în Tinatasilo, și trec de la răsărit în Ianoha.

7. Apoi se pogoară dela Ianoha în Atarot și Narata, cu satele lor, și trece spre Ierihon, și iese la Iordan.

8. Și dela Tafu, merg hotarele spre apus la părful Cana, și iese la mare. Această este moștenirea neamului lui Efraim după popoarele lor.

9. Și cetățile cele osebite fiilor lui Efraim între moștenirea fiilor lui Manasi, toate cetățile, și satele lor.

10. Și n'a pierdut Efraim pre Hananeul, care lăcuia în Gazer, și a lăcuit Hananeul între Efraim până în ziua aceasta, și a fost supus, până când s'a suif Faraon împăratul Eghiptului, și a luat cetatea, și o a ars cu foc, și pre Hananei, și pre Ferezei, și pre cei ce lăcuiau în Gazer i-au tăiat, și o a dat pre ea Faraon zestre fetii sale.

CAP. 17.

Moștenirea jumătății seminții lui Manasi.

Și au fost hotarele seminții fiilor lui Manasi, acesta este cel întâiu născut al lui Iosif, lui Mahir celui întâiu născut al lui Manasi tatăl lui Galaad, care a fost bărbat răboinic, și a avut moștenire în Galaad și în Vasan.

2. Și au fost celorlalți ai lui Manasi după popoarele lor fiilor lui Aviezer și fiilor lui Elec și fiilor lui Iezriil și fiilor lui Sihem și fiilor lui Efer și fiilor lui Semidai, aceștia sunt fiii lui Manasi fiul lui Iosif bărbat după popoarele lor.

3. Iar Salpaad feciorul lui Efer, fiul lui Galaad, fiul lui Mahir, fiul lui Manasi, n'avea feciori, ci numai fete; și acestea sunt numele fetelor lui Salpaad: Maala, Nuà, Eglà, Melhà și Tersa.

4. Și au venit înaintea lui Eleazar preotul, și înaintea lui Isus fiul lui Navi și înaintea boierilor, zicând: Dumnezeu au poruncit prin mâna lui Moisi, să ni se dea nouă moștenire între frașii noștrii. Și li s'au dat lor moștenire după porunca Domnului între frașii tatălui lor.

5. Și a căzut funia lor dela Anasà, și câmpul Lavec din pământul Galaadului și al Vasanului, care este dincolo de Iordan.

6. Că fetele feciorilor lui Manasi au moștenit moșie între frașii săi; iar pământul Galaadului s'a făcut moșie celorlalți fii ai lui Manasi.

7. Și au fost hotarele fiilor lui Manasi dela Asir Matot Dilanat, care este înaintea feșii fiilor lui Sihem, și merg spre hotarele lui Iamin și Iasiv, la fântâna lui Taifot.

16. 2. Jud. 1, 26; 1 Paralip. 7, 28.
10. Jud. 1, 29; 2 Imp. 5, 25; 3 Imp. 9, 16.

17. 1. 13, 31; Num. 26, 29; Fac. 46, 20.
2. Num. 26, 30. 3. Num. 26, 33; 27, 1; 36, 31.
4. Num. 27, 7.

8. Că lui Manasi s'a fost venit pământul Tapfu, care este la hotarele lui Manasi a fiilor lui Efraim.

9. Și s'au pogorît hotarele la valea Canei către amiazăzi spre valea lui Ait, Terevintul lui Efraim între cetățile lui Manasi și hotarele lui Manasi spre miazănoapte la pârflu, și marginea lui, marea.

10. Așa, ca moștenirea lui Efraim să fie de către amiazăzi, și de către miazănoapte lui Manasi, și amândouă să le hotărăscă marea, și de către miazănoapte să se împreune cu Asir, și de către răsărit cu Isahar.

11. Și va fi Manasi între Isahar și între Asir Vitsan și satele ei, și Iavlaam și satele ei, și cei ce lăcuiesc în Dor și satele ei, și cei ce lăcuiesc în Tanac și satele ei, și cei ce lăcuiesc în Maghedo și satele ei, și a treia parte din Nofet și satele ei.

12. Și n'au putut fiii lui Manasi să strice cetățile acestea, și a început Hananeul a lăcuî în pământul acesta.

13. Și a fost după ce s'au întărit fiii lui Israil, au supus pre Hananei, iar nu i-au omorât pre ei.

14. Și s'au plâns fiii lui Iosif către Isus, zicând: pentru ce ne-ai dat nouă o moșie și o parte, de vreme ce eu sunt popor mult, și Dumnezeu m'au binecuvântat.

15. Și le-a zis lor Isus: de ești tu popor mult, sue-te la păduri, și-ți curățeste fie acolo loc, și în pământul Ferezeului și într'al lui Rafain, de-și este fie strimit muntele lui Efraim.

16. Și au zis fiii lui Iosif: nu ne place nouă muntele lui Efraim, că, călărime aleasă și fier are Hananeul, care lăcuiește în pământul Vetsan și în satele ei, și în valea Esrael.

17. Și a zis Isus fiilor lui Iosif, lui Efraim și lui Manasi, grăind: de ești

tu popor mult și ai mare țârie, nu vei avea o moșie.

18. Că pădurea va fi a ta, că pădure este, și o vei curăți, și vor fi ale tale ieșirile ei, că vei pierde pre Hananeu, măcar de are el călărime aleasă și tare este, că tu-l vei birui pre el.

CAP. 18.

Cetățile seminției lui Veneamin.

Și s'a strâns toată adunarea fiilor lui Israil în Silo, și a înfins acolo cortul mărturiei, și a fost pământul supus lor.

2. Și au mai rămas din fiii lui Israil șapte seminții; care n'au fost luat moștenire.

3. Și a zis Isus fiilor lui Israil: până când vă veți lenevi și nu intrați să moșteniți pământul, care l-au dat vouă Domnul Dumnezeuul părinților voștri.

4. Alegeți din fiecare seminție dintre voi trei bărbați, ca să-i trimit pre ei, și sculându-se, să străbată pământul și să-l scrie pre el înaintea mea, ca să-l pot împărși.

5. Și au venit la dânsul, și le-au împărșit lor șapte părți, Iuda să fie lor hotar de către amiazăzi, și fiii lui Iosif să le fie lor hotar de către miazănoapte.

6. Deci voi împărșiți pământul în șapte părți, și veniți aici la mine, ca să vă scot vouă sorți înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

7. Că fiii lui Levi n'au parte între voi, că preoșta Domnului este partea lor, și Gad și Ruvim și jumătate din seminția lui Manasi au luat moștenirea sa dincolo de Iordan spre răsărit, care le-a dat lor Moisi robul Domnului.

8. Și sculându-se bărbații aceia, s'au dus, și a poruncit Isus bărbaților celor ce se duceau să străbată

pământul, zicând: mergeți și cercețați pământul, și-l străbateți și veniți la mine, ca aici în Silo înaintea Domnului să vă scot vouă sorși.

9. Și s'au dus bărbații aceștia, și au umblat pământul, și l-au văzut, și scriind într'o carte cetățile lui, l-au împărțit în șapte părți, și au venit la Isus la tabără în Silo.

10. Și a aruncat Isus sorși în Silo înaintea Domnului, și a împărțit acolo Isus pământul fiilor lui Israil după măsurile lor.

11. Și a ieșit întâiu soarta seminții fiilor lui Veniamin după popoarele lor; și au ieșit hotarele moșiilor lor între fiii lui Iuda și între fiii lui Iosif.

12. Și au fost hotarele lor de către miazănoapte dela Iordan, și se sue din dosul Ierihonului spre miazănoapte, și sue prin munte către apus, și iese la pustia Veton.

13. Și de acolo trec hotarele la Luza din dosul Luzei spre răsărit, acesta este Vetil, și pogoară hotarele dela Atarot Edar la muntele cel de către amiazăzi de Veforonul cel de jos.

14. Și trec hotarele, și încunjură în partea cea despre apus dela amiazăzi dela muntele cel de către fața Veforonului dela amiazăzi, și iese la Cariat Vaal, acesta este Cariatirin cetatea fiilor lui Iuda; aceasta este partea de către mare.

15. Iar partea cea despre amiazăzi de către partea Cariat Vaal, și trece hotarul Gazin spre apus la fântâna apei, Nafso.

16. Și pogoară hotarele pre partea muntelui, acesta este despre partea crângului fiului lui Enom, care este din partea Emec Rafaim de către miazănoapte, și se pogoară la Gheena dinapoia Ievuseii despre amiazăzi și se pogoară la fântâna Roghil.

17. Și trecând către miazănoapte ajunge la izvorul Sames, și trece la Gannot, care este împreajma sulului Edomin, și pogoară la piatra Vaan a fiilor lui Ruvim.

18. Și trece pre dinapoia Vetaravei de către miazănoapte, și se pogoară la hotarele Aravei.

19. Și se pogoară spre hotarele dinapoia Vitalga de către miazănoapte și trec hotarele la piscul mării sărilor despre miazănoapte spre partea Iordanului dela amiazăzi; acestea sunt hotarele de către amiazăzi.

20. Și de către partea răsăritului va fi hotar Iordanul. Aceasta este moștenirea fiilor lui Veniamin, hotarele ei împrejur după popoarele lor.

21. Și au fost cetățile fiilor lui Veniamin după popoarele lor, Ierihonul, Vetagla, Amecasisul.

22. Vetavara, Samrim, Vetil.

23. Avim, Ofra, Afrata.

24. Cafaramon, Afni și Gavaa, douăsprezece cetăți și satele lor.

25. Gavaonul, Rama, Verota.

26. Mastfa, Chefira.

27. Rechean, Ierfil, Derala.

28. Seialai și Evus; acesta este Ierusalimul și Gavaotul și cetatea lui Iarim, treisprezece cetăți și satele lor. Aceasta este moștenirea fiilor lui Veniamin după popoarele lor.

CAP. 19.

Moștenirea celorlalte șase seminții și a lui Isus Navi.

Și a ieșit al doilea sorș lui Simeon, seminției fiilor lui Simeon, după popoarele lor, și au fost moștenirea lor în mijlocul moștenirii fiilor lui Iuda.

2. Și a fost moștenirea lor: Virsaviea, Save, Molada.

3. Asersual, Vola, Iason.

4. Elfula, Vatul, Erma.

5. Siclagul, Vitamarhavot, Aser-susim.

6. Și Villevaot și țarinile lor, trei-sprezece cetăți și satele lor.

7. Ain, Remmon, Eder și Asan, patru cetăți și satele lor.

8. Și toate satele cele de prin prejurul cetăților acestora până la Valad Viradmot, mergând spre amiază; aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Simeon după popoarele lor.

9. Din moșia lui Iuda moștenirea fiilor lui Simeon, pentru că partea fiilor lui Iuda a fost mai mare de cât a lor, pentru aceea au luat fiii lui Simeon moștenire în moșia lor.

10. Și a ieșit al treilea sorț lui Zavulon după popoarele lor, și sunt hotarele moștenirii lor până la Sarid.

11. Și s'au suit hotarele la mare și la Marala, și se împreună la Vetarava în valea cea de către fața Iecnam.

12. Și se întoarce dela Sarid din preajma dela răsăritul Sames la hotarele Haselatdavor, și trece la Davrat, și se sue la Iafia.

13. Și de acolo trec spre răsărit la Ghedaefer și la Sin, și trec la Remona și la Amataranua.

14. Și încunjură hotarele către mieznoapte la Anotò, și iese la Ghetail.

15. Coffat, Naalol, Semron, Iedala și Villeem, cetăți douăsprezece și satele lor.

16. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Zavulon după popoarele lor, cetățile și satele lor.

17. Și lui Isahar a ieșit al patrulea sorț fiilor lui Isahar, după rudenția lor.

18. Și au fost hotarele lor: Israel, Ahasalot, Sunim.

19. Afarem, Sion, Aneret.

20. Rovot, Chezion, Aervis.

21. Ramaod, Enganim, Anada și Viffazis.

22. Și se împreună hotarele la Tavor și la Sasima și Vitsamis, și sfârșitul hotarelor lor este Iordanul, cetăți șasesprezece și satele lor.

23. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Isahar după popoarele lor, cetățile și satele lor.

24. Și a ieșit al cincilea sorț neamului fiilor lui Asir după semințiile lor.

25. Și au fost hotarele lor: Elcaf, Ali, Veden, Ahasai.

26. Elmeleh, Amaad și Masal; iar de către apus se împreună cu Carmilul, cu Siorul și cu Lavanatul.

27. Și se întoarce dela răsăritul soarelui către Vidagon, și se împreună cu Zavulon, cu Ghe și Etail despre mieznoapte, cu Vitemec și Nail, și merge la Havol deasfânga.

28. Ahran, Roov, Amon și Kana până la Sidonul cei mare.

29. Și se întorc hotarele la Rama; și până în Tir cetate întărită, și se întorc hotarele la Osa, și ies la mare, și se sfârșesc în Ahaziv.

30. Ama, Afec și Raov cetăți douăzeci și două și satele lor.

31. Aceasta este moștenirea seminției fiilor lui Asir după popoarele lor, cetățile și satele lor.

32. Și lui Neftali a ieșit al șaselea sorț, fiilor lui Neftali după popoarele lor.

33. Și au fost hotarele lor: Meelef, Olam, Seenanim, Adem, Anéchev și Iafneil până la Lac, și ies la Iordan.

34. Și se întorc hotarele despre apus în Aznot Tavor, și trec de acolo la Icoc, și se împreună cu Zavulon de către răsărit, și cu Asir se împreună de către mare, și cu Iuda la Iordan de către răsăritul soarelui.

35. Și cetățile cele zidite ale Tiri-lor, Tirul, Amat, Racaf și Keneret.

36. Adami, Rama și Asor.

37. Cadesul, Adrai și izvoarele Asorului.

38. Ieran, Magdalil, Oran, Vitanad și Vitsamis, nouăsprezece cetăți și satele lor.

39. Aceasta este moștenirea seminții fiilor lui Neftali după rudenia, cetățile și satele lor.

40. Și lui Dan a ieșit al șaptelea sorși.

41. Și au fost hotarele moștenirii lor: Saraa, Esdaol, cetatea Samis.

42. Salaavil, Elan, Edla.

43. Elon, Tamna, Acaron.

44. Eltecu, Gavaton, Valat.

45. Ud, Vanivarac, Ghetremon.

46. Și dela marea Ieracon și Iericon hotar aproape de Ioppa.

47. Și au mers fiii lui Dan, și au bătut pre Lesen, și l-au luat și l-au tăiat cu ascuțitul sabiei, și i-au moștenit, și au lăcuț într'însul, și au chemat numele lui Lesen Dan, după numele lui Dan tatăl lor.

48. Aceasta este moștenirea seminții fiilor lui Dan după popoarele, cetățile și satele lor.

49. Și au sfârșit a împărși cu sorși pământul după hotarele lor, și fiii lui Israil au dat moșie lui Isus fiul lui Navi între dânșii.

50. Precum au poruncit Domnul, și i-au dat lui cetatea Tamnadazara, care o a cerul în muntele Efraim, și a zidit cetate, și a lăcuț într'însa.

51. Acestea sunt împărșirile, care cu sorși le-au împărșit Eleazar preotul și Isus fiul lui Navi și căpeteniile părintești întru semințiile lui Israil după sorși, în Silo, înaintea Domnului, la ușile cortului mărturie, și s'au dus să lăcuțască pământul.

CAP. 20.

Cetățile de scăpare.

Și au grăit Domnul lui Isus, zicând: 2. Vorbește fiilor lui Israil și le spune lor: dași cetățile cele pentru cei ce fug ca să scape, de care am zis către voi prin Moisi.

3. Ca să fie scăpare ucigătorului celui ce ar ridica viață fără de voea lui, neavând înaintea nici un gând, și vor fi cetățile voastre scăpare ca să nu se omoare ucigașul de rudenia celui mort, până ce nu va veni înaintea adunării la judecată.

4. Acesta după ce va fugi la o cetate dintr'acestea, va stă la poarta cetății, și va spune înaintea bătrânilor cetății aceea cuvintele sale, și-l va primi adunarea la sine, și va da lui loc, și va lăcuț cu dânșii.

5. Și când va alerga după el rudenia celui omorât, nu vor da în mâinile lui pre cel ce a omorât, pentru că neștiind a lovit pe aproapele său și nu pentru că l-ar fi fost urât pre el mai înainte.

6. Și va lăcuț în cetatea aceea, până când va sta înaintea adunării la judecată, și până ce va muri preotul cel mare, care va fi în zilele acelea; atunci se va întoarce ucigătorul, și va merge în cetatea sa și la casa sa, de unde a fost fugit.

7. Și a oșebit Cadisul în Galilea în muntele lui Neftali, și Sihemul în muntele Efraim, cetatea Arvoc, acesta este Hevron în muntele lui Iuda.

8. Și dincolo de Iordan împreajma Jerihonului către răsărit a dat Vosorul în câmpia pustiei dela seminția lui Ruvim, și Arimotul în Galaad din seminția lui Gad, și Golanul în Vasan din seminția lui Manasi.

20. 2. Num. 35, 11; H 2 Lege 19, 2; Eșire 21, 13. 4. Num. 35, 22; H 2 Lege 19, 4, 5. 8. H 2 Lege, 4, 43.

9. Acestea sunt cetățile cele numite tuturor fiilor lui Israil, și nemernicului celui ce șade întru ei, ca să fugă acolo cel ce a ridicat vicia fără de voie, ca să nu moară de mâna celui ce este rudenie cu cel omorât, până ce va sta înaintea adunării la judecată.

CAP. 21.

Cetățile leviților.

Și au venit căpeteniile părintești ale fiilor lui Levi la Eleazar preotul și la Isus fiul lui Navi și la căpeteniile părintești din semințiile fiilor lui Israil.

2. Și au zis către ei în Silo în pământul Hanaan, grăind: Domnul au poruncit prin Moisi să ni se dea nouă cetăți în care să lăcuim noi, și loc prin prejurul lor pentru hrana vitelor noastre

3. Și au dat fiii lui Israil Leviților din moștenirea sa după porunca Domnului cetățile acestea și împrejurimile lor.

4. Și a ieșit sorful poporului lui Caat. Și au fost date cu sorși fiilor lui Aaron, preoșilor, Leviților dela seminția lui Iuda și dela seminția lui Simeon și dela seminția lui Veniamin cetăți treisprezece.

5. Și celorlalți fii ai lui Caat, au fost date cu sorși dela seminția lui Eiraim și dela seminția lui Dan și dela jumătate din seminția lui Manasi cetăți zece.

6. Și fiilor lui Ghedson s'au dat cu sorși dela seminția lui Isahtar și dela seminția lui Asir și dela seminția lui Neftali, și dela jumătate din seminția lui Manasi în Vasan cetăți treisprezece.

7. Și fiilor lui Merari după popoarele lor, s'au dat cu sorși dela se-

minția lui Ruvim și dela seminția lui Gad și dela seminția lui Zavelon cetăți douăsprezece.

8. Și au dat cu sorși fiii lui Israil Leviților cetățile acestea și împrejurimile lor, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

9. Și a dat seminția fiilor lui Iuda și seminția fiilor lui Simeon, și dela seminția fiilor lui Veniamin cetățile acestea.

10. Și s'a hotărât să fie ale fiilor lui Aaron după neamul lui Kaat al fiilor lui Levi, că acestea au ieșit întâiu la sorși.

11. Și le-au dat lor Kariatavocul Mitropolia Enachilor, acesta este Hevronul în muntele lui Iuda, cu împrejurimile ei.

12. Iar țarinile cetății și satele ei le-a dat Isus fiilor lui Halev fiul lui Iefoni, moșie.

13. Și fiilor lui Aaron a dat cetatea cea de scăpare celui ce va ucide, Hevronul cu împrejurimile lui, și Lovna cu împrejurimile ei.

14. Și Tretherul cu împrejurimile lui și Tema cu împrejurimile ei.

15. Și Istemo cu împrejurimile ei, și Ilon cu împrejurimile lui.

16. Și Davir cu împrejurimile ei, și Ain cu împrejurimile ei, și Eta și Vetsames cu împrejurimile lui, nouă cetăți dela aceste două seminții.

17. Iar dela seminția lui Veniamin, Gavaonul cu împrejurimile lui și Gavet cu împrejurimile lui.

18. Și Anatotul cu împrejurimile lui și Elmon cu împrejurimile ei, patru cetăți.

19. Toate cetățile fiilor lui Aaron preoșilor cetăți treisprezece, cu împrejurimile lor.

20. Și popoarelor fiilor lui Kaat Leviților celor rămași dela fiii lui Kaat această moșie li s'au dat dela seminția lui Efram.

21. Și le-au dat lor cetatea scăpării celui ce ucide, Sihemul cu împrejurimile lui și Gazeră cu împrejurimile ei.

22. Și Kavzem cu împrejurimile ei și Veforonul cu împrejurimile lui, patru cetăți.

23. Și dela seminția lui Dan Edeca cu împrejurimile ei și Gaveton cu împrejurimile ei.

24. Și Elonul cu împrejurimile lui și Gheteremnonul cu împrejurimile lui, patru cetăți.

25. Și dela jumătate din seminția lui Manasi Tanahu, cu împrejurimile lui și Vetsan cu împrejurimile ei, două cetăți.

26. Toate acestea zece cetăți și împrejurimile lor popoarelor fiilor lui Caat, care a mai fost rămas.

27. Și fiilor lui Gherson rudeniilor cu Leviții dela jumătate din seminția lui Manasi cetățile cele osebite pentru ucigători: Golan în Vasan cu împrejurimile ei și Vestera cu împrejurimile ei, două cetăți.

28. Și dela seminția lui Isahtar Chisonul, cu împrejurimile lui și Devera cu împrejurimile ei.

29. Și Iermot cu împrejurimile ei și Iântâna cărturarilor, cu împrejurimile ei, patru cetăți.

30. Și dela seminția lui Asir Misala cu împrejurimile lui, și Avdon cu împrejurimile lui.

31. Și Helcata cu împrejurimile ei, și Roov cu împrejurimile ei, patru cetăți.

32. Și dela seminția lui Neitali, cetatea cea osebită pentru scăparea ucigătorului, Cadisul în Galiliia, cu împrejurimile lui și Amador cu împrejurimile ei, și Kardan cu împrejurimile lui, trei cetăți.

33. Toate cetățile lui Gherson, după popoarele lor, treisprezece cetăți cu împrejurimile lor.

34. Și poporului fiilor lui Merari Leviților celor rămași dela seminția fiilor lui Zavlou: Iecnan cu împrejurimile lui, și Karifa cu împrejurimile lui.

35. Și Dama cu împrejurimile ei, și Naalol cu împrejurimile lui, patru cetăți.

36. Și dincolo de Iordan despre Ierihon dela seminția lui Ruvim a dat cetatea cea de scăpare ucigătorului: Vosorul, Misor cu împrejurimile lor, și Iazir cu împrejurimile lui.

37. Și Kedzonul cu împrejurimile ei, și Masfa cu împrejurimile ei, cetăți cinci.

38. Și dela seminția lui Gad: cetatea cea de scăpare ucigătorului, Ramotul în Galaad cu împrejurimile lui, și Maaneam cu împrejurimile ei.

39. Și Esevonul cu împrejurimile lui, și Iazira cu împrejurimile ei, toate cetățile patru.

40. Toate cetățile fiilor lui Merari după popoarele lor celor rămași din seminția lui Levi, și au fost hotarele lor cetăți douăsprezece.

41. Toate cetățile Leviților între moștenirea fiilor lui Israel, patruzeci și opt de cetăți, cu împrejurimile lor; fiecare cetate cu împrejurimile ei; așa la toate cetățile acestea.

42. Și a sfârșit Isus a împărși pământul în hotarele lor, și au dat fiilor lui Israel parte lui Isus.

43. După porunca Domnului i-au dat lui cetatea, care o a cerut, Tamna-Saharul i-au dat lui în muntele lui Eiraim, și a zidit Isus cetatea, care o a cerut, și a lăcuit într'însa.

44. Și a luat Isus cușitele cele de piatră, cu care a tăiat împrejur pre fiilor lui Israel, cari s'au născut pre cale în pustie, că nu s'au fost tăiat împrejur în pustie, și le-a pus în Tamna-Sahar.

45. Și au dat Domnul lui Israel tot pământul, care s'au jurat părinților

lor, că-l va da, și l-a moștenit pre el, și a lăcuit într'insul.

46. Și odihnă le-au dat lor Domnul prin prejur, precum s'au jurat părinșilor lor, nimenea n'a stăut împotriva înaintea lor dintre toți vrăjmașii lor, pre toți vrăjmașii lor i-au dat Domnul în mâinile lor.

47. N'a rămas neplinit nici un cuvânt din toate cuvintele cele bune, care au grăit Domnul fiilor lui Israil, toate s'au plinit.

CAP. 22.

Întoarcerea seminției lui Ruvim, Gad și jumătate din seminția lui Manasi peste Iordan.

Atunci a chemat Isus pre fiii lui Ruvim și pre fiii lui Gad și jumătatea seminției lui Manasi.

2. Și le-a zis: voi ați auzit toate câte a poruncit vouă Moisi robul Domnului, și ați ascultat cuvântul meu întru toate, câte am poruncit vouă.

3. N'ați lăsat pe frații voștri într'aceste zile multe, până în ziua de astăzi ați păzit porunca Domnului Dumnezeului vostru.

4. Iar acum au odihnit Domnul Dumnezeul nostru pe frații noștri precum au zis lor, acum dar întoarceți-vă și mergeți la casele voastre, și în pământul moștenirii voastre care v'au dat vouă Moisi sluga Domnului dincolo de Iordan.

5. Ci păziți foarte să faceți poruncile și legea, care va poruncit vouă Moisi robul Domnului să o faceți, să iubiți pre Domnul Dumnezeul vostru, și să umblați întru toate căile lui, să păziți poruncile lui, și să vă lipiți de el, și să slujiți lui din tot cugetul vostru și din toată inima voastră.

6. Și i-a binecuvântat pre ei Isus și s'au slobozit, și s'au dus la casele lor.

7. Și la jumătate din seminția lui Manasi a fost dat Moisi în Vasan; iar la cealaltă jumătate a dat Isus împreună cu frații lor dincoace de Iordan lângă mare, și după aceea i-a slobozit pre ei Isus la casele lor, și i-a binecuvântat pre ei.

8. Și cu avuții multe s'au dus la casele lor și dobitoace multe foarte și argint și aur și aramă și fier și haine multe foarte, au împărțit prada, care o au luat dela vrăjmași, împreună cu frații lor.

9. Și s'au întors fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea cea din seminția lui Manasi dela fiii lui Israil din Silo, care este în pământul Hanaan, ca să meargă în Galaad în pământul moștenirii lor, care l-au fost dobândit din porunca Domnului prin mâna lui Moisi.

10. Și au venit la Galilodul Iordanului, care este în pământul lui Hanaan; și au zidit acolo fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea cea din seminția lui Manasi, jertfelnic lângă Iordan; jertfelnic mare la vedere.

11. Și auzind fiii lui Israil, au zis: iată fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea din seminția lui Manasi au zidit jertfelnic la hotarele pământului Hanaan la Galilodul Iordanului dincolo de fiii lui Israil.

12. Și au auzit fiii lui Israil, și s'au adunat toți fiii lui Israil în Silo, ca să se suie să-i bată pre ei.

13. Și au trimis fiii lui Israil la fiii lui Ruvim și la fiii lui Gad și la fiii cei din jumătatea seminției lui Manasi în pământul Galaadului pre Finees feciorul lui Eleazar fiul lui Aaron preotul.

14. Și zece boieri cu el, câte un

47. 23, 14; 1 Imp. 3, 19.
22. 2 Num. 32, 20. 3. 11 18. 4. 13, 8;
Num. 32, 29, 33, 1 2 Lege 3, 12.
5. 1 2 Lege 10, 12.

boier din casa părintească de fiecare seminție a lui Israil, carli erau boieri caselor părintești, mai mari preste mille lui Israil.

15. Și au mers la fiii lui Ruvim și la fiii lui Gad și la acea jumătate din seminția lui Manasi în pământul Galaad, și au grăit către ei, zicând:

16. Acestea zice toată adunarea Domnului: ce este păcatul acesta, care ați săvârșit înaintea Dumnezeului lui Israil, să vă întoarceți astăzi dela Domnul Dumnezeu lui Israil zidindu-vă vouă jertfelnic, ca să vă abateți astăzi dela Domnul?

17. Au doară mic este vouă păcatul lui Fogor, că nu ne-am curățit de el până în ziua aceasta, și s'a făcut bătae întru adunarea Domnului?

18. Și voi vă abateți astăzi dela Domnul, și de vă veți osebî astăzi de către Domnul, mâine preste tot Israilul va fi mânia Domnului

19. Și acum de este mic vouă pământul moștenirii voastre, treceți la pământul moștenirii Domnului, unde este cortul Domnului, și moșteniți între noi, și nu vă osebii de Dumnezeu, și de noi nu vă osebii zidindu-vă jertfelnic afară de jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru.

20. Au nu Ahar feciorul lui Zarà a făcut păcat luând din ananema, și preste toată adunarea lui Israil a fost mâniea? Și acesta unul singur era, ci nu singur a murit în păcatul său.

21. Și au răspuns fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manasi, și au grăit celor mai mari preste mille lui Israil, zicând:

22. Dumnezeu Dumnezeu Domn este, și Dumnezeu Dumnezeu Dom-

nul însuși știe, și Israil însuși va cunoaște, de am făcut noi păcatul desbinării înaintea Domnului, să nu ne mântuiască pre noi în ziua aceasta.

23. Și de am zidit nouă jertfelnic pentru ca să ne osebim de către Domnul Dumnezeu nostru, sau pentru ca să aducem pre el jertfă de ardere de tot, sau pentru ca să facem pre el jertfă de mântuire, Domnul însuși să cerce.

24. Ci pentrucă ne-am temut de lucrul acesta, am făcut aceasta, zicând: ca nu cumva mâine să grăiască fiii voștri fiilor noștri zicând: ce este vouă, și Domnului Dumnezeului lui Israil.

25. Că hotar au pus Domnul între noi și între voi fiii lui Ruvim și fiii lui Gad, Iordanul; și nu este vouă parte cu Domnul, și vor înstrelnă fiii voștri pre fiii noștri, ca să nu se închine Domnului.

26. Pentru aceea am zis: să facem așa, să zidim jertfelnicul acesta, nu pentru aduceri, nici pentru jertfe.

27. Ci pentru ca să fie acesta mărturie între noi și între voi, și între fiii noștri după noi, ca să săvârșească slujbă Domnului înaintea lui cu aducerile noastre și cu jertfele noastre și cu jertfele cele de mântuire ale noastre; și nu vor zice fiii voștri fiilor noștri mâine, n'aveți voi parte cu Domnul.

28. Și am zis: de va fi vre odinioară, și vor grăi către noi, sau către semințiile noastre, mâine, și vor zice: vedeți asemănarea jertfelnicului Domnului, care l-au făcut părinții noștri, nu pentru aduceri, nici pentru jertfă; ci pentru ca să fie mărturie între noi și între voi și între fiii noștri.

29. Să nu fie nouă, ca să ne abatem de către Domnul în ziua de

astăzi să ne osebim de către Domnul, ca să zidim nouă jertfelnic pentru aducerile și pentru jertfele cele de pace și pentru jertfele cele de mântuire, afară de jertfelnicul Domnului Dumnezeuului nostru, care este înaintea cortului lui.

30. Și după ce a auzit Finees preotul și toți boierii adunării și cei mai mari preste miile lui Israel, cari erau cu el, cuvintele, care le-au grăit fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și jumătatea din seminția lui Manasi, le-au plăcut lor.

31. Și a zis Finees fiul lui Eleazar preotul către fiii lui Ruvim și către fiii lui Gad și către jumătatea din seminția lui Manasi: astăzi am cunoscut, că cu noi este Domnul, pentru că n'ați săvârșit înaintea Domnului păcatul acesta, și ați izbăvit pre fiii lui Israel din mâna Domnului.

32. Și s'a întors Finees feciorul lui Eleazar preotul și boierii neamurilor dela fiii lui Ruvim și dela fiii lui Gad și dela jumătatea din seminția lui Manasi din pământul Galaad, în pământul Hanaan la fiii lui Israel, și le-au spus lor cuvintele.

33. Și a plăcut cuvântul acela fiilor lui Israel, și a grăit către fiii lui Israel și a binecuvântat pre Dumnezeuul fiilor lui Israel, și au zis: să nu se mai sue la ei cu războiu, ca să piarză pământul fiilor lui Ruvim și al fiilor lui Gad și al jumătății din seminția lui Manasi, și au lăcuit într'însul.

34. Și a numit Isus jertfelnicul lui Ruvim și al lui Gad și al jumătății seminției lui Manasi, și a zis: că mărturie este între ei, că Domnul este Dumnezeuul lor.

CAP. 23.

Sfătuire pentru paza legii Domnului. Amenințare cu nenorociri călcătorilor ei.

Și a fost după zile multe după ce s'au odihnit Domnul Dumnezeu pre

Israel de toți vrăjmașii lui de prin prejur, și Isus a îmbătrânit îndelungat în zile.

2. A chemat Isus pre toți fiii lui Israel și pre bătrânii lor și pre boierii lor și pre judecătorii lor și pre cărturarii lor, și a zis către ei: eu am îmbătrânit și m'am îndelungat în zile.

3. Și voi ați văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul nostru tuturor neamurilor. acestora de către fața noastră, că Domnul Dumnezeuul vostru acesta s'au bătut pentru voi.

4. Vedeti cum am împărșit cu sorși neamurile cele rămase, să fie moștenire semințiilor voastre; dela Iordan toate neamurile le-am pierdut până la marea cea mare de către apusul soarelui.

5. Iar Domnul Dumnezeuul nostru va pierde pre ei dinaintea feșii noastre, până ce vor pieri, și va trimite asupra lor hiarele cele sălbafice, până ce va pierde pre ei și pre împărașii lor dinaintea feșii voastre, și veți moșteni pământul lor, precum au grăit Domnul Dumnezeuul nostru, vouă.

6. Drept aceea întăriți-vă foarte, ca să păziți și să faceți toate cele scrise în cartea legii lui Moisi, ca să nu vă abateți dela acelea la dreapta sau la stânga.

7. Și să nu umblați împreună cu neamurile cele rămase cu voi, și numele dumnezeilor lor să nu le chemați între voi, și să nu vă jurați cu numele lor, să nu le slujiți, nici să vă închinați lor.

8. Ci numai de Domnul Dumnezeuul vostru să vă lipiți, precum ați făcut până în ziua aceasta.

9. Și au pierdut Domnul dela fața voastră neamuri mari și tari, și ni-

23. 5. Ieșire 14, 14. 6. A 2 Lege 5, 32.
7. Ieșire 23, 13, 24; A 2 Lege 6, 14; 20 18;
Ieremia 5 7. 8. A 2 Lege 11, 22.

menea n'a putut stă împotriva înaintea voastră până în ziua aceasta.

10. Unul dintre voi a gonit o mie, că Domnul Dumnezeu vostru el bate războiul împreună cu voi precum au zis vouă.

11. Și să păziți foarte cu sufletele voastre, ca să iubiți pre Domnul Dumnezeu vostru.

12. Că de vă veți abate și vă veți uni cu neamurile cele ce au rămas cu voi, și vă veți încuscri cu ei, și vă veți amesteca împreună cu ei și el împreună cu voi,

13. Cu adevărat să știți, că Domnul Dumnezeu vostru nu va adăoga a pierde dela fața voastră neamurile acestea, și vor fi vouă spre lafuri și spre sminteală și spre cuie în călcăele voastre și spre țepuși în ochii voștri, până ce veți pieri de pre acest pământ bun, care l-au dat vouă Domnul Dumnezeu vostru.

14. Iar eu sfârșesc astăzi calea, ca și toți cei de pre pământ, și veți cunoaște cu inima voastră și cu sufletul vostru, că nici un cuvânt n'a fost deșert din toate cuvintele cele bune, care au zis Domnul Dumnezeu nostru către voi, toate au venit vouă, nici unul n'a lipsit dintr'acelea.

15. Și va fi precum v'au venit vouă toate cuvintele cele bune, care le-au grăit Domnul Dumnezeu vostru de voi, așa va aduce Domnul Dumnezeu preste voi toate cuvintele cele rele, până ce va pierde pre voi de pre acest pământ bun, care l-au dat vouă Domnul Dumnezeu vostru.

16. De veți călca voi legătura Domnului Dumnezeului nostru, care au poruncit nouă, și mergând veți sluji dumnezeilor streini și vă veți în-

china lor, se va mâniea Domnul pre voi, și degrab vă va mută din pământul cel bun, care l-au dat vouă Domnul.

CAP. 24.

Moartea lui Isus Navi.

Și a adunat Isus toate semințiile lui Israil în Sihem, și a chemat pre bătrânii lor și pre boierii lor și pre cărturarii lor și pre judecătorii lor, și au stătut înaintea lui Dumnezeu.

2. Și a zis Isus către tot poporul: acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil; dincolo de rîu au lăcuit părinții voștri la început, Tara tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, și au slujit la dumnezei streini.

3. Și am luat pre Avraam tatăl vostru din partea cea dincolo de rîu, și l-am povățuit pre el prin tot pământul Hanaan, și am înmulțit sămânța lui, și am dat lui pre Isac.

4. Și lui Isac pre Iacov și pre Isav; și lui Isav am dat muntele Siir moștenire lui; iar Iacov și liii lui s'au poporît în Eghipte și s'au făcut acolo neam mare și mult și tare, și i-au necăjit pre ei Eghiptenii.

5. Și am trimis pre Moisi și pre Aaron, și am bătut Eghiptetul cu semenele, care am făcut întru ei,

6. Și după aceasta am scos pre părinții voștri din Eghipte, și au intrat în marea Roșie, și au gonit Eghiptenii dinapoia părinților noștri cu care și cu cai până la marea Roșie.

7. Și am strigat către Domnul, și au dat nor și negură între noi și între Eghipteni, și au adus preste ei marea, și i-a acoperit pre ei, și au văzut ochii voștri câte au făcut Dom-

10. Lev. 26, 8; A 2 Lege 32, 30.

13. Num. 33, 55; A 2 Lege 7, 16; Judec. 2, 3.

14. 21, 45; 3 Imp. 2, 2. 15. 24, 20.

24. 1. Facere 11, 26, 31. 2. Facere 11, 31

și 12, 1. 4. Fac. 25, 21 seq. 5. Eșire 3, 10.

6. Eșire 14, 6; 7, 9. 7. Eșire 14, 9.

nul în pământul Eghiptului, și ați fost în pustie zile multe.

8. Și v'am adus pre voi în pământul Amoreilor celor ce lăcuiesc dincolo de Iordan, și au ieșit cu război înaintea voastră, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile voastre, și ați moștenit pământul lor, și i-ați pierdut pre ei dela fața voastră.

9. Și s'a sculat Valac feciorul lui Sepfor împăratul lui Moav, și a stăut cu oaste împotriva lui Israil, și trimișând a chemat pre Valaam feciorul lui Veor să vă blesteme pre voi.

10. Și n'au vrut Domnul Dumnezeu să te blesteme pre tine; ci cu binecuvântare v'au binecuvântat pre voi, și v'au scos pre voi din mâinile lor și i-au dat pre ei.

11. Și ați trecut Iordanul și ați mers la Ierihon, și s'au războit împotriva voastră cei ce lăcuiau în Ierihon: Amoreul și Hananeul și Ferezeul și Eveul și Ievuseul și Heteul și Ghergheseul, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile voastre.

12. Și au trimis înaintea voastră viespi și i-au gonit pre ei dela fața voastră, doi împărași ai Amoreilor, nu cu sabia ta, nici cu arcul tău.

13. Și v'au dat vouă pământul pentru care nu v'ați ostent și cetățile care nu le-ați zidit, și ați lăcuit întru ele și ați mâncat viile și din maslinii care nu i-ați sădit voi.

14. Deci acum temeși-vă de Domnul, și slujiți lui cu scumpătate și cu dreptate, și lepădați pre dumnezeii cei streini cărora au slujit părinții voștri dincolo de rîu și în Eghipt, și slujiți Domnului.

15. Iar de nu va plăcea vouă să slujiți Domnului, alegeți-vă vouă a-

stăzi, cui veți sluji, au dumnezeilor părinților voștri celor dincolo de rîu, au dumnezeilor Amoreilor întru ai cărora pământ lăcuți voi; iar eu și casa mea vom sluji Domnului, că sfânt este.

16. Și răspunzând poporul, a zis: să nu fie nouă ca să lăsăm pre Domnul și să slujim la dumnezei streini.

17. Că Domnul Dumnezeu nostru, el este Dumnezeu, el ne-au scos pre noi și pre părinții noștri din pământul Eghiptului, din casa robiei, și a fătea semne mari ne-au făcut nouă, și ne-au păzit pre noi în toată calea pre care am umblat și în toate neamurile prin care am trecut.

18. Și au gonit Domnul pre Amoreu și toate neamurile, care lăcuiau pre pământul acesta dela fața noastră; iar noi vom sluji Domnului, că el este Dumnezeu nostru.

19. Și a zis Isus către popor: nu veți putea sluji Domnului Dumnezeu, că Dumnezeu sfânt este și răvniitor, el nu va lăsa păcatele voastre și fărădelegile voastre.

20. Când veți lăsa pre Domnul și veți sluji la dumnezei streini, atunci va veni și va necăji pre voi, și va pierde pre voi, pentru că v'au făcut bine vouă.

21. Și a zis poporul către Isus: nu, ci vom sluji Domnului.

22. Și a zis Isus către popor: mărturii sunteți voi asupra voastră, că voi ați ales să slujiți Domnului, și ei au zis: mărturii suntem.

23. Ridicați dintre voi pre dumnezeii cei streini, și vă îndreptați în nima voastră către Domnul Dumnezeu lui Israil.

24. Și a zis poporul către Isus: Domnului Dumnezeului nostru vom sluji și de glasul lui vom ascultă.

25. Și a pus Isus legătură cu po-

8. Num. 21, 21, 33. 9. Num. 22, 5.
10. A 2 Lege 23, 5. 11. Eșire 23, 23.
12. Eșire 23, 28; A 2 Lege 7, 20 13. A 2 Lege 6, 10; 7, 8. 14. 1 Imp. 7, 3; Eșire 20, 3; Ezechil 20, 7, 8. 15. 1 Imp. 12, 23; 3 Imp. 18, 21.

20. 23; 15 23. A 2 Lege 31, 21.
25. 2 Paral. 15, 12 și 34, 31.

porul în ziua aceea, și i-a dat lui lege și judecată în Sihem înaintea cortului Dumnezeuului lui Israil.

26. Și a scris cuvintele acestea în cartea legii lui Dumnezeu, și a luat o piatră mare și o a pus Isus supstejarul cel dinaintea Domnului.

27. Și a zis Isus către tot poporul: iată piatra aceasta va fi vouă întru mărturie, că ea a auzit toate câte s'au grăit dela Domnul, câte au grăit către voi astăzi, și aceasta va fi întru voi mărturie în zilele cele de apoi, când veși minși Domnului Dumnezeuului voștru.

28. Și a slobozit Isus pre popor, și s'a dus fiecare la moșia sa.

29. Și a fost după acestea a murit Isus fiul lui Navî robul Domnului de o sută și zece ani.

30. Și l-au îngropat pre el la hotarele moștenirii sale în Tamna-Sarê în muntele lui Efraim despre miazănoapte a muntelui Gaaz.

31. Acolo au pus împreună cu el în mormânt unde l-au îngropat, cuțitele cele de piatră cu care a tăiat împrejur pre fiii lui Israil în Galgala, când i-au scos pre ei din Eghipet, precum au poruncit lor Domnul, și acolo sunt până în ziua de astăzi.

32. Și a slujit Israil Domnului în

toate zilele lui Isus și în toate zilele bătrânilor, carii au trăit multă vreme după Isus, și carii au văzut toate lucrurile Domnului, care le-au făcut lui Israil.

33. Și oasele lui Iosif le-au adus fiii lui Israil din Eghipet, și le-au îngropat în Sichima în partea țarinei, care o a cumpărat Iacov dela Amoreii cei ce lăcuiau în Sichima cu o sută de mioare, și o a dat lui Iosif moștenire.

34. Și după acestea a murit și Eleazar fiul lui Aaron preotul, și l-au îngropat în Gavaat cetatea lui Finees, fiul lui, care i-a dat lui în muntele lui Efraim.

35. În ziua aceea luând fiii lui Israil sicriul lui Dumnezeu, îl purtau cu sine, și Finees a preoșit în locul lui Eleazar tatăl său, până ce a murit, și s'a îngropat în Gavaat cetatea sa.

36. Iar fiii lui Israil s'au dus fiecare la moșia sa și la cetatea sa.

37. Și s'au închinat fiii lui Israil lui Astarti și lui Astarot și dumnezeilor neamurilor celor de prin prejurul lor, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile lui Eglom împăratul lui Moav, și i-a stăpânit pre ei optsprezece ani.

33. Fac. 50, 25. 34. Eșire 13, 19; Fac. 33, 19.

26. Jud. 9, 6. 27. 22, 27. 29. Jud. 2, 8.
30. Jud. 2, 9. 31. Fac. 50, 26.

JUDECĂTORII

CAP. 1.

Seminția lui Iuda povățuind la războiu în locul lui Isus Navi.

Și a fost după moartea lui Isus. Sau întrebă fiii lui Israil pre Domnul, zicând: cine se va sui cu noi asupra Hananeilor, și va fi povățuitor oștirii, ca să dea războiu împotriva lor?

2. Și au zis Domnul: Iuda se va sui, iată am dat pământul în mâna lui.

3. Și a zis Iuda către Simeon frațele său: sue-te cu mine în moșia mea, și vom da războiu asupra Hananeilor și voi merge și eu cu tine în moșia ta, și a mers cu el Simeon.

4. Și s'a suit Iuda, și au dat Domnul pre Hananeu și pre Ferezeu în mâinile lor, și au bătut dintre ei în Vezec zece mii de bărbați.

5. Și au aflat pre Adonivezec în Vezec, și au dat războiu asupra lui, și au bătut pre Hananeu și pre Ferezeu.

6. Și a fugit Adonivezec, și au ațerșat după el și l-au prins și l-au tăiat degetele mâinilor lui și degetele picioarelor lui.

7. Și a zis Adonivezec: șaptezeci de împărași cu vârfurile mâinilor lor și cu vârfurile picioarelor lor tăcete adunau sfărâmiturile supt masa mea, deci precum am făcut eu, așa

mi-au răsplătit mie Dumnezeu, și l-au adus pre el în Ierusalim și a murit acolo.

8. Că făcuse fiii lui Iuda războiu asupra Ierusalimului, și l-au luat și l-au bătut cu ascuțitul sabiei, și cetatea o au ars cu foc.

9. Și după aceasta s'au pogorât fiii lui Iuda să facă războiu asupra Hananeului, care lăcuia muntele și partea de către răsărit și cea de către câmpie.

10. Și a mers Iuda asupra Hananeului, care lăcuia în Hevron și a ieșit Hevron împotriva; iar numele Hevronului mai înainte era Cariotar Vocsefer, și au bătut pre Sesi și pre Ahiman și pre Tolmi rămășițele lui Enac.

11. Și s'au suit de acolo asupra celor ce lăcuiau în Davir; iar numele Davirului mai întâiu era Kariatsefer, cetatea cărturarilor.

12. Că a fost zis Halev: cine va bate cetatea cărturarilor și o va lua, voi da lui femeie pre Asha fata mea.

13. Și o a luat Gotioni feciorul cel mai tânăr al lui Kenez fratele lui Halev, și Halev i-a dat lui femeie pre Asha fata sa.

14. Și a fost când mergea ea, o a îndemnat Gotioni să ceară dela tatăl său țarină, și cârtea ea șezând pre asin și strigă de pre asin: în

10. Is. Nav. 15, 14. 12. Is. Navi 15, 16.
14. Is. Navi 15, 18.

pământul răsăritului m'ai dat pre mine, și a zis Halev: ce-ți este ție?

15. Iar Asha a zis lui: dă-mi dar binecuvântare, că în pământul răsăritului m'ai dat pre mine, și mă rog să-mi dai mie și izvoarele apelor, și i-a dat ei Halev după inima ei izvoarele apelor cele de sus și cele de jos.

16. Și fiii lui Iotor Kineul socrul lui Moisi s'au suit din cetatea Finichilor cu fiii lui Iuda, la pustia cea despre răsăritul lui Iuda, care este spre miazăzi de Arad, și au mers și au lăcuit cu poporul.

17. Și a mers Iuda cu Simeon fratele său, și au bătut pre Hananeul cel ce lăcuia în Sefet, și au hotărât-o pre ea pierzării și o au pierdut pre ea, și au chemat numele cetății: pierdere.

18. Și a moștenit Iuda Gaza cu hotarele ei, Ascalonul cu hotarele lui și Azotul cu împrejurimile lui.

19. Și eră Domnul cu Iuda, și a moștenit muntele, că n'a putut să piarză pre cei ce lăcuiau valea, că Rihav osebiă între ei, și care ferecate erau la ei.

20. Și a dat lui Halev Hevronul, precum a zis Moisi, și a moștenit de acolo trei cetăți ale fiilor lui Enac, și a omorât acolo pre cei trei feciori ai lui Enac.

21. Și pre Ievuseul, care lăcuia în Ierusalim, nu l-au scos fiii lui Veniamin, și a lăcuit Ievuseul împreună cu fiii lui Veniamin în Ierusalim până în ziua aceasta.

22. Și s'au suit și fiii lui Iosif în Vetil și Domnul au fost cu ei.

23. Și au încunjurat și au surpat Vetilul, iar numele cetății mai înainte eră Luza.

24. Și strejile văzând pre un om

ieșind din cetate, l-au prins și au zis către el: arată-ne nouă pre unde să intrăm în cetate și vom face cu tine milă.

25. Și le-a arătat lor pe unde să intre în cetate, și au bătut cetatea cu ascuțitul sabiei; iar pre omul acela și pre rudeniile lui i-au slobozit.

26. Și a mers omul acela în pământul Hetin și a zidit acolo cetate, și a chemat numele ei Luza, acesta este numele ei până în ziua aceasta.

27. Și Manasi n'a pierdut Vetsanul, care este cetatea Schitilor, nici pre fetele ei, nici cele de prin prejurul ei, nici pre Ectanacu, nici pre fetele ei.

28. Nici pre cei ce lăcuesc în Dora, nici pre fetele ei, nici pre cei ce lăcuesc în Valaca, nici cele de prin prejurul ei, nici pre fetele ei.

29. Nici pre cei ce lăcuesc în Maghedon, nici cele de prin prejurul ei, nici pre fetele ei, nici pre cei ce lăcuiau în Evlaama, nici cele de prin prejurul ei, nici pre fetele ei, și a început Hananeul a lăcui în pământul acesta.

30. Și a fost după ce s'a întărit Israil și a supus pre Hananeu la bir, nu l-a pierdut pre el de tot.

31. Nici Efraim n'a pierdut pre Hananeul, care lăcuia în Gazer, și a lăcuit Hananeul în mijlocul lui în Gazer, și a fost birnicul lui.

32. Nici Zavulon n'a pierdut pre cei ce lăcuiau în Kedron, nici pre cei ce lăcuiau în Naalol, și a lăcuit Hananeul în mijlocul lui, și a fost birnicul lui.

33. Nici Asir n'a pierdut pre cei ce lăcuiau în Acho, și s'au făcut lui birnici, nici pre cei ce lăcuiau în Dor, nici pre cei ce lăcuiau în Sidon, nici pre cei ce lăcuiau în Dalaf, nici pre cei din Ashaziv și din Elva și din Afec și din Roov.

15. 4. 11. 16. Num. 24, 21 și 10, 29.

19. Is. Navi 17, 16. 20. Num. 14, 24.

17. Is. Navi 14, 13 și 15, 14.

23. Fac. 28, 19.

26. Is. Navi 16, 2. 27. Is. Navi 17, 12.

29. Is. Navi 16, 10.

34. Și a lăcuit Asir în mijlocul Hananeului, care lăcuiă pre pământul acela, că n'a putut să-i piarză pre ei.

35. Și nici Neftali n'a pierdut pre cei ce lăcuiu în Vetsamis și pre cei ce lăcuiu în Vefanah, și a lăcuit Neftali în mijlocul Hananeului, care lăcuiă în pământul acela; iar cei ce lăcuiu în Vetsamos și în Vefenet, s'au făcut lui birnici.

36. Și a necăjit Amoreul pre fiii lui Dan în munte, că nu i-au lăsat pre ei să pogoare la vale.

37. Și a început Amoreul a lăcu în muntele Mirsinon, unde sunt urși și vulpi, în Mirsinon și în Talavin, și s'a îngreoiat mâna casii lui Iosif asupra Amoreului, și s'a făcut lui birnic.

38. Și hotarul Amoreului a fost cum te sui spre Acrivin, dela piatră și în sus.

CAP. 2.

Trândăvia Israiliților, lepădarea de Dumnezeu, pedeapsa și iertarea lor.

Și s'a suit Ingerul Domnului din Galgala la locul plângerii și la Vetil și la casa lui Israil, și a zis către ei: acestea zice Domnul: v'am scos pre voi din Eghipet, și v'am băgat în pământul, care m'am jurat părinților voștri, să-l dau vouă, și am zis: nu voiu strică legătura mea, care am făcut cu voi până în veci.

2. Dar și voi să nu faceți legătură cu cei ce șed pre pământul acesta, nici dumnezeilor lor să nu vă închinați, ci cele cioplite ale lor să le stricați, jertfelnicile lor să le surpați, și n'ați ascultat glasul meu, căci ați făcut acestea.

3. Și eu am zis: nu voiu adaoge

a mută lăcașul poporului, care am zis să-l scot afară; nu voiu gonî pre el dela fața voastră, ca să vă fie vouă de necaz, și dumnezeii lor să vă fie de sminteală.

4. Și a fost după ce au grăit Ingerul Domnului cuvintele acestea către toți fiii lui Israil, și a ridicat poporul glasul său, și a plâns.

5. Pentru aceea a numit numele locului aceluia plângerii, și au jertfit acolo Domnului.

6. Și a slobozit Isus poporul, și s'au dus fiii lui Israil fiecare la moștenirea sa, ca să moștenească pământul.

7. Și a slujit poporul Domnului în toate zilele lui Isus și în toate zilele bătrânilor, carii lungă vreme au trăit după Isus, și au fost cunoscut toate lucrurile cele mari ale Domnului, care le-au fost făcut cu Israil.

8. Și a murit Isus fiul lui Navî robul Domnului de o sută și zece ani.

9. Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale în Tamna-Sarè în muntele Efraim de către miazănoapte a muntelui Gaaz.

10. Și tot neamul acela s'au adaos la părinții lor; și s'a sculat alt neam după ei, care n'a cunoscut pre Domnul și lucrurile, care le-au făcut Domnul cu Israil.

11. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și au slujit Valimilor.

12. Și au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, cel ce i-au scos pre ei din pământul Eghipetului, și au mers după dumnezeii streini ai neamurilor celor dimprejurul lor, și s'au închinat lor, și au mânieat pre Domnul.

13. Și l-au părăsit, și au slujit lui Vaal și Astartelor.

2. 1. Fac. 17, 7. 2. Eșire 23, 32; Numere 33, 52; R 2 Lege 7, 5, 12, 3; 20, 16.

3. Num, 33, 55; Is. Nav. 23, 13.

6. Isus Navî 24, 28—32. 7. Is Navî 24, 31.

8. Is. Navî 24, 29. 9. Is Navî 24 30.

10. Is. Navî 24, 31. 13. 3, Imp. 11, 5.

14. Și s'au mâniat cu iușime Domnul asupra lui Israil, și i-au dat pre ei în mâna prădătorilor, carii i-au prins pre ei, și i-au vândut vrăjmașilor lor prin prejur, și n'au putut stă împotriva vrăjmașilor săi întru toate în care mergeau.

15. Ci ori unde au vrut să meargă, mâna Domnului eră preste ei spre rău precum au grațit Domnul, și precum s'au jurat lor Domnul, și i-au necăjit pre ei foarte.

16. Și au ridicat Domnul judecători, și i-au mântuit pre ei Domnul din mâna celor ce-i prădau pre ei.

17. Și nici de judecătorii lor n'au ascultat, ci au curvit după alți dumnezei și s'au închinat lor, și au mâniat pre Domnul, și s'au abătut curând din calea, pre care au umblat părinții lor ascultând poruncile Domnului; iar ei n'au făcut așa.

18. Și când le-au ridicat lor Domnul judecători, eră Domnul cu judecătorul, și-i mântuia pre ei din mâna vrăjmașilor lor în toate zilele judecătorului, că i se făcea milă Domnului de suspinul lor cel de către fața celor ce-i încunjurau și îi necăjeau pre ei.

19. Și a fost după ce murea judecătorul, se întorceau, și cu mult făceau mai mari rele decât părinții lor, mergând după dumnezei streini, slujindu-le lor și închinându-se lor, n'au părăsit izvodirile lor și căile lor cele rele.

20. Și s'au mâniat cu iușime Domnul asupra lui Israil, și au zis: pentru că a părăsit neamul acesta legătura mea, care o am poruncit părinților lor, și n'a ascultat de glasul meu.

21. Și eu nu voi mai adauge a pierde om dela fața lor dintre ne-

muri, care le-a lăsat Isus fiul lui Navi.

22. Și le-au lăsat ca să ispitească cu ele pre Israil, oare păzi-vor calea Domnului, că să umble pre ea, precum au păzit părinții lor, sau nu?

23. Și au lăsat Domnul neamurile acestea, și nu le-au pierdut pre ele curând, nici le-au dat pre ele în mâna lui Isus.

CAP. 3.

Gotoniel, Aod și Samegar.

Și pre neamurile acestea le-au lăsat Domnul, ca să ispitească cu dănsesele pre Israil și pre toți cei ce n'au cunoscut războaiele lui Hanaan.

2. Și ca să învețe pre neamurile fiilor lui Israil războiu, pre cei ce n'au cunoscut cele mai înainte de sine.

3. Cinci stăpâniri ale celor streini de neam, și pre tot Hananeul și pre Sidoniul și pre Eveul cel ce lăcuește Livanul, dela muntele lui Vaal Ermon până la Lavoemat.

4. Și i-au lăsat, ca să ispitească cu ei pre Israil, să cunoască de vor ascultă de poruncile Domnului, care le-au dat părinților lor prin mâna lui Moisi.

5. Și fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul Hananeului și al Heteului și al Amoreului și al Ferezeului și al Eveului și al Ghergheseului și al Evuseului.

6. Și au luat de femei pre fetele lor, și pre fetele lor le-au dat feciorilor lor, și au slujit dumnezeilor lor.

7. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și au uitat pre Domnul Dumnezeul lor, și au slujit Vaalimilor și desigurilor.

8. Și s'au mânieat cu iușime Domnul pre Israil, și i-au dat pre ei în

23. 3, 1-3.

3, 3. Num. 13, 22; Iezech. 47, 17.

6. Eșire 34, 16. 7. 3 Imp. 14, 15.

14. Ps. 43, 13. 15. Lev. 26, 25; H 2 Lege 28, 25. 19. 3, 12. 21. Is. Navi 23, 13.

măinile lui Husarsatem împăratul Mesopotamiei Siriei, și au slujit fiii lui Israil lui Husarsatem opt ani.

9. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul; și au ridicat Domnul mântuitor lui Israil, pre Gotoniil feciorul lui Kenez fratele lui Halev cel mai tânăr, și i-au mântuit pre ei.

10. Și a fost preste el Duhul Domnului, și a judecat pre Israil, și au ieșit la războiu împotriva lui Husarsatem, și au dat Domnul în mâna lui pre Husarsatem împăratul Siriei, și s'a întărit mâna lui preste Husarsatem.

11. Și a fost pace în țară patruzeci de ani, și a murit Gotoniil feciorul lui Kenez.

12. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, iar Domnul au întărit pre Eglom împăratul lui Moav asupra lui Israil, pentrucă au făcut ei rău înaintea Domnului.

13. Și a adunat la sine pre toți fiii lui Ammon și ai lui Amalic, și au purces, și au bătut pre Israil, și a stăpânit cetatea Finichilor.

14. Și au slujit fiii lui Israil lui Eglom împăratul lui Moav optsprezece ani.

15. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, și le-au ridicat Domnul lor mântuitor pre Aod fiul lui Ghira feciorul Iemeni, bărbat iscusit la amândouă mâinile, și au trimis fiii lui Israil prin mâna lui daruri lui Eglom împăratul lui Moav.

16. Și ș'a făcut Aod cușit cu două ascușituri, de o palmă lungimea lui, și l-a încins supt haină la coapsa sa cea dreaptă.

17. Și mergând a adus darurile lui Eglom împăratul lui Moav; iar Eglom eră om gras foarte.

18. Și dupăce a sfârșit Aod a aduce darurile, a mânat afară pre cei ce au adus darurile.

19. Și întorcându-se din Galgala unde erau idolii, a zis Aod: cuvânt de taină am să spui: fie împărate, și a zis Eglom către dânsul: faci, și a scos afară dela sine pre toți cei ce stau împrejurul lui.

20. Și a intrat Aod la dânsul, și el ședeă în foșorul cel de vară al său singur, și a zis Aod: cuvântul lui Dumnezeu am să spui către tine împărate, iar Eglom s'a sculat de pre scaunul său, și a stătut aproape de dânsul.

21. Și îndată, cât s'a sculat împăratul, Aod întinzând mâna sa cea sfângă, și luând cușitul dela coapsa sa cea dreaptă, l-a împântat în pântecetele lui Eglom.

22. Așa de tare, cât și mânerul a intrat după ascușit, și a astupat seul rana deasupra ascușitului, că n'a scos cușitul din pântecetele lui.

23. Și a ieșit Aod în tindă printre păzitori, și a închis ușele foșorului după sine, și le-a încuiat.

24. Și dupăce a ieșit el, au intrat slugile împăratului, și au văzut ușile foșorului încuiete, și au zis: Nu cumvâ a ieșit pentru sine la scaun în foșorul cel de vară?

25. Și li s'au urât așteptând atâta; și văzând că nimeni nu deschide ușile foșorului, au luat cheia și au deschis, și iată domnul lor zăcea pre pământ mort.

26. Și până să se dumirească ei, Aod a fugit fără ca cinevâ să prindă de veste; și trecând pe lângă idoli, a scăpat în Sirofa.

27. Și a fost când a venit Aod în pământul lui Israil, a frâmbișat cu bucium în muntele lui Efraim, și s'a pogorât împreună cu el fiii lui Israil din munte, și el înaintea lor.

28. Și a zis către ei: veniți după mine, că au dat Domnul Dumnezeu pre vrăjmașii noștri pre Moav în mâna noastră, și s'au pogorât după

el, și au cuprins vadurile Iordanului, care trec la Moav, și n'a lăsat om să treacă.

29. Și au ucis din Moav în ziua aceea ca la vre-o zece mii de bărbați, toți rășboinicii, carii erau între ei, și pre tot bărbatul cu putere, și n'a scăpat dintre ei om.

30. Și s'a supus Moav în ziua aceea supt mâna lui Israil, și a fost pace în țară optzeci de ani, și a judecat Aod pre Israil până când a murit.

31. Și după el s'a sculat Samegar fiul lui Anat și a ucis pre cei de alt neam ca la vr'o șase sute de bărbați cu un otig dela plug, și a mântuit și el pre Israil.

CAP. 4.

Devora, Varac și Iail.

Și după ce a murit Aod, au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului.

2. Și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Iavin împăratul Hanaanului, care a împărășit în Asor; și mai marele oștirii lui eră Sisara, și acela lăcuiă în Arisotul neamurilor.

3. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, că nouă sute de care ferecate aveă el, și în douăzeci de ani foarte tare a fost asupra pre fiii lui Israil.

4. Și Devora proorocița, femeiea lui Lafidot, ea judecă pre Israil în vremea aceea.

5. Și ea ședeă supt finicul Devora între Rama și între Vefil în muntele lui Efraim, și veneau la ea fiil lui Israil să se judece.

6. Și a trimis Devora și a chemat pre Varac fiul lui Avineem din Kadisul lui Neftali, și a zis către el: au n'au poruncit șie Domnul Dum-

nezeul lui Israil, să mergi în muntele Tavorului și să ei cu tine zece mii de bărbați din fiii lui Neftali și din fiii lui Zavulon?

7. Și eu voiu aduce la tine, la părțul Chison, pre Sisara mai marele oștirii lui Iavin, și carele lui și mulțimea lui, și-l voiu da pre el în mâna ta.

8. Și a zis Varac către ea: de vei veni tu împreună cu mine, voiu merge; iar de nu vei veni tu cu mine, nici eu nu voiu merge, că nu știu ziua în care va îndreptă Domnul pre ținger cu mine.

9. Și a zis către el Devora: voiu merge negreșit împreună cu tine; însă să știi, că nu va fi biruința a ta, pe calea pe care tu mergi, că în mână de femeie va da Domnul pe Sisara, și s'a sculat Devora și a mers împreună cu Varac din Kadis.

10. Și a chemat Varac pre Zavulon și pre Neftali la Kadis, și s'au suit cu zece mii de bărbați, și s'a suit și Devora cu dânsul.

11. Iar Haver Kineul s'a fost despărșit de ceilalți Kinei frașii săi feciorii lui Iovav rudenia lui Moisi, și a fost înfins cortul său până la stejarul de popaz, care este alături-rea cu Chedes.

12. Și s'a spus lui Sisara, că s'a suit Varac fiul lui Avineem în muntele Tavorului.

13. Și a chemat Sisara toate carele sale nouă sute de care ferecate, și tot poporul cel cu sine, dela Arisotul neamurilor în valea Chisonului.

14. Și a zis Devora către Varac: scoală-te, că aceasta este ziua în care au dat Domnul pe Sisara în mâna ta, că Domnul va merge înaintea ta; și s'a pogorșt Varac din muntele Tavorului și cei zece mii de bărbați cu dânsul.

31. 5, 6; 10, 11.
4. 2. 1 Imp. 12, 9. 6. Evrei 11, 32.

11. Num. 10, 29.

15. Și au îngrozit Domnul pe Sisara și toate carele lui și toată tabăra lui, înaintea ascușișului sabiei lui Varac, și s'a pogorât Sisara din carul său și a fugit cu picioarele sale.

16. Și Varac a alergat după carele lui și după tabăra lui până la Arisotul neamurilor, și a căzut toată tabăra lui Sisara întru ascușișul sabiei și n'a rămas nici unul.

17. Iar Sisara pedestru fugind s'a abătut în cortul ialei femeii lui Haver Kineului, că pace eră între Iavin împăratul Asorului și între casa lui Haver Kineului.

18. Și a ieșit Iail înaintea lui Sisara și a zis lui: abate-te domnul meu, abate-te la mine, odihnește-te, nu te teme, și s'a abătut la dansa în cort și l-a acoperit pe el cu o haină a ei.

19. Și a zis Sisara către ea: dă-mi puțină apă să beau, că am însetat, și a deschis un foale cu lapte și i-a dat de a băut, și i-a acoperit fața lui.

20. Și a zis Sisara către ea: stăi în ușa cortului, și de va veni cineva la tine și te va întrebă și va zice: este vre-un om aici? Vei zice: nu este.

21. Și a luat Iail femeia lui Haver țărșul cortului, și a luat și maiul în mâna sa și a intrat la el încet și i-a pus țărșul pe tâmpla capului, și lovindu-l cu maiul l-a pătruns prin creiri până în pământ; iar el s'a scuturat, și i-a ieșit sufletul și a murit.

22. Și iată Varac urmărea pe Sisara, și a ieșit Iail înaintea lui și a zis către el: vino, și-ți voi arăta pre bărbatul pre care-l cauți tu, și a intrat la dansa, și iată Sisara zăcea mort și țărșul în tâmpla lui.

23. Și au smerit Dumnezeu pre Ia-

vin împăratul Hanaanului în ziua aceea înaintea fiilor lui Israil.

24. Și a mers mâna fiilor lui Israil înaintând și tot mai mult întărindu-se asupra lui Iavin împăratul Hanaanului, până ce l-a pierdut.

CAP. 5.

Cântarea Devorei și a lui Varac.

Și au cântat Devora și Varac fiul lui Avineem în ziua aceea, zicând:

2. Făcutu-s'a descoperire în Israil, când și-a adus poporul bunăvoia sa: binecuvântași pre Domnul.

3. Auziși împărași, și luași aminte domni, eu Domnului voi cântă, și voi cântă Dumnezeuului lui Israil.

4. Doamne! Când ai ieșit tu din Seir și când ai trecut prin câmpul Edomului, pământul s'a cutremurat și cerul s'a turburat și norii au picat apă.

5. Munții s'au clătit de fața Domnului Eloî; însuși Sinai de fața Domnului Dumnezeuului lui Israil.

6. În zilele lui Samegar fiul lui Anat, în zilele ialei închise erau căile, și cei ce umblau pre căi, au mers pre căi strâmbe.

7. Incetat-au cei puternici în Israil, încetat-au, până când s'a sculat Devora, până când s'a sculat maică în Israil.

8. A ales el dumnezei noi, atunci rășboiul eră la porți; văzut-au pavăză, și sulifă în cei patruzeci de mii ai lui Israil?

9. Inima mea la cele rânduite lui Israil; puternicii poporului binecuvântași pre Domnul.

10. Cei ce încălecași pre asini netezi la amiază, cei ce ședeși la judecată și cei ce umblași în calea sfetnicilor, grăiți.

11. Ridică-vor glasurile lor cei ce

cântă cu unelte în mijlocul celor ce se veselesc; acolo vor da dreptățile. Doamne! Dreptăși întărește întru Israil, atunci s'a pogorît în cetățile sale poporul Domnului.

12. Scoală-te, scoală-te Devora; scoală-te, scoală-te, grăește cântare; scoală-te Varac, întărește Devoro pre Varac, și robește robimea ta, fiul lui Avineem.

13. Atunci s'a mărit tăria lui; Doamne! Smerește supt picioarele mele pre cei mai tari decât mine.

14. Poporul lui Efraim i-a desrădăcinat pre ei în vale, și fratele tău Veniamin întru popoarele sale, dela mine Mahir s'a pogorît cercând, și dela Zavulon bărbași puternici în toiagul povestirei cărturarului.

15. Și povăzitorii lui Isahar cu Devora și cu Varac, așa Varac în vale a trimis pedestrii săi în partea lui Ruvim, mari sunt cercetările inimii.

16. Pentruce șezi între Mosfadimi? Ca să auzi șuerăturile celor ce se scoală ca să vie la ale lui Ruvim? Mari sunt cercetările inimii.

17. Galaad dincolo de Iordan a întins corturile, și Dan pentruce s'a îndeletnicit la lunturi? Asir a șezut la marginea mării, și la ieșirile ei a întins corturi.

18. Zavulon, care ș'a aruncat sufletul său la moarte, și Neftali la înălțimile țarinii.

19. Venit-au la el împărași, și s'au rânduie la bătaie, atunci au dat războiu împărașii Hanaanului în Tanaah la apa Maghedo, și mulțimea argintului nu au luat.

20. Din cer s'au oștit stelele, din rândul lor s'au oștit cu Sisara.

21. Pâraele Chisonului au lepădat afară stărvurile lor; pâraele Cadimi-

nului, pâraele Chisonului, călca'l-va pre el de tot sufletul meu cel tare.

22. Atunci s'au rupt unghiile calilor fugând degrab cei tari ai lor.

23. Blestemași pre Miroz zice Ingerul Domnului, cu blestem să blestemași pre cei ce lăcuesc într'însul, că n'au venit spre ajutor Domnului, ajutorul vostru Domnul întru ostași puternic.

24. Bindecuvântată să fie între femei Iail femeia lui Haver Kineul, dintru femeile din cort să fie bindecuvântată.

25. Apă a cerut dela ea, și lapte i-a dat lui, în bld domnesc i-a adus unt.

26. Mâna sa cea stângă la țaruș o a întins, și dreapta sa la maiul cel de bătut, cu maiul a lovit pre Sisara, a sfredelit capul lui, a găurit tâmpla lui.

27. La picioarele ei prăvălindu-se a căzut, și a adormit la genunchile ei, lângă care s'a plecat, în ce chip s'a închis acolo a căzut ficăloșește.

28. Pre fereastră s'a uitat femeia lui Sisara, și a strigat: pentruce a întârziat carul lui a veni? Pentruce au zăbovit mersul carelor lui.

29. Jupănesele cele înțelepte ale ei au răspuns către ea, și ea iarăși întorcea cuvintele sale în sine.

30. Au doar nu-l vor află pre el împărșind prăzi? O fată sau două fete fiecărui bărbat, prázile văpselelor sunt ale lui Sisara, prázile văpselelor a împiestririi, văpseală a împiestritorilor, aceste prăzi sunt împrejurul grumazului lui.

31. Așa să piară toși vrăjmașii tăi Doamne; iar cei ce te iubesc pre tine să fie ca răsăritul soarelui întru puterea sa.

32. Și a fost pace în țară patruzeci de ani.

20. Is. Navi 10, 11; 1 Imp. 7, 10.

27. 3 Imp. 18, 40.

CAP. 6.

Ghedeon.

Si au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Madiam șaptezeci ani.

2. Și s'a întărit mâna lui Madiam preste Israil, și s'au făcut fiii lui Israil de fața lui Madiam ascunzători și peșteri în munți și în locuri tari.

3. Și a fost după ce semănau fiii lui Israil, se suia Madiam și Amalic și alții dela răsărit.

4. Și tăbărau la ei și stricau rodu-rile lor până la intrarea în Gaza, și nimic nu lăseau în pământul lui Israil cu ce să-și poată țineă vieața omul sau oaia sau boul sau asinul.

5. Că și ei și dobitoacele lor veneau, ducând cu sine corturile sale, ca lăcustele de mulți veneau și ei și cămilele lor fără de număr și mergeau în pământul lui Israil, ca să-l strice.

6. Și a sărăcit Israil foarte de fața lui Madiam.

7. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, și a fost când au strigat fiii lui Israil către Domnul pentru Madiam.

8. Au trimis Domnul un bărbat proroc către fiii lui Israil și a zis lor: acestea zice Domnul Dumnezeu-lui Israil: eu sunt cel ce v'am suit pre voi din pământul Eghiptului și v'am scos din casa robiei voastre.

9. și v'am izbăvit pre voi din mâna Eghiptului și din mâna tuturor celor ce vă necăjeau pre voi, și i-am gonit pre ei dela fața voastră, și v'am dat vouă pământul lor.

10. Și am zis vouă: eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, nu vă temeți de dumnezeii Amoreilor într'al că-

roră pământ lăcuiți voi, și n'afi ascultat glasul meu.

11. Și a venit îngerul Domnului și a șezut supț un stejar, care era în Efrata în pământul lui Ioas tatăl lui Esdri, și Ghedeon feciorul lui îmblăteă grâu în arie și se grăbeă să fugă dela fața lui Madiam.

12. Și s'a arătat lui îngerul Domnului, și a zis către el: Domnul este cu tine, cel tare cu puterea.

13. Și a zis către el Ghedeon: cu mine Domnul meu? Dacă este Domnul cu noi, pentru ce ne-au aflat pre noi toate relele acestea? Și unde sunt toate minunile lui, care ne-au spus nouă părinții noștri, zicând: din Eghipt ne-au scos pre noi Domnul și acum ne-au lepădat pre noi Domnul și ne-au dat în mâna lui Madiam.

14. Și s'a întors spre el îngerul Domnului și a zis: mergi cu puterea ta aceasta și vei mântui pre Israil din mâna lui Madiam. Iată eu te-am trimis pre tine.

15. Și a zis Ghedeon către el: pe mine Doamne, cum voi mântui pre Israil? Iată miea mea este mai slabă întru Manasi și eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu.

16. Și au zis către el Domnul: Eu voiu fi cu tine, și vei bate pe Madiam, ca pre un om.

17. Și a zis către el Ghedeon: de am aflat milă înaintea ta și vei face mie astăzi toate câte ai grăit cu mine,

18. Să nu te duci de aici, până ce mă voiu întoarce la tine și voiu aduce jertfa mea și o voiu jertfi înaintea ta. Și a zis: eu sunt, voiu ședeă până te vei întoarce tu.

19. Și s'a dus Ghedeon și a fierț un ied din capre, și dintr'un if de făină a făcut azime, și cărnurile le-a pus în coșniță, iar zeama o a tur-

nal în oală și le-a adus la el supt stejar și s'a închinat lui.

20. Și a zis către el îngerul Domnului: ia cărnurile și azimele și le pune pre piatra aceea, și zeama o toarnă deasupra, și a făcut așa.

21. Și a înfins îngerul Domnului vârful toiagului, care erà în mâna lui și a atins cărnurile și azimele, și s'a așățat foc din piatră și a mistuit cărnurile și azimele, și îngerul Domnului s'a dus dela ochii lui.

22. Și văzând Ghedeon, că îngerul Domnului a fost acela, a zis Ghedeon: vai mie Doamne! Doamne al meu, că am văzut pe îngerul Domnului față la față.

23. Și au zis Domnul către el: pace fie, nu te teme, nu vei muri.

24. Și a zidit acolo Ghedeon altar Domnului și l-a numit pacea Domnului, și este el până în ziua aceasta, în Efrata Aviezerului.

25. Și în noaptea aceea i-au zis lui Domnul: ia vișelul cel gras al tatălui tău și alt taur de șapte ani, și strică jertfelnicul lui Vaal, care este al tatălui rău și al desişului cel de lângă el.

26. Și să zidești altar Domnului Dumnezeului tău celui ce ți s'au arătat fie pre vârful muntelui Maos, pre care mai înainte ai pus jertfa, și să iei taurul cel de al doilea și să-l aduci ardere de tot cu lemnele desişului, care le vei tăia.

27. Și a luat Ghedeon zece bărbați din slugile sale și a făcut precum au zis către el Domnul, și s'a temut de casa tatălui său și de bărbații cetății a face ziua, și a făcut noaptea.

28. Și au mânecat bărbații cetății a doua zi, și iată erà stricat jertfelnicul lui Vaal, și desişul de lângă el tăiat, și au văzut taurul cel gras

adus ardere de tot pe jertfelnicul cel zidit.

29. Și fiecare a zis către aproapele său: cine a făcut lucrul acesta? Și au cercat și au cercetat și au zis: Ghedeon fiul lui Ioas a făcut lucrul acesta.

30. Și au zis bărbații cetății către Ioas: scoate afară pre feciorul tău, să moară, pentrucă a stricat jertfelnicul lui Vaal și pentrucă a tăiat desişul cel de lângă el.

31. Și a zis Ioas către oamenii cel ce se sculase asupra lui; au doar voi veși să izbândiți acum pentru Vaal? Au voi veși mântui pre el? Cel ce se va prici pentru el, să moară până dimineață, de este el Dumnezeu, își va izbândi el, căci i-a stricat jertfelnicul lui.

32. Și l-a numit pre el în ziua aceea Ierovaal, zicând: izbânda lui Vaal, pentrucă i-a stricat jertfelnicul lui.

33. Și tot Madiamul și Amalicul și fiii răsăritului s'au adunat într'un loc, și trecând au tăbărit în valea lui Iezrael.

34. Iar Duhul lui Dumnezeu a întărit pre Ghedeon, și trâmbișând cu cornul a chemat Aviezerul să vie după el.

35. Și a trimis vestitori la tot Manasî, și a strigat și el după dânșii, și vestitori a trimis la Asir și la Zavulon și la Neftali, și s'au suit întru întâmpinarea lui.

36. Și a zis Ghedeon către Dumnezeu: de vei mântui prin mâna mea pre Israil, precum ai zis,

37. Iată eu puiu un val de lână pre arie, și de va fi roua numai pre lână, iar preste tot pământul usciune, voi cunoaște, că prin mâna mea vei mântui pre Israil, precum ai grăit.

38. Și a făcut așa, și a mânecat Ghedeon de dimineață, și a stors

lână, și a curs roua din lână un blid plin de apă.

39. Și a zis Ghedeon către Dumnezeu: să nu se aprinză mâniea ta asupra mea de voiu grăi încă odată, și încă odată voiu ispiți cu lână, și să fie uscăciune numai pre lână singură; iar preste tot pământul să fie rouă.

40. Și au făcut Dumnezeu așa în noaptea aceea, și a fost uscăciune numai pre lână singură; iar preste tot pământul a fost rouă.

CAP. 7.

Ghedeon biruește pre Madianiți.

Și a mâncat Ierovaal, acesta este Ghedeon, și tot poporul cel ce eră cu el, și au tăbărit la izvorul Aradului; iar tabăra lui Madiam și a lui Amalic eră spre miazănoapte supț dealul lui Mose în valea dela Gavaf-amore.

2. Și au zis Domnul către Ghedeon: mult popor este cu tine, pentru aceea nu voiu da pre Madiam în mâna lor, ca să nu se laude Israil, zicând: pre mine mâna mea m'a mântuit.

3. Și au zis Domnul către el: grăește ca să auză tot poporul, și zî: cel sperios și cel fricos să se întoarcă înapoi, și a purces din muntele Galaad, și s'au întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas zece mii.

4. Și au zis Domnul către Ghedeon: încă tot este mult popor, du-i pre ei la apă, și acolo voiu osebi pre ei fie, și pre care voiu zice fie, acela va merge cu tine, și pre tot care voiu zice să nu meargă cu tine, acela să nu meargă cu tine.

5. Și a adus pre popor la apă, și

au zis Domnul către Ghedeon: pre tot cel ce va limpi cu limba sa apă, cum limpește câinele, să-l pui deosebi, și pre tot cel ce va îngenunchia pre genunchele sale să bea, să-l pui deosebi.

6. Și au fost numărul celor ce au limpit cu mâna lor la gură trei sute de bărbați; iar tot poporul celalt a îngenunchiat pre genunchile sale să bea apă.

7. Și au zis Domnul către Ghedeon: cu acei trei sute de bărbați, carii au limpit, voiu mântui pre voi, și voiu da pre Madiam în mâna ta; iar tot poporul celalt să meargă fiecare bărbat la casa sa.

8. Și a luat poporul demâncarea în mâna sa și buciurile sale, și pre toți bărbații aceia ai lui Israil i-a trimis pre fiecare la lăcașul său; iar pre cei trei sute de bărbați i-a oprit, și tabăra lui Madiam eră acolo de desupt în vale.

9. Și a fost în noaptea aceea, au zis Domnul către Ghedeon: scoală și te pogoară curând de aici la tabără, că o am dat în mâna ta.

10. Iar de te temi a te pogori tu singur, pogoară-te tu și Fara băiatul tău la tabără.

11. Și vei auzi ce vor grăi, și după aceea se vor întări mâinile tale, și te vei pogori asupra taberii; și s'a pogorit el și Fara băiatul lui la marginea taberii, unde strejuiau cincizeci de oștași înfrarmași.

12. Iar Madiam și Amalic și toți fiii răsăritului, tăbărase în vale ca lăcustele de mulți, și cămilele lor nenumărate, că erau multe ca nisipul de pre marginea mării.

13. Și după ce a venit Ghedeon, iată un bărbat povesteă aproapelui său visul, zicând: vis am visat, și iată turțe de pâine de orz se prăvăleau spre tabăra lui Madiam, și au venit până la corturi, și le-au lo-

39. Fac. 18, 32.

7. 2. A 2 Lege 20, 3, 8; 1 Macab. 3, 56.

5. Ps. 109, 7.

vit și le-au răsturnat și le-au surpat, și au căzut cōrturile.

14. Și răspunzând aproapele lui, a zis: acesta nu este alt, fără numai sabia lui Ghedeon fiul lui Ioas bărbatul lui Israil, în mâinile lui au dat Dumnezeu pre Madiam și toată tabăra.

15. Și a fost după ce a auzit Ghedeon povestirea visului și fălcul lui, s'a închinat Domnului, și s'a întors în tabăra lui Israil, și a zis: sculați, că au dat Domnul în mâinile noastre tabăra lui Madiam.

16. Și a împărțit pre cei trei sute de oameni în trei părți, și a dat buciumi în mâinile tuturor și urcioare deșarte, și lumini în urcioare.

17. Și a zis către ei: cum mă veți vedeă pre mine, și voi așa să faceți, și iată eu mă voi duce în mijlocul taberii, și cum voi face eu, așa să faceți și voi.

18. Și voiu trâmbiță eu cu buciumul, și toți cei cu mine veți trâmbiță cu buciunii împrejurul a toată tabăra, și veți striga: sabia Domnului și a lui Ghedeon.

19. Și a intrat Ghedeon și suta cea de bărbați, carii erau cu el, în partea taberii, la începutul streții cei din mijloc, și au deșteptat pre cei ce strejuiau și au buciumat cu buciunii, și au scuturat urcioarele cele din mâinile lor.

20. Și au buciumat câte trele părțile cu buciunii, și au sfărâmat urcioarele, și în mâna cea sfângă au luat luminile, iar în mâna cea dreaptă au luat buciunii să buciume, și au strigat: sabia Domnului și a lui Ghedeon.

21. Și fiecare bărbat a stăfuit în locul său împrejurul taberii, și alergând toată tabăra a dat semn, și a fugit.

22. Și au trâmbițat cei trei sute

de buciumi, și au pus Domnul sabia fiecărui bărbat împotriva aproapelelui său, și se tăiau unii pre alții, și a fugit tabăra până la Vita, și s'a străns până la Avelmeula la Tavaf.

23. Și strigând bărbații Israilteni cei din Neftali și din Asir și din tot Manasi a gonit dinapoți pre Madiam.

24. Și a trimis Ghedeon vestitori în tot muntele lui Efraim, zicând: pogorâți-vă înaintea lui Madiam, și le luați lor apa până la Vevira și până la Iordan, și a strigat tot bărbatul lui Efraim, și a luat apa până la Vevira și până la Iordan.

25. Și au prins pre doi domni ai lui Madiam: pre Oriv și pre Ziv, și au omorât pre Oriv în Surōriv; iar pre Ziv l-au omorât în locheziv, și au gonit pre Madiam, și capul lui Oriv și al lui Ziv l-au dus la Ghedeon dincolo de Iordan.

CAP. 8.

Urniărirea Madianiților și învingerea lor.

Si bărbații din Efraim au zis către Ghedeon: ce este lucrul, care l-ai făcut nouă, că nu ne-ai chemat pre noi, când ai mers să faci războiu cu Madiam? Și se certau cu dânsul tare.

2. Iar Ghedeon a zis către ei: ce am făcut eu acum, în ce chip ați făcut voi? Au nu este mai bună o ciorchină din viea lui Efraim, decât tot culesul vii lui Aviezer?

3. În mâna voastră au dat Domnul pre căpeteniile Madiamului, pre Oriv și pre Ziv, și ce am putut face eu, în ce chip ați făcut voi? Atunci a potolit mâniea lor deasupra sa, grăind el cuvântul acesta.

4. Și a mers Ghedeon la Iordan, și a trecut el și cei trei sute de

bărbați, carii erau cu el, osteniți și flămânzi.

5. Și a zis către oamenii cei din Sokhot: dați pâine de mâncat poporului celui ce este cu mine, că este flămând, și eu îndată alerg după Zevea și după Salmana împărașii Madiamului.

6. Și au zis boierii Sokhotului: au doar mâna lui Zevea și a lui Salmana este acum în mâna ta, ca să dăm oștirii tale pâine?

7. Și a zis Ghedeon: pentru aceea când va da Domnul pre Zevea și pre Salmana în mâna mea, și eu voiu scărpină trupurile voastre cu spinii pustiei și cu ciulini.

8. Și s'a suit de acolo în Fanuil, și a grăit către oamenii locului acela tot întru acel chip; iar oamenii din Fanuil i-au răspuns lui în ce chip i-au fost răspuns oamenii din Sokhot.

9. Și a zis Ghedeon către oamenii din Fanuil, grăind: când mă voiu întoarce cu pace, voiu strica turnul acesta.

10. Iar Zevea și Salmana erau în Karcar, și tabăra lor cu ei ca vreo cincisprezece mii, toți cei ce au rămas din toată tabăra fiilor răsăritului. Iar cei ce au căzut, au fost o sută și douăzeci de mii de bărbați, carii purtau sabii.

11. Și s'a suit Ghedeon pe calea celor ce lăcuiesc în corturi la răsăritul Navei, aproape de Nava și Egheval și a lovit tabăra, care nu avea teamă de nimic.

12. Și au fugit Zevea și Salmana, și au alergat după ei, și au prins pre acei doi împărași ai Madiamului, pre Zevea și pre Salmana, și toată tabăra lor o au turburat.

13. Și s'a întors Ghedeon feciorul lui Ioas dela războiu, înainte de răsăritul soarelui.

14. Și aprins o slugă de ai oa-

menilor celor din Sokhot, și l-a întrebat pre el, și a scris numele boierilor Sokhotului și al bătrânilor lui, șaptezeci și șapte de bărbați.

15. Și a mers Ghedeon la boierii Sokhotului și le-a zis: iată Zevea și Salmana pentru carii m-ați ocărit, zicând: au doar mâna lui Zevea și a lui Salmana este acum în mâna ta? Ca să dăm oamenilor tăi celor flămânzi pâine?

16. Și a luat pre boierii și pre bătrânii cetății și i-a bătut pre ei cu spinii pustiei și cu ciulini, cu aceea a zdrobit pre bărbații cetății Sokhotului.

17. Și turnul Fanuilului l-a stricat, și pre bărbații cetății i-a omorât.

18. Și a zis către Zevea și către Salmana: cum au fost bărbații pre carii i-ați omorât în Tavor? Iar ei au zis: cum ești tu, așa au fost și ei, cel ce seamănă fie, seamănă lor, ca chipul fiului de împărat erau.

19. Și a zis Ghedeon: frații mei și feciorii maicii mele au fost, și s'a jurat lor: viu este Domnul, de i-ați fi ținut vii, nu v'aș fi omorât pre voi.

20. Și a zis lui Ieter, fiul său cel întâi născut: scoală-te și-i omoară pre ei, iar fiul său n'a scos sabia sa, că s'a temut, pentru că era mai tânăr.

21. Și a zis Zevea și Salmana: scoală-te tu și te repezi asupra noastră, că, ca un bărbat ai putere, și s'a sculat Ghedeon și a ucis pre Zevea și pre Salmana, și a luat lunișoarele, care erau la grumazii cămیلor lor.

22. Și au zis bărbații lui Israil către Ghedeon: doamne! Stăpânește-ne pre noi, tu și fiul tău și fiul fiului tău, că tu ne-ai mântuit pre noi din mâna lui Madiam.

23. Și a zis către ei Ghedeon: nu voiu stăpâni eu pre voi și nu va

stăpâni fiul meu pre voi, ci Domnul va stăpâni pre voi.

24. Și a zis Ghedeon către ei: vouă face vouă cerere: să-mi dea mie fiecare bărbat cercel din prăzile lui; că cercei de aur erau la ei, că erau Ismailteni.

25. Și ei au zis: iată vom da, și întinzându-și haina sa fiecare bărbat a aruncat acolo cercel din prada sa.

26. Și cerceii cei de aur, cari i-au cerut, au tras o mie și șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare și de lanțuri și de îmbrăcămintele cele de porfiră, care erau pre împărașii Madiamului, și afară de lanțurile care erau la grumazii cămilelor lor.

27. Și a făcut dintr'acelea Ghedeon, Efod, și l-a pus în cetatea sa în Efrata, unde a păcătuit tot Israelul după dânsul, și a fost lui Ghedeon și casei lui spre cădere.

28. Și s'a umilit Madiam înaintea fiilor lui Israel, și mai mult n'a adaos a ridică capul său, și a fost pace în țară patruzeci de ani în zilele lui Ghedeon.

29. Și s'a dus Ierovaal fiul lui Ioas și a lăcuit în casa sa.

30. Și avea Ghedeon șaptezeci de fii, cari ieșise din coapsele lui, că multe femei avea el.

31. Și fițoarea lui cea din Sihem i-a născut și ea fecior, și i-a pus numele Avimeleh.

32. Și a murit Ghedeon feciorul lui Ioas întru bătrânețe bune, și s'a îngropat în mormântul tatălui său în Efrata Aviezerul.

33. Și a fost după ce a murit Ghedeon, s'au întors fiii lui Israel și au curvit după Valimi și au făcut legătură cu Vaal Verit, ca să le fie el lor Dumnezeu.

34. Și nu ș'au adus aminte fiii lui Israel de Domnul Dumnezeul lor, cel

ce i-au mântuit pre ei din mâna tuturor vrăjmașilor lor celor de prin prejur.

35. Și n'au făcut milă cu casa lui Ierovaal, adică a lui Ghedeon, după tot binele care l-a făcut cu Israel.

CAP. 9.

Avimeleh.

Și s'a dus Avimeleh feciorul lui Ierovaal în Sihem la frașii mumei sale, și a grăit către ei și către toată rudenia casii tatălui maicei sale, zicând:

2. Grăiți întru urechile tuturor bărbajilor din Sihem; ce voiți voi mai bine: să vă stăpânească șaptezeci de băbaji toți feciorii lui Ierovaal sau să vă stăpânească un bărbat? Și vă aduceți aminte, că osul vostru și carnea voastră sunt eu.

3. Și au grăit pentru el frașii mumei lui întru auzul tuturor bărbajilor din Sihem toate cuvintele acestea, și ș'au plecat inimile lor după Avimeleh, pentru că au zis: fratele nostru este.

4. Și i-au dat lui șaptezeci de arginți din casa lui Vaal Verit, și a năimit cu ei Avimeleh băbaji săraci și fără de lăcaș, și au mers după dânsul.

5. Și a intrat în casa tatălui său în Efrata, și a omorât pre frașii săi, pre feciorii lui Ierovaal șaptezeci de băbaji pre o piatră, și a rămas Ioatam feciorul cel mai tânăr al lui Ierovaal, că s'a fost ascuns.

6. Și s'au adunat toți băbajii din Sihem și toată casa lui Vitmaalo, și mergând au pus pre Avimeleh împărat la stejarul, care stă în Sihem.

7. Și s'a spus lui Ioatam, și a mers și a stătut în vârful muntelui Garizin, și ș'a ridicat glasul său și a

plâns, și le-a zis lor : ascultați-mă bărbați din Sihem, ca așa să vă asculte și pre voi Dumnezeu.

8. Odinioară au mers lemnele să ungă împărat preste sine, și au zis maslinului: împărățește preste noi.

9. Și le-a răspuns lor maslinul: nu voiu lăsa eu grăsimea mea, care întru mine o au mărit Dumnezeu și oamenii, și să merg să împărățesc preste lemne.

10. Și au zis lemnele către smochin: vino de împărățește preste noi.

11. Și le-a răspuns lor smochinul: nu voiu lăsa eu dulceața mea și roada mea cea bună, să mă duc să împărățesc preste lemne.

12. Și au zis lemnele către vișă: vino de împărățește preste noi.

13. Și le-a răspuns vișa: nu voiu lăsa eu vinul meu, veselia lui Dumnezeu și a oamenilor, și să mă duc să împărățesc preste lemne.

14. Și au zis toate lemnele către spin: vino de împărățește preste noi.

15. Și a zis spinul către lemne: de vreți cu adevărat să mă ungeți împărat preste voi, veniți de vă nădăjduiți supă acoperirea mea; iar de nu, să iasă foc din spini, și să mănânce kiedrii Livanului.

16. Și acum dacă cu adevărat și desăvârșit ați făcut și ați pus pre Avimeleh să împărățescă și ați făcut bine cu Ierovaal și cu casa lui, și dacă ați făcut, ca să-i răsplătiți binele, care vi l-a făcut mâna lui.

17. Că s'a bătut tatăl meu pentru voi, și ș'a pus în primejdie sufletul său, și v'a mântuit pre voi din mâna lui Madiam.

18. Iar voi v'ați sculat astăzi asupra casei tatălui meu, și ați omorât pre feciorii lui șaptezeci de bărbați pre o piatră, și ați pus împărat pre Avimeleh feciorul slujni-

cii lui preste bărbații din Sihem: pentrucă este iratele vostru.

19. De ați făcut adevărat și drept cu Ierovaal și cu casa lui în ziua aceasta, fiți voi binecuvântați, și să vă veseliți întru Avimeleh, și el să se veselească întru voi.

20. Iar de nu, să iasă foc din Avimeleh, și să mănânce pre bărbații din Sihem și casa lui Vitmaalo, și să iasă foc din bărbații Sicheului și din casa lui Vitmaalo, și să mistuiască pre Avimeleh.

21. Și a fugit Ioatam, și dându-se în laturi a mers la Veira, și a lăcuit acolo pentru frica lui Avimeleh fratele său.

22. Și a împărățit Avimeleh preste Israel trei ani.

23. Și au trimis Dumnezeu duh rău între Avimeleh și între bărbații Sicheului, și au urgisit bărbații Sicheului casa lui Avimeleh.

24. Ca să aducă nedreptatea celor șaptezeci de fii ai lui Ierovaal, și sângele lor să-l pue pre Avimeleh fratele lor, care i-a omorât pre ei, și asupra bărbaților Sicheului, carii l-au ajutat pre el, ca să omoare pre frații săi.

25. Și i-au pus lui bărbații Sicheului paznici într'ascuns pre piscurile munților, și prindea pre toți cei ce călătoreau pe acolo, și s'a dat de știre lui Avimeleh.

26. Și a venit Gaal feciorul lui Aved și frații lui, și au trecut în Sihem, și au nădăjduit întru dânsul bărbații Sicheului.

27. Și ieșind la țarini, au cules viile sale și au stors strugurii și au făcut jocuri, și intrând în casa dumezeului său au mâncat și au băut, blestemând pre Avimeleh.

28. Și a zis Gaal feciorul lui Aved: cine este Avimeleh și cine este feciorul Sicheimei, ca să slujim lui? Au nu este feciorul lui Ierovaal, și

Zevul îngrijitorul lui robul lui împreună cu bărbații lui Emor tatăl lui Sichem? Și ce să slujim noi lui.

29. Cine va da pre poporul acesta în mâna mea? Și voi alungă pre Avimeleh, că voi zice lui Avimeleh: înmulțește puterea ta și ieși afară.

30. Și a auzit Zevul mai marele cetății cuvintele lui Gaal feciorul lui Aved, și s'a mâniat foarte.

31. Și pre ascuns a trimis soli la Avimeleh cu daruri, zicând: iată Gaal feciorul lui Aved și frații lui au venit în Sichem, și au întărit cetatea asupra ta.

32. Și acum scoală-te noaptea, tu și poporul tău cel cu tine, și pân-dește dimineața în țarină.

33. Și va fi, dimineață odată cu răsăritul soarelui să măneci, și să năvălești asupra cetății, și când va ieși el și poporul cel cu el afară la tine, fă-i lui câte va afla mâna ta.

34. Și s'a sculat Avimeleh și tot poporul cel cu el noaptea, și a pândit Sichema de patru părți.

35. Și s'a făcut dimineață, și a ieșit Gaal feciorul lui Aved, și a stă-tut la ușa porții cetății, și s'a sculat Avimeleh și poporul cel cu el dela pândă.

36. Și a văzut Gaal feciorul lui Aved pre popor, și a zis către Zevul: iată poporul se pogoară din vârful munților, iar Zevul a zis către el: umbra copacilor vezi tu, ca și cum ar fi oameni.

37. Și a adaos Gaal încă a grăi, și a zis: iată popor se pogoară despre mare mergând pe mijlocul locului, și o parte vine pre calea stejarului văzătorilor, altă parte vine pre calea șesului Maonenim.

38. Și a zis către el Zevul: unde este acum gura ta, care zicea: cine este Avimeleh, ca să slujim lui? Au nu acesta este poporul, pre care l-ai

defăimat? Ieși dar acum, și te bate cu el.

39. Și a ieșit Gaal înaintea băr-baților din Sichem, și s'a bătut cu Avimeleh, și l-a gonit pre el Avimeleh.

40. Și a fugit de fața lui, și mulți au căzut morți până la poarta cetății.

41. Și a șezut Avimeleh în Arima, și Zevul a scos pre Gaal și pre frații lui, ca să nu lăcuiască în Sichem.

42. Și a fost a doua zi a ieșit poporul în țarină, și s'a spus lui Avimeleh.

43. Și s'a luat poporul și l-a împărțit în trei părți, și a străjuit în țarină și a privit, și iată popor a ieșit din cetate și s'a sculat asupra lor și i-au bătut pre ei.

44. Și Avimeleh și mai marii cei ce erau cu el au înaintat și au stă-tut la ușa porții cetății, și cele două cete s'au revărsat preste toți cei ce erau în țarini, și i-au bătut pre ei.

45. Iar Avimeleh toată ziua aceea a dat războiu asupra cetății, și a luat cetatea, și pre poporul cel din ea l-a omorât, și cetatea o a stricat și a presărat preste ea sare.

46. Și auzind bărbații turnului Sichelului, au intrat toți în întăritura casei făgăduinții lui Vefil Verit.

47. Și s'a spus lui Avimeleh, că s'au strâns toți bărbații turnului Sichem.

48. Și s'a suif Avimeleh în muntele Selmonului și tot poporul cel cu el, și a luat Avimeleh secutea în mâna sa, și a tăiat o sarcină de lemne, și ridicându-o o a pus pre umărul său, și a zis către poporul cel cu el: ce m'ați văzut pre mine făcând, curând faceți și voi ca mine.

49. Și au tăiat și ei fiecare o sarcină, și ridicându-o au mers după Avimeleh, și au pus lemnele preste întăritură, și i-au dat ei foc, și au murit toți bărbații turnului Sichem,

ca la o mie de bărbați și de femei.

50. Și s'a dus Avimeleh din Vetil Verit la Tivis, și l-a încunjurat și l-a luat.

51. Și eră în mijlocul cetății turn tare, și au fugit acolo toți bărbații și femeile și toate căpeteniile cetății, și s'au închis acolo, și s'au suit în coperișul turnului.

52. Iar Avimeleh a venit până la turn băfându-se, și s'a apropiat de ușa turnului ca să-l aprinză să arză cu foc.

53. Iar o femeie a aruncat o bucată de piatră de râșniță peste capul lui Avimeleh, și i-a spart capul.

54. Și Avimeleh îndată a strigat pre sluga, care purtă armele lui, și i-a zis: scoate sabia ta și mă omorâ, ca nu cumvâ să se zică cândvâ: muere l-a omorât pre el, și l-a junghiat pre el sluga lui, și a murit.

55. Și văzând bărbații lui Israil, că a murit Avimeleh, fiecare s'a dus la casa sa.

56. Și au întors Dumnezeu lui Avimeleh răul, care l-a făcut tatălui său omorând pre cei șaptezeci de frați ai săi.

57. Și tot răul bărbaților Sichemului l-au întors Dumnezeu în capul lor, și a venit peste ei blestemul lui Ioatam fiul lui Ierovaal.

CAP. 10.

Israil învins de Filistenii.

Și după Avimeleh s'a sculat, ca să mântulască pre Israil, Tolâ feciorul lui Fua, fiul unchiului lui, bărbat din Isahar, și acesta lăcuia în Samir în muntele lui Efraim.

2. Și a judecat pre Israil douăzeci și trei de ani, și a murit și s'a îngropat în Samir.

3. Și după el s'a sculat Iair din Galaad, și a judecat pre Israil douăzeci și doi de ani.

4. Și s'a născut lui treizeci și doi de feciori, cari călăreau pre treizeci și doi de mânji de asini, și erau mai mari preste treizeci și două de cetăți, care le-au chemat satele lui Iair până în ziua aceasta, și sunt acestea în pământul Galaad.

5. Și a murit Iair, și s'a îngropat în Kamon.

6. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, și au slujit Vaalimilor și Astarotilor, și dumnezeilor Sirtei și dumnezeilor Sidonului, și dumnezeilor Moavului și dumnezeilor fiilor lui Amon, și dumnezeilor neamurilor celor streine, și au părăsit pre Domnul și nu i-au slujit lui.

7. Și s'au mâniat cu iușime Domnul pre Israil, și i-au dat pre ei în mâna altor neamuri și în mâna fiilor lui Amon,

8. Cari au necăjit și au asuprit pre fiii lui Israil în vremea aceea optsprezece ani, pre toți fiii lui Israil cei dincolo de Iordan în pământul Amoreului în Galaad.

9. Și au trecut fiii lui Amon Iordanul, ca să bată pre Iuda și pre Veniamin și pre Efraim, și s'au necăjit fiii lui Israil foarte.

10. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, zicând: păcătuit-am înaintea ta, că am părăsit pre Dumnezeul nostru, și am slujit lui Vaalim.

11. Și au zis Domnul către fiii lui Israil: au nu Eghiptenii și Amoreii și fiii lui Amon și Moav și cei de alt neam,

12. Și Sidonenii și Amalic și Hanaan v'au necăjit pre voi, și ați strigat către mine, și v'am mântuit pre voi din mâna lor?

13. Și voi m'ați părăsit pre mine, și ați slujit la dumnezei streini? Pentru aceea nu voiu mai adaoge a vă mântui pre voi.

14. Mergeți și strigați către dumnezeii, pre cari i-ați ales, ca aceea să vă mântuiască pre voi în vremea necazului vostru.

15. Și au zis fiii lui Israil către Domnul: păcătuit-am, fă tu cu noi, câte-ți plac ție, numai într'această vreme ne mântuește pre noi.

16. Și au lepădat pre dumnezeii cei streini dintre ei, și au slujit Domnului singur, căruia i-au părut rău de necazurile lor.

17. Iar fiii lui Amon suindu-se au tăbărit în Galaad, și adunându-se și fiii lui Israil au ieșit și au tăbărit în Masifă.

18. Și au zis poporul și boierii Galaadului, fiecare bărbat către aproapele său: cine este bărbatul, care va începe a se bate cu fiii lui Amon, și va fi mai mare preste toți cei ce lăcuiesc în Galaad?

CAP. 11.

Ieftae și făgăduința lui.

Iar Ieftae Galaaditul eră tare întru virtute, și eră el fecior de femeie curvă, care a născut lui Galaad pre Ieftae.

2. Și femeia lui Galaad i-a născut lui fii, și dupăce au crescut fiii femeii, a scos pre Ieftae zicându-i: nu vei moșteni în casa tatălui nostru, că tu ești fecior din femeie curvă.

3. Și a fugit Ieftae dela fața fraților săi, și a lăcuit în pământul Toy, și s'au adunat la Ieftae oament făcători de rău, și au ieșit cu el.

4. Și a fost după zilele acelea,

când s'au bătut fiii lui Amon cu Israil.

5. Și a fost dupăce s'au bătut fiii lui Amon cu fiii lui Israil, a mers bătrânii Galaadului să ia pre Ieftae din pământul Toy.

6. Și a zis lui Ieftae: vino și fii nouă povățuitor, ca să dăm războiu asupra fiilor lui Amon.

7. Și a zis Ieftae către bătrânii Galaadului: au nu voi m'ați urf și m'ați scos din casa tatălui meu, și m'ați gonit dela voi? Și pentruce veniți la mine acum, când sunteți necăjiți?

8. Și au zis bătrânii Galaadului către Ieftae: nu așa, ne-am întors acum la tine, ca să mergi cu noi, și vom da războiu asupra fiilor lui Amon, și vei fi nouă mai mare preste toți cei ce lăcuiesc în Galaad.

9. Și a zis Ieftae către bărbajii Galaadului: de mă întoarceți pre mine voi, pentru ca să dau războiu asupra fiilor lui Amon, și-i va da pre ei Domnul în mâinile mele, eu să vă fiu vouă mai mare.

10. Și au zis bătrânii Galaadului către Ieftae: Domnul cel ce aude acesteia, el mijlocitor și mărturie este, că vom face după cuvântul tău așa.

11. Și a mers Ieftae cu bătrânii Galaadului, și l-a pus poporul preste sine cap și povățuitor, și a grăit Ieftae toate cuvintele sale înaintea Domnului în Masifă.

12. Și a trimis Ieftae soli la împăratul fiilor lui Amon, zicând: ce este mie și ție, că ai venit tu la mine să dai războiu în pământul meu.

13. Și a răspuns împăratul fiilor lui Amon către solii lui Ieftae: pentrucă Israil, când s'a suit din Egipt, a luat pământul meu dela Arnon până la Iavok și până la Iordan, și acum întoarce-l cu pace, și mă voiu duce.

18. 11, 6—11.
11. 1. Evt. 11, 32. 3. 2 Imp. 10, 6, 8; 1 Imp. 22, 2.

7. Facere 26, 27. 12. Num. 21, 21.
13. Num. 21, 26.

14. Și s'au întors solii la Ieftae, și a mai trimis Ieftae solii la împăratul fiilor lui Amon,

15. Carii au zis lui: așa zice Ieftae: n'a luat Israil pământul lui Moav, nici pământul fiilor lui Amon;

16. Căci, când s'au suit ei din Egipt, a mers Israil prin pustie până la marea Roșie, și a venit în Kadis.

17. Și a trimis Israil solii la împăratul Edomului, zicând: lasă-mă să trec prin pământul tău, și n'a ascultat împăratul Edomului, încă și la împăratul lui Moav a trimis, și n'a voit, și a șezut Israil în Kadis.

18. Apoi s'a dus în pustie, și a încunjurat pământul Edomului, și pământul lui Moav, și a venit către răsărit de pământul lui Moav, și a tăbărit dincolo de Arnon, și n'a intrat în hotarul lui Moav, că Arnon este hotarul lui Moav.

19. Și a trimis Israil solii la Sion împăratul Amoreului împăratul Ezevonului, și a zis Israil către el: lasă-mă să trec prin pământul tău până la locul meu.

20. Și n'a vrut Sion să lase pe Israil să treacă prin hotarul său, și a adunat Sion tot poporul său, și au tăbărit la Iasa, și au dat războiu cu Israil.

21. Și au dat Domnul Dumnezeu lui Israil pre Sion și pre tot poporul lui în mâna lui Israil, și i-a bătut pre el, și a moștenit Israil tot pământul Amoreului celui ce lăcuia în pământul acela.

22. Și a moștenit tot hotarul Amoreului, dela Arnon până la Iayoc, și dela pustie până la Iordan.

23. Și acum Domnul Dumnezeu lui Israil a ridicat pre Amoreu dela fața poporului său Israil, și tu vei moșteni pre el?

24. Au nu câte și-a dat fie Hamos dumnezeul tău, acelea le vei moșteni? Și noi suntem moșteni tuturor, pre cari i-au ridicat Domnul Dumnezeu nostru dela fața noastră și ni i-au dat moștenire.

25. Și acum au mai bun ești tu decât Valac fiul lui Sepfor împăratul lui Moav? Care s'a bătut cu Israil și nu l-a biruit pre el.

26. Când a lăcuit Israil în Ezevon și în hotarele lui și în pământul Aroir și în hotarele lui și în toate cetățile cele de lângă Iordan, trei sute de ani, și pentruce într'atâta vreme nu le-ași scos.

27. Și acum eu n'am greșit fie și faci cu mine rău, ca să dai războiu asupra mea, Domnul cel ce este judecător, să judece astăzi între fiii lui Israil și între fiii lui Amon.

28. Și n'a ascultat împăratul fiilor lui Amon de cuvintele lui Ieftae, care le-a trimis la el.

29. Și Duhul Domnului a fost preste Ieftae, și încunjiurând Galaadul și pre Manasi, a trecut piscul Galaad, și dela piscul Galaad dincolo de fiii lui Amon.

30. Și a făcut Ieftae făgăduință Domnului și a zis: de vei da pre fiii lui Amon în mâna mea,

31. Va fi că oricare va ieși din ușile casei mele mai întâi înaintea mea când mă voiu întoarce cu pace dela fiii lui Amon, aduce'l-voi pre el ardere de tot Domnului.

32. Și a trecut Ieftae la fiii lui Amon, ca să dea războiu asupra lor, și i-a dat pre ei Domnul în mâna lui.

33. Și i-a bătut pre ei dela Aroir până la intrarea în Semenit, douăzeci de cetăți, și până la viile lui Avel, cu bătae mare foarte, și s'au umilit fiii lui Amon dela fața fiilor lui Israil.

17. Num. 20, 14. 18. Num. 20, 21; 21 13.

19. H 2 Lege 2, 26; Num. 21, 21.

21. Num. 21, 34; H 2 Lega 3, 1-3 și 2, 36; 29, 7.

24. 3 Imp. 11, 7; Num. 21, 29. 25. Num. 22, 2. 29. 6, 34.

34. Și întorcându-se Ieftae în Masifa la casa sa, lată fata lui înainte i-a ieșit întru întâmpinare cu timpine și cu danșuri; și aceasta eră fată una născută a lui iubită, și afară de ea nici fecior, nici fată n'avea.

35. Și a fost dacă o a văzut pre ea, ș'a rupt hainele sale și a zis: vai de mine, fiica mea, m'ai împiedecat, piedecă te-ai făcut întru ochii mei, că eu am deschis gura mea pentru tine către Domnul și nu voi putea să înforc,

36. Iar ea a zis către el: părinte, dacă ai deschis gura ta către Domnul, fă cu mine după cuvântul care a ieșit din gura ta, pentru care au făcut jte Domnul izbândă asupra vrăjmașilor tăi din fiii lui Amon.

37. Și a zis ea către tatăl său: fă mie părintele meu, lucrul acesta: lasă-mă două luni să mă duc și să umblu preste munți, ca să-mi plâng fecioria mea, eu și soașele mele.

38. Și i-a zis ei: du-te, și o a slobozit pre ea două luni, și s'a dus ea și soașele ei, și a plâns fecioria sa în munți.

39. Și dupăce s'au sfârșit acele două luni și s'a întors ea la tatăl său, el a făcut cu ea după cum s'a fost făgăduit, și ea n'a cunoscut bărbat.

40. Și s'a făcut obicei întru Israil, de se adunau fetele lui Israil în tot anul, să plângă pre fata lui Ieftae Galaaditul patru zile într'un an.

CAP 12.

Infrângerea Efraimitilor.

Și s'au adunat fiii lui Efraim și ș'au venit în Sefină și au zis către Ieftae: pentruce ai mers a da războiu asupra fiilor lui Amon și nu ne-ai chemat și pre noi să mergem

cu tine; casa ta o vom arde preste tine cu foc.

2. Și a zis către ei Ieftae: bărbat războinic eram eu și poporul meu și fiii lui Amon mă smereau foarte, și v'am strigat pre voi și nu m'afi mântuit din mâinile lor.

3. Și am văzut că nu eră cel ce mântuește, și am pus sufletul meu în primejdie și am trecut la fiii lui Amon, și i-au dat pre ei Domnul în mâna mea, și pentruce v'afi suit la mine în ziua aceasta să dați războlu asupra mea?

4. Și a adunat Ieftae pre toși bărbaii Galaaditeni, să se bată cu Efraim, și au bătut bărbaii Galaadului pre Efraim, că au zis: voi Galaaditenii sunteți fugarii lui Efraim în mijlocul lui Efraim și în mijlocul lui Manasi.

5. Și au apucat Galaaditenii vadurile Iordanului lui Efraim, și a fost când au zis cei fugiți ai lui Efraim să trecem, și le-au zis lor bărbaii cei din Galaad: au dintr'ai lui Efraim sunteți voi? Și au zis: nu suntem.

6. Și le-a grăit lor: ziceți dar: Shivvolet, ce se chiamă spic, și n'au putut zice bine așa, și i-au prins pre ei și i-au junghiat la vadurile Iordanului, și au căzut în vremea aceea din Efraim patruzeci și două de mii.

7. Și a judecat Ieftae pre Israil șase ani, și a murit Ieftae Galaaditul și s'a îngropat în Galaad cetatea sa.

8. Și după el a judecat pre Israil Avessan din Vitleem.

9. Și s'a născut lui treizeci de feciori și treizeci de fete, pre care le-a măritat afară, și treizeci de fete de afară au adus femei feciorilor săi, și a judecat pre Israil șapte ani.

10. Și a murit Avessan, și s'a îngropat în Vitleem.

11. Și după el a judecat pre Israil Ailom Zavuloneanul zece ani.

12. Și a murit Ailom Zavulonea-

nul, și s'a îngropat Ailom în pământul lui Zavulon.

13. Și după el a judecat pre Israil Avdon feciorul lui Elil Faratonitul.

14. Și s'a născut lui patruzeci de feciori și trezeci de feciori ai feciorilor lui, carii încălecau pre șaptezeci de mânji de asin, și a judecat pre Israil opt ani.

15. Și a murit Avdon feciorul lui Elil Faratonitul, și s'a îngropat în Faraton, în pământul lui Efraim în muntele lui Amalic.

CAP. 13.

Nașterea lui Samson.

Și iar au adaos fiii lui Israil a face Șrau înaintea Domnului, și i-au dat pre ei Domnul în mâna Filisteilor patruzeci de ani.

2. Și erà un bărbat din Saraa, din seminția lui Dan, și numele lui Manoe, și femeia lui stearpă, și nu năștea.

3. Și îngerul Domnului s'a arătat femeii, și a zis către dânsa: iată tu ești stearpă, și n'ai născut, ci vei lua în pântece și vei naște fiu.

4. Și acum să te păzești să nu bei vin și băătură ameșitoare, și să nu mănânci nimic, ce este necurat.

5. Că iată tu în pântece vei lua, și vei naște fiu; briciu pre capul lui nu se va suî, că sfinșit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece, și el va începe a mântui pre Israil din mâna Filisteilor.

6. Și a mers femeia și a spus bărbatului său, zicând: un om al lui Dumnezeu a venit la mine, și chipul lui erà ca chipul îngerului lui Dumnezeu luminat foarte, și l-am întrebat de unde este, și numele lui nu mi l-a spus.

7. Și mi-a zis: iată tu în pântece vei lua și vei naște fiu, și acum să nu bei vin și băătură ameșitoare, și să nu mănânci nimic, ce este necurat, că sfinșit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece, până în ziua morșii sale.

8. Și s'a rugat Manoe Domnului, și a zis: o Doamne! Omul lui Dumnezeu, pre care l-ai trimis la noi, să vie iarăși și să ne învețe, ce să facem pruncului, care se va naște.

9. Și au ascultat Dumnezeu glasul lui Manoe, și iarăși a venit îngerul lui Dumnezeu la femeie, când ședeà ea în țarină, și Manoe bărbatul ei nu erà cu ea.

10. Și grăbind femeia a alergat și a spus bărbatului său, și a zis către el: iată s'a arătat mie omul, care a venit la mine în ziua aceea.

11. Și s'a sculat Manoe, și a mers după femeia sa, și a venit la bărbatul acela și a zis lui: au tu ești omul, care ai grăit către femeia mea? Și a zis îngerul: eu sunt.

12. Și a zis Manoe: acum dacă se va plini cuvântul tău, ce trebuie să se facă cu pruncul, și de ce să se ferească?

13. Și a zis îngerul Domnului către Manoe: de toate care am zis femeii, să se păzească.

14. Tot ce iese din vișă de vie să nu mănânce, și vin și băătură ameșitoare să nu beà, și nimic ce este necurat să nu mănânce, și toate câte am poruncit ei, să le păzească.

15. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: rogu-te dar să mă ascuși, și-ți vom găși un ied din capre.

16. Și a zis îngerul Domnului către Manoe: de mă vei oprî, nu voi mânca din pâinile tale, și de vei face ardere de tot, Domnului s'o aduci, că n'a cunoscut Manoe, că îngerul Domnului este el.

14. 5, 10; 10, 4. 15. 2 Imp. 23, 30.
13. 1, 2, 11. 3. Fac. 16, 11. 4. Num. 6, 2,
3; 1 Imp. 1, 11, 20. 5. Lucă 1, 31.

7. Num. 6, 3, 5. 15. 6, 18.

17. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: cum este numele tău? Ca după ce se va plini cuvântul tău, să te mărim pre tine.

18. Și i-a zis lui îngerul Domnului, pentru că întrebi de numele meu? Că minunat este el.

19. Și a luat Manoe iedul cel din capre și jerifa, și le-a adus pre piatră Domnului, iar el minunate a făcut în fața lui Manoe și femeii lui.

20. Și a fost când s'a suit para jersfelnicului spre cer, s'a suit și îngerul Domnului cu para jersfelnicului; iar Manoe și femeia lui priveau, și au căzut cu fața lor pre pământ.

21. Și n'a mai adaos îngerul Domnului a se arăta lui Manoe și femeii lui. Atunci a cunoscut Manoe, că îngerul Domnului a fost acela.

22. Și a zis Manoe către femeia sa: cu moarte vom muri, că am văzut pre Dumnezeu.

23. Și i-a zis lui femeia: de ar fi vrut Dumnezeu să ne omoare pre noi, n'ar fi primit din mâna noastră ardere de tot și jersfă, și nu ne-ar fi arătat nouă toate acestea, nici în vremea aceasta auzite ne-ar fi făcut nouă acestea.

24. Și a născut femeia fecior, și a chemat numele lui Samson, și a crescut pruncul, și l-au binecuvântat pre el Domnul.

25. Și a început Duhul Domnului a petrece împreună cu el în tabăra lui Dan între Saraa și între Estaol.

CAP. 14.

Faptele lui Samson.

Și s'a dus Samson în Tamnata, și a văzut în Tamnata femeie din fetele celor de alt neam, și i-a plăcut lui.

2. Și întorcându-se a spus tatălui

său și mumei sale zicând: femeie am văzut în Tamnata din fetele Filisteilor, deci luați-o pre ea mie femeie.

3. Iar tatăl său și muma sa i-au zis: au doar între fetele fraților tăi și în tot poporul tău nu este femeie? Pentru ce să mergi tu să-ți iei femeie dela cei de alt neam, cari sunt nețafeși împrejur? Și a zis Samson către tatăl său: pre aceasta o ia mie, că aceasta a plăcut ochilor mei.

4. Și tatăl lui și muma lui n'au cunoscut că dela Domnul este, și izbândă caută el din cei de alt neam, că în vremea aceea cei de alt neam stăpâneau pre Israil.

5. Și s'a dus Samson cu tatăl lui și muma lui în Tamnata, și venind până la viile Tamnafei, acolo i-a ieșit înainte un puiu de leu răgnind.

6. Și a venit preste el Duhul Domnului, și l-a spintecat ca pre un ied din capre, și ca o nimica eră în mâinile lui, și n'a spus tatălui său și mumei sale ce a făcut.

7. Și s'a dus și a grăit femeii, și a plăcut ea lui Samson.

8. Și după vr'o câteva zile s'a întors s'o ia pre dânsa, și s'a abătut să vază stârvul leului, și eră rotu de albine în gura leului și miere.

9. Și o a luat în mâinile sale și mergea mâncând, și a venit la tatăl său și la muma sa și le-a dat lor și au mâncat, și nu le-a spus lor că din gura leului a luat mierea.

10. Și s'a dus tatăl lui la femeie, și a făcut acolo Samson ospăț șapte zile, că așa făceau tinerii.

11. Și a fost când l-a văzut pre el, i-a rânduit lui treizeci de tovarăși, și aceștia erau împreună cu el.

12. Și le-a zis lor Samson: o gâcitură voi pune vouă, și de o veți gâci într'aceste șapte zile ale ospățului și o veți află, voi da vouă

18. Fac. 32, 20. 22. Esire 33, 20; A2 Lege 5, 26. 24. Evt. 11, 32. 25. 18. 12.

14. 12. 4 Imp. 5, 22.

treizeci de pânzeturi și treizeci de haine de îmbrăcăminte.

13. Iar de nu mi-o veți putea spune, veți da voi mie treizeci de pânzeturi și treizeci de haine de îmbrăcăminte; iar ei au zis lui: spune găcitura ta, s'o auzim.

14. Și le-a zis lor: din cel ce mănâncă a ieșit mâncare și din cel tare a ieșit dulceață, și n'au putut să gătească găcitoarea în trei zile.

15. Și a fost în ziua a patra au zis ei către femeia lui Samson: amăgește pre bărbatul tău și să-ți spue găcitoarea; iar de nu vei vrea a face aceasta, te vom arde și pre tine și casa tatălui tău cu foc, au doar ca să ne sărăciți pre noi ne-ați chemat?

16. Și a plâns femeia lui Samson către dânsul și a zis lui: cu adevărat, m'ai urât și nu mă iubești, că găcitoarea care o ai pus fiilor poporului meu, nu o spui mie; și a zis către ea Samson: iată tatălui meu și mumei mele n'o am spus, și fie să ji-o spui?

17. Și ea se plângea lui într'acele șapte zile de ospăț, și în ziua a șaptea i-a spus ei, că-l supără pre el, și ea a spus fiilor poporului său.

18. Și i-au zis lui bărbății cetății în ziua a șaptea mai înainte de a apune soarele: ce este mai dulce decât mierea și ce este mai tare decât leul? Și le-a zis lor Samson: de nu ați fi îmblânzit junica mea, n'ați fi aflat găcitura mea.

19. Și s'a îndreptat preste el Duhul Domnului, și s'a pogorât în Ascalona și a bătut acolo treizeci de oameni, și le-a luat hainele lor, și a dat hainele celor ce i-au spus găcitoarea. Și s'a mâniat cu iușime Samson, și s'a suif în casa tatălui său; iar femeia lui Samson s'a însoțit cu unul dintre nuntași, care eră lui prieten.

CAP. 15.

Răzbunarea lui Samson.

Și după câteva zile, în vremea secerii grâului, a mers Samson să-și vază femeia sa, și i-a adus ei un ied din capre și a zis: voiu să intru la femeia mea să mă culc cu dânsa, și nu l-a lăsat pre el tatăl ei să intre.

2. Și a zis tatăl ei: am crezut în adevăr că cu totul o ai urât pre ea, și o am dat unuia din prietenii tăi, iată sora ei cea mai tânără, au nu mai bună este decât ea? Fie dar a ta în locul aceleia.

3. Și le-a zis lor Samson: nevinovat voiu fi eu acum înaintea celor de alt neam, pentrucă voiu face eu lor rău.

4. Și ducându-se Samson, a prins trei sute de vulpi și le-a legat coadă de coadă, și luând făclii a legat câte o făclie între două coade.

5. Și aprinzând făcliile, a slobozit vulpile în holdele celor de alt neam, și le-a ars și holdele cele secerate din arie și cele neseperate, și ville și maslinii.

6. Iar cei de alt neam au zis: cine a făcut aceasta? Au spus: Samson ginerile Tamnateului, pentrucă i-a luat femeia lui și o a dat tovarășului lui; și mergând cei de alt neam, au ars casa tatălui ei și pre dânsa cu foc.

7. Și a zis lor Samson: de ați făcut voi așa cu dânsa, nu mi place; ci izbândă mie despre fiecare din voi voiu face.

8. Și i-a bătut pre ei bătae mare preste pulpă și preste coapsă, și pogorându-se de acolo a lăcuit lângă riu la peștera pietrei Itamului.

9. Și s'au dus cei de alt neam, și au tăbărit în Iuda, și s'au răstirat în Lehi.

10. Iar bărbății lui Iuda le-au zis

lor: de ce ați venit asupra noastră? Iar cei de alt neam au zis: ca să legăm pre Samson am venit, și să-i facem lui precum a făcut și el nouă.

11. Și s'au dus din Iuda trei mii de oameni la gura pietrei Itamului, și au zis către Samson: au nu știi, că ne stăpânesc pre noi cei de alt neam? Și de ce ai făcut aceasta nouă? Și le-a zis lor Samson: cum mi-au făcut ei mie, așa le-am făcut și eu lor.

12. Iar ei i-au zis lui: să te legăm am venit noi, și să te dăm în mâinile celor de alt neam; iar el le-a zis lor: să-mi jurați, că nu mă veți omorî; ci mă veți da lor, iar voi nu cumva să vă împotiviți mie.

13. Și au jurat lui, zicând: nu, ci numai te vom lega, și te vom da în mâna lor, iar cu moarte nu te vom omorî; și l-au legat pre el cu două funii nouă, și l-au dus pre el dela piatra aceea.

14. Și venind până la Lehi, cei de alt neam strigau de bucurie, și au alergat înaintea lui. Iar Duhul Domnului s'a îndreptat preste Samson, și funiile cu care erau legate mâinile lui, s'au făcut ca niște câlși de fața focului, și s'au dezlegat legăturile de pre brațele lui.

15. Și aflând o falcă de asin lepădată, și întinzându-și mâna o a luat, și a omorât cu ea o mie de bărbați.

16. Și a zis Samson: cu o falcă de asin stingând i-am stins pre ei, cu o falcă de asin am omorât o mie de bărbați.

17. Și a fost dupăce a încetat a grăi, a aruncat falca din mâna sa, și a numit locul acela ucidere cu falcă.

18. Și a însetoșat foarte, și a strigat către Domnul, și a zis: tu ai dat în mâna robului tău această mân-

uire mare, și acum murî-voiu de sete, și cădeă-voiu în mâna celor nețâieși împrejur?

19. Și au deschis Dumnezeu o adâncătură în falcă, și a ieșit din ea apă, și a băut, și s'a întors duhul lui, și s'a răcorit; pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia: izvorul celui ce se roagă, care este în Lehi până în ziua aceasta.

20. Și a judecat pre Israil în zilele celor de alt neam douăzeci de ani.

CAP. 16.

Căderea lui Samson. Răzbunarea lui.

Și a mers Samson în Gaza, și a văzut acolo o femeie curvă, și a intrat la ea.

2. Și s'a dat de știre Gazenilor, zicându-li-se: a venit Samson aici, și l-au încunjurat strejuindu-l toată noaptea la poarta cetății, și au tăcut toată noaptea aceea, zicând: să așteptăm până ce se va lumina ziua, și-l vom omorî pre el.

3. Și a dormit Samson până la miezul nopții, și s'a sculat la miezul nopții, și a prins amândouă ușile porții cetății cu amândoi stâlpii, și ridicându-le împreună cu zăvorul, le-a pus pre umărul său și le-a dus în vârful muntelui celui de către fața Hevronului, și le-a pus acolo.

4. Și a fost după aceasta a iubit pre o femeie din valea lui Sorih, și numele ei eră Dalidă.

5. Și s'au suit la dansa boierii cei de alt neam, și au zis către dansa: înșală-l pre el, și vezi în ce stă țâria lui cea mare, și cum îl vom birui, și-l vom lega, ca să-l umilim pre el, și noi fiecare bărbat vom da fie o mie și o sută de arginți.

6. Și a zis Dalidă către Samson: spune-mi rogu-te în ce stă țâria ta

cea mare, și cu ce te vei lega, ca să te smerești.

7. Iar Samson i-a zis ei: de mă vor lega pre mine cu șapte vine proaspete neuscate, voiu slăbi și voiu fi ca unul dintre ceilalți oameni.

8. Și i-au adus ei boierii cei de alt neam șapte vine proaspete neuscate, și l-a legat pre el cu ele.

9. Și cei ascunși ai ei ședeau în câmară. Și a zis ea către el: cei de alt neam vin asupra ta Samsoane. Iar el a rupt vinele ca și cum ar rupe o ață de călți când se atinge de foc, și nu s'a cunoscut țăria lui.

10. Și a zis Dalidă către Samson: vezi că m'ai înșelat, și ai grăit către mine minciuni, acum rogu-te spune-mi cu ce te vei lega?

11. Iar el a zis către ea: dacă legând mă vor lega cu funii nouă, cu care nimic n'a mai fost legat, atunci voiu slăbi, și voiu fi ca și unul dintre ceilalți oameni.

12. Și a luat Dalidă funii nouă, și a legat cu ele pre Samson, și a zis către el: cei de alt neam vin asupra ta Samsoane, și ascunșii ședeau în câmară, iar el a rupt funiile dela brațele sale ca o ață.

13. Și a zis Dalidă către Samson: până acum m'ai înșelat, și ai grăit către mine minciuni? spune-mi cu ce te vei lega? iar el a zis ei: de vei împleși cele șapte șuvițe ale capului meu cu tort,

14. Și le vei bate cu cuiu în părete, atunci eu voiu fi slab, ca și unul dintre ceilalți oameni. Și l-a adormit pre el Dalidă pe genunchii ei, și a fost când dormea el, a luat Dalidă cele șapte șuvițe ale capului lui, și le-a împletit cu tort.

15. Și le-a băfuit cu cuiu în părete, și a zis către el: Samsoane, cei de alt neam vin asupra ta. Iar el deșteptându-se din somnul său, a scos cuiuie cu împletitura din părete, și tortul, și nu s'a cunoscut țăria lui.

16. Și a zis către el Dalidă: cum zici că mă iubești pre mine, și inima ta nu este cu mine? Iată a treia oară m'ai înșelat, și nu mi-ai spus în ce stă țăria ta cea mare.

17. Și a fost supărându-l pre el cu cuvintele ei toată noaptea, și nedându-i pace a slăbit sufletul lui până la moarte.

18. Și ș'a deschis către ea toată inima sa, și i-a zis ei: briciu nu s'a atins de capul meu, că sfânt al lui Dumnezeu sunt eu din pântecel maicii mele, și de mă voiu rade, se va depărta dela mine țăria mea, și voiu slăbi, și voiu fi ca și ceilalți oameni.

19. Și văzând Dalidă, că i-a spus ei toată inima sa, a trimis și a chemat pre boierii celor de alt neam, zicând: veniți acum încă odată, că mi-a spus mie toată inima sa, și au venit la ea toate căpeteniile celor de alt neam aducând în mâinile lor argintul.

20. Și l-a adormit pre el pe genunchii săi, și a chemat pre bărbier, și a ras cele șapte șuvițe de pre capul lui, și a început a slăbi, și s'a depărtat virtutea lui dela el.

21. Și a zis Dalidă: Samsoane, cei de alt neam vin asupra ta, și s'a deșteptat din somnul său, și a zis: voiu face ca și mai înainte, și mă voiu scutura, și el n'a cunoscut, că Domnul s'a depărtat dela dânsul.

22. Și l-au prins pre el cei de alt neam, și i-au scos ochii lui, și l-au adus pre el în Gaza, și l-au legat pre el cu obezi de aramă, și rășnea în casa temniții.

23. Și a început a'i crește părul capului lui după ce s'a ras.

24. Și boierii celor de alt neam s'au adunat să jertfească jertfă mare lui Dagon dumnezeului lor, și să se

veselească, și au zis: dat-a dumnezeu în mâinile noastre pre Samson vrăjmașul nostru.

25. Și văzându-l pre el poporul, au lăudat pre dumnezeii săi, zicând: dat-a dumnezeul nostru în mâna noastră pre vrăjmașul nostru, care pustieă pământul nostru, și care a înmulțit pre rănișii noștri.

26. Și a fost când se veseleă inima lor, au zis: chemași pre Samson din casa temnișii, și să joace înaintea noastră, și au chemat pre Samson din temnișă, și-și băteau joc de el, și l-au pus între doi stâlpi.

27. Și a zis Samson către sluga, care-l ținea de mână: lasă-mă să pipăiu stâlpii, preste care stă întărită casa, și să mă razem de ei, și sluga a făcut așa.

28. Iar casa eră plină de bărbași și de femei, și erau acolo foși domnii celor de alt neam și pre podul casei ca la vre-o trei mii de bărbași și de femei, carii priveau, când batjocoreau pre Samson.

29. Și a strigat Samson către Domnul, și a zis: Adonae, Doamne al puterilor, adu-ți aminte de mine, și mă întărește acum încă odată Dumnezeule, ca să izbândesc izbândă întru cei de alt neam pentru amândoi ochii mei.

30. Și proptindu-se Samson a îmbrășișat amândoi stâlpii cei din mijloc, pre carii se rezemă casa, pre unul cu dreapta, pre altul cu stânga.

31. Sfârșească-se vieața mea împreună cu cei de alt neam, și plecându-se cu putere, a căzut casa preste domni și preste tot poporul, care eră într'însa, și au fost cei morși, pre carii i-a omorât Samson la moartea sa, mai mulți decât aceia, pre carii i-a omorât în vieața sa.

32. Și au venit frașii lui și toată casa tatălui său, și luându-l pre el

s'au dus, și l-au îngropat între Saraa și între Estaol în mormântul lui Manoie tatăl lui, și acesta a judecat pre Israil douăzeci de ani.

33. Și după Samson s'a sculat Emegar feciorul lui Enan, și a tăiat pre oamenii cei de alt neam, afară de vite, și a mântuit acesta pre Israil.

CAP. 17.

Mihă face un idol.

Si a fost un om din muntele Efraim anume Mihă.

2. Și a zis către muma sa: cei o mie și o sută de arginși, cari s'au luat dela tine, și ai jurat și ai zis întru urechile mele: iată argintul este la mine, eu l-am luat, și i-a zis muma sa: binecuvântat să fii fiul meu Domnului.

3. Și a dat acei o mie și o sută de arginși mumei sale, iar muma sa a zis: cu sfinșenie am sfinșit argintul Domnului din mâna mea singur, ca să fac cioplit și vărsat, și acum îl dau ție.

4. Și a dat argintul mumei sale, și a luat muma sa două sute de arginși, și i-a dat argintarului, și a făcut din ei cioplit și vărsat, care a fost în casa lui Mihă.

5. Acesta a făcut casa sa Biserică lui Dumnezeu, și a făcut Efod și Terafin și a afierosit pre unul dintre fiii săi și a fost lui preot.

6. Iar în zilele acelea nu eră împărat în Israil, pentru aceea fiecare om ce se părea drept în ochii lui, aceea făcea.

7. Și a fost un tânăr din Vitleemul lui Iuda din poporul lui Iuda, și acesta eră Levit și lăcuia acolo.

8. Și a mers omul acela din Vitleemul Iudii să lăcuiască unde va găsi loc, și a venit până la muntele

Efraim și până la casa lui Mihà, făcându-și calea sa.

9. Și l-a întrebat pre el Mihà: de unde vii? Iar el a răspuns: Levit sunt eu din Vifleemul lui Iuda, și merg să lăcuesc unde voi găsi loc.

10. Și i-a zis Mihà lui: șezi cu mine și fii mie părinte și preot, și eu voi da ție zece arginți pe an și un rând de haine și cele pentru viața ta.

11. Și a mers Levitul și a început a lăcuți lângă omul acela, și s'a făcut slujitor lui, ca unul dintre fiii lui.

12. Și a umplut Mihà mâna Levitului și s'a făcut lui tânărul preot, și a fost în casa lui Mihà.

13. Și a zis Mihà: acum am cunoscut, că au făcut Domnul bine mie, pentrucă s'a făcut Levitul mie preot.

CAP. 18.

Fiii lui Dan cuprind Lesa și cad în idololatrie.

În zilele acelea nu erà împărat în Israil, și în zilele acelea neamul lui Dan își cercà moștenire unde să lăcuiască, că până în zilele acelea nu i-a fost căzut lui moștenire de ajuns între neamurile fiilor lui Israil.

2. Și au trimis fiii lui Dan din poarele lor cinci bărbați despre partea lor foarte tari din Saraa și din Estaol, ca să vadă pământul și să-l cerce, și a zis către ei: mergeți și cercăți pământul, și au mers până la muntele Efraim, până la casa lui Mihà, și s'au odihnit ei acolo în casa lui Mihà.

3. Și cunoscând ei glasul tânărului Levit, s'au abătut acolo și au zis lui: cine te-a adus aici? Și ce faci tu aici? Și ce ai tu aici?

4. Iar el a zis către ei: așa și

așa mi-a făcut Mihà și m'a focmit și m'a făcut să fiu lui preot.

5. Și ei i-au zis lui: întreabă tu pre Dumnezeu să cunoaștem, oare îndreptează el calea noastră pre care mergem?

6. Și a zis lor preotul: mergeți în pace; înaintea Domnului este calea voastră, pre care mergeți.

7. Și s'au dus acei cinci oameni și au sosit în Lesa și au văzut pre poporul cel ce lăcuia într'însa șezând fără de frică, ca și Sidonenii, odihnind fără de grije, cu niminea având cuvânt de pricire pre pământ, moșteni a mari bogății și departe de la Sidon și n'aveau nici o legătură cu Siria.

8. Și au venit acei cinci oameni la frații lor în Saraa și în Estaol, și au zis fraților săi: ce ședeți voi?

9. Și le-au zis: sculați-vă și să mergeți asupra lor, că am văzut pământul și iată este bun foarte și voi să fiți în liniște, să nu vă leneviți a merge să intrați, ca să moșteniți pământul.

10. Și vă veți duce și veți sosi la popor negătit și pământul este larg, că i-au dat Dumnezeu în mâna voastră, loc unde nu este lipsă de toate lucrurile, câte sunt pre pământ.

11. Și au purces din poporul lui Dan din Saraa și din Estaol, șase sute de bărbați încinși cu unelte de războiu.

12. Și s'au suit și au tăbărit în Kariatiarim în Iuda, pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia: tabăra lui Dan, până în ziua aceasta, iată dinapoia lui Kariatiarim.

13. Și de acolo au trecut până la muntele Efraim și au venit până la casa lui Mihà.

14. Și au răspuns cei cinci oameni, carii au fost mers să vadă pământul Lesii, și au zis către frații

săi: ştiţi că în casele acestea sunt Efod şi Terafin şi chip cioplit şi vărsat, deci acum să ştiţi ce să faceţi.

15. Şi s'au abătut acolo şi au intrat în casa fânărului Levit, în casa lui Mihà, şi s'au închinat lui cu pace.

16. Şi cei şase sute de bărbaşi din fiii lui Dan, încinşi cu uneltele lor cele de războiu, stau la uşile porţii.

17. Şi s'au suit cei cinci oameni, carii mersese să iscodească pământul, şi intrând acolo au luat chipul cel cioplit şi Efodul şi Terafinul şi chipul cel vărsat; iar preotul sta la uşa porţii cu cei şase sute de bărbaşi încinşi cu unelte de războiu.

18. Şi aceştia au intrat în casa lui Mihà, şi au luat chipul cel cioplit şi Efodul şi Terafinul şi chipul cel vărsat, iar preotul a zis către ei: ce faceţi voi?

19. Iar ei au zis lui: faci, pune-ţi mâna ta pe gură şi vino cu noi, şi vei fi nouă tată şi preot; au doar mai bine vei fi preot casei unui om, decât să fi tu preot unui neam şi unei case în Israil?

20. Şi s'a veselit inima preotului, şi a luat Efodul şi Terafinul şi chipul cel cioplit şi vărsat, şi a intrat în mijlocul poporului.

21. Şi s'a întors, şi s'a dus, şi s'a pus lucrurile şi avutul său cel de prej înaintea lor.

22. Şi dupăce s'au depărtat ei de casa lui Mihà; iaţă Mihà şi oamenii, carii lăcuiau în casele cele vecine casei lui Mihà, au strigat, şi i-au ajuns pre fiii lui Dan.

23. Şi au strigat către fiii lui Dan; iar fiii lui Dan întorcându-şi deşele lor, au zis către Mihà: ce este fie, că ai strigat?

24. Şi a zis Mihà: că chipul meu cel cioplit, care mi-am fost făcut mie, aşi luat, şi pe preot, şi v'aşi dus, şi ziceşi către mine, pentruce strigi?

25. Iar fiii lui Dan au zis către ei: să nu-ţi auzim glasul tău, ca nu cumvã să vă iasă înainte oameni cu suflet amărit, şi să pierzi vieaşa ta şi vieaşa casii tale.

26. Şi s'au dus fiii lui Dan pre calea sa, şi văzând Mihà, că sunt mai tari decât sine, s'a întors în casa sa.

27. Şi fiii lui Dan dupăce au luat cele ce a făcut Mihà, şi pre preotul lui, au venit asupra Lesii preste poporul, care petreceã fără de frică şi fără de grije, şi i-au ucis pre ei cu ascuşitul sabiei, şi cetatea o au ars cu foc.

28. Şi n'a fost cine să-i mântuiască, că de Sidon erã departe, şi cu nici un om n'aveau ei aface, şi aceasta erã în valea casei lui Roav, şi au zidit cetatea şi au lăcuit într'însa.

29. Şi a chemat numele cetăţii: Dan, pre numele lui Dan tatăl lor, care s'a născut lui Israil; iar numele cetăţii mai înainte erã Lesa.

30. Şi s'au ridicat loruş fiii lui Dan, chipul cel cioplit, şi Ioanatan fiul lui Ghirson fiul lui Manasi, el şi feciorii lui erau preoşi neamului lui Dan până la ziua mutării din pământul acela.

31. Şi le-au rămas lor chipul cel cioplit, care l-a fost făcut Mihà, în toate zilele în care erã casa lui Dumnezeu în Silom.

CAP. 19.

Nelegiuirea din Gavaa.

Şi a fost în zilele acelea, când nu erã împărat în Israil, un bărbat Levit care lăcuia în coastele muntelui Efraim, s'a luat femele fiitoare din Villeemul lui Iuda.

2. Şi s'a mâniat pre el fiitoarea

28. 2 Imp. 10, 6. 29. Fac. 30, 6; Is. Navi 19, 47.
19. 1. 21, 25.

lui, și s'a dus dela el la casa tatălui său în Vitleemul lui Iuda, și a fost acolo patru luni de zile.

3. Și s'a sculat bărbatul ei, și s'a dus la ea să-i grăiască după inima ei, și să se împace cu ea, și să o întoarcă pre ea iarăși la sine, și luând cu sine pre sluga sa și o pereche de asini, a mers până la casa tatălui ei.

4. Și văzându-l pre el tatăl fetei, a ieșit înaintea lui cu bucurie, și l-a dus pre el socrul său, tatăl fetei, înlăuntru, și a șezut cu el trei zile, și a mâncat și a băut și a dormit acolo.

5. Și a fost în ziua a patra mâncând de dimineață, s'a sculat să plece, și a zis tatăl fetei către ginerile său: întărește-ți inima ta cu o bucată de pâine, și apoi plecați.

6. Și au șezut și au mâncat amândoi împreună și au băut, și a zis tatăl fetei către bărbat: rogu-te rămâi aici, și să se veselească inima ta.

7. Și sculându-se omul să se ducă, nu l-a lăsat socrul lui, și șezând iarăși a rămas acolo.

8. Și în ziua a cincea mâncând de dimineață ca să se ducă, a zis tatăl fetei: întărește dar inima ta cu pâine, și te gătește până ce se va plecà ziua, și au mâncat și au băut amândoi.

9. Și sculându-se omul să se ducă el și fiitoarea lui și sluga lui, i-a zis lui socrul său, tatăl fetei: iată s'a plecat ziua spre seară, rămâi aici încă astăzi, și mâneți aici, și să se veselească inima ta, și mâine de dimineață veți purcede pre calea voastră, și vei merge la lăcașul tău.

10. Și n'a vrut omul să rămâie, și sculându-se a purces, și a venit până împreajma Ievusului, acesta este Ierusalimul, și cu el o pereche de asini înșălași și fiitoarea lui cu dânsul.

11. Și a venit până la Ievus, și ziua erà plecată foarte, și a zis sluga către stăpânul său: vino să ne abatem în cetatea aceasta a Ievusului, și să mânem într'nsa.

12. Iar stăpânul său a zis către el: nu ne vom abate în cetate streină întru care nu este dintru filii lui Israil, ci să trecem până la Gavaa.

13. Și a zis slugei sale: vino și să ne apropiem la un loc dintr'acestea, și să mânem în Gavaa sau în Rama.

14. Și trecând au mers, și le-a apus soarele aproape de Gavaa, care este întru Veniamin.

15. Și s'au abătut acolo să intre să mae în Gavaa, și au intrat și au șezut în ulița cetății, și nu erà om care să-i primească în casa sa să mae.

16. Și iată un om bătrân a venit dela lucrurile sale din câmp seara, și omul acesta și el erà din muntele Efraim, și lăcuia în Gavaa, iar oamenii locului erau filii lui Veniamin.

17. Și ridicându-și ochii săi a văzut pre omul cel călător în ulița cetății, și i-a zis omul cel bătrân: unde mergi, și de unde vii?

18. Și i-a răspuns lui: dela Vitleemul lui Iuda trecem noi până la coastele muntelui Efraim, eu de acolo sunt, și am mers până în Vitleemul lui Iuda și mă duc la casa mea, și nu este om, care să mă primească în casă.

19. Și paie și de mâncare asinii noștri au, și pâine și vin am eu, și slujnica ta și slujitorul care este cu robii tăi, de nimica n'avem lipsă.

20. Și a zis omul cel bătrân: pace ție, toată lipsa ta eu o voi plini, numai în uliță să nu măi.

21. Și l-a băgat pre el în casa sa, și au așezat asinii lui, și lor le-a

spălat picioarele, și au mâncat și au băut.

22. Și veselindu-se ei, iată bărbații cetății, fiii cei fărădelege, au încunjurat casa, și au bătut în ușe, și au zis către omul cel bătrân stăpânul casei, scoate pre omul cel ce a intrat în casa ta, ca să-l cunoaștem pre el.

23. Și a ieșit la ei omul, stăpânul casei, și a zis către ei: nu fraților, să nu faceți rău, dacă a intrat omul acesta în casa mea, să nu faceți nebulia aceasta.

24. Iată fata mea fiicoară și fiitoarea lui scoate-le-voiu pre ele afară, și le smeriți pre ele, și le faceți ce este plăcut înaintea ochilor; iar bărbatului acestuia să nu faceți această faptă nebunească.

25. Și nevrând oamenii să asculte de el, a luat bărbatul fiitoarea sa, și o a scos la ei afară, și o au cunoscut pre ea, și s'au bătut joc de ea toată noaptea până dimineața, și o au slobozit când se luminează de ziua.

26. Și a venit femeia despre ziua, și a căzut la ușa casei omului unde eră bărbatul ei până s'a luminat.

27. Și dupăce s'a luminat dimineața, a deschis bărbatul ei ușile, ieșind ca să-și meargă în calea sa, și iată femeia lui fiitoarea căzută lângă ușa casei și mâinile ei pre prag.

28. Și a zis către ea: scoală-te și să mergem, și n'a răspuns lui, că murise, și luând-o o a pus pre asin, și sculându-se s'a dus la casa sa.

29. Și intrând în casa sa a luat sabia, și apucând pre fiitoarea sa o a împărțit după oasele ei în douăsprezece părți, și le-a trimis la toate neamurile lui Israil.

30. Și au fost toți cei ce vedeau,

ziceau: nu s'a făcut nici s'a văzut așa din ziua de când au ieșit fiii lui Israil din pământul Eghipetului, până în ziua aceasta. Și a poruncit oamenilor, pre carii i-a trimis, zicând: acestea să grăiți către tot Israilul: de s'a mai făcut lucru ca acesta, sătăuiți-vă și grăiți împreună despre lucrul acesta.

CAP. 20.

Seminția lui Veniamin aproape pierdută

Și au ieșit toți fiii lui Israil, și s'a strâns toată adunarea ca un om dela Dan până la Virsavee, și pământul Galaad la Domnul în Masifă.

2. Și a stătut adunarea a tot popoului, toate neamurile lui Israil, întru adunarea popoului lui Dumnezeu, patru sute de mii de bărbați pedestri, carii puteau să poarte arme.

3. Și au auzit fiil lui Veniamin, că s'au suit fiii lui Israil în Masifă. Și au zis fiii lui Israil: spuneți unde s'a făcut răutatea aceasta?

4. Și a răspuns omul Levit, bărbatul femeiei cei moarte, și a zis: în Gavaa lui Veniamin am venit eu și fiitoarea mea să mănem.

5. Și s'au sculat asupra mea oamenii cei dela Gavaa, și au încunjurat casa noaptea, și pre mine au vrut să mă omoare; iar pre fiitoarea mea o au smerit, și s'au bătut joc de ea, și a murit.

6. Și am apucat pre fiitoarea mea, și o am tăiat în părți, și o am trimis în tot hotarul moștenirii fiilor lui Israil, pentrucă au făcut nebunie și păcat ca acesta în Israil.

7. Iată voi toți fiii lui Israil împreună grăiți, și vă sătăuiți aici.

8. Și s'a sculat tot poporul ca un om, zicând: nu vom merge nici un

om la lăcașul său, și nu ne vom întoarce nici unul la casa sa.

9. Și acum acest lucru să facem asupra Gavaaiei, să ne suim împotriva ei cu sorși.

10. Vom lua din toate semințiile lui Israil, zece bărbași dintr'o sută, și o sută dintr'o mie, și o mie din zece mii, să se ia și bucate poporului celui ce merge la Gavaa lui Veniamin, ca să-i răsplătească ei pentru nebunia care a făcut în Israil.

11. Și tot Israilul ieșind din cetăși, s'a adunat în cetate ca un om.

12. Și au trimis semințiile lui Israil bărbași la întreaga seminție lui Veniamin, zicând: ce este răul acesta, care s'a făcut întru voi?

13. Și acum dași pre oamenii cei țărădelege din Gavaa să-i omorîm pre ei, și să ridicăm răul dintru Israil, și n'au vrut fiii lui Veniam să asculte cuvântul frașilor lor, fiii lui Israil.

14. Și s'au adunat fiii lui Veniamin din cetășile lor la Gavaa, să iasă la rășboiu asupra fiilor lui Israil.

15. Și s'au numărat fiii lui Veniamin din cetășile sale în ziua aceea douăzeci și cinci de mii de bărbași, carii puteau purta sabie, afară de cei ce lăcuiau în Gavaa.

16. Carii s'au numărat șapte sute de bărbași aleși din tot poporul cu amândouă mâinile iscusii, toși aceștia erau prăștieași, svărlind cu pietre în firul de păr, și nu greșeau.

17. Și tot Israilul s'a numărat, afară de fiii lui Veniamin, patru sute de mii de bărbași aleși, carii purtau sabie, și toși aceștia erau bărbași rășboinici.

18. Și s'au sculat și au venit în Vetil, și au întrebat pre Dumnezeu, și au zis fiii lui Israil: cine va merge cu noi povășuitor, ca să se bată cu

fiii lui Veniamin? Și au zis Domnul: Iuda va merge povășuitor.

19. Și s'au sculat fiii lui Israil a doua zi, și au dat luptă asupra Gavaaiei.

20. Și a ieșit tot Israilul la rășboiu asupra lui Veniamin, și a rânduit împreună tot Israilul rășboiu asupra Gavaaiei.

21. Și au ieșit fiii lui Veniamin din cetate, și au oborât la pământ în ziua aceea douăzeci și două de mii de bărbași din Israil.

22. Și s'au îmbărbătat bărbașii lui Israil, și au adaos a rândui rășboiu în locul, în care s'a fost rânduit în ziua cea dintâiu.

23. Și s'au suit fiii lui Israil, și au plâns înaintea Domnului până seara, și au întrebat pre Domnul, zicând: au mai adaoge-vom a ne apropiă la rășboiu cu Veniamin fratele nostru? Și au zis Domnul: mergeși împotriva lui.

24. Și s'au apropiat fiii lui Israil către fiii lui Veniamin în ziua a doua.

25. Și au ieșit fiii lui Veniamin înaintea lor din Gavaa într'aceeași zi a doua, și au culcat la pământ din fiii lui Israil încă optsprezece mii de bărbași, toși aceștia erau, carii purtau sabie.

26. Și s'au suit toși fiii lui Israil și tot poporul, și au venit în Vetil, și au plâns, și au șezut acolo înaintea Domnului, și au ajuns în ziua aceea până seara, și au adus ardere de tot și jertfă de mântuire înaintea Domnului.

27. Și au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, că acolo eră sicriul legii Domnului Dumnezeu în zilele acelea.

28. Și Finees, feciorul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stă înaintea lui în zilele acelea, și au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, zicând: au mai adaoge-voiu încă a ieși la bătae împotriva fiilor lui Veniamin, fratele

13. H 2 Lege 13, 13. 16. 3, 15; 1 Paral. 12, 2.

meu? Sau încetă-voiu? Și au zis Domnul: mergeți, că mâine voiu da pre el în mâna voastră.

29. Și au pus fiil lui Israil pânditori împrejurul Gavaaiei.

30. Și s'au suit fiii lui Israil asupra lui Veniamin în ziua a treia, și s'au rânduit spre Gavaa, ca și în ziua întâiu și în ziua a doua.

31. Și au ieșit fiii lui Veniamin înaintea poporului, și s'au dus afară din cetate, și au început a bate din popor, și a răni, ca și mai înainte, între căile din care una duce la Vetil, iar alta duce la Gavaa în farină, ca la treizeci de bărbați din Israil.

32. Și fiii lui Veniamin au zis: cad înaintea noastră ca și întâiu; iar fiii lui Israil au zis: să fugim, ca să-i scoatem afară din cetate la căi, și au făcut așa.

33. Și toți bărbații lui Israil s'au sculat din locul lor, și au tăbărit în Vaal¹Tamar, și pânditorii lui Israil se luptau din locul lor despre apusul Gavaaiei.

34. Și au venit din preajma Gavaaiei zece mii de bărbați aleși din tot Israilul, și bătaia se îngreuiă, și ei n'au cunoscut, că a venit răul preste ei.

35. Și au înfrânt Domnul pre Veniamin înaintea fiilor lui Israil, și au omorât fiii lui Israil, din Veniamin, în ziua aceea douăzeci și cinci de mil și o sută de bărbați, carii toți purtau arme.

36. Și au văzut fiii lui Veniamin că sunt biruiți, iar Israilenii au făcut loc Veniaminienilor, că nădăjduiau în pânditorii pre cari i-au fost pus impropria Gavaaiei.

37. Și s'au pornit pânditorii, și s'au revărsat către Gavaa, și ducându-se au bătut cetatea toată cu ascușitul sabiei.

38. Și semn eră fiilor lui Israil cu pânditorii, ca să ridice ei stâlp de fum din cetate.

39. Și s'au întors Israilenii la războiu, și Veniamin a început a bate, și a rănit dintr'ai lui Israil ca la vre-o treizeci de oameni, că au zis: că iarăși îi vom alungă dinaintea noastră, ca și în războiul cel dintâiu.

40. Și semnul cu mult s'a înălțat mai pre sus de cetate ca un stâlp de fum, și căutând Veniamin înapoia sa, a văzut suindu-se fumul din cetate până la cer.

41. Iar bărbații lui Israil s'au întors; iar Veniamin s'a speriat văzând că asupra lui a venit răul acela.

42. Și au fugit dinaintea Israilenilor pre calea pustiei, și a venit războiul asupra lor, și carii ieșeau din cetate, îi omorau pre ei în mijloc.

43. Și au tăiat pre Veniamin, și l-au gonit pre el, și l-au călcat de la Nua dinapoi până la Gavaa spre răsăritul soarelui.

44. Și au căzut din Veniamin optsprezece mil de bărbați, toți aceștia bărbați tari.

45. Și ceilalți văzând, au fugit în pustie la piatra lui Remon, și au omorât din ei pre cale cinci mil de bărbați, și ajungându-i pre ei până la Gadaam au omorât dintre ei două mii de bărbați.

46. Și au fost toți cei ce au căzut din Veniamin, douăzeci și cinci de mii de bărbați, cari purtau sabie în ziua aceea, toți aceștia, bărbați tari.

47. Iar ceilalți, carii au putut scăpa, au fugit în pustie la piatra lui Remon șase sute de oameni, și au șezut la piatra lui Remon patru luni.

48. Și fiii lui Israil s'au întors la fiii lui Veniamin, și i-au tăiat cu ascușitul sabiei dela cetate pre rând până la dobitoc și până la ori ce

s'au aflat în toate cetățile, și cetățile câte s'au aflat, le-au ars cu foc.

CAP. 21.

Seminția lui Veniamin iarăși se înmulțește.

Si fiii lui Israil s'au jurat în Masifă, zicând: niciunul dintre noi să nu dea fata sa lui Veniamin femeie.

2. Și s'a dus tot poporul în Vetil, și a șezut acolo până seara înaintea lui Dumnezeu, și a ridicat glasul său și a plâns plângere mare.

3. Și a zis: pentrucă Doamne Dumnezeu lui Israil s'a făcut aceasta, ca să se strice astăzi în Israil o seminție?

4. Și a fost adoua zi a mâncat poporul, și a zidit acolo altar și a adus ardere de tot și jertfă de mântuire.

5. Și au zis fiii lui Israil: cine nu a venit întru această adunare din toate semințiile lui Israil la Domnul; că jurământ mare eră împotriva celui ce nu s'a suit la Domnul în Masifă, zicând: cu moarte să moară.

6. Și le-au părut rău fiilor lui Israil pentru Veniamin fratele lor, și au zis: perit-a astăzi o seminție din Israil.

7. Ce vom face, să dăm femeii celor ce au rămas? Că noi ne-am jurat Domnului, că nu vom da lor din fetele noastre femeii.

8. Și au zis: cine este din neamurile lui Israil? Care nu s'a suit la Domnul în Masifă, și iată nu venise niciun om în tabără dela Iavis Galaad la adunare.

9. Și s'a numărat poporul, și nu eră acolo niciun om din cei ce lăcuesc în Iavis Galaad.

10. Și a trimis acolo adunarea douăsprezece mii de bărbați dintre ostași, și le-a poruncit lor zicând: mergeți și tăiați pre toți cei ce lă-

cuesc în Iavis Galaad cu ascușitul sabiei, și pre femei și pre popor.

11. Și așa veți face: pre tot bărbatul și pre toată femeia care a cunoscut pat de bărbat, să-i dați peirii; iar pre fecioare să le crușați, și au făcut așa.

12. Și au aflat în Iavis Galaad patru sute de fete fecioare, care n'au cunoscut pat de bărbat, și le-au adus pre ele în tabără la Silom în pământul Hanaan.

13. Și a trimis toată adunarea, și a grăit către fiii lui Veniamin, carii erau la piatra Remonului, și i-a chemat pre ei la pace.

14. Și s'a întors Veniamin la fiii lui Israil în vremea aceea, și le-a dat lor femei pre fetele, care le-au adus vit din Iavis Galaad, și le-au plăcut lor așa.

15. Și poporului i-a părut rău pentru Veniamin, că au făcut Domnul tăcere în semințiile lui Israil.

16. Și au zis bătrânii adunării: ce vom face să dăm femeii celor ce au rămas? De vreme ce au pierit femeile din Veniamin.

17. Și au zis: cei ce au rămas, vor fi moștenitori în Veniamin, ca să nu piară o seminție din Israil.

18. Că noi nu vom putea să le dăm lor femei din fetele noastre, că s'au jurat fiii lui Israil, zicând: blestemat să fie cel ce va da femeie lui Veniamin.

19. Și au zis: iată sărbătoarea Domnului este în tot anul în Silom, ce se află spre miazănoapte de Vetil, spre răsăritul soarelui pre calea care duce dela Vetil la Sichem și spre miazăzi de Levona.

20. Și au poruncit fiilor lui Veniamin, zicând: mergeți și vă ascundeți în vii.

21. Și când veți vedea, că au ieșit fetele celor ce lăcuesc în Silom ju-

când cu danțuri, să ieșiți din vii, și fiecare bărbat să-și răpească luiș femeie din fetele Silomului, și să mergeți în pământul lui Veniamin.

22. Și va fi când vor veni părinții lor sau frații lor să se judece la noi, vom zice către ei: fie-vă milă de ei, că nu le-au răpit după cum este în războiu, că voi nu le-ați dat lor, când s'au rugat de voi, pentru aceea și voi încă ați greșit.

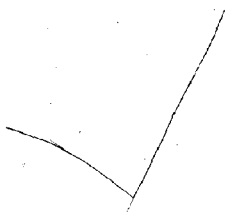
23. Și au făcut așa fiii lui Veniamin, și au luat femei după numărul

lor din cele ce jucau, dintru care au răpit, și plecând s'au întors la moștenirea lor, și au tocmit cetățile și au lăcuit într'însele.

24. Și s'au dus de acolo fiii lui Israil în vremea aceea fiecare la seminția și la rudenția sa, fiecare în moșia sa de unde a ieșit.

25. În zilele acelea nu era împărat în Israil, pentru aceea tot omul ce se părea drept înaintea ochilor lui, făcea.

25. 17, 6.

CARTEA RUT

CAP. 1.

Rut și Noemi.

Și a fost în zilele întru care cârmuiau judecătorii, s'a făcut foamete pre pământ, și a mers un om din Viteemul lui Iuda, ca să lăcuiască în țarina lui Moav, el și femeia lui și doi fii ai lui.

2. Și numele bărbatului Elimeleh, și numele femeii lui Noemi, și numele celor doi feciori ai lui Maalon și Heleon, Efrateni din Viteemul lui Iuda, și au venit în țarina lui Moav, și erau acolo.

3. Și a murit Elimeleh bărbatul Noemii, și a rămas ea cu cei doi feciori ai ei.

4. Și s'au luat ei lor femei Moavitence, numele uneia Orfă și numele celeilalte Rut, și au lăcuit acolo vr'o zece ani.

5. Și au murit amândoi Maalon și Heleon, și a rămas femeia de bărbatul său și de amândoi feciorii săi.

6. Și s'a sculat ea și amândouă nurorile ei, și s'au întors din țarina lui Moav, că au fost auzit în țarina lui Moav, cum că Domnul au cercetat pre poporul său cu dare de pâine.

7. Și a ieșit din locul unde era acolo, și amândouă nurorile ei împreună cu ea, și mergeau pre cale,

ca să se întoarcă în pământul lui Iuda.

8. Și a zis Noemi către amândouă nurorile sale: mergeți și vă întoarceți fiecare la casa sa cea părintească, să facă Domnul cu voi milă, cum ați făcut și voi cu cei morți și cu mine.

9. Deă Domnul vouă să aflați odihnă fiecare în casa bărbatului său, și le-a sărutat pre ele, și ele înălfându-și glasul lor au plâns.

10. Si au zis ei: nu; cu fine ne vom întoarce la poporul tău.

11. Iar Noemi le-a zis lor: întoarceți-vă fiicele mele, pentruce să mergeți cu mine? Au doar mai sunt încă fii în pântecel meu, carii să vă fie vouă bărbați?

12. Întoarceți-vă dar fiicele mele, că eu am îmbătrânit, în cât mai mult nu sunt de bărbat, că de aș putea zice că am vârstă să mă mărit, și să nasc fii.

13. Au doar veți aștepta până vor crește mari? Au lor vă veți șineă, ca să nu vă măritați după alt bărbat? Nu fiicele mele, că m'am amărit foarte pentru voi, că mâna Domnului s'a depărtat dela mine.

14. Iar ele ridicând glasul lor, iarăși au plâns, și a sărutat Orfă pre soacra sa, și s'a întors la poporul său, iar Rut s'a dus cu dânsa.

15. Și a zis Noemi către Rut: iată cumnata ta s'a întors la poporul

său și la dumnezeii săi, întoarce-te dar și tu după cumnata ta.

16. Iar Rut a zis: departe de mine, ca să te las pre tine sau să mă întorc înapoi dela tine, că unde vei merge tu, și eu voi merge, și unde te vei sălășlui tu, și eu mă voi sălășlui, poporul tău poporul meu, și Dumnezeuul tău Dumnezeuul meu.

17. Și unde vei muri tu, voi muri și eu, și acolo mă voi îngropa, acestea să-mi facă mie Domnul și acestea să-mi adaoge, că moartea mă va despărți pre mine de tine.

18. Deci văzând Noemi, că ea stăruiește, ca să meargă cu sine, a încetat a mai grăi către ea.

19. Și au mers amândouă până au sosit în Vifleem, și au fost după ce au venit ele în Vifleem, s'a auzit în toată cetatea de ele, și au zis: oare aceasta este Noemi?

20. Iar ea a zis către ele: nu mă chemați pre mine Noemi, ci mă chemați amărită, că m'au amărit pre mine cel Atoțputernic foarte.

21. Eu plină m'am dus, și deșartă m'au întors Domnul, și penitruce mă chemați Noemi? Că Domnul m'au smerit pre mine, și cel Atoțputernic m'au necăjit.

22. Și s'au întors Noemi și Rut Moaviteanca nora ei cu ea din țarina lui Moav, și au sosit ele în Vifleem la începutul secerii orzului.

CAP. 2.

Rut adună spice în țarina lui Vooz.

Și Noemi avea un om rudenie cu bărbatul ei, și omul acela era tare în virtute, din neamul lui Elimeleh, și numele lui Vooz.

2. Și a zis Rut Moaviteanca către Noemi: mă duc în țarină și voi adună spicele, care rămân pre urma

aceluia, în ochii căruia voi afla har; și a zis către ea: dute, fiica mea.

3. Și s'a dus, și mergând adună în țarină pre urma secerătorilor, și s'a întâmplat de a nemerit în țarina lui Vooz, care era din neamul lui Elimeleh.

4. Și venind Vooz din Vifleem, a zis secerătorilor: Domnul cu voi! Iar ei au răspuns lui: Domnul să te binecuvinteze.

5. Și a zis Vooz slugei sale, celui ce era cârmuitor preste secerători, cine este tânăra aceasta?

6. Și a răspuns slujitorul cel ce era ispravnic preste secerători, și a zis: tânăra este Moaviteanca, care s'a întors cu Noemi din țarina lui Moav.

7. Și a zis: să adun și să culeg după secerători în snopi, și de când a venit de azi dimineață și până seara, nu s'a odihnit nici cum în țarină.

8. Și a zis Vooz către Rut: auzi, fiica mea, să nu mergi în altă țarină să culegi, și tu să nu te duci de aici, ci fii la un loc cu fetele mele.

9. Și ia aminte la țarină unde vor seceră și mergi pre urma lor, că iată eu am poruncit slugilor, că să-ți dea pace, și când îți va fi sete, mergi la vase și bea de unde beau și slugile.

10. Și căzând ea cu fața sa la pământ s'a închinat, și a zis către el: de unde am aflat har în ochii tăi, ca să mă cunoști pre mine? Căci eu sunt streină?

11. Și a răspuns Vooz, și i-a zis ei: am auzit câte ai făcut cu soacra ta după ce a murit bărbatul tău, și cum ai lăsat pre tatăl tău și pre muma ta și pământul nașterii tale, și ai mers la poporul, pre care mai înainte nu l-ai știut.

12. Domnul să-ți răsplătească fte lucrul tău și să fie plata ta multă dela Domnul Dumnezeuul lui Israil,

la care ai venit să nădăjduiești supț aripile lui.

13. Iar ea a zis: am aflat har în ochii tăi, doamne, că m'ai mângâiat și ai graiț după inima slujnicii tale, și iată eu nu sunt ca una din slujnicile tale.

14. Și a zis ei Vooz: acum este ceasul de mâncat, apropie-te aici și mănâncă din pâinile mele și înfinge pâinea ta în oțet; și a șezut Ruf la oparte de secerători, și i-a dat ei Vooz pâine și a mâncat și s'a săturat, și i-a rămas.

15. Și s'a sculat să culeagă, și a poruncit Vooz slugilor sale: de va adună și printre snopi, să n'o opriși.

16. Încă și într'adins aruncați-i ei din mănunchiurile voastre, și o lăsați să mănânce și să culeagă și să n'o înfrunțați.

17. Și a adunat în țarină până seara, și a bătut ceace a adunat, și a fost ea un ifi de orz.

18. Și luându-l a intrat în cetate, și a văzut soacra sa cele ce a adunat, și aducând Ruf i-a dat cele ce a rămas din care s'a săturat ea.

19. Și i-a zis ei soacra sa: unde ai adunat astăzi? Și unde ai lucrat? Fie binecuvântat cel ce te-a miluit pre tine; și a spus Ruf soacrei sale unde a lucrat, și a zis: numele omului la care am lucrat astăzi, este Vooz.

20. Și a zis Noemi către nora sa: binecuvântat este acela Domnului, că n'a încetat a face mila sa cu cei vii și cu cei morți, și a zis Noemi către ea: aproape de rîb este omul acela, din rudeniile noastre este.

21. Și a zis Ruf către soacra sa: și încă mi-a zis mie, cu fetele mele să te întovărășești până vor sfârși toată secerea dela mine.

22. Și a zis Noemi către Ruf nora sa: bine, fiica mea, că ai mers cu fetele lui, că nu ți se vor împotivi într'alte țarini.

23. Și s'a întovărășit Ruf cu fetele lui Vooz a adună până s'a sfârșit secerea orzului și secerea grâului.

CAP. 3.

Făgăduință pentru căsătorie.

Și șezând cu soacra sa, i-a zis Șei: fiica mea, au nu voiu căută ție odihnă, ca să fie bine ție?

2. Și acum Vooz, cu ale căruia fete ai fost, ne este nouă cumnat, iată el va să vânture orzul în arie într'această noapte.

3. Iar tu te scaldă și te unge și te îmbracă cu hainele tale, și te sue în arie, să nu te arăți bărbatului până când va sfârși a mănca și a bea.

4. Și va fi când se va culcă el, vei cunoaște locul unde doarme, și vei merge acolo și vei descoperi picioarele lui și vei dormi, și el va spune ție ce să faci.

5. Și a zis Ruf către ea: toate câte mi-ai zis voiu face.

6. Și s'a pogorît la arie, și a făcut toate câte i-a poruncit soacra sa.

7. Și a mâncat Vooz și a băut și s'a veselit inima lui, și a mers să doarmă la o parte a unui sfog, și a venit și Ruf pre ascuns și a descoperit picioarele lui și s'a culcat.

8. Și a fost la miezul nopții s'a spăimântat omul și s'a turburat, și iată femeia dormea la picioarele lui.

9. Și a zis: cine ești tu? Iar ea a zis: eu sunt Ruf roaba ta, fiind aripa ta preste roaba ta, că rudenie ești tu.

10. Și a zis Vooz: binecuvântată să fii Domnului Dumnezeu tu fiica mea, pentru că ai îmbunătățit mila ta cea de apoi mai mult decât cea

dintâiu, că nu te-ai dus după tânăr sărac sau bogat.

11. Și acum fiica mea, nu te teme, toate câte vei zice, voi face ție, că știe tot neamul poporului meu că femeia vrednică ești tu.

12. Și acum adevărat rudenie sunt eu, ci este încă altul rudenie mai de aproape decât mine.

13. Rămâi într'această noapte, și după ce se va face dimineață, de va vrea el, pentru că este mai de aproape rudenie, bine, să te fie pre tine; iar de nu va vrea să te fie, ținete-voi eu, viu e Domnul, dormi până dimineață.

14. Și a dormit la picioarele lui până dimineață, și ea s'a sculat de dimineață, când încă nu putea cunoaște omul pre om. Iar Vooz a zis: să nu se știe cum a venit femeia la arie.

15. Și a zis către ea: adu-ți haina cea de pre tine, și o ține, și o a ținut, și a măsurat șase măsuri de orz, și le-a pus pe ea, și apoi a intrat în cetate.

16. Și a intrat Rut la soacra sa, iar ea a zis ei: ce este fiica mea? Și i-a spus toate, câte i-a făcut ei omul.

17. Și a zis către ea: aceste șase măsuri de orz mi-a dat mie, că a zis către mine: să nu mergi deșartă la soacra ta.

18. Iar ea a zis ei: șezi fiica mea până vei cunoaște, cum se va sfârși lucrul, că nu va încetă omul până nu va săvârși lucrul astăzi.

CAP. 4.

Căsătoria lui Vooz cu Rut.

Și Vooz a ieșit la poartă și a șezut acolo, și iată rudenia aceea de care zicea Vooz, trecea pe acolo, și a zis Vooz către dânsul: abate-te

și șezi aici, iar el s'a abătut și a șezut.

2. Și a luat Vooz zece oameni din cei mai bătrâni ai cetății, și a zis: ședeți aici, și au șezut.

3. Și a zis Vooz rudeniei: Noemi care s'a întors din țarina lui Moav, vrea să vândă partea țarinei, care este a fratelui nostru Elimeleh.

4. Și eu am zis: că te voi înștiința pre tine, și-ți voi spune înaintea celor ce șed și înaintea bătrânilor poporului meu, de vei să o moștenești, pentru că ești rudenie mai de aproape, cumpăr'o, și o moștenește; iar de nu vrei, spune-mi, ca să știu ce să fac; că afară de tine nu este rudenie mai aproape, și eu sunt după tine. Iar el a zis: eu voi cumpără țarina.

5. Și a zis Vooz: de vreme ce vei să ei țarina din mâna Noemii, trebuie să ei și pre Rut Moaviteanca femeia răposatului, ca să ridici numele rudeniei tale cei moarte în moștenirea sa.

6. Și a zis rudenii aceia: nu voi putea să o iau mie, ca să nu stric moștenirea mea, ia tu ce se cuvine mie, că eu nu voi putea să iau.

7. Și acest obicei mai dinainte eră întru Israil la rudenie și la schimbare, ca să stea tot cuvântul, că deslegă omul încălțăminte sa, și o da aproapelui său, care eră rudenie cu el, și aceasta eră leguire în Israil.

8. Și i-a zis lui Vooz rudenii: ia ție rudenie mea, și ș'a deslegat încălțăminte sa, și o a dat lui.

9. Și a zis Vooz către bătrâni și către tot poporul: martori sunteți voi astăzi cum am dobândit toate ale lui Elimeleh, și toate câte sunt ale lui Heleon și ale lui Maalon din mâna Noemii.

10. Și pre Rut Moaviteanca femeia

lui Maalon o am luat mie femeie, ca să ridic numele celui mort întru moștenirea lui, și să nu piară numele celui mort dintre frații lui și din neamul poporului lui, și din poarta locului, martori sunteți voi astăzi.

11. Și răspunzând tot poporul și martorii cei dela poartă și bătrânii, au zis: deă Domnul, ca femeia ta, care intră în casa ta, să fie ca Rahil și ca Liea, care amândouă au întemeiat casa lui Israil, și va face putere în Efrata, și va fi vestită în Villeem.

12. Și să se facă casa ta ca casa lui Fares, pre care l-a născut Tamar lui Iuda, din sămânța ta să deă ție Domnul din tânăra aceasta feciori.

13. Și a luat Vooz pre Rut, și i-a fost lui femeie, și a intrat la dânsa, și i-a dat ei Domnul rod, și a născut fecior.

14. Și a zis femeile către Noemi: bine este cuvântat Domnul, cel ce n'au lăsat să se stingă astăzi ne-

mul tău, ci ca să se numească numele tău în Israil.

15. Acesta va fi, care va întoarce la tine sufletul tău, și va hrăni bătrânețele tale, că nora ta cea ce te-a iubit pre tine, a născut fecior, care este ție mai bun decât șapte feciori.

16. Și luând Noemi pruncul, l-a pus la sânul său, și i-a fost lui ca o doică.

17. Și au chemat vecinele numele lui, zicând: născutu-s'a fiu lui Noemi, și a chemat numele lui Ovid, acesta este tatăl lui Iesse tatăl lui David.

18. Și acestea sunt neamurile lui Fares: Fares a născut pre Esrom.

19. Esrom a născut pre Aram, și Aram a născut pre Aminadav.

20. Și Aminadav a născut pre Nason, și Nason a născut pre Salmon.

21. Și Salmon a născut pre Vooz, și Vooz a născut pre Ovid.

22. Iar Ovid a născut pre Iesse, și Iesse a născut pre David.

11. Fac. 29, 32. 12. Fac. 38, 29.

15. 1 Imp. 1, 8. 18. 1 Paral. 2, 5.

20. Mat. 1, 3. 21. Mat. 1, 5.

PATRU CĂRȚI ALE ÎMPĂRAȚILOR

CARTEA ÎNTÂIA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

Nașterea lui Samuil.

Eră un om din Armatem-Sifa din muntele Efraim, și numele lui Elcana, feciorul lui Ieremei, fiul lui Iliu, fiul lui Toche în Nasiv din Armatem, din muntele Efraim.

2. Și acesta avea două femei, numele uneia Anna, și numele ceilalte Fenana, și Fenana avea prunci, iar Anna n'avea nici un prunc.

3. Și se suia omul acela în tot anul din cetatea sa din Armatem să se închine și să jertfească Domnului Dumnezeu Savaot în Silom, și eră acolo Ili și doi feciori ai lui Ofni și Finees, preoși Domnului

4. Și a fost într'o zi a jertfit Elcana, și a dat Fenanii femeii sale și tuturor fiilor și fetelor ei părți.

5. Iar Annei i-a dat o parte mai bună, pentrucă pre Anna o iubea Elcana mai mult decât pre Fenana, deși nu avea prunc, că Domnul închisese pântecele ei.

6. Că n'au dat ei Domnul prunc după necazul ei și după scârba necazului ei, și se întristă, pentrucă au închis Domnul pântecele ei, ca să nu dea ei prunc.

7. Așa făcea în tot anul când se

suia ea la casa Domnului, și se mătnea și plângea, și nu mânca.

8. Și i-a zis ei Elcana bărbatul ei: Anno! Iar ea a zis: iată eu, doamne: și el a zis: ce-ți este ție, pentruce plângi? Și pentruce nu mănânci? Și pentruce bate inima ta? Au nu sunt eu ție mai bun decât zece fii?

9. Și s'a sculat Anna după ce a mâncat ei în Silom, și a stăut înaintea Domnului; iar Ili preotul ședeă pre scaun la pragurile Bisericii Domnului.

10. Și ea cu suflet amărit s'a rugat către Domnul, și a plâns.

11. Și s'a făgăduit Domnului, zicând: Adonae, Doamne, Eloie, Savaot! De vei vrea să cauți spre smerenia roabei tale, și-ți vei aduce aminte de mine, și vei da roabei tale sămânță bărbătească, voi eu da pre el înaintea ta dar până la ziua morții lui, și vin și băutura ameștoare nu va bea, și briciu nu se va atinge pre capul lui.

12. Și a fost când ea se ruga mult înaintea Domnului, Ili preotul privea la gura ei.

13. Și ea grăia întru inima sa, și buzele ei se mișcau, iar giasul nu se auzea, o a socotit pre ea Ili beată.

14. Și a zis către ea feciorul lui Ili: până când vei fi beată? Ridi-că-ți vinul tău, și te du din locul Domnului.

15. Și răspunzând Anna a zis: nu doamne, femele cu vicață amărită sunt eu, vin și băutură ameșitoare n'am băut, ci-mi răvărs sufletul înaintea Domnului.

16. Nu socoți pre roaba ta ca pre o față păgână, că de multă mulțimea cugetării mele și de mulțimea mâhnirei mele am grăit până acum.

17. Și răspunzând Ili a zis ei: mergi în pace, Dumnezeuul lui Israel să-ți dea ție toată cererea ta, care ai cerut dela el.

18. Și a zis Anna: aflat-au roaba ta har înaintea ochilor tăi, și s'a dus femeia în calea sa, și a intrat la sălașul său, și a mâncat cu bărbatul său și a băut, și fața ei n'a mai fost tristă.

19. Și a doua zi de dimineață s'a închinat Domnului, și s'a dus în calea sa, și a intrat Elcana în casa sa în Armatam, și a cunoscut pre Anna femeia sa, și s'a adus aminte de ea Domnul, și a zămislit.

20. Și a fost la plinirea zilelor, a născut fecior, și a chemat numele lui Samuil, zicând: că dela Domnul Dumnezeu Savaot l-am cerut.

21. Și s'a supt omul Elcana și toată casa lui să aducă în Silom jertfa zilelor și făgăduințele sale, și zeciuelele pământului său.

22. Și Anna nu s'a supt cu dânsul, că a zis bărbatului său: până nu voiu înțarcă pruncul, ca să se sue și el și să se arate feșii Domnului, și să șază până în veac acolo.

23. Și i-a zis ei Elcana bărbatul său: fă ce ți se pare că este bine în ochii tăi, șezi până îl vei înțarcă pre el și să întărească Domnul ce ai grăit cu gura ta, și a șezut femeia

și a dat țâță fiului său, până ce l-a înțarcat.

24. Atunci s'au supt cu el în Silom cu un junc de trei ani, și cu pâini și cu un ifi de făină curată și cu un burduf de vin, și au intrat în casa Domnului în Silom, și pruncul împreună cu ei.

25. Și a adus înaintea Domnului, și a junghiat tatăl său jertfa, care în tot anul o făcea Domnului, și a adus pruncul, și a junghiat vișelul, și Anna muma pruncului l-a dus la Ili.

26. Și a zis: o Doamne, viu este sufletul tău, eu sunt femeia care a stăut înaintea ta, când m'am rugat către Domnul.

27. Pentru pruncul acesta m'am rugat, și mi-au dat mie Domnul cererea care am cerut dela dânsul.

28. Și eu îl aduc pre el Domnului pe toate zilele vieții lui spre slujbă Domnului, și s'a închinat acolo Domnului.

CAP. 2.

Cântarea Annii. Creșterea lui Samuil și răutatea fiilor lui Ili.

Și s'a rugat Anna, și a zis: Întăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălțatu-s'a cornul meu întru Dumnezeuul meu, lărgitu-s'a asupra vrăjmașilor mei gura mea, bucurat-am de mântuirea ta.

2. Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeuul nostru, nu este sfânt afară de tine.

3. Nu vă lăudați și nu grați înalte; să nu iasă mare graiu din gura voastră, că Dumnezeuul cunoștințelor este Domnul și Dumnezeuul cel ce gătește isprăvile sale.

4. Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s'au încins cu putere.

5. Cei plini de pâini s'au lipsit, și

cei flămânzi au moștenit pământul, că cea stearpă a născut șapte, și cea cu fii mulți a slăbit.

6. Domnul omoară și face viu, pogoară în iad și ridică.

7. Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și înalță.

8. Ridică dela pământ pre cel lipsit, și din gunoiu scoală pre cel sărac, ca să-l așeze pre el cu boierii poporului și scaunul măririi să-l dea moștenire lui.

9. Cel ce dă rugăciunea celui ce se roagă și a binecuvântat anii dreptului, că nu se întărește omul cel puternic întru virtutea sa, Domnul slab va face pre protivnicul său, Domnul cel sfânt.

10. Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa;

11. Ci întru aceasta să se laude cel ce se laudă: ca să cunoască și să știe pre Domnul și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

12. Domnul s'au suit în cer și au tunat, el va judecă marginile pământului drept fiind și va da țările împărășilor noștri, și va înălță cornul unsului său. Deci au lăsat pruncul acolo înaintea Domnului, iar ei s'au dus în Armateem, și pruncul slujea feșii Domnului înaintea lui Ili preotul.

13. Și fiii lui Ili preotul erau fii necredincioși neștiind pre Domnul.

14. Și acesta eră venitul Preotului dela poporul cel ce jertfea: venea feciorul preotului dacă fierbea carnea cu o furcuță cu trei coarne în mâna lui,

15. Și o băgă în căldarea cea mare, sau în tigaie, sau în oală, și tot ce se prindea în furcuță, luă preotul

luiș, acestea făcea tuturor Israilitenilor, carii veneau să facă jertfa Domnului în Silom.

16. Și mai înainte de a arde grăsimea venea feciorul preotului, și zicea omului celui ce jertfea: dă carne să se frigă preotului, că nu voi lua dela tine carne fiartă din căldare.

17. Și zicea cel ce aducea jertfa: să se ardă dar întâiu după cum se cuvine grăsimea, și atunci ia ție din toate, care poștește sufletul tău; iar el zicea: nu, acum să dai, iar de nu, voi lua cu sila.

18. Și eră păcatul fiilor mare foarte înaintea Domnului, pentrucă defăimau jertfa Domnului.

19. Iar Samuil pruncul încins cu Efod de in, slujea înaintea Domnului.

20. Și făcea lui muma sa vestmînt mic, și-l aducea lui în tot anul, când se suea cu bărbatul său să jertfescă jertfa cea de preste an.

21. Și a binecuvântat Ili pre Elcană și pre femeia lui, zicând: să-ți răsplătească Domnul sămânță din femeia aceasta pentru darul ce ai făcut Domnului, și s'a dus omul la casa sa.

22. Și au cercetat Domnul pre Anna, și a zămislit și a născut încă trei feciori și două fete; iar pruncul Samuil a crescut înaintea Domnului.

23. Și Ili fiind foarte bătrân, a uzit toate cele ce făceau fiii lui fiilor lui Israil, și cum dormiau fiii săi cu femeile cele ce se adunau la ușile cortului mărturiei, și le-a zis lor:

24. Pentruce faceți lucruri ca acestea, care le auz eu din gura a tot poporul Domnului?

25. Nu faceți fiii mei, nu faceți, că nu bine auz eu de voi, nu faceți, că nu sunt bune cele ce auz eu de voi, că faceți pre popor să nu slujească lui Dumnezeu.

26. Că de va păcătu om asupra

23. Eșire 38, 8.

6. H 2 Lege 32, 39; 4 Imp. 5, 7.

8. Iov. 36, 7, 15. 9. Iov 10, 7. 15. Lev. 3, 5 seq.

omului, se vor rugă pentru el Domnului; iar de va păcătuî Domnului, cine se va rugă pentru el? Și n'au ascultat cuvântul tatălui lor, căci Domnul au voit să-i piarză pre ei.

27. Iar pruncul Samuil sporeă și creșteă, și plăceă Domnului și oamenilor.

28. Și a venit omul lui Dumnezeu la Ili, și i-a zis: acestea zice Domnul: descoperitu-m'am arătat casei tatălui tău, când erau ei în pământul Eghiptului robi casei lui Faraon.

29. Și am ales casa tatălui tău dintru toate casele lui Israil să-mi fie proși, să se suie pre jertfelnicul meu, și să facă fămădere, și să poarte Efod înaintea mea, și am dat parte casei tatălui tău spre mâncare din toate cele ce se jertfesc pe foc dela fiii lui Israil.

30. Și pentrucă ai căutat la fămăia mea și la jertfa mea cu ochiu fără de rușine, și ai mărit pre fiii tăi mai mult decât pre mine, ca să vă îngrășaji din pârğa a toată jertfa lui Israil înaintea mea;

31. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: zis-am, casa ta și casa tatălui tău va rămâneă înaintea mea până în veac; iar acum zice Domnul: să nu fie mie nicidecum, că numai pre cei ce mă vor mări pre mine îi voi mări, și cel ce mă defaimă pre mine, se va necinși.

32. Iată vor veni zile, și voi pierde sămânța ta și sămânța casei tatălui tău, și nu va fi bătrân în casa ta.

33. Și vei vedeă tărîa mea întru toate cele bune ale lui Israil, și nu va fi bătrân în casa ta în toate zilele.

34. Inșă nu voi depărtă de tot dela altarul meu bărbat din tine, dar voi face să-ji sece ochii tăi, și să se lopească sufletul tău, și toși ur-

mașii casei tale vor cădeă în sabia oamenilor.

35. Și acesta va fi șie semnul, care va veni preste acești doi fii ai tăi Ofni și Finees, într'o zi vor muri amândoi.

36. Și voi ridică mie preot credincios, care va face toate după inima mea și după sufletul meu, și voi întemeiă mie casă credincioasă, și va petrece înaintea unsului meu în toate zilele.

37. Și va fi tot cel rămas în casa ta, va veni să se închine lui pentru un ban de argint și pentru o pâine, zicând: primește-mă la o slujbă a proșiei tale, să mănânc pâine.

CAP. 3.

Chemarea lui Samuil.

Si pruncul Samuil slujeă Domnului înaintea lui Ili preotul, iar cuvântul Domnului eră scump, în zilele acelea nu eră vedenie aevea.

2. Și a fost în vremea aceea Ili ședeă culcat în locul său, și ochii lui au început a se îngreuia, și nu puteă să vază.

3. Și mai înainte de a se sfînge lumina din sfeșnicul Domnului, Samuil dormeă în Biserica Domnului unde eră sicriul lui Dumnezeu.

4. Și l-au chemat Domnul: Samuil! Samuil! Iar el a zis: iată eu.

5. Și a alergat la Ili, și a zis: iată eu, la ce m'ai chemat? Și i-a zis Ili: nu te-am chemat, întoarce-te, și dormi.

6. Și s'a întors, și a adormit. Și au adaos Domnul a chemă pre Samuil: Samuil! Samuil! Și s'a dus la Ili a doua oară, și a zis: iată eu, la ce m'ai chemat? Iar Ili a zis: nu te-am chemat fiule, întoarce-te și dormi.

7. Iar Samuil încă nu știa pre

27. Luc. 2, 52. 28. Jud. 13, 6.

29. Lev. 10, 14. 31. 3 Imp. 2, 27.

3. 2. 4, 15. 3. Eșire 27, 21.

Dumnezeu, și cuvântul Domnului încă nu i se arătase lui.

8. Și au adaos Domnul a chema pre Samuil a treia oară, iar el sculându-se a mers la Ili, și a zis: iată eu, la ce m'ai chemat; și Ili a cunoscut, că Domnul au chemat pre prunc.

9. Și a zis Ili lui Samuil: întoarce-te și dormi fiule, și de te va mai chema cel ce te chiamă, să zici: grăește Doamne, că aude robul tău, și s'a dus Samuil, și a dormit în locul său.

10. Și au venit Domnul, și au sfătuit, și l-au strigat pre el ca și mai nainte: Samuil! Samuil! Iar Samuil a zis: grăește Doamne, că ascultă robul tău.

11. Și au zis Domnul către Samuil: iată eu voi face un lucru în Israil, încât tot cel ce va auzi, îi vor jui amândouă urechile.

12. În ziua aceea voi ridica asupra lui Ili, toate câte am grăit asupra casei lui, începe-le-voiu, și le voi săvârși.

13. Că i-am spus lui, că voi izbândi asupra casei lui până în veac pentru nedreptățile fiilor lui, că a știut, că defaimă pre Dumnezeu fiil lui, și nu i-a certat pre ei.

14. Pentru aceea m'am jurat casei lui Ili, că nu se va iertă nedreptatea casei lui Ili nici prin tămăiere, nici prin jertfe, până în veac.

15. Și a dormit Samuil până dimineața, și a mâncat de dimineață, și a deschis ușile casei Domnului, și s'a temut Samuil să spuie lui Ili vedenia.

16. Și a zis Ili către Samuil: Samuil fiule, iar el a zis: iată eu.

17. Și a zis: ce este cuvântul care s'a grăit către tine? Să nu-l ascunzi de către mine, așa să-ți faci fie Dumnezeu, și așa să-ți adaoge, de vei

ascunde de către mine vre un cuvânt din toate cuvintele, care s'a grăit către tine întru urechile tale.

18. Și a spus Samuil lui Ili toate cuvintele, și n'a ascuns de către dânsul nimic, și a zis Ili: Domn însuș este, ce este bun înaintea lui va face.

19. Și a crescut Samuil, și Domnul eră cu el, și nici unul din toate cuvintele lui n'a rămas pe jos.

20. Și a cunoscut tot Israilul de la Dan până la Virsavee, că Samuil este credincios proroc Domnului.

21. Și au adaos Domnul a se arăta în Silom, că se descoperise Domnul către Samuil în Silom după cuvântul Domnului, și a crezut Samuil că va să fie proroc Domnului întru tot Israilul dela o margine a țării până la cealaltă. Și Ili a îmbătrânit foarte, și fiil lui mergeau tot mai rău, și calea lor eră rea înaintea Domnului.

CAP. 4.

Moartea lui Ili și a fiilor săi.

Și a fost în zilele acelea s'au adunat cei de alt neam cu războiu asupra lui Israil, și a ieșit Israil întru întâmpinarea lor la războiu, și au tăbărit la Avenezet, iar cei de alt neam au tăbărit la Afec.

2. Și cei de alt neam s'au gătit de războiu asupra lui Israil, și s'a început războiul, și s'au frânt Israiliții înaintea celor de alt neam, și s'au rănit întru acea bătae în câmp patru mii de bărbați.

3. Și a venit poporul la tabără, și au zis bătrânii lui Israil: pentruce ne-au făcut pre noi Domnul, de am căzut astăzi înaintea celor de alt neam? Să luăm cu noi sicriul Dumnezeului nostru din Silom, să mergă

În mijlocul nostru, și ne va mântui din mâna vrăjmașilor noștri.

4. Și a trimis poporul în Silom, și a luat de acolo sicriul Domnului puterilor, celui ce șade pre Heruvimi, și amândoi fiii lui, ¹Ilî cu sicriul, Ofnî și Finees.

5. Și a fost după ce a venit sicriul Domnului în tabără, a strigat tot Israilul cu glas mare, și a răsunat pământul.

6. Și auzind cei de alt neam glasul strigării, au zis: ce este această strigare, mare în tabăra Evreilor? Și au cunoscut că sicriul Domnului a venit în tabără.

7. Și s'au speriat cei de alt neam, și au zis: dumnezeii au venit la ei în tabără, vai nouă! Scoate-ne Doamne pre noi astăzi, că nu s'a făcut nouă ca aceasta nici odinioară.

8. Vai nouă! Cine ne va scoate din mâna dumnezeilor celor mai tari? Aceștia sunt dumnezeii, cei ce au bătut Eghiptul cu toată bătaea, și în pustie.

9. Întăriți-vă și vă îmbărbătați cei de alt neam, ca să nu fiți robi Evreilor, precum au fost ei robi nouă, și fiți bărbați, și dați războiu asupra lor.

10. Și au dat războiu cei de alt neam împotriva lor, și s'a frânt Israil înaintea celor de alt neam, și a fugit fiecare la lăcașul său, și s'a făcut bătae mare foarte, și au căzut din Israil treizeci de mii de pedestri.

11. Și sicriul lui Dumnezeu l-au luat cei de alt neam, și amândoi fiii lui Ilî au murit: Ofnî și Finees.

12. Și a alergat un bărbat Ieminean din tabără, și a venit în Silom în ziua aceea, și hainele lui erau rupte, și fărîna pre capul lui.

13. Și a venit, și iată Ilî ședeă

pe scaunul său, la ușă uitându-se pre cale, că eră inima lui înfristată pentru sicriul lui Dumnezeu, și a intrat omul în cetate să spue, și a strigat foată cetatea cu glas mare.

14. Și a auzit Ilî glasul strigării, și a zis: ce este glasul strigării aceștia? Și grăbind omul, a intrat și a spus lui Ilî.

15. Și Ilî eră de nouăzeci și opt de ani, și ochii lui se întunecase și nu vedeă.

16. Și a zis Ilî oamenilor celor ce erau lângă el: ce este glasul sunetului acestuia? Și grăbind omul a venit la Ilî.

17. Și a zis lui: eu sunt cel ce viu din tabără, și eu am fugit din războiu astăzi, și a zis Ilî: ce lucru s'a făcut fiule?

18. Și răspunzând omul a zis: fugit-a Israil dela fața celor de alt neam, și s'a făcut bătae mare în popor, și amândoi fiii tăi au murit, și sicriul lui Dumnezeu s'a luat.

19. Și a fost când i-a pomenit de sicriul lui Dumnezeu, a căzut din scaun înapoi fiindu-se de ușă, și s'a rupt spinarea lui, și a murit, că eră om bătrân și greu. Și acesta a judecat pre Israil patruzeci de ani.

20. Și nora lui, femeia lui Finees grea fiind, și aproape de naștere, dacă a auzit că s'a luat sicriul lui Dumnezeu, și a murit socrul său și bărbatul său, a plâns și a născut, că au venit ei durerile.

21. Și când mureă ea, au zis către ea femeile cele ce stau lângă ea: nu te teme, că fecior ai născut; iar ea n'a răspuns, și n'a luat aminte inima ei,

22. Și a numit pre prunc Uevarhavot pentru sicriul lui Dumnezeu și pentru socrul ei și pentru bărbatul ei.

23. Și a zis: s'a dus slava din

4. Eșire 25, 22; Ps. 77, 66; Ps. 79, 2.

9. Jud. 13, 1. 12. Is. Navi 7, 6.

15. 3, 2.

Israil că s'a luat sicriul lui Dumnezeu.

CAP. 5.

Bătăia Filistenilor pentru sicriul legii.

Și au luat cei de alt neam sicriul lui Dumnezeu, și l-au adus dela Avenezet în Azolon.

2. Și au luat cei de alt neam sicriul Domnului, și l-au băgat în casa lui Dagon, și l-au pus lângă Dagon.

3. Și mâncând Azoteni a doua zi au intrat în casa lui Dagon, și au văzut, și iată Dagon zăceă căzut cu fața sa pe pământ înaintea sicriului lui Dumnezeu, și au ridicat pre Dagon, și l-au pus la locul său.

4. Și a fost când mâncară în cealaltă zi, Dagon iar zăceă cu fața sa pe pământ înaintea sicriului legii Domnului, și capul lui Dagon și amândouă tălpile picioarelor și amândouă palmile mâinilor lui rupte preste prag, numai spinarea lui Dagon a rămas.

5. Pentru aceea preoșii lui Dagon, și tot ori care intră în casa lui, nu calcă pre pragul casei lui Dagon în Azot până în ziua de astăzi, ci pășesc preste el.

6. Și s'a îngreuiat mâna Domnului preste Azot, și i-a bătut pre ei, și i-a spusit cu bube la șezut; în cetăși și în hotarele ei s'a ivit șoareci, și s'a făcut turburare de moarte mare în cetate.

7. Și au văzut bărbașii Azotului că este așa, și au zis: nu va ședeă sicriul Dumnezeului lui Israil cu noi, că grea este mâna lui preste noi, și preste Dagon dumnezeul nostru.

8. Și trimișând au adunat pre căpeteniile celor de alt neam la sine, și au zis: ce vom face sicriului Dumnezeului lui Israil? Și au zis Ghetenii: să se mute sicriul lui Dum-

nezeu la noi, și s'a mutat sicriul Dumnezeului lui Israil în Ghet.

9. Și a fost dupăce s'a mutat sicriul, s'a făcut mâna Domnului preste cetate, turburare mare foarte, și au bătut pre oamenii cetășii, dela cel mic, până la cel mare, și i-au lovit pre ei la șezuturile lor, și Ghetenii aveau șezuturile pline de bube.

10. Și a trimis sicriul lui Dumnezeu în Ascalon, și a fost dupăce a intrat sicriul lui Dumnezeu în Ascalon, au strigat oamenii Ascalonieni, zicând: pentruce aști adus la noi sicriul Dumnezeului lui Israil? Ca să ne omorîși pre noi, și tot poporul nostru?

11. Și au trimis, și au adunat pre toșii domnii celor de alt neam, și au zis: trimiteși sicriul Dumnezeului lui Israil, să se așeze la locul lui, să nu ne omoare pre noi și pre poporul nostru, că s'a făcut spaimă de moarte grea foarte în toată cetatea, dacă a intrat sicriul Dumnezeului lui Israil.

12. Și cei vii cari n'au murit, s'au rănit la șezuturi, și s'a suit strigarea cetășii în cer.

CAP. 6.

Intoarcerea sicriului legii.

Și a fost sicriul Domnului în țara șcelor de alt neam șapte luni, și a scos pământul lor șoareci.

2. Și au chemat cei de alt neam pre preoșii și pre vrăjitorii și pre descântătorii lor, zicând: ce vom face sicriului Domnului? Arătași-ne nouă, și cu ce-l vom trimite la locul lui?

3. Iar ei au zis: de veși trimite voi sicriul legii Domnului Dumnezeului lui Israil, să nu-l trimiteși deșert, ci să-i dași lui daruri cu ce sunteși datori pentru păcat, și atunci vă veși vindecă, și se va ierță vouă,

sau, veți și pentru ce nu se depărtează mâna lui Dumnezeu de preste voi.

4. Deci ei au zis: ce jertfă pentru păcat să-i dăm lui? Și le-au răspuns: după numărul domnilor celor de alt neam cinci șezuturi de aur, că o bătaie a fost preste voi și preste domnii voștri și preste popor, și cinci șoareci de aur.

5. Și să-i faceți după asemănarea șezuturilor voastre și după asemănarea șoarecilor voștri, carii strică pământul, și veți da Domnului mărire, ca să se ridice mâna lui de preste voi și de preste dumnezeii voștri și de preste pământul vostru.

6. Și pentru ce vă învârtoșați inimile voastre? Precum s'au învârtoșat Eghiptul și Faraon inimile sale; și după ce i-au bătut pre ei, atunci i-a slobozit, și s'au dus.

7. Deci acum apucați-vă, și faceți un car nou; și să înjugăți două vaci făcute întâia oară, și care n'au mai fost înjugate, și vișeii lor îi luați de la ele, și-i țineți acasă.

8. Și luați sicriul Domnului, și-l puneți pre car, iar vasele cele de aur, care le veți da lui pentru păcat, le puneți într'o ladă de laturea lui, și-l sloboziți să meargă.

9. Și vă uitați să vedeți oare merge pre calea, care duce la hotarul lui spre Vetsamis, că el ne-a făcut nouă acest rău mare, iar de nu, vom cunoaște, că nu mâna lui s'a atins de noi, ci o întâmplare a fost aceasta, care s'a făcut nouă.

10. Și au făcut așa cei de alt neam, și au luat două vaci făcute întâiu, și le-au înjugat la car, iar vișeii lor i-au închis într'o casă.

11. Și au pus sicriul Domnului în car, și lada lui cea cu șoarecii

cei de aur și cu asemănările șezuturilor lor.

12. Și au îndreptat vacile pre calea care merge spre Vetsamis, și mergeau vacile drept pre calea aceea, și nu stau, nici se abăteau la dreapta sau la stânga, și domnii celor de alt neam au mers după dânsul până la hotarul Vetsamis.

13. Iar cei din Vetsamis secerau grâu în vale, și ridicându-și ochii lor au văzut sicriul Domnului, și s'au bucurat văzându-l.

14. Și a intrat carul în țarina lui Ozie celui din Vetsamis, și a stăcut acolo lângă o piatră mare, și lemnele carului le-au tăiat, iar vacile le-au adus ardere de tot Domnului.

15. Iar Leviții luând sicriul Domnului și lada cea cu odoarele cele de aur, care erau lângă el, le-au pus preste piatra cea mare, și oamenii cei din Vetsamis aducând ardere de tot, au jertfit jertfă Domnului în ziua aceea.

16. Și cei cinci domni ai celor de alt neam au văzut, și s'au întors în Ascalon în ziua aceea.

17. Iar acestea sunt șezuturile cele de aur, care le-au dat cei de alt neam Domnului pentru păcat: al Azotului unul, al Gazii unul, al Ascaloniei unul, al Ghetului unul, al Acaronului unul.

18. Și șoarecii cei de aur după numărul tuturor cetăților celor de alt neam ale celor cinci domni, dela cetatea cea întărită până la saful Ferezeului și până la piatra cea mare, pre care au pus sicriul legii Domnului, care este în țarina lui Ozie Vetsamisiteanul până în ziua aceasta.

19. Și au bătut Domnul pre bărbații Vetsamisului, că au văzut sicriul Domnului, și au omorât din ei cincizeci de mii și șaptezeci de băr-

bași, și a plâns poporul, că au bătut Domnul pre popor cu bătae mare foarte.

20. Și au zis bărbații cei din Vetsamis: cine va putea să stă înaintea Domnului Dumnezeuului celui sfânt? Și la cine se va suî sicriul legii Domnului dela noi?

21. Și au trimis soli la cei ce lăcuiesc în Kariatirim, zicând: întors-au cei de alt neam sicriul Domnului, pogorâți-vă și-l suiți la voi.

CAP. 7.

Israelitii biruesc pre Filistenii.

Și au venit oamenii din Kariatirim, și au adus sicriul Domnului, și l-au băgat în casa lui Aminadav celui din deal, și pre Eleazar feciorul lui l-au sfințit, ca să păzească sicriul legii Domnului.

2. Și au fost multe zilele în care eră sicriul în Kariatirim, și au trecut douăzeci de ani, și s'a întors toată casa lui Israil către Domnul.

3. Și a grăit Samuil către toată casa lui Israil, zicând: de vă întoarceți voi cu toată inima voastră către Domnul, lepădați dumnezeii cei streini din mijlocul vostru și desişurile, și vă gătiți inimile voastre către Domnul, și sluiți lui singur, și el va scoate pre voi din mâna celor de alt neam.

4. Și au lepădat fiii lui Israil pre Vaalimi și desişurile Astarotului, și Domnului singur au slujit.

5. Și a zis Samuil: adunați la mine pre tot Israilul în Masifat, și mă voi ruga pentru voi către Domnul.

6. Și s'a adunat poporul în Masifat, și a cărat apă, și a turnat înaintea Domnului pre pământ, și a turnat în ziua aceea, și a zis: păcătuim-am înaintea Domnului, și judecă Samuil pre fiii lui Israil în Masifat.

7. Și au auzit cei de alt neam, că s'au strâns toți fiii lui Israil în Masifat, și s'au ridicat căpeteniile celor de alt neam asupra lui Israil, și au auzit fiii lui Israil, și s'au speriat de fața celor de alt neam.

8. Și au zis fiii lui Israil către Samuil: să nu faci pentru noi, ci să strigi către Domnul Dumnezeuul tău, ca să ne izbăvească pre noi din mâna celor de alt neam, și zise Samuil să nu fie mie ca să mă depărtez de Domnul Dumnezeuul meu, ca să nu strig pentru voi rugându-mă.

9. Și a luat Samuil un miel sugă, și l-a adus ardere de tot Domnului împreună cu tot poporul, și a strigat Samuil către Domnul pentru Israil, și l-a ascultat pre el Domnul.

10. Și eră când aducea Samuil arderea cea de tot, cei de alt neam au venit cu războiu asupra lui Israil, și a tunat Domnul cu glas mare în ziua aceea preste cei de alt neam, și s'a împrăștiat și s'a înfrânt înaintea lui Israil.

11. Și au ieșit bărbații lui Israil din Masifat, și au gonit pre cei de alt neam, și i-au bătut pre ei până supt Vethor.

12. Și luând Samuil o piatră, o a pus între Masifat și între Senon, și a numit numele ei Avenezet, adică piatra ajutorului, și a zis: până aici ne-au ajutat nouă Domnul.

13. Și au smerit Domnul pre cei de alt neam, și n'au mai adaos a veni la hotarul lui Israil, și a fost mâna Domnului preste cei de alt neam în toate zilele lui Samuil.

14. Și s'au dat înapoi cetățile, care le-au luat cei de alt neam dela fiii lui Israil, și le-au dat pre ele lui Israil dela Acaron până la Ghet, și hotarul lor l-a luat Israil din mâna ce-

7. 1. 2 Imp. 6, 4. 3. A 2 Lege 6, 13, Mateiu 4, 10.

10. Sirah 46, 20; Is. Navi 10, 10; Jud. 5, 20.
12. 4, 1.

lor de alt neam, și eră pace între Israil și între Amoreu.

15. Și a judecat Samuil pre Israil în toate zilele vieții sale.

16. Și mergea în tot anul, și în-cunjură Vetilul și Galgala și Masi-fatul, ca să judece pre Israil în toate locurile acestea.

17. Și iarăși se întorcea în Armatem, că acolo eră casa lui, și judecă acolo pe Israil, și a zidit acolo jert-felnic Domnului.

CAP. 8.

Poporul cere împărat.

Și a fost după ce a îmbătrânit Sa-muil, a pus pre fiii săi judecători lui Israil.

2. Și acestea sunt numele fiilor lui: cel întâi născut Ioil și numele celui de al doilea Avia, cari judecă în Virsavea.

3. Și n'au umblat fiii lui pre ca-lea lui, și s'au abătut după iubirea de argint, și luau daruri și abăteau dreptatea.

4. Și s'au adunat bărbații lui Israil și au mers în Armatem la Samuil.

5. Și i-au zis lui: iată tu ai îm-bătrânit și fiii tăi nu umblă pre ca-lea ta, deci acum pune preste noi împărat, să ne judece pre noi, ca și la alte neamuri.

6. Și s'a părut a fi rău cuvântul acesta în ochii lui Samuil, pentru că au zis: dă-ne nouă împărat, să ne judece pre noi, și s'a rugat Samuil către Domnul.

7. Și au zis Domnul către Samuil: ascultă de glasul poporului, cum vor grăi către tine, că nu pre tine te-a lepădat, ci pre mine m'a lepădat, ca să nu împărățesc preste ei.

8. Precum mi-au făcut mie din

ziua, în care i-am scos pre ei din Eghiptet până în ziua aceasta, și m'au părăsit pre mine, și au slujit la alți dumnezei, așa fac și fie.

9. Și acum ascultă de glasul lor, însă să le mărturisești lor, și să le spui dreptul împăratului, care va împărăși preste ei.

10. Și a spus Samuil tot cuvân-tul Domnului către poporul cel ce cerea dela el împărat.

11. Și a zis lor: acesta este dreptul împăratului, care va împărăși preste voi: pre fiii voștri va lua, și-i va pune pre ei în carele sale, și-i va face lui călăreji și alergători înain-tea carelor lui.

12. Și va pune preste ei mai mari preste sute și preste mii, și să are arătura lui, și să secere secerătura lui, și să adune bucatele, și să-i facă unelte de războiu și unelte la carele lui.

13. Și fetele voastre le va lua să-i iacă miresme și demâncare și pâine.

14. Țarinele voastre și viile voastre și maslinetul vostru îl va lua, și-l va da slugilor sale.

15. Și semănăturile voastre și viile voastre le va zeciuî, și va da fa-menilor săi și slugilor sale.

16. Și va lua pre slugile și pre slujnicele voastre, și boii voștri cei mai buni și asinii voștri, și-i va întrebuința la lucrurile sale.

17. Și turmele voastre le va zeciuî, și voi veți fi lui robi.

18. Și veți striga în ziua aceea din pricina împăratului vostru, pre care l-ați ales vouă, și nu va auzi pre voi Domnul Dumnezeu în zilele acelea, că voi v'ați ales vouă îm-părat.

19. Și n'a vrut poporul să asculte de Samuil, și au zis lui: nu, ci nu-mai împărat să fie preste noi,

20. Și vom fi și noi ca toate nea-

17. 8, 4.
8. 3. Eșire 23, 8; H 2 Lege 16, 19.
5. Ozie 13, 10; Fapt. 13, 21. 7. Ozie 13, 11.

15. Daniil 1, 3. 20. 12, 12.

murile, și ne va judecă pre noi împăratul nostru, și va merge înaintea noastră, și ne va povățui la războiu.

21. Și a auzit Samuil toate cuvintele poporului, și le-a grăit în urechile Domnului.

22. Și au zis Domnul către Samuil: ascultă glasul lor, și le pune lor împărat, și a zis Samuil către bărbaii lui Israil: să meargă fiecare în cetatea sa.

CAP. 9.

Saul la Samuil.

Și eră un bărbat din fiii lui Veniamin, și numele lui Kis feciorul lui Avil, fiul lui Iared, fiul lui Vahir, fiul lui Afec, fiul bărbatului Iemeneu, bărbat tare în vîrte.

2. Și acesta aveă un fecior, și numele lui Saul, bărbat ales și bun, și nu eră întru fiii lui Israil om mai bun decăt el, și eră mai înalt dela umăr în sus decăt tot poporul.

3. Și au pierit asinele lui Kis tatăl lui, și a zis Kis către Saul fiul său: ia cu tine o slugă, și vă sculași, și mergeși și căutași asinele.

4. Și trecând ei prin muntele Efraim și prin pămîntul Selha, și nu le-au aflat, și au trecut prin pămîntul Segalim, și nu erau, și au trecut și prin muntele Iamin, și nu le-au aflat.

5. Și venind ei în pămîntul Sif, a zis Saul slugii sale, care eră cu el: hai să ne întoarcem, ca nu cumvă tatăl meu să fi uitat asinele, și să se îngrijească de noi.

6. Și a zis lui sluga: iată omul lui Dumnezeu este în cetatea aceasta, și este om slăvit, tot ce grăește se plinește, și acum dar să mergem acolo, ca să ne spue nouă calea noastră, pre care am purces.

7. Și a zis Saul slugii sale, care eră cu el: cum vom merge, și ce

vom duce omului lui Dumnezeu? că pâinile s'au sfârșit din traistele noastre, și altcevă n'avem la noi să ducem omului lui Dumnezeu.

8. Și a daos sluga a grăi lui Saul, și a zis: iată se află în mâna mea un sferț de siclu de argint, acesta îl vei dă omului lui Dumnezeu, și ne va spune nouă calea noastră.

9. Că mai înainte în Israil fiecare, când mergeă să întrebe pre Dumnezeu, acestea ziceă: hai să mergem la văzătorul, că pre proroc mai înainte poporul îl chemă văzător.

10. Și a zis Saul către sluga sa: bun este cuvântul tău, hai să mergem, și au mers în cetate, unde eră omul lui Dumnezeu.

11. Și când se suiau ei pre costișa cetății, au aflat fetele, care ieșise după apă, și le-au întrebat pre ele zicând: aici este văzătorul?

12. Și le-au răspuns lor fetele, și le-au zis: este, iată înaintea feții voastre este, grăbiși, că astăzi a venit în cetate, că jertfă se aduce pentru popor astăzi în Vama.

13. Dacă veși intră în cetate, îl veși află, că încă nu s'a suit la locul înalt să mănânce, că poporul nu va mânca până nu va veni el, pentrucă el binecuvintează jertfa, și după aceea mănâncă cei streini. Deci acum duceți-vă că astăzi îl veși află pre el.

14. Și s'au dus ei în cetate, și mergând prin mijlocul cetății, iată Samuil le-a ieșit înaintea lor, ca să se suie la Vama.

15. Iar Domnul a fost descoperit în taină lui Samuil cu o zi mai înainte de a veni la el Saul, zicând:

16. Măine în vremea aceasta voi trimite la tine om din pămîntul lui Veniamin, pre acela să-l ungi domn preste poporul meu Israil, și va mîntui pre poporul meu din mâna ce-

lor de alt neam; că am căutat spre smerenia poporului meu, că a ajuns strigarea lor la mine.

17. Și văzând Samuil pre Saul, Domnul i-au spus lui: iată omul, de care am grăit ție, acesta va împărăși preste poporul meu.

18. Și s'a apropiat Saul către Samuil în mijlocul cetății, și a zis: spune-mi rogu-te, care este casa văzătorului?

19. Și răspunzând Samuil lui Saul a zis: eu însu-mi sunt acela, sue-te înaintea mea în Vama, și mănâncă cu mine astăzi, și te voiu slobozi dimineață, și voiu spune ție toate cele din inima ta.

20. Și de asinile tale cele pierdute acum de trei zile, să nu-ți fie inima la ele, că s'au aflat; și la cine sunt toate cele bune ale lui Israil? Au nu la tine, și la toată casa tatălui tău?

21. Și răspunzând Saul a zis: au doar nu sunt eu bărbat feciorul lui Iemeneu din toiagul cel mai mic al seminției lui Israil? Și din casa cea mai mică a toată seminția lui Veniamin, și moșia mea este mai mică decât toate moșiile lui Veniamin, pentru ce ai grăit către mine cuvântul acesta?

22. Și a luat Samuil pre Saul și pre sluga lui, și i-a dus pre ei la sălaș, și le-a dat lor acolo locul cel mai întâiu între cei chemași, carii erau ca vre-o șaptezeci de oameni.

23. Și a zis Samuil bucătarului: dă-mi partea care ți-am dat și ți-am zis să o fii la tine.

24. Și ridicând bucătarul armul și ce eră pre el, l-a pus înaintea lui Saul, și a zis Samuil lui Saul: iată ce ți s'a păstrat, pune înaintea ta și mănâncă, că s'a păstrat ție aceasta spre mărturie pentru popor, ia și mănâncă, și a mâncat Saul cu Samuil în ziua aceea.

25. Și s'a pogorît din Vama în cetate, și a așternut lui Saul în foisor, și a dormit.

26. Și a fost când se revărsau zorile a chemat Samuil pre Saul în foisor, și i-a zis: scoală-te, și te voiu slobozi, și s'a sculat Saul, și a ieșit el și Samuil până afară.

27. Iar când s'au pogorît ei la o parte a cetății, a zis Samuil lui Saul: zi slugii tale să treacă înaintea noastră, și tu stai aici astăzi, și voiu spune ție cuvântul Domnului.

CAP. 10.

Saul uns împărat.

Și luând Samuil vasul cel cu unt-delemn a turnat pre capul lui, și sărutându-l i-a zis lui: iată te-au uns pre tine Domnul împărat preste poporul său Israil, și tu vei împărăși întru poporul Domnului, și-l vei mântui pre el din mâinile vrăjmașilor lui celor de prin prejur, și acesta va fi ție semn, cum că te-au uns Domnul să fii împărat preste moștenirea sa.

2. Dupăce te vei duce astăzi de la mine, vei află doi oameni la mormântul Rahilei în muntele lui Veniamin către amiazăzi, sărind și jucând, și vor zice ție: allatu-s'au asinele după care ași mers să le căutați, și iată tatăl tău a uitat de asine, și s'a îngrijat pentru voi, zicând: ce voiu face pentru fiul meu?

3. Și trecând de acolo înainte vei sosi la stejarul Tavor, și vei afla acolo trei oameni suindu-se la Dumnezeu în Vetil, unul ducând trei iezii și unul ducând trei vase de pâine, și unul ducând un foale de vin.

4. Și te vor întâmpina cu pace și îți vor da două bucăși de pâine, și le vei lua din mâinile lor.

5. Și după aceasta vei sosi la dealul lui Dumnezeu, unde este tabăra celor de alt neam, acolo este Nasiv cel de alt neam, și va fi după ce vei intra acolo în cetate, vei întâmpina o ceafă de proroci pogorându-se din Vama, și înaintea lor lăute și timpene și fluere și cobze, și ei prorocind.

6. Și se va pogori preste tine Duhul Domnului, și vei proroci împreună cu ei, și te vei face alt bărbat.

7. Și va fi după ce se vor întâmpla fie semnele acestea, fă tot ce vei afla cu cale, că Dumnezeu va fi cu tine.

8. Și te vei pogori înaintea mea în Galgala, și iată eu mă voi pogori la tine, să aducem ardere de tot, și să jefesc jefse de pace, șapte zile vei aștepta, până voi veni eu la tine, și-ți voi arăta ce să faci.

9. Și a fost după ce și-a întors umărul său să plece dela Samuil, i-a dat Dumnezeu altă inimă, și au venit toate semnele acestea în ziua aceea.

10. Și a venit de acolo la deal, și iată înaintea lui ceafă de proroci, și s'a pogorit preste el Duhul lui Dumnezeu, și a prorocit în mijlocul lor.

11. Și toți cei ce l-au fost văzut pre el ieri și alaltăieri, l-au văzut și iată el în mijlocul prorocilor proceă, și a zis poporul fiecarele către aproapele său: ce este aceasta ce s'a făcut fiului lui Kis? Au și Saul între proroci?

12. Și oarecare dintre ei răspunzând, a zis: și cine este tatăl lui? Și de aici vine proverbul: au și Saul între proroci?

13. Și a încetat a proroci, și a venit în deal.

14. Și o rudenie a sa, a zis către

el și către sluga lui: unde ați umblat? Iar ei au zis, să căutăm asinele, și am văzut că nu sunt, și am venit la Samuil.

15. Și a zis rudenie către Saul: spune-mi dar, ce și-a zis Samuil?

16. Și a zis Saul către rudenie sa: mi-a spus curat că s'au aflat asinele; iar despre lucrul împărăției, care l-a grăit Samuil nu i-a spus lui.

17. Și a poruncit Samuil la tot poporul să se adune la Domnul în Masifat.

18. Și a zis Samuil către fiii lui Israil: acestea grăește Domnul Dumnezeu lui Israil, zicând: eu am scos pre părinții voștri, pre fiii lui Israil din Eghipt, și v'am izbăvit din mâna lui Faraon împăratul Eghiptului și dintr'a tuturor împăraților, carii vă necăjeau pre voi.

19. Iar voi astăzi ați lepădat pre Dumnezeu, cel ce v'au mântuit din toate răutățile și necazurile voastre, și ați zis: nu, ci numai împărat să pui preste noi. Deci acum stați înaintea Domnului după toiegile voastre și după semințiile voastre.

20. Și a adunat Samuil toate toiegile lui Israil, și a căzut sorțul pre toiagul lui Veniamin.

21. Și a adus toiagul lui Veniamin în neamurile lui, și a căzut sorțul pre neamul lui Matari, și a adus neamul lui Matari în bărbații lui, și a căzut sorțul pre Saul feciorul lui Kis, și-l căută pre el, și nu se află.

22. Și iar a întrebat Samuil pre Domnul zicând: au venit-va bărbatul acela aici? Și au răspuns Domnul: iată el este ascuns între vase.

23. Și alergând Samuil l-a luat pre el de acolo, și l-a pus în mijlocul poporului, și eră mai înalt de cât tot poporul dela umăr în sus.

24. Și a zis Samuil către tot poporul: văzut-ați pre care ș'au ales Domnul, că nu este asemenea lui întru voi toți, și a cunoscut tot poporul, și a zis: să trăiască împăratul!

25. Și a spus Samuil către tot poporul dreptul împărăției, și l-a scris în carte, și o a pus înaintea Domnului.

26. Și a slobozit Samuil pre tot poporul, și s'a dus fiecare la casa sa, și Saul s'a dus la casa sa în Gavaa, și a mers împreună cu Saul o parte din oștire, a căreia inimă o au fost atins Domnul.

27. Iar oamenii cei pierzători au zis: au acesta ne va mântui pre noi? Și l-a hulit pre el, și nu i-au adus lui daruri, și el s'a făcut a nu-i auzi.

CAP. 11.

Saul biruiește pe Amonitei.

Și s'a suit Naas Amoniteanul și a săbârfit asupra lavisului Galaad, și au zis toți bărbații lavisului către Naas Amoniteanul: fă cu noi legătură de pace și vom sluji ție.

2. Și a zis către ei Naas Amoniteanul: așa voi face legătură de pace cu voi, ca să vă scoț vouă tuturor ochiul cel drept și să vă fac de ocară întru tot Israilul.

3. Și au zis oamenii lavisului Galaad: lasă-ne nouă șapte zile și vom trimite soli în tot hotarul lui Israil, și de nu va fi cine să ne mântuiască, vom ieși la voi.

4. Și au venit solii în Gavaa la Saul, și au grăit cuvintele acestea în auzul poporului, și ridicând tot poporul glasul său a plâns.

5. Și iată Saul venea dimineața din farină, și a zis Saul: ce este de plânge poporul? Și i-a spus lui cuvintele acelea ale oamenilor din lavis.

6. Și s'a pogorît Duhul Domnului preste Saul, după ce a auzit cuvintele acestea, și s'a mâniat pre ei cu iușime foarte.

7. Și luând doi boi i-a tăiat bucăți și le-a trimis în tot hotarul fiilor lui Israil prin mâinile solilor zicând: cel ce nu va merge după Saul și după Samuil, așa se va face boilor lui, și a căzut frica Domnului preste poporul lui Israil și a strigat ca un om.

8. Și i-a numărat pre ei în Vezec în Vama, toți bărbații lui Israil șase sute de mii și bărbații lui Iuda șaptezeci de mii.

9. Și au zis solilor celor ce venise: acestea veți zice bărbaților lavisului Galaad: mâine când va încălzi soarele va fi vouă mântuire, și s'au dus solii în cetate și au spus bărbaților lavisului și s'au bucurat.

10. Și au zis bărbații din lavis către Naas Amoniteanul: mâine vom ieși la voi, ca să ne faceți nouă ce vă place.

11. Iar a doua zi Saul a împărțit oștirea în trei părți, și a intrat în mijlocul taberii în streaja cea de dimineață, și a bătut pre fiii lui Amion până în căldura zilei, iar cei rămași s'au împrăștiat, cât n'au rămas din ei doi într'un loc.

12. Și a zis poporul către Samuil: cine este cel ce a zis, că Saul nu va împărăși preste noi? Dă-ne pre oamenii aceia și-i vom omorî pre ei.

13. Iar Saul a zis: nu va muri nimenia în ziua aceasta, pentru că astăzi au făcut Domnul mântuire întru Israil.

14. Și a zis Samuil către popor: să mergem în Galgala și să înnoim acolo împărăția.

15. Și a mers tot poporul în Galgala și a uns Samuil acolo pre Saul să fie împărat înaintea Domnului în

26. 13, 2. 27. 2 Paral. 17, 5.
11. 1. 2 Imp. 10, 2.

7. Jud. 20, 1. 13. 2 Imp. 19, 22.

Galgala, și au adus acolo jertfe și cele de pace înaintea Domnului, și s'a veselit Samuil și tot Israilul foarte.

CAP. 12.

Samuil încetează a fi judecător.

Si a zis Samuil către tot Israilul: **S**iață am ascultat de cuvântul vostru întru toate, câte mi-ați zis mie, și am pus împărat preste voi.

2. Și acum iață împăratul merge înaintea voastră, că eu am îmbătrânit și voiu ședeă, și fiii mei iață între voi sunt, și iață eu am umblat înaintea voastră din tinerețele mele până în ziua aceasta.

3. Iață eu, mărturisifi de mine înaintea Domnului și înaintea unsului lui, de am luat boul cuivă, sau asinul cuivă, sau de am silit pre cinevă dintre voi, sau de am asuprit pre cinevă, sau de am luat din mâna cuivă mită sau încălșăminte, mărturisifi asupra mea și voiu întoarce vouă.

4. Iar ei au zis către Samuil: nu ne-ai făcut strâmbătate nouă și nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, nici ne-ai înfrânt, nici ai luat ceva din mâna cuivă.

Și a zis Samuil către popor: martor este Domnul întru voi, și martor este unsul lui în ziua aceasta, că n'ați aflat în mâna mea nimic. Iar ei au zis: martor.

6. Și a zis Samuil către popor: martor este Domnul cel ce au făcut pre Moisi și pre Aaron și cel ce au scos pre părinții noștrii din Eghipet.

7. Și acum stați și voiu judecă pre voi înaintea Domnului, și voiu spune vouă toată dreptatea Domnului, care au făcut cu voi și cu părinții voștri.

8. Cum a intrat Iacov și fiii lui

în Eghipet, și i-au smerit pre ei Eghipetul, și au strigat părinții voștri către Domnul, și au trimis Domnul pre Moisi și pre Aaron, și au scos pre părinții voștri din Eghipet și i-au așezat pre ei în locul acesta.

9. Iar ei au uitat pre Domnul Dumnezeu lor, și i-au dat pre ei în mâinile lui Sisara mai marele oștirilor lui Iavis împăratul Asorului și în mâinile celor de alt neam și în mâinile împăratului Moav, și i-au bătut pre ei.

10. Iar după aceea au strigat către Domnul, și au zis: păcătuit-am, că am părăsit pre Domnul și am slujit Vaalimilor și desigurilor, și acum scoate-ne pre noi din mâinile vrăjmașilor noștrii, și vom sluji ție.

11. Și au trimis Domnul pre Ieroaal și pre Varac și pre Iettae și pre Samuil, și v'au scos din mâinile vrăjmașilor voștri celor de prin prejur, și lăcuși fără de frică.

12. Și ați văzut, că Naas împăratul fiilor lui Amon a venit asupra voastră, și ați zis: nu, ci numai împărat să împărățească preste noi, deși Domnul Dumnezeu nostru împărățeă preste noi.

13. Și acum iață împăratul, pre care l-ați ales și pre care l-ați cerut, iață v'au dat Domnul preste voi împărat.

14. De vă veți teme de Domnul și veți sluji lui și veți ascultă glasul lui, și nu vă veți împotivi legii Domnului, și veți umblă și voi și împăratul, care împărățește preste voi după Dumnezeu vostru, nu va fi mâna Domnului asupra voastră;

15. Iar de nu veți ascultă de glasul Domnului, și vă veți împotivi legii Domnului, va fi mâna Domnului preste voi și preste împăratul vostru.

12. 3. Sirah. 46, 22; Num. 16, 15; Mihea 6, 3.
8. Fac. 46, 5; Eșire 2, 23.

9. Jud. 4, 2 și 10, 7. 11. Jud. 6, 14 și 11, 2, 29. 13. 10, 24.

16. Și acum stați și vedeți lucrul acest mare, care-l v'a face Domnul întru ochii voștri.

17. Au nu este astăzi secerea grâului? Voiu chema pre Domnul, și va da tunete și ploaie, și veți cunoaște și veți vedea, că mare este răul vostru, care ați făcut înaintea Domnului cerându-vă împărat.

18. Și a chemat Samuil pre Domnul, și au dat Domnul tunete și ploaie în ziua aceea, și s'a temut foarte poporul de Domnul și de Samuil.

19. Și a zis tot poporul către Samuil: roagă-te pentru robii tăi către Domnul Dumnezeuul tău, ca să nu murim, că am adaos la toate greșalele noastre răutate, cerându-ne împărat.

20. Și a zis Samuil către popor: nu vă temeți, voi ați făcut tot răul acesta, dar să nu vă abateți dela Domnul, ci să slujiți Domnului cu toată inima voastră.

21. Și să nu mergeți după cei ce nimic nu sunt, carii nimic nu vor folosi vouă, și carii nu vă vor mântui pre voi, că nimic sunt.

22. Că nu va lepăda Domnul pre poporul său, pentru numele său cel mare, că au plăcut Domnului a vă lua pre voi, să fiți lui popor.

23. Iar departe să fie dela mine păcatul acesta înaintea Domnului, ca să încetez a mă ruga Domnului pentru voi; ci voiu sluji Domnului, și voiu arăta vouă calea cea bună și dreaptă.

24. Iar voi temeți-vă de Domnul, și slujiți lui cu adevăr și cu toată inima voastră, că ați văzut cele mărite, care au făcut cu voi.

25. Iar de veți face rele, și voi și împăratul vostru veți pieri.

CAP. 13.

Greșala lui Saul.

Implinindu-se un an de când a început a împărăși Saul, care a domnit doi ani preste Israil.

2. S'a ales Saul trei mii de bărbați din bărbații lui Israil, și erau cu Saul două mii în Mahmas și în muntele Vetilului; iar o mie eră cu Ionatan în Gavaa lui Veniamin, și pre celalt popor pre fiecare l-a trimis la lăcașul său.

3. Și a bătut Ionatan pre Nasiv cel de alt neam, care eră în deal, și au auzit cei de alt neam. Iar Saul a dat de veste cu trâmbiță în tot pământul, zicând: s'au răsvrătit robii.

4. Și tot Israilul a auzit zicându-se, că a bătut Saul pre Nasiv cel de alt neam, și întru nimic n'a socotit Israil pre cei de alt neam, și s'a suit poporul după Saul în Galgala.

5. Iar cei de alt neam s'au adunat la războiu asupra lui Israil, și s'au suit asupra lui Israil treizeci de mii de care și șase mii de călăreți, și popor eră mult ca nisipul cel de pe țărmurile mării, și s'au suit, și au tăbărit în Mahmas împreajma Vetonului despre răsărit.

6. Iar Israiltenii văzând că le este strimț, și nu se pot apropia s'au ascuns poporul în peșteri și în stânci și în pietre și în gropi și în fântâni.

7. Și cei ce trecuse Iordanul în pământul lui Gad și al lui Galaad, și fiind Saul încă în Galgala, tot poporul cel cu dânsul s'a speriat.

8. Și au așteptat șapte zile întru mărturie după cum a zis Samuil, și n'a venit Samuil în Galgala, și poporul lui s'a risipit dela dânsul.

9. Și a zis Saul: aduceți, ca să jertfesc ardere de tot și de pace, și iau adus ardere de tot.

19. Eșire 10, 17. 20. Is. Navi 24, 14, 15.

22. Plâng. 3, 31—33; Iezech. 20, 9.

23. Is. Navi 24, 13.

13. 5. Is. Navi 18, 12.

10. Și după ce a sfârșit a aduce ardere de tot, iată și Samuil a sosit, și a ieșit Saul înaintea lui să-l binecuvinteze pre el.

11. Și a zis Samuil: ce ai făcut? Iar Saul a răspuns: am văzut că se risipea poporul dela mine, și tu n'ai venit precum te-ai făgăduit în ziua cea rânduită, și cei de alt neam s'au adunat în Mahmas.

12. Și am zis: acum se vor pogori cei de alt neam la mine în Galgala; și feșii Domnului nu m'am rugat, pentru aceea am îndrăznit a aduce ardere tot.

13. Și a zis Samuil către Saul: nebunește ai lucrat, că n'ai păzit porunca, care o au poruncit fie Domnul, că acum ar fi făcut Domnul să stea împărăția ta preste Israil până în veac.

14. Ci acum împărăția ta nu va stă la fine, ci va căuta Domnul luiș om după inima sa, și va porunci lui Domnul să îi împărat preste poporul său, că tu n'ai păzit cele ce și-au poruncit fie Domnul.

15. Și sculându-se Samuil s'a dus din Galgala, și rămășița poporului s'a suit după Saul întru întâmpinare dinapoia poporului celui răboinic, care venea din Galgala în Gavaa lui Veniamin, și a numărat Saul poporul, care s'a aflat cu sine, ca la șase sute de bărbați.

16. Și Saul și Ionatan fiul lui și poporul, care s'a aflat împreună cu ei, a șezut în Gavaa lui Veniamin, și plângea, iar cei de alt neam tăbărise în Mahmas.

17. Și trei căpetenii din țarina celor de alt neam au ieșit la pradă, o căpetenie mergea pre calea Ghefirei în pământul Saval.

18. Iar altă căpetenie mergea pre calea Vetonului, și altă căpetenie

mergea pre calea Gavaaei, care apuca spre Ghe către Savima cea pustie.

19. Și meșter de fier nu se afla în tot pământul lui Israil, că au fost zis cei de alt neam, să nu facă E-vreii sabie și suliță.

20. Și se pogora tot Israilul în pământul celor de alt neam, ca fiecare să-și ascuță fierul plugului și sapa sa și securea sa și secerea sa.

21. Și erau holdele gata de secere, iar uneltele erau trei sicli pentru un dinte; pentru secure și secere un preț eră.

22. Și a fost în zilele războiului dela Mahmas, nu s'a aflat sabie și suliță în mâna a tot poporul, care eră cu Saul și cu Ionatan, numai la Saul și la Ionatan fiul lui s'a aflat.

23. Și a ieșit unu din tabăra celor de alt neam, ca să treacă dincolo de Mahmas.

CAP. 14.

Vitejia lui Ionatan.

Și a fost într'o zi a zis Ionatan fiul lui Saul către sluga care purta armele lui: hai să mergem dincolo la Mesaf la cei de alt neam, și tatălui său n'a spus.

2. Și Saul ședeă în vârful dealului supt Rodiul cel din Magdon, și eră cu dânsul ca la vr'o șase sute de bărbați.

3. Iar Ahia feciorul lui Ahitov frațele lui Iohavid fiul lui Finees, fiul lui Ill preotul lui Dumnezeu, purta Efod în Silom, și poporul nu știa că s'a dus Ionatan.

4. Și trecătoarea pre unde cercă Ionatan să meargă la tabăra celor de alt neam, eră între două stânci ascușite de o parte și de alta, numele uneia Vasès, și numele ceialalte Senà.

12. 1 Mac. 4, 30. 14. 16, 12; Fapt. Ap. 13, 22. 15. 14, 2.

19. Jud. 5, 8. 22. Jud. 5, 8. 14. 2. 13, 15.

5. O stâncă de piatră eră despre miazănoapte împreajma Mahmasiei; iar cealaltă stâncă de piatră eră despre miazăzi împreajma Gavaaei.

6. Și a zis Ionatan către sluga care purtă armele lui: hai să trecem în Mesafa la acești netăceși împrejur, doar ne va mântui pre noi Domnul, că nu este Domnului cu anevoie a mântui, sau cu mulți sau cu pușini.

7. Și purtătorul de arme al lui a zis: fă tot ce te va frage inima ta, iată eu cu tine sunt, și inima ta este inima mea.

8. Și a zis Ionatan: iată noi vom trece la bărbașii aceștia, și ne vom descoperi către ei.

9. Și de vor zice către noi: stați acolo până vom spune vouă, să stăm acolo, și să nu ne suim la ei.

10. Iar de vor zice către noi: su-iți-vă la noi, ne vom sui, că i-au dat pre ei Domnul în mâinile noastre, acesta va fi nouă semn.

11. Și au intrat amândoi în tabăra celor de alt neam, și au zis cei de alt neam: iată Evreii ies din găurile lor unde s'au ascuns.

12. Și au grăit bărbașii cei din Mesaf către Ionatan și către purtătorul lui de arme, și au zis: su-iți-vă la noi, și vă vom arăta ceva; și a zis Ionatan către purtătorul său de arme: sue-te după mine, că i-au dat pre ei Domnul în mâinile lui Israil.

13. Și s'a suit Ionatan agățându-se cu mâinile sale și cu picioarele sale, și purtătorul lui de arme după dânsul și căzură înaintea feșii lui Ionatan, și i-a bătut pre ei, iar purtătorul lui de arme ajută dinapoia lui.

14. Și în această bătaie dintâiu, Ionatan și purtătorul lui de arme, au ucis ca vre-o douăzeci de oameni cu lovituri și aruncări de pietre, din pietrele câmpului.

15. Și s'a făcut spaimă mare în tabără și în țarină, și tot poporul cel din Mesaf, și cei ce se duseseră la pradă s'au spăimântat și ei, și nu vreau să lupte, și s'a turburat pă-mântul, și s'a făcut spaimă dela Domnul.

16. Și au văzut strejile lui Saul cele din Gavaa lui Veniamin, și iată tabăra eră turburată și de o parte și de alta.

17. Și a zis Saul poporului, care eră cu dânsul: căutați și vedeți, cine dintru voi a mers și a căutat, și iată nu s'a aflat Ionatan și purtătorul lui de arme.

18. Și a zis Saul către Ahia: adu Efodul, că eră sicriul lui Dumnezeu în ziua aceea cu fiii lui Israil.

19. Și s'a făcut precum a grăit Saul către preot, și sgomotul în tabăra celor de alt neam tot crește și se înmulțează, și a zis Saul către preot: strânge-ți mâinile tale.

20. Și s'a suit Saul și tot poporul care eră cu el, și a venit până la răsboiu, și iată sabia fiecăruia eră înțoarsă asupra aproapelui său, și turburare mare foarte.

21. Și robii cei ce ieri și alaltăieri erau cu cei de alt neam în tabără, s'au întors și ei să fie cu Israil, și cu cei ce erau cu Saul și cu Ionatan.

22. Și toși Israilitenii, cari se ascunsese în muntele Efraim au auzit, că au fugit cei de alt neam, și s'au însoțit și ei cu ai săi la răsboiu dinapoia celor de alt neam.

23. Și a mântuit Domnul în ziua aceea pre Israil, și răsboiul a trecut Vamotul, și tot poporul care eră cu Saul, eră ca la zece mii de bărbași, și eră răsboiul întins în toate cetățile muntelui Efraim.

24. Și Saul a făcut greșală mare în ziua aceea, a jurat poporul zicând: blestemat poporul, care va

mâncă pâine până în seară, ca să-mi isbândesc asupra vrăjmașului meu, și n'a gustat tot poporul pâine, și tot pământul s'a supus.

25. Și iată pădure eră, în care eră miere pre fața țarinei.

26. Și a intrat poporul în pădurea cea cu miere, și iată curgea miera și nimenea n'a fost, care să-și ducă mâna sa la gura sa, că s'a temut poporul de jurământul Domnului.

27. Iar Ionatan n'a fost auzit, când a jurat tatăl său pre popor, și întinzând vârful toiagului său cel din mâna sa l-a implântat într'un fagur de miere, și s'a dus, ș'a întors mâna sa la gura sa, și s'au luminat ochii lui.

28. Și răspunzând unul din popor a zis: jurământ a pus tatăl tău pre popor, zicând: blestemat să fie omul, care va mânca pâine astăzi, și poporul eră lihnit.

29. Și cunoscând Ionatan, a zis: turburat-a tatăl meu pământul, vezi, că s'au luminat ochii mei, pentrucă am gustat puțin din miera aceasta.

30. Ci mai bine ar fi fost să mănânce astăzi poporul din prăziile vrăjmașilor săi, care le-a aflat, că acum mai mare bătae ar fi între cei de alt neam.

31. Și a bătut în ziua aceea dintre cei de alt neam mai mulți decât în Mahmas, și a ostenit poporul foarte.

32. Și s'a pornit poporul la prăzi, și a luat turme și cirezi și viței, și a junghiat pre pământ, și a mâncat poporul cu sânge.

33. Și s'a spus lui Saul, zicând: că poporul a păcătuit Domnului mâncând cu sânge, și a zis Saul: din Ghet, prăvăliți-mi aici o piatră mare.

34. Și a zis Saul: împraștieți-vă în popor, și le ziceți lor: fiecare din-

tre voi să aducă aici vițelul său și oaia sa, și să le junghie pre această piatră, și le veți mânca, și nu veți păcătui Domnului mâncând cu sânge; și a adus poporul fiecare ce aveă în mâna sa noaptea, și a junghiat acolo.

35. Și a zidit acolo Saul jertfelnic Domnului. Acesta este jertfelnicul cel dintâiu, care l-a zidit Saul Domnului.

36. Și a zis Saul: să năvălim preste cei de alt neam noaptea, și să-i batem pre ei până ce se va lumina ziua, și să nu lăsăm dintre ei nici un om, iar ei au zis: tot ce găsești cu cale, fă, și a zis preotul: să ne apropiem aici către Dumnezeu.

37. Și a întrebat Saul pre Dumnezeu: au pogorî-mă-voiu asupra celor de alt neam? Au da'i-va pre ei în mâinile lui Israil? Și nu i-au răspuns lui Domnul în ziua aceea.

38. Și a zis Saul: Adunați aici poporul lui Israil din toate părțile, și cunoașteți, și vedeți întru cine s'a făcut păcatul acesta astăzi.

39. Că viu este Domnul cel ce au mântuit pre Israil, că de se va fi făcut prin Ionatan fiul meu, cu moarte va muri, și nu eră cine să-i răspunză dintre tot poporul.

40. Și a zis către tot bărbatul lui Israil: voi veți stă de oparte, și eu și Ionatan fiul meu vom stă de alta, și a zis poporul către Saul: ce este bine înaintea ta, fă.

41. Și a zis Saul: Doamne Dumnezeul lui Israil, ce este, căci n'ai răspuns robului tău astăzi? De este întru mine sau întru fiul meu Ionatan nedreptate, Doamne Dumnezeul lui Israil, arată, și de vei zice acestea, dă dar poporului tău Israil, dă-i dar sfințenie, și s'a arătat Ionatan și Saul, iar poporul a scăpat.

42. Și a zis Saul: aruncați sorși

33. Fac. 9, 4; Lev. 3, 17; 7, 26; 17, 10.

38. Jud. 20, 2. 41. Is. Navi 7, 14.

între mine și între fiul meu Ionatan, și pre care va face Domnul să cază sorjul, acela să moară.

43. Și a zis poporul către Saul: nu va fi cuvântul acesta, și a învins Saul pre popor, și a aruncat sorși între Saul și între Ionatan fiul lui, și a căzut sorjul pre Ionatan.

44. Și a zis Saul către Ionatan: spune mie ce ai făcut? Și i-a spus Ionatan lui, și a zis: numai am gustat cu vârliul toiagului celui din mâna mea puțină miere, și iată mor.

45. Și i-a zis Saul lui: așa să-mi faci mie Dumnezeu, și așa să-mi adaoge, că negreșit vei muri astăzi Ionatane!

46. Și a zis poporul către Saul: nicidecum nu va muri astăzi Ionatan, cel ce a făcut această mântuire mare întru Israil, viu este Domnul, nu va cădea păr din capul lui pre pământ, că mila lui Dumnezeu a făcut în ziua aceasta, și s'a rugat poporul în ziua aceea pentru Ionatan, și n'a murit.

47. Și s'a suit Saul după cei de alt neam, și cei de alt neam s'au dus la locul lor.

48. Și Saul întărindu-și împărăția preste Israil bătea prin prejur pre toți vrăjmașii săi, pre Moav și pre fiii lui Amon și pre fiii lui Edom, și pre Vetur și pre împăratul Suva și pre cei de alt neam, ori încotro se întorcea, făcea mântuire.

49. Și aducând oaste a bătut pre Amalic, și a scos pre Israil din mâna celor ce-l călcau pre el.

50. Și fiii lui Saul au fost: Ionatan și Iessiu și Melhisa, și numele celor două fete ale lui, numele cei întâiu născute Merov, și numele ceialte Melhol.

51. Și numele femeii lui Ahinom, fata lui Ahimaas, și numele ce-

lui mai mare preste oștirile lui Avenir, feciorul lui Nir, feciorul unchiului lui Saul.

52. Și Kis tatăl lui Saul, și Nir tatăl lui Avenir fiul lui Iamin feciorul lui Avii.

53. Și eră războiul tare asupra celor de alt neam în toate zilele lui Saul, că pre tot care-l vedeă Saul bărbat tare, și pre tot bărbatul bun de oștire îi adună pre ei la sine.

CAP. 15.

Saul osândit.

Și a zis Samuil către Saul: pre mine m'au trimis Domnul să te ung împărat preste Israil poporul lui, și acum ascultă glasul cuvintelor Domnului.

2. Acestea zice Domnul Savaot: acum voi izbândi ceea ce a făcut Amalic lui Israil, cum i-a ieșit lui înainte în cale, când se suiă din Eghipt.

3. Și acum mergi, și vei bate pre Amalic și pre Ierim și toate ale lui, și nimic dintr'ale lui să nu cruți; ci să-l pierzi pre el, și să-l dai pierzării pre el, și toate ale lui; să nu-ți fie milă de el, și să ucizi dela bărbat până la femeie, și dela prunc până la sugător, și dela vișel până la oaie, și dela cămilă până la asin.

4. Și a poruncit Saul poporului, și i-a numărat pre ei în Galgala două sute de mii de pedestrași, și din Iuda treizeci de mii de pedestrași.

5. Și a venit Saul până la cetățile lui Amalic, și a pus lese în părțu.

6. Și a zis Saul către Kineu: du-te și ieși dintre Amalikit, ca să nu pieri împreună cu el, că tu ai făcut milă cu fiii lui Israil, când se suiău ei din Eghipt, și a ieșit Kineul dintre Amalic.

45. 2 Imp. 14, 11. 46. 2 Imp. 14, 11; Mat. 10, 30. 50. 1 Paral. 8, 33.

15. 2. Eșire 17, 8, 14. 3. Num. 31, 15. 6. Jud. 1, 16; Eșire 18, 10, 19.

7. Și a bătut Saul pre Amalic de la Evilat până la Sur împreajma Eghipetului.

8. Și a prins viu pre Agag împăratul lui Amalic, și pre tot poporul lui l-a sfărâmat, și pre Ierim l-a ucis cu ascușitul sabiei.

9. Și Saul și tot poporul a ținut pre Agag viu, și cele bune din turme și din cirezi și din bucate și din vii și din toate bunătățile, n'au vrut să le piarză, fără numai tot lucrul prost și slab a pierdut.

10. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Samuil, zicând:

11. Rău îmi pare că am pus pre Saul împărat, că s'a abătut dela mine, și cuvintele mele nu le-a ținut, și s'a mâhnit Samuil, și a strigat către Domnul toată noaptea.

12. Și mâne când Samuil dimineața a mers întru întâmpinarea lui Saul, și s'a spus lui Samuil, zicând: a venit Saul la Karmil, și iată ș'a înălțat brațul, și ș'a întors carul său, și s'a pogorât în Galgala.

13. Și a mers Samuil la Saul, și iată el aducea ardere de tot Domnului din prăzile cele mai de frunte, care le-au adus dela Amalic, și Saul i-a zis lui: binecuvântat ești tu Domnului, făcut-am toate câte au zis Domnul.

14. Și a zis Samuil: dar ce este acest glas de turmă în urechile mele, și glasul boilor care auz eu?

15. Și a zis Saul: dela Amalic le-am adus, că a ținut poporul cele mai bune din turme și din boi, ca să jertfească Domnului Dumnezeu-lui tău, iar cecelelalte le-am pierdut.

16. Și a zis Samuil către Saul: lasă-mă să-ți spui ție cele ce au graț Domnul către mine într'această noapte, și a zis lui, spune.

17. Și a zis Samuil către Saul: au nu fiind tu mic înaintea lui te-au

făcut povățuitor schiptrului neamului lui Israil, și te-au uns pre tine Domnul împărat preste Israil?

18. Și te-au trimis Domnul în cale, și ți-au zis: mergi și pierde pre Amalic, și ucide pre cei ce au păcătuit împotriva mea, și să-i bași până ce vei sfârși pre ei.

19. Și pentrue n'ai ascultat de cuvântul Domnului, să faci toate câte ți-au poruncit ție, ci te-ai pornit a prădă, și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?

20. Și a zis Saul către Samuil: pentrucă am ascultat eu glasul poporului și am mers în calea în care m'au trimis Domnul, și am adus pre Agag împăratul lui Amalic, și pre Amalic l-am pierdut.

21. Și au luat poporul din prăzi oi și boi pârğa din cele de pierdut, să jertfească Domnului Dumnezeu-lui nostru în Galgala.

22. Și a zis Samuil: au doar mai mult voește Domnul arderi de tot și jertfe, decât a ascultă de cuvântul Domnului? Iată ascultarea, mai bună este decât jertfa bună; și înțelegerea, decât grăsimea berbecilor.

23. Că păcatul vrajă este; durere și necazuri aduc idolii. Pentrucă ai lepădat cuvântul Domnului, și Domnul te va lepădă să nu fii împărat preste Israil.

24. Și a zis Saul către Samuil: păcătuit-am, că am călcat cuvântul Domnului și cuvântul tău, că m'am temut de popor și am ascultat de glasul lor.

25. Și acum ridică păcatul meu și te întoarce cu mine și mă voiu închină Domnului Dumnezeului tău.

26. Și a zis Samuil către Saul: nu mă voiu întoarce cu tine, că ai lepădat cuvântul Domnului, și Domnul te va lepădă să nu fii împărat preste Israil.

27. Și întorcându-și Samuil fața sa să se ducă, l-a apucat Saul de poala hainei și o a rupt.

28. Și a zis către el Samuil: rupt-au Domnul împărăția ta de preste Israil din mâna ta astăzi, și o va da aproapelui tău celui mai bun decât tine.

29. Și se va împărși Israil în două, și sfântul lui Israil nu se va întoarce, nici îi va părea rău, că nu este ca omul să-i pară lui rău.

30. Și a zis Saul: păcătuif-am, dar slăvește-mă înaintea bătrânilor lui Israil și înaintea poporului meu, și te întoarce cu mine și mă voiu închină Domnului Dumnezeuului tău.

31. Și s'a întors Samuil înapoi cu Saul și s'a închinat Domnului.

32. Și a zis Samuil: aducești-mi pre Agag împăratul lui Amalic, și a venit la dânsul Agag tremurând, și a zis Agag: de este așa amară moartea.

33. Și a zis Samuil către Agag: în ce chip sabia ta a făcut pre femeii fără de fii, așa fără de lii va fi muma ta între femei, și a tăiat Samuil pre Agag înaintea Domnului în Galgala.

34. Și s'a dus Samuil în Armateem, și Saul s'a suit în casa sa în Gavaa.

35. Și n'a mai adaos Samuil a vedea pre Saul până în ziua morții sale, că plângea Samuil pentru Saul, și Domnului i-a părut rău, că au pus pre Saul împărat preste Israil.

CAP. 16.

David.

Și au zis Domnul către Samuil: Până când vei plânge pentru Saul? Că eu l-am lepădat pre el ca să nu împărătească preste Israil. Umpleși

cornul tău de untdelemn și vino să te trimiș la Iesse în Villeem, că dintre liii lui mi-am ales mie împărat.

2. Și a zis Samuil: cum voiu merge? Că va auzi Saul și mă va omorî, și au zis Domnul: ia în mâna ta un vișel din cireadă și vei zice: am venit ca să jertfesc Domnului.

3. Și vei chema pre Iesse și pre liii lui la jertfă, și eu voiu arăta ție ce să faci, și vei unge pre care voiu zice ție.

4. Și a făcut Samuil toate câte l-au grăit lui Domnul, și a venit în Villeem, și au ieșit bătrânii cetății înaintea lui, și au zis: pace este intrarea ta văzătorule?

5. Și a zis: pace, să jertfesc Domnului am venit, sfinșiți-vă și vă veseliți împreună cu mine astăzi, și a sfinșit pre Iesse și pre liii lui, și i-a chemat pre ei la jertfă.

6. Și a fost când intrau ei, a văzut pre Eliav, și a zis: cu adevărat înaintea Domnului este unsul lui.

7. Și a zis Domnul către Samuil: să nu te uiși la chipul lui, nici la mărimea lui, pentrucă l-am lepădat pre ei, că nu cum vede omul vede Dumnezeu, că omul vede în față, iar Dumnezeu vede în inimă.

8. Și a chemat Iesse pre Aminadav, și a trecut pre dinaintea feșii lui Samuil, și a zis: nici pre acesta nu l-au ales Domnul.

9. Și a adus Iesse pre Samà, și a zis: nici pre acesta nu l-au ales Domnul.

10. Și a adus Iesse șapte lii ai săi înaintea lui Samuil, și a zis Samuil către Iesse: nu au ales Domnul dintr'aceștia.

11. Și a zis Samuil către Iesse: sfârșitu-s'au liii? Și a zis Iesse: mai

27. 3 Imp. 11. 30. 28. 13, 14; 26, 25; 28, 17.
29. Num. 23, 19. 33. Isaia 33, 1. 35. 16, 1.
16. 1. 10, 1; 4 Imp. 9. 1.

2. Jud. 6, 27. 6. 1 Paral. 2, 13.
7. 1 Paral. 28, 9; Ierem. 11, 20; Psalm. 7, 10.
11. Jud. 6, 15; 2 Imp. 7, 8.

este cel mai mic, care paște oile, și a zis Samuil către Iesse: trimite și-l adu pre el, că nu vom mânca până nu va veni el aici.

12. Și a trimis și l-a adus pre el, și eră el rumen, frumos la ochi și plăcut la vedere Domnului, și au zis Domnul către Samuil: scoală-te și unge pre David, că acesta este bun.

13. Și a luat Samuil cornul cu untuldelemn, și l-a uns pre el în mijlocul frașilor lui, și s'a pogorât Duhul Domnului preste David din ziua aceea și de aci înainte; apoi s'a sculat Samuil și s'a dus în Armatem.

14. Și Duhul Domnului s'a depărtat dela Saul, și-l chinuă pre el duh rău dela Domnul.

15. Și au zis slugile lui Saul către el: iată duh rău dela Domnul te chinuște pre tine.

16. Grăiască dar robii tăi înaintea ta, și să caute Domnului nostru bărbat, care să știe cântă cu arfa, și când va fi duhul cel rău preste tine, va cântă cu arfa sa. și bine va fi ție, și te vei odihni.

17. Și a zis Saul către slugile sale: căutați dar bărbat, care știe să cânte bine, și-l aduceți la mine.

18. Și răspunzând unul din slugile lui, a zis: iată am văzut pre fiul lui Iesse Vitelemiteanul, care știe să cânte, și este om cu minte și răboinic și înțelept la cuvânt, și om cu bun chip, și Domnul este cu dânsul.

19. Și a trimis Saul soli la Iesse, zicând: trimite la mine pre fiul tău David cel dela turma ta.

20. Și a luat Iesse un gomor de pâine și un foale de vin și un ied din capre, și le-au trimis prin mâna lui David fiul său la Saul.

21. Și a intrat David la Saul, și

a stăcut înaintea lui, și l-a iubit pre el foarte, și s'a făcut lui purtător de arme.

22. Și a trimis Saul la Iesse, zicând: să stea David înaintea mea, că a aflat har în ochii mei.

23. Și a fost când eră dela Dumnezeu duh rău preste Saul, luă David arfa, și cântă cu ea, și răsuflă Saul, și eră bine lui, și fugea dela el duhul cel rău.

CAP. 17.

David și Goliat.

Și adunând cei de alt neam taberile lor ia războiu, au venit în Sohotul Iudeii, și au tăbărit între Sohot și între Azica, la hotarele Domnului.

2. Și adunându-se și Saul și bărbaii lui Israil, au tăbărit în valea Terevintului, și s'au rânduit la războiu împotriva celor de alt neam.

3. Și cei de alt neam stau pre munte deoparte, și Israil stă pre munte de altă parte, și valea eră între ei.

4. Și a ieșit un bărbat tare din oastea celor de alt neam, numele lui eră Goliat din Ghet, înălțimea lui eră de șase coși și o palmă.

5. Și coif de aramă pre capul lui, și cu platoșă de zale îmbrăcat, și platoșa lui cumpănea cinci mii de sicli de aramă și de fier.

6. Și tureci de aramă preste flurerile picioarelor lui, și pavăză de aramă între umerii lui.

7. Și coada sulii lui ca sulul țesătorilor, și fierul cel ascuțit al sulii lui de șase sute de sicli de fier, și înaintea lui mergea purtătorul lui de arme.

8. Și a stăcut, și a strigat către oastea lui Israil, și a zis lor: pentru ce ieșiți să vă bateți cu noi? Au nu sunt eu de alt neam, și voi E-

13. 2 Imp. 12, 7; 1 Paral 11, 3; Psalm 88, 21.
14. 18, 10 și 19, 9. 15. Fapt. 7, 45, 13, 22.

22. 18, 2.
17. 1. Paral. 11, 13. 7. 2 Imp. 21, 16.

vrei ai lui Saul? Alegeți-vă vouă un bărbat, și să vină asupra mea.

9. Și de se va putea bate cu mine, și mă va ucide, vom fi vouă robi; iar de voi putea eu, și-l voi ucide pre el, voi veți fi nouă robi, și veți sluji nouă.

10. Și a zis cel de alt neam: iată eu am ocărit oștirea lui Israil astăzi, dași mie om și să ne batem amândoi.

11. Și a auzit Saul și tot Israilul cuvintele acestea ale celui de alt neam, și s'au întristat și s'au spăimântat foarte.

12. Iar David era fiul unui om Efratean din Viteemul lui Iuda, numele lui era Iesse, și avea opt feciori, era omul bătrân în zilele lui Saul, și de vârstă cu anii între oameni.

13. Și cei trei feciori mai mari ai lui Iesse au mers după Saul la războiu, Eleav cel întâiu născut al lui, și al doilea Aminadav, și al treilea Samă.

14. Iar David era cei mai mic, și cei trei mai mari s'au dus după Saul.

15. David se ducea la Saul, și se întorcea ca să pască oile tatălui său în Viteem.

16. Iar cel de alt neam venea dimineața și seara, și stă stăp înaintea lui Israil patruzeci de zile.

17. Și a zis Iesse lui David fiului său: ia frașilor tăi un ffi din făina aceasta și aceste zece pâini, și aleargă la tabără, și le dă frașilor tăi.

18. Și zece cășulețe de lapte, acestea le vei duce celui mai mare preste mie, și vezi pre frașii tăi sunt în pace, și vei ști ce le va trebui, și Sâmbăia o vei face cu mine.

19. Iar Saul cu dâșii și cu tot poporul era în valea Terevintului bălându-se cu cei de alt neam.

20. Și s'a sculat David de dimi-

neață, și a lăsat oile la păzitor, și luând acelea s'a dus în ce chip i-a poruncit Iesse, și a venit la șanț și la oștirea, care ieșea la bătaie și strigă la războiu.

21. Și s'a rânduie Israil și cei de alt neam rând împotriva rândului.

22. Și lăsând David povara sa pre mâna strejuitorului a alergat la tabără, și venind a întrebat pre frașii săi de cele de pace.

23. Și grăind el cu ei, iată bărbatul cel tare, numele lui Golieat filisteanul din Ghet, se suia din tabăra celor de alt neam, și grăind el aceleași cuvinte ca mai nainte, a auzit David.

24. Și fiecare Israilit când a văzut pre omul acela, a fugit dela fața lui și s'a speriat foarte.

25. Și fiecare Israilit zicea: văzuți-ați pre omul acesta ce vine? El vine ca să ocărăscă pre Israil; pre omul care îl va ucide îl va dărui împăratul cu bogăție mare și va da lui pre fata sa, și casa tatălui său o va scui întru Israil.

26. Și a zis David către oamenii cei ce stau împreună cu el, grăind: ce se va face omului, care va omorî pre cel de alt neam și va ridică o-cara din Israil? Că cine este cel de alt neam nețaiatul acesta împrejur, care ocărăște tabăra Dumnezeului celui viu?

27. Și a spus lui poporul același cuvânt, zicând: așa se va face omului, care va omorî pre el.

28. Și a auzit Eliav fratele lui cel mai mare, când grăia el către oameni, și s'a mâniat Eliav pre David, și i-a zis: pentru ce ai venit aici? Și cui ai lăsat acele puține oi în pustie? Știu eu mândria ta și răufatea inimii tale, că pentru ca să vezi războiul ai venit aici.

29. Și a zis David: ce am făcut acum? Au nu este cuvânt?

30. Și s'a abătut dela el la altul, și i-a grăit lui după cuvântul acesta, și i-a răspuns lui poporul după cuvântul cel dinlăun.

31. Și s'au auzit cuvintele, care le-a grăit David, și s'au spus înaintea lui Saul, și luându-l pre el l-a adus la Saul.

32. Și a zis David către Saul: să nu se mâhniască inima Domnului meu pentru el, robul tău va merge și se va bate cu cel de alt neam.

33. Și a zis Saul către David: nu vei putea merge împotriva celui de alt neam, ca să te bați cu el, că tu ești un copilandru, iar el este om rășboinic din tinereșile sale.

34. Și a zis David către Saul: pășteă robul tău oile fatălui său, și când venea leul și ursul și luă vre-o oae din turmă,

35. Mergeam după el și-l băteam, și scoteam oaea din gura lui, și de se sculă asupra-mi, îl apucam de grumazi și-l băteam și-l omoram.

36. Și pre leu și pre urs bătea robul tău, și va fi și acest de alt neam nefăiatul împrejur ca unul dintr'aceștia, acum voi merge și-l voi bate, și voi ridică astăzi ocara dintru Israil, că cine este acest nefăiat împrejur, care a ocărit tabăra Dumnezeului celui viu?

37. Și David adause: Domnul cel ce m'au scos pre mine din mâna leului și din mâna ursului, acela mă va scoate din mâna acestui de alt neam și nefăiat împrejur. Și a zis Saul către David: mergi și Domnul să fie cu tine.

38. Și a îmbrăcat Saul pre David cu îmbrăcămintele sale, și coif de aramă a pus pre capul lui, și l-a îmbrăcat cu platoșa.

39. Și a încins pre David cu sabia sa preste îmbrăcămintea sa, și a ostenit David umblând odată și

de două ori, că nu eră învățat; și a zis David către Saul: nu voi putea merge cu acestea, că nu sunt deprins cu ele, și le-a scos de pre el.

40. Și a luat toiagul său în mână, și ș'a ales cinci pietre netede din pârțu, și le-a pus în traista cea păstorească, care eră la el de obicei.

41. Și cu praștia lui în mână, și s'a apropiat de bărbatul cel de alt neam, și venea și cel de alt neam apropiindu-se de David, și bărbatul cel ce-i purtă pavăza înaintea lui.

42. Și căutând Golieat cel de alt neam a văzut pre David și a râs de el, pentrucă eră un copilandru rumen cu ochii frumoși.

43. Și a zis cel de alt neam către David: au doar câine sunt eu, de vii cu băș asupra mea și cu pietre?

44. Și a zis David: ba încă mai rău ești decât câinele, și a blestemat cel de alt neam pre David întru dumnezeii săi.

45. Și a zis cel de alt neam către David: vino la mine și voi da trupul tău pasărilor cerului și hiarelor pământului.

46. Și a zis David către cel de alt neam: tu vii la mine cu sabie și cu sulică și cu pavăză; iar eu voi merge la tine întru numele Domnului Dumnezeului Savaot, Dumnezeului taberii lui Israil, pre care ai ocărit-o astăzi.

47. Și te va da Domnul astăzi în mâna mea și te voi omori, și voi lua capul tău dela tine, și voi da mădulările tale și mădulările taberii tale ale celor de alt neam în ziua aceasta pasărilor cerului și hiarelor pământului, și va cunoaște tot pământul că este Dumnezeu în Israil.

48. Și va cunoaște toată adunarea aceasta, că nu cu sabie și cu sulică mântuește Domnul, că al Dom-

nului este războiul, și va da Domnul pre voi în mâinile noastre.

49. Și s'a sculat cel de alt neam și a venit întru întâmpinarea lui David; iar David grăbind a alergat la bătae înaintea celui de alt neam.

50. Și băgând David mâna sa în traistă a luat o piatră, și o a pus în praștie și a aruncat, și a lovit pre cel de alt neam în frunte, și a trecut piatra prin coif în fruntea lui, și a căzut cu fața pre pământ.

51. Și a biruit David pre cel de alt neam cu praștia și cu piatra, și a lovit pre cel de alt neam, și l-a omorât.

52. Și David nu avea sabie în mâna lui, și alergând a stătut deasupra lui, și luând sabia lui o a scos din teaca ei, și l-a omorât pre el, și i-a tăiat capul lui, și văzând cei de alt neam, că a murit viteazul lor, au fugit:

53. Și sculându-se bărbații lui Israil și ai lui Iuda au strigat, și au alergat după ei până la intrarea Ghetiei și până la poarta Ascaloniei, și au căzut răniți cei de alt neam în calea porților și până la Ghet și până la Acaron.

54. Și întorcându-se bărbații lui Israil dela gonirea celor de al neam, prădau taberile lor.

55. Iar David luând capul celui de alt neam, l-a adus în Ierusalim, și armele lui le-a pus în cortul lui.

56. Și când a văzut Saul pre David ieșind întru întâmpinarea celui de alt neam, a zis către Avenir mai marele oștirii: al cui fecior este tinerelel acesta, Avenir? Iar Avenir a zis: viu este sufletul tău împărate, nu știu.

57. Și a zis împăratul: întreabă tu, al cui fecior este tinerelel acesta?

58. Și dupăce s'a întors David dela uciderea celui de alt neam, l-a

luat pre el Avenir, și l-a dus înaintea lui Saul, și capul celui de alt neam eră în mâna lui.

59. Și a zis Saul către el: al cui fecior ești tinere? Și a zis David: fiul robului tău Iesse Vitleemiteanul.

CAP. 18.

Răsplata lui David.

Și a fost dupăce a sfârșit a grăt cu Saul, sufletul lui Ionatan s'a legat cu sufletul lui David, și l-a iubit pre el Ionatan ca pre sufletul său.

2. Și l-a luat pre el Saul în ziua aceea, și nu l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său.

3. Și a făcut Ionatan cu David legătură, pentru că-l iubea pre el ca pre sufletul său.

4. Și s'a desbrăcat Ionatan de vestmântul său cel deasupra, cu care eră îmbrăcat, și l-a dat lui David, și hainele sale și sabia sa și arcul său și brăul său.

5. Și mergea David ori unde-l trimetea Saul, și înțelepșete se purta, și l-a pus pre el preste bărbații războiului, și a plăcut în ochii a tot poporului, încă și înaintea slugilor lui Saul.

6. Și a fost la întoarcerea lor, când se întorcea David dela uciderea celui de alt neam, au ieșit jucătoarele întru întâmpinarea lui David din toate cetățile lui Israil, cântând și jucând, și întru întâmpinarea lui Saul împăratul cu timpine și cu flueri și cu alăute.

7. Și cântau femeile și ziceau: bătut-a Saul cu mîile și David cu zecile de mii.

8. Și s'a mâniat Saul foarte, și n'a plăcut în ochii lui Saul cuvântul-acesta, și a zis: lui David a dat

18. 1. 2 Imp. 21, 7. 2. 16, 22. 6. Eșire 15, 20; Jud. 11, 34. 7. 21, 11; 29, 5; Sirab. 47, 6.

zeci de mii, și mie mi-a dat mii, și ce mai lipsește lui, fără numai împărăția?

9. Și s'a uitat rău Saul la David din ziua aceea și de aici înainte.

10. Și a fost a doua zi a căzut duh rău dela Dumnezeu preste Saul, și a rămas uimii în mijlocul casei sale, și David cântă din arfă cu mâna sa ca în toate zilele, iar Saul ținea în mână sulifa.

11. Și a ridicat Saul sulifa, zicând: lovî-voiu pre David până în părete, și s'a ferit David dela fața lui de două ori.

12. Și s'a temut Saul de fața lui David, pentrucă Domnul eră cu el, și dela Saul s'au fost depărtat.

13. Și l-a depărtat pre el Saul de la sine, și l-a pus mai mare preste o mie, și ieșea și intră înaintea poporului.

14. Iar David întru toate căile sale înțelepțește se purtă, și Domnul eră cu el.

15. Și văzând Saul, că el eră foarte înțelept, se stiea de fața lui.

16. Și tot Israilul și Iuda iubea pre David, pentrucă el intră și ieșea înaintea feșii poporului.

17. Și a zis Saul către David: iată fata mea cea mai mare Merov, pre ea o voiu da fie femeie, numai să fii voinic, și să te lupți în răsboaiele Domnului; iar aceasta a făcut Saul cugetând, ca să nu fie mâna mea preste el, ci să fie preste el mâna celor de alt neam.

18. Și a zis David către Saul: cine sunt eu, și ce vișă de neam este tatăl meu în Israil, ca să fii ginere împăratului?

19. Și a fost în vremea, în care eră să se dea lui David, Merov fata lui Saul, s'a dat lui Adriil Molati-aneanului femeie.

20. Și Melhol fata lui Saul a îndrăgit pre David, și s'a spus lui

Saul, și s'a părut drept în ochii lui lucrul.

21. Și a zis Saul: da-o-voiu pre ea lui, ca să-i fie spre piedică, și eră asupra lui Saul mâna celor de alt neam, și a zis Saul către David a doua oară: îmi vei fi ginere astăzi.

22. Și a poruncit Saul slugilor sale, zicând: graiți voi pre ascurs lui David, și-i spuneți: iată ce voește împăratul, și toate slugile lui te iubesc, și tu fii ginere împăratului.

23. Și au grăit slugile lui Saul în urechile lui David aceste cuvinte, și a zis David: au lucru mic se pare întru ochii voștri a fi ginere împăratului? Și eu sunt om smerit, și nu slăvit.

24. Și au spus slugile lui Saul cuvintele acestea, care le-a grăit David.

25. Și a zis Saul: acestea să graiți lui David: nu voește împăratul altă dare, fără numai o sută de mădulări netăiete împrejur ale celor de alt neam, să izbândești asupra vrăjmașilor împăratului, și Saul a gândit să bage pre David în mâinile celor de alt neam.

26. Și slugile lui Saul au spus lui David cuvintele acestea, și a plăcut lui David cuvântul, ca să se facă ginere împăratului.

27. Și încă nu s'au plinit zilele, și sculându-se David a mers el și bărbații lui, și au ucis o sută de bărbați din cei de alt neam, și a adus împăratului mădulările lor cele netăiete împrejur, și s'a făcut ginere împăratului, și i-a dat Saul femeie pre Melhol fata sa.

28. Și a văzut Saul, și a cunoscut că Domnul este cu David, și cum că tot Israilul îl iubește.

29. Și a daos mai mult a se teme de David, și a fost Saul mănios pre David în toate zilele.

30. Și au ieșit boierii celor de alt neam la războiu; și de câte ori ieșeau ei, David eră mai înțelept de cât toate slugile lui Saul, și numele său fu cinstit foarte.

CAP. 19.

Prietenia lui Ionatan cu David.

Și a grăit Saul către Ionatan fiul său și către toate slugile sale: ca să omoare pre David, iar Ionatan fiul lui Saul iubea pre David foarte.

2. Și a spus Ionatan lui David, zicând: Saul, tatăl meu, caută să te omoare, păzește-te dar, mâine dimineață te ascunde și șezi ascuns.

3. Și eu voiu ieși, și voiu stă rugându-mă de tatăl meu în iarină acolo unde vei fi tu, și eu voiu grăi pentru tine către tatăl meu, și voiu vedeă ce va fi, și-ți voiu da de știre.

4. Și a grăit Ionatan bine pentru David către Saul tatăl său, și a zis către dânsul: să nu păcătuești împărate asupra robului tău David, că n'a greșit jte, și faptele lui bune sunt foarte.

5. Și s'a pus vieaja sa în primejdie, și a ucis pre cel de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare, și tot Israilul a văzut și s'a bucurat; și pentruce să păcătuești asupra sângelui nevinovat, omorînd pre David fără de vină?

6. Și a ascultat Saul de cuvântul lui Ionatan, și s'a jurat Saul zicând: viu este Domnul, nu va muri.

7. Și a chemat Ionatan pre David, și i-a spus lui toate cuvintele acestea, și a băgat Ionatan pre David la Saul, și eră pre lângă dânsul ca și înainte.

8. Și iarăși s'a făcut războiu asupra lui Saul, și s'a întărit David, și a bătut pre cei de alt neam, și

i-a bătut bătaie mare foarte, și au fugit ei dela fața lui.

9. Și a fost duh rău dela Dumnezeu preste Saul, și el dormea în casă, și sulița eră în mâna lui, și David cântă din arfă cu mâinile sale.

10. Și cercă Saul să lovească cu sulița pre David, și s'a depărtat David dela fața lui Saul, și a lovit cu sulița în perete; iar David a fugit, și a scăpat în noaptea aceea.

11. Și a trimis Saul soli la casa lui David, să-l păzească pre el, și dimineață să-i omoare, și a spus lui David Melhol femeia lui zicând: de nu vei mântui tu sufletul tău în noaptea aceasta, mâine te va omorî.

12. Și a slobozit Melhol pre David pre fereastră, și s'a dus, și a fugit, și s'a mântuit.

13. Și a luat Melhol chip deșert, și l-a pus în pat, și pernă de păr de capre a pus la capul lui, și ie-a acoperit cu o haină.

14. Și a trimis Saul soli ca să prinză pre David, iar ea a zis: că este boinav.

15. Și iar a trimis la David, zicând: aduceși-l cu patul la mine să-l omor.

16. Și au mers solii, și iață chipul cel deșert în pat, și pernă de păr de capre la capul lui.

17. Și a zis Saul către Melhol: pentruce m'ai înșelat așa și ai slobozit pre vrăjmașul meu, și a scăpat? Și a zis Melhol lui Saul, el mi-a zis: sloboade-mă, iar de nu, te voiu omorî.

18. Deci David a fugit, și a scăpat, și a mers la Samuil în Armatem, și i-a spus lui toate câte i-a făcut Saul, și s'au dus Samuil și David, și au șezut în Navat la Rama.

19. Și s'a spus lui Saul zicând: iață David este în Navat la Rama.

20. Și a trimis Saul soli, ca să

prinză pre David, și mergând aceia au văzut adunare de proroci, cari prorociau, și pre Samuil stând în fruntea lor, și a fost Duhul lui Dumnezeu preste solii lui Saul, și au prorocit și ei.

21. Și s'a spus lui Saul, și a trimis alți soli, și au prorocit și aceștia, și a daos a trimite Saul și al treilea rând de soli, și au prorocit și aceștia.

22. Și s'a mâniat cu luțime Saul, și s'a dus și el în Armatefem, și venind până la fântâna ariei cea din Sefi, a întrebat și a zis: unde este Samuil și David? Și ziseră: iată în Navat la Rama.

23. Și s'a dus de acolo în Navat la Rama, și a fost și preste el Duhul lui Dumnezeu, și a mers prorocind până ce a venit în Navat la Rama.

24. Și s'a desbrăcat de hainele sale, și a prorocit înaintea lor, și a căzut gol toată ziua aceea și toată noaptea, pentru aceea s'a zis: au și Saul între proroci?

CAP. 20.

Prigonirea lui David.

Și a fugit David din Navatul cel din Rama, și a venit înaintea lui Ionatan, și a zis: ce am făcut? Și care este strâmbătatea mea? Și ce am greșit înaintea tatălui tău, de caută sufletul meu.

2. Și i-a zis Ionatan lui: nicidecum nu vei muri tu, că nu va face tatăl meu nici un lucru mare sau mic, care să nu-l descopere urechii mele, și pentruce să ascunză tatăl meu de către mine cuvântul acesta? Nu este aceasta.

3. Și răspunzând David lui Ionatan a zis: bine știe tatăl tău, că am aflat har înaintea ta, pentru aceea

a zis: să nu știe aceasta Ionatan, ca nu cumva să nu vrea; ci viu este Domnul și viu este sufletul tău, că precum am zis, n'a rămas fără numai un pas între mine și moarte.

4. Și a zis Ionatan către David: ce poțeste sufletul tău, și ce să-ți fac?

5. Și a zis David către Ionatan: iată mâine este lună nouă, și eu negreșit nu voi șede cu împăratul la masă, ci tu să mă lași ca să mă ascunz în câmp până în deseară.

6. Și de va întrebă tatăl tău, și mă va căută, să zici: cerându-se s'a cerut dela mine David să meargă până la Villeem cetatea sa, că jerfa de peste an este acolo la tot neamul său.

7. Și de va zice: bine, pace va fi robului tău; iar de-și va răspunde aspru, să știi că s'a plinit răul la el.

8. Și fă milă cu robul tău, că pre mine robul tău m'ai adus să fac legătura Domnului împreună cu tine, și de este nedreptate în robul tău, omoară-mă tu, pentruce să mă bagi așa la tatăl tău?

9. Și a zis Ionatan: nicidecum nu va fi fie aceasta, că de voi ști că s'a plinit răul la tatăl meu, ca să vie preste tine și preste cetățile tale, voi spune fie.

10. Și a zis David către Ionatan: cine va spune mie, de va răspunde aspru tatăl tău?

11. Și a zis Ionatan către David: mergi și așteaptă în țarină, și au mers amândoi în țarină.

12. Și a zis Ionatan către David: Domnul Dumnezeu lui Israil știe, că voi întrebă pre tatăl meu cum va fi vreme, de trei ori, și de va fi bine pentru David, voi trimite la tine în țarină.

13. Așa să facă Dumnezeu lui Ionatan, și așa să-i adaoge, că de va voi tatăl meu să aducă asupra ta

zele, voi descoperi urechii tale și te voi slobozi, și vei merge în pace, și să fie Domnul cu tine, precum au fost cu tatăl meu.

14. Și de voi mai trăi eu, să faci milă cu mine;

15. Iar de voi muri cu moarte, să nu ridici mila ta dela casa mea până în veac; și când va ridica Domnul pre vrăjmașii lui David, pre fiecare de pre fața pământului, să se aște numele lui Ionatan la casa lui David, și să caute Domnul pre vrăjmașii lui David.

16. Și a daos încă Ionatan a se jură lui David, pentrucă-l iubea pre el, căci iubea sufletul celui ce-l iubea pre el.

17. Și a zis Ionatan: mâine este lună nouă, și va întrebă de tine, că va fi scaunul tău gol.

18. Și vei stă ascuns trei zile, și vei lua seama să vii la locul unde te-ai ascuns în ziua cea de lucru, și vei șede lângă piatra Esel.

19. Și eu trei săgeți voi repezi, dând la semn.

20. Și iată voi trimite sluga, zicând: mergi de-mi află săgeata.

21. De voi zice slugii: dincoace de tine este săgeata, dincoace ia-o pre ea, tu vino, că pace este fie și tău nu este fie, viu este Domnul.

22. Iar de voi zice slugii: dincolo de tine este săgeata mai înainte, să te duci, că te-au slobozit pre tine Domnul.

23. Și de cuvântul, care l-am grăit eu și tu, iată Domnul este martor între mine și între tine până în veac.

24. Și s'a ascuns David în iarină, și a venit luna, și a venit și împăratul la masă să mănânce.

25. Și a șezut după obicei pre scaunul său, și s'a sculat Ionatan, și a șezut Avenir de latorea lui Saul, și locul lui David s'a văzut gol.

26. Și nimic n'a grăit Saul în ziua aceea, că gândea, că doar s'a întâmplat de nu este curat, și nu s'a curățit;

27. Iar în ziua a doua a lunei iarăși s'a văzut gol locul lui David, și a zis Saul către Ionatan fiul său: pentruce n'a venit feciorul lui Iesse nici ieri, nici astăzi la masă?

28. Și a răspuns Ionatan lui Saul, zicând: s'a cerui dela mine David să meargă până la Villeem cetatea sa.

29. Și a zis Iasă-mă, că jertfește neamul meu în cetatea aceea, și mi-au poruncit mie frații mei, și acum de am afiat har în ochii tăi, Iasă-mă să mă duc, și să văz pre frații mei, pentru aceea n'a venit la masa împăratului.

30. Și s'a mâniat Saul cu mânie pre Ionatan foarte, și i-a zis lui: fecior de fată desfrânată, au nu știi eu, că soț ești tu fiului lui Iesse spre rușinarea ta și spre rușinarea maicii tale cei desmățate?

31. Că în toate zilele câte va trăi pre pământ feciorul lui Iesse, nu se va întemeia împărăția ta; acum dar trimite, și prinde pre iânărul acela, că el trebuie să moară.

32. Și răspunzând Ionatan lui Saul tatălui său, a zis: pentruce să moară? Ce a făcut?

33. Și a ridicat Saul sulita asupra lui Ionatan să-l omoare, și a cunoscut Ionatan că s'a plinit răul acesta dela tatăl său să omoare pre David.

34. Și a sărit Ionatan dela masă aprins de mânie, și n'a mâncat pâine în ziua a doua a lunei, că s'a întristat pentru David, căci a hotărât tatăl său să-l omoare.

35. Și dupăce s'a făcut dsmineață, a ieșit Ionatan în iarină, precum s'a făgăduit cu jurământ lui David, și un slujitor cu dânsul.

36. Și a zis slugii: aleargă, află-mi

săgețile, care le sloboz eu, și a alergat sluga, iar el a tras săgeata, și o a adus pre ea.

37. Și s'a dus sluga până la locul unde a slobozit Ionatan săgeata, și a strigat Ionatan după slugă, și a zis: mai încolo de tine înaintea este săgeata.

38. Și a strigat Ionatan după slugă zicând: aleargă curând, și să nu stai, și a cules siuga lui Ionatan săgețile, și le-a adus la domnul său.

39. Și sluga n'a știut nimic, fără numai Ionatan și David au știut cuvântul acesta.

40. Și Ionatan a dat armele sale slugii, și a zis slugii sale: mergi, intră în cetate.

41. Și după ce s'a dus sluga, s'a sculat și David dela piatra Esel, și a căzut cu fața sa la pământ, și s'a închinat lui de trei ori, și s'a sărutat unul cu altul, și au plâns amândoi unul pentru altul, iar David a plâns mai mult.

42. Și a zis Ionatan lui David: mergi în pace, și precum ne-am jurat amândoi în numele Domnului, zicând: Domnul să fie martor între mine și între tine, și între sămânța mea și între sămânța ta până în veac; și s'a sculat David, și s'a dus, iar Ionatan a intrat în cetate.

CAP. 21.

David căutând scăpare.

Și a venit David în Nomva la preotul Avimeleh, și s'a spăimântat Avimeleh de venirea lui, și i-a zis lui: pentru ce tu singur ești, și nimenea cu tine?

2. Și a zis David lui Avimeleh preotul: împăratul mi-a dat astăzi poruncă, și mi-a zis: nimenea să nu știe cuvântul, pentru care eu te trimis pre tine, și care eu ți-am poruncit fie, și am lăsat cuvânt slugii-

lor în locul, care se chiamă Fellani Meamoni.

3. Și acum de ai la îndemână cinci pâini, dă în mâna mea ce se va afla.

4. Și răspunzând preotul lui David a zis: nu am la îndemână pâini de rând, fără numai sfinte pâini sunt, de s'au păzit slugile mai ales de femei, așa vor mânca.

5. Și răspunzând David preotului, i-a zis: de muleri ne-am ferit ieri și alaliăieri; când am purces în cale, toate slugile au fost curățite, și de cumvâ această cale nu-i curată, se va sfîși astăzi prin uneltele mele.

6. Și Avimeleh preotul i-a dat lui pâinile punerii înaintea, că nu eră acolo pâine, fără numai pâinile punerii înaintea, cele luate dinaintea feșii Domnului, ca să se pue pâine caldă în ziua, în care le-a luat pre ele.

7. Și eră acolo unul din slugile lui Saul în ziua aceea stând înaintea Domnului, și numele lui, Dotc Sirul, care pășteă mușcoii lui Saul.

8. Și a zis David către Avimeleh: vezi de ai aici la îndemână sulijă sau sabie, că sabia mea și armele mele nu le-am luat cu mine, că grabnică eră porunca împăratului.

9. Și a zis preotul: iată este aici sabia lui Golieat, cel de alt neam, pre care l-ai ucis în valea Terebințului, iată este învăluită într'o haină, dinapoia umărarului; de vrei să o iei aceasta, ia-o, că nu este aici alta afară de aceasta, și a zis David: iată nu este ca aceasta, dămi-o, și o a dat lui pre ea.

10. Și s'a sculat David, și a fugit în ziua aceea dela fața lui Saul, și a venit David la Aghus împăratul Ghetei.

11. Și au zis slugile lui Aghus către dânsul: au nu acesta este Da-

vid împăratul fărăi? Au nu acestuia au început a strigă jucătoarele zicând: a ucis Saul cu miile, și David cu zecile de mii.

12. Și a pus David cuvintele acestea în inima sa, și s'a speriat foarte de fața lui Aghus împăratul Ghelei.

13. Și ș'a schimbat fața sa înaintea lui, și se făcea în ziua aceea, ca și cum ar fi nebun la ușile cetății, și se sprijinea cu mâinile sale, și cădea pre ușile cetății, și balele lui curgeau pre barba lui.

14. Și a zis Aghus către slugile sale: iată vedeți om nebun, pentru ce l-ați adus la mine?

15. Au doar de nebuni am eu lipsă? Pentruce l-ați adus, ca să se nebunească la mine? Acesta nu va intra în casa mea.

CAP. 22.

Saul ucide preoții din Nomva.

Și s'a dus de acolo David, și a scăpat, și a venit în peștera Odolam, și auzind frații lui și toată casa tatălui său, s'au pogorât acolo la el.

2. Și s'au adunat la el toți cei ce erau în nevoie, și toți datornicii, și toți cei necăjiți cu suietul, și eră povățuitor preste ei, și erau cu el ca la vr'o patru sute de bărbați.

3. Și s'a dus David de acolo în Masifatul Moavului, și a zis către împăratul Moavului: să fie tatăl meu și muma mea la tine, până voi și ce va face mie Dumnezeu.

4. Și s'a rugat înaintea împăratului Moavului, și au lăcuit la dânsul în toate zilele, în care a fost David în cetatea aceea.

5. Și a zis Gad prorocul către David: nu ședeă în cetatea aceasta, mergi și te întoarce în pământul lui

Iuda, și mergând David a venit și a șezut în cetatea Saric.

6. Și a auzit Saul că s'a aflat David și bărbații cei cu el, și Saul eră în deal supț arătura cea din Rama, cu sulfa în mână, și toate slugile lui stau împrejurul lui.

7. Și a zis Saul către slugile sale, care stau împrejurul lui: ascultați fiii lui Veniamin, au cu adevărat tufuror vouă va dà fiul lui Iesse țarine și vii, și pre toți pre voi vă va pune mai mari preste sute și preste mii?

8. Că v'ați unit toți asupra mea, și nu este cine să fi descoperit urechii mele, când a făcut legătură fiul meu cu fiul lui Iesse, și nime-nă dintre voi nu este, pre care să-l doară de mine, și să-mi spue, pentrucă a ridicat fiul meu pre robul meu asupra mea vrăjmaș, precum este în ziua aceasta.

9. Și răspunzând Doic Sirul cel mai mare preste mușcoii lui Saul, a zis: văzută-am pre fiul lui Iesse venit în Nomva la Avimeleh preotul fiul lui Ahitov.

10. Și a întrebat pentru el pre Dumnezeu, și de mâncat i-a dat, și sabia lui Golieat cel de alt neam i-a dat lui.

11. Și a poruncit împăratul să cheme pe preotul Avimeleh fiul lui Ahitov și pre toți fiii tatălui său preoții cei din Nomva, și au venit toți la împăratul.

12. Și a zis Saul: ascultă acum fiule al lui Ahitov, și a zis: iată eu, grăește doamne.

13. Și a zis Saul lui: căci te-ai unit asupra mea tu și fiul lui Iesse, și i-ai dat lui pâine și sabie, și ai întrebat pentru el pre Dumnezeu, ca să-l faci vrăjmașul meu, cum este astăzi?

14. Și a răspuns Avimeleh împăratului, și a zis: și cine este întru toate slugile tale ca David credin-

cios și ginere împăratului și ascultător de toată porunca ta și mărit în casa ta?

15. Au doar astăzi am început a întrebă pre Dumnezeu pentru el? Nicidecum să nu gândească împăratul acest lucru de robul său, nici de toată casa tatălui meu, că n'a știut robul tău întru toate acestea cuvânt mare sau mic.

16. Și a zis împăratul Saul: cu moarte vei muri Avimeleh, tu și toată casa tatălui tău.

17. Și a zis împăratul slujitorilor, carii stau lângă dânsul: duceți-vă și omorâți pre preoșii Domnului, că mâna lor este cu David, și pentru că au știut că el fuge, și nu mi-au spus mie; ci slugile împăratului n'au vrut să ridice mâinile sale, ca să omoare preoșii Domnului.

18. Și a zis împăratul lui Doic: întoarce-te tu, și omoară pe preoși; și s'a întors Doic Sirul, și a omorât pe preoșii Domnului în ziua aceea trei sute și cinci de bărbași foși carii purtau Efod.

19. Și Nomva cetatea preoșilor o a bătut cu ascușitul sabiei dela bărbat până la femeie, dela prunc până la sugător, și boul și asinul și oaia.

20. Și a scăpat un fecior al lui Avimeleh fiul lui Ahiof, anume Aviatar, și a fugit după David.

21. Și a spus Aviatar lui David, că a omorât Saul pre toși preoșii Domnului.

22. Și a zis David lui Aviatar: știeam în ziua aceea, când eră acolo Doic Sirul, că va spune lui Saul, eu sunt pricina morșii oamenilor casei tatălui tău.

23. Șezi cu mine nu te teme, că unde voi căută loc sufletului meu, voi căută și sufletului tău, pentru că ai scăpat tu la mine.

CAP. 23.

David prigonit de Saul.

Și a spus lui David zicând: iată Șcei de alt neam bat Keila, și pradă și calcă ariile.

2. Și a întrebat David pre Domnul zicând: să mă duc ca să bat pre cei de alt neam? Și au zis Domnul: du-te și vei bate pre cei de alt neam, și vei mântui Keila.

3. Și au zis bărbașii lui David către dânsul: iată noi aici în Iudela ne temem, și cum va fi de vom merge la Keila, în inima celor de alt neam vom intra.

4. Și a ados David a întreba încă pre Domnul, și i-au răspuns lui Domnul, și i-au zis: scoală-te și mergi la Keila, că eu dau pre cei de alt neam în mâinile tale.

5. Și s'au dus David și bărbașii cei ce erau cu el la Keila, și s'au bătut cu cei de alt neam, și aceia au fugit dela fața lui, și le-au luat vitele lor și i-au bătut pre ei bătae mare, și a mântuit David pre cei ce lăcneau în Keila.

6. Și a fost după ce a fugit Aviatar fiul lui Avimeleh la David, s'a pogorit și el cu David la Keila având Efod în mâna sa.

7. Și s'a spus lui Saul, că a venit David la Keila, și a zis Saul: datu-l'au pre el Dumnezeu în mâinile mele, că s'a închis intrând în cetate cu porși și cu încuetoari.

8. Și a poruncit Saul la tot poporul să meargă la rășboiu la Keila, ca să prinză pre David și pre bărbașii lui.

9. Și cunoscând David, că nu va încetă Saul de a-i face rău lui, a zis către Aviatar preotul: adu Efodul Domnului.

10. Și a zis David: Doamne Dum-

nezeul lui Israil, auzind a auzit robul tău, că cercă Saul să vie la Keila să strice cetatea pentru mine.

11. Oprise-vă, sau va veni acum Saul precum a auzit robul tău? Doamne Dumnezeul lui Israil spune robului tău. Și au zis Domnul: se va opri.

12. Și a zis David: au mă vor da cei din Keila pre mine și pre oamenii mei în mâinile lui Saul? Și au zis Domnul: te vor da.

13. Și s'a sculat David și bărbajii cei ce erau cu el ca la vre-o patru sute, și ieșind din Keila mergeau încotro puteau merge, și s'a spus lui Saul, că a ieșit David din Keila, și s'a oprit a veni.

14. Și a stat David în Maserem în pustie la strâmtori, și a șezut în munte în pustia Zif în pământ nisipos, și-l căută pre el Saul în toate zilele, și nu l-au dat pre el Domnul în mâinile lui.

15. Și a văzut David, că iese Saul să-l caute pre el, și David eră în pustia Zif.

16. Și s'a sculat Ionatan feciorul lui Saul, și a mers la David în pustie, și l-a înălțit pre el întru Domnul.

17. Și a zis către el: nu te teme, că nu te va alică pre tine mâna lui Saul tatăl meu, și tu vei împărăși preste Israil, și eu voiu fi fie al doilea, și Saul tatăl meu știe aceasta.

18. Și au făcut amândoi legătură înaintea Domnului, și David a stat în pustie, iar Ionatan s'a dus la casa sa.

19. Și s'au suit Zifeii din șes la Saul în deal, zicând: iată David s'a ascuns la noi în Mesara în strâmtori, în pustie în dealul lui Ehela deadreapta Iesemonului.

20. Acum dar foși, precum a dorit sufletul împăratului, să se po-

goare la noi, că prinși sunt în mâinile împăratului.

21. Și le-a zis lor Saul: binecuvântați sunteți voi Domnului, că v'au durut de mine.

22. Mergeți de grabă, și gătiți încă mai bine, și căutați și vedeți locul lui unde este piciorul lui, acolo unde ați zis, ca nu cumvă cu viclesug să scape.

23. Și vedeți și știți toate locurile unde se ascunde el, și vă întoarceți la mine cu lucrul gata, și voi merge cu voi, și va fi de va fi în țară, eu îl voi căută pre el întru toate miile Iudei.

24. Și s'au sculat Zifeii, și au mers înaintea lui Saul; iar David și bărbajii lui erau în pustia Maonului spre apus deadreapta Iesemonului.

25. Și s'a dus Saul și bărbajii lui să caute pre David, și s'a dat știre lui David, și s'a pogorât la piatra cea din pustia Maonului, și a auzit Saul și a alergat după David la pustia Maonului.

26. Și mergea Saul și bărbajii lui de partea muntelui dincoace, iar David și bărbajii lui erau de partea muntelui dincolo; și se ferea David a merge de către fața lui Saul, și Saul și bărbajii lui au tăbărit asupra lui David și asupra bărbajilor lui să-i prinză pre ei.

27. Și au venit la Saul vestitori zicând: grăbește și vino, că cei de alt neam au intrat în țara ta.

28. Și s'a întors Saul dela alergarea după David, și s'a dus întru întâmpinarea celor de alt neam, pentru aceea s'a chemat locul acela piatra împărțirei.

CAP. 24.

David crușă vieța lui Saul.

Și s'a sculat David de acolo, și a șezut în strâmtorile Engadului.

14. Is. Navi 15, 24. 16. 30, 6. 17. 24, 21; 26, 25.

2. Și a fost după ce s'a înfiers Saul dela cei de alt neam, i-a spus lui zicând: că David este în pustia Engadului.

3. Și luând cu sine trei mii de bărbați aleși din tot israilul, s'a dus să caute pre David și pre bărbații lui în fața Sadeemului.

4. Și a venit la stânila turmelor cele de lângă cale, și era acolo o peșteră; și Saul a intrat, ca să se odihnească, iar David și bărbații lui ședeau mai înlăuntru în peșteră.

5. Și au zis bărbații lui David către dânsul: iată aceasta este ziua care au zis Domnul către tine, ca să dea pre vrăjmașul tău în mâinile tale, și ca să faci lui cum va plăcea întru ochii tăi. Și s'a sculat David, și a tăiat pre ascuns poala hainei lui Saul.

6. Și a fost după această a părut rău lui David pentrucă a tăiat poala hainei lui.

7. Și a zis David către bărbații săi: nicidecum să nu fie mie de la Domnul, ca să fac lucru acesta domnului meu, unsului Domnului, și să pui mâna mea preste el, că unsul Domnului este acela.

8. Și a potolit David cu cuvinte pre bărbații săi, și nu i-a lăsat să se scoale să omoare pre Saul. Iar Saul sculându-se din peșteră s'a dus în calea sa.

9. Și s'a sculat și David după el din peșteră, și a strigat David după Saul, zicând: doamne împărate! Și a căutat Saul înapoi; iar David plecându-se cu fața sa la pământ s'a închinat lui.

10. Și a zis David către Saul: pentruce ascuți de cuvintele poporului, ce zice, iată David caută sufletul tău?

11. Iată în ziua aceasta au văzut ochii tăi, cum te-au dat Domnul astăzi în mâinile mele în peșteră, și n'am vrut să te omor, și nu m'am

îndurat de tine, și am zis: nu vreau pune mâna mea preste domnul meu, că unsul Domnului este acesta.

12. Și iată poala hainei tale în mâna mea este, eu am tăiat poala hainei tale și nu te-am omorât, cunoaște și vezi astăzi, că nu este în mâna mea răutate, nici păgânătate, nici defăimare, și n'am păcătuit asupra ta, și tu vânezi sufletul meu, ca să-l iei pre el.

13. Judece Domnul între mine și între tine, și să-mi izbândească Domnul față de tine; iar mâna mea nu va fi asupra ta.

14. Precum zice pilda veche: dintru cei fărădelege va ieși păcatul; iar mâna mea nu va fi preste tine.

15. Și acum după cine umblă împărate al lui Israil? După cine alergi? După un câine mort, după un purice?

16. Fie Domnul judecător și legiuitor între mine și între tine, văză Domnul și să judece judecata mea, și să-mi izbândească față de tine.

17. Și a fost după ce a încetat David a grăi către Saul cuvintele acestea, a zis Saul: glasul tău este acesta, fiule David? Și ridicând Saul glasul său a plâns.

18. Și a zis Saul către David: mai drept ești tu decât mine, că tu mi-ai dat mie bune, iar eu te-am răsplătit rele.

19. Și tu mi-ai arătat mie astăzi ce bine mi-ai făcut, cum m'au dat Domnul în mâinile tale astăzi, și nu m'ai omorât.

20. Că de va afla cineva pre vrăjmașul său în necaz, și-l va slobozi în cale bună, Domnul va răsplăti lui bune, precum ai făcut tu astăzi.

21. Și acum iată eu cunosc că cu adevărat vei împărăși, și va stă în mâna ta împărăția lui Israil.

22. Și acum jură mie pre Domnul, că nu vei pierde sămânța mea după mine, și nu vei pierde numele meu din casa tatălui meu.

23. Și a jurat David lui Saul, și s'a dus Saul la casa sa; iar David și bărbații lui s'au suit în strămoșoarea Mesara.

CAP. 25.

Moartea lui Samuil. Naval și Avigail

Stot Israilul, și l-a plăns, și l-a îngropat în casa lui în Armatem, și sculându-se David s'a pogorit în pustiea Maonului.

2. Și eră un om în Maon, și turmele lui în Karmil, și omul acela eră bogat foarte, și aveă trei mii de oi și o mie de capre, și a fost când tundeă el oile sale în Karmil,

3. Și numele omului aceluia eră Naval, și numele femeii lui Avigail, și ea eră femeie bună și înțeleaptă, și frumoasă la chip foarte; iar omul eră aspru, și rău cu faptele, și din neamul lui Caleb.

4. Și a auzit David în pustie, că tunde Naval Karmiliteanul turmele sale.

5. Și a trimis David zece slugi, și a zis slugilor: suiți-vă în Karmil, și mergeți la Naval, și-l întrebați în numele meu cele de pace.

6. Și veți zice: la mulți ani, să fii sănătos, tu și casa ta și toate ale tale să fie sănătoase.

7. Și acum iată am auzit, că tund oile tale păstorii tăi, carii erau cu noi în pustie, și noi nu i-am oprit pre ei, și nimic n'am poruncit lor în toate zilele, cât au fost ei în Karmil.

8. Intreabă pre slugile tale, și vor spune ție; acum dar să afle slugile tale har înaintea ochilor tăi, că în bună zi am venit, dă dar ce te iasă

inima slugilor tale, și lui David fiului tău.

9. Și venind slugile lui David au grăit toate cuvintele acestea către Naval în numele lui David, și au făcut.

10. Și răspunzând Naval slugilor lui David a zis: cine este David, și cine este fiul lui Iesse, astăzi s'au înmulțit robii, fugind fiecare de către fața stăpânului său.

11. Au doar voiu luă pâinile mele și vinul meu și carnea vitelor ce am junghieat pentru cei ce tund oile, și le voiu da oamenilor, pre carii nu-i știu de unde sunt?

12. Și s'au întors slugile lui David în calea sa, și dupăce au plecat, au venit și au spus lui David toate cuvintele acestea.

13. Și a zis David oamenilor săi: încingeți fiecare sabia sa, și s'au încins fiecare cu săbiile lor, și s'au încins și David cu sabia sa, și s'au dus cu David ca la patru sute de bărbați; iar două sute au rămas cu avutul lor.

14. Iar unul din slugi a spus Avigailii femeii lui Naval, zicând: iată David a trimis soli din pustie, ca să ureze de bine stăpânului nostru, și nu i-a primit pre ei.

15. Și oamenii aceia au fost buni nouă foarte, nu ne-au împiedicat pre noi, nici nu ne-au poruncit nimica în toate zilele, care am fost lângă ei.

16. Și când eram în țarină ca un zid erau împrejurul nostru și ziua și noaptea în toate zilele, în care am păscut lângă ei turma.

17. Deci acum socotește, și vezi tu ce vei face, că este în mare primedie stăpânul nostru și casa lui, că el este om pierzător, și nu este chip a grăi cu el.

18. Și a grăbit Avigail, și luând două sute de pâini și două vase de vin și cinci oi găsite și cinci iși de făină și un gomor de stafide și

două sute de legături de smochine, le-a pus pre asini.

19. Și a zis slugilor sale: mergeți înaintea mea și iați eu viu după voi, și bărbatului său nu i-a spus.

20. Și când era ea călare pre asină, și venea către poalele muntelui, iați David și oamenii lui se pogorau înaintea ei, și s'a întâlnit cu ei.

21. Și David a zis: poate că n'am făcut bine de am păzit toate ale lui Naval în pustie, și n'am poruncit să se ia dintr'ale lui nimica, și mi-a răsplătit mie rele pentru bune.

22. Așa să facă Domnul lui David, și așa să-mi ajute, de voiu lăsa până dimineață ceva din tot ce are Naval, până la cel ce se pișă la perete.

23. Și văzând Avigail pre David a grăbit, și a sărit de pre asină, și a căzut pre fața sa înaintea lui David, și s'a închinat lui pre pământ.

24. Și a căzut la picioarele lui, și a zis: întru mine doamne al meu nedreptatea mea, să grăiască dar roaba ta la urechile tale, și ascultă cuvântul roabei tale.

25. Să nu-și pule domnul meu inima sa pre acest om pierzător pre Naval, că după cum este numele lui, așa este și el, Naval este numele lui, și nebunie este cu dânsul, și eu roaba ta n'am văzut pre slugile domnului meu pre cari i-ai trimis.

26. Și acum doamne al meu viu este Domnul, și viu este sufletul tău, precum te-au oprit Domnul să nu verși sânge nevinovat, și să-ți mântuești mâna ta, și acum să fie ca Naval vrăjmașii tăi, și cei ce caută domnului rele.

27. Și acum primește darul acesta, care a adus roaba ta domnului meu, și îl dă slugilor celor ce sunt cu domnul meu.

28. Iartă fărădelegea roabei tale, că de bună seamă va face Domnul

fie domnului meu casă credincioasă, că războiul domnului meu Domnul va bate, și răutate niciodată nu se va aila întru tine.

29. Și de se va scula om să te gonească pre tine, și să caute sufletul tău, va fi sufletul domnului meu legat cu legătura vieții la Domnul Dumnezeu, iar sufletul vrăjmașilor tăi îi vei svârli cu svârlițoarea.

30. Și va fi când va face Domnul, fie domnului meu toate cele bune, câte au grăit de tine, și va porunci să fii povățuitor preste Israil.

31. Nu va fi această urâciune și sminteală inimii domnului meu; să verse sânge nevinovat în zadar, și să pângărească mâna domnului meu; și când va face bine Domnul domnului meu să-ți aduci aminte de roaba ta, să-i faci bine ei.

32. Și a zis David Avigailii: bine este cuvântat Domnul Dumnezeu al Israil, cel ce te-au trimis pre tine astăzi înaintea mea.

33. Și bine este cuvântat sfatul tău, și binecuvântată ești tu, care m'ai oprit pre mine astăzi, ca să nu merg să vărs sânge și să-mi pângăresc mâna mea.

34. Ci viu este Domnul Dumnezeu cel ce m'ai oprit pre mine astăzi, ca să nu-ți facă fie rău, că de n'ai fi grăbit, și n'ai fi venit înaintea mea, atunci zisesem, că nu va rămâneă lui Naval până la lumina dimineții, ce să se pișe la perete.

35. Și a luat David din mâinile ei toate câte a adus lui, și a zis către ea: du-te cu pace la casa ta, vezi că am ascultat de cuvântul tău, și am primit fața ta.

36. Și a mers Avigail la Naval, și în casa lui era petrecere, ca o petrecere împărătească, și inima lui era veselă și el era beat foarte, și nu i-a spus lui, Avigail cuvânt mare sau mic, până la lumina dimineții.

37. Și după ce s'a făcut dimineață, dacă s'a trezit de vin Naval, i-a spus emeia lui toate cuvintele acestea, și a amorțit inima lui într'însul, și el s'a făcut ca o piatră.

38. Și după ce au trecut zece zile, au bătut Domnul pre Naval, și a murit.

39. Și auzind David, că a murit Naval, a zis: bine este cuvântat Domnul cel ce au judecat judecata ocării mele din mâna lui Naval, și pre robul său l-au ferit să facă cele rele, și răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui; și a trimis David, și a grăit către Avigail, ca să o ia pre ea luiș femeie.

40. Și au venit slugile lui David la Avigail în Karmil, și i-au grăit ei zicând: David ne-a trimis pre noi la tine, ca să te ia pre tine luiș femeie;

41. Iar ea s'a sculat și s'a închinat cu fața la pământ, și a zis: iată roaba ta să fie slujnică, ca să spele picioarele slugilor tale.

42. Și grăbind s'a sculat Avigail, și s'a suit pre asin, și cinci fete au mers cu ea, și s'a dus cu slugile lui David, și s'a făcut lui femeie.

43. Și a luat David și pre Ahinaam din Iezreel, și amândouă erau lui femei.

44. Și Saul a dat pre Melhol fata sa femeia lui David, lui Falti fiul lui Lais cel din Galim.

CAP. 26.

David cruță din nou vieța lui Saul.

Și au venit Zifeii la Saul în deal, zicând: iată David este ascuns la noi în dealul Ehelat de către fața Iesemului.

2. Și sculându-se Saul s'a dus în pustiea Zifului, și împreună cu el trei mii de bărbați aleși din Israil,

ca să caute pre David în pustiea Zifului.

3. Și a tăbărit Saul în dealul Ehelat în fața Iesemului lângă cale; iar David a șezut în pustie, și a văzut David, că a venit Saul după el în pustie.

4. Și a trimis David iscoade, și a aflat, că adevărat a venit Saul gata din Keila.

5. Și sculându-se David pre ascuns, s'a dus la locul unde dormea Saul, și eră acolo Avenir feciorul lui Nir căpetenia oștirea lui, și Saul dormea în cort, și poporul eră tăbărit împrejurul lui.

6. Și vorbind David a zis către Ahimeleh Heteul și către Avesa feciorul Saruiei fratele lui Ioav, grăind: cine va intră cu mine la Saul în tabără? Și a zis Avesa: eu voiu intră cu tine.

7. Și a intrat David și Avesa în tabără noaptea, și Saul dormea în cort, și sulița eră implântată în pământ la capul lui; și Avenir și oamenii lui dormeau împrejurul lui.

8. Și a zis Avesa către David: dat-au Domnul astăzi pre vrăjmașul tău în mâna ta, și acum să-l pătrunz cu sulița până în pământ dintr'odată, fără să mai adaog.

9. Și a zis David către Avesa: să nu-l omori pre el, că cine va pune mâna sa pre unsul Domnului, și va fi nevinovat?

10. Și a zis David: viu este Domnul, de nu-l va bate Domnul, ziua lui va veni ca să moară sau se va duce la rășboiu, și va pieri.

11. Nicidecum să nu fie mie de la Domnul, ca să puiu eu mâna mea presie unsul Domnului; iar acum ia sulița dela capul lui și vasul cel de apă, și să mergem noi singuri.

12. Și a luat David sulița și vasul cel de apă dela capul lui, și

s'au dus singuri, și nimenea nu i-a văzut, nici i-a cunoscut, nici nimenea nu s'a deșteptat; toți au dormit, că somn greu dela Domnul a căzut peste ei.

13. Și a trecut David dincolo, și a stătuț pre vârful muntelui departe, și mult loc eră între ei.

14. Și a strigat David pre popor, și lui Avenir a grăit zicând: au nu vei răspunde Avenir? Și răspunzând Avenir, a zis: cine ești tu care mă strigi pre mine?

15. Și a zis David către Avenir: au nu ești bărbat tu? Și cine este ca tine întru Israil? Și pentruce nu păzești pre domnul tău pre împăratul? Că a intrat unul din popor, ca să omoare pre domnul tău pre împăratul.

16. Și nu este bun lucrul acesta care l-ai făcut, viu este Domnul, că buni de ucis sunteți voi, cei ce păziți pre împăratul, domnul vostru, unsul Domnului; și acum vezi sulifa împăratului și vasul cel de apă, unde sunt ele dela capul lui?

17. Și a cunoscut Saul glasul lui David, și a zis: glasul tău este acesta fiule Davide? Și a zis David: robul tău doamne împărate.

18. Și a zis: pentruce gonește domnul meu pre robul său? Ce am greșit? Și ce nedreptate s'a allat întru mine?

19. Și acum să asculte domnul meu împăratul cuvântul robului său: de te trimite Dumnezeu asupra mea, fie primiiă jerifa ta; iar dacă liii oamenilor, blestemați fie aceștia înaintea Domnului, că m'au izgonit astăzi, ca să nu rămân în moștenirea Domnului, zicând: mergi, slujește la dumnezei sfreini.

20. Și acum să nu se verse sângele meu pre pământ înaintea feții Domnului, că a ieșit împăratul lui

Israil să caute vieța mea, cum ar gonî un corb de noapte în munți.

21. Și a zis Saul: păcătuit-am, întoarce-te fiule David! Că mai mult nu-ți voi face rău, pentrucă scump este sufletul meu în ochii tăi, și în ziua de astăzi, iată, eu am lucrat nebunește și cu totul neînțelepțește.

22. Și răspunzând David a zis: iată sulifa împăratului, vie unul din slugi să o ia.

23. Și Domnul să întoarcă fieștecăruia după dreptățile lui și după credința lui, că te-au dat astăzi Domnul în mâinile mele, și n'am vrut să puiu mâna mea pre unsul Domnului.

24. Și precum s'a mărit sufletul tău astăzi în ochii mei, așa să se mărească sufletul meu înaintea Domnului, și să mă acopere, și să mă scoasă din toată nevoia.

25. Și a zis Saul către David: binecuvântat ești fiule! Și făcând tu negreșit orice vei face și vei izbui, și s'a dus David în calea sa, iar Saul s'a întors la casa sa.

CAP. 27.

David în Sichelag.

Și David a cugetat întru inima sa zicând: acum am să cad într'o zi în mâinile lui Saul, și nu este bine de mine, de nu voi fugi în pământul celor de alt neam, și va încetă Saul a mă căută în tot hotarul lui Israil, și voi scăpă din mâna lui.

2. Și s'a sculat David, și a trecut el și cei șase sute de bărbați, carii erau cu el s'au dus la Anhis feciorul lui Ammah împăratul Ghetiei.

3. Și a șezut David cu Aghus în Ghet, el și oamenii lui fiecare și casa lui și David și amândouă fe-

meile lui, Ahinaam Iezreilteanca și Avigail femeia lui Naval Karmileanul.

4. Și s'a spus lui Saul, că a fugit David la Ghet, și nu l-a mai căutat.

5. Și a zis David către Anhis: de a aflai robul tău har înaintea ochilor tăi, dă mie loc într'o cetate la câmp, și voiu ședeă acolo, că pentruce să șază robul tău în cetatea cea împărătească cu tine?

6. Și Anhis i-a dat lui în ziua aceea Sichelagul, pentru aceea a fost Sichelagul a Împăratului Iudei până în ziua aceasta.

7. Și a fost numărul zilelor, care te-a șezut David în pământul celor de alt neam, patru luni.

8. Și se suiă David și oamenii lui, și năvăleau preste tot Ghesirul și preste Amalichit, și iată pământul eră lăcuit dela Ghelamsur și până la pământul Eghipetului.

9. Și bătea David pământul, și nu lăsa viu nici bărbat, nici femeie, ci luă oi și boi și asini și cămile și haine, și întorcându-se venea la Anhis.

10. Și a zis Anhis către David: asupra cui ași năvălit astăzi? Și a răspuns David lui Anhis: spre miazăzi a Iudeii și spre miazăzi a Iesmegăii și spre miazăzi a Kinezeului.

11. Și nici bărbat, nici femeie n'a lăsat viu să-i aducă în Ghet, cugețând să nu spue în Ghet asupra noastră, și să zică: acestea face David. Așa a făcut David în toate zilele cât a lăcuit în pământul celor de alt neam.

12. Și Anhis s'a încrezut cu totul lui David, cugețând: foarte urât s'a făcut în poporul său, în Israil, și de aceea va fi mie rob în veac.

CAP. 28.

Saul la vrăjitoarea din Endor.

Și în zilele acelea s'au adunat cei de alt neam în taberile lor, ca să iasă să se bată cu Israil, și a zis Anhis către David: să știi hotărât că vei ieși cu mine la bătaie, tu și oamenii tăi.

2. Și a zis David către Anhis: așa acum vei ști cele ce va face robul tău. Și a zis Anhis către David: și eu te voiu pune mai mare presie păzitorii trupului meu în toate zilele.

3. Iar Samuil murise, și tot Israilul l-a plâns, și l-a îngropat în Armateem în cetatea lui. Și Saul isgonise din țară pre cei ce grăeau din pân-tece, și pre găcitori după semne.

4. Și s'au adunat cei de alt neam, și au venit, și au tăbărit la Sonam, și a adunat și Saul toți ostașii lui Israil, și au tăbărit la Ghelvoe.

5. Și a văzut Saul tabăra celor de alt neam, și s'a înfricoșat și s'a spăimântat inima lui foarte.

6. Și a întrebat Saul pre Domnul, și nu i-au răspuns lui Domnul nici prin visuri, nici prin arătări, nici prin proroci.

7. Și a zis Saul slugilor sale: căutați mie femeie, care grăește din pân-tece, și voiu merge la ea, și voiu cercă prin ea; și au zis slugile lui către dânsul: iată este în Endor femeie, care grăește din pân-tece.

8. Și s'a acoperit Saul, și s'a îmbrăcat cu alte haine, și a mers el și doi bărbați cu dânsul, și a venit la femeie noaptea, și i-a zis ei: vrăjește mie cu grăirea din pân-tece, și-mi scoală mie pre cine-ți voiu zice.

9. Și a zis femeia: iată, tu știi câte a făcut Saul, cum a stărpit din

27. 5. 1 Paralip. 12, 1.

8. Is. Navi 12, 5.

28. 3, 25, 1; Sirab. 46, 23. 4. Is. Navi 19, 18. 7. Lev. 20, 27; 2 Lege 18, 11.

8. 3 Imp. 14, 2.

fară pre cei ce grăeau din pânțece și pre vrăjitori, și pentruce tu pui laț sufletului meu, ca să-l omori pre el?

10. Și s'a jurat ei Saul pre Domnul zicând: viu este Domnul de fi se va face fie vre un rău pentru lucrul acesta.

11. Și a zis femeia lui Saul: pre cine să-ți arăți? Și a zis: pre Samuil să-mi arăți.

12. Și a văzut femeia pre Samuil, și a strigat cu glas mare, și a zis femeia către Saul: pentruce m'ai înșelat? Tu ești Saul.

13. Și a zis împăratul către ea: nu te feme, spune, pre cine ai văzut, și a zis femeia către el: dumnezei am văzut suindu-se din pământ.

14. Și el a zis către ea: ce ai văzut, și ea a zis lui: bărbat bătrân suindu-se, drept din pământ îmbrăcat cu haină, și a cunoscut Saul, că acesta este Samuil, și s'a plecat cu fața sa la pământ, și s'a închinat lui.

15. Și a zis Samuil: de ce mai supărat să mă scol? Și a zis Saul: necăjit sunt foarte, că cei de alt neam dau rășboiu asupra mea, și Dumnezeu s'au depărtat dela mine, și nu m'au mai ascultat, nici prin mâna Prorocilor, nici prin visuri, nici prin arătări. Și acum te-am chemat să mă învești ce să iac.

16. Și a zis Samuil: pentruce mă întrebi? Dacă Domnul s'au depărtat dela tine și au trecut la aproapele tău.

17. Și au făcut fie Domnul precum au grăit prin mine, și va rumpe Domnul împărăția ta din mâna ta, și o va da aproapelui tău lui David.

18. Pentrucă n'ai ascultat glasul Domnului, și n'ai plinit iușimea mâniei lui asupra lui Amalic, pentru aceea fi-au făcut fie aceasta Domnul astăzi.

19. Și va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mâinile celor de alt neam, și mâine tu și filii tăi veși cădeă, și tabăra lui Israil o va da Domnul în mâinile celor de alt neam.

20. Și s'a speriat Saul, și a căzut cât eră de lung la pământ, și s'a înfricoșat foarte de cuvintele lui Samuil, și nu mai eră putere în el, că nu mâncase pâine toată ziua și toată noaptea aceea.

21. Și intrând femeia la Saul l-a văzut turburat foarte, și a zis către el: iată roaba ta a ascultat cuvântul tău, și am pus sufletul meu în mâna ta, și am făcut cuvintele, care le-ai grăit mie.

22. Acum dar ascultă și tu cuvântul roabei tale, și voiu pune înaintea ta o bucată de pâine și mănâncă, ca să fie întru tine putere, pentrucă călătorești.

23. Și n'a vrut să mănânce, și-l sileau pre el slugile lui, și femeia, și a ascultat de cuvântul lor, și sculându-se de pre pământ, a șezut pre scaun.

24. Și aveă femeia aceea o junică îngrășată acasă, și grăbind o a junghieat, și luând făină a frământat, și a copt azimă.

25. Și a pus înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui, și au mâncat, și sculându-se s'au dus în noaptea aceea.

CAP. 29.

David trimis înapoi de Filistenii.

Și au adunat cei de alt neam toate ștaberile lor la Ațec; iar Israil a tăbărît la Izvorul cel din Iezreel.

2. Și căpeteniile celor de alt neam mergeau cu sute și cu mii; iar David și oamenii lui mergeau mai pre urmă cu Anhis.

3. Și au zis căpeteniile celor de alt neam: cine sunt aceștia, carii merg? Și a zis Anhis către mai marii oștirilor celor de alt neam: au nu acesta este David sluga lui Saul împăratul lui Israil, care a fost la mine multe zile? Acesta este al doilea an, și n'am aflat întru el nimic din ziua în care a venit la mine, până în ziua aceasta.

4. Și s'au mâniat pre el mai marii oștirilor celor de alt neam, și au zis lui: întoarce pre om, să se ducă la locul său acolo unde l-ai pus pre el, și să nu vie cu noi la războiu, ca să nu se facă vânzător taberii, căci cu ce se va împacă acesta cu domnul său? Au nu cu capetele oamenilor acestora?

5. Au nu este acesta David, căruia jucătoarele au început a-i cântă: băfut-a Saul cu miile și David cu zecile de mii?

6. Și a chemat Anhis pre David, și i-a zis lui: viu este Domnul, că drept ești tu și bun întru ochii mei, și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în tabără; și că n'am aflat asupra ta rău din ziua în care ai venit la mine până în ziua de astăzi, dar în ochii căpeteniilor nu ești bun.

7. Și acum întoarce-te și te du în pace, și să nu faci rău în ochii căpeteniilor celor de alt neam.

8. Și a zis David către Anhis: ce fi-am făcut ție și ce ai aflat în robul tău din ziua în care am fost înaintea ta și până în ziua aceasta, ca să nu viu să bat pre vrăjmașii domnului meu împăratului?

9. Și a răspuns Anhis către David: știu că bun ești în ochii mei, ca îngerul lui Dumnezeu, ci căpeteniile celor de alt neam zic: să nu vii cu noi la războiu.

10. Și acum mâneacă dimineață

tu și slugile domnului tău, carii au venit cu tine, și mergeți la locul unde v'am pus pre voi, și gând rău să nu pui în inima ta, că bun ești înaintea mea, și vă sculați să vi se facă ziua vouă pre cale, și vă duceți.

11. Și a mânecat David, el cu oamenii lui să plece și să păzească pământul celor de alt neam; iar cei de alt neam s'au dus, ca să dea războiu asupra lui Israil.

CAP. 30.

David biruește pre Amalic.

Și a fost după ce au venit David și oamenii lui în Sichelag a treia zi, Amalic a năvălit din spre miazăzi asupra Sichelagului, și a băfut Sichelagul și l-a ars cu foc.

2. Și pre femei și pre toți cei ce erau într'însul dela mic până la mare n'au omorât nici bărbat, nici femeie, ci i-a robii, și s'a dus în calea sa.

3. Și au venit David și oamenii lui în cetate, și iată eră arsă cu foc, iar femeile lor și fiii lor și fetele lor, duse în robie.

4. Și David cu oamenii lui au ridicat glasul lor și au plâns, până n'au mai putut plânge.

5. Și amândouă femeile lui David au fost duse în robie, Ahinaam Iezreilleanca și Avigail femeia lui Naval Karmileanul.

6. Și s'a necăjit David foarte, pentru că a zis poporul să-l ucidem cu pietre, că întristat eră sufletul a tot poporului pentru fiii săi și pentru fiicele sale, iar David s'a întărit întru Domnul Dumnezeuul său.

7. Și a zis David către Aviatar preotul fiul lui Avimeleh: adu Efodul! Și a adus Aviatar Efodul la David.

8. Și a întrebat David pre Domnul zicând: alergă-voiu după ceata

4. 1 Paral. 12, 19. 5. 18, 7; 21, 11.

9. 2 Imp. 14, 17; Gal. 4, 14.

30. 1. 1 Paral. 12, 20. 6. 23, 16.

aceasta, și ajunge'i-voiu pre ei? Și au zis lui Domnul: aleargă că negreșit vei ajunge, și vei scăpa pre cei robiți.

9. Și a mers David și cei șase sute de bărbați cu dânsul, și au venit până la valea Vosorului, unde unii au stăcut.

10. Și au alergat cu patru sute de bărbați, iar două sute de bărbați osteniți fiind au șezut dincolo de valea Vosorului.

11. Și aflând un om egiptean în farină, l-au prins și l-au adus la David, și i-a dat lui pâine, și a mâncat, și apă de a băut.

12. Și i-a dat lui o legătură de smochine și două de stafide, și a mâncat, și i-a venit iarăși putere, că nu mâncase pâine, nici băuse apă de trei zile și trei nopți.

13. Și a zis David către el: de unde ești, și al cui ești? Și a zis sluga egipteanul: eu sunt rob al unui bărbat Amalichitean, și m'a lăsat stăpânul meu penrucă m'am bolnăvit acum trei zile.

14. Și noi am fost năvălit către amiază a Heletului și spre părțile Iudeii, și Sichelagul l-am ars cu foc.

15. Și a zis David lui: putea-mă-vei duce la ceata aceasta? Iar el a zis: jură dar mie pre Dumnezeu, că nu mă vei omorî și nu mă vei da în mâinile stăpânului meu? Și eu te voi duce la tabăra aceasta, și a jurat David.

16. Și l-a dus pre el acolo, și iată ei ședeau împraștiași preste fața a tot locul mâncând și bând și ospătându-se din toate prăzile cele mari, care le-au luat din pământul celor de alt neam și din pământul lui Iuda.

17. Și a venit preste ei David, și i-a lovit de dimineața până seara și a doua zi, și n'a scăpat nici un

om dintre ei, fără numai patru sute de slugi, carii erau călări pre cămile, aceștia au fugit.

18. Și a luat David toate câte luase Amalichitenii, și pre amândouă femeile sale le-a scos.

19. Și nu le-au lipsit lor dela mic până la mare, nici feciori, nici fete, nici din prăzi, nimic din toate câte luase aceia dela dânsii, pe toate le-a întors David.

20. Și luând David toate turmele și cirezile le-a mânat înaintea prăzilor, de care se zicea: acestea sunt prăzile lui David.

21. Și s'a întors David la cele două sute de bărbați, carii rămăseseră de n'au mers după David, și i lăsase pre ei în valea Vosorului; iar ei au ieșit înaintea lui David și înaintea poporului celui ce era cu dânsul, și apropiindu-se David de popor, i-a întrebat pre ei cele de pace.

22. Și răspunzând toți cei răi și fărădelege dintre oamenii carii mersese cu David, au zis: penrucă n'au mers cu noi, nu le vom da lor din prăzile care le-am scos, fără numai fiecare să-și ia femeia sa și liii săi, și să se întoarcă.

23. Iar David a zis: nu faceți așa frașii mei, de vreme ce ne-au dat nouă Domnul, și ne-au păzit pre noi, și au dat Domnul în mâinile noastre ceata care venea asupra noastră.

24. Și cine va ascultă de cuvintele-acestea ale voastre? Că nu sunt ei mai pușini decât noi; ci precum este partea celui ce s'a dus la războiu, așa va fi și partea celui ce a șezut la unelte, întocmai vor împărși.

25. Și din ziua aceasta înainte s'a făcut poruncă și îndreptare lui Israel până astăzi.

26. Și venind David în Sichelag, a trimis din prăzi bătrânilor lui Iuda și celor de aproape ai săi, zicând: iată dar vouă din prăzile vrăjmașilor Domnului.

27. Celor din Vetsur și celor din Rama răsăritului și celor din Ghetor.

28. Și celor din Aroir și celor din Amadi și celor din Safi și celor din Estie.

29. Și celor din Ghet și celor din Kimat și celor din Safec și celor din Timat și celor din Karmil și celor din cetățile Ieremeilului și celor din cetățile Kinezeului.

30. Și celor din Ierimut și celor din Virsavee și celor din Nomve.

31. Și celor din Hevron, și din toate locurile, prin care a trecut David cu oamenii lui.

CAP. 31.

Moartea lui Saul.

Și cei de alt neam dau războiu asupra lui Israil, și au fugit oamenii lui Israil de către fața celor de alt neam, și au căzut răniți în muntele Ghelvoe.

2. Și s'au lovit cei de alt neam cu Saul și cu fiii lui, și cei de alt neam au bătut pre Ionatan și pre Aminadav și pre Melhisa fiii lui Saul.

3. Și s'a îngreuiat războiul asupra lui Saul, și l-au aflat pre el bărbășii cei săgetători cu arcul, și l-au rănit supț vintre.

4. Și a zis Saul către cel ce purtă armele lui: scoate sabia ta și mă junghie cu ea, ca să nu vie aceștia nețâleji împrejur, și să mă junghie și să mă batjocorească, și cel ce

purtă armele lui n'a vrut, că s'a temut foarte, și luând Saul sabia sa, s'a aruncat în ea.

5. Și cel ce purtă armele lui văzând că a murit Saul, s'a aruncat și el în sabia sa, și a murit împreună cu dânsul.

6. Și a murit Saul și câte trei feciorii lui, și cel ce purtă armele lui și toți oamenii lui în ziua aceea de odată.

7. Și au văzut oamenii lui Israil cei dincolo de vale și cei dincolo de Iordan, că au fugit oamenii lui Israil, și cum că a murit Saul, și fiii lui își lasă cetățile lor, și fug și vin cei de alt neam și lăcuiesc într'însele.

8. Și a doua zi venind cei de alt neam să desbrace pre cei morți, au aflat pre Saul și pre trei feciori ai lui căzuți pre munții Ghelvoe.

9. Și l-au întors pre el, și i-au desbrăcat armele lui, și i-au tăiat capul, și le-au trimis în pământul celor de alt neam dimprejur, vestind idoliilor săi și poporului său.

10. Și au pus armele lui la Astartion, și trupul lui l-au spânzurat la zidul Vetsamului.

11. Și au auzit locuitorii Iavisei cei din Galaad cele ce au făcut cei de alt neam lui Saul.

12. Și s'au sculat toți oamenii viteji, și au mers toată noaptea, și au luat trupul lui Saul și trupul lui Ionatan fiul lui din zidul Vetsamului, și le-au adus în Iavis, și le-au ars acolo.

13. Și au luat oasele lor, și le-au îngropat supț un stejar lângă Iavis, și au postit șapte zile.

31. 2. 1 Paral. 10, 3. 4. 1 Paral. 10, 4; Jud. 9, 54.

9. 1 Paral. 10, 9-10. 11. 2 Imp. 2, 4. 13. 1 Paral. 10, 12; Iov. 2, 13.

CARTEA A DOUA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

David plânge pre Saul și Ionatan.

Și a fost după ce a murit Saul, și s'a întors David dela bătaea lui Amalic, a șezut David în Sichelag două zile.

2. Și a fost în ziua a treia, iată a venit un om din tabăra poporului lui Saul, și hainele lui rupte, și pământ pre capul lui.

3. Și venind el la David a căzut la pământ, și s'a închinat lui, și a zis David lui: de unde vii tu? Și el a zis către David: din tabăra lui Israil am scăpat eu.

4. Și a zis David către el: ce este acolo? Spune-mi; iar el a zis: a fugit poporul dela războiu, și mulți din popor au căzut și au murit, și Saul și Ionatan fiul lui au murit.

5. Și a zis David către sluga, care spuneă lui: cum știi, că a murit Saul și Ionatan fiul lui?

6. Și a zis sluga, care spuneă lui: din întâmplare mă aflam în muntele Ghelvoe, și iată Saul eră rezemat pre sulfa sa, atunci carăle și mai marii călărașilor s'au lovit cu el.

7. Și căutând înapoia sa m'a văzut pre mine, și m'a chemat, și am zis: iată eu.

8. Și el mi-a zis: cine ești tu?

Iar eu am zis către el: Amalichitean sunt eu.

9. Și a zis către mine: stăi deasupra mea, și mă omoară, că în-tunerec greu m'a cuprins, și încă sufletul meu tot întru mine este.

10. Și am stătut deasupra lui, și l-am omorât, că știeam că nu va trăi după ce a căzut el, și am luat stema cea împărătească de pre capul lui, și brățarul cel de pre brațul lui, și le-am adus pre ele domnului meu aici.

11. Și apucând David hainele sale le-a rupt, și foși bărbașii cei ce erau cu el ș'au rupt hainele lor, și au plâns.

12. Și s'au tânguit și au postit până seara pentru Saul și pentru Ionatan fiul lui, și pentru poporul lui Iuda, și pentru casa lui Israil, căci s'a tăiat de sabie.

13. Și a zis David slugii, care spuneă lui: de unde ești tu? Iar el a zis: fiul unui bărbat nemernic Amalichitean sunt eu.

14. Și a zis David către el: cum nu te-ai temut a ridică mâna ta, și a omorî pre unsul Domnului.

15. Și chemând David pre unul din slugile sale a zis: apropie-te și sai asupra lui, și l-a lovit pre el, și a murit.

16. Și a zis David către el: sângele tău asupra capului tău, că gura ta a răspuns asupra ta, zicând: că eu am omorât pre unsul Domnului.

17. Și s'a fânguit David cu plângerea aceasta pentru Saul și pentru Ionatan fiul lui.

18. Și a zis: ca să o învețe pre ea fiii lui Iuda, iată s'a scris în cartea dreptului.

19. Și a zis: înalță stâlp Israile pentru morșii tăi, carii s'au omorât întru cele înalte ale tale! Cum au căzut cei puternici?

20. Nu povestiji în Ghet, și să nu vestiți la ieșirile Ascalonului, ca nu cumvă să se bucure fetele celor de alt neam, ca nu cumvă să se veselească fetele celor netăieși împrejur.

21. Munși din Ghelvoe, să nu se pogoare rouă și ploaea preste voi și peste țarinele celor de pârğă, că acolo s'a lepădat pavăza celor tari, pavăza lui Saul nu s'a uns cu untdelemn.

22. Din sângele celor răniți, din seul celor tari arcu lui Ionatan nu s'a întors deșert înapoi, și sabia lui Saul nu s'a învârtit deșartă.

23. Saul și Ionatan cei iubiți și frumoși nedespărșiți, cu buna cuviință în viața lor, nu s'au despărțit nici la moartea lor decât vulturii mai ușori, și decât leii mai tari.

24. Fetele lui Israil, plângeși pre Saul, cel ce vă îmbracă pre voi cu roșii întru deslătarea voastră, cel ce aduceă podoabă de aur preste îmbrăcămintele voastre.

25. Cum au căzut cei tari în mijlocul războiului? Ionatan, întru cele înalte de moarte te-ai rănit!

26. Rău îmi pare de tine, fratele meu Ionatan! Frumos mi-ai fost mie foarte, minunată a fost dragostea ta mie, mai mult decât dragostea femeilor.

27. Cum au căzut cei tari, și au pierit războinicii cei străluciți.

CAP. 2.

David Împărat. Răsvrătirea lui Evostè.

Si a fost după acestea a întrebat David pre Domnul zicând: au sui-mă-volu întru una din cetățile Iudei? Și au zis Domnul către el: suie-te. Și a zis David: unde mă voiu sui? Și i-au zis: în Hevron.

2. Și s'a suit David în Hevron, și amândouă femeile lui, Ahinaam lez-reilteanca și Avigail femeia lui Naval Karmilianul.

3. Și oamenii cei împreună cu el fiecare cu casa lui, și lăcuiau în cetățile Hevronului.

4. Și au venit bărbații Iudei, și au uns pre David acolo, ca să împărățească preste casa lui Iuda, și au spus lui David zicând: că oamenii cei din Iavisul Galaadului au îngropat pre Saul.

5. Și a trimis David soli la mai marii Iavisului Galaadului, și au zis către ei: binecuvântați sunteți voi Domnului, căci ați făcut mila aceasta cu domnul vostru Saul unsul Domnului, și l-ați îngropat pre el și pre Ionatan fiul lui.

6. Și acum să facă Domnul cu voi milă și adevăr, și încă și eu voiu face cu voi binele acesta, pentru că ați făcut lucrul acesta.

7. Și acum să se întărească mâinile voastre, și fiți feciori tari, măcar că a murit domnul vostru Saul, că pre mine m'a uns casa lui Iuda împărat preste sine.

8. Iar Avenir feciorul lui Nir, mai marele oștirilor lui Saul luând pre Evostè fiul lui Saul l-a suit pre el din tabără în Manaem.

9. Și l-a făcut împărat preste Galadita și preste Tasiri și preste lez-

reel și preste Eiraim și preste Veniamin, și preste tot Israilul.

10. De patruzeci de ani eră Evostè fiul lui Săul, când s'a făcut împărat preste Israil, și doi ani a împărăjit afară de casa lui Iuda, carii urmă după David.

11. Și au fost zilele, în care a împărăjit David în Hevron preste casa lui Iuda, șapte ani și șase luni.

12. Și a ieșit Avenir feciorul lui Nir și slugile lui Evostè fiul lui Saul din Manaem în Gavaon.

13. Și Ioav fiul lui Saruia și slugile lui David au ieșit din Hevron, și s'au întâmpinat unii cu alții la izvorul cel din Gavaon de odată, și au șezut aceștia dincoace de izvor, și aceia dincolo de izvor.

14. Și a zis Avenir către Ioav: să se scoale voinicii, și să se lupte înaintea noastră, și a zis Ioav: să se scoale.

15. Și s'au sculat, și au trecut cu număr din Veniamin doisprezece voinici de ai lui Evostè feciorul lui Saul, și doisprezece voinici de ai lui David:

16. Și au prins fiecarele cu mâna capul aproapei lui său și sabia sa în coastele aproapei lui său, și au căzut deodată, și s'a chemat numele locului aceluia: partea pânditorilor, care este în Gavaon.

17. Și s'a făcut bătaie tare foarte în ziua aceea, și a fugit Avenir și bărbașii lui Israil dinaintea slugilor lui David.

18. Și au fost acolo trei feciori ai lui Saruiea: Ioav, Avesa și Asail; iar Asail eră ușor de picioare, ca o căprioară de câmp.

19. Și a alergat Asail după Avenir, și mergând nu s'a abătut de dreapta sau de stânga, ca să nu gonească pre Avenir.

20. Și s'a uifat Avenir înapoi, și

a zis: au tu ești Asail? Și a răspuns: eu sunt.

21. Și a zis Avenir către el: abate-te de dreapta sau de stânga, și prinde pre unul din slugi, și ia toate armele lui, și n'a vrut Asail să se abată de după dânsul.

22. Și a mai adaos încă Avenir zicând către Asail: depărtează-te de la mine, ca să nu te culc la pământ, și cum voiu ridică fața mea către Ioav?

23. Ce sunt acestea? Intoarce-te la Ioav fratele tău, și n'a vrut să se abată în laturi, atunci l-a lovit pre el Avenir cu coada sulii în deșert, și a trecut sulia până dinapoi lui, și a căzut și a murit într'acel loc, și a fost tot cel ce venea până la locul unde a căzut Asail și a murit, se fereă.

24. Și au gonit Ioav și Avesa pre Avenir, până la apusul soarelui, și ei au venit până la dealul lui Aman, care este în fața Gai, calea pustiei Gavaonului.

25. Și s'au adunat fiii lui Veniamin cei de după Avenir, și s'au făcut într'o adunare, și au stăut pre vârful unui deal.

26. Și a strigat Avenir către Ioav, și a zis: au nu va mai încetă a mânca sabia? Au nu știi că amare sunt cele de pre urmă? Și până când nu vei zice poporului să se întoarcă de după frații noștri?

27. Și a zis Ioav: viu este Domnul, că de n'ai fi grăit atunci, de azi dimineață s'ar fi întors poporul de după fratele său.

28. Și a trâmbișat Ioav cu trâmbișa, și a stăut tot poporul, și n'a mai alergat după fiii lui Israil, și n'a mai ados încă a se bate.

29. Iar Avenir și oamenii lui s'au dus spre apus toată noaptea aceea,

11. 3 Imp. 2, 11; 1 Paral. 29, 27.

15. 1 Imp. 17, 10. 18. 1 Paral. 12, 8.

23. 3, 27.

și trecând Iordanul au mers tot șesul, și au venit la tabără.

30. Și Ioav s'a întors de după Avenir, și adunând tot poporul l-a numărat, și nu s'a aflat din slugile lui David nouăsprezece bărbați și Asail.

31. Iar slugile lui David au omorât din fiii lui Veniamin, din oamenii lui Avenir trei sute șasezeci de bărbați, și luând pre Asail l-a îngropat în mormântul tatălui său în Vileem.

32. Și s'a dus Ioav și bărbații cei cu el toată noaptea, și li s'a luminat de ziuă în Hevron.

CAP. 3.

Avenir ucis de Ioav.

Si multă vreme a fost războiu între casa lui Saul și între casa lui David; și casa lui David mergea și se întărea; iar casa lui Saul scădea și slăbea.

2. Și s'au născut lui David șase fii în Hevron, și cel întâiu născut a fost Amnon din Ahinaam Iezreeliteanca.

3. Și al doilea Daluiea din Avigail Karmeliteana, și al treilea Avesalom din Maaha fata lui Tolmi împăratul Ghesirului.

4. Și al patrulea Ornia fiul Agghitei, și al cincilea Safatia fiul Avitaliei.

5. Și al șaselea a fost Ieteraam din Eglă femeia lui David. Aceștia s'au născut lui David în Hevron.

6. Și a fost când eră războiu între casa lui Saul și între casa lui David, Avenir eră stăpânitor casei lui Saul,

7. Și a avut Saul o fiitoare anume Risha fata lui Iol, și a intrat Avenir la dânsa, și a zis Evostê feciorul

lui Saul către Avenir: pentruce ai intrat la jiltoarea tatălui meu?

8. Și s'a mânieat foarte Avenir pentru cuvântul acesta pre Evostê, și a zis Avenir către dânsul: au doar cap de câine sunt eu? Am făcut astăzi milă cu casa lui Saul tatăl tău și cu frații și cunoscuții lui, și n'am vrut să mă duc în casa lui David, și tu mă socotești astăzi nelegiuit pentru o muiere?

9. Așa să facă Dumnezeu lui Avenir, și așa să adauge lui, că precum s'au jurat Domnul lui David, așa voi face lui astăzi.

10. Să ia împărășia dela casa lui Saul, și să ridic scaunul lui David preste Israil și preste Iuda, dela Dan până la Virsavee.

11. Și Evostê n'a mai îndrăznit a răspunde nimic lui Avenir, că se temeă de el.

12. Și a trimis Avenir îndată soli la David în Telam unde eră, zicând: fă legătură cu mine, și iată mâna mea cu tine, ca să întorc către tine toată casa lui Israil.

13. Și a zis David: bine, eu voi face cu tine legătură, însă un lucru cer eu dela tine, adică: nu vei vedeă fața mea, de nu vei aduce pre Melhol fata lui Saul, când vei veni tu să vezi fața mea.

14. Și a trimis David la Evostê fiul lui Saul soli zicând: dă-mi pre Melhol femeia mea, pre care o am luat cu o sută de mădulări neșitate împrejur ale celor de alt neam.

15. Și trimișând Evostê o a luat pre ea dela bărbatul ei Falli feciorul lui Lais.

16. Și a mers bărbatul ei cu ea plângând după ea până la Varachim, și a zis către el Avenir: mergi, și te întoarce, și s'a întors.

17. Și a grăit Avenir către bătrânii lui Israil, zicând: ieri și alaltăieri

3. 3. 1 Paral. 3, 1; 2 Imp. 13, 37.

4. 3 Imp. 1, 5. 7. 21, 8; 10, 11.

14. 1 Imp. 18, 27. 15. 1 Imp. 25, 44.

căutați pre David, ca să împără-
jească preste voi.

18. Și acum faceți, că Domnul au
grăit pentru David, zicând: în mâna
robului meu David voiu mântui pre
poporul meu Israil din mâna celor
de alt neam, și din mâna tuturor
vrăjmașilor lui.

19. Și a grăit Avenir și în ure-
chile lui Veniamin, și a mers Ave-
nir, ca să grăiască în urechile lui
David în Hevron toate cele ce au
plăcut întru ochii lui Israil, și în
ochii a toată casa lui Veniamin.

20. Și a venit Avenir la David în
Hevron, și cu dânsul douăzeci de
bărbați, și a făcut David lui Avenir
și oamenilor celor cu el ospăț.

21. Și a zis Avenir către David:
sculă-mă-voiu, și mă voiu duce, și
voiu adună la domnul meu împă-
ratul pre tot Israilul, și voiu face cu
el legătură, și vei împărăși preste
toate câte poștește sufletul tău, și
a slobozit David pre Avenir, și s'a
dus cu pace.

22. Și iată slugile lui David și loav
veneau dela goană, și prăzi multe
aduceau cu ei; și Avenir nu eră cu
David în Hevron, că l-a fost slobo-
zit pre el, și s'a fost dus cu pace.

23. Și loav și toată oștirea lui a
venit, și s'a spus lui loav, zicând:
a venit Avenir fiul lui Nir la David,
și l-a slobozit pre el, și s'a dus cu
pace.

24. Și a intrat loav la împăratul,
și a zis: căci ai făcut aceasta, iată
a venit la tine Avenir, și pentrucă
l-ai slobozit și s'a dus cu pace?

25. Au nu știi răutatea lui Avenir
feciorul lui Nir, că a venit ca să te
înșale, și să știe ieșirea ta și intra-
rea ta, și să știe toate câte faci tu?

26. Și dupăce s'a întors loav de
la David. a trimis soli după Avenir,
și l-a întors dela fântâna lui Seiram,
și David nu știeă.

27. Și întorcând pre Avenir în He-
vron, l-a abătut pre el loav la latură
porții să vorbească către el cu
vicleșug, și l-a lovit pre el acolo în
deșert, și a murit pentru sângele lui
Asail fratele lui loav.

28. Și auzind David după aceasta
a zis: nevinovat sunt eu și împă-
răția mea înaintea Domnului de a-
cum și până în veac de sângele lui
Avenir fiul lui Nir.

29. Să vie preste capul lui loav
și preste toată casa tatălui său, și
să nu lipsească din casa lui loav
curgerea sâmânșii, și lepros, și cel
ce se reazemă în cârje sau cade în
săbie, și cel lipsit de pâine.

30. Iar loav și Avesa fratele lui
au omorât pre Avenir, pentrucă el
au omorâse pre Asail fratele lor la Ga-
vaon în războiu.

31. Și a zis David către loav și
către tot poporul cel cu el: rupeți-vă
hainele voastre, și vă acoperiți cu
saci, și plângeți înaintea lui Avenir,
și împăratul David mergeă după pat.

32. Și au îngropat pre Avenir în
Hevron, și ridicând împăratul gla-
sul său a plâns preste groapa lui,
și tot poporul a plâns pre Avenir.

33. Și a plâns împăratul pre A-
venir, și a zis: au cum moare Na-
val, moare Avenir?

34. Măinile tale nu s'au legat, și
picioarele tale nu s'au băgat în o-
bezi, nu te-ai apropiat ca Naval, în-
aintea fiilor nedreptății ai căzut; și
s'a adunat tot poporul ca să-l plân-
gă pre el.

35. Și a venit tot poporul, ca să
facă pre David să mănânce pâine
încă fiind ziua, și s'a jurat David
zicând: așa să-mi facă mie Dum-
nezeu și așa să-mi adaoge, că până
nu va apune soarele nu voiu gustă
pâine sau altceva.

36. Și a cunoscut tot poporul, și le-a plăcut lor toate câte a făcut împăratul înaintea a tot poporul.

37. Și a cunoscut tot poporul și tot Israilul în ziua aceea, că n'a fost dela împăratul, ca să omoare pre Avenir feciorul lui Nir.

38. Și a zis împăratul către slugile sale: au nu știți că povățuitor mare a căzut în ziua aceasta întru Israil?

39. Și că eu sunt astăzi rudenie, și pus ca împărat? Iar bărbații aceștia fiii lui Saruiea îngreuietori sunt mie. Să răsplătească Domnul celui ce face rele, după răutatea lui.

CAP. 4.

Evostè ucis, David îl răsbună.

Și auzind Evostè fiul lui Saul, că s'a murit Avenir feciorul lui Nir în Hevron, au slăbit mâinile lui, și toți bărbați din Israil au încremenit.

2. Și erau la Evostè fiul lui Saul doi bărbați căpetenii preste oștire, numele unuia Vaana și numele celuilalt Rihav feciorii lui Remmon Viroteanul din fiii lui Veniamin, că Virotul se socotea al fiilor lui Veniamin.

3. Și au fugit Virotenii în Ghetem, și au nemernicit acolo până în ziua aceasta.

4. Și dela Ionatan fiul lui Saul a fost rămas un fecior beteag la picioare fiind copil de cinci ani; pre acesta, când a venit vestea lui Saul și a lui Ionatan fiul lui din Israil, l'a ridicat doica lui și a fugit, și grăbindu-se ea să fugă a căzut, și a rămas schiop, și numele lui era Memfivostè.

5. Și au mers fiii lui Remmon Viroteanul, Rihav și Vaana, și la amiazi în căldura zilei au intrat în casa lui Evostè, și el dormea în pat.

6. Și portărița casei curățează grâu, și făcându-i-se somn a adormit, și Rihav și Vaana frații au trecut,

7. Și au intrat în casă, și Evostè dormea în patul său în cămara sa, și lovindu-l pre el l-au omorât, și i-au tăiat capul lui, și luând capul lui s'au dus pre calea cea despre apus toată noaptea.

8. Și au adus capul lui Evostè la David în Hevron, și au zis către împăratul: iată capul lui Evostè fiul lui Saul vrăjmașul tău, care căută sufletul tău, și au dat Domnul domnului nostru împăratului în ziua aceasta izbândă asupra vrăjmașilor săi, asupra lui Saul vrăjmașul său și asupra seminții lui.

9. Și răspunzând David lui Rihav și lui Vaana fratele lui, fiii lui Remmon Viroteanul, le-a zis lor: viu este Domnul cel ce au izbăvit sufletul meu din toată primejdia.

10. Că cel ce mi-a spus mie zicând că au murit Saul și Ionatan, și el eră ca un bun vestitor înaintea mea, și l-am prins pre el, și l-am omorât în Sichelag, căruia se cădea să-i dau dar pentru veste bună.

11. Și acum oameni răi au omorât pre om drept în casa lui pre patul lui, și acum voi cere sângele lui din mâinile voastre, și voi pierde pre voi de pre pământ.

12. Și a poruncit David slugilor sale, și i-au omorât pre ei, și le-au tăiat mâinile și picioarele lor, și i-au spânzurat deasupra șipotului în Hevron. Iar capul lui Evostè, l-a îngropat în mormântul lui Avenir feciorul lui Nir în Hevron.

CAP. 5.

David împărat peste tot Israilul.

Și au mers toate semințiile lui Israil la David în Hevron, și au zis

39. 3 Imp. 2, 5, 6.
4. 3. Neem. 11, 33.

10. 1, 15. 12. 3, 32.
5. 1. 1 Paral. 11, 1.

către el: iată oasele tale și cărnurile tale noi suntem.

2. Și ieri și alaltăieri când a fost Saul împărat preste noi, tu erai cel ce povățuiai pre Israil. Și au zis Domnul către tine: tu vei paște pre poporul meu Israil, și tu vei fi povățuitor preste poporul meu Israil.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil la împăratul în Hevron, și le-a făcut lor împăratul David legătură în Hevron înaintea Domnului, și a uns pre David împărat preste tot Israilul.

4. Fecior de treizeci de ani eră David, când a început a împărăși, și patruzeci de ani a împărășit.

5. Șapte ani și șase luni a împărășit în Hevron preste Iuda, și treizeci și trei de ani a împărășit preste tot Israilul și preste Iuda în Ierusalim.

6. Și a mers David și toți oamenii lui în Ierusalim la Ievuseul cel ce lăcuia pământul, și s'a spus lui David: nu vei intra aici, că orbii și șchiopii îți vor stă împotrivă, zicând: nu va intra David aici.

7. Și a luat David întăritura Sionului, aceasta este cetatea lui David.

8. Și a zis David în ziua aceea: fiecare să lovească pre Ievuseu cu ascușitul sabiei, și pre cei șchiopi și pre cei orbi, cari urăsc sufletul lui David, pentru aceea se zice: orbii și șchiopii nu vor intra în casa Domnului.

9. Și a șezut David în întăritură, și s'a chemat aceasta cetatea lui David, și o a zidit pre ea cetate împrejur dela margini, și casa sa.

10. Și mergea David crescând și mărimdu-se, și Domnul Atotșuitorul eră cu dânsul.

11. Și a trimis Hiram împăratul

Tirului soli la David, și lemne de cedru, și meșteri de lemne, și meșteri de zid de piatră, și au zidit casa lui David.

12. Și a cunoscut David, că l-au făcut pre el Domnul împărat preste Israil. Și cum că s'a înălțat împărășia lui pentru poporul său Israil.

13. Și a mai luat încă David femeii și fiitoare din Ierusalim, după ce a venit el din Hevron, și s'a mai născut lui David feciori și fete.

14. Și acestea sunt numele celor ce s'au născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și Nafan și Solomon.

15. Și Evcar și Elisue și Nafic și Iefies.

16. Și Elisama și Elidae și Elifalat, Samae, Iesivat, Nafan, Galamaan, Ievaar, Teisus, Elifalat, Naghed, Nafec, Ionatan, Leasamis, Vaalamat, Elifaat.

17. Și auzind cei de alt neam, cum că David s'a uns împărat preste Israil, s'au suit toți cei de alt neam să caute pre David; iar David auzind, s'a închis în întăritură.

18. Și cei de alt neam au mers și au tăbărit la valea Titanilor.

19. Și a întrebat David pre Domnul, zicând: sui-mă-voiu la cei de alt neam? Și da-vei pre ei în mâinile mele? Și au zis Domnul către David: sue-te, că cu adevărat voiu da pre cei de alt neam în mâinile tale.

20. Și a venit David din rupturile cele de sus, și a tăiat pre cei de alt neam acolo. Și a zis David: rupt-au Domnul pre vrăjmașii mei cei de alt neam înaintea mea, precum se rup apele, pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia: deasupra rupturilor.

21. Și cei de alt neam au lăsat acolo pre dumnezeii lor, și i-a luat pre ei David și oamenii lui.

2. 7, 7. 4. 3 Imp. 2. 11. 8. Is. Navî 15, 64; 1 Paral. 11, 6. 9. 3 Imp. 8, 1; 2 Paral. 5, 2. 11. 3 Imp. 5, 1; 1 Paral. 14, 1.

13. 15, 16; 1 Paral. 3, 1, 2. 15. 1 Paral. 3, 9. 17. 1 Paral. 11, 13. 18. 1 Paral. 14, 9. 19. Isaia 28, 22. 21. 1 Paral. 14, 12.

22. Și cei de alt neam iarăși au venit, și au tăbărit în valea Tifanilor.

23. Și a întrebat David pre Domnul, zicând: sui-mă-voiu la cei de alt neam, și da-vei pre ei în mâinile mele? Și au zis Domnul: nu te sui întru întâmpinarea lor, întoarce-te dela ei, și vei merge la ei, aproape de plângător.

24. Și va fi când vei auzi tu freamțul pădurei plângătorului, atunci te vei pogori la ei, că atunci va ieși Domnul înaintea ta să taie în războiu pre cei de alt neam.

25. Și a făcut David precum i-au poruncit lui Domnul, și a bătut pre cei de alt neam dela Gavaon până la pământul Gazira.

CAP. 6.

David prăznuște aducerea Chivotului.

Și a adunat David pre toți tinerii din Israil, ca la vre-o șaptezeci de mii.

2. Și s'a sculat, și a mers David și tot poporul, care eră cu el, și din boierii lui Iuda s'au dus, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu, preste care s'a chemat numele Domnului puterilor celui ce șade preste Heruvimii cei de preste el.

3. Și a pus chivotul Domnului într'un car nou.

4. Și l-a luat din casa lui Aminadav celui din deal, și Oza și frații lui fiii lui Aminadav trăgeau carul cu chivotul, și frații lui mergeau înaintea chivotului.

5. Iar David și toți fiii lui Israil jucând înaintea Domnului cu organe ce răsunau tare, cu cântări, cu canoane, cu alăute, cu fâmpine, cu chimvale și cu fluere.

6. Au venit până la aria lui Nahor, și a întins Oza mâna sa pre-

ste chivotul lui Dumnezeu, ca să-l fie pre ei, și l-a ținut, că boii cârmeau.

7. Și s'au mânieat cu iușime Domnul pre Oza, și l-au bătut acolo pre el Dumnezeu pentru îndrăznire, și a murit acolo lângă sicriul Domnului înaintea lui Dumnezeu.

8. Și s'a mâhnit David pentrucă au tăiat domnul pre Oza, și s'a chemat locul acela tăierea lui Oza, până în ziua această.

9. Și s'a temut David de Domnul în ziua aceea, zicând: cum va intra la mine sicriul lui Dumnezeu?

10. Și n'a vrut David să bage la sine sicriul legii Domnului în cetatea lui David, ci l-a băgat pre el David în casa lui Avedara Gheteanul.

11. Și a șezut sicriul Domnului în casa lui Avedara Gheteanul trei luni, și a binecuvântat Domnul toată casa lui Avedara și toate ale lui.

12. Și s'a spus împăratului David zicând: că au binecuvântat Domnul casa lui Avedara și toate ale lui pentru sicriul lui Dumnezeu, și mergând David a adus sicriul Domnului din casa lui Avedara în cetatea lui David cu veselie.

13. Și au fost cu el cei ce purtau sicriul Domnului șapte cete, și jertfă de viței și de miei.

14. Și David răsună din organe cu tot deadinsul înaintea Domnului, și eră îmbrăcat cu veșmânt luminos.

15. Și David și toată casa lui Israil a adus sicriul Domnului cu strigare și cu glas de trâmbiță.

16. Și a fost când a sosit sicriul Domnului în cetatea lui David, Melhol fata lui Saul s'a plecat pre fereastră, și a văzut pre împăratul David jucând și cântând cu alăuta înaintea Domnului, și l-a defăimat pre el întru inima sa.

24. 4 Imp. 7, 6. 25. Is. Navi 16, 10.
6. 1. 1. Paral. 13, 5. 2. 1 Paral. 17, 1; 2
Paral. 1, 4. 4. 1 Imp. 7, 1.

7. Num. 4, 15. 8. 1 Paral. 13, 11.
12. 1 Paral. 15, 25. 14. 1 Paral. 15, 26.
16. 1 Paral. 15, 29.

17. Și au adus în lăuntru sicriul Domnului, și l-au pus la locul lui în mijlocul cortului, care-l înfinsese David lui, și a adus David arderi de tot înaintea Domnului, și cele de pace.

18. Și după ce a săvârșit David a aduce arderile de tot și cele de pace, a binecuvântat pre popor întru numele Domnului puterilor.

19. Și a împărțit la tot poporul întru toată puterea lui Israil dela Dan până la Versavee, și dela bărbat până la femeie la fiecare câte o bucată de pâine și câte o bucată de carne friptă, și câte o scovardă din figae, și s'a dus tot poporul fiecare la casa sa.

20. Și s'a întors David să binecuvinteze casa sa, și ieșind Melhol fata lui Saul înaintea lui David, l-a binecuvântat, și a zis: cum s'a mărit astăzi împăratul lui Israil, cel ce s'a descoperit astăzi înaintea ochilor slujnicilor robilor lui, cum se descopere unul din cei ce joacă?

21. Și a zis David către Melhol: înaintea Domnului voiu jucă, și bine este cuvântat Domnul cel ce m'au ales pre mine mai mult decât pre tatăl tău și decât toată casa lui, ca să mă pue pre mine povățuitor preste poporul său Israil.

22. Și voiu jucă și voiu săltă înaintea Domnului, și mă voiu descoperi încă așa, și voiu fi netrebnic întru ochii tăi, și cu slujnicile de care ai zis mie, cum nu mă voiu mări?

23. Și Melhol fata lui Saul n'a născut prunc până în ziua în care a murit.

CAP. 7.

David primește făgăduința despre Mesia voind a zidi lăcaș Domnului.

Și a fost când a șezut împăratul în casa sa, și Domnul l-au odihnit

pre el de toți vrăjmașii săi cei de prin prejur.

2. Și a zis împăratul către Natan prorocul: iată eu locuiesc în casă de chedru, iar sicriul Domnului șade în cori.

3. Și a zis Natan către împăratul: toate câte sunt în inima ta, mergi și le fă, că Domnul este cu tine.

4. Și în noaptea aceea fost-au cuvântul Domnului către Natan, zicând:

5. Mergi și grăește către robul meu David, acestea zice Domnul: tu nu vei zidi mie casă, în care să lăcuiesc eu.

6. Că n'am lăcuit în casă din ziua în care am scos pre liii lui Israil din Eghipet până în ziua aceasta, ci am umblat din loc în loc, și în cort.

7. Întru toate care am petrecut cu tot Israilul, au grăit-am către vre o seminție din Israil, căreia am poruncit să pască pre poporul meu Israil zicând: pentruce nu mi-ați zidit casă de chedru?

8. Și acum acestea vei grăi robului meu David: acestea zice Domnul Atotșifitorul, luatu-te-am pre tine dela turma oilor, ca să fii tu povățuitor preste poporul meu Israil.

9. Și am fost cu tine întru toate ori unde ai umblat, și am pierdut pre toți vrăjmașii tăi dela fața ta, și te-am făcut numit după numele celor mari de pre pământ.

10. Și voiu pune loc poporului meu Israil, și-l voiu răsădi pre el, și va lăcuși deosebi, și nu se va griji mai mult, și nu va mai adaoge fiul nedreptății a-l smeri pre el ca la început,

11. Din zilele în care am pus judecători preste poporul meu Israil,

2. Paral. 6, 7; Aghueu 1, 4. 5. 1 Paral. 22, 8; 3 Imp. 5, 3, 8, 19. 6. 3 Imp. 8, 16, 7, 5, 2. 8. 1 Imp. 16, 11. 9. Psalm. 77, 76. 10. 4 Imp. 21, 8; 1 Paral. 17, 9; Ps. 88, 4; 3 Imp. 8, 20; 2 Paral. 6, 16.

17. 1 Paral. 15, 1; 2 Paral. 1, 4.

18. 1 Paral. 16, 2.

7. 1. Paral. 17 1.

și te voi udi pre tine de toți vrăjmașii tăi, și va spune fie Domnul, că vei zidi lui casă.

12. Și va fi după ce se vor plini zilele tale, vei dormi cu părinții tăi; voi udi ridica sămânța ta după tine, care va fi din pântecul tău, și voi udi găsi împărăția lui.

13. Acesta va zidi casă numelui meu, și voi udi înfățișa scaunul lui până în veac.

14. Eu voi udi fi lui tată și el va fi mie fiu, și de va face nedreptate, îl voi udi certă pre el cu toiagul omenească și cu rane de ale fiilor omenești.

15. Iar mila mea nu o voi udi depărta dela el, precum o am depărta dela cei ce i-am lepădat dela fața mea.

16. Ci credincioasă va fi casa lui și împărăția lui până în veac înaintea mea, și scaunul lui va fi întărit în veac.

17. Toate cuvintele acestea și toată vedenia aceasta, așa le-a spus Nafan către David.

18. Și intrând împăratul David a șezut înaintea Domnului, și a zis: cine sunt eu Doamne al meu Doamne! Și ce este casa mea de m'ai iubit pre mine atâta?

19. Pușin m'am micșorat înaintea ta Doamne al meu Doamne! Că ai grăit pre casa robului tău, ca să fie îndelungată, iar aceasta este legea omului Doamne al meu Doamne!

20. Și ce va mai adaoge David a mai grăi către tine? Și acum tu știi pre robul tău Doamne al meu Doamne!

21. Și pre robul tău ai făcut, și după inima ta ai făcut tot binele acesta, să-l arăși robului tău.

22. Pre robul tău să te măresc pre tine,

Doamne al meu! Că nu este ca tine și nu este Dumnezeu afară de tine întru toate, care am auzit cu urechile noastre.

23. Și ce neam altul pre pământ este ca poporul tău Israil? Pre care să-l fi povățuit Dumnezeu, ca să-l răscumpere luiș popor, ca să-i pui tu nume și să-l faci lucruri mari și luminate, ca să gonești tu dela fața poporului tău, pre care l-ai răscumpărat fie din Eghipt, neamuri și lăcașuri.

24. Și fi-ai grăit fie pre poporul tău Israil să fie fie popor până în veac, și tu Doamne te-ai făcut lor Dumnezeu!

25. Și acum Doamne al meu Doamne! Cuvântul care l-ai grăit despre robul tău și despre casa lui, adeverește-l până în veac, Doamne atofșitorule, Dumnezeuul lui Israil, fă precum ai grăit!

26. Și acum mărească-se numele tău până în veac, și să se zică Domnul atofșitorul Dumnezeu preste Israil, și casa robului tău David va fi îndreptată înaintea ta.

27. Că tu Doamne atofșitorule! Dumnezeuul lui Israil, ai descoperit acestea robului tău, zicând: casă voi udi zidi fie; pre robul tău cu inima sa, ca să se roage către tine rugăciunea aceasta.

28. Și acum Doamne al meu Doamne! Tu ești Dumnezeu, și cuvintele tale vor fi adevărate, că ai grăit despre robul tău bunăiașile acestea.

29. Și acum începe și binecuvintează casa robului tău, ca să fie în veac înaintea ta; că tu Doamne al meu Doamne! Ai grăit, și din binecuvântarea ta să se binecuvinteze casa robului tău, ca să fie în veac înaintea ta.

13. 3 Imp. 5, 5; 1 Paral. 22, 10.

14. Ps. 88, 27; Evt. 1, 5.

16. 1 Paral. 28, 7; Psal. 88, 4, 5, 36; Evtrei 2, 8.

22. R 2 Lege 3, 24; 32, 39.

23. H 2 Lege 4, 7; 33, 29.

28. Ioan 17, 17.

CAP. 8.

David biruitor, rânduește dregători.

Și a fost după aceasta a lovit David pre cei de alt neam, și i-a înfrânt pre ei, și a luat David dajdie din mâna celor de alt neam.

2. Și a bătut David pre Moav, culcându-i la pământ și i-a împărțit în două părți: una dând-o morții și alta lăsând-o vie; și s'a făcut Moav lui David robi aducându-i daruri.

3. Și a bătut David pre Adraazar fiul lui Raav împăratul dela Suva, când a mers el să pue mâna pre râul Efratului.

4. Și a luat David o mie de care de ale lui și șapte mii de călăreși și douăzeci de mii de oameni pedestri, și a sfărâmat David toate carele, și ș'a lăsat luiș dintr'insele o sută de care.

5. Și a venit Siria Damascului în ajutor lui Adraazar împăratul dela Suva, și David a bătut douăzeci și două de mii de oameni Sirieni.

6. Și a pus David streajă în Siria cea către Damasc, și s'a făcut Sirul lui David robi aducându-i daruri, și au păzit Domnul pre David ori încotro mergea.

7. Și a luat David lanșurile cele de aur cari erau la slugile lui Adraazar împăratul dela Suva, și le-a adus în Ierusalim, care le-a luat Susachim împăratul Eghiptului, când s'a suit el în Ierusalim în zilele lui Rovoam fiul lui Solomon.

8. Și din Metevan și din cetățile cele alese ale lui Adraazar, a luat împăratul David aramă multă foarte, cu aceasta a făcut Solomon marea cea de aramă și stâlpii și scaldătorile și foarte vasele.

9. Și a auzit Tou împăratul din Imat, că a înfrânt David toată puterea lui Adraazar.

10. Și a trimis Tou pre Ieduram fiul său la împăratul David, ca să-l întrebe de cele de pace, și să-l binecuvinteze pre el pentru că a bătut pre Adraazar și l-a înfrânt, că el eră împotrivic lui Adraazar, și în mâinile lui erau vase de argint și vase de aur și vase de aramă.

11. Și acestea împăratul David le-a afierosit Domnului cu argintul și cu aurul, care l-a afierosit din toate cetățile care le-a supus luiș.

12. Din Idumeia și din Moav, și dela fiii lui Amon și dela cei de alt neam și dela Amalic, și din prăzile lui Adraazar fiul lui Raav împăratul dela Suva.

13. Și ș'a făcut David nume, când s'a întors de a bătut pre Idumeni în valea Sării ca vre-o optsprezece mii de oameni.

14. Și a pus în Idumeia streji, întru toată Idumeia a pus oaste, și toți Idumenii s'au făcut robi împăratului, și au păzit Domnul pre David ori unde a mers.

15. Și a împărășit David preste tot Israilul, și făcea David judecată și dreptate la tot poporul său.

16. Și preste oaste mai mare eră Ioav feciorul lui Saruiea, și Iosafat feciorul lui Ahilud mai mare preste scriitori.

17. Și Sadoc feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh feciorul lui Aviatar, preoși, și Sasă logofăt.

18. Și Veneas feciorul lui Iodae sfetnic, și Heleti și Feleti și fiii lui David erau mai mari preste curte.

CAP. 9.

David face bine lui Memfivostè.

Și a zis David: de a rămas cineva Șdin casa lui Saul, voi u tace milă cu el pentru Ionatan.

8. 1. 1 Paral. 18, 1. 4. Is. Navi 11, 9; 1 Paral. 18, 4. 5. 1 Paral. 18, 5. 7. 4 Imp. 11, 10. 8. 1 Paral. 18, 8.

11. 3 Imp. 7, 51; 2 Paral. 5, 1. 13. 4 Imp. 14, 7. 14. 3 Imp. 22, 48. 16. 20, 23. 17. 1 Paral. 6, 8 și 24, 3. 18. 1 Imp. 30, 14.

2. Și din casa lui Saul eră un slujitor, și numele lui Sivă, și-l chemară pre el la David, și a zis împăratul către el: tu ești Sivă? Iar el a zis: eu robul tău.

3. Și a zis împăratul: a mai rămas vre un om din casa lui Saul, ca să fac cu el mila lui Dumnezeu? Și a zis Sivă către împăratul: mai este un fiu-al lui Ionatan beteag la picioare.

4. Și a zis împăratul către el: unde este acela? Și a zis Sivă către împăratul: iată este în casa lui Mahir feciorul lui Amiil din Lodavar.

5. Și a trimis împăratul David, și i-a luat pre el din casa lui Mahir feciorul lui Amiil din Lodavar.

6. Și a venit Memfivostè fiul lui Ionatan, feciorul lui Saul la împăratul David, și căzând pre fața sa s'a închinat lui, și a zis David lui: Memfivostè? Iar el a zis: iată robul tău.

7. Și a zis David lui: nu te teme, că voiesc să fac cu tine milă pentru Ionatan tatăl tău, și voiu da ție toată moșia lui Saul tatăl tătanăitau și tu vei mânca pâine la masa mea pururea.

8. Și închinându-se Memfivostè a zis: cine sunt eu robul tău, că ai căutat spre un câine mort ca mine?

9. Și chemând împăratul pre Sivă sluga lui Saul, a zis către el: toate câte sunt ale lui Saul și toată casa lui am dat fiului domnului tău.

10. Și vei lucra lui pământul tu și fiii tăi și robii tăi, și vei aduce fiului domnului tău pâini ca să mănânce; iar Memfivostè fiul domnului tău va mânca pâine pururea la masa mea. Și Sivă aveă cincisprezece feciori și douăzeci de robi.

11. Și a zis Sivă către împăratul: toate câte a poruncit domnul meu

împăratul robului său, așa va face robul tău. Și Memfivostè mănca la masa lui David ca unul dintre fiii împăratului.

12. Și Memfivostè aveă un fiu mic, și numele lui Mihă, și toți cei ce lăcuiău în casa lui Sivă au fost slugi lui Memfivostè.

13. Și Memfivostè lăcuiă în Ierusalim, că el totdeauna mănca la masa împăratului, și el eră șchiop de amândouă picioarele sale.

CAP. 10.

Răsurătirea Amoniților și pedeapsa lor.

Și a fost după aceasta a murit împăratul fiilor lui Amon, și în locul lui a împărășit Annon fiul lui.

2. Și a zis David: face-voiu milă cu Annon fiul lui Naas, precum a făcut tatăl lui milă cu mine, și a trimis David să-l mângâie prin mâinile slugilor sale pentru tatăl lui, și au mers slugile lui David în pământul fiilor lui Amon.

3. Și au zis boierii fiilor lui Amon către Annon domnul lor: nu pentrucă cinstește David pre tatăl tău înaintea ta a trimis la tine să te mângâie; ci pentru ca să cerce cetatea, și să o iscodească pre ea, și să o strice, pentru aceea a trimis David pre slugile sale la tine.

4. Și a luat Annon pre slugile lui David, și le-a ras bărbile jumătate, și le-a tăiat hainele jumătate până la șolduri, și i-a slobozit.

5. Și s'a spus lui David, ce s'a întâmplat cu oamenii lui, și a trimis înaintea lor, că erau oamenii batjocoriși foarte, și a zis împăratul: ședeși în Ierihon până ce vor crește bărbile voastre, și vă veți înloarce.

6. Și văzând fiii lui Amon, că au

rușinat pre poporul lui David, au trimis fiii lui Amon, și au nălmît din Siria Veiraam și din Siria Suvă și din Roov douăzeci de mii de pedestrași, și dela împăratul lui Amalic Maaha o mie de oameni, și de la Istov douăsprezece mii de oameni.

7. Și auzind David, a trimis pre Ioav cu toată oastea cea tare.

8. Și ieșind fiii lui Amon, au rânduit războiul la intrarea porții, iar Siria Suvă și Roov și Istov și Amalic erau deosebi singuri în câmp.

9. Și văzând Ioav, că războiul s'a întors împotriva lui și din față și din dos, a ales din toți finerii lui Israil, și s'a îndreptat împotriva Siriei.

10. Iar celalt popor, care a rămas l-a dat în mîna lui Avesa fratele său, și s'a îndreptat împotriva fiilor lui Amon.

11. Și a zis: de vor fi Sirienii mai tari decît mine, îmi veți veni în ajutor; și de vor fi fiii lui Amon mai tari decît tine, îți voi veni eu în ajutor.

12. Îmbărbătează-te, și să ne întărim pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul va face ce va fi bine întru ochii lui.

13. Și s'a apropiat Ioav și poporul lui cu el la bătăie împotriva Sirienilor, și au fugit dela fața lui.

14. Și fiii lui Amon văzând că au fugit Sirienii, au fugit și ei dela fața lui Avesa, și au intrat în cetate, și Ioav întorcându-se dela fiii lui Amon a venit în Ierusalim.

15. Și văzând Sirienii, că au căzut înaintea lui Israil, s'au adunat într'un loc.

16. Și trimițând Adraazar a strâns pre Sirienii cei de dincolo de râul

Halamac, și a venit în Elam și Sovac mai marele oastii lui Adraazar înaintea lor.

17. Și s'a spus lui David, și a adunat pre tot Israilul, și trecând Iordanul a venit în Elam, și rânduindu-se Sirienii împotriva lui David, au dat războiul asupra lui.

18. Și au fugit Sirienii dela fața lui Israil, și a zdrobit David din Sirieni șapte suie de care și patruzeci de mii de călăreși, și pre Sovac mai marele oastei lui l-a lovit, și a murit acolo.

19. Și văzând toți împărații cei supuși lui Adraazar, că a căzut înaintea lui Israil, de bună voie au mers cu Israil și i-au slujit lui, și s'a temut Siria a ajutat pre fiii lui Amon.

CAP. 11.

David și Urie.

Și a fost după un an ridicându-se Iarâși împărații, a trimis David pre Ioav și pre slugile sale cu el și pre tot Israilul, și a bătut pre fiii lui Amon, și a șezut împrejurul Ravotului, iar David a rămas în Ierusalim.

2. Și a fost spre seară sculându-se David din așternutul său, umblă prin foisorul casei împărătești, și a văzut din foisor pre o femeie scaldându-se, și femeia eră la chip frumoasă foarte.

3. Și trimițând David a întrebat de femeie, și a zis: au nu este aceasta Virsavia fata lui Eliav femeia lui Urie Heteul?

4. Și a trimis David soli, și o a luat pre ea, și intrând la ea a dormit cu ea, și după ce s'a curățit ea de necurăția ei, s'a întors la casa sa.

5. Și a luat în pîntece femeia, și

18. 1 Paral. 19, 18.

11. 1. 1 Paral. 20, 1.

4. 3 Imp. 15, 5; Leviți 15, 18, 19.

7. 1 Paral. 20, 1. 10. 1 Paral. 19, 11.

16. 1 Paral. 19, 16.

trimișând a dat de știre lui David, și a zis: iată eu sunt grea.

6. Și a trimis David la Ioav zicând: trimite la mine pre Urie Heteul, și a trimis Ioav pre Urie la David.

7. Și a venit Urie la împăratul, și i-a intrabat David: în pace este Ioav, în pace este poporul, și cum merge rășboiul?

8. Și a zis David către Urie: du-te la casa ta, și spală picioarele tale, și a ieșit Urie din casa împăratului, și i-a trimis lui mâncare împărătească.

9. Și a dormit Urie la ușa casei împăratului cu toate slugile domnului său, și nu s'a dus la casa sa.

10. Și spuseră lui David zicând: că nu s'a dus Urie la casa sa, și a zis David către Urie: au nu vii tu din cale? Pentru ce nu te-ai dus la casa ta?

11. Și a zis Urie către David: si-criul și Israil și Iuda lăcuesc în corturi, și domnul meu Ioav și slugile domnului meu pre fața pământului tăbărăsc, și eu să intru în casa mea să mănânc și să beau și să dorm cu femeia mea? Cum, viu este sufletul tău, de voi face cuvântul acesta.

12. Și a zis David către Urie: rămâi aici încă astăzi și mâine, te voi trimite; și a stat Urie în Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

13. Și i-a chemat pre el David, și a mâncat înaintea lui și a băut, și i-a îmbăfat și a ieșit seara să doarmă la așternutul său cu slugile domnului lui, și nu s'a dus la casa sa.

14. Și s'a făcut dimineașă, și a scris David carte la Ioav, și o a trimis prin mâna lui Urie.

15. Și a scris în carte, zicând: pune pre Urie înaintea rășboiului celui tare, și vă întoarceși de către dânsul, ca să se rănească, și să moară.

16. Și a fost când păzeă Ioav cetatea, a pus pre Urie la locul unde știeă că sunt ostași mai tari.

17. Și au ieșit ostași cetășii și se băteau cu Ioav, și a căzüt din popor din slugile lui David, și a murit și Urie Heteul.

18. Și a trimis Ioav să înștiinjeze pre David de toate lucrurile rășboiului, ca să le spue împăratului.

19. Și a poruncit solului, zicând: după-vei sfârși toate cuvintele rășboiului, și le vei spune împăratului.

20. Și va fi de se va aprinde mâniea împăratului, și va zice ție: pentru ce v'afi apropiat să bateși cetatea? Au n'afi știut, că vor săgetă de pre zid?

21. Cine a lovit pre Avimeleh feciorul lui Ierovaal fiul lui Nir? Au nu o femeie a aruncat o bucată de piatră de moară de pre zid preste el, și a murit în Tamasi? Pentru că s'a apropiat de zid? Atunci să zici: sluga ta Urie Heteul a murit.

22. Și a mers solul lui Ioav la împăratul în Ierusalim, și s'a dus și a spus lui David toate câte i-a poruncit Ioav și toate întâmplările rășboiului.

23. Și s'a mânieat David pre Ioav, și a zis David către sol: pentru ce v'afi apropiat de cetate, ca să vă bateși? Au n'afi știut că vă vor bate de pre zid?

24. Cine a lovit pre Avimeleh feciorul lui Ierovaal, au nu o femeie a aruncat de pre zid preste el o bucată de piatră de moară, și a murit în Tamasi? Pentru ce v'afi apropiat de zid?

25. Și a zis solul către David: pentru că au fost mai tari decât noi ostașii, și au ieșit asupra noastră la câmp, și i-am gonit pre el până la poarta cetășii.

26. Și au tras arcașii asupra slu-

gilor tale de pre zid, și au murit din slugile împăratului, încă și robul tău Urie Heteul a murit.

27. Și a zis David către sol: aceasta să spui lui Ioav, să nu fie rău întru ochii tăi cuvântul acesta, că uneori într'acest chip, iar alte ori într'alt chip mănâncă sabia, întărește războiul împotriva cetății, și o surpă și o supune pre ea.

28. Și auzind femeia lui Urie, că a murit Urie bărbatul ei, a plâns pentru bărbatul ei.

29. Și trecând jalea, a trimis David și o a adus pre ea în casa sa, și i s'a făcut femeie, și i s'a născut lui fiu, și rău s'a arătat în ochii Domnului aceea ce a făcut David.

CAP. 12.

Natan muștră pre David.

Și a trimis domnul pre Natan proscul la David, și a intrat la el, și a zis lui: hotărăște-mi judecata aceasta: doi oameni erau într'o cetate, unul bogat și altul sărac.

2. Și cel bogat aveà turme și cirezi multe foarte;

3. Iar cel sărac n'aveà nimic, fără numai o mielusa mică, care o cum-părase, și o a ținut și o a hrănit și o a crescut împreună cu sine și împreună cu filii săi, din pâinea lui măn-că și din paharul lui beà și în sânul lui dormea, și era lui ca o fiică.

4. Și venind un călător la omul cel bogat, nu s'a îndurat să ia din turmele sale și din cirezile sale, ca să gătească streinului, care venise la el, și a luat mielusa omului celui sărac, și o a gătit omului care venise la el.

5. Și s'a mânieat David cu lușime foarte pre omul acela, și a zis David către Natan: viu este Domnul, că vinovat morșii este omul, care a făcut aceasta.

6. Și mielusa o va plăi în șep-tit, pentrucă a făcut aceasta, și pentrucă nu i-a fost milă.

7. Și a zis Natan către David: tu ești omul care ai făcut așa! Acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israel: eu sunt cel ce te-am uns pre tine împărat preste Israel, și eu sunt cel ce te-am mântuit din mâna lui Saul.

8. Și am dat ție casa Domnului tău și femeile Domnului tău în sânul tău, și am dat ție casa lui Israel și a lui Iuda, și de sunt acestea pușin, voi adoaage ție la acestea.

9. Pentruce ai desprețuit cuvântul Domnului, ca să faci rău în ochii lui? Pre Urie Heteul l-ai omorât cu sabia, și pre femeia lui o ai luat ție femeie, și pre el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.

10. Și acum nu se va depărtă sabia din casa ta în veac, pentrucă m'ai defăimat pre mine, și ai luat pre femeia lui Urie Heteul, ca să-ți fie ție femeie.

11. Acestea zice Domnul: iată eu ridic rele asupra ta din casa ta, și voi lua pre femeile tale înaintea ochilor tăi, și le voi da aproapelui tău, și se va culcă cu femeile tale la lumina zilei.

12. Că tu ai făcut întru ascuns, iar eu voi face cuvântul acesta înaintea a tot Israelul, și la lumina zilei.

13. Și a zis David lui Natan: păcătuit-am Domnului, iar Natan a zis către David: și Domnul au iertat păcatul tău, nu vei muri.

14. Iar pentrucă ai întăritat prea mult pre vrăjmașii Domnului cu fapta aceasta, și fiul tău care s'a născut ție va muri negreșit.

15. Și s'a dus Natan în casa sa, și au lovit Domnul pre pruncul, care

12. 6. Esire, 22, 1. 7. 1 Imp. 16, 13.

11. H 2 Lege 28, 30; 16, 22.

13. 1 Paral. 24, 10, 21, 8; Sirah. 47, 12.

I-a născut lui David femeia lui Urie, și s'a bolnăvit.

16. Și s'a rugat David lui Dumnezeu pentru prunc, și a postit David aspru, și intrând a mas și a dormit pre pământ.

17. Și au venit la el bătrânii casei lui să-l scoale pre el dela pământ, ci n'a vrut, nici a mâncat cu ei pâine.

18. Și a fost în ziua a șaptea a murit pruncul, și s'au temut slugile lui David să-i spue, că a murit pruncul, că au zis: iată când trăia încă pruncul am grăit către el, și n'a ascultat de glasul nostru, și căi mai rău îi va face când îi vom spune că a murit pruncul.

19. Și a văzut David că slugile sale șoptesc, și a înțeles că a murit pruncul, și a zis David către slugile sale: a murit pruncul? Iar ei au spus: a murit.

20. Și sculându-se David de pre pământ s'a spălat și s'a uns, și s'a schimbat hainele sale, și intrând în casa lui Dumnezeu s'a închinat lui, și a intrat în casa sa, și a cerut pâine să mănânce, și puindu-i lui pâine a mâncat.

21. Și au zis slugile lui către el: ce este aceasta, ce ai făcut pentru prunc? Că până trăia încă pruncul, plângeai și posteai și privegheai, iar după ce a murit pruncul, te-ai sculat, și ai mâncat pâine și ai băut.

22. Și a zis David: până când trăia încă pruncul am ajunat și am plâns, că am zis: cine știe de mă va milui Domnul, și va trăi pruncul?

23. Și acum a murit, pentru ce dar să ajun, au doar mai putea'l-voiu întoarce pre el? Eu voiu merge la el, iar el mai mult nu se va întoarce la mine.

24. Și a mângâiat David pre Virsavia femeia sa, și a intrat la ea,

și a dormit cu ea, și a zămislit, și a născut fiu și a chemat numele lui Solomon, și Domnul-l-au iubit pre el.

25. Și a trimis prin mâna lui Nafan prorocul, și a chemat numele lui Iededi, în cuvântul Domnului.

26. Iar Ioav a dat războiu în Ravat asupra fiilor lui Amon, și a luat cetatea împărăției.

27. Și a trimis Ioav vestitor la David, și a zis: dat-am războiu în Ravat, și am luat cetatea apelor.

28. Și acum adună rămășițele poporului, și tăbărăște asupra cetății, și mai înainte o ia, ca să nu iau eu mai înainte cetatea, și să se cheme numele meu preste ea.

29. Și a adunat David tot poporul, și a mers în Ravat, și a dat războiu asupra ei, și o a luat.

30. Și a luat cununa împăratului lor de pre capul lui, care cumpăneă un talant de aur și de pietre scumpe, și a fost pusă pre capul lui David, și a luat din cetate prăzi multe foarte.

31. Și pre poporul cel dintru ea l-a scos afară, și l-a pus la ferăstrău și la dinții cei de fier și la cușitele cele de fier, și i-a ars pre ei în cărămidărie, și așa a făcut tuturor cetăților fiilor lui Amon, și s'a întors David și tot Israilul în Ierusalim.

CAP. 13.

Amon ucis de slugile lui Avesaiom.

Și a fost după aceasta, și Avesaiom fiul lui David aveă o soră frumoasă la chip foarte, și numele ei eră Tamar, și o a iubit pre ea Amnon fiul lui David.

2. Și se chinuă Amnon, căi s'a bolnăvit pentru Tamar sora sa, căci eră ea fecioară, și greu eră întru ochii lui Amnon a face ei ceva.

3. Și avea Amnon un prieten, și numele lui era Ionadav fiul lui Samaa frate lui David, și Ionadav era om înțelept foarte.

4. Și a zis lui: ce-ți este de slăbești așa din zi în zi fiule al împăratului, spune-mi. Și a zis Amnon lui: pre Tamar sora lui Avesalom fratele meu o iubesc.

5. Iar Ionadav a zis lui: culcă-te pre patul tău, și te fă bolnav, și va intra tatăl tău să te vadă, și să zici către el: să vie Tamar sora mea, și să-mi dea de mâncare, și să facă înaintea ochilor mei bucate, ca să văz, și să mănânc din mâinile ei.

6. Și culcându-se Amnon a bolit, și a intrat împăratul să-l vadă, și a zis Amnon către împăratul: să vie Tamar sora mea, și să facă înaintea ochilor mei două colăcei, și voi mănca din mâinile ei.

7. Și a trimis David la Tamar acasă, zicând: mergi în casa fratelui tău Amnon, și fă lui demâncare.

8. Și a mers Tamar în casa lui Amnon fratele său, și el era culcat; și a luat făină și a frământat, și a făcut înaintea ochilor lui colăcei și i-a copți.

9. Și luând figaea în care i-a făcut, a pus înaintea lui, iar el n'a vrut să mănânce, și a zis Amnon: scoateți pre toți dela mine, și a scos pre tot omul dela el, și a zis Amnon către Tamar.

10. Adu-mi în lăuntru în cămară mâncarea, și voi mănca din mâna ta, și a luat Tamar colăceii care-i făcuse, și i-a dus înlăuntru la Amnon fratele său la așternut.

11. Și i-a dat să mănânce, iar el apucând-o, a zis către ea: vino de te culcă cu mine sora mea.

12. Iar ea a zis către el: nu fratele meu, să nu mă smerești, că nu se va face așa în Israil, să nu faci nebunia aceasta.

13. Și eu cum voi purta ocară mea? Și tu vei fi ca unul dintre cei fără de minte în Israil, și acum grăește dar către împăratul, că nu mă va opri de către tine.

14. Și n'a vrut Amnon să asculte de cuvântul ei, și o a biruit pre ea, și o a smerit, și s'a culcat cu ea.

15. Și o a urât pre ea Amnon ură mare foarte, că mai mare era ura cu care o a urât pre ea, decât dragostea cu care o a iubit pre ea, și a zis ei Amnon: scoală-te și te du.

16. Și a zis Tamar lui: nu fratele! Că mai mare este răul cel de apoi decât cel dintâiu care l-ai făcut cu mine, ca să mă scoși afară pre mine, și n'a vrut Amnon să asculte de cuvântul ei.

17. Și chemând pre sluga sa, care era ispravnic preste casa lui, a zis către el: scoate pre aceasta afară dela mine și închide ușa după ea.

18. Și ea era îmbrăcată cu haină pestriță, că așa se îmbrăcau fetele împăratului cele fecioare cu îmbrăcămintele lor, și o a scos pre ea sluga lui afară, și a închis ușa după ea.

19. Și luând Tamar cenușă, a pus pre capul său, și haina sa cea pestriță cu care era îmbrăcată, o a rupt, și puindu-și mâinile sale preste capul său, mergea și striga.

20. Și a zis către ea Avesalom fratele ei: au doar Amnon fratele tău a umblat cu tine? Ci acum sora mea faci, că fratele tău este, nu pune întru inima ta, ca să grăești cuvântul acesta. Și a șezut Tamar părăsită în casa lui Avesalom fratele său.

21. Și a auzit împăratul David toate acestea, și s'a mânieat foarte, și n'a vrut să strice inima lui Amnon fiul său, că-l iubea pre el pentru că el era cel întâiu născut al lui.

22. Și n'a graiit Avesalom cu Amnon nici rău nici bine, că urise Avesalom pre Amnon, pentru că a smerit pre Tamar sora lui.

23. Și a fost după doi ani de zile, pe vremea tunsului la Avesalom în Velasor, care se ține de Efraim, a chemat Avesalom pe toți fiii împăratului.

24. Și a venit Avesalom la împăratul, și a zis: iată fundere la robul tău, să meargă dar împăratul și slugile lui cu robul tău.

25. Și a zis împăratul către Avesalom: nu fiul meu, să nu mergem noi toți și să te îngreuem, și l-a silit pre el; iar el n'a vrut să meargă, ci l-a binecuvântat pre el.

26. Și a zis Avesalom către el: dacă nu, să meargă cu noi Amnon fratele meu, și împăratul i-a zis lui: pentruce să meargă cu tine?

27. Și a stăruit la el Avesalom, și a slobozit pre Amnon și pre toți fiii împăratului cu el, și a făcut Avesalom ospăț, ca un ospăț împărătesc.

28. Și a poruncit Avesalom slugilor sale zicând: vedeți dacă se va veseli inima lui Amnon de vin, și voi zice către voi: bateți pre Amnon și-l omorâți, să nu vă temeți că eu vă poruncesc vouă, îmbărbătați-vă și fiți viteji.

29. Și slugile lui Avesalom au făcut lui Amnon precum le-a poruncit lor Avesalom; și sculându-se toți fiii împăratului au șezut fiecare pre mușcoiul său, și au fugit.

30. Și a fost încă fiind ei pre cale, a venit veste la David, zicând: bătut-a Avesalom pre toți fiii împăratului, și nici unul din ei n'a rămas.

31. Și sculându-se împăratul s'a rupt hainele sale, și s'a culcat pre pământ și toate slugile lui, cari stau împrejurul lui s'au rupt hainele lor.

32. Și răspunzând Ionadav fiul lui Samaa fratele lui David a zis: să nu gândească domnul meu împăratul, că pre toți pruncii fiii împăratului i-au omorât, că numai Amnon

singur a murit, că Avesalom își pusese în gând din ziua în care a smerit pre Tamar sora lui.

33. Și acum să nu pue domnul meu împăratul în inima sa cuvântul acesta, zicând: toți fiii împăratului au murit, că numai Amnon singur a murit.

34. Și Avesalom a fugit. Iar sluga cea de streajă a ridicat ochii săi, și a văzut, și iată popor mult venea pre cale în șir pre coasta muntelui la pogoriș, și mergând strejarul a spus împăratului, și a zis: am văzut oameni pre calea despre O-ran din partea muntelui.

35. Și a zis Ionadav către împăratul: iată fiii împăratului vin, după cuvântul robului tău, așa s'a făcut.

36. Și a fost după ce au sfârșit a grăi, iată fiii împăratului au sosit, și ridicând glasul lor au plâns; încă și împăratul și toate slugile lui au plâns plângere mare foarte.

37. Iar Avesalom a fugit, și s'a dus la Tolmi feciorul lui Emiud împăratul Ghedsurei în pământul Hamahad, și a plâns împăratul David pentru fiul său în toate zilele.

38. Și Avesalom fugind s'a dus în Ghedsur, și a fost acolo trei ani.

39. Și a încetat împăratul David a gonî pre Avesalom, că se mângăese pentru Amnon căci a murit.

CAP. 14.

Iertarea lui Avesalom.

Și cunoscând Ioav fiul lui Șaruia, că inima împăratului s'a întors spre Avesalom,

2. A trimis Ioav în Tæcoe, și a luat de acolo pre o femeie înțeleaptă, și a zis către ea: plângi și te îmbracă cu haine de jale, și nu te unge cu untdelemn, și fii ca și o femeie care jeleşte pre morți în multe zile.

3. Și să mergi la împăratul și să grăești către dânsul aceste, și Ioav i-a spus cuvintele ce aveai să zică.

4. Și venind femeia Tecoiteană la împăratul a căzut pre fața sa la pământ, și s'a închinat lui, și a zis: ajutor împărate, ajutor.

5. Și a zis către ea împăratul: ce este ție? Iar ea a zis: femeie văduvă sunt eu, și a murit bărbatul meu.

6. Și aveai roaba ta doi feciori, și s'au sfădit amândoi în farină, și n'a fost cine să-i desparță, și a lovit unul pre celalt frate al său, și l-a omorât.

7. Și iată s'a sculat toată casa asupra roabei tale, și a zis: dă pre cel ce a lovit pre fratele său, și-l vom omorî pre el pentru viața fratelui său, pre care l-a omorât, și vom pierde și pre moșteanul vostru; și vor stinge focul meu care a rămas, ca să nu aibă bărbatul meu urmaș și nume pre fața pământului.

8. Și a zis împăratul către femeie: mergi sănătoasă la casa ta, și eu voi porunci pentru tine.

9. Și a zis femeia Tecoiteană către împăratul: asupra mea doamne împărate al meu să fie fărădelegea, și asupra casei tatălui meu, iar împăratul și scaunul lui să fie nevinovat.

10. Și a zis împăratul: cine este cel ce grăește împotriva ta? Să-l aduci la mine, și nu va mai adaoge a se atinge de tine.

11. Și a zis femeia: aducă-și aminte dar împăratul de Domnul Dumnezeuul său, când se va adună rudenia de sânge să strige, și să nu piarză pre fiul meu, și a zis împăratul: viu este Domnul, de va cădea din părul fiului tău pre pământ.

12. Și a zis femeia: să grăiască dar roaba ta către domnul meu împăratul cuvânt, și a zis, grăește.

13. Și a zis femeia: pentruce ai so-

cofit aceasta asupra poporului lui Dumnezeu, și pentruce a grăit împăratul cuvântul acesta, ca să se facă greșala de a nu întoarce împăratul pre cel gonit?

14. Că cu moarte vom muri, și ca apa ce se varsă pre pământ care nu se va adună; și nu va lua Dumnezeu suflet, nici va socosi să scoată dela el pre cel gonit.

15. Și acum am venit a grăi către împăratul domnul meu cuvântul acesta, că mă va vedea poporul. Și roaba ta a zis: să grăiesc dar către domnul meu împăratul, că doară va face împăratul cuvântul roabei sale.

16. Că va ascultă împăratul; mântuiască pre roaba sa din mâna omului celui ce caută să mă piarză pre mine și pre fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu.

17. Și a grăit întru sine roaba ta: cuvântul domnului meu împăratului va fi spre mângâere, că, ca ingerul lui Dumnezeu, așa este domnul meu împăratul a auzi binele și răul, și Domnul Dumnezeuul tău va fi cu tine.

18. Și răspunzând împăratul a zis către femeie: să n'ascunzi de către mine cuvântul de care eu te voi întrebă, și a zis femeia: grăiască domnul meu împăratul.

19. Și a zis împăratul: au nu mâna lui Ioav este cu tine în toate acestea? Și a zis femeia către împăratul: viu este sufletul tău doamne al meu împărate, de mă abat la dreapta sau la stânga întru toate câte a grăit domnul meu împăratul; robul tău Ioav el mi-a poruncit mie și el a pus în gura roabei tale toate cuvintele acestea.

20. Robul tău Ioav a făcut ca să învelesc așa cuvântul acesta, și domnul meu împăratul este înțelept ca în-

șelepciunea îngerului lui Dumnezeu a cunoaște toate cele de pre pământ.

21. Și a zis împăratul către Ioav: iată am făcut fie după cuvântul tău acesta, mergi întoarce pre fiul meu Avesalom.

22. Și căzând Ioav cu fața sa pre pământ s'a închinat și a binecuvântat pre împăratul, și a zis Ioav: astăzi a cunoscut robul tău, că am aflat har întru ochii tăi doamne al meu împărate! Că a făcut domnul meu împăratul cuvântul robului său.

23. Și sculându-se Ioav s'a dus în Ghedsur, și a adus pre Avesalom în Ierusalim.

24. Și a zis împăratul: să se întoarcă în casa sa, iar fața mea să nu o văd; și s'a întors Avesalom în casa sa, și fața împăratului nu o a văzut.

25. Și ca Avesalom nu eră om frumos în tot Israilul laudat foarte, din talpele picioarelor lui și până în creștetul lui nu aveă nici o meatehnă.

26. Și când tundeă el capul său, că se tundeă în fiecare an pentru că îl îngreuiă, și tunzându-se el cumpaneă părul capului lui două sute de sicli cu sicliul cel împărătesc.

27. Și s'a născut lui Avesalom trei feciori și o fată, și numele ei eră Tamar, aceasta eră femeie frumoasă foarte, și a fost femeie lui Rofoam feciorul lui Solomon, și a născut lui pre Avie.

28. Și a șezut Avesalom în Ierusalim doi ani de zile, și fața împăratului nu o a văzut.

29. Și a chemat Avesalom pe Ioav ca să-l trimișă pre el la împăratul, și n'a vrut să vie la el, și a trimis a doua oară la el, și n'a vrut să vie.

30. Și a zis Avesalom către slugile sale: vedeți în șarină partea lui Ioav cea lipită de a mea, unde are

el orz, mergeți și o aprindeți cu foc, și au ars slugile lui Avesalom holda lui Ioav cu foc.

31. Și au mers robii lui Ioav la el rupându-și hainele lor, și au zis: ars-au slugile lui Avesalom holda cu foc, și sculându-se Ioav a venit la Avesalom acasă, și a zis către el: pentruce au ars slugile tale holda mea cu foc?

32. Și a zis Avesalom către Ioav: iată am trimis la tine, zicând: vino aici și te voiu trimite la împăratul, gândind: pentruce am venit din Ghedsur? Bine eră mie să liu acolo, și acum iată fața împăratului n'am văzut, iar de este întru mine nedreptate omoară-mă.

33. Și a intrat Ioav la împăratul, și i-a spus lui, și a chemat pre Avesalom, și a intrat la împăratul și s'a închinat lui și a căzut cu fața sa pre pământ înaintea feții împăratului, și a sărutat împăratul pre Avesalom.

CAP. 15.

Fuga lui David dinaintea lui Avesalom.

Și a fost după aceasta, ș'a făcut luiș Avesalom care și călăreși, și cincizeci de bărbași cari mergeau înaintea lui.

2. Și a mânecat Avesalom, și a stăfuit în latura drumului porșli, și a fost când veneă la împăratul la judecată vre un om, care aveă judecată, strigă către el Avesalom, și ziceă lui: din care cetate ești tu? Și ziceă omul, dintr'una din seminșiile lui Israil robul tău.

3. Și ziceă către el Avesalom: iată cuvintele tale sunt bune și drepte, ci nu este la împăratul nimeni să te asculte?

4. Și a zis Avesalom: cine mă va pune pre mine judecător pre pă-

mânt, ca să vie la mine tot omul, care va avea pricire și judecată, eu voi face lui dreptate!

5. Și ori când se apropiea vre un om de dânsul și se închină lui, el întindea mâna sa, și-l apucă pre el și-l sărută.

6. Și a făcut astfel Avesalom tuturor Israelitenilor, carii veneau pentru judecată la împăratul, și Avesalom câștigă inima bărbaților lui Israel.

7. Și a fost după patruzeci de ani, a zis Avesalom către tatăl său: să mă duc să plinesc făgăduința mea, care am făgăduit Domnulul în Hevron.

8. Că făgăduință a făcut robul tău când lăcuia în Ghedsur în Siria, zicând: dacă vre-o dată mă va întoarce Domnul în Ierusalim, voi aduce jertfă Domnulul.

9. Și a zis lui împăratul: mergi în pace, și sculându-se a mers în Hevron.

10. Și a trimis Avesalom iscoade la toate semințiile lui Israel, zicând: când veși auzi glasul cornului, veși zice: făcutu-s'a împărat Avesalom în Hevron.

11. Și cu Avesalom au mers două sute de bărbați aleși din Ierusalim, și au mers în prostiea lor și n'au știut nimic.

12. Și pe când aducea el jertfele, a trimis Avesalom și a chemat pre Ahitofel Golanitul sfetnicul lui David din cetatea sa Golan. Și s'a făcut legătură puternică, și mult popor mergea cu Avesalom.

13. Și a venit vestitor la David, zicând: inima bărbaților lui Israel s'a îndreptat spre Avesalom.

14. Și a zis David tuturor slugilor sale, care erau cu el în Ierusalim: sculați-vă și să fugim, că nu este nouă mântuire de către fața lui Avesalom, grăbiți a merge ca să nu grăbească el și să ne prinză pre

noi, și să aducă rău asupra noastră, și să lovească cetatea cu ascuțitul sabiei.

15. Și au zis slugile împăratului către împăratul: la toate câte va alege domnul nostru împăratul, gata slugile tale.

16. Și a ieșit împăratul și toată casa lui pedestri după dânsul, și a lăsat împăratul zece femei fiitoarele sale, ca să păzească casa.

17. Și a ieșit împăratul și toate slugile lui pedestri, și a stăut de parte de casă.

18. Și toți slujitorii mergeau lângă dânsul și toți Heretii și toți Feletii și toți Gheteeii, șase sute de oameni carii au venit pedestri din Ghet, și mergeau înaintea împăratului.

19. Și a zis împăratul către Efi Gheteeul, pentruce mergi tu cu noi? întoarce-te și lăcuește cu împăratul, că strein ești tu, și ce ai venit aici din locul tău?

20. Ieri ai venit și astăzi sili-te-voiu să mergi cu noi? Și eu merg unde voi putea; mergi și te întoarce, și întoarce pre frații tăi cu tine, și Domnul va face cu tine milă și adevăr.

21. Și a răspuns Efi împăratului, și a zis: viu este Domnul, și viu este domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, ori în moarte, ori în vieață, acolo va fi robul tău.

22. Și a zis împăratul către Efi: vino și mergi cu mine, și a mers Efi Gheteeul cu împăratul și toate slugile și toată gloata ce era cu dânsul.

23. Și toată țara plângea cu glas mare, și tot poporul mergea pre părintul Chedrilor, și împăratul a trecut părintul Chedrilor, și tot poporul și împăratul mergea pre drumul către pustie.

24. Și iată și Sadoc preotul și toți Leviii cu el ridicară siciul legii Domnului din Vetar, și au oprit siciul legii Domnului Dumnezeu, iar Aviatar a stăfuit lângă el până ce a ieșit tot poporul din cetate.

25. Și a zis împăratul către Sadoc: întoarce siciul lui Dumnezeu în cetate, că de voui află har în ochii Domnului mă va întoarce, și-mi va arăta mie pre el și frumusețea lui.

26. Iar de va zice așa: nu te voesc, eu sunt de față să facă mie după cum este bine întru ochii săi.

27. Și a zis împăratul lui Sadoc preotul: vedeși, întoarce-te în cetate cu pace, și Ahimaas fiul tău și Ionatan fiul lui Aviatar amândoi fiii voștri cu voi.

28. Vedeși, eu voui rămâne în laturile pustiei, până va veni sol de la voi, să-mi spue mie.

29. Și a întors Sadoc și Aviatar siciul lui Dumnezeu în Ierusalim, și a șezut acolo.

30. Iar David se suiă pre coasta muntelui maslinilor, se suiă plângând și cu capul acoperit, și mergea desculț și tot poporul cei cu el, fiecare cu capul descoperit, se suiă înainte plângând.

31. Și s'a spus lui David, zicând: și Ahitofel este între cei uniți cu Avesalom, și a zis David: Dumnezeul meu, risipește statul lui Ahitofel.

32. Și a ajuns David în vârf unde s'a închinat acolo lui Dumnezeu, și iată a ieșit înaintea lui Husi prietenul cel mai ales al lui David, având haina sa ruptă și pământ pre capul său.

33. Și a zis David lui: de vei merge cu mine, vei fi mie sarcină;

34. Iar de te vei întoarce în cetate, și vei zice lui Avesalom: trecut-au frații tăi cu împăratul; după mine a trecut tatăl tău, și acum slu-

ga ta sunt eu împărate, lasă-mă să trăiesc; sluga tatălui tău am fost atunci, iar acum sunt robul tău, și vei risipi sfatul lui Ahitofel.

35. Și iată acolo cu tine sunt Sadoc și Aviatar preoții, și tot cuvântul care-l vei auzi din gura împăratului, îl vei spune lui Sadoc și lui Aviatar preoșii.

36. Iată acolo cu ei doi fii ai lor: Ahimaas fiul lui Sadoc și Ionatan fiul lui Aviatar, și veși trimite prin ei la mine tot cuvântul, ce veși auzi.

37. Și a intrat Husi prietenul lui David în cetate, și Avesalom atunci intră în Ierusalim.

CAP. 16.

David ocărit de Semei.

Iar David trecuse puțin de vârful muntelui, și iată Sivă sluga lui Memlivostè a ieșit înaintea lui, și o pereche de asini încărcăși, și pe ei două sute de pâini și iki de smochine, și o sută de finice și un foale de vin.

2. Și a zis împăratul către Sivă: ce sunt aceștia? Și a răspuns Sivă: asinii casei împăratului ca să șezi pre ei; iar pâinile și finicile ca să mănânce slujitorii, și vinul ca să bea cei ce au slăbit în pustie.

3. Și a zis împăratul: și unde este fiul domnului tău? Și a zis Sivă către împăratul: iată șade în Ierusalim, că a zis: astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil împărășia tatălui meu.

4. Și a zis împăratul către Sivă: iată toate câte sunt ale lui Memlivostè ale tale să fie, și a zis Sivă închinându-se: să aflu har întru ochii tăi doamne al meu împărate!

5. Și a venit împăratul David până la Vaurim, și iată ieșea de acolo un om din rudenia casei lui Saul, și

37. 1 Paral. 27, 33.

16. 4. 19, 29. 5. 3 Imp. 2, 8 și 45.

numele lui era Semei, feciorul lui Ghira a ieșit mergând și blestemând.

6. Și aruncă cu pietre asupra lui David și asupra tuturor slugilor împăratului David, și era tot poporul și toți cei fari de dreapta și de stânga împăratului.

7. Și așa a zis Semei când blestemă pre el: ieși, ieși bărbatul sângiurilor și bărbat fărădelege.

8. Întors-au asupra ta Domnul tot sângele casei lui Saul, pentru că te-ai făcut împărat în locul lui, și iată au dat Domnul împărăția în mâna lui Avesalom fiul tău; iar tu în răutatea ta, că bărbatul sângiurilor ești tu.

9. Și a zis Avesa fiul Saruiei către împăratul: pentru ce blestemă acel câine mort pre domnul meu împăratul? Trece-voiu și voiu tăia capul lui.

10. Și a zis împăratul către Avesa: ce este mie și vouă fiii Saruiei? Lăsați-l pre el să blesteme așa, că Domnul au zis lui, să blesteme pre David; și cine va zice pentru ce faci așa?

11. Și a zis David către Avesa și către toate slugile sale: iată fiul meu cel ce a ieșit din pânțelele meu, căută sufletul meu; cu cât mai vartos acum fiul lui Iemni; lăsați-l pre el să blesteme, că Domnul au zis lui.

12. Că doar va vedeă Domnul smerenia mea, și va întoarce mie bine pentru blestemul lui în ziua de astăzi.

13. Și a mers David cu toți bărbații lui pre cale, și Semei mergea pre coastele muntelui alături cu el, mergând și blestemând și aruncând cu pietre asupra lui și cu țărână improșcă.

14. Și a venit împăratul și tot poporul cel cu el osteniți, și răsuflară acolo.

15. Iar Avesalom și tot bărbatul lui Israil au intrat în Ierusalim, și Ahitofel cu el.

16. Și a fost când a venit Husi prietenul cel bun al lui David la Avesalom, și a zis Husi către Avesalom: frăiască împăratul!

17. Și a zis Avesalom către Husi: așa milă ai de prietenul tău? Pentru ce nu te-ai dus cu prietenul tău?

18. Și a zis Husi către Avesalom: nu! Ci după acela pre care l-au ales Domnul și poporul acesta și tot bărbatul lui Israil, al lui voiu fi și cu el voiu ședeă.

19. Și apoi cui voiu sluji? Au nu fiului lui? Precum am slujit înaintea tatălui tău, așa voiu fi înaintea ta.

20. Și a zis Avesalom către Ahitofel: dați-mi sfat ce vom face.

21. Și a zis Ahitofel către Avesalom: intră la jiltoarele tatălui tău pre care te-a lăsat să păzească casa lui, și va auzi tot Israilul că ai rușinat pre tatăl tău, și se vor întări mâinile tuturor celor ce sunt cu tine.

22. Și a întins cort lui Avesalom la Ioișor, și a intrat Avesalom la jiltoarele tatălui său înaintea ochilor a tot Israilul.

23. Și sfatul lui Ahitofel, care-l dă el în zilele cele dintâiu ca și cum cineva ar fi întrebat cuvântul lui Dumnezeu, așa tot sfatul lui Ahitofel, și la David și la Avesalom.

CAP. 17.

Sfatul lui Ahitofel și moartea lui.

Și a zis Ahitofel către Avesalom; Salege-voiu mie douăsprezece mii de bărbați, și mă voiu scula și voiu goni pre David într'această noapte.

2. Și voiu veni asupra lui, și el fiind ostent și cu puteri slabe, voiu sperieă pre el, și va fugi tot poporul cel cu el, și voiu bate pre împăratul singur.

3. Și voi înțoarce pre tot poporul la tine, precum se întoarce mireasa către bărbatul său, că numai sufletul unui om cauși tu, și la tot poporul va fi pace.

4. Și s'a părut drept cuvântul acesta întru ochii lui Avesalom și întru ochii tuturor bătrânilor lui Israil.

5. Și a zis Avesalom: chemași și pre Husi al lui Arahî, și vom auzi ce zice și el.

6. Și a intrat Husi la Avesalom, și a grăit Avesalom către dânsul zicând: cuvântul acesta a grăit Ahitofel, face-vom după cuvântul lui? Iar de nu, grăește tu.

7. Și a zis Husi către Avesalom: nu este bun sfatul acesta, care l-a dat Ahitofel de astădată.

8. Și a zis Husi: tu știi pre tatăl tău și pre toți bărbaii lui, că sunt tari foarte și sunt amărâți cu sufletul lor, ca o ursoaică lipsită de pui în țarină, și ca o scroafă sălbatică în câmp, și tatăl tău este bărbat rășboinic, și nu va lăsa să odihnească poporul.

9. Că iată el acum este ascuns în vr'un munte s'au în vr'un loc, și va fi când va cădea preste ei la început, și se va auzi vestea, se va zice: s'a învins poporul lui Avesalom:

10. Fie chiar cel mai viteaz a căruia inimă este ca inima leului, se va topi de frică, că știe tot Israilul că tatăl tău este tare, și viteji toți cei ce sunt cu el.

11. Așa îți dau eu sîat, ca să aduni la tine tot Israilul dela Dan până la Virsavee, ca nisipul mării de mult, și tu însuși să mergi în mijlocul lor.

12. Și vom merge asupra lui ori în ce loc îl vom afla, și vom tăbări asupra lui cum cade roua pre pământ, și nu vom lăsa din el și din toți bărbaii cei ce sunt cu el, nici unul.

13. Și de se va trage în vr'o cetate, va pune tot Israilul funii preste cetatea aceea, și o vom trage până în pârâu, cât nu va rămâneă acolo nici piatră.

14. Și a zis Avesalom și tot Israilul: mai bun este sfatul lui Husi al lui Arahî, decât sfatul lui Ahitofel, și Domnul au poruncit să risipească sfatul cel bun al lui Ahitofel, ca să aducă Domnul preste Avesalom toate relele.

15. Și a zis Husi al lui Arahî către Sadoc și către Aviatar preoții: așa și așa a sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre bătrânii lui Israil, și așa și așa am sfătuit eu.

16. Și acum trimiteți degrabă și dați știre lui David zicând: să nu rămâi la noapte în câmpiile pustiei; ci grăbește și treci, ca nu cumva să prinză pre împăratul și pre tot poporul cel cu el.

17. Iar Ionatan și Ahimaas stau la fântâna lui Roghil, și a mers slujnica și le-a spus lor; iar ei au mers și au spus împăratului David, că nu se putea ivi să intre în cetate.

18. Și i-a văzut pre ei o slugă, și a spus lui Avesalom, și s'au dus amândoi curând și au intrat în casa unui om în Vaurimi, și eră la el o groapă în curte, și s'au pogorît acolo.

19. Și a luat femeia și a întins acoperemânt preste gura gropii, și uscă pre el urluială, și nu s'a știut nimic.

20. Și au venit slugele lui Avesalom la femeie acasă și au zis: unde este Ahimaas și Ionatan? Și le-a zis lor femeia: Trecură și pușină apă cerură și n'au aflat, și s'au întors în Ierusalim.

21. Și a fost după ce s'au dus,

ei au eșit din groapă și s'au dus și au spus împăratului David, și au zis lui: sculați-vă și treceți curând apa, că acestea a sfătuit Ahitofel asupra voastră.

22. Și s'a sculat David și tot poporul cel cu el, și au trecut Iordanul până la revărsatul zorilor, nerămânând nici unul care să nu fi trecut Iordanul.

23. Iar Ahitofel văzând, că nu s'a urmat sfatul lui, a pus șeaua pe asina sa și s'a sculat, și s'a dus la casa sa și la cetatea sa, și a rânduit casa sa și s'a spânzurat și a murit, și s'a îngropat în mormîntul tatălui său.

24. Și David a trecut în Manaim, iar Avesalom a trecut Iordanul, el și tot Israelul cu el.

25. Și a pus Avesalom pe Amasai în locul lui Ioav preste oaste, și Amasai eră fiul unui bărbat a nume Ieter din Iezreel, acesta a intrat la Avighea fata lui Naas sora Saruei mumei lui Ioav.

26. Și au tăbărit Avesalom și tot Israelul în pământul Galaad.

27. Și a fost când a intrat David în Manaim, și Esvi fiul lui Naas din Ravotul fiilor lui Amon, și Mahir fiul lui Amiil din Lodavar, și Verzelli Galaaditeanul din Roghelim.

28. Au adus învălișuri, căldări, vase de lut, grâu, orz, făină, grăunțe prăjite, bob, linte și pâini,

29. Miere, unt, oi, brânză de vaci, și a adus lui David și poporului celui cu el să mănânce, că au zis: poporul a flămânzit, s'a ostenit și a însetat în pustie.

CAP. 18.

Moartea lui Avesalom.

Și a numărat David tot poporul cel ce eră cu el, și a pus preste

ei căpetenii preste mii și preste sute.

2. Și a trimis David a treia parte din popor supt povățuirea lui Ioav, și a treia parte supt povățuirea lui Avesa feciorul Saruei fratele lui Ioav, și a treia supt povățuirea lui Eti Ghe-teul, și a zis David, către popor: voi ieși negresit și eu cu voi.

3. Și ziseră: să nu ieși, că de vom fugi, nu vor țineă seamă de noi, și de vom muri jumătate din noi, nu vor țineă seamă de noi, că tu ești cât noi zece mii. Și acum mai bine va fi să fii tu nouă în cetate ajutor, ca să ne ajuți.

4. Și a zis către ei împăratul: ce va plăcea întru ochii voștri, voi face, și a stătuț împăratul de la turea porții, și tot poporul ieșea cu sutele și cu miile.

5. Și a poruncit împăratul lui Ioav și lui Avesa și lui Eti, zicând: cruțați-mi pre feciorul meu Avesalom, și tot poporul a auzit pre împăratul poruncind tuturor boierilor pentru Avesalom.

6. Și a ieșit tot poporul în dumbravă împotriva lui Israel, și s'a făcut războiu în dumbrava lui Efraim.

7. Și a căzut acolo poporul lui Israel înaintea slugilor lui David, și s'a făcut înfrîngere mare în ziua aceea, ca la vr'o douăzeci de mii de bărbați.

8. Și s'a făcut acolo războiu înfins preste fața a tot pământul, și mai mulți din popor a mâncat dumbrava, decât sabia în ziua aceea.

9. Și s'a întâmpinat Avesalom cu slugile lui David, și Avesalom eră călare pre mușcoiul său, și a intrat mușcoiul supt desimea unui stejar mare, și s'a încleștat capul lui în stejar, și a rămas spânzurat între cer și între pământ, și mușcoiul s'a dus de supt el.

10. Și a văzut un om și a spus

25. 1 Paral. 2, 16, 17.

27. 9, 4; 19, 31, 32; 3 Imp. 2, 7.

18. 4. 2 Paral. 32, 6.

lui Ioav, și a zis: iată am văzut pre Avesalom spânzurat în stejar.

11. Și a zis Ioav omului celui ce i-a spus: iată dacă l-ai văzut, pentru ce nu l-ai ucis acolo la pământ? Și eu ți-ași fi dat ște zece sicli de argint și un brâu.

12. Și a zis omul către Ioav: de mi-ai da în mână o mie de sicli de argint, nu voi pune mâna mea pre fiul împăratului, că în auzul nostru a poruncit împăratul ște și lui Avesa și lui Eti zicând: crușați pre feciorul meu Avesalom.

13. Cum aș face nedreptate asupra vieșii lui, că lucrul nu va rămâne ascuns împăratului, și tu ai stă din profivă.

14. Și a zis Ioav: eu voi începe aceasta, nu te voi așteptă pre tine, și a luat Ioav trei săgeși în mâna sa, și le-a înșipt în inima lui Avesalom, încă fiind el viu în deșul stejarului.

15. Și l-au încunjurat zece slugi, cari purtau armele lui Ioav, și loviră pre Avesalom, și-l omoră.

16. Și a trâmbișat Ioav cu cornul, și s'a întors poporul, ca să nu gonească după Israil, că nu se îndură Ioav de popor.

17. Și au luat pre Avesalom, și l-au aruncat într'o prăpastie mare în dumberă, într'o râpă mare, și au pus preste el grămadă de pietre mari foarte, și tot Israilul a fugit fiecare la lăcașul său.

18. Iar Avesalom încă fiind viu a luat, și s'a făcut luiș stălp, pe care l-a pus în valea împăratului, că a zis: că n'are el fecior, ca să se pomenească numele lui, și a numit stălpul pre numele său, și se chiamă el mâna lui Avesalom până în ziua aceasta.

19. Și Ahimaas feciorul lui Sadoc a zis: voi alergă și voi bine

vesti împăratului, că i-au făcut lui Domnul izbândire din mâna vrăjmașilor lui.

20. Și a zis Ioav lui: tu nu ești om de bune vestiri în ziua aceasta, ci într'altă zi vei bine vesti; iar în ziua de astăzi nu vei vesti bine, de vreme ce a murit fiul împăratului.

21. Și a zis Ioav lui Husi: mergând spune împăratului câte ai văzut, și s'a închinat Husi lui Ioav, și s'a dus.

22. Și a adaos încă Ahimaas feciorul lui Sadoc, și a zis către Ioav: fie ce va fi, voi alergă și eu după Husi; și a zis Ioav: pentru ce să alergi tu fiul meu? Vino, că de vei merge nu-ți este ște de folos vestea bună.

23. Și a zis Ahimaas: numai de cât voi alergă; și a zis Ioav lui: aleargă, și a alergat Ahimaas pre calea șesului, și a întrecut pre Husi.

24. Și David ședeă între cele două porți, și s'a dus strejarul în cerdacul porții la zid, și ridicându-și ochii săi a văzut, și iată un om alergând singur înaintea lui.

25. Și a strigat strejarul, și a spus împăratului; și a zis împăratul: de este singur, bună veste este în gura lui, și tot mergeă și se apropieă.

26. Și a văzut strejarul ali om alergând, și a strigat strejarul către poartă, și a zis: iată și ali om aleargă singur; și a zis împăratul: și acesta este bun vestitor.

27. Și a zis strejarul: eu văz că cel ce aleargă întâiu parcă ar fi alergătura lui Ahimaas feciorul lui Sadoc; și a zis împăratul: om bun este acesta, și cu veste bună vine.

28. Și a strigat Ahimaas, și a zis către împăratul: pace! Și s'a închinat împăratului cu fața sa la pământ, și a zis: bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul tău cel ce au biruit pre oamenii cei ce ridicase

mâna lor asupra Domnului meu împăratul.

29. Și a zis împăratul: pace este fiului Avesalom? Și a zis Ahimaas: văzut-am mulțime mare veselindu-se, când a trimis Ioav robul împăratului pre robul tău, și n'am cunoscut ce este acolo.

30. Și a zis împăratul: întoarce-te și stai aici, și s'a întors și a stătuț.

31. Și iată Husi după el a venit, și a zis împăratului: veste bună aduc domnului meu împăratului, că au făcut judecată fie Domnul astăzi din mâna tuturor celor ce s'au sculat asupra ta.

32. Și a zis împăratul către Husi: este pace fiului Avesalom? Și a zis Husi: fie ca feciorul acesta, vrăjmașii domnului meu împăratului și toți câși s'au sculat asupra lui cu rele.

33. Și s'a turburat împăratul, și s'a suit în foisorul cel deasupra porții și a plâns, și așa a zis când îl plângea pre el: fiul meu Avesalom fiul meu! Fiul meu Avesalom! Mai bine muream eu pentru tine? eu pentru tine, Avesaloame fiul meu! Fiul meu!

CAP. 19.

David iarăși împărat.

Și s'a spus lui Ioav, zicând: iată împăratul plânge și se tânguește pentru Avesalom.

2. Și s'a schimbat biruința în ziua aceea în jale la tot poporul, că a auzit poporul în ziua aceea zicând: că se întristează împăratul pentru fiul său.

3. Și s'a furișat poporul în ziua aceea a intră în cetate, cum se furișează poporul cel ce se rușinează când fuge dela războiu.

4. Și împăratul a ascuns fața sa

și a strigat împăratul cu glas mare zicând: fiul meu Avesalom! Avesalom fiul meu! fiul meu!

5. Și a intrat Ioav la împăratul în casă, și a zis: rușinat-ai astăzi fețele tuturor robilor tăi, celor ce te-au scos dela moarte pre tine astăzi, și sufletul fiilor tăi și al fetelor tale, și sufletul femeilor tale, și sufletul jiițoarelor tale.

6. Iubind pre cei ce te urăsc pre tine, și urând pre cei ce te iubesc, și ai arătat astăzi, că nu'ți este fie de boierii tăi, nici de slugi, că am cunoscut astăzi, că de ar fi trăit Avesalom, toți noi astăzi am fi morți, că acesta eră drept întru ochii tăi.

7. Și acum te scoală, și ieși afară și grăește la inimile robilor tăi, că pre Domnul m'am jurat, că de nu vei ieși afară astăzi, nu va rămâne om cu tine în noaptea aceasta, și vei cunoaște că mai mare este fie răul acesta decât tot răul ce ți-a venit fie din tinerețele tale până acum.

8. Și s'a sculat împăratul, și a șezut în poartă, și la tot poporul a vestit zicând: iată împăratul șade în poartă, și a venit tot poporul înaintea împăratului la poartă; iar Israil a fugit fiecare în lăcașul său.

9. Și eră tot poporul pricinindu-se întru toate neamurile lui Israil zicând: împăratul David ne-a mântuit pre noi de toți vrăjmașii noștri, și el ne-a scos pre noi din mâna celor de alt neam, și acum a fugit din țară și dela împărășia sa de Avesalom.

10. Și Avesalom pre care l-am uns preste noi a murit în războiu, și acum penitruce voi întârziăși a întoarce pre împăratul? Și cuvântul a tot Israilul a venit la împăratul.

11. Și împăratul David a trimis la Sadoc și la Aviatar preoșii, zicând: grăiți către bătrânii lui Iuda și le spuneți: penitruce întârziăși a

întoarce pre împăratul la casa sa?
Și cuvântul a tot Israilul a venit la împăratul.

12. Și frații mei sunteți voi, oasele mele și carnea mea voi, și pentru ce întârziați a întoarce pre împăratul la casa lui?

13. Și ziceți lui Amesai: au nu osul meu și carnea mea ești tu? Și acum așa să facă mie Dumnezeu, și așa să-mi adauge, de nu vei fi tu căpetenie preste oaste înaintea mea în toate zilele în locul lui Ioav.

14. Și a câștigat inima tufurilor din Iuda, ca a unui om, și a trimis la împăratul zicând: întoarce-te tu și toți robii tăi.

15. Și s'a întors împăratul și a venit până la Iordan, și bărbașii lui Iuda au venit în Galgala, ca să meargă întru întâmpinarea împăratului, ca să treacă pre împăratul Iordanul.

16. Și a grăbit Semei feciorul lui Ghira fiul lui Iemini din Vaurimi, și s'a pogorît cu bărbașii lui Iuda întru întâmpinarea împăratului David.

17. Și o mie de bărbași cu el din neamul lui Veniamin, și Siva sluga casei lui Saul, și cincisprezece fii ai lui cu el, și douăzeci de slugi ai lui cu el, și au trecut Iordanul înaintea împăratului, și au făcut slujba ca să treacă pre împăratul.

18. Și au trecut trecătoarea ca să scoale casa împăratului, și ca să facă ce este drept întru ochii lui; iar Semei feciorul lui Ghira a căzut pre fața sa înaintea împăratului când a trecut el Iordanul;

19. Și a zis către împăratul: să nu-mi socotească mie Domnul meu fărădelegea, și să nu-ți aduci aminte de nedreptățile care ți-a făcut robul tău în ziua în care ieșă domnul meu împăratul din Ierusalim, ca să le pue împăratul în inima sa.

20. Că a cunoscut robul tău că eu am păcătuit, și iată eu am venit astăzi mai înainte decât tot Israilul și decât casa lui Iosif, ca să mă pogor întru întâmpinarea domnului meu împăratul.

21. Și a răspuns Avesa feciorul Saruei, și a zis: au pentru aceasta nu se va omorî Semei pentru că a blestemat pre unsul Domnului?

22. Și a zis David: ce este mie și vouă fiii Saruei? Pentru ce vă faceți astăzi mie împotrivnici? Astăzi nu se va omorî nici un om din Israil, că nu știu de voiu împărăși eu astăzi preste Israil.

23. Și a zis împăratul către Semei: nu vei muri, și s'a jurat lui împăratul.

24. Și Memfivostè feciorul lui Ionatan, fiul lui Saul, s'a pogorît întru întâmpinarea împăratului, și n'a grijit picioarele sale, nici ș'a tăiat unghiile sale, nici ș'a tocmîi mustața sa, și hainele sale nu ș'a spălat din ziua în care s'a dus împăratul până în ziua în care a venit el cu pace.

25. Și a fost când intră în Ierusalim întru întâmpinarea împăratului, i-a zis lui împăratul: pentru ce n'ai mers cu mine Memfivostè?

26. Și a zis Memfivostè către împăratul: domnul meu împărate! Robul meu m'a înșelat, că a zis sluga ta lui: pune șaua pre asină și să încalec și să merg cu împăratul, că șchiop este robul tău.

27. Și a grăit rău de robul tău către domnul meu împăratul, și domnul meu împăratul ca ingerul lui Dumnezeu, și fă ce este bine întru ochii tăi.

28. Că n'a fost toată casa tatălui meu iără numai oameni de moarte înaintea domnului meu împăratul; iar tu ai pus pre robul tău între cei

13. Jud. 9, 2; 1 Paral. 11, 1.

17. 3 Imp. 2, 8.

22. 1 Imp. 11. 13. 28. 1 Imp. 29, 9.

ce mănâncă din masa ta, și ce îndreptare mai este mie, sau ce poci strigă încă către împăratul?

29. Și a zis lui împăratul: pentru ce mai grăești încă cuvintele tale? Zis-am: tu și Siva împărțiși țarina.

30. Și a zis Memivostè către împăratul: și foarte să le ia, după ce a venit domnul meu împăratul cu pace la casa sa.

31. Și Verzeli Galaaditeanul s'a pogorât din Roghelim, și a trecut cu împăratul Iordanul, ca să-l petreacă pre el Iordanul.

32. Iar Verzeli eră om bătrân foarte, ca de optzeci de ani, acesta a hrănit pre împăratul când lăcuiă el în Manaim, că eră om avut foarte.

33. Și a zis împăratul către Verzeli: tu treci cu mine, și eu voi hrăni bătrânețele tale cu mine în Ierusalim.

34. Și a zis Verzeli către împăratul: câte sunt zilele anilor vieții mele, ca să mă sui cu împăratul în Ierusalim?

35. Om de optzeci de ani sunt eu astăzi, au doar cunoaște-voi între bine și între rău? Au cunoaște-va încă robul tău ce va mânca sau ce va bea? Au auzi-voi încă glasul cântăforilor sau al cântărețelor? Și pentru ce să mai fie robul tău sarcină preste domnul meu împăratul?

36. Căci puțin va trece robul tău Iordanul cu împăratul, și pentru ce să-mi facă mie împăratul răsplătirea aceasla?

37. Să se întoarcă dar robul tău, și să mor în cetatea mea lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele.

38. Și iată robul tău Hamaam fiul meu va trece cu domnul meu împăratul, fă cu el ce este bine în-

tru ochii tăi; și a zis împăratul: cu mine să treacă Hamaam, și eu voi face cu el ce este bine întru ochii mei, și ori câte vei poți dela mine, voi face fie.

39. Și a trecut tot poporul Iordanul, și împăratul a trecut, și a sărutat împăratul pre Verzeli și bine l-a cuvîntat pre el, și s'a întors la casa sa.

40. Și a trecut împăratul în Gulgala, și Hamaam a trecut cu el, și tot poporul lui Iuda a trecut cu împăratul, și încă jumătate din poporul lui Israil.

41. Și iată tot Israilul a venit la împăratul, și a zis către împăratul: pentru ce te-a furat pre tine frații noștri bărbații lui Iuda de au trecut pre împăratul și casa lui Iordanul și toți bărbații lui David cu dînsul?

42. Și au răspuns toți bărbații lui Iuda către bărbații lui Israil, și au zis: fiindcă se apropie de mine împăratul, pentru ce te-ai mânieat așa de lucrul acesta? Au doar am mâncat din mîncarea împăratului? sau ne-a făcut nouă vre un dar? sau ne-a ridicat vre-o sarcină?

43. Și a răspuns bărbatul lui Israil bărbatului lui Iuda, și a zis: zece mâini sunt la împăratul, și cel întâiu născut eu sunt, au tu? Încă și întru David sunt mai mult de cât tine, și pentru ce m'ai batjocorit, și nu s'a socotit cuvîntul meu cel dintâiu către Iuda, ca să întorc pre împăratul meu? Și s'a întărit cuvîntul bărbatului lui Iuda mai mult de cât cuvîntul bărbatului lui Israil.

CAP. 20.

Răsvățirea lui Savee și moartea lui.

Și a fost acolo un fiu fără de lege, și numele lui Savee, feciorul lui Vohori bărbat Iemeneu, și a frâm-

bițat cu cornul, și a zis: nu este nouă parte în David, nici moștenire nouă întru fiul lui Iesse, fiecare la lăcașurile sale Israile!

2. Și s'a suit tot omul lui Israil dela David după Savee feciorul lui Vohori, după bărbații lui Iuda s'a lipit de împăratul lor de la Iordan, și până la Ierusalim.

3. Și a intrat David în casa sa în Ierusalim, și a luat împăratul cele zece femei fiitoarele sale, pre care le-a fost lăsat să păzească casa, și le-a dat pre acelea în casa de pază, și le-a hrănit, și la ele n'a intrat, și au stat închise până la ziua morții lor, văduve trăind.

4. Și a zis împăratul către Amesai: cheamă-mi pre bărbații fiii lui Iuda pe a treia zi, și să fii și tu aici.

5. Și a mers Amesai să cheme pre Iuda, și a întârzieat din vreme care i-a rânduit lui David.

6. Și a zis David către Amesai: acum mai rău ne va face Savee feciorul lui Vohori de cât Avesalom, și acum tu ia cu tine slugile domnului tău, și aleargă după dânsul, ca nu cumvâ să-și afle cetăți tari, și să scape dinaintea ochilor noștri.

7. Și au ieșit după dânsul Avesai și bărbații lui Ioav și Hereti și Fletii și toți răsboinicii, și au ieșit din Ierusalim să alerge după Savee feciorul lui Vohori.

8. Și ei lângă piatra cea mare, cea din Gavaon, și Amesai a intrat înaintea lor, și Ioav era încins cu haina îmbrăcămintei sale, și preste ea încinsă sabie, care spânzura preste coapsa lui în teaca ei, și sabia a ieșit și a căzut.

9. Și a zis Ioav lui Amesai: fii sănătos fratele meu; și mâna cea dreaptă a lui Ioav a apucat barba lui Amesai ca să-l sărute.

10. Și Amesai n'a păzit sabia

cea din mâna lui Ioav, și l-a lovit pre el Ioav cu ea în pânțele, și s'au vărsat mașile lui pre pământ, și a doua-oară nu l-a lovit, și a murit; iar Ioav și Avesai fratele lui au alergat după Savee feciorul lui Vohori.

11. Și un om din slugile lui Ioav a stăfuit lângă dânsul, și a zis: cine voește pre Ioav și cine este al lui David să vie după Ioav.

12. Iar Amesai mort tăvălit în sânge în mijlocul căii, și văzând un om că stă tot poporul, a mutat pre Amesai din cale în țarină, și a pus preste el haină, că a văzut, cum că tot cel ce venea lângă el stă.

13. Și a fost după ce l-a mutat din cale a mers tot Israilul după Ioav ca să alerge după Savee feciorul lui Vohori.

14. Și l-a urmărit în toate seminițiile lui Israil la Evel și la Vetmaha, și toți cei din Hari și din toate cetățile s'au adunat și au mers după el.

15. Și s'au dus, și l-au încunjurat pre el în Evel și în Vetmaha, și au făcut șanț asupra cetății, și au stătuț în zidul cel dinainte, și tot poporul, care era cu Ioav socotea să surpe zidul.

16. Iar o femeie înțeleaptă a strigat de pre zid, și a zis: auziți! Auziți! Spuneți lui Ioav să se apropie până aici, și voiu grăi către el.

17. Și s'a apropiat Ioav către ea, și a zis femeia: tu ești Ioav? Iar el a zis: eu, și i-a zis lui: ascultă cuvintele roabei tale, și a zis Ioav: auz, eu sunt.

18. Și a grăit zicând: odinioară era un proverb ce zice: cel ce voește a întrebă să întrebe în Evel și în Dan, de au lipsit cele ce au pus credincioșii lui Israil, cel ce voește a întrebă să întrebe în Evel, și așa azis.

19. De au lipsit, și eu sunt dintre

cei ce sînt în pacea între puternicii lui Israel, iar tu cerci a omorî cetatea și maica cetăților întru Israel, pentru ce prăpădești moștenirea Domnului?

20. Și a răspuns Ioav, și a zis: departe de mine, departe de mine fie să o prinzi și să o strici.

21. Nu este așa cuvântul, ci un om din muntele Efraim, Savee, feciorul lui Vohori numele lui, a ridicat mîna sa asupra împăratului David. dați-mi pre acela singur, și mă voi duce dela cetate; și a zis femeia către Ioav: iată capul lui se va arunca la tine preste zid.

22. Și a intrat femeia la tot poporul, și a grațit către toată cetatea cu înțelepciunea ei, ca să taie capul lui Savee feciorul lui Vohori, și l-a tăiat, și l-a aruncat la Ioav, și a trîmbișat cu cornul, și s'a risipit dela cetate tot omul la lăcașurile sale, și Ioav s'a întors în Ierusalim la împăratul.

23. Și Ioav era mai mare preste toată oastea lui Israel, iar Vaneas feciorul lui Iodae preste Hereti și preste Feleti.

24. Și Adoneram preste bir, iar Iosafat feciorul lui Ahilut scriitor.

25. Și Susa logofăt, și Sadoc și Aviatar preoți.

26. Și încă și Iras al lui Iari era preot lui David.

CAP. 21.

David întâmpină foametea și biruește pre Filistenii.

Și s'a făcut foamete în zilele lui David trei ani unul după altul, și a căutat David fața Domnului, și au zis Domnul: pentru Saul și pentru strîmbătatea casei lui, în vărsarea sîngelui când a ucis pre Gavaonitenii.

2. Și a chemat împăratul David pre Gavaonitenii, și a zis către ei: iar Gavaonitenii nu sînt fiii lui Israel, ci sînt din sângele Amoreului, și fiii lui Israel au jurat lor, și a cercat Saul să-i ucigă pre ei, pentru răvna ce avea el spre fiii lui Israel și ai lui Iuda.

3. Și a zis David către Gavaonitenii: ce voi face vouă? Și cu ce voi îmblânzi, ca să binecuvîntați moștenirea Domnului?

4. Și au zis lui Gavaonitenii: nu este nouă pentru argint sau pentru aur, cu Saul și cu casa lui, și nu este nouă ca să omorîm vre un om din tot Israelul, și a zis: ce vești zice voi, voi face vouă.

5. Și ei ziseră către împăratul: omul acela care ne-a slăbit pre noi, și ne-a gonit pre noi și a cugetat să ne piarză pre noi, să-l pierdem pre el, ca să nu stea el în tot hotarul lui Israel.

6. Dați nouă șapte bărbați din fiii lui, și să-i spînzurăm pre ei domnului în Gavaonul lui Saul aleși Domnului, și a zis împăratul: eu voi da.

7. Și s'a făcut milă împăratului de Memfivostê fiul lui Ionatan feciorul lui Saul pentru jurămîntul Domnului cel între ei și între David și între Ionatan feciorul lui Saul.

8. Și a luat împăratul pre cei doi fii ai Resfei fetei lui Aiea pre cari i-a născut lui Saul pre Ermoni și pre Memfivostê, și pre cei cinci feciori ai Melholei fetei lui Saul, și pre cari i-a născut lui Esdril feciorul lui Verzei al lui Maulati.

9. Și a dat pre ei în mîna Gavaonitenilor, și i-au spînzurat pre ei în munte înaintea domnului, și au căzut acolo acești șapte într'un loc, iar ei s'au omorît în zilele cele mai

23, 8, 16.

21. 1. Iezechiel, 17, 18.

2. Isus Navi 9, 16. 7. 1 Imp. 18, 1.

8, 3, 7

dintâiu ale secerii, când încep a se seceră orzurile.

10. Iar Resfa fata lui Aiea a luat sac, și l-a așternut pre piatră la începutul secerii orzurilor până a picat preste ei apă din cer, și n'a lăsat pasărilor cerului să odihnească preste ei ziua și hiarele țarinii noaptea.

11. Și s'a spus lui David toate câte a făcut Resfa fata lui Aiea fiitoarea lui Saul.

12. Și a mers David, și a luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan fiul lui dela oamenii locuitori în Iavis Galaad, carii furase pre ei din ulița Vetsanei, că acolo au fost pus pre ei cei de alt neam în ziua în care au bătut cei de alt neam pre Saul în Ghelvoe.

13. Și a adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan fiul lui, și a adunat oasele celor spânzurați.

14. Și a îngropat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan fiul lui și oasele celor spânzurați în pământul lui Veniamin, alături în mormântul lui Chis tatăl lui, și a făcut toate câte a poruncit împăratul, și s'a milostivit Dumnezeu spre pământ după aceasta.

15. Și au mai făcut războiu cei de alt neam cu Israil, și s'a pogorât David și slugile lui cu el, și s'au bătut cu cei de alt neam, și a ostent David.

16. Iar Iesfi care eră din nepoții lui Rafa, a căruia suliță cumpănea trei sute de sicli cumpănitură de aramă, acesta era încins cu sabie, și socotea să lovească pre David.

17. Și Avesa feciorul Saruei i-a ajutat, și a lovit pre cel de alt neam, și l-a omorât, atunci au jurat bărbajii lui David zicând: nu vei mai ieși cu noi la războiu, ca să nu stingi lumina lui Israil.

18. Și după aceasta iar s'a făcut războiu în Ghet cu cei de alt neam, atunci a bătut Sevoha al lui Asmatofi pre Sei cel ce era din nepoții lui Rafa.

19. Și s'a mai făcut războiu în Rov cu cei de alt neam, și a bătut Eleanan feciorul lui Ariorghim Veteleemiteanul pre Goliat Gheteul, iar coada suliții lui eră ca sulul țesătorilor.

20. Și s'a mai făcut încă războiu în Ghet, și era un bărbat din Madon, și degetele mâinilor și degetele picioarelor lui câte șase, douăzeci și patru la număr, acesta eră din cei născuți din Rafa.

21. Și a ocărit pre Israil, și l-a bătut pre el Ionatan feciorul lui Semei fratele lui David.

22. Acești patru s'au născut strănepoți uriașilor în Ghet din casa lui Rafa, și a căzut în mâna lui David și în mâna slugilor lui.

CAP. 22.

Cântarea lui David de mulțămintă, pentru izbăvire de vrăjmași.

Și a grăit David Domnului cuvintele cântării aceștia în ziua în care l-au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul și a zis:

2. Doamne, piatra mea! Și țâria mea! Și scăparea mea!

3. Dumnezeul meu păzitor va fi mie, și voi nădăjdui spre dânsul, apărătorul meu și cornul mântuirii mele, ajutorul meu și scăparea mântuirii mele, de cel nedrept mă va mântui.

4. Lăudând voi chemă pre Domnul, și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

5. Că m'au cuprins durerile morții, și rîurile fărădelegii m'au turburat.

12. 1 Imp. 31, 12. 14. Is, Navî 18, 28.
16. 1 Imp. 17. 7.

18. 1 Paralip. 20. 4.
22. 1. Psalm. 17, 3. 4. Psalm. 17, 4.

6. Durerile morții m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au greutățile morții.

7. Întru necazul meu voi chema pre Domnul, și către Dumnezeu meu voi striga, și va auzi din Biserica cea sfântă a sa glasul meu, și strigarea mea întru urechile lui.

8. Și s'a clătit și s'a cutremurat pământul, și temeliiile cerului împreună s'au turburat și s'au clătit, că s'au mânieat pre dânsul Domnul.

9. Suiu-s'a fum întru mâniea lui, și foc din gura lui va mânca, cărbuni s'au așăfat dela dânsul.

10. Și au plecat cerurile și s'au pogorît, și negură supt picioarele lui.

11. Și au șezut preste Heruvimi, și au zburat, și s'au arătat preste aripile vânturilor.

12. Și au pus întuneric ascunderea lui împrejurul lui cortul lui, întunericul apelor au îngrășat în norii văzduhurilor.

13. Din strălucirea cea dinaintea lui s'au așăfat cărbuni de foc.

14. Tunat-au din cer Domnul, și cel înalt și-au dat glasul său.

15. Și au trimis săgeți, și i-au risipit pre ei, și au fulgerat fulger și i-au turburat pre ei.

16. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliiile lumii de certarea Domnului, de suflarea duhului mâniei lui.

17. Trimis-au dintru înălțime și m'au luat, ridicatu-m'au din ape multe.

18. Mântuindu-m'au de vrăjmașii mei cei tari, de cei ce mă urăsc pre mine, că s'au mai întărit decât mine.

19. Întâmpinatu-m'au ei în ziua necazului meu, și au fost Domnul întărirea mea.

20. Și m'au scos întru lărgime, și m'au izbăvit, că bine au voit întru mine.

21. Și mi-au răsplătit mie Domnul după dreptatea mea, și după cură-

țiea mâinilor mele va răsplăti mie.

22. Că am păzit căile Domnului, și n'am făcut păgânătate despre Dumnezeu meu.

23. Că toate judecățile lui înaintea mea sunt, și îndreptările lui nu s'au depărtat dela mine.

24. Și voi fi fără de prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

25. Și mi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curățiea mâinilor mele înaintea ochilor lui.

26. Cu cel cuvios, cuvios vei fi, și cu omul cel desăvârșit, desăvârșit vei fi.

27. Și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

28. Și pre poporul cel sărac vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

29. Că tu ești luminătorul meu Doamne, și Domnul îmi va lumina întunericul meu.

30. Că întru tine mă voi izbăvi de ispită, și întru Dumnezeu meu voi trece zidul.

31. Dumnezeu meu fără prihană este calea lui, cuvântul Domnului cu foc lămurit scutitor este tuturor celor ce nădăjduesc spre dânsul.

32. Cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este făcător afară de Dumnezeu nostru?

33. Cel tare care mă întărește cu putere, și au pus fără prihană calea mea.

34. Cel ce pune picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înalte mă pune.

35. Cel ce învață mâinile mele la războiu, și sfăramă arc de aramă în brațele mele.

36. Și ai dat mie scuteală de mântuirea mea, și ascultarea ta m'a înmulțit pre mine.

37. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și n'au slăbit picioarele mele.

38. Gonî-voiu pre vrăjmașii mei, și voiu prinde pre dâșșii, și nu mă voiu întoarce, până ce voiu sfârși pre ei.

39. Și voiu frânge pre dâșșii, și nu se vor scula, și vor cădea supț picioarele mele.

40. Și mă vei întări cu putere spre rășboiu, împiedecă-vei pre cei ce se scoală asupra mea, supț mine.

41. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

42. Strigă-vor, și nu este cine să-i ajute, către Domnul, și nu i-a auzit pre ei.

43. Și am zdrumicat pre ei ca țărâna pământului, ca fina din drumuri i-am supțieat pre ei.

44. Și mă vei izbăvi de sabia no-roadelor, păzi-mă-vei cap neamurilor, poporul pre care n'am cunoscut, a slujit mie.

45. Fii streini au minșit mie, cu auzul urechii m'au ascultat.

46. Fii streini se vor lepădă și vor șchiopă din cărările lor.

47. Viu este Domnul, și binecuvântat este păzitorul meu, și se va înălță Dumnezeuul meu, păzitorul mântuirii mele.

48. Tare este Domnul cel ce dă izbândiri mie, și a supus noroade supț mine.

49. Și m'au scos pre mine dela vrăjmașii mei, și dela cei ce se scoală asupra mea mă vei înălță, de omul nedrept mă vei izbăvi.

50. Pentru aceasta mă voiu mărturisî și Doamne întru neamuri, și numelui tău voiu cântă.

51. Cel ce mărești mântuirile împăratului, și faci milă unsului tău lui David și seminșiei lui până în veac.

CAP. 23.

Cele din urmă cuvinte ale lui David, și vitejii lui.

Și acestea sunt cuvintele lui David. Șcele mai de pre urmă: credincios este David fiul lui Iesse, și credincios bărbat pre care l-au sculat Domnul preste unsul Dumnezeuului lui Iacov, și cuvioși Psalmii lui Israil.

2. Duhul Domnului au grăit întru mine, și cuvântul lui pre limba mea.

3. Zice Dumnezeuul lui Israil: mie au grăit păzitorul lui Israil. Pildă am grăit întru oameni, cum veși întări frica lui Dumnezeu.

4. Și în lumina lui Dumnezeu dimineața, să răsară soarele dimineața, n'a ieșit din lumină, și ca din ploaie otava din pământ.

5. Că nu este așa casa mea cu cel tare, că legătură veșnică au pus mie, gata în toată vremea păzită, că toată mântuirea mea și toată voea întru Domnul, că nu va odrăslî cel fărădelege.

6. Ca un ghimp scos toți aceștia, că nu cu mâna se vor prinde.

7. Și omul nu se va osteni întru aceasta, și mulțime de fier și de lemn de sulite, și în foc cu ardere vor arde întru rușinea lor.

8. Aceștia sunt numele vitejilor lui David: Ievoste Hananeul cel mai înțaiu între cei trei este: Adinon Asoneanul, acesta a scos sabia sa asupra a opt sute de răniși odată.

9. Și după el Eleanan feciorul fratelui tatălui său, fiul lui Dudi unul dintre cei trei viteji cari erau cu David, când a ocărît el pre cei de alt neam, și cei de alt neam se adunase acolo la rășboiu, și a fugit tot Israilul de către fața lor.

10. El s'a sculat, și a bătut pre cei de alt neam, până ce s'a oste-

49. Psalm 17, 49.
50. Rom. 15, 9.

23. 8, 1 Paral. 11, 10 și 19,10.
9. 1 Paral. 11, 12.

nit mâna lui, și s'a lipit mâna lui de sabie, și au făcut Domnul mântuire mare în ziua aceea, și poporul s'a întors după el numai a jelui.

11. Și după acesta Samaia feciorul lui Asa Aruhieul, care când s'au adunat cei de alt neam în Tiriea, unde erà o parte de țarină plină de linte, iar poporul fugi dela fața celor de alt neam;

12. A stat ca un stâlp în mijlocul părții aceea, și o a mântuit și a bătut pre cei de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare.

13. Și s'au pogorît trei din cei treizeci de boieri, și s'au pogorît în Kason la David în peștera lui Odolam, când ceata celor de alt neam tăbărise în valea lui Rafain.

14. Și David erà atunci în întăritură, iar tabăra celor de alt neam erà atunci în Vifleem.

15. Și poffind David, a zis: cine-mi va da apă din fântâna cea din Vifleem, care este lângă poartă, și tabăra celor de alt neam atunci erà în Vifleem.

16. Și acei trei mari au rupt tabăra celor de alt neam, și au scos apă din fântâna din Vifleem, care este lângă poartă, și o au luat, și s'au întors la David, și n'a vrut să o beà, ci o a vărsat Domnului.

17. Și a zis: departe dela mine să fie Doamne a face aceasta, au bea-voi sângele bărbajilor celor ce s'au dus cu sufletul lor? Și n'a vrut să o beà. Aceasta au făcut cei trei viteji.

18. Și Avesa fratele lui Ioav feciorul Saruei acesta erà cel mai înfăiu între cei trei, și acesta a ridicat sulifa sa asupra a trei sute de răniși, și erà numit între cei trei.

19. Intre acei trei a fost mărit, și căpetenie, și până la cei trei n'a ajuns.

20. Și Vaneas feciorul lui Iodae, acesta erà bărbat, care făcuse multe și mari fapte în Caveseil, și acesta a ucis pre cei doi feciori ai lui Ariil Moaviteanul, și acesta s'a pogorît și a ucis leul în mijlocul gropii în vreme de iarnă.

21. Acesta a ucis pre un bărbat Eghiptean om chipeș, și în mâna Eghipteanului erà sulifă ca un lemn de punte, și s'a pogorît la el cu un toeag, și a apucat sulifa din mâna Eghipteanului, și l-a omorît pre el cu sulifa lui.

22. Acestea a făcut Vaneas feciorul lui Iodae, și numele lui între cei trei viteji.

23. Intre cei trei mărit, și la acei trei n'a ajuns, și l-a pus pre el David preste sfetnicii săi, și acestea sunt numele celor viteji ai împăratului David:

24. Asail fratele lui Ioav, acesta este unul dintre cei treizeci. Eleanan feciorul lui Duda fratele tatălui său din Vifleem.

25. Sema Rudeul.

26. Helis Keloteanul, Iras feciorul lui Isca Tecoitianul.

27. Aviezer Anofiteanul, Mevone Asofiteanul.

28. Ehlon Ahiteanul, Noere Netofiteanul.

29. Eli feciorul lui Vana Netofiteanul, Efi fiul lui Riva din Gavaa al lui Veniamin.

30. Vaneas Faratoniteanul, Uri de la Nalali al Gheii.

31. Ariil feciorul Aravoteanului, Zaor Varsamiteanul.

32. Eliasa feciorul Lavoniteanului, Vasac al lui Gonni feciorul lui Ionatan.

33. Sama Aroriteanul, Ahian feciorul lui Arata Araturiteanul.

34. Elifalat feciorul lui Maahi, E-

fiav feciorul lui Ahitofel Gheloni-teanul.

35. Asarai Carmileanul al lui Ureu feciorul Azvii.

36. Igala feciorul lui Natan și Voan feciorul lui Agarin.

37. Elah Amoniteanul, Ghelore Viroteul, purtătorul armelor lui Ioav feciorul Saruiei.

38. Iras Etireul

39. Și Urie Heteul, de toți treizeci și șapte.

CAP. 24.

David numără poporul și e pedepsit cu ciură.

Și a adaos mânia Domnului a se șaprinde întru Israil, și a mișcat pre David întru dâșii zicând: mergi numără pre Israil și pre Iuda.

2. Și a zis Împăratul către Ioav mai marele puterii, care eră cu dânsul: mergi dar prin toate semințiile lui Israil și ale lui Iuda dela Dan până la Virsavee, și numără poporul, și voiu ști numărul poporului.

3. Și a zis Ioav către împăratul: Domnul Dumnezeuul tău să adauge poporul cât este acum, și de o sută de ori atâta, să vază ochii domnului meu împăratului; iar domnul meu împăratul, pentruce voește cuvântul acesta?

4. Și a biruit cuvântul împăratului la Ioav și la mai marii oastei, și a ieșit Ioav și mai marii oștirea dela împăratul ca să numere pre poporul lui Israil.

5. Și a trecut Iordanul, și a tăbărit în Aroir deadreapta cetății cei din mijlocul văii lui Gad și a lui Eliezer.

6. Și a venit în Galaad și în pământul Tavason și Iton, care este Adase, și a mers în Danidan, și a încunjurat Sidonul.

7. Și a venit în Mapsarul Tirului și în toate cetățile Eveului și ale Hananeului, și a mers spre răsăritul lui Iuda în Virsavee.

8. Și a umblat în tot pământul, și după nouă luni și douăzeci de zile a sosit la Ierusalim.

9. Și a dat Ioav numărul cercețării poporului la Împăratul, și a fost în Israil opt sute de mii de bărbați tari, carii purtau sabia, iar bărbații lui Iuda cinci sute de mii, bărbați rășboinici.

10. Și îi băteă inima lui David în el, pentru că a numărat poporul, și a zis David către Domnul: greșit-am foarte făcând cuvântul acesta, și acum Doamne ridică fărădelegea robului tău, că foarte nebunește am lucrat.

11. Și s'a sculat David dimineața, și a fost cuvântul Domnului către Gad prorocul văzătorul, zicând:

12. Mergi, și grăește către David, și-i spune, acestea zice Domnul: trei ridic eu asupra ta, alege-ți una dintr'acelea, și voiu face ție.

13. Și a intrat Gad la David, și i-a spus și i-a zis lui: alege-ți ce să ți se facă, au să vie trei ani de foamete în pământul tău? Au trei luni să fugi tu dinaintea vrăjmașilor tăi, și ei să te gonească, au trei zile să fie moarte în pământul tău? Acum dar cunoaște, și vezi, ce voiu răspunde celui ce m'au trimis.

14. Și a zis David către Gad: strimt este mie de câte trele părțile foarte; ci mai bine voiu cădea în mâinile Domnului, că multe sunt îndurările lui foarte, decât să caz în mâinile oamenilor.

15. Și ș'a ales David moartea, și erau zilele secerii de grâu, și au dat Domnul moarte în Israil de dimineață până la vremea prânzului, și

24. 1. 1 Paral. 21, 1. 2. Jud. 20, 1.
3. A 2 Lege 1, 11, 5. Is. Navi 13, 16.

7. Is. Navi 19, 29 10. 12, 13. 13. 1 Paral. 21, 12. 14. 1 Paral. 21, 13. 15. Daniil 13, 53.

a început perirea în popor, și a murit din poporul Domnului dela Dan și până la Virsavee șaptezeci de mii de oameni.

16. Și a întins îngerul lui Dumnezeu mâna asupra Ierusalimului ca să-l strice, și i s'au făcut milă Domnului de răutate, și au zis îngerului celui ce strică în popor: destul este acum, trage mâna ta, și îngerul Domnului eră lângă aria lui Orna Evuseul.

17. Și a zis David către Domnul, când a văzut el pre îngerul care lovea pre popor, și a zis: iată eu sunt cel ce am păcăluit, și eu sunt păstorul cel ce am făcut rău, iar aceștia oile ce au făcut? Să fie dar mâna ta preste mine și preste casa tatălui meu.

18. Și a venit Gad la David în ziua aceea, și i-a zis lui: sue-te și pune Domnului jertfelnic în aria lui Orna Evuseul.

19. Și s'a suit David după cuvântul lui Gad prorocul în ce chip i-au poruncit lui Domnul.

20. Și s'a uitat Orna, și a văzut pre împăratul și pre slugile lui venind către sine, și a ieșit Orna, și s'a închinat împăratului cu fața sa pre pământ.

21. Și a zis Orna: ce este că a venit domnul meu împăratul la robul său? Și i-a zis David: să cumpăr dela tine aria, ca să zidesc jertfelnic Domnului, și să înceteze moartea deasupra poporului.

22. Și a zis Orna către David: ia-o, și să aducă domnul meu împăratul Domnului ce este bine întru ochii lui, iată boii spre ardere de tot, și roatele și uneltele boilor în loc de lemne.

23. Toate a dat Orna împăratului, și a zis Orna către împăratul: Domnul Dumnezeul tău să te binecuvinteze pre tine.

24. Și a zis împăratul către Orna: nu, ci cumpărând voi cumpără de la tine cu preț, și nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu ardere de tot în dar dată, și a cumpărat David aria și boii cu argint de cincizeci de sicli.

25. Și a zidit acolo David jertfelnic Domnului, și a adus ardere și jertfă de pace, și a adaos Solomon la jertfelnic după aceea, că dintâiu eră mic, și Domnul s'a milostivit pământului, și a încetat perirea deasupra lui Israil.

22. 1 Imp. 6, 14.

24. 1 Paral. 21, 25.

CARTEA A TREIA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

Solomon.

Iar împăratul David îmbătrânise îndelungat de zile, și-l învălea cu haine, și nu se încălzea.

2. Și au zis slugile lui către dânsul: să caute împăratului fecioară tânără, și să stea înaintea împăratului și să-l încălzească și să doarmă cu el, și se va încălzi domnul nostru împăratul.

3. Și a căutat fecioară frumoasă din tot hotarul lui Israil, și a aflat pre Avisag Somaniteanca, și o a adus la împăratul.

4. Și fecioara era la chip frumoasă foarte, și încălzea pre împăratul și slujea lui, și împăratul nu o a cunoscut pre ea.

5. Iar Adonias feciorul Aghitei s'a ridicat, zicând: eu voiu împărăși, și s'a făcut luiș care și călăreși, și cincizeci de oameni alergau înaintea lui.

6. Și nu l-a oprit pre el tatăl său niciodată, zicând: pentruce faci aceasta? Și era el la chip frumos foarte, și pre el l-a născut după Avesalom.

7. Și a vorbit cu Ioav feciorul Saruei și cu Aviatar preotul, carii ajutau pre Adonias urmând lui.

8. Iar Sadoc preotul și Vaneas feciorul lui Iodae și Natan prorocul și Semei și Risi și vitejii lui David, nu erau cu Adonias.

9. Și a junghiat Adonias oi și vitei și miei, la piatra lui Zoel, care era lângă fântâna lui Roghil, și a chemat pre toși frajii săi pre filii împăratului și pre toși bărbații lui Iuda și pre slugile împăratului.

10. Iar pre Natan prorocul și pre Vaneas și pre viteji și pre Solomon fratele său, n'a chemat.

11. Și a grăit Natan către Virsavia muma lui Solomon zicând: au n'ai auzit că s'a făcut împărat Adonias feciorul Aghitei, și domnul nostru David nu știe?

12. Și acum vino să-ți dau sînt și să-ți mîntuești sufletul tău și sufletul fiului tău Solomon.

13. Vino și intră la împăratul David, și grăește către el zicând: doamne al meu împărate! Au nu te-ai jurat tu roabei tale, zicând: că Solomon fiul tău va împărăși după mine, și el va ședeă pre scaunul meu? Pentruce dar împărășește Adonias?

14. Și iată încă grăind tu cu împăratul, și eu voiu intră după tine, și voiu plini cuvintele tale.

8. 4, 18.

9. 2 Imp. 17, 77; Is. Navi 15, 7.

15. Și a intrat Virsavia la împăratul în cămară, și împăratul eră bătrân foarte, și Avisag Somaniteanca slujă împăratului.

16. Și s'a plecat Virsavia și s'a închinat împăratului, și a zis împăratul: ce este?

17. Iar ea a zis: doamne al meu împărate! Tu ai jurat întru Domnul Dumnezeuul tău roabei tale, zicând: că fiul tău Solomon va împărăși după mine, și el va ședeă pre scaunul meu.

18. Și acum iată Adonias împărășeste, și tu doamne al meu împărate! Nu știi.

19. Și a junghiat viței și miei și oi multe, și a chemat pre toți fiii împăratului și pre Aviatar preotul, și pre Ioav căpetenia oastei, iar pre Solomon robul tău nu l-a chemat.

20. Și tu doamne al meu împărate! Ochii a tot Israilul spre tine, să le spui lor, cine va ședeă pre scaunul domnului meu împăratului după dânsul.

21. Și va fi dupăce va adormi domnul meu împăratul cu părinții săi, și voi fi eu și Solomon iul meu greșiți.

22. Și iată încă grăind ea către împăratul, a intrat și Natan prorocul.

23. Și spuseră împăratului, zicând: iată Natan prorocul, și a intrat la fața împăratului, și s'a închinat împăratului cu fața la pământ.

24. Și a zis Natan: doamne al meu împărate! Tu ai zis: că Adonias va împărăși după mine, și că el va ședeă pre scaunul meu?

25. Că s'a pogorît astăzi, și a junghiat viței și miei și oi multe, și a chemat pre toți fiii împăratului și pre căpeteniile oastei și pre Aviatar preotul, și iată beau și mănâncă înaintea lui, și au zis: să trăiască împăratul Adonias.

26. Și pre mine robul tău și pre

Sadoc preotul și pre Vaneas feciorul lui Iodae și pre Solomon robul tău n'a chemat.

27. Au dela domnul meu împăratul cuvântul acesta s'a făcut fără să fi spus robului tău, cine va ședeă pre scaunul domnului meu împăratului după dânsul?

28. Și a răspuns împăratul David, și a zis: chemați pre Virsavia, și ea a intrat înaintea împăratului, și a stăfuit înaintea lui.

29. Și a jurat împăratul, și a zis: viu este Domnul cel ce au izbăvit sufletul meu din toată primejdia.

30. Că precum am jurat fie întru Domnul Dumnezeuul lui Israil, zicând: că Solomon fiul tău va împărăși după mine, și el va ședeă pre scaunul meu în locul meu, așa voi face în ziua aceasta.

31. Și s'a plecat Virsavia cu fața la pământ și s'a închinat împăratului, și a zis: să trăiască domnul meu împăratul David în veac!

32. Și a zis împăratul David: chemați-mi pre Sadoc preotul și pre Natan prorocul, și pre Vaneas feciorul lui Iodae, și au intrat înaintea împăratului, și le-a zis lor împăratul:

33. Luați pre slugile domnului vostru cu voi, și puneți călare pre fiul meu Solomon pre mușcoiul meu, și-l duceți în Sion.

34. Și să-l ungă pre el acolo Sadoc preotul și Natan prorocul, împărat preste Israil, și trâmbițați cu cornul și strigați: să trăiască împăratul Solomon!

35. Și vă veți sui după el și va intră și va ședeă pre scaunul meu, și el va împărăși în locul meu, că am poruncit să fie povățuitor preste Israil și preste Iuda.

36. Și a răspuns Vaneas feciorul lui Iodae împăratului, și a zis: fie așa, adevereze Domnul Dumnezeu

cuvântul domnului meu împăratului.

37. Precum au fost Domnul cu domnul meu împăratul, așa să fie cu Solomon, și să mărească scaunul lui mai mult decât scaunul domnului meu împăratul David.

38. Și s'a pogorît Sadoc preotul și Natan prorocul și Vaneas feciorul lui Iodae și Hereti și Feleti, și au pus pre Solomon pre mușcoiul împăratului David, și l-au adus pre el în Sion.

39. Și a luat Sadoc Preotul cornul cel cu untdelemn din cort, și a uns pre Solomon, și a trâmbițat cu cornul, și a zis tot poporul: să trăiască împăratul Solomon!

40. Și s'a suit tot poporul după el, și jucă poporul cu danțuri, și făcea veselie mare, că răsună pământul de glasul lor.

41. Și a auzit Adonias și toți chemații lui când sfârșise ospățul, și a auzit Ioav glasul cornului, și a zis: ce este glasul de care răsună cetatea?

42. Și încă grăind el, iată și Ionatan feciorul lui Aviatar preotul veni, și a zis Adonias: intră că om cinsit ești tu, și bune vestiri știi.

43. Și a răspuns Ionatan, și a zis lui Adonias: cu adevărat domnul nostru împăratul David a făcut împărat pre Solomon.

44. Și a trimis cu el împăratul pre Sadoc Preotul și pre Natan Prorocul și pe Vaneas feciorul lui Iodae și pre Hereti și pre Feleti, și l-a pus călare pre mușcoiul împăratului.

45. Și l-a uns pre el Sadoc Preotul și Natan prorocul, împărat în Sion, și s'au suit de acolo veseli, și a răsunat cetatea, acesta este glasul care l-ași auzit.

46. Și a șezut Solomon pre scaunul împărăției.

47. Și au intrat slugile împăratului să binecuvinteze pre Domnul nostru pre împăratul David zicând: bun să facă Dumnezeu numele lui Solomon fiului tău mai mult decât numele tău, și să mărească scaunul lui mai pre sus decât scaunul tău, și s'a închinat împăratului pre tatăl lui.

48. Și așa a zis împăratul: bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil, cel ce au dat astăzi din sămânța mea șezător pre scaunul meu, și ochii mei văd.

49. Și s'au spăimântat, și s'au sculat toți chemații lui Adonias, și s'au dus fiecare om în calea sa.

50. Și s'a temut Adonias de fața lui Solomon, și s'a sculat, și s'au dus, și s'a prins de coarnele jertfelnicului.

51. Și s'a spus lui Solomon, zicând: Adonias s'a temut de împăratul Solomon, și iată se jine de coarnele jertfelnicului, zicând: să'mi jure astăzi împăratul Solomon că nu va omorî pre robul său cu sabia.

52. Și a zis Solomon: de va fi om bun, nu va cădea nici unul din perii lui pre pământ; iar de se va aila răutate într'însul, se va omorî.

53. Și a trimis împăratul Solomon, și l-a luat pre el dela jertfelnic, și a intrat și s'a închinat împăratului Solomon, și i-a zis Solomon lui: mergi la casa ta.

CAP. 2.

Moartea lui David.

Și s'au apropiat zilele lui David ca să moară, și a poruncit lui Solomon fiul său zicând:

2. Eu merg în calea a tot pământeanul, iar tu te întărește, și îți bărbat.

50. 2, 28.

2. 2. A 2 Lege 31, 7; Isus Navi 1. 7. și 23 14.

3. Și păzește rânduețele Domnului Dumnezeuului tău, ca umblând întru căile lui, să păzești poruncile lui și îndreptările lui, și judecățile lui și mărturiile lui, cele scrise în legea lui Moisi, ca să înțelegi cele ce vei face după toate câte voiui porunci fie.

4. Ca să întărească Domnul cuvântul său, care au grăit către mine zicând: de vor păzi fiii tăi calea sa, ca să umble înaintea mea întru adevăr cu toată inima sa și cu tot sufletul său, zicând: nu va lipsi fie bărbat de pre scaunul lui Israil.

5. Iar tu ai cunoscut, câte a făcut mie Ioav feciorul Saruei, câte a făcut celor două căpetenii ai oștirii lui Israil, lui Avenir feciorul lui Nir și lui Amesai feciorul lui Ieter, că i-a omorât pre ei, și a vărsat sânge de războiu în pace, și a pus sânge nevinovat în brâul său cel dela mijlocul său, și întru încălțăminteia picioarelor lui.

6. Și vei face după înțelepciunea ta, și să nu lași să se ducă bătrânețele lui cu pace în iad.

7. Iar fiilor lui Verzei Galaaditeanul să faci milă, și să fie între cei ce mănâncă din masa ta, că ei au venit la mine când fugeam de fața lui Avesalom fratele tău.

8. Și iată cu tine este Semei feciorul lui Ghira fiul lui Iemini din Vaurim, acesta m'a blestemat blestem rău în ziua în care mă duceam la tabără, și s'a pogorât întru întâmpinarea mea la Iordan, și m'am jurat lui pre Domnul, zicând: nu te voiui omorî cu sabie.

9. Pentru aceea să nu-l lași ca pre un nevinovat, că om înțelept ești tu, și vei cunoaște ce vei face lui, și să duci căruntețele lui cu sânge în iad.

10. Și a adormit David cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David.

11. Iar zilele câte a împărățit David preste Israil au fost patruzeci de ani: în Hevron a împărățit șapte ani, și în Ierusalim treizeci și trei de ani.

12. Și a șezut Solomon pre scaunul lui David Tatăl său fiind de doisprezece ani, și s'a întărit împărăția lui foarte.

13. Și a intrat Adonias feciorul Aghitei la Virsavia muma lui Solomon, și s'a închinat ei, iar ea a zis: vii cu pace? Și el a zis: pace.

14. Și a zis el: cuvânt am către tine, și i-a zis lui: grăește.

15. Și a zis ei: tu știi că a mea eră împărăția, și spre mine a căutat tot Israilul ca să împărățesc, și s'a întors împărăția, și s'a făcut a fratelui meu, că dela Domnul s'a făcut lui.

16. Și acum o cerere cer eu de la tine; nu-ți întoarce fața ta, și Virsavia a zis: grăește.

17. Și a zis ei: grăește rogu-te către Solomon împăratul, că nu-și va întoarce fața sa de către tine, și să-mi dea mie femeie pre Avisag Somaniteanca.

18. Și a zis Virsavia: bine, eu voiui grăi pentru tine împăratului.

19. Și a intrat Virsavia la împăratul Solomon, ca să grăiască lui pentru Adonias, și s'a sculat împăratul înaintea ei, și s'a închinat ei, și a șezut pre scaunul său, și s'a pus scaun mumei împăratului, și a șezut deadreapta lui.

20. Și a zis lui: o cerere mică eu cer dela tine, să nu întorci fața mea, și a zis împăratul: cere maica mea, că nu te voiui întoarce.

21. Iar ea a zis: să se dea Avi-

3. H 2 Lege 17, 19. 4. 6, 12. 5. 2 Imp. 3, 26, 39 și 20, 10. 7. 2 Imp. 17, 27 și 19, 31. 8. 2 Imp. 16, 5, și 19, 16.

10. Fapt. 2, 29. 11. 2 Imp. 5, 4. 12. 2 Imp. 2, 11, 1 Paral. 29, 23. 15. 1 Paral. 22, 9.

sag Somaniteanca femeie lui Adonias fratelui său.

22. Și a răspuns împăratul Solomon, și a zis maicii sale: și pentru ce ai cerut tu pre Avisag Somaniteanca lui Adonias? Cere-i lui împărăția, că el este fratele meu cel mai mare decât mine, și lui Aviatar preotul și lui Ioav feciorul Saruei mai marele oștirilor, prieteni.

23. Și s'a jurat împăratul Solomon pre Domnul, zicând: așa să-mi facă mie Dumnezeu și așa să-mi adauge, asupra sufletului său a grăit Adonias cuvântul acesta.

24. Și acum viu este Domnul cel ce m'au gătit și m'au pus pre scaunul lui David tatălui meu, și mi-au făcut mie casă, precum au grăit Domnul, că astăzi se va omorî Adonias.

25. Și a trimis împăratul Solomon pe Vaneas feciorul lui Iodae, și l-a ucis, și a murit Adonias în ziua aceea.

26. Și lui Aviatar preotul a zis împăratul: mergi tu în Anatot în țarina ta, că vinovat morții ești tu în ziua aceasta, ci nu te voiu omorî, pentru că ai purtat sicriul legii Domnului înaintea lui David tatălui meu, și pentru că ai pățimit întru toate câte a pățimit tatăl meu.

27. Și a lepădat Solomon pre Aviatar să nu fie preot Domnului, ca să se plinească cuvântul Domnului, care l-au grăit asupra casei lui Ili în Silom.

28. Și a venit vestea până la Ioav feciorul Saruei, că Ioav se plecaseră după Adonias, iar după Solomon nu s'a fost plecat, și a fugit Ioav în cortul Domnului și s'a apucat de coarnele jertfelnicului.

29. Și s'a spus lui Solomon zicând: că a fugit Ioav în cortul Domnului, și iată se ține de coarnele jertfelnicului, și a trimis Solomon împăratul la Ioav, zicând:

30. Ce s'a întâmplat fie de ai fugit la jertfelnic? Și a zis Ioav: pentru că m'am spăimântat de fața ta, și am fugit la Domnul; și a trimis Solomon împăratul pre Vaneas feciorul lui Iodae, zicând: mergi și-l ucide și-l îngroapă pre el.

31. Și a venit Vaneas feciorul lui Iodae la Ioav în cortul Domnului, și i-a zis lui: acestea zice împăratul: ieși afară, iar Ioav a zis: nu voiu ieși afară, ci aici voiu muri; și s'a întors Vaneas feciorul lui Iodae, și a spus împăratului, zicând: acestea a grăit Ioav, și acestea mi-a răspuns mie.

32. Și a zis lui împăratul: mergi și fă lui după cum a grăit, și-l ucide pre el și-l îngroapă, și vei ridică astăzi dela mine și dela casa tatălui meu sângele, care în zadar a vărsat Ioav.

33. Și au întors Domnul sângele nedreptății peste capul lui, în ce chip a făcut el celor doi oameni mai drepti și mai buni decât sine, că i-a ucis pre ei cu sabie, și tatăl meu David n'a știut de sângele lor, pre Avenir feciorul lui Nir voevodul oștilor lui Israil și pre Amesai feciorul lui Ieter voevodul oștilor lui Iuda.

34. Și s'au întors sângiurile lor pre capul lui și pre capul seminției lui în veac, iar lui David și seminției lui și casei lui și scaunului lui, să fie pace dela Domnul în veac.

35. Și s'a suit Vaneas feciorul lui Iodae, și a năvălit asupra lui, și l-a omorît pre el, și l-a îngropat pre el în casa lui în pustie.

36. Și a pus împăratul pre Vaneas feciorul lui Iodae în locul lui preste oaste, și împărăția sporeă în Ierusalim; iar pre Sadoc preotul l-a pus împăratul preot mare în locul lui Aviatar.

26. 1 Imp. 22, 20; 2 Imp. 15, 24,

27. 1 Imp. 2, 31.

32. 2 Imp. 3, 27; 20, 10.

37. Și trimițând împăratul a chemat pre Semei, și i-a zis lui: zidește-ți casă în Ierusalim, și șezi acolo, și să nu ieși de acolo nicăirea.

38. Și va fi în ziua în care vei ieși și vei trece pârșul chedrilor, să știi bine că cu moarte vei muri, sângele tău va fi preste capul tău, și l-a jurat pre el împăratul în ziua aceea.

39. Și a zis Semei către împăratul: bun este cuvântul care l-ai grăit doamne al meu împărate! Așa va face robul tău, și a șezut Semei în Ierusalim trei ani.

40. Și a fost după trei ani, au fugit doi robi ai lui Semei la Anhis feciorul lui Maaha împăratul Ghefei, și s'a spus lui Semei, zicând: iată robii tăi sunt în Ghet.

41. Și s'a sculat Semei, și a pus șaua pre asina sa, și s'a dus în Ghet la Anhis să caute pre robii săi, și s'a dus Semei, și a adus pre robii săi din Ghet.

42. Și se spuse lui Solomon, zicând: că s'a dus Semei din Ierusalim în Ghet, și a adus pre robii săi.

43. Și a trimis împăratul și a chemat pre Semei, și a zis către el: au nu te-am jurat pre Domnul, și am poruncit fie, zicând: în ce zi vei ieși din Ierusalim, și vei merge deadreapta sau deasfânga, să știi bine că cu moarte vei muri? Și ai zis mie: bun este cuvântul care îl auz.

43. Pentru ce n'ai păzit jurămîntul Domnului, și porunca care am poruncit fie?

45. Și a zis împăratul către Semei: știi toată răutatea inimii tale, cum o ai făcut lui David tatălui meu, și au întors Domnul răutatea preste capul tău.

46. Și împăratul Solomon este binecuvîntat, și scaunul lui David

va stă înaintea Domnului în veac.

47. Și a poruncit împăratul Solomon lui Vaneas feciorul lui Iodae, și a ieșit, și l-a omorît pre el, și a murit.

CAP. 3.

Căsătoria lui Solomon. Înțelepciunea lui.

Și s'a întărit împărăția în mîna lui Solomon, și s'a făcut Solomon ginere lui Faraon împăratul Eghiptului, și a luat Solomon fata lui Faraon, și o a băgat în cetatea lui David pînă ce a sfârșit el a zidi casa sa, și casa Domnului cea dinfăiu, și zidul Ierusalimului de jur împrejur.

2. Iar poporul tîmîia pre înălțimi, pentru că nu se zidise casă numelui Domnului pînă acum.

3. Și a iubit pre Domnul Solomon umblînd întru poruncile lui David tatăl său, numai că făcea jertfă, și tîmîia pre înălțimi.

4. Și s'a sculat împăratul, și a mers în Gavaon să facă jertfă acolo, pentru că eră cel mai înalt și desfătat, o mie de arderi de tot a adus Solomon pre jertfelnic în Gavaon.

5. Și s'au arătat Domnul lui Solomon noaptea, și au zis Domnul către Solomon: fă vre-o cerere pentru tine.

6. Și a zis Solomon: tu ai făcut cu robul tău David tatăl meu milă mare de a petrecut înaintea ta întru adevăr și întru dreptate, și cu inimă dreaptă spre tine, și i-ai păzit lui această milă mare, să pui pre fiul lui pre scaunul său, precum este astăzi.

7. Și acum Doamne Dumnezeuul meu! Tu ai dat pre robul tău în locul lui David tatălui meu, și eu

3. 1. 7, 8; 2 Paral. 1, 1. 3. 4 Imp. 14, 4.
4. 2 Paral. 1, 3. 5. 11, 9; 2 Paral. 1, 7.
7. 1 Paral 22, 5.

sunt prunc mic, și nu știu ieșirea mea și intrarea mea.

8. Și robul tău este în mijlocul poporului tău, care l-ai ales popor mult, care nu se poate număra și spune de mulțime.

9. Și să dai robului tău inimă a auzi, și a judecă poporul tău întru dreptate, ca să cunoască între bine și între rău, că cine va putea să judece pre acest popor greu al tău?

10. Și a plăcut cuvântul înaintea Domnului, că a făcut Solomon cererea aceasta.

11. Și au zis Domnul către el: pentru că ai cerut de la mine aceasta, și n'ai cerut zile multe, și n'ai cerut avuție, nici ai cerut sufletul vrăjmașilor tăi, ci ai cerut înțelepciune, ca să știi face judecată,

12. Iată am făcut după cuvântul tău, și iată am dat ție inimă înțeleaptă și pricepută, mai înainte de tine n'a fost om ca tine, și după tine nu se va afla asemenea ție.

13. Și cele ce n'ai cerut am dat ție, și avuție și mărire atâta, cât n'a fost om asemenea ție întru împărați în toate zilele tale.

14. Și de vei umbla în calea mea, să păzești poruncile mele și învățăturile mele, precum a umblat David tatăl tău, voiu înmulți și zilele tale.

15. Și s'a deșteptat Solomon, și a cunoscut că este vis, și s'a sculat, și a mers în Ierusalim, și a stăut înaintea feșii jertfelnicului împrejurul feșii sicriului legii Domnului în Sion, și a adus arderi de tot și cele de pace, și a făcut ospăț mare luiș și tuturor slugilor sale.

16. Atunci au venit două femei curve la împăratul, și au stăut înaintea lui.

17. Și a zis o femeie: vai mie

doamne al meu! Eu și femeia aceasta am locuit într'o casă, și am născut în aceeași casă.

18. Și a fost a treia zi, după ce am născut eu, a născut și femeia aceasta, și eram numai noi amândouă; iar altul afară de noi amândouă n'a fost în casă.

19. Și a murit pruncul femeii aceeașia noaptea, că a adormit preste el.

20. Și s'a sculat la miezul nopții, și a luat pruncul meu din brațele mele, și roaba ta dormea, și l-a culcat la sânul său, și pruncul său cel mort l-a culcat la sânul meu.

21. Și m'am sculat dimineața să-mi aplec pruncul meu, și el era mort; și iată m'am uitat bine la el dimineața, și n'a fost fiul meu pre care eu l-am născut.

22. Și a zis femeia cealaltă: nu, ci fiul meu este cel viu, iar fiul tău, cel mort, și grăiau înaintea împăratului.

23. Și a zis împăratul către ele: tu zici: că fiul cel viu este al meu, și cel mort este fiul tău, iar tu zici: nu; ci cel viu este fiul meu, și cel mort fiul tău.

24. Și a zis împăratul: luați o sabie, și o aduceți la mine, și adușeră sabia înaintea împăratului.

25. Și a zis împăratul: tăiați în două pre pruncul cel viu care sugă, și dați jumătate din el femeii aceeașia, iar cealaltă jumătate o dați femeii ceilalte.

26. Și a răspuns femeia a căreia era fiul cel viu, și a zis către împăratul; că-i sărise inima pentru fiul său, și a zis: vai mie doamne! Dați ei pruncul, numai să nu-l omorâți, iar cealaltă a zis: nici al meu, nici al ei să nu fie, împărșiți-l.

27. Și a răspuns împăratul și a zis: dați pruncul cel viu femeii ceia zis dați-l ei, numai să nu-l o-

9. 2 Paral. 1. 10. 12. 5, 12; Eccles. 1, 16.
13. 4 Imp. 23, 25. 1 Paral. 29, 25.
14. Mat. 6, 33.

morîși, că aceasta este muma lui.

28. Și a auzit tot Israilul judecata aceasta, care a judecat împăratul, și s'a temut de fața împăratului, că a văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu este întru el ca să facă îndreptare.

CAP. 4.

Dregătorii lui Solomon. Slava lui.

Și împăratul Solomon împărățește spre Israil.

2. Și aceștia erau dregătorii lui: Azariea fiul lui Sadoc preotul.

3. Eliaf și Ahia fiii lui Sisa logofeși, și Iosafat feciorul lui Ahilud scriitor.

4. Și Vaneas feciorul lui Iodae preste oaste, și Sadoc și Aviatar preoși.

5. Și Azaria feciorul lui Natan, preste cei ce stau lângă împăratul, și Zavut feciorul lui Natan prieten împăratului.

6. Și Ahisar eră dregător casei împăratului, iar Eliac iconom, și Eliav feciorul lui Saf preste moșie, și Adoniram feciorul lui Avdon preste biruri.

7. Și Solomon aveă doisprezece cârmuitori preste tot Israilul, cari dau de cheltuială împăratului și casei lui, fieștecare câte o lună pe an da cele de cheltuială.

8. Și acestea sunt numele lor: Veen fiul lui Or în muntele lui Efraim unul.

9. Fiul lui Dacar în Maches și în Salavin și în Vetsamis și în Elon, până la Vitenan, unul.

10. Fiul lui Esdi în Aravot aveă Soho și tot pământul lui Ofer.

11. Fiul lui Aminadav aveă tot Neftadorul, și femeie aveă pre Tefat fata lui Solomon, unul.

12. Vana fiul lui Ahilut fineă E-

taanahul și Maghedonul și toată casa lui San cel dela Sesatan supt Esrae, și din Vitean până la Savelmaula până la Maever-lucam.

13. Fiul lui Naver din Ravotul Galaad, acesta aveă cetățile lui Iair feciorul lui Manasi în Galaad, a acestuia parte eră Argovul în Vasan șasezeci de cetăți mari întărite și zăvoare de aramă, unul.

14. Ahinadav fiul lui Sadoc în Maanaim.

15. Ahimaas în Neftalim, și acesta a luat pre Vasemmat fata lui Solomon femeie, unul.

16. Vaana feciorul lui Husi în Asir și în Vaalot, unul.

17. Iosafat fiul lui Fuasud în Isahar.

18. Semei feciorul lui Ila în Veniamin.

19. Gaver feciorul lui Adai în pământul lui Gad, pământul lui Sion împăratul Esevonului și Og împăratul Vasanului și Nasei, unul preste toate care eră într'acel pământ.

20. Iuda și Israil mulți foarte canisipul mării întru mulțime, mâncau și beau și se veseleau.

21. Iar Solomon stăpâneă întru toate împărășiile dela rîul pământului celor de alt neam, și până la hotarele Eghiptului, și aduceă lui daruri, și slujeă lui Solomon în toate zilele vieții lui.

22. Iar acesta eră prânzul lui Solomon în fiecare zi: treizeci de măsururi de făină aleasă, și șasezeci de măsururi de făină.

23. Zece viței aleși, și douăzeci de boi pascători și o sută de oi, afară de cerbi și de căprioare și de pasări alese și sălbateci.

24. Că el stăpâneă preste tot ținutul cel dincolo de rîu, dela Tapsa până la Gaza în toate împărășiile

4. 6. 5, 14; 12, 18.

10. Is. Navi 15, 35.

21. Sirah. 47, 14.

dincolo de râu, și avea el pace din toate părțile împrejur.

25. Și lăcuiau Iuda și Israil fără de frică fiecare supt vișa sa și supt smochinul său, și dela Dan și până la Virsavee în toate zilele lui Solomon.

26. Și avea Solomon patruzeci de mii de cai la care, și douăsprezece mii de călăreți.

27. Și dau cele de cheltuială cărmuitorii aceștia împăratului Solomon, după toate poruncile la masa împăratului fiecare în luna sa, cum eră rânduit.

28. Și orz și paie cailor, și carele lor cărau la locul unde eră să fie împăratul, fiecare după rânduiala sa.

29. Și au dat Domnul înțelepciune lui Solomon și pricepere multă foarte și minte multă, ca nisipul cel de pre lângă mare.

30. Și s'a înmulțit înțelepciunea lui Solomon, mai mult decât înțelepciunea tuturor oamenilor celor mai dinainte, și mai mult decât înțelepșii Eghiptului.

31. Și a fost mai înțelept decât toți oamenii, și mai înțelept decât Ghetan Ezretineanul și decât Enan și decât Halcad și decât Dardala feciorii lui Mal, și s'a vestit numele lui în toate neamurile prin prejur.

32. Și a alcătuit Solomon trei mii de pilde, și cinci mii de cântări.

33. Și a grăit de lemne dela che-drul cel din Livan și până la isopul care iese prin zid, și a grăit de vite și de cele ce zboară și de cele ce se târăsc și de pești.

34. Și a venit din toate neamurile să auză înțelepciunea lui Solomon, și-a luat daruri dela toți împărașii pământului, carii auzeau de înțelepciunea lui.

CAP. 5.

Pregătiri pentru zidirea Casei Domnului.

Și a trimis Hiram împăratul Tirului slugile sale la Solomon, că a zis, cum că pre el l-a uns împărat în locul lui David tatălui său, că a iubit Hiram pre David toată vieașa sa.

2. Și a trimis Solomon la Hiram, zicând:

3. Tu știi pre tatăl meu David, că n'a putut să zidească casă numelui Domnului Dumnezeuului meu, din pricina războaelor ce l-au fost încunjurat pre el, până ce i-au dat pre ei Domnul sunt talpele picioarelor lui.

4. Și acum m'au odihnit Domnul Dumnezeuul meu de toate părțile, nu este improfitivitor, nu este întâmpinare rea.

5. Și iată eu socotesc să zidesc casă numelui Domnului Dumnezeuului meu, precum au grăit Domnul Dumnezeu către David tatăl meu, zicând: fiul tău, pre care voiu da în locul tău pre scaunul tău, acela va zidi casă numelui meu.

6. Și acum poruncește, și să-mi taie lemne din Livan, și iată slugile mele împreună cu slugile tale, și plata slujbei tale voiu da fie cum vei zice, că tu știi, că la noi nu este care să știe tăia lemne ca Sidonenii.

7. Și a fost dupăce a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s'a bucurat foarte, și a zis: bine este cuvântat Dumnezeu astăzi, cel ce au dat lui David fiu înțelept preste poporul acesta mare.

8. Și a trimis Hiram la Solomon, zicând: auzit-am toate pentru care ai trimis la mine, eu voiu face toată

25. 1 Paral. 22, 9. 26. 2 Paral. 1, 14 și 9, 25 31. Sirab 47, 15.

5. 1, 2 Imp. 5, 11. 3. 2 Imp. 7, 5. 1 Paral. 22, 8. 5. 2 Imp. 7, 13; 2 Paral. 2, 1, 4, 1 Paral. 22. 10.

voea ta, încât este pentru lemne de chedru și de pin.

9. Slugile mele le vor pogori pre ele din Livan la mare, eu le voi face plute până la locul ce'mi vei spune, și le voi lăsa acolo, iar tu le vei lua; ci și tu să faci voia mea, ca să dai pâine casei mele.

10. Și a dat Hiram lui Solomon chedri și pini după cum a voit.

11. Iar Solomon a dat lui Hiram douăzeci de mii de măsuri de grâu de hrană casei lui, și douăzeci de mii de măsuri de untdelemn curat, acestea da Solomon lui Hiram în tot anul.

12. Și Domnul au dat înțelepciune lui Solomon precum au grăit lui, și a fost pace între Hiram și între Solomon, și au făcut legătură între sine.

13. Și a luat împăratul Solomon bir din tot Israilul, și eră birul de treizeci de mii de oameni.

14. Și trimetea din ei în Livan zece mii într'o lună pe rând schimbându-se, o lună erau în Livan și două luni în casa lor, și Adoniram eră preste bir.

15. Avea încă Solomon șaptezeci de mii, carii purtau poverile, și optzeci de mii, carii făiau piatră în munte.

16. Afară de mai marii cârmuitorilor, carii erau preste lucruri la Solomon, trei mii șase sute de cârmuitori preste popor, carii făceau lucrurile.

17. Și a poruncit împăratul de au adus pietre mari scumpe și pietre necioplite pentru temelia casei.

18. Și au cioplit slugile lui Solomon și slugile lui Hiram și Ghivlii, și au găfit pietrele și lemnele în trei ani, ca să zidească casa.

CAP. 6.

Solomon zidește Casa Domnului.

Și a fost în anul patru sute și patruzeci dela ieșirea fiilor lui

Israil din Eghipet, în anul al patrulea, în luna a doua a împărăției împăratului Solomon preste Israil, și a zidit casă Domnului.

2. Și casa care a zidit împăratul Solomon Domnului, aveă șasezeci de coși în lungimea sa și douăzeci de coși lărgimea sa și treizeci de coși înălțimea sa.

3. Și pridvorul dinaintea Bisericii de douăzeci de coși de lung spre coastele casei, și zece coși de larg înaintea casei; și a zidit casa, și o a săvârșit pre ea.

4. Și a făcut casei ferestre largi înlăuntru și înguste afară.

5. Și a făcut preste zidul casei pridvoare mari împrejurul Bisericii și al altarului, și a făcut camere împrejur.

6. Camerele cele de jos erau de cinci coși în lărgime, cele din mijloc de șase coși lărgimea; iar cele din al treilea rând de șapte coși lărgimea, că se deosebea zidul de dinafară al casei ca să nu se lipească de zidurile casei.

7. Și casa când se zidea, cu pietre în colțuri cioplite întregi s'a zidit, și ciocan, secure și foață unealta de fier nu s'a auzit în casă, când s'a zidit ea.

8. Și camerele cele de jos aveau intrare supt umărul drept al casei, și pre trepte strâmbe se suia la cea din mijloc, și din cea din mijloc la cea din rândul al treilea.

9. Și a zidit casa, și o a săvârșit, și a acoperit casa cu lafuri și cu podele de chedri.

10. Și a făcut coperiș peste toată casa de cinci coși de înalt, și eră încheiat cu lemne de chedru.

11. Și au fost cuvântul Domnului către Solomon, zicând:

12. Casa aceasta care tu zidești, de vei umbla întru poruncile mele

9. 2 Paral. 2, 16. 12. 3, 12. -14. 4, 6.
6. 1. 2 Paral. 3, 2. Fap. Ap. 7, 47.

5. 1 Paral. 9, 26. 12. 2, 4; 9, 4; 11, 10.

și vei face judecățile mele și vei păzi toate poruncile mele, să te aflu întru ele, voi înfrânți cu tine cuvântul meu care am grăit către David tatăl tău.

13. Și voi înălța în mijlocul fiilor lui Israil, și nu voi părăsi pre poporul meu Israil.

14. Și a zidit Solomon casa, și o a săvârșit pre ea.

15. Și a îmbrăcat pereții casei din lăuntru cu lemne de chedru dela pardoseala casei și până la pereți și până la căpriori, i-au făcut căptușală cu lemne pe dinlăuntru, și a căptușit casa pe dinlăuntru cu scânduri de pin.

16. Și a zidit cei douăzeci de coși din marginea zidului o coastă dela pardoseală până la căpriori, și a făcut dinlăuntru dela altar zid spre Sfânta Sfințelor.

17. Și de patruzeci de coși eră Biserica despre fața altarului.

18. Și cu chedru a căptușit casa dinlăuntru, și a săpat săpături și frunze întinse tot de chedru, și piatra nu se vedeă.

19. Și altar în mijlocul casei în lăuntru ca să pue acolo sicriul legii Domnului.

20. Douăzeci de coși lungimea și douăzeci de coși lărgimea și douăzeci de coși înălțimea, și l-a acoperit cu aur încheiat, și a făcut jertfelnic de chedru împreajma feșii altarului, și l-a căptușit cu aur.

21. Și toată casa o a căptușit cu aur până la sfârșitul a toată casa.

22. Și a făcut în altar doi Heruvimi de lemn de chiparos de zece coși de mari de o măsură.

23. De cinci coși aripa unui Heruvim, și de cinci coși a doua aripă a lui, zece coși erau dela vârful unei aripi a lui până la vârful celeilalte aripi a lui.

24. Așa eră și al doilea Heruvim, o măsură și o săvârșire la amândoi.

25. Și înălțimea unui Heruvim de zece coși, așa eră și a celui de al doilea Heruvim.

26. Și a pus pre amândoi Heruvimii în mijlocul casei cei mai dinlăuntru, și a întins aripile lor, și se atingeă o aripă de zidul casei, și aripa celuilalt Heruvim se atingeă de celalt perete, și aripile lor cele către mijlocul casei se atingeau aripă de aripă.

27. Și a căptușit Heruvimii cu aur.

28. Și pre toți pereții casei împrejur săpași a scris cu condeiul Heruvimi și finici, și frunză întinsă pe dinlăuntru și pe dinafară.

29. Și pardoseala casei o a căptușit cu aur pe dinlăuntru și pe dinafară.

30. Și la ușa altarului a făcut uși de lemn de maslin, și stâlpii ușilor în cinci muchii.

31. Și două uși de lemn de pin cu Heruvimi și finicuri și frunze întinse, și le-a căptușit cu aur, și Heruvimii și finicuriile erau poleși cu aur.

32. Și așa a făcut porții Bisericeii stâlpi de lemn de maslin în patru dungii.

33. Și două uși de lemn de pin, cu două despărțituri ușa și țâșanele lor, și cu două despărțituri ușa a doua care se învârteă.

34. Săpate cu Heruvim și finicuri și frunze întinse, iar săpăturile poleite cu aur.

35. Și a zidit pridvorul cel mai dinlăuntru cu trei rânduri de pietre cioplite și cu un rând de chedru cioplite prin prejur.

36. Întru al patrulea an s'a pus temelie casei Domnului în luna lui Ziu.

37. Și în anul al unsprezecelea în luna lui Vul, care este luna a opta, a săvârșit casa cu toate lucrurile ei și cu toate socotelele ei, și o a zidit pre ea în șapte ani.

CAP. 7.

Facerea casei împărătești și a vaselor sfinte.

Și a zidit Solomon luiș casă în treisprezece ani, și a săvârșit casa sa cu toate ale ei.

2. Și a zidit casa cu lemn din Livan, o sută de coși lungimea ei, cincizeci de coși lărgimea și treizeci de coși înălțimea ei; cu trei rânduri de stâlpi de chedru și capete de chedru la stâlpi.

3. Și a podit cu chedru casa deasupra pre stâlpii cei de laturi, și numărul stâlpilor patruzeci și cincisprezece într'un rând.

5. Și ferestre trei, și deschizătură preste deschizătură în trei rânduri, și toate ușile și despărțiturile în patru unghiuri cu ferestrele și ușă preste ușă în trei rânduri.

6. Și pridvoare de stâlpi cincizeci de coși de lungi și treizeci de coși de late, împreunate pridvoarele față în față, și stâlpi și grinzi groase la pridvoare.

7. Și a făcut pridvorul scaunelor unde se judecă, numit pridvorul divanului, căptușit cu lemne de chedru dela un capăt la cellalt.

8. Și casa în care ședeă, aveă o curte înăuntru, cu asemenea lucrare, apoi a zidit casă și fetei lui Faraon, pre care o luase Solomon, asemenea pridvorului acestuia.

9. Toate acestea din pietre alese cioplite de o măsură dinlăuntru și din afară și din temelie, până la vârf, și afară la curtea cea mare.

10. Temelia eră cu pietre de preș, mari, de zece și de opt coși.

11. Și deasupra ei pietre de preș, de o măsură făete, și chedrii.

12. Curtea cea mare prin împrejur aveă trei rânduri de pietre cioplite, și un rând de chedru săpat.

13. Ca și curtea casei Domnului cea dinlăuntru, și pridvorul casei.

14. Și a trimis împăratul Solomon și a luat pre Hiram din Tir,

15. Fecior unei femei văduve, care eră din seminția Neftali; iar tatăl lui, om Tiriean meșter de aramă, și plin de meșteșug și de pricepere și de știință a face tot lucrul de aramă; și s'a dus la împăratul Solomon, și a făcut toate lucrurile.

16. Și a furnat doi stâlpi la pridvorul casei, de optsprezece coși înălțimea stâlpului, și grosimea stâlpului de patrusprezece coși împrejur de patru degete săpăturile; așa și stâlpul al doilea.

17. Și două cununi deasupra a făcut să le pue preste capetele stâlpilor furnătură de aramă de cincisprezece coși înălțimea unei cununi, și de cincisprezece coși înălțimea cununii ceilalte.

18. Și a făcut două plase, ca să acopere cununile stâlpilor, o plasă la o cunună și altă plasă la adoua cunună, și ca ciucuri, două rânduri de rodii de aramă împletite ce ațârnau jur împrejur, așa a făcut și la adoua cunună.

19. Și cununile cele de pre capetele stâlpilor erau în formă de crin de patru coși lângă pridvor.

20. Și cununile pre cei doi stâlpi, și deasupra cununilor plasa pre laturi și două sute rodii în rânduri preste cununa a doua.

21. Și s'au pus stâlpii pridvorului Bisericii, și a pus un stâlp, și a numit numele lui: Iachin; și a pus stâlpul al doilea, și a numit numele lui: Vooz.

22. Preste capetele stâlpilor lucru în chipul crinului; și s'a săvârșit lucrarea stâlpilor.

23. Și a făcut mare vărsată, zece coși dela o margine până la cea-

14. 2 Paral. 2, 13. 15. Eșire 31, 3.

16. 4 Imp. 25, 16, 17. 21. 2 Paral. 3, 17.

23. Ierem. 52, 17; 2 Paral. 4. 2. 3.

laltă, cinci coși înălțimea ei rotundă împrejur, și rotunzimea împrejur de treizeci de coși.

24. Și proptele dedesuptul buzei ei, împrejură pre ea de zece coși, ca să razeme marea împrejur, două rânduri de proptele vărsate la topitorul lor.

25. Și dedesuptul mării doisprezece boi, trei cu fața spre miează-noapte, trei cu fața spre apus, trei cu fața spre mieazăzi, și trei cu fața spre răsărit; iar preste ei deasupra marea și toate dosurile lor dedesupt.

26. Și grosimea ei de un pumn, și marginea ei ca marginea unui potir, lucrată ca floarea de crin, două mii de vedre încăpeau.

27. Și a făcut zece temelii de aramă, cinci coși lungimea unei temelii și patru coși lărgimea ei, și șase coși înălțimea ei.

28. Și temelile erau astfel lucrate că se încheiau între ele, și încheetura în mijloc pe dinafară.

29. Și pre încheeturile lor cele de din afară, lei și boi și Heruvimi, dinafară, deasupra și dedesuptul leilor și al boilor, lucruri de atârnat.

30. Și patru roate de aramă la fiecare temelie, cu osiile de aramă de patru părți ale lor, și umerii lor dedesuptul scâldătorilor, și umerile vărsate de laturea omului zăcând.

31. Și gura ei din lăuntru de căpeșea și înălțimea un cot, și gura ei rotundă, lăptură așa de un cot și jumătate și pre gura ei săpături, și închegăturile lor în patru muchi, nu rotunde.

32. Și patru roate supt închieturi și mâini în roate la temelie, și înălțimea unei roate de un cot și jumătate.

33. Și lucru roatelor lucru ca roatele carului, mâinile lor și umerii

lor și lucrătura lor toate vărsate.

34. Și patru umeri pre cele patru unghiuri ale fiecărei temelii, din temelie, umerii lui.

35. Și pre capul temeliei rotunzite împrejur de o jumătate de cot de mare pre capul temeliei, și începătura mâinilor lui și închieturile lui, și se deschideau la începăturile mâinilor lui.

36. Și închieturile lui, Heruvim și lei și finicuri stând fiindu-se fiecare după fața sa, pe dinlăuntru și prin prejur.

37. Intr'acest chip a făcut toate cele zece temelii, o rânduială și o măsură la toate.

38. Și a făcut zece vase de aramă, patruzeci de vedre încăpeau într'un vas cu măsură de patru coși, un vas preste o temelie la cele zece temelii.

39. Și a pus cele zece temelii: cinci la umărul casei dreapta despre răsărit și cinci la umărul casei deasfânga, și marea la umărul casei dreapta despre răsărit de partea răsăritului.

40. Și a făcut Hiram căldările și tigăile și bidele, și a sfârșit Hiram a face toate lucrurile care a făcut împăratului Solomon în casa Domnului.

41. Stâlpii cei doi și cununile stâlpilor cele două, pre capetele stâlpilor, și plasele cele două, ca să acopere amândouă cununile ciopliților cele ce sunt preste stâlpi.

42. Și cele patru sute rodii la amândouă plasele, două rânduri de rodii la fiecare plasă, să acopere amândouă cununile preste amândoi stâlpii.

43. Și temelile cele zece și căldările cele zece preste temelii.

44. Și marea cea una și boii cei doisprezece dedesuptul mării.

45. Și căldările și figăile și blidele și toate vasele câte a făcut Hiram împăratului Solomon casei Domnului, și stâlpii cei patruzeci și opt ai casei împăratului și ai casei Domnului.

46. Toate lucrurile împăratului câte a făcut Hiram au fost de aramă, nu eră cumpănitură arămii din care toate acestea s'au făcut, că eră multă foarte, și nu se putea cumpăni arama din care a făcut.

47. În ținutul Iordanului le-a vărsat împăratul, în pământ cleos, între Sohot și între Gheira.

48. Și a dat împăratul Solomon toate vasele, iar de mulțime multă foarte nu eră cumpănitură arămii.

49. Și a făcut Solomon toate uneltele în casa Domnului, jertfelnicul cel de aur și masa pre care stau pâinile punerii înaintea, de aur.

50. Și sfeșnicile cinci deadreapta și cinci deasfânga dinaintea feșii altarului, care sunt din aur încheete, și candelile și luminătoarele și mucările de aur.

51. Și pragurile și zăvoarele și paharele și blidele și cădelnișile de aur încheete și iafânile ușilor casei cei mai dinlăuntru a Sfintei Sfintelor, și ușile casei Bisericii de aur.

52. Și s'a plinit tot lucrul casei Domnului care l-a făcut Solomon, și a băgat Solomon înlăuntru argintul și aurul și vasele pre care le-a dat la vistieriile casei Domnului cele afierosite de David tatăl său și de Solomon.

CAP. 8.

Sfințirea Bisericii lui Solomon.

Și a fost dacă a săvârșit Solomon și a zidi casa Domnului și casa sa, după douăzeci de ani, atunci a a-

dunat împăratul Solomon pre toți bătrânii lui Israil în Sion, ca să aducă sicriul legii Domnului din cetatea lui David, din Sion.

2. În luna lui Atanin la sărbătoarea care este în luna a șaptea.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil.

4. Și au ridicat preoșii sicriul și cortul mărturiei și vasele cele sfinte, care erau în cortul mărturiei.

5. Iar împăratul și tot Israilul mergeau înaintea sicriului jertfind oi și boi fără de număr.

6. Și au băgat preoșii sicriul legii Domnului la locul lui în altarul casei în Sfânta Sfintelor supt aripile Heruvimilor.

7. Că Heruvimii erau cu aripile înfinse preste locul sicriului, și acopereau Heruvimii pe deasupra sicriul și sfintele lui.

8. Și întreceau cele sfințite că se vedeau capetele celor sfințite din sfânta înaintea altarului; iar de afară nu se vedeau, și a fost acolo până în ziua aceasta.

9. Nu eră în sicriu, fără numai cele două table de piatră, tablele legii, care le-a pus acolo Moisi în Horiv, când au făcut legătură Domnul cu fiii lui Israil, când ieșau ei din pământul Eghiptului.

10. Și a fost dacă au ieșit preoșii din sfânta, nor a umplut casa Domnului.

11. Și nu puteau preoșii să stea să slujească de fața norului, că umpluse slava Domnului casa Domnului.

12. Atunci a zis Solomon: Domnul au zis că lăcuește în nor.

13. Și eu am zidit casă numelui tău sfântă fie, și gata ca să șezi și să lăcuești tu în ea în veci.

14. Și a întors împăratul fața sa, și

49. Eșire 25, 23, 30 și 30, 1; 1 Paral 28, 14.

50. 2 Paral. 4, 7. 51. 4 Imp. 25, 14.

52. 2 Paral. 5, 1.

8. 1. 2 Paral. 5, 2.

6. 2 Paral. 5, 7. 8. 2 Paral. 5, 8, 10.

9. Eșire 34, 27 și 25, 16; Evrei 9, 4.

10. Eșire, 40, 32, 34. 11. Num. 9, 15.

12. 2 Paral. 5, 14. și 6, 1.

13. Eșire 20, 21; Iev. 16, 2; evrei 9, 7, 12.

bine a cuvântat împăratul pre tot Israilul, și toată adunarea lui Israil sta.

15. Și el a zis: bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil astăzi, cel ce au grăit cu gura sa lui David tatăl meu, și cu mâinile sale au plinit, zicând:

16. Din ziua în care am scos pre poporul meu Israil din Eghipt, n'am ales cetate nici într'o s'eminție de a lui Israil, ca să zidească casă, în care să fie numele meu acolo; ci am ales Ierusalimul ca să fie numele meu acolo, și am ales pre David, ca să fie povășuitor preste poporul meu Israil.

17. Și a fost în inimă lui David tatălui meu să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

18. Și au zis Domnul către David tatăl meu: pentru că ai pus în inima ta, ca să zidești casă numelui meu, bine ai făcut, că ai socotit cu inima ta aceasta,

19. Inșă tu nu vei zidi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale, acesta va zidi casă numelui meu.

20. Și au împlinit Domnul cuvântul său, carele l-au grăit, și m'am sculat eu în locul lui David tatălui meu, și am șezut pre scaunul lui Israil, după cum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

21. Și am așezat acolo loc s'criului, în care este legătura Domnului, care o au făcut Domnul cu părinții noștri, când i-au scos pre ei din pământul Eghiptului.

22. Și a stătut Solomon înaintea jertfelnicului Domnului împreajma a toată adunarea lui Israil, și ș'a fins mâinile sale la cer, și a zis:

23. Doamne Dumnezeuul lui Israil !

Nu este Dumnezeu precum tu în cer sus și pre pământ jos, cel ce păzești legătură și milă robului tău celui ce umblă înaintea ta cu toată inima sa.

24. Cel ce ai păzit robului tău lui David tatălui meu, și ai grăit cu gura ta, și cu mâinile tale ai săvârșit, precum este astăzi.

25. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil ! Păzește robului tău lui David tatăl meu, cele ce ai grăit lui zicând: nu va lipsi înaintea mea om, care să șază pre scaunul lui Israil, numai de vor păzi fiii tăi căile sale ca să umble înaintea mea, în ce chip ai umblat tu înaintea mea.

26. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil ! Să se adevereze cuvântul tău lui David tatăl meu.

27. Că de acum în adevăr va lăcuî Dumnezeu cu oamenii pre pământ? De vreme ce cerul și cerul cerurilor nu sunt destul fie, în ce chip casa aceasta, care o am zidit numelui tău ?

28. Deci caută spre rugăciunea mea și spre cererea mea Doamne Dumnezeul lui Israil, ca să auzi cererea și rugăciunea, cu care se roagă robul tău înaintea ta către tine astăzi.

29. Să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta ziua și noaptea, spre locul de care ai zis: fi-va numele meu acolo, ca să auzi rugăciunea, cu care se roagă robul tău în locul acesta ziua și noaptea.

30. Și să asculți cererea robului tău și a poporului tău Israil ori câte vor cere în locul acesta, și tu să auzi în locul lăcuinței tale în cer, și să faci și milostiv să fii.

31. Ori câte va greși fiecare a-propelui său, și va luă preste sine blestem, cu care s'a blestemat pre

16. 2 Imp. 7, 6; 4 Imp. 21, 7; 1 Paral. 17, 5.

17. 2 Imp. 7, 2. 19. 2 Imp. 7, 12.

20. 2 Imp. 7, 12. 22. 2 Paral. 6, 12.

25. 2 Imp. 7, 12, 16, ps. 131, 12.

27. Isaia 66, 1; Ierem. 23, 24. F. Ap. 7, 49.

29. a 2 lege 12, 11.

sine, de va veni și se va mărturisii înaintea jertfelnicului tău în casa aceasta.

32. Tu să-l asculți din cer, și să faci și să judeci pre poporul tău Israil, și să răsplătești celui ce face fărădelege; să-i dai calea lui preste capul lui, și să îndreptezi pre cel drept, să-i dai lui după dreptatea lui.

33. Când va cădea poporul tău Israil înaintea vrăjmașilor, pentru că au păcătuit înaintea ta, de se vor întoarce și se vor mărturisi numelui tău și se vor ruga și vor cere erțăciune în casa aceasta,

34. Tu să-i auzi pre ei din cer, și milostiv să fii spre păcatele poporului tău Israil, și să-i întorci pre ei la pământul, care l-ai dat părinților lor.

35. Când se va închide cerul, și nu va plouă, pentru că au păcătuit înaintea ta, de se vor ruga spre locul acesta și se vor mărturisi numelui tău și se vor întoarce dela păcatele sale, când vei smeri pre dânșii,

36. Să-i asculți din cer, și milostiv să fii păcatelor robului tău, și poporului tău Israil, și să le arăți lor calea cea bună, pre care să umble, și să dai ploaie pre pământul tău, care l-ai dat moștenire poporului tău.

37. Când va fi foamete sau moarte sau arsură sau omidă sau pălitură, și când îl va necăji pre el vrăjmașul lui în vre-o cetate de ale lui, toată întâmplarea, toată durerea,

38. Toată rugăciunea și toată cererea care va face fie ce om cum va cunoaște fie care rana inimii lui, și va ținde mâinile sale spre casa aceasta,

39. Tu să-i asculți din cer, din lăcașul tău cel sfânt, și milostiv să

fii, și să faci, și să dai omului după toate căile lui, precum vei cunoaște inima lui, că tu singur știi inima tuturor fiilor oamenilor.

40. Ca să se teamă de tine în toate zilele, în care trăesc pre pământul ce l-ai dat părinților noștri.

41. Și celui strein care nu este din poporul tău acesta Israil, ci va veni din pământ de departe pentru numele tău,

42. Că vor auzi numele tău cel mare și mâna ta cea tare și brațul tău cel înalt, și vor veni și se vor ruga la locul acesta,

43. Tu să-l asculți din cer din lăcașul tău cel sfânt, și să faci după toate câte te va ruga cel strein, ca să cunoască toate popoarele pământului tău, și să se teamă de tine, ca și poporul tău Israil, și să cunoască, cum că numele tău s'a chemat preste casa aceasta, care am zidit.

44. Când va ieși poporul tău la războiu asupra vrăjmașilor săi în calea, pre care vei trimite pre ei, și se vor ruga întru numele Domnului spre cetatea aceasta, care o ai ales, și spre casa care o am zidit numelui tău,

45. Tu să asculți din cer rugăciunea lor și cererea lor, și să-i îndreptezi pre ei.

46. Când vor greși ție, că nu este om care să nu greșască, și vei bate pre ei, și-i vei da pre ei înaintea vrăjmașilor, și-i vor robi pre ei cei ce robesc, în pământ de parte s'au aproape,

47. De se vor pocăi cu inima sa în pământul în care s'au dus robi, și se vor întoarce și se vor ruga ție în pământul robiei lor zicând: greșit-am, nelegiuif-am, strâmbătate am făcut,

32. A Lege 25, 1. 35. 2 Paral 6, 26.

39. Psal. 138, 1, 2; Ierem. 17, 10.

41. 2 Paral. 6, 32.

46. Pilde 20, 9; 2 Paral. 6. 36. 1 Ioan 1, 8, 10; Ecles. 7. 21.

48. Și se vor întoarce la tine cu toată inima lor și cu tot sulețelul lor în pământul vrăjmașilor lor, unde i-ai mutat pre ei, și se vor rugă către tine spre pământul lor, care l-ai dat părinților lor, și spre cetatea care o ai ales și spre casa care o am zidit numelui tău,

49. Să ascuți din cer din lăcașul tău cel sfânt rugăciunea lor și cererea lor, și să faci dreptatea lor,

50. Și milostiv să fii nedreptăților lor, care au greșit fie, și tuturor strâmbătăților lor cu care și-au greșit, și să-i faci pre ei să aște îndurare înaintea celor ce i-au robii pre ei, și să le fie milă de ei.

51. Că poporul tău și moștenirea ta sunt, pre cari i-ai scos din pământul Eghiptului din cuptorul cel de fier.

52. Să fie ochii tăi și urechile tale deschise spre rugăciunea robului tău și spre rugăciunea poporului tău Israil, ca să-i ascuți pre ei întru toate care se vor rugă fie.

53. Că tu i-ai ales pre ei moștenire fie din toate neamurile pământului, precum ai grăit prin mâna robului tău Moisi, când ai scos tu pre părinții noștri din pământul Eghiptului, Doamne! Doamne!

54. Așa s'a rugat Solomon pentru casă, dupăce a sfârșit a o zidi pre ea, soarele l-a arătat în cer, Domnul au zis cel ce lăcuește în nor: zidește casă mie, casă cuvioasă fie, ca să lăcuești întru înnoire, au nu această este scrisă în cartea cântării?

55. Și a fost dupăce a sfârșit Solomon a se rugă către Domnul toată rugăciunea și toată cererea aceasta, s'a sculat dela fața jertfelnicului Domnului unde eră în-

genunchiat pre genunchii săi, și mâinile sale întinse spre cer,

56. Și a stăcut, și a binecuvântat pre toată adunarea lui Israil cu glas mare, zicând:

57. Bine este cuvântat Domnul astăzi, cel ce au dat odihnă poporului său Israil după toate câte au grăit, n'a rămas neplinit nici un cuvânt din toate cuvintele cele bune, care au grăit prin mâna lui Moisi robul său.

58. Fie Domnul Dumnezeu nostru cu noi, precum au fost cu părinții noștri, să nu ne lase pre noi, nici să se întoarcă de către noi.

59. Ci să plece inimile noastre către sine, ca să umblăm întru toate căile lui și să păzim toate învățăturile lui și poruncile lui și îndreptările lui, care au poruncit părinților noștri.

60. Și cuvintele acestea, cu care m'am rugat înaintea Domnului Dumnezeului nostru astăzi, să fie primite la Domnul Dumnezeu nostru ziua și noaptea, ca să facă dreptate robului tău, și dreptate poporului tău Israil fiecăruia în vremea lui.

61. Ca să cunoască toate popoarele pământului, că Domnul Dumnezeu acesta este Dumnezeu, și nu este altul.

62. Și să fie inimile noastre deplin către Domnul Dumnezeu nostru, și curat să umblăm întru rânduețele lui, și să păzim poruncile lui ca în ziua aceasta.

63. Și împăratul și toți fiii lui Israil au adus jertfe înaintea Domnului.

64. Și a junghieat împăratul Solomon jertfele cele de pace, care s'au adus Domnului douăzeci și

51. A 2 Lege 4, 20.

53. Lev. 20, 26.

55. Eșire 19, 5; A 2 Lege 4, 20 și 9; 26. 29.

56. 1 Paral. 16, 2. 61. A 2 Lege 6, 4; Ioan 17, 3; 1 Cor. 8, 4, 6; Isaia 44, 8. 63. 2 Paral. 35, 7. 64. 2 Paral. 7, 5.

două de mii de boi și o sută și douăzeci de mii de oi, și a sfințit casa Domnului împăratul și toți fiii lui Israil.

65. În ziua aceea sfințit-a împăratul mijlocul pridvorului, care eră în fața casei Domnului, pentru că a adus acolo ardere de tot și jertfele și grăsimile cele de pace, că jertfelnicul cel de aramă dinaintea Domnului eră mic, de nu putea cuprinde arderea de tot și darul și jertfele cele de pace.

66. Și a făcut Solomon praznic în ziua aceea, și tot Israilul cu el adunare mare dela intrarea Imatului până la rîul Eghipetului înaintea Domnului Dumnezeuului nostru șapte zile, și alte șapte zile, patrusprezece zile.

67. Și în ziua a opta a slobozit poporul, și a binecuvântat pre împăratul, și s'au dus fiecare la lăcașurile sale veseli și cu inimă bună pentru bunătățile, care au făcut Domnul lui David robului său și lui Israil poporului său.

CAP. 9.

Dumnezeu se arată lui Solomon a doua oară.

Si a fost după ce a sfârșit Solomon și a zidit casa Domnului și casa împărătească și toate lucrurile lui câte a vrut el să facă,

2. S'au arătat Domnul lui Solomon a doua oară precum s'au arătat în Gavaon.

3. Și a zis către el: auzit-am glasul rugăciunii tale și al cererii tale, cu care te-ai rugat înaintea mea, și am făcut fie după toată rugăciunea ta, sfințit-am casa aceasta care o ai zidit, ca să fie numele meu acolo în veac, și vor fi ochii mei acolo și inima mea în toate zilele.

4. Și tu de vei umbla înaintea mea, precum a umblat David tatăl tău cu inimă curată și cu dreptate, ca să faci toate câte am poruncit lui, și de vei păzi rânduețele mele și poruncile mele,

5. Voiu pune scaunul împărăției tale preste Israil în veac precum am grăit lui David tatălui tău, zicând: nu va lipsi fie om povățuitor întru Israil.

6. Iar de vă veți întoarce voi și fiii voștri dela mine, și nu veți păzi poruncile și rânduețele mele, care le-a dat Moisi înaintea voastră, ci veți merge și veți sluji la dumnezei streini, și vă veți închină lor,

7. Voiu stârpî pre Israil de pre pământul care am dat lor, și casa aceasta care o am sfințit numelui meu, o voiu lepădă dela fața mea, și va fi Israil de pildă și de poveste la toate neamurile.

8. Și casa aceasta cât e de înaltă, tot cel ce va trece pre lângă ea se va minună și va șueră, și va zice: pentruce au făcut Domnul așa pământului acestuia și casei aceștiea?

9. Și vor răspunde: pentrucă au părăsit pre Domnul Dumnezeuul lor cel ce au scos pre părinții lor din pământul Eghipetului, din casa robiei, și s'au lipit de dumnezei streini și s'au închinat lor și au slujit lor, pentru aceea au adus Domnul preste ei tot răul acesta.

10. Și a fost după douăzeci de ani, în cari a zidit Solomon cele două case, casa Domnului și casa împărătească.

11. Iar Hiram împăratul Tirului dăruise pre Solomon cu lemne de chedru și cu lemne de pin și cu aur după toată voia lui, atunci împăratul Solomon a dat împăratului Hi-

67. 2 Paral. 7, 10.
9. 2. 2 Paral. 7, 12.
3. A 2 Lege 12, 11, 2, 4; 6, 12.

5. 2 Imp. 7, 12, 16, ps. 131, 12. 6. Ps. 88, 30. 7. Ierem. 7, 15. 8. A 2 Lege 29, 24; Ierem. 22, 8. 10. 7, 1.

ram douăzeci de cetăți în pământul Galileii.

12. Și a ieșit Hiram din Tir, și a meș în Galileia să vadă cetățile, care Solomon le-a dat lui, și nu i-a plăcut lui, și a zis:

13. Ce sunt cetățile acestea care mi-ai dat mie o frate? Și le-a numit pre ele hotar până în ziua de astăzi.

14. Și dăduse Hiram lui Solomon o sută și douăzeci de talanți de aur.

15. Aceasta a fost pricina birului care l-a rânduit împăratul Solomon ca să zidească casa Domnului și casa sa și zidul Ierusalimului, și marginea ca să facă îngrăditura cetății lui David, și zidul Ierusalimului, și Asorul și Maghedul și Gazerul.

16. Faraon împăratul Eghiptului s'a suit, și a luat Gazerul, și l-a ars cu foc, și pre Hananeul ce lăcuia în cetate la omorât, și l-a dat pre el Faraon zestre fetei sale femeii lui Solomon.

17. Și Solomon a zidit Gazerul și Veforonul cel de jos.

18. Și Valaadul și Tamorul în pustie.

19. Și toate cetățile cele tari, care erau ale lui Solomon, și toate cetățile carelor și toate cetățile călăreșilor și ori ce lucru a plăcut lui Solomon a zidit în Ierusalim și în Livan și în tot pământul domniei lui.

20. Tot poporul cel rămas din Heteu și din Amoreu și din Ferezeu și din Hananeu și din Eveu și din Evuseu și din Ghergheseu, carii nu eră din fiii lui Israil,

21. Feciorii lor cei rămași în pământ după dânșii, pre carii nu puteau fiii lui Israil să-i surpe pre ei, i-a făcut pre ei Solomon birnici până în ziua de astăzi.

22. Iar din fiii lui Israil n'a pus

Solomon la lucru, că aceștia erau oamenii cei rășboinici, și slugi lui, și boieri și domni și mai mari preste carele lui și preste călăreșii lui.

23. Și erau mai mari preste lucrurile lui Solomon puși cinci sute cincizeci, carii porunceau poporului pus la lucru.

24. Iar fata lui Faraon s'a suit din cetatea lui David în casa sa care i-a zidit ei, când a zidit Mello.

25. Și aducea Solomon de trei ori în an arderi de tot, și jertfă de pace pre jertfelnicul, care l-a zidit Domnului, și a tămâiat preste dânsul înaintea Domnului, și a săvârșit casa.

26. Și a făcut împăratul Solomon corabie în Gasionul Gaverului, care este lângă Elat la marginea mării cei dinapoi în pământul Edomului.

27. Și a trimis Hiram în corabie din slugile sale oameni corăbieri, carii știeau umblă pre mare, cu slugile lui Solomon.

28. Și au venit la Ofira, și a luat de acolo patru sute și douăzeci de talanți de aur, și i-au dus împăratului Solomon.

CAP. 10.

Împărăteasa Savà vine la Solomon

Și împărăteasa Savà a auzit de numele lui Solomon și de numele Domnului, și a venit să ispitească pre Solomon cu cuvinte ascunse.

2. Și a venit în Ierusalim cu slavă mare foarte și cu cămile, care purtau aromate și aur mult foarte și piatră scumpă, și a intrat la Solomon, și i-a grăit lui toate câte erau în inima sa.

3. Și i-a spus ei Solomon toate cuvintele ei, n'a fost ascuns cuvânt

13. Is. Navi 19, 27. 15. Is. Navi 17, 11.
16. Is. Navi 16, 10. Jud 1, 29. 17. Is. Navi
10, 10. 18. Is. Navi 19, 44. 22. 1 Paral.
22, 2; Lev. 25, 39.

24. 1 Paral. 8, 11.
10. 1. 2 Paral. 9, 1; Mateiu 12, 42.
2. Luca 11, 31.

de către împăratul, care să nu-l fi talmăcit ei.

4. Și a văzut împărăteasa Savà toată înțelepciunea lui Solomon și casa care o a zidit.

5. Și mâncările lui Solomon și locuința slugilor lui și rândueala slujitorilor lui, și îmbrăcămintea lui și paharnicii lui și arderea cea de tot a lui, care o aducea în casa Domnului, și s'a uimit foarte.

6. Și a zis către împăratul Solomon: adevărat este cuvântul, care l-am auzit în pământul meu de tine și de înțelepciunea ta.

7. Și n'am crezut celor ce-mi grăiau mie, până când am venit și au văzut ochii mei; și iată nici jumătate nu mi s'a povestit mie, întreci cu înțelepciunea și cu bunătatea vestea, care o am auzit în pământul meu.

8. Fericite femeile tale, fericite slugile tale, cari stau înaintea ta pururea, cei ce aud toată înțelepciunea ta.

9. Fie Domnul Dumnezeuul tău bine cuvântat! Cel ce bine au voit întru tine, ca să te dea pre tine pre scaunul lui Israil, căci au iubit Domnul pre Israil să-l întărească în veci, și te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci judecată dreaptă întru judecățile lor.

10. Și a dat lui Solomon o sută și douăzeci de talanți de aur, și aromate multe foarte și piatră scumpă; n'a mai venit după aromatele acelea atâta mulțime, cât a dat împărăteasa Savà împăratului Solomon.

11. Și corabia lui Hiram, care aducea aurul din Ofir a adus lemne cioplite multe foarte, și piatră scumpă.

12. Și a făcut împăratul lemnele cele cioplite proptele casei Domnului și casei împăratului, și alături cântăreșilor și copze, n'au fost venit lemne cioplite ca acelea pre pământ,

nici s'au mai văzut undevă până în ziua de astăzi.

13. Și împăratul Solomon a dat împărătesei Savei, toate câte ea a vrut și câte a cerut, afară de toate câte i-a dat ei împăratul Solomon de voia sa.

14. Și s'a întors și a venit în pământul său ea și toate slugile ei.

15. Și eră cumpănitura aurului ce venea lui Solomon într'un an, șase sute șasezeci și șase de talanți de aur.

16. Afară din birul celor supuși și al negușătorilor ce negușătoareau, și al tuturor împăraților celor de dincolo și al domnilor pământului.

17. Și a făcut împăratul Solomon trei sute de scuturi de aur bătute, trei sute de auri erau la un scut.

18. Și trei sute de platoșe de aur bătute, trei taleri de aur erau la o platoșă, și le-a dat împăratul la casa Dumbrăvii Livanului.

19. Și a făcut împăratul Solomon scaun de fildeș mare, și l-a ferecat cu aur lămurit.

20. Șase trepte erau la scaun, și săpătură de vișei dinapoia scaunului, și mâini de o parte și de alta la scaunul șederii, și doi lei stând lângă mâini.

21. Și doisprezece lei stând acolo la cele șase trepte de o parte și de alta, și nu s'a făcut așa la toată împărăția.

22. Și toate vasele cele de Solomon făcute, erau de aur, și vasele din care se spală erau de aur, și toate vasele casei de lemn din Livan erau cu aur încheiete, nu eră argint, că argintul nu eră băgat în seamă în zilele lui Solomon.

23. Că corabie de Tarsis avea împăratul Solomon pre mare cu fiii lui Hiram, în trei ani venea împăratului dela Tarsis o corabie cu aur

17. 14. 26; 2 Paral. 9, 15.

18. 2 Paral. 9 16.

și cu argint și cu dinți de Elefant, și cu maimuțe și păuni și cu pietre cioplite și necioplite.

24. Și s'a mărit Solomon, mai mult decât toți împărații pământului, cu avuție și cu înțelepciune.

25. Și toți împărații pământului doreau să vadă pre Solomon, ca să auză înțelepciunea lui, care i-au dat Domnul în inima lui.

26. Și îi aducea fiecare darurile sale, vase de aur și de argint și haine, mirodenii și arome și cai și mușcoi în fiecare an.

27. Și a adunat Solomon care și călăreși; și avea Solomon patru mii de iepe la care și douăsprezece mii de călăreși, și i-a pus în cetățile carelor și la împăratul în Ierusalim.

28. Și a făcut împăratul de eră aurul și argintul ca pietrelz de mult, și chedrii ca smochinii sălbatici cei de pre șes de mulți.

29. Și se aducea cai lui Solomon din Eghipt și din Tecue, că negușătorii împăratului luau din Tecue în schimb.

30. Și se aducea din Eghipt carul pe șase sute de arginți și calul pe o sută și cincizeci de arginți, ca și tuturor împărașilor Heteilor și împărașilor Siriei prin mâna negușătorilor.

CAP. 11.

Moartea lui Solomon.

Sî împăratul Solomon era iubitor de femei, și a luat femei de alt neam multe și pre fata lui Faraon, Moavitence, Amanitence, Sirience, Idumence, Sidonence, Hefence și Amorence.

2. Din neamurile din care au oprit Domnul pre fiii lui Israil, ca să nu intrași la ele, și să nu între la voi,

ca să nu se abată inimile voastre după idolii lor, de acelea s'a lipit Solomon a le iubi.

3. Și avea el femei stăpâne șapte sute și fiitoare trei sute, și i-au robbit femeile inima lui.

4. Și a fost în vremea bătrânețelor lui Solomon, femeile au abătut inima lui Solomon după alți dumnezei; și n'a fost inima lui deplin cu Domnul Dumnezeul lui, ca inima lui David tatăl său.

5. Și a mers Solomon după Astart urâciunea Sidonenilor și după împăratul lor idolul fiilor lui Amon.

6. Și a făcut Solomon rău înaintea Domnului, și n'a umblat după Domnul ca David tatăl său.

7. Atunci a zidit Solomon capiște înaltă lui Hamos idolul lui Moav în muntele cel din fața Ierusalimului, și lui Moloh idolul fiilor lui Amon și Astarței urâciunei Sidonenilor.

8. Și așa a făcut tuturor femeilor lui, celor de alt neam, care tămăiau și jertfeau idolilor.

9. Și s'au mânieat Domnul pre Solomon penitrucă s'a abătut inima lui dela Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce s'au arătat lui de două ori.

10. Și i-au poruncit lui cuvântul acesta, ca nicidecum să nu meargă după alți dumnezei, ci să păzească și să facă cele ce i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

11. Și au zis Domnul către Solomon: penitrucă ai făcut acestea, și n'ai păzit poruncile mele și rândulele mele, care am poruncit fie, rupând în două voi rupe împărășia ta din mâna ta, și o voi da pre ea unui rob al tău.

12. Ci în zilele tale nu voi face aceasta pentru David tatăl tău, din mâna fiului tău o voi lua.

13. Inșă nu voi lua împărășia

5. Jud. 2, 13. 7. Jud. 11, 7. 9. 3, 5.

10. 6, 12. 11. 12, 16. 13. 4 Imp. 17, 18.

26. 2 Paral. 1, 14. 28. 2 Paral. 1, 16.

30. 2 Paral. 1, 17.

11. 1. A 2 Lege 17, 17; Sirah. 47, 21.

2. Eșire 34, 16; A 2 Lege 7, 3.

toată, un schiptru voiu da fiului tău pentru David robul meu și pentru Ierusalim cetatea care o am ales.

14. Și au ridicat Domnul profivnic lui Solomon pre Ader Idumeul din sămânța împărăției din Idumeia.

15. Și a fost când a pierdut David pre Edom, și a mers Ioav mai marele oștilor, să îngroape pre cei uciși, a lăiat toată partea bărbătească în Idumeia.

16. Că șase luni a șezut acolo Ioav și tot Israilul în Idumeia, până ce a pierdut pre tot bărbatul din Idumeia.

17. Și a fugit Ader, el și toți bărbajii Idumeii din slugile tatălui său împreună cu el, și a intrat în Egipt, și Ader eră prunc mic.

18. Și s'au sculat oamenii din cetatea Madiamului, și au venit în Faraon, și a luat oameni cu sine, și au venit la Faraon împăratul Egiptului, și a intrat Ader la Faraon, și a dat lui casă, și pâine i-a rânduit lui și pământ i-a dat lui.

19. Și a aflat Ader har înaintea lui Faraon foarte, și i-a dat lui femeie pre sora femeiei sale, pre sora Techeminii cea mai mare.

20. Și i-a născut sora Techeminii lui Ader pre Ganifat feciorul ei, și i-a crescut pre el Techemina între fiii lui Faraon, și Ganifat eră în casa lui Faraon între fiii lui Faraon.

21. Și a auzit Ader în Egipt, că a adormit David cu părinții săi, și cum că a murit Ioav mai marele oastei, și a zis Ader către Faraon: lasă-mă să mă întorc în pământul meu.

22. Și a zis Faraon lui Ader: ce-ți lipsește fie la mine, și iată tu cerci să te duci în pământul tău, și a zis Ader lui: nu! Ci să mă lași negreșit; și s'a întors Ader în pământul său.

23. Și au ridicat Domnul vrăjmași

lui Solomon pre Razon feciorul lui Elidechè, pre Varamet și pre Adadezer împăratul Suvei, domnul său.

24. Și s'au adunat la el oameni, și s'a făcut căpetenie celor profivnici, când i-a omorât pre ei David, și a luat întâiu Damascul, și a șezut în el, și a împărățit în Damasc.

25. Și au fost vrăjmași lui Israil în toate zilele lui Solomon, acesta este răul care l-a făcut Ader; și el ură pre Israil, și a împărățit în pământul Edomului.

26. Și pre Ierovoam feciorul lui Navat al lui Efrati din Sarira feciorul unei femei văduve rob lui Solomon, și acesta-i lucrul pentru care a ridicat el mâinile asupra împăratului Solomon.

27. Că împăratul Solomon a zidit marginea, și a închis îngrădirea cetății lui David tatăl său.

28. Iar tânărul Ierovoam eră om tare și puternic, și a văzut Solomon că este om de treabă, l-a pus mai mare preste dajdiile casei lui Iosif.

29. Și a fost în vremea aceea, și Ierovoam a ieșit din Ierusalim, și l-a aflat pre el Ahia Siloniteanul procul în cale, și l-a abătut pre el din cale, și Ahia eră îmbrăcat cu haină nouă, și amândoi erau singuri în câmp.

30. Și a luat Ahia haina sa cea nouă, care eră pre el, și a rupt-o în douăsprezece bucăți.

31. Și a zis lui Ierovoam: ia fie zece bucăți, că acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: iată eu rup împărăția din mâna lui Solomon, și voiu da fie zece schiptruri.

32. Iar două schiptruri vor fi ale lui pentru robul meu David și pentru Ierusalim cetatea care am ales din toate semințiile lui Israil,

25. 2 Paral. 13, 6. 29. 2 Paral. 5, 15.

30. 1 Imp. 15, 27. 31. 14, 8; 1 Imp. 15, 23

33. Pentru că m'a părăsit pre mine, și s'a închinat Astartei urâciunei Sidonenilor și lui Hamos idolul lui Moav și lui Moloh idolul fiilor lui Ammon, și n'a umblat în căile mele ca să facă ce este drept înaintea mea, și poruncile mele și judecățile mele, ca David tatăl lui.

34. Însă nu voi lua împărăția toată din mâna lui, ci sprijinind îl voi sprijini pre el în toate zilele vieții lui, pentru David robul meu, pre care l-am ales, care a ținut poruncile mele și rândueele mele,

35. Ci voi lua împărăția din mâna fiului său, și voi da fie zece schiptruri;

36. Iar fiului lui voi da două schiptruri, pentru că să fie scaun robului meu David în toate zilele înaintea mea în Ierusalim cetatea care mi-am ales ca să fie numele meu acolo.

37. Și te voi lua pre tine, și vei împărăși întru cele ce poartă sufletul tău și tu vei fi împărat preste Israil.

38. Și va fi de vei păzi toate câte voi porunci fie, și vei umbla pre căile mele și vei face ce este bine înaintea mea, ca să păzești rândueele mele și poruncile mele, precum a făcut David robul meu, voi fi cu tine, și voi zidi fie casă credincioasă, precum am zidit lui David.

39. Și voi necăji seminția lui David pentru acestea, însă nu în toate zilele.

40. Și a cercat Solomon să omoare pre Ierovoam, și s'a sculat Ierovoam și a fugit în Egipt la Susac împăratul Egiptului, și a fost în Egipt până când a murit Solomon.

41. Iar ce mai rămâne a spune despre Solomon și toate câte a fă-

cut și toată înțelepciunea lui, iată, au nu sunt scrise în cartea cuvintelor lui Solomon?

42. Și zilele câte a împărășit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul patruzeci de ani.

43. Și a adormit Solomon cu părinții săi, și-l îngropară pre el în cetatea lui David tatăl său, și a împărășit Ierovoam fiul lui în locul lui.

CAP. 12.

Desbinarea împărăției.

In Sichima, că în Sichima s'a adunat tot Israilul, ca să-l facă pre el împărat.

2. Și a fost dacă a auzit Ierovoam feciorul lui Navat din Egipt, fiindcă în Egipt ședeă, după ce fugise de fața împăratului Solomon,

3. A trimis, și l-a chemat pre el, și a venit Ierovoam și tot poporul lui Israil, și a grăit poporul către împăratul Ierovoam, zicând:

4. Tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, deci tu acum ușurează din sarcinile aspre ale tatălui tău și din jugul cel greu, care l-a pus preste noi, și vom sluji fie.

5. Și a zis către ei: duceți-vă până a treia zi, și atunci vă întoarceți la mine, și s'au dus.

6. Și a spus împăratul Ierovoam celor mai bătrâni, carii stau înaintea lui Solomon tatălui său până trăia, zicând: ce s'at îmi dași, să răspunz poporului acestuia cuvânt?

7. Iar ei au grăit către el, zicând: de vei face în ziua aceasta o slujbă poporului acestuia, și le vei plini voia și vei grăi către ei cuvinte bune, vor fi fie slugi în toate zilele.

8. Iar el a lăsat staulul, care i-au dat lui cei bătrâni, și s'a sfătuit cu fi-

36. 2 Paral. 21, 7. 39. 2 Paral. 10, 15.
40. 12, 2. 41. 2 Paral. 9, 29.

42. 2 Paral. 9, 30. 43. 1 Paral. 3, 10.
12. 1. 2 Paral. 10, 1.
2. 11, 40. 4. 2 Paral. 10, 4.

nerii, cei ce crescuse cu el carii stau înaintea feței lui, și le-a zis lor:

9. Ce sfat îmi dați voi și ce să răspunz poporului acestuia? Care a grăit către mine, zicând: ușurează din jugul, care l-a pus tatăl tău preste noi.

10. Și au grăit către el tinerii cei ce crescuse împreună cu el, și i-au zis lui: acestea vei spune poporului celui ce a grăit către tine, zicând: tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, iar tu acum ni-l ușurează; așa vei grăi către ei: degetul meu cel mic mai gros va fi decât șalele tatălui meu.

11. De acum tatăl meu v'a împovărat pre voi cu jug greu, iar eu voi mai îngreuiă jugul vostru; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, iar eu vă voi bate pre voi cu scorpilii.

12. Și a venit Ierovoam și tot poporul la împăratul Rovoam în ziua a treia, precum le-a grăit lor împăratul, zicând: întoarceți-vă la mine a treia zi.

13. Și a răspuns aspru împăratul către popor, și a nesocotit împăratul Rovoam statul ce bătrânii i-au dat lui.

14. Și a grăit către dânșii după sfatul tinerilor, zicând: tatăl meu a îngreuiat jugul vostru, și eu voi mai îngreuiă jugul vostru; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, iar eu voi bate pre voi cu scorpilii.

15. Și n'a ascultat împăratul pre popor, că dela Domnul eră rânduit ca să întărească cuvântul, care l-a grăit prin mâna lui Ahiea Siloniteanul de Ierovoam feciorul lui Navat.

16. Și văzând tot Israilul, că nu l-a ascultat împăratul pre ei, a răspuns poporul împăratului, zicând: ce parte avem noi cu David? Nu avem moștenire cu fiul lui Iesse.

Aleargă Israile la lăcașurile tale, acum paște-ți casa ta Davide, și s'adus Israil la lăcașurile sale.

17. Iar fiii lui Israil carii lăcuiar în cetățile Iudei, au făcut pre Rovoam împărat preste ei.

18. Și a trimis împăratul pre Adoniram, care eră preste bir, și l-a ucis pre el cu pietre tot Israilul, și a murit; iar împăratul Rovoam a apucat a se sui în car ca să fugă în Ierusalim.

19. Și s'a lepădat Israil de casa lui David până în ziua aceasta.

20. Și a fost dacă a auzit tot Israilul, cum că s'a întors Ierovoam din Eghipet, a trimis, și l-a făcut pre el împărat preste Israil, și n'a rămas credincios casei lui David fără numai seminția lui Iuda și a lui Veniamin singure.

21. Și Rovoam a intrat în Ierusalim, și a strâns adunarea lui Iuda și schiptrul lui Veniamin, o sută și douăzeci de mii de ostași tineri ca să facă răboiu asupra casei lui Israil, ca să întoarcă împărăția la Rovoam fiul lui Solomon.

22. Și au fost cuvântul Domnului către Samea omul lui Dumnezeu, zicând:

23. Spune lui Rovoam feciorul lui Solomon împăratul Iudei și către toată casa lui Iuda și a lui Veniamin și celuilalt popor, zicând:

24. Acestea zice Domnul: să nu vă sculați, nici să faceți răboiu cu frașii voștri fiii lui Israil, întoarcă-se fiecare la casa sa, că dela mine s'a făcut cuvântul acesta; și au ascultat de cuvântul Domnului, și nu s'au mai dus precum poruncise Domnul.

25. Și a zidit Ierovoam Sichima cea din muntele lui Efraim, și a lăcuit într'însa, și a ieșit de acolo, și a zidit Fanuilul.

12. 2 Paral. 10, 12. 15. Is. Navî 11, 20.
16. 2 Imp. 20, 1; 11, 11; 2 Imp. 20, 1.

18. 4, 6; 5, 14. 19. 2 Paral. 10, 19.
22. 13, 1; 2 Paral. 11, 2.

26. Și a zis Ierovoam întru inima sa: iată acum se va întoarce împărăția la casa lui David,

27. De se va sui poporul acesta să aducă jertfă în casa Domnului în Ierusalim, se va întoarce inima poporului către Domnul și către domnul lor către Rovoam împăratul Iudei, și mă vor omorî pre mine.

28. Și s'a sfătuit împăratul, și a făcut două junințe de aur, și a zis către popor: nu vă mai suiți în Ierusalim, iată dumnezeii tăi Israile! cari te-au scos pre tine din pământul Eghiptului.

29. Și una o a pus în Vetil, iar una în Dan.

30. Și fapta aceasta a fost păcat, căci poporul mergea la una din ele până la Dan, și a lăsat casa Domnului.

31. Și a făcut capiști pre înălțimi, și a făcut preoși din poporul de rând, care nu erau din fiii lui Levi.

32. Și a făcut Ierovoam sărbătoare în luna a opta în cincisprezece zile ale lunii asemenea sărbătorii cei din pământul Iudei, și s'a suit la jertfelnicul, care l-a ridicat în Vetil, ca să jertfească junincelor care le-a făcut, și a pus în Vetil preoși înălșimilor, care le făcuse.

33. Și s'a suit la jertfelnicul, care l-a ridicat în ziua a cincisprezecea în luna a opta la sărbătoarea care o a urzit din inima sa, și a făcut sărbătoare fiilor lui Israil, și s'a suit la jertfelnic, ca să jertfească.

CAP. 13.

Ierovoam pedepsit.

Și iată omul lui Dumnezeu a venit din Iuda cu cuvântul Domnului la Vetil, când stă Ierovoam la jertfelnic ca să jertfească.

2. Și a strigat asupra jertfelnicului cu cuvântul Domnului, și a zis: jertfelnicule! jertfelnicule! Acestea zice Domnul: iată fiu se va naște casei lui David anume Iosia, și va junghia preste tine pe preoșii înălșimilor, cari jertfesc preste tine, și oase de oameni va arde preste tine.

3. Și a dat în ziua aceea semn, spunând: acesta este cuvântul care l-au grăit Domnul, zicând: iată jertfelnicul se va sparge, și se va vărsa grăsimea cea de preste el.

4. Și a fost dacă a auzit împăratul Ierovoam cuvântul omului lui Dumnezeu celui ce strigase asupra jertfelnicului din Vetil, a întins mâna sa împăratul de pre jertfelnic, zicând: prindeți-l pre el, și iată s'a uscat mâna, care o a întins asupra lui, și n'a putut să o întoarcă la sine.

5. Și jertfelnicul s'a spart, și s'a vărsat grăsimea de pre jertfelnic după semnul care l-a dat omul lui Dumnezeu cu cuvântul Domnului.

6. Și a zis împăratul Ierovoam către omul lui Dumnezeu: roagă-te înaintea Domnului Dumnezeului tău, să se întoarcă mâna mea la mine, și s'a rugat omul lui Dumnezeu înaintea Domnului, și s'a întors mâna împăratului la el, și s'a făcut ca și mai înainte.

7. Și a grăit împăratul către omul lui Dumnezeu: intră cu mine în casă, și prânzește și voiu da ție daruri.

8. Și a zis omul lui Dumnezeu către împăratul: de mi-ai da jumătate din casa ta, nu voiu intră cu tine, nici voiu mânca pâine, nici voiu bea apă în locul acesta.

9. Că așa mi-au poruncit mie Domnul cu cuvântul, zicând: să nu mănânci pâine și să nu bei apă, și să

28. Tobie 1, 5; 4 Imp. 10, 31, 17, 16.

31. 2 Paral. 13, 9; 11, 14.

32. 4 Imp. 17, 32 și 23, 15.

13. 1. 12, 22.

2. 4 Imp. 23, 15, 16; 2 Paral. 34, 3.

6. Fapt. Sp. 8, 24. 8. Num. 22, 15.

nu te întorci pre calea care ai mers.

10. Și s'a dus pre altă cale, și nu s'a întors pre calea pre care venise în Vetil.

11. Și un proroc bătrân lăcuia în Vetil, și venind feciorii lui i-au povestit foarte lucrurile câte a făcut omul lui Dumnezeu în ziua aceea în Vetil și cuvintele, care a grăit împăratului, și s'a schimbat fața tatălui lor.

12. Și a grăit către ei tatăl lor, zicând: pre care cale s'a dus? Și i-au arătat lui fiii lui calea pre care s'a dus omul lui Dumnezeu cel ce ieșise din Iuda.

13. Și a zis fiilor săi: puneși-mi șaoa pre asină, și au pus șaoa pre asină, și a încălcat pre ea.

14. Și a mers după omul lui Dumnezeu, și l-a aflat șezând supt un stejar, și zise lui: au tu ești omul lui Dumnezeu cel ce ai ieșit din Iuda? Și el a zis: eu.

15. Și a zis lui: vino cu mine și mănâncă pâine.

16. Și a zis către el: nu voiu putea să mă întorc cu tine, nici voiu mănâncă pâine, nici voiu bea apă în locul acesta.

17. Că așa mi-au poruncii mie cu cuvânt Domnul, zicând: să nu mănânci pâine acolo, nici să bei apă acolo, și să nu te întorci pre calea pre care ai mers.

18. Și a zis către el: și eu sunt proroc ca și tine, și îngerul a grăit către mine cu cuvântul Domnului, zicând: întoarce-l pre el la tine în casa ta, și să mănânce pâine și să bea apă, și i-a minșit lui.

19. Și l-a întors pre el, și a mănecat pâine și a băut apă în casa lui.

20. Și a fost când ședeă el la masă, s'a făcut cuvântul Domnului către prorocul cel ce l-a întors pre el.

21. Și a grăit către omul lui Dumnezeu cel ce venise din Iuda, zi-

când: acestea zice Domnul: pentru că ai întăratat cuvântul Domnului, și n'ai păzit porunca, care și-au poruncit jle Domnul Dumnezeuul tău,

22. Și te-ai întors, și ai mănecat pâine și ai băut apă în locul acesta de care au grăit către tine, zicând: să nu mănânci pâine, nici să bei apă; trupul tău nu va fi pus în groapa părinților tăi.

23. Și a fost după ce a mănecat el pâine și a băut apă, și a pus șaoa pre asinul prorocului și s'a dus.

24. Și l-a aflat pre el un leu în cale, și l-a omorât, și eră trupul lui aruncat în cale, și asinul stă lângă el, și leul stă lângă trup.

25. Și iată oamenii mergând pre acolo au văzut morțăciunea aruncată în cale, și leul stând lângă morțăciune, și au intrat și au spus în cetatea în care lăcuia prorocul cel bătrân.

26. Și a auzit cel ce l-a întors pre el de pre cale, și a zis: omul lui Dumnezeu este acesta, care a întăratat cuvântul Domnului, și l-au dat pre el Domnul leului, și l-a zdrobit pre el și l-a omorât, după cuvântul Domnului, care i-au grăit lui.

27. Și a grăit către fiii săi, zicând: puneși șaoa pre asin, și o au pus.

28. Și s'a dus, și i-a aflat lui trupul aruncat în cale, și asinul și leul stă lângă trup, și n'a mănecat leul trupul omului lui Dumnezeu, și n'a slășieat pre asin.

29. Și a luat prorocul trupul omului lui Dumnezeu, și l-a pus pre asin, și l-a întors pre el prorocul în cetate ca să-l îngroape.

30. Și a pus trupul lui în groapa sa, și l-a plâns pre el: vai frate!

31. Și a fost după ce l-a plâns pre el, a grăit fiilor săi, zicând: de voiu muri îngropați-mă în groapa aceasta în care s'a îngropat omul lui

Dumnezeu, lângă oasele lui pune-
și-mă ca să se mântuiască oasele
mele cu oasele lui;

32. Că se va plini cele ce le-au
grăit cu cuvântul Domnului asupra
jertfelnicului celui din Veil și asu-
pra capiștelor celor înalte din Sa-
mariea.

33. Și după întâmplarea aceasta
nu s'a întors Ierovoam dela răuta-
tea sa, și iarăși a făcut din popo-
rul de rând preoși înălșimilor: cel ce
vrea sîinșea mâna lui, și se făcea
preot înălșimilor.

34. Și s'a socotit aceasta spre pă-
cat casei lui Ierovoam și spre pe-
tre și stingere de pre fața pămân-
tului.

CAP. 14.

*Prorocii asupra lui Ierovoam. Domnia
lui Ierovoam; păcatul și moartea lui.*

In vremea aceea s'a bolnăvit Aviea
Iseciorul lui Ierovoam.

2. Și a zis Ierovoam femeii sale:
scoală-te și te schimbă ca să nu te
cunoască că tu ești femeia lui Ie-
rovoam, și mergi în Silom, și iată
este acolo Ahiã prorocul care mi-a
spus mie că voi împărăși preste
poporul acesta.

3. Și ia cu tine pentru omul lui
Dumnezeu zece pâini, și covrigi fi-
ilor lui și struguri și un urcior de
miere, și vei merge la el, și va spune
ție ce va fi pruncului.

4. Și a făcut așa femeia lui Ie-
rovoam și s'a dus în Silom, și a in-
trat în casa lui Ahiã; iar Ahiã nu
putea vedeã, că i se împăinjinase o-
chii de bătrânețe.

5. Și a zis Domnul către Ahiã:
iatã femeia lui Ierovoam vine ca
să te întrebe pentru fiul său, că este
bolnav, așa și așa vei grăi către ea.

6. Și a fost când intrã ea și se
făcea ca și cum ar fi alta. Și a fost
când a auzit Ahiã sgomotul picioa-
relor ei intrând pre ușã, a zis: in-
trã femeia lui Ierovoam, pentrucă te
faci ca și cum ar fi alta? Și eu sunt
trimis aspru pentru tine.

7. Mergând zi lui Ierovoam: ace-
stea zice Domnul Dumnezeul lui Is-
rail: pentrucă te-am înălșat pre tine
din mijlocul poporului, și te-am pus
povățuitor preste poporul lui Israil.

8. Și am rupt împărășiea dela casa
lui David, și o am dat ție, și n'ai
fost ca robul meu David, cel ce a
șinut poruncile mele și a umblat
după mine cu toată inima lui, ca
să facă ce este drept întru ochii mei.

9. Ci ai făcut mai rău decât toți
carii au fost mai înainte de tine, și
ai umblat și ți-ai făcut ție alși dum-
nezei și turnași ca să mă mânii; iar
pre mine m'ai lepădat dela tine.

10. Pentru aceea iată eu voi adu-
ce răutate asupra casei lui Ie-
rovoam, și voi surpã din a lui Ie-
rovoam, și pre cel ce se pișã la pe-
rete, pre cel închis și pãrăsit întru
Israil, și voi măturã casa lui Ie-
rovoam, în ce chip se măturã ba-
lega, până se va nimici el.

11. Pre cel mort al lui Ierovoam
în cetate îl vor mânca câinii, și pre
cel mort în șarinã îl vor mânca pa-
sările cerului, că Domnul au grăit.

12. Deci tu te scoală și mergi la
casa ta, când vei pune piciorul în
cetate va muri pruncul.

13. Și-l va plânge pre el tot Is-
railul, și-l va îngropã pre el, că a-
cesta singur din ai lui Ierovoam va
fi pus în groapã, pentrucă s'a aflat
întru acela cuvânt bun despre Dom-
nul Dumnezeul lui Israil în casa lui
Ierovoam.

14. Și va sculã Domnul luiș îm-

32. 4 Imp. 23, 16. 34. 15, 29, 30.

14. 2. 1 Imp. 28, 8.

3. 1 Imp. 9, 7; 4 Imp. 8, 8.

7. 16, 2. 8. 11, 31.

10. 1 Imp. 25, 22; 4 Imp. 9, 8.

părat preste Israil, care va bate casa lui Ierovoam în ziua aceea, și încă și acum.

15. Și va bate Domnul pre Israil în ce chip se clătește irestia în apă, și va stârpi pre Israil de pre pământul acest bun, care l-au dat părinșilor lor, și va împrăștieă pre ei dincolo de rîu, pentrucă au făcut loruş desişuri, mâniind pre Domnul.

16. Și va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam cel ce a păcătuit, și a făcut pre Israil a păcătul.

17. Și s'a sculat femeia lui Ierovoam și a mers la Sarira, și a fost când pășea preste pragul casei, a murit pruncul, și l-a îngropat.

18. Și l-a plăns tot Israilul după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robului său Ahià prorocul.

19. Iar celelalte fapte ale lui Ierovoam, cum s'a rășboit și cum a împărășit, iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împărașilor lui Israil.

20. Și zilele în care a împărășit Ierovoam douăzeci și doi de ani, și a adormit cu părinșii săi, și a împărășit Adad feciorul lui în locul lui.

21. Iar Rovoam feciorul lui Solomon a împărășit preste Iuda, în vârstă de patruzeci și unul de ani a fost Rovoam când a împărășit el, și șaptesprezece ani a împărășit în Ierusalim în cetatea, care o au ales Domnul din toate neamurile lui Israil să-și pue numele său acolo, și numele mumei lui Noomà Amoniteanca.

22. Și a făcut Rovoam rău înaintea Domnului, și l-a mânieat pre el mai mult decât tot ce făcuse părinșii lui, prin păcatele săvârșite de ei.

23. Și și-au zidit ei loruş înălțimi și stâlpi și desişuri în tot dealul înalt și supt tot copacul umbros.

24. Și sodomie s'a făcut în țară, și au făcut de toate urăciunile neamurilor, care le-au isgonit Domnul dela iața fiilor lui Israil.

25. Și a fost în anul al cincilea al împărășiei lui Rovoam s'a sculat Susachim împăratul Eghipetului asupra Ierusalimului.

26. Și a luat toate vistieriile casei Domnului și vistieriile casei împăratului.

27. Și sulifele cele de aur, care le-a luat David din mâna slujitorilor lui Adrazar împăratul Suvei, și le-a adus în Ierusalim.

28. Și armele cele de aur care le-a făcut Solomon, toate le-a luat, și le-a dus în Eghipet; și a făcut Rovoam împăratul arme de aramă în locul acelora, și le-a încredinșat pre ele povățuitorilor arcași, cari păzeau poarta casei împăratului.

29. Și a fost când intră împăratul în casa Domnului le purtau pre ele arcașii înainte, și le puneau în cămara arcașilor.

30. Iar celelalte întâmplări ale lui Rovoam și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împărașilor Iudei?

31. Și rășboiu a fost între Rovoam și între Ierovoam totdeauna.

32. Și a adormit Rovoam cu părinșii săi, și s'a îngropat cu părinșii săi în cetatea lui David, și numele mumei lui Noomà Amoniteanca și a împărășit Aviu feciorul lui în locul lui.

CAP. 15.

Domnia lui Aviu și a lui Asa în Iuda și a lui Navat și a lui Vaasà în Israil. Iosafat.

Iar în anul al optisprezecelea al împărășiei lui Ierovoam feciorul lui Navat, s'a făcut împărat Aviu feciorul lui Rovoam preste Iuda.

15. Jud. 3, 7. 21. 2 Paral. 12, 13.

22. 2 Paral. 12, 1.

23. 4 Imp. 17, 10; Isaia 57, 5; Ierem. 2, 20.

24. 4 Imp. 23, 7. 25. 2 Paral. 12, 2.

26. 2 Paral. 9, 15 și 12, 9. 31. 15, 6.

2. Și trei ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Maahà fata lui Avesalom.

3. Și a umblat întru toate păcatele tatălui său, care le-a făcut înaintea lui, și nu erà inima lui deplin cu Domnul Dumnezeuul lui, cum a fost inima lui David tatălui său.

4. Că pentru David au lăsat lui Domnul Dumnezeuul lui rămășiță în Ierusalim, ca să pue pre fiii lui după dânsul, și să întărească Ierusalimul.

5. Pentrucă a făcut David ce este drept înaintea Domnului, și nu sau abătut dela toate câte i-au poruncit lui în toate zilele vieții sale, fără numai în întâmplarea lui Urie Heteul.

6. Și răsboi a fost între Rovoam, și între Ierovoam în toate zilele vieții lor.

7. Și celelalte întâmplări ale lui Aviu și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei? Și răsboiu a fost între Aviu și între Ierovoam.

8. Și a adormit Aviu împreună cu părinții săi în anul al douăzecilea al lui Ierovoam, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și a împărățit Asa fiul lui în locul lui.

9. Și în anul al douăzecilea al lui Ierovoam împăratul lui Israil a împărățit Asa preste Iuda.

10. Și patruzeci și unul de ani a împărățit în Ierusalim, și numele maicii lui Maahà fata lui Avesalom.

11. Și a făcut Asa ce este drept înaintea Domnului, ca David tatăl său.

12. Și a stărpit smintelele din țară, și a curățit toate spurcăciunile, care le-au făcut părinții lui.

13. Și pre Maahà muma sa o a

depărtat ca să nu fie povățuitoare, pentrucă a făcut idol de rușine într'un desis, și a stricat Asa culcușurile ei, și le-a ars cu foc la pârriul chedrilor.

14. Iar înălțimile nu le-a surpat, însă inima lui Asa erà desăvârșit cu Domnul în toate zilele sale.

15. Și a adus stâlpii tatălui său, și stâlpii săi cei de aur și de argint în casa Domnului și vasele.

16. Și răsboiu a fost între Asa și între Vaasà împăratul lui Israil în toate zilele lor.

17. Și s'a sculat Vaasà împăratul lui Israil asupra Iudei, și a zidit Rama, ca să nu poată nimeni ieși și intrà la Asa împăratul Iudei.

18. Și a luat Asa tot argintul și aurul, care s'au aflat în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împăratului, și le-a dat în mâinile slugilor sale, și i-a trimis pre ei împăratul Asa la fiul lui Ader feciorul lui Taverema, feciorul lui Azin împăratul Siriei, care lăcuia în Damasc, zicând :

19. Legătură să fie între mine și între tine și între tatăl meu și între tatăl tău, iată am trimis fie daruri argint și aur, vino acuma și strică legătura ta cea cu Vaasà împăratul lui Israil, ca să se depărteze dela mine.

20. Și a ascultat fiul lui Ader pre împăratul Asa, și a trimis pre căpeteniile oștilor sale în cetățile lui Israil, și a bătut pre Aiin și pre Dan și pre Avel al casei Maabei și tot Heneretul până la pământul Neftali.

21. Și a fost dacă a auzit Vaasà a încetat a zidi Rama, și s'a întors în Tersa.

22. Și împăratul Asa a poruncit la tot Iuda în Enachim, și a luat

15. 2. 2 Paral. 13, 2; 2 Paral. 11, 20.

4. Ps. 131, 13; 4 Imp. 8, 19.

5. 2 Imp. 11, 4. 6. 2. Paral. 13, 3.

8. 2 Paral. 14, 1. 10. 2 Paral. 16, 13.

13. 2 Paral. 15, 16.

14. 4. Imp. 12, 3; 15, 4. 35. 16. 14, 31.

17. 2 Paral. 16, 1. 18. 4 Imp. 12, 18.

20. 2 Imp. 20, 14. 22. 4 Imp. 23, 8.

pietrile din Rama și lemnele ei, care le-a zidit Vaasă, și a zidit cu ele împăratul Asa tot muntele lui Veniamin și locul de pază.

23. Și celelalte întâmplări ale lui Asa și toată domnia lui și toate ce a făcut și cetățile care le-a zidit, au nu iată acestea sunt scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei? In-să în vremea bătrâneților lui l-a durut picioarele lui.

24. Și a adormit Asa cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și în locul lui a împărășit Iosafat fiul lui.

25. Iar Navat fiul lui Ierovoam a împărășit preste Israil în anul al doilea al lui Asa împăratul Iudei, și a împărășit preste Israil doi ani.

26. Și a făcut rău înaintea Domnului, și a umblat în calea tatălui său, și în păcatele ce el a făcut pre Israil a păcătui.

27. Și l-a impresurat pre el Vaasă feciorul lui Ahia la casa lui Veelan feciorul lui Ahia, și l-a lovit pre el în Gavatonul celor de alt neam; iar Navat și tot Israilul ședeă în Gavaton.

28. Și l-a omorât pre el Vaasă în anul al treilea al lui Asa fiul lui Aviu împăratul Iudei, și a împărășit în locul lui.

29. Și a fost după ce a început el a împărăși, a bătut toată casa lui Ierovoam, și n'a lăsat nici un suflet de al lui Ierovoam, până ce l-a pierdut pre el după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robului său Ahia Siloniteanul.

30. Pentru păcatele lui Ierovoam, ce el a făcut pre Israil a păcătui, și pentru întărâtarea lui, cu care a întărâtat pre Domnul Dumnezeuul lui Israil.

31. Iar celelalte întâmplări ale lui

Navat, și toate câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

32. Și războiul a fost între Asa și între Vaasă în toate zilele lor.

33. Iar în anul al treilea al lui Asa împăratul Iudei a împărășit Vaasă feciorul lui Ahia preste tot Israilul în Tersa douăzeci și patru de ani.

34. Și a făcut rău înaintea Domnului, și a umblat în calea lui Ierovoam feciorul lui Navat, și în păcatele ce el a făcut pre Israil a păcătui.

CAP. 16.

Patru împărați în Israil.

Și au fost cuvântul Domnului prin mâna lui Iu fiul lui Anani către Vaasă, zicând:

2. Pentru că te-am ridicat dela pământ, și te-am dat povățuitor preste poporul meu Israil, și ai umblat pre calea lui Ierovoam, și ai făcut a păcătui pre poporul meu Israil, ca să mă întărâși cu deșertăciunile lor,

3. Iată eu voi lua pre cei de pre urma lui Vaasă și pre cei de pre urma casei lui, și voi da casa lui, ca și casa lui Ierovoam feciorul lui Navat.

4. Pre cel mort al lui Vaasă în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort al lui în câmp îl vor mânca pasărele cerului.

5. Iar celelalte întâmplări ale lui Vaasă și toate câte a făcut și domnia lui, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

6. Și a adormit Vaasă cu părinții săi, și s'au îngropat în Tersa, și au împărășit Ila feciorul lui în locul lui.

7. Și au grăit Domnul prin mâna

24. 2 Paral. 17, 1. 27. Is. Navî 19, 44.
29. 13, 34. 30. 21, 22; 4 Imp. 16, 3.

16. 2, 14, 7. 3. 4 Imp. 9, 9.
5. 2 Paral. 16, 1.

lui Iu fiul lui Anani asupra lui Vaasă și asupra casei lui, și pentru tot răul care a făcut înaintea Domnului ca să-l întărească pe el cu faptele mâinilor sale, ca să fie el ca și casa lui Ierovoam, și ca să-l bată pre el.

8. Și în anul al douăzeci și șase al lui Asa împăratul Iudei, Ila feciorul lui Vaasă a împărățit preste Israil doi ani în Tersa.

9. Și s'a sculat asupra lui Zamvri sluga lui, care eră mai mare peste jumătatea călărimii, și el eră în Tersa bând, și îmbătându-se în casa lui Osa dregătorul casei în Tersa.

10. Și a intrat Zamvri, și l-a lovit pre el, și l-a omorât în anul al douăzeci și șapte al lui Asa împăratul Iudei, și a împărățit în locul lui.

11. Și a fost după ce s'a făcut el împărat, și a șezut pre scaunul lui, a ucis toată casa lui Vaasă, și n'a lăsat lui dintr'însa nici ce să pișe la perete, nici pre rudele lui, nici pre prietenii lui.

12. Și a pierdut Zamvri toată casa lui Vaasă după cuvântul Domnului, care au grăit Domnul asupra casei lui Vaasă prin mâna lui Iu prorocul.

13. Pentru toate păcatele lui Vaasă și ale lui Ila fiul lui, cu care a făcut pre Israil să păcătuiască ca să întărească pre Domnul Dumnezeuul lui Israil întru cele deșarte ale lor.

14. Iar celelalte întâmplări ale lui Ila și toate câte a făcut, au nu iață acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împărașilor lui Israil?

15. În anul al douăzeci și șapte al lui Asa împăratul Iudei, Zamvri a împărățit în Tersa șapte zile, și tabăra lui Israil eră asupra Gavatonului celor de alt neam.

16. Și a auzit poporul în tabără, zicând: că s'a răsvrătit Zamvri, și a ucis pre împăratul, și a pus îm-

părat în Israil pre Amvri povățuitorul oștii preste Israil într'acea zi în tabără.

17. Și s'a sculat Amvri și tot Israilul cu el din Gavaton, și au înconjurat Tersa.

18. Și a fost dacă a văzut Zamvri că s'a luat cetatea, a intrat în peștera casei împărătești, și a aprins preste el casa cea împărătească, și a murit.

19. Pentru păcatele sale care le-a făcut, făcând ce este rău înaintea Domnului, și umblând în calea lui Ierovoam fiul lui Navat, și în păcatele ce el a făcut pre Israil a păcătui.

20. Iar celelalte întâmplări ale lui Zamvri și războaiele lui care a făcut, au nu iață acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împărașilor lui Israil?

21. Atunci s'a împărțit poporul lui Israil: jumătate din popor urma după Tamni feciorul lui Gonat ca să-l facă împărat pre el; iar jumătate din popor urma după Amvri.

22. Și a biruit poporul cel ce urmă după Amvri pre poporul cel ce urmă după Tamni feciorul lui Gonat; și a murit Tamni și Ioram fratele lui în vremea aceea, și a împărățit Amvri după Tamni.

23. În anul al treizeci și unul al împăratului Asa împăratul Iudei, a împărățit Amvri preste Israil doisprezece ani, în Tersa a împărățit șase ani.

24. Și a cumpărat Amvri muntele Semironul dela Semir domnul muntelui cu doi talanși de argint, și a zidit muntele, și a numit numele muntelui care l-a zidit Semiron, pre numele lui Semir domnul muntelui.

25. Și a făcut Amvri rele înaintea Domnului, și a făcut rău mai mult decât toți cei ce au fost înaintea lui.

26. Și a mers în toată calea lui Ierovoam feciorul lui Navat, și în păcatele lui ce el a făcut pre Israil a păcătui, ca să întărite pre Domnul Dumnezeuul lui Israil întru deșertăciunile lor.

27. Iar celelalte întâmplări ale lui Amvri, și toate câte a făcut, și toată domnia lui, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

28. Și a adormit Amvri cu părinții săi, și s'a îngropat în Samariea, și în locul lui a împărățit Ahaav feciorul lui.

29. Iar Ahaav feciorul lui Amvri a împărățit preste Israil în anul al treizeci și opt al lui Asa împăratul Iudei.

30. Și a împărățit Ahaav feciorul lui Amvri preste Israil în Samariea douăzeci și doi de ani, și a făcut Ahaav ce este rău înaintea Domnului, și a făcut rele mai multe decât toți cei mai înainte de el.

31. Și nu i-a fost lui destul a umbla întru păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, ci a luat femeie pre Iezavel fata lui Ietevaal împăratul Sidonenilor, și a mers, și a slujit lui Vaal, și s'a închinat lui.

32. Și a pus jertfelnic lui Vaal în casa desfrânărilor ce o făcuse în Samariea, și a făcut Ahaav desis.

33. Și a adaos Ahaav a face desfrânări, ca să întărite pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și să-și surpe sufletul său, făcând rău mai mult decât toți împărații lui Israil, carii au fost mai înainte de el.

34. Și în zilele lui a zidit Ahiil Vetiliteanul Ierihonul în Aviron celui întâiu născut al său, și l-a întemeiat, și în Seguv celui mai tânăr al său a pus porțile ei după cuvântul Domnului, care au grăit prin mâna lui Isus fiul lui Navî.

CAP. 17.

Prorocul Ilie.

Și a zis Prorocul Ilie Tesviteanul Șcel din Tezvanul Galaadului către Ahaav: viu este Domnul Dumnezeuul puterilor, Dumnezeuul lui Israil, căruia îi stau înainte, de va fi întru anii aceștia rouă și ploaie, fără numai prin cuvântul gurii mele.

2. Și a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

3. Mergi de aici spre răsărituri, și te ascunde la părțul lui Horat, care este împreajma Iordanului.

4. Și vei bea din părțu apă, și corbilor am poruncit să te hrănească acolo.

5. Și a mers, și a făcut Ilie după cuvântul Domnului, și a șezut la părțul lui Horat, împreajma Iordanului.

6. Și corbii aduceau lui pâine dimineașa, și carne seara, și din părțu bea apă.

7. Și a fost după câteva zile a secat părțul, pentru că nu eră ploaie pre pământ.

8. Și a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

9. Scoală-te și mergi în Sareta Sidonului, și vei lăcuî acolo, că iată am poruncit unei femei văduve să te hrănească.

10. Și s'a sculat și a mers în Sareta, și a venit la poarta cetății, și iată acolo o femeie văduvă adună lemne, și a strigat Ilie în urma ei, și a zis ei: adu-mi puțină apă într'un vas să beau.

11. Și a mers să ia, și a strigat în urma ei Ilie, și a zis: adu-mi și o bucată de pâine în mâna ta, și voi mânca, și a zis femeia:

12. Viu este Domnul Dumnezeuul tău, de este la mine azimă de pâine,

31. 4 Imp. 9, 34. 32. 4 Imp. 3, 2.
34. Is. Navî 9, 26.

17. 1. 4 Imp. 5, 16; Sirah 48, 1.
10. Lucă 4, 26.

fără numai o mână de făină într'o vadră, și puțin untdelemn într'un urcior, și iată eu adun vr'o două lemnișoare, și voi merge și voi face aceasta mie și fiilor mei, și vom mânca, și vom muri.

13. Și a zis către dânsa Ilie: cu-tează, intră și lă după cuvântul tău, ci să-mi faci întâiu mie de acolo o azimă mică, și să-mi aduci; iar fie și feciorilor tăi vei face mai pre urmă.

14. Că acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: vadra de făină nu va scădea, și urciorul de untdelemn nu se va împușină până la zilele întru care va da Domnul ploaie pre pământ.

15. Și a mers femeia și a făcut după cuvântul lui Ilie, și i-a dat lui și au mâncat ei și ea și feciorii ei,

16. Și vadra de făină n'a scăzut, și urciorul cu untdelemn nu s'a împușinat, după cuvântul Domnului cel ce au grăit prin gura lui Ilie.

17. Și a fost după aceasta s'a bolnăvit feciorul femeii stăpânei casei, și a fost boala lui tare foarte până ce n'a rămas într'însul duh.

18. Și a zis către Ilie: ce este mie și fie omul lui Dumnezeu? Ai intrat la mine să pomenești păcatele mele și să omori pre fiul meu?

19. Și a zis Ilie către femeie: dă-mi pre fiul tău, și l-a luat pre dânsul din brațele ei, și l-a suit în foisor unde lăcuia el, și l-a pus pre el pre patul său.

20. Și a strigat Ilie către Domnul, și a zis: vai mie Doamne! Mărturia văduvei la care eu lăcuiesc, tu o ai scârbît de ai omorît pre fiul ei!

21. Și a suflat preste prunc de trei ori, și a strigat către Domnul, și a zis: Doamne Dumnezeul meu! Să se întoarcă sufletul pruncului acestuia într'însul.

22. Și s'a făcut așa, și s'a întors sufletul pruncului într'însul, și a înviat pruncul.

23. Și l-a pogorît pre dânsul din foisor în casă, și l-a dat pre el mamei lui, și a zis Ilie către dânsa: vezi, că viu este fiul tău.

24. Și a zis femeia către Ilie: iată am cunoscut că omul lui Dumnezeu ești tu, și cuvântul Domnului în gura ta adevărat.

CAP. 18.

Jertfa lui Ilie.

Și a fost după zile multe, și cuvântul Domnului a fost către Ilie în anul al treilea, zicând: mergi și te arată lui Ahaav, și voi da ploaie pre fața pământului.

2. Și a mers Ilie să se arate lui Ahaav, și eră foamete mare în Samaria.

3. Și a chemat Ahaav pre Avdiu dregătorul casei, iar Avdiu se teme de Domnul foarte.

4. Și a fost când a ucis Iezavel pre prorocii Domnului, a luat Avdiu o sulă de bărbați proroci, și i-a ascuns pre ei câte cincizeci în două peșteri, și-i hrănea pre ei cu pâine și cu apă.

5. Și a zis Ahaav către Avdiu: vino și să umblăm pre pământ și la izvoarele apelor și la toate pâraele, ca doar vom află iarbă, ca să șinem vii caii și mușcoii, și să nu lăsăm să piară de tot vitele.

6. Și s'a împărțit calea care pre unde să umble, și Ahaav a mers pre o cale singur.

7. Iar Avdiu a mers pre altă cale singur, și când eră Avdiu pre cale, a venit Ilie înaintea lui, și Avdiu a grăbit și a căzut pre fața sa, și a zis: au tu ești doamne al meu Ilie?

18. 4. 4 Imp. 4, 38.

5. Ierem. 14, 3.

8. Și a zis Ilie lui: eu, mergi de zi domnului tău: iată Ilie.

9. Și a zis Avdiu: ce am păcătuit de dai pre robul tău în mâinile lui Ahaav să mă omoare?

10. Viu este Domnul Dumnezeuul tău, de este neam sau împărăție unde n'a trimis domnul meu să te caute, și a zis: nu este, și a ars împărăția și satele ei, penfrucă nu te-au aflat pre tine.

11. Și acum tu zici: mergi și spune domnului tău: iată Ilie.

12. Și va fi dupăce mă voi duce eu dela tine, și Duhul Domnului te va duce într'un loc pe care nu-l știi, și voi intra să spui lui Ahaav, și nu te va afla, și mă va omori pre mine, și eu robul tău mă tem de Domnul din tinerețile mele.

13. Au nu fi s'a spus fie Domnul meu ce am făcut când a ucis Iezavel pre prorocii Domnului, cum am luat din prorocii Domnului o sută de bărbași, și i-am ascuns pre ei câte cincizeci în peșteri și i-am hrănit pre ei cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu zici mie: mergi, zi domnului tău: iată Ilie, și mă va omori pre mine.

15. Și a zis Ilie: viu este Domnul puterilor căruia stau înainte, că astăzi mă voi arăta lui.

16. Și a mers Avdiu înaintea lui Ahaav, și i-a spus lui, și a alergat Ahaav, și a mers întru întâmpinarea lui Ilie.

17. Și a fost dacă a văzut Ahaav pre Ilie, zise Ahaav către Ilie: au tu ești cel ce răsvrătești pre Israil?

18. Și a zis Ilie: nu răsvrătesc eu pre Israil, ci tu și casa tatălui tău, lăsând pre Domnul Dumnezeuul vostru, și mergând în urma lui Vaal.

19. Și acum trimite și adună la mine pre tot Israilul în muntele Kar-

milului, și pre cei patru sute cincizeci de proroci fără rușine ai lui Vaal, și pre cei patru sute de proroci ai desigurilor carii mănâncă din masa Iezaveli.

20. Și a trimis Ahaav la tot Israilul, și a adunat pre toți prorocii în muntele Karmilului.

21. Și s'a apropiat Ilie către toți, și le-a zis lor Ilie: până când veți schiopăta într'amândouă gleznelé voastre? De este Domnul Dumnezeu mergeți după dânsul; iar de este Vaal mergeți după dânsul, și n'a răspuns poporul nimic.

22. Și a zis Ilie către popor: eu am rămas singur Proroc Domnului; iar prorocii lui Vaal sunt patru sute și cincizeci de oameni, și prorocii desigurilor patru sute.

23. Dați-ne nouă doi boi, și să-și aleagă ei loruș unul, și să-l taie bucăși, și să-l pue pre lemne, și să nu pue foc, și eu voi jertfi pre celalt bou, și foc nu voi pune.

24. Și strigați întru numele dumnezeilor voștri, și eu voi chema întru numele Domnului Dumnezeului meu, și Dumnezeuul care va auzi cu foc, acela este Dumnezeu, și a răspuns tot poporul, și a zis: bun este cuvântul, care ai grăit.

25. Și a zis Ilie prorocilor celor de rușine: alegeți-vă vouă un bou și jertfiți întâiu voi, că voi sunteți mai mulți, și chemați întru numele dumnezeului vostru, iar foc să nu puneți.

26. Și au luat un bou, și au făcut așa, și au chemat întru numele lui Vaal de dimineața până la amiază, și au zis: auzi-ne pre noi Vaale! auzi-ne pre noi; și nu eră glas, și nu eră ascultare, și alergau împrejurul jertfelnicului, care au făcut.

27. Și se făcuse amiază, și fi

baljocoreă pre dâșii Ilie Tesviteanul și a zis: strigați cu glas mare că Dumnezeu este, că gândește s'au poate lucrează ceva, s'au va fi dormind, că să se deștepte.

28. Și strigau cu glas mare, și se băteau după obiceiul lor cu cuțite, și se băteau cu bice până la vărsarea sîngelui lor.

29. Și se trecuse de amiază, și eră îndeseară, și au prorocit până ce venise vremeă să se aducă jertfa, și nu eră glas, nu eră ascultare; și a grăit Ilie Tesviteanul către prorocii urâciunilor, zicând: dați-vă înlături acum, ca să aduc și eu arderea cea de tot a mea, și s'a dat înlături și s'au dus.

30. Și a zis Ilie către popor: apropiați-vă către mine, și s'a apropiat tot poporul către el, și așeză jertfelnicul Domnului cel săpat.

31. Și a luat Ilie douăsprezece pietre după numărul semințiilor lui Israil, precum au grăit către dâșul Domnului, zicând: Israil va fi numele tău.

32. Și a clădit pietrele în numele Domnului, și a întocmit jertfelnicul Domnului cel săpat, și a făcut groapă împrejurul jertfelnicului, întru care încăpeau două măsuri de sămânță.

33. Și a grămădit lemnele pre jertfelnicul ce făcuse, și a tăiat bucăți cele de jertfă și le-a pus pre lemne și le-a pus pre jertfelnic.

34. Și a zis Ilie: aduceți-mi patru vedre de apă, și le vărsați preste jertfă și preste lemne, și au făcut așa, și a zis: turnați a doua oară, și au turnat a doua oară, și a zis: turnați a treia oară, și au turnat a treia oară.

35. Și umblă apa împrejurul jertfelnicului, și groapa se umpluse de apă.

36. Și când eră vremea a se aduce jertfa, a venit Ilie Prorocul, și a zis: Doamne Dumnezeul lui Avraam! și al lui Isaac! și al lui Israil! auzi-mă Doamne! auzi-mă astăzi cu foc! Ca să cunoască tot poporul acesta, că tu ești Domnul Dumnezeul lui Israil! și eu sunt robul tău, și pentru tine am făcut lucrurile acestea!

37. Auzi-mă Doamne! auzi-mă! Ca să cunoască poporul acesta, că tu ești Domnul Dumnezeu, și tu ai întors inima poporului acestuia înapoi!

38. Și a căzut foc dela Domnul din cer și a mistuit jertfa, și lemnele și apa cea din groapă și pietrele și lutul l-a lins focul.

39. Și a văzut tot poporul și a căzut pre fața sa, și a zis: adevărat Domnul este Dumnezeu, Domnul acesta este Dumnezeu.

40. Și a zis Ilie către popor: prindeți pre prorocii lui Vaal, ca nici unul dintr'înșii să nu scape, și i-au prins pre dâșii, și i-a dus Ilie la râul Kison! și i-a junghiat acolo.

41. Și după aceasta a zis Ilie lui Ahaav: mergi, și mănâncă și bea, că iată glas de pogorîre de ploaie.

42. Și s'a dus Ahaav să mănânce și să bea; iar Ilie s'a suit în muntele Karmilului, și plecându-se la pământ, ș'a pus fața sa între genunghile sale.

43. Și a zis slugii sale: du-te și te uită spre mare, și s'a dus și s'a uitat sluga, și a zis: nu este nimic, și i-a zis Ilie: întoarce-te și tu de șapte ori, și s'a întors de șapte ori.

44. Și a fost în a șaptea oară iată nor mic, ca o urmă de om scoțând apă din mare, și a zis: du-te, și zi

28. Lev. 19, 28.

29. Eșire 29, 41; Daniil 9, 21.

31. Făcere 32, 28; Is. Nav. 4, 5, 20.

36. Eșire 3, 6; Mat. 22, 32.

38. Lev. 9, 24; 2 Paralip. 7, 1.

40. Jud. 5, 21.

lui Ahaav: înhamă căruța ta, și te pogoară, ca să nu te ajungă ploaia.

45. Și iată de îndată, cerul s'a întunecat cu nori și cu vânt, și s'a făcut ploaie mare; și Ahaav înhă-mând s'a dus până la Iezrael.

46. Și mâna Domnului a fost preste Ilie, și încingând mijlocul său a alergat înaintea lui Ahaav în Iezrael.

CAP. 19.

Ilie hrănit de inger. Urmasul său.

Și a spus Ahaav Iezavelei femeii Sale, toate câte a făcut Ilie, și cum a ucis pre proroci cu sabia.

2. Și a trimis Iezavel la Ilie, și a zis: tu ești Ilie și eu Iezavel, așa să-mi faci mie dumnezeii și așa să-mi adaoge, că mâine într'acest ceas voiu pune sufletul tău, ca sufletul unuia dintr'aceia.

3. Și s'a temut Ilie, și sculându-se s'a dus unde îl trăgea inima, și a venit în Virsavee în pământul Iudei, și ș'a lăsat sluga sa acolo.

4. Și el a mers în pustie cale de o zi, și a venit și a șezut supț un ienuper, și a cerut moarte sufletului său, și a zis: destul este mie acum Doamne! Ia sufletul meu dela mine, că nu sunt eu mai bun decât părinții mei.

5. Și s'a culcat și a adormit acolo supț copac, și iată un inger s'a atins de dânsul, și i-a zis lui: scoală-te, mănâncă și beă.

6. Și a căutat Ilie, și iată lângă căpătâiul lui o azimă de orz și un urcior cu apă.

7. Și s'a sculat, și a mâncat și a băut, și iarăși a adormit, și s'a întors ingerul Domnului a doua oară, și s'a atins de dânsul, și i-a zis lui: scoală de mănâncă și beă că lungă îți este ție calea.

8. Și s'a sculat, și a mâncat și a

băut, și a mers întru puterea mâncărei aceea patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la muntele Horiv.

9. Și a intrat acolo într'o peșteră, și a lăcuit într'înșă, și iată cuvântul Domnului către dânsul, și i-a zis: ce faci aici Ilie?

10. Și a zis Ilie: râvnind am râvnit Domnului atotșifitorul, căci te-au părăsit pre tine fiii lui Israil, și jertfelnicile tale le-au surpat, și pre Prorocii tăi i-au ucis cu sabia, și am rămas eu singur, și caută sufletul meu să-l ia.

11. Și a zis: să ieși mâine, și să stai înaintea Domnului în munte, și iată va trece Domnul, și vânt mare și tare, care va risipi munții și va sfărâma pietrele înaintea Domnului în munte, nu în vânt este Domnul; și după vânt cutremur, nu în cutremur este Domnul.

12. Și după cutremur foc, și nu va fi în foc Domnul; și după foc glas de vânt subțire, și acolo este Domnul.

13. Și a fost dacă a auzit Ilie ș'a acoperit fața cu cojocul său, și a ieșit și a stătu lângă peșteră, și iată s'a făcut către dânsul glas, și i-a zis: ce faci aici Ilie?

14. Și a zis Ilie: râvnind am râvnit pentru Domnul atotșifitorul, că au părăsit legea ta fiii lui Israil, și altarele tale le-au surpat, și pre Prorocii tăi i-au ucis cu sabia, și am rămas eu singur, și caută sufletul meu ca să-l ia pre el.

15. Și au zis Domnul către dânsul: mergi și te întoarce pre calea ta, și să te duci spre pustia Damascului, și să ungi pre Azail împărat Asiriei.

16. Și pre Iu feciorul lui Namesi, îl vei unge împărat preste Israil, și

19. 2. 4 Imp. 6, 31. 3. Is. Navî 19, 2.
4. Iov. 30, 4. 8. Eșire 34, 28; Mat. 4, 2.

10. Rom. 11, 3. 14. Romani 11, 3.
15. 4 Imp. 8, 13. 16. 4 Imp. 9, 2.

pre Eliseiu feciorul lui Safat îl vei unge proroc în locul său.

17. Și va fi, pre cel ce va scăpa de sabia lui Azail îl va omorî lu, și pre cel ce va scăpa de sabia lui lu îl va omorî Eliseiu.

18. Și voi u lăsa în Israil șapte mii de bărbași, cari nu ș'au plecat genunchiul lui Vaal, și a căror gură nu l-a cinstit.

19. Și s'a dus de acolo, și a aflat pre Eliseiu feciorul lui Safat, și el ară cu boii, și douăsprezece perechi erau înaintea lui, și el eră între cele douăsprezece, și a mers l-lie la el, și a aruncat cojocul său preste el.

20. Și a lăsat Eliseiu boii, și a alergat după l-lie, și a zis: lasă-mă să sărut pre tatăl meu și pre mama mea, și voi u veni după tine, și i-a zis lui: du-te, și să te întoarci apoi, că am a face cu tine.

21. Și s'a dus dela el, și a luat o pereche de boi și i-a jertfit, și carnea lor o a fript cu uneltele boilor, și a dat poporului și a mâncat, și s'a sculat și a mers după l-lie și slujă lui.

CAP. 20.

Războiul lui Ahaab cu Sirienii.

Și feciorul lui Ader împăratul Siriei a adunat toată oastea sa, și s'a suit, și a înconjurat Samariea, și treizeci și doi de împărași cu dânsul și toată călărimea, și cară se suiră și înconjurară Samaria, și deteră războiu asupra ei.

2. Și a trimis soli la Ahaav împăratul lui Israil în cetate,

3. Și au grăit lui: acestea zice fiul lui Ader: argintul tău și aurul tău, al meu este, și femeile tale și fiii tăi cei prea buni, ai mei sunt.

4. Și a răspuns împăratul lui Is-

rail, și a zis: precum ai grăit doamne al meu împărate, al tău sunt eu și toate ale mele.

5. Și s'au întors solii, și au zis: acestea zice fiul lui Ader, eu am trimis la tine, grăind: argintul tău și aurul tău și femeile tale și fiii tăi să le dai mie.

6. Că mâine într'acest ceas voi u trimite slugile mele la tine, și voi u cercă casa ta și casele slugilor tale, și tot ce vor poști ochii lor, ori preste ce vor pune mâinile lor, vor luă.

7. Și a chemat împăratul lui Israil pre toți bătrânii pământului, și a zis: cunoașteți și vedeți, că răutate caută acesta, că a trimis la mine pentru femeile mele și pentru fiii mei și pentru fetele mele; argintul meu și aurul meu n'ași opri de către dânsul.

8. Și au zis lui bătrânii și tot poporul: să nu-l ascuți și să nu voești a-i da.

9. Și a zis solilor fiului lui Ader: ziceți domnului vostru: toate câte ai trimis către robul tău dinfăiu voi u face, iar cuvântul acesta nu voi u putea să-l fac; și întorcându-se solii i-au spus lui cuvântul.

10. Și iar a trimis la el fiul lui Ader, zicând: așa să-mi facă mie dumezeii și așa să-mi adaoge, de va ajunge țărâna Samariei să umple mâinile a tot poporul pedestrașilor mei.

11. Și a răspuns împăratul lui Israil, și a zis: destul este, să nu se fălească cel gârbov ca cel drept.

12. Și când a primit el răspunsul acesta, el și toți împărașii carii erau cu el în corturi beau, și a zis slugilor sale: faceți șanș, și au făcut șanș împrejurul cetății.

13. Și iată un proroc a venit la Ahaav împăratul lui Israil, și a zis: acestea zice Domnul: vezi toată mulțimea aceasta mare? Iată eu o voi u

da pre ea astăzi în mâna ta, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

14. Și a zis Ahaav: prin cine? Și a zis: acestea zice Domnul prin slugile boierilor țărilor, și a zis Ahaav: cine va începe războiul? Și a spus: Iu.

15. Și a numărat Ahaav slugile boierilor țărilor, și a fost trei sute treizeci și două, și după aceasta a numărat poporul, toată oastea șasezeci și șapte de mii.

16. Și a ieșit la amiază, și feciorul lui Ader se îmbătase în Sohot el și împărații cei treizeci și doi, cari erau întru ajutor lui.

17. Și au ieșit slugile boierilor țărilor dintâiu, și a trimis fiul lui Ader, și a spus împăratului Siriei, zicând: bărbați au ieșit din Samariea.

18. Și le-a zis lor: de ies spre pace prindeți-i pre ei vii, și de ies spre războiu, vii prindeți-i pre ei.

19. Și au ieșit din cetate slugile boierilor țărilor, și oastea după ei.

20. Și a ucis fiecare pre cel ce venea împotriva sa, și iar a ucis fiecare pre cel dimpotriva sa, și fugeau Sirii, și i-au gonit pre ei Israil, și fiul lui Ader a scăpat pre calul unui călăraș.

21. Și a ieșit împăratul lui Israil, și a luat toți caii și carele, și a făcut pradă mare în Siria.

22. Și a venit prorocul la împăratul lui Israil, și a zis: întărește-te și cunoaște și vezi ce vei face; căci după un an fiul lui Ader împăratul Siriei, iar se va scula asupra ta.

23. Și slugile împăratului Siriei au zis către ei: dumnezeii munților, Dumnezeul lui Israil, și nu dumnezeul văilor, pentru aceea a fost mai puternic decât noi; iar de vom începe noi războiul pre șes, cu adevărat vom fi noi mai puternici decât dâșii.

24. Și fă așa: să înălțuri pre fie-

care împărat din locul său, și pune în locul lor domni.

25. Și-ți ia oaste în locul oastei ce a căzut dela tine, și călărime în locul călărimii și care în locul carilor, și vom da războiu asupra lor la șes, și vom fi mai tari decât ei, și a ascultat cuvântul, și a făcut așa.

26. Și după un an a numărat fiul lui Ader Siria, și s'a suit în Afeca la războiu asupra lui Israil.

27. Și fiii lui Israil s'au numărat, și au mers întru întâmpinarea lor, și a tăbărit Israil împreajma lor ca două turme de capre, iar Sirienii au umplut pământul.

28. Și a venit omul lui Dumnezeu, și a zis împăratului lui Israil: acestea zice Domnul: pentru că a zis Siria Dumnezeul munților este Domnul Dumnezeu lui Israil, iar nu Dumnezeuul văilor, da-voiu oastea cea mare aceea în mâna ta și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

29. Și au tăbărit aceștia împotriva aceluia șapte zile, și a fost în ziua a șaptea s'a apropiat războiul, și a bătut Israil pre Sirieni o sută douăzeci de mii de pedeștri într'o zi.

30. Și au fugit cei ce au rămas în cetatea Afeca, și a căzut zidul preste douăzeci și șapte de mii de oameni din cei ce rămăsese; iar fiul lui Ader a fugit, și a intrat în casa cea de dormit în cămară.

31. Și au zis către el slugile lui: ia!ă știm că împărații casei lui Israil împărați milostivi sunt, să punem dar sacii noștri pre mijloacele noastre și funii preste capetele noastre, și să ieșim la împăratul lui Israil, că doar va lăsa vii sufletele noastre.

32. Și s'au încins cu saci preste mijloacele lor, și au pus funii preste capetele lor, și a zis împăratu-

lui lui Israil: robul tău fiul lui Ader zice: lasă-mă cu vieașă, și a răspuns: de trăește încă, fratele meu este.

33. Și oamenii o mărturisiră și adevărită, și au înțeles cuvântul din rostul lui, și au zis: fratele tău este feciorul lui Ader, și a zis: duceși-vă și-l aduceși, și a venit la el feciorul lui Ader, și l-a suit pre el la dânsul în car, și a zis către el:

34. Cetășile care le-a luat tatăl meu dela tatăl tău, le voi da șie înapoi, și ieșiri voi pune șie în Damasc, în ce chip a pus tatăl meu în Samariea, și eu cu legătură te voi slobozi, și a făcut cu el legătură, și l-a slobozit.

35. Iar un om din fiii prorocilor a zis către aproapele său cu cuvântul Domnului: lovește-mă, și n'a vrut omul să-l lovească.

36. Și a zis către el: pentruce n'ai ascultat de cuvântul Domnului, iată tu te duci dela mine, și te va lovi pre tine un leu, și s'a dus dela dânsul, și l-a aflat pre el un leu, și l-a ucis pre dânsul.

37. Și a aflat pre alt om, și i-a zis lui: lovește-mă, și l-a lovit pre el omul, și lovindu-l l-a rănit.

38. Și a mers prorocul și a stă-tut înaintea împăratului lui Israil în cale, și ș'a legat cu o curea ochii săi.

39. Și a fost când mergea împăratul pre aproape, el a strigat către împăratul, și a zis: robul tău a ieșit la oastea rășboiului, și iată un om a adus la mine pre alt om, și a zis către mine: păzește pre omul acesta, iar de va fugi cumvă, sufletul tău va fi pentru sufletul lui, sau un talant de argint vei plăți.

40. Și când a căutat robul tău încoace și încoalea, acela nu eră, și a zis către el împăratul lui Israil: singur ți-ai dat hotărîrea.

41. Și îndată a luat cureaoa dela ochii lui, și l-a cunoscut pre el împăratul lui Israil, că din proroci este el.

42. Și a zis către el: acestea zice Domnul: pentrucă ai slobozit din mâna ta pre om vrednic de moarte, va fi sufletul tău pentru sufletul lui, și poporul tău pentru poporul lui.

43. Și s'a dus împăratul lui Israil mâhnit și trist, și a venit în Samariea.

CAP. 21.

Tirănia lui Ahaav și a Isabellei.

Și a fost după cuvintele acestea, a-vea Navute Israiliteanul o vie lângă aria lui Ahaav împăratul Samariei.

2. Și a grăit Ahaav către Navute, zicând: dă-mi viea ta să-mi fie grădină de legumi, pentrucă este aproape de casa mea, și-ți voi da pentru ea altă vie mai bună decât aceasta; iar de place înaintea ta îți voi plăti via cu argint, și-mi va fi mie grădină de legumi.

3. Și a zis Navute către Ahaav: ferească-mă Dumnezeuul meu, să dau eu moșiea părinșilor mei șie.

4. Și a venit Ahaav acasă trist și mâhnit pentru cuvântul, care i-a grăit Navute Israiliteanul, spunând: nu voi da șie moșiea părinșilor mei, și s'a turburat sufletul lui Ahaav, și s'a culcat pre patul său, și ș'a acoperit obrazul său, și n'a mâncat pâine.

5. Și a intrat Iezavel femeia lui la dânsul, și a zis către dânsul: pentru ce-ți este sufletul tău turburat, și nu mănânci pâine?

6. Și a zis către ea: pentrucă am vorbit cu Navute Israiliteanul, zicând: dă-mi viea ta pe bani, sau de vei vreă îți voi da șie altă vie pentru ea, și a răspuns: nu voi da șie moșiea părinșilor mei.

7. Și a zis către el Iezavel femeia lui: așa faci tu acum împăratul lui Israil? Scoală-te, și mănâncă pâine și fii cu voie bună, eu îți voi da fie viea lui Navute Israilteanul.

8. Și a scris carte cu numele lui Ahaav, și o a pecetluit cu pecetea lui, și a trimis cartea la bătrânii și căpeteniile carii lăcuiau cu Navute.

9. Iar în carte eră scris: rânduiești post, și punești pre Navute să șază cu căpetenia poporului.

10. Și punești să șază doi oameni fărădelege împreajma lui, mărturisind asupra lui, și zicând: ai hulit pre Dumnezeu și pre împăratul; apoi să-l scoață, și să-lucidă cu pietre să moară.

11. Și au făcut oamenii bătrâni și căpetenia cetății, carii locuiau în cetatea lui, după cum a trimis la ei Iezavel și după cum eră scris în cărțile cele trimise lor.

12. Și a rânduit post, și a pus pre Navute să șază cu căpetenia poporului.

13. Și au intrat doi oameni fii fărădelegilor, și au șezut împreajma lui, și mărturisiră oamenii cei fărădelege asupra lui Navute, înaintea poporului, zicând: a hulit Navute pre Dumnezeu și pre împăratul, și l-a scos pre el afară din cetate, și l-a ucis cu pietre, și a murit.

14. Și a trimis la Iezavel, zicând: ucisu-s'a Navute cu pietre, și a murit.

15. Și a fost dupăce a auzit Iezavel vestea că a murit Navute și s'a îngropat, a zis Iezavel către Ahaav: scoală-te, moștenește viea lui Navute Israilteanul, care nu ți-a dat-o fie pre bani, că nu este Navute viu, ci a murit.

16. Și a fost dacă a auzit Ahaav că a murit Navute Israilteanul, ș'a rupt hainele sale, și s'a îmbrăcat cu sac, și după aceea s'a sculat, și s'a dus Ahaav în viea lui Navute Israilteanul să o moștenească.

17. Și au grăit Domnul către Ilie Tesviteanul, zicând:

18. Scoală-te și te du întru întâmpinarea lui Ahaav împăratul lui Israil celui din Samariea, că este în viea lui Navute, că s'a dus acolo ca să o moștenească.

19. Și vei grăi către el, zicând: acestea zice Domnul: fiindcă ai ucis și ai moștenit, pentru aceea acestea zice Domnul: în locul în care a lins porcii și câinii sângele lui Navute, acolo vor linge câinii sângele tău, și curvele se vor spăla cu sângele tău.

20. Și a zis Ahaav către Ilie: au aflatu-m'ai vrăjmaș pre mine? Și a zis: te-am aflat pentrucă în deșert te-ai ispitit, ca să iaci ce este rău înaintea Domnului, ca să-l mânii pre el.

21. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce asupra ta rele, și voi pierde pre ai tăi cei după tine, și voi stârpi din ai lui Ahaav până la cel ce se pișă la perete, pre cel închis și părăsit întru Israil.

22. Și voi da casa ta, ca și casa lui Ierovoam feciorul lui Navat, și casa lui Vaasa feciorul lui Ahia, pentru întăritările cu care m'ai întăritat, și ai făcut pre Israil a păcătui.

23. Și asupra Iezavelii au grăit Domnul, zicând: câinii o vor mânca pre ea înaintea zidului lui Ezrael.

24. Pre cel mort al lui Ahaav în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort al lui în câmp îl vor mânca pasările cerului.

25. Inșă nimenea nu este ca Ahaav, care cu totul s'a dat pre sine, ca să facă ce este rău înaintea Domnului, că l-a purtat pre el Iezavel femeia lui.

26. Și s'a făcut foarte urf mer-

19. 22, 38; 4 Imp. 9, 10 și 26.

21. 14, 10; 4 Imp. 9, 8 și 10, 17.

22. 4 Imp. 16, 3. 23. 4 Imp. 9, 37.

26. Lev. 26, 30.

gând după toate urficiunile, care a făcut Amoreul, pre care l-au surpat Domnul dela fața fiilor lui Israil.

27. Și a fost dacă a auzit Ahaav cuvintele acestea ș'a rupt hainele sale, și a încins sac preste trupul său, și a postit, și s'a învălit cu sac în ziua în care a ucis pre Navute Israilteanul, și a umblat smerit.

28. Și au fost cuvintele Domnului în gura robului său Ilie pentru Ahaav, și au zis Domnul:

29. Văzut-ai cum s'a umilit Ahaav de către fața mea? Deci pentrucă s'a smerit înaintea mea, nu voi aduce răutate în zilele lui, ci în zilele feciorului lui voi aduce răutate preste casa lui.

CAP. 22.

Moartea lui Ahaav. Împărăția lui Iosafat fiul său.

Și au trecut trei ani, și n'a fost războiu între Siria și între Israil.

2. Și a fost în al treilea an, s'a pogorît Iosafat împăratul Iudei la împăratul lui Israil.

3. Și a zis împăratul lui Israil către slugile sale: au nu știți că al nostru este Remmatul Galaadului? Și noi ne lenevim a-l lua din mâna împăratului Siriei?

4. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: sui-te-vei cu noi la Remmat Galaad să dăm războiu? Și a zis Iosafat: cum sunt eu, așa și tu, cum este poporul meu, așa și poporul tău, cum sunt caii mei, așa și caii tăi.

5. Și a zis Iosafat împăratul Iudei către împăratul lui Israil: întrebași dar astăzi pre Domnul.

6. Și a adunat împăratul lui Israil pre toți prorocii, ca vr-o patru sute de bărbași, și le-a zis lor îm-

păratul: merge-voiu la Remmatul Galaad să dau războiu, au lăsa-mă-voiu? Iar ei au zis: mergi și fi va da Domnul în mâinile împăratului.

7. Și a zis Iosafat către împăratul lui Israil: nu este aici vr'un pro-roc al Domnului, și vom întrebă pre Domnul prin el?

8. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: este încă un om, prin care putem să întrebăm pre Domnul, și eu l-am urît pre el, că nu grăește pentru mine bune, ci rele, Mihea feciorul lui Iemvlaa, și a zis Iosafat împăratul Iudei: nu zice așa împărate.

9. Și a chemat împăratul lui Israil pre un famen, și i-a zis: curând să-mi aduceși pre Mihea feciorul lui Iemvlaa.

10. Iar împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei ședeă fiecare pre scaunul său înframași în porțile Samariei, și toți prorocii pro-roceau înaintea lor.

11. Și Sedechiea feciorul lui Hanaan ș'a făcut luiș coarne de fier, și a zis: acestea zice Domnul: cu acestea vei împunge Siria până se va stârși.

12. Și toți prorocii pro-roceau așa, zicând: du-te la Remmatul Galaad, și bine vei umblă, că va da Domnul în mâinile tale pre împăratul Siriei.

13. Iar solul care se dusesese să che-me pre Mihea i-a grăit lui, zicând: iată toți prorocii cu o gură grăesc bine pentru împăratul, fii dar și tu cu cuvintele tale după cuvintele unuia dintr'aceștiea, și grăește bine.

14. Și a zis Mihea: viu este Domnul, că orice va grăi Domnul către mine, acestea voi grăi.

15. Și a venit la împăratul, și a zis lui împăratul: Miheel Merge-voiu

29. 4 Imp. 9, 24, 26.

22. 4. 4 Imp. 3, 7; 2 Paral. 18, 3.

6. 18, 19.

7. 4 Imp. 3, 11. 10. 2 Paral. 18, 9.

14. Num. 22, 18.

la Remmatul Galaad să dau războiu, au lăsa-mă-voiu? Și a zis lui: mergi, și bine va da Domnul în mâinile împăratului.

16. Și i-a zis lui împăratul: de câte ori să te jur eu pre tine, ca să grăești către mine adevărul întru numele Domnului?

17. Și a zis Mihea: am văzut pre tot Israilul împrăștiat în munți, ca o turmă fără de păstor, și a zis Domnul: nu Domnul este acestora Dumnezeu? Să se întoarcă fiecare cu pace la casa sa.

18. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat împăratul Iudei: au nu ți-am zis, că nu-mi procește acesta mie bune, ci numai rele?

19. Și a zis Mihea: nu așa, nu eu, ascultă cuvântul Domnului, nu așa, văzut-am pre Domnul Dumnezeu lui Israil șezând pre scaunul său, și toată oastea cerului stă împrejurul lui deadreapta lui și deasfânga lui.

20. Și au zis Domnul: cine va înșelă pre Ahaav împăratul lui Israil ca să meargă și să cază în Remmatul Galaad? Zicea unul așa și altul altfel.

21. Și a ieșit un duh, și a stătut înaintea Domnului, și a zis: eu îl voi înșelă pre el, și a zis către el Domnul: cu ce?

22. Și a zis: voi eu ieși și voi eu fi duh mincinos în gura tuturor prorecilor lui, și a zis Domnul: înșela-l-vei, și-l vei birui, ieși și fă așa.

23. Și iată acum a dat duh mincinos Domnul în gura tuturor prorecilor lui acestora, iar Domnul au grăit asupra fa rele.

24. Și s'a apropiat Sedechia feciorul lui Hanaan, și a lovit pre Mihea preste falcă, și a zis: care este duhul Domnului cel ce au grăit întru tine?

25. Și a zis Mihea: iată tu vei vedea în ziua aceea când vei intra în camera casei tale ca să te ascunzi acolo.

26. Iar împăratul lui Israil a zis: prindeți pre Mihea, și-l duceți la Amon mai marele cetății și la loasfeciorul împăratului.

27. Și le ziceți: așa zice împăratul, puneți pre acesta în femniță, și să mănânce pâine de necaz, și să bea apă de necaz, până mă voi întoarce cu pace.

28. Și a zis Mihea: dacă te vei întoarce cu pace, n'au grăit Domnul întru mine, și a zis: auziți noroadele toate.

29. Și s'a suit împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei cu el la Remmatul Galaad.

30. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat împăratul Iudei: mă voi îmbracă în alte haine, și voi eu intra în războiu, iar tu să îmbraci haina ta; și s'a îmbrăcat în alte haine împăratul lui Israil, și a intrat în războiu.

31. Și împăratul Siriei a poruncit celor treizeci și doi povățuitori preste care, zicând: nu bateți pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur.

32. Și a fost dacă au văzut povățuitorii carelor pre Iosafat împăratul Iudei au zis: împăratul lui Israil este acesta, și l-a încunjurat să-l bată, și a strigat Iosafat.

33. Și a fost dacă au văzut povățuitorii carelor, că nu este împăratul lui Israil acesta, s'au întors dela el.

34. Și a înfins unul arcul bine chibzuind, și a lovit pre împăratul lui Israil între plămâni și între piept; și a zis căraușului său: întoarce mâna fa și mă scoate din războiu, că sunt rănit.

35. Și a încetat războiul în ziua aceea, și împăratul a stătut în car împreajma Siriei de dimineață până seara, și curgea sânge din rană înăuntru carului, și a murit până seara.

36. Și a stătut strigătorul oastei în tabără când apunea soarele, zicând: fiecare în cetatea sa și fiecare în pământul său să se întoarcă.

37. Că a murit împăratul, și a venit în Samariea, și a îngropat pre împăratul în Samariea.

38. Și a spălat sângele dela car la fântâna Samariei, și au lins porcii și câinii sângele lui, și curvele s'au spălat cu sângele lui după cuvântul Domnului care au grăit.

39. Și celelalte întâmplări ale lui Ahaav și toate câte a făcut, și casa de fildes care o a făcut, și toate cetățile care a făcut, toate acestea sunt scrise în cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

40. Și a adormit Ahaav cu părinții săi, și a împărășit Ohozia feciorul lui în locul lui.

41. Iar Iosafat feciorul lui Asa a împărășit preste Iuda. În anul al patrulea al lui Ahaav împăratul lui Israil a împărășit Iosafat.

42. De treizeci și cinci de ani a fost când a început a împărăși, și douăzeci și cinci de ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui era Azuva fata lui Salai.

43. Și a umblat pre toată calea lui Asa tatăl său, nu s'a abătut de la aceea, și a făcut ce este drept în ochii Domnului.

44. Însă înălțimile nu le-a stricat, că poporul jerfeă și tămâia pre înălțimi.

45. Și s'a împăcat Iosafat cu împăratul lui Israil.

46. Și celelalte întâmplări ale lui Iosafat și domniile lui, care a făcut, au nu iață acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

47. Și pre cei rămași din cei rău năvăliți, carii au rămas în zilele lui Asa tatăl său, i-a pierdut de pre pământ.

48. Și în Idumea nu era împărat.

49. Și Iosafat a făcut corăbii de Tarsis, ca să meargă la Ofir pentru aur, și n'au mers că s'au spart corăbiile la Ghesion-Gaver.

50. Atunci a zis Ohozia feciorul lui Ahaav către Iosafat: să meargă robii mei cu robii tăi, și n'a vrut Iosafat.

51. Și a adormit Iosafat cu părinții săi, și s'a îngropat lângă părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și a împărășit Ioram feciorul lui în locul lui.

52. Iar Ohozia feciorul lui Ahaav a început a împărăși preste Israil în Samariea în anul al șaptesprezece al lui Iosafat împăratul Iudei, și a împărășit preste Israil în Samariea doi ani.

53. Și a făcut rele înaintea Domnului, și a umblat pre calea lui Ahaav tatăl său și pre calea Iezevelei mumei sale și în păcatele casei lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătuț.

54. Și a slujit Vaalimilor și s'a închinat lor, și a întăritat pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, după toate care s'a făcut înainte de el.

38. 21, 19. 43. 2 Paral. 17, 4.

44. 2 Paral. 20, 34.

48. 2 Imp. 8, 14.

49. 2 Paral. 20, 37.

CARTEA A PATRA A ÎMPĂRAȚILOR

CAP. 1.

Boala lui Ohozia. Râvna lui Ilie.

Și s'a răsvrătit Moav întru Israil după ce a murit Ahaav.

2. Și a căzut Ohozia prin grația cea din foisorul lui cel din Samaria, și s'a bolnăvit, și a trimis soli, și a zis către ei: mergeți și întrebați pre Beelzebut dumnezeul Acaronului, oare m'ai sculă-mă-voiu din boala mea aceasta? Și au mers să-l întrebe pre el.

3. Iar îngerul Domnului a grăit către Ilie Tesviteanul, zicând: scoală-te și mergi înaintea solilor lui Ohozia împăratul Samariei, și să grăești către ei: au pentru că nu este Dumnezeu în Israil mergeți voi să întrebați pre Beelzebut dumnezeul Acaronului? Ci nu așa.

4. Că acestea zice Domnul: de pe patul pre care te-ai suit, nu te vei pogori, că cu moarte vei muri; și a mers Ilie, și a grăit lor;

5. Și s'au întors solii la el, și a zis către ei: de ce v'ați întors? Iar el au zis către el:

6. Un om a ieșit înaintea noastră, și a zis către noi: mergeți și vă întoarceți la împăratul cel ce va trimis pre voi, și ziceți către el: acestea zice Domnul: au pentru că nu este Dumnezeu în Israil mergi tu a întreba pre Beelzebut dumnezeul A-

caronului? Nu așa, de pre patul pre care te-ai suit, nu te vei pogori, că cu moarte vei muri; și întorcându-se au spus împăratului ce le-a grăit Ilie.

7. Și le-a zis lor împăratul: cum eră chipul omului care v'a ieșit vouă înainte și a grăit către voi cuvintele acestea?

8. Iar ei au zis către dânsul: om păros eră și cu curea încins mijlocul lui, și a zis: Ilie Tesviteanul este acela.

9. Și a trimis la el pre un căpitan, care eră preste cincizeci de oameni, cu cei cincizeci de oameni ai lui, și s'au dus, și au venit la el, și iată Ilie ședeă pre vârful muntelui, și a grăit căpitanul către el, și a zis: omule al lui Dumnezeu, împăratul te-a chemat, pogoară-te.

10. Și a răspuns Ilie și a zis către căpitan: de sunt eu omul lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer și să te arză pre tine și pre cei cincizeci ai tăi; și s'a pogorât foc din cer, și l-a ars pre el și pre cei cincizeci ai lui.

11. Și a adaos împăratul, și a trimis la el pre alt căpitan și pre cei cincizeci ai lui, și s'au suit, și a grăit căpitanul către el, și a zis: omule al lui Dumnezeu, acestea zice împăratul: curând te pogoară.

12. Și a răspuns Ilie și a grăit că-

tre el, și a zis: de sunt eu omul lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer, și să te arză pre tine și pre cei cincizeci ai tăi, și s'a pogorît foc din cer, și l-a ars pre el și pre cei cincizeci ai lui.

13. Și a daos împăratul încă a trimite un căpitan și cincizeci de oameni ai lui, și a venit al treilea căpitan la el, și a îngenunchiat înaintea lui Ilie, și s'a rugat lui, și a grăit către el, și a zis: omule al lui Dumnezeu caută cu ochi milostivi la sufletul meu și sufletele robilor tăi acestor cincizeci.

14. Iată s'a pogorît foc din cer, și a ars pre cei doi căpitani dintâiu și pre cei cincizeci ai lor, și acum caută cu ochi milostivi spre sufletele robilor tăi.

15. Și a grăit îngerul Domnului către Ilie, și a zis: pogoară-te cu el, nu te teme de fața lor, și s'a sculat Ilie, și s'a pogorît cu el la împăratul.

16. Și a grăit către el, și a zis: acestea zice Domnul: de ce ai trimis soli să întrebe pre Beelzebut dumnezeul Acaronului, ca și cum n'ar fi Dumnezeu în Israil să întrebi cuvântul lui, pentru aceea de pre patul pre care te-ai suit nu te vei pogorî, că cu moarte vei muri.

17. Și a murit după cuvântul Domnului, care a grăit Ilie; și a împărăjit Ioram fratele lui Ohozia în locul lui, că Ohozia nu avea fecior, în anul al doilea al lui Ioram feciorul lui Iosafat împăratul Iudei.

18. Iar celelalte întâmplări ale lui Ohozia câte a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împărașilor lui Israil?

19. Și Ioram feciorul lui Ahaav a împărăjit preste Israil în Samaria doisprezece ani, în anul al optisprezecelea al împărășiei lui Iosafat împăratul Iudei, și a făcut rele

înaintea Domnului, însă nu ca frații lui, nici ca muma sa.

20. Și a depărtat stâlpii lui Vaai, carii i-a făcut tatăl său, și i-a sdrobotit însă de păcatele casei lui Ierovoam feciorul lui Navaf, care a făcut pre Israil a păcătui, s'a lipit, nu s'a depărtat de ele, și s'a mânieat cu iușime Domnul pre casa lui Ahaav.

CAP. 2.

Ilie rânduște proroc pre Eliseiu.

Și a fost când au vrut Domnul să șinășe pre Ilie în vifor mare, ca spre cer, au mers Ilie și Eliseiu la Galgala.

2. Și a zis Ilie către Eliseiu: șezi aici că Domnul m'au trimis până la Vetil, și a zis Eliseiu: viu este Domnul și viu este sufletul tău de te voiu lăsa pre tine.

3. Și a venit la Vetil, și au venit fiii prorocilor cei din Vetil la Eliseiu, și au zis către el: știi că ia astăzi Domnul pre domnul tău deasupra capului tău? Și a zis: și eu am cunoscut, făceși.

4. Și a zis Ilie lui Eliseiu: șezi aici că Domnul m'au trimis la Ierihon, și a zis Eliseiu: viu este Domnul și viu este sufletul tău de te voiu lăsa.

5. Și a venit la Ierihon, și s'au apropiat fiii prorocilor cei din Ierihon la Eliseiu, și au zis către el: știi că ia astăzi Domnul pre domnul tău deasupra capului tău? Și a zis: și eu am cunoscut, făceși.

6. Și a zis Ilie lui: șezi aici că Domnul m'au trimis până la Iordan, și a zis Eliseiu: viu este Domnul și viu este sufletul tău de te voiu lăsa, și au mers amândoi.

7. Și cincizeci de oameni din feciorii prorocilor au venit și au stă-

tut împreajmă dedeparie, iar ei amândoi au stătut lângă Iordan.

8. Și a luat Ilie cojocul său, și l-a învârtit, și a lovit cu dânsul apa, și s'a împărșit apa încoace și încolo, și au trecut amândoi în pustie.

9. Și a fost dacă au trecut ei, a zis Ilie lui Eliseiu: cere, ce vei să-ți fac mai înainte de ce mă voi lua dela tine? Și a zis Eliseiu: să fie Duhul care este în tine îndoit întru mine.

10. Și a zis Ilie: greu lucru cereuși, însă de mă vei vedeà când mă voi lua dela tine, va fi șie așa; iar de nu mă vei vedeà, nu va fi.

11. Și a fost când mergeau ei și vorbeau, iată un car de foc și cai de foc au despărșit pre amândoi, și s'a înălțat Ilie în vifor mare ca spre cer.

12. Și Eliseiu priveà și strigà: Părinte! Părinte! Carul lui Israil și călărașul lui, și mai mult nu l-a văzut pre el, și s'a apucat Eliseiu de hainele sale și le-a rupt în două.

13. Și a luat cojocul lui Ilie, care căzuse deasupra lui Eliseiu.

14. Și s'a întors Eliseiu, și a stătut pre șarmurile Iordanului, și a luat cojocul lui Ilie, care căzuse deasupra lui, și a lovit apa, și nu s'a despărșit, și a zis: unde este Dumnezeu lui Ilie, încă și acum? Și a lovit apa a doua oară, și s'au împărșit apele încoace și încolo, și a trecut Eliseiu pre uscat.

15. Și l-au văzut pre el feciorii prorocilor cei din Ierihon din preajma lui, și au zis: odihnit-a Duhul lui Ilie preste Eliseiu, și au venit înaintea lui Eliseiu, și s'au închinat lui până la pământ.

16. Și au zis către el: iată cu slugile tale sunt cincizeci de bărbași viteji, să meargă să caute pre dom-

nul tău, ca nu cumvã să-l fi ridicat Duhul Domnului și să-l fi aruncat în Iordan, sau într'un munte sau într'un deal, și a zis Eliseiu: nu trimiteși.

17. Și l-au silit pre el, și s'a înduplecat, și a zis: trimiteși, și au trimes cincizeci de oameni, și l-au căutat trei zile, și nu l-au aflat.

18. Și s'au întors la el, și el ședeà în Ierihon, și a zis Eliseiu: au nu v'am zis vouă să nu trimiteși?

19. Și au zis oamenii cetății către Eliseiu: iată lăcuința cetății este bună, precum tu doamne vezi, dar apele sunt rele și pământul sterp.

20. Și a zis Eliseiu: aduceși-mi o vadră nouă, și puneși într'înșã sare.

21. Și au luat, și i-au adus lui, și a ieșit Eliseiu la izvoarele apelor, și a aruncat acolo sarea, și a zis: așa grăește Domnul: vindecã am apele acestea, și nu va mai fi de acum înainte moarte aici, nici sterpiciune.

22. Și s'au vindecã apele până în ziua aceasta, după cuvântul care a grăit Eliseiu.

23. Și s'a suit de acolo în Vetil, iar când se suiã pre cale, niște copii au ieșit din cetate și-l batjocorea pre el zicând: suie-te pleșuvule, suie-te pleșuvule.

24. Și uitându-se înapoi i-a văzut pre ei, și i-a blestemat în numele Domnului, și iată ieșirã două ursoaice din pădure, și sfășiearã dintru ei patruzeci și doi de copii.

25. Și a mers de acolo în muntele Karmilului, și de acolo s'a întors în Samaria.

CAP. 3.

Răsboiul lui Ioram cu Amoniții.

Și Ioram feciorul lui Ahaav a împărșit preste Israil în Samaria în anul al optsprezecelea al lui Iosa-

fat împăratul Iudei, și a împărățit doisprezece ani.

2. Și a făcut rele întru ochii Domnului, însă nu ca tatăl său, nici ca muma sa, și a depărtat stâlpii lui Vaal, carii i-a făcut tatăl său.

3. Însă de păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navaț, care a făcut pre Israil a păcătui s'a lipit, nu s'a depărtat dela ele.

4. Iar Mosa împăratul Moavului aveă turme multe și da din ele împăratului lui Israil cu ridicata o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu lâna lor.

5. Și a fost dupăce a murit Ahaav, s'a răsvrătit împăratul Moavului asupra împăratului lui Israil.

6. Și a ieșit împăratul Ioram în ziua aceea din Samaria, și a numărat pre Israil.

7. Și a mers, și a trimis la Iosafat împăratul Iudei, zicând: împăratul Moavului s'a răsvrătit împotriva mea, merge-vei cu mine asupra Moavului la războiu? Și a zis: voi merge, eu sunt ca și tine, poporul meu ca poporul tău, cail mei ca și cail tăi.

8. Și a zis: pre care cale mă voi duce? Și a răspuns: pre calea pustiei Edomului.

9. Și a mers împăratul lui Israil și împăratul Iudei și împăratul Edomului, și au încunjurat cale de șapte zile, și nu eră apă pentru tabără, nici pentru dobitoacele cele ce erau cu ei.

10. Și a zis slugilor sale împăratul lui Israil: o! Cum au chemat Dumnezeu pre acești trei împărași să-i deă pre ei în mâna lui Moav!

11. Și a zis Iosafat împăratul Iudei către el: au nu este aici vr'un proroc de al Domnului? Ca să întrebăm pre Domnul prin el; și a ră-

spuns unul din slugile împăratului lui Israil, și a zis: aici este Eliseu feciorul lui Safat, care turnă apă pre mâinile lui Ilie.

12. Și a zis Iosafat: este cu el cuvântul Domnului, și s'a pogorît la el împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei și împăratul Edomului.

13. Și a zis Eliseu către împăratul lui Israil: ce este mie și fie? Mergi la prorocii tatălui tău și la prorocii mumei tale, și i-a zis lui împăratul lui Israil: au doar au chemat Domnul pre acești trei împărași ca să-i deă pre ei în mâinile lui Moav?

14. Și a zis Eliseu: viu este Domnul puterilor căruia stau înainte, că de n'ași aveă în vedere pre Iosafat împăratul Iudei, n'ași fi căutat spre tine și nu te-ași fi văzut.

15. Iar acum aduceți-mi un cântăreț, și a fost când cântă cântărețul s'a făcut preste el mâna Domnului.

16. Și a zis: acestea zice Domnul: faceți în valea aceasta gropi, gropi.

17. Că acestea zice Domnul: nu veți vedeă vânt, nici veți vedeă ploaie, și valea aceasta se va umpleă de apă, și veți beă voi și taberile voastre și dobitoacele voastre.

18. Și ușor este aceasta întru ochii Domnului, și va da pre Moav în mâinile voastre.

19. Și veți bate toată cetatea tare și toată cetatea aleasă și tot lemnul bun veți doborî și toate izvoarele apei-le veți astupă și toată partea bună o veți strică cu pietre.

20. Și a fost dimineața când se aduceă jertfa, și iată ape veneau din spre Edom, și s'a umplut pământul de apă.

21. Și tot Moavul a auzit că s'au suit acei trei împărași ca să-i bată

3. 2. 3 Imp. 16, 32.

7. 3 Imp. 22, 4; 2 Paral. 18, 3.

11. 3 Imp. 22, 7.

13. 3 Imp. 18, 19. 20. Eșire 29, 38.

pre ei, s'au strâns de pretutidenea cei în stare de a purta arme și alții, și au stătut la hotar.

22. Și au mâncat de dimineasă și a răsărit soarele preste ape, și a văzut Moav din preajmă apele roșii ca sângele.

23. Și a zis: sânge de sabie este acesta, bătutu-s'au împărații și a lovit fiecare pre aproapele său, și acum ieși la pradă Moav.

24. Și a intrat în tabăra lui Israil, și Israil s'a sculat și a bătut pre Moav, și a fugit dela fața lor, și au intrat urmărind și bătând pre Moav.

25. Și cetățile le-au stricat, și preste toată partea bună a aruncat fiecare om piatra sa, și o a umplut, și tot izvorul apei a astupat și tot lemnul bun a doborât până ce au rămas pietrele zidului surpate, și au încunjurat prăștieași și o au bătut pre ea.

26. Și a văzut împăratul Moavului că s'a întărit preste el războiul, a luat cu sine șapte sute de oameni cu săbiile scoase, ca să taie spre împăratul Edomului, și n'a putut.

27. Atunci a luat pre feciorul său cel întâiu născut, pre care aveă să-l puie împărat în locul său, și l-a adus pre el ardere de tot pre zid, și a părut foarte rău lui Israil, și ridicându-se dela dânsul s'a întors în pământul său.

CAP. 4.

Minunile lui Eliseiu.

Și o femeie din fiii prorocilor strigă către Eliseiu, zicând: robul tău bărbatul meu a murit, și tu ai cunoscut că robul tău eră om cu frica lui Dumnezeu, și împrumutătorul a venit să ia pre amândoi fiii mei să-i fie lui robi.

2. Și a zis către ea Eliseiu: ce

să-ți fac? Spune-mi ce ai în casă? Iar ea a zis: n'are roaba ta nimica în casă, fără numai puțin untdelemn cu care să mă ung.

3. Și a zis către ea: mergi și cere fie vase din afară dela toți vecinii tăi deșarte, dar nu puține.

4. Și intră și închide ușa după tine și după fiii tăi, și foarnă în vasele acestea, și ce se va umplea, vei lua.

5. Și s'a dus dela el, și a făcut așa, și a închis ușa după sine și după fiii săi; ei apropieau vasele de ea, și ea turnă.

6. Și a fost dacă s'au umplut vasele, a zis către fiii săi: mai aduceți la mine vase, iar ei au zis ei: nu mai este nici un vas, și s'a oprit untuldelemn.

7. Și a venit și a spus omului lui Dumnezeu, și a zis Eliseiu: mergi și vinde untuldelemn și plătește datoriile tale; iar tu și fiii tăi veți trăi cu celalți untdelemn ce va rămâne.

8. Și s'a făcut ziuă, și a trecut Eliseiu la Sunim, și eră acolo o femeie bogată, și l-a oprit pre el să mănânce pâine; și se abătea el de multe ori acolo, și intră de mănca pâine.

9. Și a zis femeia către bărbatul său: iată am cunoscut că om sfânt al lui Dumnezeu este acesta, care trece pre la noi pururea.

10. Să-i facem lui un foisor mic, și să-i punem lui acolo pat și masă și scaun și sfeșnic, și va fi când va vrea să intre el la noi se va abate acolo.

11. Și a fost într'o zi, și a intrat acolo, și s'a abătut în foisor, și a dormit acolo.

12. Și a zis către Ghiezi sluga sa: chiamă la mine pre Somaniteanca aceasta, și o a chemat, și a stătut ea înaintea lui.

13. Și a zis lui: zi către dânsa: iată ai gătit nouă toată gătitrea aceasta, ce vei să-ți fac fie? Au doar tu ai cuvânt către împăratul sau către Domnul puterii? Iar ea a zis: în poporul meu eu lăcuiesc în ființă.

14. Și a zis către Ghiezi: dar ce se cade să-ți fac ei? Și a zis Ghiezi sluga lui: mai ales fiu n'are ea, și bărbatul ei este bătrân.

15. Și a zis: chiam-o pre ea, și o a chemat, și a stăut la ușă, și a zis Eliseiu către dânsa:

16. În vremea aceasta și în ceasul acesta la anul fiind tu vie, vei purta în brațe fiu; iar ea a zis: nu domnul meu omul lui Dumnezeu, n'amăgi pre roaba ta.

17. Și a luat femeia în pântec și a născut fiu în vremea și în ceasul, precum i-a zis ei Eliseiu.

18. Și a crescut pruncul, și a fost când a ieșit pruncul la tatăl său la secerători, a zis către tatăl său:

19. Capul meu! Capul meu! Și a zis către slugă: du-l la muma sa.

20. Și l-a adus la muma sa, și a adormit pre genunchele ei până la amiază, și a murit.

21. Și l-a suit pre el în foisor, și l-a pus pre patul omului lui Dumnezeu, și a încuiat casa, și a ieșit, și a chemat pre bărbatul său, și a zis:

22. Trimite-mi o slugă și o asină, și voi alerga la omul lui Dumnezeu, și mă voi înapoia.

23. Iar bărbatul ei a zis: pentru ce să mergi la dânsul astăzi, nici fiind lună nouă, nici sâmbătă? Iar ea a zis: pace.

24. Și a pus șaoa pre asină, și a zis către sluga sa: mergi și umblă, nu zăbovi a încăleca, precum zic fie, vino și vei merge, și vei sosi la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului.

25. Și a mers, și a sosit la omul

lui Dumnezeu în muntele Karmilului, și a fost dacă o a văzut pre ea Eliseiu venind, a zis către Ghiezi sluga sa: iată Somaniteanca.

26. Aleargă acum întru întâmpinarea ei, și să-i zici ei: pace este fie? Și a alergat întru întâmpinarea ei, și a zis ei: pace este fie? Pace este bărbatului tău? Pace este pruncului? Iar ea a zis: pace.

27. Și a venit la Eliseiu în munte, și s'a apucat de picioarele lui, și s'a apropiat Ghiezi ca să o dea în lafuri, și a zis Eliseiu: las-o pre ea, că sufletul ei întristat este într'însa, și Domnul au ascuns de mine, și nu mi-au spus,

28. Și a zis ea: au doar am cerut fiu dela Domnul meu? Că am zis: nu mă amăgi pre mine, și a zis Eliseiu lui Ghiezi: încinge mijlocul tău, și ia toiagul meu în mână ta, și mergi.

29. Și de vei întâlni vre un om, să nu-i vorbești lui, și de-ți va vorbi vre un om fie să nu-i răspunzi lui, și să pui toiagul meu preste fața pruncului.

30. Și a zis muma pruncului: viu este Domnul și viu este sufletul tău, de te voi lăsa, și s'a sculat Eliseiu, și a mers după dânsa.

31. Iar Ghiezi a mers mai înaintea lor, și a pus toiagul lui pre fața pruncului, și n'a fost glas, nici auzire, și s'a întors întru întâmpinarea lui, și i-a spus lui zicând: nu s'a sculat pruncul.

32. Și a intrat Eliseiu în casă, și iată pruncul era pus mort pre patul lui.

33. Și a intrat Eliseiu în casă, și a încuiat ușă după ei amândoi, și s'a rugat Domnului.

34. Și s'a suit, și s'a culcat pre prunc, și ș'a pus gura sa pre gura

29. Luc. 10, 4. 33. Mat. 6, 6.

34. 3 Imp. 16, 21.

lui și ochii săi preste ochii lui și mâinile sale preste mâinile lui, și s'a plecat preste dânsul, și a suflat preste dânsul, și s'a încălzit trupul pruncului.

35. Și s'a întors, și a umblat prin casă încoace și încolo, și s'a suit, și s'a culcat preste prunc până de șapte ori, și a deschis pruncul ochii săi.

36. Și a strigat Eliseiu către Ghiezi, și a zis: chiamă pre Somaniteanca aceasta, și o a chemat pre ea, și a intrat la dânsul, și a zis Eliseiu: ia-ți pre fiul tău.

37. Și a intrat femeia, și a căzut la picioarele lui, și s'a închinat lui până la pământ, și s'a luat pre fiul său, și a ieșit.

38. Și Eliseiu s'a întors în Galgala, și foamete eră în țară, și fiii prorocilor ședea înaintea lui, și a zis Eliseiu slugii sale: pune căldarea cea mare, și fierbe fiertură fiilor prorocilor.

39. Și a ieșit în țarină să culeagă verdețuri, și a aflat în țarină o viță sălbatică, și a cules din ea curcubetele sălbatică, plină haina sa, și a venit, și le-a pus în căldarea cea cu fiertură, că n'a știut.

40. Și a turnat oamenilor să mănânce, și a fost când mâncau ei din fiertură, iată au strigat, și au zis: moarte este în căldare omule al lui Dumnezeu! Și n'au putut să mănânce.

41. Și a zis: luați făină și puneți în căldare, și a zis Eliseiu către Ghiezi sluga sa: toarnă poporului, și să mănânce și n'a mai fost nimica rău în căldare.

42. Și venind un om din Vefarisa, a adus la omul lui Dumnezeu din pârga roadelor douăzeci de pâini de orz și o legătură de smochine

în traista sa, și a zis: dașile poporului să mănânce.

43. Și a zis sluga lui: ce să dau acestea la o sută de oameni, și a zis: dă poporului să mănânce, că acestea zice Domnul: mănca-vor și va rămâne.

44. Și a mâncat, și a rămas după cuvântul Domnului.

CAP. 5.

Vindecarea lui Neeman. Pedepsa lui Ghiezi.

Și Neeman căpetenia oastei Siriei eră om mare înaintea domnului său și minunat la față, că printru însul au dat Domnul mântuire Siriei, și omul acesta eră tare cu pulerea, dar lepros.

2. Și când ieșise din Siria țării, au robii din pământul lui Israil o fată mică care eră înaintea femeii lui Neeman.

3. Și aceasta a zis către dânsa: de ar fi domnul meu înaintea prorocului lui Dumnezeu celui din Samaria, atunci l-ar curăți pre el de lepra sa.

4. Și a intrat, și a spus domnului său, și a zis: așa și așa a grăit fata cea din pământul lui Israil.

5. Și a zis împăratul Siriei către Neeman: vino, intră în lăuntru, și voi trimite carte la împăratul lui Israil, și s'a dus, și a luat în mâinile sale zece talanți de argint și șase mii de galbeni de aur și zece rânduri de haine.

6. Și a adus cartea la împăratul lui Israil, zicând: și acum dacă va veni cartea aceasta la tine, iată am trimis la tine pre Neeman sluga mea, să-l vindecă pre el de lepra lui.

7. Și a fost dacă a cesit împăratul lui Israil cartea, a rupt hainele sale, și a zis: au dumnezeu sunt

35. F. Ap. 20, 10. 38. 6, 1; 3 Imp. 18, 4.
41. Eșne 15, 25.

43. Ioan 6, 9.
5. 1. Lucă 4, 27. 7. 1 Imp. 2, 6.

eu? Să omor sau să înviez, de trimite acesta la mine om, ca să-l curăț de lepra lui? Cunoașteți dar și vedeți, că pricină caută acesta asupra mea.

8. Și a fost dacă a auzit Eliseiu omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israil ș'a rupt hainele sale, a trimis la împăratul lui Israil, zicând: pentru ce ți-ai rupt hainele tale; vie la mine Neeman, și va cunoaște că este proroc în Israil.

9. Și a venit Neeman cu căruțe și cu călărești, și a stăut la ușa casei lui Eliseiu.

10. Și a trimis Eliseiu către dânsul un vestitor, zicând: mergi de te spală în Iordan de șapte ori, și se va însănătoșă trupul tău, și se va curăți.

11. Și s'a mânieat Neeman, și s'a dus, și a zis: iată ziceam, că va ieși la mine, și va stă, și va chiemă numele Domnului Dumnezeului său, și va pune mâna sa preste loc, și va vindecă lepra.

12. Au doar nu sunt mai bune Avana și Farfar apele Damascului, decât Iordanul și decât toate apele lui Israil? Au nu voi merge, și mă voi spală într'însele, și mă voi curăți? Și s'a întors, și s'a dus mânios.

13. Și s'au apropiat slugile lui, și i-au zis lui: doamne, de ți-ar fi graiț fie prorocul un cuvânt mare, au doar nu l-ai fi făcut? Dar cu cât mai vârtos, că ți-a zis fie: spală-te și te curățește?

14. Și s'a pogorît Neeman, și s'a afundat în Iordan de șapte ori, după zisa lui Eliseiu, și s'a făcut trupul lui, ca trupul unui prunc mic, și s'a curățit.

15. Și s'a întors el la Eliseiu și toată tabăra lui, și au venit, și au stăut înaintea lui, și a zis: iată am cunoscut că nu este Dumnezeu în

tot pământul, fără numai în Israil, și acum ia mulțămită dela robul tău.

16. Și a zis Eliseiu: viu este Domnul înaintea căruia stau, de voi lua, și l-a silit să ia, și n'a vrut.

17. Și a zis Neeman: cel puțin să se deă robului tău pământ cât pot duce o pereche de mușcoi, că mai mult nu va face robul tău ardere de tot și jertfe la alți dumnezei, fără numai Domnului singur.

18. Pentru cuvântul acesta să ierte Domnul robului tău, când va intră domnul meu în casa lui Remman ca să se închine acolo, și el se va rezemă pre mâna mea, și mă voi închină în casa lui Remman, când se va închină el în casa lui Remman, să ierte dar Domnul pre robul tău pentru cuvântul acesta.

19. Și a zis Eliseiu către Neeman: mergi în pace, și s'a dus dela el o bucată de loc.

20. Și a zis Ghiezi sluga lui Eliseiu omul lui Dumnezeu: iată a lăsat domnul meu pre Neeman Si-rul acesta de s'a dus, și n'a luat din mâna lui nimic din cele ce a adus, viu este Domnul, voi alergă după el, și voi lua dela el ceva.

21. Și a alergat Ghiezi după Neeman, și l-a văzut pre el Neeman alergând dinapoiea sa, și s'a pogorît din car înaintea lui, și a zis: pace este?

22. Și a zis Ghiezi: pace, domnul meu m'a trimis zicând: iată acum a venit la mine doi feciori din muntele lui Efraim din fiii prorocilor, deci dă-le lor un talant de argint și două rânduri de haine.

23. Și a zis Neeman: bine este, la doi talanți de argint; și l-a silit pre el, și a luat doi talanți de argint în doi saci, și două rânduri de haine, și le-a pus pre două slugi.

16. 3 Imp. 17, 1.

22. Fac. 45, 22; Jud. 14, 12.

ale sale, și le-au adus înaintea lui.

24. Și venind într'un loc dosnic le-a luat din mâinile lor, și le-a pus în casă, și a slobozit pre oamenii aceia și s'au dus.

25. După aceea el a intrat, și a stătut înaintea domnului său, și a zis către el Eliseiu: de unde vii Ghiezi? Și a zis Ghiezi: n'a fost sluga ta nicăiri.

26. Și a zis către el Eliseiu: au n'a mers inima mea cu tine când a întors omul din carul său înaintea ta, și acum ai luat argintul și hainele? Să cumperi cu ele grădini și maslineturi și vii și oi și boi și slugi și slujnice.

27. Și lepra lui Neeman se va lipi de tine și de sămânța ta în veac, și a ieșit dela fața lui lepros ca zăpada.

CAP. 6.

Alte minuni făcute de Eliseiu.

Și au zis fiii prorocilor către Eliseiu: iată locul întru care noi lăcuim înaintea ta, ne este strimț.

2. Să mergem până la Iordan, și să luăm de acolo fiecare o grindă, să ne facem acolo lăcașuri, și a zis: mergeți.

3. Și a zis unul dintr'înșii: fă bine, vino și tu cu robii tăi, și a zis Eliseiu: voi merge și eu.

4. Și a mers cu ei, și a venit la Iordan, și a tăiat lemne.

5. Și iată unul răsturnând grinda, și securea sărind din coadă a căzut în apă, și a strigat: o Doamne! Și aceasta împrumut o am fost luat.

6. Și a zis omul lui Dumnezeu: unde a căzut? Și i-a arătat lui locul; și a tăiat un lemn, și l-a aruncat acolo, și a înnotat pre el săcurea.

7. Și a zis lînde-te, și o ia, și a întins mîna sa, și o a luat.

8. Și împăratul Siriei se răsboia asupra lui Israil, și a făcut sfat cu slugile sale, zicând: în cutare loc voi tăbări.

9. Și a trimis Eliseiu la împăratul lui Israil, zicând: păzește ca să nu treci prin locul acesta, că acolo s'a ascuns Sirianul.

10. Și a trimis împăratul lui Israil la locul care i-a spus Eliseiu, și s'a păzit apoi nu odată sau de două ori.

11. Și s'a turburat sufletul împăratului Siriei pentru cuvîntul acesta, și a chemat pre slugile sale, și a zis către ei: nu-mi veți spune cine mă vinde la împăratul lui Israil?

12. Și a zis unul din slugile lui: nu doamne al meu împărate! Ci prorocul Eliseiu, care este în Israil spune împăratului lui Israil toate cuvintele care le grăești în cămara ta în taină.

13. Și a zis: mergeți și vedeți unde este el, și voi trimite, și-l voi prinde pre el, și-i spuseră lui, zicând: iată în Dotaim.

14. Și a trimis acolo călăreși și care și putere grea, și au venit noaptea, și au încunjurat cetatea.

15. Și s'a sculat de dimineață sluga lui Eliseiu, și a ieșit, și iată cetatea eră încunjurată de oaste și de cai și de care, și a zis sluga către el: o doamne! Ce vom face?

16. Și a zis Eliseiu: nu te teme că mai mulți sunt cu noi, decât cu ei.

17. Și s'a rugat Eliseiu, și a zis: Doamne, deschide ochii slugii să vază, și au deschis Domnul ochii lui, și a văzut, și iată muntele eră plin de cai și de care de foc împrejurul lui Eliseiu.

18. Și s'a pogorît la el; iar Eliseiu s'a rugat către Domnul, și a zis: bate neamul acesta cu orbire, și i-a

bătuț pre ei cu orbire după cuvântul lui Eliseiu.

19. Și a zis către ei Eliseiu: nu este aceasta cetatea și nu este aceasta calea, veniți după mine, și voi duce eu pre voi la omul care îl căutați, și i-a dus pre ei în Samaria.

20. Și a fost după ce au intrat în Samaria, a zis Eliseiu: deschide Doamne ochii lor să vadă, și au deschis Domnul ochii lor, și au văzut, și iată erau în mijlocul Samariei.

21. Și a zis împăratul lui Israil către Eliseiu, dacă i-a văzut pre ei: au voi putea să-i bat părinte?

22. Și a zis Eliseiu: nu-i bate că nu i-ai prins cu sabia ta și cu arcul tău ca să-i bați; ci pune pâine și apă înaintea lor, să mănânce și să bea, și să se ducă la domnul lor.

23. Și le-a pus lor mâncare multă, și au mâncat și au băut, și i-a slobozit pre ei, și s'au dus la domnul lor, și n'au mai adaos încă fâlharii Siriei a veni în pământul lui Israil.

24. Și a fost după aceasta a adunat fiul lui Ader împăratul Siriei toată tabăra sa, și s'a suit și a șezut împrejurul Samariei.

25. Și s'a făcut foamete mare în Samaria, și iată atâta a șezut împrejurul ei, până ce a ajuns capul de asin cu cincizeci de siclii de arginți și a patra parte de cav de găinaț de porumb cu cinci siclii de arginți.

26. Și când mergea împăratul lui Israil pre zid, a strigat o femeie către el, zicând: mântuește-mă doamne împărate!

27. Și i-a zis ei împăratul: dacă nu te mântuește Domnul, cum te voi mântui eu din arie sau din teasc?

28. Și i-a zis ei împăratul: ce este ție? Și a zis: femeia aceasta a zis către mine, dă pre fiul tău, și-l vom

mâncă pre el astăzi și pre fiul meu îl vom mânca mâine?

29. Și am fript pre fiul meu și l-am mâncat, și am zis către ea în ziua a doua: dă pre fiul tău să-l mâncăm, și ea a ascuns pre fiul său.

30. Și a fost dacă a auzit împăratul lui Israil cuvintele femeii, ș'a rupt hainele sale mergând pre zid, și a văzut poporul sacul pre trupul lui de desubt.

31. Și a zis împăratul: Așa să-mi facă mie Dumnezeu, și așa să-mi adaoge de va stă capul lui Eliseiu fiul lui Safat pre el astăzi.

32. Iar Eliseiu ședeă în casa sa și bătrânii ședeau cu el, și împăratul a trimis un om înaintea feții sale, și mai înainte de ce a venit solul acela la Eliseiu, a zis Eliseiu către bătrâni: au nu știți că acest ucigaș a trimis aici să-mi taie capul meu? Vedeți când va veni trimisul acela, închideți ușa și-l opriți pre el la ușă, au nu se aude venind după el domnul lui?

33. Încă grăind el, iată și trimisul s'a pogorât la el, și a zis: iată răutatea aceasta dela domnul este, ce voi mai așteptă dela domnul?

CAP. 7.

Eftinătatea în Samaria.

Și a zis Eliseiu: ascultați cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: mâine în ceasul acesta măsura de făină de grâu va fi un siclu, și două măsuri de orz un siclu în porțile Samariei.

2. Și a răspuns cel ce eră al treilea după împăratul, pre a căruia mână se rezemă împăratul, către Eliseiu, și a zis: iată de va face Domnul jghiaburi în cer, nu va fi cuvântul acesta, și Eliseiu a zis: iată

tu vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca.

3. Și erau patru bameni leproși la poarta cetății, și a zis unul către aproapele său: ce ședem noi aici, până vom muri?

4. De vom zice să intrăm în cetate, foametea este în cetate, vom muri acolo, și de vom ședeă aici iar vom muri. Deci acum veniți și să cădem la tabăra Siriei, doar ne vor lăsa vii și vom trăi, iar de ne vor omorî, vom muri.

5. Și s'au sculat când era încă întunec ca să intre în tabăra Siriei, și au venit la o parte a taberii Siriei, și iată nici un om nu era acolo.

6. Că Domnul au fost făcut ca să auză tabăra Siriei sunet de care și sunet de cai și sunet de oaste mare, și a zis unul către aproapele său: acum cu plată a tocmit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații Heteilor și pre împărații Eghiptului, ca să vie asupra noastră.

7. Și s'au sculat și au fugit fiind întunec, și s'au lăsat corturile lor și cailor și asinii lor în tabără cum erau, și au fugit ca să-și mântuiască sufletul lor.

8. Și au intrat leproșii aceștia până la o parte de tabără, și au intrat într'un cort, și au mâncat și au băut, și au luat de acolo argint și aur și haine, și s'au dus și le-au ascuns, și s'au întors, și au intrat într'alt cort, și au luat și de acolo, și s'au dus și le-au ascuns.

9. Și a zis unul către aproapele său: să nu facem noi așa ziua aceasta, zi de bună vestire este, și noi de vom facea și vom lăsa până la lumină dimineață, ne vom aila fărădelege, și acum veniți, și să mergem și să spunem în casa împăratului.

10. Și au mers, și au strigat la poarta cetății, și au spus zicând: intrat-am în tabăra Siriei, și iată nici un om nu este acolo, nici glas de om, fără numai cai legați și asini legați, și corturile lor precum erau.

11. Și au strigat portarii, și au spus în casa împăratului în lăuntru.

12. Și sculându-se împăratul noaptea a zis slugilor sale: voi spune acum vouă cele ce ne-a făcut nouă Siria, a cunoscut că suntem noi flămânzi, și a ieșit din tabără, și s'a ascuns în țarină, zicând: că vor ieși din cetate și-i vom prinde pre ei vii, și vom intra în cetate.

13. Și răspunzând unul din slugile lui a zis: să ia dar cei cinci cai cari au rămas, iată sunt la toată mulțimea lui Israil care au slăbit, și să trimetem acolo, și să vedem.

14. Și au luat două căruțe cu cai, și i-a trimis împăratul lui Israil pre urma împăratului Siriei, zicând: mergeți și vedeți.

15. Și au mers în urma lui până la Iordan, și iată toată calea era plină de haine și de vase, care le-au fost lepădat Sirienii spăimântați, și s'au întors trimișii, și au spus împăratului lui Israil.

16. Și a ieșit poporul, și a jefuit toată tabăra Siriei, și a fost măsura de făină de grâu un siclu, și două măsuri de orz un siclu, după cuvântul Domnului.

17. Și împăratul pre cel ce era al treilea după sine, pre a căruia mână se rezemă împăratul, l-a pus mai mare la poartă și l-a călcat poporul în poartă, și a murit după cum a grăit omul lui Dumnezeu, care a grăit când s'a pogorît vestitorul la dânsul.

18. Și a fost precum a grăit Eliseu către împăratul, zicând: două măsuri de orz un siclu, și o măsură de făină de grâu un siclu vor fi mâi-

ne în ceasul acesta în poarta Samariei.

19. Și a răspuns cel ce era al fetei după împăratul lui Eliseiu, și a zis: iată de ar face Domnul jghiburi în cer, nu va fi cuvântul acesta, și a zis Eliseiu: iată vei vedea tu cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca.

20. Și s'a făcut așa, și i-a călcat pre el poporul în poartă, și a murit

CAP. 8.

Prorocii ale lui Eliseiu.

Și a grăit Eliseiu către femeia, al căreia fecior l-a învieat, zicând: scoală-te și le du tu și casa ta, și lăcuște unde vei putea, că au chemat Domnul foamete pre pământ, și va fi pre pământ șapte ani.

2. Și s'a sculat femeia, și a făcut după cuvântul lui Eliseiu, și s'a dus ea și casa ei, și a lăcuit în pământul celor de alt neam șapte ani.

3. Și a fost după sfârșitul acelor șapte ani, s'a întors femeia din pământul celor de alt neam în cetate, și a venit la împăratul să se roage pentru casa sa și pentru țarinile sale.

4. Iar împăratul grăia către Ghiezi sluga lui Eliseiu omul lui Dumnezeu, zicând: spune mie toate cele mari care le-a făcut Eliseiu.

5. Și a fost când spuneă el împăratului, cum a învieat pre feciorul cel mort, iată femeia al căreia fecior l-a învieat Eliseiu, strigă către împăratul pentru casa sa și pentru țarinile sale, și a zis Ghiezi: doamne împărate! Această este femeia și acesta este feciorul ei pre care l-a învieat Eliseiu.

6. Și a întrebat împăratul pre femeie, și i-a povestit lui, și i-a dat ei împăratul un famen, zicând: întoarce toate ale ei și toate roadele

țarinei ei din ziua în care a lăsat ea pământul până astăzi.

7. Și a venit Eliseiu în Damasc, și feciorul lui Ader împăratul Siriei eră bolnav, și i-a spus lui, zicând: a venit omul lui Dumnezeu până aici.

8. Și a zis împăratul către Azail: ia în mâna la daruri, și mergi înaintea omului lui Dumnezeu, și întreabă pre Domnul printr'însul, zicând: oare mai sculă-mă-voiu din boala mea aceasta?

9. Și a mers Azail înaintea lui, și a luat daruri în mâna sa, și toate bunătățile Damascului povară de patruzeci de cămile, și a venit și a stătut înaintea lui, și a zis către Eliseiu: fiul tău feciorul lui Ader împăratul Siriei, m'a trimis la tine, zicând: oare sculă-mă-voiu din boala mea aceasta?

10. Și a zis către el Eliseiu: mergi și zi lui: cu vieață vei trăi, însă mi-au arătat mie Domnul, că el cu moarte va muri.

11. Și a stătut Azail înaintea feciilor lui, și a pus înaintea lui darurile până la rușinarea lui, și a plâns omul lui Dumnezeu.

12. Și a zis Azail: pentrue plânge domnul meu? și a zis: pentrucă știu câte rele vei face fiilor lui Israel, cetățile lor vei arde cu foc, și pre cei aleși ai lor cu sabie vei uicide, și pre pruncii lor îi vei zdrobi, și pre cele ce au în pânțece le vei spinteca.

13. Și a zis Azail: cine este robul tău, un câine mort, ca să facă acest lucru mare? Și a zis Eliseiu: arătat-mi-au Domnul, că tu vei împărăși preste Siria.

14. Și s'a dus dela Eliseiu, și a intrat la domnul său, și el i-a zis lui: ce a zis ție Eliseiu? Și a ră-

spuns: mi-a zis Eliseiu, că cu viață vei trăi.

15. Și a fost a doua zi, a luat o cârpă și o a muiat în apă, și o a pus peste fața lui, și a murit, și a împărășit Azail în locul lui.

16. În anul al cincilea al lui Ioram feciorul lui Ahaav împăratul lui Israel și al lui Iosafat împăratul Iudei a împărășit Ioram feciorul lui Iosafat împăratul Iudei.

17. În vârstă de treizeci și doi de ani eră când a început a împărăși, și opt ani a împărășit în Ierusalim.

18. Și a umblat pre calea împărașilor lui Israel, în ce chip a făcut casa lui Ahaav, că fata lui Ahaav eră lui femeie, și a făcut rele înaintea Domnului.

19. Și n'au vrut Domnul să strice pre Iuda, pentru David robul său, precum au fost zis, că-i va da lui luminător, și fiilor lui în toate zilele.

20. În zilele lui s'a scos Edom de supt mâna Iudei, și s'a pus peste sine împărat.

21. Și s'a supt Ioram în Sior și toate carele cu el, și noaptea s'a sculat și a lovit pre Edom, care-l încunjurase pre el și pre mai marii carelor, și a fugit poporul la sălașurile sale.

22. Și s'a scos Edom de supt mâna Iudei, până în ziua aceasta. Atunci s'a scos și Lovna în vremea aceea.

23. Și celelalte întâmplări ale lui Ioram, și toate câte a făcut, au nu iată s'au scris în cartea cuvintelor anilor împărașilor Iudei?

24. Și a adormit Ioram cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David tatăl său; și a împărășit Ohozia feciorul lui în locul lui.

25. În anul al doisprezecelea al

lui Ioram feciorul lui Ahaav împăratul lui Israel a împărășit Ohozia feciorul lui Ioram împăratul Iudei.

26. În vârstă de douăzeci și doi de ani eră Ohozia când a început a împărăși, și un an a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Gotolia, fata lui Amvri împăratul lui Israel.

27. Și a umblat pre calea casei lui Ahaav, și a făcut rele înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, pentru că a fost ginere lui Ahaav.

28. Și a mers cu Ioram feciorul lui Ahaav să facă războiu cu Azail împăratul celor de alt neam în Ramotul Galaadului, și au bătut Sirienii pre Ioram.

29. Și s'a întors împăratul Ioram în Iezrael ca să se vindece de ranele, cu care l-au bătut pre el Sirienii în Ramot, când s'a bătut el cu Azail împăratul Siriei, și Ohozia feciorul lui Ioram împăratul Iudei s'a pogorât să vază pre Ioram feciorul lui Ahaav în Iezrael, că acolo eră bolnav.

CAP. 9.

*În împărat, Moartea lui Ioram,
Ohozia și Isabela.*

Și a chemat Eliseiu prorocul pre unul din fiii prorocilor, și i-a zis lui: încinge mijlocul tău, și ia cornul cu acest untdelemn în mâna ta, și mergi în Ramot Galaad.

2. Și vei intra acolo, și vei vedea pre Ioram feciorul lui Iosafat fiul lui Namesi, și vei intra și-l vei scula pre el din mijlocul fraților lui, și-l vei duce în cămară.

3. Și vei lua cornul cu untdelemn, și-l vei turna peste capul lui, și vei grăi: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israel: unsu-te-am

15. 1 Paral. 3, 11; 2 Paral. 21, 4, 5.

17. 2 Paral. 21, 5. 19. 3 Imp. 1, 36; și 15, 4.

20. 2 Paral. 21, 8. 22. Is. Navi 21, 13.

24. 2 Paral. 22, 1, 6.

26. 2 Paral. 22, 2.

9. 1. 1 Imp. 10, 1; și 16, 1.

2. 3 Imp. 19, 16. 3. 1 Imp. 10, 1, 16, 1, 13.

împărat preste Israil. Și vei deschide ușa, și vei fugi, și nu vei rămâne acolo.

4. Și a mers fiul prorocul în Ramot Galaad.

5. Și a intrat, și iată mai marii oastei ședeau, și a zis: cuvânt am eu cine dintre voi toți? Și a zis: eu sunt dintr-unul din robii domnului meu.

6. Și s'a sculat și a intrat în casă, și a turnat untul de lemn pe capul lui, și a zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: unsu-te-am împărat preste poporul Domnului preste Israil.

7. Și vei pierde casa lui Ahaav domnul tău dinaintea feții mele, și să izbândești sângele robilor mei prorocilor, și sângele tuturor robilor Domnului din mâna Iezavelii,

8. Și din mâna a toată casa lui Ahaav; și vei stărpi casa lui Ahaav până la cel ce se pișe ia perete, pe cel închis și părăsit întru Israil.

9. Și voi da casa lui Ahaav, ca și casa lui Ierovoam fiul lui Navat, și ca și casa lui Vaasa fiul lui Ahia.

10. Și pre Iezavel o vor mânca câinii pe câmpul Iezreel, și nu va fi cine să o îngroape. Și a deschis ușa și a fugit.

11. Iar Iu a ieșit la slugile domnului său, și acelea i-au zis lui: pace este? Pentru ce a venit flușturatul acesta la tine? Și le-a zis lor Iu: voi știți omul și vorbele lui, și a zis: nedrept este, ci spune-ne nouă.

12. Și a zis Iu către ei: așa și așa a grăit către mine, zicând: acestea zice Domnul: unsu-te-am împărat preste Israil.

13. Iar ei auzind acestea, au grăit și a luat fiecare haina sa, și o a pus supț el să șază pre treaptă mai

întalță, și a trâmbișat cu cornul, și a zis: Iu împărat.

14. Și s'a sculat Iu feciorul lui Iosafat fiul lui Namesi asupra lui Ioram, și Ioram acesta păzează în Ramot Galaad, și tot Israilul de către fața lui Azail împăratul Siriei.

15. Și s'a fost înapoiat Ioram împăratul, ca să se vindece în Iezreel de ranele cu care l-au rănit Sirienii când se bătea el cu Azail împăratul Siriei, și a zis Iu: de vă uniți în cuget cu mine, să nu iasă nimeni din cetate, ca să se ducă și să spue în Iezreel.

16. Și a încălecat Iu, și a plecat și s'a dus în Iezreel, că Ioram împăratul lui Israil se vindecă în Iezreel de săgetăturile cu care l-a săgetat Araminii în Ramot în războiul cu Azail împăratul Siriei, că el eră tare și bărbat puternic. Și Ohozia împăratul Iudei s'a fost pogorît acolo să vadă pre Ioram.

17. Iar strejarul s'a suit în turn în Iezreel, și a văzut praful lui Iu venind el, și a zis: praf văz eu, și a zis Ioram: ia un călăreț și trimite înaintea lor, și să zică: pace este?

18. Și a mers călărețul pre un cal înaintea lor, și a zis: acestea zice împăratul: pace este? Și a zis Iu: ce mai întreb de pace? Întoarce-te după mine. Și a spus strejarul, zicând: a mers trimisul până la ei, și nu s'a întors.

19. Și a trimis alt călăreț, și s'a dus la el, și a zis: acestea zice împăratul: este pace? Și a zis Iu: mai întreb de pace? Întoarce-te după mine.

20. Și a spus strejarul, zicând: s'a dus până la ei, și nu s'a întors. Și aduc cu dânșii pre Iu feciorul lui Namesi, căci mână furios.

21. Și a zis Ioram: înhamă caii, și a înhamat caii la cărușă, și a ie-

6. 2 Paral. 22, 7. 8. 3 Imp. 14, 10; și 21, 21.

9. 3 Imp. 16, 3; și 11.

10. 3 Imp. 21, 19; și 23.

21. 10, 4.

și împăratul lui Israil, și Ohozia împăratul Iudei, fiecare în căruța sa, și au ieșit întru întâmpinarea lui Iu, și l-au aflat pre el în țarina lui Navute din Iezreel.

22. Și a fost dacă a văzut Ioram pre Iu, a zis: pace este Iu? Și a zis Iu: ce pace? Curviile Iezavelii mumei tale și fermecăturile ei se înmulțesc încă.

23. Și s'a întors Ioram mâinile sale, și fugind a zis către Ohozia: vânzare Ohozia!

24. Și a întins Iu arcul cât a putut cu mâna sa, și a lovit pre Ioram în mijlocul brațelor lui, și a trecut săgeata prin inima lui, și a căzut pre genunchii săi.

25. Și a zis Iu către Vadecar, care eră al freilea după sine, ia-l și-l aruncă în țarina lui Navute din Iezreel, că mi-am adus aminte când călăream eu și tu mergând după Ahaav tatăl său, că Domnul au aruncat preste el sarcina aceasta, zicând:

26. De nu pentru sângele lui Navute și pentru sângele fiilor lui, care l-am văzut ieri, zice Domnul, voi răsplăti lui în țarina aceasta, zice Domnul; acum dar luându-l aruncă-l pre el într'o parte după cuvântul Domnului.

27. Iar Ohozia împăratul Iudei văzând aceasta a fugit pre calea Vefganului, ci a alergat după el Iu, și a zis: și pre acesta, și l-a lovit pre el în car când se ducea la Gai, care este lângă Ievlam, și a fugit în Maghedd, și a murit acolo.

28. Și l-au suit pre el slugile lui în car, și l-au adus în Ierusalim, și l-au îngropat pre el în groapa lui, cu părinții lui în cetatea lui David.

29. Și în anul al unsprezecelea al lui Ioram împăratul lui Israil a împărățit Ohozia preste Iuda.

30. Și a venit Iu la Iezreel, și Iezavel a auzit, și s'a văpsit ochii săi, și s'a împodobit capul său, și s'a uitat pre fereastră, și Iu intră în cetate.

31. Și ea a zis: este pace lui Zamvri, cel ce a ucis pre domnul său?

32. Iar Iu s'a ridicat fața către Iezreastră, și o a văzut pre ea, și a zis: cine ești tu? Vino cu mine, și se întoarseră către el doi fameni.

33. Și le-a zis lor: aruncați-o jos, și o au aruncat, și s'a stropit cu sângele ei peretele și caii, și o călcară pre ea.

34. Și a intrat Iu, și a mâncat și a băut, și a zis: vedeți pre osândita aceea, și o îngropați, că iată de împărat este.

35. Și au mers să o îngroape, și nu s'a aflat din ea alta, fără numai capul și picioarele și palmele mâinilor.

36. Și s'au înapoiat și au spus lui Iu, iar el a zis: cuvântul Domnului este care au grăit prin robul său Ilie Těsviteanul, zicând: în câmpul Iezreel vor mânca câinii cărnurile Iezavelii.

37. Și va fi trupul cel mort al Iezavelii ca gunoiul pre fața țarinii în câmpul Iezreel, ca să nu mai zică cinevă: aceasta este Iezavel.

CAP. 10.

Stărpirea neamului lui Ahaav și a popilor lui Vaal.

Și aveă Ahaav șaptezeci de fii în Samaria, și a scris Iu carte, și o a trimis în Samaria la boierii Samariei, la bătrâni și la hrănitorii fiilor lui Ahaav, zicând:

2. Și acum dacă va sosi cartea aceasta la voi, fiindcă la voi sunt fiii domnului vostru, și la voi sunt

31. 3 Imp. 16, 18. 32. 3 Imp. 15, 10.

33. 3 Imp. 21, 23. 34. 3 Imp. 16, 31.

36. 3 Imp. 21, 23.

24. 3 Imp. 21, 29. 26. 3 Imp. 21, 19.

27. Is. Navi 17, 11.

carele și caii, și cetăți întărite și armele.

3. Alegeți pre cel mai bun și pre cel mai drept dintre fiii domnului vostru, și-l puneți pre el pre scaunul tatălui său, și faceți războiu pentru casa domnului vostru.

4. Iar ei s'au spăimântat foarte, și au zis, iată amândoi împărații n'au stătut împotriva feții lui, cum vom stă noi?

5. Și au trimis mai marii casei și mai marii cetății și bătrânii și hrănitorii la Iu, zicând: slugile tale suntem noi, și ori câte vei zice către noi, vom face, pre nimenea nu vom face împărat, ce este bine întru ochii tăi vom face.

6. Și le-a scris lor Iu a doua oară carte, zicând: de sunteți de ai mei voi, și cuvântul meu ascultați, luați capetele bărbaților fiilor domnului vostru, și le aduceți la mine în ceasul acesta mâine în Iezreel. Și fiii împăratului erau șaptezeci de bărbați, pre aceștia bogășii cetății îi hrăneau.

7. Și a fost dacă a sosit cartea la ei, au luat pre fiii împăratului, și au junghiat pre cei șaptezeci de bărbați, și-au pus capetele în coșnițe, și le-au trimis la Iu în Iezreel.

8. Și a venit solul și i-a spus lui, zicând: au adus capetele fiilor împăratului, iar el a zis: puneți-le două grămezi la poarta cetății până dimineață.

9. Și a fost dimineața a ieșit și a stătut, și a zis către tot poporul: drepți sunteți voi, iată eu m'am sculat asupra domnului meu, și l-am omorât pre el, dar pre aceștia cine i-a omorât?

10. Vedeați acum, că nimica nu va cădea din cuvântul Domnului pre pământ, că au grăit Domnul asupra casei lui Ahaav, și Domnul au

făcut câte au grăit prin mâna robului său Iie.

11. Și a ucis Iu pre toți cei ce au rămas în casa lui Ahaav în Iezreel, și pre toți boalații lui și pre rudele lui și pre popii lui, că n'a rămas nimeni de ai lui.

12. Și s'a sculat Iu, și a mers în Samaria, și venind la coliba unor păstori în cale, a aflat pre frații lui Ohozia împăratul Iudei, și a zis:

13. Cine sunteți voi? Iar ei au zis: frații lui Ohozia noi, și ne ducem să ne închinăm fiilor împăratului și fiilor împărătesei.

14. Și a zis Iu: prindeți pre ei vii, și i-au prins pre ei vii, și i-au junghiat pre ei la acea colibă patruzeci și doi de oameni, și n'a lăsat om dintr'înșii.

15. Și s'a dus de acolo, și a aflat pre Ionadav feciorul lui Rihav în cale întru întâmpinarea sa, și l-a binecuvântat pre el, și a zis către el Iu: este inima ta cu inima mea dreaptă, precum este inima mea cu inima ta? Și a zis Ionadav: este, și a zis Iu: de este dă-mi mâna ta, și i-a dat lui mâna sa, și l-a suit pre el în car lângă dânsul.

16. Și a zis către dânsul: vino cu mine și vezi râvna mea pentru Domnul Savaot, și l-a făcut pre el să șază în carul lui.

17. Și au intrat în Samaria, și au ucis pre toți cei ce rămăsese din ai lui Ahaav în Samaria, până i-au stins, după cuvântul Domnului, care l-au grăit către Iie.

18. Și a adunat Iu tot poporul, și a zis către ei: Ahaav a slujit lui Vaal puțin, iar Iu va slui lui mult.

19. Și acum toți prorocii lui Vaal, pre toți robii lui și pre toți popii lui să-i chemați la mine, nici unul să nu lipsească, că jertfă mare voi să fac lui Vaal, tot cel ce nu va veni

va muri. Și Iu a făcut aceasta cu înșelăciune, ca să piarză pre robii lui Vaal.

20. Și a zis Iu: faceți serbare lui Vaal, și o vestiți pre ea.

21. Și a trimis Iu în tot Israilul zicând: acum toți robii lui Vaal și toți popii și toți prorocii lui, nime-nă să nu rămăe, că jertfă mare fac, cel ce nu va veni, nu va trăi, și au venit toți robii lui Vaal.

22. Și toți popii lui și toți prorocii lui, nici unul n'a rămas, care să nu fi venit, și au intrat în casa lui Vaal, și s'a umplut casa lui Vaal dela ușă până în fund.

23. Și a zis Iu celor ce erau mai mari preste casa cea cu hainele: scoateți haine tuturor robilor lui Vaal, și le-au scos haine.

24. Și au intrat Iu și Ionadav fiul lui Rihav în casa lui Vaal, și au zis robilor lui Vaal: cercați și vedeți, oare nu cumvâ este cu voi cinevâ din robii Domnului?

25. Și scoateți pre toți robii Domnului, carii se află acolo, și a fost dupăce au spus lui Iu, că nu sunt din robii Domnului, ci numai robii lui Vaal singuri.

26. A intrat ca să facă țămâeri și jertfe, iar Iu s'a rânduit afară optzeci de oameni, și a zis: de va scăpă vre unul din oamenii, carii voi aduce eu în mâinile voastre, sufletul lui va fi pentru sufletul aceluia.

27. Și a fost dupăce a sfârșit a face jertfa, a zis Iu slujitorilor și mai marilor: intrați și fi omorâți pre ei, și să nu scape din ei om, și i-au ucis pre ei cu ascușitul sabiei, și i-au aruncat slujitorii și mai marii, și s'au dus până la cetatea casei lui Vaal.

28. Și au scos stâlpul lui Vaal, și l-au ars, și au doborât stâlpii lui Vaal.

29. Și au stricat casa lui Vaal, și o a făcut să fie ieșitoare până în ziua aceasta.

30. Și a pierdut Iu pre Vaal din Israil.

31. Iar dela păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătui, nu s'a depărtat Iu, a umblat după junincele cele de aur din Vetil și din Dan.

32. Și au zis Domnul către Iu: pentrucă bine ai făcut ce este drept întru ochii mei, și toate cele ce erau în inima mea ai făcut casei lui Ahaav, iiii tăi până la al patrulea neam vor ședeă pre scaunul lui Israil.

33. Și Iu n'a păzit ca să umble în legea Domnului Dumnezeuului lui Israil cu toată inima sa, nu s'a depărtat de păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătui.

34. În zilele acelea au început Domnul a tăia pre Israil, și i-a bătut pre ei Azail în tot hotarul lui Israil.

35. Dela Iordan către răsăritul soarelui tot pământul Galaadului, al lui Gad și al lui Ruvim și al lui Manasi dela Aroir, care este în marginea văii lui Arnon, și Galaadul și Vasanul.

36. Iar celelalte întâmplări ale lui Iu, și toate câte a făcut și toată domnia lui și războaiele lui, care a făcut, au nu iată acestea scrise sunt în cartea împăraților lui Israil?

37. Și a adormit Iu cu părinții săi, și l-a îngropat în Samaria, și a împărășit Ioahaz fiul lui în locul lui.

38. Iar zilele în care a împărășit Iu preste Israil au fost douăzeci și opt de ani în Samaria.

CAP. 11.

Gotolia. Ungerea lui Ioas.

Iar Gotolia muma lui Ohozia văzând că au murit iiii ei, s'a sculat, și pierdù toată sămânța împărătească.

2. Și a luat Iozavee fata împăratului Ioram sora lui Ohozia pre Ios feciorul fratelui său, și l-a furat dintre fiii împăratului, cei hotărâți morții, pre el și hrănitoarea lui, și l-a ascuns în cămara paturilor dela fața Gotoliei, și n'a fost omorât.

3. Și a fost cu ea ascuns în casa domnului șase ani, și Gotolia împărățeșă în țară.

4. Și în anul al șaptelea a trimis Iodae preotul, și a luat sutășii ai Horilor și ai Razimilor, și i-au băgat pre ei la sine în casa Domnului și a făcut cu ei legătură înaintea Domnului, și i-a jurat pre ei și le-a arătat lor Iodae pre feciorul împăratului.

5. Și le-a poruncit lor, zicând: lucrul acesta aveți să faceți: a treia parte din voi să intre sâmbăta, și faceți streaja casei împăratului la poartă.

6. Și a treia parte la poarta căilor, și a treia parte dinapoi la poarta alergătorilor, și faceți paza casei Mesaë.

7. Iar două părți dintre voi toți ieșind sâmbăta să păzească casa Domnului pe lângă împăratul.

8. Și faceți cerc împrejurul împăratului fiecare cu arma în mână, și cel ce va intra în rânduri va muri, și fiți cu împăratul când va ieși și când va intra el.

9. Și au făcut sutășii toate câte a poruncit înțeleptul Iodae, și a luat fiecare pre oamenii săi pre cei ce intră sâmbăta și pre cei ce ies sâmbăta, și au intrat la Iodae preotul.

10. Și a dat preotul sutășilor sulițele și armele împăratului David cele ce erau în casa Domnului.

11. Și stau ostașii fiecare cu armă în mână din colțul casei cel drept,

până la colțul casei cel stâng către jertfelnic și către casă împrejurul împăratului.

12. Și au adus înainte pre fiul împăratului, și i-au pus lui cunună și mărturiea, și l-au făcut pre el împărat și l-au uns, și plesniră cu mâinile, și ziseră: să trăiască împăratul!

13. Și a auzit Gotolia glasul poporului ce alergă, și a intrat la popor în casa Domnului.

14. Și a văzut, și iată împăratul stă pre scaunul judecății, și cântăreții și trâmbițele lângă împăratul, și tot poporul locului bucurându-se și trâmbișând cu trâmbițe, și ș'a rupt Gotolia hainele sale, și a strigat: răsvrătire! răsvrătire!

15. Și a poruncit Iodae preotul sutășilor și mai marilor puterii, și a zis către ei: scoateți-o afară din rânduri, și cel ce va merge după ea, să fie omorât cu sabie, că a zis preotul să nu moară în casa Domnului.

16. Și puseră mâinile pre ea, și au împins-o pre calea intrării cailor la casa împăratului, și a murit acolo.

17. Și a făcut Iodae legătură între Domnul și între împăratul și între popor, ca să fie popor Domnului.

18. Și a intrat tot poporul țării în casa lui Vaal, și l-a stricat pre el și jertfelnicile lui și chipurile lui le-a sfărâmat bine, și pre Matan preotul lui Vaal l-a omorât înaintea feții jertfelnicilor, și a pus preotul strejări în casa Domnului.

19. Și a luat pre sutășii și pre Horii și pre Rasimi și pre tot poporul locului, și au pogorât pre împăratul din casa Domnului, și au intrat pre calea porții alergătorilor în casa împăratului, și l-au așezat pre scaunul împărașilor.

20. Și s'a bucurat tot poporul locului, și cetatea s'a odihnit, și pre

11. 2 2 Paral. 22, 10. 4. 2 Paral. 23, 1.

5. 1 Paral. 9, 25. 6. 2 Paral. 23, 5.

10. 2 Imp. 8, 7, 11.

17. 2 Paral. 23, 16.

18. 23, 20.

Gofolia o au omorât cu sabie în casa împăratului.

21. În vârstă de șapte ani eră Ioas, când a început a împărăși.

CAP. 12.

Impărăția lui Ioas.

În anul al șaptelea al lui Iu s'a făcut împărat Ioas, și patruzeci de ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Saviea din Versava.

2. Și a făcut Ioas ce este drept înaintea Domnului în toate zilele în care l-a luminat pre el Iodae preotul.

3. Iar înălțimile nu le-a stricat, că acolo încă jertfea poporul și tămâia pre înălțimi.

4. Și a zis Ioas către preoși: tot argintul celor sfinte care se aduce în casa Domnului, argintul de prețuri, argintul care-l aduce omul prețuire, tot argintul care din inimă îl aduce omul în casa Domnului.

5. Să-și ia loruși preoșii fiecare pentru prețaluirea sa, și ei să dreagă stricăciunea casei, preste tot ori unde s'ar află acolo stricăciune.

6. Că în timp de douăzeci și trei de ani ai împărăției lui Ioas n'au dres preoșii stricăciunea casei.

7. Și a chemat împăratul Ioas pre Iodae preotul și pre preoși, și a zis către ei: pentruce nu dregeși stricăciunea casei? De acum să nu mai luați argint pentru prețaluirile voastre, ci să-l dați pentru dregerea casei.

8. Și se învoiră preoșii ca să nu ia argint dela popor, nici să dreagă stricăciunea casei.

9. Și a luat Iodae preotul o ladă și a făcut deasupra gaură prin scândura ei, și a pus-o în partea dreaptă a intrării în casa Domnului, și au

dat preoșii cei ce păzeau pragul, tot argintul care s'a aflat în casa Domnului.

10. Și a fost dacă a văzut, că este mult argint în sicriu, s'a suit logofățul împăratului și preotul cel mare și argintarii, și au strâns și au numărat argintul, care s'a aflat în casa Domnului.

11. Și au dat argintul ce s'a găsit în mâinile priveghetorilor celor ce fac uneltele casei Domnului, și i-au dat teslarilor de lemne și clăditorilor celor ce lucrau în casa Domnului,

12. Și zidarilor și meșterilor și cioplitorilor de pietre, ca să cumpere lemne și pietre cioplite, ca să dreagă stricăciunea casei Domnului, la toate câte s'au cheltuit la casă, ca să se întărească.

13. Inșă nu se vor face casei Domnului uși de argint, cuie, pahare și frâmbițe, tot vasul de aur și tot vasul de argint, din argintul care s'a băgat în casa Domnului.

14. Că lucrătorilor îl da ca să facă îmbunătățiri casei Domnului.

15. Și nu luă seamă dela oameinii, în mâinile cărora da argintul ca să-l dea lucrătorilor, că aveau credință într'înșii.

16. Argint pentru păcat și argint pentru greșală nu se băgă în casa Domnului, ci preoșilor se da.

17. Atunci s'a suit Azail împăratul Siriei, și a dat războiu asupra Ghelii, și o a luat și o a bătut pre ea, și s'a întors Azail fața ca să meargă asupra Ierusalimului.

18. Și a luat Ioas împăratul Iudei toate cele afierosite, care le dăruise Iosafat și Ioram și Ohozia, părinții lui și împărății Iudei, și cele afierosite de el, și tot aurul care s'a aflat în vistierile casei Domnului și

21. 2 Paral. 24, 1.

12. 1. 2 Paral 24, 1.

3. 15, 4, 35; 3 Imp. 15, 14; 2 Paral. 33, 17.

10. 2 Paral. 24, 11. 16. Lev. 4, 3; și 5, 15.

17. 13, 3. 18. 8, 8; 3 Imp. 15, 18.

ale casei împăratului, și l-a trimis lui Azail împăratul Siriei, și așa s'a dus dela Ierusalim.

19. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioas și toate câte a făcut, au nu față acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

20. Și s'au răsculat slugile lui, și se legară între ele, și au ucis pre Ioas în casa lui Mallon, cea dela Sela.

21. Și Iezehar feciorul lui Iemuat și Iezevut feciorul lui Somir slugile lui l-au ucis pre el, și a murit și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David, și a împărășit Amasias feciorul lui în locul lui.

CAP. 13.

Împărații Ioahaz și Ioas.

În anul al douăzeci și trei al lui Ioas, feciorul lui Ohozia împăratul Iudei, a împărășit Ioahaz feciorul lui lu preste Israil în Samaria șaptesprezece ani.

2. Și a făcut rele înaintea Domnului, și a umblat după păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navaf, care a făcut pre Israil a păcătu, nu s'a abătut dela acelea.

3. Și s'a mânieat Domnul cu iușime pre Israil, și i-au dat pre ei în mâna lui Azail împăratul Siriei și în mâna lui Ader feciorul lui Azail în toată viața lui.

4. Și s'a rugat Ioahaz feșii Domnului, și l-a ascultat pre el Domnul, că a văzut necazul lui Israil, cum i-a necășit pre ei împăratul Siriei.

5. Și au dat Domnul mântuire lui Israil, și au ieșit de supt mâna Siriei, și au șezut fiii lui Israil în lăcașurile sale, ca mai nainte.

6. Inșă nu s'a ferit de păcatele casei lui Ierovoam feciorul lui Navaf, care a făcut pre Israil a păcă-

tui, într'acelea a umblat, încă și deșișul a dăinuit în Samaria.

7. Că n'a rămas lui Ioahaz popor, fără numai cîncizeci de călăreși și zece care și zecă-mii de pedestri, că i-a pierdut pre ei împăratul Siriei, și i-a făcut pre ei ca praful de pre cale.

8. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioahaz, și toate câte a făcut și domniile lui, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

9. Și a adormit Ioahaz cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în Samaria, și a împărășit Ioas feciorul lui în locul lui.

10. În anul al treizeci și șapte al lui Ioas împăratul Iudei a împărășit Ioas feciorul lui Ioahaz preste Israil în Samaria șasesprezece ani.

11. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navaf, care a făcut pre Israil a păcătu, într'acelea a umblat.

12. Iar celelalte cuvinte ale lui Ioas, și toate câte a făcut și domniile lui, care a făcut cu Amesia împăratul Iudei, au nu acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

13. Și a adormit Ioas cu părinții săi, și Ierovoam a șezut pre scaunul lui, și s'a îngropat Ioas în Samaria cu împărații lui Israil.

14. Și Eliseiu eră bolnav de boala sa, de care a și murit, și s'a pogorît la el Ioas împăratul lui Israil, și a plâns înaintea feșii lui, și a zis: părinte! părinte! carul lui Israil și călăreșii lui.

15. Și a zis Eliseiu lui: ia arc și săgeți, și i-a adus lui arc și săgeți.

16. Și a zis împăratului lui Israil: pune mâna ta pre arc, și a pus Ioas mâna sa pre arc, și a pus și Eliseiu mâinile sale preste mâinile împăratului.

17. Și a zis: deschide fereastra de-
spre răsărit, și o a deschis, și a zis
Eliseiu: săgeată, și a săgetat.

18. Și a zis Eliseiu: săgeata mân-
tuirii Domnului și săgeata mântui-
rei în Siria, și vei bate pre Sirieni
la Afec până îi vei sfârși. Și a zis
Eliseiu lui: ia arc, și a luat, și a zis
împăratului lui Israil: lovește în pământ,
și a lovit împăratul de trei ori
și a sătat.

19. Și s'a mâhnit pre el omul lui
Dumnezeu, și a zis: de ai fi lovit
de cinci ori sau de șase ori, atunci
ai fi bătut Siria până în sfârșit, iar
acum de trei ori vei bate Siria.

20. Și a murit Eliseiu, și l-a în-
gropat pre el. Iar tâlharii Moavului
au venit în pământul acela la în-
ceputul anului acela.

21. Și a fost când îngropau unii
pre un om, iată au văzut pre tâl-
hari și au aruncat pre om în groa-
pa lui Eliseiu, și fiind înlăuntrul o-
mul, s'a atins de oasele lui Eliseiu,
și a învieat și s'a sculat pre picioa-
rele sale.

22. Iar Azail împăratul Siriei a
necăjit pre Israil în toate zilele lui
Ioahaz.

23. Și s'au făcut milă Domnului
de Israilteni, și s'au îndurat spre ei
și au căutat spre ei pentru legătura
lui cea cu Avraam și cu Isaac și
cu Iacov; și n'au vrut Domnul să-i
piarză pre ei, și nu i-au lepădat pre
ei dela fața sa până acum.

24. Și a murit Azail împăratul Si-
riei, și a împărățit Ader fiul lui în
locul lui.

25. Și s'a întors Ioas feciorul lui
Ioahaz, și a luat din mâna lui A-
der feciorul lui Azail cetățile care
le luase cu războiul din mâna lui
Ioahaz tatăl său, de trei ori l-a bă-
tut pre el Ioas, și a întors cetățile
lui Israil.

CAP. 14.

Impărații Amesia și Azaria.

În anul al doilea al lui Ioas fecio-
rului lui Ioahaz împăratul lui Israil
a împărățit Amesia feciorul lui Ioas
împăratul Iudei.

2. În vârstă de douăzeci și cinci
de ani eră când s'a făcut împărat,
și douăzeci și nouă de ani a îm-
părățit în Ierusalim, și numele mu-
mei lui, Ioadim din Ierusalim.

3. Și a făcut ce este drept întru
ochii Domnului, însă nu ca David
tatăl lui, după toate câte a făcut Ioas
tatăl său a făcut.

4. Însă înălțimile nu le-a stricat,
încă poporul jerifea și tămâiea pre
înălțimi.

5. Și după ce s'a întărit împărăția
în mâna lui, a ucis pre slugile cele
ce au omorât pre tatăl său.

6. Iar pre fiii celor ce au omorât
nu i-a omorât, precum este scris în
cartea legii lui Moisi, cum au po-
runcit Domnul, zicând: nu vor muri
părinții pentru fii și fiii nu vor muri
pentru părinți, ci fiecare pentru pă-
catele sale va muri.

7. Acesta a bătut zece mii de E-
domiți în valea Sării, și a luat în-
tăritura în războiul acela, și a che-
mat numele ei Iefoii până în ziua
aceasta.

8. Atunci a trimis Amesia soli la
Ioas feciorul lui Ioahaz al fecioru-
lui lui Ioas împăratul lui Israil, zicând:
vino să ne vedem față cu față.

9. Și a trimis Ioas împăratul lui
Israil la Amesia împăratul Iudei, zi-
când: spinul cel din Livan, a trimis
la chedrul din Livan, zicând: dă fața
ta fiului meu să-i fie femeie, și au
trecut hiarile țarinii cele din Livan,
și au călcat spinul.

14. 2. 2 Paral. 25, 1.

4. 3 Imp. 3, 3. 5. 12, 20, 21.

6. Fi 2 Lege 24, 16; 2 Paral. 25, 4.

7. Iezechiel 18, 20; 2 Imp. 8, 13.

9. Jud. 9, 8.

10. Ai bătut tare Edomea, și te-ai mălțai inima ta, mărește-te șezând în casa ta, că pentruce să faci războiu spre răul tău? Să cazii și tu și Iuda cu tine.

11. Și n'a ascultat Amesia, și s'a suit Ioas împăratul lui Israil, și s'a văzut unul cu altul, el și Amesia împăratul Iudei în Vetsamesul Iudei.

12. Și a căzut Iuda înaintea leșii lui Israil, și a fugit fiecare om la lăcașul său.

13. Și pre Amesia feciorul lui Ioas al feciorului lui Ohozia împăratul Iudei, l-a prins Ioas fiul lui Ahaz împăratul lui Israil în Vetsamis, și a venit la Ierusalim, și a surpat zidul Ierusalimului dela poarta lui Efraim până la poarta unghiurilor patru sute de coși.

14. Și a luat aurul și argintul și toate uneltele ce s'au aflat în casa Domnului și în vistierii casei împăratului și pre fiii săi, zălog, și s'a întors în Samaria.

15. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioas câte a făcut în domnia lui, și cum s'a bătut cu Amesia împăratul Iudei, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împărașilor lui Israil?

16. Și a adormit Ioas cu părinții săi, și s'a îngropat în Samaria cu împărașii lui Israil, și a împărașit Ierovoam feciorul lui în locul lui.

17. Și a trăit Amesia fiul lui Ioas împăratul Iudei după ce a murit Ioas feciorul lui Ioahaz împăratul lui Israil cincisprezece ani.

18. Și celelalte întâmplări ale lui Amesia și toate câte a făcut, au nu sunt scrise acestea în cartea cuvintelor anilor împărașilor Iudei?

19. Și s'a sculat asupra lui cu sfat viclean în Ierusalim, și a fugit în Lahis, și a trimis după el în Lahis, și l-a omorât pre el acolo.

20. Și l-a pus pre el pre cal, și fu îngropat în Ierusalim cu părinții săi în cetatea lui David.

21. Și a luat tot poporul Iudei pre Azaria, și acesta eră în vârstă de șasesprezece ani, și l-a făcut pre el împărat în locul lui Amesia tatăl său.

22. Acesta a zidit Elotul, și o a întors Iudei după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

23. În anul al cinsprezecelea al lui Amesia feciorul lui Ioas împăratul Iudei, a împărașit Ierovoam fiul lui Ioas preste Israil în Samaria patruzeci și unul de ani.

24. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam fiul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătu.

25. Acesta a luat înapoi hotarul lui Israil dela intrarea Ematului până la marea Araviei, după cuvântul Domnului Dumnezeuului lui Israil, care l-au grăit prin mâna robului său Ionă fiul lui Amati prorocul cel din Ghettofer.

26. Că au văzut Domnul smerenia lui Israil amară foarte, și slăbiciunea și lipsa și părăsirea, și nu eră cine să ajute lui Israil.

27. Și n'au grăit Domnul să stingă sămânța lui Israil de supt cer, și i-au mântuit pre ei prin mâna lui Ierovoam feciorul lui Ioas.

28. Și celelalte întâmplări ale lui Ierovoam, și toate câte a făcut și tăria lui cu care s'a războit, și cum a întors Damascul și Ematul Iudei în Israil, au nu sunt scrise acestea în cartea cuvintelor anilor împărașilor lui Israil?

29. Și a adormit Ierovoam cu părinții săi cu împărașii lui Israil, și a împărașit Zaharia feciorul lui în locul lui.

20. 2 Paral. 25, 28.

21. 2 Paral. 26, 1.

26. A 2 Lege 32, 36; 3 Imp. 14, 10.

CAP. 15.

Alți împărați în Iuda și Israel.

In anul al douăzeci și șaptelea al lui Ierovoam împăratul lui Israel a împărățit Azaria feciorul lui Amesia împăratul Iudei.

2. In vârstă de șasesprezece ani era când a început a împărăți el, și cincizeci și doi de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Iehelia din Ierusalim.

3. Și a făcut ce este drept înaintea Domnului după toate câte a făcut Amesia tatăl lui.

4. Inșă înălțimile nu le-a stricat, că poporul încă jertfea și tămâia pre înălțimi.

5. Și s'au atins Domnul de împăratul, și a fost lepros până în ziua morții sale, și a lăcuit în casă deosebi, iar Ioatam fiul împăratului ședează în casă și judecă poporul țării.

6. Iar celelalte întâmplări ale Azariei și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

7. Și a adormit Azaria cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David, și a împărățit Ioatam fiul lui în locul lui.

8. In anul treizeci și opt al lui Azaria împăratul Iudei a împărățit Zaharia fiul lui Ierovoam preste Israel în Samaria șase luni.

9. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după cum au făcut părinții lui, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, cel ce a făcut pre Israel a păcătu.

10. Și asupra lui s'au sculat Selum feciorul lui Iavis și Kievdaam și Selum tatăl lui, și l-au bătut pre el și l-au omorât, și a împărățit Selum în locul lui.

11. Iar celelalte întâmplări ale lui Zaharia, iată sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israel.

12. Acesta este cuvântul Domnului, care au grăit către Iu, zicând: fiii tăi până la a patra sămânță vor ședeă după tine pre scaunul lui Israel, și s'a făcut așa.

13. Și Selum feciorul lui Iavis a împărățit întru Israel în anul al treizeci și nouă al lui Azaria împăratul Iudei, și a împărățit Selum o lună de zile în Samaria.

14. Și s'a suit Manaim feciorul lui Gadi din Tarsila, și a venit în Samaria și a bătut pre Selum feciorul lui Iavis în Samaria, și l-a omorât pre el, și a împărățit în locul lui.

15. Iar celelalte întâmplări ale lui Selum și răsvrătirea ce a făcut el, iată sunt scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israel.

16. Atunci a bătut Manaim Tersa, și toate câte erau într'însa și hotarele ei dela Tersa, pentrucă nu i-a deschis, și o a bătut pre ea și pre toți cei din ea, și pre femeile îngrecate le-a spintecat.

17. In anul treizeci și nouă al lui Azaria împăratul Iudei a împărățit Manaim feciorul lui Gadi preste Israel în Samaria zece ani.

18. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israel a păcătu.

19. In zilele acestuia s'a sculat Ful împăratul Asiriei asupra țării, și Manaim a dat lui Ful o mie de talanți de argint ca să fie mâna lui cu el, ca să se întărească împărăția în mâna lui.

20. Și a scos Manaim argintul dela Israel, tot cel puternic cu avuția a dat împăratului Asirienilor cincizeci de siclii de fiecare om. Și s'a

15. 1. 2 Paral. 26, 1. 2. 2 Paral. 26, 3. 3. 12, 3. 4. 3 Imp. 15, 14. 5. 2 Paral. 26, 21.

12. 10, 32. 16. 8, 8. 19. 1 Paral. 5, 26.

întors împăratul Asirienilor, și n'a stăut acolo în țară.

21. Și celelalte întâmplări ale lui Manaim și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil?

22. Și a adormit Manaim cu părinții săi, și a împărășit Fachesia fiul lui în locul lui.

23. În anul cincizeci al lui Azaria împăratul Iudei a împărășit Fachesia feciorul lui Manaim preste Israil în Samaria doi ani.

24. Și a făcut rele înaintea Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătui.

25. Iar Fachee feciorul lui Romelie cel al treilea după el cu Argov și cu Aria și cincizeci de oameni cu el din Galaaditeni s'au sculat asupra lui și l-au bătut pre el în Samaria înaintea casei împăratului, și l-au omorât acolo, și a împărășit el în locul lui.

26. Iar celelalte întâmplări ale lui Fachesia și toate câte a făcut, iată sunt scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

27. În anul cincizeci și doi al lui Azaria împăratul Iudei, a împărășit Fachee feciorul lui Romelie preste Israil în Samaria douăzeci de ani.

28. Și a făcut rele întru ochii Domnului, nu s'a abătut dela toate păcatele lui Ierovoam feciorul lui Navat, care a făcut pre Israil a păcătui.

29. În zilele lui Fachee împăratul lui Israil a venit Telgat-fellasar împăratul Asirienilor, și a luat Aia și Avel și Tamaaha și Anioh și Kenez și Asor și Galaad și Galilea tot pământul Netalimului, și i-au mutat pre ei în Asiria.

30. Și s'a răsvrătit Osie feciorul lui Ila asupra lui Fachee feciorul lui Romelie, și l-a bătut pre el și l-a omorât, și a împărășit în locul lui în

anul douăzeci al lui Ioatam feciorul lui Ozie.

31. Iar celelalte întâmplări ale lui Fachee și toate câte a făcut el, iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților lui Israil.

32. În anul al doilea al lui Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil a împărășit Ioatam feciorul lui Ozie împăratul Iudei.

33. În vârstă de douăzeci și cinci de ani eră când a început a împărăși el, și șasesprezece ani a împărășit în Ierusalim, și numele mamei lui Ierusa fata lui Sadoc.

34. Și a făcut ce este drept înaintea Domnului, după toate câte a făcut Ozie tatăl său.

35. Însă înălșimile nu le-a stricat, că poporul încă jerlisea și iământă pre înălșimi. Acesta a zidit poarta casei Domnului cea din sus.

36. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioatam și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

37. În zilele acelea au început Domnul a trimite asupra Iudei pre Rason împăratul Siriei și pre Fachee fiul lui Romelie.

38. Și a adormit Ioatam cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David tatăl său, și a împărășit Ahaz fiul lui în locul lui.

CAP. 16.

Impărăția lui Ahaz.

În anul șapesprezece al lui Fachee feciorul lui Romelie a împărășit Ahaz feciorul lui Ioatam împăratul Iudei.

2. În vârstă de douăzeci de ani eră Ahaz când a început a împărăși, și șasesprezece ani a împără-

fi în Ierusalim, și n'a făcut ce este drept întru ochii Domnului Dumnezeuului lui cu credință, ca David tatăl său.

3. Și a umbriat pre calea împăraților lui Israil, încă și pre fiul său l-a trecut prin foc, după urâciunile neamurilor pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil.

4. Și jertfeă și tămâia pre înălțimi și pre dealuri și supt tot desișul.

5. Atunci s'a dus Raason împăratul Siriei și Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil la Ierusalim să deă rășboiu, și au impresurat pre Ahaz, și nu l-au pufut bate.

6. In vremea aceea a întors Raason împăratul Siriei Elatul la Siria, și a scos pre Evrei din Elat, și Idumei au venit în Elat, și au lăcuit acolo până în ziua aceasta.

7. Și a trimis Ahaz soli la Telgat-fellasar împăratul Asirienilor, zicând: robul tău și fiul tău sunt eu, vino și mă mântuește din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israil, carii s'au sculat asupra mea.

8. Și a luat Ahaz argintul și aurul, care s'a aflat în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împăratului, și l-a trimis împăratului Asirienilor dar.

9. Și l-a ascultat pre el împăratul Asirienilor, și s'a dus împăratul Asirienilor la Damasc, și l-a luat și l-a dărâmat pre el, iar pre Raason împăratul l-a omorât.

10. Și a mers împăratul Ahaz întru întâmpinarea lui Telgat-fellasar împăratul Sirienilor la Damasc, și a văzut jertfelnicul din Damasc, și

a trimis împăratul Ahaz la Uriea preotul asemănarea jertfelnicului, și focmeala lui și toată făptura lui.

11. Și a clădit Uriea preotul jertfelnicul după toate câte a trimis împăratul Ahaz din Damasc; așa a făcut Uriea preotul până a venit împăratul dela Damasc.

12. Și venind împăratul Ahaz din Damasc, a văzut împăratul jertfelnicul, și s'a apropiat de jertfelnic și s'a suit pre el.

13. Și a tămâiat arderea sa și jertfa sa, și a făcut turnarea sa, și a vărsat preste jertfelnic sângele jertfelor de pace ale sale.

14. Iar jertfelnicul cel de aramă, care eră înaintea Domnului l-a mutat dinaintea feșii casei Domnului, și din mijlocul altarului și din mijlocul casei Domnului, și l-a pus în latura altarului despre miazănoapte.

15. Și a poruncit Ahaz împăratul lui Uriea preotul, zicând: pre jertfelnicul cel mare vei aduce arderea de tot cea de dimineață și jertfa cea de seara, și arderea cea de tot a împăratului și jertfa lui, și arderea cea de tot a tot poporul, și jertfa lor și turnarea lor, și tot sângele ardării de tot și tot sângele jertfei vei turnă preste el; iar jertfelnicul cel de aramă va fi mie să văz ce trebuie a face.

16. Și a făcut Uriea preotul după toate câte i-a poruncit Ahaz împăratul.

17. Și a tăiat împăratul Ahaz închiderile temelilor, și a mutat dela ele scăldătoarea, și marea o a stricat de pre boii cei de aramă, carii erau de desuptul ei, și o a pus pre temelie de piatră;

18. Și temelia șederii cea zidită în casa Domnului și intrarea împăratului cea din afară, o a întors

3. A 2 Lege 12 31; 3 Imp. 16, 30; 21, 22.
4. 2 Paral. 28, 4; 3 Imp. 14, 23; Ierem. 2
20; Iezech. 6, 13.

5. Isaia 7, 1; 2 Paral. 28, 5.

7. 2 Paral. 28, 16. 8. 2 Paral. 28, 21.

9. Isaia 17, 1; Amos 1, 5.

10. 2 Paral. 25, 14.

17. 3 Imp. 7, 27.

fi în Ierusalim, și n'a făcut ce este drept întru ochii Domnului Dumnezeuului lui cu credință, ca David tatăl său.

3. Și a umbriat pre calea împăraților lui Israil, încă și pre fiul său l-a trecut prin foc, după urâciunile neamurilor pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil.

4. Și jertfeă și tămâia pre înălțimi și pre dealuri și supt tot desișul.

5. Atunci s'a dus Raason împăratul Siriei și Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil la Ierusalim să deă rășboiu, și au impresurat pre Ahaz, și nu l-au pufut bate.

6. In vremea aceea a întors Raason împăratul Siriei Elatul la Siria, și a scos pre Evrei din Elat, și Idumei au venit în Elat, și au lăcuit acolo până în ziua aceasta.

7. Și a trimis Ahaz soli la Telgat-fellasar împăratul Asirienilor, zicând: robul tău și fiul tău sunt eu, vino și mă mântuește din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israil, carii s'au sculat asupra mea.

8. Și a luat Ahaz argintul și aurul, care s'a aflat în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împăratului, și l-a trimis împăratului Asirienilor dar.

9. Și l-a ascultat pre el împăratul Asirienilor, și s'a dus împăratul Asirienilor la Damasc, și l-a luat și l-a dărâmat pre el, iar pre Raason împăratul l-a omorât.

10. Și a mers împăratul Ahaz întru întâmpinarea lui Telgat-fellasar împăratul Sirienilor la Damasc, și a văzut jertfelnicul din Damasc, și

a trimis împăratul Ahaz la Uriea preotul asemănarea jertfelnicului, și focmeala lui și toată făptura lui.

11. Și a clădit Uriea preotul jertfelnicul după toate câte a trimis împăratul Ahaz din Damasc; așa a făcut Uriea preotul până a venit împăratul dela Damasc.

12. Și venind împăratul Ahaz din Damasc, a văzut împăratul jertfelnicul, și s'a apropiat de jertfelnic și s'a suit pre el.

13. Și a tămâiat arderea sa și jertfa sa, și a făcut turnarea sa, și a vărsat preste jertfelnic sângele jertfelor de pace ale sale.

14. Iar jertfelnicul cel de aramă, care eră înaintea Domnului l-a mutat dinaintea feșii casei Domnului, și din mijlocul altarului și din mijlocul casei Domnului, și l-a pus în latura altarului despre miazănoapte.

15. Și a poruncit Ahaz împăratul lui Uriea preotul, zicând: pre jertfelnicul cel mare vei aduce arderea de tot cea de dimineață și jertfa cea de seara, și arderea cea de tot a împăratului și jertfa lui, și arderea cea de tot a tot poporul, și jertfa lor și turnarea lor, și tot sângele ardării de tot și tot sângele jertfei vei turnă preste el; iar jertfelnicul cel de aramă va fi mie să văz ce trebuie a face.

16. Și a făcut Uriea preotul după toate câte i-a poruncit Ahaz împăratul.

17. Și a tăiat împăratul Ahaz închiderile temelilor, și a mutat dela ele scăldătoarea, și marea o a stricat de pre boii cei de aramă, carii erau de desuptul ei, și o a pus pre temelie de piatră;

18. Și temeliea șederii cea zidită în casa Domnului și intrarea împăratului cea din afară, o a întors

3. A 2 Lege 12 31; 3 Imp. 16, 30; 21, 22.
4. 2 Paral. 28, 4; 3 Imp. 14, 23; Ierem. 2
20; Iezech. 6, 13.
5. Isaia 7, 1; 2 Paral. 28, 5.
7. 2 Paral. 28, 16. 8. 2 Paral. 28, 21.
9. Isaia 17, 1; Amos 1, 5.
10. 2 Paral. 25, 14.

În casa Domnului dela fața împăratului Asirienilor.

19. Iar celelalte întâmplări ale lui Ahaz câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împărașilor Iudei?

20. Și a adormit Ahaz cu părinții săi, și s'a îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și a împărășit Ezechia feciorul lui în locul lui.

CAP. 17.

Ezechia și robia Asirienilor.

În anul doisprezece al lui Ahaz împăratul Iudei a împărășit Osie feciorul lui Ila în Samaria preste Israil nouă ani.

2. Și a făcut rele înaintea Domnului, însă nu ca împărașii lui Israil, carii au fost mai înainte de el.

3. Asupra acestuia s'a suit Salmanasar împăratul Asirienilor, și s'a făcut Osie rob lui, și dă lui daruri.

4. Și a aflat împăratul Asirienilor întru Osie vicleșug, că a trimis sol la Sigor împăratul Eghiptului, și n'a dat daruri împăratului Asirienilor în anul acela, și l-a încunjurat pre el împăratul Asirienilor, și l-a legat pre el în temniță.

5. Și a năvălit împăratul Asirienilor în toată țara, și s'a dus în Samaria, și o a încunjurat cu oaste trei ani.

6. În anul al nouălea al lui Osie a luat împăratul Asirienilor Samaria, și a mutat pre Israil în Asiria, și i-a rânduit pre ei să lăcuiască în Alae și în Avor la rîurile Gozanului și în munții Midilor.

7. Și s'a făcut aceasta pentru că au păcătuit fiii lui Israil Domnului Dumnezeuului lor celui ce i-au scos pre ei din pământul Eghiptului, de supt mâna lui Faraon împăratul Eghiptului, și au cinstit dumnezei străini.

17. 3. 18, 9; Tobie 1, 2.

8. Și au umblat întru îndreptările neamurilor pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil, și împărașii lui Israil câte au făcut.

9. Și câte cuvinte nedrepte au făcut fiii lui Israil asupra Domnului Dumnezeuului său, și ș'au zidit loruși înălțimi în toate cetățile sale, dela turnul păzitorilor până la cetatea cea tare.

10. Și ș'au făcut loruși stâlpi și desigur pe tot dealul înalt și supt tot lemnul stufos.

11. Și au tămâiat pre toate înălțimile ca și neamurile pre care le-au mutat Domnul dela fața lor, și au făcut lucruri rele întărâtând pre Domnul.

12. Și au slujit idolilor, de carii le-au zis lor Domnul, să nu facă cuvântul acesta Domnului.

13. Și au mărturisit Domnul în Israil și în Iuda, prin mâna tuturor prorocilor săi, cel ce toate vede, zicând: întoarceți-vă dela căile voastre cele rele, și păziți poruncile mele și îndreptările mele, și toată legea care o am poruncit părinților voștri, câte am trimis lor prin mâna robilor mei prorocilor.

14. Și n'au ascultat, ci ș'au învățat cerbicea sa mai tare de cât cerbicea părinților lor, care n'au crezut Domnului Dumnezeuului lor.

15. Și au lepădat legătura, care o a făcut cu părinții lor, și mărturiile lui, care le-au mărturisit lor, nu le-au păzit, și au umblat după deșertăciuni și s'au făcut deșerți, și au urmat neamurilor celor de prin prejurul lor, de care le-au poruncit Domnul lor, ca să nu facă unele ca acestea.

16. Și au părăsit poruncile Dom-

8. Lev. 18, 3. 10. 3 Imp. 14, 23; Isaia 57, 5; Ierem. 2, 20. 12. Eșire 20, 3. 13. Ierem. 18, 11; și 25, 5. 14. Fi 2 Lege 31, 27.

15. Lev. 18, 24; Rom. 1, 21.

16. Eșire 32, 8; 3 Imp. 12, 28.

nului Dumnezeuului său, și s'a turnat sieși două juninci, și au făcut desigur și s'au închinat la toată puterea cerului, și au slujit lui Vaal.

17. Și au trecut pre feciorii lor și pre fetele lor prin foc, și făceau vrăji și se descântau, și au ispășit a face rele întru ochii Domnului, ca să-l întărite pre el.

18. Și s'au mânieat Domnul foarte pre Israil, și i-au lepădat pre ei de la fața sa, și n'a rămas fără numai seminția lui Iuda singură.

19. Încă și Iuda n'a păzit poruncile Domnului Dumnezeuului său, ci a umblat întru îndreptările lui Israil, care le făcuse, și a lepădat pre Domnul.

20. Și s'au mânieat Domnul pre toată sămânța lui Israil, și i-au necăjit pre ei, și i-au dat în mâna celor ce-i jefuesc pre ei, până ce i-au lepădat dela fața sa.

21. Pentrucă Israil împotriva casei lui David s'a făcut luiși împărat pre Ierovoam feciorul lui Navat, și a abătut Ierovoam pre Israil, ca să nu meargă după Domnul, și i-a făcut pre ei să cază în păcat mare.

22. Și au umblat fiii lui Israil în tot păcatul lui Ierovoam, care l-a făcut, nu s'au abătut dela el.

23. Până ce au lepădat Domnul pre Israil dela fața sa, precum au grăit Domnul prin mâna tuturor robilor săi prorocilor, și s'a mutat Israil din pământul său la Asirieni, până în ziua aceasta.

24. Și a adus împăratul Asirienilor din Vavilon și din Hut și dela Aiea și dela Emat și dela Sipfaroaim, și i-au așezat în cetățile Samariei în locul fiilor lui Israil, și au moștenit Samaria, și au lăcuț în cetățile ei.

25. Și a fost la începutul șederii

lor nu s'au temut de Domnul, și au trimis Domnul asupra lor lei, și îi omorau pre ei.

26. Și a grăit către împăratul Asirienilor, zicând: neamurile care le-ai mutat și le-ai așezat în cetățile Samariei nu știu judecata Dumnezeului pământului acestuia, pentru aceea au trimis asupra lor lei, și îi omoară pre ei, pentrucă nu știu judecata Dumnezeului pământului.

27. Și a poruncit împăratul Asirienilor, zicând: duceți acolo pre unul din preoșii carii ați adus de acolo, și să meargă să lăcuiască acolo și să-i înveșe pre ei judecata Dumnezeului pământului aceluia.

28. Și a adus unul din preoșii cei aduși dela Samaria, și a șezut în Vefil, și i-a învățat preotul pre ei, ca să se teamă de Domnul.

29. Și-și făceau neamurile dumnezei loruși, și-i puneau în capiștea de pre înălșimi pre care le-au făcut Samarinenii, fiecare neam în cetățile sale, în care lăcuia.

30. Și oamenii Vavilonului au făcut pre Sohot Venit, și oamenii Hutului au făcut pre Erghel și oamenii Ematului au făcut pre Asimat.

31. Și Eveii au făcut pre Evlazer și Tartac și Sipfaroaim, ardeau pre fiii săi cu foc lui Adrameleh și lui Animeleh dumnezeilor Sipfaroaimilor.

32. Ei se temeau de Domnul, dar așezară și urciunile lor în capiștele de pre înălșimi pre care le-au făcut în Samaria, fiecare neam în cetatea în care lăcuia.

33. Se temeau de Domnul, dar s'au făcut lor preoși pentru înălșimi și s'au făcut loruși în capiștea de pre înălșimi.

34. Și de Domnul se temeau, și idolilor se închinau după judecata neamurilor de unde i-au mutat pre ei.

35. Până în ziua aceasta ei fac

17. Lev. 18, 21. 18. 3 Imp. 11, 13.

19. Lev. 18, 3. 21. 1 Imp. 12, 19.

23. Ierem. 25, 9. 25. 3 Imp. 13, 24.

32. 3 Imp. 12, 11. 33. Sofon. 1, 5.

după obiceiul lor cel de demult, nu se închină, nici nu fac îndreptările lor și judecățile lor, după legea și după porunca, care o au poruncit Domnul fiilor lui Iacov, căruia i-au pus numele Israil.

36. Și au pus Domnul cu dânșii legătură, și le-au poruncit lor, zicând: să nu cinstiți dumnezei străini, și să nu vă închinați lor și să nu slujiți lor și să nu jertfiți lor,

37. Fără numai Domnului celui ce v'au scos pre voi din pământul Eghiptului cu putere mare și cu braț înalt, de acesta să vă temeți, și lui să vă închinați și lui să jertfiți.

38. Și îndreptările lui și judecățile lui și legea lui și poruncile lui, care le-au scris vouă să le faceți, păziți-le în toate zilele, și să nu vă temeți de alți dumnezei.

39. Și legătura care o au pus cu voi, să nu o uitați, și să nu vă temeți de alți dumnezei,

40. Fără numai de Domnul Dumnezeuul vostru să vă temeți, și el vă va scoate pre voi din mâna tuturor vrăjmașilor voștri.

41. Și să nu ascultați de judecata lor, care fac ei.

42. Și se temeau neamurile acestea de Domnul, și slujau și idoliilor lor, și fiii lor și fiilii fiilor lor precum au făcut părinții lor, așa fac și ei până în ziua aceasta.

CAP. 18.

Împărăția lui Ezechia. Asirienii încunjură Ierusalimul.

Și a fost în anul al treilea al lui Osie, feciorul lui Ila împăratul lui Israil, a împărățit Ezechia feciorul lui Ahaz împăratul Iudei.

2. În vârstă de douăzeci și cinci de ani a fost când a început a îm-

părăși, și douăzeci și nouă de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mamei lui Av fata lui Zaharia.

3. Și a făcut ce este drept întru ochii Domnului, după toate câte a făcut David tatăl lui.

4. Acesta a stricat înălțimile, și a sărâmat toți stâlpii și a surpat desigurile și șarpele cel de aramă, care l-a făcut Moisi, că până în zilele acelea tămăiau fiii lui Israil lui, și l-a chemat pre el Neestan.

5. Întru Domnul Dumnezeuul lui Israil a nădărduit, și după el n'a fost asemenea lui între împărății Iudei și între cei ce au fost înaintea lui.

6. Și s'a lipit de Domnul, și nu s'a abătut dela dânșul, și a păzit poruncile lui, câte a poruncit Moisi.

7. Și Domnul eră cu el, și toate care le făcea el, înțelepțește le făcea, și a dat războiu asupra împăratului Asirienilor, și nu i-a slujit lui.

8. Acesta a bătut pre cei de alt neam până la Gaza și până la hotarul ei, dela turnul păzitorilor până la cetatea cea tare.

9. Și a fost în anul patru al împăratului Ezechia, acesta este anul al șaptelea al lui Osie feciorul lui Ila împăratul lui Israil, s'a suit Salmanasar împăratul Asirienilor asupra Samariei, și o a bătut și o a luat pre ea.

10. Când se sfârșea al treilea an în anul al șaselea al lui Ezechia, al nouălea an al lui Osie împăratul lui Israil, s'a luat Samaria.

11. Și a mutat împăratul Asirienilor pre Samarineni în Asiria, și i-a pus pre ei la Alae și la Avor rîurile Gozanului și munții Midilor.

12. Pentru că n'au ascultat cuvântul Domnului Dumnezeuului lor, și au călcat așezământul de lege al lui, toate câte a poruncit Moisi ro-

35. Fac. 32, 28. 37. Eșire 6, 6.

38. Jud. 6, 10.

18. I. 2 Paral. 28, 27, 29, 1.

4. Num. 21, 9; 2 Paral. 34, 7.

5. 3 Imp. 3, 12. 7. 2 Paral. 31, 21.

8. Isaia 14, 29. 9. 17, 3. 11. Tobie 1, 2.

bul Domnului, nici le-au ascultat, nici le-au făcut.

13. Și în anul patrusprezece al împăratului Ezechia, s'a suît Senaherim împăratul Asirienilor asupra cetăților celor tari ale Iudei, și le-a luat.

14. Și a trimis Ezechia împăratul Iudei soli la împăratul Asirienilor în Lahis, zicând: greșit-am, întoarce-te deasupra mea, ori ce vei pune preste mine, voi purtă; și a pus împăratul Asirienilor preste Ezechia împăratul Iudei trei sute de talanși de argint și treizeci de talanși de aur.

15. Și a dat Ezechia tot argintul, care s'a aflat în casa Domnului și în vistieriile casei împăratului.

16. În vremea aceea a despoiat Ezechia împăratul Iudei porțile bisericii Domnului și rezemătorile, care le-a aurit Ezechia împăratul Iudei, și le-a dat împăratului Asirienilor.

17. Și a trimis împăratul Asirienilor pre Tartan și pre Rafis și pre Rapsachis din Lahis la împăratul Ezechia cu putere grea foarte asupra Ierusalimului, și s'au suît aceia și au venit la Ierusalim, și au stătut lângă drumul apei scaldătoarei cei din sus, care este în calea țarinei nălbitorului.

18. Și au strigat către Ezechia, și a ieșit la ei Eliachim feciorul lui Helchie dregătorul casei, și Somna logofătul și Ioas feciorul lui Safat scriitorul.

19. Și a zis către ei Rapsachis: spuneți lui Ezechia: acestea zice împăratul cel mare, împăratul Asirienilor.

20. Ce este nădejdea aceasta, care nădăjduiești? Doar ai grăit cuvintele buzelor sfat și putere a face războiu, acum dar în cine nădăjduind, ai ridicat războiu asupra mea?

21. Acum iată te nădăjduiești în toiagul cel de tresie frântă în Eghiptei? Pre care de se va rezemă omul, va intră în mâna lui și o va găuri, așa este Faraon împăratul Eghiptului tuturor celor ce nădăjduesc într'însul.

22. Iar de veși zice către mine: întru Domnul Dumnezeuul nostru nădăjduim, au nu însuș Ezechia acesta a stricat înălțimile lui și jertfelnicile lui? Și a zis Iudei și Ierusalimului: înaintea jertfelnicului acestuia vă închinați în Ierusalim?

23. Și acum dați războiu cu domnul meu împăratul Asirienilor, și-ți voi da fie două mii de cai, de vei putea să-ți dai tu fie călăreși pentru ei.

24. Și cum vei căută tu la un povășuitor de loc din slujitorii cei mai mici ai domnului meu? Ci ai nădăjduit în Eghipt pentru care și pentru călăreși?

25. Și acum au fără de Domnul ne-am suît noi asupra locului acestuia ca să-l stricăm? Domnul au zis către mine: mergi asupra pământului acestuia, și-l strică.

26. Și a zis Eliachim feciorul lui Helchie și Somna și Ioas, către Rapsachis: grăește către slugile tale sirienește, că înțelegem noi, și nu grăi către noi evreește, că te aude poporul cel de pre zid.

27. Și a zis către ei Rapsachis: au doar la domnul tău și la tine m'a trimis domnul meu să grăesc cuvintele acestea? Și nu la oamenii cei ce șed pre zid, ca să-și mănânce balega și să-și bea udul său împreună cu voi?

28. Și a stătut Rapsachis și a strigat cu glas mare evreește, și a zis: ascultați cuvintele împăratului celui

13. 2 Paral. 32, 1; Sirah 48, 21; Isaia 36, 1.
17. 2 Paral. 32, 9.

21. Iezech. 29, 6.

24. 2 Paral. 12, 3; Iezech. 17, 15.

mare, ale împăratului Asirienilor, acestea zice împăratul:

29. Nu vă semețească pre voi Ezechia, că nu va putea să vă scoată pre voi din mâna mea.

30. Și nu vă face Ezechia pre voi să nădăjduiți spre Domnul, zicând: scoțând, ne va scoate pre noi Domnul, și nu se va da cetatea aceasta în mâna împăratului Asirienilor.

31. N'ascultați pre Ezechia, că acestea zice împăratul Asirienilor: faceți cu mine cuvântare bună, și ieșiți la mine, și va bea omul vinul său, și smochinele sale va mânca, și va bea apă din fântâna sa.

32. Până când voi veni și voi veni mută pre voi la pământ, ca pământul vostru, pământul grâului și al vinului și al pâinii și al viilor, pământul maslinilor de untdelemn și al mierei, și veți trăi și nu veți muri; și n'ascultați pre Ezechia, că vă înșală pre voi, zicând: Domnul ne va mântui pre noi.

33. Au mântuit-au vre o dată dumnezeii neamurilor fiecare țara sa din mâna împăratului Asirienilor?

34. Unde este Dumnezeuul lui Emat și al lui Arfad? Unde este Dumnezeuul lui Sipfaroaim, Anna și Ava? Au doar au scos pre Samaria din mâna mea?

35. Cine este între toți dumnezeii pământurilor, carii să fi scos pământurile lor din mâna mea? Cum va scoate Domnul Ierusalimul din mâna mea?

36. Iar poporul a tăcut și nu i-a răspuns lui cuvânt, că eră porunca împăratului, zicând: să nu-i răspundeți lui.

37. Și a intrat Eliachim feciorul lui Helchie dregătorul casei și Somna logofătul și Ioas feciorul lui Sifat scriitorul la Ezechia cu hainele

rupte, și spuseră lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP. 19.

Ezechia prin rugăciune înfrânge pre Senahirim.

Și a fost dacă a auzit împăratul Ezechia, ș'a rupt hainele sale, și s'a îmbrăcat cu sac și a intrat în casa Domnului.

2. Și a trimis pre Eliachim dregătorul casei și pre Somna logofătul și pre bătrânii preoșilor îmbrăcați cu saci la Isaia prorocul fiul lui Amos.

3. Și a zis către ei: acestea zice Ezechia: ziua necazului și a certării și a mâniei este ziua aceasta, că a venit vremea să se nască iiii, și ceea ce naște n'are putere.

4. Doar va auzi Domnul Dumnezeuul tău toate cuvintele lui Rapsachis, pre care l-a trimis împăratul Asirienilor domnul lui, să ocărăscă pre Dumnezeul cel viu și să-l hulească cu cuvintele, care le-au auzit Domnul Dumnezeuul tău, fă rugăciune pentru rămășița ce mai este.

5. Și au venit slugile împăratului Ezechia la Isaia.

6. Și le-a zis lor Isaia: acestea să spuneți domnului vostru: acestea zice Domnul, să nu te sperii de cuvintele, care le-ai auzit, cu care m'au hilit pre mine slugile împăratului Asirienilor.

7. Iată eu dau întru dânsul duh, și va auzi veste, și se va întoarce în pământul său, și-l voi surpă cu sabie în pământul său.

8. Și s'a înapoiat Rapsachis, și a aflat pre împăratul Asirienilor dând războiu asupra Lovnei, că a auzit cum că s'a dus din Lahis.

9. Și a auzit de Tarac împăratul Etiopienilor, zicând: iată a ieșit să

30. 19, 10; 2 Paral. 32, 11.

34. Ierem. 49, 23.

19. 1. Isaia 37, 1. 2. Isaia 1, 1.

8. Is. Navi 10, 29; Isaia 37, 8.

deă războiu cu tine, și s'a întors și a trimis soli la Ezechia zicând:

10. Așa să spuneși lui Ezechia împăratul Iudei: să nu te semeșească Dumnezeuul tău, întru care tu nădăjduiești, zicând: nu se va da Ierusalimul în mâinile împăratului Asirienilor.

11. Iată tu ai auzit toate câte au făcut împărații Asirienilor tuturor țărilor, cum le-au bătut, și tu vei scăpa?

12. Sau isbăvitu-i-au pre ei dumnezeii neamurilor, pre care le-au pierdut părinții mei, pre Gozan și pre Haran și pre Rafis și pre fiii lui Eden cei din Talasar?

13. Unde este împăratul Ematului și împăratul Arfadului și unde este împăratul cetății Siphroaim, Annă și Avă?

14. Și a luat Ezechia cărțile din mâna solilor, și le-a cețit și s'a suit în casa Domnului, și le-a deschis Ezechia înaintea Domnului.

15. Și s'a rugat Ezechia către Domnul, și a zis: Doamne Dumnezeul lui Israil, cel ce șezi pre Heruvimi, tu ești Dumnezeu singur în toate împărățiile pământului, tu ai făcut cerul și pământul.

16. Pleacă Doamne urechea ta, și mă ascultă, deschide Doamne ochii tăi și vezi, și auzi cuvintele lui Senahirim, care a trimis să ocărăscă pre Dumnezeul cel viu.

17. Că cu adevărat Doamne împărăția Asirienilor au pusit neamurile și tot pământul lor.

18. Și pre dumnezeii lor i-au băgat în foc, că n'au fost dumnezei, ci lucruri de mâini omenești, lemne și pietre, pentru aceea i-au pierdut pre ei.

19. Și acum Doamne Dumnezeul nostru, mântuește-ne pre noi din mâna lui, ca să cunoască toate îm-

părășiile pământului, că tu singur ești Domnul Dumnezeu.

20. Și a trimis Isaia fiul lui Amos la Ezechia, zicând: acestea zice Domnul Dumnezeuul puterilor, Dumnezeul lui Israil: auzi-am cele ce te-ai rugat către mine pentru Senahirim împăratul Asirienilor.

21. Acesta este cuvântul, care au grăit Domnul pentru dânsul: te defaimă și te batjocorește fecioara fata Sionului, asupra ta capul său clătește fata Ierusalimului.

22. Pre cine ai ocărit și pre cine ai hultit? Și asupra cui ai înălțat glasul și ai ridicat spre înălțime ochii tăi, asupra sfântului lui Israil.

23. Prin mâna solilor tăi ai defăimat pre Domnul, și ai zis: cu mulțimea carelor mele eu mă voi ușa întru înălțimea munților în partea Livanului, și am tăiat chedrii cei mari și chiparoșii lui cei aleși, și am intrat până la mijlocul dumbrăvii Carmilului.

24. Eu sap și beau ape streine, și am pusit cu urma piciorului meu toate rîurile îngrădite.

25. Au n'ai auzit că aceasta de departe o am făcut, din zilele cele din început o am zidit și o am adus pre ea, și am venit la partea săvârșirii lui, dumbrava Carmilului o am păzit, și au fost ridicările nemerniciei războinici cetăți tari.

26. Și cei ce lăcuesc într'insele au slăbit cu mâna, spăimântatu-s'au, și s'au rușinat și s'au făcut ca iarba farinei și ca iarba ce crește pre coperișul casei, călcare înaintea celui ce stă.

27. Și șederea ta și intrarea ta și ieșirea ta am cunoscut, și mâniea ta, că te-ai mânieat asupra mea.

28. Și truliea ta s'a suit în urechile mele, și voi pune belciugul

10. 18, 30.

15. Ps. 79, 2; 2 Paral. 32, 20.

22. Isaia 45, 11.

28. Isaia 37, 29; Iov 40, 21.

meu în nările tale și zăbale în buzele tale, și te voi abate în calea pre care ai venit.

29. Și aceasta va fi fie semn: vei mânca într'acest an cele strănse, și în anul al doilea cele ce răsar, și în anul al treilea sămânță; și sece-rași și răsădiți vii, și mâncași roada lor.

30. Și va adaoge ce va rămâneă din casa Iudei, va slobozi rădăcini în jos, și va face roadă sus.

31. Că din Ierusalim va ieși ră-mășiță și mântuire din muntele Si-onului, râvna Domnului puterilor va face aceasta.

32. Pentru aceasta așa zice Dom-nul către împăratul Asirienilor: nu va intra în cetatea aceasta, zice Dom-nul, și nu va arunca într'înșă să-geată, nici va pune asupra ei pavăză, nici va vărsa asupra ei mo-vilă.

33. Pre calea pre care a venit, pre aceea se va întoarce, și în cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul.

34. Și voi apără cetatea aceasta ca să o mântuiesc pre dânsa pen-tru mine și pentru David robul meu.

35. Și a fost în noaptea aceea a ieșit îngerul Domnului, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii, și s'a sculat dimineața, și iată toți erau trupuri moarte.

36. Și s'a ridicat și s'a dus, și s'a întors Senahirim împăratul Asirie-nilor, și a lăcuit în Ninevi.

37. Și a fost când se închină el în casa lui Meserah dumnezeul său, Adrameleh și Sarasar fiii lui, l-au ucis cu sabie, și ei au scăpat în pământul Ararat, și a împărășit Asor-dan fiul lui în locul lui.

31. Isaia 9, 7.

32. 2 Imp. 20, 15. 34. 20, 6.

35. Tobie 1, 15; Sirah 48, 24; Isaia 37, 36; 1 Macab. 7, 41.

36. 2 Mac. 8, 19.

37. Tobie 1, 18; Isaia 37, 38.

CAP. 20.

Boala lui Ezechia; lungirea vieții lui și moartea lui.

În zilele acelea s'a bolnăvit Eze-chia de moarte, și a intrat la el Isaia prorocul feciorul lui Amos, și a grăit către el: acestea zice Dom-nul, fă rânduială casei tale, că tu vei muri, și nu vei trăi.

2. Și a întors Ezechia fața sa la perete, și s'a rugat către Domnul, zicând:

3. Adu-ți aminte Doamne de mine, că am umblat înaintea ta într'u adevăr și cu inimă plină, și am fă-cut ce este bine într'u ochii tăi, și a plâns Ezechia cu plângere mare.

4. Și când eră Isaia în curtea cea din mijloc, a fost cuvântul Domnu-lui către el, zicând:

5. Întoarce-te și zi către Ezechia povășuitorul poporului meu: acestea zice Domnul Dumnezeul lui David ta-tăl tău: auzit-am rugăciunea ta, și am văzut lacrimile tale, iată eu te voi însănătoșă pre tine, și în ziua a treia te vei sui în casa Domnului.

6. Și voi adaoge preste anii tăi cinsprezece ani, și din mâna împă-ratului Asirienilor te voi mântui pre tine și cetatea aceasta, și te voi scuti pentru cetatea aceasta, pen-tru mine și pentru David robul meu.

7. Și a zis Isaia: să ia o legătură de smochine și să pue preste rană, și se va însănătoșă.

8. Și a zis Ezechia către Isaia: ce semn este că mă va însănătoșă Dom-nul, și mă voi sui în casa Dom-nului în ziua a treia.

9. Și a zis Isaia: acest semn va fi fie dela Domnul, că va face Dom-nul cuvântul, care au grăit: vrei să meargă umbra zece trepte înainte, au să se întoarcă zece trepte înapoi?

20. 1. 2 Paral. 32, 24; Isaia 38, 1.

3. Neemia 13, 14. 6. 19, 34.

10. Și a zis Ezechia: ușor este a abate umbra zece trepte, nu așa, ci să se întoarcă umbra zece trepte înapoi.

11. Și a strigat Isaia prorocul către Domnul, și s'a întors umbra de la semn înapoi zece trepte.

12. În vremea aceea a trimis Merodah Valadan fiul lui Valadan împăratul Vavilonului carte și daruri la Ezechia, că a auzit că s'a bolnăvit.

13. Și i-a părut bine lui Ezechia de dănsese, și le-a arătat lor toată casa vistieriei, argintul și aurul și unsoarele și untuldelemn cel bun și casa vaselor sale și câte s'a aflat în vistieriiile sale; n'a fost loc în casa sa și întru toată oblăduirea sa, care să nu-l fi arătat Ezechia lor.

14. Și a intrat Isaia prorocul la împăratul Ezechia, și a zis către el: ce au grăit oamenii aceștia? Și de unde au venit la tine? Și a zis Ezechia: din pământ de departe au venit la mine dela Vavilon.

15. Și a zis: ce au văzut în casa ta? Și a zis Ezechia: toate câte sunt în casa mea au văzut, nimic n'a fost în casa mea, ce să nu fi arătat lor, încă și cele ce sunt în vistieriiile mele au văzut.

16. Și a zis Isaia către Ezechia: ascultă cuvântul Domnului.

17. Iată vor veni zile, zice Domnul, și se vor lua în Vavilon toate câte sunt în casa ta și câte au căștigat părinții tăi până în ziua aceasta, și nu va rămâneă cuvântul care au zis Domnul.

18. Și fiii tăi, cari vor ieși din tine, pre cari vei naște se vor lua, și vor fi slujitori în casa împăratului Vavilonului.

19. Și a zis Ezechia către Isaia: bun este cuvântul Domnului, care l-au grăit, fie pace în zilele mele.

20. Iar celelalte întâmplări ale lui Ezechia și toată domnia lui și câte a făcut, fântâna și drumul apei, prin care a băgat apă în cetate, au nu iată acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

21. Și a adormit Ezechia cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și a împărățit Manasie fiul lui în locul lui.

CAP. 21.

Manasie și Amon împărații Iudei.

În vârstă de doisprezece ani eră Manasie când a început a împărăși, și cincizeci și cinci de ani a împărășit în Ierusalim, și numele mamei lui Apsiva.

2. Și a făcut rele întru ochii Domnului, și a mers după urfcionile neamurilor, care le-au scos Domnul de la fața fiilor lui Israil.

3. Și s'a întors și a zidit înălțimile care le-a stricat Ezechia tatăl lui, și a ridicat jertfelnic lui Vaal, și a făcut desişurile, în ce chip a făcut Ahaav împăratul lui Israil, și s'a închinat la toată puterea cerului, și a slujit lor.

4. Și a zidit jertfelnic în casa Domnului, precum au zis Domnul: în Ierusalim voiu pune numele meu.

5. Și a zidit jertfelnic la toată puterea cerului într'amândouă curțile casei Domnului.

6. Și treceă pre fiii săi prin foc, și se descântă și se vrăjeă, și a făcut grăitori din pantece și ghicitori, și a înmulțit a face ce este rău întru ochii Domnului, ca să-l întărite pre el.

7. Și a pus idol al desişului în casa de care au zis Domnul către David și către Solomon fiul lui: în

21. 1. 2 Paral. 33, 1. 3. 2 Paral. 33, 3.

4. 2 Imp. 7, 10; Ierem. 32, 34.

6. A 2 Lege 18, 10; Ps. 105, 37.

7. 2 Imp. 7, 26; 3 Imp. 8 16; 2 Imp. 7, 10.

casa aceasta și în Ierusalim, care l-am ales din toate neamurile lui Israil, ca să fie numele meu acolo în veac.

8. Și nu voi mai adaoge a urni piciorul lui Israil din pământul, care l-am dat părinților lor, carii vor păzi toate câte am poruncit după toată porunca, care a poruncit lor robul meu Moisi.

9. Și n'au ascultat, și i-a înșelat pre ei Manasie a face rele întru ochii Domnului, mai mult decât toate neamurile, care le-au pierdut Domnul dela fața fiilor lui Israil.

10. Și au grăit Domnul prin mâna robilor săi prorocilor, zicând:

11. Pentru toate câte a făcut Manasie împăratul Iudei urciunile acestea mai rele decât toate câte a făcut Amoreul cel dinaintea lui, făcând pre Iuda să păcătuiască întru idolii săi.

12. Pentru acestea așa zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: iată eu voi aduce rele preste Ierusalim și preste Iuda, că tot celui ce va auzi îi vor răsună amândouă urechile.

13. Și voi întinde preste Ierusalim funia de măsură a Samariei, și cântarul casei lui Ahaav, și voi șterge Ierusalimul cum se șterge urciorul cel ce se varsă și se întoarce cu gura în jos.

14. Și voi gonî rămășița moștenirii mele, și voi da pre ei în mâinile vrăjmașilor lor, și vor fi de jaf și de pradă tuturor vrăjmașilor lor.

15. Pentru că ei au făcut ce este rău întru ochii mei, și m'au întăritat cu mânie din ziua în care am scos pre părinții lor din Eghipet, până în ziua aceasta.

16. Incă și sânge nevinovat a vărsat Manasie mult foarte, până ce a umplut Ierusalimul din gură până

în gură, afară de păcatele sale, cu care a pus pre Iuda, ca să facă rele întru ochii Domnului.

17. Iar celelalte întâmplări ale lui Manasie și toate câte a făcut și păcatul lui care a săvârșit, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

18. Și a adormit Manasie cu părinții săi, și s'a îngropat în grădina casei sale, în grădina lui Oza, și a împărățit Amon fiul lui în locul lui.

19. În vârstă de douăzeci și doi de ani eră Amon, când a început a împărăși, și doi ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui Mesolam fata lui Arus din Ieteva.

20. Și a făcut rele întru ochii Domnului, în ce chip a făcut Manasie tatăl lui, și a mers pre toată calea, pre care a mers tatăl lui, și a slujit idolilor, cărora a slujit tatăl lui, și s'a închinat lor.

21. Și a părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților lui, și n'a umblat în calea Domnului,

22. Și s'au sculat slugile lui Amon asupra lui, și au omorât pre împăratul în casa lui.

23. Și a bătut poporul locului pre toți cei ce s'au fost sculat asupra împăratului Amon, și a făcut poporul șării împărat pre Iosia fiul lui în locul lui.

24. Iar celelalte întâmplări ale lui Amon câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

25. Și l-au îngropat pre el în mormântul lui în grădina lui Oza, și a împărășit Iosia fiul lui în locul lui.

CAP. 22.

Cartea legii aflată sub Iosia.

În vârstă de opt ani eră Iosia, când a început a împărăși, și treizeci și

10. Ierem. 15, 4. 11. Iezech. 16, 45.

12. 1 Imp. 3, 11; Ierem. 19, 3.

13. Isaia 34, 11.

19. 2 Paral. 33, 21. 20. Lev. 26, 30.

25. Mat. 1, 10.

22. 1. 2 Paral. 34, 1.

unul de ani a împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Iedia fata lui Edeia din Vasurof.

2. Și a făcut ce este drept întru ochii Domnului, și a mers pre toată calea lui David tatăl său, nu s'a abătut deadreapta, nici deasfânga.

3. Și a fost în anul al optisprezecelea al împăratului Iosia în luna a șaptea, a trimis împăratul pre Saphan logofătul casei Domnului feciorul lui Ezelia fiul lui Mesolam, zicând:

4. Sue-te la Helchia preotul cel mare, și pecețluește argintul, care s'a băgat în casa Domnului, care l-au băgat cei ce păzesc pragul de la popor.

5. Și să-l dea în mâinile celor ce fac lucrurile cele ce sunt în casa Domnului, și l-a dat celor ce fac lucrurile în casa Domnului, și ei să dreagă stricăciunea casei.

6. Teslarilor și clăditorilor și zidarilor, ca să cumpere lemne și pietre cioplite, să dreagă stricăciunea casei.

7. Nu luă dela ei seamă de argintul ce-l dă lor, că cu credință lucrau.

8. Și a zis Helchia preotul cel mare către Saphan logofătul: cartea legii am aflat în casa Domnului, și a dat Helchia lui Saphan cartea, și o a cetit.

9. Și a intrat în casa Domnului la împăratul, și a adus împăratului cuvânt, zicând: topit-au robii tăi argintul, care s'a aflat în casa Domnului, și l-a dat în mâna celor ce fac lucrurile cele ce sunt în casa Domnului.

10. Și a spus Saphan logofătul către împăratul, zicând: o carte mi-a dat mie Helchia preotul.

11. Și o a cetit Saphan înaintea

împăratului, și a fost dacă a auzit împăratul cuvintele cărții legii, ș'a rupt hainele sale.

12. Și a poruncit împăratul lui Helchia preotul și lui Ahicam feciorul lui Saphan și lui Ahovor feciorul lui Miheu și lui Saphan logofătul și lui Asaia sluga împăratului, zicând:

13. Mergeți și întrebați pre domnul pentru mine și pentru tot poporul și pentru tot Iuda și pentru cuvintele cărții aceștia, care s'a aflat, că tare s'a aprins mâniea Domnului asupra noastră, pentru că n'au ascultat părinții noștri cuvintele cărții aceștia, ca să facă toate câte s'au scris nouă.

14. Și a mers Helchia preotul și Ahicam și Ahovor și Saphan și Asaia la Oldană prorocița femeia lui Selim feciorul lui Tecue fiul lui Aras păzitorul de haine, și ea lăcuia în Ierusalim în Masena, și a grăit către dânsa.

15. Iar ea a zis lor: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil, spuneți omului celui ce v'a trimis pre voi la mine.

16. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce rele preste locul acesta și preste cei ce lăcuiesc într'însul toate cuvintele cărții, care o a cetit împăratul Iudei.

17. Pentru că m'au părăsit pre mine, și au jertfit la dumnezei streini, ca să mă mânie pre mine întru toate faptele mâinilor lor, și se va aprinde mâniea mea în locul acesta, și nu se va stinge.

18. Și împăratul Iudei, care v'a trimis pre voi să întrebați pre Domnul, aceasta să-i spuneți, acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

19. Cuvintele care le-ai auzit, pentru care s'a mâhnit inima ta, și te-ai smerit de fața Domnului, auzind câte am grăit asupra locului acestuia și

6. 2 Paral. 34, 11.

8. H 2 Lege 31, 26; 2 Paral. 34, 14.

14. 2 Paral. 34, 22. 19. 2 Paral. 34, 27.

asupra celor ce lăcuesc într'însul, că se vor sfinge și se vor osândi, și și-ai rupt hainele tale, și ai plâns înaintea mea, și eu încă am auzit, zice Domnul.

20. Pentru aceasta iată eu te voi adăoga pre tine la părinții tăi, și te vei aduna la mormântul tău cu pace, și nu vor vedea ochii tăi toate relele, care le voi aduce eu preste locul acesta și preste cei ce lăcuesc pre el, și spuseră împăratului cuvântul.

CAP. 23.

Iosia curăță casa Domnului și împărăția de idoli. Ioas și Ioachim împărați.

Și a trimis împăratul, și a adunat la sine pre toți bătrânii Iudei și ai Ierusalimului.

2. Și s'a suit împăratul în casa Domnului, și tot omul Iudei și toți cei ce lăcuiesc în Ierusalim împreună cu el, și preoșii și prorocii și tot poporul dela mic până la mare, și a cetit în auzul lor toate cuvintele cărții legii, care s'a aflat în casa Domnului.

3. Și a sfătuit împăratul pre loc înalt, și a făcut legătură înaintea Domnului, că vor umbla după Domnul, și vor păzi poruncile lui și mărturiile lui și îndreptările lui, cu toată inima și cu tot sufletul, și vor face cuvintele legăturii aceștia, care sunt scrise în cartea aceasta, și a primit tot poporul legătura aceasta.

4. Și a poruncit împăratul lui Helchia preotul cel mare și preoșilor celor de al doilea rând și celor ce păzesc pragul, să scoată din biserică Domnului toate vasele cele făcute lui Vaal și desimei și la toată puterea cerului, și le-au ars afară

de Ierusalim în valea chedrilor, și cenușa lor o au pus în Vetil.

5. Și au ars pre Homarimi, pre carii i-au fost pus împărașii Iudei să tămâeze pre înălțimi și în cetățile Iudei și împrejurul Ierusalimului, așijderea și pre cei ce tămâiau lui Vaal și soarelui și lunii și planeturilor și la toată puterea cerului.

6. Și au scos desişul din casa Domnului afară de Ierusalim în valea chedrilor, și l-au ars și l-au făcut cenușă, și au aruncat cenușa lui preste mormânturile fiilor poporului.

7. Și au stricat casa desirăului celor din casa Domnului, unde țeseau femeile podoabele desişului.

8. Și au adus pre toți preoșii din cetățile Iudei, și au spurcat înălțimile unde au tămâiat preoșii dela Gheval și până la Versavee, și au stricat și casa porșilor, care eră la ușa porșii lui Isus mai marele cetății, care eră deastânga cum intră omul pe poarta cetății.

9. Inșă nu se suiau preoșii înălțimilor la jertfelnicul Domnului în Ierusalim, ci numai mâncau azime între frații lor.

10. Și au spurcat Tofetul cel din valea fiului lui Enom, ca nimenea să nu-și treacă pre fectorul său sau pre fata sa lui Moloh prin foc.

11. Și au depărtat caii, carii i-au fost dat împărașii Iudei soarelui, la intrarea în casa Domnului, la cămara lui Natan famenul în Farurim, și carul soarelui l-a ars cu foc.

12. Și jertfelnicile cele de pre casa cea înaltă a lui Ahaz, care le-au făcut împărașii Iudei, și jertfelnicile care le-a făcut Manasie într'amândouă curșile casei Domnului, împăratul le-a stricat și le-a rupt de a-

23. 1. 2 Paral. 34, 29. 2. 2 Paral. 34, 30. 2 Paral. 23, 13. 4. Sirah 49, 3.

5. Ozie 10, 5. 7. 3 Imp. 14, 24.

8. 3 Imp. 15, 22.

12. Sof. 1, 5.

colo, și a aruncat cenușa lor în pârlul chedrilor.

13. Și casa cea din fața Ierusalimului deadreapta muntelui lui Mostat, care o a fost zidit Solomon împăratul lui Israil, Astartei urâciunei Sidonenilor și lui Hamos și desrânării lui Moav și lui Moloh urâciunei fiilor lui Amon, le-a spurcat împăratul.

14. Și a sfărâmat stâlpii și a stricat desișurile și a umplut locurile lor cu oase de oameni.

15. Încă și jertfelnicul cel din Vefil, cel înalt care l-a făcut Ierovoam feciorul lui Navat, cel ce a făcut pre Israil a păcătuți, și jertfelnicul cel înalt și acela l-a stricat, și a zdrobit pietrele lui și le-a sfărâmat ca fărâna, și a ars desișul.

16. Și s'a abătut Iosia, și a văzut mormânturile cele ce erau acolo în cetate, și a trimis și a luat oasele din mormânturi, și le-a ars preste jertfelnic și l-a spurcat pre el, după cuvântul Domnului, care l-a grăit omul lui Dumnezeu, când stă Ierovoam la sărbătoarea lângă jertfelnic. Și întorcându-se Iosia a ridicat ochii săi spre mormântul omului lui Dumnezeu, cel ce a grăit cuvintele acestea.

17. Și a zis: ce este mormântul acela care-l văz eu? Și au răspuns lui oamenii cetății: omul lui Dumnezeu este, cel ce a ieșit din Iuda, și mai nainte a spus cuvintele acestea, care le-ai făcut cu jertfelnicul din Vefil.

18. Și a zis: lăsați-l, nimeni să nu atingă oasele lui, și s'au păstrat oasele lui cu oasele prorocului, cel ce a venit din Samaria.

19. Încă și toate casele înălșimilor din cetățile Samariei, care le-au

făcut împărații lui Israil, ca să mânie pre Domnul, le-a stricat Iosia, și a făcut lor toate lucrurile, care le-a făcut în Vefil.

20. Și a junghiat pre toți preoșii înălșimilor, carii erau acolo pre jertfelnice, și a ars oase de oameni preste ele, și s'a întors în Ierusalim.

21. Și a poruncit împăratul la tot poporul, zicând: faceți Paștile Domnului Dumnezeului vostru, precum este scris în cartea legii aceștia.

22. Că nu s'au făcut Paștile acestea din zilele judecătorilor, carii judecau pre Israil și în toate zilele împărașilor lui Israil și a împărașilor Iudei.

23. Fără numai în anul al optsprezecelea al lui Iosie împăratul s'a făcut paștile acestea Domnului în Ierusalim.

24. Încă și pre grăitori din pantece și pre gâcitori și Terafinii și idolii și toate urâciunile cele ce s'au făcut în pământul Iudei și în Ierusalim le-a scos împăratul Iosia, ca să întărească cuvintele legii cele scrise în cartea, care o a aflat Helchia preotul în casa Domnului.

25. Asemenea lui n'a fost mai nainte de el împărat, care să se fi întors către Domnul cu toată inima sa și cu tot sufletul său și cu toată virtutea sa, după toată legea lui Moisi, nici după el nu s'a sculat asemenea lui.

26. Ci tot nu s'au întors Domnul de către mâniea iușimei sale celei mari cu care s'au mânieat pre Iuda, pentru toate întăritările, cu care l-a întăritat pre el Manasie.

27. Și au zis Domnul: și pre Iuda îl voi lepădă dela fața mea, precum am lepădat pre Israil, și voi părăsi cetatea aceasta, care o am

13. 3 Imp. 11, 7.

15. 3 Imp. 13, 2; și 12, 32.

16. 3 Imp. 13, 32; 2 Paral. 34, 3-7.

17. 3 Imp. 13, 2. 19. 2 Paral. 34, 6.

20. 11, 18. 21. 2 Paral. 35, 1.

22. Eșire 12, 3; 2 Paral. 35, 18.

23. 2 Paral. 35, 19. 25. 3 Imp. 3, 12.

ales Ierusalimul, și casa de care am zis: fi-va numele meu acolo.

28. Iar celelalte întâmplări ale lui Iosia și toate câte a făcut, au nu sunt acestea scrise în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

29. În zilele lui s'a suit Faraon Nehao împăratul Eghipefului asupra împăratului Asirienilor la râul Efratului, și a mers Iosia împăratul întru întâmpinarea lui, și l-a omorât pre el Nehao în Maghedo, dacă l-a văzut pre el.

30. Și l-au suit pre el slugile lui mort din Maghedo, și l-au adus în Ierusalim, și l-au îngropat în mormântul lui în cetatea lui David. Și a luat poporul pământului pre Ioahaz feciorul lui Iosia, și l-a uns pre el și l-a făcut împărat în locul tatălui său.

31. În vârstă de douăzeci și trei de ani eră Ioahaz, când a început a împărăși, și trei luni a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Amital fata lui Ieremie din Lovna.

32. Și a făcut rele înaintea Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

33. Și l-a mutat pre el Faraon Nehao în Revlă în pământul Ematului, ca să nu împărășească în Ierusalim, și a poruncit să plătească pământul dajdie o sută de talanți de argint și o sută de talanți de aur.

34. Și a pus Faraon Nehao preste ei împărat pre Eliachim feciorul lui Iosie împăratul Iudei în locul lui Iosie tatăl său, și i-a schimbat numele în Ioachim, și pre Ioahaz l-a luat și l-a dus în Eghipet, și a murit acolo.

35. Și argintul și aurul l-a dat Ioachim lui Faraon, însă a pus bir pământului, ca să dea argintul pre-

cum a poruncit Faraon, fiecare după puterea sa, și a strâns argintul și aurul dela poporul pământului, ca să-l dea lui Faraon Nehao.

36. În vârstă de douăzeci și cinci de ani eră Ioachim, când a început a împărăși, și unsprezece ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui Ieldaf fata lui Fadail din Rama.

37. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

CAP. 24.

Ioachim, Ioahin și Sedechia împărați Indii.

În zilele lui s'a suit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și s'a făcut Ioachim rob lui trei ani, și s'a întors și s'a scos de supt el.

2. Și i-au trimis lui Domnul pre tâlharii Haldeilor și pre tâlharii Siriei și pre tâlharii lui Noav și pre tâlharii fiilor lui Amon, și i-au trimis pre ei în pământul Iudei, ca să-i piarză pre ei, după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robilor săi prorocilor.

3. Însă mâniea Domnului eră asupra Iudei, ca să-l lepede pre el dela fața sa pentru păcatele lui Manasie, după toate câte a făcut.

4. Că și sânge nevinovat a vărsat și a umplut Ierusalimul de sânge nevinovat, și n'au voit Domnul să se milostivească spre el.

5. Iar celelalte întâmplări ale lui Ioachim și toate câte a făcut, au nu iață acestea scrise sunt în cartea cuvintelor anilor împăraților Iudei?

6. Și a adormit Ioachim cu părinții săi, și a împărășit Ioahin feciorul lui în locul lui.

7. Și mai mult n'a mai adaos îm-

29. 2 Paral. 35, 20—24; Zab. 12, 11.

30. 1 Paral. 3, 15; 2 Paral. 36, 1.

31. 2 Paral. 36, 2.

24. 1. 2 Paral. 36, 6. 5. 2 Paral. 36, 8.

6. 1 Paral. 3, 16. 7. Ierem. 46, 2.

păratul Eghiptului a ieși din pământul său, că a fost luat împăratul Vavilonului dela rîul Eghiptului pînă la rîul Efratului toate câte erau ale împăratului Eghiptului.

8. În vîrstă de optsprezece ani eră Ioahin, când a început a împărăși, și trei luni a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui Nesta fata lui Elanastan din Ierusalim.

9. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după toate câte a făcut tatăl lui.

10. Și în vremea aceea s'a suit Navuhodonosor împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului, și a încunjurat cetatea.

11. Și a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului la cetate, și slugile lui o băteau pre ea.

12. Și a ieșit Ioahin împăratul Iudei la împăratul Vavilonului, el și slugile lui și mama lui și boierii lui și famenii lui, și i-a luat pre ei împăratul Vavilonului în al optulea an al împărășiei lui.

13. Și a scos toate visteriile de acolo cele din casa Domnului și visteriile casei împăratului, și a tăiat toate vasele cele de aur, care le-a făcut Solomon împăratul lui Israil în biserica Domnului, după cuvîntul Domnului.

14. Și a dus Ierusalimul și pre toși boierii și pre cei tari la vîrtute, zece mii de robi, și pre tot teslarul și fierarul, și n'au rămas fără numai săracii pământului.

15. Și a dus pre Ioahin în Vavilon, și pre muma lui și pre femeile lui și pre famenii lui și pre cei tari ai pământului i-a dus în străinătate, din Ierusalim în Vavilon.

16. Și pre toși bărbașii oastei șapte mii și pre meșterii cei de lemn și pre meșterii cei de fier o mie, pre

toși cei tari, carii făceau răsboiu, și i-a dus pre ei împăratul Vavilonului în străinătate în Vavilon.

17. Și a pus împăratul Vavilonului pre Vatania feciorul lui Ioahin împărat în locul lui, și i-a pus numele Sedechia.

18. În vîrstă de douăzeci și unul de ani eră Sedechia, când a început a împărăși și unsprezece ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui Amifala fata lui Ieremia din Lovna.

19. Și a făcut rele întru ochii Domnului, după toate câte a făcut Ioahin.

20. Că mânia Domnului eră preste Ierusalim și preste Iuda, pînă ce i-au lepădat pre ei dela fața sa. Și n'a vrut să asculte Sedechia de împăratul Vavilonului.

CAP. 25.

Dărâmarca Ierusalimului. Robia Vavilonului.

Și a fost în anul al nouălea al împărășiei lui, în luna a zecea, în unsprezece ale lunii, a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, cu toată puterea lui asupra Ierusalimului.

2. Și a făcut zid împrejurul lui, și a încunjurat cetatea pînă la al unsprezecelea an al împăratului Sedechia.

3. În ziua a noua a lunii s'a înfărit foamea în cetate, și n'avea pîne poporul locului.

4. Și s'a rupt cetatea și toși oamenii cei răsboinici au ieșit noaptea pre calea porții cei din mijlocul zidurilor, aceasta este a grădinii împăratului, și au fugit pre calea Aravei, fiind Haldeii împrejurul cetății.

5. Și a alergat oștirea Haldeilor

8. 2 Paral. 36, 9. 10. Daniil 1, 1.
15: 1 Paral. 3, 17.

17. 2 Paral. 36, 10; Ierem. 37, 1; 2 Paral. 36, 10.
25. 1. 2 Paral. 36, 17; Ierem. 39, 1, și 52, 4.
3. Ierem. 52, 4.

după împăratul, și l-a ajuns în Aravotul Ierihonului, și toată puterea lui o a risipit dela el.

6. Și au prins pre împăratul și l-au adus la împăratul Vavilonului în Revelata, și i-a făcut lui judecată.

7. Și pre fiii lui Sedechia i-a junghiat înaintea ochilor lui, și ochii lui Sedechia i-a scos și l-au legat pre el cu lanțuri, și l-au dus în Vavilon.

8. Iar în luna a cincea în șapte zile ale lunii, acesta este anul al nouăsprezecelea al lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului, a venit Navuzardan cel mai mare preste bucătari, care stă înaintea împăratului Vavilonului în Ierusalim.

9. Și a ars casa Domnului și casa împăratului și toate casele Ierusalimului și toată casa mare o a ars cel mai mare preste bucătari.

10. Și zidul Ierusalimului împrejur l-a stricat puierea Haldeilor.

11. Iar pre celalt popor, care a rămas în cetate și pre cei fugiți, cari au fugit la împăratul Vavilonului și oștirea cea rămasă, i-a dus Navuzardan cel mai mare preste bucătari.

12. Și din săracii pământului a lăsat cel mai mare preste bucătari, ca să grijească de vii și de țărini.

13. Și stâlpii cei de aramă din casa Domnului și temeliiile și marea cea de aramă din casa Domnului le-au sfărâmat Haldeii, și arama o au dus în Vavilon.

14. Și căldările și furculițele și topitorile și căștile și toate vasele de aramă, cu care slujea, le-au luat.

15. Și cădelnițele și paharele cele de aur și de argint le-a luat bucatarul cel mare.

16. Doi stâlpi și o mare și temeliiile, care le-a făcut Solomon casei

Domnului, nu eră măsură aramii tuturor vaselor.

17. De optsprezece coși eră înălțimea unui stâlp, și deasupra lui eră cunună de aramă de trei coși de înaltă, și mreaja și rodiile împrejurul cununei toate de aramă, asemenea eră și la stâlpul celalt, și rodii o sută preste mreje împrejur.

18. Și a luat cel mai mare preste bucătari pre Saraia preotul cel dinăiu, și pre Sofonia feciorul, care eră al doilea și pre cei trei, carii păzesc pragul.

19. Și din cetate a luat un famen, care eră cârmuitor preste bărbații cei de oaste, și cinci oameni de cei ce vedeau fața împăratului, carii s'au aflat în cetate, și pre logofătul căpitanul oastei, care întocmea poporul țării, și șasezeci de oameni din poporul țării, carii s'au aflat în cetate.

20. Și i-a luat pre ei Navuzardan cel mai mare preste bucătari, și i-a dus la împăratul Vavilonului în Revelata.

21. Și i-a bătut pre ei împăratul Vavilonului, și i-a omorât în Revelata în pământul Ematului, și Iuda a fost strămutat din pământul său.

22. Și poporului, care a rămas în pământul Iudei, pre care l-a lăsat Navuhodonosor împăratul Vavilonului, a pus mai mare pre Godolia feciorul lui Ahicam fiul lui Safan.

23. Și auzind toți mai marii puterii, ei și oamenii lor, cum că a pus mai mare împăratul Vavilonului pre Godolia, au venit la Godolia în Masilat și Ismail feciorul lui Natanie și Ionă feciorul lui Karit și Saraia feciorul lui Tanamat Netofatianul și Iezonia feciorul lui Mahati, ei și oamenii lor.

24. Și a jurat Godolia lor și oamenilor lor, și a zis lor: nu vă te-

9. Ierem. 52, 11; Psalm. 73, 8.

13. Ierem. 27, 16; și 52, 17.

14. 3 Imp. 7, 50. 16. 3 Imp. 7, 15.

17. 2 Paral. 3, 15; Ierem. 52, 19.

18. Ierem. 52, 21. 22. Ierem. 40, 5, 9.

meji a sluji Haldeilor, ședeți pre pământul acesta, și slujiți împăratului Vavilonului, și bine va fi vouă.

25. Și a fost în luna a șaptea, venit-a Ismail feciorul lui Natanie fiul lui Elisama din sămânța împăraților și zece oameni cu el, și au bătut pre Godolfa și a murit, și pre Jidovii și pre Haldeii, carii erau cu el în Masifat.

26. Și s'a sculat tot poporul dela mic până la mare și boierii puterii, și s'au dus în Eghipte, că se temeau de fața Haldeilor.

27. Și a fost în anul al treizeci și șapte al străinătății lui Ioahin împăratul Iudei în luna a douăspre-

zece în ziua a douăzeci și șapte a lunii, Evilmerodah împăratul Vavilonului în anul împărăției sale, a ridicat fruntea lui Ioahin împăratul Iudei, și l-a scos pre el din temniță.

28. Și a graiț către el bune, și a pus scaunul lui mai sus decât scaunile împăraților, celor ce erau cu el în Vavilon.

29. Și i-a schimbat hainele, care le-a avut în temniță, și mănca pâine pururea înaintea lui în toate zilele vieții sale.

30. Și hrana lui, hrană deapănarea s'a dat lui din casa împăratului, pe fiecare zi în toate zilele vieții lui.

CARTEA ÎNTÂI PARALIPOMENE

CAP. 1.

Neamul Patriarhilor până la Iacov.

- A**dam, Sit, Enos.
2. Kainan, Maleleil, Iared.
3. Enoh, Matusala, Lameh.
4. Noe, Sim, Ham și Iafet.
5. Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madaim, Iovan, Elisa, Tovel, Mosoh și Tiras.
6. Și fiii lui Gomer: Ashanaz, Rifat și Torgama.
7. Și fiii lui Iovan: Elisa, Tarsis, Kifii și Dodanim.
8. Și fiii lui Ham: Hus, Mesraim, Fud și Hanaan.
9. Și fiii lui Hus: Sava, Evila, Savata, Regma și Sevetaha; și fiii lui Regma: Sava și Dadan.
10. Iară Hus a născut pre Nemvrod, acesta a început a fi urieaș vânător pre pământ.
11. Mestrem a născut pre Ludiimi, pre Enomiimi, pre Laviimi și pre Netoseimi.
12. Pre Fafteroimi, pre Fetroso-neimi, pre Hasloimi, din carii au ieșit Filistiimi și Katorimi.
13. Și Hanaan a născut pre Sidone cel întâiu născut al său.
14. Și pre Heteu, pre Evuseu, pre Amoreu și pre Ghergheseu.

15. Și pre Eveu, pre Aruceu și pre Eseneu.

16. Și pre Aruadeu, pre Samareu și pre Amati.

17. Fiii lui Sim: Elam, Asur, Arfaksad, Lod, Araam, Uz, Eul, Ghie-ter și Mosoh.

18. Și Arfaksad a născut pre Kainan, și Kainan a născut pre Sala, și Sala a născut pre Ever.

19. Iară lui Ever s'au născut doi feciori, numele unuia Falec, căci în zilele lui s'a împărțit pământul, și numele fratelui lui Iektan.

20. Și Iektan a născut pre Elmodad, pre Salef, pre Arsemot și pre Iader.

21. Și pre Adoram, pre Uzal și pre Dekla.

22. Și pre Gamosal, pre Avimeil și pre Sava.

23. Și pre Ufir, pre Evilet și pre Ioav, toți aceștia sunt feciorii lui Iektan.

24. Feciorii lui Sim: Arfaksad, Kainan, Sala.

25. Ever, Falec, Ragav.

26. Seruh, Nahor, Tara.

27. Avram, care este Avraam.

28. Fiii lui Avraam, Isaac și Ismail.

29. Iară neamurile lor sunt: cel

1. 1. Fac. 5, 6, 9. 5. Fac. 10, 2.
10. Fac. 10, 8.

16. Fac. 11, 10. 20. Fac. 11, 26.
28. Fac. 25, 13.

întâiu născut Ismail, Naveod, Kidar, Avdeil și Mossam.

30. Și Masama, Duma, Massi, Hodan, Teman, Ietur, Nafis și Kiedma, aceștia sunt fiii lui Ismail.

31. Iară fiii Heturei fiioarei lui Avraam: ea i-a născut pre Zemvram, pre Ischsan, pre Madiam, pre Madam, pre Esoc și pre Soe.

32. Și fiii lui Ischsan: Savà și Dandan, și fiii lui Dadan: Raguil, Navdeil, Assuelim, Lateseim și Lomim.

33. Și fiii lui Madiam: Ghiefaar, Ofer, Enoh, Avida și Eldad, toți aceștia feciorii Heturei.

34. Și a născut Avraam pre Isaac. Iară fiii lui Isaac sunt: Isav și Israil.

35. Fiii lui Isav: Elifaz, Raguil, Ieul, Ieglom și Kore.

36. Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, Sofar, Goofan și Kenez, iară Tamna fiioarea lui Elifaz, a născut lui pre Amalic.

37. Fiii lui Raguil: Nahez, Zare, Some și Maze.

38. Fiii lui Siir: Lotan, Zoval, Sevegion, Ana, Dison, Asar și Disan.

39. Și fiii lui Lotan: Horri, Heman; iară sora lui Lotan, Tamna.

40. Fiii lui Soval: Alon, Mahanat, Tevil, Sofi și Onan. Iar fiii lui Sevegion: Ait și Sonan.

41. Fiii lui Sonan: Deson; iară fiii lui Deson: Emeron, Asevom, Iefram și Harran.

42. Fiii lui Asar: Balan, Zukam și Akam; fiii lui Disan: Os și Aran.

43. Aceștia sunt împărații lor, carii au împărățit în pământul Edomului, mai nainte de ce a împărățit împărat întru fiii lui Israil, Valac feciorul lui Veor, și numele cetății Denava.

44. Și a murit Valac, și în locul lui a împărățit Iovav feciorul lui Zara din Vosora.

45. Și a murit Iovav, și în locul

lui a împărățit Asom din pământul Temanion.

46. Și a murit Asom, și în locul lui a împărățit Adad feciorul lui Varad, care a bătut pre Madiam în câmpul Moav, și numele cetății lui Ghetem.

47. Și a murit Adad, și în locul lui a împărățit Sevla din Maseca.

48. Și a murit Sevla, și în locul lui a împărățit Saul din Rovotul cei de lângă rîu.

49. Și a murit Saul, și în locul lui a împărățit Vallenon feciorul lui Ahovor.

50. Și a murit Vallenon, și în locul lui a împărățit Adad feciorul lui Varad, și numele cetății lui Fogor, și numele femeii lui Metavel fata lui Mezaad.

51. Și a murit Adad, și s'au făcut domni în Edom: domnul Tamna, domnul Golada, domnul Ieter,

52. Domnul Elivama, domnul Ila, domnul Finon.

53. Domnul Kenez, domnul Teman, domnul Vavsar.

54. Domnul Maghedeil, domnul Zafoin, aceștia sunt domni Edomului.

CAP. 2.

Fiii lui Iacov și ai lui Iuda.

Și aceștia sunt fiii lui Israil: Rușim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavelon,

2. Dan, Iosif, Veniamin, Neftalim, Gad și Asir.

3. Fiii lui Iuda: Ir, Avnan, Silom. Acești trei s'au născut lui din fata lui Savas Hananiteanca, și a fost Ir cel întâiu născut al lui Iuda rău înaintea Domnului, și l-a omorât pre el.

4. Și Tamar nora lui a născut lui

50. Fac. 36, 39.

2. 1. Fac. 29, 32, 35.

3. Fac. 36, 12; 38, 3, 15; 46, 12.

4. Mateiu 1, 3.

pre Fares și pre Zara, toți fiii lui Iuda, cinci.

5. Fiii lui Fares: Esrom și Iamuil.

6. Și fiii lui Zara: Zamvri, Etam, Emuan, Kalhal și Darad, toți cinci.

7. Și fiii lui Harmi: Ahar cel ce a turburat pre Israil, pentru că a luat din cele afierosite.

8. Și fiii lui Etam: Azarias.

9. Și fiii lui Esrom, carii s'au născut lui: Ieremeil, Aram și Halev.

10. Și Aram a născut pre Aminadav, și Aminadav a născut pre Naason, mai marele casei Iudii.

11. Și Naason a născut pre Salmon, și Salmon a născut pre Vooz,

12. Și Vooz a născut pre Ovid, și Ovid a născut pre Iesse.

13. Și Iesse a născut pre Eliav cel întâiu născut al său, pre Aminadav cel al doilea, pre Samaa cel al treilea,

14. Pre Natanail cel al patrulea, pre Radai cel al cincilea;

15. Pre Asam cel al șaselea, pre David cel al șaptelea;

16. Și surorile lor: Saruia și Avi-ghea, și feciorii Saruiei: Avisă, Ioav și Asail, trei.

17. Și Avigail a născut pre Amesav, și tatăl lui Amesav a fost Iotor Ismaelitanul.

18. Și Halev feciorul lui Esrom a luat femeie pre Azuva și pre Ieriot, și aceștia sunt fiii ei: Iasar, Suvav și Ardon.

19. Și a murit Azuva, și ș'a luat Halev femeie pre Efrat, și i-a născut lui pre Or.

20. Și Or a născut pre Uri, și Uri a născut pre Veseleil.

21. Și după aceasta a intrat Esrom la fata lui Mahir tatăl lui Galaad, și o a luat luiș femeie când

eră de șasezeci de ani, și i-a născut lui pre Seruh.

22. Și Seruh a născut pre Iair, și a avut el douăzeci și trei de cetăți în pământul Galaad.

23. Și a luat Ghedsur și Aram satele lui Iair dela ei, Kanatul și satele lui șasezeci de cetăți, toate acestea erau ale fiilor lui Mahir tatăl lui Galaad.

24. Și după ce a murit Esrom a venit Halev în Efrata și femeia lui în Esrom, Avia și i-a născut lui pre Ashon tatăl lui Tecoe.

25. Și fiii lui Ierameil celui întâiu născut al lui Esrom, cel întâiu născut: Ram, Vanaa, Aram și Ason frațele lui.

26. Și a avut Ierameil altă femeie, și numele ei eră Atara, aceasta este muma lui Onam.

27. Și fiii lui Ram celui întâiu născut al lui, Ierameil: Maa, Iamin și Acor.

28. Și fiii lui Onam: Samae și Iadae, și fiii lui Samae: Nadav și Avisur.

29. Și numele femeii lui Avisur eră Avihea, și i-a născut lui pre Ahavar și pre Moil.

30. Și fiii lui Nadav: Salod și Apfain, și a murit Salod fără de fii.

31. Și fiii lui Apfain: Iesei, și fiii lui Iesei: Sosan, și fiii lui Sosan: Ade.

32. Și fiii lui Ade: Ahisamas, Ieter, Ionatan, și a murit Ieter nevând prunci.

33. Și fiii lui Ionatan: Falet și Zazam, aceștia au fost feciori lui Ierameil.

34. Și Sosan n'avea feciori ci numai fete, și Sosan avea un Eghiptean slugă, cu numele Iohil.

35. Și a dat Sosan pre fata sa lui Iohil slugii sale să-i fie femeie, și i-a născut lui pre Eti,

36. Și Eti a născut pre Natan, și Natan a născut pre Zavad.

5. Fac. 46, 12. 7. Isus Navi 7, 1, 25.

9. Rut. 4, 19. 13. 1 Imp. 16, 6.

16. 2 Imp. 2, 18; și 17, 25.

17. 2 Imp. 2, 18; și 17, 25.

20. Esire 31, 2.

22. Num. 32, 41; A 2 Lege 3, 14.

23. Num. 32, 42.

37. Și Zavad a născut pre Afamil, și Afamil a născut pre Ovid.

38. Și Ovid a născut pre Iu, și Iu a născut pre Azaria.

39. Și Azaria a născut pre Hellis, și Hellis a născut pre Eliasa.

40. Și Eliasa a născut pre Sosomai, și Sosomai a născut pre Salum.

41. Și Salum a născut pre Iehemia, și Iehemia a născut pre Elisama.

42. Și fiii lui Halev fratele lui Ierameil Marisa cel întâiu născut al lui, acesta este tatăl lui Zif, și fiii lui Marisa tatăl lui Hevron.

43. Și fiii lui Hevron: Kore, Taplus, Recom și Samaa.

44. Și Samaa a născut pre Raem tatăl lui Ieclan, și Ieclan a născut pre Sama.

45. Și fiul lui Sama, Maon, și Maon tatăl lui Vetsur.

46. Și Efa posadnica lui Halev a născut pre Aram, pre Mosa și pre Ghezue.

47. Și fiii lui Adai: Raghem, Ioatam, Sogar, Falec, Ghefa și Sagae.

48. Și Moha posadnica lui Halev a născut pre Saver și pre Taram.

49. Și a născut și pre Sagae tatăl lui Madmina și pre Sau tatăl lui Mahvina și pre tatăl lui Gheval, și fata lui Halev, Asha.

50. Aceștia au fost fiii lui Halev, fiii lui Or cel întâiu născut din Efrat, Soval tatăl lui Kariatirim.

51. Salma tatăl lui Vitleem și Arif tatăl lui Vetghedor.

52. Și Soval tatăl lui Kariatirim a avut fii pre Araa, pre Esic și Amanit.

53. Și casele Kariatirimului: Etalim, Melitim, Isamatim și Imasaram, dintr'aceștia au ieșit Sarateii și fiii lui Estaam.

54. Fiii lui Salma: Vitleem, Neto-fati, cununa casei lui Ioav și jumătate ai Malafi, Isari.

55. Și semințiile cărturarilor, cariă lăcuiau în Iavis, Targatim, Samatim și Sahatim, aceștia sunt Kinii, cariă au ieșit din Emat tatăl casei lui Rihav.

CAP. 3.

Neamul împăraților din Iuda.

Aceștia au fost fiii lui David, cari s'au născut lui în Hevron, cel întâiu născut Amnon, din Ahinaam Iezraelteanca, al doilea Daniil din Avigaia Karmileanca.

2. Al treilea, Avesalom feciorul Mohei fetei lui Tolme împăratului Ghed-sur, al patrulea Adonia feciorul Anghitii.

3. Al cincilea, Safatia din Avitala, al șaselea Ietraam din Eglaa femeia sa.

4. Acești șase s'au născut lui în Hevron, și a împărășit acolo șapte ani și șase luni, și treizeci și trei de ani a împărășit în Ierusalim.

5. Și aceștia s'au născut lui în Ierusalim: Samaa, Sovav, Nafan și Solomon, patru din Virsavia fata lui Amiil.

6. Și Evaar, Elisa și Elifalit.

7. Și Naghe, Nafec și Iafie.

8. Și Elisama, Eliada și Elifala, nouă.

9. Toți fiii lui David afară de fiii fiitoarelor, și Tamar sora lor.

10. Fiii lui Solomon: Rovoam, Avia fiul lui, Asa fiul lui, Iosafat fiul lui.

11. Ioram fiul lui, Ohozia fiul lui, Ioas fiul lui.

12. Amasia fiul lui, Azaria fiul lui, Ioatan fiul lui.

13. Ahaz fiul lui, Ezechie fiul lui, Manasie fiul lui.

14. Amon fiul lui, Iosia fiul lui.

15. Și fiii lui Iosia cel întâiu născut Ioanan, al doilea Ioachim, al

3. 1. 2 Imp. 3, 2. 5. 2 Imp. 5, 5, 14.

10. 3 Imp. 11, 43. 11. 4 Imp. 8, 16.

12. 4 Imp. 15, 38. 14. 4 Imp. 21, 18, 25.

15. 4 Imp. 23, 30, 34.

treilea Sedechia, al patrulea Salum.

16. Și fiii lui Ioachim: Ehonia fiul lui, Sedechia fiul lui.

17. Și fiii lui Ehonia: Asir, Sala-til fiul lui.

18. Melhiram, Fadeas, Sanesar, Iechimia, Osamat și Navadia.

19. Și fiii lui Fadais: Zorovavel și Semei, și fiii lui Zorovavel: Mosolam, Anania și Solomefi sora lor.

20. Și Asuve, Ool, Varahia, Asadia și Asoved, cinci.

21. Și fiii lui Anania: Faletia, Iesia fiul lui, Sehenia fiul lui.

22. Și fiul lui Sehenia: Samaia, și fiii lui Samaia: Hatus, Ioil, Verri, Noadia și Safat, șase.

23. Și fiii lui Noadia: Elitenan, Ezechia și Ezricam, trei.

24. Și fiii lui Elitenan: Odolia, Eliasevon, Fadia, Acuv, Ioanan, Dalazia și Anan, șapte.

CAP. 4.

Urmașii lui Iuda și ai lui Simeon

Fiii lui Iuda: Fares, Esrom, Harmi, Or, Suval.

2. Și Reia fiul lui Suval a născut pre Iet, și Iet a născut pre Ahemai și pre Laad și acestea sunt casele lui Arati.

3. Și aceștia sunt fiii: Aitam, Iezrail, Iezman și Ievdas, numele surorii lor Esilevnon.

4. Și Fanuil tatăl lui Ghedor și Iazir tatăl lui Osan, aceștia sunt fiii lui Or celui întâiu născut al Efrati tatăl lui Villeem.

5. Și Asur tatăl lui Tecos a avut două femei: Hala și Nara.

6. Și Nara i-a născut pre Ohaia, pre Ifal, pre Teman și pre Aastir, aceștia sunt fiii Narii.

7. Și fiii Halei: Seret, Saar și Estanam.

8. Și Kozu a născut pre Enov și pre Savata, și casele fratelui lui Rihav fiul lui Iarin.

9. Și a fost Igavis mai mărit de cât frașii săi, și muma sa a chemat numele lui Igavis, zicând: am născut cu durere.

10. Și a chemat Igavis pre Dumnezeu lui Israil, zicând: binecuvântând, mă vei binecuvânta și vei înmulți hotarele mele, și va fi mâna ta cu mine, și vei face cunoștință, ca să nu mă smerești; și i-au făcut Dumnezeu lui toate câte a cerut.

11. Și Halev tatăl lui Asha a născut pre Mahir, acesta este tatăl lui Asaton.

12. Și Asaton a născut pre Vatrean, pre Vesie și pre Teman tatăl cetății lui Naas, fratele lui Eselom, al lui Kinez, aceștia sunt bărbaii lui Rihav.

13. Și fiii lui Kinez: Gotoniil și Saraia, și fiii lui Gotoniil: Afat.

14. Și Manafi a născut pre Gofera, iar Saraia a născut pre Ioav, tatăl lui Agheadair, că teslari erau.

15. Și fiii lui Halev fiul lui Iefoni: Ir, Ada și Noom, și fiii lui Ada: Kenez.

16. Și fiii lui Aleil: Ziv, Zefa, Tiria și Eseril.

17. Și fiii lui Esri: Ieter, Morad, Afer și Iamon, și a născut Ieter pre Maron, pre Semei și pre Esva tatăl lui Estemon.

18. Și femeia lui Adia a născut pre Iared tatăl lui Ghedor, pre Aver tatăl lui Sohon și pre Hetiil tatăl lui Samon, aceștia sunt fiii Vetei fetei lui Faraon, pre care o a luat Morid.

19. Și fiii femeii Idulei surorii lui Nahaim tatăl lui Keila: Garmi, Estemon și Nohafi.

20. Și fiii lui Semon: Amnon și Ana, Belhanan și Inon; și fiii lui Sei: Zoan și Bel Zoav.

16. 4 Imp. 24, 6, 17.

17. 4 Imp. 24, 15; Mat. 1, 11.

4. 1. Fac. 38, 29, 46, 12; Mat. 1, 3.

13. Is. Navi 15, 17.

21. Fiii lui Silom fiul lui Iuda: Ir tatăl lui Lihav, și Laada tatăl lui Marisa, și neamurile lui Evdadavuz din casa lui Esova.

22. Și Ioahim și oamenii lui Ho-ziva, Ioas și Saraf, care au lăcuit în Moav, și i-au întors pre ei Ave-dirin, Afuchiim.

23. Aceștia sunt cărămidari, cari lăcuiesc în Ataim și în Gadira cu împăratul, întru împărăția lui s'au întărit și au lăcuit acolo.

24. Fiii lui Simeon: Namuil, Iamin, Iariv, Sares, Saul.

25. Salem fiul lui, Mavasam fiul lui, Masma fiul lui.

26. Amuil fiul lui, Savud fiul lui, Zachur fiul lui, Semei fiul lui.

27. Și Semei a avut șasesprezece feciori și șase fete, și frații lui n'au avut fii mulți, și toate casele lor nu s'au înmulțit ca liii lui Iuda.

28. Și au lăcuit în Virsavee, în Molada și în Esersual.

29. În Valaa, în Aisem și în Tolad.

30. Și în Vatuil, în Erma și în Sichelag.

31. Și în Vetmarimot și în Imi-suseosin, și a casei Varuseorim, acestea sunt cetățile lor până la împăratul David.

32. Și satele lor: Etan și In, Remnon și Tocă și Esar, cetăți cinci.

33. Și toate satele lor prin pre-jurul cetăților acestora până la Vaal, acesta este ținutul lor și socoteala lor.

34. Și Mosovav, Iemoloh și Iosia fiul lui Amasia.

35. Și Ioil și Iu fiul lui Asavia și fiul lui Saraiei și fiul lui Asiil.

36. Și Elione, Iocava, Iasua, A-saia, Iediil, Ismail și Vaneas.

37. Și Zuza fiul lui Safai al fiului lui Alon, al fiului lui Iedia, al fiului lui Semri, al fiului lui Sameu.

38. Aceștia sunt cari s'au numit căpetenii întru neamurile lor, când casele lor părintești s'au înmulțit foarte.

39. Și au mers până aproape de Gherara, până la răsăritul Gheii, ca să cerce pășune dobitoacelor sale.

40. Și au aflat pășune multă și bună și pământul larg înaintea lor, și pace și liniște, pentru că erau din fiii lui Ham, acelora ce lăcuiau acolo mai dinainte.

41. Și au venit aceștia carii erau scriși pre nume în zilele lui Iezechie împăratul Iudei, și au bătut lăcașurile lor și pre Mineii, pre carii i-au aflat acolo, i-au pierdut pre ei până în ziua aceasta, și au lăcuit în locul lor, că pășune eră acolo vitelor lor.

42. Și din fiii lui Simeon au mers la muntele Siir cinci sute de bărbați: Filaetia, Noadia, Rafaia și O-zii, fiii lui Iesi erau povățuitorii lor.

43. Și au bătut pre ceilalți, cari au rămas lui Amalic, și au lăcuit acolo până în ziua aceasta.

CAP. 5.

Urmașii lui Ruvim, Gad și Manase.

Fiii lui Ruvim celui întâiu născut al lui Israil, că acesta este cel întâiu născut. Iară suindu-se el în patul tatălui său, Israil a dat binecuvântarea fiului său lui Iosif, și nu s'a socotit ca cel întâiu născut.

2. Că Iuda a fost cel mai puternic întru frații săi și povățuitor dintru el, iar binecuvântarea a fost a lui Iosif.

3. Fiii lui Ruvim celui întâiu născut al lui Israil: Enoh și Falus, Esron și Harmi.

4. Fiii lui Ioil: Semei și Vanea

21. Fac 38, 5. 24. Fac. 46, 10.

32. Is. Navî, 19, 7.

43. 1, Imp. 15, 8.
5. 1. Fac. 48, 5; și 49, 4; Num. 26, 5.
2. Fac. 49, 8, 10. 3. Eșire. 6, 14.
4. Num. 26, 5.

feciorul lui, și fiii lui Guga al feciorului lui Semei.

5. Fiul lui Miha, fiul lui Riha, fiul lui Ioil.

6. Fiul lui Veil, pre care l-a mutat Tegla-falasar împăratul Asiriei, acesta a fost căpetenie celor din Ruvim.

7. Și frații lui și rudenia lui când s'au numărat după nașterile lor au avut căpetenie pre Ioil și pre Zaharia.

8. Și Valec fiul lui Azuz, fiul lui Sama, fiul lui Ioil, acesta a lăcut în Aroir și la Navau și Veelmaon.

9. Și către răsărit a lăcut până aproape de pustie, lângă râul Efratului, că vitele lor s'au fost înmulțit în pământul Galaad.

10. Și în zilele lui Saul au făcut războiu asupra nemernicilor, și au căzut aceia în mâinele lor, și ei au lăcut în corturile lor în tot locul cel despre răsăritul Galaadului.

11. Fiii lui Gad din preajma lor au lăcut în pământul Vasanului până la Selha.

12. Ioil cel întâiu născut și Safam cel al doilea și Ianin și Safat din Vasan.

13. Și frații lor după casele lor părintești: Mihail, Mosolam, Sevee, Ioree, Ioahan, Zue și Ovid, șapte.

14. Aceștia sunt fiii lui Avihea, fiul lui Uri, fiul lui Idai, fiul lui Galaad, fiul lui Mihail, fiul lui Iesae, fiul lui Ieddai, fiul lui Vuz.

15. A fratelui feciorului lui Avdiil, a fiului lui Guni căpetenia casei părintești.

16. Lăcut-au în Galaad, în Vasan și în satele lor, și în toate împrejururile Saronului până la margini.

17. Toți aceștia s'au numărat în zilele lui Ioatam împăratul Iudei și

în zilele lui Ierovoam împăratul lui Israil.

18. Fiii lui Ruvim și ai lui Gad și jumătatea neamului lui Manasi bărbați viteji, carii purtau pavăză și sabie și încordau arcul, și învățați la războiu patruzeci și patru de mii șapte sute și șasezeci, cari ieșeau la războiu.

19. Și au făcut războiu cu Agarenii, cu Eturenii, cu Nafisenii și cu Nadevenii.

20. Și i-au biruit pre ei, și s'au dat în mâinile lor Agarenii și toate lăcașurile lor, pentrucă au strigat către Dumnezeu în războiu, și i-au auzit pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

21. Și au prădat averile lor, cămile cinci mii și oi două sute și cincizeci de mii și asini două mii, și suflete de oameni o sută de mii au robit.

22. Și mulți au căzut răniți, căci dela Dumnezeu eră războiu, și au lăcut în locul lor, până când s'au mutat în robie.

23. Și cei din jumătatea neamului lui Manasi au lăcut dela Vasan până la Vaal, Ermonul și Sanirul și până la muntele Ermonului, și în Livan s'au înmulțit ei.

24. Și aceștia sunt mai marii casei lor părintești: Ofer, Sei, Eliil, Ieremia, Odonia și Iediil bărbați viteji, bărbați numiți mai mari casei lor părintești.

25. Și au defăimat pre Dumnezeul părinților lor, și au curvit mergând după dumnezeii neamurilor pământului, pre care le-au ridicat Dumnezeu dela fața lor.

26. Și au ridicat Dumnezeul lui Israil duhul lui Ful împăratul Asiriei și duhul lui Tegla-falasar împăratul Asiriei, și a mutat pre Ru-

16. 27, 29.

17. 4 Imp. 15, 5; și 14, 16, 28.

20. 2 Paral 26, 7. 23. A 2 Lege 3, 9.

25. 4 Imp. 17, 7. 26. 4 Imp. 15, 19, 29.

vim, pre Gad și jumătatea seminției lui Manasî, și i-a dus pre ei la Haah și la Havor și la riul lui Gozan până în ziua aceasta.

CAP. 6.

*Urmașii lui Levi și ai lui Aaron.
Cetățile lor.*

Fiii lui Levi: Gherson, Kaat și Merari.

2. Și fiii lui Kaat: Amvram, Isaar, Hevron și Oziil.

3. Și fiii lui Amvram: Aaron, Moisi și Mariam, și fiii lui Aaron: Nadav, Aviud, Eleazar și Itamar.

4. Eleazar a născut pre Finees, Finees a născut pre Avis.

5. Avis a născut pre Vochi, și Vochi a născut pre Ozi.

6. Ozi a născut pre Zarea, Zarea a născut pre Mariil.

7. Mariil a născut pre Amaria și Amaria a născut pre Ahitov.

8. Ahitov a născut pre Sadoc, și Sadoc a născut pre Ahimaas.

9. Ahimaas a născut pre Azaria și Azaria a născut pre Ioanan.

10. Ioanan a născut pre Azaria, acesta a preoșit în casa, care o a zidit Solomon în Ierusalim.

11. Și a născut Azaria pre Amaria și Amaria a născut pre Ahitov.

12. Ahitov a născut pre Sadoc și Sadoc a născut pre Salom.

13. Salom a născut pre Helchia și Helchia a născut pre Azaria.

14. Azaria a născut pre Sarea și Sarea a născut pre Iosadac.

15. Și Iosadac a mers, când au mutat Domnul pre Iuda și Ierusalimul, prin mâna lui Navuhodonosor.

16. Fiii lui Levi: Gherson, Kaat și Merari.

17. Și acestea sunt numele fiilor lui Gherson: Loveni și Semei.

18. Fiii lui Kaat: Amvram, Isaar, Hevron și Oziil.

19. Fiii lui Merari: Mooli și Musi, acestea sunt neamurile lui Levi după casele lor părintești.

20. Fiul lui Gherson, Loveni fiul lui Iet, fiul lui Zamat.

21. Ioav fiul lui, Adi fiul lui, Zara fiul lui, Ietri fiul lui.

22. Fiii lui Kaat: Aminadav fiul lui, Kore fiul lui, Asir fiul lui.

23. Elcanà fiul lui, Avisaf fiul lui, Asir fiul lui, Kaat fiul lui.

24. Uriil fiul lui, Ozia fiul lui, Saul fiul lui.

25. Și fiii lui Elcanà: Amessi și Ahimot.

26. Elcanà fiul lui, Sufi fiul lui, Kenaat fiul lui.

27. Eliav fiul lui, Ierovoam fiul lui, Elcanà fiul lui, Samuil fiul lui.

28. Fiii lui Samuil, cel întâiu născut: Sani și Avia.

29. Fiii lui Merari: Mooli, Loveni fiul lui, Semei fiul lui, Oza fiul lui.

30. Samaa fiul lui, Agghia fiul lui, Asea fiul lui.

31. Aceștia sunt pre carii i-a rânduit David să cânte în casa Domnului, când s'a așezat sicriul.

32. Și slujeau înaintea cortului mărituriei cu organe, până când a zidit Solomon casa Domnului în Ierusalim, și au stăfuit după rânduiala lor la slujbele lor.

33. Și aceștia sunt cei ce stau, și fiii lor din fiii lui Kaat, Eman cântărețul fiul lui Ioil, fiul lui Samuil.

34. Fiul lui Elcanà, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliil, fiul lui Tou.

35. Fiul lui Suf, fiul lui Elcanà, fiul lui Maat, fiul lui Amati.

36. Fiul lui Elcanà, fiul lui Ioil, fiul lui Azaria, fiul lui Safanià.

37. Fiul lui Kaat, fiul lui Asir, fiul lui Aviasaf, fiul lui Korè.

6. 1. Fac. 46, 11; Num. 3, 17.

4. Num. 25, 13. 8. 2 Imp. 8, 17.

14. 4 Imp. 25, 18. 15. Ierem. 52, 21.

17. Eșire 6, 16.

18. Eșire 6, 18. 22. Eșire 6, 24.

27. 1 Imp. 1, 1.

38. Fiul lui Isaar, fiul lui Kaat, fiul lui Levi, fiul lui Israil.

39. Și frațele lui Asaf, care stă deadreapta lui: Asaf fiul lui Varahia, fiul lui Samaa.

40. Fiul lui Mihail, fiul lui Vaasia, fiul lui Melhia,

41. Fiul lui Afani, fiul lui Zaarai, fiul lui Adai,

42. Fiul lui Etam, fiul lui Zamam, fiul lui Semei,

43. Fiul lui Ieet, fiul lui Gherson, fiul lui Levi.

44. Și fiii lui Merari frații lor deasfânga: Etam fiul lui Kisa, fiul lui Avai, fiul lui Maloh,

45. Fiul lui Asevi,

46. Fiul lui Amessia, fiul lui Vani, fiul lui Semir,

47. Fiul lui Mooli, fiul lui Musi, fiul lui Merari, fiul lui Levi.

48. Și frații lor după casele lor părintești Leviții cei rânduiți la tot lucrul slujbei cortului casei Domnului.

49. Și Aaron și fiii lui a tămâia la jertfelnicul arderilor de tot și la jertfelnicul tămâerilor la tot lucrul sfânt al sfințelor, și a se ruga pentru Israil, după toate câte a poruncit Moisi robul lui Dumnezeu.

50. Și aceștia sunt fiii lui Aaron: Eleazar fiul lui, Finees fiul lui, Avisu fiul lui.

51. Vochi fiul lui, Ozi fiul lui, Sarea fiul lui.

52. Mariil fiul lui, Amaria fiul lui, Ahitov fiul lui,

53. Sadoc fiul lui, Ahimaas fiul lui.

54. Și acestea sunt cetățile în care lăcuiau ei, hotarele fiilor lui Aaron rudeniei, celor ce sunt ai lui Kaat, că lor le-au căzut cu sorși.

55. Și le-au dat lor Hevronul în pământul Iudei, și cele de prin prejurul lui.

56. Iar câmpurile cetății și satele ei le-au dat lui Halev fiul lui Iefoni.

57. Și fiilor lui Aaron s'a dat cetatea de scăpare: Hevronul; Levna cu împrejurimile ei și Selna cu împrejurimile ei și Estamenul cu împrejurimile lui,

58. Și Ietarul cu împrejurimile lui, și Davirul cu împrejurimile lui,

59. Și Asanul cu împrejurimile lui și Vetsamisa cu împrejurimile ei și Vefilul cu împrejurimile lui.

60. Iar din seminția lui Veniamin: Gavaonul cu împrejurimile lui și Galemata cu împrejurimile ei și Lavee cu împrejurimile ei și Anatoful cu împrejurimile lui, toate cetățile lor treisprezece cetăți după casele lor.

61. Iar celorlalți fii ai lui Kaat după casele lor părintești au dat dela jumătatea seminției lui Manasi cu sorși cetăți zece.

62. Și fiilor lui Gherson după casele lor din seminția lui Isahar, din seminția lui Asir, din seminția lui Neftalim și din seminția lui Manasi în Vasan cetăți treisprezece.

63. Și fiilor lui Merari după casele lor din seminția lui Ruvim, din seminția lui Gad și din seminția lui Zavulon, cu sorși douăsprezece cetăți.

64. Și au dat fiii lui Israil Leviților cetățile cu împrejurimile lor.

65. Și le-au dat cu sorși din seminția fiilor lui Iuda, din seminția fiilor lui Simeon și din seminția fiilor lui Veniamin, cetățile acestea cărora ei le-au dat nume.

66. Și celor din rudenii fiilor lui Kaat le-au căzut cetățile din hotarele seminției lui Efraim.

67. Și le-au dat lor cetățile cele de scăpare: Sihemul cu împrejurimile lui în muntele lui Efraim, și Gazerul cu împrejurimile lui,

49. Eșire 30, 7, 8, 10; Num. 4, 16; și 7, 10; 18, 1. 54. Is. Navî 21, 13.

56. Is. Navî 21, 9-12.

61. Is. Navî 21, 1-8. 67. 3 Imp. 9, 15.

68. Și Iecmanul cu împrejurimile lui și Vetonul cu împrejurimile lui,

69. Și Aialonul cu împrejurimile lui și Ghetrimonul cu împrejurimile lui.

70. Iar dela jumătatea seminției lui Manasî: Anarul cu împrejurimile lui și Iemvlaanul cu împrejurimile lui, după rudenția rămășiții fiilor lui Kaat.

71. Fiilor lui Gherson din casa jumătății seminției lui Manasî: Golanul din Vasan cu împrejurimile lui și Asirotul cu împrejurimile lui.

72. Iar din seminția lui Isahar: Ghedesa cu împrejurimile ei și Devera cu împrejurimile ei și Davorul cu împrejurimile lui,

73. Și Ramotul și Enanul, cu împrejurimile lor.

74. Iar din seminția lui Asir: Masal cu împrejurimile ei și Avdonul cu împrejurimile lui,

75. Și Ucoc cu împrejurimile lui, și Roov cu împrejurimile lui.

76. Iar din seminția lui Neftalim: Kedesul în Galilea cu împrejurimile lui și Hamonul cu împrejurimile lui și Kariatirimul cu împrejurimile lui.

77. Și rămășiții fiilor lui Merari dela seminția lui Zavulon: Remonul cu împrejurimile lui și Tavorul cu împrejurimile lui.

78. Și dincolo de Iordan, Ierihonul despre apusul Iordanului dela seminția lui Ruvim: Vosorul în pustie și împrejurimile lui și Iasa cu împrejurimile ei,

79. Și Kadimotul cu împrejurimile lui și Mefaat cu împrejurimile lui.

80. Și dela seminția lui Gad: Ramot în Galaad cu împrejurimile lui și Maanaim cu împrejurimile lui,

81. Și Esevon cu împrejurimile lui și Iazirul cu împrejurimile lui.

CAP. 7.

Urmașii lui Isahar, ai lui Veniamin, ai lui Neftalim, ai lui Manasî ai lui Efrem, ai lui Asir.

Fiii lui Isahar erau aceștia: Tola, Fua, Iasuv și Semeron, patru.

2. Fiii lui Tola: Ozi, Rafea, Ieriil, Iamai, Iemasan și Samuil, cari au fost mai marii caselor semințiilor din rudenția lui Tola, bărbați viteji în neamurile lor, numărul lor pe vremea lui David douăzeci și două de mii și șase sute.

3. Fiii lui Ozi: Iezraia, și fiii lui Iezraia: Mihail, Avdiu, Ioil și Iesia, cinci, toți aceștia căpetenii.

4. Și împreună cu ei după casele părinților lor, după casele semințiilor lor, bărbați viteji la războiu treizeci și șase de mii, că au avut multe femei și feciori.

5. Și frații lor în toate neamurile lui Isahar bărbați viteji, optzeci și șapte de mii, după numărul lor.

6. Fiii lui Veniamin: Vale, Vahir, și Iediil, trei.

7. Iar fiii lui Vale: Esevon, Ozi, Oziil, Ierimut și Uri, cinci căpetenii caselor părintești celor viteji, și numărul lor douăzeci și două de mii și treizeci și patru.

8. Și fiii lui Vahir: Zemira, Ioas, Eliezer, Elitenan, Amaria, Ierimut, Aviud, Anatot și Eliemet, toți aceștia fiii lui Vahir.

9. Și numărul lor după semințiile lor, căpetenii ai caselor părintești, viteji douăzeci de mii și două sute.

10. Și fiii lui Iediil: Valaan, și fiii lui Valaan: Iaus, Veniamin, Aot, Hanana, Zefan, Tarsi și Ahisaar.

11. Toți aceștia fiii lui Iediil căpeteniile caselor părintești, viteji șaptesprezece mii și două sute, puternici la războiu.

69. Is. Navi 10, 12. 71. A 2 Lege 4, 43.

72. Is. Navi 21, 28.

74. Is. Navi 21, 30.

78. Is. Navi 21, 36.

7. 1. Fac. 46, 13.

6. Fac. 46, 21; Num. 26, 38.

12. Și Sapfin și Apfin și fiii lui Ior, Asom fiul lui Aor.

13. Și fiii lui Neftalim: Iasiil, Goni și Asir, Selum fiul lui, Valam fiul lui.

14. Fiii lui Manasi: Esriil pre care i l-a născut fiitoarea lui Sira, și i-a născut lui și pre Mahir tatăl lui Galaad.

15. Și Mahir a luat femeie lui Apfin și lui Sapfin, și numele surorii lui Mooha, și numele ceilalte Sapfaad, și s'au născut lui Sapfaad fete.

16. Și a născut Mooha femeia lui Mahir fiu, și a chemat numele lui Fares, și numele fratelui lui Suros, fiii lui Ulam și Recom.

17. Și fiii lui Ulam, Vadam, aceștia sunt fiii lui Galaad fiul lui Mahir, fiul lui Manasi.

18. Și sora lui Melehet, a născut pre Isud, pre Aviezer și pre Maela.

19. Și au fost fiii lui Semira: Amim, Sihem, Lachim și Anian.

20. Și fiii lui Efraim: Sotalat, Varad fiul lui, Taat fiul lui, Elada fiul lui, Saat fiul lui,

21. Și Zavad fiul lui, Sotele fiul lui, Azer și Elead, și i-au ucis pre ei oamenii din Ghet, cei născuți în pământul acela, pentrucă s'au pogorît, ca să le ia vitele lor.

22. Și i-a plâns Efraim tatăl lor zile multe, și au venit frații lui să-l mângâe.

23. Și a intrat la femeia sa, și a luat în pântece și a născut fiu, și a chemat numele lui Veria, pentrucă întru necazuri s'a născut în casa mea.

24. Și fata lui Saraa, și întru cei rămași, și a zidit Veforonul, și cel de jos și cel de sus, și fiii lui Ozan, Seira.

25. Și Rali fiul lui Saraf, Talees fiii lui, și Taen fiul lui.

26. Laadan fiul lui, fiul lui Amiud, fiul lui Elisamai.

27. Fiul lui Nun, fiul lui Isue.

28. Și ținutul lor și lăcașul lor: Vetilul și satele lui, despre răsărit Noaranul, despre apus Gazerul cu satele lui și Sihemul cu satele lui, până la Gaza și satele ei.

29. Și până la hotarele fiilor lui Manasi: Vetsaanul cu satele lui, Tanahul cu satele lui, Maghedonul cu satele lui, Dorul cu satele lui, într'acestea lăcuiau fiii lui Iosif fiul lui Israil.

30. Fiii lui Asir: Iemna, Suia, Isui, Veria și Sore sora lor.

31. Și fiii lui Veria: Haver și Melhiil, acesta este tatăl lui Vertait.

32. Și Haver a născut pre Iaflit, pre Samir, pre Hotan și pre Sola sora lor.

33. Și fiii lui Iaflit: Fasec, Vamail și Asit. Aceștia sunt fiii lui Iaflit,

34. Și fiii lui Semir: Ahir, Rooga, Iava și Aram.

35. Și fiii lui Elem fratele său: Sofa, Imana, Selis și Amal.

36. Fiii lui Sofa: Sue, Arnafar, Suda, Varin și Imran.

37. Și Vasan, Ola, Sama, Salisa, Ietra și Veira.

38. Și fiii lui Ietir, Iefina, Fasta și Ara.

39. Și fiii lui Ola: Oreh, Aniil și Rasia,

40. Toți aceștia sunt fiii lui Asir, toți căpeteniile caselor lor, aleși întru vitejie, mai mari povățuitori, numărul lor acelor iscusiși la războiu, bărbați douăzeci și șase de mii.

CAP. 8.

Urmașii lui Veniamin și ai lui Saul.

Veniamin a născut pre Vale cel întâiu născut al său, pre Asvil cel al doilea și pre Ara cel al treilea.

2. Pre Noa cel al patrulea și pre Rafa cel al cincilea.

28. Is. Navi. 16, 1, 2, 3.

30. Fac. 46, 17; Num. 26, 44.

8. I. Fac. 46, 21.

13. Fac. 46, 24. 15. Num. 27, 1.

20. Num. 26, 35.

3. Și au fost feciorii lui Vale: Adir, Ghira și Aviud.

4. Avesua, Noamă și Ahia.

5. Ghera, Sefufam și Uram.

6. Aceștia sunt fiii lui Aod, aceștia sunt mai marii caselor celor ce lăcuiesc în Gavee, și i-au mutat pre ei la Mahanafi:

7. Naama, Ahia și Ghiră, acesta este leglaam, și a născut pre Aza și pre Iahiho.

8. Și pre Saarin l-a născut în câmpul lui Moav, după ce a slobozit el pre Osin și pre Vaada femeile sale.

9. Și a născut din Ada femeia sa pre Iolav, pre Sevia, pre Misa și pre Melha.

10. Pre Ievus, pre Zavia și pre Marma, aceștia au fost mai marii caselor.

11. Și din Osin a născut pre Avitol și pre Alfaal.

12. Și fiii lui Alfaal, Ovid, Misaal și Semir, acesta a zidit Onanul, Lodul și safele lui.

13. Și Veria și Sama, aceștia sunt mai marii caselor celor ce lăcuiesc în Elam, și aceștia au gonit pre cei ce lăcuiau în Ghet.

14. Și frații lui Sosic și Arimot.

15. Zavadia, Orid și Eder.

16. Mihail, Iesfa și Ioda, fiii lui Veria.

17. Zavadia, Mosolam, Azachi și Avar.

18. Isamari, Iecslia și Iovav fiii lui Elfaal.

19. Iachim, Zahri și Zavdi.

20. Elionai, Salafi și Eliili.

21. Adaia, Varaia și Samarat fiii lui Samait.

22. Iesfan, Ovid și Eleil.

23. Avdon, Zehri și Anan.

24. Anania, Amvri, Elam și Anatof.

25. Iatin, Iefadia și Fanuil, fiii lui Sosic.

26. Samsrai, Saaria și Gofolia.

27. Iarasia, Eria și Zehri fiii lui Iroam.

28. Aceștia sunt mai marii caselor după neamurile lor; frunțașii aceștia au lăcuit în Ierusalim.

29. Și în Gavaon a lăcuit tatăl lui Gavaon, și numele femeii lui Moaha.

30. Și fiul ei cel întâiu născut Avdon, Sur, Chis, Vaal, Nadav și Nir.

31. Și Ghedur, cu frații lui Zachur și Machelot.

32. Și Machelot a născut pre Samaa, aceștia au lăcuit în preajma fraților săi în Ierusalim cu frații lor.

33. Și Nir a născut pre Chis, și Chis a născut pre Saul și Saul a născut pre Ionatan, pre Melhisue, pre Aminadav și pre Asaval.

34. Și fiul lui Ionatan: Merivaal, Memivostê; și Merivaal a născut pre Miha.

35. Și fiii lui Miha: Fiton, Meloh, Tarah și Ahaz.

36. Ahaz a născut pre Iada și Iada a născut pre Salemat, pre Asmot și pre Zamvri, iar Zamvri a născut pre Mesa.

37. Și Mesa a Născut pre Vaana. Rafea fiul lui, Elasa fiul lui, Esil fiul lui.

38. Esil a avut șase fiii, și aceștia sunt numele lor: Ezricam cel întâiu născut al lui, Ismail, Saria, Avdia, Anan și Asa; toți aceștia fiii lui Esil.

39. Și fiii lui Asil fratele lui, Elam cel întâiu născut al lui, Ias al doilea și Elifalet al treilea.

40. Și au fost fiii lui Elam bărbați viteji, trăgători cu arcul, și cu mulți fii, și fiii fiilor o sută și cincizeci, toți aceștia din fiii lui Veniamin.

29. 9, 35.

33. 1, Imp. 14, 50; 2, Imp. 2, 8.

34. 2, Imp. 4, 4 și 9, 12.

CAP. 9.

Locuitorii din Ierusalim și Gavaon.

Tot Israilul s'a numărat după semințiile lor, și aceștia sunt scriși în cartea împărașilor lui Israil și a Iudei, cu cei ce s'au mutat în Vavilon pentru fărădelegile lor.

2. Și cei ce au lăcuit mai întâiu în moșiile sale, în cetățile sale, din Israil, preoții și leviții și cei alie-rosiși.

3. Și în Ierusalim au lăcuit din fiii lui Iuda și din fiii lui Veniamin și din fiii lui Efraim și dintr'ai lui Manasi.

4. Și Gnofi și fiul lui Amiud, fiul lui Amvri, fiul lui Amvraim, fiul lui Vuni, fiul fiilor lui Fares, al fiului lui Iuda.

5. Și din Siloni, Asaia cel întâiu născut al lui și fiii lui.

6. Din fiii lui Zara, Ieii și frașii lor șase sute și nouăzeci.

7. Și din fiii lui Veniamin, Salom fiul lui Mosolam, fiul lui Oduia, fiul lui Asanua.

8. Și Iemnaa fiul lui Ieroham și Ilo. Aceștia sunt fiii lui Ozi, fiul lui Mahir și Mosolam fiul lui Safatia, fiul lui Raguil, fiul lui Iemnai.

9. Și frașii lor după nașterile lor, nouă sute cincizeci și șase, toți bărbați mai mari ai caselor, după casele lor părintești.

10. Și dintre preoți Iodae, Ioarim și Iahin.

11. Și Azaria fiul lui Helchia, fiul lui Mosolam, fiul lui Sadoc, fiul lui Maraiot, fiul lui Ahitov povățuitorul casei lui Dumnezeu.

12. Și Adaia fiul lui Iraam, fiul lui Fahor, fiul lui Melhia și Maasaia fiul lui Adiil, fiul lui Ezira, fiul lui Mosolam, fiul lui Maselmoț, fiul lui Emir.

13. Și frașii lor mai marii caselor lor părintești o mie șapte sute și șasezeci, vrednici la slujba casei lui Dumnezeu.

14. Și din Leviți: Samaia fiul lui Asov, fiul lui Ezricam, fiul lui Asavia din fiii lui Merari.

15. Și Vacvacar, Aris, Galaal și Mattania fiul lui Miha, fiul lui Zehri, fiul lui Asaf.

16. Și Avdia fiul lui Samia, fiul lui Galaal, fiul lui Iditun și Varahia fiul lui Osa, fiul lui Elcană, care lăcuia în satele lui Notefati.

17. Și portarii: Salom, Acum, Telman, Diman și frașii lor; Salom căpetenie.

18. Și aceștia până acum în poarta împăratului spre răsărituri, aceștia sunt portarii la taberile fiilor lui Levi.

19. Și Selum fiul lui Kore, fiul lui Aviasaf, fiul lui Kore și frașii lui după casa tatălui său, Koritenii preste lucrurile slujbei, păzind intrările cortului, și părinții lor păzind intrarea la casa Domnului.

20. Și Finees fiul lui Eleazar povățuitor eră preste dâșii înaintea Domnului, iar după acesta,

21. Zaharia fiul lui Mosolam portar ușii cortului mărturieii.

22. Toți portarii cei aleși portari la porți două sute doisprezece, aceștia numărași după sălașile lor, pre aceștia i-a rânduit și i-a pus David și Samuil văzătorul întru credința lor.

23. Aceștia și fiii lor erau la porțile casei Domnului și în casa cortului, ca să păzească pre rând.

24. Spre cele patru vânturi erau porțile: spre răsărit, spre apus, spre miazăzi și spre miazănoapte.

25. Și frașii lor în sălașele lor petreceau, și veneau în ziua a șaptea, din vreme în vreme, când le eră vremea pre rând.

26. Pentrucă paza acestor patru porți eră încredințată Levișilor, și ei

9. 17. 26. 1. 22. 1 Imp. 9, 9.

23. 2 Paral. 9, 14. 25. 4 Imp. 11, 5.

26. 3 Imp. 6, 5.

erau preste cămările și preste vistierile casei Domnului.

27. Și prin prejurul casei lui Dumnezeu, că în seama lor eră paza și cheile ca să deschiză dimineața porțile bisericii.

28. Și din ei erau preste uneltele slujbei, că cu număr le băgă și cu număr le scotea.

29. Și dintru ei erau puși preste vase și preste toate veșmintele cele știute și preste făina de grâu și preste vin și preste untuldelemn și preste tămâie și preste mirodenii.

30. Și din fiii preoților erau făcători de mir cu aromate.

31. Malfafia din Leviși, acesta este cel întâiu născut al lui Salom coriteanului, cu credință preste jertfa ce se făcea în tigaia marelui preot.

32. Și din fiii Katitenilor, dintre frații lor, erau preste pâinile punerii înainte, ca să se gătească din sâmbătă în sâmbătă.

33. Și aceștia sunt cântăreși mai mari caselor Levișilor celor rânduiți pre rând la slujba cea de zi și cea de noapte, a lucrurilor.

34. Aceștia sunt mai marii caselor Levișilor după neamurile lor; căpeteniile acestea au lăcuit în Ierusalim.

35. Și în Gavaon a lăcuit tatăl lui Gavaon Ieil, și numele femeii lui Mooha.

36. Și fiul lui cel întâiu născut: Avdon, Sur, Chis, Vaal, Nir și Nadav.

37. Ghedur și frații lor Aiun, Zakhur și Machelot.

38. Și Machelot a născut pre Samaa, și aceștia cu frații lor au lăcuit în Ierusalim.

39. Și Nir a născut pre Chis și Chis a născut pre Saul și Saul a născut pre Ionatan, pre Melhisue, pre Aminadav și pre Asaval.

40. Și fiul lui Ionatan, Merivaal și Merivaal a născut pre Miha.

41. Și fiii lui Miha: Fiton, Maloh, Tarah și Ahaz.

42. Și Ahaz a născut pre Iada, și Iada a născut pre Galemot și pre Gazmot și pre Zamvri, și Zamvri a născut pre Massa.

43. Și Massa a născut pre Vaana, fiul acestuia Rafaiia, fiul acestuia Elasa, fiul acestuia Esil.

44. Și Esil a avut șase fii, și acestea sunt numele lor: Ezricam cel întâiu născut al lui, Ismail, Saraia, Avdia, Anan și Asa; aceștia sunt fiii lui Esil.

CAP. 10

Moartea lui Saul în luptă cu Filistenii.

Cei de alt neam au făcut războiul asupra lui Israil, și au fugit Israilitenii de către fața celor de alt neam, și au căzut răniți în muntele Ghelvue.

2. Și au urmărit cei de alt neam pre Saul și pre fiii lui, și au bătut cei de alt neam pre Ionatan pre Aminadav și pre Melhisue, fiii lui Saul.

3. Și s'a îngreuiat războiul asupra lui Saul, și l-au aflat pre el săgeătorii, și l-au rănit cu săgeți.

4. Și a zis Saul purtătorului armelor sale: scoate sabia ta, și mă străpunge cu ea, ca nu cumvă să vie acești nețăeși împrejur, și mă vor batjocori; și n'a vrut purtătorul armelor lui să facă aceasta, că se temeă foarte, și a luat Saul sabia, și a căzut preste ea.

5. Și a văzut purtătorul armelor lui că a murit Saul, și a căzut și el preste sabia sa, și a murit.

6. A murit Saul și trei feciori ai lui în ziua aceea și toată casa lui de odată.

28. Eșire 27, 3. 29. Lev. 2, 1, 4, 5.

30. Eșire 30, 7, 23. 31. Lev. 2, 5.

32. Lev. 24, 6. 33. 8, 29.

10. 1, 1, Imp. 31, 1.

4. Jud. 9, 54; 1, Imp. 31, 4.

7. Și a văzut tot omul lui Israil, care lăcuia în vale, că a fugit Israil, și cum că a murit Saul și fiii lui, și au lăsat cetățile lor, și au fugit și au venit cei de alt neam, și au lăcuit în ele.

8. Și a fost a doua zi, au venit cei de alt neam, ca să prade pre cei răniți, și au aflat pre Saul și pre fiii lui căzuși în muntele Ghelvue.

9. Și i-au desbrăcat pre el, și i-au luat capul lui și armele lui, și le-au trimis în pământul celor de alt neam împrejur, ca să binevestească în casa idolilor lor și poporului.

10. Și au pus armele lui în casa Dumnezeului lor, și capul lui l-au pus în casa lui Dagon.

11. Și au auzit toți cei ce lăcuiau în Iavis Galaad, toate câte au făcut cei de alt neam lui Saul și fiilor lui Israil.

12. Și venind din Galaad oameni puternici, au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor lui, și le-au adus în Iavis, și au îngropat oasele lor supt stejar în Iavis, și au postit șapte zile.

13. Și a murit Saul întru fărădelegile sale, care a făcut înaintea lui Dumnezeu, după cuvântul Domnului pentru că nu l-a păzit, ci a întrebat pre cea cu duh pitonicesc, ca să cerce, și i-a răspuns lui Samuil prorocul, și n'a întrebat pre Domnul, și l-au omorât pre el, și au mutat împărăția la David fiul lui Iesse.

CAP. 11.

David împărat.

Și s'a adunat tot Israilul la David în Hevron, zicând: iată oasele tale și carnea ta suntem noi.

2. Și ieri și alaltăieri când eră Saul

împărat, tu erai care scoteai și aduceai pre Israil, și au zis Domnul Dumnezeuul tău fie, tu vei paște pre poporul meu Israil, și tu vei fi povăzuitor preste poporul meu Israil.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil la împăratul în Hevron, și le-a pus lor împăratul David legătură în Hevron înaintea Domnului, și a uns pre David împărat preste Israil după cuvântul Domnului prin mâna lui Samuil.

4. Și s'a dus împăratul David și tot Israilul în Ierusalim, acesta eră Ievus, și acolo Ievuseii erau carii lăcuiau pământul.

5. Și au zis lăcuitorii din Ievus lui David: nu vei intra aici, și a luat David cetatea Sionului, aceasta este cetatea lui David.

6. Și a zis David: oricine va lovi întâiu pre Ievuseu, va fi boier și căpetenie, și s'a suit asupra ei întâiu Ioav fiul Saruiei, și s'a făcut căpetenie.

7. Și a șezut David în cetate, pentru aceea s'a chemat cetatea lui David.

8. Și a făcut zid împrejurul cetății.

9. Și mergea David sporind și mărindu-se, și Domnul atotștiitorul era cu el.

10. Și aceștia sunt căpeteniile vitejilor lui David, că l-a ajutat să fie împărat preste tot Israilul după cuvântul Domnului, care l-au grăit către Israil.

11. Și acesta este numărul vitejilor ai lui David: Iesevada feciorul lui Ahaman căpitanul preste treizeci, acesta a scos sabia sa deodată asupra a trei sute, pre carii i-a rănit deodată.

12. Și după el Eleazar feciorul

3. 1 Imp. 16, 13. 4. Is. Navi 15, 8.

5. 2 Imp. 5, 7. 6. 2 Imp. 5, 8.

7. 2, Imp. 5, 7.

10. 1, Imp. 23, 8; 2, Imp. 28, 8.

12. 2, Imp. 23, 9.

9. 1 Imp. 31, 9. 12. 1 Imp. 31, 13.

13. 1 Imp. 15, 19; 1 Imp. 28, 8.

11. 1. 2 Imp. 5, 1; și 19, 13.

2. 1 Imp. 19, 8.

lui Dodai al lui Ahohi, care erau între cei trei viteji.

13. Acesta era cu David în Fasadamin, când cei de alt neam s'au adunat acolo la războiu, și erà o parte de țarină plină de orz, și poporul a fugit dinaintea celor de alt neam.

14. Și a stătut în mijlocul țarinei, și a apărat-o și a bătut pre cei de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare.

15. Și s'au pogorît cei trei din treizeci, carii erau căpetenie la piatra lui David, la peștera lui Odolam, și tabăra celor de alt neam tăbărise în valea uriașilor.

16. Și David erà atunci în cetate, și tabăra celor de alt neam erà atunci în Vitleem.

17. Și a poftit David, și a zis: cine mă va adăpa cu apă din fântâna Vitleemului cea de lângă poartă?

18. Și rupseră acei trei viteji tabăra celor de alt neam, și scoaseră apă din fântâna cea din Vitleem de lângă poartă, și o luară și veniră la David, și n'a vrut David să o beà, ci o a vărsat Domnului.

19. Și a zis: departe să fie dela mine Doamne a face cuvântul acesta, au sângele oamenilor acestora voi beà? Sufletele lor? Căci cu sufletele lor o au adus, și n'a vrut să o beà, aceasta au făcut cei trei viteji.

20. Și Avesa fratele lui Ioav, acesta erà cel mai mare între cei trei, acesta a scos sabia sa asupra a trei sute, pre carii i-a rănit deodată, și acesta erà vestit între cei trei.

21. Și el cel al treilea a fost mai mărit decât cei doi, și le-a fost lor căpetenie, și până la cei trei n'a ajuns.

22. Și Vanaia feciorul lui Iodae fecior de viteaz, multe sunt faptele

lui din Kavasail, acesta a ucis pre doi foarte tari Moaviteni, și el s'a pogorît de a ucis pre leu în groapă într'o zi cu zăpadă.

23. Și acesta a ucis pre un bărbat Eghiptean chipeș, de cinci coși, și în mâna Eghipteanului erà suliță ca sulul pânzarului, și s'a pogorît Vanaia asupra lui cu toiagul, și a luat din mâna Eghipteanului sulița și l-a omorît cu sulița lui.

24. Acestea a făcut Vanaia feciorul lui Iodae, și numele lui este între cei trei viteji.

25. Decât cei treizeci erà mai mărit acesta, și la cei trei n'a ajuns, și l-a pus pre el David preste casa sa.

26. Aceștia sunt vitejii oștirea: Asail fratele lui Ioav, Eleanan feciorul lui Dodoe din Vitleem,

27. Samaot al lui Arori, Hellis al lui Afelloni,

28. Orà feciorul lui Echis Tecoitaneanul, Aviezer Anatotineanul,

29. Sovahai Usafineanul, Ili Aho-niteanul,

30. Marai Netofatineanul, Htaod feciorul lui Nooza Netofatineanul,

31. Eri feciorul lui Revee din muntele lui Veniamin, Vanaia Faratoniteanul,

32. Uri din Nahaliglas, Aviil Garavetineanul,

33. Azvon Varomiteanul, Eliava Salavoniteanul,

34. Fiul lui Asam Gazoniteanul, Ionatan fiul lui Sola Arariteanul,

35. Ahim fiul lui Ahar Arariteanul, Elfat fiul lui Tirofar,

36. Afer Mehoratrineanul, Ahia Feloniteanul,

37. Iserè Harmadaiteanul, Naare fiul lui Azove,

38. Ioil fratele lui Natan, Mevaal fiul lui Agari,

39. Seli Amoniteanul, Naahor Vi-

13. 2, Imp. 5, 17. 16. 2 Imp. 23, 14.
17. 2 Imp. 23, 15. 21. 2 Imp. 23, 19.
22. 2 Imp. 23, 20.

26. 2 Imp. 23, 24.

rotineanul purtătorul de armele lui Ioav fiul Saruiel,

40. Ira Ietrineanul, Gariv Ietori-
neanul,

41. Uria Hemfineanul, Zavet fiul
lui Ahia,

42. Adina fiul lui Seza al lui Ru-
vim căpetenie, și cu el treizeci.

43. Anan feciorul lui Mooha și
Iosafat Matanineanul,

44. Ozia Astarofineanul, Samata,
și Ieiiiii lui Hotam al lui Arari,

45. Iediil fiul lui Sameri și Iozae
fratele lui Tosaiteanul,

46. Eliil Maoiteanul și Iarivi și Io-
sia fiul lui,

47. Elaam și Ietama Moaviteanul,
Daliil, Ovid și Iessiil Mesoviateanul.

CAP. 12.

Vitejii cari au urmat pre David.

Aceștia sunt carii au venit la Da-
vid în Sichelag, când încă fugea
de fața lui Saul feciorul lui Kis, și
aceștia împreună cu ceilalți viteji
i-au ajutat la războiu;

2. Și din arc și cu dreapta și cu
stânga svârlind pietre și săgeți. Din-
tre frații lui Saul din Veniamin:

3. Mai marele Ahiezer și Ioas fiul
lui Asma Gavafineanul, Ioil și Iofa-
lit fii lui Asmot și Verhia și fiul din
Anatot.

4. Și Samaias Gavaoniteanul vi-
teaz dintre cei treizeci, și preste cei
treizeci: Ieremia și Ieziil și Ioanan
și Ioazavat Gadarafineanul,

5. Azai, Arimuf, Vaalia, Samaria
și Safatia Harefiileanul,

6. Elcanà, Isuni, Ozriil, Iozaara, So-
vocam, Coritenii.

7. Și Ielia și Zavadia fiii lui Ie-
roam din Ghedor.

8. Iar din Gad au trecut la David
în pustie bărbați tari și puternici,

ostași gafa de războiu cu scuturi și
cu sulițe, și fețele lor ca fața leu-
lui, și sprinteni și iuși ca căprioa-
rele în munși.

9. Aza căpetenia întâiu, Avdia al
doilea, Eliav al treilea,

10. Masmana al patruilea, Ieremia
al cincilea,

11. Ieti al șaselea, Eliav al șap-
telea,

12. Ioanan al optulea, Eliazar al
nouălea.

13. Ieremia al zecelea, Melhavane
al unsprezecelea.

14. Aceștia au fost din fiii lui Gad
căpetenie oștirea, preste o sută cel
mai mic, și cel mai mare preste o mie.

15. Aceștia au fost carii au trecut
Iordanul în luna cea dintâiu, când
eră plin din mal în mal, și au gon-
nit pre toți cei ce lăcuiau văile de
la răsărit până la apus.

16. Și au venit din fiii lui Venia-
min și ai lui Iuda în ajutorul lui
David.

17. Și David a ieșit întru întâmp-
inarea lor, și le-a zis lor: de ați
venit cu pace la mine ca să mă a-
jutați, inima mea unească-se cu voi;
iar de este să fiu dat vrăjmașilor
mei, nu prin adevărul mâinii, vază
Dumnezeul părinților voștrii, și să
mustre.

18. Și duh a cuprins pre Amase
căpetenia celor treizeci, și a zis:
mergi Davide fiul lui Iese și popo-
rul tău cu pace, pace fie și pace
celor ce-ți ajută fie, că și-au ajutat fie
Dumnezeul tău; și i-a primit pre ei
David, și i-a pus pre ei căpetenie
oștirii.

19. Și din Manase au venit la Da-
vid, când s'au ridicat cei de alt neam
asupra lui Saul cu războiu, și nu
le-a ajutat lor David că s'au sfătuit
mai marii celor de alt neam zicând:

12. 1. 1 Imp. 27, 1, 6. 2. Jud. 20, 16.
8. 2 Imp. 2, 18.

15. Is. Navi 3, 15. 18. Jud. 6, 34.
19. 1 Imp. 29, 4.

cu capetele bărbaților acestora se va întoarce la Saul domnul său.

20. Și mergând David în Siclag s'au lipit de el cei din Manase: Edna, Iosavat, Rodiil, Mihail, Iosavet, Elimut și Semati căpeteniile miilor lui Manase.

21. Și aceștia au ajutat lui David asupra lui Ghedur, că erau toți puternici la virtute, și povățuiau oștirea.

22. Că din zi în zi veneau în ajutorul lui David, până ce s'a făcut oștire mare, ca oștirea lui Dumnezeu.

23. Și acestea sunt numele căpeteniilor oștirii, carii au venit la David în Hevron, ca să dea lui împărăția lui Saul după cuvântul Domnului.

24. Fiii lui Iuda, carii purtau scuturi și sulite, șase mii opt sute, iscusii la războiu.

25. Din fiii lui Simeon viteji iscusii în războiu, șapte mii o sută.

26. Din fiii lui Levi, patru mii șase sute.

27. Iodae povățuitorul celor din neamul lui Aaron, și cu dânsul trei mii șapte sute.

28. Și Sadoc cel tânăr puternic la virtute, și ai casei tatălui său căpetenii douăzeci și doi.

29. Din fiii lui Veniamin din frații lui Saul trei mii, că mai mulți din ei erau încă păzitorii casei lui Saul.

30. Din fiii lui Efraim douăzeci de mii opt sute, puternici la virtute, oameni numiți după casele lor părințești.

31. Din jumătatea neamului lui Manase optsprezece mii, și aceștia s'au hotărât anume ca să vie să facă pre David împărat.

32. Din fiii lui Isahar, carii pricepeau și cunoșteau la vreme ce trebuie să facă Israil, căpeteniile lor două sute și toți frații lor cu dânsii.

33. Dela Zavulon, carii au ieșit

gata la războiu cu toate armele cele de războiu cincizeci de mii, ca să ajute lui David nu cu mâinile goale.

34. Dela Neftalim căpetenii o mie, și cu ei de cei cu scuturi și cu sulite treizeci și șapte de mii.

35. Și delă Dan gata la războiu douăzeci și opt de mii opt sute.

36. Dela Asir, carii ieșise să ajute la războiu patruzeci de mii.

37. Și de cea parte de Iordan de la Ruvim, delă Gad și delă jumătatea seminției lui Manase cu toate uneltele de luptă la războiu o sută douăzeci de mii.

38. Toți aceștia oameni războinici gătiți la rânduiala ostășească cu suflet de pace, și au venit în Hevron, ca să facă pre David împărat preste tot Israilul, și ceilalți din Israil cu un suflet ca să facă împărat pre David.

39. Și au fost acolo cu David trei zile mâncând și bând, că le-au fost gătit lor frații lor,

40. Și vecinii lor până la Isahar, Zavulon și Neftalim, le aduceau lor cu cămile, cu asini, cu mușcoi și cu boi: mâncări, făină, legături de smochine, stafide, vin, untdelemn și mulțime de viței și oi, că bucurie eră întru Israil.

CAP. 13.

Aducerea și așezarea sicriului mărturie.

Și s'a sfătuit David cu boierii și cu cei mai mari preste mii și preste sute și cu toate căpeteniile.

2. Și a zis David către toată adunarea lui Israil: de vă place vouă și de va voi Domnul Dumnezeuul nostru, să trimitem la frații noștri cei rămași în tot pământul lui Israil, și împreună cu ei preoșii și leviții din cetățile moștilor sale să se adune la noi,

3. Și să mutăm sicriul Dumnezeului nostru la noi, că nu l-am mai cercetat din zilele lui Saul.

4. Și a zis toată adunarea să facă așa că bun este cuvântul acesta înaintea a tot poporul.

5. Și a adunat David pre tot Israilul dela hotarele Eghiptului și până la intrarea Imatului, ca să aducă sicriul lui Dumnezeu din cetatea Iarim.

6. Și l-a adus David, și tot Israilul s'a suif în cetatea lui David, care eră a Iudei, ca să ducă de acolo sicriul lui Dumnezeu, Domnului cel ce șade pre Heruvimi unde s'a chemat numele lui.

7. Și a adus sicriul lui Dumnezeu în car nou din casa lui Aminadav și Oza și frașii lui aduceau carul.

8. Iar David și tot Israilul de bucurie jucau înaintea lui Dumnezeu din toată puterea cu alăute, cu cobze, cu timpine, cu chimvale și cu trâmbișe.

9. Și a venit până la aria lui Kidon, și a întins Oza mâna sa ca să ție sicriul, căci cărmise vișelul.

10. Și s'a mânieat Domnul cu urgie pre Oza, și l-a lovit pre el acolo, pentru că a întins mâna sa la sicriu, și a murit acolo înaintea lui Dumnezeu.

11. Și s'a întristat David căci au făcut Domnul tăiere în Oza, și a numit locul acela tăierea lui Oza, până în ziua aceasta.

12. Și s'a temut David de Dumnezeu în ziua aceea, zicând: cum voi băgă la mine sicriul lui Dumnezeu?

13. Și n'a băgat David la sine sicriul în cetatea lui David, ci l-a abătut în casa lui Avedarà Heteul.

14. Și a șezut sicriul lui Dumnezeu în casa lui Avedarà trei luni, și bine a cuvântat Dumnezeu pre Avedarà și toate ale lui.

CAP. 14.

Femeile și fiii lui David. Biruința lui David asupra Filistenilor.

A trimis Hiram împăratul Tirului la David soli și lemne de chedru și zidari și teslari de lemne, ca să-i zidească lui casă.

2. Și a cunoscut David că l-au făcut pre el Domnul împărat preste Israil, că s'a prea înălțat împărășia lui pentru poporul său Israil.

3. Și ș'a mai luat David femei în Ierusalim, și i s'a mai născut lui fii și fete.

4. Și acestea sunt numele celor născuți în Ierusalim: Samaa, Sovav, Natan și Solomon,

5. Vaar, Elisa și Elifalit,

6. Naghet, Nafat și Iafie,

7. Elisamae, Valiada și Elifala.

8. Și auzind cei de alt neam că s'a uns David împărat preste tot Israilul, s'au suif toți cei de alt neam să cerce pre David, și auzind David, a ieșit întru întâmpinarea lor.

9. Și a întrebat David pre Dumnezeu, zicând: de mă voiu ridică asupra celor de alt neam, da-i-vei pre ei în mâinile mele? Și au zis Dumnezeu lui: mergi, și voiu da pre ei în mâinile tale.

10. Și au venit cei de alt neam, și au făbărit în valea uriașilor.

11. Și s'a suif în Vaal-farasin, și i-a lovit pre ei acolo David, și a zis David: tăiat-au în două Dumnezeu pre vrăjmașii mei în mâna mea, cum se taie apa, pentru aceea a chemat numele locului aceluia tăierea lui Vaal-farasin.

12. Și cei de alt neam au lăsat acolo pre dumnezeii săi, și a zis David să-i arză cu foc.

13. Și au mai adaos încă cei de

14. 2. 2 Imp. 5, 11. 3. 2 Imp. 5, 13.

8. 2 Imp. 5, 16.

9. 2 Imp. 5, 18.

12. 2 Imp. 5, 21.

alt neam, și au mai tăbărit în valea uriașilor.

14. Și iarăși a întrebat David pre Dumnezeu, și i-au zis lui Dumnezeu: nu merge asupra lor, întoarce-te dela ei, și fiii în preajma lor aproape de peri.

15. Și va fi când vei auzi sgomot în marginea perilor, atunci să intri în luptă, că au ieșit Dumnezeu înaintea ta, ca să bată tabăra celor de alt neam.

16. Și a făcut David cum i-au poruncit Dumnezeu, și a lovit tabăra celor de alt neam dela Gavaon până la Gazira.

17. Și s'a vestit numele lui David în tot pământul, și Domnul au dat frica lui în toate neamurile.

CAP. 15.

Așezarea sicriului în Ierusalim.

Și s'a făcut sieși casă în cetatea lui David, și a gătit loc sicriului lui Dumnezeu, și i-a făcut lui cort.

2. Atunci a zis David: nu se cade să ridice sicriul lui Dumnezeu fără numai Leviții, că pre ei i-au ales Dumnezeu ca să ridice sicriul Domnului, și să slujească lui până în veac.

3. Și a adunat David pre tot Israilul în Ierusalim, ca să ducă sicriul Domnului în locul, care l-a gătit lui.

4. Și a adunat David pre fiii lui Aaron și pre Leviți.

5. Din fiii lui Kaat: Uriil căpetenia și frații lui, o sută douăzeci.

6. Din fiii lui Merari: Asea căpetenia și frații lui, două sute douăzeci.

7. Din fiii lui Gherson: Ioil căpetenia și frații lui, o sută treizeci.

8. Din fiii lui Elisafat: Semea căpetenia și frații lui, două sute.

9. Din fiii lui Hevron: Eliil căpetenia și frații lui, optzeci.

10. Din fiii lui Oziil: Aminadav căpetenia și frații lui, o sută douăsprezece.

11. Și a chemat David pre Sadoc și pre Aviatar preoții și Leviții și pre Ioil, pre Uriil, pre Asea, pre Semea, pre Eliil și pre Aminadav.

12. Și le-a zis lor: voi sunteți căpeteniile caselor Leviților, curățiți-vă voi și frații voștri, ca să aduceți sicriul Dumnezeului lui Israil, unde i-am gătit loc lui.

13. Pentrucă mai nainte nefind voi gata, ne-au tăiat în două Domnul Dumnezeu nostru pentrucă n'am cercat cu judecată.

14. Și s'au curățit preoții și Leviții, ca să sue sicriul Dumnezeului lui Israil.

15. Și au luat fiii Leviților sicriul lui Dumnezeu, cu drugi pre umeri precum le-a poruncit Moisi, cu cuvântul lui Dumnezeu după scriptură.

16. Și a zis David căpeteniilor Leviților: puneți pre frații voștri cântăreșii cu organe, cu cobze, cu alăută și cu chimvale, ca să strige sus cu glas de bucurie.

17. Și au pus Leviții pre Emanfiul lui Ioil și dintre frații lui Asaf feciorul lui Varahia, și din fiii lui Merari frații lui, Efan feciorul lui Kiseu.

18. Și cu ei frații lor cei de al doilea: Zaharia, Oziil, Semiramot, Ieile, Elioil, Eliav, Vanea, Maasia, Matafia, Elifena, Machellia, Avdedom, Ieile și Ozia portarii.

19. Și cântăreșii: Eman, Asaf și Efan cu chimvale de aramă ca să facă să se auză.

20. Zaharia, Oziil, Semiramot, Ieile, Oni, Eliav, Maasea, Vanea cu cobze răsunătoare,

21. Și Matafia, Elifalul, Machenia,

Avdedom, Ieail și Ozia cu chitare cu opt coarde ca să sune tare.

22. Și Honenia mai marele Leviților, povățuitor cântăreșilor, că eră priceput.

23. Și Varahia și Elcană portarii sicriului.

24. Și Somnia, Iosafat, Natanail, Amasai, Zaharia, Vanaia și Eliezer preoșii trâmbișau cu trâmbișile înaintea sicriului lui Dumnezeu, și Avdedom și Ieia portarii sicriului lui Dumnezeu.

25. Și eră David și bătrânii lui Israil și căpetenile preste mii, mergeau să ridice sicriul legii din casa lui Avedarà cu bucurie.

26. Și a fost dacă au întărit Dumnezeu pre Leviși a ridicà sicriul legii Domnului, au junghiat șapte viței și șapte berbeci.

27. Si David eră îmbrăcat cu haine de vison, și toși Levișii carii ridicau sicriul legii Domnului, și cântăreșii și Honenia povățuitorul cântăreșilor celor ce cântau; iar David aveà effod de vison.

28. Și tot Israilul duceà sicriul Domnului cu strigare și cu glas de bucurie, cu trâmbișe, cu chimvale răsunătoare, cu alăute și cu cobze.

29. Și a fost când a venit sicriul legii Domnului până la cetatea lui David, Melhol fata lui Saul, s'a plecat pre fereastră, și a văzut pre împăratul David săltând și jucând, și l-a defăimat pre el în inima ei.

CAP. 16.

Cântarea lui David și rânduiala slujbei Dumnezești.

Și au adus sicriul lui Dumnezeu, și l-au așezat în mijlocul cortului care l-a întins David lui, și a adus arderi de tot și jertfe de mântuire înaintea lui Dumnezeu.

2. Și dupăce a sfârșit David a aduce arderi de tot și jertfe de mântuire, a binecuvântat pre popor întru numele Domnului.

3. Și a împărțit la tot omul lui Israil dela bărbat până la femeie fiecăruia om o bucată de pâine, o bucată de carne și o scovardă.

4. Și a pus înaintea sicriului legii Domnului din Leviși să slujească, să strige, să mărturisească și să laude pre Domnul Dumnezeu lui Israil.

5. Asaf a fost mai întâiu, și al doilea după el: Zaharia, Ieail, Semiramot, Ieail, Mattatia, Eliav, Vanaia, Avdedom; Ieail cu organe, cu alăute și cu cobze; iar Asav cu chimvale răsunătoare.

6. Și Vanea și Oziil, preoșii cu trâmbișe pururea înaintea sicriului legii lui Dumnezeu.

7. În ziua aceea atunci a rânduit întâiu David pre Asaf și frașii săi a lăudà pre Domnul, cântând :

8. Mărturișiți-vă Domnului și chemați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

9. Cântați lui și-l lăudați pre el, spuneți la toși minunile lui, care le-au făcut Domnul.

10. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui, veselească-se inima celor ce caută bunăvoia lui.

11. Căutați pre Domnul, și vă întăriți, căutați fașa lui pururea.

12. Aduceți-vă aminte de minunile lui care au făcut, de semnele lui și de judecășile gurii lui.

13. Sămânța lui Israil slugii sale, fiii lui Iacov aleșii săi.

14. Acesta este Domnul Dumnezeu nostru, în tot pământul judecășile lui.

15. Aduceți-vă aminte în veac de

25. 2, Imp. 6, 12. 26. 2, Paral. 29, 21.
27. 2, Imp. 6, 14. 29. 2, Imp. 6, 16.
16. 1. 2 Imp. 6, 17.

2. 2 Imp. 6, 18; 3 Imp. 8, 56.
3. 2 Imp. 6, 19. 6. Num. 10, 8.
8. Psalm 104, 1. 9. Isaia. 12, 4.
15. Fac. 17, 9.

așezământul de lege al lui, de cuvântul lui, care l-au poruncit într-o mie de neamuri,

16. Care l-au așezat lui Avraam, și jurământul său lui Isaac.

17. Și l-au pus pre el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică,

18. Zicând: fie voiu da pământul lui Hanaan funiea moștenirii voastre.

19. Când erau ei la număr pușini, împușinași și nemernici într'însul.

20. Și au trecut din neam în neam, și dela o împărăție la alt popor.

21. N'au lăsat om să le facă lor strâmbătate, și au certat pentru dânsii împărași.

22. Nu vă atingeși de unșii mei, și întru prorociei mei nu vicleniși.

23. Cântași Domnului tot pământul, binevestiși din zi în zi mântuirea lui.

24. Vestiși întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui.

25. Că mare este Domnul, și laudat foarte, înfricoșat este mai pre sus decât toși dumnezeii.

26. Că toși dumnezeii neamurilor sunt idoli, iar Dumnezeul nostru cerurile au făcut.

27. Mărirea și lauda este înaintea lui, tărie și frumusețe este în locul său.

28. Dași Domnului moștenirile neamurilor, dași Domnului slavă și tărie,

29. Dași Domnului slavă, numelui lui; luași daruri și aduceși înaintea feșii lui, și vă închinași Domnului în curșile cele sfinte ale lui.

30. Să se teamă de fața lui tot pământul, să se îndrepteze pământul și să nu se clătească.

31. Să se veselească cerul, și să se bucure pământul, și să spuie întru neamuri: Domnul au împărășit.

32. Răsună-va marea cu plinirea ei, și lemnul câmpului și toate cele ce sunt într'însul.

33. Atunci se vor bucură lemnele dumbrăvii de fața Domnului, că au venit să judece pământul.

34. Mărturisiși-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

35. Și ziceși: mântuește-ne pre noi Dumnezeul mântuirii noastre, și ne adună pre noi și ne scoate din neamuri, ca să laudăm numele tău cel sfânt, și să ne mărim întru laudele tale.

36. Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israil din veac și până în veac, și tot poporul a zis amin, și așa au laudat pre Domnul.

37. Și a lăsat acolo înaintea sicriului legii Domnului pre Asaf și pre frașii lui ca să slujească înaintea sicriului pururea din zi în zi.

38. Și Avdedom și frașii lui șasezeci și opt, și Avdedom fiul lui I-ditun și Osa rânduiși portari,

39. Și pre Sadoc preotul și pre frașii lui preoșii înaintea cortului Domnului pre culmea din Gavaon,

40. Ca să aducă arderi de tot Domnului preste jertfelnicul arderilor de tot pururea dimineața și seara, și după toate cele scrise în legea Domnului, câte au poruncit fiilor lui Israil prin mâna lui Moisi robul lui Dumnezeu.

41. Și cu dânsul Eman și I-ditun și ceilalți aleși anume, ca să laude pre Domnul că în veac este mila lui.

42. Și cu dânsii trâmbișe, și chimvale răsunătoare și organe ale cântărilor lui Dumnezeu, iar fiii lui I-ditun portari.

43. Și s'a dus tot poporul fiecare la casa sa, și s'a întors David ca să binecuvinteze casa sa.

18. Fac. 28, 13. 19. Evr. 11, 13.

22. Ps. 104, 15. 23. Ps. 95, 1.

26. Isaia 42, 5.

34. Ps. 106, 1.

39. 3 Imp. 3, 4.

40. Eșire 29, 38, 39.

CAP. 17.

*Zidirea templului de David se amână.
Prorocie despre Mesia.*

A fost când lăcuia David în casa sa, a zis David către Natan prorocul: iată eu lăcuiesc în casă de chedru, și sicriul legii Domnului supt piei.

2. Și a zis Natan către David: tot ce este în sufletul tău, fă, că Dumnezeu este cu tine.

3. Și a fost în noaptea aceea, s'a făcut cuvântul Domnului către Natan, zicând:

4. Mergi și zi către David robul meu: așa zice Domnul, nu vei zidi tu casă mie, ca să lăcuiesc eu într'însa.

5. Că n'am lăcuit în casă din ziua care am scos pre Israil până în ziua aceasta, ci eram în cort și în popas.

6. Ori pe unde am trecut în tot Istrailul, grăit-am eu vreodată vreunei seminții a lui Israil sau unuia din judecătorii, căroră am poruncit să pască pre poporul meu, zicând: căci nu mi-ați făcut casă de chedru?

7. Și acum așa vei zice robului meu David: acestea zice Domnul atotșiiitorul: eu te-am luat pre tine dela stână și dela furme, ca să fii povățuitor poporului meu Israil.

8. Și am fost cu tine ori încotră ai mers, și am ucis pre toți vrăjmașii tăi dela fața ta, și ți-am făcut fie nume, ca numele celor mari, cari au fost pre pământ.

9. Și voi pune loc poporului meu Israil, și-l voi răsădi pre dânsul, și va lăcuî însuși, și nu se va grijî mai mult, și nu va mai adaoge fiul strâmbătății al smeri pre dânsul ca la început.

10. Și din zilele care am pus judecători preste poporul meu Israil,

am smerit pre foși vrăjmașii tăi, și te voi crește pre tine și-ți va zidi fie Domnul casă.

11. Și va fi dupăce se vor plini zilele tale și vei adormi cu părinții tăi, voi ridica sămânța ta după tine, care va fi unul din fiii tăi, și voi găti împărășia lui.

12. Acesta va zidi mie casă, și voi îndreptă scaunul lui până în veac.

13. Eu voi fi lui tată și el va fi mie fiu, și mila mea nu o voi depărtă dela el, precum o am depărtat dela cei ce au fost mai nainte de tine.

14. Și-l voi încredința pre el în casa mea și întru împărășia lui până în veac, și scaunul lui va fi îndreptat până în veac.

15. Toate cuvintele acestea și toată vederea aceasta întocmai așa le-a spus Natan către David.

16. Și a venit împăratul David și a șezut înaintea Domnului, și a zis: cine sunt eu Doamne Dumnezeu? Și ce este casa mea, că m'ai iubit pre mine până în veac?

17. Puține au fost acestea înaintea ta Dumnezeu! Și ai grăit de casa slugii tale de departe, și m'ai socotit ca o vedere a omului, și m'ai înălțat Doamne Dumnezeu!

18. Ce va mai adaoge încă David către tine, ca să-l mărești? Că tu știi pre robul tău.

19. Doamne, pentru robul tău ai făcut toată mărimea aceasta, și după inima ta, ca să arăși toate măririle tale.

20. Doamne, nu este asemenea fie și nu este Dumnezeu afară de tine, după toate câte am auzit întru urechile noastre.

21. Și nu este ca poporul tău Israil neam pre pământ, pre care să-l

17. 1. 2 Imp. 7, 2. 5. 3 Imp. 8, 16.

7. Ps. 77, 76. 9. 2 Imp. 7, 10.

13. Ps. 88, 27; Evr. 1, 5.

14. Luca. 1, 33. 20. Isaia. 43, 10-13.

21. A 2 Lege. 4, 7.

fi povăluit tu Dumnezeu, ca să-l răscumperi popor fie, ca să pui lui nume mare și strălucit, scofând neamuri dela fața poporului tău, pre care l-ai răscumpărat din Eghipet.

22. Și ai dat pre poporul tău Israil popor fie până în veac, și tu Doamne te-ai făcut lor Dumnezeu.

23. Și acum, Doamne, cuvântul tău care l-ai grăit către robul tău și preste casa lui, să se adeverească până în veac, și iă precum ai grăit.

24. Și să se adeverească și să se mărească numele tău până în veac, zicând: Doamne! Doamne atotfiitorule! Dumnezeuul lui Israil, și casa lui David robul tău va rămâne în dreptăță înaintea ta.

25. Că tu Doamne Dumnezeul meu ai deschis urechea robului tău, că vei zidi lui casă, pentru aceea a aflat îndrăzneală robul tău a se rugă înaintea feșii tale.

26. Și acum Doamne, tu ești însuși Dumnezeu, și ai grăit robului tău bunățiile acestea.

27. Și acum ai început a binecuvântă casa robului tău, ca să fie în veac înaintea ta, că tu Doamne ai binecuvântat și binecuvintezi în veac.

CAP. 18.

Biruințele lui David. Așezarea dregătorilor.

După acestea a bătut David pre cei de alt neam, și i-a pus pre fugă, și a luat Ghetul și satele ei din mâna celor de alt neam.

2. Și a bătut pre Moav, și au fost Moavitenii slugi lui David, aducând daruri.

3. Și a bătut David pre Adraazar împăratul Suvei în Imat, când mergea să-și întindă puterea sa preste râul Efratului.

4. Și a luat dela el David o mie de care și șapte mii de cai și douăzeci de mii de oameni pedestri, și a stricat David toate carele, și a lăsat dintr'însele o sută de care.

5. Și au venit Sirienii din Damasc să ajute lui Adraazar împăratul Suvei, și a bătut David douăzeci și două de mii de oameni ai Sirienilor.

6. Și a pus David oștirea în Siria cea despre Damasc, și au fost lui David slugi aducând daruri, și a jufă Domnul pre David ori încotro mergea.

7. Și a luat David lanțurile cele de aur care erau preste slugile lui Adraazar, și le-a adus în Ierusalim.

8. Și din Matavet și din cetățile cele alese ale lui Adraazar a luat David aramă multă foarte, din care a făcut Solomon marea cea de aramă și stâlpii și uneltele cele de aramă.

9. Și a auzit Toa împăratul Imatului, că a bătut David toată puterea lui Adraazar împăratul Suvei.

10. Și a trimis pre Aduram fiul său la împăratul David să-l întrebe de cele de pace, și să-l binecuvinteze pre el, pentru că s'a răsboit asupra lui Adraazar, și l-a bătut pre el, că om împrofivnic eră Toa lui Adraazar.

11. Și toate uneltele cele de aur, de argint și de aramă, le-a alierosit împăratul David Domnului împreună cu argintul și cu aurul care l-a luat dela toate neamurile, dela Idumea, dela Moav, dela fiii lui Amon, dela cei de alt neam și dela Amalic.

12. Și Avesa fiul Saruiei a bătut optsprezece mii de Idumieni în valea sărilor.

13. Și a pus în vale oștire, și au fost toți Idumienii slugi lui David,

4. 2 Imp. 8, 4. 5. 2 Imp. 8, 5.
8. 2 Imp. 8, 8.

și ajută Domnul pre David ori încotro mergea.

14. Și a împărășit David preste tot Israilul, și făcea judecată și dreptate la tot poporul său.

15. Și Ioav feciorul Saruiei eră preste oștire, și Iosafat feciorul lui Ahilud scriitor pentru aducere aminte.

16. Și Sadoc fiul lui Ahitov și Avimeleh fiul lui Aviatar preoși, și Susa scriitor.

17. Și Vaneas feciorul lui Iodae eră preste Hereti și preste Feleti, și fiii lui David erau cei dintâiu ajutători împăratului.

CAP. 19.

Răzbunarea lui David asupra Amoniților.

Și a fost după acestea a murit Naas împăratul fiilor lui Amon, și a împărășit Anan fiul lui în locul lui.

2. Și a zis David: face-voiu milă cu Anan feciorul lui Naas, precum a făcut tatăl lui cu mine milă, și a trimis David soli, ca să-l mângâe pre el pentru moartea tatălui său, și au venit slugile lui David în pământul fiilor lui Amon la Anan, ca să-l mângâe pre el.

3. Și au zis boierii fiilor lui Amon către Anan: au doar pentru că cinstește David pre tatăl tău, a trimis să te mângâe? Au nu pentru ca să cerce cetatea, și să iscodească pământul au venit slugile lui la tine?

4. Și a prins Anan pre slugile lui David, și i-a ras pre dânșii și a tăiat hainele lor jumătate până la brâu, și i-a slobozit pre ei.

5. Și au venit să spuie lui David de oameni; și a trimis David înaintea lor, că erau oamenii batjocoriși foarte, și le-a zis împăratul: ședeți în Ierihon până vor crește barbele voastre, și apoi vă veți întoarce.

6. Și au văzut fiii lui Amon, că s'a rușinat poporul lui David, și a trimis Anan, și fiii lui Amon o mie de talanși de argint, ca să le năimească lor din Siria Mesopotamiei și din Siria Maaha și din Suva care și călăreși.

7. Și ș'a năimit treizeci și două de mii de care și pre împăratul din Maaha și pre poporul lui, și a venit și a făbărit în preajma Midavei; și fiii lui Amon s'au adunat din cetățile lor, și au venit ca să se bată.

8. Și a auzit David, și a trimis pre Ioav și toată oastea celor tari.

9. Și au ieșit fiii lui Amon, și s'au rânduit la războiu lângă poarta cetății, și împărașii cari au venit au făbărit deosebi în câmp.

10. Și văzând Ioav, că sunt în față unii cu alșii, ca să dea războiu asupra sa dinainte și dinapoi, a ales din toși voinicii lui Israil, și s'au rânduit împotriva Sirienilor.

11. Și celalt popor l-a dat pre mâna lui Avesa fratele său, și s'au rânduit în profiva fiilor lui Amon.

12. Și a zis: de mă vor învinge Sirienii, vei fi mie ajutor, iar de te vor învinge pre tine fiii lui Amon, te voiu ajută eu.

13. Imbărbătează-te și să ne întărim, pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul ce este bun întru ochii lui va face.

14. Și s'a rânduit Ioav și tot poporul lui cu el împotriva Sirienilor la războiu, și a fugit de către dânșii.

15. Și fiii lui Amon văzând că au fugit Sirienii, au fugit și ei dela fața lui Avesai și dela fața lui Ioav fratele lui, și au venit în cetate, și a venit Ioav în Ierusalim.

16. Și văzând Sirienii că i-a biruit pre ei Israil, a trimis soli, și a

19. 1. 2 Imp. 10, 2.

10. 2 Imp. 28, 8. 11. 2 Imp. 10, 10.

16. 2 Imp. 10, 16.

adus pre Sirienii cei dincolo de rîu, și Sofat mai marele oștirea lui Adraazar erà povățuitor înaintea lor.

17. Și s'a spus lui David, și a adunat David pre tot Israilul, și a trecut Iordanul, și a venit asupra lor și s'a rînduit asupra lor, și a stătu David în preajma Sirienilor la răsboiu, și i-a bătut pre ei.

18. Și au fugit Sirienii dela fața lui Israil, și a zdrobit David din Sirieni șapte mii de care și patruzeci de mii de pedestri, și pre Sofat mai marele puterii l-a ucis.

19. Și văzînd slugile lui Adraazar, că au căzut dinaintea feții lui Israil, a făcut cu David pace, și i-a slujit lui, și n'au vrut Sirienii să ajute mai mult fiilor lui Amon.

CAP. 20.

Răsboiul și biruința lui David asupra Amoniților și Filistenilor.

A fost în anul al doilea când ieșiră împărații la răsboiu, a scos Ioav toată puterea oștirii, și a stricat țara fiilor lui Amon, și a venit și a încunjurat Ravva, și David a șezut în Ierusalim, și a bătut Ioav Ravva, și o a stricat.

2. Și a luat David cununa împăratului lor de pre capul lui, și s'a aflat că trage un talant de aur, și erà într'însa piatră scumpă, și a fost pusă pre capul lui David, și prăzi din cetate a adus multe foarte.

3. Și pre poporul cel dintr'însa l-a scos, și l-a făiat cu fierăstrău și cu tesle de fier și cu securi; așa a făcut David tuturor fiilor lui Amon, și s'a întors David și tot poporul lui în Ierusalim.

4. Și a fost după acestea, și iar s'a făcut răsboiu în Gazer cu cei de alt neam, atunci a bătut Sovohe So-

safi pre Sefei cel din fiii uriașilor, și l-a smerit pre el.

5. Și s'a mai făcut încă răsboiu cu cei de alt neam, și a bătut Eleanan feciorul lui Iair pre Lahmi fratele lui Goliat Ghetul, și lemnul sulii lui erà ca sulul pânzarilor.

6. Și s'a mai făcut încă răsboiu în Ghet și erà un om preste seamă mare și aveà câte șase degete, toate degetele lui erau douăzeci și patru, și acesta erà strănepot uriașilor.

7. Și a ocărît pre Israil, și l-a bătut pre el Ionatan, feciorul lui Sama fratele lui David.

8. Aceștia s'au născut lui Raza în Ghet, toți erau patru uriași, și au căzut în mâna lui David și în mâna slugilor lui.

CAP. 21.

Ciuma de trei zile pentru numărarea poporului.

Si s'a sculat diavol în Israil, și a șindemnat pre David, ca să numere pre Israil.

2. Și a zis împăratul David către Ioav și către mai marii oștirea: mergeți, numărați pre Israil dela Virsabee și până la Dan, și aduceți la mine, ca să știu numărul lor.

3. Și a zis Ioav: să înmulțească Domnul pre poporul său cu o sută de părți mai mult decât sunt aceștia și ochii domnului meu împăratului să vază, au nu doamne al meu împărate, toți suntem slugi domnului meu? Căci cearcă domnul meu acesta? De ce să fie spre păcat lui Israil.

4. Ci cuvîntul împăratului a biruit pre Ioav, și a ieșit Ioav, și a umblat prin tot Israilul, și a venit în Ierusalim.

5. Și a dat Ioav numărul cercetării poporului lui David, și erà tot Israilul o mie de mii și o sută de

18. 2 Imp. 10, 18.

20. 1. 2 Imp. 10, 7; și 11 1.

2. 2 Imp. 12, 30. 3. 2 Imp. 12, 31.

4. Is. Navî 21, 21; 2 Imp. 21, 18.

21. 1. 2 Imp. 24, 1. 2. Jud. 20, 1.

mii de bărbați carii purtau sabie și fiii Iudei patru sute și șaptezeci de mii de bărbați carii purtau sabie.

6. Și pre Levi și pre Veniamin, nu i-a numărat între ei, că nu plăcea cuvântul împăratului, lui Ioav.

7. Și rău s'a arătat înaintea lui Dumnezeu lucrul acesta, și au bătut pre Israil.

8. Și a zis David către Dumnezeu: păcăluit-am foarte, făcând acest lucru, și acum șterge răutatea robului tău, că nebunește am lucrat foarte.

9. Și au grăit Domnul către Gad văzătorul, zicând:

10. Mergi și grăește lui David, zicând: așa zice Domnul, trei voi aduce eu asupra ta, alege-ți fie una dintru ele, și voi face fie.

11. Și a venit Gad la David, și i-a zis lui:

12. Așa zice Domnul: alege-ți fie sau trei ani foamete sau trei luni să fugi tu de fața vrăjmașilor tăi, și sabia vrăjmașilor tăi să te apuce pre tine, sau trei zile sabia Domnului, și moarte pre pământ și îngerul Domnului să omoare întru toată moștenirea lui Israil; și acum vezi ce cuvânt voi răspunde celui ce m'au trimis pre mine.

13. Și a zis David către Gad: sunt în mare strâmtorare de câteș-trele, ci mai bine voi cădea în mâinile Domnului, că multe sunt îndurările lui foarte; iar în mâinile oamenilor nu voi cădea.

14. Și au dat Domnul moarte în Israil, și au căzut din Israil șaptezeci de mii de oameni.

15. Și au trimis Dumnezeu înger în Ierusalim, ca să-l piarză, și când îl pierdeă, au văzut Domnul și i-au părut rău pentru răul acela, și au zis îngerului celui ce pierdeă: ajungă-ți,

frage-ți mâna ta, și îngerul Domnului stă în ariea lui Orna Ievuseul.

16. Și a ridicat David ochii săi, și a văzut pre îngerul Domnului stând între pământ și între cer, și sabia lui scoasă în mâna lui, și întinsă asupra Ierusalimului, și au căzut David și bătrânii lui Israil pre fața lor îmbrăcați cu saci.

17. Și a zis David către Dumnezeu: au nu eu am zis ca să se numere poporul? Eu sunt cel ce am păcăluit, și mult rău am făcut, dar această turmă ce a făcut? Doamne Dumnezeule fie mâna ta preste mine și preste casa tatălui meu, și nu preste poporul tău, ca să-l pierzi Doamne.

18. Și îngerul Domnului a zis lui Gad, să spună către David, ca să se suie să facă jertfelnic Domnului în ariea lui Orna Ievuseul.

19. Și s'a suit David după cuvântul lui Gad, care l-a grăit întru numele Domnului.

20. Și întorcându-se Orna, a văzut pre înger; și el cu cei patru fii ai lui s'a ascuns, că Orna treiera grâu.

21. Și a venit David la Orna, și Orna a ieșit din arie, și s'a închinat lui David cu fața pre pământ.

22. Și a zis David către Orna: dă mie locul tău cel de arie, și voi zidi într'însul jertfelnic Domnului, pre argint cât preșuește mi-l dă, ca să înceteze bătaia din popor.

23. Și a zis Orna către David: ia-l și facă domnul meu împăratul ce este bine înaintea lui; iată am dat viței pentru ardere de tot și plugul pentru lemne și grâul pentru jertfă, toate le-am dat.

24. Și a zis împăratul David lui Orna: nu, ci voi să cumpăr cu argint, cât preșuește, că nu voi lua ale tale Domnului, ca să aduc ardere de tot în dar Domnului.

25. Și a dat David lui Orna pentru locul lui sicli de aur cumpăniți șase sute.

26. Și a zidit acolo David jertfelnic Domnului, și a adus arderi de tot și jertfe de mântuire, și a sfrîgat către Domnul, și l-au auzit pre el cu foc din cer preste jertfelnicul arderii de tot, și a mistuit arderea de tot.

27. Și au zis Domnul către înger și a băgat sabia în teaca ei.

28. În vremea aceea dacă a văzut David că l-au ascultat Domnul în aria lui Orna levuseul, a jertfit acolo.

29. Și cortul Domnului care l-a făcut Moisi în pustie, și jertfelnicul arderilor de tot în vremea aceea eră în culmea cea din Gavaon.

30. Și n'a pufut David să meargă până acolo să întrebe pre Dumnezeu, pentrucă se grăbea la vederea sabiei îngerului Domnului.

CAP. 22.

Pregătiri pentru zidirea casei Domnului.

Și a zis David: aceasta este casa Domnului Dumnezeu, și acesta este jertfelnicul spre arderea de tot a lui Israil.

2. Și a zis David: să adune pre toți veneticii cei din pământul lui Israil, și a pus cioplitori să cioplească pietre netezite, ca să zidească casă lui Dumnezeu.

3. Și fier mult pentru cuiele ușilor și ale porților, și pentru fâșani a gătit David, și aramă multă fără măsură.

4. Și lemne de chedru fără de număr, că aduceau Sidonenii și Tiri-enii lemne de chedru mulțime lui David.

5. Și a zis David: Solomon fiul

meu prunc tânăr este, și casa care se va zidi Domnului trebuie să fie foarte mărită și vestită, și o voiu găti lui slăvită în tot pământul; și a gătit David o mulțime înainte de moartea sa.

6. Și a chemat pre Solomon fiul său, și i-a poruncit lui ca să zidească casa Domnului Dumnezeului lui Israil.

7. Și a zis David lui Solomon: fiule! Eu am avut în suflet, ca să zidesc casă numelui Domnului Dumnezeu.

8. Și a fost către mine cuvântul Domnului zicând: sânge mult ai vărsat, și răsboaie mari ai făcut, nu vei zidi casă numelui meu, pentrucă sânge mult ai vărsat pre pământ înaintea mea.

9. Iată fiu se naște fie, acesta va fi bărbatul odihnei, și-l voiu odihni pre el de toți vrăjmașii lui de prin prejur, că Solomon va fi numele lui, și pace și liniște voiu da preste Israil în zilele lui.

10. Acesta va zidi casă numelui meu, și el va fi mie fiu, și eu voiu fi lui tată, și voiu îndreptă scaunul împărăției lui în Israil până în veac.

11. Și acum fiul meu, va fi cu tine Domnul, și te va sporî și vei zidi casă Domnului Dumnezeului tău, precum au grăit de tine.

12. Deci, deă fie Domnul înțelepciune și înțelegere, și să te întărească preste Israil, și să păzești și să faci legea Domnului Dumnezeului tău.

13. Atunci te vei sporî, de vei păzi să faci poruncile și judecățile, care le-au poruncit Domnul lui Moisi pentru Israil, îmbărbătează-te și te întărește, și nu te teme, nici te speria.

14. Și eu din sărăcia mea am gătit pentru casa Domnului talanți de

25. 2 Imp. 24, 24. 26. 2 Paral. 3, 1; Lev. 9, 24. 29. Eșire 36, 2, 8, 9.

22. 2. 3 Imp. 9, 21; 2 Paral. 2, 17.

5. 3 Imp. 3, 7.

8. 2 Imp. 7, 5; 3 Imp. 5, 3.

9. 2 Imp. 12, 24; 3 Imp. 4, 25.

10. 2 Imp. 7, 13. 11. 3 Imp. 5, 5.

12. 2 Imp. 7, 14. 13. Is. Navi 1, 6.

aur o sută de mii și de argint talași o mie de mii, și aramă și fier fără de măsură, că cu grămada este, și lemne și pietre am gătit, și la acestea vei adaoge.

15. Și cu tine sunt mulți lucrători, meșteri și cioplitori de pietre și teslari de lemne, toți învățați la tot lucrul.

16. La aur, la argint, la aramă și la fier nu este număr, scoală-te și fă, și Domnul va fi cu tine.

17. Și a poruncit David tuturor boierilor lui Israil să ajute lui Solomon fiul său.

18. Au nu este Domnul cu voi? Și au dat odihnă prin prejur, că au dat în mâinile voastre pre cei ce lăcuesc pământul, și s'a supus pământul înaintea Domnului și înaintea poporului lui.

19. Acum dați inimile voastre și sufletele voastre, ca să căutați pre Domnul Dumnezeuul vostru, și vă sculați și zidiți biserica Domnului Dumnezeuului vostru, ca să băgați sicriul legii Domnului și uneltele cele sfinte ale lui Dumnezeu în casa, care se va zidi în numele Domnului.

CAP. 23.

Numărul, rânduiala și slujba Leviților.

David fiind bătrân și plin de zile, Da făcut împărat pre Solomon fiul lui în locul său preste Israil.

2. Și a adunat pre toți boierii lui Israil și pe preoși și pre Leviți.

3. Și s'au numărat Leviții dela treizeci de ani în sus, și a fost numărul lor pe cap, bărbați treizeci și opt de mii.

4. Dintr'aceștia au fost cârmuitorii preste lucrurile casei Domnului douăzeci și patru de mii, și logofeși și judecători șase mii.

5. Și patru mii portari și patru mii cântăreși ai Domnului cu uneltele care le-au făcut să laude pre Domnul.

6. Și i-a împărțit pre ei David făcându-le rând pre zi fiilor lui Levi: lui Gherson, lui Kaat și lui Merari,

7. Și lui Gherson, lui Edan și lui Semei.

8. Fiii lui Edan, căpetenia Ieil, Zitan și Ioil, trei.

9. Și fiii lui Semei: Salomit, Ieil și Aran, trei, aceștia sunt căpeteniile familiilor lui Edan.

10. Și fiilor lui Semei: Ief, Ziza, Ioas și Veria, acești patru sunt fiii lui Semei.

11. Și eră Ief căpetenia și Ziza al doilea, Ioas și Veria n'au înmulțit fii, pentru aceea s'a numărat într'ocasă și într'o rudenie.

12. Fiii lui Kaat: Amvram, Iezaar, Hevron, Oziil, patru.

13. Fiii lui Amvram: Aaron și Moisi și s'a osebit Aaron a sfinși sfintele sfintelor, el și fiii lui până în veac, ca să tămâieze înaintea Domnului, să slujească lui și să se roage numelui lui până în veac.

14. Și Moisi omul lui Dumnezeu, fiii lui s'au chemat în neamul lui Levi.

15. Fiii lui Moisi: Ghirsam și Eliezer.

16. Fiii lui Ghirsam: Suvail căpetenia.

17. Și erau fiii lui Eliezer: Ravia căpetenia, și n'a avut Eliezer alți fii, și fiii lui Ravia s'au înmulțit foarte.

18. Fiii lui Isaar: Salomof căpetenia.

19. Fiii lui Hevron: Ieria căpetenia, Amaria al doilea, Ieziil al treilea, Iechemias al patrulea.

20. Fiii lui Oziil: Miha căpetenia și Isia al doilea.

16. 29, 3-5.
23. 1. 3 Imp. 1, 1. 3. Num. 4, 3.

6. Fac. 46, 11. 13. Eșire 6, 20; Evrei 5, 4.
15. Eșire 2, 22; 18, 4.

21. Fiii lui Merari: Mooli și Musi; fiii lui Mooli: Eleazar și Kis.

22. Și a murit Eleazar, și n'a avut feciori, fără numai fete, și le-au luat pre ele fiii lui Kis frașii lor.

23. Fiii lui Musi: Mooli, Eder și Iarimot, trei.

24. Aceștia sunt fiii lui Levi, după casele familiilor lor, căpeteniile familiilor lor, după socoteala lor, după numărul numelor lor, după capul lor, carii fac lucrurile slujbei casei Domnului, dela douăzeci de ani în sus.

25. Că a zis David: odihnit-au Domnul Dumnezeu lui Israil pre poporul său, și va lăcuî în Ierusalim până în veac.

26. Și Levișii nu mai purtau cortul și toate vasele cele de slujba lui.

27. Că întru poruncile lui David cele mai de pre urmă este numărul fiilor lui Levi dela douăzeci de ani în sus.

28. Că i-a pus pre ei sub mâna lui Aaron, ca să slujască în casa Domnului, în curți și în cămări și la curățirea tuturor celor sfinte și la lucrurile slujbei casei lui Dumnezeu,

29. Și la pâinile punerii înaintea și la făina jertfei și la plăcintele cele de azime și la figăi și la cele frământate și la toată măsura.

30. Și a stă dimineața și seara, a lăudă și a se mărturisî Domnului.

31. Și preste toate cele ce se aduc spre ardere de tot Domnului în sâmbete și la lunele noi și la sărbători după număr și după rânduiala lor, totdeauna înaintea Domnului.

32. Și să facă paza la cortul mărturiei, și paza sfintei și paza fiilor lui Aaron frașilor lor, ca să slujaască în casa Domnului.

CAP. 24.

Cetele preoșilor.

Și cetele fiilor lui Aaron, fiii lui Aaron: Nadav, Aviud, Eleazar și Itamar.

2. Și a murit Nadav și Aviud înaintea tatălui lor, și aceștia n'au avut fii, și au preoșit Eleazar și Itamar fiii lui Aaron.

3. Și i-a împărșit pre ei David și Sadoc din fiii lui Eleazar și Ahimeleh din fiii lui Itamar, după rânduiala lor, după slujba lor și după casele lor părintești.

4. Și s'au aflat din fiii lui Eleazar mai mulși între boierii puterilor, de cât fiii lui Itamar, și i-au rânduit din fiii lui Eleazar căpetenii preste casele părintești, șasesprezece, și fiii lui Itamar după casele părintești, opt.

5. Și i-a împărșit pre ei cu sorși, pre unii și pre alșii dintre fiii lui Eleazar și dintre fiii lui Itamar, că erau căpetenii celor sfinte și mai marii Domnului.

6. Și i-a scris pre ei Samea fiul lui Natanail logofătul din Levi înaintea împăratului și a boierilor, Sadoc preotul și Ahimeleh fiul lui Aviatar și căpeteniile părintești a preoșilor și a Levișilor ai casei părintești câte unul lui Eleazar și câte unul lui Itamar.

7. Și a ieșit sorșul cel dintâiu lui Ioarim, lui Iedia al doilea,

8. Lui Hariv al treilea, lui Seorim al patrulea,

9. Lui Melhia al cincilea, lui Meiamin al șaselea,

10. Lui Kos al șaptelea, lui Avia al optulea,

11. Lui Iisu al nouălea, lui Sehenia al zecelea,

12. Lui Eleavi al unsprezecelea, lui Iachim al douăsprezecelea,

22. Num. 36, 8.

24. Num. 8, 24; 2 Paral. 31, 17.

30. Eșire 29, 39.

32. Lev. 8, 35.

24. 2. Lev. 10, 2; Num. 26, 61, 3, 4; 26, 61.

3. 2 Imp. 8, 17. 6. 2 Imp. 8, 17.

10. Lucă 1, 5.

13. Lui Opfa al treisprezecelea,
lui Iesvaal al patrusprezecelea,

14. Lui Velga al cincisprezecelea,
lui Emir al șasesprezecelea,

15. Lui Hizin al șaptesprezecelea,
lui Afesi al optsprezecelea,

16. Lui Fetea al nouăsprezecelea,
lui Ezechil al douăzecelea,

17. Lui Ahim al douăzeci și unulea,
lui Gamul al douăzeci și douălea,

18. Lui Adale al douăzeci și trei-
lea, lui Maase al douăzeci și patrulea.

19. Acesta este numărul lor, după
slujba lor a intră în casa Domnu-
lui după rânduiala lor, prin mâna

lui Aaron tatăl lor, precum au po-
runcit Domnul Dumnezeu lui Israil.

20. Și fiilor celorlalți ai lui Levi,
fiilor lui Amvram, căpetenia Sovail,
fiilor lui Sovail, Iedia.

21. Și lui Raaviea, Iesia,

22. Și lui Isaar, Salomot; fiilor
lui Salomot, Iat.

23. Fiii lui Ecdiu: Amadea al doi-
lea, Iaziil al treilea, Iecmoam al pa-
trulea.

24. Fiilor lui Oziil: Miha, fiii lui
Miha: Samir.

25. Fratele lui Miha: Isia și fiul
lui Isia: Zaharia.

26. Fiii lui Merari: Mooli și Musi,
fiii lui Ozia, fiii lui Voni,

27. Fiii lui Merari din Ozia, fiii
lui Isoam, și Sachur și Avai.

28. Lui Mooli: Eleazar și Tamar,
și a murit Eleazar, și n'a avut fe-
ciori.

29. Lui Kis, iiii lui Kis: Ierameil.

30. Și fiii lui Musi: Mooli, Eder
și Ierimot, aceștia sunt fiii Levișilor;
după casele lor părintești.

31. Și au luat și ei sorși ca și
frații lor fiii lui Aaron înaintea îm-
păratului, și Sadoc și Ahimeleh și
căpeteniile părintești ale preoșilor și
ale Levișilor; căpetenia de părinți
Araav, ca și frații lui cei mai tineri.

CAP. 25.

Cetele cântăreșilor.

Și David împăratul cu căpeteniile
Șputerii a pus la slujbe pre fiii lui
Asaf, ai lui Eman și ai lui Iditun,
carii să cânte cu cobze, cu alăute
și cu chimvale, și a fost numărul
lor pe cap al celor ce slujesc după
slujbele lor.

2. Fiii lui Asaf: Sachur, Iosif și
Natanias și Erail: fiii lui Asaf carii,
erau la împăratul.

3. Lui Iditun, fiii lui Iditun: Go-
dolia, Suri, Isia, Asavia și Mattafia
după tatăl lor Iditun, cu cobze ră-
sunând mărturisire și laudă Dom-
nului.

4. Lui Eman, fiii lui Eman: Vu-
chia, Mattania, Oziil, Suvail, Ieri-
mot, Anania, Anan, Eliata, Godolati,
Remeviezer, Iesvasacă, Maliti, Oviri
și Meazot.

5. Toți aceștia sunt fiii lui Eman
celui ce răspunde împăratului cu
cuvintele lui Dumnezeu a înălța cor-
nu, și au dat Dumnezeu lui Eman
patrusprezece feciori și trei fete.

6. Toți aceștia cu tatăl lor lău-
dând în casa lui Dumnezeu în chim-
vale și în alăute și în cobze spre
slujba casei lui Dumnezeu lângă îm-
păratul Asaf, Iditun și Eman.

7. Și a fost numărul lor cu frații
lor cei învățați a cânta Domnului,
toți cei ce erau iscusii, două sute
optzeci și opt.

8. Și au luat și ei sorși să fie în
rând cel mic, și cel mare din cei
desăvârșit și din cei ce învăță.

9. Și a ieșit sorșul cel dintâiu a
fiilor lui și a fraților lui, din Asaf:
Iosif, al doilea Godolia cu fiii lui și
frații lui doisprezece.

10. Al treilea Zachur, fiii lui și fra-
ții lui, doisprezece.

11. Al patrulea Iesri, fiii lui și fra-
ții lui, doisprezece.

12. Al cincelea Natan, fiii lui și frații lui, doisprezece.

13. Al șaselea Vuchia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

14. Al șaptelea Iseriil, fiii lui și frații lui, doisprezece.

15. Al optulea Iosia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

16. Al nouălea Mattania, fiii lui și frații lui, doisprezece.

17. Al zecelea Semeia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

18. Al unsprezecelea Asriil, fiii lui și frații lui, doisprezece.

19. Al doisprezecelea Asavia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

20. Al treisprezecelea Suvail, fiii lui și frații lui, doisprezece.

21. Al patrusprezecelea Mattafia, fiii lui și frații lui, doisprezece.

22. Al cinsprezecelea Ierimot, fiii lui și frații lui, doisprezece.

23. Al șasesprezecelea Anania, fiii lui și frații lui, doisprezece.

24. Al șaptesprezecelea Iesvasacă, fiii lui și frații lui, doisprezece.

25. Al optsprezecelea Anania, fiii lui și frații lui, doisprezece.

26. Al nouăsprezecelea Malliif, fiii lui și frații lui, doisprezece.

27. Al douăzecilea Eliata, fiii lui și frații lui, doisprezece.

28. Al douăzeci și unulea Ofiri, fiii lui și frații lui, doisprezece.

29. Al douăzeci și douălea Goto-lati, fiii lui și frații lui, doisprezece.

30. Al douăzeci și treilea Miazot, fiii lui și frații lui, doisprezece.

31. Al douăzeci și patrulea Romet-tiezer, fiii lui și frații lui, doisprezece.

CA. 26.

Portarii, cămărașii și judecătorii.

Și cetele porților, fiii lui Koreim: Moselamia din fiii lui Asaf.

2. Și lui Moselamia fiul cel întâiu

născut eră Zaharia, Iadiil al doilea, Zavadia al treilea, Ienuil al patru-lea, Iolam al cincilea,

3. Ionatan al șaselea, Elionai al șaptelea, Avdedom al optulea.

4. Și fiii lui Avdedom erau: Samias întâiu născut, Iozavat al doilea, Ioat al treilea, Sahar al patru-lea, Natanail al cincilea,

5. Amiil al șaselea, Isahar al șaptelea, Felafi al optulea, că l-au binecuvântat pre el Dumnezeu.

6. Și lui Samea fiul lui s'a născut fiu a celui întâiu născut al lui Rose casa cea părintească a lui, că puternici erau.

7. Fiii lui Samei: Otni, Rafail, Ovid, Elzavat, Ahiud, oameni tari, Eliu, Savahia și Isvacom.

8. Toți din fiii lui Avdedom, ei și fiii lor și frații lor îndemânatici la slujbă, toți ai lui Avdedom șasezeci și doi.

9. Și lui Moselamia, liii și frații optsprezece voinici.

10. Și lui Osa din fiii lui Merari, căpetenia Semri, că nu eră întâi născut, dar l-a făcut pre el tatăl lui căpetenie cetei a doua.

11. Helchias al doilea, Tavle al treilea, Zaharia al patru-lea, toți aceștia fii și frați lui Osa, treisprezece.

12. Aceștia sunt cei rânduiți la porți, din căpeteniile celor tari la slujbe zilnice ca și frații lui la slujbă în casa Domnului.

13. Și a aruncat sorși pe mic și pe mare, după casele lor părintești pentru fiecare poartă.

14. Și a căzut sorșul celor despre răsărit lui Selemia; iar lui Zaharia fiul lui Soaz, al lui Melhia, i-a aruncat sorși și a ieșit sorșul spre miazănoapte.

15. Lui Avdedom spre miazăzi, dinaintea casei lui Esefim.

16. Iar Seirim al lui Osà spre apus după poarta treptelor spre cămară, streaje în preajma strejii.

17. Spre răsărit Leviși șase pe zi, spre miazănoapte patru pe zi, spre miazăzi patru pe zi și la Esefim câte doi, cu schimbul.

18. Și lui Osà spre apus după poarta cămării trei streje în preajma strejii suirii, spre răsărit șase pe zi și spre miazănoapte patru și spre miazăzi patru și la Esefim doi cu schimbul și spre apus patru și la cărare doi cu schimbul.

19. Acestea sunt cetele portarilor fiilor lui Korè și fiilor lui Merari.

20. Și Levișii frașii lor erau preste vistieriile casei Domnului și preste vistieriile celor sfințite.

21. Fiii lui Ladan, aceștia, fii lui Ghirson; lui Ladan căpeteniile caselor părintești a lui Ladan, lui Ghirson, Ieil.

22. Fiii lui Ieil: Zeton și Ioil frașii, preste vistieriile casei Domnului.

23. Lui Amvram și Isaar, Hevron și Oziil.

24. Și Suvail al lui Ghirsam al lui Moisi preste vistierii.

25. Și fratelui său Eliezer: Revia fiu, Iosia, Ioram, Zehri și Salomot.

26. Acest Salomot și frașii lui preste toate vistieriile sfintelor, care le-a afierosit David împăratul și căpeteniile caselor părintești cei preste mii și preste sute și mai marii oștirii,

27. Care le-a luat din cetăți și din prăzi, și a afierosit dintr'însele, ca să nu se întârzie zidirea casei lui Dumnezeu.

28. Și preste toate cele sfinte ale lui Dumnezeu, care le-a sfințit Samuil prorocul și Saul fiul lui Kis și Avenir fiul lui Nir și Ioav fiul Saruei, tot ce s'a sfințit prin mâna lui Salomot și a frașilor lui.

29. Lui Isaar Honenia și fiii lui

la lucrul cel dinafară preste Israil a logofești și a judecă.

30. Lui Hevron, Asavia și frașii lui, bărbați puternici, o mie șapte sute, spre povățuirea lui Israil dincolo de Iordan despre apus la toată slujba Domnului și lucrul împăratului.

31. Lui Hevroni, Uria căpetenia Hevronenilor după nașterile lor, după casele părintești, în anul al patruzecilea al împărășiei lui s'a căutat, și s'a aflat om tare întru ei în Iasirul Galaaditeni.

32. Și frașii lui feciori tari două mii și șapte sute căpeteniile caselor părintești, și i-a pus pre ei David împăratul preste Ruvim, preste Gadi și preste jumătatea neamului lui Manasi, spre toată porunca Domnului și cuvântul împăratului.

CAP. 27.

Alți dregători ai lui David.

Și fiii lui Israil după numărul lor șcăpeteniile caselor părintești cei preste mii și preste sute, și logofeșii, cari slujesc împăratului și în tot cuvântul împăratului după cete, și la toată porunca ce intră și iese din lună în lună, în toate lunele anului, o ceată douăzeci și patru de mii.

2. Și preste ceata cea dintâiu a lunii dintâiu, Ievoaz al lui Zavdiil preste ceata sa douăzeci și patru de mii.

3. Din fiii lui Fares căpetenie preste toate căpeteniile oștirii în luna dintâiu.

4. Și preste ceata lunei a doua erà Dodia al lui Hoc, și povățuitorul cetei lui Machellot, într'acărui ceată erau douăzeci și patru de mii de viteji.

5. A treia căpetenie în luna a treia erà Vaneas al lui Iodae preotul în-

32. 2 Paral. 19, 11.
27. 2. 2 Imp. 23, 8.

fr'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

6. Acest Vaneas eră mai tare între cei treizeci, și eră preste cei treizeci, și preste ceata lui eră Zovad fiul lui.

7. Al patrulea în luna a patra eră Asail fratele lui Ioav și Zavadia fiul lui și frații, într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

8. Al cincilea în luna a cincia eră povățuitor Samaof al lui Iesrae, într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

9. Al șaselea în luna a șasea eră Oduias al lui Echis Techuianul într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

10. Al șaptelea în luna a șaptea eră Hellis cel din Falus din fiii lui Efraim, într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

11. Al optulea în luna a opta Sovohai Usafiteanul al lui Zarai, într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

12. Al nouălea în luna a noua Aviazer cel din Anatot din pământul lui Veniamin într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

13. Al zecelea în luna a zecea Meira cel din Netofat al lui Zarai, într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

14. Al unsprezecelea în luna a unsprezecea Vaneas cel din Faron, din fiii lui Efraim într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

15. Al doisprezecelea în luna a douăsprezecea Holdia cel din Netofati al lui Gotoniil, într'acăruiă ceată erau douăzeci și patru de mii.

16. Preste semințiile lui Israil, preste ale lui Ruvim eră povățuitor Eliezer al lui Zehri, preste ale lui Si-meon eră Safatia al lui Maaha.

17. Preste ale lui Levi eră Asavia al lui Kamuil; preste ale lui Aaron, Sadoc.

18. Preste ale lui Iuda eră Eliav din frații lui David; preste ale lui Isahar eră Amvri al lui Mihail.

19. Preste ale lui Zavulon eră Samaia al lui Avdiu; preste ale lui Neftali eră Ierimot al lui Oziil.

20. Preste ale lui Efraim eră Ozi al lui Oziu; preste jumătatea seminției lui Manasi eră Ioil feciorul lui Fadaia.

21. Preste cealaltă jumătate din seminția lui Manasi, care eră în pământul Galaadului eră Iadai al lui Zadeu; preste fiii lui Veniamin eră Iasiil al lui Avenir.

22. Preste ale lui Dan eră Azariil al lui Iroav. Aceștia sunt căpeteniile părintești ale semințiilor lui Israil.

23. Și n'a numărât David pre ei dela douăzeci de ani în jos, că au zis Domnul că va înmulți pre Israil ca stelele cerului.

24. Și Ioav al Saruiei a început a numără în popor, și n'a săvârșit, și s'a făcut într'acestea urgie preste Israil, și nu s'a osebit numărul în cartea cuvintelor anilor împăratului David.

25. Și preste vistieriile împăratului eră Asmot al lui Odiil, și preste vistieriile cele din țarină și cele din sate, cele din sălaşuri, cele din turnuri eră Ionatan al lui Ozia.

26. Și preste plugarii, lucrători de pământ eră Ezdri al lui Heluv.

27. Și preste vii eră Semei cel din Rail, și preste vistieriile cele de vin eră Zavdei al lui Sefni.

28. Și preste maslinii și smochinii cei din câmp eră Valean Ghe-doriteanul, iar preste vistieriile un-tului de lemn eră Ioas.

29. Și preste boii cei păscători din Saron eră Satrai Saroniteanul, și preste boii cei din văi eră Sofat al lui Adai.

30. Preste cămile eră Avia Isma-

ilteanul; iar preste asini erà Iadia cel din Meraton.

31. Și preste oi erà Iaziz Agari-teanul, toți aceștia erau cârmuitori boierilor lui David împăratul.

32. Ionatan fratele tatălui lui David erà sfetnic om înțelept și cărturar, și Ieif al lui Ahami cu fiii împăratului.

33. Și Ahitofel erà sfetnic împăratului, și Husi erà cel dintâiu prieten al împăratului.

34. Și după Ahitofel erà Iodae al lui Vaneu, și Aviatar și Ioav mai marele oștirea împăratului.

CAP. 28.

Sfătuirea cea din urmă a lui David pentru zidirea casei Domnului.

Și a adunat David pre toți boierii lui Israil, pre căpeteniile judecătorilor și ale neamurilor pe fiecare zi, și pre toate căpeteniile cetelor celor rânduite pentru paza împăratului, și pre mai marii preste mii și preste sute și pre cei ce păzeau visteriile și pre cei ce erau preste averile lui și preste toată agonisita împăratului și a fiilor lui, și pre fameni și pre cei puternici și pre răsboinicii oștirea în Ierusalim.

2. Și a stălut David în mijlocul adunării, și a zis: ascultați-mă frații mei și poporul meu, eu am avut în inimă să zidesc casă de odihnă sicriului legii Domnului, și razem picioarelor Domnului nostru, și am gătit cele de lipsă la lăcaș.

3. Și Dumnezeu au zis: nu vei zidi mie casă, ca să se numească numele meu preste ea, că om răsboinic ești tu și sânge ai vărsat.

4. Și m'au ales Domnul Dumnezeu lui Israil din toată casa tatălui meu să fiu împărat preste Israil

în veac, că întru Iuda au ales împărăția, și din casa Iudii casa tatălui meu și din fiii tatălui meu pre mine m'au voit să fiu împărat preste tot Israilul.

5. Și din toți fiii mei, că mulți mi-au dat mie Domnul, au ales pre Solomon fiul meu să șază pre scaunul împărăției Domnului preste Israil.

6. Și mi-au zis mie Dumnezeu: Solomon fiul tău va zidi casa mea și curtea mea, că l-am ales pre el să-mi fie mie fiu, și eu să-i fiu lui tată.

7. Și voi îndreptă împărăția lui până în veac, de va fi tare întru paza poruncilor mele și a judecărilor mele, ca în ziua aceasta.

8. Și acum înaintea a toată adunarea Domnului și în urechile Dumnezeului nostru, păziți și căutați toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru, ca să moșteniți pământul cel bun, și să dați moștenire fiilor voștri după voi până în veac.

9. Și acum Solomoane fiule! Cunoaște pre Dumnezeuul părinților tăi, și slujește lui din toată inima și cu suflet voit, că toate inimile le cercă Domnul, și tot gândul știe; de-l vei căută pre el, se va află fie, și de-l vei părăsi pre el, te va părăsi până în sfârșit.

10. Vezi acum, că Domnul te-au ales pre tine, ca să zidești lui casă de slințenie, întărește-te și să faci.

11. Și a dat David lui Solomon fiului său forma bisericii și a caseilor și a chiliilor și a foșoarelor și a cămărilor celor dinlăuntru și a casei împăcării.

12. Și forma, care a avut întru duhul său, a curților casei Domnului și a tuturor cămărilor celor de prin prejur, cea a cămărilor ca-

33. 2 Imp. 15, 37.
28. 3. 2 Imp. 7, 13.

5. Înțel. 9, 7. 7. Ps. 88, 4, 5, 36.
9. 1 Imp. 16, 7; Ps. 7, 10; Jerem. 11, 20.

sei Domnului și a cămărilor celor slinte și a celor de odihnă.

13. Și ale preoților și Leviților de rând la tot lucrul slujbei casei Domnului, și al cămărilor uneltelor celor trebuitoare la slujba casei Domnului.

14. Și măsura de greutate, toate uneltele trebuincioase fiecărui lucru și la toate uneltele cele de argint și de aur, la toate uneltele fiecărei slujbe.

15. Și greutatea sfeșnicilor celor de aur și a ramurilor lui, după greutatea fiecărui sfeșnic.

16. I-a dat lui asemenea măsura meselor punerii înainte a fieștecărei mese de aur, așijderea și a celor de argint.

17. Și a furcuțelor și a căușelor și a paharelor celor de aur, greutatea lor de aur și argint pentru cășii și vase după greutatea fieștecăreia.

18. Și i-a arătat lui măsura altarului tămâerilor din aur lămurit și forma carului Heruvimilor celor cu aripile întinse umbrind preste sicriul legii Domnului.

19. Toate le-a dat David lui Solomon scrise cu mâna Domnului spre a pricepe cum să le aducă la îndeplinire forma.

20. Și a zis David lui Solomon fiului său: întărește-te și te îmbărbătează, și să le faci, nu te teme nici te sperie, [că Domnul Dumnezeu meu va fi cu tine, și nu te va lăsa și nu te va părăsi până ce vei sfârși tu tot lucrul slujbei casei Domnului, și iată forma bisericii și a casei și a chiliilor, și foșoarele și cămările cele dinlăuntru și casa împăcării și forma casei Domnului.

21. Și iată rânduețele preoților și ale Leviților la toată slujba casei Domnului Dumnezeu, și cu tine sunt meșteri cu înțelepciune întru tot lu-

crul, după tot meșteșugul, și boierii și tot poporul sunt gata la toate cuvintele tale.

CAP. 29.

*Dare pentru zidirea casei Domnului,
Ungerea lui Solomon și a lui Sadoc,
Moartea lui David.*

Și a zis David împăratul la toată adunarea: Solomon fiul meu este singurul pre care l-au ales Domnul din fragedă pruncie, și lucru este mare, că nu este la om zidirea, ci la Domnul Dumnezeu.

2. Pe cât am putut am gătit la casa Domnului meu: aur, argint, aramă, fier, lemne, pietre, onix și pietre scumpe pentru împodobire de multe feluri, și tot felul de piatră scumpă și marmură multă.

3. Și fiindcă mare dragoste am eu către casa Dumnezeului meu, cât aur și argint am, iată-l dau la casa Dumnezeului meu spre prisosință, afară de cel ce l-am gătit la casa Sfintelor.

4. Trei mii de talanți de aur de la Ofir și șapte mii de talanți de argint lămurit ca să se îmbrace cu acesta pereții casei Domnului.

5. La cel de aur cu aur, la cel de argint, cu argint; tot să fie lucrat prin mâna meșterilor. Și cine vrea să vie acum cu mâna plină la Domnul?

6. Și s'au îndemnat căpeteniile caselor părintești și căpeteniile fiilor lui Israil, și cei preste mii și cei preste sute și cărmuitorii lucrurilor și dregătorii casei împăratului.

7. Și au dat pentru lucrurile casei Domnului cinci mii de talanți de aur și zece mii de galbeni de aur și zece mii de talanți de argint și optsprezece mii de talanți de aramă și o sută de mii de talanți de fier.

8. Și la carii dintre dânșii s'a a-

flai pietre, le-a dat la visteria casei Domnului prin mâinile lui Ieii al lui Gherson.

9. Și s'a bucurat poporul pentru bunăvoia, că cu inimă plină bine a voit a da Domnului, și David împăratul s'a bucurat foarte.

10. Și a binecuvântat împăratul David pre Domnul înaintea adunării, zicând: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul lui Israil, tatăl nostru cel din veac și până în veac.

11. Ție Doamne mărirea și puterea și lauda și biruința și tăria, că tu stăpânești toate cele din cer și cele de pre pământ, de fața ta se cutremură tot împăratul și neamul.

12. Dela tine este avușia și mărirea, tu pre toți stăpânești Doamne, că tu ești stăpânul a toată stăpânia, și în mâna ta este puterea și domnia, și în mâna ta Atotfăcitorul este a mări și a întări toate.

13. Și acum Doamne ne mărturisim ție, și lăudăm numele laudei tale.

14. Și cine sunt eu și cine este poporul meu, că am putut să ne învrednicim a-ți aduce ție acestea? Că ale tale sunt toate, și dintr'ale tale am dat ție.

15. Că nemernici suntem înaintea ta, și streini ca toți părinții noștri, ca umbra sunt zilele noastre pre pământ, și nu este stare.

16. Doamne Dumnezeul nostru! Toată mulțimea aceasta care o am gătit, ca să zidim casă numelui tău celui sfânt, din mâna ta este, și ale tale sunt toate.

17. Și am cunoscut Doamne că tu ești cel ce cercetezi inimile și iubeshi dreptatea; cu inimă curată am adus toate acestea, și am văzut acum pre poporul tău, care s'a aflat aici, că cu bucurie ți-a adus ție.

18. Doamne Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Israil părinților noștri! Păzește acestea întru cugetul inimii poporului tău în veac, și îndreptează inimile lor către tine.

19. Și lui Solomon fiul meu dă-i inimă bună, ca să facă poruncile tale și mărturiile tale și învățăturile tale, și ca să săvârșască facerea casei tale, pentru care am făcut gătire.

20. Și a zis David către toată adunarea: binecuvântați pre Domnul Dumnezeul nostru; și bine a cuvântat toată adunarea pre Domnul Dumnezeul părinților săi, și plecând genunchile s'a închinat Domnului și împăratului.

21. Și a jertfit David Domnului jertfă, și a adus arderi de tot lui Dumnezeu a doua zi, vișei o mie, berbeci o mie, miei o mie, și turările lor și jertfe întru mulțime la tot Israilul.

22. Și au mâncat și au băut înaintea Domnului în ziua aceea cu bucurie mare, și a doua oară au făcut împărat pre Solomon fiul lui David, și l-au uns pre el Domnului împărat și pre Sadoc preot.

23. Și a șezut Solomon pre scaunul lui David tatăl său, și bine au voit, și a ascultat de dânsul tot Israilul.

24. Și căpeteniile și domnii și toți fiii lui David împăratul tatăl său, s'au supus lui.

25. Și au mărit Domnul pre Solomon înaintea a tot Israilul, și i-au dat lui mărirea împărătească, care n'a avut nici un împărat mai nainte de el în Israil.

26. Și David fiul lui Iese a împărășit preste tot Israilul, și zilele în care a împărășit preste Israil au fost patruzeci de ani.

9. 2 Paral. 29, 36.

11. Mat. 6, 13; 1 Tim. 1, 17.

12. 2 Paral. 20, 6. 14. 1 Cor. 4, 7.

15. Ințel 2, 5; Evr. 11, 13.

18. Filip. 2, 13. 22. 3 Imp. 1, 9. 23. 3 Imp. 2, 12. 25. 3 Imp. 3, 13; 2 Paral. 1, 12.

27. În Hevron șapte ani și în Ierusalim treizeci și trei de ani.

28. Și a murit întru bătrânețe bună plin de zile, cu avuție și cu mărire, și a împărășit Solomon fiul lui în locul lui.

29. Iar celelalte fapte ale împăratului David cele dintâiu și cele de

27. 2 Imp. 2, 11; 3 Imp. 2, 11.

pre urmă, scrise sunt în cartea lui Samuil văzătorul și în cartea lui Natan prorocul și în cartea lui Gad văzătorul,

30. De toată împărășia lui și puterea lui, și vremile care au fost preste el și preste Israil și preste toate împărășiile lui Israil și preste toate împărășiile pământului.

CARTEA A DOUA PARALIPOMENE

CAP. 1.

Înțelepciunea și avuția lui Solomon

Și s'a întărit Solomon fiul lui David întru împărășia sa, și Domnul Dumnezeu lui eră cu el, și l-au mărit pre el foarte.

2. Și a zis Solomon către tot Israilul, către cei preste mii și preste sute, și către judecători și către toți boierii înaintea lui Israil, către căpeteniile caselor părintești.

3. Și a mers Solomon și toată adunarea pre culmea Gavaonului, unde eră cortul mărturiei lui Dumnezeu, care l-a făcut Moisi robul lui Dumnezeu în pustie.

4. Iar sicriul lui Dumnezeu l-a fost adus David din cetatea Kariatirim în locul, care i-a fost gătit David, când i-a întins cort în Ierusalim.

5. Și jertfelnicul cel de aramă, care l-a făcut Veseleil feciorul lui Urie fiul lui Or eră înaintea cortului Domnului, și l-a cercetat Solomon și adunarea.

6. Și a adus Solomon pe jertfelnicul cel de aramă, care eră înaintea Domnului în cort, a adus pre el arderi de tot o mie.

7. Înnoaptea aceea s'au arătat Dumnezeu lui Solomon, și i-au zis lui: cere ce să-ți dau.

8. Și a zis Solomon către Dumnezeu: tu ai făcut cu David tatăl meu milă mare, și m'ai pus pre mine împărat în locul lui.

9. Și acum Doamne Dumnezeule! Credincios să fie numele tău preste David tatăl meu, că tu m'ai făcut împărat preste popor mult ca țărâna pământului.

10. Acum înțelepciune și pricepere dă mie ca să ies și să intru înaintea poporului acestuia, că cine va judecă pre acest mare popor al tău?

11. Și au zis Dumnezeu către Solomon: pentrucă ai făcut aceasta în inima ta, și n'ai cerut avuție de argint, nici mărire, nici sufletul vrăjmașilor, și n'ai cerut zile multe, ci ai cerut înțelepciune și pricepere, ca să judeci pre poporul meu, preste care te-am pus împărat,

12. Înțelepciunea și priceperea dau ție, și avuție și bani și mărire voui da ție, în ce chip nu s'a făcut întru împărășii cei înainte de tine precum ție, și după tine nu va fi așa.

13. Și a venit Solomon de pe culmea Gavaonului în Ierusalim înaintea cortului mărturiei, și a împărășit preste Israil.

14. Și a adunat Solomon care și călărești, și a avut o mie și patru

1. 1. 3 Imp. 3, 1. 3. 3 Imp. 3, 4.
4. 2 Imp. 6, 2, 17. 5. Eșire 38, 1.
7. 3 Imp. 3, 5.

9. Înțelep. Sol. 9, 7.
10. 3 Imp. 3 9; Num. 27, 17
12. 1 Paral 29, 25. 14. 3 Imp. 4, 26.

sute de care și douăsprezece mii de călăreți, și le-a lăsat acelea în cetatea carelor; iar poporul eră cu împăratul în Ierusalim.

15. Și împăratul a făcut ca argintul și aurul în Ierusalim să fie ca pietrele, și chedrii s'au aflat în Iudeia ca smochinii sălbatici cari cresc multime în câmp.

16. Și se aducea lui Solomon cai din Eghipt cu bani, și neguțătorii împăratului cumpărau cu bani.

17. Și aduceau și scoteau din Eghipt un car cu șase sute de arginți și un cal cu o sută și cincizeci de arginți, și așa prin mâinile lor aduceau tuturor împăraților Heteilor și împăraților Siriei.

CAP. 2.

Pregătire pentru zidirea casei Domnului.

Și a zis Solomon, ca să zidească casă numelui Domnului și casă împărăției sale.

2. Și a adunat împăratul Solomon șaptezeci de mii de oameni cărători cu umărul și treizeci de mii tăietori în munte, și priveghetori preste dânsii trei mii și șase sute.

3. Și a trimis Solomon la Hiram împăratul Tirului, zicând: precum ai făcut cu David tatăl meu, și i-ai trimis lui chedri, ca să-și zidească casă, să lăcuiască într'înșă,

4. Iată și eu fiul lui zidesc casă numelui Domnului Dumnezeuului meu, să o sfințesc pre ea lui, ca să se tămâeze înaintea lui tămâie de miroșuri și aduceri înaintea pururea și aducerea arderi de tot pururea dimineața și seara și sâmbăta și la luni nouă și la sărbătorile Domnului Dumnezeuului nostru, în veac aceasta este preste Israil.

5. Și casa care eu o zidesc este mare, că mare este Domnul Dumnezeuul nostru preste toți dumnezeii.

6. Și cine va putea să zidească lui casă? Că cerul și cerul cerului nu cuprind slava lui, și cine sunt eu, ca să-i zidesc lui casă? Fără numai ca să tămâeze înaintea lui.

7. Și acum trimite mie om înțelept, și care să știe lucră cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu mohori și cu roșu și cu vânăț, și care să știe săpă săpătură cu meșterii cei iscusiti, cari sunt cu mine în Iuda și în Ierusalim, pre care i-a gătit David tatăl meu.

8. Și-mi trimite lemne de chedru și de brad și de pini din Livan, că știu eu că slugile tale știu făia lemne din Livan.

9. Și iață slugile tale cu slugile mele vor merge, ca să-mi gătească mie lemne multe, căci casa care eu o zidesc este mare și mărită.

10. Și iață celor ce lucrează, celor ce taie lemne, de mâncare le-am dat grâu în dar slugilor tale douăzeci de mii de măsurii de grâu și douăzeci de mii de măsurii de orz și douăzeci de mii de măsurii de vin și douăzeci de mii de măsurii de untdelemn.

11. Și răspunzând Hiram împăratul Tirului cu scrisoare, a trimis la Solomon, zicând: pentru că au iubit Domnul pre poporul său, te-au dat pre tine împărat preste dânsul.

12. Și a zis Hiram: binecuvântat este Domnul Dumnezeuul lui Israil, cel ce au făcut cerul și pământul, cel ce au dat lui David împăratul fiu înțelept, știutor și pricepător, care va zidi casă Domnului și casă împărăției sale.

13. Și acum am trimis ție om înțelept, știutor și pricepător pre Hiram sluga mea.

15. 3 Imp. 10. 26.
2. 1. 3 Imp. 5, 5. 3. 3. Imp. 5, 2.
4. 3 Imp. 5, 5.

6. F. Ap. 7, 48, 49. 13. 3 Imp. 7, 13.

14. Și muma lui este din fetele lui Dan, și tatăl lui a fost om Tirian, care a știut lucră cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu pietre și cu lemne, și a țese cu mohorît și cu vânăț și cu vison și cu roșu, și a ciopli săpături, și a înțelege tot ce se poate piănui, și orice vei dă lui cu înțelepții tăi și cu înțelepții lui David domnul meu tatăl tău.

15. Și acum grâul și orzul și vinul și untuldelemn, care a zis domnul meu trimite-le slugilor sale.

16. Și noi vom tăia lemne din Livan spre toată treaba ta, și le vom aduce pre ele plute pre marea Iopii, și tu le vei duce pre ele în Ierusalim.

17. Și a adunat Solomon pre toți oamenii venetici cei din pământul lui Israil după numărul, cu care i-a numărat pre ei David tatăl lui, și s'au ailat o sută cincizeci și trei de mii și șase sute.

18. Și a făcut dintru dânșii șaptezeci de mii cărători cu umărul și optzeci de mii cioplitori în munte și trei mii și șase sute priveghetori preste popor.

CAP. 3.

Zidirea casei Domnului.

Și a început Solomon a zidi casa Domnului în Ierusalim în muntele lui Amoria, unde s'au arătat Domnul lui David tatăl său, în locul care l-a gătit David în aria lui Orna Ievuseul.

2. Și a început a zidi în luna a doua în anul al patrulea al împărăției sale.

3. Și așa a început Solomon a zidi casa Domnului: lungimea după

măsura cea dintâiu șasezeci coși și lărgimea douăzeci coși.

4. Și pridvorul cel dinaintea casei lung cât eră de lată fața casei, de douăzeci coși, și înălțimea de o sută și douăzeci coși, și l-a ferecat pre dinlăuntru cu aur curat.

5. Și casa cea mare o a căptușit cu lemne de chedru, și o a aurit cu aur curat, și a cioplit pre dânsa finici și lanțuri.

6. Și a împodobit casa cu pietre scumpe spre mărire, și o a aurit cu aur din Faruim.

7. Și a aurit cu aur casa și pereții ei și porțile și podurile și ușile ei, și a săpat Heruvimi pe pereți.

8. Și a făcut casa sfintei Sfințelor lungimea ei după lățimea casei de douăzeci de coși și lărgimea ei de douăzeci de coși, și o a aurit cu aur curat, cu Heruvimi cu șase sute de talanți.

9. Și greutatea cuielor, fiecare cui cântărea cincizeci de sicli de aur, și casa de sus o a ferecat cu aur.

10. Și a făcut în casa sfintei Sfințelor doi Heruvimi, lucrăți din lemne, și i-a ferecat pre ei cu aur.

11. Și aripile Heruvimilor erau de douăzeci de coși de lungi; o aripă eră de cinci coși și se atingeă de peretele casei, și cealaltă aripă de cinci coși, și se atingeă de aripa celuilalt Heruvin.

12. Și aripile Heruvimilor întinse erau de douăzeci de coși, și aceștia stau pe picioarele lor, și feșile lor către casă.

13. Și a făcut catapeteasmă de vânăț și de mohorît și de roșu și de vison, și a țesut în ea Heruvimi.

14. Și a făcut înaintea casei doi stâlpi, de treizeci și cinci de coși de înalți, și capetele lor de cinci coși.

15. Și a făcut lănușoare ca la

16. 3 Imp. 5, 9; F. Ap. 10, 32.

17. 1 Paral 22, 2.

3. 1. 3 Imp. 6 1; 1 Paral 21, 26.

2. 2 Imp. 24, 25.

13. Mateiu 27, 51.

14. Ieremia 52, 18, 21; 4, 20.

engolpion și le-a pus preste capetele stâlpilor și a făcut rodioare o sută, și le-a pus preste lăntușe.

16. Și a pus stâlpii înaintea bisericii, unul deadreapta și altul deasfânga, și a chemat numele celui deadreapta: întărire și numele celui deasfânga: putere.

CAP. 4.

Sfintele vase.

Și a făcut jertfelnic de aramă de douăzeci de coși de lung și de douăzeci de coși de larg și de zece coși de înalt.

2. Și a făcut mare turnată de zece coși, dintr'o margine până la cealaltă, rotundă împrejur și de cinci coși de înaltă, și împrejur înconjurul ei eră de treizeci de coși.

3. Și chipuri de viței pre de deusuptul ei de jur împrejur de zece coși împrejurul scaldătoarei, două rânduri de viței erau turnași.

4. Doisprezece viței au făcut: trei căutând la miazănoapte, trei căutând la apus, trei căutând la miazăzi și trei căutând la răsărit, și marea deasupra lor, și dosurile lor erau înlăuntru.

5. Și grosimea ei eră de un pumn, și marginea ei ca o margine de pahar săpată în chipul crinului, și încăpeă într'însa trei mii de măsuri, așa au săvârșit-o.

6. Și a făcut zece scaldători, și a pus cinci deadreapta și cinci deasfânga, ca să spele într'însele lucrurile arderilor de tot, și să le curățască într'însele; iar marea, ca să se spele preoșii într'însa.

7. Și a făcut sfeșnice de aur zece după forma lor, și le-a pus în biserică cinci deadreapta și cinci deasfânga.

8. Și a făcut zece mese, și le-a

pus în biserică, cinci deadreapta și cinci deasfânga, și a făcut năstrăpi de aur o sută.

9. Și a făcut curtea preoșilor și curtea cea mare, și uși fiecărei curți, și ușile lor căptușite cu aramă.

10. Și marea o a pus la unghiul casei deadreapta spre răsărit către miazăzi.

11. Și a făcut Hiram cârligele și căldările și gratia jertfelnicului și toate uneltele lui, și a sfârșit Hiram a face tot lucrul, care l-a făcut împăratului Solomon în casa lui Dumnezeu.

12. Stâlpi doi, și preste ei căpățâni cu cununi preste capetele amândorora stâlpilor, și mreji două, care acopereau capetele cununilor celor deasupra stâlpilor.

13. Și clopoșei de aur patru sute la amândouă mrejiile, și două rânduri de rodioare la mreajă, ca să acopere cele două căpățâni ale cununilor celor ce sunt deasupra stâlpilor.

14. Și a făcut zece căpățâie, și scaldătoarele le-a pus pre căpățâie.

15. Și marea cu vițeii cei doisprezece supt ea, cu podul și toartele ei.

16. Și căldările și cârligele și năstrăpile și toate uneltele lor de aramă curată, care le-a făcut Hiram și le-a adus împăratului Solomon în casa Domnului.

17. În șesul Iordanului le-a turnat împăratul în pământ cleios între Sokhot și între Saridata.

18. Și a făcut Solomon toate uneltele acestea multe foarte, că n'a lipsit greutatea arămii.

19. Și a făcut Solomon toate uneltele casei Domnului și altarul fămăerii cel de aur, și mesele cu pâinile punerii înainte pe ele.

20. Și sfeșnicile și candelile de aur curat, ca să ardă după rându-

16. 3 Imp. 7, 20.

4. 2. 3 Imp. 7, 22. 6. 3 Imp. 7, 37, 38.

7. 3 Imp. 7, 49.

14. 3 Imp. 7, 27, 38. 20. 3, 15.

ială înaintea scaunului împăcării.

21. Și mucările și candelile și năstrăpile și cădelnițele și căjuile de aur curat.

22. Și ușa casei cea mai dinlăuntru dela sfânta Sfințelor, și ușile casei bisericii de aur. Așa s'a săvârșit tot lucru care l-a făcut Solomon în casa Domnului.

CAP. 5.

Sfințirea bisericii.

Și a adus Solomon, argintul, aurul și uneltele cele afirosite de David tatăl său, și le-a dat la vistieria casei Domnului.

2. Atunci a adunat Solomon în Ierusalim pre toți bătrânii lui Israil și pre toate căpeteniile semințiilor și pre toți mai marii caselor părintești ale fiilor lui Israil, ca să aducă sicriul legii Domnului din cetatea lui David, care este Sionul.

3. Și s'a adunat la împăratul tot Israilul la sărbătoare, care este în luna a șaptea.

4. Și au venit toți bătrânii lui Israil, și au luat toți Leviții sicriul.

5. Și cortul mărturiei și toate uneltele cele sfinte, care erau în cort le-au adus preoșii și Leviții.

6. Iar împăratul Solomon cu toată adunarea lui Israil, toți cei cari venise la el mergeau înaintea sicriului, jertfînd viței și oi fără de număr, că nu se putea socosi mulțimea lor.

7. Deci au dus preoșii sicriul legii Domnului la locul său, înlăuntru casei în sfânta Sfințelor supărăpila Heruvimilor.

8. Și arăpila Heruvimilor erau înfinse preste locul sicriului, și umbreau Heruvimii preste sicriu și preste drugii lui deasupra.

9. Și se întindeau drugii, cât se

vedeau capetele drugilor din sfânta înlăuntru, iar afară nu se vedeă, și a fost acolo până în ziua aceasta.

10. Nu eră în sicriu alt fără numai două table, care le-a pus Moisi în Horiv, când au pus Domnul legătură cu fiii lui Israil, după ieșirea lor din pământul Eghiptului.

11. Și a fost după ce au ieșit preoșii din sfânta, că toți preoșii cari s'au aflat s'au sfințit, că nu s'a finut rîndul.

12. Și Leviții și cântăreții toți cu fiii lui Asaf, cu Eman, cu Iditun și cu fiii lui și cu frații lui îmbrăcați cu veșminte de vison, cu chimvale și cu alăute și cu cobze stău înaintea jertfelnicului, și cu dâșii o sută și douăzeci de preoșii sunând cu trîmbițele.

13. Și s'a făcut un glas trîmbițînd și cântînd și glăsuind într'un glas, ca să se mărturisească și să laude pre Domnul, și dacă au înălțat glas în trîmbițe și în chimvale și în organe de cântări, au zis:

14. Mărturișiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui, și casa s'a umplut de norul slavei Domnului, și nu puteau stă preoșii să slujească de nor, că umpluse slava Domnului casa lui Dumnezeu.

CAP. 6.

Rugăciunea lui Solomon.

Atunci a zis Solomon: Domnul au zis că lăcuește în negură.

2. Și eu am zidit casă numelui tău sfântă fie, și gata, ca să lăcuști într'însa în veac.

3. Și și-a întors împăratul fața sa, și bine a cuvîntat toată adunarea lui Israil, și toată adunarea lui Israil stă înainte.

4. Și a zis: bine este cuvîntat Dom-

5. 1. 3 Imp. 7, 50, 51. 2. 3 Imp. 8, 1.
7. 3, 15; 4, 20; 3 Imp. 8, 6. 8. 3 Imp. 8, 8.

10. 3 Imp. 8, 9.
6. 1. 3 Imp. 8, 12.

nul Dumnezeu lui Israil cel ce au grăit cu gura sa către David tatăl meu, și cu mâinile sale au plinit zicând :

5. Din ziua care am scos pre poporul meu din pământul Eghipetului, n'am ales cetate din toate semințiile lui Israil, întru care să se zidească casă, ca să fie numele meu acolo, și n'am ales pre alt om să fie povățuitor preste poporul meu Israil ;

6. Ci am ales Ierusalimul, ca să fie numele meu acolo, și am ales pre David, ca să fie preste poporul meu Israil.

7. Și a avut în inimă David tatăl meu, ca să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

8. Și au zis Domnul către David tatăl meu: pentrucă ai gândit în inima ta ca să zidești casă numelui meu, bine ai făcut că ai gândit aceasta în inima ta.

9. Însă tu nu-mi vei zidi casă, ci fiul tău, care va ieși din coapsele tale, acela va zidi casă numelui meu.

10. Și au plinit Domnul cuvântul acesta, care l-au grăit, și eu m'am sculat în locul lui David tatăl meu, și am șezut pre scaunul lui Israil, precum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

11. Și am pus într'însa sicriul, în care este legea Domnului care o au pus lui Israil.

12. Și a stăfuit în preajma jertfelnicului Domnului înaintea a toată adunarea lui Israil, și a întins mâinile sale.

13. Că făcuse Solomon amvon de aramă de cinci coși de lung și de cinci coși de larg și de trei coși de înalt, și l-a pus în mijlocul curții sfintei, și a stăfuit preste el și a în-

genunchiat înaintea a toată adunarea lui Israil, și a întins mâinile sale spre cer, și a zis :

14. Doamne Dumnezeul lui Israil ! Nu este asemenea ție Dumnezeu în cer și pre pământ, cel ce păzești legătura și mila cu slugile tale cele ce umblă înaintea ta cu toată inima sa.

15. Cel ce ai păzit slugii tale lui David tatălui meu, cuvintele câte i-ai grăit lui, și ai grăit cu rostul tău și cu mâinile tale ai plinit, precum este în ziua aceasta.

16. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil ! Păzește slugii tale, lui David tatălui meu cele ce i-ai grăit lui, zicând: nu va lipsi din tine bărbat înaintea mea, care să șază pre scaunul lui Israil, însă de vor păzi fiii tăi calea sa, și vor umbla în legea mea, cum ai umblat tu.

17. Și acum Doamne Dumnezeul lui Israil, credincios să fie cuvântul tău, care l-ai grăit slugii tale lui David.

18. Că cu adevărat, au lăcuț-va Dumnezeu cu oamenii pre pământ ? De vreme ce cerul și cerul cerului, nu sunt destule ție, cum va fi casa aceasta care am zidit ?

19. Caută spre rugăciunea slugii tale și spre cererea mea Doamne Dumnezeule ! Ca să auzi cererea mea și rugăciunea cu care se roagă sluga ta înaintea ta astăzi.

20. Ca să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta ziua și noaptea și spre locul acesta, care ai zis să se cheme numele tău într'însul, ca să ascuți rugăciunea cu care se roagă sluga ta în locul acesta.

21. Și să auzi rugăciunea slugii tale și a poporului tău Israil, care se vor rugă în locul acesta, și tu

14. Eșire 15, 11; 2 Macab. 2, 8.

16. 2 Imp. 7, 12, 16.

18. 3 Imp. 8, 27; Isaia 66, 1; Ierem. 23, 24; F. Ap. 7, 49.

să asculți din locul lăcașului tău din cer, și să auzi, și milostiv să fii.

22. De va greși cineva aproape-lui său, și va lua asupra sa jurământ, ca să facă jurământ, să vie și să jure înaintea jertfelnicului în casa aceasta,

23. Tu să asculți din cer, și să faci și să judeci pre robii tăi, ca să răsplătești celui fărădelege și să întorci căile lui în capul lui, și să îndreptezi pre cel drept răsplătind fiecărui după dreptatea lui.

24. De se va frânge poporul tău Israil înaintea vrăjmașilor, de vor greși fie, și se vor întoarce și se vor mărturisi numelui tău, și se vor ruga și se vor cuceri înaintea ta în casa aceasta,

25. Tu să auzi din cer, și milostiv să fii păcatelor poporului tău Israil, și să-i întorci pre ei în pământul care l-ai dat lor și părinților lor.

26. Când se va închide cerul și nu va plouă pentrucă au greșit fie, și se vor ruga în locul acesta și vor lauda numele tău, și se vor întoarce dela păcatele lor pentrucă i-ai smerit pre ei,

27. Tu să asculți din cer, și milostiv să fii păcatelor robilor și poporului tău Israil, și să le arăți lor calea cea bună pre care să umble, și să dai ploaie pre pământul tău, care l-ai dat moștenire poporului tău.

28. Foamete de va fi pre pământ, moarte de va fi, stricăciune de aer, pălitură, lăcuste și omidă de va fi, și de 'i va necăji vrăjmașul înaintea ceițărilor lor, sau orice bătae și necaz,

29. Toată rugăciunea și toată cererea, care se va face de orice om, sau de tot poporul lui Israil, de 'și va cunoaște omul bătaia sa și păcatul său, și va întinde mâinile sale spre casa aceasta,

30. Tu să-l auzi din cer din lăcașul tău cel gata, și să te milostivești și să dai omului după căile lui, precum vei cunoaște inima lui, că tu singur cunoști inima fiilor oamenilor.

31. Ca să se teamă de tine și să umble întru toate căile tale, în toate zilele în care vor trăi pre fața pământului ce l-ai dat părinților noștri.

32. Și tot streinul care nu este din poporul tău Israil, și va veni din pământ de departe pentru numele tău cel mare și mâna ta cea tare și brațul tău cel înalt, de va veni și se va închină la locul acesta,

33. Tu să-l auzi din cer din lăcașul tău cel gata, și să faci toate ori câte te va ruga cel strein, ca să cunoască toate neamurile pământului numele tău, și să se teamă de tine, ca și poporul tău Israil, și să cunoască că numele tău s'a chemat preste casa aceasta, care am zidit.

34. Iar când va ieși poporul tău la răboiu asupra vrăjmașilor săi, în calea care vei trimite pre ei, de se vor ruga către tine pre calea cetății aceștia, care o ai ales întru ea, și a casei care o am zidit numelui tău,

35. Tu să asculți din cer rugăciunea lor și cererea lor, și să le faci lor dreptate.

36. Când vor greși fie, că nu este om care să nu greșască, și vei bate pre dâșii și-i vei da pre dâșii în mâinile vrăjmașilor, și-i vor duce în robie, cei ce i-au robit în pământul vrăjmașilor, în pământ departe sau aproape;

37. De-și vor întoarce inimile lor în pământul unde sunt robi, și acolo se vor întoarce și se vor ruga fie în robiea lor, zicând: păcătuif-am, făcut-am fărădelege și nedreplate;

38. Și se vor înțoarce către tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în pământul robiei lor, unde i-au dus pre ei, cei ce i-au robit pre ei, și se vor ruga întorși către calea ce duce la pământul lor, care l-ai dat părinților lor, și la cetatea care o ai ales și la casa, care o am zidit numelui tău,

39. Să auzi din cer, din lăcașul tău cel gata rugăciunea lor și cererea lor, și să faci judecată, și milostiv să fii poporului celui ce a păcătuit fie.

40. Și acum Doamne! Să fie ochii tăi deschiși și urechile tale să auză rugăciunea locului acestuia.

41. Și acum scoală-te Doamne Dumnezeule la odihna ta, tu și scriul puterii tale; preoșii tăi Doamne Dumnezeule s'au îmbrăcat întru mântuire, și cuviosii tăi să se bucure cu cele bune.

42. Doamne Dumnezeule! Să nu întorci fața unsului tău, adu-ți aminte de milele tale care le-ai făcut lui David robului tău.

CAP. 7.

Săvârșirea sfințirii Bisericii.

Dupăce a încetat Solomon a se ruga, s'a pogorît foc din cer, și a mistuit arderile de tot și jertfele, și s'a umplut casa de slava Domnului.

2. Și nu puteau preoșii să intre în casa Domnului în vremea aceea, că se umpluse casa de slava Domnului.

3. Și toți fiii lui Israil când au văzut pogorându-se focul și slava lui Dumnezeu pre casă, au căzut cu fața la pământ pe pardoseala pietrii, și s'au închinat și au lăudat pre Domnul, că este bun, că în veac este mila lui.

4. Și împăratul și tot poporul aducea jertfe înaintea Domnului.

5. Și a jertfit împăratul Solomon, douăzeci și două de mii de viței și o sută douăzeci de mii de oi, și a sfințit casa lui Dumnezeu împăratul și tot poporul.

6. Și preoșii stau la pazele lor, și Leviții cu uneltele cele de cântări ale Domnului, care le-a făcut David împăratul, ca să se mărturisească înaintea Domnului, că în veac este mila lui, și cântau cântările care le-a dat David în mâna lor, iar preoșii sunau cu trâmbițele înaintea lor, și tot Israilul stă.

7. Și a sfințit Solomon mijlocul-curșii cei din casa Domnului, pentru că a făcut acolo arderile de tot și jertfele cele de mântuire, că jertfelnicul cel de aramă, care l-a făcut Solomon nu putea cuprinde arderile de tot și jertfele și seul.

8. Și a făcut Solomon praznic în vremea aceea șapte zile, și tot Israilul cu el adunare mare foarte de la intrarea Imatului și până la pârful Eghiptului.

9. Și a făcut în ziua a opta sfârșit, că sfințirea jertfelnicului a ținut șapte zile și serbarea șapte zile.

10. Și în douăzeci și trei ale lunii a șaptea a slobozit poporul la lăcașurile lor veseli și cu inimă bună pentru toate bunătățile, care au făcut Domnul lui David și lui Solomon și lui Israil poporului său.

11. Și a sfârșit Solomon casa Domnului și casa împăratului și toate câte a voit întru inima sa Solomon a face în casa Domnului și în casa sa, și a sporit.

12. Și s'au arătat Domnul lui Solomon noaptea, și i-au zis lui: auzit-am rugăciunea ta, și am ales

5. 3 Imp. 8, 63; și 64.

10. 3 Imp. 8, 67.

11. 3 Imp. 9, 1, 2.

12. A 2 Lege 12, 5.

41. Psal. 131, 8.

7. 1. Lev. 9, 24; 3 Imp. 18, 38; 2 Macab. 2, 8.

casa aceasta, ca să fie mie casă de jertfă.

13. De voi închide cerul, și nu va fi ploaie, și de voi porunci lacustei să mănânce sadurile și de voi trimite moarte în poporul meu,

14. Și de se va smeri poporul meu preste care se chiamă numele meu asupra lor, și se vor rugă și vor căuta fața mea, și se vor întoarce din căile lor cele rele, eu voi auzi din cer, și milostiv voi fi păcatelor lor, și voi vindeca pământul lor.

15. Și acum ochii mei vor fi deschisi și urechile mele ascultătoare spre rugăciunea locului acestuia.

16. Și acum am ales și am sfințit casa aceasta, ca să fie numele meu într'însa până în veac, și vor fi ochii mei și inima mea acolo în toate zilele.

17. Și tu de vei umbla înaintea mea, cum a umblat David tatăl tău, și vei face toate câte am poruncit fie, și poruncile mele și judecățile mele de le vei păzi,

18. Voiu ridica scaunul împărăției tale cum am făgăduit lui David tatălui tău, zicând: nu va lipsi din tine bărbat povățuitor întru Israil.

19. Iar de vă veți abate voi, și veți părăsi poruncile mele și rânduețele mele, care le-am dat înaintea voastră, și veți merge și veți sluji la alți dumnezei, și vă veți închina lor,

20. Voiu muta pre voi din pământul, care l-am dat vouă și casa aceasta, care o am sfințit numelui meu, o voiu lepăda dela fața mea, și o voiu da pre ea de pildă și de poveste întru toate neamurile.

21. Și de casa aceasta, care acum este înaltă, tot cel ce va trece pre lângă ea, se va spăimânta, și va zice, pentruce au făcut Domnul așa

pământului acestuia și casei aceștia?

22. Și vor răspunde: pentrucă au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, care i-au scos pre ei din pământul Eghiptului, și s'au lipit de alți dumnezei, și s'au închinat lor și au slujit lor, și pentru aceea au adus preste ei toată răutatea aceasta.

CAP. 8.

Zidirile din timpul împărăției lui Solomon. Jertfele și corăbiile lui.

Și a fost după douăzeci de ani, întru cari a zidit Solomon casa Domnului și casa sa,

2. Și cetățile care le-a dat Hiram lui Solomon, le-a zidit Solomon, și a făcut a lăcuți acolo pre fiii lui Israil.

3. Și a venit Solomon în Visova, și o a biruit.

4. Și a zidit Toedmorul în pustie și toate cetățile tari, care le-a zidit în Imat.

5. Și a zidit Vetonul cel de sus și Vetonul cel de jos, cetăți tari, ziduri, porți și zăvoare.

6. Și Valaatul și toate cetățile cele tari, care le aveă Solomon, și toate cetățile carelor și cetățile călăreșilor și câte a poștit Solomon a zidi în Ierusalim și în Livan și întru toată împărășia sa.

7. Tot poporul rămas dela Heteu, dela Amoreu, dela Ferezeu, dela Eveu și dela Ievuseu, care nu sunt din Israil,

8. Ci erau din fiii lor, cei rămași cu ei pre pământ, pre carii nu i-au pierdut de tot fiii lui Israil, i-a supus pre ei Solomon supt dajdie până în ziua aceasta.

9. Și din fiii lui Israil n'a pus Solomon slugi împărășiei sale, pentrucă aceștia erau oameni de răboiu, și căpetenii și puternici, și mai

15. 6, 40. 18. 2 Imp. 7, 13, 16.

19. H 2 Lege 28, 15, 36, 37.

8. 1. 3 Imp. 9, 10.

mari preste care și preste călăreji.

10. Și aceștia sunt mai marii cărmuitorilor împăratului Solomon, două sute și cincizeci, carii povățuiau la lucru pre popor.

11. Și pre fata lui Faraon o a adus Solomon din cetatea lui David, în casa care i-a zidit ei, că a zis: nu va lăcuî femeia mea în cetatea lui David împăratul lui Israil, că este sfântă, pentrucă a intrat într'însa sicriul Domnului.

12. Atunci a adus Solomon arderi de tot Domnului pre jertfelnicul, care l-a zidit Domnului înaintea bisericii.

13. Că după rânduială în fiecare zi să se aducă, după poruncile lui Moisi, sâmbăta și la lună nouă și la sărbători, la trei vremi ale anului: la sărbătoarea azimelor, la sărbătoarea săptămânilor și la sărbătoarea corturilor.

14. Și a așezat după rânduiala lui David tatălui său cetele preoșilor după slujbele lor, și Levișii la pazele sale, ca să laude și să slujească înaintea preoșilor după rânduială în fiecare zi, și portarii după cetele lor la fiecare poartă, că așa a poruncit David omul lui Dumnezeu.

15. N'a lăsat nimic din poruncile împăratului pentru preoși și pentru Leviși și pentru vistierie.

16. Și s'a gătit tot lucrul din ziua care s'a pus temelie până când a sfârșit Solomon casa Domnului.

17. Atunci s'a dus Solomon în Gasion-Gaver și în Elatul cel de lângă mare în pământul Idumeii.

18. Și a trimis Hiram prin mâna robilor săi corăbii și slugi cunosători ai mării, și au mers cu slugile lui Solomon în Ofir, și au adus de acolo patru sute și cincizeci de talanși de aur, și au venit la împăratul Solomon.

CAP. 9.

Impărăteasa Sava cercetează pre Solomon.

Impărăteasa Sava a auzit de numele lui Solomon, și a venit să ispitească pre Solomon cu cuvinte întunecoase în Ierusalim, cu mare strălucire și cu cămile, care purtau mulțime de miresme, și aur și piatră scumpă, și a venit la Solomon și i-a grăit lui toate câte eră în sufletul ei.

2. Și i-a spus ei Solomon toate cuvintele ei, și n'a rămas nici un cuvânt la care să nu fi răspuns ei Solomon.

3. Și a văzut împărăteasa Sava înțelepciunea lui Solomon și casa care o a zidit,

4. Și bucatele meselor lui și șederea slugilor lui și starea slujitorilor lui și îmbrăcămintea lor și paharnicii lui și podoaba lor, și arderile de tot, care le aduceă în casa Domnului, și minunându-se a zis către împăratul:

5. Adevărat este cuvântul, care l-am auzit în pământul meu despre faptele tale și despre înțelepciunea ta.

6. Și n'am crezut cuvintele lor până când am venit, și au văzut ochii mei, și iată nu mi s'a spus mie jumătate din mulțimea înțelepciunii tale, întreci auzul care l-am auzit.

7. Fericți sunt oamenii tăi, și fericite sunt slugile tale acestea, care stau înaintea ta pururea și aud înțelepciunea ta.

8. Fie Domnul Dumnezeuul tău binecuvântat, cel ce bine au voit întru tine ca să te deă pre scaunul său împărat poporului tău, pentrucă au iubit Domnul Dumnezeuul tău pre Israil, ca să-l întărească în veac, te-au dat pre tine preste el împărat, ca să faci judecată și dreptate.

9. 1. 3 Imp. 10, 1; Mateiu 12, 42.

2. Lucă 11, 31.

9. Și a dat împăratului o sufă și douăzeci de talanți de aur, și miresme multe foarte și piatră scumpă, și nu se află miresme ca acelea, care le-a dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

10. Și slugile lui Solomon și slugile lui Hiram aduceau aur lui Solomon din Ofir și lemne de pini și piatră scumpă.

11. Și a făcut împăratul lemnele cele de pini trepte la casa Domnului și la casa împăratului, și chitare și alăute cântăreșilor, cum nu s'a văzut mai înainte în pământul Iudei.

12. Și împăratul Solomon a dat împărătesei Sabei toate câte a voit și a cerut, cu mult mai mult decât foarte care a adus ea împăratului Solomon, și s'a întors în pământul său.

13. Și eră greutatea aurului, care se aducea lui Solomon într'un an, șase sute șasezeci și șase de talanți de aur,

14. Afară de ce aduceau oamenii cei supuși și cei ce negușătoreau, și toți împărașii Araviei și domnii pământului, carii toți aduceau aur și argint împăratului Solomon.

15. Și a făcut împăratul Solomon două sute de scuturi de aur bătute, șase sute de auri curași erau pre un scut.

16. Și trei sute de paveze de aur bătute, trei sute de auri s'au cheltuit pre fiecare pavază, și le-a pus împăratul în casa dumbrăvii Livanului.

17. Și a făcut împăratul scaun mare de dinși de elefant și l-a îmbrăcat cu plăci de aur,

18. Și șase trepte scaunului îmbrăcate cu aur, și reazem de aur supă picioare a pus scaunului, și reazemuri unul deoparte, altul de

cealaltă parte la scaunul șederii, și doi lei stând lângă reazemuri,

19. Și doisprezece lei stând pre cele șase trepte deoparte și de alta, n'a mai fost așa întru toată împărăția.

20. Și toate vasele casei împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele casei dumbrăvii Livanului cu aur erau poleite, nu eră argintul socotit întru nimica în zilele împăratului Solomon.

21. Că corabia împăratului mergea în Tarsis cu slugile lui Hiram; odată în trei ani venea corabia din Tarsis împăratului, plină de aur, de argint, de dinși de elefant, de maimușe și de păuni.

22. Și s'a mărit Solomon mai mult decât toți împărașii, cu avuție și cu înțelepciune.

23. Și toți împărașii pământului căutau fața lui Solomon, ca să auză înțelepciunea lui, care o au dat Dumnezeu în inima lui.

24. Și ei fiecare aduceau daruri lui: vase de argint, vase de aur, haine, smirnă aleasă, dulcetură, cai și cătări în fiecare an.

25. Și erau la împăratul Solomon patru mii de iepe la care și douăsprezece mii călăreși, și i-a pus pre ei în cetățile carelor și cu împăratul în Ierusalim.

26. Și a fost povățuitor tuturor împărașilor dela riu și până la pământul celor de alt neam și până la hotarele Eghiptului.

27. Și a făcut împăratul să fie aur și argint în Ierusalim ca pietrele, și chedrii ca duzii de pre șes cu mulțimea.

28. Și se aducea lui Solomon cai din Eghipt și din tot pământul.

29. Și celelalte fapte ale lui Solomon cele dintâiu și cele de apoi, iată acestea scrise sunt în cartea.

lui Natan prorocul, în cartea lui Ahia Siloniteanul și în vedeniile lui Ioil văzătorul asupra lui Rovoam feciorul lui Natan.

30. Și a împărășit Solomon preste tot Israilul patruzeci de ani.

31. Și a adormit Solomon cu părinții lui, și l-a îngropat în cetatea lui David tatăl său, și a împărășit Rovoam feciorul lui în locul său.

CAP. 10.

Rovoam și desbinarea împărășiei.

Și a venit Rovoam în Sihem, că în Sihem s'a adunat tot Israilul, ca să-l facă pre el împărat.

2. Și s'a făcut dacă a auzit Ierovoam feciorul lui Navat, care eră în Eghipet, unde fugise de fața lui Solomon împăratul, și lăcuia Ierovoam în Eghipet; deci s'a întors Ierovoam din Eghipet.

3. Și a trimis și l-a chemat pre dânsul, și a venit Ierovoam și toată adunarea la Rovoam zicând:

4. Tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, și acum ușurează-l de sarcinile aspre ale tatălui tău și de jugul lui cel greu, care l-a pus preste noi, și vom sluji ție.

5. Și le-a zis lor: mergeți și așteptați până în trei zile, și veniți la mine, și s'a dus poporul.

6. Și a adunat împăratul Rovoam pre bătrânii cei ce stau înaintea lui Solomon tatăl său, când trăia el, zicând: cum mă sătuiți voi, ca să răspunz norodului acestuia cuvânt?

7. Și i-au grăit lui, zicând: de vei face bine astăzi poporului acestuia, și le vei plăcea și le vei grăi lor cuvinte bune, vor fi ție slugi în toate zilele.

8. Și a lăsat sfatul bătrânilor, care l-au dat ei lui, și s'a săfuit cu fi-

nerii, cari au crescut împreună cu el, cei ce stau înaintea lui.

9. Și a zis lor: ce s'at îmi dați voi ca să răspunz cuvânt poporului acestuia, care a grăit către mine, zicând: ușurează jugul care l-a pus tatăl tău preste noi.

10. Și au grăit lui tinerii cei ce crescuse cu el, zicând: așa să zici poporului celui ce a grăit către tine, zicând: tatăl tău a îngreuiat jugul nostru, iar tu ușurează-l de pre noi, așa să grăești către dânșii: degetul meu cel mic mai gros este de cât coapsele tatălui meu.

11. Și acum tatăl meu v'a pedepsit pre voi cu jug greu, și eu voiu adaoge preste jugul vostru; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, iar eu vă voiu bate cu scorpil.

12. Și a venit Ierovoam și tot poporul la Rovoam în ziua a treia, precum le-a grăit împăratul, zicând: întoarceți-vă la mine în ziua a treia.

13. Și a răspuns împăratul aspru, și a lăsat împăratul Rovoam s'atul bătrânilor.

14. Și a grăit către ei după s'atul tinerilor, zicând: tatăl meu a îngreuiat jugul vostru, și eu voiu adaoge preste el; tatăl meu v'a bătut pre voi cu bice, și eu vă voiu bate pre voi cu scorpil.

15. Și n'a ascultat împăratul de popor, că așa eră orânduie dela Dumnezeu ca să se întărească cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna lui Ahia Siloniteanul de Ierovoam feciorul lui Navat.

16. Și văzând tot Israilul, că n'a ascultat împăratul de ei, a răspuns poporul către împăratul, zicând: ce parte este nouă întru David, și ce moștenire întru fiul lui Iesse? Mergi la lăcașurile tale Israile, acum vezi de casa ta Davide, și s'a dus tot Israilul la lăcașurile sale.

30. 3 Imp. 11, 42.
10. 1. 3 Imp. 12, 1, 2.
4. 3 Imp. 12, 4.

12. 3 Imp. 12, 12. 15. 3 Imp. 11, 39.

17. Și oamenii lui Israil, cei ce lăcuiu în cetățile Iudei au făcut pre Rovoam împărat preste ei.

18. Și a trimis la ei Rovoam împăratul pre Adoniram, care eră mai mare preste dări, și l-au ucis pre el fiii lui Israil cu pietre, și a murit, și a auzit împăratul Rovoam, și a grăbit a se sui în car, și a fugit în Ierusalim.

19. Și s'a desbinat Israil de casa lui David până în ziua aceasta.

CAP. 11.

Rovoam se gătește de războiu.

Și a venit Rovoam în Ierusalim, și adunând seminția Iudei și a lui Veniamin, o sută și optzeci de mii de voinici, cari pot face războiu, a pornit războiu asupra lui Israil, ca să întoarcă împărăția lui Rovoam.

2. Și au fost cuvântul Domnului către Samea omul lui Dumnezeu, zicând :

3. Grăește către Rovoam fiul lui Solomon și către tot Iuda și Veniamin, și le spune :

4. Acestea zice Domnul : să nu vă suiți, nici să dați războiu asupra frașilor voștri, ci să se întoarcă fiecare la casa sa, că dela mine s'au făcut lucrul acesta, și au ascultat cuvântul Domnului, și întorcându-se n'au mai mers asupra lui Ierovoam.

5. Și a lăcuit Rovoam în Ierusalim, și a zidit cetăți tari în Iudea.

6. Și a zidit Vifleemul, Etanul și Tecoa,

7. Și Vetsura, Sokhotul și Odolamul,

8. Și Ghetul, Marisanul și Ziful,

9. Și Adorea, Lahisul și Azică,

10. Și Saraa, Elomul și Hevronul. Acestea sunt cetățile tari ale lui Iuda și ale lui Veniamin.

11. Și le-a întărit cu ziduri, și a pus întru însele povățuitori și strânsuri de bucate, untdelemn și vin.

12. Și prin fiecare cetate scuturi și sulfe, întărindu-le foarte mult, și a împărăjit preste Iuda și preste Veniamin.

13. Și preoții și Leviții, carii erau întru tot Israilul, s'au adunat la el din toate hotarele.

14. Că au lăsat Leviții lăcașurile moșilor lor, și au mers la Iuda în Ierusalim, că i-au scos pre ei Ierovoam și fiii lui, ca să nu slujească Domnului.

15. Și a pus luiș preoți înălțimilor și idolilor și deșertăciunilor și vișeilor, pe care le-a făcut Ierovoam.

16. Și a scos dintre semințiile lui Israil pre cei cărora le da în cuget a căută pre Domnul Dumnezeu lui Israil, și carii veniră în Ierusalim, ca să jertfească Domnului Dumnezeului părinților lor.

17. Și au întărit împărăția Iudei și au întărit pre Rovoam feciorul lui Solomon în trei ani, că a umblat în căile lui David și ale lui Solomon trei ani.

18. Și a luat luiș Rovoam femeie pre Moolat fata lui Ierimut, fiul lui David și pre Avighea fata lui Eliav, fiul lui Iesse.

19. Și i-a născut lui fiu pre Ieus și pre Samoria și pre Zaam.

20. Și după aceasta a luat luiș femeie pre Maahà fata lui Avesalom, și a născut lui pre Avia, pre Ieti, pre Ziza și pre Salimot.

21. Și a iubit Rovoam pre Maahà fata lui Avesalom mai mult decât pre toate femeile și fiitoarele sale, că optsprezece femei aveà și fiitori șasezeci, și a născut douăzeci și opt de feciori și șasezeci de fete.

22. Și a pus Rovoam căpetenie

14. 3. Imp. 12, 31.

15. Lev. 17, 7; R 2 Lege 32, 17.

20. 3 Imp. 15, 2.

19. 3 Imp. 12, 19.

11. 1. 3 Imp. 12, 21. 2. 3 Imp. 12, 22.

pre Avia al Maahei ca să povăŕŕiască pre fraŕii săi, că cugetau să-l facă pre el împărat.

23. Și a crescut mai mult decât toŕi fraŕii săi, și a împărŕit pre toŕi fii săi în toate hotarele lui Iuda și ale lui Veniamin și în toate cetăŕile cele tari, și le-a dat lor hrană multă foarte și multe femei.

CAP. 12.

*Rovoam în rășboiu cu Susachim.
Moartea lui.*

Și a fost după ce s'a gătit împărașia lui Rovoam, și după ce s'a întărit el, a părășit poruncile lui Dumnezeu și tot Israilul cu dânsul.

2. Și a fost în anul al cincilea al împărașiei lui Rovoam, s'a suit Susachim împăratul Eghiptului asupra Ierusalimului, pentru că a greșit înaintea Domnului,

3. Cu o mie și două sute de care și șasezeci de mii de călăreși, și nu eră număr mulșimei care a venit cu dânsul dela Eghipt: Livieni, Trogoditeni și Etiopeni.

4. Și a bătut cetăŕile cele tari, care erau în Iuda, și a venit în Ierusalim.

5. Și Samea prorocul a venit la Rovoam și la boierii lui Iuda, carii s'au adunat în Ierusalim de către fața lui Susachim, și le-a zis lor: așa zice Domnul, voi m'ași lăsat pre mine, și eu voi lăsa pre voi în mâna lui Susachim.

6. Și s'au rușinat boierii lui Iuda și împăratul, și au zis: drept este Domnul.

7. Și dacă au văzut Domnul că s'au umilit, au fost cuvântul Domnului către Samea zicând: s'a umilit, nu-i voi pierde pre ei, ci preste puțin voiu mântui pre ei, și nu va veni mâniea mea preste Ierusalim, prin mâna lui Susachim,

8. Ci vor sluji lui, ca să cunoască slujba mea și slujba împărașiei pământului.

9. Și s'a suit Susachim împăratul Eghiptului asupra Ierusalimului, și a luat vistieriile cele din casa Domnului și vistieriile cele din casa împăratului, toate le-a luat; luat-a și scuturile cele de aur care le-a făcut Solomon.

10. Și a făcut împăratul Rovoam scuturi de aramă în locul lor; iar preste el a pus Susachim pre mairii alergătorilor, păzitorii porșii împăratului.

11. Și eră când intră împăratul în casa Domnului, intrau păzitorii și alergătorii, și întorcându-se întâlneau pre arcași.

12. Deci pentru că s'a umilit el, s'a întors dela el mâniea Domnului, și n'a pierit desăvârșit, că se mai găseă ceva bun în Iuda.

13. Și s'a întărit împăratul Rovoam în Ierusalim, și a împărașit, și de patruzeci și unul de ani eră Rovoam când s'a făcut împărat, și șaptesprezece ani a împărașit în Ierusalim în cetatea care o au ales Domnul ca să se numească numele lui acolo de toate seminșiiile fiilor lui Israil, și numele mumei lui eră Noomă Amoniteanca.

14. Și a făcut rău, că n'a îndreptat inima sa să caute pre Domnul.

15. Și întâmplările lui Rovoam cele dintăiu și cele de apoi și faptele lui au nu sunt scrise în cărșile lui Semea prorocul și ale lui Addovăzătorul, și s'a rășboit Rovoam asupra lui Ierovoam în toată vieașă.

16. Și a murit Rovoam cu părinșii săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și a împărașit Avia feciorul lui în locul lui.

CAP. 13.

Avià împăratul Iudeii. Răsboiul lui cu Ierovoam, împăratul lui Israil.

In anul al optsprezecelea al împărăției lui Ierovoam, s'a făcut Avià împărat preste Iuda.

2. Trei ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui erà Mahà fata lui Uriil din Gavaon, și răsboiu erà între Avià și între Ierovoam.

3. Și a rânduit Avià la răsboiu o oștire puternică, de patru sute de mii de bărbași tari; iar Ierovoam a rânduit asupra lui la răsboiu o oștire de opt sute de mii de răsboinici tari.

4. Și s'a sculat Avià de pe culmea Somoron, care este în muntele lui Efraim, și a zis: ascultași Ierovoam și tot Israilul.

5. Nu știși voi, că Domnul Dumnezeu lui Israil au dat împărășie preste Israil în veac lui David, și fiilor lui așezământ veșnic?

6. Și s'a sculat Ierovoam feciorul lui Navat sluga lui Solomon fiul lui David, și s'a despărșit dela Domnul său.

7. Și s'au adunat la el bărbași pierzători fii fărădelege, și au stătut împotriva lui Ierovoam fiul lui Solomon, și Ierovoam erà mai tânăr și fricos cu inima, și n'au stătut împotriva feșii lui.

8. Și acum voi ziceși, să stași împotriva împărășiei Domnului cei dată fiilor lui David, pentrucă voi sunteși mulțime mare, și cu voi sunt vișei de aur, pre carii i-a făcut vouă Ierovoam dumnezei,

9. Ci ași lepădat preoșii Domnului pre fiii lui Aaron și pre Leviși, și v'ași făcut vouă preoși din popor de rând al pământului; ori cine ar

veni având mâinile pline cu vișei din boi și cu șapte berbeci, se face preot celui ce nu este dumnezeu.

10. Iar noi pre Domnul Dumnezeu nostru nu l-am părășit, și preoșii lui slujesc Domnului, fiii lui Aaron și Levișii.

11. Și după rânduețele lor jertfesc Domnului arderi de tot dimineașă și seara, și miresmele tămăerții și pun pâini înainte peste masa cea curată, și sfeșnicul cel de aur și candele aprinse, ca să arză seara, că păzim noi rânduețele Domnului Dumnezeului părinșilor noștri, iar voi l-ași părășit pre dânsul.

12. Și iată cu noi este în frunte Domnul și preoșii lui, și trâmbițele sunătoare care ne dau nouă semn. Fiii lui Israil nu dași răsboiu asupra Domnului Dumnezeului părinșilor noștri, că nu veși sporî.

13. Iar Ierovoam a întors pre cei ce stau la pândă ca să vie dindărătul lui Iuda, și el a venit dinaintea lui; iar cei ce pândeau, dindărăt.

14. Și întorcându-se Iuda, iată erà lui răsboiul dinainte și dinapoi, și a strigat către Domnul, și preoșii au trâmbișat cu trâmbițele.

15. Și au strigat bărbașii Iudei, și a fost când strigau bărbașii Iudei, Domnul au bătut pre Ierovoam și pre Israil înaintea lui Avià și a Iudei.

16. Și au fugit fiii lui Israil de către fașă Iudei, și i-au dat pre ei Domnul în mâinile lor.

17. Și i-au bătut pre ei Avià și poporul lui bătăe mare, și au căzut răniși din Israil cinci sute de mii de bărbași tari.

18. Și s'au smerit fiii lui Israil în ziua aceea, și s'au întărit fiii Iudei, pentrucă au nădăduit spre Domnul Dumnezeuul părinșilor lor.

19. Și a gonit Avià dinapoi la Ierovoam, și a luat dela el cetățile

11. Eșire 27, 20, 21; și 40, 25.

acestea: Vetilul și satele lui, Iesinã și satele ei și Efronul și satele lui.

20. Și n'a mai putut Ierovoam încă a se împotrivi în toată viața sa lui Aviã, și l-au lovit pre el Domnul, și a murit.

21. Și s'a întãrit Aviã, și s'a luat luiș patrusprezece femei, și a nãscut feciori douãzeci și doi și șasesprezece fete.

22. Și celelalte întâmplãri ale lui Aviã și faptele lui și cuvintele lui, scri-se sunt în cartea prorocului Addo.

CAP. 14.

Asa sfãrãmã idolii și biruește pre Etiopeni.

Și a murit Aviã cu pãrinșii săi, și și l-a îngropat pre el în cetatea lui David, și a împãrãșit Asa fiul său în locul lui; în zilele lui Asa s'a odihnit pãmãntul Iudei zece ani.

2. Și a fãcut Asa ce este bun și drept înaintea Domnului Dumnezeu-ului său.

3. Și a stricat jertfelnicile streinilor și cele de pre înãlșimi, și a sfãrãmãt stãlpii și a fãiat desisurile.

4. Și a zis Iudei ca să caute pre Domnul Dumnezeuul pãrinșilor lor, și să pãzeascã legea și poruncile lui.

5. Și a stricat din toate cetãșile Iudei jertfelnicile și idolii, și a fost în pace împãrãșia lui.

6. Și a zidit cetãși tari în pãmãntul Iudei, cã a fost în pace pãmãntul; și n'a avut el rãșboiu în anii aceștia, cã l-au odihnit pre el Domnul.

7. Și a zis Iudei: să zidim cetãșile acestea, și să facem ziduri și turnuri și porși și zãvoare în pãmãntul care îl stãpãnim; cã precum noi am cercetat pre Domnul Dumnezeuul nostru, așã ne-au cercetat și el pre noi, și ne-au dat pace prin prejur, și bine ne-a mers nouã.

8. Și a avut Asa ostași cari pur-

fau arme, și ridicau scuturi și su-liși în pãmãntul Iudei, trei sute de mii, și în pãmãntul lui Veniamin pãvãzași și arcași douã sute și optzeci de mii; toși aceștia erau rãșboinici tari.

9. Și s'a sculat asupra lor Zare-Etiopul cu oaste de o mie de mii și cu trei sute de care, și a venit pãnã la Marisa.

10. Și a ieșit Asa înaintea lui, și a rãnduit rãșboiul în vãlea despre miazãnoapte la Marisa.

11. Și a strigat Asa cãtre Domnul Dumnezeuul său, și a zis: Doamne, nu este cu neputinșã șie a mãntui cu mulși sau cu pușini; întãrește-ne pre noi Doamne Dumnezeuul nostru, cã spre tine nãdãjduim, și întru numele tău am venit asupra mulșimei aceștia mari; Doamne tu ești Dumnezeuul nostru, să nu se întãreascã omul asupra ta.

12. Și au bătut Domnul pre Etiopeni înaintea Iudei, și au fugit Etiopeni.

13. Și i-a gonit pre ei Asa și poporul lui pãnã la Ghedor, și au cãzut Etiopeni, cãt nu erã întru ei scãpare, cã s'au frãnt înaintea Domnului și înainiea puterii lui; și luarã prãzi multe.

14. Și au fãiat satele lor împrejurul Ghedorului, cã au fost spaimã Domnului preste dãnșii, și au prãdat toate cetãșile lor, cã multe prãzi au adus ei cu sine.

15. Incã și sãlașurile agoniselelor lor, și pre Alimazoni au fãiat, și au luat oi multe și cãmile, și s'au întors în Ierusalim.

CAP. 15.

Asa face alte îndreptãri în bisericã.

Și au fost Duhul Domnului preste Azaria feciorul lui Odid.

2. Și a ieșit înaintea lui Asa și înaintea a tot Iuda și a lui Veniamin, și a zis : ascultați-mă pre mine Asa și tot Iuda și Veniamin, Domnul este cu voi, pentrucă voi sunteți cu el; și de-l veși căută pre el, se va arăta vouă; și de-l veși părăsi pre el, părăsi-va pre voi.

3. Și zile multe au trecut lui Israil, fără de Dumnezeu cel adevărat și fără de preot învățător și fără-delege.

4. Și când se vor întoarce către Domnul Dumnezeu lui Israil, și-l vor căută pre el, îl vor afla.

5. Ci în vremea aceea nu este pace celui ce iese și celui ce intră, că spaima Domnului este preste toți cei ce lăcuiesc în țări.

6. Și va da războiu neam asupra neamului, și cetate asupra cetății; că Dumnezeu i-au spăimântat pre ei cu tot neazul.

7. Iar voi întăriți-vă, și să nu slăbească mâinile voastre, că este plata lucrului vostru.

8. Și dacă a auzit Asa cuvintele acestea și prorocia lui Azaria prorocul, s'a întărit și a scos toate urficiunile din tot pământul Iudei și al lui Veniamin și din cetățile cari le-a finut Ierovoam în muntele lui Efraim, și a înnoit jertfelnicul Domnului, care eră înaintea bisericii Domnului.

9. Și a adunat pre Iuda și pre Veniam și pre veneficii cari lăcuiau cu el dela Efraim și dela Manasi și dela Simeon, că s'au lipit către el mulți din Israil dacă au văzut ei, că Domnul Dumnezeu lui este cu ei.

10. Și s'au adunat în Ierusalim în luna a treia în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Asa.

11. Și au jertfit Domnului în ziua aceea din prăzile care le-au adus, vișei șapte sute și oi șapte mii.

15. 2. Mat. 7, 7. 3. Ozia 3, 4.

12. Și au făcut legătură, ca să caute pre Domnul Dumnezeu părinților lor, din toată inima și din tot sufletul lor.

13. Și tot care nu va căută pre Domnul Dumnezeu lui Israil, cu moarte să moară dela tânăr până la bătrân și dela bărbat până la femeie.

14. Și au jurat întru Domnul cu glas mare și cu strigare și cu trâmbiță și cu buciuri, și s'a veselit tot Iuda pentru jurământ,

15. Că din tot sufletul au jurat, și cu toată voia l-au căutat pre el, și s'au aflat lor, și i-au odihnit pre ei Domnul prin prejur.

16. Și pre Maaha muma sa o a mutat, ca să nu slujească Astartei, și a tăiat idolul, și l-a ars în părul chedrilor.

17. Inșă cele de pre înălțimi nu le-a stricat, că încă erau în Israil; iar Asa a fost drept cu inima în toată viața sa.

18. Și a băgat în casa Domnului cele sfinte ale lui David tatălui său, și cele sfinte ale casei lui Dumnezeu, argint și aur și vase.

19. Și războiu n'a fost până la anul al treizeci și cinci ai împărăției lui Asa.

CAP. 16.

Păcatul întreit al lui Asa.

În anul al treizeci și opt al împărăției lui Asa s'a suit Vaasa împăratul lui Israil asupra lui Iuda, și a zidit Rama spre a nu lăsa să iasă nici să intre la Asa împăratul lui Iuda.

2. Și a luat Asa argint și aur din vistierile casei Domnului și a casei împăratului, și a trimis la fiul lui Ader împăratul Siriei, care lăcuia în Damasc, zicând:

12. Is. Navi 24, 25. 13. Eșire 22, 20.
16. 3 Imp. 15, 13.
16. 1. 3 Imp. 15, 17 și 16, 5; Is. Navi. 18, 25.
2. 3 Imp. 15. 18.

3. Pune legătură între mine și între tine, și între tatăl meu și între tatăl tău, iată am trimis fie aur și argint, vino de ia deasupra mea pre Vaasa împăratul lui Israil, și să se ducă dela mine.

4. Și a ascultat fiul lui Ader de împăratul Asa, și a trimis pre căpeteniile oastei sale asupra cetăților lui Israil, și a bătut Aionul și Danul și Avelmainul și toate ținuturile lui Neftalim.

5. Și a fost dacă a auzit Vaasă, a părăsit a zidul Rama, și a încetat lucrul lui.

6. Și Asa împăratul a luat pre tot Iuda, și a luat pietrele Ramei și lemnele ei, care le-a zidit Vaasă, și a zidit cu ele Gavae și Masfa.

7. Și în vremea aceea a venit Anania prorocul la Asa împăratul Iudei, și i-a zis lui: pentru că ai nădărdit în împăratul Siriei, și n'ai nădărdit spre Domnul Dumnezeuul tău, pentru aceea s'a luat puterea Siriei din mâna ta.

8. Au nu erau Etiopienii și Livienii, putere multă vitează, și călăreți mulți foarte, și pentru că ai nădărdit spre Domnul i-au dat în mâinile tale.

9. Că ochii Domnului privesc preste tot pământul, ca să îniărească pre cei ce cu toată inima deplin sunt către dânsul, n'ai știut aceasta? De acum vei avea războiu.

10. Și s'a mânieat Asa pre proroc, și l-a pus în temniță, că se mâniase, și a pierdut Asa pre unii din popor în vremea aceea.

11. Și iată faptele lui Asa cele dintâiu și cele de apoi scrise sunt în cartea împăraților lui Iuda și a lui Israil.

12. Și s'a bolnăvit Asa în anul al treizeci și nouă al împărăției sale de picioare foarte tare, și în boala

sa n'a căutat pre Domnul, ci pre doftori.

13. Și a adormit Asa cu părinții săi, și a murit în anul al patruzeci și unul al împărăției sale.

14. Și l-au îngropat pre dânsul în mormântul care l-au săpat în cetatea lui David.

15. Și l-au pus pre el pre pat, și l-au umplut de miroșituri și cu feluri de miruri, a făcătorilor de miruri, și i-au făcut lui îngropăciune mare foarte.

CAP. 17.

Iosafat este fericit pentru evlavia lui.

Și a împărățit Iosafat fiul său în locul lui, și s'a întărit Iosafat preste Israil.

2. Și a pus oaste în toate cetățile întărite ale Iudei, și a rânduit căpetenii în toate cetățile Iudei și în cetățile lui Efraim, care le-a fost luat Asa tatăl său.

3. Și au fost Domnul cu Iosafat, pentru că a umblat în căile cele dintâiu ale lui David tatăl său, și n'a căutat idolii,

4. Ci pre Domnul Dumnezeuul tatălui său a căutat, și întru poruncile tatălui său a umblat, și nu după faptele lui Israil.

5. Și au îndreptat Domnul împărăția în mâna lui, și a dat tot Iuda daruri lui Iosafat, și a dobândit avuție și slavă multă.

6. Și s'a înălțat inima lui în calea Domnului, încă a stricat și cele de pre înălțimi și desigurile din pământul Iudei.

7. Și în anul al treilea al împărăției lui a trimis pre căpeteniile sale pre cei mai viteji: pre Avdia, pre Zaharia, pre Natanail și pre Mihea ca să învețe în cetățile Iudei.

8. Și împreună cu ei pre Levișii:

Semea, Natania, Zavdia, Asil, Se-meramot, Ionatan, Adonia, Tovia, Tovadonia, și împreună cu acești Leviți pre Elisama și Ioram profeții.

9. Și învățau în Iuda, și aveau cu dânșii cartea legii Domnului, și umblau prin cetățile Iudei, și învățau poporul.

10. Și frica Domnului a cuprins toate împărățiile pământului cele de prin prejurul Iudei, și nu dau războiu asupra lui Iosafat.

11. Și cei de alt neam aduceau lui Iosafat daruri, argint și dări, și Aravii aduceau lui berbeci de oi șapte mii și șapte sute, și țapi șapte mii și șapte sute.

12. Și Iosafat a sporit și s'a înălțat mult, și a zidit în Iudeia lăcașuri și cetăți tari.

13. Și lucruri multe a făcut el în Iudeia, și ostași viteji și puternici erau în Ierusalim.

14. Și acesta este numărul lor după casele lor părintești; în Iuda mai mari preste mii: Edna cel din făiu, care aveă trei sute de mii de ostași viteji.

15. Și după el Ioanan povățuitorul, care aveă două sute și optzeci de mii.

16. Apoi Amasia al lui Zari, care de bună voie s'a afierosit Domnului, și aveă două sute de mii ostași viteji.

17. Și din Veniamin viteazul Eliadă, care aveă săgetari și păvăzași două sute de mii.

18. Și după el Izavad, care aveă o sută și optzeci de mii de războinici viteji.

19. Aceștia sunt slujitorii împăratului, afară de cei ce i-a pus împăratul în cetățile cele tari în toată Iudeia.

CAP. 18.

Iosafat și Ahaav în războiu cu Sirienii.

Și a dobândit Iosafat avuție și mărire multă, și s'a făcut ginere lui Ahaav.

2. Și s'a pogorît după câșivă ani la Ahaav în Samaria, și a junghiat Ahaav lui oi și viței mulți, și popoului celui cu dânsul, că-l iubea pre el, și s'a suit cu el la Ramot Galaad.

3. Și a zis Ahaav împăratul lui Israil către Iosafat împăratul Iudei: merge-vei cu mine la Ramot Galaad? Și i-a răspuns lui: cum sunt eu, așa și tu, și cum este poporul fău, așa și poporul meu, cu tine la războiu.

4. Și a zis Iosafat către împăratul lui Israil: întreabă astăzi pre Domnul.

5. Și a adunat împăratul lui Israil pre proroci patru sute de bărbați, și le-a zis lor: merge-voiu în Ramot Galaad să dau războiu, au lăsă-mă-voiu? Iar ei au zis: suie-te și-l va da Dumnezeu în mâinile împăratului.

6. Iar Iosafat a zis: nu mai este aici vre un proroc al Domnului, ca să-l întrebăm pre el?

7. Și a răspuns împăratul lui Israil către Iosafat: este încă un bărbat, prin care putem întreba pre Domnul, ci eu l-am urât, pentru că nu procește bune pentru mine, ci în toate zilele sale rele, acesta este Mihea feciorul lui Iemvla, și a zis Iosafat: să nu grăiască împăratul așa.

8. Și a chemat împăratul lui Israil pre un famen, și i-a zis: degrabă chiamă pre Mihea feciorul lui Iemvla.

9. Și împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei ședeă fiecare pre scaunul său, și îmbrăcași cu veșminte, ședeau înaintea porții Samariei, și toți prorocii proceau înaintea lor.

10. Și Sedechia feciorul lui Hanaan, ș'a făcut luiș coarne de fier, și a zis: acestea zice Domnul: cu

18. 2. 3 Imp. 22, 2.

3. 3 Imp. 22, 4; 4 Imp. 3, 7.

4. 1 Imp. 23, 2. 9. 3 Imp. 22, 10.

10. 3. Imp. 22, 11.

aceste coarne voi împunge Siria până se va săvârși.

11. Și toți prorocii proceau așa zicând: suie-te la Ramot Galaad, și vei fi norocos, și-l va da Domnul în mâinile împăratului.

12. Iar solul care a mers să cheme pre Mihea, i-a grăit lui zicând: iată au grăit prorocii cu o gură bune pentru împăratul, să fie dar și cuvintele tale, ca ale lor, și să grăiești bune.

13. Și a zis Mihea: viu este Domnul, că orice va zice Dumnezeu către mine, acestea voi grăi.

14. Și a venit la împăratul, și i-a zis lui împăratul: Mihee, merge-voiu la Ramot Galaad să dau războiu, au nu? Și a răspuns: mergi și vei fi norocos, și se vor da în mâinile voastre.

15. Și a zis către el împăratul: de câte ori te jur ca să nu grăiești către mine, fără numai adevărul în numele Domnului.

16. Și a răspuns: văzut-am pre Israil risipiți în munți ca oile, care nu au păstor, și au zis Domnul: n'au povățuitor aceștia, să se întoarcă fiecare la casa sa cu pace.

17. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: nu ți-am spus, că nu procește pentru mine bune, ci rele.

18. Și a zis Mihea, nu așa, ascultăți cuvântul Domnului: văzut-am pre Domnul șezând pre scaunul său, și toată oastea cerului stă împrejur deadreapta și deasfânga lui.

19. Și au zis Domnul: cine va înșelă pre Ahaav împăratul lui Israil ca să se suie și să cază în Ramot Galaad? Și zicea unul așa, și unul așa.

20. Deci a ieșit un duh, și a stăut înaintea Domnului, și a zis: eu voi înșelă pre el, și au zis Domnul: cu ce?

21. Iar el a zis: voi ieși, și voi

fi duh mincinos în gura tuturor prorocilor lui, și au zis: înșelă-l-vei, și-l vei birui, ieși și fă așa.

22. Și acum iată au dat Domnul Duh mincinos în gura tuturor prorocilor tăi acestora, iar Domnul au grăit asupra ta rele.

23. Și s'a apropiat Sedechia feciorul lui Hanaan, și a lovit pre Mihea preste falcă, zicându-i lui: pe care cale au trecut Duhul Domnului dela mine, ca să grăiască către tine.

24. Și a zis Mihea: iată vei vedea în ziua aceea când vei intră din camară în camară, ca să te ascunzi.

25. Și a zis împăratul lui Israil: luați pre Mihea, și-l duceți la Emir mai marele cetății și la Ioas mai mareie fiu al împăratului.

26. Și vești zice, așa a zis împăratul: puneți pre acesta în temniță, și să mănânce pâine de necaz și să bea apă de necaz, până mă voi întoarce cu pace.

27. Și a zis Mihea: dacă te vei întoarce cu pace, n'au grăit Domnul întru mine, și a zis: auziți noroadele toate.

28. Și s'a suit împăratul lui Israil și Iosafat împăratul Iudei la Ramot Galaad.

29. Și a zis împăratul lui Israil către Iosafat: mă voi acoperi și voi intră în războiu, iar tu îmbracă haina ta; și s'a acoperit împăratul lui Israil, și a intrat în războiu.

30. Și împăratul Siriei a poruncit celor mai mari preste care, carii erau cu dânsul, zicând: nu bateți pre cel mic sau pre cel mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur.

31. Și a fost dacă au văzut mai marii carelor pre Iosafat, au zis: împăratul lui Israil este, și l-au înconjurat să-l bată, și a strigat Iosafat,

și Domnul l-au mântuit, și i-au întors pre ei Dumnezeu dela el.

32. Și a fost dacă au văzut mai marii carelor, că nu eră împăratul lui Israil, s'au întors dela dânsul.

33. Și un bărbat întinzând arcul, bine chibzuind, a lovit pre împăratul lui Israil între plămâni și între piept, și a zis căraușului său: întoarce mâna ta, și mă scoate din războiu că sunt rănit.

34. Și a încetat războiul în ziua aceea, și împăratul lui Israil a stătut în car în preajma Siriei până seara, și a murit când apuneă soarele.

CAP. 19.

Iosafat muștrat de Iu. Rânduiește povățuitori pentru lucrurile bisericesti și politicești.

Și s'a întors Iosafat împăratul Iudei cu pace la casa sa în Ierusalim.

2. Și a ieșit întră întâmpinarea lui Iu al lui Anan prorocul, și i-a zis lui: împărate Iosafat, cum ajuși păcătosului și iubești pre cel urit de Domnul? Pentru aceea s'au mânieat asupra ta Domnul.

3. Dar ai și fapte bune, că ai stricat desişurile în pământul Iudei și ai îndreptat inima ta ca să caute pre Domnul.

4. Și a lăcuit Iosafat în Ierusalim, și iarăși a ieșit la poporul cel din Virsavee, până la muntele lui Efraim, și i-a întors pre ei către Domnul Dumnezeuul părinșilor lor.

5. Și a pus judecători în toate cetățile tari ale Iudei, în fiecare cetate.

6. Și a zis judecătorilor: vedeți ce faceți voi, că nu omului judecați, ci Domnului, și cu voi cuvintele judecății.

7. Și acum să fie frica Domnu-

19. 2. 20, 37. 7. H 2 Lege 10, 17; și 32, 4; Înțelep. 6, 8; Sirab. 35, 16; Pild. 24, 23; Lev. 19, 15; H 2 Lege 10, 17; Fap. 10, 34; Romani 2, 11; și 9, 14; Efes. 6, 9.

lui preste voi, și păziți și faceți, că nu este la Domnul Dumnezeuul nostru nedreptate, nici caută la față, nici ia daruri.

8. Și în Ierusalim a pus Iosafat din preoși și din Leviși și din căpeteniile părintești ale lui Israil la judecata Domnului, ca să judece pre cei ce lăcuiau în Ierusalim.

9. Și le-a poruncit lor zicând: așa să faceți, cu frica Domnului, și cu adevăr și cu inimă dreaptă.

10. Că oricine va veni să se judece la voi dintre frașii voștri, cari lăcuiesc în cetăți, fie pentru sânge, fie pentru poruncă, fie pentru rânduială, fie pentru îndreptări și judecăți, povățuiți-i ca să nu greșască Domnului, și să nu vie urgie preste voi și preste frașii voștri, așa să faceți, și nu veți greși.

11. Și iată Amaria preotul va fi povățuitor preste voi întră tot lucrul Domnului, și Zavdia fiul lui Ismail va fi povățuitor în casa Iudei întră tot lucru împăratului, și cărturarii și Levișii sunt înaintea feșii voastre, întăriți-vă și faceți, și va fi Domnul cu cel bun.

CAP. 20.

Iosafat biruiește pre Amoniteni și Moaviteni.

După acestea au venit fiii lui Moav și fiii lui Amon, și împreună cu ei din Amaniteni asupra lui Iosafat ca să deă războiu.

2. Și au venit și au spus lui Iosafat zicând: venit-au asupra ta mulțime multă de preste mare, dela Siria, și iată sunt în Asasan-Tamar, care este Engadi.

3. Și s'a speriat Iosafat și ș'a îndreptat fața sa, ca să caute pre Domnul, și a hoșărît post în tot Iuda.

10. H 2 Lege 17, 8; Colos. 3, 25; 1 Petru 1, 17. 11. 1 Paral. 23, 4. 20. 2, 20, 3.

4. Și s'a adunat Iuda ca să cheme pre Domnul, și au venit dela toate cetățile Iudei să cheme pre Domnul.

5. Și s'a sculat Iosafat întru adunarea Iudei în Ierusalim în casa Domnului înaintea curții cei nouă.

6. Și a zis: Doamne Dumnezeul părinților mei, au nu tu ești Dumnezeu în cer sus, și domnești preste toate împărățiile neamurilor, și în mâna ta este tăria și puterea? Și nu este cine să stea împotriva ta.

7. Au nu ești tu Domnul cel ce ai pierdut pre cei ce lăcuiau pământul acesta dinaintea norodului tău Israil, și l-ai dat pre el seminției lui Avraam celui iubit al tău în veac?

8. Și au lăcuit într'însul și au zidit întru el casă sfântă numelui tău, zicând:

9. De vor veni asupra noastră rele, sabie, judecată, moarte, foamete, să stăm înaintea casei aceștia și înaintea ta, că numele tău este preste casa aceasta, și să strigăm către tine din necazul nostru, și ne vei auzi, și ne vei mântui.

10. Și acum iată fiii lui Amon și ai lui Moav și cei din muntele Siir, printre cari n'ai lăsat pre Israil, ca să treacă când a ieșit din pământul Eghiptului, ci s'a abătut dela ei, și nu i-a pierdut pre ei.

11. Și acum iată ei s'au pornit a veni asupra noastră, să ne scoasă pre noi din moștenirea noastră care ne-ai dat nouă.

12. Doamne Dumnezeul nostru, au nu vei judecă pre dânșii? Că nu putem noi stă împotriva acestei mulțime multă, care a venit asupra noastră.

13. Și nu știm ce vom face lor, ci numai către tine sunt ochii noștri.

14. Și tot Iuda stă înaintea Domnului, și pruncii lor și femeile lor.

15. Și preste Oziil al lui Zaharia, al lui Vaneu, al lui Eleiil, al lui Mattania levitul cel din fiii lui Asaf preste el s'a făcut Duhul Domnului întru adunare.

16. Și a zis: ascultați tot Iuda și cei ce lăcuși în Ierusalim și împăratul Iosafat, acestea zice Domnul vouă înșivă: să nu vă speriați, nici să vă temeți de fața acestei gloate multă, că nu este al vostru războiul, ci al lui Dumnezeu.

17. Măine să vă pogorîți asupra lor, că iată se vor sui spre culmea Asis, și veți află pre ei la obârșia rîului din pustia Ieriil.

18. Nu voi vă veți război, acestea înțelegeți și veți vedeă mântuirea Domnului cu voi, Iuda și Ierusalimul, să nu vă temeți, nici să vă spăimântați a ieși mâine întru întâmpinarea lor, că Domnul va fi cu voi.

19. Și plecându-se Iosafat pre fața sa, și tot Iuda și lăcuitorii Ierusalimului au căzut înaintea Domnului, ca să se închine lui.

20. Și s'au sculat Leviții din fiii lui Kaat și din fiii lui Kore, să laude pre Domnul Dumnezeul lui Israil cu glas mare foarte.

21. Și mâncând dimineața au ieșit la pustia Tecoe, și când ieșau ei a stătut Iosafat, și a strigat și a zis: ascultați-mă Iuda și cei ce lăcuși în Ierusalim, credeți Domnului Dumnezeului nostru, și vă veți întări, credeți prorocului lui, și veți aveă noroc.

22. Și sătuindu-se cu poporul, a pus pre psalți și pre cântăreși, să mărturisească și să laude slințenia sa, mergând înaintea oastei și zicând: mărturișiți-vă Domnului că în veac este mila lui.

23. Și când au început ei a lăudă și a mărturisi, au dat Domnul răs-

6. 1 Paral. 29, 12. 7. Isaia 41, 8.

9. 3 Imp. 8, 33-39. 10. A 2 Lege 2, 4, 9, 19. 12. Ps. 123, 1, 2.

16. Eșire 14, 13. 20. 1 Paral. 6, 33.

22. Psalm 135, 1. 23. Jud. 7, 22.

boiu între fiii lui Amon și ai lui Moav și ai celor din muntele Siir, carii ieșise asupra Iudei, și au fost bătuiți.

24. Că s'au sculat fiii lui Amon și Moav asupra celor ce lăcuiesc în muntele Siir, ca să-i piarză și să-i sfărâme pre ei, și după ce au sfârșit pre cei ce lăcuiesc în Siir, s'au sculat unii pre alții să se piarză.

25. Și cei din Iuda au venit la culmea pustiei, și au privit și au văzut mulțimea, și iată erau toți morși căzuți pre pământ, nici unul nu eră scăpat.

26. Și a ieșit Iosafat și poporul lui, ca să ia prăzile lor, și au aflat dobitoace multe și unelte și vestimente și vase de pref, și i-au prădat pre ei, și în trei zile au luat ei prăzile, că erau multe.

27. Și a fost în ziua a patra s'au adunat în valea binecuvântării, că acolo au binecuvântat pre Domnul, pentru aceea au chemat numele locului aceluia: valea binecuvântării până în ziua aceasta.

28. Și s'a întors tot bărbatul Iudei în Ierusalim și Iosafat povăștitorul lor cu bucurie mare, că i-au bucurat pre ei Domnul pentru vrăjmașii lor.

29. Și au intrat în Ierusalim cu lăute și cu cobze și cu frâmbișe în casa Domnului.

30. Și a cuprins frica Domnului pre toate împărășiile pământului, auzind că Domnul au dat războiu asupra vrăjmașilor lui Israil.

31. Și a fost în pace împărășia lui Iosafat, și l-au odihnit pre ei Dumnezeuul lui despre cei din prejur.

32. Și a împărășit Iosafat preste Iuda, și a fost de treizeci și cinci de ani când a început a împărăși, și douăzeci și cinci de ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Azuva fata lui Sali.

33. Și a umblat în căile tatălui său Asa, și nu s'a abătut dela ele ci a făcut ce este drept înaintea Domnului.

34. Inșă cele de pre înălțimi mai erau, și poporul încă nu-și îndreptase inima sa către Domnul Dumnezeuul părinților săi.

35. Iar celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintâiu și cele de apoi, iată scrise sunt în cărțile lui Iu al lui Anani, care a scris cartea împărășilor lui Israil.

36. Și după acestea s'a unit Iosafat împăratul Iudei cu Ohozia împăratul lui Israil care nu încetă de a săvârși fărădelegi.

37. S'a înțeles cu el ca să facă corăbii să meargă în Tarsis, și au făcut corăbii în Gasion-gaver.

38. Și a prorocit Eliezer al lui Dodia din Marisis asupra lui Iosafat, zicând: pentrucă te-ai însoțit cu Ohozia, au rupt Domnul lucrul tău și au sfărâmat corăbiile tale, și n'a putut merge în Tarsis.

CAP. 21.

Ioram ucigaș al fraților săi. Inchinător de idoli. Pedepșa și moartea lui.

Și a adormit Iosafat cu părinții săi, și s'a îngropat lângă ei în cetatea lui David, și a împărășit Ioram fiul său în locul lui.

2. Și a avut el șase frați, fii ai lui Iosafat: Azaria, Ieii, Zaharia, Azaria, Mihail și Zafatia, toți aceștia erau fiii lui Iosafat împăratul Iudei.

3. Și le-a dat tatăl lor daruri multe, argint și aur și arme cu celășile cele înțarite în pământul Iudei, iar împărășia o a dat lui Ioram, că acesta eră cel dintâiu născut.

4. Și luând Ioram împărășia tatălui său, s'a întărit, și a ucis pre

34. 3 Imp. 22, 44.

37. 3 Imp. 22, 49.

21. 2. 3 Imp. 22. 51.

toși frașii săi cu sabia și dintre boierii lui Israil.

5. De treizeci și doi de ani eră Ioram, când a început a împărăși și opt ani a împărășit în Ierusalim.

6. Și a umblat în calea împărașilor lui Israil, precum a făcut casa lui Ahaav, că fata lui Ahaav eră femeie lui, și a făcut rele înaintea Domnului.

7. Ci n'au vrut Domnul să piarză de tot casa lui David pentru legătura, care au făcut cu David, și precum au zis lui, că-i va da lui și fiilor lui luminător în totdeauna.

8. În zilele acelea s'a despărșit Edom de Iuda, și ș'a pus luiș împărat.

9. Și a mers Ioram cu boierii săi și cu toată călărima, și sculându-se noaptea au bătut pre Edom, care îl încunjurase pre el și căpeteniile carelor, și a fugit poporul la lăcașurile sale.

10. Și s'a despărșit Edom de Iuda până în ziua aceasta, și s'a despărșit Lovna în vremea aceea dela mâna lui pentrucă au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinșilor săi.

11. Și pentrucă și el a făcut înălțimi în cetășile Iudei, și pre cei ce lăcuiau în Ierusalim i-a făcut să curvească, și a amăgit pre Iuda.

12. Și a venit la el scrisoare de la Ilie prorocul, zicând: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui David tatălui tău, pentrucă n'ai umblat pre calea lui Iosafat tatăl tău și pre căile lui Asa împăratul lui Iuda,

13. Ci ai umblat pre căile împărașilor lui Israil, și ai făcut pre Iuda să curvească și pre cei ce lăcuesc în Ierusalim, precum a curvit casa lui Ahaav, și ai ucis pre frașii tăi, fiii tatălui tău cei mai buni decât tine.

14. Iată Domnul te va bate pre

tine cu rană mare, întru poporul tău și întru fiii tăi și întru femeile tale și întru toată casa ta.

15. Și tu vei cădeă în boală grea, în boala pântecelui, până când își vor ieși măruntaele tale cu boala din zi în zi.

16. Și au ridicat Domnul asupra lui Ioram pre cei de alt neam și pre Arapi, cei ce sunt în hotar cu Etiopii.

17. Și s'au suit asupra lui Iuda, și l-au asuprit, și au luat toată averea, care au aflat în casa împăratului, și pre fiii lui și pre fetele lui, și nu i-a rămas lui fecior, fără numai Ohozia cel mai mic dintre fiii săi.

18. Și după acestea toate, l-au lovit pre el Domnul cu o boală de pantece fără leac.

19. Și a fost din zi în zi, și când s'au împlinit doi ani de zile, i-a leșit măruntaele de boală, și a murit de boală rea, și nu ia făcut lui poporul îngropăciune, ca îngropăciunea părinșilor lui.

20. De treizeci și doi de ani eră când a început a împărăși, și opt ani a împărășit în Ierusalim, și s'a dus fără laudă, și s'a îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormânturile împărașilor.

CAP. 22.

Peirea lui Ohozia.

Cei ce lăcuiau în Ierusalim, au făcut împărat în locul lui pre Ohozia fiul lui cel mic, pentrucă pre toși cei mai mari i-au ucis tâlharii Araviei și Alimazonii, ce venise asupra lor, și a împărășit Ohozia fiul lui Ioram împăratul Iudei.

2. De douăzeci de ani eră Ohozia, când a început a împărăși, și un an a împărășit în Ierusalim, și numele

5. 4 Imp. 8. 17. 7. 2 Imp. 7, 12; 3 Imp. 11, 36. 10. 4 Imp. 8, 20 22.

19. Ierem. 34, 5.
22. 1. 4 Imp. 8, 24. 2. 4 Imp. 8, 26, 27.

mumei lui Gotolia fata lui Amvri.

3. Și acesta a umblat pre calea casei lui Ahaav, că muma sa eră lui sfetnic la păcat.

4. Și a făcut rele înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, cari erau lui sfetnici, dupăce a murit tatăl său, ca să-l piarză pre el.

5. Și în sfaturile lor a umblat și a mers cu Ioram feciorul lui Ahaav împăratul lui Israil la rășboiu asupra lui Azail împăratul Siriei la Ramot-Galaad, și au lovit săgetătorii pre Ioram.

6. Și s'a întors Ioram în Iezrael să se vindece de rane, dupăce l-au lovit pre el Sirienii la Ramot când da el rășboiu asupra lui Azail împăratul Siriei, și Ohozia fiul lui Ioram împăratul Iudei s'a pogorît să vază pre Ioram fiul lui Ahaav în Iezrael, pentrucă eră bolnav.

7. Și dela Dumnezeu a fost perirea lui Ohozia venind la Ioram, că dupăce a venit el, a ieșit împreună cu el Ioram la Iu feciorul lui Nemesi unsul Domnului asupra casei lui Ahaav.

8. Și a fost dupăce a făcut Iu izbândă asupra casei lui Ahaav, a aflat pre boierii Iudei și pre rudeunile lui Ohozia, slujind lui Ohozia, și i-a ucis pre ei.

9. Și a zis Iu: să caute pre Ohozia, care eră ascuns în Samaria, și l-au prins și l-au adus la Iu, și l-au ucis pre el, și l-au îngropat pre el, că a zis: feciorul lui Iosafat este, care a căutat pre Domnul cu toată inima sa, și nu eră în casa lui Ohozia cine să poată împărăși.

10. Iar Gotolia numa lui Ohozia văzând că a murit fiul ei, s'a sculat și a pierdut toată sămânța împărătească în casa Iudei.

11. Și a luat Iosaveet, fata împă-

ratului, pre Iosafat fiul lui Ohozia, și l-a furat pre el dintre fiii împăratului, pe când îi ucideau, și l-a dat pre el și hrănitoarea lui în cămara de dormit, și l-a ascuns pre el Iosaveet fata împăratului Ioram, sora lui Ohozia, femeia lui Iodae preutul, și l-a ascuns pre el dela fata Gotoliei, și nu l-a omorât pre el.

12. Și a fost cu ei în casa lui Dumnezeu ascuns șase ani, și Gotolia a împărășit în țară.

CAP. 23.

Iodae unge pre Iosafat împărat. Gotolia ucisă. Vaal dărâmat.

Iar în anul al șaptelea s'a îmbărbătat Iodae, și a luat pre cei mai mari preste sute: pre Azaria fiul lui Ioram, pre Ismail fiul lui Ionan, pre Azaria fiul lui Ovid, pre Maasia fiul lui Adia și pre Elisafan fiul lui Zaharia, împreună cu sine în casa Domnului.

2. Și a cutreerat prin Iuda, și a adunat pre Leviși din toate cetățile Iudei și pre mai marii caselor părintești din Israil, și a venit în Ierusalim.

3. Și a făcut toată adunarea Iudei legătură în casa lui Dumnezeu cu împăratul, și le-a arătat lor pre fiul împăratului, și le-a zis lor: iată fiul împăratului, să împărățească precum au grăit Domnul de casa lui David.

4. Și acum iată ce aveți să faceți: a treia parte dintre voi, să intre sâmbăta dintre preoți și dintre Leviși la porțile intrărilor,

5. Și a treia parte în casa împăratului, și a treia parte în poarta cea din mijloc, și tot poporul în curțile casei Domnului.

6. Și să nu intre în casa Domnului, fără numai preoții și Levișii

și cari slujesc din Leviți, ei să intre că sfinți sunt, și tot poporul să păzească rânduețele Domnului.

7. Și Leviții vor încunjură pre împăratul fiecare cu arma în mână, și să ucidă pe oricine va intra în casă, și vor fi cu împăratul când iese și când intră.

8. Și au făcut Leviții și tot Iuda, precum le-a poruncit lor Iodae preotul, și a luat fiecare pre bărbații săi cari intrau în săptămână și pre cei ce ieșeau din săptămână, că n'a slobozit Iodae preotul pre cei rânduiți.

9. Și a dat Iodae preotul la cei preste sute rânduiți sabiile și scuturile și armele, care erau ale împăratului David în casa Domnului.

10. Și a pus pre tot poporul pre fiecare cu armele sale dela colțul cel drept al casei, până la colțul cel stâng al casei, înaintea jertfelnicului și înaintea casei împrejurul împăratului.

11. Și au scos pre fiul împăratului, și i-au pus lui cunună împărătească și mărturia, și i-au făcut pre el împărat, și l-au uns pre el Iodae preotul și fiii lui, și a zis: să trăiască împăratul!

12. Și a auzit Gofolia glasul poporului celui ce alergă, și al celui ce mărturisează și laudă pre împăratul, și a intrat la împăratul în casa Domnului.

13. Și căutând, iată împăratul stă pre scaunul său, și la intrare boierii și trâmbișaii și boierii în jurul împăratului, și tot poporul pământului se veseleă și sunau cu trâmbițele, și cântăreții cântau în organe cântări de laudă, și s'a rupt Gofolia haina sa, și a strigat și a zis: stăfat viclean!

14. Și a ieșit Iodae preotul, și a poruncit sutașilor și mai marilor

oastei, și le-a zis lor: scoateți-o afară din casă, și ieșiți după ea și o omorâți cu sabia, că a zis preotul: să nu moară în casa Domnului.

15. Și au pus mâinele pre ea și scoțându-o pre poarta călăreților casei împăratului, a omorât-o pre ea acolo.

16. Și a pus Iodae legătură între sine și între popor și între împăratul, ca să fie popor Domnului.

17. Și a intrat tot poporul pământului în casa lui Vaal, și o a stricat pre ea, și altarele ei și idolii lui i-au sfărâmat și pre Mattan preotul lui Vaal l-au omorât înaintea jertfelnicelor lui.

18. Și a așezat Iodae preotul rânduețele casei Domnului prin mâna preoșilor și a Leviților cum le-a hotărât David în casa Domnului, și a adus arderi de tot Domnului, precum este scris în legea lui Moisi, cu veselie și cu cântări cum rândulse David.

19. Și a pus portari la porțile casei Domnului, ca să nu intre cel ce este necurat la tot lucrul.

20. Și a luat pre căpetenii și pre ostași și pre boierii poporului și pre tot poporul pământului, și a suit pre împăratul în casa Domnului, și a intrat prin poarta cea mai dinlăuntru în casa împăratului, și a pus pre împăratul să șază pre scaunul împărăției.

21. Și s'a bucurat tot poporul pământului, și cetatea s'a odihnit, și pre Gofolia o a omorât cu sabia.

CAP. 24.

Domnia lui Ioas. Inchinarea de idoli. Pedepsa și moartea lui.

De șapte ani eră Ioas când a început a împărăși, și patruzeci de

16. 4 Imp. 11, 17. 17. A 2 Lege 13, 9

18. Num. 28, 2, 3, 4. 19. Num. 3, 7.

24. 1. 4 Imp. 12, 1; și 11, 21.

11. 4 Imp. 11, 12. 13. 4 Imp. 23, 3.

14. 4 Imp. 11, 15.

ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Savia din Virsavee.

2. Și a făcut Ioas celè bune înaintea Domnului, cât a vieșuit Iodae preotul.

3. Și ș'a luat Iodae două femei, și i-au născut lui fii și fete.

4. Și a fost după acestea, ș'a pus în gând Ioas, ca să dreagă casa Domnului.

5. Și a adunat pe preoși și pe Leviși, și le-a zis lor: ieșiți prin cetățile Iudei, și adunați dela tot Israelul argint ca să întărim casa Domnului din an în an, și grăbiți la lucru, și n'au grăbit Levișii.

6. Și a chemat împăratul Ioas pre Iodae căpetenia, și i-a zis lui: pentru ce n'ași avut grije? Să silești pre Leviși ca să aducă dela Iuda și dela Ierusalim darea care o a rânduit Moisi robul lui Dumnezeu, ca să aducă Israil la cortul mărturiei.

7. Că Gotolia eră fărădelege, și fiii ei au jefuit casa lui Dumnezeu, pentru că și cele sfinte ale casei Domnului le-a hărăzit Vaalimilor.

8. Și a zis împăratul: să se facă o ladă, și să se pue la poarta casei Domnului afară.

9. Și să strige în Iuda și în Ierusalim, ca să aducă Domnului, precum a zis Moisi robul lui Dumnezeu lui Israil în pustie.

10. Și au dat toți boierii și tot poporul, și aduceau și băgau în lădiță până se umpleă.

11. Și a fost după ce se aduceă lada la cârmuitorii împăratului prin mâna Levișilor, și dacă vedeau că este mult argint, veneă logofătul împăratului și cârmuitorul preotului cel mare, și deșertă lada, și o ridică și o puneă la locul ei; așa făcea în toate zilele, și-adună argint mult.

12. Și l-a dat pre el împăratul și Iodae preotul celor ce lucrau la lucrul casei Domnului, și nămea pietrari și teslari, ca să dreagă casa Domnului, și fauri de fier și de aramă ca să dreagă casa Domnului.

13. Și s'au apucat lucrătorii de lucru, și au sfârșit a drege lucrurile cu mâinile lor, și au adus casa Domnului în starea ei, și o a dres.

14. Și dacă o au sfârșit, au adus la împăratul și la Iodae rămășița argintului, și au făcut vase în casa Domnului, vase de slujbă la arderile de tot, și cădelnițe de aur și de argint, și a adus arderi de tot în casa Domnului totdeauna, în toate zilele lui Iodae.

15. Și a îmbătrânit Iodae și eră plin de zile, și a murit fiind de o sută și treizeci de ani.

16. Și l-au îngropat pre el în cetatea lui David cu împărășii, pentru că a făcut bine cu Israil, cu Dumnezeu și cu casa lui.

17. Și a fost după moartea lui Iodae au intrat boierii Iudei, și s'au închinat împăratului, atunci a ascultat de ei împăratul.

18. Și au lăsat calea Domnului Dumnezeului părinților lor, și au slujit astartelor și idolilor, și s'a făcut urgie preste Iuda și preste Ierusalim în ziua aceasta.

19. Și a trimis la ei proroci ca să-i întoarcă pre ei către Domnul și n'au ascultat și le-au mărturisit lor și n'au ascultat.

20. Și Duhul Domnului au umplut pre Azaria al lui Iodae preotul, și s'a sculat asupra poporului, și a zis: acestea zice Domnul, pentru ce vă abateși voi dela poruncile Domnului? Nu veși spori, că ași părăsit pre Domnul, și el vă va părăsi pre voi.

21. Și s'au sculat asupra lui, și l-au ucis cu pietre din porunca lui

Ioas împăratul în curtea casii Domnului.

22. Și nu s'a adus aminte Ioas de mila, care a făcut Iodae tatăl lui cu dânsul, și a omorât pre fiul lui, și când murea a zis: vază Domnul și să judece.

23. Și a fost după sfârșitul anului, s'a sculat asupra lui puterea Siriei, și a venit asupra Iudei și asupra Ierusalimului, și a pierdut pre toți boierii din popor, și toate prăzile lor le-a trimis la împăratul Damascului.

24. Că cu pușini oameni a venit puterea Siriei, și Dumnezeu au dat în mâinile lor putere multă foarte, pentru că au lăsat ei pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, și cu Ioas au făcut judecăși.

25. Și după ce s'au dus ei dela dânsul lăsându-l în boale mari, s'au ridicat asupra lui slugile lui, pentru sângele fiului lui Iodae preotul, și l-au omorât pre el pre patul lui, și a murit; și l-au îngropat în cetatea lui David, însă nu l-au îngropat în mormântul împărașilor.

26. Și cei ce s'au ridicat asupra lui, au fost Zaved al lui Samaat Amaniteanul și Iozaved al lui Samarit Moaviteanul,

27. Și fiii lui toși, și au venit la el toși cinci, și l-au omorât pre el; și celelalte fapte ale lui, iată scrise sunt în cartea împărașilor, și a împărășit Amasia fiul său în locul lui.

CAP. 25.

Impărăția lui Amasia împăratul Iudiei.

De douăzeci și cinci de ani eră Amasia, când a început a împărăși, și douăzeci și nouă de ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Ioadim din Ierusalim.

2. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, însă nu cu toată inima.

25. 1. 4 Imp. 14, 1, 2.

3. Și a fost după ce a întemeiat împărășia în mâna sa, a omorât pre slugile sale, care omorâse pre împăratul tatăl său.

4. Iar pre fiii lor nu i-a omorât după porunca legii Domnului, cum este scris în lege în cartea lui Moisi, precum au poruncit Domnul, zicând: să nu moară părinții pentru fii, nici fiii să nu moară pentru părinți, ci fiecare pentru păcatul său să moară.

5. Și a adunat Amasia casa Iudei, și a pus pre ei după casele lor părintești preste mii și preste sute întru tot Iuda și în Ierusalim, și i-a numărat pre ei dela douăzeci de ani în sus, și a aflat trei sute de mii aleși, cari puteau ieși la războiu fiind sulița și pavăza.

6. Și au năimit dela Israil o sută de mii puternici la virtute pentru o sută de talanși de argint.

7. Și a venit un om al lui Dumnezeu la el, zicând: împărate, să nu meargă cu tine oastea lui Israil, că nu este Domnul cu Israil și cu toși fiii lui Efraim.

8. Că de gândești că vei birui cu aceștia, te va înfrânge Domnul înaintea vrăjmașilor, că dela Domnul este să te întărești și să biruești.

9. Și a zis Amasia către omul lui Dumnezeu: ce voi face cu sufa cea de talanși, care o am dat oastii lui Israil? Și a zis omul lui Dumnezeu: poate Domnul să dea șie mai mult decât aceștia.

10. Și a despărșit Amasia oastea care a venit la dânsul dela Efraim, ca să se ducă la locul lor, iar ei s'au mânieat foarte pre Iuda, și s'au întors la locul lor cu urgie și mânie.

11. Și Amasia s'a întărit, și a luat pre poporul său, și s'a dus în valea sărei, și a bătut acolo pre fiii lui Siir, zece mii.

4. A 2 Lege, 24, 16; 4 Imp. 14, 6; Ezechiel 18, 20. 5. 26, 13. 8. 1 Imp. 2, 6.

11. 4 Imp. 14, 7.

12. Și zece mii au prins vii fiii Iudei, și i-au adus pre ei în vârful stâncii, și i-au aruncat pre ei din vârful stâncii, și toți au crăpat.

13. Iar ostașii pre cari i-a întors Amasia, să nu meargă cu el la războiu, au năvălit asupra cetăților Iudei, dela Samaria până la Vetonon, și au bătut într'însele trei mii, și au luat prăzi multe.

14. Și a fost după ce a venit Amasia dela bătaia Idumeii, și a adus la el pre dumnezeii fiilor lui Siir, i-au pus pre ei loruş dumnezei, și s'au închinat înaintea lor și le-au jertfit lor.

15. Și s'au mânieat Domnul pre Amasia, și au trimis la el un proroc, și au zis lui: pentru ce ai căutat pre dumnezeii poporului cari n'au scos pre poporul său din mâna ta.

16. Și a fost după ce au grăit către dânsul i-au zis lui: au doar sfetnic împăratului te-am pus pre tine? Ia seama să nu fii bătut, și a făcut prorocul, zicând: cunosc că vrea Domnul să te piarză, pentrucă ai făcut aceasta, și n'ai ascultat de sfatul meu.

17. Și s'a sfătuit Amasia împăratul Iudei, și a trimis la Ioas fiul lui Ioahas, fiul lui Iu, împăratul lui Israil, zicând: vino și să ne vedem de față.

18. Și a trimis Ioas împăratul lui Israil la Amasia împăratul Iudei, zicând: spinul cel din Livan a trimis la chedrul cel din Livan, zicând: dă fata ta feciorului meu de femeie, și iată vor veni hiarele țarinii cele din Livan; și au venit hiarele, și au călcat pre spin.

19. Ai zis, iată am bătut Idumeia, și te sumeștește inima ta cea grea, acum șezi în casa ta, pentru ce înțărți răutate asupra ta? Că vei cădeă tu și Iuda cu tine.

20. Și n'a ascultat Amasia, că de la Domnul s'au făcut ca să-l deă pre el în mâna lui Ioas, pentrucă a căutat pre dumnezeii Idumeenilor.

21. Și s'a suit Ioas împăratul lui Israil, și s'a văzut unul cu altul, el și Amasia împăratul Iudei în Vetsamis, care este a Iudei.

22. Și Iuda fiind bătut de către Israil, a fugit fiecare la lăcașul său.

23. Și pre Amasia împăratul Iudei, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, l-a prins Ioas împăratul lui Israil în Vetsamis, și l-a dus la Ierusalim, și a surpat din zidul Ierusalimului dela poarta lui Eiraim, până la poarta unghiului, patru sute de coși.

24. Și a luat tot aurul și argintul și toate uneltele, care s'au aflat în casa Domnului, la Avdedom, și vistierile casei împăratului, și pre fiii celor luași zălog, și s'a întors în Samaria.

25. Și a trăit Amasia fiul lui Ioas împăratul Iudei după ce a murit Ioas feciorul lui Ioahaz împăratul lui Israil, cinsprezece ani.

26. Și celelalte fapte ale lui Amasia, cele dintâiu și cele de pre urmă, scrise sunt în cartea împărașilor Iudei și ai lui Israil.

27. În vremea în care s'a depărtat Amasia dela Domnul s'a făcut asupra lui stat viclean, și el a fugit din Ierusalim în Lahis, și a trimis după dânsul în Lahis, și l-a omorât pre dânsul acolo.

28. Și l-au luat pre el pre cai, și l-au îngropat pre el cu părinșii lui în cetatea lui David.

CAP. 26.

Ozia tămâiază și se umple de lepră.

Și a luat tot poporul pământului pre Ozia, care eră în vârstă de

14. 2 Imp. 5, 21; 4 Imp. 16, 10.

18. Jud. 9, 14.

22. 2 Imp. 18, 17. 26. 4 Imp. 14, 18.

28. 4 Imp. 14, 20.

26. 7, 4 Imp. 14, 21; și 15, 1.

șasesprezece ani, și l-a făcut pre el împărat în locul lui Amasia tatăl său.

2. Acesta a zidit Elatul, pre care l-a întors Iudei după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

3. De șasesprezece ani eră Ozia, când a început a împărăși, și cincizeci și doi de ani a împărășit în Ierusalim și numele mumei lui eră Iehelia din Ierusalim.

4. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului precum a făcut Amasia tatăl său.

5. Și el a căutat pre Domnul cât a trăit Zaharia cel ce învășă frica Domnului, și cât timp a căutat pre Domnul, i-au ajutat lui Domnul.

6. Și a ieșit și a dat războiu asupra celor de alt neam, și a stricat zidurile Ghetii, zidurile Iavnirei și zidurile Azotului, și a zidit cetăți în Azot și întru cei de alt neam.

7. Și l-au întărit pre el Domnul asupra celor de alt neam și asupra Aravilor, cari lăcuiesc în pietre și asupra Mineilor.

8. Și au dat Mineii daruri lui Ozia, și a ieșit vestea lui până la hotarul Eghiptului, că se întărise foarte.

9. Și a zidit Ozia turnuri în Ierusalim, la poarta unghiului, la poarta văii și la unghiuri, și le-a întărit.

10. Și a zidit turnuri în pustie, și a săpat pușuri multe, că aveă vite multe la Seila în vale și la șes, plugari și vieri în munți și în Carmil, că eră iubitor de plugărie.

11. Și aveă Ozia oștire a face războiu, și a ieși cu rânduială la războiu și a intră cu rânduială la număr, și eră numărul lor prin mâna lui leil logofătul, prin mâna lui Maasin judecătorul, și prin mâna lui Anania ajutătorul împăratului.

12. Numărul căpeteniilor între războinicii cei viteji eră două mii și șase sute.

13. Și cu dâșii oaste de războiu trei sute șapte mii și cinci sute, aceștia erau cari făceau războiu, cu putere multă și ajutau împăratului asupra vrăjmașilor.

14. Și a făcut Ozia la toată oastea scuturi, sulite, coșfuri, platoșe, arce și praștii de pietre.

15. Și a făcut în Ierusalim unelte cu meșteșug născocite, ca să fie în turnuri și în unghiuri a azvârli cu săgeți și cu pietre mari, și s'a auzit meșteșugul lor până departe, că el se ajută minunat cu dâșele până ce s'a întărit.

16. Și după ce s'a întărit, s'a înălțat inima lui cât s'a stricat pre sine, și a păcătuit împotriva Domnului Dumnezeuului său, și a intrat în biserica lui Dumnezeu ca să tămăzueze preste jertfelnicul tămâerilor.

17. Și a intrat după el Azaria preotul și cu el preoșii Domnului optzeci de oameni vîrtoși, și au stăut împotriva lui Ozia împăratul, și i-au zis lui:

18. Nu se cuvine fie Ozia a tămăzia Domnului, ci preoșilor fiilor lui Aaron, celor sfinșiți să tămăzueze; ieși din acest loc sfânt, că te-ai depărtat dela Domnul, și nu va fi fie aceasta spre mărire dela Domnul Dumnezeu.

19. Și s'a mânieat Ozia, și aveă în mâna sa cădelnița, ca să tămăzueze în biserică, și când s'a mânieat el pe preoși, s'a ivit lepra pe fruntea lui înaintea preoșilor în casa Domnului lângă jertfelnicul tămăerilor.

20. Și s'a întors către dâșul Azaria preotul cel mare și preoșii, și iată el eră lepros în frunte, și l-a scos pre el de acolo, că și el grăbiă să iasă, că l-au muștrat pre el Domnul.

3. 4 Imp. 15, 2. 5. 24, 2. 7. 1 Paral. 5, 20; Jud. 10, 12. 9. Neemia 3, 13, 19, 32.

13. 25, 5. 17. 1 Paral. 6, 10.

18. Eșire 30, 7. 19. 4 Imp. 15, 5.

21. Și Ozia împăratul a fost lepros până la ziua morții sale, și în casă osebită ședează lepros, că a fost scos din casa Domnului, iar Ioafam fiul lui cârmuiea împărăția, judecând poporul pământului.

22. Și celelalte fapte ale lui Ozia cele dintâiu și cele de pre urmă, sunt scrise de Isaia prorocul fiul lui Amos.

23. Și a adormit Ozia cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în câmpul mormintelor împărașilor, că a zis: lepros este, și a împărășit Ioafam fiul său în locul lui.

CAP. 27.

Ioafam supune pre Amoniși la bir.

De douăzeci și cinci de ani eră Ioafam, când a început a împărăși, și șasesprezece ani a împărășit în Ierusalim, și numele mumei lui eră Ierusa fata lui Sadoc.

2. Și a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, precum a făcut Ozia tatăl lui, dar n'a intrat în biserica Domnului și poporul încă păcătuiă.

3. Acesta a zidit poarta casii Domnului cea înaltă, și la zidul Opel a zidit multe.

4. Și a zidit cetăși în muntele Iudei, și în dumberăvi lăcașuri și turnuri.

5. Acesta a făcut războiu asupra împăratului fiilor lui Amon, și l-a biruit pre el, și-i dau lui fiii lui Amon pe an o sută de talanși de argint și zece mii de măsurii de grâu, și de orz zece mii, acestea i-a dat lui împăratul fiilor lui Amon pe an, în anul dintâiu și în anul al doilea și al treilea.

6. Și s'a întărit Ioafam pentrucă ș'a îndreptat căile înaintea Domnului Dumnezeului său.

7. Și celelalte întâmplări ale lui

Ioafam, și războiul și faptele lui, iată scrise sunt în cartea împărașilor lui Iuda și ai lui Israil.

8. În vârstă de douăzeci și cinci de ani eră, când a început a împărăși, și șasesprezece ani a împărășit în Ierusalim.

9. Și a adormit Ioafam cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și a împărășit Ahaz fiul său în locul lui.

CAP. 28.

Ahaz împăratul Iudei și nelegiuirile lui.

De douăzeci de ani eră Ahaz, când a început a împărăși, și șasesprezece ani a împărășit în Ierusalim, și n'a făcut ce este drept înaintea Domnului ca David tatăl lui.

2. Ci a umblat pre căile împărașilor lui Israil, că și cioplite a făcut.

3. Și idolilor a jertfit în valea Vennenom, și a trecut pre fiii săi prin foc după urficiunile neamurilor, pre care le-au scos Domnul dela fața fiilor lui Israil.

4. Și tămâia preste cele înalte și pre dealuri și supt tot desișul.

5. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezeu în mâna împăratului Siriei, și l-a bătut pre el, și a robii din împărășiea lui robime multă, și o a dus în Damasc, și l-au dat pre el în mâinile împăratului lui Israil, și l-a bătut pre el cu rașă mare.

6. Și a ucis Fachee fiul lui Romelie împăratul lui Israil din Iuda într'o zi o sută și douăzeci de mii de bărbași puternici la vîrtute, pentrucă au părășit ei pre Domnul Dumnezeul părinșilor lor.

7. Și a ucis Zehri viteazul lui Efraim pre Maasia fiul împăratului și pre Ezrica povățuitorul casei lui și pre Elcana ajutorul împăratului.

21. 4 Imp. 15, 5.
27. 2. 4 Imp. 15, 33.

28. 1. 4 Imp. 16, 2. 3. A 2 Lege 18, 9, 10.
4. 4 Imp. 16, 4. 5. Isaia 7, 1; 4 Imp. 16, 5.

8. Și au robii fiii lui Israil din frașii lor trei sute de mii, femei și fii și fete, și prăzi multe au luat dela ei, și au dus prăzile în Samaria.

9. Și erà acolo un proroc al Domnului, Oded numele lui, și a ieșit întru întâmpinarea oastii celor ce veneau la Samaria, și le-a zis lor: iată mânia Domnului Dumnezeului părinților voștri preste Iuda, și i-au dat pre ei în mâinele voastre, și ați ucis dintru ei cu atâta cruzime că a ajuns până la ceruri.

10. Și acum pre fiii lui Iuda și Ierusalimul voi ziceți să-i supuneți să vă fie robi și roabe, au nu iată eu sunt cu voi, să mărturisesc Domnului Dumnezeului vostru?

11. Și acum ascultați-mă pre mine, și întoarceți robimea care ați robii din frașii voștri, că urgia mâniei Domnului este preste voi.

12. Și s'au sculat cei mai mari din fiii lui Efraim, Udia al lui Ioan, Varahia al lui Mosolamot, Ezechia al lui Sellim și Amasia al lui Eldan, asupra celor ce veneau dela rășboiu.

13. Și au zis lor: nu băgați la noi robimea aceasta, ca să nu păcătuiți Domnului, pentru ce vreți să adaogesi preste păcatele noastre și preste necunoștința noastră? Că mult este păcatul nostru și mânia Domnului preste Israil.

14. Și au lăsat rășboinicii robimea și prăzile înaintea boierilor și înaintea a toată adunarea.

15. Și s'au sculat bărbații cari chemau numele Domnului, și au luat robimea, și pre toți cei goli i-au îmbrăcat din prăzi, i-au îmbrăcat și i-au încălțat, și le-au dat lor să mănânce și să bea, și i-au uns pre ei, și au ajutorat cu vite pre tot cel neputincios, și i-au dus pre ei în Ierihon cetatea Finichilor la frașii lor, și s'au întors în Samaria.

16. În vremea aceea a trimis împăratul Ahaz la împăratul Asur, să-i ajute lui și întru aceasta.

17. Că se ridicase Idumeenii, și au lovit în Iuda, și au robii robime.

18. Și cei de alt neam s'au ridicat, și robiau cetățile șesului despre miazăzi a Iudei, și au luat Vetsamisul și cele din casa Domnului și cele din casa împăratului și dintr'ale boierilor, și a dat împăratul lui, Ailonul și Galironul, Sohonul și satele lui, Tamna și satele ei, Gamza și satele ei, și a lăcuit acolo.

19. Că au smerit Domnul pre Iuda pentru Ahaz împăratul Iudei, pentru că foarte s'a depărtat dela Domnul.

20. Și a venit la el Talga-Felasar împăratul lui Asur, și l-a bătut pre el.

21. Și a luat Ahaz cele din casa Domnului și cele din casa împăratului și dintr'ale boierilor, și le-a dat împăratului lui Asur, măcar că acela nu i-a fost lui într'ajutor.

22. Ci numai ca să-l necăjească pre el, și a adaos a se depărta dela Domnul, și a zis împăratul Ahaz:

23. Căută-voiu pre dumnezeii Damascului, cari mă bat pre mine, și a zis: că dumnezeii împăratului Siriei ajută lor, pentru aceea voiu jefii lor, și-mi vor ajuta mie, iar ei au fost spre piedică lui și la tot Israilul.

24. Și a depărta Ahaz vasele casei Domnului, și le-a sricat, și a închis ușile casei Domnului, și s'a făcut luiș jefelnice în tot unghiul în Ierusalim.

25. Și în fiecare cetate din Iuda a făcut înălțimi, ca să tămâieze dumnezeilor streini, și au mâniat pre Domnul Dumnezeul părinților lor.

26. Și celelalte întâmplări ale lui, și faptele lui cele dintâiu și cele de apoi, iată scrise sunt în cartea împărașilor lui Iuda și ai lui Israil.

27. Și a adormit Ahaz cu părinții săi, și s'a îngropat în cetatea lui David, și nu l-au pus pre el în mormintele împărașilor lui Israil, și a împărășit Ezechia fiul său în locul lui.

CAP. 29.

Ezechia înnoește slujba cea adevărată.

Ezechia a început a împărăși, când eră de douăzeci și cinci de ani, și douăzeci și nouă de ani a împărășit în Ierusalim, și numele mamei lui eră Avia fata lui Zaharia.

2. Și a făcut ce este drept înaintea Domnului precum a făcut David tatăl lui.

3. Și a fost după ce a stăut împărat în luna dintâiu, a deschis ușile casei Domnului, și le-a grășit.

4. Și a băgat pe preoști și pe Leviși, și i-a pus la latorea cea de către răsărit.

5. Și le-a zis lor: ascultați-mă Leviși, acum vă curășiți și curășiți casa Domnului Dumnezeuului părinților voștri, și scoateți necurășia dintru cele sfinte.

6. Că s'au depărtat părinții noștri și au făcut ce este rău înaintea Domnului Dumnezeuului nostru, și l-au părăsit pre el și s'au întors lașă sa de către lăcașul Domnului, și au dat doșul.

7. Și au închis ușile bisericii și au stins luminile, și tămâie n'au tămâiat și ardere de tot n'au adus în biserica Dumnezeuului lui Israil.

8. Și s'au mâniat cu mânie Domnul pre Iuda și pre Ierusalim, și i-au dat pre ei întru spaimă, întru stingere și întru șuerare, cum vedeți voi cu ochii voștri.

9. Și iată s'au rănit părinții noștri cu sabie, fiii noștri, fetele noastre și femeile noastre s'au robii în pământ strein pentru acestea.

10. Acum dar puneți în inima voastră, ca să faceți legătură cu Domnul Dumnezeuul lui Israil, și el va întoarce iușimea mâniei sale de către noi.

11. Și acum nu lăsați, că pre voi v'au ales Domnul să stați înaintea lui, să sluiți lui și să-i fiți lui slujitori, și să-i tămâiați.

12. Și s'au sculat Leviși Maat al lui Amasi și Ioil al lui Azaria, din fiii lui Kaat și din fiii lui Merari Kis al lui Avdi, și Azaria al lui Ilaelik, și din fiii lui Gherson Iodaad al lui Zemat și Ioadam, aceștia sunt fiii lui Ioaha.

13. Și din fiii lui Elisafan: Zamvri și Iell. Și din fiii lui Asaf: Zaharia și Mattania.

14. Și din fiii lui Eman: Ieil și Semei, și din fiii lui Iditun: Samea și Oziil.

15. Și au adunat ei pre frații săi, și s'au curășit din porunca împăratului după porunca Domnului, ca să curățească casa Domnului.

16. Și au intrat preoștii înlăuntru în casa Domnului, ca să curățească, și au scos toată necurășia, care s'a aflat în casa și în curtea casei Domnului, și o au luat Leviși, și o au dus în părțutul chedrilor afară.

17. Și au început în ziua dintâiu a lunii nouă cei dintâiu a se curăși, și în ziua a opta a lunii au intrat în biserica Domnului și au curășit casa Domnului în opt zile, și în ziua a șasesprezece a lunii cei dintâiu au săvârșit.

18. Și au intrat înlăuntru la Ezechia împăratul și au zis: curășit-ăm toate cele din casa Domnului, jersfelnicul arderii de tot și vasele lui, masa punerii înainte și vasele ei.

19. Și toate vasele, care le-a pângărit împăratul Ahaz întru împără-

fia sa, după ce s'a depărtat de la Domnul, le-am găsit și le-am curățit, iată sunt înaintea jertfelnicului Domnului.

20. Și a mâncat Ezechia împăratul, și a adunat pre mai marii cetății, și s'a suit în casa Domnului.

21. Și a adus viței șapte, berbeci șapte, miei șapte, iezi de capre șapte, jertfă pentru păcat, pentru împărăție, pentru cele sfinte și pentru Israil, și a zis fiilor lui Aaron preoșilor să se suie pre jertfelnicul Domnului.

22. Și au jertfit viței, și au luat preoșii sângele, și l-au turnat preste jertfelnic, și au junghiat berbecii, și au turnat sângele preste jertfelnic, și au junghiat miei și au vărsat sângele preste jertfelnic.

23. Și au adus iezii cei pentru păcat înaintea împăratului și a adunării, și au pus mâinile lor preste ei.

24. Și i-au junghiat pre ei preoșii și au stropit cu sângele lor preste jertfelnic, ca să facă curățire pentru tot Israilul, că a zis împăratul: pentru tot Israilul să fie arderea de tot, și cele pentru păcat.

25. Și a pus pre Leviți în casa Domnului, cu chimvale și cu alăute și cu cobze după porunca lui David împăratul și a lui Gad văzătorul împăratului și a lui Natan prorocul, că din porunca Domnului eră rândujala aceea dată prin proroci.

26. Și au stătu Leviții cu organele lui David și preoșii cu trâmbițele.

27. Și a zis Ezechia: să aducă arderea de tot peste jertfelnic, și când a început a aduce arderea de tot, au început a cânta Domnului, și trâmbițele și organele lui David împăratul lui Israil.

28. Și toată adunarea se închină, și cântăreții cântau, și trâmbițele răsunau până ce s'a săvârșit arderea de tot.

29. Și după ce au săvârșit aducerea, s'a plecat împăratul și toți câși erau cu dânsul, și s'au închinat Domnului.

30. Și a zis Ezechia împăratul și mai marii Leviților, să laude pre Domnul cu cuvintele lui David și ale lui Asaf prorocul, și laudau cu veselie, și căzură și se închinară Domnului.

31. Și a răspuns Ezechia, și a zis: acum ați umplut mâinile voastre Domnului, apropiați-vă și aduceți jertfe de laudă în casa Domnului, și a adus adunarea jertfe și laude în casa Domnului, și tot cel ce-l lăsă inima a adus ardere de tot.

32. Și a fost numărul arderii de tot care a adus adunarea: viței șaptezeci, berbeci o sută, miei două sute, toate acestea spre ardere de tot Domnului.

33. Și se afierosiră viței șase sute, oi trei mii.

34. Iar preoșii erau pușini, și nu puteau să jupoie arderea de tot, și le ajută lor frații lor Leviții până ce s'a săvârșit lucrul și până ce s'au curățit preoșii, că Leviții mai lesne se curățesc decât preoșii.

35. Și ardere de tot erau multe, cu seul jertfei cei de împăcare și cu turnările arderii de tot, și s'a isprăvit lucrul în casa Domnului.

36. Și s'a bucurat Ezechia și tot poporul, pentru că a îmblânzit poporul pre Dumnezeu, căci fără de veste s'a făcut slujba.

CAP. 30.

Vestirea și serbarea Paștelui.

A trimes Ezechia la tot Israilul și la Iuda, și a scris cărți la Efraim și la Manasi să vie la casa Domnului în Ierusalim, să facă Paștile Domnului Dumnezeului lui Israil.

36. 1 Paral. 29, 9.

30. 1. A 2 lege 16, 5.

2. Și s'au sfătuit împăratul și boierii și toată adunarea din Ierusalim ca să facă Paștile în luna adoua.

3. Că n-au putut să-l facă în vremea aceea, că preoșii nu se curățise de ajuns, și poporul nu se adunase în Ierusalim.

4. Și a plăcut cuvântul înaintea împăratului și înaintea adunării.

5. Și a dat poruncă să se facă vestire în tot Israilul, dela Virsavee până la Dan, ca să vie să facă Paștile Domnului Dumnezeuului lui Israil în Ierusalim, că de multă vreme nu se făcuse precum eră scris.

6. Și au mers vestitorii cu scrisorile dela împăratul și dela boieri în tot Israilul și Iuda, după porunca împăratului zicând: fiii lui Israil! Înțoarceți-vă la Domnul Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israil, și veți întoarce pre cei scăpași, cei rămași din mâna împăratului din Asur.

7. Și nu fiți ca părinții voștri și ca frașii voștri, cari s'au depărtat dela Domnul Dumnezeuul părinților săi, și i-au dat pre ei în pustii precum vedeți voi.

8. Și nu vă învățoșați cerbicele voastre ca părinții voștri; dași slavă Domnului Dumnezeu, și intrași în sfântă casa lui, care o au sfințit în veac, și slujiiți Domnului Dumnezeuului vostru, și el va întoarce dela voi iușimea mâniei sale.

9. Că de vă veți întoarce voi la Domnul, frașii voștri și fiii voștri vor avea milă înaintea tuturor celor ce i-au robii pre ei, și el va întoarce pre voi în pământul vostru, că milostiv și îndurat este Domnul Dumnezeuul nostru, și nu va întoarce fața sa de către voi, de ne vom întoarce la dânsul.

10. Și vestitorii mergeau din cetate în cetate în muntele lui Efraim,

și până la Manasî și la Zavulon, dar erau batjocoriși și luași în răs.

11. Numai oamenii dela Assir și dela Manasî și dela Zavulon, s'au umilit, și au venit în Ierusalim și în Iuda.

12. Și au fost mâna Domnului, și le-au dat lor o inimă, ca să vie să facă după porunca împăratului și a boierilor cu cuvântul Domnului.

13. Și s'a adunat în Ierusalim popor mult, ca să facă sărbătoare a azimelor în luna a doua, adunare multă foarte.

14. Și s'a sculat și a stricat jertfelnicele cele din Ierusalim, și toate întru care făcămîia minciunilor, le-au surpat și le-au aruncat în părful chedrilor.

15. Și a junghiat mielul Pascal în a patrusprezece a luni a doua, și preoșii și Leviții s'au mărturisit și s'au curățit, și au adus ardere de tot în casa Domnului.

16. Și au stătu la locul lor după rânduiala lor, după porunca lui Moisi omul lui Dumnezeu, și preoșii luau sângele din mâna Leviților.

17. Mulți din adunare nefiind curățiți, Leviții junghiau mielul pascal în locul celor ce nu s'au putut curăți Domnului.

18. Că mai mulți din norod dela Efraim și dela Manasî și dela Isahar și dela Zavulon nu se curățise, ci mâncase Paștile împotriva scripturii, deci s'a rugat Ezechia pentru ei zicând:

19. Domnul este bun să se milostivească spre toată inima, care se îndreptează să caute pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, și nu după curățenia celor sfinte.

20. Și au ascultat Domnul pre Ezechia, și au iertat poporul.

21. Și au făcut fiii lui Israil cei ce s'au aflat în Ierusalim sărbă-

toarea azimelor șapte zile cu bucurie mare, lăudând pre Domnul din zi în zi, și Preoșii și Leviții cu organe Domnului.

22. Și a grăit Ezechia la inima tuturor Leviților cari înțelegeau mai bine ale Domnului, și au săvârșit sărbătoarea azimelor șapte zile jertfă fiind jertfe de mântuire, și mărturisindu-se Domnului Dumnezeuului părinților lor.

23. Și s'a sfătuit adunarea împreună, să facă alte șapte zile, și a făcut alte șapte zile cu bucurie.

24. Că Ezechia a dat adunării o mie de viței și șapte mii de oi, și boierii au dat poporului o mie de viței și zece mii de oi, și mulțime din cele afierosite Preoșilor.

25. Că s'a veselit toată adunarea, și Preoșii și Leviții, și toată adunarea Iudei, și cei ce s'au aflat din Ierusalim, și nemernicii carii au venit din pământul lui Israil, și cei ce lăcuiesc în Iuda.

26. Și s'a făcut veselie mare în Ierusalim, că din zilele lui Solomon fiul lui David împăratul lui Israil, nu s'a făcut prasnici ca acesta în Ierusalim.

27. Și s'au sculat Preoșii și Leviții, și au binecuvântat pre Dumnezeu, și s'au auzit glasul lor și rugăciunea lor în lăcașul cel sfânt al lui în cer.

CAP. 31.

Stărpirea închinării de Idoli. Ingrijirea de Preoși și Leviți.

Dupăce au sfătuit foarte acestea, Da eșit tot Israilul, cei ce s'au aflat în cetățile Iudei, și au zdrobit stâlpii și au tăiat desigurile și au stricat cele înalte și capiștile din toată Iudeia și din Veniamin și din Efraim și din Manasi până în sfârșit, și s'a întors tot Israilul, fiecare la moșia sa și la cetățile sale.

2. Și a așezat Ezechia rânduețele Preoșilor și ale Leviților, și rânduețele iecăruia, după slujba lui, Preoșilor și Leviților, la arderea de tot și la jertfa mântuirii, și a lăuda și a mărturisi și a sluji în porțile curții casei Domnului.

3. Precum și partea împăratului din averile lui la arderea de tot cea de dimineața și cea de seara, și arderile de tot cele de sâmbăta și de lună nouă, și la sărbători scrise în legea Domnului.

4. Și a zis poporului și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: să dea partea Preoșilor și a Leviților, ca să se întărească întru slujba casei Domnului.

5. Și dupăce a dat porunca, au adus fiii lui Israil pârğa grâului și a vinului și a untului de lemn și a mierii și a toată roada țarinii; zeciuiala toată au adus o mulțime.

6. Și fiii lui Israil și ai lui Iuda și cei ce lăcuiau în cetățile Iudei, au adus și ei zeciuială din viței și din oi și zeciuială din capre, afierosindu-le Domnului Dumnezeuului lor, le-au adus și le-au pus grămezi, grămezi.

7. În luna a treia a început grămezile a se face, și în luna a șaptea s'au săvârșit.

8. Și au venit Ezechia și boierii, și au văzut grămezile, și au binecuvântat pre Domnul și pre poporul lui Israil.

9. Și a întrebat Ezechia pe Preoși și pre Leviți despre grămezi.

10. Și a răspuns către el Azaria preotul mai marele casei lui Sadoc zicând: de când a început a se aduce pârğa aceasta în casa Domnului am mâncat și am băut, și a mai rămas foarte mult, că Domnul au binecuvântat pre poporul său, și mulțimea rămășițelor este aceasta.

11. Și a zis Ezechia: să gătea-

scă cămări în casa Domnului, și au gătit.

12. Și a băgat acolo pârga și zeciuielele cu credință și a pus preste ele cârmuitor pre Honenia Levitul și pre Semea fratele lui, al doilea după dânsul.

13. Și Ieil, Ozia, Naet, Asail, Ierimot, Iozavad, Eliil, Samahia, Maat, Vanaia și fiii lui erau puși prin Honenia și prin Semei fratele lui precum a poruncit Ezechia împăratul și Azaria povăzuitorul casei Domnului.

14. Și Core al lui Iemna levitul, portarul despre răsărit, eră preste daruri, ca să dea pârga Domnului și cele prea sfinte.

15. Și prin mâna lui Odom, a lui Veniamin, a lui Isus, a lui Semei, a lui Amaria și a lui Sohonia prin mâna preoșilor cu credință, să dea fraților săi pre rând celui mare și celui mic.

16. Afară de partea bărbătească cea de trei ani și mai sus, la tot cel ce intră în casa Domnului la lucrul cel de toate zilele, la slujba rânduiei rândului lor.

17. Această este socoteala preoșilor după casele lor părintești: Leviții întru rânduelile lor dela douăzeci de ani și mai sus la rând.

18. Punându-se în socoteală la fiecare naștere: fiii și fetele lor, la toată mulțimea, pentru că cu credință curățau locul cel sfânt.

19. Și pentru fiii lui Aaron cei ce preoșesc și cei din cetăți, în fiecare cetate s'au numit bărbași anume, cari să dea parte la toată partea bărbătească dintre preoși, și la tot cel numărat dintre Leviți.

20. Așa a făcut Ezechia în tot Iuda, și a făcut ce este bun și ce este drept înaintea Domnului Dumnezeului său.

21. Și întru tot lucrul, care a început a lucra în casa Domnului, și în lege și în porunci a căutat pre Dumnezeuul său din tot sufletul său și a făcut și a sporit.

CAP. 32.

Ezechia scapă prin minune de Senaherim.

Și după cuvintele acestea, și adevărul lor, s'a sculat Senaherim împăratul Asirienilor, și a venit asupra Iudei, și a tăbărit asupra cetăților celor cu ziduri, și a zis ca să le iă.

2. Și văzând Ezechia că a venit Senaherim, și hotărîrea lui, ca să dea războiu asupra Ierusalimului,

3. S'a sfătuit cu bătrânii săi și cu vitejii să astupe apele izvoarelor, care erau afară de cetate, și l-au ajutat pre el.

4. Și a adunat popor mult, și a astupat apele izvoarelor și râul care curge prin cetate zicând: să nu vie împăratul lui Asur, și să alle apă multă, și să biruiască.

5. Și s'a întărit Ezechia, și a zidit tot zidul cel surpat și turnuri, și afară înainte alt zid, și a întărit turnul ceștii lui David, și a gătit arme multe.

6. Și a pus pre mai marii războiului preste popor, și s'au strâns la dânsul în ulița porții văii, și le-a grăit lor zicând:

7. Întăriți-vă și vă îmbărbătați, și nu vă temeți; nici vă speriați de fața împăratului lui Asur, și de fața tuturor neamurilor celor ce sunt cu el, că mai mulți sunt cu noi decât cu el.

8. Cu el sunt brațe trupești, iar cu noi Domnul Dumnezeuul nostru,

21. 4 Imp. 18, 7.

32. 7. 4 Imp. 18, 13; Sirah. 48, 21; Isaia 36, 1.

6. 2 Imp. 18, 4, 24. 7. 4 Imp. 6, 16.

8. Ieremia 17. 5.

ca să ne mântuiască și să bată războiul nostru; și s'a întărit poporul cu cuvintele acestea ale lui Ezechia împăratul Iudei.

9. Și după aceasta a trimis Senaherim împăratul Asirienilor pre slugile sale asupra Ierusalimului, și el eră la Lahis, și toată oștirea lui cu el, și a trimis la Ezechia împăratul Iudei și la tot Iuda cel din Ierusalim zicând:

10. Așa grăește Senaherim împăratul Asirienilor: spre cine nădăjduiși voi de ședeși în cetate în Ierusalim?

11. Au nu Ezechia vă înșală pre voi ca să vă dea pre voi la moarte, la foamete și la sete, zicând: Domnul Dumnezeu nostru ne va mântui pre noi din mâna împăratului lui Asur?

12. Au nu acesta este Ezechia, care a stricat jertfelnicile lui, și cele înalte ale lui, și a zis Iudeilor și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: înaintea jertfelnicului acestuia să vă închinași, și preste el să tămâiași?

13. Au nu știși ce-am făcut eu și părinții mei tuturor noroadelor țării lor? Putut-au dumnezeii neamurilor a tot pământul, să mântuiască pre poporul său din mâna mea?

14. Cine întru toți dumnezeii neamurilor acestora, pre care le-au pierdut părinții mei a putut să mântuiască pre poporul său din mâna mea, cum dar va putea Dumnezeu vostru să vă mântuiască din mâna mea?

15. Acum dar să nu vă amăgească pre voi Ezechia, și să nu vă facă să nădăjduiși după acestea, și să nu-i credeși lui că nu va putea Dumnezeu a tot neamul și al împărăției să mântuiască pre poporul său din mâna mea, precum din mâna părinților mei, că Dumnezeu

vostru nu vă va scăpa pre voi din mâna mea.

16. Și mai multe au grăit slugile lui asupra Domnului Dumnezeu, și asupra lui Ezechia slugii lui.

17. Și carte a scris cu care defăimă pre Domnul Dumnezeu lui Israil, și a grăit de dânsul zicând: precum dumnezeii neamurilor pământului n'au scos pre popoarele sale din mâna mea, așa nu va scoate Dumnezeu lui Ezechia pre poporul său din mâna mea.

18. Și au strigat cu glas mare evreește către poporul Ierusalimului cel de preste zid, ca să le ajute lor, și să surpe ca să ia cetatea.

19. Și au grăit de Dumnezeu Ierusalimului, ca și de dumnezeii popoarelor pământului, lucruri de mâini omenești.

20. Și s'a rugat Ezechia împăratul și Isaia prorocul fiul lui Amos pentru acestea, și a strigat la cer.

21. Și au trimis Domnul înger, și a sfărâmat pre tot cel tare și războinic și pre cei mai mari, și pre căpetenii în tabăra împăratului Asur, și s'a întors fața sa cu rușine în pământul său, și a intrat în casa Dumnezeului său, și fiii lui cei ce au ieșit din coapsele lui l-au omorât pre el cu sabie.

22. Și au mântuit Domnul pre Ezechia și pre cei ce locuiau în Ierusalim din mâna lui Senaherim împăratul lui Asur, și din mâna tuturor, și i-au odihnit pre ei prin prejur.

23. Și mulți aduceau daruri Domnului în Ierusalim, și daruri lui Ezechia împăratul Iudei, și foarte s'au înălțat întru ochii tuturor neamurilor după acestea.

24. În zilele acelea s'a bolnăvit Ezechia împăratul de moarte, și s'a

17. 4 Imp. 19, 12-14. 18. Isaia 36, 11.

19. Isaia 37, 19. 20. 4 Imp. 19, 15.

21. Isaia 37, 36, 38.

24. 4 Imp. 20, 1; Isaia 38, 1.

rugat către Domnul, și l-au ascultat pre el, și semn i-au dat lui.

25. Și nu după darul ce i-au făcut lui a răsplătit Ezechia, că s'a înălțat inima lui, și a fost asupra lui mânie și asupra Iudei și asupra Ierusalimului.

26. Și s'a smerit Ezechia din sumeția inimii sale, el și cei ce lăcuiau în Ierusalim, și n'a venit preste ei mânia Domnului în zilele lui Ezechia.

27. Și a avut Ezechia avuție și mărire multă foarte, și s'a făcut luiși vistierii de argint, de aur, de piatră scumpă, de mirodenii, de arme și de vase de mult preț.

28. Și jiniște de roadele grâului, ale vinului și ale untului de lemn, și sate și ocoale de tot felul de vite, și stâni la munte.

29. Și cetăși s'a zidit luiși și agoniseală de oi și de boi mulți, că i-au dat lui Domnul avere multă foarte.

30. Ezechia acesta a astupat ieșirea apei cea de sus, și o a îndreptat în jos către miazăzi a cetășii lui David, și a sporit Ezechia întru toate lucrurile sale.

31. Și când bătrânii boierilor din Vavilon au fost trimiși la dânsul, ca să întrebe de semnul ce s'a făcut în țară, au îngăduit Dumnezeu să-l ispitească pre dânsul, ca să știe cele din inima lui.

32. Și celelalte fapte ale lui Ezechia, și mila lui, iată scrise sunt în prorocia lui Isaia prorocul fiul lui Amos, și în cartea împărașilor lui Iuda și ai lui Israil.

33. Și a adormit Ezechia cu părinții săi, și l-au îngropat pre dânsul în partea cea de sus a mormintelor fiilor lui David, și mărire

și cinste i-a dat lui la moartea lui tot Iuda, și cei ce locuiesc în Ierusalim, și a împărășit Manasi fiul său în locul lui.

CAP. 33.

Impărăția lui Manasi și Amon.

De doisprezece ani eră Manasi, când a început a împărăși, și cincizeci și cinci de ani a împărășit în Ierusalim.

2. Și a făcut rele înaintea Domnului, după toate urâciunile neamurilor, pre care le-au pierdut Domnul dela fața fiilor lui Israil.

3. Și s'a întors, și a zidit cele înalte, care le-a stricat Ezechia tatăl lui, și a pus stâlpii vaalimilor, și a făcut desisuri, și s'a închinat la toată oastea cerului, și a slujit lor.

4. Și a zidit jertfelnic în casa Domnului, de care au zis Domnul: în Ierusalim va fi numele meu în veac.

5. Și a zidit jertfelnice la toată oastea cerului într'amândouă curțile casei Domnului.

6. Și treceă pre fiii săi prin foc în valea Venennom, și se descântă și se vrăjă și se fermecă, și a făcut grăitori din pânțete și vrăjitori și multe rele a făcut înaintea Domnului, ca să-l întărâte pre el.

7. Și a pus idolul și chipul cel cioplit, care l-a făcut, în casa lui Dumnezeu, de care au zis Dumnezeu către David și către Solomon fiul lui: în casa aceasta și în Ierusalim care l-am ales din toate neamurile lui Israil, ca să puiu numele meu în veac.

8. Și mai mult nu voiu mișcă piciorul lui Israil din pământul care l-am dat părinților lor, însă de vor

27. 4 Imp. 20, 19.

31. Isaia 39, 1; 4 Imp. 20, 13.

32. Isaia 36, 1; 4 Imp. 18, 1.

33. 4 Imp. 20, 21.

33. 1. 4 Imp. 21, 1. 2. A 2 Lege, 18, 9.

3. 4 Imp. 18, 4 și 21, 3.

4. 4 Imp. 21, 4; A 2 lege 12, 5, 11.

7. 2 Imp. 7, 10; ps. 131, 13, 14.

păzi a face toate, câte am poruncit lor, după toată legea și poruncile și judecățile cele prin mâna lui Moisi.

9. Și a înșelat Manasi pre Iuda și pre cei ce locuiau în Ierusalim, ca să facă ce este rău mai mult decât toate neamurile, care le-au pierdut Domnul dela fața fiilor lui Israil.

10. Și au grăit Domnul către Manasi și către poporul lui, și n'au ascultat.

11. Și au adus Domnul asupra lor căpeteniile oștirea împăratului lui Asur, și au prins pre Manasi în legături, și l-au legat cu obezi, și l-au dus în Vavilon.

12. Și fiind în necaz a căutat fața Domnului Dumnezeuului său, și s'a smerit foarte înaintea feții Dumnezeuului părinților săi.

13. Și s'a rugat către dânsul, și l-au auzit pre el, și au ascultat strigarea lui, și l-au întors pre el în Ierusalim, la împărăția lui, și a cunoscut Manasi, că Domnul însuși este Dumnezeu.

14. Și după acestea a zidit zid afară de cetatea lui David, dela amiazăzi către răsăritul lui Ghion până în pârțu, și către intrarea cea prin poarta peștelui, și a înconjurat Ofla spre poarta cea de prin prejur, și a pus în ea arme, și o a înălțat foarte, și a pus căpetenii de oștire preste toate cetățile cele tari ale Iudei.

15. Și a stricat pre dumnezeii cei streini, și cel cioplit din casa Domnului, și toate oltarele care le-a zidit în muntele casei Domnului în Ierusalim și afară de cetate.

16. Și a dres jertfelnicul Domnului, și a adus pre el jertfe de mântuire și de laudă, și a zis Iudel, ca să slujească Domnului Dumnezeuului lui Israil.

17. Inșă poporul tămâia și pre

înălțimi, nu numai Domnului Dumnezeuului lor.

18. Și celelalte fapte ale lui Manasi, și rugăciunea lui cea către Dumnezeu, și cuvintele văzătorilor care le grăia către dânsul cu numele Dumnezeuului lui Israil, iată sunt în cărțile împăraților lui Israil.

19. Și rugăciunea lui, și cum l-au ascultat pre el Dumnezeu, toate păcatele lui și fărădelegile lui, și locurile în care a zidit cele înalte, și a pus desigur și idoli mai înainte de a se întoarce el, iată s'au scris în cărțile văzătorilor.

20. Și a adorit Manasi cu părinții săi, și l-au îngropat pre el în grădina casei lui, și a împărășit Amon fiul său în locul lui.

21. De douăzeci și doi de ani eră Amon, când a început a împărăși, și doi ani a împărășit în Ierusalim.

22. Și a făcut rele înaintea Domnului, cum a făcut Manasi tatăl lui, și tuturor idolilor, care i-a făcut Manasi tatăl lui, jertfiă Amon și slujea lor.

23. Și nu s'a smerit înaintea Domnului, cum s'a smerit Manasi tatăl său, că fiul său Amon a înmulțit păcatul.

24. Și s'au sculat asupra lui slugile lui, și l-au ucis pre el în casa lui.

25. Și au bătut poporul pământului pre cei ce s'au sculat asupra împăratului Amon, și au făcut împărat pre Iosia fiul lui în locul lui.

CAP. 34.

Impărăția lui Iosia.

De opt ani eră Iosia, când a început a împărăși, și treizeci și unul de ani a împărășit în Ierusalim.

2. Și a făcut ce este plăcut în-

11. A 2 lege 28. 36; Iov 36, 8.
17. 4 Imp. 12, 3.

18. 4 Imp. 21, 18. 21. 4 Imp. 21, 19, 20.
34. 1. 4 Imp. 22, 1.

intea Domnului, și a umblat întru toate căile lui David tatăl său, și nu s'a abătut de adreapta sau de a stânga.

3. În anul al optulea al împărăției sale fiind încă prunc a început a căuta pre Domnul Dumnezeu lui David tatăl său; iar în anul al doisprezecelea al împărăției sale, a început a curăți pre Iuda și Ierusalimul de cele înalte, de desisuri, de capiști și de idoli.

4. Și a stricat înaintea lui jertfelnicile Vaalimilor și cele înalte de pre ele, și a tăiat desisurile și cele cioplite, și cele vărsate le-a sfărâmat și le-a mărunțit și le-a topit, și le-a aruncat preste mormintele celor ce au jertfit lor.

5. Și oase de Preoți au ars pre jertfelnicile lor, și a curățit pre Iuda și Ierusalimul.

6. Și în cetățile lui Manasî și ale lui Efraim și ale lui Simeon și ale lui Neftalim, și în locurile lor prin prejur.

7. Și a stricat jertfelnicile lor și desisurile lor, și idolii i-a sfărâmat mărunț, și toate cele înalte le-a tăiat din tot pământul lui Israil, și s'a întors în Ierusalim.

8. Și în anul al optsprezecelea al împărăției sale, după ce a curățit pământul și casa, a trimis pre Safan fiul lui Eselia și pre Maasa mai marele cetății și pre Iuah fiul lui Iohaz scriitorul, să întărească casa Domnului Dumnezeuului său.

9. Și a venit la Helchia preotul cel mare, și a dat argintul să-l pună în casa lui Dumnezeu, care l-au adunat Levișii cei ce păzesc poarta din mâna lui Manasî și a lui Efraim și dela boieri și dela toți ceilalți din Israil și dela fiii Iudei și ai lui Ve-

niamin și dela cei ce lăcuiau în Ierusalim.

10. Și l-au dat în mâna lucrătorilor, cari sunt rânduiți în casa Domnului, și l-au dat celor ce fac lucrurile în casa Domnului, ca să tocmească și să întărească casa.

11. Și au dat teslatilor și zidarilor să cumpere pietre în patru muchi și lemne de grinzi, să căptușească casele, care le-au surpat împărății Iudei.

12. Și oamenii aceia erau cu creștință preste lucruri, și preste ei erau priveghetori Iet și Avdia Levișii din fiii lui Merari și Zaharia și Mosolam din fiii lui Kaat, și tot Levitul și tot cel ce știă să cânte cu organe.

13. Și preste purtătorii cu umărul și preste lucrătorii de felurite lucruri, din Levișii erau logofeși și judecători și portari.

14. Și când scoteau ei argintul, care se puneă în casa Domnului, a aflat Helchia preotul cartea legii Domnului dată prin mâna lui Moisi.

15. Și a răspuns Helchia, și a zis către Safan logofătul: cartea legii am aflat în casa Domnului, și a dat Helchia cartea lui Safan.

16. Și a adus Safan cartea la împăratul, și a dat împăratului seamă, zicând: tot argintul s'a dat în mâna slugilor tale celor ce fac lucrurile.

17. Și a topit argintul care s'a aflat în casa Domnului, și l-a dat în mâna priveghetorilor și în mâna celor ce fac lucrul.

18. Și a dat de știre Safan logofătul împăratului, zicând: o carte mi-a dat mie Helchia preotul, și o a cefit Safan înaintea împăratului.

19. Și a fost dacă a auzit împăratul cuvintele legii, ș'a rupt hainele sale.

20. Și a poruncit împăratul lui

3. 3 Imp. 13, 2; 4 Imp. 23, 16.

5. 4 Imp. 18, 4.

6. 4 Imp. 23, 19.

11. 4 Imp. 22. 6. 14. 4 Imp. 22, 8.

15. A 2 Lege 31, 24.

Helchia și lui Akicam feciorul lui Safan, și lui Avdom feciorul lui Mihea și lui Safan logofătul și lui A-saia slugii împăratului, zicând:...

21. Mergeți și întrebați pre Domnul pentru mine și pentru tot ce a rămas în Israil și în Iuda, pentru cuvintele cărții ce s'a aflat, că mare este mâniea Domnului, care s'a aflat asupra noastră, pentru că n'au ascultat părinții noștri cuvintele Domnului, ca să facă după toate cele scrise în cartea aceasta.

22. Și a mers Helchia, și cei ce le-a zis împăratul la Olda prorocița femeia lui Selim, feciorul lui Tecoe, fiul lui Aras, care păzește vestimintele, acela lăcuia în Ierusalim în Masane, și i-au grăit ei acestea.

23. Iar ea le-a zis lor: așa zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: spuneți omului celui ce v'a trimis pre voi la mine.

24. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce preste locul acesta rele, și preste cei ce lăcuiesc într'însul toate cuvintele cele scrise în cartea cea celită înaintea împăratului Iudei.

25. Pentru că m'au părăsit pre mine, și au tămâiat la dumnezei streini, ca să mă mânie pre mine întru toate faptele mâinilor sale, și se va aprinde mânia mea în locul acesta, și nu se va sfinge.

26. Și către împăratul Iudei, care v'a trimis pre voi să întrebați pre Domnul, așa să-i ziceți lui: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

27. Cuvintele care le-ai auzit, și s'a înfrânt inima ta, și te-ai smerit de fața mea, dacă ai auzit cuvintele mele asupra locului acestuia și asupra celor ce locuiesc într'însul, și te-ai umilit înaintea mea, și ți-ai rupt hainele tale și ai plâns înaintea mea, și eu am auzit, zice Domnul.

28. Iată te adaog pre tine la pă-

rinții tăi, și te vei sălășlui în mormintele tale cu pace, și nu vor vedea ochii tăi toate răutățile, care le voi aduce eu preste locul acesta, și preste cei ce lăcuiesc pre dânsul, și au dus împăratului cuvântul.

29. Și a trimis împăratul, și a adunat pre bătrânii Iudei și ai Ierusalimului.

30. Și s'a suit împăratul în casa Domnului, și tot Iuda, și cei ce lăcuiesc în Ierusalim și Preoții și Leviții și tot poporul dela mic până la mare, și a cetit la auzul lor toate cuvintele cărții legii, care s'a aflat în casa Domnului.

31. Și a stat împăratul la locul său, și a pus legătură înaintea Domnului, că vor umblă după Domnul, și vor păzi poruncile lui și mărturiile lui și îndreptările lui cu toată inima și cu tot sufletul, și vor face cuvintele legii cele scrise în cartea aceasta.

32. Și a pus pre toți cei ce se aflau în Ierusalim și în Iuda și în Veniamin, și au făcut locuitorii Ierusalimului legătură în casa Domnului Dumnezeului părinților lor.

33. Și a scos Iosia, toate urâciunile din tot pământul fiilor lui Israil, și a făcut pre toți cei ce s'au aflat în Ierusalim și în Israil, ca să slujească Domnului Dumnezeului lor, în toate zilele lui, nu s'au abătut dela Domnul Dumnezeuul părinților lor.

CAP. 35.

Iosia serbează Paștele. Moartea sa.

Și a făcut Iosia Paștele Domnului Dumnezeului său în Ierusalim și a jertfit mielul pascal în ziua a patrusprezecea a lunii cei dinfăiu.

2. Și a pus pre preoți la rându-

29. 4 Imp. 23, 1. 30. 4 Imp. 23, 2.

31. Is. Navl 24, 25.

35. 1. 4 Imp. 23, 21.

iala lor, și i-a întărit pre ei la lucrurile casei Domnului.

3. Și a zis Levișilor celor tari în tot Israilul ca să se sfințească pre sine Domnului, și a pus siciul cel sfânt în casa care o a zidit Solomon fiul lui David împăratul lui Israil, și a zis împăratul: n'aveți a ridică pre umăr nimica, acum dar slujiți Domnului Dumnezeuului vostru și poporului său Israil.

4. Și vă gătiți după casele voastre părintești și după rândul vostru după scrisoarea lui David împăratul lui Israil, și prin mâna lui Solomon fiul lui.

5. Și stați în Biserică după cetele caselor voastre părintești, între frații voștri fiii poporului, și rânduiala casei părintești întru Leviși.

6. Și jertfiți Paștele și gătiți fraților voștri, ca să faceți după cuvântul Domnului prin mâna lui Moisi.

7. Și Iosia a dat pângă fiilor poporului oi și miei și iezi din capre, toate pentru Paști, și numărul tuturor a fost treizeci de mii, și viței trei mii. Acestea din averea împăratului.

8. Și boierii au dat pângă poporului și Preoșilor și Levișilor; iar Helchia și Zaharia și Ieii, mai marii casei lui Dumnezeu, au dat și ei Preoșilor pentru Paști, oi și miei și iezi, două mii și șase sute, și viței trei sute.

9. Și Honenia, Vanea, Samea și Natanail fratele lui, și Asavia, Ieii și Iozavad mai marii Levișilor, au dat pângă și ei Levișilor pentru Paști, oi cinci mii și viței cinci sute.

10. Așa s'a întocmit slujba, și au stănut Preoșii la locul lor și Levișii la cetele lor, după porunca împăratului.

11. Și au jertfit Paștele și au turnat Preoșii sângele din mâna lor, și Levișii au jupuit.

12. Și a întocmit arderea de tot ca să le dea lor după împărțire, după casele lor părintești fiilor poporului, ca să aducă Domnului precum este scris în cartea lui Moisi, așa și dimineața.

13. Și au fript mielul pascal la foc după rânduială; iar jertfele cele sfinte le-au fierț în căldări și în oale, și bine s'au isprăvit, și în grabă le-au împărțit la toți fiii poporului.

14. Și după aceea a' gătit luiș și Preoșilor, că Preoșii fiii lui Aaron avusese de lucru cu arderile de tot și cu seurile până în noapte, pentru aceea Levișii au gătit loruși și fraților săi fiilor lui Aaron.

15. Și cântăreții liii lui Asaf la locul lor după poruncile lui David și Asaf și Eman și Iditom prorocii împăratului, și căpeteniile și portarii fiecărei porți, nu eră lor slobod să se miște dela slujba Sfintelor, că frații lor Levișii le găteau lor.

16. Așa s'a rânduit și s'a întocmit toată slujba Domnului în ziua aceea a săvârși Paștele, și au adus arderi de tot pre jertfelnicul Domnului după porunca împăratului Iosia.

17. Și fiii lui Israil cari erau față au făcut Paștele în vremea aceea și sărbătoarea azimelor, șapte zile.

18. Și n'au fost Paști asemenea acestuia întru Israil din zilele lui Samuil prorocul, și nici un împărat din Israil n'a făcut Paști Domnului precum a făcut Iosia, și Preoșii și Levișii și tot Iuda și Israilul aflându-se de față și cei ce lăcuiau în Ierusalim.

19. În anul al optsprezecelea al împărăției lui Iosia s'a făcut Paștele acesta.

20. După ce Iosia a făcut toate acestea în Biserică, a ars împăratul Iosia și pre cei ce grăiau din pân-

13. Eșire 12, 8, 9. 18. 4 Imp. 23, 22.

19. 4 Imp. 23, 23. 20. 4. Imp. 23, 25; Ierem. 46, 2.

tece și pre găcitori și pre Terafini, și idolii și carusim, cași erau în pământul Iudei și în Ierusalim, ca să întărească cuvintele legii cele scrise, în cartea care o a aflat Helchia preotul în casa Domnului. Asemenea lui n'a fost mai nainte de el, care să se fi întors către Domnul cu toată inima sa și cu tot sufletul său și cu toată virtutea sa, după toată legea lui Moisi, și după el n'a fost altul asemenea lui. Ci tot nu s'au întors Domnul de către iușimea mâniei sale cei mari, că s'au mânieat cu iușime Domnul pre Iuda, pentru toate întărâtările cu care l-a întărâtat pre el Manasi. Și au zis Domnul: și pre Iuda voi lepăda dela fața mea, precum am lepădat pre Israil, și voiu părăsi cetatea care o am ales Ierusalimul și casa de care am zis, va fi numele meu acolo. Și s'a suit Faraon Nehao împăratul Eghiptului asupra împăratului Asirienilor la râul Efratului ca să-i dea războiu în Harmis, și a mers împăratul Iosia întru întâmpinarea lui.

21. Și a trimis la el soli, zicând: ce este mie și ție împăratul Iudei? Nu asupra ta viu astăzi să fac războiu, ci asupra altuia care îmi face războiu, și Dumnezeu au zis că foarte să grăbesc, păzește-te de Dumnezeu cel ce este cu mine, ca să nu te piarză.

22. Și n'a întors Iosia fața sa de către dânsul, ci s'a gălit să dea asupra lui războiu, și n'a ascultat de cuvintele lui Nehao, cele din partea lui Dumnezeu, și a venit să se războiască în câmpul lui Maghedo.

23. Și au săgetat arcașii asupra împăratului Iosia, și a zis împăratul slugilor sale: luați-mă că sunt greu rănit.

24. Și l-au luat pre el slugile lui

din car, și l-au pus în carul al doilea care aveă, și l-au adus în Ierusalim, și a murit și s'a îngropat cu părinții săi, și tot Iuda și Ierusalimul au plâns pentru Iosia.

25. Și a făcut Ieremia plângere pentru Iosia, și toți boierii și iupănesele au rostit plângere pentru Iosia până astăzi, și s'a dat poruncă pentru ea întru Israil, și iată s'a scris la plângeri.

26. Iar celelalte fapte ale lui Iosia și mila lui după cele scrise în legea Domnului și întâmplările lui cele dintâiu și cele de apoi, iată scrise sunt în cartea împărașilor lui Israil și ai lui Iuda.

CAP. 36.

Urmașii lui Iosia. Robia Vavilonului.

Și a luat poporul pământului pre Ioahaz feciorul lui Iosia, și l-a uns pre el, și l-a făcut împărat în locul tatălui său în Ierusalim.

2. În vârstă de douăzeci și trei de ani eră Ioahaz, când a început a împărăși, și trei luni a împărășit în Ierusalim, și numele mamei lui Amital fata lui Ieremia din Lovna, și a făcut rele înaintea Domnului, precum au făcut părinții lui; și l-a legat pre el Faraon Nehao în Delvafă în pământul Ematului ca să nu împărășească în Ierusalim.

3. Și l-a mutat împăratul la Eghipt, și a pus bir pe țară o sută de talanși de argint și un talant de aur.

4. Și a pus Faraon Nehao pre Eliakim fiul lui Iosia, împărat preste Iuda în locul lui Iosia tatăl lui, și i-a schimbat numele lui Ioakim, și pre Ioahaz fratele lui l-a luat Faraon Nehao, și l-a dus în Eghipt, și a murit acolo. Și argintul și aurul l-a dat lui Faraon; atunci a în-

25. Ier. 22, 10, 11; și 9, 17.

22. Zab. 12, 11. 24. 4 Imp. 23, 24.

36. 1. 4 Imp. 23, 30. 3. Mateiu 1, 11.

ceput țara a da bir după socoteală, ca să dea argintul precum a poruncit Faraon, și fiecare după putere cere argintul și aurul dela poporul țării, ca să-l dea lui Faraon Nehao.

5. De douăzeci și cinci de ani eră Ioakim, când a început a împărăși, și unsprezece ani a împărășit în Ierusalim, numele mumei lui Zehora, fata lui Nirim din Rama. Și a făcut rele înaintea Domnului precum au făcut părinții lui. În zilele acelea a venit Nuhodonosor împăratul Vavilonului la pământul acesta, și i s'a supus lui trei ani, apoi s'a despărșit dela el. Și au trimis Domnul asupra lor pre Haldei și pre fâlharii Sirienilor și ai fiilor lui Amon și ai Samariei, și s'au despărșit după cuvântul acesta, după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robilor săi proroci. Inșă mâniea Domnului era preste Iuda, ca să-l lepede pre el dela fața sa pentru toate păcatele pre care le-a săvârșit Manasi, și pentru sângele cel nevinovat care l-a vărsat Ioachim, și a umplut Ierusalimul cu sânge nevinovat, ci n'au vrut Domnul să-i piarză de tot pre ei.

6. Și s'a sculat Nuhodonosor împăratul Vavilonului asupra lui, și l-a legat pre el cu lanțuri de aramă, și l-a dus în Vavilon.

7. Și o parte din vasele casei Domnului le-a dus în Vavilon, și le-a pus în capiștea sa în Vavilon.

8. Și celelalte întâmplări ale lui Ioakim și toate câte a făcut, iată acestea scrise sunt în cartea întâmplărilor anilor împărășilor Iudei, și a adormit Ioakim cu părinții săi, și s'a îngropat în Ganozai cu părinții săi, și a împărășit Iehonia fiul său în locul lui.

9. În vârstă de optsprezece ani eră Iehonia, când a început a împărăși, și trei luni și zece zile a împărășit în Ierusalim, și a făcut rele înaintea Domnului.

10. Și trecând anul a trimis împăratul Nuhodonosor, și l-a adus pre el în Vavilon cu vasele cele scumpe ale casei Domnului, și a făcut împărat pre Sedechia fratele tatălui său, preste Iuda și preste Ierusalim.

11. În vârstă de douăzeci și unul de ani eră Sedechia, când a început a împărăși, și unsprezece ani a împărășit în Ierusalim.

12. Și a făcut rele înaintea Domnului Dumnezeuului său, și nu s'a rușinat de fața lui Ieremia prorocul și de cuvintele grăite de Domnul.

13. Și a viclenit asupra lui Nuhodonosor împăratul împotriva jurământului ce-i făcuse pre Dumnezeu, și s'a învârtoșat cerbicea sa, și inima sa o a împetrit ca să nu se întoarcă către Domnul Dumnezeuul lui Israil.

14. Și toți fruntașii lui Iuda și Preoșii și poporul pământului au înmulțit a face fărădelege, după toate urâciunile neamurilor, și au pângărit casa Domnului cea din Ierusalim.

15. Și au trimis Domnul Dumnezeuul părinților lor la ei prin mâna prorocilor săi, de grabă și trimișând solii săi, că nu se îndură de poporul său și de lăcașul cel sfânt al lui.

16. Iar ei batjocoreau pre solii lui și defăimau cuvintele lui și râdeau de prorocul lui, până ce s'a suit mâniea Domnului asupra poporului său cât nu eră leac.

17. Și a adus asupra lor pre împăratul Haldeilor, și a ucis pre ti-

9. 4 Imp. 24, 8.

10. 4 Imp. 24, 17; Ieremia 37, 1.

12. Ierem. 37, 2. 13. Iezech. 17, 16.

14. Ieremia 23, 11. 15. Mat. 23, 37.

17. 4 Imp. 25, 1.

6. 4 Imp. 24, 1. 7. Ieremia 51, 44; Daniil 1, 2. 8. 4 Imp. 24, 5.

nerii lor cu sabia în casa cea sfântă a lui, și nu i s'au făcut milă de Sedechia, și spre fecioarele lor nu s'au milostivit, și pre bătrânii lor i-au dus, toate le-au dat în mâinile lor.

18. Și toate uneltile casei lui Dumnezeu, cele mari și cele mici și vistieriile casei Domnului și toate vistieriile împăratului și ale boierilor, toate le-au dus în Vavilon.

19. Și au ars casa Domnului și au surpat zidul Ierusalimului, și turnurile lui le-au ars cu foc și toate vasele scumpe s'au pierdut.

20. Și au mutat pre cei rămași în Vavilon, și i-au fost lui și fiilor lui robi, până la împărăția Midilor.

21. Ca să se plinească cuvântul Domnului prin gura lui Ieremia, până

21. Lev. 26, 34; Esdra 1, 1, 2; Ieremia 25, 12, 29, 10.

când pământul s'a îndestulat a serbă sâmbetele sale, odihnindu-se tot timpul pustierii, sale, până s'au împlinit șaptezeci de ani.

22. În anul dinău al lui Kir împăratul Persilor, după ce s'a plinit cuvântul Domnului prin gura lui Ieremia, au deșteptat Domnul duhul lui Kir împăratul Persilor, și a poruncit să vestească în toată împărăția sa cu scrisoare, zicând :

23. Acestea zice Kir împăratul Persilor: toate împărățiile pământului le-au dat mie Domnul Dumnezeu cerului, și el au poruncit mie să-i zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudeia; oricare din voi este din poporul lui, fie Dumnezeuul lui cu dânsul, și să plece.

23. Isaia 44, 28.

CARTEA LUI ESDRA ȘI A LUI NEEMIA

CAP. 1.

Kir slobozește pre Iudei din robie.

In anul dintâiu al lui Kir împăratul Persilor, după ce s'a plinit cuvântul Domnului prin gura lui Ieremia, au deșteptat Domnul duhul lui Kir împăratul Persilor, și a poruncit să vestească în toată împărăția sa, încă și cu scrisoare, zicând :

2. Așa zice Kir împăratul Persilor : toate împărățiile pământului le-au dat mie Domnul Dumnezeu cerului, și el mi-au poruncit mie, ca să-i zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudeia.

3. Oricare dintre voi este din poporul Domnului, fie Dumnezeu lui cu dânsul și să se ducă în Ierusalimul cel din Iudeia și să zidească casa Dumnezeului lui Israil, căci el este Dumnezeu cel din Ierusalim.

4. Și tot cel rămas din toate locurile unde lăcuește, să-l ajute pre el oamenii locului aceluia cu argint, cu aur, cu avere, cu vite și cu ce va voi la casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim.

5. Și s'au sculat căpeteniile părintești ale Iudei și ale lui Veniamin și toți Preoșii și Leviiții, la câți le-au deșteptat Dumnezeu duhul lor,

ca să se sue să zidească casa Domnului cea din Ierusalim.

6. Și toți cei de prin prejur au ajutat cu mâinile lor, cu vase de argint, cu aur, cu avere, cu vite și cu lucruri scumpe, afară de cele ce de bună voie au dat.

7. Și împăratul Kir a scos vasele casei Domnului, care le-a luat Navuhodonosor din Ierusalim, și le puse în capiștea Dumnezeului său.

8. Și le-a scos Kir împăratul Persilor prin mâna lui Mitrifat Gazvareanul, și le-a dat pe seama lui Sasavasari căpetenia Iudei.

9. Și acesta este numărul lor : năstrăpi de aur treizeci, năstrăpi de argint o mie, cădelnițe douăzeci și nouă,

10. Și cățui de aur treizeci și de argint de al doilea rând patru sute și zece și alte vase o mie.

11. Toate vasele de aur și de argint cinci mii și patru sute, toate s'au suit cu Sasavasari din robie din Vavilon în Ierusalim.

CAP. 2.

Numărul și catagrafia jidovilor întorși din robie. Dajdia lor.

Aceștia sunt fiii țării, cari s'au suit din robiea streinătății, cu care

1. 1. 2 Paral. 36, 22; Ieremia 25 12; și 29, 10.
2. Isaia 44, 28; și 45, 1, 13.

7. 2 Paral. 36, 7; Ierem. 51, 44.
2. 1. Neemia 7, 6.

și înstreinase Navuhodonosor împăratul Vavilonului în Vavilon, și s'au întors în Ierusalim și în Iudeia fiindcă în cetatea sa.

2. Cei ce au venit cu Zorovavel: Isus, Neemia, Saraia, Reelia, Mardoheu, Valasan, Masfar, Vagus, Reum, Vaana, numărul bărbaților poporului lui Israel:

3. Fiii din Fares, două mii o sută șaptezeci și doi.

4. Fiii din Safatie, trei sute șaptezeci și doi.

5. Fiii din Ares, șapte sute șaptezeci și cinci.

6. Fiii din Faat Moav cu fiii din Iisue, Ioav, două mii opt sute doisprezece.

7. Fiii din Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

8. Fiii din Zaitua, nouă sute patruzeci și cinci.

9. Fiii din Zachu, șapte sute șasezeci.

10. Fiii din Vanui, șase sute patruzeci și doi.

11. Fiii din Vavai, șase sute douăzeci și trei.

12. Fiii din Asgad, o mie două sute douăzeci și doi.

13. Fiii din Adonicam, șase sute șasezeci și șase.

14. Fiii din Vague, două mii cincizeci și șase.

15. Fiii din Addin, patru sute cincizeci și patru.

16. Fiii din Atir, din Ezechia, nouăzeci și opt.

17. Fiii din Vassu, trei sute douăzeci și trei.

18. Fiii din Iora, o sută doisprezece.

19. Fiii din Asum, două sute douăzeci și trei.

20. Fiii din Gaver, nouăzeci și cinci.

21. Fiii din Vefleem, o sută douăzeci și trei.

22. Fiii din Netofa, cincizeci și șase.

23. Fiii din Anatot, o sută douăzeci și opt.

24. Fiii din Azmot, patruzeci și trei.

25. Fiii din Kariatirim, Hafira și Virof, șapte sute patruzeci și trei.

26. Fiii din Rama și Gavaa, șase sute douăzeci și unu.

27. Oameni din Mahmas, o sută douăzeci și doi.

28. Oameni din Veil și din Aia, patru sute douăzeci și trei.

29. Fiii din Navu, cincizeci și doi.

30. Fiii din Maghevis, o sută cincizeci și șase.

31. Fiii din Ilamar, o mie două sute cincizeci și patru.

32. Fiii din Ilam, trei sute douăzeci.

33. Fiii din Lodadi și Ono, șapte sute douăzeci și cinci.

34. Fiii din Ierihon, trei sute patruzeci și cinci.

35. Fiii din Senaa, trei mii șase sute și freizeci.

36. Și Preoșii, fiii lui Iedua din casa lui Iisi, nouă sute șaptezeci și trei.

37. Fiii din Emir, o mie cincizeci și doi.

38. Fiii din Fasur, o mie două sute patruzeci și șapte.

39. Fiii din Irem, o mie șaptesprezece.

40. Și Leviții fiii lui Iisu și ai lui Kadmiil din fiii lui Oduia, șaptezeci și patru.

41. Cântăreți fiii lui Asaf, o sută douăzeci și opt.

42. Fiii portarilor, fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii lui Acuv, fiii lui Atifa, fiii lui Sovai, toți o sută treizeci și nouă.

43. Nafinei, fiii lui Sufia, fiii lui Asufa, fiii lui Tavaot.

44. Fiii lui Kadis, fiii lui Siaa, fiii lui Fadon.

45. Fiii lui Lavano, fiii lui Agava, fiii lui Acuv.

46. Fiii lui Agav, fiii lui Selami, fiii lui Anan.

47. Fiii lui Gheddil, fiii lui Gaar, fiii lui Raia.

48. Fiii lui Rason, fiii lui Neco-da, fiii lui Gazem.

49. Fiii lui Azao, fiii lui Fasi, fiii lui Vasi.

50. Fiii lui Asena, fiii lui Mou-nim, fiii lui Nefusim.

51. Fiii lui Vaivuc, fiii lui Acufa, fiii lui Arur.

52. Fiii lui Vasalot, fiii lui Mida, fiii lui Arsa.

53. Fiii lui Varcos, fiii lui Sisara, fiii lui Tema.

54. Fiii lui Nafie, fiii lui Afufa.

55. Fiii robilor lui Solomon, fiii lui Sote, fiii lui Sefira, fiii lui Fa-dura.

56. Fiii lui Ieila, fiii lui Darcon, fiii lui Ghedil.

57. Fiii lui Safatie, fiii lui Atil, fiii lui Faherat, fiii lui Asevoim, fiii lui Imei.

58. Toți Nafinei și fiii lui Avdisel-ma, trei sute nouăzeci și doi.

59. Și cei cari s'au suit dela Tel-meleh, Telarisa, Heruv, Idan, Emir, și n'au putut să spue casa lor pă-rintească și neamul lor, și dacă sunt din Israil.

60. Fiii din Dalaia, fiii lui Vua, fiii lui Tovie, fiii lui Necoda, șase sute cincizeci și doi.

61. Și din fiii Preoșilor, fiii lui La-via, fiii lui Accus, fiii lui Verzelai, cari ș'au luat din fetele lui Verzelai Galaaditeanului femeie, și s'au che-mat pre numele lor.

62. Aceștia au căutat scrisoarea neamului lor, și nu s'a aflat, și s'au scos dela preoșie.

63. Și a zis lor Afirsata, să nu

mănânce din sfintele Sfintelor, până ce se va scula Preot luminat și de-săvârșit.

64. Deci toată adunarea, împreună ca la patruzeci și două de mii trei sute și șasezeci.

65. Afară de slugile lor și de sluj-nicile lor, aceștia șapte mii trei sute treizeci și șapte, și între aceștia erau cântăreși și cântăreșe două sute.

66. Caii lor șapte sute treizeci și șase, cățării lor două sute patruzeci și cinci.

67. Cămilele lor patru sute trei-zece și cinci, asinii lor șase mii șapte sute și douăzeci.

68. Și din căpeteniile părintești, dacă au venit ei la casa Domnului cea din Ierusalim, au voit ca să zi-dească casa lui Dumnezeu în lo-cul său.

69. După puterea lor au dat la vi-stieria lucrului drahme de aur, șase-zece și una de mii, și talanși de ar-gint cinci mii și îmbrăcăminși Pre-oșilor o sută.

70. Și au șezut Preoșii și Leviții și cei din popor și cântăreșii și por-tarii și Nafineii în cetățile lor și tot Israilul în cetățile sale.

CAP. 3.

Jertfelnicul arderii de tot. Sărbătoarea corturilor. Punerea temeliei Bisericii.

Și a sosit luna a șaptea, și fiii lui Israil erau în cetățile lor, și s'a adunat poporul ca un om în Ieru-salim.

2. Și s'a sculat Isus al lui Iose-dec și frații lui Preoșii și Zorovavel al lui Salatill și frații lui, și au zidit jertfelnicul Dumnezeului lui Israil, ca să aducă preste el arderea de tot, dnpă cum este scris în legea lui Moisi omul lui Dumnezeu.

3. Și au așezat jertfelnicul în lo-

cul său, măcar că-i sperieau pre ei popoarele pământului, și au adus pre el ardere de tot Domnului, dimineața și seara.

4. Și au făcut sărbătoarea corfulor, după cum este scris, și ardere de tot au adus în fiecare zi, după numărul ce este rânduit în fiecare zi.

5. Și după aceasta arderi de tot zilnic, și la lună nouă și la toate sărbătorile Domnului cele sfințite, și toate care de bună voie le aduceă fiecare Domnului.

6. În ziua întâia a lunii a șaptea a început a aduce ardere de tot Domnului, iar casa Domnului încă nu se întemeiasă.

7. Și au dat argint pietrarilor și teslarilor, și bucate și băuturi, și untdelemn Sidonenilor și Tirienilor, ca să scoată lemne de chedru din Livan la marea Iopiei, după cum le-a poruncit Kir împăratul Persilor.

8. Iar în anul al doilea după ce au venit ei la casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, în luna a doua a început Zorovavel al lui Salatiil și Isus al lui Iosedec și ceilalți din frații lor, Preoții și Leviții și toți cei ce venise din robie în Ierusalim, și au pus pre Leviții cari erau de douăzeci de ani și mai mari, ca să fie priveghetori preste cei ce făceau lucrurile în casa Domnului.

9. Și a stăut Isus cu fiii lui și frașii lui Kadmiil, cu fiii lui, fiii lui Iuda, toți împreună ca să îndemne pre cei ce făceau lucrurile în casa lui Dumnezeu; fiii lui Inadad, fiii lor și frașii lor Leviți.

10. Și când a pus temelie, ca să zidească casa Domnului, au stăut Preoții în odăjdii cu trâmbițe și Leviții fiii lui Asaf cu chimvale să laude pre Domnul după poruncile lui David împăratul lui Israil.

11. Și au răspuns cu laudă și cu

mărturisire Domnului că este bun, că în veac este mila lui preste Israil, și tot poporul strigă cu glas mare laudând pre Domnul pentru întemeerea casei Domnului.

12. Și mulți din Preoți și din Leviți și din căpeteniile caselor părintești, cei bătrâni cari văzuse casa cea dintâiu, și acum vedeau cu ochii lor că se pune temelie acestei case, plângeau cu glas mare, și gloata cu strigare și cu veselie înălță cântarea.

13. Așa cât poporul nu putea cunoaște glasul cel ce însemnă veselie de glasul plânsorii poporului, că strigă poporul cu glas mare, și glasul se auză de departe.

CAP. 4.

Vrăjmașii Iudeilor împiedică zidirea Bisericii.

Și au auzit cei ce necăjeau pre Iuda și pre Veniamin, că fiii robiei zidesc casa Domnului Dumnezeului lui Israil.

2. Și au venit la Zorovavel și la căpeteniile caselor părintești și le-au zis lor: să zidim împreună cu voi, căci ca și voi căutăm pre Dumnezeul vostru și jertfim lui, din zilele lui Asaradan împăratul lui Asur, care ne-a adus pre noi aici.

3. Și au zis către ei Zorovavel și Isus și ceilalți mai mari ai caselor părintești a lui Israil: nu se cuvine să zidim noi împreună cu voi casa Dumnezeului nostru, ci noi singuri ca un om vom zidi Domnului Dumnezeului nostru, precum ne-a poruncit Kir împăratul Persilor.

4. Iar poporul pământului aceștia opreă mâinile Iudei, și împiedică zidirea.

5. Și dă mită ca să strice statul

lor în toate zilele lui Kir împăratul Persilor până la împărăția lui Darie împăratul Persilor.

6. Iar în împărăția lui Asuir la începutul împărăției lui a scris carte împotriva celor ce lăcuiesc în Iudeia și în Ierusalim.

7. Și în zilele lui Artacsasta a scris în pace Mitridat, Teveil și ceilalți dimpreună cu ei robi la Artacsasta împăratul Persilor, scris-au și cel mai mare preste dări carte sirienească și talmăcită.

8. Reum-Valtaam și Sampsa logofătul scris-au o carte asupra Ierusalimului, lui Artacsasta împăratul.

9. Acestea a socotit Reum-Valtaam și Sampsa logofătul și cei dimpreună cu noi robi: Dinel, Afarsatahei, Tarfalei, Aiarsei, Arhiei, Vavilonei, Susanahei, Danieli, Elamitei.

10. Și ceilalți din neamurile, care le-a mutat Asenafar cel mare și cinstit, și i-a pus să lăcuiescă în cetățile Samoronului, și rămășița cea dincolo de rîu.

11. Aceasta este cuprinderea cărții, care o a trimis la el, la Artacsasta împăratul, slugile tale oamenii cei dincolo de rîu:

12. În știre să fie împăratului, că Iidovii, cari s'au suit dela tine la noi, au venit în Ierusalim cetatea cea vicleană și rea, care o zidesc, și zidurile ei le-au întemeiat, și temelțiile ei le-au înălțat.

13. Acum să știe împăratul, că de se va zidi iarăși cetatea aceea, și zidurile ei se vor întări, biruri nu vor fi fie, nici vor da, și aceasta împărașilor face rău.

14. Și acum rușinarea împăratului a o vedeă nouă nu ne este slobod, pentru aceea am trimis și am dat de știre împăratului.

15. Ca să cauți în cartea pomenirii părinților tăi, și vei afla și vei cunoaște, că cetatea aceea este ce-

tate vicleană și rău făcătoare împărașilor și țărilor, și fugiri de robi s'au făcut în mijlocul ei din vechime, pentru aceea cetatea aceasta s'a pustiit.

16. Facem dar noi știre împăratului, că de se va zidi cetatea aceea și zidurile ei se vor săvârși, nu va fi fie pace.

17. Și a trimis împăratul la Reum-Valtaam și la Sampsa logofătul și la robii cei dimpreună cu ei, carii lăcuiau în Samaria și la cei dincolo de rîu, pace, zicând:

18. Mai marele preste dări pe care l-ați trimis la noi s'a chemat înaintea mea.

19. Și am poruncit, și a căutat și a aflat, că tot ceea cetate din vechime s'a ridicat asupra împărașilor, și a viclenit, și pribegiri s'au făcut într'însa.

20. Și împărași tari au fost în Ierusalim, carii au stăpănit tot ținutul cel dincolo de rîu, și biruri grele și partea lui se da lor.

21. Și acum aveți poruncă să opriți pre oamenii aceia, ca să nu să mai zidească cetatea aceea până ce dela mine va fi poruncă.

22. Luați aminte să nu fiți leneși într'aceasta, ca nu cumvă să se înmulțească nebăgarea de seamă spre paguba împărașilor.

23. Atunci mai marele dărilor împăratului Artacsasta a cetit înaintea lui Reum-Valtaam și a lui Sampsa logofătul și a celor dimpreună cu ei robi, și îndată au mers la Ierusalim și la Iuda, și i-au oprit pre ei cu cai și cu oștire.

24. Atunci a încetat lucrul casei lui Dumnezeu cel din Ierusalim, și a rămas așa până la al doilea an al împărăției lui Darie împăratul Persilor.

CAP. 5.

Iarăși începe zidirea Bisericii.

Si a prorocilor Agheu prorocul și Zaharia al lui Adda Iidovilor celor din Iuda și din Ierusalim cu numele Dumnezeului lui Israil.

2. Atunci s'au sculat Zorovavel al lui Salatiil și Isus fiul lui Iosedec, și a început a zidi casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și împreună cu dânșii erau prorocii lui Dumnezeu ajutându-le lor.

3. Într'acea vreme a venit asupra lor Tantanai domnul cel dincolo de râu și Safarvuzanai și cei împreună cu dânșii robi, și acestea a zis lor: cine v'a dai vouă sfat să zidiți casa aceasta și să faceți cheltuiala aceasta?

4. Atunci aceștia au zis lor: care sunt numele oamenilor, celor ce zidesc cetatea aceasta?

5. Și ochii lui Dumnezeu au fost preste robii Iudei, și nu i-a oprit pre ei, până ce a făcut știre lui Daries împăratul, și atunci a trimis mai marelui dărilor pentru aceasta.

6. Tâlcuirea cărții, care o a trimis Tantanai domnul cel dincolo de râu și Safarvuzanai și cei împreună cu ei robi, Afarsahii cei dincolo de râu, lui Daries împăratului.

7. În scrisoarea cea trimisă lui erau aceste cuvinte: lui Daries împăratul pacea toată.

8. Știre să fie împăratului, că am mers în țara Iidovească, la casa Dumnezeului celui mare, și aceea se zidește cu pietre alese, și lemne se pun în pereți, și lucru acela arătat se face și sporește în mâinile lor.

9. Atunci am întrebat pre bătrânii aceia, și așa am zis lor: cine v'a dat vouă sfat să zidiți casa cea-

sta și să faceți cheltuiala aceasta?

10. Și de numele lor i-am întrebat pre dânșii ca să te înștiințăm pre tine, ca să scrim fie numele oamenilor celor mari ai lor.

11. Și cuvânt ca acesta, au răspuns nouă zicând: noi suntem robi Dumnezeului cerului și al pământului, și zidim casa, care era zidită mai înainte de aceasta cu mulți ani, și un împărat mare al lui Israil o a zidit și o a fost isprăvit.

12. Însă de când au mâniat părinții noștri pre Dumnezeuul cerului, și i-au dat pre ei în mâinile lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului Haldeului, și casa aceasta o a stricat și poporul l-au mutat în Vavilon.

13. Iar în anul cel dinfătu al lui Kir împăratul Vavilonenilor, acest împărat a pus gând să zidească casa lui Dumnezeu aceasta.

14. Și vasele casei lui Dumnezeu cele de aur și de argint, care le-a adus Navuhodonosor din casa cea dela Ierusalim, și le-a băgat în capștea împăratului, le-a scos împăratul Kir de acolo, și le-a dat lui Savanasar păzitorul vistierii, care era preste vistierie.

15. Și i-a zis lui: Ia toate vasele, și mergi de le pune în casa cea din Ierusalim la locul lor.

16. Atunci Savanasar acela a venit și a pus temeliiile casei lui Dumnezeu în Ierusalim, și de atunci până acum se zidește, și nu s'a săvârșit.

17. Și acum de este bine înaintea împăratului, să se cerceteze în casa cămării împăratului Vavilonului, ca să știe că dela împăratul Kir a fost poruncă a se zidi casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și după ce va ști împăratul despre aceasta, să trimită la noi.

5. 1. Agheu 1, 1; Zab, 1, 1, 7.

12. 4 Imp. 21, 15; și 24. 1, 2.
13. 2 Paral. 36, 22.

CAP. 6.

Săvârșirea și sfințirea Bisericii.

Atunci Darie împăratul a poruncit și a căutat în lăzile scrisorilor cari erau în vistierile din Vavilon.

2. Și s'a aflat în cetatea Amata, care este căpetenia ținutului Mitiei, o scrisoare în care erà scris spre aducerea aminte:

3. În anul dintâiu al lui Kir împăratul, Kir împăratul a poruncit pentru casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, să se zidească casa și loc unde să jertfească jertfele, și a pus să fie înălțimea ei de șasezeci de coși și lărgimea de șasezeci de coși.

4. Și să fie trei rânduri de cărări de pietre tari și un rând de lemn, și cheltuiala, din casa împăratului se va dà.

5. Și vasele casei lui Dumnezeu cele de argint și cele de aur, care le-a luat Navuhodonosor din casa cea din Ierusalim și le-a adus în Vavilon, să se deà și să le ducă în biserica cea din Ierusalim, la locul unde au fost în casa lui Dumnezeu.

6. Acum dar voi domnii cei dincolo de rîu Satarvuzanai, și cei împreună cu dânșii robii Afarsahei cei dincolo de rîu, depărtați-vă de acolo.

7. Și lăsați să se facă lucrul casei lui Dumnezeu, și mai marii și bătrânii Iidovilor casa aceea a lui Dumnezeu să o zidească în locul său.

8. Și dela mine poruncă s'a dat, ca nu cumvã să faceți ceva cu bătrânii Iidovilor, ca să nu se zidească casa aceea a lui Dumnezeu, și din avërea împăratului și din birurile cele dincoio de rîu cu deadinsul cheltuiala să fie, să se deà oamenilor acelora, ca să nu înceteze.

9. Și orice le va trebui, vișei, berbeci și miei la arderi de tot Domnului cerului; grâu, sare, vin, untdelemn, după cuvântul Preoșilor celor din Ierusalim, să se deà lor în toate zilele, când vor cere.

10. Pentru ca să aducă miresme bune Dumnezeului cerului, și să se roage pentru vieța împăratului și a fiilor lui.

11. Și dela mine s'a dat poruncă, ca tot omul care va schimbà cuvântul acesta, se va luà lemn din casa lui, și ridicându-l se va înfige înr'însul, și casa lui va fi de jaf.

12. Și Dumnezeu al cărui nume lăcuește acolo să surpe pre tot împăratul și poporul, care va tinde mâna sa să schimbe sau să piarză casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim, eu Darie poruncesc, de grab să fie.

13. Atunci Tantanai domnul cel dincolo de rîu și Satarvuzanai și cei dimpreună cu ei robi, cele ce le-au trimis la ei împăratul Darie, foarte cu grab le-au plinit.

14. Și bătrânii Iidovilor zideau, și Levișii, după prorocia lui Agheu prorocul și a lui Zaharia fiul lui Ada, din nou zideau și sporeau, și au săvârșit zidirea din porunca Dumnezeului lui Israil și din porunca lui Kir, a lui Darie și a lui Ariacsasta împărașii Persilor.

15. Și au săvârșit casa aceasta pînă în ziua a treia a lunii Adar când erà al șaselea an al împărașiei lui Darie împăratul.

16. Și au făcut fiii lui Israil, Preoșii și Levișii și ceilalși din fiii murtării, sfințirea casei lui Dumnezeu cu bucurie.

17. Și au adus la sfințirea casei lui Dumnezeu vișei o sută, berbeci două sute, miei patru sute, iezi de capre pentru păcatul a tot Israilul

doisprezece după numărul semințiilor lui Israil.

18. Și au pus pre Preoși întru celele lor și pre Leviși întru rânduețele lor spre slujba casei lui Dumnezeu în Ierusalim, după cum este scris în cartea lui Moisi.

19. Și au făcut fiii mutării Paștele, în a patrusprezecea zi a lunii dintâiu.

20. Că s'au curățit Preoșii și Levișii până la unul toți curași, și au junghiat Paștele pentru toți fiii mutării, și pentru frașii săi Preoșii și pentru sine.

21. Și au mâncat fiii lui Israil Paștele, toți cei ce s'au întors din robie și tot cel ce s'a osebit de necurăția neamurilor pământului, s'au lipit de ei ca să caute pre Domnul Dumnezeu lui Israil.

22. Și au făcut sărbătoarea azimelor șapte zile cu veselie, că i-au veselit pre ei Domnul, și au întors inima împăratului lui Assur spre dânsii, ca să întărească mâinile lor la lucrurile casei Dumnezeului lui Israil.

CAP. 7.

Esdra întocmește slujba Dumnezeiască.

După cuvintele acestea întru împărăția lui Artacsasta împăratul Persilor, s'a suit Esdra fiul lui Saraiu, fiul lui Azaria, fiul lui Helchia.

2. Fiul lui Selum, fiul lui Sadoc, fiul lui Ahiof.

3. Fiul lui Samaria, fiul lui Esria, fiul lui Mareot.

4. Fiul lui Zaraia, fiul lui Ozie, fiul lui Vokki.

5. Fiul lui Avisue, fiul lui Finees, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron preotul cel dintâiu.

6. Esdra acesta a venit din Va-

vilon, și erà el cărlurar iscusit în legea lui Moisi, care o au dat Domnul Dumnezeu lui Israil, și i-a dat lui împăratul, că mâna Domnului Dumnezeu lui erà cu dânsul întru toate cele ce a cerut dela dânsul.

7. Și s'au suit din fiii lui Israil și din Preoși și din Leviși și cântăreși și portari și Natinimi în Ierusalim, în anul al șaptelea al împăratului Artacsasta.

8. Și au venit în Ierusalim în luna a cincea, acesta este al șaptelea an al împăratului.

9. Că în ziua dintâiu a lunii dintâiu el a făcut de a început a plecă din Vavilon; iar în ziua dintâiu a lunii a cincea a sosit în Ierusalim, că mâna Dumnezeului lui cea bună erà cu dânsul.

10. Că Esdra a pus în inima sa a căută legea, și a o face și a o învăța în Israil, poruncile și judecățile.

11. Și acesta este înțelesul poruncii, care o a dat Artacsasta lui Esdra preotul scriitorul cărșii cuvintelor poruncite dela Domnul, și rânduețelor lui întru Israil.

12. Artacsasta împăratul împărăților, lui Esdra Preotul știutorul legii Domnului Dumnezeuului cerului, sfârșitu-s'a cuvântul și răspunsul.

13. Eu am pus gând ca tot cel ce de bună voie va vreà întru împărăția mea din poporul lui Israil, și din Preoși și din Leviși să meargă în Ierusalim, cu tine să meargă.

14. Dela fața împăratului și celor șapte sfinici ai lui te trimiș ca să vezi în Iudeia și în Ierusalim de legea Dumnezeului lor, care este în mâna ta.

15. Și să ducă la casa Domnului argintul și aurul, care împăratul și sfinicii lui bine au voit a dà

18. Num. 3, 6, 32. 19. Eșire 12, 2, 6
20. Evc. 5, 3.

7. 14. Estir 1, 14.

Dumnezeului lui Israil, celui ce în Ierusalim lăcuște.

16. Și tot argintul și aurul, care vei afla în toată țara Vavilonului, cu darurile cele de bună voie ale poporului și ale Preoșilor, care de bună voie le dau la casa lui Dumnezeu cea din Ierusalim.

17. Și pre tot cel ce va merge, pre acesta îndată îl pune în cartea aceasta, viței, berbeci, miei și jertfele lor și turnările lor, le vei aduce acestea pre jertfelnicul casei cei din Ierusalim a Dumnezeului vostru.

18. Și ce se va părea bine fie și frașilor tăi, cu celalt argint și aur să faci cum place Dumnezeului vostru, faceți.

19. Și vasele cele date fie spre slujba casei lui Dumnezeu, dă-le înaintea lui Dumnezeu în Ierusalim.

20. Și ce va mai fi de lipsă la casa Dumnezeului tău, care vei socoti tu să dai, vei da din casa vistieriei împărătești și dela mine.

21. Eu Artacsasta împăratul poruncesc la toate vistierile cele dincolo de râu, ca tot ce va cere dela voi Esdra Preotul și știutorul legii Dumnezeului cerului, îndată să-i dați.

22. Până la o sută de talanți de argint și până la o sută de care de grâu și până la o sută de măsurii de vin și până la o sută de măsurii de untdelemn, iar sare fără de măsură.

23. Tot ce este din porunca Dumnezeului cerului, să se facă; luați aminte, ca nu cumva neșcine să se atingă de casa Dumnezeului cerului, ca să nu se mânie asupra împăratului și a fiilor lui.

24. Și vouă vă facem știre, că asupra Preoșilor, Leviților, cântăreșilor, portarilor, Nefinimilor și slujitorilor casei aceștia a lui Dumnezeu bir să nu puneți, să nu fie slobod a-i robi pre ei.

25. Și tu Esdra după înțelepciunea lui Dumnezeu cea din mâna ta, pune logofeși și judecători, ca să judece pre tot poporul cel dincolo de râu, pre toți cei ce știu legea Dumnezeului tău, și pre cel ce nu va ști, să-l învățați.

26. Și tot care nu va plini legea lui Dumnezeu și legea împăratului, îndată să judecați pre acela ori la moarte, ori la pedeapsă, ori la globire de averi, ori la legături.

27. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul părinților noștri, cel ce au dat în inima împăratului așa a mări casa Domnului cea din Ierusalim.

28. Și mie mi-au dat har, ca să allu milă în ochii împăratului și a sfetnicilor lui și a tuturor boierilor împăratului celor țări, și eu m'am întărit, precum au fost preste mine mâna cea bună a lui Dumnezeu, și am adunat din Israil mai mari, cari să se sue cu mine.

CAP. 8.

Călătoria lui Eliazar la Ierusalim.

Aceștia sunt căpeteniile caselor părințești povățuitori, cari au plecat cu mine întru împărăția lui Artacsasta împăratul Vavilonului.

2. Din fiii lui Finees: Gherson, din fiii lui Itamar: Daniil, din fiii lui David: Attus.

3. Din fiii lui Sahanias și din fiii lui Foros: Zaharia și cu dânsul o sută și cincizeci de bărbați.

4. Din fiii lui Faat: Moav, Eliana, fiii lui Saraia și cu dânsul două sute de bărbați.

5. Din fiii lui Zatois: Zehenia, fiii lui Aziil și cu dânsul trei sute de bărbați.

6. Din fiii lui Adin: Ovid fiul lui Ionatan și cu dânsul cincizeci de bărbați.

7. Din fiii lui Ilam: Isatea fiul lui Atelia și cu dânsul șaptezeci de bărbați.

8. Din fiii lui Safatia: Zavadias fiul lui Mihail și cu dânsul optzeci de bărbați.

9. Din fiii lui Ioav: Avdia fiul lui Ieil și cu dânsul două sute și optsprezece bărbați.

10. Din fiii lui Vaanii: Selimut fiul lui Iosefia și cu dânsul o sută și șasezeci de bărbați.

11. Din fiii lui Vavi: Zaharia fiul lui Vavi, cu dânsul douăzeci și opt de bărbați.

12. Din fiii lui Asgad: Ioanan fiul lui Accatan și cu dânsul o sută și zece bărbați.

13. Din fiii lui Adonicam cei de pre urmă, ale căror și nume sunt: E-lifalat, Ieil și Samata și cu dânsii șasezeci de bărbați.

14. Și din fiii lui Vague: Utai și Zavud și cu dânsul șaptezeci de bărbați.

15. Și i-am adunat pre ei la râul, care curgeă către Evi, și am tăbărit acolo trei zile, și am cercat în popor și în Preoști, și din fiii lui Levi n'am aflat acolo.

16. Și am trimis la Eleazar, la Ariil, la Semeia, la Alonam, la Iariv, la Eliatam, la Natan, la Zaharia și la Mesolam frunțașii și la Ioarim, și la Eliatan înțelepții.

17. Și i-am trimis pre ei la căpeteniile în ținutul Casfia, și am pus în gura lor cuvinte, care să le grăiască către Adai și către frații lui Netinimii din ținutul Casfia, ca să ne aducă nouă cântăreți în casa Dumnezeului nostru.

18. Și ne-au adus nouă, că mâna Dumnezeului nostru bună eră cu noi, bărbat învățat din fiii lui Moli, fiul lui Levi, fiul lui Israil și întâiu au venit fiii lui și frații lui optsprezece.

19. Și pre Asevil și Isaia din fiii lui Merari frații lui și fiii lui douăzeci.

20. Și din fiii Netinimilor, pre cari i-a dat David și boierii spre slujba Leviților, Netinimii două sute și douăzeci, toți s'au adunat anume.

21. Și am vestit acolo post la râul Aue, ca să ne smerim înaintea Dumnezeului nostru, să cerem dela dânsul cale dreaptă nouă și pruncilor noștri și la loafă agonisita noastră.

22. Că mi-a fost rușine a cere de la împăratul oaste și călăreși, să ne mântuiască de vrăjmași pre cale, că am grăit împăratului zicând: mâna Dumnezeului nostru este spre bine cu toți cei ce îl caută pre el și puterea lui, și mâniea este asupra tuturor, celor ce-l părăsesc pre el.

23. Și am postit, și am cerut dela Dumnezeul nostru această, și ne-au ascultat pre noi.

24. Și am oșebit din căpeteniile Preoșilor doisprezece, pre Saraia, pre Asavia și cu ei din frații lor zece.

25. Și am dat lor argintul și aurul și vasele ca dar casei Dumnezeului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfinții lui și boierii lui și tot Israilul cel de față.

26. Și am pus în mâinile lor șase sute și cincizeci de talanți de argint, și vase de argint o sută și talanți de aur o sută,

27. Și vase de aur douăzeci de o mie de drahme, și vase de aramă bună strălucind în multe feluri frumoase ca aurul.

28. Și am zis către ei: voi sfinți sunteți Domnului Dumnezeu, și vasele sfinte și argintul și aurul, darul cel de bună voie Domnului Dumnezeului părinților noștri.

29. Privegheați și le păziți, până ce le veți pune înaintea mai marilor Preoșilor și Leviților și a căpe-

tenilor caselor părintești ale lui Israil în Ierusalim în corturile casei Domnului.

30. Și au luat Preoșii și Levișii măsura de argint și de aur și vasele, să le ducă în Ierusalim la casa Dumnezeului nostru.

31. Și am purces dela rîul lui Aue, în douăsprezece zile ale lunii dinfăiu, ca să venim în Ierusalim, și mâna Dumnezeului nostru a fost cu noi, și ne-au mântuit de mâna vrăjmașului și a protivnicului precale.

32. Și am sosit în Ierusalim, și am șezut acolo trei zile.

33. Și a fost în ziua a patra am pus argintul și aurul și vasele în casa Dumnezeului nostru în mâna lui Marimot fiul lui Uria preotul și lui Eleazar fiul lui Finees, cu care erau Iozavad fiul lui Isus și Noadia fiul lui Vania Levișii.

34. Cu număr și cu măsură toate, și s'a scris toată măsura.

35. În vremea aceea, cei ce au venit din robie filii mutării, au adus ardere de tot Dumnezeului lui Israil vișei doisprezece pentru tot Israilul, berbeci nouăzeci și șase, miei șaptezeci și șase, iezi pentru păcat doisprezece, toate arderi de tot Domnului.

36. Și a dat poruncile împăratului dregătorilor împăratului și domnilor celor dincolo de rîu, și a mărit pre popor și casa lui Dumnezeu.

CAP. 9.

Pocăința și rugăciunea lui Esdra.

Dupăce s'au săvârșit acestea, au venit la mine căpeteniile zicând: nu s'a osebit poporul lui Israil, și Preoșii și Levișii de noroadele pământurilor și de necurățiile Hananeilor, ale Eteilor, ale Ferezeilor, ale Ievuseilor, ale Amonitenilor, ale

Moavitenilor, ale Moserinilor și ale Amoreilor.

2. Că au luat din fetele lor pentru ei și feciorii lor, și au amestecat sămânța cea sfântă cu noroadele pământului, și mâna boierilor și a căpeteniilor a fost mai întăiu întru fărădelegea aceasta.

3. Și dupăce am auzit cuvântul acesta, mi-am rupt hainele mele și veșmântul, și am rupt din perii capului meu și din barba mea, și am șezut mîhnit.

4. Și s'a adunat la mine tot cel ce se temeă de cuvântul Dumnezeului lui Israil pentru fărădelegile robiei, și eu am șezut mîhnit până la jerifa cea de seara.

5. Și la jerifa cea de seara, m'am sculat din smerenia mea, și dupăce am rupt hainele mele și veșmântul, am plecat genunchele mele și am tîns mâinele mele către Domnul Dumnezeul meu, și am zis:

6. Doamne Dumnezeul meu, rușine-mi este, și nu îndrăsnesc Dumnezeul meu, a ridică fașa mea către tine, că fărădelegile noastre s'au înmulțit mai mult decât perii capului nostru, și păcatele noastre s'au mărit până la cer.

7. Din zilele părinților noștri suntem în păcat mare până în ziua aceasta, și pentru fărădelegile noastre ne-am dat noi și împărașii noștri și filii noștri în mâna împărașilor neamurilor în sabie și în robie și în pradă, și întru rușinea feșii noastre, precum suntem în ziua de astăzi.

8. Și acum puțin s'au milostivit spre noi Dumnezeul nostru, ca să ni se lase nouă mîntuire, și să ni se deă nouă întemeere în locul sfințeniei lui, ca să lumineze ochii no-

9. 2. Neem. 13, 23. 3. Neem. 1, 4.
6. 2 Paral. 28, 9; ps. 37, 4.
7. Ps. 105, 6.

ștri, și să ne dea nouă puțină răsuflare în robia noastră.

9. Că robi suntem, și în robia noastră nu ne-au părăsit pre noi Domnul Dumnezeuul nostru, și au plecat spre noi milă înaintea împăraților Persilor, ca să ne dea nouă îngăduire, ca să înălțăm casa Dumnezeuului nostru și să ridicăm puștiirile ei, și să ne facem nouă îngrădire în Iuda și în Ierusalim.

10. Și acum ce vom zice Dumnezeuul nostru după aceasta? Că am părăsit poruncile tale,

11. Care ne-ai dat nouă prin mâna robilor tăi Prorocilor, zicând: pământul întru care intrați să-l moșteniți, este pământ necurat de necurăția neamurilor acestor țări, pentru spurcăciunile și necurățiile lor, cu care l-au umplut pre el dela o margine la alta.

12. Și acum fetele voastre să nu le dați fiilor lor, și din fetele lor nu luați fiilor voștri, și nu căutați pace lor și binele lor până în veac, ca să vă întăriți și să mâncați bunătățile pământului, și să-l dați moștenire fiilor voștri până în veac.

13. Și după toate căle au venit asupra noastră, pentru faptele noastre cele rele și pentru păcatul nostru cel mare, că nu este că Dumnezeuul nostru, că ne-au ușurat de fărădelegile noastre și ne-au dat nouă mântuire,

14. Că ne-am întors a strică poruncile și a ne încuscri cu noroadele pământurilor acestora, să nu te mâinii pre noi până în sfârșit, în cât să nu fie rămasișă și mântuit.

15. Doamne Dumnezeuul lui Israil, drept ești tu, că am rămas mântuiți, precum în ziua aceasta; iată noi suntem înaintea ta în păcatele no-

stre, că nu putem stă înaintea ta pentru acestea.

CAP. 10.

Femeile streine sunt despărțite de Israil.

Dupăce s'a rugat Esdra și s'a măr-turisit plângând și rugându-se înaintea casei lui Dumnezeu, s'a adunat la el din Israil adunare multă foarte, bărbați, femei și prunci, că a plâns poporul, plângere mare.

2. Și a răspuns Sehenia fiul lui Ieîl din fiii lui Ilam, și a zis lui Esdra: noi am păcătuit Dumnezeuului nostru, luând mueri de alt neam din noroadele pământului, și acum Israil se pocăește pentru aceasta.

3. Deci acum să facem legătură cu Dumnezeuul nostru, lepădând toate femeile și pre cei născuți din ele, precum vrei, scoală-te și-i înfricoșază pre ei cu poruncile Dumnezeuului nostru, și cum este legea, să se facă.

4. Scoală-te că întru tine stă cuvântul, și noi cu tine vom fi, întărește-te și fă.

5. Și s'a sculat Esdra, și a jurat pre căpetenii, pre Preoți, pre Leviși și pre tot Israilul, ca să facă după cuvântul acesta, și au jurat.

6. Și s'a sculat Esdra dinaintea feșii casei lui Dumnezeu, și s'a dus în cămara lui Ioanan fiul lui Elisuv, și pâine n'a mâncat și apă n'a băut, că plângea pentru păcatul celor strămutați.

7. Și s'a vestit glas în Iuda și în Ierusalim și la toți fiii robiei, ca să se adune în Ierusalim.

8. Toi care nu va veni până a treia zi, precum este sfatul căpeteniilor și al bătrânilor, anatema va fi toată averea lui, și el se va le-

11. Lev. 18, 25, 27.

12. A 2 Lege 7, 3.

13. Plâng. 3, 22.

pădă din adunarea celor înapoiași.

9. Și s'au adunat toți bărbații lui Iuda și ai lui Veniamin la Ierusalim într'acele trei zile. În a douăzeci-a zi a luni a noua, a șezut tot poporul în fața casei lui Dumnezeu din pricina turburării lor pentru cuvântul acela și din pricina iernii.

10. Și s'a sculat Esdra preotul, și a zis către ei: voi n'ați băgat seamă, și ați finut femei de alt neam, ca să adaogesi preste păcatul lui Israil.

11. Și acum dați laudă Domnului Dumnezeului părinților noștri, și faceți ce este plăcut înaintea lui, și vă osebiți de noroadele pământului și de femeile cele de alt neam.

12. Și a răspuns toată adunarea și a zis cu glas mare: mare este cuvântul acesta preste noi, ca să facem.

13. Ci poporul este mult și vremea este de iarnă, și nu este cu putință a stă afară, și lucrul nu este de o zi sau de două, că foarte mulți am păcătuit în lucrul acesta.

14. Ci să stea căpeteniile noastre a toată adunarea aceasta, și toți cei ce sunt în cetățile noastre, cari au luat mueri de alt neam, să vie la vremi hotărâte, și cu dânșii bătrânii fiecărei cetăți și judecătorii, ca să întoarcă urgia mâniei Dumnezeului nostru dela noi cea pentru lucrul acesta.

15. Deci numai Ionatan fiul lui Asail și Iazia fiul lui Tecoe au stătut la lucrul acesta, și Mesolam și Savatai levitul le-au ajutat lor.

16. Și au făcut așa fiii robiei, și s'a osebit Esdra preotul și bărbații fruntași ai casei părinților lor și toți anume, și au șezut în ziua dintâiu a luni a zecea, ca să cerce lucrul.

17. Și au sfârșit cu toți bărbații, cari ș'au fost luat femei de alt neam, până în ziua dintâiu a luni dintâiu.

18. Și s'au aflat din fiii preoșilor, cari au luat mueri de alt neam, din fiii lui Isus feciorul lui Iosedec și frații lui Maasia, Eliezer, Iariv și Gadalia.

19. Și au dat mâna lor că și vor lepădă muerile lor, și jertfă pentru păcat un berbece din oi vor aduce, pentru păcatul lor.

20. Din fiii lui Emir: Anini și Zavdia.

21. Din fiii lui Iram: Masail, Elia, Samaia, Ieii și Ozia.

22. Din fiii lui Fasur: Elionaș, Maasia, Iemaia, Nafanail, Iosavad și Ilasa.

23. Din Leviși: Iosavad, Samu și Kolia, acesta este Kolitas. Fetela, Iuda și Eliezer.

24. Din cântăreși, Elisav, și din portari: Solmin, Telmin și Oduf.

25. Dela Israil din fiii lui Foros: Ramia, Azia, Melhia, Meamin, Eleazar, Asavia și Vanea.

26. Din fiii lui Ilam: Mafania, Zaharia, Iail, Avdia, Iarimot și Ilia.

27. Din fiii lui Zatul: Elionail, Ellisuv, Mattanai, Armot, Zovad și Oziza.

28. Din fiii lui Vavei: Ioanan, Anania, Zavu și Tali.

29. Din fiii lui Vanui: Mosolam, Maluh, Adaia, Iasuv, Saal și Rimot.

30. Din fiii lui Faat: Moav, Edne, Halil, Vanea, Maasia, Mattania, Veseleil, Vanui și Manasi.

31. Din fiii lui Iram: Eliezer, Iosia, Melhia, Sameas, Semein,

32. Veniamin, Meluh, Samarie.

33. Din fiii lui Asim: Mettanie, Mattata, Zavad, Elifalet, Ierami, Manasi și Semei.

34. Din fiii lui Vani: Moodia, Amram, Uil,

35. Vanea, Vadea, Helchia,

36. Uania, Marimot, Eliasid,

37. Mattania, Mattanai și Easan,

38. Fiii lui Vanui și fiii lui Semei:

39. Selemia, Natan și Adaia,
40. Mahadnavu, Sesei, Sariu,
41. Ezriil, Selemia, și Samaria.
42. Selum, Amaria și Iosif.
43. Din fiii lui Navu: Iail, Matta-

nia, Zavaf, Zevena, Iadai, Ioail și Vanea.

44. Toți aceștia au fost luați femei de alți neam, și au născut din ele fii.

CARTEA LUI NEEMIA

CAP. 1.

Rugăciunea lui Neemia.

Cuvintele lui Neemia fiul lui Helchia. Fost-a în luna lui Haseliv în anul al douăzecilea, și eu eram în Susan-Avira.

2. Și a venit Anani unul dintre frații mei, el și niște bărbați din Iuda, și i-am întrebat pre ei de cei rămași, ce scăpaseră de robie și despre Ierusalim.

3. Și au zis către mine: cei rămași, cari au scăpat din robie, acolo în țara aceea sunt în răutate mare și în batjocură, și zidurile Ierusalimului s'au risipit și porțile lui s'au ars cu foc.

4. Și a fost dupăce am auzit eu cuvintele acestea, am șezut și am plâns și am jelit zile multe și am postit și m'am rugat înaintea Dumnezeului cerului, și am zis:

5. Doamne Dumnezeul cerului cel tare și mare și înfricoșat, cel ce păzești legătura și mila ta, celor ce te iubesc pre tine și celor ce păzesc poruncile tale.

6. Fie urechea ta luând aminte și ochii tăi deschiși, ca să auzi rugăciunea robului tău, cu care eu mă rog înaintea ta astăzi ziua și noap-

tea pentru fiii lui Israil robii tăi, și voi mărturisesc păcatele fiilor lui Israil, cu care am păcătuțit ție, eu și casa tatălui meu.

7. Depărtatu-ne-am de tine, și n'am păzit poruncile și îndreptările și judecățile, care le-ai poruncit lui Moisi robului tău.

8. Adu-ți aminte de cuvântul, care ai poruncit lui Moisi robului tău, zicând: de vă veți răsvrăți, eu vă voiu împrăștiă pre voi în noroade.

9. Iar de vă veți întoarce la mine, și veți păzi poruncile mele și le veți face pre ele, de veți fi împrăștiati până la marginea cerului, de acolo voiu adună pre voi și vă voiu duce în locul pe care am ales, ca să lăcuască numele meu acolo.

10. Și acestea sunt slugile tale și poporul tău, pre cari i-ai mântuit cu puterea ta cea mare și cu mâna ta cea tare.

11. Fie dar Doamne urechile tale luând aminte spre rugăciunea robului tău și spre rugăciunea slugilor tale, celor ce voesc a se teme de numele tău, și îndreptează pre robul tău astăzi, și-i dă să dobândească milă înaintea bărbatului acestuia, și eu eram paharnic împăratului.

1. 4. Esdra 9, 3.

5. Daniil 9, 4; Eșire 20, 6.

8. A 2 Lege 28, 63.

9. A 2 Lege 30, 3; și 4.

CAP. 2.

Neemia împuternicit a zidi Ierusalimul.

Și a fost în luna Nisan în anul al douăzecilea al lui Artasasta împăratul, și eră vinul înaintea mea, și am luat vinul și l-am dat împăratului, și nu eră altul înaintea lui.

2. Și mi-a zis împăratul: pentru ce este fața ta tristă și nu ești mai cu fire? Și nu este aceasta, fără numai răutatea inimii, și m'am temut mult foarte.

3. Și am zis împăratului: împăratul în veac să trăiască; cum să nu fie tristă fața mea, că cetatea, casa mormânturilor părinților mei s'a pustiit și porțile ei s'au ars cu foc.

4. Și a zis mie împăratul: pentru cine ceri tu aceasta? Și m'am rugat către Domnul Dumnezeu cerului.

5. Și am zis împăratului: de este bine înaintea împăratului, și de place sluga ta înaintea ta, să-l trimiți în Iudeia la cetatea mormânturilor părinților mei, și o voi zidi pre ea.

6. Și mi-a zis împăratul și fiitoarea, care ședeă lângă ei, până când va fi călătoria ta, și când te vei înnapoiă? Și a plăcut înaintea împăratului și m'a trimis și i-am pus lui soroc.

7. Și am zis împăratului: de se pare împăratului bine să-mi deă cărți la domniile cei dincolo de râu, ca să mă treacă până voi sosi la Iuda.

8. Și carte la Asaf păzitorul pădurii, care este a împăratului, să-mi deă lemne, să acoper porțile furnului casei și la zidul cetății și la casa în care voi intra. Și mi-a dat mie împăratul, că mâna lui Dumnezeu cea bună eră cu mine.

9. Și am venit la domniile cei dincolo de râu, și le-am dat lor cărțile împăratului, și a trimis cu mine împăratul căpitani de oaste și călăreși.

10. Și a auzit Sanavalat al lui A-

roni și Tovia sluga lui Amoni, și le-au părut rău și s'au întristat, căci a venit om să caute binele fiilor lui Israil.

11. Și am venit în Ierusalim și am fost acolo trei zile.

12. Și m'am sculat noaptea eu și pușini oameni cu mine, și n'am spus nici unui om, ce au dat Dumnezeu în inima mea să fac cu Israil, și altă viață n'a fost cu mine, fără numai dobitocul pre care eu am încălecat.

13. Și am ieșit pre poarta văii către gura izvorului smochinilor și la poarta gunoiului, și socoteam zidul Ierusalimului cel stricat și porțile lui cele arse cu foc.

14. Și am trecut la poarta fântânii și la scăldătoarea împăratului, și nu aveă loc dobitocul meu pre unde să mă treacă.

15. Și m'am suif pre zidul părului noaptea, și am socotit zidul și iar am venit la poarta văii și m'am înnapoiat.

16. Iar păzitorii n'au știut, unde am mers și ce fac, și Iidovilor și Preoșilor și celor cinstiți și căpeteniilor și celorlalți, cari făceau lucrurile, până atunci n'am spus.

17. Și am zis către ei: voi vedeși răul acesta întru care suntem, cum s'a pustiit Ierusalimul, și porțile lui s'au dat focului, veniți și să zidim zidul Ierusalimului și să nu mai fim de ocară.

18. Și le-am spus lor mâna lui Dumnezeu cea bună, care este cu mine și cuvintele împăratului, care mi-a grăit mie, și am zis: să ne sculăm și să zidim, și s'au întărit mâinile lor spre bine.

19. Și auzind Sanavalat al lui Aroni și Tovia sluga lui Amoni și Ghisam al lui Aravi, ne-au batjocorit și au venit la noi, și au zis: ce este lucrul acesta, care îl faceți, au asupra împăratului vreți voi să vă sculați?

20. Și le-am răspuns lor cuvânt, și le-am zis: Dumnezeu cerului, acela ne va ajuta nouă, și noi slujile lui curăți, deci vom zidi; iar vouă nu este parte, dreptate și pomenire în Ierusalim.

CAP. 3.

Zidirea Ierusalimului.

Și s'a sculat Eliasuv Preotul cel mare și frații lui Preoșii, și zidiră poarta oilor și o sfințiră până la turnul Mea, și puseră porți la dânsa și o sfințiră până la turnul lui Anameil.

2. Și alătura cu dânsul au zidit oamenii, fiii Ierihonului și lângă aceștia fiii lui Zachur, fiul lui Amari.

3. Iar poarta peștilor o au zidit fiii lui Asană, aceștia o au acoperit pre ea, și au așezat porțile ei și încuietoriile ei și zăvoarele ei.

4. Și alătura cu dânsii au zidit Ramot fiul lui Uria, fiul lui Acoș, și lângă aceștia au zidit Mosolam fiul lui Varahie, fiul lui Mazevil, și lângă dânsii a zidit Sadoc fiul lui Vaana.

5. Și alătura cu aceștia au zidit Tecoimii, iar mai marii lor nu s'au plecat grumazul lor la lucrul Domnului său.

6. Și poarta cea veche o a zidit Ioida fiul lui Fasec și Mesulam fiul lui Vasodia, ei o au acoperit și au pus porțile ei și încuietoriile și zăvoarele ei.

7. Și lângă dânsii au zidit Malfia Gavaonitul și Evaron Mironofitul, oamenii Gavaonului și ai Masfei până la scaunul dregătorului de acea parte de riu.

8. Și alătura cu el a zidit Ezeil fiul lui Arahie Ziătarul, și lângă el a zidit Anania fiul lui Rochim, și au lăsat Ierusalimul până la zidul cel lat.

9. Și alături cu ei a zidit Rafaiia fiul lui Sur, care era mai mare preste jumătate din împrejurimile Ierusalimului.

10. Și lângă dânsii a zidit Iedaia fiul lui Eromaf, înaintea casei sale, și alături cu el a zidit Atut fiul lui Asavana.

11. Și cealaltă parte au zidit-o Melhia fiul lui Iram și Asuv fiul lui Faat Moav, până la turnul Tanarim.

12. Și lângă dânsul a zidit Salum fiul lui Allois, care era mai mare preste jumătatea împrejurimilor Ierusalimului, el și fetele lui.

13. Poarta văii o au zidit Anun și cei ce lăcuiau în Zano, ei o au zidit și au pus porțile ei și lacățele ei și zăvoarele ei și o mie de coși în zid până la poarta gunoiului.

14. Și poarta gunoiului o a zidit Melhia fiul lui Rihav, care era mai mare preste ținutul Vitacran, el cu fiii lui, și o au acoperit pre ea, și au pus porțile ei și încuietoriile ei și zăvoarele ei.

15. Iar poarta izvorului o a zidit Salomon fiul lui Holezè, care era mai mare preste o parte din Masfa; acesta o a zidit și o a acoperit și a pus porțile ei și zăvoarele ei și zidul scaldătoarei Siloam spre grădina împăratului până la treptele cele ce se pogorau dela cetatea lui David.

16. După el a zidit Neemia fiul lui Azavuh, care era mai mare preste jumătate din ținutul Vitsur până la grădina mormântului lui David și până la scaldătoarea, ce s'a făcut și până la Vitaggarim.

17. După el au zidit Levișii, Raum fiul lui Vanea; lângă el a zidit Asavia, care era mai mare preste jumătate din ținutul Keila, cu împrejurimea ei.

18. Și după el au zidit frații lor

2. 20. Is. Navi 22, 25.

3. 1. 12, 39; Ierem. 31, 39.

13. 2 Paral. 26, 9.

Venei, fiul lui Inadad, care erà mai mare preste jumătate din Jimutul Keila.

19. Și a zidit lângă el Azur fiul lui Isus, care erà mai mare preste Mase, o jumătate din dreptul su-ișului la furnul unghiului.

20. După el a zidit Varuh fiul lui Zavu, cealaltă jumătate dela unghiu până la ușa lui Viteliasuv preotul cel mare.

21. După el a zidit Meramot fiul lui Uria, fiul lui Accos, partea a doua dela ușa lui Viteliasuv până la hotarul lui Viteliasuv.

22. Și după el au zidit Preoșii locuitorii în Ekhehar.

23. Și după el au zidit Veniamin și Asuv în preajma casei lor, și după el a zidit Azaria fiul lui Masie, fiul lui Anania aproape de casa sa.

24. După el a zidit Vaani fiul lui Adad partea dela Vitazaria, până la unghiu și până la cofitură.

25. Falah feciorul lui Uze din preajma unghiului și furnul care iese din casa împăratului, mai sus de cuprinsul închisorei, și după acesta Fadaia, feciorul lui Foros.

26. Și Natinimii lăcuiau în Ofia până în preajma grădinii porșii apei spre răsărit și până la furnul cel înalt.

27. Și după el a zidit Tecoimii, altă bucată din preajma furnului celui mare și înalt, până la zidul lui Ofia.

28. Din sus de poarta cailor au zidit Preoșii fiecare în preajma casei sale.

29. Și după ei a zidit Saduc fiul lui Emir, în preajma casei sale, și după el a zidit Samaia fiul lui Sehenia păzitorul porșii despre răsărit.

30. După acesta au zidit Anania fiul lui Selemia și Anom fiul lui Selei cel al șaselea, altă parte, după

el a zidit Mesolam fiul lui Varahia în preajma cămărei sale.

31. După acesta a zidit Melhia fiul lui Sarefi până la casa Natnimitilor și a vânzătorilor de unelte, în preajma porșii lui Mafecud și până la suișul cofiturei.

32. Și între poarta oilor au zidit căldărarii și negustorii.

CAP. 4.

Zidirea înaintează cu toate piedicile.

Și a fost dacă a auzit Sanavalat, că noi zidim zidul, i-a părut rău, și s'a mânieat foarte și a batjocorit pre Iidovi.

2. Și a zis înaintea frașilor săi: răsboinicii din Somoria, Iidovii aceștia zidesc cetatea lor? Oare jertfesc? Oare putea-vor? Și astăzi închegă-vor pietrile din cenușa pământului celui ce a fost ars?

3. Și Tovia Amoniteanul alături cu el a venit, și a zis către dânșii: Au jertfesc? Sau vor mânca în locul lor? Au nu se va sui o vulpe și va surpă zidul pietrilor lor?

4. Auzi Dumnezeul nostru, că ne-am făcut batjocură, înoarce ocara lor în capul lor, și-i dă pre ei batjocură în pământul robiei.

5. Și să nu acoperi fărădelegea lor, și păcatul lor dela fața ta să nu se șteargă, că au batjocorit pre cei ce zideau.

6. Și am zidit zidul și s'a încheiat tot zidul până la jumătatea lui, și s'a făcut inima poporului ca să zidească.

7. Și a fost dacă au auzit Sanavalat și Tovia și Aravii și Amonitenii și Azutenii, că s'au înălțat zidurile Ierusalimului, și au început a se astupă spărturile, le-au părut lor rău foarte.

9. Și s'au adunat ei toți împreună să vie și să tăbărăscă în Ierusalim, ca să-l piarză.

9. Și ne-am rugat către Dumnezeu nostru, și am pus streji împotriva lor, ziua și noaptea.

10. Și a zis Iuda: zdrobească-se țărinea vrăjmașilor, că pământ este mult și noi nu putem zidi.

11. Și au zis cei ce ne necăjeau pre noi: nu vor ști și nu vor vedea până când vom veni în mijlocul lor, și îi vom ucide pre ei și îi vom face a încetă din lucru.

12. Și a fost dacă veni ră Jidovii, cei ce lăcuiau aproape de ei, ne-au zis nouă: se suie din toate locurile asupra noastră.

13. Și am pus la cele mai din jos ale locului de după zid spre apărare, și am pus poporul după neamuri cu sabiile sale și cu lăncile sale și cu arcele sale.

14. Și am văzut, și m'am sculat, și am zis către cei cinstiți și către mai marii oștirii și către celalt popor: nu vă temeți de fața lor, aduceți-vă aminte de Dumnezeu nostru cel mare și înfricoșat, și vă oștiți pentru frații voștri, pentru fiii voștri, pentru fetele voastre, pentru femeile voastre și pentru casele voastre.

15. Și a fost dacă au auzit vrăjmașii noștri că am prins de veste, au risipit Dumnezeu sfatul lor, și ne-am întors toți la zid, fiecare la lucrul său.

16. Și a fost din ziua aceea jumătate din cei rânduși făceau lucrul, și jumătate dintr'înșii stau gata de bătaie, cu lușii, cu pavăze, cu arce și cu platoșe, și dinapoi erau căpeteniile a toată casa Iudei.

17. Și cei ce cărau erau întrarmași, cu o mână făceau lucrul lor și cu alta țineau arma.

18. Și zidarii fiecare eră încins cu sabia sa preste coapsa sa când zidea, și cel ce frâmbișă avea buciul lângă el.

19. Și am zis către cei cinstiți și către boieri și către celalt popor: lucrul este larg și mult, și noi ne împrăștiem pre zid fiecare departe de fratele său.

20. Ori în ce loc veți auzi glasul buciului, acolo să vă adunați la noi, și Dumnezeu nostru se va război pentru noi.

21. Iar noi să facem lucrul, și jumătate dintr'înșii să fie lăncile din răvârsatul zorilor până la ieșirea stelelor.

22. Și în vremea aceea am zis poporului: fiecare cu sluga sa mănâni preste noapte în Ierusalim, și să fiți voi noaptea streaje și ziua la lucru.

23. Și eram eu și frații mei și slugile și oamenii, cari strejuiau după mine, nici unul dintre noi nu se desbracă de hainele sale, și la apă cu arma.

CAP. 5.

Neemia oprește camăta.

Și strigarea poporului și a femeilor lor eră mare către frații lor Iidovi.

2. Și erau unii cari ziceau: suntem mulți cu fiii noștri și cu fetele noastre, să lăum grâu și să mâncăm și să trăim.

3. Iar alții erau cari ziceau: țarinile noastre și viile noastre și casele noastre să le zălogim, ca să luăm grâu și să mâncăm.

4. Și alții ziceau: să luăm împrumut bani pentru birurile împăratului, ca să dăm țarinile noastre și viile noastre și casele noastre.

5. Și acum ca trupul fraților noștri trupul nostru, ca fiii lor fiii noștri, și iată noi silim pre fiii noștri și pre fetele noastre la robie, și sunt din fetele noastre supuse, și nu este

4. 14. Num. 14, 9.

15. Iov. 5, 12; Isaia 8, 10.

5. 5. A 2 Lege 15, 7, 8.

În puterea mâinilor noastre, că țarinile noastre și viile noastre sunt la cei cinstiți.

6. Și m'am mâhnit foarte, dacă am auzit strigarea lor și cuvintele acestea.

7. Și am cugetat întru inima mea, și m'am certat cu cei cinstiți și cu boierii, zicându-le lor: au cere-va fiecare dela fratele său, ceea ce voi cereți? Și am făcut pentru dânșii adunare mare.

8. Și le-am zis lor: noi am răscumpărat pre frații noștri pre iudovii cei vânduți neamurilor, după puțința noastră, și voi vindeți pre frații voștri, și se dau nouă, și au făcut și n'au avut ce să răspunză.

9. Și am zis: nu este bun lucrul care faceți voi, pentrucă nu umblați întru frica Dumnezeului nostru, mai bine decât în ocara neamurilor vrăjmașilor noștri?

10. Și frații mei și cunoscuții mei și eu le-am dat lor argint și grâu, și n'am mai cerut să-mi plătească aceasta.

11. Întoarceți dar lor astăzi țarinile lor și viile lor și măslinii lor și casele lor și din argint, grâul și vinul și untuldelemn, care scoateți vouă.

12. Și au zis: le vom întoarce, și dela ei nu vom cere, așa vom face precum zici, și am chemat pre Preoști și i-am jurat pre ei, să facă după cuvântul acesta.

13. Și îmbrăcămintea mea am scuturat, și am zis: așa scuture Dumnezeu pre tot omul, care nu va înfări cuvântul acesta din casa lui și din osteneala lui, și să fie așa scuturat și deșert. Și a zis toată adunarea: amin, și a lăudat pre Domnul, și a făcut poporul cuvântul acesta.

14. Din ziua în care mi-au poruncit mie să fiu mai marele lor în pă-

mântul Iudei, din anul al douăzeci-lea până la anul al treizeci și doi al împăratului Artasasta, doisprezece ani eu și frații mei averile lor n'am mâncat.

15. Că cei mai mari, cari au fost înainte de mine, i-au îngreuiat pre ei, luând dela ei pâine și vin, mai pre urmă patruzeci de drahme de argint, încă și slugile lor stăpâneau preste popor, iar eu n'am făcut așa de frica feșii lui Dumnezeu.

16. Și la lucrul zidului acestuia am zidit, și țarină n'am cumpărat, și toți slujbașii mei erau adunați acolo la lucru.

17. Și Iudovii și boierii o sută și cincizeci de bărbați, cari veneau la noi din neamurile cele de prin prejurul nostru, la masa mea.

18. Și se găteă zilnic un vișel și șase oi alese și un ied, se găteă la mine din zece în zece zile felurite vinuri cu îmbelșugare, și cu toate acestea pâinea domniei mele nu o am cerut, că foarte se îngreuiase slujba poporului acestuia.

19. Adu-ți aminte de mine Dumnezeu spre bine pentru toate câte am făcut poporului acestuia.

CAP. 6.

Neemia săvârșește zidirea Ierusalimului.

Și a fost după ce a auzit Sanavalat și Tovia și Ghisam Aravul și ceilalți vrăjmași ai noștri, că am zidit zidul, și nici o spărtură n'a rămas într'însul, și cum că eu până în vremea aceea n'am pus porțile,

2. A trimis Sanavalat și Ghisam la mine, zicând: vino și să ne adunăm într'un loc în safe în câmpul lui Ono, și ei socoteau să facă asupra mea vicleșug.

3. Și am trimis la dânșii soli, zi-

când: lucru mare fac eu, și nu mă poci pogorî, ca să nu înceteze lucrul, iar după ce-l voi sfârși, mă voi pogorî la voi.

4. Și au trimis la mine cu cuvântul acesta de patru ori, și le-am răspuns lor aceleaș.

5. Și a trimis la mine Sanavalat cu cuvântul acesta a cincea oară pre sluga sa, și carte deschisă în mâna lui, și era într'însa scris:

6. Întru neamuri s'a auzit, și Ghisam a zis, că tu și Iidovii socotii să vicleniți, pentru aceea zidești tu zidul, că vrei tu să fii lor împărat.

7. Încă și proroci țe-ai pus ție că vrei să șezi în Ierusalim împărat preste Iuda, și acum se vor spune împăratului cuvintele acestea, deci acum vino să ne sfătuim împreună.

8. Și am trimis la el, zicând: nu sunt adevărate cuvintele acestea, care tu zici, ci din inima ta tu le născocеști,

9. Că toți ne sperie pre noi zicând: că vor încetă mâinile lor de la lucrul acesta, și nu se va face, și acum am întărit mâinile mele.

10. Și eu am intrat în casa lui Semei feciorul lui Dalai, feciorul lui Metaveil, că el stă închis, și a zis să ne adunăm în casa lui Dumnezeu în mijlocul ei, și să închidem ușele ei, că vor veni să te ucigă pre tine noaptea.

11. Și am zis: cine este om ca mine, și va fugi? Sau cine este ca mine, ca să intre în casă și va trăi? Nu voi intră.

12. Și am cunoscut, că Dumnezeu nu l-au trimis pre el, că pro-roceă cuvânt asupra mea.

13. Și Tovia și Sanavalat au năimii asupra mea gloafă, ca să mă spăimânteze, și să fac așa și să păcătuiesc și să-mi fac la ei nume rău, ca să mă batjocorească pre mine.

14. Adu-ți aminte Dumnezeuul meu de Tovia și de Sanavalat, că faptele lor sunt acestea, și de Noadia prorocul și de ceilalți proroci, cari mă spăimântau.

15. Și s'a sfârșit zidul în douăzeci și cinci de zile ale luni lui Elul, în cincizeci și două de zile.

16. Și a fost dacă au auzit toți vrăjmașii noștri, s'au spăimântat toate neamurile de prin prejurul nostru, și a căzut frică mare foarte întru ochii lor, și au cunoscut că dela Dumnezeuul nostru s'au făcut, ca să se săvârșască lucrul acesta.

17. Și în zilele acelea dela mulți fruntași ai Iudei mergeau cărți la Tovia, și dela Tovia veneau la dânșii.

18. Că mulți din Iuda erau jurați lui, că eră ginere lui Sehenia feciorul lui Irae, că Ionan feciorul lui a luat pre fata lui Mesulam, fiul lui Varahia femeie luiș.

19. Și cuvintele lui ie grăia către mine, și cuvintele mele le spuneă lui, și cărți a trimis Tovia să mă spăimânteze.

CAP. 7.

Păzitorii cetății.

Și a fost după ce s'a zidit zidul, și am pus porțile, s'a numărat portarii și cântăreșii și Levișii.

2. Și am poruncit lui Anania frațele meu și lui Anania mai marele casei cei din Ierusalim, că eră om adevărat și temător de Dumnezeu mai mult decât alșii.

3. Și le-am zis lor: să nu se deschiză porțile Ierusalimului fără numai când răsare soarele, și încă fiind voi deștepși să închiză porțile și să le zăvorească și să rânduiască streji din cei ce lăcuiesc în Ierusalim, fiecare să strejuiască înaintea casei sale.

16. Fac. 42, 28.

7. 1. Sirah. 49, 15.

4. Și cetatea eră largă și mare, și popor puțin într'însa, și nu eră casă zidită.

5. Și au dat Dumnezeu în inima mea, și am adunat pre cei fruntași și pre căpetenii și pre popor în adunări, și am aflat cartea adunării, care venise întâiu, și am aflat scris într'însa :

6. Aceștia sunt fiii țării, cari s'au suit din robiea înstreinării, pre cari i-a mutat Navuhodonosor împăratul Vavilonului și s'au întors în Ierusalim și în Iudeia fiecare la cetatea sa.

7. Cei ce au venit cu Zorovavel: Isus, Neemia, Azaria, Reelma, Naemani, Mardoheu, Valsan, Masfarat, Esdra, Voguia, Inaum, Vaana, Masfar bărbații poporului lui Israel.

8. Fiii lui Foros, două mii o sută șaptezeci și doi.

9. Fiii lui Safafia, trei sute șaptezeci și doi.

10. Fiii lui Ira, șase sute cincizeci și doi.

11. Fiii lui Faat: Moav, din fiii lui Isus și ai lui Ioav, două mii șase sute și optsprezece.

12. Fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

13. Fiii lui Zatuia, opti sute patruzeci și cinci.

14. Fiii lui Zachu, șapte sute șasezeci.

15. Fiii lui Vanui, șase sute patruzeci și opt.

16. Fiii lui Vivi, șase sute douăzeci și opt.

17. Fiii lui Asgad, două mii trei sute douăzeci și doi.

18. Fiii lui Adonicam, șase sute șasezeci și șapte.

19. Fiii lui Vagoi, două mii șasezeci și șapte.

20. Fiii lui Idin, șase sute cincizeci și cinci.

21. Fiii lui Afir din Ezechia, cincizeci și opt.

22. Fiii lui Isam, trei sute douăzeci și opt.

23. Fiii lui Vesei, trei sute douăzeci și patru.

24. Fiii lui Arif, o sută și doisprezece. Fiii lui Asen, două sute douăzeci și trei.

25. Fiii din Gavaon, nouăzeci și cinci.

26. Fiii din Vetalem, o sută douăzeci și trei. Fiii lui Atofa, cincizeci și șase.

27. Fiii din Anatot, o sută douăzeci și opt.

28. Bărbații din Vitasmot, patruzeci și doi.

29. Bărbații din Kariatiarim, Kafira și Virot, șapte sute patruzeci și trei.

30. Bărbații din Arama și din Gavaa, șase sute douăzeci și unu.

31. Bărbații din Mahemas, o sută douăzeci și doi.

32. Bărbații din Vetil și din Ai, o sută douăzeci și trei.

33. Bărbații lui Navia, o sută cincizeci și doi.

34. Bărbații lui Ilamaar, o mie două sute cincizeci și doi.

35. Fiii lui Iram, trei sute douăzeci.

36. Fiii din Iericho, trei sute patruzeci și cinci.

37. Fiii din Lodadi și din Ono, șapte sute douăzeci și unu.

38. Fiii din Sanana, trei mii nouă sute treizeci.

39. Preoșii fiii lui Iodae, din casa lui Isus, nouă sute șaptezeci și trei.

40. Fiii lui Emir, o mie cincizeci și doi.

41. Fiii lui Faseur, o mie două sute patruzeci și șapte.

42. Fiii lui Iram, o mie șaptesprezece.

43. Leviții fiii lui Isus al lui Kad-

mii din fiii lui Uduia, șaptezeci și patru.

44. Cântăreții fiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.

45. Portarii fiii lui Salum, fiii lui Afir, fiii lui Telmon, fiii lui Acuv, fiii lui Afita, fiii lui Savi, o sută treizeci și opt.

46. Nafinimii fiii lui Sia, fiii lui Asfa, fiii lui Tavaot,

47. Fiii lui Kira, fiii lui Asuia, fiii lui Fadon,

48. Fiii lui Lavanà, fiii lui Asava, fiii lui Selmai,

49. Fiii lui Anan, fiii lui Gadil, fiii lui Gaar,

50. Fiii lui Raaia, fiii lui Rasson, fiii lui Necoda,

51. Fiii lui Ghizam, fiii lui Ozi, fiii lui Fesi,

52. Fiii lui Visi, fiii lui Meinon, fiii lui Nefosasi,

53. Fiii lui Vacvuc, fiii lui Ahifa, fiii lui Arur,

54. Fiii lui Vasalot, fiii lui Mida, fiii lui Adasan,

55. Fiii lui Varcue, fiii lui Sisaraf, fiii lui Tima,

56. Fiii lui Nisia, fiii lui Atifa,

57. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Suti, fiii lui Safaram, fiii lui Ferida.

58. Fiii lui Ieii, fiii lui Dorcon, fiii lui Gadail,

59. Fiii lui Safafia, fiii lui Etfii, fiii lui Facarat, fiii lui Savaia, fiii lui Imim.

60. Toți Nafinimii și fiii slugilor lui Solomon, trei sute nouăzeci și doi.

61. Aceștia s'au suit dela Telmet, Telasar, Heruv, Iron, Iemir, și n'au putut să spue casele lor părintești și sămânța lor, oare din Israil sunt.

62. Fiii lui Dalia, fiii lui Tovia, fiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi.

63. Și din Preoși fiii lui Evia, fiii lui Acos, fiii lui Verzelli, că au luat

din fetele lui Verzelli Galaaditul femeii, și s'au chemat pre numele lor.

64. Aceștia au căutat scrisoarea lor de călătorie, cea împreună, și nu s'a aflat, și s'au scos dela preoșie.

65. Și a zis Artacsita lor: să nu mănânce din sfintele sfintelor până când se va scula preot luminat.

66. Și a fost toată adunarea ca la patrureci și două de mii trei sute șasezeci.

67. Afară de slugile lor și de slujnicile lor, acestea șapte mii trei sute treizeci și șapte, și cântăreși și cântăreșe, două sute patruzeci și cinci.

68. Cai șapte sute treizeci, catări două sute patruzeci și cinci.

69. Cămile patru sute treizeci și cinci, asini șase mii șapte sute douăzeci.

70. Și din partea căpeteniilor caselor părintești au dat pentru lucrul lui Neemia la vistierie aur o mie, blide cincizeci și veșminte preoșilor treizeci.

71. Iar alții din căpeteniile caselor părintești, au dat la vistierii pentru lucru bani de aur douăzeci de mii și de argint două mii trei sute.

72. Și a dat celalt popor drahme de aur douăzeci de mii și bani de argint două mii două sute și haine preoșilor șasezeci și șapte.

CAP. 8.

Neemia și Esdra întocmesc slujba Dumnezeuască.

Și au șezut Preoșii și Levișii și portarii și cântăreșii și unii din popor și Nafinimii și tot Israilul în cetățile sale.

2. Și a sosit luna a șaptea, când erau fiii lui Israil în cetățile lor.

3. Și s'a adunat tot poporul, ca un om la piașa cea dinaintea porții apei, și am zis lui Esdra cărtura-

rul, să aducă cartea legii lui Moisi, care o au poruncit Domnul lui Israil.

4. Și a adus Esdra preotul legea înaintea adunării și a bărbașilor și a femeilor și a tăturoș, cari pricepeau ca să o asculte în ziua dinfăiu a luni a șaptea.

5. Și a cefit într'nsa în locul cel dinaintea porșii apelor, de cum a răsărit soarele până la amiază, înaintea bărbașilor și a femeilor și a celor ce înțelegeau, și tot poporul ascultă cu luare aminte cartea legii.

6. Și a stăfuf Esdra cărturarul pe un pod de lemn, pre care-l făcuse pentru cuvântare, și a stăfuf alături cu el: Matafia, Samaia, Anania, Uria, Helchia și Maasia deadreapta lui, și deasfânga: Fadaia, Misail, Melhia, Asom, Asavadma, Zaharia și Mesolam.

7. Și a deschis Esdra cartea înaintea poporului, că el eră mai sus decât tot poporul, și a fost după ce o a deschis, și a stat tot poporul.

8. Și a binecuvântat Esdra pre Domnul Dumnezeu cel mare, și a răspuns tot poporul, și a zis Amin, ridicând mâinile sale și plecându-se s'a închinat Domnului cu fața la pământ.

9. Și Isus și Vaneas și Saravia și Acuv și Savateos și Kamptas și Azaria și Iozavad și Anifanes, și așa Levișii învășau pre popor legea și poporul stă la locul său.

10. Și a cefit în cartea legii lui Dumnezeu, și învășă Esdra și le tâlcuică învășătura Domnului, și înțelegeă poporul cele ce se citeă.

11. Și a zis Neemia, care eră cărmuitor și Esdra preotul și cărturarul și Levișii și cei ce învășau poporul, și au zis către tot poporul: zi sfântă Domnului Dumnezeului nostru nu jeliși, nici plângeși, că plân-

geă tot poporul când a auzit cuvintele legii.

12. Și le-au zis lor: mergeși și mâncași grăsimi și beși dulcejuri și trimiteși părți celor ce n'au, că ziua aceasta sfântă este Domnului Dumnezeului nostru, să nu vă mâhniși, că bucuria Domnului este tăria voastră.

13. Și Levișii linișteă pre tot poporul, zicând: făceși și nu vă mâhniși, că zi sfântă este aceasta.

14. Și s'a dus poporul să mănânce și să beă și să trimișă părți celor ce n'au și să facă veselie mare, pentru că au înțeles cuvintele, care le-a arătat lor.

15. Iar a doua zi s'au adunat mai marii caselor părintești cu tot poporul, Preoșii și Levișii la Esdra cărturarul, să le tâlcuiască toate cuvintele legii.

16. Și au aflat scris în legea, care o au poruncit Domnul lui Moisi, ca să lăcuiască filii lui Israil în colibi în sârbătoarea cea din luna a șaptea.

17. Și să trâmbișeze cu trâmbișă în toate cetășile lor și în Ierusalim, și a zis Esdra: ieșiți la munte și aduceși frunză de maslin, frunză de lemn de chiparis, frunză de mirsină, frunză de finic și frunză de lemn tulos, să facem colibi, după cum este scris.

18. Și a ieșit poporul, și a adus și ș'a făcut colibi fiecare preste podul casei sale și în curșile sale și în curșile casei lui Dumnezeu și în ulișile cetășii, până la poarta Efraim.

19. Și a făcut colibi toată adunarea, care s'a întors din robie, și a șezut în colibi, că din zilele lui Isus fiul lui Navî nu făcuse așa

12. H 2 Lege 16, 14, 15.

16. Lev. 23, 34; H 2 lege 16, 13, 14, 15, 26, 11.

17. Lev. 23, 40.

19. 4 Imp. 23, 22.

fiii lui Israil până în ziua aceea, și s'a făcut veselie mare foarte.

20. Și a citit în cartea legii lui Dumnezeu în toate zilele, din ziua cea dintâiu, până în ziua cea mai de pre urmă, și au prăznuit șapte zile, și în ziua a opta se sfârși după rânduială.

CAP. 9.

Pocăința de obște a poporului

În ziua a douăzeci și patru a luni Iaceștia s'au adunat fiii lui Israil cu post și cu saci și cu cenușă pre capul lor.

2. Și s'au osebit fiii lui Israil de către tot fiul cel de alt neam, și au stăut și au mărturisit păcatele lor și fărdelegile părinților lor.

3. Și au stat la locul lor și au citit în cartea legii Domnului Dumnezeului lor, și s'au mărturisit Domnului și s'au închinat Domnului Dumnezeului lor.

4. Și au stăut la treptele Levișilor Isus și fiii lui Kadmiil, Sehenia fiul lui Saravia, fiul lui Hanani, și au strigat cu glas mare către Domnul Dumnezeul său.

5. Și au zis Levișii Isus și Kadmiil, Vunea, Saravia, Savania, Oduia, Sehenia, Fezia, sculași-vă binecuvântași pre Domnul Dumnezeul nostru din veac și până în veac, și vor binecuvânta numele slavei tale și-i vor înălța mai pre sus de cât toată binecuvântarea și lauda.

6. Și a zis Esdra: tu însuși ești Domnul singur cel ce ai făcut cerul și cerul cerului și toată starea lor, pământul și toate câte sunt într'însul, mărire și toate câte sunt într'însele, și tu înviezi toate, și fie și se închină oștile cerurilor.

7. Tu ești Domnul Dumnezeu, tu

9. 1. 2 Imp. 13, 19.

6. Isaia 44, 24; Fap. Ap. 17, 25, Apoc. 14, 7.

7. Fac. 11, 31.

ai ales pre Avram, și l-ai scos din țara Haldeilor, și i-ai pus numele lui Avraam.

8. Și ai aflat inima lui credincioasă înaintea ta, și ai făcut cu el legătura, ca să-i dai lui și seminției lui, pământul Hananeilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ievuseilor și al Ghergheseilor, și ai întărit cuvintele tale, că drept ești tu.

9. Și ai văzut necazul părinților noștri în Eghipet, și ai auzit strigarea lor la marea Roșie.

10. Și ai făcut semne și minuni, în Eghipet și în Faraon și în tose slugile lui și întru tot poporul pământului lui, că ai cunoscut, că s'a semeșit asupra lor, și și-ai făcut fie nume ca în ziua aceasta.

11. Și ai despărșit marea înaintea lor, și au trecut prin mijlocul mării ca pre uscat, și pre cei ce îi goneau pre dânșii, i-ai aruncat în adâncime, ca o piatră în apă mare.

12. Și cu stâlp de nor i-ai povăzuit pre ei ziua și cu stâlp de foc noaptea, ca să le lumineze lor calea pre care mergeau.

13. Și pre muntele Sinaii te-ai pogorât și ai grăit către dânșii din cer și le-ai dat lor judecăși drepte și legile adevărului, porunci și îndreptări bune.

14. Și sâmbăta ta cea sfântă le-ai arătat lor, porunci și îndreptări și lege le-ai dat lor, prin mâna lui Moisi robul tău.

15. Și pâine din cer le-ai dat spre hrana lor, și apă din piatră le-ai scos întru setea lor, și le-ai zis lor: să intre să moștenească pământul, la care ai întins mâna ta să-l dai lor.

8. Fac. 15, 6. 9. Eșire 3, 7.

10. Eșire 7, 9—12. 11. Eșire 14, 21.

12. Eșire 13, 21.

13. Eșire 19, 20 și 20, 1, 2.

15. Eșire 16, 14.

16. Și aceia și părinții noștri s'au semeșit și s'au întărit cerbicea lor, și n'au ascultat de poruncile tale.

17. Și n'au luat aminte să asculte, și nu s'au adus aminte de minunele, care ai făcut întru ei, și s'au întărit cerbicea lor și s'au făcut loruș căpetenie să se întoarcă la robia lor în Eghipet, iar tu cel ce ești îndelung răbdător Dumnezeu milelor și al îndurărilor și mult milostiv, nu i-ai părăsit pre ei.

18. Și iarăși s'au făcut loruș vițel turnat, și au zis: aceștia sunt dumnezeii cei ce ne-au scos pre noi din Eghipet, și au făcut hule mari.

19. Ci tu cu îndurărilor tale cele multe nu i-ai părăsit pre ei în pustie, stâlpul cel de nor nu l-ai abătut dela ei ziua, ca să-i povățuiască pre cale, și stâlpul cel de foc noaptea, ca să lumineze calea lor pre care mergeau.

20. Și duhul tău cel bun le-ai dat, ca să-i înțelepțești pre ei, și manna ta n'a lipsit din gura lor, și apă le-ai dat întru setea lor.

21. Și patruzeci de ani i-ai hrănit pre ei în pustie, nu le-a lipsit lor nimica, hainele lor nu s'au învechit și încălțămintele lor nu s'au spart.

22. Și le-ai dat lor împărăție, și noroade le-ai împărșit lor, și au moștenit pământul lui Sion împăratul Esevonului și pământul lui Og împăratul Vasanului.

23. Și pre fiii lor i-ai înmulțit ca stelele cerului, și i-ai băgat pre ei în pământul care l-ai făgăduit părinților lor, și l-ai moștenit pre ei.

24. Și au intrat fiii lor, și au moștenit pământul, și ai pierdut dina-

ntea lor pre cei ce lăcuiau pământul Hananeilor, și i-ai dat pre ei în mâinile lor, și pre împărații lor și pre noroadele pământului, să le facă lor după cum va plăcea înaintea lor.

25. Și au luat cetăți înalte și pământ gras, și au moștenit case pline de toate bunățiile, pușuri săpate, vii și maslineturi și tot lemnul de mâncat în mulțime, și au mâncat și s'au săturat și s'au îngrașat și s'au desfătat cu bunătațea ta cea mare.

26. Și s'au schimbat și s'au depărtat dela tine, și au lepădat legea ta la spatele lor, și pre prorocii tăi i-au ucis, cari le mărturiseau lor, ca să-i întoarcă pre ei la tine, și au făcut hule mari.

27. Și i-ai dat pre ei în mâna celor ce-i necăjesc pre dâșii, și i-au necăjit pre dâșii și au strigat către tine în vremea necazului lor, și tu din cerul tău i-ai auzit, și cu îndurărilor tale cele mari le-ai dat lor mântuire, și i-ai scos pre ei din mâna celor ce-i necăjeau pre ei.

28. Și dacă s'au odihnit, iarăși s'au întors a face ce este rău înaintea ta, și i-ai lăsat pre ei în mâinile vrăjmașilor lor, și i-au stăpănit pre ei, și iarăși au strigat către tine, și tu din cer i-ai auzit și i-ai izbăvit pre ei cu îndurărilor tale cele multe.

29. Și le-ai mărturisit lor, ca să-i întorci pre ei la legea ta; iar ei s'au semeșit și n'au ascultat, ci împotriva poruncilor tale și a judecăților tale au păcătuit, care de le va face omul, viu va fi înfrînsele, și s'au frâs umărul înapoi și cerbicea lor s'au învârtoșat și n'au ascultat.

30. Și i-ai îngăduit pre ei ani mulți, și le-ai mărturisit lor cu duhul tău prin prorocii tăi, și n'au ascultat și

17. Eșire 34, 7; A 2 lege 32, 18; ps. 77, 14.

18. Eșire 32, 1, 4.

19. Eșire 13, 22; și 40, 35.

21. Eșire 16, 35; A 2 Lege 8, 4; 29, 5.

22. Num. 21, 21, 33. 23. Fac. 22, 17.

26. Daniil 9, 5; Mat. 23, 31, 37.

29. Lev. 18, 5; Iezech. 20, 11.

30. 4 Imp. 17, 13.

i-ai dat pre ei în mîna poporului pămîntului.

31. Ci tu pentru îndurările tale cele multe, nu i-ai făcut pre ei să se sfărșească și nu i-ai părăsit pre ei, că puternic ești și milostiv și îndurat.

32. Și acum Dumnezeuul nostru cel tare, cel mare, cel puternic și înfricoșat, cel ce păzești legătura ta și mila ta, să nu fie pușin înaintea ta tot necazul, care ne-a aflat pre noi și pre împărații noștri și pre căpeteniile noastre și pre preoșii noștri și pre protocii noștri și pre părinții noștri și pre tot poporul tău, din zilele împărașilor lui Asur și până în ziua aceasta.

33. Și tu drept ești întru toate cele ce vin asupra noastră, că tu ai făcut adevărul și noi am păcăluit.

34. Și împărații noștri și căpeteniile noastre și preoșii noștri și părinții noștri n'au plinit legea ta și n'au băgat în seamă poruncile tale și mărturiile tale, care le-ai mărturisit lor.

35. Și ei întru Împărăția ta și întru bunătatea ta cea multă, care le-ai dat lor, și în pămîntul cel larg și gras, care l-ai dat înaintea lor, n'au slujit ție și nu s'au întors dela năravurile lor cele rele.

36. Iată astăzi suntem robi, și pămîntul care l-ai dat părinților noștri ca să mănânce rodul lui și bunătățile lui, iată suntem robi pre ei.

37. Și rodurile lui cele multe se aduc împărașilor, pre cari i-ai pus preste noi pentru păcatele noastre, și preste trupurile noastre stăpînesc și preste vitele noastre, precum le place, și suntem în necaz mare.

38. Și toate acestea le adevărim și le scrim și le pecețuiesc căpeteniile noastre, Leviții noștri și Preoșii noștri.

CAP. 10.

Pecețuirea legăturii cei nouă.

Și cei ce au pecețuit erau: Ne-
semia cărmuitorul fiul lui Ahalia,

2. Și Sedechia fiul lui Araia și Azaria și Ierimia și Fasur.

3. Amaria, Melhia,

4. Altus, Sevani, Maluh,

5. Iram, Meromot, Avdia,

6. Daniil, Ganaton, Varuh,

7. Mesulam, Avia, Miamin,

8. Maazia, Velgai, Samaia, aceștia sunt Preoșii.

9. Iar Leviții sunt: Isus fiul lui Azania fiul lui Vaneu, între fiii lui Inadad, Kadmiil,

10. Și frații lor Savoniã, Oduia Kallitan, Felia, Anan,

11. Miha, Roov, Asevia,

12. Zakhor, Saravia, Savania,

13. Odua, fiii lui Vanuia.

14. Căpeteniile poporului lui Foros, Faai, Moav, Ilam, Zatuia.

15. Fiii lui Vani: Asgad, Vivai,

16. Adania, Vagoi, Idin,

17. Afir, Ezechia, Azur,

18. Oduia, Isam, Visi,

19. Arif, Anatof, Navai,

20. Megafis, Mesulam, Izir,

21. Mesozevil, Saduc, Iedua,

22. Falia, Anan, Anea,

23. Osie, Anania, Asuv,

24. Alois, Falai, Sovic,

25. Reum, Esavana, Maasia,

26. Aia, Ainan, Iram,,

27. Maluh, Iram, Vaana.

28. Și celalt popor Preoșii, Leviții și portarii, cântăreșii și Natinimii și tot cel ce mergea dela poporul pămîntului, la legea lui Dumnezeu, femeile lor, fiii lor și fetele lor.

29. Tot cel ce știa și pricepea, se întărea asupra frașilor săi, și i-a jurat pre ei, și s'au legat cu blestem și jurămînt, ca să umble în legea

10. 2. Esdra 2, 62.
29. Is. Navi 24, 15.

lui Dumnezeu, care s'a dat prin mâna lui Moisi robul lui Dumnezeu, ca să păzească și să facă toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru, și judecățile lui și îndreptările lui.

30. Și ca să nu dăm fetele noastre neamurilor pământului, și fetele lor nu le vom lua fiilor noștri.

31. Și dela noroadele pământului care aduc negoțuri și ori ce marfă în ziua sâmbetei ca să vândă, să nu cumpărăm dela dânșii sâmbăta și în zi sfântă, și vom lăsa anul al șaptelea, și cererea a toată datoria.

32. Și să punem asupra noastră îndatoriri, ca să dăm a treia parte de drahmă pe an la slujba casei Dumnezeului nostru.

33. Pentru pâinele punerii înaintea și pentru jertfa cea necurmată și pentru toată arderea cea de pururea a sâmbetelor și a lunilor nouă la sărbători, și pentru cele sfinte și la cele pentru păcate, ca să se curețe Israel, și pentru lucrurile casei Dumnezeului nostru.

34. Și am aruncat sorși cine să aducă lemne pentru jertfă; Preoștii și Leviții și poporul să aducă în casa Dumnezeului nostru fiecare din casele noastre părintești la vreme preste an să arză pre jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru precum este scris în lege.

35. Și să aducem pârga roadelor pământului nostru și pârga rodului a tot pomul pe fiecare an în casa Domnului.

36. Și pre cei întâiu născuși din fiili noștri și din vifeie noastre, precum este scris în lege, și pre cei întâiu născuși din boii noștri și din turmele noastre, să aducem în casa

Dumnezeului nostru Preoșilor și celor ce slujesc în casa Dumnezeului nostru.

37. Pârnga grânelor noastre și cele dintâiu roduri ale noastre din tot pomul, din vin și din untuldelemn să le aducem Preoșilor la cămara casei Dumnezeului nostru, și zecuețele pământului nostru Leviților, care le vor zeciui Leviții în toate cetățile robiei noastre.

38. Și va fi preotul fiul lui Aaron cu levitul întru zeciuiala levitului, și Leviții vor aduce zeciuială din zeciuială în casa Dumnezeului nostru în vistierie în casa lui Dumnezeu.

39. Că în cămări vor băga fiii lui Israel și fiii lui Levi pârga grâului și a vinului și a untuldelemn, unde sunt vasele cele sfinte, și Preoșii și slujitorii și portarii și cântăreșii, și nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru.

CAP. 11.

Scrierea locuitorilor din Ierusalim și din celelalte cetăți.

Și au șezut căpeteniile poporului în Ierusalim, și celalt popor a aruncat sorși să aducă unul din zece, să șază în Ierusalim cetatea cea sfântă, iar celelalte nouă părți într'alte cetăți.

2. Și bine a cuvântat poporul pre toși oamenii, cari au voit a șede în Ierusalim.

3. Și acestea sunt căpeteniile țării care au șezut în Ierusalim, iar în celelalte cetăți ale Iudei au șezut fiecare în moșia sa, în cetățile sale Israel, Preoșii, Leviții și Nativimii și fiii slugilor lui Solomon.

4. Și în Ierusalim au șezut din fiii lui Iuda și din fiili lui Veniamin.

30. Eșire 34, 16.

31. Eșire 20, 10; A 2 lege 15, 1,

35. Eșire 23, 19.

36. Eșire 13, 2.

37. Lev. 23, 17; Num. 18, 24.

38. Num. 18, 26. 39. Num. 18, 26.

11. 1. Mat. 4, 5. 3. Esdra 2. 55.

Din fiii lui Iuda, Ataia fiul lui Azia, fiul lui Zaharia, fiul lui Samaria, fiul lui Safafia, fiul lui Maleleil.

5. Și din fiii lui Fares: Maasia fiul lui Varuh, fiul lui Halăza, fiul lui Ozia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioariv, fiul lui Zaharia, fiul lui Siloni.

6. Toți fiii lui Fares, cari șed în Ierusalim, patru sute șasezeci și opt bărbați de oaste.

7. Și aceștia sunt fiii lui Veniamin: Silo fiul lui Mesulam, fiul lui Ioad, fiul lui Fadaia, fiul lui Koleia, fiul lui Maasiu, fiul lui Efiil, fiul lui Iesia.

8. Și după el Ghive, Sili, nouă sute douăzeci și opt.

9. Și Ioil fiul lui Zehri priveghetor preste dâșii, și Iuda fiul lui Asana, al doilea preste cetate.

10. Din Preoși: Iadia fiul lui Ioariv, Iahin.

11. Sarea fiul lui Elhia, fiul lui Mesulam, fiul lui Saduc, fiul lui Mariot, fiul lui Aitov în preajma casei lui Dumnezeu.

12. Și frații lor, cari fac lucrul casei, opt sute douăzeci și doi, și Adaia fiul lui Ieroam, fiul lui Falalia, fiul lui Amasî, fiul lui Zaharia, fiul lui Fassur, fiul lui Melhia.

13. Și frații lui căpeteniile caselor părintești, două sute patruzeci și doi, și Amasia fiul lui Esdriil, fiul lui Zahiu, fiul lui Mesarimil, fiul lui Emir.

14. Și frații lui ostași viteji o sută douăzeci și opt, și priveghetori preste dâșii Vadiil, fiul lui Ghedolim.

15. Și din Leviși Samaia fiul lui Asuv, fiul lui Esri, fiul lui Asavie, fiul lui Vuni.

16. Și Savateos și Iozavat din căpeteniile Levișilor preste lucrurile casei lui Dumnezeu cele din afară.

17. Și Mattantia feciorul lui Miha, fiul lui Zavdi, fiul lui Asaf, mai mare preste cântăreși și Iuda preste ru-

găciuni și Vacvuchia al doilea dintre frații lui, și Avda fiul lui Samuia, fiul lui Galel, fiul lui Iedudun.

18. Toți Leviși în cetatea cea sfântă, două sute optzeci și patru.

19. Și portarii: Acuv, Telamin și frații lor, cari păzesc la porți, o sută șaptezeci și doi.

20. Iar ceilalți Israilteni și Preoși și Leviși în toate cetățile Iudei fiecare la moșia sa.

21. Și Nafinimii cari au lăcuit în Ofra și Sia și Gusfa preste Nafinimi.

22. Și priveghetori Levișilor în Ierusalim Ozi fiul lui Vani, feciorul lui Asavia, feciorul lui Matania, Miha din fiii lui Asaf, cei ce cântă la slujba casei lui Dumnezeu,

23. Că eră poruncă dela împăratul pentru dâșii, ca să rămână statornică pentru cântăreși ce se cuveună să cânte în fiecare zi.

24. Și Fataia feciorul lui Vasiza din fiii lui Azara, fiul lui Iuda, eră dregătorul împăratului întru tot ce eră de trebuință poporului.

25. Și din fiii lui Iuda cari aveau sălașele la sate în țarina lui au lăcuit în Kariatarve și în satele lui și în Davon, și în satele lui și în Kavziil și în satele lui.

26. Și în Iisu și în Moloda și în Viifalat,

27. Și în Asarsual și în Virsavez și în satele ei,

28. Și în Sichelag și în Mainime și în satele ei,

29. Și în Ieremon și în Saraa și în Ierimut.

30. Și în Zanua și în Odolam și în satele lor și în Lahis și în țarinele lui, în Azeca și în satele ei, și au tăbărît în Virsavee până la râpa Enom.

31. Și fiii lui Veniamin dela Ga-

23. Esdra 7, 21.

vaa, în Mahmas, în Ghea, în Vetil și în satele lui,

32. Și în Anatof, în Nov, în Ania.

33. În Asor, în Rama, în Ghetaim.

34. În Adod, în Sevoim, în Navalat, în Lida,

35. Și în Ono și în Ghiorasim.

36. Și din Leviți în părțile lui Iuda și ale lui Veniamin.

CAP. 12.

Numele Preoților și Leviților. Sfințirea cetății. Rândul îngrijitorilor de cele sfinte.

Aceștia sunt Preoții și Leviții, cari s'au suit cu Zorovavel fiul lui Salatiil și cu Isus: Sarata, Ieremia, Esdra,

2. Amaria, Maluh, Attus,

3. Sehenia, Reum, Marimot,

4. Addaia, Ghiniton, Avia,

5. Miamin, Maadia, Velga,

6. Samaia, Ioiativ, Iedea,

7. Salau, Ammoc, Helchia, Oduia, aceștia sunt căpeteniile Preoților și frații lor în zilele lui Isus.

8. Și Leviții: Isus, Vanui, Kadmill, Saravia, Iodae, Mattania, preste cântăreși el și frații lui.

9. Și Vacvut, Kias și Umni și frații lor, fiecare în slujba sa.

10. Și Isus a născut pre Ioachim, și Ioachim a născut pre Eliasav, și Eliasav a născut pre Iodae,

11. Și Iodae a născut pre Ionatan, și Ionatan a născut pre Adu.

12. Și în zilele lui Ioachim erau frații lui Preoții și căpeteniile caselor părintești: a lui Saraia, Amaria; a lui Eremia, Anania,

13. A lui Esdra, Mesulam; a lui Amaria, Ioanan;

14. A lui Amaluh, Ionatan; a lui Sehenia, Iosif;

15. A lui Are, Manas; a lui Mariot, Elcan;

16. A lui Adadai, Zaharia; a lui Ganatof, Mesulam;

17. A lui Avia, Zehri; a lui Miamin, Moadai, Feleti;

18. A lui Valgas, Samuè; a lui Semia, Ioanatan;

19. A lui Ioativ, Metfanai; a lui Edio, Ozi;

20. A lui Salai, Calai; a lui Ameh, Aved;

21. A lui Elchia, Asavia; a lui Oduia, Natanail.

22. Leviții: în zilele lui Eliasiv, Ioda și Ioa și Ioanan și Idua, scriși căpetenii ale caselor părintești și Preoții întru împărăția lui Darie Persul.

23. Fiii lui Levi căpetenii caselor părintești scriși în cartea faptelor anilor și până în zilele lui Ioanan fiul lui Elisue.

24. Și căpeteniile Leviților: Asavia, Saravia și Isus; iar în preajma lor fiii lui Kadmiil și frații lor rânduiți fiecare a cântă și a lăuda după porunca lui David omul lui Dumnezeu.

25. Mattania și Vacvuchia, Avdia, Mesolam, Telmon.

26. Accuv păzitorii porților, când am adunat eu pre portarii aceștia eră în zilele lui Ioachim feciorul lui Isus, feciorul lui Iosedec, și în zilele lui Neemia mai marele și a lui Esdra preotul și cărturarul.

27. Și la sfințirea zidului Ierusalimului au căutat pre Leviți în locurile lor, ca să-i aducă în Ierusalim să facă sfințire și veselie, cu mulțămită, cu cântări, cu chimvale cu psalțire și cu alăute.

28. Și s'au adunat fiii cântăreșilor cei din prejurul Ierusalimului, și cei dela sălașurile lui Netofati.

29. Și dela Vetgalgal și din țarinile lui Gava și Azmot, că sălașuri au fost zidit loruși cântăreșii în Ierusalim.

30. Și s'au curățit Preoții și Le-

viii, și au curățit pre popor și pre portari și zidul.

31. Și aduseră pre boierii Iudei pre zid, și au așezat două cete mari spre laudă, și trecură deadreapta pre zidul porții gunoiului.

32. Și au mers dinapoia lor Osaia și jumătate din boierii Iudei.

33. Și Azaria, Esdra și Mesolam.

34. Și Iuda, Veniamin, Samaia și Ieremia.

35. Și din fiii Preoșilor cu trâmbițe Zaharia fiul lui Ionatan, fiul lui Samaia, fiul lui Mattania, fiul lui Mihea, fiul lui Zachur, fiul lui Asaf.

36. Și frații lui Samaia și Oziil, Ghelol, Iama, Natanail, Iuda și Anani cântând cu uneltele cântărilor lui David omul lui Dumnezeu și Esdra cărturarul, înaintea lor pre poartă cântând în preajma lor.

37. Și s'au suit pre scările cetății lui David pre suișul zidului deasupra casei lui David, și până la poarta apei despre răsărit.

38. Și a doua ceată de cântăreși se ducea înfâmpinându-i, și eu după dânsa și jumătate din popor deasupra zidului pre deasupra turnului Tanurimi, și până la zidul cel lat.

39. Și deasupra porții lui Efraim și pre la poarta cea veche și pre la poarta peștilor și pre la turnul lui Anameil, și dela turnul Mia până la poarta oii, și au stătut la poarta închisorii.

40. Și au stătut amândouă cetele cântăreșilor în casa lui Dumnezeu și eu și jumătate din căpetenii cu mine,

41. Și Preoșii: Eliachim, Maasia, Miamin, Mihea, Elion, Zaharia, Anania cu trâmbiță.

42. Și Maasia, Simias, Eleazar, Ozi, Ioanan, Melhia, Eliamia și Ezur, și s'au auzit cântăreșii și Ezria cărmuitorul lor cântând și laudând.

43. Și au junghiat în ziua aceea jertfe multe, și s'au veselit, că Dumnezeu i-au veselit pre dânsii tare, și femeile lor și fiii lor s'au veselit, și s'a auzit de departe veselie din Ierusalim.

44. Și au rânduit în ziua aceea bărbași preste cămările vistieriei, preste pârgă și preste zeciuală, ca să adune într'însele din farinile cetăților, părțile Preoșilor și Levișilor, că veselie eră în Iuda, pentru Preoși și pentru Levișii cei ce stau.

45. Și au păzit rândueele casei Dumnezeului lor și: rândueele curățirei, și pre cântăreși și pre portari, precum a poruncit David și Solomon fiul lui.

46. Că în zilele lui David, Asaf din început a fost rânduit căpetenie cântăreșilor spre cântarea și lauda lui Dumnezeu.

47. Și tot Israilul în zilele lui Zorovavel și în zilele lui Neemia, dà părți cântăreșilor și portarilor ce se cuvenea pre fiecare zi și împărțea Levișilor, și Levișii împărțeau fiilor lui Aaron.

CAP. 13.

Râvna lui Neemia pentru îndreptarea năraurilor.

In ziua aceea s'a cetit în cartea lui Moisi la auzul poporului, și s'a aflat scris într'înșea, ca să nu intre Amonitenii și Moavitenii în adunarea lui Dumnezeu până în veac.

2. Pentrucă n'au ieșit înaintea fiilor lui Israil cu pâine și cu apă, și au năimit asupra lor pre Valaam ca să-i blesteme, și au întors Dumnezeu nostru blestemul întru binecuvântare.

3. Și a fost dupăce au auzit legea, s'a osebit toată amestecătura în Israil.

45. 1 Paral. 25, 1, 2.

13. 1. A 2 Lege 23, 3. 2. Num. 22, 6.

39. 3, 1; Ierem. 31, 39.

4. Și mai înainte de aceasta Eliasiv preotul care lăcuia în vistieria casei Dumnezeului nostru de aproape fiind lui Tovia,

5. I-a făcut lui cămară mare, și puneă acolo mai înainte pâinea și fămâia și vasele și zeciuiala grâului și a vinului și a untului de lemn, care erau hotărâte pentru Leviși și pentru cântăreși și pentru portari, și pârga Preoșilor.

6. Ci la toate acestea n'am fost în Ierusalim, că în anul al treizeci și doi al lui Artacsasta împăratul Vavilonului, am venit la împăratul, și după puțină vreme m'am cerut la împăratul.

7. Și am venit în Ierusalim și am înțeles de răutatea, care o a făcut Eliasiv, făcând lui Tovia cămara în curtea casei lui Dumnezeu.

8. Și rău mi-a părut foarte, și am aruncat toate uneltele casei lui Tovia afară din vistierie.

9. Și am zis să curețe vistieriile, și am întors acolo vasele casei lui Dumnezeu, pâinea și fămâia.

10. Și am cunoscut că părțile Levișilor nu s'au dat, și s'a dus fiecare la țarina sa, Levișii și cântăreșii, cari făceau slujba.

11. Și m'am certat cu mai marii oșirii, și am zis: pentruce s'a părăsit casa lui Dumnezeu? Și i-am adunat pre ei, și i-am pus pre ei la starea lor.

12. Și tot Iuda a adus zeciuiala grâului și a vinului și a untului de lemn la vistierie.

13. Și am pus preste vistierii pe Selemia preotul și pre Sadoc cărturarul, și dintru Leviși, pre Fadeia și supț mâna lor pre Anan fiul lui Zachur, fiul lui Mattanie, că credincioși s'au socotit având sarcina să împarță frașilor lor.

14. Adu-ți aminte Dumnezeule de

mine întru aceasta, și să nu se șteargă mila mea, care am făcut cu casa Domnului Dumnezeului meu și cu rânduețele ei.

15. Și în zilele acelea am văzut în Iuda călcând teascuri sâmbăta, și aducând snopi și încărcând pre măgari, vin, struguri și smochine și alte sarcini aducând în Ierusalim în ziua sâmbetei, și i-am muștrat că vindeau în acea zi cele de mâncare.

16. Și Tirienii, cari ședeau în Ierusalim, aduceau pește și alte lucruri de vânzare, vindeau sâmbăta fiilor Iudei și în Ierusalim.

17. Și m'am certat cu cei mai de frunte ai fiilor lui Iuda, și le-am zis lor: ce este acest lucru rău, carele faceți voi de spurcați ziua sâmbetei?

18. Au nu așa au făcut părinții noștri, și au adus preste dânșii Dumnezeul nostru și preste noi și preste cetatea aceasta, toate relele acestea? Și voi adăogați mânie preste Israil, spurcând sâmbăta.

19. Și a fost când se puseră porți în Ierusalim, mai înainte de sâmbătă, și am zis de s'au închis porțile; și am zis: să nu le deschiză până după sâmbătă, și din slugile mele am pus la porți, ca să nu aducă sarcini în ziua Sâmbetei.

20. Și au mas preste noapte toți schimbătorii și cei ce vindeau afară de Ierusalim de câteva ori.

21. Și i-am muștrat pre ei, și am zis către ei: pentruce voi mâneși în preajma zidului? De veși mai face aceasta, voi înfinde mâna mea asupra voastră. Din vremea aceea n'au mai venit Sâmbăta.

22. Și am zis Levișilor cari se curățeau, să vie să păzească porțile și să sfințească ziua sâmbetei. Pentru aceasta adu-ți aminte de mine.

17. Lev. 19, 30.

19. Lev. 23, 32; Jerem. 17, 21.

Dumnezeul meu, iartă-mă după mulțimea milei tale.

23. În zilele acelea am văzut iudovi, cari ș'au luat femei Azotince, Amonitince și Moavitince.

24. Și fiii lor jumătate grăiau azotinește, și nu șiau grăi iudovește, ci după limba fiecărui norod.

25. Și m'am certat cu dânșii și i-am blestemat pre dânșii, și am bătut dintru ei bărbași și le-am smuls părul și i-am jurat pre Dumnezeu, să nu dați fetele voastre feciorilor lor, și să nu luați din fetele lor feciorilor voștri și vouă.

26. Au nu așa a păcătuit Solomon împăratul lui Israil? În neamuri multe nu eră împărat asemenea lui, și iubit lui Dumnezeu eră, și l-a fost pus pre el Dumnezeu împărat preste tot Israilul, și pre acesta

l-au abătut muierile cele de alt neam.

27. Incai de voi să nu auzim că faceți toată răutatea aceasta, ca să păcătuiți împotriva Dumnezeului nostru fiind muieri de alt neam.

28. Și unul din fiii lui Ioadă a lui Elisuv preotul cel mare eră ginere lui Sanavalat Uraniteanul, și l-am gonit pre el dela mine.

29. Adu-ți aminte de ei Dumnezeu meu, pentrucă au spurcat preoștea și așezământul preoșiei și pre Leviți.

30. Și i-am curățit pre ei de tot cel de alt neam, și am pus rânduială Preoșilor și Levișilor, fiecare după slujba lui.

31. Și pentru lemnele ce se aduc la jerfe în vremi hotărâte și pentru cele de pargă; adu-ți aminte de mine Dumnezeuul nostru spre bine.

23. Esdra 9, 2.

26. 3 Imp. 3, 1, 11, 1.

27. 3 Imp. 11, 4.

CARTEA ESTIREI

Visul lui Mardoheu.

In anul al doilea al împărăției lui Artaxercs cel mare, în ziua din-tâiu a lunii lui Nisan, vis a vă-zut Mardoheu fiul lui Iair, al lui Se-mei, al lui Kiseu din neamul lui Ve-niamin, un jidov, care lăcuia în ce-tatea Susis, om mare slujitor în curtea împăratului, și erà din ro-bii pre cari i-a dus în robie Navu-hodonosor împăratul Vavilonului din Ierusalim, împreună cu Iehonia îm-păratul Iudei, și acesta erà visul lui: „iafă glasuri și gâlceavă, trăznete și „cutremur și turburare pre pământ, „și iafă doi balauri mari gaia au „venit înainte amândoi să se lupte, „și a fost glasul lor mare, și la gia-„sul lor s'au gălit toate neamurile „de rășboi, ca să baiă neamul ce-„lor drepți, și iafă a fost ziua aceea „zi de întunerec, de necaz, de ne-„voie și de chin, și turburare mare „a fost pre pământ, și s'a turburat „tot neamul cel drept temându-se „de relele lor, și s'a gălit de perire „și a strigat către Dumnezeu, și de „strigarea lor, păreà că s'a făcut „dintr'un izvor mic, rîu mare, apă „multă și lumină, și soarele a ră-„sărit, și cei smeriți s'au înălțat și „au mâncat pre cei mândri“. Și s'a deșteptat Mardoheu după ce a văzut acest vis, și gândeà ce vreà Dum-

nezeu să facă, și aveà visul acesta în inimă, și vreà să-l cunoască cu deamăruntul până în noapte, și s'a așezat Mardoheu în curte cu Ga-vata și cu Tara, amândoi fameni ai împăratului, cari păzeau curtea, și a auzit gândurile lor, și grijile lor a cercat și a înțeles că ei se gătesc să pună mâinile pre împă-ratul Artaxercsu, și a spus împă-ratului, și a întrebat împăratul pre amândoi famenii săi, și ei mărtu-risind, i-a spânzurat; și a scris îm-păratul cuvintele acestea spre po-menire, și Mardoheu încă a scris cuvintele acestea, și a poruncit îm-păratul lui Mardoheu să slujască, și i-a dat lui daruri pentru aceasta. Și erà Aman al lui Aminadat Vu-gheul, mărit înaintea împăratului, și cercà să facă rău lui Mardoheu și poporului lui, pentru cei doi fameni ai împăratului.

CAP. 1.

Astina lepădată de Artaxercs.

Și a fost după cuvintele acestea în zilele lui Artaxercsu: acest Ar-taxercs stăpâneà dela India o sută douăzeci și șapte de țări.

2. Intr'acele zile când a șezut în scaun împăratul Artaxercs în ce-tatea Susis,

3. În anul al treilea al împărăției sale, făcut-a ospăț mare prietenilor săi și celorlalte neamuri și celor măriți ai Persilor și ai Midilor, boierilor și domnilor.

4. Și după aceasta le-a arătat lor avuția împărăției sale și mărirea desfătării bogăției sale, într'o sută și optzeci de zile.

5. Iar când s'au plinit zilele nunții, a făcut împăratul ospăț neamurilor, celor ce s'au aflat în cetate șase zile, în curtea casei împăratului.

6. Impodobită cu perdele de vison și cu verzi întinse pre funii de in și de mohorște, pre belciuge de aur și de argint, pre stâlpi de marmură și de piatră.

7. Paturi de aur și de argint pre pardoseală de piatră de smaragd și de pinin și de piatră de parin, și așternuturi strălucite cu împestrături înflorite în prejur trandafirilor revărsați.

8. Pahar de aur și de argint și de antracs pahar pus înaintea de treizeci de mii de talanși, vin mult și dulce care bea însuș împăratul, iar băutura aceasta nu după legea cea obișnuită se făcea, ci așa a vrut împăratul, și a poruncit dregătorilor casei, ca să facă voea lui și a oamenilor.

9. Și Astina împărăteasa a făcut ospăț femeilor în curțile împărătești unde era împăratul Artaxercsu.

10. Iar în ziua a șaptea vesel fiind împăratul a zis lui Aman, Vazan, Tarra, Varazi, Zatolfa, Avataza, Tarava, celor șapte fameni slujitori ai săi.

11. Să aducă pre împărăteasa la dansul să o facă pre ea împărăteasă, și să-i pue ei diademă, și să arate boierilor și neamurilor frumusețile ei, că era frumoasă.

12. Și n'a ascultat de el împără-

teasa ca să vie cu famenii, și s'a mândrit împăratul și s'a mânieat.

13. Și a zis prietenilor săi, că acestea a grăit Astina: faceți dar pentru aceasta lege și judecată.

14. Și au venit la el Archezes și Sarsates și Malesear căpeteniile Persilor și ale Midilor, cei de aproape ai împăratului, cari întâiu ședeau lângă împăratul.

15. Și au spus lui după legi, cum se cade a face Astinei împărătesei, pentrucă n'a făcut cele ce i-a poruncit împăratul prin fameni.

16. Și a zis Muheu către împăratul și către căpetenii: nu numai împăratului a făcut strâmbătatea Astina împărăteasa, ci și tuturor boierilor și povățuitorilor împăratului,

17. Că a spus lor cuvintele împărătesei și cum a grăit împotriva împăratului, deci dacă a grăit împotriva împăratului Artaxercsu,

18. Așa astăzi doamnele celelalte ale boierilor Persilor și ale Midilor auzind cele ce a grăit ea împăratului, vor cuteza asemenea a necinși pre bărbații lor.

19. Deci de i se pare bună împăratului porunca împărătească, să scrie după legile Midilor și ale Persilor, și într'alt chip să nu iacă, nici să mai intre împărăteasa la dansul, și împărăția ei să o dea împăratul la o femeie mai bună decât dânsa.

20. Și să se auză legea cea dela împăratul care va face întru împărăția sa, și așa toate femeile vor da cinste bărbaților lor dela sărac până la bogat.

21. Și a plăcut cuvântul acesta împăratului și boierilor, și a făcut împăratul după cum a grăit Muheu.

22. Și a trimis în toată împărăția prin fiecare țară după graiul lor, ca să le fie lor frică în casele lor.

CAP. 2.

Estir în casa împăratului.

După cuvintele acestea a încetat Dmăniea împăratului, și n'a mai pomenit de Astina, aducându-și aminte ce a grăit și cum o a judecat pre ea.

2. Și au zis slugile împăratului :

3. Să se caute împăratului fetișoare curate, frumoase la chip și să pună împăratul dregători în toate țările împărăției sale, și să aleagă fetișoare frumoase la chip, în cetatea Susa la casa femeilor, și să le dea famenului împăratului păzitorul femeilor, și să le dea săpun și celelalte care sunt de lipsă.

4. Și femeia care va plăcea împăratului, va fi împărăteasă în locul Astinei, și a plăcut împăratului lucrul, și a făcut așa.

5. Și eră un jidov în cetatea Susis, și numele lui Mardoheu al lui Iair, al lui Semia, al lui Kiseu, din neamul lui Veniamin.

6. El eră din robii cei din Ierusalim, pre care i-a fost robit Navuhodonosor împăratul Vavilonului.

7. Și eră la el o copilă crescută, fata lui Aminadav fratele tatălui său, și numele ei Estir, și dupăce au murit părinții ei, o a învățat pre ea ca să-i fie lui femeie, și eră fetișoară frumoasă la chip.

8. Și când s'a auzit porunca împăratului s'au adunat multe fetișoare la Susa cetatea cea de supt mâna lui Gai, și s'a adus Estir la Gai păzitorul femeilor.

9. Și i-a plăcut lui fetișoara, și a aflat har înaintea lui, și a grăbit a da ei săpunul și partea, și pre cele șapte fete alese ei dela împărăție, și o a împodobit pre ea bine și pre roabele ei în casa femeilor.

10. Și n'a arătat Estir neamul său,

nici moșia sa, că Mardoheu poruncise ei să nu spue.

11. Și în toate zilele umblă Mardoheu prin curtea femeilor, ca să vază ce se va întâmpla Estirei.

12. Iar vremea fetei a intră la împăratul eră, dupăce treceau douăsprezece luni, că așa se plinesc zilele socofinței, în șase luni se ungea cu ulei de mirsin, și în șase luni cu alte mirodenii și cu săpunurile femeilor.

13. Și atunci intră la împăratul, și de-i zicea să o dea pre ea să meargă cu el dela casa femeilor până la casa împăratului.

14. Seara intră și dimineața se ducea la casa femeilor cea a doua, unde eră Gai famenul împăratului păzitorul femeilor, și mai mult nu intră la împăratul fără numai când o chemă anume.

15. Și când s'a plinit vremea Estirei, fetei lui Aminadav fratele tatălui lui Mardoheu, ca să intre la împăratul, n'a lepădat nimica de cele ce i-a poruncit ei Famenul păzitorul femeilor, că Estir aflase har la toți cei ce o vedeau.

16. Și a intrat Estir la împăratul Artaxercsu în luna a douăsprezecea, care este Adar în anul al șaptelea al împărăției lui.

17. Și a iubit împăratul pre Estir, și a aflat har mai mult decât toate fecioarele, și i-a pus ei diadema cea femeiască.

18. Și a făcut împăratul ospăț tuturor prietenilor săi și căpeteniilor în șapte zile, înălțând nunta Estirei, și a ușurat dările la toți cei de supt împărăția lui.

19. Și Mardoheu slujă în curte.

20. Iar Estir n'a spus moșia sa, că așa i-a poruncit ei Mardoheu, să se teamă de Dumnezeu și să păzească poruncile lui precum făcea

când eră la el, și Estir n'a schimbat vieța sa.

21. Și s'au mânieat cei doi fameni ai împăratului, cari erau mai mari păzitorilor lui, că a pus înainte pre Mardoheu, și cercă să omoare pre împăratul Artaxercsu.

22. Ailând Mardoheu lucrul acela, l-a spus Estirei, și ea a spus împăratului statul lor.

23. Iar împăratul a cercetat pre cei doi fameni, și i-a spânzurat și a poruncit împăratul să însemne în cartea cea de pomenire, care eră în biblioteca împărătească, acest lucru bun al lui Mardoheu spre laudă.

CAP. 3.

Uneltirile lui Aman.

După acestea a mărit împăratul Artaxercsu pre Aman al lui Amadat Vugheul, și l-a înălțat pre el, și ședeă mai sus decât toți prietenii lui.

2. Și toți cei din curte se închinau lui, că așa a poruncit împăratul să facă, iar Mardoheu nu se închină lui.

3. Și au zis cei din curtea împăratului lui Mardoheu: pentruce n'ascuși de cele ce zice împăratul?

4. In toate zilele ziceau lui, și n'ascuță, și a spus lui Aman, că Mardoheu se împotrivesțe cuvintelor împăratului, și le-a spus lor Mardoheu că este Iidov.

5. Și înțelegând Aman, cum că Mardoheu nu se închină lui, s'a mânieat foarte.

6. Și a vrut să piarză pre toți Iidovii, căși erau supt împărăția lui Artaxercsu.

7. Și a făcut stat în anul al doisprezecelea al împărăției lui Artaxercsu, și a aruncat sorși pre zile și pre luni, ca într'o zi să piarză neamul lui Mardoheu, și a căzut sorșul pe ziua a patrusprezecea a lunii lui Adar.

8. Și a grăit către împăratul Artaxercsu, zicând: este un neam risipit în neamuri în toată împărăția ta, și legile lor sunt sireine de ale tuturor neamurilor, și de legile împăratului n'ascuță, și nu folosește împăratului a-i lăsa pre ei.

9. De se pare împăratului poruncească să-i piarză pre ei, și eu voiu dà la vistieria împăratului zece mii de talanși de argint.

10. Și scofând împăratul inelul l-a dat în mâna lui Aman să pecetluiască cele ce s'au scris asupra Iidovilor.

11. Și a zis împăratul lui Aman: argintul fini-țe-l, iar cu neamul Iidovesc fă cum vrei.

12. Și s'au chemat scriitorii împăratului în luna întâiu a treisprezecea zi, și au scris cum a poruncit Aman mai marilor oștirea și căpeteniilor în toate țările dela India până la Etiopia la cele o sută și douăzeci și șapte de țări, căpeteniilor neamurilor în limbile lor, cu numele lui Artaxercsu împăratul.

13. Și s'au trimis prin purtătorii de cărși în toată împărăția lui Artaxercsu, să piarză neamul Iidovilor în ziua dintâiu a lunei a douăsprezecea, care este Adar, și să jefuiască averile lor.

Iar izvodul cărșii este acesta: „Marele împărat Artaxercsu celor de „la India până la Etiopia, a o sută „douăzeci și șapte de țări, domnilor și căpeteniilor celor supuși împărăției lui acestea scrie: preste „multe neamuri stăpânind și toată „lumea biruind, am vrut nu cu semeșia măririi să mă înalș, ci mai „vârtos cu liniște și cu blândețe „rura petrecând pre cei supuși în „vieță cu liniște totdeauna a-i așeză, și împărăția am vrut să o fac

„pacinică, și în ea să poată umbla
 „până la margini, și să înnoesc pa-
 „cea cea dorită tuturor oamenilor.
 „Am întrebat pre sfinicii mei, cum
 „s'ar putea duce aceasta la îndepli-
 „nire? Cel ce la noi întrece pre cei-
 „lalți cu înțelepciunea și cu neschim-
 „bată bunăvoință și cu adevărită
 „credință s'a dovedit și al doilea
 „după împărăția mea cinstit, anu-
 „me Aman, ne-a spus nouă cum că
 „între toate neamurile din lume este
 „amestecat un neam cu legile îm-
 „profitivitor tuturor neamurilor, și po-
 „runcile împăraților pururea neso-
 „cofindu-le, așa cât împărăția no-
 „astră, care fără de ponos ne nevo-
 „im să o cârmuim, nu se poate a-
 „șeză. Socotind dar acest neam sin-
 „guralic și osebit și celorlalți oa-
 „meni improfitivnic, și după legi stre-
 „ine petrecând, improfitivindu-se lu-
 „cruților noastre, și foarte rele ră-
 „utăși săvârșind, în cât împărăția
 „noastră pace și statornicie să nu
 „poată aveă, am poruncit ca ori
 „care se vor însemnă vouă în cărțile
 „cele scrise de Aman, care este pus
 „mai mare preste lucruri, și al doi-
 „lea al nostru părinte, toți cu femeii
 „și cu prunci să piară cu toată să-
 „mânța de sabiile vrăjmașilor fără
 „nici o milă și îngăduință, în ziua
 „a patrusprezece a lunii a douăspre-
 „zecea Adar anul acesta.

„Ca cei ce și mai nainte au fost,
 „și acum sunt vrăjmași într'o zi cu
 „sila pogorându-se la iad; de aci
 „înainte neclătit și desăvârșit să ni
 „se așeze lucrurile“.

14. Iar izvoadele cărților s'au dat
 în fiecare țară, și s'a poruncit la
 toate neamurile să fie gata în ziua
 aceasta.

15. Și se grăbea lucrul la Susa,
 iar împăratul și Aman se desfătau,
 și cetatea se turbură.

CAP. 4.

Jalea și postul Jidovilor.

Mardoheu înțelegând ce s'a fă-
 cut, ș'a rupt hainele sale și s'a
 îmbrăcat cu sac și s'a presărat cu
 cenușă, și ieșind pre ulișile cetății,
 strigă cu glas mare: pierе neamul
 care nici o strămbătate n'a făcut.

2. Și a venit până la poarta îm-
 păratului, și a stătuț, că nu eră lui
 slobod să între în curte, având sac
 și cenușă.

3. Și în toată țara unde se ve-
 stise cărșile, strigare și fânguire și
 plângere mare eră Jidovilor, sac și
 cenușă au așternut loruși.

4. Și au intrat slujnicile și fame-
 nii împărătesei, și îi spuseră ei, iar
 ea s'a întristat dacă a auzit ce s'a
 făcut, și a trimis să îmbrace pre
 Mardoheu, și să ia dela ei sacul,
 dar el n'a crezut.

5. Deci Estir a chemat pre Ahra-
 teu famenul său, care stă la ea, și
 l-a trimis, ca să înțeleagă dela Mar-
 doheu adevărul.

6. Iar Mardoheu i-a spus lui ce
 s'a făcut, și făgăduința ce a făcut
 Aman împăratului să dea la vistie-
 rie zece mii de talanși, ca să piar-
 ză pre Jidovi.

7. Și izvodul poruncii dată în Su-
 sa, ca să-i piarză pre ei, l-a dat lui
 ca să-l arate Estirei, și a zis lui:
 să-i poruncească ei să între să se
 roage împăratului, și să-l roage pen-
 tru popor aducându-și aminte de zi-
 lele smereniei tale, cum te-ai hrănit
 cu mâinile mele, că Aman cel ce
 este al doilea după împăratul a grăit
 asupra noastră spre moarte, roagă
 pre Domnul, și grăește împăratului
 pentru noi, și ne izbăvește de moarte.

8. Și intrând Ahrateu, i-a grăit ei
 toate cuvintele acestea.

9. Și a zis Estir către Ahrateu:
 mergi la Mardoheu, și zi:

10. Că toate neamurile împărăției știu, cum că tot omul, sau femeia, care va intra la împăratul în curtea cea mai dinlăuntru nechemat, nu este lui mântuire, afară de acela, căruia va înfiinde împăratul toiagul cel de aur, acela se va mântui, și eu nu sunt chemată să intru la împăratul de sunt treizeci de zile.

11. Și a spus Ahrateu lui Mardoheu, toate cuvintele Estirei.

12. Și a zis Mardoheu către Ahrateu, mergi și zi ei: Estir, să nu zici întru sineși, că te vei mântui singură întru împărăție afară din toți Evreii,

13. Că de nu vei ascultă într'această vreme, din altă parte ajutor și sprijineală va fi Evreilor, iar tu și casa tatălui tău veși pieri, că cine știe că tu te-ai făcut împărăteasă în vremea aceasta.

14. Și a frimis Estir pre cel ce a venit la ea să spue lui Mardoheu:

15. Mergi și adună pre Evreii cei din Susa, și postești pentru mine, și să nu mâncași nici să beși în trei zile, noaptea și ziua, și eu și roabele mele nu vom mânca, și atunci voi intră la împăratul împotriva legii făcând, măcar de va trebui să și pier.

16. Și ducându-se Mardoheu, a făcut cum i-a poruncit lui Estir.

Și s'a rugat Domnului, Mardoheu, pomenind toate lucrurile Domnului, și a zis: „Doamne, Doamne împărate atotfiitorule, toate sunt supț „stăpânirea ta, și nu este cine să „stea împotriva ta de vei vreă să „mântueși pre Israil. Că tu ai făcut „cerul și pământul și tot ce este „minunat supț cer, și ești Domn „tuturor, și nu este cine să stea „împotriva șie Doamne. Tu toate le „cunoști. Tu Doamne știi că nu din „semeșie, nici din trufie, nici din

„iubire de mărire am făcut aceasta, ca „să nu mă închin trufașului Aman. „Că aș fi voit a sărută și talpele picioarelor lui pentru mântuirea lui Israil. Ci am făcut aceasta, ca să „nu pulu mărirea omului mai pre „sus de mărirea lui Dumnezeu, și „ca să nu mă închin nimănui, fără „numai șie Domnul meu, neîcând „eu acestea din trufie. Și acum „Doamne Dumnezeule împăratul și „Dumnezeul lui Avraam, fie-și milă „de poporul tău, că caută să ne „ștrice pre noi, și postesc să piarză „moștenirea ta cea dinăiu, nu trece „cu vederea partea ta, care o ai „răscumpărat șie din Eghipt. Ascultă „rugăciunea mea, și te îmblânzește „spre moștenirea ta, întoarce plânsul nostru întru bună petrecere, „ca fiind vii, să laudăm numele tău „Doamne, și să n'asupi gura celor „ce te laudă pre tine. Și tot Israilul „a ștrigat cu putere, că moartea lor „este dinaintea ochilor lor.“ Și Estir împărăteasa a alergat la Domnul fiind cuprinsă de frica morșii, și lepădându-și hainele mării sale, s'a îmbrăcat cu haine de plâns și de jale, și în locul unșorilor celor frumoase, cu cenușă și cu gunoiu ș'a umplut capul său, și trupul său l-a smerit foarte, și tot locul desfătării sale l-a umplut de părul său cel smuls, și rugându-se Domnului Dumnezeului lui Israil, a zis: „Domnule meu și împăratul nostru tu „ești singur, ajută-mi mie cei singure, care n'am alt ajutor, fără nu „mai pre tine, că peirea mea este „înaintea mea. Eu am auzit dela „tatăl meu în neamul părinșilor mei, „că tu Doamne ai luat pre Israil „din toate neamurile și pre părinșii „noștri din toți strămoșii lor întru „moștenire vecinică, și le-ai făcut „lor câte ai grăit.

„Și acum am păcătuit înaintea

„ta, și ne-ai dat pre noi în mâinile
 „vrăjmașilor noștri. Pentru că am
 „mărit pre dumnezeii lor, drept ești
 „Doamne. Și acum nu s'au îndestu-
 „lat cu amărăciunea robiei noastre,
 „ci tu ai pus mâinile lor preste
 „măinele idolilor lor. Să strice fă-
 „găduința gurii tale, și să piarză
 „pomenirea ta și să astupe gura
 „celor ce te laudă pre tine și să
 „stingă mărirea casei tale și a jert-
 „felnicului tău. Și să deschiză gura
 „neamurilor spre bunăfăcile celor
 „deșarte, și să laude pre împăratul
 „cel trupesc în veac. Nu dă Doamne
 „schiptrul tău celor ce nu sunt, ca
 „să nu răză de căderea noastră, ci
 „întoarce sfatul lor asupra lor, și
 „pre cel ce a început asupra no-
 „astră, pune-l spre pildă. Adu-ți a-
 „minte Doamne, și te arată nouă
 „în vremea necazului nostru, și-mi
 „dă mie îndrăsneală Împărate al
 „dumnezeilor și a toată domnia
 „Stăpâne. Dă cuvânt bine întocmit
 „în gura mea înaintea leului, și
 „schimbă inima lui spre ura celui
 „ce se luptă asupra noastră, și spre
 „pierderea lui și a celor ce sunt
 „într'un gând cu el. Iar pre noi ne
 „mântuește cu mâna ta, și-mi ajută
 „mie cei singure, care n'am pre altul
 „afară de tine Doamne cel ce pre toți
 „cunoști și știi că am urât mărirea
 „celor fărădelege, și urăsc patul ce-
 „lor netăiași împrejur și al tuturor
 „celor de alt neam. Tu știi nevoia
 „mea, că urăsc semnul trufiei mele
 „care este pre capul meu în zilele
 „vederii mele, urăscu-l ca pre o
 „cârpă a unei femei, care are cele
 „de preste lună, și nu-l port în zi-
 „lele liniștii mele. Și n'a mâncat
 „roaba ta la masa lui Aman, și
 „n'am mărit ospățul împăratului, nici
 „am băut vin din furnări. Și nu s'a ve-
 „selit roaba ta din ziua în care m'am
 „mutat aici până acum, fără numai

„întru tine Doamne Dumnezeuul lui
 „Avraam. Dumnezeule cel puternic
 „preste toți, ascultă glasul celor fără
 „de nădejde, și ne mântuește pre
 „noi din mâna celor ce caută să
 „ne facă rău, și mă mântuește de
 „frica mea.“

CAP. 5.

*Estir la împăratul. Aman uneltește
 moartea lui Mardoheu.*

Și a fost în ziua a treia după ce
 a fost în liniște rugându-se, s'a
 desbrăcat de hainele cele de înfri-
 stare și s'a îmbrăcat în cele de mă-
 rire.

2. Și făcându-se strălucită, che-
 mând pre văzătorul tuturor și mân-
 tuitorul Dumnezeu, a luat pre cele
 două slujnice, și pre una se reze-
 mă, ca cum s'ar gingăși, iar cea-
 laltă mergea după dânsa ridicând
 hainele ei.

3. Și ea rumenindu-se ca în floa-
 rea frumuseții sale, și fața ei blân-
 dă și foarte iubită, iar inima ei în-
 cremenită de frică.

4. Și intrând prin toate ușile, a
 stăut înaintea împăratului, și el șe-
 dea pre scaunul împărăției sale, cu
 toate hainele împărătești îmbrăcat
 tot cu aur și cu pietre scumpe, și
 era înspăimântător foarte.

5. Și ridicând el fața sa aprinsă
 de mânie, foarte mânios s'a uitat,
 și a căzut împărăteasa și s'a schim-
 bat fața ei, în cât a leșinat și s'a
 plecat pre capul slujnicii, care mer-
 gea cu ea.

6. Și au mutat Dumnezeu duhul
 împăratului întru blândețe, și spe-
 riindu-se a sărit din scaunul său, și
 o a luat pre ea în brațele sale până
 ce ș'a venit în fire, și o mângâia
 pre ea cu cuvinte de pace, și a zis
 către ea: ce-ți este Estir? Eu sunt
 fratele tău, îndrăznește, nu vei muri,

că de obște este porunca noastră apropie-te.

7. Și ridicând toiagul cel de aur, l-a pus preste grumazii ei, și o a înbunat pre ea, și i-a zis: grăește-mi.

8. Și ea a zis lui: văzutu-te-am doamne, ca pre îngerul lui Dumnezeu, și s'a turburat inima mea de groaza mării tale, că minunat ești doamne, și fața ta este plină de daruri.

9. Și grăind ea, iar a căzut leșinată, iar împăratul s'a turburat, și toată curtea lui o mângâia pre ea.

10. Și a zis împăratul: ce vrei Estir, și ce ceri? Până la jumătate de împărăția mea, voiu da ție.

11. Zis-a Estir: zi însemnată este mie astăzi, deci de se pare împăratului să vie și împăratul și Aman la ospățul, care voiu face eu astăzi.

12. Și a zis împăratul: grăbiți de chemați pre Aman, ca să facem cuvântul Estirei, și au mers amândoi la ospățul, care a zis Estir.

13. Iar la băutura a zis împăratul către Estir: ce vrei împărăteasă Estiro? Și voiu face ție ca unor vrednici.

14. Iar ea a zis: cererea mea și rugăciunea mea este, că de am aflat har înaintea împăratului, să vie împăratul și Aman și mâine la ospățul, care voiu face lor, și mâine voiu spune acestea.

15. Și a ieșit Aman dela împăratul foarte vesel și voios, însă văzând Aman pre Mardoheu jidovul în curte, s'a mânieat foarte.

16. Și mergând la ale sale, a chemat pre prieteni și pre Zosara femeia sa.

17. Și le-a arătat lor avușea sa și mărirea, care împăratul o a dat lui, și cum l-a făcut pre el mai mare și povățuitor împărăției.

18. Și a zis Aman: n'a chemat împărăteasa cu împăratul pre ni-

meni la ospăț, fără numai pre mine, încă și mâine m'a chemat.

19. Ci aceasta mie nu-mi place, când văz pre Mardoheu jidovul în curte.

20. Și a zis către el Zosara femeia lui și prietenii: poruncește să se taie un lemn de cincizeci de coși, și mâine zi împăratului, și să se spânzure Mardoheu pre lemn, iar tu intră la ospăț cu împăratul și te veselește.

21. Și a plăcut lui Aman cuvântul, și a gătit lemnul.

CAP. 6.

Mardoheu în mare cinste.

Iar Domnul au depărtat somnul de la împăratul în noaptea aceea, și a zis slujitorului său, să aducă scrisorile cele de pomenire ale zilelor, să-i citească lui.

2. Și a aflat scrisorile cele ce s'au scris pentru Mardoheu, cum a spus împăratului pre cei doi fameni ai împăratului, când păzeau ei și căutau să-și pue mâinile lor pre Artaxersu.

3. Și a zis împăratul: ce cinste sau dar am făcut lui Mardoheu? Și au zis slujitorii împăratului: nu i-ai făcut lui nimica.

4. Iar când întrebă împăratul pentru bunăvoirea lui Mardoheu, iată Aman eră în curte, și a zis împăratul: cine este în curte? Că venise Aman în curte, ca să zică împăratului, să spânzure pre Mardoheu pre lemnul care l-a gătit.

5. Și au zis slujitorii împăratului: iată Aman stă în curte, și a zis împăratul: chemați-l pre el.

6. Și a zis împăratul lui Aman: ce voiu face omului, pre care vreau eu să-l cinstesc?

7. Și a zis Aman întru sine: pre cine vreă împăratul să cinstească, fără numai pre mine?

8. Și a zis către împăratul: omul pre care vrea împăratul să-l cinstască, să aducă slugile împăratului veșmânt de vison, cu care se îmbracă împăratul, și cal pre care încăleacă împăratul.

9. Și să-i dea unuia din prietenii cei cinstiți ai împăratului, și să îmbrace pre omul pre care iubește împăratul, și să-l pue călare pre cal, și să strige pre ulișele cetății, zicând: așa va fi la tot omul pre care împăratul voește a-l mări.

10. Și a zis împăratul lui Aman: bine ai grăit, așa fă lui Mardoheu jidovul, cel ce slujește în curte, și să nu lași să treacă nici un cuvânt din cele ce ai grăit.

11. Și a luat Aman veșmântul și calul, și a îmbrăcat pre Mardoheu, și l-a suit pre el pre cal, și a trecut pre ulișile cetății, și a strigat zicând: așa va fi la tot omul, pre care împăratul vrea să-l mărească.

12. Și s'a înapoiat Mardoheu la curte, iar Aman s'a întors întru ale sale supărat asupra capului său.

13. Și a povestit Aman Zosarei femeii sale și prietenilor, cele ce s'au întâmplat, și au zis către el prietenii și femeia: de este din neamul jidovilor Mardoheu, și ai început a te smeri înaintea lui, vei cădea cu adevărat, și nu vei putea să-ți izbândești asupra lui, că Dumnezeu cel viu este cu dânsul.

14. Încă grăind ei, au venit femeii și au grăbit pre Aman să meargă la ospățul, care l-a gătit Estir.

CAP. 7.

Aman spânzurat.

Și au intrat împăratul și Aman să ospăteze împreună cu împărăteasa.

2. Și a zis împăratul Estirei a doua zi când ospăta, ce este Estir împără-

teasă? Și ce este cererea ta? Și ce este rugăciunea ta? Eu voi da ție până la jumătate de împărăția mea.

3. Și răspunzând Estir, a zis: de am aflat har înaintea împăratului, dăruiesc-mi mie și poporului meu iertarea pentru care mă rog.

4. Că vânduși suntem, eu și poporul meu spre perire, spre jefuire și spre robie, noi și pruncii noștri să fim robi și roabe, și am cunoscut, că nu este vrednic vrăjmașul de curtea împăratului.

5. Și a zis împăratul: cine este acesta, care a îndrăsnit a face lucrul acesta?

6. Și a zis Estir: omul vrăjmaș Aman cel rău acesta este, iar Aman s'a cutremurat de împăraii și de împărăteasa.

7. Deci împăratul sculându-se dela masă a mers în grădină, iar Aman se rugă de împărăteasa și cerea milă, pentrucă se vedeă pre sine în primejdie.

8. Și s'a întors împăratul din grădină, iar Aman căzuse jos rugând pre împărăteasa, și a zis împăratul: încă și pre femeia mea o silește în casa mea? Iar Aman auzind s'a turburat.

9. Și a zis Vugatan unul din farmeni, fiindcă acesta știă lemnul cel de spânzurat, că l-a fost văzut în casa lui Aman, când l-a chemat la cina împăratului, și întrebând de acela, a înțeles dela unul din slugi ce se gătește. Deci a zis către împăratul: iați și lemn a gătit Aman lui Mardoheu, celui ce a grăit pentru împăratul, și este ridicat de Aman lemnul de cincizeci de coși, și a zis împăratul: să fie spânzurat el pre dânsul.

10. Și a fost spânzurat Aman de lemnul care l-a fost gătit lui Mardoheu, și atunci a încetat mânia împăratului.

CAP. 8.

Răsbunarea Jidovilor.

In ziua aceea împăratul Artaxercsu a dăruit Estirei tot ce avea Aman vrăjmașul, și a chemat împăratul pre Mardoheu, că a spus Estir, că este rudenie cu el.

2. Și a luat împăratul inelul, care l-a luat dela Aman și l-a dat lui Mardoheu.

3. Și a pus Estir pre Mardoheu preste toate ale lui Aman, și adăogând a grăit către împăratul și a căzut la picioarele lui, și s'a rugat ca să scribe răutatea lui Aman și câte a făcut el Jidovilor.

4. Și a înfins împăratul Estirei toiagul cel de aur, și sculându-se Estir a stat înaintea împăratului.

5. Și a zis Estir: de ți se pare ție, și de am aflat har, să se trimiță și să se întoarcă cărțile cele trimise de Aman, care le-a scris să piarză pre Evreii cei din împărăția ta.

6. Că, cum voui putea vedeà eu chinuirea poporului meu, și cum voui putea să mă mântuiesc, când pier neamul meu?

7. Și a zis împăratul către Estir: dacă toate câte are Aman ți-am dat și ți-am dăruit ție, și pre el l-am spânzurat pre lemn, pentrucă a ridicat mâinile asupra Jidovilor, ce încă mai ceri?

8. Scrieți și voi cu numele meu, cum vă place, și pecetluiți cu inelul meu, că, câte se scriu din porunca împăratului și se pecetluiesc cu inelul meu, nimenea nu se poate împotrivi acelora.

9. Și s'a chemat scriitorii în luna dintâiu, care este Nisan în douăzeci și trei a anului acestuia, și s'au scris Evreilor, câte a poruncit dregătorilor casei și căpeteniilor domnilor dela India până la Etiopia, la o

sută și douăzeci și șapte de domni în fiecare țară în limba lor.

10. Și s'a scris în numele împăratului și s'a pecetluit cu inelul lui, și a trimis scrisorile prin purtătorii de cărți,

11. Și le-a poruncit lor, ca să trăiască după legile lor în toată cetatea, și să-și izbândească, și vrășmașilor săi să le facă ce vreau, să-i piarză, să-i omoare cum vor socofi, să le jefuiască lucrurile și să pusiască țărilor vrășmașilor săi și să împărțească prăzile lor.

12. Pre cari i-au ucis într'o zi în toată împărăția lui Artaxercsu, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea care este Adar.

13. Acesta este izvodul cărților celor scrise: marele împărat Artaxercsu celor ce sunt puși căpetenii preste o sută și douăzeci și șapte de țări, dela India până la Etiopia, și celor ce ale noastre cugetă, bucură:

„Mulți cu prea multa făcătorilor „de bine bunătate mai adesea cinstinduse mai mult se trufesc. Și „nu numai celor supuși nouă caută „a le face rău, ei neputând suferi, „ci și asupra făcătorilor săi de bine „se silesc a meșteșugi. Și mulșă- „mirea nu numai dintre oameni stricându-o, ci și cu bunătățile, care „le au semețindu-se și înălțându-se, „de certarea cea urțitoare de rele a „lui Dumnezeu, celui ce toate pururea le vede socotesc a fugi. Și „de multe ori se întâmplă, ca pre „cari stăpânitorul mai prieteni și „mai credincioși i-a făcut, cărora „cârma împărăției o a încredințat, „pre domnii săi în foarte mari pri-mejdii i-au băgat, fiindcă ar vrea „a se folosi cu ei, pentru ca să-și „izbândească strămbătățile sale, cele „deosebi, varsă sângele nevinovaților. Și înșală mintea stăpânitorilor lor, care nu știe de înșelăciune,

„și înțelepciunea cu viclenie și cu
 „minciuni o amăgesc. Care lucru
 „și din istoriile cele vechi, precum
 „am arătat, și din cele ce sunt în-
 „aintea ochilor noștri se dovede-
 „ște, cum că cu rele îndemnări ale
 „unora bunavoință a împăraților
 „se întoarce spre rău. Pentru aceea
 „purtând grije, ca cu toți oamenii
 „din împărăția noastră să se fie
 „pacea, nebăgând seamă de pârele,
 „cu care se nevoiesc să ne înșale
 „pre noi, osebind cele ce se pun
 „înaintea ochilor noștri, socotindu-le
 „cu blândă cercetare. Pentru aceea
 „nu trebuie să gândiți, că din ușu-
 „rarea minții noastre vine, de dăm
 „porunci osebite, ci cum că după
 „întâmplarea și lipsa vremilor, pre-
 „cum pofteste folosul deobște, ju-
 „decăm. Și ca mai bine să înțele-
 „geți ce zicem, Aman fiul lui Ama-
 „dat, și cu mintea și cu neamul
 „machidonean, și strein de sângele
 „Persilor, și bunătatea noastră cu
 „tirănia întinând-o ca pre un ne-
 „mernic l-am fost primit. Și făcân-
 „du-se prieten nouă, a cunoscut iu-
 „birea noastră de oameni, care a-
 „veam spre tot neamul atâta, cât
 „tatăl nostru s'a chemat, și de toți
 „s'a cinstit al doilea după noi. Și
 „într'atâta s'a înălțat cu semeția,
 „în cât a vrut să ne lipsească și
 „de împărăție și de viață. Și pre
 „Mardoheu mântuitorul, și foarte
 „marele făcător de bine al nostru,
 „și pre cea fără de prihană soția
 „împărăției noastre Estir cu tot nea-
 „mul lor cu multe minciuni și me-
 „șteșugiri de înșelăciune i-a cerut
 „spre pierzare. Gândind că dacă îi
 „va omorî pre ei, ne va află pre
 „noi singuri, și împărăția Persilor
 „o va mută la Machidoneni. Iar noi
 „pre Iidovii, pre cari cel de trei ori
 „spurcat i-a dat spre moarte, i-am
 „află nu făcători de rele, ci prea

„cu drepte legi viețuind și fiind fii
 „prea înaltului și prea marelui Dum-
 „nezeu celui viu, celui ce cu bună
 „vrerea sa ne-au dat nouă și stră-
 „moșilor noștri împărăția. Nu veți
 „ascultă de cărțile cele trimise de
 „Aman al lui Amadat, pentru care
 „răutate a lui înaintea porților ce-
 „tății Susilor s'a spânzurat cu toată
 „casa, Dumnezeu atotfiitorului degrab
 „dând lui judecată, de ce a fost
 „vrednic. Iar scrisoarea cărții ace-
 „știa să o vestiți în tot locul cu în-
 „drăzneală, să lăsați pre Iidovi să
 „trăiască după legile lor.

„Și să le ajutați lor, ca pre cei
 „ce din vremea primejdiei s'au scu-
 „lat asupra lor, să-și izbândească
 „în treisprezece zile ale lunii a doua-
 „sprezecea, care este Adar, pentru că
 „această zi, care eră să fie de pie-
 „rirea neamului celui ales atotpu-
 „ternicului Dumnezeu, o au făcut lor
 „de bucurie. Pentru aceea dar și voi
 „între sărbătorile voastre cele nu-
 „mite să o fineți și să o serbați cu
 „toată desfătarea, ca și acum și
 „după aceasta mântuire să fie vouă
 „și celor ce binevoesc Persilor, iar
 „celor ce ne viclenesc nouă, pome-
 „nire de pierire. Iar toată cetatea
 „sau țara, care nu va face așa, cu
 „sabie și cu foc să piară cu urgie,
 „ca nu numai oamenilor necălcată,
 „ci și hiarelor și pasărilor în toată
 „vremea urâtă să fie. Iar izvoadele
 „să se pue la vederea ochilor în toată
 „împărăția, și gata să fie toți E-
 „vreei într'această zi, să bată pre
 „vrăjmașii lor“.

14. Și au ieșit călăreții grăbind să
 „facă cele zise de împăratul, și au ve-
 „stit porunca și în cetatea Susa.

15. Și Mardoheu a ieșit îmbrăcat
 „cu veșmânt împărătesc, și având cu-
 „nună de aur și diademă de vison
 „mohorită, și văzând cei din Susa
 „s'au veselit.

16. Iar Jidovilor s'a făcut lumină și veselie.

17. Prin cetăți și prin țări ori unde s'a dat porunca bucuriei și veseliei Jidovilor, desfătare și veselie, și mulți din neamuri se făceau împrejur și se făceau Jidovi pentru frica Jidovilor.

CAP. 9.

Jidovii rânduesc sărbătoare.

Iar în luna a douăsprezecea în treisprezece zile ale lunii care este Adar, au venit cărțile cele scrise de la împăratul.

2. Și în ziua aceea au pierit cei ce erau împotriva Jidovilor, că nimeni n'a stăut împotriva-le, temându-se de dânșii.

3. Că boierii domnilor și tiranii și scriitorii cei împărătești cinsteau pre Jidovi.

4. Că frica lui Mardoheu eră preste ei.

5. Și Mardoheu din zi în zi se mărea, că poruncise împăratul, ca numele lui în toată împărăția să se vestească.

6. Și în cetatea Susis au ucis Jidovii cinci sute de oameni.

7. Pre Farsanes, pre Delfon și pre Fasga,

8. Pre Faradata, pre Varea și pre Sarvaca,

9. Pre Marmasima, pre Rufeon, pre Aseon și pre Zavuteon.

10. Cei zece feciori ai lui Aman, fiul lui Amadat Vugheul vrăjmașul Jidovilor, și i-a jefuit în ziua aceea.

11. Și s'a dat împăratului numărul celor pieriți în Susa.

12. Și a zis împăratul către Estir: omorât-au Jidovii în cetatea Susa cinci sute de oameni, dar împrejur ce socotești că vor fi făcut? Ce te mai rogi încă, și va fi fie?

13. Și a zis Estir împăratului: să se deă Evreilor, să se facă așa și

măine, ca să spânzure pre cei zece feciori ai lui Aman.

14. Și a poruncit împăratul așa să fie, și a dat Jidovilor cetății frupurile fiilor lui Aman să le spânzure.

15. Și s'au adunat Jidovii în Susa în patrusprezece zile ale lunii lui Adar, și au ucis trei sute de oameni, și nimica n'au jefuit.

16. Și ceilalți Jidovi dintru împărăție s'au adunat și le-au ajutat lor, și au încetat dela războiu, că au omorât dintr'înși cincisprezece mii, în treisprezece zile ale lui Adar, și nimica n'au jefuit.

17. Și în ziua a patrusprezecea a acestei luni au odihnit, și o au finut zi de odihnă cu bucurie și cu veselie.

18. Iar Jidovii cei din cetatea Susis s'au adunat, și în a patrusprezecea zi s'au odihnit, și în a cincisprezecea așijderea petreceau cu bucurie și cu veselie.

19. Pentru aceea Jidovii cei risipiți prin țară afară de cetăți, petrec ziua a patrusprezecea a lunii lui Adar, zi bună cu veselie, trimițând daruri fiecare aproapei său; iar cei ce lăcuiesc la scaunele cetăților, la cincisprezece zile ale lunii lui Adar fac veselie, trimițând daruri celor de aproape.

20. Și a scris Mardoheu cuvintele acestea în carte, și le-a trimis Jidovilor celor din împărăția lui Artaseresu, celor de aproape și celor de departe,

21. Să statornicească aceste zile bune, și să fie sărbătoare ziua într'a patrusprezecea și a cincisprezecea a lunii lui Adar.

22. Pentru că într'aceste zile s'au odihnit Evreii de vrăjmașii lor, și luna lui Adar, întru care s'a întors lor plânsul întru bucurie și într-

9. 22. Neemia 8, 11, 12.

starea în zi bună să o petreacă ca niște zile bune de nuntă și de veselie, trimițând daruri prietinelor și săracilor.

23. Și au făcut Evreii precum le-a scris lor Mardoheu;

24. Cum Aman a lui Amadat Vugheul le vrăjmășă lor, cum a plănuit și a aruncat sorși ca să-i piarză pre ei.

25. Și cum a intrat la împăratul zicând să spânzure pre Mardoheu, și câte rele a ispitit să aducă asupra Jidovilor, care apoi s'au întors asupra lui, și fu spânzurat el și feciorii lui.

26. Pentru aceea s'au chemat zilele acestea purim, adică sorși, că în limba lor sorșii se chemau purim pentru cuvintele cărții aceștia, și câte au pășit pentru acestea și câte li s'au făcut lor și li s'au împărșit.

27. Și au primit Jidovii asupra lor și asupra seminției lor și asupra tuturor celor ce sînt legea jidovească, ca nicidecum într'alt chip să nu petreacă zilele acestea, pomenire făcând din neam în neam, și în cetate și în moștenire și în țară.

28. Iar zilele acestea ce se zic purim, se vor ține în toată vremea, și pomenirea lor nu va lipsi din neam.

29. Și a scris Estir împărăteasa fata lui Aminadav și Mardoheu jidovul câte a făcut atuncea, întărind cartea despre cele ce se zic purim;

30. Cum Mardoheu și Estir împărăteasa hotărîse asupra lor.

31. Și atunci s'a rânduit post, după sfatul lor.

32. Și Estir a poruncit să se întărească în veci și să scrie aceasta spre pomenire.

CAP. 10.

Lauda lui Mardoheu.

Și a scris împăratul preste toată împărăția pământului și a mării.

25. 8, 8. 26. 3, 7.

2. Și făria și bărbăția, avuția și mărirea împărăției lui, iată s'a scris spre pomenire în cartea împăraților Persilor și a Midilor.

3. Că Mardoheu eră al doilea după împăratul Artacsercsu, și mare eră întru împărăție, și mărit de Jidovi și iubit, și povesteă petrecerea la tot neamul său.

4. Și a zis Mardoheu: dela Dumnezeu s'au făcut acestea,

5. Că mi-am adus aminte de visul care l-am văzut despre cuvintele acestea, că n'a trecut dintr'însele nimic.

6. Izvorul cel mic, care s'a făcut rîu, și eră lumină și soare, și eră apă multă, Estir este rîul pre care o a luat împăratul, și o a făcut împărăteasă.

7. Iar cei doi balauri, eu sunt și Aman.

8. Iar neamurile cele ce s'au adunat, sunt cei ce au vrut să piarză numele Jidovilor.

9. Iar neamul meu, acesta este Israil, cel ce a strigat către Dumnezeu, și s'a mântuit, și au mântuit Domnul pre poporul său, și ne-au izbăvit Domnul pre noi din toate relele acestea.

10. Și au făcut Dumnezeu semne și minuni mari, care nu s'au făcut la nici un neam.

11. Pentru aceea au făcut doi sorși, unul pentru poporul lui Dumnezeu, și altul pentru toate neamurile.

12. Și au venit amândoi sorșii aceștia la ceas și la vreme și la zi de judecată înaintea lui Dumnezeu întru toate neamurile.

13. Și s'au adus aminte Dumnezeu de poporul său, și au îndreptat moștenirea sa.

14. Și vor fi lor zilele acestea în luna lui Adar, în patrusprezece și cinsprezece zile ale lunii aceștia cu adunare și cu bucurie și cu vese-

lie înaintea lui Dumnezeu în neamuri în veac întru poporul său Israel.

15. În anul al patrulea împărățind Ptolomeu și Cleopatra, așadus Dosoteiu, care a zis că este Preot și

Levit, și Ptolomeu feciorul lui, cartea cea înainte pusă acelor ce se zic purim, care a zis că este, și o a fâlmăcit Lisimah Ptolomeu cel din Ierusalim.

CARTEA LUI IOV

CAP. 1.

Relele întâmplări ale lui Iov.

Un om oarecare erà în țara Av-sifidii, căruia erà numele Iov, și erà omul acela fără de prihană, drept, adevărat, cinstitor de Dum-nezeu, și se fereà de tot lucrul rău.

2. Și s'a născut lui șapte feciori și trei fete.

3. Și erau vitele lui oi șapte mii, cămile trei mii, perechi de boi cinci sute, și cinci sute de asine ce se pășteau, și slugi multe foarte, și lucruri mari erau lui pre pământ, și erà omul acela de bun neam despre răsăritul soarelui.

4. Și adunându-se feciorii lui u-nul la altul, făceau ospete în toate zilele, luând împreună cu sine și pre cele trei surori ale lor, să mănânce și să beà cu dânșii.

5. Și după ce se sfârșau zilele ospățului, trimeteà Iov, și-i curățeà sculându-se de dimineață, și aduceà pentru dânșii jertfe, după numărul lor, și un vițel pentru păcat, pentru sufletele lor, că ziceà Iov: ca nu cumvã să fi gândit feciorii rele spre Dumnezeu întru inimile lor, așa făceà Iov în toate zilele.

6. Și a fost în ziua aceea, și iată au venit îngerii lui Dumnezeu, să

steà înaintea Domnului, și a venit împreună cu dânșii și diavolul.

7. Și au zis Domnul diavolului: de unde ai venit? Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: în-conjurând pământul și străbătând cele de supt cer, iată de față sunt.

8. Și au zis lui Domnul: socotit-ai în cugetul tău de robul meu Iov? Că nu este asemenea lui din cei de pre pământ, om nevinovat, drept, adevărat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău.

9. Iar diavolul a răspuns, și a zis înaintea Domnului: au doar în zadar se teme Iov de Dumnezeu?

10. Au nu ai ocrotit tu toate cele dinafară și cele dinlăuntru ale casei lui? Și toate cele ce sunt prin prejurul lui? Lucrurile mâinilor lui le-ai binecuvântat și dobitoacele lui le-ai înmulțit pre pământ,

11. Ci trimite mâna ta și te atinge de toate câte are; nici în față te va binecuvânta.

12. Atunci zise Domnul diavolului: iată toate câte are el le dau în mâna ta, dar de ei să nu te atingi, și a ieșit diavolul dela Domnul.

13. Și au fost într'o zi feciorii lui Iov, și fetele lui beau vin în casa fratelui lor celui mai mare.

14. Și iată vestitor a venit la Iov,

și a zis lui: perechile de boi arau, și asinele pășteau aproape de dânsii.

15. Și venind prădătorii le-au luat, și pre slugi i-au ucis cu sabia, și scăpând eu singur, am venit să-ți spun fie.

16. Încă grăind acesta, venit-a alt vestitor la Iov, și i-a zis lui: foc a căzut din cer, și a mistuit oile și pre păstori așijderea i-a ars, și scăpând eu singur, am venit să-ți spun fie.

17. Încă grăind acesta, a venit alt vestitor la Iov, și i-a zis lui: Haldeii au făcut asupra noastră trei cete, și au înconjurat cămilele și le-au luat, și pre slugi i-au ucis cu sabia, și am scăpat eu singur, și am venit să-ți spun fie.

18. Încă acesta grăind, alt vestitor a venit, zicând lui Iov: feciorii tăi și fetele tale mâncând și bând la feciorul tău iratele lor cel mai mare,

19. Fără de veste a venit un vânt mare despre pustie, și a zguduie cele patru unghiuri ale casei, și a căzut casa preste feciorii tăi, și au murit, și am scăpat eu singur, și am venit să-ți spun fie.

20. Atunci Iov sculându-se, ș'a rupt hainele sale, ș'a tuns părul capului său, și a presărat jărână preste capul său, și căzând jos s'a închinat Domnului, și a zis:

21. Gol am ieșit din pântecul maicii mele, gol mă voiu și întoarce acolo, Domnul au dat, Domnul au luat, cum au plăcut Domnului, așa s'au și făcut, fie numele Domnului binecuvântat.

22. Intru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a păcătuit Iov înaintea Domnului, nici n'a socotit neînțelepție la Dumnezeu.

CAP. 2.

Răbdarea lui Iov.

Și a fost într'o zi, venind îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea

Domnului, venit-a și diavolul în mijlocul lor, ca să stea înaintea Domnului.

2. Și au zis Domnul către diavolul: de unde vii tu? Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: străbătând cele de supț cer și înconjurând tot pământul am venit.

3. Și au zis Domnul către diavolul: luat-ai aminte spre robul meu Iov, că nu este ca dânsul din cei de pre pământ, om fără de prihană, drept, adevărat, nevinovat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul, și încă stăruiește în cuvioșie, iar tu ai zis să pierzi în zadar averile lui.

4. Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: piele pentru piele, și toate câte are omul le va da pentru sufletul său.

5. Dar nu așa, ci trimite mâna ta, și te atinge de oasele și de carnea lui, și nici în față te va binecuvânta.

6. Și au zis Domnul diavolului: iată ți-l dau fie, numai de sufletul lui să te ferești.

7. Și a ieșit diavolul dela fața Domnului, și a lovit pre Iov cu bubă rea dela picioare până la cap.

8. Și a luat Iov un hârb de ș'a ras puroile sale, și a șezut în gunoiu afară de cetate.

9. Și trecând vreme multă, zis-a către Iov femeia lui: până când vei răbdă, zicând iată voi așteptă încă puțină vreme nădejdea mântuirii mele? Că iată a pierit pomenirea ta de pre pământ, feciorii tăi și fetele tale, durerile și chinurile pântecelui meu, cu cari în zadar m'am ostentit cu nevoință, ca vai de ei au pierit, și tu însuși în putreziciunea viermilor șezi, mâind afară supț văzduh, și eu rălăcesc ca o slujnică umblând din loc în loc și din casă în casă, așteptând până va apune soarele, ca să mă odihnesc de o-

stenélele, de frudele și de durerile mele, care acum mă cuprind, ci zîvre un cuvânt către Domnul, și mori.

10. Iar el căutând la dânsa, a zis: pentruce ca o femeie fără de minte ai grăit? Dacă am luat cele bune din mâna Domnului, să nu răbdăm și cele rele? Intru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a greșit Iov cu buzele sale înaintea lui Dumnezeu.

11. Și auzind trei prieteni ai lui toate relele ce au dat preste el, a venit fiecare din țara sa la el, E-lifaz împăratul Temanilor, Valdad domnul Safheilor și Sofar împăratul Mineilor, și au venit la el foși odată, ca să-l mângâie și să-l cercezeze pre el.

12. Și văzându-l pre el de departe nu l-au cunoscut, și strigând cu glas mare, au plâns și ș'a rupt fiecare haina sa, și au aruncat pământ pre capetele lor.

13. Au șezut lângă el șapte zile și șapte nopți, și nici unul dintre ei nu i-a grăit cuvânt, pentrucă vedeă că eră rana groaznică și mare foarte.

CAP. 3.

Plângerea lui Iov.

După acestea a deschis Iov gura sa.

2. Și a blestemat ziua sa, zicând:

3. Piară ziua în care m'am născut și noaptea aceea, în care s'a zis: iată bărbat.

4. Noaptea aceea să fie întunec, și să nu o cerce pre ea Domnul de sus, și să nu vie preste ea lumină.

5. Să o cuprinză pre ea întunecul și umbra morții, să vie preste ea negură, blestemată să fie ziua aceea.

6. Și noaptea aceea să o cuprinză întunecul, să nu fie în zilele anului, nici să se numere în zilele lunilor.

7. Ci noaptea aceea să fie cu dureri, și să nu vie preste dânsa veselie, nici bucurie.

8. Ci să o blesteme pre ea, cel ce blestemă ziua aceea, cel ce va să prinză chitul cel mare.

9. Intunece-se stelele nopții aceea, să aștepte, și la lumină să nu vie și să nu vază luceafărul răsărind.

10. Pentrucă n'a închis porțile pântecelui maicii mele, că ar fi depărtat durerea dela ochii mei.

11. Pentruce n'am murit în pântece? Și dupăce am ieșit din pântece, căci n'am murit îndată?

12. Și pentruce m'a pus pre genunche? Și pentruce am supt țftele?

13. Acum dormind aş tăceă, și zăcând m'aș odihni,

14. Cu împărașii sietnicii pământului, cari se semețeau în arme,

15. Sau cu boierii cari au mult aur, cari au umplut casele lor de argint,

16. Sau ca o lepădătură, care iese din mitrasul mumei sale, sau ca pruncii cari n'au văzut lumina.

17. Acolo necredincioșii au ars iușimea mâniei, acolo au odihnit cei osteniși cu trupul.

18. Și împreună cei veșnici n'au auzit glasul celui ce cere birul.

19. Mic și mare acolo este, și sluga nu se teme de Domnul său.

20. Pentruce au dat celor din amărăciune lumină, și vieașă sufletelor celor ce sunt în dureri?

21. Cari potesc moartea, și nu o nemeresc scurmând-o ca niște comori.

22. Și se bucură de o nemeresc.

23. Moartea este odihna omului, că l-au acoperit pre el Dumnezeu.

2. 10. Isaia 45, 7; Amos 3, 6.

13. 1 Imp. 31, 13; 1 Paral. 10, 12.

3. 3. Ierem. 15, 10; și 20, 14.

11. 10, 15. 20. Pilde 22, 2.

24. Că mai nainte de a mânca îmi vine suspin, și lăcrămez cuprins fiind de frică.

25. Că frica de care m'am temut, a venit asupra mea, și de ce m'am sperieat, aceea m'a întâmpinat.

26. Nici am avut pace, nici mi-a ticnit, nici m'am odihnit, și mi-a venit mie mânie.

CAP. 4.

Elifaz mustră pre Iov.

Și răspunzând Elifaz Temaniteanul a zis:

2. Au doar de multe ori ți s'a grăit ție cu necaz? Dar greutatea cuvintelor tale cine o va suferi?

3. Că de vreme ce tu pre mulți ai învățat, și mâini slabe ai ajutat.

4. Și pre cei neputincioși i-ai îmbărbătat cu cuvântul, și genunchele cele slabe le-ai întărit.

5. Acum a venit asupra ta durere, și s'a atins de tine, și te-ai turburat.

6. Oare evlavia ta este în nebulie, și nădejdea ta, în răutatea căii tale?

7. Adu-ți aminte dar, cine a pierit fiind nevinovat, sau care drepti cu tot neamul s'au stins?

8. Ba încă am văzut că cei ce ară cele fără de cale, și cei ce le seamănă, dureri își seceră loruși.

9. Din porunca Domnului vor pieri, și de Duhul mâniei lui se vor stinge.

10. Tăria leului și glasul leoaicii și semeșia balaurilor s'a stins.

11. Leul a pierit neavând mâncare, și puii leilor s'au părăsit unul pre altul.

12. Că de ar fi fost vre un cuvânt adevărat întru cuvintele tale, nimica dintr'aceste răutăți nu te-ar fi întâmpinat, deci cum nu va pri-

mî urechea mea cele minunate de la dânsul?

13. De frica și de răsunarea de noapte a căzut frică preste oameni.

14. Frică m'a întâmpinat și cutremur, și oasele mele tare le-au clătinat.

15. Și duh preste fața mea a venit, și mi s'au încreșit perii și carnea.

16. Sculatu-m'am și n'am cunoscut, văzutu-am și nu eră chip înaintea ochilor mei, ci numai vânt și glas lin auzeam.

17. Au doar mai curat va fi omul decât Domnul? Au doară făptura va fi mai dreaptă decât Făcătorul?

18. Slugilor sale nu crede; asupra îngerilor săi au gândit strâmbătate.

19. Cu cât mai vârtos cei ce iăcuesc în casă de lut, dintre care și noi dintru același lut suntem, se vor sfârși ca viermii.

20. Nici de dimineață până seara nu sunt, că pier neputând să-și ajute loruși.

21. Suflat-au asupra lor, și s'au uscat, pierit-au pentrucă n'au avut ei înțelepciune.

CAP. 5.

Urmare.

Ștrigă acum de te va auzi cineva, sau de vei vedeă vre un înger din cei sfinși,

2. Că pre cel fără de minte îl ucide mâniea, iar pre cel rățacit îl omoară râvna.

3. Iar eu am văzut pre cei fără de minte prinzând rădăcină, ci îndată a pierit petrecerea lor.

4. Departe de mântuire vor fi fiii lor, și se vor smeri pre la ușile celor mai mici, și nu va fi cel ce izbăvește,

4. 3. Isaia 35, 3.

8. Pilde 22, 8; Isaia 59, 6; Ps. 7, 16; și 9, 16.

9. Isaia 11, 4; Apocal. 2, 16.

17. 35, 2. 18. 2 Petre 2, 4.

19. Eccles. 3, 22. 27. Ps. 50, 11.

5. 3. Ps. 36, 35, 36.

5. Că cele ce au adunat ei, drepții le vor mânca, și ei din răutăți nu vor fi scoși, risipească-se tăria lor.

6. Că nu va ieși din pământ osteneală, nici din munți va odrăslî durere.

7. Omul se naște spre osteneală, precum puii vulturului zboară la înălțime.

8. Însă eu mă voi ruga Domnului, și pre Dumnezeuul atotfăcător voi chema.

9. Pre cel ce face mari și necurpinse, mărite și minunate, cărora nu este număr.

10. Pre cel ce dă ploaie pre pământ, și trimite apă preste cele de supț cer.

11. Pre cel ce înalță pre cei smeriți și ridică la mântuire pre cei pieriți.

12. Pre cel ce schimbă sfaturile celor vicleni, și nu le vor plini mâinile lor.

13. Cel ce prinde pre înțelepți întru viclesug, și răstoarnă statul celor stricați.

14. Ziua va fi pentru ei întunec, și în amiază vor pipăi ca noaptea.

15. Să piară ei în războiu; iar cel neputincios să scape din mâna celui puternic.

16. Și să fie celui neputincios nădejdea, iar gura celui năpăstuitor să se astupe.

17. Iar fericit este omul, pre care-l ceartă Domnul, și dojenirea celui Atotfăcător n'o leapădă,

18. Că el rănește și vindecă, bate, și mâinile lui tămăduesc.

19. De șase ori din nevoi te va scoate, iar a șaptea oară nu se va atinge de tine răul.

20. În foamete te va izbăvi de

moarte, iar în războiu te va scoate din mâna fierului.

21. De biciul limbii te va ascunde, și de răutățile viitoare nu te vei teme.

22. De cei nedrepți și fărădelege vei râde, și de hiarele sălbatice nu te vei teme.

23. Iar hiarele țarinii vor avea pace cu tine.

24. După aceea vei cunoaște, că va fi casa ta în pace, și petrecerea cortului tău nu va păcătu.

25. Și vei cunoaște că multă este sămânța ta, și fiii tăi ca iarba țarinei.

26. Și vei merge la groapă ca grâul cel copț, care în vreme s'a secerat sau ca un stog la arie în vreme bună adunat.

27. Iată acestea așa le-am cercat, acestea sunt care le-am auzit, iar tu cunoaște ce ai făcut.

CAP. 6.

Iov răspunde lui Elifaz.

Și răspunzând Iov a zis:

2. De ar ști cineva să-mi oprească mâniea mea, și durerile mele să le ridice cu jugul împreună.

3. Decât nisipul mării mai greu va fi, ci precum se pare, cuvintele mele sunt rele.

4. Că săgețile Domnului în trupul meu sunt, a cărora iușime bea sângele meu, și mă împung când încep a grăi,

5. Au doar în zadar va strigă așinul sălbatec, și nu când caută mâncare? Sau mugește boul la iesle, când are de mâncat?

6. Au mănca-se-va pâinea fără de sare? Sau este gusf în cuvinte deșarte?

7. Că nu poate încetă mâniea mea,

9. Ps. 73, 18; Rom. 11, 33.

10. Ps. 134, 12; Fap. Ap. 14, 16.

11. 1 Imp. 2, 7. 12. Isaia 44, 25.

13. 1 Cor. 3, 19. 15. Ps. 53, 4.

16. Isaia 52, 15. 17. Iac. 1 12.

19. Ps. 90, 3.

22. Ps. 90, 13. 23. Ozie 2, 18.

25. Ps. 127, 3, 4, 5.

6. 3. Pilde 27, 3. 4. Ps. 37, 2, 3.

că văz că bucatele mele, au miros ca mirosul leului.

8. Dea Domnul să asculte cerearea mea, și nădejdea mea să o plinească.

9. Dacă au început Domnul, rănească-mă, iar până în sfârșit să nu mă omoare.

10. Și să-mi fie mie mormânt cetatea preste a căreia ziduri săream, nu mă voi înălța, că n'am minșit cuvintele cele sfinte ale Dumnezeuului meu.

11. Că ce putere am eu ca să rabd? Sau câte zile ca să îngăduie sufletul meu?

12. Au țările de piatră este țărilea mea? Au de aramă este trupul meu?

13. Au nu întru dânsul nădăjduim? Iar ajutorul s'a depărtat dela mine.

14. Mila s'a depărtat dela mine, și cercetarea Domnului m'a trecut cu vederea.

15. Cei de aproape ai mei n'au căutat spre mine, ca pre un pârțu sec m'au părăsit, sau ca pre un val m'au trecut.

16. Cei ce se temeau de mine, acum au năvălit asupra mea ca niște zăpadă, sau ca niște bulgăr de ghiață,

17. Care se topește, când se face căldură, și nu se cunoaște unde a fost.

18. Așa și eu de toți sunt părăsit, și mă pierd și m'am înstrăinat din casa mea.

19. Vedeți căile celor din Tema, uitați-vă la cărările celor din Savo.

20. Și rușine vor plăfi cei ce nădăjduesc în cetăți și în bani.

21. Voi m'aji asuprit pre mine fără de milă, ci văzând rana mea temeți-vă.

22. Că ce? Au doar am cerut ceva dela voi?

23. Au de țărilea voastră îmi este lipsă, ca să mă mântuiți de vrăjmași? Sau din mâinile puternicilor să mă izbăviți pre mine?

24. Invățați-mă și eu voi amuși, de m'am înșelat întru ceva spuneți-mi.

25. Ci cum văz, rele sunt cuvintele celui drept.

26. Că nu cer țărilea voastră, nici muștrarea voastră mă va face să încetez a grăi, că nu voi suferi vorba graiului vostru,

27. Ci cădeți numai asupra celui sărman, și vă bateți joc de prietenul vostru.

28. Și acum căutând în fața voastră nu voi minși.

29. Ședeți dar, și nu fiți nedrepți, și iarăși ascultați îndreptarea mea,

30. Că nu este în gura mea strâmbătate, și gâtfejul meu au nu va cugeta înțelepciune?

CAP. 7.

Iov se tânguește de ticăloșia omului.

Au nu este luptă vieața omului pre apământ? Și ca a muncitorului cu ziua vieața lui?

2. Sau ca o siugă, care se teme de Domnul său, și caută umbră, sau ca un năimit, care așteaptă plata sa?

3. Așa și eu am ajuns luni deșarte, și nopți de dureri s'au dat mie.

4. De mă culc zic: când va fi ziua, și dacă mă scol, iarăși când va fi seară, și mă umplu de dureri de seara până dimineața.

5. Și se frământă trupul meu de pufrezimea viermilor, și moiou grunzii pământului răzându-mi puroiul.

6. Vieața mea este mai scurtă de cât graiul, și a pierit întru nădejde deșartă.

26. Eccles. 9, 16.

7. 1. 14, 5, 6.

3. Ps. 6, 6. 4. Isaia 21, 4.

15. Ierem. 15, 18; Ps. 68, 9.

21. Ps. 30, 12.

7. Adu-ți aminte dar că vieața mea este duh, și nu se va mai întoarce ochiul meu, ca să văd bune.

8. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce mă privea, ochii tăi spre mine, și eu nu mai sunt.

9. Ca un nor ce trece pre cer, așa se va pogorî omul în iad, și nu se va mai sui.

10. Nici se va întoarce la casa sa, nici îl va mai cunoaște pre el în locul lui.

11. Nici eu dar voi crucea gura mea, ci voi grați fiind în necaz, deșchide-o-voiu de amărăciunea sufletului meu fiind cuprins.

12. Au doar marea sunt eu, au balaur? Că m'ai îngădit?

13. Că am zis: mângâia-mă-va pre mine patul meu, și voi grați deosebi în așternutul meu.

14. Mă înfricoșezi cu visuri, și cu vedenii mă îngrozești.

15. Dezlegă-vei de duhul meu sufletul meu, și de moarte oasele mele.

16. Că nu voi grați în veac, ca să rabd, depărtează-te dela mine, că deșartă este vieața mea.

17. Că ce este omul, că l-ai mărit pre el? Sau că iei aminte spre el?

18. Că-l cercetezi pre el până dimineața? Și la odihnă îl judeci pre el?

19. Până când nu mă slobozi, nici mă lași? Până când voi înghiți scuipatul meu cu durere?

20. De am păcătuit eu, ce voi putea face, cel ce știi gândul oamenilor? Pentruce m'ai pus împotriva ta? Și sunt fie sarcină?

21. Pentruce n'ai uitat fărădelegea mea, și n'ai curățit păcatul meu? Și acum în pământ voi merge, și mâine dimineață nu voi mai fi.

CAP. 8.

Valdad muștră pre Iov.

Și răspunzând Valdad Savhitul a zis:

2. Până când vei grați de acestea, cu gura ta duh mult grațitor?

3. Au face Domnul strâmbătate, când judecă? Sau cel ce au făcut toate, turbură ce este drept?

4. De au păcătuit fiii tăi înaintea lui, i-au dat în mâna nelegiurii lor.

5. Iar tu mănecă către Domnul atotfăitorul, rugându-te.

6. De vei fi curat și adevărat, va ascultă rugăciunea ta, și-ți va întoarce fie petrecerea dreptății.

7. Și vor fi cele dintâiu ale tale pușine, iar cele de pre urmă ale tale nepovestite.

8. Că întrebă pre neamul cel dintâiu, și cercă după neamul părinților.

9. Că noi suntem de ieri și nu știm, că umbră este pre pământ vieața noastră.

10. Au nu acestea te vor învăța pre tine, și vor spune fie și din inimă vor scoate cuvinte?

11. Au odrăsește papura fără de apă, au înălță-se-va trestia fără umezeală?

12. Încă fiind în rădăcină, și mai nainte de a se tăia, nu se usucă iarba neavând umezeală?

13. Așa vor fi cele de apoi ale tuturor celor ce uită pre Domnul, că nădejdea celui necurat va pieri.

14. Că nelăcuită va fi casa lui, și painjin va fi cortul lui.

15. De va propi casa sa, nu va stă, și când o va întări, nu va rămâne.

16. Că este verde supt soare, și din putrejunea lui va ieși ramura lui.

7. Ps. 89, 5, 6, 7.

16. 10, 20.

17. Ps. 8, 5,

20. 1 Timot. 4, 10.

21. Ps. 36, 10.

8. 3. 2 Paral. 19, 7; Plâng. 1, 18.

8. A 2 Lege 32, 7.

13. Ps. 1, 4; Pilde 10, 28.

14. Isaia 59, 6.

17. Pre grămadă de pietre va stă, și în mijlocul pietricelelor va trăi.

18. Și de se va înghiși, locul nu i se va cunoaște.

19. N'ai văzut ca aceasta, că surparea necredinciosului, ca aceasta este, și din pământ alta va odrăsi.

20. Că Domnul nu va lepădă pre cel fără de răutate, și tot darul necredinciosului nu va primi.

21. Iar gura celor adevărași se va umplea de răs, și buzele lor de veselie.

22. Iar vrăjmașii lor se vor îmbrăcă cu rușine, și lăcașul celui necredincios nu va stă.

CAP. 9.

Apărarea lui Iov.

Și răspunzând Iov, a zis :

2. Adevărat știu că așa este, cum va fi drept muritorul la Domnul?

3. Că de va vrea să se judece cu el, nu-l va ascultă pre el, ca să nu grăiască împotrivă la nici un cuvânt al lui din o mie.

4. Că este înțelept cu inima, puternic și mare; cine s'a împotrivit lui și a izbutit?

5. Cel ce învechește munșii, și el nu știu, cel ce surpă pre el cu mânie.

6. Cel ce clătește cele de supt cer din temelii și stâlpii lui se vor clătină.

7. Cel ce zice soarelui, și nu răzare, și stelele le pecetlueste.

8. Cel ce a întins cerul singur, și umblă pre mare ca pre pământ.

9. Cel ce face găinușa și luceafărul de seară și ralișa de miazănoapte și luceafărul dimineții.

10. Cel ce face mari și neurmăte,

slăvite și minunate, căroră nu este număr.

11. De va veni spre mine, nu-l voiu vedeă, și de va trece, nici așa n'am știut.

12. De va dà morșii, cine va oprî sau cine va zice lui, ce ai făcut?

13. Nimeni nu se poate împotrivî mâniei lui și toși cei sumeși se pleacă supt dânsul.

14. De m'ar ascultă sau ar luă a-minte cuvintele mele.

15. Chiar de aş fi drept, nu mă va ascultă, ci voiu cere milă judecății lui.

16. Și de-l voiu chemă și va răspunde, nu cred că au auzit glasul meu.

17. Că m'au sfărâmat în vârtej și sfărâmările mele cele multe s'au făcut în zadar.

18. Că nu mă lasă să răsufli, ci mă umplu de amărăciune.

19. El poate ca un puternic, cine se va împotrivî judecății lui?

20. Că de voiu fi și drept, gura mea mă va osândi, și de voiu fi fără prihană, nedrept voiu fi socotit.

21. Că de am făcut fărădelege, nu știu cu sufletul, fără numai că mi se ia vieașa.

22. Pentru aceea au zis : pre cel mare și puternic îl pierde mâniea.

23. Că cei răi în moarte cuvioasă vor fi, iar dreptii sunt batjocoriți.

24. Că s'a dat în mâinile celui nelegiuit, ochii judecătorilor leagă, de nu este el, cine este?

25. Iar vieașa mea mai repede este decât un alergător, fugă și nu se vede.

26. Au rămâne după corăbii urme de cale, sau după vulturul ce zboară, căutând mâncare?

27. Că de aş zice, voiu uită gră-

17. Ps. 1, 3. 21. Ps. 125, 2.
9. 2. Ps. 129, 2; și 142, 2. 4. Isaia 45, 9, 10.
5. Ps. 143, 6. 7. Is. Navi 10, 12.
8. Isaia 44, 24; Jeremia 51, 15; Ps. 88, 10.
9. C. 38, 31, 32; Ps. 88, 12; Amos 5, 8.
10. Ps. 73, 18; Rom. 11, 33.

12. Isaia 45, 9; Rom. 9, 20.
20. Ps. 18, 13, 14.
23. Ecl. 8, 14.

ind, plecându-mă cu fața voiu suspinâ.

28. Clătescu-mă din toate mădu-lările, că știu că nevinovat nu mă vei lăsa.

29. Și fiindcă sunt necuvios, pen-truce n'am murit?

30. Că de mă voiu spăla cu ză-padă, și de mă voiu curăți cu mâini curate,

31. Tot m'ai muțat cu gunoiu, și mi-ai făcut urfă veșmântul de pre mine.

32. Că nu ești om ca mine, că-ruța voiu stă improfivă, ca deodată să venim la judecată.

33. O! de ar fi între noi mijloci-tor, și care să mustre și să auză între amândoi.

34. Să depărteze dela mine toia-gul, și frica lui să nu mă îngro-zească.

35. Și nu mă voiu teme, ci voiu grăi, că așa nu îndrăsnesc.

CAP. 10.

Iov se tânguște de necazul său.

Slăbește sufletul meu, suspinând Svoiu slobozi către el cuvintele mele, de amărăciunea sufletului meu fiind cuprins, voiu grăi.

2. Și voiu zice către Domnul: nu mă învăță a fi necredincios, și pen-truce m'ai judecat așa?

3. Au bine este de voiu face strâm-bătate? Că nu bagi seamă de lu-crul mâinilor tale, și la sfațul ce-lor necurați ai luat aminte.

4. Au cum vede muritorul, vezi? Au cum vede omul, vei vede?

5. Au omenească este vieța ta? Au anii tăi, ca ai omului?

6. Că ai cercetat fărădelegea mea, și păcatele mele le-ai cercat.

7. Că știi că nimic fărădelege n'am

făcut, dar cine este, care din mâi-nile tale să scoață?

8. Măinile tale m'au zidit și m'au făcut, după aceasta schimbându-mă m'ai bătut.

9. Adu-ți aminte că din lut m'ai făcut, și iarăși în pământ mă vei întoarce.

10. Au nu ca laptele m'ai muls? Și m'ai încheșat ca ^{pe} cașul.

11. Cu piele și cu carne m'ai îm-brăcat, și cu oase și cu vine m'ai țesut.

12. Și vieță și milă mi-ai dat mie, și cercetarea ta mi-a păzit du-hul meu.

13. Acestea avându-le întru tine, știu că toate le poți, și nimica nu este fie cu neputință.

14. Că de voiu păcătu, mă vei păzi, și de fărădelegea mea nu m'ai făcut nevinovat.

15. Și de voiu lucră fărădelege, vaidemine, și de voiu fi drept nu'mi pociu ridică capul, că sunt plin de fărădelege.

16. Că sunt prins ca un leu spre junghiere, și iarăși schimbându-mă greu mă pierzi.

17. Innoind asupra mea cerceta-rea mea, și cu mânie mare te-ai mânieat asupra mea, și ai adus pre-ste mine ispită.

18. Pen-truce dar m'ai scos din pântece, și n'am murit? Și ochiu pre mine să nu mă fi văzut.

19. Și așa fi ca și cum n'ași fi fost, pen-truce dar din pântece nu m'ai mutat în mormânt?

20. Au nu este puțină vreme a vieții mele? Lasă-mă să mă odih-nesc puțin.

21. Mai nainte de ce voiu merge, de unde nu mă voiu mai întoarce.

22. În pământ întunecos și înne-guros, în pământul întunerecului ce-

30. Ierem. 2, 22. 32. Ecles. 6, 10.

35. Ps. 87, 16.

10. 3. Isaia 64, 8, 9. 7. H 2 Lege 32, 39.

8. Ps. 118, 73. 9. Ps. 118, 73.

16. Isaia 38, 13. 18. 3, 11.

20. 7, 7, 16.

lui veșnic, unde nu este lumină, nici se vede vieață muritorilor.

CAP. 11.

Iov învinovățit de fățărnicie.

Și răspunzând Sofar Mineul a zis:

2. Cel ce grăește multe, va auzi și răspuns, și cel bine vorbitor au se va părea că drept este?

3. Bine este cuvântat născutul din femeie cel cu vieață scurtă, nu îi mult în cuvinte, că nu este cine să se pricească cu tine.

4. Să nu zici, că curat sunt cu faptele, și fără de prihană înaintea lui.

5. Ci cum va grăi Domnul către tine, și va deschide buzele sale ție?

6. Și după aceea va povesti ție puterea înțelepciunii, că cu mult este mai pre sus de priceperea ta, și atunci vei cunoaște, că vrednice de cele ce ai păcătuțit s'au întâmplat ție dela Domnul.

7. Au urma Domnului vei aia, au la marginile care au făcui Atotștitorul ai ajuns?

8. Înalt este cerul, și ce vei face? Și mai adânci decât cele din iad, ce știi?

9. Sau mai departe decât măsura pământului, s'au lărgimea mării?

10. Și de le va strică toate, cine va zice lui, ce ai făcut?

11. Că el știe lucrurile celor fărădelege, și văzând cele fărădecale, nu le va trece cu vederea.

12. Omul în deșert lungeste cuvântul, și muritorul cel născut din femeie este ca un asin sălbatic în pusie.

13. Că de ai curățit tu inima ta, și întinzi mâinile tale către el.

14. De este ceva fărădelege în mâinile tale, depărtează-o dela tine, și strâmbătate în casa ta să nu măie.

15. Că așa va străluci fața ta, ca apa cea limpede, și te vei dezbrăca de întinăciune, și nu te vei teme.

16. Și osteneala o vei uită ca un val ce a trecut, și nu te vei îngrozi.

17. Și rugăciunea ta ca luceafărul va fi, și ca amiazăzi va răsări ție vieață.

18. Și vei fi nădăjduind, că este ție nădejde, și din griji și din purtare de grije va răsări ție pace.

19. Că vei avea liniște, și nu va fi cine să se răsboiască cu tine, și schimbându-se mulți se vor ruga ție.

20. Și mântuirea va părăsi pre ei, că nădejdea lor este pierzare, și ochii necredincioșilor se vor topi.

CAP. 12.

Iov se apără înaintea lui Sofar și a prietenilor săi.

Și răspunzând Iov a zis:

2. Apoi voi oameni sunteți, au cu voi se va sfârși înțelepciunea?

3. Că și eu am inimă ca și voi.

4. Că bărbatul cel drept și fără de prihană s'a făcut de batjocură.

5. Că în vreme norocită a fost gătit să cază supt alții, și casele lui să se prade de cei fărădelege.

6. Dar cu adevărat nici unul rău fiind, să nu nădăjduiască, nevinovat a fi, câți părăsesc pre Domnul, ca și cum n'ar fi certare lor.

7. Ci întreabă pre cele cu patru picioare, de-ți vor spune, și pre pasările cerului, de-ți vor povesti.

8. Grăește pământului de-ți va spune ție și-ți vor tâlcui ție.

9. Cine dar n'a cunoscut întru toate acestea, că mâna Domnului au făcut acestea?

10. Și cum că în mâna lui este

17. Ps. 36, 6. 18. Lev. 26, 6.

19. Pilde 3, 24; Ps. 3, 6.

20. Leviți 26, 16.

12. 4. Pilde 14, 2.

5. Ps. 37, 17. 6. Ps. 72, 12.

10. Dan. 5, 23.

sufletul tuturor celor ce viețuiesc și duhul a tot omul.

11. Urechea deosebește cuvintele, iar gâttelejul gustă bucatele.

12. În multă vreme este înțelepciunea, iar în multă viață este știința.

13. La el este înțelepciunea și puterea, la el este statul și priceperea.

14. De va surpă, cine va zidi?

15. De va închide pre oameni, cine le va deschide?

16. De va oprî apa, va uscà pământul, iar de o va slobozi, îl va pierde surpându-l.

17. La el este puterea și tăria, la el este știința și priceperea, cel ce robește pre sfinici și pre judecătorii pământului îngrozește.

18. Cel ce pune pre împărași pre scaune, și încinge cu brâu mijlocul lor.

19. Cel ce trimite pre preoși în robie și surpă pre puternicii pământului.

20. Cel ce schimbă buzele credincioșilor și cunoaște priceperea bătrânilor.

21. Cel ce varsă necinste preste boieri, și înalță pre cel smeriți.

22. Cel ce descopere adâncurile întunerecului și preface în lumină umbra morții.

23. Cel ce mărește neamuri și le pierde, cel ce împrăștie neamuri și le adună.

24. Cel ce schimbă inimile boierilor noroadelor pământului, și i-au făcut pre ei să rățăcească în calea, care n'au știut.

25. Să pipăe întunerec, și nu luminează, și să rățăcească ca cel beat.

CAP. 13.

Urmare.

Îată acestea toate a văzut ochiul meu, și a auzit urechea mea.

2. Știu câte și voi știți, și nu sunt mai neînțelept decât voi.

3. Însă nu, ci voiui grăi către Domnul, și mă voiui îndreptă înaintea lui de va vrea.

4. Că voi sunteți doftori strâmbi, și toți tămăduitori răilor.

5. Și oi de ați amuși, ca să vă socotiți a fi înțelepți.

6. Și ascultați îndreptarea gurii mele, și la judecata buzelor mele luați aminte.

7. Au doar nu înaintea Domnului grăiți, și înaintea lui ziceți înșelăciune.

8. Au doar vă îndoiiți? Și voi înșivă judecători vă faceți?

9. Că binele va urmă pre voi, că de le veți face toate, vă veți lipi de dânsul.

10. Și tot vă va muștră pre voi, iar dacă va ascunde fața lui, vă veți miră.

11. Au nu mâniea lui vă va îngrozi pre voi, și frica lui va cădea preste voi?

12. Și se va face frufiea voastră ca cenușa, și trupul lut.

13. Tăceți ca să grăesc, și să-mi potolesc mâniea.

14. Apucând cărnurile mele cu dinții, iar sufletul meu voiui pune în mâna mea.

15. Măcar de mă va asupra cel Puternic, cum au și început, tot voiui grăi, și înaintea lui mă voiui îndreptă.

16. Și aceasta se va socoti mie spre mântuire, că înaintea lui viclesug nu va intră.

13. Pilde 2, 6; Dan. 2, 20.

15. Isaia 22, 22.

16. Fpoc. 3, 7.

17. Isaia 19, 12; 1 Cor. 1, 19.

21. Isaia 40, 23; Ps. 106, 40.

22. Dan. 2, 22; 1 Cor. 4, 5.

23. Ps. 106, 38, seq.

13. 5. Pilde 17, 29.

7. Rom. 3, 7, 8. 14. Jud. 12, 3.

15. Ps. 22, 4. 16. Ps. 1, 5.

17. Ascultăși, ascultăși cuvintele mele, că de veși ascultă, voi u spune vouă.

18. Iată eu aproape sunt de judecata mea, știu eu că drept mă voi arăta.

19. Cine este cel ce se judecă cu mine? Că eu tac și încetez.

20. Două să-mi faci și atunci de către fața ta nu mă voi ascunde.

21. Mâna ta o depărtează dela mine, și frica ta să nu mă îngrozească.

22. Apoi mă vei chema, și eu voi auzi, sau vei grăi, și eu îți voi răspunde.

23. Câte sunt păcatele mele și fărădelegile mele? Invață-mă, care sunt?

24. Pentru ce ascunzi de către mine, și mă socotești împotriva mea?

25. Sau ca de o frunză ce se clătește de vânt te vei speria? Sau ca unei buruene, ce se poartă de vânt stai împotriva mea?

26. Că ai scris asupra mea rele, și mi-ai pus mie păcatele tinereților.

27. Și ai pus în opreală piciorul meu, și mi-ai păzit foarte faptele mele, și ai luat aminte la urma picioarelor mele.

28. Cel ce mă învechesc ca un foale, sau ca o haină mîncată de molii.

CAP. 14.

Nimicnicia vieții omenești.

Pământeianul născut din femeie, este cu viață scurtă și plin de necaz.

2. Și ca o floare înflorind, cade, și ca umbra fuge și nu stă.

3. Au nu și acestuia i-ai făcut certare, și l-ai făcut să vie la judecată înaintea ta?

4. Că cine va fi curat de învinăciune?

5. Nimeni, măcar și o zi de va fi vieța lui pre pământ, că numărate sunt de tine lunile lui, hotărîi-ai vreme, și nu întrece.

6. Depărtează-te dela dânsul, ca să se odihnească, și va plăcea lui vieța, ca și năimitului.

7. Că copacul de se va tăia, este nădejde că iar va înflori, și odrasla lui nu va lipsi.

8. Că de va îmbătrâni în pământ rădăcina lui, și în piatră se va săvârși buciul lui.

9. De umezeala apei va odrăslî, și va da ramuri ca un răsad tînăr.

10. Iar omul murind s'a dus, și căzând muritorul, mai mult nu mai este.

11. Că cu vreme scade marea, și rîul pustiuindu-se a secă.

12. Omul adormind nu se va mai scula și nici se va trezi, până când cerul se va trece, nici se vor deștepta din somnul lor.

13. Și măcar de m'ai fi păzit în iad și m'ai fi ascuns pre mine, până și s'ar fi potolit mânia ta, și să-mi fi rînduit vreme, în care să-ți aduci aminte de mine.

14. Că de va muri omul, va trăi după ce-și va sfârși zilele vieții sale, așteptă-voiu până ce iarăși voi fi.

15. Apoi mă vei chema, și eu te voi auzi, și lucrurile mâinilor tale nu le depărtă.

16. Și ai numărat deprinderile mele, și nu-ți va scăpa nimic din păcatele mele.

17. Peciuit-ai în săculeț fărădelegile mele, și ai însemnat, tot ce fără de voie am greșit.

18. Și muntele căzând se prăbu-

2. 14, 15. 24. Ps. 87, 15; Plâng. 2, 5.
25. 1 Imp. 24, 15; 26, 20. 26. Ps. 24, 7.
27. 33, 11.
14. 1. Eccl. 2, 23; ps. 89, 9. 2. Isaia 40, 7.

4. Ps. 50, 6; 52, 4; Isaia 48, 8.
5. Pilde 20, 9; 3 Imp. 8, 46.
6. 7, 1, 2. 12. Ps. 101, 27.
15. 13, 22.
17. Pilde 5, 21.

șeste, și piatra se învechește în locul său.

19. Apele au duminat pietre, și apele cele întinse au închegat lutul pământului, iar răbdarea omului o ai pierdut.

20. Intinsu-l-ai până la sfârșit, și s'a dus, mutat-ai fața lui, și l-ai trimis.

21. Și de au fost mulți fiii lui, nu știe, și de au fost pușini nu știe.

22. Ci numai trupul lui l-a durut, și sufletul lui a plâns.

CA. 15.

Elifaz vrea să facă pre Iov fățarnic.

Și răspunzând Elifaz Temaniteanul, ș-a zis:

2. Oare înțeleptul va vorbi cuvinte sumește, și pânțelece său se va umplea de vorbe goale.

3. Muștrând cu cuvinte, care nu se cuvin, și cu cuvinte de care nici un folos nu este.

4. Au nu și tu ai depărtat frica, și cuvinte ca acestea ai rostit înaintea Domnului?

5. Vinovat ești cu cuvintele gurii tale, și n'ai ales cuvintele celor pufernici.

6. Muștră-te-va gura ta, și nu eu, buzele tale vor mărturisii asupra ta.

7. Că ce este, au ești cel întâiu născut între oameni? Au mai nainte decât dealurile te-ai alcătuit?

8. Au rânduiala Domnului ai auzit? Au trebuință având Dumnezeu te-au luat pre tine sfelnic al lui? Și numai tu ai înțelepciunea?

9. Că ce știi tu, ce noi nu știm? Și ce pricepi tu, și noi nu pricepem?

10. Ci și bătrân și vechiu este între noi, mai încărcat de zile decât tatăl tău.

11. Pușine bățai ai luat pentru cele

ce ai păcătuït, preste seamă mult ai greșit.

12. Ce a îndrăznit inima ta? Sau ce au așteptat ochii tăi?

13. Că ai izbucnit mâniea ta înaintea Domnului, și ai scos din gură cuvinte ca aceștea?

14. Că cine fiind muritor va fi fără de prihană, sau cum va fi drept cel născut din femeie?

15. Dacă sfinților nu crede, și cerul nu este curat înaintea lui.

16. Cu cât mai vârtos urît și necurat este omul care bea nedreptatea ca apa.

17. Voiu spune șie, ascultă-mă; cele ce am văzut, voiu povestii șie.

18. Cele ce au zis înțelepșii, și n'au ascuns de către părinșii lor.

19. Lor singuri s'au dat pământul, și nimenea de alt neam n'a venit preste ei.

20. Toată vieaja celui necredincios în grije este, iar celui puternic ani numărășii s'au dat.

21. Și frica lui în urechile lui, când va gândi că este în pace, va veni lui pieire.

22. Nu crede, că se poate întoarce din întunerec, că s'au dat în mâinile sabiei.

23. Și s'a rânduit spre hrană vulturilor, și a văzut întru sine, că rămâne spre cădere, și ziua cea întunecoasă pre el îl va acoperi.

24. Și nevoie și necaz îl va șinea pre el, ca un povășuitor de oștire care stă în fruntea taberii, va cădea.

25. Că a ridicat mâinile înaintea Domnului și înaintea lui Dumnezeu atofșitorul a stătuï improșivă.

26. Și a alergat înaintea lui cu ocară, cu cerbicea cea groasă a scutului său.

27. Că a acoperit fața sa cu seul său, și a făcut răzor preste coapse și lauda lui sudalma.

15. 7. Ps. 89, 2.

8. Jerem. 23, 18. 9. 13, 2.

10. Sirah 18, 9.

14. 3 Imp. 8, 46; ps. 13, 3.

21. Lev. 26, 17; 1 2 Lege 28, 25; Pilde 28, 1.

28. Să măe în cetăți pustii și să intre în case nelăcuite, iar cele ce au gătit ei, alții le vor căra.

29. Nu se va îmbogăși, nici vor rămâneă averile lui, nici va face umbră pământului.

30. Nici va scăpa de întunec, ci stâlparea lui o va usca vântul, și floarea ei va cădea.

31. Nu crează că va rămâneă, că deșertăciuni vor veni lui.

32. Trunchiul lui mai nainte de vreme se va strică, și ramul lui nu se va întări.

33. Se va culege ca și strugurul cel acru mai nainte de vreme, și va cădea ca floarea maslinului.

34. Că mărturia celui necredincios este moartea, și foc va arde casa celor ce iau daruri.

35. Și în pântece va zămislî dureri, și se vor naște lui deșarte, și pântecelul lui va găsi viclesug.

CAP. 16.

Iov dovedește nevinovăția sa.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. Multe de acestea am auzit, mângâitori de rele sunteți toți.

3. Că ce este? Oare au vreo rânduială aceste vorbe în vânt? Sau ce te împinge a răspunde?

4. Și eu ca voi aș grăi, de ar fi pus sufletul vostru în locul sufletului meu, și eu v'aș grăi vouă cuvinte, aș clăsi capul ca și voi.

5. Și să fie tărie în gura mea, și nu voiu întârziă a deschide buzele mele.

6. Că de voiu grăi, nu mă va dura rana, și de voiu tăcea, au mai puțin mă voiu răni?

7. Iar acum trudit, m'ai făcut nebun, și istovit, te-ai pornit asupra mea.

8. Întru mărturie m'am făcut și

m'am ridicat împotriva celui ce minșește de mine, împotriva celui ce-mi răspunde în față.

9. Că mânia pornindu-se m'au oborșit, scrâșnit-au asupra mea cu dinții, săgețile tiranilor preste mine au căzut.

10. Cu căutarea ochilor au năvălit, cu ascușitul m'au lovit în genunchi, și odată au alergat asupra mea.

11. Că m'au dat Domnul în mâinile celor nedrepți, și la cei nelegiuiți m'au aruncat.

12. În pace fiind m'au risipit, și apucându-mă de păr, m'au smuls, pusu-m'au ca un semn.

13. Incungiuratu-m'au cu lănci, care le-au aruncat în rărunchii mei, fără de milă au vărsat pre pământ fierea mea.

14. Oborșitu-m'a durere preste durere, alergat-au asupra mea cei puternici.

15. Sac au cusut preste pielea mea, și țărnia mea în pământ s'a slins.

16. Pântecelul meu s'a opărit de plâns, și preste genele mele a venit umbra morții.

17. Că strâmb nimica nu eră în mâinile mele, și rugăciunea mea eră curată.

18. Pământul să nu acoperi sângele trupului meu, și să nu fie loc strigării mele.

19. Și acum iată în ceruri este martorul meu, și știutorul meu întru cei de sus.

20. Sosit-a rugăciunea mea la Domnul, și înaintea lui caută ochiul meu.

21. Și să fie muștrare omului înaintea Domnului, și fiului omului cu aproapele său.

22. Și anii ce-mi-mai sunt numărăși trec, și voiu merge pre calea, pre care nu mă voiu mai întoarce.

16. 12. Plâng. Jer. 3, 12. 15. Ps. 43, 27.
18. Isaia 26, 21. 21. Isaia 45, 9; Rom. 9, 20.

CAP. 17.

Iov povestește mai departe ticăloșia sa.

Mă pierz de duh purtându-mă,
Mă rog să mă îngroape, și nu
dobândesc.

2. Mă ostenesc rugându-mă, ce
voiu face? Sireinii mi-au furat a-
verile.

3. Cine este acesta? Cu mâna
mea să fie legat.

4. Că ai ascuns inima lor de în-
țelepciune, pentru aceea nu-i vei
înălța pre ei.

5. Unei părți se vor vesti rele, și
ochii se scurg pentru fii.

6. Și m'ai pus de poveste în nea-
muri, și de răs m'am făcut lor.

7. Că s'au întunecat de mânie o-
chii mei, încungiurat sunt tare de
către toți.

8. S'au mirat de aceasta dreptii,
și cel drept preste cel fărădelege să
se ridice.

9. Și să fie cel credincios calea
sa, și cel curat cu mâinile să ia
îndrăsneală.

10. Însă nu, ci toți vă întăriți și
veniți, dar nu voiui aîlă întru voi a-
devăr.

11. Zilele mele degrab au trecut,
și s'au rupt încheiturile inimii mele.

12. Noaptea mi-a fost în loc de
zi, lumina s'a apropiat de fața în-
tunecului.

13. De voiui mai așteptă, iad casa
mea va fi, și în ceață s'a așternut
mie așternutul.

14. Moartea o am chemat să-mi
fie iată, și putreziciunea să-mi fie
mumă și soră.

15. Unde dar încă mai este mie
nădejde? Au bunătățile mele le voiui
vedea?

16. Au se vor pogorî cu mine în

iad? Au cu toate odată în țărână
ne vom pogorî?

CAP. 18.

*Valdat socotește pre Iov între cei
fărădelege.*

Și răspunzând Valdat Savhiteanul,
Șa zis:

2. Până când nu vei încetă? Taci
ca să grăim și noi.

3. Pentru ce am făcut ca niște vite
înaintea ta?

4. Mânia ți-a făcut fie acestea,
că de vei muri tu, fi-va nelăcuit cel
de supt cer? Au surpă-se-vor muu-
ții din temelii lor?

5. Și lumina celor necredincioși
se va stinge, și nu le va străluci
lor flacăra.

6. Lumina lui întunec să fie în
lăcașul lui, și făclia cea de pre el
se va stinge.

7. Vâneze cei mai mici averile lui
și să rățăcească statul lui.

8. Puie-se piciorul lui în laț, și în
mreață să se încurce.

9. Și să vie preste dânsul lafuri,
să se întărească preste ei cei în-
setați.

10. Și să ascunză în pământ fu-
nia lui și cursa lui pre cărări.

11. Dureri să-l piarză pre el în-
prejur, și mulți de pre lângă dâns-
ul să vie în strimțorare mare.

12. Și căderea lui s'a gătit minu-
nată.

13. Să mănânce razimurile picioa-
relor lui.

14. Și cele frumoase ale lui să le
mănânce moartea.

15. Să se rumpă din lăcașul lui
sănătatea, și să vină preste el ne-
voie de vină împărătească.

16. Lăcui-vor în lăcașul său în
lipsa lui, risipi-se-vor cele frumoase
ale lui cu pucioasă.

17. 4. A 2 Lege 29, 4.

7. Ps. 21, 2; 68, 4; ps. 6, 8; și 30, 10.

18. 5. Ps. 36, 9; Pilde 13, 9; și 24, 20.

8. Ps. 7, 16. 15. Pilde 10, 28.

17. Rădăcinele lui se vor uscă dedesupt, și deasupra va cădea secerișul lui.

18. Pomenirea lui să piară de pre pământ, și numele lui să nu fie în uliți.

19. Impingă-l pre el din lumină întru întunec, și din lume să-l mute pre el.

20. Și nu va fi cunoscut întru poporul său, nici se va mântui supt cer casa lui, ci întru ale lui vor vieșul alții.

21. Preste el au suspinat cei de pre urmă, iar cei dintâlu s'au mirat.

22. Acestea sunt casele nedrepților, și acesta este locul celor ce nu știu pre Domnul.

CAP. 19.

Iov în ticăloșia sa se mângâie cu nădejdea învierii.

Și răspunzând Iov, a zis :

2. Până când necăjiși sufletul meu, și mă mâhniși cu cuvinte? Să știți numai, că Domnul m'au făcut pre mine așa.

3. Grăți împotriva mea, și fără de rușine mă asupriși.

4. Dacă cu adevărat am greșit, a mea este greșeala; de am grăit cuvinte care nu se cuveneă, m'am înșelat grăind și nici la vreme.

5. Deci acum asupra mea vă măriși, și mă înfrunțași cu ocări.

6. Să știși că Domnul este, cel ce m'au turburat, și fărăia sa preste mine o au înălțat.

7. Iată îmi rād de ocară, și nu voi grăi, strigă-voiu și nicăiri judecată nu este.

8. Împrejur sunt zidit, și nu voi trece, preste fața mea a pus întunec.

9. Și m'au dezbrăcat de mărire, și au luat cununa din capul meu.

10. Ruptu-m'au împrejur, și m'au dus, și au tăiat ca un copac nădejdea mea.

11. Cu urgie s'au pornit asupra mea, și m'au socotit pre mine ca pre un vrăjmaș.

12. Și tot odată au venit cetele lui spre mine, și căile mele le-au încunjurat pânditorii.

13. Frații mei s'au depărtat dela mine, și au voit mai mult a cunoaște pre cei streini decât pre mine.

14. Și prietenii mei nemilostivi s'au făcut, nu s'au apropiat de mine cei de aproape ai mei.

15. Și m'au ulțat cei ce știău numele meu, vecinii casei și slujnicile; strein eram înaintea lor.

16. Pre sluga mea o am chemat, și n'a ascultat, și gura mea se rugă.

17. Și rugam pre femeia mea, și chemam cu blândețe pre fiții jiltoarelor mele.

18. Iar ei cu totul m'au părăsit, când eu mă scol, asupra mea grăesc.

19. Cei ce mă știău m'au urțit, și pre carii i-am iubit, aceia s'au sculat asupra mea.

20. În pielea mea s'au topit cărnurile mele, și oasele mele în încheeturi se jin.

21. Fie-vă milă de mine! Fie-vă milă de mine o prieteni! Că mâna Domnului este care s'a atins de mine.

22. Pentruce mă goniși ca și Domnul? Și de trupul meu nu vă săturași?

23. Că cine va dà să se scrie graiurile mele, și să se pue în carte în veac?

24. Cu condeiu de fier și de plumb, sau în pietre să se sape?

25. Că știu că veșnic este cel ce

19. 11. 13, 24; și 16, 9; Plâng. 2, 5.

12. 6, 4. 13. Ps. 37, 12.

15. Fac. 31, 15; ps. 68, 10.

18. 30, 1; ps. 40, 9.

20. Ps. 101, 6; Plâng. 4, 8. 22. Ps. 26, 3.

mă va risipi, și carele va sculă pre pământ pielea mea, ce suferă acestea.

26. Că dela Domnul mi s'au săvârșit acestea, care eu mi le știu.

27. Pe care ochiul meu le-a văzut, și nu altul, și toate s'au săvârșit în sânul meu.

28. Iar de veși zice, ce vom grăi împotriva lui, că rădăcina cuvântului vom afla într'însul?

29. Temeși-vă dar și voi de asupreală, că mânie va veni preste cei fărădelege, și atunci vor cunoaște unde le este averea lor.

CAP. 20.

Cuvântul lui Sofar că fericirea necredincioșilor este nestatornică.

Și răspunzând Sofar Mineul a zis:

2. Nu gândeam eu că tu așa vei răspunde împotriva, și nu înțelegi mai mult decât mine.

3. Invățatură de muștrare am auzit și duhul din priceperea mea răspunde.

4. Au doar acestea le știi încă de când s'a ivit om pre pământ?

5. Că veselia celor necredincioși este cădere minunată, și bucuria celor fărădelege, pierzare.

6. De se vor sui în cer darurile lui, și de se va atinge de nori jertfa lui.

7. Când i se va părea, că este întemeiat, atunci de tot va pieri, și cei ce l-au știu pre el, vor zice: unde este?

8. Ca un vis ce a zburat, nu se va afla, și a pierit ca o nălucă de noapte.

9. Ochiul care a văzut, nu va mai vedea și nu-l va mai cunoaște pre el locul său.

10. Pre fiii lui îi va pierde cei mai

de jos, și mâinile lui se vor aprinde de dureri.

11. Oasele lui pline de finerețe vor dormi cu dânsul în fărână.

12. De s'ar înduleci în gura lui răutatea, ascunde-o-va pre ea supt limba sa.

13. Nu se va îndurà de ea, și nu o va părăsi pre ea, și o va adunà pre ea în mijlocul grumazului său.

14. Și nu va putea să-și ajute luiș, fiere de aspidă este în pântecelul lui.

15. Avuștea cu nedreptul adunată se va scoate din casa lui, scoate-o-va pre ea înțgerul.

16. Venin de balauri va suga, și să-l omoare pre el limba șarpelui.

17. Să nu vază mulgerea vitelor, nici strânsura mierii și a untului.

18. În zadar și în deșert s'a ostentit spre avuște, din care nu va gustà, ca ceva vârtos ce nu se poate mestecà, nici înghiți.

19. Căci casele multor puternici le-a stricat, și lăcașul l-a jefuit și nu l-a întărit.

20. Nu este mântuirea lui în avușii, și în poșta lui nu se va mântui.

21. Nu va fi rămășiță din bucațele lui, pentru aceea nu vor înflori bunătățile lui.

22. Și când i se va părea că este plin, se va necăji și toată nevoia va veni preste el.

23. Deși va umplea cumvâ pântecelul său, trimite-va preste el iușimea mâniei, să verse preste dânsul dureri.

24. Și să nu scape din cătușa fierului, să-l rănească pre el săgeată de aramă.

25. Săgeată să treacă prin trupul lui, și stiele să umble în lăcașurile lui, și irica vie preste el.

26. Și tot întunerecul să-l aco-

26. Ps. 16, 15.

20. 5. Ps. 37, 35. 8. Ps. 72, 19.

10. Ps. 108, 8; și 9.

15. Eccles. 5, 12. 17. 29, 6.

18. Ier. 12, 13.

pere pre el, mîncă-l-va pre el foc nestîns, și să spargă nemernicul casa lui.

27. Să descopere cerul fărădelegile lui, și pămîntul să se scoale asupra lui.

28. Pierzarea să cuprinză casa lui până în sfârșit, ziua mîniei să vie preste el.

29. Aceasta este partea omului necredincios dela Domnul, și agonisita averilor lui dela cercetător.

CAP. 21.

Iov răspunde împotriva lui Sofar despre fericirea și pedeapsa necredincioșilor.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. Ascultăți, ascultăți cuvintele mele, ca să nu fie mie dela voi așa mîngădere.

3. Suferiți-mă și voui grăi, și apoi nu mă veți râde.

4. Că ce este? Au dela om este mustrarea mea? Sau pentruce să nu mă mîniu?

5. Căutînd la mine vă mirați, puînd mîna pre obraz.

6. Că dacă-mi aduc aminte, mă turbur, și mă dor cărnurile mele.

7. Pentruce necredincioșii trăesc, îmbătrînesc și în avuție?

8. Sămînța lor după suflet, și fiii lor înaintea ochilor.

9. Casele lor sporesc, și frică nicăiri, și biciu dela Domnul nu este preste ei.

10. Vaca lor n'a născut crud înaintea de vreme, n'a lepădat ce a avut în pîntece, și nu e stearpă.

11. Ei trăesc veșnic ca niște oi, și pruncii lor pe aproape saltă.

12. Luînd alăută și chitară, se veselesc cu glas de cîntări.

13. Și a sfârșit întru bunăfăși vieața lor, și în odihna iadului au dormit.

14. Și au zis Domnului, depărtează-te dela mine, că nu voesc să știu căile tale.

15. Au doar destul este ca să slujim lui? Și ce folos că vom ieși înaintea lui?

16. Că în mîinile lor nu erau cele bune, iar lucrurile necredincioșilor nu le vedeau.

17. Încă și lumina necredincioșilor se va stinge, și surparea de tot va veni preste ei, și dureri din mînie va apucă pre ei.

18. Și vor fi ca niște pleve înaintea vîntului, sau ca niște praf pre care îl spulberă viforul.

19. Lipsi-va pre fii de averile lui, izbîndi-va asupra lui, și va cunoaște.

20. Vază ochii lui căderea sa, și dela Domnul să nu se mîntuiască.

21. Că ce-i este lui aminte de casa lui după dînsul, când numărul lunilor lui s'au înjumătățit?

22. Au nu este Domnul cel ce învață înțelegerea și știința? El judecă pre cei puternici.

23. Acesta va muri întru tîrîrea puterii sale, și de tot îmbelșugat și odihnit.

24. Și cele dinlăuntru ale lui pline de seu, și măduva lui se va vărsa.

25. Și acela moare de amarăciunea sufletului negustînd nici un bine.

26. Și toți asemenea pre pămînt vor dormi, și putreziciunea va acoperi pre ei.

27. Deci vă știu pre voi, că cu îndrăzneală stați împotriva mea.

28. Că ziceți: unde este casa boierului? Și unde este acoperemîntul lăcașurilor celor necredincioși?

29. Întrebați pre cei ce merg pre cale, și semnele lor nu le înstreinați.

30. Că pentru ziua pieririi se șine

15. Malachi 3, 14.

17. Pilde 13, 19; ps. 10, 6.

18. Ps. 1, 4; Isaia 17, 13.

19. Ps. 36, 28. 21. Isaia 51, 17, 22.

22. Rom. 11, 33. 24. Pilde 3, 8.

30. Pilde 16, 9.

cel rău, și la ziua urgiei se va aduce.

31. Cine va spune înaintea feșii lui calea lui, și pentru faptele lui cine-i va răsplăti?

32. Și el în groapă s'a dus, și în mormânt a dăinuit.

33. Indulcitu-s'au lui pietrile pârului, și tot omul va merge după dânsul, și înaintea lui nenumărați.

34. Cum dar mă mângâești îndesert? Și cum voiui făcea eu înaintea voastră ceva?

CAP. 22.

Elifaz se îndoiește iarăși de evlavia lui Iov.

Și răspunzând Elifaz Temaniteanul a zis:

2. Au nu Domnul este cel ce învață înțelegerea și știința?

3. Că ce folosește Domnului de ai fost tu întru lucruri fără de prihană? Sau ce câștig de vei fi drept în calea ta?

4. Sau băgându-te în seamă muștră-te-va, și va veni cu tine la judecată?

5. Au nu este multă răutatea ta? Și nenumărate sunt păcatele tale?

6. Că ai zălogit pre frații tăi pre nedrept, și ai luat îmbrăcămintea celor goli.

7. Și cu apă n'ai adăpat pre cei setoși, și pre cei flămânzi i-ai lipsit de pâine.

8. Și ai căutat în fețele unora, și ai culcat pre cei săraci la pământ.

9. Și pre văduve le-ai scos afară deșarte, și pre sărmani i-ai necăjit.

10. Pentru aceea te-au încunjurat curse, și degrab te-a apucat războiu groaznic.

11. Lumina ți s'a întors întru întunec, și dormind tu, te-a acoperit apa.

12. Au cel ce lăcuește întru cele înalte, nu privește? Pre cei ce se purtau cu semeție i-au smerit.

13. Și ai zis: ce au cunoscut cel-tare? Au prin negură judecă?

14. Nor este ascunderea lui, și nu se va vedeă, și împrejurul cerului umblă.

15. Au păzi-vei calea cea veche pre care au călcat bărbații cei nedrepți?

16. Cari au fost luați înainte de vreme, rfu curgător temeliiile lor.

17. Care zic: ce va face nouă Domnul? Sau ce va aduce nouă Atotșitorul?

18. El au umplut casele lor de bunătați, și sfatul celor necredincioși departe este dela dânsul.

19. Văzând dreptii au râs, și cel fără de prihană i-au bașjocorit pre ei.

20. Au n'a pierit starea lor? Și rămășița ior o va mânca focul.

21. Fii vârtos, de vei răbdă și după aceea, roada ta va fi întru bunătați.

22. Primește din gura lui poruncă, și pune graiurile lui în inima ta.

23. Iar de te vei întoarce, și te vei smeri înaintea Domnului, și vei depărta din lăcașul tău ce nu este drept,

24. Va pune piatră scumpă ca pulberea și oțitul ca piatra pârului.

25. Fi-va ție cel Atotșitor ajutor de către vrăjmași, și te va face curat ca argintul cel lămurit în foc.

26. După aceea vei îndrăzni înaintea Domnului, căutând la cer vesel.

27. Și când te vei rugă, te va ascultă, și va da ție ca să-ți plinești făgăduințele tale.

28. Și va rândul ție iarăși lăcuința dreptății, și în căile tale va fi lumină.

13. Ps. 9, 31. 16. Ps. 36, 2; și 34.

19. Ps. 106, 42. 20. Ps. 36, 17, 18, 20.

22. Ps. 118, 72. 27. Ps. 49, 15, 16.

28. Ps. 96, 12; ps. 36, 6.

29. Că te-ai smerit pre tine, și va zice: semeșitu-s'au, dar pre cel cu ochii plecați va mântui.

30. Izbăvi-va pre cel nevinovat, și tu te mântuește întru curăția mâinilor tale.

CAP. 23.

*Iov mărturisește curățenia
cugetului său și se lasă la judecata
lui Dumnezeu.*

Și răspunzând Iov, a zis :

2. Știu că din mâna mea muștra-rea mea este, și mâna lui s'a îngreuiat spre suspinul meu.

3. Oare cine m'ar învăța, ca să-l aflu pre el, și să viu la sfârșit?

4. Zice-voiu mie judecăță, și gura mea voiu umplea de muștrări.

5. Și voiu cunoaște cuvintele, care mi le va grăi, și voiu simți ce-mi va spune.

6. Și de va veni asupra mea cu virtute multă, apoi cu pușine nu mă va înfricoșa.

7. Că la el este adevărul, și va scoate la sfârșit judecata mea.

8. Că de voiu merge întâiu, nu mai sunt; iar de cele de pre urmă, ce știu?

9. La stânga de va apucă, nu-l voiu prinde, de se va întoarce la dreapta, nu-l voiu vedeă.

10. Că știe acum calea mea, a-lesu-m'au ca aurul.

11. Și voiu merge întru poruncile lui, că am păzit căile lui, și nu mă voiu abate.

12. Dela poruncile lui nu mă voiu depărtă și în sânul meu am ascuns graiurile lui.

13. Iar de a judecat el așa, cine este care va stă lui împotrivă? Că ce au vrut el, au și făcut.

14. Pentru aceea am năzuit la el, și dojenit fiind, m'am îngrijat de el.

15. Pentru aceasta dela fața lui voiu grăbi, voiu socoti, și mă voiu înfricoșa de el.

16. Și Domnul au muiat inima mea, și Atoșșitorul au sârguit spre mine.

17. Că n'am știut, că va veni mie întunerec, și fața mea o a acoperit negură.

CAP. 24.

Despre rânduiala lui Dumnezeu cea ascunsă, dar dreaptă, pentru nefericirea celor drepti și fericirea celor păcătoși.

Pentruce vremile nu sunt ascunse de Domnul ca cei necredincioși să nu vază zilele Lui.

2. Hotarul au mutat, turma cu păstorul au jefuit.

3. Asinul săracului au luat, și vaca văduvei o au zălogit.

4. Abătut-au pre cei neputincioși dela calea cea dreaptă, și cei blânzi ai pământului împreună s'au ascuns.

5. Și au năvălit ca niște asini în țarină asupra mea, ieșind după obiceiul lor, luând fiecare pâine pentru fiii săi.

6. Mai nainte de vreme au secerat țarina, nu a sa, cei neputincioși au lucrat viile celor necredincioși fără plată și fără mâncare.

7. Și pre mulți goi i-au făcut să doarmă fără haine, și îmbrăcămintea sufletului lor o au luat.

8. De roua munților se umezesc; neavând acoperemânt, cu piatră s'au învelit.

9. Răpit-au dela față pre cel sărman, și pre cel căzut l-au smerit.

10. Și pre cei goi i-au adormit cu strâmbătate, și pâinea celor flămânzi au luat.

11. În strâmtori cu strâmbătate

24. 1. Ps. 36, 1, 2, 34, 35, 36.

2. A 2 Lege 19, 14. 4. Pilde 28, 27, 28.

7. Lev. 19, 13. 10. Lev. 19, 13.

29. Pilde 29, 23. 30. Ierem. 5, 1.
23. 10. 1 Petr. 1, 7.

au pândit, și calea dreptilor n'au știut,

12. Cari din cetate și din casele sale au fost scoși, și sufletul pruncilor au suspinat tare, și ei pentru ce nu i-au cercetat pre aceștia cât au fost ei pre pământ?

13. Pre pământ fiind ei, n'au cunoscut, nici au știut calea dreptății, nici pre cărările lor n'au umblat.

14. Și cunoscând lucrurile lor, datu-i-au pre ei întru întunerec, și noaptea va fi ca un fur.

15. Și ochiul preacurvarului păzește întunerecul, zicând: nu mă va lua aminte ochii, și-și ascunde fața.

16. Săpat-a întru întunerec casă, ziua s'a ascuns pre sine, n'a cunoscut lumina.

17. Că dimineața lor umbră de moarte, că va cunoaște turburările umbrei morții.

18. Mai ușor este decât fața apei, blesteme-se partea lor pre pământ, și să se vadă oasele lor pre pământ uscate.

19. Că din sânul săracilor au răpit.

20. După aceea s'a pomenit păcatul lor, și ca o ceață de rouă nevăzută s'a făcut, să se dea lui după cum a lucrat, și să se zdrobească tot cel nedrept ca lemnul cel fără de vindecare.

21. Că cei sterpe nu i-au făcut bine, și pre femeia săracă n'au miluit.

22. Și cu mânie au surpat pre cei neputincioși, sculatu-s'au, dar nu va crede asupra vieții sale.

23. Când se va bolnăvi, să nu nădăduiască sănătate, ci va cădea în boală.

24. Că la mulți rău a făcut înălțarea lui, și s'au veștejit ca și nalba la arșiță, sau ca un spic uscat, care de sineș cade.

25. Iar de nu este așa, cine este cel ce zice, că minciuni grăesc eu? Și va socofi întru nimic cuvintele mele.

CAP. 25.

Inaintea lui Dumnezeu, toți oamenii sunt păcătoși.

Și răspunzând Valdat Savhiteanul, a zis:

2. Ce este dar? Incepătoria sau frica este dela cel ce face totul întru cele înalte.

3. Că au socotește cineva, că va fi îngăduire tâlharilor? Și asupra cui nu vor veni pândiri dela el?

4. Că cum va fi drept muritorul înaintea Domnului, sau cum se va curăți cel născut din femeie?

5. De va porunci lunii, nu va lumina, și stelele nu sunt curate înaintea lui.

6. Cu cât mai mult omul, că este putreziciune și fiul omului vierme.

CAP. 26.

Iov laudă puterea lui Dumnezeu mai pre sus decât Valdat.

Și răspunzând Iov, a zis:

2. De cine te apropii, sau pre cine vrei să ajuși? Au doar pre cel ce are tărie multă, și pre cel ce are braț puternic?

3. Cui ai dat sfat? Au nu celui ce are toată înțelepciunea?

4. Pre care urmezi? Au nu pre cel ce are virtute foarte mare? Cui ai spus cuvinte? Și suflarea, care iese din fine, a cui este?

5. Au doar uriașii se vor chinul supți ape, și cei ce lăcuiesc cu ei acolo?

6. Gol este iadul înaintea lui, și nu este învălțură pierzării.

13. Rom. 2, 4. 15. Ps. 63, 5; Pilde 7, 7, 8, 9.

16. Ioan 3, 19, 20.

18. Ps. 57, 7; ps. 10, 6.

24. 22, 20.

25. 6. Ps. 21, 6.

26. 6. Ps. 138, 10, 11; Evr. 4, 13; Pilde 15, 11.

7. Cel ce întinde miazănoaptea pre n'îmic, și spânzură pământul pre n'îmic.

8. Cel ce leagă apa în norii săi, și n'a rourat norul de desuptul său.

9. Cel ce acopere fața scaunului, și întinde preste el norul său.

10. Hotar a pus preste fața apei, până unde se mărginește lumina cu întunerecul.

11. Stâlpii cerului s'au cutremurat și s'au spăimântat de certarea lui.

12. Cu virtutea a potolit marea, și cu știința a liniștit valurile.

13. Și încuețorile cerului se tem de el, și cu porunca au omorât pre șarpele cel viclean.

14. Iată acestea sunt părțile căii lui, și puțin vom auzi din cuvântul lui, și puterea frăznetului, cine știe când o va face?

CAP. 27.

Iov apărând nevinovăția sa, pune față în față pre cei curioși cu fătarnicii.

Și adăogând Iov, a grăit în pildă zicând:

2. Viu este Dumnezeu, care așa m'au judecat, și Atotșitorul cel ce au amărit sufletul meu.

3. Că până va fi în mine suflet și duh Dumnezeesc în nările mele,

4. Nu vor grăi buzele mele fărădelege, nici sufletul meu va cugetă nedreptăți.

5. Să nu fie, ca să vă zic eu pre voi drepti, până când voi muri, că nu voi depărtă dela mine nerăutatea mea.

6. Și la dreptate luând aminte nu voi încetă, că nu știu să fi făcut ceva fără de cuviință.

7. Ci să nu fie vrăjmașii ca surparea celor necredincioși, și cei ce

se ridică asupra mea ca pierirea celor fărădelege.

8. Și ce nădejde este celui necredincios? Că așteaptă și nădăjduște spre Domnul, au doară mântuise-va?

9. Au ascultă-va Dumnezeu rugăciunea lui? Sau nevoie va veni lui?

10. Au are vre-o îndrăzneală înaintea lui? Sau când îl va chema el, îl va ascultă?

11. Deci voi spune vouă ce este în mâna Domnului, cele ce sunt la Atotșitorul nu voi minși.

12. Iată toți știți, că deșarte spre deșarte adăogeți.

13. Aceasta este partea omului necredincios dela Domnul, și agonișeala celor puternici va veni dela Atotșitorul preste ei.

14. Și de vor fi mulți fiii lor, spre junghiere vor fi, și de vor ajunge să se facă bărbați, vor cerși.

15. Și cei ce sunt pre lângă el, cu moarte vor muri, și văduvele lor nimenea nu le va milui.

16. Și de va adună ca pământ argintul, și ca lut va găsi aurul,

17. Acestea toate dreptii le vor moșteni, cei adevărați vor finea banti lui.

18. Și va fi casa lui ca molii și ca păianjenul.

19. Bogatul va adormi, și nu va mai adaoge, ochii săi a deschis, și nu este.

20. Incunjura-l-vor pre el ca apa durerile, și noaptea îl va răpi pre el ceața.

21. Și-l va lua pre el arsura, și se va duce, și-l va vântură pre el din locul lui.

22. Și va aruncă preste el, și nu-i va fi milă, din mâna lui cu fuga va scăpa.

23. Plesni-vor preste el mâinile sale, și-l va suflă pre el din locul lui.

7. Ps. 94, 4. 9. Ps. 103, 3, 4.
10. Ps. 32, 7. 12. Isaia 51, 15.
13. Ps. 32, 6.
27. 4. Lev. 19, 16; ps. 14, 2.

8. Pilde 1, 28; Mat. 16, 26. 9. Ioan 9, 31.
14. Osie 9, 14. 17. Pilde 13, 22; Eccles. 2, 26.
19. Psalm: 42, 18.

CAP. 28.

Isvorul înțelepciunii.

Că este loc argintului unde se face, și este loc aurului unde se lămurește.

2. Că fierul din pământ se face, și arama ca piatra se cioplește.

3. Rânduială a pus înfunerecului, și socotește sfârșitul a toate, chiar piatra din înfunerec și din umbra morșii.

4. Ruperea părțului este din nisip, iar cei ce uită calea cea dreaptă au slăbit, și din oameni s'au abătut.

5. Pământul din care a ieșit pâine, s'a strămutat dedesupt ca focul.

6. In pietrele lui locul Săfirului, și luful lui aurul.

7. Cărarea aceasta nu o a cunoscut pasărea, și nu o a văzut ochiul vulturului,

8. Și nu o au călcat fiii mândrilor, nici o a trecut leul.

9. In piatră colțoroasă a întins mâna sa, și a sfărâmat-o de zădăcinând munșii.

10. Vârtejurile rîurilor au rupt, și tot ce este scump a văzut ochiul meu.

11. Și adâncurile rîurilor au descoperit, și au arătat puterea sa la lumină.

12. Și înțelepciunea unde s'a aflat? Și care este locul științei?

13. N'a văzut om calea ei, nici s'a găsit întru oameni.

14. Adâncul a zis: nu este întru mine, și marea a zis: nu este cu mine.

15. Nu se va dà aurul închis pentru ea, și nu va stă argint de schimbarea ei.

16. Nu va fi mai pre jos decât aurul oliv, unutul scump și Săfirul.

17. Nu se va potrivi cu ea aurul și cristalul, nici se schimbă pe vase de aur.

18. Ramot și Gavis, nu se vor pomeni; că frage înțelepciunea mai mult decât mărgăritarul.

19. Nu se va potrivi cu ea piatra topazion din Efiopia, nu va fi mai pre jos decât aurul cel curat.

20. Și înțelepciunea de unde s'a aflat? Și care este locul priceperii?

21. Ascunsă este de tot omul, și de pasările cerului este ascunsă.

22. Pierzarea și moartea au zis: am auzit mărire a ei.

23. Dumnezeu bine au întărit calea ei, și știe locul ei.

24. Că el vede pre tot cel de supt cer, și știe toate cele de pre pământ câte au făcut.

25. El au pus cumpăna vânturilor și măsurile apei.

26. El au pus lege ploii și calea fulgerului și a trăsnetului.

27. Atunci o a văzut pre ea și o a spus pre ea, gălîtu-au și o a cercetat.

28. Și a zis omului: iată frica lui Dumnezeu este înțelepciunea, iar a se feri de rele, este știința.

CAP. 29.

Iov amintește fericirea sa.

Si Iov a adaos a grăi în pilde zicând:

2. Cine mă va pune în lunile zilelor celor mai dinainte, în care mă păzeă Dumnezeu?

3. Când străluceă lumina lui preste capul meu, și cu lumina lui umblam întru înfunerec.

4. Cum eram în căile tinereșii mele, când Dumnezeu cercetă casa mea.

5. Când eram bogat foarte, și împrejurul meu slugile mele.

6. Când curgeă pre căile mele unt, și munșii mei izvorau lapte.

24. Ps. 32, 13; ps. 13, 2.

25. Pilde 8, 29. 27. A 2 Lege 4, 6.

28. Ps. 110, 10.

29. 6. A 2 Lege 32, 13; Isaia 58, 14

7. Când ieșam dimineața în cetate și în uliță, și se puneă mie scaun.

8. Când mă vedeau cei liniți, se ascundeau, iar cei bătrâni toți se sculau.

9. Și boierii încetau a grăi puind degetul la gură.

10. Și cei ce auzeau mă fericeau, și limba lor se lipeă de gâtlesul lor.

11. Cu urechia auzeau și mă fericeau, și ochiul văzându-mă se întorcea.

12. Că am mântuit pre cel sărac din mâna celui puternic, și sărmanului care nu aveă ajutor, am ajutat.

13. Bindecuvântarea celui ce eră să piară, preste mine veneă, și gura văduvii m'a binecuvântat.

14. Și cu dreptatea mă îmbrăcam, și mă înveleam cu judecata, ca cu o haină.

15. Ochiu eram orbilor și picior șchiopilor.

16. Eu eram tată celor neputincioși, și judecata care n'o am știut, o am cercat.

17. Și am zdrobit măselele celor nedrepți, din dinții lor am scos prada.

18. Și am zis: voiu înaintă în vârstă ca tulpina de finic, multă vreme voiu trăi.

19. Rădăcina mea s'a întins pre apă, și roua va rămâneă în secerișul meu.

20. Mărirea mea se înnoia în mine și arcul meu în mâna mea se întăreă.

21. Pre mine auzindu-mă luau aminte, și la statul meu făceau.

22. La cuvintele mele nu adăogeau, ci se bucurau, când le grăiam lor.

23. Precum pământul cel însetoșat așteaptă ploaia, așa aceștia așteptau graiul meu.

24. De râdeam către ei, nu cre-

deau, și lumina feșii mele nu slăbeă.

25. Dacă voiam a merge cu ei, ședeam în frunte, și locuiam ca un împărat încunjurat de voinici, ca cel ce mângâiam pre cei supărași.

CAP. 30.

Iov plânge nenorocirea lui.

Iar acum mă batjocoresc cei mai liniți, acum mă dojenesc acei pre ai căroră părinți nu-i băgam în seamă și nu-i socoteam vrednici să-i puiu cu câinii vitelor mele.

2. Și fărăia mâinilor lor eră ca o nimica înaintea mea, pentru ei au pierit sfârșitul.

3. Cei ce se luptau cu lipsa și cu foametea, cei ce fugeau în locuri fără de apă, ieri necăjiți și chinuți,

4. Cei ce rodeau coaja copacilor, și rădăcina buruenilor eră hrana lor.

5. Cei necinstiți și lepădați și lipșiți de tot binele, care și rădăcinile lemnelor le rodeau de foamete mare, s'au sculat asupra mea furi.

6. A căroră casele erau peșteri de pietre.

7. În mijlocul locurilor celor ce răsuna strigau, și supt uscături sălbatece petreceau.

8. Fiii celor fără de minte și necinstiți, a căroră numele și mărirea au pierit de pre pământ.

9. Iar acum eu sunt batjocură lor, și mă țin de poveste.

10. Și m'au urât depărtându-se de parte, și asupra feșii mele au scuipat.

11. Că deschizând tulba sa m'au chinuit, și au lăsat frâul înaintea mea.

12. Odrasle s'au sculat deadreapta mea, întins-au picioarele lor, și au făcut preste mine cale de pierzare.

13. Bătutu-s'au cărările mele, că m'au desbrăcat de veșmântul meu.

14. Isaia 59, 17; 1 Tesal. 5, 8; Efes. 6, 14.
16. Pilde 29, 7.

14. Cu săgețile lui m'au săgetat, și face cu mine cum îi este voia, întru dureri m'am frământat.

15. Intorcu-mi-se durerile, dusu-s'a ca un vânt nădejdea mea, și ca un nor mântuirea mea.

16. Și acum îmi iese sufletul, și mă țin pre mine zilele durerilor.

17. Noaptea oasele mi se sfărâmă și vinele mi se desfac.

18. Cu multă tărie se apucă de haina mea, ca gulerul cămășii mă cuprind pre mine.

19. Socotifu-m'ai pre mine ca pre pământ, și în jărână partea mea.

20. Strigat-am către tine, și nu mă ascuși, stătut-am și nu m'ai socotit.

21. Și s'a suit preste mine fără de milă, cu mână tare m'ai bătut.

22. Și m'ai încunjurat cu dureri și m'ai lepădat dela mântuirea mea.

23. Că știu că moartea mă v'a surpă, căci casa atotmuritorul este pământul.

24. Și oi de ași putea pre mine să mă omor, sau să rog pre altul, ca să facă mie aceasta.

25. Iar eu preste tot neputinciosul am plâns, suspinat-am când am văzut om în nevoie.

26. Și când așteptam eu bunătași, iată m'au ajuns mai multe zile de răutăți.

27. Inima mea s'a înfierbântat, și nu va făcea, apucatu-m'au zilele sărăciei.

28. Suspînând am mers fără de frâu, și am stătut întru adunare strigând.

29. Și m'am făcut frate sirinilor și prieten strușilor.

30. Pielea mea și oasele mele s'au negrit foarte, de arsură.

31. Și s'a întors în jale chitara mea, și cântarea mea în plâns.

CAP. 31.

Vieța cea curată a lui Iov.

Legătură am făcut cu ochii mei, și nu voiu căută spre fecioară.

2. Și ce mi-au împărțit Dumnezeu de sus? Și ce am moștenit din cele înalte?

3. Vai! Pierire este celui nedrept, și înstreinare celor ce fac fărădelege.

4. Au nu va vedea el calea mea și toate cărările mele va număra?

5. Și de am umblat cu batjocoritorii, sau de s'a grăbit piciorul meu spre vicieșug.

6. Că am stat în cumpănă dreaptă, și au văzut Domnul nerăutatea mea.

7. De s'a abătut piciorul meu din cale, și de a urmat ochiul lui inima mea, și de m'am atins cu mâinile mele de daruri,

8. Să seamăn, și alții să mănânce, și fără de rădăcină să liu pre pământ!

9. Sau de s'a plecat inima mea la femeia altui bărbat sau de am pândit la ușile ei,

10. Să placă și femeia mea altuia, și liii mei să se smerească.

11. Că iușimea mâinii este neînfrânată a pângării femeia altuia.

12. Că foc arzător este în toate zilele, și la care vine, din rădăcină îl pierde.

13. Sau de n'am băgat în seamă judecata slugii sau a slujnicii mele, când s'au judecat la mine.

14. Că ce voiu face când mă va cerceta Domnul? Și când va fi întrebare, ce voiu răspunde?

15. Ce este? Au nu precum eu am fost în pânțece, și ei au fost? Și asemenea am fost în pânțece.

16. Pre cei neputincioși, cari a-

31. 3. Isaia 1, 28. 4. Pilde 5, 21.

5. Ps. 25, 4; și 1, 1. 9. Pilde 7, 8, 9.

12. Pilde 6, 26. 15. Pilde 14, 32.

16. Isaia 10, 2.

14. Ps. 34, 15. 23. Evr. 9, 27.

25. Rom. 12, 15.

30. Plâng. 4, 8.

veau lipsă, nu i-am înșelat și ochiul văduvii n'am topit.

17. De am mâncat pâinea mea singur și n'am dat și celui sărac dintr'însa.

18. Că din finerețile mele am hrănit ca un părinte, și din pânțele maicei mele am povășuit.

19. Sau de am trecut pre cel gol, care piereă, și nu l-am îmbrăcat.

20. Și cei neputincioși de nu m'au binecuvântat, și din funderea mieiilor mei s'au încălzit umerii lor.

21. De am ridicat asupra săracului mâna cu nădejde, că mult ajutor îmi este mie.

22. Să se desparță umărul meu din încheetură, și brațul meu din cot să se zdrobească.

23. Că frica Domnului m'a stăpânit, și de povara lui nu voi suferi.

24. De am socotit aurul puterea mea, sau de am nădăjduit în piatră scumpă,

25. Sau de m'am bucurat când mi s'a făcut avuție multă și când am pus mâna pre cele fără număr.

26. Au doar nu vedeam eu cum soarele, strălucitor lipsește, și luna scade, că nu este într'însele lumină,

27. Și de s'a înșelat pre ascuns inima mea, ca să pun mâna mea pre gura mea, și să o sărut.

28. Și aceasta să mi se socotească, cea mai mare fărădelege, că am minșit înaintea Domnului celui înalt.

29. De m'am bucurat de căderea neprietenilor mei, și de a zis inima mea bine, bine.

30. Să auză urechea mea blestemul meu, și să fiu de ocară în poporul meu, defăimat.

31. Și de au zis de multe ori slujnicile mele, cine ne-ar da nouă din

cărnurile lui să ne săturăm, fiind eu foarte bun.

32. Și afară nu mâneă strein, și ușa mea la tot cel ce veneă, se deschideă.

33. Și de am păcătuit fără de voie și am ascuns păcatul meu.

34. Că nu m'am rușinat de multă mulțimea gloatei, ca să nu mărturisesc înaintea lor.

35. Și de am lăsat pre cel neputincios să iasă din ușa mea cu sânul deșert de nu mă temeam.

36. Cine-mi va da auzitor? Și de nu m'am temut de mâna Domnului, și scrisoarea care aveam asupra cuivă, pre umere puind-o ca o cunună, o citeam.

37. Și o rupeam sau o dam înapoi, nimic luând dela datornic.

38. De a suspinat pământul vreodinioară asupra mea, sau de au plâns răzoarele lui împreună.

39. Sau de am mâncat vлага lui singur fără de preț, și de am înșelat sufletul Domnului pământului întristându-l.

40. În loc de grâu să-mi răsară urzică, și în loc de orz spini, și a încetat Iov a grăi.

CAP. 32.

Eliu se mânie pentru tăcerea prietenilor lui Iov.

Si au încetat și cei trei prieteni a mai grăi împotriva lui Iov, că eră Iov drept înaintea lor.

2. Și s'a mânieat Eliu al lui Varahiil Vuziteanul din neamul lui Ram din țara Avsitidii, și s'a mânieat pre Iov foarte, căci se adevereă pre sine drept înaintea Domnului.

3. Și asupra celor trei prieteni s'a mânieat foarte, pentru că n'au putut să răspundă împotriva lui Iov, și tot l-a socotit a fi necredincios.

20. Mat. 25, 43, 44.

21. Ps. 126, 6; Pilde 22, 22.

24. Marc. 10, 24.

29. Pilde 24, 17.

32. Evt. 13, 2. 33. Fac. 3, 10—12.

4. Și Eliu așteptă să răspundă ei lui Iov, pentru că erau mai bătrâni de zile decât el.

5. Și a văzut Eliu că nu este răspuns în gura celor trei bărbați, și s'a mânieat foarte.

6. Și răspunzând Eliu al lui Varahiil Vuziteanul, a zis: fiindcă eu sunt mai tânăr cu anii, iar voi sunteți mai bătrâni, pentru aceea am făcut temându-mă a vă spune vouă știința mea.

7. Și am zis, nu este vremea, ceea ce grăește, cei de mulți ani știu înțelepciunea.

8. Ci duh este în oameni, și suflarea Atotfiiitorului este ceea ce învață.

9. Nu cei cu ani mulți sunt înțelepți, nici cei bătrâni știu judecata.

10. Pentru aceea am zis: ascultați-mă, și voi spune vouă cele ce știu.

11. Băgați în urechi graiurile mele, că voi grăi de veți ascultă; până când vă priciți cu cuvintele?

12. Și până gândeam că veți zice ceva, socoteam; dar iată nu este cine din voi să poată muștra pe Iov, și să răspundă cuvintelor lui.

13. Ca să nu ziceți aflat-am înțelepciunea, alăturându-ne Domnului.

14. Și v'ați întors la omul ăsta a grăi cuvinte ca acestea.

15. S'au spăimântat, n'au răspuns mai mult, le lipsesc cuvintele.

16. Am așteptat și n'am grăit, că au încetat, și n'au răspuns; voi să răspund și eu în parte.

17. Și răspunzând Eliu, a zis: iarăși voi grăi.

18. Că plin sunt de cuvinte, că mă îmboldește duhul inimii mele.

19. Și inima mea este ca un foale legat plin de must ce fierbe. sau ca un foale de aramă ce suflă.

20. Grăi-voiu ca să mă odihnesc, deschizând buzele.

21. Că de om nu mă voi rușină, și de muritori nu mă sfiesc.

22. Că nu știu a căută în față, iar de nu, și pre mine viermii să mă mănânce.

CAP. 33.

Eliu apără dreptatea lui Dumnezeu.

Ascultă o Iov cuvintele mele, și bagă în urechi graiul meu.

2. Că iată am deschis gura mea, și a grăit limba mea.

3. Curată este inima mea întru cuvinte, și priceperea buzelor mele curate va gândi.

4. Duhul cel dumnezeesc este, cel ce m'au făcut pre mine, și sullarea Atotfiiitorului este ceea ce mă învață pre mine.

5. De poți dă-mi răspuns la acestea, așteaptă, caută la mine și eu la tine.

6. Din lut ești tu făcut ca și mine, dintr'același amândoi suntem făcuți.

7. Să nu te îngrozească frica mea, nici mâna mea grea să fie preste tine.

8. Că ai grăit întru urechile mele, glasul cuvintelor tale am auzit că ai zis:

9. Curat sunt eu, și n'am păcătuit, fără de prihană sunt, n'am făcut fărădelege.

10. Și a aflat asupra mea ponos, și mă socotește ca pre un vrăjmaș.

11. Și a pus în lemn piciorul meu, și au păzit toate căile mele.

12. Cum dar zici, drept sunt, și nu m'au ascultat? Că veșnic este cel deasupra pământenilor.

13. Și zici, pentru ce n'au ascultat tot cuvântul dreptății mele.

14. Că odată va grăi Domnul, și a doua oară;

15. Prin vis sau prin vedere de noapte, sau ca și când cade groaznică frică peste oameni, când sunt adormiți pre pat.

16. Atunci descopere mintea oamenilor, cu chipuri de frică ca acestea îi înfricoșează pre ei.

17. Ca să înfoarcă pre om dela strâmbătate, și trupul lui să-l mântuiască de cădere.

18. Și sufletul lui să-l scoasă de la moarte, și să nu cază el în rășboiu.

19. Și iar îl va certă pre el cu boală pre pat, și amorțește mulțimea caselor lui.

20. Și toată mâncarea de grâu nu o va primi, iar sufletul lui mâncare poștește.

21. Până ce vor putrezî cărnurile lui, și se vor vedeă oasele lui goale.

22. Și se apropie de moarte sufletul lui, și vieața lui de iad.

23. De vor fi o mie de îngeri, aducători de moarte, nici unul dintre ei nu-l va răni pre el, de va cugeta cu inima să se întoarcă către Domnul, și va spune omului păcatul lui, și fărădelegea lui o va arătă,

24. Va sprijini să nu cază în moarte, și va întineri trupul lui ca spoiala pre perete, și oasele lui le va umplea de măduvă.

25. Și va muiă carnea lui ca a unui prunc, și-l va tămădui pre el, și-l va face bărbat între oameni.

26. Și se va rugă către Domnul, și-l va ascultă, și va intră cu față lină cu mărturisire, și va dă oamenilor dreptate.

27. Și apoi atunci se va vinovăși omul pre sine, zicând că acestea am făcut și nu m'au pedepsit cu bătăi vrednice de păcatele, care le-am făcut.

28. Mântuește sufletul meu, ca să

nu vie întru stricăciune, și vieața mea să vază lumină.

29. Iată acestea toate trei căi le lucrează cel puternic cu omul.

30. Și au izbăvit sufletul meu de moarte, că vieața mea întru lumină va lăudă pre el.

31. Bagă în urechi Iov și mă ascultă, amuțește și eu voiui grăi.

32. De ai cuvinte, răspunde mie, grăește, că-mi este voia să te îndreptezi tu.

33. Iar de nu, ascultă-mă tu, faci, și te voiui învăța pre tine înțelepciunea.

CAP. 34.

Eliu înfruntă pre Iov.

Și răspunzând Eliu, a zis:

1. Ascultă-mă înțelepților, cei ce aveți știință bagați în urechi.

2. Că urechea ispitește cuvintele, și gâtlejul gustă bucatele.

3. Să ne judecăm noi înșine, ca să cunoaștem între noi ce este bun.

4. Că a zis Iov: drept sunt, Domnul au schimbat judecata mea.

5. Domnul au mințit în judecată, silnică este săgeata mea fără de strâmbătate.

6. Cine este om ca Iov? Care bea baljocura ca apa.

7. Care nici a păcătuit, nici a făcut fărădelege, nici s'a însoțit cu cei ce lucrează fărădelege, ca să umble cu cei necredincioși.

8. Să nu zici: că nu va fi cercetare omului, și cercetarea lui dela Domnul.

9. Pentru aceea cei cu inimă înțelegătoare ascultă-mă, să nu-mi fie mie înaintea Domnului a face păgânătate și înaintea Atotșitorului a turbură dreptatea.

10. Că răsplătește omului după

cum face fiecare dintru ei, și în cărarea omului află-va pre el.

12. Au socotești că Domnul fără de cale face? Sau cum că Atotfitorul cel ce au făcut pământul va încurcă judecata?

13. Și cine este cel ce au făcut pământul, și toate cele ce sunt întru'nsul?

14. Că de va vreă să oprească, și Duhul să-l fie la sine.

15. Tot trupul va muri deodată, că tot pământeanul în pământ va merge, de unde s'a și zidit.

16. Iar de nu pricepi, ascultă acesteia, bagă în urechi glasul cuvintelor.

17. Vezi tu pre cel ce uraște fărădelegea, și pierde pre cei răi, că este veșnic drept.

18. Necredincios este cel ce zice împăratului, fărădelege faci, prea necredincios boierilor.

19. Care nu se rușinează de fața celui cinstit, nici știe a da cinste bogașilor să se laude feșele lor.

20. Și deșarte se vor întâmplă lor strigând și rugându-se omului, că s'au purtat fărădelege, scofând afară pre cei neputincioși.

21. Că el vede faptele oamenilor, și nici una din câte fac nu trec nevăzute de el.

22. Nu este loc unde să se ascunză, cei ce fac fărădelege.

23. Că nu va mai înșelă pre om, că Domnul preste toți privește.

24. Cel ce cunoaște cele necunoscute, slăvite și minunate, cărora nu este număr.

25. Cel ce știe lucrurile lor, și va întoarce noaptea, și se vor smeri.

26. Și au stins pre cei necredincioși, și văzuți sunt înaintea lui.

27. Că s'au abătut dela legea lui Dumnezeu, și dreptățile lui nu le-au cunoscut.

28. Ca să aducă preste el strigarea săracilor și suspinul mișeilor va auzi.

29. El va da liniște, cine va osândi? Va ascunde fața, și cine-l va vedea? Pentru neam și pentru om deopotrivă.

30. El face să împărăjească om fățarnic, pentru îndărănicia poporului.

31. Oare cine zice către Dumnezeu: luat-am, nu zălogesc.

32. Aceasta întrece vederea mea, arată-mi tu dacă am făcut strâmbătate, și nu voiu adaoge.

33. Nu dela tine așteaptă răspuns, că tu ai nesocotit acesteia; tu ai început și nu eu, de știi ceva grăește.

34. Pentru aceea cei înțelepți cu inima vor grăi acesteia, și bărbatul înțelept va ascultă cuvintele mele.

35. Iar Iov cu neînțelepciune a grăit, și cuvintele lui nu sunt cu știință.

36. Însă învață o Iov! Că mai mult să nu răspunzi, ca cei neînțelepți.

37. Ca să nu adăogăm preste păcatele noastre, că fărădelege se va socoti nouă, grăind multe cuvinte înaintea Domnului.

CAP. 35.

Eliu urmează a grăi despre dreptatea lui Dumnezeu.

Și Eliu urmând, a zis:

2. Ce ai adus aceasta în judecată? Tu cine ești, de ai zis: drept sunt înaintea Domnului.

3. Sau de zici: ce-ți folosește fie? Ce voiu face păcătuind?

15. Fac. 3, 19. 17. Fac. 18, 25; Rom. 3, 5. 19. 2 Paral. 19, 7; A 2 Lege 10, 17; Ințep. 6, 8; și Fap. Ap. 10, 34.

20. Sirab. 35, 15; Fapte 10, 34; Rom. 2, 11. 21. 2 Paral. 16, 9; ps. 34, 16; Pilde 5, 21; și 15, 3. 22. Amos. 9, 2, 3; Rom. 4, 13.

25. Galat. 2, 6; Efes. 6, 9.

27. Ps. 27, 3; Colos. 3, 25.

28. Iacov 5, 4; 1 Petr. 1, 17.

35. 2. 4, 17.

4. Eu voi răspunde ție și la câte trei prietenii tăi.

5. Caută la cer, și vezi și socotește norii, cât sunt de sus de fine.

6. De ai greșit, ce vei face, și de ai făcut și multe fărădelegi, ce poți face?

7. De vreme dar ce ești drept, ce vei da lui? Sau ce va lua din mâna ta?

8. Omului celui asemenea ție necredința ta și fiului omului dreptătea ta.

9. De mulțime asuprindu-se vor strigă și vor răcnî din brațul a multora.

10. Și n'a zis unde este Dumnezeu, cel ce m'au făcut pre mine, și au împărțit strejile nopții.

11. Cel ce mă osebește de vitele pământului și de pasările cerului.

12. Acolo vor strigă, și nu se va auzi de ocară celor răi.

13. Că cele fărădecale nu voește a le vedea Domnul, că însuș cel Afotșilor vede pre cei ce fac fărădelege, și mă va mântui.

14. Și te judecă înaintea lui, de poți pre el să-l lauzi, precum este și acum.

15. Că nu cercetează mânia sa, și n'au cunoscut greșalele foarte.

16. Și Iov îndeșert a deschis gura sa, întru neștiință înmulțește cuvintele.

CAP. 36.

Urmarea vorbirei lui Eliu.

Și adăogând încă Eliu a zis:

2. Îngădueste-mă încă pușin, să te învăș, că mai am ceva de grăit.

3. Luând știința mea cea de departe și cu faptele mele cele ce sunt drepte voi grăi cu adevărat.

4. Și de nu sunt drepte graiurile, nedrept le vei înțelege.

5. Să știi că Domnul nu va lepăda pre cel fără de răutate, pre cel tare cu virtutea inimii.

6. Nu va învia pre cel necredincios și judecata săracilor o va da.

7. Nu va lua dela cel drept ochii săi, și pre scaunul împărașilor va pune pre ei întru biruință și se vor înălța.

8. Și cei legași cu cătuși se vor prinde cu funia sărăciei.

9. Și se vor povesti lor faptele lor și greșalele lor, când se vor întări.

10. Ci pre cel drept va auzi, și au zis că se vor întoarce dela nedreptate.

11. De vor ascultă și vor sluji, vor plini zilele sale întru bunăfăși și anii săi întru bună cuviință.

12. Iar pre cei necredincioși nu-i va mântui, pentrucă ei n'au vrut să știe pre Domnul, și când s'au dojenit n'au ascultat.

13. Și cei fășarnici cu inima vor rânduî manie, nu vor strigă că i-au legat pre ei.

14. Să moară dar în tinerețe sufletul lor, și vieașa lor să se rănească de ingeri.

15. Că au necăjit pre cel slab și neputincios, și judecata celor blânzi va rânduî.

16. Și te-au scos pre tine din gura vrăjmașului, adânc să se verse supt ea, și să se pogoare masa ta plină de grăsime.

17. Nu va lipsi dela cei drești judecata.

18. Și preste cei necredincioși mania va fi pentru necurășia darurilor, care le-au luat cu strâmbătate.

19. Să nu se abată de bună voie mintea ta dela rugăciunea celor neputincioși, când sunt în nevoie.

20. Și pre toși cei ce au putere, să nu-i scoși noaptea, ca să se sue noroade în locul lor.

21. Ci păzește să nu lucrezi fără-decale, că cu acestea vei ieși din sărăcie.

22. Iată cel Tare va întări cu puterea sa, că cine este puternic ca el?

23. Și cine este cel ce ispitește lucrurile lui? Sau cine este care să zică: făcut-au strâmbătate.

24. Adu-ți aminte că mari sunt lucrurile lui, care le-au lăudat oamenii.

25. Tot omul a văzut întru sine, câți pământeni sunt răniți.

26. Iată cel Tare este preste tot, și nu vom cunoaște, și numărul anilor lui este nesfârșit.

27. Și la el sunt numărate picăturile ploii, care pică din nor.

28. Cădeă-vor puhoale, și norii vor umbri preste nespusă mulțime de oameni, vreme a pus dobitoacelor, și știi rânduiala culcușului, de toate acestea nu se uimește cugetul tău? Nici se bate inima ta în trup?

29. Și de vei pricepe întinderea norului și întocmirea cortului lui.

30. Iată întinde preste el rază, și au acoperit marginile mării.

31. Că într'acestea va judecă noroade, și va da hrană celui puternic.

32. Cu mâinile au ascuns lumină.

33. Și i-a poruncit să se arate iarăși, să spue soful ei, făptura Domnului pentru dânsa și pentru nedreptate.

CAP. 37.

Slava lui Dumnezeu se cunoaște din cartea firii.

Și de aceasta s'a spăimântat inima mea și s'a mișcat din locul său.

2. Ascultă, auzi întru iușimea mâinii Domnului, și cercetarea din rostul lui va ieși.

3. Supt tot cerul începutul lui și lumina lui preste aripile pământului.

4. Dinapoia lui va strigă cu glas, tună-va cu glasul mătimei sale, și nu va întârziă a se auzi glasul lui.

5. Tună-va cel Tare cu glasul său minunat, că au făcut lucruri mari, care nu le-am știut.

6. El poruncește zăpezii să fie pre pământ, și iarna să plouă, și să fie ploi mari iarna.

7. Cu mâna sa pecetluște pre tot omul, ca să-și cunoască fiecare slăbiciunea sa.

8. Și au îniraf hiarele supt acoperemânt și s'au odihnit în culcuș.

9. Din locuri ascunse ies vijelii și din înălțimi frig.

10. Și din suflarea celui Tare gheață, și cârmuește apa cum fi este voea.

11. El sparge norii prin scurgere, și lumina sa împrăștie negura.

12. Și le întoarce împrejur cum voește la lucrurile lor, ori câte le-ar porunci, toate acestea se rânduiesc de el pre pământ.

13. Ori spre certare, ori pentru pământ, ori cum va afla mila lui.

14. Bagă în urechi acestea o Iov, stăi, învață-te puterea Domnului.

15. Știi tu cum au pus Domnul lucrurile sale, când au făcut lumină din întunec?

16. Știi tu cum se împrăștie norii și căderea minunată a celor răi?

17. Cum veșmântul tău încălzește și se potolește pre pământ vântul de amiazăzi?

18. Întări-vei cu el cerurile ca o oglindă turnată.

19. Învață-mă, ce voi grăi lui? Și voi încetă de a grăi multe.

20. Au carte sau scriitor stă lângă mine, ca să fac pre om să stea și să facă?

23. Rom. 9, 14. 26. Ps. 89, 2.
37. 2. Ps. 28, 3.

3. Ps. 96, 4. 6. Ps. 147, 5.
13. Eșire 9, 18, 23. 18. Fac. 1, 6.

21. Și nu poți văd lumina, care strălucește în ceruri, ca și cea care iese dela el în nori.

22. Dela miazănoapte norii cu față de aur, într'aceștia este mărimea, slava și cinstea Atotșitorului.

23. Și nu aflăm pre altul asemenea puterii lui, cel ce judecă cele drepte, nu gândești să-l ascuți pre ei?

24. Pentru aceea se vor teme de el oamenii, și se vor teme de el cei înțelepți cu inima.

CAP. 38.

Dumnezeu însuș laudă atotputernicia și înțelepciunea sa.

Dupăce a încetat Eliu a vorbi, zis-au Domnul lui Iov prin visor și prin nor.

2. Cine este cel ce ascunde de mine statul și ține cuvintele mele în inimă, și socotește să le ascunză de mine?

3. Incinge ca un bărbat mijlocul tău, și te voiu întrebă, iar tu să-mi răspunzi.

4. Unde ai fost când am întemeiat pământul? Spune-mi de ai cunoștință?

5. Cine au pus măsurile lui, de știi? Sau cine este cel ce au întins funie preste dânsul?

6. Pre ce s'au întărit stâlpii lui, și cine este acela ce au pus preste dânsul piatra cea din marginea unghiului?

7. Când s'au făcut stelele, iăudătu-m'au cu glas mare poți ngerii mei.

8. Și am ocolit marea cu îngrădiri, când se vărsă afară și ieșea din pântecel maicii sale.

9. Și am pus îmbrăcămintea ei nor, o am înfășurat pre ea cu negură.

10. Și i-am pus ei hotar încunjurând-o cu încuetoari și cu porți.

11. Și i-am zis ei: până aici să vii și să nu fraci, ci întru tine să se sfărâme valorile tale.

12. Au doar în zilele tale am focmit lumina cea de dimineață, și luceafărul ș'a văzut rândul său?

13. Apucatu-te-ai de aripile pământului, ca să scuturi pre cei necredincioși de pre dânsul?

14. Au tu ai luat din pământ lut, și ai făcut vieșuitor, și l-ai pus pre el ca să poată cuvânta pre pământ?

15. Au tu ai luat dela cei necredincioși lumina, și brațul mândrilor l-ai sfărâmat?

16. Au venit-ai la izvoarele mării și urmele adâncului umblatu-le-ai?

17. Deschisu-ți-s'au ție de frică porțile morții, și portarii iadului văzându-te pre tine s'au spăimântat?

18. Au aflat-ai lășimea cea de supt cer, spune-mi dar cum este și câtă este?

19. Și în ce pământ locuește lumina, și întunerecul ce loc are?

20. De mă vei duce la hotarele lor? De știi cărările lor?

21. Știi când aveai să te naști și cât de mult este numărul anilor tăi?

22. Au doar ai venit la vistierile zăpezii, și vistierile grindinei văzutu-le-ai?

23. Au doar tu porți grije de ceasul vrăjmașilor? Sau de ziua războiului și a bătăii?

24. De unde iese bruma? Și de unde se risipește austrul supt cer?

25. Și cine au gătit ploii iuși curgeri și calea fulgerului și a tunetului?

26. Ca să plouă pre pământ unde nu este bărbat și în pustie unde nu este om.

24. Ps. 32, 8.
38. 4. 28, 25; Pilde 8, 29.
6. Ps. 103, 5. 7. Ps. 102, 21; ps. 148, 2.
8. 26, 10; ps. 32, 7.

10. Pilde 8, 29. 11. Ierem. 5, 22.
15. Ps. 9, 35. 23. Is. Navî 10, 11.
24. Ioan 3, 8.
26. Ps. 103, 13, 14.

27. Ca să sature pământul cel necălcăt și nelăcuit, și să facă să răsară iarbă de pășune.

28. Cine este tatăl ploii? Și cine este cel ce au născut picături de rouă.

29. Dintr'al cui pânțec iese ghiața, și bruma în cer cine o au născut?

30. Au pogoară-se ca o apă curgând? Fața adâncului cine o au rânduie?

31. Cunoscute-ai legătura găinușii? Și îngrădirea orionului deschis-ai?

32. Au deschide-vei zodiile în vremea sa, și luceaifurul de seara de păr aduce-l-vei?

33. Știi schimbările cerului și cele de supl cer, care împreună se fac?

34. Chemă-vei norul cu glas, și cu vărsare de apă iute ascultă-le-va?

35. Trimite-vei trăznete și vor merge? Grăi-vor fie ce este?

36. Cine au dat femeilor învățătura țesăturii? Sau știința alesăturii?

37. Cine este cel ce numără norii cu înțelepciunea? Și cerul l-au plecat către pământ?

38. Și este răvărsat ca pământul cu pulberea, și l-am lipit pre el ca pre o piatră cu patru muchi.

39. Vână-vei leilor mâncare? Și sufletele balaurilor sătura-le-vei?

40. Când stau în culcușurile lor pândind, și șed în păduri într'ascuns?

41. Și cine au gătit corbului mâncare? Că puii lui către Domnul strigă rătăcind și mâncare căutând.

CAP. 39.

Urmare. Iov își cunoaște greșala.

Cunoscute-ai vremea nașterii cerbilor? Care viețuiesc în munți pietroși? Și păzit-ai nașterile cerboacelor?

2. Numărat-ai lunile în care se plinesc nașterile lor, și durerile lor dezlegatu-le-ai?

3. Hrănit-ai puii lor fără de frică? Și chinurile lor vei alina?

4. Lepădă-vor fiii lor, înmulți-se-vor întru naștere, ieși-vor și nu se vor mai întoarce la ele.

5. Cine este cel ce au lăsat slobod asinul sălbatic? Și legăturile lui cine le-au dezlegat?

6. Pus-am petrecerea lui pustiea și lăcașurile lui sărătura.

7. Cel ce râde de mulțimea gloatei cetății, și strigarea strângătorului de bir n'aude.

8. Caută în munți pășunea sa, și după toată verdeața umblă.

9. Vrea-va să slujească fie inorogul? Sau să doarmă la ieslea ta?

10. Legă-vei cu curele jugul lui, sau trage-va brazdă în câmp?

11. Nădăjduiești întru el, pentrucă multă este puterea lui? Și lăsa-vei lui faptele tale?

12. Crede-vei că îți va da fie sămânța, și o va aduce în ariea ta?

13. Aripele strușilor se întind; cât de frumoase sunt aripele strușului.

14. Că el lasă în pământ ouăle sale, și în țărână se clocesc.

15. Și a uitat că piciorul le va risipi și hiarele câmpului le vor călcă.

16. Nu i se face milă de fiii săi, ca și cum n'ar fi ai săi, îndeșeri sau ostenit fără de frică.

17. Că nu i-au dat Dumnezeu înțelepciune, și nu i-ai împărtășit pricepere.

18. Când vine vremea întru înălțime se înalță, și batjocorește pre cal și pre călărețul lui.

19. Au tu ai dat calului putere? Și ai pus în grumazul lui frică?

20. Când pui preste el armele toate, mărirea pieptului lui îndrăznire.

27. Ps. 64, 9; și 103 14. 31. Amos 5, 8.
32. 9, 9. 33. Ierem. 31, 35.
41. Ps. 146, 10.

21. Bătând în pământ se frustește; și iese la câmp cu virtute.

22. De săgețile ce-i vin asupra nu bagă seamă și nu se ferește de armă.

23. Pe el lucește arcu și sabia.

24. Mânios lovește pământul și nu-și află loc până ce nu va sună trâmbița.

25. Iar când sună trâmbița, zice bine, de departe simte războiul, cu chlotul și strigare.

26. Sau dintru a fa știință a stăut șoimul cu aripile înfinse nemișcat căutând spre austru?

27. Și din porunca ta se înalță vulturul?

28. Și pre cuibul său șezând gripșorul mâne pre colși de piatră, și ascuns.

29. Acolo fiind caută de mâncare, ochii lui de departe strejuiesc.

30. Și puii lui se făvălesc în sânge, și ori unde vor fi stărvuri, acolo se află.

31. Și iarăși au zis Domnul Dumnezeu lui Iov, grăind:

32. Au vei scăpa de judecata din destul muștrând pre Dumnezeu? Se va da răspuns lui.

33. Și răspunzând Iov, a zis Domnului.

34. De ce mă judec eu dojenindu-mă și muștrându-mă de Domnul, auzind de acestea de vreme ce sunt nimic? Și ce voi răspunde la acestea? Mâna voi pune preste gura mea.

35. Odată am grăit și a doua oară nu voi adaoge.

CAP. 40.

Arătarea a tot Puterniciei lui Dumnezeu la balaur.

Și răspunzând Domnul, au zis lui Iov din vifor:

2. Nu, ci încinge ca un bărbat

mijlocul tău, și te voi întreba pre tine, iar tu să-mi răspunzi.

3. Au strici judecata mea, și mă faci pre mine vinovat, ca să te arăți pre tine drept?

4. Au brațul tău este ca al Domnului? Au cu glas ca el tuni?

5. Impodobește-te acum cu înălțime, cu tărie și mărire și cu cinste te îmbracă.

6. Trimite vestitori întru mânia ta, și smerește pre tot cel semeș.

7. Și pre cel mândru stinge-l, și strică pre cei necredincioși îndată.

8. Și ascunde-i de odată în pământ, și fețele lor le umple de ocără.

9. Și eu voi mărturisi, că poate dreapta ta să mântuiască.

10. Ci iată este hiară la tine, care mănâncă iarba ca boii.

11. Iată tăria ei în coapsele ei este, și puterea ei pe buricul pântecelui.

12. Pus-a coada ca un chiparos, și vinele ei s'au împleticit.

13. Coastele ei plăci de aramă și spinarea ei lier vărsat.

14. Aceasta este începătura zidirii Domnului, făcută ca să se batjocorească de îngerii lui.

15. Și venind la munte încolșurat, a făcut veselie celor cu patru picioare în tartar.

16. Supt tot felul de copaci doarme lângă papură, lângă freștie și lângă rogoz.

17. Și o umbresc pre dânsa copaci mari cu stâlpări și ramuri din farină.

18. De se va face necătură, nu va simși, nădăjduște că va curge Iordanul în gura ei.

19. În ochiul său va prinde pre el, întorcându-se, găuri-va nasul.

20. Aduce-vei balaurul cu undița,

vei pune căpăstru împrejurul nasului lui?

21. Sau legă-vei beiciug de narea lui, și cu brățare vei găuri buza lui?

22. Grăi-va fie cu rugăciune și cu cuvinte de umilință?

23. Pune-va cu tine legătură? Și luă-vei pre el slugă veșnică?

24. Jucă-ie-vei cu el ca cu o pasăre? Sau legă-l-vei ca pre o vrăbie unui copil?

25. Și se vor hrăni dintr'însul neamuri, și-l vor împărși pre el neamurile finichilor.

26. Și tot cel ce corăbiește adunându-se nu va aduce o piele a coadei lui, nici în luntrile pescarilor capul lui.

27. Și pune preste el mâinile, și-ți adu aminte de războiul, care faci în gura lui, și mai mult să nu se facă.

28. Nu l-ai văzut pre el, și de cele ce se zic au nu te-ai mirat? Nu te temi că acestea s'au gălîi mie? Că cine este cel ce mi-a stătut mie împotrivă?

CAP. 41.

Puterea balaurului.

Sau cine va stă mie împotrivă și s'va suferi? Au nu tot ce este supțer este al meu?

2. Nu voiu făcea pentru el, și cu cuvântul puterii voiu milui pre cel înlocma cu el.

3. Cine va descoperi fața îmbrăcămîntei lui, și la încheerea zalei lui cine va intra?

4. Porțile feții lui cine le va deschide? Împrejurul dinților lui este frică.

5. Ficații lui paveze de aramă, iar legăturile lui ca piatra Smiritului.

6. Unul de altul se lipesc, și vânt

nu trece printr'însul, cum se lipește un om de fratele său.

7. Împreună-se-vor și nu se vor despărși.

8. Întru strănutarea lui va străluci lumină, și ochii lui chip de luceafăr.

9. Din gura lui iese ca niște făclii aprinse și scapără ca niște gratii de foc.

10. Din nările lui iese ca niște fum de cuptor arzând cu foc de cărbuni.

11. Sufletul lui ca cărbunii și ca para focului din gura lui iese.

12. Și în cerbicea lui stă putere, înaintea lui varsă pierzare.

13. Și cărnurile trupului lui sunt lipite, toarnă preste el, nu se va clăti.

14. Înima lui este înfiptă ca o piatră, și stă ca o nicovală neclătită.

15. Și când se înfoarce el, se înfricoșează hiarele cele cu patru picioare, care sar pre pământ.

16. De-l vor întâmpina pre el lănci, nimica nu-l vor înfricoșă, sulia ridicată și zaoa.

17. Că socotește fierul ca paiele și arama ca lemnul putred.

18. Nu-l va vătăma pre el arc de aramă, și lovitura de piatră o socotește ca iarba.

19. Ca freslia a socotit ciocanele, și râde de frica purtătorului de foc.

20. Așternutul lui țepuși ascușite și tot aurul mării supț el, ca niște tină nespusă.

21. Fierbe adâncul ca o căldare, și marea o socotește ca un vas de unsoare.

22. Și pre portarul adâncului ca pre un rob, socotit-au adâncul ca un loc de primblare.

23. Nimic nu este pre pământ asemenea lui făcut, să se batjocorească de îngerii mei.

24. Pre tot cel înalt vede, și pre el împăratul tuturor celor din ape.

21. 4 Imp. 19, 28; Isaia 37, 29.

41. 1. Ierem. 49, 18. 2. Rom. 11, 35.

CAP. 42.

Umilirea și îndreptarea lui Iov.

Și răspunzând Iov, a zis către Domnul:

2. Știu că toate le poți și nu este fie nimic cu neputință.

3. Că cine este, care ascunde de tine sîatul, și-și tîinuește cuvintele și socotește să le ascunză de tine, cine'mi va spune mie cele ce n'am știut lucruri mari și minunate, care n'am cunoscut.

4. Ascultă-mă Doamne! Ca să grădesc și eu, și te voi întrebă, iar tu mă învață.

5. Cu auzul urechii te-am auzit mai nainte, iar acum te-am văzut ochiul meu.

6. Pentru aceea m'am smerit pre mine, și m'am topit și m'am socotit pre mine pămînt și țărână.

7. Și a fost după ce au grăit Domnul toate cuvintele acestea lui Iov, zis-au Domnul către Elifaz Temaniteanul: greșit-ai tu și cei doi prieteni ai tăi, că n'ați grăit înaintea mea nimic adevărat, precum robul meu Iov.

8. Și acum luați șapte viței și șapte berbeci, și mergeți la robul meu Iov, și va face jertfă pentru voi, și Iov robul meu se va rugă pentru voi, că de n'ași primi eu fața lui, și de n'ar fi pentru el, v'ași fi pierdut pre voi, pentru că n'ați grăit adevărat asupra robului meu Iov.

9. Și au mers Elifaz Temaniteanul și Valdad Savhiitul și Sofar Mineul, și au făcut precum le-au poruncit lor Domnul, și au iertat păcatul lor pentru Iov.

10. Iar Domnul au adaos pre Iov, și rugându-se și el pentru prietenii săi le-au iertat lor păcatul, și au dat Domnul îndoite câte erau mai nainte lui Iov, de două ori atâtea câte avusese mai nainte.

11. Și au auzit toți frații lui și surorile lui toate câte s'au întîmplat lui, și au venit la el și toți căși știeau pre el mai nainte, și mîncînd și bînd la el, l-au mîngăiat pre el, și s'au mirat de toate câte au adus preste el Domnul, și i-a dat lui fiecare câte o mielușită și câte un aur de patru drahme și nepecelluit.

12. Și au binecuvîntat Domnul cele de apoi ale lui Iov, mai mult decît cele dintîiu, și erau dobitoacele lui: oi patrusprezece mii, cămile șase mii, perechi de boi o mie, asine de cireadă o mie.

13. Și s'au născut lui șapte feciori și trei fete.

14. Și a chemat pre cea dintîiu Zio, și pre cea de a doua Kassia, iar pre cea de a treia Kornul-Amaltiei.

15. Și nu s'a aflat asemenea cu frumusețea fetelor lui Iov supt cer, și le-a dat lor tatăl lor moștenire între frați.

16. Și a trăit Iov după bătaia aceea ani o sută și șaptezeci, iar preste tot a trăit ani două sute patruzeci și opt, și a văzut Iov pre fiii săi și pre fiii fiilor săi pînă la al patrulea neam.

17. Și a murit Iov bătrîn și plin de zile, și este scris, că iar se va sculă el împreună cu cari Domnul îi va învie.

Aceasta s'a tîlcuit din cartea Sirienească, când a lăcut Iov în pămîntul Avsitidei în hotarele Idumiei și ale Araviei, și mai nainte eră numele lui Iovav, și luînd femeie din Aravia a născut liu, al căruia numele Enon, și pre tatăl său l-a chemat Zarè, fecior din feciorii lui Isav. Iar pre muma sa Vosorra, și a fost el al cincilea dela Avraam, și aceștia sunt împărășii, cari au împărășit în Edom, unde a împărășit Iov: Cel dintîiu Valac feciorul lui Veor, și numele celășii Dennava; și după Va-

lac, Iovav, care s'a chemat Iov, și după el Asom, acesta eră domn din țara Temanitidii, și după acesta Adad feciorul lui Vărad, care a tăiat pre Madiam în câmpul lui Moav, și

numele cetății lui Ghetem; iar prietenii, cari au venit la el: Elifaz din fiii lui Isav împăratul Temanilor, Valdad împăratul Savheilor și Sofar împăratul Mineilor.

PSALTIREA PROROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI DAVID

Psalmul lui David, 1.

Fericit bărbatul, care n'a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n'a stăzut, și pre scaunul pierzătorilor n'a șezut;

2. Ci în legea Domnului voea lui, și în legea lui va cugetă ziua și noaptea.

3. Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, carele rodul său va dà în vremea sa; și frunza lui nu va cădeà, și toate ori câte va face vor sporì.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor învieà necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor;

6. Că știe Domnul calea dreptilor și calea necredincioșilor va pieri.

Psalmul lui David, 2.

Pentru ce s'au întăritat neamurile și noroadele au cugetat cele deșarte? Stăfuit-au de fața împărașii pământului, și boierii s'au adunat

întru una asupra Domnului și asupra Unsului lui.

2. Să rumpem legăturile lor și să lepădăm dela noi jugul lor.

3. Cel ce lăcuește în ceruri va râde de dânșii, și Domnul va batjocori pre ei.

4. Atuncea va grăi către dânșii întru iușimea sa, și întru mânia sa va turbură pre ei.

5. Iar eu sunt pus împărat de dânșii presté Sion, muntele cel sfânt al lui, vestind porunca Domnului. Domnul au zis către mine: fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut;

6. Cere dela mine, și voiu dà ție neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

7. Paște-vei pre dânșii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pre dânșii.

8. Și acum împărași înțelegeți; învățați-vă toți cari judecați pământul.

9. Sluiți Domnului cu frică, și vă bucurați lui cu cutremur.

10. Luați învățătură, ca nu cândvã să se mânie Domnul, și să pieriți din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia lui; fericiți toți cari nădăduesc spre dânșul.

1. 1. Ps. 111, 1; Pilde 4, 14; ps. 25, 4, 5; Is. Navi 1, 8; Iov 34, 8; Pilde 1, 10, 15; Ier. 15, 17.

2. Ps. 118; 1, 2; Is. Navi 1, 8.

3. Ierem. 17, 8.

4. Ps. 36, 36; și 34, 5; Isaia 17, 13; și 29, 5; Iov 8, 13; Ierem. 13, 24.

6. Ps. 36, 18, 20.

2. 1. Fap. Ap. 4, 25.

3. Ps. 36, 13; și 53, 9; Pilde 1, 26.

5. Mibeia 4, 7; Evrei 1, 5; și 5, 5; Fapte 13, 33. 6. Ps. 21, 28; și 83, 8.

7. Dan. 2, 44; Apocal. 2, 27; și 19, 15.

11. Ierem. 17, 7; 1 Petr. 2, 6; ps. 109, 6; Isaia 30, 18.

Psalmul lui David, 3.

*David urmărit de vrăjmași, nădăjdu-
ește în Dumnezeu.*

Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă necăjesc; mulți se scoală asupra mea.

2. Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeu lui.

3. Iară tu Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea, și cela ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'au auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Și eu m'am culcat și am adormit; sculatu-m'am că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mil de popoare, cari împrejur mă împresoară; scoală Doamne, mântuește-mă Dumnezeu meu.

7. Că tu ai bătut pre toți cei ce-mi vrăjmășesc mie în deșert; dinșii păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea, și preste poporul tău binecuvântarea ta.

Intru sfârșit, în laude. Psalmul lui David, 4.

Când am strigat eu, auzitu-m'ai Dumnezeu dreptăței mele; întru necaz m'ai desfășat; milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Și să știți, că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voi striga către dânsul.

4. Mâniați-vă și nu greșiți; cele

ce ziceți în inimile voastre, întru asternuturile voastre vă umiliți.

5. Jerfii jerfa dreptăței și nădăduiți spre Domnul.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Insemnatu-s'au preste noi lumina feței tale Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grăului, al vinului și al untului de lemn, al lor s'au înmulțit.

8. Cu pace împreună mă voi culca și voi adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejdie m'ai așezat.

Intru sfârșit, pentru cea moștenitoare.

Psalmul lui David, 5.

Craiurile mele ascultă-le Doamne, înțelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeu meu; căci către tine mă voi ruga Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta și mă vei vedea.

4. Că Dumnezeu, cel ce nu vești iărădelege, tu ești. Nu va lăcut lângă tine cel ce viclenește.

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urf-ai pre toți cei ce lucrează iărădelege.

6. Pierde-vei pre toți cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângurilor și vicleanul, urăște Domnul.

7. Iar eu întru mulțimea milei tale voi intra în casa ta, închină-mă voi spre sfântă Biserica ta, întru frica ta.

8. Doamne, povățuește-mă întru dreptatea ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea;

3. 3. Ps. 26, 6.

5. Ps. 4, 8; lev. 26, 6.

6. Iov 11, 19; ps. 26, 3; și 22, 4.

7. Ps. 57, 6.

8. Isaia 43, 11; Apoc. 19, 1.

4. 1. Ps. 54, 1.

4. Efes. 4, 26.

5. Ps. 50, 20.

6. Ps. 118, 135; ps. 30, 16; 66, 1; Num. 6, 26.

8. Ps. 3, 5.

5. 2. Ps. 140, 1.

3. Ps. 56, 11; 58, 19; 87, 14; 129, 6.

5. Ps. 11, 5.

6. A 2 Lege 33, 19.

8. Ps. 26, 11; ps. 24, 4.

9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă, groapă deschisă gâtlejul lor, cu limbile sale vicleneau.

10. Judecă-i pre ei Dumnezeu, cază din cugetele sale, după mulțimea păgânătăților lor, leapădă-i pre dânsii, că te-au amărîi Doamne.

11. Și să se veselească toți cei ce nădăjduesc întru tine, în veac se vor bucură, și te vei sălășlui întru dânsii, și se vor laudă întru tine cei ce iubesc numele tău.

12. Că tu vei binecuvântă pre cel drept Doamne, că cu arma buneii voiri ne-ai încununat pre noi.

Întru sfârșit, în laude, pentru cea cu opt.
Psalmul lui David, 6.

Doamne, nu cu mânia ta să mă dmustri pre mine, nici cu iușimea ta să mă cerși.

2. Miluește-mă Doamne, că nepuțincios sunt, vindecă-mă Doamne, că s'au turburat oasele mele,

3. Și sufletul meu s'a turburat foarte, și tu Doamne, până când?

4. Întoarce-te Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuește-mă pentru mila ta.

5. Că nu este întru moarte cel ce te pomenește pre tine, și în iad cine se va mărturisii ție?

6. Ostentit-am întru suspinul meu, spălă-voiu în toate nopșile patul meu, cu lacrămile mele așternutul meu voiu udă.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul meu, învechitu-m'am întru toși vrăjmașii mei.

8. Depărtași-vă dela mine toși cei

ce lucrași fărădelege, că au auzit Domnul glasul plângerei mele.

9. Auzit-au Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea au primit.

10. Să se rușineze și să se turbure toși vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul lui David, care l-a cântat Domnului, pentru cuvintele lui Husi feciorul lui Iemini; 7.

Doamne Dumnezeul meu, spre tine am nădăjduit; mântueștemă de toși cei ce mă gonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cândvă să răpească, ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuește.

3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele,

4. De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie rele,

5. Să caz adică dela vrăjmașii mei deșert; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să-l prinză; și să calce în pământ vieașa mea, și slava mea în fărână să o așeze.

6. Scoală-te Doamne, întru mânia ta; înalță-te întru hotarele vrăjmașilor tăi.

7. Și te scoală Doamne Dumnezeul meu, cu porușca care ai poruncii.

8. Și adunare de noroadе te va încungiură.

9. Și pentru aceasta la înălțime te întoarce. Domnul va judecă pre noroadе. Judecă mie Doamne după dreptatea mea și după nerăutatea mea asupra mea.

10. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndreptă pre cel drept,

9. Ps. 33, 15; Rom. 3, 13.

10. Ps. 34, 23; și 40, 6.

6. 1. Ierem. 11, 23.

2. Ps. 37, 1. 4. Ps. 58, 5.

5. Ps. 29, 9; ps. 87, 12; Ps. 113, 25; Isaia 38, 18. 6. Iov 7, 3, 4.

7. Ps. 37, 10.

8. Mateiu 7, 23; ps. 38, 12. 9. Matei 25, 41.

10. Lucă 13, 27.

7. 6. Ps. 39, 24. 7. Ps. 43, 25.

9. 1 Imp. 26, 23; ps. 9, 4; și 17, 23; ps. 138, 1. 10. 1 Paral. 28, 9.

cel ce cerci inimile și rărunchii Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei drepți la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va luci; arcul său au încordat și l-au gătit pre el.

14. Și într'însul au gătit vasele morfei; săgețile sale celor ce se ard le-au lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere și a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat și o a deschis pre ea, și va cădea în groapa care o a făcut.

17. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, și pre creștetul lui nedreptatea lui se va pogori.

18. Mărturisî-mă-voiu Domnului, după dreptatea lui, și voiu cânta numele Domnului celui înalt.

Intru sfârșit, pentru teacuri. Psalmul lui David, 8.

Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

2. Că s'au înălșat mare cuviința ta mai pre sus de ceruri.

3. Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii tăi, ca să sfărâmi pre vrăjmașul și izbânditorul.

4. Că voiu vedeà cerurile, lucrul degetelor tale, luna și stelele, care tu le-ai întemeiat.

11. Ieremia 11, 20; și 17, 10; ps. 139, 1.

13. F. 2 Lege 32, 41.

15. Iov 15, 35; Isaia 59, 4; Pild. 5, 22; ps. 93, 23.

16. Ps. 9, 16 și 22; Iov 4, 8; și 18, 8; ps. 139, 6.

17. Pilde 11, 27.

8. 2. Isaia 6, 3. 3. Mat. 21, 16.

4. Isaia 29, 23.

5. Ce este omul, că-l pomenești pre el? Sau fiul omului, că-l cercezezi pre el?

6. Micșoratu-l-ai pre dânsul puțin oare ce decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mâinilor tale.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului.

8. Pasările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

Intru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului lui. Psalmul lui David, 9.

Mărturisî-mă-voiu ție Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

2. Veseli-mă-voiu și mă voiu bucura întru tine, cântă-voiu numelui tău prea înalte.

3. Când se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața ta;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; șezut-ai pre scaun, cea ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vrăjmașului i-a lipsit sabiile întru sfârșit, și cetăți i-a sfărâmat; perit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Și Domnul în veac rămâne; gătit-au la judecată scaunul său.

8. Și el va judecă lumea întru dreptate; judecă-va noroadele cu îndreptare.

5. Ps. 143, 4. 6. Iov 7, 17; și 14, 5; E-vrei 2, 7.

7. Fac. 1, 28; 1 Cor. 15, 27.

9. Ps. 91, 5.

9. 4. Ps. 7, 9. 7. Plâng. 5, 19.

8. Ps. 95, 13.

9. Și s'au făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase întru necazuri.

10. Și să nădărduiască spre fine cei ce cunosc numele tău; că nu ai părăsit pre cel ce te caută pre tine Doamne.

11. Cântați Domnului celui ce lăcuește în Sion, vestiți întru neamuri isprăvile lui.

12. Că cel ce caută sângiurile lor, și-au adus aminte, nu au uitat strigarea săracilor.

13. Miluește-mă Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, cela ce mă înalți pre mine din porțile morței;

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porțile fetei Sionului veselii-ne-vom de mântuirea ta.

15. Afundatu-s'au neamurile întru stricăciunea carea o au făcut; în cursa aceasta carea o au ascuns s'au prins piciorul lor.

16. Cunoaște-se Domnul, judecăți făcând; întru faptele mâinilor sale, s'a prins păcătosul.

17. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.

19. Scoală-te Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea ta.

20. Pune Doamne, dăător de lege preste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.

21. Pentruce Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase întru necazuri?

22. Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul; prinde-se întru sfaturile care gândesc,

23. Că se laudă păcătosul întru poftetele sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine se cuvintează.

24. Înfrânat-a pre Domnul cel păcătos, dupre mulțimea mâniei lui nu va căută, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecățile tale de către fața lui; preste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: nu mă voi clăti din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.

28. Supt limba lui osteneală și durere; șade întru pitulare cu cei bogăși întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce pre săracul; să apuce pre săracul, când îl va frage pre el.

30. În lațul său îl va smeri pre el; plecă-se-va și va cădea, când va stăpâni el pre cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-au Dumnezeu, întors-au fața sa, ca să nu vază până în sfârșit.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna ta, nu uită pre săracii tăi până în sfârșit.

33. Pentruce a mâniat necredinciosul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întrebă.

34. Vezi, că tu la durere și la mânie privești, ca să-l dea pre el în mâinile tale; fie s'au lăsat săracul; sârmanului tu fii ajutor.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău; căută-se-va păcatul lui și nu se va află.

36. Domnul este Impărat în veac

9. Ps. 36, 39. 10. Ierem. 14, 8; ps. 35, 10, 45, 1; ps. 33, 16. 15. Ps. 7, 16; și Iov 38, 15
16. Ps. 7, 16. 17. Ps. 68, 7.
21. Ps. 12, 1. 22. Ps. 7, 16; Iov 18, 8.

24. Ps. 13, 1. 26. Ps. 29, 6. 27. Rom. 3, 14.
31. Ps. 72, 11; Iov 22, 13. 35. Iov 38, 15.
36. Ps. 28, 10.

și în veacul veacului; periși neamuri din pământul lui.

37. Poția săracilor o ai auzit, Doamne; la găfirea inimei lor au luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.

Intru sfârșit. Psalmul lui David, 10.

Spre Domnul am nădădui, cum Sveși zice sufletului meu, mută-te în munți ca o pasăre?

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, găfit-au săgeți în folbă, ca să săgete întru înjunec pre cei drepți la inimă.

3. Că cele ce tu ai săvârșit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea sfântă a sa, Domnul în cer scaunul lui, ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pre fiii oamenilor.

5. Domnul întreabă pre cel drept și pre cel necredincios; iară cel ce iubește nedreptatea, urăște suiul său.

6. Ploă-va preste cei păcătoși lafuri, foc și iarbă pucioasă și duh de vihor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, și drepțai au iubit, îndreptări au văzut fața lui.

Intru sfârșit, pentru cea cu opt. Psalmul lui David, 11.

Mântuește-mă Doamne, că a lipisit cel cuvios, că s'an împușinat adevărul de către fiii omeșii.

2. Deșarte a grăit fieștecare către

10. 2. Ps. 36, 14. 4. Avvac. 2, 20.

5. Ps. 32, 13—15; și 5, 5.

6. Iezechil 38, 22.

7. Ps. 32, 18.

11. 1. Isaia 57, 1.

2. Miheea 7, 5; Ierem. 9, 8; ps. 27, 4; și 63, 3.

vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă au grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?

5. Pentru necazul săracilor și suspinul mișeilor, acum mă voiu scula, zice Domnul, pune-mă-voiu întru mântuire, îndrăzni-voiu întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămarit, ispitit pământului, curățit de șapte ori.

7. Tu Doamne ne vei păzi pre noi și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

8. Imprejur necredincioșii umblă; după înălțimea ta ai înmulțit pre fiii omeșii.

Intru sfârșit. Psalmul lui David, 12.

Până când Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când înforci fața ta dela mine?

2. Până când voiu pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândvă să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândvă să zică vrăjmașul meu: întăritu-m'am asupra lui. Cei ce mă necălesc se vor bucura de mă voiu clăfi.

6. Iară eu spre mila ta am nădădui, bucură-se-va inima mea demântuirea ta, cântă-voiu Domnului celui ce au făcut bine mie, și voiu cântă numelui Domnului celui înalt.

4. Ps. 16, 10. 5. Ps. 5, 5.

6. Ps. 118, 140; Pilde 30, 5.

12. 1. Ps. 9, 21; și 76, 8.

5. Ps. 24, 2.

Intru sfârșit. Psalmul lui David, 13.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au și urși s'au făcut întru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer au privit preste fiil oamenilor, ca să vază de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pre Dumnezeu.

3. Toși s'au abătut, împreună ne-trebniți s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaște toși cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine, pre Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s'au temut de frică, unde nu eră frică, că Domnul este în neamul drepților.

6. Sfatul săracului l-ași rușinat, iară Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va dà din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucură-se va Iacov, și se va veseli Israil.

Intru sfârșit. Psalmul lui David, 14.

Doamne, cine va lăcuî în lăcașul tău? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăește adevăr în inima sa,

3. Carele nu a viclenit în limba sa, și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iară pre cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce

se jură vecinului său și nu se leapădă.

5. Argintul său nu au dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovași nu a luat.

6. Cel ce face acestea nu se va clăti în veac.

Scrisoarea stâlpului lui David, 15.

Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu-ți trebuiesc.

3. Sfinților celor din pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

4. Inmulțitu-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sărguit. Nu voiu adună adunările lor din sânziuri, nici voiu pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești acela ce iarăși așezi moștenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moștenirea mea supt puterea mea este.

7. Bine voiu cuvântă pre Domnul cel ce m'au înțeleptit pre mine, și încă și până în noapte m'au pedepsii rărunchii mei.

8. Mai nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

9. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu

13. 1. Ps. 9, 24; și 52, 1, 2.

2. A 2 Lege 31, 17; Iov 28, 24; ps. 65, 6; Rom. 3, 10; Isaia 59, 2. 3. Iov 15, 14.

14. 1. Ps. 23, 3, 4; Isaia 33, 15; Isaia 57, 13.

2. Iov 27, 4; Isaia 26, 2.

5. Lev. 25, 36; A 2 Lege 16, 19; Pilde 16, 28.

15. 4. Ozie 2, 17.

5. Plâng. 3, 24.

7. Ps. 62, 7.

8. Ps. 109, 6; Fapte 2, 25.

10. Ps. 48, 16; Isaia 53, 10; Fapte 2, 31.

în iad, nici vei dà pre cel cuvios al tău să văzã stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umpleă-mă-vei de veselie cu fața ta; frumusește în dreapta ta întru sfârșit.

Rugăciunea lui David, 16.

Auzi Doamne dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea nu întru buze viclene.

2. Dela fața ta judecata mea să iasă. Ochii mei văzã dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetațu-o-ai noaptea; cu foc m'ai lămurit, și nu s'a aflat întru mine nedreptate;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești; pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârșește pașii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească pașii mei.

6. Eu am strigat, că m'ai auzit Dumnezeule; pleacă urechia ta mie și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mântuești pre cei ce nădăjduesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperemântul aripilor tale mă vei acoperi.

9. De către fața necredincioșilor cari m'au necăjit pre mine, vrăjmașii mei suletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m'au încunjurat, ochii săi ș'au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce lăcucește întru ascunsuri.

13. Scoală-te Doamne, întâmpină-i pre ei și-i împiedică; izbăvește suletul meu de cel necurat, sabia ta dela vrăjmașii mâinei tale.

14. Doamne, din puțin de pre pământ împarte-i pre ei în vieța lor, și de cele ascunse ale tale s'a umplut pântecelul lor; săturatu-s'au de fii, și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate mă voi arăta feței tale, sătură-mă-voiu când mi se va arăta slava ta.

PSALMUL 17.

Întru sfârșit, slugii Domnului lui David, care a grăit Domnului cuvintele cântării aceștia, în ziua în care l-au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul, și a zis:

Iubi-te-voiu Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu;

2. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, și voiu nădăjdui spre dânsul;

3. Apărătorul meu și cornul mântuirii mele, și sprijinitorul meu.

4. Lăudând voiu chema pre Domnul, și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

5. Cuprinsu-m'au durerile morței; și rfurile fărădelegei m'au turburat.

6. Durerile iadului m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au lafurile morței.

7. Și când mă necăjeam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-au din Biserica cea sfântă a sa glasul meu; și strigarea mea înaintea lui, va intra în urechile lui.

9. Și s'a clătit și s'a cutremurat pământul, și temeliele munților s'au turburat și s'au clătit; că s'au mâniat pre dânsulele Dumnezeu.

15. Ps. 15, 11.

17. 1. Evrei 2, 13.

3. Ps. 91, 10; Pilde 18, 10.

4. Ps. 144, 3. 6. 114, 3.

11. Ps. 16, 15; și 20, 6.

16. 3. Ps. 138, 1, 2. 6. Ps. 141, 7.

8. Ps. 35, 7-10; Mat. 23, 37. 10. Ps. 11, 4.

10. Suitu-s'a fum întru mânia lui, și foc dela fața lui se va aprinde; cărbuni s'au așăfat dela dânsul.

11. Și au plecat cerurile și s'au pogorît; și negură supt picioarele lui.

12. Și s'au suit preste Heruvimi și au zburat, zburat-au pre aripile vânturilor.

13. Și au pus întunec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui; întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Și au tunat din cer Domnul, și cel înalt ș'au dat glasul său.

16. Trimi-s'au săgeși, și i-au risipit pre ei; și fulgere au înmulțit, și i-au turburat pre ei.

17. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliiile lumii.

18. De certarea ta Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.

19. Trimis-au dintru înălțime și m'au luat; ridicatu-m'au din ape multe.

20. Mântui-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pre mine; că s'au mai întărit decât mine.

21. Întâmpinatu-m'au ei în ziua răutăței mele; și au fost Domnul întărirea mea.

22. Și m'au scos întru lărgime; izbăvi-mă-va că m'au voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul, după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeu meu.

25. Că toate judecățile lui înaintea mea, și îndreptările lui nu s'au depărțat dela mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

30. Că tu pre norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

31. Că tu vei lumina luminătorul meu Doamne, Dumnezeul meu lumina-vei întunecul meu.

32. Că întru tine mă voi izbăvi de ispită, și întru Dumnezeu meu voi trece zidul.

33. Dumnezeu meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului cu foc iămurite, scufitor este tuturor celor ce nădăduesc spre dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeu nostru?

35. Dumnezeu cel ce mă încinge cu putere, și au pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înalte mă pui.

37. Carele învești mâinile mele la răboiu, și ai pus arc de aramă în brațele mele.

38. Și ai dat mie scuteală de mântuire, și dreapta ta m'a sprijinit.

39. Și certarea ta m'a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și nu au slăbit urmele mele.

41. Gonit-voiu pre vrăjmașii mei, și-i voi prinde pre dânsii, și nu mă

11. Isaia 19, 1. 12. Ps 103, 4.

13. Isaia 50, 3. 14. Ps. 96, 3, 4.

15. Is. Navi 10, 11; ps. 76, 16.

16. Ps. 143, 7. 18. Isaia 5, 25.

19. Ps. 143, 8. 20. Ps. 7, 9.

23. Ps. 7, 9.

27. Isaia 5, 16. 29. Lev. 26, 23, 24.

30. Pilde 3, 34; Isaia 2, 11; și 5, 15.

33. Ps. 18, 8; A 2 Lege 32, 4; 2 Imp. 22, 31.

34. A 2 Lege 32, 39.

37. Ps. 143, 1.

voiu întoarce până ce se vor sfârși.

42. Necăji-voiu pre dânșii, și nu vor putea să stea; cădea-vor supț picioarele mele.

43. Și m'ai încins cu putere spre rășboiu; împiedecat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, supț mine.

44. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au și nu eră cel ce măntuește, către Domnul, și nu i-au auzit pre ei.

46. Și-i voiu zdrumică pre ei ca praful în fața vântului, ca țina ulișilor voiu șterge pre dânșii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechei m'a auzit.

49. Fiii streini au minșit mie; fiii streini s'au învechit și au șchiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și bine este cuvântul Dumnezeu; și să se înalțe Dumnezeul măntuirii mele.

51. Dumnezeule, cela ce dai izbândire mie și ai supus noroade supț mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

52. Dela cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept, mă vei izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voiu mărturisii fie întru neamuri Doamne, și numelui tău voiu cântă.

54. Cel ce mărești măntuirile împăratului și faci milă-unsului tău lui David, și seminției lui până în veac.

Intru sfârșit, Psalmul lui David 18.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește țării.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopței vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se auză glasurile lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare au pus lăcașul său, și el ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucură-se-va, ca un uriaș să alerge cale, din marginea cerului ieșirea lui.

7. Și întâmpinarea lui până la marginea cerului; și nu este cine să se ascunză de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, carea întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, carea înțelepțește pruncii.

9. Dreptășile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, carea luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, carea rămâne în veacul veacului; judecășile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite sunt mai vartos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul;

12. Pentru că robul tău păzește acestea; și când păzește acestea, răsplătire este multă.

13. Greșalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățește-mă; și de cele streine, iariă pre robul tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voiu fi și mă voiu curăși de păcat mare.

15. Și vor fi întru bună plăcere cuvintele gurei mele, și cugetul inimii mele înaintea ta pururea. Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

4. Rom. 10, 18.

6. Ecl. 1, 5.

8. Pilde 6, 23; Ps. 17, 33; Ps. 118, 30.

9. Ps. 118, 40.

11. Pilde 3, 14.

13. Ps. 89, 8; Lev. 4, 2; Iov 9, 20.

44. Ps. 80, 14. 45. Ps. 65, 2.

47. Ps. 143, 3. 54. Rom. 15, 9.

18. 1. Ps. 88, 6; 96, 6.

Intru sfârșit, Psalmul lui David, 19.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimisă fie ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta, să se îngrășe.

4. Dea fie Domnul dupre inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucură-ne-vom de mântuirea ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cere-rile tale; acum am cunoscut că au mântuit Domnul pre unsul său.

7. Auzi-l-va pre dânsul din cerul cel sfânt al său; întru puteri este mântuirea dreptei lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pre cai, iar noi numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceștia s'au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuește pre împă-ratul și ne auzi pre noi, ori în ce zi te vom chema.

Intru sfârșit, Psalmul lui David, 20.

Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul, și de mântuirea ta se va bucură foarte.

2. Pofta inimei lui i-ai dat lui, și de voea buzelor lui, nu l-ai lipsit pre dânsul;

3. Că l-ai întâmpinat pre el cu binecuvântările bunătăței; pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Vieață a cerul dela tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mân-

tuirea ta; slavă și mare cuviință vei pune preste el;

6. Că-i vei dà lui blagoslovenie în veacul veacului; veselii-vei pre dânsul întru bucurie, cu fața ta;

7. Că împăratul nădăjduște spre Domnul, și întru mila celui înalt nu se va clăii.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrăj-mașilor tăi; dreapta ta să afle pre toți cei ce te urăsc pre tine;

9. Că-i vei pune pre ei ca un cup-tor de foc în vremea feței tale.

10. Domnul întru mânia sa va turburà pre ei, și-i va mânca pre ei locul.

11. Rodul lor de pre pământ îl vei pierde, și sămânța lor din fiii oa-menilor;

12. Că au plecat asupra ta rele; cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea;

13. Că-i vei pune pre dânsii dos; întru cei rămași ai tăi vei găsi fața lor.

14. Înălță-te, Doamne, întru puterea ta; cântă-vom și vom laudă pu-terile tale.

Intru sfârșit, pentru sprijineala cea de dimineață, Psalmul lui David, 21.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia Daminte spre mine, pentrucă m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele.

2. Dumnezeul meu, strigă-voiu ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

3. Iar tu în cel sfânt lăcuești, lauda lui Israil.

4. Spre tine au nădăjduit părinții noștrii, nădăjduit-au și i-ai izbăvit pre dânsii.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, spre tine au nădăjduit și nu s'au rușinat.

6. Ps. 15, 11. 10. Maleachi 4, 1.

11. Isaia 14, 20; Ps. 108, 12.

21. 1. Mat. 27, 46; Marcu. 15, 34.

2. Ps. 68, 4. 5. Ps 24, 3; și 30, 2.

19. 8. 1 Imp. 17, 45; Isaia 31, 1.

9. Ps. 43, 9; Pilde 4, 19.

20. 4. Isaia 53, 10.

6. Iar eu sunt vierme, și nu om; ocara oamenilor și defăimarea norodului.

7. Toți cei ce m'au văzut m'au batjocorit, grăit-au cu buzele, clăfite-au cu capul:

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pre dânsul, mântuiască-l, că-l voește pre el.

9. Că tu ești cel ce m'ai fras din pântece, nădejdea mea dela fațele maicei mele, spre tine m'am aruncat din miștras.

10. Din pântecetele maicei mele, Dumnezeuul meu ești tu, nu te depărtă dela mine;

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Incunjură-tu-m'au vișei mulți, fauri grași m'au cuprins.

13. Deșchis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

14. Ca apa m'am vărsat, și s'au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s'a ca un vas de lut virtutea mea, și limba mea s'a lipit de grumazul meu, și în jărâna morței m'ai pogorât.

17. Că m'au încunjurat câini mulți; adunarea celor vicleni m'a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele și aceia priviau și se uitau la mine.

20. Impărșit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorși.

21. Iar tu Doamne, nu depărtă ajutorul tău dela mine; spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna câinelui, prea cea una născută a mea.

23. Mântuește-mă din gura leului, și din coarneau înorogilor smerirea mea.

24. Spune-voiu numele tău frajilor mei; în mijlocul adunării te voiu lăuda.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l pre ei; toată sămânța lui Iacov slăviți-l pre dânsul.

26. Temeți-vă de dânsul toată sămânța lui Israil.

27. Că n'au defăimat, nici au lepădat ruga săracului.

28. Nici au întors fața sa dela mine; și când am strigat către dânsul, m'au auzit.

29. Dela tine este lauda mea; întru adunare mare mă voiu mărturisii fie; rugăciunile mele voiu da înaintea celor ce se tem de dânsul.

30. Mâncă-vor săracii și se vor sătura; și vor lăuda pre Domnul cei ce-l caută pre dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Și se vor închină înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția și el stăpânește pre neamuri.

34. Mâncat-au și s'au închinat toți grașii pământului; înaintea lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

35. Și sufletul meu lui viază, și seminția mea va sluji lui.

36. Vestii-se-va Domnului neamul cel ce vine; și vor vesti dreptatea lui norodului ce se va naște, pre care i-au făcut Domnul.

6. Iov 25, 6.

7. Isaia 52, 14; 53, 2; Ps. 108, 24.

8. Mat. 27, 43. 9. Isaia 46, 3.

10. Isaia 49, 1. 13. Ps. 68, 21.

16. Ps. 101, 4, 5, 6.

20. Ioan 19, 24.

21. Ps. 108, 25.

22. Ps. 34, 16.

24. Ps. 39, 12; Ps. 68, 34; Evrei 2, 12.

27. Ps. 68, 36. 28. Ps. 2, 6.

29. Ps. 66, 3.

32. Ps. 51, 8; și Ps. 68, 40.

Psalmul lui David, 22.

Domnul mă paște, și nimic nu-mi va lipsi.

2. În locul pășunii, acolo m'au sălășluit; la apa odihnei m'au hrănit, sufletul meu l-au întors.

3. Povățuitu-m'au pre cărările dreptăței, pentru numele lui.

4. Că de voiu și umblă în mijlocul umbrei morței, nu mă voiu teme de rele, că tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga ta, acestea m'au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul tău este adăpându-mă ca un puternic.

8. Și mila ta mă va urmări în toate zilele vieții mele; și ca să lăcuesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalmul lui David, 23 al unuia din Sâmbete.

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce lăcuesc într'însa.

2. Acesta pre mări l-au înfemeiat pre el, și pre riuri l-au gătit pre el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va stă în locul cel sfânt al lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile, și curat cu inima, care nu și-a luat îndeșert sufletul său, și nu s'a jurat întru vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, și milostenie de la Dumnezeu Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, a celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați boieri porțile voastre,

și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra împăratul slavei.

8. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

9. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra împăratul slavei.

10. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este împăratul slavei.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 24.

Către tine Doamne am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu, spre tine am nădărduit, să nu mă rușinez în veac.

2. Nici să-și răză de mine vrăjmașii mei, pentru că toți cei ce te rabdă pre tine, nu se vor rușina.

3. Să se rușineze cei ce fac fărădelege îndeșert.

4. Căile tale Doamne arată-mi, și cărările tale mă învață.

5. Indreptează-mă spre adevărul tău și mă învață, că tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pre tine te-am așteptat toată ziua.

6. Adu-ți aminte de îndurările tale Doamne, și de milele tale, că din veac sunt.

7. Păcatele tinerețelor mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

8. După mila ta pomenește-mă tu, pentru bunătatea ta Doamne.

9. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

10. Indreptă-va pre cei blânzi la judecată, învață-va pre cei blânzi căile sale.

11. Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce caută așezământul lui și mărturiile lui.

22. 1. Isaia 40, 11.

2. Iezechiel 34, 11, 23; Ioan 10, 12; 1 Petr. 2, 25; și 5, 4.

4. Iov 13, 15; Ps. 3, 6; 43, 21; și 117, 6.

23. 1. Ps. 88, 12; Ps. 49, 13; 1 Cor. 10, 28.

2. Ps. 103, 6; 135, 6. 3. Ps. 14, 1.

24. 1. Ps. 142, 9.

2. Isaia 28, 16; Rom. 10, 11; Ps. 12, 5.

4. Ps. 5, 8; și 26, 17; Ps. 85, 10; Ps. 142, 11.

5. Ierem. 33, 11. 6. Ps. 102, 17.

7. Iov 13, 26.

12. Pentru numele tău Doamne, și curățește păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui, și sămânța lui va mosești pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluește, că unul născut și sărac sunt eu.

18. Necazurile inimei mele s'au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrăjmașii mei că s'au înmulțit și cu uriciune nedreaptă m'au urfi.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit spre tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepți s'au lipit de mine, că te-am așteptat Doamne.

23. Izbăvește Dumnezeu pe Israil, din toate necazurile lui.

Intru sfârșit. Psalmul lui David, 25.

Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2. Îspitește-mă Doamne și mă cercă; aprinde rărunchii mei și inima mea.

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este; și bine am plăcut întru adevărul tău.

4. Nu am șezut cu adunarea deșeriăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi șede.

6. Spală-voiu întru cei nevinovați mâinile mele, și voiu încunjură jertfelnicul tău Doamne.

7. Ca să auz glasul laudei tale și să povestesc toate minunile tale.

8. Doamne iubit-am bunăcuvânta casei tale și locul lăcașului slavei tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu bărbații sângiurilor vieața mea.

10. Întru ale căroră mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă Doamne, și mă miluește.

12. Picioarul meu a stătut întru îndreptare; întru adunări bine te voi cuvânta Doamne.

Psalmul lui David, 26. Mai înainte de a se unge.

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșă?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mă-nânce cărnurile mele.

4. Cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.

5. De s'ar rânduî asupra mea iabără, nu se va înfricoșă inima mea.

6. De s'ar sculă asupra mea rășboiu, întru aceasta eu nădăjduesc.

7. Una am cerut dela Domnul, a-

4. Ps. 100, 4; 140, 5; Ps. 1, 1; Iov 31, 5.

5. Ps. 100, 7. 6. Ps. 72, 13. 9. Ps. 27, 3.

26. 1. Mibeia 7, 8; Ioan 1, 4; și 8, 12.

3. Ps. 3, 6; Iov 19, 22.

6. Ps. 3, 3; și 31, 8.

12. Isaia 43, 25. 15. Pilde 3, 25.

20. Ioan 15, 25. 23. Ps. 129, 7.

25. 1. Ps. 6, 9; 42, 1. 2. Ps. 138, 22.

ceasta voi u căută, ca să lăcuesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.

8. Ca să văz frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a lui.

9. Că m'au ascuns în cortul său, în ziua răutăților mele; acoperitură m'au întru ascunsul cortului său.

10. Pre piatră m'au înălțat; și acum lată au înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

11. Incunjurat-am și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare; glăsu-voiu și voi u cântă Domnului.

12. Auzi Doamne glasul meu, cu carele am strigat; miluește-mă și mă ascultă.

13. Ție a zis inima mea: pre Domnul voi u căută; căutat-a pre tine fața mea; fața ta Doamne, voi u căută.

14. Să nu întorci fața ta de către mine, și să nu te abași întru mânia dela robul tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pre mine și să nu mă lași Dumnezeu, Mântuitorul meu;

16. Că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine, iară Domnul m'au luat.

17. Lege pune-mi mie Doamne în calea ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei.

18. Nu mă dă pre mine în sulețele celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a minșit strâmbătatea eiși.

19. Cred că voi u vedeă bunățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pre Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pre Domnul.

Psalmul lui David, 27.

Către tine Domne, voi u strigă: Dumnezeu meu, să nu faci de către mine; ca nu cândvă să faci de către mine, și mă voi u asemănă celor ce se pogoară în groapă.

2. Auzi Doamne glasul rugăciunii mele, când mă rog către tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a ta.

3. Să nu mă fragi pre mine, cu cei păcătoși, și cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4. Cu cei ce grăesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor.

5. Dă-le lor Doamne, după lucrurile lor și după vicleșugul izvo-dirilor lor.

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înțeles lucrurile Domnului și lucrurile mâinilor lui; surpă-vei pre dânsii și nu-i vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul, că au auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul meu și scutitorul meu; spre dânsul a nădăduit inima mea și m'au ajutat.

10. Și a înflorit trupul meu, și din voea mea mă voi u mărturisii lui.

11. Domnul este întărirea norodului său, și scutitor mântuitorilor unsului său este.

12. Mântuește pre norodul tău, și blagoslovește moștenirea ta, și-i paște pre ei, și-i ridică pre ei până în veac.

Psalmul lui David, 28. La scoaterea cortului.

Aduceși Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceși Domnului pre fiii berbecilor.

2. Aduceși Domnului slavă și cin-

9. Ps. 30, 21.

10. Ps. 3, 4; și 109, 8.

11. Ps. 5, 8.

17. Ps. 24, 4; și 5, 8.

20. Isaia 29, 9.

27. 1. Ps. 142, 7.

3. Iov 34, 27; Ps. 25, 9; 61, 4.

4. Ps. 11, 2; Ierem. 9, 8.

6. 2 Tim. 4, 14.

28. 1. Ps. 95, 7.

ste; aduceși Domnului slavă numelui lui; închinași-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeu slavei au tunat; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuvînt.

5. Glasul Domnului cel ce sărămă chedrii; și va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Și-i va zdrumică pre dânșii ca pre vișelul Livanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul; și va clăti Domnul pustiul Cadisului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în Biserica lui tot carele grăește mărire.

10. Domnul potopul va lăcu; și va șede Domnul împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului său va da; Domnul va blagoslovi pre norodul său cu pace.

Intru sfârșit, cântarea înnoirei casei lui David. Psalmul 29.

Inălță-te-voiu Doamne, că m'ai ridicat pre mine, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeu meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Doamne scos ai din iad sufletul meu; mântuitu-m'ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântași Domnului cei cuvioși ai lui, și vă mărturisii pomenirei sfințeniei lui.

5. Că iușime este întru mânia lui, și vieață în voea lui; seara se va

sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

6. Iar eu am zis întru prisosința mea: nu mă voi clăti în veac.

7. Doamne întru voea ta dă frumuseței mele putere; și și-ai întors fața ta și m'am turburat.

8. Către tine Doamne voi striga, și către Dumnezeu meu mă voi ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi ție țărâna? Sau va vesti adevărul tău?

10. Auzit-au Domnul și m'au miluit; Domnul au fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie.

12. Ca să cânte ție mărirea mea, și nu mă voiu mârni Doamne Dumnezeu meu, în veac mă voi mărturisi ție.

Psalmul lui David, 30. Intru sfârșit, pentru uimire.

Spre tine Doamne am nădăduit, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă spre mine urechea ta, grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, și spre casă de scăpare, ca să mă mântuești.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, carea au ascuns mie, că tu ești scutitorul meu Doamne.

5. În mâinile tale voi pune duhul meu; izbăvi-tu-m'ai Doamne Dumnezeu adevărului.

6. Urât-ai pre cei ce păzesc de-

6. Ps. 9, 26. 7. Ps. 30, 26.

9. Ps. 6, 5, 29, 9; 87, 11, 113, 25; și 117, 17.

11. 3 imp. 20, 21; și 32.

30. 2. Ps. 21, 5; și 70, 2.

3. Ps. 24, 11. 5. Lucă 23, 46.

10. Ps. 9, 36.

29. 4. Ps. 96, 13. 5. Plâng. 3, 23.

șertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucură-mă-voiu și mă voiu vesele de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m'ai lăsat în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluește-mă Doamne, că mă necăjesc; turbură-tu-s'a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea.

10. Că s'a stins întru durere viața mea; și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie virtutea mea, și oasele mele s'au turburat.

11. La toți vrăjmașii mei m'am făcut ocară, și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit dela mine; uitat am fost de la inimă ca un mort; făcutu-m'am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocară a multora din cei ce lăcuesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sițuit.

14. Iară eu spre tine Doamne am nădăjduit, zis-am: tu ești Dumnezeu meu.

15. În mâinile tale sorșii mei; izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața ta preste robul tău; mântuește-mă cu mila ta; Doamne să nu mă rușinez, că te-am chemat pre tine.

17. Să se rușineze necredincioșii, și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu dețămăre.

19. Cât este de mare mulțimea

bunătăței tale Doamne, care ai ascuns celor ce se tem de tine! Vădit-ai celor ce nădăjduesc spre tine, înaintea fiilor omeneșii.

20. Ascunde-vei pre dâșii întru ascunsul feței tale, de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată au făcut mila sa în cetatea îngrăditei.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

25. Iubiți pre Domnul toți cuvioșii lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce de prisosii fac mândrie.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Psalmul lui David, 31. Al înțelegerii.

Fericii căroră s'au iertat fărădelegile și căroră s'au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

3. Că am făcut, învechitu-s'au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s'au îngreuiat preste mine mâna ta; întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am: mărturisii-voiu asupra

21. Ps. 26, 9.

23. Isaia 38, 11, 12; Plâng. 3, 53.

25. Ps. 33, 9. 26. Ps. 29, 7.

8. A 2 Lege 31, 17. 9. Ps. 5, 7.
12. Iov, 6, 21. 13. Ierem. 20, 10. 16. Ps. 4, 6. 18. Ps. 93, 3; Ps. 74, 5; Ps. 75, 6.

31. 1. Ps. 84, 2; Ierem. 50, 20; Rom. 4 7.

2. Ps. 129, 4. 5. Iov 31, 33.

6. Isaia 65, 24; Pilde 28, 13; 1 Ioan 1, 10.

mea fărădelegea mea Domnului; și tu ai lăsat păgânătatea inimei mele.

7. Pentru aceasta se va rugă către tine tot cuviosul, în vreme bine primită, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu ești scăparea mea de ne-cazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au încun-jurat.

9. Înțelepși-te-voiu și te voiu îndreptă în calea aceasta în carea vei merge; așini-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiți ca ^{un} câin și ca mușcoiul, la cari nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pre cei ce nădăjduște spre Domnul, mila îl va încunjură.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă.

Psalmul lui David, 32.

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul; celor drepti se cuvine lauda.

2. Mărturisiți-vă Domnului în a-lăută, în psaltire cu zece strune cântați lui.

3. Cântați lui cântare nouă, bine cântați lui întru strigare;

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui întru credință.

5. Iubește Domnul milostenia și judecata; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurei lui toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mării, puind în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuiesc în lume;

9. Că el au zis, și s'au făcut; el au poruncit, și s'au zidit.

10. Domnul risipește staturile neamurilor, și leapădă staturile boierilor.

11. Iar statul Domnului rămâne în veac; și gândurile inimei lui, în neam și în neam.

12. Fericit este neamul, căruiă este Domnul Dumnezeu lui, norodul pre care l-au ales spre moștenire luiș.

13. Din cer au privit Domnul, văzută-au pre toți fiii oamenilor.

14. Din lăcașul său cel gata, privit-au spre toți cei ce lăcuiesc pământul.

15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, cel ce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vîrtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, și spre cei ce nădăjduiesc întru mila lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să-i hrănească pre dânsii în foamete.

20. Și sufletul nostru așteaptă pre Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este;

21. Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.

22. Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

8. Iov 37, 24.

9. Fac. 1, 7; Iudit 16, 12; Ps. 148, 5.

10. Isaia 8, 10; și 19, 3.

11. Isaia 46, 10; Pilde 19, 21.

12. Ps. 143, 18. 13. Iov 28, 24.

16. Ps. 43, 8.

17. Pilde 21, 31; 1 Imp. 17, 47; Ps. 146, 11.

18. Ps. 10, 7, 33, 16; și 146, 12; Iov 36, 7.

7. Isaia 49, 8. 8. Ps. 26, 5.

11. Pilde 13, 22; Iov 27, 15; și 20; Ps. 57, 10.

12. Ps. 32, 1; Ps. 96, 13

32. 1. Ps. 31, 12. 3. Ps. 39, 4.

5. Ps. 44, 9; Ps. 35, 6; și 118, 65. Evrei

1, 9. 6. Fac. 1, 6, 7.

7. Iov 26, 10; și 38, 8.

PSALMUL LUI DAVID, 33.

Când s'a schimbat fața sa înaintea lui Avimeleh, și l-a slobozit pre dânsul, și s'a dus. (1 Imp. 21, 13).

Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; auză cei blânzi și să se veselească.

3. Slăviți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pre Domnul și m'au auzit, și din toate necazurile mele m'au izbăvit.

5. Apropiasi-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-au auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-au mântuit.

7. Tăbări-va înțgerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pre ei.

8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduște spre dânsul.

9. Temeși-vă de Domnul toți stinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul.

10. Bogații au săracit și au flămânzit; iar cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fiilor ascultați-mă pre mine, frica Domnului voiu învăța pre voi.

12. Cine este omul cel ce voește vieața? Carele iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta dela rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug.

13. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pre ea.

14. Ochii Domnului spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor.

15. Iar fața Domnului, asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pre pământ pomenirea lor.

16. Strigat-au dreptii, și Domnul i-au auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-au izbăvit.

17. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul, îi va mântui.

18. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul.

19. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'insele nu se va zdrobi.

20. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși.

21. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor gresi toți cei ce nădăjduesc spre dânsul.

Psalmul lui David, 34.

Judecă Doamne pre cei ce mi fac mie strâmbătate; dă răsboiu împotriva celor ce se oștesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavază, și te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, și mă apără împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt eu.

4. Să se rușineze și să se înfrunzeze cei ce caută sufletul meu; înfoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feței vântului, și înțgerul Domnului necăjindu-i pre ei; facă-se calea lor înfunec și alunecare, și înțgerul Domnului gonindu-i pre dânsii.

14. Ps. 32, 18; 1 Petr. 3, 12; Sirah 15, 19; Evrei 4, 13. 15. Ps. 5, 10.

16. Iov 34, 21; și 36, 7; Ps. 9, 11.

17. Ps. 144, 19; Ps. 71, 12.

18. 2 Tim. 3, 12. 19. Ps. 146, 3.

20. Pilde 5, 22.

34. 1. Ps. 42, 1. 4. Ierem. 17, 18.

5. Ps. 1, 4; Ierem. 23, 12.

33. 2. Ps. 106, 42. 3. Ps. 104, 3.

9. Ps. 30, 25; Pilde 19, 23

10. Pilde 13, 24; Lucă 1, 53.

12. 1 Petru 3, 10; Pilde 4, 24; și 12, 14.

13. Evr. 12, 14; Isaia 1, 14.

6. Că în zadar a ascuns mie stricăciunea lașului său, în deșert a ocărit sufletul meu.

7. Să-i vie lui cursa, pre carea nu o știe, și prinzătoarea pre carea o a ascuns, să-l prinză pre el, și în laș să cază într'insul.

8. Iar sufletul meu se va bucură de Domnul, vesel-se-va de mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ție? Cel ce izbăvești pre săracul, din mâna celor mai tari decât el, și pre săracul și mișelul dela cei ce-l răpesc pre dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m'au întrebă.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și nerodire sufletului meu.

12. Iar eu când mă supărau aceea, m'am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m'aș jeli și m'aș mâhni, așa m'am smerit.

14. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat; adunatu-s'au preste mine băfăi și nu am știut.

15. Despărțitu-s'au și nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocoritu-m'au cu batjocoră, scârșnit-au asupra mea cu dinții lor.

16. Doamne, când vei vedea? În toarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei, pre cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voiu ție întru adunare mulți; întru norod mult te voiu lăudă.

18. Să nu se bucure de mine cei

ce-mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii;

19. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noștri.

21. Văzut-ai Doamne; să nu faci! Doamne, nu te depărtă dela mine.

22. Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă Doamne după dreptatea ta, Dumnezeuul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: bine, bine, este sufletului nostru; nici să zică: înghițitu-l-am pre dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu rușine și înfruntare, cei ce grăesc mari asupra mea.

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voesc dreptatea mea, și să zică pururea: slăvească-se Domnul, cei ce voesc pacea robului lui.

27. Și limba mea se va învăța dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Psalmul 35. Întru sfârșit lui David, slugoi Domnului.

Zis-a călcătorul de lege, greșind întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui, și să urască.

3. Graiurile gurei lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru a-

6. Ierem. 18, 20. 11. Ps. 37, 20; 108, 3.
13. Ps. 37, 8. 15. Ps. 37, 16; Iov 30, 14.
16. Ps. 21, 22. 17. Ps. 39, 12.
18. Pilde 6, 13; Ioan 15, 25.

20. Ps. 69, 4. 22. Ps. 82, 1; Ps. 43, 25.
23. Ps. 5, 10.

35. 4. Mibeia 2, 1.

sternutul său; în toată calea bună n'au stătuț, și răutatea n'au urț.

5. Doamne în cer este mila ta și adevărul tău până la nori.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu; judecățile tale adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjdui.

8. Sătură-se-vor din grăsimea casei tale, și cu izvorul desfătării tale vei adăpa pre dânșii.

9. Că la tine este izvorul vieței, întru lumina ta vom vedeă lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pre tine, și dreptatea ta celor dreptți la inimă.

11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă ciătească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea, scosu-s'au afară și nu vor puteă să steă.

Psalmul lui David, 36.

Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma celor ce fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor uscă, și ca verdeața buruenii degrab vor cădeă.

3. Nădăjdueste spre Domnul, și fă bunăitate, și lăcuesțe pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va da fie cererile inimei tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăjdueste întru dânsul, și el va face.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului, și-l roagă

pre dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăsește-te de iușime și lasă mânia; nu râvni ca să viclenești;

9. Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căută locul lui, și nu-l vei află.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea păcei.

12. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scârșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul va baijocori pre el; că mai nainte vede, că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoșii, înțins-au arcul lor ca să surpe pre săracul și pre mișelul, ca să junghie pre cei dreptți la inimă.

15. Sabia lor să între în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pre cei dreptți Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușină în vremea cea rea, și în zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor pieri.

20. Iar vrăjmașii Domnului, îndatăși ce s'au mărit ei și s'au înălțat, stingându-se, ca fumul s'au stins.

21. Imprumutează-se păcătosul, și nu va plăfi, iar dreptul se îndură și dă.

5. Ps. 118, 64; Ps. 56, 13.

6. Ps. 32, 4; și 44, 9; Rom. 11, 33; ps. 107, 4. 7. Ps. 16, 8. 10. Ps. 9, 10.

36. 1. Ps. 73, 11; Ieremia 12, 1.

2. Iov 22, 16; Ps. 72, 19; Pilde 23, 17; și

24, 1. 5. Ps. 54, 25; 1 Petr. 5, 7.

6. Iov 11, 17; și 22, 28; Isaia 59, 8.

10. Iov 7, 21. 11. Mat. 5, 5.

13. Ps. 2, 3. 14. Ps. 10, 2.

16. Pilde 15, 16, 17. 18. Ps. 1, 6.

19. Ps. 32, 18.

21. A 2 Lege 28, 12.

22. Că cei ce-l binecuvintează pre el, vor moșteni pământul; iar cei ce-l blestemă vor pieri.

23. Dela Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.

26. Toată ziua miluește și împrumutează dreptul, și sămânța lui întru blagoslovenie va fi.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și lăcuește în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata, și nu va părăsi pre cei cuvioși ai săi, în veac se vor păzi; iar cei fărădelege se vor gonî, și sămânța celor necredincioși, de tot se va pierde.

29. Iar dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului pre dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare pre el;

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca el.

34. Așteaptă pre Domnul și păzește calea lui și te va înălța, ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pre cel necurat prea

înălțându-se, și ridicându-se ca che-drii Livanului.

36. Și am trecut, și iată nu eră; și l-am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului făcător de pace.

38. Iar cei fărădelege vor pieri deodată; rămășițele celor necurați vor pieri.

39. Iar mântuirea dreptilor dela Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Și le va ajuta lor Domnul, și-i va izbăvi pre dânsii, și-i va scoate pre ei dela cei păcătoși, și-i va mântui pre ei, că au nădăduit spre dânsul.

Psalmul lui David, 37. Intru pomenire pentru Sâmbătă.

Doamne nu cu mânia ta să mă dmustri pre mine, nici cu iușimea ta să mă cerși;

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai întărit preste mine mâna ta; nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei tale.

3. Nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.

5. Impușitu-s'au și au pătrezit ranele mele de către fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mahnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m'am și m'am smerit

22. Pilde 2, 21; și 10, 21.

24. Pilde 24, 16; Mih. 7, 8.

25. Pilde 10, 3.

26. Pilde 21, 26; Ps. 111, 8.

27. Isaia 1, 17.

29. Pilde 2, 21. 30. Pilde 31, 26.

33. Isaia 51, 7.

34. Iov 22, 16; Ps. 54, 27.

35. Iov 5, 3; Pilde 29, 16.

36. Ps. 1, 4; și 48, 14; Pilde 12, 7.

37. Ps. 40, 1. 39. Ps. 9, 9.

37. 1. Ps. 6, 2 2. Iov 6, 4

4. Esdra 9, 6; Ps. 39, 16.

6. Ps. 41, 10. 8. Ps. 34, 13.

foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea; și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a turburat, părăsindu-m'a virtutea mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s'au apropiat și au stăruit.

12. Și cei mai de aproape ai mei, departe au stăruit, și se sileau cei ce căutau sufletul meu.

13. Și cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și viclesuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd nu auzeam, și ca un mut ce nu-si deschide gura sa.

14. Și m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.

15. Că spre tine Doamne am nădărdnit, tu vei auzi Doamne Dumnezeul meu;

16. Că am zis, ca nu cândvă să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s'au clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătaii gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiu vesti, și mă voiu griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmașii mei trăesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevețiau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa Doamne Dumnezeul meu, nu te depărtă dela mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul lui David, 38. Intru sfârșit, lui Iđitum.

Zis-am, păzi-voiu căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurei mele pază, când a stăruit păcătosul împotriva mea.

3. Amușit-am și m'am smerit, și am făcut de bunăfăși, și durerea mea s'a înnoit.

4. Înlierbântatu-s'a inima mea în lăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi Doamne sfârșitul meu.

6. Și numărul zilelor mele care este? Ca să știu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea ta.

8. Însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.

9. Deși ca un chip trece omul, dar în zadar se turbură.

10. Strânge comori, și nu știe cui le adună pre ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și statul meu dela tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fără de minte m'ai dat.

13. Amușit-am, și nu am deschis gura mea, că tu ai făcut; depărtează dela mine bătaile tale.

14. Că dela țărnia mâinii tale eu m'am lipsit. Intru muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pre om.

15. Și ai supțieat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeșert se turbură tot omul.

16. Auzi cererea mea Doamne, și

10. Ps. 6, 7. 11. Ps. 30, 11.

12. Iov. 19, 13. 16. Ps. 34, 15.

20. Ps. 34, 11.

21. Ps. 146, 12; Ps. 32, 18.

38. 1. Ps. 36, 1. 5. Ps. 89, 10, 11. 6. Ps. 89, 4. 7. Ps. 48, 9; și 89, 6; Ps. 143, 5.

8. Ecl. 1, 2. 9. Ps. 72, 20; 1 Cor. 7, 31.

10. Ps. 48, 10; Ecl. 4, 8.

11. Lucă 12, 20. 12. Ps. 6, 8.

rugăciunea mea ascultă. Lacrămile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la tine, și strein ca și toți părinții mei.

18. Slăbește-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce, și mai mult nu voiu fi.

Psalmul lui David, 39. Intru sfârșit.

Așteptând am așteptat pre Domnul, și au căutat spre mine.

2. Și au auzit rugăciunea mea și m'au scos din groapa ficăloșiei și din tina noroiului.

3. Și au pus pre piatră picioarele mele, și au îndreptat pașii mei.

4. Și au dat în gura mea cântare nouă, cântare a Dumnezeului nostru.

5. Vedeă-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul a căruia nădejde este numele Domnului, și n'a privit la deșertăciuni și la nebunii înșelătoare.

7. Multe ai făcut tu Doamne Dumnezeul meu; minunile tale și la gândurile tale nu este cine să se asemene ție.

8. Vestit-am și am grăit; înmulțitu-s'au preste număr.

9. Jerifa și prinosul nu ai voit; iar trupul mi-ai săvârșit.

10. Arderile de tot și pentru păcat n'ai căutat; atuncia am zis: iată viu.

11. În capul cărței scris este pentru mine, ca să fac voia ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea ta în lăuntru inimei mele.

12. Bine am vestit dreptatea întru adunare mare, iată buzele mele nu le voiu opri, Doamne tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta nu am ascuns

în inima mea, adevărul tău și mântuirea ta am spus.

14. N'am ascuns mila ta și adevărul tău de către adunare multă.

15. Iar tu Doamne să nu depărtezi îndurările tale dela mine; mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească;

16. Că m'au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m'au fără-delegile mele, și nu am putut să văz.

17. Înmulțitu-s'au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m'a părăsit.

18. Binevoește Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie ia aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pre dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voesc mie rele.

21. Să-și poarte îndatăși rușinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine.

22. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută Doamne, și să zică pururea: mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

23. Iar eu sărac sunt și mișel; Domnul se grijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești tu Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Psalmul lui David 40. Intru sfârșit.

Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea, va izbăvi pre el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pre el, și să-l vieze pre el, și să-l fericească pre pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul va ajuta lui pre patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors când zăceă el.

17. Ps. 118, 19; Evr. 11, 13.
39. 2. Ps. 68, 1. 4. Ps. 32, 3. 5. Ps. 51, 5.
6. Ps. 138, 16. 7. Ps. 70, 16; și 138, 13.
9. Isaia 66, 3; Evrei 10, 5.
11. Isaia 51, 7; Ps. 142, 5.
12. Ps. 21, 24; și Ps. 34, 17.
13. Ps. 69, 1.

16. Ps. 37, 4. 18. Ps. 68, 33; și 69, 7.
20. Ps. 69, 3. 21. Isaia 66, 5.
22. Ps. 68, 34. 24. Ps. 7, 6.
40. 1. Ps. 36, 37.

4. Eu am zis: Doamne miluește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit fie.

5. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui?

6. Și intră să vadă, îndeșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege lui. Ieșiă afară și grăia împreună.

7. Asupra mea șoptiau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândeau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: au doară, cel ce doar-me, nu va adaoge a se sculă?

9. Pentrucă omul păcei mele, spre carele am nădăduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug.

10. Iar tu Doamne miluește-mă, și mă scoală, și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit; că nu se va bucură vrăjmașul meu de mine.

12. Și pre mine pentru nerăutate m'ai sprijinit și m'ai întărit înaintea ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil, din veac și până în veac: fie, fie.

Psalm 41. Întru sfârșit. Spre înțelegerea fiilor lui Kore.

In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine Dumnezeule.

2. Insetat-a sufletul meu spre Dumnezeuul cel tare, cel viu; când voi veni și mă voi arăta feții lui Dumnezeu.

3. Făcutu-s'au lacrămile mele mie pâine ziua și noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele, unde este Dumnezeuul tău?

4. Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu,

că voi trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirii sunetului ce prăznuiește.

6. Pentruce ești mâhnit sufletul meu? Și pentruce mă turburi?

7. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feței mele, și Dumnezeuul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s'a turburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine din pământul Iordaniului și al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pre adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor tale.

10. Toate înălțările tale și valorile tale preste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa, și noaptea cântarea lui dela mine.

12. Rugăciunea Dumnezeului vieții mele, zice-voiu lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești.

13. Pentruce m'ai uitat? Și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul?

14. Când se sfărămă oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei.

15. Când ziceau ei mie în toate zilele: unde este Dumnezeuul tău?

16. Pentruce ești mâhnit sufletul meu? Și pentruce mă turburi?

17. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui; mântuirea feței mele și Dumnezeuul meu.

Psalmul lui David 42. Nescris deasupra la Evrei.

Judecă mie Dumnezeule, și alege judecata mea; de neamui necuvios, de omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

2. Că tu ești Dumnezeule întărirea mea, pentruce m'ai lepădat? Și

6. Ps. 5, 10. 9. Iov. 19, 19; Ps. 54, 14; Ioan 13, 18.

41. 1. Ps. 83, 1, 2. 2. Ps. 62, 2.

3. Ps. 78, 10; Ps. 79, 6.

6. Ps. 42, 6. 7. Ps. 83, 8.

9. Ierem. 4, 20. 10. Ps. 37, 6.

12. Ps. 42, 7. 13. Ps. 34, 14; 42, 2.

17. Ps. 42, 5.

42. 1. Ps. 34, 1; 25, 1. 2. Ps. 41, 13.

pentruce măhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu.

3. Trimite lumina ta și adevărul tău; acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al tău și la lăcașurile tale.

4. Și voi intră la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce ve-selește tinerețele mele.

5. Mărturisî-mă-voiu fie întru a-lăută, Dumnezeule Dumnezeul meu.

6. Pentruce ești măhnit sufletul meu, și pentruce mă turburi?

7. Nădăjduște spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui; mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Psalm 43. Întru sfârșit, fiilor lui Kore, spre înțelegere.

Dumnezeule cu urechile noastre am auzit; părinții noștri ne-au spus nouă.

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna ta neamuri a pierdut și i-ai sădit pre dânșii; chinuit-ai no- roade și le-ai gătit pre ele.

4. Că nu cu sabia lor au moște- nit pământul, și brațul lor nu i-a mântuit pre ei.

5. Ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feței tale, că bine ai voit întru dânșii.

6. Tu ești însuși împăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce porun- cești mântuirea lui Iacov.

7. Întru tine pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele tău de nimic vom face pre cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentrucă nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui;

9. Că ne-ai mântuit pre noi de

cei ce ne necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc i-ai rușinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lă- udă toată ziua, și întru numele tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-am lepădat, și ne-ai rușinat pre noi, și nu vei ieși Dum- nezeule. Întru puterile noastre.

12. Intorsu-ne-ai pre noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pre noi ne-au jefuit loruș.

13. Datu-ne-ai pre noi ca oile de mâncare, și în neamuri ne-ai risipit.

14. Vândut-ai pre poporul tău fără preț, și nu eră mulțime întru stri- gările noastre.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocară ve- cinilor noștri, bașjocură și răs ce- lor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obra- zului meu m'a acoperit.

18. De către glasul celui ce ocă- răște și clevetește, de către fața vrăj- mașului și a celui ce gonește.

19. Acestea toate au venit preste noi, și nu te-am uitat pre tine și nu am făcut nedreptate întru așe- zământul de lege al tău.

20. Și nu s'au depărtat înapoi i- nimile noastre, și ai abătut cărările noastre dela calea ta.

21. Că ne-ai smerit pre noi în lo- cul dosădirei, și ne-a acoperit pre noi umbra morții.

22. De am uitat numele Dumne- zeului nostru, și de am întins mâi- nile noastre către dumnezeu strein.

23. Au nu Dumnezeu va căută a- cestea? Că el știe ascunsurile ini- mei.

24. Că pentru tine ne omorâm

5. Ps. 41, 17. 6. Ps. 41, 6.

7. Ps. 41, 12.

43. 1. Ps. 77, 3. 2. Jud. 6, 13.

4. Is. Navi 11, 6; și 24, 12.

8. Ps. 32, 16. 9. Ps. 19, 9.

11. Ps. 59, 1—3; Jud. 6, 13.

13. Ps. 79, 7; Jud. 2, 14; Rom. 8, 36.

14. Isaia 52, 3. 15. Jerem 24, 9.

21. Ps. 22, 4. 24. Rom. 8, 36.

toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

25. Deșteaptă-te, pentruce dormi Doamne? Scoală-te și să nu ne lepezi până în sfârșit.

26. Pentruce fața ta întorci? Uii sărăcia noastră și necazul nostru.

27. Că s'a plecat în țărână sufletul nostru; lipitu-s'a de pământ pântecetele nostru.

28. Scoală-te Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pre noi, pentru numele tău.

PSALM 44.

Intru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba, fiilor lui Kore spre înțelegere. Cântare pentru cel înbit.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Limba mea este tresita scriitorului ce scrie degrab.

3. Impodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a dar în buzele tale, pentru aceasta te-au binecuvântat pre tine Dumnezeu în veac.

4. Incinge sabia ta preste coapsa ta Puternice,

5. Cu podoaba ta și cu frumusețea ta; și încordează și bine sporște și împărățește,

6. Pentru adevărul și blândețea și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta.

7. Săgețile tale ascușite sunt Puternice, noroadele supt tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8. Scaunul tău Dumnezeule în veacul veacului, toiagul dreptăței, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-au uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul

tău, cu untulelelemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

10. Smirna și stactii și casia din hainele tale, din palaturi de fildes din care te-au veselit. Fetele împărășilor întru cinstea ta.

11. Înainte a stătuț împărăteasa deadreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă fiică, și vezi și pleacă urechia ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.

13. Și va possi împăratul frumusețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închină lui.

14. Și fata Tirului cu daruri; feței tale se vor rugă bogășii norodului.

15. Toată mărirea fiicei împăratului dinlăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei se vor aduce fie.

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în Biserica împăratului.

19. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânșii boieri preste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

21. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisii fie în veacul veacului.

PSALM 45.

Intru sfârșit fiilor lui Kore, pentru cele de taină.

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbură pământul și se vor mută munșii în inimile mărilor.

3. Sunat-au și s'au turburat apele

25. Ps. 34, 22; Ps. 7, 7.

27. Iov 16, 15; Ps. 118, 25.

44. 3. Cânt. Cântărilor 5, 17.

6. Isaia 32, 1. 8. Evrei 1, 8.

9. Ps. 32, 4; 5, 5.

13. C. Cântăr. 7, 6. 14. Ps. 71, 10.

20. Ps. 66, 4, 5, 6.

45. 1. Ps. 9, 10. 2. Isaia 54, 10.

lor, turburatu-s'au munții, întru țări-
ria lui.

4. Pornirile rfulilor veselesc ce-
tatea lui Dumnezeu; sfințit-au lăca-
șul său cel prea înalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei și nu
se va clăfii, ajută-va ei Dumnezeu
dimineața de dimineață.

6. Turburatu-s'au neamurile, ple-
catu-s'au împărășile, dat-au glasul
său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, spri-
jinatorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniși și vedeși lucrurile lui Dum-
nezeu, minunile care au pus pre pământ, stricând răsboaie până la mar-
ginile pământului.

9. Arcul va sfărâma și va frânge
arma, și pavezele le va arde cu foc.

10. Indelețnicii-vă și cunoașteți,
că eu sunt Dumnezeu; înălță-mă-
voiu întru neamuri, înălță-mă-voiu
pre pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, spri-
jinatorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Psalm 46. Întru sfârșit, pentru fiii
lui Kore.

Toate neamurile plesniți cu mâi-
nile; strigați lui Dumnezeu cu
glas de bucurie,

2. Că Domnul este prea înalt, în-
fricoșat, împărat mare preste tot pământul.

3. Supus'au noroade nouă, și
neamuri supț picioarele noastre.

4. Ales-au nouă moștenirea sa,
frumusețea lui Iacov pre carea o
au iubit.

5. Suitu-s'au Dumnezeu întru stri-
gare, Domnul în glas de trâmbiță.

6. Cântați Dumnezeului nostru,
cântați; cântați împăratului nostru,
cântați,

4. Ps. 86, 2; și 92, 4.

5. Sofon. 3, 15; Isaia 33, 20.

6. Jud. 5, 4, 5. 8. Ps. 65, 4. 9. Ps. 75, 3.

46. 5. 2 Imp. 6, 5.

7. Că este împărat a tot pământul
Dumnezeu; cântați cu înțelegere.

8. Împărășit-au Dumnezeu preste
neamuri, Dumnezeu șade pre sca-
nul cel sfânt al său.

9. Boierii noroadelor s'au adunat
cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui
Dumnezeu cel puternici ai pământul
foarte s'au înălțat.

Psalm 47. Cântarea fililor lui Kore, ia a
doua a Sâmbetel.

Mare este Domnul și laudat foar-
te în cetatea Dumnezeului no-
stru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată
a tot pământul, munții Sionului, coa-
stele crivățului, cetatea împăratului
celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se
cunoaște, când o sprijinește pre ea.

4. Că iață împărașii pământului
s'au adunat, strânsu-s'au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s'au mi-
rat, s'au turburat, s'au clăfii, cutre-
mur i-a cuprins pre ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale celeea
ce naște; cu duh silnic va sfărâma
corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și
văzut, în cetatea Domnului puteri-
lor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu o au întemeiat pre
ea în veac; luat-am Dumnezeul mila
ta în mijlocul norodului său.

9. După numele său, Dumnezeule
așa și lauda ta preste marginile
pământului; de dreptate plină este
dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionu-
lui și să se bucure fețele Iudeii,
pentru judecățile tale Doamne.

11. Incunjuțați Sionul, și-l cuprin-
deți pre dânsul, povestiți în furnu-
rile lui.

12. Puneți inimile voastre întru

47. 1. Ps. 144, 3.

2. Mat. 5, 35. 3. Isaia 14, 13.

puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeuul nostru în veac și în veacul veacului, acesta ne va paște pre noi în veci.

Psalm 48. Intru sfârșit, fillor lui Kore.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiesc în lume:

2. Pământeni și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

4. Plecă-voiu în pildă urechea mea, deschide-voiu în psaltire gândul meu.

5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va încunjură,

6. Cei ce nădăjduesc spre puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăvește; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeuu înblănzire pentru sine,

8. Și prețul răscumpărării sufletului său; și s'a ostenit în veac și va fi viu până în sfârșit.

9. Nu va vedea stricăciune, când va vedea pre cei înțelepți murind; împreună cel nebun și cel nepriceput vor pieri;

10. Și vor lăsa streinilor bogăția sa și mormânturile lor, casele lor în veac.

11. Lăcașurile lor în neam și în neam; numitu-s'au numele lor pre pământuri.

12. Și omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca niște oi în iad s'au pus, moartea li va paște pre dânșii.

15. Și vor stăpâni pre ei cei drepti dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s'au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se va îmbogăși omul, sau când se va înmulți slava casei lui.

18. Căci când va muri el nu va lua foarte, nici se va pogori cu dânșul slava lui.

19. Că sufletul lui în viața lui se va binecuvânta; mărturisî-se-va ție când vei face bine lui.

20. Intră-va până la neamul părinților săi; până în veac nu va vedea lumină.

21. Și omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

Psalm 49. Lui Asaf.

Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul Dau grație și au chemat pământul,

2. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este bună cuviința frumuseței lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeuul nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea lui va arde, și împrejurul lui vișor foarte.

5. Chemă-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pre norodul său.

6. Adunați-i lui pre cuvioșii lui, pre cei ce așază așezământul de lege al lui pentru jertfe.

7. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă norodul meu, și voiu

48. 2. Pilde 22, 2.

4. Ps. 77, 2; Mateiu 13, 35.

6. Pilde 18, 11. 9. Ps. 38, 7; Eccles. 2, 16.

10. Ps. 38, 10. 12. 2, 21.

14. Ps. 1, 4; Ps. 36, 36; Ps. 88, 47.

16. Ps. 15, 10. 18. 1 Timot. 6, 7.

20. Eccles. 2, 16. 21. v. 12; Eccles. 3, 19.

49. 1. Is. Navi 22, 22.

3. Isaia 35, 4. 7. Ps. 88, 6.

grăi fie Israile, și voi mărturisii fie: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voi muștra; și arderile cele de tot ale tale înaintea mea sunt pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale șapi,

11. Că ale mele sunt toate hiarale țarinei, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscute-am toate pasările cerului, și frumusețea țarinei cu mine este.

13. De voi flămânzi, nu voi spune fie, că a mea este lumea și plinirea ei.

14. Au doară voi mânca carne de tauri, sau sânge de șapi voi bea?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă celui prea înalt rugile tale.

16. Și mă chiamă pre mine în ziua necazului tău, și te voi scoate și mă vei proslăvi.

17. Iar păcătosului i-au zis Dumnezeu: pentruce tu povestești dreptățile mele și iei așezământul meu de lege prin gura ta?

18. Iar tu ai urfî învățătura, și ai lepădat cuvintele mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel prea curvar parțea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răufate, și limba ta a împletit vicieșuguri.

21. Șezând împotriva fratelui tău ai clevetit, și împotriva fiului mamei tale ai pus sminteală, acestea ai făcut și am făcut.

22. Ai socotit fărădelege, că voi fi asemenea; muștra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegești dar acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.

24. Jertfa laudei mă va slăvi, și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea mea.

Intru sfârșit. Psamul lui David, 50.

Când a intrat la dânsul Natan prorocul după ce intrase el la Virsavia muierea lui Urie.

Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta,

2. Și după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește,

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruiești când vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale mi-ai arătat mie.

8. Siropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spală-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albii.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucură-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge.

11. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

9. Evrei 13, 15; Ps. 39, 9, 10; 117, 14.

13. Ps. 23, 1.

15. Ps. 117, 14; Evrei 13, 15; Ps. 106, 22.

16. Iov 22, 27; Ps. 85, 6. 18. Isaia 38, 17.

20. Ecl. 8, 12. 21. Fac. 42, 21.

22. H 2 Lege 29, 19, 20.

23. Malah. 4, 1, 3. 24. Ps. 106, 22.

50. 4. Isaia 59, 12. 5. Rom. 3, 4.

6. Iov 14, 4; Isaia 48, 8; Ioan 3, 6.

8. Levi 14, 7; Num. 19, 4, 18.

11. Jerem. 32, 39; H 2 Lege 30, 6.

12. Nu mă ledădă dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu-l luă dela mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. Invăță-voi pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de sânziuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucură-se-va limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, așa fi dat, arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duh umilit, inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine Doamne, întru bună voirea ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Aiunci bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre altarul tău viței.

PSALM 51.

Intru sfârșit, înțelegerii lui David, când a venit Doic Idumeul, și a vestit lui Saul, zicând lui: venit-a David în casa lui Avimelek. (1 Impăraților 22, 9).

Ce te fălești întru răutate puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a gândit limba ta. Ca un briciu ascuțit ai făcut vicleșug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult de cât bunătaea; nedreptatea mai vartos decât a grăii dreptate.

3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană.

4. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit; smulge-te-va și te va mușă dela lăcașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

5. Vedeă-vor drepții și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice: iată omul, carele nu a pus pre Dumnezeu ajutor luiș.

6. Ci a nădăjdut spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru desertăciunea sa.

7. Iar eu ca un maslin roditor în casa lui Dumnezeu. Nădăjdut-am spre mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

8. Mărturisî-mă-voi tu fie în veac, că ai făcut; și voi așteptă numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.

Psalmul 52. Intru sfârșit, pentru Maelet, înțelegerii lui David.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s'au și urși s'au făcut întru fărădelegi, nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s'au uitat preste fiii oamenilor, ca să vază de este cel ce înțelege sau cel ce caută pre Dumnezeu.

4. Toși s'au abătut, împreună netrebniți s'au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toși cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine?

6. Pre Domnul nu l-au chemat; acolo s'au temut de frică, unde nu eră frică.

7. Că Dumnezeu au risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au că Dumnezeu i-au urgisit pre dânsii.

8. Cine va dà din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucură-se-va Iacov și se va veseli Israil.

14. Ps. 75, 11. 15. Ps. 90, 14.
16. Ps. 118, 171. 18. Isaia 57, 15.
51. 2. Ps. 11, 4, 5. 4. Ps. 58, 8.

5. Ps. 39, 5. 6. Ierem. 49, 4.
7. Pilde 11, 28. 8. Ps. 21, 32.
52. 1. Ps. 13, 1; Rom. 3, 12. 2. Rom. 3, 10.
3. Ps. 13, 2. 4. Iov 14, 4.

PSALM 53.

Intru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David, când au venit Zifeii, și au zis lui Saul: au nu iată David s'a ascuns la noi? (1 Imp. 23, 19; și 26, 1).

Dumnezeule întru numele tău măntuiește-mă, și întru puterea ta mă judecă.

2. Dumnezeule ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurei mele.

3. Că streinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul tău pierde-i pre dâșii.

6. De bună voie voiu jertfi ție; mărturisimă-voiu numelui tău Doamne, că este bun.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalm 54. Intru sfârșit, întru cântării, înțelegerii lui David.

Auzi Dumnezeule rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mânănu-m'am întru îngrijirea mea și m'am turburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășit mie.

4. Inima mea s'a turburat întru mine, și frica morței a căzut asupra mea.

5. Temere și cutremur au venit asupra mea, și m'a acoperit întunerecul.

6. Și am zis: cine-mi va dà mie aripi ca de porumb și voiu zbură, și mă voiu odihni?

7. Iată m'am depărtat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

8. Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă măntuiește de împușinarea sufletului și de vifor.

9. Potopește Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.

10. Ziua și noaptea o va încunjură pre ea preste zidurile ei; și fărădelegea și osteneala, în mijlocul ei, și nedreptatea.

11. Și n'au lipsit din ulișile ei cămăta și vicleșugul.

12. Că de m'ar fi ocărit vrăjmașul, aș fi răbdat.

13. Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m'ași fi ascuns de dânsul.

14. Iar tu omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu,

15. Carele împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie dar moartea preste ei, și să se pogoare la iad de vii,

17. Că vicleșug este în lăcașurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m'au auzii pre mine.

19. Seara și dimineața și la amiază zi spune-voiu și voiu vesti, și va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că întru mulți eră cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu, și-i va smeri pre dâșii, cel ce este mai nainte de veci,

22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, fins-au mâna sa spre răsplătire.

53. 3. Ps. 85, 13; Ps. 143, 7.

6. Ps. 117, 17. 7. Ps. 58, 11; Ps. 117, 7.

54. 1. Ps. 4, 1.

9. Ps. 91, 11. 10. Ierem. 6, 6.

14. Ps. 40, 9.

23. Spurcat-au așezământul lui, împărșitu-s'au de mânia feței lui, și s'au apropiat inimile lor.

24. Mulțu-s'au cuvintele lor mai mult decât untuldelemn, și acelea sunt săgeți.

25. Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni; nu va da în veac clădire dreptului.

26. Iar tu Dumnezeuule, pogori-vei pre dâșii în pușul stricăciunei.

27. Bărbații sângiurilor și ai vicșugului, nu-și vor înjumătăși zilele lor; iară eu Doamne, voiu nădăjdui spre tine.

PSALM 55.

Intru sfârșit, pentru norodul ce se de-părtase dela cele sfinte, lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l-a prins pre el cei de alt neam în Ghet.

Miluește-mă Dumnezeuule, că m'a călcat omul, toată ziua dând rășboiu m'a necăjit.

2. Călcatu-m'au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine dela înălțime.

3. Ziua nu mă voiu teme, și eu voiu nădăjdui spre tine.

4. Întru Dumnezeu voiu lăudă cuvintele mele; întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-mi va face mie trupul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urit împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Lăcu-vor și se vor ascunde, aceia călcăiul meu vor păzi, în ce chip au așteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei mântui pre dâșii; întru mânia noroadelor vei sărămă.

8. Dumnezeuule, vieța mea am spus ție; pus-ai lacrimile mele înaintea ta, ca și în făgăduința ta.

9. Infoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi; ori în ce zi te voiu chemă, iață am cunoscut că Dumnezeuul meu ești tu.

10. Întru Dumnezeu voiu lăudă graiul, întru Domnul voiu lăudă cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-mi va face mie omul?

12. Întru mine sunt Dumnezeule rugăciunile, care voiu răsplăti laudei tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi, și picioarele mele din alunecare; bine voiu plăceă înaintea Domnului în lumina celor vii.

PSALM 56.

Intru sfârșit, să nu strici, lui David întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către fața lui Saul în peșteră. (1 Imp. 22, 1; și 24, 4).

Miluește-mă Dumnezeuule, miluește-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu.

2. Și în umbra aripilor tale voiu nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

3. Strigă-voiu către Dumnezeuul cel prea înalt, Dumnezeuul cel ce au făcut bine mie.

4. Trimis-au din cer și m'au mântuit; dat-au spre ocară pre cei ce mă calcă pre mine.

5. Trimis-au Dumnezeu mila sa și adevărul său, și au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei, adormit-am turburat.

6. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită.

7. Înălță-te preste ceruri Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

56. 1. Ps. 60, 3.

2. Ps. 90, 4.

3. Ps. 139, 8; Ps. 137, 9.

4. Ps. 61, 8. 5. Ps. 60, 7.

6. Pilde 12, 19; Ps. 54, 24.

24. Ps. 57, 6; 58, 8; și 61, 4.

25. Ps. 36, 5; 1 Petr. 5, 7; Lucă 12, 22.

27. Ps. 36, 34, 35; Pilde 10, 28.

55. 4. Ps. 117, 5; Evr. 13, 6.

8. Apoc. 7, 17.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat suietul meu.

9. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într'însa.

10. Gata este inima mea Dumnezeu, gata este inima mea; cântă-voiu și voiu lăuda întru slava mea.

11. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută; deșteptă-mă-voiu dimineața.

12. Mărturisî-mă-voiu fie întru no-ru Doamne, cântă-voiu fie întru neamuri.

13. Că s'au mărit până la ceruri mila ta, și până la nori adevărul tău.

14. Înălță-te preste ceruri Dumnezeu, și preste tot pământul slava ta.

PSALM 57.

Întru sfârșit, să nu strici, lui David întru scrisoarea stâlpului.

De grații adecă după adevăr dreptate, cele drept judecați liii oamenilor.

2. Pentrucă în inimă fărădelege lucrați pre pământ; nedreptate mâinile voastre împletesc.

3. Instreinat-u-s'au păcătoșii din mitras, răfăcit-au din pânțele, grațit-au minciuni.

4. Mânia lor este după asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde, și-și astupă urechile sale.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor, vânăndu-se, se vânează dela cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-au sfărâmat Domnul.

7. De nimica se vor face ca apa ce trece; fiind-va arcul său până unde vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topește se vor pierde, căzut-a foc preste dânșii și n'au văzut soarele.

9. Mai înainte până ce vor cunoaște spinii voștri ramnul; ca pre niște vii, ca întru mânie va înghiși pre dânșii.

10. Veseli-se-va dreptul, când va vede izbândă; mâinile sale va spală în sângele păcătosului.

11. Și va zice omul, dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pre dânșii pre pământ.

PSALM 58.

Întru sfârșit, să nu strici, lui David întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul și a păzit casa lui ca să-l omoare pre el.

Scoate-mă dela vrăjmașii mei Dumnezeu, și de cei ce se scoală asupra mea mântuește-mă.

2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea, și de bărbații sângiu-rilor mă mântuește.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu Doamne; fără de neleguire am alergat și am îndreptat.

5. Scoală-te întru întâmpinarea mea și vezi. Și tu Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Ișrail.

6. Ia aminte a cercetă toate neamurile, să nu te milostivești spre toți cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjură cetatea.

8. Iată aceia vor răspunde cu gura lor, și sabie în buzele lor; că cine a auzit?

9. Și tu Doamne vei râde de dânșii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Ps. 31, 11.

58. 5. Ps. 6, 4. 8. Ps. 54, 24; Ps. 51, 4, 5.

9. Ps. 2, 3; și 36, 13.

8. Ps. 9, 16. 9. Ps. 7, 16.

10. Ps. 108, 1. 11. Ps. 5, 3.

12. Ps. 107, 3. 13. Ps. 35, 5.

57. 1. Ps. 81, 2. 2. Isaia 10, 1.

3. Isaia 48, 8. 4. Ps. 139, 3.

6. Ps. 3, 7. 7. Iov 24, 18.

10. Puterea mea spre tine voi u păzi; că tu Dumnezeu sprijinitorul meu ești, Dumnezeu meu, mila ta mă va întâmpina.

11. Dumnezeu meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.

12. Să nu-i omori pre dâșii, ca nu cândvă să uite legea ta.

13. Risipești-i pre ei întru puterea ta, și-i pogoară pre dâșii scutitorul meu Doamne.

14. Păcatul gurei lor, cuvântul buzelor lor, și să se prinză întru mândria lor.

15. Și din blestem și minciună se vor vesti întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pre Iacov și marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjura cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce, iar de nu se vor sătura, vor și răpși.

19. Iar eu voi u laudă puterea ta, și mă voi u bucură dimineața de mila ta.

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu, și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, fie voi u cântă; că tu Dumnezeu sprijinitorul meu ești, Dumnezeu meu mila mea.

PSALM 59.

Întru sfârșit, celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului lui David, spre învățatură, când au ars Mesopotamia Siriei, și Soval-Siria, și s'a întors Ioav, și a bătut pre Edom în valea Sărilor douăsprezece mii.

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi, și ne-ai surpat; mâniatu-te-ai și te-ai milostivit spre noi.

11. Ps. 53, 7; Ps. 91, 11.

19. Ps. 5, 3; 91, 2.

59. 1. 43, 11.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai turburat pre dânsul; vindecă sfărămările lui, că s'a clătit.

3. Arătat-ai norodului tău cele nesilnice, adăpatu-ne-ai pre noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă dela fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi, mântuește-mă cu dreapta ta și mă auzi.

6. Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al său: bucură-mă-voiu și voi u împărși Sichemu, și valea lăcașurilor voi u măsură.

7. Al meu este Galaad și al meu este Manase, și Efrem țaria capului meu.

8. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.

9. Spre Idumeia voi u înfiinde încălțăminte mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrăditei? Sau cine mă va povățui până la Idumeia?

11. Au nu tu Dumnezeu cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și au, nu vei ieși Dumnezeu întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va urgisi pre cei ce ne necăjesc pre noi.

Psalm 60. Întru sfârșit, întru cântări lui David.

Auzi Dumnezeu cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.

2. Dela marginile pământului către tine am strigat când s'a mâhnit inima mea, pre piatră m'ai înălțat.

3. Povățuifu-m'ai că te-ai făcut

2. Ps. 106, 27. 3. Ps. 43, 11.

6. Ps. 107, 6.

8. Num. 24, 19; 2 Imp. 8, 14.

12. Ps. 107, 13.

60. 3. Ps. 56, 1.

10. Puterea mea spre tine voi u păzi; că tu Dumnezeu sprijinitorul meu ești, Dumnezeu meu, mila ta mă va întâmpina.

11. Dumnezeu meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.

12. Să nu-i omori pre dâșii, ca nu cândvă să uite legea ta.

13. Risipești-i pre ei întru puterea ta, și-i pogoară pre dâșii scutitorul meu Doamne.

14. Păcatul gurei lor, cuvântul buzelor lor, și să se prinză întru mândria lor.

15. Și din blestem și minciună se vor vesti întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pre Iacov și marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjura cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce, iar de nu se vor sătura, vor și răpși.

19. Iar eu voi u laudă puterea ta, și mă voi u bucură dimineața de mila ta.

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu, și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, fie voi u cântă; că tu Dumnezeu sprijinitorul meu ești, Dumnezeu meu mila mea.

PSALM 59.

Întru sfârșit, celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului lui David, spre învățatură, când au ars Mesopotamia Siriei, și Soval-Siria, și s'a întors Ioav, și a bătut pre Edom în valea Sărilor douăsprezece mii.

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi, și ne-ai surpat; mâniatu-te-ai și te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai turburat pre dânsul; vindecă sfărămările lui, că s'a clătit.

3. Arătat-ai norodului tău cele nesilnice, adăpatu-ne-ai pre noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă dela fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi, mântuește-mă cu dreapta ta și mă auzi.

6. Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al său: bucură-mă-voiu și voi u împărși Sichemu, și valea lăcașurilor voi u măsură.

7. Al meu este Galaad și al meu este Manase, și Efrem țaria capului meu.

8. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.

9. Spre Idumeia voi u înfiinde încălțăminte mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrăditei? Sau cine mă va povățui până la Idumeia?

11. Au nu tu Dumnezeu cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și au, nu vei ieși Dumnezeu întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va urgisi pre cei ce ne necăjesc pre noi.

Psalm 60. Întru sfârșit, întru cântări lui David.

Auzi Dumnezeu cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.

2. Dela marginile pământului către tine am strigat când s'a mâhnit inima mea, pre piatră m'ai înălțat.

3. Povățuifu-m'ai că te-ai făcut

2. Ps. 106, 27. 3. Ps. 43, 11.

6. Ps. 107, 6.

8. Num. 24, 19; 2 Imp. 8, 14.

12. Ps. 107, 13.

60. 3. Ps. 56, 1.

11. Ps. 53, 7; Ps. 91, 11.

19. Ps. 5, 3; 91, 2.

59. 1. 43, 11.

nădejdea mea, turn de fărîe de către fața vrăjmașului.

4. Lăcuț-voiu întru lăcașul tău în veci, acoperi-mă-voiu întru acoperemântul aripilor tale.

5. Că tu Dumnezeu ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele tău.

6. Zile preste zile împăratului vei adauge, anii lui până la ziua neamului și a neamului.

7. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul lui, cine îl va căuta?

8. Așa voiu cânta numelui tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Psalmul lui David, 61. Intru sfârșit, pentru Iditum.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul este mântuirea mea.

2. Pentru că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu clăși mai mult.

3. Până când vă ridicași asupra omului? Ucideși toți voi, ca pre un perete povârniț și gard surpat.

4. Însă prețul meu s'au sfătuit să-l lepede, alergat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau, și cu inima lor blestemau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu muța.

7. Intru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeu ajutorul meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiși spre dânsul toată

adunarea noroadelor, vărsași înaintea lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă deșerți sunt fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate ei din deșertăciune, împreună.

10. Nu nădăjduiși spre nedreptate și spre jefuire nu poțiși, bogăția de ar curge, nu vă lipiși inima.

11. Odată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și a ta este Doamne mila, că tu vei răsplăși fiecăruia după faptele lui.

Psalmul lui David, 62.

Când a fost el în pustia Idumeii. (1 Impăraților 22, 5).

Dumnezeule Dumnezeul meu, către tine mănec.

2. Insetat-a de tine sufletul meu, de câte ori trupul meu fie.

3. În pământ pustiu și neumbliat și fără de apă; așa întru cel sfânt m'am arătat fie, ca să văz puterea ta și slava ta.

4. Că mai bună este mila ta de cât vieșile. Buzele mele te vor lăuda.

5. Așa bine te voiu cuvânta în vieașa mea, și în numele tău voiu ridică mâinile mele.

6. Ca din seiu și din grăsime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în așternutul meu, în dimineși am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu.

8. Și întru acoperemântul aripilor tale mă voiu bucură, lipitu-s'a su-

9. Ecl. 1, 2; 12, 8.

11. Mateiu 16, 27; Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10; Galat. 6, 5; Ierem. 9, 23; Pilde 24, 12.

62. 2. Ps. 41, 2.

3. Ps. 142, 6.

5. Ps. 145, 1.

7. Ps. 15, 7.

7. Ps. 56, 5.

61. 1. Ps. 72, 1.

4. Ps. 54, 24; Ps. 27, 3.

8. Ps. 55, 4, 5, 117, 9.

șeful meu după tine, și pre mine m'a sprijinit dreapta ta.

9. Iar ei îndeșeri au căutat sufletul meu, intră-vor în cele mai de jos ale pământului, dà-se-vor în mâinile sabiei, părși vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu, lăudà-se-va tot cel ce se jură întru el, că s'a astupat gura celor ce grăesc nedreptăți.

Psalmul lui David, 63. Intru sfârșit.

Auzi Dumnezeu glasul meu, când mă rog către tine, dela frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acopere-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate.

3. Cari și-au ascușit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgete întru ascunsuri pre cel nevinovat.

4. Fără veste îl vor săgeta pre el, și nu se vor teme, înfărit-au lo-ruș cuvânt viclean.

5. Vorbit-au ca să ascunză cursă, zis-au: cine îi va vedeà pre dânsii?

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au născocind iscodiri.

7. Apropià-se-va omul și inima adâncă, și se va înălța Dumnezeu.

8. Săgeata pruncilor s'a făcut ranele lor, și au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Turburatu-s'au toși cari i-au văzut pre dânsii, și s'a temut tot omul.

10. Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu, și faptele lui le-au înțeleș.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va nădăjdui spre dânsul, și se vor lăudà toși cei drepti la inimă.

10. Ps. 63, 11.

63. 3. Ps. 11, 2.

5. Iov 24, 15; Ps. 70, 11.

7. Ierem. 17, 9.

8. Pilde 6, 15.

11. Ps. 62, 10.

PSALM 64.

Intru sfârșit lui David, cântarea Ieremiei și a lui Iezechiil și a nemerniciei norodului când vreà să iasă din robia Vavilonului.

Tie se cuvine cântare Dumnezeu în Sion, și fie se va dà rugăciune în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea, către tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pre noi și păgânătășile noastre tu le vei curăși.

4. Fericit este pre carele l-ai ales și l-ai primit, lăcuì-va în curșile tale.

5. Upleà-ne-vom de bunătășile casei tale; sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.

6. Auzi-ne pre noi Dumnezeu mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare departe.

7. Cela ce gătești munșii întru țaria ta, încins fiind cu putere; cela ce turburi adâncul mării, sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8. Turburà-se-vor neamurile și se vor spăimântà cei ce lăcuesc pre margini de semnele tale; ieșirile dimineșei și ale serei le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pre dânsul, înmulșit-ai a'l îmbogăși pre el.

10. Rîul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gățirea.

11. Brazdele lui îmbatà-le, înmultește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.

12. Bine vei cuvântà cununa anului bunătășei tale, și câmpii tăi se vor umpleà de grășime.

13. Ingrășà-se-vor cele frumoase

64. 7. Mat. 8, 26.

9. Iov, 38, 27.

11. Ps. 103, 14; Isaia 55, 10.

ale pustiiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Imbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul, strigă-vor pentrucă vor cântă.

Psalm 65. Intru sfârșit, cântarea
Psalmului Invlerii.

Strigași Domnului tot pământul, cântași numelui lui, dași slavă laudei lui.

2. Ziceși lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoșate lucrurile tale! Intru mulțimea puterii tale, minți-vor fie vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine fie și să cânte fie, să cânte adică numelui tău prea înalte.

4. Veniși și vedeși lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin rîu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de dânsul.

6. De cel ce stăpânește întru puterea sa veacul, ochii lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe întru sine.

7. Binecuvâtași neamuri pre Dumnezeuul nostru, și auzit faceși glasul laudei lui!

8. Al celui ce au pus sufletul meu întru viață, și nu au dat spre clădire picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pre noi Dumnezeuule, cu foc ne-ai lămurit pre noi, precum se lămurește argintul.

10. Băgatu-ne-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, ridicat-ai oameni pre capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pre noi întru repaus.

12. Intră-voiu în casa ta cu ar-

deri de tot, dă-voiu fie rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.

13. Și a grăit gura mea întru necazul meu.

14. Arderi de tot cu măduhă voiu aduce fie cu tămâie și cu berbeci, aduce-voiu fie boi cu șapi.

15. Veniși de auziși, și voiu povesti vouă, toți cei ce vă temeși de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.

16. Către dânsul cu gura mea am strigat și l-am înălțat supt limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă auză Domnul.

18. Pentru aceasta m'au auzit Dumnezeu, luat-au aminte la glasul rugăciunii mele.

19. Bine este cuvântat Dumnezeu carele n'au depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine.

Psalm 66. Intru sfârșit, întru laude,
cântarea lui David.

Dumnezeule milostivește-te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața ta spre noi și ne milu-ește,

2. Ca să cunoaștem pre pământ calza ta, în toate neamurile mântuirea ta.

3. Mărturisească-se fie noroadele Dumnezeuule, mărturisească-se fie noroadele toate.

4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judecă noroadele întru dreptate, și neamurile pre pământ vei povățui.

5. Mărturisească-se fie noroadele Dumnezeuule, mărturisească-se fie noroadele toate; pământul ș'a dat rodul său.

6. Binecuvintează-ne pre noi Dumnezeuule, Dumnezeuul nostru; binecuvintează-ne pre noi Dumnezeuule,

65. 2. Ps. 17, 45. 3. Ps. 144, 22.

4. Ps. 45, 8.

5. Eșire 14, 21, seq. 6. Ps. 13, 2.

11. Isaia 43, 2.

66. 1. Ps. 4, 6. 3. Ps. 21, 29.

4. Ps. 67, 33 5. Ps. 44, 21; Ps. 84, 13.

6. Num. 6, 24.

și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Psalm 67. Intru sfârșit, cântării lui David.

Să se scoale Dumnezeu și să se Srisească vrăjmașii lui, și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pre dânsul.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă, cum se topește ceara de fața focului; așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.

3. Și drepții să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântași lui Dumnezeu, cântași numelui lui; cale faceși celui ce s'au suit preste apusuri; Domnul este numele lui.

5. Și vă bucurași înaintea lui, să se turbure de fața lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al său, Dumnezeu face a lăcuți pre cei ce sunt într'un fel în casă,

7. Scofând pre cei din obezi cu vitejie, așijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce lăcuiesc în mormânturi.

8. Dumnezeule când ieșai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie.

9. Pământul s'a cutremurat, că cerurile au picat de către fața Dumnezeului Sinai, de către fața Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bună voie vei osebi Dumnezeule moștenirii tale, și a slăbit, iar tu o ai săvârșit pre dânsa.

11. Dobitoacele tale lăcuiesc într'însa, gătit-ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.

13. Impăratul puterilor al celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împarță prăzi.

14. De ași dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiței sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur,

15. Când osebește cel ceresc împărași preste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu munte gras, munte închegat, munte gras, pentruce gândiși de munții cei închegași?

17. Muntele care bine au voit Dumnezeu a lăcuți într'însul, pentrucă Domnul va lăcuți până în sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulți, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai în cel sfânt.

19. Suiu-te-ai la înălțime, robii-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentrucă pre cei ce nu se plecau a se sălășlui.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi. Să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeul nostru Dumnezeu a mântui, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile morței.

22. Însă Dumnezeu va sărămă capetele vrăjmașilor săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

23. Zis-au Domnul: din Vasan mă voiu întoarce, întoarce-mă-voiu întru adâncurile mării,

24. Pentru ca să se afunde piciorul tău în sânge; limba câinilor tăi din vrăjmașii de lângă el.

25. Văzutu-s'au umbletele tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Impăratului celui din cel sfânt.

67. 1. Num. 10, 35; 2 Paral. 6, 4; Ps. 131, 8.
5. Pilde 22, 11; Ps. 146, 9.
9. Jud. 54, 5.

15. Jud. 9, 48. 17. Ps. 86, 1.
18. Isaia 66, 15.
19. Efes. 4, 8. 22. Ps. 109, 6.

26. Mai înainte au apucat boierii fiindu-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpene.

27. Întru adunări binecuvântași pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tânăr în uimire, boierii Iudei povășuitorii lor, boierii Zavulonului, boierii Nefalimului.

29. Poruncește Dumnezeule puterei tale; întărește Dumnezeule aceasta care o ai făcut întru noi.

30. Dela Biserica ta în Ierusalim, fie vor aduce împărașii daruri.

31. Ceartă hiarele trestiei, adunarea taurilor întru junicile popoarelor, ca să se încue cei ispitiji cu argint.

32. Risipește neamurile cele ce voesc rășboaie, veni-vor soli dela Eghipet; Etiopia mai înainte va apucă mâna ei la Dumnezeu.

33. Împărașiiie pământului cântași lui Dumnezeu, cântași Domnului.

34. Celui ce s'au sult preste cerul cerului, spre răsărituri.

35. Iață va dà glasul său, glas de putere. Dași slavă lui Dumnezeu, preste Israil mare este cuviința lui, și puterea lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sființii săi, Dumnezeu lui Israil; însuș va dà putere și întărire norodului său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

PSALMUL LUI DAVID 68.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimbă. (Ioan Cap. 2, 17; Rom. 10, 11).

Mântuește-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m'am în noroiul adâncului și nu este stare.

26. Esire 15, 20.

32. Isaia 19, 21; Sofon. 3, 11.

33. Ps. 66, 4. 34. Evr. 7, 26.

68. I. Ps. 39, 2.

3. Venit-am întru adâncurile mării și viforul m'a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorșit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Inmulștu-s'au mai pre sus de cât perii capului meu cei ce mă urăsc în zadar.

6. Întăritu-s'au vrăjmașii mei, cei ce mă goneau pre mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit.

7. Dumnezeule tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșalele mele de la tine nu s'au ascuns, să nu se rușineze pentru mine cei ce te așteaptă pre tine Doamne, Doamne al puterilor.

8. Nici să se înfrunteze pentru mine cei ce te caută pre tine Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.

10. Instreinat am fost frașilor mei, și nemernic fiilor maicei mele.

11. Că râvna casei tale m'a mâncat, și ocările celor ce te ocărăsc pre tine au căzut asupra mea.

12. Și am acoperit cu post sufletul meu, și s'au făcut spre ocară mie.

13. Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m'am făcut lor spre pildă.

14. Improtiva mea limbușiau cei ce ședeau în porși, și improtiva mea cântau cei ce beau vin.

15. Iar eu cu rugăciunea mea către tine Doamne, vremea este de bunăvoință.

16. Dumnezeule, întru mulțimea milei tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii tale.

17. Mântuește-mă de tină, ca să

4. Ps. 21, 2; Iov 17, 7; Ps. 118, 82.

5. Ps. 34, 18; Ioan 15, 25; Ps. 108, 2.

7. Ps. 9, 17. 9. Iov 6, 15.

10. Fac. 31, 15.

11. Ps. 118, 139; Ioan 2, 17.

12. Ps. 101, 5, 9.

13. Iov 30, 9; Ps. 108, 24.

14. Isaia 49, 8. 17. Ps. 143, 8.

nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înnece pre mine viforul apei, nici să mă înghiță adâncul, nici să 'și închiză preste mine puful gura sa.

19. Auzi-mă Doamne, că bună este mila ta; după mulțimea îndurărilor tale caută spre mine.

20. Să nu întorci fața ta dela sluga ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuește pre el; pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă.

22. Că tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

23. Înaintea ta sunt toți cei ce mă necăjesc, ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie.

24. Și am așteptat pre cel ce s'ar măhni cu mine, și nu eră, și pre cel ce m'ar mângâia, și n'am aflat.

25. Și au dat spre mâncarea mea fiere, și spre setea mea m'au adăpat cu oșet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre sminteală.

27. Intunece-se ochii lor ca să nu vază, și spinarea lor pururea o gârbovește.

28. Varsă preste dânșii iușimea ta, și mânia iușimei tale să-i cuprindă pre ei.

29. Facă-se curtea lor pustie; și în lăcașurile lor să nu fie locuitor.

30. Că pre care tu l-ai bătut, ei l-au gonit, și spre durerea raneilor mele au adaus.

31. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor; și să nu între întru dreptatea ta.

32. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei drepți să nu se scrie.

33. Sărac și cu durere sunt eu; mântuirea ta Dumnezeuule să mă sprijinească.

34. Lăudă-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-l-voiu pre el întru laudă.

35. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vișelul tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.

36. Vază săracii și să se veselească; căutați pre Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

37. Că au auzit pre cei săraci Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai săi nu i-au urgisit.

38. Laude-l pre dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc într'însa.

39. Că Dumnezeu va mântui Si-onul și se vor zidi cetățile Iudeii.

40. Și vor lăcuî acolo și-l vor moșteni pre dânsul, și seminția robilor tăi va stăpâni pre el, și cei ce iubesc numele tău vor lăcuî într'însul.

PSALM 69.

Întru sfârșit, lui David, spre aducerea aminte, ca să mă mântuești Doamne.

Dumnezeule spre ajutorul meu ia Daminte; Doamne ca să-mi ajuți mie grăbește.

2. Să se rușineze și să se înfrun-teze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voesc mie rele.

4. Întoarcă-se îndatăși rușinându-se, cei ce-mi grăesc mie: bine este, bine este.

5. Să se bucure și să se veselească de tine, toți cei ce te caută pre tine Dumnezeuule, și să zică pururea: slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

33. Ps. 39, 18.

34. Ps. 39, 27; Evr. 2, 12; și 13, 15; Ps. 21, 24

36. Ps. 21, 27; 69, 5. 38. Isaia 49, 13.

39. Ps. 101, 14. 40. Ps. 21, 32.

69. 1 Ps. 39, 13, 18. 3. Ps. 39, 20.

4. Ps. 34, 20. 5. 68, 36.

21. Ps. 21, 13. 24. Isaia 63, 3.

25. Mat. 27, 48; Ioan 19, 29, 30.

26. Rom. 11, 9. 29. Faptele 1, 20.

30. Ps. 108, 15.

6. Iar eu sărac sunt și mișel, Dumnezeuule ajută-mi.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne nu zăbovi.

PSALM 70. LUI DAVID.

Psalmul fiilor lui Ionadav și al celor ce s'au robii mai întâiu; nescris deasupra la Evrei.

Spre tine Doamne am nădăjdut, Să nu mă rușinez în veac, întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea ta și mă mântuește.

3. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă mântuești.

4. Că întărirea mea și scăparea mea ești tu.

5. Dumnezeuul meu izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate.

6. Că tu ești așteptarea mea Doamne, Doamne nădejdea mea din tinerețele mele.

7. Întru tine m'am întărit din pân-tece, din mitrasul maicei mele tu ești acoperitorul meu.

8. Întru tine este lauda mea pururea, ca o minune m'am făcut multora, și tu ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.

10. Să nu mă lepezi în vremea bătrânețelor, când va lipsi virtutea mea, să nu mă lași pre mine.

11. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s'au sfătuit împreună.

12. Zicând: Dumnezeu l-au părăsiti pre dânsul, gonii-l și-l prindeți pre el, că nu este cel ce izbăvește.

13. Dumnezeuul meu, să nu te de-

părtezi dela mine, Dumnezeuul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

14. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.

15. Iar eu pururea voi nădăjdut spre tine, și voi adauge spre toată lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta.

17. Că n'am cunoscut cele din cărți; intră-voiu întru puterea Domnului, Doamne aduce-mi-voiu aminte de dreptatea ta numai.

18. Dumnezeuul meu, cela ce m'ai învățat din tinerețele mele, și până acum voi vesti minunile tale.

19. Și până la bătrânețe și căruntețe;

20. Dumnezeuul meu să nu mă părăsești.

21. Până voi vesti brațul tău la tot neamul cel viitor.

22. Puterea ta și dreptatea ta Dumnezeuule, până la cele înalte care ai făcut mie măririi Dumnezeuule! Cine este asemenea ție?

23. Câte ai arătat mie, neazuri multe și rele, și întorcându-te m'ai înviat, și din adâncurile pământului m'ai scos.

24. Înmulțit-ai spre mine mărirea ta, și întorcându-te m'ai mângâiat, și din adâncurile pământului iarăși m'ai scos.

25. Că eu mă voi mărturisi ție întru noroadă Doamne, întru unelte de cântare adevărul tău Dumnezeuule, cântă-voiu ție întru alăută, sfântul lui Israil.

26. Bucură-se-vor buzele mele când voi cânta ție, și sufletul meu pre care l-ai mântuit.

27. Și încă limba mea toată ziua va cugetă dreptatea ta, când se vor rușina și se vor înfruntă cei ce caută cele rele mie.

16. Ps. 39, 7. 20. Ps. 84, 4.

6. Ps. 70, 13. 7. Ps. 39, 18.
70. 1. Isaia 49, 23. 2. Ps. 30, 2.
11. Ps. 63, 5. 13. Ps. 69, 6.

Psalm 71. Psalmul lui David. Spre Solomon.

Dumnezeule judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiului împăratului.

2. Să judece pre norodul tău întru dreptate, și pre săracii tăi întru judecată.

3. Să ia munții pacea norodului, și dealurile dreptate.

4. Judecă-va pre săracii norodului, și va mântui pre fiii săracilor, și va smeri pre cei clevețitor.

5. Și va rămâneă cu soarele, și mai 'nainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogori-se-va ca plozea pre lână, și ca o picăitură ce pică pre pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptate, și mulțimea păcei, până ce se va luă luna.

8. Și va domni dela mare până la mare, și dela rîuri până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor cădeă Etioponii, și vrăjmașii lui țărână vor linge.

10. Împărașii Tarsisului și ostroavele daruri vor aduce, împărașii Aravilor și Sava daruri vor aduce.

11. Și se vor închină lui toate împărașii pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că au izbăvit pre săracul de la cel puternic, și pre mișelul căruia nu eră ajutor.

13. Nu se va îndurā de cel sărac și mișel, sufletele săracilor va mântui.

14. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletul lor, și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Și va fi viu și se va dā lui din aurul Araviei, și se vor rugā

71. 5. Ps. 88, 36.

8. Ps. 88, 25. 9. Ps. 101, 16.

10. Ps. 44, 14; Isaia 60, 6.

11. Ps. 85, 8; 137, 5; Isaia 19, 21.

12. Ps. 33, 17.

împrejurul lui pururea, toată ziua bine vor cuvântă pre dânsul.

16. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munților, prea se va înălță mai pre sus decât Livanul rodul lui. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.

17. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai 'nainte de soare rămâne numele lui.

18. Și se vor binecuvântă întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pre el.

19. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuș.

20. Și blagoslovit este numele măririi lui în veac și în veacul veacului.

21. Și se va umpleă de slava lui tot pământul; fie, fie.

PSALM 72.

Sfârșitu-s-au cântările lui David fiul lui Iese. Psalmul lui Asaf.

Cât este de bun Dumnezeul lui Israil celor drepti la inimă.

2. Iar mie puțin de nu mi s'au alunecat picioarele, puțin de nu s'au vărsat pașii mei.

3. Că am râvnit asupra celor fără-delege, pacea păcătoșilor văzând.

4. Că nu este privire spre moartea lor, și întărire întru bătaea lor.

5. Întru ostenelele oamenilor nu sunt, și cu oamenii nu vor luă bătăi.

6. Pentru aceasta i-a cuprins pre ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea și păgânătatea lor.

7. Eșit-a ca din seu nedreptatea lor; trecut-au întru dragostea inimii.

8. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit.

9. Pus-au asupra cerului gura lor, și limba lor a trecut pre pământ.

16. Ps. 64, 12; Isaia 27, 6. 17. Ps. 88, 36. 72. 1. 61, 1. 2. Ps. 93, 18.

3. Pilde 24, 19; Ierem. 12, 1; Iov 21, 7.

10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aicea, și zile pline se vor aflare întru dânsii.

11. Și au zis: cum au cunoscut Dumnezeu? Și de este cunoștință întru cel înalt?

12. Iată aceștia păcătoșii și cari se îndestulează în veac, au cuprins avușie.

13. Și am zis: au doar îndeșert am îndreptat inima mea? Și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele.

14. Și am fost bătut toată ziua, și muștrarea mea în dimineți.

15. De am grăit, voi spune așa: iată neamul fiilor tăi am făgăduit.

16. Și am socotit că va cunoaște; această osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voi intra la sfinșitorul lui Dumnezeu, și voi înșeiege spre cele de apoi ale lor.

18. Inșă pentru vicșugurile lor le-ai pus lor rele, oborștu-i-ai pre ei când s'au înălșat.

19. Cum s'au făcut întru pustiire, îndatăși s'au stins, pierit-a fărădelegea lui.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne în cetatea ta chipul lor de nimic îl vei face.

21. Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei s'au schimbat.

22. Și eu deșăimat, și n'am cunoscut. Dobitoc m'am făcut la tine; și eu pururea cu tine.

23. Ținulu-m'ai de mâna dreptei mele, și în sfatul tău m'ai povășuit, și cu mărire m'ai primit.

24. Că ce-mi este mie în cer? Și dela tine ce am voit pre pământ?

25. Stinsu-s'au inima mea și trupul meu; Dumnezeul inimei mele, și partea mea Dumnezeule în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează pre sineși dela tine, vor pieri; pier-

dut-ai dela tine pre tot cel ce curvește.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate iauđele tale în porșile fetii Sionului.

Psalm 73. Al înșelegorii lui Asaf.

Pentruce Dumnezeule ne-ai lepădat până în sfârșit? Iușitu-s'a mânia ta preste oile pășunei tale.

2. Adu-ți aminte de adunarea ta, care o ai căștigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moștenirei tale; muntele Sionul acesta, întru care ai lăcuit.

4. Ridică mâinile tale preste mândriile lor întru sfârșit; câte a viclenit vrăjmașul întru cel sfânt al tău.

5. Și s'au fălțit cei ce te urășc pre tine în mijlocul praznicului tău.

6. Pus-au semnele sale semne, și n'au cunoscut, ca într'o ieșire mai pre sus.

7. Ca într'o dumbravă de lemne, cu topoare au fălțiat ușile lui deodată, cu secure și cu bardă l-au surpat pre el.

8. Ars-au cu foc sfinșitorul tău; în pământ au spurcat lăcașul numelui tău.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniși și să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pre pământ.

10. Semnele lor n'am văzut. Nu este încă proroc, și pre noi nu ne va mai cunoaște.

11. Până când Dumnezeule va ocări vrăjmașul, va întărită cel protivnic numele tău până în sfârșit?

12. Pentruce întorci mâna ta, și dreapta ta din mijlocul sânelui tău până în sfârșit?

13. Iar Dumnezeu împăratul no-

11. Ps. 9, 31. 13. Ps. 25, 6; Malah. 3, 14.
19. Ps. 36, 2. 20. Ps. 38, 9.
26. Ierem. 17, 13.

73. 8. 4 Imp. 25, 9. 10. Plâng. 2, 9.
11. Ps. 36, 1.
13. Lucă 1, 68.

stru, mai 'nainte de veac au făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea ta marea; tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pre el mănecare no-rodurilor Arapilor.

16. Tu ai rupt izvoarele și pâraele, tu ai uscat rîurile Itamului.

17. A ta este ziua și a ta este noaptea; tu ai săvârșit zorile și soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului; vara și primăvara tu le-ai zidit pre ele.

19. Adu-ți aminte de aceasta: vrăjmașul a ocărît pre Domnul, și norodul cel fără de minte a întărit numele tău.

20. Să nu dai hiarelor sufletul ce se mărturisește fie; sufletele săracilor tăi să nu le uiji până în sfârșit.

21. Caută spre așezământul tău, că s'au umplut cei înfunecași ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit și înfruntat; săracul și mișelul vor lăuda numele tău.

23. Scoală-te Dumnezeule, alege judecata ta; adu-ți aminte de ocara ta, cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uită glasul slugilor tale; mândria celor ce te urăsc pre tine, s'a înălțat pururea.

PSALM 74.

Intru sfârșit, să nu strici. Psalmul cântării lui Asaf.

Mărturisî-ne-vom fie Dumnezeule, mărturisî-ne-vom fie și vom chema numele tău.

2. Povestî-voiu toate minunile tale, când voiu lua vreme, eu dreptate voiu judeca.

3. Topitu-s'a pământul și toți cei ce iăcuesc pre dănsul, eu am întărit stîlpul lui.

4. Zis-am celor fărădelege: nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul.

5. Nu vă ridicați asupra înălțimei cornul vostru, și nu grăiți impropria lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici dela răsărituri, nici de la apusuri, nici dela munți pustii, că Dumnezeu judecător este.

7. Pre acesta smerește și pre acesta înalță, că paharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat, plin de amestecătură.

8. Și a fumat din cesta în cela, însă drojdiile lui nu s'au deșertat, beă-vor toți păcătoșii pământului.

9. Iar eu mă voiu bucura în veac, cântă-voiu Dumnezeului lui Iacov.

10. Și toate coarnele păcătoșilor voiu zdrobi, și se va înălța cornul dreptului.

PSALM 75.

Intru sfârșit, întru cântări, Psalmul lui Asaf, cântare asupra Asirienilor.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele lui.

2. Și s'a făcut în pace locul lui, și lăcașul lui în Sion.

3. Acolo au zdrobit țările arcelor, arma și sabia și războiul.

4. Luminezi tu minunat din munții cei veșnici; turburatu-s'au toți cei nepricepuși la inimă.

5. Adormit-au cu somnul lor, și n'au aflat nimic, toți bărbații bogăției în mâinile lor.

6. De certarea ta Dumnezeu lui Iacov, adormit-au cei ce încălicase pre cai.

7. Tu înfricoșat ești, și cine va

74. 5. Ps. 30, 18.

7. 1 Imp. 2, 7. 8. Isaia 51, 17.

10. Ps. 88, 17.

75. 3. Ps. 45, 9. 6. Ps. 30, 18.

14. Eșire 14, 21. 16. Eșire 17, 6.

18. Iov 5, 9; 9, 10.

stă improtivă fie? De atunci este mânia ta.

8. Din cer auzită ai făcut judecaia; pământul s'a temut și a alinat.

9. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.

10. Că gândirea omului se va mărturisi fie, și rămășița gândului va prăznuți fie.

11. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

12. Celui înfricoșat și celui ce ia duhurile boierilor, celui groaznic mai vârtos decât împărații pământului.

PSALM 76.

Intru sfârșit, pentru Iditum, Psalmul lui Asaf.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și au căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui, și nu m'am amăgit.

3. Lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu, adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, și m'am veselit; gândit-am și a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte streji ochii mei, turburatu-m'am și n'am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei veșnici mi-am adus aminte.

6. Și cugetam noaptea cu inima mea, gândeam, și se mârșea duhul meu.

7. Au doar în veci va lepăda Domnul, și nu va adaoge bine a voi încă?

8. Au până în sfârșit mila sa o va tăia? Sfârșit-au cuvânt din neam în neam?

9. Au doar va uita a se milostivi Dumnezeu; sau va ține întru mânia sa îndurările sale?

10. Și am zis: acum am început; aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; că-mi voi aduce aminte din început de minunile tale.

12. Și voi cugeta întru toate lucrurile tale, și întru isprăvile tale mă voi deprinde.

13. Dumnezeule întru cel sfânt este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru popoare puterea ta, mântuit-ai cu brațul tău pre poporul tău, pre fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au spăimântat; turburatu-s'au adâncurile.

16. Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată.

17. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul.

18. În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.

19. Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron.

Psalm 77. Al înțelgerii lui Asaf.

Luați aminte norodul meu la legea mea, plecați urechia voastră spre graiurile gurei mele.

2. Deschide-voiu în pilde gura mea; spune-voiu vorbele cele din început.

3. Câte am auzit și le-am curio-

13. Ps. 71, 17; Eșire 15, 11.

16. Ps. 17, 15. 18. Eșire 14, 21.

19. Eșire 14, 29; Mîbea 6, 4.

77. 2. Ps. 48, 4; Mat. 13, 35.

3. Ps. 144, 4; Isaia 38, 19; Ps. 43, 1.

11. Ps. 50, 14.

76. 5. Isaia 43, 18. 8. Ps. 12, 1.

scut pre ele, și părinții noștri ne-au povestit nouă.

4. Nu s'au ascuns dela fiii lor, intru alt neam.

5. Vestind laudele Domnului și puterile lui și minunile lui, care au făcut.

6. Și au ridicat mărturie întru Iacov, și lege au pus în Israel.

7. Câte au poruncit părinților noștri, ca să le arate pre ele fiilor săi, ca să cunoască ali neam.

8. Fiii cei ce se vor naște și se vor scula, și le vor spune fiilor săi.

9. Ca să pue întru Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinții lor, neam îndărătnic și amărîtor.

11. Neam care nu și-a îndreptat inima sa, și nu și-a încredințat cu Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efraim încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de războiu.

13. N'au păzit așezămîntul lui Dumnezeu, și în legea lui n'au vrut să umble.

14. Și au uitat facerile de bine ale lui și minunile lui, care au arătat lor.

15. Înaintea părinților lor, care au făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-au marea și i-au trecut pre ei; pus-au apele ca un foale.

17. Și i-au povățuit pre dânșii în nor ziua, și toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-au piatra în pustie, și i-au adăpat pre ei, ca întru adânc mult.

19. Și au scos apă din piatră, și au pogorît ca niște rîuri ape.

20. Și au adaos încă a greși lui; amărît-au pre cel prea înalți în loc fără de apă.

21. Și au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: au doar va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentrucă au lovit piatra, și a curs apă, și pâraele s'au umplut de apă.

24. Au doar și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului său?

25. Pentru aceasta au auzit Domnul, și au mai răbdat; și foc s'a aprins întru Iacov, și mânie s'a suit preste Israel.

26. Căci n'a crezut întru Dumnezeu, nici a nădăjduit spre mîntuirea lui.

27. Și au poruncit norilor deasupra, și ușile cerului au deschis.

28. Și le-au plouat lor mană să mănânce, pâine cerească le-au dat lor.

29. Pâine îngerească a mîncat omul, bucate le-au trimis lor din destul.

30. Ridicat-au austrul din cer, și au adus întru puterea sa vîntul Liviei.

31. Și au plouat preste dânșii ca pulberea cîrnuri, și ca nisipul mării pasări sburătoare.

32. Și au căzut în mijlocul taberilor lor, împrejurul lăcașurilor lor.

33. Și au mîncat și s'au săturat foarte, și pofta lor le-au plinit lor; nu s'au lipsit de pofta lor.

34. Încă mîncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s'a suit preste dânșii.

5. Fac. 18, 19; Ps. 147, 8.

6. A 2 Lege 4, 9. 10. Eșire 32, 7, sequ.

11. A 2 Lege 32, 18; Neemia 9, 17.

14. Neemia 9, 17.

16. Eșire 14, 22; Is. Navi 3, 16; Ps. 113, 3; Evr. 11, 29. 19. Ps. 104, 40.

21. Numeri 11, 4.

24. Num. 11, 7; Num. 11, 30.

27. Eșire 16, 4; 14.

29. Eșire 16, 14; Num. 11, 7; Înțelep. 16; 20; Ioan 6, 31. 31. Ps. 105, 31; Num. 11, 31-34. 34. Num. 11, 33.

35. Și au ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei aleși ai lui Israil i-au împiedicat.

36. Întru toate acestea au mai greșit încă, și n'au crezut întru minunile lui.

37. Și s'au sfârșit întru deșertăciune zilele lor, și anii lor cu degrab.

38. Când îi ucidea pre dâșii, atunci îl căutau pre el, și se înforceau, și mânecau la Dumnezeu.

39. Și s'au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeu cel prea înalt izbăvitorul lor este.

40. Și l-au iubit pre dâșul în gura lor, și cu limba lor au mințit lui.

41. Și inima lor nu era dreaptă cu dâșul, nici s'au încredințat întru așezământul de lege al lui.

42. Iar el este îndurat și curățeste păcatele lor, și nu va strică.

43. Și va înmulți a întoarce mânia sa, și nu va aprinde toată iușimea sa.

44. Și s'au adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se întoarce.

45. De câte ori l-au amărit pre dâșul în pustie, mânia-l-au pre dâșul în pământ fără de apă.

46. Și s'au întors și au ispitit pre Dumnezeu, și pre cel sfânt al lui Israil l-au întăritat.

47. Și nu s'au adus aminte de mâna lui în ziua în care i-au izbăvit pre ei din mâna celui ce-i necăjea.

48. Cum au pus în Eghipei semenele sale, și minunile sale în câmpul Taneos.

49. Și au întors în sânge rîurile lor și fântânile lor ca să nu bea.

50. Trimis-au asupra lor muște câinești, și i-au mâncat pre ei, și broaște, și i-au stricat pre dâșii.

51. Și au dat păliciunii rodurile lor, și ostenețele lor lăcustelor.

52. Bătut-au cu grindină viile lor, și dușii lor cu brumă.

53. Și au dat la grindină dobitoacele lor, și averea lor focului.

54. Trimis-au asupra lor iușimea mâniei sale, mânie și iușime și ne-caz, frimterere prin înșeri răi.

55. Cale au făcut cărării mâniei sale, și nu au cruțat de moarte sufiletele lor, și dobitoacele lor spre moarte le-au dat.

56. Și au bătut pre tot cel întâiu născut în pământul Eghipeului, începătura a toată osteneala lor în lăcașurile lui Ham.

57. Și au ridicat ca pre niște oi pre norodul său, și i-au dus pre ei ca pre o turmă în pustie.

58. Și i-au povășuit spre nădejde și nu s'au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

59. Și i-au băgat pre dâșii în muntele slințeniei sale, în muntele acesta pre care l-au câștigat dreapta lui.

60. Și au gonit dela fața lor neamuri și le-au dat cu sorși lor pământul, cu funii de împărțire.

61. Și au așezat întru lăcașurile lor semințiile lui Israil.

62. Și au ispitit și au amărit pre Dumnezeu cel prea înalt, și mărturiile lui nu le-au păzit.

63. Și s'au întors și s'au lepădat ca și părinții lor, întorsu-s'au întru arc strâmb.

64. Și l-au mâniat pre dâșul în dealurile lor, și întru cele cioplite ale lor l-au întăritat pre dâșul.

65. Auzit-au Dumnezeu, și au trecut cu vederea, și au urgisit foarte pre Israil.

66. Și au lepădat cortul Silomului,

35. 1 Cor. 10, 5.

36. Num. 14, 2, 3; și 16, 2, 3.

40. Isaia 29, 13; Ierem. 12, 2; Mat. 15, 8; Marc. 7, 6. 49. Eșire 7, 20.

50. Eșire 8, 6; Ps. 104, 29; Eșire 8, 16, 24.

53. Eșire 9, 25.

56. Eșire 12, 29; Ps. 104, 35; și 135, 10.

58. Eșire 14, 27. 60. Isus Nav. 13, 7.

63. Isaia 1, 4. 66. 1 Imp. 4, 4.

lăcașul în care au lăcuit întru oameni.

67. Și au dat în robie țăriile lor, și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.

68. Și au închis în sabie pre norodul său, și moștenirea sa o au trecut cu vederea.

69. Pre finerii lor i-au mâncat focul, și fecioarele lor nu s'au jelit.

70. Preoșii lor în sabie au căzut, și văduvele lor nu vor plânge.

71. Și s'au deșteptat ca cel ce doarme Domnul, ca un tare și amestec de vin.

72. Și au lovit pre vrăjmașii săi dinapoi, ocară veșnică le-au dat lor.

73. Și au lepădat lăcașul lui Iosif, și seminția lui Efraim n'au ales.

74. Ci au ales seminția Iudei, muntele Sionului pre care l-au iubit.

75. Și au zidit ca a inorogului sfینتيا sa pre pământ, întemeiatu-o-au pre dânsa în veac.

76. Și au ales pre David sluga sa, și l-au luat pre el dela turmele oilor, dela cele fătătoare l-au luat pre dânsul.

77. Ca să pască pre Iacov sluga sa, și pre Israil moștenirea sa.

78. Și i-au păscut pre dânsii întru nerăutatea inimei sale, și întru priceperile mâinilor sale i-a povățuit pre dânsii.

Psalm 78. Psalmul lui Asaf.

Dumnezeule, venit-au neamurile în moștenirea ta, spurcat-au sfântă Biserica ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame; pus-au stărvurile robilor tăi mănăcări pasărilor cerului; trupurile celor cuvioși ai tăi hiarelor pământului.

3. Vărsatu-sau sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu eră cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

5. Până când Doamne te vei mâniă, până în sfârșit se va aprinde ca focul râvna ta?

6. Varsă mânia ta preste neamurile care nu te cunosc, și preste împărățiile care numele tău nu l-au chemat.

7. Că au mâncat pre Iacov, și locul lui l-au pustiiit.

8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pre noi îndurările tale Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeule Mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău; Doamne izbăvește-ne pre noi, și curățește păcatele noastre pentru numele tău.

10. Ca nu cândvă să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Și să cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor tăi, celui vărsat.

11. Să intre înaintea ta suspinul celor ferecași; după mărirea brațului tău, păzește pre fiii celor omorși.

12. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor, cu care te-au ocărât pre tine Doamne.

13. Iar noi norodul tău, și oile pășunii tale, mărturisi-ne-vom ție Dumnezeule în veac. În neam și în neam vom vesti lauda ta.

PSALM 79.

Intru sfârșit pentru cei ce se vor schimba; mărturia lui Asaf. Psalmul pentru Asirieni.

Cela ce paști pre Israil, ia aminte; Cela ce povățuești ca pre o oaie pre Iosif,

67. Ierem. 6, 13. 72. 1 Imp. 5, 1, 6. 74. Ps. 131, 14. 76. 1 Paral. 17, 7; 2 Imp. 5, 2. 78. 1. Ps. 136, 3.

4. Ps. 79, 7. 5. Ps. 88, 45. 6. Ierem. 10, 24. 8. Isaia 64, 9; Lev. 26, 40. 10. Ps. 41, 3. 12. Isaia 65, 6. 13. Ps. 94, 7; și 99, 3.

2. Cea ce șezi pre Heruvimi, arată-te înaintea lui Elraim și Veniamin și Manasi.

3. Deșteaptă puterea ta, și vino să ne mântuești pre noi.

4. Dumnezeuule întoarce-ne pre noi, și arată fața ta, și ne vom mântui.

5. Doamne Dumnezeul puterilor, până când te vei mâniă spre ruga robilor tăi?

6. Hrăni-ne-vei pre noi cu pâine de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

7. Pusu-ne-ai pre noi întru prigonire vecinilor noștri, și vrăjmașii noștrii ne-au batjocorit pre noi.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, și arată fața ta și ne vom mântui.

9. Viea din Eghipt o ai mutat, gonit-ai neamurile și o ai răsădit pre ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei, și a umplut pământul.

11. Acoperit-au munții umbra ei, și mlădițele ei chedrii lui Dumnezeu.

12. Intins-a vișile sale până la mare, și până la rîuri odraslele sale.

13. Pentruce ai surpat gardul ei, și o culeg pre ea toți cei ce trec pre cale?

14. O a stricat pre ea vîerul din pădure, și porcul sălbatic o a păscut pre ea.

15. Dumnezeul puterilor întoarce-te dar, și caută din cer, și vezi și cercetează viea aceasta.

16. Și o săvârșește pre ea, pre eare o a sădit dreapta ta; și spre fiul omenesc, pre carele l-ai întărit fie.

17. Arsă fiind cu foc și săpată afară; de certarea feței tale vor pieri.

18. Să fie mâna ta preste bărbatul dreptei tale și preste fiul omenesc, pre carele l-ai întărit fie.

19. Și nu ne vom depărtă dela tine; viă-ne-vei pre noi, și numele tău vom chemă.

20. Doamne Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, și arată fața ta și ne vom mântui.

Psalm 80. Întru sfârșit; pentru toascuri, cântarea lui Asaf.

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov.

2. Luați psalmi și dați timpină, psaltire înfrumusețată cu alăută.

3. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a sărbătorii voastre.

4. Că porunca lui Israil este, și judecata Dumnezeului lui Iacov, mărturie în Iosif au pus lui, când a ieșit el din pământul Eghiptului, limba care n'a știut, a auzit.

5. Scos-a de supt sarcină spina-re-a lui; mâinile lui în coșnișă au slujit.

6. Întru necaz m'ai chemat și te-am izbăvit, auzitu-te-am întru ascundere de vișor, cercatu-te-am la apa prigonirei.

7. Ascultă norodul meu, și voiu mărturisii fie; Israile! De mă vei ascultă pre mine,

8. Nu va fi întru tine Dumnezeu nou, nici te vei închină la dumnezeu strein.

9. Că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce te-am scos din pământul Eghiptului; lărgește gura ta și o voiu umpleă pre ea.

10. Și n'a ascultat norodul meu glasul meu, și Israil nu s'a uifat la mine.

79. 2. Eșire 25, 22; 4 Imp. 19, 15; Ps. 95, 11; și 98, 1. 6. Ps. 41, 3.

7. Ps. 78, 4; Ps. 43, 13.

9. Isaia 5, 1, 7; și 27, 2. 13. Isaia 5, 5.

15. Isaia 63, 15; Ps. 101, 20.

17. 4 Imp. 17, 6.

80. 3. Numerii 10, 10. 4. Eșire 23, 17.

5. Eșire 16, 5. 7. H 2 Lege 32, 29.

8. Eșire 20, 3.

11. Și i-am slobozit pre dâșii după meșteșugirile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugirile lor.

12. De m'ar fi ascultat norodul meu, Israil de ar fi umblat în căile mele.

13. Întru nimic aș fi smerit pre vrăjmașii lor, și asupra celor ce-i necăjea pre dâșii aș fi pus mâna mea.

14. Vrăjmașii Domnului au mințit lui, și va fi vremea lor în veac.

15. Și i-au hrănit pre ei din grăsimia grâului, și cu miere din piatră i-au săturat pre dâșii.

Psalm 81. Cântarea lui Asaf.

Dumnezeu au stătu întru adunarea dumnezeilor, și în mijloc pre dumnezei va judecă.

2. Până când judecași nedreptate, și feșile păcătoșilor le luași înaintie?

3. Judecași sirimanului și săracului; pre cel smerit și pre cel sărac îndreptași.

4. Scoateși pre cel sărac și pre cel mișel, din mâna păcătosului izbăviși-l pre dânsul.

5. N'au cunoscut, nici au priceput, întru întunec umbliă; clătească-se toate temelile pământului.

6. Eu am zis: dumnezei sunteși, și fii ai celui prea înalt toși.

7. Iar voi ca niște oameni muriși, și ca unul din boieri cădeși.

8. Scoală-te Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile.

Psalm 82. Cântarea lui Asaf.

Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să nu faci, nici să te îmbânzești Dumnezeule!

2. Că iată vrăjmașii tăi s'au înfărtat; și cei ce te urăsc pre tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului tău au meșteșugit gând, și s'au sfătuit împotriva sfinților tăi.

4. Zis-au: veniși și să-i pierdem pre dâșii din neam, și să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s'au sfătuit în unire dimpreună, împotriva ta așezământ au pus lăcașurile Idumeilor și Ismailtenii.

6. Moav și Agarenii, Gheval și Ammon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce lăcuiesc în Tir.

7. Că și Assur a venit împreună cu dâșii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lot.

8. Fă-le lor ca lui Madiam și Sisirii, ca lui Iavin la riul Chison.

9. Pierit-au în Endor; făcutu-s'au ca gunoiul pământului.

10. Pune pre boierii lor ca pre Oriv și Ziv și Zevee și Salmăna.

11. Pre toși boierii lor carii au zis: să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.

12. Dumnezeul meu, pune-l pre ei ca o roată, ca trestia înaintea feșei vântului.

13. Ca focul care arde pădurea, ca văpăea care arde munții.

14. Așa vei gonî pre dâșii întru viforul tău, și întru mânia ta vei turburâ pre ei.

15. Uplete feșele lor de ocară, și vor căută numele tău Doamne.

16. Să se rușineze și să se turbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să piară.

17. Și să cunoască că numele ții este Domnul; tu însuși cel prea înalt preste tot pământul.

11. Isaia 65, 2; Fapte 14, 15.

12. Varuh 3, 13; Isaia 48, 18' și 65, 2.

14. Ps. 17, 44.

15. Ps. 147, 3; A 2 Lege 32, 13.

81, 2. Ps. 57, 2, 3.

3. Eșire 22, 21; Ps. 57, 1. 4. Pilde 24, 11.

5. Ps. 74, 4; Ioan 10, 34. 8. Evrei 1, 2.

82. 1. Ps. 34, 22.

Psalm 83. Intru sfârșit, pentru teascurl, fiilor lui Kore.

Câi sunt de iubite lăcașurile tale Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curșile Domnului.

2. Inima mea și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeu cel viu.

3. Că pasărea ș'a aflat eiși casă, și turtureaua cuib eiși, unde-și va pune pui săi.

4. Alfarele tale Doamne al puterilor, Impăratul meu și Dumnezeuul meu.

5. Fericifi carii lăcuiesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul, căruia este ajutorul lui dela tine; suișuri în inima sa a pus în valea plângerii, în locul care a pus.

7. Că binecuvântare va dà cel ce pune lege, merge-vor din putere în putere, arătă-se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne Dumnezeuul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeuul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru vezi Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.

10. Că mai bună este o zi în curșile tale, decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a lăcuț în lăcașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu dar și slavă va dà.

13. Domnul nu va face lipsifi de bunățafi pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne Dumnezeuul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru tine.

Psalm 84. Intru sfârșit, fiilor lui Kore.

Bine ai voit Doamne pământului tău; întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile poporului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te-ai de către iușimea mâniei tale.

4. Intoarce-ne pre noi Dumnezeuul mântuirilor noastre; și-ți întoarce mânia ta dela noi.

5. Au doar în veci te vei mânîa spre noi? Sau vei întinde mânia ta din neam în neam?

6. Dumnezeule! Tu întorcându-te ne vei vieă pre noi, și norodul tău se va veseli de tine.

7. Arată nouă Doamne mila ta, și mântuirea ta o dà nouă.

8. Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace presie norodul său.

9. Și preste cei cuvloși ai săi, și preste cei ce își întorc inima spre dânsui.

10. Inșă aproape este de cei ce se tem de dânsul mântuirea lui, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru.

11. Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va dà bunățate, și pământul nostru își va dà rodul său.

14. Dreptatea înaintea lui va merge, și va pune în cale pașii săi.

Psalm 85. Rugăciunea lui David.

Pleacă Doamne urechia ta, și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu.

2. Păzește sufletul meu, că cuvios sunt, mântuește pre robul tău Dum-

83. 2. Ps. 41, 1, 2; 121, 1.

8. Ps. 2, 6; 21, 28; 41, 7.

9. Ps. 88, 18.

13. Ps. 88, 19.

84. 2. Ps. 31, 1.

4. Ps. 70, 20. 11. Evc. 7, 2.

13. Ps. 66, 5.

nezeul meu, pre cel ce nădăjdueste spre tine.

3. Miluește-mă Doamne, căci, către tine voi strigă foată ziua, veselește sufletul robului tău, căci, către tine am ridicat sufletul meu.

4. Că tu Doamne ești bun, blând și mult milostiv, tuturor celor ce te chiamă pre tine.

5. Ascultă Doamne rugăciunea mea, și ia aminte glasul cererii mele.

6. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.

7. Nu este asemenea ție întru dumnezei Doamne, și nu este după faptele tale.

8. Toate neamurile câte ai făcut vor veni, și se vor închină înaintea ta Doamne, și vor slăvi numele tău.

9. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuși.

10. Povățuește-mă Doamne în calea ta, și voi merge întru adevărul tău, veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele tău.

11. Mărturisi-mă-voiu ție Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, și voi slăvi numele tău în veac.

12. Căci mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor.

14. Și tu Doamne Dumnezeul meu ești îndurat și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat.

15. Caută spre mine și mă miluește, dă țaria ta slugei tale.

16. Și mântuește pre fiul slujniciei tale, fă cu mine semn spre bine, și să vadă cei ce mă urăsc și să se

rușineze; că tu Doamne mi-ai ajutat mie, și m'ai mângâiat.

Psalm 86. Fiilor lui Kore, Psalmul cântării.

Temeleile lui în munții cei sfinți; Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov.

2. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Aduce-mi-voiu aminte de Raav și de Vavilon; de cei ce mă gonesc pre mine.

4. Și iată cei de altă seminție și Tirul și norodul Arapilor, aceștia s'au născut acolo.

5. Maică Sionul va zice omul, și om s'a născut într'însul, și însuș cel prea înalt l-au întemeiat pre dânsul.

6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor și a boierilor acelora ce s'au născut într'însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este lăcașul la tine.

PSALM 87.

Cântarea Psalmului fiilor lui Kore, întru sfârșit; pentru Maelet, ca să răspundă cuvântul priceperii lui Etam Israelteanul.

Doamne Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea ta.

2. Să intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea.

3. Că s'au umplut de rele sufletul meu, și vieșa mea de iad s'a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă; făcutu-m'am ca un om neajutorit, întru cei morți slobod.

5. Ca niște răniți ce dorm în mor-

85. 4. Ioil 2, 13. 6. Ps. 49, 16.

7. A 2 Lege 6, 4. 8. Ps. 71, 11; 101, 19.

9. Ps. 135, 4; Ps. 94, 3.

10. Ps. 24, 4. 13. Ps. 53, 3.

14. Ps. 102, 4; Ioil, 2, 13; Ps. 144, 8.

16. Ps. 142, 14.

86. 1. Ps. 67, 17; și 124, 2.

2. Ps. 45, 4. 5. Isaia 14, 32.

87. 3. Ps. 122, 4.

mânt, de cari nu ți-ai mai adus aminte; și ei dela mâna ta s'au lepădat.

6. Pusu-m'au în groapa cea mai de desupt, întru cele întunecate și în umbra morșii.

7. Asupra mea s'a întărit mânia ta, și toate valurile tale le-ai adus preste mine.

8. Depărtat-ai pre cunoștii mei dela mine, pusu-m'au urțciune loruș.

9. Datu-m'am și n'am ieșit; ochii mei au slăbit de sărăcie.

10. Strigat-am către tine Doamne toată ziua, tins-am către tine mâinile mele.

11. Au doar morșilor vei face minuni? Sau doștorii vor sculă și se vor mărturisi ție?

12. Au doar va spune cinevă în mormânt mila ta, și adevărul tău întru pierzare?

13. Au cunoaște-se-vor întru întunerec minunile tale, și dreptatea ta în pământ uitat?

14. Și eu către tine Doamne am strigat, și dimineața rugăciunea mea te va întâmpină.

15. Pentruce Doamne lepezi sufletul meu? Întorci fața ta dela mine?

16. Sărac sunt eu și întru ostelele din tinerețele mele; și înălțându-mă m'am smerit și m'am măhnit.

17. Preste mine au venit mâniile tale, înfricoșerile tale m'au turburat.

18. Incunjuratu-m'au ca apa, toată ziua m'au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai dela mine pre prietenul și pre vecinul și pre cunoștii mei din ticăloșie.

Psalm 88. Al înțelegerii lui Etam
Israeliteanul.

Milele tale Doamne în veac voi u
lăuda.

2. În neam și în neam voi u vesti adevărul tău în gura mea.

3. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găsi adevărul tău.

4. Pus-am așezământ de lege celor aleși ai mei; juratu-m'am lui David slugei mele, până în veac voi u găsi sămânța ta.

5. Și voi u zidi în neam și în neam scaunul tău.

6. Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne, și adevărul tău întru adunarea sfinților.

7. Că cine în nori se va potrivii cu Domnul, se va asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeu cel ce se proslăvește în sfatul sfinților, mare și înri-coșat este preste toți cei dimprejurul lui.

9. Doamne Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție? Tare ești Doamne, și adevărul tău împrejurul tău.

10. Tu sfăpânești puterea mării, și pornirea valurilor ei tu o potolești.

11. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru; întru brațul puterei tale ai risipit pre vrăjmașii tăi.

12. Ale tale sunt cerurile și al tău este pământul, lumea și plinirea ei tu o ai întemeiat; miazănoapte și marea tu ai zidit.

13. Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucură, brațul tău este cu putere.

14. Să se întărească mâna ta, înalță-se dreapta ta, dreptatea și judecaia este gătirea scaunului tău.

15. Mila și adevărul vor merge înaintea feței tale, fericit este norodul care știe strigare.

16. Doamne întru lumina feței tale

88. 4. 2 Imp. 7, 12; 1 Paral. 28, 7.

6. Ps. 49, 7; Ps. 18, 1.

8. Daniil 7, 10; Apoc. 4, 11.

9. R 2 Lege 3, 24. 10. Iov 9, 8.

12. Fac. 1, 1; Iov 9, 9; Ps. 23, 1.

14. Ps. 96, 2. 16. Isaia 2, 5.

6. Ps. 140, 8. 9. Plâng 2, 11. 10. Ps 142, 6.
11. Ps. 6, 5; Ps. 29, 9; Isaia 38, 18.
12. Ps. 6, 5. 14. Ps. 5, 3.
15. Iov 13, 24. 16. Iov 9, 35.

vor merge, și întru numele tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea ta se vor înălța.

17. Că lauda puterii lor tu ești, și întru bunăvreața ta se va înălța cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijineala, și a sfântului lui Israel împăratului nostru.

19. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor tăi, și ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pre cel ales din norodul meu.

20. Aflat-am pre David sluga mea, cu untelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

21. Pentru că mâna mea va ajuta lui, și brațul meu va întări pre dânsul.

22. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fărădelegei nu va adauge a-i face lui rău.

23. Și voi tu tăia dela fața lui pre vrăjmașii lui, și pre cei ce-l urăsc pre el îi voi tu înfrânge.

24. Și adevărul meu și mila mea cu dânsul; și întru numele meu se va înălța cornul lui.

25. Și voi tu pune în mare mâna lui, și în rîuri dreapta lui.

26. Acela mă va chema pre mine; Tatăl meu ești tu, Dumnezeuul meu și sprijinitorul mântuirii mele.

27. Și eu înfăiu născut voi tu pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărășii pământului.

28. În veac voi tu păzi lui mila mea, și așezământul de lege al meu credincios lui.

29. Și voi tu pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele cerului.

30. De vor lăsa fiii lui legea mea, și după judecățile mele nu vor umbla.

31. De vor spurcă dreptățile mele, și poruncile mele de nu le vor păzi.

32. Certă-voiu cu toiag fărădelegile lor, și cu bătai strâmbătășile lor.

33. Iar mila mea nu o voiu depăria dela dânsii, nici voiu face strâmbătate întru adevărul meu.

34. Nici voiu spurcă așezământul meu; și cele ce ies prin buzele mele, nu le voiu defăimă.

35. Odată m'am jurat întru cel sfânt al meu, au minși-voiu lui David?

36. Sămânța lui în veac va rămâne, și scaunul lui ca soarele înaintea mea, și ca luna săvârșită în veac, și martor în cer credincios.

37. Iar tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-ai pre unsul tău.

38. Surpat-ai așezământul robului tău, spurcat-ai în pământ slințenia lui.

39. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai țările lui frică.

40. Jeluindu-l-au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi.

41. Înălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pre dânsul; veselit-ai pre toți vrăjmașii lui.

42. Întors-ai ajutorul sabiei lui, și nu l-ai apărat pre el în războiu.

43. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.

44. Micșorat-ai zilele vremii lui; vărsat-ai preste dânsul rușine.

45. Până când Doamne te întorci, până în sfârșit se va aprinde ca focul mânia ta?

46. Adu-ți aminte ce este statul meu, că au doar înșeșeri ai zidit pre toți fiii oamenilor?

47. Cine este omul, carele va fi viu, și să nu vază moarte? Să-și izbăvească sufletul său din mâna iadului?

48. Unde sunt milele tale cele din

17. Ps. 74, 10. 18. Ps. 83, 9.

20. 1 Imp. 16, 13; Fap. 13, 22.

21. Ps. 61, 8. 25. Ps. 71, 8.

27. 1 Paral. 17, 13. 28. 2 Imp. 7, 14.

30. 3 Imp. 9, 6.

32. 2 Imp. 7, 14. 35. Evt. 6, 13, 18.

36. 2 Imp. 7, 16; Ps. 71, 5; și 71, 17.

45. Ps. 78, 5. 47. Ps. 48, 14; Eccl. 6, 6.

48. 2 Imp. 7, 11.

Început Doamne, cu care te-ai jurat lui David întru adevărul tău?

49. Adu-ți aminte Doamne de o-cara robilor tăi, pre care am ținut în sânul meu, a multe neamuri.

50. Cu care au ocărit vrăjmașii tăi Doamne, cu care au ocărit schimbarea unsului tău.

51. Bine este cuvântat Domnul în veac, fie, fie.

Psalm 89. Rugăciunea lui Moisi, omul lui Dumnezeu.

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă în neam și neam.

2. Mai 'nainte de ce s'au făcut munții și s'au zidit pământul și lumea; și din veac și până în veac tu ești.

3. Nu întoarce pre om întru smerenie, și ai zis: întoarceți-vă fiii oamenilor.

4. Că o mie de ani înaintea ochilor tăi Doamne, ca ziua de ieri care a trecut.

5. Și streaja în noapte, urgisire anii lor vor fi; dimineața ca iarba va trece.

6. Dimineața va înflori și va trece; decuseară va cădea, învățoșă-se va și se va usca.

7. Că ne-am sârșit întru iușimea ta, și întru mânia ta ne-am turburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru întru luminarea feței tale.

9. Că toate zilele noastre s'au împușinat, și întru mânia ta ne-am stins.

10. Anii noștrii ca un păeanjen s'au socotit, zilele anilor noștri întru dânsii șaptezeci de ani.

11. Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani; și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.

12. Că au venit blândește preste noi și ne vom pedepsi.

13. Cine știe puterea iușimei tale? Și de frica ta mânia ta să o numere?

14. Dreapta ta așa cunoscută o fă mie, și pre cei ferecași cu inima întru înțelepciune.

15. Înțoarce-te Doamne, până când? Și te umilește spre robii tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineața de mila ta Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, anii întru cari am văzut rele.

18. Și caută spre robii tăi și spre lucrurile tale, și îndreptează pre fiii lor.

19. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi, și lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

Psalm 90. Landa cântării lui David, nescris deasupra la Evrei.

Cel ce lăcuește întru ajutorul celui prea înalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești, scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre dânsul.

3. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător.

4. Cu spatele salé va umbrî ție, și supt aripile lui vei nădăjdui.

5. Cu armă te va încunjura adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte.

6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunec, de

89. 2. Iov 15, 7; și 36, 26; Ps. 92, 3; Pilde 8, 25; 3. Ecles. 12, 7. 4. Ps. 38, 6.

5. Isaia 40, 7; Ps. 102, 15; Iov 7, 7.

6. Ps. 38, 6. 8. Ps. 18, 13; Isaia 64, 6.

9. Ps. 1.2, 15; Iov 14, 1. 10. Sirab 18, 8.

90. 3. Ps. 123, 7.

4. Iov 5, 19; Ps. 56, 2.

5. Cântări 3, 8; Pilde 3, 25.

întâmplare și de dracul cel de amiază zi.

7. Cădeà-va despre laturea ta o mie, și zece mii deadreapta ta, și spre sine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedeà.

9. Că tu Doamne nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare fie.

10. Nu vor veni către tine rele, și bătae nu se va apropia întru lăcașul tău.

11. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

12. Pre mâini te vor ridica, ca nu cândvã să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Preste aspidă și vasilisc vei încãlecã, și vei călcã preste leu și preste balaur.

14. Că spre mine a nădăjdut, și-l voiu izbăvi pre el; acoperi-voiu pre el, că a cunoscut numele meu.

15. Strigã-va către mine, și-l voiu auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz; scoate-l-voiu pre dânsul și-l voiu mări.

16. Cu lungime de zile îl voiu umpleà pre el, și voiu arãtã lui mântuirea mea.

Psalm 91. Psalmul cântării la ziua Sâmbetei.

Bine este a se mărturisi Domnului, și a cântã numelui tău prea înalte.

2. A vesti dimineața mila ta, și adevărul tău în toată noaptea.

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m'ai veselit Doamne întru făptura ta, și întru lucrurile mâinilor tale mă voiu bucurã.

5. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, foarte s'au adâncit gândurile tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege acestea.

7. Când au răsărit păcătoșii ca iarba, și s'au ivit toți cei ce fac fãrãdelegea.

8. Ca să piarã în veacul veacului, iar tu prea înalt ești în veac Doamne.

9. Că iată vrăjmașii tăi Doamne, că iată vrăjmașii tăi vor pieri, și se vor risipi toți cei ce lucrează fãrãdelegea.

10. Și se va înãlțã ca al inorgului cornul meu, și bătrânețele mele în untdelemn gras.

11. Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei și întru cei vicleni ce se scoalã asupra mea va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca lincul va înflori, și ca chedrul cel din Livan se va înmulși.

13. Răsădiși fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încã se vor înmulși întru bătrânețe unse, și bine petrecând vor fi, ca să vestească,

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

PSALM 92.

În ziua cea mai înainte de Sâmbătă, când s'a lăcuit pământul, lauda cântării lui David.

Domnul au împărășit, întru po-
doabă s'au îmbrăcat, îmbrăcatu-s'au Domnul întru putere și s'au încins.

10. Ps. 120, 6—8.

11. Mat 4, 6; Lucã 4, 10; Pilde 4, 12.

12. Lucã 4, 11. 13. Iov 5, 22.

14. Ps. 50, 15.

91. 1. Ps. 146, 1. 2. Ps. 53, 19.

5. Ps. 8, 2, 9; 103, 25; Ps. 138, 5.

7. Ps. 36, 2. 10. Ps. 17, 3.

11. Ps. 54, 9; 58, 11.

12. Osea 14, 6.

2. Pentrucă au întărit lumea, care nu se va clăii.

3. Gata este scaunul tău de atunci, din veac ești tu.

4. Ridicat-au rîurile Doamne, ridicat-au rîurile glasurile lor.

5. Ridică-vor rîurile valurile lor, de glasuri de ape multe.

6. Minunate sînt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.

7. Mărturiile tale s'au încredințat foarte; casii tale se cuvine sfințenie Doamne, întru lungime de zile.

Psalm 93. Psalmul lui David, întru a patra a Sâmbetii.

Dumnezeul izbândirilor, Domnul Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală au stăfuit.

2. Înălță-te cela ce judeci pămîntul, răsplătește răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoșii Doamne, până când păcătoșii se vor căli?

4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărădelege.

5. Pre norodul tău Doamne l-au împilat, și moștenirea ta o au doșădit.

6. Pre văduvă și pre sărac au omorît, și pre nemernic au ucis.

7. Și au zis: nu va vedeă Domnul, nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov.

8. Înțelegeși dar cei neînțelepți întru popor, și cei nebuni înțelepșii-vă vreodată.

9. Cel ce au sădit urechea, au nu aude? Sau cel ce au zidit ochiul, au nu privește?

10. Cel ce pedepsește neamurile, au nu va certă? Cel ce învață pre om minte.

11. Domnul cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.

12. Fericit este omul pre carele vei certă Doamne, și din legea ta îl vei învăța pre el.

13. Ca să-l îmblânzești pre el din zilele cele rele, până ce se va săpă păcătoșului groapă.

14. Că nu va lepădă Domnul pre norodul său, și moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, și cei ce se jin de dânsa toți cei drepți la inimă.

16. Cine se va sculă cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va stă împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s'ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: s'a clătit piciorul meu, mila ta Doamne mi-a ajutat mie.

19. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mîngăerile tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegei, cel ce zidește osteneală preste poruncă.

21. Vână-vor asupra sufletului dreptului, și sânge nevinovat vor osândi.

22. Și s'au făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdei mele.

23. Și va răsplăsi lor Domnul fărădelegea lor; și după răutatea lor îi va pierde pre dânsii Domnul Dumnezeul nostru.

PSALM 94.

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la Evrei.

Veniși să ne bucurăm Domnului, și să strigăm lui Dumnezeu mîntuitorului nostru.

2. Să întâmpinăm fața lui întru

92. 3. Ps. 89, 2; 101, 13. 4. Ps. 45, 4.

93. 3. Ps. 30, 18. 6. Iov 22, 9. 9. Eșire 4, 11. 11. Ps. 32, 15; 1 Cor. 3, 20.

12. Evrei 12, 6. 14. Isaia 57, 16.

18. Ps. 72, 2. 23. Ps. 7, 15, 16.

94. 1. Ps. 95, 11; și 96, 1.

mărturisire, și în psalmi să-i strigăm lui.

3. Că Dumnezeu mare este Domnul și împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna lui sunt marginile pământului, și înălțările munților ale lui sunt.

5. Că a lui este marea, și el o au făcut pre ea, și uscatul mâinile lui l-au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem lui, și să plângem înaintea Domnului celui ce ne-au făcut pre noi.

7. Că el este Dumnezeul nostru, și noi norodul pășunii lui, și oile mâinii lui.

8. Astăzi de veți auzi glasul lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre.

9. Ca întru înfărire, precum în ziua ispitirii în pustie.

10. Unde m'au ispitit părinții voștri, ispititu-m'au și au văzut lucrurile mele.

11. Patruzeci de ani am urât pre neamul acesta, și am zis: pururea rătăcesc cu inima.

12. Și ei n'au cunoscut căile mele, că m'am jurat întru mânia mea, de vor intra întru odihna mea.

PSALM 95.

Lauda cântării lui David, când s'a zidit casa după robie; nescris deasupra la Evrei.

Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, bine vestiți din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiți întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui.

4. Că mare este Domnul și lău-

3. Ps. 85, 7; 95, 4. 4. Iov 26, 7.

6. Ps. 99, 2; Ps. 95, 8; 99, 3.

7. Ps. 78, 14; și 99, 3.

9. Eșire 17, 7; A 2 Lege 6, 16; Evrei 3, 7.

11. Evrei 3, 17.

12. Num 14, 23; Evrei 4, 3.

95. 1. 1 Paral. 16, 23; Isaia 42, 10.

dat foarte, înfricoșat este mai pre sus decât toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; iar Domnul cerurile au făcut.

6. Mărturisire și înaintea lui, științele și mare cuvânt înțeleg întru științea lui.

7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor; aduceți Domnului slavă și cinste, aduceți Domnului slavă numelui lui.

8. Ridicați jerfe și intrați în curțile lui, închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

9. Să se clătească de fața lui tot pământul; spuneți întru neamuri, că Domnul au împărășit.

10. Pentru că au întărit lumea, care nu se va clăii, judecă-va noroade întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei, bucură-se vor câmpii și toate cele ce sunt întru dânsii.

12. Atuncea se vor bucură toate lemnele pădurii de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

13. Judecă-va lumea întru dreptate, și noroadele întru adevărul său.

PSALM 96.

Psalmul lui David, când pământul lui s'a așezat, nescris deasupra la Evrei.

Domnul au împărășit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nor și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului lui.

3. Foc înaintea lui va merge. și va arde împrejur pre vrăjmașii lui.

7. A 2 Lege 32, 3; Ps. 28, 1 și 2.

8. Ps. 94, 6. 9. Ps. 96, 1.

11. Ps. 94, 1; 97, 1, 8; Isaia 49, 13; și 52, 9.

13. Ps. 9, 8; și 97, 9, 11.

96. 1. Ps. 94, 1; 95, 9, 11; Isaia 42, 11.

2. Ps. 88, 14. 3. Ps. 17, 14.

4. Strălucit-au fulgerile lui lumii, văzut-a și s'a clătit pământul.

5. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vocea au cernite dreptatea lui, și au văzut toate noroadele slava lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliși, cei ce se laudă în idolii lor.

8. Inchinați-vă lui toți îngerii lui; auzit-a și s'a veselit Sionul.

9. Și s'au bucurat fetele jidovimei, pentru judecățile tale Doamne.

10. Că tu Domnul cel prea înalt preste tot pământul, foarte te-ai prea înălțat mai pre sus decât toți dumnezeii.

11. Cei ce iubiți pre Domnul, urși cele rele; păzește Domnul sufletele cuvioșilor săi, din mâna păcătosului îi va izbăvi pre dâșii.

12. Lumină au răsărit dreptului, și celor drepti cu inima veselie.

13. Veseliți-vă dreptilor întru Domnul, și vă mărturisiți pomenirii sfinteniei lui.

Psalm 97. Lui David.

Cântați Domnului cântare nouă; că minunate au făcut Domnul.

2. Mântuitu-l-au pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.

3. Cunoscută au făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea sa.

4. Pomenit-au mila sa lui Iacov, și adevărul său casei lui Israil.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Apoc. 4, 5. 6. Ps 88, 6; Ps. 18, 1.

7. 1 Imp. 5, 3; Eșire 20, 4; A 2 Lege 5, 8; Lev. 26; Isaia 2, 20; Isaia 42, 17; și 44, 11.

8. Isaia 45, 16; și Evrei 1, 6.

10. Isaia 2, 19, 21.

11. Evrei 1, 6; Amos, 5, 15.

12. Iov 22, 28. 13. Ps. 31, 12; Ps. 29, 4.

97. 2. Isaia 42, 10; și 52, 10.

4. Lucă 1, 72. 5. Isaia 52, 10.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați.

7. Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și glas de psalm, cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn.

8. Strigați înaintea împăratului Domnului, clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce lăcuesc într'însa.

9. Rîurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucură de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

10. Judecă-va lumea întru dreptate și noroadele cu îndreptare.

Psalm 98. Lui David.

Domnul au împărățit, să se mănie noroadele, cea ce șade pre Heruvimi clătească-se pământul.

2. Domnul în Sion este mare, și înalt este preste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este; și cinstea împăratului judecată iubește.

4. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacov tu o ai făcut.

5. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui, că sfânt este.

6. Moisi și Aaron întru preoșii lui, și Samuil întru cei ce chiamă numele lui.

7. Chemat-au pre Domnul, și el i-au auzit pre ei, în stâlp de nor au grăit către dâșii.

8. Că păzeau mărturiile lui și poruncile lui, care le-au dat lor.

9. Doamne Dumnezeul nostru, tu i-ai auzit pre ei; Dumnezeule tu mi-

6. Ps. 95, 11; și 99, 1.

8. Isaia 44, 23. 10. Ps. 95, 13.

98. 1. Ps. 95, 11; 79, 2.

5. Ps. 131, 7.

Iostiv te-ai făcut lor, și izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălțași pre Domnul Dumnezeu nostru și vă închinași în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul Dumnezeu nostru.

Psalm 99. Spre mărturisire.

Strigași lui Dumnezeu tot pământul, slujiși Domnului întru veselie, intrași înaintea lui întru bucurie.

2. Cunoașteși că Domnul acesta este Dumnezeu nostru, el ne-au făcut pre noi, și nu noi.

3. Iar noi norodul lui și oile pășunii lui, intrași în porțile lui întru mărturisire, în curșile lui întru laude, mărturisiși-vă lui.

4. Lăudași numele lui, că este bun Domnul, în veac este mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

Psalm 100. Lui David.

Milă și judecată voiu cânta fie Doamne.

2. Cântă-voiu și voiu înțelege în cale fără prihană, când vei veni către mine.

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele.

4. N'am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; pre cei ce făceau călcări de lege i-am urât.

5. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pre cel ce clevețeă întru ascuns pre vecinul său, pre acela l-am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta n'am mâncat.

8. Ochii mei preste credincioșii

99. 1. Ps. 97, 6. 2. Ps. 94, 6.

3. Ps. 78, 14; și 94, 7; Ps. 94, 6.

4. Ps. 117, 1.

100. 4. Ps. 25, 4; și 118, 113.

5. Pilde 6, 17, 18. 6. Ps. 118, 115.

7. Ps. 25, 5. 8. Ps. 118, 63.

pământului, ca să șază ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va lăcul în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăește nedreptăți, nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierzi din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelege.

PSALM 101.

Rugăciunea săracului când se mâhnește, și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

Doamne auzi rugăciunea mea, și dstrigarea mea la tine să vie.

2. Să nu întorci fața ta dela mine, ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechia ta.

3. Ori în ce zi te voiu chema, degrab mă auzi.

4. Că s'au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca uscăciunea s'au uscat.

5. Pălit am fost ca iarba, și s'a uscat inima mea; că mi-am uitat a mânca pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, s'a lipit osul meu de carnea mea.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul de pustie, făcutu-m'am ca corbii de noapte în loc nelăcuit.

8. Priveghiat-am și m'am făcut ca o pasăre ce este osebită pre casă.

9. Toată ziua m'au ocărit vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.

10. Că cenușă ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat.

11. De către fața iușimei tale și a mâniei tale, că înălțându-mă m'ai surpat.

101. 4. Ps. 21, 16; 68, 12.

6. Iov 19, 20. 9. Ps. 68, 12.

12. Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca iarba m'am uscat.

13. Iar tu Doamne în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam.

14. Tu sculându-te vei milui Sionul; că vremea este a te milostivi spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii tăi în pietrile lui, și de țărâna lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărașii pământului de slava ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul, și se va arăta întru slava sa.

18. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți, și nu au defăimat cerearea lor.

19. Să se scrie aceasta întru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pre Domnul.

20. Că au privit dintru înălțimea cea sfântă a lui, Domnul din cer pre pământ s'au uitat.

21. Ca să auză suspinul celor ferecați, și să deslege pre fiii celor omorâți.

22. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.

23. Când se vor adună noroadele dimpreună și împărașii ca să slujească Domnului.

24. Răspuns-au lui în calea fărâșiei lui; împușinarea zilelor mele spune-mi.

25. Nu mă duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, în neamul neamurilor anii tăi.

26. Întru început tu Doamne pământul l-ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei ră-

mânea; și toți ca o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pre ei, și se vor schimba.

28. Iar tu același ești și anii tăi nu vor lipsi.

29. Fiii robilor tăi vor lăcuți, și sămânța lor în veac se va îndrepta.

Psalm 102. Lui David.

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

2. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și nu uită toate răsplătirile lui.

3. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale.

4. Pre cel ce izbăvește din stricăciune vieața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

5. Pre cel ce umple de bunăfăși pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Cel ce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute au făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Nu până în sfârșit se va iuși, nici în veac se va mâniă.

10. Nu după fărădelegile noastre au făcut nouă, nici după păcatele noastre au răsplătit nouă.

11. Că după înălțimea cerului de la pământ au întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el.

12. Pre cât sunt departe răsări-turile de apusuri, depărtat-au dela noi fărădelegile noastre.

12. Ps. 108, 22.

13. Ps. 92, 3; Plâng. 5, 19.

14. Ps. 68, 39; Isaia 14, 32.

16. Ps. 71, 9; Isaia 29, 23; și 49, 7.

19. Ps. 85, 8. 20. Ps. 79, 15.

21. Isaia 42, 7. 26. Evrei 1, 10.

27. Isaia 51, 6; Iov 14, 12.

29. Isaia 66, 20.

102. 3. Ps. 129, 7. 4. Ps. 85, 14.

5. Isaia 40, 31. 6. Ps. 147, 8-145, 7.

8. Eșire 33, 13; Eșire 34, 6; Ps. 144, 8; Ierem. 3, 12.

9. Plâng. 3, 22; Isaia 57, 16.

10. Num. 14, 11.

13. În ce chip miluește tatăl pre fii, așa au miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul.

14. Că el au cunoscut zidirea noastră; adusu-ș'au aminte că țărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori.

16. Că duh a trecut într'însul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de dânsul.

18. Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui.

19. Și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele.

20. Domnul în cer au gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește.

21. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vîrtute, cari faceți cuvântul lui, a auzi glasul cuvintelor lui.

22. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceți voia lui.

23. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpînirii lui, binecuvîntează suflete al meu pre Domnul.

Psalm 103. Psalmul lui David pentru facerea lumii.

Binecuvîntează suflete al meu pre Domnul; Doamne Dumnezeuul meu, măritu-te-ai foarte.

2. Întru mărturisire și în mare po-doabă te-ai îmbrăcat, cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină.

3. Cel ce întinzi cerul ca o piele,

cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui.

4. Cel ce pui norii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vînturilor.

5. Cel ce faci îngerii tăi duhuri, și slugile tale pară de foc.

6. Cel ce întemeezi pămîntul preste întărirea lui, nu se va plecà în veacul veacului.

7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămîntea lui, preste munți vor stă ape.

8. De certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșă.

9. Se suie munții și se pogoară câmpii, în locul în care le-ai întemeiat pre ele.

10. Hoțar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pămîntul.

11. Cel ce trimiți izvoare în văi; prin mijlocul munților vor trece ape.

12. Adăpă-se-vor toate hiarele câmpului, așteptă-vor colunii întru setea lor.

13. Preste acelea pasările cerului vor lăcuî, din mijlocul pietrilor vor dà glas.

14. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pămîntul.

15. Cel ce răsai iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor.

16. Ca să scoață pîne din pămînt, și vinul veselește inima omului.

17. Ca să veselească fața cu untulelemn, și pînea inima omului o întărește.

18. Sătură-se-vor lemnele câmpului, chedrii Livanului, pre cari i-ai

13. Malah. 3, 17. 15. Ps. 89, 5, 9.

17. Ps. 24, 6.

21. Ps. 148, 2; Ps. 103, 5.

22. Ebr. 1, 13, 14.

103. 2. 1 Tim. 6, 16; Isaia 44, 24.

3. Isaia 40, 22; Zabar. 12, 1; Iov 26, 8, 9.

4. Ps. 17, 12.

5. Ps. 102, 21; și 118, 91; Evrei 1, 7.

6. Ps. 23, 2. 7. Fac. 1, 2.

10. Pilde 8, 29; Fac. 1, 9.

13. Iov 38, 26.

14. Ps. 64, 11; Iov 38, 27.

15. Iov 28, 5. 16. Pilde 31, 6.

17. Jud. 9, 9.

răsădit, acolo pasărilor se vor încuibă.

19. Lăcașul Erodiului povăștește pre ele, munții cei înalți cerbilor, piatra scăparea epurilor.

20. Făcut-au luna spre vremi, soarele ș'a cunoscut apusul său.

21. Pus-ai întunec și s'a făcut noapte, întru aceea vor trece toate hiarele pădurii.

22. Puii leilor răgnind ca să apuce, și să ceară dela Dumnezeu mâncare lor.

23. Răsărit-a soarele, și s'au adunat; și în culcușurile lor vor zăcea.

24. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

25. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne! Toate întru înțelepciune le-ai făcut; umplutu-s'a pământul de zidirea ta.

26. Marea aceasta este mare și largă; acolo sunt jigăni cărora nu este număr.

27. Vietăși mici cu mari; acolo corăbiile umblă.

28. Balaurul acesta, pre care l-ai zidit a-l batjocori pre el, foarte către tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

29. Dându-le tu lor, vor adună; deschizând tu mâna ta, toate se vor umplea de bunătate.

30. Iar întorcându-ți tu fața ta, se vor turbură; luă-vei duhul lor și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce.

31. Trimite-vei Duhul tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.

32. Fie slava Domnului în veci, veselî-se-va Domnul de lucrurile sale.

33. Cel ce caută spre pământ, și-l face pre el de se cutremură; cel ce se atinge de munți și fumegă.

34. Cântă-voiu Domnului în viața mea, cântă-voiu Dumnezeuului meu până ce voi fi.

35. Indulcească-se lui vorba mea, și eu mă voi veseli de Domnul.

36. Lipsească păcătoșii de pre pământ, și cei fărădelege ca să nu fie ei; binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Psalm 104. Pentru mărturisire, ca în chip de vieată.

Mărturisiți-vă Domnului, și chemați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

2. Cântați lui și-l lăudați pre el, spuneți toate minunile lui.

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui; veselească-se inima celor ce caută pre Domnul.

4. Căutați pre Domnul și vă înțăriți, căutați fața lui pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile lui, care au făcut, de minunile lui și de judecățile gurei lui.

6. Sămânța lui Avraam robii lui; fiii lui Iacov, aleșii lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeu nostru, în tot pământul judecățile lui.

8. Adusu-ș'au aminte în veac de așezământul legii lui, de cuvântul care au poruncit întru o mie de neamuri.

9. Care au așezat lui Avraam, și jurământul său lui Isaac.

10. Și l-au pus pre el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică.

11. Zicând: fie voi da pământul lui Hanaan, funia moștenitei voastre.

12. Când erau ei la număr pușini, împușinași și nemernici într'însul.

104. 1. 1 Paral. 16, 8; Ps. 105, 1; Isaia 12, 4, 5. 3. Ps. 33, 3; Isaia 12, 4.

8. 1 Paral. 16, 15. 9. Fac 17, 2.

10. 1 Paral. 16, 17. 11. Fac. 13, 16.

22. Isaia 31, 4. 25. Ps. 91, 5; Isaia 6, 3.

28. Ps. 144, 16. 32. Ps. 145, 1.

13. Și au trecut din neam în neam, și dela o împărăție la alt popor.
14. Nu au lăsat om să le facă lor strâmbătate, și au certat pentru dânsii împărași.
15. Nu vă atingeși de unșii mei, și întru prorocii mei nu vicleniși.
16. Și au chemat foamele pre pământ; toată întărirea pâinei o au sfărâmat.
17. Trimis-au înaintea lor om, rob s'a vândut Iosif.
18. Smerit-au în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul lui.
19. Cuvântul Domnului l-au aprins pre el, trimis-a împăratul și l-a slobozit pre el, boierul poporului, și l-a lăsat pre el.
20. Pusu-l-a pre el domn casei lui, și boier a toată avuția lui.
21. Ca să înveșe pre boierii lui ca însuș pre sine, și pre cei bătrâni ai lui să-i înțelepească.
22. Și a intrat Israil în Eghipt, și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.
23. Și au înmulțit pre norodul său foarte, și l-au întărit pre el mai mult decât pre vrăjmașii lui.
24. Intors-au inima lor, ca să urască pre poporul lui, ca să viclenească întru slugile lui.
25. Trimis-au pre Moisi sluga sa, și pre Aaron pre carele l-au ales luiș.
26. Pus-au întru dânsii cuvintele semnelor sale, și ale minunilor sale în pământul lui Ham.
27. Trimis-au întunerec și i-a întunecat; căci au amărit cuvintele lui.
28. Intors-au apele lor în sânge, și au omorât peștii lor.
29. Scos-a pământul lor broaște în cămărilor împărașilor lor.

15. 1 Paral. 16, 22; Fac. 37, 36; 2 Imp. 1, 14.
 16. Isaia 3, 1. 17. Fac. 37, 28, 36; Fac. 45, 4.
 18. Fac. 39, 20. 20 Fac. 41, 40.
 22. Fac. 46, 6. 23. Fapt. Ap. 7, 17.
 25. Eșire 3, 10. 26. Eșire 7, 9.
 29. Eșire 8, 6.

30. Zis-au și au venit muscă căinească și mușiță în toate hotarele lor.
31. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.
32. Și au bătut viile lor și smochinii lor, și au sfărâmat tot lemnul hotarului lor.
33. Zis-au și au venit lăcustă și omidă, căroro nu eră număr.
34. Și au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.
35. Și au bătut pre tot născutul întâiu în pământul lor, pârğa a toată osteneala lor.
36. Și i-au scos pre ei cu argint și cu aur, și nu eră întru semințiile lor bolnav.
37. Veselitu-s'a Eghiptul întru ieșirea lor, căci căzuse irica lor preste dânsii.
38. Intins-au nor spre acoperirea lor, și foc ca să lumineze lor noaptea.
39. Cerut-au și au venit cârstei; și cu pâine cerească i-au săturat pre ei.
40. Desfăcut-au piatra și au curs ape; curs-au întru cele fără de apă rîuri.
41. Că ș'au adus aminte de cuvântul cel sfânt al său, cel către Avraam sluga sa.
42. Și au scos pre poporul său întru bucurie, și pre cei aleși ai săi întru veselie.
43. Și ie-au dat lor țările păgânilor, și ostenețiile popoarelor au moștenit.
44. Ca să păzească dreptățile lui, și legea lui să caute.

Psalm 105. Alluia.

Mărturisiiți-vă Domnului că este bun; că în veac este mila lui.

30. Eșire 8, 16, 24. 33. Eșire 10, 12.
 35. Eșire 12, 29; Ps. 77, 56. 36. Eșire 12, 35. 37. Eșire 12, 33. 38. Eșire 13, 21; 1 Cor. 10, 1. 39. Eșire 16, 13.
 40. Num. 20, 11; și Ps. 77, 15.
 41. Fac. 15, 14. 42. Eșire 14, 8.
 105. 1. Iudit 13, 21; Ps. 104, 1.

2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui.

3. Fericifi cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-ți aminte de noi Doamne întru bună vrerea poporului tău, cercetează-ne pre noi întru mântuirea ta.

5. Ca să vedem bunătatea aleșilor tăi, să ne veselim întru veselia neamului tău, și să ne lăudăm cu moștenirea ta.

6. Greșit-am cu părinții noștri, negluit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au înțeles minunile tale, nu ș'au adus aminte de mulțimea milei tale.

8. Și te-au amărit suindu-se la marea Roșie.

9. Și i-au mântuit pre dâșii pentru numele său, ca să cunoască puterea lui.

10. Și au certat marea Roșie și a secat, și i-au povățuit pre dâșii întru adânc ca în pustie.

11. Și i-au mântuit pre ei din mâna celui ce îi ură, și i-au izbăvit pre ei din mâna vrăjmașilor.

12. Acoperit-a apa pre cei ce îi necăjea pre ei, nici unul dintr'înșii n'a rămas.

13. Și au crezut cuvântului lui, și au cântat laudei lui.

14. Sârguit-au, uitat-au lucrurile lui, n'au suferit statul lui.

15. Și au poștit poștă în pustie, și au ispițit pre Dumnezeu în loc fără de apă.

16. Și le-au dat lor cererea lor, trimis-au sașiu în sufletele lor.

17. Și au mâniat pre Moisi în tabără, și pre Aaron sfântul Domnului.

18. S'a deschis pământul și a în-

ghișit pre Datan, și a acoperit întru adunare pre Aviron.

19. Și s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pre păcătoși.

20. Și au făcut vișel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit.

21. Și au schimbat slava lui întru asemănare de vișel, ce mănâncă iarbă.

22. Și au uitat pre Dumnezeu cel ce i-au mântuit pre dâșii; pre cel ce au făcut mari în Egipt.

23. Minunate în pământul lui Ham, întricoșate în marea Roșie.

24. Și au zis să-i piarză pre dâșii, de n'ar fi stătut Moisi cel ales al lui întru zdrobire înaintea lui.

25. Ca să întoarcă mânia lui, ca să nu-i piarză pre ei.

26. Și au defăimat pământul cel dorit, n'au crezut cuvântul lui; și au cârlit în sălașele sale, n'au ascultat glasul Domnului.

27. Și au ridicat mâna sa asupra lor, ca să-i surpe pre ei în pustie.

28. Ca să surpe sămânța lor întru neamuri, și să-i risipească prin țări.

29. Și au jertfit lui Velfegor, și au mâncat jertfele morșilor.

30. Și i-au întăritat pre el întru izvodirile sale, și s'a înmulțit întru dâșii căderea.

31. Și a stătut Finees, și i-au îmblânzit, și a încetat bătaea.

32. Și i s'a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.

33. Și i-au mâniat pre el la apa prigonirii, și s'a dosădit Moisi pentru dâșii, că au amărit duhul lui.

34. Și au osebit întru buzele sale, n'a pierdut neamurile care au zis Domnul lor.

2. Sirab 43, 34. 4. Isaia 38, 3; Neem. 5, 19.

6. Esdra 9, 7; Ierem. 3, 24.

7. Eșire 14, 11, 12; Isaia 64, 6.

10. Isaia 63, 13; Eșire 14, 21.

12. Eșire 14, 28; și 15, 10.

15. Num. 11, 4; 1 Cor. 10, 6.

16. Num. 11, 31; Ps. 77, 31.

17. Num. 16, 2. 18. Num. 16, 27, 32.

20. Eșire 32, 4. 21. Ierem. 2, 11.

23. Eșire 32, 10; A 2 Lege 9, 14.

25. Eșire 32, 10. 27. Num. 14, 28.

28. Iezechil 20, 23. 29. Num. 25, 3.

31. Num. 25, 7. 33. Num. 20, 10.

35. Și s'au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor, și au slujit celor ciopliși ai lor, și li s'au făcut lor spre sminteală.

36. Și au jertfit pre fiil săi și pre fetele sale dracilor.

37. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al fetelor, pre cari i-au jertfit celor ciopliși ai lui Hanaan.

38. Și s'a omorât pământul lor întru sânziuri, și s'au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodi-rile lor.

39. Și s'au mâniat cu iușime Domnul asupra norodului său, și au urât moștenirea sa.

40. Și i-au dat pre dâșșii în mâinile vrăjmașilor, și i-au stăpânit pre ei cei ce li urau pre ei.

41. Și i-au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și i-au împilat supt mâinile lor, de multe ori i-au izbăvit pre dâșșii.

42. Iar ei l-au amărit pre el întru sfatul lor, și s'au împilat întru fărădelegile lor.

43. Și au văzut Domnul când se necăjeau ei, când au auzit ei rugăciunea lor.

44. Și ș'au adus aminte de așezământul de lege al său, și s'au căit după mulțimea milei sale.

45. Și i-au dat pre ei spre milostivire înaintea futuror celor ce i-au robii pre dâșșii.

46. Mântuește-ne pre noi Doamne Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri.

47. Ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac și

până în veac, și va zice tot norodul: fie, fie.

Psalm 106. Alilula.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să zică cei mântuiți dela Domnul, pre care i-au izbăvit din mâna vrăjmașului, și din țări i-au adunat pre dâșșii.

3. Dela răsărituri și dela apusuri și dela miazănoapte și dela mare.

4. Răitacit-au în pustie fără de apă; calea cetăței cei de lăcuit n'au aflat.

5. Flămâzind și însetând, sufletul lor într'înșii se sfârșă.

6. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au izbăvit pre ei.

7. Și i-au povățuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de lăcuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

9. Că au săturat suflet deșert, și suflet flămând au umplut de bunătați.

10. Pre cei ce ședeau întru întunerec și în umbra morții, pre cei ferecași cu sărăcia și cu fier.

11. Că au amărit cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul celui prea înalt i-au întăritat.

12. Și s'au împilat întru ostenele inimile lor, slăbit-au și nu eră cine să le ajute.

13. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au mântuit pre dâșșii.

14. Și i-au scos pre ei dintru întunerec și din umbra morții, și legăturile lor le-au rumpit.

15. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

35. Jud. 1, 21. 36. Jerem. 32, 35.
37. Lev. 17, 7; H 2 Lege 12, 31; 4 Imp. 16, 3; și 21, 6; 2 Paral 28, 3.
39. Ps. 77, 65. 40. Jud. 2, 14.
44. H 2 Lege 30, 1.
46. H 2 Lege 30, 3; Neemia 1, 9.

106. 1. 1 Paral. 16, 34.
9. Ps. 145, 7.
11. H 2 Lege 31, 20.

16. Că au sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier au frânt.

17. Sprijinitu-i-au pre ei din calea fărădelegei lor, că pentru fărădelegile lor s'au împilat.

18. Toată mâncarea o a urât sufletul lor; și s'au apropiat până la porțile morții.

19. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au mântuit pre dânsii.

20. Trimis-au cuvântul său, și i-au vindecat pre ei, și i-au scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

22. Și să jertfească lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile lui întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile lui întru adânc.

25. Zis-au, și au stătut duhul viforului, și s'au înălțat valurile ei.

26. Se suie până la ceruri și se pogoară până la adâncuri; sufletul lor întru răutăți se topia.

27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s'a înghișit.

28. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-au scos pre dânsii.

29. Și au poruncit viforului, și a stătut întru liniște, și au încetat valurile ei.

30. Și s'au veselit căci s'au alinat; și i-au povățuit pre dânsii la limanul voiei lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

32. Să-l înalțe pre dânsul întru adunarea poporului, și în scaunul bătrânilor să-l laude pre ei.

33. Pus-au rîurile întru pustii, și curgerile apelor întru sete.

34. Pământul cel roditor întru sărătură de răutatea celor ce lăcuesc pre dânsul.

35. Pus-au pustiu întru lezer de apă, și pământul cel fără de apă, întru curgeri de ape.

36. Și au sălășluit acolo pre cei flămânzi; și au așezat cetăți de lăcuit.

37. Și au semănat țarine, și au sădit vie, și au făcut rod de sămânță.

38. Și i-au binecuvântat pre ei, și s'au înmulțit foarte; și dobitoacele lor nu le-au împușinat.

39. Și s'au împușinat, și s'au doșădit de necazul relelor și de durere.

40. Vărsatu-s'au urgisire preste boilerii lor, și i-au făcut pre ei să rățăcească în loc neumblat, și nu în caie.

41. Și au ajutat săracului din sărăcie, și i-au pus pre ei ca pre niște oi de moștenire.

42. Vedeă-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupă gura sa.

43. Cine este înțelept, și va păzi acesteia, și va pricepe milele Domnului.

Psalm 107. Cântare lui David.

Gata este inima mea Dumnezeuule, Gata este inima mea, cântă-voiu și voiu laudă întru mărirea mea.

2. Deșteaptă-te mărirea mea, deșteaptă-te psalire și alăută; deștep-tă-mă-voiu dimineața.

3. Mărturis-mă-voiu ție întru po-poare Doamne, cântă-voiu ție întru neamuri.

4. Că mare este deasupra ceruri-

34. Ierem. 17, 6; și 12, 4.

35. Isaia 41, 18. 40. Iov 12, 21.

41. Ps. 112, 6. 42. Iov 22, 19.

107. 3. Ps. 56, 12. 4. Ps. 35, 6.

18. Iov 33, 20. 22. Ps. 49, 15, 24.

27. Ps. 59, 2.

lor mila ta, și până la nori adevărul tău.

5. Înălță-te preste ceruri Dumnezeu, și preste tot pământul slava ta, pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi.

6. Mântuiește cu dreapta ta, și mă auzi, Dumnezeu au grăit în cel sfânt al său.

7. Înălță-mă-voiu și voiu împărți Sichemu, și valea lăcașurilor voiu măsură.

8. Al meu este Galaad, și al meu este Manasi, și Efraim sprijinirea capului meu.

9. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.

10. Spre Idumeia voiu pune încălțăminte mea, mie cei de alt neam s'au supus.

11. Cine mă va duce la cetatea îngrăditei? Sau cine mă va povăști până la Idumeia?

12. Au nu tu Dumnezeu, cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și au nu vei ieși Dumnezeu întru puterile noastre?

13. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

14. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va urgisi pre vrăjmașii noștri.

Psalm 108. Întru sfârșit, lui David.

Dumnezeule lauda mea să nu o faci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s'au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de urciune m'au încunjurat, și s'au luptat cu mine în zadar.

3. În loc ca să mă iubească, mă clevetiau, iar eu mă rugam.

4. Și au pus împotriva mea rele

în loc de bune, și urciune în locul iubirei mele.

5. Pune preste dânsul pre cel păcătos, și diavolul să stea deadreapta lui.

6. Când se va judecă el, să iasă osândit. Și rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.

8. Să fie feciorii lui săraci și femeia lui văduvă.

9. Mișcându-se să se mute fiii lui, și să ceară; să se scoată din curțile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să jefuiască streinii ostenelele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie teciorii lui întru pierzare, într'un neam să se stingă numele lui.

13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maicei lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, și să piară după pământ pomeneirea lor, pentru că nu ș'au adus aminte a face milă.

15. Și au gonit pre omul cel sărac și mișel și umilit la inimă, ca să-l omoare.

16. Și a iubit blestemul, și-i va veni lui; și n'a voit binecuvântarea, și se va depărta dela dânsul.

17. Și s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină, și a intrat ca apa în mașele lui, și ca unfuldelemn în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca un brâu cu carele pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul al celor ce mă clevetesc pre mine la Domnul,

6. Ps. 59, 6. 13. Ps. 59, 12.
108. 1. Ps. 56, 10.

2. Ps. 68, 5.
4. Ps. 34, 11.

7. Fap. Ap. 1, 20. 8. Iov 20, 10.
9. Ierem. 18, 21. 12. Ps. 20, 11.
15. Ps. 68, 30.

și al celor ce grăesc rele asupra sufletului meu.

20. Și tu Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima mea s'a turburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea m'am luat în laturi, scuturatu-m'am ca lăcustele.

23. Genunchile mele au slăbit de post, și carnea mea s'a schimbat pentru unfuldelemn.

24. Și eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele lor.

25. Ajută-mi mie Doamne Dumnezeul meu; și mă mântuește după mila ta.

26. Și să cunoască, că mâna ta este aceasta, și tu Doamne o ai făcut pre dânsa.

27. Blestemă-vor ei, și tu vei binecuvântă; cei ce se scoală asupra mea să se rușineze, iar sluga ta se va veseli.

28. Imbrace-se cei ce mă clevelesc pre mine în ocară, și să se învelească ca și cu un veșmânt cu rușinea sa.

29. Mărturisî-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul a multora voiu lăudă pre el.

30. Că au stătu deadreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Psalm 109. Lui David.

Zis-au Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea.

2. Până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

3. Toiagul puterii va trimite fie Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi.

22. Ps. 101, 12. 24. Ps. 21, 7; și 68, 13.
25. Ps. 21, 21. 30. Ps. 15, 8; și 109, 6.
109. 2. Mat. 22, 43.

3. Fapt. Ap. 1, 8; Isaia 60, 5; 1 Cor. 15, 25.

4. Cu tine este începătura în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi; din pânțele mai nainte de luceaiăr te-am născut.

5. Juratu-s'au Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

6. Domnul este deadreapta ta; și rămat-au în ziua mâniei sale împărați.

7. Judecă-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora.

8. Din pârtu pre cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Psalm 110. Alluia.

Mărturisî-mă-voiu fie Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și în adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire au făcut minunilor sale. Milostivul și înduratul Domnul, hrană au dat celor ce se tem de dânsul.

5. Aduce-și-va aminte în veac de așezământul de lege al său; fărăi lucrurilor sale o au vestit poporului său.

6. Ca să le dea lor moștenirea neamurilor; lucrurile mâinilor lui, adevărul și judecata.

7. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru dreptare.

8. Izbăvire au trimis poporului său; poruncit-au în veac așezământul de lege al său.

9. Sfânt și înfricoșat este numele

4. Evrei 1, 13; și 10, 13.

5. Evrei 5, 6; 7, 17.

6. Ps. 2, 11; 15, 8; și Ps. 67, 22.

8. Ps. 26, 10.

110. 3. Ps. 111, 3, 8. 8. Ecles. 12, 13.

9. Pilde 1, 7; și 9; 10; Sirab 1, 17; A 2 Lege 4, 6.

lui; începătura înțelepciunii este frica Domnului.

10. Și înțelegerea bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda lui rămâne în veacul veacului.

PSALM 111.

Lui David, înțelegerea lui Aghiu și a Zahariei.

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul; întru poruncile lui va voi foarte.

2. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvânta.

3. Mărire și bogăție în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a întru întunec lumină dreptilor, cel milostiv, îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul carele se îndură și împrumutează; tocni-va cuvintele sale la judecată; că în veac nu se va clăti.

6. Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

7. Gata este inima lui a nădăjdui întru Domnului; întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

8. Risipi-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

9. Cornul lui se va înălța întru mărire, păcătosul va vede și se va mâni; cu dinșii săi va scrâjni și se va topi; pofta păcătosului va pieri.

Psalm 112. Aliluia.

Lăudași tineri pre Domnul, lăudași numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

10. Iov 28, 28.

111. 1. Ps 1, 1, 2. 2. Pilde 20, 7.

3. Ps 110, 3. 4. Pilde 13, 9. 5. Lucă 6, 35; A 2 Lege 28, 12; Ps. 36, 25, 26. 6. Pilde 10, 7. 8. Ps. 36, 26; și 110, 3; 2 Cor. 9, 9.

9. Pilde 11, 24.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este preste toate neamurile Domnul, preste ceruri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru? Cel ce lăcuește întru cele înalte, și spre cele smerite privește, în cer și pre pământ.

6. Cel ce scoală dela pământ pre cel sărac, și din gunoiu ridică pre cel mișel.

7. Ca să-l așeze pre el cu boierii, cu boierii poporului său, cel ce face a lăcuț cea stearpă în casă, maica ce se veselește de feciori.

Psalm 113. Aliluia.

Intru ieșirea lui Israil din Eghipt, a casei lui Iacov din popor varvar.

2. Făcutu-s'au Iudeia sfinșirea lui, Israil stăpânirea lui.

3. Marea a văzut și a fugit; Iordanul s'a întors înapoi.

4. Munșii au săltat ca berbecii, și dealurile ca miei oilor.

5. Ce este șie mare, că ai fugit? Și tu Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munși, că ași săltat ca berbecii, și dealuri ca miei oilor?

7. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov.

8. Acelui ce au întors piatra în iazer de apă, și cea vârtoasă în izvoare de ape.

9. Nu nouă Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă.

10. Pentru mila ta și adevărul tău, ca nu cândvă să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor.

112. 3. Malah. 1, 11. 5. Ps. 136, 7.

6. Ps. 106, 41. 7. 1 Imp. 2, 5.

113. 1. Eșire 12, 41; și 13, 3.

2. Ierem. 2, 3.

3. Eșire 14, 22; Isus Navî 3, 16; Ps. 77, 16; Ebr. 11, 29. 6. Jud. 5, 5.

8. Num 20, 11; Isaia 48, 21; Eșire 17, 6; 1 Cor. 10, 4.

11. Iar Dumnezeu nostru în cer și pre pământ; toate câte au vrut au făcut.

12. Idolii păgânilor, argint și aur; lucruri de mâini omenești.

13. Gură au, și nu vor grăi; ochi au, și nu vor vedea; urechi au, și nu vor auzi; nări au, și nu vor mirosi,

14. Mâini au, și nu vor pipăi; picioare au, și nu vor umbla; nu vor glăsuși cu gâtlejul lor.

15. Asemenea lor să fie cei ce îi fac pre ei, și toși cei ce nădăjduesc spre dânșii.

16. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

17. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

18. Cei ce se tem de Domnul, au nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

19. Domnul pomenindu-ne pre noi, ne-au binecuvântat.

20. Binecuvântat-au casa lui Israil, binecuvântat-au casa lui Aaron.

21. Binecuvântat-au pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.

22. Aduge Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.

23. Binecuvântași sunteși voi Domnului, celui ce au făcut cerul și pământul.

24. Cerul cerului Domnului; iar pământul l-au dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morși te vor lăuda Doamne, nici toși cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi cei vii bine vom cuvânta pre Domnul de acum și până în veac.

11. Ps. 135, 5—10. 12. Ps. 134, 30.

13. Ps. 134, 31—34; Ierem. 10, 4.

15. Ps. 134, 35; Isaia 44, 11.

18. Ps. 117, 4.

23. 3 Im. 8, 27; Isaia 66, 1.

25. Ps. 6, 5; și 29, 9; 87, 11; 117, 17; Varub 2, 17.

Psalm 114. Alilula.

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

2. Că au plecat urechea sa mie, și în zilele mele îl voi chema.

3. Cuprinsu-m'au durerile morșii, primejdiile iadului m'au aflat.

4. Necaz și durere am aflat, și numele Domnului am chemat.

5. O Doamne izbăvește sufletul meu; milostiv este Domnul și drept și Dumnezeu nostru miluește.

6. Cel ce păzește pe prunci Domnul, smeritu-m'am și m'au mântuit.

7. Infoarce-te suflete al meu la odihna ta; că Domnul bine au făcut șie.

8. Că au scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

Psalm 115. Alilulia.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m'am smerit foarte.

2. Și eu am zis întru uimirea mea: tot omul este mincinos.

3. Ce voiu răsplăti Domnului, pentru toate care mi-au dat mie?

4. Paharul mântuirii voiu lua, și numele Domnului voiu chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voiu da înaintea a tot poporul lui; scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

6. O Doamne, eu sluga ta, eu sluga ta și fiul slujnicii tale.

7. Rupt-ai legăturile mele; șie voiu jertii jertii de laudă, și întru numele Domnului voiu chema.

8. Rugăciunile mele Domnului voiu da, înaintea a tot norodului lui, în curșile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

114. 3. Ps. 17, 6.

115. 1. 2 Cor. 4, 13.

2. Rom. 3, 4. 6. Ps. 118, 125.

Psalm 116. Alluia.

Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați-l pre el toate popoarele.

2. Că s'a întărit mila lui preste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

Psalm 117. Alluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

2. Zică dar casa lui Israil că este bun; că în veac este mila lui.

3. Zică casa lui Aaron, că este bun; că în veac este mila lui.

4. Zică toți cei ce se tem de Domnul, că este bun; că în veac este mila lui.

5. Din necaz am chemat pre Domnul, și m'au auzit întru desfătare.

6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voiu teme, ce-mi va face mie omul?

7. Domnul este mie ajutor, și eu voiu privi asupra vrăjmașilor mei.

8. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

10. Toate neamurile m'au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

11. Incunjurând m'au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

12. Incunjuratu-m'au ca albinele fagurul, și s'au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pre ei.

13. Impins fiind, m'am povârnit să caz, și Domnul m'au sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este

Domnul, și s'au făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor.

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voiu muri, ci voiu fi viu, și voiu povesti lucrurile Domnului.

18. Certând m'au certat Domnul, și morții nu m'au dat.

19. Deschide-ți mie porțile dreptății, și intrând într'insele mă voiu mărturisi Domnului; aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într'însa.

20. Mărturisi-mă-voiu șie, că m'ai auzit, și te-ai făcut mie spre mântuire.

21. Piatra, care nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

22. Dela Domnul s'au făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștrii.

23. Aceasta este ziua care o au făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

24. O Doamne mântuește! O Doamne sporește! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

25. Bindecuvântat-am pre voi din casa Domnului, Dumnezeu este Domnul și s'au arătat nouă.

26. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile altarului.

27. Dumnezeuul meu ești tu, și mă voiu mărturisi șie; Dumnezeuul meu ești tu și te voiu înălța.

28. Mărturisi-mă-voiu șie că m'ai auzit, și te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

116. 1. Rom. 15, 11.

117. 1. 1 Paral. 16, 8; Ps. 99, 4.

4. Ps. 113, 18. 6. Ps. 55, 4; 119, 1; Ps. 3, 6 și 22, 4; Evrei 13, 6.

7. Ps. 53, 7. 9. Ps. 61, 8, 9.

11. Ps. 142, 13. 12. A 2 lege 1, 44.

14. Eșire 15, 2; Ps. 49, 15; Isaia 12, 2.

17. Ps. 6, 5 și 87, 11; 53, 6; Ps. 118, 175.

19. Isaia 26, 2.

21. Isaia 28, 16; Mat. 21, 42.

23. Isaia 28, 16; Fapt. 4, 11.

24. Rom. 9, 33.

Psalm 118. Alilua.

Fericiți cei fără prihană în cale,
carii umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce cercă mărturiile lui, cu toată inima vor căută pre dânsul.

3. Că nu cei ce lucrează fără de lege, în căile lui au umbiat.

4. Tu ai poruncit poruncile tale, ca să le păzească foarte.

5. O de s'ar îndreptă căile mele, să păzească îndreptările tale!

6. Atuncea nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile tale.

7. Mărturisî-mă-voiu fie întru îndreptarea inimii, ca să mă învăț judecățile dreptății tale.

8. Îndreptările tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

9. Întru ce's va îndreptă tânărul calea sa; când va păzi cuvintele tale.

10. Cu toată inima mea te-am căutat pre tine, să nu mă lepezi dela poruncile tale.

11. Întru inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greșesc fie.

12. Bine ești cuvântat Doamne, învață-mă îndreptările tale.

13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.

14. În calea mărturiilor tale m'am desfițat, ca întru toată bogăția.

15. Întru poruncile tale mă voi deprinde, și voi cunoaște căile tale.

16. Întru îndreptările tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău, viează-mă și voi păzi cuvintele tale.

18. Descopere ochii mei și voi cunoaște minunile din legea ta.

19. Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.

20. Iubit-a sufletul meu, ca să do-

rească de judecățile tale în toată vremea.

21. Certat-ai pre cei mandre blesternați cei ce se abat dela poruncile tale.

22. Iă dela mine ocară și defăimarea, că mărturiile tale am căutat.

23. Pentrucă au sezut boierii, și asupra mea cleveieau; iar robul tău se învăță îndreptările tale.

24. Că mărturiile tale cugetarea mea este; și sfaturile mele îndreptările tale.

25. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu; viază-mă după cuvântul tău.

26. Căile mele le-am mărturisit și m'ai auzit; învață-mă îndreptările tale.

27. Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg; și mă voi deprinde întru minunile tale.

28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie; întărește-mă întru cuvintele tale.

29. Calea nedreptății depărtează-o dela mine, și cu legea ta mă miluește.

30. Calea adevărului am ales, și judecățile tale n'am uitat.

31. Lipitu-m'am de mărturiile tale Doamne, nu mă rușină.

32. Pre calea poruncilor tale am alergat; când ai desițat inima mea.

33. Lege pune mie Doamne în calea îndreptărilor tale, și o voi căuta pre dânsa totdeauna.

34. Înțelepțește-mă și voi căuta legea ta; și o voi păzi pre ea cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei să nu vază deșeriăciune; în calea ta mă viază.

38. Pune robului tău cuvântul tău întru frica ta.

39. Șterge ocară mea de care îmi pare rău, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viază.

41. Și să vie preste mine mila ta Doamne, mântuirea ta după cuvântul tău.

42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.

43. Și să nu ei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit; că întru judecățile tale am nădăjduit.

44. Și voi păzi legea ta pururea în veac, și în veacul veacului.

45. Și am umblat întru lărgime; că poruncile tale am căutat.

46. Și am grai întru mărturiile tale înaintea împărașilor, și nu m'am rușinat.

47. Și am cugetat la poruncile tale, care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile tale, care le-am iubit, și m'am deprins întru îndreptările tale.

49. Pomenește cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m'a viaț.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte; iar eu dela legea ta nu m'am abățut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac Doamne, și m'am mângâiat.

53. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoși, cari părăsesc legea ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările tale, în locul nemernicii mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.

57. Partea mea ești Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

58. Rugatu-m'am feșii tale cu toată inima mea; miluește-mă după cuvântul tău.

59. Cugetat-am la căile tale, și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

60. Gățitu-m'am și nu m'am furburat a păzi poruncile tale.

61. Funiile păcătoșilor s'au înfășurat împrejurul meu, și legea ta n'am uitat.

62. În miezul nopții m'am sculat, să mă mărturisesc ție, spre judecățile dreptății tale.

63. Părtaș sunt eu tuturor celor ce să tem de tine, și celor ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta Doamne este plin pământul, îndreptările tale mă învață.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău Doamne, după cuvântul tău.

66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață; că poruncile tale am crezut.

67. Mai nainte de ce m'am smerit eu am greșit; pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

68. Bun ești Doamne, și întru bunătatea ta mă învață îndreptările tale.

69. Imulfitu-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor; iar eu cu toată inima voi cercă poruncile tale.

70. Inchețatu-s'a ca laptele inimilor; iar eu la legea ta am cugetat.

71. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăț îndreptările tale.

72. Bună este mie legea gurii tale, mai vartos decât mii de aur și de argint.

Mâinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile tale.

59. Plâng. 3, 39. 63. Ps. 100, 3.

64. Ps. 35, 5.

72. Iov. 22, 22; Pilde 16, 16.

73. Iov. 10, 9.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedeà, și se vor veseli, că întru cuvintele tale am nădăjdul.

75. Cunoscute-am Doamne că drepte sunt judecățile tale, și întru adevăr m'ai smerit.

76. Facă-se dar mila ta ca să mă mângâe, după cuvântul tău robului tău.

77. Să-mi vie mie îndurările tale, și voi fi viu; că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea; iar eu mă voi învăța întru poruncile tale.

79. Să mă întorcă pre mine cei ce se tem de tine, și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.

81. Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu; întru cuvintele tale am nădăjdul.

82. Sfârșitu-s-au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mângâia?

83. Că m'am făcut ca un foale în brumă; îndreptările tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele; ci nu sunt ca legea ta Doamne.

86. Toate poruncile tale sunt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.

87. Puțin de nu m'au sfârșit pre mine pre pământ; iar eu n'am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta viează-mă; și voi păzi mărturiile gurei tale.

89. În veac Doamne cuvântul tău rămâne în cer.

90. În neam și în neam adevărul tău; întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. Cu rânduiala ta rămâne ziua; că toate sunt slujitoare ție.

92. Că de n'ar fi fost legea ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările tale, că într'insele m'ai viat.

Al tău sunt eu mântuește-mă, că îndreptările tale am căutat.

95. Pre mine m'au așteptat păcătoșii să mă piarză, mărturiile tale am cunoscut.

96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfiată este porunca ta foarte.

97. Cât am iubit legea ta Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pre vrăjmașii mei m'ai înțelepșit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles; că mărturiile tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile tale am căutat.

101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gătulejului meu cuvintele tale, mai mult decât miera gurei mele.

104. Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urit toată calea nedreptăței.

105. Făclie picioarelor mele este legea ta, și lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptăței tale.

107. Smeritu-m'am până în sfâr-

75. Ps. 32, 4; 44, 9 și 35 6.

82. Ps. 68, 4.

83. Plâng. 5, 10.

91. Ps. 103, 5. 105. 2 Petr. 1, 19.

și Doamne, viează-mă după cuvântul tău.

108. Cele de bună voie ale gurei mele bine le voește Doamne, și judecățile tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâinile tale este pururea, și legea ta n'am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și dela poruncile tale n'am răfăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac; că bucurie inimii mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pre călcătorii de lege i-am urât, și legea ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești tu; întru cuvintele tale am nădăjduit.

115. Depărtați-vă dela mine cei ce vicleniși, și voi cugetați la poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă după cuvântul tău și mă viează; și nu mă rușină pre mine dela așteptarea mea.

117. Ajută-mi și mă voiu mântui; și voi cugeta întru îndreptările tale pururea.

118. Defăimat-ai pre toți cei ce se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

120. Pătrunde cu frica ta cărnurile mele, că de judecățile tale m'am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pre mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primește pre robul tău întru bunățate, ca să nu mă clevească cei mândri.

123. Ochii mei s'au stins spre mântuirea ta, și spre cuvântul dreptății tale.

124. Fă cu robul tău dupre mila

ta, și întru îndreptările tale mă învață.

125. Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă și voi cugeta mărturiile tale.

126. Vremea este a face Domnului; stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazia.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat; toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile tale; pentru aceasta le-a cercat pre ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează, și înțelepțește pre prunci.

131. Gura mea am deschis, și am tras duh, că de poruncile tale am dorit.

Caută spre mine și mă miluește, după judecata celor ce iubesc numele tău.

133. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor; și voi păzi poruncile tale.

135. Fața ta arată-o preste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

136. Izvoare de apă au izvorât ochii mei, pentru că n'am păzit legea ta.

137. Drept ești Doamne, și drepte sunt judecățile tale.

138. Poruncit-ai dreptatea a fi mărturiile tale, și adevărul foarte.

139. Topitu-m'a râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău l-a iubit pre el.

141. Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

125. Ps. 115, 6. 127. Pilde 8, 11.

133. Efes 6, 13. 135. Ps. 4, 6.

136. Ierem. 9, 1; Plâng. 3, 47.

139. Ps. 68, 11.

140. Ps. 11, 6; Pild. 30, 5.

113. Ps. 25, 4; și 100, 4. 115. Ps. 107, 7.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac, și legea ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi m'au afiat; poruncile tale sunt gândirea mea.

144. Drepte sunt mărturiile tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă Doamne, îndreptările tale voi căuta.

146. Strigat-am către tine, mântuiește-mă; și voi păzi mărturiile tale.

147. Apucat-am înaintea fără de vreme, și am strigat; întru cuvintele tale am nădăjduit.

148. Întâmpinat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi-l Doamne după mila ta; după judecata ta mă viază.

150. Apropiatu-s'au cei ce mă goniau fărădelege; și dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești tu Doamne, și toate căile tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

153. Vezi smerenia mea, și mă scoate; că legea ta n'am uitat.

154. Judecă judecata mea, și mă izbăvește; pentru cuvântul tău mă viază.

155. Departe este dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale n'au căutat.

156. Indurărilor tale multe sunt Doamne, după judecata ta mă viează.

157. Mulți sunt cei ce mă gonesc, și mă necăjesc; dela mărturiile tale nu m'am abătut.

158. Văzut-am pre cei neînțelegători, și mă topiam, că cuvintele tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile tale am iubit Doamne, întru mila ta mă viează.

160. Incepătura cuvintelor tale este

adevărul; și în veac toate judecățile dreptății tale.

161. Boierii m'au gonit în zadar, și de cuvintele tale s'a înfricoșat inima mea.

162. Bucură-mă-voiu eu de cuvintele tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urât și m'am scârbit, iar legea ta am iubit.

164. De șapte ori în zi te-am laudat, pentru judecățile dreptății tale.

165. Pace este multă celor ce iubesc legea ta, și nu este lor smințială.

166. Așteptai-am mântuirea ta Doamne, și poruncile tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, și le-a iubit ioarte.

168. Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sunt Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta Doamne, după cuvântul tău mă înțelepțește.

170. Să între cererea mea înaintea ta Doamne, după cuvântul tău mă izbăvește.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sunt dreptatea.

173. Fie mâna ta să mă mântuiască, că poruncile tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea ta Doamne, și legea ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu, și te va lauda; și judecățile tale vor ajuta mie,

176. Răfăcit-am ca o oae pierdută; caută pre robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

162. Isaia 9, 3.

168. Ps. 138, 3.

171. Ps. 50, 16; Ps. 144, 7.

175. Ps. 117, 17.

176. Isaia 53, 6; Ioan 10, 3.

Cântarea treptelor. Psalm 119.

Către Domnul când m'am necăjit
am strigat și m'au auzit.

2. Doamne izbăvește sufletul meu
de buzele nedrepte și de limba vi-
cleană.

3. Ce se va da fie? Și ce se va
adauge fie spre limba vicleană?

4. Săgețile celui puternic sunt a-
scușite cu cărbuni pustnicești.

5. Vai mie! Că nemernicia mea
s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu
sălașele lui Chidar, mult a nemer-
nicit sufletul meu.

6. Cu cei ce urau pacea, eram fă-
cător de pace, când grăiam lor, se
luptau cu mine în zadar.

Cântarea treptelor. Psalm 120.

Ridicat-am ochii mei la munși de
Runde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu dela Domnul, cel
ce au făcut cerul și pământul.

3. Să nu dai întru clătire picio-
rul tău; nici să dormiteze cel ce te
păzește.

4. Iată nu va dormită, nici v'a a-
dormi cel ce păzește pre Israil; Dom-
nul te va păzi pre tine.

5. Domnul este acoperemânt fie
preste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici
luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pre tine de
tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și
ieșirea ta, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor. Psalm 121.

Veselitu-m'am de cei ce mi-au zis
mie: în casa Domnului vom
merge.

2. Stând eră picioarele noastre în

curșile tale Ierusalime, Ierusalimul
cel ce se zidește ca o cetate; a că-
ruia împărtășirea lui este dimpreună.

3. Că acolo s'au suit seminșiile,
seminșiile Domnului, mărturia lui I-
srail.

4. Ca să se mărturisească nume-
lui Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la
judecață; scaunele asupra casei lui
David.

6. Întrebați dar cele ce sunt spre
pacea Ierusalimului, și îndestulare
celor ce te iubesc pre tine.

7. Fie pace întru puterea ta, și în-
destulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru frașii mei și pentru ve-
cinii mei, am grăit adică pace de
tine.

9. Pentru casa Domnului Dumne-
zeului nostru, am căutat cele bune fie.

Cântarea treptelor. Psalm 122.

Către tine am ridicat ochii mei, cea
ce lăcuești în cer.

2. Iată precum sunt ochii slugilor
în mâinile stăpânilor săi.

3. Precum sunt ochii slujnicii în
mâinile stăpânei sale; așa ochii no-
ștrii către Domnul Dumnezeul no-
stru, până ce se va milostivi spre noi.

4. Miluește-ne pre noi Doamne,
miluește-ne pre noi; că prea mult
ne-am umplut de hulă.

5. Prea mult s'a umplut sufletul
nostru; ocară celor ce sunt întru
îndestulare și hulă celor mândri.

Cântarea treptelor. Psalm 123.

De n'ar fi că Domnul eră întru
noi, zică adică Israil.

2. De n'ar fi că Domnul eră în-
tru noi, când s'au ridicat oamenii
asupra noastră, iată de vii ne-ar fi

119. 1. Ps. 117, 5.

120. 1. Ps. 122, 1.

2. Ps. 123, 8. 7. Ps. 90, 10.

121. 1. Ps. 83, 2.

3. A 2 Lege 16, 16.

122. 1. Ps. 120, 1.

4. Ps. 87, 3.

123. 2. 2 Paral. 20, 12.

înghițit pre noi, când s'a iuțit mâ-
nia lui preste noi.

3. Iată apa ne-ar fi înneecat pre noi.

4. Pârău a trecut sufletul nostru,
iată a trecut sufletul nostru apa cea
fără de stare.

5. Bine este cuvântat Domnul, ca-
rele nu ne-au dat pre noi spre vâ-
narea dinșilor lor.

6. Sufletul nostru ca o pasăre s'a
izbăvit din cursa vânătorilor.

7. Cursa s'a sfărâmat și noi ne-am
izbăvit.

8. Ajutorul nostru este întru nu-
mele Domnului, celui ce au făcut
cerul și pământul.

Cântarea treptelor. Psalm 124.

Cei ce se nădăjduesc întru Dom-
nul ca muntele Sionului; nu se
va clăți în veac, cel ce lăcuește în
Ierusalim.

2. Munți împrejurul lui, și Dom-
nul împrejurul poporului său, de
acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul
păcătoșilor preste soarta drepților;
ca să nu-și tinză drepții întru fără-
delegi mâinile lor.

4. Fă bine Doamne celor buni și
celor drepți cu inima.

5. Iar pre cei ce se abat la îndă-
râtnicii, duce-i-va Domnul cu cei
ce lucrează fărădelege, pace preste
Israil.

Cântarea treptelor. Psalm 125.

Când au întors Domnul robia Sio-
nului, făcutu-ne-am ca niște mân-
gâiași.

2. Atuncea s'a umplut de bucurie
gura noastră, și limba noastră de
veselie.

3. Atuncea vor grăi între neamuri.

4. Mărit-au Domnul a face cu dăn-

șii, mărit-au Domnul a face cu noi;
fost-am veselindu-ne.

5. Intoarce Doamne robia noastră,
ca pâraele în austru.

6. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu
bucurie vor seceră.

7. Mergând mergea și plângea, a-
runcând semințele sale.

8. Și venind vor veni cu bucurie,
luându-și mănunchele sale.

Cântarea treptelor. Psalm 126.

De n'ar zidi Domnul casa, în de-
șert s'ar osteni cei ce zidesc.

2. De n'ar păzi Domnul cetatea;
în deșert ar priveghea cel ce o pă-
zește, în deșert este vouă a mânecă.

3. Sculași-vă după ce ați șezut,
cei ce mâncați pâinea durerii.

4. Când va da iubiiilor săi somn,
iată moștenirea Domnului, fiil, plata
rodului pântecelui.

5. Ca niște săgeți în mâna celui
tare, așa fiil celor scuturași.

6. Fericit este, carele își va plini
pofa sa dintr'înșii nu se vor ruși-
nă, când vor grăi vrăjmașilor săi
în porți.

Cântarea treptelor. Psalm 127.

Fericii toți cei ce se tem de Dom-
nul, carii umbliă în căile lui.

2. Ostenelile rodurilor tale vei mân-
că; fericit ești, și bine va fi ție.

3. Femeia ta ca o vie rodită în
laturile casei tale.

4. Fiil tăi ca niște tinere odrasle
de maslin împrejurul mesii tale.

5. Iată așa se va binecuvântă o-
mul cel ce se teme de Domnul.

6. Binecuvântă-te-va Domnul din
Sion, și vei vedea bunătățile Ieru-
salimului în toate zilele vieții tale.

7. Și vei vedea pre fiil fiilor tăi,
pace preste Israil.

126. 4. Ps. 127, 3.

127. 2. Isala 3, 9.

3. Ps. 126, 4. 4. Iov. 5, 25.

6. Ps. 132, 3; 133, 4.

7. Ps. 90, 3. 8. Ps. 120, 2.

124. 2. Ps. 86, 1.

125. 2. Iov 8, 21; Ierem. 31, 9.

Cântarea treptelor. Psalm 128.

De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețile mele, zică adică Israil.

2. De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețile mele, și nu m'au biruit.

3. Preste spatele mele au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea sa.

4. Domnul cel drept au tăiat grumazi păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți, cei ce urăsc Sionul.

6. Făcă-se ca iarba pre casă, care mai nainte de zmulgere s'a uscat.

7. De care nu ș-a umplut mâna sa cel ce seceră, și sânul său cel ce adună mărunchele.

8. Și n'au zis cei ce treceau, binecuvântarea Domnului preste voi; binecuvântat-am pre voi întru numele Domnului.

Cântarea Treptelor. Psalm 129.

Dintru adâncuri am strigat către tine Doamne, Doamne auzi glasul meu.

2. Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

3. De te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne cine va suferi?

4. Că la tine este milostivirea, pentru numele tău te-am răbdat Doamne.

5. Așteptat-a sufletul meu spre cuvântul tău, nădărduit-a sufletul meu spre Domnul.

6. Din streaja dimineții până în noapte, din streaja dimineții să nădărduiască Israil spre Domnul.

7. Că la Domnul este mila și multă mântuire la el, și el va izbăvi pre Israil de toate fărădelegile lui.

128. 3. Isaia 51, 23.

6. 4 Imp. 19, 26.

129. 3. Iov. 9, 2. 4. Ps. 31, 1, 2.

5. Ps. 118, 146; Avacum 2, 3.

6. Ps. 5, 3; 56, 11; 58, 19; 87, 14.

7. Ps. 102, 3; Ps. 24, 13.

Cântarea treptelor. Psalm 130.

Doamne nu s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei.

2. Nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

3. De nu m'am smerit cu gândul, ci am înălțat sufletul meu.

4. Precum este cel înjărcat spre maica lui, așa vei răsplăsi spre sufletul meu.

5. Nădărduiască Israil spre Domnul, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor. Psalm 131.

Adu-ți aminte Doamne de David și de toate blândețele lui;

2. Cum s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeuului lui Iacov.

3. De voiu intra în lăcașurile casei mele, de mă voiu sufla pre patul așternutului meu.

4. De voiu da somn ochilor mei, și genelor mele dormitare.

5. Și odihna tâmpelor mele, până ce voiu afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeuului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pre ea în Efrata; aflatu-o-am pre ea în câmpii dumberăvei.

7. Intra-vom în lăcașurile lui, închină-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui.

8. Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu și sicriul sfînșirei tale.

9. Preoșii tăi se vor îmbrăcă cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

10. Pentru David sluga ta, să nu întorci fața unsului tău.

11. Juratu-s'au Domnul lui David cu adevărință, și nu se va lepăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău.

131. 3. 2 Imp. 7, 2. 7. Ps. 98, 5.

8. Num. 10, 35; 2 Paral. 6, 41; Ps. 67, 1.

9. Isaia 61, 10.

11. 2 Imp. 7, 12; Lucă 1, 55 și 69.

12. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea care voi învăța pre ei.

13. Și fiii lor până în veac vor ședeà pre scaunul tău.

14. Că au ales Domnul Sionul, o-sebitu-l-au pre el spre lăcaș luiș.

15. Această este odihna mea în veacul veacului; aicea voi lăcuî, că l-am ales pre el.

16. Vânatul lui binecuvându-l, voi binecuvântă; pre săracii lui voi sătură de pâine.

17. Preoșii lui voi îmbracă cu mântuire; și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucură.

18. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

19. Pre vrăjmașii lui voi îmbracă cu rușine, și preste dânsul va înflori sfințenia mea.

Cântarea trepte'or. Psalm 132.

Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a lăcuî frașii împreună.

2. Ca mirul pre cap, cel ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron.

3. Carele se pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui, ca roua Ermonului, ce se pogoară pre munșii Sionului.

4. Că acolo au poruncit Domnul binecuvântarea și vieța până în veac.

Cântarea treptelor. Psalm 133.

Iată acum binecuvântași pre Domnul toate slugile Domnului.

2. Cari stași în casa Domnului; în curșile casei Dumnezeului nostru.

12. 2 Imp. 7, 12; 3 Imp. 8, 25.

13. 3 Imp. 15, 4.

14. Ps. 77, 74.

17. 2 Paral. 6, 41; Ps. 148, 14.

18. Lueà 1, 69.

132. 2. Eșire 30, 2—3, 25, 30.

3. Ps. 127, 6.

133. 1. Ps. 134, 1.

3. În nopși ridicași mâinile voastre la cele sfinte, și binecuvântași pre Domnul.

4. Binecuvântă-te-va Domnul din Sion, cel ce au făcut cerul și pământul.

Psalm 134. Aliluia.

Lăudași numele Domnului; lăudași slugi pre Domnul.

2. Cel ce stași în casa Domnului, în curșile casei Dumnezeului nostru.

3. Lăudași pre Domnul, că este bun Domnul.

4. Cântași numelui lui, că este bun.

5. Că pre Iacov au ales luiș Domnul.

6. Pre Israil spre moștenire luiș.

7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul.

8. Și Domnul nostru preste toși dumnezeii.

9. Toate câte au vrut Domnul au făcut.

10. În cer și pre pământ.

11. În mări și întru toate adâncurile.

12. Ridicând [nori dela marginea pământului.]

13. Fulgerele spre ploaie le-au făcut.

14. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.

15. Carele au bătut [cele întâiu născute ale Eghiptului.]

16. Dela om până la dobitoac.

17. Trimis-au semne și minuni în mijlocul tău Eghipte.

18. Întru Faraon și întru toate slugile lui.

19. Carele au bătut neamuri multe.

20. Și au ucis împărași tari.

21. Pre Sion împăratul Amoreilor.

22. Și pre Og împăratul Vasanelui.

4. Ps. 127, 6.

134. 1. Ps. 133, 1.

12. Iov. 5, 10; Ps. 146, 8; Ierem. 10, 12.

15. Eșire 12, 29. 19. Isus Navi 12, 7.

21. Num. 21, 24, 25.

23. Și toate împărățiile lui Hanaan.
 24. Și au dat pământul lor moștenire.
 25. Moștenirea lui Israil poporului său.
 26. Doamne numele tău este în veac.
 27. Și pomenirea ta în neam și în neam.
 28. Că va judecă Domnul pre poporul său.
 29. Și spre slugile sale se va umili.
 30. Idolii neamurilor argint și aur; lucruri de mâini omenești.
 31. Gură au și nu vor grăi.
 32. Ochi au și nu vor vedea.
 33. Urechi au și nu vor auzi.
 34. Că nu este duh în gura lor.
 35. Asemenea lor să fie cei ce fac acestea.
 36. Și toți cei ce se nădăduesc într'înșii.
 37. Casa lui Israil, binecuvântați pre Domnul.
 38. Casa lui Aaron, binecuvântați pre Domnul.
 39. Casa lui Levi, binecuvântați pre Domnul.
 40. Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pre Domnul.
 41. Bine este cuvântat Domnul din Sion cel ce lăcuște în Ierusalim.

Psalm 135. Alluia.

- M**ărturisiți-vă Domnului, că este bun; că în veac este mila lui.
 2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor; că în veac este mila lui.
 3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor; că în veac este mila lui.
 4. Celui ce face minuni mari unuia; că în veac este mila lui.

5. Celui ce au făcut cerurile cu înțelegere; că în veac este mila lui.
 6. Celui ce au întărit pământul preste ape; că în veac este mila lui.
 7. Celui ce au făcut luminătorii cei mari; că în veac este mila lui.
 8. Soarele spre stăpânirea zilei; că în veac este mila lui.
 9. Luna și stelele spre stăpânirea nopții; că în veac este mila lui.
 10. Celui ce au bătut Eghiptul cu cei întâiu născuți ai lor; că în veac este mila lui.
 11. Și au scos pre Israil din mijlocul lor; că în veac este mila lui.
 12. Cu mână tare și cu braț înalt; că în veac este mila lui.
 13. Celui ce au împărțit marea Roșie întru despărțituri; că în veac este mila lui.
 14. Și au trecut pre Israil prin mijlocul ei; că în veac este mila lui.
 15. Și au scuturat pre Faraon și puterea lui în marea Roșie; că în veac este mila lui.
 16. Celui ce au trecut norodul său în pustie; că în veac este mila lui.
 17. Celui ce au bătut împărași mari; că în veac este mila lui.
 18. Și au omorât împărași tari; că în veac este mila lui.
 19. Pre Sion împăratul Amoreilor; că în veac este mila lui.
 20. Și pre Og împăratul Vasanelui; că în veac este mila lui.
 21. Și le-au dat pământul lor moștenire; că în veac este mila lui.
 22. Moștenirea lui Israil slugei sale; că în veac este mila lui.
 23. Că întru smerenia noastră ne-au pomenit pre noi Domnul, că în veac este mila lui.

5. Fac. 1, 1; Jerem. 10, 11; Pilde 3, 19.

6. Ps. 23, 2. 7. Fac. 1, 14, 16.

10. Eșire 12, 12, 29; Ps. 77, 56.

11. Eșire 14, 21.

13. Eșire 14, 21; Ps. 77, 16.

15. Eșire 14, 28. 18. Num. 21, 24.

20. Num. 21, 33; A 2 Lege 3, 1.

22. Isus Navi 12, 6; și 13, 7.

28. A 2 Lege 32, 36.

30. Ps. 113, 12; Înțelep. 15, 15.

31—33. Ps. 113, 13. 35. Ps. 113, 15.

135. 1. 2 Paralip. 20, 22.

2. A 2 Lege 10, 17. 4. Ps. 85, 9.

24. Și ne-au izbăvit pre noi de vrăjmașii noștri; că în veac este mila lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul; că în veac este mila lui.

26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ce-
resc; că în veac este mila lui.

Psalm 136. Lui David prin Ieremia.

La râul Vavilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.

2. În sălcii în mijlocul lui am spânzurat organele noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pre noi, cei ce ne-au robii pre noi, cuvinte de cântări.

4. Și cei ce ne-au dus pre noi, cântare, cântați nouă din cântările Sionului.

5. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ strein ?

6. De te voi uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

7. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine.

8. De nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca întru începutul veseliei mele.

9. Adu-ți aminte Doamne de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului.

10. Carii ziceau: stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui.

11. Fata Vavilonului ticăloasă; fericit este cel ce va răsplăti fie răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă.

12. Fericit este carele va apuca, și va lovi pruncii tăi de piatră.

Psalm 137. Lui David prin Agheu și Zaharia.

Mărturisi-mă-voiu fie Doamne cu toată inima mea; și înaintea în-

gerilor voi cânta fie, că ai auzit toate graiurile gurii mele.

2. Inchină-mă-voiu la biserica ta cea sfântă, și mă voi mărturisi numelui tău.

3. Întru mila ta și adevărul tău; că ai mărit preste tot numele cel sfânt al tău.

4. Ori în ce zi te voi chema, degrab mă auzi; înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea ta.

5. Mărturisească-se fie Doamne toți împărașii pământului, că au auzit toate graiurile gurii tale.

6. Și să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

7. Că înalt este Domnul, și la cele smerite privește, și cele înalte de departe le cunoaște.

8. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei via; preste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile tale, și m'a mântuit dreapta ta.

9. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne mila ta este în veac, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea.

PSALM 138.

Lui David întru sfârșit, al Zahariei întru risipire.

Doamne cercatu-m'ai și m'ai cunoscut, tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe; cărarea și funia mea tu ai iscodit.

3. Și toate căile mele mai nainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

4. Iată Doamne, tu ai cunoscut toate cele de pre urmă, și cele de demult; tu m'ai zidit, și ai pus preste mine mâna ta.

25. Ps. 146, 10.
136. 3. Ps. 78, 1.

7. Ierem. 50, 15.

9. Amos 1, 11; Ierem. 25, 21.

12. Isaia 13, 16.

137. 5. Ps. 71, 10, 11.

7. Ps. 112, 5. 9. Ps. 56, 3.

138. 1. Ps. 7, 9; Ierem. 12, 3.

2. 3 Imp. 8, 39; Ps. 16, 3.

3. Ps. 118, 168.

5. Minunată s'a făcut știința ta de către mine, întăritu- s'a, nu voi putea spre dânsa.

6. Unde mă voi duce dela Duhul tău? Și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi sui în cer, tu acolo ești; de mă voi pogori în iad, de față ești.

8. De voi lua aripile mele de dimineață, și mă voi sălășlui la marginile mării,

9. Și acolo mâna ta mă va povățui, și mă va ține dreapta ta.

10. Și am zis: au doar întunecul mă va acoperi? Și noaptea este luminare întru desfătarea mea.

11. Că întunecul nu se va întuneca dela tine, și noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunecul ei, așa și lumina ei.

12. Că tu ai zidit răunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecul maicii mele.

13. Mărturis-mă-voiu fie, că cu înfricoșare te-ai minunat; minunate sunt lucrurile tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

14. Nu s'a ascuns osul meu dela tine, carele l-ai făcut întru ascuns; și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

15. Cel nelucrat al meu l-au văzut ochii tăi, și în cartea ta toți se vor scri; zile se vor zidi, și niciuna întru dânsii.

16. Iar mie foarte sunt cinstiți prietenii tăi Dumnezeu, foarte s'au întărit stăpâniile lor.

17. Numără-voiu pre dânsii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m'am, și încă sunt cu tine.

18. De vrei să omori pre păcătoși Dumnezeu; bărbajii sângiurilor depărtați-vă dela mine.

19. Că pricinuitoari sunteți întru gânduri, lua-vor întru deșertăciuni cetățile tale.

20. Au nu pre cei ce te urăsc pre tine Doamne am urât? Și asupra vrăjmașilor tăi m'am topit?

21. Cu urâciune desăvârșit i-am urât pre ei, neprieteni mi s'a făcut mie.

22. Ispitește-mă Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cercă-mă, și cunoaște cărările mele.

23. Și vezi, de este calea fărădelegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea veșnică.

Psalm 139. Întru sfârșit lui David.

Scoate-mă Doamne dela omul viclean; dela bărbatul nedrept mă izbăvește.

2. Carii gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie.

3. Ascufit-a limba sa ca de șarpe; otravă de aspidă supt buzele lor.

4. Păzește-mă Doamne de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepți mă scoate.

5. Carii au gândit să împiedece pașii mei, ascuns-au mândrii cursă mie.

6. Și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare smintele mi-au pus mie.

7. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu ești tu, ascultă Doamne glasul rugăciunii mele.

8. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de războiu.

9. Să nu mă dai Doamne dela dorirea mea celui păcătos, gândit-a împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândvă să se înalțe.

10. Capul înconjurării lor, oste-

22. Ps. 25, 2. 23. Ps. 25, 2.
139. 1. Ps. 7, 10.

3. Ps. 57, 4; Rom. 3, 13.

5. Ps. 140, 10; 141, 4.

6. Ps. 7, 16. 8. Ps. 56, 3.

5. Ps. 91, 5. 7. Amos 9, 2, 3.

11. Iov. 26, 6. 13. Ps. 39, 7.

16. Ps. 39, 6.

neala buzelor lor va acoperi pre dânsii

11. Cădeă-vor preste dânsii cărbuni cu foc, surpă-vei pre ei în ficăloșie, și nu vor putea răbdă.

12. Bărbatul limbut nu se va îndreptă pre pământ; pre bărbatul nedrept relele îl vor vână spre stricăciune.

13. Cunoscūt-am, că va face Domnul judecată săracilor, și izbândă lipsiilor.

14. Inșă drepții se vor mărturisi numelui tău, și vor lăcuī drepții cu fața ta.

Psalm 140. Lui David.

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămăea înaintea ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seara.

3. Pune Doamne sireaje gurei mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de viclesug, ca să tângădesc răspunsurile cele din păcate.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege; și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

6. Certă-mă-va dreptul cu milă și mă va muștră; și unfuldelemn al păcătoșului să nu ungă capul meu.

7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor; înghițitu-s'au lângă piatră judecătorii lor.

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit, ca o brazdă de pământ s'au rupt pre pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad.

9. Căci către tine Doamne, Doamne ochii mei, spre tine au nădăjduīt, să nu iei sufletul meu.

10. Păzește-mă de cursa, care mi-au pus mie, și de smintelile celor ce iac fărădelege.

11. Cădeă-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sunt eu, până ce voi trece.

PSALM 141.

Înțelegerii lui David, când a fost el în peșteră rugându-se

Cu glasul meu către Domnul am strigat; cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsă-voiu înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

3. Când lipseă dintru mine duhul meu, fu ai cunoscut cărările mele.

4. In calea aceasta, în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama deadreapta și am privit, și nu eră cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga dela mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către tine Doamne, zis-am: tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

8. Iă aminte spre rugăciunea mea că m'am smerit foarte.

9. Izbăvește-mă de cei ce mă gonesc; că s'au întărit mai vârtos de cât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu ca să se mărturisească numelui tău.

11. Pre mine mă așteaptă drepții până ce vei răsplăti mie.

PSALM 142. LUI DAVID.

Când îl goniă pre el Avesalom fiul său.

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea. întru adevărul tău, auzi-mă întru dreptatea ta.

2. Și să nu intri la judecată cu

11. Pilde 25, 21; Rom. 12, 20.

140. 1. Ps. 5, 2.

2. Apoc. 5, 8. Ps. 39, 2. 5. Ps. 25, 4.

6. Pilde 27, 6; Eccl. 7, 6. 8. Ps. 87, 6.

10. Ps. 139, 5.

141. 2. Plâng. 2, 19. 4. Ps. 139, 5.

7 Ps. 16, 16.

142. 2. Iov. 9, 2.

robul tău, că nu se va îndrepta înaintea ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ vieața mea.

4. Așezatu-m'a întru întunec ca pre morții veacului, și s'a mâhnit întru mine duhul meu.

5. Întru mine s'a furburat inima mea, adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale am gândit.

6. Tins-am către tine mâinile mele; sufletul meu ca niște pământ fără de apă ție.

7. Degrab auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul mie.

8. Să nu întorci fața ta dela mine și mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă,

9. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăjduit.

10. Arată mie Doamne calea, în care voi merge; că la tine am ridicat sufletul meu.

11. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne la tine am scăpat; învașă-mă să fac voea ta, că tu ești Dumnezeuul meu.

12. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept; pentru numele tău Doamne mă vei viea întru dreptatea ta.

13. Scoate-vei din necaz sufletul meu, și întru mila ta vei stârși pre vrăjmașii mei.

14. Și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

Psalm 143, lui David, împotriva lui Goliat.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul meu, cel ce învașă mâi-

nile mele spre oștire, și degetele mele la războiu.

2. Mila mea, scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu.

3. Scutitorul meu, și întru el am nădăjduit; cel ce supune poporul meu supă mine.

4. Doamne! Ce este omul? Că te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului? Că-l socotești pre el.

5. Omul deșertăciunei s'a asemănat; zilele lui ca umbra trec.

6. Doamne pleacă cerurile, și te pogoară, atinge-te de munți, și vor fumegă.

7. Fulgeră fulgere, și vei risipi pre dânsii, trimite săgețile tale și-i vei furbură pre ei.

8. Trimite mâna ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor streini.

9. A căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătășii.

10. Dumnezeuule, cântare nouă voi cântă ție, în psaltire cu zece strune voi cântă ție.

11. Celui ce dai mântuire împăraților, celui ce izbăvește pre David robul tău de sabie cumplită.

12. Izbăvești-mă și mă scoate din mâna fiilor celor streini; a căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătășii.

13. Ai căroră fiii lor ca niște finere odrasle înfipte întru finereșile lor.

14. Fetele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea Bisericii.

15. Cămarile lor pline, vărsându-se din ceasta în cea.

16. Oile lor mult fățătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor; boii lor grași.

5. Ps. 39, 11. 6. Ps. 62, 3; Ps. 87, 10.

7. Ps. 27, 1. 9. Ps. 24, 1.

11. Ps. 24, 4.

13. Ps. 117, 12.

14. Ps. 85, 16.

143. 1. Ps. 17, 37.

3. Ps. 17, 47. 4. Ps. 8, 5.

5. Ps. 38, 6, 7; Ecl. 12, 8.

6. Iov 9, 5, 8. 9, 14, 2. Isaia 64, 1,

7. Ps. 53, 3; Ps. 17, 16.

8. Ps. 17, 19; Ps. 68, 17.

16. Iov 21, 10, 11.

17. Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulișele lor.

18. Fericit-au pre poporul, căruia sunt acestea; fericit este poporul, căruia Domnul este Dumnezeuul lui.

Psalm 144. Laudel lui David.

Inălță-te-voiu Dumnezeuul meu împăratul meu, și bine voiu cuvânta numele tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele bine te voiu cuvânta, și voiu lauda numele tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și laudat foarte, și slavei lui nu este sfârșit.

4. Neamul și neamul vor lauda lucrurile tale, și puterea ta vor vesti.

5. Mare cuviința slavei sfințirii tale vor grăi, și minunile tale vor povesti.

6. Și puterea celor înfricoșate ale tale vor spune, și slava ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimei bunătății tale vor vesti, și de dreptatea ta se vor bucura.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, și îndurările lui preste toate lucrurile lui.

10. Mărturisească-se ție Doamne toate lucrurile tale, și cuvioșii tăi bine să te cuvinteze.

11. Slava împărăției tale vor spune, și puterea ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor o-menești puterea ta, și slava marei cuviinței împărăției tale.

13. Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor, și stăpânia ta întru tot neamul și neamul.

14. Credincios este Domnul întru

toate cuvintele sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pre toți cei ce cad, și îndreptează pre toți cei surpași.

16. Ochii tuturor spre tine nădăduesc, și tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deschizi tu mâna ta, și saturi pre tot cel viu de buna voință.

18. Drept este Domnul întru toate căile sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă pre el, de toți cei ce-l chiamă pre el întru adevăr.

20. Voea celor ce se tem de el va face, și rugăciunea lor va auzi și-i va mântui pre dânșii.

21. Păzește Domnul pre toți cei ce-l iubesc pre el, și pre toți păcătoșii va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui în veac și în veacul veacului.

Psalm 145. Aliluia. Al lui Aghou și al Zahariei.

Laudă suflete al meu pre Domnul, laudă-voiu pre Domnul în vieața mea, cântă-voiu Dumnezeuului meu până ce voiu fi.

2. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mântuire.

3. Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său.

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeuul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeuul lui.

15. Ps. 145, 8. 16. Ps. 103, 28.

17. Ps. 146, 10.

18. A 2 Lege 32, 4; Ecl. 3, 14; Daniil 4, 34.

19. Ps. 118, 151; Ps. 33, 17. 22. Ps. 65, 3.

145. 1. Ps. 62, 5; și 103, 33.

2. Ierem. 17, 5. 3. Ecl. 12, 7.

18. Ps. 32, 12.

144. 3. Ps. 17, 4; Ps. 47, 1.

4. Ps. 77, 3. 7. Ps. 118, 171.

8. Ps. 85, 15; Ps. 102, 8.

13. Ps. 145, 10.

6. Spre cel ce au făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele.

7. Spre cel ce păzește adevărul în veac, spre cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepti, Domnul păzește pre cei nemernici.

9. Pre săracul și pre văduva va primi, și calea păcătoșilor o va pierde.

10. Impărăși-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău Sioane în neam și în neam.

Psalm 146. Aliluia. Al lui Aghou și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul, că este bun psalmul; Dumnezeuul nostru să se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, rispirile lui Israil va adună.

3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă și leagă sdruncinările lor.

4. Cel ce numără mulțimea stelelor, și lor tuturor numele le chiamă.

5. Mare este Domnul nostru și mare este țaria lui, și priceperii lui nu este număr.

6. Cel ce primește pre cei blânzi Domnul, și smerește pre cei păcătoși până la pământ.

7. Incepeți a cânta Domnului întru mărturisire; cântați Dumnezeuul nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, celui ce gătește pământului ploaie.

9. Celui ce răsare în munși iarbă și pășune spre slujba oamenilor.

10. Celui ce dă dobitoacelor hrană și puilor corbilor celor ce-l chiamă pre el.

11. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

12. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de dânsul și întru cei ce nădăjduesc spre mila lui.

Psalm 147. Aliluia. Al lui Aghou și al Zahariei.

Laudă Ierusalime pre Domnul, laudă pre Dumnezeuul tău Sioane.

2. Că au întărit încuețorile porților tale, binecuvântat-au pre fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarele tale pace și cu grăsime de grâu te-au săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul său pământului; degrab aleargă cuvântul lui.

5. Al celui ce dă zăpada sa ca lână, al celui ce presară negura sa cenușa.

6. Al celui ce pune gheața sa ca pâinile, împotriva feței gerului lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul său, și le va topi pre ele, suflă-va Duhul lui, și vor curge ape.

8. Cel ce vestește cuvântul său lui Iacov, îndreptările și judecățile sale lui Israil.

9. N'au făcut așa la tot neamul, și judecățile sale nu le-au arătat lor.

Psalm 148. Aliluia. Al lui Aghou și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul din ceruri, lăudați pre el întru cele înalte.

2. Lăudați pre el toți Ingerii lui, lăudați pre el toate puterile lui.

10. Ps. 135, 25; 144, 17.

11. Pilde 21, 31; Ps. 32, 16 și 43, 8

12. Ps. 22, 18; 33, 16; 10, 7; Ps. 37, 21, 22.

147. 3 Ps. 80, 15.

5. Iov 37, 6. 8. Ps. 102, 6; Ps. 77, 5.

9. Fapt. Ap. 14, 15.

148. 2. Ps. 102, 21; Iov 38, 7.

6. Fapte 14, 14; Apoc. 14, 7.

7. Ps. 102, 6; 106, 9.

8. Ps. 144, 15. 9. Ps. 67, 5.

10. Ps. 144, 13

146. 1. Ps. 91, 1. 3. Ps. 33, 19.

4. Isaia 40, 26. 5. Isaia 40, 28.

8. Iov 5, 10; Ps. 134, 12; Ierem. 10, 12.

3. Lăudați pre el soarele și luna, lăudați pre el toate stelele și lumina.

4. Lăudați pre el cerurile cerurilor, și apa cea mai pre sus de ceruri să laude numele Domnului.

5. Că el au zis și s'au făcut; el au poruncit și s'au zidit.

6. Pușu-le-au pre ele în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va irece.

7. Lăudați pre Domnul de pre pământ, balaurii și toate adâncurile,

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul lui.

9. Munții și toate dealurile, lemnurile cele roditoare și toți chedrii.

10. Hiarele și toate dobitoacele, cele ce se târăsc, și pasările cele zburătoare.

11. Împărații pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai înleri să laude numele Domnului, că s'a înălțat numele lui al unuia.

13. Mărturisirea lui pre pământ și în cer, și va înălță cornul norodului său.

14. Cântare tuturor cuvioșilor lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de dânsul.

Psalm 149. Alliula.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioșilor.

2. Veselească-se Israil de cel ce l-au făcut pre el; și fiii Stonului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele lui în horă, în tâmpină și în psaltire să-i cânte lui.

4. Că binevoiește Domnul întru

3. Iov 38, 7.

4. Apoc. 6, 13.

5. Fac. 1, 3, 6; Ps. 32, 6, 9.

13. Pilde 18, 10.

14. Ps. 131, 17.

norodul său, și va înălță pre cei blânzi întru mântuire.

5. Lăudă-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucură întru așternuturile lor.

6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și sabii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri și muștrări întru noroade.

8. Ca să lege pre împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătuși de fier.

9. Ca să facă întru dânsii judecată scrisă; mărirea aceasta este tuturor cuvioșilor lui.

Psalm 150. Alliula.

Lăudați pre Dumnezeu întru sfinții lui, lăudați pre el întru tăria puterii lui.

2. Lăudați pre el întru puterile lui, lăudați pre el după mulțimea slavei lui.

3. Lăudați pre el în glas de trâmbiță, lăudați pre el în psaltire și în alăută.

4. Lăudați pre el în tâmpină și în horă, lăudați pre el în strune și în organe.

5. Lăudați pre el în chimvaie bine răsunătoare, lăudați pre el în chimvale de strigare; toată suflarea să laude pre Domnul.

Acest Psalm, deosebi este scris de David și afară de numărul celor 150 de Psalmi când singur s'a bătut cu Goliat.

Mic eram între frații mei, și mai tânăr în casa tatălui meu; păscu-am oile tatălui meu.

2. Mâinile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.

3. Și cine va vesti Domnului meu? Insuș Domnul, însuș va auzi.

149. 6. Evr. 4, 12; Apoc. 1, 16.

9. A 2 Lege 4, 6.

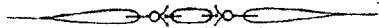
150. 1. Isaia 6, 3.

4. Insuș au trimis pre îngerul său, și m'a luat dela oile tatălui meu, și m'a uns cu untuldelemn al ungerii sale.

5. Frații mei buni și mari, și n'au binevoit întru dânșii Domnul.

6. Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru idolii săi.

7. Iar eu zmulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul lui, și am ridicat ocară dintre fiii lui Israil.

PILDELE LUI SOLOMON

CAP. 1.

Cum se dobândește și se pierde înțelepciunea.

Pildele lui Solomon fiul lui David carele a împărășit în Israil.

2. A cunoaște înțelepciunea, învățătura, a înțelege cuvintele măestricei.

3. A pricepe învăluelile vorbelor și dezlegarea cuvintelor celor întunecoase, și a socoti dreptatea și adevărul, și judecată a face.

4. A dà celor fără de răutate istețime, și pruncului tânăr simțire și înțelegere.

5. Acestea auzindu-le înțeleptul, mai înțelept va fi, și cel înțelegător cârmuire va dobândi.

6. Și va cunoaște pilda și cuvântul întunecos, și vorbele înțelepților și întrebările cele ascunse.

7. Inceperea înțelepciunii este frica Domnului și cunoștință bună este tuturor celor ce o fac pre ea, credința întru Dumnezeu este începerea priceperii, iar cei necredincioși defăimează înțelepciunea și învățătura.

8. Ascultă fiule învățătura tatălui tău, și nu lepădă legile maicii tale.

9. Că cununa darurilor vei luà pre creștetul tău, și lanț de aur împrejurul grumazului tău.

10. Fiule! Să nu te înșele pre tine oamenii cei necredincioși, nici să voiești lor.

11. De te vor rugà zicând : vino cu noi însofește-te la sânge, și cu strâmbătate să ascundem în pământ pre omul cel drept;

12. Să-l înghițim pre el ca iadul de viu, și să stingem pomenirea lui de pre pământ;

13. Agoniseala lui cea de mult preș să o apucăm, și vom umplea casele noastre de prăzi;

14. Puneși soarta ta cu noi, și o pungă de obște să avem toți, și un sac să fie nouă:

15. Să nu mergi în cale cu dânșii, ci să-ți abași piciorul tău dela cărările lor.

16. Că picioarele lor la răutate aleargă, și grabnice sunt a vărsa sânge.

17. Că nu fără de dreptate se întind mrejele pasărilor.

18. Că cei ce se însofesc sângiu-rilor, își agonisesc loruș rele, și sfărâmarea oamenilor celor fără de lege este rea.

19. Acestea sunt căile tuturor celor ce fac fărădelegi, că, cu necredința își răpesc sufletul lor.

20. Înțelepciunea în răspântie se laudă, și prin ulițe îndrăzneală aduce.

21. Pre vârfurile zidurilor se vestește, la porțile celor puternici șade, și la porțile cetății cutezând grăește.

22. Câtă vreme cei nevinovați se vor fiine de dreptate, nu se vor rușina; iar cei nebuni, fiind poftitori de batjocură, necredincioși făcându-se, au urât știința.

23. Și vinovați s'au făcut muștrărilor, iată vă spui înaintea graiului suflării mele, și voi învâța pre voi cuvântul meu.

24. Că am strigat și nu m'afi ascultat, și am înfins cuvinte, și n'afi luat aminte.

25. Ci ați defăimat sfaturile mele, și n'afi luat aminte certările mele.

26. Pentru aceea și eu voi râde de peirea voastră, și mă voi bucura când va veni vouă pierderea.

27. Și când va năvăli asupra voastră fără de veste nevoie, și va veni supărare asemenea viforului, și când va veni vouă necazuri și încunjurarea cetății sau când va veni vouă peirea.

28. Că va fi, când mă veți chema, și eu nu voi auzi pre voi, căută-mă-vor cei răi, și nu mă vor afla.

29. Că au urât înțelepciunea, și cuvântul Domnului n'au ales.

30. Niți au voit să ia aminte sfaturile mele, și au batjocorit muștrările mele.

31. Pentru aceea vor mânca roadele căii sale, și se vor sătura de necurația sa.

32. Căci, că făcea strâmbătate pruncilor, se vor omori, și cercetarea pierde pre cei necurați.

33. Iar cel ce mă va ascultă pre mine, va lăcuți spre nădejde, și se va odihni fără frică de tot răul.

CAP. 2.

Învățarea înțelepciunii.

Fiu! De vei primi graiurile mele, și de vei ascunde poruncile mele la tine,

2. Va auzi urechea ta înțelepciunea, și vei lipi inima ta de cunoștință, și o vei pune fiului tău spre învățatură.

3. Că de vei chema înțelepciunea, și de vei da glasul tău cunoștinții,

4. Și de o vei căuta pre dansa ca argintul, și de o vei cercă ca comorile,

5. Atunci vei cunoaște frica Domnului, și cunoștința lui Dumnezeu vei afla.

6. Că Domnul dă înțelepciune, și dela fața lui iese cunoștința și știința.

7. Și adună vistierie celor ce lucrează mântuire, și apără mergerea lor.

8. Ca să păzească căile dreptăților, și calea celor ce se tem de dânsul o va păzi.

9. Atunci vei cunoaște dreptatea și judecata, și vei face toate căile bune.

10. Că de va veni înțelepciunea în cugetul tău, și simțirea sufletului tău bună a fi și se va părea.

11. Siatul bun te va păzi, și cugetul drept te va apăra.

12. Ca să te izbăvească de calea rea, și de omul ce nu grăește nimic de crezut.

13. O! Cei ce au lăsat căile cele drepte, și umblă în căile întunericului.

14. Cei ce se veselesc de rele, și se bucură de răzvrătirea rea.

15. Ale cărora cărări sunt întoarse, și strâambe umbletele lor.

16. Aceia te vor depărta dela calea dreaptă, și te vor înstreina dela gândul bun.

24. Isaia 65, 11; 66 4; Ieremia 7, 12.

26. Ps. 2, 3; 36, 13 și 58, 9.

27. Iezech. 38, 9.

28. Iov. 27, 8; Isaia 1, 15; Ierem. 11, 11.

2. 6. Daniil 2, 20; Iov 12, 13.

17. Fiule! Să nu te apuce pre tine sfatul rău, carele lasă învățatura tinerețelor și uită legea lui Dumnezeu.

18. Că ș-a pus lângă moarte casa sa, și lângă iad cu pământeni cărările sale.

19. Toți cei ce umblă pre dânsa nu se vor întoarce, nici vor ajunge la cărări drepte, că nu-i vor apuca pre ei anii vieții.

20. Că de ar fi umblat pre căi bune, ar fi aflat cărările dreptății netede.

21. Că cei buni vor lăcuț pământul, și cei cuvioși vor rămâneă pre el.

22. Iar căile celor necredincioși vor pieri de pre pământ, și cei fărădelege vor pieri de pre dânsul.

CAP. 3.

Indemnare la fapte bune. Lauda înțelepciunii.

Fiu! Nu uită legile mele, și cuvintele mele să le păzească inima ta.

2. Că lungimea vieții și anii zilelor, și pace vor adaoge ție.

3. Milostenia și credința să nu-ți lipsească, înfășură-le pre ele împrejurul grumazilor tăi, și le scrie pre lespezile inimei tale, și vei afla har.

4. Și să gândești bune înaintea Domnului și a oamenilor.

5. Fii nădăjduind cu toată inima spre Dumnezeu, iar cu înțelepciunea ta nu te mări.

6. Intru toate căile tale să o cunoști pre dânsa, ca să îndrepteze căile tale.

7. Nu fii înțelept intru tine singur, ci te teme de Dumnezeu și te ferește de tot răul.

8. Atunci va fi vindecare trupului tău și odihnă oaselor tale.

9. Cinstește pre Domnul din ostenelele tale cele drepte, și-i dă lui pârgă din toate rodirile tale cele drepte.

10. Ca să se umple jitnițele tale de mulțime de grâu, și să se verse teascurile tale de vin.

11. Fiule! Nu defăimă învățăturile Domnului, nici slăbi fiind certat de dânsul.

12. Că pre carele iubește Domnul, îl ceartă și bate pre tot fiul pre carele primește.

13. Fericit este omul, carele a aflat înțelepciunea și muritorul, carele a cunoscut știința.

14. Că mai bună este neșăria acestia, decât vistierile aurului și ale argintului.

15. Că mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț, nu stă ei nimic împotriva ce este rău, cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea, și tot ce este scump nu este ei vrednic.

16. Lungimea zilelor și anii vieții sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și mărire, și din gura ei iese dreptatea; legea și mila pre limbă le poartă.

17. Căile ei sunt căi bune, și toate cărările ei cu pace.

18. pom de vieță este tuturor celor ce se lipesc de dânsa, și celor ce se reazemă de ea ca pre Domnul întemeiați.

19. Dumnezeu cu înțelepciunea a întemeiat pământul, și au gătit cerurile cu priceperea.

20. Intru cunoștința lui adâncurile s'au deschis, și norii au izvorât apă.

21. Fiule! Să nu treci, ci păzește sfatul meu și gândul.

22. Ca să fie viu sufletul tău, și să fie har împrejurul grumazului tău,

17. 1 Tim. 5, 11, 12. 21. Ps. 36, 22, 29.

22. Iov 18, 17.

3. 2. H 2 lege 8, 1.

3. 6, 21; H 2 Lege 6, 6. 7. Rom. 12, 16.

9. Tovit. 4, 7. 10. Malah. 3, 10; H 2 Lege 28, 8. 12. Evrei 12, 5.

14. Iov 28, 15; Ps. 19, 11. 19. Ps. 135, 5.

și va fi vindecare trupului tău, și purtare de grije de oasele tale.

23. Ca să umbli în pace având nădejde în toate căile tale, și ca să nu se poștionească piciorul tău.

24. Că de vei șede, fără de frică vei fi, și de vei dormi, dulce vei dormi.

25. Și nu te vei teme de frica, ce va veni asupra-ți, nici de năvălirile necredincioșilor cele împresurătoare

26. Că Domnul va fi întru toate căile tale, și va întări piciorul tău, ca să nu te clătești.

27. Nu te lepădă a face bine celui lipsit, când poate a ajuta mâna ta.

28. Nu zice: du-te și să te întorci și mâine îți voi da, putând tu face bine, că nu știi ce va aduce ziua ce vine.

29. Nu meșteșugi rele asupra prietenului tău, carele vine de aiurea și nădăjduște spre tine.

30. Nu fii iubitor de vrajbă împotriva omului în zadar, ca să nu-ți faci și ceva rău.

31. Nu-ți agonisi ocările oamenilor răi, nici urmă căilor lor.

32. Că necurat este înaintea Domnului tot călcătorul de lege, și cu cei drepți nu se împreună.

33. Blestemul Domnului în casele celor necredincioși, iar curțile drepților bine se cuvintează.

34. Domnul mândrilor le stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar.

35. Cei înțelepți vor moșteni mărire, iar cei necredincioși au înălțat ocară.

CAP. 4.

Înlăturarea prilejului spre păcat.

Ascultați fii învățătura părintelui, și luați aminte să cunoașteți știința.

2. Că dar bun dăruiesc vouă, legea mea să nu o părăsiți.

3. Că și eu am fost ascultător tatălui meu, și iubit înaintea feței mamei mele.

4. Carii mă învățau și ziceau: să se întărească cuvântul nostru în inima ta, păzește poruncile, și nu le uită.

5. Agonisește-ți înțelepciune. câștigă-ți știință, nu uită, nici trece cu vederea cuvintele gurii mele, nici te abate dela graiurile gurii mele.

6. Nu o părăsi pre dânsa, și te va ține pre tine, iubește-o, și te va păzi.

7. Inceperea înțelepciunii este a câștiga înțelepciune, și întru toată agoniseala ta, agonisește-ți știință.

8. Primește-o, și o cuprinde pre ea, și te va înălța, cinstește-o ca să te cuprinză.

9. Ca să dea capului tău cunună de daruri, și să te acopere cununa mângâerei.

10. Auzi fiule și primește cuvintele mele, și se vor înmulți anii vieții tale, ca să fie multe căile vieții tale.

11. Că te învăț căile înțelepciunii și te îndreptez pre cărări drepte,

12. Că de vei umbla, nu se vor împiedeca pașii tăi, și de vei alerga nu te vei osteni.

13. Ține-te de învățătura mea, și nu o lăsa, ci păzește-o pre ea fie spre viața ta.

14. În căile necredincioșilor nu merge, nici să râvnești căile celor fărădelege.

15. Ori în care loc se adună tabăra, să nu mergi acolo, fugi dela dânsii și te depărtează.

16. Că nu dorm până nu fac rău și se ia somnul dela dânsii, și n'adorm.

17. Că aceia se hrănesc cu bu-

24. Iov 11, 19. 25. Ps. 90, 5; Ps. 24, 15.

31. Ps. 36. 1. 32. Ps. 25, 4.

33. H 2 Lege 28, 15, 16. 34. Ps. 17, 30.

4. 4. 1 Paral. 28, 9.

12. Ps. 90, 11. 14. Ps. 1, 1.

catele necurăției, și se îmbată cu vinul călcării de lege.

18. Iar căile dreptilor, ca lumina luminează, merg și luminează până când se plinește ziua.

19. Iar căile necredincioșilor sunt întunecate, că nu știu cum se împiedecă.

20. Fiule! Ia aminte graiurile mele și de cuvintele mele alătură-ți urechea ta.

21. Ca să nu scază izvoarele tale, păzește-le în inima ta.

22. Că vieașă sunt tuturor celor ce le află pre ele, și vindecare a tot trupul.

23. Cu toată paza păzește inima ta, că dintr'acestea sunt ieșirile vieții.

24. Leapădă dela tine gura cea îndărătnică, și buzele cele nedrepte le depărtează dela tine.

25. Ochii tăi drept să caute, și genele tale drept să clipească.

26. Drepte umblări fă cu picioarele tale, și căile tale le îndreptează.

27. Să nu te abaji în dreapta, nici în stânga, și-ți abate piciorul tău dela calea cea rea.

28. Căci căile cele de adreapta le știe Domnul, iar cele de astânga sunt răsvrătite.

29. Și el drepte va face umbletele tale, și călătoriile tale în pace le va povățui.

CAP. 5.

Ferirea de desfrânare. Indemnarea spre curăție.

Fiu! Ia aminte la înțelepciunea mea, și la cuvintele mele pleacă urechea ta.

2. Ca să păzești cugetul bun, și știința buzelor mele poruncesc ție.

3. Nu te uită la muerea rea, că micre pică din buzele muerii curve,

care până la o vreme îndulcește gâtul tău.

4. Iar mai pre urmă mai amară decât lierea o vei afla și mai făioasă decât sabia cea de amândouă părțile ascuțită.

5. Că picioarele nebuniei pogoară pre cei ce se lipesc de dansa cu moarte la iad.

6. Și urmele ei nu sunt stătătoare, că pre căile vieții nu umblă, și răfăciți sunt pașii ei, și nu bine cunoscuți.

7. Deci fiule ascultă-mă pre mine, și să nu faci netrebnice cuvintele mele.

8. Depărtează-ți calea ta dela dansa, și nu te apropiă de ușile casei ei.

9. Ca să nu dai altora vieașa ta, și zilele tale celor nemilosfivi.

10. Ca să nu se sature streinii de averea ta, și să nu intre ostenelele tale în casă streină.

11. Și-ți va părea rău pe urmă, când se va topi carnea trupului tău.

12. Și vei zice: cum am urf învățatura, și dela muștrări s'a depărțat inima mea.

13. N'am ascultat glasul celui ce mă certă, și la cel ce mă învăță nu mi-am plecat urechea mea.

14. În puțină vreme m'am făcut întru tot răul, în mijlocul adunării și al soborului.

15. Fiule! Beă apă din vasele tale, și din izvorul fântânilor tale.

16. Să se versă ție apele din izvorul tău, și prin ulițele tale să treacă apele tale.

17. Să-ți fie averea numai ție singur, și nimenea strein să nu se împărtășească cu tine.

18. Izvorul apei tale, să fie al tău, și te veselește cu femeia cea din tinerețile tale.

19. Cerbul dragostei și puiu de

18. Ps. 36, 5. 19. Isaia 59, 10; Ps. 19, 9.

24. Ps. 33, 12, 13. 27 R 2 Lege 5, 32.

5. 3. Eccl. 7, 27.

4. 6, 26.

cerb al darurilor tale să vorbească cu tine, și a ta să-ți urmeze fie, și să fie cu tine în toată vremea.

20. Că petrecând împreună întru dragostea ei te vei înmulți, nu fii mult cu cea streină, nici să te cuprinzi cu brațele celea ce nu este a ta.

21. Că înaintea ochilor lui Dumnezeu sunt căile omului, și toate urmele lui le socotește.

22. Fărădelegile vânează pre om, și se strânge fiecare cu lanțurile păcatelor sale.

23. Acesta se sfârșește cu cei neînvățați, și din mulțimea averii sale s'a lepădat și a pierit pentru nebbie.

CAP. 6.

Indemnare la muncă și la viață curată.

Fiu! De vei lua în chezașie pre prietenul tău, vei da vrăjmașului mâna ta.

2. Că cursă tare sunt omului buzele lui, și se prinde cu cuvintele gurii sale.

3. Fă fiule cele ce-ți poruncesc eu și te vei mântui, că vei merge în mâinile celor răi pentru prietenul tău, nu slăbi, ci lasă să se mânie prietenul tău, pre carele l-ai luat în chezașie.

4. Să nu dai somn ochilor tăi, nici să dormitezi cu genele tale.

5. Casă temântuești ca o căprioară din cursă, și ca o pasăre din laț.

6. Mergi la furnică, o leneșule! Și urmează văzând căile ei, și fii mai înțelept decât dânsa.

7. Că aceea neîind lucrătoare de pământ, nici având pre cinevă să o îndemne, nici supt stăpân fiind,

8. Iși gătește vara hrană, și mulțită strânsoare face în vremea sece-

rișului. Sau mergi la albină, și vei cunoaște cât este de lucrătoare și cât de curat lucru face, ale căreia ostenele împărății și proștii le în-trebuințează spre sănătate, și de toși este iubită și mărită, măcar de este și slabă de putere, ci pentru înțelepciune cinstindu-o, o au adus înainte.

9. Până când o leneșule zaci? Și când te vei scula din somn?

10. Puțin să dormi și puțin să șezi și puțin să dormitezi și puțin să-ți îmbrățișezi pieptul cu mâinile.

11. Că apoi îți va veni fie ca un călător rău sărăcia, și lipsa ca un bun alergător.

12. Iar de nu vei fi leneș, veni-va ca un izvor secerișul tău, și sărăcia ca un călător rău va fugi dela tine.

13. Omul cel fără de minte și fără-delege umblă în căi rele, și acela face semn cu ochiul, și bate cu piciorul, și învață amenințând cu degetul.

14. Și inima îndărătnică meșteșugește rele; în toată vremea unul ca acela turburări face cetății.

15. Pentru aceea fără de veste va veni la pierire, la tăiere și la sfărâmare nevindecată.

16. Că se bucură de toate cele ce urăște Dumnezeu, și se va sfărâma pentru necurăția sufletului.

17. Ochiul semețului, limba nedreaptă, mâinile cele ce varsă sânge nevinovat.

18. Și inima ceea ce meșteșugește gânduri rele, și picioarele cele grabnice a face rău, se vor pierde.

19. Așași minciună mărturia nedreaptă, și scornește judecăți între frați.

20. Fiule! Păzește legile tatălui tău, și nu lepădă învățăturile mamei tale.

21, 15, 3; 16, 1; Iov 14, 16; 31, 4; 34, 21; Ierem. 32, 19.

22. Ps. 7, 15 și 33, 20.

6, 10. Eccles. 4, 5. 13. Ps. 34, 18.

15. Ps. 63, 8. 17. Ps. 100, 5, 6.

18. Rom. 3, 15. 20. 1, 8.

21. Și le lipește de sufletul tău pururea, și le înfășură împrejurul grumazului tău.

22. Când umbli le poartă, și cu tine să fie, ca să te păzească când vei dormi și când te vei scula să vorbească cu tine.

23. Că porunca legii este sfeșnic și luminează și calea vieții și muștrare și învățătură.

24. Ca să te păzească de femeia cu bărbat, și de pâra limbii streine.

25. Fiule! Să nu te biruiască pofta frumuseții, nici să te vâneze cu ochii tăi, nici să te înșale genele ei.

26. Că prețul curvei este cât și al unei pâini, și muerea vânează sufletele bărbaților celor de cinste.

27. Au doar va ascunde cineva foc în sân, și nu-și va arde hainele?

28. Au călcă-va cineva pre cărbuni de foc aprinși, și nu-și va arde picioarele?

29. Așa cel ce intră la femeie cu bărbat nu va fi fără de vină, nici tot cel ce se atinge de dansa.

30. Nu este minune de se va prinde cineva furând, că fură ca să sature suflet flămând.

31. Și de se va prinde, va plăti de șapte ori, și toate averile sale dându-le se va răscumpără pre sine.

32. Iar preacurvarul pentru lipsa minții pierire sufletului său câștigă.

33. Dureri și ocară pătimește, și bățocura lui în veac nu se va șterge.

34. Că plină este de râvnă mânia bărbatului ei, și nu-i va fi milă de el în ziua judecății.

35. Nu va lăsa vrajba pentru nici o plată, nici se va îmblânzi pentru multe daruri.

CAP. 7.

Ferirea de preacurvie.

Fiu! Păzește cuvintele mele, și ascunde la tine poruncile mele.

2. Fiule! Cinstește pre Domnul, și te vei întări, și afară de dânsul nu te teme de altul.

3. Păzește poruncile mele, și vei trăi, și cuvintele mele ca lumina ochilor înfășură-le la degetele tale, și le scrie pre lășimea inimii tale.

4. Zi să fie înțelepciunea sora ta, și minte înțelegătoare îți câștigă fie.

5. Ca să te păzească de femeia streină și vicleană, care te amăgește cu cuvinte dulci.

6. Că privind pre fereastră din casa ei la uliță,

7. Ori pre care tânăr dintre fiii cei neînțelepți va vedea lipsit de minte,

8. Trecând pre lângă unghiul casei ei, și grăind.

9. Seara întru întunerec, când este liniște de noapte și negură.

10. Iese înaintea lui muierea având chip de curvă, care face să sară inima tinerilor.

11. Și este răsfățată și neastâmpărată, și în casă nu se așază picioarele ei.

12. Că în câțiva vreme afară se dezmiardă, și câțiva vreme în uliță prin tot unghiul pândeste.

13. După aceea se apucă și-l sărută pre el, și cu față fără de rușine zice către el:

14. Jeriță de pace este mie, astăzi dau făgăduințele mele.

15. Pentru aceea am ieșit înaintea ta, poșind fața ta, și te-am aflat.

16. Pânzeturii am întins pre patul meu, cu așternuturi de cele din Egipt am așternut.

17. Am stropit așternutul meu cu

21. 3, 3.

23. Ps. 18, 8.

27. Iov 31, 12.

31. Eșire 22, 1.

7. 3. A 2 Lege 6, 8; Lev. 18, 5; Iezechil 20, 11; Rom. 10, 5; Galat. 3, 12.

8. Iov 31, 9.

șofran, și casa mea cu scorțișoare.

18. Vino să ne desfășăm cu iubire până dimineață, vino, și cu dragoste să ne îmbrățișem.

19. Că nu este bărbatul meu acasă, s'a dus cale departe.

20. Legătură de argint luând în mâinile sale, după multe zile se va întoarce la casa sa.

21. Și l-a abătut pre el cu multă vorbă, și cu lajurile buzelor ei, l-a trăs pre el.

22. Și el a mers după ea degrab, și ca un bou la junghiere se aduce, și ca un câine la legătură.

23. Sau ca un cerb rănit cu săgeata la ficat, și sârguește ca pasărea la laș, neștiind că pentru suflet aleargă.

24. Acum dar fiule ascultă-mă! Și ia aminte cuvintele gurii mele.

25. Să nu se abată la căile ei inima ta, și să nu te rătăcești în cărările ei, că pre mulți rănindu-i l-a pierdut, și nenumărați sunt pre cari i-a omorât.

26. Căile iadului este casa ei, care duc la cămărilor morții.

CAP. 8.

Despre adevărata înțelepciune, Fiul lui Dumnezeu

Pentru aceea tu mărturisește înțelepciunea, ca înțelepciunea să te asculte pre tine.

2. Că pre vârfulurile cele înalte este, și stă în mijlocul cărărilor.

3. Și la porțile celor puternici șade, și întru intrări se laudă.

4. Pre voi o oamenilor vă rog, și dau glasul meu fiilor omenești.

5. Înțelegeți cei fără de răutate măestră, și cei neînvățați puneți la inimă.

6. Ascultați-mă pre mine, că lucruri de cinste volu grăi, și voi scoate din buze cele drepte.

7. Că adevărul va învăța gâllejul meu, și urite sunt înaintea mea buzele mincinoase.

8. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este întru dânsele strâmb, nici încâlcit.

9. Toate sunt netede celor ce cunosc, și drepte celor ce află știința.

10. Luați învățătură, și nu argint, și știința mai vârtos decât aurul lămurit, și agonisiți cunoștința mai mult decât aurul curat.

11. Că mai bună este înțelepciunea decât pietrele cele de mult preț, și tot ce este scump nu este vrednic ei.

12. Eu înțelepciunea am sălășluit sfatul și cunoștința, și gândul eu l-am chemat.

13. Frica Domnului urăște nedreptatea și semeția și mândria și căile viclenilor și gura cea necredincioasă o am urât eu, și căile cele răzvrătite ale celor răi.

14. Al meu este sfatul și îndreptarea, a mea este înțelepciunea și a mea este lăria.

15. Prin mine împărații împărățesc, și cei puternici scriu dreptatea.

16. Prin mine cei mari se măresc, și stăpânii prin mine stăpânesc pământul.

17. Eu iubesc pre cei ce mă iubesc pre mine, și cei ce mă caută vor află dar.

18. Bogăția și mărirea a mea este, și agoniseala a multora și dreptatea.

19. Mai bine este a mă înmulți pre mine, decât aurul și piatra scumpă, că rodirile mele mai bune sunt decât argintul cel ales.

20. În căile dreptății umblu, și în mijlocul cărărilor adevărului petrec.

21. Ca să împart avuția celor ce mă iubesc, și să umplu vistierile

lor de bunăfăci; de voiu spune vouă cele ce se fac în toate zilele; voiu pomeni cele din veac să le număr.

22. Domnul m'au zidit pre mine început căilor sale spre lucrurile sale.

23. Mai nainte de veci m'au întemeiat pre mine, întru început mai nainte de a face pământul.

24. Și mai nainte de a face adâncurile, mai nainte de a ieși izvoarele apelor.

25. Mai nainte de ce s'au înfipt munții, mai nainte decât toate dealurile m'au născut pre mine. †

26. Domnul au făcut laturile și pustiile și marginile lumii supt cer.

27. Când găteă cerul cu dansul eram, și când ș'au așezat scaunul său preste vânturi.

28. Și când au întărit norii cei de sus, și ca niște fării au pus izvoarele cele de supt cer.

29. Când au pus mării hotar și apelor, ca să nu treacă țărnițele sale, și tari au făcut temeliiile pământului.

30. Eram la dansul locmind, eu eram de care se bucură, și în toate zilele mă veseleam înaintea feței lui în toată vremea.

31. Când se veseleă lumea săvârșind, și se veseleă întru fiii oamenilor.

32. Acum dar fiule ascultă-mă pre mine! Și fericiți sunt, carii păzesc căile mele.

33. Ascultăși înțelepciunea, și vă înțelepțiți, și nu vă depărtați dela dansa.

34. Fericit este bărbatul cel ce mă ascultă, și omul, carele va păzi căile mele, și priveghează la ușile mele pururea, și păzește pragurile ușilor mele.

35. Că ieșirile mele sunt ieșiri de

vieață, și se gătește vrerea dela Domnul.

36. Iar cei ce greșesc asupra mea, fac păgânătate în sufletele lor, și cei ce mă urăsc pre mine, iubesc moartea.

CAP. 9.

Chemarea prietenească a înțelepciunii,

Ințelepciunea și-a zidit eiși casă, și a întărit șapte stâlpi.

2. Junghiat-a jertfele sale, și a dres în paharul său vin, și a gătit ei masă.

3. Trimis-a pre slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, grăind:

4. Cel ce este neînțelept să se abată la mine, și celor lipsiți de înțelepciune le-a zis:

5. Veniți de mâncați pâinea mea și beți vinul, carele l-am dres vouă.

6. Lăsați neînțelepciunea și veți fi vii, ca în veac să împărățiți, și căutați înțelepciunea ca să trăiți, și vă îndreptați mintea întru cunoștință.

7. Cel ce învață pre cei răi ia luiș ocară, și cel ce ceartă pre cel necurat se ocărăște pre sine, că certările la cel necurat sunt ranie lui.

8. Nu muștră pre cei răi, ca să nu te urască, muștră pre cel înțelept, și te va iubi pre tine.

9. Dă pricină înțeleptului, și mai înțelept va fi, arată dreptului, și va adaoge a primi.

10. Inceputul înțelepciunii este frica Domnului, și sfatul sfinților priciperea; iar a cunoaște legea, este a cugetului bun.

11. Că într'acest chip multă vreme vei trăi, și se vor adaoge ție anii vieții tale.

12. Fiule! De vei fi înțelept, ție vei fi înțelept, și vecinilor tăi; iar de vei fi rău, numai tu singur vei lua cele rele. Fiul învățat înțelept va fi, și

23. Mibeca 5, 2; Ioan 1, 1. 25. Ps. 89, 2.
29. Iov 28, 25; și 38, 4 și 10; Ps. 103, 10.
30. Ioan 1, 18. 32. Ps. 118, 1, 2.

9. 8. Mat. 7, 6. 9. Ps. 110, 9.
10. Sirab 1, 17.

pre cel neînvăţat slugă îl va avea. Cel ce se reazemă de minciuni, acela paşte vânturile şi goneşte paşări zburătoare, că şi-a părăsit căile viei sale, şi a răţacit din cărările agonisirii sale, şi umblă prin pustie fără de apă, şi prin pământ desfătat întru sete, şi adună cu mâinile nerodire.

13. Femeia nebună şi fără de omenie, care nu ştie de ruşine, se va lipsi de pâine.

14. Şade în uşile casei sale pre scaun atară în uliţă.

15. Chemând pre cei ce trec pre cale, şi-şi fac căile lor; cel ce este întru voi fără de minte, abate-se la mine.

16. Şi celor lipsiţi de minte, le porunceşte zicând:

17. Atingeţi-vă cu dulceaţă de pâine ascunsă, şi beji apă dulce de furtişag.

18. Şi el nu ştie, că pământeni la dansa pier, şi îi duce în fundul iadului.

19. Ci fugi, nu te zăbovi la locul ei, nici întoarce ochiul tău spre dansa, că aşă o vei trece ca o apă streină.

20. Şi treci izvorul strein, şi te depărtează de apa altora, şi nu bea din lântăna streină, ca să trăieşti multă vreme, şi să se adaoge ţie anii vieţii.

CAP. 10.

Dreptatea.

Fiuul înţelept veseleşte pre tatăl său, iar fiul nebun întristează pre mama sa.

2. Nu vor folosi avuţiile celor fără-delege; iar dreptatea îi va izbăvi din moarte.

3. Nu va omorî Domnul cu foame

sufletul dreptului; iar vieaja necredincioşilor o va surpă.

4. Sărăcia smereşte pre om; iar mâinile celor vrednici se îmbogăţesc.

5. Fiul certat înţelept va fi, şi pre cel neînvăţat slugă-l va avea.

6. Scapă de zăduf fiul înţelept; iar fiul cel călcător de lege se strică de vânt în vremea secerişului.

7. Bindecuvântarea Domnului pre capul dreptului; iar gura necredincioşilor o acopere plângere fără de vreme.

8. Pomenirea dreptilor cu laude; iar numele necredincioşilor se stinge.

9. Cel înţelept cu inima primeşte poruncile; iar cel neascultător împiedcându-se cu buzele alunecă.

10. Cel ce umblă drept, umblă cu nădejde; iar cel ce strâmbează căile sale, se va cunoaşte.

11. Cel ce face cu ochiul cu înşelăciune, adună întristare oamenilor; iar cel ce mustă cu îndrăzneală, face pace.

12. Izvor de vieajă este în mâna dreptului; iar gurile necredincioşilor le va acoperi pierirea.

13. Ura scorneşte sfadă; iar dragostea acopere pre toţi cei ce nu iubesc sfăzile.

14. Cel ce scoate din buze înţelepciune, bate cu totag pre omul cel fără de inimă.

15. Înţelepţii tănuiesc în sine ştiinţa; iar gura celui fără de socoteală se apropie de sfărâmare.

16. Agoniseala bogăţilor, este cetate tare; iar sfărâmarea necredincioşilor este sărăcia.

17. Faptele dreptilor vieajă fac; iar roadele necredincioşilor păcate.

18. Căile vieţii le păzeşte învăţătura; iar învăţătura nemustrată răfaceşte.

19. Buzele cele drepte acopere vrajba; iar cei ce grăesc ocări, prea fără de minte sunt.

20. Din vorba multă, nu vei scăpa de păcat; iar cel ce-și ține buzele înțelept va fi.

21. Argint lămurit este limba dreptului; iar inima necredinciosului se va sfinți.

22. Buzele dreptilor știu lucruri înalte; iar cei fără de minte întru lipsă se vor sfârși.

23. Bindecuvântarea Domnului pre capul dreptului, aceasta îl îmbogățește, și nu se va adaoge lui întristare în inimă.

24. Cu râs nebunul face rele; iar învățătura la om naște înțelepciune.

25. Cel necredincios cu pierirea se poartă; iar pofta dreptului este primită.

26. Mergând viforul pierie cel necredincios; iar dreptul abătându-se se mântuește în veac.

27. În ce chip este agurida la dinți stricătoare și fumul la ochi, așa este fărădelegea celor ce o fac pre ea.

28. Frica Domnului adaoge zile; iar anii necredincioșilor se vor împușină.

29. Petrece cu dreptii veseliea, iar nădejdea necredincioșilor va pieri.

30. Intărirea cuviosului este frica Domnului; iar celor ce fac rele sfărâmare.

31. Dreptul în veac nu se va clăti; iar necredincioșii nu vor lăcuî pământul.

32. Din gura dreptului pică înțelepciune; iar limba nedreptului va pieri.

33. Din buzele oamenilor drepti pică daruri; iar gura celor necredincioși se răzvrătește.

CAP. 11.

Folosul și piedicele dreptății.

Cumpenele viclene urficiune sunt înaintea Domnului; iar cumpăna dreaptă primită este lui.

2. Ori unde intră sudalma, acolo și ocara; iar gura smeriților cugetă înțelepciune.

3. Săvârșirea dreptilor va îndreptă pre dânșii; iar împiedecarea călcătorilor de lege, îi va prădă pre ei.

4. Nu vor folosi averile în ziua mâniei, iar dreptatea va izbăvi din moarte; murind dreptul lasă grija, iar pierirea necredincioșilor este urfă și de râs.

5. Dreptatea nevinovatului îndreptează căile; iar necredința cade întru nedreptate.

6. Dreptatea oamenilor drepti va izbăvi pre ei; iar cei fărădelege se vânează de păgânătatea lor.

7. Sfârșindu-se omul drept nu-i pierie nădejdea; iar lauda necredincioșilor va pieri.

8. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necredincios.

9. În gura celor necredincioși lațul cetățenilor; iar chibzuirea dreptilor cu bună sporire.

10. Întru bunătașile dreptilor se îndreptă cetatea, și întru pierirea necredincioșilor bucurie.

11. Întru binecuvântarea dreptilor se va înălța cetatea; iar cu gura necredincioșilor se va săpa.

12. Batjocorește pre cetățeni cel lipsit de minte; iar bărbatul înțelept liniște aduce.

13. Omul cel cu două limbi descopere sfaturi întru adunare; iar cel credincios cu duhul ascunde lucrurile.

14. Cei ce n'au cărmurire cad ca frunzele; iar mântuirea este întru mult sfat.

20. Eccl. 5, 2, 6. 21. Eccl. 10, 12.

24. 14, 8.

29. Iov 8, 13; Ps. 54, 27.

31. Ps. 36, 22.

32. Eccl. 10, 12.

11. 1. Lev. 19, 36; Iezech. 45, 10.

4. Iezech. 7, 19.

15. Cel rău, rău face când se împrenă cu dreptul, și urăște sune-
tul adevărinții.

16. Femeia cinstită face bărbatu-
lui mărire; iar femeia care urăște
cele drepte este scaun de ocară;
cel leneși sunt nevrednici de avuții,
iar cei harnici se rează în bogății.

17. Omul milostiv bine face su-
fletului său; iar cel nemilostiv pierde
trupul său.

18. Cel necredincios face lucruri
nedrepte; iar sămânța dreptilor plata
adevărului.

19. Fiul drept se naște spre vi-
eață; iar urmarea celui necredincios
spre moarte.

20. Urțiune sunt înaintea Dom-
nului căile strâmbe; iar primiți sunt
lui toți cei nevinovați în cale.

21. Cel ce-și pune mâinile în mână
cu strâmbătate, nu va fi necertat;
iar cel ce seamănă dreptate, va lua
plata dreptilor.

22. Precum este cercelul de aur
în nările porcului, așa este frumu-
seșea femeii cei cu nărav rău.

23. Pofta dreptilor toată este bu-
nă; iar nădejdea necredincioșilor va
pieri.

24. Sunt cari semănând ale sale
mai multe fac; sunt și cari adu-
nând cele streine sărăcesc.

25. Tot sufletul drept este bine-
cuvântat; iar omul mânios nu este
cu bună cuviință.

26. Cel ce strânge grâul îl fine
neamurilor, și pre cel ce vinde grâul
scump îl blesteamă poporul; iar
binecuvântarea este preste capul
celui darnic.

27. Cel ce face bine, caută dar
bun; iar cel ce caută rele, relele îl
vor ajunge pre el.

28. Cel ce nădăjduște întru a-

vușia sa, acela va cădea; iar cel
ce sprijinește pre cei drești, acela
va răsări.

29. Cel ce nu poartă grije de casa
sa, va moșteni vânturi, și va sluji
cel neînțelept celui înțelept.

30. Din rodul dreptății, crește po-
mul vieții; iar sufletele călcătorilor
de lege se vor lua fără de vreme.

31. Că de vreme ce dreptul abea
se mântuește, dar necredinciosul și
păcătosul unde se va afla?

CAP. 12.

Sfaturi folositoare pentru viață.

Cel ce iubește învățătura, iubește
știința; iar cel ce urăște certarea,
este fără de minte.

2. Cel bun află milă de la Dom-
nul Dumnezeu; iar omul cel fără de
lege, uitat va fi.

3. Nu se va feriți omul din fără-
delege; iar rădăcinile dreptilor nu
se vor smulge.

4. Femeia harnică cunună este
bărbatului său; că precum este vier-
mele în lemn, așa femeia cea făcă-
toare de rău își pierde bărbatul.

5. Gândurile dreptilor sunt ade-
văruri; iar necredincioșii isprăvesc
înșelăciuni.

6. Cuvintele necredincioșilor sunt
cu vicleșug spre sânge; iar gura
dreptilor va izbăvi pre dânșil.

7. Ori unde se va întoarce cel ne-
credincios, se va sfinge; iar casele
dreptilor vor rămâne.

8. Gura înțeleptului o laudă o-
mul; iar pre cel împietrit la inimă
îl batjocorește.

9. Mai bun este omul fără de bo-
ierie, carele slujește luiș, decât cel
cu boieria și lipsit de pâine.

10. Dreptul are milă de viața do-

18. Galat. 6, 8. 24. Ps. 111, 9.

27. Ps. 7, 17.

28. Iezechil 7, 19; Sirah 5, 10; 1 Tim. 6
17; Ps. 51, 7.

31. 1 Petru 4, 18.

12. 7. Ps. 36, 35, 36.

9. Sirah 10, 30.

10. A 2 Lege 25, 4.

bitoacelor sale; iar răunchii necredincioșilor sunt nemilosivi.

11. Cel ce lucrează pământul său, se va sătura de pâine; iar cei ce umblă după deșertăciuni sunt lipsiți de minte.

12. Celui ce-i place a-și petrece cu vinul, în curțile sale lasă ocară.

13. Poftele necredincioșilor sunt rele; iar rădăcina credincioșilor întru țării.

14. Pentru păcatul buzelor cade în laș păcătosul, iar dreptul scapă de el; cel ce se uită lin se va mântui, iar cel ce întâmpină în porți, necăjește sufletele.

15. Din rodirile gurii, sufletul omului se va sătura de bunățate, și plata buzelor lui se va da lui.

16. Căile nebunilor drepte sunt înaintea lor; iar cel înțelept ascultă sfaturile.

17. Nebunul numai decât își arată mâniea sa; iar cel iscusit își ascunde ocară sa.

18. Credința adevărată o spune dreptul; iar mărturia nedreptilor este înșelătoare.

19. Sunt cari grăesc și rănesc ca cu sabia; iar limbile înțelepților vindecă.

20. Buzele adevărate îndreptează mărturisirea; iar martorul grabnic are limbă nedreaptă.

21. Vicleșug este în inima celui ce meșteșugește rele; iar cei ce voiesc pace, se vor veseli.

22. Nu place dreptului nimic ce este strâmb; iar cei necredincioși se vor umplea de rele.

23. Urâciune sunt Domnului buzele mincinoase; iar cel ce face credință primit este la dânsul.

24. Omul priceput este omul științei; iar inima nebunilor va întâmpina blestemuri,

25. Mâna celor aleși lesne stăpânește; iar cei vicleni vor fi de pradă.

26. Cuvântul cel întricoșat turbură inima omului drept; iar vestea bună îl veselește pre dânsul.

27. Cunoscătorul drept lui însuși va fi prieten; iar gândurile necredincioșilor fără blândețe; pre cei ce păcătuiesc îi vor ajunge relele, și calea necredincioșilor îi va înșelă pre dânsul.

28. Nu va dobândi vicleanul vânat; iar omul curat agoniseală scumpă.

29. În căile dreptății este viața; iar căile celor ce țin minte răul, sunt spre moarte.

CAP. 13.

Alte sfaturi.

Fiuul înțelept ascultă pre tatăl său; iar cel neascultător întru pierzare.

2. Din rodirile dreptății va mânca cel bun; iar sufletele călcătorilor de lege vor pieri fără de vreme.

3. Cel ce și păzește gura sa, își păzește sufletul său; iar cel ce nu și oprește buzele, frică și va face luiș.

4. Întru poftă este tot cel leneș; iar mâinile celor harnici sunt întru nevoință.

5. Urăște dreptul cuvântul nedrept; iar necredinciosul se rușinează, și nu are îndrăzneală.

6. Dreptatea păzește pre cei fără de răutate; iar pre cei necredincioși îi face răi păcatul.

7. Sunt cari să îmbogățesc singuri pre sine nimic având; și sunt cari se smeresc pre sine în mulțime bogăție.

8. Răscumpărarea sufletului omului este bogăția lui; iar săracul nu suferă certarea.

9. Lumină dreptilor este pururea; iar lumina necredincioșilor se va

14. Ps. 33, 12. 17. Eccl. 7, 10.

19. Ps. 56, 6.

13. 9. Ps. 111, 4; Iov 18, 5, 6.

sfinge. Sufletele viclene rățăcesc întru păcate; iar drepții se îndură și miluesc.

10. Cel rău cu sudalmă face rele; iar cei ce se cunosc pre sine sunt înțelepți.

11. Averea adunată cu fărădelege se va împușină; iar a celui ce strânge cu credință, se va înmulți.

12. Dreptul se îndură și împrumutează; mai bun este cel ce începe a ajuta cu inima, decât cel ce făgăduiește, și la nădejde aduce; că pomul vieții este pofta bună.

13. Cel ce nu bagă în seamă lucrul, nebăgă-se-va în seamă de el; iar cel ce se teme de poruncă, acela este sănătos.

14. Fiului viclean nimic nu este bun; iar lucrurile slugii înțelepte vor sporî, și se va îndreptă calea lui.

15. Legea înțeleptului este izvorul vieții; iar cel fără de minte în laț va muri.

16. Înțelegerea bună dă dar; iar a cunoaște legea este a cugetului bun; și căile celor nebăgători de seamă întru pierire.

17. Tot cel isteț lucrează cu cunoștință; iar cel fără de minte își întinde luiș rele.

18. Impăratul îndrăzneț va cădea în rele, iar sluga înțeleaptă va izbăvi pre el.

19. Sărăcia și ocara o strică învățătura; iar cel ce păzește muștrările se va mări.

20. Poștele credincioșilor îndulcesc sufletul; iar lucrurile necredincioșilor departe sunt de cunoștință.

21. Cel ce umblă împreună cu cei înțelepți, înțelept va fi; iar cel ce umblă cu cei fără de minte, se va cunoaște.

22. Pre cei ce păcătuiesc îi vor ajunge relele; iar pre cei drepți îi va ajunge binele.

23. Omul bun va lăsa moșteni pre fiii fiilor; iar bogăția necredincioșilor se strânge drepților.

24. Drepții vor petrece mulți ani întru bogăție; iar nedrepții vor pieri degrab.

25. Cel ce cruță toiagul urăște pre fiul său; iar acela ce-l iubește, îl cearță cu deadinsul.

26. Dreptul mâncând va sătura sufletul său; iar sufletele necredincioșilor vor fi lipsite.

CAP. 14.

Lauda iscusinței în viață,

Femeile cele înțelepte au zidit case; iar cea fără de minte le-a surpat cu mâinile sale.

2. Cel ce umblă drept, se teme de Domnul; iar cel ce umblă strâmb pre căile sale, se va defăimă.

3. Din gura nebunilor toiag de ocară; iar buzele înțelepților îi păzesc pre ei.

4. Unde nu sunt boi ieslea este deșartă; iar unde sunt holde multe, arătată este țaria bouului.

5. Mărturia credincioasă nu minte, iar mărturia strâmbă ațâță minciuni.

6. Căută-vei înțelepciunea la cei răi, și nu o vei afla; iar la cei înțelepți lesne este simțirea.

7. Toate sunt împotrivă omului fără de minte; iar armele simțirii sunt buzele cele înțelepte.

8. Înțelepciunea celor învățați este a'și cunoaște căile sale; iar gândul celor fără de minte este în rățăcire.

9. Caselor celor fărădelege le trebuie curățenia; iar casele drepților sunt plăcute.

10. Inima simțitoare a omului, măneste sufletul său, iar când se veselește, nu se amestecă cu ocara.

11. Casele celor necurați se vor

12. 15. 4 19. Iov 21, 17.

22. Ps. 31, 11; Iov 27, 17.

24. Ps. 33, 10.

14. 2. Iov 12, 4. 5. Eșire 23, 1.

8. C 10, 24.

stinge; iar lăcașurile celor drepți se vor întări.*

12. Este cale, care se pare oamenilor dreaptă; iar sfârșitul ei duce în fundul iadului.

13. În veselii nu se amestecă înfristarea; iar mai pre urmă bucuria se întoarce în plâns.

14. De căile sale se va sătura cel îndrăzneț cu inima; iar din cugețele sale este omul bun.

15. Omul celfără de răutate crede tot cuvântul; iar cel înțelept vine la pocăință.

16. Înțeleptul temându-se, se ferește de rău; iar cel fără de minte nădăjduindu-se în sine, se amestecă cu cel fărădelege.

17. Cel grabnic la mânie lucrează fără de socoteală; iar omul înțelept multe rabdă.

18. Nebunii împart răutatea; iar cei cu minte se țin de știință.

19. Lunecă-vor cei răi înaintea celor buni; și cei necredincioși vor slui la ușile celor drepți.

20. Prietenii vor urî pe prietenii cei săraci; iar prietenii celor bogăți sunt mulți.

21. Cel ce nu cinstește pre cel mișel, păcătuiește; iar cel ce miluește pre săraci fericit este.

22. Fiind rățaciți cei nedrepți, lucrează rele; iar cei buni fac milă și adevăr.

23. Nu știu mila și credința făcătorii de rele; iar mila și credința, este la cei ce lucrează cele bune.

24. Tot cel ce poartă grije, are de prisosit; iar cel dezmiertat și nepurtător de grije în lipsă va fi.

25. Cunună înțelepților este bogăția lor; iar vieaja nebunilor este rea.

26. Mântuește din rele sufletul mărturia credincioasă; iar cel viclean afăță minciună.

27. Întru frica Domnului este nădejdea celui tare, și fiilor săi va lăsa reazem de pace.

28. Frica Domnului este izvor de viață, și pre cel ce o are îl face a se feri de lațul morții.

29. Mărirea împăratului este în popor mult; iar în poporul puțin, este pierderea celui puternic.

30. Omul cel mul răbdător este cu mare înțelepciune, iar cel foarte fricos este neînțelept.

31. Omul blând este doftor inimii; iar cariul oaselor este inima simțitoare.

32. Cel ce grăește de rău pre săracul, mânie pre cel ce l-au făcut pre el; iar cel ce miluește pre sărac, cinstește pre cel ce l-au făcut pre el.

33. Întru răutatea sa va pieri necredinciosul; iar cel ce nădăjduiește spre Domnul, drept este întru bunătatea sa.

34. Inima cea bună a bărbatului odihnește înțelepciunea; iar inima nebunilor nu se cunoaște.

35. Dreptatea înalță neamul; iar păcatele împușinează semințiile.

36. Primită este împăratului sluga înțeleaptă; și cu păstrarea sa leapdă dela sine ocară.

CAP. 15.

Roadele iscusinței. Mijloace împotriva păcatelor.

Mânia pierde și pre cei înțelepți; iar răspunsul cucernic întoarce mânia și cuvântul aspru aprinde mânia.

2. Limba înțelepților știe cele bune; iar gura celor neînțelepți spune rele.

3. În tot locul ochii Domnului văd pre cei răi și pre cei buni.

4. Vindecarea limbii este pom de

32. Iov 31, 15.

15. 2. Eccles. 10, 12.

3. Iov 34, 21; Jerem. 16, 16.

4. 13, 12.

13. Lucă 6, 5.

vieață, și cel ce o păzește acesta se va umplea de duh.

5. Cel fără de minte batjocorește învățătura tatălui său; iar cel ce ține porunca este mai înțelept. În prisosirea dreptăței putere multă este; iar cei necredincioși cu toată rădăcina vor pieri de pre pământ.

6. În casele dreptilor lărie este multă, iar rodurile necredincioșilor vor pieri.

7. Buzele dreptilor se leagă cu pricepere; iar inima celor neînțelepți nu este întărită.

8. Jerisele necredincioșilor urâciune sunt Domnului; iar rugăciunile celor ce se îndreptează sunt primite de dânsul.

9. Urâciune sunt Domnului căile necredincioșilor; iar pre cei ce umblă după dreptate îi iubește.

10. Învățătura celui fără de răutate se cunoaște dela cei ce trec; iar cei ce urâsc certarea se sfârșesc grozav.

11. Iadul și pierzarea de față sunt la Domnul, cum dar nu și inimile oamenilor?

12. Cel neînvățat nu va iubi pre cei ce-l ceartă pre el; și cu cei înțelepți nu va vorbi.

13. Inima veselindu-se înflorește fața; iar fiind întru scârbă se mâhnește.

14. Inima dreaptă caută știință; iar gura celor neînvățați caută cele rele.

15. În toată vremea ochii celor răi primesc cele rele, iar cei buni sunt în liniște pururea.

16. Mai bună este o părțică mică cu frica Domnului, decât vistierii mari fără de frică.

17. Mai bun este ospățul cu le-

gumi spre dragoste și spre prieteșug, decât vișelul dela iesle cu vrajbă.

18. Omul mânios ațâță gălcevi; iar cel ce rabdă mult, potolește și ceea ce va să fie.

19. Omul cel îndelung răbdător împacă vrăjibile; iar cel necredincios mai vartos le întărită.

20. Căile celor leneși sunt așternute cu spini; iar ale celor harnici sunt netede.

21. Fiul înțelept veselește pre tatăl său; iar fiul neînțelept batjocorește pre muma sa.

22. Cărările celui nebun sunt lipsite de înțelepciune; iar omul cel înțelept drept umblă.

23. Schimbă gândurile cei ce nu cinstesc adunarea; iar în inimile celor ce se sfătuesc rămâne sfatul.

24. Că nu-l ascultă pre el cel rău, nici va zice ceva de folos, și bun adunării de obște.

25. Căile vieții sunt cugetele celui înțelegător, ca să se ferească de iad, și să se mântuiască.

26. Casele defăimătorilor le surpă Domnul, și întărește hotarul văduvei.

27. Urâciune este Domnului gândul nedrept; iar cuvintele celor curaji sunt cuvioase.

28. Pierde-se pre sine cel ce ia daruri; iar cel ce urâște luarea de daruri viu va fi.

29. Cu milosteniile și cu credința se curățesc păcatele, și cu frica Domnului se ferește fiecare de rău.

30. Inimile dreptilor se învață credință; iar gura necredincioșilor răspunde rele.

31. Primite sunt la Domnul căile oamenilor drepți, că prin acelea și vrăjmașii prietini se fac.

32. Departe stă Dumnezeu de cei necredincioși; iar rugăciunile dreptilor le ascultă.

33. Mai bună este puțină luare cu

5. Macav. 4, 1. 6. 1 Tim. 6, 18, 19.

8. Isaia 1, 11; Amos 5, 22.

11. Iov 26, 6; Ierem. 17, 10.

13. Eccl. 8, 1.

16. 1 Tim. 6, 8, 9; Ps. 36, 16.

17. Ps. 36, 16.

28. Lev. 25, 36; A 2 Lege 16, 19; Ps. 14, 5.

dreptate; decât roduri multe cu nedreptate.

CAP. 16.

Indemnări pentru smerenie, dreptate și înfrânare,

Inima omului să gândească lucruri drepte; ca să se îndrepteze de Dumnezeu căile lui.

2. Ochiul văzând bune veselește inima; și vestea cea bună îngrășe oasele; cel ce ascultă muștrările vieții, va petrece între cei înțelepți.

3. Cel ce leapădă învățătura, se urăște pre sine; iar cel ce păzește învățăturile își iubește sufletul său.

4. Frica Domnului este învățatură și înțelepciune și începutul măririi răspunde ei; și merge mărire înaintea celor smeriți. La om este voința inimii, iar dela Domnul răspunsul limbii.

5. Toate lucrurile celui smerit arătate sunt înaintea lui Dumnezeu; iar cei necurați în ziua cea rea vor pieri. Cât ești de mare atâta te smereste și vei afla milă înaintea Domnului Dumnezeu.

6. Necurat este înaintea lui Dumnezeu tot cel cu inimă înaltă, și cel ce și pune mâna în mână cu nedreptate, nu se va îndrepta.

7. Inceputul căii celei bune este a face dreptate, că primită este la Dumnezeu mai mult decât aducerea de jertfe.

8. Cel ce caută pre Domnul va afla minte cu dreptate, și cei ce-l caută pre el, cu dreptate vor afla pace.

9. Toate lucrurile Domnului sunt cu dreptate, și se ține cel necredincios la ziua cea rea.

10. Ghicire este în buzele împăratului, și la judecată nu va rălăci gura lui.

11. Pornirea cumpenii dreptate este la Domnul, și lucrurile lui cumpene drepte.

12. Urât este împăratului acela ce face rele, că, cu dreptate se gătește scaunul domniei.

13. Primite sunt împăratului buzele drepte, și cuvintele drepte le iubește.

14. Mânia împăratului este solul morții; iar omul înțelept îl va îmblânzi pre el.

15. Întru lumina vieții fiul împăratului; iar cei primiți lui ca norul târziu.

16. Cuiburile înțelepciunii mai alese sunt decât aurul, și cuiburile înțelegerii mai alese sunt decât argintul.

17. Cărările vieții abat dela rele; iar lungimea vieții sunt căile dreptății.

18. Cel ce primește învățătura, întru bunătați va fi; și cel ce păzește certările, se va înțelepți.

19. Cel ce își păzește căile sale, păzește sufletul său; și cel ce și iubește viața sa, oprește gura sa.

20. Mai înainte de sfârșit merge ocară; și mai înainte de cădere gândul cel rău.

21. Mai bun este cel blând cu smerenie, decât cel ce împarte prăzi cu cei ce fac strâmbătate.

22. Cel înțelept în lucruri este aflător de bunătați, și cel ce nădăduște întru Dumnezeu, fericit este.

23. Pre cei înțelepți și pre cei pricepători îi chiamă răi; iar cei cu cuvinte dulci mai mult se vor auzi.

24. Izvor de viață este priceperea celor ce o agonisesc; iar învățătura nebunilor este rea.

25. Inima înțeleptului cunoaște cele din gura sa, și în buze poartă pricepere.

16. I. C. 5, 21; Ierem. 10, 23.
9. Iov 21, 30.

11. 20, 23; H 2 Lege 25, 13.
16. Ps. 118, 72.

26. Fagur de miere sunt cuvintele bune; și dulceața lor tămăduire sufletului.

27. Sunt căi, care se par omului a fi drepte; iar cele mai de pre urmă ale lor caută în fundul iadului.

28. Omul întru ostenele se ostenește luiș, și abate dela sine pierirea sa; iar cel îndărătnic în gura sa își poartă pierirea.

29. Omul fără de minte își sapă luiș rele, și în buzele sale adună foc.

30. Omul îndărătnic împarte rele; și celor răi aprinde făclia înșelăciunii, și desparte pe prieteni.

31. Omul fără de lege amăgește pe prieteni, și îi duce pre ei la căi nu bune.

32. Cel ce'și întărește ochii săi, gândește îndărătnicii, și cel ce'și mușcă buzele sale alege toate relele, acesta este cuptorul răutății.

33. Cunună de laudă sunt bătrânețele, și în căile dreptății se află.

34. Mai bun este omul cel mult răbdător, decât cel tare, și omul cel ce are minte, decât lucrătorul cel mare de pământ; și cel ce'și stăpânește mâniea mai bun este decât cel ce ia cetate tare.

35. În sânul celor nedrepți intră toate cele nedrepte; iar cele drepte toate sunt dela Domnul.

CAP. 17.

Ceartă și vrajbă.

Mai bună este o bucată de pâine cu dulceață în pace, decât casa plină de multe bunătăți, și decât jerfe nedrepte cu vrajbă.

2. Sluga cu minte stăpânește pre stăpânii cei neînțelepți, și împarte părți între frași.

3. Precum se lămurește în cupfor

aurul și argintul; așa inimile cele alese dela Domnul.

4. Cel rău ascultă de limba călătorilor de lege; iar dreptul nu se uită la buzele mincinoase.

5. Cel ce râde de sărac, mânie pre cel ce l-au făcut pre el; iar cel ce-l miluește se va milui; cel ce-i pare bine de cel ce piere, nu va fi fără de vină,

6. Cununa bătrânilor sunt fiii fiilor, și lauda fiilor sunt părinții lor. Celui credincios toată lumea îi este câștigare; iar celui necredincios nici un ban.

7. Nu sunt cuvioase celui nebun buzele drepte, nici celui drept buzele mincinoase.

8. Plata darurilor este învățătura la cei ce se jin cu dânsa, și ori încotro se întorc îi îndreptează pre ei.

9. Cel ce acopere strâmbătățile caută prieteșug; iar cel ce urăște ale acoperi desparte prietenii și casnicii.

10. Groaza umilește inima înțeleptului; iar cel neînțelept bătut fiind nu simte.

11. Pricini scornește tot cel rău; iar Domnul înger nemilostiv va trimite lui.

12. Cade purtarea de grije pre omul cel înțelept; iar cei nepricepuși cugetă rele.

13. Cel ce răsplăteste rele pentru bune, nu se va mută răul din casa lui.

14. Putere dă cuvintelor începearea dreptății; iar împerecherea și războiul merge înaintea scumpetei.

15. Cel ce judecă pre cel drept a fi strâmb, și pre cel strâmb a fi drept, necurat este și urât înaintea lui Dumnezeu.

16. Pentruce sunt avuții celui ne-

26 Eccl. 10, 12 29. Iacov 3, 6.
17. 2. Sirab 10, 28.

13. Rom. 12, 17; 1 Tesal. 5, 15; 1 Petru 3, 9.
15. Isaia 5, 23.

Înțelept? Că a dobândi înțelepciune cel rău la inimă, nu va putea.

17. Cel ce și face casă înaltă, caută sfărâmare. Și cel ce se lenevește a învăța va cădea în rele.

18. În toată vremea să aibi tu prieten, frații în nevoi de treabă să fie, că pentru aceea se fac.

19. Omul fără de minte bate în palme și se veselește luiș, ca și chezașul ce ia în chezașie pe prietenul său.

20. Cel iubitor de păcate se bucură de vrăjbi și cei ce și înalță ușile sale, caută surpare.

21. Cel cu inima vârtoasă nu va afla bunătași, și omul cel ce lezne își schimbă limba va cădea în rele; și inima de nebun durere este celui ce o are.

22. Nu se veselește tatăl de fiul cel neînvățat; iar fiul înțelept veselește pre muma sa.

23. Inima veselă bună vieață face; iar omului trist i se usucă oasele.

24. Căile celui ce ia daruri cu nedreptate în sânuri, nu sporesc, și cel necurat se abate din căile dreptății.

25. Față înțelegătoare este a omului înțelept; iar ochii nebunului la marginile pământului.

26. Mânie tatălui este fiul nebun, și durere celei ce l-a născut pre el.

27. A păgubi pre omul drept nu este bine, nici este cu cuviință a sfătui rău asupra puternicilor drepți.

28. Cel ce oprește a grăi cuvântul greu, cu minte este; și omul cel ce rabdă mult, este înțelept.

29. Cel ce nu știe, de va întrebă de înțelepciune, înțelepciune i se va socoti; și cel ce se face pre sine mut, înțelept se va socoti a fi.

CAP. 18.

Prietenie și înfrânarea limbii.

Pricini caută omul cel ce va să se despartă de prieteni, și în toată vremea ocărit va fi.

2. Nu trebuiește înțelepciune omului lipsit de minte, că mai vartos se fine cu nebuniei.

3. Când vine necredinciosul întru adâncul răutăților, nu bagă seamă; și îi vine lui necinste și ocară.

4. Apă adâncă este cuvântul în inima omului și izvor ce se varsă și fântână de vieață.

5. A te miră de fața necredinciosului nu este bine; nici este cu cuviință a fugi de dreptate la judecată.

6. Buzele celui fără de minte îl aduc pre el la rele, și gura lui cea îndrăzneată chiamă moartea.

7. Gura nebunului pierirea lui este; iar buzele lui sunt laș sufletului lui.

8. Pre cei leneși îi biruește frica, și sufletele oamenilor mueratici vor llămânz.

9. Cel ce nu se vindecă pre sine întru iaptele sale, frate este celui ce se rănește pre sine.

10. Din mărirea țării, numele Domnului; și alergând la el dreptii, se înalță.

11. Avera omului bogat este cetate tare, și mărirea ei mult umbrește.

12. Mai înainte de surpare se înalță inima omului, și mai înainte de mărire se smerește.

13. Cel ce răspunde cuvânt mai înainte de ce aude, nebun și de ocară se face pre sine.

14. Mânia omului o potolește sluga înțeleaptă; iar pre cel nerăbdător cine îl va suferi?

15. Inima celui cu minte, câștigă

25. Eccl. 2, 14.

26. 10, 1 și 19, 13.

28. Iacov 1, 19.

29. Iov 13, 5.

18. 5. Lev. 19, 15. 10 Ps. 148, 13; și 17, 3.

17. Ps. 48, 6.

12. Lucă 14, 11.

știință; iar urechile înțelepților cercă gândurile.

16. Darul omului îl vestește pre el, și cu cei puternici îl așază pre el.

17. Dreptul singur este pârâșul său dela întâiul cuvânt, și dacă îl va asupri pârâșul, se muștră.

18. Pricinile le potolește soarta, și între domni hotărăște.

19. Frate de frate ajutat, ca o cetate tare și înaltă, și are putere ca o împărăție întemeiată.

20. Din rodirile gurii umple omul pântecul său, și din roadele buzelor sale se va sătura.

21. Moartea și vieața sunt în mâna limbii; iar cei ce și stăpânesc limba vor mânca roadele ei.

22. Cel ce a aflat femeie bună, aflat-a daruri, și a luat dela Dumnezeu desfătare.

23. Cel ce leapădă femeia bună, leapădă bunățățile, și cel ce ține pre cea prea curvă, este nebun și necredincios.

24. Rugăciuni răspunde săracul; iar cel bogat răspunde aspru.

25. Omul dragăstos în adunare mai prieten este decât fratele.

CAP. 19.

Săracii cinstiți și fiii bine crescuți.

Mai bun este săracul, carele umblă întru prostia sa, decât cel viclean cu buzele sale, și este fără de minte.

2. Unde nu este știința sufletului, acolo nu este binele; și cel ce grăbește cu picioarele, se va împiedică.

3. Nebunia omului strâmbă căile lui, și pre Dumnezeu vinuște cu inima lui.

4. Avuția adaugă prieteni mulți, iar cel sărac, și de prietenul carele îl are se lipsește.

5. Mărturia mincinoasă nu va fi fără de pedeapsă; și cel ce pârâște cu strâmbătate, nu va scăpa.

6. Mulți cinstesc fețele împărașilor; iar tot cel rău se va face de ocară omului.

7. Tot cel ce urăște pre fratele sărac, departe va fi și de prieteșug, gândul bun se va apropiă de cei ce fi cunosc prieteșugul, și omul înțelept îl va află pre el, cel ce face multe rele isprăvește răutatea; iar cel ce se sfădește cu cuvinte, nu se va mântui.

8. Cel ce câștigă înțelepciune, se iubește pre sine, și carele păzește înțelegeria, află-va cele bune.

9. Mărturia mincinoasă nu va fi necertată, și cel ce așă răutate, pieri-va de ea.

10. Nici de un iolos nu este celui fără de minte desfătarea, și de va începe sluga cu semeție a stăpâni.

11. Omul milostiv mult îngăduiește, și lauda lui va veni asupra celor fără de lege.

12. Întricoșarea împăratului asemenea este răcnirii leului, și ca roua pre iarbă așa este imblânzirea lui.

13. Rușinea tatălui este fiul fără de minte, și nu sunt curate darurile din simbria curvei.

14. Casă și avere împart părinții fiilor; iar femeia bărbatului dela Domnul se rânduiește.

15. Frica oprește pre bărbatul mueratic; iar sufletul celui leneș va flămânzi.

16. Cel ce păzește porunca, își păzește sufletul său; iar cel ce nu și păzește căile sale va pieri.

17. Cel ce miluește pe sărac, dă împrumut lui Dumnezeu, și după darea lui se va răsplăti lui.

18. Ceartă pre fiul tău, că așa va

5. A 2 Lege 19, 18. 11. 1 Cor. 6, 7.

13. 17, 26; și 10, 1.

16. Lucă 11, 28. 17. Eccl. 11, 1.

18. Efes 6, 4.

fi de bună nădejde; iar la mândrie nu înălță sufletul tău.

19. Omul cel gânditor de rău mult va păgubi; iar de va fi și lacom, și sufletul își va adauge a-l pierde.

20. Ascultă fiule învățătura tatălui tău, ca să fii înțelept întru cele mai de apoi ale tale.

21. Multe gânduri sunt în inima omului; iar sfatul Domnului în veac rămâne.

22. Rod omului este milostenia, și mai bun este săracul drept de cât bogatul mincinos.

23. Frica Domnului este spre viață omului; iar cel fără de frică se va zăbovi în locuri unde nu se află știință.

24. Cel ce ascunde mâinile sale în sân cu nedreptate, nici la gura sa nu le va duce pre ele.

25. Bătând pre făcătorul de rău, cel nepriceput mai înțelept se va face, și de vei certă pre omul înțelept, va cunoaște învățătura.

26. Cel ce nu cinstește pre tatăl său, și se leapădă de muma sa, rușină-se-va și ocărît va fi.

27. Fiul carele părăsește a păzi învățătura tatălui său, va deprinde graiuri rele.

28. Cel ce chezășuește copilul fără de minte, rușină-va dreptatea, și gura celor necredincioși înghiși-vă judecata.

29. Se gătesc celor neastâmpărați bice și cazne, asemenea și celor fără de minte.

CAP. 20.

Împăratul înțelept.

Neastâmpărat lucru este vinul, și de ocară beția, și tot cel stricat de el, nu va fi înțelept.

2. Nu se osebește înfricoșarea îm-

păratului de mâniea leului; iar cel ce'l întărită pre el greșește asupra sufletului său.

3. Mărire este omului a urî neînțelegerile; iar tot cel fără de minte cu unele ca acestea se împleticește.

4. Ocărându-se leneșul nu se va rușină; așa este și cel ce împrumutează grîu la secere.

5 Apă adâncă este sfatul în inima omului; iar omul înțelept îl va scoate.

6. Mare și cinstit lucru este omul milostiv; iar cu anevoe este a află om credincios.

7. Cel ce petrece nevinovat întru dreptate, fericiți va lăsa pre fiii săi.

8. Când va ședeă împărat drept pre scaun, nu va stă înaintea ochilor lui tot răul.

9. Cine se poate lăuda, că are inimă curată? Sau cine va cuteză a zice, că este curat de păcate?

10. Lumina celui ce grăește de rău pre tată sau pre muma, stingge-se-va, și luminile ochilor lui vedeă-vor întunec.

11. Partea ce grăbește întru cele dintâiu, întru cele mai de pre urmă nu se va binecuvântă.

12. Să nu zici: Plăși-voiu neprietenului, ci așteaptă pre Domnul, ca să'ți ajute.

13. Cântarul mare și mic, și măsurile îndoite, necurate sunt înaintea Domnului amândouă, și cel ce face acestea, întru tocmelele sale se împiedică.

14. Tânărul cu cel cuvios și drept calea lui.

15. Urechea aude și ochiul vede, lucrurile Domnului sunt amândouă.

20. 3. 1 Cor. 6, 7.

7. Ps. 111, 2.

9. Iov 14, 4, 5; 3 Imp. 8, 46. 2 Paral. 6, 36.

10. A 2 Lege 5; 16; Sirah 3, 9; Eșire 21, 16; Leviți 20, 9. Mateiu 15, 4; Marc. 7, 10; Efes 6, 1-3.

21. Ps. 32, 11. 23. Ps. 33, 9.

24. Eccl. 4, 5.

16. Nu iubi a cleveși, ca să nu piei, ci deschide ochii tăi, și te satură de pâine.

17. Rău este, rău este, zice cel ce cumpără, și dacă se va duce atunci se va fâli.

18. Aur și mulțime de pietre scumpe și vase cinstite sunt buzele înțelepciunii.

19. Iă haina celui ce s'a pus chezaș pentru cel necunoscut, și iă de la el zălog pentru cei streini.

20. Dulce este omului pâinea minciunii; iar după aceea se va umpleă gura lui de alice.

21. Gândurile cu sfatul se întemeiază; și cu cârmuirii se face războiul.

22. Cel ce descopere sfaturi întru adunare umblă cu două limbi, și cu cel ce lărgeste buzele sale nu te amestecă.

23. Urâciune este Domnului cântarul îndoii, și cumpăna vicleană nu este bună înaintea lui.

24. Dela Domnul se îndreptează pașii omului; iar pământeanul, cum ar putea pricepe căile sale?

25. Laș este omului curând a a-fierosi ceva dintru ale sale, și după ce s'a fâgăduit să'i pară rău.

26. Vânturătorul celor necredincioși este împăratul înțelept, și'i va învății pre ei roată.

27. Lumina Domnului, suflarea oamenilor, care cercetează adâncurile inimei.

28. Milostenia și adevărul, pază sunt împăratului, și vor încunjură cu dreptate scaunul lui.

29. Podoaba finerilor este înțelepciunea și mărirea bătrânilor căruntețele, sdruncinături și sfărâmături întâmpină în rele, iar rane întru cămările pântecelui.

CAP. 21.

Pronia lui Dumnezeu.

Precum pornirea apei așa inima împăratului este în mâna lui Dumnezeu, ori încotro va vrea să o plece acolo o pleacă.

2. Tot omul se pare luiș că este drept, iar Domnul îndreptează inimile.

3. A face dreptate și a grăi adevărat, mai mult place lui Dumnezeu decât sângele jertfelor.

4. Omul cel măreș este cu inimă îndrăzneajă spre ocară, și făclia necredincioșilor este păcatul.

5. Gândurile celui bărbat pururea întru prisosință, iar cel leneș totdeauna în lipsă este.

6. Cel ce face vistierii cu limbă mincinoasă după deșertăciuni umblă, și merge în lașurile morșii.

7. Porni-se-va toată pierirea asupra celor necredincioși, că nu vor să facă cele drepte.

8. La cei îndărătnici căi îndărătnice trimite Dumnezeu, că curate și drepte sunt lucrurile lui.

9. Mai bine este a lăcuț într'un ungher descoperit decât în cele văruite și în casa de obște cu nedreptate.

10. Sufletul necredinciosului poțtește rele, și nu'l va milui nici un om.

11. Păgubindu-se cămătaricul, mai înțelept se va face cel fără de răutate și înțeleptul cel ce pricepe va primi cunoștință.

12. Cunoaște dreptul inimile necredincioșilor, și defaimă pre cei necredincioși pentru rele.

13. Cel ce și astupă urechile sale ca să nu auză pre cel neputincios, și acela va strigă și nu va fi cine să'l auză.

14. Darul pre ascuns întoarce

21. 3. 15, 8; Isaia 1, 11; Osia 6, 6; 1 Imp. 15, 22

13. Iov 22, 7.

23. 16, 11; A 2 Lege 25, 13.

mâniile, iar cel ce nu dă dar, ridică mânia mare.

15. Veselia dreptilor este a face judecată; iar cel cuvios necurat este la făcătorii de rău.

16. Omul cel ce răfăcește din calea dreptății, se va odihni întru adunarea uriașilor.

17. Omul cui este drag în ospețe, în lipsă va fi; și cel ce iubește vinul și untuldelemn, nu se va îmbogăți.

18. Curățire dreptului este cel fără-delege; în locul celui drept se va da cel vinovat.

19. Mai bine este a lăcuți în pustie, decât cu femeia sfadnică și mâniașă și limbuiă.

20. Comoară dorită odihnește în gura înțeleptului; iar oamenii cei fără de minte o înghit pre ea.

21. Calea dreptății și a milosteniei allă-va vieață și mărire.

22. Cetăți tari calcă înțeleptul, și surpă iăria spre care nădăjduia necredincioșii.

23. Cel ce și păzește gura și limba, își păzește sufletul său de necazuri.

24. Cel îndrăzneț, cel sumeț și cel mândru pierzător se chiamă, iar cel ce ține minte răul, fărădelege este.

25. Poftele omoară pre cel leneș, că nu voesc mâinile lui să facă ceva.

26. Necredinciosul în toate zilele pofteste poftite rele, iar dreptul miluește și se îndură fără de scumpete.

27. Jerifele necredincioșilor urăciune sunt Domnului, pentru că le aduc cu fărădelege.

28. Mărturia mincinoasă va pieri; iar omul ascultător ia seama ce grăește.

29. Omul necredincios stă cu fața

fără de rușine; iar cel drept însuș și cunoaște căile sale.

30. Nu este înțelepciune, nu este bărbăție, nu este sfat la omul cel necredincios.

31. Calul se gătește la ziua de războiu; iar dela Domnul este ajutorul.

CAP. 22.

Deosebite sfaturi.

Mai ales este numele bun decât bogăția multă; și darul bun decât argintul și aurul.

2. Bogatul și săracul s'au întâmpinat unul cu altul, iar pre amândoi i-au făcut Domnul.

3. Cel iscusit văzând pre cel rău muncindu-se tare, însuș se învață; iar cei nepricepuți trecând nu se folosesc.

4. Neamul înțelepciunii este frica Domnului, și bogăție și mărire și vieață.

5. Ciulini și lașuri în căile cele strâmbe; iar cel ce și păzește sufletul său, se va feri de ele.

6. Invață pruncul pre calea sa, că și după ce va înbătrâni nu se va depărtă dela aceea.

7. Bogății vor stăpâni pre cei săraci, și slugile dela stăpânii săi se vor împrumută.

8. Cel ce seamănă rele, rele va și seceră, și rana faptelor sale îl va sfârși; pre omul blând și dățător, îl binecuvintează Dumnezeu, și deșertarea lucrurilor îl va pierde.

9. Cel ce miluește pre săracul, hrăni-se-va, pentru că din pâinea sa a dat săracului; biruință și cinste câștigă cel ce dă daruri, însă ia sufletul celor ce le au.

10. Scoate din adunare pre cel

22. Eccl. 9, 15. 23. 18, 21.

26. Ps 36, 26

27. 15, 8; Amos 5, 22; Isaia 1, 11; Sirah. 34, 21.

31. Ps. 146, 11; și 32, 17.

22. 1. Eccl. 7, 2. 2. Iov 3, 19; Ps. 48, 2.

8. Iov 4, 8; Isaia 59, 7.

9. 2 Cor. 9, 7.

pierzător, și va ieși cu dânsul pri-cirea, că șezând în adunare, pre toți necinstește.

11. Iubește Domnul inimile cuivoase, și primiși sunt lui toți cei fără prihană în căile lor; cu buzele va cârmui împăratul.

12. Ochii Domnului păzesc simfirea și defaimă cuvintele cele fărădelege.

13. Pune pricini și zice leneșul: leul este în cale și ucigașul în uliță.

14. Groapă adâncă este gura celui fărădelege, și pre carele l-au urât Domnul, acela va cădea într'însa; sunt căi rele înaintea omului, și nu iubește a se întoarce dela ele, și trebuie a se abate din calea strâmbă și rea.

15. Nepriceperea face să sboare inima tânărului, și toiagul învățurii departe este dela dânsul.

16. Cel ce năpăstuește pre sărac, înmulțește relele sale, și dă bogatului pre mai puțin.

17. La cuvintele înțelepților apropie urechea ta, și ascultă cuvintele mele, și așază inima ta, ca să cunoști, că bune sunt.

18. Și de le vei pune pre ele la inima ta, veseli-te-vor împreună cu buzele tale.

19. Ca să fie întru Domnul nădejdea ta, și va arăta fie calea ta.

20. Și tu îți le scrie întreit, în sfat și în gând și în cunoștință și pre lășimea inimii tale.

21. Invață-te dar cuvinte adevărate, și minte bună ca să auzi și să răspunzi tu cuvinte adevărate celor ce te întrebă.

22. Nu sili pre mișel, că sărac este și să nu necinstești pre cel slab în porți.

23. Că Domnul va judecă lui ju-

decată, și vei mântui sufletul tău nevinovat.

24. Nu fii prieten cu omul mâniaș, și cu prieten mâniaș nu te amestecă.

25. Ca să nu te abați din căile lui, și vei luă lașuri la sufletul tău.

26. Nu te da chezaș rușinându-te de față.

27. Că de nu vei avea de unde să plătești, luă-vor așternutul cel de supț coastele tale.

28. Nu trece hotarele vechi, care le-au pus părinții tăi.

29. Omul vederos și iute la lucrurile lui, la împărași trebuie a stă; iar să nu stea la oameni leneși.

CAP. 23.

Sfaturi pentru mâncare și băntură

De vei șede la masa celui puternic, înțelepțește mănâncă din cele și se pun înainte.

2. Și pune mâna ta știind că și tu ca acestea trebuie să gătești.

3. Iar de ești mai nesățios, nu poți bucatele lui, că acestea se fin de viață mincinoasă.

4. Nu te asemănă, fiind sărac cu cel bogat; ci te strânge pre tine cu gândul tău.

5. De vei căută cu ochiul tău spre el, nicidecum nu se va vede, că s'a făcut lui aripi ca unui vultur, și se întoarce spre casa celui ce stă înaintea lui.

6. Nu cină cu omul pismătar, nici poți din bucatele lui.

7. Că precum înghite cineva păr, așa mănâncă și bea; nici il băgă la tine pre el, ca să mănânci pâinea ta cu el.

8. Că o va vărsa pre ea, și va strică cuvintele tale cele bune.

9. La urechea celui fără de minte

22. Zab. 7, 10; Ierem. 5, 28; Eșire 22, 22; Iov. 31, 21.

23. Eșire 22, 23, 24.

27. Eșire 22, 26, 27; A 2 Lege 24, 12, 13.

28. A 2 Lege 19, 14; Ozia 5, 10.

23. 4. 1 Tim. 6, 9. 9. Mat. 7, 6.

nimic nu zice, ca nu cumvã să rãzã de cuvintele tale cele înțelepte.

10. Sã nu muți hotãrele cele vechi, și în agonisita sãracilor sã nu intri.

11. Cã cel ce'i apãrã pre ei este Domnul, tare este, și va judecã judecata lor cu tine.

12. Dã la învățaturã inima ta, și urechele tale le gãtește spre cuvintele înțelegerii.

13. Nu încetã a certã pruncul, pentru cã de'l vei lovi pre el cu nuiã, nu va muri. Cã tu îl vei bate pre el cu nuiã; iar sufletul lui dela moarte îl vei mântui.

14. Fiule! De va fi înțeleaptã inima ta, vei veseli și inima mea.

15. Și se vor învățã buzele tale din cuvintele buzelor mele, de vor fi drepte.

16. Nu rãvneascã inima ta la pãcãtoși; ci fii toatã ziua în frica Domnului.

17. Cã de vei pãzi acestea, vei avea nepoși, și nãdejdea ta nu se va depãrtã.

18. Ascultã fiule, și fii înțelept și'ți îndrepteazã gândurile inimii tale.

19. Nu lii bejiv, nici te întinde la sfaturi și la cumpãrãturi de cãrnuri.

20. Cã tot curvarul și bejivul va sãraci, și tot somnorosul se va îmbrãcã în haine rele și rupte.

21. Ascultã fiule pre tatãl tãu cel ce te-a nãscut, și nu nebãgã în seamã pre muma ta, pentru cã a îmbrãntit.

22. Câștigã-ți adevãrul și nu lepãdã înțelepciunea, învățatura și știința.

23. Bine hrãnește tatãl drept, și de fiul cel înțelept se veselește sufletul lui.

24. Veseleascã-se tatãl tãu și mu-

ma ta de tine, și sã se bucure ceea ce te-a nãscut.

25. Dã'mi fiule inima ta, și ochii tãi sã pãzeascã cãile mele.

26. Cã vas gãurit este casa streinã, și strimã fântãna streinã.

27. Cã acesta degrab va pieri, și tot cãlcãtorul de lege se va stinge.

28. Cui este vai? Cui sunt gãlcevuri? Cui judecãși? Cui necazuri și sfezi? Cui zdrobirea în zadar? Cui sunt ochii urduroși?

29. Au nu celor ce se zãbovesc la vin, și celor ce pãzesc unde se fac ospețe? Nu vã îmbrãtași cu vin, ci umblași cu oameni drepți, și vorbiși la preumblãri.

30. Cã de vei dã ochii tãi spre urcioare și spre pahare, la urmã vei umblã mai gol decãt pilugu.

31. Și apoi te vei tãvãli ca cel mușcat de șarpe, și precum se varsã dela Cherast veninul lui.

32. Când ochii tãi vor vedeã streinã, atunci gura ta va grãi îndãrãtnicii.

33. Și vei zãceã ca în inima mãrii, și ca un cãrmaciu în multã volburã.

34. Și vei zice: bătutu-m'a și nu m'a durut, ocãritu-m'a și eu n'am știut când se va face ziuã, ca sã viu sã întreb cu carii sã mã împreun

CAP. 24.

Sfãtuire a izbãvi pre cei în primejdie de moarte și ferire de neînțelepție și ușurãtate de minte.

Fiu! Nu urmã oamenilor rãi, nici possi a fi cu dãnși.

2. Cã minciuni cugetã inima lor, și dureri grãiesc buzele lor.

3. Cu înțelepciune se zidește casa și cu pricepere se isprãvește.

4. Cu știința se umplu cãmãrile de toatã bogãția scumpã și bunã.

5. Mai bun este înțeleptul decât cel tare, și omul cel înțelept, decât un lucrător mare de pământ.

6. Cu cârmuirea se face războiul, iar ajutorul cu inima cea cu sfat.

7. Înțelepciunea și gândul bun în porțile înțelepților, înțelepții nu se abat dela legea Domnului;

8. Ci gândesc întru adunări; pre cei neînvățați îi întâmpină moartea.

9. Și moare cel fără de minte întru păcate, iar necurăția este la omul pierzător.

10. Pângări-se-va în ziua cea rea, și în ziua necazului până ce se va sfârși.

11. A izbăvi pre cei duși la moarte și a răscumpăra pre cei prinși, nu te scumpi.

12. Iar de vei zice: nu'l știu pre acesta, află că Domnul cunoaște inimile tuturor, și cel ce au dat suflare la toți, acela știe toate; el va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

13. Mănâncă miere fiule, că este bun fagurul, ca să se îndulcească gâtlejul tău.

14. Că așa vei simți înțelepciunea în sufletul tău, care de o vei afla, bună va fi săvârșirea ta, și nădejdea nu te va părăsi.

15. Să nu apropii de cel necredincios partea dreptilor, nici să te amăgești cu sațiul pântecelui.

16. Că de șapte ori va cădea dreptul, și se va scula; iar cei necredincioși se vor sfârși în rele.

17. De va cădea vrăjmașul tău, să nu te bucuri de el, și pentru împiedecarea lui nu te înalță.

18. Că va vedea Domnul, și nu-i va plăcea lui, și va întoarce mânia sa dela dânsul,

19. Nu te bucură de cei ce fac rău; nici râvni celor păcătoși.

20. Că cei răi nu vor avea nepoți și lumina celor necredincioși se va stinge.

21. Teme-te de Dumnezeu fiule și de împăratul, și de nici unul să nu fii neascultător.

22. Că fără de veste vor răsplăti celor necredincioși, și casnile amândurora, cine le știe?

23. Și iar acestea zic vouă înțelepților: a cunoaște fața la judecată, nu este bine

24. Cel ce zice celui necredincios că este drept, blestemat va fi popoarelor, și urât neamurilor.

25. Iar cei ce muștră, mai buni se vor arăta, și preste ei binecuvântare va veni.

26. Și buzele vor iubi a răspunde cuvinte bune.

27. Gătește spre ieșire lucrurile tale, și te gătește la țarina ta, și vino după mine, și din nou vei zidi casa ta.

28. Nu fii mărturie mincinoasă împotriva celășeanului tău, nici te lărgi cu buzele tale.

29. Să nu zici: Cum mi-a făcut el mie, face-voiu și eu lui, și voiu răsplăti lui cu cele ce m'a năpăstuit.

30. Ca o arătură este bărbatul neînțelept și ca viea este omul cel lipsit de minte.

31. De o vei lăsa se va țelinî, și se va îmburuenă toată, și va fi părăsită, și pietrile cu care este îngrădită se vor săpa.

32. Apoi mie mi-a părut rău, și am căutat, ca să aleg învățătura.

33. Pușin să dormitezi, și pușin să dormi, și pușin să îmbrățișezi cu mâinile tale pieptul.

5. Eccl. 9, 16.

12. Ps. 61, 11; Mat. 16, 27; Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10; Gal. 6, 5; Apoc. 22, 10.

13. Ps. 18, 11.

14. 23, 17.

16. Ps. 36, 24; Mib. 7, 8; Amos 5, 2.

17. Iov 31, 29.

19. Ps. 72, 3; Iov 21, 7.

20. Iov 18, 5, 6; Ps. 36, 9.

23. Eșire 23, 6; Leviși 19, 15; A 2 Lege 1, 17, 16, 19; Sirah 46, 1.

29. Rom. 12, 17; 1 Tesal. 5, 15; 1 Petr. 3, 9.

34. Că de vei face aceasta, veni-va înainte mergând sărăcia ta, și lipsa, ca un bun alergător.

CAP. 25.

Cuviința în adunări și măsura în vorbă și în mâncări.

Acestea sunt pildele lui Solomon, pe care fără alegere le-au scris prietenii lui Ezechia împăratul Iudei.

2. Slava lui Dumnezeu ascunde cuvântul, iar mărirea împăratului cinstește porunca.

3. Înalt este cerul și adânc este pământul; iar inima împăratului este neștiută.

4. Bate argintul nelămurit și se va curăți tot curat.

5. Ucide pre cei necredincioși din naintea împăratului, și va îndreptă întru dreptate scaunul lui.

6. Nu te mândri înaintea împăratului, și nu stă în locurile celor puternici.

7. Că mai bine este să îți se zică, sui lângă minc; decât să te smeriști înaintea celui puternic, cele ce au văzut ochii tăi grăește.

8. Nu începe curând la sfadă, ca să nu te căești mai pre urmă, când te va înfrunță prietenul tău.

9. Te frage înapoi nu grăi de rău, ca să nu te ocărăscă prietenul.

10. Și slada ta și vrajba ta nu se va depărtă, ci va fi fie întocmai cu moartea. Harul și prieteșugul mântuește, pe care fine-le tare la fine, ca să nu fii de ocară, ci păzește căile tale în bună prietenie.

11. Măr de aur în fir de sardion, așa este a zice cuvântul la cel ce se cuvine lui.

12. La cercel de aur sardion de mult preț este legat, și cuvântul înțelept la urechea ascultătoare.

13. Precum răcoreala la secere

când este zădul folosește omului, așa solul credincios la cei ce l-au trimis pre el folosește sufletele celor ce trăesc cu el.

14. Cum se arată vânturile și norii și ploile, așa sunt cei ce se fălesc cu dare mincinoasă.

15. Întru delungarea mâniei sporul împăratului; iar limba moale zdrobește oase.

16. Miere alinând mănâncă cu măsură, ca nu cumva săturându-te să o verși.

17. Rar să mergi la prietinul tău, ca nu cumva săturându-se de tine să te urască.

18. Măciucă și sabie și săgeată ascuțită, așa este și omul, cel ce mărturisește asupra prietenului său mărturie mincinoasă.

19. Calea celui rău și piciorul celui fărădelege, periva în ziua cea rea.

20. Precum ojetul la rană și fumul la ochi nu folosește, așa boala căzând în trup, mahneste inima.

21. Precum moliea în haină și carii în lemn, așa voea omului cea rea strică inima.

22. De este flământ vrăjmașul tău, dă-i să mănânce, de-i este sete adapă-l.

23. Că făcând aceasta, cărbuni de foc grămădești pre capul lui, iar Domnul va răsplăți fie bune.

24. Vântul dela miazănoapte ridică nori, iar lafa fără de rușine întărită limba.

25. Mai bine este a lăcuți într'un unghiu în pod, decât cu femeie sfadnică în casă de obște.

26. Precum apa rece sufletului setos este dulce, așa este vestea bună din pământ de departe.

27. Precum de va astupă cineva izvorul, și curgerea apei o va strică,

25. 2. F 2 Lege 29, 29; Rom. 11, 33.
7. Lucă 14, 8.

22. Ps. 139, 11.

23. Rom. 12, 20; Mat. 5, 44.

așă nu este cu cuviință a cădea dreptul înaintea necredinciosului.

28. A mânca miere multă nu este bine, iar cuvintele cele mărite trebuie a le cinsti.

29. Precum este cetatea cea cu ziduri surpate și nezidită, așă este bărbatul carele face ceva fără de stat.

CAP. 26.

Sfaturi improtiva leneviei și a vicleniei.

Precum în vremea secerișului nu este rouă, și precum vara nu este ploaie, așă și la cel fără de minte nu se află cinste.

2. Precum pasărilor zboară și vrăbiile, așă blestemul îndesert nu va veni asupra nimănui.

3. Precum biciul la cal și boldul la asin, așă este toiagul la poporul cel fărădelege.

4. Nu răspunde nebunului după nebunia lui, ca să nu fii asemenea lui.

5. Ci răspunde nebunului la nebunia lui, ca să nu aibă părere în sine că el este înțelept.

6. Din căile sale ocară face, cel ce a trimis cuvânt prin sol nebun.

7. Oprește mergerea vinelor și fărădelegea din rostul celor fără de minte.

8. Cel ce leagă piatra în praștie, asemenea este celui ce dă celui fără de minte mărire.

9. Spini cresc în mâna beșivului; iar robie în mâna celor fără de minte.

10. Mult se bate de valuri tot trupul celor fără de minte, că se zdrobește uimirea lor.

11. Ca câinele care se întoarce la vărsătura sa, și se face urât, așă și cel fără de minte în răutatea sa se întoarce la păcatul său; este rușine care aduce păcat, și este rușine, care aduce mărire și dar.

12. Văzut-am om, căruia i s'a părut întru sine a fi înțelept, însă mai multă nădejde a avut cel nebun de cât acesta.

13. Zice cel leneș când se trimite în cale: leu este în căi, și în uliță ucigaș.

14. Cum se întoarce ușa în țâșână, așă leneșul pre patul său.

15. Leneșul care ascunde mâna în sânul său, nu poate să o ducă la gură.

16. Mai înțelept se pare luiș leneșul, decât cel ce în saturare duce veste.

17. Ca și cel ce ține câinele de coadă, așă și cel ce șade mai întâi în judecata streină.

18. În ce chip cei ce ispitesc pun înaintea cuvinte la oameni; iar cel ce va înfâmpină întâiu cuvântul se va împiedeca;

19. Așă toți cei ce pândesc într'ascuns pre prietenii săi; și când se văd, zic: că glumind am făcut.

20. În multe lemne s'aprinde focul; iar unde nu este om iute la mânie, se potolește siada.

21. Grătar pe cărbuni, și lemne în foc; așă omul gâlcevitor spre așățarea sfâzii.

22. Cuvintele măgulitorilor sunt moi, ele pătrund în adâncurile ficărilor.

23. Argintul dat cu înșelăciune, ca un hârb să se socotească; buzele blânde ascund inima tristă.

24. Cu buzele toate le primește jeluindu-se vrăjmașul; iar în inimă meșesugeste vicleșuguri.

25. De te-ar ruga vrăjmașul cu glas mare, să nu'l ascuți, că șapte vicleșuguri sunt în sufletul lui.

26. Cel ce ascunde vrajba, închiagă vicleșugul, și cel ce și acopere păcatele sale, bine cunoscut se face întru adunări.

27. Cel ce sapă groapă aproape-lui său, va cădea însuș într'însa, și cel ce prăvălește piatră, peste el se va prăvăli.

28. Limba mincinoasă urăște adevărul, și gura nezacoperită face neașezări.

* CAP. 27.

Sfaturi pentru mânie, adevărata prietenie și îngrijirea turmelor.

Nu te laudă pentru cele de mâine, că nu știi ce va naște cea viitoare.

2. Să te laude aproapele, și nu gura ta, streinul, și nu buzele tale.

3. Grea este piatra, și cu anevoie de purtat nisipul; iar mâniea celui fără de minte mai grea este decât amândouă.

4. Cumplită este mâniea, și iute urgiea; iar pizma nimic nu rabdă.

5. Mai bune sunt muștrările fățișe, decât prietenia ascunsă.

6. Mai vrednice de credință sunt ranele prietenului, decât sărutările cele de bună voie ale vrăjmașului.

7. Sufletul sătul batjocorește fagurii; iar sufletului celui flămând și cele amari dulci i se par.

8. Precum pasărea când zboară din cuibul său; așa se face omul slugă, când se înstrăinează dela locurile sale.

9. Cu miruri și cu vinuri și cu mirosuri se desfătează inima; iar cu nevoile se mănnește sufletul.

10. Pe prietenul tău sau pe prietenul părintesc să nu'l părăsești, și în casa fratelui tău să nu intri în ziua necazului tău, mai bun este prietenul cel de aproape, decât frațele care lăcuește departe.

11. Înțelept fii fiule, ca să veșelească inima ta, și întoarce dela tine cuvintele cele de ocară.

12. Isteful când îi vin rele se ascunde; iar cei fără de minte umblând se păgubesc.

13. Iă haina lui, că a trecut seameful, care strică cele streine.

14. Cel ce binecuvintează pe prieten dimineața cu glas mare, nimic nu se vede a se osebî de cel ce blesteamă.

15. Picăturile scot pre om în zi de iarnă din casa lui; așa și femeia sfadnică din casa sa.

16. Vântul cel de către miază-noapte aspru este; iar pre nume i-scusit se chieamă.

17. Fier pre fier ascute; și omul întărită fața prietenului.

18. Cine sădește smochin, va mânca roadele lui, și cine păzește pre Domnul său se va cinsî.

19. Precum nu seamănă fața cu față, așa nici inimile oamenilor nu sunt tot una.

20. Iadul și pierirea nu se satură, așa și ochii oamenilor sunt nesăfioși; urâciune este înaintea Domnului, cel ce se uită ponciș cu ochii, și cei neînvățați cari nu și conțenesc limba.

21. Cercarea argintului și a aurului este lămurirea, iar omul se cercă prin gura celor ce'l laudă pre el. Inima celui fărădelege caută rele; iar inima cea dreaptă caută cunoștință.

22. De vei bate pre cel fără de minte în mijlocul adunării necinstindu-l, nu vei luă nebunia lui.

23. Cu cunoștință să cunoști sufletele turmei tale, și să întărești inima cirezilor tale.

24. Că nu este în veac la om puterea și făria, nici se dă din neam în neam.

25. Poartă grije de fânețele cele din câmp, și vei tunde buruiana și adună iarba de munte.

27. Ps. 7, 16; Eccl. 10, 8.

27. 3. Iov 6, 3. 6. Ps. 140, 6.

20. Sirab 14, 9. 22 Ierem. 6, 29.

26. Ca să aibi oi de îmbrăcămin-te; grijește-ți câmpul tău, ca să fie fie miei.

27. Fiule! Dela mine ai cuvinte tari spre vieața ta și spre vieața slugilor tale.

CAP. 28.

Iubirea de lege și lauda binefacerei.

Fuge necredinciosul negonindu-l nimenea; iar dreptul ca un leu îndrăznește.

2. Pentru păcatele necredincioșilor judecăți se scornesc; iar omul isteț le va potoli.

3. Cel tare între cei necredincioși năpăstuește pre săraci, ca o ploaie mare și nefolositoare.

4. Așa cei ce au părăsit legea, laudă necurăția; iar cei ce iubesc legea, se îngrădesc cu zid.

5. Oamenii cei răi nu gândesc judecată; iar cei ce caută pre Domnul, la toate iau aminte.

6. Mai bun este săracul care umblă cu adevăr, decât bogatul mincinos.

7. Fiul înțelegător păzește legea; iar cel ce paște necurăția, necinstește pre tatăl său.

8. Cel ce înmulțește avuția sa cu camătă și cu lăcomie, o adună pre ea celui ce miluește pre săraci.

9. Cel ce și întoarce urechea sa, ca să nu auză legea, el însuș își defaimă rugăciunea sa.

10. Cel ce face pre cei drepți să răfăcească pre cale rea, el însuș va cădea în pierire; iar cei fărădelege vor frece cele bune, și nu vor intra la ele.

11. Omul bogat se pare luiș că este înțelept, iar săracul cel înțelept îl va defăimă pre dânsul.

12. Pentru ajutorul drepților multă

laudă se face; iar în locurile necredincioșilor se prind oamenii.

13. Cel ce acopere necurăția sa, nu se va îndreptă; iar cel ce spune muștrările, iubi-se-va.

14. Fericit este omul care se teme de toate pentru evlavie; iar cel vârtos la inimă cădea-va în rele.

15. Leu flămând și lup setos este cel ce te rănește, sărac fiind de neam sărac.

16. Împăratul cel lipsit de venituri, mare asupritor este; iar cel ce urăște nedreptatea, multă vreme va trăi.

17. Cel ce ia în chezașie pre omul cel ce este în vină de moarte, fugar va fi, și nu în liniște. Ceartă pre fiul său, și te va iubi, și va da podoabă sufletului tău, și nu va ascultă de neamul cel fărădelege.

18. Cel ce umblă drept, se va ajuta; iar cel ce umblă în căi strâmbe, se va încurcă.

19. Cel ce lucrează pământul său, se va sătura de pâine; iar cel lenes, se va umplea de sărăcie.

20. Omul cel vrednic de credință, cu multe se va binecuvântă; iar cel rău nu va fi nepedepsit.

21. Cel ce nu se rușinează de fețele drepților, nu este bun, unul ca acesta pentru o bucată de pâine va vinde pre om.

22. Grăbește a se îmbogăți omul cel pizmătar, și nu știe, că cel milostiv îl va stăpâni pre el.

23. Cel ce muștră căile omului, har va avea mai mult decât cel ce se îmbunează cu limba.

24. Cine leapădă pre față sau pre mumă, și i se pare că nu păcătu-ește, acesta este părtaș omului necredincios.

25. Omul nesățios, va judecă în-

27. 1 Tim. 6, 8.

28. 1. Lev. 26, 17; A 2 Lege 28, 25; Iov 15, 21; Isaia 57, 21.

8. Ecl. 2, 26. 9. Zab. 7, 12.

13. Ps. 31, 6; 1 Ioan 1, 10.

14. Filip. 2, 12, 13.

18. Ecl. 2, 14.

19. Sirah 20, 29.

deșert; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, cu grije va fi.

26. Cel ce nădăjduște cu inimă îndrăzneală, unul ca acesta este nebun; iar cel ce umblă cu înțelepciune, mântuî-se-va.

27. Cel ce dă săracilor, nu se va lipsi; iar cel ce întoarce ochiul său, în multă lipsă va fi.

28. În locurile necredincioșilor suspină drepții; iar întru pierirea acestora se vor înmulți drepții.

CAP. 29.

Lauda dreptei judecăți.

Mai bun este omul cel ce muștră, decât omul cel tare în cerbice, că fără de veste arzându-se el nu este vindecare.

2. Când se laudă drepții, se veselesc popoarele; iar de boierii cei necredincioși suspină bărbații.

3. De omul cel ce iubește învățătura se veselește tatăl lui; iar cel ce paște curve, pierde-va avuția.

4. Împăratul drept ridică țara; iar bărbatul fărădelege o strică.

5. Cel ce gătește înaintea ieșii prietenului său mreață, în picioarele sale o pune pre ea.

6. Omului celui ce păcătuiește, mare este lațul; iar dreptul în bucurie și desfătare va fi.

7. Știe dreptul a face judecată săracilor; iar cel necredincios nu va pricepe judecata, și cel sărac n'are pricepere a se cunoaște pre sine.

8. Oamenii cei fărădelege au aprins cetatea; iar cei înțelepți au întors mâniea.

9. Bărbatul înțelept judecă pre neamuri; iar omul rău mâniindu-se se face de batjocură, și nu se îngrozește.

10. Bărbații cei părtași la sânghiuri

vor urî pre cel cuvios; iar cei drepți vor căută sufletul lui.

11. Toată mânia sa și-o arată cel neînțelept; iar cel înțelept și-o ține pe rând.

12. Împăratul care ascultă cuvântul nedrept, toți cei supuși lui sunt fărădelege.

13. Inprumutătorul și datornicul unul cu altul s'au întâlnit; iar Domnul pre amândoi îi va cerceta.

14. Împăratul cel ce cu adevăr judecă pre săraci, scaunul lui întru mărturie se va pune.

15. Bătăile și muștrările dau înțelepciune; iar pruncul cel ce umblă după voea sa, rușinează pre părinții săi.

16. Unde sunt mulți necredincioși, multe păcate se fac; iar când cad aceia, drepții se umplu de frică.

17. Cearță pre fiul tău, și te va odihni, și va da podoabă sufletului tău.

18. Să nu fii tâlcuitor neamului celui fărădelege; iar cel ce păzește legea, fericit este.

19. Cu cuvintele nu se va învăța sluga îndărătnică, că de va și înțelege, tot nu va ascultă.

20. De vei vedeă pre vre un om grabnic la cuvinte, să știi că mai multă nădejde are cel fără de minte decât el.

21. Cel desfrânat din pruncie slugă va fi și mai târziu îi va părea rău de aceasta.

22. Omul mândros ridică pricini; iar bărbatul cel greu la mânie, ocolește păcatul.

23. Semeția pre om smerește; iar pre cei ce gândesc cu smerenie, îi întărește cu mărire Domnul.

24. Cel ce se împărtășește cu furul, urăște sufletul său, și de se va pune jurământ, auzind nu vor spune.

27. A 2 Lege 15, 7, 8, 10.

28. Iov 24, 4.

29. 3. Lucă 15, 13. 7. Iov 29, 16.

16. Ps. 36, 35. 23. Iov 22, 29; Isaia 66, 2.

24. Lev. 5, 1.

25. Cel ce se teme și se rușinează de oameni, se împiedică; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, veselise-va.

26. Necurăția la om dă greșală; iar cel ce nădăjduște spre Domnul, se va mântui.

27. Mulți slujesc fezelor povățuitorilor; iar dela Domnul se face dreptate omului.

28. Urât este înaintea dreptului omul nedrept, și urâtă este celui fără-delege calea cea dreaptă.

CAP. 30.

Alte pilde.

Acestea a zis bărbatul celor ce cred în Dumnezeu, și încetează:

2. Că mai neînțelept sunt decât toți oamenii, și înțelepciune de om nu este întru mine.

3. Iar Dumnezeu m'au învățat înțelepciune, și am cunoscut știința sfinților.

4. Cine s'a suit în cer și s'a pogorît? Cine a adunat vânturile în sân? Cine a întors toată apa întru o haină? Cine a ținut toate marginile pământului? Care este numele lui? Sau care este numele fiilor lui? ca să cunoască.

5. Că toate cuvintele lui Dumnezeu sunt cu foc lămurite, și ajută el celor ce se cuceresc lui.

6. Nu adaoge la cuvintele lui, ca să nu te mustre, și să fii mincinos.

7. Două cer dela tine: să nu iei harul meu mai 'nainte de ce voi muri eu.

8. Cuvântul deșert și mincinos depărtează-l dela mine, bogăție și sărăcie nu'mi dă.

9. Ci'mi rânduește cele de lipsă și cele de ajuns.

10. Ca nu săturându-mă, să mă fac mincinos și să zic: Cine mă vede? Sau fiind sărac, să fur, și să jur pre numele lui Dumnezeu.

11. Să nu dai pre slugă în mâinile stăpânului, ca nu cumvă să te blesteme și să piei.

12. Fiul rău blesteamă pre tatăl său, și pre muma sa nu o binecuvintează.

13. Fiul rău pre sine se judecă a fi drept, și ieșirea sa nu o a spălat.

14. Fiul rău trufași ochi are și cu genele lui se înalță; fiul rău dinții are sabie și măselele bardă, ca să mistuiască și să mănânce de tot pre cei slabi de pre pământ și pre săracii lor dintre oameni.

15. Lipitoarea trei fete aveă foarte iubite, și aceste trei n'o sătură, și a patra nu ajungea a zice: destul este.

16. Iadul și dragostea muerii, și pământul neumplut de apă, și apa și focul nu vor zice: destul este.

7. Ochiul cel ce batjocorește pre tată, și nu cinstește bătrâneșile mairii, să'l scobească pre el corbii din văi, și să'l mănânce puii vulturilor.

18. Trei sunt mie cu neputință a le pricepe, și a patra n'o știu:

19. Urmele vulturului când zboară, căile șarpelui pe piatră și calea corăbii când merge pe mare, și căile omului în tinerețele lui.

20. Tot așa este calea muerii prea curve, care dacă face, se spală zicând: că nimic n'a făcut fără de cale.

21. Pentru trei lucruri se clătește pământul și al patrulea nu'l poate suferi:

22. De va împărăși sluga, și nebunul de se va sătură de bucate,

23. Și slujnica de va scoate pre stăpâna sa, și femeia urâcioasă de va nemeri bărbat bun.

30. 4. Isaia 40, 12; Ioan 3, 13.

5. Ps. 11, 6 și 118, 140.

6. H 2 Lege 4, 2, 12, 32; Apoc. 22, 18, 19.

9. Mat. 6, 11.

10. H 2 Lege 8, 12—14.

24. Și patru sunt pre pământ mai mici, acestea sunt mai înțelepte decât cele înțelepte:

25. Furnicile, care n'au putere, și și gătesc vara hrană;

26. Și aricii neam slab, carii își fac în pietre casele lor;

27. Lăcusta împărat n'are, și dintr'o poruncă merge la tabără cu bună rânduială;

28. Și nevăstuica care se reazează pre mâini și lesne se poate prinde, și lăcuește în polatiile împăraților.

29. Și trei sunt care fericit umblă, și a patra care bine merge:

30. Puiul de leu cel ce este mai tare între dobitoace, care nu se întoarce nici se teme de dobitoc;

31. Și cocoșul care umblă între găini cu sfat bun; și șapul care povăzuește turma; și împăratul care grăiește în neamuri.

32. De te vei dà pre tine la veselie și vei întinde mâna ta cu sfadă, te vei necinși.

33. Mulge lapte și va fi unt, și de vei storce nările va ieși sânge; iar de vei trage afară cuvinte, vor ieși vrăjbi și sfăzi.

CAP. 31.

Lauda femeii harnice.

Cuvintele mele sunt grăite dela Dumnezeu, învățătura împăratului, care l-a învățat pre el muma lui.

2. Ce vei păzi fiule? Ce? Graiurile lui Dumnezeu; fie zic fiule cel întâiu născut, ce, fiul pântecelui meu? Ce, fiul rugăciunilor mele?

3. Nu dà muerilor avuția ta și mintea ta și vieaja, că mai pre urmă îți vei mută sfatul.

4. Toate le fă cu socoteală, cu măsură beà vin, cei puternici sunt mâniași; deci vin să nu beà.

5. Ca nu bând să și uite de în-

țelepciune, și nu vor puteà judecà drept pre cei slabi.

6. Dași băutură, care îmbată, celor ce sunt în supărări și vin să beà celor ce sunt în dureri.

7. Ca să și uite de sărăcie, și de ostenele să nu și mai aducă aminte.

8. Fiule! Deschide gura ta cu cuvântul lui Dumnezeu, și judecà pre toți cum se cade.

9. Deschide gura ta, și judecà drept, și fă dreptate săracului și mișelului.

10. Femeie vrednică cine va aflà, mai scumpă este una ca aceasta decât pietrile cele de mult preț.

11. Nădăjdueste spre dânsa inima bărbatului ei, una ca aceasta nu se va lipsi de bune agonisele.

12. Că lucrează bărbatului său lucruri bune în toată vieaja.

13. Agonisind lână și in, face cu mâinile sale lucru de treabă.

14. Este ca o corabie, ce face neșăzătorie, de departe adună avuția sa.

15. Și se scoală de noapte, și gătește bucate casei, și dà de lucru slujnicilor,

16. Văzând moște o cumpără și din rodurile mâinilor sale sădește vie.

17. Incingându și mijlocul său cu țările, își întărește brațul său la lucru.

18. A prins gust că bine este a lucrà, și nu se sfinge lumânarea ei toată noaptea.

19. Mâinile sale întinde spre cele de folos, și coatele sale le întărește la fus.

20. Mâinile sale le deschide săracului, și hrană dà celui lipsit.

21. Nu poartă grije de cele din casă bărbatul ei, când se zăbovește undevà, că toți ai ei sunt îmbrăcași.

22. Câte două haine a făcut bărbatului său, și eiș îmbrăcăminte de vison și de porfiră.

23. Cinstit este în porți bărbatul ei, ori când merge întru adunare cu cei bătrâni și cu locuitorii pământului.

24. Pânzeturii a făcut, și le-a vândut Finicienilor și cingători Hana-neilor.

25. Întru țările și întru bună po-doabă s'a îmbrăcat, și s'a veselit în zilele de apoi.

26. Gura sa deschide cu socoteală și după lege; și rânduială pune limbei sale.

27. Strimte sunt cărările casei sale și bucatele nu le mănâncă cu lene.

28. Crescutu-ș'a fiii săi, și s'au îmbogățit, și bărbatul ei o a lăudat pre ea.

29. Multe fete au agonisit bogăție, multe fete au făcut putere; iar tu le-ai întrecut și le-ai covârșit pre toate.

30. Plăceri mincinoase și frumuseși deșarte femești nu sunt întru tine, femeia cu minte se va binecuvânta; iar ea să laude frica Domnului.

31. Dați ei din rodirile mâinilor sale, și să se laude în porți bărbatul ei.

ECLISIASTUL

CAP. 1.

Nimicnicia lucrurilor omenești

Cuvintele Eclisiastului fiul lui David împăratul lui Israil din Ierusalim.

2. Deșertăciunea deșertăciunilor a zis Eclisiastul, deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciune.

3. Ce prisosește omului din toată osteneala sa, care se trudește supț soare?

4. Neam trece și neam vine, și pământul în veac stă.

5. Răsare soarele și apune, și la locul său se trage, el acolo răsărind, merge către miazăzi, și încunjură către miazănoapte.

6. Inconjurând încunjură, merge duhul, și întru încunjurările sale se întoarce duhul.

7. Toate pâraele intră în mare, și la marea nu se umple, la locul de unde iese râurile, acolo se întorc, ca iar să iasă.

8. Toate cuvintele sunt cu anevoe, nu le va putea omul grăi, și nu se va sătura ochiul a vedea nici urechea a auzi.

9. Ce este ce a fost? Ceeace va să fie, și ce este ce s'a făcut? Acea ce se va face; și nimic nu este nou supț soare.

10. Nici va grăi și va zice: iată

acesta este nou, că a fost în veacurile care au fost înaintea noastră.

11. Nu este pomenire de cei dinfăiu, și încă nici de cei ce după aceea au fost, nu și vor aduce aminte, cei ce vor fi pre urmă.

12. Eu Eclisiastul am fost împărat preste Israil în Ierusalim.

13. Și am pus în inima mea a cercă și a socoti cu înțelepciune despre toate câte se fac supț soare, că îndeletnicire anevoiasă au dat Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să migăiască cu dânsa.

14. Văzut-am toate lucrurile, care se fac supț soare, și iată toate sunt deșertăciune și vânare de vânt.

15. Ce este strâmb nu se va putea îndreptă, și ce lipsește nu se va putea număra.

16. Grăit-am eu întru inima mea, zicând: iată m'am mărit, și am întrecut cu înțelepciunea pre toți, cari au fost mai înainte de mine în Ierusalim și inima mea a văzut multă înțelepciune și știință.

17. Și am pus inima mea, să cunoască înțelepciunea și cunoștința, pilde și știință. Și am cunoscut eu, că și aceasta este vânare de vânt.

18. Căci întru mulțimea înțelepciunii, mulțimea cunoștinței este; și cel ce adaugă știința, adaugă durere.

13. 3. Imp. 4, 30, 34.

15. 2, 11, 17, 26; 4, 4, 6, 16;

16. 3. Imp. 3, 12.

1. 2. Ps. 61, 9 și 38, 8.
5. Ps. 18, 5-7. 9. 3, 15.

CAP. 2.

Zădărnicia lucrurilor lumești

Zis-am eu întru inima mea: vino lacum să te ispitesc în veselie și vezi binele, și iată și aceasta este deșertăciune.

2. Râsului i-am zis nebunie, și bucuriei, căci faci aceasta ?

3. Și am socotit: oare inima mea trage-va ca vinul trupul meu, și inima mea m'a povățuit întru înțelepciune, ca să stăpânesc preste deșfătare până voi vedea, care este binele fiilor oamenilor, care să'l facă supț soare în numărul zilelor vieții lor.

4. Mărit-am lucrurile mele, ziditu-mi-am case, săditu-mi-am vii.

5. Făcutu-mi-am grădini și livezi, și am sădit într'însele tot felul de pom roditor.

6. Făcutu-mi-am lacuri de ape ca să ud dintr'însele dumbrava de lemne odrăslitoare.

7. Avut-am slugi și slujnice, și robi am avut, și cirezi și furme multe am avut, mai mult decât toți cei ce au fost mai înainte de mine în Ierusalim.

8. Adunatu-mi-am argint și aur, și avușile împărașilor și ale țărilor. Făcutu-mi-am cântăreși și cântăreșe, și desfătările fiilor omenești, amestecători și amestecătoare de vin.

9. Și m'am mărit, și am sporit mai mult decât toți, cei ce au fost mai înainte de mine în Ierusalim, ci și înțelepciunea mea a fost cu mine.

10. Și tot ce a poștit ochii mei n'am depărtat dela dâșii, și n'am oprit inima mea dela nici o desfătare, că s'a desfătat inima mea cu toată osteneala mea, și aceasta mi-a fost partea mea din toată osteneala mea.

11. Și am căutat eu spre toate

lucrurile mele, care le-au făcut mâinile mele, și spre fruda, care m'am ostenit a o face, și iată toate sunt deșertăciune și vânare de vânt, și nimic nu este prisosire supț soare.

12. Și am căutat să văz înțelepciunea și rălăcirea și nebunia, că cine este omul, care va urmă sfătuirea? Ori câte a făcut aceasta.

13. Și am văzut eu, că covârșește înțelepciunea pre nebunie, precum covârșește lumina pre întunec.

14. Ochii înțeleptului în capul lui, iar cel fără de minte întru întunec umblă, și am cunoscut eu, că o întâmplare va întâmpină pre toți aceștia.

15. Și am zis eu întru inima mea, că precum se întâmplă celui nebun, și mie mi se va întâmpla, și pentru ce mai mult m'am strădui eu? Și am grăit întru inima mea, că cel nebun din prisosință grăește, ci și aceasta este deșertăciune.

16. Că nu este pomenirea celui înțelept cu cel nebun în veac, pentru că în zilele cele viitoare pre toate le va acoperi uitarea, și cum va muri cel înțelept cu cel nebun?

17. Și am urât vieașa, că vicleană este asupra mea fapta cea făcută supț soare, că toate sunt deșertăciune și vânare de vânt.

18. Și am urât eu toată osteneala mea, care am ostenit supț soare, pentru că o las pre ea omului, care s'a născut după mine.

19. Și cine știe, oare înțelept va fi au nebun? Și oare stăpâni-va toată osteneala mea, care m'am ostenit și m'am strădui supț soare? Ci și aceasta este deșertăciune.

20. Și m'am întors eu, ca să încetez cu inima mea dela toată osteneala, care m'am ostenit supț soare.

14. Filde 17, 25 și 28, 18.

16. Ps. 48, 9 și 20.

21. Că este om, care se ostenește cu înțelepciune și cu știință și cu bărbăție, și va da partea sa omului, care nu s'a ostentit întru aceea, ci și aceasta este deșertăciune și răutate mare.

22. Că ce are omul din toată osteneala sa, și din alegerea inimei sale, cu care s'a ostentit el, supt soare?

23. Că toate zilele lui sunt ale durerilor, și a mântei migăiala lui, cât nici noaptea nu doarme inima lui, și această deșertăciune este.

24. Nu este bine omului, fără numai ce mănâncă și ce beă, și arată sufletului său din osteneala sa; ci și aceasta am văzut eu că din mâna lui Dumnezeu este.

25. Că cine va mănâca și va beă, afară de dânsul?

26. Că omului celui bun înaintea feșii lui i-au dat înțelepciune și minte și veselie; iar celui păcătos i-au dat grije să umble și să adune, ca să dea celui bun înaintea feșii lui Dumnezeu; ci și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

CAP. 3.

Vremea tuturor lucrurilor. Deosebirea omului de dobitoc.

De toate este vreme, și tot lucrul supt soare are vreme.

2. Vreme este a naște, și vreme este a muri, vreme este a sădi, și vreme este a smulge ce este sădit.

3. Vreme este a ucide, și vreme este a vindeca, vreme este a surpă, și vreme este a zidi.

4. Vreme este a plânge, și vreme este a râde, vreme este a se înnegui, și vreme este a jucă.

5. Vreme este a zvârli pietre, și vreme este a strânge pietre; vreme

este a îmbrățișa și vreme este a se depărta de îmbrățișare.

6. Vreme este a căuta și vreme este a pierde, vreme este a ține și vreme este a lepăda.

7. Vreme este a rupe și vreme este a coase, vreme este a făcea și vreme este a vorbi.

8. Vreme este a iubi și vreme este a urî. Vreme este de războiu și vreme este de pace.

9. Ce are mai mult cel ce lucrează din osteneala sa?

10. Văzut-am toată migăiala, care o au dat Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să migăiască într'însa.

11. Toate câte le-au făcut, bune sunt în vremea sa, și tot veacul l-au dat în inimile lor, ca să nu afle omul făptura, care au făcut Dumnezeu din început până în sfârșit.

12. Cunoscute-am că nu este bine, fără numai a se veseli și a face bine în vieața sa.

13. Și tot omul, care mănâncă și beă, și vede binele întru toată osteneala sa, darul lui Dumnezeu este.

14. Cunoscute-am că toate câte au făcut Dumnezeu, acestea vor fi în veac, la acelea nu se poate adaoge, și dela ele nu se poate lua, și Dumnezeu au făcut ca să se teamă de fața lui.

15. Ce s'a făcut, iată este, și toate câte vor să fie, iată au fost, și Dumnezeu va căuta pre cel ce se gonește.

16. Și am văzut încă supt soare locul judecării și acolo este cel fără-delege, și locul dreptului, acolo este cel credincios.

17. Și am zis eu întru inima mea: pre cel drept împreună și pre cel fără-delege va judeca Dumnezeu; că de tot lucrul și de toată fapta va fi acolo vreme.

18. Zis-am eu întru inima mea

23. Iov 14, 1; Ps. 89, 9.

26. Iov 27, 17 și 32, 8; Pilde 28, 8.

de vorba fiilor omenești : că'i va osebî pre ei Dumnezeu, ca să arate că dobitoace sunt.

19. Și cum că întâmplarea fiilor omenești, și întâmplarea dobitocului, o întâmplare este; precum este moartea acestuia, așa și moartea aceluia, și un duh este în toate, și cu ce covârșește omul pre dobitoc? Cu nimic, că toate sunt deșertăciune.

20. Toate merg la un loc, toate s'au făcut din țărână, și toate se vor întoarce în țărână.

21. Și cine știe; oare duhul fiilor oamenilor se sue în sus? Și duhul dobitocului oare se pogoară în jos în pământ?

22. Și am văzut, că nu este bine, fără numai a se veseli omul întru lucrul său, că acesta este partea lui; că cine'l va duce pre el, ca să vază ceea ce va fi după el?

CAP. 4.

Zădărnicia avuției.

Și m'am întors eu, și am văzut toate năpăștile, cele ce se fac supt soare, și iată lacrămile celor ce se năpăștuesc, și nu este cine să'i mângăe pre ei, și din mâna celor ce'i necăjesc pre ei, putere, și nu este lor mângâitori.

2. Și am iericit eu pre toți cei morți, cari au murit, mai mult de cât pre cei vii, cari trăesc până acum.

3. Și decât amândoi aceștia mai bun este, cel ce încă nu s'a născut, care încă n'a văzut lucrul cel rău, care s'a făcut supt soare.

4. Și am văzut eu toată osteneala, și împreună toată bărbăția lucrului, că aceasta este râvna omului dela prietenul său; și aceasta încă este deșertăciune și vânare de vânt.

5. Cel fără de minte ține mâinile

în sân, și'și mănâncă cărnurile sale.

6. Mai bun este un pumn plin cu odihnă, decât doi pumni cu osteneală și cu vânare de vânt.

7. Și m'am întors eu, și am văzut deșertăciune supt soare.

8. Este unul, și nu este al doilea, și nici fiu, nici frate n'are și tot nu încetează dela toată osteneala sa, și ochiul lui nu se satură de avuții; și pentru cine mă ostenesc eu, și'mi lipsesc sufletul meu de bunătate? Ci și aceasta este deșertăciune, și migăială rea este.

9. Mai buni sunt doi decât unul, cari au plată bună pentru osteneala lor; că de va cădeă unul, celalt va ridică pre soful său.

10. Și vai celui ce este singur când va cădeă, că nu este altul carele să'l ridice.

11. Și de vor dormi doi, le va fi și cald lor; iar unul cum se va încălzi?

12. Și de se va sculă asupra lui unul, cei doi vor stă asupra aceluia, și funia cea întreită nu curând se rupe.

13. Mai bun este pruncul sărac și înțelept, decât împăratul bătrân și fără de minte, carele mai mult nu știe purtă grije.

14. Că din temniță iese să împărățească, iar întru împărăția sa s'a făcut sărac.

15. Văzut-am pre toți cei vii, cari umblă supt soare cu tânărul cel al doilea, care va fi în locul lui.

16. Nu este sfârșit la tot poporul lui, la toți câți au fost înaintea lor, și cei de pre urmă nu se vor vesali de dânsul, ci și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

17. Păzește piciorul tău, când mergi în casa lui Dumnezeu și te apropie, ca să auzi că mai bună

19. Ps. 48, 12; și 21. 20. Fac. 3, 19.

22. Iov 14, 10, 14, 15.

4. 5. Pilde 6, 10, 19, 24; și 26, 15.

8. Ps. 38, 10; Ierem. 17, 11.

16. Imp. 15, 22. 17. Ozie 6, 6.

este jerfa ta, decât darul celor fără de minte, că ei nu cunosc răul care-l fac.

CAP. 5.

Folosul avuției.

Nu te grăbi cu gura ta, și inima ta să nu grăbească a grăi cuvânt înaintea lui Dumnezeu, că Dumnezeu este în cer sus, și tu pre pământ jos; pentru aceasta fie cuvintele tale puține.

2. Că vine visul, când ești mult îngrijat și glasul nebunului în cuvinte multe.

3. Când vei făgădui făgăduință lui Dumnezeu, nu zăbovi a o da pre ea, că nu este voie întru cei nebuni; tu dar ori câte vei făgădui dă.

4. Mai bine este a nu făgădui, de cât a făgădui și a nu da.

5. Nu da gura ta, ca să faci să păcătuiască trupul tău, și să nu zici înaintea feței lui Dumnezeu, că este neștiință, ca să nu se mânie Dumnezeu pentru cuvântul tău, și să strice lucrul mâinilor tale.

6. Că întru mulțimea visurilor și a deșertăciunilor și a cuvintelor celor multe; tu te teme de Dumnezeu.

7. De vei vedea în țară năpasta săracului și jefuirea judecăței, și a dreptăței, nu te miră de lucrul acesta, că cel înalt preste cel înalt ia aminte, și este mai înalt decât ei.

8. Și prisosința pământului întru toate este împărat țarinei lucrute.

9. Cel ce iubește argintul, nu se va sătura de argint, și cel ce iubește rodirile întru mulțimea lor nu se va desfătă cu ele; și aceasta este deșertăciune.

10. Unde este mulțime de bunăfăși, mulți sunt, cari o mănâncă pre ea, și ce este bărbăția celui ce o

are pre ea? Fără numai să vadă cu ochii săi.

11. Dulce este somnul slugiei, ori pușintei, ori mult mănânce, iar pre cel sătul de se va îmbogăși, nu' lasă să doarmă.

12. Este boală care o am văzut supt soare, a se păzi avuție spre răul celui ce o are.

13. Și pierе avuția aceea întru mișgăială rea, și a născut fiu, și nimic nu este în mâna lui.

14. Precum a ieșit din pântecel mumei sale gol, se va întoarce, ca să meargă precum a venit, și nimic nu va lua din osteneala sa, ca să ducă în mâna sa.

15. Ci și aceasta este boală rea, că precum a venit, așa se va și duce și ce are el mai mult? Pentru că s'a ostenit în vânt.

16. Și în toate zilele sale întru întunerec și în jale, și în mânie multă și în boală și în necaz.

17. Iată binele, care l-am văzut eu că este bun: a mânca și a bea, și a vedea bunătate întru toată osteneala sa, care s'a frudit supt soare în numărul zilelor vieței sale, care le-au dat Dumnezeu lui, că aceasta este partea lui.

18. Ci tot omul, căruia i-au dat Dumnezeu bogăție și avere, și i-a dat lui volnicie, ca să mănânce dintr'însele, și să'și ia partea sa, și să se vesească dintru osteneala sa, acesta darul lui Dumnezeu este.

19. Că nu mult își va aduce aminte de zilele vieței sale, că Dumnezeu îl cuprinde pre el întru veselie inimii lui.

CAP. 6.

Deșertăciunea iubirei de avuție.

Este răutate, care o am văzut supt soare, și multă este la oameni.

5. 2. Pilde 10, 20. 4. A 2 Lege 23, 22.
6. Pilde 10, 20.

14. Iov 1, 21; 1 Tim. 6, 7; Ps. 48, 18.

2. Om, căruia îi dă Dumnezeu bogăție și avere și mărire, și nimic nu este ce să lipsească sufletului lui din toate câte poțtește, și nu'l va învrednici Dumnezeu că să mănânce dintru aceea, că om strein mănâncă aceea; aceasta deșertăciune și boală rea este.

3. De ar naște cineva o sută de fii și mulți ani ar trăi, și cât de multe ar fi zilele anilor lui, sufletul lui nu se va sătura de bunătate, și încă nici îngropăciune nu va avea și amzis; mai bine este a fi o stârpitură, decât acela.

4. Că întru deșertăciune a venit, și întru întunec se duce, și întru întunec numele lui se va acoperi.

5. Și încă soarele nu l-a văzut, nici l-a cunoscut, odihna acestuia mai multă este decât a aceluia.

6. Și de ar trăi de două ori o mie de ani, și bunătate n'a văzut, au nu toate la un loc vor merge?

7. Toată osteneala omului de ar veni în gura lui și încă sufletul lui nu se va sătura.

8. Că ce are înțeleptul mai mult de cât nebunul? Că săracul știe a umbla în preajma vieții.

9. Mai bună este vederea ochilor, decât ceace ai în gând; ci și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

10. Ori și ce fie, iată s'a chemat numele lui, și s'a cunoscut, că el este om, și nu se va putea judeca cu cel mai tare decât el.

11. Că sunt cuvinte multe, care înmulțesc deșertăciunea.

CAP. 7.

Folosul înțelepciunii. Viclenia femeii.

Ce folosește omului? Că cine știe care este binele omului în viață,

în numărul zilelor vieții deșertăciunii lui, și le-a făcut pre ele ca umbra? Că cine va spune omului ce va fi după el supt soare?

2. Mai bun este numele bun, decât untulelemn bun, și ziua morții decât ziua nașterii.

3. Mai bine este a merge la casa plângerii, decât la casa ospățului; pentrucă acesta este sfârșitul a tot omul, și cel viu va pune ce este bun întru inima sa.

4. Mai bună este mâhnirea de cât râsul, că prin întristarea feții se îndreptează inima.

5. Inima înțelepților în casa plângerii; iar inima nebunilor în casa veseliei.

6. Mai bine este a auzi certarea înțeleptului, decât omul care aude cântecele nebunilor.

7. Că precum este froznetul spinilor supt căldare, așa este râsul nebunilor; ci și aceasta este deșertăciune.

8. Năpasta împresură pre cel înțelept, și strică inima celui de bun neam.

9. Mai bun este sfârșitul cuvântului, decât începutul lui; mai bun este cel răbdător, decât cel trufaș cu inima.

10. Să nu grăbești cu duhul tău a te mâniea, că mâniea în sânul nebunilor se odihnește.

11. Să nu zici: ce este că zilele cele mai dinainte, erau mai bune de cât acestea? Că nu înțelepțește ai întrebă aceasta.

12. Bună este înțelepciunea cu avuție, și mai mult folosește celor ce văd soarele.

13. Că în umbra ei înțelepciunea ca umbra argintului, și prisosința cunoștinții înțelepciunii înviază pre cel ce o are pre ea.

6. 3. H 2 Lege 28, 26; Isaia 14, 19, 20.

6. Ps. 88, 47; 48, 14; 36, 36; Evc. 9, 27.

10 Iov 9, 32.

7. 2. Pilde 22, 1. 6. Ps. 140, 6.

10. Pilde 12, 17.

14. Vezi lucrurile lui Dumnezeu, că cine va putea înfrumuseța, pre care Dumnezeu îl va strică?

15. În ziua bunătații trăește în bine, și vezi în ziua răutății, vezi încă și tu cu aceasta tocmirea acestora, care au făcut Dumnezeu pentru graiu, ca să nu aște omul după dânsul nimic.

16. Toate le-am văzut în zilele deșertăciunii mele; este drept, care piere întru dreptatea sa, și este nedrept, care multă vreme trăiește într'un răfutatea sa.

17. Nu fii drept prea mult, nici înțelept de prisosii, ca nu cumva să-ți ieși din fire.

18. Și nu fii mult fără de lege, și nu fii aspru, ca să nu mori fără vreme.

19. Bine este a se ține pre sine întru aceasta, iar cu aceasta să nu-ți pângărești mâna ta, că celor ce se tem de Dumnezeu vor ieși toate.

20. Înțelepciunea va ajuta înțeleptului mai mult decât zece puternici, cari sunt în cetate.

21. Că nu este om drept pre pământ, care să facă bine și să nu greșească.

22. Și la toate cuvintele, care vor grăi cei fără de lege, să nu pui inima ta, ca să nu auzi și tu pre sluga ta blestemându-te.

23. Că de multe ori te va vicleni pre tine, și în multe chipuri va necăji inima ta, pentrucă și tu ai blestemat pre alții mulți.

24. Toate acestea le-am ispitit cu înțelepciunea, și am zis:

25. Înțelepți-mă-voiu, și s'a depărțat dela mine mai departe decât eră, că este adâncă adâncime, și cine o va afla pre ea?

26. Inconjurat-am eu și inima mea, ca să știu, și să socotesc, și să

caut înțelepciunea și pricina, și să cunosc fără de legea nebunului, și greșala și răfăcirea.

27. Și o aflu eu pre ea mai amară decât moartea, cu muerea care este laș vânător, și inima ei mreje, legătură sunt mâinile ei, cel bun înaintea feții lui Dumnezeu se va izbăvi de ea; iar cel păcătos se va prinde întru ea.

28. Vezi, aceasta am aflat, zis-a Eclisiastul, odată, și mai de multe ori am cercat, ca să aflu pricina.

29. Care a cercat sufletul meu, și nu o aflat, un om dintru o mie am aflat, iar muliere din toate acestea n'am aflat.

30. Însă vezi, aceasta am aflat, că au făcut Dumnezeu pre om drept; iar oamenii ei au căutat multe cuvântări, cine știe înțelepciunea? Și cine știe dezlegarea cuvântului?

CAP. 8.

Nestatornicia vieții.

Înțelepciunea omului va lumina fața lui; iar cel fără de obraz, va fi urft.

2. Gura împăratului păzește și cuvântul jurământului lui Dumnezeu.

3. Nu te grăbi a merge dela fața lui, și să nu stai în cuvânt rău, că tot ce va vrea va face.

4. Precum va zice împăratul, putere are, și cine va zice lui, ce faci?

5. Cel ce păzește porunca nu va cunoaște cuvântul rău, și vremea judecării o cunoaște inima înțeleptului.

6. Că tot lucrul are vreme și judecată, că știința multă a omului este mai pre sus de el.

7. Că nu este cine să știe ceea ce va fi, că în ce chip va fi, cine va spune lui?

15. Isaia 45, 7. 16. Ps. 72, 3, 12.

17. Rom. 12, 16.

21. 3. Imp. 8, 46; 2 Paral. 6, 37; 1 Ioan 1, 8.

27. Pilde 5, 3, 4 și 6, 26.

30. Fac. 1, 27.

8. 1. Pilde 15, 12. 5. Rom. 13, 3.

8. Nu este om, care să aibă putere preste duh, ca să oprească duhul; și nu este putere în ziua morții, și nu este răgaz în ziua războiului, și fărădelegea nu va mântui pre cel ce o are pre ea.

9. Și toate acestea le-am văzut, și am dat inima mea spre tot lucrul, care s'a făcut supț soare, ca să văz toate, câte cu putere a făcut omul împotriva omului, ca să' necăjască pre el.

10. Și atunci am văzut pre cei fărădelege îngropași, încă și din locul cel sfânt, și au mers, și au fost lăudași în cetate, pentru că așa au făcut, ci și aceasta este deșertăciune.

11. Că de vreme ce nu se face curând judecată celor ce fac rău, pentru aceea s'a umplut inima fiilor omenești, ca să facă rău.

12. Cel ce a păcătuit, a făcut rău de atunci, și din tinerețele sale, că știu și eu, că va fi bine celor ce se tem de Dumnezeu, precum se tem de fașa lui.

13. Și bine nu va fi celui fărădelege, și nu va petrece multe zile la umbră, cel ce nu se teme de fașa lui Dumnezeu.

14. Este deșertăciune, care se face pre pământ; că sunt drepți, preste carii vin rele, ca și cum ar fi făcut faptele nedreptilor, și sunt nedrepți, cărora le vin bune, ca și cum ar fi făcut faptele dreptilor. Zis-am: că și aceasta este deșertăciune.

15. Și am lăudat veseliea, că nu este bine omului supț soare, fără numai a mânca și a bea și a se veseli, și numai aceasta va avea din osteneala sa cea din toate zilele vieții sale, care i le-au dat Dumnezeu lui supț soare.

16. Pentru care am dat inima mea,

ca să cunosc înțelepciunea, și să văz migăiala, care s'a făcut pre pământ, că este om, care ziua și noaptea nu vede somn în ochii săi.

17. Și am văzut toate lucrurile lui Dumnezeu, că nu va putea omul află lucrul cel făcut supț soare, ori cât se va osteni omul a căută, nu va află și ori câte va zice înțeleptul, că le cunoaște, tot nu le va putea află.

CAP. 9.

*Cei buni și cei răi au aceeași soartă.
Înțelepții desprețuiți.*

Toate acestea le-am cugetat cu inima mea și inima mea toate acestea le-a văzut, cum sunt dreptii și înțelepții, și faptele lor în mâna lui Dumnezeu, și iubirea și ura, nu este om care să e știe, toate sunt înaintea feșii lor.

2. Deșertăciune e întru toate. O întâmplare este dreptului, și necredinciosului, celui bun și celui rău, celui curat și celui necurat, celui ce jertfește și celui ce nu jertfește, precum este cel bun, așa este și cel păcătos, precum este cel ce jură, așa este și cel ce se teme de jurământ.

3. Aceasta este rău întru toate cele ce se fac supț soare, că întâmplare este tuturor, încă și inima fiilor oamenilor s'a umplut de răutate, și răutăcire în inima lor până frăesc, și mai pre urmă la cei morți.

4. Că cine este, care să se împărășască cu toți cei vii? Este nădejde, că mai bun este câinele cel viu, decât leul cel mort.

5. Că cei vii știu că vor să moară; iar cei morți nu știu nimic, și mă mult plată lor nu este, că s'a stins pomenirea lor.

6. Încă și iubirea lor și ura lor și râvna lor acum au pierit, și nu-

11. Avacum 1, 3, 4.

12. Ps. 48, 21, 22; Pilde 1, 33; Rom. 2, 4.

14. Iov 9, 23.

mai au ei parte în veac de toate cele ce se fac supț soare.

7. Vino mănâncă cu veselie pâinea ta, și beă cu inimă bună vinul tău, că au plăcut lui Dumnezeu faptele tale.

8. În toată vremea să fie kainele tale albe, și untuldelemn de pre capul tău să nu lipsească.

9. Și'ți petrece vieața cu femeia, pe care o iubești în toate zilele vieții deșertăciunii tale, care s'a dat fie supț soare, că aceasta este partea ta, în vieața ta și întru osteneala ta, care te ostmești tu supț soare.

10. Toate, oricâte îți dă mâna ta a face, cât poți, fă, pentru că în iad unde mergi tu, nici lucru, nici gând, nici știință, nici înțelepciune nu este.

11. Înforsu-m'a⁴, și am văzut supț soare, că nu este alergătura celor sprinteni, nici războiul acelor tari, nici pâinea acelor înțelepți, nici avuțiile acelor cu minte, nici harul acelor știutori, că vremea și întâmplarea va rămpină pre toți aceștia.

12. Și a cunoscut omul, vremea sa, ca porcii ce se vânează în mreajă rea, și a pasărilor, care se prind în laț; a⁴ se prind fiții oamenilor în vremea rea, când cade preste ei fără de este.

3. Ci și această înțelepciune am văzut supț soare, care mare este naintea mea.

14. Cetate mică, și oameni pușini într'nsa, și vine asupra ei împărat mare, și o încunjură, și face împrejurul ei șanțuri mari.

15. Și se află într'nsa un om sărac înțelept, și acesta mântuește cetatea cu înțelepciunea sa, și după aceea nimeni nu'și mai aduce a minte de omul acela sărac.

16. Și am zis eu: mai bună este

înțelepciunea decât puterea, și înțelepciunea săracului cea nebăgată în seamă, și cuvintele lui, care nu se ascultă.

17. Cuvintele înțelepților în liniște se aud, mai mult decât strigarea celui ce stăpânește preste nebuni.

18. Mai bună este înțelepciunea decât uneltele războiului, și unul, care greșește, va pierde bunătate multă.

CAP. 10.

Urmările nedreptății omenești și ale trândăviei.

Muștele murind strică dulceața cea focmiță a untuluidelemn, mai scumpă este puțină înțelepciune, de cât slava mare a nebuniei.

2. Inima înțeleptului la dreapta lui este; iar inima celui nebun la stânga lui este.

3. Încă și când umblă nebunul pre cale, inima lui fără de minte este, și toate câte gândește nebunie sunt.

4. De se va sui preste tine duhul celui puternic, să nu lași locul tău, că tămăduire este ce face să înceteze păcate mari.

5. Este rău, care l-am văzut supț soare, ca și cum fără de voie ar fi ieșit dela fața celui puternic.

6. Pre cel nebun pus într'u înălțimi mari, și pre cel bogăți șezând în smerenie.

7. Văzut-am pre slugi călări, și pre Domni umblând ca niște slugi pe jos.

8. Cel ce sapă groapă el va cădea într'nsa, și cel ce curățește gardul, mușca'l-va pre el șarpele.

9. Cel ce scoate pietre osteni-se-va cu ele, și cel ce despică lemne, primejdui-se-va cu ele.

10. De se tocește tierul, și n'are

9. 11. Amos 2, 14. 15. Pilde 21, 22.
16. Iov. 6, 26; Pilde 24, 5.

10. 6. Pilde 19, 10.

8. Pilde 26, 27; Sirab. 27, 27. Ps. 7, 16.

tăișul ascuțit, trebuie îndoită putere; așa omul să-și îndoiască osteneala spre înțelepciune.

11. De va mușcă șarpele nu în-țr'ascuns, și nu este folos celui ce descântă.

12. Cuvintele gurii înțelepte sunt țar, și buzele celui fără de minte îi vor prăpădi pre dânsul.

13. Începutul cuvintelor gurii lui este nebunie, și sfârșitul gurii lui rătăcire rea.

14. Și cel nebun înmulțește cuvinte; nu știe omul ce este și ce va fi după el, cine îi va spune lui?

15. Osteneala nebunilor îi necăjește pre ei, ca cei ce nu știu a merge în cetate.

16. Vai fie cetate, a căreia împărat este tânăr, și boerii tăi mănâncă de dimineață.

17. Fericit ești tu pământule, al căreia împărat este fecior de bun neam, și boierii tăi mănâncă în vremea sa, ca să se întărească, și nu se vor rușina.

18. Întru lene se vor povârni grin-zile, și întru întârzierea mâinilor, va picură în casă.

19. Pentru răs fac pâinea, și vinul veselește pre cei vii; și de argint ascultă toate.

20. În cugetul tău să nu blestemi pre împărat, și întru ascunsul cămării tale să nu blestemi pre cel bogat, că pasărea cerului va duce glasul tău, și care are aripi, va spune cuvântul tău.

CAP. 11.

Aducerea aminte de moarte și de judecată.

Aruncă pâinea ta pre fașa apei, că întru mulțimea zilelor o vei afla.

2. Fă parte la șapte și la opt, că nu știi ce rău va fi pre pământ.

3. De se vor umplea norii de ploaie, pre pământ o vor vărsa; și de va cădea lemnul către amiazăzi sau către mieznoapte, în care loc va cădea lemnul, acolo va fi.

4. Cel ce păzește vântul nu va semăna, și cel ce se uită la nori nu va seceră.

5. Precum nu este, care să știe, care este calea duhului, nici în ce chip se închiagă oasele în pântecul femeii îngreacă, așa nu știi lucrurile lui Dumnezeu, ori câte va face.

6. Dimineața seamănă sămânța ta, și seara să nu înceteze mâna ta, că nu știi ce va rodi mai vârtos, aceasta sau aceea, și de vor rodi amândouă mai bine va fi.

7. Și dulce este lumina, și bine ochilor a vedea soarele.

8. Că de va trăi ani mulți omul, și întru toți aceștia se va veseli; însă să-și aducă aminte de zilele întunerecului, că foarte multe vor fi, tot ce vine deșertăciune este.

9. Veselește-te tânărul în tinerețile tale, și cu cele bune să se desfăteze inima ta în zilele tinerețelor tale, și umblă în căile inimii tale fără de prihană, și nu după vederea ochilor tăi, și să știi, că pentru toate acestea te va aduce Dumnezeu la judecată.

10. Și depărtează mânia dela inima ta și gonește răul dela trupul tău, că tinerețile și nebunia deșertăciune sunt.

CAP. 12.

Vârsta bătrâneței și sfârșitul vieții.

Adu-ți aminte de făcătorul tău în zilele tinerețelor tale, mai nainte de ce vor veni zilele răutății, și se vor apropiea anii, întru care vei zice: nu este mie întru aceștia voie.

2. Mai nainte de ce se va întu-

12. Pilde 15, 2 și 16, 26; Pilde 10, 21, 32.
16. Isaia 3, 3. 20. Eșire 22, 28,

11. 5. Ioan 3, 8.

necă soarele și lumina și luna și stelele, și se vor întoarce norii după ploaie.

3. În ziua în care se vor clăti păzitorii casei, și se vor cutremura bărbajii puterii, și vor înceta cele ce macină, că s'au împușinat și se vor întuneca cele ce văd în gaură.

4. Și vor închide ușile în uliță întru slăbiciunea glasului cei ce macină, și se vor scula la glasul pasării, și vor smeri toate fetele cântării.

5. Încă și din înălțime vor vedea, și va fi spăimântare în cale, și va înflori migdalul, și se va îngrășa lăcusta, și se va risipi chiparisul, că va merge omul în casa veacului său, și vor încunjura pre uliță cei ce plâng.

6. Mai nainte de ce se va rupe funia argintului, și se va zdrobi floarea aurului și se va sparge vatra la izvor și se va învârti roata la groapă.

7. Și mai nainte de ce se va întoarce țărâna în pământ, precum a

fost, și duhul se va întoarce la Dumnezeu, la cel ce l-au dat pre el.

8. Deșertăciunea deșertăciunilor, zis-a Eclisiastul, toate sunt deșertăciune.

9. Și fiindcă de prisosit s'a făcut Eclisiastul înțelept, și a învățat pre om știință, și urechea a cercat mult frumusețea pildelor.

10. A cercat Eclisiastul ca să afle cuvintele voiei, și să scrie drept cuvintele adevărului.

11. Cuvintele înțelepților, ca strămurările și ca cuiele înfocate care din tocmele s'a dat dela un păstor.

12. Și mai mult decât acestea fiul meu, ia aminte; că a face cărți multe nu este stârșit, și cugetarea cea multă este osteneală trupului.

13. Sfârșitul cuvântului tot, auzi'l; teme-te de Dumnezeu, și poruncile lui le păzește, că aceasta este tot omul.

14. Că toată fapta o va aduce Dumnezeu la judecată, cu tot lucrul trecut cu vederea, ori bun, ori rău fie.

12. 7. Fac. 3, 19; Ps. 89, 3; 145, 3.

8. Ps. 61, 9; și 143, 5. 13. Ps. 110, 9; Lucă 10, 42. 14. 2 Cor. 5, 10.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR LUI SOLOMON

CAP. 1.

Iubirea între mire și mireasă.

Sărute-mă cu sărutarea gurei sale; Smai bune sunt fățele tale decât vinul.

2. Și mirosul mirurilor tale mai mult decât toate mirosurile. Mir vărsat este numele tău, pentru aceea te-au iubit pre tine fecioarele, trasute-au dinapoi.

3. La mirosul mirurilor tale vom alerga. Băgatu-m'a împăratul în cămara sa, bucură-ne-vom, și ne vom veseli de tine, iubi-vom fățele tale mai mult decât vinul, dreptatea te-a iubit pre tine.

4. Neagră sunt și frumoasă, o fetele Ierusalimului! ca sălașele lui Chidar, ca corturile lui Solomon.

5. Nu vă uitați la mine, că m'am înnegrit, că m'a ars soarele, fiii mamei mele s'au războit asupra mea, pusu-m'au păzitoare în vii, viea mea nu o am păzit.

6. Spune mie o tu, pre carele iubeste sufletul meu, unde paști? Unde ți-ai pus lăcașul într-o amiază zi, ca să nu fiu ca aceea ce răfăcește după turmele prietenilor tăi?

7. De nu te cunoști pre tine, cea frumoasă între femei, ieși tu pre

urma turmelor, și paște iedele tale lângă sălașele păstorilor.

8. Cu călărima în carele lui Faraon te-am asemănat pre tine iubita mea.

9. Cât de frumoase sunt fălcile tale, ca ale turturelei, grumazul tău ca măgelele scumpe.

10. Asemănări de aur vom face ție, cu flori de argint.

11. Până este împăratul în culcușul său, nardul meu dat-a mirosul său.

12. Mănunchiu de stactie, frățiorul meu mie, între fățele mele va petrece.

13. Strugur din chipru este frățiorul meu mie, din ville Engadi.

14. Iată frumoasă ești iubita mea, iată frumoasă ești, ochii tăi porumbi.

15. Iată bun ești frățiorul meu, și frumos.

16. Patul nostru este umbros, și grinzele noastre de chedru, podurile caselor noastre de chiparos.

CAP. 2.

Mirele laudă frumusețea miresei.

Eu floarea câmpului, crinul văilor. 2. Ca crinul între spini, așa este iubita mea între fete.

3. Ca mărul între lemnele pădurei, așa este frățiorul meu între feciori, supț umbra lui am dorit și

1. 3. Ioan 6, 44; 1 Petr. 1, 8.

5. Isaia 6, 5.

am șezut, și dulce este rodul lui în gâtlejul meu.

4. Duceți-mă în casa vinului, grămădiți preste mine dragoste.

5. Înăriți-mă cu miruri, răcoriți-mă cu mere, că sunt aprinsă de dragoste.

6. Stânga lui supt capul meu, și dreapta lui mă va îmbrățișa.

7. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului pre puteri și pre tăriile câmpului țarinei, să nu deșteptați, nici să sculați pre iubita, până când va vreă ea.

8. Glasul frățiorului meu, iață el vine sărind preste munți, săltând preste dealuri.

9. Asemenea este frățiorul meu căprioarei, sau puiului de cerb pre munții Vetel; iață el stă după pe-rețele nostru privind pe ferestre, uitându-se prin mreji.

10. Răspunde frățiorul meu și zice mie: Scoală-te vino iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea.

11. Că iață iarna a trecut, ploaea s'a dus, a încetat.

12. Florile s'au ivit pre pământ, vremea plivelii a sosit, glasul turturelii s'a auzit în pământul nostru.

13. Smochinul a scos mugurii săi, viile înfloresc și dau miros, scoală, vino iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea și vino.

14. Tu porumbița mea în despicătura pietrii, stând pe zidul dinainte, arată-mi fața ta, și mă fă să auz glasul tău, că dulce este glasul tău, și fața ta frumoasă.

15. Prindeți-ne nouă vulpile cele mici, care strică viile, că viile noastre înfloresc.

16. Frățiorul meu mie și eu lui, cel ce paște între crini.

17. Până ce va încetă ziua, și se vor plecà umbrele, întoarce-te fră-

țiorul meu și te aseamănă căprio-rului sau puiului de cerb în văile munților.

CAP. 3.

Mireasa arată iubirea sa către mire.

În patul meu noaptea am căutat, pre cel ce iubește sufletul meu, căutatu-l'am, și nu l'am aflat, strigatu-l'am și nu m'a auzit.

2. Sculă-mă-voiu dar și voiu încunjură celatea, în târguri și pre ulițe voiu căută, pre cel ce iubește sufletul meu, căutatu-l'am pre el, și nu l'am aflat, strigatu-l'am și nu m'a auzit.

3. Aflatu-m'au strejile, care încunjură prin cetate; n'ați văzut cumvâ pre cel ce iubește sufletul meu?

4. Pușin trecând dela ei, am aflat pre cel ce'l iubește sufletul meu. Ținutu-l'am și nu l'am lăsat, până nu l'am dus în casa maicei mele, și în cămara celei ce m'a zămislit.

5. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului pre puteri, și pre tăriile țarinei, să nu deșteptați, nici să sculați pre iubita, până când va vreă ea.

6. Cine este acesta, care se sue din pustie, ca stâlpul de fum ce-l face smirna și tămâea din toate prafurile făcătorului de mir?

7. Iață patul lui Solomon: șasezeci ostași împrejurul lui din viteji ai lui Israil.

8. Toți fiind sabie, învățați la ră-sboiu, fiecare cu sabia la coapsa sa pentru frica nopții.

9. Pat și-a făcut luiș împăratul Solomon din lemnele Livanului.

10. Stâlpii lui i-a făcut de argint și căpătâiul lui de aur, suișul lui de porfiră, înlăuntrul lui țesătură aleasă din dragosția fetelor Ierusalimului.

10. V. 13. 13. V. 10. 15. Iezec. 13, 4.
16. Gal. 2, 20.

11. Ieșiți fetele Sionului și vedeți pre împăratul Solomon cu cununa, cu care l-a încununat pre el muma lui, în ziua nunții lui și în ziua veseliei inimei lui.

CAP. 4.

Frumusețea Miresei.

Iată frumoasă ești iubita mea, iată frumoasă ești; ochii tăi de porumbiță, supt vălul tău, părul tău ca turmele caprelor ce se urcă pre Galaad.

2. Dinții tăi ca turmele tunse, ce ies din scaldătoare, toate gemeni au și stearpă nu este întru ele.

3. Ca tortul cel roșiu buzele tale și graiul tău frumos, ca coaja rodii obrazul tău, supt vălul tău.

4. Grumazul tău, ca furnul lui David cel zidit spre întărire; mii de scuturi afârnă pre el, toate arme de viteji.

5. Amândouă jâfele tale, ca doi pui gemeni de căprioară cari pasc în crini,

6. Până va lumina ziua și vor trece umbrele, duce-mă-voiu la muntele smirnei, și la piscul livanului.

7. Toată frumoasă ești, iubita mea și înfinăciune nu este întru tine.

8. Vino din livan mireasă, vino din livan, veni-vei și vei trece de pe culmea Amona, de pre capul Sannir și Ermon, dela peșterile leilor, dela munții pardoșilor.

9. Mi-ai robit inima, sora mea, mireasa mea, mi-ai robit inima cu o privire a ochilor tăi, și c'un șirag dela grumazul tău.

10. Cât de frumoase s'au făcut jâfitele tale, sora mea mireasă! Mai frumoase sunt jâfitele tale decât vinul, și mirosul hainelor tale întrece toate miresmele.

11. Fagur ce pică sunt buzele tale mireasă, miere și lapte este supt limba ta, și mirosul hainelor tale, ca mirosul Livanului.

12. Grădină închisă este sora mea mireasă, grădină închisă, izvor pe celului.

13. Odraslele tale grădină cu rodii, cu rod din măguri, chipri cu narduri.

14. Nard și șofran, trestie și scorșișoară cu toate lemnele Livanului, smirnă și aloi cu toate mirosurile cele de frunte.

15. Izvor de grădină și fântână de apă vie, ce curge sgomotos din Livan.

16. Scoală-te vântule cel dela miazănoapte, și vino boare dela amiazăzi, și suflă prin grădina mea, și să curgă mirosurile.

CAP. 5.

Frumusețea mirelui.

Pogoară-se frățiorul meu în grădina sa, și să mănânce din rodul poamelor sale.

2. Intraț-am în grădina mea, sora mea mireasă cules-am smirna mea cu mirosurile mele, mâncat-am pâinea mea cu mierea mea, băut-am vinul meu cu laptele meu; mâncași prieteni și beși, și vă îmbătași fraților.

3. Eu dorm și inima mea privighează, glasul frățiorului meu bate la ușe. Deschide'mi sora mea, iubita mea, porumbița mea, desăvârșita mea, că s'a umplut capul meu de rouă și părul meu de picături de noaptea.

4. Desbrăcatu-m'am de haina mea, cum mă voiu îmbracă cu ea? Spălat-am picioarele mele, cum le voiu înfină?

5. Frățiorul meu întins-a mâna sa prin fereastră și cele dinlăuntru ale mele s'au mișcat spre el.

6. Sculatu-m'am eu să deschiz frășiorului meu, din mâinile mele a picat smirună, degetele mele pline sunt de smirună.

7. Pus-am mâinile mele pre încuietoare, și am deschis frășiorului meu, iar frășiorul meu se duse; sufletul meu s'a topit de cuvântul lui, căutatu-l'am pre el și nu l'am aflat, strigatu-l'am și nu m'a auzit.

8. Aflatu-m'au păzitorii cei ce încunjură cetatea, bătutu-m'au și m'au rănit, luatu-mi-au brobodelnicul meu dela mine păzitorii zidurilor.

9. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului, pe puterile și pe țăriile țarinii, de veși așă pe frășiorul meu, spuneți lui, că rănită de dragoste sunt eu.

10. Ce osebire are frășiorul tău de altul? Cea frumoasă între femei? Ce osebire are frășiorul tău de altul, că ne-ai jurat așa?

11. Frășiorul meu este alb și rumen, ales din zeci de mii.

12. Capul lui aur lămurit, pletele lui valuri, negru ca corbul.

13. Ochii lui ca porumbițele pe malul apelor, spală-te cu lapte, șezând la mulțimea apelor.

14. Obrazii lui ca năstrăpile cele de miros, care dau mirosuri, buzele lui crini, din care pică smirună aleasă.

15. Măinele lui verigi de aur împodobite cu pietre de Tarsis, pânțelele lui tablă de fildes cu piatră de Săfir.

16. Pulpele lui stâlpi de marmură în temeuri de aur.

17. Fața lui ca livanul, aleasă ca chedrii, grumazii lui dulceață, și cu totul plăcut. Acesta este frășiorul meu, acesta este iubitul meu, o fetele Ierusalimului.

18. Unde s'a dus frășiorul tău, cea frumoasă între femei, încotro a că-

utat frășiorul tău, și i vom căută pre el împreună cu tine.

CAP. 6.

Iarăși se laudă frumusețea miresii.

Frășiorul meu s'a pogorît în grădina sa la năstrăpile cu miresme, să pască în grădini și să culeagă crini.

2. Eu frășiorului meu și frășiorul meu mie, cel ce paște între crini.

3. Frumoasă ești iubita mea, ca un loc desfățat, mândră ca Ierusalimul, îngrozitoare ca oștile rânduite la rășboiu.

4. Intoarce-ți ochii tăi dela mine, că ei mi-au dat aripi, părul tău ca turmele caprelor, care se urcă pe Galaad.

5. Dinții tăi ca turmele celor tunse, ce ies din scaldătoare, și toate au gemeni, și stearpă nici una nu este între ele.

6. Ca tortul roșu buzele tale, și graiul tău frumos, ca coaja rodiei obrazul tău, supt vălul tău.

7. Sunt șasezeci împărătese, optzeci șifoare și fete fără de număr.

8. Una este porumbița mea, de săvârșit a mea, este una a maicii sale, aleasă celei ce o a născut pre ea, văzutu-o-au pre ea fetele și o au fericit; împărătesele și șifoarele o vor laudă pre ea.

9. Cine este aceasta, care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, aleasă ca soarele, îngrozitoare ca oștile rânduite la rășboiu.

10. În grădina nucului m'am pogorît să văz izvorul părului, să văz de a dat viea, de au înflorit rodiile, acolo voi eu da țafele mele fie.

11. N'a cunoscut sufletul meu, făcutu-m'am asemenea carelor lui Aminadav.

12. Intoarce-te, intoarce-te, Suna-

miteancă, întoarce-te, și să te vedem.

CAP. 7.

Urmare.

Ce veși vedeà la Sunamiteanca, care vine ca jocul unor cete ? Cât de frumoși sunt pașii tăi cu încălțămintele tale fiica lui Nadav ! Rotunzimea coapselor tale este asemenea lanșurilor de aur, lucru de meșter.

2. Buricul tău este ca o cupă rotundă din care nu lipsește vinul dres, pântecul tău stog de grâu îngrădită cu crini.

3. Amândouă fetele tale, ca doi pui gemeni de căprioară.

4. Grumazul tău ca un turn de fildeș, ochii tăi ca lacurile din Esvon, la porțile mulțimei de fete, nasul tău ca turnul Livanului, ce caută spre Damasc.

5. Capul tău sus ca și carmilul, și cosițele capului tău ca purpura împăratului ce cade în foi.

6. Cât de frumoasă ești, și cât de dulce, iubită, în desfătărilor tale.

7. Statul tău se aseamănă cu finicul, și fetele tale cu strugurii.

9. Zis-am : sul-mă-voiu în finic, fiindcă-mă-voiu de ramurile lui, și favor fetele tale ca strugurii viei, și suflarea nărilor tale ca mirosul merelor.

9. Și gâttelejul tău ca vinul cel bun, ce curge lin pentru iubitul meu și îndestulează buzele mele și dinții.

10. Eu frățiorului meu, și spre mine întoarcerea lui.

11. Vino frățiorul meu să ieșim la țarină, să mănem în sate.

12. Să mănecăm la vii, să vedem de a înflorit viea, florile fac rod ? Înflorit-au rodiile ? Acolo voiu dà fetele mele fie.

13. Mandragorile au dat miros și la ușile noastre tot felul de poame, nouă și vechi frățiorul meu, le-am păstrat pentru tine.

CAP. 8.

Dragostea cea desăvârșită.

Cine te va dà mie pre tine frățiorul meu, cel ce sugi fetele maicii mele, ca să te aflu afară, și să te sărut, și mai mult nimenea să nu mă defaime ?

2. Apucă-te-voiu și te voiu băgă în casa maicii mele, și în cămara celei ce m'a zămislit, acolo mă vei învăța, și te voiu adăpa cu vin mirositor dela curgerea rodiilor mele.

3. Stînga lui supt capul meu, și dreapta lui mă va îmbrățișa pre mine.

4. Juratu-v'am pre voi fetele Ierusalimului pe puterile și pe țările țarinii, să nu deșteptați și să nu sculați pre iubita mea, până ce va vrea ea.

5. Cine este aceasta care se sue albită, înflorită, rezemându-se pre frățiorul său ? Supt măr te-am deșteptat pre tine, acolo cu dureri te-a născut maica ta, acolo au cuprins durerile nașterii pre ceia ce te-a născut pre tine.

6. Pune-mă ca o pecetie pre inimă ta, ca o pecetie pe brațul tău, că tare este ca moartea dragostea, grea ca iadul râvna, aripile ei ca aripile focului, cărbuni înfocați flăcările ei.

7. Apă multă nu va putea stinge dragostea, și rîurile nu o vor îneca pre ea, de va dà omul toată avuția casei sale pentru dragoste, cu defăimare se va defăimă.

8. Sora noastră mică este, și fete n'are, ce vom face surorii noastre în ziua în care se va grăi pentru ea.

13. Fac. 30, 14.

8. 7. Rom. 8, 38, 39.

9. De este zid, să zidim preste el
cămări de argint, și de este ușă să
o astupăm cu scânduri de chedru.

10. Eu sunt zid, și fâjele mele ca
turnurile, eu eram înaintea ochilor
lui aflând pace.

11. Vie a avut Solomon în Vee-
lamon, dai-a viea sa păzitorilor, o-
mul va aduce pentru roada ei o mie
de arginți.

12. Viea mea este înaintea mea,
o mie lui Solomon, și două sute ce-
lor ce păzesc rodul ei.

13. Cel ce șezi în grădini, când
prietenii ascultă glasul tău, fă ca
să'l aud și eu.

14. Fugi frățiorul meu, și te ase-
mână cu căprioara sau cu puiul
cerbului pre munții cei mirositori.

I S A I A

CAP. 1.

Prorocia lui Isaia despre adevăratele jertfe.

Vedenia, care o a văzut Isaia feciorul lui Amos, care o a văzut asupra Iudei și asupra Ierusalimului întru împărășia lui Ozia, lui Ioatan, a lui Ahaz și a lui Ezechia, carii au împărășit în Iudeia.

2. Auzi cerule și ascultă pământule, că Domnul au grăit: fii am născut și am crescut; iar aceia s'au lepădat de mine.

3. Cunoscute-a boul pre stăpânul și asinul ieslea domnului său, iar Israil nu m'a cunoscut pre mine și poporul meu nu m'a înșeles.

4. Vai! Neam păcătos, popor plin de păcate, sămânță rea, fii fărădelege; părăsiți-ați pre Domnul și ați mânieat pre sfântul lui Israil, înstreinat-v'ați înapoi.

5. Căci vă răniți iarăș, adăogând fărădelege? Tot capul spre durere și toată inima spre înfristare.

6. Dela picioare până la cap nu este într'însul întregime, nici bubă, nici vineșeală, nici rană cu puroi, nu este a pune leacuri, nici untdelemn, nici legături.

7. Pământul vostru pustiu, cetă-

șile voastre arse cu foc, țara voastră înaintea voastră streinii o mănâncă, și s'a pusfiit, stricată fiind de popoare streine.

8. Părăsi-se-va fata Sionului ca o colibă în vie, ca un pățul în grădină și ca o cetate înconjurată.

9. Și de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat Gomorei.

10. Ascultați cuvântul Domnului domnii Sodomei, și luați aminte la legea lui Dumnezeu poporul Gomorei.

11. Ce'mi este mie de mulțimea jertfelor voastre? Zice Domnui: sătul sunt de arderile de tot ale berbecilor și seul mieilor, și sângele juncilor și al țapilor nu voesc.

12. Nici să veniți să vă arătați mie, că cine a cerut acestea din mâinile voastre? Nu veți mai adaoge a călcă curtea mea.

13. De veți aduce mie făină de grâu, tămâie în deșert, urâciune este mie.

14. Lunile cele nouă ale voastre, și sâmbetele, și ziua cea mare nu le voi suferi; postul și sărbătorile și praznicele voastre le-a urât sufletul meu, făcudu-v'ați mie spre sa-

1. 2. A 2 Lege 4, 26; 32, 1; Jerem. 2, 12; Ozie 11, 3.

3. Jerem. 8, 7 și 4, 22.

4. A 2 Lege 31, 20; Ps. 77, 63.

5. Mat. 23, 31-33; Ozia 4, 10; Jerem. 11, 11.

7. A 2 Lege 28, 51, 52.

9. Rom. 9, 29; Facere 19, 24, 25; Jerem. 23, 14.

11. Pilde 15, 8 și 21, 3; Jeremia 6, 20; Amos 5, 21.

fiu, nu voi mai suferi păcatele voastre.

15. Când veși tinde mâinile voastre către mine, întoarce-voi ochii mei de către voi, și de veși înmulți rugăciunea voastră, nu voi ascultă pre voi, că mâinile voastre sunt pline de sânge.

16. Spălați-vă, curățiți-vă, ștergeți răutățile din sufletele voastre, dinaintea ochilor mei, părăsiți-vă de răutățile voastre.

17. Invățați-vă a face bine; căutați judecata, mântuiți pre cel năpăstuit, judecați săracului și faceți dreptate văduvei.

18. Și veniți să ne întrebăm, zice Domnul: și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi alb; iar de vor fi ca roșeala, ca lâna le voi alb.

19. Și de veși vreă și mă veși ascultă, bunătățile pământului veși mânca.

20. Iar de nu veși vreă și de nu mă veși ascultă, sabia vă va mânca pre voi, că gura Domnului a grăit acestea.

21. Cum s'a făcut curvă cetatea cea credincioasă Sionul, cea plină de judecată, întru care a adormit dreptatea, și acum sunt ucigași.

22. Argintul vostru nu este lămurit; cârciumarii tăi amestecă vinul cu apă.

23. Domnii tăi sunt neascultători părtași furilor, iubitori de daruri și umblă după mită, săracilor nu fac judecată. și judecata văduvelor nu o au socotit.

24. Pentru aceasta așa zice stăpânul Domnul Savaot, vai ! Cei pu-

ternici ai lui Israil, că nu va încetă mâniea mea asupra celor protivnici, și judecată din vrăjmașii mei voi face.

25. Și voi aduce mâna mea preste tine, și te voi lămurî spre curățenie; iar pre cei neascultători voi pierde și voi lepădă pre toți cei fără de lege dela tine, și pre toți semeții voi smeri.

26. Și voi pune judecătorii tăi ca mai înainte, și sfetnicii tăi ca din început, și după acestea te vei chemă cetatea dreptății, Mitropolie credincioasă Sion.

27. Că cu judecată și cu milostenie se va mântui robia lui.

28. Și se vor sfărâma cei fără de lege și păcătoșii împreună, și cei ce au părăsit pre Domnul se vor sfârși.

29. Că se vor rușina pentru idolii săi, pe carii iau voit, și se vor rușina pentru grădinile sale, care le-au poștit.

30. Că vor fi ca un Terevint, căruia i-a căzut frunzele, și ca o grădină fără de apă.

31. Și va fi țaria lor ca puzderiile câlților, și lucrurile lor ca scânteile focului; și vor arde cei fărădelege, și păcătoșii împreună, și nu va fi cine să'i stingă.

CAP. 2.

Prorocie despre Juda și Ierusalim.

Cuvântul care s'a făcut către Isaia sfeciorul lui Amos pentru Iudeia și pentru Ierusalim.

2. Că va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului, și casa lui Dumnezeu pe vârfurile munților, și se va înălța mai pre sus de dealuri,

15. Iov 35, 12; Pilde 1, 28; Ierem. 14, 12.
16. 2 Cor. 7, 1; Ierem. 4, 14; Ps. 33, 15.
17. Eșire 22, 22; Ps. 36, 27; Ierem. 22, 3.
18. Mihea 6, 2.
20. Lev. 26, 14-15; Ierem. 2, 19; Malab. 2, 2. 21. Ierem. 2, 21.
22. Iezech 22, 18; Ieremia 6, 30. A 2 Lege 24, 17. 23. Ieremia 5, 28.
24. A 2 Lege 28, 63.

25. Malab. 3, 2, 3.
26. Zabab. 8, 3.
28. Iov. 31, 3; Ierem. 30, 19.
29. Iezech. 20, 28; Ozie 4, 13.
31. Ierem 4, 28.
2. 2. Miheia 4, 1, 2; Tovie 14. 7.

și vor veni la dânsul toate neamurile.

3. Și vor merge neamuri multe, și vor zice: veniți să ne suim în muntele Domnului, și în casa Dumnezeului lui Iacov, și ne va spune nouă calea sa, și vom merge pre dânsa, că din Sion va ieși legea și cuvântul Domnului din Ierusalim.

4. Și va judecă între neamuri, și va muștră popor mult, și și vor face sabiile sale fiare de plug, și sulifele seceri, și nu va ridică neam împotriva altui neam sabie, și nu se vor mai învăța a se bate.

5. Și acum, casa lui Iacov, veniți să umblăm întru lumina Domnului.

6. Că au lepădat pre poporul său, pre casa lui Iacov, pentrucă s'a umplut țara lor de vrăji ca și mai înainte, ca și a celor de alt neam, și fii mulți de alt neam s'au făcut lor.

7. Pentrucă s'a umplut țara lor de argint și de aur, și nu eră număr vistieriei lor.

8. Și s'a umplut pământul lor de cai, și n'au număr căruțele lor, și s'a umplut pământul de urâciunile lucrurilor mâinilor lor, și s'au închinat celor făcute de degetele lor.

9. Și s'a plecat omul, și s'a smerit bărbatul, și nu voiu iertă lor.

10. Și acum intrați în pietre și vă ascundeți în pământ de fața fricii Domnului și de mărirea țării lui, când se va sculă să piarză pământul.

11. Că ochii Domnului sunt înalți, iar omul este smerit, și se va smeri semeția oamenilor, și se va înălța Domnul însuș în ziua aceea.

12. Că ziua Domnului Savaot preste tot semeșul și trufașul, și preste tot cel înalt și măreș, și se vor smeri.

13. Și preste tot chedrul livanului

cel înalt și ridicat, și preste tot stejarul Vasanului.

14. Și preste tot muntele înalt, și preste tot dealul înalt.

15. Și preste tot turnul înalt, și preste tot zidul înalt.

16. Și preste toată corabia mării, și preste toată vederea frumuseții corăbiilor.

17. Și se va smeri tot omul și va cădeă înălțimea oamenilor, și se va înălța Domnul singur în ziua aceea.

18. Și vor ascunde toate cele făcute de mână ale sale.

19. Băgându-le în peșteri și în crăpăturile pietrilor, și în găurile pământului de fața înfricoșării Domnului și de slava țării lui, când se va sculă să piarză pământul.

20. Că în ziua aceea va lepădă omul urâciunile sale cele de argint și de aur, care și-a făcut, ca să se închine celor deșarte și liliecilor.

21. Ca să intre în găuri de piatră vârtoasă și în crăpăturile pietrilor de fața fricii Domnului și de slava puterii lui, când se va sculă să piarză pământul.

22. Incețați dar dela om, al căruia duh este în nările lui, pentru că în ce s'a socotit el?

CAP. 3.

Pedeapsa mândriei și a podoabelor deșarte.

Iată stăpânul domnul Savaot va lepădă din Iudeia și din Ierusalim pre cel tare și pre cea tare, și puterea pâinii și puterea apei.

2. Pre uriaș și pre cel puternic și pre omul ostaș și pre judecător și pre proroc și pre vrăjitor și pre bătrân și pre căpetenia preste cincizeci și pre sfetnicul cel minunat și

3. Zabaria 14, 16; Ierem. 31, 6.

4. Mih. 4, 3. 5. Ps. 88, 16. 6. Ozie 12, 2.

8. Ierem. 2, 28 și 50, 38.

10. V. 19 și 21. 11. Ps. 17, 30.

19. Ozie 10, 8; Luca 23, 30; Apoc. 6, 16

20. Mih. 5, 13.

21. V. 10, și 19.

3. 1. Ps. 104, 16; Iov 19, 21.

pre mai marele meşter de lemn cel înţelept şi pre ascultătorul cel ştiutor.

3. Şi voi pune lor domni tineri, şi cei batjocoritori îi vor stăpâni pre ei.

4. Şi va năvăli popor, om asupra omului şi om asupra vecinului său, şi se va scula cu sfadă pruncul asupra celui bătrân, şi cel necinstit asupra celui de cinste.

5. Că se va apuca omul de fratele său sau de casnicul tatălui său, zicând: haină ai, fii căpetenie nouă, şi bucatele mele să fie supt tine.

6. Şi răspunzând acela în ziua aceea va zice: nu voi fi fie căpetenie, că în casa mea nu este pâine, nici haină, nu voi fi căpetenie poporului acestuia.

7. Că s'a pustiit Ierusalimul, şi Iudeia a căzut, şi limbile lor sunt cu fărădelege, neascultând de Domnul, pentrucă acum s'a smerit mărirea lor.

8. Şi ruşinea feşii lor a stătit împotriva lor, şi păcatul său ca al Sodomei l-a vestit şi l-a arătat. Vai sufletului lor! Că au sfătuit stat rău ei asupra sa,

9. Zicând: să legăm pre cel drept, că nu ne este nouă de nici o treabă; drept aceea, rodurile mâinilor sale vor mânca.

10. Vai celui fărădelege! Că rele îi vor veni după lucrul mâinilor lui.

11. Poporul meu! Cărmuitorii voştri vă jefuesc pre voi, şi cei ce vă silesc vă stăpânesc pre voi; poporul meu! Cei ce vă fericesc vă înşală pre voi, şi cărarea picioarelor voastre o strică.

12. Ci acum va sta Domnul la judecată, şi va pune la judecată pre poporul său.

13. Insuş Domnul va veni să se

judece cu bătrânii poporului şi cu domnii lui; iar voi pentruce aşi ars viea mea, şi prada săracului în casele voastre?

14. Pentruce faceşi strâmbătate poporului meu, şi ruşinaşi faşa săracilor? Zice Domnul oştilor.

15. Acestea zice Domnul; pentru că s'au înălţat fetele Sionului, şi au umblat cu grumazii ridicaşi, şi clipind cu ochii şi cu păşitul picioarelor împreună târâsc hainele şi împreună joacă cu picioarele.

16. Va smeri Dumnezeu pre doamnele fetele Sionului, şi Domnul va desvâli chipul lor în ziua aceea.

17. Şi va luă Domnul mărirea îmbrăcămintei lor şi podoabele lor şi gătecele părului lor.

18. Şi podoaba grumazilor lor şi şintele lor şi podoaba feşii lor şi tocirea podoabei cei de mărirea.

19. Şi gherdanele şi braţările şi împletiturile părului şi verigele mâinei drepte şi inelele şi cerceii.

20. Şi podoabele de porfiră şi aşternuturile cele de casă.

21. Şi oglinzile cele strălucitoare şi pânzeturile cele subşiri şi turbanele cele uşoare.

22. Şi hainele roşii şi visonul cel cu aur şi cu vânăt ţesut, şi paturile cu aşternuturile lor.

23. Şi în locul mirosului celui frumos va fi praf, şi în loc de brâu te vei încinge cu funie, şi în locul podoabei cei de aur a capului, vei avea pleşuvire pentru faptele tale, şi în locul hainei cei de porfiră te vei îmbrăca cu sac.

24. Şi fiul tău cel prea frumos, pre care iubeşti, de sabie va cădea, şi cei mai puternici ai voştri, de sabie vor cădea şi se vor smeri.

25. Şi vor plânge sicriile podoabelor voastre, şi vei rămânea singură şi te vei lovi de pământ.

3. Ecl. 1., 16. 8. Fac. 19, 4.

9. Ps. 36, 37—40; Ps. 127, 2.

11. Mat. 23, 13, 16, 24; Plâng. 1, 5.

25. Plâng. 1, 1.

CAP. 4.

Urmare.

Și se vor apucă șapte femei de un Șom, în ziua aceea zicând: pâinea noastră vom mânca și cu hainele noastre ne vom îmbrăca, numai numele tău să se cheme preste noi, îa ocara noastră.

2. În ziua aceea va lumina Dumnezeu întru stat cu mărire pre pământ, ca să înalțe și să mărească rămășița lui Israil.

3. Și va fi cel rămas în Sion, și cel rămas în Ierusalim, sfinți se vor chema toți cei ce s'au scris spre vieață în Ierusalim.

4. Că va spăla Domnul spurcăciunea fiilor și a fetelor Sionului, și sângele Ierusalimului va curăți din mijlocul lor cu duhul judecății și cu duhul căldurii.

5. Și va veni, și va fi tot locul muntelui Sionului, și toate cele din prejurul lui le va umbrî nor ziua, și ca fumul și ca lumina focului ce arde noaptea.

6. Cu toată mărirea se va acoperi, și va li umbră ziua asupra căldurii, și acoperemânt și ascundere de vifor și de ploaie.

CAP. 5.

Viea neroditoare.

Cântă-voiu acum celui iubit cântarea iubitului meu, viei mele; vie s'a făcut iubitului în corn, de loc gras.

2. Și o am îngrădit și am făcut împrejur șanț, și am sădit viță aleasă, și am zidit turn în mijlocul ei, și feasc am săpat într'însa; și am așteptat să facă struguri și a făcut spini.

3. Și acum omule cel din Iuda și cei ce lăcuși în Ierusalim, judecați între mine și între viea mea.

4. Ce voiu face încă viei mele, și nu i-am făcut ei? Că am așteptat să facă struguri și a făcut spini.

5. Și acum voiu spune vouă, ce voiu face viei mele; luă-voiu gardul ei și va fi de jaf, și voiu surpă șanțul ei și va fi spre călcare.

6. Și voiu părăsi viea mea și nu se va tăia, nici se va săpa, și vor crește într'însa spini ca întru o țelenă, și voiu porunci norilor să nu plouă preste dânsa ploaie.

7. Că viea Domnului Savaot casa lui Israil este, și omul din Iuda odraslă tânără și iubită.

8. Așteptat-am ca să facă judecată și au făcut fărădelege, și nu dreptate, ci șipet.

9. Vai! Celor ce lipesc casă lângă casă și împreună țarină lângă țarină, ca să iă ceva dela vecin; au doar veși lăcuți voi singuri pre pământ?

10. Că s'au auzit acestea în urechile Domnului Savaot; că de se vor și face case multe, mari și frumoase, spre pustiire vor fi și nu vor fi lăcuiitori într'însele.

11. Că unde lucrează zece perechi de boi, vor face un urcior și cel ce seamănă șase obroace, va face trei măsuri.

12. Vai! Celor ce se scoală dimineața și umblă după băutură bețivă, așteptând până seara, că vinul îi va arde pre ei.

13. Că cu chitare, cu alăute, cu timpane și cu fluere beau vinul; iar spre lucrurile Domnului nu caută, și lucrurile mâinilor lui nu le socotesc.

5. Ps. 79, 13.

7. Ps. 79, 9; Ierem. 31, 20.

9. Mibea 2, 2.

11. Mib. 6, 14, 15; Agheu 1, 6.

12. Înțelep Sol. 2, 7; Pilde 23, 29, 30.

4. 2. Zabar. 6, 12.

5. Eșire 13, 21; Sirah 34, 18.

5. 1. Ieremia 2, 21.

2. Mat. 21, 33; Ozie 10, 1.

14. Pentru aceasta s'a luat în robie poporul meu, că n'a cunoscut pre Domnul și mulți au murit de foame și de sete de apă.

15. Și s'a lărgit iadul sufletul său, și s'a deschis gura sa fără de încetare, și se vor pogori în ea cei măriși și cei mari și cei avuși și cei ce se bucură, și se va smeri omul, și se va defăima bărbatul, și se vor smeri ochii cei sumeți.

16. Și se va înălța Domnul Savaot întru judecată, și Dumnezeuul cel sfânt se va slăvi întru dreptate.

17. Și vor paște cei risipiți ca taurii, și pustiiile celor robiți le vor mânca mieii.

18. Vai de cei ce și trag păcatele sale ca și cu o funie lungă, și ca și cu o curea a unui jug de boi fără-delegile lor.

19. Cei ce zic: degrab să se apropie cele ce va face, ca să le vedem și să vie statul sfântului lui Israil, ca să'l cunoaștem.

20. Vai celor ce zic răului că este bun și bunului că este rău, celor ce pun lumina întunec și întunecul lumină, celor ce pun amarul dulce și dulcele amar.

21. Vai celor înțelepți întru sine singuri și înaintea lor știuși.

22. Vai celor puternici ai voștri, celor ce beau vinul și celor tari cari amestecă băutura beșivă.

23. Cei ce îndreptează pre cel nedrept pentru daruri, lepădând dreptatea dreptului.

24. Pentru aceasta în ce chip arde trestia de cărbunii focului, și se aprinde de flacăre; așa rădăcina lor ca țărâna va fi și floarea lor ca pulberea se va înălța; că n'au voit să facă legea Domnului Savaot, ci cu-

vântul sfântului lui Israil l-a întăritat.

25. Și s'au mâniat Domnul Savaot cu iușime asupra poporului său, și și-au pus mâna sa preste dânșii, și i-au bătut și s'au întărâtat munșii, și s'au făcut morșii lor ca gunoiul în mijlocul drumului, și întru toate acestea nu s'a întors mânia lui, ci încă mâna lui este înaltă.

26. Pentru aceasta va ridică semn întru neamurile cele de departe, și le va chema pre ele dela marginea pământului și iată degrab ușor vor veni.

27. Nu vor flămânzi, nici se vor osteni, nici vor dormi, nici vor dormi, nici vor dezlega brânele sale dela mijloacele sale, nici se vor rumpe curelele încălșămintelor lor.

28. Ale căroră săgeșile sunt ascuțite și arcele lor încordate și picioarele cailor lor ca o piatră tare s'a socotit, roatele carelor lor ca un vișor.

29. Năvălesc ca leii și au stăfuit ca puii leului.

30. Și va apucă și va striga ca o hiară, și se va arunca, și nu va fi cine să'i mântuiască pre ei; și va striga pentru ei în ziua aceea, ca glasul mării ce se învăluește, și vor căuta la cer sus și jos, și iată întunec tare întru lipsa lor.

CAP. 6.

Isaia vede slava Domnului.

Și a fost în anul, în care a murit împăratul Ozia, văzut-am pre Domnul șezând pre scaun înalt și prea înălțat, și plină casa de slava lui.

2. Și Serafimi stau împrejurul lui, șase aripi la unul și șase aripi la altul și cu două își acoperiau fața,

14. Ozie, 4, 6. 16. Ps. 17, 27, 30.

19. Ierem. 17, 13, 15; Amos 5. 18.

21. Pilde 3, 7; Rom 12, 16.

22. Pilde 23, 29, 30. 23. Pilde 17, 15.

25. Ps. 17, 18; Ierem. 4. 24.

28. Ierem. 47, 3. 29. Ierem. 2, 15.

30. Amos 8, 8, 9; Ier. 50, 42.

6. I. 4 Imp. 22. 19.

și cu două își acoperiau picioarele, și cu două zburau.

3. Și strigă unul către altul și zicea: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava lui.

4. Și s'a ridicat pragul cel de sus al ușei de glasul cu care strigă și casa s'a umplut de fum.

5. Și am zis: O ficălosul de mine! Că m'am umilit, fiindcă sunt om; și buze necurate având și lăcuiesc între popor, care are buze necurate, și pre împăratul Domnul Savaot l-am văzut cu ochii mei.

6. Și s'a trimis la mine unul din Serafimi, și în mână avea un cărbune de foc, care îl luase cu cleștele din altar.

7. Și l-a atins de gura mea și a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, și va șterge fărădelegile tale, și păcatele tale va curăși.

8. Și am auzit glasul Domnului zicând: Pre cine voiu trimite? Și cine va merge la poporul acesta? Și am zis: Iată eu sunt, trimite-mă.

9. Și au zis: Mergi și zi poporului acestuia: Cu auzul veși auzi și nu veși înțelege, și uitându-vă vă veși uită și nu veși vedea.

10. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia și cu urechile sale greu au auzit și ochii săi i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să auză, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și să'i vindec pre ei.

12. Și am zis: Până când Doamne? Și au zis: Până când se vor pustii cetățile, ca să nu fie cine să lăcuiescă într'însele, și casele ca să nu fie cu oameni, și pământul va rămâne pustiu.

3. Ps. 8, 1, 2, 10; 103, 25; Ps. 150, 1, 2; Apoc. 4, 8. 4. 3 Imp. 8, 10. 5. Jerem. 1, 9; Dan 10, 16. 7. Jerem. 1, 9.

9. Jerem. 5, 21; Mat. 13, 14; Marcu 4, 12; Lucă 8, 10; Ioan 12, 40; Eapte 28, 26; Rom. 11, 8.

12. Și după aceasta va îndelunga Dumnezeu oamenii și se vor înmulți cei ce au rămas pre pământ.

13. Și mai este încă întru el zecuire și iarăș va fi de pradă, ca terevintul și ca ghinda când cade din ghioacea sa, sămânță sfântă starea ei.

CAP. 7.

Profeția despre nașterea Mântuitorului din Fecioara.

Și a fost în zilele lui Ahaz feciorul lui Ioatam, feciorul lui Ozie împăratul Iudei, sculatu-s'au Rasin împăratul Aramului și Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil, asupra Ierusalimului ca să'l bată, și n'a putut să'l biruiască.

2. Și a vestit în casa lui David zicând: Sfătuitu-s'a Aram cu Efraim și s'a spăimântat sufletul lui și sufletul poporului lui, cum se clătește în pădure copaciul de vânt.

3. Și au zis Domnul către Isaia: Ieși înaintea lui Ahaz, tu și feciorul tău cel rămas lasuv, la fântâna drumului celui de sus a țarinii nălbitorului.

4. Și să'i zici: Iă aminte să faci și nu te teme, nici să slăbească sufletul tău pentru acești doi tăciuni de lemne, ce fumegă, căci când va fi întărătarea mâniei mele, iar voiu tămădui.

5. Și feciorul lui Aram și feciorul lui Romelie, pentru că au sfătuit sfat rău împotriva ta Efraim și fiul lui Romelie, zicând:

6. Să ne sculăm asupra Iudeii și vorbind cu ei, să'i întoarcem pre ei la noi, și vom pune împărat preste dânsa pre feciorul lui Taveil.

7. Așa zice Domnul Savaot: Nu va rămâne sfatul acesta nici va fi.

8. Ci capul Aramului Damascul

13. Sofon. 3, 12, 13.

7. 1. 4 Imp. 16, 5; 2 Paral. 28, 5.

și capul Damascului Rasin; și încă șasezeci și cinci de ani și va lipsi împărăția lui Efraim din popor.

9. Și capul lui Efraim Somoron, și capul Somoronului feciorul lui Romeleie și de nu veși crede, nici nu veși înțelege.

10. Și a daos Domnul a grăi către Ahaz, zicând: cere ție semn dela Domnul Dumnezeuul tău întru adânc sau întru înălțime.

11. Și a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispiși pre Domnul.

12. Și a zis Isaia: Ascultafi dar casa lui David, au doar pușin este vouă a dà împrotivire oamenilor? Și căci Domnului dași împrotivire?

13. Pentru aceasta însuș Domnul va dà vouă semn: iată fecioara în pânțete va luă și va naște fiu, și vei chemă numele lui Emanuil.

14. Unt și miere va mănca, mai 'nainte de ce va șfi a osebi cele rele, va alege binele.

15. Că mai 'nainte de ce va cunoaște pruncul binele sau răul, lepădă-va răul ca să aleagă binele, și va rămâneă pământul, de care tu te temi, dela fața celor doi împărași.

16. Ci va aduce Dumnezeu preste fine și preste poporul tău și preste casa tatălui tău, zile ce fel n'au venit din ziua, în care a luat Efraim dela Iuda pe împăratul Asirienilor.

17. Și va fi în ziua aceea, șueră-va Domnul muștelor, care domnesc o parte a rîului Eghipetului, și albinei, care este în țara Asirienilor.

18. Și vor veni toate și se vor așeză în văile țării și în găurile pietrelor și în peșteri, și în toată surpătura și în tot lemnul.

19. Și în ziua aceea rade-va Domnul cu briciul cel închiriat de din-

colo de rîul împăratului Asirienilor, capul și perii picioarelor, încă și barba o va luă.

20. Și va fi în ziua aceea hrăni-va omul o junincă și două oi.

21. Și va face mult lapte, și va mănca unt și miere tot cel rămas pre pământ.

21. Și va fi în ziua aceea tot locul, în care sunt o mie de vișe de o mie de sicli, jelină va fi și spini.

23. Cu săgeată și cu arce vor intra acolo, că jelină și spini va fi tot pământul.

24. Și tot muntele de arat se va ară, și nu va veni acolo frică, că va fi din jelină și din spini pășune oiei și călcătură boului.

CAP. 8.

Surparea împărăției Siriei și a lui Israil. Vremea lui Mesia.

Și au zis Domnul către mine: iată ție o hârtie nouă mare și scrie într'nsa cu condeiu omenesc: degrab la pradă să faci dobânzi, că a sosit.

2. Și'mi fă mie mărturii oameni credincioși, pe Urie preotul și pe Zaharia fiul lui Varahie.

3. Și m'am apropiat de proro-ciță și a luat în pânțete, și a născut fiu, și mi-au zis Domnul mie, chiamă numele lui; degrab pradă, curând jefuește.

4. Pentrucă mai 'nainte de a șfi pruncul să zică: tată sau mamă, va luă puterea Damascului și prăzile Samariei, înaintea împăratului Asirienilor.

5. Și au daos Domnul a grăi încă mie, zicând:

6. Că nu vreă poporul acesta apa Siloamului care curge lin, ci vreă să

8. Ezdra 4, 2. 13. Mat. 1, 22.

16. 4 Imp. 18, 13; 2 Paral. 32, 1.

17. 2 Paral. 35, 20,

19. Ezech. 5, 1.

21. Lev 26, 20.

8. 1. 30, 8; Avac. 2, 2.

4. 4. Imp. 16, 9 și 15, 24.

aibă pre Rasin și pre fiul lui Romelie împărat preste voi.

7. Pentru aceea iată Domnul va aduce preste voi apa rîului cea tare și multă, pre împăratul Asirienilor și mărirea lui, și se va suî în toată valea voastră și va umblă preste tot zidul vostru.

8. Și va luă din Iudeia pre omul, care va putea să ridice capul, sau va putea să săvârșiască ceva, și va fi fabăra lui, ca să umple țările tale.

9. Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecași. Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecași-vă, că de vă veși întări iarăș, iarăș veși fi biruiși.

10. Și orice sfat veși sfătui, risipi'l-va Domnul, și cuvântul, care veși grăi, nu va rămâne întru voi; că cu noi este Dumnezeu.

11. Așă zice Domnul: Cu mână tare să nu asculte a merge pe calea poporului acestuia, zicând:

12. Ca nu cândvă să zică: greu, pentrucă tot ce zice poporul acesta, greu este, ci de frica lui să nu vă temeși, nici să vă turburași.

13. Pre Domnul puterilor însuș, pre acela stinșiși, și de acela vă temeși, și de vei nădăjdui într'însul, acela va fi fie spre stinșenie.

14. Și nu vă veși apropiă de el, ca de piatra cea de sminteală, nici ca de piatra cea de cădere; iar casa lui Iacov, cei ce șed în Ierusalim în laș și în surpătură.

15. Pentru aceasta vor slăbi mulți dintr'înșii, și vor cădeă și se vor sfărâmă și se vor încurcă. și se vor prinde oamenii, cei ce sunt întru întărire.

16. Atunci se vor vădi cei ce peceiuesc legea, ca să nu învețe.

17. Și va zice: așteptă-voiu pre

Dumnezeu, cel ce ș'au întors fața sa dela casa lui Iacov, și voiu nădăjdui întru dânsul.

18. Iată eu și pruncii, cari mi-au dat Dumnezeu, și vor fi semne și minuni în casa lui Israil dela Domnul Savaot, cel ce lăcuesște în muntele Sionului.

19. Și de vor zice către voi: întrebași pre vrăjitori și pre cei ce strigă din pământ, pre cei ce grăesc deșertăciuni, carii glăsuiesc din pantece. Au doar nu întreabă un popor pre Dumnezeul său? Pentru ce să întrebe pre cei morși despre cei vii?

20. Că legea o au dat spre ajutor, ca să nu zică, precum este cuvântul acesta, că atunci nu vor mai fi daruri pentru el.

21. Și va veni asupra voastră foamete grea și va fi dacă veși flămânzi, vă veși mahnii și veși blestemă pre boieri și pre cele părintești, și vor căută la cer sus și pre pământ jos vor privi.

22. Și iată necaz, îmbulzeală, scârbă, nevoe și întunec, ca să nu vază și nu va lipsi cel ce este în necaz până la o vreme.

CAP. 9.

Nașterea, numele și împărăția lui Mesia.

Aceasta întâi bea, degrab fă țara Azavulonuii, pământul Neftalimului și ceilalși, carii lăcuesc pre lângă mare și de cea parte de Iordan Galileea neamurilor.

2. Poporul cel ce umblă întru întunec a văzut lumină mare, cei ce lăcuiși în latorea și în umbra morșii, lumină va străluci preste voi.

3. Mulțimea poporului o ai scos

18. Evr. 2, 13.

19. A 2 Lege 13, 1; Mat. 24, 24; 1 Imp. 28, 7, 15; Lev. 20, 27; A 2 Lege 18, 11; Fapt. Ap. 16, 16.

9. 1. Mat. 4, 15.

3. Ps. 118, 162 și 125, 4.

7. Ierem. 51, 42.

10. Neemia 4, 15; Ps. 32, 10.

14. Lucă 2, 34; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

15. Mat 21, 44.

aibă pre Rasin și pre fiul lui Romelie împărat preste voi.

7. Pentru aceea iată Domnul va aduce preste voi apa rîului cea tare și multă, pre împăratul Asirienilor și mărirea lui, și se va suî în toată valea voastră și va umblă preste tot zidul vostru.

8. Și va luă din Iudeia pre omul, care va putea să ridice capul, sau va putea să săvârșiască ceva, și va fi fabăra lui, ca să umple țărilor tale.

9. Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă, că de vă veți întări iarăș, iarăș veți fi biruiți.

10. Și orice sfat veți sfătui, risipi'l-va Domnul, și cuvântul, care veți grăi, nu va rămâne întru voi; că cu noi este Dumnezeu.

11. Așă zice Domnul: Cu mână tare să nu asculte a merge pe calea poporului acestuia, zicând:

12. Ca nu cândvă să zică: greu, pentrucă tot ce zice poporul acesta, greu este, ci de frica lui să nu vă temeți, nici să vă turburați.

13. Pre Domnul puterilor însuș, pre acela stinșiți, și de acela vă temeți, și de vei nădăjdui într'însul, acela va fi fie spre stinșenie.

14. Și nu vă veți apropia de el, ca de piatra cea de sminteală, nici ca de piatra cea de cădere; iar casa lui Iacov, cei ce șed în Ierusalim în laș și în surpătură.

15. Pentru aceasta vor slăbi mulți dintr'înșii, și vor căde și se vor sfărâma și se vor încurcă, și se vor prinde oamenii, cei ce sunt întru întărire.

16. Atunci se vor vădi cei ce peceiuesc legea, ca să nu învețe.

17. Și va zice: așteptă-voiu pre

Dumnezeu, cel ce ș'au întors fața sa dela casa lui Iacov, și voiu nădăjdui întru dânsul.

18. Iată eu și pruncii, cari mi-au dat Dumnezeu, și vor fi semne și minuni în casa lui Israil dela Domnul Savaot, cel ce lăcuesște în muntele Sionului.

19. Și de vor zice către voi: întrebați pre vrăjitori și pre cei ce strigă din pământ, pre cei ce grăesc deșertăciuni, carii glăsuiesc din pantece. Au doar nu întreabă un popor pre Dumnezeul său? Pentru ce să întrebe pre cei morți despre cei vii?

20. Că legea o au dat spre ajutor, ca să nu zică, precum este cuvântul acesta, că atunci nu vor mai fi daruri pentru el.

21. Și va veni asupra voastră foamete grea și va fi dacă veți flămânzi, vă veți mâhni și veți blestemă pre boieri și pre cele părintești, și vor căută la cer sus și pre pământ jos vor privi.

22. Și iată necaz, îmbulzeală, scârbă, nevoe și întunec, ca să nu vază și nu va lipsi cel ce este în necaz până la o vreme.

CAP. 9.

Nașterea, numele și împărăția lui Mesia.

Aceasta întâi bea, degrab fă țara Azavulonului, pământul Neftalimului și ceilalți, carii lăcuesc pre lângă mare și de cea parte de Iordan Galileea neamurilor.

2. Poporul cel ce umblă întru întunec a văzut lumină mare, cei ce lăcuiți în latorea și în umbra morții, lumină va străluci preste voi.

3. Mulțimea poporului o ai scos

18. Evr. 2, 13.

19. A 2 Lege 13, 1; Mat. 24, 24; 1 Imp. 28, 7, 15; Lev. 20, 27; A 2 Lege 18, 11; Fapt. Ap. 16, 16.

9. 1. Mat. 4, 15.

3. Ps. 118, 162 și 125, 4.

7. Ierem. 51, 42.

10. Neemia 4, 15; Ps. 32, 10.

14. Lucă 2, 34; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

15. Mat 21, 44.

Întru veseliea ta, și se vor veseli înaintea ta, ca cei ce se veselesc la seceriș și ca cei ce împart dobânzi.

4. Că se va lua jugul cel pus preste dâșii și toiagul cel pus preste grumazii lor; că toiagul celor silnici l-au sfărâmat Domnul, ca și în zilele lui Madiam.

5. Că toată haina luată cu viclesug și îmbrăcămintea jefuită, o vor da înapoi, și ar fi dorit să fi fost arse cu foc.

6. Căci prunc s'a născut nouă, fiul, și s'a dat nouă, a căruia stăpânire s'a făcut preste umărul lui, și se chiamă numele lui Înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare biruitor, Domn păcii, părinte veacului ce va să fie, că voi aduce pace preste domni și sănătate lui.

7. Și mare va fi stăpânirea lui, și păcii lui nu va fi hotar, pre scaunul lui David și întru împărășia lui va ședeă, ca să o îndrepteze și să apere cu judecată și cu dreptate, de acum și până în veac, râvna Domnului Savaot va face acestea.

8. Moarte au trimis Domnul preste Iacov, și va veni preste Israil.

9. Și va cunoaște tot poporul lui Efraim și cei ce lăcuiesc în Samaria cu semeșie și cu inimă înaltă, zicând :

10. Cărămizile au căzut, ci veniți să cioplim pietre, și să tăem duzi și chedri, și să ne zidim nouă turnuri.

11. Și va sfărîmă Dumnezeu pre cei ce se scoală asupra muntelui Sionului și pe vrăjmașii lui va risipi.

12. Pe Siria cea despre răsăritul soarelui și pe Elinii cei despre apusul soarelui, cei ce mănâncă pe Israil cu toată gura, întru toate acestea nu s'a întors mâniea, ci încă mâna este înaltă.

13. Și poporul nu s'a întors până când s'a rănit și pre Domnul nu l-a căutat.

14. Și va lua Domnul dela Israil capul și coada, și pre cel mare și pre cel mic într'o zi.

15. Pre cel bătrân și pre cei ce se minunează de fețe, acesta este capul, și pe prorocul, care învață fărădelegi, acesta este coada.

16. Și vor fi cei ce fericesc pre poporul acesta, amăgindu'l îl vor amăgi până'l vor înghiși pre el.

17. Pentru aceea de finerii lor nu se va veseli Domnul, și pe săracii lor și pre văduvele lor nu va milui, că toți sunt fărădelege și răi, și toată gura grăește nedreptate. Întru toate acestea nu s'a întors mâniea, ci încă mâna este înaltă.

18. Și va arde ca focul fărădelegea, și ca niște burueni uscate se va mistui de foc, și va arde întru desişurile pădurii, și va mănca toate cele de prin prejurul dealurilor.

19. De iușimea mâniei Domnului a ars tot pământul, și va fi poporul ca de foc ars; omului de fratele său nu'i va fi milă.

20. Ci se va plecă spre dreapta, că va flămânzi și va mănca din cele deastânga, și nu se va sătură omul mănând carnea brajului său.

21. Că va mănca Manasi a lui Efraim și Efraim a lui Manasi; că împreună se vor război asupra lui Iuda. Și întru toate acestea nu s'a întors mâniea, ci încă mâna este înaltă.

CAP. 10.

Pedeapsa nedreptăței. Pierearea Asirienilor.

Vai celor ce rostesc porunci nedrepte și celor ce scriu hotărîri viclene.

4. Judec. 7, 22, 23.

6. Ierem. 23, 5; Luc. 2, 11.

7. 4 Imp. 19, 31; Lucă 1, 32, 33.

19. Ierem. 19, 9.

10. 1. Ps, 57, 2.

2. Abătând judecata mișeilor și răpind dreptatea săracilor poporului meu; ca să le fie lor văduva de jaf și săracul de pradă.

3. Și ce vor face în ziua cercețării? Că necaz vouă de departe va veni, și către cine veți fugi să vă ajute? Și unde veți lăsa mărirea voastră, ca să nu cădeți în robie?

4. Și supți cei uciși vor cădea. Și întru toate acestea nu s'a întors mâniea lui, ci încă mâna este înaltă.

5. Vai Asirienilor! Totiagul iușimei mele, și mânie este în mâinile lor.

6. Urgia mea o voiu trimite asupra neamului celui fărădelege, și poporului meu voiu porunci să facă prăzi și jefuire, și să calce cetățile și să le facă pulbere.

7. Iar el n'a gândit așa, și cu sufletul n'a socotit așa; ci a mutat gândul său, ca să piarză neamuri nu pușine.

8. Și de vor zice lui: tu singur ești domn?

9. Va răspunde: n'am luat țara cea deasupra Vavilonului și a Halaanului, unde s'a zidit furnul? Și am luat Araviea și Damascul și Samariea.

10. În ce chip am luat acestea, voiu lua și toate domniile. Văitafi-vă cele cioplite din Ierusalim și din Samariea.

11. Că precum am făcut Samariei și celor făcute de mâinile ei, așa voiu face și Ierusalimului și idoliilor lui.

12. Și va fi dacă va plini Domnul a face toate în muntele Sionului și în Ierusalim, va căuți spre mintea cea mare spre împăratul Asirienilor și spre înălțimea mării ochilor lui.

13. Că au zis: cu țările voi face, și cu înțelepciunea minții voi lua hotarele neamurilor, și puterea lor voiu pradă și voiu clăti cetățile în care lăcuesc.

14. Și toată lumea cu mâna o voiu lua ca un cuib, și ca niște ouă părăsite voiu ridică, și nu va fi cine să scape de mine sau să'mi grăiască împotriva și să'și deschiză gura și să grăiască.

15. Au mări-se-va securea fără de cel ce taie cu ea? Au înălță-se-va hierăstrăul fără de cel ce'l trage pre el? Așijderea de ar lua cineva toiag sau lemn, înălță-se-va lemnul? Și nu așa.

16. Ci va trimite Domnul Savaot spre cinstea ta ocară, și spre mărirea ta, foc arzător se va aprinde.

17. Și va fi lumina lui Israil ca focul, și'l va stinși pre el cu foc arzător, și va mânca pădurea ca fânul.

18. În ziua aceea se vor stinge munții și dealurile și pădurile, și va mânca dela suflet până la trup, și va fi cel ce va fugi, ca cel ce fuge de pară arzătoare.

19. Și cei ce vor rămâneă dintr'înșii, în număr pușin vor fi, și un prunc îi va scri pre ei.

20. Și va fi în ziua aceea, nu se va mai adaoge rămășița lui Israil, și cei mântuiși ai lui Iacov nu vor mai nădăjdui spre cei ce le făceau strâmbătate; ci vor nădăjdui spre Dumnezeu cel sfânt al lui Israil întru adevăr.

21. Și va fi rămășița lui Iacov spre Dumnezeu cel puternic.

22. Și de va fi poporul lui Israil ca nisipul mării, rămășița lui se va mântui, cuvânt ce sfârșește și scurtează întru dreptate.

23. Că cuvânt scurt va face Domnul în toată lumea.

2. Ierem. 7, 5; Iov 31, 16.

6. Ierem. 25, 9; 4 Imp. 18, 13.

7. Avac 1, 17.

8. Ozia 8, 10.

12. 4 Imp. 10, 15.

22. Rom. 9, 27, 28.

24. Pentru aceea acestea zice Domnul Savaot: nu te teme poporul meu, cel ce lăcuești în Sion, de Asirieni, pentru că cu toiagul te va bate, că răză voiu aduce preste tine, ca să vezi calea Eghiptului.

25. Că încă puțin, și va înceta urgia, iar mânia mea preste sfatul lor.

26. Și va ridică Domnul Dumnezeu puterilor preste ei ca ranele lui Madiam, în locul necazului, și mânia lui în calea cea despre mare, în calea Eghiptului.

27. Și va fi în ziua aceea, luă-se-va jugul lui după umărul tău și frica lui dela tine, și se va strică jugul dela umerii voștri.

28. Că va veni la cetatea Anghe, și va trece la Maghedo, și în Mahmas va pune vasele sale.

29. Și va trece valea și va veni la Anghe, frică va apucă pre Rama cetatea lui Saul, va fugi.

30. Înălțăți glasul tău fata lui Galim, auzi în Laisa, auzi-se-va în Anafot.

31. Și s'a spăimântat Madevina și cei ce lăcuesc în Ghevim.

32. Mângâiați astăzi în cale, ca să rămăe; cu mâna mângâiați muntele, pre fata Sionului și dealurile cele din Ierusalim.

33. Iată stăpânitorul Domnul Savaot va turbură pre cei măriși cu tărie, și cei înalți cu semeție sărămă-se-vor, și cei trufași se vor smeri.

34. Și vor cădeă cei înalți de sabie și livanul împreună cu cei înalți va cădeă.

CAP. 11.

Puterea lui Mesia,

Și va ieși toiag din rădăcina lui Iesse și floare din rădăcina lui se va înălță.

27. Jud. 7, 25; Eșire 14, 18.

30. Jud. 18, 14, 27, 29.

11. 1. Fapte 13, 26; Apoc. 5, 5, 6.

2. Și va odihni preste dânsul Duhul lui Dumnezeu, Duhul înțelepciunii și al înțelegerii, Duhul sfatului și al puterii, Duhul cunoștinței și al buneii credințe.

3. Duhul temerii de Dumnezeu îl va umpleă pre dânsul, nu după mărire va judecă. nici după graiu va muștră.

4. Ci va judecă smeritului judecată și va muștră pre smeriții pământului, și va bate pământul cu cuvântul gurii sale și cu Duhul buzelor sale va omorî pre cel necurat.

5. Și va fi cu dreptate încins mijlocul lui, și cu adevăr învălitate coastele lui.

6. Și va paște împreună lupul cu mielul și pardosul va odihni împreună cu iedul, și vișelul și leul și taurul împreună vor paște și un prunc mic îi va paște pre ei.

7. Și boul și ursul împreună se vor paște, și fiii lor împreună vor fi, și leul ca boul va mănca paie.

8. Și un prunc mic preste vizunia aspidelor, și în culcușul puilor aspidelor mâna își va pune.

9. Și nu'i vor face rău, nici vor puteă să piarză pre nici unul în muntele cel sfânt al meu, pentru că s'a umplut tot pământul a cunoaște pre Domnul, ca apa multă, care acopere măriile.

10. Și va fi în ziua aceea rădăcina lui Iesse, și cel ce se va sculă să stăpânească neamurile; spre dânsul neamurile vor hădăjdui și va fi odihna lui, cinstea.

11. Și va fi în ziua aceea, adogea-va Domnul a'și arăta mâna sa, ca să rămănească rămășița poporului său, care va rămăneă dela Asirieni, dela Eghipt, dela Vavilon, dela Etiopia, dela Elamiteni, dela ră-

2. Mat. 3, 16; Ioan 3, 34.

4. Malach. 3, 16, 17, 18; Iov 4, 9; 2 Tes. 2, 8.

9. Iezech. 34, 26; Ierem. 31, 34.

10. Mihea 4, 2; Rom. 15, 12.

săriturile soarelui și dela Aravia.

12. Și va ridică semn întru neamuri și va adună pre cei pierduși ai lui Israil; și pre cei risipiți ai lui Iuda îi va strânge din patru laturi ale pământului.

13. Și se va șterge pisma dela Efraim și vrăjmașii lui Iuda vor pieri. Efraim nu va mai pismul asupra lui Iuda și Iuda nu va mai necăji pre Efraim.

14. Și vor zbură în corăbiile celor de alt neam. Marea împreună vor prădă și pre cei dela răsăritul soarelui și Idumea, și întâi pre Moav își vor pune mâinile, fiii lui Amon întâi se vor supune.

15. Și va pustii Domnul marea Eghiptului, și'și va pune mâna sa preste rîu cu vânt iute, și va lovi șapte văi, cât va trece el încălțat.

16. Și va fi trecere poporului meu celui rămas în Eghipt, și va fi lui Israil, ca în ziua când a ieșit din pământul Eghiptului.

CAP. 12.

Cântare de mulțămire

Și vei zice în ziua aceea: bine te voi cuvânta Doamne; că te-ai mâniat pre mine și ți-ai întors mânia ta, și m'ai miluit pre mine.

2. Iată Dumnezeuul meu, mântuitorul meu, nădăjdui-voiu spre dânsul și mă voiu mântui și nu mă voiu teme, pentrucă mărirea mea și lauda mea este Domnul și s'au făcut mie spre mântuire.

3. Scoateși apă cu veselie din izvoarele mântuitorului.

4. Și vei zice în ziua aceea: lăudați pre Domnul; strigați numele lui; vestiți întru neamuri măririle

lui, aduceți-vă aminte, că s'a înălțat numele lui.

5. Lăudați numele Domnului, că înalte au făcut, vestiți acestea în tot pământul.

6. Bucurați-vă și vă veseliți cei ce locuiți în Sion, că s'a înălțat sfântul lui Israil în mijlocul lui.

CAP. 13.

Vedenia lui Isaia.

Vedenia, care o a văzut Isaia fiul lui Amos asupra Vavilonului.

2. Ridicați semn pe vârful muntelui, înălțați glas lor, nu vă temeți, chemați cu mâna, deschideți boieri.

3. Eu voiu rându și voiu povățui pre dânșii, uriași vor veni să plinească mânia mea, bucurându-se și semețindu-se.

4. Glas de neamuri multe pre munți asemenea cu neamuri multe, glas de împărași și de neamuri adunate.

5. Domnul Savaot au poruncit neamului întrarmat, ca să vie din pământ de departe, dela marginea temeliei cerului, Domnul și înfrarmașii lui să strice toată lumea.

6. Plângeți, că aproape este ziua Domnului și sfărâmare dela Dumnezeu va veni.

7. Pentru aceea toată mâna va slăbi și tot sufletul omului se va spăimânta.

8. Turbură-se-vor solii, și'i vor cuprinde dureri, ca pre femeia cea ce naște, și se vor plânge unul către altul și se vor spăimânta, și'și vor schimbă fața sa în chipul focului.

9. Că iată ziua Domnului vine nevindecată de mânia și de iușime, ca să facă lumea pustie și să piarză pre păcătoși dintr'însa.

12. Ier. 44, 28.

16. Eșire 14, 29.

12. 1. 14, 1 și 54, 7, 8.

2. Eșire 15, 2; Psalm 117, 14.

3. Ioan 7, 37, 38

5. Ps. 104, 1 și 105, 1; 1 Paral. 16, 8.

13. 2. Ierem. 50 2.

3. Ierem. 50, 44; Plâng. 1, 15; Iezech. 30, 11.

4. 4 Imp. 7, 6. 5. 46, 11. 7. Isus Navi 5, 1.

10. Că stelele cerului și Ortonul și toată podoaba cerului nu'și vor da lumina, și se va întuneca soarele răsărind și luna nu'și va da lumina sa.

11. Și voi porunci ia toată lumea răutăși și celor necurați păcatele lor, și voi pierde semeția celor fărădelege și trufia mândrilor o voi smeri.

12. Și vor fi cei rămași mai scumpi decât aurul nelămurit și omul mai scump va fi decât piatra Safirului.

13. Că cerul se va turbura și pământul se va clăti din temelii sale pentru aprinderea mâniei Domnului Savaot, în ziua în care va veni mânia lui.

14. Și vor fi cei rămași ca o căprioară ce fuge și ca o oaie ce răfăcește, și nu este cine să o adune, ca omul la poporul său să se întoarcă și omul în țara sa să fugă.

15. Că cine se va prinde, biruise-va și cei adunați vor cădea de sabie.

16. Și pre fiii lor înaintea lor îi vor ucide, și casele lor le vor prăda și pre femeile lor le vor lua.

17. Iată eu voi ridică asupra voastră pre Midieni, cari de argint nu bagă seamă, nici de aur n'au lipsă.

18. Arcele tinerilor vor sfărâma și de fiii voștri nu le va fi milă, nici fiilor tăi vor părtini ochii lor.

19. Și va fi Vavilonul, care se cheamă mărit pentru împăratul Haldeilor, în ce chip au prăpădit Dumnezeu Sodoma și Gomora.

20. Nu se va lăcui în veci, nici vor intra într'însul până ce vor trece

multe neamuri, nici vor trece printr'însul Aravii, nici păstorii nu se vor odihni într'însul.

21. Și vor odihni acolo hiare, și se vor umplea casele de sunet, acolo se vor odihni Sirene și demoni acolo vor juca.

22. Și Onochentaori acolo vor lăcui și se vor încuibă arici în casele lor.

CAP. 14.

Prorocia împotriva Vavilonului.

Curând vine și nu zăbovește și zilele lor nu se vor îndelunga, și va milui Domnul pre Iacov, și va alege încă pre Israel, și se vor odihni în pământul său și cel nemernic se va lipi de ei și se va lipi de casa lui Iacov.

2. Și'i vor lua pre ei neamurile, și'i vor băga la locul lor, și'i vor moșteni, și se vor înmulți pre pământul lui Dumnezeu cu slugi și cu slujnice, și le vor fi robi cei ce i-au robii pre ei, și se vor stăpâni cei ce i-au stăpânii pre ei.

3. Și va fi în ziua aceea odihni-te-va Dumnezeu de durerea și de mânia ta, și de robia ta cea grea, care ai robii lor.

4. Și vei lua plângerea această asupra împăratului Vavilonului, și vei zice în ziua aceea: cum a încetat cel ce cere, și s'a odihnit cel sânguitor?

5. Sfărâmat-au Domnul jugul păcătoșilor și jugul domnilor, bătând neamul cu mânie, cu rană nevindecată.

6. Bătând neamul cu rana mâniei, n'a părtinit, odihnit-a cel ce a nădădui.

7. Tot pământul strigă cu veselie.

8. Și lemnele livanului s'au bucurat de fine, și chedrul livanului,

10. Ezech. 32. 7; Ioil 2, 10; 3. 15; Mateiu 24, 29; Marcu 13, 24; Lucă 21, 25.

11. Ierem. 50, 29, 31.

13. Ioil 3, 16; Ierem. 25, 30.

16. Ps. 136, 12; Facere 19, 24; A 2 Lege 29, 23. 17. Ierem. 51, 28.

19. Ierem. 51, 41; Ierem. 50, 9.

20. Ezechil 16, 49; Sofon. 2, 9; Ierem. 51, 29, 43, 44.

de când tu ai adormit, nu s'a suif cel ce ne taie pre noi.

9. Iadul jos s'a amărit întâmpinându-te pre tine, scufatu-s'au împreună cu tine, toși uriașii cei ce au stăpânit pământul, carii au scos din scaunele sale pre toși împărașii neamurilor.

10. Toși vor răspunde și vor zice fie: și tu te-ai robii ca și noi, și te-ai socotii între noi.

11. Pogoritu-s'a la iad mărirea ta și multă veselie ta; supț tine vor așterne putrejune și rămășița ta vierme.

12. Cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineața, zdrobitu-s'a pre pământ, cel ce trimitea la toate neamurile.

13. Și tu ai zis întru cugetul tău: în cer mă voiu sui, deasupra stelelor cerului voiu pune scaunul meu, ședeă-voiu pre muntele cel înalt, preste munșii cei înalși, cari sunt spre miazănoapte.

14. Sui-mă-voiu deasupra norilor, fi-voiu asemenea celui prea înalt.

15. Iar acum în iad te vei pogori, și în temelieile pământului.

16. Cei ce te vor vedeă, se vor miră de tine și vor zice: acesta este omul, cel ce turbură pământul și zguduă împărășii.

17. Cel ce a pustiit lumea toată, și cetășile ei le-a surpat, și pre cei ce i-a dus în robe nu i-a slobozit.

18. Toși împărașii neamurilor au adormit cu cinste, fiecare în casa sa;

19. Iar tu te vei lepădă în munși ca un mort urșit cu mulși morși tăeși de sabie cari se pogoară în iad.

20. Precum haina în sânge încruntată nu este curată; așa nici tu nu ești curat, pentrucă pământul meu l-ai pierdut și pre poporul meu l-ai omorșit, nu vei rămâneă în vreme veșnică, sămânță rea.

21. Gătește'ți iiii tăi, ca să fie omorșii pentru păcatele tatălui său, ca să nu se scoale, și să moște-nească pământul, și să umple pământul de răsboai.

22. Și mă voiu sculă asupra lor, zice Domnul Savaot și voiu pierde numele lor, și rămășița și sămânța, acestea zice Domnul.

23. Și voiu pustiit Vavilonia, ca să lăcuiască într'insa arici și va fi de nimic, și o voiu face pre ea groapă de fină spre pierzare.

24. Acestea zice Domnul Savaci, precum am zis, așa va fi și în ce chip am sfătuit, așa va rămâneă.

25. Ca să pierz pre Asirieni din pământul meu, și din munșii mei, și vor fi spre călcare. și se va luă dela ei jugul lor, și se va luă sarcina lor de pe umerii lor.

26. Acesta este sfatul, care l-au sfătuit Domnul asupra a toată lumea, și aceasta este mâna cea înaltă asupra tuturor neamurilor.

27. Că cele ce au sfătuit Dumnezeu cel sfânt, cine le va strică? Și mâna lui cea înaltă, cine o va întoarce?

28. În anul, în care a murit împăratul Ahaz, s'a făcut cuvântul acesta.

29. Nu vă veseliți toși cei de alt neam, că s'a sfărâmat jugul celui ce vă bătea pre voi; că din sămânța șarpelui vor ieși pui de aspidă, și puii lor vor ieși șerpi zburători.

30. Și se vor paște cei săraci printr'însul, și oamenii cei săraci în pace se vor odihni, și va omorș cu foamea sămânța ta și rămășița ta o va pierde.

31. Văitați-vă porșile cetășilor, să strige cetășile cele turburate, cei de

13. Ps. 47, 2, 3.

19. A 2 Lege 28, 26 sq.

20. Iov 18, 18; Ps. 20, 11.

21. Eșire 20, 5. 23. Sof. 2, 13, 14.

25. Lev. 25, 23; Ioil 2, 18.

27. Dan. 4, 34. 28. 4 Imp. 16, 20.

29. Mibea 7, 8.

alt neam toți, că fum vine dela miază-noapte și nu este scăpare.

32. Și ce vor răspunde împărașii neamurilor? Pentru că Domnul au întemeiat Sionul și printr'însul se vor mântui cei smeriți ai poporului.

CAP. 15.

Prorocia împotriva lui Moav.

Cuvîntul cel asupra Moavului: noaptea va pieri Moavul, că noaptea va pieri zidul Moavului.

2. Măhniți-vă întru voi înșivă, că va pieri și Divon, unde este capiștea voastră, acolo vă veți sui să plîngeți pentru Navaul Moavului, văitași-vă pentru tot capul pleșuv, toate brațele tăiete.

3. In ulișile ei îmbrăcați-vă cu saci și plîngeți peste acoperișurile ei, în răspântiile ei toți vă văitași cu plîngere.

4. Că a strigat Esevon și Eleali, până la Iassa s'a auzit glasul lor, pentru aceea șalele Moavului strigă, sufletul ei va cunoaște.

5. Inima Moavului strigă întru sine până la Sigor, ca o junică de trei ani este. La suirea Luitului către tine plîngând se vor sui pre calea Aronimului; strigă zdrobire și cutremur.

6. Apa Nemirim pustiu va fi și iarba va lipsi, pentru că iarba verde nu va fi.

7. Au doar și așa se va mântui? Că voi aduce pre vale Aravi, și o vor lua pre ea.

8. Că a ajuns strigarea la hotarul Moavului, plîngerea ei până la Agaliim și vaetul ei până la fântâna Elim.

9. Și apa Dimonului se va um-

plea de sânge, că voi aduce asupra Dimonului Aravi, și voi pierde sămânța lui Moav și a lui Ariil, și rămășița Adamei.

CAP. 16.

Urmare.

Voiu trimite ca jivinile pre pământ. Au piatră pustie este muntele fetei Sionului?

2. Că vei fi, ca puiul cel luat de pasăre ce zboară, fata lui Moav.

3. Și după aceea Arnonule mai multe sfătuește, și fă lui acoperemânt plânsului pururea, întru întunec la amiazăzi vor fugi, spăimântafu-s'a; să nu te arăși.

4. Lăcu-l vor lângă tine pribegii lui Moav, fi-vor acoperemînt vouă de către fața celui ce gonește, pentru că s'a luat ajutorul tău, și a pierit boierul, cel ce călcă pământul.

5. Și se va găsi cu milă scaunul și va ședeă pre el cu adevăr în cortul lui David judecând și căutând judecată, și curând făcând dreptate.

6. Auzit-am semeția lui Moav, semeț este foarte, trufia și semeția lui și pizma lui; nu este așa vraja ta.

7. Văita-se-va Moav, că în Moavita toți se vor văita; iar pre cei ce lăcuiesc în Deset vei cercetă, și nu te vei rușina.

8. Câmpii Esevonului vor plînge, viea din Sevama, cei ce înghișiți neamurile, călcași viile ei, până la Iazir, să nu vă împreunași, răfăciți-vă prin pustie, cei trimiși dela ea s'au părăsiti, că au trecut marea.

9. Pentru aceea voi plînge, ca plîngerea Iazirului viea din Sevama. Copacii tăi i-a oborși Esevon și Eleali, pentru că secerea și culesul tău voi călcă și toate vor cădeă.

10. Și se va lua bucuria și vese-

32. Ps. 86, 1, 5 și 101, 14.

15. 1. Num. 21, 28; Jerem. 48, 1, 2.

2. Jeremia 7, 29 și 48, 37; Iezechil 7, 18.

4. Is. Navi 13, 17.

5. Jerem. 48, 5, 34.

6. Is. Navi 13, 27.

16. 5. Dan. 7, 14, 27; Lucă 1, 32.

6. Jerem. 48, 29, 30.

7. Jerem. 48, 20. 10. Amos 5, 17.

lia din vii și în viile tale nu se vor veseli, și nu vor călca vinuri în teascuri, că a început.

11. Pentru aceea pântecel meu asupra lui Moav, ca o alăută va suna și cele din lăuntrul meu ca un zid le-ai înnoit.

12. Și va fi fie spre rușinare, pentru că s'a ostenit Moav în capiști, și va intra la cele făcute de mâna sa, ca să se roage, și nu'l vor putea mântui pre el.

13. Acesta este cuvântul, care l-au grăit Domnul asupra lui Moav, când au grăit.

14. Și acum au grăit Domnul zicând: în trei ani ai anilor năimifului, se va necinsti mărirea lui Moav cu toată avuția cea multă și va rămâne foarte mic și necinstit.

CAP. 17.

Prorocia pentru Damasc.

Cuvântul cel asupra Damascului. Clată Damascul se va lua dintre cetăți, și va fi spre cădere.

2. Părăsit în veac, spre zăcere și odihnă turmelor, că nu va fi cine să le alunge.

3. Și nu va mai fi întărit, ca să scape acolo Eiraim, și mai mult împărăție nu va fi în Damasc, și rămășița Sirienilor, că nu ești tu mai bun decât fiii lui Israel și decât mărirea lor, acestea zice Domnul Savaof.

4. Fi-va în ziua aceea scădere mării lui Iacov, și cele grase ale mării lui se vor cutremura.

5. Și va fi ca și cum ar aduna cineva secerătură stând, și sămânța spicelor ar seceră, și va fi în ce chip ar aduna cineva spic în vale seacă.

6. Și vor rămâne într'înșă paie, sau ca două, sau trei boabe de măslein pre vârf înalt, sau patru sau cinci, care rămân pre stâlparile sale, acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israel.

7. În ziua aceea va nădăjdui omul spre cel ce l-au făcut pre el, și ochii lui spre sfântul lui Israel vor căuta.

8. Și nu vor nădăjdui spre capiști, nici spre lucrurile mâinilor sale, care le-au făcut degetele lor, și nu vor căuta la copaci, nici la urâciunile sale.

9. În ziua aceea fi-vor cetățile tale părăsite, precum au părăsit Amoreii și Eveii de fața fiilor lui Israel și vor fi pustii.

10. Pentru că ai lăsat pre Dumnezeu mântuitorul tău, și nu ți-ai adus aminte de Domnul ajutorul tău, pentru aceea vei sădi răsad necredincios și sămânță necredincioasă.

11. Și în ziua în care vei sădi, vei îngrădi, și dimineața de vei semăna, înflori-va spre secere, în care zi vei moșteni, și ca un tată vei împărși fiilor tăi moște.

12. Vai mulțimei neamurilor celor multe! Ca marea ce se învâlie, așa vă veți turbura, și spatele neamurilor celor multe ca apa va răsună.

13. Ca apa multă neamurile multe, ca apa multă, care se pornește cu silă, și'l va scoate pre el, și departe'l va gonî, ca praful din plevi, când se vântură asupra vântului, și ca pulberea roatei. ce se învârtește de volbură.

14. Seara va fi plângere și până a nu se face dimineață, nu va fi, aceasta va fi partea celor ce v'au jefuit pre voi, și moștenirea celor ce v'au moștenit pre voi.

11. Ierem. 4, 19 și 48, 36. 14 Iov 7. 1, 2. 17. 1. Ierem. 49, 22; Amos 1, 3, 5; 4 Imp. 16, 9.

8. Lev. 26, 30.

13. Ps. 1, 4; Iov 21, 18.

CAP. 18.

Urmare.

Vai de pământul căruia sunt arile corăbiilor dincolo de râurile Etiopiei.

2. Cel ce trimite pe mare zăloage și cărți de hârtie deasupra apei, că vor merge soli ușori la neam înalt și la popor strein și năsilnic, ce este dincolo de el? Neam desnădăjduit și călcat acum.

3. Pe care neam toate râurile pământului l-au pusit, ca o țară lăcuită se va lăcui; țara lor, ca un semn dela munte se va ridica, ca glasul trâmbiței se va auzi.

4. Că așa mi-au zis mie Domnul: nu va fi irică în cetatea mea, ca lumina soarelui la amiază zi, și ca norul cel de rouă în ziua secerii va fi.

5. Înainte de secerare, când se va sfârși floarea, și strugurul cel necopt va înflori, floarea odrăslind, și va tăia strugurașii cei mici cu coșoarele, și ramurile le va lua și le va tăia.

6. Și le va lăsa împreună pasărilor cerului și hiarelor pământului și se vor aduna la ele pasările cerului și hiarele pământului vor veni acolo peste dânsa.

7. În vremea aceea se vor aduce daruri Domnului Savaot dela poporul cel necăjit și smult, și dela popor mare, de acum și în veacul vremei neam nădăjduitor și călcat de tot, care este în partea râului țării lui, în locul unde este numele Domnului Savaot, muntele cel sfânt.

CAP. 19.

Prorocie pentru Egipt.

Vedenia Egiptului. Iată Domnul șade pre nor ușor, și va veni în Egipt, și cele făcute de mână

ale Egiptului se vor clăii de fața lui, și inima lor se va sfârși într'înșii.

2. Și se vor scula Egiptenii asupra Egiptenilor, și se va război asupra fratelui său, și fiecare asupra vecinului său, și se va scula cetate asupra cetății, și ținut asupra ținutului.

3. Și se va turbura duhul Egiptenilor într'înșii, și sfatul lor voui risipi, și vor întrebă pre dumnezeii lor și pre chipurile lor, și pre cei ce din pământ glăsuesc, și pre cei ce din pânțele grăesc și pre ghicitorii.

4. Și voui da Egiptul în mâini de oameni, cari vor fi domni sălnici. Și împărași grei îi vor stăpâni pre ei, acestea zice Domnul Savaot.

5. Și vor bea Egiptenii apa cea dela mare, și râul va seca și se va usca.

6. Și vor seca râurile și izvoarele râului, și va seca toată adunarea apei, și tot lacul cel cu trestie și cu papură.

7. Și toată iarba verde împrejurul râului, și tot ce se seamănă lângă râu se va usca, palit de vânt.

8. Și vor suspina pescarii și vor suspina toți cei ce aruncă undița în râu, și cei ce umblă a pescui cu năvoade și cu mreji, vor jeli.

9. Și rușinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul periat, și pre cei ce lucrează visonul.

10. Și vor fi cei ce lucrează acestea întru durere, și toți cei ce fac bere se vor supăra și li se vor mâhni sufletele.

11. Și vor fi nebuni domnii Taneosului, sfetnicii cei înțelepți ai împăratului, și sfatul lor va nebuni, cum vești grăi împăratului, fii înțele-

19. 1. Ps. 17, 11; Ierem. 43, 12, 13 și 46, 25.
3. 2 Imp. 15, 31. 4. Ierem. 46, 13.
11. 1 Cor. 1, 19.

leptilor, noi fiii împărașilor celor din început?

12. Unde sunt acum înțelepții tăi? și să spue ție și să'ți zică: ce au sălăuit Domnul Savaot asupra Eghiptului?

13. Sfârșitu-s'au domnii Taneosului, și s'au înălșat domnii Memfisului, și vor înșelă Eghiptul și neamurile.

14. Că Domnul au turnat lor duh de înșelăciune, și au făcut să rățăcească Eghiptul întru toate lucrurile lui, precum rățăcește cel beat, care totdeauna varsă.

15. Și nici un lucru nu va fi la Eghipteni, care să facă cap și coadă, început și sfârșit.

16. Și în ziua aceea fi-vor Eghiptenii ca femeile în frică și în cutremur de către fața mâinii Domnului Savaot, care o va pune preste ei.

17. Și va fi țara Iudeilor înfricoșare Eghiptenilor, și când va pomeni cinevă despre ea înaintea lor, se vor înfricoșă pentru statul, care l-au sălăuit Domnul Savaot asupra ei.

18. În ziua aceea vor fi cinci cetăți din Eghiptet grăind cu limba Hananiancă, și jurându-se pre numele Domnului Savaot; cetatea Asedec se va chemă o cetate.

19. În ziua aceea fi-va jertfelnic Domnului în țara Eghiptului și stălp la hotarul ei Domnului.

20. Și va fi spre semn în veac Domnului în țara Eghiptului, că vor strigă către Domnul pentru cei ce fi necăjesc pre ei, și va trimite lor om, care va mântui pre ei, judecând fi va mântui pre ei.

21. Și cunoscut va fi Domnul Eghiptenilor, și vor cunoaște Eghiptenii pre Domnul în ziua aceea, și

vor aduce jertie și dar, și vor face săgăduințe Domnului și le vor implini.

22. Și va bate Domnul cu rană pre Eghipteni, și fi va vindecă pre ei, și se vor întoarce către Domnul, și'i va ascultă pre ei, și'i va vindecă pre ei cu vindecare.

23. În ziua aceea fi-va calea Eghiptului către Asirieni și vor intră Asirienii în Eghiptet, și Eghiptenii vor merge la Asirieni, și vor sluji Eghiptenii Asirienilor.

34. În ziua aceea fi-va Israil al treilea între Eghipteni și între Asirieni, binecuvântat pre pământul, pre care l-au binecuvântat Domnul Savaot, zicând:

25. Bine este cuvântat poporul meu cel din Eghiptet, lucrul mâinei mele din Asiria și moștenirea mea Israil.

CAP. 20.

Robia Eghiptenilor și Etiopilor.

În anul, în care a intrat Tanatan în Azot, când a fost trimis de Arnă împăratul Asirienilor, și a bătut Azotul și l-a luat.

2. Atunci au grăit Domnul către Isaia fiul lui Amos, zicând: mergi și desbracă sacul dela șalele tale și scoate încălșămintele tale dela picioarele tale, și a făcut așa, umbând gol și desculț.

3. Și au zis Domnul: Precum umbă robul meu Isaia gol și desculț, trei ani vor fi semne și minuni Eghiptenilor și Etiopilor.

4. Că așa va duce împăratul Asirienilor robimea Eghiptului și a Etiopienilor, pre tineri și pre bătrâni goli și desculți, descoperind rușinea Eghiptului.

5. Și se vor rușină Eghiptenii fiind biruiți împreună cu Etiopienii, spre care nădăjduiau Eghiptenii, pentru că le eră lor mărire.

13. Ierem. 44, 1.

14. 2 Paral. 18, 22.

18. A 2 Lege 10, 20.

21. Ps. 67, 32 și 71, 11; Malah. 1, 11.

6. Și vor zice lăcuitorii ostrovului acestuia în ziua aceea: iată noi am nădăjduit, ca să alergăm la ei spre ajutor, cari n'au putut să se mântuiască de împăratul Asirienilor, și cum ne vom mântui noi?

CAP. 21.

Prorocie pentru Vavilon.

Vedenia pustului. Ca un vârtej prin pustie trece, din pustie vine, din pământ.

2. Vedenie groaznică și grea s'a vestit mie, cel defăimător defaimă, și cel fărădelege face fărădelege. Asupra mea Elamitenii și solii Perșilor asupra mea vin, acum voi suspină, și mă voiu mângâia pre mine însumi.

3. Pentru aceea s'au umplut șalele mele de slăbiciune, și dureri m'au cuprins pre mine, ca pre ceea ce naște; nedreptate am făcut, ca să nu auz, sârguit-am, ca să nu văz.

4. Inima mea rătăcește, și fărădelegea mea mă afundă, sufletul meu este cuprins de frică.

5. Gătiți masa, mâncați, beți, sculați-vă boierilor, gătiți scuturi.

6. Că așa au zis către mine Domnul: mergând stăi de streajă, și ce vei vedeà, spune.

7. Și am văzut doi călăreși, unul călare pre asin, și altul călare pre cămilă.

8. Ascultă cu multă luare aminte și chiamă pre Urie la streaja Domnului și a zis: stătut-am toată ziua și în tabără am stătut toată noaptea.

9. Și iată el vine suit pre doi și răspunzând a zis: căzut-a, căzut-a Vavilonul și toți idolii lui, și cele făcute de mână ale lui s'au zdrobit pre pământ.

10. Ascultați cei rămași și cei necăjiți, ascultați cele ce am auzit de la Domnul Savaot, Dumnezeuul lui Israil ne-au spus nouă.

11. Vedenia Idumeii. Către mine strigă din Seir, păziți întăriturile, păzesc dimineața și noaptea.

12. De vrei să cauți, caută și lângă mine șezi.

13. Vedenia Araviei. În dumbravă seara vei dormi, sau în calea Dedan.

14. Întru întâmpinarea celui setos de apă aduceți cei ce lăcuși în țara Temanului, cu pâine întâmpinați pre cei ce fug.

15. Pentru mulțimea celor omorâți și pentru mulțimea celor ce rătăcesc, pentru mulțimea sabiilor și pentru mulțimea arcelor săgețitoare și pentru mulțimea celor căzuți în războiu.

16. Că așa mi-au zis mie Domnul; încă un an, ca anul celui năimii, lipsi-va mărirea lui Kidar, și rămășița săgețătorilor celor tari ai fiilor lui Kidar se va împușină, că Domnul Dumnezeuul lui Israil au grăit.

CAP. 22.

Prorocie pentru Ierusalim.

Vedenia văii Stonului. Ce'ți este ție, că acum v'ași suit toși în poduri în deșert?

2. Este plină cetatea de cei ce strigă, răniții tăi nu sunt răniți de sabie, nici morșii tăi morși de războiu.

3. Toși boierii tăi au fugit și cei prinși cumplit sunt legași și cei tari din tine departe au fugit.

3. Pentru aceea am zis: lăsați-mă, amar voi plânge, nu mă veși putea mângâia de supărarea fetei neamului meu.

5. Că ziua turburării și a pierzării

21. 3. Iezech. 21, 12.

4. Iov, 7, 4.

8. Fivacum 2, 1.

9. Apoc. 14, 8; Jerem. 51, 8.

16. Jerem. 49, 27.

22. 4. Jerem. 4, 19 și 9, 1.

rei și a călcării este și rătăcire de la Domnul Savaot, în valea Sionului rătăcesc dela cel mic până la cel mare prin munți,

6. Iar Elamitenii au luat tulbe, și s'au suit oameni pre cai, și s'au adunat la bătae.

7. Și vor fi văile tale cele aiese se vor umplea de care, și călăreșii vor împresură porțile tale.

8. Și vor deschide porțile lui Iuda, și vor privi în ziua aceea la casele cele alese ale cetăței.

9. Și vor descoperi ascunsele case-lor marginei lui David. Și au văzut că mai mulți sunt, și cum că au abătut apa scaldătoarei cel vechi în cetate.

10. Și cum că au stricat casele Ierusalimului, ca să întăriască zidurile cetăței.

11. Și v'ași făcut vouă apă între două ziduri mai înlăuntru de scaldătoarea cea veche, și n'ași căutat la cel ce dela început o au făcut, și pre cel ce o au zidit pre ea nu l'ași văzut.

12. Și au chemat Domnul Savaot în ziua aceea plângere și tânguire și radere și încingere de saci.

13. Iar ei au făcut veselie și bucurie junghind viței și jertfind oi, ca să mânânce cărnuri și să bea vin, zicând: să mâncăm și să bem că mâine vom muri.

14. Și descoperite sunt acestea în urechile Domnului Savaot, că nu se va iertă vouă păcatul acesta, până ce veți muri, zice Domnul puterilor.

15. Acestea zice Domnul Savaot: mergi în cămară la Somna cămărașul, și zi lui:

16. De ce ești tu aici și ce'ți este ție aici? Că ți-ai cioplit aici mormînt, și ți-ai făcut în loc înalt mormînt, și ți-ai săpat în piatră lăcaș?

17. Iată Domnul Savaot va lepădă și va stărâma pe așa om, și va lua

îmbrăcămintea ta și cununa ta cea mărită,

18. Și te va lepădă în țară mare și nemăsurată, și acolo vei muri și va pune carul tău cel frumos spre necinste, și casa boierului tău spre călcare.

19. Și te vei lepădă din dregătoria casei tale și din starea ta.

20. Și va fi în ziua aceea chemăvoiu pre sluga mea Eliachim al lui Helchie.

21. Și'l voi îmbrăcă pre el cu îmbrăcămintea ta, și cununa ta o voi da lui, și puterea și dregătoria ta o voi da în mâinile lui și va fi ca un părinte celor ce lăcuesc în Ierusalim, și celor ce lăcuesc în Iuda.

22. Și voi da lui cheia casei lui David preste umărul lui, și va deschide și nu va fi cine să închiză, și va închide și nu va fi cine să deschiză; și voi da lui mărirea lui David, și va stăpâni, și nu va fi cine să'i grăiască împotivă.

23. Și'l voi pune pre el stăpânitor în loc credincios, și va ședeă pre scaunul mării casei tatălui său.

24. Și va nădăjdui spre el tot cel mărit în casa tatălui său dela cel mic până la cel mare, tot vasul cel mic, dela vasul Aganotilor, și vor fi supuși lui în ziua aceea.

25. Acestea zice Domnul Savaot: Mișcă-se-va omul cel întemeiat în loc credincios, și se va lua, și va cădeă și se va pierde mărirea lui, că Domnul au grăit.

CAP. 23.

Prorocie pentru Tir.

Vedenia Tirului. Văitați-vă corăbiile Carhidonului, că au pierit, și mai mult nu vor veni din pământul Chiteilor, dusu-s'au robi.

20. 4 Imp. 18, 18.

22. Iov 12, 14; Apoc. 3, 7.

23. 1. Jerem. 47, 4.

13. Ințel. 2, 6; Amos 6, 4—6; 1 Cor. 15 32,

25. Acum dar cu cine m'ași ase-mănat, și mă voiu înălța? Zis-au cel sfânt.

26. Căutați în sus cu ochii voștri, și vedeți cine au făcut acestea toate? Cel ce scoate după număr podoaba sa, și toate pre nume le chiamă dintru multa mărire, și cu puterea făriei sale nimic n'au ascuns de tine.

27. Că au doară zice-vei Iacove, și ce, grațit-ai Israile? Ascunsu-s'a calea mea dela Dumnezeu, și Dumnezeu meu au luat judecata mea, și s'au depărtat?

28. Și acum au n'ai cunoscut, sau n'ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Dumnezeu cel ce au așezat marginile pământului, nu va flămânzi. nici se va osteni, nici este aflare înțelepciunii lui.

29. Cel ce dă flămânzilor întărire, și celor fără de durere, întristare.

30. Că vor flămânzi pruncii, și vor osteni tinerii și cei aleși vor slăbi.

31. Iar cei ce așteaptă pre Dumnezeu vor mută țaria, și vor luă aripi ca vulturii, alergă-vor și nu vor osteni, umblă-vor și nu vor flămânzi.

CAP. 41.

Puterea lui Dumnezeu și deșertăciunea slujirei de idoli.

Innoiți-vă către mine ostroave, că Iboierii și-au întărit vîrtutea, apropie-se, și să grăiască împreună, atunci judecată vor vesfi.

2. Cine au sculat dela răsărituri dreptate, chematu-o-au pre ea la picioarele sale, și va merge; dă-va înaintea neamurilor, și pre împărași va spăimântă, și va dă la pământ sabiile lor, și ca niște puzderii lepădate arcele lor.

3. Și va gonî pre ei, trece-va cu pace calea picioarelor lui.

4. Cine au lucrat și au făcut acestea? Chematu-o-au pre ea cel ce o chiamă pre ea dela începutul neamurilor, eu sunt Dumnezeu cel dinfăiu, și la cele viitoare eu sunt.

5. Văzută-au neamurile și s'au temut și marginile pământului s'au spăimântat și s'au apropiat, și au venit împreună.

6. Judecând fiecare să ajute vecinului său și fratelui, și va zice:

7. Întăritu-s'a omul meșter, și fierarul ce bate cu ciocanul, împreună lucrând, că atunci va zice; încheetură bună este, întăritu-o-a pre ea cu cuie, pune-vor acestea, și nu se vor clăfi.

8. Iar tu Israile sluga mea, Iacove pre care te-am ales, sămânța lui Avraam, care am iubit.

9. Pre care l-am luat dela marginile pământului, și dela locurile depărtate ale lui te-am chemat, și și-am zis ție: sluga mea ești tu, alesu-te-am și nu te-am părăsit.

10. Nu te teme, că, cu tine sunt nu te înșelă, că eu sunt Dumnezeuul tău, cel ce te-am întărit pre tine, și și-am ajutat ție, și te-am întemeiat cu dreapta mea cea cu dreptate.

11. Iată se vor rușină și se vor înfruntă toți vrăjmașii tăi, că vor fi, ca și cum n'ar fi, și vor pieri toți împotriva tăi.

12. Căută-vei pre ei și nu vei allă oameni, cari să te batjocorească pre tine, că vor fi, ca și cum n'ar fi, și nu vor fi cine să se lupte cu tine.

13. Că eu sunt Dumnezeuul tău, cel ce ții dreapta ta, carele zic ție: nu te teme.

14. Nu te teme vierme Iacove, I-

25. Hvac. 3, 3.

26. Ps. 146, 4; Fac. 2, 1.

28. Ps. 146, 5; Ps. 89, 2; Rom. 11, 33.

31. Ps. 102, 5.

41. 4. Apoc. 1, 17 și 22, 13.

8. A 2 Lege 7, 6; Iacov 2, 23; Eșire 19, 5, 6; 2 Paral. 20, 7; 1 Petr. 2, 9.

10. Ierem. 46, 26. 11. Ierem. 30, 13.

6. Pentru aceea blestem va mânca pământul, că au păcătuif cei ce lăcuesc pre dânsul; pentru aceea săraci vor fi cei ce lăcuesc pre pământ, și vor rămâne oameni pușini.

7. Plânge-va vinul, plânge-va viea, suspină-vor toți cei ce și veseleau sufletul.

8. Incetat-a veseliea timpinelor, încetat-a îndrăzneala și ațușia necuraților, încetat-a glasul alăutei.

9. Rușinatu-s'au, n'au băut vin, amară s'a făcut băufura celor ce beau.

10. Pustiitu-s'a toată cetatea, închide-va casa, ca să nu intre.

11. Văitaji-vă pentru vin prefutindenea, încetat-a veseliea, trecut-a toată bucuriea pământului.

12. Și vor rămâne cetăți pustii și case părăsile vor pieri.

13. Aceștea toate vor fi pre pământ în mijlocul neamurilor, precum oarecine culege maslinul, așa fi vor culege pre ei; și de va înceta culesul.

14. Aceștia cu glas vor strigă, iar cei ce vor fi rămași pre pământ se vor veseli împreună cu mărirea Domnului, turbură-se-va apa mării.

15. Pentru aceasta mărirea Domnului va fi în ostroavele mării și numele Domnului va fi mărit.

16. Doamne Dumnezeuul lui Israil dela marginile pământului minuni am auzit, nădejdea celui bine credincios.

17. Și vor grăi: vai neascultătorilor celor ce calcă legea. Frică și groapă și laț preste voi cei ce lăcuși pre pământ.

18. Și va fi cel ce va fugi de frică, va cădea în groapă, și cel ce va scăpa de groapă, prinde-se-va de laț, că ferestrele cerului s'au deschis

și se vor clăii temelilele pământului.

19. Cu turburare se va turbură pământul, și cu lipsă se va lipsi pământul.

20. Plecatu-s'a și se va cutremură ca o colibă pământul, ca cel beat și amețit și va cădea și nu va putea să se scoale, pentrucă l-a biruit pre el fărădelegea.

21. Și va fi în ziua aceea, va pune Dumnezeu mâna preste podoaba cerului, și preste împărășii pământului.

22. Și adunarea lui vor strânge, și o vor închide în groapă și în temniță; după multe neamuri cercețare va fi lor, și se va topi cărămida, și va cădea zidul.

23. Și se va înfruntă luna și se va rușina soarele că va împărăși Domnul în Sion și în Ierusalim și înaintea celor băirâni se va mări.

CAP. 25.

Cântare de mulțămire.

Doamne Dumnezeuul meu, mări-te-voiu și voiu laudă numele tău, că ai tăcut lucruri minunate; statul cel din început adevărat, fie Doamne.

2. Că ai prefăcut cetăți în țărână, cetăți tari, ca să nu stea pe temelile lor; cetatea necredincioșilor în veac nu se va zidi.

3. Pentru aceasta bine te va cuvântă poporul cel sărac și cetățile oamenilor celor năpăstuiți te vor binecuvântă.

4. Că te-ai făcut ajutor la toată cetatea smerită, și acoperemânt celor slăbiți de lipsă, izbăvi-vei pre ei de oameni răi, răcoreală celor însetași și duhul oamenilor celor necăjiți, bine te va cuvântă.

5. Ca niște oameni pușini la suflet, însetași în Sion, că'l vei mântui pre ei de oamenii cei fărădelege cătora ne-ai dat pre noi.

8. Irrem. 7, 32 și Ierem. 16, 8; Iezech. 26, 13.

13. Ierem. 6, 9.

18. Ierem. 48, 44; Plâng. 3, 46.

23. Ioi 2, 31.

25. 2. Apoc. 14, 8.

6. Și va face Domnul Savaot tuturor neamurilor în muntele acesta ospăta-vor întru veselie, bea-vor vin.

7. Unge-se-vor cu mir în muntele acesta; dă acestea toate neamurilor că sfatul acesta este preste toate neamurile.

8. Inghișit-a moartea biruind, și iarăși au luat Dumnezeu toată lacrăma dela toată fața, ocară poporului o au luat de preste tot pământul, că gura Domnului a grăit aceste.

9. Și vor zice în ziua aceea: iată Dumnezeul nostru întru carele am nădărdit, și ne va mântui pre noi, acesta este Domnul, așteptatu-l-am pre el, și ne vom bucura, și ne vom veseli de mântuirea noastră.

10. Odihnă va da Dumnezeu în muntele acesta, și se va călca Moavul, precum calcă aria cu care.

11. Și și va întinde mâinile sale, în ce chip și el a smerit spre a pierde și va smeri semeția lui, preste cele ce a pus mâna sa.

12. Și înălțimea zidului celui de scăpare va smeri, și se va pogori până la pământ.

CAP. 26.

Cântarea celor răscumpărați.

In ziua aceea cântă-voiu cântarea aceasta în pământul Iudei, zicând: iată cetate tare și mântuire va pune nouă zidul și împrejurul zidului.

2. Deschideși porțile să intre poporul, cel ce păzește dreptatea și cel ce păzește adevărul.

3. Cel ce apără adevărul și păzește pacea, că spre tine Doamne am nădărdit până în veac.

4. Dumnezeule cel mare, cel veșnic

5. Cel ce smerind ai pogorit pre

cei ce lăcuiesc întru cele înalte, cetăți tari vei strică și le vei surpa până la fața pământului.

6. Și le vor călca pre ele picioarele celor blânzi și pașii celor smeriți.

7. Calea celor bine credincioși nedă s'a făcut și gata este calea celor bine credincioși.

8. Căci calea Domnului este judecata, nădărdit-am întru numele tău, și întru pomenirea, de care doarește sufletul nostru.

9. De noapte măneacă duhul meu către tine Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale pre pământ, dreptate vă învățași, cei ce lăcuși pre pământ.

10. Că a încetat cel necurat, tot cel ce nu va învăța dreptate pre pământ, adevăr nu va face, ridice-se cel necurat, ca să nu vază slava Domnului.

11. Doamne, înalt este brațul tău, și n'a știut, iar cunoscând se vor rușina, pismuire va lua pre poporul cel neînvățat, și acum focul pre cei protivnici îi va mânca.

12. Doamne Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ne-ai dat nouă.

13. Doamne Dumnezeul nostru, moștenește-ne pre noi; Doamne pre altul afară de tine nu știm, numele tău numim.

14. Iar morții vieață nu vor vedea, nici doftorii nu vor înviea, pentru aceasta le-ai adus asupra și ai pierdut, și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

15. Adaoge lor rele Doamne, adaoge rele celor măriți ai pământului.

16. Doame, întru necaz ne-am adus aminte de tine, întru necaz mic pedepsirea ta este nouă.

17. Și precum ceea ce se chinu-este când se apropie să nască, și

8. 1 Corint. 15, 54, 55; Apoc. 7, 17, 21, 4.

9. Ps. 26, 20.

26. 1. Ps. 45, 5.

2. Ps. 117, 19; Ps. 14, 2.

17. Ioan 16, 21.

strigă întru durerea sa, așa ne-am făcut celui iubit al tău.

18. Pentru frica ta Doamne, în pânțele am luat, și am chinuit și am născut duhul mântuirii tale, care am făcut pre pământ, nu vom cădea; ci vor cădea cei ce lăcuiesc pre pământ.

19. Invieă-vor morții și se vor scula cei din mormânturi și se vor veseli cei de pre pământ, că roua cea dela tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădea.

20. Mergi poporul meu, intră în cămara ta, închide ușa ta, ascunde-te puțin cât de cât, până va trece mânia Domnului.

21. Că iată Domnul din cel sfânt va aduce mânia sa preste cei ce lăcuiesc pre pământ, și va descoperi pământul sângele său, și nu va mai ascunde pre cei uciși.

CAP. 27.

Inainte vestire pentru așezarea poporului lui Dumnezeu.

In ziua aceea aduce-va Dumnezeu Isabia cea sfântă și mare și tare asupra balaurului, șarpele ce fuge, și asupra balaurului celui încolăcit și va ucide pre balaurul cel din mare.

2. In ziua aceea viea cea bună, dorirea lui, ca să o stăpânească pre ea.

3. Eu cetate tare, cetate încunjurată de oștire, în zadar o voi adăpa pre ea, că se va lua noaptea și ziua va cădea zidul ei.

4. Că nu este care să nu se fi apucat de ea; cine mă va pune să păzesc paleie în jarină? Pentru bătaea aceasta o am lepădat pre ea.

5. Pentru aceasta făcut-au Domnul

toate, câte au rânduit, arsu-m'am, strigă-vor toți, cei ce lăcuiesc înfr'însa, să facem pace cu dânsul, să facem pace.

6. Fiii lui Iacov, cei ce vin, va odrăslî și va înflori Israil, și se va umplea lumea de rodul lui.

7. Au nu precum el a bătut, și el însuș așa se va răni? Sau precum el a ucis, așa și el se va omorî?

8. Certându'i și ocărându'i va slobozi pre ei. Nu erai tu, cel ce cugetai cu duh aspru să'i ucizi pre ei cu duh de mânie?

9. Pentru aceasta se va lua fărădelegea lui Iacov, și aceasta este binecuvântarea lui, când voi lua păcatul lui, când vor zdrobi toate pietrile capiștelor ca praful mărunt, și nu vor rămâneă copaci lor, și idoli lor tăieți ca o dumbravă de parte.

10. Turma cea lăcuită se va lăsa ca o turmă părăsită, și va fi multă vreme la pășune, și acolo vor odihni turme.

11. Și după câtăva vreme nu va fi înfr'însa nimic verde, pentrucă se va usca. Femei cele ce veniți dela vedere veniți. Că nu este popor, care are înțelegere, pentru aceea nu se va îndurà spre ei cel ce i-au făcut pre ei, nici cel ce i-au plăsmuit pre ei nu'i va milui.

12. Și va fi în ziua aceea, astupă-va Domnul dela ezerul rîului până la Rinocuron, iar voi adunați pre fiii lui Israil unul câte unul.

13. Și va fi în ziua aceea vor trâmbița cu trâmbița cea mare, și vor veni cei pieriți în țara Asirienilor și cei pierduți în Eghipt, și se vor închină Domnului în muntele cel sfânt în Ierusalim.

6. Ps. 71, 16.

8. Ierem. 10, 24; 18, 17 și 30, 11.

12. Ierem. 3, 14.

13. 4 Imp. 17, 6; Ierem. 43, 7 și 44, 28.

19. Ozie 6, 4. 20. 2 Cor. 4, 17.

21. Mibeia 1, 3; Iov 16, 18.

27. 2. Ps. 79, 9.

CAP. 28.

Prorocie împotriva lui Efraim. Amănințări și mângâeri.

Vai cununei sumeșiei, năimiții lui Efraim, floarea, care a căzut din mărire pre vârful muntelui celui gras cei ce se îmbată fără de vin.

2. Iată tare și grea este mânia Domnului, ca grindina ce cade jos, care n'are acoperemîni, silnic cade, ca mulțime de apă multă, care îărăște țara pre pământ, va face odihnă cu mâinile.

3. Și cu picioarele se va călca cununa sumeșiei, năimiții lui Efraim.

4. Și va fi floarea, care a căzut din nădejdea măriri pre vârful muntelui celui înalt, ca cel ce aleargă înainte la smochin, care văzându-o, mai înainte de a o lua în mână, poștește să o înghiță.

5. In ziua aceea îi va Domnul Savaot cununa nădejdi, cea împletită cu mărire, a poporului meu celui rămas.

6. Și va rămâne întru duh de judecată la judecată, și țările celor ce opresc a omori.

7. Că aceștia cu vinul au rătăcit, pentru băutura beșivă au rătăcit, preotul și prorocul și-au ieșit din minte pentru beșie; înghițitu-s'au pentru vin, cutremuratu-s'au de beșie de sicheră, rătăcit-au; aceasta este arătarea.

8. Blestemul va mânca sfatul acesta, că sfatul acesta este pentru lăcomie.

9. Cui am vestit rele? Și cui am adus veste? Cei înșărcași de lapte, cei smulși dela țafe.

10. Necaz preste necaz așteaptă, nădejde preste nădejde, încă pușin, încă pușin.

11. Pentru defăimarea buzelor prin-

tr'altă limbă, că vor grăi poporului acestuia zicând:

12. Aceasta este odihna celui flămând, și aceasta este sfărâmarea, și n'a vrut să asculte.

13. Și va fi lor cuvântarea lui Dumnezeu necaz preste necaz, nădejde preste nădejde, încă pușin, încă pușin ca să meargă și să cază în apoi, și să se primejduiască și să se zdrobească și să se prinză.

14. Pentru aceea ascultați cuvântul Domnului bărbași necăjiți, și boierii poporului celui din Ierusalim.

15. Că ați zis: făcut-am legătură cu iadul, și așezămîni cu moartea; vișor iute de va trece, nu va veni preste noi, pus-am minciuna nădejdea noastră, și cu minciună nu vom acoperi.

16. Pentru aceasta așa zice Domnul: Iată eu voi pune în temeliiile Sionului piatră de mult preț, aleasă în capul unghiului, cinstită întru temeliiile ei, și cel ce va crede într'în sa nu se va rușina.

17. Și voi pune judecată întru nădejde; iar mila mea în cumpene, și cei ce nădăjduiți în zadar spre minciună, că nu va trece preste voi vișor.

18. Și nu va strică legătura voastră cea cu moartea, și nădejdea voastră cea cu iadul nu va rămâne, vișor învăluindu-se de va veni, veși fi lui spre călcare.

19. Când va trece, va ridica pre voi; dimineața de dimineață va trece ziua, și noaptea va fi nădejde rea; învățați-vă a auzi cei din necaz.

20. Nu putem să ne batem, și înși-ne am slăbit a ne adună.

21. Ca un munte al necurașilor sculă-se-va Domnul, și va fi în va-

11. 1 Corint. 14, 21.

15. Ierem. 5, 12.

16. Ps. 24, 2; Rom. 9, 32; Rom. 10, 11; Ps. 117, 22; Mat. 21, 42; F. Ep. 4, 11.

21. 2 Imp. 5, 20; 1 Paral. 14, 11; Isus Navi 10, 10.

lea Gavaonului, cu mânie va face lucrurile sale, lucruri de amărăciune și mânia lui strein va lucra, și amărăciunea lui streină.

22. Și voi nu vă veseliți, nici să se întărească legăturile voastre, pentru că lucruri săvârșite și rânduite am auzit dela Domnul Dumnezeu Savaot, care va face preste tot pământul.

23. Băgați în urechi și auziți glasul meu, luați aminte și ascultați cuvintele mele.

24. Au doar toată ziua va ară cel ce ară? Sau nu va găsi sămânța sa mai înainte de ce lucrează pământul?

25. Au nu când va netezi fața lui, atunci va semăna puțin mac au chimin? Și apoi va semăna grâu și orz și meiu și hrișcă, în hotarele tale?

26. Și te vei certă cu judecata Dumnezeului tău și te vei veseli.

27. Că nu cu greutate se curăță macul, nici cu roată de car se calcă chiminul, ci cu toiag se scutură macul, iar chiminul cu pâine se mănâncă.

28. Că nu în veac mă voi mânia eu pre voi, nici glasul amărăciunii mele va călca pre voi.

19. Și minunile acestea dela Domnul Savaot au ieșit, sfătuiți-vă și înălțați deșartă mângâere.

CAP. 29.

Prorocie improtiva Ierusalimului

Vai cetatea Arii, care o a bătut David! Adunați roduri din an în an, pentru că veți mânca cu Moav.

2. Că voi necăji pre Arii, și va fi țaria și avuția lui a mea.

3. Și te voi încunjură ca David și te voi încinge cu șanț, și voi

zidi, și voi pune împrejurul tău turnuri.

4. Și se vor smeri la pământ cuvintele tale, și în pământ cuvintele tale se vor afundă, și glasul tău va fi ca al celor ce grăesc din pământ și la fața pământului glasul tău va slăbi.

5. Și va fi ca pulberea roatei, avuția celor fărădelege, și ca țărâna ce se spulberă, mulțimea celor ce te supun pre tine; și va fi ca o împunsură repede dela Domnul Savaot.

6. Că va fi cercetare cu tunet și cu cutremur și cu glas mare, volbură învăluindu-se iute, și pară de foc mistuind.

7. Și va fi ca a celui ce visează în somn avuția tuturor neamurilor, cari au dat războiu asupra Ariiului și toți câți s'au războit asupra Ierusalimului și toți câți s'au adunat asupra lui, și câți l-au necăjit.

8. Și vor fi ca și cei ce beau și mănâncă în vis, și după ce se deșteaptă, deșert le este visul; și în ce chip visează cel setos că bea, și după ce se deșteaptă tot îi este sete și sufletul lui îndeșert a nădăjduit, așa va fi avuția tuturor neamurilor, cari s'au războit asupra muntelui Sionului.

6. Slăbiți și vă spăimântați, și vă îmbătați nu de sicheră, nici de vin.

10. Că v'au adăpat pre voi Domnul cu duhul umilinței, și va închide ochii lor și ai prorocilor lor și ai boierilor lor, cari văd cele ascunse.

11. Și vor fi vouă toate cuvintele acestea, ca cuvintele cărței cei peceluite, care o vor da omului, ce știe carte, zicând: citește aceasta, iar el va zice: nu pot să o citesc că este peceluită.

12. Și se va da cartea aceasta în

24. 45, 9. 29. Ier. 32, 20.
29. 1. Iezech. 43, 15, 16. 3. Ierem. 6, 3.

5. 17, 13; Ps. 1, 4.
10. Rom. 11, 8.

mâna omului, ce nu știe carte, și vor zice lui, citește cartea aceasta și el va zice: nu știu carte.

13. Și au zis Domnul: apropie-se de mine poporul acesta cu gura sa, și cu buzele sale mă cinstește, iar inima lor departe este dela mine; iar în zadar mă cinstește învățând porunci omenești și învățături.

14. Pentru aceasta iată eu voi adăuga a mută pre poporul acesta și îi voi mută pre ei, și voi pierde înțelepciunea înțelepților, și mintea celor pricepuți o voi ascunde.

15. Vai celor ce fac sfat adânc! Și nu prin Domnul, vai celor ce fac sfat într'ascuns! Și vor fi întru întunec lucrurile lor, și vor zice: cine ne-a văzut pre noi? Și cine ne va cunoaște pre noi? Sau cele ce le facem noi?

16. Au doar nu vă veți socoti ca lutul olarului? Au doar va zice zidirea celui ce o au zidit pre ea: nu m'ai zidit tu? Sau făptura celui ce o au făcut: nu înțelepțește m'ai făcut?

17. Au nu încă puțin, și se va mută Livanul ca muntele Hermel și Hermelul ca o dumbravă se va socoti?

18. Și vor auzi în ziua aceea surzii cuvintele cărței, și cei dintru întunec și cei din negură: ochii orbilor vor vedea.

19. Și se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, și cei fără de nădejde dintru oameni se vor umplea de bucurie.

20. Lipsit-a cel fărădelege, și s'a sfârșit cel trufaș, și au pierit cei ce fac fărădelege întru răutate.

21. Și cei ce fac de păcătuiesc oa-

menii cu cuvântul, și pre toți cei ce muștră în porți piedecă le vor pune, pentrucă au abătut pre cel drept la cei nedrepți.

22. Pentru aceasta așa zice Domnul asupra casei lui Iacov, care o au ales din Avraam; nu acum se va rușina Iacov, nici își va schimba acum fața Israil.

23. Ci când vor vedea fiii lor, lucrurile mele, pentru mine vor sfinți numele meu, și vor sfinți pre sfântul lui Iacov, și de Dumnezeuul lui Israil se vor teme.

24. Și cei ce rățăcesc cu duhul vor cunoaște înțelegerea, și cei ce cârtesc vor învăța a ascultă și limbile cele gângave vor învăța a grăi pace.

CAP. 30.

Amenințări asupra Iudeei.

Vai fii răsvrățiți zice Domnul: făcut-ați sfat nu prin mine, și locmeală nu prin duhul meu, ca să adăogeți păcate preste păcate.

2. Cei ce merg ca să se pogoare în Eghipt, și pre mine nu m'au întreat, ca să capete ajutor dela Faraon, și să se acopere dela Eghipteni.

3. Că va fi vouă ocrotirea lui Faraon spre rușine, și celor ce nădăduesc spre Eghipt, ocară.

4. Că sunt în Tani căpetenii vestiitori răi.

5. În deșert vor osieni către popor, care nu le va folosi lor spre ajutor, ci spre rușine și ocară. Vedenia hiarelor celor cu patru picioare din pustie.

6. Întru necaz și întru strâmtoare leul și puilul de leu, de acolo și a-

13. Mateiu 15, 8; Marcu 7, 6.

14. Evidiu 1, 8; 1 Cor. 1, 19.

15. Sirah 23, 25.

16. 45, 9; Rom. 9, 20, 21; Ierem. 18, 6.

18. Mat 11, 5.

21. Amos 5, 10.

23. Ps. 8, 4; Ps. 101, 16.

30. 2. Ierem. 37, 7 și 2, 18.

3. Iezech. 29, 6.

5. Ierem. 2, 36.

6. 2 Paral. 28, 21—23.

spide și pui de aspidă zburătoare, cari aduceau pre asini și pre cămile avuția sa la neam, care nu le va folosi lor spre ajutor, ci spre rușine și ocară.

7. Eghiptenii nimic, și în zadar vor folosi vouă, vestește-le lor, că deșartă este mângâerea voastră aceasta.

8. Acum dar șezând scrie acestea pre lespede și în carte, că vor fi acestea la zilele vremii și până în veac.

9. Că popor neascultător este, fii mincinoși, cari nu vreau să asculte legea lui Dumnezeu.

10. Cei ce zic Prorocilor: nu vestiți nouă și celor ce văd vedenii; nu ne grăiți nouă, ci ne grăiți nouă și ne vestiți altă rătăcire.

11. Și ne întoarceți pre noi din calea aceasta, luați dela noi cărarea aceasta, și luați dela noi cuvântătorul lui Israil.

12. Pentru aceea, acestea zice Domnul sfântul lui Israil: pentru că n'afi ascultat de cuvintele acestea, ci ați nădăjduit întru minciună, și pentru că ai cântit, și te-ai încrezut cuvântului acestuia,

13. Pentru aceea fi-va vouă păcatul acesta ca un zid, care cade îndată, a unei cetăți tari ce s'a luat, a căreia îndată de față este căderea.

14. Și căderea ei va fi ca sfărâmarea unui vas de lut, din cărămidă subțire, cât să nu se afile întru ele hârb, cu care să aduci foc, și cu care să iei puțină apă.

15. Așa zice Domnul, Domnul sfântul lui Israil, când te vei întoarce, și vei suspină, atunci te vei mântui, și vei cunoaște unde ai fost, când nădăjduiai întru cele deșarte.

Deșartă s'a făcut țaria voastră, și n'afi vrut să auziți, ci ați zis:

16. Pre cai vom fugi, pentru aceea veți fugi, și ați zis: pre cai iuși vom încălică, pentru aceea iuși vor fi cei ce vă vor gonî pre voi.

17. O mie vor fugi de glasul unuia, și de glasul a cinci vor fugi mulți, până ce veți rămâneă ca un catarî de corabie pre munte, și ca un steag, ce se poartă pre deal.

18. Și iarăș va așteptă Dumnezeu, ca să se îndure spre voi, și pentru aceea se va înălță, ca să vă miluiască pre voi, că judecător este Domnul Dumnezeul vostru, unde ați lăsat slava voastră? Fericiți toți cei ce rămâneți într'însul.

19. Pentru că popor sfânt va lăcuî în Sion, și în Ierusalim cu plângere a plâns, miluește-mă, miluete-va, glasul strigărei tale când l-au văzut, te-au ascultat.

20. Și va dă vouă Domnul pâinea necazului și apa nevoii, și mai mult nu se vor apropiă de tine cei ce te înșală pre tine, că ochii tăi vor vedeă pre cei ce te înșală.

21. Și urechile tale vor auzi cuvintele celor ce te-au înșelat, cari zic: aceasta este calea, să mergem pre ea ori deadreapta sau deastânga.

22. Și vei pângări idolii cei ferecași cu argint, și cei ferecași cu aur și i vei zdrobi mărunț, și i vei arunca ca o cârpă lepădată, și ca niște gunoiu îi vei lepădă.

23. Atunci va fi ploaie săminței câmpului tău, și pâinea rodului pământului tău va fi multă și grasă, și se vor paște vitele tale în ziua aceea în loc gras și larg.

24. Taurii voștri și boii, cei ce lucrează pământul, vor mânca paie mestecate cu orz vânturat.

15. Plâng. 3, 26.

17. Lev. 26, 8, 36.

18. Ps. 2, 11. 22. 64, 6.

23. Lev. 26, 4; Ierem. 14, 22.

7. Ierem. 37, 7, 8 și 2, 36. 8. 8, 1.

10. Amos 2, 12; Ierem. 11, 21.

14. Ierem. 19, 11.

25. Și va fi în tot muntele înalt, și în tot dealul înalt va curge apă în ziua aceea, când vor pieri mulți și când vor cădea turnuri.

26. Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui, și lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare în ziua aceea, când va vindeca Domnul zdrobirea poporului său, și durerea ranei tale va vindeca.

27. Iată numele Domnului vine după multă vreme, arzătoare mânie, cu mărire cuvântarea buzelor lui, cuvântare plină de mânie, și iușimea mâniei lui ca focul va mânca.

28. Și duhul lui, ca apa în vale curgând, va veni până la grumaz, și se va împărși, ca să turbure neamurile pentru răăcirea lor cea deșartă, și i va gonii pre ei răăcirea, și i va prinde înaintea feței lor.

29. Au totdeauna se cade să vă veseliți voi, și să intrați întru cele sfinte ale mele totdeauna, ca și când ați prăznui, și ca și când v'ați veseli, să intrați cu fluer în muntele Domnului, la Dumnezeuul lui Israel?

30. Și auzită va face Domnul mărirea glasului său, și mânia brațului său, o va arăta cu mânie și cu urgie, și cu flacăre mistuitoare, tună-va tare, și ca apa și ca grindina care cu silă se pogoară.

31. Că prin glasul Domnului se vor birui Asirienii, cu rana, cu care va bate pre ei.

32. Și va fi prin prejurul lui, de unde aveți nădejde de ajutor, întru cari au nădăjduit, aceia cu tâmpine și cu alăute vor da războiu asupra lui din schimbare.

33. Că tu mai înainte de zile te vei pedepsi, au doar și ție s'a gătit să împărățești? Vale adâncă, lemne zăcând, foc și lemne multe mâniea Domnului, ca o vale de iarbă pucioasă aprinsă.

CAP. 31.

Blestem întreit asupra legăturii cu Egiptul și Asiria. Dumnezeu însuș va izbăvi Israilul.

Vai celor ce se pogoară în Egipt pentru ajutor! Celor ce nădăjduesc în cai și în care, pentru că sunt multe, și de călăreji mulțime multă, și n'au nădăjduit întru sfântul lui Israil, nici au căutat pre Dumnezeu.

2. Iar el înțelepțește [au adus asupra lor rele, și cuvântul lui nu va fi îndeșert, și se va scula asupra caselor oamenilor răi, și asupra nădejdei lor cei deșarte.

3. Spre Eghiptean om și nu Dumnezeu, spre trupuri de cai, și nu este ajutor, iar Domnul va pune mâna sa preste ei, și vor osteni cei ce ajută, și toți împreună vor pieri de sabie.

4. Că așa mi-au zis mie Domnul: precum când strigă leul, sau puilul de leu pentru vânatul, care l-a prins, și strigă pentru el până se umplu munții de glasul lui, și se biruesc, și de mulțimea mâniei lui se sperie; așa se va pogori Domnul Savaot, ca să dea războiu pre muntele Sionului, pre munții lui.

5. Ca pasărilor ce zboară, așa va acoperi Domnul Savaot Ierusalimul, și l va scufi, și l va scoate, și l va ocroti, și l va mântui.

6. Intoarceți-vă cei ce sfătuiți sfat adânc și lăra-delege, fii lui Israil.

7. Pentrucă în ziua aceea vor lepăda oamenii cele făcute de mâini, din argint, și cele făcute de mâini, din aur, care le-au făcut mâinile lor.

8. Și va cădea Asur nu de sabie de bărbat, nici sabie de om îl va mânca pre el, și va fugi nu de

31. 1. Ps. 19, 8. 2. Plâng. 3, 37.
3. Iezech. 28, 9. 4. Ps. 103, 22.
5. A doua Lege 32, 11.
8. 2 Paral. 32, 21.

faşa sabiei, şi tinerii lui vor fi biruişi.

9. Că cu piatră se vor încunjuură ca şi cu şanş, şi se vor birui, iar cel ce va fugi se va prinde. Acestea zice Domnul: fericit este cel ce are în Sion sămânţă, şi caznici în Ierusalim.

CAP. 32.

Făgăduinţă despre timpuri fericite.

Că iată împărat drept va împărăşi şi boierii cu judecată vor stăpâni.

2. Şi va fi omul ascunzând cuvintele sale, şi se va ascunde, ca apa ce curge, şi se va arăta în Sion ca un riu curgător mărit în pământ setos.

3. Şi mai mult nu vor fi nădăduind spre oameni, ci vor da urechile sale spre auzire.

4. Şi inima celor slabi va lua aminte, ca să auză, şi limbile celor gângavi, curând vor învăţa a grăi pace.

5. Şi mai mult nu vor zice celui nebun să stăpânească, şi nu vor mai zice slugile tale, faci.

6. Că cel nebun, nebune va grăi, şi inima lui deşarte va gândi ca să săvârşască fărădelege, şi să grăiască către Domnul înşelăciune, ca să risipească sufletele cele flămânde şi sufletele cele setoase să le facă deşarte,

7. Că sfatul celor răi fărădelege va sfătui, ca să strice pre cei smerişi cu cuvinte nedrepte, şi să risipească cuvintele celor smerişi la judecată.

8. Iar cei credincioşi înțelepte au sfătuit şi sfatul acesta va rămâne.

9. Femei bogate sculaşi-vă şi auzişi glasul meu, fete întru nădejde auzişi cuvintele mele.

10. Zilei anului pomenire faceşi

întru durere cu nădejde. Sfârşitu-s'a culesul, încetat-a semănătura, mai mult nu va veni.

11. Spăimântaşi-vă şi vă întristaşi cele ce n'aveşi grije, desbrăcaşi-vă, fişi goale, încingeşi-vă cu saci mijloacele voastre.

12. Şi bateşi-vă pieptul, de dorul tarinei şi pentru rodul vişei.

13. În pământul poporului meu spini şi buruiană va răsări, şi din toată casa se va lua veselia.

14. Cetate bogată, case părăsite bogăşia cetăţii vor lăsa, case pofite, şi vor fi satele peşteră până în veac, veselie colunilor şi păşune turmelor.

15. Până când va veni preste noi duh din înălţime. Şi va fi pustiu Hermelul, şi Hermelul ca o dumbravă se va socoti.

16. Şi se va odihni în pustie judecata, şi dreptatea în Carmil va lăcu.

17. Şi vor fi faptele dreptăţii pace şi va avea dreaptă odihnă, şi vor fi nădăduind până în veac.

18. Şi va lăcu poporul lui în cetatea păcei, şi va lăcu nădăduind şi se va odihni cu avuşie.

19. Şi grindină de va cădea, nu va veni preste voi, şi vor fi cei ce lăcuesc în păduri nădăduind, ca şi cei dela câmpie.

20. Fericii cei ce seamănă tot pe lângă apă, unde boul şi asinul calcă.

CAP. 33.

Izbăvirea făgăduită poporului lui Dumnezeu.

Vai celor ce vă chinuesc pre voi! Că pre voi nimeni nu vă va chinui, şi cei ce vă defaimă pre voi, nu pre voi vă defaimă, prinde-se vor defăimătorii, şi se vor da, şi ca molia în haină, aşă se vor birui.

2. Doamne milueşte-ne, că întru

fine am nădăjdut, făcutu-s'a sămânța celor neascultători spre pierzare; iar mântuirea noastră în vremea ne-
cazului.

3. Pentru glasul fricei tale s'au spăimântat popoarele și s'au risipit neamurile de frica ta.

4. Iar acum se vor adună prăzile voastre dela mic și dela mare, precum adună cineva lăcuste, așa vă vor batjocori pre voi,

5. Sfânt este Dumnezeu cel ce lăcueste în ceruri înalte, umplutu-s'a Sionul de judecată și de dreptate.

6. În lege se vor da, în vistierii mântuirea noastră, acolo este înțelepciune și știință, și cucernicie către Domnul, acestea sunt vistierile dreptăței.

7. Iată de frica voastră se vor teme aceia, de cari voi v'ați temut, ajutor vor avea dela voi; soli vor frimite, amar plângând și cerând pace.

8. Că se vor pustii căile lor, încetat-a frica neamurilor, și așezământul cel făcut cu ei s'a stricat, și nu'i veți socosi pre ei oameni.

9. Plâns-a pământul, rușinatu-s'a Livanul, pustiu s'a făcut Saronul, arătată va fi Galileia și Carmilul.

10. Acum mă voi scula zice Domnul, acum mă voi mări, și mă voi înălța.

11. Acum veți vedea, acum veți simți, deșartă va fi țaria duhului vostru, foc vă va mânca pre voi.

12. Și vor fi neamurile arse, ca spinul cel aruncat în țarină și ars.

13. Auzi-vor cei de departe, cele ce am făcut, și cei de aproape vor cunoaște puterea mea.

14. Depărtatu-s'au din Sion cei fărădelege, apucă-va cutremur pre cei necurați, cine va spune vouă, că foc arde? Cine va spune vouă locul cel veșnic?

15. Cel ce umblă întru dreptate,

cel ce grăește cale dreaptă, cel ce urăște fărădelegea și nedreptatea, cel ce și ferește mâinile de daruri, cel ce și astupă urechile, ca să nu auză judecata sângelui, cel ce și închide ochii, ca să nu vadă nedreptate.

16. Acesta va lăcuși în peșteră înaltă de piatră tare, pâine se va da lui, și apă lui de băut.

17. Împărat cu mărire veți vedea și ochii voștri vor vedea pământ departe.

18. Sufletul vostru va cugeta frica Domnului; unde sunt cărturarii? Unde sunt sfinicii? Unde este cel ce numără pre cei ce hrănesc popor mic și mare?

19. Cui n'ai dat șiat, nici a știut glas adânc grăitor, ca să nu auză; popor deșălmăț și cel ce aude nu are pricepere.

20. Iată Sionul cetatea, mântuirea noastră, ochii tăi vor vedea Ierusalimul, cetatea cea bogată, corturile care nu se vor clăii, nici se vor clăii parii cortului lui în vreme veșnică, nici sfiorile lui nu se vor rumpe.

21. Că numele Domnului mare este vouă, în locul vostru va fi ruri și văi late și largi, nu vei umbla pre calea aceasta, nici va umbla corabie vâslind, că Dumnezeuul meu mare este, nu mă va trece.

22. Domnul este judecătorul nostru, Domnul este stăpânul nostru, Domnul este împăratul nostru, Domnul însuș ne va mântui pre noi.

23. Ruptu-s'au funiile tale, că n'au biruit, catargul tău s'a plecat, nu va slobozi vetrelele, nu va ridică semn, până ce se va da spre pradă; pentru aceea mulți șchiopi pradă vor face.

24. Și nu va zice: ostenesc poporul cel ce lăcueste într'însele, că s'a iertat lor păcatul.

CAP. 34.

Prorocie improprie Idumeii.

Apropieși-vă neamuri, și auziți boieri, auză pământul, și cei ce lăcuiesc pre dânsul, lumea și poporul cel dintru dânsa.

2. Că mânia Domnului este preste toate neamurile și urgia lui preste numărul lor, ca să'i prinză pre ei, și să'i deă pre ei la junghiere.

3. Și rănișii lor și morșii se vor iepădă, și se va sui putoarea lor, și se vor udă munșii cu sângele lor.

4. Și se vor cutremură toate puterile cerului, și se va învălui cerul ca o hârtie, și toate stelele vor cădeă ca frunzele de pre vișă, și cum cad frunzele din smochin.

5. Îmbătatu-s'a sabia mea în cer, iată preste Idumeea se va pogori, și preste poporul pierzării cu judecată.

6. Sabia Domnului s'a umplut de sânge, îngrășatu-s'a din grăsimea de sânge de șapi și de miei, și de seu de tauri și de berbeci, că jertfă este lui Dumnezeu în Vosor, și junghiere mare în Idumeea.

7. Și vor cădeă cei grași împreună cu ei, și berbecii și taurii, și se va îmbătă pământul de sânge, și lutul lui, și se va umpleă de grăsimea lor.

8. Că ziua judecării Domnului este și anul izbândirei judecării Sionului.

9. Și se vor preface văile ei în smoală, și pământul ei în pucioasă și va fi pământul ei arzând ca rășina,

10. Noaptea și ziua, și nu se va stinge în vreme veșnică, și se va sui fumul ei în sus, întru neamuri și în vreme multă se va pusii.

11. Și vor lăcuî într'însa pasări,

și arici și stârci și corbi, și se va aruncă preste ea funia de măsură a pustiei, și Onochentauri vor lăcuî într'însa.

12. Domnii ei nu vor fi, că împărășii ei și cei mai mari ai ei vor pieri.

13. Și vor răsări în cetășile ei lemne spinoase, și în șanșurile ei, și vor fi sălaşuri Sirinilor și cuib strușilor.

14. Și se vor întâmpină Dimonii cu Onochentauri, și vor strigă unul către altul, acolo se vor odihni Onochentauri, că și-au aflat lor odihnă.

15. Acolo și-a făcut cuib ariciul, și a mântuit pământul pre fiii lui cu temei. Acolo s'au întâmpinat cerbii, și și-au văzut fețele lor.

16. Cu număr au trecut, și nici unul dintru ei n'a pierit, unul pre altul nu căută, că Domnul au poruncit lor, și duhul lui i-a acunat pre ei.

17. Și ei va aruncă lor sorși și mâna lui a împărșit lor ca să se pască, în vreme veșnică veși moșteni, în neamurile neamurilor se vor odihni într'însul.

CAP. 35.

Starea de fericire a Bisericii.

Veselește-te pustia cea însetată, și să se bucure pustia și să înflorească ca crinul.

2. Și vor înflori și se vor bucură pustiile Iordanului. Mărirea Livanului s'a dat ei și cinștea Carmilului, și poporul meu va vedeă slava Domnului, și înălșimea lui Dumnezeu.

3. Întăriși-vă mâini slabe, și genunchi slăbănoage mângăeși-vă.

4. Cei slabi de inimă cu cugetul întăriși-vă și nu vă temeși; iată Dumnezeu nostru cu judecată răsplătește și va răsplăși, acela va veni și ne va mântui pre noi.

34. 4. Apoc. 6, 12, 13, 14.

5. Jerem. 46, 10; Ezech. 35, 7.

6. Jerem. 47, 24.

10. Apoc. 14, 11 și 19, 3.

11. 4. Imp. 21, 13; Apoc. 18, 2.

35. 1. 55, 12. 3. Iov 4, 3; Evrei 12, 12.

5. Atunci se vor deschide ochii orbilor, și urechile surzilor vor auzi.

6. Atuncea va sări șchiopul ca cerbul, și limpede va fi limba gângavilor, că s'a vărsat în pustie apă, și vale în pământ însetat.

7. Și vor fi cele fără de apă bălți, și în pământul cel însetat izvor de apă va fi, acolo va fi veselia pasărilor și lăcașuri de turme, de frestie și bălți.

8. Acolo va fi cale curată, și cale sfântă se va chema, și nu va trece acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată, cei risipiți vor merge pre dânsa și nu vor rătăci.

9. Și nu va fi acolo leu, nici hiară cumplită nu se va sui pre dânsa, nici se va afla acolo; ci vor merge pre dânsa cei mântuiți și aleși de Domnul.

10. Și se vor întoarce și vor veni în Sion cu veselie și cu bucurie și desfătare veșnică preste capul lor, lauda și bucuria și veselia îi va ajunge pre dânsii, și va fugi durerea și întristarea și suspinarea.

CAP. 36.

*Năvălirea lui Senaherim în Iudeea.
Amenințările lui Rapsachi.*

Și a fost în anul al patrusprezecelea al împărăției lui Ezechia, suitu-s'a Senaherim împăratul Asirienilor asupra cetăților celor tari ale Iudeei și le-a luat.

2. Și a trimis împăratul Asirienilor pre Rapsachi din Laxis în Ierusalim la împăratul Ezechia cu putere multă, și a stăut la ducerea apei lacului celui din sus în calea țarinei nălbitorului.

3. Și a ieșit la el Eliachim al lui Helchie dregătorul casei, Somna scri-

itorul, și Ioah al lui Asaf hronograful.

4. Și le-a zis lor Rapsachi: spuneți lui Ezechia: acestea zice împăratul cel mare, împăratul Asirienilor.

5. În ce nădăjduiești? Au doară cu sfatul, sau cu cuvintele buzelor se face războiul? Și acum întru cine nădăjduiești, de nu ascuți de mine?

6. Iată nădăjduiești în toiagul de frestie cel frânt, în Eghipte, pre carele de se va rezemă omul, va intra prin mâna lui și o va găuri; așa este Faraon împăratul Eghiptelui, și toți cei ce nădăjduesc într'însul.

7. Iar de ziceți: întru Domnul Dumnezeu nostru nădăjduim, au nu acela este, cărua a luat Ezechia cele înalte ale lui și jertfelnicile lui? Și a zis Iudei și Ierusalimului: înaintea jertfelnicului acestuia să vă închinați.

8. Acum alipiți-vă de Domnul meu împăratul Asirienilor și voi eu dau vouă două mii de cai, de veși putea să dați călăreți pre ei.

9. Și cum veși putea să vă arătați înaintea feței biruitorilor locurilor? Robi sunt cei ce nădăjduesc în Eghipteni și în cal și în călăreț.

20. Și acum au fără de Domnul ne-am suit asupra țării aceștia, ca să o batem pre ea? Domnul au zis către mine: sue-te asupra pământului acestuia, și'l strică pre el.

11. Și a zis Eliachim și Somna scriitorul și Ioah către Rapsachi: grăește slugilor tale Sirienește, că înțelegem noi, și nu ne grăi nouă Iidovește, și pentru ce grăiești de aud oamenii cei de pre zid?

12. Iar Rapsachi a zis către ei: au doar la Domnul vostru, sau la voi m'a trimis pre mine Domnul meu, să grăiesc cuvintele acestea? Au nu la oamenii cei ce șed pre

5. Ps. 49, 3; Mat. 11, 5.
6. Mat. 9, 33; Ioil 3, 18. 10. Apoc. 21, 4.
36. 1. 4 Imp. 18, 13; 2 Par. 32, 1; Sirah 48, 21.

6. Iezech. 29, 6, 7. 11. 2 Paral. 32, 18.

zid, ca să mănânce balegă și să bea pișat împreună cu voi?

13. Și a stătut Rapsachi, și a strigat cu glas mare Jidovește, și a zis: auziți cuvintele împăratului celui mare, ale împăratului Asirienilor.

14. Acestea zice împăratul: să nu vă înșale pre voi Ezechia cu cuvinte, nu va putea să vă mântuiască pre voi.

15. Și să nu zică vouă Ezechia, că vă va mântui pre voi Dumnezeu, și nu se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Asirienilor.

16. Să nu ascultați de Ezechia, acestea zice împăratul Asirienilor: de vreți să fiți fericiți, ieșiți la mine și mâncați fiecare via sa și smochinii săi, și beți apă din fântânile voastre.

17. Până ce voi veni și vă voi muta pre voi în pământ, care este ca și pământul vostru, pământ de grâu și de vin, și de pâine și de vii.

18. Să nu vă înșale pre voi Ezechia, zicând: Dumnezeu vă va izbăvi pre voi, au doar a izbăvit vreunul din dumnezeii neamurilor țara sa din mâna împăratului Asirienilor?

19. Unde este Dumnezeu lui Emat? Și al lui Arfat? Și unde este Dumnezeu cetății Sepfarimului? Au putut-a mântui Samaria din mâna mea?

20. Cine din dumnezeii tuturor neamurilor acestora au mântuit pământul său din mâna mea? Cum va mântui Dumnezeu Ierusalimul din mâna mea?

21. Și au tăcut, și nimeni nu i-au răspuns lui cuvânt, că a fost poruncit împăratul, ca nimic să nu i răspundă.

22. Și a intrat Eliachim al lui Helchie dregătorul casei, și Somna scriitorul oștirii, și Ioah al lui Asaf hro-

nograful la Ezechia, cu hainele rupte și spuseră lui cuvintele lui Rapsachi.

CAP. 37.

Rugăciunea lui Ezechia. Izbăvirea Ierusalimului.

Și a fost dacă a auzit împăratul Ezechia, și-a rupt hainele și s'a îmbrăcat cu sac, și s'a supt în casa Domnului.

2. Și a trimis pre Eliachim dregătorul casei, și pre Somna scriitorul, și pre cei mai bătrâni dintre preoți îmbrăcați cu saci la Isaia prorocul fiul lui Amos și ziseră lui:

3. Acestea zice Ezechia: ziua necazului și a ocărei și a muștrării și a mâniei este ziua de astăzi; că a sosit durerea celei ce va să nască și nu poate naște.

4. Doar va auzi Domnul Dumnezeu tău cuvintele lui Rapsachi, care le-a trimis împăratul Asirienilor, ca să ocărăscă pre Dumnezeu cel viu și să ocărăscă cuvintele, care le-au auzit Domnul Dumnezeu tău, și te roagă către Domnul Dumnezeu tău pentru rămașii aceștia.

5. Și au venit slugile împăratului Ezechia la Isaia.

6. Și le-a zis lor Isaia: așa să ziceți către domnul vostru: acestea zice Domnul: să nu te temi de cuvintele, care ai auzit, cu care m'au ocărit solii împăratului Asirienilor.

7. Iată eu trimit într' înșul duh, și auzind veste, se va întoarce în țara sa, și va cădea de sabie în pământul său.

8. Și s'a întors Rapsachi, și a aflat pre împăratul Asirienilor dând războiu asupra Lovnii.

9. Și a auzit că a purces dela Lahis, și a ieșit Taraca împăratul

Etiopilor, ca să-l încunjure pre el, și auzind aceasta s'a întors și a trimis soli la Ezechia zicând:

10. Așa veți grăi lui Ezechia împăratul Iudeei: să nu te înșale pre tine Dumnezeuul tău, întru carele nădăjduiești zicând: nu se va da Ierusalimul în mâna împăratului Asirienilor.

11. Au nu ai auzit tu, cele ce au făcut împărații Asirienilor, cum tot pământul l-au stricat? Și tu doară vei scăpa?

12. Au doar mântuitu-i-au pre ei dumnezeii neamurilor, pre cari i-au pierdut părinții mei, pre Gozan și pre Haran și pre Rasem, cari sunt în țara Teemat.

13. Unde sunt împărații Ematului și ai Arfatului și ai cetății Efarimului, Annà și Avà.

14. Și a luat Ezechia cartea dela soli, și o a cetit, și s'a suit în casa Domnului, și o a deschis înaintea Domnului.

15. Și s'a rugat Ezechia către Domnul zicând:

16. Doamne Savaot Dumnezeuul lui Israil, cel ce șezi pre Hieruvim, tu singur ești Dumnezeu a toată împărăția lumii, tu ai făcut cerul și pământul.

17. Pleacă Doamne urechia ta, ascultă Doamne, deschide Doamne ochii tăi, caută Doamne și vezi, și auzi toate cuvintele lui Senahirim, care le-a trimis, ca să ocărăscă pre Dumnezeuul cel viu.

18. Că cu adevărat Doamne, au pusit toată lumea împărații Asirienilor și țara lor.

19. Și au aruncat idolii lor în foc, pentru că nu erau dumnezei, ci lucru de mâini omenești, lemne și pietre, l-au pierdut pre ei.

20. Și acum Doamne Dumnezeuul

nostru, mântuește-ne de mâna lor, ca să cunoască toată împărăția pământului, că tu singur ești Dumnezeu.

21. Și trimis au fost Isaia fiul lui Amos la Ezechia, și i-a zis lui: acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: auzit-am cele ce te-ai rugat către mine pentru Senahirim împăratul Asirienilor.

22. Acesta este cuvântul, care l-au grăit despre el Dumnezeu: defăimatu-te-a și te-a batjocorit fecioară fata Sionului, asupra ta a clătit capul fiica Ierusalimului.

23. Pre cine ai ocărit și ai întârât? Sau asupra cui ai înălțat glasul tău? Și n'ai ridicat spre înălțime ochii tăi, către sfântul lui Israil?

24. Că prin soli ai ocărit pre Domnul, că ai zis: cu mulțimea carelor eu m'am suit la înălțimea munților, și la cele de pre urmă ale Livanului, și am tăiat înălțimea chedru-lui lui, și frumusețea chiparosului și am intrat în partea cea înaltă a pădurii.

25. Și am pus pod, și am pusit ape și toată adunarea apei.

26. Au n'ai auzit demult cele ce am făcut eu? Din zilele cele de demult am rânduit, și acum am arătat, ca să pustiesc neamurile întru țării, și pre cei ce lăcuiesc în cetăți tari.

27. Slobozit-am mâinile și s'au uscat, și s'au făcut ca iarba uscată de pre acoperiș și ca troscoful.

28. Și acum odihna ta și ieșirea ta și intrarea ta eu o știu.

29. Și mânia ta, cu care te-ai mânia, și amărăciunea ta s'au suit la mine, și voi pune căpăștru în nasul tău și zăbale în buzele tale, și te voi întoarce înapoi pre calea, pre care ai venit.

30. Și acesta va fi jic semn, mă-

13. 4 Imp. 18, 34 și 19, 13.
19. 2 Paral. 32, 19.

29. 4. Imp. 19, 28.

năncă în anul acesta cele ce ai semănat, și în anul al doilea rămășițele, iar în anul al treilea semănând, secerași, și sădiți vii și mâncași roada lor.

31. Și vor fi cei rămași în Iudeea, vor slobozi rădăcini în jos, și vor face sămânță în sus.

32. Că din Ierusalim vor fi cei rămași, și cei mântuiți din muntele Sionului, râvna Domnului Savaot va face acestea.

33. Pentru aceea așa zice Domnul asupra împăratului Asirienilor: nu va intra în cetatea aceasta, nici va slobozi asupra ei săgeată, nici va pune asupra ei pavăză, nici o va încunjură cu șanș.

34. Ci pre calea, pre care a venit, pre aceea se va înapoiă, și în cetatea aceasta nu va intra.

35. Acestea zice Domnul: apără-voiu cetatea aceasta, ca să o mântuesc pentru mine și pentru David sluga mea.

36. Și a ieșit îngerul Domnului, și a ucis din oștirea Asirienilor o sută și optzeci și cinci de mii, și sculându-se dimineața a aflat toate trupurile moarte.

37. Și înapoindu-se s'a dus Sennahirim împăratul Asirienilor și a lăcuit în Ninevi.

38. Și când s'a închinat el în casa lui Asarah dumnezeul lui, domn al părinților lui, Adrameleh și Sarasar feciorii lui l-au omorât cu sabiile și ei au fugit în Armenia, și a împărărit Asordan feciorul lui în locul lui.

CAP. 38.

Boala și vindecarea lui Ezechia.

Rugăciunea lui.

Și a fost în vremea aceea bolnăvit-u-s'a Ezechia de moarte, și a

venit la dânsul prorocul Isaia feciorul lui Amos, și i-a zis lui, așa zice Domnul: rânduște-ți casa ta, că vei muri tu și nu vei trăi.

2. Și s'a întors Ezechia cu fața la perete, și s'a rugat către Domnul zicând:

3. Adu-ți aminte Doamne, cum am umblat înaintea ta cu dreptate și cu inimă curată, și cele plăcute înaintea ta am făcut; și a plâns Ezechia cu plângere mare.

4. Și a fost cuvântul Domnului către Isaia, zicând:

5. Mergi și zi lui Ezechia: acestea zice Domnul Dumnezeuul tatălui tău David: auzit-am rugăciunea ta, și am văzut lacrimile tale, și iată adaog vieței tale cincisprezece ani.

6. Și din mâna împăratului Asirienilor te voi izbăvi pre tine și cetatea aceasta, și te voiu scuși pentru cetatea aceasta.

7. Și acesta va fi semn dela Domnul, că va face Dumnezeu cuvântul acesta, precum au grăit.

8. Iată eu voiu întoarce umbra treptelor pre care s'a pogorât soarele cu zece trepte în casa tatălui tău, întoarce-voiu soarele cu zece trepte, pre care s'a pogorât umbra, și s'a suiat soarele cele zece trepte, pre care s'a pogorât umbra.

9. Rugăciunea lui Ezechia împăratului Iudeei, când s'a bolnăvit și s'a sculat din boala sa.

10. Eu am zis întru înălțimea zilelor mele: merge-voiu la porțile iadului, părăsi-voiu anii cei rămași.

11. Zis-am: nu voiu mai vedea mântuirea lui Dumnezeu pre pământul celor vii, mai mult nu voiu vedea mântuirea lui Israil pre pământ, nu voiu mai vedea om cu cei ce lăcuesc.

35. 4 Imp. 9, 35 și 20, 6. 36. 2 Paral. 32, 21; Tovie 1, 15; Sirah 48, 24, 25. 37. 1 Macab. 7, 41; 38. 2 Macab. 8, 19; 4 Imp. 19, 37; 2 Paral. 32, 21.

38. 1. 4 Imp. 20, 1; 2 Paral. 32, 24.

3. Ps. 105. 4; Sirah 48, 25, 26.

8. Sirah 48, 26. 11. Ps. 30, 23.

12. Lipsitu-m'am de rudenă mea, părăsit-am rămășița vieții mele, ieșit-a și s'a dus dela mine, precum strică cortul cel ce l-a întins, duhul meu s'a făcut la mine ca pânza pânzarului, care este aproape de tăiat.

13. În ziua aceea datu-m'am până dimineață, ca un leu așa a zdrobit toate oasele mele, că de dimineață până în noapte m'am dat.

14. Ca o rândunea, așa voiui glăsuț, și ca porumbița așa voiui geme.

15. Că s'a sfârșit ochii mei, căutând la înălțimea cerului către Domnul, cel ce m'au mântuit pre mine, și au luat dela mine durerea sufletului meu.

16. Doamne, despre dânsul s'a spus fie, și ai deșteptat duhul meu, și mângâindu-mă m'ai învieat.

17. Iată în pace este amărăciunea mea, că ai scos sufletul meu ca să nu piară, și ai lepădat dina-poia mea toate păcatele mele.

17. Că nu cei din iad te vor lăuda pre tine, nici cei morți te vor binecuvânta, nici vor nădăjdui cel din iad mila ta.

19. Ci cei vii bine te vor cuvânta, precum și eu, pentru că din ziua de astăzi, voiui face pe prunci spre a vesti dreptatea ta.

20. Doamne al mântuirii mele, și nu voiui înceta a te binecuvânta cu cântare în toate zilele vieții mele înaintea casei lui Dumnezeu.

21. Și a zis Isaia către Ezechia: iată o legătură de smochine, și le zdrobește, și fă aluat, și'l pune deasupra, și te vei însănătoși.

22. Și a zis Ezechia: acesta va fi semn lui Ezechia, că mă voiui sui în casa lui Dumnezeu.

CAP. 39.

Ezechia arată vistierile sale solilor din Vavilon, Pedepsă lui.

În vremea aceea trimis-a Merodah Valadan feciorul lui Valadan împăratul Vaviloniei cărți și soli și daruri la Ezechia.

2. Că auzise: cum că a fost bolnav de moarte, și cum că s'a însănătoșat, și s'a bucurat de ei Ezechia bucurie mare, și le-a arătat lor casa vistierilor lui, și a argintului și a aurului și a smirnei ce alese, și a aromatelor și a mirului și toate cămărilor vaselor vistieriei, și toate câte erau în vistierile lui, și nimic n'a fost, care să nu fi arătat lor Ezechia în casa sa, și în toată stăpânirea sa.

3. Și a venit Isaia prorocul la împăratul Ezechia și a zis către el: ce zic oamenii aceștia? Și de unde au venit la tine? Și au zis Ezechia: din pământ departe au venit la mine din Vavilon.

4. Și a zis Isaia: ce au văzut în casa ta? Și a zis Ezechia: toate cele din casa mea au văzut, și nimic nu este în casa mea, ce să nu fi văzut, încă și cele din vistierile mele le-au văzut.

5. Și a zis Isaia lui: ascultă cuvântul Domnului Savaot.

6. Iată vor veni zile zice Domnul, și vor lua toate din casa ta, și câte au strâns părinții tăi până în ziua aceasta în Vavilon vor veni, și nimic nu vor lăsa.

7. Și au zis Dumnezeu, că și din fiții tăi, cari vei naște tu, vor lua și vor face fameni în casa împăratului Vavilonenilor.

8. Și a zis Ezechia către Isaia: bun este cuvântul Domnului, care l-au grăit, dar să fie pace și dreptate în zilele mele.

12. Plâng. 3, 53.

17. Ps. 49, 18.

18. Ps. 6, 5; 29, 9 și 87, 11.

19. Ps. 77, 3.

21. 4 Imp. 20, 7.

CAP. 40.

Prorocia despre Mergătorul înainte.

Mângâeși, mângâeși pre poporul meu, zice Dumnezeuul vostru.

2. Preoși grăiți la inima Ierusalimului, mângâeși-l pre dânsul, că s'a plinit smerenia lui, dezlegatu-s'a păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite păcatele sale.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: găsiți calea Domnului, drepte faceți cărările Dumnezeului nostru.

4. Toată valea se va umplea, și tot muntele și dealul se va plecâ și vor fi cele strâmbe drepte și cele colșuroase căi netede.

5. Și se va arăta slava Domnului și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu, că Domnul au grăit.

6. Glasul celui ce zice: strigă, și am zis: ce voiu strigă?

7. Tot trupul iarbă, și toată mărirea omului ca floarea erbei.

8. Uscatu-s'a iarba și floarea a căzut, iar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.

9. În munte înalt te sue, cei ce bine vesteși Sionului, înalță întru țările glasul tău, cel ce bine vesteși Ierusalimului, înălțați-vă nu vă temeși, zi cetăților Iudei:

10. Iată Dumnezeuul vostru, iată Domnul, Domnul cu țările vine, și brațul lui cu stăpânire, iată plafa lui cu el și lucrul înaintea lui.

11. Ca păstorul va paște turma sa, și cu brațul său va adună mieii, și va mângâia pre cele ce au în pânțe.

12. Cine a măsurat cu mâna apa și cerul cu palma, și tot pământul cu pumnul? Cine a pus munții cu cântarul și dealurile cu cumpăna.

13. Cine a cunoscut gândul Domnului, și cine a fost sfetnicul lui care să-l învețe pre el?

14. Sau cu cine s'a sfătuit și l-a învățat pre el? Sau cine i-a arătat lui judecata, sau cine i-a arătat lui calea înțelegerii? Sau cine i-a dat mai înainte lui și se va răsplăti?

15. De vreme ce toate neamurile ca o picătură din cadă, și ca o plecare de cumpănă s'au socotit și ca scuișorul se vor socoti.

16. Iar Livanul nu este destul spre ardere, toate vitele nu sunt de ajuns spre ardere de tot.

17. Toate neamurile ca o nimic sunt și întru nimic s'au socotit.

18. Cu cine ați asemănat pre Domnul? Și cu ce asemănare l-ați asemănat pre el? Au doar teslarul a făcut chipul?

19. Au doar argintarul topind aurul l-a poleit pre el, și asemănare l-a făcut pre dânsul?

20. Că teslarul alege lemn neputregăios, și înțelepțește chibzuește cum va tocni chipul lui ca să nu se clătească.

21. N'ați știut? N'ați auzit? Nu s'a vestit vouă din început? N'ați cunoscut temeliiile pământului?

22. Cel ce ține încunjurarea pământului, și au pus pre cei ce lăcuesc pre dânsul ca niște lăcuste; cel ce au pus cerul ca o boltă, și l-a întins ca un cort spre lăcuință.

23. Cel ce au dat pre Domnul, ca și cum nimic n'ar stăpâni, și pământul l-a făcut ca o nimic.

24. Că nu vor semăna, nici vor sădi, nici se va rădăcina în pământ rădăcina lor; suflat-au asupra lor și s'au uscat, și vișorul ca pre niște pleve îi va ridică pre dânșii.

40. 1. 66, 13, 2. Zabar. 9, 12. 3. Mateiu 3, 3; Marcu 1, 3; Lucă 3, 4; Ioan 1, 23.

7. Ps. 89, 5; Iov 14, 1, 2; Sirab 14, 18; Iacov 1, 10; 1 Petru 1, 24. 8. 1 Petr. 1, 25.

11. Mihe. a 7, 14; Ezech. 34, 23; 37, 24; Ioan 10, 11. 12. Pilde 30, 4.

13. Ierem. 23, 18; Injel. 9, 13; Rom. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

15. Daniil 4, 34; Fap. 17, 29.

18. Fap. Ap. 17, 29. 20. Ierem. 10, 3.

22. Ps. 103, 3; Zabar. 12, 1.

24. Iov 12, 21. 24. Ps. 1, 4.

25. Acum dar cu cine m'afi asemanat, și mă voiu înălța? Zis-au cel sfânt.

26. Căutați în sus cu ochii voștri, și vedeți cine au făcut acestea toate? Cel ce scoate după număr podoaba sa, și toate pre nume le chiamă dintru multa mărire, și cu puterea făriei sale nimic n'au ascuns de tine.

27. Că au doară zice-vei Iacove, și ce, grațit-ai Israile? Ascunsu-s'a calea mea dela Dumnezeu, și Dumnezeuul meu au luat judecata mea, și s'au depărtat?

28. Și acum au n'ai cunoscut, sau n'ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Dumnezeu cel ce au așezat marginile pământului, nu va flămânzi. nici se va osteni, nici este aflare înțelepciunii lui.

29. Cel ce dă flămânzilor întărire, și celor fără de durere, întristare.

30. Că vor flămânzi pruncii, și vor osteni finerii și cei aleși vor slăbi.

31. Iar cei ce așteaptă pre Dumnezeu vor muța făria, și vor luă aripi ca vulturii, alergă-vor și nu vor osteni, umblă-vor și nu vor flămânzi.

CAP. 41.

Puterea lui Dumnezeu și deșertăciunea slujirei de idoli.

Innoiți-vă către mine ostroave, că Iboierii și-au întărit virtutea, apropi-se, și să grăiască împreună, atunci judecată vor vesti.

2. Cine au sculat dela răsărituri dreptate, chematu-o-au pre ea la picioarele sale, și va merge; dă-va înaintea neamurilor, și pre împărați va spăimântă, și va dă la pământ sabiile lor, și ca niște puzderii lepădate arcele lor.

3. Și va gonî pre ei, trece-va cu pace calea picioarelor lui.

4. Cine au lucrat și au făcut acestea? Chematu-o-au pre ea cel ce o chiamă pre ea dela începutul neamurilor, eu sunt Dumnezeuul cel din tâu, și la cele viitoare eu sunt.

5. Văzut-au neamurile și s'au temut și marginile pământului s'au spăimântat și s'au apropiat, și au venit împreună.

6. Judecând fiecare să ajute vecinului său și fratelui, și va zice:

7. Întăritu-s'a omul meșter, și fierarul ce bate cu ciocanul, împreună lucrând, că atunci va zice; încheietură bună este, întăritu-o-a pre ea cu cuie, pune-vor acestea, și nu se vor clăți.

8. Iar tu Israile sluga mea, Iacove pre care te-am ales, sămânța lui Avraam, care am iubit.

9. Pre care l-am luat dela marginile pământului, și dela locurile depărtate ale lui te-am chemat, și fi-am zis fie: sluga mea ești tu, alesu-te-am și nu te-am părăsit.

10. Nu te teme, că, cu tine sunt nu te înșelă, că eu sunt Dumnezeuul tău, cel ce te-am întărit pre tine, și fi-am ajutat fie, și te-am întemeiat cu dreapta mea cea cu dreptate.

11. Iată se vor rușină și se vor înfruntă toți vrăjmașii tăi, că vor fi, ca și cum n'ar fi, și vor pieri toți împotriva ta.

12. Căută-vei pre ei și nu vei afla oameni, cari să te batjocorească pre tine, că vor fi, ca și cum n'ar fi, și nu vor fi cine să se lupte cu tine.

13. Că eu sunt Dumnezeuul tău, cel ce știu dreapta ta, carele zic fie: nu te teme.

14. Nu te teme vierme Iacove, I-

25. Avac. 3, 3.

26. Ps. 146, 4; Fac. 2, 1.

28. Ps. 146, 5; Ps. 89, 2; Rom. 11, 33.

31. Ps. 102, 5.

41. 4. Apoc. 1, 17 și 22, 13.

8. A 2 Lege 7, 6; Iacov 2, 23; Eșire 19, 5, 6; 2 Paral. 20, 7; 1 Petr. 2, 9.

10. Ierem. 46, 26. 11. Ierem. 30, 13.

srăile cel puțin la suflet, eu și-am ajutat, zice Dumnezeuul tău, cel ce te izbăvesc pre tine, sfântul lui Israil.

15. Iată te-am făcut pre tine, ca pre niște roate nouă de car, care treeră, asemenea fierăstrăului, și vei treeră munți, și vei mărunți dealuri și le vei face ca țărâna.

16. Și'i vei vântură, și'i va lua pre ei vântul și volbura va risipi pre ei; iar tu te vei veseli întru sfînșii lui Israil, și se vor bucură săracii și lipsiții.

17. Că vor căută apă și nu va fi și limba lor de sete s'a uscat; eu sunt Domnul Dumnezeu, eu fi voi auzi pre ei Dumnezeuul lui Israil, și nu'i voi lăsa pre ei.

18. Ci voi deschide din munșii ruri, și în mijlocul câmpiilor fântâni, și voi face pustia bălșii de ape și pământul cel înșetă izvoare de ape.

19. Pune-voiu în pământul cel fără de apă chedru și tisă și mirsină, și chiparos și plop.

20. Ca să vază și să cunoască, și să gândească și să știe împreună că mâna Domnului au făcut toate acestea, și sfântul lui Israil le-au arătat.

21. Apropie-se judecata voastră, zice Domnul Dumnezeu, apropiatu-s'au sfaturile voastre, zice împăratul lui Iacov.

22. Apropie-se și să vă spue vouă, cele ce vor să fie, sau cele ce au fost mai 'nainte spuneși, și vom lua aminte și vom cunoaște cele de pre urmă și cele ce vor să fie.

23. Spuneși-ne nouă, vestiși-ne cele ce vor fi mai pre urmă și vom cunoaște că dumnezei sunteși, faceși bine și faceși rău, și ne vom miră și împreună vom vedeă.

24. De unde sunteși voi? Și de unde sunt lucrurile voastre? Din

pământ urșciune v'au ales pre voi.

25. Iar eu am ridicat pre cel dela miazănoapte, și pre cel dela răsăritul soarelui; chemă-se-vor cu numele meu, vie domni și ca lutul olarului și ca olarul, cel ce calcă lutul, așa vă veși călcă.

26. Că cine va spune cele ce au fost din început? Ca să cunoaștem și cele ce vor să fie și vom zice: Că adevărate sunt? Nimeni nu este, care mai 'nainte să spue, nici care să auză cuvintele voastre.

27. Incepătură Sionului voi dă, și Ierusalimul 'l voi mângâia în cale.

28. Că dintru neamuri iată nimeni nu este, și din idoli lor nu eră cine să spue, și de voi întrebă pre ei de unde sunteși? Nu vor răspunde mie.

29. Că cei ce vă fac pre voi, și cei ce vă înșală pre voi sunt deșerșăciune.

CAP. 42.

Prorocie despre Mesia.

Iacov sluga mea sprijini'l-voiu pre el, Israil alesul meu, primitu-l'a pre el sufletul meu, dat-am duhul meu preste el, judecată neamurilor va face.

2. Nu va strigă, nici va lăsa, nici se va auzi afară glasul lui.

3. Trestia frântă nu o va zdrobi, și inul ce fumegă nu'l va stinge, ci întru adevăr va face judecată.

4. Străluci-va și nu se va frânge, până ce va pune pre pământ judecată și întru numele lui neamurile vor nădăjdui.

5. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce au făcut cerul și l-au așezat, cel ce au întărit pământul și cele de pre el, și dă sullare poporului, ce

16. Jerem 15, 7 și 51, 2.

18. Ps. 106, 35; Ioil 3, 18.

29. Rom. 1, 21.

42. 1. Mat. 12, 18.

5. 1. Paral. 16, 26; Fapt. Ap. 17, 25.

este pre dânsul și duh celor ce umblă pre dânsul.

6. Eu Domnul Dumnezeu chemați-te-am întru dreptate, și te voiu ține de mâna ta, și te voiu întări, și te-am dat spre legătură neamului meu, spre luminare păgânilor.

7. Ca să deschizi ochii orbilor, să scoți din legături pre cei legați, și din casa temniții pre cei ce șed întru întunec.

8. Eu sunt Domnul Dumnezeu, acesta îmi este numele; slava mea altuia nu o voiu dà, nici bunătățile mele celor ciopliți.

9. Cele din început iată au venit, și cele nouă, care eu le vestesc și mai 'nainte până a se vesti, s'au arătat vouă.

10. Cântați Domnului cântare nouă; stăpânirea lui, slăviți numele lui dela marginile pământului, cei ce vă pogorîți în mare și umblați cu corăbii printr'însa, ostroavele și cei ce lăcuși într'însele.

11. Veselește-te pustie și satele ei, sălaşurile și cei ce lăcuiesc în Chidar, veseli-se-vor cei ce lăcuiesc în pietre, din vârful munților vor strigă.

12. Dă-vor lui Dumnezeu slavă, bunătățile lui în ostroave le vor vesti.

13. Domnul Dumnezeu puterilor va ieși și va sărîmă războiul, deșteptă-va râvnă și va strigă asupra vrăjmașilor săi cu fârie.

14. Tăcut-am din veci, au doar și pururea voiu făcea și voiu răbdă? Răbdat-am ca ceea ce naște, dezrădăcină-voi și voiu uscă împreună.

15. Pustiile-voi munți și dealuri, și toată iarba lor voiu uscă și voiu pune rîurile ostroave, și bălțile le voiu uscă.

16. Și voiu scoate orbii la calea care n'au știut, și voiu face pre ei să umble pre cărările care nu le-au

cunoscut; face-voi lor întunecul lumină și cele colțuroase netede, acestea sunt cele ce le voiu face lor și nu-i voiu părăsi pre ei.

17. Și ei s'au întors înapoi. Rușinați-vă cu rușine, cei ce nădăjduși spre cele cioplite, cei ce ziceți celor turnate: voi sunteți dumnezeii noștri.

18. Cei surzi auziți și cei orbi priviți să vedeți.

19. Și cine este orb, fără numai slugile mele, și surzi, fără numai cei ce stăpânesc pre ei? Cine este orb ca cel depărtat? Și s'au orbit slugile lui Dumnezeu.

20. Văzut-ați de multe ori și n'ați păzit, deschisu-vi-s'au urechile și n'ați auzit.

21. Domnul Dumnezeu au voit ca să fie drept și să mărească laudă.

22. Și am văzut, și poporul a fost pradă și jefuit, că laț în cămări pretulindenea și în case împreună, unde i-au ascuns pre ei, făcutu-s'au pradă, și nu eră cel ce să scoață prada, și nu eră cel ce să zică: întoarce.

23. Cine este între voi, care va băgă în urechi acestea? Ascultați cele viitoare.

24. Cine a dat spre jaf pre Iacov și pre Israil la cei ce'l pradă pre el? Au nu Dumnezeu, căruia a păcăluit și n'a vrut să umble în căile lui, nici să asculte de legea lui?

25. Și au adus preste ei iușimea mâniei sale, și i-a răzbit pre ei războiul, și cei ce îi ardeau pre ei prin prejur, și nici unul dintr'înșii n'a cunoscut, nici a pus în inimă.

CAP. 43.

Mângâierea Bisericii în Hristos și în patimile lui.

Și acum așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce te-au făcut pre tine

6. Lucă 2, 32. 7. Ps. 101, 21. 8. Ierem. 32, 2. 10. Ps. 95, 1; Ps. 97, 2. 11. Ps. 96, 1.

17. Ps. 96, 7. 19. Iezechil 12, 2.

Iacove, cel ce te-au plăsmuit pre tine Israile; nu te teme, că te-am mântuit pre tine, chematu-te-am pre numele tău, al meu ești tu.

2. Și de vei trece prin apă, cu tine sunt, și rîurile nu te vor acoperi; și de vei trece prin foc, nu te vei arde, flacăra nu te va arde pre tine.

3. Că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, sfântul lui Ișrail, cel ce te mântuiesc pre tine, făcut-am schimbarea la Eghiptul și Etiopia și Soina în locul tău.

4. De când te-ai făcut cinstit înaintea mea, măritu-te-ai, și eu te-am iubit și voiu da oameni pentru tine, și boieri pentru capul tău.

5. Nu te teme, că eu cu tine sunt, dela răsărit voiu aduce sămânța ta și dela apus te voiu adună.

6. Zice-voiu Crivășului: adu, și Austrului: nu opri, adu pre fiii mei din pământ departe, și pre fetele mele dela marginile pământului.

7. Pre toți, câți se chiamă cu numele meu, pentrucă cu mărirea mea l-am zidit pre ei, și l-am plăsmuit și l-am făcut pre el.

8. Și am scos popor orb, și ochii lor așijderea sunt orbi, și au urechi surde.

9. Toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adună boierii dintru ele. Cine va vesti acestea, sau cine va spune vouă cele ce sunt din început? Aducă mărturiile sale și să se îndrepteze, și să asculte, și să zică adevărate.

10. Fiți mie mărturii, și eu sunt martor, zice Domnul Dumnezeu, și pruncul meu, pre care l-am ales, ca să știți și să credeți și să cunoașteți că eu sunt, mai 'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi.

11. Eu sunt Dumnezeu și afară de mine nu este mântuitor.

12. Eu am vestit și am mântuit; defăimat-am, și n'a fost întru voi strein, voi mie mărturii și eu Domnul Dumnezeu.

13. Încă din început eu sunt și nu este cine să scoată din mâinile mele, face-voiu, și cine va întoarce aceasta?

14. Așa zice Domnul Dumnezeu, răscumpărătorul vostru, sfântul lui Ișrail: pentru voi voiu trimite în Vavilon, și voiu sculă pre toți cei ce au fugit, și Haldeii în corăbii se vor legă.

15. Eu sunt Domnul Dumnezeu sfântul vostru, cel ce am arătat pre Ișrail împărat vouă.

16. Așa zice Domnul cel ce dă cale în mare, și cărare în apă tare.

17. Cel ce au scos care și călărime și mulțime tare, ci au dormit, și nu se vor sculă, stinsu-s'au ca inul stins.

18. Să nu vă aduceți aminte de cele dintâiu, și de cele de demult să nu gândiți.

19. Iată eu fac nouă, care acum vor răsări, și le veți cunoaște pre ele, și voiu face în pustie cale, și cele fără de apă rîuri.

20. Bindecuvântă-mă-vor hiarele țarinei și sirenele și puii strușilor, că am dat în pustie apă, și în cele fără de apă rîuri, ca să adăp pre neamul meu cel ales.

21. Pre poporul meu, pre care l-am agonisit, ca să povestească bună-tățile mele.

22. Nu acum te-am chemat pre tine Iacove, nici te-am făcut să ostenești Israile.

23. N'ai adus mie oile tale arderi

11. Ozie 13, 4; Ps. 3, 8.

13. Ioan 1, 1; Mibea 5, 2; Pilde 8, 23—30.

18. Ps. 76, 5.

19. 2 Cor. 5, 17; Apoc. 21, 5.

21. Lucă 1, 74, 75.

43. 1. Ierem. 30, 15; 46, 27. 2. Ps. 65, 11.

4. Eșire 19, 5. 5. 44, 2; Ierem. 30, 10.

10. 1 Paral. 17, 20; 41, 4.

de tot, nici cu jertfele tale m'ai slăvit, nici ai slujit cu aducerile tale, nici te-ai ostenit în Livan.

24. Nici mi-ai cumpărat mie cu argint tămâere, nici grăsimea jertfelor tale am poftit; ci în păcatele tale ai stătut înaintea mea, și întru nedreptățile tale.

25. Eu sunt, eu sunt, cel ce șterg fărădelegile tale pentru mine, și păcatele tale, și nu le voiu pomeni.

26. Iar tu adu'ți aminte și să ne judecăm împreună, spune tu fărădelegile tale întâiu, ca să te îndreptezi.

27. Părinții voștri cei dintâiu au păcătuit, și boierii, fărădelege, au făcut asupra mea.

28. Și au pângărit boierii sfintele mele, și am dat să pierz pre Iacov și pre Israil spre ocară.

CAP. 44.

Slava lui Dumnezeu și deșertăciunea idolilor, Făgăduinți de mântuire.

Iar acum ascultă Iacove sluga mea și Israile, pre care te-am ales.

2. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce te-au făcut pre tine, și te-au urzit din pânțece, încă vei avea ajutor: nu te teme sluga mea Iacovel și iubite Israile! Pre care am ales.

3. Că eu voiu da apă, când va fi sete celor ce umbă în loc fără de apă, pune-voiu Duhul meu presie sămânța ta și binecuvântările mele preste fiii tăi.

4. Și vor răsări ca iarba în mijlocul apei, și ca salcia lângă apă curgătoare.

5. Acesta va zice: al lui Dumnezeu sunt, și acesta va strigă pre numele lui Iacov și altul va scri cu mâna sa, al lui Dumnezeu sunt și pre numele lui Israil va strigă.

6. Așa zice Dumnezeu împăratul lui Israil, și cel ce l-au mântuit pre el Dumnezeu Savaot: eu sunt întâiu și eu după acestea, afară de mine nu este Dumnezeu.

7. Cine este cum sunt eu? Să stea și să cheme și să spue și să gătească mie de când am făcut pre om în veac, și cele viitoare mai înainte de ce vor fi, să vă spue vouă.

8. Nu vă ascundeți, nici rătăciți, au nu din început ați băgat în urechi și am vestit vouă? Martori voi sunteți, de este Dumnezeu afară de mine.

9. Cei ce fac idoli și cei ce cioplesc, toți deșerți sunt, cei ce fac cele ce le plac lor, care nu vor folosi lor; martorii lor nu vor vedea și nu vor cunoaște, ci ca să se rușineze.

10. Cine zidește pre cel tare, și varsă pre cel cioplit spre ne folosință.

11. Iată toți cei ce se împreună cu el, se vor rușina, cei ce și fac dumnezeu și cioplesc cele ne folositoare, și toți de când s'au făcut, s'au uscat și surzi dela oameni, adună-se toți și să stea împreună, și să se rușineze și să se înfrunteze împreună.

12. Că a ascuțit meșterul securea și cu barda l-a cioplit, și cu siredelul l-a găurit, și l-a lucrat pre el cu țaria brașului său, și va flămânzi și va slăbi, și nu va bea apă.

13. Dupăce meșterul a ales lemnul, l-a măsurat, l-a însemnat cu condeiul, și l-a făcut pre el în unghiuri, și l-a cleit cu cleiu, și l-a făcut în chip de om, și ca o frumusețe de om, ca să'l puie în casă.

14. Tăiat-a luiș chedrii, și și-a luat ghindă sălbatecă și stejar și și-a

25. Ps. 24, 12; Ezech. 36, 22, 32.

26. Mibea 6, 2. 27. Ierem. 2, 8.

44. 2. 43, 5; Ieremia 30, 15; 46, 27.

3. Ioil 2, 28; Fap. Ap. 2, 17; Ioan 7, 38.

4. Ierem. 17, 8.

6. Apoc. 1, 8, 17 și 22, 13.

8. A 2 Luce 6, 4 și 4, 35, 39; Ioan 17, 3; 1 Cor. 8, 4, 6.

9. Ierem. 10, 3.

11. Ps. 113, 15 și Ps. 96, 7.

12. Înțelep. Sol. 13, 13.

ales lemn din pădure, care l-au sădit Domnul, pin pre care ploaea l-a crescut,

15. Ca să fie oamenilor de ars în foc, și luând dintr'însul s'au încălzit și arzând au copt pâine cu el; iar rămășița o au făcut dumnezei, și s'au închinat lor, făcutu-și-au din el chip cioplit și s'au închinat lui.

16. Din care jumătate au ars în foc și au copt pre cărbunii lui pâine, și cu jumătate au fript carne și au mâncat și s'au săturat, și încălzindu-se, au zis: place'mi, că mă încălzii și văzui foc.

17. Iar ce a rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, îngenunche înaintea lui, și se închină lui și se roagă zicând: mântuește-mă, că dumnezeul meu ești tu.

18. N'au cunoscut, ca să înțeleagă, că s'au întunecat, ca să nu văză cu ochii săi, și să nu priceapă cu inima sa.

19. Și n'au socotit cu sufletul său nici au cunoscut cu înțelepciunea, că jumătate dintr'însul a ars în foc și au copt pre cărbunii lui pâine, și au fript carne de mâncare; iar din rămășița lui au făcut urâciune, și i s'au închinat.

20. Cunoașteți, că cenușă este inima lor, și se înșală și nimenea nu poate să și mântuiască sufletul său; vedeți să nu ziceți: că minciună este în dreapta mea.

21. Adu'ți aminte de acestea Iacove și Israile, că sluga mea ești tu, făcutu-te-am pre tine sluga mea, și tu Israile nu mă uita.

22. Că iată am șters ca un nor fărădelegile tale, și ca o ceață păcatele tale; întoarce-te la mine și te voiu mântui pre tine.

23. Veseliți-vă ceruri, că au miluit Dumnezeu pre Israil, trâmbițați te-

meliile pământului, strigați munți veselie, dealurile și toate lemnele cele dintr'însele, că au izbăvit Dumnezeu pre Iacov, și Israil se va mări.

24. Așa zice Domnul cel ce te-au izbăvit pre tine, și te-au plăsmuit din pântec: eu Domnul cel ce săvârșesc toate, întins-am cerul singur, și am întărit pământul.

25. Cine altul va risipi semnele celor grăitori din pântec? Și vrăjile dela inimă? Cel ce întoarce pre cei înțelepți la cele dinapoi, și înnebunește statul lor?

26. Și întărește cuvântul slugii sale, și adeverează statul îngerilor săi. Cel ce zice Ierusalimului: lăcu-te-vei și cetăților Iudei: zidi-vă-vești și pustiile lui vor odrăsi.

27. Cel ce zice adâncului: pustiite-vei și rîurile tale le voiu uscă.

28. Cel ce zice lui Kir să înțeleagă și toate voile mele va face, cel ce zice Ierusalimului: zidi-te-vei și casa mea cea sfântă o voiu întemeia.

CAP. 45.

Mai 'nainte vestire despre Kir. Mântuirea cea dela Dumnezeu vestită poporului său.

Așa zice Domnul Dumnezeu un-sului meu Kir, pre care l-am fi-nut deadreapta ca să supun înaintea lui neamuri, și puterea împără-șilor voiu rumpe, deschide-voiu înaintea lui porți, și cetăți nu se vor închide.

2. Eu înaintea ta voiu merge și munții voiu face șes, ușile cele de aramă voiu zdrobi și zăvoarele cele de fier voiu siărâma.

3. Și voiu dà fie vistierii întunecate, ascunse, nevăzute voiu deschide fie, ca să cunoști, că eu sunt

24. Neemia 9, 6; Iov 9, 8; Ps. 103, 2, 3.

25. Iov 5, 12.

28. 45, 13; 2 Paral. 36, 23; Esdra 1, 2.

45. 1. Esdra 1, 2.

18. Mat. 13, 13. 20. Ierem. 10, 14.

23. Ps. 97, 9, 10.

Domnul Dumnezeuul tău, cel ce chem numele tău, Dumnezeuul lui Israil.

4. Pentru sluga mea Iacov și pentru Israil alesul meu, eu te voi chema pre numele tău și te voi primi; iar tu nu m'ai cunoscut.

5. Că eu sunt Domnul Dumnezeu și afară de mine nu este Dumnezeu, întăritu-te-am, și nu m'ai cunoscut pre mine.

6. Ca să cunoască cei dela răsăritul soarelui și cei dela apus, că nu este Dumnezeu afară de mine.

7. Eu sunt Domnul Dumnezeu și nu este încă, eu sunt cel ce am făcut lumina și am zidit întunerecul, cel ce fac pace și zidesc rele, eu sunt Domnul Dumnezeu, cel ce fac toate acestea.

8. Veselească-se cerul deasupra, și norii să roueze dreptate; să răsară pământul și să odrăslească milă, și dreptate să răsară împreună, eu sunt Dumnezeu, cel ce te-am zidit pre tine.

9. Pre care mai bine te-am gătit, decât lutul olarului. Au doar cel ce ară, ară-va pământul toată ziua? Au doar va zice lutul olarului: ce faci de nu lucrezi? Au n'ai mâini? Au răspunde-va zidirea către cel ce o au plăsmuit pre ea?

10. Vai celui ce zice tatălui: ce vei prăsi? Și mamei: ce chinuești?

11. Că așa zice Domnul Dumnezeu sfântul lui Israil, cel ce au făcut cele viitoare, mă întrebași pre mine de fiii mei, și mi porunciși mie de lucrul mâinilor mele.

12. Eu am făcut pământul și pre om pre dânsul, eu cu mâna mea am întărit cerul, eu tuturor stelelor am poruncit.

13. Eu l-am ridicat pre el cu drep-

tate împărat, și toate căile lui drepte, acesta va zidi cetatea mea, și va întoarce robia poporului meu; nu cu preș, nici cu daruri, zice Domnul Savaot.

14. Așa zice Domnul Savaot: ostentit-a Eghipetul și negușătoria Etiopilor, și oamenii cei înalți din Savaim la tine vor trece și fie vor fi robi, și după tine vor umbla legași de mâini cu cătuși, și vor veni și se vor închină fie, și către tine se vor rugă, că întru tine este Dumnezeu, și nu este Dumnezeu afară de tine.

15. Că tu ești Dumnezeu și n'am știut, Dumnezeuul lui Israil mântuitorul.

16. Infruntă-se-vor și se vor rușina toți împotivnicii lui, și vor umbla întru rușine. Innoiți-vă către mine ostroave.

17. Israil se mântuește dela Domnul cu mântuire veșnică, nu se vor infruntă, nici se vor rușina mai mult până în veac.

18. Așa zice Domnul cel ce au făcut cerul: acesta este Dumnezeu cel ce au arătat pământul, și l-au făcut pre el, și l-au tocmit pre el, nu îndesert l-au făcut, ci ca să fie lăcuit l-au făcut. Eu sunt Domnul și nu este altul.

19. Nu într'ascuns am grăit, nici în loc întunecos al pământului, n'am zis seminției lui Iacov, deșert cercași, eu sunt Domnul cel ce grăiesc dreptatea și spuiu adevărul.

20. Adunați-vă și veniți, sfătuiți-vă împreună cei ce vă mântuiți din neamuri; n'au cunoscut cei ce ridică lemnul cioplitura sa, și cei ce se roagă către dumnezei, cari nu mântuesc.

21. Cei ce vestesc, să se apropie, ca să știe împreună cine au făcut a-

5. A 2 Lege 4, 35; 32, 39.

7. Iov 2, 10; Aмос 3, 6; Eccl. 7, 15.

9. 28, 24; 29, 16; Ieremia 18, 6; Rom. 9, 20 Iov 9, 4. 11. 4 Imp. 19, 22.

13. 44, 28; Esdra 1, 2.

16. Ps. 96, 7. 18. A 2 Lege 4, 35.

19. A 2 Lege 30, 11.

cestea auzite din început; atunci s'a spus vouă: eu sunt Dumnezeu, și nu este altul afară de mine, drept și mântuitor nu este afară de mine.

22. Înțoarceți-vă către mine și vă veți mântui, cei dela marginile pământului; eu sunt Dumnezeu și nu este altul.

23. Pre mine însu'mi mă jur, de nu va ieși din gura mea dreptate, cuvintele mele nu se vor întoarce, că mie se va plecă tot genunchiul.

24. Și va jură toată limba pre Dumnezeu, zicând: dreptate și slavă către el vor veni, și se vor rușina toți cei ce se despărțesc pre sine, dela Domnul se vor îndreptă,

25. Și întru Dumnezeu se va mări toată sămânța fiilor lui Israil.

CAP. 46.

Vavilonul dărâmat și Israil mântuit de Domnul.

Căzut-a Vil, zdrobitu-s'a Dagon, făcându-s'au cele cioplite ale lor ca niște hiare și dobitoace.

2. Le purtași legate, ca sarcina la cel ostenit și flămând și slab și neputincios, cari nu vor putea să scape dela războiu, iar ei s'au dus robi.

3. Ascultași-mă casa lui Iacov și toată rămășița lui Israil, cei ce sunteți purtași din pânțele, și cei ce sunteți povățuiți din pruncie până la bătrânețe.

4. Eu sunt, și până ce veți îmbătrâni eu sunt, eu vă sufer pre voi, eu am făcut, și eu voiu lăsa pre voi, și eu voiu sprijini și voiu mântui pre voi.

5. Cu cine m'ați asemănat? Veceți și meșteșugii-vă cei ce răfăciți.

6. Și cei ce scoateți aurul din să-

culeș și argintul în cumpănă îl măsurăți, și năimind meșter de aur au făcut făptură de mână și plecându-se, s'au închinat lui.

7. Pre umere îl ridică, și se duc; și de'l pun jos, într'acelaș loc rămâne; nu se mișcă, și pre cel ce strigă către el nu'l aude, și de rele nu'l va mântui.

8. Aduceți-vă aminte de acestea și suspinați, pocăiți-vă cei ce ați răfăcit, întoarceți-vă din inimă.

9. Și vă aduceți aminte de cele mai dinainte din veac, că eu sunt Dumnezeu și nu este altul afară de mine.

10. Carele spui cele ce vor fi mai pre urmă, mai 'nainte de ce se fac și de ce se săvârșesc, și am zis: tot sfatul meu va stă, și toate câte am sălăuit, voi face.

11. Carele chem dela răsărit pasăre și din pământ de departe, pentru care am sălăuit și am grăit și am adus, zidit-am și am făcut, povățuitu-l-am pre el și am îndreptat calea lui.

12. Auziți-mă cei ce ați pierdut inima, cei ce sunteți departe de dreptate.

13. Apropiat-am dreptatea mea, și nu este departe, și mântuirea celor de lângă mine nu o voiu întârziea, dat-am în Sion mântuire lui Israil spre mărire.

CAP. 47.

Prorocie pentru căderea Vavilonului.

Pogoaară-te, șezi pre pământ fecioară fata Vavilonului, șezi pre pământ, nu este scaun fata Haldeilor, că mai mult nu te vei chema moale și gingașe.

2. Ia moară, macină făină, dezvălește acoperământul tău, descoper-

22. A 2 Lege 4, 35.

23. Ierem. 22, 5; Rom. 14, 11; Filip. 2, 10.

46. 1. Ierem. 50, 2 și 51, 47.

3. A 2 Lege 32, 11; Ps. 21, 9; A 2 Lege

1, 31.

7. Ierem 10, 5. 10. Ps. 32, 11; Rom. 6, 17.

11. 13, 5.

47. 2. Ierem. 13, 22.

re'și căruntețile, goleşte'și pulpele, treci rîurile.

3. Descoperi-se-va rușinea ta, vedeă-se-vor cele de rușine ale tale, ce este drept voiu luă de pre tine, mai mult nu te voiu dà oamenilor.

4. Zice cel ce te-au mântuit pre tine, Domnul Savaot, numele lui, sfântul lui Israil.

5. Șezi umilită, intră întru întunecarea fata Haldelor, mai mult nu te vei chema puterea împărăției.

6. Măniatu-m'am asupra poporului meu, spurcat-am moștenirea mea, eu i-am dat pre ei în mîna ta, iar tu nu le-ai dat lor milă, jugul celui bătrîn foarte l-ai îngreuiat.

7. Și ai zis: în veac voiu fi stăpână, n'ai gândit acestea în inima ta? Nici și-ai adus aminte de cele după urmă?

8. Acum dar ascultă acestea gin-gașe, ceea ce șezi și nădăjdușii, și zici întru inima ta: eu sunt, și nu este alta, nu voiu ședeă văduvă, nici voiu cunoaște sărăcia.

9. Iar acum fără de veste vor veni preste tine aceste două într'o zi, și văduvia și sărăcia fără de veste vor veni asupra ta, pentru fermecătoria ta și pentru vrăjitoriile tale cele multe foarte.

10. Pentru nădejdea, care ai avut întru răutatea ta, că tu ai zis: eu sunt, și nu este alta, să știi, că înțelepciunea și curvia acestora va fi fie spre rușine, și ai zis întru inima ta: eu sunt, și nu este alta.

11. Și va veni asupra ta piere, și nu vei ști; groapă, și vei cădeă într'înșă; și va veni asupra ta ticăloșie, și nu te vei puteă curăți; și fără de veste va veni asupra ta piere, și nu vei ști.

12. Stăi acum cu vrăjile tale și cu fermecătoriile tale cele multe, care

le-ai învățat din tinerețile tale, de'it vor puteă fie folosii, sau de te vei mai puteă întări.

13. Ostenit-ai întru sfaturile tale; să stea dar și să te mântulască pre tine cuvântătorii de stelele cerului, cari semuesc stelele, spue fie ce va să vie asupra ta?

14. Iată toți ca niște puzderii se vor arde în foc, și nu vor mântui sufletul lor din para focului, pentru că ai cărbuni de foc, ședeă-vei pre ei.

15. Aceștia vor fi fie ajutor, ostent-ai întru schimbare din tinerețe, omul întru sine a rătăcit și fie nu va fi mântuire.

CAP. 48.

Darul lui Dumnezeu asupra lui Israil.

Auziți acestea casa lui Iacov, cei Ace vă chemați cu numele lui Israil și din Iuda ați ieșit, cei ce vă jurați cu numele Domnului Dumnezeului lui Israil, cei ce vă aduceți aminte nu cu adevăr, nici cu dreptate.

2. Și cei ce vă sprijiniți cu numele celății cei sfinte și pre Dumnezeul lui Israil sunteți întemeați, Domnul Savaot este numele lui.

3. Cele mai dinainte iată le-am spus, și din gura mea au ieșit, și s'au auzit, degrab am făcut și au venit.

4. Știu că vârtos ești, și vână de fier este grumazul tău, și fruntea ta de aramă.

5. Și am spus fie de demult, mai nainte de ce au venit preste tine, auzite fie le-am făcut, ca să nu zici: că idolii mi-au făcut mie, și să nu zici: că cele cioplite și cele vărsate mi-au poruncit mie.

6. Auzit-ați toate și voi n-ați cunoscut, încă și acum auzite fie și-am

3. Naum 3, 5; Plâng. 1, 8; Ierem. 13, 26.

8. Apoc. 18, 7. 10. Pilde. 16, 1.

12. Ierem. 32, 30.

48. 1. Ierem. 4, 2 și 5, 2.

2. 58, 2; Ierem. 7, 3.

4. Esire 32, 9 și 33, 3.

făcut cele nouă, care de acum înainte vor să fie, și n'ai zis:

7. Acum să fac și nu mai de demult, și nu în zilele cele mai dinainte ai auzit acelea, să nu zici, știu-le pre ele.

8. Nici ai cunoscut, nici ai știut, nici din început am deschis urechile tale, că am cunoscut, că defăimând vei defăimă, și încă din pântece te vei chema fărădelege.

9. Pentru numele meu voi arăta fie mâniea mea, și cele mărite ale mele le voi aduce preste tine, ca să nu te pierz de tot.

10. Iată te-am vândut pre tine, nu pentru argint, și te-am scos din cup-torul sărăciei.

11. Pentru mine face-voiu fie, că numele meu se necinstește și slava mea altuia nu o voiu dà.

12. Ascultă-mă Iacove și Israile, pre carele eu te chem, eu sunt cel dinfăiu și eu sunt în veac.

13. Și mâna mea a întemeiat pământul, și dreapta mea a întărit cerul; chemă-voiu pre ei și vor stă împreună,

14. Și se vor adună toți și vor auzi: cine le-a spus lor acestea? Cel ce te iubesc pre tine am făcut voea ta asupra Vavilonului, ca să pierz sămânța Haldeilor.

15. Eu am grăit, eu am chemat, adusu-l-am pre el și am îndreptat calea lui.

16. Apropieți-vă către mine și ascultați acestea: nu dela început întru ascuns am grăit, când s'a făcut acolo eram, și acum Domnul m'au trimis pre mine și Duhul lui.

17. Așa zice Domnul, cel ce te-au izbăvit pre tine, sfântul lui Israel: eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce ți-am arătat fie, ca să aflu tu calea, pe care să umbli.

18. Și de ai fi ascultat poruncile mele, s'ar fi făcut fie ca un rîu pacea ta, și dreptatea ta ca valul mării.

19. Și ca nisipul s'ar fi înmulțit sămânța ta, și fiii pântecelui tău ca țărâna pământului; ci nici acum nu te vei stinge, nici va pieri numele tău înaintea mea.

20. Ieși din Vavilon, fugi dela Haldei, glas de veselie să vestiți și să se auză aceasta; vestiți până la marginile pământului, și ziceți: izbăvit-au Domnul pre robul său Iacov.

21. Și de vor însetă, în pustie îi va duce pre ei, apă din piatră le va scoate lor, despică-va piatra și va curge apă, și va bea poporul meu.

22. Nu este bucurie nedreptilor zice Domnul.

CAP. 49.

Slujitorul Domnului luminează neamurilor.

Ascultați-mă ostroave, și luați a-minte neamuri, după multă vreme va stă, zice Domnul: din pântecelul maicii mele au numit numele meu.

2. Și a pus gura mea ca o sabie ascuțită, și supt acoperemântul mâinei sale m'au acoperit, pusu-m'au ca o săgeată aleasă și în tulba sa m'au ascuns.

3. Și mi-au zis mie: sluga mea ești tu Israile, și întru tine mă voiu mărl.

4. Și eu am zis: îndeșert m'am ostenit, în zadar și întru nimic am dat țaria mea, pentru aceasta judecata mea la Domnul este, și osteneala mea înaintea Dumnezeului meu.

5. Și acum așa zice Domnul: cel ce din pântece m'a plăsmuit slugă luiș, ca să adune pre Iacov la Dom-

18. Ps. 80, 12; A 2 lege 5, 29.

20. Ierem. 21, 6; Ierem. 51, 6; Apoc. 18, 4.

21. Eșire 17, 6; Num. 20, 11; Ps. 113, 8; 1 Cor. 10, 4.

49. 1. Ps. 21, 10.

8. Iov 14, 4; Ps. 50, 6 și 57, 3.

9. Iezechiel 36, 22. 12. Apoc. 1, 8—17.

nul și pre Israil. Adună-mă-voiu și mă voiu mări înaintea Domnului, și Dumnezeuul meu va fi mie tărie.

6. Și au zis mie: mare lucru este să te chemi sluga mea, ca să scoli semințiile lui Iacov și să întorci pre cei risipiți ai lui Israil; iată te-am pus pre tine spre împăcare poporului, spre lumină neamurilor, ca să fii tu mântuire până la marginile pământului.

7. Așa zice Domnul cel ce te-au izbăvit pre tine, Dumnezeuul lui Israil: sfințiți pre cel ce nu bagă seamă de sufletul său, pre cel ce este urât neamurilor, pre cel ce este rob domnilor; împărații îl vor vedeă pre el, și se vor scula căpiteniile și se vor închină lui pentru Domnul, că credincios este sfântul lui Israil, și te-am ales pre tine.

8. Așa zice Domnul: în vreme plăcută te-am ascultat pre tine, și în ziua mântuirii ți-am ajutat și te-am făcut, și te-am dat spre împăcare neamurilor, ca să așezi pământul, și să moștenești moștenirea pustiei.

9. Și să zici celor din legături: ieșiți, și celor dintru întunec: luminați-vă, în toate căile se vor paște, și în toate cărările pășunea lor.

10. Nu vor flămânzi, nici vor înseta, nici îi va bate pre ei căldura, nici soarele, ci cel ce miluește pre ei, va mângâia pre ei, ci prin izvoare de ape duce'i-va pre ei.

11. Și voiu face, ca tot muntele să fie cale, și toată cărarea pășune lor.

12. Iată aceștia de departe vor veni, aceștia dela mieznoapte și dela mare, alții din pământul Perșilor.

13. Veseliți-vă ceruri și să se bucure pământul, să strige munții ve-

selie și dealurile dreptate, că au miluit Dumnezeu pre poporul său și pre cei smeriți ai poporului său i-au mângâiat.

14. Că a zis Sionul: părăsindu-m'au Domnul și Domnul m'au uitat pre mine,

15. Au doar va uită femeia pre pruncul său? Sau nu'i va fi milă de fiii pântecelui său? Că de va și uită femeia pre aceștia; dar eu nu te voiu uită pre tine, zice Domnul.

16. Iată pre mâinile mele am zugrăvit zidurile tale, și înaintea mea ești pururea.

17. Și curând te vei zidi dela cei ce te-au surpat, și cei ce te-au puștit pre tine, vor ieși din tine.

18. Ridică împrejur ochii tăi, și vezi pre toți; iată s'au adunat și au venit la tine. Viu sunt eu, zice Domnul, că cu toți cu aceștia, ca și cu o podoabă te vei îmbrăcă și vei pune pre ei împrejurul tău, ca o mireasă podoaba.

19. Că cele pustii ale tale și cele risipite și cele căzute, acum se vor strimta de cei celăcuesc, și se vor depăria de tine cei ce te mănâncă pre tine.

20. Că vor zice la urechile tale fiii tăi, pre cari i-ai pierdut: strimt este mie locul, fă'mi loc ca să lăcuesc,

21. Și vei zice întru inima ta: cine a născut pre aceștia mie, că eu fără de fii am fost și văduvă, nemernică și închisă, și pre aceștia cine i-a hrănit mie? Eu am rămas singură; dar aceștia unde au fost?

22. Așa zice Domnul Domnul: iată ridic spre neamuri mâna mea și spre ostroave voiu înălța semnul meu și vor aduce pre fiii tăi în sîn și pre fetele tale pre umere le vor purta.

23. Și te vor hrăni pre tine îm-

6. Lucă 2, 32. 7. Ps. 101, 16.

8. Ps. 31, 7; 68, 14; 2 Cor. 6, 2.

9. Lucă 4, 18. 10. Apoc. 7, 16.

12. Lucă 13, 29.

13. Ps. 68, 38; Ps. 95, 11.

23. Ps. 70, 1.

părași, și împărătesele lor te vor aplecă; pre fața pământului se vor închină ție, și praful picioarelor tale vor linge și vei cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu, și nu se vor rușina cei ce mă așteaptă pre mine.

24. Au luă-va cineva dela uriaș prăzi? Și cel ce va robi pre altul cu nedreptate, mântui-se-va?

25. Că așa zice Domnul: de va prinde cineva pre uriaș, va luă prăzi, și luând dela cel tare, va scăpă; iar eu judecata ta voi judecă, și eu voi izbăvi pre fiii mei.

26. Și cei ce te-au necăjit pre tine, vor mânca cărnurile sale, și ca vinul cel nou vor bea sângele său și se vor îmbătă, și va cunoaște tot trupul, că eu sunt Domnul cel ce te-am izbăvit pre tine și am ajutat țâria lui Iacov.

CAP. 50.

Mesia nesocotit și biruitor.

Așa zice Domnul: care este cartea cea de slobozenie a maicii voastre cu care o am lăsat pre ea? Sau cărui datornic a celor ce mă vând pre mine v'am vândut pre voi? Iată pentru păcatele voastre v'afi vândut și pentru fărădelegile voastre am lăsat pe muma voastră.

2. Ce este? Că am venit și nu eră om, am strigat și nu eră cine să auză. Au nu poate mâna mea să mântuiască? Sau nu poate să scoasă? Iată cu mânia mea voi pustii marea și voi deșertă rîurile și se vor uscă peștii lor nefiind apă, și vor muri de sete.

3. Imbracă-voiu cerul cu întunec, și ca un sac voiu pune acoperemântul lui.

4. Domnul, Domnul mi-au dat mie

limbă de învățătură, ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul.

5. Pusu-m'au dimineața, dimineața mi-au pus mie ureche, ca să auz.

6. Și învățătura Domnului Domnului îmi deschide mie urechile; iar eu nu stau împotrivă, nici mă priesc.

7. Spatele mele le-am dat spre bătăi și fălcile mele spre palmuri, și fața mea nu o am întors de către rușinea scuișărilor,

8. Și Domnul, Domnul ajutor s'au făcut mie, pentru aceea nu m'am rușinat, ci am pus fața mea ca o piatră vârtoasă, și am cunoscut, că nu mă voi rușina.

9. Pentrucă aproape este cel ce m'au îndreptat pre mine, cine este cel ce se judecă cu mine? Să stea cu mine împreună, și cine este cel ce se judecă cu mine? Să se apropie de mine; iată Domnul, Domnul va ajuta mie; cine îmi va face mie rău? Iată voi toși ca o haină vă veți învechi și ca molia va mânca pre voi,

10. Cine este întru voi, care se teme de Domnul? Să auză glasul slugei lui; cei ce umblă întru întunec, și nu este lor lumină, nădăjduiți întru numele Domnului, și vă întăriți întru Dumnezeu.

11. Iată voi toși aprindeți foc și întăriți flacăra, umblați întru lumina focului vostru, și întru flacăra care ați aprins, și pentru mine s'au făcut acestea vouă, întru durere veți adormi.

CAP. 51.

Făgăduinși celor credincioși.

Auziți-mă cei ce urmași dreptatea și cei ce căutați pre Domnul, căutați la piatra cea tare, care o ați

24. Mat. 12, 29. 26. Apoc. 16, 6.
50. 2. 59, 1; Numeri 11, 23.
3. Eșire 10, 21; Ps. 17, 13.

7. Mat. 26, 67. 8. Ierem. 1, 18.
9. Rom. 8, 33.

cioplit și la gaura gropii, care o ai săpat.

2. Căutați la Avraam tatăl vostru și la Sarra, care v'au născut pre voi; că unul eră și l-am chemat pre el, și l-am binecuvântat pre el, și l-am iubit pre el și l-am înmulțit pre el.

3. Și pre tine acum te voiu mângâia Sioane, și am mângâiat toate pustiile lui și voiu pune pustiile lui ca raiul și cele dela apusurile lui ca raiul Domnului, veselie și bucurie va află într'însul, mărturisire și glas de laudă.

4. Ascultați-mă, ascultați-mă poporul meu, și împărați la mine luați aminte, că lege va ieși dela mine, și judecata mea spre luminarea neamurilor.

5. Apropie-se curând dreptatea mea și va ieși ca o lumină mântuirea mea, și întru brațul meu neamurile vor nădăjdui, pre mine mă vor aștepta ostroavele și întru brațul meu vor nădăjdui.

6. Ridicați la cer ochii voștri, și priviți la pământ jos, că cerul, ca fumul se va stinge, și pământul ca o haină se va învechi, și cei ce lăcuiesc ca aceștia vor muri; iar mântuirea mea în veac va fi, și dreptatea mea nu va lipsi.

7. Ascultați-mă cei ce știți judecata, poporul meu, la care legea mea este în inima voastră, nu vă temeți de muștrarea oamenilor și cu hulirea lor să nu vă biruiți.

8. Că vor fi ca o haină, care cu vreme se strică, și ca lâna, care se mănâncă de molii; iar dreptatea mea în veac va fi și mântuirea mea în neamurile neamurilor.

9. Scoală-te, scoală-te Ierusalime și te îmbracă cu iăria brațului tău, scoală-te, ca întru începutul zilei,

ca neamul veacului, au nu ești tu cel ce ai cioplit lășimea? Au nu ești tu cel ce ai rupt pre balaur?

10. Au nu ești tu cel ce ai pus marea, apa cea multă a adâncului, cel ce ai pus adâncul mărelor cale de trecut celor ce s'au izbăvit și s'au mântuit?

11. Că Domnul va întoarce pre ei, și vor veni în Sion cu veselie și cu bucurie veșnică, că pre capul lor laudă, și veselie va apuca pre ei, fugit-au durerea, întristarea și suspinarea.

12. Eu sunt, eu sunt cel ce te mângâiu pre tine, cunoaște cine ai fost tu, că te-ai temut de omul muritor și de fiul omului, cari ca iarba s'au uscat.

13. Și ai uitat pre Dumnezeu cel ce te-au făcut pre tine, pre cel ce au făcut cerul și au întemeiat pământul, și te-ai temut pururea în toate zilele de fața mâniei celui ce te necăjiă pre tine; că în ce chip a gândit ca să te piarză pre tine, și acum unde este mâniea celui ce te necăjiă pre tine?

14. Pentrucă mântuindu-te tu, nu va stă, nici va zăbovi, și nu va omorî spre stricare, și nu va lipsi pâinea lui.

15. Că eu sunt Dumnezeul tău, cel ce turbur marea și fac de sună valurile ei. Domnul Savaot numele meu.

16. Pune-voiu cuvintele mele în gura ta, și te voiu acoperi supt umbra mâinii mele, cu care am întărit cerul și am întemeiat pământul, și va zice Sionul: poporul meu ești tu.

17. Deșteaptă-te, deșteaptă-te, scoală-te Ierusalime, cel ce ai băut din mâna Domnului paharul mâniei lui, că paharul căderii și paharul mâniei l-ai băut și l-ai deșertat.

6. Ps. 101, 27

7. Ps. 36, 31; 39, 11 și 118, 3.

10. Egipt 14, 21. 15, Iov 26, 12.

17. Ps. 74, 8.

18. Și nu erà cine să te mângâie din toți fiii tăi, cari ai născut, și nu erà cine să te fie de mână dintre toți fiii tăi, pe cari ai crescut.

19. Două acestea sunt împotrivă fie, cine se va mâhni împreună cu tine? Cădere și zdrobire, foamete și sabie, cine te va mângâia?

20. Fiii tăi cei lipsiți, cari dorm la marginea a toată ieșirea, ca o hiară în cursă, plini de mâniea Domnului, slăbiți prin Domnul Dumnezeu.

21. Pentru aceea ascultă smerită și îmbătăită, nu de vin.

22. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce judecă pre poporul său: iată am luat din mâna ta paharul căderii, paharul mâniei mele și nu vei mai adaoge încă a-l bea.

23. Și îl voiu dà pre el în mâinile celor ce cu nedreptul te-au asuprit și te-au smerit, cari au zis sufletului tău: pleacă-te, ca să trecem, și ai pus asemenea cu pământul șalele tale, celor ce treceau afară.

CAP. 52.

Făgăduinți de mântuire și de întemeierea Ierusalimului.

Scoală-te, scoală-te Sioane, îmbracă țâria ta Sioane, și tu Ierusalime cetate sfântă îmbracă mărirea ta, nu va trece mai mult prin tine cel nețaiat împrejur și cel necurat.

2. Scutură praful și te scoală, și șezi Ierusalime, dezleagă legătura grumazului tău, ceea ce ești roabă fata Sionului.

3. Că acestea zice Domnul: în zadar v'ați vândut, și nu cu argint vă veți răscumpăra.

4. Așa zice Domnul Dumnezeu: în Eghipte s'a pogorît poporul meu

mai 'nainte ca să locuiască acolo, și la Asirieni cu sila a fost dus.

5. Și acum ce va fi aici? Acestea zice Domnul: că s'a luat poporul meu în zadar, mirați-vă și vă văitați, aceștia zice Domnul: pentru voi numele meu pururea se hulește întru neamuri.

6. Pentru aceea va cunoaște poporul meu numele meu în ziua aceea, că eu însu'mi sunt cel ce grăiam, de față sunt.

7. Ca frumusețea în munți, ca picioarele celui ce bine vestește auzirea păcii, ca cel ce bine vestește cele bune, că auzită voi face mântuirea ta, zicând: Sioane! Împărăți-va Dumnezeuul tău.

8. Că glasul celor ce te păzesc pre tine s'a înălțat, și cu glasul împreună se vor veseli, că ochi la ochi vor vedeà, când va milui Domnul Sionul.

9. Strige veselie împreună pustile Ierusalimului, că l-au miluit Domnul pre el și au mântuit Ierusalimul.

10. Și va descoperi Domnul brațul său cel sfânt înaintea tuturor neamurilor, și vor vedeà toate marginile pământului mântuirea cea dela Dumnezeuul nostru.

11. Depărtați-vă, depărtați-vă, ieșiți de acolo, și de necurat să nu vă atingeți, ieșiți din mijlocul lui, osebiți-vă cei ce purtați vasele Domnului.

12. Că nu veți ieși cu gălceavă, nici cu fugă veți merge, că va merge înaintea voastră Domnul, cel ce vă adună pre voi Domnul Dumnezeuul lui Israel.

13. Iată va cunoaște fiul meu și se va înălța, se va mări și se va ridicà foarte.

5. Ezechiel 36, 20; Rom. 2, 24.

7. Naum 1, 15; Rom. 10, 15.

9. Ps. 95, 11, 12. 10. Ps. 97, 2, 5.

11. Apoc. 18, 4. 12. 2 Cor. 6, 17.

13. Ierem. 23, 5; Evr. 7, 26.

19. Ierem. 15, 5; Plâng. 2, 13. 20. Plâng. 2, 11. 22. Iov 21, 20. 23. Ps. 128, 3. 52. 3. Ps. 43, 14. 4. Facere 46, 6.

14. În ce chip se vor miră de tine mulți, așa se va necinși de oameni chipul tău, și mărirea ta de fiii oamenilor.

15. Așa se vor miră de dânsul neamuri multe, și împărații vor astupa gura sa, că celor ce nu s'au vestit despre dânsul, aceia vor vede, și carii n'au auzit, vor cunoaște.

CAP. 53.

Patimile, moartea și proslăvirea lui Mesia.

Doamne! Cine a crezut auzului nostru, și brațul Domnului, cui s'a descoperit?

2. Vestit-am ca un prunc înaintea lui, și ca o rădăcină în pământ însetat; n'are chip el, nici mărirea, și l-am văzut pre el, și n'avea chip, nici frumusețe.

3. Ci chipul lui necinstit, și mai sfârșit decât al fiilor omenești, om ce eră întru bătae, și știind răbdă durere, că s'a schimbat fața lui, defăimat a fost și nesocotit.

4. Acesta păcatele noastre le poartă, și pentru noi rabdă durere, și noi am gândit, că dela Dumnezeu este el întru durere, în chin și în necaz.

5. Iar el s'a rănit pentru păcatele noastre, și a pățimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pre dânsul, și cu rana lui noi toți ne-am vindecat.

6. Toți ca niște oi am rătăcit, fiecare din calea sa s'a abătut, și Domnul l-au dat pre el pentru păcatele noastre.

7. Și el, pentruce s'a chinuit, nu ș'a deschis gura sa; ca o oaie la junghiere s'au adus, și ca un miel

fără de glas înaintea celui ce'l funde, așa nu'și deschide gura sa.

8. Întru smerenie judecata lui s'a ridicat, și neamul lui cine'l va spune? Că s'a luat de pre pământ vieța lui, pentru fărădelegile poporului meu s'au adus la moarte.

9. Și voiu dà pre cei răi în locul îngropării lui, și pre cei bogăți în locul morții lui; că fărădelege n'au făcut, nici s'au aflat vicleșug în gura lui.

10. Și Domnul va să'l curețe pre el de rane, de se va dà pentru păcat; sufletul vostru va vedeă sămânță îndelungată.

11. Și va Domnul cu mâna sa să scoată din durere sufletul lui, și să'i arate lui lumină, și să'l facă cu știință, și să îndrepteze pre cel drept, care bine slujește multora, și păcatele lor el le va purta.

12. Pentru aceasta el va moșteni pre mulți, și va împărși dobânzile celor fari, pentrucă s'a dat la moarte sufletul lui, și cu cei fărădelege s'au socotit, și el păcatele multora au purtat, și pentru fărădelegile lor s'au dat.

CAP. 54.

Slava noului Ierusalim.

Veselește-te cea stearpă, care nu naști, dà glas și strigă, ceea ce nu aveai dureri de naștere, că mai mulți sunt fiii celei pustie, decât acelei ce are bărbat.

2. Că au zis Domnul: lărgește locul cortului tău și pieile corturilor tale le întinde, nu te scumpi, lungeste funiile tale, și țărșii tăi împuțernicește-i.

3. Încă și deadreapta și deasfânga

14. Ps. 21, 7. 15. Rom. 15, 21.
53. 1. Ioan 12, 38; Rom. 10, 16.
2. Ps. 21, 7. 3. Marcu 9, 12.
4. Mat. 8, 17.
5. 1 Cor. 15, 3; 1 Petru 2, 24.
6. Ps. 118, 176.
7. Mat. 26, 62; Fap. 8, 32.

9. 1 Ioan 3, 5; 1 Petru 2, 22.
10. Ps. 20, 4; Ierem. 23, 5; Ps. 15, 10.
11. Ioan 17, 3.
12. Marcu 15, 28; Lucă 22, 37; Mat. 27, 38; Lucă 23, 33.
54. 1. Galat. 4, 27.

lățește, și sămânța ta va moșteni neamuri, și cetăți pustii vei lăcuî.

4. Nu te teme, pentru că te-ai rușinat, nici să'ți fie rușine, pentru că te-ai ocărit, că de rușinea cea veșnică vei uita, și de ocară văduviei tale mai mult nu'ți vei aduce aminte.

5. Că Domnul cel ce te-au făcut pre tine, Domnul Savaot este numele lui, și cel ce te izbăvește pre tine, el este Dumnezeuul lui Israil, Dumnezeu atot pământul se va chema.

6. Nu ca pre o femeie părăsită și slabă la inimă te-au chemat pre tine Domnul, nici ca pre o femeie din tinerețe urfă, zis-au Dumnezeuul tău.

7. Pușină vreme te-am părăsit, și cu milă mare te voiu milui.

8. Intru mânie pușină am întors fața mea de către tine, și cu milă veșnică te voiu milui, zis-au cel ce te-au izbăvit pre tine Domnul.

9. Dela apa care a fost pe vremea lui Noe, aceasta este mie, precum m'am jurat lui în vremea aceea, că mai mult nu mă voiu mânica a-supra pământului pentru tine.

10. Nici cu înfricoșarea ta voiu mută munții, și dealurile nu se vor clăsi; așa nici mila mea nu va lipsi dela tine, nici legătura păcii mele nu se va lua, că au zis Domnul cel milostiv ție:

11. Smerită și neașezată ai fost, n'ai avut mângâere, iată eu gătesc ție piatra ta, rubinul și temelile tale safir.

12. Și voiu pune zăbrelele tale iaspis, și porțile tale pietre de cristal, și zidul tău pietre alese.

13. Și pre toți fiii tăi învățați lui Dumnezeu, și întru multă pace vor fi fiii tăi.

14. Și cu dreptate te vei zidi, depărtează-te de nedreptate, și nu te

vei teme, și cutremur nu se va apropia la tine.

15. Iată nemernici vor veni pentru mine la tine, și vor lăcuî la tine, și vor scăpa la tine.

16. Iată eu te-am zidit pre tine, nu ca fierarul suflând cărbuni, și scoțând unelte la lucru, și eu te-am zidit, nu ca să te stric cu pierzare.

17. Tot lucrul făcut împotriva ta, nu va sporî, și tot glasul se va scula asupra ta la judecată, pre toți aceia vei birui, și cei supuși ai tăi vor fi într'însul; este moștenire celor ce slujesc Domnului, și voi veți fi mie drepti, zice Domnul.

CAP. 55.

Sfătuire pentru primirea mântuirii.

Cei însetați mergeți la apă, și câși nu aveți argint mergând cumpărați, și mâncați, și mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț, vin și grăsime.

2. Pentruce cheltuiți argintul, nu spre hrană, și osteneala voastră nu spre sașiu.

3. Ascultați-mă pre mine și veți mânca cele bune, și se va desfăia întru bunătați sufletul vostru; luați aminte cu urechile voastre și urmați căilor mele. Ascultați-mă pre mine și va fi viu întru bunătați sufletul vostru, și voiu pune vouă lege veșnică, știintele lui David cele credincioase.

4. Iată mărturie întru neamuri l-am dat pre dânsul Domn și poruncitor neamurilor.

5. Neamurile, care nu te știau pre tine, te vor chema și popoarele care nu te cunoșteau, la tine vor alerga pentru Domnul Dumnezeuul tău sfântul lui Israil, că te-au mărit pre tine.

6. Căutați pre Domnul, și dacă'l

5. Lucă 1, 32; 1 Tim. 2, 5.

9. Fac. 8, 21.

10. Ps. 45, 2; Ozie 2, 20; Ierem. 32, 40.

13. Ioan 6, 45.

17. Ozie 2, 18.

55. 1. Sirah 51, 32; Apoc. 22, 17.

4. Fapte 13, 34. 6. Pilde 8, 17.

veși află, să'l chemași pre el, când se va apropiă de voi.

7. Să și lase cel necredincios căile sale și omul cel fărădelege sfaturile sale, și să se întoarcă la Domnul și'l va milui, și la Dumnezeuul vostru, că mult va iertă păcatele voastre.

8. Că nu sunt sfaturile mele ca sfaturile voastre, nici căile mele, ca căile voastre, zice Domnul.

9. Ci cât este cerul departe de pământ, așa sunt departe căile mele de căile voastre, și cugetele mele de cugetele voastre.

10. Că precum se pogoară ploaea sau zăpada din cer și nu se întoarce până când adapă pământul, și'l face de răsare și rodește și dă sămânță sămănătorului și pâine de mâncare,

11. Așa va fi cuvântul meu, care va ieși din gura mea, nu se va întoarce către mine deșert, până când va plini toate câte am voit, și voi sporii căile tale și poruncile mele.

12. Că, cu veselie veși ieși și cu bucurie vă veși povățui, că munșii și dealurile vor sălți așteptându-vă pre voi cu bucurie, și toate lemnele țarinii vor bate cu ramurile.

13. Și în locul scaiului se va înălța chiparos, și în locul urzicei va crește mirsina, și va fi Domnul numit și întru semn veșnic, și nu va lipsi.

CAP. 56.

Chemarea neamurilor la mântuire.

Acestea zice Domnul, păziți judecata și faceți dreptate, că s'a apropiat mântuirea mea, ca să vie, și mila mea ca să se descopere.

2. Fericit bărbatul, care face acestea și omul, care ține acestea și păzește sâmbetele, ca să nu le

spurce pre ele, și și ferește mâinile sale, ca să nu facă nedreptate.

3. Să nu zică cel de alt neam, care s'a adaos Domnului zicând: doar cu osebire mă va osebi Domnul de la poporul său, și să nu zică famenul: că lemn sec sunt eu.

4. Acestea zice Domnul lamentelor: ori căși vor păzi sâmbetele mele și vor alege cele ce vreau eu, și vor ține legea mea,

5. Dă-voiu lor în casa mea și în zidul meu loc numit, mai bun decât fii și decât fete. Nume veșnic voiu da lor și nu va lipsi.

6. Și celor de alt neam, cari s'au adaos la Domnul, ca să slujiască lui și să iubească numele Domnului, ca să fie lui slugi și slujnice; și pre toți cei ce păzesc sâmbetele mele, să nu le spurce; și pre cei ce țin legea mea,

7. Voiu băga pre ei în muntele cel sfânt al meu, și îi voiu desfăla pre ei în casa mea de rugăciune, arderile de tot ale lor și jertfele lor vor fi primite pe jertfelnicul meu, căci casa mea, casă de rugăciune se va chema la toate neamurile.

8. Zis-au Domnul, cel ce adună pre cei risipiți ai lui Israel, că voiu adauge la ei adunare.

9. Toate hiarele sălbafice veniți, mâncași toate hiarele pădurei.

10. Vedeti, că au orbit toți, n'au cunoscut, toți câini muși sunt, cari nu pot lătră, cari visează în culcuș și iubesc a dormi.

11. Și ca niște câini fără de rușine, cu sufletul, cari nu știu sașiul și sunt răi, neștiind înțelegerea, toți au urmat căile sale, fiecare după pofta averilor până la cel din urmă.

12. Veniți să bem vin și să ne

7. Ierem. 7, 10; Mat. 21, 13. Marcu 11, 17; Lucă 19, 46.

9. Ierem. 12, 9.

11. Ierem. 6, 13; 8, 10.

12. 22, 13; 1 Cor. 15, 32.

îmbălăm, și să facem așa mâine
încă și mai mult foarte.

CAP. 57.

Mustrare necredinței lui Israil.

Vedeți cum a pierit dreptul și nimeni nu i-a aminte, și bărbați drepti pier și nimeni nu socotește că de către fața nedreptății a pierit dreptul.

2. Fi-va în pace îngroparea lui, luatu-s'a din mijloc.

3. Iar voi apropieși-vă aici fii fărădelege, neam de preacurvari și de curvă.

4. Întru cine v'ați desfătat? Și asupra cui ați deschis gura voastră, și asupra cui ați scos limba voastră? Au nu voi sunteți fii pierzători, sămânță fărădelege?

5. Cei ce vă rugați la idoli supț copaci deși, cei ce junghieți pre liii voștri în văi, în mijlocul pietrilor.

6. Aceasta este partea ta, aceasta este soarta ta și acelora ai vărsat turnări, și acestora ai adus jertfe, pentru acestea, au nu mă voiui mânia?

7. În munte înalt și sus, acolo este așternutul tău, și acolo ai suit jertfele tale.

8. Și după stâlpii ușei tale pus-ai pomenirea ta, gândeai, că de te vei depărta dela mine, mai mult ceva vei avea, iubit-ai pre cei ce dorm cu tine.

9. Și ai înmulțit curvea ta cu ei, și pre mulți ai depărtat dela mine; și ai trimis soli preste hotarele tale și te-ai întors, și te-ai smerit până la iad.

10. De căile tale cele multe te-ai ostent și n'ai zis: încetă-voiui, înfăritu-te-ai, pentrucă ai făcut acestea,

pentru aceea nu m'ai rugat pre mine.

11. De care temându-te te-ai înfricoșat și ai mințit mie și nu ți-ai adus aminte de mine, și nu m'ai luat pre mine întru cugetul tău, nici întru inima ta, și eu văzându-te pre tine te trec cu vederea, și de mine nu te-ai temut.

12. Și eu voiui vesti dreptatea ta și relele tale, care nu vor folosi ție.

13. Când vei strigă, scoață-te din necazul tău, că pre toți aceștia ți va lua vântul, și'i va duce volbura; iar cei ce se țin de mine, vor agonisi pământul și vor moșteni muntele cel sfânt al meu.

14. Și vor zice: curățiți de către fața lui căile, și luați împiedecările din calea poporului meu.

15. Acestea zice cel Prea înalt, cel ce lăcuește întru cele de sus în veac, cel sfânt întru sfinți, numele lui Domnul cel Prea înalt, carele întru sfinți odihnește, și cel ce dă celor slabi de suflet răbdare și celor cu inima zdrobită le dă vieață.

16. Nu în veci voiui face izbândă spre voi, nici pururea mă voiui mânia pre voi, că dela mine iese duh, și toată suflarea eu o am făcut.

17. Pentru păcat puțin l-am întristat pre el și l-am bătut, și am întors fața mea dela el, și s'a întristat, și a umblat supărat pre căile sale.

18. Căile lui le-am văzut și l-am tămăduit pre el, și l-am mângâiat pre el, și mângâere adevărată i-am dat lui.

19. Pace preste pace celor departe și celor de aproape, și au zis Domnul: vindecă-voiui pre ei.

20. Iar cei nedrepți se vor învălui și nu vor putea odihni.

21. Nu este bucurie celor necurați, zis-au Domnul Dumnezeu.

57. 1. Ps. 11, 1.

5. 3 Imp. 14, 23; 4 Imp. 17, 10; Ierem. 2, 20 și Iezech. 6, 13.

7. Ezech. 16, 16; Ierem. 3, 6.

13. Ps. 14, 1. 15. Ps. 51, 18.

16. Ps. 93, 14; 102, 9; Plâng. 3, 30.

21. Pilde 28, 1.

CAP. 58.

Postul cel adevărat.

Strigă cu tărie și nu încetă, ca o strâmbiță înalță glasul tău și spune poporului meu păcatele lor, și casei lui Iacov fărădelegile lor.

2. Pte mine din zi în zi mă caută și doresc să știe căile mele, ca un popor, care a făcut dreptate și n'a părăsit judecata Dumnezeului său; cer acum dela mine judecată dreaptă și doresc să se apropie de Dumnezeu,

3. Zicând: ce este, că am postit și n'ai văzut; smerit-am sufletele noastre și n'ai știut? Pentru că în zilele posturilor voastre faceți voile voastre și necăjiți pre toți supușii voștri.

4. Spre judecați și sfezi postii și bateți cu pumni pre cel smerit; pentru ce postii mie ca să se auză astăzi cu strigare glasul vostru?

5. Nu acest post am ales eu, și ziua ca să și smerească omul sufletul său, de și-ai strâmbă ca un cerc gruniazul tău și de ai așterne supt tine sac și cenușă, nici așa nu vei chema post primit.

6. Nu de acest fel de post am ales eu, zice Domnul: ci dezleagă toată legătura nedreptăței, dezleagă legăturile ceie cu silă încute, lasă pre cei prinși întru slobozenie și rumpe toată scrisoarea cea cu nedreptate.

7. Frânge celui flămând pâinea ta și pre săracii cei fără de casă, adu-i în casa ta; de vezi pre cel gol, îmbracă-l, și nu trece cu vederea pre cei ce sunt din sămânța neamului tău.

8. Atunci va ieși de dimineață lumina ta, și sănătatea ta curând va

răsări, și va merge înaintea la dreptatea ta, și slava lui Dumnezeu te va încunjură.

9. Atunci vei strigă și Dumnezeu te va auzi, și încă grăind tu, va zice: aici sunt; și vei lepădă dela tine legătura și întinderea mâinei și cuvântul cel de cârtire.

10. Și de vei da flămândului pâine din sufletul tău, și de vei sătura sufletul cel necăjit, atunci va străluci întru întunec lumina ta și întunerecul tău ca amiazăzi.

11. Și va fi Dumnezeuul tău cu tine pururea, și te vei sătura în ce chip poștește sufletul tău, și oasele tale se vor îngrășa și vor fi ca o grădină adăpată și ca un izvor, căruia nu'i scade apa, și oasele tale ca iarba vor răsări și se vor îngrășa, și vor moșteni neamurile neamurilor.

12. Și se vor zidi dărâmurile tale cele vechi, și vor fi temeliiile tale veșnice în neamurile neamurilor, și te vei chema locmitor de cele stricate, și cărările tale cele de prin mijloc le vei face umblate.

13. De vei întoarce piciorul tău dela sâmbete, ca să nu faci voile tale în ziua cea sfântă, și vei chema sâmbetele desfătare, sfinte Dumnezeului tău, și nu vei mișcă piciorul tău la lucru, nici vei grăi cuvânt cu mânie din gura ta,

14. Și vei fi nădăjduind spre Domnul, și te va sui la bunătățile pământului, și te va hrăni cu moștenirea lui Iacov tatălui tău. Că gura Domnului au grăit acestea.

CAP. 59.

Neleguirile poporului Israil. Păgăduința Mântuitorului.

Au nu poate mâna Domnului mântui? Au îngreuiatu-s'a urechea lui, ca să n'auză?

58. 1. Mihcea 3, 8. 2. 48, 2.

5. Zab. 7, 5.

7. Ezechiel 18, 7. 16. Mateiu, 25, 35.

8. Ps. 36, 6.

9. Iov 33, 26. 12. 61, 4.

14. A 2 lege 32, 13.

59. 1. 50, 2; Naum. 11, 23.

2. Ci păcatele voastre fac osebite între voi și între Dumnezeu, și pentru păcatele voastre au întors Domnul fața de către voi, ca să nu vă miluiască.

3. Că mâinile voastre sunt spurcate cu sânge și degetele voastre cu păcate, și buzele voastre au grăit fărădelege, și limba voastră cugetă strâmbătate.

4. Nimenea nu grăește drepte, nici este judecată adevărată, nădăjduesc întru cele deșarte și grăesc deșertăciuni, că zămislesc durere și nasc fărădelege.

5. Ouă de aspidă au spart și pânză de păianjin țes, și cel ce vrea să mănânce din ouăle lor spărgându-le, ailă ciocitură și într'însa vasilisc.

6. Pânza lor nu se va face haină, nici se vor îmbrăca din lucrurile sale, pentru că lucrurile lor sunt lucrurile fărădelegii.

7. Iar picioarele lor spre răutate aleargă, grabnice sunt a vărsa sânge, și gândurile lor sunt gânduri de a cideri, slărămare și ticăloșie în căile lor.

8. Și calea păcii nu o au cunoscut, nu este judecată întru căile lor; căci cărările lor pe care trec, sunt întorochiate și nu știu pacea.

9. Pentru aceea s'a depărtat judecata dela ei, și nu'i va apuca pre ei dreptatea, când așteptau ei lumină, s'a făcut lor întunec, așteptând zorile, în ceață au umblat.

10. Pipăi-vor ca orbii păretele, și ca și cei fără de ochi vor pipăi, și la amiază vor cădea ca în miezul nopții, ca cei ce mor vor suspină.

11. Ca ursul și ca porumbița împreună vor umbla, așteptat-am ju-

decată și nu este, mântuirea s'a depărtat dela noi.

12. Că multă este fărădelegea noastră înaintea ta, și păcatele noastre s'au improtivii nouă, că fărădelegile noastre sunt întru noi, și nedreptățile noastre le-am cunoscut.

13. Păgânește am lucrat și am minșit, și ne-am depărtat dela Dumnezeuul nostru; grăit-am strâmbătăți și am fost neascultători, zămislit-am și am cugetat din inima noastră cuvinte nedrepte.

14. Și am întors înapoi judecata, și dreptatea departe a stăiut, că s'a sfârșit întru căile lor adevărul, și pre cale dreaptă n'au putut să umble.

15. Și adevărul s'a ridicat și și-a mutat cugetul, ca să nu înțeleagă; și au văzut Domnul și nu l-au plăcut, că nu eră judecată.

16. Și au văzut și nu eră bărbat, și au socotit, și nu eră cine să apere, și i-au apărat pre ei cu brațul său, și cu mila sa i-au întărit.

17. Și s'au îmbrăcat cu dreptatea ca și cu oplașă, și coiful mântuirii au pus pre capul său, și s'au îmbrăcat cu haină de izbândă și cu veșmântul său.

18. Ca răsplătind să răsplătească ocară protivnicilor.

19. Și se vor teme cei dela apus de numele Domnului, și cei dela răsăritul soarelui de numele cel slăvit, că va veni ca un riu silnic mâniea Domnului, veni-va cu iușime.

20. Și va veni pentru Sion izbăvitorul, și va întoarce păgânătățile dela Iacov.

21. Și această este legătură lor dela mine, zice Domnul: Duhul meu, carele este întru tine, și graiurile mele, care le-am dat în gura ta, nu vor lipsi din gura ta și din gura

2. A 2 Lege 31, 18; Ps. 13, 2.

3. Ieremia 3, 10.

4. Iov 15, 35; Ps. 7, 14.

6. Iov 8, 14.

7. Pilde 22, 8 și 1, 16; Rom. 3, 15.

10. Pilde 4, 19.

12. Ps. 50, 4; Ierem. 14, 7. 14. Ierem. 7, 29.

17. Efes. 6, 14-17; 1 Tesal. 5, 8; Iov 29, 14.

19. Ierem. 47, 2. 20. Rom. 11, 26,

seminției tale, că au zis Domnul de acum și până în veac.

CAP. 60.

Slava poporului lui Dumnezeu.

Luminează-te, luminează-te Ierusalime, că vine lumina ta, și slava Domnului preste tine a răsărit.

2. Că iată întunec va acoperi pământul, și negură preste neamuri; iar preste tine se va arăta Domnul, și mărirea lui întru tine se va vedea.

3. Și vor umbla împărații întru lumina ta, și neamurile întru strălucirea ta.

4. Ridică împrejur ochii tăi, și vezi adunați pre toți fiii tăi întru tine; venit-au toți fiii tăi de departe, și fețele tale pre umeri se vor ridica.

5. Atunci vei vedea și te vei bucura, te vei teme și te vei spăimânta cu inima, că se va muta la tine bogăția mării, a neamurilor și a poarelor.

6. Și vor veni la tine cirezi de cămile, și te vor acoperi cămilele Madiamului și ale Ghefarului; toți din Sava vor veni aducând aur, tămâie vor aduce și piatră scumpă, și bine vor vesti mântuirea Domnului.

7. Și toate oile Chidarului se vor aduna la tine, și berbecii Navaotului vor veni, și se vor aduce primite pre ierusalimul meu, și casa rugăciunii mele se va mări.

8. Cine sunt aceștia? Carii ca norii zboară, și ca porumbii cu puii?

9. Pre mine ostroavele m'au așteptat, și corăbiile dela Tarsis întâiu, ca să aducă pre fiii tăi de departe și argintul și aurul lor cu dânsii, pentru numele Domnului cel sfânt, și pentru ca să se mărească sfântul lui Israil.

10. Și cei de alt neam vor zidi zidurile tale și împărații lor vor stă înaintea ta, că pentru mâniea mea te-am bătut și pentru mila mea te-am iubit.

11. Și se vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu se vor închide, ca să vie întru tine puterea neamurilor și împărații lor să se aducă.

12. Că neamurile și împărații, cari nu vor sluji ție, vor pieri, și neamurile cu pustiire se vor pusti.

13. Și mărirea Livanului la tine va veni, cu chiparos și cu pevg și cu chedru împreună, ca să se mărească locul cel sfânt al meu și locul picioarelor mele voi mări.

14. Și vor merge la tine temându-se fiii celor ce te-au smerit pre tine, și se vor închina la urmele picioarelor tale toți cei ce te-au înțărâtat, și te vei chema cetatea Domnului, Sionul sfântului lui Israil.

15. Pentru că ai fost tu părăsită și urită și nu eră cine să ți ajute ție, și te voi pune pre tine bucurie vesnică, veselie neamului neamurilor.

16. Și vei suga laptele neamurilor, și bogăția împăraților vei mânca, și vei cunoaște, că eu sunt Domnul cel ce te mântuesc pre tine și cel ce te răscumpăr Dumnezeuul lui Israil.

17. Și pentru aramă aduce-voiu aur, și pentru fier aduce-voiu argint și pentru lemne aduce-voiu aramă, și pentru pietre fier; și voi pune pre domnii tăi în pace, și pre episcopii tăi întru dreptate.

18. Și mai mult nu se va auzi nedreptate în pământul tău, nici zdrobire, nici ticăloșie în hotarele tale; ci se vor chema mântuire zidurile tale și porțile tale cu săpături.

19. Și mai mult nu va fi ție soa-

60. 2. Esire 10, 23.

3. Apoc. 21, 24; Ps. 101, 16.

5. Ps. 109, 3. 6. Ps. 71, 10. 7. Fac. 25, 13.

11. Apoc. 21, 25. 12. Ierem 12, 17. 14. Apoc. 3, 9.

rele spre luminarea zilei, nici răsăritul lunii va lumina noaptea ta; ci va fi fie Domnul lumina veșnică și Dumnezeu mărirea ta.

20. Că nu va apune soarele fie, și luna nu va scădea; că va fi fie Domnul lumina veșnică, și se vor sfârși zilele plângerei tale.

21. Și poporul tău tot drept, și în veac va moșteni pământul, păzind sădirea lucrurilor mâinilor sale spre mărirea.

22. Cel puțin la număr va fi cu miile și cel mai mic va fi neam mare. Eu Domnul la vreme voi adună pre ei.

CAP. 61.

Vestirea mântuirii prin Mesia.

Duhul Domnului preste mine, pentru aceea m'au uns pre mine bine a vesti săracilor, m'au trimis a vindeca pre cei zdrobiți la inimă, a propovedui robilor iertare și orbilor vedere.

2. A chema anul Domnului primit și ziua răsplătirei, a mângâia pre toți cei ce plâng.

3. Ca să se dea celor ce plâng Sionul mărirea în loc de cenușă, ungere de veselie celor întristați, podoaba mării în locul duhului mahnirei, și se vor chema neamul dreptăței, sădirea Domnului întru mărirea.

4. Și vor zidi cele pustiite din vechime, cele mai dinainte pustiite se vor ridica, și vor înnoi cetățile cele pustii, care s'au pustiit din neam în neam.

5. Și vor veni cei de alte neamuri, cari vor paște oile tale, și cei de altă seminție vor fi plugari și vieri.

6. Iar voi preoși Domnului vă veți chema, slujitori Dumnezeului vostru

se va zice vouă, țărnia neamurilor veți mânca și întru bogăția lor minunați veți fi.

7. Pentru îniruntarea voastră cea îndoită și pentru rușine se va bucura partea lor, și așa a doua oară vor moșteni pământul și bucurie veșnică va fi preste capul lor.

8. Că eu sânt Domnul cel ce iubesc dreptatea și urăsc jefuirile cele din nedreptate, și voi da osteneala lor dreptilor și legătură veșnică voi lega cu dânșii.

9. Și se va cunoaște întru neamuri sămânța lor și a fiilor lor în mijlocul popoarelor, tot cel ce va vedea pre ei fi va cunoaște, că aceștia sunt sămânță binecuvântată de Dumnezeu.

10. Și cu veselie se vor veseli întru Domnul. Să se bucure sufletul meu întru Domnul, că m'au îmbrăcat pre mine în haina mântuirii, și cu veșmântul veseliei m'au acoperit, ca unui mire mi-au pus mie cunună și ca pre o mireasă m'au împodobit cu podoabă.

11. Și ca pământul ce'i crește floarea lui și ca o grădină ce'i răsare sămânța ei, așa va răsări Domnul dreptatea și bucuria înaintea tuturor neamurilor.

CAP. 62.

Așteptarea mântuirii.

Pentru Sion nu voi tăcea și pentru Ierusalim nu voi înceta, până când va ieși ca o lumină dreptatea mea și mântuirea mea ca o făclie va arde.

2. Și vor vedea neamurile dreptatea ta, și toți împărații slava ta, și te va chema pre tine cu nume nou, pe care'l va da Domnul.

3. Și vei fi cununa frumuseței în

19. Apoc. 21, 23; 22, 5. 21. Mat. 15, 13.
61. 1. Lucă 4, 18. 2. Mateiu 5, 4. 3. Mat. 5, 4. 4. 58, 12.

6. 1 Petru 2, 5. 9; Apoc. 1, 6.

8. Pilde 3, 9; Ierem. 32, 40.
10. Ps. 131, 9.

11. Ierem. 31, 12.

mâna Domnului, și stema împărăției în mâna Dumnezeului tău.

4. Și mai mult nu te vei chema părăsită; și pământul tău nu se va mai numi pustiu, că te vei chema bunăvoirea mea și pământul tău lăcuit, că bine au voit Domnul întru tine și pământul tău se va lăcuit.

5. Și în ce chip lăcuesște tânărul cu fața, așa vor lăcuit fiii tăi cu tine; și în ce chip se veselește mirele de mireasă, așa se va veseli de tine Domnul.

6. Și preste zidurile tale Ierusalime pus-am păzitori toată ziua și toată noaptea, cari nu vor facea până în sfârșit aducându-și aminte de Domnul.

7. Că nu este vouă asemenea, de se va îndreptă, și va face Ierusalimul sumeție pre pământ.

8. Jurat-au Domnul pe dreapta sa și pe țaria brațului său; de voiu dă mai mult grâul tău și bucatele tale vrăjmașilor tăi, și de vor bea mai mult fiii cei streini vinul tău, pentru care te-ai ostenit,

9. Ci numai cei ce le-au adunat, aceia le vor mânca și vor lăuda pre Domnul, și cei ce le-au cules, aceia le vor bea în curțile mele cele sfinte.

10. Mergeși prin porțile mele și faceși cale poporului meu, și pietrele de pre cale le dași înlaturi, ridicai semn spre neamuri.

11. Că iată Domnul au făcut de s'a auzit până la marginile pământului; ziceși fetei Sionului: iată mântuitorul tău vine având plata sa cu sine, și lucrul său înaintea feței sale.

12. Și'l va numi pre el popor sfânt răscumpărat de Domnul, iar tu te vei numi cetate căutată și nepărăsită.

CAP. 63.

Ziua izbândirei.

Cine este acesta carele a venit din Edom? Roșala hainelor lui din Vosor? Acesta este împodobit în haina sa, strigă cu țarie: eu grăesc dreptate și judecată de mântuire.

2. Pentruce sunt hainile tale roșii, și îmbrăcămintele tale ca ale unui ce calcă în teasc? Fiind plin l-am călcat de tot.

3. Și din neamuri nu este bărbat cu mine, și i-am călcat pre ei întru mâniea mea, și i-am zdrobit pre ei ca pământul, și am vărsat sângele lor pre pământ și toate hainele mele le-am stropit.

4. Că ziua răsplătirei a venit lor și anul răscumpărării este de față.

5. Și am căutat, și nu eră ajutător, și am privit, și nimeni n'ajută, și i-a mântuit pre ei brațul meu și mâniea mea a sosit.

6. Și i-am călcat pre ei întru mâniea mea, și am vărsat sângele lor pre pământ.

7. De mila Domnului mi-am adus aminte, de bunătașile Domnului întru toate, care ne-au răsplătit nouă. Domnul este judecător bun casei lui Israil, răsplăți-ne-va nouă după mila sa și după mulțimea dreptății sale.

8. Și au zis: acesta este poporul meu, fiii nu se vor lepădă; și le-au fost lor spre mântuire din tot ne-cazul lor.

9. Nu sol, nici înger, ci însuș Domnul i-au mântuit pre ei, pentru că i-au iubit pre ei, și i s'au făcut milă de ei, însuș i-au răscumpărat pre ei, și i-au primit, și i-au înălțat în toate zilele veacului.

10. Iar ei n'au ascultat, și au întăritat pre Duhul cel sfânt al lui, și

63. 1. Ierem. 48, 24. 2. Apoc 19, 13.

3. Ps. 68, 24; Ioan 16, 32.

9. R 2 Lege 7, 7—9.

10. Eșire 16, 2; Num. 14, 4, 11; Efes. 4, 30.

62. 4. Ozie 1, 10; 1 Petru 2, 10.

11. Zab. 9, 9; Mat. 21, 5; Ioan 12, 15.

s'au întors Domnul spre vrajbă, însuș au dat războiu asupra lor.

11. Și și-au adus aminte de zilele cele de demult, unde este cel ce au scos din pământ pre păstorul oilor? Unde este cel ce au pus într'înșii Duhul cel sfânt?

12. Cel ce au scos cu dreapta pre Moisi, brațul slavei sale; care au închegat apa dela fața lui, ca să și facă luiș nume slăvit în veci.

13. Dusu-i-au pre ei prin adânc, ca pre un cal prin pustie, și nu s'au ostenit.

14. Și ca pre niște dobitoace pre câmp, pogorîtu-s'au Duh dela Domnul, și i-au povățuit pre ei, așa ai povățuit pre poporul tău, ca să și faci fie nume slăvit.

15. Caută din cer și vezi din casa cea sfântă a ta și a slavei tale; unde este râvna ta și fâria ta? Unde este mulțimea milei tale și a îndurărilor tale, că ne-ai răbdat pre noi?

16. Pentrucă tu ești Părintele nostru, că Avraam nu ne-a știut pre noi, și Israil nu ne-a cunoscut; ci tu Doamne Părintele nostru mântuiește-ne pre noi, din început numele tău preste noi este.

17. Pentruce ne-ai făcut pre noi Doamne, de am răfăcit dela calea ta? Învârtoșat-ai inimile noastre, ca să nu ne temem de tine? Intoarce-te pentru robii tăi, pentru neamurile moștenirii tale.

18. Ca să moștenim cât de puțin muntele tău cel sfânt, protivnicii noștri călcat-au sfințitorul tău.

19. Făcutu-ne-am ca din început când nu ne-ai stăpânit pre noi, nici s'a chemat numele tău preste noi.

CAP. 64.

Rugăciunea poporului.

De vei deschide cerul, se vor cutremură de tine munții și se vor

topi, cum se topește ceara de fața focului.

2. Și va arde focul pe protivnici, și se va arătă numele tău protivnicilor, de fața ta neamurile se vor turbură.

3. Când vei face cele mărite, se vor cutremură de tine munții.

4. Din veac n'am auzit, nici ochii noștrii n'au văzut Dumnezeu afară de tine, și lucrurile tale care vei face, celor ce așteaptă milă.

5. Că va întâmpina mila pre cei ce fac dreptate, și și aduc aminte de căile tale. Iată tu te-ai mâniat, și noi am păcătuit, pentru aceea am răfăcit.

6. Și ne-am făcut ca niște necurați toși, și ca o cârpă lepădată toată dreptatea noastră, și am căzut ca frunzele pentru fărădelegile noastre, așa ne va lua pre noi vântul.

7. Și nu este cel ce să cheme numele tău, și cel ce să și aducă aminte, ca să se fie de tine, că ai întors fața ta de către noi, și ne-ai dat pre noi pentru fărădelegile noastre.

8. Și acum Doamne Tatăl nostru tu ești; iar noi fină, lucrul mâinilor tale toși.

9. Nu te mâniă pre noi foarte, și în vreme să nu pomenești păcatele noastre; și acum caută Doamne, că poporul tău suntem noi toși.

10. Cetatea ta cea sfântă s'a făcut pustie, Sionul ca o pustie s'a făcut, Ierusalimul spre blestem.

11. Casa noastră cea sfântă, și slava pre care o au binecuvântat părinții noștri, s'a ars cu foc, și toate cele mărite ale noastre au căzut.

12. Și preste toate acestea, suferit-ai Doamne, și ai făcut, și ne-ai smerit pre noi foarte.

11. Eșire 14, 27, 30. 13. Ps. 105, 10.

15. A 2 Lege 26, 15. Varub 2, 16; Ps. 79, 15.

18. Ps. 73, 7. 19. Ierem. 14, 9.

64. 1. Ps. 143, 6.

4. Ps. 30, 19; 1 Cor. 2, 9.

6. 30, 22; Ps. 89, 8; 105, 6, 7; Daniil 9, 16.

8. Ierem. 18, 6. 9. Ps. 78, 8.

CAP. 65.

Răsplătirile Domnului.

Arătați-m'am celor ce nu mă căutau, aflați-m'am celor ce nu înțerebau de mine, zis-am: Iată sunt la neamul, care n'a chemat numele meu.

2. Înțins-am mâinile mele toată ziua către poporul cel neascultător și împotrivă grăitor, care n'a umblat pe calea cea bună, ci după păcatele sale.

3. Poporul acesta, care mă înfruntă pre mine înaintea mea pururea, aceștia jertesc în grădini, și pre lespezi tămâiază demonilor celor ce nu sunt.

4. Și în mormânturi și în peșteri dorm pentru visuri, carii mănâncă carne de porc și zeama jertfelor; spurcate sunt toate vasele lor.

5. Carii zic: departe dela mine, nu te apropiă de mine, că curat sunt; acesta este fumul mâniei mele, foc arde întru el în toate zilele.

6. Iată scris este înaintea mea, nu voi uita până ce voi răsplăti, și voi întoarce în sânul lor păcatele lor și ale părinților lor, zice Domnul. Cei ce au tămâiat în munți și în dealuri m'au ocărât pre mine, întoarce-voiu faptele lor în sânul lor.

7. Așa zice Domnul: în ce chip se va afla broboana în strugur, și vor zice: să nu o strici pre ea, că binecuvântare este într'însa; așa voi face pentru cel ce slujește mie, pentru acesta nu voi pierde pre toți.

8. Și voi scoate sămânță din Iacov și din Iuda, și va moșteni muntele cel sfânt al meu, și vor moșteni aleșii mei și slugile mele, și vor locui acolo.

9. Și în pădure vor fi stâne de oi, și valea Ahorului spre odihna circuzilor poporului meu, care m'a căutat pre mine.

10. Iar voi cei ce m'ați părăsit pre mine, și ați uitat muntele meu cel sfânt, și cei ce gătiți masă diavolului și faceți turnări norocului,

11. Eu vă voi da pre voi sabiei, toți junghieși veți cădea, pentru că v'arn strigat pre voi și n'ați auzit, grăit-am și n'ați ascultat, și ați făcut rău înaintea mea, și ați ales cele ce n'am voit.

12. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată cei ce slujesc mie vor mânca, iar voi veți flămânzi; iată cei ce slujesc mie vor bea, iar voi veți însetoșa;

13. Iată cei ce slujesc mie se vor veseli, iar voi vă veți rușina;

14. Iată cei ce slujesc mie cu bucurie se vor bucura, iar voi veți striga pentru durerea inimii voastre, și vă veți vâita pentru zdrobirea duhului vostru.

15. Că veți lăsa numele vostru spre sașii aleșilor mei, iar pre voi vă va pierde Domnul; iar celor ce slujesc mie se va pune nume nou.

16. Carii se vor binecuvânta pre pământ, se vor binecuvânta de Dumnezeu cel adevărat, și cei ce jură pre pământ, vor jură pre Dumnezeu cel adevărat, că vor uita necazul lor cel dintâiu, și nu va intra în inima lor.

17. Că va fi cerul nou și pământul nou, și nuși vor aduce aminte de cele dintâiu, nici vor veni în inima lor.

18. Ci veselie și bucurie vor afla într'însul, că iată eu fac Ierusalimul bucurie, și poporul meu veselie.

9. Isus Navl 7, 26.

11. Pilde 1, 24; Ierem. 7, 12 și 19, 4

12. Lucă 13, 28

15. Ierem. 42, 18.

16. A 2 Lege 6, 13; Ps. 62, 10; Ierem. 4, 2.

17. 2 Petru 3, 13; Hloc. 21, 1.

65. 1. Rom. 10, 20.

2. Num. 15, 39; Ps. 80, 12; Ierem. 7, 23.

4. Ezechil 4, 14. 6. Ps 78, 13.

19. Și mă voi bucura de Ierusalim, și mă voi veseli de poporul meu, și mai mult nu se va auzi întru dânsul glas de plângere, nici glas de strigare.

20. Nici va fi acolo tânăr și bătrân, care să nu și plinească vremea sa, că va fi cel tânăr de o sută de ani, iar păcătosul de va fi și de o sută de ani, când va muri blestemat va fi.

21. Și vor zidi case, și ei vor locui într'însele, și vor sădi vii, și ei vor mânca rodurile lor și vinul lor vor bea.

22. Nu vor zidi ei, și alții să locuiască, nici vor sădi ei, și alți să mănânce; căci ca zilele lemnului vieții vor fi zilele poporului meu, că lucrurile ostenelelor lor se vor învechi.

23. Iar aleșii mei nu vor osteni în deșert, nici vor naște fii spre blestem; că sămânță binecuvântată de Dumnezeu este, și fiii lor cu ei împreună vor fi.

24. Și va fi mai înainte de ce vor striga ei, eu voi auzi pre ei, încă grăind ei, voi zice: ce este?

25. Atunci lupii și mieii se vor paște împreună, și leul ca bou va mânca paie și șarpele pământ ca pâinea; nu vor face nedreptate, nici stricăciune în muntele cel sfânt al meu, zice Domnul.

CAP. 66.

Lepădarea jertfelor. Judecata și împărăția Domnului.

Așa zice Domnul: cerul este mie scaun și pământul razem picioarelor mele, ce casă veți zidi mie? Și care este locul odihnei mele?

2. Că toate acestea le-a făcut

mâna mea și ale mele sunt toate acestea, zice Domnul; și spre cine voi căuta, fără numai spre cel smerit și blând, și care tremură de cuvintele mele.

3. Iar cel fărădelege, care jertfește mie vișel, ca cel ce bate om; și cel ce jertfește din turmă, ca cel ce ucide câine; iar cel ce aduce făină de grâu, ca sângele de porc; cel ce face lămâiere spre pomenire, ca cel ce blestemă; și ei au ales căile lor și urâciunile lor care sufletul lor le-a voit.

4. Și eu voi alege batjocurile lor, și păcatele lor voi răsplăti lor, că i-am chemat pre ei, și nu m'au ascultat, grăit-am și n'au auzit, și au făcut ce este rău înaintea mea, și cele ce n'am voit au ales.

5. Auziți cuvântul Domnului, cei ce tremurați de graiul lui, ziceți frați ai noștri, celor ce vă urăsc pre voi și se scârbesc de voi, ca numele Domnului să se mărească și să se arate întru veselia lor, și ei se vor rușina.

6. Glasul strigării din cetate, glas din Biserică, glasul Domnului cel ce răsplătește răsplătire celor improfitivi.

7. Mai înainte de a naște ceea ce s'a apropiat să nască, mai înainte de a veni durerea nașterii a fugit și a născut fecior.

8. Cine a auzit ca aceasta? Și cine a văzut asemenea? Au născut-au pământul într'o zi? Sau născu-s'a un neam deodată? Că s'a chinuit și a născut Sionul pruncii săi?

9. Iar eu am dat așteptarea aceasta, și nu și-ai adus aminte de mine zis-au Domnul: au n'am făcut eu și pre ceea ce naște și pre cea steapă? Zis-au Dumnezeuul tău.

10. Veselește-te Ierusalime și prăz-

21. Amos 9, 14; Jeremia 31, 5,

23. 66. 22; Ps. 21, 31. 24. Ps. 31, 6.

25. Fac. 3, 14.

66. 1. 2 Paral. 6, 18; Sap. Ap. 7, 48, 49; 3 Imp. 8, 27; Ps. 113, 24.

2. Pilde 29, 23. 3. Ps. 39, 9, 10.

4. Pilde 1, 24. 5. Jerem. 7. 12 Ps. 39, 21.

nuiși într'însul toți cei ce'l iubiți pre el, și cei ce lăcuiți în el bucurafi-vă cu bucurie împreună cu dânsul toți, câți plângeți pentru dânsul.

11. Ca să sugeți și să vă săturați din fâțele mângâerei lui, și după ce veți suge să vă deslățați de intrarea slavei lui.

12. Că acestea zice Domnul: iată eu voi abate spre dânsii ca un riu de pace și ca un pârtu ce se varsă mărirea neamurilor; pruncii lor pre umere se vor ridica și pre genunchi se vor mângâia.

13. În ce chip mângâe pre cinevă muma lui, așa și eu vă voi mângâia pre voi, și în Ierusalim vă veți mângâia.

14. Și veți vedea, și se va veseli inima voastră și oasele voastre ca iarba vor odrăslî și se va cunoaște mâna Domnului, celor ce se tem de el, și va înfricoșă pre cei neascultători.

15. Că iată Domnul ca focul va veni, și ca viforui carele lui, să dea răsplătire întru mânie, și întru despărțirea sa cu văpae de foc.

16. Că, cu focul Domnului se va judecă tot pământul și cu sabia lui tot trupul, mulți răniți vor fi dela Domnul.

17. Cei ce se curățesc și se sfințesc în grădini și înaintea ușilor, cari mănâncă carne de porc și urâciuni și șoareci, împreună vor pieri, zice Domnul.

18. Și eu faptele lor și gândurile

lor le știu, iată viu să adun toate neamurile și limbile, și vor veni și vor vedea slava mea.

19. Și voi lăsa preste dânsese semn și voi trimite pre cei mântuiți dintr'înșii la neamuri în Tarsis și în Fud și în Lud și în Mosoh și în Tovel și în Elada, și în ostroavele cele de departe, care n'au auzit numele meu, și n'au văzut slava mea.

20. Și vor spune slava mea întru neamuri, și vor aduce pe frații voștri din toate neamurile dar Domnului, cu cai și cu cărușe, și cu purturile cele de purtat ale mușcoilor, cu umbraruri în sfânta cetate a Ierusalimului, zis-au Domnul; ca și cum ar aduce fiii lui Israil jertfele sale mie cu veselie și cu cântări în casa Domnului.

21. Și dintr'înșii voi lua preoști și leviji, zice Domnul.

22. Că precum cerul nou și pământul nou, care eu le fac, rămân înaintea mea, zice Domnul, așa va stă sămânța voastră și numele voastre.

23. Și va fi din lună în lună, și din sâmbătă în sâmbătă, veni-vă tot trupul de se va închina înaintea mea în Ierusalim, zice Domnul.

24. Și vor ieși, și vor vedea stăvurile oamenilor, cari au călcat poruncile mele, că viermele lor nu va muri, și focul lor nu se va sfinge, și vor fi priveală la tot trupul.

19. Ierem. 46, 9. Ps. 101, 29.

21. 1 Petr. 2, 5, 9; Apoc. 1, 6.

22. 65, 17; Apoc. 21, 1; 2 Petru 3, 13.

24. Marcu 9, 46.

13. 40, 1. 14. 61, 11 și 65, 14.

15. Ps. 67, 18; 2 Tes. 1, 8.

I E R E M I A

CAP. 1.

Chemarea Prorocului.

Cuvântul lui Dumnezeu, care s'a făcut către Ieremia fiul lui Helchia din preoși, care lăcuiă în Anatot în pământul lui Veniamin.

2. Cum s'a făcut cuvântul lui Dumnezeu către dânsul în zilele lui Iosia fiul lui Amos împăratul Iudei, în anul al treisprezecelea al împărăției lui.

3. Și a fost în zilele lui Ioachim fiul lui Iosie împăratul Iudei, până la al unsprezecelea an al lui Sedechia fiul lui Iosia împăratul Iudei, până la robia Ierusalimului în luna a cincea.

4. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

5. Mai 'nainte de a te zămisi tu în pântec te știu, și mai 'nainte de ce ai ieșit tu din miștras te-am sfințit, Proroc spre neamuri te-am pus.

6. Și am zis: o Doamnel Cel ce ești Stăpân, iată nu știu grăi, că tânăr sunt eu.

7. Și au zis Domnul către mine: nu zice, că tânăr sunt eu, căci către toți, cari te voiu trimite, vei merge, și toate câte voiu porunci fie vei grăi.

8. Să nu te temi de fața lor, că

eu cu tine sunt, că să te scoț pre tine, zice Domnul.

9. Și au întins Domnul mâna sa către mine, și s'au atins de gura mea și au zis Domnul către mine:

10. Iată am dat cuvintele mele în gura ta, iată te-am pus astăzi preste neamuri și preste împărății, ca să smulgi și să strici și să risipești, și iar să zidești și să răsădești.

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând: ce vezi tu Ieremia? Și am răspuns: toiag de nuc.

12. Și au zis Domnul către mine: bine ai văzut, pentru că am privighiat eu preste cuvintele mele, ca să le fac pre ele.

13. Și a fost cuvântul Domnului a doua oară către mine, zicând: ce vezi tu? Și am răspuns: căldare de desupt arzând văz eu și fața ei despre miazănoapte.

14. Și au zis Domnul către mine: despre miazănoapte se vor ațâfă relele preste toți cei ce lăcuiesc pre pământ.

15. Pentru că iată eu chem toate împărășiile pământului dela miazănoapte, zice Domnul; și vor veni, și vor pune fiecare scaunul său înaintea ușilor porților Ierusalimului, și preste toate zidurile cele dimprejurul lui, și preste toate cetățile Iudei.

1. 2. 4 Imp. 21, 25.

3. 4 Imp. 23, 34; 2 Paral. 35, 4.

5. Gal. 1, 15.

8. A 2 Lege 31, 6, 8.

9. Isaia 6, 5, 6, 7. 10. 2 Cor. 10, 5.

11. Zahar. 4, 2. 13. Iezechil 1, 4.

16. Și voiți grăi către ei cu judecată pentru toată răutatea lor, căci m'au părăsit pre mine, și au jertfit dumnezeilor streini și s'au închinat lucrurilor mâinilor sale.

17. Și tu încinge mijlocul tău și te scoală, și grăește către ei toate câte voiți porunci ție, nu te teme de fața lor, nici te înfricoșă înaintea lor, că cu tine sunt eu, ca să te scoj pre tine, zice Domnul.

18. Iată te-am pus pre tine astăzi ca o cetate tare și ca un zid de aramă, tare la toți împărașii Iudei și la boierii lui, și la poporul pământului.

19. Și vor dă rășboiu asupra ta, și nu te vor putea birui, pentrucă cu tine sunt eu, ca să te scoj pre tine, zice Domnul.

CAP. 2.

Mustrări poporului Israil.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine zicând: mergi și strigă în urechile Ierusalimului grăind: acestea zice Domnul:

2. Adusu-mi-am aminte de mila tinerețelor tale și de dragostea săvârșirei tale, pentrucă urmașii tu sfântului lui Israil, zice Domnul.

3. Sfânt este Israil Domnului, pâr-ga rodurilor lui, toși cei ce'l mănâncă pre el vor greși, rele vor veni asupra lor, zice Domnul.

4. Auziți cuvântul Domnului casa lui Iacov, și toată seminția casei lui Israil.

5. Acestea zice Domnul: ce greșală au aflat părinții voștri întru mine, că s'au depărtat dela mine și au umblat după deșertăciuni, și s'au făcut netrebnici?

6. Și n'au zis: unde este Domnul cel ce ne-au scos pre noi din pământul Eghiptului, cel ce ne-au po-

vățuit în pustie prin pământ uscat și neumbliat și prin pământ fără de apă și fără de roadă, prin pământ, întru care n'a umblat cândvă bărbat, nici a lăcuit om acolo?

7. Și v'am dus pre voi în Carmil ca să mâncași roadele lui și bună-tățile lui, și ași intrat și ași pângărit pământul meu, și moștenirea mea o ași pus întru urăciune.

8. Preoșii n'au zis: unde este Domnul? Și cei ce se țineau de lege nu m'au știut; și păstorii au făcut fără-delege împotriva mea, și prorocii au prorocit în Vaal și au umblat după cele netrebnice.

9. Pentru aceasta încă mă voi judecă cu voi, zice Domnul; și cu fiii fiilor voștri mă voi judecă.

10. Treceși în ostroavele Hetimului și vedeși, și în Chidar trimiteși, și socotiși foarte, și vedeși, de s'au făcut unele ca acestea.

11. De și-au schimbat păgânii dumnezeii săi, și aceia nu sunt dumnezei, iar poporul meu, a schimbat mărirea sa întru aceia dela cari nu se vor folosi.

12. Spăimântatu-s'a cerul de aceasta și s'a înfricoșat mult foarte, zice Domnul.

13. Că două și rele a făcut poporul meu: m'a părăsit pre mine izvorul apei vieței, și și-a săpat luiș fântâni surpate, care nu vor putea țineă apă.

14. Au rob este Israil? Au în casă născut? Pentruce s'a făcut de pradă?

15. Asupra lui au răcnit lei, și au dat glasul lor, cei ce au rânduit pământul lui spre pustiire și cetățile lui le-au săpat, ca să nu să lăcuiască într'însele.

8. Isaia 43, 27; Rom. 2, 20; Plâng. 2, 14.
10. Num. 24, 24.

11. Ps. 105, 21; Rom. 1, 23.

12. F 2 Lege 32, 1; Isaia 1, 2.

15. Isaia 5, 29.

18. Isaia 50, 8.

2. 3. Ps. 113, 1, 2. 5. Miheea 6, 3.

16. Și fiii Memfiei și ai Tafnei te-au cunoscut pre tine, și te-au batjocorit.

17. Au n'au făcut acestea fie pentru că tu m'ai părăsit pre mine? Zice Domnul Dumnezeuul tău.

18. Și acum ce este fie și căii Eghiptului, că să bei apa Ghionului? Și ce este fie și căii Asirienilor, că să bei apa riuurilor?

19. Căută-te-va viclenia ta și răutatea ta te va muștra, și cunoaște și vezi, că amar fie a mă părăsi tu pre mine, zice Domnul Dumnezeuul tău; și n'am binevoit întru tine, zice Domnul Dumnezeuul tău.

20. Că din veac ai zdrobit jugul tău și ai rupt legăturile tale, și ai zis: nu voiu sluji fie, ci voiu merge pe tot dealul înalt și supt tot copaciul umbros, acolo mă voiu răsfăța întru curviea mea.

21. Și eu te-am sădit viță rodiătoare toată adevărată, cum te-ai întors întru amărăciune, viță streină?

22. De te vei spăla cu salitru, și îți vei înmuși iarba, spurcată ești cu nedreptățile tale înaintea mea, zice Domnul.

23. Cum vei grăi: nu m'am spurcat și pre urma lui Vaal n'am mers? Vezi căile tale întru mulțime de bărbați, și cunoaște ce ai făcut, către seară glasul ei s'a văitat.

24. Căile sale le-au lăsat spre apa pustiei, întru pofia sufletului său se purtă de vânt, datu-s'a, cine o va înțoarce pre ea? Toți cei ce o caută pre ea nu vor osteni, întru smerenia ei o vor afla pre ea.

25. Înțoarce piciorul tău dela calea colțuroasă și gălelejul tău dela sete, iar ea a zis: îmbărbăta-mă-

voi, că am iubit streină și după ei am umblat.

26. Cum se rușinează furul, când se prinde, așa se vor rușina fiii lui Israil, ei și împărații lor și boierii lor și preoții lor și prorocii lor.

27. Lemnului a zis: că tatăl meu ești tu, și pietrei: tu m'ai născut pre mine; și au întors către mine spatele, și nu fețele lor; și în vremea răutăților lor vor zice: scoală-te și ne mântuiește pre noi.

28. Și unde sunt dumnezeii tăi? Pre cari ți-ai făcut fie? Au sculăse-vor și te vor mântui în vremea răutății tale? Că după numărul cetăților tale erau dumnezeii tăi o ludo, și după numărul despărțirii căilor Ierusalimului jerfiau lui Vaal.

29. Pentru ce grăși către mine? Toți voi ați lucrat păgânește și toți voi ați făcut fărădelege asupra mea, zice Domnul.

30. Indeseri am bătut pre fiii voștri, învățătura n'ați primit, sabie a mâncat pre prorocii voștri, ca leul cel pierzător, și nu v'ați înfricoșat.

31. Auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: au doar pustiiestate m'am făcut lui Israil? Au pământ jelinit? Pentru că a zis poporul meu: nu ne vei stăpâni, și mai mult nu vom veni către tine?

32. Au ulă-va mireasa podoabă sa și fecioara legătura pieptului ei? Iar poporul meu m'a uifat în zile nenumărate.

33. Ce bine vei mai isprăvi încă întru căile tale, că să cerci iubire? Nu așa, ci și tu ai viclenit, că să spurci căile tale.

34. Și în mâinile tale s'au aflat sânghiuri de suflete nevinovate, nu în scorburi i-am aflat pre ei, ci în tot stejarul.

35. Și ai zis: nevinovat sunt, ci

18. Isaia 30, 2. 19. Isaia 1, 20.
20. 3 Imp. 14, 23; Isaia 57, 5; 4 Imp. 16, 4 și 17, 10; Iezech. 6, 13,
21. Isaia 1, 21 și 5, 2.
22. Iov 9, 30; Mateiu 21, 32.

27. 2 Paral. 29, 6

28. Isaia 2, 6, 8; Ozie 10, 1, 2 Lege 32, 37.

31. Mat. 3, 7. 32. 3, 21.

să se întoarcă mâniea lui dela mine.

36. Iată eu mă judec cu tine, pentru că zici tu: n'am păcătuït, că ai defăimat foarte a îndoi căile tale, și dela Eghipt te vei rușina, precum te-ai rușinat dela Asur.

37. Că și de aici vei ieși, și mâinile tale preste capul tău, că au depărtat Domnul nădejdea ta, și nu vei spori într'însa.

CAP. 3.

Mustrări și indemnări la pocăință.

De va slobozi bărbatul pre femeia sa, și se va duce dela el, și se va mărita după alt bărbat, au întorcându-se, va mai veni la el? Și nu pângărindu-se va fi pângărită femeia aceea? Și tu ai curvit cu păstori mulți, dar întoarce-te către mine, zice Domnul.

2. Ridică ochii tăi spre înălțime, și vezi unde nu te-ai pângărit, în căi ai șezut la ei, ca o cioară în pustie, și ai spurcat pământul cu curviile tale și cu răutățile tale.

3. Si ai avut păstori mulți spre piedică ție, față de curvă s'a făcut fața ta, fără de rușine ai fost către toți.

4. Nu ca pre un casnic m'ai chemat, fată, și povățuitor tinereței tale?

5. Au rămâne-va în veac? Au păzi-se-va spre izbândire? Așa ai grăit, dar ai făcut relele acestea cât ai putut.

6. Și au zis Domnul către mine în zilele lui Iosie împăratul: văzut-ai cele ce a făcut mie casa lui Israel? S'a dus întru tot muntele în-nali, și sunt tot lemnul frunzos, și a curvit acolo.

7. Și am zis după ce a făcut ea

toate aceste nelegiuiri: întoarce-te la mine, dar nu s'a întors și a văzut netocmeala ei Iuda sora sa cea necredincioasă.

8. Și am văzut, că deși am lepădat casa lui Israel cea răsvrătită și o am depărtat pre ea din pricina tuturor nelegiuirilor sale, și i-am dat carte de despărțire la mâinile ei, sora sa Iuda cea necredincioasă nu s'a temut, și a mers, să se pângărească și ea.

9. Și s'a nimicnicit întru curvia ei, nelegiuind cu lemn și piatră.

10. Și în toate acestea casa cea răsvrătită a Iudei nu s'a întors din toată inima sa la mine, ci la minciuni.

11. Și au zis Domnul către mine: îndreptat-a sufletul său Israel față de răsvrătirea casei lui Iuda.

12. Mergi și citește cuvintele acestea către miazănoapte, și vei zice: întoarce-te către mine lăcașul lui Israel, zice Domnul; și nu voi căută cu asprime spre voi, că milostiv sunt eu zice Domnul; și în veci nu voi ține-va mânie asupra voastră.

13. Însă cunoaște strâmbăitatea ta, că asupra Domnului Dumnezeuului tău ai făcut păgânătate, și ți-ai îndreptat pașii tăi spre străini, sunt tot lemnul frunzos, și n'ai auzit glasul meu, zice Domnul.

14. Întoarceți-vă îil depărtați, zice Domnul; că eu voi stăpâni pre voi și voi lua pre voi, pre unul din o cetate și pre doi din o rudenie, și voi aduce pre voi în Sion.

15. Și voi da vouă păstori după inima mea, și vă vor păstori pre voi povățuindu-vă cu știință.

16. Și va fi de vă veți înmulți și veți crește pre pământ, zice Dom-

10. Isaia 59, 3. 11. Iezech. 16, 51.

12. Ps. 102, 8, 9. 14. Isaia 27, 12.

15. Iezech. 34, 23; Efes. 4, 11.

36. Isaia 30, 5, 7.

3. 6. Isaia 57, 7.

nul; în zilele acelea nu vor mai vorbi despre chivotul legii Domnului, nu se va mai sui la inimă, nu se va numi, nici se va socosi, și nu se va face altul.

17. În zilele acelea și în vremea aceea numi-vor Ierusalimul scaunul Domnului, și se vor adună toate neamurile la dânsul, și mai mult nu vor merge după poftele cele rele ale inimei lor.

18. În zilele acelea veni-va casa lui Israil la casa lui Iuda, și împreună vor veni din pământul de miazănoapte și din toate țările la pământul, care l-am dat moștenire părinților lor.

19. Și eu am zis: fie Doamne, încă rândul-te-voiu spre fii, și voiu da fie pământ ales, moștenirea lui Dumnezeu Atotfiitorul neamurilor și am zis: Părinte mă chemași pre mine și dela mine să nu vă întoarceți.

20. Inșă precum nu este credincioasă femeia iubitului său, așa nu m'a băgat pre mine în seamă casa lui Israil, zice Domnul.

21. Glas mare s'a auzit de plângere și de rugăciune al fiilor lui Israil, căci au făcut strâmbătate întru căile lor, uitat-au pre Dumnezeuul său cel sfânt.

22. Întoarceți-vă fii înapoi și voiu vindecă zdrobiturile voastre; iată noi robi vom fi fie, că tu ești Domnul Dumnezeuul nostru, cu adevărat o minciună erau munții și puterea măgurilor; înșă prin Domnul Dumnezeuul nostru mântuirea lui Israil.

23. Și rușinea a mâncat ostenelele părinților noștri din finerețele lor, oile lor și vițelii lor, și pre fiii lor și pre fetele lor.

24. Dormit-am întru rușinea noastră, și ne-a acoperit pre noi ne-

cinstea noastră, pentrucă înaintea Dumnezeului nostru am păcătuit noi și părinții noștri din finerețele noastre până în ziua aceasta, și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru.

CAP. 4.

Sfătuirii și amenințări.

De se va întoarce Israil către mine, zice Domnul, să se întoarcă, și de va lua dimprejurul său urâciunile lui din gura lui, și de către fața mea se va smeri.

2. Și va jură: viu este Domnul cu adevărat, cu judecată și cu dreptate, și vor binecuvântă întru el limbi și întru el vor lăudă pre Dumnezeu în Ierusalim.

3. Că acestea zice Domnul bărbaiilor Iudei și celor ce lăcuiesc Ierusalimul:

4. Arași pământ nou, și să nu semănași în spini, tăeși-vă împrejur Dumnezeului vostru, și tăeși împrejur învârtoșarea inimei voastre bărbaii Iudei și cei ce lăcuși în Ierusalim; să nu iasă ca focul mâniea mea, și să se aprindă, și nu va fi cel ce să o stingă pentru vicleșugul focmelelor voastre.

5. Vestiți în Iuda, și să se auză în Ierusalim, ziceți: dați semn cu trâmbița pre pământ și strigați tare, ziceți: adunați-vă, să intrăm la cetățile cele întărite, luând semn, iugii în Sion.

6. Grăbiți-vă, nu stați, că rele a-duc eu dela miazănoapte și surpare mare.

7. Se suie leul din culcușul său, și cel ce pierde limbile se ridică și a ieșit din locul său, ca să pustiească pământul tău, și cetățile tale se vor surpă rămânând pustii.

17. Miheia 4, 1. 21. 2, 32 și 7, 28.

22. Ozie 14, 2. 24. Ps. 25, 7 și 105, 6; Iov 13, 26; Daniil 9, 16.

4. 2. Isaia 48, 1 și 65, 16; Fac. 22, 18.

4. Fac. 17, 11; A 2 Lege 10, 16; Ozie 10, 12; Rom. 4, 11. 7. 2, 15 și 5, 6.

8. Pentru aceasta încingeți saci și vă tânguți și vă văitați, pentru că nu s'a întors iușimea mâniei Domnului dela voi.

9. Și va fi în ziua aceea zice Domnul: pierde-se-va inima împăratului și inima boierilor, și preoții se vor spăimânta și prorocii se vor mira.

10. Și am zis: o Stăpâne Doamne! Oare înșelând, ai înșelat pre poporul acesta și Ierusalimul, zicând pace va fi vouă? Și iată sabia a ajuns până la sufletul lor.

11. În vremea aceea zice-vor poporului acestuia și Ierusalimului: duhul răfăcării în pustie, calea fetei poporului meu nu spre curățire, nici spre sfințire.

12. Duh de plinire îmi va veni, și acum eu voi grăi judecățile mele către ei.

13. Iată ca norul se vor sui, și ca vișorul carele lor, mai sprinteni decât vulturii caii lor, vai nouă, că pierim.

14. Spală de răutate inima ta Ierusalime, ca să te mântuești; până când sunt întru tine gândurile răutăței tale?

15. Pentrucă glasul celui ce se suie dela Dan va veni mie, și se va auzi durerea din muntele lui Efraim.

16. Pomeniți limbi, iată au venit, vestiți în Ierusalim, vârtėjuri vin din pământ de departe, și au dat spre cetățile lui Iuda glasul lor.

17. Ca cei ce păzesc țarină au încunjurat-o pre ea, pentrucă te-ai lenevit spre mine, zice Domnul.

18. Căile tale și focmelele tale au făcut fie acestea, aceasta este răutatea ta, căci este amară, pentrucă au ajuns până la inima ta.

19. Pântecel meu mă doare, și simțirile inimei mele turbură sufletul meu, slăbește inima mea, nu voi tăcea, că glas de trâmbiță a auzit sufletul meu, strigare de războiu.

20. Și vestește zdrobire peste zdrobire, că tot pământul s'a pustiit, fără de veste s'a stricat cortul, ruptu-s'au pieile mele.

21. Până când voi vedea fugind? Auzind glasul trâmbișilor.

22. Pentrucă povățuitorii poporului meu pre mine nu m'au știut, fii fără de minte sunt și nepricepuți, măestri sunt a face rău; iar a face bine n'au cunoscut.

23. Căutat-am spre pământ, și iată nimic, și la cer, și nu erau luminile lui.

24. Văzut-am munții și erau tremurând, și toate dealurile clătinându-se.

25. Căutat-am și iată nu era om și toate pasărilor cerului se spăimântase.

26. Văzut-am, și iată Carmilul pustiit și toate cetățile arse cu foc de fața Domnului, și de fața iușimei mâniei lui s'a stins.

27. Acestea zice Domnul: pustiu va fi tot pământul și contenire nu voi face.

28. Și preste acestea plângă pământul și să se întunece cerul de sus, pentrucă am grăit și nu mă voi căi, pornitu-m'am și nu m'am întors dela ei.

29. De glas de călăreți și arc înfins s'a ferit toată țara, intrat-a în peșteri și în desișuri s'a ascuns și pe pietre s'a sui, toate cetățile s'au părăsit, nu lăcuește în ele om.

30. Și tu ce vei face de te vei îmbrăca cu roșu? Și de te vei împodobii cu podoabă de aur, de vei unge cu răstic ochii tăi, îndeșert este frumusețarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi, sufletul tău caută.

9. Iezech. 13, 9. 12. Iezech. 1, 4.

14. Isaia 1, 16.

19. Isaia 16, 11; 21, 4 și 22, 4.

20. Ps. 41, 8. 22. Isaia 1, 3.

24. Isaia 5, 25. 25. Sofon. 1, 3.

27. 5, 10. 28. 15, 6. 30. Iezech. 23, 40.

31. Că glas ca al celei ce se chiu-
nuește, am auzit suspinul tău, ca
al celei ce dănaște naște, glasul fetei
Stonului se va slăbi, și va slobozi
măinile sale, vai mie, că mi se sfâr-
șește sufletul pentru cei omorâți.

CAP. 5.

*Plămirea măsurii fără delegilor Ierusa-
laimului.*

Alergați prin prejur în căile Ieru-
salmului, și vedeți și cunoa-
șteți și cercăți în ulițele lui, de veți
află bărbat, care să facă judecată,
și să cercce credința, și blând voi
fi lor, zice Domnul.

2. Viu este Domnul, zic: pentru
aceea nu întru minciuni se jură.

3. Doamne ochii tăi spre credință
bătutu-i-ai pre ei, și nu i-au durut,
istovitu-i-ai pre ei, și n'au vrut să
primescă învățătura, înțărindu-și au
tețele lor mai mult decât piatra, și
n'au vrut să se întoarcă.

4. Și eu am zis: poate că săraci
sunt, pentru că n'au putut, nici au
cunoscut calea Domnului și jude-
cata lui Dumnezeu.

5. Mergă voi către cei mai aleși
și voi grai lor, pentru că ei au cu-
noscut calea Domnului și judecata
lui Dumnezeu, și iată cu toți dim-
preună stricat au jugul, rupt-au le-
găturile.

6. Pentru aceea i-a lovit pre ei
leul din dumbravă, și lupul până
la case i-a pierdut pre ei, și par-
dosul pândea spre cetățile lor, toți
cei ce ies dela ei vor fi sfâșiți, pen-
trucă au înmulțit necurățiile lor, în-
țărindu-și au urechile lor.

7. Pentru care dintr'acestea voi
fiți milostiv? Fiii tăi m'au păra-
sit pre mine, și se jurau întru cei ce
nu sunt dumnezei, și i-am sălurat

pre ei, și prea curveau, și în casele
curvelor se abăteau.

8. Cai nebuni spre partea feme-
iască s'au făcut, fiecare spre femeia
aproapelui său rânchează.

9. Au pentru acestea nu voi cer-
cetă? Zice Domnul, au întru lim-
bă ca aceasta nu va izbândi sufle-
tul meu?

10. Suiți-vă pre întăriturile ei, și
surpați de tot, și conține să nu
faceți, lăsați proptelele ei, că ale
Domnului sunt.

11. Că defăimând, au defăimat spre
mine zice Domnul, casa lui Israel și
casa lui Iuda.

12. Mințit-au Domnului lor, și au
zis: n'au să fie acestea, nu vor veni
preste noi rele, sabie și foamete nu
vom vedea.

13. Prorocii noștri erau în vânt,
și cuvântul Domnului nu era în ei,
așa va fi cu ei.

14. Drept aceea acestea zice Dom-
nul Atotfăcătorul, pentru care lucru
ați grai cuvântul acesta? Iată eu
am dat cuvintele mele foc în gura
ta, și pre norodul acesta lemne, și i
va omisi pre ei.

15. Iată eu aduc un neam de de-
parte preste voi, casa lui Israel, zice
Domnul, un neam a cărui limbă
nu o vei înțelege.

16. Tolba dui ca un mormânt de-
schis, Toți puternici.

17. Și vor mânca secerătura voa-
stră și pâinele voastre, și vor mân-
că de tot pre fiii voștri și pre te-
țele voastre, și vor mânca de tot
oile voastre și vițelii voștri, și vor
mânca viile voastre și smochinii
voștri și maslinii voștri, și vor tre-
eră cu sabie cetățile cele tari ale
voastre spre care voi ați nădăduit
în ele.

18. Și va fi în zilele acelea, zice

31. 6, 24. 5. 2. Isaia 48, 1. 4. 8, 7. 5. 2, 20.
6. Avacum 1, 8. 7. Is. Navi 23, 7.

8. Iezechiel 22, 11 și 33, 26. 10. 4, 27.
12. Isaia 28, 15. 14. 1, 10.

Domnul Dumnezeuul tău: nu voi face pre voi spre sfârșire.

19. Și va fi, când veși zice: penfruce ne-ău făcut Domnul Dumnezeul nostru toate acestea? Le vei răspunde: penfrucă m'ăși părășit pre mine, și ași slujit la dumnezei străini în pământul vostru, așa veși slujit la străini în pământul, care nu va fi al vostru.

20. Vestiiți acestea la casa lui Iacov, și să se auză în casa lui Iuda.

21. Ascultați dar acestea norod nebun și fără de inimă, ochii au ei și nu văd, urechi și n'aud.

22. Au de mine nu vă veși teme, zice Domnul? Au de fața mea nu vă veși sfiți? De cel ce au pus nisipul hotar mării, poruncă veșnică, și nu va trece preste ea, și se va turbura, și nu va putea, și vor suna valurile ei, și nu va trece preste ei.

23. Și la norodul acesta s'a făcut inimă neascultătoare și nebagătoare în seamă, și s'a abătut și s'a dus.

24. Și n'au zis întru inima lor: să ne temem dar de Domnul Dumnezeul nostru, cel ce ne dă nouă ploaie timpurie și târzie după plinirea vremii hotărâte pentru secetaș, și au păzit nouă acestea.

25. Fărădelegile voastre au adus acestea, și păcatele voastre au depărtat bunătățile de către voi.

26. Că s'au aflat în poporul meu necredincioși, cari lajuri au înfins, ca să strice oamenii și prindeau.

27. Că lajul întins plin de pasări, așa casele lor pline de viclesug, pentru aceea s'au smărit și s'au îmbogățit.

28. S'au ingrășat și au călcat judecata, n'au făcut judecata săracu-

lui, și judecata văduvei au nesocotit-o.

29. Au nu voi căuta spre acestea, zice Domnul? Au asupra unui neam ca acesta nu va izbândi sufletul meu?

30. Spăimântare și înfricoșare s'a făcut pre pământ.

31. Prorocii procelesc minciuni, și preoșii au bătut în palmele lor, și poporul meu a iubit așa, și ce veși face la cele după acestea?

CAP. 6.

Vestirea năvăririi unui neam străin.

Întăriți-vă fiii lui Veniamin din mijlocul Ierusalimului, și în Tecue trâmbiați cu trâmbiță, și preste Vifaharma ridicăți semin, că rele s'au ivit dela miazănoapte și zdrobire mare se face.

2. Și se va lua înălțimea ta fata Sionului.

3. La ea vor veni păstori și turmele lor, și vor face lângă ea colibi împrejur, și vor paște fiecare partea lui.

4. Rânduși-vă asupra ei, la războiu sculați-vă, și să ne suim asupra ei în amiază, vai nouă, că s'a plecat ziua, că se sfârșesc năbrele zilei.

5. Sculați-vă, și să ne suim asupra ei noaptea și să stricăm temeliiile ei.

6. Că acestea zice Domnul puterilor; tăiați lemnele ei, faceți înărire împotriva Ierusalimului. O cetate minciunoasă! Toată similitudinea este întru dansa.

7. În ce chip izvorăște apa în fântână, așa izbucnește răufatea ei, necurăție și ticăloșie se va auzi în ea preste fața ei pururea, cu durețe și cu bătae.

19, 16, 10. 21. Isaia 6, 9; Fap. Ap. 28, 26, 27. 22. Iov 38, 11.

24. A doua Lege 28, 12.

28. Amos 5, 7 și 6, 12; Isaia 1, 23.

29. Zaharia 7, 10. 31. Plâng. 4, 13. 6. 1. Neemia 3, 14. 3. Isaia 29, 13. 6. Ps. 54, 10.

8. Certă-te-vei Ierusalime, să nu se depărteze sufletul meu dela tine, să nu te facă pământ neumblat, care nu se va lăcuî.

9. Că acestea zice Domnul puterilor: culegeți, culegeți, ca o vie ră-mășițele lui Israil, întoarceți-vă, ca cel ce culege în coșnița sa.

10. Către cine voiui grăi și mă voiui mărturisî, și va auzî? Iată netăete, împrejur sunt urechile lor, și nu pot să auză; iată cuvântul Domnului s'a făcut lor spre ocară, nu vor voi să'l asculte pre el.

11. Și mâniea mea o am plinit, și o am oprit, și nu i-am pierdut pre ei, o vom vărsă preste prunci de afară și preste adunarea tinerilor împreună, că bărbat și femeie vor fi prinși, bătrân cu cel plin de zile.

12. Și se vor înturnă casele lor la alții, țarinile și femeile lor deodată, pentrucă voiui întinde mâna mea preste cei ce lăcuiesc pământul acesta, zice Domnul.

13. Pentrucă dela cel mic al lor până la cel mare, toți au făcut fărădelege, dela preot și până la procul cel minciunos, toți au lucrat cele minciunoase.

14. Și vindecă cu nepăsare sfărâmarea poporului meu, și zicând pace, pace; și unde este pace?

15. Rușină-se-vor căci au săvârșit fărădelege, și nu s'au rușinat ca cei ce se rușinează, și necinstea sa nu o a cunoscut, pentru aceea vor cădea în căderea lor, și în vremea cercetării lor vor pieri, zice Domnul.

16. Acestea zice Domnul: stați la drumuri și vedeți, și întrebați cărările Domnului cele veșnice, și vedeți care este calea cea bună, și

mergeți pre ea, și veți află odihnă sufletelor voastre, și au zis: nu ne vom duce.

17. Pus-am preste voi strejari, ascultați glasul trâmbiței și au zis: nu vom ascultă.

18. Pentru aceea auzit-au neamurile și cei ce pasc turmele lor.

19. Ascultă pământule, iată eu aduc preste poporul acesta rele, roada răzvrătirii lor, pentrucă la cuvintele mele n'au luat aminte, și legea mea o au lepădat.

20. Pentru ce'mi aduceți tămâie de la Sava, și scorțișoară din țară depărtată? Că arderile cele de tot ale voastre nu sunt primite și jertfele voastre nu m'au îndulcit pre mine.

21. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu aduc preste poporul acesta boală, și vor boli părinții și fiii împreună, vecinul și cel de aproape al lui vor pieri.

22. Acestea zice Domnul: iată vine popor dela miazănoapte, și se vor ridică neamuri dela marginile pământului.

23. Arc și fuști vor ține, năsălnic este, și nu'i va fi milă, glasul lui ca marea, ce aduce valuri, cu cai și cu cară se va rânduî, ca focul spre răsboiu, către tine fata Si-onului.

24. Auzit-am auzul lor, slăbit-au mâinile noastre, necaz ne-a cuprins pre noi, chinuri ca ale celei ce naște.

25. Să nu ieșiți afară la țarină și în căi să nu umblați, că sabia vrăjmașilor este prin prejur.

26. Fata poporului meu încingete cu sac, și presară cenușă; jelsește'și iubitul, tânguește-te cu milă, că fără de veste va veni chinul preste voi.

27. Socotitor te-am pus pre tine între popoare de cercetat, și vei cu-

9. Isaia 24, 13. 12. A doua Lege 28, 30. 13. Ps. 77, 67; Isaia 56, 11. 14. 8, 11; Miheea 2, 8. 15. Sofon. 3. 5.

16. Matei 11, 29.

19. A 2 Lege 32, 1; Isaia 1, 2.

20. Isaia 1, 11-15; Pilde 15, 8 și 21, 3; Miheea 6, 6, 7. 24. 4, 31. 26. Amos 8, 10.

noaște când voi ispiti eu calea lor, toți neascultători mergând strâmb, aramă și fier.

28. Toți stricați sunt.

29. Incefat-au foii dela foc, sfârșitu-s'a plumbul îndeșert, argintarul bate argintul, vicleșugurile lor nu s'au topit.

30. Argint lepădat chemați-i pre ei, pentru că i-au gonit pre ei Domnul.

CAP. 7.

Deșarta încredere a lui Israil. Amintările lui Dumnezeu.

Cuvântul care s'a făcut dela Domnul către Ieremia zicând: Stăi la poarta casei Domnului și propovăduiește cuvântul acesta și zi: Ascultați cuvântul Domnului toată Iudeea.

2. Acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israil: de veți îndreptă căile voastre și tocmelele voastre, și eu vă voi face pre voi să lăcuți în locui acesta.

3. Nu vă nădăjduiți voi spre cuvinte minciunoase, că mai mult nimic nu vor folosi vouă când ziceți: Biserica Domnului, Biserica Domnului este.

4. Că dacă îndreptând veți îndreptă căile voastre și tocmelele voastre, și făcând veți face judecată între om și între aproapele lui,

5. Și pre nemernic și pre văduvă și pre sirimani de nu'i veți asupra și sânge nevinovat de nu veți vărsa în locul acesta, și după dumnezei străini de nu veți merge spre rău vouă,

6. Voiu face pre voi să lăcuți în locul acesta, în pământul care l-am dat părinților voștri din veac și până în veac;

7. Iar de veți nădăjdui voi întru cuvinte minciunoase, de unde nu vă veți folosi,

8. Și ucideți și preacurviți și furați, și jurați strâmb, și tămăeți lui Vaal, și mergeți după dumnezei străini. pre cari nu'i știți. ca să vă fie vouă rău.

9. Și ați venit, și ați stătut înaintea mea în casa în care se chiamă numele meu întru ea și ați zis: feritu-ne-am, ca să nu facem toate urâciunile acestea.

10. Au peșteră tâlharilor este casa mea, unde se numește numele meu întru ea acolo înaintea voastră? Și iată eu am văzut, zice Domnul,

11. Că mergeți la locul meu cel dela Silom, unde am sălășiuit numele meu întru el acolo înainte, și vedeți cele ce am făcut lui de către fața răutăței poporului meu Israil.

12. Și acum pentru ce ați făcut toate aceste lucruri, și am grăit către voi, și nu m'ați ascultat pre mine, și v'am chemat pre voi și n'ați răspuns.

13. Deci, face-voiu și eu casei aceștia, unde se chiamă numele meu preste ea, spre care voi nădăjduiți întru ea, și locului care l-am dat vouă și părinților voștri, în ce chip am făcut Silomului.

14. Și voiu lepădă pre voi dela fața mea, precum am lepădat pre frații voștri toată sămânța lui Efraim.

15. Și tu nu te rugă pentru norodul acesta, și nu te rugă ca să fie miluiți ei, și nu te rugă nici mijloci către mine pentru ei, că nu te voiu ascultă.

16. Au nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și în căile Ierusalimului?

17. Fiii lor adună lemne și părinții lor ard foc, și femeile lor fă-

9. Isaia 56, 7; Mateiu 21, 13; Marcu 11, 17, Lucă 19, 46. 11. Is. Navi 18, 1.

12. Pilde 1, 24; Isaia 65, 11.

14. 3 Imp. 9, 7; 1 Imp. 4, 2, 10.

16. Eșire 32, 10; 1 Imp. 16, 1.

30. Isaia 1, 22.

7. 3. Isaia 48, 2. 5. Isaia, 10, 1, 2.

rămă aluat, ca să facă turte oștei cerului, și au vărsat turnări la dumnezei streini, pentru ca să mă mânie,

18. Au doar pre mine mă scârbesc ei? Zice Domnul, nu pre sine pentru ca să se rușineze obrazele lor?

19. Pentru care acestea zice Domnul: iată iușimea și mâniea mea se varsă preste locul acesta, și preste oameni și preste dobitoace, și preste tot lemnul țarinei lor, și preste roadele pământului, și va arde și nu se va sfinge.

20. Acestea zice Domnul: arderile cele de tot ale voastre adunați cu jertfele voastre și mâncați carne.

21. Că n'am grăit către părinții voștri și n'am poruncit lor, în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului pentru arderi de tot și pentru jertfe.

22. Fără numai cuvântul acesta l-am poruncit lor zicând: ascultăți glasul meu și voiți fi vouă Dumnezeu, și voi veți fi mie popor, și umblați întru toate căile mele, pre care voiți porunci vouă ca să umblați: ca să vă fie vouă bine.

23. Și nu m'au ascultat pre mine nici au plecat urechia lor, ci au umblat întru cugetele inimei lor cei rele, și au dat îndărăt și n'au mers înainte, din ziua în care au ieșit părinții lor din pământul Eghiptului și până în ziua aceasta.

24. Și am trimis la ei pre toți robii mei prorocii, dimineața și la amiază zi, și am trimis

25. Și nu m'au ascultat pre mine și n'au plecat urechia lor, și și-au învârtoșat cerbicea lor mai mult de cât părinții lor.

26. Și vei grăi lor cuvântul acesta, și nu te vor ascultă pre tine,

și îi vei chemă pre ei, și nu'ți vor răspunde.

27. Și vei grăi către ei limba aceasta, care n'au auzit glasul Domnului Dumnezeului lor, nici au primit învățătura, sfârșitu-s'a credința din gura lor.

28. Tunde părul tău și leapădă, plângi cu strigare, că au gonit Domnul și au lepădat pre neamul, care făcea acestea, pentru că fiii lui Iuda au făcut rău înaintea mea, zice Domnul.

29. Pus-au urăcunile lor în casa în care s'a chemat numele meu întru ea, ca să o spurce pre ea; și au zidit capiște lui Tofet, cel ce este în valea Benenom, ca să arză de tot pre fiii lor, și pre fetele lor cu toc, care n'am poruncit lor, și n'am gândit întru inima mea.

30. Pentru aceea iată zile vin, zice Domnul; și mai mult nu vor chemă capiștea lui Tofet și valea Benenom, ci valea celor omorâși, și i vor îngropă în Tofet nefiind loc.

31. Și morșii poporului acestuia vor fi mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului, și nu va fi cine să'i apere.

32. Și voiți face să înceteze din cetățile lui Iuda și din răspântiile Ierusalimului glasul celor ce se veselesc și glasul celor ce se bucură, glasul mirelui și glasul miresei, că spre pustiire va fi tot pământul.

CAP. 8.

Orbirea poporului și pedeapsa lui.

In vremea aceea zice Domnul: scoate-voiți oasele împărașilor lui Iuda și oasele boierilor lui, și oasele preoșilor, și oasele prorocilor lor, și oasele celor ce lăcuiesc în Ierusalim din mormânturile lor.

20. Amos 5, 21. 22. A doua Lege 6, 3.
23. Ps. 80, 13; Isaia 65, 2. 24. 2 Paral.
36, 15. 25. Neemia 9, 17, 29.

28. 3, 21, 29 Isaia 59, 14 și 15, 2.
30. 19, 6; 4 Imp. 23, 10. 31. A 2 Lege 28,
26. 32. Isaia 24, 8; Ozie 2, 11; Iezech. 26, 13.
3. 1. Lev. 26, 30.

2. Și le vor zbicî la soare, la lună și la toate stelele și la toată oastea cerului, pe care le au iubit, și cărora au slujit, și după care au mers, și de care se țineau, și la care s'au închinat ei; nu se vor tăia, nici se vor îngropă, și vor fi spre pildă preste fața atot pământul.

3. Că au ales mai bine moartea decât viața, și la toți ceilalți, cari au rămas dela neamul acela, în tot locul, ori unde voi scoate pre ei acolo.

4. Că acestea zice Domnul: au doară cel ce cade nu se scoală? Sau cel ce se abate nu se întoarce?

5. Pentru că s'a fost abătut poporul meu acesta, abatere fără de rușine, și s'au biruit de tot întru voea lor, și n'au vrut a se întoarce.

6. Băgați dar în urechi și auziți, nu așa vor grăi? Nu este om, care să se pocăiască de răutatea lui zicând: ce am făcut? Rămas-a cel ce aleargă dela alergătura lui, ca și calul ce se frământă întru rânchezarea lui.

7. Și Erodiul a cunoscut pe cer vremea lui, turtureaua și rânduneaua, pasările țarinei, păzit-au vremile intrării lor; iar norodul meu acesta n'a cunoscut judecățile Domnului.

8. Cum veți grăi, că înțelepți suntem noi și legea Domnului cu noi este? Îndeșert s'a făcut condeiul minciunos la scriitor.

9. Rușinatu-s'au înțelepții, acoperit-au capul său, și s'au spăimântat și s'au prins, pentru că au lepădat cuvântul Domnului; ce înțelepciune este la dânșii?

10. Pentru aceea voi da femeile lor și țarinile lor moștenire altora, pentru că dela cel mic până la cel mare toți sunt iubitori de argint, și

dela proroc până la preot toți spun minciuni.

11. Și vindecă cu nepăsare sfărâmarea poporului meu, zicând: pace, pace și pace nu eră.

12. Rușinatu-s'au, căci au făcut urâciune, și cu rușine nu s'au rușinat, și a se rușina nu știu, pentru aceea căzând vor cădea, în vremea cercetării lor vor cădea, zice Domnul:

13. Și vor adună roadele lor, zice Domnul: nu este strugur în vie și smochine în smochin, și frunzele au căzut de tot.

14. Și pentruce noi ședem? Adu-nați-vă și să intrăm în cetățile cele țări, și să pierim acolo, că Dumnezeu ne-au lepădat pre noi, și ne-au adăpat pre noi cu apă de fiere, pentru că am păcătuit înaintea lui.

15. Așteptat-am pace și nu eră nimic bun, vremea vindecării, și iată eră spaimă.

16. Dela Dan vom auzi glasul iuțimei cailor lui, de glasul rânchezării cailor călărimei lui s'a clătit tot pământul, și va veni și va mânca de tot pământul și plinirea lui, cetatea, și pre cel ce lăcuesc întru dânsa.

17. Pentru că iată eu trimiș la voi șerpi omorători, cărora nu este descântare.

18. Și vă vor mușcă pre voi fără de vindecare cu durerea inimii voastre cei slabe.

19. Iată glasul strigării fetei poporului meu din pământ departe, au nu este Domn în Sion? Sau împărat nu este acolo? Pentru că m'au urgisit cu cele cioplite ale lor, și întru deșertăciuni streine.

20. Petrecutu-s'a vara, trecut-a se-cerea și noi nu ne-am mântuit.

21. De surparea fetei poporului meu m'am întunecat, și întru slă-

3. Εποχ, 9, 6. 7. 5, 4; Isaia 1, 3; 8 Rom. 2, 17-19. 10. Isaia 56, 11.

11. 6, 14. 14. Plâng. 3, 15; 14, 19.

biciunea minții mă întăriră dureri, ca a celei ce naște.

22. Și au nu este rășină în Galaad? Au doftor nu esie acolo? Pentru ce nu s'a suie vindecarea feței poporului meu?

CAP. 9.

Plângerea prorocului. Amenințări dela Dumnezeu.

Cine va da capului meu apă și Cochilor mei izvoare de lacrimi? Ca să plâng pre poporul meu acesta ziua și noaptea, pre cei răniți ai feței poporului meu.

2. Cine'mi va da în pustie sălaş mai de margine și voiu părăsi pre poporul meu, și mă voiu duce dela ei, că toți preacurvesc, adunare de defăimători.

3. Și a întins limba sa ca un arc mincinos, și nu credința a stăpânit pre pământ, că merg din rele în rele, și pre mine nu m'a cunoscut, zice Domnul.

4. Fiecare să vă păziți de către aproapele său, și spre frașii lor nu nădăjduiți, pentru că tot fratele cu amăgitoră va amăgi și tot prietenul cu vicleșug umblă.

5. Fiecare pre prietenul său va înșelă, adevărul nu vor grăi, învățatu-s'au limba lor a grăi minciuni, năpăstuit-au și n'au volt a se întoarce.

6. Camătă preste camătă, vicleșug preste vicleșug, n'au vrut să mă știe pre mine, zice Domnul.

7. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor: iată eu voiu lămurî pre ei, și voiu ispiși pre ei, că voiu face pentru vicleșugul feței poporului meu.

8. Săgeată rănitoare este limba lor, vicleșug sunt graiurile gurii lor,

cu aproapele său grăiește de pace, și întru sine are vrajbă.

9. Au asupra acestora nu voiu socoti, zice Domnul? Sau la norod ca acesta nu va izbândi sufletul meu?

10. Preste măguri faceți fânguire și pre căile pustiei plângere, că s'a săvârșit pentru că nu sunt oameni, n'au auzit glasul stăpânirii, dela pașările cerului și până la dobitoace, spăimântatu-s'au, dusu-s'au.

11. Și voiu da Ierusalimul spre înstreinare, spre lăcuință balaurilor, și cetățile Iudei spre stingere le voiu pune, nelăcuindu-se; cine este omul cel înțelegător și să înțeleagă acestea? Și acela către care este cuvântul gurei Domnului, vestească vouă, pentru care lucru a pierit pământul? Aprinsu-s'a ca pustiul cel neumblat.

12. Și au zis Domnul către mine: pentru ce au părăsit ei legea mea, care o am dat înaintea feței lor, și n'au ascultat glasul meu.

13. Ci au mers după cele alese ale inimei lor cei rele, și după idoli, care i-au învățat pre ei părinții lor.

14. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor Dumnezeu lui Israel: iată eu hrănesc pre ei cu nevoi și voiu adăpa pre ei cu apă de fiere.

15. Și voiu risipi pre ei întru neamurile, pre care nu le-au cunoscut ei, nici părinții lor, și voiu trimite la dânșii sabie până voiu sfârși pre ei cu dânșii.

16. Acestea zice Domnul puterilor: chemați pre cele ce plâng, și să vie, și către cele înțelepte trimiteți.

17. Și să răspunză și să plângă pentru voi, și să sloboază ochii voștri lacrimi și genele voastre să curgă apă.

9. 1. Ps. 118, 136; Isaia 22, 4.

2. Marcu 8, 38. 4. Miheea 7, 5. 7. Malah. 3, 3. 8. Psalm 11, 2 și 27, 4.

11. Ozie 14, 10. 12. H 2 Lege 32, 29.

15. Lev. 26, 33. 16. Amos 5, 17.

17. 2 Paral. 35, 25.

18. Că s'a auzit în Sion glasul cel de jale, cum am chinuit? Ne-am rușinat foarte, căci am părăsit pământul și am lepădat sălașurile noastre.

19. Ascultați dar femeii cuvântul lui Dumnezeu, și să primească urechile voastre cuvintele gurei lui, și învățați fetele voastre jale, și femeia pre cea de aproape a ei plângere.

20. Că s'a suif moartea prin ferestrele voastre, intrat-a la pământul vostru, ca să zdrobească prunci de pe afară, și pre lineri de prin ulișă.

21. Și vor fi morții oamenilor spre pildă preste fața câmpului pământului vostru, și ca iarba dinapoia celui ce cosește.

22. Și nu va fi cel ce să adune acestea, zice Domnul; să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea lui, și să nu se laude cel tare întru tăria lui, și să nu se laude cel bogat întru bogăția lui.

23. Ci într'aceasta să se laude cel ce se laudă, că înțelege și cunoaște, că eu sunt Domnul cel ce fac milă și judecată și dreptate pre pământ, că într'aceasta este voea mea, zice Domnul.

24. Iată zile vin, zice Domnul, și voi izbândi preste toți cei ce au tăiat împrejur marginea acoperirii lor.

25. Preste Eghipet și preste Iudumeia și preste Edom și preste fiii lui Ammon și preste fiii lui Moav, și preste tot cel ce tunde împrejur cele dela fața lui, cei ce lăcuiesc în pustie, că toate neamurile sunt nețăte împrejur la trup, și toată casa lui Israel netăieși împrejur sunt cu inima.

CAP. 10.

Deșertăciunea idolilor. Pustiirea Ierusalimului.

Auziți cuvântul Domnului, care au Agrăit către voi, casa lui Israel.

2. Acestea zice Domnul: după căile neamurilor nu învățați, și de semnele cerului nu vă temeți, pentrucă se tem de ele cu fețele sale.

3. Că legăturile neamurilor deșarte sunt; lemn este din dumbravă tăiat, lucru de teslar și furnaș.

4. Cu argint și cu aur înfrumsețate sunt, cu ciocane și cu cuie le-a întărit pre ele, pune-le-vor pre ele, și nu se vor mișcă.

5. Argint bătut este, nu vor umblă, fiind ridicați se vor ridică, că nu vor păși, nu vă temeți de acelea, că nu vor face rău, și bine nu este întru ele.

6. Nu este asemenea cu tine Doamne, mare ești tu, și mare este numele tău întru țările.

7. Cine nu se va teme de tine împărate al neamurilor, pentrucă ție se cuvine, că întru toți înțelepții neamurilor, și întru toate împărățiile lor nu este asemenea ție.

8. Cei fără de minte, și cei nesocotitori sunt împreună, dăscălia deșertăciunilor lor, lemn este.

9. Table de argint se aduc dela Tarsis, iar aurul vine din Ofaz, și mâna argintarilor, lucruri de meșteri, toate cu vânăt și mohorât le vor îmbrăcă pre ele.

10. Dar Domnul este Dumnezeu adevărat. El este Dumnezeul cel viu și împărat veșnic. De mâniea lui se va clăii pământul și limbile nu pot suferi urgia lui.

10. 2. Lev. 18, 3, 20, 23.

3. Isaia 40, 20 și 44, 9; Înțelep. 3, 13, 14.

5. Isaia 46, 7; Ps. 113, 13 și 134, 31—34.

6. Ps. 85, 7, 9.

7. Miheea 7, 18; Apoc. 15, 4.

8. Avacum 2, 18; Zahar. 10, 2.

10. Ps. 9, 16.

23. 1 Cor. 1, 31; 2 Cor. 10, 17; Ps. 61, 11.

25. Lev. 26, 41.

11. Așa să ziceți lor: dumnezeii cari cerul și pământul n'au făcut, să piară de pre pământ, și de supț cerul acesta.

12. Dumnezeu cel ce au făcut pământul cu puterea sa, cel ce au îndreptat lumea cu înțelepciunea sa, și cu mintea sa au întins cerul.

13. Și mulțime de ape în cer, și au ridicat nori dela marginea pământului, fulgerile spre ploaie au făcut, și au scos vânturile din vistieriile sale.

14. Nebunit-a tot omul de minte, rușinat-u-s'a tot argintarul de cele săpate ale lui, că minciunoase a topit, nu este duh întru ele.

15. Deșarte sunt, lucruri batjocorite, în vremea cercetării lor vor pieri.

16. Nu este parte ca aceastia la Iacov, că cel ce au zidit toate, acela este moștenirea lui, Domnul este numele lui.

17. Adunat-au de afară statul tău, cei ce lăcuește întru cei aleși, că acestea zice Domnul:

18. Iată eu depărtez pre cei ce lăcueșc pământul acesta în strâmtorare, și voi necăji pre ei, ca să se aile rana ta.

19. Vai de zdrobirea ta, dureroasă este rana ta, și cu am zis: cu adevărat aceasta este rana ta și te ține pre tine.

20. Cortul tău au stricat, pierit-au și toate pieile tale s'au spintecat, liii mei și oile mele nu sunt, nu este încă loc cortului meu, loc pieilor mele.

21. Pentrucă păstorii au ieșit din minte, și pre Domnul nu l-au căutat, pentru aceea n'au socotit toată pășunea și s'au risipit.

22. Se aude sgomot, iată vine și cutremur mare din pământul mie-

zului nopții, ca să puie cetățile lui Iuda spre stingere, și spre culcuș pasărilor.

23. Știu Doamne, că nu este a omului calea lui, nici bărbat va merge și va isprăvi călătoria sa.

24. Ceartă-ne pre noi Doamne, însă cu judecată și nu cu mânie, ca să nu ne împuținezi pre noi.

25. Varsă mâniea ta preste neamurile cele ce nu te știu pre tine, și preste împărățiile, care n'au chemat numele tău, că au mâncat pre Iacov, și au mistuit pre Israil, și pășunea lui o au pustiiit.

CAP. 11.

Ruperea legăturii cu Dumnezeu. Sfat viclean asupra prorocului.

Cuvântul, care s'a făcut dela Domnul către Ieremia zicând:

2. Auzi cuvintele legăturii acestea, și vei grăi către bărbații lui Iuda și către cei ce lăcueșc în Ierusalim și vei zice către ei:

3. Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: blestemat este omul cel ce nu va ascultă de cuvintele legăturii acestea, care am poruncit părinților voștri, în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, din cuptorul cel de fier, zicând:

4. Ascultați glasul meu, și faceți toate, câte voi porunci vouă, și veți fi mie popor și eu voi fi vouă Dumnezeu.

5. Ca să întăresc jurământul meu, care am jurat părinților voștri, ca să le dau lor pământ, din care curge lapte și miere, precum este ziua aceea și am răspuns și am zis: fie Doamne.

6. Și au zis Domnul către mine:

23. Pilde 16, 1. 24. Psalm 6, 1; Isaia 27, 8. 25. Ps. 78, 6.

11. 3. A doua Lege 27, 26. 4. Lev. 26, 3, 12. 5. A 2 Lege 7, 12.

11. Facere 1, 1. 12. Ps. 135, 5.

15. Isaia 44, 20. 17. Ps. 73, 1.

citește toate cuvintele acestea în cetățile lui Iuda și afară de Ierusalim zicând:

7. Auziți cuvintele legăturii acesteia, și le faceți pre ele, că mărturisind am mărturisit părinților voștri în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, până în ziua aceasta, mănecând am mărturisit, zicând:

8. Ascultați glasul meu, și n'au ascultat, nici au plecat urechea sa, ci au mers fiecarele întru răutatea inimii sale cei rele, și am adus preste ei foarte cuvintele legăturii acesteia, care le-am poruncit să o facă, și nu o au făcut.

9. Și au zis Domnul către mine : se află un sfat viclean întru bărbaii lui Iuda, și întru cei ce lăcuiesc în Ierusalim.

10. Intorsu-s'au la nedreptățile părinților lor celor mai dinainte, carii n'au vrut să asculte cuvintele mele, și iată ei merg după dumnezeii străini, ca să le slujească lor, și casa lui Israil și casa lui Iuda au stricat legătura mea, care am pus către părinții lor.

11. Pentru aceea acestea zice Domnul : iată eu aduc preste norodul acesta rele, din care nu vor putea ieși, și vor strigă către mine, și nu voi ascultă pre ei.

12. Și vor merge cetățile lui Iuda, și cei ce lăcuiesc Ierusalimul, și vor strigă către dumnezeii lor, cărora le tămâiază, dar ei nu'i vor mântui pre dânșii în vremea necazului lor.

13. Că după numărul cetăților tale erau dumnezeii tăi Iudo, și după numărul ieșirilor Ierusalimului a pus capiștii a tămâia lui Vaal.

14. Și tu nu te rugă pentru norodul acesta, și nu face pentru ei cerere și rugăciune că nu-i voiu a-

scultă pre ei în vremea, în care mă vor chemă pre mine în vremea necazului lor.

15. Pentru ce cea iubită în casa mea a făcut urăciune ? Au rugăciunile și cărnurile sfinte vor luă dela tine răutățile tale ? Au scăpă-vei de aceasta ?

16. Maslin cu bună umbră, frumos la chip au numit Domnul numele tău, ia glasul tăerii lui, s'a aprins foc preste el, mare este necazul preste tine, stricatu-s'au ramurile lui.

17. Și Domnul puterilor, cel ce te-au sădit pre tine, grăit-au asupra ta rele pentru răutatea casii lui Israil, și a casei lui Iuda, pentru că ș'au făcut lor ca să mă urgisească pre mine tămâind lui Vaal.

18. Doamne arată-mi mie, și voiu cunoaște ; atunci am văzut meșteșugurile lor.

19. Iar eu ca un miel fără de răutate ce'l duc spre junghiere, n'am cunoscut, că gândeau asupra mea gând rău, zicând : veniți să băgăm lemn în pâinea lui, și să'l pierdem de pre pământul celor vii, și numele lui să nu se mai pomenească.

20. Doamne al puterilor cel ce judeci cu dreptul, carele ispitești inimile și rărunchii, dă-mi să văz de la tine răsplătire asupra lor ; că jie am descoperit îndreptarea mea.

21. Pentru aceea așa zice Domnul asupra oamenilor din Anatol, cei ce caută sufletul meu, zicând : nu vei proroci în numele Domnului ; iar de nu, vei muri în mâinile noastre.

22. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor : iată eu voiu cerceta asupra lor, tinerii lor vor muri de sabie, și feciorii lor și fetele lor se vor stinge de foame.

23. Și nu vor avea rămășiță, pentru că voi aduce rele asupra celor ce lăcuiesc în Anafot, în anul cercetării lor.

CAP. 12.

Fericirea amăgitoare a celor răi.

Drept ești tu Doamne, că voi răspunde către tine. Însă judecăși voi grăi către tine, ce este căia calea necredincioșilor sporește? În mulțitu-s'au toți cei ce leapădă poruncile tale.

2. Săditu-i-ai pre ei, și au prins rădăcină, odraslă au tăcut, și au făcut roadă; aproape ești tu Doamne de gura lor, și departe de răunchii lor.

3. Și tu Doamne mă știi pre mine, ispitii-ai inima mea înaintea ta; adună-i pre dânșii, ca pre niște oi spre junghiere, și-i curățește pre ei spre ziua junghierii lor.

4. Până când va plânge pământul, și foață iarba țarinei se va usca de răutățile celor ce lăcuiesc pre dânșii? Perit-au dobitoacele și pasările, că au zis: nu va vedea Dumnezeu căile noastre.

5. Picioarele tale aleargă, și te slăbesc pre tine, cum te vei ținea de cei pre cai? Și în pământul păceii tale nădăjduiești, ce vei face în furia Iordanului?

6. Că și frașii tăi și casa tatălui tău, și aceștia s'au lepădat de tine, și aceștia au strigat, dinapoia ta s'au adunat, să nu te încrezi întru ei, când vor grăi către tine bune.

7. Părăsit-am casa mea, lăsat-am moștenirea mea, dat-am sufletul meu cel iubit în mâinile vrăjmașilor ei.

8. Făcutu-s'a mie moștenirea mea, ca un leu în dumbravă, dat-a asu-

pra mea glasul său, pentru aceea o am urfi pre ea, au peștera leoaicei îmi este moștenirea mea?

9. Au peșteră este împrejurul ei? Mergeși, adunași toate hiarele țarinei, și să vie, și să o mănânce pre ea.

10. Păștori mulți au stricat viea mea, spurcat-au partea mea, făcut-au partea mea cea dorită pustie neumblată.

11. Pusu-o-au prea ea întru piericiunea pierzării; pentru mine cu stingere s'a stins tot pământul, că nu este om, care să pue în inimă.

12. Preste foață ieșirea în pustie au venit nevoi, că sabia Domnului va mânca dela marginea pământului până la marginea pământului, nu este pace la tot trupul.

13. Semănat-ași grâu, și spini ași secerat, sorșii lor nu vor folosi lor, rușinași-vă de fala voastră, de ocară înaintea Domnului.

14. Că așa zice Domnul pentru toți vecinii cei răi, cari se ating de moștenirea mea, care o am împărșit poporului meu Israil: iată eu îi voi smulge pre ei din pământul lor, și pre Iuda îl voi scoate din mijlocul lor.

15. Și va fi, după ce îi voi scoate pre ei, mă voi întoarce, și îi voi milui pre ei, și voi face pre fiecare să lăcuiască în moșia sa, și pre fiecare în pământul său.

16. Și va fi, dacă învățând vor învăța calea poporului meu, a jură întru numele meu, viu este Domnul, în ce chip a învățat pre poporul meu a jură pre Vaal, se vor zidi în mijlocul poporului meu.

17. Iar de nu se vor întoarce, voi ridică neamul acela cu ridicare și cu pierzare, zice Domnul.

12. 1. Iov. 21, 7; Avac. 1, 13; Ps. 36, 1 și 72, 3; 2. Isaia 29, 13; Ps. 77, 40.

3. Ps. 138, 1; Ps. 17, 2, 3. 4. Ps. 106, 34.

6. Pilde 26, 25.

9. Isaia 56, 9. 10. 6, 3. 11. Is. 57, 1.

13. Lev. 26, 16; Deut. 28, 38.

17. Isaia 60, 12.

CAP. 13.

*Mai înainte vestirea robiei jidovilor
închîpuită prin brâuul de in și foalele
sparte.*

Acestea zice Domnul: mergi și'ți agonisește fie cingătoare de in, și te încinge preste mijlocul tău, și în apă să nu 'l speli.

2. Și mi-am agonisit cingătoare după cuvântul Domnului, și o am pus preste mijlocul meu.

3. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

4. Iă cingătoarea cea de preste mijlocul tău, și te scoală, și mergi la Efrat, și o ascunde pre ea acolo în crăpătura unei pietre.

5. Și am mers, și o am ascuns pre ea la Efrat, precum mi-au poruncit mie Domnul.

6. Și a fost după zile multe, au zis Domnul către mine: scoală-te și mergi la Efrat, și iă de acolo cingătoarea, care am poruncit fie, ca să o ascunzi acolo.

7. Și am mers la apa Efratului, și am săpat, și am luat cingătoarea din locul unde o am îngropat pre ea, și iată eră stricată, cât nu eră bună de nimic.

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

9. Acestea zice Domnul: așa voi strică semeția lui Iuda și semeția Ierusalimului, pe această semeție mare, pe poporul cel rău.

10. Pre cei ce nu vor să asculte de cuvintele mele, și au mers după dumnezei străini, ca să slujească lor și să se închine lor, și vor fi ca cingătoarea aceasta, care la nimic nu este de folos.

11. Că precum se lipește cingătoarea împrejurul mijlocului omului, așa am lipit către mine casa lui Israel și toată casa lui Iuda, ca să fie mie popor numit spre laudă și

spre mărire, și n'a ascultat de mine.

12. Și vei zice către poporul acesta: tot foalele se va umplea de vin, și va fi, de vor zice către sine: au cunoscând, nu vom cunoaște, că tot foalele se va umplea de vin?

13. Și vei zice către ei: acestea zice Domnul: iată eu voi umplea de îmbătare pre toți cei ce lăcuiesc pre pământul acesta, și pre împărașii lor fiii lui David, cei ce șed pre scaunul lui, și pre preoși și pre proroci și pre Iuda, și pre toți cei ce lăcuiesc în Ierusalim.

14. Și fi voi risipi pre ei; pre bărbat și pre fratele lui, și pre părinții lor, și pre fiii lor de odată, și nu voi dori zice Domnul; și nu'l voi cruța, și nu'mi va fi milă de strigarea lor.

15. Auziți și băgați în urechi, și nu vă ridicați, că Domnul au grăit.

16. Dați Domnului Dumnezeuului vostru mărire mai înainte de a înfuneca și mai înainte de ce se vor împiedica picioarele voastre de munți înfunecoși, și veți așteptă lumină, și acolo umbra morșii, și se vor pune întru înfunerec.

17. Iar de nu veți auzi, plânge-va întru ascuns sufletul vostru de fața semeției, și vor slobozi ochii voștri lacrimi, pentru că se surpă turma Domnului.

18. Ziceți împăratului și boierilor: smeriți-vă și ședeți, că a căzut de pre capul vostru cununa mării voastre.

19. Cetățile cele de către austru s'au închis, și nu este cine să le deschiză, înstrăinatu-s'a Iuda, să-vârșit-a înstrăinare de plin.

20. Ridică ochii tăi Ierusalime, și vezi pre cei ce vin dela miază-noapte, unde este turma cea dată fie? Oile mării tale.

21. Ce vei zice, când te vor cercețà pre tine? Și tu i-ai învățat pre ei asupra ta învățăturii întru început? Dureri te vor apucà, ca pre femeia care naște.

22. Și de vei zice întru inima ta: pentru ce mi-au venit mie acestea? Pentru mulțimea nedreptăților tale, descoperitu-s'au cele dinapoi ale tale, ca să se vază călcăele tale.

23. Când va schimbà Arapul pielea sa și Pardosul împiestriturile sale, și voi veți puteà face bine, fiind învățați rău.

24. Și i voiu împărăștia pre ei ca uscăturile, care se duc de vânt spre pustie.

25. Aceasta este soarta ta și partea neascultărei tale de mine, zice Domnul: cum m'ai uitat pre mine și ai nădăduit spre minciuni.

26. Și eu voiu descoperi cele dinapoi ale tale asupra feței tale.

27. Și se va vedea necinstea ta, preacurviile tale și rânchezarea ta, și înstreinarea curviei tale. Pre dealuri și în țarini am văzut urâciunile tale, vai fie Ierusalime, că nu te-ai curățit după mine, până când încă?

CAP. 14.

Peceapsa cu secetă și foameie. Rugăciunea Prorocului.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Ieremia pentru neplouare.

2. Plâns-a Iudeea și porțile ei s'au deșertat și s'au întunecat pre pământ, și strigarea Ierusalimului s'a suit.

3. Și cei mai mari din ea trimis-au pre cei mai tineri dintre dânșii la apă, venit-au la fântâni, și n'au aflat apă, și s'au întors cu vasele goale.

4. Și lucrurile pământului au în-

cetat, pentrucă nu erà ploaie, plugarii s'au mândrit, acoperit-au capetele lor.

5. Și cerbii cei cu pui în farină i-au părășit, pentrucă nu erà iarbă.

6. Colunii de prin codrii au stătut și au tras vânt, slăbit-au ochii lor pentrucă nu erà verdeață.

7. Păcatele noastre ne-au stătut nouă împotrivă, Doamne, dă-ne nouă pentru numele tău, că multe sunt păcatele noastre înaintea ta, căci am păcătuit fie.

8. Nădejdea lui Israil, Doamne, și mântuitor în vremea răutăților.

9. Pentruce te-ai făcut ca un nemernic pre pământ? Și ca un pământean care se abate la popaz? Au doar vei fi ca un om ce doarme? Și ca un bărbat ce nu poate mântul? Și tu întru noi ești Doamne, și numele tău s'a chemat preste noi, să nu ne uii pre noi.

10. Așa zice Domnul norodului acestuia: iubit-a să alerge cu picioarele sale, și n'a încetat; iar Dumnezeu n'au binevoit întru ei, acum își va aduce aminte de nedreptatea lor.

11. Și au zis Domnul către mine: nu te rugă pentru norodul acesta spre bine.

12. Că de vor posti, nu voiu auzi rugăciunile lor, și de vor aduce arderi de tot și jertfe, nu voiu binevoii întru ei, că, cu sabie și cu foameie și cu moarte îi voiu pierde pre ei.

13. Și am zis: cel ce ești Doamne, iată prorocii lor vor proroci, și zic: nu veți vedea sabie, nici foameie nu va fi întru voi, că adevăr și pace voiu dà pre pământ și în locul acesta.

14. Și au zis Domnul către mine:

22. Isaia 47, 2. 24 Ps. 1, 4. 26. Isaia 47, 3. 27. Iezech. 22, 11.
14. 2. Plâng. 4, 8. 3. 3 Imp. 18, 5.

7. Isaia 59, 12; Ps. 50, 4. 8. Ps. 9, 10.

9. Isaia 63, 19. 10. Ozie 8, 13.

11. Eșire 32, 10.

12. Isaia 1, 15; Iezech. 8, 18; Mihăea 3, 4.

minciuni prorocesc întru numele meu prorocii, nu i-am trimis pre ei și nu le-am poruncit lor, și n'am grăit către ei, că vedenii minciunoa-se și vrăji și descântături, și voile inimilor sale prorocesc ei vouă.

15. Pentru aceea, așa zice Domnul de prorocii cei ce prorocesc întru numele meu minciuni: și eu nu i-am trimis pre ei, cei ce zic: sabie și foamete nu va fi pre pământul acesta. Cu boală de moarte vor muri, și cu foamete se vor topi prorocii.

16. Și norodul căruia îi prorocesc ei, va fi lepădat în ulișele Ierusalimului de fața sabiei și a foametei, și nu va fi cine să'i îngroape pre ei și femeile lor și fiii lor și fiicele lor, și voiu vărsa preste ei răutățile lor.

17. Și vei zice către ei cuvântul acesta: vărsați din ochii voștri lacrimi ziua și noaptea, și să nu înceteze, că, cu zdrobire mare s'a zdrobit fata poporului meu, și cu rană dureroasă foarte.

18. De voiu ieși la câmp, iată răniți de sabie; de voiu intră în cetate, iată durere de foamete, pentru că și preot și proroc au mers pre pământ pe care nu l-au știut.

19. Au doar lepădând, ai lepădat pre Iuda? Și de Sion s'a depărtat sufletul tău? Pentruce ne-ai bătut pre noi, și nu este nouă vindecare? Așteptat-am pace, și nu eră nimic bun, vreme de vindecare, și iată furburare.

20. Cunoscute-am Doamne păcatele noastre, nedreptățile părinților noștri, că am păcătuit înaintea ta.

21. Pentru numele tău, încetează să nu pierzi scaunul slavei tale; adu'și aminte, ca să nu strici legătura ta cea cu noi.

22. Au este în idolii neamurilor cel ce dă ploaie? Sau cerul va da sajiul său? Au nu tu însuși ești? Și întru tine Doamne nădăjduim, că tu ai făcut toate acestea.

CAP. 15.

Răspunsul Domnului. Plângerea. Prorocului.

Și au zis Domnul către mine: de ce va stă Moisi și Samuil înaintea feșii mele, nu este sufletul meu către ei, depărtează pre norodul acesta, și să iasă.

2. Și va fi, de vor zice către tine: unde vom ieși? Vei zice către ei: acestea zice Domnul Dumnezeu: căși la moarte, la moarte, căși la sabie, la sabie, și căși la foamete, la foamete, și căși la robie, la robie.

3. Și voiu isbândi asupra lor în patru chipuri, zice Domnul: sabia spre junghiere și câinii spre rumpe, și hiarele pământului și pasările cerului spre mâncare și spre stricare.

4. Și'i voiu da pre ei în nevoi, la toate împărățiile pământului, pentru Manasi feciorul lui Ezekiea împăratul Iudei, pentru toate câte a făcut în Ierusalim.

5. Cui îi va fi milă de tine Ierusalime? Sau cine se va întrista pentru tine? Sau cine va întrebă de pacea ta?

6. Tu m'ai urât, zice Domnul: înapoi vei merge, și voiu întinde mâna mea, și te voiu strică pre tine, și nu'mi voiu mai aduce aminte de ei.

7. Și'i voiu împrăștiă pre ei cu împrăștiere în porțile poporului meu, făcutu-s'au fără de fii, pierdut-au

22. 5, 24; A 2 Lege 28, 12; Isaia 30. 23.

15. 1. Iezechiel, 14, 14. 2. Zah. 11, 9.

3. Levit. 26, 16, 17.

4. 4 Imp. 21, 11; A 2 lege 28, 25.

5. Isaia, 51, 19. 6. 4, 28.

7. Isaia 41, 16; Mat. 3, 12.

14. A 2 Lege 18, 20; Iezech. 13, 2, 3.

15. A 2 Lege 13, 5. 17. Plâng. 1, 16; 2, 13. 18. Plâng. 1, 20. 19. 8, 15. 20. Daniil 9. 8.

pre poporul meu pentru răutățile lor.

8. Inmulțitu-s'au văduvile lor mai mult de cât nisipul mării, adus-a asupra mumei durerea pruncului întru amiază zi, chin a aruncat preste ea fără de veste, cutremur și spaimă.

9. Rămas-a străină ceea ce a născut șapte, chinuifu-s'a sufletul ei, apus-a soarele preste ea încă fiind amiază zi, rușinat-a, și a făcut de ocară pe cei rămași ai săi, spre sabie îi voiu da înaintea vrăjmașilor lor, zice Domnul.

10. Vai mie maică! De ce m'ai născut bărbat, osândit și jeliț în toi pământul? Nici am folosit, nici mi-a folosit mie nimeni, țaria mea a lipsit întru cei ce mă blestemă.

11. Fă stăpâne să se îndrepteze ei, de n'am stătuț lângă tine în vremea răutăților lor, și în vremea necazului lor spre cele bune către vrăjmași.

12. De se va cunoaște fierul, învălitoră de aramă puterea ta.

13. Și comorile tale spre pradă le voiu da în schimb pentru toate păcatele tale, și în toate hotarele tale.

14. Rob te volu face vrăjmașilor tăi, în pământul care nu l-ai știut, că foc s'a ațâțat dintru mânia mea, care preste voi va arde.

15. Doamne, adu'ți aminte de mine, și mă cercetează, și mă apără de cei ce mă gonesc, nu'i răbdă în delung, cunoaște, că am luat pentru tine ocară.

16. De la cei ce defaimă cuvintele tale, pierde'i pre ei, și va fi cuvântul tău mie spre veselie, și bucurie inimii mele, că s'a chemat numele tău preste mine, Doamne atotștitorule!

17. N'am șezut întru adunarea celor batjocoritori, ci mă temeam de că-

tre fața mânei tale, deosebi ședeam, că de amărăciune m'am săturat.

18. Pentru ce se întăresc asupra mea cei ce mă mahnesc? Rana mea este tare, de undemă voiu vindecă? Făcându-se, mi s'a făcut ca o apă mincinoasă în care nu este credință.

19. Pentru aceia așa zice Domnul: de te vei întoarce și te vei așeză, și înaintea feții mele vei stă, și vei osebi pe cel ce este cinstit, de cel ce nu este cinstit, ca gura mea vei fi, și ei se vor întoarce către tine, și nu tu te vei întoarce către ei.

20. Și te voiu da la poporul acesta, ca un zid de aramă tare, și vor da rășboiu asupra ta, și nu te vor birui, pențrucă cu tine sunt, ca să te mântuesc.

21. Și te voiu scoate, zice Domnul; și te voiu mântui pre tine din mâinile celor răi, și te voiu izbăvi din mâna pierzătorilor.

CAP. 16.

Prorocie din nou despre judecățile lui Dumnezeu. Robia și izbăvirea poporului.

Și tu să nu iei femeie, zice Domnul Dumnezeu lui Israil, și să nu se nască ție fecior și fată în locul acesta.

2. Că acestea zice Domnul Dumnezeu, de fiii și de fetele, care s'au născut în locul acesta, și de maicile lor, cele ce i-au născut pre ei, și de părinții lor, cei ce i-au plămădit pre ei în pământul acesta:

3. Cu boală de moarte vor muri, nu vor fi jeliți, nici se vor îngropă; spre pildă vor fi pre fața pământului, cu sabie și cu foamete se vor topi, și stărvurile lor vor fi mâncare hiarelor pământului și pasărilor cerului.

4. Acestea zice Domnul: să nu

9. 1 Imp. 2, 5, 20, 14; Amos 8, 9.

10. Iov, 3, 1-4. 13. Ps. 43, 13. 14. A 2 Lege 32, 22. 15. Neemia 5, 19. 16. Apoc. 10, 9.

17. Psalm 1, 1, 15, 4.

intri în adunarea lor, și să nu mergi să'i tânguești și să'i jelești pre ei; că am depărtat pacea mea dela poporul acesta, zice Domnul, mila și milostivirile.

5. Și vor muri cei mari și cei mici în pământul acesta; nu se vor îngropă, nici vor fi plânși și nu va fi îânguire pentru ei, și nici făeturi nu vor face, nici se vor rade.

6. Și nu se va frânge pâine întru plângerea lor spre mângâere pentru cel mort; și nu va fi adăpat neștine cu pahar spre mângâere pentru tatăl și pentru muma lui; la casa ospăfului să nu intri tu, ca să șezi împreună cu ei, și să mănânci și să bei.

7. Pentrucă acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

8. Iată eu voi luă din locul acesta înaintea ochilor voștri și în zilele voastre, glasul cel de bucurie și glasul cel de veselie, și glasul cel de mire și glasul cel de mireasă.

9. Și va fi, când vei vesti norodului acestuia toate cuvintele acestea, și vor zice către tine: pentru ce au grăit Domnul asupra noastră toate relele acestea? Care este nedreptatea noastră? Și care este păcatul, ce am săvârșit noi înaintea Domnului Dumnezeului nostru?

10. Vei zice către ei: pentrucă m'au părăsit părinții voștri, zice Domnul și au mers după dumnezei străini, și au slujit lor și s'au închinat lor, s'au depărtat dela mine și legea mea n'au păzit.

11. Și voi mai rău ați făcut decât părinții voștri, și iată voi fiecare umblați după plăcerile inimei voastre cei rele, ca să nu mă ascultați pre mine.

12. Și vă voi depărta din pământul acesta, la pământul, care nu l-ați

știut voi nici părinții voștri, și veți sluji acolo la alți dumnezei, cari nu vor avea milă de voi.

13. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul, și mai mult nu vor zice viu este Domnul cel ce au scos pre fiții lui Israil din pământul Egiptului.

14. Ci viu este Domnul cel ce au supt casa lui Israil din pământul cel despre miazănoapte și din toate țările unde au fost duși; și voi u așeză pre ei în pământul lor, care l-am dat părinților lor.

15. Și iată eu trimit pescari mulți zice Domnul, și îi vor pescui pre ei, și după aceea voi trimite mulți vânători, și i vor vână pre ei de pre tot muntele, și de pre tot dealul și din crăpăturile pietrilor.

16. Că ochii mei sunt preste toate căile lor, și nedreptățile lor nu s'au ascuns dinaintea ochilor mei.

17. Și voi răsplăti îndoit răutățile lor și păcatele lor, cu care au spurcat pământul meu întru mortăciunile urâciunilor sale, și întru fărădelegiile sale, cu care au umplut moștenirea mea.

18. Doamne, tu ești puterea mea și ajutorul meu și scăparea mea în zilele răutăților, către tine neamurile vor veni dela marginea pământului, și vor zice: cum idoli minciunoși au agonisit părinții noștri, și nu este întru ei folos?

19. Au face și va omul luiș dumnezei? Că aceia nu sunt dumnezei.

20. Pentru aceea iată eu voi arăta lor în vremea aceasta mâna mea, și voi arăta lor puterea mea, și vor cunoaște, că numele meu este Domnul.

16. 5. Lev. 19, 28; Iezech. 24, 16, 17.

8. Isaia 24. 8. 10. 5, 19.

12. A 2 Lege 28, 36, 64, 65.

14. Iezech. 28, 25, 26,

16. Iov 34, 21, Pilde 15, 3.

17. Iezech. 43, 7.

CAP. 17.

Pedeapsa celor răzvrătiți. Cinstirea zilei a șaptea.

Păcatul lui Iuda scris este cu condei de fier cu vâri de diamant săpat pre lepedea inimii lor, și pre coarnele capiștelor lor.

2. Când și-au adus aminte fiii lor de capiștele lor și de desigurile lor și de lemnele cele frunzoase pre munții cei înalți jertfind în câmp.

3. Tăria ta și toate vistieriile tale spre pradă le voi da, cele înalte ale tale pentru păcate întru toate hotarele tale.

4. Și vei rămâne de moștenirea ta, care am dat ție, și a sluji te voi face vrăjmașilor tăi în pământul care nu'l știi, că focași aprins întru mânia mea, până în veac va arde.

5. Acestea zice Domnul: blestemat este omul, care are nădejde spre om, și va rezemă de dânsul trupul brațului său, și dela Domnul se va depărta inima lui.

6. Și va fi ca mirsinul cel sălbatec care este în pustie, nu va vedea, când va veni binele și se va sălășlui în locuri fără de apă și în pustie, în pământ sterp, care nu se va lăcu.

7. Și binecuvântat este omul cel ce nădăjduște spre Domnul, și va fi Domnul nădejdea lui.

8. Și va fi ca pomul cel sădit lângă ape, și pre umezeală pune rădăcinile sale și nu se va teme când va veni zăduful, și va fi într'insul odrasle frunzoase, în anul cel fără de ploaie nu se va teme, și nu va lipsi a face roadă.

9. Adâncă este inima decât toate, și este om, cine'l va cunoaște pre el?

10. Eu sunt Domnul cel ce cerc inimile, și ispitesc rărunchii, ca să dau fiecăruia după căile lui și după rodurile izvodirilor lui.

11. Precum poiârnichea clocește fără să scoajă pui, așa cel ce adună avuția sa cu nedreptate, la jumătatea zilelor lui o va pierde și în cele mai de pre urmă va fi nebun.

12. Scaun înalt de mărire, slințirea noastră,

13. Așteptarea lui Israil, Doamne toți cei ce te părăsesc pre tine să se rușineze, cei ce se depărtează să se scrie pre pământ, pentru că au părăsit pre Domnul izvorul vieții.

14. Vindecă-mă Doamne și mă voiu tămădui, mântuește-mă și mă voiu mântui, că lauda mea tu ești.

15. Iată ei zic către mine: unde este cuvântul Domnului? Vie.

16. Și eu nu m'am ostentit venind după tine, și ziua omului nu o am pofțit, tu știi cele ce ies prin buzele mele, înaintea feței tale sunt.

17. Să nu fii mie strein crușându-mă în ziua cea rea.

18. Să se rușineze cei ce mă gonesc, și să nu mă rușinez eu, înfricoșază-se ei, și să nu mă înfricoșez eu, adu prestele ei zi rea, cu îndoiță zdrobire sfărâmă'i pre ei.

19. Acestea zice Domnul către mine: mergi și stai în porțile fiilor poporului tău, prin care intră împărașii lui Iuda și prin care ies, și în toate porțile Ierusalimului, și vei zice către ei:

20. Auziți cuvântul Domnului împărașii lui Iuda și toată Iudeea și tot Ierusalimul, cei ce intrați prin porțile acestea.

21. Așa zice Domnul: păziți sufletele voastre și nu ridicați sarcini în ziua sâmbetelor, și nu le băgați prin porțile Ierusalimului.

17. 2. Iezech. 36, 31. 4. A 2 Lege 28, 68.

5. 2 Paral. 32, 8; Isaia 30, 2; 31, 1; Ps. 145, 2. 6. Ps. 106, 34. 7. Ps. 2, 11.

8. Ps. 1, 3; Isaia 44, 4. 9. Ps. 63, 7.

10. Pilde 15, 11; 3 Imp. 8, 39; Ps. 138, 1, 2 și 7, 10. 11. Eccl. 4, 8; Ps. 38, 10.

13. Isaia 5, 19; Ps. 72, 26. 15. Isaia 5, 19; 2 Petru 3, 3. 18. Ps. 34, 4. 21. Neemia 13, 19.

22. Și nu scoateți sarcine din casele voastre în ziua sâmbetelor, și tot lucrul să nu faceți, sfințiți ziua sâmbetelor, în ce chip am poruncit părinților voștri.

23. Și n'au ascultat, și n'au plecat rechia sa, și au învârtoșat cerbicea sa mai mult decât părinții lor, ca să nu mă asculte pre mine, și să nu primească învățătura.

24. Și va fi, de mă veți asculta pre mine, zice Domnul, ca să nu băgați sarcini prin porțile cetății acestei în ziua sâmbetelor, și să sfințiți ziua sâmbetelor, ca să nu faceți întru dânsa tot lucrul.

25. Vor intra prin porțile cetății acestea împărași și boieri, șezând pre scaunul lui David și suindu-se pre carele și pre caii săi, ei și boierii lor, oamenii lui Iuda și cei ce lăcuiesc în Ierusalim, și se va lăcu cetatea aceasta în veac.

26. Și vor veni din cetățile lui Iuda și dimprejurul Ierusalimului, și din pământul lui Veniamin și dela câmpie și dela munte și dela austru, aducând arderi de tot, și jertfe și tămâieri și mană și tămâie aducând laudă în casa Domnului.

27. Și va fi, de nu mă veți asculta pre mine, ca să sfințiți ziua sâmbetelor, ca să nu ridicați sarcini și să nu băgați prin porțile Ierusalimului în ziua sâmbetelor, voi u aprinde foc în porțile ei, și va arde ulișile Ierusalimului, și nu se va stinge.

CAP. 18.

Vasul olarului și cerbicia poporului.

Cuvântul care s'a făcut dela Domnul către Ieremia, zicând:

2 Scoală-te și te pogoară la casa olarului, și acolo vei auzi cuvintele mele.

3. Și m'am pogorât la casa olarului, și iată el făcea lucru pre pietre.

4. Și am văzut vasul, care'l făcea el în mâinile lui, și iarăș l-a făcut pre acela alt vas, precum a plăcut înaintea lui a face.

5. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

6. Au doară nu v'aș putea face ca olarul acesta casa lui Israel? Iată ca lutul olarului sunteți voi în mâinile mele.

7. Indată voi u grăi asupra neamului și asupra împărăției, ca să'i ridic pre ei și să'i pierz.

8. Și se va întoarce neamul acela dela toate răutățile sale, și mă voi u căi pentru relele care am socotit să le fac lor.

9. Și iarăș voi u grăi despre neam și despre împărăție, ca să se zidească de iznoavă și să se răsădească.

10. De vor face cele rele înaintea mea, ca să nu auză glasul meu, mă voi u căi pentru bunătățile, care am grăit să le fac lor.

11. Și acum zi către oamenii lui Iuda și către cei ce lăcuiesc în Ierusalim: iată eu urzesc asupra voastră rele, și pun asupra voastră gând; să se întoarcă dar fiecare de la calea lui cea rea, și mai bune faceți lucrurile voastre și căile voastre.

12. Și au zis: ne împrolivim, că după urâciunile noastre vom merge și fiecare cele ce plac inimii sale cei rele, vom face.

13. Pentru aceea așa zice Domnul: întrebați întru neamuri, cine a auzit ca acestea înfricoșate foarte ce a făcut fecioara lui Israel?

14. Au lipsi-vor dela piatră colțuri, sau zăpadă din Livan, au abate-se-va apa cu sila în sus ducându-se?

15. Dar poporul meu m'a uitat pre mine, tămâiat-a în deșert și a ocolit în căile lor, potecile veșnice, ca să bată cărările, ce n'au cale de umblat.

16. Ca să facă pământul lor spre pustiere și spre batjocură veșnică, toți cei ce merg printr'însul se vor uimi și vor clăși cu capul lor.

17. Ca vântul cel arzător îi voi risipi pre ei înaintea feței vrăjmașilor lor, arătă-voiu lor ziua pieririi lor.

18. Și au zis: Veniși să facem stat împotriva lui Ieremia, că nu va pieri legea pentru un preot, și sfatul pentru un înțelegător, și cuvântul pentru un proroc: veniși și să'l batem pre el cu limbă, și toate cuvintele lui să nu le ascultăm.

19. Auzi-mă Doamne și ascultă glasul îndreptării mele.

20. Au să răsplătesc pentru bune, rele? Că împreună au vorbit graiuri asupra sufletului meu și certarea lor mi-au ascuns-o; adu'ți aminte Doamne, că am stătut înaintea ta, ca să grătesc bune pentru ei, și să întorci mâniea ta de către ei.

21. Pentru aceea dă pre fiii lor spre foamele, și i' adună pre ei spre mâna sabiei, facă-se femeile lor fără de fii și văduve, și bărbații lor cu moarte să fie omorâți, și tinerii lor căzuși de sabie la răboiu.

22. Fie strigare în casele lor, adu asupra lor înlhari fără de veste, că au uneltit cuvânt ca să mă prinză, și lașuri au ascuns asupra mea.

23. Și tu Doamne ai cunoscut tot sfatul lor cel spre moarte asupra mea, și să nu ierși nedreptățile lor, și păcatele lor să nu le ștergi dela fața ta; fie slăbiciunea lor înaintea

ta, lucrează împotriva lor în vremea mâniei tale.

CAP. 19.

Prevestirea dărâmării Ierusalimului.

Atunci au zis Domnul către mine: Amerge și ia un vas de lut, și vei aduce din cei mai bătrâni ai popoului și ai preoșilor.

2. Și vei ieși la locul de înmormântare al fiilor fiilor lor, care este înaintea ușilor porții Harsit, și citește acolo toate cuvintele acestea, care voiui grăi către tine.

3. Și vei grăi lor: auziți cuvântul Domnului împărășii lui Iuda și bărbații lui Iuda și cei ce lăcuși în Ierusalim, și cei ce intrași prin porțile acestea, acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: Iată eu aduc preste locul acesta rele, cât tot cine va auzi acestea, îi vor ști urechile lui.

4. Pentru care lucru m'au părășit și au înstreinat locul acesta și au tămâiat întru el la dumnezei străini, pe cari ei nu i-au știut, nici părinții lor, și împărășii lui Iuda au umplut locul acesta de sângeuri nevinovate.

5. Și au zidit înălșimi lui Vaal, ca să arză pre fiii săi cu foc, cele ce n'am poruncit, nici am gândit în inima mea.

6. Pentru aceea iată vin zile zice Domnul, și locul acesta nu se va mai chema Tofet, nici loc de înmormântare Benenom, ci mormântul pierzării.

7. Și voiui pierde sfatul lui Iuda și al Ierusalimului în locul acesta, și i' voiui surpă pre ei cu sabie înaintea vrăjmașilor lor, și în mâinile celor ce cearcă sufletele lor, și voiui dă pe morșii lor mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului.

17. Isaia 27, 8. 18. Amos 7, 10, 12.

20. Fac. 44, 4; Ps. 34, 6.

21. Ierem. 108, 9.

19. 3. 1 Imp. 3, 11 și 4 Imp. 21, 12.

4. Isaia 65, 11. 6. 7, 30.

8. Și voi pune cetatea aceasta spre pustiire și spre batjocură, tot cel ce va merge aproape de ea se va mâhni, și va șueră pentru toată bătaia aceasta a ei.

9. Și vor mânca trupurile fiilor săi și trupurile fetelor sale, și fiecare trupurile aproapelui său vor mânca întru împresurarea și întru încunjurarea, cu care îi vor încunjura pre ei vrăjmașii lor.

10. Și vei zdrobi vasul cel de lut înaintea ochilor oamenilor celor ce vor ieși cu tine, și vei zice către ei:

11. Acestea zice Domnul: așa voi zdrobi pe norodul acesta și cetatea aceasta, cum se zdrobește vasul cel de lut, care nu se mai poate drege, și în Tofet se vor îngropă, pentrucă nu este alt loc de îngropăciune.

12. Așa voi face locului acestuia și celor ce lăcuesc întru el, zice Domnul, ca să se dea cetatea aceasta ca pământul cel surpat.

13. Și casele Ierusalimului, și casele împărașilor lui Iuda vor fi ca locul cel ce se surpă pentru necurățiile lor prin toate casele, întru care au tămâiat prin podurile lor la toată oastea cerului, și au vârsat turnări la dumnezeii cei streini.

14. Și a venit Ieremia din valea Tofet, unde l-au fost trimis pre el Domnul ca să procească, și a stătut în curtea casei Domnului și a zis către tot poporul.

15. Acestea zice Domnul: iată eu aduc preste cetatea aceasta și preste toate cetățile ei și preste satele ei, toate relele, care am grăit asupra ei, pentrucă a întărit cerbicea sa, ca să nu asculte de poruncile mele.

CAP. 20.

Ieremia în temniță. Plângerea lui.

Și a auzit Pashor fiul lui Emir preotul, cel ce eră pus povășuitor casei Domnului, pre Ieremia prorocind cuvintele acestea.

2. Și l-a lovit pre el, și l-a băgat pre el în locul cel de chin, care eră lângă poarta casei cei de sus rânduite în casa Domnului.

3. Iar a doua zi a scos Pashor pre Ieremia din închisoare, și a zis Ieremia către el: nu Pashor a chemat Domnul numele tău, ci nemernic.

4. Pentrucă acestea zice Domnul: iată eu te dau pre tine la nemernicie împreună cu toși prietenii tăi, și vor cădeă de sabia vrăjmașilor săi, și ochii tăi vor vedeă, și pre tine și pre tot Iuda voi dă în mâinile împăratului Vavilonului, și i va face pre ei nemernici, și cu sabii îi va tăia pre ei.

5. Și voi dă toată puterea cetății acesteia și toate ostenele ei și toate visteriile împăratului Iudei, în mâinile vrăjmașilor lui, și l vor duce pre el în Vavilon.

6. Și tu Pashor și toși cei ce lăcuesc în casa ta, veși merge în robie, și în Vavilon vei muri, și acolo te vei îngropă tu și toși prietenii tăi, cărora ai prorocit minciuni.

7. Amăgitu-m'ai Doamne, și m'am amăgit, biruit-ai și te-ai întărit, făcutu-m'am spre răs, toată ziua am fost batjocorit.

8. Pentrucă cu cuvântul meu cel amar voi râde, defăimare și becișnicie voi chemă, că s'a făcut cuvântul Domnului spre ocară mie, și spre batjocură în toată ziua mea.

9. Și am zis: nu voi numi numele Domnului, și mai mult nu voiu grăi întru numele lui, și s'a făcut ca fo-

20. 2, 2 Paral. 18, 23 și 16, 10.

9. H 2 Lege 28, 53; Isaia 9, 19.

11. Isaia 30, 14. 13. 4 Imp. 23, 12.

cul ce arde pârjol în oasele mele, și m'am părăsit de pretudindenea și nu poci suferi.

10. Că am auzit hula multora, cari s'au adunat de prin prejur, ridicăți-vă și să mergem asupra lui, toți bărbații prietenii lui, luați aminte ce este în gândul lui, poate se va înșelă, și'l vom birui, și ne vom lua izbânzi asupra lui.

11. Dar Domnul este cu mine ca un rășboinic puternic: pentru aceea m'au urmărit dar n'au putut înșelege, rușinatu-s'au foarte, că n'au înșeles ocara lor, care în veac nu se va șterge.

12. Doamne, cel ce ispitești cele drepte și cunoști rărunchii și inimile, să văz izbânda ta asupra lor, căci ție ți-am încredințat apărarea mea.

13. Cântați Domnului, lăudați'l pre el, că au scos sufletul săracului din mâna celor mai răi.

14. Blestemată fie ziua întru care m'am născut, ziua întru care m'a născut maica mea, să nu fie binecuvântată.

15. Blestemat să fie omul cel ce a vestit tatălui meu, zicând: că s'a născut ție fecior, bucură-te.

16. Fie omul acela, ca cetățile, care le-au prăpădit Domnul cu mânie, și nu i-a părut rău, auză strigare dimineața, și glăsuire întru amiază.

17. Căci nu m'a ucis în mitrasul maicii mele, și să se fi făcut mie maica mea groapă, și mitrasul ei zămislire veșnică.

18. Pentru ce am ieșit din mitras, ca să văz ostenele și dureri? Și să se sfârșească întru rușine zilele mele.

CAP. 21.

Sedechia cere sfat lui Ieremia care vestește robia Ierusalimului.

Cuvântul, care s'a făcut dela Domnul către Ieremia, când a trimis la el împăratul Sedechia pre Pashor fiul lui Melhie, și pre Sofonia fiul lui Vaseu preotul, zicând:

2. Intreabă pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilonului stă asupra noastră, doar va face Domnul după toate minunile sale, și se va duce dela noi.

3. Și a zis către ei Ieremia: așa veți grăi către Sedechia împăratul lui Iuda,

4. Acestea zice Domnul: iată eu întorc armele cele de rășboiu, cu care voi dați rășboiu asupra Haldeilor celor ce v'au închis pre voi dinafară de zid, și'i voi adună pre ei la mijlocul cetății aceștia.

5. Și vă voi bate eu pre voi cu mână tare și cu braț înalt, și cu mânie și cu urgie mare.

6. Și voi lovii pre toți cei ce lăcuiesc în cetatea aceasta pre oameni, și pre dobitoace cu ucidere mare, și vor muri.

7. Și după acestea, așa zice Domnul: dă-voiu pre Sedechia împăratului lui Iuda și pre fiii lui și pre poporul, care a rămas în cetatea aceasta, de moarte și de foamete și de sabie, în mâna vrăjmașilor lor, cari caută sufletele lor, și cu ascuțitul sabiei de tot îi voiui tăia pre ei, nu voiui cruța pre ei, și nu mă voiui milostivi spre ei.

8. Și către poporul acesta vei grăi: acestea zice Domnul; iată eu am dat înaintea feții voastre calea vieții și calea morții.

9. Cel ce stă în cetatea aceasta va muri de sabie și de foamete; iar cel ce va ieși și va merge la Hal-

21. 9. 38, 2.

10. Ps. 30, 13. 14. 15, 10; Iov 3, 2, 3.

16. Fac. 19, 24, 25,

deii cei ce v'au împresurat pre voi, trăi-va dar, și va trăi.

10. Pentrucă am întărit fața mea asupra cetăței aceștia spre rele și nu spre bune, zice Domnul, în mâinile împăratului Vavilonului se va da, și de tot o va arde pre ea cu foc,

11. Casa împăratului lui Iuda auziți cuvântul Domnului casa lui David, acestea zice Domnul:

12. Judecați dimineața judecată, și îndreptați și scoateți pre cel jefuit din mâna celui ce'l năpăstuește pre el, pentru ca să nu se descopere ca focul iușimea mea, și va arde, și nu va fi cine să o stingă.

13. Iată eu asupra ta cel ce lăcuești valea Sorului cea câmpoasă, cei ce ziceți: cine ne va înfricoșa pre noi? Sau cine va intra în lăcașul nostru?

14. Și voi aprinde foc în dumbrava ei, și va mistui toate cele de prin prejurul ei.

CAP. 22.

Prorocie împotriva împărăției lui Iuda.

Acestea zice Domnul: du-te și te apogoară la casa împăratului lui Iuda, și vei grăi acolo cuvântul acesta, și vei zice:

2. Ascultă cuvântul Domnului împărate al lui Iuda, cel ce șezi pre scaunul lui David, tu și casa ta, poporul tău, și cei ce intra prin porțile acestea.

3. Acestea zice Domnul: faceți judecată și dreptate și scoateți pre cel jefuit din mâna celui ce'l năpăstuește pre el, și pre cel nemernic și pre cel sărac și pre văduvă, să nu'i asupriți, și nu fiți necredincioși, și sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta.

4. Că dacă în adevăr veți face cu-

vântul acesta, împărății cei ce șed pre scaunul lui David, vor intra prin porțile casei aceștia stând în cară și pre cai vor fi ei și slujitorii lor.

5. Iar de nu veți face cuvintele acestea, asupra mea m'am jurat, zice Domnul: că spre pustiire va fi casa aceasta.

6. Că acestea zice Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: Galaadule, tu îmi ești căpitanie în Livan, de nu te voi pune pre tine spre pustiire, cetăți nelăcuite.

7. Și voi aduce asupra ta om pierzător și securea lui, și vor tăia chedrii cei aleși ai tăi, și'i vor arunca în foc.

8. Și vor trece neamuri multe prin cetatea aceasta, și va zice fiecarele către aproapele său: pentruce au făcut Domnul așa acestei cetăți mari?

9. Și vor răspunde: pentrucă au părăsit așezământul de lege al Domnului Dumnezeuului lor, și s'au închinat la dumnezei streini și au slujit lor.

10. Nu plângeți pre cel mort, nici vă înguiți pentru el, plângeți cu plângere pre cel ce iese, că nu se va mai întoarce, nici va vedea pământul moșiei sale.

11. Pentrucă acestea zice Domnul asupra lui Selim fiul lui Iosie, cel ce împărățește în locul lui Iosie tatălui său, care a ieșit din locul acesta.

12. Nu se va mai întoarce acolo, ci în locul acela unde l-am mutat pre el, acolo va muri, și pământul acesta nu'l va mai vedea.

13. O cel ce zidește casa sa nu cu dreptate și foșoarele sale nu cu judecată, la el aproapele lui lucrează în dar, și plată nu'i dă lui.

14. Zidit-ai fie casă cu măsură, foșoare largi și cu ferestre osebite

5. Isaia 45, 23. 8. F 2 Lege 29, 24.

9. 3 Imp. 9, 8. 10. Lucă 23, 28. 13. Avacum 2, 9.

și căpțușite cu chedru și văpsite cu roșu.

15. Au împărăși-vei pentrucă tu te fălești în chedrii tatălui tău? Nu mâncare, nici băutură, ci mai bine eră să faci tu judecată și dreptate bună.

16. A nu cunoaște nici a face judecată smerituiui, nici dreptate săracului; au nu este aceasta, că tu nu mă cunoști pre mine? Zice Domnul.

17. Iată nu sunt ochii tăi drepți, nici inima ta bună, ci la lăcomia ta și la sângele cel nevinovat, ca să'l verși pre el, și la strâmbătăși și la ucideri, ca să le faci pre ele.

18. Pentru aceea acestea zice Domnul asupra lui Ioachim feciorul lui Iosie împăratul lui Iuda, asupra bărbatului acestuia: nu'l vor plânge pre el o fratel Nici se vor tângui pentru el, vai Doamne!

19. Nu i se va face îngroparea, ci putred se va lepădă afară de poarta Ierusalimului.

20. Sue-te în Livan și strigă și spre Vasan dă glasul tău, și strigă dincolo de mare, că toți cei ce te iubesc, s'au sfărâmat.

21. Grăit-am către tine întru căderea ta și ai zis; nu voi ascultă. Aceasta este calea ta din tinerețele tale, n'ai ascultat glasul meu.

22. Pre toți păstorii tăi îi va paște vântul, și amorezii cei ce iubesc în robie vor merge; că atunci te vei rușină de toți cei ce te iubesc pre tine.

23. Ceea ce lăcuești în Livan, ceea ce faci cuiburi în chedri, foarte vei suspină, când vor veni jie dureri, ca ceea ce naște.

24. Viu sunt eu, zice Domnul; dacă Iehonia feciorul lui Ioachim împăratul lui Iuda s'ar face chiar o

pecefie în mâna mea cea dreaptă, de acolo te voi zmulge.

25. Și te voiu dă pre tine în mâna celor ce caută sufletul tău, de cari tu te temi de fața lor, în mâna Haldeilor.

26. Și te voiu lepădă pre tine și pre muma ta, care te-a născut pre tine în pământ, în care tu nu te-ai născut, și acolo vei muri.

27. Iar în pământul, pe care ei îl doresc în sufletul lor, nu se vor mai întoarce.

23. Necinstitu-s'a Iehonia ca un vas de nici o treabă, pentrucă s'a lepădat, și s'a scos la pământul, pe care nu l-a știut.

29. Pământule, pământule auzi cuvântul Domnului.

30. Scrie pre bărbatul acesta, om izgonit, pentrucă din seminția lui, nu va mai ședeă nimeni pre scaunul lui David, domn în Iuda.

CAP. 23.

Pedeapsă asupra păstorilor necredincioși și a prorocilor mincinoși.

O păstorii! Cei ce pierdeși și risipiți oile pășunii mele.

2. Pentru aceea așa zice Domnul asupra celor ce pasc poporul meu: voi ați risipit oile mele și le-ați scos afară, și nu le-ați cercetat pre ele, iată eu voi izbândi asupra voastră după meșteșugirile voastre cele rele.

3. Și eu voiu primi pre cei rămași ai poporului meu de preste tot pământul unde i-am scos pre ei, și îi voiu așeză pre ei la pășunea lor, și vor crește și se vor înmulți.

4. Și voiu dă lor păstori, cari îi vor paște pre ei, și mai mult nu se

25. 4 Imp. 24, 14; 2 Paral. 36, 10.

26. 4 Imp. 24, 15; Iezech. 19, 8.

28. Ozie 8, 8.

23. 1. Iezech. 34, 2.

4. Iezech. 34, 11, 12, 23.

17. Iezech. 19, 6, 7. 19. 36, 30.

20. Plâng. 1, 2.

vor teme, nici se vor înfricoșă, zice Domnul.

5. Iată vin zile, zice Domnul; și voi ridică lui David odraslă dreaptă și va împărăși împărat, și va înțelege, și va face judecată și dreptate pre pământ.

6. În zilele lui se va mântui Iuda, și Israel va lăcuși cu nădejde, și acesta este numele lui, cu care îl va chemă pre el: Domnul, dreptatea noastră.

7. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul, și nu vor mai zice: viu este Domnul, cel ce au scos casa lui Israel din pământul Eghiptului;

8. Ci viu este Domnul cel ce au scos, și au adunat toată sămânța lui Israel dela pământul despre miazănoapte, și din toate țările de unde i-au scos pre ei și i-au așezat în pământul lor.

9. Pentru proroci zdrobitu-s'a inima mea întru mine, clătitu-s'au toate oasele mele, făcutu-m'am ca un bărbat zdrobit, și ca un om ameșit de vin, de fața Domnului și de fața bunei cuvînței slavei lui.

10. Că de către fața acestora a plâns pământul, uscatu-s'au pășunile pustiei și s'a făcut dumbrava lor rea, și țăriă lor așa.

11. Că preotul și prorocul s'au pângărit, și în casa mea am văzut răutățile lor.

12. Pentru aceea facă-se lor calea lor spre lunecare întru negură și se vor împiedecă, și vor cădeă întru ea, penfrucă voi aduce preste ei rele în anul cercetărei lor.

13. Și întru prorocii Samariei am văzut fărădelegi, prorocit-au prin Vaal și au făcut pre poporul meu Israel să răfăcească.

14. Și întru prorocii Ierusalimu-

lui am văzut lucruri groaznice, precu curvind și mergând întru minciuni și sprijinind mâini multe, ca să nu se întoarcă fiecare dela calea sa cea rea, făcutu-s'au mie toși ca Sodoma și cei ce lăcușesc într'înșă ca Gommora.

15. Pentru aceea așa zice Domnul: iată eu hrănesc pre ei cu durere, și voi adăpă pre ei cu apă amară, că dela prorocii Ierusalimului a ieșit spurcăciune în tot pământul.

16. Așa zice Domnul atostăitorul: n'ascultăși cuvintele prorocilor, că îndeseri își fac lor vedenii, din inima lor grăiesc și nu din gura Domnului.

17. Zic celor ce leapădă cuvântul Domnului, pace va fi vouă și tuturor celor ce umblă întru poștele lor, și la tot cel ce umblă întru înșelăciunea inimei sale, nu vor veni asupra ta rele.

18. Că cine a stăfuit înaintea Domnului, și a văzut cuvântul lui? Cine a pus în urechi și a auzit?

19. Iată cutremur dela Domnul, și iușime iese spre cutremur, învârțindu-se preste cei necredincioși va veni.

20. Și mai mult nu se va întoarce mâniea Domnului, până când o va face pre ea, și până când o va înfări pre ea, dela sfatul inimei lui; la sfârșitul zilelor înțelege-vor pre ea.

21. N'am trimis proroci, și ei alergau, nici am grăit către ei, și ei proceau.

22. Și de au șezut la sfatul meu, și de au auzit cuvintele mele și pre poporul meu ar fi întors dela locmelele lor cele rele.

23. Dumnezeu de aproape sunt eu, zice Domnul; și nu Dumnezeu departe.

5. Isaia 9, 6; 52, 13; 53, 10; Ioan 1, 45.

6. Isaia 4, 2; 40, 11; 45, 8. Iezech. 34, 17.

11. 2 Paralip. 26, 14. 12. Ps. 34, 5.

14. Isaia 1, 9.

15. Plâng. 3, 15. 17. Iezech. 13, 10.

18. Isaia 40, 13; Iov 15, 8; Rom. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

24. Au ascunde-se-va cineva întru cele ascunse, și eu nu'l voi vedea pre ei? Au nu umplu eu cerul și pământul? Zice Domnul.

25. Auzit-am cele ce grăesc prorocii, cei ce prorocesc întru numele meu minciuni, zicând: vis am visat.

26. Până când va fi în inima prorocilor celor ce prorocesc minciuni? Prorocind ei voile inimilor sale.

27. Celor ce socotesc întru visele sale, pe care le povestează fiecare aproapele său, ca să uite legea mea în ce chip au uitat părinții lor numele meu întru Vaal?

28. Prorocul care a visat, povestească visul său, și cel către care este cuvântul meu, povestească cuvântul meu întru adevăr. Ce sunt paiele la grâu, așa sunt cuvintele mele, zice Domnul.

29. Iată, au nu sunt cuvintele mele ca focul, zice Domnul, și ca ciocanul care taie piatra?

30. Pentru aceea zice Domnul Dumnezeu, iată eu către prorocii cei ce fură cuvintele mele, fiecare dela aproapele său.

31. Iată eu către prorocii cei ce scot vorbe de prorocii și dormitează în uimirea lor.

32. Pentru aceea iată eu către prorocii cei ce prorocesc vise mincinoase, și povestindu-le pre ele, înșală pre poporul meu cu minciunile lor și cu înșelăciunile lor; dar eu nu i-am trimis pre ei, și nu le-am poruncit lor și nu vor fi de nici un folos poporului acestuia.

33. Și dacă te vor întrebă poporul acesta, au preot, au proroc, zicând: ce este sarcina dela Domnul? Vei spune lor: voi sunteți sarcina, vă voi risipi pre voi, zice Domnul.

34. Prorocul și preoții și poporul,

cari vor zice: sarcina dela Domnul, îmi voi izbândi pre omul acela, și pe casa lui.

35. Așa veți grăi fiecare către aproapele său, și fiecare către frațele său, ce au răspuns Domnul, și ce au zis Domnul?

36. Si să nu mai numiți sarcina dela Domnul, că cuvântul omului fi-va sarcină dela el, voi ați întors cuvintele Dumnezeului celui viu, Domnul Puterilor, Dumnezeul nostru.

37. Așa veți grăi către Proroc: ce au răspuns fie Domnul și ce au zis Domnul?

38. Și de vei mai zice sarcina Domnului, atunci așa zice Domnul, Dumnezeul nostru: pentru că zici cuvântul acesta: sarcina Domnului, deși am trimis către voi zicând: nu veți zice: sarcina Domnului,

39. Pentru aceea iată eu vă iau, și vă risipesc pre voi și cetatea pe care o am dat vouă și părinților voștri.

40. Și voiu da preste voi ocară veșnică și necinste veșnică, care nu se va uita.

CAP. 24.

Cele două coșuri de smochine și soarta viitoare a poporului.

Arătatu'mi-au mie Domnul două coșnițe de smochine puse înaintea Bisericii Domnului, după ce a înstreinat Navuhodonosor împăratul Vavilonului pre Iehonia feciorul lui Ioachim împăratul lui Iuda, și pre boieri și pre meșteri și pre cei legați și pre cei bogăți din Ierusalim, și i-a adus pre ei în Vavilon.

2. În una din coșnițe erau smochine bune foarte, ca smochinele cele timpurii, iar în cealaltă coșniță, smochine rele foarte, care nu se puteau mânca pentru răutatea lor.

24. Amos 9, 2, 3; Isaja 66, 1; 3 Imp. 8, 27; Fap. Ap. 7, 49. 30. A 2 Lege 18, 20. 32. Sof. 3, 4.

3. Și au grăit Domnul către mine: ce vezi Ieremie? Și am zis, smochine, smochinele cele bune, sunt bune foarte; și cele rele, sunt rele foarte, care nu se pot mânca pentru răutatea lor.

4. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

5. Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ca smochinele cele bune acestea, așa voi cunoaște spre bine pre cei înstreinași ai lui Iuda, pre cari i-am trimis din locul acesta în pământul Haldeilor spre bunățăși.

6. Și voi îndreptă ochii mei spre ei întru bunățăși, și i voi așeză pre ei în pământul acesta spre binele lor, și de iznoavă îi voi zidi pre ei, și nu i voi surpă pre ei, și i voi sădi pre ei, și nu i voi zmulge.

7. Și voi dă lor inimă, ca să mă știe pre mine, că eu sunt Domnul, și ei vor fi mie popor și eu voi fi lor Dumnezeu, pentru că se vor întoarce către mine din toată inima lor.

8. Și precum smochinele cele rele care nu se pot mânca pentru răutatea lor, zice Domnul; așa voi dă pre Sedechia împăratul lui Iuda, și pre dregătorii lui, și rămășița Ierusalimului ce a rămas în pământul acesta și pre cei ce lăcuiesc în Egipt.

9. Și i voi dă pre ei spre risipire la toate împărășiile pământului, și vor fi spre ocară și spre pildă, și spre ură și spre blestem în tot locul, unde îi voi scoate pre ei.

10. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, până ce se vor sfârși din pământul, care l-am dat lor.

CAP. 25.

Robia Vavilonului și pedeapsa tuturor neamurilor.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia pentru tot poporul lui Iuda în anul al patrulea al lui Ioachim fiul lui Iosia împăratul lui Iuda, acesta este anul cel dintâlu al lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului,

2. Ce au grăit către tot poporul lui Iuda și către cei ce lăcuiesc în Ierusalim, zicând:

3. În al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amos, împăratul lui Iuda, și până în ziua aceasta douăzeci și trei de ani, și am grăit către voi mâncând și zicând:

4. Și am trimis la voi pre robii mei prorocii de noapte trimetându-i, și n'ați ascultat, și n'ați luat aminte cu urechile voastre.

5. Întoarceți-vă fiecare dela calea sa cea rea și dela cugetele voastre, și veți lăcul în pământul, care l-am dat vouă și părinților voștri din veac și până în veac.

6. Nu mergeți după dumnezei străini, ca să slujiți lor și ca să vă închinați lor, ca să nu mă porniți pre mine spre mânie cu faptele mâinilor voastre, ca să vă fac vouă rău.

7. Dar nu m'ați ascultat pre mine.

8. Pentru aceea așa zice Domnul; de vreme ce n'ați crezut cuvintelor mele,

9. Iată eu voi trimite și voi lua moștenirea dela miazănoapte, și i voi aduce pre ei preste pământul acesta și preste cei ce lăcuiesc pre ei, și preste toate neamurile cele de prin prejurul lui, și i voi puști pre ei, și i voi dă spre stingere și spre batjocură și spre ocară veșnică.

7. A 2 Lege 30, 6.

9. A 2 Lege 28, 37; Ps. 43, 15.

25. 5. 4 Imp. 17, 13.

9. Isaia 10, 6; Plâng. 2, 15.

10. Și voiți pierde dela ei glasul cel de bucurie și glasul cel de veselie, glasul cel de mire și glasul cel de mireasă, mirosul cel de mir și lumina din sfeșnic.

11. Și va fi tot pământul spre stingere, și vor sluji întru neamuri șaptezeci de ani.

12. Iar după ce se vor umplea a cei șaptezeci de ani, voiți izbândi asupra neamului acestuia, și îi voiți pune pre ei spre sfingere veșnică.

13. Și voiți aduce preste pământul acesta toate cuvintele mele, care le-am grăit asupra lui, toate câte sunt scrise în cartea aceasta, care le-a prorocit Ieremia asupra tuturor neamurilor.

14. Că au slujit lor, când erau neamuri multe și împărași mari; și voiți răsplăti lor după faptele lor și după lucrurile mâinilor lor.

15. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israel: ia paharul acesta de vin din mâna mea, și vei adăpa toate neamurile, la care eu te trimit pre fine.

16. Și vor bea, și vor vărsa, și vor nebuni de fața sabiei, care eu voiți trimite în mijlocul lor.

17. Și am luat paharul din mâna Domnului, și am adăpat toate neamurile, la care m'au trimis pre mine Domnul.

18. Ierusalimul și cetățile lui Iuda și pre împărașii lui Iuda și pre boierii lui, ca să i dea pre ei spre pustiire și spre sfingere și spre batjocură.

19. Și pre Faraon împăratul Egiptului și pre slugile lui și pre boierii lui, și pre tot poporul lui.

20. Și pre toți cei despre apus de el, și pre toți împărașii celor de alt neam, și Ascalonul și Gaza, și Acaronul și rămășița Azotului.

21. Și Idumeia și Moavul, și pre fiii lui Amon.

22. Și pre împărașii Tirului, și pre împărașii Sidonului, și pre împărașii cei de dincolo de mare.

23. Și pre Dedan și pre Teman și pre Ros, și pre tot cel tuns din naintea feșii lui.

24. Și pre toți împărașii, cei ce poposesc în pustie.

25. Și pre toți împărașii Elamului, și pre toți împărașii Perșilor.

26. Și pre toți împărașii dela miazănoapte, pre cei de departe și pre cei de aproape, pre fiecare împotriva fratelui său, și toate împărățiile cele de pre fața pământului.

27. Și vei grăi lor: așa zice Domnul Dumnezeu atotfăcătorul, Dumnezeu lui Israel: beți, îmbățați-vă și vărsați, și veți cădea, și nu vă veți scula de către fața sabiei, care o voiți trimite în mijlocul vostru.

28. Și va fi când nu vor vrea să primească paharul din mâna ta, ca să bea, vei grăi către ei: așa au zis Domnul, să beți.

29. Că iată în cetatea care se numește cu numele meu, eu viu a chinul, și voi cu curățenie nu vă veți curăți, că sabie eu chem asupra tuturor celor ce lăcuiesc pre pământ.

30. Și tu vei proroci către ei toate cuvintele acestea, și vei zice: Domnul din înălțime va striga, din lăcașul cel sfânt al său va da glasul său, cuvânt va răspunde preste locul său împotriva tuturor locuitorilor pământului, ca strigătul celor ce calcă în lin.

31. Vine peire până la marginea pământului, că judecata Domnului este întru neamuri, judecă-se el cu tot trupul, și cei necredincioși s'au dat sabiei, zice Domnul.

32. Așa grăește Domnul: iată rele

11. 2. Paral. 36, 22; Esdra 1, 1; Isaia 24, 8. 12. Dan. 9, 2. 14. Plâng. 4, 21.

21. Ps. 136, 9. 22. Iezech. 26, 3. 30. Isaia 13, 13; Ioil 3, 16; Amos 1, 2.

vin dela neam asupra neamului, și volbură mare iese dela marginea pământului.

33. Și vor fi răniți de Domnul în ziua Domnului, dela marginea pământului și până la marginea pământului, nu se vor îngropa, în gunoi pre fața pământului vor fi.

34. Strigați păstori și glăsuiți, și vă înguiși povățuitorii turmelor, că s'au plinit zilele voastre spre jungiere, și veși cădea ca vasele cele prețioase.

35. Și nu va mai fi scăpare pentru păstori, nici mântuire pentru povățuitorii turmelor.

36. Se aude strigarea păstorilor și strigătul povățuitorilor turmelor, pentrucă au pierdut Domnul pășunile lor.

37. Și se vor strică sălașele pașnice, de către fața iușimei mâinii mele.

38. Părăsit-a ca un leu culcușul său, pentrucă s'a făcut pustiu pământul lor dela fața sabiei cei mari.

CAP. 26.

Prorocie despre surparea Ierusalimului și a Casei Domnului. Ieremia în primejdie de moarte.

La începutul împărăției lui Ioachim fiul lui Iosia, s'a făcut cuvântul acesta dela Domnul.

2. Așa au zis Domnul : stăi în curtea casei Domnului, și vei grăi către toți jidovii și către toți cei ce vin să se închine în casa Domnului, toate cuvintele, care ți-am poruncit fie, ca să le grăești lor, să nu faci nici un cuvânt.

3. Ca doar vor auzi, și se vor întoarce fiecare dela calea sa cea rea; atunci voi înceta dela relele, care eu socotesc, ca să le fac lor, pentru lucrurile lor cele rele.

4. Și vei grăi, așa au zis Domnul:

de nu mă veși ascultă, ca să umbrași întru legile mele, care le-am dat înaintea feței voastre.

5. Să ascultași cuvintele slugilor mele prorocilor, pre cari eu trimiș la voi de noapte mănecând, căi-am trimis, și nu m'ați ascultat.

6. Și voi dau casa aceasta ca Silomul, și cetatea aceasta o voi dau spre blestem la toate neamurile din tot pământul.

7. Și au auzit preoșii și prorocii cei mincinoși, și tot poporul pre Ieremia grăind cuvintele acestea în casa Domnului.

8. Și a fost dupăce a încetat Ieremia a grăi toate câte i-au poruncit lui Domnul, ca să grăească către tot poporul, i-a prins pre el preoșii și prorocii cei mincinoși și tot poporul, zicând: cu moarte vei muri.

9. Pentrucă ai prorocit întru numele Domnului, zicând: ca Silomul va fi casa aceasta, și cetatea aceasta va rămânea pusie de cei ce o lăcuesc, deci s'a adunat tot poporul asupra lui Ieremia în casa Domnului.

10. Și auzind boierii lui Iuda cuvintele acestea, s'au suit din casa împăratului la casa Domnului, și au stăfuit înaintea ușilor porții Domnului cei nouă.

11. Și au zis preoșii și prorocii cei mincinoși către boieri și către tot poporul: judecată de moarte este omului acestuia, pentrucă a prorocit asupra cetății aceștia, în ce chip ați auzit cu urechile voastre.

12. Și a zis Ieremia către toți boierii și către tot poporul, zicând: Domnul m'au trimis pre mine să prorocesc asupra casei aceștia și asupra cetății aceștia toate cuvintele, care le-ați auzit.

13. Și acum, mai bune faceși căile voastre și faptele voastre, și a-

scultași glasul Domnului Dumnezeu, și Domnul va oprî relele, care au grăit asupra voastră.

14. Iată eu în mâinile voastre sunt, faceși cu mine cum credeși de folos, și cum vi se pare vouă mai bine.

15. Ci cunoscând, să cunoașteși, că de mă veși omorî pre mine, sânge nevinovat luași asupra voastră și asupra cetății aceștia și asupra celor ce lăcuesc într'însa, că cu adevărat m'au trimis pre mine Domnul la voi să grăesc în urechile voastre toate cuvintele acestea.

16. Și au zis boierii și tot poporul către profeți și către prorocii cei mincinoși : să nu fie omului acestuia judecată de moarte, că întru numele Domnului Dumnezeului nostru a grăit către noi.

17. Și s'au sculat bărbați dintre cei mai bătrâni ai pământului, și au zis la toată adunarea poporului:

18. Miheia Morasitul procecă în zilele lui Iezechia împăratul lui Iuda, și a grăit la tot poporul lui Iuda, așa zice Domnul: Sionul ca o țarină se va ară, și Ierusalimul ca o movilă de pietre va fi, și muntele casei desis de pădure.

19. Au omorîtu-l'a pre el Ezechia și tot Iuda? Nu, că s'au temut de Domnul, ci rugându-se feși Domnului, au încetat Domnul dela relele, care au grăit asupra lor; noi am făcut răutăși mari asupra sufletelor noastre.

20. Și eră un om prorocind întru numele Domnului, Urie feciorul lui Samei dela Carlatirim, și a prorocit pentru pământul acesta după toate cuvintele lui Ieremia.

21. Și a auzit împăratul Ioachim și toți boierii toate cuvintele lui, și

căută să-l omoare pre el, și a auzit Urie și a intrat în Eghipet.

22. Și a trimis împăratul bărbați în Eghipet.

23. Și l-au scos pre el de acolo, și l-au adus pre el la împăratul și l-au lovit pre el cu sabie, și l-au aruncat pre el în groapa de obște a norodului.

24. Însă mâna lui Ahicam fiul lui Safan eră cu Ieremia, ca să nu'l dea pre el în mâinile poporului, și să nu'l omoare pre el.

CAP. 27.

Sfatul lui Ieremia de a se supune împăratului Vavilonului.

Așă au zis Domnul: fă ție legături și lanțuri, și le pune împrejurul grumazului tău.

2. Și le vei trimite pre ele la împăratul Idumeii și la împăratul Moavului și la împăratul fiilor lui Amon și la împăratul Tirului și la împăratul Sidonului, prin mâinile trimișilor celor ce vin spre întâmpinare la Ierusalim, către Sedechia împăratul lui Iuda.

3. Și le vei porunci ca să spună domnilor lor : așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil; așa veși grăi către domnii voștri.

4. Că eu am făcut pământul cu puterea mea cea mare și cu brațul meu cel înalt, și'l voi da pre el ori cui va fi plăcut înaintea ochilor mei.

5. Dat-am pământul lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului să slujească lui, și hiarele țarinei să lucreze lui.

6. Și neamul și împărăția, căji nu vor pune grumazii săi supt jugul împăratului Vavilonului, cu sabie și cu foamete îi voi cercetă pre ei,

18. 1 Mihea 1, 1 și 3, 12.

19. 2 Paral. 32, 26.

24. 4 Imp. 22, 14.

27. 4. A 2 lege 32, 8. 5. Dan. 2, 38.

zis-au Domnul; până ce se vor sfârși în mâna lui.

7. Și voi să nu ascultați de prorocii cei mincinoși ai voștri și de cei ce vă vrăjesc, și de cei ce visează vouă, și de descântătorii voștri, și de fermecătorii voștri, cei ce zic nu veși sluji împăratului Vavilonului.

8. Că minciuni prorocesc ei vouă, ca să vă depărteze pre voi din pământul vostru.

9. Și neamul, care va băga grumazul său supt jugul împăratului Vavilonului, și va sluji lui, îl voi lăsa pre el în pământul său și va lucra, și va lăcuț întru el.

10. Și către Sedechia împăratul lui Iuda am grăit după toate cuvintele acestea, zicând: plecați cerbi-cea voastră.

11. Și slujiți împăratului Vavilonului, că minciuni prorocesc ei vouă.

12. Că nu i-am trimis pre ei, zice Domnul să procească în numele meu minciuni, ca să vă piarză pre voi, și veși pieri voi și prorocii voștri cei ce prorocesc vouă cu strâmbătate minciuni.

13. Și preoșilor și la tot poporul acesta am grăit zicând: așa zice Domnul:

14. N'ascultați cuvintele prorocilor celor ce prorocesc vouă, zicând: iată vasele casei Domnului se vor întoarce din Vavilon, că minciuni prorocesc ei vouă.

15. Nu i-am trimis pre ei, și apoi proroci sunt? Și de este cuvântul Domnului întru ei, întâmpine-se cu mine, că așa au zis Domnul.

16. Și celelalte vase, care nu le-a luat împăratul Vavilonului, când a mutat pre Iehonia din Ierusalim, în Vavilon vor intră, au zis Domnul.

CAP. 28.

Ieremia și Anania prorocul cel mincinos.

Și a fost în al patrulea an al împărășiei lui Sedechia împăratul lui Iuda, în luna a cincea, și a zis mie Anania fiul lui Azor prorocul cel mincinos dela Gavaon, în casa Domnului, înaintea preoșilor și a tot poporul, zicând:

2. Așa grăește Domnul: sfărâmat-am jugul împăratului Vavilonului.

3. Incă doi ani de zile, și eu voi întoarce la locul acesta toate vasele casei Domnului.

4. Și pre Iehonia și pre cei înstreinați ai lui Iuda, că voi sfărâma jugul împăratului Vavilonului.

5. Și a zis Ieremia către Anania înaintea preoșilor și în fața a tot norodul, care stă în casa Domnului.

6. Și a zis Ieremia: adevărat așa să facă Domnul, să întărească cuvântul tău, care tu procești, ca să se întoarcă vasele casei Domnului, și toți cei înstreinați din Vavilon la locul acesta.

7. Inșă auziți cuvântul Domnului, care zic eu în urechile voastre și în auzul a tot poporul.

8. Prorocii cei ce au fost mai înainte de mine și mai înainte de voi din veac, și au prorocit pentru rășboiu la multe țări și la împărăși mari.

9. Prorocul cel ce a prorocit pentru pace, plinindu-se cuvântul, cunoaște-vor pe prorocul, pe care l-au trimis lor Dumnezeu cu adevărat.

10. Atunci a luat Anania în fața atot poporul lanșurile din grumazul lui Ieremia și le-a zdrobit.

11. Și a zis Anania în fața atot poporul, grăind: așa zice Domnul: așa voi sfărâma jugul împăratu-

lui Vavilonului dela grumazii tuturor neamurilor.

12. Și s'a dus Ieremia în calea sa și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, după ce a sfârșit Anania lanțurile dela grumazii lui, zicând;

13. Mergi și grăiește către Anania și i spune:

14. Așa au zis Domnul: lanțuri de lemn ai sfârșit, și voi face în locul lor lanțuri de fier, că așa au zis Domnul: eu jug de fier am pus peste cerbicea tuturor neamurilor să slujească împăratului Vavilonului.

15. Și a zis Ieremia lui Anania: nu te-au trimis pre tine Domnul, și tu ai făcut pre poporul acesta a nădăjdui spre minciună.

16. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu te pierd pre tine de pre fața pământului, în anul acesta vei muri.

17. Și a murit în luna a șaptea.

CAP. 29.

Scrisoarea lui Ieremia către cei din robie.

Și acestea sunt cuvintele cărții, care Io a trimis Ieremia din Ierusalim către cei bătrâni ai lui, cari erau în înstreinare, și către preoți și către prorocii cei mincinoși, carte în Vavilon la cei din înstreinare și la tot poporul.

2. Mai pre urmă ieșind Iehonia împăratul și împărăteasa și femeii și tot volnicul și meșterul și legatul din Ierusalim.

3. Cu mâna lui Eliasan fiul lui Safan și al lui Gamarie fiul lui Helchie, pre care l-a trimis Sedechia împăratul lui Iuda la împăratul Vavilonului în Vavilon, zicând:

4. Așa au zis Domnul Dumnezeuul

lui Israel preste înstreinarea, care o au înstreinat dela Ierusalim.

5. Zidiți case și lăcuși, și sădiți grădini și mâncați rodurile lor.

6. Și luați femei și nașteți feciori și fete, și luați fiilor voștri femei, și fetele voastre le măritați și vă înmulțiți și nu vă împușinați.

7. Și căutați pacea pământului, la care v'am înstreinat pre voi, și vă rugați pentru ei către Domnul, că întru pacea lor va fi pace vouă.

8. Că așa au zis Domnul: să nu vă înșele pre voi prorocii cei mincinoși, cari sunt între voi, și să nu vă înșele pre voi vrăjitorii voștri, să nu ascultați de visele voastre, care voi le visați.

9. Că neadevărate prorocesc ei vouă întru numele meu, și eu nu i-am trimis pre ei.

10. Că așa au zis Domnul: când se vor umplea în Vavilon șaptezeci de ani, voi cerceți pre voi și voi pune cuvintele mele preste voi, ca să întoarceți poporul vostru la locul acesta.

11. Și voi gândi spre voi gând de pace și nu rele, ca să vă dau vouă acestea.

12. Și vă rugați către mine și vă voi auzi pre voi.

13. Și mă căutați pre mine, și mă veți afla de mă veți căuta cu toată inima voastră.

14. Și mă voi arăta vouă.

15. Că ați zis: pus-au nouă Domnul proroci în Vavilon.

16. Așa au zis Domnul asupra lui Ahav și asupra lui Sedechia: iată eu dau pre ei în mâinile împăratului Vavilonului și va lovi pre ei înaintea ochilor voștri.

17. Și vor lua dela ei blestem întru toată înstreinarea lui Iuda în Vavilon, zicând: să te faci pre tine

15. Iezechil 13, 3, 9.
29. 2. 4 Imp. 24, 12.

10. 2 Paral. 36, 22; Ezdra 1, 1; Dan. 9, 2.
12. Iezechil 6, 9. 13. Ozie 5, 15.

Domnul, cum au făcut pre Sedechia și ca pre Ahav, pre cari i-a ars împăratul Vavilonului cu foc.

18. Pentru fărădelegea, care a făcut în Ierusalim, și prea curveau femeile cetășilor lor, și cuvânt a grăit cu numele meu, care eu n'am poruncit lor, și eu martor zice Domnul.

19. Și către Sameia Elamiteanul, vei grăi:

20. Nu te-am trimis cu numele meu, și către Sofonia preotul fiul lui Manasi a zis :

21. Domnul te-au dat pre tine preot în locul lui Iodae preotul, să te faci cârmuitor în casa Domnului la tot omul ce proroceste și la tot omul ce nebunește; și vei dà pre el la închisoare și la locul muncii.

22. Și acum pentruce ași batjocorit pre Ieremia cel din Anatot, pre cel ce a prorocit vouă?

23. Nu pentru aceasta l-am trimis? Că prin luna aceasta a trimis la voi în Vavilon zicând: departe este, zidiși case și lăcuși și răsădiși grădini și veși mănca roada lor.

24. Și a cetit Sofonie cartea aceasta la urechile lui Ieremia.

25. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia zicând: trimite către cei din înstreinare, zicând:

26. Așa zice Domnul asupra lui Sameia Elamiteanul, de vreme ce a prorocit vouă Sameia, și eu nu l-am trimis pre el, și v'a făcut pre voi să nădăjduși spre minciună.

27. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu voi cercetă asupra lui Sameia și asupra neamului lui, și nu va fi dintru ei om întru voi, care să vază bunătășile, pe care eu le voi face vouă.

CAP. 30.

Dumnezeu făgădueste Iudeilor întoarcerea din robie.

Cuvântul care s'a făcut către Ieremia dela Domnul să zică:

2. Așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: scrie toate cuvintele, care am grăit către tine pe carte.

3. Că iată vin zile, zice Domnul, și voi înțoarce înstreinarea popoului meu Israil și a lui Iuda, zis-au Domnul atotșitorul; și i voi înțoarce pre ei la pământul care l-am dat părinșilor lor, și i vor stăpâni pre el.

4. Și acestea sunt cuvintele care au grăit Domnul asupra lui Israil și asupra lui Iuda.

5. Așa au zis Domnul: glasul înfricoșerii veși auzi cu frică, și nu este pace.

6. Întrebași și vedeși, de s'a născut fiu? Și pentru frica întru care voi ținea mijlocul și mântuirea? Pentrucă am văzut pre tot omul și mâinile lui preste mijlocul lui, întorsu-s'au fețele spre gălbinare.

7. Că mare s'a făcut ziua aceea, și nu este ca aceea, și vreme strimță este lui Iacov, și dintru aceasta se va mântui.

8. În ziua aceea zis-au Domnul: sfărâmă-voiu jugul dela grumazul lor, și legăturile lor voi rupe și mai mult nu vor lucră ei la streini.

9. Și vor lucră Domnului Dumnezeului lor, și pre David împăratul lor voi sculă lor.

10. Așa au zis Domnul: ridicat-am zdrobire, dureroasă este rana ta.

11. Nu este cine să judece judecata ta, spre durere te-ai vindicat, folos nu este ție.

12. Toși prietenii tăi te-au uitat pre tine, pre tine nu te vor întrebă cele

30. 7. Ioil 2, 11; Amos 5, 18; Sofon. 1, 15.

9. Iezech. 35, 23; Ozie 3, 5.

10. 46, 27; Isaia 43, 1; 44, 2.

11. Isaia 27, 8. 12. Mib. 1, 9.

de pacea ta, că, cu rana vrăjmaşului te-am lovit, certare întărită asupra a toată nedreptatea ta, înmulţitu-s'au păcatele tale.

13. Pentru aceea toţi cei ce te mănâncă pre tine, mănâcă-se-vor, şi toţi vrăjmaşii tăi carnea lor toată o vor mănâca, mai mult decât nedreptăţile tale s'au înmulţit păcatele tale; făcut-au acestea fie, şi vor fi cei ce te înfricoşază pre tine spre înfricoşare, şi pre toţi cei ce te-au prădat pre tine, da'i-voiu la pradă.

14. Că voiu aduce vindecarea ta, de rana ta cea cu dureri vindecate-voiu, zice Domnul, că risipit te-ai chemat, vânatul vostru este, că nu este cel ce'l caută pre el.

15. Aşa zice Domnul: iată eu voiu întoarce înstreinarea lui Iacov, şi robimea lui voiu milui, şi se va zidi cetate deasupra înălţimei ei, şi poporul după judecata sa va dormi.

16. Şi vor ieşi dela ei cântând, glasul celor ce joacă, şi'i voiu înmulţi pre ei, şi nu se vor împuşina.

17. Şi vor umbla iiii lor ca mai înainte, şi mărturiile lor în preajma feşii mele se vor îndreptă, şi voiu cerceta pre toţi cei ce'i necăjesc pre ei.

18. Şi vor fi mai tari ai lui decât ei, şi domn al lui dintr'însul va ieşi, şi'i voiu adună pre ei, şi se vor întoarce la mine, că cine este acesta, care a dat inima lui ca să se întoarcă către mine, zice Domnul.

19. Că urgia Domnului a ieşit mânăoasă, ieşit-a urgie hrănindu-se, preste cei necredincioşi va veni.

20. Nu se va întoarce urgia mâniei Domnului, până ce va face şi până ce va aşeză întreprinderea inimii lui, în zilele cele de apoi veji cunoaşte acestea.

CAP. 31.

Prorocie privitoare la Mesia.

În vremea aceea zis-au Domnul: fi-voiu Dumnezeu neamului lui Israil, şi ei vor fi mie popor.

2. Aşa au zis Domnul: află-voiu căldură în pustie cu cei pierşi de sabie, mergeşi şi să nu pierdeşi pre Israil.

3. Domnul de departe se va arăta lui, cu iubire veşnică te-au iubit pre tine, pentru aceea te-am tras pre tine spre îndurare.

4. Că te voiu zidi, şi te vei zidi fecioara lui Israil, încă vei lua tâmpina ta şi vei ieşi cu adunarea celor ce joacă.

5. Pentrucă ai sădit vii în dealurile Samariei, sădind, sădişi în dealurile lui Efraim şi lăudaşi.

6. Pentrucă este zi de chemare celor ce răspund în dealurile lui Efraim, sculaşi-vă şi vă suişi în Sion la Domnul Dumnezeul vostru,

7. Că aşa au zis Domnul lui Iacov: veselişi-vă, veselişi-vă şi strigaţi preste capul neamurilor, auzite faceşi şi lăudaşi, ziceşi: mântuit-au Domnul pre poporul său, pre rămăşişa lui Israil.

8. Iată eu îi aduc pre ei dela miazănoapte şi voiu aduce pre ei dela marginea pământului la serbarea Fasec-paştelui, şi va naşte fii mulţi şi se vor întoarce aici.

9. Cu plângere a ieşit, şi cu mângâiere voiu scoate pre ei abătându-i pre la curgeri de ape la cale dreaptă, şi nu vor rătăci întru ea, că m'am făcut lui Israil tată şi Efraim cel întâiu născut al meu este.

10. Auzişi cuvintele Domnului neamuri şi vestişi la ostroavele cele de departe, ziceşi: cel ce au risipit pre Israil îl va şi adună pre el, şi'l va

13. Isaia 41, 11. 14. Plâng. 1, 19.

15. Isaia 43, 1; 44, 2; Lucă 1, 70.

17. Isaia 1, 26.

19. Isaia 1, 28

31. 5. Isaia 65, 21.

7. Isaia 2, 3; Mibeea 4, 2.

9. Ps. 125, 2; Eşire 4, 22.

păzi pre el, ca cel ce paște turma sa.

11. Că au mântuit Domnul pre Iacov, scosu-l-au pre el din mâna celor mai tari decât el, și vor veni și se vor veseli în muntele Sionului.

12. Și vor veni la bunătățile Domnului la pământul grâului și al vinului și al roadelor și al vitelor și al oilor, și va fi sufletul lor ca un pom rodii și mai mult nu vor fiămânzi.

13. Atunci se vor bucura fecioarele întru adunare de tineri, și cei bătrâni se vor bucura, și voi în-țoarce plângerea lor întru bucurie, și i voi face pre ei veseli.

14. Voiu mări și voiu îmbătă sufletul preoșilor fiilor lui Levi, și poporul meu de bunătățile mele sătură-se-va.

15. Așa zice Domnul: glas în Ramă s'a auzit, plâns și îanguire și jale a Rahilei, care plângea pre fiii săi, și n'a vrut să se mângâe, că nu sunt.

16. Așa zice Domnul: să înceteze glasul tău dela plâns și ochii tăi dela lacrămile tale, că este plată lucrurilor tale, și se vor întoarce din pământul vrăjmașilor.

17. Statornic fiilor tăi.

18. Auzind am auzit pre Efraim plângând, pedepsitu-m'ai pre mine și m'am pedepsit, eu ca un vișel nu m'am învățat, întoarce-mă pre mine și mă voiu întoarce, că tu ești Domnul Dumnezeu meu.

19. Că după robia mea m'am pocăit și după ce am cunoscut, am suspinat pentru zilele rușinării și am arătat ste, că am luat ocară din tinerețele mele.

20. Fiu iubit Efraim, mie prunc, pentrucă sunt cuvintele mele întru el, aducându-mi aminte îmi voiu a-

duce aminte de el, pentru aceea am sârguit spre el, miluind voiu milui pre el, zice Domnul.

21. Întărește-te pre tine Sioane, fă pocăință, dă inima ta pre umerii tăi pre calea care ai umblat, întoarce-te fecioară Israil, întoarce-te în cetățile tale plângând.

22. Până când te vei întoarce față fără de cinste? Că au făcut Domnul mântuire spre sădire nouă, întru mântuire vor umbla împrejur oamenii.

23. Că așa au zis Domnul: încă vor grăi cuvântul acesta în pământul lui Iuda și în cetățile lui, când voiu întoarce robia lui, bine este cuvântat Domnul presté drept muntele cel sfânt al lui.

24. Și cei ce lăcuiesc în cetățile lui Iuda și în tot pământul lui împreună cu plugarul, și se va ridica întru turmă.

25. Că am îmbătat pre tot sufletul setos, și pre tot sufletul flămând l-am săturat.

26. Pentru aceea, m'am sculat și am văzut și somnul meu dulce mi s'a făcut.

27. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul: și voiu semăna pre Israil și pre Iuda sămânță de om și sămânță de dobitoac.

28. Și va fi precum am privighiat asupra lor, ca să i surp și ca să i chinuesc, așa voiu privighia presté ei, ca să i zidesc și ca să i răsădesc zice Domnul.

29. În zilele acelea nu vor mai zice: părinții au mâncat aguridă, și dinții fiilor s'au strepezit;

30. Ci fiecare întru păcatul său va muri, și celui ce a mâncat agurida se vor strepezi dinții lui.

31. Iată vin zile, zice Domnul: și voiu pune casei lui Israil și casei lui Iuda legătură nouă de pace.

12. Isaia 61, 11; Ps. 125, 2.

15. Mat. 2, 17.

18. Ps. 118, 66-70; Plâng. 5, 21.

19. A 2 Lege 30, 2. 20. Isaia 5, 7.

29. Iezechil 18, 2, 3.

31. Evrei 8, 8; Iezech. 16, 62.

32. Nu după făgăduința care am făcut cu părinții lor în ziua în care i-am luat pre ei de mână și i-am scos din pământul Eghiptului; pentru că aceia n'au rămas întru așezământul meu și eu n'am grijit de dânșii, zice Domnul.

32. Că acesta este așezământul meu de pace, care voi așeză cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: dă-voiu legile mele în gândurile lor și în inimile lor le voi scri, și le voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi mie popor.

34. Și nu va mai învășă nimența pre vecinul său și pre fratele său, zicând: cunoaște pre Domnul, că toși mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mare al lor, pentru că milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor nu le voi mai pomeni.

35. De se va înălța cerul mai sus zice Domnul; și de se va smeri fața pământului mai jos.

36. Și eu nu voi izgoni neamul lui Israel, zice Domnul, pentru toate câte a făcut.

37. Așa au zis Domnul, cel ce au dat soarele spre lumina zilei, luna și stelele spre lumina nopții, și strigare în mare și sună valurile ei, Domnul atotfiitor este numele lui.

38. De vor încetă legile acestea dela fața mea, zice Domnul; și neamul lui Israel va încetă a fi neam înaintea feșii mele în toate zilele.

39. Iată vin zile, zice Domnul, și se va zidi cetatea Domnului dela turnurile lui Anameil până la poarta unghiului, și va ieși măsura ei în preajma lui până la dealurile lui Gariv, și se va încunjură împrejur din pietre alese.

40. Și toși Asarimotli până la părul Chedrilor, până la unghiul por-

ții cailor despre răsărit, sfînjire Domnului, și mai mult nu se va smulge și nu se va strică până în veac.

CAP. 32.

Șarina cumpărată de Ieremia.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Ieremia în anul al zecelea al împăratului Sedechia, acesta este anul al optsprezecelea al lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului.

2. Și puterea împăratului Vavilonului a făcut șanț asupra Ierusalimului și Ieremia se păzeă în curtea temniței, care este la casa împăratului.

3. Întru care l-a închis pre el împăratul Sedechia, zicând: penfruce tu procești, zicând: așa au zis Domnul, iată eu dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului și o va luă pre ea?

4. Și Sedechia împăratul lui Iuda nu va scăpă din mâna Haldeilor, că dându-se se va dă în mâinile împăratului Vavilonului, și va grăi gura lui la gura aceluia, și ochii lui, ochii aceluia vor vedea.

5. Și va intră Sedechia în Vavilon și acolo va muri.

6. Și cuvântul Domnului s'a făcut către Ieremia, zicând:

7. Iată Anameil fiul lui Salom fratele tatălui tău vine către tine, zicând: cumpără fie șarina mea cea din Anatot, că după rudenie fie se cuvine să o cumperi.

8. Și a venit la mine Anameil feciorul lui Salom fratele tatălui meu, după cuvântul Domnului la curtea temniței și a zis: cumpără fie șarina mea cea din Anatot din pământul lui Veniamin, că fie se cade a o cumpără pre ea, că tu ești bătrân și am cunoscut că cuvântul Domnului este.

32. Evrei 10, 16.
34. Ioan 6, 45; Fapte 10, 43; Isaia 11, 9 și 54, 13. 35. Iov 38, 33. 37. Isaia 51, 15.
39. Neemia 3, 1 și 12 39.

32. 2. 37, 20. 7. Lev. 25, 25; Rut 3, 12.

9. Și am cumpărat țarina lui Anameil fiul fratelui tatălui meu, și i-am dat lui șapte sicli și zece arginți.

10. Și am scris în carte, și am pecetluit și am pus mărturii și am pus argintul în cumpănă.

11. Și am luat cartea cea de cumpărare, cea cetită și pecetluită.

12. Și o am dat pre ea lui Varuh, feciorul lui Nirie, fiul lui Maaseu înaintea ochilor lui Anameil, fiul fratelui tatălui meu și înaintea bărbajilor celor ce stau mărturie, și scieă în cartea cea de cumpărare, și înaintea ochilor Iudeilor celor ce ședeau în curtea temniței.

13. Și am poruncit lui Varuh înaintea lor, zicând:

14. Așa au zis Domnul atotșitorul Dumnezeu lui Israil: ia cartea cumpărării aceștia și cartea cea cetită și o vei pune în vas de strachină, ca să rămăe zile multe.

15. Că așa au zis Domnul: încă se vor mai cumpăra case și țarine și vii în pământul acesta.

16. Și m'am rugat către Domnul, dupăce am dat cartea cumpărării lui Varuh fiul lui Nirie, zicând:

17. Doamne cel ce ești, tu ai făcut cerul și pământul cu puterea ta cea mare, și cu brațul tău cel înalt și ridicat, nimic de tine nu se va ascunde.

18. Cel ce la mii faci milă și răsplătești păcatele părinților în sânul fiilor după ei, Dumnezeule cel mare și tare.

19. Domnul sfatului celui mare și puternic întru lucruri, Dumnezeu cel mare și atotșitor și Domnul cel cu nume mare, ochii tăi sunt deschși spre toate căile fiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după faptele lui.

20. Cel ce ai făcut semne și minuni în pământul Eghiptului și până în ziua aceasta și în Israil și întru pământeni, și ți-ai făcut fie nume, ca în ziua aceasta.

21. Și ai scos pre poporul tău Israil din pământul Eghiptului cu semne și cu minuni, cu mână tare și cu braț înalt și cu vederi mari.

22. Și le-ai dat lor pământul acesta, care ai jurat părinților lor, pământ, din care curge lapte și miere.

23. Și au intrat și l-au moștenit pre el, și n'au ascultat glasul tău, și întru poruncile tale n'au umblat; toate câte ai poruncit lor să facă, n'au făcut, și ai făcut ca să vie asupra lor toate relele acestea.

64. Iată gloata a venit la cetate, ca să o ia pre dânsă, și cetatea s'a dat în mâinile Haldeilor, celor ce o bat pre ea, de fața sabiei și a foametei, precum ai zis, așa s'a făcut.

25. Și tu zici către mine: cumpără-ți fie țarină cu argint, și am scris carte și o am pecetluit, și am pus mărturii, și cetatea s'a dat în mâinile Haldeilor.

26. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

27. Eu Domnul Dumnezeu atotșitorul, au ascunde-se-va ceva de mine?

28. Pentru aceea așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil; dându-se, se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului, și el o va lua pre ea.

29. Și vor veni Haldeii dând războiu asupra cetăței aceștia și vor arde cetatea aceasta cu foc, și vor arde casele, întru care au tămâiat pre podurile lor lui Vaal, și au turnat turnări la dumniezei streini, ca să mă amărăscă pre mine.

18. Eșire 34, 7; A 2 Lege 5, 9; Psalm 78, 11—13. 19. Pilde 5, 21.

20. Isaia 28, 29. 21. Eșire 6, 6.
27. Num. 16, 22.

30. Pentru că erau fiii lui Israil și fiii lui Iuda singuri făcând ce este rău înaintea ochilor mei din tinerețele lor.

31. Că spre iușime și spre mâniea mea eră cetatea această, din ziua în care o a zidit pre ea și până în ziua aceasta, ca să o mut pre ea dela fața mea.

32. Pentru toate răutățile fiilor lui Israil și ai lui Iuda, care le-au făcut ca să mă amărăscă aceștia pre mine și împărășii lor și boierii lor și cei mai mari ai lor și preoșii lor și prorocii lor, bărbații lui Iuda și cei ce lăcuiau în Ierusalim.

33. Și au întors către mine dosul și nu fața, și i-am învățat pre ei să mănecce de dimineață, și n'au ascultat mai mult, ca să îă învățatură.

34. Și au pus spurcăciunile lor în casa în care s'a chemat numele meu preste ea, întru necurățiile lor.

35. Și au zidit capiștile lui Vaal cele din valea fiului lui Enom, ca să aducă pre fiii săi și pre fetele sale lui Moloh împăratului, cele ce n'am poruncit lor și nu s'a suit întru inima mea, ca să facă urâciunea aceasta, ca să greșască Iuda.

36. Și acum așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil pentru cetatea de care tu zici, dă-se-va în mâinile împăratului Vavilonului cu sabie și cu foamete și cu ducere;

37. Iată eu îi adun pre ei din tot pământul, unde i-am risipit pre ei întru mâniea mea și întru iușimea mea și întru întărătare mare, și i voi întoarce pre ei la locul lor, și i voi așeză pre ei cu nădejde.

38. Și vor fi mie popor și eu voi fi lor Dumnezeu.

39. Și voi da lor altă cale și altă

inimă, ca să se teamă de mine în toate zilele spre binele lor și al fiilor lor după ei.

40. Și voi pune lor legătură veșnică, care nu o voi întoarce după ei și voi da frica mea în inima lor, ca să nu se depărteze ei dela mine.

41. Și voi cercetă a le face bine lor și îi voi sădi pre ei pre pământul acesta întru credință și întru toată inima mea și întru tot sufletul.

42. Că așa zice Domnul: în ce chip am adus asupra poporului acestuia toate răutățile aceste mari, așa eu voi aduce preste ei toate bunățiile, care am zis lor.

43. Și se vor cumpără încă țarini în pământul de care tu zici, că va fi necălcat de oameni și de vite și s'a dat în mâinile Haldeilor.

44. Și vor cumpără țarini cu argint, și vei scri în carte și vei penceptui, și vei pune mărturii în pământul lui Veniamin și împrejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda și în cetățile muntelui și în cetățile Sefflei și în cetățile Naghevei, că voi întoarce înstreînările lor.

CAP. 33.

Prorocia despre luarea Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către Ieremia a doua oară, și el eră încă legat în curtea temnișei, zicând:

2. Așa au zis Domnul: cel ce au făcut pământul și i-au urzit pre el ca să'l îndrepteze pre el, Domnul este numele lui,

3. Și au strigat către mine și voi răspunde ție, și voi spune ție lucruri mari și tari, care nu le-ai știut.

4. Că așa au zis Domnul Dum-

30. Isaia 47, 12. 34. 4 Imp. 21, 4.
35. Ps. 105, 36. 37. A 2 Lege 30, 3; Nemia 1, 9; Ps. 105, 45, 46.

39. Ps. 50, 11; A 2 Lege 30, 6.
40. Eșire 34, 10; Isaia 54, 10; A 2 Lege 5, 2.
41. Amos 9, 15.
33. 2. Isaia 42, 8.

nezeul lui Israil pentru casele cetății acestea, și pentru casele împăratului lui Iuda cele ce sunt spre șanț,

5. Și spre întăriri, ca să se bată asupra Haldeilor, și o voi umplea pre ea de oameni morți, pre care i-am lovit cu iușimea mea și cu mâniea mea, și am întors fața mea de către ei, pentru toate răutățile lor.

6. Iată eu aduc ei închegare de rană și leac, și o voi vindeca pre ea, și o voi arăta lor ca să asculte, și îi voi preoși pre ei și voi face pace și credință.

7. Și voi întoarce înstreinarea lui Iuda și înstreinarea lui Israil, și îi voi zidi pre ei ca și mai înainte.

8. Și îi voi curăți pre ei de toate strâmbătățile lor, care au greșit mie și nu mi voi aduce aminte de greșalele lor, care au greșit mie și s'au depărtat dela mine.

9. Și va fi spre veselie și spre laudă și spre mărire la tot poporul pământului, cari vor auzi toate bunătățile, care eu voi face și se vor teme, și se vor amări pentru toate bunătățile și pentru toată pacea, care eu voi face lor.

10. Așa zice Domnul: încă se vor mai auzi în locul acesta, pe care l' numiți voi, pustiu este de oameni și de vite întru cetățile lui Iuda, și din afară a Ierusalimului cele puștiite, nefiind oameni și vite; glas de veselie și glas de bucurie, glas de mire și glas de mireasă, glasul celor ce zic:

11. Mărturișiți-vă Domnului atotfăcătorului, că este bun Domnul, că în veac este mila lui, și vor aduce daruri în casa Domnului, că voi întoarce toată înstreinarea pământului

acestuia, ca mai înainte, zis-au Domnul.

12. Așa au zis Domnul puterilor: încă vor fi în locul acesta în pustia, întru care nu este om și vită în toate cetățile lui, popasuri de păstori adăpostind oile.

13. În cetățile muntelui și în cetățile Seftiei și în cetățile Naghevet și în pământul lui Veniamin și întru cele țări prin prejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda, încă vor trece oile pre mâna celui ce numără, zis'au Domnul.

CAP. 34.

Prorocie despre robia Vavilonului.

Cuvântul care s'a făcut către Ieremia dela Domnul, când Navuhodonosor împăratul Vavilonului și toată oștirea lui și tot pământul împărăției lui dă războiu asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda, zicând:

2. Așa au zis Domnul: mergi la Sedechia împăratul lui Iuda și vei zice lui: dându-se, se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului, și o va lua pre ea și o va arde pre ea cu foc.

3. Și tu nu vei scăpa din mâna lui și cu prinsoare te va prinde și în mâinile lui te vei da și ochii tăi vor vede ochii lui, și gura lui cu gura ta va grăi și în Vavilon vei intra.

4. Ci ascultă cuvântul Domnului Sedechie împăratul lui Iuda, așa zice Domnul: nu vei muri de sabie.

5. Cu pace vei muri, și precum au plâns pre părinții tăi și pre cei ce au împărățit mai înainte de tine, plânge-te vor și pre tine, vai! Doamne; și până la iad te vor plânge, pentru că cuvânt am grăit eu, zis-au Domnul.

6. 30, 17. 8. Iezech. 37, 23.

11. Ps. 24, 6 și 102, 17; Ozie 2, 11.

34. 1. 4 Imp. 24. 1.

5. 2 Paral. 16, 14 și 21, 19; Is. Navi 10, 10.

6. Și a grăit Ieremia către împăratul Sedechia toate cuvintele acestea în Ierusalim.

7. Și puterea împăratului Vavilonului dă războiu asupra Ierusalimului și asupra cetăților lui Iuda, și asupra Lahisului și asupra Azichei, pentrucă acestea au fost rămas între cetățile lui Iuda cetăți tari.

8. Cuvântul care s'a făcut către Ieremia dela Domnul, după ce a săvârșit împăratul Sedechia așezământul către popor, ca să cheme slobozire,

9. Ca să sloboază fiecare pre sluga sa și fiecare pre slujnica sa, pre Evreu și pre Evreică, ca să nu robească bărbat din casa lui Israil.

10. Și s'au întors toți cei mai mari și tot poporul, cari au intrat la așezământ,

11. Ca să slobozească fiecare pre sluga sa și fiecare pre slujnica sa, și i-a lăsat pre ei, ca să nu fie slugi și slujnice.

12. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:

13. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: eu am pus legătură cu părinții voștri, în ziua în care i-am scos pre ei din pământul Eghiptului din casa robiei, zicând;

14. Când se vor plini șase ani, vei slobozi pre fratele tău pre Evreul, care se va vinde ție și va lucra ție șase ani și să'l lași pre el slobod, și nu m'au ascultat pre mine și n'au plecat urechia lor.

15. Și astăzi s'au întors să facă ce este drept înaintea ochilor mei, ca să dea slobozire fiecare aproapelui său; și a făcut făgăduință înaintea feței mele, în casa, în care s'a chemat numele meu întru ea.

16. Și v'ați întors și ați necinstit numele meu, ca să întoarcă fiecare

pre sluga sa și fiecare pre slujnica sa, pre cari i-ați lăsat slobozi cu sufletul lor, ca să vă fie vouă slugi și slujnice.

17. Pentru aceea au zis Domnul: voi nu m'ați ascultat pre mine, ca să cheme fiecare slobozenie fratelui său și fiecare aproapelui său, iată eu chem slobozire vouă spre sabie și spre moarte și spre foamete, și vă voi da pre voi risipire la toate împărățiile pământului.

18. Și voi da pre bărbații cei ce au călcat legătura mea, pre cei ce n'au întărit legătura mea, care au făcut înaintea feței mele, vișelul care l-au făcut înaintea feței mele, ca să i slujască lui.

19. Pre boierii lui Iuda și pre puternici și pre preoși și pre popor.

20. Și i voi da pre ei vrăjmașilor lor și vor fi mortăciunile lor mâncare pasărilor cerului și hiarelor pământului.

21. Și pre Sedechia împăratul Iudei și pre boierii lor da'i voi în mâinile vrăjmașilor lor și puterilor împăratului Vavilonului, care se duc dela ei.

22. Iată eu poruncesc, zice Domnul, și îi voi întoarce pre ei la pământul acesta, și vor da războiu asupra lui și'l vor lua pre el și'l vor arde cu foc, și cetățile lui Iuda și le voi da pre ele pustii de lăcuiitori.

CAP. 35.

Cei din casa lui Arhavin nu voesc să bea vin.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia dela Domnul în zilele lui Ioachim împăratul lui Iuda, zicând:

2. Mergi în casa lui Arhavin, și i vei aduce pre ei în casa Domnului întru una din curți, și le vei da vin să bea.

7. Isaia 37, 8, 9.

14. Eșire 21, 2; A 2 Lege 15, 12.

17. A 2 Lege 28, 25. 22. 4 Imp. 24, 7, 9.

3. Și am scos pre Iehonia fiul lui Ieremia fiul lui Havasin, și pre frații lui și pre fiul lui și toată casa lui Arhavin.

4. Și i-am adus pre ei în casa Domnului, în cămara fiilor lui Ionan fiul lui Anania, fiul lui Godolie omul lui Dumnezeu, carele este aproape de casele boierilor deasupra casei lui Maseu fiul lui Selom celui ce păzește calea.

5. Și am dat înaintea feșii lor urcior cu vin și pahar, și am zis : beși vin.

6. Și ei au zis : nu vom bea vin, pentru că Ionadav fiul lui Rihav tatăl nostru ne-a poruncit nouă, zicând : să nu beși vin voi și fiii voștri până în veac.

7. Casă să nu zidiți și sămânță să nu semănați, și vie să nu fie vouă, ci în corturi veți lăcuți în toate zilele vieții voastre, pentru ca să trăiți zile multe pre pământul, în care lăcuți voi.

8. Și am ascultat glasul lui Ionadav tatăl nostru, ca să nu bem vin în toate zilele vieții noastre, noi și femeile noastre și fiii noștri și fetele noastre.

9. Și casă să nu zidim, ca să lăcuim acolo.

10. Și vie și țarină și sămânță n'au fost nouă, și am lăcuți în corturi, și am ascultat, și am făcut după toate câte ne-a poruncit nouă Ionadav tatăl nostru.

11. Și a fost când s'a suif Navuhodonosor asupra pământului, am zis : să ne suim să intrăm în Ierusalim de către fața Haldeilor și de către fața puterei Asirienilor, și am lăcuți acolo.

12. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând :

13. Așa zice Domnul : mergi, și zi omului lui Iuda și celor ce lă-

cuesc în Ierusalim : au nu veți lua învățătură, ca să ascultați cuvintele mele ?

14. Pus-au cuvinte fiii lui Ionadav fiul lui Rihav, cum a poruncit fiilor săi, ca să nu bea vin, și n'au băut, și eu am grăit către voi de noapte mănecând, și am zis, și nu m'ați ascultat pre mine.

15. Și am trimis la voi slugile mele pre proroci, zicând : întoarceți-vă fiecare dela calea sa cea rea, și mai bune faceți lucrurile voastre, și nu mergeți după dumnezei străini, ca să sluiți lor, și lăcuți pre pământul care l-am dat vouă și părinților voștri, și n'ați plecat urechile voastre, și n'ați ascultat.

16. Și au întărit fiii lui Ionadav fiul lui Rihav, porunca tatălui lor, și poporul acesta nu m'a ascultat pre mine.

17. Pentru aceea așa au zis Domnul : iată eu aduc preste Iuda și preste cei ce lăcuesc în Ierusalim, toate răutățile care am grăit asupra lor.

18. Pentru aceea așa au zis Domnul : de vreme ce au ascultat fiii lui Ionadav fiul lui Rihav porunca tatălui lor, ca să facă câte a poruncit lor tatăl lor.

19. Nu va lipsi bărbat din fiii lui Ionadav fiul lui Rihav, care să stea înaintea feșii mele în toate zilele pământului.

CAP. 36.

Cartea lui Ieremia, arsă în foc de Ioachim.

In anul al patrulea al lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul lui Iuda, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând :

2. Ia ție hârtie de carte, și scrie pre ea toate cuvintele, care am grăit către tine asupra Ierusalimului și

asupra lui Iuda și asupra tuturor neamurilor din ziua în care am grăit eu către tine, din zilele lui Iosie împăratul lui Iuda și până în ziua aceasta.

3. Ca doar va auzi casa lui Iuda toate relele, care gândesc eu să le fac lor, și se va întoarce fiecare din calea sa cea rea, ca să fiu milostiv străbătășilor lor și păcatelor lor.

4. Și a chemat Ieremia pre Varuh feciorul lui Nirie, și a scris din gura lui Ieremia, toate cuvintele Domnului, care le-au grăit către el într-o hârtie de carte.

5. Și a poruncit Ieremia lui Varuh, zicând: eu sunt supț pază, și nu poci să intru în casa Domnului.

6. Și vei citi de pre hârtia aceasta la urechile poporului în casa Domnului, în zi de post, și la urechile a tot Iuda, cei ce vin din cetățile lor.

7. Ca doar va cădea mila lor înaintea feșii Domnului și se vor întoarce dela calea lor cea rea, că mare este mânia și urgia Domnului, care au grăit asupra poporului acestuia.

8. Și a făcut Varuh după toate câte i-a poruncit Ieremia lui, citind de pre carte toate cuvintele acestea în casa Domnului.

9. Și a fost în anul al optulea al împăratului Ioachim, în luna a noua, rânduit-au post înaintea feșii Domnului, tot poporul în Ierusalim, și casa lui Iuda.

10. Și citea Varuh de pre carte cuvintele lui Ieremia în casa Domnului, în casa lui Gamarie fiul lui Safan scriitorul, sus înaintea ușilor porții casei Domnului cea nouă la urechile a tot poporul.

11. Și au auzit Mihea fiul lui Gamarie al fiului lui Safan toate cuvintele Domnului din carte.

12. Și s'a pogorît la casa împăratului și la casa scriitorului, și iată acolo toți boierii ședeau: Elisamă scriitorul și Daleas feciorul lui Selemia, și Ionatan fiul lui Achovor și Gamarie feciorul lui Safan și Sedechia feciorul lui Ananie, și toți boierii.

13. Și le-a spus lor Mihea toate cuvintele, care le-a auzit citindu-le Varuh în auzul poporului.

14. Și trimiseră toți boierii la Varuh feciorul lui Nirie pre Iudin feciorul lui Nataniu, fiul lui Selemiu al fiului lui Husi, zicând: hârtie scrisă citești tu la urechile poporului, ia-o în mâna ta, și vino; și a luat Varuh hârtia, și s'a pogorît la ei.

15. Și ziseră lui: citește iarăși în auzul nostru, și a citit Varuh.

16. Și a fost, dacă au auzit toate cuvintele, se sătuiră fiecare cu aproapele său, și ziseră:

17. Să vestim împăratului toate cuvintele acestea, și au' întreat pre Varuh, zicând: de unde ai scris toate cuvintele acestea?

18. Și a zis Varuh: din gura lui mi-a spus mie Ieremia toate cuvintele acestea, și eu le-am scris pe hârtie.

19. Și a zis lui Varuh: mergi, și ascunde-te bine, tu și Ieremia, și om să nu știe unde sunteți voi.

20. Și a intrat la împăratul în curte, și hârtia o au dat să o păzească în casa lui Elisamă, și au spus împăratului toate cuvintele acestea.

21. Și a trimis împăratul pre Iudin să ia hârtia, și o a luat pre ea din casa lui Elisamă, și o au citit Iudin la urechile împăratului și la urechile tuturor boierilor, cari stau împrejurul lui.

22. Și împăratul ședeă în casă de iarnă, și un grătar cu foc eră înaintea lui.

23. Și a fost, după ce a cetit Iudin trei foi sau patru, le-au tăiat cu cuțitașul scriitorului, și le-au aruncat în focul, care era pre grătar, până ce s'a sfârșit toată hârtia.

24. Și nu s'a turburat, nici și-a rupt hainele sale împăratul și slugile lui, cari auzeau toate cuvintele acestea.

25. Și Ionatan și Godolia și Daleas și Gamarie au sfătuit pre împăratul, ca să nu arză de tot cartea, și nu i-a ascultat.

26. Și a poruncit împăratul lui Ieremeil fiul împăratului, și lui Sarea fiul lui Esriil, să prinză pre Varuh și pre Ieremia, și ei foarte s'au ascuns.

27. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, după ce a ars împăratul hârtia și toate cuvintele care le-a scris Varuh din gura lui Ieremia, zicând :

28. Iă tu altă hârtie, și scrie toate cuvintele cele ce erau pre hârtia care o a ars împăratul Ioachim.

29. Și vei zice: așa au zis Domnul, tu ai ars hârtia aceasta zicând: pentru căci ai scris pre ea : că intrând, va intra împăratul Vavilonului, și va pierde pământul acesta, și va lipsi de pre el om și dobitoac.

30. Pentru aceea așa zice Domnul asupra lui Ioachim împăratul lui Iuda: nu va fi lui, care să șează pre scaunul lui David, și stârvul lui va fi lepădat în arsura zilei și în înghețul nopței.

31. Și voi cerceta asupra lui și asupra neamului lui și asupra fiilor lui, și voi aduce preste el și preste cei ce lăcuiesc Ierusalimul și preste pământul lui Iuda, toate răutățile care am grăit către ei, și n'au ascultat.

32. Și a luat Varuh altă hârtie, și a scris pre ea din gura lui Iere-

mia toate cuvintele cărții, care o a ars Ioachim împăratul Iudei, și a daos lui mai multe cuvinte de cât acelea.

CAP. 37.

Sedechia închide pe Ieremia în temniță.

A împărășit Sedechia fiul lui Iosie în locul lui Ioachim, pre care l-a pus împărat Navuhodonosor împăratul Vavilonului, ca să împărășească în pământul lui Iuda.

2. Și n'a ascultat el și slugile lui și poporul pământului, cuvintele Domnului, care le-au grăit prin mâna lui Ieremia.

3. Și a trimis împăratul Sedechia pre Ioahaz fiul lui Selemie, și pre Sofonia fiul lui Maseu preotul la Ieremia, zicând: roagă-te dar pentru noi către Domnul.

4. Și Ieremia a venit și a trecut prin mijlocul cetății, și nu l-a dat pre el la casa temniței, și puterea lui Faraon a ieșit dela Eghiptet, și au auzit Haldeii auzul ior, și s'au suit dela Ierusalim.

5. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:

6. Așa zice Domnul : așa vei grăi către împăratul lui Iuda cel ce te-a trimis pre tine, ca să mă cauși pre mine.

7. Iată puterea lui Faraon, care a ieșit vouă spre ajutor, se va întoarce în pământul Eghiptetului, și Haldeii aceștia se vor întoarce și vor da războiu asupra pământului acestuia, și'l vor lua și'l vor arde cu foc.

8. Că așa au zis Domnul: să nu gândiți cu sufletele voastre, că ducându-se se vor duce dela voi Haldeii, căci nu se vor duce.

9. Și de veși bate toată puterea Haldeilor, cari dau războiu asupra

37. 1. 2 Paral. 36, 10. 2. 2 Paral. 36, 12. 4. 34, 21. 7. 4, 17; Isaia 30, 2 și 7.

voastră, și vor rămâne unii împunși fiecare în locul său, aceștia se vor scula și vor arde cetatea aceasta cu foc.

10. Și a fost, când s'a suif puterea Haldeilor dela Ierusalim, de fața puterii lui Faraon,

11. A ieșit Ieremia din Ierusalim, ca să meargă în pământul lui Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul poporului.

12. Și a fost el în poarta lui Veniamin, și acolo eră un om, la care găzduia Saruia feciorul lui Selemie feciorul lui Anania, și a prins pre Ieremia, zicând: la Haldei fugi tu.

13. Și a zis: minciună este, că nu la Haldei fug eu, și nu l-a ascultat pre el, și a prins Saruia pre Ieremia, și l-a dus pre el la boieri.

14. Și s'au scârbit boierii asupra lui Ieremia și l-au bătut pre el și l-au trimis la casa lui Ionatan scriitorul, că pre aceasta o au făcut casă de închisoare.

15. Și a venit Ieremia la casa groapei și la închisoare, și a șezut acolo zile multe.

16. Și a trimis Sedechia împăratul și l-a chemat pre el, și l-a întrebat pre el împăratul pre ascuns să'i spue, de este cuvânt dela Domnul? Și a zis: este, în mâna împăratului Vavilonului te vei da.

17. Și a zis Ieremia către împăratul: ce strâmbătate am făcut fie și slugilor tale și poporului acestuia, de mă dai tu la casa închisorii?

18. Și unde sunt prorocii voștri, carii proceau vouă, zicând: că nu va veni împăratul Vavilonului la pământul acesta?

19. Și acum doamne al meu împărate! Cază mila mea înaintea feții tale, și nu mă întoarce la casa lui Ionatan scriitorul, ca să nu mor acolo.

20. Și a poruncit împăratul și l-a pus pre el la casa cea de închisoare, și i dă lui o pâine pre zi, de dinărară unde frământă, până s'au sfârșit pâinele din cetate, și a șezut Ieremia în curtea temniții.

CAP. 38.

Ieremia aruncat și scos din groapă.

Și a auzit Safania feciorul lui Natan și Godolia feciorul lui Pashor, și Ioahal feciorul lui Selemie cuvintele, care le-a grăit Ieremia către popor, zicând.

2. Așa au zis Domnul: cel ce lăcuește în cetatea aceasta va muri de sabie și de foame, și cel ce va ieși la Haldei va trăi și va fi viu sufletul lui spre aflare și va trăi.

3. Că așa au zis Domnul: dându-se, se va da cetatea aceasta în mâinile puterii împăratului Vavilonului, și o va lua pre ea.

4. Și ziseră împăratului: să se omoare dar omul acela, pentru că el slăbește mâinile oamenilor celor ce se răsboesc, carii au rămas în cetate, și mâinile atot poporul, grăind către ei cuvintele acestea, că omul acesta nu pacza, care este de folos grăește poporului acestuia, ci cele rele.

5. Și a zis împăratul: ia-l el în mâinile voastre, pentru că nu putea împăratul asupra lor.

6. Și l-au aruncat pre el în groapa lui Melhiu feciorul împăratului, care eră în curtea temniții și l-au slobozit pre el în groapă, și în groapă nu eră apă ci numai tină, și ședeă în tină.

7. Și a auzit Avdemeleh arapul, și el eră de casa împăratului, cum că au dat pre Ieremia în groapă, și împăratul eră la poarta lui Veniamin.

8. Și a venit la el și a grăit către împăratul, și a zis:

9. Rău ai făcut a omori pre omul acesta cu foamea, că nu mai sunt încă pâini în cetate.

10. Și a poruncit împăratul lui Avdemeleh, zicând: ia cu tine de aici treizeci de oameni, și'l scoate pre el din groapă, ca să nu moară.

11. Și a luat Avdemeleh pre oameni și au intrat la casa împăratului cea de jos, și au luat de acolo obiele vechi și funii vechi, și le-au aruncat la Ieremia în groapă.

12. Și a zis către el: acestea pune-le dedesuptul funiilor, și a făcut Ieremia așa.

13. Și l-au tras pre el cu funiile, și l-au scos din groapă, și a șezut Ieremia în curtea temniții.

14. Și a trimis împăratul și l-a chemat pre el la casa lui Aselisil cea din casa Domnului, și a zis către el împăratul: întreabă-te-voiu cuvânt și să nu ascunzi de către mine cuvânt.

15. Și a zis Ieremia împăratului: de'ți voiu spune fie, nu mă vei omori pre mine cu moarte? Și de'ți voiu da sfat, nu vei ascultă de mine?

16. Și s'a jurat împăratul, zicând: viu este Domnul, cel ce ne-au făcut nouă sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de te voiu da în mâinile oamenilor acestora.

17. Și Ieremia i-a zis lui: așa au zis Domnul, dacă ieșind vei ieși la domnia împăratului Vavilonului, viu va fi sufletul tău, și cetatea aceasta nu se va arde cu foc și vei trăi tu și casa ta.

18. Iar de nu vei ieși, da-se-va cetatea aceasta în mâna Haldeilor, și o vor arde cu foc, și tu nu vei scăpa.

19. Și a zis împăratul lui Ieremia: eu am cuvântul Evreilor, cari

au fugit la Haldei, ca să nu mă dea în mâinile lor, ca să mă batjoco-rească.

20. Și a zis Ieremia: nu te vor da, ascultă cuvântul Domnului, care'l zice eu către tine, și mai bine va fi fie și va fi viu sufletul tău.

21. Și de nu vrei tu a ieși, acesta este cuvântul, care l-au arătat mie Domnul.

22. Iată toate femeile, care au rămas în casa împăratului lui Iuda, se scoteau la boierii împăratului Vavilonului, și ele ziceau: te înșelără, și vor putea fie oameni de pace ai tăi și vor strică întru alunecări piciorul tău, înturnatu-s'au dela tine.

23. Și pre femeile tale și pre liii tăi scoate'i-vor la Haldei și tu nu vei scăpa, că cu mâna împăratului Vavilonului te vei prinde și cetatea aceasta se va arde de tot.

24. Și a zis lui împăratul: om să nu știe de cuvintele acestea, și tu nu vei muri.

25. Și boierii de vor auzi că am grăit fie, și vor veni la tine și vor zice fie: spune tu nouă, ce a grăit fie împăratul? N'ascunde de către noi și nu te vom omori pre tine,

26. Vei zice lor: arunc eu mila mea înaintea ochilor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui Ionatan, să mor acolo.

27. Și au venit toți boierii la Ieremia și l-au întrebat pre el și a spus lor după toate cuvintele acestea, care a poruncit lui împăratul, și tăcură, că nu s'a auzit cuvântul Domnului.

28. Și a șezut Ieremia în curtea temniței, până la vremea în care s'a luat Ierusalimul.

CAP. 39.

Luarea Ierusalimului.

Și a fost în luna a zecea a anului al nouălea al lui Sedechia împăratul lui Iuda, mers-a Navuhodonosor împăratul Vavilonului și toată puterea lui asupra Ierusalimului și l' bâtea pre el.

2. Și în al zecelea an în zilele lui Sedechia, în luna a patra în nouă ale lunii s'a spart cetatea.

3. Și au intrat toți domnii împăratului Vavilonului și au șezut în poarta cea din mijloc: Marganasar, Samagoi, Navusahar, Navusaris, Nagargas, Naserravamai și ceilalți domni ai împăratului Vavilonului.

4. Și au trimis și a luat pre Ieremia din temnița curței împărătești, și l-au dat lui Godolia feciorul lui Ahicam fiul lui Safan și l-a scos pre el și l-a pus în mijlocul poporului.

5. Și către Ieremia s'a făcut cuvântul Domnului în curtea temniței zicând:

6. Mergi și zi către Avdemeleh arapul, așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israel: iată eu aduc cuvintele mele asupra cetății aceștia spre rele și nu spre bune.

7. Și te voiu mântui în ziua aceea, și nu te voiu da pre tine în mâna oamenilor, de cari te temi tu de fața lor.

8. Că mântuind, te voiu mântui pre tine, și în sabie nu vei cădea, și va fi sufletul tău la aflare, că ai nădăjduit spre mine, zice Domnul.

CAP. 40.

Ieremia lăsat slobod.

Cuvântul care s'a făcut dela Domnul către Ieremia, după ce l-a tri-

mis pre el Navuzardan cel mai mare preste bucătari din Radaman, când l-a luat pre el cu cătuși în mijlocul înstreinării lui Iuda a celor ce se duceau în Vavilon.

2. Și l-a luat pre el cel mai mare preste bucătari și a zis lui: Domnul Dumnezeuul tău au grăit relele acestea preste locul acesta.

3. Și au făcut Domnul, pentrucă ași păcătuit lui și n'ași auzit glasul lui.

4. Iată te-am dezlegat pre tine din cătușile cele ce sunt în mâinile tale, de este bine înaintea ta să vii cu mine în Vavilon, vino, și voiu pune ochii mei preste tine, iar de nu, purcede;

5. Și te întoarce la Godolia feciorul lui Ahicam feciorul lui Safan, pre care l-a pus împăratul Vavilonului în pământul lui Iuda, și lăcuște cu el în mijlocul poporului; toate bunățiile sunt înaintea ochilor tăi, ca să mergi acolo; și i-a dat lui cel mai mare preste bucătari daruri, și l-a slobozit.

6. Și a venit la Godolia în Masifa și a șezut în mijlocul poporului celui ce a rămas în țară.

7. Și au auzit toți povățuitorii puterii cei din țarină, ei și puterea lor, că a pus împăratul Vavilonului pre Godolia mai mare țării, și încă cum că i-a dat pre seama lui bărbași și femei, pre carii nu l-a înstreinat în Vavilon.

8. Și a venit la Godolia în Masifa Ismail feciorul lui Natanie, și Ioanan feciorul lui Carie, și Sariea feciorul lui Tanamet, și feciorii lui Iosef al lui Netofat, și Ezonie feciorul lui Mahat, ei și oamenii lor.

9. Și s'au jurat lor Godolia și oamenilor lor, zicând: nu vă temeți de fața slugilor Haldeilor, lăcuși pre

pământ și lucrați împăratului Vavilonului, și mai bine va fi vouă.

10. Iată eu șez înaintea voastră la Masifa să stau înaintea Haldeilor, când vor veni asupra voastră, și voi adunați vin și poame, și untdelemn luați în vasele voastre, și lăcuiți în cetățile care le-ați stăpănit.

11. Și toți Evreii cei din pământul Moavului și cei din fiii lui Amon, și cei din Idumeia și cei din tot pământul au auzit, că a dat împăratul Vavilonului rămășiță lui Iuda, și încă a pus preste ei pre Godolia feciorul lui Ahicam.

12. Și a venit la Godolia în Masifa în pământul lui Iuda, și a adunat vin și poame multe foarte, și untdelemn.

13. Și Ioanan feciorul lui Carie și toți povățuitorii puterii cei din țarină au venit la Godolia în Masifa, și au zis lui: știind să știi, că Velisa împăratul fiilor lui Amon a trimis la tine pre Ismail, ca să lovească sufletul tău.

14. Și nu i-a crezut pre ei Godolia, și a zis Ioanan lui Godolia pre ascuns în Masifa :

15. Merge-voiu dar și voiu lovi pre Ismail, și nimeni să nu știe, pentru ca să nu lovească sufletul tău, și se vor risipi toți Evreii, cari s'au adunat la tine, și vor pieri cei rămași ai lui Iuda.

16. Și a zis Godolia către Ioanan: să nu faci tu cuvântul acesta, că minciuni grăești tu asupra lui Ismail.

CAP. 41.

Uciderea lui Godolie.

A fost în luna a șaptea, venit-a Ismail feciorul lui Natanie, fiul lui Elisama cel din neamul împărătesc și zece bărbați cu el, la Godolia în Masifa, și au mâncat acolo pâine împreună.

2. Și s'a sculat Ismail, feciorul lui Natanie și cei zece bărbați cari erau cu el, și lovira cu sabia pre Godolia feciorul lui Ahicam, feciorul lui Safan și l-a ucis pre el, pre care l-a fost pus împăratul Vavilonului preste pământul acela.

3. Și pre toți Evreii cari erau cu el în Masifa, și pre toți Haldeii cari s'au aflat acolo, și pre toți bărbații de războiu i-au bătut Ismail.

4. Și a fost în ziua a doua după ce a lovit el pre Godolia, și om n'a știut.

5. Și au venit bărbați dela Sihem și dela Salim și dela Samaria, optzeci de bărbați rași la barbe, și cu hainele lor rupte plângând, și dăruri și tămâie în mâinile lor, ca să aducă în casa Domnului.

6. Și a ieșit întru întâmpinarea lor Ismail, feciorul lui Natanie din Masifa, și ei mergeau și plâneau; a fost după ce s'a apropiat de dânșii le-a zis lor: intrați la Godolia, feciorul lui Ahicam.

7. Și a fost după ce au intrat ei în mijlocul cetății, i-a junghiat pre ei Ismail, feciorul lui Natania, la fântână.

8. Și zece oameni s'au aflat acolo și au zis lui Ismail: să nu ne omori pre noi, că avem noi făină în țarină, grâu și orz și miere și untdelemn, și i-a trecut și nu i-a orăorât pre ei între frații lor.

9. Și fântâna, în care a aruncat Ismail pre toți pre cari i-a bătut, fântână mare este, aceasta este, care o a făcut împăratul Asa de către fața lui Vaasa împăratul lui Israil, aceasta o a umplut Ismail de trupuri rănite.

10. Și a întors Ismail pre tot poporul, care a rămas în Masifa, și pre fetele împăratului, pre care mai marele preste bucătari le-a adus la

Godolia feciorul lui Ahicam, și s'a dus dincolo la fiii lui Amon.

11. Și a auzit Ioanan feciorul lui Carie și toți povățuitorii puterii, cei împreună cu el, toate relele care le-a făcut Ismail.

12. Și a adunat toată tabăra lor și au mers să dea războiu asupra lui, și l-a aflat pre el la apa cea multă în Gavaon.

13. Și a fost dacă a văzut tot poporul cel ce eră cu Ismail pre Ioanan, feciorul lui Carie și pre povățuitorii puterii lui, cei ce erau cu dânsul.

14. Și s'a bucurat și s'a întors tot poporul pe care îl robise Ismail din Masifa, și întorcându-se au venit la Ioanan, feciorul lui Carie.

15. Și Ismail feciorul lui Natania a scăpat cu opt oameni, și s'a dus la fiii lui Amon.

16. Și a luat Ioanan feciorul lui Carie și toți povățuitorii puterii, cari erau cu el, pre toțicei rămași ai poporului, pre cari i-a întors dela Ismail, feciorul lui Natania, bărbați tari la războiu, și pre femei și pre celălalte, și pre fameni, pre cari i-a întors dela Gavaon.

17. Și s'au dus, și au șezut în pământul Virotoamului cel despre Vileem, ca să meargă la Eghipet de către fața Haldeilor.

18. Că s'au speriat de fața lor, pentrucă a lovit Ismail pre Godolia, pre care l-a pus împăratul Vavilonului mai mare preste pământul acela.

CAP. 42.

Ieremia întreabă pre Dumnezeu.

Și au venit toți domnii puterii și Ioanan și Azaria fiul lui Maseu și tot poporul dela mic până la mare, la Ieremia prorocul.

2. Și au zis lui: cază dar mila noastră înaintea feșii tale, și te roagă către Domnul Dumnezeuul tău pentru cei ce au rămas, că am rămas din mulți pușini, precum ochii tăi văd.

3. Și să ne spue nouă Domnul Dumnezeuul tău calea, pre care să mergem, și cuvântul care să'l facem.

4. Și le-a zis lor Ieremia: auzit-am; iată, eu mă voiu rugă pentru voi către Domnul Dumnezeuul vostru, după cuvintele voastre, și va fi cuvântul care'l va răspunde Domnul Dumnezeu, îl voiu spune vouă, nu voiu ascunde dela voi nimic.

5. Și ei ziseră către Ieremia: fie Domnul întru noi spre mărturie dreaptă și credincioasă, de nu vom face așa după tot cuvântul, care'l va trimite Domnul către noi.

6. Și ori bine, ori rău, glasul Domnului Dumnezeuului nostru, la carele noi te trimitem, vom auzi ca să fie nouă mai bine, că vom auzi glasul Domnului Dumnezeuului nostru.

7. Și a fost după zece zile, s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia.

8. Și a chemat pre Ioanan și pre povățuitorii puterii și pre tot poporul, dela mic până la mare.

9. Și le-a zis lor, așa au zis Domnul Dumnezeu:

10. De veși ședeă în pământul acesta, vă voiu zidi pre voi, și nu vă voiu risipi, și vă voiu sădi pre voi, și nu vă voiu smulge, că am încetat dela relele, care am făcut vouă.

11. Să nu vă temeți de fața împăratului Vavilonului, de care voi vă spăimântași, zice Domnul, că cu voi sunt eu ca să vă scoj pre voi, și să vă mântuesc din mâna lui.

12. Și vă voiu dà vouă milă, și

vă voi milul pre voi, și vă voi întoarce pre voi la pământul vostru.

13. Și de veși zice: nu vom șede în pământul acesta, ca să nu auzim glasul Domnului.

14. Că la pământul Eghiptului vom intra și nu vom vedea războiul, și glas de trâmbiță nu vom auzi, și de pâini nu vom flămânzi, și acolo vom lăcuși.

15. Pentru aceea auziți cuvântul Domnului, că așa au zis: de veși dați voi fața voastră spre Eghipt, și veși intrați să lăcuși acolo,

16. Sabla de a căreea față voi vă temeși, vă va afla pre voi în pământul Eghiptului; și foamea de care voi grăiți, vă va apuca pre voi dinapoia voastră în Eghipt, și acolo veși muri.

17. Și vor fi toți oamenii și toți cei străini de neam, cei ce au pus fața lor spre pământul Eghiptului, ca să lăcuască acolo, sfârși-se vor de sabie și de foamete, și nu va fi lor nimenea, care să-i mântuiască de răutățile, care le aduc eu preste ei.

18. Că așa au zis Domnul: în ce chip a picat mânia mea preste cei ce lăcuiau Ierusalimul, așa va pică mânia mea preste voi, de veși intrați voi în Eghipt, și veși fiți spre loc neumblat, și supuși, și spre blestem și spre ocară, și mai mult nu veși vedea locul acesta.

19. Grăit-au Domnul de voi cei rămași ai lui Iuda, ca să nu intrați în Eghipt, și acum cunoscând veși cunoaște.

20. Că ați făcut rău întru sufletele voastre, trimițându-mă pre mine, zicând: roagă-te pentru noi către Domnul, și după toate ori câte va grăi fie Domnul, vom face.

21. Și n'ați auzit cuvântul Domnului, care l-au trimis la voi.

22. Și acum de sabie și de foame vă veși sfârși în locul, la care voi vă rugați să intrați, ca să lăcuși acolo.

CAP. 43.

Evreii împotriva lui Ieremia.

Și a fost, după ce a încetat Ieremia să zice către popor toate cuvintele Domnului, care au trimis Domnul către ei.

2. Au zis Azaria feciorul lui Maseu, și Ioanan feciorul lui Carie, și toți oamenii cei semeși lui Ieremia, zicând: minși, nu te-au trimis pre tine Domnul la noi ca să ne zici: să nu intrăm în Eghipt, ca să lăcuim acolo;

3. Ci Varuh feciorul lui Nirie te îndeamnă pre tine asupra noastră, ca să ne dai pre noi în mâinile Haldeilor să ne omoare, și să ne înstreineze pre noi în Vavilon.

4. Și n'au ascultat Ioanan și toți povăzătorii puterii cei împreună cu el și tot poporul glasul Domnului, ca să lăcuască în pământul lui Iuda.

5. Ci au luat Ioanan și toți povăzătorii puterii pre toți rămașii lui Iuda, cari s'au întors a lăcuși în pământ.

6. Pre bărbații cei tari și pre femeile și pre prunci și pre celelalte, și pre fetele împăratului și sufletele care le-a lăsat Navuzardan cu Godolia fiul lui Ahicam și pre Ieremia prorocul și pre Varuh feciorul lui Nirie.

7. Și au intrat în Eghipt, că n'au ascultat glasul Domnului, și au mers în Tainas.

8. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ieremia în Tainas, zicând:

9. Iă fie pietre mari și le ascunde pre ele înaintea ușei în poarta casei lui Faraon în Tainas înaintea ochilor bărbaților lui Iuda.

10. Și vei grăi, așa au zis Domnul: iată eu trimit și voi aduce pre Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și va pune scaunul său deasupra pietrilor acestora, care le-ai ascuns și va ridică arme preste ele.

11. Și va intră și va lovi pământul Eghiptului, pre cari la moarte, la moarte, și pre cari la robie, la robie, și pre cari la sabie, la sabie.

12. Și va ardă foc în casele dumnezeilor lor, și le va ardă pre ele, și i va înstreină pre ei, și va strică pământul Eghiptului, în ce chip strică păstorul haina sa, și va ieși cu pace.

13. Și va zdrobi stâlpii cetăței Iliupoliei cei dela Enom și casele lor le vor ardă de tot cu foc.

CAP. 44.

Jeremia muștră pre Evreii din Eghipt.

Cuvântul, care s'a făcut către Ieremia, tuturor Evreilor celor ce lăcuiesc în pământul Eghiptului și celor ce șed în Magdol și în Tannas și în pământul Paturis, zicând:

1. Așa zice Domnul puterilor, Dumnezeuul lui Israil: voi ați văzut toate răutățile, care le-am adus preste Ierusalim și preste cetățile lui Iuda, și iată sunt pustii de lăcuitori.

3. De către fața răutăților lor, care au făcut, ca să mă amărăscă, mergând a fămâia la dumnezei streini pre cari nu i-au cunoscut nici ei, nici părinții lor.

4. Și am trimis la voi pre slugile mele prorocii de noapte mâneând și zicând: să nu faceți lucrul spurcaciunei aceștia, care o am urât.

5. Și nu m'au ascultat pre mine și n'au plecat urechia lor, ca să se întoarcă dela răutățile lor, ca să nu jertfească la dumnezei streini.

6. Și a picat mânia mea și ur-

giea mea, și s'a așăfat în porțile lui Iuda și dinafara Ierusalimului și s'a făcut spre pustiire și spre necăicare, ca în ziua aceasta.

7. Și acum așa au zis Domnul atotștitorul Dumnezeuul lui Israil: pentru ce faceți voi răutăți mari asupra sufletelor voastre? A tăia dintru voi om și femeie, prunc și sugar din mijlocul lui Iuda, ca să nu rămăe dintru voi nimenea.

8. Să mă amărâți pre mine întru faptele mâinilor voastre a fămâia la dumnezei streini în pământul Eghiptului în care ați intrat, ca să lăcuiți acolo, pentru ca să vă tăieți și pentru ca să vă faceți spre blestem și spre ocară întru toate neamurile pământului.

9. Au ați uitat voi relele părinților voștri și ale împărașilor lui Iuda, și relele boierilor voștri și ale femeilor voastre, care au făcut în pământul lui Iuda și afară de Ierusalim?

10. Și n'au încetat până în ziua aceasta, și nu se țineau de poruncile mele, care le-am dat înaintea părinților lor.

11. Pentru aceea așa au zis Domnul: iată eu depărtez fața mea,

12. Ca să pierz pre toți cei rămași în Eghipt, și vor cădeă de sabie și de foamete și se vor sfârși dela mic până la mare și vor fi spre ocară, spre pierire și spre blestem.

13. Și voi cercetă asupra celor ce lăcuiesc în pământul Eghiptului în ce chip am cercetat asupra Ierusalimului, cu sabie și cu foamete și cu moarte.

14. Și nu va scăpă nimenea din cei rămași ai lui Iuda, cari nemernicesc în pământul Eghiptului, ca să se întoarcă la pământul lui Iuda întru care ei nădăduiesc cu sufletul lor, că nu se vor întoarce, fără numai cei scăpați.

43. 13. Isaia 19, 1.

44. 1. Isaia 19, 13.

15. Și au răspuns lui Ieremia toți bărbații cei ce știeau că tămâiază femeile lor la dumnezeii streini, toate femeile și tot poporul cel ce ședează în pământul Eghiptului în Paturis, zicând:

16. Pentru cuvântul care l-ai grăit către noi cu numele Domnului, nu te vom asculta pre tine.

17. Că făcând vom face tot cuvântul, care va ieși din gura noastră, ca să tămâiem împărătesii cerului și să turnăm ei turnări, în ce chip am făcut noi și părinții noștri și împărații noștri și boierii noștri în cetățile lui Iuda, și dinafara Ierusalimului, și ne-am săturat de pâine și ne-au fost bine, și rele n'am văzut.

18. Și dupăce am părăsit a tămâia împărătesii cerului, ne lipsim de pâine toți, și de sabie și de foame ne sfârșim.

19. Și pentrucă noi tămâiem împărătesii cerului, și am turnat ei turnări, au fără de bărbații noștri am făcut ei turte, și am turnat turnări?

20. Și a zis Ieremia către toți cei tari și către femei și către tot poporul, cel ce i-a răspuns lui cuvinte, zicând:

21. Au nu de tămâia care ați tămâiat în cetățile lui Iuda, și dinafara Ierusalimului voi și părinții voștri, și împărații voștri și boierii voștri, și tot poporul pământului ș'au adus Domnul aminte, și s'au suit întru inima lui?

22. Și n'au putut Domnul mai mult suferi de către fața răutății lucrurilor voastre și de către urfciunile voastre, care ați făcut și s'a făcut pământul vostru spre pustire, spre necălcare și spre blestem, ca în ziua aceasta.

23. De către fața celor ce tămâieși și acelor ce ați păcătuit Domnului, și n'ați auzit glasul Domnului,

și întru poruncile lui și în legea lui și întru mărturiile lui n'ați umblat, v'au apucat pre voi răutățile acestea.

24. Și a zis Ieremia către tot poporul și către femei: auziți cuvintele Domnului, tot Iuda din pământul Eghiptului.

25. Așa au zis Domnul Dumnezeu lui Israil: voi femei cu gura voastră ați grăit, și cu mâinile voastre ați plinit zicând: făcând să facem mărturisirile noastre, care le-am mărturisit a tămâia împărătesii cerului, să'i turnăm ei turnări, stând ați stătu întru mărturiile voastre și făcând ați făcut.

26. Pentru aceea, auziți cuvântul Domnului tot Iuda, cei ce ședeși în pământul Eghiptului, iată am mărturisit numelui meu celui mare, au zis Domnul; de va fi mai mult numele meu în gura atot Iuda, zicând: vlu este Domnul în tot pământul Eghiptului.

27. Că iată eu am priveghiat preste ei, ca să le fac lor rău și să nu le fac bine, și se vor sfârși tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pământul Eghiptului de sabie și de foame, până ce se vor sfârși.

28. Și cei mântuiți de sabie, se vor întoarce în pământul lui Iuda împușinați cu numărul, și vor cunoaște cei rămași ai lui Iuda, carii s'au așezat în pământul Eghiptului, ca să lăcuiescă acolo, al cui cuvânt va rămâne, al meu or al lor?

29. Și acesta este vouă semn zice Domnul, că volu cercetă eu asupra voastră spre rele, ca să cunoașteși că cuvintele mele vor fi negreșit implinite asupra voastră spre rău.

30. Așa au zis Domnul: iată eu dau pre Uarfi împăratul Eghiptului în mâinile vrăjmașului lui și în mâinile celui ce cântă sufletul lui, în

27. Daniil 9, 14.

28. Isaia 11, 12 și 27, 13.

ce chip am dat pre Sedechia împăratul lui Iuda în mâinile lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului vrăjmașului său, și acelui ce căută sufletul lui.

CAP. 45.

Ieremia muștră pe Varuh.

Cuvântul care a grăit Ieremia pro-
crocul către Varuh fiul lui Nirie,
când a scris cuvintele acestea în
carte din gura lui Ieremia, în anul
al patrulea al lui Ioachim fiul lui
Iosie împăratul lui Iuda.

2. Așa au zis Domnul spre tine
Varuh.

3. Pentrucă ai zis: vai! vai! Pen-
trucă au adaos Domnul osteneală cu
durere mie, adormit-am întru sus-
pinuri, odihnă n'am aflat.

4. Zis-am lui: așa au zis Domnul,
iață pre carele eu l-am zidit, îl voi
risipi, și pre carele eu l-am sădit, îl
voiu smulge.

5. Și tu vei cere șie mari? Să nu
ceri, că iață eu aduc rele preste tot
trupul, zice Domnul, și voiu dà su-
fletul tău spre aflare în tot locul, ori
unde vei merge.

CAP. 46.

Prorocie pentru pustiirea Eghiptului.

La începutul împărăției lui Sede-
chia împăratul, fost-a cuvântul
acesta.

2. Pentru Elam al Eghiptului pre-
ste puterea lui Faraon Nehao împă-
ratul Eghiptului, care eră la râul
Eufratului în Harmis, pre care l-a bă-
tut Navuhodonosor împăratul Vavi-
lonului în anul al patrulea al lui Io-
achim împăratul lui Iuda.

3. Luați arme și paveze, și vă a-
propiați la răboiu.

4. Și înșelați caii, încălecați călă-

reții și vă focmiți coifurile voastre,
puneți înainte sulșiile și îmbrăcați
zalele voastre.

5. Pentru aceea aceștia se tem și
se feresc înapoi, pentrucă cei tari
ai lor se vor tăia, cu fuga au fugit
și nu s'au întors, încunjurați prin
prejur, zice Domnul.

6. Să nu fugă cel sprinten și să nu
scape cel tare spre miazănoapte,
cele de lângă Eufrat au slăbit și au
căzut.

7. Cine este acesta, care ca un rîu
se va suî, și ca rîurile, care învă-
lucesc apa?

8. Apele Eghiptului ca un rîu se
vor suî, și a zis suimă-voiu, și voi
acoperi pământul, și cetatea și pre
cei ce lăcuesc întru ea.

9. Incălicați pre cai, găsiți carele,
ieșiți cei rășboinici ai Etiopilor și
ai Liviei, întrarmați-vă cu arme, și
Lidli suiți-vă, întindeți arcul.

10. Și ziua aceea Domnului Dum-
nezeului nostru este zi de isbândire,
ca să izbândească asupra vrăjma-
șilor săi, și i va mănca pre ei sa-
bia Domnului, și se va sătura, și
se va îmbătă de sângele lor, pen-
trucă jerisă este Domnului dela pă-
mântul cel despre miazănoapte la
rîul Eufratului.

11. Suie-te Galaad, și ia rășină fe-
cioarei fetei Eghiptului; în deșert
s'au înmulțit vindecările tale, iolos
nu este șie.

12. Auzit-au neamurile glasul tău,
și de strigarea ta s'a umplut pă-
mântul, pentrucă rășboinic asupra
rășboinicului a slăbit, împreună au
căzut amândoi.

13. Care au grăit Domnul lui Ie-
remia, ca să vie împăratul Vavilo-
nului să taie pământul Eghiptului.

14. Vestiți în Magdolon, și po-
runciți în Memis, ziceți: stăi și te

6. Amos 2, 14, 15.

45. 5. 21, 9 și 38, 2.

46. 2. 4 Imp. 24, 7; 2 Paral. 35, 20.

9. Isaia 66, 19; Ier. 30, 5. 10. Isaia
34, 5. 11. 51, 8. 13. Isaia 19, 4.

gătește, că a mâncat sabia cele de prin prejurul său.

15. Pentru ce a fugit dela tine Aps? Vișelul său cel ales n'a rămas, pentru că Domnul l-au deznodat pre el.

16. Și mulțimea ta a slăbit și a căzut, și fiecare către aproapele său grăia, să ne sculam, și să ne înapoim la poporul nostru, la moșia noastră, dela fața sabiei Elineștii.

17. Chemași numele lui Faraon Nehao împăratul Eghiptului, Saon Esvie Moid.

18. Viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu; căci ca Tavorul între munți și ca Carmilul cel din mare va veni.

19. Vas de înstrăinare îți fie ceea ce lăcuești fata Eghiptului, pentru că Memfisul spre stingere va fi, și se va chema vai, pentru că nu va fi lăcuitor întru el.

20. Juncă împodobită este Eghiptul, smulgere dela miazănoapte va veni preste el.

21. Și argașii lui întru el, ca vișei cei hrăniți, cari se hrănesc spre junghiere, pentru că și ei s'au întors, și au fugit toți dimpreună, n'au slătit, pentru că ziua pierzării a venit preste ei și vremea izbândirii lor.

22. Glasul lor ca al șarpelui ce șueră, că în nisip vor merge, cu topoarele vor veni asupra lui, ca cei ce taie lemne.

23. Tăia-va dumbrava lui, zice Domnul, căci nu se va putea socoti, că mai mult de cât lăcusta se va înmulți, și nu este lor număr.

24. Rușinatu-s'a fata Eghiptului, datu-s'a în mâinile poporului dela miazănoapte.

25. Iată eu izbândesc pre Amon fiul lui asupra Eghiptului, asupra dumnezeilor lui, asupra împărașilor

lui, asupra lui Faraon și asupra celor ce nădăduiesc întru el.

26. Și tu să nu te temi robul meu Iacov, nici să te sperii Israil, că iată te mântuesc de departe, și sămânța ta din robia lor, și se va întoarce Iacov, și va odihni și va adormi, și nu va fi cine să'l sperie pre el.

27. Nu te teme sluga mea Iacove, zice Domnul, că cu tine sunt eu, cea neînfricoșată și gingașe s'a dat, că voi face sfârșire în tot neamul la care te voi scoate pre tine; iar pre tine nu te voi face să te sfârșești, și te voi pedepsi spre judecată, și nevinovat nu te voi face.

CAP. 47.

Prorocie pentru pieirea celor de alt neam.

Asupra celor de alt neam, acestea zice Domnul:

2. Iată ape se ridică dela miazănoapte, și se vor face pârțu, care înneacă, și va înneacă pământul și plinirea lui, cetatea și pre cei ce lăcuiesc întru ea, și vor striga oamenii,

3. Și vor răcnii toți cei ce lăcuiesc pământul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui, și de tremurul carelor lui, și de sunetul roatelor lui.

4. Nu s'au întors părinții spre fiii săi pentru slăbirea mâinilor sale în ziua aceea, care vine, ca să piarză pre toți cei de alt neam, și voi stinge Tirul și Sidonul și pre toți cei rămași ai ajutorului lor, că va pierde de tot Domnul pre cei rămași ai ostroavelor.

5. Vine pleșuvia preste Gaza, leapădă-se Ascalonul și cei rămași ai lui Enachim.

26. Isaia 41, 10. 27. Isaia 43, 1, 44, 2.
47. 2. Isaia 59, 19. 3. Isaia 5, 26.
4. Amos 9, 7; Isaia 23, 1.
5. Isaia 15, 2; Mib. 1, 16.

5. Până când va lăsa sabia Domnului? Până când nu vei înceta? Așază-te în teaca ta,

7. Și te odihnește și te ridică; cum va înceta? Că Domnul au poruncit ei asupra Ascalonului și asupra celor de lângă mare și asupra celor rămase a se ridică.

CAP. 48.

Prorocie pentru pustiirea Moavului

Asupra lui Moav așa au zis Domnul: vai de Navav, că a pierit! Iuatu-s'a Cariatim, rușinatu-s'a Masigat, și s'a biruit.

2. Nu mai este vindecare lui Moav, semeție în Esevon, gândit-a asupra lui rele, veniți să'l tăiem pre el din neamuri, și încetarea va încela, dinnapoia ta va umbla sabia.

3. Pentrucă glasul celor ce au strigat din Oranaim piere și zdrobire mare.

4. Zdrobitu s'a Moav, vestiți în Zogora.

5. Că s'a umplut Alot de plângere, sui-se-va plângând în calea Oranamului, strigare de sfărâmare ați auzit.

6. Fugiiți și vă mântuiți sufletele voastre și veți fi ca un colun în pustie.

7. De vreme ce ai nădăjduit întru făria ta și tu te vei prinde și va ieși Hamos întru înstreinare și preoții lui și boierii lui împreună.

8. Și va veni piere preste toată cetatea, nu va scăpa și va pieri zăpodia și va pieri câmpia, în ce chip au zis Domnul.

9. Dați semne lui Moav, că, cu aprindere se va aprinde și toate cetățile lui neumblate vor fi, de unde lăcuitor lui?

10. Blestemat este cel ce face lu-

crurile Domnului cu lene, cel ce scoate sabia sa din sânge.

11. Odihnitu-s'a Moav de prunc mic și nădăjduind era întru mărirea sa, n'a turnat din vas în vas, și la înstreinare n'a mers, pentru aceea a stăfuit gustarea lui întru el și mirosul lui n'a lipsit.

12. Pentru aceea iată vin zilele lui, zice Domnul și voi trimitte lui pre cei ce pleacă și'l vor plecă pre el și vasele lui le vor deșertă și oasele lui le vor zdrobi.

13. Și se va rușina Moav de Hamos, în ce chip s'a rușinat casa lui Israil de Vefil nădejdea lor, cari se nădăjduia întru dânșii.

14. Cum veți zice, tari suntem, și om tare spre cele de rășboiu?

15. Pierit-a cetatea lui Moav, și tinerii cei aleși lui pogoritu-s'au spre junghiere.

16. Aproape este ziua lui Moav, ca să vie și răutatea lui degrab foarte.

17. Porniți la el toți de prin prejurul lui, toți dați numele lui, ziceți: cum s'a zdrobit varga cea de bună cinste, toiagul cel de mărire?

18. Pogoară-te dela mărire și șezi în umezeală ceea ce șezi, Divonul sfărâma-se-va, că a pierit Moav, suie-se la fine cel ce strică țărtea ta.

19. În cale stăi și privește, ceea ce șezi în Aroir, și întrebă pre cel ce fuge și pre cel mântuit și zi: ce s'a făcut?

20. Rușinatu-s'a Moav, că s'a zdrobit, vaiță-te și strigă, vestește în Arnon, că a pierit Moav.

21. Și judecată vine spre pământul lui, Misor asupra lui Helon, asupra lui Refas și asupra lui Mofas,

22. Și asupra lui Divon, asupra lui Navav, asupra casei lui Devlataim.

48. 2. Isaia 15, 1. 5. Isaia 15, 5.
7. Isaia 46, 1, 7.

11. Sof. 1, 12. 13. 3 Imp. 12, 29.
20. Isaia 16, 7.

23. Și asupra Cariatimului, asupra casei lui Ghemol și asupra casei lui Maon.

24. Și asupra Cariotului, asupra Vosorului și asupra tuturor cetăților lui Moav, celor de departe și celor de aproape.

25. Frântu-s'a cornul lui Moav, și brațul lui se va zdrobi.

26. Îmbătăji'l, că asupra Domnului s'a mărit și va bate pre Moav cu mâna sa și va fi de rîs și el.

27. Căci spre rîs a fost jle Israil și întru furtişagurile tale se allă, că ai bătut războiul asupra lui.

28. Lăsat-au cetățile și au lăcuit în pietre, cei ce lăcuiesc în Moav, făcutu-s'au ca niște porumbițe, ce și fac cuibul în pietre la intrarea găurei.

29. Și am auzit semeșia lui Moav, și s'a ridicat foarte semeșia lui și mândria lui, înălțatu-s'a inima lui.

30. Și eu am cunoscut faptele lui, au nu îndestularea lui n'a făcut așa?

31. Pentru aceea, văetași-vă de toate părțile pentru Moav, strigași pentru bărbații cei tunși ai prafului.

32. Ca plînsul lui Iazir plînge-te-voiu vie Aserima, vișele tale au trecut marea, preste roadele tale pietre a căzut.

33. Să fie arsă bucuria și vese-
lta dela Moavita, și vin eră în tea-
scurile tale, dimineața n'a călcat,
nici în deseară n'a făcut.

34. Și cele de strigare Esevonu-
lui până la Eleali, și până la Iasà,
până la Etam cetățile lor au dat gla-
sul său dela Zogora până la Oro-
naim și veste la Salasià, ca și apa
Nemvrin spre pustiere va fi.

35. Și voi pierde pre Moav zice
Domnul, cel ce se suie la capişte
și tîmâie dumnezeilor săi.

36. Pentru aceea inima lui Moav

ca niște fluere va sună, inima mea
preste oamenii cei tunși ca un fluer
va sună, pentru aceea cele ce a
câștigat, pierit-au dela om.

37. Tot capul în tot locul va rade
și toată barba se va rade și toate
măinile se vor tînguși și preste tot
mijlocul va fi sac.

38. Și preste toate podurile Mo-
avului și preste ulișele lui va fi tîn-
guire, că am zdrobit pre Moav, zice
Domnul, ca pre un vas netrebnic.

39. Cum s'a împăcat? Cum a în-
tors dosul Moav? Rușinatu-s'a și
s'a făcut Moav spre rîs și spre pis-
mă la toți cei de prin prejurul lui.

40. Că așa au zis Domnul: iată
ca un vultur va porni și va înfinde
mâna sa preste Moav.

41. Luatu-s'a Cariotul și tîrile lui
împreună, și va fi inima lui Moav
în ziua aceea, ca inima femeiei care
se chinuște să nască.

42. Și va pieri Moav de gloată,
pentru că asupra Domnului s'a mărit.

43. Laș și frică și groapă preste
tine, cel ce șezi preste Moav.

44. Cel ce fuge de către fața în-
fricoșerei cădeà-va în groapă, și cel
ce va scăpă din groapă, prînde-se-
va în laș, că voi aduce acestea
preste Moav, ca în anul cercetării lui.

CAP. 49.

Allă prorocie pentru cei de alt neam.

Fiiilor lui Amon așa au zis Dom-
nul: au fii nu sunt în Israil? Au
moștenitor nu este la ei? Pentru că
a luat Melhol pre Galaad și popo-
rul lor în cetățile lor lăcuște?

2. Pentru aceea iată vin zile, zice
Domnul; și voi dă în auzul Rava-
tei turburare de războiul și vor fi
spre necălcare și spre piere și ca-

36. Isaia 16, 11.

37. Isaia 15, 2; Iezechil 7, 18.

38. 7, 29; Isaia 15, 4.

40. Iezech. 17, 12. 44. Isaia 24, 15.

49. 1. Amos 1, 3, 13.

24. Isaia 34, 6 și 63, 1. 29. Isaia 16, 6.

31. Isaia 16, 7. 34. Isaia 15, 5.

piștele ei cu foc se vor arde, și va lua Israel biruința sa.

3. Vaită-se Esevonul, că a pierit Gai, strigați fete din Ravat, încingeți-vă mijloacele, că Melhol va merge în străinătate, preoșii lui și boierii lui împreună.

4. Ce vă bucurați în câmpii lui Enachim fata Itamiei? Ceea ce nădăjduște întru vistierii, ceea ce zice: cine va intra asupra mea?

5. Iată eu aduc frică preste tine, zis-au Domnul, de către tot împrejurul tău, și vă veți risipi fiecare dela fața lui, și nu este cel ce să vă adune.

6. Idumeii acestea zice Domnul: nu este încă înțelepciune în Teman, pierit-a sfatul dela cei pricepuși, du-su-s'a înțelepciunea lor.

7. Amăgitu-s'a locul lor, afundați-vă spre ședere cei ce lăcuși în Dedan, că grele a făcut; adus-a preste el în vremea, în care l-am cercetat pre el.

8. Că legături au venit, aceștia nu vor lăsa fie rămășiță, ca furii noaptea vor pune mâinile lor.

9. Că eu am tras pre Isav, descoperit-am cele ascunse ale lor, a se ascunde nu vor putea, pierit-a prin mâna fratelui său, vecinului meu și nu este.

10. Să lase pre sirmanul tău, ca să trăiască și eu voiu trăi și văduvile spre mine nădăjduesc, că acestea au zis Domnul.

11. Căroră nu eră lege a bea paharul, au băut și tu nevinovată? Nu vei fi nevinovată, că viind vei bea.

14. Că asupra mea m'am jurat, zice Domnul, că spre necălcare și spre ocară și spre blestem vei fi în mijlocul ei și toate cetățile ei vor fi pustii în veac.

13. Am auzit dela Domnul și ve-

sitorii la neamuri au trimis, adunați-vă și mergeți la ea și s'a sculat la războiu.

14. Mic te-am dat pre tine întru neamuri, defăimat întru oameni.

15. Jucăria ta a dat în mâna ta, îndărătnicia inimei tale lăcuit-a în găurile pietrilor, luat-a virtutea măgurei cei înalte, că a înalțat ca vulturul cuibul său, de acolo te voiu surpă pre tine.

16. Și va fi Idumeia spre necălcare, tot cel ce va merge la ea se va întrista și va flueră de toată rana ei.

17. În ce chip s'a surpat Sodomă și Gomora și vecinele lor, au zis Domnul atotșitorul; nu va șede acolo om și nu va lăcuși acolo fiul omului.

18. Iată ca un leu se va sui din mijlocul Iordanului la locul Ematutui, că degrab voiu gonî pre ei dela dânsa și pre cei fineri puneși'i asupra ei, că cine este ca mine? Și cine va stă mie împotrivă? Și cine este păstorul acesta, care va stă înaintea feței mele?

19. Pentru aceea auziți sfatul Domnului, care au sfătuit asupra Idumeii și gândul lui, care au gândit asupra celor ce lăcuiesc în Teman, de nu se vor înălța împreună cele mai mici ale oilor, de nu va cădeă preste ei surparea lor.

20. Că de glasul strigării lor s'a cutremurat pământul, și vuetul mării nu s'a auzit.

21. Iată ca vulturul va vedeă și va întinde aripile sale preste țările ei și va fi inima celor tari ai Idumeii în ziua aceea, ca inima femeii care se chinuește să nască.

22. Cu Damascul s'a rușinat, Imațul și Arfatul, că au auzit auz rău

2. Iezech. 21, 32; Sof. 2, 8, 4. Ps. 51, 6.
8. Avidie v. 5. 12. Evrei 6, 13.
13. Avidie 1, 1.

15. Avidie 1, 4. 17. Facere 19, 24.
18. Iov 41, 1. 22. Isaia 17, 1.

și-au ieșit din fire, mânieatu-s'au și a se odihni nu pot.

23. Slăbit-a Damascul, întorsu-s'a spre fugă, cutremur l-a cuprins pre el.

24. Cum n'a părăsit cetatea mea, saful a îndrăgii?

25. Pentru aceea vor cădea tinerii în ulițele tale și toți bărbații cei războinici ai tăi vor cădea, zice Domnul.

26. Și volu arde foc în zidul Damascului și va mânca răspântiile fiului lui Ader.

27. La Kidar împărăteasa curței, pre care o a lovit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, așa au zis Domnul: sculași-vă și vă suiți asupra Kidarului și umpleți pre fiii lui Chedem.

28. Corturile lor și oile lor vor lua, hainele și toate vasele lor și cămilele lor le vor lua loruș și chemași preste ei pieire de prin prejur.

29. Fugiți, foarte afundați spre ședere, cei ce ședeți în curte, că a sfătuit asupra voastră împăratul Vavilonului sfat și a gândit gând.

30. Scoală-te și te ridică asupra neamului, care este bine așezat, cel ce șade spre odihnă, la care nu sunt uși, nu sunt zăvoare, nu sunt încuetoari, singuri lăcuiesc.

31. Și vor fi cămilele lor spre pradă și mulțimea dobitoacelor lor spre pieire, și fi volu vântură pre ei cu tot vântul, fuși înaintea feții lor dintru tot hotarul lor, aduce-voiu sfărâmarea lor, zice Domnul.

32. Și va fi curtea lăcaș pasărilor și necălcat până în veac, nu va lăcuî acolo om și nu va ședeà acolo fiul omului.

CAP. 50.

Prorocie pentru întoarcerea din robia Vavilonului.

Cuvântul Domnului, care au grăit asupra Vavilonului.

2. Vestii întru neamuri și auzite faceși, și să nu ascundeși, ziceși: luat-a Vavilonul, rușinatu-s'a Vil cel fără de frică, cel gingaș s'a dat lui Merodah.

3. Că s'a suit asupra lui neam dela miazănoapte, acesta va pune pământul lui spre stingere și nu va fi cine să lăcuiască într'însul dela om până la dobitoc.

4. În zilele acelea și în vremea aceea, veni-vor fiii lui Israil ei și fiii lui Iuda împreună, mergând și plângând vor merge, pre Domnul Dumnezeul lor căutând.

5. Până la Sion întrebă-vor calea pentru că aici vor arăta fața lor și vor veni, și vor scăpa la Domnul Dumnezeu, pentru că legătura veșnică nu se va uita.

6. Oi pierite s'au făcut poporul meu, păstorii lor i-au scos pre el, în munți i-au făcut pre ei să răfăcească, din munte în munte au mers, uitat-au așternutul său.

7. Toți cei ce i-au aflat pre ei i-au mâncat și vrăjmași lor au zis: n'am păcătuit, în loc de a zice că au păcătuit Domnului, împărțirea dreptății celui ce au adunat pre părinții lor.

8. Instreinați-vă din mijlocul Vavilonului și dela pământul Haldeilor, și ieșiți și vă faceți ca berbecii înaintea oilor.

9. Că iată eu ridic asupra Vavilonului adunări de neamuri din pământul cel despre miazănoapte, și se va rândui războiu asupra lui, de acolo se vor lua, precum zvârlitura

24. 4 Imp. 18, 34. 26. Amos 1, 4, 14.
27. Isaia 21, 16. 30. Iezech. 38, 11.

50. 2. Isaia 13, 2 și 46, 1.

6. Zabar. 10, 2; Mat. 9, 36.

8. Apoc. 18, 4. 9. Isaia 13, 9.

rășboinicului iscusit nu se va întoarce deșartă.

10. Și va fi țara Haldeiască spre pradă, toți cei ce o pradă pre ea sătură-se-vor, că vă veseliți și vă prea făliți jefuind moștenirea mea.

11. Pentrucă ați jucat ca boii în pajiște și împungeați ca taurii, rușinatu-s'a maica voastră foarte.

12. Infruntatu-s'a ceea ce v'a născut pre voi, maică întru bunătați, cea de apoi pustie de neamuri.

13. De urgia Domnului nu se va locui și va fi spre stingere toată, și tot cel ce va trece prin Vavilon se va măhni și vor șueră de toată rana lui.

14. Rânduși-vă asupra Vavilonului împrejur toți încordând arcul, săgetați asupra lui, nu cruțați săgetăturile voastre cele de mai nainte.

15. Și'l biruiți de tot pre el, slăbit-au mâinile lui, căzut-au întăriturile lui și s'a săpat de tot zidul lui că izbândire dela Dumnezeu este, cel ce izbândește asupra lui, în ce chip el au făcut, faceți lui.

16. Pierzând de tot sămânța din Vavilon, toți cei ce îi aflau pre ei îi pierdeă de tot, vrăjmașii lor au zis: nu îi vom părăsi pre ei, pentrucă au greșit Domnului fiind secerea în timpul secerăturii, de către fața sabiei Elineșii, fiecare la poporul său se va întoarce și fiecare la pământul său va fugi.

17. Oaie rătăcită este în Israil, lei i-au scos pre el, cel dintâi i-a mâncat pre el împăratul Asur și acesta apoi oasele lui împăratul Vavilonului.

18. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu izbâdesc asupra împăratului Vavilonului și asupra pământului lui în ce chip am izbândit asupra împăratului Asur.

19. Și voi eu așeză pre Israil la pă-

șunea lui și se va paște în Carmil și în muntele lui Efraim și în Galaad, și se va sătură sufletul lui.

20. În zilele acelea și în vremea aceea, zice Domnul: vor căuta strâmbătatea lui Israil și nu va fi, și păcatele lui Iuda, și nu se vor afla; că milostiv voi eu fi celor rămași pre pământ, zice Domnul.

21. Cu amar te sue preste el și preste cei ce lăcuesc întru el, izbândește cu sable și pierde, zice Domnul și iă după toate și câte poruncesc fie.

22. Glas de rășboiu și zdrobire mare în pământul Haldeilor.

23. Cum s'a frânt și s'a surpat ciocanul cel atot pământul? Cum s'a făcut spre stingere Vavilonul întru neamuri?

24. Ridică-se-vor asupra ta și nu vei cunoaște, în ce chip te vei și luă Vaviloane, te aflași și te luași, pentrucă Domnului ai sfătuit improvivă.

25. Deschi-s'au Domnul vistieria sa, și au scos armele urgiei sale, că lucrul Domnului Dumnezeu este în pământul Haldeilor.

26. Că au venit vremile lui, deschide-ți jinițele lui, cercați'l pre el ca o peșteră și'l pierdeți de tot, să nu'i fie lui rămășiță.

27. Secați'i lui toate roadele și să se pogoare la junghiere, vai de ei! Că a venit ziua lor și vremea izbândirei lor.

28. Glasul celor ce fug și a celor ce scapă din pământul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbândirea dela Domnul Dumnezeu nostru.

29. Porunciți asupra Vavilonului la mulți, la tot cel ce încordează arcul, săbăriți asupra lui împrejur, ca să nu scape nimeni dela el, răsplătiți după faptele lui, după toate câte

11. Ioil 3, 2. 15. Ps. 136, 7. 18. Isaia 37, 36, 38.

20. Num. 23, 21; Ps. 31, 1, 2; Rom. 4, 6, 7, 27. 2 Paral. 36, 18.
29. Isaia 13, 11; Ioil 3, 4, 7.

a făcut, faceți lui, pentru că asupra Domnului Dumnezeu sfântul lui Israel s'a împotivit.

30. Pentru aceea cădeă-vor tineții lui în ulișile lui, și toți bărbații cei rășboinici ai lui se vor lepădă, zis-au Domnul.

31. Iată eu asupra ta semeșule, zice Domnul, că și-a venit ziua ta și vremea izbândirii tale.

32. Și va slăbi semeșia ta, și va cădeă, și nimeni nu va fi, care să o ridice pre ea, și voui aprinde foc în dumbrava lui, și va mistui toate cele de prin prejurul ei.

33. Acestea zice Domnul puterilor: asupritu-s'au de tot fiii lui Israel și fiii lui Iuda, împreună toți cei ce i-au robii pre ei, și i-au silit pre ei, și n'au vrut să'i sloboază pre ei.

34. Și cel ce'i mântuește pre ei tare este Domnul, atotșifitorul numele lui, judecată va judecă asupra împotivnicilor săi, pentru ca să ridice pământul, și a întăritat pre cei ce lăcuesc Vavilonul.

35. Sabie asupra Haldeilor, asupra celor ce lăcuesc Vavilonul, asupra dregătorilor lui, și asupra înțelepșilor lui.

36. Sabie preste rășboinicii lui, și vor slăbi.

37. Sabie preste caii lor și preste carele lor și preste amestecătura cea din mijlocul lui, și vor fi ca femeile; sabie preste vistierile lui, și se vor risipi.

38. Preste apa lui, în care nădăduiă, și se vor rușină, că pământul celor cioplite este, și în ostroave se prea făleă.

39. Pentru aceea lăcuesc năluciri în ostroave, și vor lăcu întru ele fetele sirenelor, nu se va mai lăcu încă în veac.

40. În ce chip au surpat Domnul Sodoma și Gomora și celelalte, care erau în hotarele lor, zis-au Domnul, nu va lăcu acolo om, nici va nemernici acolo fiul omului.

41. Iată, popor vine dela miazănoapte, și neam mare, și împărași mulți se vor scula dela marginea pământului.

42. Care are arc și sabie, silnic este, și nu'i va fi milă, glasul lui ca marea va sună, pre cai vor încăleca gătiși, ca focul spre rășboiu asupra ta iata Vavilonului.

43. Auzit-a împăratul Vavilonului auzul lor, și au slăbit mâinile lui, necazul l-a biruit pre el cu dureri ca ale celei ce naște.

44. Iată, ca un leu se va sui dela Iordan la Ghetan, că curând îi voui gonii pre ei dela el, și pre tot tânărul asupra lui îi voui pune; că cine este ca mine? Și cine va stă împotiva mea? Și cine este păstorul acesta, care va stă înaintea feșii mele?

45. Pentru aceea auziți sfatul Domnului, care l-au sfătuit asupra Vavilonului, și gândurile lui, care le-au gândit asupra celor ce lăcuiesc Haldeia, de nu se vor strică mieii oilor lor, de nu va pieri pășunea de la ei.

46. Că de glasul luării Vavilonului se va cutremură pământul, și strigare întru neamuri se va auzi.

CAP. 51.

Prorocie pentru pieirea Vavilonului.

Acestea zice Domnul: iată eu ridic asupra Vavilonului și asupra celor ce lăcuiesc Haldeia, vânt și arsură stricătoare.

2. Și voui trimite asupra Vavilonului batjocoritor, și'l vor necinși

31. Isaia 13, 11. 37. Dan 5, 28.

38. Isaia 2, 8.

40. Facere 19, 24, 25. 42. Isaia 5, 30.

44. Iov 41, 1; Isaia 13, 3.

51. 2. Isaia 41, 16; Iezech. 22, 15.

pre el și va strică pământul lui, vai asupra Vavilonului de prin prejur în ziua chinurii lui !

3. Asupra lui să întinză cel ce încordează arcul său, și asupra lui să pue armele sale, și să nu vă fie milă de tinerii lui, și stingeți toată puterea lui.

4. Și vor cădea răniți în pământul Haldeilor, și împunși dinafara lui.

5. Pentru că n'a văduvit Israil, și Iuda dela Dumnezeu atotfiitorul, că pământul lor s'a umplut de strâmbătate de sfinții lui Israil.

6. Fugiți din mijlocul Vavilonului, și să și mântuiască fiecare sufletul său, și să nu vă lepădați întru strâmbătatea lui, că vremea izbândirei lui este dela Domnul, răsplătire răsplătește lui.

7. Pahar de aur este Vavilonul în mâna Domnului, care imbată tot pământul, din vinul lui au băut neamuri, pentru aceea s'au clătit.

8. Și fără de veste a căzut Vavilonul, și s'a zdrobit, plângeți-l pre el, luați rășină la stricăciunea lui, că doar se va vindeca.

9. Vindecat-am Vavilonul, și nu s'a vindecat, părăsit-am pre el, și să mergem fiecare în pământul său, că s'a apropiat la cer judecata lui, ridicatu-s'a până la stele.

10. Scos-au Domnul judecata lui, veniți și să vestim în Sion lucrurile Domnului Dumnezeului nostru.

11. Gătiți săgețile, umpleți tolbele, ridicat-au Domnul duhul împăratului Midenilor, că asupra Vavilonului este urgia lui, ca să'l piarză de tot pre el, că izbânda Domnului este, izbânda poporului lui este.

12. Preste zidurile Vavilonului ridicăți semn, tocniți tolbele, ridicăți păzi, gătiți arme, că s'a apucat, și

va face Domnului cele ce au grăit asupra celor ce lăcuiesc Vavilonul.

13. Cel ce lăcuiește preste ape multe și pre mulțimea vistieriiilor sale, venit-a sfârșitul său cu adevărat la ficatul său.

14. Că s'au jurat Domnul pe brațul său, că te va umplea de oameni ca de lăcuste și vor răspunde asupra ta cei ce se pogoară.

15. Domnul cel ce au făcut pământul cu puterea sa, cel ce gătește lumea cu înțelepciunea sa, cu priceperea sa au înfins cerul.

16. Spre glas au pus sunetul apei în cer și au ridicat nori dela marginea pământului, fulgerile spre ploaie le-au făcut și au scos lumină din vistierile sale.

17. Nebunit-a omul de minte, rusinatu-s'a tot argintarul de cele cioplite ale lui, că minciuni a topit și nu este duh întru ele.

18. Indeseri sunt faptele defăimate, în vremea cercetării lor vor pieri.

19. Nu este ca aceasta partea lui Iacov, că cel ce au zidit toate, acela este moștenirea lui, Domnul este numele lui.

20. Risipești tu mie vase de războiu și eu voi risipi întru tine neamuri și voi ridica dintru tine împărați.

21. Și voi risipi întru tine calul și călărețul lui și voi risipi întru tine care și călăreții lor.

22. Și voi risipi întru tine tânăr și fecioară și voi risipi întru tine bărbat și femele.

23. Și voi risipi întru tine păstorul și turma lui, și voi risipi întru tine plugarul și arătura lui, și voi risipi întru tine domnii și povățuitorii tăi.

24. Și voi răsplăti Vavilonului și tuturor celor ce lăcuiesc Haldeia

6. Isaia 48, 20; Apoc. 18, 4, 8, 46, 11; Isaia 21, 9; Apoc. 14, 8.

14. Amos 6, 8. 15. Facere 1, 1; Iov 9, 8, 24. Plâng. 1, 21.

toate răutățile lor, care au făcut asupra Sionului, înaintea ochilor voștri, zice Domnul.

25. Iată eu către tine muntele cel stricat, care strică tot pământul, și voi întinde mâna mea asupra ta, și te voi prăvăli dela pietre și te voi da pre tine ca un munte pârliț.

26. Și nu vor lua dela tine piatră la unghiu și piatră la temelie, că spre sfingere vei fi în veac, zice Domnul.

27. Ridicați semn deasupra pământului, trâmbițați întru neamuri cu trâmbiță, sfînșiți preste el neamuri, vestiți preste el, împărați ridicați dela mine, și Ahanazeilor, puneți preste el focmire de săgetături suiși asupra lui călărime, ca mulțimea lăcustelor.

28. Suiși asupra lui neam, pre împăratul Midilor și atot pământul și pre toți povățuitorii lui și pre toți domnii lui.

29. Cutremuratu-s'a pământul și l-a durut, că s'a ridicat asupra Vavilonului gândul Domnului, ca să pue pământul Vavilonului spre pustiire și spre nelăcuire.

30. Sfârșitu-s'a războiul Vavilonului, cel ce dă războiu, ședeă vor acolo întru încunjurare, sfârșimatu-s'a țările lor, făcudu-o-a ca niște femei, ars-a lăcașurile lui, frânt-a zăvoarele lui.

31. Cel ce gonește spre întâmpinarea celui ce gonește va gonii și cel ce vestește spre întâmpinarea celui ce vestește, ca să vestească împăratului Vavilonului, că s'a luat cetatea lui.

32. La cea de pre urmă a trecătorilor lui s'a luat, și adunările lui le-a ars cu foc, și bărbații lui cei războinici ies.

33. Că acestea zice Domnul: casa

împăratului Vavilonului ca spicele cele coapte se va treeră, încă puțin și va veni secerea ei.

34. Măncatu-m'a pre mine, împăritu-m'a Navuhodonosor împăratul Vavilonului, apucatu-m'a întunec supfire, înghițitu-m'a ca un balaur, umplutu-ș'a pântecule său, din destătarea mea m'a scos.

35. Trudele mele și chinurile mele asupra Vavilonului, grăi-va ceea ce lăcuesțe Sionul și sângele meu asupra celor ce lăcuesc Haldeia, grăi-va Ierusalimul.

36. Pentru aceea aceasta zice Domnul: iată eu voi judecă pre împotivnicul tău și voi izbândi izbânda ta, și voi pusti marea lui și voi uscă izvorul lui.

37. Și va fi Vavilonul spre pustiire și nu se va lăcu.

38. Că împreună ca lei s'au sculat și ca puil leilor.

39. Întru înfierbântarea lor dă-voiu adăpare lor și i voi îmbătă pre ei ca să ametească și să doarmă somn veșnic, și nu se vor scula, zice Domnul.

40. Și pogoară pre ei, ca miei la junghiere și ca berbecii cu tezii.

41. Cum s'a prins și s'a vânat fala atot pământul? Cum s'a făcut Vavilonul spre pustiire întru neamuri?

42. Suiu-s'a asupra Vavilonului marea cu sunetul valurilor ei și s'a acoperit.

43. Făcudu-s'au cetățile lui ca pământul cel fără de apă și neumblat, nu va lăcu întru el nici un fiu de om, nici va rămâne întru el fiul omului.

44. Și voi izbândi asupra Vavilonului și voi scoate din gura lui cele ce a înghițit, și nu se vor mai aduna la el neamurile și în Vavi-

26. Isaia 13, 19, 20. 27. Ioil 3, 9.

28. Isaia 13, 17. 29. Isaia 13, 20.

36. 50, 21, 39. 41. 25, 26. 42. Isaia 8, 7 și 14, 23. 44. 2 Paral. 36, 7; Ezdra 1, 7; Dan. 1, 2; Mib. 4, 13.

Ion vor cădea răniți atot pământul.

45. Cei scăpați din pământ mergeți și nu stați, cei de departe pomeniți pre Domnul, și Ierusalimul să se suie asupra inimii voastre.

46. Rușinatu-ne-am, că am auzit ocara noastră, acoperit-a necinstea obrazului nostru, că au venit cei de alt neam la sfintele noastre, la casa Domnului.

47. Pentru aceea iată vin zile, zice Domnul și voi izbândi asupra celor cioplite ale lui și în tot pământul lui cădeă-vor răniți.

48. Că de se va înălța Vavilonul ca cerul, și de se va întări în-nălțimea vântului lui, dela mine vor veni cei ce-l vor pierde pre el zice Domnul.

49. Glasul strigării în Vavilon și zdrobite mare în pământul Haldeilor.

50. Că au pierdut Domnul Vavilonul și au pierdut dela el glas mare, care răsună ca apele cele multe, dat-a spre perire glasul lui.

51. Că a venit asupra Vavilonului chinuire, prinsu-s'au războinicii lui, înfricoșatu-s'a arcul lor, că Dumnezeu este cel ce răsplătește lor.

52. Și va îmbăia pre povățuitorii lui și pre înțelepții lui, și pre domnii lui, zice împăratul, Domn Atotfiitor numele lui.

53. Acestea zice Domnul: zidul împăratului Vavilonului s'a lăsit, săpându-se de tot se va săpă și porțile lui cele înalte se vor arde, ostenesc popoarele în deșert și neamuri dela început se vor strică.

54. Cuvântul, care au poruncit Domnul lui Ieremia prorocul, ca să-l spue lui Saraia feciorul lui Niriu fiul lui Maaseu, când mergea dela Sedechia împăratul lui Iuda în Vavilon, în anul al patrulea al împărăției lui și Saraia eră boierul darurilor.

55. Și a scris Ieremia toate relele care vor veni preste Vavilon, întru o carte toate cuvintele acestea, care sunt scrise asupra Vavilonului.

56. Și a zis Ieremia către Saraia: când vei veni în Vavilon și vei vedea și vei citi toate cuvintele acestea,

57. Vei zice: Doamne! Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia, ca să-l pierzi pre el și ca să nu fie întru el lăcutori dela om până la dobitoc, că puslire în veac va fi.

58. Și va fi când vei făcea a cești cartea aceasta, vei lega de ea o piatră și o vei arunca în mijlocul Eufratului și vei zice:

59. Așa se va surpa Vavilonul și nu se va sculă de către fața relor, care eu le aduc asupra lui.

CAP. 52.

Pustiirea Ierusalimului. Evreii duși robi în Vavilon.

Fiind de douăzeci și unul de ani Sedechia, când împărățea el și unsprezece ani a împărățit în Ierusalim și numele mamei lui Amitaal fața lui Ierie din Lovenă.

2. Și a fost în anul al nouălea al împărăției lui în luna a noua, în zece ale lunii, venit-a Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și toată puterea lui asupra Ierusalimului, și a făcut șanț împrejur, și l-a zidit cu pietre de patru picioare.

3. Și a venit cetatea la strânsoare până în al unsprezecelea an al împăratului Sedechia.

4. În luna a patra, la nouă ale lunii, s'a întărit foamea în cetate și n'avea pâine poporul locului.

5. Și s'a rupt cetatea și toți oamenii cei de războiu au ieșit noaptea despre calea porții între mijlocul zidului și între celalți dinaintea

52. 1. 4 Imp. 24, 1 și 24, 18.

4. 4 Imp. 24, 3; Plâng. 2, 11, 12 și 4, 4, 5.

5. 4 Imp. 24, 4.

zidului, care eră în preajma grădinei împăratului, și Haldeii împrejurul cetății, și a mers la calea cea despre Aravă.

6. Și a alergat puterea Haldeilor dinapoia împăratului și l-a ajuns pe el dincolo de Ierihon și toate slugile lui s'au risipit dela el.

7. Și a prins pre împăratul și l-a adus pre el la împăratul Vavilonului în Devlata și i-a grăit lui cu judecată.

8. Și a junghiat împăratul Vavilonului pre fiii lui Sedechia înaintea ochilor lui, și pre toși boierii lui Iuda i-a junghiat în Devlata.

9. Și ochii lui Sedechia i-a scos și l-a adus pre el împăratul Vavilonului în Vavilon și l-a dat pre el la casa morii, până în ziua în care a murit.

10. Și în luna a cincea în zece ale lunii venit-a Navuzardan cel mai mare preste bucătari, care stă înaintea feșii împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

11. Și a ars casa Domnului și casa împăratului, și toate casele cetății, și toată casa mare o a ars cu foc.

12. Și tot zidul Ierusalimului de prin prejur l-a surpat puterea Haldeilor, care eră cu mai marele preste bucătari.

13. Și pre cei rămași ai poporului i-a lăsat mai marele preste bucătari, să fie vieri și plugari.

14. Și stâlpii cei de aramă din casa Domnului i-au zdrobit și marea cea de aramă din casa Domnului o au zdrobit Haldeii, și au luat arama ei și o au dus în Vavilon, și cununa.

15. Și paharele și toate vasele cele de aramă, cu care slujea.

16. Și amfoturile și masmarotu-

rile și turnările cele de desupt și sfeșnicile și căștile și căușile cele de aur și cele de argint, le-a luat mai marele preste bucătari.

17. Și doi stâlpi și o mare, și doisprezece vișei de aramă cei de de desuptul mării, care l-a făcut împăratul Solomon la casa Domnului, cărora nu eră cumpănire arămii lor.

18. Și stâlpii de treizeci și cinci de coși înălțimea unuia, și funie de doisprezece coși prin împrejurul lui, și grosimea ei de patru degete împrejur.

19. Și căpășână preste ei de aramă, și de cinci coși de înălță covârșirea unei căpășâni și mreja și rodie preste căpășână prin împrejur, toate de aramă.

20. Așijderea al doilea opt rodii la un cot la cei doisprezece coși, și erau rodiile nouăzeci și șase o parte, și erau toate rodiile o sută preste mreje împrejur.

21. Și a luat cel mare preste bucătari pe preotul cel dintâiu și pe preotul al doilea, și pre cei trei, cari păzesc calea.

22. Și din cetate a luat pre un famen, care eră cârmuitor oamenilor celor rășboinici, și șapte oameni numiți, cari erau în fața împăratului, cari s'au aflat în cetate; și pre scriitorul pūterilor, și pre scriitorul poporului a tot pământul, și șasezeci de oameni din poporul pământului, cari s'au aflat în cetate.

23. Și i-a luat pre ei Navuzardan cel mai mare preste bucătari, și i-a adus pre ei la împăratul Vavilonului în Devlata în pământul Ematului.

24. Și i-a omorât pre ei împăratul Vavilonului în Devlata în pământul Ematului.

17. 3 Imp. 7, 22; 2 Paral. 4, 2.

18. 2 Paral. 3, 14; 3 Imp. 7, 15.

21. 4 Imp. 24, 18.

24. 4 Imp. 24, 21.

6. 39, 1. 8. Plâng. 4, 20. 9. 4 Imp. 24, 7.
11. 4 Imp. 24, 9. 14. 4 Imp. 24, 13.

25. Și a fost în al treizeci și șaptelea an, după ce s'a străinat Ioachim împăratul lui Iuda în luna a douăsprezece, în douăzeci și patru ale lunii, a luat Ulemadabar împăratul Vavilonului în anul în care s'a făcut împărat, pre Ioachim împăratul lui Iuda, în luna a zecea la douăzeci și patru ale lunii, și l-a scos pre el din casa în care se păzia.

26. Și i-a grăit lui bune, și a pus scaunul lui deasupra împărașilor, cari erau împreună cu el în Vavilon.

27. Și a schimbat îmbrăcămintea temnișii lui, și mănca pâine pururea înaintea feșii lui în toate zilele care a trăit, și rânduială eră lui să se dea pururea dela împăratul Vavilonului, în fiecare zi, până în ziua în care a murit.

PLÂNGERILE PROROCULUI IEREMIA

CAP. 1.

Nevoile și pricinile lor.

ALEF

Și a fost după ce s'a robit Israil și Ierusalimul s'a pusșit, șezut-a Ieremia plângând și a plâns plângerea aceasta spre Ierusalim și a zis: cum a șezut singură cetatea aceasta cea cu multe popoare, făcutu-s'a ca o văduvă cea cu multe neamuri, care domnește preste țări, ajuns-a birnică.

BET

2. Plângând, a plâns noaptea și lacrămile ei pre obrazul ei, și nu eră cine să o mângâie pre ea, toți cei ce o iubeau pre ea, toți cei ce o iubeau pre ea s'au lepădat de ea, făcutu-s'au vrăjmașii ei.

GHIMEL

3. Instrăinat-u-s'a Iudeia de smerenia sa, și de mulțimea robirii sale a șezut întru neamuri, n'a aflat odihnă toți cei ce o gonesc pre ea, o au prins pre ea în mijlocul celor ce o necăjesc.

DALET

4. Căile Sionului plâng, pentrucă nu sunt cei ce veneau la serbare, toate porțile lui perite sunt, preoșii lui suspină, fecioarele lui duse sunt, și el se amărăște întru sine.

HE

5. Făcutu-s'au cei ce'l necăjesc pre el spre căpetenie, și vrăjmașii lui spre cărmuire, că Domnul l-au smerit pre el, pentru mulțimea păgână-tăților lui, pruncii lui mers-au în robie, înaintea feței celui ce'i necăjește.

VAV

6. Și s'a ridicat dela fața Sionului toată podoaba ei, făcutu-s'au boierii ei ca berbecii, cari n'au aflat pășune și mergeau cu neputință spre fața celui ce'i gonește.

ZAIN

7. Adusu-ș'a aminte Ierusalimul de zilele smereniei sale și ale împingerilor sale, de toate porțile sale câte erau din zilele cele din început, când a căzut poporul lui în mâinile celui ce'l necăjește, și nu este cine să'i ajute lui, văzând vrăjmașii lui au râs de instrăinarea lui.

HET

8. Păcat a săvârșit Ierusalimul, pentru aceea spre clătire s'a făcut, toți cei ce'l măreau pre el, smeritul l-a pre el, pentrucă au văzut rușinarea lui, și încă suspinând el s'a întors în trudă.

TET

9. Necurăția lui înaintea porții

1. I. Isaia 3, 25; Iezech. 5, 5.
2. Ierem. 13, 17 și 22, 20.

5. Isaia 3, 11.

8. A 2 Lege 32, 28; Isaia 47, 3.

9. Iezech. 24, 6.

lor lui, nu s'a adus aminte de cele de pre urmă ale sale, pogorît-a cele prea înălțate, nu este cinesă'l mângâe pre el, vezi Doamne smerenia mea că s'a mărit vrăjmașul.

IOD

10. Mâna sa a întins cel ce îl necăjește la toate poftele lui, pentru că a văzut neamuri intrând la sfințirea lui, de care a poruncit, să nu intre ele la biserice ta.

CAF

11. Tot poporul lui prea suspinând, căutând pâine, dat-a cele pofte ale sale întru mâncare, ca să întărească sufletul, vezi Doamne și privește, că s'a făcut necinstii.

LAMED

12. Toți cei ce merg la voi pre cale, întoarceți-vă și vedeți de este durere, ca durerea mea, care s'a făcut, răspunzând întru mine smeritu-m'au Domnul în ziua urgiei iușmei mâinii sale.

MEM

13. Dintru înălțimea sa trimis-au foc, în oasele mele pogorîtu-l-au pre el, întins'au mreje picioarelor mele, întorsu-m'am înapoi, datu-m'au Domnul spre pierire, toată ziua spre durere.

NUN

14. Privighiatu-s'a spre necurățiile mele, în mâinile mele s'a încleștat, suitu-s'a preste cerbicea mea, slăbit-a vîrtutea mea, că au dat Domnul în mâna mea dureri, nu voi putea să stau.

SAMECH

15. Ridicat-au pre toți cei tari ai mei Domnul din mijlocul meu, chemat-au preste mine vreme, ca să zdrobiască pre cei aleși ai mei, călcat-au Domnul teascul fecioarei fetei lui Iuda, pentru acestea eu plâng.

AIN

16. Ochiul meu a izvorît apă, pentru că s'a depărtat dela mine cel ce mă mângâe, cel ce întoarce sufletul meu, pierit-au fiii mei, pentru că s'a întărit vrăjmașul.

PE

17. Întins-a Sionul mâna sa, nu este cine să'l mângâe pre el, poruncit-au Domnul lui Iacov, că împrejurul lui vor fi cei ce'l necăjesc pre el, făcutu-s'a Ierusalimul, ca cel ce este în mijlocul lor.

TADE

18. Drept este Domnul, că gura lui am amărît, auziți dar toate popoarele și vedeți durerea mea; fecioarele mele și tinerii mei au mers în robie.

COF

19. Că am chemat pre iubiții mei, iar ei m'au amăgit, preoșii mei și bătrânii mei, în cetate s'au sfârșit, că au cerut mâncare lor, pentru ca să se întoarcă sufletele lor și n'au aflat.

REȘ

20. Vezi Doamne că mă necăjesc, pântecul meu s'a turburat și inima mea s'a întors întru mine, că amărându-mă m'am amărît, dinafară m'a făcut fără de fii sabia ca moartea în casă.

ȘIN

21. Auziți dar că suspin eu, nu este cine să mă mângâe pre mine, toți vrăjmașii mei au auzit răutățile mele și s'au bucurat, că tu ai făcut, adus-ai zi, numit-ai timp, făcutu-s'a mie vai! vai!

THAV

22. Să intre toată răutatea lor înaintea feței tale și'i greșește pre ei, în ce chip au făcut ei greșale pentru toate păcatele mele, că multe

16. Ierem. 13, 17 și 14, 17.

18. 1 Imp. 12, 15; Iov 8, 3.

19. Ierem. 30, 14.

20. Isaia 16, 11; Ierem. 14, 18.

21. Ierem. 51, 24.

11. Ierem. 52, 6.

15. Isaia 13, 3; Ierem. 50, 44.

sunt suspinurile mele și inima mea se măhnește.

CAP. 2.

Stricarea cetății și a Bisericii.

ALEF

Cum au întunecat cu iușimea sa Domnul pre fața Sionului? Aruncat-au din cer pre pământ mărirea lui Israil, și nu și-a adus aminte de cel de supt picioarele sale.

BET

2. In ziua urgiei sale prăpădit-au Domnul, necrușând, toate cele frumoase ale lui Iacov le-au surpat cu mâniea sa, țăriile fetei lui Iuda le-au lipit la pământ, surpat-au împărăția ei și pre domnii ei.

GHIMEL

3. Sfărâmat-au cu iușimea mâniei sale tot cornul lui Israil, întors-au înapoi dreapta sa de către fața vrăjmașului și a așătat întru Iacov ca focul văpaea și a mâncat toate cele dimprejur.

DALET

4. Intins-au arcul său ca un vrăjmaș, întărit-au dreapta sa ca un neprieten și au omorât toate cele poșite ale ochilor mei în cortul fetei Sionului, vărsat-au ca focul mâniea sa.

HE

5. Făcutu-s'au Domnul ca un vrăjmaș, prăpădit-au pre Israil, prăpădit-au toate întăririle lui, stricat-au țăriile lui și au înmulțit fetei lui Iuda smerit și smerită.

VAV

6. Și au întins ca o vie sălașul lui, stricat-au sărbătoarea lui, ulfat-au Domnul cele ce au făcut în Sion serbarea lui și a sâmbetei și au întăritat cu pornirea mâniei sale pre împărat și pe preot și pe boier.

ZAIN

7. Lepădat-au Domnul jertfelnicul

2. 5. Iov 13, 24; 16, 9 și 19, 11.

lui, scuturat-au stințenia lui, sfărâmat-au cu mâna vrăjmașului zidul întăririlor lui, glas de războiu au dat în casa Domnului, ca în ziua sărbătorii.

HET

8. Gândit-au Domnul să strice zidul fetei Sionului, întins-au măsură, n'au întors mâna sa dela călcarea de tot și a plâns cea dinaintea zidului, și tot zidul deodată a slăbit.

TET

9. Infiptu-s'au în pământ porțile lui, pierduțu-s'au și s'au zdrobit zăvoarele lui, pre împăratul lui și pre boierul lui întru neamuri, nu este lege, și proroc n'a văzut vedere de la Domnul.

IOD

10. Șezut-au pre pământ, tăcut-au bătrânii fetei Sionului, pus-au țărână pre capul lor, încinsu-s'au cu saci, pogorât-au în pământ pre fecioarele cele de căpetenie ale Ierusalimului.

CAF

11. Sfârșitu-s'au în lacrimi ochii mei, turburatu-s'a inima mea, vărsatu-s'a în pământ mărirea mea pentru zdrobirea fetei poporului meu, când muriă pruncul și sugătorul în ulișele cetăței.

LAMED

12. Maicilor lor am zis: unde este grâu și vin? Când leșinau ei ca niște răniși în ulișele cetăței vărsându-se sufletele lor în sânul maicilor lor.

MEM

13. Ce voiu mărturisii fie, sau ce voiu asemănă fie față Ierusalime? Cine te va mântui, sau cine te va mângâia fecioară față Sioane? Că s'a mărit paharul zdrobirei tale, cine te va vindecă?

NUN

14. Prorocii tăi au văzut fie de-

șarte și nebunie, și n'au descoperit nedreptatea ta, ca să întoarcă robia ta, și au văzut fie luări deșarte, și scoateri afară.

SAMEH

15. Plesnit-au de tine mâinile toți cei ce merg pre cale, șuerat-au și au clășit capul lor de fața Ierusalimului. Această este cetatea, grăi-vor, cununa măririi, veseliea a tot pământul?

AIN

16. Deschi-s'au asupra ta gura lor, toți vrăjmașii tăi șuerară și scrisură dinții și ziseră: să o înghitim pre ea, că această este ziua, care o așteptam pre ea, aflatu-o-am pre ea, văzutu-o-am.

FE

17. Făcut-au Domnul cele ce au gândit, sfârșit-au graiul său, care au poruncit din zilele cele dela început, surpat-au și nu s'au milostivit, și au veselit de tine pre vrăjmași, și au înălțat cornul celor ce te necăjesc pre tine.

TADE

18. Strigat-a inima lor către Domnul, zidurile Sionului să pogoare lacrimi ca pâraele ziua și noaptea, nu-ți da trezie fie, nici să facă lumina ochilor tăi.

COF

19. Scoală-te, bucură-te noaptea, la începăturile străzii tale varsă ca apa inima ta înaintea feșii Domnului, ridică către el mâinile tale pentru sufletele pruncilor tăi celor ce leșină de foame la începutul tuturor ieșirilor.

RES

20. Vezi Doamne și privește pre cine ai prăpădit așa? Au mânca-vor femeile rodul pântecelor lor? Piericiune făcū bucatarul, omorî-se-vor

pruncii cei ce sug lăță? Au ucide-vei întru slințenia Domnului pe Preot și pe Profoc?

SIN

21. Adormit-au la ieșiri pruncul mic și bătrânul; fecioarele mele și fineții mei merseră în robie, cu sabie și cu foamele i-ai ucis în zioa mănii tale, fieri-ai și n'ai cruțat.

THAV

22. Chemat-a ziua sărbătorii nemerniciei mele de prin prejur și n'a fost în ziua mănii Domnului mântuit și rămas, precum am biruit, și am înmulțit pre toți vrăjmașii mei.

CAP. 3.

Piângerea și rugăciunea Prorocului.

ALEF

Eu bărbat văzând sărăciea, cu tociagul mănii lui asupra mea.

2. Luatu-m'a și m'a dus îla întunec și nu la lumină.

3. Însă întru mine a întors mâna sa toată ziua.

4. Invechit-a trupul meu și pielea mea, oasele mele le-a zdrobit.

BET

5. Zidit-a în preajma mea și a întunecat capul meu, și a ostent întru cele întunecoase.

6. Așezatu-m'a că pre morții cei din veac.

GHIMEL

7. Zidit-a în preajma mea și nu voiu ieși, îngreuit-a arama mea.

8. Și voiu strigă și voiu glăsui, astupat-a gura mea.

DALET

9. Zidit-a din nou căile mele, astupatu-le-a, cărările mele le-a turburat.

10. Urs, care pândeste este acesta mie ca leul într'ascuns.

11. Gonit-a pre cel depărtat și m'a încetat, pusu-m'a slins.

15. Ierem. 25, 9.

17. Lev. 26, 41; A 2 Lege 28, 15.

18. Ierem. 14, 17. 19. Ps. 141, 2.

20. 4, 10; A 2 Lege 28, 53.

3. 10. Ozie 13, 8.

HE

12. Întins-a arcul său și m'a stălpit, ca arcul la săgeată.

13. Băgați-a în rărunchii mei tullele sale.

14. Făcutu-m'am ocară la tot poporul meu, cântare lor toată ziua.

VAV

15. Săturatu-m'a de amarăciune, îmbătatu-m'a de fiere.

16. Și a scos cu număr dinții mei, hrănitu-m'a cu cenușe.

17. Și a depărtat dela pace sufletul meu, uifat-am cele bune.

18. Și am zis: pierit-a puterea mea și nădejdea mea dela Domnul.

ZAIN

19. Adusu-mi-am amintire de sărăciea mea și de goana amarăciunei, și a fierei mele.

20. Cu pomenire votu pomeni și va cărli asupra mea sufletul meu.

21. Pre aceasta voi pune la inima mea și voi răbda.

HET

22. Milele Domnului, că nu m'au părăsit pre mine, că nu s'au sfârșit îndurările lui.

23. Lunile spre diminești miluește Doamne, că nu ne-am sfârșii, că nu s'au sfârșit îndurările lui, deșarte în diminești, multă este credința ta.

24. Partea mea este Domnul, zis-a sufletul meu; pentru aceea îl voi aștepta pre el.

TET

25. Bun este Domnul celor ce'l așteaptă pre el, sufletul, care'l va căută pre el.

26. Bine este și va aștepta și va odihni întru mântuirea lui Dumnezeu.

27. Bine este bărbatului, când va ridica jug în tinerețele sale.

28. Ședeă-va singur? Va tăceă, penitrucă a ridicat jug preste sine.

29. Își va da falca sa celui ce'l lovește pre el, sătura-se-va de ocară.

IOD

30. Că în veac nu se va depărta Domnul.

31. Că cel ce au smerit, milosiv-se-va după mulțimea miliei sale.

CAF

32. N'a răspuns dela inima sa, și a smerit pre fiii bărbatului.

33. Ca să smerească supt picioarele sale pre toți legații pământului.

LAMED

34. Ca să abată judecata bărbatului în preajma feței celui înalt.

35. Ca să osândiască pre om, când se judecă el, Domnul n'au zis.

36. Cine a zis așa și s'a făcut? Domnul n'au poruncii.

37. Din gura celui înalt nu vor ieși cele rele, ci ce este bun.

MEM

38. Au cărli-va cel ce trăește, bărbatul pentru păcatul său?

NUN

39. Cercetatu-s'a calea noastră și s'a cercat și ne vom înloarce până la Domnul.

40. Să luăm inimile noastre în mâinile noastre în sus către cer.

41. Păcătuit-am, păgănit-am, nu ne-am pocăit.

SAMEH

42. Acoperitu-ne-ai întru mânăie și ne-ai gonit pre noi, omorțu-ne-ai, și nu te-ai milosiv.

43. Acoperitu-te-ai cu nor pre tine pentru rugăciune,

AIN

44. Ca să clipest eu și ca să ne depărțam ne-ai pus pre noi în mijlocul popoarelor.

45. Deschis-au asupra noastră gura lor, toți vrăjmașii noștri.

13. Iov 30, 9. 15. Ierem. 23, 15 și 8 14.
22. Ps. 102, 9; Esdra 9, 13. 23. Ps. 29, 5.
24. Ps. 15, 5; Avacum 2, 3.
26. Isaia 30, 15.

30. Isaia 57, 16.
37. Isaia 31, 2; Fimos 3, 6.
39. Ps. 118, 59; 2 Cor. 13, 5.
41. Dan 9, 5. 44. 1 Cor. 4, 13.

46. Frică și spaimă s'au făcut po-
uă, ridicare și sfărâmare.

47. Slobozirile apelor înaintea o-
chilor mei, pentru sfărâmarea fetei
poporului meu.

PE

48. Ochiul meu s'a orbit, nu voi
facea, ca să nu fie trezire.

49. Până când se va plecã și va
vedea Domnul din cer.

50. Ochiul meu va tânji asupra
sufletului meu pentru toate fetele
cetăței.

TADE

51. Vânănd m'au vânat ca pre o
pasăre; toți vrămașii mei în zadar.

52. Omorât-au în groapă vieța
mea și au pus piatră preste mine.

53. Vărsatu-s'a apă preste capul
meu, zis-am: lepădat sunt.

COF

54. Chemat-am numele tău Doam-
ne din groapa cea prea adâncă.

55. Glasul meu ai ascultat, să nu
ascunzi urechile tale la rugăciunea
mea.

56. Spre ajutorul meu te-ai apro-
piat, în ziua în care te-am chemat
pre tine, mi-ai zis mie: nu te teme.

REȘ

57. Judecat-ai Doamne toate ju-
decățile sufletului meu, mântuit-ai
vieța mea.

58. Văzut-ai Doamne turburările
mele, judecat-ai judecata mea.

59. Văzut-ai toată izbânda lor și
toate gândurile lor întru mine.

SIN

60. Auzit-ai ocara lor, toate gân-
durile lor asupra mea.

61. Buzele celor ce se ridică a-
supra mea și cugetele lor asupra
mea toată ziua.

62. Șederea lor și scularea lor,
privește spre ochii lor.

63. Răsplăti-vei lor răsplătire,
Doamne, după faptele mâinilor lor.

TAV

64. Dă-vei lor scufeală, a inimii
mele osteneală.

65. Tu pre ei îi vei gonî cu mâ-
nie și i vei pierde pre ei de sup-
cer Doamne.

CAP. 4.

Pricina certărei și nădejdea izbăvirii.

ALEF

Cum se va negri aurul? Schimbă-
se va argintul cel bun? Vărsă-
tu-s'au pietrele cele sfinte la înce-
puturile tuturor ieșirilor.

BET

2. Fiii Stonului cei cinștii, cei ri-
dicași cu aur, cum s'au socotit în-
tre vase de lut, care sunt lucruri
de mâinile olarului?

GHIMEL

3. Și balaurii dezbrăcără fațele, a-
plecat-au puil lor, fetele poporului
meu spre nevindecare, ca pasărea
în pustie.

DALET

4. Lipitu-s'a limba sugătorului de
gâtlejul său pentru sete, pruncii au
cerut pâine, nu este cine să o frân-
gă lor.

HE

5. Cei ce mâncau desfătările s'au
stins întru ieșiri, cei ce se apleacă
în făși, îmbrăcatu-s'au cu gunoii.

VAV

6. Și s'a mărit fărădelegea fetei
poporului meu, mai mult decât fără-
delegea Sodomului, celui surpat ca
o nevoie și nu i-a durul întru ea
mâinile.

ZAIN

7. Curățitu-s'au cei sfinșii ai ei
mai mult decât zăpada, luminatu-
s'au mai mult decât laptele, înche-
gatu-s'a mai mult decât piatra sap-
firului zmulgerea lor.

46. Isaia 24, 18. 47. Ps. 118, 136.

51. Pilde 1, 17.

53. Ps. 30, 23; Isaia 38, 11.

4. 6. Fac. 9, 24.

HET

8. Intunecatu-s'a mai mult decât spuza chipul lor, nu s'au cunoscut întru ieșiri, închegatu-s'a pielea lor peste oasele lor, uscatu-s'a, făcutu-s'a ca un lemn.

TET

9. Mai buni erau răniiși cei de sabie, decât cei răniiși de foamele, mers-au împinși dela roadele țarinelor.

IOD

10. Măinile femeilor celor neindurătoare au fieri pe pruncii lor, fost-au lor spre mâncare întru surparea fetei poporului meu.

CAF

11. Sfârșit-au Domnul mâniea sa, vărsat-au iușimea mâinii sale și au aprins foc în Sion și au ars de tot temelile lui.

LAMED

12. N'au crezut împărajii pământului, toți cei ce făcuesc lumea, că va intra vrăjmașul și necăjitorul prin porțile Ierusalimului.

MEM

13. Pentru păcatele prorocilor lui, pentru strămbățășile preoșilor lui, celor ce au vărsat sânge drept în mijlocul lui.

NUN

14. Clătitu-s'au priveghetorii lui întru ieșiri, pângăritu-s'au cu sânge, neputând ei, atins-au îmbrăcămintele lor.

SAMEH

15. Feriți-vă dela cele necurate, chemați pre ei, feriți-vă! feriți-vă! Nu vă atingeți, că s'au afățat și s'au și turburat, ziceți întru neamuri: nu vor mai adaoge a nemernici.

AIN

16. Fața Domnului este partea lor, nu va adaoge a privi la ei, fața pre-

oșilor n'au luat, pre proroci n'au miluit.

PE

17. Inșă fiind noi s'au sfârșit ochii noștri, spre ajutorul nostru în-deșert privind noi am privit la neam, care nu mântuește.

TADE

18. Vănat-am pre cei mai mici ai noștri, ca să nu meargă în ulițele noastre, apropiatu-s'a vremea noastră, plinitu-s'au zilele noastre, soșit-a sfârșitul nostru.

COF

19. Sprinteni s'au făcut cei ce ne goniau pre noi, mai mult decât vulturii cerului, peste munți s'au afățat, în pustiu ne-au pândit pre noi.

REȘ

20. Duhul feței noastre unsul Domnul s'au prins întru stricăciunile noastre, căruia am zis: întru umbra lui vom trăi întru neamuri!

ȘIN

21. Bucură-te și te veselește fata Idumeii, ceea ce făcuesți pre pământ; că și peste tine va trece paharul Domnului, îmbătă-te-vei și vei vărsa.

TAV

22. Sfârșitu-s'a fărădelegea ta față Sion, nu va adaoge încă a te înstreină pre tine, cercetat-a fărădelegile tale față Edom, descoperit-a necurățiile tale.

CAP. 5.

Rugămintea Prorocului

Adu'ți aminte Doamne, ce s'a făcut nouă, privește și vezi ocară noastră.

2. Moștenirea noastră s'a mutat la alții, casele noastre la streini.

3. Sărmani ne-am făcut, nu este taia, matcele noastre ca văduvele.

17. Ierem. 37, 7; Isaia 30, 1, 2, 7; Iezech. 29, 16. 19. A 2 Lege 28, 49; Ierem. 16, 16.

20. Ierem. 52, 8, 9.

21. Ierem. 25, 15, 16.

8. 5. 10; Iov 30, 30; Ieremia 14, 2.

10. Lev. 26, 29; 4 Imp. 6, 29.

11. A 2 Lege 28, 53; Varuh 1, 12.

13. Iezem. 5, 31 și 23, 21.

4. Apa noastră cu argint o am băut, lemnele noastre cu schimb au venit.

5. Preste cerbicea noastră ne-am gonit, ostentit-am, nu ne-am odihnit.

6. Eghiptetul a dat mâna, Asur spre săturarea lor.

7. Părinții noștri au păcătuit și nu sunt, noi fărădelegile lor am purtat.

8. Robi ne-au stăpânit pre noi, mântuit nu este din mâinile lor.

9. Cu sufletele noastre vom aduce pâinea noastră de către fața sabiei pustiului.

10. Pielea noastră ca un cupfor s'a afumat, smulsu-s'a de către fața viforului foamei.

11. Pre femei în Sion au smerit, pre fecioare în cetățile lui Iuda.

12. Boteții cu mâinile lor s'au spânzurat, bătrânii nu s'au cinstit.

13. Cei aleși plângere au luat și tinerii cu lemn au slăbit.

14. Și bătrânii dela poartă s'au

5. 10. 4-8; Ps. 118, 83.

părăsiti, cei aleși dela cântările lor au încetat.

15. Stricatu-s'a bucuria inimei noastre, întorsu-s'a întru plângere jocul nostru.

16. Căzut-a cununa capului nostru și vai nouă, că am păcătuit.

17. Pentru aceasta s'a făcut durere, întristată este inima noastră, pentru aceasta s'au întunecat ochii noștri.

18. Pre muntele Sionului, că s'a stins, vulpi au trecut printr'insul.

19. Tu Doamnă în veac vei rămâne, scaunul tău în neam și în neam.

20. Pentru ce până în sfârșit ne vei uita pre noi? Părăsi-ne-vei pre noi întru îndelungare de zile?

21. Întoarce-ne pre noi Doamne către tine și ne vom întoarce, și înnoiește zilele noastre ca și mai înainte.

22. Că lepădând, ne-ai lepădat pre noi, mâniau-te-ai spre noi foarte.

15. Ierem. 31, 13. 19. Ps. 9, 7 și 101, 13.
21. Ierem. 31, 18; Ioan. 6, 44.

IEZECHIL

CAP. 1.

Vedeniile Prorocului Iezechiel.

Si a fost în anul al treizecelea în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, eram eu în mijlocul robiei la rîul Hovar și s'au deschis cerurile și am văzut vedenia lui Dumnezeu.

2. În ziua a cincea a lunii, acesta era anul al cincilea al robiei împăratului ioachim.

3. S'a făcut cuvîntul Domnului către Iezechiel feciorul lui Vuzi preotul, în pămîntul Haldeilor la rîul Hovar, și a fost preste mine mîna Domnului.

4. Și am văzut, și iată un vînt ridicându-se ieșea despre miazănoapte, și un nor mare într'însul, și lumină împrejurul lui și foc strălucitor, și în mijlocul lui ca o vedere de chihribăr în mijlocul focului, și lumină într'însul.

5. Și în mijloc ca o asemănare de patru hiare, și aceasă este vederea lor, asemănare de om într'însese.

6. Și patru fețe la una, și patru aripi la una.

7. Și fluerile picioarelor lor drepte, și picioarele lor cu pene, și scînteii ca arama ce lucește, și ușoare aripile lor.

8. Și mîna de om supt aripile lor de câte patru pîrțile lor.

9. Și fețele lor și aripile acelor patru, fiindu-se una de alta, și fețele celor patru nu se întorceau cînd umblau ele, fiecare împreajma feței sale umblă.

10. Și asemănarea fețelor lor, față de om, și față de leu din dreapta celor patru, și față de vițel din stînga celor patru, și față de vultur la cele patru.

11. Și aripile lor întinse deasupra celor patru, la fiecare două aripi erau împreunate una cu alta, și două acopereau deasupra trupului lor.

12. Și fiecare mergea împreajma feței sale, și ori încotro mergea vîntul, mergeau și ele, și nu se întorceau.

13. Și în mijlocul hiarelor vedere era ca de cărbuni de foc arzător, și ca o vedere de tăclii învîrtindu-se în mijlocul hiarelor, și lumină de foc, și din foc ieșă ca un fulger.

14. Și hiarele mergeau și se învîrteau ca o vedere de fulger.

15. Și am văzut, și iată o roată era pre pămînt, care se ținea de cele patru hiare.

16. Și chipul roatelor și făptura lor în chipul Tarsisului, și asemănarea a celor patru, și chipul lor

1. 1. 4 Imp. 24, 12, 16.

4. Ierem. 1, 13 și 4, 12.

10. Apoc. 4, 7.

și făptura lor eră ca și cum ar fi roată în roată.

17. Spre patru părți ale sale mergeau, și nu se învârteau când mergeau ele.

18. Nici aveau ele spate, și înălțime eră la dânsese, și le-am văzut pre ele, și spatele a celor patru erau pline de ochi împrejur.

19. Și când mergeau hiarele, mergeau și roatele, care se țineau de ele, și când se ridicau hiarele de pre pământ, se ridicau și roatele.

20. Și ori unde eră norul, acolo eră și vântul de mergea, și mergeau și hiarele, și roatele se ridicau cu dânsese, pentrucă duh de vieață eră în roate.

21. Când mergeau hiarele, mergeau și roatele, și când stau ele, stau și roatele; și când se ridicau ele de pre pământ, se ridicau cu ele și roatele, că duh de vieață eră în roate.

22. Și asemănare preste capul hiarelor ca o întărire ca vederea cristalului, și întinsă preste aripile lor deasupra.

23. Și supt întăritură aripile lor întinse bătând una spre alta, fiecare cu două împreunate își acoperea frupurile sale.

24. Și am auzit glasul aripilor lor, când sburau, ca un glas de ape multe; când mergeau ele, glasul cuvântului eră ca un glas de tabără, și când stau ele, încetau aripile lor.

25. Și iață glas eră deasupra întăriturei ce eră preste capul lor, când stau ele, se lăsau aripile lor.

26. Și deasupra întăriturei care eră preste capul lor, ca vederea pietrei safirului, și asemănare de scaun pre dânsul, și preste asemănarea scaunului, asemănare ca un chip de om deasupra.

27. Și am văzut ca o vedere de chihribar, și ca o închipuire de foc

din lăuntru lui împrejur, dela vederea mijlocului și în sus, și dela vederea mijlocului și până jos, văzut-am vedere de foc, și lucirea lui împrejur.

28. Ca vederea curcubeului când este pre nori în zi de ploaie; așa eră vederea lucirii prin prejur.

CAP. 2.

Vedenia cărții.

Aceasta este vederea asemănării slavei Domnului, și am văzut și am căzut pre fața mea, și am auzit glas grăind.

2. Și au zis către mine: fiul omului ! Stăi pre picioarele tale, și voiu grăi către tine.

3. Și a venit la mine Duh, și m'a luat pre mine, și m'a ridicat, și m'a pus pre picioarele mele, și l-am auzit pre el grăind către mine, și a zis către mine: fiul omului ! Te voiu trimite eu pre tine la casa lui Israel, la cei ce m'au amărit pre mine, cari m'au amărit pre mine ei și părinții lor până în ziua de astăzi.

4. Și fii tari de obraz și vârioși la inimă sunt; eu te voiu trimite pre tine la dânsii, și vei zice lor: aceea zice Domnul:

5. Doar, cândvă vor auzi, și se vor teme, pentrucă este casă amăritoare, și vor cunoaște că proroc ești tu între dânsii.

6. Și tu fiul omului ! Să nu te temi de ei, și să nu te spăimântezi de fața lor; pentrucă sălbateci se vor face, și se vor adună asupra ta împrejur, și în mijlocul scorpilor tu lăcuesți; de cuvintele lor să nu te temi, și de fața lor să nu te spăimântezi, pentrucă este casă amăritoare.

7. Și vei grăi cuvintele mele că-

2. 2. Dan 10, 11.

3. Ieremia 3, 24. 6. Mih. 7, 4.

tre ei, doar cândvã vor auzi sau se vor teme, pentrucã este casã amãritoare.

8. Și tu fiul omului! Ascultã pre cel ce grãește cãtre tine, și nu fii amãritor ca și casa cea amãritoare, deschide gura ta, și mãnãncã ceea ce'ți dau eu șie.

9. Și am vãzut, și iatã mãnã înfinsã cãtre mine, și într'insa începutul cãrții.

10. Și o au desfãcut înaintea mea, și erã scris înlãuntrul și dinafarã, și erã scris într'insa plãngere, cãntare și vai.

CAP. 3.

Vedenia prorocului.

Și au zis cãtre mine: fiul omului! Mãnãncã cartea aceasta, și mergi și grãește fiilor lui Israil.

2. Și am deschis gura mea, și mi-a bãgat în gurã cartea aceea.

3. Și au zis cãtre mine: fiul omului! Gura ta va mãnã, și pãntecele tãu se va sãtura de cartea aceasta, care se dã șie. Și o am mãnãat, și s'a fãcut gura mea dulce ca mierea.

4. Și a zis cãtre mine: fiul omului mergi, și intrã la casa lui Israil, și grãește cuvintele mele cãtre ei.

5. Cã nu te trimiș eu la popor adãnc la cuvãnt și greu la limbã; ci la casa lui Israil.

6. Nici la popoare multe de altã vorbã sau de altã limbã, nici la cei grei la limbã a cãror cuvinte sã nu le înțelegi, cã de te-ași fi frimes la aceia, fãrã îndoialã te-ar fi ascultat.

7. Iar casa lui Israil nu va vreã sã te asculte, pentrucã nu vor sã mã asculte pre mine, cã toatã casa lui Israil este îndãrãnicã și vãrtoasã la inimã.

8. Și iatã am dat fața ta mai tare decãt fețele lor, și biruința ta mai vãrtoasã de cãt biruința lor.

9. Cã va fi pũrurea mai tare de cãt piatra biruința ta; sã nu te temi de ei, nici sã te sperii de fața lor, pentrucã este casã amãritoare.

10. Și au zis cãtre mine: fiul omului! Toate cuvintele mele, care le-am grãit cãtre tine, le iã în inima ta, și cu urechile tale sã le auzi.

11. Și mergi, intrã la robie lã fiii poporului tãu, și vei grãit cãtre ei, și vei zice: acestea zice Domnul, doar vor auzi și se vor muia.

12. Și m'a luat Duh, și am auzit dinapoia mea glas de cutremur mare, zicãnd: binecuvãntatã este mãrirea Domnului din locul sãu.

13. Și am vãzut glasul aripilor hiarelor, care zburã una cãtre alta, și glasul roatelor fiindu-se de ele, și glasul cutremurului.

14. Și Duhul Domnului m'a ridicat pre mine, și m'a luat, și am mers pre sus întru pornirea duhului meu, și mãna Domnului a fost cu mine tare.

15. Și am intrat în robie pre sus, și am încunjurat pre cei ce lãcuiesc la rãul flovar, cari erau acolo, și am șezut acolo șapte zile amestecãndu-mã în mijlocul lor.

16. Și a fost dupã acele șapte zile, s'a fãcut cuvãntul Domnului cãtre mine, zicãnd:

17. Fiul omului! Socotitor te-am dat pre tine casei lui Israil, și vei auzi din gura mea cuvãnt, și'i vei înfricoșã pre ei dela mine.

18. Cãnd voiu zice eu celui fãrãdelege: cu moartã vei muri, și n'ai osebit, nici ai grãit celui fãrãdelege, ca sã se întoarcã dela cãile sale, și sã fie viu; cel fãrãdelege acela întru nedreptatea sa va muri, și sãn-

8. Apoc. 10, 9.

3. 1. Apoc. 10, 9.

3. Apoc. 10, 9-10. 4. Ierem. 1, 17.

8. Ieremia 1, 18.

9. Ierem. 1, 8, 17; 5, 3. 17. 1 Tim. 3, 1.

gele lui din mâna ta îl voi cere.

19. Și de vei osebi și vei grăi celui fărădelege, și nu se va întoarce dela fărădelegea sa și dela călea sa; cel fărădelege acela întru nedreptătea sa va muri, și tu vei mântui sufletul tău.

20. Și de se va abate dreptul de la dreptățile sale, și va face fărădelege, și voi da chin înaintea feții lui, el va muri, pentrucă nu i-ai vestit lui, și întru păcatele lui va muri, că nu se vor pomeni dreptățile lui, care a făcut, și sângele lui din mâna ta îl voi cere.

21. Iar de vei spune tu dreptului, ca să nu păcătuiască, și el nu va păcătui, cel drept cu vieață va viețui, că ai spus lui, și tu vei mântui sufletul tău.

22. Și au fost preste mine mâna Domnului, și au zis către mine: scoală-te și ieși la câmp, și acolo se va grăi către tine.

23. Și m'am sculat și am ieșit la câmp, și iată acolo mărirea Domnului stă, în ce chip eră vederea, și precum eră mărirea Domnului, care o am văzut la rîul Hovar, și am căzut pre fața mea.

24. Și au venit preste mine Duh, și m'au pus pre picioarele mele, și au grăit către mine, și mi-au zis mie: intră și te închide în mijlocul casei tale.

25. Și tu fiul omului iată s'au dat asupra ta legături, și te vor lega cu ele, și nu vei ieși din mijlocul lor.

26. Și voi lega limba ta, și vei asurzi, și nu vei fi ca omul cel ce i mustără pre ei, pentrucă este casă amărîtoare.

27. Și când voi grăi către tine voi deschide gura ta, și vei zice către ei, acestea zice Domnul: cel ce aude, auză, și cel ce nu crede,

nu crează, pentrucă este casă amărîtoare.

CAP. 4.

Prorocia foamei cetății Ierusalimului.

Iar tu fiul omului la fie cărămidă și o vei pune înaintea feței tale, și vei scri pe dânsa cetatea Ierusalimului.

2. Și vei face ei îngrădire și vei zidi la ea întăritură, și o vei încunjura cu șanț, și vei pune asupra ei taberi, și vei așeză aruncări împrejur.

3. Și tu ia'ți fie o tigae de fier, și o vei pune pre ea zid de fier între tine și între cetate, și vei găsi fața ta asupra ei, și va fi înculată, și o vei închide pre ea. Semn va fi acesta fiilor lui Israel.

4. Și tu vei dormi pre coasta ta cea stângă, și vei pune nedreptățile casei lui Israel preste ea, după numărul zilelor una sufă cincizeci, care vei dormi pre ea, și vei luă nedreptățile lor.

5. Și eu am dat fie nedreptățile lor spre număr de zile, una sufă și nouăzeci de zile, și vei luă nedreptățile casei lui Israel.

6. Și dupăce vei săvârși acestea vei dormi pre coasta ta cea dreaptă, și vei luă nedreptățile casei lui Iuda, patruzeci de zile, o zi pentru un an am pus fie.

7. Și spre închiderea Ierusalimului vei găsi fața ta, și brațul tău vei întări și vei proroci asupra lui.

8. Și eu iată am pus preste tine legături, și să nu te întorci de pre o coastă a ta pre cealaltă coastă a ta, până ce se vor săvârși zilele închiderii tale.

9. Și'ți ia fie grâu și orz și bob și linte și mălaiu și ovăz, și le vei face acestea fie pâini după numărul

rul zilelor, care vei dormi tu pre coasta ta, în una sută și nouăzeci de zile le vei mânca pre ele.

10. Și mâncarea ta, care vei mânca să fie cu măsură, de douăzeci de sicli pe zi, din vreme în vreme le vei mânca pre ele.

11. Și apa cu măsură vei bea și a șasea parte de in, din vreme în vreme vei bea.

12. Și ca o turtă de orz le vei mânca, în balebă de murdărie ome-nească le vei ascunde înaintea ochilor lor.

13. Și vei zice: acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil, așa vor mânca fiij lui Israil necurate întru neamurile, la care îi voi risipi pre ei.

14. Și am zis: nicidecum Doamne Dumnezeu lui Israil, că nu s'a pân-gărit sufletul meu cu necurăție și mortăciune, și mâncat de hiară n'am mâncat dela nașterea mea până acum, nici a intrat în gura mea toată carnea spurcată.

15. Și au zis Domnul către mine: iată am dat fie balebă de bou în locul băușilor de om și vei face pâinile tale într'insele.

16. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! iată eu voi zdrobi țărinea pâinii în Ierusalim și vor mânca pâinea eu cântar și eu grije și apa cu măsură și cu necaz o vor bea.

17. Ca să se lipsească de pâine și de apă, și se va sînge omul și fratele lui, și se vor topi întru nedreptățile lor.

CAP. 5.

Pedeapsa poporului.

Iar tu fiul omului! Ia fie sabie mai lăscușită decât briciul bărbierului, agonisește ți aceasta fie și o vei a-

duce preste capul tău și preste barba ta, și vei lua cumpănă de dramuri și le vei împărți pre ele.

2. A patra parte cu foc vei arde în mijlocul cetății după plinirea zilelor închiderii și vei lua a patra parte, și o vei arde în mijlocul ei, și a patra parte o vei tăia cu sabia împrejurul ei, și a patra parte o vei risipi în vânt și sabia o vei goli dinapoia lor.

3. Și vei lua de acolo puține cu numărul și le vei lega în marginea veșmântului tău.

4. Și dintr'acestea iar vei mai lua, și le vei arunca în mijlocul focului și le vei arde pre ele cu foc, dintr'acestea va ieși foc la toată casa lui Israil.

5. Acestea zice Domnul, acesta este Ierusalimul, pusu-l-am pre ei în mijlocul neamurilor, și în țările cele din prejurul lui.

6. Și vei grăi îndreptările mele celui fărădelege dintru neamuri și legiurile mele din țările cele de prin prejurul lui: că îndreptările mele le-au lepădat și întru legiurile mele n'au umblat.

7. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentru că prilejul vostru este din neamurile cele ce sunt împrejurul vostru, și întru legiurile mele n'ați umblat, și îndreptările mele nu le-ați făcut, ci nici după îndreptările neamurilor celor dimprejurul vostru n'ați făcut.

8. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu viu asupra ta și voi face în mijlocul tău judecată înaintea neamurilor.

9. Și voi face întru tine cele ce n'am făcut și care mai mult nu voi face lor pentru toate spurcăciunile tale.

10. Pentru aceea părinții vor mân-

13. Ozic 9, 3. 14. Isaia 65, 4; E. Ap. 10, 14. 17. Lev. 26, 26; Isaia 3, 1.

5. I. Isaia 7, 20.

5. Plâng. 1, 1. 8. Amos 3, 6.
10. A 2 Lege 28, 53; 4 Imp. 6. 28; Jerem. 49, 32.

că pre fii în mijlocul tău, și fiii vor mânca pre părinți, și voi face întru tine judecăși și voi risipi pre toți cei rămași ai tăi la tot vântul.

11. Pentru aceea viu sunt eu, zice Domnul; pentru că ai spurcat cele sfinte ale mele cu toate ale tale cele neplăcute și cu toate urâciunile tale, și eu te voi lepăda pre tine și nu te va cruța ochiul meu și nu'mi va fi milă de tine.

12. A patra parte a ta cu moarte va pieri, și a patra parte a ta de foamete se va sfârși în mijlocul tău, și a patra parte a ta la tot vântul o voi risipi, și a patra parte a ta de sabie va cădea împrejurul tău, și voi goli sabia dinapoia lor.

13. Și se va sfârși mâniea mea și urgia mea asupra lor, și vor cunoaște, că eu Domnul am grăit întru răvna mea, când voi sfârși mâniea mea asupra lor.

14. Și te voi pune pre tine spre pustiere, și pre fetele tale împrejurul tău înaintea a tot călcătorului.

15. Și vei suspină și vei fi fricoasă întru neamurile cele dimprejurul tău, când voi face întru tine judecăși cu urgia și cu iușimea și cu izbândirea mâniei mele, eu Domnul am grăit.

16. Și când voi trimite săgețile cele de foamete asupra lor și vor fi la sfârșire și voi zdrobi iărcea pâinei tale.

17. Și voi trimite asupra ta foamete și hiare rele, și te voi certă pre tine, și moarte și sânge va trece prin tine, și sabie voi aduce preste tine de prin prejur, eu Domnul am grăit.

CAP. 6.

Prorocia improtiva Iudeii.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! întărește fața ta asupra munților lui Israil și prorocește către ei.

3. Și vei zice: munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul, munților și dealurilor și văilor și codrilor: iață aduc asupra voastră sabie, și vor pieri cele înalte ale voastre.

4. Și se vor zdrobi jertfelnicile voastre și capiștile voastre, și voi lepăda pre cei uciși ai voștri înaintea idolilor voștri.

5. Și voi da stârvurile fiilor lui Israil înaintea feșii idolilor lor, și voi risipi oasele voastre împrejurul jertfelnicilor voastre.

6. Și în toată lăcuința voastră, cetățile se vor pustii, și cele înalte se vor strică, ca să se piarză de tot jertfelnicile voastre, și se vor sfărâma idoli voștri, și se vor surpă capiștele voastre, și se vor strică faptele voastre.

7. Și vor cădea uciși în mijlocul vostru, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

8. Și voi lăsa întru voi pre cei ce au scăpat de sabie întru neamuri, când voi risipi pre voi prin țări.

9. Și și vor aduce aminte de mine cei scăpați dintru voi întru neamurile la care s'au dus robi, jurat-am inimii lor, care curvește dela mine, și ochilor lor, care curvesc după izvodirile lor, și vor plânge teșele lor pentru răutățile care au făcut întru toate urâciunile lor.

10. Și vor cunoaște că eu Domnul nu în zadar am grăit, ca să le fac lor toate relele acestea.

11. Acestea zice Domnul: bate cu mâna și lovește cu piciorul, și ză: bine, bine preste toate urâciunile casei lui Israil, că de sabie și de foamete și de moarte vor cădea.

6. 4. Lev. 26, 30; A 2 Lege 29, 17; 3 Imp. 15, 12. 9. Ozie 5, 15.

12. Cel de aproape de sabie va cădea, iar cel de departe de moarte va muri; și cel ce a rămas cuprins de foame se va sfârși, și voi sfârși mâniea mea asupra lor.

13. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul, când ucișii voștri vor fi în mijlocul idolilor voștri, împrejurul jertfelnicilor voastre în tot muntele înalt, și în toate vărfurile măgurilor, și supți tot copacul umbros, și supți tot stejarul tufos, unde au dat miros de bună mireasmă idolilor lor.

14. Și voi întinde mâna mea asupra lor, și voi pune pământul lor spre pustiere, și spre pierire dela pustia Devlata dintru toată lăcuința lor, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 7.

Urmarea prorociei.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând :

2. Și tu fiul omului ! Zi : acestea zice Domnul pământului lui Israel : sfârșitul vine preste cele patru aripi ale pământului.

3. Vine sfârșitul, acum este sfârșitul preste tine, și voi trimite eu la tine, și voi izbândi întru toate căile tale, și voi pune înaintea ta toate urâciunile tale.

4. Nu va părtiniți ie ochiul meu, nici mă voi milostivi spre tine, ci căile tale asupra ta le voi pune, și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

5. Pentru că acestea zice Domnul : răutate una, răutate iată vine.

6. Sfârșitul vine, vine sfârșitul, ridicatu-s'a asupra ta, iată vine.

7. Vine împletitură preste tine celor ce lăcuiesc pre pământ, venit-a

vremea, apropiatu-s'a ziua, nu cu gâlcevi, nici cu chinuri.

8. Acum de aproape voi vărsa mâniea mea preste tine, și voi sfârși urgia mea întru tine, și te voi judecă pre tine întru căile tale, și voi pune preste tine toate urâciunile tale.

9. Nu va părtiniți ochiul meu, nici mă voi milostivi, ci voi pune asupra ta căile tale, și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște că eu sunt Domnul cel ce bat.

10. Iată ziua Domnului, iată sfârșitul vine, eșit-a împletirea și a înflorit toiagul, sculatu-s'a trufia.

11. Și va sfărâma țăria celui fără-delege, și nu cu gâlceavă, nici cu grabă, și nu din ei sunt, nici este frumusețe întru ei.

12. Vine vremea, iată ziua, cel ce cumpără să nu se bucure, și cel ce vinde să nu plângă, că urgie este preste toată mulțimea ei.

13. Pentru că cel ce va cumpără, la cel ce va vinde nu se va mai întoarce, și nu este încă în viață a trăi lui, că vedere la toată mulțimea ei nu se va întoarce, și omul întru ochii vieții sale nu va birul.

14. Trâmbițași cu trâmbiță și judecași toate, și nu va fi cine să meargă la războiu, că urgia mea este preste toată mulțimea ei.

15. Războiul cu sabie din afară, și foametea și moartea din lăuntru, cei din câmp de sabie vor muri; iar pre cei din cetate foametea și moartea îi va pierde.

16. Și vor scăpa cei ce vor fugi dintru ei, și vor fi în munți, ca niște porumbițe cercetătoare, și pre toți îi voi omorî, pre fiecare întru nedreptățile sale.

17. Toate mâinile se vor slăbă-nogi, și toate coapsele se vor spurcă cu umezeală.

13. Isaia 57, 5; 3 Imp. 14, 23; 4 Imp. 16, 4; 17, 10; Ierem. 2, 20.

7, 12. 1 Cor. 7, 30.

17. Isaia 13, 7; Ierem. 6, 24.

18. Și se vor încinge cu saci, și i va acoperi pre ei spaimă, și preste toată fața rușine preste ei și preste tot capul pleșuvie; argintul lor le-pădă-se-va în ulițe, și aurul lor se va trece cu vederea.

19. Argintul lor și aurul lor nu va putea să i mântuiască pre ei în ziua mâniei Domnului, sufletele lor nu se vor sătura, și pântecele lor nu se va umplea, că chin nedreptățiilor lor s'au făcut.

20. Cele alese ale lumii spre trufie le-au pus, și icoane urăciunilor sale au făcut dintru aceia, pentru aceasta dat-am lor acestea spre necurăție.

21. Și le voi da pre ele în mâinile streinilor, ca să le jefuiască și omoritorilor pământului pradă, și le vor spurcă pre ele.

22. Și voi întoarce fața mea de către ei, și vor spurcă cercetarea mea, și vor intra înir însele fără de pază, și le vor spurcă pre ele.

23. Și vor face turburare, că pământul este plin de popor, și cetatea este plină de fărădelege.

24. Și voi aduce pre cei foarte răi din neamuri și vor moșteni casele lor, și voi întoarce înfierbântarea țării lor, și se vor spurcă sfintele lor.

25. Și curățenia va veni, și va cercă pacea, și nu va fi.

26. Vai preste vai va fi, și veste preste veste va fi și se va căută vedenie dela proroc, și legea va pieri dela preot, și sfatul dela cei bătrâni.

27. Impăratul va plânge și boierul se va îmbrăcă cu întristare, și mâinile poporului pământului se vor slăbănogi, după căile lor face-voiu lor, și întru judecășile lor îmi voi

izbândi pre ei, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 8.

Iezechiil răpit cu Duhul din Haldeea în Ierusalim.

Și a fost în al șaselea an în luna Șa cincea, în cinci zile ale lunii, eu ședeam în casa mea, și bătrânii Iudei ședeau înaintea mea. Și s'a făcut preste mine mâna Domnului.

2. Și am văzut, și iată asemănare ca un chip de bărbat dela mijlocul lui și până jos foc, și dela mijlocul lui și în sus ca vederea aburului, ca chipul chihribarului.

3. Și a întins asemănare de mână, și m'a luat de creștetul meu, și m'a ridicat Duhul între pământ și între cer, și m'a adus în Ierusalim întru vedenia lui Dumnezeu la finda porții cei mai dinlăuntru, care caută către mieznoapte unde eră stâlpul câștigătorului.

4. Și iată eră acolo slava Domnului Dumnezeului lui Israil, precum eră vedenia, care o am văzut în câmp.

5. Și au zis către mine: fiul omului! Caută cu ochii tăi către mieznoapte, și am căutat cu ochii mei către mieznoapte, și iată dela mieznoapte către poarta cea dela răsărit a altarului, idolul râvnii întru intrare.

6. Și au zis către mine: fiul omului! Văzut-ai ce fac aceștia? Fărădelegi mari, care casa lui Israil le face aici, ca să se depărteze de cele sfinte ale mele? Și încă mai mari fărădelegi vei vedea.

7. Și m'a băgat la tinzele curții, și am văzut, și iată o gaură în perete.

8. Și au zis către mine: fiul omului! Sapă în perete, și am săpat în perete, și iată o ușe.

18. Isaia 15, 2, 3; Ierem. 48, 37; Amos 8, 10. 19. Sof. 1, 15; Iezech. 7, 19; Pilde 11, 4; Strab 5, 10. 26. Plâng. 2, 9.

8. 3. Daniil 5, 5.

9. Și au zis către mine: intră, și vezi fărădelegile cele rele, care le fac aceștia astăzi aici.

10. Și am intrat, și am văzut toți idolii casii lui Israil zugrăviți pre perete împrejur preste tot.

11. Și șaptezeci de bărbați din bătrânii casii lui Israil și Iehonia al lui Safan în mijlocul lor stă înaintea feșii lor, și fiecare dintru ei aveă cădelniță în mâna sa, și se suia fumul tămâiei.

12. Și a zis către mine: fiul omului! Văzut-ai cele ce fac aici bătrânii casii lui Israil? Fiecare dintru ei în camera sa cea ascunsă, că a zis: nu vede Domnul, părăsit-au Domnul pământul.

13. Și au zis către mine: încă mai mari fărădelegi vei vedeă, care fac aceștia.

14. Și m'au băgat la tinzele porții casii Domnului, care caută către miazănoapte, și iată acolo erau femei șezând, și plângând pre Tammuz.

15. Și au zis către mine: văzut-ai fiul omului? Incă vei vedeă izvodiri mai rele decât acestea.

16. Și m'au băgat în curtea casii Domnului cea mai dinlăuntru, și iată la tinzele Bisericii Domnului între elamuri și între jertfelnic, ca la vr'o douăzeci și cinci de bărbați, cu spatele către Biserica Domnului, și cu fețele către răsărit, și aceștia se închinau soarelui.

17. Și au zis către mine: văzut-ai fiul omului? Au doar pușine sunt casei lui Iuda a face fărădelegile, care le-a făcut aici, că a umplut pământul de fărădelegi și s'a întors să mă mânie, și iată ei ca și cum și-ar bate joc?

18. Și eu voi face lor cu mânie, nu va cruța ochiul meu, nici mă

voiu milostivi, și când vor striga la urechile mele cu glas mare, nu'voi ascultă pre ei.

CAP. 9.

Pierderea nelegiuitorilor și cruțarea celor însemnați.

Și a strigat la urechile mele glas mare, zicând: apropiatu-s'a izbândă cetăței și fiecare aveă unelte de pierzare în mâna sa.

2. Și iată șase bărbați veneau de pe calea porței cei înalte, care caută către miazănoapte, și fiecare aveă secure în mâna sa, și eră un om în mijlocul lor îmbrăcat cu haină până în pământ și brâu de safir preste mijlocul lui, și a intrat și a stătut lângă jertfelnicul cel de aramă.

3. Și slava Dumnezeului lui Israil s'a suit de pre Heruvim, care eră preste el la pragul casei și a chemat pre bărbatul cel îmbrăcat cu haină până în pământ, care aveă pre mijlocul său brâu.

4. Și a zis către el: treci prin mijlocul Ierusalimului și pune semn preste frunțile oamenilor celor ce suspină, și ale celor ce se necăjesc pentru toate fărădelegile, care se fac în mijlocul lor.

5. Iar acelora a zis, auzind eu: mergeși după el în cetate și tăieși și nu cruțași cu ochii voșiri și nu vă milostiviși.

6. Bătrân și tânăr și fecioară și prunci și femei omorși până ce'i veși pierde; iar de tot cel ce are semn să nu vă atingeși, și dela cei sfinși ai mei începeși. Și au început dela bărbații cei bătrâni, cari erau înlăuntru în casă.

7. Și a zis către ei: spurcași casa și umpleși căile de morți; și au mers și au tăiat.

10. Rom. 1, 23. 12. Iov 22, 12.

16. Ioll 2, 17. 18. Isaia 1, 15; Ierem. 14, 12 și 11, 11.

9. 4. Esire 12, 7; Apocal. 7, 3.

6. 2 Paralip. 36, 17.

8. Și a fost când tăiau aceia pre ei, am căzut pre fața mea și am strigat și am zis: vai Doamnel! Au doar vei pierde toate rămășițele lui Israil, vărsându'ți mânia preste Ierusalim?

9. Și au zis către mine: nedreptatea casei lui Israil și a lui Iuda s'a mărit foarte, că s'a umplut pământul de popoare multe și cetatea s'a umplut de nedreptate și de necurățenie, că a zis: părăsit-au Domnul pământul și nu va vedea Domnul.

10. Și ochiul meu nu va crușa, nici mă voiu milostivi, căile lor în capetele lor le voiu întoarce.

11. Și iață bărbatul cel îmbrăcat cu haină până în pământ, și încins cu brâu preste mijlocul său, și a răspuns, zicând: făcut-am precum mi-ai poruncit mie.

CAP. 10.

Vedenia focului și a Heruvimilor.

Și am văzut, și iață deasupra țării celei preste capul Heruvimilor, ca piatra safirului, asemănare de scaun preste ei.

2. Și au zis către bărbatul cel îmbrăcat cu veșmântul: intră în mijlocul roatelor celor de supt Heruvimi, și umple mâinile tale de cărbuni de foc din mijlocul Heruvimilor, și risipește preste cetate, și intră înaintea mea.

3. Și Heruvimii stau deadreapta casii, când intră bărbatul, și nor a umplut curtea cea mai dinlăuntru.

4. Și s'a ridicat slava Domnului de pre Heruvimi la pragul casii, și a umplut norul casa, și curtea s'a umplut de lumina slavei Domnului.

5. Și glasul aripilor Heruvimilor se auzeă până dinaintea curții celei dinafară, ca glasul Dumnezeului celui atotputernic grăind:

6. Și au poruncit bărbatului celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, zicând: ia foc din mijlocul roatelor celor din mijlocul Heruvimilor, și a intrat, și a stăfuit lângă roate.

7. Și a întins Heruvimul mâna sa în mijlocul focului celui din mijlocul Heruvimilor, și a luat, și a dat în mâinile bărbatului celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, care luând a ieșit.

8. Și am văzut la Heruvimi asemănare de mâini de om de desupra aripilor lor.

9. Și am văzut, și iață patru roate lângă Heruvimi, o roată lângă un Heruvim, și vederea roatelor, ca vederea hrisolitului.

10. Și vederea lor asemenea în cele patru, ca și cum ar fi roată în roată.

11. Și când umblau ele ia patru părți ale lor mergeau, și nu se învârteau când mergeau ele, ci la locul la care se abăteau a merge, cea dintâiu mergea după ea și celelalte, și nu se învârteau, când mergeau ele.

12. Și umerii lor și mâinile lor și aripile lor, și roatele pline de ochi prin prejurul celor patru roate.

13. Și roatele acestea s'au chemat Ghelghel, auzind eu.

14. Și patru fețe erau la una: fața cea dintâiu eră față de Heruvim, și fața cea de a doua eră față de om, și cea de a treia eră față de leu, și a patra eră față de vultur.

15. Și s'au ridicat Heruvimii; aceasta este hiara, care am văzut-o la râul Hovar.

16. Și când mergeau Heruvimii, mergeau și roatele alătura cu ei, și când ridicau Heruvimii aripile lor, ca să se înalțe de pre pământ, nu se întorceau roatele lor, ci și ele se țineau de ei.

17. Când stau ei, stau, și când se

înălțau ei, se înălțau și ele; că duh de vieajă eră întru ele.

18. Și a ieșit slava Domnului din casă, și a stăfuit preste Heruvimi.

19. Și au ridicat Heruvimii aripile lor, și s'au înălțat de pre pământ înaintea mea, și când au ieșit ei, și roatele s'au finut de ei, și au stăfuit la tinda porții casii Domnului cei din preajmă, și slava Dumnezeului lui Israil eră preste ei deasupra.

20. Aceasta este hiara, care o am văzut de desuptul Dumnezeului lui Israil la riul Hovar, și am cunoscut, că Heruvim este.

21. Patru fețe la unul, și opt aripi la unul, și asemănare de mâini de om supt aripile lor.

22. Și asemănarea fezelor lor sunt însăși fețele, care le-am văzut de desuptul slavei Dumnezeului lui Israil la riul Hovar, și pre ei pre fiecare după fața sa mergând.

CAP. 11.

Vedenia căldării.

Și m'au luat Duh, și m'au adus la poarta casii Domnului cei din preajmă, care caută către răsărit, și iată la tinda porții, ca la vr-o douăzeci și cinci de bărbați, și am văzut în mijlocul lor pre Iezoniez fiul lui Ezer, și pre Faltia fiul lui Vaneu povățuitorii poporului.

2. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Aceștia sunt bărbații cei ce cugetă cele deșarte, și sfătuesc siat rău în cetatez zceasta.

3. Cei ce zic: au de curând s'au zidit casele? Aceasta este căldarea, iar noi cărnurile.

4. Pentru aceea procește asupra lor, procește fiul omului!

5. Și au căzut preste mine Duhul Domnului, și au zis către mine, grăește, acestea zice Domnul: așa ziceși casa lui Israil, și sfaturile duhului vostru eu le știu.

6. Inmulțit-ași morții voștri în ceafa ceaasta, și ași umplut căile ei de răniși.

7. Pentru aceea acestea zice Domnul: morții voștri, pre cari i-ași ucis în mijlocul ei, aceștia sunt cărnurile, iar ea este căldarea, și pre voi vă voi scoate din mijlocul ei.

8. De sabie vă temeși, și sabie voi aduce asupra voastră, zice Domnul.

9. Și vă voi scoate pre voi din mijlocul ei, și vă voi da pre voi în mâinile streinilor, și voi face întru voi judecăși.

10. De sabie veși cădea, și întru munții lui Israil vă voi judecă pre voi, și veși cunoaște, că eu sunt Domnul.

11. Aceasta nu va fi vouă căldare, și voi nu veși fi în mijlocul ei cărnuri, întru munții lui Israil vă voi judecă pre voi.

12. Și veși cunoaște, că eu sunt Domnul. Că întru poruncile mele n'ași umblat, și judecășile mele nu le-ași făcut; ci după judecășile neamurilor celor dimprejurul vostru, ași lucrat.

13. Și a fost când proceam eu, și Faltia fiul lui Vaneu a murit, și am căzut pre fața mea, și am strigat cu glas mare, și am zis: vai! vai! Doamne, sfârșit faci tu rămășițelor lui Israil?

14. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

15. Fiul omului! Frații tăi și bărbații robiei tale și toată casa lui Israil s'au sfârșit, cărora au zis lăcutorii Ierusalimului, departe v'ași depărtat dela Domnul, nouă s'a dat pământul spre moștenire.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul: că voi lepădă pre ei întru neamuri, și îi voi risipi pre ei preste tot pământul, și voi fi lor

spre slinjenie mică în țările, în care vor intra.

17. Pentru aceea acestea zice Domnul: și îi voi lua pre ei dintru neamuri, și îi voi aduna pre ei de prin țările, în care i-am risipit pre ei, și voi da lor pământul lui Israil.

18. Și vor intra acolo, și vor ridica toate urficiunile lui, și toate fărădelegile lui dintr'însul.

19. Și voi da lor altă inimă, și duh nou voi da întru dânșii, și voi smulge inima lor cea de piatră din trupul lor, și voi da lor inimă de carne.

20. Ca întru poruncile mele să umble, și îndreptările mele să le păzească și să le facă pre ele, și vor fi mie popor și eu voi fi lor Dumnezeu, zice Domnul.

21. Iar a cărora inimă după urficiunile sale și după fărădelegile sale umblă, calea acestora în capetele lor o voi pune, zice Domnul.

22. Și au ridicat Heruvimii aripile lor, și roatele fiindu-se de ei, și slava Dumnezeului lui Israil prestă ei deasupra lor.

23. Și s'a suit slava Domnului din mijlocul cetății, și a stătut pre muntele care eră în preajma cetății.

24. Și m'a luat Duhul și m'a dus în pământul Haldeilor ia robie întru vedenie cu Duhul lui Dumnezeu, și m'am suit dela vedenia care am văzut.

25. Și am grăit către robime toate cuvintele Domnului, care mi-au arătat mie.

CAP. 12.

Robia Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! În mijlocul ne-

dreptășilor lor tu lăcuești, cari au ochi a vedea, și nu văd, și urechi au a auzi, și n'aud, pentrucă este casă amărîtoare.

3. Și tu fiul omului! Fă ție unelte de robie, și te robește ziua înaintea lor, și te robește din locul tău într'alt loc înaintea lor, ca să vază că este casă amărîtoare.

4. Și vei scoate unelițele tale, unelițele cele de robie ziua în vederea lor, și tu vei ieși seara înaintea lor, cum iese cel robit.

5. Găurește-ți peretele și ieși prin el.

6. Înaintea lor pre umeri te vei lua, și ascuns vei ieși, fața țta să o acoperi, și să nu vezi pământul; că semn te-am dat pre tine casii lui Israil.

7. Și am făcut așa toate, câte mi-au poruncit mie, și am scos unelițele, ca unelițele cele de robie ziua; și seara mi-am găurit mie peretele cu mâna, și pre ascuns am ieșit, pre umere m'am luat înaintea lor.

8. Și a fost cuvântul Domnului dimineața către mine, zicând:

9. Fiul omului! N'a zis către tine casa lui Israil, casa cea amărîtoare: ce faci tu?

10. Zi către ei, acestea zice Domnul Domnul: celui ce stăpânește și celui ce povășuește în Ierusalim, și la toată casa lui Israil, cari sunt în mijlocul lor.

11. Zi: că eu semne fac în mijlocul lor, în ce chip am făcut, așa va fi lor, întru înstreinare și în robie vor merge.

12. Și stăpânitorul lor în mijlocul lor pre umere se va ridica, pre ascuns va ieși prin perete, găuri-va să iasă el printr'însul, fața sa va acoperi, ca să nu se vază cu ochiul, și el să nu vază pământul.

13. Și voi înținde plasa mea pre-

17. Ierem. 29, 10. 19. Ierem. 32, 39.

20. Ierem. 24, 7.

12. 2. Isaia 6, 9 și 42, 19; F. Hp. 28, 26, 27.

12. 4 Imp. 25, 7.

ste el, și se va prinde în mreaja mea, și îl voi duce pre el în Vavilon în pământul Haldeilor, și pământul nu îl va vedea, și acolo va muri.

14. Și pre toți cei dimprejurul lui, pre ajutorii lui și pre toți sprijiniitorii lui risipi-i-voiu la tot vântul, și sabie voi scote dinapoia lor.

15. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, când îi voi risipi pre ei întru neamuri, și îi voi semăna pre ei prin țări.

16. Și voi lăsa dintru ei cu număr bărbași din sabie și din foame și din moarte, ca să spue toate fărădelegile lor la neamurile, la care vor merge, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

17. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. Fiul omului! Pâinea ta cu durere o vei mânca, și apa ta cu chin și cu necaz o vei bea.

19. Și vei grăi către poporul pământului, acestea zice Domnul, celor ce lăcuesc în Ierusalim pre pământul lui Israil: pâinile lor cu lipsă le vor mânca, și apa lor cu prăpădire o vor bea, ca să se prăpădească pământul și plinirea lui, că întru necredință sunt toți cei ce lăcuesc pre dânsul.

20. Și cetășile lor, cele ce se lăcuesc se vor pustii, și pământul se va prăpădi, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

21. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

22. Fiul omului! Care este vouă pilda aceasta pre pământul lui Israil, zicând: îndelungatu-s'au zilele, pierit-a toată vederea?

23. Pentru aceea zi către ei, acestea zice Domnul: și voi întoarce pilda aceasta, și mai mult casa lui Israil nu va zice pilda aceasta, că

vei zice către ei: apropiatu-s'au zilele și cuvântul a toată vedenia.

24. Că nu va fi mai mult toată vedenia mincinoasă, nici cel ce vrăjește pentru dar în mijlocul fiilor lui Israil.

25. Pentru că eu Domnul voi grăi cuvintele mele, grăi-voiu, și voi face, și mai mult nu voi îndelunga, că în zilele voastre este casă amăritoare, voi grăi cuvântul, și îl voi face, zice Domnul.

26. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

27. Fiul omului! Iată casa lui Israil cea amăritoare, zicând, zic: vedenia, care o vede acesta după zile multe și după vremi delungate, acesta va proroci.

28. Pentru aceea zi către ei, acestea zice Domnul: mai mult nu se vor îndelunga toate cuvintele mele ori câte voi grăi, că cuvântul care îl voi grăi, îl voi și face, zice Domnul.

CAP. 13.

Proroci mincinoși

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului proroceste asupra prorocilor lui Israil și vei zice celor ce prorocesc din inima sa, și vei proroci și vei grăi către ei: auziți cuvântul Domnului.

3. Acestea zice Domnul: vai celor ce prorocesc din inima sa și nimic nu văd.

4. Ca vulpele în pustie prorocii tăi Israile!

5. N'au stănut întru țările și au adunat turme preste casa lui Israil, nu s'au sculat la războiu cei ce zic în ziua Domnului.

6. Cei ce văd minciuni și vrăjesc

13. 2. Jerem. 14, 14.

3. Jerem. 14, 14; 23, 1 și 28, 15.

4. Cânt. Cântărilor 2, 15.

6. Jerem. 28, 15.

deșarte, cei ce zic: zice Domnul; și Domnul nu i-au trimis pre ei, și au început a ridică cuvânt.

7. Au nu vedenie mincinoasă ați văzut? Și vrăji deșarte ați grăit? Și ziceți: zice Domnul, și eu n'am grăit.

8. Pentru aceea zi: acestea zice Domnul, pentru că sunt cuvintele voastre mincinoase și vrăjile voastre deșarte; pentru aceea iată eu preste voi, zice Domnul.

9. Și voi înținde mâna mea preste prorocii cei ce văd minciună și cei ce grăiesc deșarte; întru învățătura poporului meu nu vor fi, nici în scrisoarea casei lui Israel nu se vor scri, și în pământul lui Israel nu vor îniră, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

10. Pentru că au înșelat pre poporul meu, zicând: pace, pace, și pace nu este; și acesta zidește peretele și ei îl spoiesc, de va cădea.

11. Zi către cei ce'l spoiesc: cădea-va și va fi ploaie înneacănd, și voi da pietre, zvârlituri de pietre la încheieturile lor și vor cădea, și vânt ridicător și se va sparge.

12. Și iată a căzut peretele și nu vor zice către voi: unde este spoiala voastră, care ați spoit?

13. Pentru aceea acestea zice Domnul: și voi sparge vântul, care se ridică cu mânie, și ploaie înneacătoare întru mâniea mea va fi și pietrele cele zvârlitoare cu mânie le voi aduce spre pierdere.

14. Și voi săpă pe de desupt peretele care l-ați spoit, și va cădea, și'l voi pune pre el pre pământ, și se vor descoperi temelile lui, și va cădea, și vă veți sfârși cu muștrări, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

15. Și voi sfârși mâniea mea pre-

ste peretele și preste cei ce'l spoiesc cădea-va, și am zis către voi: nu este peretele, nici cei ce'l spoiesc pre el.

16. Prorocii lui Israel, cari prorocesc pentru Ierusalim și cari văd lui pace, și pace nu este, zice Domnul.

17. Și tu fiul omului! Intărește'ti fața ta asupra fetelor poporului tău cele ce prorocesc din inima sa și proroceste asupra lor.

18. Și vei grăi: acestea zice Domnul: vai celor ce'si coase perni supt tot cotul mâinii și fac acoperituri preste tot capul a toată vârsta, ca să răzvrătească suflete, sufletele poporului meu s'au răzvrătit și suflete ocroteă.

19. Și spurcându-mă pre mine către poporul meu pentru o mână de orz și pentru o bucășică de pâine, ca să omoare sufletele care nu se cădea să moară, și ocroteă sufletele care nu se cădea să trăiască; când grăiași către poporul care ascultă cuvinte deșarte.

20. Pentru aceea acestea zice Domnul Domnul: iată eu asupra pernilor voastre, cu care voi răzvrătiți sufletele, rumpe-le-voiu pre ele dela brațele voastre și voiu slobozi sufletele, care le-ați răzvrătit, sufletele lor întru risipire.

21. Și voiu rumpe acoperiturile voastre și voiu mântui pre poporul meu din mâinile voastre, și nu vor fi mai mult în mâinile voastre spre răzvrățire, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

22. Pentru că răzvrățiți inima dreptului spre nedreptate și eu nu'l răzvrăteam pre ei, și întăriați mâinile celui fărădelege, ca nicidecum să nu se abată el dela fărădelegea sa și dela calea sa cea rea, și să fie viu.

9. Ierem. 4, 9 și 28, 15.

10. Ierem. 6, 14; 23, 17.

18. Isaia 30, 10. 19. Mihcea 3, 11.

23. Pentru aceea minciuni nu veți mai ști, și vrăji nu veți mai vrăji, și voiți mântuiți pe poporul meu din mâna voastră și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 14.

Iarăși prorocii mincinoși

Și au venit la mine bărbați din străinii poporului lui Israel, și au șezut înaintea feșii mele.

2. Și a fost către mine cuvântul Domnului, zicând:

3. Fiul omului! Bărbații aceștia au pus cugetele sale întru inimile sale, și certarea strâmbătășilor sale, au pus înaintea feșii sale, au răspunzând, răspunde-voiu lor?

4. Pentru aceea grăește către ei, și vei zice către ei, acestea zice Domnul: om din casa lui Israel, care va pune cugetele sale în inima sa, și chinul strâmbătășii sale va pune înaintea feșii sale, și va veni la proroc, eu Domnul voiți răspunde lui, întru cele cu care se șine cugetul lui.

5. Pentru ca să abată casa lui Israel după inimile sale cele înstrăinate dela mine în cugetele lor.

6. Pentru aceea zi către casa lui Israel, acestea zice Domnul Dumnezeu: întoarceți-vă și vă abateți de la izvodirile voastre, și dela toate păgânătășile voastre, și întoarceți feșele voastre către mine.

7. Că om, om din casa lui Israel, și din nemernicii, cari nemernicesc întru Israel, care se va înstrăina de la mine, și va pune gândurile întru inima sa, și chinul nedreptășii sale va pune înaintea feșii sale; și va veni la proroc să-l întrebe pre el întru mine, eu Domnul voiți răspunde lui întru aceea, cu care se șine întru el.

8. Și voiți întări fașa mea asupra

omului aceluia, și îl voiți pune pre el întru pustire și întru pierdere, și îl voiți ridică pre el din mijlocul poporului meu, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul.

9. Și prorocul de va răfăci, și va grăi cuvântul, eu Domnul am făcut pre prorocul acela să răfăcească, și voiți întinde mâna mea preste el, și îl voiți pierde pre el din mijlocul poporului meu Israel.

10. Și vor luă nedreptatea sa după nedreptatea celui ce întreabă, și așijderea și prorocului după nedreptate va fi.

11. Ca să numai răfăcească casa lui Israel dela mine, și ca să nu se mai spurce cu toate greșalele sale, și vor fi mie popor, și eu voiți fi lor Dumnezeu, zice Domnul.

12. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

13. Fiul omului! Pământul de va păcătui mie, ca să-mi greșască greșală, voiți întinde mâna mea preste el, și sfărâmând voiți sfărâma întărirea pâinii lui, și voiți trimite foamete preste el, și voiți pierde de pre el pre om și pre dobitoace.

14. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, Noe și Daniil și Iov, aceștia cu dreptatea lor se vor mântui, zice Domnul.

15. Iar de voiți aduce și hiare rele pre pământ, și îl voiți certă pre el, și va pieri, și nu va fi cine să-l calce de fașa hiarelor.

16. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu sunt eu, zice Domnul; de se vor mântui fii sau fete, ci nu mai ei singuri se vor mântui, iar pământul va pieri.

17. Iar și sabie de voiți aduce pre pământul acela, și voiți zice: sabie să treacă preste pământ, și voiți pierde dintr'însul pre om, și pre dobitoc.

14. 8. Lev. 17, 10. 13. Lev. 26, 26.
14. Ierem. 7, 15.

18. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu sunt eu, zice Domnul; că nu vor mântui pre fii, nici pre fete, ci numai ei singurise vor mântui.

19. Iar de voi trimit și moarte pre pământul acela, și voi vârsa mâniea mea peste el întru sânge, ca să pierz dintru el pre om și pre dobitoc.

20. Și Noe și Daniil și Iov de vor fi în mijlocul lui, viu sunt eu, zice Domnul; de se vor mântui fii sau fete, ei întru dreptatea lor vor mântui sufletele lor.

21. Acestea zice Domnul: iar de voi trimit și aceste patru izbândiri, rele ale mele: sabie și foame și hărele rele și moarte peste Ierusalim, ca să pierz dintru el pre om și pre dobitoc.

22. Și iată vor rămâne întru el cei mântuiți ai lui, aceștia vor scoate pre fii și fete, iată aceștia vor ieși la voi, și veți vedea căile lor și izvodirile lor, și vă veți căi pentru relele, care am adus peste Ierusalim, pentru toate relele care le-am adus asupra lui.

23. Și vă vor mângâia pre voi, pentru că veți vedea căile lor și gândurile lor, și veți cunoaște, că nu îndeșeri am făcut toate, câte am făcut întru el, zice Domnul.

CAP. 15.

Ierusalimul arătat prin lemnul viței.

Si a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Și tu fiul omului! Ce s'ar face lemnul viței din toate lemnele tufelor celor ce sunt în lemnele pădurii?

3. Au luă-vor dintr'însul lemn, ca să fie de lucru? Au luă-vor dintr'însul cuiu, ca să agațe într'însul vase?

4. Fără numai, ce s'a dat focului de s'a ars, curățirea ei cea de presie an o arde focul, și o face cenușe, au de treabă va fi la lucru?

5. Încă nici când este ea întreagă, nu va fi de lucru, au dor după ce o va topi focul până în sfârșit fi va mai mult de lucru?

6. Pentru aceea zi: acestea zice Domnul; în ce chip este lemnul viții între lemnele pădurii, care le-am dat focului să le arză, așa am dat pre cei ce lăcuesc Ierusalimul.

7. Și voi pune fața mea asupra lor, din foc vor ieși și focul îi va mistui pre ei, și vor cunoaște că eu sunt Domnul cel ce am întărit fața mea asupra lor.

8. Și voi da pământul spre pustiire, pentru că a căzut la greșală, zice Domnul.

CAP. 16.

Darurile lui Dumnezeu asupra Ierusalimului.

Si a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Fiul omului Mărturisește Ierusalimului iărădelegile lui.

3. Și vei grăi, acestea zice Domnul Ierusalimului: rădăcina ta și nașterea ta este din pământul lui Hanaan, tatăl tău Amoreu și muma ta Heteancă.

4. Și la nașterea ta, în care zi te-ai născut, buricul tău nu s'a tăiat și n'ai legat țâțele tale, și cu apă nu te-ai scaldat, nici cu sare te-ai sărat și cu scutece nu te-ai înfășat.

5. Nici s'a îndurat ochiul meu spre tine, ca să îți facă fie una dintru toate acestea și să pătimească ceva pentru tine, și te-ai aruncat pre fața câmpului cu îndărătnicirea sufletului tău în ziua în care te-ai născut.

6. Și am trecut prin tine și te-am

văzut cruntată în sângele tău, și am zis fie: din sângele tău vei trăi.

7. Immulțită ca răsăritul țarinei te-am dat pre tine și te-ai înmulțit și te-ai mărit, și ai intrat în cetățile cetăților, fașele tale s'au ridicat, și părul tău a răsărit, iar tu erai goală și grozavă.

8. Și am trecut prin tine și te-am văzut pre tine, și iată vremea ta și vremea celor ce se abat, și am înfins aripile mele preste tine și am acoperit grozăvia ta, și m'am jurat fie, și am intrat la legătură cu tine, zice Domnul: și te-ai făcut mie.

9. Și te-am scaldat pre tine cu apă și am spălat sângele tău dela tine și te-am uns cu untdelemn.

10. Și te-am îmbrăcat cu împestrite și te-am încălșat cu vânăț, și te-am încins cu vison, și te-am îmbrăcat cu haină de păr țesută.

11. Și te-am împodobit cu po-doabă și am pus brășări la mâinile tale și gherdan la grumazul tău.

12. Și am pus cercel preste nările tale și verigufe în urechile tale și cunună de mărire pre capul tău.

13. Și te-ai împodobit cu aur și cu argint, și hainele tale de vison și de păr țesute și împestrite, făină aleasă de grâu și miere, și untdelemn ai mâncat, și te-ai înfrumusețat foarte.

14. Și a ieșit numele tău întru neamuri pentru frumuseșea ta, că plinire eră întru frumuseșea care am pus pre tine, zice Domnul.

15. Și nădăduindu-te întru frumuseșele tale ai curvit întru numele tău, și ai pus curvia ta la tot trecătorul, ca să fii a lui.

16. Și ai luat din hainele tale și ai făcut fie idoli cusuși, și ai curvit întru ei, și nu vei intra, nici va fi.

17. Și ai luat vasele laudei tale

din aurul meu și din argintul meu, care l-am dat fie, și fi-ai făcut fie chipuri bărbătești și ai curvit întru ele.

18. Și ai luat îmbrăcămintea ta cea pestriță, și le-ai îmbrăcat pre ele, și untdelemn al meu și tămâia mea le-ai pus înaintea feșii lor.

19. Și pâinele mele, care le-am dat fie, făina de grâu și untdelemn și mierea, cu care te-am hrănit pre tine, le-ai pus înaintea feșii lor spre miros de bună mireasmă, și s'a făcut zice Domnul.

20. Și ai luat pre fiii tăi și pre fetele tale, care ai născut, și i-ai junghiat lor spre mâncare, au mică este curvia ta?

21. Și ai sugrumat pre fiii tăi și i-ai dat când descântai tu pre ei lor.

22. Aceasta este mai mult decât toată curvia ta și urâciunile tale, și nu fi ai adus aminte de zilele prunției tale, când erai goală și grozavă, cruntată în sângele tău ai trăi.

23. Și s'a făcut după toate răutățile tale zice Domnul.

24. Și ai zidit fie casă de curvie și fi-ai făcut fie punere de curvie în toată ulișă.

25. Și la începutul a toată calea ai zidit casele tale de curvie și ai stricat frumuseșele tale, și ai desfăcut picioarele tale la tot cel ce trece și ai înmulțit curvia ta.

26. Și ai curvit cu fiii Eghiptului, cei în apropiere de hotar cu tine, carii sunt mari la trup, și în multe feluri ai curvit, ca să mă mâni pre mine.

27. Iar de voiu întinde mâna mea asupra ta și voiu luă legiuirile tale, și te voiu dà pre tine în sufletele celor ce te urăsc pre tine al fetelor celor de alt neam, care te-au abătut pre tine dela calea ta.

16. 8. Facere 22, 16.
15. Ierem. 2, 20, 23.

18. Ierem. 10, 9. 19. Isaia 57, 5.
24. Ierem. 11, 13; Isaia 57, 7.

28. Și ai păgânit și ai curvit mai mult decât fetele lui Asur, și nici așa nu te-ai săturat.

29. Și ai curvit și nu te-ai umplut, și ai înmulțit așezământurile tale către pământul lui Hanaan și al Haldeilor, și nici cu acestea nu te-ai săturat.

30. Ce voiu pune fata ta zice Domnul? Fiindcă ai făcut toate aceste fapte de femeie curvă, și ai curvit înfreadu întru fetele tale.

31. Când ai zidit casa ta de curvie la începutul a toată calea și vatra ta o ai făcut în toată ulișă, te-ai făcut ca o curvă care adună plată.

32. Femeia preacurvă este asemenea ție, care iă dela bărbatul său plată,

33. Și tuturor celor ce curviau cu ea le dă plată, și tu ai dat plată tuturor iubișilor tăi, și'i încărcai pre ei, ca să vie la tine prin prejur întru curviea ta.

34. Și s'a făcut întru tine îndărătnicire mai multă decât la femei întru curviea ta, și după tine n'a curvit așa, pentrucă tu dai plată și ție plată nu s'a dat și s'a făcut întru tine îndărătniciei.

35. Pentru aceea curvă! Auzi cuvântul Domnului.

36. Acestea zice Domnul: pentru că ți-ai vărsat arama ta și se va descoperi rușinea ta întru curviea ta către iubișii tăi și spre toate gândurile fărădelegilor tale, și în sângele fiilor tăi, pre cari i-ai dat lor.

37. Pentru aceea iată eu voiu aduna asupra ta pre toți iubișii tăi, cu cari te-ai amestecat, și pre toți pre cari i-ai iubit împreună cu toți pre cari i-ai urât; și îi voiu aduna pre ei asupra ta de prin prejur, și voiu descoperi răutățile tale către ei, și vor vedeă toată grozăviea ta.

38. Și voiu izbândi asupra ta izbândă preacurvei și a celor ce varsă sânge, și te voiu pune pre tine întru sânge de mânie și de râvnă.

39. Și te voiu da în mâinile lor și vor surpă casa ta de curvie, și vor strică vatra ta și te vor desbrăcă pre tine de îmbrăcămintea ta, și vor luă vasele măririi tale și te vor lăsa goală și grozavă.

40. Și vor aduce asupra ta mulțime și te vor ucide cu pietre, și te vor fâia cu sabiile lor.

41. Și vor arde casele tale cu foc și vor face întru tine izbândă înaintea a multor femei, și te voiu abate pre tine dela curvie și plată nu vei mai da.

42. Și voiu slobozi mâniea mea asupra ta, și se va luă râvna mea dela tine și mă voiu odihni, și nu voiu mai aveă grije.

43. Că nu ți-ai adus aminte de ziua prunciei tale, și m'ai întristat pre mine cu toate acestea, și iată eu voiu da căile tale în capul tău, zice Domnul, că așa ai făcut necredința ta preste toate fărădelegile tale.

44. Acestea sunt toate care a zis asupra ta cu pildă, zicând: cum este muma așa este și fata.

45. Fata mumei tale ești și tu, care a lepădat pre bărbatul său și pre fiii lor, și soră ești surorilor tale, care au lepădat pre bărbății lor și pre fiii lor; muma voastră este He-teancă și tatăl vostru Amoreu.

46. Sora voastră cea mai bătrână Samaria este și fetele ei, care lăcuesc deasfânga ta, și sora ta cea mai tânără decât tine, care lăcuesc deadreapia ta, Sodoma și fetele ei.

47. Și nici așa în căile lor n'ai umblat, nici după fărădelegile lor

28. 4 Imp. 16, 7, 8. 31. Ierem. 11, 13.

33. Ierem. 3, 1,

37. Isaia 47, 3; Ierem. 13, 26.

38. Lev. 20, 10; A 2 Lege 22, 22.

39. Ozie 2, 3..

46. 4 Imp. 21, 11.

ai făcut, cu pușin și le-ai 'covârșit pre ele întru toate căile tale.

48. Viu sunt eu zice Domnul; de a făcut Sodoma sora ta acestea și fetele ei, precum ai făcut tu și fetele tale.

49. Inșă fărădelegea Sodomei surorii tale a fost mândria întru săturare de pâine și întru prisosință cu desfătări se resifă ea și fetele ei, aceasta aveă ea și fetele ei, și mâna săracului și a celui lipsit nu o sprijineă.

50. Și se măreă și au făcut fărădelegi înaintea mea și le-am luat pre ele precum ai văzut.

51. Și Samariea jumătate din păcatele tale n'a păcătuit, și ai înmulțit fărădelegile tale mai mult de cât ele, și ai îndreptat pre surorile tale întru toate fărădelegile tale, care ai făcut.

52. Și tu poartă chinul tău, pentru că ai stricat pre surorile tale întru păcatele tale și întru fărădelegile tale care le-ai făcut mai mult decât ele, și le-ai îndreptat pre ele mai mult decât pre tine, și tu rușinează-te și primește ocară ta; pentru că ai îndreptat pre surorile tale.

53. Și voi eu întoarce întoarcerile lor întoarcerea Sodomei și a fetelor ei, și voi eu întoarce întoarcerea Samariei și a fetelor ei, și voi eu întoarce întoarcerea ta în mijlocul lor.

54. Ca să porți chinul tău și să aibi ocară din toate, care ai făcut, ca să mă mâni pre mine.

55. Și sora ta Sodoma și fetele ei se vor așeză precum au fost de la început, și Samaria și fetele ei se vor așeză precum au fost de la început, și tu și fetele tale vă veți așeză, precum ați fost de la început.

56. Și de n'ar fi fost Sodoma sora ta, ca să auzi în gura ta în zilele trufiei tale,

57. Mai înainte de ce s'au descoperit răutățile tale, precum acum ești ocară fetelor Siriei și tuturilor celor de prin prejurul ei fetelor celor de alt neam, care te-au încunjurat împrejur.

58. Păgânătățile tale și fărădelegile tale tu le poartă, zice Domnul.

59. Acestea zice Domnul: și voi eu face cu tine precum ai făcut, precum ai urgisit acestea, ca să calci legătura mea.

60. Și mi voi aduce aminte de legătura mea, care am făcut cu tine în zilele tinerețelor tale, și voi eu ridică ție legătură veșnică.

61. Și ți vei aduce aminte de căjea ta, și te vei urgisi, când vei primi pre surorile tale cele mai bătrâne decât tine, împreună cu cele mai tinere decât tine, și le voi eu da pre ele ție spre ispitire, și nu din legătura ta.

62. Și voi eu ridică eu legătura mea cu tine, și vei cunoaște, că eu sunt Domnul.

63. Ca să ți aduci aminte, și să te rușinezi, și să nu ți fie ție mai mult a deschide gura de fața ocării tale, când mă voi eu milostivi eu spre tine după toate câte ai făcut, zice Domnul.

CAP. 17.

Pilda vulturului și a chedrului.

Si a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Povestește povestire și grăește pildă către casa lui Israil.

3. Și vei zice, acestea zice Domnul: vulturul cel mare cu aripi mari, cel cu întindere lungă și plin de unghii, care are povățuire ca să intre în Livan, și a luat cele alese ale chedrului.

49. Isaia 13, 19; Facere 19, 24.

51. Ierem. 3, 11.

62. Ierem. 31, 32.

4. Vârfurile odraslelor le-a smuls și le-a adus în pământul lui Hanaan, în cetate zidită le-a pus pre ele.

5. Și a luat din sămânța pământului, și o a dat pre ea în câmp răsad spre ape multe, și rădăcinile ei supt ea vor fi, ca să se vază o a pus pre ea.

6. Și a răsărit și s'a făcut vișă slabă, și mică la mărime, ca să se vază ramurile ei preste ea, și rădăcinile ei supt ea erau, și s'a făcut vie mare, și a făcut lăstari, și a înfins coardele sale.

7. Și s'a făcut alt vultur mare cu aripi mari și cu multe unghii, și iată vișă aceasta eră împletită către el, și rădăcinile ei către el, și ramurile sale le-a înfins către el, ca să'l adape pre el cu roua răsăditurii sale.

8. În câmp bun spre ape multe s'a prins ea, ca să iacă odraslă și să aducă rod, ca să fie vișă mare.

9. Pentru aceea acestea zice Domnul: au îndreptă-se-va? Au nu rădăcinile odraslei ei și rodul va putrezi, și se vor uscă toate cele întâi răsărite ale ei? Și nu cu braț mare, nici cu popor mult, ca să o smulgă pre ea din rădăcinile ei.

10. Și iată se prinde, au îndreptă-se-va? Au nu îndată cât o va atinge vântul cel arzător, cu uscăciune se va uscă? Cu mușuroiul răsării sale va secă?

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. Fiul omului ză către casa lui Israel cea amăritoare, nu știți ce sunt acestea, care am zis? Când va veni împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului, și'l va lua pre el și pre împăratul lui și pre boierii lui, și'i va aduce pre el la sine în Vavilon.

13. Și va lua din sămânța împărăției, și va pune cu el legătură, și va băgă pre el la ocară și pre povăluitorii pământului va lua.

14. Ca să se facă împărățiile slăbă, și să nu se înalțe, ci să păzească legătura lui, și să o întărească.

15. Și s'a depărtat dela el, și a trimis soli la Egipt, să'i deă lui cai și popor mult, au mântui-se-va cel ce face împotrivă, și calcă legătura? Au scăpă-va?

16. Viu sunt eu, zice Domnul: că în locul celui ce l-au făcut pre el împărat, care a necinsit jurământul meu, și a călcat legătura mea cea cu el, în mijlocul Vavilonului va muri.

17. Și nu cu putere mare, nici cu gloată mulță va face Faraon asupra lui războiu, punere de șanț și cu zidire punerilor de săgeți, ca să omoare suflete multe.

18. Și a necinsit jurământul, ca să calce legătura, și iată a dat mâna sa, și toate acestea făcând nu va scăpă.

19. Pentru aceea ză, acestea zice Domnul: viu sunt eu, că jurământul meu, care l-a necinsit, și legătura mea, care o a călcat, ie voiu dă în capul lui.

20. Și voiu întinde preste el mreaja mea, și se va prinde în îngrădirea ei, și'i voiu duce pre el în Vavilon, și mă voiu judecă acolo cu el, pentru strâmbătatea lui, care a făcut asupra mea.

21. Și toți fugiții lui întru toată rânduiala de sabie vor cădeă, și pre cei rămași ai lui la tot vântul îi voiu risipi, și veți cunoaște, că eu Domnul am grăit.

22. Pentru aceea acestea zice Domnul: și voiu lua eu din cele alese ale chedrului din vârf, și voiu dă

15. 4 Imp. 18, 24.

16. 2 Paral. 36, 13; Ierem. 32, 5.

17. Ierem. 37, 5-8. 18. 2 Imp. 21, 1.

20. Ierem. 4, 13.

17. 10 Ozie 13, 15.

12. Ierem, 22, 25 și 48, 40.

din capul odraslelor lui, din inima lor voiu lua și voiu răsădi pre munte înalt.

23. Și'l voiu spânzura pre el în munte înalt al' lui Israil, și'l voiu răsădi, și va scoate odrasle, și va face rod, și va fi chedru mare, și se va odihni supt el toată hiara, și toată pasărea supt umbra lui se va odihni, și ramurile lui se vor așeză.

24. Și vor cunoaște toate lemnele câmpului, că eu sunt Domnul cel ce smeresc lemnul cel înalt, și înalt lemnul cel smerit, și usuc lemnul cel verde, și înverzesc lemnul cel uscat; eu Domnul am grăit, și voiu face.

CAP. 18.

Indemnare la pocăință.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând :

2. Fiul omuii ! Ce este vouă pilda aceasta întru fiii lui Israil, cari zic: părinții au mâncat aguridă, și dinții fiilor au strepezit ?

3. Viu sunt eu, zice Domnul : de se va mai grăi pilda aceasta în Israil !

4. Că toate sufletele ale mele sunt, precum sufletul tatălui, așa și sufletul fiului al meu este, și sufletul, care păcătuște, acela va muri.

5. Iar omul cel drept, care face judecată și dreptate.

6. În munți nu va mânca, și ochii săi nu'l va ridică către idoli casei lui Israil, și pre femeia aproapelui său nu o va pângări, și de femeia în curgerea sângelui nu se va apropiă.

7. Și pre om nu'l va asupri, zălogul datornicului va da înapoi, și jaf nu va jefui, pâinea sa o va da

celui flămând, și pre cel gol îl va îmbrăcă cu haină.

8. Și argintul său nu va da în camătă, și adaos nu va lua, și dela strămbătate își va întoarce mâna sa, judecată dreaptă va face între bărbat și între aproapele lui.

9. Și întru poruncile mele va umblă, și îndreptările mele va păzi, ca să le fac pre ele, acesta este drept cu vieajă va vieșui, zice Domnul.

10. Și de va naște liu pierzător, vărsător de sânge, și făcător de păcate,

11. În calea tatălui său celui drept nu va umblă, ci și în munți a mâncat, și femeia aproapelui său a spurcat.

12. Și pre sărac și pre mișel a asuprit, și jaf a jefuit, și zălogul nu l-a dat înapoi, și la idoli a pus ochii săi, fărădelege a făcut.

13. Cu camătă a dat, și adaos a luat, acesta cu vieajă nu va vieșui, pentrucă toate fărădelegile acestea a făcut, cu moarte va muri, sângele lui asupra lui va fi.

14. Iar de va naște fiu, și va vedeă toate păcatele tatălui său, care le-a făcut, și se va teme, și nu va face după ele,

15. În munți n'a mâncat, ochii săi nu ș'a pus la poștele casei lui Israil, și femeia aproapelui n'a spurcat.

16. Și pre om n'a asuprit, și zălog n'a zălogit, și jaf n'a jefuit, pâinea sa celui flămând a dat, și pre cel gol l-a îmbrăcat cu haină.

17. Și dela nedreptate a întors mâna sa, camătă și adaus n'a luat, dreptate a făcut, și întru poruncile mele a umblat, acesta nu va muri întru nedreptățile tatălui său, cu vieajă va fi viu.

18. Iar tatăl lui de va necăji cu necaz, și va jefui jaf, împotivă a

24. Isaia 13, 11.

18. 2. Ierem. 31, 29.

4. A 2 Lege 24, 16; 4 Imp. 15, 6.

6. Lev. 18, 19; Isaia 57, 7.

7. Eșire 22, 21; A 2 Lege 24, 12; Isaia 58, 7; Mateiu 25, 35.

8. Lev. 25, 36. 16. Iov 24, 3.

făcut în mijlocul poporului meu, și va muri întru nedreptatea sa.

19. Și veși zice: „pentru ce n'a purtat fiul nedreptatea tatălui său? Pentru că fiul dreptate și milă a făcut, toate legăturile mele a păzit și le-a făcut, cu viață va trăi.

20. Iar sufletul cel ce păcătuiește, acela va muri, iar fiul nu va purta nedreptatea tatălui său, și tatăl nu va purta nedreptatea fiului său, dreptatea dreptului preste el va fi, și fărădelegea celui fărădelege preste el va fi.

21. Și cel fărădelege de se va întoarce dela toate fărădelegile sale, care a făcut, și va păzi toate poruncile mele, și va face dreptate, și milă, cu viață va trăi, și nu va muri.

22. Toate nedreptățile lui câte a făcut nu se vor pomeni, ci întru dreptatea sa, care a făcut va fi viu.

23. Au cu vrere voesc moartea celui fărădelege, zice Domnul, și nu mai vârtos să se abată el dela calea lui cea rea, și să fie viu?

24. Și de se va abate dreptul dela dreptatea sa, și va face nedreptate, după toate fărădelegile, care a făcut cel fărădelege, toate dreptățile lui, care le-a fost făcut, nu se vor pomeni, întru greșala sa, care a greșit, și întru păcatele sale, care a păcătuit, întru acelea va muri.

25. Și ași zis: nu este dreaptă calea Domnului, ascultăși dar toată casa lui Israil, au nu este dreaptă calea mea? Au doar calea voastră este dreaptă?

26. Că ori când se va abate dreptul dela dreptatea sa, și va face fărădelege, și va muri întru fărădelegea, care a făcut, într'aceea va muri.

27. Și ori când se va întoarce cel fărădelege dela fărădelegea sa, care

a făcut și va face judecată și dreptate, acesta sufletul său a păzit.

28. Și a văzut și s'a întors dela toate păgânătățile sale care a făcut, cu viață va fi viu și nu va muri.

29. Și zice casa lui Israil: nu este dreaptă calea Domnului, au căile mele nu sunt drepte casa lui Israil? Au doar căile voastre sunt drepte?

30. Pentru aceasta pre fiecare după calea lui vă voi judeca pre voi casa lui Israil, zice Domnul; întoarceși-vă și vă abateși dela toate păgânătățile voastre și nu voi fi vouă spre certare de nedreptate.

31. Lepădași dela voi toate păgânătățile voastre, care ași făcut asupra mea, și vă faceși vouă inimă nouă și duh nou, și faceși toate poruncile mele, și pentruce muriși casa lui Israil? Zice Domnul.

32. Că nu voesc moartea celui ce moare, zice Domnul; ci vă întoarceși și veși fi vii.

CAP. 19.

Pilda leoaicei și a viei.

Și tu ia plângere pentru boierul lui Israil.

2. Și vei zice: ce este muma ta puiu de leu în mijlocul leilor s'a născut? În mijlocul leilor a înmulțit puii săi.

3. Și a sărit unul din puii ei; leu s'a făcut și s'a învățat a răpi răpitori și oameni a mânca.

4. Și au auzit asupra lui neamuri, cu stricarea lor s'au prins el, și l-au adus pre el cu căpăstru în pământul Eghiptului.

5. Și a văzut că s'a luat dela ea, și a pierit statul ei. Și a luat altul din puii săi, și l-a pus pre el leu.

6. Și peireceă între lei, leu s'a făcut și s'a învățat a răpi răpitori, oameni a mânca.

19. A 2 Lege 24, 16; 4 Imp. 14, 6.
20. 4 Imp. 14, 3; A 2 Lege 24, 16; 2 Paral. 25, 4. 23. 1 Paral. 3, 9.

28. Mat. 3, 2. 29. Lucă 3, 3. 31. Ierem. 32, 39.
19. 4. 4 Imp. 23, 33. 6. Ierem. 22, 17.

7. Și pășteă întru îndrăznirea sa și cetățile lor a pusfiit și a prăpădit pământul și plinirea lui de glasul răcnirii sale.

8. Și a dat asupra lui neamurile din țările de prin prejur și a întins preste el mreaja sa, cu stricarea lor s'a prins el.

9. Și l-a pus pre el în lanț, și în cătușe a venit la împăratul Vavilonului, și l-a băgat pre el în temniță, ca să nu se auză glasul lui în munții lui Israil.

10. Muma ta ca o viță, ca o floare de rodie în apă răsădită roada ei și odrasla ei s'a făcut din apă multă.

11. Și s'a făcut ei toiag de putere preste neamul povățuitorilor și s'a înălțat cu mărimea sa în mijlocul rădăcinilor, și a văzut mărimea sa întru mulțimea stâlpărilor sale.

12. Și s'a frânt cu mânie, la pământ s'a lepădat, și vântul arzător a uscat cele alese ale ei; izbândit-a, și s'a uscat toiagul puterii ei, locul o a mistuit pre ea.

13. Și acum o a sădit pre ea în pustie, în pământ fără de apă.

14. Și a ieșit foc din toiagul celor aleși ai ei și o a mâncat pre ea, și nu eră întru ea toiagul puterii. Neamul spre pildă de plâns este și va fi spre plâns.

CAP. 20.

Mustrări poporului lui Israil.

Si a fost în anul al șaptelea în luna a cincea, în zece zile ale lunii, venit au bărbați din bătrânii casii lui Israil, ca să întrebe pre Domnul și a șezut înaintea feșii mele.

2. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

3. Fiul omului! Grăește către bătrânii casii lui Israil și vei zice către dâșii, acestea zice Domnul: au

ca să mă întrebați pre mine voi ați venit? Viu sunt eu, de voiu răspunde vouă, zice Domnul.

4. Au izbândi-voiu pre ei cu izbândire, fiul omului? Fărădelegile părinților lor mărturiseste-le lor.

5. Și vei grăi către ei, acestea zice Domnul: din ziua în care am ales casa lui Israil și m'am făcut cunoscut seminției casii lui Iacov, și m'am cunoscut lor în pământul Eghiptului și i-am prins pre ei cu mâna mea, zicând: eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

6. În ziua aceea i-am prins pre ei cu mâna mea, ca să'i scoj din pământul Eghiptului la pământul care l-am gătit lor, la pământul din care curge lapte și miere, fagur este mai mult decât tot pământul.

7. Și am zis către ei: fiecare să lepede urâciunile ochilor săi și cu izvodirile Eghiptului să nu vă pângăriși; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

8. Și s'au depărtat dela mine și n'au vrut să mă asculte, urâciunile ochiilor lor nu le-au lepădat și izvodirile Eghiptului nu le-au părăsit, și am zis ca să vărs mâniea mea preste ei și să sfârșesc urgia mea întru ei în mijlocul Eghiptului.

9. Și am făcut ca numele meu mai mult să nu se pângărească înaintea neamurilor, între care sunt ei, întru care m'am arătat către ei înaintea lor, ca să'i scoj pre ei din pământul Eghiptului.

10. Și i-am scos pre ei din pământul Eghiptului, și i-am adus pre ei în pustie.

11. Și le-am dat lor poruncile mele, și îndreptările mele le-am arătat lor, care să le facă omul, și să fie viu întru ele.

20. 5. Eșire 6, 7. 7. Eșire 20, 3.

8. 1 Imp. 7, 3; Isus Navi 24, 14.

9. 1 Imp. 12, 22. 10. Eșire 13, 18.

11. Neemia 9, 29; Pilde 7, 3; Lev. 18, 5; A 2 Lege 5, 12; Rom. 10, 5; Gal. 3, 12.

12. Și Sâmbetele mele le-am dat lor, ca să fie semn între mine și între ei, și să cunoască ei, că eu sunt Domnul cel ce-i sfințesc pre ei.

13. Și am zis către casa lui I-srail în pustie: umblați întru poruncile mele și păziți îndreptările mele, ca să le faceți pre ele, care făcându-le omul, va fi viu întru ele; și m'a amărit pre mine casa lui I-srail în pustie, întru poruncile mele n'a umblat, și îndreptările mele le-a lepădat, care făcându-le omul va trăi întru ele. Și Sâmbetele mele le-a spurcat foarte, și am zis: ca să vărs mâniea mea preste ei în pustie, ca să-i pierz pre ei.

14. Și am făcut, ca numele meu mai mult să nu se spurce înaintea neamurilor, din care i-am scos pre ei înaintea ochilor lor.

15. Și eu am ridicat mâna mea asupra lor în pustie, ca mai mult să nu-i duc pre ei în pământul, care i-am dat lor, în pământul, din care curge lapte și miere, fagur este mai mult decât tot pământul.

16. Pentrucă îndreptările mele le-au lepădat, și întru poruncile mele n'au umblat, și Sâmbetele mele le-au spurcat, ci după gândurile inimilor lor au mers.

17. Și nu s'a îndurat ochiul meu de ei, ca să-i pierz pre ei, și n'am făcut ca să-i sfârșesc pre ei în pustie.

18. Și am zis către fiii lor în pustie: întru legiuitirile părinților voștri să nu umblați, și îndreptările lor să nu le păziți, și cu gândurile lor să nu vă amesecați, și să nu vă pângăriți.

19. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, întru poruncile mele umblați, și îndreptările mele păziți-le și le faceți pre ele.

20. Și Sâmbetele mele sfințiți-le, și să fie semn între mine și între voi, ca să cunoașteți, că eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

21. Și m'au amărit și fiii lor întru poruncile mele n'au umblat, și îndreptările mele nu le-au păzit, ca să le facă pre ele, care făcându-le omul va fi viu întru ele; și Sâmbetele mele le-au spurcat foarte, și am zis, ca să vărs mâniea mea preste ei, ca să sfârșesc urgia mea asupra lor în pustie.

22. Și am făcut, ca numele meu mai mult să nu se spurce înaintea neamurilor, din care i-am scos pre ei înaintea ochilor lor.

23. Am ridicat mâna mea asupra lor în pustie, ca să-i risipesc pre ei între neamuri, și să-i împrăștiez pre ei prin țări.

24. Că îndreptările mele nu le-au făcut, și poruncile mele le-au lepădat, și Sâmbetele mele le-au spurcat, ci după gândurile părinților lor au fost ochii lor.

25. Și le-am dat lor porunci nu bune, și îndreptări, întru care nu vor fi vii.

26. Și îi voiu pângări pre ei întru obiceiurile lor, când vor aduce pre tot cel ce deschide mitrasul, pentru ca să-i sting pre ei, și vor ști, că eu sunt Domnul.

27. Pentru aceea grăește către casa lui I-srail fiul omului! Și vei zice către ei: acestea zice Domnul, până la aceasta m'au mânieat pre mine părinții voștri cu păcatele lor, care au păcătuțit asupra mea.

28. Și i-am băgat pre ei în pământul, pentru care am ridicat mâna mea, ca să'l dau pre ei lor, și au văzut tot dealul înalt și tot lemnul umbros, și au jertfit acolo dumnezeilor lor, și au pus acolo miros de

12. Eșire 20, 8, 31, 13; A 2 Lege 5, 12.

14. Eșire 32, 12; Num. 14, 15; A 2 Lege 9, 28.

23. Lev. 26, 33; Ps. 105, 28.

26. Ps. 105, 37. 28. Isaia 1, 29.

bună mireasmă lor, și au turnat acolo turnările lor.

29. Și am zis către ei: ce este Avama, de intrați voi acolo? Și au chemat numele lui Avama până în ziua de astăzi.

30. Pentru aceea zi către casa lui Israil, acestea zice Domnul: de vreme ce întru fărădelegile părinților voștri vă pângăriți, și după urfciunile voastre voi curviți.

31. Și cu pârga darurilor voastre, cu trecerea fiilor voștri prin foc voi vă pângăriți, cu toate gândurile voastre până în ziua de astăzi, și eu oare voi răspunde vouă casa lui Israil? Viu sunt eu, zice Domnul, de vă voi răspunde vouă, și de se va sui preste duhul vostru acesta.

32. Și nu va fi în ce chip ziceți voi, li-vom ca limbile și ca neamurile pământului, ca să slujim lemnelor și pietrilor.

33. Și pentru aceea viu sunt eu, zice Domnul, că cu mână tare și cu braț înalt și cu mânie vărsată voi împărăși preste voi.

34. Și vă voi scoate pre voi din popoare, și vă voi aduna pre voi din țările, întru care v'am risipit cu mână tare și cu braț înalt și cu mânie vărsată.

35. Și vă voi aduce pre voi în pustiea popoarelor, și mă voi judeca cu voi acolo față către față.

36. În ce chip m'am judecat cu părinții voștri în pustie, când i-am scos pre ei din pământul Egiptului, așa vă voi judeca pre voi zice Domnul.

37. Și vă voi pune pre voi supți toaiagul meu, și vă voi băga pre voi în număr.

38. Și voi alege dintre voi pre cei necredincioși și pre cei călcători de lege, pentru că din nemernicirea lor voi scoate pre ei, și în

pământul lui Israil nu vor intra, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu.

39. Și voi casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: fiecare să și ia izvodirile sale, și după acestea de mă veți asculta pre mine, și numele meu cel sfânt nu'l veți spurca mai mult cu darurile voastre, și cu izvodirile voastre.

40. Că în muntele cel sfânt al meu, în muntele cel înalt al lui Israil, zice Domnul Dumnezeu, acolo vor sluji mie toată casa lui Israil desăvârșit, și acolo voi primi, și acolo voi privi pârga voastră, și pârga aducerilor voastre, întru toate slinșirile voastre.

41. Întru miros de bună mireasmă vă voi primi pre voi, când vă voi scoate pre voi din popoare, și vă voi aduna pre voi din țările în care v'ați risipit, și mă voi sfinși întru voi înaintea ochilor popoarelor.

42. Și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, când vă voi băga pre voi în pământul lui Israil, în pământul, pentru care am ridicat mâna mea, ca să'l dau părinților voștri.

43. Și vă veți aduce aminte acolo de căile voastre, întru care v'ați pângărit, și veți bate fețele voastre întru toate răutățile voastre.

44. Și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, când vă voi face vouă așa, ca numele meu să nu se spurce după căile voastre cele rele și după izvodirile voastre cele sfricate, casa lui Israil, zice Domnul.

45. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând:

46. Fiul omului! Intărește-ți fața ta preste Teman, și caută spre Darom, și procește asupra dumbrăvii cei povățuitoare a Naghevului.

47. Și vei grăi dumbrăvii Naghe-

vului : auzi cuvântul Domnului, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voi aprinde întru tine foc, și va mânca întru tine tot lemnul verde și tot lemnul uscat, nu se va stinge flacăra cea aprinsă, și va arde întru ea toată fața dela miază zi până la miazănoapte.

48. Și va cunoaște tot trupul, că eu Domnul l-am aprins pre el, și nu se va stinge.

49. Și am zis : nicidecum Doamne ! Doamne ! Ei zic către mine : au nu este pildă, care să zice aceasta ?

CAP. 21.

Prorocie pentru luarea Ierusalimului.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând :

2. Pentru aceea fiul omului ! Prorocește, și întoarce fața ta asupra Ierusalimului, și privește la sfintele lor, și prorocește asupra pământului lui Israel.

3. Și vei zice către pământul lui Israel, acestea zice Domnul Dumnezeu : iată eu asupra ta, și voi scoate sabia mea din teaca sa, și voi pierde dintru tine pre cel fărădelege și pre cel nedrept.

4. Pentru că voi pierde din tine pre cel nedrept și pre cel fărădelege, așa va ieși sabia mea din teaca sa preste tot trupul dela miazăzi până la miazănoapte.

5. Și va cunoaște tot trupul, că eu Domnul am scos sabia mea din teaca sa, și mai mult nu se va întoarce.

6. Și tu fiul omului ! Suspină întru zdrobirea șalelor tale, și întru dureri geme înaintea ochilor lor.

7. Și va fi de vor zice către tine : pentruce suspini ? Și vei zice : pentru vesiea, că vine, și se va umplea de irică toată inima, și toate mîi-

nile vor slăbi, și va înșepeni tot trupul, și tot duhul și toate coapsele se vor pângări de umezeală ; iată vine, și va fi zice Domnul Dumnezeu.

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând.

9. Fiul omului ! Prorocește, și grăește, acestea zice Domnul, zi : sabie, sabie ascute-te și te mânia.

10. Ca să junghi junghieri, ascute-te să sclicești gata spre dezno-dare, junghie, ocărăște, leapădă tot lemnul.

11. Și o au dat pre ea gata a se ține în mâinile lui. Ascuțitu-s'a sabia, este gata a se da în mâinile celui ce taie.

12. Strigă și te vaită fiul omului ! Pentru că s'a făcut aceasta întru poporul meu, aceasta întru toți povățuitorii lui Israel ; vor nemernici, spre sabie s'a făcut poporul meu, pentru aceea plesnește cu mâna ta.

13. Că s'a îndreptai, și încă de se va lepădă și neamul ? Nu va fi, zice Domnul Domnul.

14. Și tu fiul omului ! Prorocește, și plesnește mână preste mână, și îndoește sabia, a treia sabie de rane este, sabia ranelor cea mare, și îi vei spăimânta pre ei.

15. Pentru ca să se înrângă inima, și se vor înmulți cei ce slăbesc în toată poarta lor, se dau spre junghierea sabiei, bine s'a făcut spre sclipire, bine s'a făcut spre junghiere.

16. Și treci, ascute-te de adreapta și deasfânga, ori unde se va ridica fața ta.

17. Și eu încă voi plesni mâna mea către mâna mea și voi vărsa mânia mea, eu Domnul am grăit.

18. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând :

12. Ierem. 6, 24 ; Isaia 21, 3.

15. Ierem. 31, 19.

19. Și tu fiul omului! Rânduiește fie două căi, prin care să intre sabia împăratului Vavilonului, dintru o țară să iasă amândouă, și mâna vor găsi la începutura căii cetăței, la începutul căii vei rândui.

20. Și tu gătește și rânduiește cale ca să intre sabia în Ravatul fiilor lui Amon și în Iudeea și în Ierusalim în mijlocul lui.

21. Că va sta împăratul Vavilonului în calea cea veche la începutul celor două căi, ca să vrăjască vrajă, ca să undeze totag și să întrebe cele cioplite și să socotească deadreapta lui.

22. Și s'a făcut vraja asupra Ierusalimului, ca să pue șanț și să deschiză gura întru strigare, să înnalțe glas cu plângere, a pune șanț la porțile ei și a pune pământ și a zidi stări de săgeți.

23. Și ei lor ca și cum ar vrăji vrajă înaintea lor și ei pomenind nedreptățile lui ie va pomeni.

24. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentru că ați pomenit nedreptățile voastre, descoperindu-vă necurățiile voastre, ca să se vază păcatele voastre, întru toate necurățiile voastre și întru izvodirile voastre, pentru că ați pomenit, întru aceea vă veți prinde.

25. Și tu pângărite fărădelege povăzitorule al lui Israel! A căruia vine ziua, în vremea nedreptăței, sfârșitul.

26. Acestea zice Domnul: ia chidara și leapădă cununa, aceea nu va fi ca aceasta, smerit-ai pre cel înalt și ai înălțat pre cel smerit.

27. Nedreptate, nedreptate, nedreptate pune-o-voiu pre ea, nici ea ca aceasta va fi, până când va veni cui i se cade și voiu dă lui.

28. Și tu fiul omului! Prorocește și vei zice: acestea grăește Dom-

nul către fiili lui Amon și către o-cara lor și vei zice: sabie, sabie smulge-te spre junghiere și te smulge spre omorire, ridică-te, ca să sclipești.

29. Când vedeai tu deșarte și vrăjaj minciuni, ca să te dai pre tine preste grumazii răniților celor fărădelege, cărora le-au venit ziua, în vremea nedreptăței, sfârșitul.

30. Înfoarce-te în teaca ta și să nu poposești în locul acesta, în care te-ai născut în pământul tău, judecă-te-voiu pre tine.

31. Și voiu vărsa preste tine urgia mea, cu focul urgiei mele voiu suflă preste tine și te voiu dă în mâinile oamenilor varvari, cari lucrează stricăciune.

32. În foc vei fi mâncare, sângele tău va fi în mijlocul pământului tău, nu va fi fie pomenire, că eu Domnului am grăit.

CAP. 22.

Prorocie împotriva Ierusalimului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând;

2. Și tu fiul omului! Au judecă-vei cetatea sângiurilor? Și'i arată ei toate fărădelegile ei și vei grăi.

3. Acestea zice Domnul Dumnezeu: o cetate, care varsă sângiuri în mijlocul său, ca să vie vremea ei, și care a făcut asupra sa, ca să se pângărească.

4. Cu sângiurile lor, care ai vărsat, ai căzut și cu gânduri care făceai te-ai pângărit și ai apropiat zilele tale, și ai adus vremea anilor tăi, pentru aceea te-am dat pre tine spre ocară neamurilor și spre batjocură la toate țările.

5. Cele aproape de tine și cele departe de tine, și te vor batjocori pre

28. Sofon. 2, 8. 31. Ierem. 25, 31.

32. Ierem. 49, 2.

2 2. 4. 4 Imp. 21, 16; 3 Imp. 9, 7.

fine necurată, numită și multă întru fărădelegi.

6. Iată povățuitorii casei lui Israil fiecare către rudeniile sale s'a adunat întru tine, ca să verse sânge.

7. Pre tată și pre mumă grăia de rău întru tine și către nemernic s'au purtat cu nedreptate întru tine; pre sirman și pre văduvă asupra întru tine.

8. Și sfintele mele le defăimă și Sâmbetele mele le spurcă întru tine.

9. Bărbați, fâlhari erau întru tine, ca să verse întru tine sânge, și preste măguri mâncau întru tine, necurate făceau întru tine.

10. Rușinea tatălui au descoperit întru tine, și necurăția celei ce aveă curgerea sângelui, a smerit întru tine.

11. Fiecare pre femeia aproape-lui său a spurcat, și fiecare pre nora sa o a pângărit întru necurăție; și fiecare pre sora sa și pre fata tatălui său, a smerit întru tine.

12. Daruri au luat întru tine, ca să verse sânge, camătă și adaos au luat întru tine, și ai săvârșit săvârșirea răutății tale cea cu asupraea, și pre mine m'ai uitat, zice Domnul.

13. Iar de voi lovi mâna mea către mâna mea asupra celor ce ai săvârșit și ai făcut, și asupra sângiurilor tale, care s'au făcut în mijlocul tău,

14. Au suferi-va inima ta? Au birui-vor mâinile tale în zilele, care eu le voi face întru tine? Eu Domnul am grăit, și voi face.

15. Și te voi risipi întru neamuri, și te voi împrăști în țări, și va lipsi necurăția ta dintru tine.

16. Și te voi moșteni pre tine în fața neamurilor, și veși cunoaște, că eu sunt Domnul.

17. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând :

18. Fiul omului ! Iată, făcutu-s'a mie casa lui Israil amestecați toți cu aramă și cu cositor și cu fier și cu plumb, în mijlocul cuptorului argintului amestecată este.

19. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu : pentru că v'aji făcut toți într'o amestecătură, pentru aceea iată eu vă voi aduna pre voi în mijlocul Ierusalimului ;

20. Precum se adună argintul și arama și fierul și cositorul și plumbul în mijlocul cuptorului, ca să suflu întru el focul să se topească ; așa vă voi primi întru urgia mea, și întru mânia mea vă voi aduna, și vă voi topi pre voi.

21. Și voi sufla preste voi cu focul urgiei mele, și vă veși topi în mijlocul lui ;

22. Cum se topește argintul în mijlocul cuptorului, așa vă veși topi în mijlocul lui, și veși cunoaște, că eu Domnul am vărsat mânia mea preste voi.

23. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând :

24. Fiul omului ! Zi lui : tu ești pământul, care nu s'a udat, nici ploaie s'a pogorit preste tine în ziua urgiei.

25. A căreia povățuitori în mijlocul ei, ca leii cei ce răcnesc au apucat răpiti, și au mâncat sufletele cu asupraea, cinste au luat cu strâmbătate, și văduvele tale înmulțitu-s'au în mijlocul tău.

26. Și preoții ei n'au băgat în seamă legea mea, și au spurcat sfintele mele ; între cel sfânt și între cel spurcat n'au făcut osebite ; și între cel necurat și între cel curat n'au deosebit ; și de către Sâmbetele mele și-au întors ochii săi,

9. Isaia 57, 7. 10. Lev. 18, 8.
11. Lev. 18, 14; Ieremia 5, 8; 13, 27.
15. Ierem. 15, 7 și 51, 2.

18. Isaia 1, 22. 25. Mat. 23, 14.
26. Sofon. 3, 4; Ierem. 15, 19.

și Sâmbetele mele le-au spurcat în mijlocul lor.

27. Boierii ei în mijlocul ei ca lupii cei răpitori de pradă, au vărsat sânge, ca, cu lăcomie să lăcomească.

28. Și prorocii ei ungând pre ei, vor cădea văzând deșarte, vrăjind minciuni, zicând: acestea zice Domnul, și Domnul n'au zis.

29. Pre poporul pământului storcându'l cu strâmbătate, și răpindu'l cu răpiri, pre sărac și pre mișel asuprindu'l, și pre cel străin năpăstuiă cu judecată.

30. Și am căutat dintru ei bărbat, care să se poarte drept, și să stea înaintea feșii mele cu tot deadinsul în vremea mâniei mele, ca nu de tot să o pierz pre ea, și n'am aflat.

31. Și am vărsat preste ea mânia mea întru focul urgiei mele, ca să'i pierz pre ei. Căile lor în capetele lor le-am dat, zice Domnul Domnul.

CAP. 23.

Pilda a două femei păcătoase și pe-depsirea lor.

Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând :

2. Fiul omului ! Două femei erau fiicele unei mume.

3. Și au curvit în Eghipt, întru finereșele lor curvit-au, acolo au căzut țafele lor, și acolo și-au sîricat fecioria.

4. Și numele lor erau Oolà cea mai bătrână și Oolivà sora ei, și s'au făcut mie, și au născut fii și fete, și numele lor, Samaria erà Oolà, și Ierusalimul erà Oolivà.

5. Și a curvit Oolà asupra mea, și s'a dus la iubii săi la Asirieni, cari se apropiau de ea.

6. Imbrăcați cu haine vinete, povășuitori și căpetenii, voinici aleși, toți călăreși călărind pre cai.

7. Și a făcut curvia ei cu toți cei aleși fii ai Asirienilor, și preste toți la cari s'a dus, cu toată izvodirea lor s'a pângărit.

8. Și curvia sa cea din Eghipt nu o a părăsit, că dormea cu ea în tinereșele ei, și ei i-au sîricat fecioria, și au vărsat curvia sa preste ea.

9. Pentru aceea o am dat pre ea în mâinile iubiiilor ei, în mâinile fiilor Asirienilor, după cari a umblat.

10. Aceștia au descoperit rușinea ei, feciorii și fetele ei le-au luat, și pre ea cu sabie o au omorît, și s'a făcut de vorbă la femei, și au făcut izbândiri întru ea la fetele ei.

11. Și o a văzut pre ea sora sa Oolivà, și a sîricat curățenia sa mai mult decât ea, și curvia sa mai mult decât curvia surorii sale.

12. Preste fiii Asirienilor au pus povășuitori și căpetenii aproape de dânsa, imbrăcați cu frumoase țesături, călăreși călărind pre cai, toți fineri aleși.

13. Și am văzut, că s'a pângărit o cale dintru două.

14. Și a adaos la curviea sa, și a văzut bărbați zugrăviți pre perete, chipurile Haldeilor zugrăvite cu condeiul,

15. Incinși cu împestrituri preste mijloacele lor, și chivere văpsite preste capetele lor, vedere întreită tuturor, asemănarea fiilor Haldeilor ai pământului moșiei lor.

16. Și s'a pus asupra lor cu vederea ochilor săi, și a trimis soli la ei în pământul Haldeilor.

17. Și au venit la ea fiii Vavilonului la așternutul popositorilor, și o pângăreau pre ea întru curviea ei, și s'a pângărit cu ei, și s'a depărtat sufletul ei dela dânsii.

18. Și a descoperit curviea sa, și

27. Miheea 3, 11. 30. Ierem. 5, 1.
31. 3 Impărați 8, 31.

23. 8. F. Ap. 7, 43. 11. Ierem. 3, 8, 11.

a descoperit rusinea sa, și s'a depărtat sufletul meu dela ea, precum s'a depărtat sufletul meu dela sora ei.

19. Și ai înmulțit curvea ta, ca să'ți aduci aminte de zilele tinerețelor tale, întru care ai curvit în Eghipt.

20. Și te-ai pus preste Haldei, a căror trupuri erau ca trupurile măgarilor, și boașele lor, ca boașele cailor.

21. Și ai cercetat fărădelegea tinerețelor tale, care ai făcut în Eghipt la poposirea ta, unde au căzut fașele tinerețelor tale.

22. Pentru aceea Oolivă! Acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu scula pre iubii tăi asupra ta, dela cari s'a depărtat sufletul tău, și îi voiu aduce pre ei asupra ta de prin prejur.

23. Pre fiii Vavilonului și pre toți Haldeii Facuc și Sie și Cut și pre toți fiii Asirienilor cu ei, tineri aleși, povățuitori și căpetenii, pre toți întreii și numii, călărind pre cai toți.

24. Și toți vor veni asupra ta de la miazănoapte, care și roate cu mulțime de popoare, scuturi și paveze, și vor pune pază preste tine împrejur, și voiu da înaintea feșii lor judecată, și vor izbândi asupra ta cu judecățile sale.

25. Și voiu da râvna mea întru tine, și vor face cu tine întru urgia mâniai: nasul tău și urechile tale vor tăia, și pre cei rămași ai tăi cu sabie îi vor ucide; aceștia pre fiii tăi și pre fetele tale vor lua, și pre cei rămași ai tăi cu foc îi vor topi.

26. Și te vor desbrăca de îmbrăcăminte ta, și vor lua vasele cele de mărirea ta.

27. Și voiu întoarce păgânătățile tale dela tine, și curvea ta din pământul Eghiptului, și nu vei ridica

ochii tăi spre ei, și de Eghipt mai mult nu'ți vei aduce aminte.

28. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu te dau pre tine în mâinile celor ce'i urăști, dela cari s'a depărtat sufletul tău.

29. Și vor face întru tine cu ură, și vor lua toate trudele tale și ostenețele tale, și vei fi goală și de ocară; și se va descoperi rusinea curviei tale, și păgânătatea ta și curvea ta.

30. Făcut-a fie acestea, când curveai tu după neamuri, și te pângăreai întru izvodirile lor.

31. În calea surorii tale ai umblat, și eu voiu da paharul ei în mâinile tale, acestea zice Domnul Dumnezeu.

32. Paharul surorii tale cel adânc și larg vei bea, și va fi spre răs și spre batjocură cel ce prisosește a se săvârși.

33. De beție și de amețală te vei umplea, și paharul perirei și al pustiirii, paharul surorii tale Samariei.

34. Și'l vei bea pre el, și'l vei scurge, și sărbătorile și lunile nouă ale ei le voiu lua, că eu am grăit, zice Domnul.

35. Pentru aceea acestea zice Domnul: căci m'ai uitat pre mine, și m'ai lepădat după trupul tău, și tu ia păgânătatea ta și curvea ta.

36. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Au nu vei judeca pre Oolă și pre Oolivă, și să le vestești lor fărădelegile lor?

37. Că prea curve sunt, și sânge în mâinile lor, și cu izvodirile lor au prea curvit și pre fiii lor, pre cari i-au născut mie, i-au trecut prin foc.

38. Până și aceasta au făcut mie, sfintele mele le-au pângărit în ziua aceea, și Sâmbetele mele le-au spurcat.

39. Și când junghieau pre fiii lor

32. Isaia 51, 17. 35. Ierem. 2, 32.
39. 4 Imp. 21, 4, 5.

idolilor lor, și intrau întru sfintele mele în zilele acelea, ca să le spurce pre ele, și pentrucă așa făceau în mijlocul casii mele.

40. Și pentrucă au trimis la bărbații cari veneau de departe, la cari soli trimeteau, și cum veneau ei, îndată te spălai și ungeai ochii tăi, și te împodobeai cu podoabă.

41. Și ședeai pre pat așternut, și masă împodobită înaintea feții ei, și tămâia mea și untuldelemn al meu se veseleă cu acestea.

42. Și glas întocmit răspundeă, și către bărbați din mulțimea oamenilor ce erau veniți veseli din pustie, și le puneă brățări la mâinile lor, și cunună de mărire pre capetele lor.

43. Și am zis: au nu într'acestea preacurvesc, și faptele curviei și ea a curvit?

44. Și mergeau către ea, în ce chip merg la femeia curvă, așa intrau la Oolă și la Oolivă, ca să facă fărădelege.

45. Și bărbați drepți, aceia vor izbândi pre ele cu izbânda celor prea curve și cu izbândirea sângelui, că prea curve sunt și sânge în mâinile lor.

46. Acestea zice Domnul Dumnezeu: scoate asupra lor gloată și dă preste ele turburare și jefuire.

47. Și să se ucigă cu pietrile popoarelor și le vor împunge cu săbiile lor, pre fiii lor și pre fetele lor vor omorî și casele lor cu foc le vor arde.

48. Și voi luă păgânătatea de pre pământ și se vor pedepsi toate femeile, și nu vor face după păgânătatea sa.

49. Și se va da păgânătatea voastră preste voi și păcatele izvodirilor voastre veți luă, și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu.

CAP. 24.

Pilda cu fierberea căldărei.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine în anul al nouălea, în luna a zecea în a zecea a lunii, zicând:

2. Fiul omului! Scrie ție zi din ziua aceasta, din care s'a întărit împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului din ziua de astăzi.

3. Și zi către casa cea amărîtoare pildă și vei grăi către ei.

4. Acestea zice Domnul Dumnezeu: pune căldarea și toarnă într'nsa apă și bagă într'nsa despicăturile, toată despicătura bună, fluerul și umărul tăete de pre lângă oase.

5. Din dobitoace alese fiind luate; și arde de desuptul lor oasele și clocotind s'au fiert oasele ei în mijlocul ei.

6. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: o cetatea sângiurilor! Căldare întru care este rugină într'nsa, și rugina n'a ieșit dintr'nsa, pre rând după mădularul ei a scos, n'au căzut preste ea sorți.

7. Că sângele ei în mijlocul ei este, pre piatră netedă o am pus pre ea, nu o am vărsat pre ea pre pământ, ca să se acopere pământul.

8. Ca să se sue mânie spre izbânda răsplătirei; pus-am sângele ei pre piatră netedă, ca să nu'l acopere.

9. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: vai cetatea sângiurilor! Și eu voi mări tăciunile.

10. Și voi înmulți lemnele și voi aprinde focul, ca să se topească cărnurile și să se împuțineze zeama, și oasele să se siărame.

11. Și să stea pre cărbunii săi, aprinsu-s'a ca să se arză și să se

îrigă arama ei, și să arză în mijlocul ei necurăția ei, și să se sfârșească rugina ei.

12. Și nu va ieși dintru ea, multă este rugina ei și se va rușina rugina ei.

13. Pentru care te pângăreai tu și nu te-ai curățit de necurăția ta, și ce va fi de nu te vei curăți încă până ce voi umplea mâniea mea întru tine?

14. Eu Domnul am grăit și vor veni, și voi face, nu voi osebi, nici mă voi îndura, nici mă voi milostivi. După căile tale și după izvodirile tale te voi judeca, zice Domnul Dumnezeu; pentru aceea eu te voi judeca după sângele tău, și după gândurile tale te voi judeca pre tine cea necurată și vestită, și prea amărătoare.

15. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

16. Fiul omului! Iată eu iau dela tine poftele ochilor întru rânduiala războiului, nu te vei tăia, nici vei plânge.

17. Suspînul sângelui, plânsul răunchilor este, nu va fi părul tău împletit preste tine și încălșămintele tale în picioarele tale, nu te vei mângâia cu buzele lor și pâinea oamenilor nu vei mânca.

18. Grăit-am către popor dimineața, precum au poruncit mie, și a murit femeia mea seara, și am făcut dimineața precum mi-au poruncit mie.

19. Și a zis către mine poporul: pentrucă nu ne spui nouă, ce sunt acestea ce faci tu?

20. Și am zis către ei: cuvântul Domnului a fost către mine, zicând:

21. Grăește către casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu spurc sfintele mele semeștea țării voastre, poftele ochilor voștri, și cărora părătesc sufletele voastre,

și fiii voștri și fetele voastre, pre cari ați părăsit, de sabie vor cădea.

22. Și veți face în ce chip am făcut, cu gura lor nu vă veți mângâia și pâinea bărbaților nu veți mânca.

23. Și părul vostru pre capul vostru și încălșămintele voastre în picioarele voastre, nu vă veți tângui, nici veți plânge și vă veți sfârși întru nedreptățile voastre și nu va mângâia fiecare pre fratele său.

24. Și va fi Iezechiil vouă întru minune, după toate câte a făcut faceți, și când vor veni acestea veți cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu.

25. Și tu fiul omului! Au nu în ziua în care voi lua dela ei țaria, înălșarea măririi lor și poftele ochilor lor, și semeștea sufletului lor, pre fiii lor și pre fetele lor.

26. În ziua aceea veni-va la tine cel ce va scăpa, ca să'ți spue la urechi?

27. În ziua aceea deschide-se-va gura ta către cel ce a scăpat și vei grăi și nu vei tăcea mai mult, și vei fi lor întru minune și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 25.

Prorocii asupra celor de alt neam.

Si a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Intoarce fața ta asupra fiilor lui Amon și procește asupra lor.

3. Și vei zice fiilor lui Amon, auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: pentrucă v'ați bucurat de sfintele mele, că s'au spurcat, și de pământul lui Israil că s'a pusliit și de casa lui Iuda, că s'a dus în robie.

4. Pentru aceea iată eu voi da pre voi fiilor lui Chedem spre mo-

25. 2. Ierem. 49, 1. 3. Amos 1. 13.
4. Sofon. 2, 8.

ștenire, și vor așeza sălașele sale întru tine, și vor pune întru tine corțurile sale; ei vor mânca rodirile tale, și ei vor bea grăsimea ta.

5. Și voi eu da cetatea lui Amon spre pășune de cămile și pre fiii lui Amon spre pășune de oi, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

6. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: pentru că ai băluf cu mâna ta, și ai lovit cu piciorul tău și te-ai bucurat din sufletul tău de pământul lui Israil,

7. Pentru aceea întinde voi eu mâna mea preste tine și te voi eu da de jaf la neamuri și te voi eu pierde de tot dintru popoare și cu pierzare te voi eu pierde din țări, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

8. Acestea zice Domnul: pentru că au zis Moav și Siir: iată ca toate neamurile casa lui Israil și a lui Iuda?

9. Pentru aceea iată eu deznod umărul lui Moav dela cetățile hotarelor lui pământul cel ales casa Iasimutului deasupra izvorului cetăței cei dela mare.

10. Pre fiii lui Chedem asupra fiilor lui Amon dat-am lui moștenire, ca să nu fie pomenirea fiilor lui Amon întru neamuri.

11. Asupra lui Moav voi eu face izbândă și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

12. Acestea zice Domnul: pentru că a făcut Idumeea, ca să izbândească izbândă de pre casa lui Iuda, și a ținut minte răul și a izbândit dreptate,

13. Pentru aceea acestea zice Domnul: și voi eu întinde mâna mea asupra Idumeii și voi eu pierde dintr'înșă omul și vita, și o voi eu pustii pre ea, și cei ce vor fugi dela Teman de sabie vor cădea.

14. Și voi eu da izbânda mea asupra Idumeii în mâna poporului meu Israil, și vor face în Idumeea după mâniea mea și după iușimea mea, și vor cunoaște izbânda mea, zice Domnul.

15. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentru că a făcut celui de alt neam izbândă și a ridicat izbândă bucurându-se din suflet, ca să se stingă până în veac.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu întinz mâna mea preste cei de alt neam și voi eu pierde pre Criteni și voi eu pierde pre cei rămași cari lăcuiesc lângă mare.

17. Și voi eu face întru ei izbândiri mari, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voi eu da izbânda mea preste ei.

CAP. 26.

Prorocie pentru pustiirea Tirului

Și a fost în anul al unsprezecelea și în ziua dintâiu a lunii, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Pentru că a zis Tir de Ierusalim, bine este, stărâmatu-s'au, pierit-au neamurile, întorsu-s'au către mine, cea plină s'au pustiit.

3. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu asupra ta Tir! Și voi eu face să se sue preste tine neamuri multe, cum se sue marea cu valurile sale.

4. Și vor surpă zidurile cetăței Tir și vor surpă turnurile tale, și voi eu vântură țărâna ei dela ea, și o voi eu pune pre ea piatră netedă.

5. Zbicire de mreji va fi în mijlocul mării, că eu am graiit zice Domnul Dumnezeu; și va fi de pradă neamurilor.

6. Și fetele ei cele din câmp cu

8. Jerem. 48, 1. 9. Is. Navi 12, 3.
12. Amos 1, 11. 13. Jerem. 49, 7, 8.

15. Isaia 14, 29.
26. 2. Amos 1, 9; Zab. 9, 2, 3, 4.
3. Jerem. 51, 42. 4. Isaia 23, 15.

sabie se vor omorî și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

7. Că acestea zice Domnul: iată eu voi aduce preste tine Tir, pre Navuhodonosor împăratul Vavilonului dela miazănoapte, împărat împărașilor este, cu cai și cu care și cu călăreși și cu adunare de neamuri foarte multă.

8. Acesta pre fetele tale cele din câmp cu sabie le va omorî și va pune împrejurul tău pază, și va zidi împrejur și va face asupra'și șanș și impresurare de arme.

9. Și lăncile lui înpreajma ta le va pune asupra zidurilor tale și turnurile tale le va surpă cu ciocanele sale.

10. De mulțimea cailor lui acoperi-te-va praful lor, de glasul călăreșilor și al roatelor carelor lui, clăși-se-vor zidurile tale, când va intră el prin porțile tale, ca și cum ar intră în cetate de câmp.

11. Copitele cailor lui călcă-vor toate ulișile tale, pre poporul tău cu sabie îl va omorî, și statul țării tale în pământ îl va duce.

12. Și va prădă puterea ta și va jefui avuția ta, și va surpă zidurile tale, și casele tale cele poștite le va strică, și pietrele tale și lemnele tale și șărâna ta în mijlocul mării te va aruncă.

13. Și va face să înceteze mulțimea cântăreșilor tăi, și glasul organelor tale nu se va mai auzi întru tine.

14. Și te voi pune să fii piatră netedă, zbicire mreșilor vei fi, mai mult nu te vei mai zidi, că eu am grăit, zice Domnul.

15. Că acestea zice Domnul Dumnezeu către Tir: au nu de glasul căderii tale, când vor geme răniții tăi, când se va scoate sabia în mij-

locul tău, se vor clăși ostroavele ?

16. Și se vor pogorî de pre scaunele sale toți domnii din neamurile mării, și vor luă mitrele de pre capetele lor, și de îmbrăcămintea sa cea pestrișă se vor desbrăcă, cu spăimântare se vor spăimântă, pre pământ vor zăceă, și se vor teme de pierzarea lor, și vor suspină asupra ta.

17. Și vor începe a plânge pentru tine, și își vor zice: cum ai pierit, și te-ai surpat din mare ? Cetatea cea lăudată, care a fost tare în mare, ea și lăcuitorii ei, care au pus frica sa preste toți lăcuitorii săi.

18. Și se vor teme ostroavele din ziua căderii tale, și se vor turbură ostroavele în mare de ieșirea ta.

19. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: când te voi pune pre tine cetate pustie, ca cetățile cele ce nu se lăcuiesc, și voi aduce asupra ta adâncul, și te va acoperi apă multă.

20. Și te voi pogorî la cei ce se pogoară în groapă la poporul veacului, și te voi pune să lăcuești întru adâncul pământului, ca o pustie veșnică, cu cei ce se pogoară în groapă, ca să nu te lăcuești, nici să te scoli pre pământul vieții.

21. Pierzare te voi da și nu vei mai fi, și te vei căută, și nu te vei allă în veac, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 27.

Negușătoria Tirului și căderea lui.

Și a fost cuvântul Domnului către Șmine, zicând :

2. Și tu fiul omului ! Iă plâns asupra lui Tir.

3. Și vei zice către Tir ! Care lăcuește la intrarea mării negușătoriei popoarelor, dela multe ostroave, a-

16. Lev. 16, 6.

17. Isaia 23, 15, 16; Apoc. 18, 9.

20. Isaia 57, 9; Amos 9, 2, 3.

11. Jerem. 47, 3; Isaia 5, 28.

13. Isaia 24, 8; Jeremia 7, 34.

cestea zice Domnul către Tir: tu ai zis, eu mi-am pus mie frumuseșea mea.

4. În inima mării lui Veelim fiii tăi și-au pus și frumuseșea.

5. Chedrul din Senir s'a zidit și, table supșiri de chiparos din Livan au adus, ca să și facă și catarguri.

6. De brad din Vasan au făcut vânslele tale, și altarele tale le-au făcut de os de Elefant, și case frumoase din ostroavele Hetimilor.

7. Vison cu țesături împestrite din Eghipt și-au așternut și, ca să te îmbrace cu mărire, și să te acopere cu vână și cu mohorât, din ostroavele Elise s'au făcut veșmintele tale.

8. Și boierii tăi, cari lăcuiesc în Sidon și în Aradii au fost vâslașii tăi, înțelepții tăi, Tir, cari erau întru tine, aceștia au fost cărmuitorii tăi.

9. Bătrânii cârșilor și înțelepții lor, cari erau întru tine, aceștia întăreau sfatul tău, și toate corăbiile mării și vâslașii lor s'au făcut și întru apusurile apusurilor.

10. Persii și Lidii și Livii erau întru oastea ta, bărbații cei rășboinici ai tăi, scuturile și coifurile au agățat întru tine, aceștia au dat mărirea ta.

11. Fiii Aradiilor și puterea ta preste zidurile tale, împrejur în turnurile tale erau păzitori, fulbele tale le-au agățat de zăbrelile tale împrejur, aceștia au plinit frumuseșea ta.

12. Carhidonii neguțătorii tăi de mulțimea a toată țăriia ta, de argint și de aur și de aramă și de fier și de cositor și de plumb au umplut târgul tău.

13. Elada toată și cele de prin prejurul ei, aceștia neguțătoarea și cu suflete de oameni, și vase de aramă au adus la târgul tău.

14. Din casa Togarmă cai și călăreși, au adus la târgul tău.

15. Fiii Rodienilor, neguțătorii tăi dela ostroave au înmulțit neguțătoaria ta, dinși de Elefant, și celor ce se aduceau în lăuntru le dai plășile tale.

16. Oamenii neguțătoriei tale de mulțimea târguirii tale în Afec zmirnă aleasă, și împestrituri dela Tars și Ramot și Horhor au adus și de cumpărat.

17. Iuda și fiii lui Israil, aceștia sunt neguțătorii tăi, cari vindeau grâu și miruri și casie și miere de frunte, și untdelemn și rășină au adus la târgul tău.

18. Damascul, neguțătorii tăi din mulțimea a toată puterea ta, vin de la Helvon, și lăni scilpicioase dela Melit.

19. Și vin dela Dan și dela Ioian și dela Moezel au adus la târgul tău, dela Asiil fier lucrat, și roată întru amestecarea ta este.

20. Dedanul neguțătorii tăi cu vite alese la care.

21. Aravia și toți boierii Chidarului aceștia sunt neguțătorii mâinii tale, cămile și miei și berbeci au adus la tine.

22. Neguțătorii dela Savà și dela Ramà, aceștia sunt neguțătorii tăi, dulceși de frunte și pietre scumpe, și aur au adus la târgul tău.

23. Harran și Hanaan aceștia sunt neguțătorii tăi, Asur și Harman neguțătorii tăi.

24. Cari aduceau pentru negoș, vână și mohorât, și odoare alese în lăzi de chiparos legate cu funii.

25. Corăbii întru ei Carhidonenii neguțătorii tăi întru mulțime, întru amestecătura ta, și te-ai umplut și te-ai îngreuiat foarte în inima mării.

26. În apă multă te aduceau pre tine vânslașii tăi, vântul austrului te-a sfărâmat în inima mării.

27. Erau puterile tale, și plata ta și a amestecătorilor tăi și vânslașii tăi și cârmacii tăi și sftnicii tăi și amestecătorii tăi dintru amestecătorii tăi, și toți bărbașii tăi cei rășboinici întru tine; și toată adunarea ta în mijlocul tău vor cădea în inima mării, în ziua căderii tale.

28. De glasul strigării tale cârmacii tăi cu frică se vor spăimânta.

29. Și se vor pogori din corăbiile lor toți vânslașii tăi, corăbierii și pescarii mării pre pământ vor stă.

30. Și vor răcnî asupra ta cu glasul său, și vor strigă amar, și vor pune pământ pre capetele lor, și cenușe își vor așterne.

31. Și vor rade asupra ta pleșugire, și se vor încinge cu saci, și te vor plânga pre tine cu amărăciunea sufletului și cu tânguire amară.

32. Și vor luă fiii lor preste sine plângere, și vor plânga plângere șie, care este ca Tirul, care a amușit în mijlocul mării?

33. Ce fel de plată ai aflat din mare? Umplut-ai neamuri de mulțimea ta, și din negușătoarea ta ai îmbogățit pre toți împărașii pământului.

34. Acum te-ai zdrobit în mare în adâncul apei, negușătoarea ta și toată adunarea ta în mijlocul tău au căzut.

35. Toși vânslașii tăi, toși cei ce lăcuesc ostroavele s'au mâhnit pentru tine, și împărașii lor cu spăimântare s'au spăimântat, și a lăcrămat fașa lor de tine.

36. Negușătorii neamurilor te-au șuerat, pierzare te-ai făcut, și nu vei mai fi în veac, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 28.

Prorocie împrotiva Tirului și a Sidonului.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Și tu fiul omului! Grăește domnului Tirului, acestea zice Domnul: pentrucă s'a înălțat inima ta, și ai zis Dumnezeu sunt eu; lăcuința lui Dumnezeu am lăcuit în inima mării; iar tu ești om, și nu Dumnezeu, și ai dat inima ta, ca inima lui Dumnezeu.

3. Au mai înțelept ești tu decât Daniil? Înțelepșii nu te-au învățat pre tine cu învășătura lor?

4. Au cu știința ta, au cu înțelepciunea ta ai făcut șie putere? Și ai făcut aur și argint în visfieriile tale?

5. Au întru multă știința ta, și întru negușătoarea ta ai înmulțit puterea ta? Înălțatu-s'a inima ta întru puterea ta.

6. Pentru aceea acestea zice Domnul: pentrucă ai dat inima ta, ca inima lui Dumnezeu,

7. Pentru aceea iată eu voiu aduce asupra ta streini pierzători din neamuri, și vor scoate sabiile lor asupra ta și asupra frumuseșii știinșii tale, și vor pierde frumuseșile tale.

8. Și te vor pogori și vei muri cu moartea rănișilor în inima mării.

9. Au grăind vei zice înaintea celor ce te vor omori. Dumnezeu sunt eu! Și tu ești om, și nu Dumnezeu, întru mulșimea celor ce te rănesc.

10. Cu moartea celor nețăieși împrejur vei muri în mâinile străinilor; că eu am grăit, zice Domnul.

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. Fiul omului! Iă plângere asupra domnului Tirului, și zi lui, ace-

27. Apoc. 18, 9.

30. Ierem. 6, 26.

36 3 Imp. 9, 8.

28 2. Isaia 31, 3. 4. Zahar. 9, 3.

9. Isaia 31, 3.

stea zice Domnul Dumnezeu: tu pe-
cetea asemănării plin de înțelep-
ciune, și cununa frumuseții.

13. În desfătarea raiului lui Dum-
nezeu te-ai născut, cu toată piatra
bună te-ai îmbrăcat, de sardiu și
de topazie și de smaragd și de an-
trac și de safir și de iaspis și de
argint și de aur și de lighiriu și de
ahat și de ametist și de hrisolit și
de viriliu și de onihion, ai umplut
vistieriile tale și raclele tale întru
tine.

14. Din ziua în care te-ai zidit tu,
cu Heruvim te-am dat, și te-am pus
pre tine în muntele cel sfânt al lui
Dumnezeu; fost ai în mijlocul pie-
trilor înfocate.

15. Fost-ai fără de prihană în zi-
lele tale, din ziua în care te-ai zi-
dit, până când s'au aflat nedreptăți
întru tine.

16. De mulțimea negoșătoriei tale
umplut-ai cămărilor tale de fărăde-
lege, și ai păcăluit, și te-ai rănit de
la muntele lui Dumnezeu, și te-a a-
dus pre tine Heruvimul din mijlocul
pietrilor celor înfocate.

17. Înălțatu-s'a inima ta pentru
frumusețea ta, stricatu-s'a știința ta
cu frumusețea ta, pentru mulțimea
păcatelor tale pre pământ te-am le-
pădat, înaintea împărașilor te-am dat
pre tine, ca să te arăși.

18. Pentru mulțimea păcatelor tale
și pentru strâmbătățile negoșătoriei
tale ai spurcat sfintele tale, și voi
scoate foc din mijlocul tău, acesta
te va mânca pre tine, și te voi face
cenușe pre pământul tău înaintea
tuturor celor ce te vor vedea.

19. Și toți cei ce te-au știut pre
tine, întru neamuri se vor întrista
pentru tine, pierit-ai, și mai mult nu
vei fi în veac.

20. Si a fost cuvântul Domnului
către mine, zicând:

21. Fiul omului ! Intărește fața ta

spre Sidon, și prorocește asupra lui,
și zi :

22. Acestea zice Domnul : iată eu
asupra ta Sidoane, și mă voi slăvi
întru tine, și vei cunoaște, că eu
sunt Domnul, cel ce fac întru tine
judecăși, și mă voi sfinși întru tine.

23. Și voi trimite asupra ta moarte,
și sânge va fi în ulițele tale, că-
deă-vor răniși de sabie întru tine
împrejurul tău, și vor cunoaște, că
eu sunt Domnul.

24. Și nu vor fi mai mult casii
lui Israil piedică de amărăciune, și
ghimp de durere de către cei ce de
prin prejurul lor, cari i-au ocărât
pre ei, și vor cunoaște, că eu sunt
Domnul.

25. Acestea zice Domnul Dum-
nezeu : și voi adună casa lui I-
srail dintru neamurile la care s'a
risipit, și mă voi sfinși întru ei în-
aintea popoarelor și a neamurilor,
și vor lăcuți pre pământul său, care
l-am dat robului meu Iacov.

26. Și vor lăcuți pre dânsul în nă-
dejde, și vor zidi case și vor sădi
vii, și vor lăcuți cu nădejde, când
voi face judecată asupra tuturor
celor ce i-au ocărât pre ei, asupra
celor din prejurul lor ; și vor cu-
noaște, că eu sunt Domnul Dumne-
zeul lor, și Dumnezeul părinților lor.

CAP. 29.

Prorocie asupra Eghiptului

În anul al doisprezecelea, în luna
la zecea, în ziua dintâiu a lunii,
fost-a cuvântul Domnului către mine,
zicând :

2. Fiul omului ! Intărește fața ta
asupra lui Faraon împăratul Eghi-
petului, și prorocește asupra lui, și
asupra atot Eghiptul grăește, și zi :

3. Acestea zice Domnul : iată eu

25. Ieremia 16, 14. 26. Ieremia 31, 5.
29. 2. Ieremia 43, 9.
3. Isaia 27, 1 și 51, 9, 10.

asupra ta Faraoane împăratul Eghiptului, balaurule cel mare, care șezi în mijlocul râurilor Eghiptului, cel ce zici: ale mele sunt râurile, și eu le-am făcut pre ele.

4. Și eu voi pune laț în fălcile tale, și voi lipi peștii râului tău la aripile tale, și te voi scoate pre tine din mijlocul râului tău, și pre toți peștii râului.

5. Și te voi surpă pre tine în pripă, și pre toți peștii râului tău, preste lața câmpului vei cădeă, și nu te vei adună, nici te vei ocroși, hiarelor pământului și pasărilor cerului te-am dat de mâncare.

6. Și vor cunoaște toți cei ce lăcuesc în Eghipt, că eu sunt Domnul, pentrucă ai fost toiag de treștie casei lui Israil.

7. Când te-a prins pre tine cu mâna sa, te-ai frânt, și când plezneă asupra sa toată mâna, și când s'a rezemat pre tine, te-ai sfărâmat, și ai frânt toate șalele lor.

8. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată eu voi aduce asupra ta sabie și voi pierde dela tine pre oameni și vitele.

9. Și va fi pământul Eghiptului pierzare și pustiu, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, pentrucă ai zis: ale mele sunt râurile și eu le-am făcut pre ele.

10. Pentru aceea iată eu asupra ta și asupra tuturor râurilor tale, și voiu dă pământul Eghiptului spre pustietate și spre sabie și spre pierire dela Magdol și Siin, și până la hotarele Etiopilor.

11. Nu va trece printr'însul picior de om, nici picior de vită nu va trece printr'însul, și nu se va lăcuși patruzeci de ani.

12. Și voi dă pământul Eghiptului spre pierire în mijlocul pământului celui pustiu, și cetățile lui în mijlocul cetăților celor pustite vor fi patruzeci de ani și voi risipi pre Eghipteni întru neamuri, și voi vântură pre ei prin țări.

13. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: după patruzeci de ani voi adună pre Eghipteni din neamurile întru care s'au risipit.

14. Și voi întoarce robia Eghiptenilor, și îi voi așeză pre ei în pământul Faturi, în pământul, din care s'au luat, și vor fi acolo începătură smerită.

15. De cât toate căpeteniile va fi mai smerită, și nu se va înălța mai mult preste neamuri, și îi voi împușină pre ei, ca să nu fie ei mai mulți între neamuri.

16. Și mai mult nu vor fi casei lui Israil spre nădejde, aducându-le lor aminte fărădelegea, ca să'i urmeze pre ei, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

17. Și a fost în anul al douăzeci și șaptelea, în ziua dintâiu a luni dintâiu, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. Fiul omului! Navuhodonosor împăratul Vavilonului a făcut pre oștirea sa să slujească slujbă mare asupra Tirului, și tot capul a pleșugit, și tot umărul a smuls, și plată nu s'a dat lui, nici oștirea lui pentru Tir și pentru slujba, care a slujit preste el.

19. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu dau lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului pământul Eghiptului, și va luă mulțimea lui, și va prădă prăzile lui, și va jefui jaful lui, și va fi plată oștirea lui.

20. Pentru slujba lui, care a slujit asupra Tirului, dat-am lui pământul Eghiptului, acestea zice Domnul Dumnezeu.

4. Isaia 37, 29; Iov 40, 21.
6. 4 Imp. 18, 21; Isaia 30, 3 și 36, 6.

21. În ziua aceea răsări-va corn la toată casa lui Israel și voi dați gură deschisă în mijlocul lor, și voi cunoaște că eu sunt Domnul.

CAP. 30.

Urmare prorociei asupra Eghiptului.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! proroceste și zici: acestea zice Domnul: o, ce zi!

3. Că aproape este ziua și aproape ziua Domnului; ziua norului, sfârșitul neamurilor va fi.

4. Și va veni sabie peste Eghipteni și va fi turburare în Etiopia, și vor cădea răniți în Eghipt, și vor lua mulțimea lui, și vor cădea temelile lui.

5. Perșii și Criteii, Lidii și Livii și toți cei amestecați, și din fiții așezământului meu de lege, de sabie vor cădea.

6. Și vor cădea proptelele Eghiptului; și se va pogori semeștea țării lui dela Magdol până la Siin de sabie vor cădea întru el, zice Domnul.

7. Și se va pustii în mijlocul țărilor pustiițe, și cetățile lor în mijlocul cetăților, pustii vor fi.

8. Și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voi da foc peste Eghipt, și se vor zdrobi toți cei ce'i ajută lui.

9. În ziua aceea ieși-vor vestitori dela fața mea, cari vor grăbi a pierde Etiopia, și va fi turburare întru ei în ziua Eghiptului, că iată vine.

10. Acestea zice Domnul Dumnezeu: și voi pierde mulțimea Eghiptenilor prin mâna lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului.

11. Printr'a lui și printr'a popoului lui cel cu el, pierzători dela neamuri trimiși, ca să piarză pă-

mântul, și vor scoate toate sabiile lor asupra Eghiptului, și se va umplea pământul de răniți.

12. Și voi da rîurile lor pustii, și voi da pământul în mâna celor răi și voi pierde pământul și plinirea lui cu mâinile celor de alt neam, eu Domnul am grăit.

13. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: și voi pierde urâciunile, și voi pierde pre boierii din Memfis și pre boierii din pământul Eghiptului și mai mult nu vor fi, și voi da frică în pământul Eghiptului.

14. Și voi pierde pământul Paturii și voi da foc peste Tanin și voi face izbândă în Diospoli.

15. Și voi vărsa mâniea mea peste Sain țărița Eghiptului, și voi pierde mulțimea Memfii.

16. Și voi da foc peste Eghipt și cu turburare se va turbura Sais, și în Diospoli va fi surpătură și se vor vărsa ape.

17. Tinerii Iliopoliei și a Vuvasției de sabie vor cădea și femeile lor în robie vor merge.

18. Și în Taine se va întuneca ziua, când voi zdrobi eu acolo schiptrurile Eghiptului, și va pieri acolo semeștea țării lui și pre el nor îl va acoperi, și fetele lui se vor duce în robie.

19. Și voi face judecată în Eghipt și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

20. Și a fost în anul al unsprezecelea, în luna dintâiu, în șapte zile ale luni, fost-a cuvântul Domnului către mine zicând:

21. Fiul omului! Brațele lui Faraon împăratul Eghiptului le-am zdrobit și iată nu s'a rugat, ca să i se dea leac ca să se pue peste el unsoare, ca să i se dea vârtute, ca să apuce sabia.

22. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu asupra lui Faraon împăratul Egiptului, și voi zdrobi brațele lui cele tari, și voi surpa sabia lui din mâna lui,

23. Și voi risipi Egiptul întru neamuri și voi vântura pre ei prin țări.

24. Și voi întări brațele împăratului Vavilonului, și voi da sabia mea în mâna lui și o va aduce pre ea preste Egipt și va prăda prada lui, și va jefui țăfurile lui.

25. Și voi întări brațele împăratului Vavilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voi da sabia mea în mâna împăratului Vavilonului, și o va întinde pre ea preste pământul Egiptului.

26. Și voi risipi Egiptul întru neamuri, și voi vântura pre ei prin țări, și vor cunoaște toți Egiptenii că eu sunt Domnul.

CAP. 31.

Prorocie pentru pieirea Egiptului.

Si a fost în anul al unsprezecelea în luna a treia, în ziua dintâiu a lunii, făcutu-s'a cuvântul Domnului către mine zicând:

2. Fiul omului! Zi către Faraon împăratul Egiptului și poporului lui: cui te-ai făcut asemenea întru înălțimea ta?

3. Iată Asur ca un chiparos din Livan, frumos cu ramurile și des cu frunzele și înalt cu mărimea și până la mijlocul norilor a ajuns vârful lui.

4. Apa l-a hrănit pre el, adâncul l-a crescut pre el, rîurile lui curgeau împrejurul rădăcinelor lui, și rîurile sale le-a trimis la toate lemnele câmpului.

5. Pentru aceasta s'a înălțat mă-

rirea lui mai mult decât toate lemnele câmpului și s'au înmulțit ramurile lui și s'au înălțat odraslele lui preste apă multă.

6. Și întinzându-se odraslele lui, în ramurile lui au făcut cuiburi toate pasările cerului și supt crăngile lui pășteau toate hiarele câmpului și la umbra lui a lăcuit toată mulțimea neamurilor.

7. Și a fost foarte frumoasă înălțimea lui pentru mulțimea ramurilor lui, că au fost rădăcinele lui lângă apă multă.

8. Chiparoși ca aceștia n'au fost în Raiul lui Dumnezeu și pinii n'au ajuns la vârful lui, și brazii n'au fost asemenea cu ramurile lui; nici un pom în Raiul lui Dumnezeu n'a fost asemenea lui și frumuseții lui.

9. Că frumos l-am făcut pre el pentru mulțimea ramurilor lui și i-au râvnit lui pomii Raiului lui Dumnezeu.

10. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: pentru că te-ai mărit cu înălțimea și a ajuns vârful tău în mijlocul norilor și am văzut când s'a înălțat el,

11. Și l-am dat pre el în mâinile căpeteniei neamurilor și'l va pierde pre el;

12. Și l-au pierdut de tot pre el streinii și pierzătorii neamurilor, și l-au surpat pre el preste munți, în toate văile au căzut ramurile lui și s'au sfărîmat odraslele lui în tot câmpul pământului, și s'au dus din umbra lui toate popoarele neamurilor și l-au surpat pre el.*

13. Și s'au odihnit toate pasările cerului întru căderea lui și la rădăcina lui au fost toate hiarele țării.

14. Ca să nu se înalțe întru mărimea sa toate lemnele din apă, și n'a ajuns cu vârful său la mijlo-

cul norilor și nu vor sta întru înălțimea sa toate cele ce se udă cu ape; că toți s'au dat la moarte întru adâncul pământului, în mijlocul fiilor oamenilor, la cei ce se pogoară în groapă.

15. Acestea zice Domnul Dumnezeu: în ziua, în care s'a pogorît la iad l-a plâns pre el adâncul, și am oprit râurile lui și am conținut mulțimea apei și s'a întunecat preste el Livanul și toate lemnele câmpului într'însul s'au slăbit.

16. De glasul căderii lui s'au cutremurat neamurile, când îl pogoră pre el la iad cu cei ce se pogoară în groapă și l-au mângâiat pre el în pământul cel mai de jos toate lemnele desfățiunii, și cele alese și cele mai frumoase ale Livanului, și toate cele ce se udă cu apă.

17. Că și ei s'au pogorît cu el în iad la cei răniți de sabie și sămânța lui, cei ce lăcuiau sup umbra lui în mijlocul vieții lor au pierit.

18. Cui te-ai asemănat cu mărirea și cu puterea, și cu mărirea întru lemnele desfătării? Pogoră-te și să te pogori cu lemnele desfătării întru adâncul pământului, în mijlocul celor nețâși împrejur vei dormi cu cei răniți de sabie, așa Faraon și toată mulțimea puterii lui, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 32.

Plângere asupra Eghiptului.

Și a fost în anul al doisprezecelea, în luna a douăsprezecea, în ziua dințaiu a lunii, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Iă plângere asupra lui Faraon împăratul Eghiptului și vei zice către el: leului neamurilor te-ai asemănat tu și balaurului celui din mare, și împungeai

cu cornul în rîurile tale și turburai apa cu picioarele tale și călcai rîurile tale.

3. Acestea zice Domnul: întinde-voiu preste tine mreaja mea, întru adunare de neamuri multe și te voiu scoate pre tine cu undița mea.

4. Și te voiu întinde pre pământ, câmpiile se vor umplea, și voiu așeză preste tine toate pasările cerului, și voiu sătură dintru tine toate hiarele atot pământul.

5. Și voiu dà cărnurile tale preste munți și voiu sătură de sângele tău tot pământul.

6. Și se va adăpă pământul de gunoalele tale de mulțimea ta preste munți, văile voiu umplea de tine.

7. Și voiu acoperi cerul, când te voiu stinge și voiu întunecă stelele lui, soarele cu nor îl voiu acoperi și luna nu va dà lumina sa.

8. Toate stelele cerului și tot ce luminează lumină din cer, se vor întunecă preste tine, și voiu dà înfunecă preste pământul tău zice Domnul Dumnezeu.

9. Și voiu întărită inima a multor popoare, când te voiu duce rob la neamuri, în pământul care nu l-ai știut.

10. Și se vor mahnî pentru tine neamuri multe, și împărații lor cu întristare se vor întristă, când va zoură sabia mea preste fețele lor, așteptând căderea lor dela ziua căderii tale.

11. Că aceste zice Domnul Dumnezeu: sabia împăratului Vavilonului va veni șie.

12. Cu sabiile uriașilor voiu surpă țaria ta, toți pierzătorii din toate neamurile și vor pierde semeția Eghiptului, și se va sărâmă toată țaria lui.

32. 7. Isaia 13, 10; Ioil 2, 31 și 3, 15; Mat. 24, 29.

13. Și voi pierde toate vitele lui dela apa cea multă, și picior de om mai mult nu o va turbura, și urmă de viță nu o va călca.

14. Atunci vor încetă apele lor, și râurile lor ca untuldelemn vor curge, zice Domnul.

15. Când voi da Eghiptul spre pierdere, și se va pustii pământul cu plinirea lui, când voi risipi pre toți cei ce lăcuiesc într'însul, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

16. Plângere este, și'l vor plânge pre el; fetele neamurilor îl vor plânge pre el pentru Eghipt și pentru toată țărilea lui, plânge'l-vor pre el, zice Domnul Domnul.

17. Și a fost în anul al doisprezecelea în luna dintâiu, în cincisprezece ale lunii, fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând.

18. Fiul omului! Plânge preste țărilea Eghiptului, și vor pogori neamurile pre fetele lui moarte întru adâncul pământului, la cei ce se pogoară în groapă.

19. Din apă limpede pogoară-te, și dormi cu cei netăieși împrejur.

20. În mijlocul celor răniți de sabie vor cădea cu el, și va dormi toată țărilea lui.

21. Și vor zice fie uriași: întru adâncul gropii te pogoară, cu cât ești mai bun? Pogoară-te și dormi cu cei netăieși împrejur în mijlocul celor răniți de sabie.

22. Acolo este Asur și toată adunarea lui. Toși răniți acolo s'au dat.

23. Și mormântul lor întru adâncul gropii, și s'a făcut; adunarea lui, împrejurul mormântului lui toși cei răniți, cari au căzut de sabie, cari au pus mormânturile lui în coastele gropii, și s'a făcut adunare împrejurul mormântului lui, toși aceștia răniți, și cari au căzut de sabie, cari au dat frica sa în pământul vieții.

24. Acolo este Elam și toată puterea lui împrejurul mormântului lui, toși cei răniți și cari au căzut de sabie și cei ce se pogoară netăieși împrejur întru adâncul pământului, cari au dat frica sa în pământul vieții, și au luat chinul său cu cei ce se pogoară în groapă în mijlocul celor răniți.

25. Acolo s'a dat Mosoh și Tovel și toată țărilea lui împrejurul mormântului lui, toși răniții lui, toși acei netăieși împrejur și cei răniți de sabie, cari au dat frica lor în pământul celor vii.

26. Și n'au dormit cu uriașii cei ce au căzut din veac, cari s'au pogorit în iad cu armele sale cele de războiu, și au pus sabiile lor sup capetele sale, și s'au făcut fărădelegile lor întru oasele lor; că au înfricoșat pre toși în viața lor.

27. Și tu în mijlocul celor netăieși împrejur te vei zdrobi și vei dormi cu cei răniți de sabie.

28. Acolo Edom și împărașii lui și toși boierii lui Asur, cei ce au dat țărilea lui spre rană de sabie, aceștia cu cei răniți au dormit cu cei ce s'au pogorit în groapă.

29. Acolo boierii miezului nopții toși căpetenii ai lui Asur, cari s'au pogorit răniți cu frica sa, și întru țărilea sa au adormit netăieși împrejur cu cei răniți de sabie, și au luat chinul său cu cei ce se pogoară în groapă.

30. Pre aceia va vedeă împăratul Faraon, și se va mângâia întru toată țărilea ior; răniți de sabie lui Faraon, și toată țărilea lui, zice Domnul Dumnezeu.

31. Pentrucă am dat frica lui preste pământul vieții, și va dormi în mijlocul celor netăiași împrejur cu cei răniți de sabie lui Faraon și toată mulțimea lui cu dânsul, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 33.

Dregătoria prorocilor.

Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Grăește către fiii poporului tău, și vei zice către ei: pământul preste care voiu aduce sabie, și va luă poporul pământului pre un om dintr'ai săi, și'l va pune pre el loruș streaje.

3. Și acela va vedeà sabia viind pre pământ, și va trâmbișă cu trâmbișă, și va dà semn poporului.

4. Și va auzi cel ce aude glasul trâmbișii, și nu se va păzi, și va veni sabia, și'l va apucà pre el, sângele lui preste capul lui va fi.

5. Pentrucă a auzit glasul trâmbișii, și nu s'a păzit, sângeie lui preste el va fi, iar acesta pentrucă s'a păzit, sufletul său ș'a mântuit.

6. Și strejarul de va vedeà sabia venind, și nu va trâmbișă cu trâmbișă, și poporul nu se va păzi, și venind sabia va luà dintru ei suflet, el pentru fărădelegea sa s'a prins, și sângele din mâna strejarului îl voiu cere.

7. Și tu fiul omului! Strejar te-am pus pre tine casei lui Israel, și vei auzi din gura mea cuvânt, și vei vesti lor dela mine.

8. De cumvâ zicând eu celui păcătos, cu moarte vei muri, și nu vei grăi, ca să se păzească cel necredincios dela calea lui și cel fărădelege întru fărădelegea sa va muri; iar sângele lui din mâna ta îl voiu cere.

9. Iar de vei spune tu celui păcătos calea lui, ca să se întoarcă de la ea, și nu se va întoarce dela calea sa, el întru fărădelegea sa va muri; iar tu sufletul tău și-ai mântuit.

10. Și tu fiul omului! Zi casei lui Israel: așa ați grăit zicând: înșelăciunile noastre și fărădelegile noastre preste noi sunt, și întru ele noi ne topim și cum vom trăi?

11. Zi lor: viu sunt eu zice Domnul; nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul de la calea sa și să fie viu. Cu întoarcere întoarceți-vă dela calea voastră cea rea; și pentruce muriți casa lui Israel?

12. Și tu fiul omului! Zi către fiii poporului tău: dreptatea dreptului nu'l va mântui pre el, ori în ce zi va răfăci, și fărădelegea celui fărădelege nu'i va strică lui, ori în ce zi se va întoarce dela fărădelegea sa, și dreptul nu se va puteà mântui în ziua păcatului său.

13. Și de voiu zice dreptului, cu vieajă vei fi viu, și el nădăjduindu-se întru dreptatea sa va face fărădelege, toate dreptățile lui vor fi uitate, întru strâmbătatea sa, care a făcut, într'aceea va muri.

14. Și de voiu zice celui păcătos cu moarte vei muri, și se va întoarce dela păcatul său și va face judecată și dreptate,

15. Și va dà înapoi zălogul, și va plăti ce a jefuit, și va umblă întru poruncile vieței, ca să nu facă nedreptate, cu vieajă va fi viu și nu va muri.

16. Toate păcatele lui, care a păcătuit nu se vor pomeni, pentrucă judecată și dreptate a făcut, într'acelea va fi viu.

17. Și vor grăi fiii poporului tău: nu este dreaptă calea Domnului, și aceasta calea lor nu este dreaptă.

18. Că de se va abate cel drept dela dreptatea sa și va face fărădelegi, va muri întru ele.

19. Și de se va abate cel păcătos dela fărădelegea sa, și va face

judecată și dreptate, viu va fi întru ele.

20. Și aceasta este, care ați zis: nu este dreaptă calea Domnului. Pre fiecare întru căile sale voi judeca pre voi, casa lui Israil.

21. Și a fost în anul al doisprezecelea în luna a zecea, în ziua a cincea a lunii a robiei noastre, venit-a la mine cel ce a scăpat dela Ierusalim, zicând: s'a luat cetatea.

22. Și mâna Domnului fusese peste mine seara mai înainte de ce a venit el și a deschis gura mea, până ce a venit el dimineața la mine, și după ce s'a deschis gura mea, nu s'a mai oprit.

23. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

24. Fiul omului! Cei ce lăcuiesc cele pustiite în pământul lui Israil, zic: unul eră Avraam, și a moștenit pământul; iar noi mai mulți suntem, nouă s'au dat pământul moștenire.

25. Pentru aceea zi către ei, așa au zis Domnul: cei ce cu sânge mâncați, și ochii voștri ridicați la spurcăciunile voastre, și vărsați sânge, au moștenit-veți pământul?

26. Stătu-ați întru sabia voastră, făcut-ați urficiuni, și fiecare pre femeia aproapelui său ați pângărit, și pământul veți moșteni așa?

27. Pentru aceea zi lor, acestea zice Domnul Dumnezeu: viu sunt eu, că cei ce lăcuiesc cele pustiite, de sabie vor cădea, și cei de pre fața câmpului, hiarelor iarini se vor da mâncare, și pre cei din cele zidite și pre cei din peșteri, cu moarte voi omor.

28. Și voi da pământul pustiu, și va pieri semeția țării lui, și se vor pustii munții lui Israil, nefiind călători.

29. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, când voi face pământul lor pustiu, și se va pustii pentru toate urficiunile lor, care au făcut.

30. Și tu fiul omului! Fiii poporului tău cei ce grăesc de tine pre lângă ziduri și în ușele caselor; și grăește om către fratele său, zicând: să ne adunăm și să auzim cele ce ies dela Domnul.

31. Și vor veni la tine, cum se adună poporul, și va ședeă înaintea ta poporul meu, și vor auzi cuvintele tale, și nu le vor face, că minciună este în gura lor, și după spurcăciunile lor umblă inima lor.

32. Și te vei face lor ca glasul organului cel cu dulce glas, bine întocmit, și vor auzi cuvintele, și nu le vor face.

33. Și când va veni, că iată vine; atunci vor cunoaște, că proroc eră în mijlocul lor.

CAP. 34.

Păstorii necredincioși și făgăduința păstorului bun.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Procește către păstorii lui Israil, procește și zi păstorilor: aceștia zice Domnul Dumnezeu, o păstorii lui Israil! Au pască-se păstorii pre sine? Au nu pre oi le pască păstorii?

3. Iată laptele îl mâncați și cu lâna vă îmbrăcați, și ce este gras junghieși, și oile mele nu le pașteți:

4. Pre cea slabă nu o ați întărit și pre cea bolnavă nu o ați vindecat și pre cea zdrobită nu o ați legat și pre cea rălăcită nu ați întors-o și pre cea pierită nu o ați căutat și pre cea tare o ați asuprit cu oste-neală.

31. Zab. 3, 8.

34. 2. Ieremia 23, 1.

3. Zab. 11, 17; Ierem. 23, 1.

4. Luc. 15, 4.

22. 4 Imp. 25, 3, 4. 25. Fac. 9, 4; Lev. 3, 17. 26. Ierem. 5, 8.

5. Și s'au risipit oile mele nefiind păstor și s'au făcut mâncare hiarelor țarinii.

6. Și s'au risipit oile mele în tot muntele și în tot dealul înalt, și preste fața a tot pământul s'au risipit, și nu eră cine să le caute și cine să le întoarcă.

7. Pentru aceea păstorii! Auziți cuvântul Domnului:

8. Viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu, printrucă s'au făcut oile mele pradă, și au fost oile mele mâncare tuturor hiarelor câmpului nefiind păstor, și n'au căutat păstorii oile mele, ci s'au păscut păstorii pre sine; iar oile mele nu le-au păscut.

9. Pentru aceea păstorii! Auziți cuvântul Domnului:

10. Acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu asupra păstorilor, și voiu cere oile mele din mâinile lor, și voiu întoarce pre ei, ca să nu pască oile mele, și nu le vor mai paște păstorii pre ele; scoate-voiu oile mele din gura lor, și nu le vor fi lor mai mult mâncare.

11. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu căuta oile mele, și le voiu cerceta pre ele.

12. În ce chip cearcă păstorul turma sa în ziua rătăcirii, când este negură și nor în mijlocul oilor, când sunt osebite, așa voiu cerceta oile mele, și le voiu mână din tot locul unde s'au părăsit în zi de nor și de negură.

13. Și voiu scoate pre ei din neamuri, și voiu adună pre ei din țări, și i voiu duce pre ei în pământul lor, și i voiu paște pre ei în munții lui Israil, și în râpi și în toată lăcuința pământului.

14. Întru pășune bună voiu paște pre ei, în muntele cel înalt al lui Israil, și vor fi stânilor lor acolo și

vor dormi, și se vor odihni întru desfițare bună, și întru pășune grasă se vor paște în munții lui Israil.

15. Eu voiu paște oile mele și le voiu odihni pre ele, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, acestea zice Domnul Dumnezeu.

16. Pre cea pierdută voiu căuta și pre cea rătăcită voiu întoarce și pre cea zdrobită voiu lega și pre cea slabă voiu întări și pre cea tare voiu păzi, și le voiu paște pre ele cu judecată.

17. Și voi oile mele, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu osebi între oaie și între oaie, între berbeci și între țapi.

18. Și nu v'a fost destul vouă, că pășunea cea bună pășteafi și rămașișele pășunei le călcași cu picioarele voastre? Și apa cea limpede ași băut, și cea rămasă, cu picioarele voastre o turburafi?

19. Și oile mele călcăturile picioarelor voastre pășteau, și apa cea turburată de picioarele voastre au băut.

20. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu voiu osebi între oaie tare și între oaie slabă.

21. Cu coastele și cu umerile voastre împingeafi, și cu carnele voastre împungeafi pre cea slabă.

22. Și voiu mântui oile mele și nu vor fi mai mult pradă, și voiu judecă între berbec și berbec.

23. Și voiu scula preste ei un păstor, și i va paște pre ei robul meu David, și va fi lor păstor.

24. Și eu Domnul voiu fi lor Dumnezeu, și David căpetenie în mijlocul lor; eu Domnul am grăit.

25. Și voiu face cu David legătură de pace, și voiu pierde hiarele cele rele de pre pământ, și vor lă-

15. Mat. 25, 32, 33.

23. Isaia 42, 1 și 40, 11; Zab. 11, 7; Miheea 7, 14; Ierem. 3, 15, 23, 4 și 30, 9.

24. Ozie 3, 5; Ioan 10, 11.

25. Ozie 2, 18; Isaia 11, 9.

5. Isaia 53, 6; Ierem. 50, 6; Mat. 9, 36; 1 Petr. 2, 25. 14. Ioan 10, 16.

cui în pustie și vor dormi în dumbrăvi.

26. Și voi eu da lor binecuvântare împrejurul muntelui meu, și voi eu da ploaie vouă, ploaie de binecuvântare.

27. Și lemnele câmpului vor da roada lor, și pământul va da țărâsa, și vor lăcuți în pământul lor cu nădejde de pace, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul, când voi eu zdrobi eu jugul lor, și îi voi eu scoate pre ei din mâna celor ce îi urăsc pre ei.

28. Și nu vor mai fi pradă neamurilor, și hiarele pământului nu îi vor mai mânca pre ei, și vor lăcuți întru nădejde, și nu va fi cine să îi sperie pre ei.

29. Și voi eu ridică lor răsăditură de pace, și nu vor mai fi pușini cu numărul pre pământ, și nu vor mai pieri de foamete pre pământ, și ocară neamurilor nu vor mai suferi.

30. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu lor, și ei poporul meu, casa lui Israil, zice Domnul Dumnezeu.

31. Și voi eu oițe mele, și oițe turmei sunteți, și eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 35.

Prorocie împotriva Idumeii.

Fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Intoarce fața ta asupra muntelui Siir, și procește asupra lui.

3. Și ză lui, acestea zice Domnul Dumnezeu: iată eu sunt asupra ta munte Siir, și voi eu întinde mâna mea preste tine, și te voi eu da pustiu, și te voi eu pustii.

4. Și în cetățile tale voi eu face pustiiere, și tu vei fi pustiu, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

5. Pentru că ai fost vrăjmaș veșnic, și ai șezut înaintea casei lui Israil cu vicleșug, în mâna vrăjmașilor sabiei, în vremea strâmbătății cei mai de pre urmă.

6. Pentru aceea viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu; pentru că ai păcătuit asupra sângelui, și sângele te va gonii pre tine.

7. Și voi eu da muntele Siir spre pustiiere și va fi pustiu, și voi eu pierde din el oameni și dobitoace.

8. Și voi eu umplea de răniți dealurile tale și văile tale, și în toate câmpurile tale vor cădea răniți de sabie.

9. Pustietate veșnică te voi eu face, și cetățile tale nu se vor mai lăcuți, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

10. Pentru că ai zis: cele două neamuri și cele două țări, ale mele vor fi, și le voi eu moșteni pre ele, și Domnul acolo este.

11. Pentru aceea viu sunt eu, zice Domnul, și voi eu face fie după vrăjmașia ta, și mă voi eu cunoaște fie, când te voi eu judeca.

12. Și vei cunoaște, că eu sunt Domnul, auzit-am glasul blestemărilor tale, că ai grăit, munții lui Israil pustii s'au dat nouă spre mâncare.

13. Și mari ai grăit asupra mea cu gura ta, și eu am auzit.

14. Pentru aceea acestea zice Domnul: când se va veseli tot pământul, pustiu te voi eu face pre tine.

15. Precum te-ai bucurat de moștenirea casei lui Israil, că s'a risipit, așa te voi eu face pre tine. Pustiu vei fi munte Siir, și toată Idumeia va pieri, și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeu lor.

26. Isaia 11, 9; Ierem. 31, 34. 28. Ierem. 30, 11. 30. Ierem. 31, 33. 31. Ioan 10, 11, 12. 35. 2. Amos 1, 11.

5. Ps 136, 7. 7. Isaia 34, 5. 15. Evidiei, 15.

CAP. 36.

Făgăduința mântuirii lui Israil.

Și tu fiul omului! Prorocește de munții lui Israil, și zi: munților lui Israil! Auziți cuvântul Domnului.

2. Acestea zice Domnul Dumnezeu: pentru că a zis de voi vrămașul: bine este, pustiiiri veșnice spre moșteniri nouă ni s'au făcut,

3. Pentru aceea proorocește, și zi: aceste zice Domnul Dumnezeu, pentru căci v'ați necinsit voi, și v'ați urât voi de toate neamurile cele de prin prejurul vostru, ca să fiți moștenire celorlalte neamuri, și v'ați suif, și v'ați făcut grai limbii și ocară neamurilor,

4. Pentru aceea munții lui Israil! Auziți cuvântul Domnului, aceste zice Domnul: munților și dealurilor și văilor și pâraelor și celor pustiițe și stinse, și cetăților celor părăsite, care au fost pradă și călcare neamurilor celor de prin prejur.

5. Pentru aceea aceste zice Domnul Dumnezeu: pentru că întru focul mâniei mele am grăit asupra celorlalte neamuri și asupra a toată Idumeea, pentru că au dat pământul meu loruș spre moștenire cu bucurie necinsind sufletele, ca să le piarză cu pustiițe.

6. Pentru aceea proorocește de pământul lui Israil, și zi: munților și dealurilor și văilor și codrilor, aceste zice Domnul: iată eu întru râvna mea și întru mâniea mea am grăit, pentru că ați suferit voi ocările neamurilor,

7. Pentru aceea iată eu voiu ridică mâna mea preste neamurile cele din prejurul vostru, aceste ocară lor vor luă.

8. Iar voi munții lui Israil, strugurul și roada voastră va mânca

poporul meu, căci nădăjduesc să vie.

9. Că iată eu voiu căută spre voi, și veși lucră și veși semănă.

10. Și voiu înmulți întru voi oamenii și casa lui Israil toată desăvârșit, și se vor lăcuți cetățile voastre, și cele pustiițe se vor zidi.

11. Și voiu înmulți întru voi oamenii și vite, și voiu face să lăcuți ca din începutul vostru, și bine voiu face vouă, mai mult de cât mai înainte, și veși cunoaște, că eu sunt Domnul.

12. Și voiu naște întru voi oameni pre poporul meu Israil, și vor moșteni pre voi, și veși fi lor moșie, și nu vă veși adauge mai mult, ca să vă facă pre voi fără de fii dintru ei.

13. Aceste zice Domnul Dumnezeu, pentru că au zis fie: pământ, care mănâncă oameni ești tu, și fără de fii de neamul tău te-ai făcut.

14. Pentru aceea oameni mai mult nu vei mânca, și neamul tău nu'l vei mai face mai mult fără de fii, zice Domnul Domnul.

15. Și nu se va auzi mai mult întru voi deșăimarea neamurilor, și ocară popoarelor mai mult nu o veși suferi, zice Domnul Domnul.

16. Și s'a făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:

17. Fiul omului! Casa lui Israil a lăcut în pământul său, și l-a spurcat pre el cu calea sa; și cu idolii săi, și cu necurățiile sale, ca necurăția femeii, care are curgerea sângelui cea de pre lună, s'a făcut calea lor înaintea feșii mele.

18. Și am vărsat mâniea mea preste dânșii, pentru sângele care l-au vărsat ei pre pământ și cu idolii lor l-au spurcat pre el.

19. Și i-am risipit pre ei întru neamuri, și i-am vânturat pre ei prin

țări; după calea lor și după păcatul lor i-am judecat pre ei.

20. Și au umblat după neamurile la care au mers și au spurcat numele cel sfânt al meu, că se zicea de ei: poporul Domnului sunt aceștia și din pământul lui au ieșit.

21. Și nu m'am îndurat de ei pentru numele meu cel sfânt, care l-a spurcat casa lui Israil întru neamurile la care a mers.

22. Pentru aceea zi casei lui Israil, acestea zice Domnul Domnul: nu pentru voi voi face eu vouă casa lui Israil, ci pentru numele meu cel sfânt care l-ași spurcat întru neamurile, la care ași mers.

23. Și voiui sfinși numele meu cel mare, care s'a spurcat întru neamuri, care l-ași spurcat în mijlocul lor; și vor cunoaște neamurile, că eu sunt Domnul, zice Domnul, când mă voiui sfinși întru voi înaintea ochilor lor.

24. Și voiui lua pre voi dintru neamuri și voiui aduna pre voi din toate țările, și voiui băga pre voi în pământul vostru.

25. Și voiui stropi preste voi apă curată și vă veși curăși de toate necurățiile voastre, și de toți idolii voștri voiui curăși pre voi.

26. Și voiui da vouă inimă nouă, și duh nou voiui da întru voi, și voiui lua inima cea de piatră din trupul vostru și voiui da vouă inimă de carne.

27. Și duhul meu voiui da întru voi, și voiui face ca să umblați întru îndreptările mele, și judecățile mele să le păziți și să le faceți.

28. Și veși lăcuți pre pământul care l-am dat părinșilor voștri și veși fi mie popor și eu voiui fi vouă Dumnezeu.

29. Și vă voiui mântui pre voi din-

tru toate necurățiile voastre și voiui chema grâul, și'l voiui înmulți pre el, și nu voiui aduce asupra voastră foamete.

30. Și voiui înmulți roada lemnului și roadele țarinei, ca să nu purtați ocara foametei întru neamuri.

31. Și vă veși aduce aminte de căile voastre cele rele și de izvo-dirile voastre cele ce nu erau bune, și nu vor plăcea vouă fărădelegile voastre și spurcăciunile voastre.

32. Nu pentru voi voiui face, zice Domnul Domnul; să știți voi, rușinați-vă și vă abateți dela căile voastre casa lui Israil.

33. Acestea zice Domnul Domnul: în ziua în care voiui curăși pre voi de toate fărădelegile voastre și voiui face să se lăcuască cetățile și cele pustiite se vor zidi.

34. Și pământul cel stricat se va lucra, care mai nainte eră stricat înaintea ochilor a tot călătorul.

35. Și vor zice: pământul cel stricat s'a făcut ca o grădină desfătată, și cetățile cele pustii și stricate și săpate, tari s'au așezat.

36. Și vor cunoaște neamurile cele rămase împrejurul vostru, că eu sunt Domnul; am zidit cele surpate și am răsădit cele stricate. Eu Domnul am grăit și am făcut.

37. Acestea zice Domnul Dumnezeu: încă întru această mă va căuta casa lui Israil, ca să le fac lor; înmulți-voiui pre ei de oameni ca oile.

38. Ca oile cele sfinte, ca oile Ierusalimului; întru sărbătorile lui, așa vor fi cetățile cele pustii pline de oameni și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

20. Isaia 52, 5; Rom. 2, 24.

22. Fi 2 Lege 9, 5; Isaia 43, 25 și 48, 9.

26. Ierem. 32, 39.

31. Ierem. 17, 2. 32. Isaia 43, 25.

33. Isaia 33, 20.

CAP. 37.

Vedenia oaselor uscate și învierea morților.

Fost-a preste mine mâna Domnului și m'a scos Duhul Domnului și m'a pus în mijlocul unui câmp, și acela eră plin de oase de oameni,

2. Și m'a purtat pre mine împrejurul lor; și iată erau multe foarte pre fața câmpului, și iată uscate foarte.

3. Și a zis către mine: fiul omului! Oare înviă-vor oasele acestea? Și am zis, Doamne! Doamne! Tu știi acestea.

4. Și au zis către mine: fiul omului! Prorocește spre oasele acestea și să le zici lor: oase uscate, ascultafi cuvântul Domnului.

5. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: iată eu voi aduce întru voi duh de viață,

6. Și voi dă preste voi vine și voi pune preste voi carne și voi înfinde preste voi piele, și voi dă întru voi duhul meu și veți înviă, și veți cunoaște că eu sunt Domnul.

7. Și am prorocit precum mi-au poruncit mie Domnul, și s'a făcut glas când am prorocit, și iată cutremur s'a făcut și s'au apropiat oasele, fiecare os la încheetura sa.

8. Și am văzut și iată creșteau preste dânsel vine și carne, și se findeă piele preste dânsel deasupra și duh nu eră într'însele.

9. Și au zis către mine: procește pentru duhul, procește fiul omului! Și zî duhului: acestea zice Domnul Dumnezeu din patru vânturi vino duhule și suflă preste morții aceștia și să învieze.

10. Și am prorocit precum mi-au poruncit mie Domnul, și a intrat într'înșii duhul, și au învieat, și au slăfuit pre picioarele lor mulșime multă foarte.

11. Și au grăit Domnul către mine, zicând: fiul omului! Oasele acestea toată casa lui Israil este. Aceștia zic: uscatu-s'au oasele noastre, pierit-au nădejdea noastră, și ne-am stins.

12. Pentru aceea procește, și zî: acestea zice Domnul, iată eu voi deschide mormânturile voastre, și voi scoate pre voi din mormânturile voastre poporul meu, și vă voi duce pre voi în pământul lui Israil,

13. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul, când voi deschide eu mormânturile voastre, ca să vă scof pre voi din mormânturile voastre poporul meu.

14. Și voi dă duhul meu întru voi, și veți învieă, și voi pune pre voi pre pământul vostru, și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, grăitam, și voi face, zice Domnul.

15. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

16. Fiul omului! Iafi fie un toiag, și scrie preste el pre Iuda și pre fiii lui Israil, cari s'au adaos la el, și'fi vei luă al doilea toiag, și vei scri preste el pre Iosif, toiagul lui Efraim și pre toți fiii lui Israil, cari s'au adaos la el.

17. Și le vei împreună pre ele unul la altul să'fi fie un toiag, ca să le legi pre ele, și vor fi în mâna ta.

18. Și va fi când vor zice către sine fiii poporului tău: au nu vei spune nouă, ce sunt acestea fie?

19. Și vei zice către ei: acestea zice Domnul: iată eu voi luă neamul lui Iosif cel din mâna lui Efraim, și neamurile lui Israil cele ce s'au adaos la el, și voi dă pre ei preste neamul lui Iuda, și vor fi un toiag în mâna Iudii.

20. Și vor fi toiagele, pre care tu ai scris în mâna ta înaintea lor.

21. Și vei grăi către ei, acestea

zice Domnul Domnul : iată eu voi lua toată casa lui Israil din mijlocul neamurilor, la care amers, și i voi aduna pre ei dintru toți cei dimprejurul lor, și i voi băga pre ei în pământul lui Israil,

22. Și i voi face pre ei un neam în pământul meu în munții lui Israil; un Domn va fi lor, și nu vor fi mai mult două neamuri, nici se vor mai împărși mai mult în două împărșii,

23. Ca să nu se spurce mai mult întru idolii lor și întru urâciunile lor și întru toate necurățiile lor; și i voi mântui pre ei de toate fărădelegile lor, cu care au păcătuit, și i voi curăși pre ei, și vor fi mie popor, și eu voi fi lor Dumnezeu.

24. Și robul meu David împărat în mijlocul lor, și un păstor va fi tuturor, că întru poruncile mele vor umbla, și judecățile mele vor păzi și le vor face pre ele,

25. Și vor lăcuși în pământul lor, care l-am dat robului meu Iacov, unde au lăcuși părinșii lor; și vor lăcuși pre dânsul ei și fiii lor și fiii fiilor lor până în veac, și David robul meu împărat va fi lor în veac.

26. Și voi pune lor legătură de pace, și legătură veșnică va fi cu ei, și voi pune Sfintele mele în mijlocul lor.

27. Și va fi lăcașul meu întru ei, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie popor.

28. Și vor cunoaște neamurile, că eu sunt Domnul, cel ce i sfînjesc pre ei, când vor fi Sfintele mele în mijlocul lor în veac.

CAP. 38.

Prorocie asupra lui Gog și Magog.

Fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. Fiul omului! Infărește fața ta spre Gog și spre pământul lui Magog, spre biruitorul căpeteniei lui Mesoh și Tovel, și procește pentru dânsul.

3. Și ză lui: acestea zice Domnul Domnul: iată eu asupra ta Gog și asupra pământului lui Magog biruitorul căpeteniei Mesohului și Tovelului.

4. Și te voi aduna pre tine și toată puterea ta, cai și călăreși îmbrăcași în platoșe toși, adunare multă, scuturi și coifuri și sabii.

5. Perși și Etiopi și Livii și Lidii, toși cu coifuri și cu scuturi.

6. Gamer și toși cei dimprejurul lui, casa lui Torgamă dela marginea miezului nopții, și toși cei dimprejurul lui, și neamuri multe cu tine.

7. Gătește-te, gătește-te pre tine însuși tu, și toată adunarea ta cea adunată cu tine, și vei fi mie înainte streaje.

8. Din zile multe se va găși, în anii cei de pre urmă va veni, și va veni la pământul cel stricat de sabie, adunași din neamuri multe în pământul lui Israil, care s'a pustiit de toate părțile, și acesta dintru neamuri a ieșit, și vor lăcuși în pace toși.

9. Și te vei suși ca ploaia, și vei veni ca norul, și vei acoperi pământul, și vei fi tu și toși cei dimprejurul tău, și neamuri multe cu tine.

10. Acestea zice Domnul Domnul: și va fi în ziua aceea, suși-se-va cuvânt în inima ta, și vei gândi gânduri rele.

22. Ierem. 3, 18; Ioan 10, 16.

23. Ierem. 33, 8; Isaia 1, 18; Isaia 40, 11.

24. Ierem. 23, 4 și 30, 9.

26. Daniil 9, 24; Ioan 1, 46; Lev. 26, 11.

27. Psalm 88, 4 și 109, 5; 2 Cor. 6, 16.

28. Ioan 12, 34.

38. 2. Apoc. 20, 8.

9. Daniil 11, 40; Pilde 1, 27.

11. Și vei grăi: sui-mă-voiu pre pământul cel lepădat, veni-voiu la cei ce se odihnesc cu liniște și la cei ce lăcuesc în pace, la toți cei ce lăcuesc pământul, întru care nu este zid, nici zăvoare, și uși nu sunt la ei.

12. A prădă pradă și jafuri a jefui, a întoarce mâinile mele spre cea pustiiă, care s'a lăcut, și preste neamurile cele adunate din neamuri multe, preste cei ce au făcut moșii și lăcuesc în mijlocul pământului.

13. Savà și Dedan și neguțătorii Carhidoniei și toate satele lor vor grăi fie: spre pradă a prădă vîi tu și a jefui jefuiri, și ai adunat adunarea ta, să iei argint și aur, să iei moșii, să jefuești jefuiri mari?

14. Pentru aceea proroceste fiul omului! Și zî lui Gog, acestea zice Domnul: au nu în ziua aceea, când va lăcuț poporul meu Israil în pace te vei ridică?

15. Și vei veni dela locul tău, de la marginea miezului nopței și neamuri multe cu tine, călărești de cai, toți adunare mare și putere multă.

16. Și te vei sui asupra poporului meu Israil, ca un nor, să acoperi pământul. În zilele cele de pre urmă va fi, și te voiu aduce în pământul meu ca să cunoască toate neamurile, când mă voiu sfinși eu întru tine înaintea lor.

17. Acestea zice Domnul Domnul, lui Gog: tu ești, de care am grăit mai înainte, în zilele cele mai dintăiu prin mâna robilor mei prorocii lui Israil, în zilele acelea și în anii aceia, ca să te aduc pre tine asupra lor.

18. Și va fi în ziua aceea, în ziua în care va veni Gog asupra pământului lui Israil, zice Domnul Domnul: sui-se-va mânia mea.

19. Și în râvna mea cu focul mâniei mele am grăit, că va fi în ziua aceea cutremur mare pre pământul lui Israil,

20. Și se vor clăii de fața Domnului peștii mării și pasările cerului și hiarele câmpului, și toate jivinile cele ce se târăsc pre pământ, și toți oamenii cei de pre fața pământului, și se vor sparge munții, și se vor afundă văile, și tot zidul pre pământ se va surpă.

21. Și voiu chemă asupra lui toată frica sabiei, zice Domnul Domnul: sabia omului va fi asupra fratelui său.

22. Și'l voiu judecă pre el cu moarte și cu sânge și cu ploaie înneacătoare și cu pietre de grindine și foc, și piatră pucioasă voiu plouă preste el și preste toți cei ce sunt cu el, și preste neamuri multe, care sunt cu el.

23. Și mă voiu slăvi și mă voiu sfinși, și mă voiu cunoaște înaintea a multe neamuri și vor cunoaște, că eu sunt Domnul.

CAP. 39.

Urmarea prorociei contra lui Gog și Magog.

Si tu fiul omului! Proroceste asupra lui Gog și zî: acestea zice Domnul: iată eu asupra ta Gog căpetenia lui Mesoh și Tovel.

2. Și te volu adună pre tine și te voiu povățui pre tine, și te voiu sui pre tine dela marginea miezului nopței și te voiu aduce pre munții lui Israil.

3. Și voiu pierde arcul tău din mâna ta cea stângă, și săgețile tale din mâna ta cea dreaptă.

4. Și te voiu surpă preste munții lui Israil și vei cădeă tu și toți cei

20. Mateiu 24, 29; Lucă 21, 25; Ozie 4, 3.

21. Indec. 7, 22; 1 Imp. 14, 20.

22. Ps. 10, 6; Apoc. 8, 7 și 16, 21.

11. Jerem. 49, 30. 16. Dan. 11, 40.

dimprejurul tău, și neamurile cele ce sunt cu tine, dă-se-vor la mulțime de pasări și la toată zburătoare, și la toate hiarele câmpului te-am dat pre tine să te mănânce.

5. Pre fața câmpului vei cădea, că eu am grăit, zice Domnul Domnul.

6. Și voi trimitte foc preste Magog și se vor lăcuî ostroavele în pace, și vor cunoaște că eu sunt Domnul.

7. Și numele meu cel sfânt se va cunoaște în mijlocul poporului meu Israil, și nu se va mai spurcă numele meu cel sfânt, și vor cunoaște toate neamurile, că eu sunt Domnul cel sfânt întru Israil.

8. Iată vine și vei cunoaște că va fi zice Domnul Domnul: aceasta este ziua întru care am grăit.

9. Și vor ieși cei ce lăcuiesc în cetățile lui Israil și vor arde armele și pavezele și sulile și arcele și săgețile și toiegele de mâini și lăncile și vor afăță cu ele foc în șapte ani.

10. Și nu vor luă lemne din câmp, nici vor tăia din dumbrăvi, ci armele le vor arde cu foc și vor prăda pre cei ce i-au prădat pre ei, și vor jefui pre cei ce i-au jefuit pre ei, zice Domnul.

11. Și va fi în ziua aceea, dă-voiu lui Gog loc numit mormînt întru Israil, îngropare celor ce au venit la mare, și vor zidi împrejur gura văiei,

12. Și vor îngropă acolo pre Gog și toată mulțimea lui, și se va chemă atunci îngroparea lui Gog.

13. Și'i vor îngropă pre ei casa lui Israil, ca să se curățiască pământul în luna a șaptea, și'i va îngropă pre ei tot poporul pământului, și va fi lor numită ziua în care m'am slăvit, zice Domnul.

14. Și pururea vor trimitte oameni,

cari vor umblă prin tot pământul și vor căuî ca să îngroape pre cei rămași pre fața pământului și să'l curățiască pre el, după luna a șaptea vor cercă.

15. Și tot cel ce umblă pre pământ și va vedeă os de om, va pune lângă el semn, până când îl vor îngropă îngropătorii în Ghe în cimitirul lui Gog.

16. Că și numele cetăței se va chemă cimitir, și se va curățî pământul.

17. Și tu fiul omului! Acestea zice Domnul Domnul: grăește către toată pasărea zburătoare și către toate hiarele câmpului: adunați-vă și veniți, adunați-vă din toate laturile de prin prejur la jertfa mea cea mare, care am jertfit vouă în munții lui Israil, și veți mânca carne și veți bea sânge.

18. Cărnurile uriașilor veți mânca și sângele domnilor pământului veți bea, berbeci și japi și viței, toți grași.

19. Și veți mânca grăsime de vă veți sătură, și veți bea sânge de vă veți îmbăta, din jertfa mea care am junghiat vouă.

20. Și vă veți sătura din masa mea, de cal și de călăreș, de uriaș și de tot bărbatul rășboinic, zice Domnul.

21. Și voi dă slava mea întru voi, și vor vedeă toate neamurile judecata care am făcut, și mâna mea care am adus preste ei.

22. Și va cunoaște casa lui Israil, că eu sunt Domnul Dumnezeuul lor din ziua aceasta și înainte.

23. Și vor cunoaște toate neamurile, că pentru păcatele lor s'a robit casa lui Israil, că s'a lepădat de mine și am întors fața mea de către ei și i-am dat pre ei în mâinile vrăjmașilor lor și au căzut toți de sabie.

24. După necurățiile lor și după fărădelegile lor am făcut lor și am întors fața mea de către ei.

25. Pentru aceea acestea zice Domnul Domnul: acum voi întoarce robia lui Iacov și voi milui casa lui Israel și voi râvni pentru numele meu cel sfânt.

26. Și vor lua ocară lor și strâmbătatea care au făcut, când au lăcut ei în pământul lor în pace, și nu va fi cine să-i înfricoșeze.

27. Când îi voi întoarce eu pre ei din neamuri și îi voi adună din mâinile neamurilor, mă voi sfinși întru ei înaintea neamurilor,

28. Și vor cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu lor, când mă voi arăta eu întru neamuri și îi voi adună pre ei pre pământul lor, și nu voi lăsa mai mult pre nici unul dintru ei.

29. Și nu voi mai întoarce fața mea de către ei, pentru că am vărsat mâniea mea preste casa lui Israel, zice Domnul Domnul.

CAP. 40.

Vedenia zidirei bisericii.

Și a fost în anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre în luna dintâiu, în zece zile ale luni, în anul al patrusprezecelea, după ce s'a luat cetatea, în ziua aceea fost-a preste mine mâna Domnului, și m'a adus acolo.

2. Întru vederea lui Dumnezeu m'a adus pre mine în pământul lui Israel și m'a pus într'un munte foarte înalt și preste el eră ca o cetate zidită împreajmă.

3. Și m'a băgat pre mine acolo, și iată un bărbat și vederea lui eră ca vederea aramei sclipitoare, și în mâna lui eră așa de ziditori și trestie de măsurat, și el stă în poartă.

4. Și a zis către mine bărbatul: văzu-ai fiul omului? Vezi cu ochii tăi și cu urechile tale auzi, și pune în inima ta toate câte eu arăt ție, pentru ca să arăt ție ai intrat aici, și vei arăta toate câte tu vezi, casei lui Israel.

5. Și iată zid afară din casă prin prejur, în mâna bărbatului trestie de măsurat de șase coși și o palmă, și a măsurat zidul, lățimea și înălțimea lui eră întocmai cu trestia,

6. Și a intrat pre poarta, care caută spre răsărit, șapte trepte, și a măsurat Tee șase de o parte și șase de altă parte, și pridvorul porței întocmai cu trestia.

7. Și fiindă întocmai cu trestia de lungă și de lată, și pridvor în mijlocul foisorului de șase coși.

8. Și fiindă a doua întocmai cu trestia de lată și de lungă și pridvorul de cinci coși.

9. Și fiindă a treia întocmai cu trestia de lungă și de lată.

10. Și pridvorul porței cel aproape de pridvorul ușei de opt coși și fruntea de doi coși, și pridvorul porței din lăuntru.

11. Și fiindă porței împreajmă, trei de o parte și trei de alta, și o măsură la câte trele, și o măsură la pridvor de o parte și de alta.

12. Și a măsurat lărgimea ușei porței de zece coși, și lărgimea porței de treisprezece coși.

13. Și un cot se adună înaintea tinzii, și hotarul unui cot de o parte și de alta, și fiindă de șase coși de o parte și de șase de alta.

14. Și a măsurat poarta dela zidul tinzii până la peretele tinzei, lățimea de douăzeci și cinci de coși; aceasta este poartă împreajma porței.

15. Și descoperemântul pridvorului porței de șasezeci de coși dinafară, și de douăzeci și cinci fiindă porței prin prejur.

16. Și descoperemântul curței din afară la descoperemântul pridvorului porței cei dinlăuntru de cincizeci de coși.

17. Și ferestre ascunse la finzi și la pridvoare pre dinlăuntru porței curței prin prejur, așijderea la foișoare ferestre împrejur pre dinlăuntru și preste pridvor finci de o parte și de alta.

18. Și m'a băgat în curtea cea mai din lăuntru, și iată cămări și stâlpi împrejurul curții, treizeci de cămări întru împrejurarea stâlpilor.

19. Și foișoare în dosul porților după lungimea porților celor din înaintea stâlpilor de desupt.

20. Și a măsurat lărgimea dela descoperemântul porții cei mai din afară pre din lăuntru către descoperemântul porții care caută spre răsărit.

21. Și m'a băgat spre miazănoapte, și iată poarta, care caută spre miazănoapte către curtea cea mai dinafară, și o a măsurat cât este de lungă și de lată.

22. Și finzi trei de o parte și trei de alta, și fruntea și foișorul și fincii ei, și s'a făcut după măsura porții, care caută către răsărit, de cincizeci de coși lungimea ei, și de douăzeci și cinci lărgimea.

23. Și ferestrele ei și foișoarele și fincii ei, ca și poarta, care caută către răsărit, și pre șapte trepte se suiă la ea, și foișor pre din lăuntru.

24. Și poarta curții cea mai din lăuntru, care caută spre poarta miezuluinopții, ca și poarta, care caută spre răsărit, și a măsurat curtea dela o poartă până la altă poartă o sută de coși.

25. Și m'a dus despre austru, și iată o poartă căutând spre austru, și o a măsurat pre ea, și tinda și

fruntea, și foișoarele după măsurile acestea.

26. Și ferestrele ei, și foișoarele împrejur, ca și ferestrele pridvorului, de cincizeci de coși lungimea ei, și de douăzeci și cinci lărgimea.

27. Și șapte trepte erau la ea, și foișor pre din lăuntru, și finci la ea, unul dincoace, și altul dincolo preste frunte.

28. Și poarta în preajma porții curții cei mai din lăuntru despre austru; și a măsurat curtea dela o poartă până la altă poartă, lărgimea coși o sută către austru.

29. Și m'a băgat în curtea cea mai din lăuntru a porții de către austru, și a măsurat poarta după măsurile acestea.

30. Și tinda și frunțile și foișoarele și ferestrele ei și la foișor împrejur coși cincizeci lungimea ei, și lărgimea ei douăzeci și cinci.

31. Și foișor împrejur lungimea de douăzeci și cinci de coși, și lărgimea cinci.

32. Și foișor la ușa cea mai din afară, și finci pre frunte, și opt trepte.

33. Și m'a băgat la poarta, care caută către răsărit, și o a măsurat pre ea după măsurile acestea.

34. Și tinda și frunțile și foișoarele și ferestrele la ea, și foișor împrejur cincizeci de coși lungimea ei, și lărgimea ei douăzeci și cinci.

35. Și foișor la curtea cea mai dinafară, și finci preste frunte dincoace și dincolo, și opt trepte la ea.

36. Și m'a băgat la poarta cea de către miazănoapte, și o a măsurat după măsurile acestea.

37. Și finzile ei și frunțile și foișoarele și ferestre la ea împrejur, de cincizeci de coși lungimea ei, și lărgimea de douăzeci și cinci.

38. Și foișoarele la curtea cea mai

din afară, și finici la frunte dincoace și dincolo, și opt trepte la ea.

39. Și cămările ei și ușile ei și foișoarele ei spre poarta a doua, curgere de apă, acolo spală ardearea de tot.

40. Și la pridvorul porții două mese dincoace, ca să junghie pre ele arderea de tot cea pentru păcate, și cea pentru neștiință.

41. Și dinnapoia curgerii arderilor de tot, care caută spre miazănoapte, două mese către răsărituri din dosul cei a doua, și la pridvorul porții despre răsărit opt mese.

42. Patru mese de o parte, și patru mese de altă parte din dosul porții, preste acelea junghiau jertfele, și arderile de tot împreajma celor opt mese ale jertfelor.

43. Și patru mese ale arderilor de tot de piatră cioplită, lungimea de un cot și jumătate, și un cot de înalt.

44. Preste ele vor pune uneltele cu care junghiau acolo arderile de tot și jertfele.

45. Și de o palmă vor avea streășină cioplită pre din lăuntru împrejur, și deasupra meselor acoperământ, ca să se acopere de ploaie și de uscăciune.

46. Și m'a băgat pre mine la curtea cea mai din lăuntru, și iată două cămări în curtea cea mai din lăuntru, una din dosul porții, care caută către miazănoapte și aduce către austru, și una din dosul porții cei de către austru, care caută către miazănoapte.

47. Și a zis către mine: cămara aceasta, care caută către austru este a preoșilor, cari păzesc paza casei.

48. Iar cămara, care caută către miazănoapte este a preoșilor celor ce păzesc paza jertfelnicului, aceia sunt fiii lui Saduc, cari se apropie

din fiii lui Levi la Domnul ca să slujească lui.

49. Și a măsurat curtea, lungimea de o sută de coși, și lărgimea de o sută la patru părți ale ei, și jertfelnicul înaintea casei.

50. Și m'a băgat pre mine la pridvorul casei, și a măsurat pridvorul de cinci coși lărgimea de o parte, și de cinci de altă parte, și lărgimea ușii de patrusprezece coși, și țâșnile ușii pridvorului de trei coși de o parte, și de trei coși de altă parte, și lungimea pridvorului de douăzeci de coși.

51. Și lărgimea de douăzeci coși, și pre zece trepte se suiă la el, și, stâlpi erau la pridvor unul dincoace și altul dincolo.

CAP. 41.

Rânduiala zidirii Bisericii.

Și m'a băgat în Biserică, și a măsurat pridvorul de șase coși lărgimea dincoace și de șase dincolo.

2. Și lărgimea porții de zece coși, țâșnile porții de cinci coși deoparte și de cinci de altă parte, și lungimea lui de patruzeci coși și lărgimea de douăzeci.

3. Și m'a băgat în curtea cea mai din lăuntru, și a măsurat pridvorul ușii de doi coși și ușa de șase coși, și țâșnile ușii de șapte coși dincoace și de șapte dincolo.

4. Și a măsurat lungimea ușilor de patruzeci de coși și lărgimea de douăzeci despre fața Bisericii, și a zis către mine: aceasta este Sfânta Sfințelor.

5. Și a măsurat peretele casii de șase coși, și lărgimea coastei de patru coși împrejur.

6. Și coastele, coastă către coastă de două ori câte trezeci și trei, și osebirea în peretele casii în coa-

ste împrejur, ca să fie celor ce se prind a vedeă, ca, cu nimic să nu se atingă de pereții casii.

7. Și lărgimea coastii cei mai de sus, după adăogirea din perete către cea mai de sus, împrejurul casii, ca să se lărgească deasupra, și din cele de jos se vor sui la cele de sus, și din cele din mijloc spre cele cu trei poduri.

8. Și încunjurul casii înălțimea împrejur și osebirea coastelor întocmai cu trestia de șase coși.

9. Și lărgimea coastei peretelui dinafară de cinci coși, iar cealalte între coastele casii.

10. Și între camere lărgimea de douăzeci de coși încunjurul casii prin prejur.

11. Și ușile camerilor către rămășița unei uși, care este de către mieznoapte, și o ușă către austru, și lărgimea luminii ceilalte de cinci coși împrejur.

12. Și zidul care este de către fața ceilalte, cam spre mare, de șaptezeci de coși de lat, iar perețele care desparte, de cinci coși de lat împrejur, și lungimea lui de nouăzeci.

13. Și a măsurat în preajma casii o sută de coși lungimea, și cealalte și care despart și pereții lor lungimea de o sută de coși.

14. Și lărgimea dinaintea casii și cealalte din preajmă de o sută de coși.

15. Și a măsurat lungimea celui ce desparte, și în preajma feții rămășiții celor dinapoia casii aceea, și cealalte rămășițe dincoace și dincolo de o sută de coși lungimea, și Biserica și unghiurile și pridvorul cele mai dinafară podit.

16. Și ferestrele mrejuite, ca să lumineze, să se poată vedeă prin ele. Și casa și cele de aproape căpușite cu lemne [foarte împrejur, și

pardoseala și din pardoseală până la ferestre. Și ferestrele se deschideau în trei feluri,

17. Ca să se poată privi prin ele, și până la casa cea mai dinlăuntru, și până la cea mai dinafară, și preste tot perețele împrejur dinlăuntru și dinafară măsură.

18. Și Heruvimi săpași și finici, câte un finic între un Heruvim și între alt Heruvim, două fețe la un Heruvim.

19. Față de om către finic deoparte și de alta, și față de leu către finic deoparte și de alta, săpată toată casa prin prejur.

20. Din pardoseală până la podine erau Heruvimi și finici săpași.

21. Și cel Sfânt și Biserica se deschideă prin patru unghiuri în preajma feții Sfintelor, vederea ca a unui jertfelnic de lemn.

22. De trei coși înălțimea lui, și lungimea de doi coși, și lărgimea de doi, și coarne aveă, și temelul lui și pereții lui. Și a zis către mine: aceasta este masa cea dinaintea feții Domnului.

23. Și două uși erau la Biserică, și două uși la cel Sfânt.

24. Și între acele două uși erau două ușcioare de amândouă părțile, care se deschideau una către alta, că două ușcioare erau la una, și două la cealaltă.

25. Și săpături erau preste ele, și preste ușile Bisericii Heruvimi și finici, după săpătura Sfintelor, și lemne de treabă despre fața pridvorului pre dinafară.

26. Și ferestre ascunse, și măsură dincoace și dincolo spre acoperemânturile pridvorului, și coastele casii întocmite.

CAP. 42.

Urmarea măsurilor Bisericii.

Și m'a băgat în curtea cea mai dinafară către răsărit în preajma porții cei de către miazănoapte.

2. Și m'a băgat înlăuntru, și iată cinci camere lângă partea zidului, și aproape de zidul cel despărțit către miazănoapte despre față de o sută de coși lungimea către miazănoapte, și lungimea de cincizeci, scrise ca și porțile curții cei mai dinlăuntru, și ca stâlpii cei de prin prejur ai curții cei mai dinafară, în rând camere întreite cu fața căutând una către alta.

3. Și înaintea camerelor loc de preumblat de zece coși de lat și de o sută de lung, nici un cot lipsă, și ușile lor către miazănoapte.

4. Și preumblările foșoarelor asemenea, că întreceau în sus stâlpii din stâlpii cei de desupt, și loc asemenea eră.

5. Și foșoare întreite erau, și stâlpi n'aveau, ca stâlpii celor mai dinafară.

6. Pentru aceea erau mai înalți decât cei de desupt și decât cei din mijloc dela pământ.

7. Și lumină dinafară, precum erau camerele curții cei mai dinafară, care căută spre camerele cele de către miazănoapte, lungi de cincizeci de coși.

8. Că lungimea camerelor, care căutau spre curtea cea mai dinafară eră de cincizeci de coși, și acestea sunt care căutau cu fața una către alta, preste tot o sută de coși.

9. Și ușile camerelor acestora ale intrării cei de către răsărit, ca să intre prin ele din curtea cea mai dinafară.

10. După lumina locului celui di-tăiu al preumblării și cea spre austru de către fața austrului, și de

către fața celui alt zid, și de către fața celui ce despărțește.

11. Și camerele și foșoarele în preajma feții sale după măsurile camerelor celor de către miazănoapte după lungimea lor și după lărgimea lor și după toate ieșirile lor și după toate intrările lor și după luminile lor.

12. Și după ușile lor ale camerelor celor de către austru, și după ușile preumblării cei dela început, ca lumina unei despărțituri de o frestie, și despre răsărit, ca să intre prin ele.

13. Și a zis către mine: camerele cele de către miazănoapte și cele de către austru, cele despre fața zidului ce despărțește, acestea sunt camerele Sfântului, întru care vor mânca preoșii fiii lui Saduc, cei ce se apropie către Domnul, Sfintele Sfintelor, și acolo vor pune Sfintele Sfintelor, și jertfa și cele pentru păcat și cele pentru neștiință, că locul este sfânt.

14. Nu vor intra acolo afară de preoși, și nu vor ieși din cel sfânt în curtea cea mai dinafară, pentru ca pururea să fie sfinți cei ce se apropie; și să nu se atingă de haina lor, cu care slujesc, pentru că sfinte sunt, și se vor îmbrăcă cu alte haine când se ating de popor.

15. Și după ce s'a sfârșit măsurarea casii dinlăuntru, m'a scos pre mine pre calea porții care caută spre răsărit, și a măsurat asemenea casii prin prejur în rând.

16. Și a stătut de către dosul porții, care caută către răsărit, și a măsurat cinci sute de coși cu frestia cea de măsură.

17. Și s'a întors către miazănoapte, și a măsurat cea de către fața miezului nopții cinci sute de coși cu frestia măsurii.

18. Și s'a întors către mare și a

măsurat cea de către fața mării cinci sute de coși cu trestia măsurii.

19. Și s'a întors către austru, și a măsurat cea de către fața austrului cinci sute cu trestia măsurii.

20. În patru părți tot cu acea trestie, și o a rânduit pre ea, și îngrădirea lor prin prejur de cinci sute de coși către răsărit, și cinci sute lărgimea, care despărțea între cele sfinte și între zidul cel dinaintea din rândul casii.

CAP. 43.

Vedea slava lui Dumnezeu.

Și m'a adus pre mine la poarta, care caută către răsărit, și m'a scos afară.

2. Și iată slava Dumnezeului lui Israel venea pre calea cea de către răsărit, și glasul faberii ca glasul îndoit al multora, și pământul strălucea ca fulger de mărire prinprejur.

3. Și vederea care am văzut, eră ca vederea care am văzut când am intrat să ung cetatea; și vederea carului care am văzut, eră ca vederea care am văzut la râul Hovar, și am căzut preste fața mea.

4. Și slava Domnului a intrat în casă pre calea porții, care caută către răsărit.

5. Și m'a luat pre mine duh, și m'a băgat în curtea cea mai dinlăuntru, și iată eră casa plină de slava Domnului.

6. Și am stăut, și iată glas din casă grăind către mine și bărbatul stă lângă mine.

7. Și a zis către mine: fiul omului! Văzut-ai locul scaunului meu și locul urmei picioarelor mele, întru care va lăcuî numele meu în mijlocul casii lui Israel în veac? Mai mult nu va spurcă casa lui Israel numele cel sfânt al meu, ei și po-

43. 7. Ierem. 16, 17; 1 Paral. 28, 2.

vășuitorii lor întru curvea lor, și întru uciderile povășuitorilor în mijlocul său.

8. Când puneă ei tinda mea în finzile lor și pragurile mele alătura cu pragurile lor și au făcut peretele meu ca și cum ar fi împreunare între mine și între ei; și au spurcat numele cel sfânt al meu cu fărădelegile care lefaceau, și i-am zdrobit pre ei cu mâniea mea și cu ucidere.

9. Și acum lepede curvia lor și uciderile povășuitorilor lor dela mine, și voi lăcuî în mijlocul lor în veac.

10. Și tu fiul omului Arată casei lui Israel casa, și vor încetă dela păcatele lor și vederea ei și rânduiala ei.

11. Și ei vor luă certarea lor pentru toate care au făcut, și vei scri casa și găfirea ei și ieșirea ei și starea ei și toate poruncile ei, și toate legiurile ei vei arătă lor, și le vei scri înaintea lor, și vor păzi toate îndreptările mele și toate poruncile mele, și le vor face pre ele.

12. Și scrisoarea casei pre vârful muntelui, toate hofarele ei prin prejur Sfintele Sfintelor sunt: aceasta este legea casei.

13. Și acestea sunt măsurile jertfelnicului în coși, de un cot și o palmă sânul; înălțimea lui prin prejur de un cot, și de un cot lărgimea, și streășina pre buzele ei împrejur de o palmă.

14. Și aceasta este înălțimea jertfelnicului dela fundul începutului gropilii lui către curățitorul cel mare de desupt de doi coși și lărgimea de un cot, și cel dela curățitorul cel mic preste curățitorul cel mare patru coși și lărgimea de un cot.

15. Și ariiul de patru coși, și de la ariiul până deasupra coarnelor un cot.

13. Eșire 27, 1.

15. Isaia 29, 1, 2.

16. Și ariiul de doisprezece coși în lung și de doisprezece coși lărgimea, în patru muchi de toate părțile lui, și curățitorul de patrusprezece coși de lung și de patrusprezece coși de larg, în patru muchi de patru părți ale lui, și streășina lui jur împrejurul lui de o jumătate de cot, și împrejurarea ei de un cot împrejur și treptele lui căutând către răsărit.

17. Și au zis către mine: fiul omului! Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: acestea sunt poruncile jertfelnicului, în ziua în care se va face, ca să se aducă preste el arderi de tot, și să se verse preste el sânge.

18. Și vei da preoșilor Leviilor celor din sămânța lui Saduc, celor ce se apropie către mine ca să mi slujască mie, zice Domnul Dumnezeu, vișel de vaci pentru păcat.

19. Și vor lua din sângele lui și vor pune pre cele patru cornuri ale jertfelnicului și pre cele patru unghiuri ale curățitorului, și pre vatră împrejur vei stropi, și'l vor curăți pre el.

20. Și vor lua vișelul cel pentru păcat, și se va arde în locul cel osebit al casei dinafară de cele sfinte.

21. Și în ziua adoua vor lua doi iezi de capre curași pentru păcat și vor curăți jertfelnicul, în ce chip au curățit cu vișelul.

22. Și dupăce se va săvârși curățirea vor aduce un vișel de vaci curat și un berbec de oi curat.

23. Și le veși aduce înaintea Domnului și vor presăra preste ele preoșii sare, și le vor aduce pre ele arderi de tot Domnului.

24. Șapte zile vei face ied pentru păcat în toată ziua, și vișel de vaci și berbec de oi fără prihană vor face în șapte zile.

25. Și vor curăți jertfelnicul, și'l vor lămuri și vor umplea mâinile lor și vor săvârși zilele.

26. Și va fi în ziua a opta și înaintea vor face preoșii preste jertfelnic arderile cele de tot ale voastre și cele de mântuire ale voastre, și voi primi pre voi, zice Domnul.

CAP. 44.

Rânduiala și portul preoșilor.

Și m'a întors pre mine la calea ușii Sfintelor cei mai dinafară ce căută către răsărit, și aceasta eră încuiată.

2. Și au zis Domnul către mine: ușa aceasta încuiată va fi, și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printr'însa.

3. Că Domnul Dumnezeu lui Israil va trece printr'însa, și va fi încuiată, că povățuitorul acesta va ședeă într'însa să mănânce pâine înaintea Domnului, pre calea ușii pridvorului va intră, și pre calea lui va ieși.

4. Și m'a dus pre mine pre calea ușii cei despre miazănoapte în preajma casei, și am văzut, și iată eră plină de slavă casa Domnului, și am căzut pre fața mea.

5. Și au zis Domnul către mine: fiul omului! Pune întru inima ta, și vezi cu ochii tăi, și auzi cu urechile tale toate câte grăesc eu cu tine de toate poruncile casei Domnului și de toate legile ei, și vei pune inima ta la intrarea casei pre la toate ieșirile ei, și întru toate Sfintele.

6. Și vei grăi către casa cea amăritoare, către casa lui Israil: acestea zice Domnul Dumnezeu: destul fie vouă toate fărădelegile voastre casa lui Israil.

7. Pentrucă băgați voi fiii de alt neam netăieși împrejur la inimă, și

nețâieși împrejur la trup, ca să fie întru Sfintele mele, să le pângărească pre ele, și aduceși voi pâine, grăsimi și sânge, și călcași legătura mea cu toate fărădelegile voastre.

8. Și n'ași avut grije, ca să păziți paze întru Sfintele mele.

9. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu: tot fiul cel de alt neam nețâiat împrejur la inimă, și nețâiat împrejur la trup, nu va intra în Sfintele mele dintru toți fiii celor de alt neam, cari sunt în mijlocul casei lui Israil.

10. Dar și Leviții, cari s'au depărtat dela mine, când rățăceă Israil dela mine după gândurile sale, și vor lua nedreptatea sa.

11. Și vor fi întru Sfintele mele slujind, portari la porțile casei, și slujind în casă; aceștia vor junghia jertfele și arderile cele de tot ale poporului, și aceștia vor stă înaintea poporului, ca să le slujească lor.

12. Pentrucă le-au slujit lor înaintea feșii idolilor lor, și s'a făcut casei lui Israil spre certare de nedreptate, pentru aceasta am ridicat mâna mea asupra lor, zice Domnul Dumnezeu; și vor lua nedreptatea lor.

13. Și nu se vor apropia către mine, ca să'mi preoșească mie, nici se vor apropia la Sfintele fiilor lui Israil, nici la Sfintele Sfintelor mele, și vor purta ocara lor cu rățăcirea care au rățăcit.

14. Și'i vor pune pre ei a păzi pazele casei la toate lucrurile ei, și la toate ori câte vor face.

15. Preoșii Leviții fiii lui Saduc, cari au păzit pazele Sfintelor mele, când rățăceă casa lui Israil dela mine, aceștia se vor apropia la mine, ca să slujească mie, și vor stă înaintea feșii mele, ca să'mi aducă jertfă și grăsimi și sânge, zice Domnul Dumnezeu.

16. Aceștia vor intra în Sfintele mele, și aceștia se vor apropia la masa mea, ca să'mi slujească mie, și să păzească pazele mele.

17. Și va fi când vor intra ei pre porțile curșii cei mai dinlăuntru, cu veșminte de in se vor îmbrăcă, și nu se vor îmbrăcă cu de lână, când vor sluji ei dela poarta curșii cea mai dinlăuntru.

18. Și chidare de in vor avea pre capetele lor, și îmbrăcămintele de in vor avea preste mijloacele lor, și nu se vor încinge cu silă.

19. Și când vor ieși ei în curtea cea mai dinafară la popor, se vor desbrăcă de veșmintele lor, cu care au slujit, și le vor pune în cămărilor Sfintelor, și se vor îmbrăcă cu alte vestminte, și nu vor sfinși poporul în veșmintele lor.

20. Și capetele lor nu'și vor rade și părul lor nu'l vor goli, acoperind vor acoperi capetele lor.

21. Și vin nu va bea tot preotul, când va intra în curtea cea mai dinlăuntru.

22. Și văduvă și lăsată nu'și vor lua loruși femei; ci numai fecioară din sămânța casei lui Israil; iar de va fi văduva dela preot, o vor lua.

23. Și pre poporul meu vor învăța între cel sfânt și între cel spurcat, și între cel necurat și între cel curat vor arăta lor.

24. Și când va fi judecată despre sânge, aceștia se vor pune judecători, și îndreptările mele vor îndreptă, și judecășile mele vor judecă, și legiurile mele și poruncile mele, întru toate sărbătorile mele vor păzi, și Sămbetele mele vor sfinși.

25. Și la om mort nu vor intra, ca să nu se spurce, fără numai la tată și la mumă și la fecior și la

19. Eșire 29, 37. 20. Lev. 21, 5

21. Lev. 10, 9. 22. Lev. 21, 13, 14.

24. A 2 Lege 17, 8, 9. 25. Lev. 21, 1.

fată și la frate și la sora sa, care nu s'a măritat, se vor spurcă.

26. Și după ce se vor curăși, șapte zile să și numere lor.

27. Și în ziua, în care intră în curtea cea mai dinlăuntru, ca să slujească întru cel sfânt, vor aduce curățenie, zice Domnul Dumnezeu.

28. Și va fi lor moștenire; eu sunt moștenirea lor, și stăpânire lor nu se va da întru fiii lui Israil; că eu sunt stăpânirea lor.

29. Și jertfa și cele pentru păcate și cele pentru neștiință, aceștia le vor mânca, și toată osebiră întru Israil a lor va fi.

30. Pârğa din toate, și cele întâiu născute din toate, și toate aducerile din toată pârğa voastră, ale preoșilor vor fi, și cele întâiu născute ale voastre veși da preotului, ca să pue binecuvântările voastre preste casele voastre.

31. Și toată mortăciunea, și prins de hiare din pasări și din vite, nu vor mânca preoșii.

CAP. 45.

Impărțirea țării și rânduiala jertfelor.

Îar când veși măsură vouă pământul în moștenire, osebiți pârğa Domnului sfântă din pământ, douăzeci și cinci de mii lungime și douăzeci mii lățime, sfântă va fi întru toate hotarele lui împrejur.

2. Și va fi dintru aceasta sfințită cinci sute preste cinci sute în patru unghiuri prin prejur, și cincizeci de coși osebiră lor prin prejur.

3. Și din măsura aceasta vei măsură lungimea de douăzeci și cinci de mii, și lățime de douăzeci mii, și într'aceasta va fi Sfânta Sfintelor.

4. Dela pământ va fi preoșilor celor ce slujesc întru cel sfânt, și va fi celor ce se apropie să slujească Domnului, și va fi lor loc de casă osebit sfințeniei lor.

5. De douăzeci și cinci de mil de lung, și de douăzeci de mii de larg, și Leviții cei ce slujesc casei, ei vor ține cetatea ca să lăcuiască într'însa.

6. Și stăpânirii cetății vei da lățimea cinci mii și lungimea douăzeci și cinci de mii, după începătura Sfintelor la toată casa lui Israil vor fi.

7. Și căpeteniei dintr'aceasta și dela aceasta spre începăturile Sfintelor lângă stăpânirea cetății în fața începăturilor Sfintelor și în fața stăpânirii cetății, cele de către mare și cele despre mare către răsărituri, și lungimea ca una din părțile de la hotarele cele de către mare și lungimea spre hotarele cele de către răsăriturile pământului,

8. Și va fi lui de moștenire întru Israil, și nu vor asupra mai mult povățuitorii lui Israil pre poporul meu, și pământul îl va moșteni casa lui Israil după neamurile sale.

9. Acestea zice Domnul Dumnezeu: destul fie vouă povățuitorii lui Israil, nedreptatea și nevoea lepădași și judecați și dreptate faceți, luași asupraele dela poporul meu, zice Domnul Dumnezeu.

10. Cumpănă dreaptă și măsură dreaptă și hinic drept să fie vouă când măsuțați.

11. Și hinicul așijderea unul să fie când luași, a zecea parte de gomor un hinic, și a zecea parte de gomor să fie întocmai.

12. Și măsura cea de douăzeci de oboli, cinci sicli; cincisprezece sicli și cincizeci sicli o mnă va fi vouă.

45. 10 Levit. 19, 35, 36; F 2 Lege 25, 13.
12. Eșire 30, 13; Leviți 27, 25; Numere 3, 47.

26. Num. 6, 9.

28. Num 18, 20; F 2 Lege 14, 27; Eșire 22, 31; Iezechil 44, 28; Isus Navi 13, 33.

30. Eșire 13, 2, 12; 22, 30; 34, 19; 22, 8; Num. 5, 9; Malah 3, 10.

31. F 2 Lege 14, 21; Lev. 17, 15; 20 8.

13. Și aceasta este pârga, care veși osebi: a șasea parte de măsură din gomorul de grâu și a șasea parte de ifi din coriul de orz.

14. Și porunca untulidelemn, un pahar dela zece pahare, că zece pahare sunt un gomor.

15. Și o oaie din zece oi luare din toate neamurile lui Israil spre jertfă și spre ardere de tot și spre mântuire, ca să se roage pentru voi, zice Domnul Dumnezeu.

16. Și tot poporul va da pârga aceasta povățuitorului lui Israil.

17. Și prin povățuitor vor fi arderile cele de tot, și jertfele și turnările în sărbători și în lunile nouă și în sâmbete și în toate sărbătorile casei lui Israil, acestea va face cele pentru păcat, și jertfa și arderile de tot și cele de mântuire, ca să se roage pentru casa lui Israil.

18. Acestea zice Domnul Dumnezeu: în luna cea dintâiu, în ziua cea dintâiu veși luă un vișel de vaci fără prihană, ca să se curățiască cel sfânt.

19. Și va luă preolul din sângele curățeniei, și va pune pre stâlpii ușei casei și întru cele patru unghieri ale Bisericii și pre jertfelnic și pre stâlpii porței curșii cei mai dinlăuntru.

20. Așa vei face și în luna a șaptea în ziua dintâiu a luni vei aduce pentru fiecare, care nu știe, și pentru prunc și veși curăși casa.

21. Și în luna dintâiu în patru spre zece ale luni vor fi vouă paștele sărbătoare, șapte zile azime veși mîncă.

22. Și va aduce căpetenia în ziua aceea pentru sine și pentru casă și pentru tot poporul pământului, un vișel de vaci pentru păcat.

23. Și în șapte zile ale serbărei va face arderi de tot Domnului, șapte

vișei și șapte berbeci fără de prihană, în toată ziua în cele șapte zile și pentru păcat un ied de capre în toate zilele.

24. Și coptură vișelului și berbecelui vei face, și un in de untdelemn la coptură.

25. Și în luna a șaptea în cincisprezece ale luni la sărbătoare, vei face ca acestea în șapte zile ca și cele pentru păcat, și ca arderile de tot și ca mana și ca untuldelemn.

CAP. 46.

Jertfa povățuitorului.

Acestea zice Domnul Dumnezeu: Poarta cea din curtea cea mai dinlăuntru, care caută către răsărituri, va fi închisă în cele șase zile de lucru, iar în ziua sâmbetelor se va deschide.

2. Și în ziua luni nouă se va deschide și va intră povățuitorul pre calea pridvorului porței cei dinafară, și va stă înaintea ușilor porței, și vor face preoșii arderile de tot ale lui, și cele de mântuire ale lui.

3. Și se va închină înaintea ușei porței, și va ieși, și poarta nu se va închide până seara.

4. Și se va închină poporul pământului înaintea ușei porței aceea în sâmbete și în lunile cele nouă, înaintea Domnului.

5. Și arderile cele de tot, povățuitorul le va aduce Domnului în ziua sâmbetelor, șase miei fără de prihană, și un berbec fără de prihană.

6. Și darul de pâine mana și coptura berbecelui și jertfa mieilor, darea mâinei lui, și un in de untdelemn la coptură.

7. Și în ziua dintâiu a luni nouă, un vișel de cireadă fără de prihană

21. Eșire 12, 18; Lev. 23, 5; H 2 Lege 16, 1.

25. Lev. 23, 34; Num. 29, 12; H 2 Lege 16; 13.

și șase miei și berbece fără de prihană vor fi.

8. Și coptură berbecelui și vișelului va fi darul și mieilor, cât îi va da mâna, și un in de untdelemn la coptură.

9. Și când va intra povășuitorul, pre calea pridvorului porței va intra și pre calea porței va ieși.

10. Și când va intra poporul pămantului înaintea Domnului la sărbători, cel ce va intra pre calea porței cei despre miazănoapte să se închine, va ieși pre calea porței cei despre miazăzi, și cel ce va intra pre calea porței cei despre miazăzi, va ieși pre calea porței cei despre miazănoapte, nu se va înapoiă pre calea porței pre care a intrat, ci în dreptul ei va ieși.

11. Și povășuitorul în mijlocul lor când vor intra ei, va intra împreună cu ei, și când vor ieși ei, va ieși și el.

12. Și în sărbători și în bălciuri va fi darul coptura vișelului și coptura berbecelui și mieilor, cum îi va da mâna, și un in de untdelemn la coptură.

13. Iar când va face povășuitorul mărturisire ardere de tot de mântuire Domnului și va deschide lui poarta, care caută către răsărit, și va face arderea cea de tot a sa și cele de mântuire ale sale, precum face în ziua sâmbetelor, și va ieși, și se vor închide ușile după ce va ieși el.

14. Și un miel de un an fără de prihană va face ardere de tot în toate zilele Domnului, dimineața îl va face pre el.

15. Și darul va face preste el dimineața, a șasea parte de măsură, și din untdelemn a treia parte de in, ca să amesiece făina cea de grâu darul Domnului, poruncă veșnică pururea.

16. Veși face mielul și darul și untuldelemn, veși face dimineața ardere de tot pururea.

17. Acestea zice Domnul Dumnezeu: de va da povășuitorul dar unuia dintru iiii săi din moștenirea sa, aceasta va fi fiilor lui ținut de moștenire.

18. Iar de va da dar dintru moștenirea sa unuia dintru casnicii săi, va fi ai lui până la anul slobozirei, și se va da înapoi povășuitorului, afară din moștenirea fiilor lui, care va fi a lor.

19. Și nu va lua povășuitorul din moștenirea poporului ca să'l asuprească pre ei; din ținutul său și din moștenirea sa să dea moștenire fiilor săi, ca să nu se risipească poporul meu fiecare dela moștenirea sa.

20. Și m'a băgat pre mine pre calea cea despre avstrul a porței la cămara Sfintelor preoșilor, care caută către miazănoapte, și iată acolo loc osebit.

21. Și a zis către mine: acesta este locul unde vor fierbe preoșii cele pentru fărădelege și pentru păcat; și acolo vor fierbe darul mai mult, ca să nu scoață la curtea cea mai dinafară, ca să sfințească poporul.

22. Și m'a scos la curtea cea mai dinafară, și m'a purtat împrejur pre la cele patru părți ale curții, și iată curte despre laturile curții.

23. Curte mică de patruzeci de coși de lungă și de treizeci de coși de largă, o măsură eră întru cele patru.

24. Și cămări împrejur într'însele împrejurul celor patru și bucătării făcute dedesuptul cămărilor împrejur.

25. Și a zis către mine: acestea sunt casele bucătarilor, întru care vor fierbe cei ce slujesc casei, jertfele poporului.

CAP. 47.

Hotarele țării.

Și m'a băgat pre mine în tinda casei, și iată apă ieșiă de supt pragul casei despre răsărit, că fața casei căută către răsărituri și apă curgeă din laturea cea dreaptă despre miazăzi preste jertfelnic.

2. Și m'a scos pre calea porței cei despre miazănoapte, și m'a înnapoiat pre calea porței cei dinafară către poarta curței, care caută către răsărituri, și iată apa curgeă din laturea cea deadreapta.

3. Ca ieșirea unui om din preajmă, și măsură eră în mâna lui, și a măsurat o mie cu măsura și a trecut prin apă, apa iertării

4. Și a măsurat o mie cu măsura, și a intrat în apă până la coapse, și a măsurat o mie, și a intrat în apă până la brâu.

5. Și a măsurat o mie și n'a putut să treacă apa, că eră repede, ca un pârfu iute, care nu se poate trece.

6. Și a zis către mine: văzut-ai fiul omului?

7. Și m'a adus și m'a întors la marginea râului.

8. Și dupăce m'a întors, iată pre marginea râului copaci mulți foarte dincoace și dincolo.

9. Și a zis către mine: apa aceasta care iese în Galileea cea către răsărit și pogoară în Aravia, va intra în mare și va ieși și va însănătoși apele.

10. Și va fi tot sufletul celor vii, care se fărăsc, ori preste care va curge râul, vor viețui și va fi acolo pește mult foarte, că va curge pre acolo apa aceasta, și va însănătoși și va viețui tot acela, preste care va curge râul.

11. Și vor stă acolo pescarii dela

Ingadin, până la Enagalim zbicire de năvoade va fi, osebită va fi, și peștii ei ca peștii mării cel mari, mulțime multă foarte.

12. Iar întru ceea ce varsă și se face bălți, și întru ceea ce întrece preste țărnițele lui, nu se vor însănătoși, la sare se vor da.

13. Și la râu vor crește pre țărnițele lui de amândouă părțile tot pomul roditor de mâncat, nu se va învechi dintr'însul, nici se va sfârși rodul lui, întru înnoirea lui va da pargă, pentrucă apele lor din cele sfinte ies, și va fi roada lor de mâncat și suirea lor de sănătate.

14. Acestea zice Domnul Dumnezeu: acestea sunt hotarele, care veți moșteni ale pământului celor douăsprezece neamuri ale fiilor lui Israel, adăogirea funii.

15. Și'l veți moșteni pre el fiecare întocmai ca și fratele său, spre care am ridicat mâna mea, ca să'l dau părinților voștri, și va cădea pământul acesta vouă întru moștenire.

16. Și acestea sunt hotarele pământului către miazănoapte dela marea cea mare, care se pogoară, și împrejur spintecă intrarea Sedadii.

17. Emat, Virota, Savarim, care sunt între hotarele Damascului și între hotarele Ematului, curțile lui Savnan, care sunt deasupra hotarelor Avranitidii.

18. Acestea sunt hotarele dela mare dela curtea lui Enan, hotarele Damascului și cele către miazănoapte.

19. Și cele către răsărit între Avranitida și între Damasc și între Galaaditida; și între pământul lui Israel, Iordanul, hotărăște la marea cea despre răsăriturile Finichetului; acestea sunt cele de către răsărituri.

20. Și cele despre austru către

47. 1. Ioil 3, 18; Zab. 14, 8.

7. Apoc. 22, 2.

14. Fac. 12, 7; 17, 8 și 26, 3.

15. Num 34, 8. 16. 2 Imp. 8, 8.

17. Num, 13, 21; Jud. 3, 3.

miazăzi dela Teman și dela Finchet până la apa Marimot Cadis, care se lățește către marea cea mare; aceasta este partea austrului către miazăzi.

21. Aceasta este partea mării cei mari, care hotărăște până împreajma intrării Imatului până la intrarea lui; acestea sunt cele despre marea Imatului. Și veși împărși pământul acesta vouă neamurilor lui Israil.

22. Pune'l-veși pre el moștenire vouă și nemernicilor, cari nemernicesc între voi, cari au născut fii între voi, și vor fi vouă ca cei moșteni întru fiii lui Israil, împreună cu voi vor mânca întru moștenire între neamurile lui Israil.

23. Și vor fi întru neamul nemernicilor, întru nemernicii cei ce sunt cu ei acolo veși dă moștenire lor, zice Domnul Dumnezeu.

CAP. 48.

Impărțirea pământului celui Sfânt la cele douăsprezece neamuri.

Acestea sunt numele neamurilor dela începutul cel de către miazănoapte și dela partea pogorfrei, care desparte împrejur la intrarea Ematului curtea Elamului, hotarul Damascului către miazănoapte, despre partea Ematului curșii, și va fi lor cele către răsărituri până la mare: Dan, una.

2. Și dela hotarele lui Dan cele de către răsărituri, până la mare: Asir, una.

3. Și dela hotarele lui Asir cele despre răsărituri, până la cele despre mare: Neftalim, una.

4. Și dela hotarele lui Neftalim cele despre răsărituri, până la cele despre mare: Manasi, una.

5. Și dela hotarele lui Manasi cele despre răsărituri până la cele despre mare: Efraim, una.

6. Și dela hotarele lui Efraim cele despre răsărituri până la cele despre mare: Ruvim, una.

7. Și dela hotarele lui Ruvim cele despre răsărituri, până la cele despre mare: Iuda, una.

8. Și dela hotarele lui Iuda cele despre răsărituri până la cele despre mare va fi pârga, care o veși osebî douăzeci și cinci de mii lărgimea, și lungimea ca una din părțile cele de către răsărituri și până la cele despre mare, și va fi cel Sfânt în mijlocul lor.

9. Pârga, care vor osebî Domnului lungimea de douăzeci și cinci de mii, și lărgimea de douăzeci și cinci de mii.

10. Acestora va fi pârga Sfințelor preoșilor, către miazănoapte douăzeci și cinci de mii, și către mare lărgimea zece mii, și către răsărituri lărgimea zece mii, și către austru lungimea douăzeci și cinci de mii, și muntele Sfințelor va fi în mijlocul lui.

11. Preoșilor celor sfințiși fiilor lui Saduc, celor ce păzesc pazele casei, cari n'au rălăcit cu rălăcirea fiilor lui Israil, precum au rălăcit Levișii.

12. Și se va dă lor pârgă din pârga pământului sfântă a Sfințelor din hotarele Levișilor.

13. Iar Levișilor cele ce sunt alătura cu hotarele preoșilor, lungimea douăzeci și cinci de mii și lărgimea zece mii, toată lungimea douăzeci și cinci de mii și lărgimea zece mii.

14. Nu se va vinde dintr'înșă nici se va măsură, nici se vor luă cele întâiu născute ale pământului, că sfinte vor fi Domnului.

15. Iar cele cinci mii, care prisosesc în lășime la cele douăzeci și cinci de mii, zid înainte va fi cetă-

jii de lăcuit și de împărțit lui, și va fi cetatea în mijlocul lui.

16. Și acestea sunt măsurile lui: de către miazănoapte trei mii și cinci sute, și de către austru patru mii și cinci sute, și de către răsărit patru mii și cinci sute, și de către mare patru mii și cinci sute.

17. Și va fi de împărțit cetății către miazănoapte două sute și cincizeci, și către austru două sute și cincizeci, și către răsărit două sute și cincizeci, și către mare două sute și cincizeci.

18. Iar ce prisosește în lungime alătura cu pârga Sfintelor: zece mii către răsărit, și zece mii către mare, și va fi pârga celui sfânt, și vor fi roadele ei spre pâlni celor ce lucrează cetății.

19. Iar cei ce lucrează cetății, vor lucra dintru toate neamurile lui Israil.

20. Toată pârga douăzeci și cinci de mii preste douăzeci și cinci de mii în patru unghiuri; veți osebi pârga celui sfânt dela moștenirea cetății.

21. Iar ce va prisosi povățuitorului din aceasta și din cea dela pârga celui Sfânt și dela moștenirea cetății despre față preste douăzeci și cinci de mii lungimea, până la hotarele cele de către răsărit și către mare despre față douăzeci și cinci de mii, până la hotarele cele despre mare alătura cu părțile povățuitorului, și va fi pârga Sfintelor și stințenia casei în mijlocul ei.

22. Și din moștenirea Levișilor și din moștenirea cetății în mijlocul povățuitorilor, va fi între hotarele lui Iuda și între hotarele lui Veniamin, și a povățuitorilor va fi.

23. Și celelalte neamuri dela cele despre răsărit până la cele despre mare: Veniamin, una.

24. Și dela hotarele lui Veniamin,

dela cele despre răsărit, până la cele despre mare: Simeon, una.

25. Și dela hotarele lui Simeon cele despre răsărit, până la cele de către mare: Isahar, una.

26. Și dela hotarele lui Isahar cele despre răsărit, până la cele despre mare: Zavulon, una.

27. Și dela hotarele lui Zavulon cele despre răsărit, până la cele despre mare: Gad, una.

28. Și dela hotarele lui Gad cele de către răsărit, până la cele de către amiazăzi; și vor fi hotarele lui dela Temam, și apa Varemof Kadis de moștenire până la marea cea mare.

29. Acesta este pământul, care veți împărți cu sorți neamurilor lui Israil, și acestea sunt împărțirile lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Și acestea sunt trecătorile cetății cele de către miazănoapte patru mii cinci sute cu măsura.

31. Și porțile cetății pre numele neamurilor lui Israil, trei porți către miazănoapte, poarta lui Ruvim una, poarta lui Iuda una și poarta lui Levi una.

32. Și cele de către răsărit patru mii cinci sute, și trei porți: poarta lui Iosif una, poarta lui Veniamin una și poarta lui Dan una.

33. Și cele de către austru patru mii cinci sute cu măsura, și trei porți: poarta lui Simeon una, poarta lui Isahar una și poarta lui Zavulon una.

34. Și cele de către mare, patru mii cinci sute cu măsura, și trei porți: poarta lui Gad una, poarta lui Asir una și poarta lui Neftalim una.

35. Imprejurare de optsprezece mii; și numele cetății din ziua în care se va face: Domnul acolo, va fi numele ei.

PROROCIA LUI DANIEL

CAP. 1.

Tinerii Evrei aleși de Navuhodonosor păzesc legea.

In anul al treilea al împărăției lui Ioachim împăratul Iudei, a venit Navuhodonosor împăratul Vavilonului la Ierusalim, și l-a încunjurat pre el.

2. Și au dat Domnul în mâna lui pre Ioachim împăratul Iudei, și din partea vaselor casei lui Dumnezeu, și le-au dus pre ele în pământul Senaar a casei Dumnezeului său, și vasele le-au descărcat în casa viștieriei Dumnezeului său.

3. Și a zis împăratul lui Asfanez cel ce eră mai mare preste fameniile săi, să bage din fiii robiei lui Israil și din sămânța împărăției și din boieri,

4. Tinerii întru cari nu este prihană, și frumoși la chip, și înțelegători întru toată înțelepciunea, și cunoscători de știință, și cugetători de înțelepciune, cari să poată stă în casă înaintea împăratului, și să'i învețe pre ei carte și limba Haldeilor.

5. Și le-a rânduit lor împăratul zilnic din masa împărătească și din vinul care beă el, și să'i hrănească

pre ei trei ani, și după aceea să stea înaintea împăratului.

6. Și au fost întru ei din fiii lui Iuda: Daniil și Anania și Azaria și Misail.

7. Și le-a pus lor mai marele famenilor nume, lui Daniil: Valtasar, și lui Anania: Sidrah, și lui Misail: Misah, și lui Azaria: Avdenago.

8. Și a pus Daniil în inima sa, ca să nu se pângărească cu masa împăratului și cu vinul băuturii lui, și a rugat pre mai marele famenilor, ca să nu se pângărească.

9. Și au dat Dumnezeu pre Daniil spre milă și spre îndurare înaintea mai marelui famenilor.

10. Și a zis mai marele famenilor lui Daniil: mă tem de domnul meu împăratul, cel ce v'a rânduit vouă mâncare și băutură, ca nu cumvă să văză fața voastră mai scăzută decât a tinerilor celor de o vârstă cu voi, și veți pune capul meu în pierire înaintea împăratului.

11. Și a zis Daniil către Amel-sad, pre care pusese mai marele famenilor preste Daniil, Anania, Misail și Azaria:

12. Cearcă rogu-te cu slugile tale zece zile, și să ne deă nouă din semințele pământului, și să mâncăm și apă să bem.

13. Și să se arate înaintea ta fețele noastre și fețele tinerilor celor

1. 1 4 Imp. 24, 2, 3, 10.

2. Ierem. 51, 44, și 22, 18, 19; 2 Paral. 36, 7.

4. Isaia 39, 7.

că mănâncă din masa împăratului, și precum vei vedeă îă cu slugile tale.

14. Și i-a ascultat pre ei, și i-a cercat pre ei zece zile.

15. Și dupăce s'au sfârșit zece zile, s'au arătat fețele lor frumoase, și trupurile lor mai cu putere decât tinerii cei ce mâncau din masa împăratului.

16. Și Amelsad luă el mâncarea lor și vinul băuturii lor, și lor le dă semințe.

17. Și acestor patru tineri le-au dat lor Dumnezeu înțelegere și pricepere întru toată știința și înțelepciunea, și Daniil înțelegeă toată vedenia și visurile.

18. Și dupăce s'au sfârșit zilele, după care a zis împăratul, să'i aducă pre ei înlăuntru, mai marele famenilor i-a adus înaintea lui Navuhodonosor.

19. Și a vorbit cu ei împăratul, și dintru ei toți nu s'a aflat asemenea lui Daniil și lui Anania, lui Misail și lui Azariea, și au stătut înaintea împăratului.

20. Și întru tot cuvântul înțelepciunii și științei de care i-a întrebat pre ei împăratul, i-a aflat pre ei cu zece părți mai învățați decât toți descântătorii și maghi, cari erau în toată împărăția lui.

21. Și a fost Daniil până la anul dintâiu al împăratului Kir.

CAP. 2.

Visul împăratului descoperit de Daniil.

În anul al doilea al împărăției lui Navuhodonosor, visat-a Navuhodonosor vis, și s'a spăimântat duhul lui, și somnul lui s'a depărtat dela el.

2. Și a zis împăratul: chemați pre descântători și pre maghi și pre fer-

mecători și pre Haldei, ca să spue împăratului visul lui, și au venit și au stătut înaintea împăratului.

3. Și le-a zis lor împăratul: visat-am, și s'a spăimântat duhul meu a ști visul.

4. Și au grăit Haldeii împăratului sirienește: împărate, în veci să trăești, tu spune visul nouă slugilor tale, și noi vom spune tâlcul lui.

5. Răspuns-a împăratul, și a zis Haldeilor: cuvântul dela mine s'a depărtat de nu'mi veși arătă mie visul și tâlcul lui, voi veși pieri, și casele voastre se vor jefui:

6. Iar de'mi veși arătă visul și tâlcul lui, daruri și cinste multă veși luă dela mine, numai spuneți'mi visul și tâlcul lui.

7. Răspuns-au a doua oară, și au zis: spue împăratul slugilor sale visul, și tâlcul lui vom spune.

8. Și a răspuns împăratul, și a zis: cu adevărat văz eu că voi răscumpărați vremea, că ați văzut că s'a depărtat dela mine cuvântul.

9. De nu veși spune mie visul, văd că cuvânt mincinos și stricat ați locmit să ziceți înaintea mea, până va trece vremea, spuneți'mi visul, și voi ști, că și tâlcul lui veși spune mie.

10. Și răspunseră Haldeii înaintea împăratului, și ziseră: nu este om pre pământ, care va putea să știe cuvântul împăratului, că tot împăratul mare și domnul, cuvânt ca acesta nu întrebă de maghi și de Haldei.

11. Că cuvântul, care'l întrebă împăratul este greu, și altul nu-l poate spune înaintea împăratului, fără numai zeei, a căror lăcaș nu este cu tot trupul.

12. Atunci împăratul cu mânie și și cu urgie multă, a zis: să piarză pre toți înțelepții Vavillonului.

13. Și a ieșit porunca, și omoră

pre înțelepți, și caută și pre Daniil și pre prietenii lui să'i omoare.

14. Atunci Daniil a răspuns sfat și cuget lui Arioh celui mai mare preste bucătării împăratului, care ieșise să omoare pre înțelepții Vavilonului.

15. Și l-a întrebat pre el zicând: boierule al împăratului, pentruce a ieșit această judecată fără de rușine dela fața împăratului? Și a spus Arioh cuvântul lui Daniil.

16. Și Daniil a intrat, și a rugat pre împăratul, ca să'i dea lui vreme, și va spune împăratului tâlcul visului.

17. Și intrând Daniil în casa sa, a spus cuvântul lui Anania și lui Misail și lui Azaria prietenilor săi.

18. Și cerea milă dela Dumnezeu cerului pentru taina aceasta, ca să nu plară Daniil și prietenii lui împreună cu ceilalți înțelepți ai Vavilonului.

19. Atunci, lui Daniil în vedenia nopții s'a descoperit taina, și bine a cuvântat Daniil pre Dumnezeu cerului.

20. Și a zis să fie numele lui Dumnezeu binecuvântat din veac și până în veac, că a lui este înțelepciunea și înțelegerea.

21. Și el schimbă vremile și anii, pune împărași și mută, dă înțelepciune celor înțelepți și înțelegere celor ce știu înțelegere.

22. El descopere adâncurile și ascunsele, și cunoaște cele dintru întunerec, și lumina cu el este.

23. Ție Dumnezeu părinților mei mă mărturisesc, și pre tine te laud, că mi-ai dat mie înțelepciune și putere, și mi-ai arătat mie cele ce am cerut dela tine, și visul împăratului l-ai arătat mie.

2. 20. Pilde 2, 6; Ps. 112, 2; Iacob 1, 5; Iov, 12, 13.

21. Iov. 12, 18; Ps. 74, 8.

22. Iov 12, 22 și 38, 36

24. Și a venit Daniil la Arioh, pre care îl rânduise împăratul să piarză pre înțelepții Vavilonului, și a zis lui: să nu pierzi pre înțelepții Vavilonului, ci mă bagă pre mine înaintea împăratului, și voiu spune împăratului tâlcul.

25. Atunci Arioh îndată a bagat pre Daniil înaintea împăratului, și a zis lui: aflat-am om din fiii robiei evreești, care va spune împăratului tâlcul.

26. Și a răspuns împăratul, și a zis lui Daniil, căruia eră numele Valtazar: au poți să'mi spui visul care l-am văzut, și tâlcul lui?

27. Și a răspuns Daniil înaintea împăratului și a zis: taina, care întreabă împăratul înțelept, Maghii, descântătorii, Gazarinii nu pot să o spue împăratului,

28. Ci este Dumnezeu în cer, care descopere tainele, și au arătat împăratului Navuhodonosor, cele ce vor să fie în zilele cele de pre urmă, visul tău, și vedenia capului tău întru așternutul tău acesta este.

29. Tu împărate gândeai întru a șternutul tău, ce va fi după aceasta, și cel ce descopere tainele, au arătat fie, cele ce vor să fie.

30. Și mie nu pentru înțelepciunea, care este întru mine mai multă decât toți cei vii, s'a descoperit taina aceasta, ci ca să spui împăratului tâlcul, ca să cunoști gândurile inimii tale.

31. Tu împărate ai văzut și iață un chip, și chipul acela eră mare, și vederea lui înălțată stând înaintea feșii tale, și vederea lui groznică;

32. Chipul, al căruia eră capul de aur curat, mâinile și pieptul și brațele lui de argint, pântecetele și și armurile de aramă;

33. Iar fluierile de fier: o parte a

29 Fac. 41, 16,

picioarelor lui de fier, o parte de lut.

34. Văzut-ai până s'a tăiat o piatră din munte fără de mână, și a lovit chipul preste picioarele cele de fier și cele de lut, și le-a zdumțicat pre dănsule de tot.

35. Atunci s'au sfărâmat deodată lutul, fierul, arama, argintul, aurul, și s'a făcut ca praful cel din arie vara, și le-a ridicat pre dănsule mulțime de vânt, și loc nu s'a aflat lor; iar piatra care a lovit chipul, s'a făcut munte mare, și a umplut tot pământul.

36. Acesta este visul, și tâlcul lui vom spune înaintea împăratului.

37. Tu împărate ești împăratul împăraților, căruia Dumnezeu cerului împărăție tare și puternică și cinstită -au dat.

38. În tot locul unde lăcuiesc fiii oamenilor, și hiarele țarinei și pasările cerului și peștii mării au dat în mâna ta și te-au pus pre tine domn tuturor, tu ești capul cel de aur.

39. Și după tine se va scula altă împărăție mai mică decât a ta și împărăția a treia, care este arama care va domni preste tot pământul.

40. Și împărăția a patra, care va fi tare ca fierul, precum fierul măruntează și supune toate, așa toate le va mărunți și le va supune.

41. Și pentrucă ai văzut picioarele și degetele o parte de lut și o parte de fier; împărăție împărțită va fi și din rădăcină de fier va fi întru ea, precum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

42. Și degetele picioarelor o parte de fier și o parte de lut, o parte din împărăția aceea va fi tare, și dintru ea se va sfărâma ceva.

43. Iar că ai văzut fierul amestecat cu lutul, se vor amesteca întru sămânța oamenilor și nu se vor lipi,

precum nu se amestecă fierul cu lutul.

44. Și în zilele împăraților aceora va scula Dumnezeu cerului împărăție, care în veci nu se va strică; și împărăția lui altui popor nu se va lăsa, mărunți-va și va vântura toate împărățiile, iar aceea va sta în veci.

45. În ce chip ai văzut, că din munte s'a tăiat piatra fără de mână și a sfărâmat lutul, fierul, arama, argintul și aurul, Dumnezeu cel mare au arătat împăratului cele ce vor să fie după acestea, și adevărat este visul și credincioasă tâlcuirea lui.

46. Atunci împăratul Navuhodonosor a căzut pre fața sa, și s'a închinat lui Daniil și darul și miros bun a zis să'i toarne lui.

47. Și răspunzând împăratul, a zis lui Daniil: cu adevărat Dumnezeu vostru, acela este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, cel ce descopere tainele, căci ai putut descoperi taina aceasta.

48. Și a mărit împăratul pre Daniil, și daruri mari și multe i-a dat lui și l-a pus pre el preste toată țara Vavilonului și domn domnilor preste toți înțelepții Vavilonului.

49. Și Daniil a cerut dela împăratul, și a pus preste lucrurile țării Vavilonului pre Sidrah, Misah și Avdenago, iar Daniil eră în curtea împăratului.

CAP. 3.

Chipul cel de aur și cei trei liniari în cuptorul cu foc.

În anul al optsprezecelea Navuhodonosor împăratul a făcut un chip de aur: înălțimea lui de șasezeci de coși și lărgimea lui de șase coși, și l-a pus pre el în câmpul Deira în țara Vavilonului.

44. Ps. 2, 7; Miheea 4, 7; Lucă 1, 33.

48. Facere 41, 40, 43.

2. Și a trimis să strângă pre toți domnii cei mari și mai marii oștirilor și povățuitorii și căpeteniile și cârmuitorii și pre toți boierii țărilor, ca să vie la înnoirea chipului, care îl ridicase Navuhodonosor împărat.

3. Și s'au adunat domnii de prin țări și căpeteniile și mai marii oștirilor și povățuitorii și biruitorii cei mari și cârmuitorii și toți boierii țărilor la înnoirea chipului, care îl ridicase Navuhodonosor împărat și au stăut înaintea chipului.

4. Și strigătorul strigă cu țârie: vouă se zice limbilor, popoarelor, neamurilor, semințiilor:

5. În ce ceas veți auzi glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al versurilor și al tot felul de cântare, să cădeți să vă închinați chipului celui de aur, care l-a ridicat Navuhodonosor împărat.

6. Iar ceta ce nu va cădea să se închine, într'acel ceas se va arunca în cuptorul ce arde cu foc.

7. Și a fost după ce au auzit toate popoarele glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al versurilor și a tot felul de cântare, au căzut toate popoarele, neamurile, semințiile, de s'au închinat chipului celui de aur, pre care ridicase Navuhodonosor împărat înaintea lor.

8. Atunci s'au apropiat niște oameni Haldei, de au părțit pre Evrei,

9. La împăratul Navuhodonosor, zicând: împărate, în veci să trăești.

10. Tu împărate ai pus poruncă ca tot omul, ori care va auzi glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al organului și al versurilor și a tot felul de cântare,

11. De nu va cădea să se închine

chipului celui de aur, care ai ridicat, să se arunce în cuptorul ce arde cu foc.

12. Deci, sunt aici niște oameni Evrei pre carii i-ai pus preste lucrurile țării Vavilonului, Sedrah, Misah și Avdenago, cari nu ascultă porunca ta împărate, și dumnezeilor tăi nu slujesc și chipului celui de aur, care ai pus nu i se închină.

13. Atunci Navuhodonosor împăratul, cu turburare și cu mânie a zis să aducă pre Sedrah, Misah și Avdenago; și oamenii acela s'au adus înaintea împăratului.

14. Și grăind Navuhodonosor împăratul a zis lor: oare așa este cu adevărat Sedrah, Misah și Avdenago, că dumnezeilor mei nu sluiți, și chipului celui de aur, care am ridicat, nu vă închinați?

15. Acum dar să fiți gata, dacă veți auzi glasul trâmbiței și al fluerului și al alăutei și al surlei și al canonului și al versurilor și a tot felul de cântare, să cădeți să vă închinați chipului celui de aur, care am făcut; iar de nu vă veți închină, într'acel ceas vă vor arunca în cuptorul ce arde cu foc, și cine este Dumnezeu care vă va scoate pre voi din mâinile mele?

16. Și răspunzând Sedrah, Misah și Avdenago, au zis împăratului Navuhodonosor: nu este lucrul nostru să răspundem ție pentru graiul acesta.

17. Că este Dumnezeul nostru în ceruri, căruia noi slujim, puternic să ne scoată pre noi din cuptorul ce arde cu foc, și să ne izbăvească din mâinile tale împărate.

18. Și de nu, să știi o împărate, că dumnezeilor tăi nu vom sluji, și chipului celui de aur, care ai ridicat, nu ne vom închină.

19. Atunci Navuhodonosor se um-

plu de mânie, și ș'a schimbat vederea feții lui asupra lui Sedrah, Misah și Avdenago, și a zis: ardeți cuptorul de șapte ori mai mult până ce va arde de tot.

20. Și la oameni tari a poruncit cu mare tărie să lege pre Sedrah, Misah și Avdenago, și să'i arunce în cuptorul ce arde cu foc.

21. Atunci pre bărbații aceia i-au legat, și cu nădragii și cu işlicele lor și cu încălșămintele și cu hainele lor, i-au aruncat în mijlocul cuptorului ce arde cu foc.

22. Pentrucă cuvântul împăratului se întăreă, și cuptorul arsese foarte; iar pre oamenii aceia cari părise pre Sedrah, Misah și pre Avdenago, i-a ars văpata focului împrejur.

23. Și acei trei bărbați Sedrah, Misah și Avdenago au căzut legați în mijlocul cuptorului ce arde cu foc și umblau prin mijlocul văpăii, lăudând pre Dumnezeu.

24. Și Navuhodonosor i-a auzit pre ei lăudând, și s'a mirat și s'a sculat cu grab și a zis boțerilor săi: au nu trei bărbați am băgat în mijlocul focului legați? Și a zis împăratului: adevărat împărate.

25. Și a zis împăratul: acum eu văz patru bărbați dezlegați, și umblând în mijlocul focului, și nimic lor nu le strică, și chipul celui de al patrulea asemenea fiului lui Dumnezeu.

26. Atunci s'a apropiat Navuhodonosor la ușa cuptorului focului ce arde, și a zis: Sedrah, Misah și Avdenago, robii Dumnezeului celui prea înalt, ieșiți și veniți; și au ieșit Sedrah, Misah și Avdenago, din mijlocul focului.

27. Și s'au strâns domnii și mai marii oștirilor și căpeteniile locurilor și boțerii împăratului, și au văzut pre bărbați, că n'a ars focul trupul lor, și părul capului lor nu

s'a părțit, și hainele lor nu s'au vătămat, și miros de foc nu eră întru ei, și s'a închinat împăratul Domnului înaintea lor.

28. Și răspunzând împăratul Navuhodonosor, a zis: binecuvântat este Dumnezeuul lui Sedrah, Misah și Avdenago, cel ce au trimis pre îngerul său, și au scos pre slugile sale, pentrucă nădăjduia întru el, și n'au ascultat de cuvântul împăratului, și ș'au dat trupurile sale focului, ca să nu slujască, nici să se închine la tot dumnezeul, fără numai Dumnezeului lor.

29. Și eu pui poruncă: tot poporul, neamul, limba, ori cari vor grăi hulă asupra Dumnezeului lui Sedrah, Misah și Avdenago, vor pieri, și casele lor se vor jefui, că nu este alt Dumnezeu, care poate să izbăvească așa.

30. Atunci împăratul a îndreptat pre Sedrah, Misah și Avdenago, în țara Vavilonului, și i-a crescut pre ei, și i-a învrednicit pre ei a povățui pre toți Evreii, cei dintru împărășia lui.

31. Navuhodonosor împărat: tuturor popoarelor, neamurilor și limbilor, cari lăcuesc în tot pământul, pace vouă să se înmulțească.

32. Semnele și minunile, care au făcut cu mine Dumnezeuul cel prea înalt, plăcut-au înaintea mea să le vestesc vouă.

33. Cât sunt de mari și de puternice, împărășia lui împărășie veșnică este, și stăpânirea lui în neam și în neam.

CAP. 4.

Visul lui Navuhodonosor și lălcuirea lui

Eu Navuhodonosor bine petrecând eram în casa mea, și bine odrăslind pre scaunul meu.

29. Esdra 6, 11.

33. Ps. 92, 1, 2; Lucă 1, 33.

2. Vis am văzut și m'a înfricoșat, și m'am turburat întru așternutul meu, și vederile capului meu m'au turburat pre mine.

3. Și prin mine s'a pus poruncă, ca să aduc înaintea mea pre toți înțelepșii Vavilonului, ca să'mi arate fălcul visului.

4. Și au intrat descântătorii, Maghii, Gazarinii, Haldeii și le-am spus lor visul, și fălcuirea lui nu mi-au arătat mie.

5. Până ce a venit Daniil, căruia este numele Valtasar după numele Dumnezeului meu, care are duh sfânt a lui Dumnezeu întru sine, și i-am spus lui visul.

6. Valtasar mai marele descântătorilor, pre care te-am cunoscut, că Duh Sfânt al lui Dumnezeu este întru tine, și toată taina nu este fie cu neputință, auzi vederea visului meu, care l-am văzut, și fălcuirea lui spune'mi mie.

7. Și vederile capului meu întru așternutul meu; văzut-am și iată un copac în mijlocul pământului, și înălșimea lui multă.

8. Și s'a mărit copacul, și s'a întărit, și înălșimea lui a ajuns până la cer, și tulpina lui la marginile a tot pământul.

9. Frunzele lui frumoase, și roada lui multă, și hrană tuturor întru dânsul, și supt dânsul lăcuiau hiarele cele sălbatice, și în ramurile lui lăcuiau pasările cerului, și dintr'însul se hrăneă tot trupul.

10. Văzut-am în vederea nopșii întru așternutul meu, și iată Ir, și cel sfânt din cer s'au pogorși.

11. Și au strigat cu țârie, și așa au zis: țâiași copacul și smulgeși ramurile lui și scufurași frunzele lui și risipiși roadele lui, să fugă hiarele de supt el, și pasările din ramurile lui.

12. Inșă odrasla rădăcinelor lui în pământ o lăsași, și în legătură de fier și de aramă, în iarba cea de afară, și în roua cerului va măneă, și cu hiarele partea lui în buruiana pământului.

13. Inima lui cea de om se va schimbă, și inimă de hiară se va dă lui, și șapte vremi se vor mută preste el.

14. Prin fălcuirea lui Ir, este cuvântul, și graiul sfinșilor este întrebarea, ca să cunoască cei vii, că Domnul este cel prea înalt al împărășiei oamenilor, și ori cui va vreă o va dă pre ea, și pre cel ce este ocară la oameni îl va înălșă preste ea.

15. Acesta este visul, care am văzut eu Navuhodonosor împărat, și tu Valtasar fălcuirea lui spune'mi; că toși înțelepșii împărășiei mele, nu'mi pot arăta fălcuirea lui; iar tu Daniile poși, că Duhul lui Dumnezeu cel Sfânt, este întru tine.

16. Atunci Daniil al căruia nume eră Valtasar, a stătu amușit ca la un ceas, și gândurile lui îl turburau pre el, și răspunse împăratul și zise: Valtasare! Visul și fălcul lui să nu te sârguiască, și a răspuns Valtasar, și a zis: doamne! Visul acesta să fie celor ce te urăsc pre tine, și fălcul lui vrăjmașilor tăi.

17. Copacul, care la-i văzut, cel ce s'a mărit și s'a întărit, a căruia înălșimea a ajuns la cer, și tulpina lui preste tot pământul,

18. Și frunzele lui bine înverzite, și roada lui multă, și hrană tuturor într'însul, și supt dânsul lăcuiau hiare sălbatice, și în ramurile lui lăcuiau pasările cerului.

19. Tu ești împărate, că te-ai mărit și te-ai întărit, și mărimea ta s'a înălșat, și a ajuns la cer, și stăpâniea ta la marginile pământului.

20. Și că a văzut împăratul pre Ir, și pre cel sfânt pogorându-se din cer, și a zis: smulgeți copacul și-l stricați pre el; însă odrasla rădăcinilor lui lăsați-o în pământ; și în legătură de fier și de aramă și în iarba cea de afară, și în roua cerului va petrece, și cu hiarele sălbaticice va fi partea lui, până ce se vor mută preste el șapte vremi.

21. Acesta este tâlcul lui împărate, și judecata celui Prea Înalt aceasta este, care a sosit asupra domnului meu împăratului.

22. Șapte ani te vor scoate dela oameni, și cu hiarele sălbaticice va fi petrecerea ta, și cu iarba ca pre un bou te vor hrăni, și roua cerului preste tine va cădea, și șapte vremi se vor mută preste tine, până vei cunoaște că cel Prea Înalt stăpânește preste împărășia oamenilor, și cui va vreă o va dà pre ea.

23. Și pentru că a zis: lăsați odrasla rădăcinilor copacului în pământ, împărășia ta fie va rămâneă, dintru care vei cunoaște puterea cea cerească.

24. Pentru aceea împărate! Sfatul meu să-ți placă fie, și păcatele tale cu milostenie le răscumpără, și nedreptășile tale cu îndurări săracilor, doar va fi Dumnezeu mult-îngăduitor păcatelor tale.

25. Acestea toate au venit asupra lui Navuhodonosor împăratul.

26. După douăsprezece luni la Biserica împărășiei lui în Vavilon umblând.

27. Răspuns-a împăratul, și a zis: au nu este acesta Vavilonul cel mare, care l-am zidit eu casă împărășiei întru țăriia puterii mele, spre cinstea măririi mele?

28. Încă cuvântul în gura împăratului fiind, glas din cer s'a făcut:

fie se zice Navuhodonosore împărate; împărășia ta a trecut dela tine.

29. Și dintre oameni te vor scoate pre tine, și cu hiarele câmpului va fi lăcuința ta, și cu iarba, ca pre un bou te vor hrăni pre tine, și șapte vremi se vor premeni preste tine, până ce vei cunoaște, că cel Prea Înalt stăpânește preste împărășia oamenilor, și cui va vreă o va dà pre ea.

30. Într'aceiaș ceas s'a plinit cuvântul asupra lui Navuhodonosor, și s'a scos dintre oameni, și iarba ca un bou a mâncat, și din roua cerului s'a văpsit trupul lui până a crescut perii lui, ca perii leilor, și unghiile lui ca ale pasărilor.

31. Și după sfârșitul zilelor, eu Navuhodonosor, ridicat-am ochii mei spre cer, și mintea mea s'a întors la mine, și bine am cuvântat pre cel Prea Înalt, și pre cel viu în veci l-am laudat și l-am slăvit, că puterea lui este putere veșnică, și împărășia lui în neam și în neam.

32. Și toți lăcuitorii pământului, ca o nimic sunt înaintea lui, și după voea lui face întru țăriia cerului și întru lăcașul pământului, și nu este cine să stea împotriva mâniei lui, și să zică lui: ce ai făcut?

33. Într'aceia vreme mintea mea s'a întors la mine; și la cinstea împărășiei mele am venit, și chipul meu s'a întors la mine; și sfetnicii mei și boierii mei m'au căutat pre mine, și întru împărășia mea m'am întărit; și mărire mai multă s'a adăos mie.

34. Acum dar eu Navuhodonosor laud și prea înalt și slăvesc pre împăratul cerului, că toate lucrurile lui sunt adevărate și cărările lui ju-

30. Fapt. Ap. 12, 23.

32. Isaia 40, 15-17 și 45, 9 Iov 9, 12.

34. Fi 2 Lege 32, 4; Eccl. 3, 14; Ps. 144, 18; Isaia 14, 27 și 13, 11.

decăși, și pre toți cei ce umblă cu trufie poate să'i smerească.

CAP. 5.

Ospățul lui Valtazar, scrierea minunată și tâlcuirea ei.

Valtasar împăratul făcut-a cină mare boierilor săi o mie, și înaintea celor o mie vin eră.

2. Și bând Valtasar, a zis când a gustat vinul, ca să aducă vasele cele de aur și cele de argint, care le-a fost adus Navuhodonosor tatăl lui din Biserica Ierusalimului, ca să bea dintr'insele împăratul și boierii lui și fițoarele lui și cele ce se culcau cu el.

3. Și au adus vasele cele de aur și de argint, care le-a fost adus din Biserica lui Dumnezeu cea din Ierusalim, și au băut dintr'insele împăratul și boierii lui și fițoarele lui și cele ce se culcau cu el.

4. Beau vin și lăudau pre dumnezeii cei de aur, de argint, de aramă, de fier, de lemn și de lpiatră; iar pre Dumnezeu cel veșnic nu l-au binecuvântat, cel ce are putere preste duhul lor.

5. Intr'acelaș ceas au ieșit degete de mână de om și scriau împreajma luminei preste spoiala peretelui casei împărătești; împăratul vedeă închieturile mâinii, care scriă.

6. Atunci fața împăratului s'a schimbat, și gândurile lui l-au turburat și închieturile șoldurilor lui se dezlegau și genunchii lui tremurau.

7. Și a strigat împăratul tare, să aducă Maghi, Haldei, Gazzarini, și a zis înțelepșilor Vavilonului: oricine va ceți scrisoarea aceasta și tâlcuirea ei îmi va arătă, cu porfiră se va îmbracă, și lanș de aur împrejur de grumazii lui, și al treilea întru împărășia mea va domni.

8. Și au intrat toți filozofii împăratului și n'au putut să citească scri-

soarea, nici să arate împăratului tâlcul.

9. Și împăratul Valtasar s'a turburat, și chipul lui s'a mutat într'însul, și sfetnicii lui s'au spăimântat.

10. Și a intrat împărăteasa în casa ospățulu și a zis: împărate! În veci să trăiești, să nu te turbure pre tine gândurile tale și fața ta să nu se schimbe.

11. Este om întru împărășia ta, întru care este Duhul lui Dumnezeu. Și în zilele tatălui tău deșteptăciune și pricepere s'a aflat într'însul și împăratul Navuhodonosor tatăl tău l-a pus pre el mai mare preste descântători și preste Maghi și preste Haldei și preste Gazarini.

12. Că duh mult este întru el și înțelepciune și înțelegere, și tâlcu-ește visele și spune cele ascunse și dezlegă legăturile, Daniil, și împăratul l-a pus lui nume Valtasar; acum dar chiamă'l pre el, și'ți va spune tâlcul lui, fie.

13. Atunci Daniil a fost adus înaintea împăratului, și a zis împăratul către Daniil: tu ești Daniil cel din fiii robimei evreești, care o a adus împăratul tatăl meu?

14. Auzit-am de tine, că Duhul lui Dumnezeu este întru tine, și deșteptăciune și pricepere și înțelepciune multă s'a aflat întru tine.

15. Și acum au venit înaintea mea înțelepșii, Maghii, Gazzarini, să citească mie scrisoarea aceasta și tâlcuirea să mi-o spue, și n'au putut să mi-o spue.

16. Și eu am auzit de tine, că poți a tâlcui tâlcuiri; acum dar de vei putea ceți scrisoarea aceasta și să mi spui tâlcul ei, cu porfiră te vei îmbracă și lanș de aur va fi împrejur de grumazii tăi, și al treilea întru împărășia mea vei domni.

17. Și a zis Daniil înaintea împăratului: darurile tale fie pentru tine

și dăruirea casei tale dă-o altuia; iar eu voiu cei împăratului Scriptura și fălcu ei voiu spune fie.

18. Impărate! Dumnezeu cel prea înalt au dat împărăție și mărire și cinste și mărire lui Navuhodonosor tatăl tău.

19. Și de mărirea care i-au dat lui, toate popoarele, neamurile și limbile tremurau și se temeau de fața lui, pre cari vreă el omorà, și pre cari vreă el bătea, și pre cari vreă el înălța, și pre cari vreă smerea.

20. Și când s'a înălțat inima lui și duhul lui s'a întărit a se trufi, s'a pogorât de pre scaunul împărăției sale și cinstea lui s'a luat dela ei.

21. Și el s'a scos dinre oameni, și inima lui cu hiarele s'a dat, și cu asinii cei sălbateci a fost lăcuința lui, și cu iarbă, ca pre un bou l-au hrănit pre el, și din roua cerului trupul lui s'a văpsit, până când a cunoscut, că Dumnezeu cel prea înalt stăpânește preste împărăția oamenilor, și cui vreă el aceluia o dă.

22. Și tu dar Valtasar fiul lui n'ai smerit inima ta înaintea lui Dumnezeu, și au n'ai știut tu toate acestea?

23. Și asupra Domnului Dumnezeului cerului te-ai înălțat, și vasele casei lui le-ai adus înaintea ta, și tu și sfetnicii tăi și șiltoarele tale, și cele ce se culcă cu tine ați băut vin din ele, și pre dumnezeii cei de aur și de argint și de fier și de lemn și de piatră, cari nu văd, nici aud, nici cunosc, ai lăudat; și pre Dumnezeu, într'acăriia mână este suflarea ta și toate căile tale, pre acela nu l-ai slăvit.

24. Pentru aceea dela fața lui s'a trimis închietură de mână, și a scris această scrisoare.

25. Și aceasta este scrisoarea cea scrisă: Mani, Techel, Fares.

26. Și aceasta este fălcuirea cuvântului, Mani: măsurat-au Dumnezeu împărăția ta, și o au plinit pre ea.

27. Techel: pusu-s'a în cumpănă, și s'a aflat cu scădere.

28. Fares: împărțitu-s'a împărăția ta, și s'a dat Midilor și Persilor.

29. Și a zis Valtasar, și a îmbrăcat pre Daniil cu porfiră, și lanț de aur a pus împrejurul grumazului lui, și l-a vestit pre el că este al treilea biruitor întru împărăție.

30. Într'această noapte s'a omorât împăratul Valtasar Haldeul.

31. Și Darie Medul a luat împărăția, de șasezeci și doi de ani fiind.

CAP. 6.

Daniil în groașa leilor și scăparea lui.

Și a plăcut înaintea lui Darie, și a pus preste împărăție o sută douăzeci de domni, ca să fie întru toată împărăția lui.

2. Și preste aceștia a pus trei rânduitori, dintru cari unul erà Daniil, ca să grăiască cu ei domnii, să nu supere pre împăratul.

3. Și a fost Daniil preste ei, că duh mult erà întru el, și împăratul l-a pus pre el preste toată împărăția sa.

4. Și rânduitorii și domnii căutau să afle vină asupra lui Daniil, și nici o vină și greșală și păcat n'au aflat întru el, că erà credincios.

5. Și au zis rânduitorii: nu vom află asupra lui Daniil vină, fără numai pentru legea Dumnezeului lui.

6. Atunci rânduitorii și domnii au sătut înaintea împăratului, și au zis lui: Darie împărate! In veci să trăești.

7. Sfat au făcut toți cei ce sunt preste împărăția ta mai marii oștirilor și domnii, boierii și cărmuitorii

28. Ierem. 50, 37.

30. Isaia 13, 17; Ier. 25, 12.

rii, ca să așeze, cu așezământ împărătesc, și să întărească poruncă, ca ori care va cere dela vre un Dumnezeu sau om cerere, până în treizeci de zile, fără numai dela tine împărate, să se arunce în groapa leilor.

8. Acum dar împărate pune poruncă; și dă scrisoare, ca să nu se schimbe așezământul Persilor și al Midilor.

9. Atunci împăratul Darie a poruncit a se scrie porunca.

10. Și Daniil când a cunoscut, că s'a scris porunca, a intrat în casa sa, și ferestrele deschise în foisorul lui către Ierusalim, și de trei ori în zi plecând genunchile sale și se rugă și se mărturisea înaintea Dumnezeului său, precum se obișnuise și mai nainte a face.

11. Atunci bărbații aceia au păzit, și au aflat pre Daniil rugându-se și umilindu-se Dumnezeului său.

12. Și ducându-se au zis împăratului: împărate! Au n'ai pus poruncă, ca tot omul, care va cere de la vre un Dumnezeu, și dela om cerere până în treizeci de zile, fără numai dela tine împărate, să se arunce în groapa leilor? Și a zis împăratul, adevărat, cuvântul și așezământul Midilor și al Persilor nu va trece.

13. Atunci au răspuns, și au zis înaintea împăratului: Daniil, care este dintre fiil robiei Evreești, nu s'a supus poruncii tale, și de trei ori în zi cere dela Dumnezeuul său cererile sale.

14. Atunci împăratul auzind cuvântul acela, foarte s'a întristat de aceasta, și pentru Daniil s'a nevoit, să'l izbăvească pre el, și până seara s'a silit să'l scoasă pre el.

15. Atunci bărbații aceia au zis împăratului, să știi împărate, că Mi-

denilor și Persilor, nu se cade să mute legea și așezământul care a așezat împăratul.

16. Atunci împăratul a poruncit, și au adus pre Daniil, și l-au aruncat în groapa leilor, și a zis împăratul lui Daniil: Dumnezeul tău, căruia tu slujești totdeauna, acela te va izbăvi pre tine.

17. Și au adus o piatră, și o a pus pre gura gropii, și o a peceluit împăratul cu inelul său și cu inelul sfetnicilor săi, ca să nu se facă ceva vicleșug asupra lui Daniil.

18. Și s'a dus împăratul la casa sa, și s'a culcat necinat, și bucate nu i s'au adus, și somnul s'a depărtat dela dânsul; și au încuiat Dumnezeu gurile leilor, și n'au vătămat pre Daniil.

19. Atunci împăratul sculându-se dimineața la ziuă, cu grăbire a venit la groapa leilor.

20. Și apropiindu-se el de groapă, a strigat pre Daniil cu glas mare: Daniile! Robul Dumnezeului celui viu, Dumnezeuul tău, căruia tu slujești totdeauna, au doar au putut să te scoasă din gura leilor?

21. Iar Daniil răspunzând a zis către împăratul: împărate în veci să trăești.

22. Dumnezeuul meu au trimis pre îngerul său, și au închis gurile leilor, și nu m'au sfâșiat pre mine, că s'a aflat dreptate întru mine înaintea lui, și înaintea ta împărate greșală n'am făcut.

23. Atunci împăratul s'a bucurat foarte de dânsul, și a poruncit să scoasă pre Daniil din groapă, și nici o stricăciune nu s'a aflat întru el, pentru că a crezut întru Dumnezeuul său.

24. Și a poruncit împăratul, și au adus pre bărbații cei ce au părțit pre Daniil, și i-au aruncat pre ei în

groapa leilor, și pre fiii lor și pre femeile lor; și n'au ajuns la fundul gropii, până ce i-au sfâșiat pre ei leii, și toate oasele lor le-au mărunțit.

25. Atunci Darie împăratul a scris la toate popoarele, neamurile și limbile, care lăcuiau în tot pământul: pace vouă să se înmulțească.

26. Dela mine s'a dat poruncă, ca întru toată stăpânirea împărăției mele, să se cutremure, și să se teamă fiecare de fața Dumnezeului lui Daniil, că acesta este Dumnezeul cel viu, care rămâne în veci, și împărăția lui nu se va strică, și stăpânirea lui va fi până în sfârșit.

27. Cel ce apără și face semne și minuni în cer și pre pământ, care au scos pre Daniil din gura leilor.

28. Și Daniil a înaintat întru împărăția lui Darie, și întru împărăția lui Kir Persul.

CAP. 7.

Vedenia lui Daniil pentru cele patru hiare.

În anul dintâiu al lui Valtasar împăratul Haldeilor, Daniil a văzut vis, și vederile capului lui întru așternutul lui, și visul lui l-a scris: începutul cuvintelor lui.

2. Eu Daniil văzut-am întru vedenia mea noaptea, și iată patru vânturi ale cerului au lovit în marea cea mare.

3. Și patru hiare mari ieșau din mare, osebite între sine.

4. Cea dintâiu eră asemenea leoaicei, și aripile ei ca aripile vulturului, văzut-am până s'au smuls aripile ei și s'a ridicat de pre pământ, și pre picioare de om a stăut, și inimă de om s'a dat ei.

5. Și iată adoua hiară asemenea

ursoaicei, și într'o parte a stăut, și trei coaste în gura ei, și între dinții ei și așa să zicea ei: scoală-te, mănâncă cărnuri multe.

6. După aceasta am văzut, și iată a treia hiară, ca un pardos, și patru aripi de pasăre aveă pre sine, și patru capete și putere s'a dat ei.

7. După aceasta am văzut, și iată a patra hiară spălmântătoare, și minunată și tare foarte, și dinții ei de fier și mari, unghiile ei de aramă, mănâcând și sfărâmând, și ce rămâneă cu picioarele sale călcă: și aceasta eră cu mult mai într'alt chip decât toate hiarele cele mai dinainte, și aveă zece coarne.

8. Și mă uitam la coarnele ei, și iată altcorn mic a ieșit din mijlocul lor, și trei coarne ale ei din cele dintâiu s'au smuls dinaintea feșii aceluia; și iată ochi ca ochii omului erau în cornul acela, și gură mare grăitoare, și făcea războiu cu stinții.

9. Văzut-am până ce s'au pus scaunele, și au șezut cel vechiu de zile; și îmbrăcămintea lui eră albă ca zăpada, și părul capului lui ca lâna curată; scaunul lui pară de foc, roatele lui foc arzător.

10. Rîu de foc curgeă ieșind din naintea lui, mii de mii slujeau lui, și întunerece de întunerece stău înaintea lui; judecătorul au șezut, și cărțile s'au deschis.

11. Văzut-am atunci pentru glasul cuvintelor celor mari, ce le-a grăit cornul acela; și am văzut până s'a omorît hiara, și a pierit, iar trupul ei s'a dat să se arză în foc.

12. Și a celorlalte hiare li s'au luat stăpânirea, și lungime vieții s'a dat lor până la vreme și vreme.

13. Văzut-am întru vedenia nopții, și iată cu norii cerului, ca un fiu

7. 9. 3 Imp. 22, 19.

10. Apoc. 4, 11; Ps. 88, 8; 102, 20 și 67, 18.

26. Isaia 9, 7; Luca 1, 33.

omenesc venea, și până la cel vechiu de zile a sosit, și înaintea lui s'a adus.

14. Și s'a dat lui stăpânirea, cinstea și împărăția, și toate popoarele și neamurile și limbile, lui, vor sluji, și stăpânirea lui stăpânire veșnică, care nu va trece, și împărăția lui nu se va strică.

15. Ingrozitu-s'a duhul meu întru mine, eu Daniil, și vederile capului meu împreună mă turburau.

16. Și m'am apropiat la unul din cei ce stă, și adevărul cercam dela el pentru toate acestea, și mi-a spus adevărul, și fălcuirea cuvintelor mi-a arătat mie.

17. Aceste patru hiare, patru împărății se vor scula pre pământ, care se vor strică.

18. Și vor lua împărăția sfinții celui Prea Înalt și o vor ține până în veacul veacurilor.

19. Și am cercat cu deadinsul pentru hiara cea de a patra, care era cu mulți mai într'alt chip decât toate hiarele și groaznică foarte: dinții ei de fier, unghiile ei de aramă, mâncând și sfărâmând, și ce rămânea, cu picioarele sale călcă.

20. Și pentru cele zece coarne din capul ei, și pentru celalt care a ieșit și a simuls trei din cele mai dintâu, și pentru cornul în care erau ochi și gură grăind mare, și vederea lui era mai mare decât a celorlalte.

21. Văzui-am și cornul acela făcea războiu cu sfinții și s'a întărit mai mult decât ei.

22. Până ce au venit cel vechiu de zile și au dat judecată sfinților celui Prea Înalt și vremea a sosit și împărăția o au jinit sfinții.

23. Și a zis: hiara a patra, împărăția a patra va fi pre pământ,

care va întrece toate împărățiile și va mânca tot pământul; și'l va călcă, și'l va tăia pre el.

24. Și cele zece coarne ale ei, zece împărați se vor scula și după ei se va scula altul, care va întrece cu răutățile pre toți cei mai dinainte, și pre trei împărați va smeri.

25. Și cuvinte va grăi asupra celui Prea Înalt, și pre sfinții celui Prea Înalt va amăgi și va cugetă să schimbe vremile și legea, și se va da în mâinile lui până la vreme și vremi și jumătate de vreme.

26. Și judecata va șede și stăpânirea lui o vor muta, ca să o strice și să o piarză până în sfârșit.

27. Și împărăția și puterea și mărima împăraților celor de supt tot cerul s'au dat sfinților celui Prea Înalt, și împărăția lui este împărăție veșnică; și toate stăpânirile vor sluji lui și vor ascultă de el.

28. Până aici este sfârșitul cuvântului. Eu Daniil: gândurile mele mult m'au turburat și fața mea s'a schimbat și cuvântul în inima mea l-am păzit.

CAP. 8.

Vedenia berbecelui și a țapului.

În anul al treilea al împărăției lui Valtasar împăratul, vedenie s'a arătat mie: eu Daniil, după ce mi s'a arătat mie la început,

2. Și eram în Susa cetatea cea împărătească, care este în țara Elamului și am văzut vedenie și eu eram la Uval.

3. Și am ridicat ochii mei și văzui și iată un berbec stă înaintea lui Uval: și avea coarne și coarnele erau înalte și unul mai înalt decât altul și cel mai înalt a crescut alături.

4. Și am văzut berbecelul împun-

14. Zab. 8, 22; Mibeia, 4, 7; Luca 1, 32, Isaia 16, 5 și 66, 18. 21. Apoc. 13, 7.

27. Isaia 16, 5; Ps. 2, 8, 9.

gând asupra mării și asupra miezului nopței și a austrului și toate hiarele nu puteau stă înaintea lui, și nu eră cine să le scoasă din mâna lui, și a făcut după voea sa și s'a mărit.

5. Și eu priveam, și iată un șap de capre venea de către amiazăzi preste fața a tot pământul, și șapul aveă un corn, care se vedeă între ochii lui.

6. Și a venit șapul până la berbecele care aveă coarne, pre care l-am văzut stând înaintea lui Uval, și a alergat la el întru pornirea puterii sale.

7. Și l-am văzut pre el până ce a ajuns la berbece, și s'a repezit asupra lui și a lovit pre berbece, și i-a zdrobit amândouă coarnele lui, și n'a putut berbecele să stea înaintea lui, și l-a aruncat pre pământ și l-a călcat, și n'a fost cine să scoasă berbecele din mâna lui.

8. Și șapul caprelor s'a mărit foarte și s'a întărit, și s'a zdrobit cornul lui cel mare, și au crescut alte patru coarne de desuptul lui spre patru vânturi ale cerului.

9. Și dintru unul dintr'insele a ieșit un corn tare, și s'a mărit foarte către austru și către răsărit.

10. Și s'a mărit până la puterea cerului, și a aruncat jos pre pământ din puterea cerului și din stele, și le-a călcat pre ele.

11. Și până la mai marele puterii s'a mărit, și pentru el s'a turburat jerfa și el a sporit și Biserica s'a pusit.

12. Și s'a dat preste jerfa păcat, și s'a lepădat jos dreptatea, și a făcut și a sporit el.

13. Și am auzit pre un sfânt grăind, și a zis un sfânt lui Felmon celui ce grăia: până când vederea va stă, și jerfa ceea ce s'a luat și păcatul pusitiei cel ce s'a dat, și Biserica și puterea se va călcă?

14. Și i-a zis lui: până seara și dimineața, zile două mii și patru sute, și se va curăși Biserica.

15. Și a fost dacă am văzut eu Daniil vedenia, și am cercat înțelegerea, iată a stătut înaintea mea ca o vedere de bărbat.

16. Și am auzit glas de bărbat între Uval, și a chemat și a zis: Gavriile! Fă pre acela să înțeleagă vedenia.

17. Și a venit și a stătut lângă mine, și când a venit el m'am uimit, și căzui pre fața mea, și a zis către mine: înțelege fiul omului! Că încă la sfârșitul vremii va fi vedenia.

18. Și grăind el cu mine, am căzut cu fața mea pre pământ, și s'a afins de mine, și m'a pus pre picioarele mele.

19. Și a zis: iată eu arăt fie cele ce vor să fie în zilele cele de pre urmă ale mănii, încă la sfârșitul vremii.

20. Berbecele care l-ai văzut, care aveă coarne, este împăratul Midilor și al Persilor;

21. Iar șapul caprelor împăratul Elenilor este, și cornul cel mare, care eră între ochii lui, acesta este împăratul cel dințaiu.

22. Și cel ce s'a zdrobit, și au crescut patru coarne de desuptul lui, patru împărați din neamul lui se vor sculă, și nu cu puterea lui.

23. Și la zilele cele de pre urmă ale împărăției lor, când se vor plini păcatele lor, se va sculă un împărat fără de rușine la față, și care va înțelege găciturile,

24. Și puterea lui se va întări, măcar că nu cu puterea sa, și minuat va strică și va spori și va face și va pierde pre cei tari și pre poporul cel sfânt.

25. Și jugul sarcinii lui se va spori, vicleșug va fi în mâna lui, și cu inima sa se va mări, și cu vicleșug

va strică pre mulți, și spre pierderea multora va stă, și ca pre niște ouă în mâini îi va zdrobi pre ei.

26. Și vedenia cea de seara și cea de dimineața, ce s'a zis, adevărată este, și tu pecetluiește vedenia, că după zile multe va fi.

27. Și eu Daniil am adormit, și am fost bolnav vreo câteva zile, și m'am sculat, și făceam lucrurile împăratului, și mă miram de vedenie, și nu eră cine să o înțeleagă.

CAP. 9.

Rugăciunea lui Daniil și prorocia celor șaptezeci de săptămâni de ani.

În anul dintâiu al lui Darie, fiul lui Asuir din sămânța Midenilor, care a împărășit preste împărășia Haldeilor.

2. Eu Daniil am înțeles din cărți numărul anilor, de care a fost cuvântul Domnului către Ieremia prorocul, ca să se plinească pustiirea Ierusalimului în șaptezeci de ani.

3. Și am dat fața mea către Domnul Dumnezeu, ca să cerc cu cerere, cu rugăciune, cu posturi, cu sac și cu cenușă.

4. M'am rugat către Domnul Dumnezeu meu, și m'am mărturisit, și am zis: Doamne Dumnezeule cel mare și minunat, care păzeșii legătura și mila ta celor ce te iubesc pre tine și celor ce păzesc poruncile tale.

5. Păcătuit-am, făcut-am nedreptate și fărădelege, ne-am depărtat și ne-am abătut dela poruncile și dela judecășile tale.

6. Și n'am ascultat pre robii tăi prorocii, cari grăiau cu numele tău către împărașii noștri, boierii no-

ștri și către părinții noștri și către tot poporul pământului.

7. Ție Doamne dreptatea și nouă rușinea feșii, precum este în ziua aceasta omului Iudei și celor ce lăcuiesc în Ierusalim, și tot Israilului și celor de aproape și celor de departe în tot pământul unde i-ai risipit pre ei pentru urgisirea, cu care te-au urgisit pre tine.

8. Ție Doamne dreptatea noastră, și nouă rușinea feșii, și împărașilor noștri și boierilor noștri și părinților noștri, care am greșit ție.

9. Ție Domnului Dumnezeului nostru îndurările și milele, că ne-am depărtat dela Dumnezeu.

10. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, și n'am umblat în legile lui, care le-au dat nouă prin mâinile robilor săi prorocilor.

11. Și tot Israilul a călcat legea ta, și s'a abătut, ca să nu auză glasul tău, și a venit preste noi osânda și blestemul, cel scris în legea lui Moisi robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit lui.

12. Și a întărit cuvintele sale, care a grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, cari ne-au judecat pre noi, ca să aducă preste noi răutăși mari, care n'au fost supț tot cerul, ca cele ce s'a făcut în Ierusalim.

13. Precum este scris în legea lui Moisi, toate răutășile acestea au venit preste noi, și nu ne-am rugat feșii Domnului Dumnezeului nostru, ca să ne întoarcem dela strâmbățășile noastre, și să umblăm întru tot adevărul tău.

14. Și au privit Domnul Dumnezeu

7. Lev. 26, 14, 27, 31.

8. Jerem. 14, 20; Varuh 1, 15.

9. Plâng. 3, 22.

11. A 2 Lege 27, 15 și 28, 15; 32, 25.

13. Lev. 18, 17; 20, 14; 26, 16; A 2 Lege 28, 15, 28, 16; 32, 25; Plâng. 2, 17; Mihea 6, 13; Malah. 2, 2.

14. Jerem 44, 27.

26. Apoc. 10 4.

9. 2. Jerem. 25, 12 și 29, 10.

4. Neemia 1, 5.

5. Neemia 9, 30, 33; Plâng. 3, 41.

6. Jerem. 44, 9, 21.

nostru preste răutatea noastră, și au adus preste noi pedeapsă, că drept este Domnul Dumnezeuul nostru întru toate lucrurile lui, care au făcut, iar noi n'am ascultat cuvântul lui.

15. Și acum Doamne Dumnezeuul nostru, cel ce ai scos pre poporul tău din pământul Eghiptului cu mână tare, și ai făcut ție nume, precum este în ziua aceasta, păcătuim-am, nelegiuim-am.

16. Doamne cu toată mila ta, în toarce mâinele ta și urgiea ta dela cetatea ta Ierusalimul și dela muntele cel sfânt al tău, că am păcătuim cu strâmbătățile noastre și ale părinților noștri, Ierusalimul și poporul tău ocară s'a făcut la toți cei dimprejurul nostru.

17. Și acum ascultă Doamne Dumnezeuul nostru rugăciunile robului tău și cererile lui, și arată fața ta preste sfințenia ta cea pustie pentru tine Doamne.

18. Pleacă Dumnezeuul meu urechea ta, și auzi, deschide ochii tăi, și vezi perirea noastră și a cetății tale, în care s'a chemat numele tău, că nu pentru dreptățile noastre cădem înaintea ta rugându-ne, ci pentru îndurările tale cele multe Doamne.

19. Ascultă Doamne, curățește Doamne, ia aminte Doamne, fă și nu zăbovi pentru tine Doamne Dumnezeuul meu, că numele tău s'a chemat preste cetatea ta, și preste poporul tău.

20. Și încă grăind eu, și rugându-mă, și mărturisind păcatele mele și păcatele poporului meu Israil, și vărsând rugăciunea mea înaintea Domnului Dumnezeului meu pentru muntele cel sfânt,

21. Și grăind încă eu rugăciunea,

și iată bărbatul Gavriil, pre care l-am văzut la începutul vedeniei, zburând, și s'a atins de mine ca în ceasul jerfei de seara.

22. Și m'a făcut să înțeleg, și a grăit cu mine, și a zis: Danille! Acum am ieșit, ca să te fac să înțelegi.

23. La începutul rugăciunii tale a ieșit cuvânt, și eu am venit să ți vestesc ție, că bărbatul doririlor ești tu, și ia aminte la cuvânt, și înțelege vedenia.

24. Șaptezeci de săptămâni s'au tăiat preste poporul tău și preste cetatea cea sfântă, ca să se sfârșească păcatul, și să se pecetluască păcatele, și să se șteargă fărădelegile, și să se curățească nedreptățile, și să se aducă dreptate veșnică, și să se pecetluiască vedenia, și prorocul, și să se ungă Sfântul sfinților.

25. Să știi, și să cunoști, că de la ieșirea cuvântului, ca iarăși să se zidească Ierusalimul până la povățuitorul cel uns, săptămâni șapte și săptămâni șasezeci și două și se va întoarce, și se va zidi ulișa și zidul, și se vor deșerta vremile.

26. Și după cele șasezeci și două de săptămâni va pieri ungerea, și judecata nu va fi întru dânsa; iar cetatea și Biserica o va strică cu povățuitorul cel viitor, și se vor tăia întru potop, și după sfârșitul războiului celui tăiat, rânduim-a pustiiire.

27. Și va întări legătura la mulți o săptămână, și în mijlocul săptămânii va încetă jerfa și turnarea, și în Biserică va fi urciunea pustiiirilor, și până la sfârșitul vremii nu va încetă pustiiirea.

15. Eșire 14, 22; Plâng. 2, 11; Varuh 2, 11; Ps. 105, 7.

16. Neemia 1, 6; Ps. 105, 6; Isaia 64, 6; Ierem. 3, 24; Esdra 9, 7. 17. Num. 6, 25.

21. 3 Imp. 18, 29.

24. Ioan, 1, 46; Iezech. 37, 26.

25. Neemia 2, 1-8.

27. Mateiu 24, 15.

CAP. 10.

Urmarea Vedeniilor

In anul al treilea al lui Kir împăratul Perșilor, cuvânt s'a descoperit lui Daniil, care s'a numit Valtasar, și adevărat era cuvântul, și putere mare și înțelegere s'a dat lui întru vedenie.

2. În zilele acelea eu Daniil am plâns trei săptămâni de zile.

3. Pâinea doririlor n'am mâncat, și carne și vin n'au intrat în gura mea, și cu unsoare nu m'am uns, până ce s'au plinit trei săptămâni de zile.

4. În ziua a douăzeci și patru a lunii dintâiu eram eu lângă râul cel mare, acesta este Tigris Edechel.

5. Și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată bărbat îmbrăcat cu vadin, și mijlocul lui încins cu aur ofaz.

6. Și trupul lui ca Tarsisul, și fața lui ca fulgerul, și ochii lui ca făcliiile de foc, și brațele lui și coapsele lui ca arama ce sclipește, și glasul cuvintelor lui, ca glas de mulțime.

7. Și am văzut eu Daniil singur vedenia, și bărbații cei ce erau cu mine n'au văzut vedenia, ci spăimantare mare căzând preste ei au fugit cu frică.

8. Și am rămas eu singur, și am văzut această vedenie mare, și n'a rămas întru mine tărie, și mărirea mea s'a schimbat întru stricăciune, și mi-a pierit tăria.

9. Și am auzit glasul cuvintelor lui, și când am auzit eu glasul cuvintelor lui, m'am umilit, și am căzut cu fața pre pământ.

10. Și iată mână s'a atins de mine, și m'a ridicat pre genunchele mele, și pre palmele mâinilor mele.

11. Și a zis către mine: Daniile! Bărbatul doririlor, înțelege cuvintele

cele ce le voiu grăi eu către tine, și stăi întru starea ta, că acum sunt eu frimis la tine, și dupăce a grăit el cuvântul acesta, m'am sculat tremurând.

12. Și a zis către mine: nu te teme Daniile! Că din ziua dintâiu în care ai dat inima ta ca să înțelegi și să te necăjești pre tine înaintea Domnului Dumnezeuului tău, s'au auzit cuvintele tale, și eu am venit întru cuvintele tale.

13. Și mai marele împărăției Perșilor a stăut înaintea mea douăzeci și una de zile, și iată Mihail unul din cei mai dintâiu dintre cei mai mari a venit să mi ajute mie, și pre el l'am lăsat acolo cu mai marele împărăției Perșilor.

14. Și am venit să spui fie ori câte se vor întâmpla poporului tău în zilele cele de apoi, că încă vedenia după zile multe se va plini.

15. Și când grăia el cu mine cuvintele acestea, m'am umilit căzând cu fața mea pre pământ.

16. Și iată ca asemănarea fiului omului s'a atins de buzele mele, și a deschis gura mea și am grăit, și am zis către cel ce stă înaintea mea: Doamnel Văzându-te eu pre tine s'au întors cele dinlăuntru ale mele întru mine și n'am putere.

17. Și cum va putea robul tău Doamne a grăi cu Domnul meu acesta? Și de acum nu va fi întru mine tărie, și suflare n'a rămas întru mine.

18. Și a daos și m'a atins pre mine ca o vedere de om, și m'a întărit.

19. Și a zis mie: nu te teme bărbatul doririlor, pace fie! Îmbărbătează-te și te întărește; și grăind el cu mine m'am întărit și am zis: grăiască Domnul meu, că m'ai întărit pre mine.

10. 16 Isaia 6, 5; Ierem. 1, 9.

19. Judec. 6, 23.

20. Și a zis: dar știi pentruce am venit la tine? Și acum mă voiu în-foarce ca să mă războiesc cu mai marele Persilor. Și eu ieșiam și mai marele Elinilor venea.

21. Inșă voiu spune fie, ce este rânduit în scriptura adevărului, și nimeni nu este care să mă ajute într'acestea, fără numai Mihail mai marele vostru.

CAP. 11.

Prorocie despre împărății Persiei, Eghiptului și Siriei.

Și în anul cel dintâiu al lui Kir, eu am stăut în vârtute și în tărie.

2. Și acum adevărul vestesc fie: iată încă trei împărași se vor scula în Persia și al patrulea se va îmbogăși cu bogăție mare mai mult decât toți, și după ce va stăpâni el avuția sa, se va scula asupra tuturor împărașilor Elinești.

3. Și se va scula împărat tare și va stăpâni multă vreme și va face după voea sa.

4. Și după ce va stă împărăția lui, se va sfărâma și se va împărși la cele patru vânturi ale cerului, și nu la cei după el, nici după domina lui, care a domnit, că se va smulge împărăția lui și altora afară dintr'aceștia se va da.

5. Și se va întări împăratul austrului, și unul din boerii lui se va întări asupra lui și va domni multă vreme.

6. Și după ce vor trece anii lui, se vor amesteca și fata împăratului austrului va intra la împăratul miezului nopței, ca să facă focmele cu el, și nu va birui puterea brațului și nu va stă sămânța lui, și se va da ea, și cei ce o aduc pre ea, și tânăra și cel ce o întărește pre ea,

7. Și întru vremi scula-se-va întru floarea rădăcinei ei asupra gă-

tirii lui și va veni spre putere și va intra către întăririle împăratului miezului nopței, și va face întru ei, și se va întări.

8. Și încă pre dumnezeii lor cu topitorii lor, tot vasul posfit al lor de argint și de aur cu robire va duce la Eghipt, și el va stă mai mult decât împăratul miezului nopței.

9. Și va intra la împărăția împăratului austrului, și se va înapoiă la pământul său.

10. Și fiii lui vor aduna multe puteri, și va veni înneacănd și va trece și va șede, și împreună înainte se va încheșta până la vârtutea lui.

11. Și se va sălbăiași împăratul austrului, și va ieși și se va bate cu împăratul miezului nopței, și va pune mulțime multă, și se va da mulțimea în mâna lui.

12. Și va lua mulțimea și se va înălța inima lui, și va surpa zeci de mii și nu se va întări.

13. Și se va înapoiă împăratul miezului nopței, și va aduce mulțime mai multă decât înainte, și la sfârșitul vremilor veni-vor intrări cu putere mare și cu avere multă.

14. Și în vremile acelea mulți se vor ridica asupra împăratului austrului, și fii omorătorii poporului său, ridică-se-voa a întări vedere și vor slăbi.

15. Și va intra împăratul miezului nopței, și va vărsa turnare de pământ, și va lua cetăți tari, și brațele împăratului austrului nu vor stă, și se vor scula aleșii lui, și nu va fi în putere a stă.

16. Și va face cel ce intră la el după voea lui, și nu va fi cine să stea înaintea feței lui, și va stă în pământul Savi, și se va sfârși în mâna lui.

17. Și va pune fața sa, ca să intre cu toată tăria împărăției sale,

și dreptate toate împreună cu el va face, și pre fata femeilor o va da lui să o strice pre ea, și nu va rămâne și nu va fi a lui.

18. Și va întoarce fața sa la oștroave, și va lua multe, și pre boieri mari va face să înceteze dela ocara lor, însă ocara lui se va întoarce la el.

19. Și va întoarce fața sa la puterea pământului, și va slăbi, și va cădea, și nu se va afla.

20. Și se va scula din rădăcina lui odraslă de împărăție preste găfirea lui îndreptând, făcând mărirea împărăției și în zilele acelea se va surpa, și nu cu fețe nici cu război.

21. Stă-va pre găfirea lui, ocărătu-s'a, și n'a dat spre el mărirea de împărăție, și va veni cu bună focmeală, și va întări împărățiile întru alunecări.

22. Și brașurile celui ce înneacă se vor înneacă de către fața lui, și se vor zdrobi și povășuitorul așezământului.

23. Și dintru amestecătură va face vicleșug tatălui său, și se va sui, și se va întări asupra lui cu puștin neam,

24. Și cu bună focmeală; și va veni în țările cele de aproape, și va face, care n'a făcut părinții lui și părinții părinților lui, prăzi și jefuiri, și averea lor o va risipi, și asupra Eghiptului va gândi gândurile sale până la o vreme.

25. Și va ridică puterea sa cea mare, și inima sa asupra împăratului austrului, și împăratul austrului va da războiu cu putere mare și tare foarte, însă nu va stă, că vor gândi asupra lui gânduri.

26. Și vor mânca cele trebuincioase ale lui, și'l vor sfărâma pre el, și puteri va acoperi, și vor cădea răniți mulți.

27. Și amândoi împărășii, inimile

lor spre rău, și la o masă minciuni vor grăi, și nu se va îndreptă, căci sfârșitul va fi la vreme.

28. Și se va întoarce în pământul său cu avere multă, și inima lui spre așezământul de lege cel sfânt.

29. La vreme se va întoarce, și va veni la austru, și nu va fi ca cea dintâiu și ca cea de apoi.

30. Și vor intra întru el Kijii cei ce ies, și se va smeri, și se va întoarce, și se va mâniea pre așezământul de lege cel sfânt, și va face și se va întoarce, și va înțelege spre cei ce părăsesc așezământul cel sfânt.

31. Și brașuri și seminții dintru el se vor scula, și vor spurcă stințirea puterniciei, și vor mută neînțetarea, și vor da urciunea celor stinși.

32. Și cei ce fac fărădelegile așezământul de lege vor aduce întru alunecări, și popoarele cele ce cunosc pre Dumnezeu lui se vor întări și vor face.

33. Și cei pricepuți ai poporului pricepe-se-vor la multe, și vor slăbi întru sabie și întru pară de foc și întru robie și întru jaf de zile.

34. Și slăbind ei se vor ajuta cu ajutor mic, și se vor adaoga la ei mulți întru alunecări.

35. Și din cei ce înțeleg vor slăbi ai lămurii pre ei, și ai alege și ai înalbi până la sfârșitul vremii, că încă va fi vreme.

36. Și va face după voea lui, și împăratul se va înalță și se va mări preste tot dumnezeul și preste dumnezeul dumnezeilor, și va grăi cu semeție, și va îndreptă până unde se va sfârși mâniea, că spre sfârșire va fi.

37. Și spre toți dumnezeii părinților săi nu va înțelege, și pofta femeilor, și spre tot dumnezeul nu

va înțelege, preste toți se va mări.

38. Și pre dumnezeul Maozin în locul său va mări, și pre dumnezeul care nu l-au cunoscut părinții lui îl va mări, cu aur și cu argint și cu pietre scumpe și întru poște.

39. Și va face acestea, ca să înfărească țările cu dumnezeu strein, căruia va cunoaște, și va înmulți mărirea, și va supune pre mulți, și pământ va împărți în daruri.

40. Și la sfârșitul vremii se va împunge cu împăratul austrului, și se va aduna la el împăratul miezului nopții cu care și cu călăreși și cu corăbii multe, și va intra în țară și va sfărâma și va trece.

41. Și va intra la pământul Savain, și mulți vor slăbi, și aceștia vor scăpa din mâna lui, Edomul și Moavul și biruința fiilor lui Amon.

42. Și va întinde mâna sa preste pământ, și pământul Eghiptului nu va fi spre mântuire.

43. Și va domni întru cele ascunse ale aurului și ale argintului, și întru toate poștele Eghiptului și ale Livilor, ale Etiopilor, întru țările lor.

44. Și auzuri și sânguele îl vor turbura pre el dela răsărituri și de la miazănoapte, și va veni cu mânie multă, ca să strice și să piarză pre mulți.

45. Și va întinde cortul său la Efadano între mări spre muntele Savain cel sfânt, și va veni până la partea lui, și nu va fi cel ce'l mântuiește pre el.

CAP. 12.

Vedenie despre învierea morților și despre Antihrist.

În vremea aceea sculă-se-va Mihail voevodul cel mare, cel ce stă pentru fiii poporului său, și va fi vreme de necaz, care n'a fost ca

aceasta de când a fost neam pre pământ până în vremea aceasta, și în vremea aceea se va mântui poporul său tot, care s'a aflat scris în carte.

2. Și mulți din cei ce dormiau în țărâna pământului se vor scula, unii la viață veșnică și unii la ocară și la rușine veșnică.

3. Și cei ce au fost înțelegători vor străluci ca lumina țării, și dintru dreptii cei mulți ca stelele în veac, și încă.

4. Și tu Daniile astupă cuvintele, și pecetluiește cartea până la vremea sfârșirei, până se vor învăța mulți, și se va înmulți mintea.

5. Și am văzut eu Daniil, și iată alți doi stau unul dincoace de malul râului și unul dincolo de malul râului.

6. Și am zis bărbatului celui îmbrăcat cu vadin, care eră deasupra apei râului, până când va fi sfârșitul minunilor celor ce ai zis?

7. Și am auzit pre bărbatul cel îmbrăcat cu cele de vadin, care eră deasupra apei râului, și a înălțat dreapta sa și stânga sa la cer, și s'a jurat pre cel ce în veac este viu, că în vreme și în vremi și în jumătate de vreme, când se va sfârși risipirea mântei poporului celui sfințit, cunoaște-vor toate acestea.

8. Și eu am auzit, și n'am înțeles, și am zis: Doamne! Ce sunt cele de apoi ale acestora?

9. Și au zis: vino Daniile, că astupate și pecetluite sunt cuvintele până la vremea sfârșirei.

10. Alege-se-vor, și se vor înălbi, și se vor lămurii, și se vor sfinți mulți, și vor nelegiui cei fărădelege, și nu vor înțelege toți cei fărădelege, ci cei înțelepți vor înțelege.

11. Și dela vremea, în care va în-

12. 2. Mateiu 25, 46; 3. Ioan 5, 29.

7. Apoc. 10, 6.

10. Apoc. 22, 12.

cețã jertfa cea fãrã de curmare, și se va dã urãciunea pustiirei, zile o mie douã sute și nouãzeci. Fericit este cel ce așteaptã, și a ajuns la zile o mie trei sute treizeci și cinci.

12. Și tu mergi și te odihnește, cã încã zile și ceasuri sunt pãnã la plinirea sfârșirei, și te vei odihni, și te vei sculã întru soarta ta la sfârștul zilelor.

PROROCIA LUI OSIE

CAP. 1.

Prorocie despre fãrãdelegea poporului Israil

Cuvântul Domnului, care s'a fãcut cãtre Osie fiul lui Veiri în zilele lui Ozia și ale lui Ioafam și ale lui Ahãz și ale lui Ezechie împãrații Iudei, și în zilele lui Ierovoam fiul lui Ioas împãratul lui Israil.

2. Inceputul cuvântului Domnului cãtre Osie. Și au zis Domnul cãtre Osie : mergi, iã fie muere de curvie, și naște fii de curvie, cã curvind va curvi pãmântul, dinapoia Domnului.

3. Și a mers, și a luat pre Gomer fata lui Devilaim, și a purces grea, și i-a nãscut lui fiu.

4. Și au zis Domnul cãtre el : chiamã numele lui Iezrael, cã încã pușin, și voi izbândi sângele lui Iezrael asupra casei Iudei, și voi face sã înceteze împãrãția casei lui Israil.

5. Și va fi în ziua aceea, voi zdrobi arcul lui Israil în valea lui Iezrael.

6. Și a mai purces încã grea, și a nãscut fatã, și i-au zis lui : chiamã numele ei : Nemiluita, pentrucã nu voi mai adaoge a milul casa lui Israil, ci împotivindu-mã mã voi împotivi lor.

7. Iar pre fiii lui Iuda voi milui, și voi mântui pre ei întru Domnul Dumnezeu lor, și nu voi mântui pre ei cu arc, nici cu sable, nici cu rãzboiu, nici cu carã, nici cu cai, nici cu cãlãreși.

8. Și a înfãrcat pre aceea ce se chemã : Nemiluita, și a purces încã grea, și a nãscut fiu.

9. Și au zis : chiamã numele lui : Nu poporul meu, cã voi nu sunteți poporul meu și eu nu sunt Dumnezeu vostru.

10. Și va fi numãrul fiilor lui Israil ca nisipul mãrei, care nu se va mãsura, nici se va numãrã, și va fi în locul, în care s'au zis lor, nu sunteți poporul meu voi, chemãse-vor și ei fiii lui Dumnezeu celui viu.

11. Și se vor adunã fiii lui Iuda și fiii lui Israil împreunã, și vor pune loruș o domnie, și se vor sui de pre pãmânt, cã mare este ziua lui Iezrael.

CAP. 2.

Pedepsirea fãrãdelegei lui Israil. Dumnezeu fãgãdueste întoarcerea.

Ziceți fratelui vostru : Poporul meu, și surorii voastre : Miluita.

2. Judecași-vã cu muma voastrã, judecași-vã, cã ea nu'mi este mie femeie, și eu nu sunt ei bãrbaț, și

voiu ridică curvia ei dela fața mea, și preacurviea ei din mijlocul țăfelor ei.

3. Ca să o dezbrac pre ea goală, și să o fac pre ea cum a fost în ziua nașterii ei, și o voiu pune pre ea ca pustia, și o voiu așeză pre ea ca pământul cel fără de apă, și o voiu omorî pre ea cu sete.

4. Și pre fiii ei nu'i voiu milui, căci fii din curvie sunt, că a curvit ruuma lor, și i-a făcut de rușine, ceeace i-a născut pre ei.

5. Că a zis: merge-voiu după ibovnicii mei, cari îmi dau mie pâinile mele și apa mea și hainele mele și îmbrăcămintele mele cele de pânză, și untuldelemn al meu, și toate câte se cuvin mie.

6. Pentru aceea iată eu îngrădesc calea ei cu cursă, și voiu astupă căile ei și cărarea sa nu va află.

7. Și va alergă după ibovnicii ei, și nu'i va ajunge pre ei, și îi va căută pre ei, și nu'i va află, și va zice: merge-voiu și mă voiu întoarce la bărbatul meu cel dintâiu, că mai bine'mi eră atunci decât acum.

8. Și ea n'a cunoscut, că eu i-am dat ei grăuf și vinul și untuldelemn, și i-am înmulțit ei argintul, iar ea din argint și din aur a făcut idoli lui Vaal.

9. Pentru aceea mă voiu întoarce, și voiu cără grăul meu în vremea lui și vinul meu în timpul său, și voiu luă hainele mele și îmbrăcămintele mele cele de pânză, ca să nu'i acopere rușinea ei.

10. Și acum voiu descoperi necurăția ei înaintea ibovnicilor ei, și nimeni nu o va scoate pre ea din mâna mea.

11. Și voiu întoarce toate veselele ei, praznicile ei și lunile nouă

ale ei. și sâmbetele și toate sărbătorile ei.

12. Și voiu strică viea ei și smochinii ei, de câte a zis, că simbria mea sunt acestea, care mi-au dat mie ibovnicii mei, și le voiu pune pre ele întru mărturie, și le vor mănca pre ele pasările cerului și hiarele țarinei și cele ce se târăsc pre pământ.

13. Și voiu izbândi asupra ei zilele Vaalimilor, întru care jertfeă lor și și puneă cerceii săi și măргеlele sale, și mergeă după ibovnicii săi, iar pre mine m'a uitat, zice Domnul.

14. Pentru aceea iată eu o fac pre ea să răfăcească, și o voiu aduce pre ea la pustiire și voiu grăt după inima ei.

15. Și voiu dă ei agoniselele ei de acolo și valea Ahor, ca să deschiză înțelegerea ei, și se va smeri acolo ca în zilele tinereților sale și în zilele suirii sale din pământul Eghiptului.

16. Și va fi în ziua aceea zice Domnul, mă va chemă bărbatul meu, și nu mă va chemă mai mult Vaalim.

17. Și voiu scoate numele Vaalimilor din gura ei, și mai mult nu'și vor aduce aminte de numele lor.

18. Și voiu pune lor în ziua aceea legătură cu hiarele țarinei și cu pasările cerului și cu cele ce se târăsc pre pământ, și arcul și sabia și războiul voiu strică de pre pământ, și te voiu face să lăcuești întru nădejde și te voiu logodi pre tine mie în veac.

19. Și te voiu logodi pre tine mie întru dreptate și întru judecată și întru milă și întru îndurări.

20. Și te voiu logodi pre tine mie

12. Isaia 5, 5, 6.

17. Zahar. 13, 2; Ps. 15, 4.

18. Iov 5, 23; Isaia 54, 17; Iezech. 34, 25

20. Isaia 54, 10; Ps. 45, 2.

2. 3. Iezech. 16, 39. 8. 3 Imp. 16, 32.

11. Ierem. 7, 32 și 33, 11,

întru credință, și vei cunoaște că eu sunt Domnul.

21. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, voi ascultă cerul, și cerul va ascultă pământul.

22. Și pământul va ascultă grâul și vinul și untuldelemn, și acestea vor ascultă pre Iezrael.

23. Și o voi semăna pre ea mie pre pământ, și voi milui pre Nemiluia, și voi zice: nepoporului meu, poporul meu ești tu, și el va zice: Domnul Dumnezeuul meu ești tu.

CAP. 3.

Despre necredința poporului și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.

Și au zis Domnul către mine: mergi încă și iubește femeie, care iubește rele și prea curvă, precum au iubit Dumnezeu pre fiii lui Israil, și ei caută spre dumnezei streini, și iubesc frământături cu stafide.

2. Și o am năimit mie cu cincisprezece arginși, și un gomor de orz și un nevel de vin.

3. Și am zis către ea: zile multe vei șede la mine, și să nu curvești, nici să fii cu alt bărbat, și eu voi fi la tine.

4. Că zile multe vor șede fiii lui Israil fără de împărat și fără de căpetenie și fără de jertfă și fără de oltar și fără de preoție și fără de arătători.

5. Și după aceasta se vor întoarce fiii lui Israil, și vor căuta pre Domnul Dumnezeuul lor și pre David împăratul lor, și se vor minuna întru Domnul și întru bunătățile lui în zilele cele de apoi.

CAP. 4.

Mustrarea lui Dumnezeu pentru necredința Israiltenilor.

Ascultați cuvântul Domnului fiii lui Israil, că va să judece Dom-

nul pre cei ce lăcuiesc pământul, că nu este adevăr, nici milă, nici cunoștința lui Dumnezeu pre pământ.

2. Bălestem și minciună și ucidere și furtișag și preacurvie s'a revărsat pre pământ, și sânziuri cu sânziuri se amestecă.

3. Pentru aceea va plânge pământul, și se va împușină cu toți cei ce lăcuiesc pre dânsul, cu hiarele țării, cu cele ce se târăsc pre pământ, și cu pasările cerului, și peștii mării se vor împușină.

4. Ca nimeni nici să judece, nici să mustre, iar poporul meu este ca un preot, căruia se zice împotrivă.

5. Și va slăbi din zi în zi, și va slăbi prorocul cu tine, nopței am asemănat pre muma ta.

6. Asemănatu-s'a poporul meu, ca, cum n'ar avea pricepere, pentru că a ai lepădat știința, și eu te voi lepăda pre tine, ca să nu preoțești mie, și pentru că ai uitat legea Dumnezeului tău, și eu voi uită pre fiii tăi,

7. După mulțimea lor, așa au păcătuit mie, mărirea lor întru necinste o voi pune.

8. Păcatele poporului meu vor mânca, și întru nedreptățile lor vor lua sufletele lor.

9. Și va fi precum poporul, așa și preotul; și voi izbândi asupra lui căile lui și sfaturile lui voi răsplăti lui.

10. Și vor mânca și nu se vor sătura, curvit-au și nu se vor îndreptă, că au părăsit pre Domnul a-l păzi.

11. Curvie și vin și băutură bejivă a primit inima poporului meu.

12. Întru semne întrebă, și întru toiegele sale spuneă lui, că cu du-

4. 1. Mih. 6, 2. 3. Iezech. 38, 20. 4. Iezech. 3, 27. 5. Miheea 3, 6. 6. Isaia 5, 14. 8. Lev. 10, 17. 6. Isaia 24, 2. 10. Isaia 1, 5; Miheea 6, 14; Lev. 26, 26. 11. Pilde 23, 29—33.

22. Rom. 9, 25. 23. 1 Petru 2, 1.

3. 4. 2 Paral. 15, 3.

5. Iezechil 34, 24; Ierem. 30, 9.

hul curviei a răfăcit, și au curvit de la Dumnezeu lor.

13. Preste vărfurile munților jertfeă, și preste dealuri junghia supt stejar și supt plop și supt copaciul umbros, că bună este umbra.

14. Pentru aceea curvi-vor fetele voastre, și miresele voastre vor prea curvi.

15. Și nu voi cercetă asupra fetelor voastre când vor curvi, și asupra miresele voastre când vor prea curvi; pentru că ei cu curve se amestecau, și cu cei închinași idoliilor jertfeau și poporul cunoscând se lipea de curvă.

16. Iar tu Israile nu fii neștiutor și Iuda, să nu intrași în Galgala, și să nu vă suiți în casa nedreptăței, și să nu jurași pre Dumnezeu, cel viu.

17. Căci ca juncea ce strechie a strechiat Israil, acum va paște pre ei Domnul, ca pre miel întru lărgime.

18. Părtașul idolilor lui Efraim a pus sieș piedici.

19. Aleș-a pre Hananei, curvind au curvit, și a iubit ocară din fierbântarea ei.

20. Volbura vântului tu ești în aripile ei, și se vor rușină pentru jertfelnicile lor.

CAP. 5.

*Fărădelegea lui Israil și a lui Iuda.
Prezicerea pedepsei lor.*

Auziți aceste preoții și luați aminte casa lui Israil, și casa împăratului băgași în urechi, căci asupra voastră este judecata, pentru că v'ați făcut laș priveliștei și ca o mreajă întinsă preste Itavirion, care o au întins cei ce vânează vânat.

2. Iar eu sunt cel ce cu certare vă învăș pre voi.

3. Eu am cunoscut pre Efraim, și Israil nu s'a depărtat dela mine, pen-

tru că acum a curvit Efraim, și s'a pângărit Israil.

4. N'a pus sfaturile sale, ca să se întoarcă către Dumnezeu lor, că duhul curviei este întru ei, iar pre Domnul nu l-au cunoscut.

5. Și se va smeri semeția lui Israil înaintea feței lui, și Israil și Efraim vor slăbi întru nedreptățile sale, și va slăbi și Iuda cu dânsii.

6. Cu oile și cu viștii vor merge ca să caute pre Domnul, și nu'l vor află pre el, că s'au depărtat dela ei.

7. Că pre Domnul l-au părăsit și fii streini s'au născut lor, acum va mânca pre ei păliciunea, și pre sorșii lor.

8. Trâmbișași cu trâmbișă preste munți, răsunăși întru cele înalte, propoveduiși în casa nedreptăței de care s'a înfristat Veniamin.

9. Efraim spre pustire s'a făcut în zilele muștrării, întru neamurile lui Israil arătat-am lucruri credincioase.

10. Făcutu-s'au boierii Iudei, ca cei ce mută hotarele, preste ei voi uersă ca apa pornirea mea.

11. Asuprit-a Efraim pre vrăjmașul său și a călcat judecata, că a început a merge după deșertăciuni.

12. Și eu ca o turburare lui Efraim, și ca un bold casei Iudei.

13. Și a văzut Efraim boala sa, și Iuda durerea sa, și a mers Efraim la Asirieni, și a trimis soli la împăratul lui Iarim, și acesta nu v'a putut mântul pre voi, și nu va face să înceteze dintru voi durerea.

14. Că eu sunt ca un pantir lui Efraim, și ca un leu casei Iudei, și eu voi răpi și voi merge, și voi lua, și nu va fi cine să scoașă.

15. Duce-mă-voiu și mă voi întoarce la locul meu până ce vor pieri, și vor căută fața mea.

5. 5. Isaia 28, 1.

10. A 2 Lege 19, 14; Pilde 22, 28.

15. Ierem. 29, 13; Iezech. 6, 9.

13. Isaia 1, 29; Iezech. 20, 28.

16. Amos 4, 4.

CAP. 6.

Pedeapsa lui Dumnezeu îndeamnă spre pocăință.

Intru necazul lor mână-vor către mine, zicând: să mergem, și să ne întoarcem către Domnul Dumnezeu nostru, că acesta ne-au lovit, și ne va vindeca, bate-ne-va, și ne va tămădui.

2. Insănătoșă-ne-va după două zile, în ziua a treia ne vom scula și vom fi vii înaintea lui.

3. Și vom cunoaște, și vom alerga să cunoaștem pre Domnul, ca niște zori gata îl vom afla pre el, și va veni nouă ca o ploaie timpurie și târzie pământului.

4. Ce voi face fie Efraime? Ce voi face fie Iuda? Iar mila voastră ca norul de dimineață și ca roua de zori trece.

5. Pentru aceea am secerat pre prorocii voștri, ucisu-i-am pre ei cu cuvântul gurii mele, și judecata mea ca lumina va ieși.

6. Că milă voesc, și nu jertfă, și cunoștința lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

7. Iar ei sunt ca omul cel ce calcă legea.

8. Acolo m'au hulit pre mine Galaad, ceafetea, care încrează deșarte, și a turburat apa.

9. Și fărâșia ta este de om fâlhar de mare. Ascuns-au preoșii calea Domnului, ucis-au Sichima, că fără delege au făcut.

10. În casa lui Israil văzută-am lucruri groaznice; acolo, cu curvia lui Efraim; pângăritu-s'a Israil.

11. Iuda, începe a culege fie, când întorc eu robia poporului meu.

CAP. 7.

Tânguirea asupra lui Israil și vestirea dreptelor pedepse.

Când vindec eu pre Israil, și se va descoperi strâmbătatea lui Efraim, și răutatea Samariei, că a lucrat minciuni, și furul va intra la el, și'l va dezbrăca fâlharul în calea lui.

2. Ca să cânte împreună ca cei ce cântă în inima lor, de toate răutățile lor, mi-am adus aminte, acum i-au încunjurat pre ei staturile lor, înaintea feșii mele s'a făcut.

3. Cu răutățile lor au veselit pre împărași, și cu minciunile lor pre boieri.

4. Toși prea curvind, ca cuptorul arzând spre mistuirea arsurii de para focului, de frământarea aluătu-lui până se va frământa el tot.

5. În zilele împărașilor voștri, început-au boierii a se mânia din vin, întins'au mâna sa cu cei pierzători.

6. Că s'a aprins ca un cuptor în inima lor, când blestemau el, foată noaptea de somn s'a săturat Efraim, dimineață s'a făcut, și s'a aprins ca lumina focului.

7. Toși s'au înfierbântat ca un cuptor arzând, și focul a mâncat pre judecătorii lor, toși împărașii lor au căzut, nu eră între ei cel ce să strige către mine.

8. Efraim între popoarele sale se amestecă, Efraim s'a făcut ca o azimă neîntoarsă.

9. Mâncat-au străinii fărâșia lui și el n'a cunoscut și căruntețele i-au înflorit și el n'a cunoscut.

10. Și se va smeri semeșia lui Israil înaintea feșii lui, și nu s'au întors către Domnul Dumnezeu lor, și nu l-au căutat pre el întru toate acestea.

11. Și eră Efraim ca o porumbiță

6. 2. 1 Cor. 15, 4.

3. A 2 Lege 11, 14; Ioil 2, 23.

4. Isaia 26, 19.

6. 1 Imp. 15, 22; Mateiu 9, 13, 12, 7.

7. 6. Mih. 2, 1. 10. Amos 4, 9.

fără de minte, ce nu are inimă. Pre Eghipet chemă, și la Asirieni au mers.

12. Când vor merge voi pune preste ei mreaja mea, ca pre pasă-
rile cerului voi trage pre ei, cerfă-
voiu pre ei cu auzul necazului lor.

13. Vai lor! Că s'au abătut dela mine, ticăloși sunt! Că au păgânit
asupra mea, și eu i-am răscumpă-
rat pre ei, iar ei au grăit asupra
mea minciuni.

14. Și n'au strigat către mine i-
nimile lor, ci se văltau întru așter-
nuturile lor. Preste grâu și preste
vin se sfâșiau, pedepsitu-s'au întru
mine.

15. Și eu am întărit brațele lor,
și asupra înca au cugetat rele, în-
torsi-s'au întru nimic, făcutu-s'au
ca un arc întins, cădeă-vor în sa-
bie boierii lor pentru neînfrânarea
limbii lor, aceasta este defăimarea
lor în pământul Eghipetului.

CAP. 8.

*Cei fără de Dumnezeu și cei necredin-
cioși se vor stinge.*

In sânul lor, ca pământul necăicat,
Ica vulturul pre casa Domnului.

2. Pentrucă au călcat legătura
mea, și împotriva legii mele au fă-
cut păgânătate.

3. Pre mine mă vor strigă, Dum-
nezeule, cunoscutu-te-am pre tine,
pentrucă Israil a lepădat cele bune,
pre vrăjmaș a gonit.

4. Sieși a împărăjit, iar nu prin
mine a împărăjit; și n'a arătat mie
argintul său, și aurul său l-a făcut
sieși idoli, ca să piară de tot.

5. Zdrobește vițelul tău Samarie!
Că s'a aprins mânia mea asupra
lui, până când nu vor putea să se
curățescă întru Israil?

6. Și pre acesta l-a făcut mește-
rul, și nu este Dumnezeu, că înșe-
lător eră vițelul tău Samarie!

7. Că stricate de vânt au semă-
nat, și surparea lor va primi pre
ele, znop, care nu poate face făină,
iar de va face, streinii o vor mânca
pre ea.

8. Inghițitu-s'a Israil, acum s'a fă-
cut întru neamuri ca un vas de nici
o treabă.

9. Că ei s'au suit la Asirieni, în-
florit-a prin sine Efraim, daruri au
iubit.

10. Pentru aceea se vor dà întru
neamuri, acum voi primi pre ei, și
vor încetă puțin a unge, împărași și
domni.

11. Că a înmulțit Eiraim jertfel-
nice, spre păcate făcutu-s'au lui jert-
felnice iubite.

12. Scrie-voiu lui mulțime, și le-
giuirile lui, între streine s'au socotit
lui jertfelnicele cele iubite.

13. Că de vor jertfi jertfă, și vor
mâncă cărnuri, Domnul nu le va
primi pre ele; acum își va aduce
aminte de strâmbătățile lor, și va
izbândi păcatele lor; iar ei la Eghi-
pet s'au întors, și întru Asirieni ne-
curate vor mânca.

14. Și a uitat Israil pre cel ce l-au
făcut pre el, și a zidit capiști, și
Iuda a înmulțit cetăți zidite, și voi
trimite foc asupra cetăților lui, și
va mânca temeliiile lor.

CAP. 9.

Păcatelor grele urmează pedepse grele.

Nu te bucură Israile! Nici te ve-
seli ca popoarele, că ai curvit
dela Dumnezeuul tău, iubit-ai dări
preste toate ariile grâului.

2. Arie și feasc n'au cunoscut pre
ei, și vinul i-a înșelat pre ei.

13. Isaia 30, 1.

14. Isaia 29, 13; Mat. 15, 8.

8. 2. A 2 Lege 28, 49.

8. Ierem. 22, 28 și 48, 38.

13. Ierem. 14, 10.

9. 2. Iezechil 4, 13.

3. N'au lăcuit în pământul Domnului, lăcuit-a Efraim Eghipetul, și întru Asirieni necurate vor mânca.

4. N'au adus Domnului vin, și n'au plăcut lui; jertfele lor ca pâinea plângerii lor, toți cei ce mănâncă acelea, se vor spurcă, că pâinile lor sufletelor lor, nu vor intra în casa Domnului.

5. Ce veși face în ziua adunării și în ziua sărbătorii Domnului?

6. Pentru aceea iată vor ieși din ticăloșia Eghipetului, și i va primi pre ei Memfis, și i va îngropă pre ei Mahmas.

7. Că argintul lor îl va moșteni pierderea; spini în lăcașurile lor.

8. Venit-au zilele izbândirei, venit-au zilele răsplătirei tale, și se va chinuî Israil, ca prorocul cel ieșit din fire, ca omul cel purtător de duh.

9. Pentru mulțimea nedreptăților tale, s'a înmulțit nebunia ta.

10. Scopul lui Efraim cu Dumnezeu, prorocul e laș încâlcit preste toate căile lui, nebunie în casa lui Dumnezeu au înfipt.

11. Stricatu-s'a după zilele dealului, aduce și va aminte de nedreptatea lor, izbândi-va păcatele lor.

12. Ca strugurul în pustie am aflat pre Israil, și ca smochina timpurie în smochin, am văzut pre părinții lor; iar ei au intrat la Veefegor, și s'au înstreinat spre rușine, și s'au făcut urși, ca cei desfrânați.

13. Efraim ca pasărea a zburat, măririle lor din nașteri și din dureri și din zămisliri.

14. Pentru aceea de vor și hrăni pre fiii săi, fără de fii vor fi dintre oameni, că și vai lor este lipsa carnei mele dintru ei.

15. Efraim, în ce chip am văzut,

spre vânat a dat pre fiii săi, ca să scoață spre junghiere pre fiii săi.

16. Dă-le lor Doamne; ce le vei da lor?

17. Dă-le lor zgău fără de fii și țafe uscate.

18. Toate răutățile lor în Galgal, că acolo i-am urfît pre ei pentru răutățile izvodirilor lor, din casa mea voi scoate pre ei, nu voi mai adauge a-i iubî pre ei, toți boierii lor sînt neascultători.

19. Părut-a rău lui Efraim, că rădăcinele sale s'au uscat, mai mult rod nu va aduce, că de vor și naște, voi ucide rodirile pântecelui lor.

20. Lepădă-va pre ei Dumnezeu, că nu l-au ascultat pre el, și vor fi rățaciri între neamuri.

CAP. 10.

Dojana Israeliților pentru răutățile lor.

Vie cu vișă bună Israil, rodul ei mult, după mulțimea rodurilor sale a înmulțit jertfelnicele, după bunătățile pământului său a zidit stâlpi.

2. Înparșit-au inimile lor, acum se vor stinge, el va surpă jertfelnicele lor, dărâmă-se-vor stâlpii lor.

3. Pentru aceea acum vor zice : nu este împărat nouă, pentru că nu ne-am temut de Domnul; iar împăratul ce va face nouă ?

4. Grăind cuvinte, prilejuri mincinoase, pune-va legătură, răsări-va ca troscolul judecata pre jelina țarinei.

5. Vișelului casei Nedreptății, nemernicii vor lăcuî Samaria, că a plâns poporul lui de el, și precum l-au amărît pre el, se vor bucura de mărirea lui, că s'a înstrăinat dela el.

6. Și pre el legat l-au dus la Asirieni, daruri împăratului Iarim, dar pre Efraim va primi, și se va rușina Israil întru statul său.

3. Isaia 14, 2. 11. Jud. 19, 25.

12. Num. 25, 3; Ps. 105, 28.

14. Iov 27, 14.

17. Lucă 23, 29. 18. 1 Imp. 6, 5.

19. 1. Isaia 5, 2; Ierem. 2, 28.

5. 4 Imp. 23, 5.

7. Lepădat-a Samaria pre împăratul său ca un gătej pre fața apei.

8. Și se vor strică oltarele On, păcatele lui Israil, spini și ciulini se vor sui preste jerifelnicile lor, și vor zice munșilor : acoperiți-ne pre noi, și dealurilor: cădeți preste noi.

9. De când munșii sunt, a păcătuț Israil, acolo a stătuț; nu va apucă pre ei în deal răsboiu, preste fiii nedreptății venit-au a'i pedepsi pre ei.

10. Și se vor adună asupra lor popoarele, când se vor pedepsi ei în două nedreptăți ale saie.

11. Efraim junincă învățată a iubi pricea ; iar eu voiu veni preste frumusețea grumazului ei, încălecă-voiu preste Efraim, și voiu molcomi pre Iuda, întări-va luiș pre Iacov.

12. Semănași vouă spre dreptate, culegeți spre roadă de vieajă.

13. Luminași-vă vouă lumina și înșii că este încă vreme, căutași pre Domnul până vor veni vouă rodurile dreptății.

14. Pentruce ași tăcut necurăția, și ași cules nedreptățile ei? Mâncat-ași roadă mincinoasă, pentrucă ai nădăjduit în carele tale, întru mulțimea țării tale.

15. Și se va sculă pierire întru poporul tău, și toate cele zidite ale tale vor trece, ca stăpânitorul Salaman din casa lui Ierovoam, în zilele răsboiului pre mumă preste fii o a trântit.

16. Așa voiu face vouă casa lui Israil de către fața nedreptății răutăților voastre.

CAP. 11.

Mărirea milei Dumnezești, ce o au primit nemulțumitorii Israiliteni.

Dimineța s'a lepădat, lepădatu-s'a împăratul lui Israil.

2. Că prunc a fost Israil, și eu l-am iubit pre el, și din Eghipet am chemat pre fiii lui.

3. Cum l-am chemat pre ei, așa s'au dus dela fața mea, jertfiau Vaalimilor, și au tămâiat idolilor.

4. Și eu am împiedicat pre Efraim, și l-am sprijinit pre brațul meu, și n'au cunoscut, ca să'i vindec pre ei.

5. Întru stricarea oamenilor, frasu-i-am pre ei în legăturile iubirei mele, și voiu fi lor ca omul cel ce dă palme preste fălcile lui, și voiu căută spre el, și'l voiu birui.

6. Lăcuit-a Efraim în Eghipet, și Asur împăratul lui, că n'au vruf să se întoarcă.

7. Și a slăbit sabia în cetățile lui, și a încetat în mâinile lui, și vor mânca din sfaturile lor.

8. Și poporul lui s'a lipsit de lăcașul său, și Dumnezeu preste cele cinstite ale lui se va mâniă, și nu'l va înălța pre el.

9. Ce'și voiu face Efraime? Scufite-voiu Israile, ce'și voiu face? Ca pre Adamă te voiu pune pre tine, și ca pre Sevoim; întorsu-s'a inima mea întru aceasta, împreună s'a turburat părerea mea cea rea.

10. Nu voiu face șie după iușimea mâniei mele, și nu voiu lăsa să piară Efraim, că eu sunt Dumnezeu, și nu om, întru tine sfânt, și nu voiu intră în cetate.

11. După Domnul voiu umblă, ca leul va răcni, că însuș va răcni, și se vor spăimântă fiii apelor.

12. Zbură-vor ca pasărea din Eghipet și ca porumbul din pământul Asirienilor, și'i voiu așeză pre ei în casele lor, zice Domnul.

13. Incujuratu-m'a cu minciuni Efraim, și cu păgânătăși casa lui Israil și a lui Iuda. Acum i-au cu-

8. Isaia 2, 19; Lucă 23, 30; Apoc. 6, 16, Jud. 19, 25.

12. Gal. 6, 7, 8; Iac. 3, 18; Ieremia 4, 4.

14. Pilde 22, 8. 15. Jud. 8, 12.

11. 2. Eșire 4, 22, 23; Mateiu 2, 15.

9. Facere 19, 24. 10. 1 Imp. 15, 29.

noscut pre ei Dumnezeu, și popor sfânt se va chema al lui Dumnezeu.

CAP. 12.

Necredința lui Efraim și judecata lui Dumnezeu împotriva lui Iuda.

Iar Efraim duh rău, urmat-a căldura, toată ziua deșarte și netrebnice a înmulțit, și legătură cu Asirienii a făcut, și cu untdelemn în Eghiptul mergea.

2. Și se va judeca Domnul cu Iuda, ca să izbândească pre Iacov, după căile lui, și după izvodirile lui va răsplăti lui.

3. În păntece a înșelat pre frațele său, și cu osteneala sa a biruit asupra lui Dumnezeu.

4. Și s'a luptat cu înșelul, și a biruit, ei au plâns, și s'au rugat mie, în Betel m'au aflat, și acolo s'a grăit către ei.

5. Iar Domnul Dumnezeu atotfitorul va fi pomenire lui.

6. Și tu la Dumnezeuul tău te vei întoarce, mila și judecata păzește, și te apropie către Dumnezeuul tău pururea.

7. Hanaan în mâna lui este cumpăna nedreptății, a asupra cu sila a iubit.

8. Și a zis Efraim: Însă m'am îmbogățit, aflatu-mi-am odihnă mie, toate ostenețele lui nu se vor afla pentru nedreptățile, cu care a păcătuit.

9. Iar eu Domnul Dumnezeuul tău te-am scos pre tine din pământul Eghiptului; încă te voiu face să lăcuești în corturi, ca în zilele sărbătorii.

10. Și voiu grăi către proroci, și eu am înmulțit vedeniile, și în mâinile prorocilor m'am asemănat.

11. De nu este Galaad, așa dar

mincinoși erau în Galgala boierii, cari jertfiau, și jertfelnicile lor ca broaștele țestoase pre țelina țarinii.

12. Și s'a dus Iacov în câmpul Siriei, și a slujit Israil pentru muiere, și întru muiere s'a păzit.

13. Și prin proroc au scos Domnul pre Israil din pământul Eghiptului, și prin proroc s'a păzit.

14. Mânieatu-s'a Efraim, și s'a înțărțat, și sângele lui preste el se va vărsa, și ocara lui o va răsplăti lui Domnul.

CAP. 13.

Amenințarea Domnului împotriva fiilor lui Israil. Prezicere despre mântuire.

După cuvântul lui Efraim dreptățile lui le-a luat el întru Israil, și le-a pus pre ele lui Vaal, și a murit.

2. Și acum a adaos a păcătui, și s'au făcut lorș idol vărsat din aurul și din argintul lor după chipul idoliilor, lucruri de meșteri săvârșite lor, aceștia zic lui: jertfiți oameni, că vișeii s'au sfârșit.

3. Pentru aceea vor fi ca norul de dimineață și ca roua de dimineață, care trece, și ca praful care-l spulberă vântul de pre arie, și ca aburul din hornul de fum.

4. Iar eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel ce întăresc cerul și zidesc pământul, a căruia mâini au zidit toată oștirea cerului, și nu le-am arătat șie acestea, ca să mergi după ele.

5. Și eu te-am scos pre tine din pământul Eghiptului, și Dumnezeu afară de mine să nu cunoști, și mântuitor afară de mine nu este, eu te-am hrănit pre tine în pustie, în pământ nelăcuit.

6. După hrana lor, și s'au sătu-

12. 2. Isaia 2, 6.

3. Facere 25, 25, 32; 24. 6. Ps. 67, 5.

9. Isaia 43, 11. 10. Ioil 2, 28.

12. Fac. 28, 5. 13. Eșire 14, 21, 22.

13. 4. Isaia 43, 11; Eșire 20, 2.

5. A 2 Lege 2, 7. 6. A 2 Lege 32, 15.

rat cu sațiu și s'au înălțat inimile lor, pentru aceea m'au uitat pre mine.

7. Și voi fi lor ca panterul și ca pardosul, în calea Asrienilor, ieși-voiu înaintea lor, ca ursoaica necăjită.

8. Și voi rupe cele dinlăuntru inimii lor, și i vor mânca pre ei acolo puii leilor pădurii, și hiarele țarinii vor sparge pre ei.

9. Stricării tale Israile cine va ajută?

10. Unde este împăratul tău acesta, și să te mântuiască pre tine în toate cetățile tale, judece-te pre tine acela despre care ai zis: dă-mi împărat și domn.

11. Și ți-am dat ție împărat întruurgia mea, și am suferit întru mânia mea volbura strâmbătăței lui Efraim, ascuns este păcatul lui.

12. Dureri ca celei ce naște vor veni lui, acesta este fiul tău cel înțelept, că nu va suferi întru zdrobirea fiilor.

13. Din mâna iadului ți voi izbăvi pre ei, și din moarte ți voi mântui pre ei.

14. Unde este biruința ta moarte? Unde este boldul tău iadule? Mângâierea s'a ascuns dela ochii mei.

15. Că acesta va osebi între frași, aduce-va vânt pălitor Domnul din pustie preste el, și va uscă vinele lui, și va pustii izvoarele lui, și va uscă pământul lui și toate vasele cele posfite ale lui.

CAP. 14.

*Indemnarea lui Israil la pocăință.
Făgăduința lui Dumnezeu.*

Pierî-va Samaria, că a stătu împotriva Dumnezeului său, de sable vor cădea ei, și cei dela țâțele

lor se vor frânși de pământ, și cele ce au în pântecel lor vor plesni.

2. Înfoarce-te Israile către Domnul Dumnezeul tău, că ai slăbit întru nedreptățile tale.

3. Luași cu voi cuvinte și vă înfoarceți către Domnul Dumnezeul vostru, ziceți lui, ca să nu purtați strâmbătate, și să luași bunătați, și să răsplătim roada buzelor noastre.

4. Asur nu ne va mântui pre noi, pre cal nu vom încălică, nu vom zice mai mult; dumnezeii noștri, lucrurile mâinilor noastre, cel ce este întru tine va milui pre sărac.

5. Tămădui-voiu lăcașurile lor, iubî-voiu pre ei azeva, că am înfors mânia mea de către ei.

6. Și vei fi ca roua lui Israil, înflori-va ca crinul, și va slobozi rădăcinile sale ca Livanul.

7. Înainte-se-vor ramurile lui, și va fi ca maslinul roditor, și mirosul lui ca al Livanului.

8. Înfoarce-se-vor și vor ședeă sup umbra lui, frai-vor și se vor sătura de grâu, și va înflori ca viea pomenirea lui, ca vinul Livanului lui Efraim.

9. Ce este lui încă și idolilor? Eu l-am smerit pre el, și eu ți voi înfări pre el, eu ca un arhevi copt, dintru mine roada ta s'a aflat.

10. Cine este înțelept, și va înțelege acestea? Sau înțelegător și va cunoaște acestea? Că drepte sunt căle Domnului, și drepții vor umbla într'însele, iar cei necredincioși vor slăbi într'însele.

8. Plâng 3, 10. 10. 1 Imp. 8, 5. 11. Iov 14, 7. 12. 4 Imp. 19, 3. 13. 1 Cor. 15, 24. 14. Evrei 2, 14; Isaia 25, 8. 15. Iezech. 17, 10 și 19, 13.

14. 2. Jerem. 3, 22. 3. Evrei 13, 15. 4. Mih. 5, 10. 6. Ps. 91, 12; Isaia 18, 4. 10. Jerem. 9, 11; Ps. 106, 43.

PROROCIA LUI IOIL

CAP. 1.

Prezicerea pustiirii Iudeei și îndemnarea la pocăință.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut
Către Ioil fiul lui Vatuil.

2. Auziți acestea cei bătrâni și băgați în urechi toți cei ce locuși pământul, de s'a făcut ca acestea în zilele voastre sau în zilele părinților voștri.

3. Spuneți acestea fiilor voștri și fiii voștri fiilor săi, și fiii lor la alt neam.

4. Rămășițele omidei le-au mâncat lăcustele și rămășițele lăcustei le-a mâncat gândacul, și rămășițele gândacului le-a mâncat păli-ciunea.

5. Treziți-vă cei beți de vinul vostru și plângeți, înguiși-vă toți cei ce beți vin până la beție, că s'a luat din gura voastră veselia și bucuria.

6. Că neam tare și nenumărat se suie pre pământul meu, dinții lui ca dinții leului și măselele lui ca ale puiului de leu.

7. Pus-a viea mea întru pustiire și smochinii mei întru dărâmare, cercând o a cercat pre ea și o a deșrădăcinat, albit-au ramurile ei.

8. Plânge către mine mai mult decât mireasa cea îmbrăcată cu sac entru bărbatul ei cel din fetie.

9. Incețat-au jerfa și turnarea din casa Domnului, plângeți preoți, cari slujiți altarului Domnului.

10. Că s'au pustiit câmpurile, să plângă pământul, că s'a stricat grâul, vinul s'a uscat, untuldelemn s'a împușinat.

11. Uscatu-s'au plugarii, plângeți moșiile pentru grâu și pentru orz, că a pierit culesul din farină.

12. Viea s'a uscat și smochinii s'au împușinat, rodiile și finicul și mărul și toți copacii farinii s'au uscat, că au rușinat bucuria fiii oamenilor.

13. Incingeți-vă și plângeți preoților, plângeți cei ce slujiți altarului, intrați, dormiți în saci cei ce slujiți lui Dumnezeu, că au încetat din casa Dumnezeului vostru jerfa și turnarea.

14. Sfînșiți post, vestiți slujbă, adunați pre bătrâni, pre toți cei ce lăcuiesc pământul în casa Domnului Dumnezeului vostru, și strigați către Domnul întins.

15. Vai miel Vai miel Vai miel In zi, că aproape este ziua Domnului, și ticăloșie din ticăloșie va veni.

16. Că înaintea ochilor voștri au pierit bucatele, din casa Dumnezeului vostru veselia și bucuria.

17. Sărit-au junincele în ieselele

lor, pierit-au vistierile, surpatu-s'au teascurile, că a secat grâul.

18. Ce ne vom adună nouă? Plân-s'au cirezile boilor, că n'aveau pășune și turmele oilor au pierit.

19. Către tine Doamne voiu strigă, că focul a ars cele frumoase ale pustiiului și para focului a aprins toate lemnele țarinei.

20. Și dobitoacele câmpului au căutat spre tine, că au secat izvoarele apelor și focul a mâncat cele frumoase ale pustiei.

CAP. 2.

Pedeapsa, îndemnarea la pocăință și făgăduința mântuirii.

Trâmbițași cu trâmbiță în Sion, strigași în muntele cel sfânt al meu, și să se turbure toți cei ce lăcuiesc pământul, că a sosit ziua Domnului.

2. Că aproape este ziua întinericului și a ceșii, ziua cea de nor și de negură, ca zorile se va vărsa peste munți popor mult și tare, asemenea lui n'a fost din veac, și după el nu va fi până la ani în neamurile neamurilor.

3. Înaintea lui foc arzător, și după el flacăra aprinsă, ca Raiul desfătării pământul înaintea feșii lui, și cele de pre urma lui ca câmpii pustiierei, și nimenea nu va scăpa de el.

4. Ca vederea cailor vederea lor, și ca călăreșii așa vor alerga.

5. Ca glasul carelor peste vărfurile munților vor sări, și ca glasul flăcării focului, care mistuește freștia, și ca poporul cel mult și tare și gata de războiu.

6. De fața lui se vor sfărâma poarele, toată fața, ca arsura oalei.

7. Ca niște războinici vor alerga, și ca niște bărbați viteji se vor sui

pre ziduri, și fiecare pre calea sa va umblă, și nu se vor abate din cărările lor.

8. Și fiecare dela fratele său nu se va despărși, îngreuași cu armele lor vor merge, și întru zvărliturile lor vor cădea, și nu se vor sfârși.

9. De cefate se vor apuca, și peste ziduri vor alerga, peste case se vor sui, și prin ferestre vor intra ca furii.

10. Înaintea feței lui se va turbura pământul, și se va clăfi cerul, soarele și luna se vor întuneca, și stelele vor ascunde lumina lor.

11. Și Domnul va da glasul său înaintea feșii puterii sale, că multă este foarte tabăra lui, că tari sunt faptele cuvintelor lui, că mare este ziua Domnului, luminată foarte, și cine va fi vrednic ei?

12. Și acum zice Domnul Dumnezeu nostru: întoarceți-vă la mine din toată inima voastră, cu post, cu plângere și cu tânguire.

13. Și vă rumpeți inimile voastre, iar nu hainele voastre; și vă întoarceți la Domnul Dumnezeu vostru, că milostiv și îndurat este, îndelung răbdător și mult milostiv, și îi pare rău de răutăți.

14. Cine știe, doar se va întoarce, și se va căi, și va lăsa după sine binecuvântare, și aducere de jertfă și de dar Domnului Dumnezeului vostru.

15. Trâmbițași cu trâmbiță în Sion, sfințiți post, vestiți vindecare.

16. Adunași poporul, sfințiți adunare, alegeși bătrâni, adunași pruncii cari sug țâță; să iasă mirele din așternutul său și mireasa din cămara sa.

17. Între tindă și între altar vor

10. Isaia 13, 10, 13 și 24, 23; Iezechiel 32, 7; Mateiu 24, 29; Marcu 13, 24; Lucă 21, 25.

11. Ieremia 30, 7.

12. Ieremia 4, 1; Zab. 1, 3, 4.

13. Ps. 50, 19 și 85, 4.

17. Iezechiel 8, 16; Ps. 42, 11; Mib. 7,

2. 1. Ieremia 3, 7; Amos 5, 18; Sofon. 1, 15.

4. Apoc. 9, 7.

plânge preoșii cari slujesc Domnului, și vor zice: nu te îndură Doamne de poporul tău, și nu dă moștenirea ta spre ocară, ca să o stăpânească pre dânsa păgânii; ca să nu zică în popoare, unde este Dumnezeul lor?

18. Și i s'au făcut milă Domnului de pământul său, și nu s'au îndurat de poporul său.

19. Și au răspuns Domnul, și au zis poporului său: iată eu vă voiu trimite vouă grâu și vin și untdelemn, și vă veși sătură de dânsese, și nu vă voiu mai dă pre voi spre ocară între neamuri.

20. Și pre cel ce este despre miazănoapte îl voiu gonî dela voi, și'l voiu izgonî în pământ fără de apă, și voiu pierde fața lui la marea cea dintâiu, și dosul lui în marea cea de apoi, și se va înălță putrejunea lui, și se va ridică putoarea lui, că și-au mărit Domnul lucrurile sale.

21. Cutează pământule, bucură-te și te veseleşte, că au mărit Domnul ca să facă.

22. Indrăzniși dobitoacele câmpului, că au încolșit câmpii pustiei, că pomul și-a dat rodul său, viea și smochinul și-au dat taria lor.

23. Și fiii Sionului bucurași-vă și vă veseliși întru Domnul Dumnezeul voștru, că va dă vouă bucate întru dreptate, și va trimite vouă ploaie timpurie și târzie, ca și mai înainte.

24. Și se vor umplea ariile de grâu, și se vor vărsă teascurile de vin și de untdelemn.

25. Și voiu răsplăsi vouă pentru anii, cari i-au mâncat lăcustele și omidele și gândacii și pălitura, puterea mea cea mare, care o am trimis asupra voastră.

26. Și mâncând veși mîncă, și

vă veși sătură, și veși lăudă numele Domnului Dumnezeului voștru, care au făcut minuni cu voi, și nu se va rușină poporul meu în veac.

27. Și veși cunoaște că în mijlocul lui Israil eu sunt, și eu Domnul Dumnezeul voștru, și nu este altul afară de mine, și nu se va mai rușină poporul meu în veac.

28. Și va fi după acestea voi turnă din duhul meu preste tot trupul, și vor proroci feciorii voștri, și fetele voastre și bătrânii voștri visuri vor visă, și tinerii voștri vedenii vor vedea.

29. Și preste slugile mele și preste slujnicile mele în zilele acelea voi turnă din duhul meu, și vor proroci.

30. Și voiu dă minuni în cer sus și semne pre pământ jos, sânge și foc și abur de fum.

31. Soarele se va schimbă întru întunec, și luna în sânge mai înainte de venirea zilei Domnului cei mari și luminate.

32. Și va fi tot, care va chemă numele Domnului, se va mântui, că în muntele Sionului și în Ierusalim va fi cel mântuit, precum au zis Domnul; și cei ce bine vestesc, pre cari i-au chemat Domnul.

CAP. 3.

Judecata împotriva neamurilor și fâgăduința pentru Iudeia.

Iată eu în zilele acelea și în vremea aceea, când voiu întoarce robiea Iudei și a Ierusalimului.

2. Și voiu adună toate neamurile, și le voiu pogori în valea lui Iosafat, și mă voiu prici cu ei acolo pentru poporul meu și pentru moștenirea mea Israil, pre cari i-a ri-

28. Isaia 44, 3; Fapte 2, 17; Iezech. 39, 29; Osie 12, 10; Zah. 12, 10.

31. Isaia 24, 23; Luca 21, 24; Fapte 2, 20.

32. Isaia 61, 2; Rom. 10, 13.

3. 2. Ierem. 50, 11.

18. Lev. 25, 23; Isaia 14, 25.

23. A 2 Lege 11, 14; Osie 6, 3.

26. Amos 9, 8.

sipit în neamuri, și pământul meu l-au împărțit.

3. Și pentru poporul meu au aruncat sorși, și pruncii săi i-au dat curvelor, și fetele le vindeau pe vin, și beau.

4. Și ce este mie și vouă Tirule și Sidonule! Și toată Galileia celor de alt neam? Au răsplătire răsplătii mie? Au jineși mânie asupra mea? Degrab și curând voi răsplăti răsplătirea voastră în capetele voastre.

5. Pentru că argintul meu și aurul meu ați luat, și cele alese ale mele, și cele bune le-ați băgat în capștele voastre.

6. Pre fiii Iudei și pre fiii Ierusalimului i-ați vândut fiilor Elinilor, ca să-i depăriați pre ei dela hotarele lor.

7. Și iată eu îi voi scula pre ei din locul unde i-ați vândut pre ei acolo, și voi răsplăti răsplătirea voastră în capetele voastre.

8. Și voi da pre fiii voștri și pre fetele voastre în mâinile fiilor Iudei, și îi vor vinde pre ei în robie la neam departe, că Domnul au grăit.

9. Strigați acestea întru neamuri, slinșiți răboiul, sculați rășboinici, apropiați-vă și vă suiți toți bărbații rășboinici.

10. Tăiați plugurile voastre și faceți sabii, și coasele voastre și faceți lănci, cel neputincios să zică: poci eu.

11. Adunați-vă și intrați toate neamurile de prin prejur, și vă strângeți acolo, cel blând să fie rășboinic.

12. Să se scoale și să se sue toate neamurile la valea lui Iosafat, că acolo voi șede să judec toate neamurile din prejur.

13. Trimiteți seceri, că a sosit secerișul, intrați și călcați, că este

plin jghiabul, se varsă focitorile, că s'au înmulțit răutățile lor.

14. Glasuri au răsunat în valea judecății, că aproape este ziua Domnului în valea judecății.

15. Soarele și luna se vor întuneca, și stelele își vor ascunde lumina lor.

16. Și Domnul din Sion va striga, și din Ierusalim își va da glasul său, și se va clăni cerul și pământul, și Domnul nu se va îndura de poporul său, și va întări pre fiii lui Israel.

17. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, cel ce lăcuesc în Sion, în muntele cel sfânt al meu, și va fi Ierusalimul sfânt, și cei de alt neam nu vor mai trece printr'însul.

18. Și va fi în ziua aceea, picăva din munți dulceață, și din dealuri va curge lapte, și din toate izvoarele Iudei vor curge ape, și izvor din casa Domnului va ieși și va adăpa părțul Shinilor.

19. Eghipetul pierdere va fi, și Iudumeia câmp de piericiune pentru răutățile fiilor Iudei, pentru că au vărsat sânge nevinovat în pământul său.

20. Și Iudeia în veci va avea lăcuitori, și Ierusalimul din neam în neam.

21. Și voi cere înapoi sângele lor, și nu'l voi curăți, și Domnul va lăcuți în Sion.

15. Isaia 13, 10; Iezech. 32, 7; Mat. 24, 29; Marc. 13, 24.

16. Ieremia 25, 30; Amos 1, 2; Isaia 13, 13.

17. Zab. 14, 21.

18. Iezech. 47, 1; Isaia 35, 6 și 41, 18; Amos 9, 13.

20. Amos 9, 14.

4. Ierem. 50, 15, 29. 7. Ierem. 50, 29.

9. Ierem. 51, 27.

PROROCIA LUI AMOS

CAP. 1.

Preziceri asupra neamurilor pentru păgânătățile lor.

Cuvintele lui Amos, care s'au făcut în Accarimul din Tecue, care le-au văzut asupra Ierusalimului în zilele lui Ozia împăratul Iudei, și în zilele lui Ierovoam feciorul lui Ioas împăratul lui Israil, mai înainte de cutremur cu doi ani.

2. Și au zis: Domnul din Sion au grăit, și din Ierusalim au dat glasul său, și au plâns pășunile păstorilor, și s'a uscat vârful Karmilului.

3. Și au zis Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Damascului, și asupra celor patru: nu'l voi în-țoarce pre el, pentru că a fătat cu he- restrae de fier pre cele din Galaad, care aveau în pânțece.

4. Și voi trimite foc la casa lui Azail, și va mânca temelile fiului lui Ader.

5. Și voi zdrobi zăvoarele Damascului, și voi pierde pre cei ce lăcuesc în câmpul On, și voi tăia neam din bărbajii Haranului, și se va robi poporul Siriei cei ales, zice Domnul.

6. Acestea zice Domnul asupra

celor trei păgânătăți ale Gazei și asupra celor patru, nu îi voi în-țoarce pre ei, pentru că au robii ei robia lui Solomon, ca să'i încue la Idumeia.

7. Și voi trimite foc asupra zidurilor Gazei, și va mânca temelile ei.

8. Și voi pierde pre cei ce lăcuesc în Azot, și voi lua un neam dela Ascalon, și voi pune mâna mea preste Acaron, și vor pieri cei rămași ai celor de alte neamuri, zice Domnul.

9. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Tirului, și asupra celor patru: nu'l voi în-țoarce pre el, pentru că a închis robia lui Solomon la Idumeia, și nu și-a adus aminte de legătura frașilor.

10. Și voi trimite foc preste zidurile Tirului, și va mânca de tot temelile lui.

11. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale Iudumeii, și asupra celor patru: nu'l voi în-țoarce pre ei, pentru că a gonit cu sabia pre fratele său, și a necinstit maică pre pământ, și a gătit spre mărturie frica sa, și pornirea sa o a păzit spre pricire.

12. Și voi trimite foc asupra The-

1. 2. Ioil 3, 16.

3. Isaia 17, 1; Ieremia 49, 1.

4. Ierem. 49, 26.

5. 4 Imp. 16, 9; Isaia 17, 1, 2; Ierem. 49, 23.

6. 2 Paral. 21, 16, 17 și 28, 18.

9. Iezech. 26, 2.

11. Ps 136, 9; Ierem. 25, 21; Iezech. 35, 2 și 25, 2.

manului, și va mânca temeliele zidurilor lui.

13. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale fiilor lui Amon, și asupra celor patru: nu îi voi întoarce pre ei, pentru că spintecau pre Galaditenele cele ce aveau în pânțele, ca să și lărgească hotarele lor.

14. Și voi aprinde foc pre zidurile Ravathii, și va mânca temeliele ei cu strigare în ziua războiului, și se va clăși în ziua sărvârșirei ei.

15. Și vor merge împărații ei în robie, preoșii lor și boerii lor împreună, zice Domnul.

CAP. 2.

Pedeapsa lui Dumnezeu asupra lui Moav, Iuda și Israil.

Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale lui Moav, și asupra celor patru: nu voi întoarce pre ei, pentru că au ars oasele împăratului Idumeii în cenușe.

2. Și voi trimite foc asupra lui Moav, și va mânca temeliele cetăților lui, și va muri întru neputință Moav cu glas și cu strigare de frâmbișă.

3. Și voi pierde pre judecător dintr'însul, și pre toți boerii lui voi omorî împreună cu ei, zice Domnul.

4. Acestea zice Domnul asupra celor trei păgânătăți ale fiilor lui Iuda, și asupra celor patru: nu voi întoarce pre ei, pentru că au lepădat legea Domnului, și poruncile lui nu le-au păzit, și i-au înșelat pre ei deșertăciunile lor, care le-au făcut, cărora au urmat părinții lor după ei.

5. Și voi trimite foc asupra Iudei, și va mânca temeliele Ierusalimului.

6. Acestea zice Domnul pentru

cele trei păgânătăți ale lui Israil, și pentru cele patru: nu voi întoarce pre ei, pentru că au vândut cu argint pre cel drept și pre cel sărac pentru încălțăminte.

7. Pre cel ce călcă pre țărâna pământului, și bateă cu pumni capetele săracilor, și calea celor smeriți o a abătut, și fiul și tatăl au intrat la aceeași slujnică ca să necinstească numele Dumnezeului său.

8. Și hainele sale legându-le cu funii, acoperiri făceau împrejurul jertfelnicului; și beau vin din năpăști în casa Dumnezeului său.

9. Și eu am gonit pre Amoreu dela fața lor, a căruia înălțime eră ca înălțimea chedrului, și tare eră ca stejarul, și am uscat roada lui deasupra, și rădăcinile lui de desupt.

10. Și eu v'am scos pre voi din pământul Eghipetului, și v'am povățuit pre voi prin pustile patruzeci de ani, ca să moșteniți pământul Amoreilor.

11. Și am luat din fiii voștri, cari să fie proroci, și din tinerii voștri spre sfințenie, au nu sunt acestea, fiii lui Israil? Zice Domnul.

12. Și voi adăpați pre cei sfințiți ai mei cu vin, și prorocilor porunciți, zicând: să nu prorociți.

13. Pentru aceea, iată eu răstorn de desuptul vostru, precum se răstoarnă carul cel încărcat de treștie.

14. Și va pieri fuga dela cel ce aleargă, și cel tare nu și va țineă țăriia sa, și cel războinic nu și va mântui sufletul său.

15. Și săgetătorul nu va stă, și cel iute cu picioarele sale nu va scăpă și cel călăreț nu și va mântui sufletul său.

16. Și cel puternic nu va află ini-

2. 9. Num. 21, 24; Psalm 134, 11.
12. Isaia 30, 10. 14. Eccles. 9, 11.
15. Ierem. 46, 6.

ma sa întru puternici ; cel gol va fugi în ziua aceea, zice Domnul.

CAP. 3.

Fărădelegea Israiliților și prezicerea pedepsei lor.

Ascultați cuvântul acesta, care au Agrăit Domnul asupra voastră, casa lui Israil și asupra a tot neamul, pre care l-a scos din pământul Eghiptului, zicând :

2. Numai pre voi v'am cunoscut din toate neamurile pământului, pentru aceasta voi izbândi asupra voastră toate păcatele voastre.

3. Au călători-vor doi împreună, de nu se vor cunoaște unul cu altul ?

4. Au răcnî-va leul din dumbrava sa neavând vânat ? Au dà-va puil de leu glasul său din culcușul său de nu va răpi ceva ?

5. Au cădeà-va pasăre pre pământ, fără de vânat ? Au pune-se-va lațul pre pământ, fără numai pentru ca să prinză ceva ?

6. Au sunà-va trâmbiță în cetate și poporul nu se va spăimântà ? Au fi-va răutate în cetate, care nu o au îngăduit Domnul ?

7. Că nu va face Domnul Dumnezeu lucru, de nu va descoperi în vășătura lui către slugile sale către proroci.

8. Leul va răcnî și cine nu se va spăimântà ? Domnul Dumnezeu au grăit și cine nu va proroci ?

9. Vestiți prin țări întru Asirient și în țări în pământul Eghiptului, și ziceți : adunați-vă în muntele Samariei și vedeți lucruri minunate multe în mijlocul ei, și asupreală cea dintr'însa.

10. Și n'au cunoscut cele ce vor fi împotriva ei, zice Domnul ; cei ce

adună comori de nedreptăți și ticăloșie în țările lor.

11. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu, Tir ! Imprejur pământul tău se va pustii și se va trage dela tine țăriă ta, și se vor jefui țările tale.

12. Acestea zice Domnul : precum va scoate păstorul din gura leului două armuri, sau marginea urechei, așa se vor scoate fiii lui Israil cei ce lăcuesc în Samaria înaintea neamului și în Damasc.

13. Preoși auziți și mărturisii casei lui Iacov, zice Domnul Dumnezeu atotșitorul.

14. Pentrucă în ziua, când voi izbândi păgânătășile lui Israil asupra lui și voi izbândi asupra jertfelnicilor lui Vetil, și se vor surpă coarnele jertfelnicului și vor cădeà pre pământ,

15. Amestecà-voi și voi bate casa cea înaltă preste casa cea de vară, și vor pieri casele cele de elefant și se vor adaoge alte case multe, zice Domnul.

CAP. 4.

Mustrarea și amenințarea celor răi din poporul lui Israil.

Auziți cuvântul acesta junincele Avasanului cele din muntele Samariei, cele ce asupriți pre săraci și călcați pre mișei, cele ce zic stăpânilor săi : dați-ne nouă ca să bem.

2. Jură-se Domnul pre cele sfinte ale sale, că iață vor veni zile preste voi, și vă vor luà pre voi cu arme, și pre cei ce sunt cu voi în căldări arzând de desupt îi vor băgà negușători ucigași.

3. Și vă veți scoate goale una împotriva alteia, și vă veți lepădà în muntele Armanà, zice Domnul.

4. Venit-ați în Vetil și păgânește

3. 2. Eșire 19, 5, 6 ; Lucà 12, 47.

6. Iezech. 5, 8 ; Miheea 1, 12.

7. Fac. 18, 17.

4. 2. Avacum, 1, 14, 15.

4. Osie 4, 16.

ați lucrat și în Galgala și ați înmulțit a lucră pământului, și ați adus dimineața jertfele voastre, a treia zi zeciuellile voastre.

5. Și a cetit afară legea, și au chemat mărturisiri, spuneți, că acestea au iubit fiii lui Israil, zice Domnul Dumnezeu.

6. Și eu voi dau vouă strepezire dinților în toate cetățile voastre, și lipsă de pâine în toate locurile voastre, și nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

7. Și am oprit dela voi ploaea cu trei luni mai înainte de seceriș, și voi plouă peste o cetate, iar peste o cetate nu voi plouă, o parte se va uda, și partea peste care nu voi plouă, se va usca.

8. Și se vor adună două și trei cetăți la o cetate, ca să bea apă, și nu se vor sătura și nu v'ați întors către mine, zice Domnul.

9. Bătutu-v'am pre voi cu pârjol și cu gălbinare, înmulțit-ați grădinile voastre, și viile voastre și smochinetul vostru, și maslinetul vostru le-au mâncat omida, și nici așa nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

10. Trimis-am asupra voastră moarte în calea Eghiptului, și am omorât cu sabie pre tinerii voștri, cu robimea cailor voștri, și am adus în foc taberile voastre întru mâniea mea, și nici așa nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

11. Prăpăditu-v'am pre voi, precum au prăpădit Dumnezeu Sodoma și Gomora, v'ați făcut ca făciunile cel scos din foc; și nici așa nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

12. Pentru aceea așa voi face fie Israile! Inșă pentru că voi face fie așa, gătește-te, ca să chemi pre Dumnezeul tău Israile.

13. Pentru aceea iată eu cel ce

întăresc tuneiul și fac vântul, și cel ce vestesc la oameni pre unsul lui, cel ce fac zorile și negura, și cel ce mă suiu preste înălțimile pământului, Domnul Dumnezeu atotșitorul numele lui.

CAP 5.

Tânguirea prorocului; chemarea la pocăință și căderea lui Israil.

Auziți cuvântul Domnului, care îmi aia eu asupra voastră ca plângere, casa lui Israil.

2. A căzut, și mai mult nu va adaoge a se scula, fata lui Israil lepădatu-s'a pre pământul său, nu este cine să o scoale pre ea.

3. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: cetatea din care ieșă o mie, se vor lăsa o sută, și din care ieșă o sută, se vor lăsa zece la casa lui Israil.

4. Că acestea zice Domnul către casa lui Israil: căutați-mă și veți fi vii.

5. Și nu căutați Vetilul, și în Galgala nu intrați, și pe ia fântâna jurământului nu treceți, că Galgala robindu-se se va robi, și Vetilul va fi ca și cum n'ar fi.

6. Căutați pre Domnul, și fiți vii, ca să nu strălucească ca focul casa lui Iosif, și o va mânca pre ea, și nu va fi cine să stingă casa lui Israil.

7. Cel ce face întru înălțime judecată, și pre pământ au pus dreptate.

8. Cel ce face toate și le focmește, și întoarce umbra în dimineață, și ziua în noapte o întunecă, cel ce chiamă apa mării, și o varsă pre fața pământului, Domnul Dumnezeu atotșitorul numele lui.

9. Cel ce împarte sfărâmare pre-

7. A 2 Lege 11, 17.

9. A 2 Lege 28, 22, 39; Osie 7, 10.

10. Iezech. 14, 19. 11. Fscere 14, 15.

5. 2. Pilde 24, 16.

6. Isaia 1, 31; Ierem. 4, 4.

9. Isaia 29, 21.

ste tărie, și ticăloșie preste tărie aduce.

10. Urît-a în porți pre cel ce muștră, și de cuvântul cel cuvios s'a scârbit.

11. Pentrucă ași dat pălmi săracilor, și daruri alese ași luat dela ei, case netede ași zidit, și nu veși lăcuț într'însele, vii poștite ași sădit, și nu veși bea vinul lor.

12. Că am cunoscut păgânătățile voastre cele multe, și păcatele voastre cele tari, căci călcași pre cel drept, și luați schimbări, și în porți vă feriți de cei săraci.

13. Pentru aceea cel ce înțelege, în vremea aceea va tăcea, că vreme rea este.

14. Căutași binele, și nu răul, ca să fiși vii, și așa va fi cu voi Domnul Dumnezeu atotșitorul, precum ași zis:

15. Urît-am noi cele rele, și am iubit cele bune, și așezași în porți judecata, ca să miluiască Domnul Dumnezeu atotșitorul pre cei rămași ai lui Iosif.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu atotșitorul:

17. În toate ulișile plângere, și în toate căile se va zice vai! vai! Chemă-se va plugarul la plângere și la fânguire, și la cei ce știu plângere, și în toate căile plângere, că voiți frece prin mijlocul fău, zis-au Domnul.

18. Vai celor ce doriși de ziua Domnului, că este vouă ziua aceea a Domnului, și aceasta este întunec, și nu lumină.

19. Precum când fuge omul dinaintea leului, și i iese înainte ursul, și sare în casă, și și reazemă mâinile sale pre perete și l mușcă șarpele.

20. Au nu este întunec ziua Dom-

11. Sofon. 1, 13. 13. Mibeia 2, 3.

14. Ps. 33, 15. 15. Ps. 96, 11.

17. Ierem. 9, 16; Isaia 16, 10.

18. Ierem. 30, 7; Sofon. 1, 15; Isaia 5, 19; Ioil 2, 2.

nului, și nu lumină și ceață, care n'are strălucire?

21. Urît-am, lepădat-am sărbătorile voastre, și nu voiți miroși întru adunările voastre.

22. Că de veși aduce mie arderi de tot, și jefele voastre nu le voiți primi, și la cele de mânguire ale arătării nu voiți căuta.

23. Strămută dela mine glasul cântărilor tale, și cântarea organelor tale nu voiți auzi.

24. Și se va rostogoli ca apa judecata, și dreptatea ca părul cel necălcat.

25. Au junghieri și jefite mi-ași adus mie casa lui Israil în patruzeci de ani în pustie?

26. Și ași purtat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile acelora, cari v'ași făcut vouă.

27. Și vă voiți muta pre voi dincolo de Damasc, zice Domnul Dumnezeu atotșitor numele lui.

CAP. 6.

Amenințarea celor mândri și desmierdați cu pierire și robie.

Vai celor ce urăsc Sionul și celor ce nădăjduesc în muntele Samariei, cules-au stăpânirile neamurilor, și au intrat ei.

2. Casa lui Israil, treceși toți, și vedeși la Calani, și treceși de acolo la Ematrava, și vă pogorși de acolo la Ghetul celor de alt neam, cele mai tari dintre toate împărățiile acestea, de sunt mai multe hotarele lor decât hotarele voastre.

3. Cei ce vin la ziua cea rea, și celor ce se apropie, și se ating de sâmbetele cele mincinoase.

4. Celor ce dorm în paturi de elefant, și se răsașă întru așternu-

21. Isaia 1, 11; Ierem. 6, 20; 7, 20.

22. Pilde 21, 27. 26. Fapte 7, 42.

3. 1. Ierem. 2, 3. 4. Isaia 22, 13.

turile lor, și celor ce mănâncă iezi din furme și viței sugători din mijlocul cirezilor.

5. Celor ce bat în palme la glasul organelor, ca și cum ar stă au socotit, și nu ca cum ar fugi.

6. Celor ce beau vinul sfrecurat, și cu mirurile cele mai de frunte se ung, și nu păfimiau nimic pentru sfărîmarea lui Iosif.

7. Pentru aceea acum robi vor fi dela începutul celor puternici, și se va lua rânchezatul cailor din Efraim.

8. Că s'au jurat Domnul pre sine, zice Domnul Dumnezeu puterilor, că am urfit eu toată frufiea lui Iacov, și țările lui le-am urfit, și voi pierde cetatea cu toți cei ce lăcuiesc într'însa.

9. Și va fi de vor rămâneă zece bărbați într'o casă, și vor muri.

10. Și vor rămâneă ceilalți, și se vor prinde casnicii lor, și i va silii să scoată oasele lor din casă, și va zice cârmuitorilor casei: mai sunt încă la tine? Și va zice: ba numai sunt. Și va zice: faci, ca să nu numești numele Domnului.

11. Că iată Domnul va porunci, și va bate casa cea mare cu sfărâmări și casa cea mică cu surpături.

12. Au doar vor alergă în pietre caii? Au tăceă-vor între iepe? Că ași întors întru mânie judecata, și roada dreptății întru amărăciune.

13. Cei ce seveselesc prin nici un cuvânt bun, cei ce zic: au nu cu tăriea noastră avem putere?

14. Pentru aceea iată eu voi ridică asupra voastră casa lui Israil, neam, zice Domnul puterilor, și vă va necăji pre voi, ca să nu intrați în Emad, și până la pârîul apusului.

CAP. 7.

Vedeniile prorocului Amos despre pedepsele următoare.

Așă mi-au arătat mie Domnul Dumnezeu, și iată prăsilă de lăcuste venind de dimineață, și iată un gândac eră Gog împăratul.

2. Și va fi dupăce va sfârși a mânca iarba pământului, am zis: Doamne! Doamne! Fie'ți milă. Cine va sculă pre Iacov? Că s'a împușinat.

3. Pară'ți rău Doamne de aceasta, și nu va fi aceasta, zice Domnul.

4. Așă mi-au arătat mie Domnul Dumnezeu, și iată au chemat judecata cu foc Domnul Domnul, și a mistuit adâncul cel mult, și a mâncat partea Domnului.

5. Și am zis, Doamne Dumnezeule, încetează. Cine va sculă pre Iacov, că s'a împușinat?

6. Pară'ți rău Doamne de aceasta, și aceasta nu va fi, zice Domnul.

7. Așă mi-au arătat mie Domnul, și iată un bărbat stând pre zid de diamant, și în mâna lui diamant.

8. Și au zis Domnul către mine: ce vezi tu Amos? Și am zis: diamant; și au zis Domnul către mine: iată eu pun diamant în mijlocul popului meu Israil, mai mult nu voi adaogea a'l trece pre el.

9. Și se vor strică capiștele cele de răs, și sărbătorile lui Israil se vor pustii, și mă voi sculă asupra casei lui Ierovoam cu sabie.

10. Și a trimis Amasia preotul în Vetil la Ierovoam împăratul lui Israil, zicând: turburări face asupra ta Amos în mijlocul casei lui Israil, nu va putea suferi pământul toate cuvintele lui.

11. Că acestea zice Amos: de sabie va muri Ierovoam, iar Israil rob se va duce din pământul său.

7. 3. Isaia 26, 20; Ionă 3, 10.

8. Ierem. 1, 11; Zabăr. 4, 2.

9. 4 Imp. 15, 10.

10. 3 Imp. 18, 17; Ierem. 26, 11.

6. Isaia 5, 12. 8. Ierem. 51, 14.

12. Ierem. 5, 28.

12. Și a zis Amasia către Amos: cel ce vezi, mergi și te dă în pământul Iudei, și acolo să petreci și acolo vei proroci.

13. Iar în Vetil nu vei mai adăoga a proroci, că sfinșitorul împăratului este, și casa împărăției este.

14. Și a răspuns Amos, și a zis către Amasia: nu eram eu proroc, nici fecior de proroc, ci păstor eram scuturând duche.

15. Și m'au luat Domnul dela oi, și au zis Domnul către mine: mergi și procește asupra poporului meu Israil.

16. Și acum auzi cuvântul Domnului, tu zici: nu proroci asupra lui Israil, și să nu faci turburare asupra casei lui Iacov.

17. Pentru aceea acestea zice Domnul: femeia ta în cetate va curvi, și fiii tăi și fetele tale de sabie vor cădea, și pământul tău cu iunja se va măsura, și tu vei muri în pământ necurat, iar Israil se va duce rob din pământul său; așa mi-au arătat mie Domnul.

CAP. 8.

Vedenie despre pierirea casei lui Israil și foamete duhovnicească.

Așa au arătat mie Domnul Domnul, și iată un vas de păsărar.

2. Și au zis Domnul: ce vezi tu Amos? Și am zis: un vas de păsărar, și au zis Domnul către mine: venit-a stârșitul asupra poporului meu Israil, și mai mult nu voi adăoga a trece printr'însul.

3. Și se vor vâită podurile Bisericii în ziua aceea, zice Domnul, mult este cel căzut în tot locul, votu aduce lăcerea.

4. Auziți acestea cei ce zdrobiți în dimineață pre cel sărac și asupriți pre cei mișei de pre pământ.

5. Zicând: când va trece luna și vom vinde? Și sâmbetele, și vom deschide vistieria? Ca să facem măsură mică, și să mărim cumpăna, și să facem cumpână nedreaptă.

6. Ca să agonisim cu argint pre cei săraci și pre cel lipsit pentru încălșăminte și din toată vânzarea ne vom negușători?

7. Jură-se Domnul asupra semeției lui Iacov, de se vor uita întru biruință toate lucrurile voastre.

8. Și pentru acestea, au nu se va turbura pământul? Și va plânge tot cel ce lăcuește într'însul? Și se va sui ca un riu pierirea, și se va pogori ca râul Eghipetului?

9. Și va fi în ziua aceea zice Domnul Dumnezeu: soarele va apune în amiazăzi, și lumina se va întuneca ziua pre pământ.

10. Și voi întoarce sărbătorile voastre întru plângere, și toate cântările întru tânguire și voi pune preste tot mijlocul sac, și preste tot capul pleșuvire. Și'l voi pune pre el ca plânsul celui iubit, și pre cei cu el ca ziua durerii.

11. Iată vin zile, zice Domnul: și voi trimite foamete pre pământ, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete de a auzi cuvântul Domnului.

12. Și se vor clăii apele dela mare până la mare, și dela miazănoapte până la răsărit vor alergă împrejur cercând cuvântul Domnului, și nu'l vor afla.

13. În ziua aceea vor pieri fecioarele cele frumoase și tinerii de sete.

14. Cei ce se jură pre curățirea Samariei și cei ce zic: viu este Dumnezeuul tău Dan, și viu este Dumnezeuul tău Versavee, vor cădea, și nu se vor scula mai mult.

8. 5. Pilde 11, 1.

9. Isaia 5, 30; Ieremia 15, 9; Mibee 3, 6.

10. Ierem. 6, 26; Isaia 15, 2; Tovit 2, 6; 1 Macabei 1, 41.

12. Ierem. 18, 18; 1 Imp. 9, 9.

16. Iezech. 21, 2.

CAP. 9.

Amenințarea cu pedeapsa necredincioșilor și întoarcerea poporului din robie.

Văzut-am pre Domnul stând pre jerifelnic, și au zis: lovește preste curățitor, și se vor clăși cele dinaintea porței, și taie spre capetele tuturilor, și pre cei rămași ai lor cu sabie îi voi omori, și nu va scăpa dintre dânșii fugând, și nu va scăpa dintre ei cel ce scapă.

2. De se vor îngropă în iad, de acolo îi va scoate pre ei mâna mea, și de se vor sui în cer, de acolo îi voi pogori pre ei.

3. De se vor ascunde în vârful Karmilului, de acolo îi voi cercă, și îi voi lua pre ei; și de se vor afundă dinaintea ochilor mei întru adâncurile mării, acolo voi porunci balaurului, și i va mușcă pre ei.

4. Și de se vor duce în robie înaintea feței vrăjmașilor săi, acolo voi porunci sabiei, și i va omori pre ei, și voi pune ochii mei asupra lor spre rele, și nu spre bune.

5. Și Domnul Dumnezeu ațoșitorul, cel ce se atinge de pământ, și i clătește, și vor plânge toți cei ce lăcuiesc pre el, și se va sui ca un riu pierirea lui, și se va pogori ca riu Eghiptului.

6. Cel ce zidește spre cer suirea sa, și lăgăduința sa pre pământ o întemeiază, cel ce chiamă apa mării, și o varsă preste fața pământului, Domnul ațoșitorul numele lui.

7. Au nu ca fiii Etiopilor sântei voi mie fiii lui Israil? Zice Domnul, au nu pre Israil am scos din pământul Eghiptului, și pre cei de alt neam din Kapadochia, și pre Sireni din groapă?

8. Iată ochii Domnului Dumnezeu

preste împărășia păcătoșilor, și o voi pierde pre ea de pre fața pământului, însă nu până în sfârșit voi pierde casa lui Iacov, zice Domnul.

9. Că iată eu poruncesc, și voi vântură întru toate neamurile casa lui Israil, precum se vântură la vânturare, și nu va cădea zdrobitură pre pământ.

10. De sabie vor muri toți păcătoșii poporului meu, cei ce zic: nu se vor apropiea, nici vor veni preste noi rele.

11. În ziua aceea ridică-voiu corul lui David cel căzut, și din nou voi zidi cele căzute ale lui, și cele răsturnate ale lui le voi ridica, și iarăși îl voi zidi, ca în zilele veacului.

12. Ca să mă caute pre mine rămașișele oamenilor și toate neamurile, preste cari se chiamă numele meu, zice Domnul, cel ce face toate acestea.

13. Iată vin zile zice Domnul: și va apuca treeriușul pre cules, și se va coace strugurul întru sămânță, și vor pică munșii dulceață, și toate dealurile împreună odrășlite vor fi.

14. Și voi întoarce robiea poporului meu Israil, și vor zidi cetășile cele surpate, și vor lăcuși și vor sădi vii, și vor bea vinul lor, și vor face grădini, și vor mânca roadele lor.

15. Și îi voi sădi pre ei în pământul lor, și mai mult nu se vor scoate din pământul lor, care l-am dat lor, zice Domnul Dumnezeu ațoșitorul.

9. 2. Ps. 138, 7; Iezech. 26, 20; Ierem. 51, 53.

3. Iov 34, 22; Ierem. 23, 24.

4. Ierem. 44, 11. 5. Miheea 1, 4. 6. Ps. 103, 3, 13. 7. Ierem. 47, 4. 8. Ioil 2, 26.

11. Fapte 15, 16.

13. Lev. 26, 5; Ioil 3, 18.

14. Isaia 65, 21; Ioil 3, 20.

15. Ierem. 32, 41.

PROROCIA LUI AVDIE

CAP. 1.

Vedenie despre pedeapsa Idumiților și mântuirea Israeliților.

Vedenia lui Avdie. Acestea zice Domnul Dumnezeu Idumeii: au-zit-am dela Domnul, și înțărare la neamuri au trimis, sculați-vă, și să ne sculăm asupra ei cu războiu.

2. Iată mic te-am dat pre tine întru neamuri, necinsii ești tu foarte.

3. Trufia inimei tale te-a ridicat pre tine cel ce lăcuești în găurile pietrelor, cel ce înalți lăcașul tău, cel ce zici întru inima ta: cine mă va arunca la pământ?

4. De te vei înălța ca vulturul, și de vei pune între stele cuibul tău, de acolo te voiu surpă, zice Domnul.

5. De ar fi intrat la tine furi, sau tâlhari noaptea, unde te-ai fi ascuns? Au n'ar fi furat destule loruș? Și de ar fi venit culegători la tine, au n'ar fi lăsat struguri?

6. Cum s'a cercetat Isav, și s'a ailat ascunsele lui?

7. Până la hotare te-a trimis pre tine, toți oamenii legăturii tale au stătut împotriva ție, slăbit-au de către tine oamenii tăi cei de pace, pus-au pândiri supr tine, nu este înțelegere într'înșii.

8. In ziua aceea, zice Domnul:

pierde-voiu înțelepții din Idumeia, și înțelegerea din muntele lui Isav.

9. Și se vor speria războinicii tăi din Teman, ca să se piarză omul din muntele lui Isav.

10. Pentru junghierea și pentru păgânătatea cea împotriva fratelui tău Iacov, acoperi-te-va rușinea, și vei pieri în veac.

11. Din ziua în care ai stătut împotriva, în ziua în care robea cei de alt neam puterea lui, și străinii au intrat în porțile lui, și au aruncat sorți pentru Ierusalim, și tu e-rai ca unul dintr'înșii.

12. Să bagi în seamă ziua fratelui tău în ziua străinilor, și să nu te veselești de fiii lui Iuda în ziua pierzării lor, și să nu grăiești mari în ziua necazului.

13. Nici să intri în porțile popoarelor în ziua durerilor lor, și să nu bagi în seamă și tu adunarea lor în ziua pieririi lor, și să nu te pui și tu cu puterea lor în ziua pieririi lor.

14. Nici să stai la eșirile lor, ca să pierzi pre cei ce scapă dintru ei, nici să oprești pre cei ce fug dela ei în ziua necazului.

15. Că aproape este ziua Domnului preste toate neamurile, precum ai făcut, așa va fi ție, răsplă-

1. 1. Ieremia 49, 13, 14.

4. Ieremia 49, 8 și 16. 8. Isaia 29, 14.

10. Facere 27, 41. 12. Miheea 7, 8.

15. Iezech. 35, 15.

tirea ta se va răsplăti în capul tău.

16. Că precum ai băut în muntele cel sfânt al meu, beă-vor toate neamurile vin, beă-vor și vor înghiși, și vor fi, ca și cum n'ar fi fost.

17. Iar în muntele Sionului va fi mântuire, și va fi sfânt, și va moșteni casa lui Iacov pre cei ce o au moștenit pre dânsa.

18. Și va fi casa lui Iacov foc, și casa lui Iosif, flacăra; iar casa lui Isav trestie, și se vor aprinde asupra lor, și i vor mânca pre ei, și nu va fi purtător de foc la casa lui Isav, că Domnul au grăit.

19. Și vor moșteni cei din Naghev muntele lui Isav și cei din Seftla pre cei de alt neam, și vor moșteni muntele lui Efraim, și câmpul Samariei, și pre Veniamin, și pre Galaadita.

20. Și al mutării începutul acesta fiilor lui Israel, pământul Hananeilor până la Sarepta, și mutarea Ierusalimului până la Efrata, și vor moșteni cetățile Nagheului.

21. Și se vor sui mântuiți din muntele Sionului, ca să izbândească asupra muntelui lui Isav, și va fi a Domnului împărăția.

PROROCIA LUI IONA

CAP. 1.

Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Ionă.

Și a fost cuvântul Domnului către Ionă feciorul lui Amasi, zicând:

2. Scoală și mergi la Ninevi cetatea cea mare, și propoveduește într'nsa, că s'a suit strigarea răutății ei la mine.

3. Și s'a sculat Ionă să fugă de la fața Domnului în Tarsis, și s'a pogorât la Ioppia, și a aflat o corabie, care mergea în Tarsis, și s'a dat chiria sa, și a intrat într'nsa, să se ducă cu dânșii în Tarsis de la fața Domnului.

4. Și au ridicat Domnul mare vânt pre mare, și s'a făcut mare furtună pre mare și corabia se cumpănea de valuri, vrând să se stărame.

5. Și s'au spăimântat corăbierii, și au strigat fiecare la Dumnezeul său;

și lepădau vasele din corabie în marea ca să o ușureze; și Ionă se pogorise în fundul corăbiei, și dormea și hrăpea.

6. Și a venit cărmaciul la el, și i-a zis lui: ce hrăpești tu? Scoală și roagă pre Dumnezeul tău, că doar ne va mântui Dumnezeu, și nu vom pieri.

7. Și a zis fiecare către vecinul său: veniți să aruncăm sorși, și să cunoaștem pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră, și au aruncat sorși, și a căzut soarta pre Ionă.

8. Și a zis lui: spune nouă, pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră? Ce este lucrul tău? Și de unde vii și încotro mergi? Și din ce țară și din care popor ești tu?

9. Și a zis către ei: robul Domnului sunt eu, și pre Domnul Dumnezeu cerului cinstesc eu, care au făcut marea și uscatul.

10. Și s'au înfricoșat oamenii cu frică mare, și i-au zis lui: căci ai

16. Ieremia 25, 15, 27.

1. 2. Fac. 10, 11, 12 și 18, 20, 21.

3. Mateiu 16, 4; Luca 11, 30.

5. F. Ap. 27, 18, 19.

făcut aceasta? Pentru că cunoscuse oamenii, că fugea dela fața Domnului, că le spusese lor.

11. Și i-au zis lui: ce'ți vom face fie, și să se alineze marea deasupra noastră? Pentru că marea se înălță și ridică mai mari valuri.

12. Și a zis către ei Ionă: luați-mă și mă aruncați în mare, și se va alina marea deasupra voastră; că am cunoscut eu că pentru mine s'a făcut această furtună mare asupra voastră.

13. Și se sileau oamenii să se înfoarcă la uscat, și nu puteau că marea se înălță, și se ridică mai virtos asupra lor.

14. Și au strigat către Domnul și au zis: năicum Doamne să nu pierim pentru sufletul omului acestuia, și să nu dai asupra noastră sânge drept, pentru că tu Doamne, precum ai vrut ai făcut.

15. Și au luat pre Ionă, și l-au aruncat în mare, și a încetat marea de valurile sale.

16. Și s'au temut oamenii cu mare temere de Domnul, și au adus jertfă lui Dumnezeu, și s'au rugat cu rugăciuni.

CAP. 2.

Rugăciunea lui Ionă pentru mântuire.

Și au poruncit Domnul unui chit mare să înghiță pre Ionă; și a fost Ionă în pântecul chitului trei zile și trei nopți.

2. Și s'a rugat Ionă către Domnul Dumnezeuul său din pântecul chitului, și a zis:

3. Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeuul meu, și m'au auzit; din pântecul iadului strigarea mea, și au auzit glasul meu.

4. Aruncatu-m'ai întru adâncul inimii mărei, și ape m'au încunjurat.

5. Toate înălțările tale, și valurile tale preste mine au trecut.

6. Și eu am zis: lepădatu-m'am dela ochii tăi; au doară voi adauge ca să mai privesc eu la Biserica cea sfântă a ta?

7. Turnatu-s'au ape până la sufletul meu; adâncul cel din fund m'a încunjurat, afundatu-s'a capul meu; întru crăpăturile munților m'am pogorât, în pământul ale căruia încuetoarele sunt zăvoare veșnice, și să iasă din stricăciune vieașa mea către tine Doamne Dumnezeuul meu.

8. Când se sfârșea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte: și să vie către tine rugăciunea mea, la sfântă Biserica ta.

9. Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, și-au părăsit mila lor.

10. Iar eu cu glas de laudă și de mărturisire, voiu jertfi fie; căte am făgăduit voiu da fie Domnului pentru mântuirea mea.

11. Și au poruncit Domnul chitului, și a lepădat pre Ionă la uscat.

CAP. 3.

*Mustrarea cea roditoare a lui Ionă.
Pocăința Ninevitivilor.*

Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ionă adoua oară, zicând:

2. Scoală, și mergi în Ninevi, cetatea cea mare, și propoveduește înfr'insa după cuvântul cel dintâiu, care am zis fie.

3. Și s'a sculat Ionă, și a mers în Ninevi, precum i-au zis Domnul; și Ninevi eră cetate mare lui Dumnezeu, cale ca de trei zile.

4. Și a început Ionă a intra în cetate cale ca de o zi, și a propoveduit, și a zis:

5. Încă trei zile, și Ninevi se va prăpădi, și au crezut oamenii din

7. Psalm 68, 1.

3. 5. Matei 12, 41.

Ninevi lui Dumnezeu, și au propovăduit post, și s'au îmbrăcat cu saci dela mare până la cel mic al lor.

6. Și a venit cuvântul la împăratul Ninevii, și s'a sculat de pre scaunul său, și s'a dezbrăcat de hainele sale, și s'a îmbrăcat cu sac și a șezut în cenușe.

7. Și s'a spus, și s'a poruncit în Ninevi dela împăratul și dela boțerii lui, zicând: oamenii și dobitoacele și boii și oile să nu guste nimic, nici să pască, și apă să nu bea.

8. Și s'au îmbrăcat cu saci oamenii, și vitele n'au păscut, și au strigat către Dumnezeu cu deadinsul, și s'au întors fieștecările din calea sa cea rea, și dela strâmbătața ce eră în mâinile lor, zicând:

9. Cine știe, doar de va părea rău lui Dumnezeu, și se va milostivi și se va întoarce dela întărițarea mâniei sale, și nu vom pieri.

10. Și au văzut Dumnezeu lucrurile lor, că s'au întors dela căile lor cele rele, și au părut rău lui Dumnezeu pentru răul, care au zis să le facă lor și n'au făcut.

CAP. 4.

Intristarea lui Ionă și muștrarea lui Dumnezeu.

Și s'a întristat Ionă cu întristare mare, și s'a turburat.

2. Și s'a rugat Domnului, și a zis: o Doamne! Au nu sunt acestea cuvintele mele, care am grăit încă fiind eu în pământul meu?

3. Pentru aceasta apucasem mai înainte să fug la Tarsis, că am știut că tu milostiv ești și îndurat, îndelung răbdător și mult milostiv, și îți pare rău de răutăți.

4. Și acum stăpâne Doamne! Ia sufletul meu dela mine, că mai bine este mie a muri decât a fi viu.

5. Și au zis Domnul către Ionă: foarte te-ai supărat tu?

6. Și a ieșit Ionă din cetate, și a șezut în preajma cetății, și și-a făcut luiș acolo umbrar, și a șezut supt dânsul la umbră, până când va vedea ce va fi cetății.

7. Și au poruncit Domnul Dumnezeu unei cucurbete, și a crescut preste capul lui Ionă, ca să fie umbră deasupra capului lui, și să-l umbrească de necazurile lui, și s'a bucurat Ionă pentru cucurbetă, bucurie mare.

8. Și au poruncit Dumnezeu unui vierme a doua zi de dimineață, și a ros pre dedesupt cucurbeta, și s'a uscat.

9. Și a fost după ce a răsărit soarelele, au poruncit Dumnezeu unui vânt cald cu zăduf, și a lovit soarele preste capul lui Ionă, și slăbea, și numai trăgea nădejde de sufletul său, și a zis: mai bine este mie a muri, decât a trăi.

10. Și au zis Domnul Dumnezeu către Ionă: foarte te-ai mâhnit tu pentru cucurbetă? Și a zis: foarte m'am mâhnit până la moarte.

11. Și au zis Domnul: tu nu te-ai îndurat de o cucurbetă, pentru care nu te-ai ostentit, nici o ai crescut pre ea, care într'o noapte a crescut, și într'o noapte a pierit.

12. Dar eu, cum să mă îndur de Ninevi cetatea cea mare, întru care lăcuiesc mai mult decât o sută și douăzeci de mii de oameni, cari nu și cunoșteau dreapta lor, nici stân-ga lor, și dobitoacele lor multe?

9. Ierem. 18, 11.

10. Ioil 2, 14; 1 Paral 21, 15; Amos 7, 3; Isaia 26, 20; Ierem. 18, 8.

4. 2. Psalm 85, 4; Ioil 2, 13.

3. Eșire 34, 6.

PROROCIA LUI MIHEEA

CAP. 1.

Prorocie despre pustiirea Iudeei și Samariei pentru depărtarea dela Dumnezeu.

Și a fost cuvântul Domnului către Miheia Morastitul în zilele lui Iotam și ale lui Ahaz și ale lui Ezechia împărașilor Iudei, pentru cele ce a văzut de Samaria și de Ierusalim.

2. Auziți popoare cuvintele și să ia aminte pământul, și toți cei de pre dânsul, și va fi Domnul Dumnezeu întru voi spre mărturie, Domnul din casa cea sfântă a sa.

3. Că iată Domnul va ieși din locul său, și se va pogori și se va sufla preste înălțimile pământului.

4. Și se vor cutremura munții sup dânsul și văile se vor topi ca ceara de fața focului, și ca apa ce curge în jos.

5. Pentru păgânătatea lui Iacov toate acestea și pentru păcatul casei lui Israil, care este păgânătatea lui Iacov? Au nu este Samaria? Și care este păcatul casei lui Iuda? Au nu este Ierusalimul?

6. Și voi pune Samaria spre pază poamelor țarinei și spre sădire viei și voi surpa în prăpastie pietrele ei, și voi descoperi temeliele ei.

7. Și toate cele cioplite ale ei le vor sfărâma, și toate agonisitele ei le vor arde cu foc, și pre toți idolii ei îi voi pune întru pierdere, că din plășile curviei le-a adunat, și din plășile curviei le-a întors.

8. Pentru aceasta va plânge și se va tânguî, umblă-va desculță și goală, face-va tânguire ca a balaurilor și plângere ca a fetelor sirinilor.

9. Că s'a lăjit rana ei, pentru că a venit până la Iuda, și a atins până la poarta poporului meu, până la Ierusalim.

10. Cei din Ghet să nu vă mărtișiți și cei din Enachim nu plănuiți din casă rîs, cu pământ presărați rîsul vostru.

11. Ceea ce lăcuește bine cetățile ei, n'a ieșit ceea ce lăcuește în Sennar să plângă casa, care este lipită de ea, luă-va dela voi rana durerii.

12. Cine a început întru bune ceea ce lăcuește dureri? Că s'a pogorit rele dela Domnul preste porțile Ierusalimului.

13. Ropotul carelor și al călăreților, ceea ce lăcuește în Lahis, începătoare este păcatului fetei Sionului, că întru tine s'au aflat păgânătățile lui Israil.

1. 1. Ierem. 26, 18.

2. A 2 Lege 32, 1; Isaia 1, 2.

3. Isaia 26, 21

4. Amos 9, 5; Ps. 96, 5, Naum 1, 5.

8. Iov 30, 29.

9. Ierem. 30, 12 și 15, 18.

10. 2 Imp. 1, 21; Ierem. 6, 26.

11. Isaia 47, 3, Is. Nav. 19, 33.

12. Amos 3, 6.

14. Pentru aceea va da pre cei ce se trimit până la moștenirea Ghe-lului, case deșarte în deșert s'au făcut împărașilor lui Israil.

15. Până ce moșteni vor aduce fie ceea ce lăcuesfi în Lahis; moștenire până la Odolam va veni mărirea feței lui Israil.

16. Rade-te și te funde pentru fill cel-lubiși ai tăi, lătește'și pleșuvirea ta, ca vulturul, că robi s'au dus din fine.

CAP. 2.

Fărădelegile fiilor lui Israil și prezicerea robiei lor.

Făcutu-s'au gândind ostenele, și lucrând rele întru așternuturile lor și odată cu ziua le săvârștau acelea, că n'au ridicat către Dumnezeu mâinile lor.

2. Și poșteă țarini, și jefuiă pre săraci, și case asupra, și prădă pre bărbat și casa lui, pre bărbat și moștenirea lui.

3. Pentru aceea acestea zice Domnul; iată eu gândesc asupra neamului acestuia rele, din care nu veși ridică grumazii voștri și nu veși umblă drepti, că vremea rea este.

4. In ziua aceea luă-se-va asupra voastră pildă, și se va plânge plângere cu viers zicând: cu ne-caz ne-am necăjit, partea poporului meu se măsură cu funiea, și nu eră cine să'l oprească, ca să'l abată pre el, țarinile voastre s'au împărțit.

5. Pentru aceea nu va fi fie cel ce aruncă funie întru moștenire, întru adunarea Domnului.

6. Nu plângeși cu lacrimi, nici să se fânguiască pentru acestea, pentru că nu va lepădă ocările.

7. Cel ce zice: casa lui Iacov a

mâniat pre Duhul Domnului, au nu sunt acestea izvodirile lui? Au nu sunt cuvintele lui bune cu el? Și drepte a umblat?

8. Și mai întâiu, poporul meu a stăiut întru yrajbă asupra păcii lui, pielea lui o au jupuit, ca să ia nădejdea zdrobiturilor războiului.

9. Pentru aceea povățuitorii poporului meu se vor lepădă din casele desfătărilor sale, pentru izvodirile cele rele ale lor s'au lepădat. Apropiăși-vă de munșii cei veșnici.

10. Scoală-te și umblă, că nu este fie aceasta odihnă; pentru necurăție v'ași stricat cu stricare.

11. Fugit-ași negonindu-vă nimeni, duhul minciuna a oprit, picat-a fie în vin și în beție, și va fi din picătura poporului acestuia.

12. Adunându-se se va adună Iacov cu toși, așteptând voi așteptă pre cei rămași ai lui Israil, într'un loc voi pune urirea lor, ca oile întru strimtoare, ca turma în mijlocul zăcerii sale, scoale-se-vor din oameni.

13. Sue-te prin ruptură înaintea feșii lor, tăiat-au, și au trecut poarta, și au ieșit prin ea, și a ieșit și împăratul lor înaintea feșii lor, și Domnul îi va povățui pre ei.

CAP. 3.

Fărădelegile căpeteniilor lumești și preoțești.

Si va zice: auziși acestea căpeteniile casei lui Iacov, și cei rămași ai casei lui Israil, au nu este vouă a cunoaște judecata?

2. Cei ce urși cele bune, și căutași cele rele, și jefuiși pieile lor dela ei, și cărnurile lor de pre oașele lor.

3. Precum au mâncat cărnurile poporului meu, și pieile lor le-au ju-

16. Isaia 15, 2, 3.

2. 1. Ps. 35, 4; Osie 7, 6.

2. Isaia 5, 9. 3. Amos 5, 13.

5. A 2 Lege 32. 8.

8. Ieremia 6, 14. 10. Lev. 18, 24, 25.

11. Isaia 30, 10.

pui de pre dâșii, și oasele lor le-au frânt și le-au împărșit ca trupurile în căldări, și ca carnea în oală,

4. Așă vor strigă către Domnul, și nu'i va auzi pre ei, și va întoarce fața sa de către ei în vremea aceea, pentrucă au făcut vicleșug întru izvodirile sale asupra lor.

5. Acestea zice Domnul asupra prorocilor celor ce amăgesc pre poporul meu: cei ce mușcă cu dinșii săi, și mărturisesc pace preste ei, și nu s'au dat în gura lor, ridicat-au asupra lui răsboiu.

6. Pentru aceea noapte va fi vouă din vedere, și întunerec va fi vouă din vrăji, și va apune soarele preste proroci, și va întunecă preste ei ziua.

7. Și se vor rușină cei ce văd vise, și se vor batjocori vrăjitorii, și vor grăi asupra lor toși, că nu este cine să'i asculte pre ei.

8. De nu voiu umplea eu țărtea cu Duhul Domnului și cu judecată și cu pufere, ca să vestesc lui Iacov păgânătășile sale și lui Israil păcatele sale.

9. Auziși aceste povășuitoarii casei lui Iacov și ceilalși ai casei lui Israil, cei ce urși judecata și toate cele drepte le răsvrățiși.

10. Cei ce zidiși Sionul cu sân-giuri, și Ierusalimul cu strămbătăși.

11. Povășuitoarii lui pentru daruri judecau, și preoșii lui pentru plată răspundeau, și prorocii lui pentru argint vrăjeau, și pre Domnul se odihneau, zicând: au nu este Domnul întru noi? Nu vor veni asupra noastră rele.

12. Pentru aceea pentru voi, Sionul ca o țarină se va ară, și Ierusalimul ca o păzitoare de poame

va fi, și muntele casei întru desiș de dumbravă.

CAP. 4.

Profeșie despre chemarea neamurilor și izbăvirea din robie.

Și va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului, gata pre vărfurile munșilor, și se va înălșă mai pre sus de dealuri, și vor alergă la dâșsul popoarele.

2. Și vor merge popoare multe, și vor zice: veniși să ne suim în muntele Domnului și în casa Dumnezeului lui Iacov, și vor arăta nouă calea lui, și vom umblă pre cărările lui, că din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim.

3. Și va judecă între popoare multe, și va muștră neamuri tari, până departe, și vor țără sabiile lor să facă pluguri, și sulicele să facă seceri, și mai mult neam preste neam nu va luă sabie, și nicidecum nu vor învășă a se răsboi.

4. Și se va odihni fiecare supt vița sa și fiecare supt smochinul său, și nu va fi cine să înfricoșeze, că gura Domnului atotșilorului a grăit acestea.

5. Că toate popoarele vor umblă fiecare în calea sa, iar noi vom umblă întru numele Domnului Dumnezeului nostru în veac, și mai departe.

6. În ziua aceea, zice Domnul: adună-voiu pre cea sărămată, și pre cea lepădată voiu luă și pre cari i-am lepădat.

7. Și voiu pune pre cea sărămată întru rămășiță, și pre cea lepădată întru neam tare, și va împărăși Domnul preste ei în muntele Sionului de acum și până în veac.

3. 4. Isaia 1, 15; Ierem. 14, 13; Iezech. 8, 18.

6. Isaia 5, 30; Osie 4, 5. 8. Isaia 58, 1.

10. Iezech. 22, 27. 11. Sofon. 3, 3.

12. Ierem. 26, 18.

4. 1. Ierem. 3, 17.

2. Isaia 2, 2, 3; 11, 10; Rom. 15, 12; Ieremia 31, 6. 3. Isaia 2, 4. 4. Zabar. 3, 10.

5. Zab. 10, 12. 6. Sofon. 3, 19; Ps. 2, 5.

7. Isaia 16, 5; Dan. 7, 14, 27 și 2, 44.

8. Și fu turnul turmei cel prăfuit, fata Sionului, la fine va veni și va intra stăpâniea cea dintâiu, împărăția din Vavilon la fata Ierusalimului.

9. Și acum pentruce ai cunoscut rele? Au nu eră împărat fie? Sau statul tău a pierit, că te-au cuprins pre tine dureri, ca ale ceea ce naște?

10. Chinuește-te și te îmbărbătează și te apropie față Sionului, ca ceea ce naște, că acum vei ieși din cetate, și vei lăcuti în câmp, și vei veni până la Vavilon, de acolo te va izbăvi și de acolo te va răscumpără Domnul Dumnezeul tău din mâna vrăjmașilor tăi.

11. Și acum s'au adunat asupra ta neamuri multe, zicând: bucură-ne-vom și vor vedea în Sion ochii noștri.

12. Iar ei n'au cunoscut gândul Domnului, și n'au înțeles statul lui, că i-au adunat pre ei ca znopii în arie.

13. Scoală-te și i treeră pre ei fata Sionului, că voui pune coarnele tale de fier, și unghiile tale le voui pune de aramă, și vei sfărâma cu ele popoare multe, și vei sfinși Domnului mulțimea lor și țaria lor Domnului atot pământul.

CAP. 5.

Profeție despre nașterea lui Mesia și întoarcerea neamurilor.

Acum se va îngrădi cu gard fata lui Efraim, străntoare a pus asupra noastră, cu foșag vor lăvi preste obraz pre neamurile lui Israil.

2. Și fu Villeime casa Eufratului, mic ești a fi întru miile Iudei, că dintru tine va ieși mie, ca să fie povățuitor lui Israil, și ieșirile lui din început, din zilele veacului.

3. Pentru aceasta da'i-va pre ei până la vremea când născătoarea va naște, și rămășițele fraților lor se vor întoarce la fiii lui Israil.

4. Și va stă și va vedea, și va paște turma sa cu fârie Domnul, și întru slava numelui Domnului Dumnezeului său vor fi, pentrucă acum se vor mări până la marginile pământului.

5. Și va fi această pace, când va veni Asur pre pământul vostru, și când va intra în țara voastră, și se vor scula asupra lui șapte păstori și opt căpetenii de oameni.

6. Și vor paște pre Asur cu sabie, și pământul lui Nemyrod cu șanțul lui; și va mântui de Asur, când va veni pre pământul vostru și când va intra în hotarele voastre.

7. Și va fi rămășița lui Iacov întru neamuri în mijloc de popoare multe, ca roua ce cade dela Domnul și ca mieii pre froscot, ca să nu se adune nici unul, nici să stea întru fiii oamenilor.

8. Și va fi rămășița lui Iacov întru popoare în mijloc de popoare multe, ca leul între vite în codru, și ca puțul de leu întru turme de oi, ca și cum ar trece, și împărșind va răpi și nu va fi cine să scoată.

9. Înălță-se-va mâna ta preste cei ce te necăjesc pre tine, și toți vrăjmașii tăi vor pieri.

10. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul: voui ucide caii tăi din mijlocul tău și voui pierde carele tale.

11. Și voui surpă cetățile pământului tău, și voui strică toate întăriirile tale.

12. Și voui pierde fermecătoriile tale din mâinile tale și nu vor fi întru tine cine să vorbească.

13. Și voui pierde cele cioplite ale tale, și stâlpii tăi din mijlocul tău.

8. Lucă 1, 32. 9. Ierem. 8, 18, 19.

13. Ierem. 51, 44; Sofon. 3, 19, 20.

5. 2. Isaia 2, 2-4; Pilde 8, 23; Ioan 1, 1; Mateiu 2, 6; Ioan 7, 42.

5. Efes 2, 14; Zab. 9, 10.

6. Isaia 13, 2, 3. 7. A 2 Lege 32, 2.

10. Osie 14, 4.

și nu te vei închină mai mult lucrurilor mâinilor tale.

14. Și voiu făia desigurile din mijlocul tău, și voiu strică cetățile tale.

15. Și voiu face cu mânie și cu iușime izbândă întru neamuri, pentru că n'au ascultat.

CAP. 6.

Jerifele plăcute Domnului și amenințarea cu pedepse pentru fărădelegi.

Auziți dar, cele ce au zis Domnul: scoală-te și te judecă asupra munților, și să auză dealurile glasul tău.

2. Auziți munți judecata Domnului, și văile temelile pământului, că judecata este Domnului asupra poporului său, și cu Israel se va întrebă.

3. Poporul meu, ce am făcut ție, sau cu ce te-am întristat, sau cu ce te-am îngreuiat? Răspunde mie.

4. Pentru că te-am scos din pământul Eghiptului și din casa robiei te-am mântuit, și am trimis înaintea feței tale pre Moisi și pre Aaron și pre Mariam.

5. Poporul meu adu'ți aminte ce a sfătuit asupra ta Valac împăratul Moavului? Și ce i-a răspuns Valaam feciorul lui Veor dela Shini până la Galgal, ca să se cunoască dreptatea Domnului.

6. Cu ce voiu înșimpină pre Domnul? Primii-voiu pre Dumnezeu cel înalt? Au îndupleca'l-voiu pre el cu arderi de tot, cu vișei de un an?

7. Au va binevoi Domnul întru mii de berbeci, au întru zeci de mii de șapi grași? Au dă-voiu cele întâiu născute ale mele pentru păgâ-

nătate, rodul pântecelui meu pentru păcatul sufletului meu?

8. Au spusu-ți-au ție omule ce este bun? Sau ce cere Domnul dela tine fără numai să faci judecată și să iubești mila, și să fii gata a merge cu Domnul Dumnezeuul tău?

9. Glasul Domnului preste cetate se va strigă, și va mântui pre cei ce se tem de numele lui, ascultă neamule, și cine va împodobi cetatea?

10. Au focul și casa celui fărădelege, care strânge avușii nedrepte, și cu semeție nedreaptă?

11. Au îndreptă-se-va în cumpănă cel fărădelege? Și în sac măsurile înșelăciunii?

12. Dintru care și-a umplut de păgânătate avușile sale, și cei ce lăcuesc într'însa au grai minciuni, și limba lor s'a înălțat în gura lor.

13. Și eu voiu începe a te bate pre tine, pierde-te-voiu pentru păcatele tale.

14. Tu vei mânca și nu te vei sătura și te voiu lepădă pre tine întru tine, și vei apucă și nu vei scăpă, și ori câșivor scăpă, la sabie se vor dă.

15. Tu vei semăna, și nu vei seceră, tu vei stoarce maslina, și nu te vei unge cu untdelemn, și strugurul, și nu vei bea vin, și vor pieri legiurile poporului meu.

16. Și ai păzit îndreptările lui Zamvri, și toate lucrurile casei lui Ahaav, și ași umblat în căile lor, ca să te dau pre tine în pierire, și pre cei ce lăcuesc într'însa spre șurere, și ocările popoarelor veși luă.

8. H 2 Lege 10, 12.

10. Lev. 19, 36; Pilde 11, 1.

13. Lev. 26, 16; H 2 Lege 28, 15, 32, 25; Malah. 2, 2.

14. Osie 4, 10; Lev. 26, 26.

15. H 2 Lege 28, 38; Agheu 1, 6.

16. 3 Imp. 16, 25.

13. Isaia 2, 20

6. 2. Isaia 1, 18 și 43, 26; Osie 4, 1.

3. 1 Imp. 12, 3; Ierem. 2, 5.

4. Ps. 76, 19.

5. Numer. 24, 5, 6, 7.

7. Ierem. 6, 20.

CAP. 7.

Musturarea Iudeilor și făgăduința Domnului pentru izbăvirea de robie.

Vai mie! Că m'am făcut ca cel ce adună paie la secere, și ca cel ce poghircește la cules, când nu este strugur de mâncat, cele dintâlu rodite sunt, care a poftit sufletul meu.

2. Vai mie suflete! Că a pierit cel credincios de pre pământ, și cel ce face dreptate întru oameni nu este, toși spre sânziuri judecă, fiecare pre aproapele său necăjește cu necaz.

3. Spre rău mâinile sale legătesc, cel mai mare cere, și judecătorul cuvinte de pace a grăit, pofta sufletului său este.

4. Și voi luă bunătățile lor, ca moliea ce mănâncă, și umblă spre îndreptare în ziua cercetării, vai! vai! Răsplătirile tale au venit, acum vor fi plângerile lor.

5. Nu vă încredeși în prieteni, nici nădărduiși în povățuitori, și celea ce se culcă într'un pat cu tine, păzește-te să nu'i încredezi ceva.

6. Că feciorul ocărăște pre tată, fata se va sculă asupra mumei sale, nora asupra soacrei sale, vrăjmașii omului toși cei ce sunt în casa lui.

7. Iar eu spre Domnul voi căută, așteptă-voiu întru Dumnezeu mântuitorul meu, auzi-mă-va Dumnezeuul meu.

8. Nu te bucură asupra mea vrăjmașă mea, că am căzut și mă voi sculă, că de voi ședeă întru întunec, Domnul mă va lumina.

9. Mânia Domnului o voi suferi, că am păcătuit lui, până va îndreptă el dreptatea mea, și va face judecata mea, și mă va scoate

la lumină, și voi vedeă dreptatea lui.

10. Și va vedeă vrăjmașă mea, și se va îmbracă cu rușine, ceea ce ziceă către mine: unde este Domnul Dumnezeuul tău? ochii mei o vor vedeă pre ea, acum va fi spre călcare, ca tina în căi.

11. Ziua ungerii cărămizii, pierirea ta ziua aceea, și va lepădă legiuirile tale ziua aceea.

12. Și cetățile tale vor veni spre risipire și spre împărșeală Asirienilor, și cetățile tale cele tari la împărșeală dela Tir până la riu, și de la mare până la mare, și dela munte până la munte.

13. Și va fi pământul spre pustiire împreună cu cei ce lăcuesc pre el pentru rodirile izvodirilor lor.

14. Paște poporul tău cu toiagul tău, oile moștenirii tale, cele ce lăcuesc de sineș la dăbravă în mijlocul Karmilului, paște-vor Vasanitida, și Galaaditida ca zilele vecului.

15. Și ca în zilele ieșirei tale din Eghipt, veși vedeă lucruri minunate.

16. Vedeă-vor neamurile, și se vor rușina, și din toată virtutea lor pune-vor mâinile preste gura sa, urechile lor vor asurzi.

17. Linge-vor țărâna ca șerpii ce se fărâsc pre pământ, turbură-se-vor întru închiderea sa, de Domnul Dumnezeuul nostru se vor spăimântă și se vor teme de tine.

18. Cine este Dumnezeu precum ești tu? Cel ce ștergi fărădelegile, și covârșești păgânătățile celor rămași ai moștenirii lui, n'au finit întru mărturie mania sa, că voitor de milă este.

10. Ioil 2, 17; Ps. 78, 10.

11. Amos 9, 11.

13. Ierem. 21, 14.

14. Isaia 40, 11; Zabar. 11, 4.

17. Isaia 65, 25.

18. Ierem. 10, 6; Fapte 10, 43; Eșire 34, 6.

7. 5. Mateiu 10, 36, Ps. 11, 2 și 27, 4; Ier. 9, 4 6. Mat. 10, 36.

8. Isaia 14, 29; Ps. 26, 1; Pilde 24, 16; Avdie 1, 12.

19. Intoarce-se-va, și ne va milui pre noi, afundă-va nedreptățile noastre și se vor lepădă în fundurile mărlii toate păcatele noastre.

20. Dă-va spre adevăr lui Iacov, milă lui Avraam, precum s'au jurat părinților noștri în zilele cele mai dinainte.

PROROCIA LUI NAUM

CAP. 1.

Mărirea și puterea lui Dumnezeu împotriva vrăjmașilor săi.

Luarea Ninevi, cartea vedeniei lui Naum al lui Elcheseu.

2. Dumnezeu este râvnitor, și Domnul izbânditor, Domnul cel ce izbândește cu mânie, Domnul izbândește asupra vrăjmașilor săi, și pierde pre profivnicii săi.

3. Domnul este îndelung răbdător, și mare este țărirea lui, și pre cel nevinovat nu'l va face vinovat Domnul, întru sfârșit și întru cutremur este calea lui, și norii sunt praful picioarelor lui.

4. Cel ce înfricoșază marea, și o usucă pre ea, și toate râurile le desartă, împușinatu-s'a VasaniŃida și Carmilul, și cele înflorite ale Livanului s'au sfârșit.

5. Munții s'au cutremurat de el, și dealurile s'au clătit, și s'a îngrozit pământul de fața lui, toată lumea și toți cei ce lăcuiesc într'însa.

6. De fața mâniei lui cine va putea suferi? Și cine va stă înaintea iujimei mâniei lui? Mânia lui topește stăpâniri, și pietrile s'au sfărâmat dinaintea lui.

7. Bun este Domnul celor ce'l așteaptă pre el în ziua necazului, și cunoaște pre cei ce se tem de el.

8. Și întru potopul ce trece, sfâr-

șit va face pre cei ce se scoală asupra, și pre vrăjmașii lui goni'i-va înțunerecul.

9. Ce socotiți asupra Domnului? Sfârșit el va face, nu va izbândi de două ori întru aceeaș întru necaz.

10. Că până la temelul lui se va înțeleni, și ca o fasole învăluindu-se se va mânca, și ca frestiea cea plină de uscăciure.

11. Dintru tine va ieși gând de rele asupra Domnului, sfātuindu-se împotrivoare.

12. Acestea zice Domnul, cel ce stăpânește preste ape multe, și așa se vor împărși, și auzul tău nu se va auzi mai mult.

13. Și acum voiu zdrobi toiagul lui dela tine, și legăturile tale voiu rumpe.

14. Și va porunci pentru tine Domnul, nu se va semăna mai mult din numele tău, din casa Dumnezeului tău pierde-voiu cele cioplite și cele vărsate, pune-le-voiu mormântul tău, că grabnice sânt.

15. Iață preste munți picioarele celui ce binevestește, și ale celui ce vestește pace. Serbează Iudo sărbătorile tale, plinește făgăduințele tale, că nu vor adaoge mai mult a trece prin tine spre vechime. sfârșitu-s'au, pierit-au.

1. 2. A 2 Lege 32, 43.

3. Eșire 34, 6, 7; Ps. 18, 8.

4. Isaia 50, 2; Ps. 103, 29. 5. Mibeia 1, 4.

15. Isaia 52, 7; Romani 10, 15.

CAP. 2.

*Prorocie despre dărâmarea cetății
Ninevi.*

Scoate din necaz, strejuește calea, întărește-ți mijlocul, îmbărbătează-te cu virtuțile foarte.

2. Că au întors Domnul ocară lui Iacov, ca ocară lui Israil, că scuturând i-a scuturat pre ei și vișele lor.

3. Stricat-au armele puterniciei lor din oameni, bărbați tari batjocorind în foc, frâncle carelor lor în ziua găfirii lui, și călăreșii se vor gălcevi în căi.

4. Și se vor amestecă carele, și se vor lovi în uliși. Vederea lor ca făclile focului și ca fulgerile ce aleargă.

5. Și și vor aduce aminte boierii lor, și vor fugi ziua, și vor slăbi întru călătoria sa, și se vor grăbi la ziduri, și vor găsi apărările lor.

6. Porțile cetăților s'au deschis, și casele cele împărătești au căzut, și temelii s'a descoperit, și nu teni nu se suia.

7. Și slujnicile ei se aduceau ca porumbițele, grăind întru inimile lor.

8. Și Ninevi, ca o scaldătoare de apă apele ei, și ei fugind n'au sfătuit, și nu eră cine să privească.

9. Jefuiă argintul, jefuiă aurul, și nu eră sfârșit podoabei ei; îngreuiatu-s'a mai mult decât toate vasele cele posibile ale ei.

10. Scuturare și smâncitură și undezare și frângerea inimii și slăbirea genunchelor și dureri preste tot șoldul, și fața tuturor ca arsura oalei.

11. Unde este lăcașul leilor și pășunea puilor leilor? Unde a mers leul ca să intre acolo puiul leului, și nu este cine să sperie?

12. Leul a răpit de ajuns puilor săi, și a sugrumat leilor săi, și a umplut de vânat cuibul său și lăcașul său de jaf.

13. Iată eu asupra ta, zice Domnul atotșiiitorul; și voi arde cu foc mulțimea ta, și pre leii tăi îi va mânca sabia, și voi pierde de pre pământ vânatul tău, și nu se vor auzi mai mult faptele tale.

CAP. 3.

Fărădelegile Ninevei și pustiirea ei.

O cetatea sângiurilor! Toată mincinoasă plină de strâmbătate, nu se va pipăi vânatul.

2. Glasul biciurilor și glasul cutremurului roatelor și al calului ce tuge și al carului ce hurduește.

3. Și al călărețului ce încalică, și al sabiei ce lucește, și al armelor ce fulgeră, și al mulțimei celor răniți, și al greii căderi, și nu eră sfârșit neamurilor ei; și vor slăbi în trupurile sale de mulțimea curviei.

4. Curvă frumoasă și veselă povățuitoria farmecelor, care vinde neamuri cu curvia sa și popoare cu fermecătorile sale.

5. Iată eu asupra ta, zice Domnul atotșiiitorul; și voi descoperi cele dinapoia ta înaintea feței tale, și voi arăta neamurilor rușinea ta și împărășiiilor ocară ta.

6. Și voi lepădă preste tine urâciune după necurășiile tale, și te voi pune spre pildă.

7. Și va fi tot cel ce te va vedea, se va pogori dela tine și va zice: ticăloasa Ninevi, cine o va plânge pre ea? De unde voi cercă mângâere ei?

8. Gătește parte, întocmește coardă, gătește partea lui Amon, ceea ce lăcuește în riuri, apă este împre-

jurul ei, a căreia început este marea și apa zidurile ei,

9. Și Etiopia țărîrea ei, și Eghiptul, și nu este sfârșit fugirei tale și Livienii s'au făcut ajutor ei.

10. Și ea în streinătate se va duce roabă, și pre pruncii ei îi vor frânți la începutul tuturor căilor ei, și pentru toate cele scumpe ale ei, vor arunca sorși, și toți boierii ei se vor lega cu cătuși.

11. Și tu te vei îmbătă și vei fi trecută cu vederea, și tu vei cercă fie stare dela vrăjmași.

12. Toate țărîile tale ca smochinul, care are priveghetor, de se vor clăși vor cădea în gura celui ce mănâncă.

13. Iată poporul tău ca muerile întru tine, vrăjmașilor tăi deschizându-se, se vor deschide porțile pământului tău, și va mânca focul zăvoarele tale.

14. Apă de încunjurare frage'ți fie, și ține întăririle tale, intră în tină

și calcă cu paie, și fă mai tare de cât cărămida.

15. Acolo te va mânca focul, pierde-te-va sabia, mănca-te-va ca lăcusta, și te vei îngreuiă ca gândacul.

16. Inmulțit-ai negușătorii tale mai mult decât stelele cerului. Gândacul s'a pornit și a zburat.

17. Sărit-a ca greerul, amestecătura ta ca lăcusta, care se suie pre gard în ziua frigului, soarele a rășărit și ea a zburat, și n'a cunoscut locul ei. Vai lor!

18. Dormitat-au păstorii tăi, împăratul Asirienilor a adormit pre cei tari ai tăi, mers-a poporul tău în munți, și nu eră cine să'i sprijinească.

19. Nu este vindecare zdrobirei tale, umflatu-s'a rana ta. Toți cei ce au auzit vestea ta, vor bate în palme asupra ta, că asupra cui n'ave-nit răutatea ta pururea?

19. Jerem. 46, 11.

PROROCIA LUI AVACUM

CAP. 1.

Plângerea Prorocului pentru fărâdelegile Iudei. Pedepşa lui Dumnezeu prin Haldeii năvălitori.

Vedenia care a văzut Avacum prorocul.

2. Până când Doamne voi striga şi nu vei auzi? Strigă-voiu către tine asuprindu-mă şi nu vei mântui?

3. Pentru ce mi-ai arătat mie ostenele şi dureri? Ca să văz necaz şi păgânătate? Înaintea mea s'a făcut judecată şi judecătorul ia daruri.

4. Pentru aceea s'a călcat iegea, şi nu iese la sfârşit judecata, pentru că cel necredincios birueşte asupra celui drept, pentru aceea va ieşi judecată îndărătnică.

5. Vedezi delăimătorilor, şi privişi şi vă minunaşi de cele minunate, şi pierişi, că lucrul lucrez eu în zilele voastre, care nu'l veşi crede, de'l va povesti neştine.

6. Că iată eu ridic pre Haldei neamul cel amar şi iute, cel ce umbliă preste lăşimile pământului, ca să moştenească lăcaşurile nu ale sale.

7. Infricoşat şi luminat este, dintru dânsul judecata lui va fi, şi luarea lui dintru dânsul va ieşi,

8. Şi vor sări mai tare decât porcoşii caii lui, şi mai luşi decât lupii Araviei, şi vor încălică călăreşii lui şi se vor porni de departe, şi vor zbură ca vulturul cel gata a mânca.

9. Pierire asupra celor necredincioşi va veni, stând împotriva cu feţele lor din preajmă, şi va aduna ca nesipul robimea.

10. Şi el întru împăraşi se va desfăta, şi tiranii de batjocură vor fi lui şi el de toată tărnia va râde, şi va pune şanş, şi o va supune luiş.

11. Atunci va schimbă duhul, şi va trece şi se va milostivi, aceasta este tărnia Dumnezeului meu.

12. Au nu tu din început Doamne Dumnezeui cel sfânt al meu? Şi nu vom muri; Doamnel întru judecată l-ai pus pre el, şi m'a făcut ca să arăt învăţătura lui.

13. Curat este ochiul, ca să nu vază rele, şi să nu privească preste ostenelele durerii, pentru ce priveşti preste cei hulitori? Au făceavei când va înghişi cel necredincios pre cel drept?

14. Şi vei face pre oameni ca peştii mării, şi ca jivinile care n'au povăjuitor.

15. Pierirea cu undinşa a smuls, şi l-a tras pre el cu mreaja, şi l-a

1. 4. Ierem. 6, 26, 28.
5. F. Ap. 13, 41.

8. Ierem. 5, 6; Sofon. 3, 3.
13. Ierem. 12, 1.
15. Amos 4, 2.

adunat pre el cu năvoadele sale, pentru aceastia veselî-se-va, și se va bucură inima lui.

16. Pentru aceastia jertfi-va năvodului său, și va tîmîia mrejiile sale, că, cu ele a îngrășat partea sa, și mîncările lui alese.

17. Pentru aceea aruncă-va mreaja sa, și pururea a ucide neamuri nu se va milostivi.

CAP. 2.

Vedenia prorocului despre relele viitoare și pedeapsa Haldeilor pentru păgînatatea lor.

La streaja mea voi stî, și mă voi sui pre piatră, și voi socotî, ca să văz ce va grăi întru mine, și ce voi răspunde asupra muștrării mele.

2. Și au răspuns către mine Domnul, și au zis: scrie vedenia și aevea pre tablă, ca să urmeze cei ce va cefi acestea.

3. Că încă după multă vreme va fi vedenia, și se va arătă la sfîrșit, și nu în deșert, de va zăbovi, așteaptă-l pre el, că venind va veni, și nu va întîrzi.

4. De se va feri, nu va binevoi sufletul meu întru el, iar cel drept al meu din credință va fi viu.

5. Iar cel ce este măreț și hulitor, omul trufaș nimic nu va săvârși, cel ce a lărgit ca iadul sufletul său, și acesta ca moarlea nu se satură, și va adună la sine toate neamurile, și va primi la sine toate popoarele.

6. Au nu toate acestea pildă vor luă asupra lui, și întrebare spre povestirea lui? Și vor zice: vai celui ce și înmulțește luiș cele ce nu sunt ale lui! Pînă când? Și îngreuiază asupra sa lațul său.

7. Că fără de veste se vor sculă

cei ce-l mușcă pre el, și vor priveghia pînditorii tăi, și vei fi de jaf lor.

8. Pentru că tu ai prădat neamuri multe, prădă-te-vor pre tine toți cei rămași ai poporului, pentru sîngiurile oamenilor și păgînatatea pămîntului și a cetăței și a tuturor celor ce lăcuiesc într'însa.

9. Vai celui ce înmulțește lăcomie rea casei sale! Ca să și pue întru înălșime cuibul său, ca să scape din mîinile răufășilor.

10. Sfătuit-ai rușine casei tale, omorît-ai popoare multe, și a păcătuit sufletul tău.

11. Pentru care piatra din perete va strigă, și gîndacul din lemn va grăi acestea:

12. Vai celui ce zidește cetate cu sânge! Și și gătește cetate cu nedreptate.

13. Nu sunt acestea dela Domnul atotșitorul, și s'au sfîrșit popoare multe de foc, și neamuri multe s'au împușinat.

14. Că se va umplea pămîntul a cunoaște slava Domnului, ca apa multă va acoperi pre ei.

15. Vai celui ce adapă pre aproapele său cu băutură vicleană! Și îl îmbată ca să vază cele ascunse ale sale.

16. Săturare de ocară din mîrire beă și tu, și te mișcă și te clătește, încunjuralu-te-a pre tine paharul dreptei Domnului, și s'a adunat ocară asupra mîririi tale.

17. Că păgînatatea Livanului te va acoperi pre tine și ticăloșia hiarelor te va spăimînta pre tine pentru sîngiurile oamenilor și păgînatățile pămîntului, și ale cetăței și ale tuturor celor ce lăcuiesc într'însa.

18. Ce folosește idolul, că l-a cio-

17. Isaia 10, 7.

2. 1. Isaia 21, 8.

2. Isaia 8, 1 și 30, 8.

3. Ps. 129, 5; Plîng. 3, 24; Evrei 10, 37.

4. Ioan 3, 36; Romani 1, 17; Galat 3, 11.

8. Isaia 33, 1. 9. Ierem. 22, 13.

12. Iezech. 24, 9; Naum 3, 1.

15. Isaia 5, 22. 16. Ierem. 25, 16, 26, 27.

18. Ierem. 10, 8, 14.

plit pre el, l-a făcut vărsat; nălucire mincinoasă, că cel ce l-a făcut nădăjduște în făptura sa, ca să facă idoli muși.

19. Vai de cel ce zice lemnului: deșteaptă-te, scoală-te; și pietrei: ridică-te; și aceasta este nălucire, și aceasta este lucru de aur și de argint, și nici o suflare nu este întru el.

20. Iar Domnul este în Biserica cea sfântă a sa, să se teamă de fața lui tot pământul.

CAP. 3.

Rugăciunea și cântarea prorocului Avacum pentru mântuirea poporului.

Rugăciunea lui Avacum prorocul
cu cântare.

2. Doamne! Auzit-am auzul tău, și m'am temut, înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat. În mijlocul a doi vieșuitori te vei cunoaște, când se vor apropia anii, te vei cunoaște, când va veni vremea, te vei arăta, când se va turbura sufletul meu, întru mânie de milă îți vei aduce aminte.

3. Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime. Acoperit-au cerurile bunătatea lui, și de lauda lui este plin pământul.

4. Și strălucirea lui ca lumina va fi, coarne în mâinile lui, și a pus iubirea cea tare a virtutei lui.

5. Înaintea feșii lui va merge cuvânt, și va ieși la câmp dinapoia lui.

6. Stătu-au, și s'a clătit pământul. Privit-au, și s'au topit neamurile; zdumicatu-s'au munșii cu silă, topitu-s'au dealuri veșnice, călătorii veșnice ale lui.

7. În loc de ostenele a văzut corturile Etiopilor, se vor spăimânta și corturile pământului lui Madiam.

8. Au doar întru rîuri te vei mânia Doamne? Sau întru rîuri este iușimea ta? Ori în mare este pornirea ta? Că vei încăleca pre cali tăi, și încălecarea ta este mântuire.

9. Incordând vei încorda arcul tău asupra schiptrurilor, grăește Domnul, de rîuri va crăpă pământul.

10. Vedeă-vor, și în durere vor fi popoarele, risipind apele mergerile, dat-a adâncul glasul său, înălșimea nălucirile sale.

11. Ridicatu-s'a soarele, și luna a stătu întru rânduiala sa, întru lumină săgețile tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor tale.

12. Cu înfricoșare vei împușină pământul, și întru mânie vei surpă neamurile.

13. Ieșit-ai spre mântuirea poporului tău, ca să mântuești unsul tău, pus-ai pre capetele celor fărădelege moarte, ridicat-ai legături până la grumaz.

14. Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremură-se-vor înfrînsele, deschide-vor frânele sale, ca săracul cel ce mănâncă întru ascuns.

15. Și ai suit la mare cali tăi turburând ape multe.

16. Păzit-am și s'a spăimântat inima mea de glasul rugăciunei buzelor mele, și a intrat cutremur în oasele mele, și întru mine s'a turburat virtutea mea; odihni-voiu în ziua necazului meu, ca să mă suit eu la poporul nemerniciei mele.

17. Pentrucă smochinul nu va rodi, și nu vor fi roduri în vii; minșiva lucrul maslinului, și câmpli nu vor face mâncare; lipsit-au dela mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

18. Iar eu întru Domnul mă voi bucura, veseli-mă-voiu de Dumnezeu mântuitorul meu.

20. Psalm 10, 4; Sofon. 1, 7.

3. 3. Isaia 40, 25; A 2 Lege 33, 2.

6. Psalm 113, 4.

9. Ps. 77, 15, 16 și 104, 40.

19. Domnul Dumnezeu puterea mea, și va rândui picioarele mele spre săvârșire, preste cele înalte mă sue

pre mine, ca să biruiesc întru cântarea lui.

PROROCIA LUI SOFONIE

CAP. 1.

Prorocie împotriva Iudei și Ierusalimului. Ziua mâniei Domnului.

Cuvântul Domnului, care s'a făcut către Sofonie al lui Husi, al fiului lui Godolie, al fiului lui Amorie, al fiului lui Ezechie, în zilele lui Iosiea fiul lui Amon împăratul Iudei.

2. Cu sfârșire să se sfârșască de pre fața pământului, zice Domnul.

3. Sfârșască-se omul și dobitoacele, sfârșască-se pasărele cerului și peștii mării, și vor slăbi necredincioșii, și voi pierde pre cei fără-delege de pre fața pământului, zice Domnul:

4. Și voi întinde mâna mea preste Iuda și preste toți cei ce locuiesc în Ierusalim, și voi lua din locul acesta numele vaalimilor și numele popilor.

5. Și pre cei ce se închină în podurile caselor oștirea cerului, și pre cei ce se închină și pre cei ce se jură pre Domnul și pre cei ce se jură pre împăratul lor.

6. Și pre cei ce se abat dela Domnul și pre cei ce nu caută pre Domnul și pre cei ce nu se țin de Domnul.

7. Temeși-vă de fața Domnului Dumnezeu, că aproape este ziua

Domnului, că au gătit Domnul jertfa sa, și au sfințit pre cei chemași ai săi.

8. Și va fi în ziua jertfei Domnului, și voi izbândi asupra domnilor și asupra casei împăratului și asupra tuturor, cari s'au îmbrăcat cu îmbrăcăminte streină.

9. Și voi izbândi aeeva asupra tuturor celor din porți în ziua aceea, cari umplu casa Domnului Dumnezeului său de păgânătate și de viclenie.

10. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul: glas de strigare dela poarta împungătorilor, și vaet dela a doua, și zdrobire mare dela munși.

11. Plângeți cei ce locuiți lumea, că s'a asemănat tot poporul cu Hanaan, și au pierit toți cei ce s'au înălțat cu arginți.

12. Și va fi în ziua aceea, cercă-voiu Ierusalimul cu lumină, și voi izbândi asupra oamenilor hulitori, asupra strejilor lor, cei ce zic întru inimile lor: nu va face bine Domnul, nici va face rău.

13. Și va fi puterea lor de jaf, și casele lor de stricare, și vor zidi case, și nu vor lăcui într'insele, și vor sădi vii, și nu vor bea vinul lor.

14. Că aproape este ziua Domnului cea mare, aproape și grabnică foarte. Glasul zilei Domnului amar și cumplit s'a rânduit tare.

19. A 2 Lege 32, 13.

1. 3. Ierem. 4, 25.

5. 4 Imp. 17, 33 și 23, 12; Ierem. 19, 13.

6. Isaia 1, 4; și 59, 13.

7. Avacum 2, 20; Zab. 2, 13; Iezech. 39, 17.

10. Ierem. 39, 2, 3.

12. Ierem. 48, 11; Iov 22, 12.

13. A 2 Lege 28, 30.

14. Amos 4, 2 și 5, 11.

15. Ziua mâniei este ziua aceea, ziua necazului și a nevoii, ziua chinului și a peririi, ziua ceței și a în-tunerecului, ziua norului și a ne-gurii.

16. Ziua trâmbișii și a strigării preste cetățile cele tari și preste un-ghiurile cele înalte.

17. Și voi necăji pre oameni, și vor umblă ca orbii, că au păcătu-it Domnului, și va vărsa sângele lor ca jărâna, și trupurile lor ca băli-gile de bou.

18. Și argintul lor și aurul lor nu'i va putea mântui pre ei în ziua mâniei Domnului, și de focul râvnei lui se va topi tot pământul, că sfâr-șit și grăbire va face preste toți cei ce lăcuesc pre pământ.

CAP. 2.

Indemnare spre pocăință. Mustrarea neamurilor.

Adunași-vă și vă legași neamul cel anepedepsit.

2. Mai înainte de ce veși fi voi, ca o floare, care trece împreună cu ziua, mai 'nainte de ce va veni preste voi mâniea Domnului, mai înainte de ce va veni preste voi ziua mâniei Domnului.

3. Căutași pre Domnul toși smeriții pământului, faceși judecată, și căutași dreptatea și le alegeși pre ele, ca să vă acoperiși în ziua mâniei Domnului.

4. Că Gaza se va jefui, și Ascalonul se va pustii, și Azoful la amiazăzi se va lepădă, și Acaronul se va desrădăcină.

5. Vai celor ce lăcuși funiea mării! Nemernicii Criteților, cuvântul Domnului preste voi, Hanaan, pământul celor de alt neam, și vă voi pierde pre voi din lăcaș.

6. Și va fi Critul pășune furme-lor și stână oilor.

7. Și va fi funiea mării celor ră-mași ai casei Iudei, preste ei se vor paște în casele Ascalonului, în de-seară vor poposi de către fața fi-ilor lui Iuda, că i-au cercetat pre ei Domnul Dumnezeu lor, și au în-tors robiea lor.

8. Auzit-am ocările lui Moav și bătăile fiilor lui Amon, cu care au ocărit pre poporul meu, și s'au mă-rit preste hotarele mele.

9. Pentru aceea, viu sunt eu, zice Domnul puterilor, Dumnezeu lui I-srail; că Moav ca Sodoma va fi, și fiil lui Amon ca Gomora și Dama-scul părăsit, ca stogul din arie și pierit în veac; și cei rămași ai po-porului meu îi vor jefui pre ei, și cei rămași ai neamului meu îi vor moșteni pre ei.

10. Aceasta este lor pentru seme-ția lor, pentru că au ocărit și s'au mărit asupra Domnului atotfiitorul.

11. Arătă-se-va Domnul preste ei și va pierde pre toși dumnezeii nea-murilor pământului, și se vor în-chină lui fiecare din locul său, toate ostroavele neamurilor.

12. Și voi Etiopenilor răpiți veși fi de sabia mea.

13. Și voi înfinde mâna mea preste miazănoapte și voi pierde pre Asirieni, și voi pune pre Ninevi-teni întru pustiire fără de apă ca o pustie.

14. Și vor paște în mijlocul ei fur-me, și toate hiarele pământului, și hamelii și aricii în podurile ei vor zăceă, și hiarele vor strigă în gău-riile ei, și corbil în porțile ei, că che-drul este ridicarea ei.

8. Jerem. 49, 2.

9. Isaia 13, 19; Iezechil 16, 49; Amos 1, 13.

10. Isaia 16, 6.

11. Malachie 1, 11; Ioan 4, 21.

13. Naum 1, 8.

14. Isaia 14, 23; Isaia 34, 11.

15. Jerem. 30, 7; Ioil 2, 11; Amos 5, 18;

18. Pilde 11, 4; Iezec. 7, 19.

2. 4. Zab. 9, 5.

15. Aceasta este cetatea cea defăimătoare, care lăcuește întru nădejde, care zice întru inima sa: eu sunt, și după mine nu este mai mult alta, cum s'a pustiit și s'a făcut pășune hiarelor? Tot cel ce va trece prin ea, va șueră și va mișcă mâinile sale.

CAP 3.

*Musturarea Iudeilor pentru fărădelegi.
Făgăduința mântuirii.*

O cetatea cea luminată! Și răscum-părată, porumbița

2. N'a ascultat glasul, n'a primit învășătura, spre Domnul n'a nădăjduit, și către Dumnezeu ei nu s'a apropiat.

3. Boierii ei întru ea ca leii răcnind, judecătorii ei ca lupii Araviei nu lăsau până dimineața.

4. Prorocii ei purtători de duh, oamenii hulitori, preoții ei spurcă sfintele și fac păgânătate împotriva legii.

5. Iar Domnul drept este în mijlocul ei, și nu va face strâmbătate, dimineața de dimineață va da judecata sa la lumină, și nu s'a ascuns, și nu știe nedreptate în cere, și nu spre priciri strâmbătate.

6. Întru stricăciune am tras pe cei trufași, pierit-au întăriturile lor, pustiit-voiu căile lor de tot, ca să nu călătorească, sfârșitu-s'au cetățile lor, pentrucă nimenea nu eră, care să stea, și nici să lăcuiască.

7. Zis-am: însă temeți-vă de mine și primiți certarea, și nu veți pieri din ochii ei, toate câte am izbândit asupra ei, gătește-te, mănecă, pierit-a tot poghircul lor.

8. Pentru aceea, așteaptă-mă pre mine, zice Domnul: în ziua învierii mele spre mărturie.

9. Că judecata mea este spre adunarea neamurilor, ca să primesc pre împărași, ca să vărs preste ei toată iușimea mâniei mele, că de focul răvnei mele se va topi tot pământul.

10. Că atunci voiu întoarce la popoare limbă în neamul ei, ca să cheme toți numele Domnului, și să'i slujască lui supt un jug.

11. Dela marginile rîurilor Etiopiei voiu lua dintru cei risipiți ai mei, și vor aduce mie jertfe.

12. În ziua aceea nu te vei rușina de toate izvodirile tale, cu care ai făcut păgânătate asupra mea, că atunci voiu lepădă dela tine ocările mândriei tale, și mai mult nu vei adaoge a te mări în muntele cel sfânt al meu.

13. Și voiu lăsa întru tine popor blând și smerit, și se vor teme de numele Domnului rămășițele lui Israel.

14. Și nu vor face strâmbătate și nu vor grăi deșarte, și nu se va afla în gura lor limbă înșelătoare, pentrucă aceia se vor paște și vor dormi și nu va fi cine să'i sperie.

15. Bucură-te foarte fata Sionului, vestește fata Ierusalimului, veselește-te și te mângâie din toată inima ta fata Ierusalimului.

16. Șters-au Domnul nedreptățile tale, și te-au izbăvit din mâna vrăjmașilor tăi. Împăratul lui Israel Domnul în mijlocul tău, și nu vei mai vedea rele.

17. În vremea aceea zice-va Domnul Ierusalimului: îndrăznește Si-oane, să nu slăbească mâinile tale.

18. Domnul Dumnezeuul tău întru tine puternic este să te mântuiască, aduce-va preste tine veselie, și te va înnoi întru dragostea sa, și se

3. 2. Ierem. 5, 6.

3. Iezech. 22, 27; Fivacum 1, 8; Ierem. 5, 6.

4. Ierem. 23, 11, 32; Mibee 3, 11.

5. Ierem. 6, 15.

10. Isaia 19, 21. 11. Ps. 67, 32.

12. Isaia 6, 13. 13. Isaia 6, 13.

15. Isaia 12, 6; 35, 1, 2 și 54, 1; Psalm 45, 5.

17. Zab. 2, 7.

va veselii de tine întru mângâere, ca în zi de serbare.

19. Și voi adună pre cei zdrobiți ai tăi, vai de cel ce va ridică asupra ta ocară.

20. Iată eu fac întru tine pentru tine în vremea aceea zice Domnul; și voi mântui pre cea struncinată și pre cea lepădată voi primi, și voi pune pre ei întru mărire, și numiți în tot pământul.

21. Și nu se vor rușina în vremea aceea, când bine voi face vouă, și în vremea când vă voi primi pre voi; că vă voi da pre voi să aveți nume vestit și de laudă la toate popoarele pământului, când voi întoarce eu robia voastră înaintea voastră, zice Domnul.

PROROCIA LUI AGHEU

CAP. 1.

*Musturarea Iudeilor pentru trândăvie.
Indemnare la rezidirea templului.*

În al doilea an pre vremea lui Darius împăratul, în luna a șasea, în ziua dintâi a lunii, fost-a cuvântul Domnului în mâna lui Agheu prorocul, zicând: grăește către Zorovavel fiul lui Salafii din neamul lui Iuda și către Isus fiul lui Iosedec preotul cel mare, zicând:

2. Acestea grăiește Domnul atotfiitorul, zicând: poporul acesta zice, n'a venit vremea a zidi casa Domnului.

3. Și a fost cuvântul Domnului în mâna lui Agheu prorocul, zicând:

4. De este vouă vreme, ca să lăcuți în casele voastre cele înfundate, iar casa mea aceasta este pustie.

5. Și acum acestea zice Domnul atotfiitorul; puneți inimile voastre întru căile voastre.

6. Ați semănat mult și ați cules puțin, mâncat-ați și nu v'ați săturat, băut-ați și nu v'ați îmbătat, îm-

brăcatu-v'ați și nu v'ați încălzit înfrînsele, și cel ce adună neamurile le-au adunat într'o legătură spartă.

7. Acestea zice Domnul atotfiitorul; puneți inimile voastre întru căile voastre.

8. Suiți-vă în munte, și tăiați lemne, și zidiți casa, și bine voi fi întru dansa, și mă voi proslăvi, zice Domnul.

9. Căutat-ați la multe și s'au făcut pușine, s'au adus în casă și le-am suflat pre ele, pentru aceea acestea zice Domnul atotfiitorul; pentru că casa mea este pustie, și voi vă duceți fiecare în casa sa.

10. Pentru aceea va înceia cerul a da rouă, și pământul își va trage odraslele sale.

11. Și voi aduce sabie preste pământ și preste munți și preste grâu și preste vin și preste unfuldelemn și preste toate câte scoate pământul, și preste oameni și preste dobitoace și preste toate lucrurile mâinilor lor.

12. Și a auzit Zorovavel fiul lui Salafii din neamul lui Iuda, și Isus fiul lui Iosedec preotul cel mare, și

20. Mibea 4, 13.

1. 1. Esdra 3, 2 și 5, 1.

4. 2 Imp. 7, 2.

6. A 2 Lege 28, 38; Mibea 6, 15; Isaia 5, 11.

10. Lev. 26, 19. 11. Amos 4, 7.

toți ceilalți ai poporului glasul Domnului Dumnezeuului său, și cuvintele lui Agheu prorocul, precum l-au trimis pre el Domnul Dumnezeuul lor la ei, și s'a temut poporul de fața Domnului.

13. Și a zis Agheu vestitorul Domnului din vestitorii Domnului către popor : eu sunt cu voi, zice Domnul.

14. Și au deșteptat Domnul duhul lui Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, și duhul lui Isus fiul lui Iosedec preotul cel mare, și duhul celorlalți ai tot poporului, și au intrat, și făceau lucrurile în casa Domnului atotșitorul Dumnezeuul său.

CAP. 2.

Prorocie despre rezidirea templului al doilea și strălucirea lui.

In ziua a douăzeci și patru a lunii a șasea, în anul al doilea al împărăției lui Darie împărat.

2. În luna a șaptea în douăzeci și una de zile ale lunii grăit-au Domnul prin mâna lui Agheu prorocul zicând:

3. Grăiește către Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, și către Isus feciorul lui Iosedec preotul cel mare, și către toți ceilalți ai poporului zicând:

4. Cine dintru voi a văzut casa aceasta întru mărirea sa cea dintâiu? Și cum voi o vedeți pre ea acum, ca și cum n'ar fi înaintea voastră?

5. Și acum întărește-te Zorovavele, zice Domnul; și te întărește Isuse fiul lui Iosedec preotul cel mare, și să se întărească tot poporul pământului, zice Domnul, și faceți, pentrucă eu cu voi sunt, zice Domnul atotșitorul.

6. Cuvântul care am spus vouă, când ați ieșit din pământul Eghipe-

tului, și duhul meu a stăfuit în mijlocul vostru, îndrăsniți.

7. Că acestea zice Domnul atotșitorul, încă odată eu voiu clăși cerul și pământul și marea și uscatul.

8. Și voiu clăși toate neamurile, și vor veni cele alese ale tuturor neamurilor, și voiu umplea casa aceasta de mărire, zice Domnul atotșitorul.

9. Al meu este argintul și al meu este aurul, zice Domnul atotșitorul.

10. Că mărirea cea de pre urmă a casei aceștia mai mare va fi de cât cea dintâiu, zice Domnul atotșitorul, și în locul acesta voiu da pace zice Domnul atotșitorul, și pacea sufletului spre ocrotire la tot cel ce zidește, ca să ridice Biserica aceasta.

11. În douăzeci și patru ale lunii a noua, în anul al doilea în zilele lui Darie, fost-a cuvântul Domnului către Agheu prorocul, zicând:

12. Acestea zice Domnul atotșitorul: întreabă pre preoți legea, zicând:

13. De va lua om carne sfântă cu marginea hainei lui, și se va atinge marginea hainei lui de pâine, au de fiertură, au de vin, au de untdelemn, au de ori ce mâncare, au sfinși-se-va? Și au răspuns preoții, și au zis: nu.

14. Și a zis Agheu : de se va atinge cel pângărit cu sufletul de acestea, oare pângări-se-vor? Și au răspuns preoții, și au zis: pângări-se-vor.

15. Și a răspuns Agheu, și a zis: așa este poporul acesta, și așa este neamul acesta înaintea mea, zice Domnul, și așa toate lucrurile mâinilor lor, și tot care se va apropia acolo, se va pângări; pentru luările lor cele de dimineața, vor avea durere de către fața ostenelelor sale,

și urați pre cel ce muștră în porți.

16. Și acum puneți în inimile voastre din ziua aceasta, și înainte, mai înainte de a se pune piatră pre piatră în Biserica Domnului.

17. Cări ați fost, când ați băgat în groapă douăzeci de măsurile de orz, și s'au făcut zece măsurile de orz, și ați intrat în teasc, ca să scoateți cincizeci de vedre, și s'au făcut douăzeci.

18. Bătutu-v'am pre voi cu nerodire, și cu stricăciunea aerului și cu grindine toate lucrurile mâinilor voastre, și nu v'ați întors la mine, zice Domnul.

19. Deci acum puneți inimile voastre din ziua aceasta, și înainte din douăzeci și patru de zile ale luni a noua, din ziua în care s'a întemeiat Biserica Domnului, puneți în inimile voastre.

20. De se va cunoaște mai mult

în arie, și mai mult viea și smochinul și rodiul, și lemnele maslinului, care nu aduc roadă, din ziua aceasta le volu binecuvânta.

21. Și a fost cuvântul Domnului adouă oară către Agheu prorocul în douăzeci și patru ale luni, zicând:

22. Grăiește către Zorovavel fiul lui Salatiil din neamul lui Iuda, zicând: eu cutremur cerul și pământul și marea și uscatul.

23. Și voiți pierde scaunele, și puterea împărașilor neamurilor, și voiți sfărâma carele și călăreșii, și se vor pogori caii și călăreșii lor, fiecare cu sable asupra fratelui său.

24. În ziua aceea zice Domnul atotșiiitorul: luă-te-voiu pre tine, Zorovavel feciorul lui Salatiil sluga mea, zice Domnul și te voiu pune ca pre o pecetie, că pre tine te-am ales zice Domnul atotșiiitorul.

PROROCIA LUI ZAHARIA

CAP. 1.

Indemnare spre pocăință și frica lui Dumnezeu, întărită prin două vedenii.

În luna a opta în anul al doilea pre vremea lui Darie, fost-a cuvântul Domnului către Zaharia prorocul, fiul lui Varahia, care a fost fecior lui Add, zicând:

2. Mâniatu-s'au Domnul pre părinții voștri cu mânie mare.

3. Și vei zice către ei: acestea zice Domnul atotșiiitorul: întoarceți-vă la mine, zice Domnul puterilor, și mă voiu întoarce către voi, zice Domnul puterilor.

4. Și nu liși ca părinții voștri, pre cari i-au muștrat prorocii cei mai dinainte zicând: acestea zice Domnul atotșiiitorul: întoarceți-vă dela căile și dela izvodirile voastre cele rele, și n'au ascultat, și n'au luat aminte ca să mă asculte, zice Domnul atotșiiitorul.

5. Părinții voștri unde sunt, și prorocii? Au în veac vor trăi?

6. Însă cuvintele mele și legiuirile mele primiți-le, câte poruncesc eu cu duhul meu robilor mei prorocilor, cari au apucat pre părinții voștri, și au răspuns și au zis: precum au rânduit Domnul atotșiiitorul, ca să facă nouă după căile noastre

4. Osie 14, 2; Ioil 2, 12; Matab. 3, 7; Ierem. 18, 11.

17. Amos 4, 9.

1. 3. Ioil 2, 12; Isaia 21, 12 și 45, 22.

și după izvodirile noastre, așa au făcut nouă.

7. În douăzeci și patru a lunii a unsprezecea, aceasta este luna lui Savat, în anul al doilea supt Darie, fost-a cuvântul Domnului către pro-rocul Zaharia, fiul lui Varahia, feciorul lui Add, zicând :

8. Văzută-am noaptea, și iată un bărbat încălecând pre cal roșu, și acesta stă între doi munți umbroși, și dinapoia lui cai roșii și suri și pestriți și albi.

9. Și am zis : ce sunt aceștia Doamne? Și a zis către mine îngerul, care grăia întru mine:

10. Eu voiu arăta ție ce sunt acestea. Și a răspuns bărbatul cel ce stă între munți și a zis către mine: aceștia sunt pre cari i-au trimis Domnul să încunjure pământul.

11. Și au răspuns ei îngerului Domnului, care stă între munți, și au zis: încunjurat-am tot pământul, și iată tot pământul se lăcuește și se odihnește.

12. Și a răspuns îngerul Domnului și a zis : Doamne atotfiitorule, până când nu te vei milostivi spre Ierusalim, și spre cetățile Iudei, pe care le-ai trecut cu vederea? Acesta este anul al șaptezecilea.

13. Și au răspuns Domnul a totfiitorul îngerului celui ce grăia întru mine, cuvinte bune și graiuri de mângâiere.

14. Și au zis către mine îngerul, cel ce grăia întru mine, strigă, zicând: acestea zice Domnul atotfiitorul: râvnit-am Ierusalimul și Sionul cu râvnă mare.

15. Și cu mânie mare mă mâniu eu asupra neamurilor, care s'au pus acolo, pentrucă eu m'am mâniat puțin, iar ei s'au pus împreună spre rele.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul: întoarce-mă-volu spre Ierusalim cu milă, și casa mea iarăș se va zidi într'însul, zice Domnul atotfiitorul, și măsură se va întinde preste Ierusalim încă.

17. Și a zis către mine îngerul cel ce grăia întru mine, mai strigă zicând, acestea zice Domnul atotfiitorul: încă se vor desfiată cetățile întru bunătați, și va milui încă Domnul Sionul, și va alege încă Ierusalimul.

18. Și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată patru coarne.

19. Și am zis către îngerul cel ce grăia întru mine: ce sunt acestea Doamne? Și au zis către mine: acestea sunt coarnele care au risipit pre Iuda și pre Israil și Ierusalimul.

20. Și mi-au arătat mie Domnul patru meșteri.

21. Și am zis: ce vin aceștia să facă? Și au zis: coarnele acestea, care au risipit pre Iuda și pre Israil l-au zdrobit, și nici unul dintru ei n'au ridicat capul, și au ieșit aceștia să le ascuță pre ele cu mâinile lor. Cele patru coarne sunt neamurile, care ridică corn asupra pământului Domnului, ca să'l risipească pre el.

CAP. 2.

Vedenia despre rezidirea Ierusalimului și chemarea neamurilor.

Și am ridicat ochii mei și am văzut, și iată un bărbat, și în mâna lui funie măsurătoare de pământ.

2. Și am zis către el: unde mergi tu? Și el a zis către mine: să mă-sor Ierusalimul, și să văz cât este lărgimea lui, și cât este lungimea.

3. Și iată îngerul cel ce grăia întru mine, stă, și alți înger ieșiă întru întâmpinarea lui.

4. Și a grăit către el zicând: aleargă și grăiește către tânărul a-

cela, zicând: plin de rod se va lăcuî Ierusalimul de mulțime de oameni și de vite, care vor fi în mijlocul lui.

5. Și eu voi fi lui zice Domnul, zid de foc împrejur, și cu mărire în mijlocul lui.

6. O! O! fugiți din pământul miezului nopței, zice Domnul, că dela patru vânturi ale cerului vă voi aduna pre voi, zice Domnul.

7. În Sion scăpați cei ce lăcuîți fata Vavilonului.

8. Că acestea zice Domnul atotșitorul: pre urma măririi m'a trimis pre mine la neamurile cele ce v'au prădat pre voi, că cel ce se atinge de voi, ca cel ce se atinge de lumina ochiului lui.

9. Că iată eu aduc mâna mea preste ei, și vor fi pradă celor ce le-au slujit lor, și veți cunoaște că Domnul atotșitorul m'au trimis pre mine.

10. Mângâe-te și te veselește fata Sionului, că iată eu viu și voi lăcuî în mijlocul tău, zice Domnul.

11. Și vor alerga neamuri multe la Domnul în ziua aceea și vor fi lui popor și vor lăcuî în mijlocul tău, și vei cunoaște, că Domnul atotșitorul m'au trimis la tine.

12. Și va moșteni Domnul pre Iuda, partea sa în pământul cel sfânt și iarăș va alege Ierusalimul.

13. Să se teamă tot trupul de fața Domnului, că s'au sculat din norii cei sfinți ai săi.

CAP. 3.

Vedenie: Marele preot Isus. Schimbarea vestmintelor rele în bune și făgăduința răscumpărării.

Și mi-au arătat Domnul pre Isus preotul cel mare stând înaintea feței îngerului Domnului, și diavolu

lul stă deadreapta lui, ca să se împrofivească lui.

2. Și au zis Domnul către diavol: ceartă-te Domnul pre tine diavole, și să te certe pre tine Domnul cel ce au ales Ierusalimul, au nu iată acesta este ca un făciune scos din foc?

3. Și Isus eră îmbrăcat în haine proaste și stă înaintea feții îngerului Domnului.

4. Și a răspuns, și a zis către cei ce stau înaintea feții sale, zicând: luați hainele cele proaste dela el, și a zis către el: iată am șters fără-delegile tale, și păcatele tale le voi curăți, și'l îmbrăcați pre el cu haină lungă.

5. Și puneți mitră curată pre capul lui, și au pus mitră curată pre capul lui, și l-au îmbrăcat cu haine.

6. Și îngerul Domnului stă.

7. Și a mărturisit îngerul Domnului către Isus zicând: acestea zice Domnul atotșitorul: de vei umbla pre căile mele, și vei păzi poruncile mele, și de vei judeca casa mea și de vei păzi curtea mea, voi da fie pre cei ce petrec în mijlocul acestora ce stau.

8. Auzi dar Isuse preotule cel mare, tu și cei mai aproape de tine, și cei ce șed înaintea feții tale, că bărbați privitori de minuni sunt, că iată eu aduc pre robul meu rășăritul.

9. Că piatra care o am dat înaintea feții lui Isus, pre o piatră șapte ochi sunt, iată eu sap groapă, zice Domnul atotșitorul; și voi șterge toată strâmbătatea pământului aceleia într'o zi.

10. În ziua aceea zice Domnul atotșitorul: chemați fiecare pre aproapele său supț vișă și supț smochin.

2, 6. Isaia 48, 20 și 52, 11.

7. Sof. 3, 17. 10. Isaia 12, 6.

13. Avacum 2, 20; Sof. 1, 7.

3. 2. Amos 4, 11.

8. Lucă 1, 78; Isaia 4, 2.

10. Miheea 4, 4.

CAP. 4.

Vedenia sfeșnicului celui de aur, ramurile de maslin și rezidirea templului.

Și s'a întors îngerul cel ce grăia mie, și m'a deșteptat pre mine, ca și cum se deșteaptă omul din somnul său.

2. Și a zis către mine : ce vezi tu ? Și am zis : văzut-am, și iată un sfeșnic tot de aur, și candelă deasupra lui, și șapte făclii pre el, și șapte clește la făcliile cele de pre el.

3. Și doi maslini deasupra lui, unul de dreapta candelii lui și altul de stânga.

4. Și am întrebat, și am zis către îngerul cel ce grăia cu mine, zicând : ce sunt acestea Doamne ?

5. Și a răspuns îngerul cel ce grăia cu mine, și a zis către mine, zicând : nu cunoști ce sunt acestea ? Și am zis : nu Doamne.

6. Și a răspuns și a zis către mine, zicând : acesta este cuvântul Domnului către Zorovavel, zicând : nu întru putere mare, nici întru tărie, ci întru Duhul meu, zice Domnul atotșiiitorul.

7. Cine ești tu muntele cel mare înaintea lui Zorovavel ca să îndreptezi ? Și voi scote piatra moștenirei, focmirea harului, harul ei.

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine zicând :

9. Măinile lui Zorovavel au întemeiat casa aceasta, și mâinile lui o vor săvârși, și vei cunoaște că Domnul atotșiiitorul m'au trimis la tine.

10. Că cine a trecut cu vederea zilele cele mici ? Și se vor bucură, și vor vedea piatra cea de cositor în mâna lui Zorovavel, acești șapte sunt ochii Domnului, cari privesc preste tot pământul.

11. Și am răspuns și am zis către el : ce sunt acești doi maslini de dreapta și de stânga candelii ?

12. Și am întrebat a doua oară, și am zis către el : ce sunt acele două stâlpi de maslini din mâinile celor două mucări de aur, cele ce varsă și aduc iarăș cleștele cele de aur ?

13. Și a zis către mine : nu știi ce sunt acestea ? Și am zis : nu Doamne.

14. Și au zis : aceștia sunt doi fii ai ungerii, ce stau înaintea Domnului a tot pământul.

CAP. 5.

Vedenia despre secera sburătoare, talantul de plumb, două muieri cu aripi, pregătiri pentru casa Vavilonului.

Și m'am întors și am ridicat ochii mei și am văzut și iată o secere zburând.

2. Și a zis către mine, ce vezi tu ? Și eu am zis : văz o secere zburând de douăzeci de coși de lungă, și de zece coși de lată.

3. Și a zis către mine : această secere este blestemul, care iese preste fața a tot pământul, că tot iurul de acum înainte până la moarte se va pedepsi, și tot cel ce jură strâmb de acum înainte până la moarte se va pedepsi.

4. Și o voi scote pre ea, zice Domnul atotșiiitorul, și va intra în casa iurului, și în casa celui ce jură strâmb pre numele meu cu minciună, și va lăcu în mijlocul casei lui, și o va pierde pre ea, și lemnele ei și pietrele ei.

5. Și a ieșit îngerul cel ce grăia cu mine, și a zis către mine : caută cu ochii tăi și vezi ce este aceasta care iese ?

6. Și am zis : ce este ? Și a zis : aceasta este măsura care iese, și

4. 2. Jerem. 1, 11; Amos 7, 8.
10. Jerem. 51, 26; Iov 38, 6.

aceasta este strâmbătatea lor în tot pământul.

7. Și iată un talant de plumb ridicat, și iată o muliere ședează în mijlocul măsurii.

8. Și a zis: aceasta este fărădelegea, și o a aruncat pre ea în mijlocul măsurii, și a aruncat piatra cea de plumb în gura ei.

9. Și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată două mulieri ieșind, și duh eră în aripile lor, și acestea aveau aripi ca de pupăză, și a ridicat măsura între pământ și între cer.

10. Și am zis către îngerul cel ce grăia cu mine: unde duc acestea măsura? și a zis către mine: să zidească ei casă în pământul Vavilonului și să'i gătească, și o vor pune pre ea acolo pre temelii sa.

CAP. 6.

Vedenia despre cele patru care ieșind din munți; încununarea marelui preot.

Și m'am întors, și am ridicat ochii mei, și am văzut, și iată patru care ieșind dintre doi munți, și munții erau de aramă.

2. La carul cel dintâiu erau cai roșii și la carul al doilea cai negri.

3. Și la carul al treilea cai albi, și la carul al patrulea cai pegi și suri.

4. Și am răspuns, și am zis către îngerul cel ce grăia cu mine: ce sunt acestea Doamne?

5. Și a răspuns îngerul cel ce grăia cu mine, și a zis: acestea sunt cele patru vânturi ale cerului, care merg ca să stea înaintea Domnului atot pământul.

6. La cel care erau cai negri, mergeau în pământul miezunopței, și cei albi mergeau după ei, și cei pegi mergeau la pământul austrului.

6. 2. Apoc. 6, 4, 5.

3. Apoc. 6, 2.

7. Și cei suri ieșau și căutau, ca să meargă să încunjure pământul, și a zis: mergeți și încunjuțați pământul, și au încunjuțat pământul.

8. Și a strigat și a grăit către mine, zicând: iată cei ce merg la pământul miezului nopții, și a făcut să odihnească mâinea mea pre pământul miezului nopții.

9. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând: ia cele din robie dela boieri și dela cei folositori a ei și dela cei ce o au cunoscut pre ea.

10. Și vei intră tu în ziua aceea în casa lui Iosie fiul lui Sofonie, care a venit din Vavilon.

11. Și vei luă argint și aur, și vei face cununi, și le vei pune pre capul lui Isus preotul cel mare fiul lui Iosedec.

12. Și vei zice către el: acestea zice Domnul atotșitorul: iată bărbat căruia este numele răsăritul, și supt el va răsări și va zidi casa Domnului.

13. Și acesta va luă putere, și va ședează și va împărăși pre scaunul său, și va fi preot deadreapta lui, și sfiat de pace va fi între amândoi.

14. Iar cununa va fi celor ce așteaptă, și celor folositori ei și celor ce o au cunoscut pre ea, și spre har fiul lui Sofonie, și spre cântare în casa Domnului.

15. Și cei ce sunt departe dela ei vor veni, și vor zidi în casa Domnului, și veți cunoaște, că Domnul atotșitorul m'au trimis pre mine la voi, și va fi, auzind veși auzi glasul Domnului Dumnezeuului vostru.

CAP. 7.

Dumnezeu leapădă posturile Evreilor și sfătuește faptele îndreptării.

Și a fost în anul al patrulea supt Darie împăratul, fost-a² cuvântul

12. Isaia 4, 2; Lucă 1, 78.

Domnului către Zaharia în ziua a patra a lunii a noua, care este ha-selev.

2. Și a trimis în Veșil, Sarasar și Arveseer împăratul și oamenii lui, ca să se roage Domnului.

3. Zicând către preoșii cei ce erau în casa Domnului atotșiiitorul, și către proroci zicând: intrat-a aici în luna a cincea sfinșirea, precum a făcut acum în mai mulți ani.

4. Și a fost cuvântul Domnului puterilor către mine zicând:

5. Grăiește către tot poporul pământului și către preoși, zicând: de veși posti, sau veși plânge în a cincea sau a șaptea, și iată șaptezeci de ani, au posti ași posti mie?

6. Și de veși mîncă sau veși bea, au nu voi mîncăși și voi beși?

7. Au nu sunt acestea cuvintele, care le-au grăit Domnul în mâna prorocilor celor mai dinainte? Când eră Ierusalimul lăcuit și îndestulat, și cetățile lui împrejur și muntele și câmpul eră lăcuit?

8. Și a fost cuvântul Domnului către Zaharia, zicând:

9. Acestea zice Domnul atotșiiitorul: judecași judecată dreaptă, și faceși milă și îndurare fiecare către fratele său.

10. Și pre văduvă și pre sirman și pre nemernic și pre sărac nu a-supriși, și de răutatea fratelui său fiecare să nu vă aduceși aminte întru inimile voastre.

11. Și n'au ascultat ca să iă aminte, și au întors dosul cu îndărătnicie, și urechile lor le-au îngreuiat, ca să nu auză.

12. Și inima lor și-au rânduit-o neascultătoare, ca să nu auză legea mea, și cuvintele, care le-au trimis

7. 2. Esdra 2, 28; Neemia 7, 32 și 11, 31.

5. Isaia 58, 5; Ieremia 41, 1.

7. Jerem. 17, 26.

10. Eșire 22, 22; Isaia 1, 23; Ieremia 5, 28; Pilde 22, 22, 23.

12. Pilde 1, 28 și 28, 9; Isaia 1, 15.

Domnul atotșiiitorul întru duhul său în mâna prorocilor celor mai dinainte, și s'a făcut mânie mare dela Domnul atotșiiitorul.

13. Și va fi precum au zis, și n'au ascultat de el, așa vor strigă, și nu'i voi auzi, zice Domnul atotșiiitorul.

14. Și'i voi lepădă pre ei la foarte neamurile, care nu le-au cunoscut, și pământul se va pustiî pre urma lor, pentrucă nu va fi cel ce să treacă, și să se întoarcă, și au pus pământul cel ales întru pustiire.

CAP. 8.

Binecuvântarea Ierusalimului și întoarcerea popoarelor către Domnul.

Și a fost cuvântul Domnului atotșiiitorul, zicând:

2. Acestea zice Domnul atotșiiitorul: râvnit-am Ierusalimul și Sionul cu râvnă mare, și cu mânie mare l-am râvnit.

3. Așa zice Domnul: întoarce-mă-voiu spre Sion, și voiu lăcuî în mijlocul Ierusalimului, și se va chemă Ierusalimul cetate adevărată, și muntele Domnului atotșiiitorul, munte sfânt.

4. Acestea zice Domnul atotșiiitorul: încă vor ședeă bătrânii și bătrânele în ulișele Ierusalimului, fiecare având toiagul său în mâna sa pentru mulțimea zilelor.

5. Și ulișele cetății se vor umpleă de prunci și de fete, jucându-se în ulișele ei.

6. Acestea zice Domnul atotșiiitorul: de va fi cu neputință înaintea rămășișelor poporului acestuia în zilele acelea, au doară și înaintea mea cu neputință va fi? Zice Domnul atotșiiitorul.

7. Acestea zice Domnul atotșiiitorul: iată, eu voiu mântui pre popo-

8. 3. Isaia 1, 26.

rul meu din pământul răsăritului, și din pământul apusului.

8. Și'l voi aduce pre dânsul, și'l voi așeză în mijlocul Ierusalimului, și'mi va fi mie popor, și eu voi fi lui Dumnezeu întru adevăr și întru dreptate.

9. Acestea zice Domnul atotfiitorul: să se întărească mâinile voastre, cari auziți în zilele acestea cuvintele acestea din gura prorocilor, din ziua întru care s'a întemeiat casa Domnului atotfiitorul, și de când s'a zidit Biserica.

10. Pentrucă mai înainte de zilele acestea plata oamenilor nu va fi spre dobândă, și preț nu vor avea vitele, și nici cel ce va intra, nici cel ce va ieși nu va avea pace de necaz, și voi trimitte pre toți oamenii, pre fiecare asupra vecinului său.

11. Iar acum nu după zilele cele dinfăiu voi face eu în zilele acestea rămășițelor poporului acestuia, zice Domnul atotfiitorul.

12. Ci voi face pace. Viea va da rodul său, și pământul va da odraslele sale, și cerul va da roua sa, și voi face să moștenească rămășițele poporului meu toate acestea.

13. Și va fi, în ce chip ați fost blestem întru neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israil, așa vă voiu mântui pre voi, și veți fi întru binecuvântare, îndrăzniți, și să se întărească mâinile voastre.

14. Pentrucă așa zice Domnul atotfiitorul: în ce chip am gândit să vă necăjesc pre voi, când m'au mântiat pre mine părinții voștri, zice Domnul atotfiitorul, și nu mi-au părut rău.

15. Așa sunt gata, și am gândit în zilele acestea să fac bine Ieru-

salimului și casei lui Iuda: îndrăzniți.

16. Acestea sunt cuvintele care să le faceți: grațiți adevărul fiește-care către vecinul său, adevăr și judecați de pace, și drept judecați în porțile voastre.

17. Și nimenea din voi rău vecinului său să nu gândească în inima sa, și jurământul cel mincinos să nu'l iubiți, pentrucă toate acestea le-am urât, zice Domnul atotfiitorul.

18. Și a fost cuvântul Domnului atotfiitorul către mine, zicând:

19. Acestea grăește Domnul atotfiitorul: postul al patrulea și postul al cincilea și postul al șaptelea și postul al zecelea vor fi casei Iudei spre bucurie și spre veselie și spre sărbători bune, și vă veseliți, și adevărul și pacea să o iubiți.

20. Acestea zice Domnul atotfiitorul: încă vor veni popoare multe și cei ce lăcuiesc în cetăți multe.

21. Și se vor adună cei ce lăcuiesc în cinci cetăți, într'o cetate, zicând: mergând să mergem să ne rugăm feței Domnului, și să căutăm fața Dumnezeului atotfiitorul, merge-voiu și eu.

22. Și vor veni popoare multe și neamuri multe, și vor căuta fața Domnului atotfiitorul în Ierusalim, ca să facă milostivă fața Domnului.

23. Acestea zice Domnul atotfiitorul, în zilele acelea apucă-se-vor zece oameni din toate limbile neamurilor, și se vor apucă de poala hainei bărbatului Iidov, zicând: merge-vom cu tine, că am auzit că Dumnezeu cu voi este.

9. Evrei 12, 12.

10. Isaia 3, 5; Judec. 7, 21.

16. Efeseni 4, 25. 19. Efes. 4, 25.

22. Isaia 2, 3, 4 și 16, 5; 66, 18; Mib. 4, 2, 3; Ps 101, 16.

23. Daniil 7, 14; Apoc. 5, 9.

CAP. 9.

Făgăduința binefacerilor dumnezeiești; prorocie despre chemarea păgânilor.

Luarea cuvântului Domnului în Pământul lui Adrah și a Damascului jertfa lui, că Domnul caută spre oameni și spre toate neamurile lui Israil.

2. Și în Imat în hotarele lui, Tirul și Sidonul, că au fost prea înfelepți.

3. Și Tirul ș'a zidit luiș țările, agonisitu-ș'a argint ca țărâna, adunatu-ș'a aur ca tina drumurilor.

4. Pentru aceea Domnul îl va moșteni pre el, și va bate pre mare țărârea lui, și el de foc se va topi.

5. Vedeă-va Ascalonul, și se va spăimântă, și Gaza, și se va întristă foarte, și Acaronul, că s'a rușinat de greșala sa, și va peri împăratul dela Gaza, și Ascalonul nu se va lăcuț.

6. Și vor lăcuț cei de alt neam în Azot, și voiu strică semeștea celor de alt neam.

7. Și voiu luă sângele lor din gura lor, și urficiunile lor dintre dinții lor, și vor rămâneă și aceștia Dumnezeului nostru, și vor fi ca un căpitan de o mie întru Iuda, și Acaronul ca Ievuzeul.

8. Și voiu pune supț casa mea ridicare, ca să nu treacă, nici să se întoarcă, și nu va mai veni preste ei prigonitor, că acum am văzut cu ochii mei.

9. Bucură-te foarte fata Sionului, strigă fata Ierusalimului, iată împăratul tău vine la tine drept și însuș mântuitor blând și călare pre asin și pre mânz tânăr.

10. Și va pierde cărușele din Efraim și caii din Ierusalim, și va peri

arcul de rășboiu și mulțimea și pacea din neamuri, și va stăpâni preste ape dela mare până la mare și dela râuri până la marginile pământului.

11. Și tu întru sângele așezământului tău ai slobozit pre cei legați ai tăi din groapa ce n'are apă.

12. Ședeă-veși întru întărîre legății adunării; și pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite voiu răsplăși fie.

13. Pentrucă te-am încordat mie pre tine Iudo, ca pre un arc, umplut-am pre Efraim; și voiu ridică pre fiii tăi Sioane asupra fiilor Elinilor, și te voiu pipăi ca sabia rășboinicului.

14. Și Domnul va fi preste ei și va ieși ca fulgerul săgeata lui, și Domnul Dumnezeu atofșiitorul cu trâmbișa va trâmbișă și va merge cu cutremurul îngrozirei sale.

15. Domnul atofșiitorul va apăra pre dânșii, și'i vor potopi pre ei, și'i vor doborî pre ei cu pietre din praștie, și vor beă sângele lor ca vinul și vor umpleă ca blidele jertfelnicului.

16. Și va mântul pre ei Domnul Dumnezeul lor în ziua aceea, ca pre oi pre poporul său, pentrucă pietre sante se tăvălesc pre pământul lui.

17. Că orice este bun al lui este, și orice este ales dela el este, grū finerilor, și vin cu bun miros la fecioare.

CAP. 10.

Făgăduința întoarcerii Evreilor din robie și sfărâmarea idolilor.

Cereși dela Domnul ploaie la vreme timpurie și târzie, Domnul au

9. 3. Iezech. 28, 4. 4. Iezech. 26, 3, 4.

5. Sof. 2, 4.

9. Isaia 32, 1; 62, 11; Mat. 21, 5.

10. Isaia 49, 6; Mib. 5, 5; Ps. 2, 8; și 71, 8.

11. Mat. 26, 28; 1 Cor. 11, 25.

12. Isaia 40, 2; Ps. 60, 4.

14. Ps. 18, 5. 16. Isaia 14, 2.

10. 1. H 2 Lege 11, 14; Ioil 2, 23; Iov 38, 24; 37, 6.

făcut nori, și ploaie de iarnă va da lor, flecăruia iarbă în țarină.

2. Pentru că grăind a grăit ostelele, și vrăjitorii vedenii mincinoase și vise mincinoase grăiau, îndeșert se mângâiau, pentru aceea s'au dus ca oile și s'au chinuit, că nu eră vindecare.

3. Asupra păstorilor s'a întărâtat mânia mea, și asupra mieilor voiu cercetă, și va cercetă Domnul Dumnezeu atotfiitorul turma sa casa lui Iuda, și'i va pune pre ei ca pre un cal al său bine gătit la răsboiu.

4. Și de pre dânsul a privit, și de pre el a așezat arcul cu duh de mânie, și dela el va ieși tot cercetătorul întru aceasta.

5. Și vor fi ca răsboinicii, cari calcă țina în drumuri la răsboiu și se vor rânduî la răsboiu, că Domnul va fi cu ei, și se vor rușină de tot călăreșii callor.

6. Și voiu întări casa lui Iuda, și casa lui Iosif voiu mântui, și voiu face pre ei să lăcuiască, că i-am iubit pre ei, și vor fi cum erau când nu i-am fost lepădat pre ei, că eu sunt Domnul Dumnezeu lor, și'i voiu auzi pre ei.

7. Și vor fi ca niște răsboinici ai lui Efraim, și se va bucură inima lor ca de vin, și fiii lor vor vedeă și se vor veseli, și se va bucură inima lor întru Domnul.

8. Semn le voiu dà lor, și'i voiu primi pre ei, că'i voiu răscumpără pre ei, și se vor înmulși, precum erau mulți.

9. Și voiu semănă pre ei întru popoare, și cei de departe își vor aduce aminte de mine, și vor hrăni pre fiii săi, și se vor întoarce.

10. Și'i voiu întoarce pre ei din pământul Eghiptului, și dela Asirieni voiu primi pre ei, și'i voiu băgă pre ei în pământul Galaadului și în

Livan, și nu va rămâneă din ei nici unul.

11. Și vor trece prin mare îngustă, și vor lovi în mare valurile și se vor uscă toate adâncurile rufurilor, și se va luă toată semeția Asirienilor, și schiptrul Eghiptului se va luă.

12. Și'i voiu întări pre ei întru Domnul Dumnezeu lor, și întru numele lui se vor lăudă, zice Domnul.

CAP. 11.

Pustiirea țării evreești; cei treizeci de arginți. Păstorii cei răi și pedepsirea lor.

Deschide Livane porțile tale, și să dmănânce focul chedrii tăi.

2. Vaite-se pinul, că a căzut chedrul, că foarte dosădiși s'au făcut cei măriși. Văitași-vă stejarii Vasanitidei, că s'a smuls dumbrava cea împreună sădită.

3. Glasul păstorilor celor ce plâng, pentru că ficăloasă s'a făcut mărirea lor, glasul leilor celor ce răcnesc, că s'a dosădit măreția Iordanului.

4. Acestea zice Domnul atotfiitorul: pașteți oile junghierei.

5. Care cei ce le-au câștigat le junghieau, și nu le păreau rău, și cei ce le vindeau ziceau: bine este cuvântat Domnul, că ne-am îmbogățit, și păstorii lor nu pătimeau nimic pentru ele.

6. Pentru aceea mai mult nu voiu cruță pre cel ce lăcuesc pământul zice Domnul; și iată eu dau pre oameni, pre fieștecare în mâinile aproapelui său, și în mâinile împăratului lui, și vor tăia pământul, și nu voiu scoate din mâna lor.

7. Și voiu paște oile junghierii în Hananitida, și voiu luă mie două toiege, pre unul l-am numit frumu-

12. Mibeez 4, 5.

11. 7. Iezech. 34, 23.

seje și pre celalt l-am chemat funie, și voiui paște oile.

8. Și voiui luă pre cei trei păstori întru o lună, și se va îngreuiă sufletul meu asupra lor, că și sufletele lor răgneau asupra mea.

9. Și am zis: nu voiui paște pre voi, ce moare moară, și ce lipsește lipsească, și ceilalți mănânce fieștecare cărnurile de aproapei lui său.

10. Și voiui luă toiagul meu cel frumos, și'l voiui aruncă, ca să stric legătura mea de pace, care am legat cu toate popoarele pământului.

11. Și se va strică în ziua aceea, și vor cunoaște toți Hananeii pre oile cele păzite mie; că cuvântul Domnului este.

12. Și voiui zice către ei: de este bine înaintea voastră, dași prejul meu, sau vă lepădați? Și au pus prejul meu treizeci de arginși.

13. Și au zis Domnul către mine: aruncă-i pre ei în topitoare, și vezi de este lucru lămurit, în ce chip m'au ispitit ei, și am luat cei treizeci de arginși, și i-am aruncat în topitoare în casa Domnului.

14. Și am aruncat al doilea toiag al meu, care eră funie, ca să stric legătura de pace între Iuda și între Israil.

15. Și au zis Domnul către mine: ia-ți încă fie vase păstorești, de păstor nechibzuit.

16. Că iată eu voiui ridică păstor pre pământ, pre ceea ce lipsește nu o va cercetă, și pre cea rănită nu o va căută, și pre cea struncinată nu o va vindecă, și pre cea întreagă nu o va îndreptă, și cărnurile celor alese le va mănca, și închieturile lor le va sfărâma.

17. O cei ce pașteți cele deșarte!

Cei ce ași lăsat oile, sabie presie brațul lui și preste ochiul cel drept al lui, brațul lui uscându-se se va uscă, și ochiul cel drept al lui orbindu-se se va orbi.

CAP. 12.

Făgăduințe pentru cei din Ierusalim. Duhul Domnului peste casa lui David și pedepsirea neamurilor vrăjmașe.

Luarea cuvântului Domnului asupra lui Israil, zice Domnul cel ce au întins cerul și au întemeiat pământul și au făcut duhul omului întru el.

2. Iată eu puiu Ierusalimul ca niște tinzi, care se clătesc la toate popoarele împrejur, și în Iudeea va fi încungiurare asupra Ierusalimului.

3. Și va fi în ziua aceea voiui pune Ierusalimul piatră călcată de toate neamurile, tot cel ce o va călcă batjocorind va batjocori, și se vor adună asupra lui toate neamurile pământului.

4. În ziua aceea, zice Domnul atotșiiitorul: voiui bate tot calul cu spaimă, și pre călărețul lui cu nebulie; iar preste casa lui Iuda voiui deschide ochii mei, și pre toți caii popoarelor îi voiui bate cu orbire.

5. Și vor grăi cei mai mari preste miile Iudei toți întru inimile lor, află-ne-vom nouă lăcuitori în Ierusalim, întru Domnul atotșiiitorul, Dumnezeuul lor.

6. În ziua aceea pune-voiui pre cei mai mari preste miile Iudei ca făciunile focului în lemne, și ca făclia focului în trestie; și vor mănca deadreapta și deastânga pre toate popoarele împrejur, și va mai lăcuî încă Ierusalimul întru sine.

7. Și va mântui Domnul lăcașurile Iudei, ca din început, ca să nu se mărească lauda casii lui David,

12. 1. 9, 1; Ps. 103, 3; Isaia 40, 22; Ecles. 12, 9.

9. Ierem. 15, 2.

12. Mat. 26, 15 și 27, 9.

16. Isaia 42, 3.

17. Ier. 23, 1; Iezech. 34, 2; Ioan 10, 12.

și înălțările celor ce lăcuiesc Ierusalimul asupra Iudei.

8. Și va fi în ziua aceea acoperi-va Domnul pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul, și va fi cel slab întru ei în ziua aceea ca David; iar casa lui David ca casa lui Dumnezeu, ca în-gerul Domnului înaintea lor.

9. Și va fi în ziua aceea, cercă-voiu să scoț toate neamurile, care vin asupra Ierusalimului.

10. Și voiu turna preste casa lui David și preste cei ce lăcuiesc Ierusalimul duhul darului și al milii, și vor căută la mine, pre care au împuns, și vor plânge de dânsul plângere, ca de cel iubit, și se vor vâită cu durere ca de cel întâiu născut.

11. În ziua aceea mare plâns va fi în Ierusalim, ca plânsul rodiei tăiate în câmp.

12. Și se va tângul pământul prin neamuri și neamuri, neamurile casei lui David deosebi și muerile lor deosebi; neamurile casei lui Natan deosebi și muerile lor deosebi; neamul casei lui Levi deosebi și muerile lor deosebi.

13. Neamul casei lui Simeon deosebi și muerile lor deosebi.

14. Toate neamurile cele rămase, fiecare neam deosebi și muerile lor deosebi.

CAP. 13.

Izvorul curățirei; pedeapsa prorocilor mincinoși; prorocie Mesianică.

În ziua aceea va fi tot locul ca un izvor deschis în casa lui David, și celor ce lăcuiesc Ierusalimul, spre schimbare și spre curățire.

2. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul Savaof: pierde-voiu numele ido-

lilor depre pământ, și mai mult nu va fi pomenirea lor, și pre prorocii cei mincinoși, și duhul cel necurat voiu luă depre pământ.

3. Și va fi de va proroci om mai mult, și va zice către el tatăl său și muma sa, care l-au născut pre el: nu vei trăi, că minciună ai grăit întru numele Domnului, și'l vor împedecă pre el tatăl lui și muma lui, cari l-au născut pre el, când va proroci el.

4. Și va fi în ziua aceea, rușina-se-vor prorocii, fieștecare, dintru vedenia sa prorocind însuș, și se vor îmbracă cu haină de păr, pen-trucă au minșit.

5. Și va zice nu sunt proroc eu, că om lucrător de pământ sunt eu, că om m'au născut pre mine din tinereșele mele.

6. Și voiu zice către el: ce sunt ranele acestea în mijlocul mâinilor tale? Și va zice: cu care m'am rănit în casa iubitului meu.

7. Sabie, scoală-te asupra păstorilor mei, și asupra omului cetățean al lui, zice Domnul atotșăpânitorul; bate păstorul și se vor risipi oile, și voiu întoarce mâna mea asupra păstorilor.

8. Și va fi în ziua aceea în tot pământul, zice Domnul: două părți ale lui vor pieri și vor lipsi, iar a treia va rămâneă într'însul.

9. Și voiu trece a treia parte prin foc, și'i voiu lămurii pre ei cum se lămurește argintul, și'i voiu cercă pre ei, cum se cercă aurul, acela va chemă numele meu, și eu îl voiu ascultă pre el, și voiu zice: popo-rul meu este acesta; și el va zice: Domnul Dumnezeuul meu.

10. Ioan 19, 37; Ioil 2, 28.

11. 2 Paral. 35, 26.

12. Miheia 4, 5.

13. 1. Iezech. 47, 1 seq. Ioil 3, 18.

2. Iezech. 30, 13; Osie 2, 17.

3. A 2 Lege 13, 5; Ierem. 14, 15.

7. Mateiu 26, 31; Marcu 14, 27.

9. 1 Petru 1, 6, 7.

CAP. 14.

Prorocii asupra Ierusalimului: apele vii, pedepsirea vrăjmașilor și întoarcerea neamurilor către Domnul.

Iată vin zilele Domnului, și se vor împărși prăzile tale întru tine.

2. Și voi adună toate neamurile la războiu asupra Ierusalimului, și se va lua cetatea, și se vor risipi casele, și muerile se vor pângări; și va merge jumătate din cetate în robie, iar ceilalți ai poporului meu nu vor pieri din cetate.

3. Și va ieși Domnul, și se va da războiu întru neamurile acelea ca în ziua rânduiei lui în ziua războiului.

4. Și vor stă picioarele lui în ziua aceea pe muntele Maslinilor cel din preajma Ierusalimului despre răsărit, și se va desface muntele Maslinilor: jumătatea lui către răsărit, și jumătate către mare, prăpastie mare foarte; și se va plecă jumătate din munte către miazănoapte și jumătate către austru.

5. Și se va astupă valea munților mei, și se va lipi râpa munților până la Asail, și se va astupă în ce chip s'au astupat de fața cutremurului în zilele lui Osie împăratului Iudei și va veni Domnul Dumnezeuul meu și toți sfinții cu el,

6. Și va fi în ziua aceea nu va fi lumină, ci frig și ger.

7. Va fi o zi, și ziua aceea cunoscută va fi Domnului, și nu ziua nici noapte, și de către seară va fi lumină.

8. Și în ziua aceea va ieși apă vie din Ierusalim: jumătate de dânșă în marea cea dintâi, și jumătate de ea în marea cea de apoi, și primăvara va fi așa.

9. Și va fi Domnul împărat peste tot pământul, în ziua aceea va fi un Domn și numele lui unul.

10. Care va încunjură tot pământul și pustia dela Gavă până la Remmon spre austrul Ierusalimului. Iar Rama în loc va rămâne dela poarta lui Veniamin, până la locul porței cei dintâi, până la poarta unghiurilor și până la turnul lui Anameil, până la teascurile împăratului.

11. Vor lăcuți întru el, și anatema mai mult nu va fi, și va lăcuți Ierusalimul fără de frică.

12. Și aceasta va fi căderea cu care va bate Domnul toate popoarele câte s'au oștit asupra Ierusalimului, uscă-se-vor trupurile lor stând pe picioarele lor, și ochii lor se vor scurge din găurile lor și limba lor se va uscă în gura lor.

13. Și va fi în ziua aceea groaza Domnului mare peste ei, și se va apucă fieștecare de mâna aproapelui său, și se va încleștă mâna lui cu mâna aproapelui său.

14. Și Iuda se va război în Ierusalim, și va adună puterea tuturor popoarelor de prin prejur, aur și argint și haine multe foarte.

15. Și aceasta va fi căderea calilor și a mușcoilor și a cămilelor și a asinilor și a tuturor vitelor celor ce sunt în taberile acestea după căderea aceasta.

16. Și va fi ori câți vor rămâne din toate neamurile, care au venit asupra Ierusalimului și se vor sui în tot anul, ca să se închine împăratului Domnului atotstăpânitorului și ca să prăznuiască sărbătoarea facerei corturilor.

17. Și va fi, ori câți nu se vor sui din toate neamurile pământului în Ierusalim, ca să se închine împăratului Domnului atotstăpânitorului, și aceștia la aceia se vor adăoge, nu va fi peste ei ploaie.

18. Iar de nu se va sui neamul

14. 4. Isaia 42, 13.

7. Apoc. 21, 23-25. 8. Iezech. 47, 1.

16. Isaia 2, 3.

Eghiptului, nici va veni, și preste dâșii va fi căderea, cu care va bate Domnul pre toate neamurile care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea facerii corturilor.

19. Acesta va fi păcatul Eghiptului și păcatul tuturor neamurilor, care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea facerii corturilor.

20. In ziua aceea va fi cea de pre frâul calului, lucru sfânt Domnului

atotsfăpănitorelui, și vor fi căldările în casa Domnului ca năstrapele înaintea feșii jertfelnicului.

21. Și va fi toată căldarea în Ierusalim, și în Iuda sfântă Domnului atotsfăpănitorelui, și vor veni toși cei ce jertlesc, și vor luă dintr'însele, și vor fierbe într'însele; și nu va mai fi Hananeu în casa Domnului atotsfăpănitorelui în ziua aceea.

21. Isaia 35, 8; Ioil 3, 17; Apoc. 21, 27.

PROROCIA LUI MALAHIA

CAP. 1.

Mustarea lui Israil. Jertfele curate, și cinstirea numelui Domnului întru neamuri.

Luarea cuvântului Domnului asupra lui Israil în mâna îngerului, puneși în inimile voastre.

2. Iubitu-v'am pre voi, zice Domnul, și ași zis: întru ce ne-ai iubit pre noi? Au nu eră Isav fratele lui Iacov? zice Domnul; și am iubit pre Iacov;

3. Iar pre Isav am urșit, și am hotarele lui spre pustire, și moștenirea lui spre casele pustiei.

4. Că va zice: Idumeia s'a stricat, și să ne întoarcem, și iarăș să zidim cele pustite. Acestea zice Domnul atotsfăpănitorelui: ei vor zidi, și eu voiu strică; și se vor chemă lor hotarele fărădelegei, și poporul preste care s'au întins Domnul până în veac.

5. Și ochii voștri vor vedeă, și voi veși zice: măritu-s'au Domnul mai pre sus decât hotarele lui Israil.

6. Fiul cinstește pre tată, și sluga se teme de sfăpănitorelui său; și de

sunt eu tată, unde este cinstea mea? Și de sunt eu sfăpănitore, unde este frica mea? Zice Domnul atotsfăpănitorelui, voi preoșii, cei ce defăimași numele meu și ași zis: întru ce am defăimat numele tău?

7. Cari aduceși la jertfelnicul meu pâini spurcate, și ziceși: cu ce le-am spurcat? Cu aceea, că ziceși voi: masa Domnului este spurcată, și mâncările care se pun pre ea sunt defăimate.

8. Că de aduceși orb spre jertfă, au nu este rău? Și de aduceși șchlop sau bolnav, au nu este rău? Adu pre ea povățuitorului tău, de te va primi, au de va luă fașa ta, zice Domnul atotsfăpănitorelui.

9. Și acum îmblânziși fașa Dumezeului voștru, și vă rugași lui. In mâinile voastre s'au făcut acestea; au primi-voiu fașa voastră? Zice Domnul atotsfăpănitorelui.

10. Că și vouă se vor închide ușile, și nu veși aprinde jertfelnicul meu în zadar, nu este voia mea întru voi, zice Domnul atotsfăpănitorelui, și nu voiu primi din mâinile voastre jertfe.

11. Că dela răsăritul soarelui până la apus numele meu s'a mărit întru neamuri, și în tot locul tămâie se aduce numelui meu și jertfă curată; că mare este numele meu întru neamuri, zice Domnul atotșăpătorul.

12. Iar voi fi necinșțiți cu aceea, că ziceți: masa Domnului spurcată este, și mâncările care se pun pe ea defăimate sunt lui.

13. Și ați zis: acestea din necaz sunt, și eu le-am suflat pre ele, zice Domnul atotșătorul. Și aduceți ja-furi și cele șchioape și cele bol-nave. Și de le veți aduce jertfă, au primi-le-voi eu aceste a din mâinile voastre? Zice Domnul atotșătorul.

14. Blestemat este cel puternic, care are în turma sa parte bărbă-tească, și este legat cu făgăduinșă, și jertfește Domnului ce este stricat, că împărat mare sunt eu, zice Domnul atotșătorul, și numele meu înfricoșat este întru neamuri.

CAP. 2.

Mustarea păcatelor Leviților și ale Poporului.

Și acum porunca aceasta este că-tre voi o preșilor!

2. De nu veți ascultă, și de nu veți pune întru inima voastră ca să dați slavă numelui meu, zice Dom-nul atotșătorul; și voi trimitte pre-ste voi blăstem și voi blăstemă binecuvântarea voastră, și o voi blăstemă pre ea, și voi risipi bi-necuvântarea voastră, și nu va fi întru voi, că voi nu puneți întru inima voastră.

3. Iată eu voi uosebi vouă umărul și voi risipi vintrecelul preste fețele voastre, vintrecelul sărbătorilor voastre, și vă voi lua pre voi împreună.

4. Și veți cunoaște, că eu am trimis la voi porunca aceasta, ca să fie legătura mea cu Levi, zice Dom-nul atotșătorul.

5. Legătura mea a fost cu el de vieajă și de pace; și i-am dat lui, ca, cu frică să se teamă de mine, și de către fața numelui meu să se cutremure.

6. Legea adevărului a fost în gura lui și strâmbătate nu s'a aflat în buzele lui; în pace drept a umblat cu mine și pre mulți a întors dela strâmbătate.

7. Că buzele preotului vor păzi știința și legea vor cercă din rostul lui, că ingerul Domnului atotșăto-rului este.

8. Și voi v'ați abătut din cale și ați slăbit pre mulți în lege, stricat-ați legătura lui Levi, zice Domnul atot-șătorul.

9. Și eu v'am dat pre voi să fiți defăimați și lepădați la toate neamu-rile, pentru că n'ați păzit căile mele, ci ați luat feșele în lege.

10. Au nu un lată este vouă tu-turor? Au nu un Dumnezeu v'au fă-cut pre voi? Pentru ce ați lăsat fie-ștecare pre fratele său, ca să spur-cați legătura părinților voștri?

11. Părăsiti-s'a Iuda, și urăciu-ne s'a făcut în Israel și în Ierusa-lim, pentru că a spurcat Iuda sfin-tele Domnului, care a iubit, și a că-utat spre dumnezei streini.

12. Pierde-va Domnul pre omul cel ce face acestea, până ce se va smeri din lăcașurile lui Iacov, și din cei ce aduc jertfă Domnului atotșă-torului.

13. Și acestea, care le-am urit ați făcut, acopereați cu lacrimi jertfel-nicul Domnului și cu plâns și cu suspin din ostenele; au este încă

11. Psalm 112, 3 și 71, 11; Isaia 19, 19, 21 și 41, 25; Sof. 2, 11.

2. 2. Isaia 1, 20; Leviți 26, 14; A 2. Lege 28, 15; Jerem. 2, 17.

3. A 2. Lege 18, 3.

6. A 2. Lege 33, 10.

9. 2. Paral. 19, 7.

10. Mateiu 23, 9; Efeseni 4, 2.

vrednic a căută spre jertfă, sau a lua primire din mâinile voastre?

14. Și ați zis: pentrucă Domnul au mărturisit între tine, și între muierea tinerețelor tale, pre care o ai lăsat? Și aceasta este părtașe cu tine, și muiere legăturii tale.

15. Și n'a făcut bine și rămășița duhului lui? Și ați zis: ce alt fără numai sămânță caută Dumnezeu? Și păziți cu duhul vostru, și femeea tinerețelor tale să nu o părăsești.

16. Ci dacă urându-o o ai gonit, zice Domnul Dumnezeu lui Israil, va acoperi păgânătatea cugetele tale, zice Domnul atotșitorul, și păziți cu duhul vostru și să nu o părăsiți.

17. Cei ce ați întăritat pre Domnul cu cuvintele voastre și ați zis: cu ce l-am întăritat pre el? Cu aceea că ziceți: tot cel ce face rău, bine este înaintea Domnului, și întru ei el bine au voit, și unde este Dumnezeu dreptăței?

CAP. 3.

Prorocie despre Mesia. Indemnarea poporului la pocăință. Muștrări pentru neaducerea pârșelor.

Iată eu trimit înșgerul meu, și va lăsa cale înaintea feșei mele și îndată va veni la Biserica sa Domnul, pre care voi căutași, și înșgerul legăturii, pre care voi îl voiși, iată vine, zice Domnul atotșitorul.

2. Și cine va putea suferi ziua intrării lui? Sau cine va putea stă întru vederea lui? Pentrucă el va intră ca focul topitorului și ca iarba nălbitorilor.

3. Și va ședeă topind și curățind ca argintul și ca aurul, și va curățî pre fiili lui Levi, și va vârsă preste ei, ca aurul și ca argintul, și vor aduce Domnului jertfă întru dreptate.

4. Și va plăceă Domnului jertfa lui Iuda și a Ierusalimului, ca zilele veacului și ca anii cei dinainte.

5. Și voi veni la voi cu judecată și voi fi mărturie grabnică asupra fermecătorilor și asupra preacurveilor, și asupra celor ce jură strâmb cu numele meu pentru minciună, și asupra celor ce trag simbria slugilor și asupresc pre văduve, și bat cu pălmi pre șirimani, și asupra celor ce abat judecata nemernicului, și asupra celor ce nu se tem de mine, zice Domnul atotșitorul.

6. Că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, și nu mă schimb, și voi fiili lui Iacov nu v'ați oprit dela nedreptățile părinșilor voștri.

7. V'ați abătut dela legea mea, și nu o ați păzit, întoarceți-vă către mine, și mă voi întoarce către voi, zice Domnul atotșitorul.

8. Și ați zis: întru ce ne vom întoarce? Au înșelă-va omul pre Dumnezeu? Pentrucă voi mă amăgiți pre mine și ziceți: întru ce te-am amăgit? Că zeciuirile și pârșă cu noi sunt.

9. Și căutând voi căutași, și pre mine voi mă amăgiți.

10. Anul s'a împlinit, și ați băgat toate rodurile în vistierii, și va fi șaful lui în casa lui; întoarceți-vă dar întru aceasta, zice Domnul atotșitorul, și voi deschide vouă ighiaburile cerului, și voi vârsă binecuvântarea mea vouă până va fi destul.

11. Și voi împărși vouă de mâncare, și nu voi ștrică vouă roada pământului vostru, și nu va slăbi viea voastră cea din șarină, zice Domnul atotșitorul.

5. Eșire 20, 7.

6. Ps 32, 11.

7. Zaharia 1, 3.

10. Pilde 3, 10; Iezechiil 44, 30.

12. Și vă vor fericî pre voi toate neamurile, pentru că veți fi voi mie pământ dorit, zice Domnul atotșii-
torul.

13. Ingreuiat-ați asupra mea cu-
vințele voastre, zice Domnul, și ați
zis: Întru ce am grăit rău asupra ta?

14. Zis-ați: deșert este cel ce slu-
jește lui Dumnezeu, și ce este mai
mult, că am păzit poruncile lui, și
am umblat cu cucerie înaintea fe-
ței Domnului atotșiiitorului?

15. Și acum fericim pre cei stre-
ini, și se zidesc de isnoavă toți cei
ce fac fărădelege, și s'au împroi-
vit lui Dumnezeu și s'au mântuit.

16. Acestea au grăit împotriva cei
ce se tem de Domnul, fieștecare că-
tre aproapele său, și au ascultat Dom-
nul și au auzit, și au scris cartile de
pomenire înaintea sa celor ce se tem
de el și se sfiesc de numele lui.

17. Și vor fi mie, zice Domnul
atotșiiitorul, în ziua care eu o fac
spre moștenire și îi voi alege pre
ei precum alege omul pre fiul său,
care'i slujește lui.

18. Și vă veți întoarce și veți ve-
deă ce este între cel drept și între
cel fărădelege, între cel ce slujește
lui Dumnezeu, și între cei ce nu slu-
jește lui.

12. A 2 Lege 28, 10 și 33, 29.

13. Iov 24, 9; Ps. 72, 13.

14. Ierem. 44, 17, 18. 17. Ps. 102, 13.

18. Isaia 11, 4; 2 Tesal. 2, 8.

CAP. 4.

*Ziua de judecată a Domnului. Răsă-
rirea Soarelui dreptăței. Prorocii
Mesianice și vremuri mai bune.*

Iată vine ziua arzând ca un cup-
tor, și'i va arde pre ei, și toți cei
de alt neam, și toți cei ce fac fără-
delege vor fi frestie, și'i va aprinde
pre ei ziua aceea care vine, zice
Domnul atotșiiitorul, și nu va rămă-
neă dintru ei rădăcină, nici odraslă.

2. Și va răsări vouă celor ce vă
temeji de numele meu, soarele drep-
tăței și vindecare în aripile lui, și
veți ieși și veți jucă ca vișeii cei
sloboziți din legături.

3. Și veți călca pre cei fărădelege,
că vor fi cenușă supă picioarele voa-
stre, în ziua care eu o fac, zice Dom-
nul atotșiiitorul.

4. Aduceți-vă aminte de legea lui
Moisi robul meu, precum v'am a-
șezat vouă în Horiv porunci și în-
dreptări la tot poporul lui Israil.

5. Iată eu voi trimite vouă pre
Ilie Tesviteanul mai 'nainte până ce
va veni ziua Domnului cea mare și
luminată.

6. Care va întoarce inima tatălui
spre fiu, și inima omului spre ve-
cinul său, ca să nu viu și să bat pă-
mântul de tot.

4. 1. Ps. 49, 23.

2. Ps. 20, 10; Lucă 1, 78.

3. Ps. 49, 23. 4. A 2 Lege 6, 3.

6. Lucă 1, 17.

CARTEA LUI TOVIT

CAP. 1.

Neamul lui Tovit. Frica de Dumnezeu și năpasta bătrânului Tovit.

Cartea cuvintelor lui Tovit al lui Tovii, al lui Ananii, al lui Adull al lui Gavail, dintru sămânța lui Assil, din neamul lui Neftalim.

2. Care s'a robii în zilele lui Enemessar împăratul Asirienilor din Tizvis, care este dreaptă Chidosului din Neftalim în Galileea deasupra lui Asir.

3. Eu Tovit pre calea adevărului și a dreptății am umblat în toate zilele vieții mele, și milostenie multă am făcut fraților mei, și neamului meu, celor ce erau duși cu mine în țara Asirienilor la Ninevi.

4. Și când eram în țara mea, în pământul lui Israil, tânăr fiind eu, tot neamul lui Neftalim tatăl meu s'a depărtat dela casa Ierusalimului, care s'a ales din toate neamurile lui Israil, ca toate neamurile să jertfească.

5. După ce s'a stinsit Biserica lăcașul celui prea înalt, și s'a zidit pentru toate neamurile veacului, și toate neamurile, care împreună s'au depărtat, și casa lui Neftalim tatăl meu jertfeă lui Vaal, junincei.

6. Iar eu singur mergeam de multe

ori în Ierusalim la praznice, precum este scris tot poporulul lui Israil poruncă veșnică: pârga și zeciuiala rodurilor și cele întâiu născute ale turmei mele, și le dam preoșilor fiilor lui Aaron la jertfelnicul tuturor rodurilor.

7. Zeciuiala cea dintâiu o dam fiilor lui Levi celor ce slujiau în Ierusalim; iar adoua zeciuială o vindeam și mergeam și o cheltuiam în Ierusalim în tot anul;

8. Iar a treia o dam celor ce se cuvineă, precum a fost poruncit Devora muma tatălui meu, pentru că sărac am rămas de tatăl meu.

9. Și după ce m'am făcut bărbat am luat femeie pre Ana din seminția neamului meu, și am născut dintr'însa pre Tovie.

10. Și când am fost dus în robie la Ninevi, toți frații mei și cei din neamul meu, mâncau din pâinile păgânilor;

11. Iar eu mi-am păzit sufletul meu să nu mănânce, că'mi aduceam aminte de Dumnezeu din tot sufletul meu.

12. Și au dat cel prea înalt har și milă înaintea lui Enemessar, și i-am fost lui cumpărător.

13. Și mergând în Midia am pus la Gavail fratele lui Gavria din Raghis al Midiei zece talanți de argint.

14. Și după moartea lui Enemes-

1. 2. 4 Imp. 17, 3 și 18, 11.

5. 3 Imp. 12, 28.

sar a împărăjit Senahirim feciorul lui în locul lui și nefiind căile lui așezate, mai mult nu m'am putut duce în Midiea.

15. Și în zilele lui Enemessar milostenii multe făceam frașilor mei: pâinile mele le dam celor flămânzi și hainele mele celor goli; și ori pre care din neamul meu îl vedeam mort și lepădat după zidul Ninevii, îl îngropam.

16. Și ori pre care omoră împăratul Senahirim, când a venit fugind din Iudeea, pre ascuns luându'i îi îngropam, că pre mulți a omorât întru mânia sa și a căutat împăratul trupurile lor, și nu le-a aflat.

17. Și mergând un Ninevitean a spus împăratului, că eu i-am îngropat pre ei, și m'am ascuns, și înțelegând că mă caută să mă omoare, temându-mă m'am dat în laturi.

18. Atunci mi-a luat tot ce am avut, și nimic nu mi-a rămas mie afară de Ana muerea mea și Tovie fiul meu.

19. Ci n'au trecut cincizeci și cinci de zile, până când l-au omorât pre el doi feciori ai lui, cari au fugit în munșii Ararat; și a împărăjit Saherdon fiul lui în locul lui.

20. Și a pus pre Ahiahar feciorul lui Anail fratelui meu mai mare preste toată dregătoria tatălui său, și preste toată purtarea de grijă; deci rugându-se Ahiahar pentru mine, m'am întors la Ninevi.

21. Și eră Ahiahar și paharnic și preste inel, și dregător și purtător de grije.

22. Și l-a pus pre el Saherdon al doilea după sine, iar el îmi eră nepot de frate.

CAP. 2.

Orbirea lui Tovit; musturarea de casnici și răbdarea lui.

Și după ce m'am întors eu la casa mea, mi s'a dat mie Ana muerea mea și Tovie fiul meu; iar la sărbătoarea celor Cincizecimei, care este sfântă a șaptea săptămână, făcutu-s'a prânz bun mie, și am șezut să mănânc.

2. Și văzând că sunt bucate multe, am zis fiului meu: mergi și adu pre care vei află din frașii noștri lipsit, care își aduce aminte de Domnul; și ia-l eu te aștept.

3. Iar el viind a zis: tatăl Unul din neamul nostru sugrumat zace lepădat în fârg.

4. Atunci eu mai nainte de a gusta, sărind l am luat pre el și l-am dus la o casă până când a apus soarele,

5. Și întorcându-mă m'am spălat și am mâncat pâinea mea supărat.

6. Și mi-am adus aminte de pro-rocia lui Amos, cum a zis: întorce-se-vor sărbătorile voastre întru plângere și toate veseliile voastre întru tânguire, și am plâns; și după ce a apus soarele m'am dus, și săpând l-am îngropat.

7. Iar vecinii râdeau zicând: nu se teme mai mult acesta, că se va omorî pentru lucrul acesta, măcar că odată cu fuga abiă a scăpat; și acum iar îngroapă pre cei morși?

8. Și într'acea noapte fiind ostent de îngropăciune, m'am culcat pângărit lângă peretele curței, cu fața descoperită.

9. Și nu știam că sunt pasări în părete, și fiindu'mi ochii mei deschși, s'au găinat pasările fierbinte în ochii mei, și s'au făcut albețe în ochii mei, și am mers la doftori și nu mi-a folosit.

2. 6. Amos 8, 10; 1 Macav. 1, 41.

16. 4 Imp. 19, 35.

17. Sirah 48, 24.

18. 4 Imp. 19, 37.

19. Isaia 37, 38.

10. Și m'a hrănit Ahiahar până am mers în Elemaida.

11. Iar muerea mea Ana făcea lucruri muerești, și le trimetea stăpânilor.

12. Și aceia i-au plătit ei, și i-au dat și un ied.

13. Și când a venit la mine a început a striga, și i-am zis ei: de unde este iedul? Au de furat este? Dă'i stăpânilor, că nu este slobod a mânca de furat.

14. Iar ea a zis: dar mi s'a dat mie afară de plată. Ci nu o am crezut, și am zis să'l dea înapoi stăpânilor și m'am mâniat pre ea.

15. Iar ea răspunzând mi-a zis mie: unde sunt milosteniile tale și dreptățile tale? Iată cunoscute sunt toate cu tine.

CAP. 3.

Rugăciunea bătrânului Tovit și a Sarei fata lui Raguil; ascultarea rugăciunii lor și trimiterea ingerului ajutător.

Și măhnindu-mă am plâns și m'am rugat cu durere zicând:

1. Drept ești Doamne, și toate lucrurile tale și toate căile tale sunt milă și adevăr și judecată adevărată, și drept judeci în veac.

2. Adu'ți aminte de mine, și caută spre mine, să nu mă pedepsești pre mine pentru păcatele mele și pentru neștiințele mele și ale părinților mei, cari au păcătuț înaintea ta.

3. Că n'am ascultat poruncile tale, și ne-ai dat în jefuire și în robie și în moarte și în pildă de ocară la toate neamurile la cari suntem risipiți.

4. Și acum multe sunt judecățile tale și adevărate, nu face după păcatele mele și ale părinților mei, pentru că n'am făcut poruncile tale, și n'am umblat cu adevăr înaintea ta.

5. Și acum, precum este plăcut înaintea ta, fă cu mine: poruncește să iă duhul meu, ca să mă slobozesc și să mă iac pământ, că mai de folos este mie a muri decât a trăi, că ocări mincinoase am auzit și măhnire multă este întru mine.

6. Poruncește dar să mă slobozesc din nevoea aceasta, în locul cel veșnic, nu întoarce fața ta dela mine.

7. Întru aceeași zi s'a întâmplat Sarei fetei lui Raguil în Ecvatana Midiei, de o au ocărit slujnicile tatălui ei, că a fost măritată după șapte bărbați; iar Asmodeu dracul cel rău, i-a omorât pre ei mai înainte de a se împreună ei cu ea, cum este la mueri.

8. Că zicea ei: au nu pricepi că'ți sugrumi bărbații tăi? Iată șapte ai avut, și nici a unuia dintru ei nu te-ai numit?

9. Ce ne bați pre noi pentru ei? Dacă a murit, du-te cu ei; să nu vedem din tine fiu sau fată în veac.

10. Acestea auzindu-le ea, s'a măhnit foarte, cât eră să se sugrume, și a zis: pre mine singură mă are tatăl meu, de voiu face aceasta, ocară va fi lui, și bătrânețele lui le voiu pogori cu durere în iad.

11. Și s'a rugat spre fereastră și a zis: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu meu și bine este cuvântat numele slavei tale cel sfânt și cinstit în veci, bine să te cuvinteze toate făpturile tale în veac.

12. Și acum Doamne, ochii mei și fața mea către tine am întors, zicând: să mă slobozești pre mine de pre pământ, ca să nu mai auz eu ocară.

13. Tu cunoști Doamne, că curată sunt de tot păcatul bărbătesc, și n'am pângărit numele tău, nici numele tatălui meu în pământul robiei mele.

15. Una născută sunt tatălui meu și n'are el alt prunc, care să moștenească după el, nici frate aproape, nici are acela fiu ca să mă păzesc pre mine lui muere.

16. Iată mi-a pierit șapte, pentru ce este mie a mai trăi? Și de nu se pare fie a mă omori pre mine, poruncește a căuta spre mine, și a mă milui ca să nu mai auz ocară.

17. Și s'a auzit rugăciunea amândurora înaintea slavei marelui Dumnezeu, și s'au trimis Rafail să'i vindece pre amândoi: lui Tovit să-i curețe albețele și pre Sara fata lui Raguil să o dea femeie lui Tovie fiului lui Tovit și să lege pre Asmodeu dracul cel rău, că lui Tovie s'a dat ca să o aibă pre ea femeie.

18. Într'acea vreme întorcându-se Tovie a intrat în casa sa, și Sara fata lui Raguil s'a pogorât din foșorul său.

CAP. 4.

Tovit povătușește pre fiul său a păzi poruncile lui Dumnezeu și'i destăinuște cei zece talanți depuși la Raguil.

In ziua aceea și-a adus aminte Tovit de argintul, care l-a pus la Gavail în Raghisul Midii.

2. Și a zis întru sine: eu mi-am cerut moarte, pentru ce nu chem pre Tovie fiul meu, ca să spui lui mai nainte de ce voi muri?

3. Și chemându'l pre el a zis: fiule! De voi muri, îngroapă-mă, și să aibi grije de muma ta, cinstește-o pre ea în toate zilele vieții tale, și fă ce va plăcea ei, și să nu o mârșăști pre ea.

4. Adu'ți aminte fiule, că multă nevoie a avut cu mine în pântec; când va muri, îngroapă-o lângă mine într'o groapă.

5. În toate zilele fiule adu'ți a-

minte de Domnul Dumnezeu nostru, și cu voea nu păcătuți, și nu călcați poruncile lui; și în toate zilele vieții tale fă dreptate, și nu umblați pre căile nedreptății.

6. Că de vei face tu adevărul, cu spor vor fi fie căile tale întru faptele tale, și întru celor ce fac dreptate.

7. Din cele ce ai fă milostenie și să nu pismuiască ochiul tău, când faci milostenie.

8. Să nu'ți întorci fața ta de către nici un sărac, și de către tine nu'și va întoarce Dumnezeu fața sa.

9. După cât de multă avere ai, fă milostenie; de ai mult, mult dă.

10. De ai puțin, după cât ai de puțin nu te sîi a face milostenie.

11. Că comoară bună agonisești fie la ziua cea de lipsă, că milostenia din moarte izbăvește, și nu'l lasă să intre întru întunec.

12. Că bun dar este milostenia tuturor celor ce o fac pre ea, înaintea celui prea înalt.

13. Păzește-te pre tine fiule de toată curvia, și mai nainte lă fie femeie din sămânța părinților tăi; și nu luă femeie străină, care nu este din neamul tatălui tău.

14. Că fii prorocilor suntem: Noe, Avraam, Isaac, Iacov, aceștia sunt părinții noștri din veac.

15. Adu'ți aminte fiule! Că toți aceștia au luat femei din frații săi, și s'au binecuvântat întru fiii săi, și sămânța lor va moșteni pământul.

16. Și acum fiule lubește pre frații tăi, și nu te trufii cu inima ta de frații tăi, și de fiii și de fetele popoului tău; ia'ți fie dintr'înșii femeie.

17. Că în trufie este pierdere și neașezare multă, și întru fală scădere și lipsă mare, și necuviința este muma foamei.

18. Plata fiecărui om care ți-a lucrat fie, să nu rămâe preste noapte la tine, ci o dă îndată, și de vei sluji lui Dumnezeu, și se va răsplăti.

19. Iă aminte fiule întru toate lucrurile tale, și fii înțelept întru toată petrecerea ta; și ce urăști tu, nimăru-i să nu faci.

20. Vin, cât să te îmbeși, să nu bei, și să nu meargă cu tine în calea ta beția.

21. Din pâinea ta dă celui flămând și din hainele tale celor goli.

22. Tot ce prisosește fie fă milostenie, și să nu pismuiască ochiul tău, când faci milostenie.

23. Pune pâinile tale preste mormântul drepților, și nu dă celor păcătoși.

24. Sfat dela tot înțeleptul cere, și niciodată să nu lepezi sfatul cel de folos.

25. Și în toată vremea binecuvintează pre Domnul Dumnezeu tău, și cere dela el, ca să se îndrepteze căile tale și toate cărările tale, și sfaturile tale vor sporii.

26. Că toate neamurile n'au sfat; ci însuș Domnul dă toate bunătățile, și ori pre care vrea, smerește precum vrea.

27. Și acum fiule ține minte poruncile mele, și să nu se șteargă din inima ta.

28. Iar acum arăți fie, că sunt zece talanți de argint, cari i-am pus la Gavail fiul lui Gavria în Raghisul Midiei.

29. Și nu te teme fiule pentrucă am sărăcit.

30. Ai tu multe, de te vei teme de Dumnezeu, și te vei depărta de tot păcatul și vei face ce este plăcut înaintea lui.

CAP. 5.

Trimiterea lui Tovie și însoțirea lui de către înger în Raghisul Midiei.

Și răspunzându-i Tovie a zis; tatăl Face-voiu toate câte ai poruncit mie.

2. Ci, cum voiu putea lua argințul dela el, de vreme ce nu'l cunosc pre el?

3. Și i-a dat lui scrisoarea măinei și i-a zis lui: caută-ți om, care să meargă cu tine, și să-l plătesc lui simbria până sunt viu, și ducându-te iă argințul.

4. Și s'a dus să caute om, și a aflat pre Rafail, care eră înger și nu știea, și i-a zis lui: poți merge cu mine în Raghisul Midiei, și știi locurile?

5. Și a zis îngerul: eu voiu merge cu tine, și la Gavail fratele nostru am mas.

6. Și a zis Tovie către el: așteaptă-mă să spuiu tatălui meu. Și i-a zis lui: mergi, și să nu zăbovești.

7. Și mergând a spus tatălui său: iată am aflat om care va merge cu mine, iar el a zis: chiamă-l pre el la mine, ca să cunosc din ce neam este, și de este om credincios, ca să meargă cu tine.

8. Și l-a chemat pre el, și a intrat și s'a închinat unul altuia.

9. Și a zis Tovit lui: frate, din ce neam și din ce sămânță ești tu? Spune-mi.

10. Și i-a zis lui: neam și seminție cerci tu? Au năimit, care să meargă cu fiul tău?

11. Și i-a zis Tovit lui: voiu frate să cunosc neamul tău și numele.

12. Iar el a zis: eu sunt Azaria al lui Ananie celui mare din frații tăi.

13. Și i-a zis Tovit lui: sănătos să vii frate și să nu te superi pre mine, pentrucă am întrebat să știu neamul tău și sămânța ta.

18. Lev. 19, 12; Iacov 5, 4.

19. A 2 Lege 24, 14.

14. Și tu ești fratele meu din neam frumos și bun, că am cunoscut pre Anania și pre Ionatan fiii lui Sameu celui mare.

15. Că mergeam împreună la Ierusalim a ne închină, aducând cele întâiu născute și zeciuiele roadelor, și n'au rățacit cu rățacirea fraților noștri.

16. Din rădăcină bună ești frate; ci spune'mi, ce simbrie să'ți dau? O drahmă pre zi, și cele de lipsă fie, ea și fiului meu.

17. Și încă voi mai adaoge fie pre deasupra simbriei, de vă veți întoarce sănătoși.

18. Și s'a tocmit așa și a zis către Tovie: gătește-te de cale, și să călătoriți bine.

19. Și a gătit fiul lui cele de cale.

20. Și i-a zis lui tatăl lui: mergi cu omul acesta, iar Dumnezeu cel ce lăcuște în cer, să îndrepteze calea voastră, și îngerul lui Dumnezeu să meargă împreună cu voi.

21. Și au ieșit amândoi să meargă, și câinele pruncului a mers cu ei.

22. Și a plâns Ana muma lui, și a zis către Tovit: pentrue ai marnat pre fiul nostru?

23. Au nu eră el toiagul mâinii noastre? Întrând și ieșind înaintea noastră.

24. Argint la argint să nu sosească, ci el urâciune fiului nostru să se facă.

25. Că precum ni s'a dat nouă a trăi dela Domnul, aceasta destul este nouă.

26. Și i-a zis ei Tovit: nu aveți grije sorol! Sănătos va veni, și ochii tăi îl vor vedea pre el.

27. Că înger bun va merge împreună cu el, și se va îndreptă calea lui, și se va întoarce sănătos. Și a încetat a mai plânge.

CAP. 6.

Călătoria lui Tovie; prinderea peștelui periculos, luarea măruntaelor lui pentru lechiri și sfatul îngerului pentru căsătorie.

Iar ei mergând pre cale, au sosit seara la râul Tigris și au mas acolo.

2. Și pruncul s'a pogorît să se spele, iar un pește din râu a sărit și a vrut să înghiță pre prunc.

3. Iar îngerul i-a zis lui: prinde peștele acesta, și a prins pruncul peștele, și l-a tras la pământ.

4. Și i-a zis îngerul: spintecă peștele și ia inima, ficatul și fierea și le pune bine.

5. Și a făcut pruncul precum i-a zis îngerul, iar peștele frigându-l l-a mâncat.

6. Și s'au dus amândoi, până ce s'au apropiat de Ecvatana.

7. Și a zis pruncul către înger: Azarie frate: de ce sunt bune inima, ficatul și fierea peștelui?

8. Și i-a zis lui îngerul: inima și ficatul de va băntui pre cineva drac sau duh rău, dintr'acestea trebuie a face fum înaintea omului sau a femeii, și mai mult nu se va băntui.

9. Iar fierea a unge pre omul, care are albeață în ochi, și se va vindeca.

10. Și apropiindu-se de Raghi a zis îngerul către prunc: frate, astăzi vom mâneă la Raguil, care îți este rudă fie, și are el o fată una născută, anume Sara.

11. Voiu grăi despre ea, ca să o deă fie femeie.

12. Că fie se cuvine moștenirea ei, că tu singur ești din ruda ei, iar fetișoara este frumoasă și înțeleaptă.

13. Deci acum ascultă-mă, și voiu grăi către tatăl ei, și când ne vom întoarce dela Ragon, vom face nunta.

14. Că știu că Raguil nu o va da

altui bărbat după legea lui Moisi; sau va fi vinovat morții, că moștenirea fie se cuvine să o iei, decât orice alt om.

15. Atunci a zis pruncul către inger: Azarie fratele Am auzit eu că fetișoara aceasta a fost dată la șapte bărbați, și toți în cămară au pierit.

16. Și acum eu unul sunt al tatălui meu și mă tem, ca nu intrând să mor, ca și cei mai dinainte, că un drac o iubește pre ea, care nimănui nu strică, fără numai celor ce intră la ea.

17. Și acum eu mă tem să nu mor, și să pogor viața tatălui meu și a mumei mele de supărarea cea pentru mine în groapă, și alt fiu n'au ei, care să'i îngroape.

18. Și i-a zis lui ingerul: nu'ți aduci aminte de cuvintele, care ți-a poruncit fie tatăl tău, ca să'ți iei femeie din neamul tău?

19. Și acum ascultă-mă frate, că'ți va fi fie femeie și de dracul ei nici o seamă să nu bagi, că în noaptea aceasta se va da ea fie femeie.

20. Și când vei intră în cămară, să iei spuză de tămâieturi, și pune din inima peștelui și din ficat, și fă fum, și va mirosi dracul, și va fugi, și nu se va mai întoarce în veacul veacului.

21. Și când vei intră la ea, scuțați-vă amândoi, și strigați către milostivul Dumnezeu, și se va milostivi spre voi, și vă va mântui.

22. Nu te teme, că din veac s'a gătit ea fie, și tu o vei mântui pre ea, și va merge cu tine, și socoteșc, că vei avea dintr'înșă fii.

23. Și după ce a auzit Tovie acesteia, o a îndrăgii pre ea, și sufletul lui foarte s'a lipit de ea, și a sosit în Ecvatana.

CAP. 7.

Raguil din îndemnul ingerului dă pre Sara fata sa soție lui Tovie și se face nunta.

Și au venit la casa lui Raguil, și i-a întâmpinat pre ei Sara, și s'a închinat lor, și aceștia ei, și i-a băgat pre dânșii în casă.

2. Și a zis Raguil către Edna mureea sa: cum seamănă tinereleu a-cesta cu Tovit nepotul meu.

3. Și i-a întrebat pre ei Raguil: de unde sunteți frașilor?

4. Și ei au zis lui: din fiii lui Nefalim cei robiți la Ninevi.

5. Și a zis el către ei: cunoașteți pre Tovit tratele nostru? Și ei ziseră: îl cunoaștem.

6. Și a zis lor: sănătos este? Iar ei i-au zis lui: trăește și este sănătos și a zis Tovie: tată'mi este.

7. Și a sărit Raguil și l-a sărutat pre el și a plâns, și l-a binecuvântat pre el, și i-a zis lui: fiu de om bun și de omenie ești.

8. Și auzind că Tovit a pierdut ochii săi, s'a întristat și a plâns, și Edna femeia lui și Sara fata lui au plâns.

9. Și i-a primit pre ei cu osârdie și a lăiat un berbecu din oi, și a pus înainte bucate multe.

10. Și a zis Tovie către Rafail: Azarie fratele Grăiește de cele ce ziceai tu pre cale, și să se săvârșiască lucrul, și a spus cuvântul lui Raguil.

11. Și a zis Raguil către Tovie: mănâncă și bea și fii vesel, că fie se cuvine să iei pre fata mea.

12. Însă voiu spune fie adevărul: dat-am pre fata mea la șapte bărbați, și în noaptea în care au intrat ei la ea, au murit. Ci fine'ți firea și fii vesel.

13. Și a zis Tovie: nu voiu gu-

stă nimic aici, până când nu o vești aduce și o vești pune înaintea mea.

14. Și a zis Raguil: ia-o pre ea de acum după lege, că tu ești ei frate și ea îți este fie soră. Iar milostivul Dumnezeu să vă dea vouă cefe mai bune.

15. Și a chemat pre Sara fata sa și luându-o de mână, o a dat pre ea muere lui Tovie și a zis: iață după legea lui Moisi ia-o pre ea, și o dă la tatăl tău, și i-a binecuvântat pre ei.

16. Și a chemat pre Edna muerea sa, și luând carte a scris legătura și o a pecetluit. Și au început a mânca.

17. Și a chemat Raguil pre Edna muerea sa, și a zis ei: Soro! Gătește cealaltă cămară și o bagă pre ea acolo.

18. Și a făcut precum i-a zis, și băgând-o pre ea acolo a plâns, a șișderea și fata împreună a plâns.

19. Și a zis către ea: cutează fiică, Domnul cerului și al pământului te va bucura pre tine pentru înfristarea ta aceasta, cutează fiică.

CAP. 8.

Căsătoria lui Tovie cu Sara; rugăciunea lor, ospățul nunței și înzestrarea.

Iar după ce a săvârșit cina, a băgat pre Tovie la ea.

2. Și intrând el și-a adus aminte de cuvintele lui Rafail și a luat spuza de fămăeturi și a pus deasupra inima peștelui și ficatul, și a făcut fum, și mirosind dracul mirosul a fugit la cele mai din sus ale Eghiptului, și l-a legat pre el înțgerul.

3. Iar după ce s'au închis amândoi, s'a sculat Tovie din pat, și a zis: scoală soro și să ne rugăm, ca să se milostivească spre noi Domnul.

4. Și a început Tovie a zice: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri și bine este cuvântat numele tău cel sfânt și slăvit în vecl.

5. Bine să te cuvinteze cerurile și toate lucrurile tale.

6. Tu ai făcut pre Adam și l-ai dat lui ajutor pre Eva întărire pre femeia lui; dintr'aceștia s'a făcut sămânță oamenilor.

7. Tu ai zis: nu este bine să fie omul singur, să'i facem lui ajutor asemenea lui.

8. Și acum Doamnel! Nu pentru curvie iau eu pre sora mea aceasta, ci întru adevăr.

9. Poruncește milostivindu-te spre mine, ca să îmbătrânesc împreună cu ea.

10. Și ea a zis cu el: amin. Și au dormit amândoi în noaptea aceea.

11. Și sculându-se Raguil s'a dus de a săpat groapă, zicând: au nu și acesta va muri?

12. Și viind Raguil la casa sa, a zis Ednii femeii sale: trimite o slujnică să vază oare frăește; iar de nu, să'l îngrop pre el și nimenea să nu știe.

13. Și a intrat slujnica, și deschizând ușa i-a aflat pre amândoi dormind.

14. Și ieșind a spus lor că trăește, și bine a cuvântat Raguil pre Dumnezeul zicând:

15. Bine ești cuvântat Dumnezeule cu toată binecuvântarea curată și sfântă.

16. Și bine să te cuvinteze pre tine sfinții tăi, și toate făpturile tale și toți înțgerii tăi, și cei aleși ai tăi, bine să te cuvinteze pre tine întru toți vecii.

17. Bine ești cuvântat, pentrucă m'ai veselit pre mine și nu s'a făcut mie precum gândeam, ci după

8. 6. Fac. 2, 7.

mila ta cea multă ai făcut cu noi.

18. Bine ești cuvântat, că ai miluit pre amândoi unii născuți.

19. Fă cu ei Doamne milă, să-vârșește vieața lor cu sănătate, cu veselle și cu milă.

20. Și a poruncit slugilor să astupe groapa, și le-a făcut lor nuntă în patrusprezece zile.

21. Și a zis Raguil lui, mai 'nainte de a se săvârși zilele nunței cu jurământ, ca să nu iasă el, până ce se vor plini patrusprezece zile de nuntă.

22. Și atunci luând jumătate dintru averea lui să meargă sănătos la tatăl său; și celelalte când voiu muri eu și femeia mea.

CAP. 9.

Tovie trimite pre Azaria la Gavail și aduce banii și pre Gavail la nuntă.

Și a chemat Tovie pre Rafail, și i-a zis lui: Azarie fratele tău cu tine o slugă și două cămile și mergi în Raghisul Midiei, la Gavail și'mi adu mie argintul, și pre el îl adu la nuntă, că m'a jurat Raguil să nu ies eu.

2. Și tatăl meu numără zilele, și de voiu zăbovi mai mult, va dori foarte.

3. Și a mers Rafail, și a mas la Gavail, și i-a dat lui scrisoarea; iar Gavail a scos pungile pecetluite, și le-a dat lui.

4. Și au mâncat împreună, și au venit la nuntă, și bine a cuvântat pre Tovie și pre femeia lui.

CAP. 10.

Intoarcerea lui Tovie la părinții săi cei întristați, luându-și muierea sa Sara cu zestrea ei.

Iar Tovit tatăl lui numără toate zilele.

2. Și după ce s'au plinit zilele călătoriei, și n'au venit, a zis Tovit: să nu cumvă să se fi rușinat? Au nu cumvă să fi murit Gavail, și ni-

menea nu este, care să'i dea lui argintul? Și s'a întristat foarte.

3. Și i-a zis lui muierea: a pierit pruncul, de vreme ce zăbovește; și a început a'l plânge pre el, și a zis: vai! Rău îmi pare fiule, că te-am lăsat, lumina ochilor mei.

4. Iar Tovit i-a zis ei: faci nu te supără, că sănătos este; și ea a zis lui: faci nu mă înșelă, a pierit pruncul meu.

5. Și mergea în toate zilele afară la drumul, pre care s'a fost dus, și ziua pâine nu mănca, și nopțile foarte nu înceta a plânge pre Tovie fiul său, până ce s'au sfârșit cele patrusprezece zile de nuntă, care s'a jurat Raguil să le petreacă el acolo.

6. Și a zis Tovie lui Raguil: slobozești-mă, că tatăl meu și muma mea mai mult nu nădăjduesc că mă vor mai vedea.

7. Și i-a zis lui socrul său: rămâi la mine, și eu voiu trimite la tatăl tău și voiu arăta lui cele despre tine.

8. Iar Tovie a zis: nu, ci mă sloboade la tatăl meu.

9. Și sculându-se Raguil a dat lui pre Sara muierea lui, și jumătate din avuții, oameni, vite și argint, și binecuvântându'i pre ei i-a slobozit, zicând:

10. Dumnezeuul cerului să vă ferească pre voi fiilor mai 'nainte de ce voiu muri eu.

11. Iar fetei i-a zis: cinstește pre socrii tăi, că ei sunt acum părinții tăi, să auz de tine veste bună, și o a sărutat pre ea.

12. Și Edna a zis către Tovie: frate iubitel! Domnul cerului să te așeze, și să'mi dea mie să văz pre fiii tăi din Sara fata mea, ca să mă veselesc înaintea Domnului.

13. Și iată puiu la tine ca pre un odor pre fiica mea, și să nu o mănnești pre ea.

14. După aceasta s'a dus și Tovie binecuvântând pre Domnul, că au îndreptat calea sa, și bine au cuvântat pre Raguil și pre Edna femeia lui.

15. Și au mers până ce s'au apropiat ei de Ninevi.

CAP. 11.

Bucuria părinților pentru sosirea fiului lor Tovie. Tămăduirea minunată a ochilor lui Tovit.

Și a zis Rafail către Tovie: știi frate cum ai lăsat pre tatăl tău.

2. Să mergem noi mai înainte de căi muerea ta, și să găsim casa; iă dar în mână fierea peștelui.

3. Și purceseră, și veni împreună și câinile după ei; iar Ana ședea în drum căutând să vază viind pruncul pre cale.

4. Și i-a zărit pre el viind, și zise tatălui lui: iată fiul tău vine, și omul cel ce a mers împreună cu el.

5. Și a zis Rafail: știu eu Tovie că va deschide tatăl tău ochii săi, fi dar unge cu fierea ochii lui, și usturându'l se va frecă, și va lepădă albețele, și te va vedea pre tine.

6. Iar Ana alergând a căzut preste grumazul fiului său, și i-a zis lui: văzutu-te-am fiule, de acum voiu muri, și au plâns amândoi.

7. Iar Tovit ieșă la ușă, și se împiedecă; iar fiul lui a alergat la el, și a apucat pre tatăl său, și a uns cu fierea ochii tatălui său, zicând: cutează tată.

8. Și dacă i-a usturat a frecat ochii săi, și a ras de pre luminele ochilor lui albețele, și văzând pre fiul său a căzut pre grumazul lui și a plâns.

9. Și a zis: bine ești cuvântat Dumnezeule, și bine este cuvântat numele tău în veci, și binecuvântați sunt toți stinșii tăi ingeri, că m'ai

băfut și m'ai miluit, că iată văz pre fiul meu Tovie.

10. Și a intrat fiul lui bucurându-se, și a spus tatălui său lucrurile cele mari, care s'au făcut în Midiea.

11. Și a ieșit Tovit întru întâmpinarea nūrōrii sale, bucurându-se și binecuvântând pre Dumnezeu la poarta Ninevii, și se mirau toți cei ce'l vedeau pre el mergând; că au văzut, iar Tovit mărturisea înaintea lor, că i-a miluit pre el Dumnezeu.

12. Și dacă s'a apropiat Tovit de Sara noru-sa o a binecuvântat pre ea, zicând: bine ai venit fiică, bine este cuvântat Dumnezeu, cel ce te-au adus la noi, și tatăl tău și muma ta.

13. Și s'a făcut bucurie tuturor frașilor lui celor din Ninevi.

14. Că a venit Ahiahar și Nasvas vărul lui. Și a ținut nunta lui Tovie cu veselie șapte zile.

CAP. 12.

Ingerul Rafail nu vrea să primească răsplata propusă și povăluindu-i spre bine se face nevăzut.

Și a chemat Tovit pre Tovie fiul său, și i-a zis lui: vezi fiule de plătește simbria omului celui ce a mers cu tine și a'i mai adaoge lui trebue.

2. Și Tovie a zis: tatăl Nu'mi pare rău de voiu dă lui jumătate din cele ce am adus, că pre mine m'a adus fie sănătos, și pre femeia mea o a tămăduit și argintul meu l-a adus și pre tine așijderea te-a vindecat.

3. Și a zis bătrânul: cu dreptul se cade lui; și a chemat pre inger, și i-a zis lui: iă jumătate din toate câte ași adus, și mergi sănătos.

4. Atunci ingerul chemând pre amândoi într'ascuns, le-a zis lor: binecuvântați pre Dumnezeu și vă mărturișiți lui, și dați slavă lui, și vă mărturișiți lui înaintea tuturor ce-

lor vii, pentru cele ce au făcut cu voi.

5. Bine este a binecuvânta pre Dumnezeu, și a prea înălța numele lui, cuvintele lucrurilor lui Dumnezeu cu cinste arătându-le, și nu vă leneviți a vă mărturisi lui.

6. Taina împăratului bine este a o ascunde, iar lucrurile lui Dumnezeu ale descoperi, slavă este.

7. Faceți bine și răul nu vă va afla pre voi.

8. Bună este rugăciunea cu post și cu milostenie și cu dreptate; mai bine este puțin cu dreptate, decât mult cu strămbătate.

9. Mai bine este a face milostenie, decât a strânge aur, că milostenia din moarte izbăvește, și aceasta curăță tot păcatul.

10. Cei ce fac milostenie și dreptate, umplea-se-vor de viață; iar cei ce păcătuiesc, vrăjmași sunt vieții lor.

11. Nu voiu ascunde de către voi nici un cuvânt.

12. Că am zis: că taina împăratului bine este a o ascunde; iar lucrurile lui Dumnezeu ale descoperi slavă este.

13. Deci când te rugai tu și nora ta Sara, eu am adus pomenirea rugăciunii voastre înaintea celui sfânt, și când îngropai pre cei morți așijderea eram de față cu tine.

14. Și când nu te-ai lenevit a te scula și a lăsa prânzul tău, ca să mergi să îngropi pre cel mort nu eră necunoscută mie iapta ta cea bună, ci împreună cu tine eram.

15. Și acum m'au trimis pre mine Dumnezeu să te vindec pre tine, și pre nora ta Sara.

16. Eu sunt Rafail unul din cei șapte îngeri sfinți, cari aduc rugăciunile sfinților, și ies înaintea slavei celui sfânt.

17. Și s'au turburat amândoi, și

au căzut pre fețele lor, că se înfricoșase.

18. Și le-au zis lor: nu vă temeți că pace va fi vouă; iar pre Dumnezeu binecuvântați în veac, că nu cu darul meu, ci cu voea Dumnezeului nostru am venit, pentru aceea bine să'l cuvântați pre el în vecl.

19. În toate zilele mă arătam vouă, și n'am mâncat nici am băut, ci numai vedere vedeți voi, iar acum mărturisiți-vă lui Dumnezeu, că mă suiu la cel ce m'au fost trimis, și scriși în carte toate câte s'au săvârșit.

20. Și s'a sculat, și mai mult nu l-au văzut, și mărturiseau lucrurile cele mari și minunate ale lui Dumnezeu cum s'a arătat lor îngerul Domnului.

CAP. 13.

Cântarea de laudă a lui Tovit și prevestirea fericirii Ierusalimului.

Și Tovit a scris rugăciune de bucurie, și a zis.

2. Bine este cuvântat Dumnezeu cel viu în veci și împărăția lui, că el bate și miluește, pogoară în iad și ridică, și nu este cine să scape din mâna lui.

3. Mărturisiți-vă lui fiii lui Israil înaintea neamurilor, că el ne-au risipit pre noi întru ele, acolo arătați slava lui și'l înălțați pre el înaintea a tot cel viu.

4. Că acesta este Domnul nostru și Dumnezeu, el este Tatăl nostru întru toți vecii; ne va bate pre noi pentru nedreptățile noastre, și iarăș ne va milui și ne va aduna dintru toate neamurile, întru care veți fi risipiți.

5. De vă veți întoarce către el cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru, ca să faceți înaintea lui adevărul, atunci se va întoarce

13. 2. A 2 Lege 32, 39. 1 Imp. 2. 6. Înțelepciune 16, 13.

către voi, și nu'și va ascunde fața sa de către voi; ci veți vedea cele ce va face cu voi.

6. Drept aceea mărturișiți-vă lui cu toată inima voastră, și binecuvântați pre Domnul dreptăței și înălțați pre împăratul vecilor.

7. Eu în pământul robiei mele mă mărturisesc lui, și arăt puterea și mărirea lui la neamul cel păcătos.

8. Întoarceți-vă păcătoșilor și faceți dreptate înaintea lui, cine știe, doar de vă va primi, și vă va milui pre voi?

9. Pre Dumnezeuul meu înalț, și sufletul meu pre împăratul cerului și se va bucura de mărirea lui, zică toți, și să se mărturisească lui cu dreptate.

10. Ierusalime cetate sfântă! Ba-te-te-va pre tine pentru faptele fiilor tăi, și iarăși va milui pre fiii celor drepti.

11. Mărturisește-te Domnului, că este bun, și binecuvintează pre împăratul vecilor, ca cortul lui, iarăși să se zidească întru tine cu veselie, și să veselească întru tine pre robii tăi, și să iubească pre cei doșădiți întru tine întru toate neamurile veacului.

12. Neamuri multe de departe vor veni la numele Domnului Dumnezeu, având în mâini daruri, și aducând daruri împăratului cerului; neamurile neamurilor te vor lăuda pre tine, și vor da ție bucurie.

13. Blestemați vor fi toți cei ce te urăsc pre tine, și binecuvântați vor fi toți cei ce te iubesc pre tine în veac.

14. Bucură-te și te veselește, pentru că fiii dreptilor se vor aduna, și vor binecuvânta pre Domnul dreptilor.

15. O! Fericiți cei ce te iubesc pre tine, bucură-se-vor de pacea ta, și fericiți câți s'au întristat pentru

toate bătăile tale, că de tine se vor bucura văzând toată slava ta, și se vor veseli în veac.

16. Sufletul meu bine să cuvinteze pre Dumnezeu împăratul cel mare, că se va zidi Ierusalimul cu safir și cu smaragd și cu piatră scumpă.

17. Zidurile tale și turnurile și băștile cu aur curat, și ulițele Ierusalimului cu viril și cu antracș și cu piatră dela Sufir mărunță se vor așterne.

18. Și vor zice toate ulițele lui aliluia, și vor lăuda zicând: bine este cuvântat Dumnezeu cel ce au înălțat toți vecii.

CAP. 14.

Sfârșitul povestirii bătrânului Tovit și a tânărului Tovie.

Și a încetat Tovit a se mărturisi; și eră de cincizeci și opt de ani când a orbit, iar după opt ani a văzut.

2. Și făcea milostenie, și a adaos a se teme de Domnul Dumnezeu, și a se mărturisi lui.

3. Și îmbătrânind foarte a chemat pre fiul său și pre cei șase fii ai fiului său.

4. Și i-a zis lui: fiule! Ia pre fiii tăi, iață eu am îmbătrânit, și aproape este ieșirea mea dintr'această viață, și mergi în Midiea fiule, că crez eu, că toate câte a grăit Ionă prorocul de Ninevi sunt adevărate, că'i va veni ei surpare; iar în Midiea mai multă pace va fi până la o vreme.

5. Și frații noștri cei ce sunt în pământ se vor risipi dintr'acel prea bun pământ, și Ierusalimul se va pustii, și casa lui Dumnezeu într'insul se va arde de tot, și pustie va fi până la o vreme.

16. Apoc. 21, 19.

14. 5. Esdra 3, 8.

6. Și iarăși va milui pre ei Dumnezeu, și i va întoarce pre ei la pământul acela și vor zidi casa, nu ca cea dintâiu, până ce se vor plini vremile veacului.

7. Și după aceasta se vor întoarce din robii, și vor zidi Ierusalimul cu cinste, și casa lui Dumnezeu se va zidi într'însul, întru toate neamurile veacului cu zidire mărită, precum au grăit despre aceasta prorocii.

8. Și toate neamurile se vor întoarce cu adevărat, ca să se teamă de Domnul Dumnezeu, și vor îngropă idolii săi, și vor binecuvânta toate neamurile pre Domnul.

9. Și poporul lui se va mărturisi lui Dumnezeu, și va înălța Domnul pre poporul său.

10. Și se vor bucura toți cei ce iubesc pre Domnul Dumnezeu, cari cu adevărat și cu dreptate, fac milă fraților noștri.

11. Și acum fiule du-te dela Ninevi, că cu adevărat vor fi cele ce a grăit prorocul Ionă; iar tu șine legea și poruncile, și fii iubitor de milă și drept, ca să fie bine fie, și mă îngroapă pre mine cu cinste, și pre muma ta cu mine, și mai mult nu rămâneși în Ninevi.

12. Fiule! Vezi ce a făcut Aman lui Ahiahar, celui ce l-a hrănit pre

el, în ce chip din lumină l-a dus pre el la întunec, și câte l-a răsplătit lui, și Ahiahar s'a mântuit, iar ace-luia răsplătirea s'a dat, și el s'a pogorît întru întunec.

13. Manasi a făcut milostenie, și s'a mântuit din lațul morșii, care l-a fost întins lui; iar Aman a căzut în laț și a pierit.

14. Și acum fiule vezi, ce face milostenia, și cum mântuește dreptatea.

15. Și acestea zicând el s'a sfârșit sufletul lui pre pat; și eră de o sută cincizeci și opt de ani.

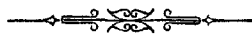
16. Și l-a îngropat pre el cu cinste, și după ce a murit și Ana muma sa, o a îngropat pre ea lângă tatăl său.

17. Iar Tovie cu mulerea sa și cu fiii săi s'a dus în Ecvatana la Raguil socrul său, și a îmbătrânit cu cinste.

18. Și a îngropat pre socrii săi cu cinste, și a moștenit averea lor și a lui Tovit tatălui său. Și a murit când eră de o sută douăzeci și șapte de ani în Ecvatana Midiei.

19. Și mai nainte de a muri el, a auzit pierderea Ninevii, pre care o a robii Navuhodonosor și Asir, și s'a bucurat mai nainte de moarte de Ninevi.

7. Isaia 2, 2.

CARTEA IUDITEI

CAP. 1.

Intărirea cetății Ecvatana și biruința lui Navuhodonosor asupra lui Arfacsad.

În anul al doisprezecelea al împărăției lui Navuhodonosor, care a împărățit la Ninevi cetatea cea mare a Asirienilor, în zilele lui Arfacsad, care a împărățit preste Midiene la Ecvatana.

2. Și a zidit la Ecvatana împrejur ziduri din pietre cioplite, de trei coși de late și de șase coși de lungi; și a făcut înălțimea zidului de șaptezeci de coși, și lățimea de cincizeci de coși.

3. Și turnurile lui le-a pus preste porțile ei de o sută de coși, iar lățimea temelilor de șasezeci de coși.

4. Și a făcut porțile ei, porți ridicându-se spre înălțime de șaptezeci de coși, și lățimea lor de patruzeci de coși, ca să poată ieși oștirile cele tari ale lui, și taberile pedestrimii lui.

5. Și a făcut războiu în zilele acelea împăratul Navuhodonosor asupra împăratului Arfacsad în câmpul cel mare, care câmpeste în hotarele Ragavului.

6. Și au venit la el toți cei ce lăcuiau muntele, și toți cari lăcuiesc Eufratul și Tigrul și Idaspinul și câmpul Eriohului al împăratului Elimeilor, și s'au adunat neamuri multe foarte la tabăra fiilor lui Helod.

7. Și a trimis Navuhodonosor împăratul Asirienilor la toți cei ce lăcuiau în Persida, și la toți cei ce lăcuiau la apus și în Kilichia, și în Damasc și în Livan și în preajma Livanului, și la toți cei ce lăcuiau despre fața marginii mării.

8. Și la neamurile Carmilului și ale Galaadului și ale Galileei cet de sus, și la lăcuiorii câmpului celui mare Esdrilomului, și la toți cei din Samaria și din cetățile ei, și dincolo de Iordan până la Ierusalim și Vetani și Heius și Cadis și râul Eghipetului.

9. Și Tafnas și Ramesi, și tot pământul Ghesemului până unde vine deasupra Taneosului și a Memfeosului, și la toți cei ce lăcuiesc Eghipetul până unde se vine la hotarele Etiopiei.

10. Ci toți lăcuiorii pământului n'au băgat seamă de cuvântul lui Navuhodonosor împăratul Asirienilor, și n'au mers împreună cu el la războiu, că nu s'au temut de el; că li se părea lor, că nu este mai mare decât ori ce alt om, și au trimis înapoi pre solii lui deșerți, cu necinste dela fața sa.

11. Și s'a mâniat Navuhodonosor foarte asupra tuturor țărilor acestora și s'a jurat pre scaunul său și pre împărăția sa, că cu adevărat va să facă izbândă despre toate hotarele

Chilichiei și ale Damascului și ale Siriei.

12. Să omoare cu sabia sa pre toți cei ce lăcuiesc în pământul lui Moav, și pre fiii lui Amon și toată Iudeia, și pre toți Eghiptenii până unde se vine la hotarele amândurora mărilor.

13. Și s'a sculat cu puterea sa asupra împăratului Arfacsad în anul al șaptesprezecelea și s'a întărit în războiul lui.

14. Și a bătut toată puterea lui Arfacsad și toată călărima lui, și toate carele lui, și a stăpânit cetățile lui.

15. Și a ajuns până la Ecvatana, și a biruit turnurile și a prădat ulițele ei, și podoaba ei o a pus spre ocară ei, și a prins pre Arfacsad în munții Ragavului, și l-a împuns pre el cu sulilele sale, și l-a pierdut pre el de tot în ziua aceea.

16. Și s'a întors cu ei la Ninevi el și toată oștirea lui, și mulțimea cea foarte mare de oameni războinici, și au fost acolo desfătându-se și ospătându-se el și oștirea lui într'o sută și douăzeci de zile.

CAP. 2.

Navuhodonosor trimite pre Olofern să jefuiască toate împărățiile și popoarele.

Iar în anul al optsprezecelea în douăzeci și două ale lunii dintâiu făcutu-s'a cuvânt în casa lui Navuhodonosor împăratul Asirienilor, ca să și isbândească preste tot pământul, precum a fost zis.

2. Și chemând pre toate slugile sale și pre toți boierii săi le-a spus lor taina sfatului său, rostindu-le cu gura sa tot răul pământului acestuia.

3. Iar ei au judecat să piarză tot trupul, care n'a ascultat de cuvântul gurii lui.

4. Și a fost după ce a sfârșit sfatul său, a chemat Navuhodonosor împăratul Asirienilor pre Olofern mai marele puterii sale, care eră al doilea după el, și a zis către el:

5. Acestea zice împăratul cel mare, domnul atotpământul: iată tu după ce vei ieși dela fașa mea, ia împreună cu tine bărbați, cari nădăjduiesc în virtutea lor, pedestri o sută și douăzeci de mii, și mulțime de cai cu călăreși douăsprezece mii, și mergi împotriva atotpământul spre apus, că n'au ascultat de cuvântul gurii mele.

6. Și le vestește lor: să'mi gătescă mie pământ și apă, că voi ieși cu mâniea mea asupra lor, și voi acoperi toată fașa pământului cu picioarele puterii mele, și'i voi da pre ei spre pradă lor.

7. Și văile lor se vor umplea de cei răniți ai lor, și pâraele și rîurile pline fiind de morții lor se vor vărsa, și'i voi duce pre ei robi la marginile atotpământul.

8. Deci tu ieșind, coprinde'mi mie tot hotarul lor, și de se vor da pre sine ei fie, păzește'i pre ei mie până la ziua muștrării lor.

9. Iar de cei ce nu vor ascultă, să nu fie milă ochiului tău ai da spre ucidere și jaf în tot pământul tău, că viu sunt eu, și puterea împărăției mele, câte am grăit, voi și face acestea cu mâna mea.

10. Iar tu să nu calci nici unul din cuvintele domnului tău, ci deplin să le faci precum și-am poruncit fie, și nu întârziă a face acestea.

11. Și ieșind Olofern dela fașa domnului său, a chemat toate căpeteniile și povățuitorii și mai marii oștirilor Asiriei.

12. Și a numărat bărbați aleși la tabără, precum i-a poruncit lui domnul său, la o sută și douăzeci de mii, și călăreși arcași douăsprezece

mii, și i-a rânduit pre ei, în ce chip se rânduește mulțimea războiului.

13. Și a luat cămile și asini, care să poarte povara lor, mulțime multă foarte, și oi și boi și capre, fără de număr, ca să fie mai gata, și hrană multă pentru tot bărbatul, și aur și argint din casa împăratului mult foarte.

14. Și a ieșit el și toată puterea lui în cale, ca să meargă înaintea împăratului Navuhodonosor, și s'a acoperit toată fața pământului către apus de carele și de călăreții și de pedestrii cei aleși ai lor, și multă amestecătură a ieșit împreună cu ei ca lăcustele și ca nisipul pământului, pentru că nu eră număr mulțimei lor.

15. Și ieșiră dela Ninevi cale de trei zile preste fața câmpului Vectilet, și a iăbărit dela Vectilet aproape de muntele cel deasînga Kilichiei cei de sus.

16. Și luând toată puterea sa, pre pedestri și pre călăreți și carele sale, și s'a dus de acolo la munte.

17. Și a tăiat pre Fud și pre Lud și a prădat pre toți fiii lui Rasis, și pre fiii lui Ismail, cei de către fața pustiiului către amiază zi despre Helon.

18. Și a trecut Eufratul și a venit în Mesopotamia și a surpat toate cetățile cele înalte dela părțul Arvonai până unde se vine la mare, și a cuprins hotarele Kilichiei și a tăiat pre toți cei ce au stătut împotriva lui.

19. Și a venit până la hotarele lui Iafet cele despre austru și despre fața Araviei și a încunjurat pre toți fiii lui Madiam, și a ars sălașurile lor și a prădat stănilor lor.

20. Și s'a pogorît în câmpul Damascului pre vremea secerei de grâu și a ars toate țarinile lor, și turmele și cirezile le-a omorât.

21. Și cetățile lor le-a prădat, și câmpurile lor le-a vânturat, și a bătut pre toți finerii lor cu ascuțitul sabiei.

CAP. 3.

Olofern supune toate popoarele, silindu-le a se închină lui Navuhodonosor ca lui Dumnezeu.

Și a căzut groaza și frica lui preste toți cei ce lăcuiau pre lângă mare cari erau în Sidon și în Tir, și preste cel ce lăcuiau în Sur și în Ochina, și preste toți cei ce lăcuiau în Iemnaan.

2. Și cei ce lăcuiau în Azot și în Ascalon s'au temut de el foarte și au trimis la el soli cu cuvinte de pace zicând:

3. Iată noi slugile lui Navuhodonosor împăratului celui mare suntem înaintea ta, fă cu noi, cum este plăcut feței tale.

4. Iată odăile noastre, și tot locul nostru, și tot câmpul grânelor, și turmele și cirezile și toate stănele sălașurilor noastre aproape sunt, înaintea feței tale sunt, fă ce'ți place ție.

5. Iată și cetățile noastre, și cei ce lăcuiesc întru ele, robii tăi sunt, viind fă cu ele precum se pare bine înaintea ochilor tăi.

6. Și s'au dus bărbații la Olofern și i-au spus lui după cuvintele acestea.

7. Și s'a pogorît spre marginea mării el și puterea lui, și a pus pază în cetățile cele înalte.

8. Și a luat dintru dânșii bărbați aleși de ajutor, și i-a primit pre ei și toți cei dimprejurul țării lor cu cununi și cu hore și cu tîmpine.

9. Și a stricat toate hotarele lor, și desisurile lor le-a tăiat.

10. Și aveà el poruncă să piarză de tot pre toți dumnezeii pământului, ca numai lui Navuhodonosor

singur să se închine și toate neamurile și toate limbile lor să-l cheme pre el Dumnezeu.

11. Și viind în fața Ezdrilenilor aproape de Doteia, care loc este împreajma herăstrăului celui mare al Iudeii, și a tăbărit între Ghevă și între celatea Schivilor, și a fost acolo o lună de zile, ca să adune acolo toată plinirea puterii sale.

CAP. 4.

Israelii înfricoșați de Olofern; Marele preot Ioachim îi încurajează și smerindu-se toți cer ajutorul lui Dumnezeu

Și au auzit fiii lui Israil, cari lăcuiau în Iudeia, toate câte a făcut neamurilor Olofern mai marele oștirilor lui Navuhodonosor împăratul Asirienilor, și cum a prădat toate jertfelnicile lor, și le-a dat spre peire.

2. Și s'au înfricoșat foarte de fața lui, și pentru Ierusalim și pentru Biserica Domnului Dumnezeului lor s'au turburat.

3. Că nu de mult eră întors din robie, ci decurând tot poporul Iudei se adunase, și vasele și jertfelnicul și casa se stinșise de spurcăciune.

4. Și a trimis în tot hotarul Samariei, și în Conas și în Vetur și în Velmen și în Ierihon și Hovă și Esoră și în valea Salimului, și a cuprins toate vârfulile munților celor înalți, și au încunjurat cu zid satele cele dintr'însele, și a pus acolo hrană pentru gătirea războiului, că decurând erau câmpurile lor secerate.

5. Și Ioachim preotul cel mare, care eră în zilele acelea în Ierusalim, a scris celor ce lăcuiau în Vetur și din Veturmetam, care este împreajma Ezdrilenilor despre fața câmpului celui aproape de Dotaim

zicând: să apuce suișurile munților, căci prin ele eră intrarea la Iudeia și lesne eră a'i oprî pre ei suindu-se, doi inși să stea asupra tuturor bărbaților, fiind strimță trecătoarea.

6. Și au făcut fiii lui Israil precum le-a poruncit lor Ioachim preotul cel mare, și bătrânimea atot poporul lui Israil, care ședeă în Ierusalim.

7. Și a strigat tot bărbatul lui Israil către Dumnezeu cu osărdie mare, și și-au smerit sufletele lor cu nevoie mare, ei și femeile lor.

8. Și pruncii lor și dobitoacele lor, și tot nemernicul și năimitul și cel cumpărat cu argint al lor au pus saci preste mijloacele lor și tot bărbatul și toată muerea și pruncii.

9. Și cei ce lăcuiau în Ierusalim au căzut înaintea feței Bisericii, și au presărat cu cenușă capetele lor și au întins sacii săi înaintea feței Domnului și jertfelnicul cu saci l-au învălît.

10. Și au strigat către Dumnezeul lui Israil toți împreună cu strigare mare, ca să nu dea spre jaf pre fiii lor, și pre femeile lor spre pradă, și cetățile moștenirii lor spre pierire, și sfintele spre spurcăciune și spre ocară și spre bucurie neamurilor.

11. Și au ascultat Dumnezeu rugăciunea lor, și au văzut necazul lor, și a postit poporul zile multe în toată Iudeia și în Ierusalim înaintea sfintelor Domnului atotșitorului.

13. Și Ioachim preotul cel mare, și toți cei ce stau înaintea Domnului, preoșii și cei ce slujeau Domnului, cu saci încinși la mijloacele lor, aduceau arderea de tot a neîncetării, și rugăciunile și darurile cele de bună voe ale poporului, și aveau cenușe preste chiverele lor, și sri-

gau către Domnul din toată puterea, ca să caute cu milă spre toată casa lui Israil.

CAP. 5.

Olofern întrebând află dela Ahior, care este starea trecută și cea de față a Israiltenilor.

Și s'a dat de știre lui Olofern mai marele oștirilor lui Asur, cunți că fiii lui Israil s'au gătit de războiu, și au închis trecătorile munșilor, și au zldit tot vârful muntelui înalt, și au pus la câmp piedeci.

2. Și s'a mânieat cu mânie foarte, și a chemat pre toți boierii lui Moav și pre povățuitorii lui Amon și pre toți domniii marginii mării, și le-a zis lor:

3. Spuneți-mi mie fiii lui Hanaan, cine este poporul acesta, care șade în munte? Și ce cetăți sunt în care lăcuiesc? Și ce mulțime de oștire au? Și în ce stă țăriia și puterea lor? Și cine este la ei împărat, sau mai mare povățuitor al oștirii lor? Și pentru ce nu bagă în seamă, ca să vie înaintea mea înproșivindu-se mai mult decât toți cei ce lăcuiesc la apus?

4. Și a zis către el Ahior povățuitorul tuturor fiilor lui Amon:

5. Asculte domnul meu cuvânt din gura slugii tale, și voiu spune ție adevărul despre poporul acesta, care lăcuiește muntele acesta, care este aproape de tine, și nu va ieși minciună din gura slugii tale.

6. Poporul acesta este din neamul Haldeilor.

7. Și a nemernicit mai nainte în Mesopotamia, că n'a vrut să urmeze dumnezeilor părinșilor săi, cari au fost în pământul Haldeilor.

8. Și au ieșit din calea părinșilor săi, și s'au închinat Dumnezeului cerului, pre care i-au cunoscut

Dumnezeu; pentru aceea i-au scos pre ei dela fața dumnezeilor lor, și au fugit în Mesopotamia, și au lăcuit acolo zile multe.

9. Și au zis Dumnezeul lor să iasă din lăcașul lor, și să meargă în pământul lui Hanaan, și a lăcuit acolo, și s'a înmulțit cu aur și cu argint și cu dobitoace multe foarte.

10. Și după aceea s'a pogorât în Eghipei, că acoperise foametea fața pământului lui Hanaan, și au lăcuit acolo, până ce s'au întors, și s'au înmulțit acolo foarte, și nu eră număr neamului lor.

11. Și s'a sculat asupra lor împăratul Eghiptului, și cu vicleșug i-a împilat pre ei, și cu osteneala cărămidăriei i-a asuprit pre ei, și i-a făcut pre ei robi; iar ei au strigat către Dumnezeul lor, și au bătut tot pământul Eghiptului cu rane nevindecate.

12. Și i-au scos pre ei Eghiptenii dela fața lor, și au secat Dumnezeu marea Roșie înaintea lor, și i-au adus pre ei către muntele Sinai și Kadis-Varni.

13. Și au scos pre toți cei ce lăcuiau în pustie, și au lăcuit în pământul Amoreilor, și pre toți Esevonenii i-au pierdut cu puterea lor.

14. Și trecând Iordanul au moștenit tot muntele.

15. Și au scos dela fața sa pre Hanaanu, pre Ferezeu, pre Ievuseu, pre Sihem și pre toți Ghergheseii, și au lăcuit într'însul zile multe.

16. Și până n'au păcătuit înaintea Dumnezeului lor, erau toate bunățile împreună cu ei, că Dumnezeu cel ce urăște nedreptatea este cu ei.

17. Iar când s'au abătut dela calea, care le-au pus lor, foarte mult au pierit în multe războaie, și s'au dus robi în pământ străin, și bise-

rica Dumnezeului lor s'a stricat până în pământ, și cetățile lor le-au coprins vrăjmașii.

18. Și acum întorcându-se la Dumnezeul lor, s'au suit din locurile risipirii, unde erau risipiți, și au luat Ierusalimul unde este sfînșenia lor, și s'au făcut lăcuitori muntelui acestuia, că eră pustiu.

19. Și acum stăpâne doamnei De este necunoștință întru poporul acesta, și de păcătuiesc împotriva Dumnezeului lor, să socotim, că aceasta va fi lor împiedicare, și să ne suim, și să'i batem pre ei.

20. Iar de nu este fărădelege în neamul lor, să treacă domnul meu, ca nu cumva să'i scutească pre ei Domnul lor și Dumnezeul lor pentru ei, și vom fi de ocară înaintea atotpământul.

21. Și a fost după ce a încetat Ahior a grăi cuvintele acestea, a cântit tot poporul, care stă împrejurul cortului.

22. Și ziceau boierii lui Olofern și toți lăcuitorii pământului de pre lângă marginea mării, și a lui Moav, să'l taie pre el; că nu ne vom teme noi de fața fiilor lui Israil, că este popor, care n'are putere, nici lărie să se poată război.

23. Drept aceea să ne suim asupra lor, și vor fi de mâncare la toată oștirea ta doamne Oloferne.

CAP. 6.

Olofern se mânie pe Ahior și spre pedeapsă îl trimite la Vetulia; iar Israiltenii luându-l îl mângăie și se roagă, lui Dumnezeu pentru ajutor.

Iar după ce a încetat gâlceava bărbaților, celor ce ședea împrejur la sfat, a zis Olofern mai marele puterii lui Asur către Ahior înaintea atot poporul celor streini de neam și către toți fiii lui Moav:

1. Și cine ești tu Ahior și năimi-

ții lui Efraim, de ai prorocit nouă astăzi, să nu ne războim asupra neamului lui Israil zicând tu: că Dumnezeul lor îi apără pre ei?

3. Și cine este Dumnezeu, fără numai Navuhodonosor? Acesta va trimite puterea sa, și îi va pierde de tot pre ei de pre fața pământului, și nu'i va mântui pre ei Dumnezeul lor.

4. Ci noi robii lui îi vom pierde de tot pre ei, ca pre un om, și nu vor putea stă împotriva puterii cailor noștri, că'i vom călca pre ei cu dâștii, și munții lor se vor îmbătă cu sângele lor, și câmpii lor se vor umplea de morții lor.

5. Și nu va stă împotriva urma picioarelor lor înaintea feței noastre, ci cu pierire vor pieri, zice împăratul Navuhodonosor domnul atot pământul, că a zis: nu vor rămânea în deșert graiurile cuvintelor mele.

6. Iar tu Ahior năimitul lui Amon, cel ce ai grăit cuvintele acestea în ziua nedreptăței tale, nu vei vedea mai mult fața mea din ziua aceasta, până ce voiu izbândi asupra neamului celor din Eghipt.

7. Și atunci va trece fierul oștirii mele, și poporul slugilor mele prin coastele tale, și vei cădea cu cei răniți ai lor, când mă voiu întoarce, și te vor pune slugile mele la munte într'una din cetățile suișurilor, și nu vei pieri, până ce te vei prăpădi împreună cu ei.

8. Și dacă nădăjduiești întru inima ta, că nu se vor prinde, să nu fi se schimbe fața ta; grăit-am și nimic nu va cădea din cuvintele mele.

9. Și a poruncit Olofern slugilor sale, cari stau la cortul lui, să prinză pre Ahior, și să'l pună pre el la Vetulia, și să'l dea în mâna fiilor lui Israil.

10. Și'l prinseră pre el slugile lui,

și l' duseră afară de tabără la câmp și din câmp s'au dus la munte, și au sosit la izvoarele cele de supt Vetulia.

11. Și dacă i-au văzut pre ei bărbații cetății, cari erau în vârful muntelui, au luat armele lor și au ieșit din cetate pre vârful muntelui, și tot bărbatul prăștiaș, a oprit suiștea lor, aruncând cu pietre asupra lor.

12. Iar ei supt munte au legat pre Ahior și l-au lăsat lepădat supt rădăcina muntelui și s'au întors la domnul lor.

13. Și pogorându-se fiii lui Israil din cetatea lor, au mers la el, și dezlegându-l l-au dus în Vetulia.

14. Și l-au adus pre el la boierii cetății lor, cari erau în zilele acelea Ozia al lui Miha din neamul lui Simeon, și Abris al lui Gotoniil și Harmis al lui Melhiil.

15. Și au chemat pre toți bătrânii cetății și au alergat tot tânărul și toate femeile lor la adunare, și au pus pre Ahior în mijlocul atot poporului lor.

16. Și l-a întrebat pre el Ozia, ce s'a întâmplat cu el? Iar el răspunzând a spus lor toate graturile sfatului lui Olofern și toate cuvintele, care le-a grăit el în mijlocul boierilor fiilor lui Asur, și câte s'a lăudat Olofern asupra casei lui Israil.

17. Și căzând poporul s'a închinat lui Dumnezeu, și a strigat către Dumnezeu zicând: Doamne Dumnezeu cerului! Caută la trufia lor, și miluește smerenia neamului nostru, și vezi fașa celor sfințiți fie în ziua aceasta.

18. Și au mângâiat pre Ahior, și l-a lăudat pre el foarte.

19. Și l-a luat pre el Ozia din adunare, și l-a dus la casa sa, și a făcut ospăț celor mai bătrâni și a

chemat pre Dumnezeuul lui Israil spre ajutor în toată noaptea aceea.

CAP. 7.

Incunjurarea cetății Vetulia; oprirea izvoarelor, turburarea Israeliților și încurajarea lui Ozia.

Iar a doua zi a poruncit Olofern la toată oștirea sa și la tot poporul său, care a venit într'ajutor lui, să purceadă asupra cetății Vetulia, și să apuce suișturile muntelui, și să deă războiu asupra fiilor lui Israil.

2. Și a purces în ziua aceea tot bărbatul cel tare al lor, și oștirea lor cea de o sută și șaptezeci de mii de bărbați războinici pedestri, și călăreți douăsprezece mii, afară de împiedecări și de alți bărbați pedestri, cari mergeau împreună cu ei mulțime multă foarte.

3. Și a tăbărât în vale aproape de Vetulia la izvor, și s'a întins lășimea dela Dotaim până la Veltem, și în lungime dela Vetulia până la Chiamon împreajma Ezdrilomului.

4. Iar fiii lui Israil, dacă au văzut mulțimea lor, s'au turburat foarte, și a zis fiecare către aproapele său: acum vor acoperi aceștia toată fașa pământului acestuia, și nici munții cei înalți, nici văile, nici dealurile nu vor suferi greutatea lor.

5. Și a luat fiecare armele sale cele de războiu, și au așăfat foc în turnurile sale, și au străjuit toată noaptea aceea.

6. Iar în ziua a doua a scos Olofern toată călărima lui în fașa fiilor lui Israil, cari erau în Vetulia, și a socotit suișturile cetății lor, și izvoarele apelor lor le-a cercat și le-a luat pre ele, și a pus la ele cete de oameni războinici, iar el s'a întors la poporul său.

7. Și viind la el toți boierii fiilor lui Isav și toți povățuitorii popo-

rului lui Moav și domnii cei de pre lângă mare, au zis: să auză acum stăpânul nostru cuvânt, ca să nu se facă stricare în oștirea ta.

8. Că poporul acesta al fiilor lui Israil nu nădăjduște în sulizele sale, ci întru înălțimea munților săi, întru cari lăcuiesc ei, că nu este lesne a te suî pre vârful munților lor.

9. Și acum Doamnel! Nu face ră-sboiu asupra lor, cum se face ră-sboiul de oștire, și nu va cădea din poporul tău nici un bărbat.

10. Rămâi în tabăra ta păzind pre fiecare din oștirea ta, și să oprească slugile tale izvorul cel de apă, care iese din rădăcina muntelui, că de acolo se adapă toți cei ce lăcuiesc în Vetulia, și i va omori pre ei setea, și vor dă cetatea lor.

11. Iar noi și poporul nostru ne vom suî pre vârfulurile cele de aproape ale munților, și vom tăbărî preste ele, să păzim, ca să nu iasă din cetate nici un om.

12. Și se vor topi de foamete ei, femeile lor și fiii lor, și mai înainte de a veni sabia preste ei, vor pieri în ulizele lăcuinței lor.

13. Și vei răsplăti lor cu răsplătire rea, pentrucă n'au ascultat de tine, și n'au ieșit înaintea feșii tale cu pace.

14. Și au plăcut cuvintele lor înaintea lui Olofern și înaintea tuturor slujitorilor lui, și a rânduit să facă precum au grăit ei.

15. Și s'a ridicat tabăra fiilor lui Amon, și împreună cu ei cinci mii din fiii lui Asur, și au tăbărît în vale, și au cuprins apele și izvoarele apelor fiilor lui Israil, și s'au suit fiii lui Isav și fiii lui Amon, și au tăbărît în munte în preajma Doftaimului.

16. Și au trimis dintru ei la austru și la răsărit la Ecrevil, care este în preajma Husiei, deasupra

pârfului Mohmur, și cealaltă oștire a Asirienilor a tăbărît la câmp și a acoperit toată fața pământului și corturile și poverile lor a tăbărît mulțime multă foarte.

17. Și fiii lui Israil au strigat către Domnul Dumnezeu lor, că s'a împușinat duhul lor, pentrucă i-au încunjurat toți vrăjmașii lor, și nu eră a scăpa din mijlocul lor.

18. Și a rămas împrejurul lor toată tabăra lui Asur, pedestrașii și carele și călăreșii lor treizeci și patru de zile.

19. Și celor ce lăcuiau în Vetulia s'au sfârșit toate vasele cele de apă, și lacurile s'au deșertat, și n'aveau să bea să se sature într'o zi, că, cu măsură le dă lor de băut.

20. Și au slăbit pruncii lor și femeile lor, și finerii piereau de sete, și cădeau în ulizele cetății, și în trecătorile porșilor, și nu eră putere mai mult întru ei.

21. Și s'a adunat tot poporul la Ozia și la boierii cetății, finerii și femeile și pruncii, și au strigat cu glas mare, și au zis înaintea tuturor bătrânilor:

22. Judece Dumnezeu între noi și între voi, că ași făcut nouă strâmbătate mare, negrăind de pace cu fiii lui Asur, și acum nu este nouă ajutor; ci ne-au dat pre noi Dumnezeu în mâinile lor, ca să cădem înaintea lor de sete, și cu pierire mare.

23. Și acum chemați-i pre ei, și dași cetatea toată de pradă poporului lui Olofern și la toată oștirea lui, că mai bine este nouă să fim de jaf lor, decât să murim de sete.

24. Că vom fi robi, și va fi viu sufletul nostru, și nu vom vedea moartea pruncilor noștri cu ochii noștri, și pre femeile și pre fiii noștri sfârșindu-și sufletele lor.

25. Mărturisim asupra voastră ce-

rul și pământul, și pre Dumnezeuul nostru și pre Domnul părinților noștri cel ce ne pedepsește pre noi pentru păcatele noastre și pentru păcatele părinților noștri, ca să nu facă după cuvintele acestea în ziua de astăzi.

26. Și s'a făcut plângere mare în mijlocul adunării tuturor dimpreună, și au strigat către Domnul Dumnezeu cu glas mare.

27. Și a zis către ei Ozia: nădăduiți frașilor, încă cinci zile să așteptăm, în care va întoarce Domnul Dumnezeului nostru mila sa spre noi, că nu ne va părăsi pre noi până în sfârșit.

28. Iar după ce vor trece acestea, și nu ne va veni ajutor, voi face după cuvântul vostru.

29. Și a risipit pre popor la tabăra lui, și la ziduri și la furnurile cetății lor s'au dus, iar pre femei și pre prunci la casele lor i-a trimis, și au fost foarte cu mare smerenie în cetate.

CAP. 8,

Iscusitul îndemn și bunul sfat al Iuditei către bătrânii poporului Israil.

Și a auzit în zilele acelea Iudita fata lui Merari fiul lui Ocs, fiul lui Iosif, fiul lui Ozii, fiul lui Elchiea, fiul lui Anania, fiul lui Gheleon, fiul lui Rafain, fiul lui Achiton, fiul lui Iliu, fiul lui Eliav, fiul lui Natanail, fiul lui Samail, fiul lui Sarasadai, fiul lui Israil.

2. Și bărbatul ei Manasi care era din neamul și din familia ei a fost murit în zilele secerei orzului.

3. Că stând, după cei ce legau znopi în câmp, a venit fierbințeala preste capul lui, și s'a culcat pre patul său, și a murit în Vetulia cetatea sa. și l-a îngropat pre el cu părinții lui în țarina cea din mijlocul Dotaimului și Valamo.

4. Și a fost Iudita văduvă în casa sa trei ani și patru luni.

5. Și și-a făcut cort în podul casei sale, și s'a încins cu sac, și s'a îmbrăcat cu haine de văduvie.

6. Și postează în toate zilele văduviei sale, afară de ziua cea mai înainte de sâmbete și de ziua sâmbetei, și de ziua cea mai înainte de lună nouă, și de ziua în care eră lună nouă, și de sărbători și de praznicile cele de veselie ale casei lui Israil.

7. Și eră frumoasă la chip, și mândră la față foarte, și a lăsat ei Manasi bărbatul ei aur și argint și slugi și slujnice, și dobitoace și țarine, care le ține ea.

8. Și nu putea nimeni să grăiască de ea nici un cuvânt rău, că se temeă de Dumnezeu foarte.

9. Și a auzit cuvintele cele rele ale poporului, care le-a grăit celor mai mari, că a slăbit pentru lipsa apelor, și a auzit Iudita toate cuvintele, care le-a grăit către ei Ozia, cum s'a jurat lor, că va da cetatea după cinci zile Asirienilor.

10. Și trimițând pre roaba, care eră cărmuitoare preste toate averile ei, a chemat pre Ozia și pre Havrin și pre Harmin bătrânii cetății, și ei au venit la ea, iar ea a zis lor:

11. Ascultați-mă acum căpeteniile celor ce lăcuiesc în Vetulia, că nu este drept cuvântul vostru, care l-ați grăit înaintea poporului în ziua aceasta, cu jurământ întărind cele ce ați grăit între Dumnezeu și între voi, și ați zis: să dați cetatea vrăjmașilor noștri, de nu se va întoarce Domnul întru aceste zile să ne ajute nouă.

12. Și acum cine sunteți voi, cari ispitiți pre Dumnezeu în ziua de astăzi, ca și cum ați fi dumnezei între fiii oamenilor?

13. Și acum pre Domnul atotșitorul ispițiți, și nimic nu veți cunoaște în veac, că adâncurile inimei omului nu le aflați și cuvintele cugetului lui nu le pricepeți, și cum veți ispiți pre Dumnezeu cel ce au făcut toate acestea, și gândul lui cum îl veți cunoaște, și cugetul lui cum îl veți pricepe?

14. Nu înfărăteți frașilor pre Domnul Dumnezeu nostru, că de nu va vrea să ne ajute nouă într'aceste cincis zile, ei are putere când va vrea să ne acopere, sau să ne piarză înaintea feșei vrăjmașilor noștri.

15. Iar voi nu zălogiți sfaturile Domnului Dumnezeului nostru, că nu este ca omul, Dumnezeu, să se înfricoșeze, nici ca fiul omului să se judece, și să i se pue lui hotar.

16. Pentru aceea să așteptăm mântuirea lui, și să'l chemăm pre ei spre ajutorul nostru, și de va fi lui plăcut va ascultă glasul nostru.

17. Că nu întru seminșiile noastre, nici în ziua de astăzi este neam sau familie, sau popor sau cetate dintre noi, care să se închine la dumnezei făcuși de mâini, precum au fost în zilele cele mai dinainte, pentru care lucru s'a dat sabiei și jafului părinții noștri, și au căzut cădere mare înaintea vrăjmașilor noștri.

18. Iar noi pre alt Dumnezeu n'am cunoscut afară de el, pentru aceea nădăjduim că nu ne va trece cu vederea.

19. Că de ne vom dă noi, se va dă și toată Iudeia, și se vor prădă sfințele noastre, și va cere Domnul pângăriciunea lor din gura noastră și frica frașilor noștri, și robiea pământului, și pustiirea moștenirii noastre o va întoarce în capul nostru la neamurile unde vom fi robi și vom fi de scandală și de batjo-

cură înaintea celor ce ne vor stăpâni pre noi.

20. Că nu va fi plăcută robiea noastră, ci o va întoarce întru ocară Domnul Dumnezeu nostru.

21. Și acum frașilor! Să arătăm frașilor noștri, că de noi se reazămă sufletul lor, și sfințele și Biserica și oltarul se proptesc preste noi.

22. Afară de toate acestea să mulțămim Domnului Dumnezeului nostru cel ce ne ispitește pre noi, ca și pre părinții noștri.

23. Aduceți-vă aminte, câte au făcut cu Avraam, și cu câte au ispițit pre Isaac, și câte s'a întâmplat lui Iacov în Mesopotamia Siriei, când păștea oile lui Lavan fratelui mamei lui, că precum pre aceia i-au ispițit spre lămurirea inimei lor; așa și pre noi, nu pentru ca să facă izbândă asupra noastră, ci pentru ca să ne învețe, bate Domnul pre toți cei ce se apropie de el.

24. Și a zis către ea Ozia: toate câte ai zis, cu bună inimă ai grăit, și nu este cine să se împrotivească cuvintelor tale.

25. Că nu astăzi s'a arătat înțelepciunea ta, ci dela începutul zilelor tale a cunoscut tot poporul înțelepciunea ta, că bună este zidirea inimii tale.

26. Ci poporul acesta a înșetat foarte, și ne-a silit pre noi să facem precum am grăit lor, și ne-au făcut să ne legăm cu jurământ, care nu'l putem călcă.

27. Și acum roagă-te tu pentru noi că ești femeie cu frica lui Dumnezeu, și va trimite Domnul ploaie, și se vor umplea lacurile noastre, ca să nu pierim mai mult.

28. Și a zis către ei Iudita: ascultați-mă pre mine, și voi face lucru, care se va pomeni din neam în neam la fiii poporului nostru.

29. Voi stați la poartă în noaptea aceasta, și voi ieși eu cu slujnica mea, și în zilele după care ați zis, să dați cetatea vrăjmașilor noștri, va cerceta Domnul pre Israil prin mâna mea.

30. Iar voi nu cercați să știți ce voi să fac eu, că nu voi spune vouă până ce se vor săvârși cele ce voi să fac.

31. Și a zis Ozia și boierii către ea: mergi în pace, și Domnul Dumnezeu să meargă înaintea ta, și să ne dea nouă izbândă asupra vrăjmașilor noștri. Și întorcându-se dela cortul ei, s'au dus la rândurile sale.

CAP. 9.

Rugăciunea Iuditei către Dumnezeu, cerându-i ajutorul pentru zdrobirea vrăjmașilor.

Iar Iudita a căzut pre fața sa, și la pus cenușe pre capul său, și s'a desbrăcat de sacul, cu care eră îmbrăcată; și eră atunci aducându-se în Ierusalim în casa Domnului tămâerea serii aceleea.

2. Și a strigat cu glas mare Iudita către Domnul, și a zis: Doamne Dumnezeul părintelui meu Simeon, căruia i-ai dat în mână sabie spre izbândirea celor de alt neam, cari au deschis zgăul fecioarei spre pângăriciune, și au golit coapsa spre rușine, și au spurcat zgăul spre batjocură.

3. Că ai zis: că nu va fi așa, și ai făcut ei lucruri, pentru care ai dat pre boierii lor la pierire, care așternutul lor, cel cu înșelăciune amestecat l-au stropit cu sânge.

4. Și ai bătut pre slugi cu cei puternici, și pre cei puternici pre scaunele lor, și ai dat femeile lor spre pradă, și fetele lor în robie,

și toate dobânzile lor spre jaf fiilor celor iubiți de tine.

5. Cari au și râvnit râvna ta, și s'au scârbit de pângăriciunea sângelui său, și te-au chemat pre tine spre ajutor.

6. Dumnezeule Dumnezeul meu, ascultă-mă pre mine văduva.

7. Că tu ai făcut cele mai nainte de acelea și cele după acelea și cele de acum și cele viitoare le știți, și s'au făcut cele ce ai sfătuit, și au zis: iată suntem de față.

8. Că toate căile tale sunt gata, și judecățile tale mai nainte cunoscute.

9. Că iată Asirienii s'au înmulțit întru puterea lor, și s'au fălțit în cai și în călăreși, și s'au semeșit întru brațul celor pedestri, nădăduit-au în pavăză și în sulică și în arc și în praștie, și n'au cunoscut, că tu ești Domnul cel ce sfăramă războaiele, Domnul este numele tău.

10. Tu zdrobește puterea lor cu puterea ta, și calcă țărnia lor cu mânia ta, că s'au sfătuit să spurce sfintele tale, să pângărească lăcașul odihnii numelui slavei tale, și să surpe cu fier cornul jertfelnicului tău.

11. Caută spre trufia lor, și trimite mâniea ta asupra capetelor lor. Dă în mâna mea văduvei țărnia care o am cugetat, bate pre rob cu domn prin buzele înșelăciunii mele, și pre domn cu robul lui, frânge cu mână de femeie cerbicea lor cea ridicată.

12. Că nu întru mulțime este țărnia ta, nici puterea ta în cei tari, ci al celor smeriți ești tu Domn, și al celor mai mici ești ajutor, al celor neputincioși sprijinitor și al celor nebăgași în seamă acoperitor și al celor fără de nădejde mântuitor.

13. Așă! Așă! Dumnezeul părintelui meu și Dumnezeul moștenirii

lui Israil, Doamne al cerului și al pământului, făcătorul apelor, Împărate a toată zidirea ta, tu ascultă rugăciunea mea, și dă cuvânt mie spre înșelăciune și spre rană și spre struncinătură celor ce împotriva așezământului tău de lege, și a casei tale cei sfințe și a munte-lui Sionului și a casei moștenirii fiilor tăi, au sfătuit rele.

14. Și fă ca tot neamul și toată seminția să cunoască și să știe, că tu ești Dumnezeu a toată puterea și tăria, și nu este altul, care acopere pre neamul lui Israil, fără numai tu.

CAP. 10.

Iudita frumos împodobită ieșind din Vetulia cu roaba sa, și aflându-o cei ce străjuiau o duc la Olofern.

Și a fost după ce a încetat a strigă către Dumnezeu lui Israil, și a sfârșit toate cuvintele acestea, s'a sculat dela căderea sa, și a chemat pre roaba sa.

2. Și s'a pogorît în casa în care petrecea în zilele sâmbetelor și în sărbătorile sale, și desvelindu-se de sacul cu care era îmbrăcată, s'a desbrăcat și de hainele văduviei sale.

3. Și ș'a scaldat trupul cu apă, și s'a uns cu mir gros, și ș'a tocmit părul capului său, și ș'a pus cunună pre cap, și s'a îmbrăcat cu hainele sale cele de veselie, cu care se împodobeă în zilele vieței bărbatului ei Manasi.

4. Și a luat încălțăminte în picioarele sale, și a pus împrejurul său gherdanurile și brățările și inelele și cerceii și toată podoaba sa, și s'a înfrumusețat foarte, ca să înșele ochii bărbajilor, cari o vor vedea

5. Și a dat roabei sale un foale

de vin și un urcior de untdelemn, și a umplut o traistă de făină și de păpuși de smochine și de pâine curată, și a astupat toate vasele sale, și le-a pus pre ea.

6. Și a ieșit la poarta cetății Vetuliei, și a găsit pre Ozia șezând la poartă, și pre bătrânii cetății pre Havrin și pre Harmin.

7. Și dacă o au văzut pre ea la față și la haine schimbata, s'au mirat foarte mult de frumusețile ei.

8. Și au zis către ea: Dumnezeu, Dumnezeul părinților noștri să'ți dea fie dar, și să săvârșească tocmelele tale spre mărirea fiilor lui Israil și spre înălțarea Ierusalimului, și s'au închinat lui Dumnezeu.

9. Și a zis ea către ei: porunciți să'mi deschiză poarta cetății, și voi ieși să plinesc cuvintele cele ce ați grăit cu mine, și au poruncit finerilor să'i deschiză precum a zis.

10. Și au făcut așa, și a ieșit Iudita, ea și slujnica ei cu ea.

11. Și s'au uitat la ea bărbajii cetății, până ce s'a pogorît din munte și până ce a trecut valea, și mai mult nu o au văzut pre ea.

12. Iar ea mergea pre vale drept, și o a întimpinat pre ea streaja cea mai dinainte a Asirienilor, și o a prins și o a întrebat: cine ești? Și de unde vii? Și unde mergi?

13. Și a răspuns ea: fată de iudovi sunt, și fug dela fața lor, că vor să se dea vouă spre mâncare.

14. Iar eu merg la fața lui Olofern mai marele puterii voastre, ca să'i spui cuvinte adevărate, și'i voi arăta lui calea, pre care să meargă și să stăpânească tot muntele, și nu va pieri dintre bărbajii lui nici un trup, nici duh de vieață.

15. Iar dacă au auzit bărbajii cuvintele ei, și au văzut fața ei, le părea lor foarte minunată de frumoasă.

16. Și au zis către ea: mântuit-ai sufletul tău grăbind a te pogori la fața domnului nostru, deci acum mergi la cortul lui și dintre noi te vor petrece, până ce te vor da în mâinile lui.

17. Iar când vei stă înaintea lui, să nu te temi cu inima ta, ci spune după cuvintele tale, și bine va face ție.

18. Și a ales dintre sineși o sufă de bărbați, și i-a însoțit cu ea și cu slujnica ei, și o au dus pre ea la cortul lui Olofern

19. Și s'au strâns din toată oștirea, că s'a auzit la corturi venirea ei, și viind o încunjură pre ea, în cât a stătut afară de cortul lui Olofern, până a spus lui despre ea.

20. Și se mirau de frumusețea ei, și laudau pre fiii lui Israel pentru ea.

21. Și a zis fiecare către aproapele său: cine va hull pre poporul acesta, care are la sine muieri ca acestea? Și nu este bine a lăsa să rămăe vre un bărbat dintre ei, cari de s'ar lăsa să rămăe, ar putea înșelă tot pământul.

22. Și au ieșit cei ce strejuiau în cortul lui Olofern și toți slujitorii lui, și o au băgat pre ea în cort.

23. Iar Olofern odihneă pre patul său cel cu acoperemânt de porfiră și de aur și de smaragd, și cu pietre scumpe țesut, și i-a spus lui de ea.

24. Și a ieșit în tinda cortului, și lampade de argint mergeau înaintea feței lui, și viind Iudita înaintea lui și a slujitorilor lui, s'au mirat toți de frumusețele feței ei.

25. Iar ea a căzut preste fața sa și s'a închinat lui, și o au ridicat pre ea slujitorii lui.

CAP. 11.

Întâlnirea Iuditei cu Olofern și sfătuirea ei amăgitoare pentru biruința lui.

Și a zis către ea Olofern: cutează ție muere, nu te teme întru inima ta, că eu n'am făcut rău la nici un om, care a ales a slujii lui Navuhodonosor împăratului atot pământul.

2. Și acum poporul tău, cel ce lăcuește muntele, de nu m'ar fi defăimat pre mine, n'ași fi ridicat sulia mea asupra lor, ci ei și-au făcut loruș acestea.

3. Iar acum spune'mi, pentruce ai fugit dela ei, și ai venit la noi? Pentrucă ai venit la mântuire, aibi nădejde.

4. Înnoaptea aceasta lu vei trăi, și de aci înainte, că nu este cine să'ți facă ție rău, ci bine își va face ție, ca robilor domnului meu împăratului Navuhodonosor.

5. Și a zis către el Iudita: primește graiurile roabei tale, și să grăiască roaba ta înaintea feței tale, că nu voiu spune minciună domnului meu în noaptea aceasta.

6. Și de vei ascultă de cuvintele roabei tale, desăvârșit va face Dumnezeu cu tine lucrul, și nu va cădeă domnul meu dela sfaturile sale.

7. Că viu este Navuhodonosor împăratul atot pământul, și vie este puterea lui, cel ce te-a trimis pre tine spre îndreptarea atot sufletul, că nu numai oamenii prin tine vor slujii lui, ci și hiarele câmpului și dobitoacele și pasările cerului, prin puterea ta vor trăi supt Navuhodonosor și supt toată casa lui.

8. Că am auzit de înțelepciunea ta și de meșteșugurile sufletului tău, și în tot pământul s'a vestit, cum că tu unul ești mai bun în toată împărăția, și tare întru știință, și mai minunat întru puterea războiului.

9. Și acum cuvântul, care l-a grăit Ahior la sfatul tău, am auzit graiurile lui, că l-au luat pre el oamenii din Vefulia, și le-a spus lor toate câte a grăit el înaintea ta.

10. Pentru aceea stăpâne doamne! Să nu treci cuvântul lui, ci îl pune în inima ta, că adevărat este.

11. Că nu se ia izbândă de pre neamul nostru, că nu poate sabie asupra lor, de nu vor păcătuî Dumnezeului lor.

12. Și acum să nu se desnădăjduiască domnul meu, și să se întoarcă cu lucrul nesăvârșit, și va cădea moartea preste fața lor, că i-a cuprins pre ei păcat, cu care mânia pre Dumnezeul lor, ori când vor face fărădecale.

13. Că s'au sfârșit lor bucatele, și s'a împușinat toată apa, și s'au sfătuit să și pue mâinile pre dobitoacele lor, și toate câte au oprit Dumnezeu în legile lui să nu mănânce, ei au socotit să le mănânce.

14. Și pârga grâului și zeciuecele vinului și jale untului de lemn, care le-au ținut stinșite preoșilor celor ce stau în Ierusalim înaintea feșii Dumnezeului nostru, au socotit să le mănânce, de care nici cu mâinile nu se cădea să se atingă nimeni din cei din popor.

15. Și a trimis în Ierusalim să le aducă dela cei bătrâni slobozenie, că și cei ce lăcuiesc acolo au făcut acestea; și va fi când le va veni lor slobozenie de acolo, vor face și se vor da și spre pierzare în ziua aceea.

16. Pentru aceea eu roaba ta cunoscând toate acestea, am fugit de la fața lor și m'au trimis Dumnezeu să fac cu tine lucruri, de care se vor minună în tot pământul ori căși vor auzi acestea, că roaba ta este credincioasă lui Dumnezeu, și slujește ziua și noaptea Dumnezeului cerului.

17. Și acum doamne voi eu rămâne la tine, și voi ieși eu roaba ta noaptea în vale, și mă voi ruga lui Dumnezeu, și mi va spune mie, când vor face ei păcatele lor, și viind voi spune fie.

18. Și vei ieși cu toată puterea ta, și nimeni dintru ei nu va fi care să stea fie împotriva, și te voi duce pre tine prin mijlocul Iudeii, până vei ajunge în preajma Ierusalimului.

19. Și voi pune scaunul tău în mijlocul lui, și i vei mână pre ei ca pre oile care n'au păstor, și nu va lăfră câine cu limba sa înaintea ta.

20. Că acestea mi s'a zis mie, după cea mai nainte cunoștință a mea, și s'a vestit mie, și sunt trimisă ca să și vestesc fie.

21. Și plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofern și înaintea tuturor slujitorilor lui, și se mirară de înțelepciunea ei, și ziseră, că nu este muiere ca aceasta dela o margine până la cealaltă margine a pământului, frumoasă la față și înțeleaptă la cuvinte.

22. Și a zis către ea Olofern: bine au făcut Dumnezeu, că te-au trimis pre tine înaintea poporului acestuia, ca să fie în mâinile noastre țările; iar întru cei ce au defăimat pre domnul meu perire.

23. Tu acum ești frumoasă la chip și bună la cuvintele tale, de vei face și precum ai zis, Dumnezeul tău va fi mie Dumnezeu, și tu în casa împăratului Navuhodonosor vei șede, și vei fi numită în tot pământul.

CAP. 12.

Chemarea Iuditei la Olofern. Îngăduirea ei a ieși noaptea la rugăciune. Ospățul lui Olofern.

Și a poruncit să o bage pre ea, unde erau odoarele lui cele de argint, și a poruncit să i se dea ei de mâncare din bucatele lui, și din vinul lui să i dea de băut.

2. Și a zis Iudita: nu voiu mânca dintr'acelea, ca să nu se facă vreo sminteală, ci din cele ce am adus cu mine voiu mânca.

3. Și a zis către ea Olofern: dar dacă se vor sfârși cele ce ai adus cu tine, de unde vom avea noi ca să'ți dăm fie asemenea acelora? Că nimeni nu este cu noi din neamul tău.

4. Și a zis Iudita către el: viu este sufletul tău domnul meu, că nu va sfârși roaba ta cele ce sunt cu mine, până ce va face Domnul prin mâna mea, cele ce au sfătuit.

5. Și o au dus pre ea slugile lui Olofern la cort, și a dormit până la miezul nopții.

6. Iar la streaja cea de către dimineață s'a sculat și a trimis la Olofern, zicând: să poruncească domnul meu, să lase pre roaba sa să iasă la rugăciune, și a poruncit Olofern păzitorilor trupului său să nu o oprească pre ea.

7. Și a rămas în tabără trei zile, și ieșea ea noaptea în valea cetății Vetuliei, și se spală la izvorul apei în tabără.

8. Și după ce se suiă, se rugă Domnului Dumnezeuului lui Israil, ca să îndrepteze calea ei spre ridicarea fiilor poporului ei, și intrând petrecea curată în cort, până când îi aducea slujnica de mâncare către seară.

9. Iar în ziua a patra a făcut Olofern ospăț numai slugilor sale, și n'a chemat la acel ospăț nici pre unul din cei ce erau cârmuitori preste trebi.

10. Și a zis lui Vagoa famenul, care eră cârmuitor preste toate ale lui: mergi și îndeamnă și pre muierea cea de Iidov, care este la tine, ca să vie la noi, și să mănânce și să bea cu noi.

11. Că rușine este feții noastre,

de vom lăsa o muiere ca aceasta să nu ne împreună cu ea, că de nu o vom atrage pre ea către noi, va râde de noi.

12. Și a ieșit Vagoa dela fața lui Olofern, și a intrat la ea, și a zis: să nu se lenevească această cocoană frumoasă a veni la domnul meu, ca să se mărească înaintea feții lui, și să bea vin veselindu-se cu noi, și să se facă în ziua aceasta ca o fată a fiilor lui Asur, care stau în casa lui Navuhodonosor.

13. Și a zis Iudita către el: și cine sunt eu? Ca să grădesc împotriva domnului meu, că tot ce va fi plăcut înaintea ochilor lui, sârguindu-mă voiu face, și aceasta'mi va fi bucurie până la ziua morții mele.

14. Și sculându-se Iudita s'a împodobit cu îmbrăcămintea și cu toată podoaba sa cea muierască, și a venit și roaba ei, și i-a așternut în preajma lui Olofern jos pieile, care le-a luat dela Vagoa pentru treaba cea din toate zilele, ca să mănânce șezând pre ele.

15. Și viind Iudita a șezut, și se minună inima lui Olofern de ea și s'a turburat sufletul lui poffind foarte ca să se împreune cu dânsa, și că-uită vreme, ca să o înșale pre ea, din ziua în care o văzuse pre ea.

16. Și a zis Olofern către ea: bea și fii veselă cu noi.

17. Și a zis Iudita: bea-voiu doamne, că s'a mărit vieța mea întru mine astăzi mai mult decât în toate zilele de când m'am născut, și luând a mânca și a băut înaintea lui din cele ce i-a găsit roaba ei.

18. Și s'a bucurat Olofern pentru ea, și a băut vin mult foarte, în cât niciodată într'o zi n'a băut atâta de când s'a născut.

CAP. 13.

Tăierea capului lui Olofern; aducerea lui în Vetulia. Mulțămirea și binecuvântarea poporului ei.

Iar dacă a înserat, degrab s'au risipit slugile lui.

2. Și Vagoa a închis cortul pe dinafară, și a slobozit pre streji de la fața domnului său, și s'au dus la așternuturile lor că erau toți osteniți de multa băătură.

3. Și a rămas Iudita singură în cort și Olofern, care mai înainte se culcase pre patul său, că eră foarte beat.

4. Și a zis Iudita către roaba sa, să stea afară de așternutul ei, și să păzească când va ieși ea, ca și în celelalte zile, că a zis: că va ieși să se roage, și lui Vagoa a spus aceasta.

5. Și s'au dus toți dela fața ei, și nimeni n'a rămas la așternut dela mic până la mare.

6. Și stând Iudita lângă patul lui, a zis întru inima sa: Doamne Dumnezeule afoată puterea, caută în ceasul acesta spre faptele mâinilor mele, ca să se înalțe Ierusalimul.

7. Acum este vremea a ajuta moștenirei tale, și a plini cele ce am așezat eu să fac spre surparea vrăjmașilor, cari s'au sculat asupra noastră.

8. Și apropiindu-se la stâlpul patului, care eră la capul lui Olofern, a luat sabia lui de pre el, și apropiindu-se de pat, l-a apucat de părul capului său.

9. Și a zis: întărește-mă Dumnezeul lui Israil în ziua aceasta, și l-a lovit preste grumazi de două ori, cât a putut, și i-a luat capul lui de la el.

10. Iar trupul i l-a răsturnat de pre așternut, și a luat acoperământul din stâlpi, și după pușin a ieșit.

11. Și a dat roabei sale capul lui Olofern, și l-a băgat în traista bucatelor sale, și au ieșit amândouă după obiceiul său la rugăciune.

12. Și trecând tabăra au încunjurat valea aceea, și s'au suit în mägura cetăței Vetuliei, și au venit la porțile ei.

13. Și a zis Iudita de departe celor ce păzeau la porți: deschideți, deschideți poarta, cu noi este Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ca să facă încă putere în Ierusalim și tările asupra vrăjmașilor, precum au făcut și astăzi.

14. Și a fost dacă au auzit oamenii cetăței glasul ei, grăbiră a se pogorî la poarta cetăței lor, și au chemat pre bătrânii cetăței, și au alergat toți dela cel mic până la cel mare, că se minunau ei, că a venit ea.

15. Și au deschis poarta, și le-au primit pre ele, și aprinzând foc ca să lumineze, le-au încunjurat pre ele.

16. Și a zis Iudita către ei cu glas mare: lăudați pre Dumnezeul Lăudați, lăudați pre Dumnezeul Că n'au depărtat mila sa dela casa lui Israil; ci a sfărâmat pre vrăjmașii noștri prin mâinile mele în noaptea aceasta.

17. Și scofând capul din traistă l-a arătat, și a zis lor: iați capul lui Olofern mai marele puterii lui Asur, și iați acoperământul, pre care zăceă beat, unde l-au bătut pre el Domnul cu mână de femeie.

18. Și viu este Domnul, care m'au păzit pre mine în calea mea pre care am umblat, că l-a înșelat pre el fața mea spre perirea lui, și n'a făcut cu mine păcat spurcat și de rușine.

19. Și s'a minunat tot poporul foarte, și plecându-se s'a închinat lui Dumnezeu, și au zis toți cu o

inimă: binecuvântat ești Dumnezeu nostru, cel ce ai făcut de bașjocură în ziua aceasta pre vrăjmașii poporului tău.

20. Și a zis Oziea către ea: binecuvântată ești tu fiica Dumnezeului celui prea înalt mai mult decât toate mulierile cele de pre pământ, și bine este cuvântat Domnul Dumnezeu cel ce au făcut cerul și pământul, care te-au povățuit pre tine spre pierderea capului mai marelui vrăjmașilor noștri.

21. Că nu se va depărtă nădejdea ta dela inima oamenilor celor ce'și aduc aminte de puterea lui Dumnezeu până în veac, și să facă fie această Dumnezeu spre înălțime veșnică, ca să te cerceteze pre tine cu bunățăși.

22. Că n'ai părținit sufletului tău pentru smerirea neamului nostru, ci mai 'nainte ai întâmpinat căderea noastră, drept umblând înaintea Dumnezeului nostru.

23. Și a zis tot poporul: fie, fie,

CAP. 14.

Sfatul Iuditei despre năvala celor din Vetulia, întoarcerea lui Ahior și spaima Asirienilor.

Și a zis către ei Iudita: ascultați-mă frașilor, și luând capul acesta spânzurați-l pre baștea zidului vostru.

2. Și va fi după ce se va lumina de ziuă, și va ieși soarele pre pământ, veși lua fiecare armele cele de rășboiu ale voastre, și va ieși afară din cetate tot bărbatul, și veși pune povățuitor preste ei ca și cum v'ași pogori la câmp asupra strejii cei mai dinainte a fiilor lui Asur, și nu vă veși pogori.

3. Și luând aceia armele sale toate, se vor duce în tabăra sa, și vor porni pre povățuitorii oștirea lui Asur, și vor alergă la cortul lui Olo-

fern, și nu'l vor află pre el, și va cădeă preste ei frică, și vor fugi de către fața voastră.

4. Și urmând voi, și toți cei ce lăcuesc în hotarul lui Israil, așterneși'i pre ei în căile lor.

5. Iar mai 'nainte de a face acestea, chemași pre Ahior Amaniteanul, ca să vază, și să cunoască pre cel ce a defăimat casa lui Israil și pre cel ce l-a trimis pre el la noi, ca la moarte, și a chemat pre Ahior din casa lui Oziea.

6. Și dacă a venit, și a văzut capul lui Olofern în mâna unui om din adunarea poporului, a căzut pre fața sa, și a leșinat duhul lui.

7. Și după ce l-a ridicat pre el, a căzut la picioarele Iuditei, și s'a închinat feței ei, și a zis: binecuvântată ești tu în tot sălașul lui Iuda, și întru tot neamul, cari auzind de numele tău se vor turbură.

8. Și acum spune mie, cele ce ai făcut în zilele acestea, și i-a povestit Iudita lui în mijlocul poporului toate, câte a făcut din ziua, în care a ieșit, până când a grăit cu ei.

9. Și după ce a încetat a grăi, au strigat oamenii cu glas mare, și au dat glas de veselie în cetatea lor.

10. Și văzând Ahior toate câte au făcut Dumnezeul lui Israil, a crezut în Dumnezeu foarte, și și-a tăiat împrejur trupul său, și s'a adaos la casa lui Israil până în ziua aceasta.

11. Și dacă s'a luminat de ziuă au spânzurat capul lui Olofern de zid, și a luat tot bărbatul armele sale, și a ieșit în rând la suișurile muntelui.

12. Iar dacă i-au văzut pre ei fiii lui Asur, au trimis la povățuitorii săi, și au venit la povățuitori, și la cei mai mari preste mii, și la toate căpeteniile lor.

13. Și a mers la cortul lui Olo-

fern, și a zis către ispravnicul lui: scoală acum pre domnul nostru, că au îndrăznit robii a se pogorî asupra noastră la războiu, ca să piară desăvârșit.

14. Și a intrat Vagoa și a lovit tinda cortului, că gândea că el doarme cu Iudita.

15. Și dacă nimeni nu l-a auzit, deschizând a intrat la așternut, și l-a aflat pre el lepădat preste așternut mort, și capul lui luat dela ei.

16. Și a strigat cu glas mare, cu plângere și cu suspin, și cu strigare tare, și și-a rupt hainile sale, și a intrat în cortul în care dormea Iudita, și nu o a aflat pre ea acolo.

17. Deci alergând la popor a strigat: vicleșug au făcut robii, făcut-au rușine o muiere evreică în casa împăratului Navuhodonosor, că iată Olofern zace jos, și capul lui nu este la el.

18. Iar dacă au auzit aceste cuvinte boierii puterii lui Asur, și-au rupt hainile lor și s'a turburat sufletul lor foarte, și strigarea și chiotul lor s'au făcut foarte mare în tabără.

CAP. 15.

Pierderea și fuga Asirienilor. Bindecuvântarea Iuditei și darurile făcute ei.

Iar dacă au auzit cei din corturi, s'au îngrozit de lucrul ce s'a făcut, și au căzut preste ei frică și cutremur.

2. Și nu eră om așteptând de către fața aproapelui său încă, ci împărăștiindu-se toți împreună au fugit pre toate căile câmpului și ale muntelui, și cei ce tăbărâse la munte împrejurul Vetuliei, s'au întors în fugă.

3. Atunci tot bărbatul războinic din fiii lui Israil a alergat asupra lor, și a trimis Ozia la Vetomastem

și Vite și Hove și Hola, și la tot hotarul lui Israil să vestească cele ce s'au făcut, și pentru ca toți să se scoale asupra vrăjmașilor să'i piară.

4. Iar dacă au auzit fiii lui Israil, toți odată au alergat asupra lor, și i-au tăiat pre ei până la Hovă.

5. Așijderea și cei din Ierusalim au sosit, și din tot muntele, că au vestit lor cele ce s'au făcut în tabăra vrăjmașilor lor.

6. Și cei din Galaad și din Galileia i-au bătut pre ei cu rană mare până ce au trecut Damascul și hotarul lui.

7. Iar ceilalți lăcuitori ai Vetuliei au năvălit asupra taberilor lui Asur, și i-au prădat pre ei, și s'au îmbogățit foarte, și fiii lui Israil întorcându-se dela tăiere, au prădat cele rămase.

8. Și satele și cetățile cele din munte, și cei din câmpii au cules multe prăzi, că eră mulțime multă foarte.

9. Și Ioachim preotul cel mare, și bătrânimea fiilor lui Israil, cari lăcuiau în Ierusalim, au venit să privească bunătățile, care au făcut Dumnezeu lui Israil, și să vază pre Iudita, și să grăiască cu ea pace.

10. Și dacă au intrat la ea, bine o au cuvântat pre ea toți împreună, și au zis către ea:

11. Tu ești înălțarea Ierusalimului, tu ești laudă mare lui Israil, tu ești mărime mare neamului nostru, că ai făcut acestea toate cu mâna ta, făcut-ai cele bune lui Israil, și bine au voit preste ei Dumnezeu.

12. Bindecuvântată să fii de Domnul cel atotputernic în veci, și a zis tot poporul: fie.

13. Și a prădat tot poporul tabăra până în treizeci de zile, și a dat Iuditei cortul lui Olofern, și toată argintăria și paturile și paharele, și toate lucrurile lui.

14. Și luându-le ea le-a pus pre mușchoaia sa, și a înhămat carele sale, și le-a grămădit acelea preste ele.

15. Și s'a strâns tot mueretul lui Israil, ca să o vază pre ea, și o au binecuvântat pre ea, și i-au făcut ei horă dintre ele; și au luat stâl-pări în mâinile lor, și au dat și muerilor, celor ce erau cu ea, și s'au încununat cu maslin, ea, și cele ce erau cu ea.

16. Și a mers înaintea a tot poporului cu horă povătuind pre toate muerile, și urmau toți bărbații lui Israil înframași, cu cununi și cu cântări în gura lor.

17. Și a început Iudita mărturisirea aceasta înaintea a tot Israilul, și răspundeă tot poporul lauda aceasta.

CAP. 16.

Cântarea de biruință a Iuditei. Poporul aduce jertfe de mulțumire în Ierusalim. Moartea Iuditei.

Și a zis Iudita: Incepeți Dumnezeu-lui meu cu timpine, cântași Domnului meu cu chimvale, împreunași lui cântare și laudă înălțași, și chemași numele lui.

2. Că Dumnezeu este cel ce sfăramă rășboaele, că în taberile lui în mijlocul poporului m'au scos din mâna celor ce mă gonesc.

3. Venit-a Asur din munți dela miazănoapte, venit-au cu zeci de mii de mii ale puterii sale, a căroră mulțime a astupat văile, și mulțimea cailor lor a acoperit dealurile.

4. Zis-au: să arză hofarele mele, și pre linerii mei să'i omoare cu sabie, și pre cei sugători să'i frânțască de pământ, și pre pruncii mei să'i prade, și pre fecioarele mele să le jefuiască. Iar Domnul atotșitorul i-au sfărâmat pre ei cu mână de femeie.

5. Că n'a căzut cel tare de voi-nici, nici filii puterii l-au bătut pre el, nici înalți uriași s'au ridicat asupra lui, ci Iudita fața lui Merari cu frumusețele feții sale l-a slăbit pre el.

6. Că s'a desbrăcat de îmbrăcăminte văduviei sale, ca să înalțe pre Israiltenii cei necăjiți, uns-a fața sa cu mir, și ș'a legat părul său cu cunună, și ș'a luat veșmânt de in, ca să'l amăgească pre el.

7. Călțunii ei răpiră ochii lui, și frumusețele ei robiră sufletul lui, trecut-a sabia prin grumazul lui.

8. Ingrozitu-s'au Perșii de cutezarea ei, și Midii de îndrăznirea ei s'au turburat.

9. Atunci au strigat cei smeriți ai mei, și s'au temut cei neputincioși ai mei, și s'au spăimântat ei, înălțat-au glasul lor, și au fugit.

10. Fiii fetelor i-au tăiat pre ei, și ca pre niște prunci ce fug i-au rănit pre ei, pierit-au de tabăra Domnului Dumnezeuul meu: cântavoiu Domnului cântare nouă.

11. Doamne, mare ești, și mărit și minunat în virtute, și neajuns, fie să slujească toată făptura ta.

12. Că ai zis, și s'a făcut, trimis-ai duhul tău, și a zidit, și nu este cine să poată stă împotriva cuvântului tău.

13. Că munții din temelii cu apele se vor clăti, și pietrile de fața ta ca ceara se vor topi; iar spre cei ce se tem de tine te vei milostivi.

14. Că puțină este toată jertfa, ca să'și facă fie miros de bună mireasmă, și puțină este toată grăsimea spre arderea cea de tot a ta; iar cel ce se teme de Domnul, mare este totdeauna.

15. Vai neamurilor! Care se scoală asupra neamului meu, Domnul atotșitorul va izbândi asupra lor, în

ziua judecății va da foc, și viermi trupurilor lor, și vor plânge cu simțire până în veac.

16. Iar dacă au intrat în Ierusalim s'au închinat Domnului, și după ce s'a curățit poporul, a adus arderile cele de tot ale sale, și cele de voe ale sale și darurile sale.

17. Și a adus Iudita toate uneltele lui Oiofern, care le-a dat ei poporului, și acoperemântul, care l-a luat ea dela așternutul lui, dar Domnului le-a sfințit.

18. Și s'a veselit poporul în Ierusalim înaintea celor sante în trei luni, și Iudita a rămas cu ei.

19. Și după zilele acestea s'a dus fiecare la moșia sa, și Iudita s'a dus la Vetulia și a rămas întru averea sa.

20. Și a fost în vremea sa mărită în tot pământul, și mulți o a poțtit

pre ea, însă bărbat pre ea nu o a cunoscut în toate zilele vieții sale, din ce ceas a murit Manasi bărbatul ei, până când s'a adaos la poporul său.

21. Și trăind mult foarte a îmbătrânit în casa bărbatului său până ia o sută și cinci ani, și a dat slobozenie roabei sale, și a murit la Vetulia.

22. Și o a îngropat pre ea în peștera lui Manasi bărbatului ei, și o a plâns pre ea casa lui Israil șapte zile.

23. Și a împărțit averile sale mai înainte de ce a murit ea la toate rudeniile lui Manasi bărbatului său, și la rudeniile sale.

24. Și n'a fost mai mult cine să sperie pre fiii lui Israil în zilele Iuditei, și după ce a murit ea, zile multe.

PROROCIA LUI VARUH

CAP. 1.

Prorocul vestește și citește poporului din Ierusalim cartea primită dela Evreii din Vavilon, cari făcând mărturisiri, cer rugăciuni și jertfe pentru păcate.

Acestea sunt cuvintele cărții, care Ao a scris Varuh fiul lui Nirie, al fiului lui Maasie, al fiului lui Sedechie, al fiului lui Asadie, al fiului lui Helchie în Vavilon.

2. În anul al cincilea, în ziua a șaptea a lunii, în vremea întru care au luat Haldeii Ierusalimul, și l-au ars cu foc.

3. Și a cetit Varuh cuvintele cărții aceștia la urechile lui Iehonia fiul lui Ioachim împăratul lui Iuda, și la urechile atot poporul, care venise să auză cartea.

4. Și la urechile celor puternici, și ale fiilor împăraților, și la urechile celor bătrâni și la urechile a tot poporul, dela cel mic până la cel mare ale tuturor celor ce lăcuiau în Vavilon la riul Sud.

5. Cari plângeau și posteau și se rugau înaintea Domnului.

6. Și a adunat argint după cât a putut mâna fieștecăruia.

7. Și a trimis în Ierusalim la Ioachim fiul lui Helchie, fiul lui Salom preotul, și la preoși și la tot poporul, cari s'au aflat cu el în Ierusalim.

8. Când a luat ei vasele casii Domnului, care s'au scos din Biserică, să se întoarcă în pământul lui Iuda în ziua a zecea a lunii lui Sial, vase de argint, care le-a făcut Se-

dechie fiul lui Iosie împăratul lui Iuda.

9. După ce a înstrăinat Navuhodonosor împăratul Vavilonului pre lehoniea și pre boieri și pre cei legași și pre cei puternici și pre poporul pământului dela Ierusalim, și i-a dus în Vavilon.

10. Și a zis: iată am trimis la voi arginți, cu care să cumpărați arderi de tot și pentru păcat și tămâe, și faceți miresme, și aduceți pre jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru.

11. Și vă rugați pentru vieața lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și pentru vieața lui Valtasar fiul lui, ca să fie zilele lor, ca zilele cerului pre pământ.

12. Și va da Domnul vîrtute nouă, și va lumină ochii noștri, și vom trăi supt umbra lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar fiului lui, și vom sluji lor zile multe, și vom află har înaintea lor.

13. Și vă rugați pentru noi către Domnul Dumnezeul nostru, că am păcăluit Domnului Dumnezeului nostru, și nu s'a întors mânia Domnului și urgia lui dela noi până în ziua aceasta.

14. Și veți ceți cartea aceasta, care o am trimis la voi, ca să o cețiți în casa Domnului la zilele prăznuirii și la zilele vremii

15. Și veți grăi Domnului Dumnezeului nostru dreptatea, și nouă rușinea fezelor, ca în ziua aceasta omului Judeu și celor ce lăcuiesc Ierusalimul.

16. Și împărașilor noștri, și boierilor noștri, și preoșilor noștri, și prorocilor noștri, și părinșilor noștri.

17. Că am păcăluit înaintea Domnului, și n'am ascultat de dănsul.

17. Daniil 9, 5.

18. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să umblăm întru poruncile lui, care le-au dat înaintea feșii noastre.

19. Din ziua, în care au scos Domnul pre părinșii noștrii din pământul Eghiptului, și până în ziua aceasta am fost neascultători de Domnul Dumnezeul nostru, și ne-am lenevit, ca să nu auzim glasul lui.

20. Și s'au lipit de noi răutățile și blestemul, care au rânduit Domnul lui Moisi slugii sale în ziua, în care au scos pre părinșii noștrii din pământul Eghiptului, ca să ne dea nouă pământ, din care curge lapte și miere, precum este în ziua aceasta.

21. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru după toate cuvintele Prorocilor, pre cari i-au trimis la noi.

22. Și am mers fieștecare întru cugetul inimii sale cei rele a lucră dumnezeilor streini, a face rele înaintea ochilor Domnului Dumnezeului nostru.

CAP. 2.

Evreii în robie mărturisesc că pentru păcatele lor li s'au întâmplat relele, și cer milă dela Dumnezeu.

Și au întărit Domnul cuvântul său, și care au grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, carii au judecat pre Israil, și asupra împărașilor noștri și asupra boierilor noștri și asupra tot omul din Isail și din Iuda.

2. Ca să aducă asupra noastră răutăți mari, care nu s'au făcut supt tot cerul, în ce chip au făcut în Ierusalim, după cele ce sunt scrise în legea lui Moisi.

3. Ca să mănânce omul cărnurile fiului său și cărnurile fetei sale,

20. A 2 lege 28, 15.
2. 2. 2 lege 28, 53.

4. Și i-au dat pre ei supuși tufuror împărașilor celor dimprejurul nostru spre ocară și spre pustiire întru toate popoarele cele dimprejurul nostru, la care i-a risipit pre ei Domnul.

5. Și s'au făcut ei dedesupt, și nu deasupra, pentrucă am păcătuit Domnului Dumnezeuului nostru neascultând glasul⁵ lui.

6. Domnului Dumnezeuului nostru dreptatea; iar nouă; și părinșilor noștri rușinea obrazelor, cum este în ziua aceasta.

7. Toate relele⁶, care au grăit Domnul asupra noastră, acestea au venit preste noi.

8. Și nu ne-am rugat feșii Domnului, ca să se întoarcă fieștecare dela cugetele inimii sale cei rele.

9. Și au priveghiat Domnul asupra celor răi, și le-au adus Domnul preste noi, că drept este Domnul întru toate lucrurile sale, care le-au poruncit nouă.

10. Și n'am auzit glasul lui, ca să umblăm întru poruncile Domnului, care le au dat înaintea feșii noastre.

11. Și acum Doamne Dumnezeuul lui Israil, cel ce ai scos pre poporul tău din pământul Eghiptului cu mână tare și cu braș înalt, cu semne și cu minuni, și cu putere mare, și ți-ai făcut șie nume, cum este în ziua aceasta.

12. Păcătuit-am, păgănit-am, făcut-am strâmbătate, Doamne Dumnezeu⁷ nostru, întru toate dreptășile tale.

13. Întoarcă-se mânia ta dela noi, că am rămas pușini întru neamuri, unde ne-ai risipit pre noi.

14. Ascultă Doamne rugăciunza noastră și cererea noastră, și ne scoate pre noi pentru tine, și ne

dă nouă har înaintea feșii celor ce ne-au înștrăinat pre noi.

15. Ca să cunoască tot pământul, că tu ești Domnul Dumnezeuul nostru, că numele tău s'a chemat preste Israil și preste neamul lui.

16. Doamne, caută din casa ta cea sântă, și ia aminte spre noi; pleacă Doamne urechea ta și auzi.

17. Și deschide ochii tăi Doamne, și vezi, că nu cei morși, carii sunt în iad, dela carii s'a luat duhul dintru cele din lăuntru ale lor, vor dă mărire și dreptate Domnului.

18. Ci sufletul cel măhnit pentru mărimea, care merge plecându-se, și slăbind, și ochii cei ce se sfârșesc, și sufletul cel flămând vor dă slavă șie și dreptate, Doamne.

19. Că nu pentru dreptășile părinșilor noștri și ale împărașilor noștri, cerem mila pentru noi înaintea feșii tale Doamne Dumnezeuul nostru;

20. Ci pentru că ai slobozit mânia ta și iușimea ta preste noi, precum ai grăit prin mâna slugilor tale Prorocilor, zicând:

21. Așă zice Domnul: plecași umărul voștru, și lucrași împăratului Vavilonului, și ședeși în pământul, care l-am dat părinșilor voștri.

22. Și de nu veși ascultă glasul Domnului, ca să lucrași împăratului Vavilonului,

23. Sfârșire voi face din cetășile lui Iuda și dinafara Ierusalimului; glas de veselie și glas de bucurie, glas de mire și glas de mireasă, și va fi tot pământul neumblat de lăcuitori.

24. Și noi n'am ascultat glasul tău, ca să lucrăm împăratului Vavilonului, și ai întărit cuvintele tale, care ai grăit în mâinele slugilor tale Prorocilor, ca să scoașă oa-

5. A 2 lege 28, 43;

9. Ierem 31, 28; 44, 27. Daniil 9, 14.

11. Daniil 9, 15.

16. A 2 lege 25, 15; Isaia 63, 15.

17. Psalm 113, 25; Ps. 6, 5; 29, 9; 87, 11; 117, 17;

sele împărașilor noștri și oasele părinților noștri din locul lor.

25. Și iată sunt lepădate la arsură zilei și la înghețul nopții, și au murit în dureri rele, în foamete și în sabie și în robie.

26. Și ai pus casa, în care s'a chemat numele tău, cum este în ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil și a casei lui Iuda.

27. Și ai făcut cu noi Doamne Dumnezeul nostru după toată bunătatea ta, și după toată îndurarea ta cea mare.

28. Cum ai grăit prin mâna slugii tale lui Moisi în ziua, în care ai poruncit lui să scrie legea ta înaintea fiilor lui Israil zicând:

29. De nu veși ascultă glasul meu cu adevărat, sunetul cel mare și mult, acesta se va întoarce în mic la neamurile, la care îi voi risipi pre ei.

30. Că am cunoscut, că nu mă vor ascultă, că popor tare la cerbice este, și se vor întoarce întru inima lor în pământul înstrăinării lor.

31. Și vor cunoaște, că eu sunt Domnul Dumnezeul lor, și voi da lor inimă și urechi de auzit.

32. Și mă vor lăuda pre mine în pământul înstrăinării lor, și vor pomeni numele meu.

33. Și se vor întoarce dela cerbicia lor cea tare, și dela lucrurile lor cele rele, că și vor aduce aminte de calea părinților săi, cari au păcătuit înaintea Domnului.

34. Și îi voi întoarce pre ei în pământul, care m'am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și'l vor stăpâni pre el, și îi voi înmulți pre ei, și nu se vor împușină.

35. Și voi întări lor legătură ve-

șnică, ca să fiu lor Dumnezeu, și ei vor fi mie popor, și mai mult nu voi mișcă pre poporul meu Israil dela pământul, care l-am dat lor.

CAP. 3.

Urmarea mărlurisirei păcatelor. Israil robit pentru părăsirea înțelepciunii lui Dumnezeu. Prorocie despre Mesia.

Doamne atotșitorule, Dumnezeul lui Israil, sufletul cel ce este în strimtoare, și duhul cel necăjit strigă către tine.

2. Ascultă Doamne, și ne miluește, că am păcătuit înaintea ta.

3. Că tu șezi în veac, și noi pierim în veac.

4. Doamne atotșitorule Dumnezeul lui Israil, auzi rugăciunea celor ce au murit ai lui Israil, și ai fiilor celor ce au păcătuit înaintea ta, cari n'au ascultat glasul tău Dumnezeului lor, și s'au lipit de noi relele.

5. Nu'ți aduce aminte de nedreptățile părinților noștri, ci'ți adu aminte de mâna ta și de numele tău în vremea aceasta.

6. Că tu ești Domnul Dumnezeul nostru, și te vom lăuda pre tine Doamne.

7. Că pentru aceea ai dat frica ta în inimile noastre, ca să chemăm numele tău, și să te lăudăm pre tine întru înstreinarea noastră, că am abătut dela inima noastră toată nedreptatea părinților noștri, cari au păcătuit înaintea ta.

8. Iată noi astăzi întru înstreinarea noastră, unde ne-ai risipit pre noi spre ocară și spre blestem, și spre datorie după toate nedreptățile părinților noștri, cari s'au depărtat dela Domnul Dumnezeul lor.

9. Auzi Israile poruncile vieții, bagăți în urechi a cunoaște înțelepciunea.

10. Ce este Israile, că în pământ.

29. Leviți 26, 14; Fi 2 Lege 28, 15.

31. Iezech. 36, 25.

tul vrăjmașilor ești? Invechitu-te-ai în pământ strein.

11. Te-ai spurcat împreună cu cei morși, socotitu-te-ai cu cei ce se pogoară în iad.

12. Părăsit-ai izvorul înțelepciunii.

13. În calea lui Dumnezeu de ai fi umblat, ai fi lăcuit cu pace în veci.

14. Învață-te unde este mintea, unde este înțelegerea, unde este înțelesul a cunoaște împreună, unde este îndelungarea vieții și viața, unde este lumina ochilor și pacea?

15. Cine a aflat locul ei, și cine a intrat în vistieriile ei?

16. Unde sunt boierii neamurilor și cei ce stăpânesc hiarlele cele de pre pământ?

17. Cei ce cu pasările cerului se joacă și arginți strâng și aur, întru care nădăjduesc oamenii, și nu este sfârșit agonisei lor?

18. Cei ce meșteșugesc argintul, și grijesc lucrul lor, și nu este aflare.

19. Stinsu-s-au, și în iad s-au pogorât, și alții s-au sculat în locul lor.

20. Cei mai tineri au văzut lumină, și au lăcuit pre pământ, și calea științei n-au cunoscut.

21. Nici au înțeles cărările ei, nici s-au ținut de ea, fiii lor departe s-au făcut dela calea lor.

22. Nici s-au auzit în Hanaan, nici s-au văzut în Teman.

23. Nici fiii Agarei cei ce caută înțelepciune cei de pre pământ, neguțătorii Meranului și ai Temanului, și spuitorii de povești, și cei ce caută pricepere, și calea înțelepciunii n-au cunoscut, nici și-au adus aminte de cărările ei.

24. O Israile! Cât este de mare casa lui Dumnezeu, și cât de lung locul agonisei lui.

25. Mare este și n'are sfârșit, înalt și nemăsurat.

26. Acolo au fost uriașii cei numiți înalți la mărime, și știutori la răboiu.

27. Nu pre aceștia i-au ales Dumnezeu, nici calea științei le-au dat lor, și au pierit.

28. Pentru că n'au avut înțelepciune, pierit-au pentru nesfătuirea lor.

29. Cine s'a suit în cer și o a luat pre ea, și o a pogorât pre ea din nori?

30. Cine a trecut marea, și o a aflat pre ea, și o va aduce pre ea mai mult decât aurul cel ales?

31. Nu este cel ce să știe calea ei, nici cel ce să cuprinză cărarea ei;

32. Ci cel ce știe toate, o știe pre ea, și o află pre ea cu înțelepciunea lui, cel ce au gătit pământul în vreme veșnică, și l-au umplut pre el de vite cu patru picioare.

33. Cel ce trimite lumina, și merge și o chiamă pre ea, și'l ascultă cu cutremur.

34. Și stele au luminat întru strejile sale, și s'au bucurat.

35. Chematu-le-au pre ele, și ele au zis: de față suntem, luminat-au cu veselie celui ce le-au făcut pre ele.

36. Acesta este Dumnezeuul nostru, și nu se va adaoge altui spre dânsul.

37. Aflat-au toată calea științei, și o au dat lui Iacov slugii sale și lui Israel celui iubit de dânsul.

38. După aceasta pre pământ s'au arătat, și cu oamenii împreună au lăcuit.

CAP. 4.

Ierusalimul jelește pustiirea sa. Indemn spre răbdare. Prorocie despre mântuire.

Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea, care este în veac; toți cei ce o țin pre ea, vor

fi spre viață, iar cei ce o au părăsit, vor muri.

2. Întoarce-te Iacove, își te ține de dânsa, umblă prin strălucire în preajma luminei ei.

3. Nu dă altuia mărirea ta, și cele de folos fie limbei streine.

4. Fericiți suntem Israile, că cele ce plac lui Dumnezeu, s'au arătat nouă.

5. Îndrăzniți poporul meu, pomenirea lui Israil.

6. Vândutu-v'ași neamurilor nu spre pierire, ci pentru că ași mânieat voi pre Dumnezeu, v'ași dat vrăjmașilor.

7. Pentru că ași întăritat pre cel ce v'au făcut pre voi jertfind dracilor, și nu lui Dumnezeu.

8. Și ași uitat pre cel ce v'au zidit pre voi, pre Dumnezeul cel veșnic, și ași întristat pre cel ce v'au hrănit pre voi, pre Ierusalim.

9. Văzut-au mâniea, care a venit vouă dela Dumnezeu, și au zis: auziți nemernicile Sionului, adus-au mie Dumnezeu plângere mare.

10. Că am văzut robirea fiilor mei și a fetelor, care le-au adus lor cel veșnic.

11. Că i-am hrănit pre ei cu bucurie, și i-am slobozit cu plângere și cu jale.

12. Nimeni să se bucure de mine ceea ce sunt văduvă și părăsită de mulți; pustiu-m'am pentru păcatele fiilor mei, că s'au abătut dela legea lui Dumnezeu.

13. Și dreptățile lui nu le-au cunoscut, nici au umblat în căile poruncilor lui Dumnezeu, nici pre cărările învățaturii întru dreptatea lui n'au mers.

14. Să vie nemernicele Sionului, și vă aduceți aminte de robiea fiilor mei și a fetelor, care o au adus lor cel veșnic.

15. Că au adus preste ei neam de

departe, neam fără de rușine și de altă limbă.

16. Că nu s'au rușinat de cel bătrân, nici le-au fost milă de prunc, și au luat pre cei iubiți ai văduvei și pre cea fără de fete singură o au pustii.

17. Și eu ce pot să vă ajut vouă?

18. Că cel ce v'au adus vouă relele, vă va scoate pre voi din mâna vrăjmașilor voștri.

19. Umblați fiilor, umblați, că eu am rămas pustie.

20. Desbrăcatu-m'am de veșmântul păcii, și m'am îmbrăcat cu sacul rugăciunii mele, strigă-voiu către cel veșnic în zilele mele.

21. Îndrăzniți fiilor, strigați către Dumnezeu, și vă va scoate pre voi din silnicie din mâna vrăjmașilor.

22. Că eu spre cel veșnic am nădăduit mântuirea voastră, și mi a venit mie bucurie dela cel sfânt pentru milostenia, care va veni vouă degrab dela cel veșnic Mântuitorul nostru.

23. Că v'am trimis pre voi cu plângere și cu jale, și vă va întoarce mie Dumnezeu pre voi cu bucurie și cu veselie în veac.

24. Că în ce chip acum au văzut nemernicile Sionului robirea voastră, așa vor vedeă curând mântuirea cea dela Dumnezeu vostru, care va veni vouă cu mărire mare și cu luminarea celui veșnic.

25. Fiilor! Îndelung răbdați mâniea, care v'a venit vouă dela Dumnezeu, că te-a gonit pre tine vrăjmașul tău, ci degrab vei vedeă pierirea lui, și preste grumazii lor vei călca.

26. Cei gingași ai mei au mers pre căi vârltoase, ridicatu-s'au ca o turmă risipiță de vrăjmași.

27. Îndrăzniți fiilor și strigați către Dumnezeu, că cel ce v'au adus pre voi la acestea, își va aduce aminte de voi.

28. Că precum a fost cugetul vostru, ca să vă abateți dela Dumnezeu, cu zece părți adăogeți a vă întoarce, ca să'l căutați pre el.

29. Că cel ce v'au adus vouă rele, aduce-va vouă veșnică veselie împreună cu mântuirea voastră.

30. Indrăznește Ierusalime, mângâia-te-va cel ce te-au numit.

31. Mișei sunt cei ce te-au necăjit pre tine, și s'au bucurat de căderea ta.

32. Ticăloase sunt cetățile, căroră au slujit liii tăi, ticăloasă este ceea ce a primit pre liii tăi.

33. Că precum s'a bucurat de căderea ta, și s'a veselit de surparea ta, așa se va mârni pentru pustiirea sa.

34. Și voi luă dela ea bucuria cea de multă gloată, și semeția ei va fi spre plângere.

35. Că foc va veni preste ea dela cel veșnic întru zile îndelungate, și se va lăcuți de draci în multă vreme.

36. Caută împrejur către răsărit, Ierusalime, și vezi veselia, care'ți vine fie dela Dumnezeu.

37. Iată vin liii tăi, pre cari i-au trimis, vin adunați dela răsărituri până la apusuri cu graiul celui sfânt, bucurându-se de slava lui Dumnezeu.

CAP. 5.

Chemarea Ierusalimului spre bucurie pentru întoarcerea fiilor săi cu mărire.

Desbracă-te Ierusalime de haina dîntristărei și a necazului tău, și

te îmbracă cu bună cuviința mărire, care este dela Dumnezeu în veac.

2. Imbracă veșmântul dreptăței cei dela Dumnezeu, pune cununa mării celui veșnic pre capul tău.

3. Pentrucă Dumnezeu va arăta la tot cel de supt cer strălucirea ta.

4. Că se va chema numele tău dela Dumnezeu în veac, pacea dreptăței și slava cinstei dumnezeesti.

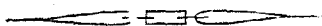
5. Scoală-te Ierusalime și stai, și preste cele înalte caută împrejur către răsărituri, și vezi pre liii tăi adunați dela apusurile soarelui, până la răsărituri, cu graiul celui sfânt, bucurându-se de aducerea aminte a lui Dumnezeu.

6. Că au ieșit dela tine pedestri duși de vrăjmași iar Dumnezeu îi va aduce pre ei la tine înălțați întru mărire ca pre liii împărăției.

7. Că au rânduit Dumnezeu să smerească tot muntele înalt și stâncile cele veșnice și văile să se umple, să fie pământul neted, ca să umble Israil fără de frică întru slava lui Dumnezeu.

8. Și vor face umbră lui Israil și pădurile, și tot lemnul bun miroșitor, cu porunca lui Dumnezeu.

9. Pentrucă va povățui Dumnezeu pre Israil cu veselie întru lumina slavei sale, cu mila și cu dreptatea cea dela el.

CARTEA LUI IEREMIA PROROCUL

*Mai înainte spunerea robiei și îndem-
nare ca să părăsească închinarea
idolilor.*

Isvodul cărței, care a trimis Ieremiasă către cei ce erau să se ducă robiți în Vavilon de împăratul Vavilonenilor, să le spuie lor după cum s'au poruncit lui dela Dumnezeu.

2. Pentru păcatele, care ați păcătuit înaintea lui Dumnezeu, vă veți duce în Vavilon robiți de Navuhodonosor împăratul Vavilonenilor.

3. Și după ce veți intra în Vavilon, veți fi acolo ani mulți și vremi multe, până în șapte neamuri; iar după aceea vă voi scoate pre voi cu pace de acolo.

4. Și acum veți vedea în Vavilon dumnezei de argint și de aur și de lemn purtându-se pe umeri, arătând frică neamurilor.

5. Păziți-vă dar, ca nu și voi asemănați-vă celor de alt neam, să vă asemănați, și să vă cuprinză frică pentru ei.

6. Deci când veți vedea gloate dinaintea și dinapoia lor închinându-se lor, ziceți cu cugetul: fie trebură a ne închină Stăpâne.

7. Că îngerul meu cu voi este, el cercă sufletele voastre.

8. Că limba lor este rasă de te-

slar, și ei sunt de aur împrejur și de argint împrejur, și sunt minciñoși și nu pot să grăiască.

9. Ca la o fecioară iubitoare de podoabă iau aur.

10. Și fac cununi, care le pun pe capetele dumnezeilor săi, și une ori se întâmplă de iau preoții dela dumnezeii lor aur și argint, și'l cheltuiesc pentru sine.

11. Și dau dintr'însele și curvelor, și'i împodobesc pre ei ca pre niște oameni cu îmbrăcăminte, dumnezei de argint și dumnezei de aur și de lemn.

12. Și aceștia nu sunt apărați de rugină și de cari.

13. Imbrăcați fiind ei cu îmbrăcăminte mohorâtă, ștergând obrazul lor de praful cel din casă, care este mai mult preste dânșii.

14. Și are schiptru ca un judecător de țară, care pre cel ce păcătuiește nu'l va omori.

15. Și are sabie în dreapta și săcure; iar pre sine din războiu, și dela tâlhari nu se va scoate, dintru care să știți, că nu sunt dumnezei.

16. Drept aceea să nu vă temeți de ei, că precum vasul cel spart al omului, de nici o treabă nu este, așa sunt dumnezeii lor.

17. Fiind ei puși în case, ochii

2. Ierem. 25, 9.

4. Isaia 44, 10.

lor sunt plini de praf, dela picioarele celor ce intră.

18. Și ca la oarecare, care a făcut strâmbătate împăratului, sunt închise curțile, și ca celui ce se aduce la moarte, casele lor le întăresc preoșii cu uși și cu lacăte și cu zăvoare, pentru ca să nu se fure de tâlhari.

19. Lumini le aprind, și mai multe decât la ei, din carii nici unii nu pot să vadă, de vreme ce sunt ca o grindă din casă.

20. Și inimile lor zic că se rod de cele târâtoare, care sunt din pământ, și cându îi mănâncă pre ei și îmbrăcămintele lor, ei nu simt.

21. Innegrite sunt fețele lor de fumul, care se face în casă.

22. Pre trupul lor și pre capul lor zboară liliicii, rândunelele și pasărilor, așijderea și dihori, de unde vești cunoaște, că nu sunt dumnezei.

23. Nu vă temeți dar de ei, pentru că cu aurul, cu care pentru frumusețe sunt îmbrăcați, de nu va șterge cineva rugina, nu vor scipli. Căci nici când se turnau, simțeau.

24. Din tot prețul cumpărați sunt, întru cari nu este duh.

25. Fără de picioare preste umăr se poartă, arătându-și batjocura sa oamenilor, și se rușinează și cei ce slujesc lor, ca nu cumva să cază pre pământ și prin ei să se ridice.

26. Nici de'l va pune cineva pre el drept pre sine se va mișcă, nici de se va plecă, nu se va îndreptă.

27. Ci ca la niște morfi pun darurile la ei înainte, și jertfele lor vânzându-le preoșii lor le cheltuesc.

28. Așijderea și muerile dintr'însele lucrează, nici unui sărac, nici unui neputincios dau din jertfele lor, când sunt în curgerea sângelui, și lehuze fiind le ating.

29. Deci cunoscând dintr'acestea,

că nu sunt dumnezei, nu vă temeți de ei, de unde dar se vor chema dumnezei? Pentru că muerile pun dinainte la dumnezeii cei de argint și de aur și de lemn?

30. În casele lor șed popii lor având hainele lor rupte, și capetele și bărbile rase, ale căroră capete descoperite sunt.

31. Și sbiară strigând înaintea dumnezeilor lor ca unii la cina morțului, îmbrăcămintea lor luând-o popii își îmbracă muerile lor și pruncii. Și nici de li se va face de la cineva rău sau bine, vor putea să răsplătească, nici să puie împărat pot, nici să scoafă.

32. Așijderea nici avușie, nici aramă nu vor putea să dea. De va făgădui lor cineva făgăduință, și nu o va da, niciodată nu o vor cere.

33. Dela moarte pre om nu'l vor izbăvi, nici pre cei mai slab dela cel mai tare nu'l vor scoate. Omului orb vedere nu'l vor da, nici pre om din nevoie nu'l vor scoate. Pre văduvă nu o vor milui, nici săracului nu'i vor face bine.

34. Asemenea pietrilor celor dela munte sunt aceste de lemn, și cele ferecate cu aur și cu argint, iar cei ce slujesc acestora, se vor rușina.

35. Cum dar trebuie a'i socoti, au a'i chema dumnezei? De vreme ce și însuși Haldeii îi necinstesc pre ei.

36. Carii când văd pre un mut neputând grăi aducând pre Vil, să roagă să grăiască, ca și când ar putea să simță, și acestea văzându-le ei tot nu pot să'i lase, pentru că n'au simțire.

37. Iar muerile încinse cu funii șed în căi tămâind iărâțe; iar când vreuna dintr'însele de vre unul din cei ce trec trasă la curvie ocărăște pre cea de aproape, că nu s'a în-

vrednicul ca și ea, nici funia ei nu s'a rupt.

38. Toate câte se fac întru ei, minciuni sunt, cum dar trebuie să se socotească, au să se zică că ei sunt dumnezei?

39. De teslari și de argintari sunt făcuși, și nu pot să fie alta, fără numai ce vreau meșterii să facă cu ei.

40. Și cei ce îi fac pre ei, nu pot să aibă vieață de mulți ani, cum dar cele ce se fac de ei pot să fie dumnezei?

41. Pentru că au lăsat lucruri minciună și batjocură celor ce li se vor naște în urmă, căci când vor veni asupra lor războiu și răutăți, se sfătuesc între sine popii, unde se vor ascunde împreună cu dânșii?

42. Cum dar nu este a cunoaște, că nu sunt dumnezei, cei ce nu se pot pre sine mântui nici de războiu nici de răutăți?

43. Pentru că sunt de lemn și ferecași cu aur și cu argint, mai pre urmă tuturor neamurilor vor fi cunoscuși, că sunt mincinoși, și împărașilor a avea va fi că nu sunt dumnezei, ci lucruri de mâini omenești, și nici un lucru al lui Dumnezeu întru dânșii nu este.

44. Cine dar nu cunoaște, că nu sunt dumnezei? Că împărat țării nu vor ridică, nici ploaie oamenilor nu vor da.

45. Și judecată nu vor judecă lor, nici vor mântui de strâmbătate, fiind ei neputincioși că sunt ca niște cioare între cer și între pământ.

46. Căci și când va cădea foc în casa dumnezeilor celor de lemn, cari sunt ferecași cu aur, au cu argint, popii lor vor fugi și vor scăpa, iar ei ca niște grinzi în mijloc vor arde de tot.

47. Și împăratului sau vrăjmași-

lor nu vor stă împotriva, cum dar trebuie să se socotească, au să se numească că sunt dumnezei?

48. Nici de furi, nici de tâlhari nu vor scăpa dumnezeii cei de lemn și ferecași cu argint și cu aur, dela cari cei ce pot luând aurul și argintul și îmbrăcămintea cea de presie ei, se vor duce avându-le, nici loruș nu vor ajuta.

49. Cât mai bun este împăratul care își arată vitejia sa, sau vasul cel de treabă în casă, cu care se va folosi cel ce'l are, decât dumnezeii cei mincinoși.

50. Și ușa casii, care păzește cele ce sunt într'însa, decât dumnezeii cei mincinoși, și stâlpul cel de lemn la împărășii decât dumnezeii cei mincinoși.

51. Că soarele și luna și stelele fiind luminoase, și trimise la trebi bine ascultătoare sunt, așijderea și fulgerul, când se va ivi bun este la vedere, încă și un vânt în toată țara bate.

52. Și norii când li se poruncește dela Dumnezeu să meargă presie toată lumea, plinesc porunca, și focul când se trimite de sus să topească munții, și codrii fac porunca.

53. Iar aceștia nici cu chipurile, nici cu puterile lor sunt asemenea, pentru aceea nu trebuie nici să se socotească, nici să se numească dumnezei, de vreme ce nici judecată nu pot judecă, nici a face bine oamenilor.

54. Cunoșcând dar că nu sunt dumnezei, nu vă temeți de ei.

55. Că nici pre împărași vor blestemă, nici vor binecuvântă, și semne întru neamuri și în cer nu vor arăta.

56. Nici ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina ca luna.

57. Htarele decât ei sunt mai bune,

care pot fugi supt acoperemânt să'și folosească lor.

58. Deci fiindcă nici într'un chip nu este nouă dovedit, că sunt dumnezei, pentru aceea să nu vă temeți de ei.

59. Că precum la o grădină cu semănături este un semn de om, care nimic nu păzește, așa sunt dumnezeii lor cei de lemn și ferecași cu aur și cu argint.

60. Și ca și spinul cel din grădină, pre care toată pasărea șade dea-

supra, așijderea și cu mortul cel aruncat întru întunec, sunt asemenea dumnezeii lor cei de lemn, și ferecași cu aur și cu argint.

61. Dela porfira și dela strălucirea care putrezește preste ei, fi vești cunoaște pre ei, că nu sunt dumnezei, și mai pre urmă și ei se vor mânca, și vor fi batjocură în țară.

62. Deci mai bun este omul drept, care n'are idoli, că va fi departe de batjocură.

CÂNTAREA CELOR TREI TINERI

IN CUPTORUL VAVILONULUI

Și stând Azariea în mijlocul focului, și deschizând gura sa, așa s'a rugat zicând:

2. Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri și laudat și proslăvit este numele tău în veci.

3. Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă, și toate lucrurile tale sunt adevărate, și drepte căile tale și toate judecățile tale adevărate.

4. Și judecățile adevărului ai făcut după toate cele ce ai adus asupra noastră și asupra cetății celei sfințe a părinților noștri Ierusalimul; că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră pentru păcatele noastre.

5. Că am păcătuit și am făcut fărădelege, depărtându-ne dela tine.

6. Și am greșit întru toate, și poruncile tale n'am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut, după cum ne-ai poruncit nouă, ca să fie bine nouă.

7. Și toate câte ai adus asupra noastră, și toate câte ai făcut nouă, întru adevărată judecată le-ai făcut.

8. Și ne-ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor celor fărădelege și protivnicilor celor pismătareji, și împăratului celui nedrept și mai rău decât tot pământul.

9. Și acum nu este nouă a deschide gura; rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celor ce te cinstesc pre tine.

10. Nu ne dă pre noi până în sfârșit pentru numele tău, și nu strică legătura ta.

11. Și nu depărtă mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine și pentru Isaac robul tău și pentru Ișrail sfântul tău.

12. Cărora ai grăit să le înmulțești sămânța lor, ca stelele cerului și ca nisipul cel de pre marginea mării.

13. Că Stăpâne ne-am împușinat mai mult decât toate neamurile, și suntem smeriți în tot pământul astăzi, pentru păcatele noastre.

14. Și nu este în vremea aceasta domn și proroc și căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos,

nici tămâe, nici loc a aduce înaintea ta, și a afla milă.

15. Ci cu suflet umilit și cu duh plecat să fim primiți.

16. Ca întru ardere de tot de berbeci și de junci, și ca întru zeci de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, și să se sfârșască după tine, că nu este rușine celor ce nădăjduesc întru tine.

17. Și acum urmăm ție cu toată inima, și ne temem de tine, și căutăm fața ta.

18. Să nu ne rușinezi pre noi, ci fă cu noi după blândețile tale, și după mulțimea milei tale.

19. Și ne scoate pre noi după minunile tale, și dă mărire numelui tău, Doamne; și să se rușineze toți cei ce arată robilor tăi rele.

20. Și să se rușineze de toată puterea ta, și tăria lor să se sfărâme.

21. Și să cunoască că tu ești Domn, Dumnezeu singur, și mărit preste toată lumea.

22. Și n'au încetat cei ce i-au băgat pre dânsii, slugile împăratului, arzând cuptorul cu cațran și cu smoală și cu călji și cu viță.

23. Și s'a vărsat para focului deasupra cuptorului de coși patruzeci și nouă.

24. Și s'a vărsat, și a ars pre carii i-a aflat împrejurul cuptorului Haldeilor.

25. Iar îngerul Domnului s'a pogorât împreună cu cei dimprejurul lui Azaria în cuptor, și a scuturat para focului din cuptor.

26. Și a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând, și nu s'a atins de dânsii nicidecum focul, și nu i-a întristat, nici i-a mâhnit pre ei.

27. Atunci acei trei, ca dintr'ogură au lăudat, și au mărit, și bine

au cuvântat pre Dumnezeu în cuptor, zicând:

28. Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri și lăudat, și prea înălțat în veci.

29. Bine este cuvântat numele slavei tale cel sfânt, și prea lăudat, și prea înălțat întru toți vecii.

30. Bine ești cuvântat în Biserica sfintei slavei tale, și prea cântat și prea mărit în veci.

31. Bine ești cuvântat cel ce vezi adâncurile, și șezi pre Heruvimi, și lăudat și prea înălțat în veci.

32. Bine ești cuvântat pre scaunul slavei împărăției tale și prea lăudat, și prea înălțat în veci.

33. Bine ești cuvântat întru tăria cerului și prea lăudat, și prea mărit în veci.

34. Bindecuvântași toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudași'l, și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

35. Bindecuvântași ceruri pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

36. Bindecuvântași îngerii Domnului pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

37. Bindecuvântași apele, și toate cele mai presus de cer pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

38. Bine să cuvinteze toate puterile Domnului pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

39. Bindecuvântași soare și luna pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

40. Bindecuvântași stelele cerului pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre dânsul în veci.

41. Bindecuvântași toată ploaia și roua pre Domnul, lăudași'l și'l prea înălțași pre el în veci.

42. Bindecuvântași toate duhuriel

pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul întru toți vecii.

43. Binecuvântați focul și zăduful pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

44. Binecuvântați frigul și căldura pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

45. Binecuvântați roua și zăpada pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

46. Binecuvântați nopți și zile pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

47. Binecuvântați lumina și întunerecul pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

48. Binecuvântați gheața și gerul pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

49. Binecuvântați brume și zăpezi pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

50. Binecuvântați fulgere și nori pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

51. Binecuvîntează pământuie pre Domnul, laudă și'l prea înălță pre dânsul în veci.

52. Binecuvântați munți și dealuri pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

53. Binecuvântați toate cele ce răsar pre pământ pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

54. Binecuvântați izvoarele pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

55. Binecuvântați mări și râuri pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

56. Binecuvântați chiți și toate

cele ce se mișcă în ape pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

57. Binecuvântați toate pasările cerului pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

58. Binecuvântați toate hiarele și toate dobitoacele pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

59. Binecuvântați fiii oamenilor pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

60. Binecuvântați Israel pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

61. Binecuvântați preoți pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

62. Binecuvântați slugi pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

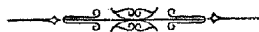
63. Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

64. Binecuvântați cei curvioși și smeriți cu inima pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci.

65. Binecuvântați Ananie, Azarie și Misail pre Domnul, lăudați și'l prea înălțați pre dânsul în veci; că ne-au scos pre noi din iad, și din mâna morței ne-au mântuit pre noi, și ne-au izbăvit pre noi din mijlocul cuptorului, care ardea cu pară de foc, și din mijlocul văpăei ne-au izbăvit pre noi.

66. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

67. Binecuvântați toți credincioșii pre Domnul, Dumnezeuul dumnezeilor, lăudați și mărturisiți, că în veac este mila lui.

CARTEA A TREIA A LUI ESDRA

CAP. 1.

Despre paștile care le-a adus Iosie, și despre împărații următori lui până la robia Vavilonului.

Și a adus Iosiea paștile în Ierusalim Domnului său și a jertfit pasha în patrusprezece zile ale lunii dintâi, tocmind preoșii după rândul lor, împodobii în Biserica Domnului.

2. Și a zis levișilor slugilor celor sfinte ale lui Israil: să se sfințească pre sine Domnului, ca să pue sicriul cel sfânt al Domnului în casa care o a zidit Solomon fiul lui David împăratul.

3. Nu va fi vouă să'l ridicați pre umeri pre el, și acum slujiți Domnului Dumnezeuului vostru și slujiți neamului lui Israil.

4. Și găliți după neamurile și după felurile voastre, după scrisoarea lui David împăratul lui Israil și după mărimea lui Solomon fiul lui.

5. Și stând în Biserică după începătura cea părintească a părței voastre a levișilor celor dinaintea frașilor voștri fiilor lui Israil.

6. Cu rânduală jertfiți paștile, și găliți jertfele frașilor voștri, și faceți paștile după porunca Domnului, care s'au dat lui Moisi.

7. Și a dăruit Iosiea poporului celui ce s'a aflat, din miei și din tezi freizeci de mii, vișei trei mii,

acestea din cele împărătești s'a dat după făgăduința sa, poporului și preoșilor și levișilor.

8. Și au dat Helchia și Zaharia și Siilos, ispravnicii Bisericii preoșilor pentru paști, oi două mii șase sute, vișei trei sute.

9. Și Iehonia și Samea și Natanael fratele său, și Savias și Ohiil și Ioram cei preste mii, au dat levișilor pentru paști, oi cinci mii, vișei șapte sute.

10. Și după ce s'au făcut acestea cu bună cuviință, slătut-au preoșii și levișii, având azimele după feluri și după împărțelele începăturii părinșilor înaintea poporului, ca să aducă Domnului după cele scrise în cartea lui Moisi, și așa de dimineață.

11. Și au fript pasha la foc, cum se cade, și jertfele le-au fierț în căldări și în tingiri, cu bun miros, și au adus la toși cei din popor.

12. Și după acestea au gătit lor și preoșilor frașilor lor, fiilor lui Aaron, pentrucă preoșii aduceau grăsimile până la miazănoapte, și levișii au gătit loruși și preoșilor, frașilor fiilor lui Aaron.

13. Și cântăreșii Bisericei, fiii lui Asaf erau în rândul lor, după cum a rânduit David.

14. Și Asaf și Azaria și Eddinus cel dela împăratul.

15. Și portarii la fiecare poartă, ca să nu treacă fieștecare rândulala sa, pentrucă frajii lor levijii au găsit lor.

16. Și s'a săvârșit cele de jertfă Domnului, ca întru acea zi să se aducă paștile, și să se aducă jertfele pre jertfelnicul lui Dumnezeu după porunca împăratului Iosie.

17. Și au adus fiii lui Israil, cei ce s'au aflat în vremea aceasta, paștile și praznicul azimelor șapte zile.

18. Și nu s'a adus pașii ca acestea întru Israil din zilele lui Samuil prorocul.

19. Și toți împărașii lui Israil n'au adus pașii ca acestea, în ce chip au adus Iosie și preoșii și levijii și jidovii, și tot Israilul, cel ce s'a aflat în lăcuința lor în Ierusalim.

20. În anul al optsprezecelea al împărășiei lui Iosie, s'au adus paștile acestea.

21. Și s'au îndreptat faptele lui Iosie înaintea Domnului, cu inimă plină de bună credință.

22. Și lucrurile lui s'au scris întru vremile cele mai dinainte, pentru cei ce au păcătuit, și au făcut păgânătate înaintea Domnului, mai mult decât tot neamul și împărășia, și cele ce l-au asuprit pre el ca să simșă, și cuvintele Domnului s'a sculat întru Israil.

23. Și după toate lucrurile acestea ale lui Iosie, s'a întâmplat Faraon împăratul Eghiptului venind a ridică războiu în Carhamis la Efrat.

24. Și a ieșit întru întâmpinarea lui Iosie, și a trimis la el împăratul Eghiptului, zicând: ce este mie și fie împărate al lui Iuda? Nu asupra ta sunt eu trimis dela Domnul Dumnezeu.

25. Că asupra lui Efraim războiul meu este, și acum Domnul cu mine

este, și Domnul cu mine sărguind este.

26. Depărtează-te dela mine, și nu stă împotriva Domnului.

27. Și n'a întors dela el Iosie carul său, ci s'a apucat să dea războiu, neluând aminte graiurile lui Ieremia prorocul cele din gura Domnului, cel ce au pus asupra lui războiu în câmpul lui Maghedaus.

28. Și s'au pogorît boierii la împăratul Iosie, și a zis împăratul slugilor sale: depărtați-mă dela războiu, că am slăbit foarte.

29. Și îndată l-au depărtat pre el slugile lui dela rând, și s'a suit în al doilea car al lui, și ajungând la Ierusalim ș'a schimbat vieașa sa și s'a îngropat în mormântul cel părintesc.

30. Și toată Iudeia a jelit pre Iosie, și a plâns Ieremia prorocul pentru Iosie, și cei ce șed mai sus l-au plâns pre el cu muierile până în ziua aceasta.

31. Și s'a dat aceasta, ca să se facă pururea la tot neamul lui Israil.

32. Și acestea sunt scrise în cartea celor arătate pentru împărașii lui Iuda, și toate lucrurile care s'au făcut de Iosie și de mărirea lui și de înțelegerea lui în legea Domnului.

33. Iar cele ce s'au făcut de el mai înainte, și cele de acum s'au scris în cartea împărașilor lui Israil și ai lui Iuda.

34. Și luând cei mai aleși din popor pre Ioahaz fiul lui Iosie, l-au pus împărat în locul lui Iosie tatăl lui, fiind de douăzeci și trei de ani.

35. Și a împărășit în Iuda și în Ierusalim trei luni.

36. Și l-a mutat pre el împăratul Eghiptului, ca să nu împărășească în Ierusalim.

37. Și a păgubit pre popor cu o sută de talanți de argint și cu un talant de aur.

38. Și a pus împăratul Eghiptului împărat pre Ioachim fratele lui, împărat lui Iuda și Ierusalimului.

39. Și a legat Ioachim pre boierii cei mari, și pre Zarachi fratele lui prinzându'l l-a scos din Eghipt.

40. Și eră Ioachim de douăzeci și cinci de ani, când s'a făcut împărat în Iudeia și în Ierusalim, și a făcut rău înaintea Domnului.

41. Și asupra acestuia s'a suit Navuhodonosor împăratul Vavilonului, și legându'l cu legături de armă, l-a dus în Vavilon.

42. Și din sfintele vase ale Domnului luând Navuhodonosor, și ducându-le le-a spânzurat în capiștea lui în Vavilon.

43. Și cele ce s'au scris de el și de necurăția lui, și hula lui s'au scris în cartea vremilor împăraților.

44. Și în locul lui Ioachim a împărășit fiul lui, care când s'a pus împărat eră de optsprezece ani.

45. Și a împărășit trei luni și zece zile în Ierusalim, și a făcut rău înaintea Domnului.

46. Și după un an trimișând Navuhodonosor, l-a mutat pre el în Vavilon împreună cu vasele cele sfinte ale Domnului.

47. Și a pus pre Sedechia împărat lui Iuda și Ierusalimului, de douăzeci și unul de ani fiind.

48. Și a împărășit unsprezece ani, și a făcut rău înaintea Domnului, și nu s'a rușinat de graiurile, care s'a grăit prin Ieremia prorocul din gura Domnului.

49. Și fiind jurat de împăratul Navuhodonosor pre numele Domnului, călcând jurământul s'a depărtat.

50. Și învîrtoșindu'și cerbicea sa și inima sa, a călcat cele legiuite ale Domnului Dumnezeuului lui Israil.

51. Și povățuitorii poporului și ai preoșilor multe nelegiuiri au făcut, mai multe decât toate necurățiile

futuror neamurilor, și au spurcat Biserica Domnului cea sfințită în Ierusalim.

52. Și au trimis Dumnezeuul părinților lor pre ingerul său să'i chema pre ei, că nu se îndură de ei și de iăcașul său.

53. Iar ei își băteau joc de vestitorii lui, și în ziua în care au grăit Domnul, ei batjocoreau pre prorocii lui, până ce mâniindu-se el pre poporul său pentru păgânătăși, au poruncit împăraților Haldeilor să se suie asupra lor.

54. Aceștia au omorât pre tinerii lor cu sabie împrejurul sfintei lor Biserici, și nu le-au fost milă de cel tânăr și de fecioară și de bătrân, și de cel mai tânăr al lor.

55. Ci pre toși i-au dat în mâinile lor, și toate vasele Domnului cele sfinte, cele mari și cele mici și vasele sicriului lui Dumnezeu.

56. Și lăzile cele împărătești luându-le le-au dus în Vavilon, și au ars casa Domnului.

57. Și au surpat zidurile Ierusalimului și turnurile lui le-au ars cu foc, și au sfârșit toate cele mărite ale lui a le face de nimic, și pre cei rămași de sabie i-au dus în Vavilon.

58. Și au fost slugi lui și fiilor lui, până ce au împărășit Perșii, ca să se plinească cuvântul Domnului, care a fost în gura lui Ieremia, până va binevoi pământul sămbetele sale, în toată vremea pustietății sale a serbat întru plinirea anilor șaptezeci.

CAP. 2.

Kir, împăratul Perșilor, dă voie Iudeilor robiți a'și rezidi Templu și Ierusalimul; iar Artaxerx îi oprește.

Împărășind Kir preste Perși în anul dintâiu, ca să se plinească cuvântul Domnului, care a fost în gura lui Ieremia,

2. Ridicat-au Domnul duhul lui Kir împăratul Perșilor, și a strigat în toată împărăția sa, și împreună prin scrisori zicând :

3. Aceasta zice împăratul Perșilor, Kir : pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel prea înalt m'au arătat împărat lumii.

4. Și mi-au arătat mie să zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudeia.

5. Cine este dar dintre voi din neamul lui, Domnul lui cu dânsul, și suindu-se la Ierusalimul cel din Iudeia, să zidească casa Domnului lui Israil, acesta este Domnul cel ce au sălășluit în Ierusalim.

6. Drept aceea, căi lăcuesc pre alocurea, să ajute lui, cei din locul lui.

7. Cu aur și cu argint, cu dări, cu cai și cu vite împreună cu ceilalți, carii la rugăciune sunt puși în Biserica Domnului cea din Ierusalim.

8. Și așezându-se mai marii neamurilor familiilor lui Iuda, și neamul lui Veniamin, și preoșii și leviii, și a tuturor a căroră au ridicat Domnul duhul, ca să se sute să zidească casa Domnului din Ierusalim, și cei de prin prejurul lor.

9. Au ajutat întru toate cu argint și cu aur, cu cai, cu dobitoace și cu multe făgăduințe ale multora, a căroră minte s'a ridicat.

10. Și împăratul Kir a scos vasele Domnului cele sfinte, care le-a fost adus Navuhodonosor din Ierusalim, și le-a fost spânzurat în capștea lui.

11. Și scofându-le Kir împăratul Perșilor, le-a dat lui Mitridat pazitorului cămării sale.

12. Și prin acesta s'au dat lui Avasar cărmuitorului Iudeii.

13. Și numărul acestora eră: pahare de aur o mie, și pahare de argint o mie, cățui de argint două-

zeci și nouă, năstrăpi de aur trei-zeci, de argint două mii și patru sute zece, și alte vase o mie.

14. Și toate vasele, care s'au adus de aur și de argint, cinci mii patru sute șasezeci și nouă.

15. Și s'au adunat dela Sanavasar împreună cu cei din robie din Vavilon la Ierusalim.

16. Iar în anii cei după vremea lui Artaxerx împăratul Perșilor, a scris la el împotriva asupra celor ce lăcuesc în Ierusalim și în Iudeia, Vilemos și Mitridat și Tavelios și Ratimos și Veeltemos și Samelios scriitorul, și ceilalți, carii cu aceștia împreună se sfătuesc, și cei celăcuesc în Samariea și în celelalte locuri, această iscălită carte-

17. Împăratului Artaxerx domnului : slugile tale Ratim cel preste cele ce se întâmplă, și Samelie scriitorul, și ceilalți ai statului lor, și judecătorii cei din Kilo-Siriea și din Finichia.

18. Și acum în știre să fie domnului nostru împăratului, că Evreii suindu-se dela voi la noi, viind la Ierusalim cetatea cea vicleană și rea, zidesc ulișele și zidurile ei le tocnesc, și Biserica asemenea o încep.

19. Deci de se va zidi cetatea aceasta, și se vor sfârși zidurile, bir nu vor suferi a dă, ci și împărașilor vor stă împotriva.

20. Și de vreme ce se fac ale Bisericii, bine a fi am socotit, să nu trecem aceasta cu vederea.

21. Ci să înștiințăm pre domnul nostru împăratul, ca în ce chip se va părea fie, să se cerceteze cărțile cele dela părinții tăi.

22. Și vei afla întru cele de pomnire scrise despre acestea, și vei cunoaște, că cetatea aceea eră vicleană și împărași și cetăți turburând.

23. Și Evreii vicleni și războaie bățând întru ea încă din veac, pentru care pricină și cetatea aceasta s'a pusilit.

24. Acum dar arătăm fie doamne împărate, că de se va zidi din nou cetatea aceasta și se vor ridica zidurile ei, mai mult fie pogorire nu va fi la Siria cea gropiloasă, și la Finichia.

25. Atunci a răspuns împăratul lui Ratim celui ce sciea cele ce se întâmplă și lui Veeltam și lui Samelie scriitorului și celorlalți, cari împreună cu ei se sfătuiesc și lăcuiesc în Samaria și în Siria și în Finichia, cele mai jos scrise:

26. Citit-am cartea, care o ați trimis la mine, drept aceea am poruncii să se caute și s'a aflat, cum că cetatea aceea este din veac improffititoare împărașilor.

27. Și oamenii, viclesuguri și războaie întru ea făcând, și împărași tari și puternici erau în Ierusalim stăpânind, și bir luând dela Siria cea gropiloasă și dela Finichia.

28. Acum dar am poruncii să oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea, și mai înainte a se socoti ca afară de acestea nimic să nu se facă.

29. Și să nu meargă înainte mai mult răutatea, ca împărașii să se turbure.

30. Atunci cetindu-se cele scrise de împăratul Artaxerx, Ratimos și Samelios scriitorul și cei ce cu aceștia împreună se sfătuiau, purcând la Ierusalim cu sârguință, cu cai și cu rândulată de gloată, au început a oprî pre cei ce zideau.

31. Și s'a oprit zidirea Bisericei din Ierusalim până la al doilea an al împărașiei lui Darie împăratul Perșilor.

CAP. 3.

Dormind Darie după ospățul cel mare, care a făcut, la deșteptare află supț pernă scrise trei întrebări: au vinul, împăratul, femeia sau adevărul este mai tare? Și cere explicarea lor.

Și împărășind Darie, a făcut ospăț mare tuturor celor de supț ascultarea lui, și tuturor celor din casă născuți ai lui.

2. Și tuturor boierilor celor mart ai Midiei și ai Persiei și tuturor domnilor și povățuitorilor și stăpânitorilor locurilor celor dela India până la Etiopia, cari erau întru cele o sută douăzeci și șapte de domnii.

3. Și după ce au mâncat și au băut, și după ce s'au săturat, s'au risipit; atunci Darie împăratul s'a dus la așternutul său și a adormit și s'a deșteptat.

4. Atunci cei trei fineri păzitorii trupului său, cari păzeau trupul împăratului a zis unul către altul:

5. Să zicem fiecare dintre noi un cuvânt, care va fi mai tare, și ori al căruia cuvânt se va arăta mai înțelept decât celalt, îi va da lui Darie împăratul, daruri mari și biruințe mari.

6. Și cu porfiră a se îmbracă, și din vase de aur a bea, și pre aur a dormi, și care cu frâne de aur, și chivără de vison și lănsușe împrejurul grumazilor lui.

7. Și al doilea va șede după Darie pentru înțelepciunea lui, și rudă lui Darie se va numi.

8. Atunci scriind fiecare cuvântul său, l-a pecetluit, și l-a pus supț perna lui Darie împăratul și au zis:

9. Când se va scula împăratul, vor da lui cartea, și pre care va judecă împăratul și cei trei mari dregători ai Persiei, că cuvântul lui este mai înțelept, lui se va da biruința în ce chip s'a scris.

10. Unul a scris: mai tare este vinul.

11. Celalți a scris: mare tare este împăratul.

12. Și al treilea a scris: mai tari sunt muierele, iar mai mult decât toate biruește adevărul.

13. Și când s'a sculat împăratul din somn, luând scrisorile le-au dat lui, și le-a citit.

14. Și trimițând, a chemat pre toți boierii cei mari ai Persiei și ai Midiiei, și pre domnii și povățuitorii și căpeteniile locurilor și dregătorii.

15. Și a șezut în divan, și a citit scrisorile înaintea lor.

16. Și a zis: chemați pre tinerii aceia, și ei să și arate cuvintele lor.

17. Și s'au chemat, și au intrat înăuntrul și le-a zis lor: spuneți nouă cele ce ați scris.

18. Și a început cel dintâiu, cel ce a zis că vinul este mai tare, și zise așa: o bărbașilor, cum nu este mai tare vinul? Că pre toți oamenii cari îl beau îi înșală.

19. Cugetul și al împăratului și al orfanului și al robului, și al celui slobod și al săracului și al bogatului îl face unul.

20. Și tot cugetul îl schimbă spre bună plăcere și spre veselie, și nu'și aduce aminte de tot necazul și de toată datoria.

21. Și toate inimile le face bogate, și nu'și aduc aminte de împărat sau de domn, și toate prin talanți le face a grăi.

22. Și nu'și aduc aminte când beau, a iubi pre prieteni și pre frați, ci îndată după puțin timp scot săbiile.

23. Și când se trezesc de vin, nu'și aduc aminte de cele ce au făcut.

24. O bărbașilor! Au nu este mai tare vinul, care silește a face așa? Și după ce a zis acestea, a făcut.

CAP. 4.

Biruința adevărului. Darie înapoiază vasele cele sfinte, dând Iudeilor voie și de cheltuială pentru zidirea Ierusalimului și a Bisericii.

Și a început al doilea a grăi, cel șce a zis, că este mai tare împăratul.

2. O bărbași! Au nu sunt mai tari oamenii, cei ce stăpânesc pământul și marea, și toate câte sunt într'însele?

3. Iar împăratul mai tare este, și domnește preste toți și i stăpânește, și tot orice va zice lor fac, de va zice lor să facă războiul unul asupra altuia, fac.

4. Și de i va trimite pre ei asupra vrăjmașilor, merg și isurpă munți și ziduri și turnuri.

5. Ucid și se ucid, și cuvântul împăratului nu' l calcă, și de vor birui, împăratului îi aduc toate.

6. Și câte vor prădă, și celelalte toate, și câși nu se oștesc și nu dau războiul, ci lucrează pământul, iarăși după ce seamănă, secerând aduc împăratului.

7. Și unul pre altul silind aduc dajdie împăratului, și el unul singur este.

8. De va zice: să omoare, omoară, de va zice: să lase, lasă, de va zice: să bată, bate.

9. A zis: să pustiască, pustiesc, a zis: să zidească, zidesc, a zis: să taie, taie, a zis: să răsădească, răsădesc.

10. Și tot poporul lui și puterile lui de el unul ascultă, și la toate acestea el șade, mănâncă, bea și doarme.

11. Și aceștia îl păzesc pre el împrejur, și nu poate fieștecare a merge și a face lucrurile sale, nici pot să nu' l asculte pre el.

12. O bărbașilor! Cum nu este mai

tare împăratul, că așa ascultat este?
Și a făcut.

13. Iar al treilea cel ce a zis de muieri și de adevăr, acesta este Zorovavel, a început a grăi:

14. O bărbajilor! Au doară nu este mare împăratul, și mulți sunt oamenii? Și vinul nu este tare?

15. Dar cine este cel ce îi stăpânește pre ei, sau cine este cel ce i domnește pre ei? Au nu sunt muierile? Muierile au născut pre împăratul și pre tot poporul, care stăpânește marea și pământul.

16. Și din ele s'au făcut, și acestea au crescut pre aceia cei ce sădesc viile, din care se face vinul.

17. Și acestea fac îmbrăcămintele oamenilor, și acestea fac mărire oamenilor, și fără de muieri nu pot fi oamenii.

18. Și de vor adună aur și argint și tot lucrul frumos, au nu iubesc pre o muier frumoașă la chip și la frumusețe?

19. Și toate acestea lăsându-le, la dânsa caută, și cu gura căscată se uită la ea, și toți pre ea o aleg mai mult decât aurul și decât argintul și decât tot lucrul frumos.

20. Lasă omul pre tatăl său, care l-a hrănit pre el, și țara sa, și se lipește de femeia sa.

21. Și cu muierea își lasă sufletul, și nici de tatăl său nuși aduce aminte, nici de muma sa, nici de țară.

22. Și dintru acestea se cade să știți voi, că muierile vă stăpânesc pre voi.

23. Au nu trudiți și osteniți, și toate le aduceți și le dați muierilor, și ia omul sabia sa, și iese la căi să tâlhărească și să fure, și pre mare umblă și prin rîuri,

24. Și pre leu vede, și întru înțunerec merge, și după ce fură și

răpește și desbracă de haine, la cea iubită aduce.

25. Și mai mult iubește omul pre muierea sa, decât pre tatăl său și pre muma sa.

26. Și mulți s'au fluturat la chipuri pentru muieri, și robi s'au făcut pentru ele.

27. Și mulți au pierit și au greșit și au păcătuit pentru muieri.

28. Și acum nu'mi credeși mie? Au nu este împăratul mare cu obləduirea lui? Au nu toate țările se tem a se atinge de el?

29. Văzutu'l-am pre el și pre Apamina fata lui Vartac celui minunat, fiitoarea împăratului șezând de dreapta împăratului.

30. Și luând stema de pe capul împăratului, și puind-o pre capul său, dă palme împăratului cu stînga.

31. Și la acestea împăratul căscând gura se uită la ea, și de'i va rade lui, rade; iar de se va mahnă asupra lui, se cucerește ei, ca să se împace cu el.

32. O bărbajilor! Cum nu sunt țări muierile, de vreme ce fac așa?

33. Atunci împăratul și dregătorii căutau unul la altul.

34. Și a început a grăi pentru adevăr. O bărbajilor! Au nu sunt țări muierile? Mare este pământul și înalt este cerul și iute la alergat soarele, că într'o zi se întoarce și înconjură cerul, și iarăși aleargă la locul său.

35. Au nu este mare cel ce face acestea? Ci adevărul este mare și mai tare decât toate.

36. Tot pământul chiamă adevărul, și cerul pre el bine îl cuvintează, și toate lucrurile se clătesc și se cutremură, și nimic la el nu este strâmb.

37. Nedrept este vinul, nedrept este împăratul, nedrepte sunt muierile, nedrepți sunt toți fiii oamenilor și

nedrepte sunt toate lucrurile lor, cele ce sunt ca acestea, și nu este înfruntat ele adevăr, și cu nedreptatea lor pier.

38. Iar adevărul rămâne și este tare în veac, și trăește și biruiește în veacul veacului.

39. Și nu este la el privire de fețe, nici osebit, ci cele drepte face de toate nedreptățile, și relele se ferește, și la toți sunt plăcute lucrurile lui.

40. Și la judecata lui nimic nu este nedrept, și aceasta este puterea și împărăția și oblăduirea și mărimea tuturor veacurilor; bine este cuvântat Dumnezeu adevărului.

41. Și a încetat a grăi, și tot poporul atunci a răspuns.

42. Și atunci a zis: mare este adevărul, și mai tare este. Atunci împăratul a zis lui: cere ori ce vei vrea, mai mult decât cele scrise, și voi eu să fie, pentru că te-ai aflat mai înțelept, și alături cu mine vei șede, și rudenia mea te va chema.

43. Atunci a zis împăratului: adu-ți aminte de făgăduința, care ai făgăduit să zidești Ierusalimul.

44. În ziua, în care împărăția ta ai luat toate vasele cele luate din Ierusalim să le trimiți, care le-a oșebit Kir, când a făgăduit să taie Vavilonul, și s'a făgăduit că le va trimite acolo.

45. Și tu ai făgăduit să zidești Biserica, care o au ars Idumeii, când s'a pusit Iudeia de Haldi.

46. Și acum aceasta este, ce te rog doamne împărate, și ce cer dela tine, și aceasta este mărimea dela tine, rogu-mă dar pentru ca să faci făgăduința care ai făgăduit prin gura ta a face împăratului cerului.

47. Atunci sculându-se împăratul Darie l-a sărutat pre el, și a scris pentru el cărți către toți dregătorii

și biruitorii locurilor, și povățuitorii și domnii, ca să-l petreacă pre el și pre toți cei cu el, carii să suie să zidească Ierusalimul.

48. Și la toți biruitorii locurilor din Siria cea gropiloasă și din Finichia, și la cei din Livan a scris cărți, să ducă lemne de chedru din Livan la Ierusalim, și împreună cu el să zidească cetatea.

49. Și a scris la toți Iudeii, carii sunt a se sui dela împărăție la Iudeia, despre slobozenie, tot cel tare, și biruitorul de loc și domnul și dregătorii de case, să nu meargă la ușile lor.

50. Și toată țara, care o fin ei, să fie lor fără de dajdie, și să lase Idumeii satele, care le oprise Iudeilor.

51. Și la zidirea Bisericii să dea pre an talanți douăzeci, până ce se va zidi.

52. Și la jerifelnic arderi de tot să se ia în toate zilele, precum au poruncă; alți șaptesprezece talanți să aducă, și preste an zece.

53. Și toți cei ce merg din Vavilon să zidească cetatea, să fie volnici ei, și fiii lor și toți preoșii, cari merg.

54. Și a scris și darea și podoba preoțească, cu care slujesc întru ea.

55. Și leviților a scris să le dea dare până în ziua când se va săvârși casa, și Ierusalimul a se zidi.

56. Și la toți cei ce păzesc cetatea a scris să le dea lor sorți și cheltueli.

57. Și a trimis toate vasele, care le-a oșebit Kir dela Vavilon, și toate câte a zis Kir să facă și el a poruncit să facă, și să trimită la Ierusalim.

58. Și când a ieșit tinerelul Zorovavel, ridicând fața sa la cer înain-

tea Ierusalimului, a binecuvântat pre împăratul cerului, zicând :

59. Dela tine este biruința, și de la tine este înțelepciunea, și a ta este mărirea, și eu robul tău sunt.

60. Bine ești cuvântat cel ce mi-ai dat mie înțelepciune, și ție îți mărturisesc Stăpâne al părinților.

61. Și a luat cărțile, și a ieșit, și a venit în Vavilon, și a vestit tufuror frașilor săi.

62. Și binecuvântară pre Dumnezeu părinților săi, căci le-au dat lor slobozire și răsufiară,

63. A se sui și a zidi Ierusalimul și Biserica, întru care s'a numit numele Domnului, și s'au desfătat cu muzici și cu bucurie șapte zile.

CAP. 5.

Insemnarea celor întorși din robia Vavilonului. Inceperea înnoirii cetății și a Bisericii.

Și după aceasta s'a ales a se sui căpeteniile caselor neamurilor după felurile lor, și muierile lor și fiii și fetele lor, și slugile și slujnicile lor, și dobitoacele lor.

2. Și Darie a trimis împreună cu ei o mie de călăreși până îi vor așeză pre ei în Ierusalim cu pace, și cu muzici și cu timpene și cu fluere.

3. Și toți frașii lor jucând, și i-au făcut pre ei să se sue împreună cu aceia.

4. Și acestea sunt numele bărbăților celor ce se suiau după neamurile lor la feluri, la împărșeala începăturii lor.

5. Preoșii fiii lui Finees, fiii lui Aaron Isus al lui Iosedec, al lui Sareu, și Ioachim a lui Zorovavel al lui Salafii din casa lui David, din sămânța lui Fares, și din neamul lui Iuda.

6. Care a grăit la Darie împăratul Perșilor cuvinte înțelepte la

al doilea an al împărăției lui în luna lui Nisan, luna dintâiu.

7. Și aceștia sunt din Iudeia, carii s'au suit din robia înstrăinării, pre carii i-au înstreinat Navuhodonosor împăratul Vavilonului la Vavilon, și s'au înapoiat la Ierusalim.

8. Și cealaltă evreime fiecare la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel și cu Isus, Neemia, Zaharia, Gheiseu, Eniu, Mardoheu, Velsar, Asfaros, Reeliu, Roim, Vaana, a celor dintâiu povățuitori ai lor.

9. Numărul celor dela neam, și povățuitorii lor.

10. Fiii lui Foros două mii o sută șaptezeci și doi.

11. Fiii lui Safat patru sute șaptezeci și doi.

12. Fiii lui Ares șaptesute cincizeci și șase.

13. Fiii lui Faat Moav două mii opt sute doisprezece.

14. Fiii lui Ilam o mie două sute cincizeci și patru.

15. Fiii lui Zafii nouă sute patruzeci și cinci.

16. Fiii lui Horve șapte sute cinci.

17. Fiii lui Vani șase sute patruzeci și opt.

18. Fiii lui Vive șase sute treizeci și trei.

19. Fiii lui Sadac trei mii două sute douăzeci și doi.

20. Fiii lui Adonican șase sute șasezeci și șapte.

21. Fiii lui Vagoi două mii șasezeci și șase.

22. Fiii lui Adinu patru sute cincizeci și patru.

23. Fiii lui Atiriziu nouăzeci și doi.

24. Fiii lui Kilan și Azifas șasezeci și șapte.

25. Fiii lui Azuran patru sute treizeci și doi.

26. Fiii lui Anania o sută unul.

27. Fiii lui Arom treizeci și doi.

28. Fiii lui Vasà trei sute douăzeci și trei.

29. Fiii lui Arsifurit o sută doi.

30. Fiii lui Metirus trei mii cinci.

31. Fiii lui Vellomon o sută douăzeci și trei.

32. Cei din Netofas cincizeci și cinci.

33. Cei din Anatot o sută cincizeci și opt.

34. Cei din Vetsamos patruzeci și doi.

35. Cei din Caritarios douăzeci și cinci.

36. Cei din Cafiras și din Virof șapte sute patruzeci și trei.

37. Cei din Piras șapte sute.

38. Cei din Hadias și Amidii patru sute douăzeci și doi.

39. Cei din Kirama și Gavdis șase sute douăzeci și unul.

40. Cei din Macalon o sută douăzeci și doi.

41. Cei din Vitolio cincizeci și doi.

42. Fiii lui Nefis o sută cincizeci și șase.

43. Fiii lui Calamolal și Onus șapte sute douăzeci și cinci.

44. Fiii lui Ierehu două sute patruzeci și cinci.

45. Fiii lui Anaas trei mii trei sute treizeci.

46. Preoșii fiii lui Ieddu fiul lui Isus, la fiii lui Sanasiv nouă sute șaptezeci și doi.

47. Fiii din Esemirof o mie cincizeci și doi.

48. Fiii lui Fassaron o mie patruzeci și șapte.

49. Fiii din Carmi două sute șaptesprezece.

50. Iar levișii fiii lui Iesue, și Cadmiil și Van și Suta șaptezeci și patru.

51. Cântăreșii Bisericii fiii lui Asaf o sută douăzeci și opt.

52. Portarii fiii lui Salum, fiii lui Iafal, fiii lui Tolman, fiii lui Dacovi,

fiii lui Tifa, fiii lui Savi de toți o sută treizeci și nouă.

53. Robii Bisericii fiii lui Isaf, fiii lui Asifà, fiii lui Tavaot, fiii lui Kiras, fiul lui Sud, fiii lui Faleu, fiul lui Lavanà, fiii lui Agravà, fiii lui Acuà, fiii lui Ufà, fiii lui Kitav, fiul lui Agavà, fiii lui Sevè.

54. Fiii lui Anan, fiii lui Catuà, fiii lui Ghedur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noivà, fiii lui Hasevà, fiii lui Gazerà, fiii lui Aziu, fiii lui Finees, fiii lui Asarà, fiii lui Vastè, fiii lui Asanà, fiii lui Meanì, fiii lui Nafisl, fiii lui Acuv, fiii lui Ancfà, fiii lui Asur, fiii lui Farachim, fiii lui Vasalot.

55. Fiii lui Meedà, fiii lui Cutà, fiii lui Harsà, fiii lui Marcus, fiii lui Asirar, fiii lui Tomì, fiii lui Nasil, fiii lui Afifà.

56. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asapfion, fiii lui Farirà, fiul lui Ieli, fiii lui Lozon, fiii lui Iedail, fiii lui Safet.

57. Fiii lui Aghiei, fiii lui Faharet, fiii lui Savià, fiii lui Sarotieà, fiii lui Masià, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiul lui Suvà, fiii lui Aferà, fiii lui Varodis, fiii lui Savat, fiii lui Alom.

58. Toți robii Bisericii și fiii slugilor lui Solomon trei sute șaptezeci și doi.

59. Aceștia sunt cari s'au suit de la Termelet și Telersas povățuitorul lor Harlatatar și Alar, și nu puteau să vestească neamurile lor și semințiile, că sunt din Israil fiii lui Ladan, fiul lui Van, fiul lui Nicodan șase sute cincizeci și doi.

60. Și din preoșii cei ce se țin de preoșie, și nu s'au aflat fiii lui Ovdiei, fiii lui Acos, fiii lui Addù, celui ce a luat pre Avghiea muiere din fetele lui Verzeleu, și s'au numit pre numele lui.

61. Și cercându-se la socoteală

scrisoarea cea de rudă a acestora, și neaflându-se s'au înlăturat a preoști.

62. Și le-au zis lor Neemia și Ataria, să nu aibă ei parte din cele sfinte, până ce se va scula Arhieru, îmbrăcat cu arătarea și cu adevărul.

63. Și aceștia toți erau dela Israil, de doisprezece ani și mai sus, afară de slugi, și slujnice patruzeci și două de mii trei sute șasezeci.

64. Slugile lor și slujnicile șapte mii trei sute patruzeci și șapte.

65. Cântăreșii și cântătorii două sute patruzeci și cinci.

66. Cămile patru sute treizeci și cinci.

67. Și cai șapte sute treizeci și șase.

68. Mușcoi două sute patruzeci și cinci.

69. Asini cinci mii cinci sute douăzeci și cinci.

70. Și din povățuitori după neamuri, când veneau ei la Biserica lui Dumnezeu cea din Ierusalim s'au făgăduit să ridice casa în locul ei după puterea lor, și să se dea la sfântia cămară pentru lucruri taleri de aur o mie, și de argint taleri șase mii, și veșminte preoțești o sută.

71. Și s'au sălășluit preoștii și leviții și cei din popor în Ierusalim și în țară, și cântăreșii Bisericii și portarii și tot Israilul la satele lor.

72. Și sosind luna a șaptea, și fiind fiii lui Israil fieștecare întru ale sale, s'au adunat cu toții dimpreună la lărgimea porții cei dințaiu, care este către răsărit.

73. Și stând Isus al lui Iosedec, și frașii lui preoștii și Zorovavel al lui Salatiil și frașii lui, au gătit jertfelnicul Dumnezeului lui Israil, ca să aducă pre ei arderi de tot, după

urmarea celor mărturisite în cartea lui Moisi omul lui Dumnezeu.

74. Și s'au adunat la ei din celelalte neamuri ale pământului, și au așezat jertfelnicul la locul său, că în vrajbă erau ei, și i-au întărit pre ei toate neamurile de pre pământ, și aduceau jertfe după vremi și arderi de tot Domnului dimineața și seara.

75. Și au săvârșit praznicul înfigerei corturilor, în ce chip s'a rânduit în lege și jertfe în toate zilele cum se cuvenea, și după acestea aducerile cele neîncetate și jertfa sâmbetelor și a lunilor nouă, și a tuturor praznicilor celor sfinite.

76. Și ori căși au făgăduit făgăduință lui Dumnezeu din luna a noua a lunei a șaptea, au început a aduce jertfe lui Dumnezeu, că Biserica lui Dumnezeu încă nu se zidise.

77. Și au dat bani pietrarilor și meșterilor de lemn și mâncări și băuturi de bucurie.

78. Și care Sidonenilor și Tirienilor, ca să aducă ei dela Livan lemne de chedru, ca să le ducă plute la vadul Iopiei după porunca care s'a scris lor dela Kir împăratul Perșilor.

79. Și în al doilea an mergând la Biserica lui Dumnezeu în Ierusalim în luna adoua, a început Zorovavel al lui Salatiil și Isus al lui Iosedec și frașii lor și preoștii și leviții și toți cei ce au venit din robie în Ierusalim, și au întemeiat casa lui Dumnezeu la lună nouă a lunei adoua, în al doilea an, după ce au venit ei în Iudeia și în Ierusalim.

80. Și au pus pre leviți de douăzeci de ani preste lucrurile Domnului, și a stănut Isus și fiul lui și frașii, și Cadmiil fratele și fiii lui Madiavun, și fiii lui Iuda al lui Iliadun, împreună cu fiii și frașii, toți leviții cei dimpreună cărmuitori pre-

ste lucruri, făcând la lucruri în casa lui Dumnezeu, și au zidit zidarii Biserica lui Dumnezeu.

81. Și au stăruit preoșii toși împodobiiși cu muzici și cu trâmbițe, și leviii fiii lui Asaf având chimvalele lăudând pre Domnul, și binecuvântând după rânduiala lui David împăratul lui Israel.

82. Și au glăsuț prin laude mărturisind Domnului, că bunătatea lui și mărirea lui este în veci întru tot Israelului.

83. Și tot poporul a trâmbișat, și a strigat cu glas mare dând laudă Domnului pentru ridicarea casei Domnului.

84. Și au venit din preoși, din levii și din cei ce șed înaintea după neamurile lor cei bătrâni, cari au văzut casa cea mai dinaintea aceștia, la zidirea aceștia cu plângere și cu strigare mare, și mulși pentru trâmbițe și pentru bucuria cea cu glas mare, în cât poporul n'auzeă trâmbițele pentru plângerea popoului.

85. Pentru că eră gloată, care trâmbișă foarte tare, ca de departe să se auză.

86. Și auzind vrăjmașii neamului lui Iuda și al lui Veniamin, au venit ca să cunoască, pentru ce este glasul trâmbișilor.

87. Și au cunoscut, că cei din robie zidesc Biserica Domnului Dumnezeuului lui Israel.

88. Și viind la Zorovavel și la Isus și la povățuitorii neamurilor, au zis lor: să zidim împreună cu voi, că asemenea cu voi ascultăm de Domnul vostru, și lui Ierusalim din zilele lui Asvasaret împăratul Asirienilor, care ne-a mutat pre noi aici.

89. Și au zis Zorovavel și Isus și povățuitorii neamurilor lui Israel: nu este nouă și vouă a zidi casa Domnului Dumnezeuului vostru, că noi

singuri vom zidi Domnului lui Israel cu urmare precum a rânduit vouă Kir împăratul Perșilor.

90. Și neamurile pământului împotrivindu-se asupra celor din Iudeea și bătând cetatea, opreă zidirea, și viclesuguri și aduceri de popoare, și răzvrătiri făcând, au oprit a se săvârși zidirea în toată vremea vieței împăratului Kir, și s'a oprit dela zidire în doi ani, până la împărășia lui Darie.

CAP. 6.

Evreii zidesc Biserica lui Dumnezeu, cu slobozenia lui Darie.

Îar în anul al doilea al împărășiei lui Darie, au prorocit Agheu și Zaharia al lui Addo prorocii asupra Evreilor din Iudeea și din Ierusalim, întru numele Domnului Dumnezeuului lui Israel.

2. Și atunci stând Zorovavel al lui Salattil și Isus al lui Iosedec, au început a zidi casa Domnului cea din Ierusalim fiind împreună cu prorocii Domnului, cari le ajutau lor.

3. Într'această vreme eră la ei de față Sisinis biruitorul Siriei și al Finichiei și Safravuzan și cei împreună tovarăși ai lui, și ziseră ior:

4. Cine v'a rânduit vouă, de zidiți casa aceasta și acoperemântul acesta, și celelalte toate săvârșiți? Și cari sunt ziditorii, cei ce săvârșesc acestea?

5. Și au avut har bătrânii Judeilor, socoînșă făcându-se în robie dela Domnul.

6. Și nu s'a oprit dela zidire până se va face știre lui Darie pentru ei, și până se va răspunde.

7. Izvodul cărții, care au scris lui Darie, și au trimis Sisinis biruitorul Siriei și al Finichiei și Safravuzan, și cei împreună tovarăși, și cei din Siria și din Finichia domni, împăratului Darie bucurie.

8. Toate știute să fie domnului nostru împăratului, că mergând la țara Iudeii, și viind în Ierusalim cetatea, am prins pre Evreii cei bătrâni ai robiei în cetatea Ierusalimului zidind casă nouă mare, Domnului.

9. De pietre cioplite de mult preț, lemne puindu-se în ziduri.

10. Și lucrurile acelea în grab se fac, și bine sporindu-se lucrul în mâinile lor, și cu toată mărirea și nevoința săvârșindu-se.

11. Atunci am întrebat pe bătrânii aceia, zicând: cine poruncindu-vă vouă zidiți casa aceasta, și întemeiați lucrurile acestea?

12. Deci i-am întrebat pre ei pentru ca să arătăm ție, și să scrim ție pre oamenii cei ce povățuesc, și scrisoarea numelor cerem dela cei ce erau înainte povățuitori.

13. Și ei au răspuns nouă, zicând: noi suntem slugile Domnului celui ce au făcut cerul și pământul.

14. Și eră casa aceasta zidită mai înainte cu mulți ani prin împăratul lui Israel cel mare și tare, și s'a sfârșit.

15. Și de vreme ce părinții noștri amărând au păcătuț asupra Domnului celui ceresc al lui Israel, i-au dat pre ei în mâinile lui Navuhodonosor împăratul Vavilonului și a Haldelilor.

16. Și casa stricând'o a ars'o, și pre popor i-a dus în robie la Vavilon.

17. Iar în anul dintâiu când împărățea Kir preste țara Vavilonului, a scris împăratul Kir să se zidească casa aceasta.

18. Și sfintele vase cele de aur și de argint, care le-a scos Navuhodonosor din casa cea din Ierusalim, și le-a spânzurat în capiștea lui, împăratul Kir iarăși le-a scos din capiștea cea din Vavilon, și

s'au dat lui Zorovavel și lui Sanavasar biruitorului.

19. Și s'a poruncit lui, ca să ducă aceste vase, și să le pue în Biserica cea din Ierusalim și Biserica Domnului aceasta să se zidească în locul ei.

20. Atunci Sanavasar acela mergând, a pus temeliele casei Domnului cei din Ierusalim, și de atunci până acum zidindu-se, nu a luat săvârșire.

21. Acum dar de socotește împăratul să se caute în cămările împărătești cărțile lui Kir;

22. Și de se va află, cum că cu știrea împăratului Kir se face zidirea casei Domnului cei din Ierusalim, și de se pare domnului împăratului nostru, răspunză pentru acestea.

23. Atunci împăratul Darie a poruncit să caute în cămările cele împărătești cărțile cele ce se aflau în Vavilon, și s'a aflat la Ecvatana în turnul cel din țara Midiei loc, întru care erau pomenite acestea.

24. În anul dintâiu al împărăției lui Kir a poruncit acesta să zidească casa Domnului cea din Ierusalim, întru care jertfesc cu foc fără de încetare.

25. A căreea înălțimea de șasezeci de coși, lățimea de coși șasezeci și trei, case de pietre cioplite, și o casă de lemn nouă de țară, și cheltuială să se dea din casa împăratului Kir.

26. Și vasele cele sfinte ale casei Domnului, cele de aur și cele de argint, care le-a scos Navuhodonosor din casa cea din Ierusalim, și le-a adus în Vavilon, să le așeze în casa cea din Ierusalim unde erau stând, ca să se pună acolo.

27. Și a poruncit lui Sisinis biruitorul Siriei și al Finichiei, și lui Safravuzan și celor împreună to-

varăși, să se nevoiască, și celor rânduși în Siria și în Finichia povătuitori, să se ferească de loc, și să lase pre Zorovavel sluga Domnului și biruitorul Iudeii și pre bătrânii Iudeilor, a zidi în loc casa aceea a Domnului.

28. Și eu am rânduit cu tot dea-dinsul, să zidească și să ia aminte, pentru ca să lucreze împreună cu cei din robia Iudeilor, până se va săvârși casa Domnului.

29. Și din birul Kilo-Siriei și a Finichiei, cu nevoie rănduială să se dea oamenilor acestora, ce s'a rânduit spre jertfa Domnului, lui Zorovavel biruitorului, din tauri și din berbeci și din miei.

30. Așijderea și grâu și sare și vin și untdelemn neîncetat preste an, în ce chip preoșii cei din Ierusalim vor zice să se cheltuiască în toată ziua fără de cârfire.

31. Ca să aducă turnări lui Dumnezeu celui înalt pentru împăratul și pentru slugile lui, și să se roage pentru viața lor.

32. Și a poruncit, ca ori câți va trece ceva din cele mai înainte scrise, sau nu vor piini, să se ia lemn dintru ale lui, și întru acela să se spânzure și averile lui să fie împărătești.

33. Pentru aceea și Domnul, al căruia nume se chiamă acolo, să stingă pre tot împăratul și pre tot neamul, care va întinde mâna sa să oprească, au să facă rău casei Domnului cei din Ierusalim.

34. Și eu împăratul Darie am poruncit ca, cu nevoie să se facă acestea.

CAP. 7.

Săvârșirea Bisericii; sfînțirea ei și serbarea Paștilor.

Atunci Sisinis biruitorul Kilo-Siriei și al Finichiei și Satravu-

zan și cei împreună tovarăși, urmând celor poruncite dela împăratul Darie,

2. Cărmuiau preste lucrurile cele sfinte mai cu nevoie ajutorind bătrânilor, Iudeilor, preoșilor și stățătorilor Bisericii.

3. Și cu spor se făceau lucrurile cele sfinte, prorocind Agheu și Zaharia prorocii.

4. Și s'au săvârșit acestea prin porunca Domnului Dumnezeuului lui Israel, și cu voea lui Kir și a lui Darie și a lui Artaxerx împăratului Perșilor.

5. Și s'a săvârșit casa cea sfântă până în douăzeci și trei de zile ale lunii lui Adar, întru al șaselea an al lui Darie împăratului Perșilor.

6. Și au făcut fiii lui Israel și preoșii și levișii și ceilalți din robime, carii s'au adaos, după cele ce sunt scrise în cartea lui Moisi.

7. Și au adus la sfînțirea casei Domnului tauri o sută, berbeci două sute, miei patru sute;

8. Tapi pentru păcatul a tot Israelului doisprezece după numărul începătorilor de neamurile lui Israel.

9. Și au stătut preoșii și levișii după neamuri împodobii la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israel, după cartea lui Moisi, și poartarii la fiecare poartă.

10. Și au adus fiii lui Israel împreună cu cei din robie paștile în patrusprezece zile, a unei diptăni, când s'au curățit preoșii și levișii.

11. Împreună și toți fiii robiei, carii s'au curățit.

12. Că levișii toți odată s'au curățit, și au junghiat paștile la toți fiii robiei și la frații lor preoșii, și loruși.

13. Și au mâncat fiii lui Israel cei din robie, toți câți s'au osebit de urficiunile neamurilor pământului, căutând pre Domnul.

14. Și au adus sărbătoarea azimelor șapte zile veselindu-se înaintea Domnului.

15. Pentrucă au întors sfatul împăratului Asirienilor spre ei, ca să întărească mâinile lor la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israel.

CAP. 8.

Esdra se suie în Ierusalim. Scrisoarea lui Artaxerx. Darurile făcute Bisericei Domnului, și numărarea poporului acolo.

Și după acestea, când a împărășit Artaxerx împăratul Persilor,

2. Mers-a Esdra al lui Sareu, al lui Ezeriu, al lui Helchiu, al lui Solum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memerot, al lui Zareu, al lui Saulie, al lui Voca, al lui Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui Aaron preoful celui dintâiu.

3. Acest Esdra s'a suit din Vavilon, ca un cărturar iscusit fiind în legea lui Moisi, cea de Dumnezeu dată lui Israel.

4. Și i-a dat lui împăratul mărire, aflând har înaintea lui la toate poftele lui.

5. Și s'au suit împreună din filii lui Israel și din preoși și din levii și cântăreși de Biserică și portari și robi ai bisericii, în Ierusalim.

6. În anul al șaptelea al împărășiei lui Artaxerx în luna a cincea, acesta este anul al șaptelea al împăratului, că ieșind dela Vavilon la lună nouă a lunei dintâiu,

7. Au sosit la Ierusalim după călătoria cea bună, care s'a dat lor dela Domnul.

8. Pentrucă Esdra mulă știință cuprindea, ca nimic să nu lase din cele din legea Domnului, și din porunci a învăța pre tot Israelul toate îndreptările și judecășile.

9. Și fiind porunca, care s'a scris

de Artaxerx împăratul la Esdra preoful, și cetitorul de legea Domnului, a căruia isvod este scrisoarea cea mai jos scrisă:

10. Împăratul Artaxerx lui Esdra preofului și cetitorului legii Domnului bucurie.

11. Și cele iubitoare de oameni eu alegând, am poruncit celor ce vor vrea din neamul Evreilor alegând ei și din preoși și din levii, și fiind ei întru împărășia noastră, să meargă împreună cu mine la Ierusalim;

12. Deci câși vor pofti meargă împreună, cum s'a părut și mie și celor șapte prieteni sfincti.

13. Pentruca să cerceteze cele ce sunt în Iudeia și în Ierusalim.

14. Cu urmare în ce cliip se află în legea Domnului.

15. Și să aducă daruri Domnului lui Israel care le-am făgăduit, și eu și prietenii în Ierusalim, și tot aurul și argintul care s'ar afla în țara Vavilonului, Domnului în Ierusalim.

16. Împreună cu cel dăruit de popor la Biserica Domnului Dumnezeuului lor cea din Ierusalim, să se adune și argint și aur pentru junci și pentru berbeci și pentru miei și pentru cele ce urmează acestora.

17. Cât să aducă jertfe Domnului la jertfelnicul Domnului Dumnezeuului lor cel din Ierusalim.

18. Și toate ori câte vei vrea împreună cu frașii tăi să faci cu aurul și cu argintul, fă după voea Dumnezeului tău.

19. Și vasele cele sfinte ale Domnului, ce se dau fie la treaba Bisericei cei din Ierusalim a Dumnezeului tău, le vei pune înaintea Dumnezeului tău în Ierusalim.

20. Și celelalte ori câte vor trebui fie la treaba Bisericei Dumne-

zeului tău, vei da din vistieria cea împărătească.

21. Și eu împăratul Artaxerx am poruncit păzitorilor, vistierilor Siriei și ai Finichiei, ca, câte va trimite Esdra preotul și cetitorul legii lui Dumnezeu celui de sus, cu grabire să i se dea.

22. Până la o sută de talanți de argint, așijderea și până la o sută de cori de grâu, și vin vedre o sută și altele cât de multe.

23. Toate după a lui Dumnezeu lege să se săvârșească cu nevoie Dumnezeului celui înalt, pentru ca să nu fie urgie întru împărăția împăratului și a fiilor lui.

24. Și vouă vi se zice, ca tuturor preoșilor și levitilor și cântăreșilor Bisericii și portarilor și robilor Bisericii, și tocmitorilor Bisericii aceștia.

25. Nici un bir, nici alt rău să se facă, și nimeni să nu aibă volnicie a pune ceva asupra acestora.

26. Și tu Esdro după înțelepciunea lui Dumnezeu pune judecători și legiuitori, ca să judece în toată Siria și Finichia pre toți cei ce știu legea Dumnezeului tău, și pre cei ce nu știu îi vei învăța.

27. Și toți câți vor călca legea Dumnezeului tău, și cea împărătească cu deadinsul se vor certă, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu pagubă de argint, sau cu izgonire.

28. Și a zis Esdra scriitorul: binecuvântat este singur Domnul Dumnezeu părinților mei, cel ce au dat acestea în inima împăratului, ca să cinstească casa lui cea din Ierusalim.

29. Și pre mine m'au cinstit înaintea împăratului și înaintea sfinților și înaintea tuturor prietenilor și a boierilor lui.

30. Și eu cu bună îndrăznire m'am făcut după ajutorul Domnu-

lui Dumnezeului meu și am adunat bărbați din Israel, ca să se sute cu mine.

31. Și aceștia sunt cei mai mari povățuitori după neamurile lor și după împărșirile începăturilor, cei ce se sute cu mine din Vavilon împărășind Artaxerx împăratul.

32. Din fiii lui Finees, Ghirson, din fiii lui Itamar, Gamail.

33. Din fiul lui David, Letus al lui Seheniu.

34. Din fiii lui Fares, Zaharie și cu el s'au scris oameni o sută cincizeci.

35. Din fiii lui Salomon, Aveli, Acnias al lui Zaharia, și cu el oameni două sute.

36. Din fiii lui Zatom, Sehenias al lui Iezel și împreună cu el oameni trei sute.

37. Din fiii lui Adin, Ovir al lui Ionan și cu el împreună oameni două sute cincizeci.

38. Din fiul lui Elam, Iesias al lui Gotoliu și împreună cu el bărbați șaptezeci.

39. Din fiii lui Safatia, Zaharia al lui Mihail și împreună cu el bărbați șaptezeci.

40. Din fiii lui Ioav, Avadiaz al lui Iezil, și cu el bărbați două sute doisprezece.

41. Din fiii lui Vanid, Asalimot al lui Iosafia, și cu el bărbați o sută șasezeci.

42. Din fiii lui Vavi, Zaharia al lui Vivai și cu el bărbați douăzeci și opt.

43. Din fiii lui Astat, Ioanis Acatan și cu el bărbați o sută zece.

44. Din fiii lui Adonicam cei mai de pre urmă și acestea sunt numele lor: Elifalatos, Ieuil și Samea și cu ei bărbați șaptezeci.

45. Din fiii lui Vaguti al lui Isalcuri și cu el bărbați șaptezeci.

46. Și i-am adunat pre ei la rîul

ce se zice Teran, și am făbărit trei zile acolo și i-am oblicit pre ei.

47. Și din fiii preoșilor și din leviți, neaflând acolo am trimis la Eleazar și iată a venit și Iduil și Maia și Masman și Alnatan și Samean și Iorivon, Natan, Eniatan Zaharia și Mosolamon, povățuitorii și știutorii.

48. Și am zis lor să meargă la Dadeu povățuitorul, cel din locul pazei vestieriei, poruncindu-le lor să grăiască cu Dadeu și cu frașii lui și cu cei din locul păzitorilor de vestierie, să ne trimișă nouă pre cei ce vor sluji în casa Domnului nostru.

49. Și am adus nouă după mâna cea tare a Domnului nostru, bărbașii știutori din fiii lui Mooli al lui Levi al lui Israil, pre Aseviva și pre fiii lui și pre frașii carii erau optsprezece.

50. Și Asevian și Anuon și Osean frate din fiii Hananeului și fiii lor bărbași, douăzeci.

51. Și din robii Bisericii, carii a dat David și povățuitorii la lucrul levișilor robi ai Bisericii, două sute douăzeci, a tuturor s'au arătat scrisoarea numelor.

52. Și am făgăduit acolo post tinerilor înaintea Domnului Dumnezeului nostru, să cerem dela el bună călătorie și nouă și celor ce erau împreună cu noi fiilor noștri și dobitoacelor.

53. Pentrucă m'am rușinat a cere dela împăratul și pedestri și călăreși și petrecere pentru apărarea de cei ce ne stau împotriva.

54. Că am zis împăratului, cum că puterea Domnului nostru va fi cu cei ce'l caută pre el întru toată îndreptarea.

55. Și iarăș ne-am rugat Domnului nostru pentru toate acestea, și l-am aflat pre el bun și biând.

56. Osebit-am din căpeteniile neamurilor și ale preoșilor bărbași doisprezece, pre Esesvria și pre Asamian și împreună cu ei dintre frașii lor bărbași zece.

57. Și le-am pus lor argintul și aurul și sfintele unelte ale casei Domnului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfetnicii lui, și dregătorii și tot Israilul.

58. Și când am pus le-am dat lor talanși de argint șase sute cincizeci, și vase de argint de o sută de talanși, și de aur de o sută de talanși, și ferecăture de aur douăzeci.

59. Și vase de aramă, de aramă bună, care sclicește ca aurul, vase douăsprezece.

60. Și le-am zis lor; și voi sfinși sunteși Domnului, și vasele cele sfinte și aurul și argintul este făgăduință Domnului părinșilor noștri.

61. Priveghiași și păziși până le veși dă căpeteniilor neamului preoșilor și levișilor și povățuitorilor neamurilor lui Israil în Ierusalim în cămările casei Dumnezeului nostru.

62. Și preoșii și leviții cei ce au luat argintul și aurul și vasele cele din Ierusalim, le-au băgat în Biserica Domnului.

63. Și mergând dela rîul lui Tera în douăsprezece ale lunii dintâiu, am intrat în Ierusalim după mâna cea tare a Domnului nostru ceea ce eră deasupra noastră, și ne-au mântuit pre noi dela intrare de tot vrăjmașul, și am venit în Ierusalim.

64. Și făcându-se acolo ziua a treia, în ziua a patra stând, argintul și aurul s'au dat în casa Domnului nostru, și Marimot fiul lui Iuri preotului.

65. Și cu el eră Eleazar al lui Finnees, și eră cu ei Iosavados al lui Isus și Moit al lui Savanu leviții la număr și la toată cumpănitura.

66. Și au scris tot fraselor lor întru acel ceas.

67. Și cei ce au venit din robie, au adus jertfe Dumnezeului lui Israel, Domnului, junince douăsprezece, și pentru tot Israelul berbeci nouăzeci și șase.

68. Miei șaptezeci și doi, șapi pentru mântuire doisprezece, toate jertfă Domnului.

69. Și au dat poruncile împăratului la dregătorii cei împărătești ai casei, și la biruitorul Kilo-Siriei și al Finichiei, și au slăvit pre popor și pre Biserica Domnului.

70. Și după ce s'au săvârșit acestea, au venit la mine povățuitorii zicând:

71. N'au osebit neamul lui Israel și boierii și preoșii și leviii neamurile cele de alt neam ale pământului, și necurățiile dela neamurile Hananeilor și ale Heteilor și ale Ferezeilor și ale Ievuseilor și ale Moavitenilor și ale Eghiptenilor și ale Idumeilor.

72. Pentrucă au lăcuit împreună cu fetele lor, și ei și fiii lor, și s'a amestecat sămânța cea sfântă cu neamurile cele de alt neam ale pământului, și aveau parte cei mai mari povățuitori, și dregătorii din neleguirea această dela începutul lucrului.

73. Și a fost îndată când am auzit eu acestea, mi-am rupt hainele și veșmântul cel sfințit, și mi-am smuls părul din cap și din barbă și am șezut în gânduri și mâhnit.

74. Și s'au pornit asupra mea, căși atunci erau râvnitori spre cuvântul Domnului Dumnezeului lui Israel, plângând eu pentru neleguire, și ședeam trist până la jertfa cea de seara.

75. Și sculându-mă dela post rupte având hainele și veșmântul cel sfânt, plecând genunchele și întinzând mâinile către Domnul ziceam:

76. Doamne, rușinatu-m'am și m'am înfruntat înaintea feței tale.

77. Pentrucă păcatele noastre s'au înmulțit preste capetele noastre, și necunoștințele noastre au ajuns până la cer.

78. Încă din vremea părinților noștri, și suntem întru mare păcat până în ziua aceasta.

79. Și pentru păcatele noastre și ale părinților noștri ne-am dat împreună cu frașii noștri, și împreună cu împărașii noștri și împreună cu preoșii noștri, cei ce au împărățit pământul spre sabie și spre robie și spre pradă cu rușine până în ziua aceasta.

80. Și acum întru cât s'au făcut nouă milă dela tine Doamne, ca să rămâe nouă rădăcină și nume în locul sfințirii tale.

81. Și a se descoperi nouă lumina în casa Domnului Dumnezeului nostru, să ne dea nouă hrană în vremea lucrului nostru.

82. Și lucrând noi n'am fost părâșiți de către Dumnezeul nostru, cel ce ne-au făcut pre noi, cu har înaintea împărașilor Perșilor, să ne dea nouă hrană.

83. Și a proslăvi Biserica Domnului nostru, și a ridica Sionul cel pustiu, și a ne da nouă întărire în Iudeea și în Ierusalim.

84. Și acum ce vom zice Doamne având acestea? Pentrucă am călcat poruncile tale, care le-ai dat în mâna slugilor tale prorocilor, zicând:

85. Că pământul întru care intrați să'l moșteniți, este pământ pângărit cu pângăriciunea celor de alt neam ai pământului, și de necurăția lor l-au umplut pre el.

86. Și acum fetele lor să nu le împreunați la lăcaș cu fiii voștri, și fetele voastre să nu le dați la fiii lor.

87. Și nu căutați a vă uni cu ei

în toată vremea, ca să vă întăriți și să mâncați cele bune ale pământului, și veți face moștenire fiilor voștri până în veac.

88. Și cele ce se întâmplă toate se fac nouă pentru lucrurile noastre cele rele, și pentru păcatele noastre cele mari, pentrucă tu Doamne ne-ai ușurat de păcatele noastre.

89. Și ne-ai dat nouă rădăcină ca aceasta, iarăși ne-am întors a călca legea ta, ca să ne amestecăm întru necurăția neamurilor pământului.

90. Au nu te-ai mânieat spre noi? Ca să ne pierzi pre noi? În cât să nu rămână rădăcină și sămânță și numele nostru?

91. Doamne al lui Israil adevărat ești, pentrucă am rămas rădăcină de astăzi înainte.

92. Iată acum suntem înaintea ta întru fărădelegile noastre, pentrucă numai este a stă înaintea ta pentru acestea.

93. Și când se rugă Esdra, se mărturisea plângând căzut la pământ înaintea Bisericii, s'a adunat la el din Ierusalim mulțime multă foarte, bărbați și femei și tineri, pentrucă mare plângere era întru mulțime.

94. Și strigând Iehonia al lui Ieii din fiili lui Israil a zis: Esdro! Noi am păcătuit Domnului Dumnezeu, căci am lăcuit împreună cu muieri de alt neam din neamurile pământului.

95. Și acum este deasupra a tot Israilul, întru aceasta facă-se nouă jurământ către Domnul, să scoatem toate muierile noastre cele de alt neam împreună cu fiili lor.

96. Precum socotești tu, și câți se supun legii Domnului, scoală-te, săvârșește.

97. Pentrucă la tine este lucrul, și noi cu tine suntem pururea a face.

98. Și sculându-se Esdra a jurat pre căpeteniile neamului preoșilor și ai leviților a tot Israilul, ca să facă acestea, și au jurat.

CAP. 9.

Porunca de a lepăda muierile și copiii de neam strein. Numirea leviților și a preoșilor vinovați întru aceasta.

Esdra celînd legea Domnului, poruncește ca toți să se întoarcă pe acasă veseli.

Și sculându-se Esdra dela curtea Bisericii, a mers la cămara lui Ionan al lui Eliasiv.

2. Și mâind acolo, pâine n'a gustat, nici a băut apă, plângând fărădelegile cele mari ale mulțimei.

3. Și s'a făcut strigare în toată Iudeia și în Ierusalim la toți cei din robie, ca să se adune în Ierusalim.

4. Și câți nu s'ar întâmplă în două sau trei zile după judecata bătrânilor, cari mai sus șed, se vor omorî dobitoacele lor, și el se va întreină dela mulțimea robiei.

5. Și s'au adunat toți cei din neamul lui Iuda și a lui Veniamin în trei zile în Ierusalim, aceasta este luna a noua în douăzeci ale lunii.

6. Și a șezut împreună toată mulțimea în curtea bisericii tremurând pentru iarna care era.

7. Și sculându-se Esdra a zis lor: voi ați făcut fărădelege, și ați lăcuit împreună cu muieri de alt neam, ca să adaogeți păcatele lui Israil.

8. Și acum dați mărturisire și slavă Domnului Dumnezeului nostru.

9. Și faceți voea lui, și vă osebiți de neamurile pământului și de muierile cele de alt neam.

10. Și a strigat tot poporul, și a zis cu glas mare: așa după cum ai zis vom face.

11. Ci mulțimea este multă, și vreme de iarnă, și nu putem să stăm descoperiți, și lucrul nostru nu este

de o zi sau de două, pentrucă mult am păcătuit întru acestea.

12. Și să stea povățuitorii cei dinaintea ai mulțimei, și toți cei din lăcașurile noastre, căși au muieri de alt neam.

13. Să vie săși ia vreme din tot locul bătrânii și judecătorii, până vor deslegă mâniea Domnului dela noi cea pentru porunca aceasta.

14. Ionatas al lui Azail și Ezechia al lui Teocan au arătat după acestea, și Mosolamos și Levi și Savateu, au îndemnat împreună cu ei,

15. Și a făcut după toate acestea cei dintru robime.

16. Și au ales lui Esdra preotul bărbași povățuitori ai părinșilor lor, pre toși pre nume, și au șezut împreună la luna cea nouă a lunei a zecea a cercă lucrul.

17. Și s'a adus la săvârșit cele pentru bărbașii cei ce fin la sine muieri de alt neam până la luna a noua a lunei cei dintâiu.

18. Și s'au aflat din preoșii cei ce s'au adunat, cari aveau muieri de alt neam.

19. Din fiii lui Isus al lui Iosedec și ai frașilor lui Matilas și Eleazar și Iorivos și Ioadanos,

20. Și au pus mâinile să scoață pre muierile lor, și spre curățire berbeci pentru necurășia lor.

21. Și din fiii lui Emir, Anania, Zavdeu, Ianis, Sameos, Ereil și Azaria.

22. Și din fiii lui Fesur, Elliona, Masias, Ismailos, Natanail, Ochodil și Saluas.

23. Și din leviși, Iozavados și Semie și Kolios, acesta este Calitas, Pateu și Iuda și Ionas.

24. Din cântăreșii Bisericii, Eliasavos și Vakhur.

25. Din portari, Salum și Tulvanos.

26. Dintr'ai lui Israil, din fiii lui

Foros, Iermas, Edias, Melhias, Matilos, Eliazar, Asevias și Vaaneas.

27. Din fiii lui Ila, Mattaniaș, Zahariea, Ezreil, Ioavdiu, Ieremot și Andias.

28. Și din fiii lui Zamo', Eliadas, Elisimus, Otonia, Iarimot, Savat, și Zeralias.

29. Din fiii lui Vivai, Ioan, Anania, Iosavad și Amafis.

30. Din fiii lui Mani, Olamos, Mamuhos, Iedeos, Iasuv, Iasailos și Ieremot.

31. Și din fiii lui Addi, Naatos, Moosias, Lacconos, Naidos, Matanias, Sestil, Valnuos și Manasia.

32. Și din fiii lui Anan, Elionas, Aseas, Melhia, Savveos și Simon al lui Hosameu.

33. Și din fiii lui Asum, Altaneu, Matatias, Vanias, Elifalat, Manasi și Semei.

34. Și din fiii lui Vaani, Ieremiea, Modis, Omairos, Ioil, Mavdan, Pedias, Anos, Caravasion, Enasiv, Mamnitanaim, Eliasi, Vanus, Eliali, Samis, Selemia și Natania.

35. Și din fiii lui Ozora, Sests, Esril, Azail, Samatos, Zamvri și Iosifus.

36. Și din fiii lui Etma, Mazighiea, Zavadeia, Ides, Iuil și Vaneas. Toși aceștia au lăcuit împreună cu muieri de alt neam și le-au slobozit pre ele împreună cu fiii.

37. Și au lăcuit preoșii și levișii și cei ce erau din Israil în Ierusalim și în țară la lună nouă a lunei a șaptea, și fiii lui Israil întru lăcașurile lor.

38. Și s'au adunat toată mulțimea împreună de o dată la Iărgimea cea de către răsăritul porții Bisericii.

39. Și a zis lui Esdra preotului și cetitorului, să aducă legea lui Moisi, care s'au dat de Domnul Dumnezeuul lui Israil.

40. Și a adus Esdra Arhiereul legea la toată mulțimea dela om până la muliere și la toți preoșii să auză legea în lună nouă a lunei a șaptea.

41. Și a cetit la lărgimea porții cei dintâiu a Bisericii din zori până la amiază zi, înaintea bărbajilor și a muierilor și adaosera toată mulțimea la lege.

42. Și a stăfuit Esdra preotul și cetitorul legii pre scaunul judecății cel de lemn, care s'au tocmit.

43. Și a stăfuit lângă el Matafias, Samus, Anania, Azaria, Uriea, Ezekiea și Valasam deadreapta.

44. Și deastânga Faldeu, Misail, Melhiea, Lotasuf și Navariea.

45. Și luând Esdra cartea legii înaintea mulțimei, pentrucă ședeă întâiu cu mărire înaintea tuturor,

46. Și deslegând legea, toți în picioare au stăfuit și a binecuvântat Esdra pre Domnul Dumnezeu cel înalt, pre Dumnezeuul Savaot atotșitorul.

47. Și a strigat toată mulțimea: Amin.

48. Și ridicând în sus mâinile și

căzând la pământ s'au închinat Domnului.

49. Isus, Anus, Saraviea, Adinos, Iacov, Savatea, Altea, Meanas, Caletas, Azaria, Ioazavd, Anania și Viatas, leviții învățau legea Domnului fălcuind cetirea.

50. Și a zis Ataratis lui Esdra Arhiereului și cetitorului și leviților celor ce citeau mulțimei, către toți zicând:

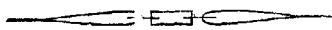
51. Ziua aceasta este sfântă Domnului și toți plângeau când auzeau legea.

52. Drept aceea mergând, mâncași grăsimi și beși dulceturi și trimiteși trimiteri la cei ce n'au.

53. Pentrucă sfântă este ziua Domnului și nu vă mahniiși, că Domnul vă va mări pre voi.

54. Și leviții porunceau toate acestea poporului zicând: ziua aceasta sfântă este Domnului, nu vă mahniiși.

55. Și s'au dus toți să mănânce și să bea și să se veselească, și să dea trimiteri celor ce n'au, și să se veselească foarte pentrucă s'au fălcuit cuvintele, care le-au învățat și s'au adunat.

CARTEA ÎNȚELEPCIUNEI LUI SOLOMON

CAP. 1.

Înțelepciunea adevărată, Indemnare spre dreptate, fără de care nu este înțelepciune.

Îubiți dreptatea cei ce judecați pământul, cunoașteți pre Domnul întru bunătate și întru smerenia inimii căutați-l pre el.

2. Că se află celor ce nu'l ispitesc pre el, și se arată celor ce nu au credință întru dânsul.

3. Că cugetele cele răzvrătite despart dela Dumnezeu, iar puterea ce s'a ispițit muștră pre cei fără de minte.

4. Că în sufletul cel viclean nu va intra înțelepciunea, nici va lăcuț în trupul cel supus păcatului.

5. Că Duhul cel sfânt al învățăturii va fugi de vicleșug, și se va depărtă dela cugetele cele fără de înțelegere, și va muștră viind nedreptatea.

6. Că duh iubitor de oameni este înțelepciunea, nu va mântui pre cel hulitor cu buzele sale, răunchilor lui martor este Dumnezeu, și al inimii lui socotitor adevărat și al limbii auzitor.

7. Că Duhul Domnului a umplut lumea, și cel ce ține toate are cunoștința graiului.

8. Pentru aceasta cel ce grăiește cele nedrepte nu se poate ascunde nici îl va trece pre el dreptatea cea doveditoare.

9. Că în sfaturile celui necredincios cercare va fi, iar auzirea cuvintelor lui la Domnul va veni, ca să dovedească fărădelegile lui.

10. Că urechea râvnirei aude toate și gălceava răpșitorilor nu se va ascunde.

11. Păziți-vă dar de răpștire care nimic nu folosește, și de clevetiri vă opriți limba, că cuvântul cel întru ascuns îndeșert nu va trece, și gura cea mincinoasă omoară sufletul.

12. Nu poștiți moartea întru necazurile vieței voastre, nici vă trageți vouă pierire cu lucrul mâinilor voastre.

13. Că Dumnezeu moarte n'a făcut, nici se bucură de pierirea celor vii.

14. Că toate le-au făcut, ca să fie, și de mântuire sunt făpturile lumii, și nu este întru ele lecuire de pierire, nici iadului împărăție pre pământ.

15. Că dreptatea este nemuritoare, iar nedreptatea slujește morței.

16. Și cei necredincioși cu mâinile și cu cuvintele o au chemat pre ea, prietină socotind'o s'au to-

1. 1. 3 Imp. 3, 9 și 2 Paral. 1, 10.
2. Isaia 56, 1. 3. 2 Paral. 15, 2.
5. Galat. 5, 22. 6. Ierem. 17. 10.
7. Isaia 6, 3.

13. Iezech. 18, 32; 33, 12.

pit și legătură au făcut cu ea că vrednici sunt să'i fie parte ei.

CAP. 2.

Petrecerea necredincioșilor ce nu au nădejde în viața veșnică. Prigoanirea celui drept și urmările răului.

Că au zis întru sine cugetând nedrept: pușină este și cu necaz viața noastră, și nu este lecuire împotriva morței omului, și nu s'a cunoscut cel ce s'au întors dela iad.

2. Că din nimic ne-am făcut, și după aceasta vom fi, ca și cum n'am fi fost, că fum este răsuflarea în nările noastre, și cuvântul scânteie care mișcă inima noastră.

3. Care stingându-se, cenușă se va face trupul și duhul se va vărsa ca aerul cel moale.

4. Și numele nostru se va uită cu vreme, și nimeni nu'și va aduce aminte de lucrurile noastre, și va trece viața noastră ca urma norului, și se va risipi ca negura, când se gonește de razele soarelui, și se îngreuiază de fierbințeala lui.

5. Că umbră trecătoare este viața noastră, și nu este întoarcere sfârșitului nostru, că s'au pecetluit și nimeni nu se va întoarce.

6. Veniți dar, și să ne desfătăm cu bunătașile cele de acum, și să ne slujim cu făptura, ca și cu tinerețile degrab.

7. De vin de mult preț și de miruri bine mirositoare să ne umplem și să nu ne treacă floarea vremii.

8. Să ne încununăm cu flori de trandafir până nu se vestejesc.

9. Nimeni dintru noi să nu fie neimpărtășit desmerdării noastre, prețutindenea să lăsăm semne de veselie, ca aceasta este partea noastră, și soarta aceasta.

10. Să asuprim pre săracul cel drept, și să nu ne fie milă de văduvă, nici de căruntețele bătrânului cele de mulți ani să nu ne rușinăm.

11. Și tăria noastră să ne fie nouă lege dreaptă, că ce este slab de nici o treabă nu este.

12. Deci cu viclesug să vânăm pre cel drept, că de nici un bine nu ne este nouă, și se împotrivesc lucrurilor noastre, și ne împușcă nouă păcatele legii, și dovedește păcatele învățăturii noastre.

13. Se zice pre sine, că are cunoștința lui Dumnezeu, și fiul lui Dumnezeu pre sine se numește.

14. Făcutu-s'a nouă spre dovedirea cugetelor noastre.

15. Greu ne este nouă și a'l vedea, că viața lui nu este ca a celorlalți, și schimbate sunt cărările lui.

16. Necurați suntem socotiți înaintea lui, și se ferește de căile noastre ca de niște necurații, fericește cele mai de pre urmă ale dreptilor și se laudă, că are tată pre Dumnezeu.

17. Deci să vedem, de sunt cuvintele lui adevărate, și să ispitim cele ce se vor întâmpla lui.

18. Că de este dreptul fiul lui Dumnezeu, îl va apăra pre el, și'l va scoate din mâna celor ce'i stau împotriva.

19. Cu ocară și cu muncă să'l cercăm pre el, ca să cunoaștem blândețele lui, și să ispitim răbdarea răului lui.

20. Cu moarte urtă să'l judecăm, pentrucă va fi socoteala lui din cuvintele lui.

21. Acestea au gândit și au răfacit, că i-au orbit pre ei răutatea lor.

22. Și n'au cunoscut tainele lui

2. 1 Iov 7, 1; 14, 1.

6. Isaia 22, 13; 56, 12.

7. 1 Cor. 15, 32; Isaia 5, 12; Ps. 102, 15; Isaia 40, 6.

13. Mateiu 27, 4. 14. Ioan 7, 7.

18. Ps. 21, 8. 19. Ierem. 11, 19.

Dumnezeu, nici au nădăduit plata dreptății, nici au ales cinstea sufletelor celor curate.

23. Că Dumnezeu au zidit pre om spre nestricăciune, și după chipul ființei sale l-au făcut pre el.

24. Iar prin pizma diavolului moartea a intrat în lume, și l'ispitesc pre el cei ce sunt din partea lui.

CAP. 3.

Fericirea dreptilor și pedepsirea păcătoșilor.

Iar sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dănsule muncă.

2. Părutu-s'au întru ochii celor nepricepuși a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor.

3. Și mergerea dela noi sfărâmare, iar ei sunt în pace.

4. Că înaintea feții oamenilor de vor și luă munci, nădejdea lor este plină de nemurire.

5. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărul, că Dumnezeu i-au ispitit pre dânsii, și i-au aflat luiș vrednici.

6. Ca aurul în topitoare i-au lămurit pre el, și ca o jertfă de ardere întreagă i-au primit.

7. Și în vremea cercetării lor vor străluci, și ca scânteile pre paie vor fugi.

8. Judecă-vor limbi, și vor stăpâni popoare, și va împărăși într'înșii Domnul în veci.

9. Cei ce nădăduesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul, că dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

10. Iar cei necredincioși precum au socotit, se vor pedepsi; cei ce au părăsit pre cel drept, și dela Domnul s'au depărtat.

11. Că cel ce defăimă înțelepciunea și învățătura, ticălos este, și deșartă este nădejdea lor și ostenelele lor fără de folos și netrebnice lucrurile lor.

12. Muierile lor fără de minte, și fiii lor răi.

13. Blestemată este nașterea lor, că fericită este cea stearpă, care nu s'a pângărit, care n'a cunoscut pat cu păcat, aveă-va roadă la cercetarea sufletelor.

14. Și famenului care n'a făcut cu mâinile sale fărădelege, nici a gândit împotriva Domnului rele, că se va da lui darul credinței cel ales, și soartă poftită în Biserica Domnului,

15. Că roada ostenelelor bune cu bună cinste este, și necăzută este rădăcina înțelepciunii.

16. Și fiii prea curvarilor nu vor fi desăvârșiți, și din patul cel fărădelege sămânța se va stinge.

17. Că de vor și aveă vieață lungă, întru nimic se vor socoti, și necinsite vor fi bătrânețele lor cele mai de pre urmă.

18. Și de vor muri curând n'au nădejde, nici în ziua judecării mângăere.

19. Că al neamului nedrept rău este sfârșitul.

CAP. 4.

Ce trebuie crezut despre moartea cea timpurie a dreptilor și despre soarta păcătoșilor.

Mai bine este a nu aveă prunci și a aveă bunătaie, că nemurire este întru pomenirea ei, că și la Dumnezeu se cunoaște bunătaia, și la oameni.

2. Și când este de față o urmează, și dacă se duce o dolesc, și în veac cununață petrece, biruind nevoința celor nepângărite biruințe.

14. Isaia 56, 3.

23. Fac. 1, 27; 5, 1. 24. Fac. 3, 4.
3. 1. 5, 5 și H 2 Lege 33, 3.
7. Mat. 13, 43. 8. 1 Cor. 6, 2.

3. Iar mulțimea pruncilor celor necredincioși nu se va folosi, și din odraslele pruncilor nu se va înrădăcina adânc, nici va fi temelie înfăriț.

4. Că de va și odrăslă câțeva vreme în stâlpi, cu sminteală fiind se vor clăii de vânt și de puterea vânturilor se vor desrădăcina.

5. Imprejur se vor frânge ramurile lor nefiind desăvârșite, și rodul lor nefiind copt, și nu bun la mâncare și de nici un folos.

6. Că fiii cei ce se nasc din paturile cele fărădelege, mărturii sunt răutăței asupra părinților întru cercetarea lor.

7. Iar dreptul de se va sfârși, mai înainte întru odihnă va fi.

8. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor;

9. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor vieață nespurcată.

10. Plăcut lui Dumnezeu fiind l-au iubit, și vieșuind între păcătoși s'a mutat.

11. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelăciunea să înșale sufletul lui.

12. Că râvna răutăței întunecă cele bune, și neînfrânarea poștei schimbă gândul cel fără de răutate.

13. Sfârșindu-se curând au plini ani îndelungați.

14. Că plăcut eră Domnului sufletul lui, pentru aceasta s'au grăbit a'l scoate din mijlocul răutăței.

15. Iar popoarele văzând, n'au cunoscut, nici au pus în gând una ca aceasta, că dar și milă este întru cuvioșii lui și cercetare întru aleșii lui.

16. Iar dreptul murind va osândi pre necredincioșii cei vii, și finere-

fele cele curând săvârșite pre bătrânețele nedreptului cele de mulți ani.

17. Că vor vedea sfârșitul înțeleptului, și nu vor cunoaște ce au sfârșit pentru dânsul, și spre ce l-a întemeiat pre el Domnul.

18. Vedeă-vor și vor defăimă, iar Domnul îi va batjocori pre ei, și după aceasta vor cădeă cu necinste și cu ocară între cei morți în veac.

19. Că îi va rupe în două pre ei fără de glas, și îi va arunca cu fața în jos, și îi va clăii pre dânsii din temelie, și până la cel de pre urmă se vor pustii întru durere și pomenirea lor va pieri.

20. Că vor veni întru cugetul greșalelor sale spăimântași, și îi vor muștră pre dânsii de față, fărădelegile lor.

CAP. 5.

Căința cea prea târzie a păcătoșilor; fericirea dreptilor și pedepsirea necredincioșilor.

Atunci va stă cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feței celor ce l-au necăjit pre dânsul, și a celor ce n'au băgat în seamă ostenețele lui.

2. Și văzându'l pre el, se vor turbura cu cumplită acrică, și se vor mira de minunata lui mântuire.

3. Și vor zice întru sine căindu-se, și pentru împușinarea duhului vor suspină zicând: acesta este, pre care noi l-am avut oarecând de ris și pildă de batjocură.

4. Noi cei fără de minte vieața lui o am socotit nebunie și sfârșitul lui fără de cinste.

5. Și cum s'a socotit între fiii lui Dumnezeu, și între sfinți soarta lui este?

6. Rătăcit-am dar dela calea adevărului, și lumina dreptăței nu ne-a

4. 4. Ieremia 17, 6. 5. Mateiu 7, 27.

11. Evrei 11, 5.

5. 4. 3, 1 și A 2 Lege 33, 3.

strălucit nouă, și soarele nu ne-a răsărit nouă.

7. Umplutu-ne-am de cărările fără-delegei și ale pierzării, și am umblat pre cărări neumblate, iar calea Domnului nu o am cunoscut.

8. Ce ne-a folosit nouă trufiea? Și avușiea cu fală, ce ne-a adus nouă?

9. Toate acestea ca umbra au trecut, și ca o veste ce aleargă pre aproape.

10. Ca corabia care trece prin valurile apei, ale căreia treceri nu se află urma, nici calea umblării ei în valuri.

11. Sau ca pasărea ce zboară în aer, a căreia nici semn de călătorie nu se află.

12. Ci cu aripile bătând vânt ușor, și despiciându'l cu sila pornirei, mișcând aripile se preumbliă, și după aceasta nu se află semnul umblării într'insul.

13. Sau ca săgeata, săgetând la locul însemnat, aerul împărțindu-se îndată iar se împreună, în cât nu se știe pre unde a trecut.

14. Așa și noi după ce ne naștem ne sfârșim, și nici un semn de faptă bună nu avem a arăta, ci întru răutatea noastră ne sfârșim.

15. Că nădejdea celui necredincios este ca praful ce'l spulberă vântul, și ca bruma care se gonește de vifor subțire, și ca fumul care se împrăștie de vânt, și ca pomenirea unui oaspet, ce trece într'o zi.

16. Iar drepții în veac vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela cel prea înalt.

17. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseței din mâna Domnului, că cu dreapta sa îi va acoperi pre ei, și cu brațul său îi va scuti pre ei.

18. Luă-va toată arma răvna lui, și va înțarmă făptura spre izbânda vrăjmașilor.

19. Imbracă-se-va în zaoa dreptăței, și și va pune luiș coif judecata cea ne făjarnică.

20. Luă-va pavază nebirușă, stințeniea și va ascuși cumplită mânia ca o sabie și va da război împreună cu ei lumea asupra celor fără de minte.

21. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor și ca dintr'un arc bine încordat a' norilor la șintă vor lovi.

22. Și din mânia cea svârlitoare de pietre pline se vor arunca grindinile.

23. Întărâtă-se-va asupra lor apa mării și rîurile îi vor înneacă de năprasnă.

24. Stă-va împotriva lor duhul puterii, și ca un vifor îi va vântură pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturnă scaunele puternicilor.

CAP. 6.

Indemnul stăpânitorilor lumii să caute și să urmeze înțelepciunea și dreptatea.

Auziți dar împărași și înțelegeși, învățați-vă judecătorii marginilor pământului.

2. Băgați în urechi cei ce stăpâniți mulșimi și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor.

3. Că dela Domnul s'au dat vouă stăpânirea și puterea dela cel prea înalt, care va cercetă faptele voastre și sfaturile va cercă.

4. Că ispravnici fiind împărășiei lui, n'ași judecat drept, nici ași păzit legea și nici ași umblat după sfatul lui Dumnezeu.

5. Cu frică și cu grab va stă a-

18. Psalm 17, 41; 19. Efes. 6, 13.

6. 4. Înțel. Sol. 13, 1; Roma: 13, 1.

5. Colos. 3, 25; 1 Petr. 1, 17; Gal. 2, 6; A 2 Lege: 10, 17.

supra voastră, că judecată cumplită va fi celor mai mari.

6. Că celui mai mic se îngăduiește milă, iar cei mari cumplit se vor certă.

7. Că Stăpânul tuturor nu se va rușina de fața nici se va sili de mărire, că și pre cel mic și pre cel mare el l-au făcut și de toți asemenea, lui este pronie.

8. Iar celor mai mari grea cercare le stă asupra.

9. Deci către voi împărași sunt cuvintele mele, ca să învățați înțelepciune și să nu cădeți.

10. Pentru că cei ce au păzit cu cuviință cele cuvinoase, cuvinoși vor fi și cei ce vor învăța acestea, vor afla răspuns.

11. Poftiți dar cuvintele mele și le doriți și vă veți învăța.

12. Luminată și nevestejită este înțelepciunea și lesne se vede de cei ce o iubesc și se află de cei ce o caută.

13. Mai înainte aleargă la cei ce o doresc, ca mai înainte să se cunoască.

14. Cel ce mănecă la ea nu se va osteni, că o va afla șezând la porțile lui.

15. Că a cugeta de dânsa săvârșirea gândului este, și cel ce va priveghia pentru ea, curând va fi fără de grije.

16. Că ea umblă împrejur căutând pre cel vrednic de ea și în căi se arată lor cu bun har și întru tot cugetul fi întâmpină pre ei.

17. Că începutul ei este pofta cea adevărată a învățaturii.

18. Iar pofta învățaturii este dragostea și dragostea este păzirea legilor ei.

19. Iar păzirea legilor este femeicul

nevinovăției și nevinovăția face a fi aproape de Dumnezeu.

20. Drept aceea pofta înțelepciunii duce la împărăția cea veșnică.

21. Deci dar de vă bucurați de scaune și de schiptruri împărății popoarelor, cinstiți înțelepciunea, ca în veac să împărășiți.

22. Iar ce este înțelepciunea și cum s'a făcut, spune-voiu vouă.

23. Și nu voiu ascunde de către voi tainele, ci dela începutul facerii voiu cerceta.

24. Și voiu pune la arătare cunoștința ei și nu voiu trece adevărul.

25. Și nu voiu umbla cu pizma cea tofitoare, că aceeași nu se va împreună cu înțelepciunea.

26. Iar mulțimea înțelepților mântuire este lumii și împăratul înțelept este bună întemeere poporului.

27. Drept aceea învățați-vă cu cuvintele mele și vă veți folosi.

CAP. 7.

Înțelepciunea și foloasele ei. Minunata înălțare a omului prin ea.

Sunt și eu om muritor asemenea tuturor din neamul celui dintâiu zidit din pământ.

2. Și în pântecul maicii mele m'am închipuit, în vreme de zece luni închegatu-m'am în sânge din sămânță bărbătească și cu somn de dulceață împreunându-se.

3. Și după ce m'am născut, am tras aerul cel de obște, și asemenea pămînt am căzut pre acest pământ.

4. Glasul cel dintâiu, ca și al tuturor celorlalți mi-a fost plânsul, în scutece am fost hrănit și cu grijă.

5. Că nici un împărat n'a avut alt început al nașterii.

6. Ci una este intrarea tuturor în viață și ieșirea asemenea.

7. 2 Paral. 19, 7; Sirah 35, 15; Fapte 10, 44. 10. Rom. 2, 14.

7. 2. Iov 10, 10. 6. 1 Tim 6, 7.

7. Pentru aceea m'am rugat și minte mi s'a dat mie, chemat-am și a venit întru mine duhul înțelepciunii.

8. Mai mult o am ales pre ea, decât schiptrurile și scaunele.

9. Și bogăția întru nimic o am socotit asemănând'o cu ea.

10. Nici piatra scumpă nu o am asemănat cu ea, că tot aurul asemănat cu ea ca pușin nisip este, și argintul înaintea ei ca fina se va socoti.

11. Mai mult decât sănătatea și frumusețea o am iubit pre ea, și o am ales pre ea să o am în loc de lumină, că nestinsă este lumina ei.

12. Și mi-au venit mie toate bunățile împreună cu ea, și nenumărată bogăție prin mâinile ei, și m'am veselit de toate, că înțelepciunea le povățuește pre ele, și nu știam că ea este născătoarea acestora.

13. Și fără de vicleșug o am învățat, și fără de pizmă dau și avuștea ei nu o ascunz.

14. Că este comoară nesfârșită oamenilor, cu care cei ce se folosesc, se fac prietenii lui Dumnezeu, pentru darurile învățurii.

15. Mie mi-au dat Dumnezeu să grăesc după gândul meu, și să cugeț cum se cade de cele ce se dau, că el este povățuitorul înțelepciunii și îndreptătorul înțelepților.

16. Că în mâna lui suntem și noi și cuvintele noastre, și toată înțelepciunea și știința lucrurilor.

17. Că el mi-au dat mie cunoștință adevărată de cele ce sunt, ca să știu focmirea lumii și lucrarea stihilor,

18. Inceputul și sfârșitul și mijlocul vremilor, schimbările simpu-

rilor și mutările vremilor, cursurile anilor, și rânduiala stelelor,

19. Firile dobitoacelor și mâniile hiarelor, puterea vânturilor și gândurile oamenilor, osebirile odraslelor și tăria rădăcinilor;

20. Și toate cele ascunse și cele arătate le-am cunoscut, că m'a învățat înțelepciunea, meștera futuror.

21. Că este într'însa duh de înțelegere, sfânt, curat, de multe feluri, supfire, mișcător, strălucit, nespurcat, luminat, fără de patimă, iubitor de bine, ascușit, neoprit, de bine făcător.

22. Iubitor de oameni, adevărat, statornic, fără de frică, atot puternic, a toate văzător, și care răzbate pre toate daturile cele înțelegătoare, curate și foarte supfiri.

23. Că decât toată mișcarea, mai mișcătoare este înțelepciunea, și pătrunde și încape prin toate pentru curăția sa.

24. Că este aburul puterii lui Dumnezeu, și curgere limpede a mărireii celui Atotputernic, pentru aceea nimic nu o înfină pre ea.

25. Pentrucă este strălucirea luminii cei veșnice, și oglindă curată a lucrării lui Dumnezeu, și chipul bunății lui.

26. Și fiindcă este una, toate le poate, și întru sine rămâind, toate le înnoește, și prin neamuri în sufletele cele curate se mută, prietenii lui Dumnezeu și profoci întocmește.

27. Că nimic nu iubește Dumnezeu, fără numai pre cel ce petrece cu înțelepciune.

28. Că mai frumoasă este ea de cât soarele și decât toată orânduirea stelelor, asemănată cu lumina, mai de frunte se allă ea.

29. Că după lumină urmează noaptea, iar pre înțelepciune nu o biruște răutatea.

9. Iov 28, 15.

12. 3 Imp. 3, 13; Mateiu 6, 33.

24. Evrei 1, 14.

CAP. 8.

Trebuința înțelepciunii și cererea ei dela Dumnezeu.

Și ajunge dela margini până la margini cu țările și întocmește toate cu folos.

2. Aceasta o am iubit și o am căutat din tinerețile mele, și am cerat să mi-o aduc mie mireasă, și m'am făcut iubitor frumusețelor ei.

3. Neamul său cel bun îl mărește petrecerea care o are împreună cu Dumnezeu, și stăpânul tuturor o au iubit pre ea.

4. Pentrucă ea învață știința lui Dumnezeu, și alege lucrurile lui.

5. Și de este bogăția câștigare poștită în viață, ce este mai bogat decât înțelepciunea, care toate le lucrează?

6. Iar dacă lucrează înțelepciunea, cine este mai bun meșter decât ea, din cele ce sunt?

7. Și de iubește cineva dreptatea, ostenelele ei sunt faptele bune, că învață trezvia și înțelepciunea, dreptatea și bărbăția, decât care nimic nu este mai de folos în viața oamenilor.

8. Și de poștește cineva a ști multe, știe cele trecute, și cele viitoare le semuește, știe întorsurile cuvintelor și dezlegările întrebărilor celor întunecate, semne și minuni mai înainte cunoaște, și întâmplările vremilor și ale anilor.

9. Judecaș-am drept aceea să o aduc pre aceasta să veșuiască cu mine, că știu că mă va sfătuia cele bune, și mi va fi mângâere în griji și în necazuri.

10. Și voi avea pentru dânsa mărirea întru mulțime, și cinste la cei bătrâni tânăr fiind eu.

11. Ascufit mă voi afla la judecată, și înaintea celor puternici minunat voi fi.

12. Când voi facea vor aștepta, și când voi grai vor lua aminte și de voi grai eu mai mult, își vor pune mâna la gură.

13. Avea voi pentru dânsa nemurire și pomenire veșnică voi lăsa la cei după mine.

14. Voiu cârmul popoare și nemuri se vor supune mie.

15. Teme-se vor de mine auzind tiranii cei groaznici, la mulțime mă voi vede bun și la războiu viteaz, intrând în casa mea, mă voi odihni cu ea.

16. Că n'are amărăciune petrecerea cu ea, nici durere vieșuirea cu ea, ci veselie și bucurie.

17. Aceasta socotind întru mine și grijind în inima mea, că este nemurire întru cunoașterea înțelepciunii.

18. Și întru prieteșugul ei desfătare bună și întru ostenelele mâinilor ei avușie nesfârșită și întru petrecerea vorbii cu ea înțelepciune, și cinste împreunarea cuvintelor ei, încunjurat-am căutând, ca să o iau pre ea la mine.

19. Și am fost prunc isteș și suflet am avut bun.

20. Și mai vârtos precum eram bun, am venit în trup nespurcat.

21. Și am cunoscut eu, că nu voi fi într'alt chip răbdător, de nu mi va da Dumnezeu, și aceasta eră a înțelepciunii, a ști al cui este darul, și m'am rugat Domnului și m'am umilit înaintea lui și am zis din toată inima mea:

CAP. 9.

Rugăciunea lui Solomon către Dumnezeu pentru dobândirea înțelepciunii, care este de folos tuturor oamenilor.

Dumnezeul părinților și Doamne Dal milii! Cel ce ai făcut toate cu cuvântul tău.

2. Și cu înțelepciunea ta ai orân-

duit pre om, ca să stăpânească preste zidirile cele făcute de tine.

3. Și să cârmuească lumea cu cuviință și cu dreptate, și cu suflet drept să facă judecată.

4. Dă-mi mie înțelepciunea, care stă aproape de scaunul tău și nu mă lepădă din slugile tale.

5. Că sluga ta sunt eu și fiul slujnicei tale, om slab și cu viață scurtă, și mai puțin a înțelege judecata și legile.

6. Că de va și fi cineva desăvârșit între fiii oamenilor, de'i va lipsi înțelepciunea cea dela tine, întru nimic se va socoti.

7. Tu mai înainte m'ai ales pre mine împărat poporului tău și judecător fiilor și fetelor tale.

8. Zis-ai să zidesc Biserica în muntele cel sfânt al tău și în cetatea lăcuinșii tale jertfelnic în asemănarea cortului celui sfânt, care mai înainte l-ai gătit dintru început.

9. Și cu tine este înțelepciunea, care știe faptele tale și care eră de față când ai făcut lumea și care știe, ce este plăcut înaintea ochilor tăi și ce este drept întru poruncile tale, trimite-o pre ea din sfintele ceruri și dela scaunul slavei tale.

10. Trimite-o pre ea, ca să fie cu mine întru ostenele, și să cunosc ce este bine plăcut înaintea ta.

11. Că aceea toate le știe și le înțelege și mă va povățui întru lucrurile mele înțelepțește și mă va păzi întru mărirea sa.

12. Și vor fi primite lucrurile mele, și voi judeca pre poporul tău cu dreptate, și voi fi vrednic de scaunul tatălui meu.

13. Că ce om va cunoaște sfatul lui Dumnezeu? Sau cine va pricepe ce voiește Dumnezeu?

14. Că gândurile muritorilor sunt cu frică, și cu greșală cugetele lor.

15. Că trupul cel putrezitor îngreiază sufletul și lăcuinșa cea pământescă apasă pre mintea cea cu multă grijă.

16. Și abia chibzuim cele de pre pământ, și cele ce ne sunt în mâini cu osteneală le aflăm; iar cele din ceruri, cine le-a cercat?

17. Și sfatul tău cine'l va cunoaște, de nu vei da tu înțelepciune? Și de nu vei trimite pre Duhul tău cel sfânt dintru cele înalte?

18. Că așa să se îndrepteze cărările celor de pre pământ,

19. Și să se învețe oamenii cele plăcute ție, și cu înțelepciunea să se mântuiască.

CAP. 10.

Minunata susținere a celor ce au iubit înțelepciunea cea dela Dumnezeu.

Aceasta pre părintele lumii, cel întâiu plăsmuit, care singur au fost făcut, l-a păzit.

2. Și l-au scos pre el din căderea sa, și l-au dat lui putere să stăpânească preste toate.

3. Și depărtându-se dela ea cel nedrept cu urgia sa, și cu mânia cea ucigătoare de frate, a pierit.

4. Pentru care, când a înecat apa pământul, iarăș a mântuit înțelepciunea, prin lemn prost pre cel drept cârmuind.

5. Aceasta și întru unirea răutășii neamurilor celor împreunate a cunoscut pre cel drept și l-a păzit pre el fără de prihană lui Dumnezeu, și cu mila cea mare a Fiului celui tare l-a păzit.

6. Aceasta pre cel drept, care a fugit când au pierit cei necredincioși, l-a mântuit din focul care s'a pogorât preste cele cinci cetăți.

9. 5. Psalm 115, 16.

7. 1 Paral. 28, 5; 2 Paral. 1, 8.

8. Pilde 8, 22.

13. Isaia 40, 13; Rom. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

10. 1. Fac. 1, 27; Fac. 2, 7.

3. Fac. 4, 8. 4. Fac. 7, 12. 5. Fac. 11, 2.

6. Fac. 19, 17.

7. A cărei răutăți mărturie este încă pământul cel pustiu, care fumă, și pomii lui roduri fără de folos odrăslesc, și stâlpul cel de sare, care este mormântul sufletului celui necredincios.

8. Că nebăgând seamă de înțelepciune, nu numai s'a păgubit a cunoaște cele bune, ci și pomenirea nebuliei sale a lăsat în viața aceasta, ca nici cu lucrurile, care a păcăluit, să nu se poată ascunde;

9. Iar înțelepciunea a scos din nevoi pre cei ce i-au slujit ei.

10. Aceasta pre dreptul cel ce fugea de mâniea fratelui său l-a povățuit pre căi drepte și i-a arătat împărăția lui Dumnezeu, și i-a dat cunoștința celor sfinte și l-a sporit pre el întru necazuri, și a înmulțit ostenețele lui.

11. Întru lăcomia, celor ce'l stăpâneau pre ei, a stătu de față și l-a îmbogățit pre el.

12. Păzitu-l-a pre el de vrăjmași, și de cei ce'l pâneau l-a apărat și biruință tare i-a dat lui, ca să cunoască, că decât toate este mai tare bunacredinșă.

13. Aceasta pre dreptul cel vândut nu l-a părăsit, ci de păcat l-a mântuit.

14. Pogorîtu-s'a cu el în groapă, și în legături nu l-a lăsat pre el, până l-a dat schiptrul împărăției și putere preste cei ce'l tiraniseau pre el, și mincinoși a arătat pre cei ce au grăit rău de el și i-a dat lui mărire veșnică.

15. Aceasta pre poporul cel cuvios și sămânța cea nevinovată, l-a izbăvit dela neamul celor ce'i necăjea.

16. Intrat a în sufletul robului Domnului și a stătu împotriva îm-

părașilor celor groaznici, cu minuni și cu semne.

17. Dat-a celor cuvioși plata ostenețelor lor, povățuitu-i-a pre ei în cale minunată și le-a fost lor ziua acoperemâni și noaptea lumină de stele.

18. Trecutu-i-a pre ei marea Roșie și i-a trecut prin apă mulță;

19. Iar pre vrăjmașii lor i-a înecat, și din adâncul cel fără de fund i-a scos pre ei.

20. Pentru aceea dreptii au jefuit pre cei necredincioși, și au lădat Doamne numele tău cel sfânt și mâna ta cea apărătoare, toți împreună cu o inimă o au lădat.

21. Că înțelepciunea a deschis gura mușilor și limbile pruncilor le-a făcut vorbitoare.

CAP. 11.

Înțelepciunea povățuitoare poporului a-les. Dumnezeu pedepsește pe vrăjmașii lui și așteaptă îndreptarea păcătoșilor.

Făcut-au să sporească lucrurile lor prin mâna sfântului Proroc.

2. Trecut-au prin pustia cea nelăcuită, și în locuri neumblate au înțins corturi.

3. Stătu-au împotriva vrăjmașilor, și asupra împotrivicilor, și au izbândit.

4. Insetoșat-au și te-au chemat pre tine, și s'au dat lor apă din piatră colșurată și astâmpărare setei din piatră vârtoasă.

5. Că prin care s'au pedepsit vrăjmașii lor, prin acelea ei în lipsă au luat faceri de bine.

6. Că în locul izvorului celui deapurerea al rfului celui curgător, care s'a fost turburat cu sânge,

7. Spre dovedirea poruncii cei omorătoare de prunci, le-ai dat lor apă de ajuns nenădăduind ei.

8. Arătând prin sefa cea de afunci, cum ai înuncii pre vrăjmași.

9. Căci când s'au ispiții, măcar că cu milă se certau, au cunoscut, că cu mânia au fost judecași cei necredincioși, și s'au pedepsit.

10. Că pre aceștia ca un părinte dojenindu'i i-ai cercat; iar pre aceia ca un împărat năsălnic osândindu'i i-ai ispițit.

11. Și cei ce erau de față și cei departe într'un chip se chinuiau.

12. Că îndoită durere i-au cuprins pre ei și suspin și aducerea aminte de lucrurile cele trecute.

13. Că auzind, că cu pedepsele sale s'au făcut acelora bine, ș'au adus aminte de Domnul.

14. Că pre care mai nainte lepădat și de bațjocură i-au avut, mai pre urmă s'au minunat de ei, nu asemenea cu cei drepți, însetoșind ei.

15. Și pentru gândurile cele neînțelegătoare ale strâmbătășii lor, întrur care răfăcînd cinsteau jivinele cele necuvântătoare și jigăni de nimic, trimis-ai asupra lor mulțime de hiare necuvântătoare, ca să facă izbândă.

16. Ca să știe, că prin care lucruri păcătuște cinevă, prin acelea se și pedepște.

17. Nu eră cu anevoie mîinii tale cei atotputernică, care a zidit lumea din nimica, a trimite asupra lor mulțime de urși și lei îndrăzneși,

18. Sau hiare de curând născute, necunoscute, pline de mânia, sau care slobod foc când suflă, sau care ca vîntul suflă fum, sau care fulgeră din ochi scânteii groaznice.

19. A căroră nu numai vătămarea ar putea să'i sfărâme, ci și vederea spăimântându'i, să'i piarză.

20. Și fără de acestea, cu o suflare putea să cază gonindu-se ei de dreptate, și vînturându-se de vîntul puterii tale; ci toate cu măsură și cu număr și cu cumpănă le-ai rînduit.

21. Că tu pururea ai putere mare, și tării brațului tău cine va stă improfivă?

22. Că, ca plecarea cumpenel este toată lumea înaintea ta, și ca picătura de rouă cea de dimineața ce se pogoară pre pământ.

23. Și miluești pre toși, că toate le poți, și treci cu vederea greșalele oamenilor, ca să se pocăiască.

24. Pentrucă iubești toate cele ce sunt, și de nimic din cele ce ai făcut nu te scârbești, că nimic n'ai făcut, care să urăști.

25. Și cum ar fi rămas ceva de n'ai fi vrut tu? Sau cum s'ar finea, cei ce nu s'au chemat dela tine?

26. Ci ierși tuturor, că toate ale tale sunt. Stăpâne iubitorule de suflete.

CAP. 12.

Mărimea îndelungei răbdări a lui Dumnezeu și a dreptății Dumnezeiești.

Că duhul tău cel nestrîcat este întrur toate.

2. Pentru aceea pre cei ce cad, câte pușin îi musiri, și aducându-le aminte cu ce păcătușesc, îi înveți ca să se însireineze dela răutate, și să crează întrur tine Doamne.

3. Că pre lăcuitorii cei de demult ai sfîntului tău pământ i-ai urit.

4. Pentrucă făceau lucruri vrăjmășești de fermecături și jertfe necurate.

5. Și pre omoritorii de prunci cei nemilostivi, și pre cei ce mănăncă cele dinlăuntru ale trupurilor omeșești, și sânge.

6. Și pre părinții ucigătorii sufletelor celor fără de ajutor ai vrut a'i

pierde prin mâinele părinților noștri din mijlocul Dumnezezeștii tale taine.

7. Ca acest pământ, care decât toate este mai cinstit înaintea ta, lacuitorii vrednici să primească pre fiii lui Dumnezeu.

8. Ci și acestora, ca unor oameni ai iertat, și ai trimis înaintea alergătorii taberii tale viespi, ca pre ei pre încet să'i piarză.

9. Nu pentrucă doar cu rășboiu n'ai fi putut supune pre cei necredincioși dreptilor, sau cu hiare groaznice, sau cu cuvânt cumplit odată să'i pierzi;

10. Ci judecând pre încet le dai loc de pocăință, nu neștiind că viclean este neamul lor și firească răutatea lor, și înlăuntru răsădită, și cum că nu se va schimbă gândul lor în veac.

11. Pentrucă din început a fost sămânță blestemată, nici pentrucă te temi de cineva le dai iertare păcatelor lor.

12. Că cine va zice fie: ce ai făcut? Sau cine va stă împotriva judecății tale? Sau cine va face vină fie de neamurile cele pierite care le-ai făcut tu? Sau cine va veni izbânditor asupra ta pentru oamenii cei nedrepți?

13. Că nu este Dumnezeu afară de tine, care să aibă grijă de toate, ca să arăți că nu cu nedreptul ai judecat.

14. Nici împărat, nici tiran va putea să caute cu ochii asupra ta pentru cei ce i-ai pierdut.

15. Ci drept fiind tu, cu dreptate toate le cârmuești, că strein lucru socotești puterii tale să osândești pre cel ce nu trebuie a se pedepsi.

16. Că puterea ta este începutul dreptății, și pentrucă ești Siăpân a

toate, acestea faci ca să ierși tuturor.

17. Că putere arăși tu, cel ce nu le încrezi, că după săvârșirea puterii își arăși țărtea, și întru cei ce cunosc, îndrăznirea aceasta o muștri;

18. Iar tu cel ce stăpânești preste putere, cu blândețe judeci, și cu multă îngăduință ne cârmuești pre noi, că la tine este puterea când vrei.

19. Și ai învățat pre poporul tău prin lucruri ca acestea, că se cade să fie drept și iubitor de oameni, și bună nădejde ai făcut fiilor tăi, că le dai să se pocăiască de păcate.

20. Că de vreme ce pre vrăjmașii fiilor tăi, cei ce erau vinovați de moarte, cu atâta rugăciune și umilință i-ai certat, dându-le vreme și loc, prin care să se mântuiască de răutate.

21. Cu câtă luare aminte ai judecat pre fiii tăi, cu a căroră părinți jurământuri și legături ai făcut pentru făgăduinți bune.

22. Deci când ne cerși pre noi, pre vrăjmașii noștri de zece mil de ori îi bași ca să avem grijă de bunătatea ta judecând; iar noi când ne judecăm, așteptăm milă.

23. Pentru aceea și pre cei ce au trăit întru nebunia vieții cu strâmbătate, printr'ale lor urăciuni i-ai chinuit.

24. Că pre căile rătăcirii departe au rătăcit, dumnezei socotind a fi cele ce și între dobitoacele vrăjmașilor sunt necinstite, înșelându-se ca pruncii cei fără de înțelepciune.

25. Pentru aceea ca pruncilor neînțelepți, le-ai trimis judecată de batjocură;

26. Iar cei ce prin necazuri și prin certări nu s'au îndreptat, dreapta judecată a lui Dumnezeu vor simși.

12. 10. Eșite 23, 30; H 2. Lege 7, 23.

13. 1 Petru 6, 7.

27. Că de cele ce ei, când păseau rele se scârbeau de cele ce le socoteau a fi dumnezei, când au văzut că cu acelea se ceartă, au cunoscut pre Dumnezeu cel adevărat, pre care odinioară au fost făgăduiți că l-au cunoscut; pentru aceea osânda cea mai de pre urmă a venit asupra lor.

CAP. 13.

Musturarea celor fără de Dumnezeu și nebunia închinării la idoli.

Că deșerți sunt toți oamenii din țire, cari nu cunosc pre Dumnezeu, de vreme ce din bunățțile cele ce se văd n'au putut să cunoască pre cel ce este, nici luând aminte la lucruri n'au cunoscut pre meșter.

2. Ci sau focul, sau vântul, sau aerul cel iute, sau cursul stelelor, sau apa cea puternică, sau luminătorii cerului au socotit că sunt dumnezei cărmuitori lumii.

3. Care lucruri pentru că se desfătau cu frumusețea lor, le socoteau că sunt dumnezei, cunoască, cu cât decât acestea este mai bun Stăpânul; că el cel ce însuș este începătorul frumuseții le-au făcut pre acelea;

4. Iar de se minunează de putere și de lucrare, să înțeleagă dintr'acestea, cu cât este mai puternic cel ce le-au făcut pre ele.

5. Că din mărima frumuseții fapturilor, după socoteală se cunoaște făcătorul lor.

6. Însă și frumusețea fapturilor în lucrurile acestea are puțin ponos, că doar ei rățăcesc căutând pre Dumnezeu, și vrând să'l afle.

7. Că întru lucrurile lui petrecând cercă, și se încredințează cu vederea, că lucrurile cele ce se văd sunt bune.

8. Ci nici aceștia nu sunt vrednici de lertare.

9. Că de au putut afla cunoaște, ca să poată socoti veacul, cum n'au aflat mai curând pre Domnul acestora.

10. Iar ticăloși sunt, și între cei morți nădejdea acelora, cari numesc dumnezei lucrurile mâinilor omenești, aurul și argintul cu meșteșug lucrat, și închipuiri de dobitoace, sau piatră de nici o treabă, lucru de mână veche.

11. Și de a tăiat vre un meșter de lemn din pădure vre un lemn bun, și l-a ras cu meșteșug scoarța, și cu meșteșugul său cum se cuvine a făcut vas de treabă spre slujba vieții.

12. Și lepădăturile lucrului spre trebuința hranei cheltuindu-le, s'a săturat.

13. Și ce a rămas dintr'acestea, nefiind de nici o treabă, pentru că este lemn strâmb și nodoros, luându'l pre încet l-a cioplit, și cu știința meșteșugului l-a închipuit, și l-a făcut asemenea cu chipul de om.

14. Sau l-a făcut asemenea vre unui dobitoc prost, și ungându'l cu roșală, și cu vâpseală rumenindu'l fața lui, și toată întinăciunea lui văpsindu-o preste tot.

15. Și făcându'l așezământ bun în perete l-a pus acolo întărindu'l cu cuie de fier;

16. Însă ca să nu cază, mai înainte a socotit pentru el, fiindcă nu'și poate ajuta, pentru că este chip și i trebuiește ajutor;

17. Iar pentru agoniselele și nunțile sale, și pentru fiii săi se roagă și nu se rușinează a grăi către lucrul cel neînsușit.

18. Și pentru sănătate chiamă pre cel neputincios, și pentru viață roa-

gă pre cel mort, și pentru ajutor pre cel ce nu poate ajuta.

19. Și pentru călătorie, pre cel ce nici a stă nu poate, și pentru câștig și pentru lucrul mâinilor și pentru întâmplare, ajutor cere dela cel neputincios cu mâinile.

CAP. 14.

Care a fost începutul idolilor și a închinării lor, și ce răutăți urmează din închinare la idoli?

Iar altul vrând să meargă pre apă și să călătoriască prin valuri cumplite, se roagă la lemn mai putred decât luntrea care-l poartă pre el.

2. Că pre acela pofta câștigului l-a socotit, și meșterul cu înțelepciune l-a cioplit.

3. A ta, Părinte, purtare de grijă ocârmuește aceasta, că ai dat în mare cale, și în valuri cărare nerătăcită.

4. Arătând că din tot lucrul poști mântul, măcar și fără de meșteșug de va intra cineva.

5. Ci ca să nu fie deșarte lucrurile înțelepciunii tale, pentru aceea și la un lemn mic își încredințează oamenii sufletele lor, și trecând furtuna cu plută s'a mântuit.

6. Că și la început, când au pierit uriașii cei trufași, nădejdea lumii pre plută scăpând au lăsat veacului sămânța neamului, cu a ta mână fiind ocârmuită.

7. Că binecuvântat este lemnul, prin care se face dreptate;

8. Iar cel făcut de mână blestemat este el, și cel ce l-a făcut pre el, că acesta l-a lucrat; iar cel putred s'a numit dumnezeu.

9. Că întocmai sunt urite lui Dumnezeu, și cel ce păgânește, și păgânăfatea lui.

10. Că ceace s'a făcut, cu cel ce o a făcut se vor pedepsi.

11. Pentru aceea și întru idoli neamurilor va fi cercetare, că întru făptura lui Dumnezeu lucru de urâciune s'a făcut, și împiedecare sufletelor oamenilor, și cursă picioarelor celor fără de minte.

12. Că începutul curviei este gândirea la idoli; și aflarea lor este stricăciunea vieței.

13. Că nici din început n'au fost, nici în veac nu vor fi.

14. Că prin deșartia mărire a oamenilor a intrat în lume, și pentru aceea scurt s'a socotit sfârșitul lor.

15. Că cu amară jale întristându-se tatăl pentru fiul său cel degrab răpit, i-a făcut chipul lui, pre care afunci ca pre un om mort, iar acum ca pre un dumnezeu l-a cinstit și a rânduit celor supuși taine și jerife.

16. După aceea cu vreme întărindu-se acest păgânesc obicei, ca o lege s'a păzit, și din poruncile tiranilor se dă cinste celor cioplite.

17. Și pre cei ce de față nu puteau să'i cinstească oamenii, pentru că lăcuiau departe, chipul cel de departe tipărindu'î, a făcut arătat chipul împăratului, pre care îl cinstea, ca, cu sânguința sa pre ce! ce nu eră de față, să'l cinstească, ca și cum ar fi de față.

18. Și spre cinstea acestora, și pre cei ce nu știau, i-a atras iscusința meșterului.

19. Pentru că vrând a plăcea stăpânitorului, s'a silit cu meșteșugul său ca să facă asemănarea mai frumoasă.

20. Iar mulțimea înșelându-se pentru frumusețea lucrului, pre cel ce mai nainte îl cinstea ca pre un om, acum dumnezeu l-au socotit.

21. Și acestea au fost înșelăciune vieței omenești, că fiind oamenii sau în primejdie, sau slujind tiraniei, numele acela, care altor lucruri nu se

14. 3. Esire 13, 14. 6. Fac. 7, 7.

8. Psalm 113, 15.

putea împărtăși, l-au pus pietrelor și lemnelor.

22. Apoi, n'a fost destul a rătăci întru cunoștința lui Dumnezeu, ci și în mare luptă a neștinței vieșuind, pe atâtea rele pace le numeau.

23. Că, sau pre fiii săi omorând îi jertzeau, sau faine ascunse, sau nebunești beșii din obiceiuri streine făceau.

24. Și nici vieașa, nici nunțile nu le mai păzeau curate; ci unul pre altul viclenind omoară, sau amăgind fac înfristare.

25. Toate amestecate sunt: sângele și uciderea, furtișagul și vicșugul, stricăciunea și necredința, gâlceava și jurământul strâmb, și turburarea celor bune;

26. Ne aducerea aminte de face-rea de bine, spurcăciunea sufletelor, schimbarea neamului, amestecarea nunților, prea curviea și necurăția.

27. Că închinăciunea idoliilor, cari nici a se numi nu ar trebui, este începutul a tot răul și pricina și sfârșitul;

28. Căci, când se veselesc, sau nebunesc, sau prorocesc minciuni, sau trăiesc cu nedreptate, sau curând jură strâmb.

29. Că cei ce nădăjduiesc în idoliile cei fără de suflet, când jură strâmb nu se tem că li se va dovedi nedreptatea.

30. Și pentru amândouă, după dreptate se vor pedepsi, și pentru că rău au înțeles despre Dumnezeu, închinându-se idoliilor, și pentru că cu nedreptate au jurat cu vicșug nebăgând seamă de cuviință.

31. Pentru că nu puterea a celor pe cari se jură, ci pedeapsa celor ce greșesc, prigonește pururea călcarea nedreptilor.

CAP. 15

Bunătatea și puterea adevăratului Dumnezeu. Înșelăciunea idololatriei.

Iar tu Dumnezeul nostru ești bun și drept, îndelung răbdător, și cu milă cârmuești toate.

2. Că de am și păcătuim, ai tăi suntem noi cei ce cunoaștem puterea ta, și nu vom păcătuim, știind că ai tăi suntem socotiți.

3. Că a te cunoaște pre bine, dreptate desăvârșit este, și a ști puterea ta, rădăcina nemuririi este.

4. Că nu ne-a înșelat pre noi socoteala meșteșugului celui rău al oamenilor, nici umbra zugrăviturilor, osteneala cea fără de roadă, chipul cel înținat cu multe feturi de vâpsele.

5. A căroră vedere la cei fără de minte spre batjocură vine, și poartă chipul mortului, vedere fără suflare.

6. Iubitorii celor rele vrednici sunt să aibă nădejdea într'acelea, și cei ce le fac și cei ce le poartă și cei ce se închină lor.

7. Că olarul pământ moale călcând cu osteneală face spre slujba noastră orice, și din acelaș pământ a făcut și vase curate de slujbă, și improtivă toate asemenea, care vase de ce treabă să fie, judecă olarul.

8. Și cel zădarnic ostenitor face zeu deșert dintr'acelaș lut, cel ce cu puțin mai înainte din pământ au fost făcut, și după puțin se va întoarce iarăș de unde s'au luat, când se va cere să dea sufletul, cu care este dator.

9. Ci are el grije, nu pentru că se ostenește, sau că are vieașă scurtă, ci se întrece cu meșterii cei de aur și de argint și urmează pre faurii cei de aramă și își fine cinstă că face lucruri deșarte.

10. Cenușă este inima lui și de-

cât pământul mai slabă nădejdea lui și decât lutul mai necinstită este vieața lui.

11. Că n'a cunoscut pre cel ce l-au făcut pre el și pre cel ce i-au însuflat lui suflet lucrător și pre cel ce i-au suflat duh de vieață;

12. Ci a socotit, că vieața noastră este jucărie și traiul nostru târg de câștig, că se cade, zic, ori de unde și din rău a câștiga.

13. Că acesta se știe pre sine, că mai mult decât toți păcătuește, cel ce din lucru de pământ face vase săpate, care lesne se sparg;

14. Ci toți aceștia sunt mai nebuni și mai ticăloși decât sufletul pruncului, vrăjmașii poporului tău, carii îl asupresc pre el.

15. De vreme ce pre toți idolii neamurilor i-au socotit dumnezei, carii nici cu ochii nu văd, nici cu nasul nu trag aer, nici cu urechile n'aud, nici cu degetele mâinilor nu pipăe, nici cu picioarele nu umblă,

16. Pentrucă om i-a făcut pre ei; și cel ce s'a împrumutat de duh i-a zidit pre ei, că nici un om nu poate să facă pre Dumnezeu asemenea sieși.

17. Ci muritor fiind, mort face cu mâini fărădelege, că mai bun este el decât idolii săi, că el este viu, iar aceia nicidecum.

18. Și dobitoacelor celor mai urâte se închină, că alăturându-se cu nebuniea, decât celelalte sunt mai rele.

19. Nici așa frumoase sunt la vedere între dobitoace, cât să le poftim; iar ei au fugit și de lauda lui Dumnezeu și de binecuvântarea lui.

CAP. 16.

Pedepsele Eghiptenilor pentru închinarea la idoli și facerile de bine ale lui Dumnezeu asupra Evreilor.

Drept aceea pentru unele ca acestea după vrednicie s'au pedepsit, și prin mulțime de jigăanii s'au chinuit.

2. Și în locul pedepsei aceea bine ai făcut poporului tău, căruia când a poftit gustare nouă, hrană le-ai gătit prepelițe.

3. Că aceia, poftind hrană, pentru cele ce li s'au arătat și li s'au trimis, și dela pofta cea de lipsă să se întoarcă; iar aceștia puțin lipsindu-se, hrană nouă au gustat.

4. Că se cădea celor ce făceau tirănie să le vie lipsă de care să nu poată scăpa; iar acestora numai să li se arate, cum se chinuiau vrăjmașii lor.

5. Căci și când a venit preste ei înfricoșată mânia a hiarilor, și prin mușcarea șerpilor celor cumplici se prăpădeau.

6. Ci nu până în sfârșit a rămas mâniea ta; dar numai ca să se învețe, în puțină vreme s'au turburat, având semnul mântuirii, ca să și aducă aminte de porunca legii tale.

7. Că cei ce se întorceau, nu prin ceea ce vedeau se mântuiau, ci prin tine Mântuitorul tuturor.

8. Și prin aceasta ai arătat vrăjmașilor noștri, că tu ești cel ce mântuești de tot răul.

9. Că pre aceia i-au omorât mușcărilor lăcustelor și ale muștelor și nu s'a aflat leac sufletului lor, că vrednici erau cu unele ca acestea a se pedepsi;

10. Iar pre fii tăi nici dinșii bălaurilor celor veninași nu i-au biruit,

16. 2. Numere 11, 31. 3. Eșire 8, 21;

5. Numere 21, 6. 6. 1 Cor. 10, 9.

9. Eșire 8, 24; 10, 4. 10. Apoca: 9, 7.

căci mila ta fiind i-a vindecat pre ei.

11. Că spre aducerea aminte de cuvintele tale se impungeau și degrab se mântuiau, ca nu căzând întru adâncă uitare să fie înstreinași de facerea ta de bine.

12. Că nici iarbă, nici unsoare nu i-a vindecat pre ei, ci cuvântul tău Doamne, cel ce toate le vindecă.

13. Că tu săpânești preste vieață și preste moarte și pogori la porțile iadului și iar ridici.

14. Și omul ucide cu răutatea sa, și ieșind duhul nu se va întoarce, nici va aduce îndărăt sufletul cel luat.

15. Iar de mâna ta nu este cu puțință a scăpa.

16. Că păgânii cari s'au lepădat a te și pre tine, cu puterea brațului tău au fost bătuși cu ploi straine și cu grindine și de ploi gonindu-se neîncetat, și de foc mistuindu-se.

17. Că ce este mai minunat, mai mult ardeă focul în apă, care toate le sfințe, pentrucă lumea este apărătoare celor drești.

18. Că uneori se îmblânzeă para focului, ca să nu arză pre hiarele cele trimise asupra celor necredincioși, și ei văzând să cunoască că cu judecata lui Dumnezeu se gonească.

19. Iar alte ori și în apă mai mult decât este puterea focului ardeă, ca să strice roadele pământului celui nedrept.

20. Că cu hrană îngerească ai hrănit pre poporul tău și pâine gata ai trimis lor din cer fără de osteneală, care aveă toată dulceața după toată plăcerea gustului.

21. Că statul tău a arătat către fii dulceața ta și precum poșteă cel

ce o mână, așa se făceă, precum fiecare voiă.

22. Iar zăpada și ghiaja răbdă focul și nu se topeă, ca să cunoască că focul cel arzător care străluceă în zăpadă și în ploi, a mistuit rodurile vrăjmașilor.

23. Și iarăș acelaș foc, ca să se hrănească dreștii și-a ulfat puterea sa.

24. Pentrucă făptura slujind fie celui ce o ai făcut, se întinde spre pedeapsă asupra celor nedrești, și se slobozește spre facerea de bine pentru cei ce nădăduesc spre tine.

25. Pentru aceea și atunci spre toate mișându-se, darului tău celui a toate hrănitilor slujeă, spre vrerea celor ce se rugau.

26. Ca să învețe pre fiii tăi, cari i-ai iubit Doamne, că nu nașterile roadelor hrănesc pre om, ci cuvântul tău ține pre cei ce cred fie.

27. Că ceea ce nu se strică de foc, de puțină rază a soarelui încălzindu-se se topeă.

28. Ca, cunoscut să fie, că mai înainte de soare trebue a mănecă spre mulțămira ta, și la răsăritul luminei a se rugă fie.

29. Că nădejdea celui nemulțămitor, ca ghiaja de iarnă se va topi, și va curge ca apa cea de nici o treabă.

CAP. 17.

Eghiptenii suferind întunerec de trei zile cu frică, și cu mare groază. cealaltă parte a lumii străluceă cu lumină.

Că mari sunt judecățile tale Doamne și nespuse, pentru aceea sufletele cele necertate au răfăcit.

2. Că socotind să asuprească pre neamul cel sfânt cei fărădelege, legașii întunerecului și legașii nopței

13. A 2 Lege 32, 39; Tovit 13, 2.

15. Iov 10, 7. 17. Eșire 9, 22—25.

20. Eșire 16, 15; Numere 11, 7.

24. Eșire 9, 14.

26. A 2 Lege 8, 3; Mateiu 4, 4.

cei lungi, închizându-se cu acoperământuri, pribegi dela purtarea de grije cea veșnică au căzut.

3. Căci, când gândeau că se vor pifulă prin păcatele cele ascunse, acoperiși cu întunecatul nor al uitărei, s'au risipit spăimântași cu înfricoșare și cu năluciri turburași.

4. Că nici peștera, ceea ce îi ținea pre ei, i-a păzit fără de frică, ci sunete turburându'i pre ei răsunau prin prejor, și năluciri posomorite se arătau feșelor celor supărate.

5. Și nici o putere de foc nu putea să lumineze, nici flacărele cele strălucite ale stelelor suferea a lumina cea întunecată noapte.

6. Ci se vedeă la ei numai foc grabnic plin de frică, și sperindu-se de acea vedere ce nu se vedeă, cele ce se vedeau le socoteă, a fi mai rele.

7. Și batjocorile meștesugului vrăjitoresc zăcea, și sumeșia cea de mare înțelepciune, le eră lor muștrarea cu batjocură.

8. Că cei ce lăgăduiau că vor gonî frica și turburările dela sufletul înspăimântat, aceștia erau cuprinși de frică plină de ris.

9. Căci și când nici un lucru turburător nu'i înfricoșă pre ei, de trecerea hiarelor și de șuerarea șerpilor îngrozindu-se, piereau tremurând și se lepădau a vedeă aerul, de care nicăiri nu puteau scăpă.

10. Că înfricoșat lucru este, când însuș răutatea mărturiseste și vinovătește; și pururea a luat cele rele fiindu-se cunoștința.

11. Că nimic nu este frica, fără numai lipsirea ajutorinșilor celor de la minte.

12. Și când înlăuntru este mai mică așteptarea, mai mare socotește neșliința pricinei, ceea ce dă munca.

17. 7. Eșire 6, 7.

13. Iar aceia cari în noaptea cea cu adevărat neputincioasă, care și din fundurile neputinciosului iad au venit, tot acelaș somn dormind.

14. De o parte cu groaza nălucirilor se goniau, și de altă parte cu lipsirea sufletului slăbeau, că fără de veste și când nu așteptau le-a venit lor frică.

15. Și după aceasta, ori care cădea acolo, se păzeă închis în temnița cea fără de fier.

16. Că ori plugar de eră cineva, ori păstor, ori lucrătorul dela pustiie fiind apucat, răbdă aceeași nevoie de care nu se putea feri.

17. Pentrucă cu un lanș al întunerecului toși erau legași.

18. Ori vânt șuerând, sau glasul pasărilor cel cu bun viers de pre ramurile cele dese, sau repeziș de apă mergând cu silă, sau lovitură cumplită de pietre surpate, alergare cea nevăzută a vitelor celor ce saltă, au glasul cumplitelor hiare celor ce răcnesc i-au făcut de au leșinat, au răsunarea munșilor, care se frânge întru sine, îi făcea să se sfârșiască de frică.

19. Că toată lumea cu lumină limpede se luminea, și cu neîmpiedecate lucruri se ținea.

20. Și numai la aceia s'a înfins noapte grea, cari erau chipul întunerecului, celui ce va să'i primească pre ei, și ei loruși își erau mai grei decât întunerecul.

CAP. 18.

Urmarea pedepselor Eghiptenilor și ieșirea Evreilor din Eghiptet.

Și la cuvioșii tăi mare lumină eră, și al căror glasul îl auziă, iar chipul nu'i vedeă.

2. Și pentrucă nu pălmiau și ei acelea, îi fericeă pre ei, și mulți-

18. 1. Ieșire 10, 23.

mea pentrucă nu'și izbândesc pentru asuprelele cele mai dinainte și se rugau să'i ierte de relele ce le-au fost făcut.

3. Pentru care le-ai dat lor stâlpi de foc arzător, care să'i povățuiască întru acea călătorie neștiută, și soare fără de stricăciune ai dat acestei călătorii iubitoare de cinste.

4. Că vrednici erau aceia a se lipsi de lumină și a se păzi întru întunec, cei ce-au păzit pre fiii tăi închiși, prin cari trebuia să se dea veacului nestricata lumină a legii.

5. Și când s'au sfătuit ei să omoare pruncii celor cuvioși, un liu s'a pus afară, și s'a mântuit, spre muștrarea lor le-ai luat lor mulțimea fiilor, și pre toți odată i ai pierdut în apă mare.

6. Noaptea aceea mai 'nainte a fost cunoscută părinților noștri, ca, cu adevărat să știe la ce jurământuri au crezut, și nădăjduind întru acelea, să se veselească.

7. Iar poporul tău a văzut și mântuirea celor drepți și pierirea vrăjmașilor.

8. Că precum ai pedepsit pre împotivnici cu aceia, așa pre noi chemându-ne ne-ai mântit.

9. Că întru ascuns jertfeau cuvioșii fiii celor buni, și legea Dumnezeirii într'un gând o au pus, asemenea acestora și bunătăților și primejdiilor să fie părtași stinții, cântând laudele părinților.

10. Iar strigarea cea neîntocmită a vrăjmașilor răsună, și cu jale se purtau pruncii plângând.

11. Cu aceeași pedeapsă pedepsindu-se robul și stăpânul, prostul și împăratul aceleași pătimind.

12. Toți împreună chemând moartea, aveau morți nenumărați, că nu

ajungeau cei vii a'i îngropă, de vreme ce într'o clipeală cea mai mare parte a neamului lor a pierit.

13. Că cei ce toate nu le-au crezut pentru fermecături, când le-au pierit cei întâiu născuți au mărturisit, că poporul este fiul lui Dumnezeu.

14. Că lina tăcere cuprinzând toate, și noaptea cu repede ei curgere mijlocind.

15. Cuvântul tău cel atotputernic din cer, din scaunele împărătești cumplit războinic în mijlocul pământului celui de pierit a sărit.

16. Sabie ascuțită purtând porunca ta cea nelășarnică, și stând a umplut toate de moarte, și până la cer ajungea, și stă pre pământ.

17. Atunci îndată nălucirile visurilor groaznic i-au turburat pre ei, și înfricoșeri fără de veste au sătut asupra lor.

18. Și altul aiurea zăcând jumătate mort, arată pentru ce pricină moare.

19. Că visele care i-au turburat pre ei, mai 'nainte au arătat aceasta, ca să nu piară neștiind pentru ce pățimesc rău.

20. Și s'a atins și de drepți ispița morții, și au pierit mulți în pustie, ci nu îndelung a ținut mâniea.

21. Că grăbind bărbatul cel nevinovat, i-a apărât arma slujbei sale rugăciunea, și îmblânzirea tămâerii aducând a stătu împotriva mâniei, și sfârșit a pus primejdiei morții, arătându-se pre sine a fi robul tău.

22. Și a biruit mulțimea nu cu tăria trupului, nici cu lucrarea armelor, ci cu cuvântul a supus pre ucigătorul, pomenind jurământurile părinților și legăturile.

23. Că fiind grămadă de morți zăcând unii preste alții, stând la

3. Eșire 14, 24; Ps. 77, 17.

5. Eșire 2, 3; 14, 27.

21. Num. 16, 46.

mijloc, a potolit mânea și a despărțit calea cea de către cei vii.

24. Că în veșmânt lung până la călcăe eră toată podoaba și mărirea părinților. În săpătură de platră cu patru rânduri, și mărirea ta preste stema capului lui.

25. La acestea a încetat ucigătorul, și s'a temut de acestea, că numai singură ispita mâniei eră destulă.

CAP. 19.

Pierirea celor fărădelege și mântuirea dreptilor.

Iar celor necredincioși, până la sfârșit le-a stătuț mânia nemilostivă.

2. Că știeau mai 'nainte ale lor și cele viitoare, că lăsându'i ei să se ducă, și cu sârguială petrecându'i, părăndu-le rău, au alergat după ei.

3. Că încă în mâini având plânsurile, și piângând la mormânturile morșilor, alt gând nebunesc au luat, și pre cari rugându'i, i-au scos pre aceștia ca pre niște fugători îi gonea.

4. Că'i frăgea pre ei la aceasta pedeapsa de care erau vrednici, și de cele ce mai 'nainte s'au întâmplat, și-au uitat ca să se plinească pedeapsa ce lipseă din nevoile lor.

5. Și poporul tău minunat să treacă, iar aceia neauzită moarte să afle.

6. Că toată făptura după felul său deplin de sus se cârmuieă, ca să slujească poruncilor tale, ca fiii tăi să se păzească nevătămași.

7. Norul umbreă tabăra, și din apa, care mai 'nainte eră acolo s'a văzut pământ uscat, din marea Roșie cale fără de piedică, și câmp cu pajiște din valuri silnice.

8. Prin care tot neamul a trecut,

pre cari i-a acoperit mâna ta, văzând minunate minuni.

9. Căci ca niște cai au păscut, și ca miei au săltat, lăudându-te pre tine Doamne, cel ce i-ai mântuit pre ei.

10. Că încă își aduceau aminte de cele ce s'au fost întâmplat în pământul nemerniciei lor, cum pământul în loc de a naște vite, a scos mușițe, și în loc de pești, a vărsat rful multime de broaște.

11. Și mai pre urmă au văzut și naștere nouă de pasări, când fiind purtași de poftă au cerut mâncări desfătate.

12. Că spre mângâierea lor s'au suit dela mare prepelițe, și aceste pedepse au venit preste cei păcătoși nu fără de semne, cari mai 'nainte au fost cu puterea trăsnetelor, că cu dreptul pălimeau pentru răutățile lor.

13. Că foarte grea ură a meșteșugit asupra nemernicilor, că alții pre oameni necunoscuți ce veneau nu'i primeau, iar aceștia pre nemernicii cei dela ei, cari le făceau bine i-au supus robiei.

14. Și nu numai aceasta, ori ce socoteală fie despre aceasta, că aceia cu pizmă primiau pre cei streini,

15. Iar aceștia după ce cu bucurie au primit pre oamenii, cari împreună cu ei erau părtași aceluiași dreptăți, cu cumplite necazuri i-au asuprit.

16. Și au fost bătuși și cu orbire, precum aceia la ușile dreptului aceluia când cu foarte mare întuneric fiind cuprinși, fiecare ieșirea ușilor sale o căută.

17. Că stihiiile prin sine împreunându-se, ca coardele la o alăută schimbă numele cântecului, măcar că glasul pururea rămâne, care lu-

cru din vederea cea adevărată a celor făcute se poate vedea.

18. Că cele de uscat în cele de apă se mutau, și cele ce înnotau, treceau pre pământ.

19. Focul arde în apă preste puterea sa, și apa cea stingătoare nu și aducea aminte de puterea sa.

20. Flacăra cărnurile dobitoace-

lor celor sîricăcioase, cari umblau împreună nu le topea, nici felul de hrană nemuritoare, care se topea ca și ghiaja.

21. Că întru toate Doamne ai mărit pre poporul tău și l-ai înălțat, și nu l-ai trecut cu vederea, ci în toată vremea și în tot locul stai lângă el.

CARTEA ÎNTELEPCIUNEI LUI ISUS FIUL LUI SIRAH

CAP. 1.

Lauda înțelepciunii și a temerei de Dumnezeu.

Toată înțelepciunea este dela Domnul, și cu el este în veac.

2. Nisipul mărilor și picăturile ploii și zilele veacului, cine le va număra?

3. Înălțimea cerului și lățimea pământului, și adâncul și înțelepciunea, cine le va cercă?

4. Mai înainte de toate s'a zidit înțelepciunea, și înțelegerea minții din veac.

5. Izvorul înțelepciunii este cuvântul lui Dumnezeu întru cele înalte, și căile ei porunci veșnice.

6. Rădăcina înțelepciunii, cui s'a descoperit? Și meșteșugurile ei, cine le-a cunoscut?

7. Unul este înțelept înfricoșat foarte, cel ce șade pre scaunul său.

8. Domnul, el o au zidit pre ea, și o au văzut, și o au numărat pre ea, și o au revărsat preste toate lucrurile sale.

9. Și preste tot trupul după dăruirea sa, și o au dat pre ea celor ce l iubesc pre el.

10. Frica Domnului, mărire și laudă și veselie și cunună de bucurie.

11. Frica Domnului va desfătă inima, și va da veselie și bucurie și lungime de zile.

12. Celui ce se teme de Domnul, bine îi va fi întru cele mai de pre urmă, și în ziua sfârșitului său va află har.

13. Inceputul înțelepciunii este a se teme de Dumnezeu, și cu cei credincioși în mitras s'a zidit împreună cu ei.

14. Și cu oamenii temelia veacului au încuibat, și cu sămânța lor se încrede.

15. Sașiul înțelepciunii este a se teme de Domnul, și îi îmbată pre ei din rodirile sale.

16. Toată casa lui o va umplea de cele ce poștește, și cămările lui de rodirile ei.

17. Cununa înțelepciunii frica Domnului care odrăsește pacea, și vindecare de însănătoșare; și au văzut și o au numărat pre ea.

18. Știință și cunoștință de înțelegere ca ploaia a vărsat, și a înălțat mărirea celor ce se țin de dânsa.

19. Rădăcina înțelepciunii este a se teme de Domnul, și ramurile ei lungime de zile.

20. Frica Domnului gonește păcatele, și la cine petrece, întoarce dela acela mâniea.

21. Mânia nedreaptă nu se va putea îndrepta, că pripa mâniei lui cădere este lui.

22. Până la o vreme va suferi cel îndelung răbdător, după aceea va răsări lui veselie.

23. Până la o vreme își va ascunde cuvintele sale, și buzele celor credincioși vor grăi sfatul lui.

24. Întru vistierile înțelepciunii sunt pildele științei; iar urâciune este celui păcătos evlaviea lui Dumnezeu.

25. Poțtești înțelepciune? Ține poruncile, și Domnul o va da pre ea ție.

26. Că înțelepciunea și învățătura este frica Domnului, și plăcute sunt lui credința și blândeșele.

27. Nu fii necrezător fricei Domnului, și să nu te apropii la el cu inimă îndoită.

28. Nu te făfărnici în gurile oamenilor, și buzelor tale ia aminte.

29. Nu te înalță pre tine, ca să nu cazi, și să aduci necinste sufletului tău.

30. Și să descopere Domnul cele ascunse ale tale, și în mijlocul adunării să te surpe pre tine.

31. Pentrucă nu te-ai apropiat la frica Domnului, și inima ta este plină de vicleșug.

CAP. 2.

Indemnuri la răbdare; roadele temerii de Dumnezeu și pedeapsa necredincioșilor.

Fiu! Când vrei să te apropii să slujești Domnului Dumnezeu, gătește-ți sufletul tău spre ispită.

2. Indreptează-ți inima ta, și răbdă și să nu te grăbești în vremea venirii.

3. Lipește-te de dânsul și nu te

depărtă, ca să crești întru cele de apoi ale tale.

4. Tot ce se va întâmpla ție, primește, și întru schimbările smereniei tale depărtează dela tine mâniea.

5. Că în foc se lămurește aurul, iar oamenii cei primiși, în cuptorul smereniei.

6. Crede lui, și-ți va ajuta ție, îndreptează căile tale și nădăjduște spre dânsul.

7. Cei ce vă temeți de Domnul, așteptați mila lui, și nu vă abateți ca să nu cădeți.

8. Cei ce vă temeți de Domnul, credeți lui și nu va cădea plata voastră.

9. Cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduți cele bune și veselia vecului și a milei.

10. Uitați-vă la neamurile cele din început și vedeți, cine a nădăjduit spre Domnul și s'a rușinat?

11. Sau cine a petrecut în frica lui și a fost părăsit? Sau cine l-a chemat pre el și a fost trecut cu vederea?

12. Pentrucă îndurător și milostiv este Domnul și iartă păcatele și mântuește în vremea necazului.

13. Vai inimilor celor fricoase! Și mâinilor celor slabe și păcătoșului, care umblă pre două cărări.

14. Vai inimii cei slabe! Că nu crede, pentru aceea nu se va acoperi.

15. Vai vouă celor ce ați pierdut răbdarea! Și ce veți face, când va cercă Domnul?

16. Cei ce se tem de Domnul, nu vor fi necrezători cuvintelor lui, și cei ce'l iubesc pre el, vor păzi căile lui.

17. Cei ce se tem de Domnul, vor căuta bunăvoința lui, și cei ce'l iubesc pre el, vor plini legea.

18. Cei ce se tem de Domnul,

vor găsi inimile lor, și înaintea lui vor smeri sufletele lor.

19. Să cădem în mâinile Domnului și nu în mâinile oamenilor.

20. Că precum este slava lui, așa este și mila lui.

CAP. 3.

Datoriile fiilor către părinți și binecuvântarea acestora. Inima impietrită se hulește; iar cea înțeleaptă și milostivă se laudă.

Pre mine tatăl ascultă-și-mă liilor și așa face-și, ca să vă mântuiți.

2. Că Domnul au mărit pre tată întru feciori și judecata mumei o au întărit întru fii.

3. Cel ce cinstește pre tată, se va curăți de păcat.

4. Și ca cel ce strânge comori așa este cel ce cinstește pre muma sa.

5. Cel ce cinstește pre tată vesel-se-va de fii, și în ziua rugăciunii sale se va auzi.

6. Cel ce mărește pre tată se va îndelungă în zile, și cel ce ascultă de Domnul va odihni pre muma sa.

7. Cel ce se teme de Domnul cinsti-vă pre tatăl său și ca stăpânilor va sluji celor ce l-au născut pre el.

8. Cu fapta și cu cuvântul cinstește pre tatăl tău și pre muma ta, ca să vie fie binecuvântare dela dânsii.

9. Că binecuvântarea tatălui înfărește casele fiilor, iar blestemul mumei desădăcinează temelile.

10. Nu te mări întru necinstea tatălui tău, că necinstea tatălui tău nu-ți este fie mărire.

11. Că mărirea omului este din cinstea tatălui său și ocară fiilor este muma necinstită.

12. Fiule! Sprijinește pre tatăl

tău la bătrânețe și nu-l măhni pre el în viața lui.

13. Și de-și va pierde mintea îngăduiește-l și nu-l necinsti pre dânsul, cu toată tăria ta.

14. Pentrucă milostenia tatălui nu va fi uitată, și în locul păcatelor se va zidi casa ta.

15. În ziua necazului tău aduce-și-va aminte de tine, ca ghiata când este senin, așa se vor topi păcatele tale.

16. Ca un hulitor este cel ce părăsește pre tată, și blestemat de Domnul este cel ce mânie pre muma sa.

17. Fiule! Cu blândețe săvârșeste lucrurile tale și de omul cel primit te vei iubi.

18. Cu cât ești mai mare, cu atâta mai mult te smerește, și înaintea Domnului vei afla har.

19. Că mare este puterea Domnului și de către cei smeriți se mărește.

20. Cele mai pre sus de tine nu le căută și cele mai tari decât tine nu le cercă nebunește.

21. Cele ce s'au poruncit fie acelea cu cuviință le cugetă, că nu-ți sunt de treabă fie cele ascunse.

22. În lucrurile cele deșarte nu ispiți mult, că mai mult decât este priceperea omului s'a arătat fie:

23. Că pre mulți i-au înșelat părerea lor și socoteala rea a făcut să alunece cugetele lor.

24. Inima vârtoasă rău va păși mai pre urmă.

25. Și cel ce iubește primejdia, va cădea într'însa.

26. Inima vârtoasă îngreuiă-se-va de ostenele, și cel păcătos va adăoge păcate preste păcate.

27. În aducerea trufașului nu este vindecare, că răsadul păcatului s'a rădăcinat într'însul.

28. Inima celui înțelept va cugetă

3. 9. Eșire 20, 1; A 2 Lege 5, 16; Mateiu 15, 4.
12. Efes. 6, 3.

pilda, și urechia celui ascultător, pofta celui înțelept.

29. Focul arzător îl va stinge apa, și milostenia va curăți păcatele.

30. Cel ce răsplătește daruri își aduce aminte după aceasta, și în vremea căderii va afla întărire.

CAP. 4.

Indemnare spre milostenie și spre înțelepciune, arătând folosințele lor.

Fiule! Vieța săracului să nu o lipsești, și ochii celor lipsiți nu'i face să aștepte.

2. Sufletul flămând să nu'l întristezi, și să nu urgisești pre om când are lipsă.

3. Inima necăjită nu o turbură, și nu întârziă a da celui lipsit.

4. Rugăciunea celui necăjit nu o lepădă, și nu'ți întoarce fața ta de către cel lipsit.

5. De către cel sărac nu'ți întoarce ochiul, și nu dă loc omului să te blesteme.

6. Că rugăciunea celui ce te blestemă pre tine întru amărăciunea sufletului său, o va auzi cel ce l-au făcut pre el.

7. Iubit te fă adunării, și celui mai mare smerește capul tău.

8. Pleacă săracului urechea ta, și cu blândețe răspunde lui cele de pace.

9. Scoate pre cel năpăstuit din mâna celui ce'l năpăstuește, și să nu slăbești de inimă când judeci.

10. Fii celor săraci ca un fată, și în loc de bărbat mumei lor.

11. Și vei fi ca fiul celui prea înnalț, și te va iubi mai mult muma ta.

12. Înțelepciunea înalță pre fiii săi, și primește pre cei ce o caută pre ea.

13. Cel ce o iubește pre ea, iubește vieța, și cei ce mănecă la ea, se vor umplea de veselie.

14. Cel ce o ține pre ea, va moșteni mărire și ori unde va merge, îl va binecuvânta pre el Domnul.

15. Cei ce slujesc ei, sluj-vor celui sfânt, și pre cei ce o iubesc pre ea, îi iubește Domnul.

16. Cel ce ascultă de ea, judecăva neamuri, și cel ce se apropie de ea, va lăcuți cu nădejde.

17. De vei crede ei, o vei moșteni pre ea, și vei ținea rodurile ei.

18. Că curmeziș umblă cu dânsul înțaiu, temere și frică va aduce preste el.

19. Și'l va chinui pre el cu învătătura sa, până ce va crede sufletului lui, și'l va ispiți pre el întru îndreptările sale.

20. Și iarăși se va întoarce drept la el, și'l va veseli pre el și îi va descoperi lui ascunsele sale.

21. Iar de va răstăci, îl va părăsi pre el, și'l va da în mâinile căderii lui.

22. Păzește vremea și te ferește de rău și pentru sufletul tău nu te rușină.

23. Că este rușine, care aduce păcat și este rușine, care aduce mărire și har.

24. Nu luă fața asupra sufletului tău și nu te rușină de căderea ta.

25. Nu opri cuvântul în vreme de mântuire.

26. Că din cuvânt se cunoaște înțelepciunea și din graiurile limbii învățătura.

27. Nu grăi împotriva adevărului, ci te rușinează pentru neînviățătura ta.

28. Nu'ți fie rușine a mărturisi păcatele tale și nu te sili împotriva curgerii râului.

29. Și nu te supune omului ne-bun și nu luă fața celui puternic.

30. Până la moarte te luptă pentru adevăr și Domnul Dumnezeu se va luptă pentru tine.

31. Nu fii aspru cu limba ta și leneș întru lucrurile tale.

32. Nu fii ca un leu în casa ta și nu necăji cu mânie pre casnicii tăi.

33. Să nu fie mâna ta întinsă a lua și strânsă a da.

CAP. 5.

Nu trebuie a rămâneă în păcat nădăjduind în averi și în vârtute; nu fii rătăcind, ci statornic în calea

Domnului și înțelept în cuvinte; nu fii clevetitor sau cu două limbi.

Nu nădăjdui întru avușiile tale și să nu zici: am destule.

2. Nu urmă sufletului tău și fâriei tale, ca să umbli în poftele inimei tale.

3. Și să nu zici: cine mă va smeri, sau cine mă va supune? Că Domnul izbândind va izbândi asupra ta.

4. Să nu zici: am păcătuit și ce mi s'a făcut mie? Că Domnul este îndelung răbdător.

5. Pentru curățenie să nu fii fără de frică, ca să nu adaogi păcate preste păcate.

6. Și să nu zici: mila lui este mare, va curăți mulțimea păcatelor mele.

7. Că mila și mânia dela el este, și preste cei păcătoși va odihni mânia lui.

8. Nu întârzieă a te întoarce la Domnul și nu lăsa din zi în zi.

9. Că fără de veste va ieși mânia Domnului și în vremea izbândirii te va pierde.

10. Nu nădăjdui în avușiile nedrepte, că nimic nu'ți vor folosi în ziua judecății.

11. Nu vântură în tot vântul și nu merge pre toată calea: așa este păcătosul cel cu două limbi.

12. Fii statornic întru cugetul tău și unul să fie cuvântul tău.

5. 10. Iezech. 7, 19; Pilde 11, 4, 28.

13. Fii grabnic a auzi și întru îndelungarea mâniei grăește răspunsul.

14. De știi, răspunde aproapelui tău, iar de nu, puneți mâna ta preste gura ta.

15. Mărirea și baļjocura este în vorbă și limba omului este căderea lui.

16. Să nu te chemi șoptitor, și cu limba ta nu vicleni.

17. Că preste fur este rușine și însemnare foarie rea preste cel cu două limbi.

18. Intre mare și între mic nu fii necunoscător.

CAP. 6.

Despre ocară, însușirile prieteniei celei adevărate și răsplata celor ce iubesc înțelepciunea.

Și în loc de prieten, nu te face vrăjmaș, că numele rău rușine și ocară va moșteni, așa este păcătosul cel cu două limbi.

2. Nu te mări întru șfstatul sufletului tău, ca să nu se răpească ca un taur sufletul tău.

3. Frunzele tale vei mânca și rodurile tale vei pierde și vei rămâneă ca un lemn uscat.

4. Sufletul rău pierde-va pre cel ce'l are pre el, și'l va face bucurie vrăjmașilor.

5. Gâtlejul dulce va înmulți pre prietenii săi și limba cea bine grăitoare va înmulți închinăciunile cele bune.

6. Mulți să fie, cari au pace cu tine, iar stelnicii tăi să fie dintru o mie unul.

7. De ai prieten, în nevoie să'l aibi pre el și nu te încrede curând lui.

8. Pentru că este prietin până la o vreme și nu va rămâneă în ziua necazului tău.

9. Și este prietin, care se întoarce

6. 2. Rom. 12, 18.

la vrajbă și certarea ocării tale va descoperi.

10. Și este prietin soț de masă și nu va rămâne lângă tine în ziua necazului tău.

11. Și în cele bune ale tale va fi ca și tine și cu slugile tale va îndrăzni.

12. De te vei smeri, va fi împotriva ta și dela fața ta se va ascunde.

13. De neprietinii tăi te desparte și de prietiniții tăi ia-ți aminte.

14. Prietinel credincios este acoperământ tare: și cel ce l-a aflat pre el, aflat-a comoară.

15. Cu prietinel credincios nimic nu se poate asemăna și nu este măsură bunătății lui.

16. Prietinel credincios este leacul vieții și cei ce se tem de Domnul îl vor afla pre ei.

17. Cel ce se teme de Domnul bine va ține prietșugul său, că precum el așa și aproapele lui.

18. Fiule! Din tinerețile tale alege învățătura și până la căruntețile tale vei afla înțelepciune.

19. Ca și cel ce ară și seamănă, apropie-te la ea și așteaptă rodirile ei cele bune.

20. Că cu lucrarea ei puțin te vei osteni și curând vei mânca din rodirile ei.

21. Cât de grea este celor neînvațați, și cel iără de inimă nu va rămâne întru ea.

22. Că piatra ispitirei tale va fi într'nsul și nu va zăbovi a o lepăda pre ea.

23. Că înțelepciunea după numele ei este și nu la mulți este arătată.

24. Ascultă fiule! Și primește învățătura mea și nu lepădă sfatul meu.

25. Și bagă picioarele tale în o-

bezile ei și în lanțul ei grumazul tău.

26. Supune umărul tău și o poartă pre ea și să nu'ți fie greu de legăturile ei.

27. Cu tot sufletul tău te apropie la ea și cu toată puterea ta păzește căile ei.

28. Cearcă-o și o caută, și se va arăta ție, și dacă o vei afla, să nu o lași pre ea.

29. Că mai pre urmă vei afla odihna ei, și se va întoarce ție întru bucurie.

30. Și vor fi ție obezile ei acoperământ de țârie, și lanțurile ei podoabă de mărire.

31. Că podoabă de aur este într'nsa, și legăturile ei fire de lăchint.

32. Ca și cu haină de mărire te vei îmbrăcă cu ea, și cununa bucuriei vei pune ție.

33. De vei vrea fiule, vei învăța, și de vei pune sufletul tău, iscusit vei fi.

34. De vei iubi a auzi, vei primi învățătura, și de vei plecă urechia ta, înțelept vei fi.

35. Întru mulțimea bătrânilor stăi, și cu cel înțelept te unește.

36. Tot graiul dumnezeesc poștește a' l auzi, și pildele înțelegerii să nu treacă dela tine.

37. De vei vedea înțelept, mănecă la el, și pragurile ușilor lui să le roază piciorul tău.

38. Cugetă întru poruncile Domnului, și întru legea lui pururea să gândești.

39. El va întări inima ta, și poita înțelepciunii tale se va da ție.

CAP. 7.

Povățuiri despre ferirea faptelor rele și fătărnicie. Respectul bătrânilor, datoriiile părinților către fii și a fiilor către părinți. Indemnuarea la milostenie.

Nu face rele, și nu te va prinde pre tine răul.

2. Depărtează-te dela nedrept, și se va abate dela tine.

3. Fiule! Nu semănă pre brazdele nedreptății, căci nu le vei secera pre ele cu șapte părți mai multe.

4. Nu cercă dela Domnul stăpânire, nici dela împăratul scaun de mărire.

5. Nu te face drept înaintea Domnului, și înaintea împăratului nu te arăta că ești înțelept.

6. Nu cercă să fii judecător, ca nu cumva să nu poți ridică nedreptățile.

7. Ca nu cumva să te sfiștii de fața celui puternic, și să pui smin-teală întru dreptatea ta.

8. Nu păcătuiești asupra mulțimei cetății, nici te amestecă în gloată.

9. Nu te legă de două ori cu păcatul, că și odată nu vei fi nevinovat.

10. Să nu zici: la mulțimea darurilor mele va căuta, și când le voi aduce acelea prea înaltului Dumnezeu, le va primi.

11. Nu slăbi în rugăciunea ta, și nu trece cu vederea a face milostenie.

12. Nu râde de omul cel ce este întru amărăciunea sufletului său, că este cel ce smerește și cel ce înalță.

13. Nu semănă minciuni asupra fratelui tău, nici împotriva prietenului tău să nu faci așa.

14. Nu voi a minți nici o minciună, că minciuna deasă nu este bună.

15. Nu fii vorbitor în mulțimea

bătrânilor, și nu poartă cuvântul în rugăciunea ta.

16. Să nu urăști lucrarea cea cu osteneală, și lucrarea pământului cea făcută de cel prea înalt.

17. Nu te socoiești împreună cu mulțimea păcătoșilor, adu-ți aminte, că mâniea nu va zăbovi.

18. Smerește sufletul tău foarte, că izbânda celui necredincios foc și vierme este.

19. Să nu schimbi prietenul pentru bani nicidecum, nici pre fratele cel bun pentru aurul Sufir.

20. Nu te abate dela femeia bună și înțeleaptă, că harul ei este mai bun decât aurul.

21. Nu necăjești pre sluga, care lucrează cu adevăr, nici pre năimitul, care își dă sufletul său.

22. Pre sluga înțeleaptă să o iubească sufletul tău; să nu'l lipsești pre el de slobozenie.

23. Ai tu dobitoace? Socotește-le pre ele, și de sunt fie de folos, rămâe la tine.

24. Feciori ai? Invață-i pre ei, și înduplecă din pruncie grumazul lor.

25. Fete ai? Păzește trupul lor, și să nu'ți arăși veselă fața către ele.

26. Mărită-ți fata, și mare lucru vei face, și după bărbat înțelept o mărită.

27. Muiere ai după suflet? Nu o lepădă pre ea.

28. Cu toată inima cinstește pre tatăl tău, și de durerile maicii tale să nu'ți uiți.

29. Adu-ți aminte, că prin ei te-ai născut, și ce vei răsplăti lor precum ei fie?

30. Cu tot sufletul tău te teme de Domnul, și pre preoții lui cinstește-i.

31. Cu toată puterea iubește pre cel ce te-a făcut pre tine, și pre slugiile lui să nu le părăsești.

32. Teme-te de Domnul, și cinstește pre preot, și'i dă parte lui precum s'au poruncit ție.

33. Pârgă, și pentru păcat, și darul brațelor, și jerrifele sfințeniei, și pârga celor sfinte.

34. Și celui sărac întinde mâna ta, ca să se săvârșască bine cuvântarea ta,

35. Harul dării înaintea a tot cel viu, și dela cel mort, să nu oprești darul.

36. Nu te întoarce de către cei ce se țelesc, și cu cei ce plâng, plângi.

37. Nu te lenevi a cercetă pre cel bolnav, că dintr'acestea vei fi iubit.

38. Întru toate cuvintele tale adu'ți aminte de cele mai depre urmă ale tale, și în veac nu vei păcătu.

CAP. 8.

Nu te certă cu nimeni, nu desprețui pre cel ce se pocăește, ascultarea bătrânilor, certarea păcătoșilor, împrumut și chezășie.

Nu te prici cu cel puternic, ca nu cumvă să cazi în mâinile lui.

2. Nu te prici cu omul bogat, ca nu cândvă să pue asupra ta cumpăna.

3. Că pre mulți i-a pierdut aurul, și inimile împărașilor le-a plecat.

4. Nu te sfădi cu omul limbut, și nu grămădi lemne preste focul lui,

5. Nu glumi cu omul neînvățat, ca să nu se necinstească strămoșii tăi.

6. Nu înfruntă pre omul, care se întoarce dela păcat, adu'ți aminte că toți vinovași suntem.

7. Să nu necinstești pre om la bătrânețele lui, că și dintre noi îmbătrânesc.

8. Nu te bucură de moartea vrăjmașului tău, adu'ți aminte că toți murim.

9. Nu trece cu vederea vorbele

înțelepșilor, ci în pildele lor te amestecă,

10. Că dela ei vei luă învățătură, și a sluși celor mai mari.

11. Nu trece vorba celor bătrâni, că și ei au învățat dela părinții lor.

12. Că dela ei vei învăța înțelegeri, și în vreme de lipsă a dă răspuns.

13. Nu afâșă cărbunii păcătoșului, ca să nu arzi în văpaia focului lui.

14. Să nu stai împotriva de către fața baijocoritorului, ca să nu șază ca un pânditor la gura ta.

15. Nu dă împrumut omului celui mai tare decât tine, și de'l vei împrumută, socotește ca și cum ai fi pierdut.

16. Nu chezășul preste puterea ta; iar de te chezășuești, aibi grije ca și cum ai plăi.

17. Nu te judecă cu judecătorul, că după mărimea lui vor judecă lui.

18. Cu cel îndrăzneș să nu mergi în cale, ca să nu se îngreueze asupra ta.

19. Că el după voea sa va face, și vei pieri împreună cu nebunia lui.

20. Cu cel mânios nu te sfădi, și nu merge cu el prin pustie, căci ca o nimic este sângele înaintea ochilor lui, și unde nu vei avea ajutor, te va ucide.

21. Cu cel nebun nu te sfătu, că nu va putea tăinuî cuvântul.

22. Înaintea celui strein nu face lucru de taină, că nu știi ce va fi.

23. Nu la tot omul își arată inima ta, și să nu'ți aducă ție har.

CAP. 9.

Povățuiri cum să se poarte omul cu muierile, prietenii și neprietenii.

Nu râvni muieria care este la sânul tău, ca să nu o înveși asupra ta învățătură rea.

2. Să nu dai muierii sufletul tău, ca să se suie ea preste puterea ta.

3. Nu te înfâmpină cu muierea desfrânată, ca să nu cazi în lajurile ei.

4. Cu muierea cântăreață să nu fii adesea, ca nu cumvă să te prinzi cu meșteșugurile ei.

5. La fecioară nu te uită, ca să uu te sminiești întru podoaba ei.

6. Să nu dai curvelor sufletul tău, ca să nu'ți pierzi moștenirea ta.

7. Nu te uită împrejur pre ulișele cetății, nici rătăci în pustiiile ei.

8. Intoarce'ți ochiul tău dela muierea frumoasă și nu te uită la frumuseșea streină.

9. Cu frumuseșea muierii mulți s'au înșelat, că dela ea iubirea, ca și focul se aprinde.

10. Cu muierea măritată nicidecum să nu șezi în casă, și în pilde să nu vorbești cu ea bând vin,

11. Ca nu cumvă să se plece sufletul tău spre ea, și cu duhul tău să aluneci în pierire.

12. Nu părăsi pre prietenul cel vechiu, că cel nou nu este asemenea lui.

13. Vin nou este prietenul nou, de se va învechi, cu veselie îl vei bea.

14. Nu răvni mărirea păcătosului, că nu știi ce va fi sfârșitul lui.

15. Să nu voiești cele ce voiesc cei necredincioși; adu'ți aminte, că până la iad nu se vor îndreptă.

16. Departe te ferește de omul care are putere să te omoare, și nu te vei teme de frica morței.

17. Și dacă te vei apropia de el, să nu greșești, ca să nu'ți iă viața ta.

18. Să știi că prin mijlocul lajurilor treci, și pre aripile cetăței umbli.

19. După puțința ta cearcă pre cei de aproape, și cu cei înțelepți te sfătuiește.

20. Cu cei înțelepți să fie cuge-

ful tău, și toată vorba ta în legea celui prea înalt.

21. Bărbaji drepți să fie oaspeții tăi, și în frica Domnului să fie laudă ta.

22. În mâna meșterilor se va laudă lucrul, și povățuitorul poporului înțelept întru cuvântul său.

23. Groaznic este în cetatea sa omul limbut, și cel dărz în cuvântul său, urî-se-va.

CAP. 10.

Lauda stăpânirii înțelepte. Despre feryirea de sumeție. Să nu se necinstească săracul cel drept, nici să se laude bogatul cel păcătos.

Judecătorul înțelept va învăța pre poporul său, și povățuirea celui înțelept cu rânduială va fi.

2. După cum este judecătorul poporului, așa sunt și slugile lui, și cum este mai marele cetăței, așa sunt toți cei ce lăcuiesc într'însa.

3. Impăratul neînvățat va pierde pre poporul său, și cetatea se va lăcuî prin înțelepciunea celor puternici.

4. În mâna Domnului este stăpânirea pământului, și în vremea sa va ridică pre cel folositor preste dânsul.

5. În mâna Domnului este sporul omului, și pre fața cărturarului va pune mărirea sa.

6. Pentru toată nedreptatea să nu te mâinii pre aproapele, și nimic nu face cu fapte semeșe.

7. Urîță este înaintea Domnului și înaintea oamenilor trufia, și dela amândoi se leapădă păcatul nedreptăței.

8. Impărăția dela un neam la alt neam se mută pentru strâmbățăși și pentru semeșii și pentru avușii.

9. Pentruce se trufește pământul

și cenușa, că în viață am lepădat cele dinlăuntru ale lui?

10. Boala îndelungată o face doborâtul, și împăratul astăzi este și mâine va muri.

11. Că murind omul, va moșteni șerpi și hiare și viermi.

12. Inceputul trufiei omului este a părăsi pre Dumnezeu, și a'și întoarce inima sa dela cel ce l-au făcut pre el.

13. Că începutul păcatului este trufia, și cel ce o ține pre ea va plouă urâciune.

14. Pentru aceea minunate certări au adus Domnul, și i-au surpat pre ei până în sfârșit.

15. Scaunele celor mai mari le-au surpat Domnul, și au pus pre cei blânzi în locul lor.

16. Rădăcinile neamurilor le-au smuls Domnul, și au răsădit pre cei smeriți în locul lor.

17. Țările neamurilor le-au surpat Domnul, și le-au stricat pre ele până la temelile pământului.

18. Uscat-au dintru ei, și i-au pierdut pre ei, și au făcut să înceteze de pre pământ pomenirea lor.

19. Nu s'au zidit oamenilor trufia, nici urgia mâniei la nașterile muierilor.

20. Sămânță cinstită, care este? Sămânța omului.

21. Sămânță cinstită, care este? Cei ce se tem de Domnul.

22. Sămânță necinstită, care este? Sămânța omului.

23. Sămânță necinstită, care este? Cei ce nu sîn poruncile.

24. Intre frați povățuitorul lor cinstit este, și cei ce se tem de Domnul înaintea ochilor lui.

25. Lauda celui bogat și a celui cinstit și a celui sărac, este frica Domnului.

26. Nu este drept a batjocori pre

săracul cel înțelept, și nu se cade a mări pre omul cel păcătos.

27. Cel mare și judecătorul și cel puternic se va mări, și nici unul dintru ei nu este mai mare decât cel ce se teme de Domnul.

28. Robului celui înțelept îi va sluji cei slobozi, și bărbatul înțelept nu va cărți când se dojenește.

29. Nu te face înțelept când faci lucrul tău, nu te mări în vremea necazului tău.

30. Mai bun este cel ce lucrează întru toate decât cel ce umblă, sau se mărește și este lipsit de pâine.

31. Fiule, întru blândețe mărește sufletul tău și îi dă lui cinste după vrednicia lui.

32. Pre cel ce păcătuiește asupra sufletului său, cine'l va îndreptă? Și cine va cinsti pre cel ce'și face de ocară viața sa?

33. Săracul se cinstește pentru știința sa și cel bogat se cinstește pentru avuțiile sale.

34. Iar cel ce se laudă întru sărăcie, dar în avuție cu cât? Și cel nelăudat întru avuție, dar în sărăcie cu cât?

CAP. 11.

Urmările înțelepciunii

Înțelepciunea înalță capul celui smerit și'l face pre el să șază între cei mari.

2. Să nu lauzi pre om pentru frumusețea lui și să nu te scârbești de om pentru chipul lui.

3. Mică este între cele zburătoare albina și începutul dulceașilor este rodul ei.

4. Cu îmbrăcămintea hainelor să nu te lauzi, nici în ziua mării să nu te trufești, că minunate sunt lucrurile Domnului și ascunse faptele lui între oameni.

5. Mulți tirani au stăfuit pre pă-mâni, iar cel de care nu se gânde-a a purtat stema.

6. Mulți puternici s'au necinstit foarte și cei măreji s'au dat în mâinele altora.

7. Mai'nainte de ce vei cercă, nu huli, cunoaște întâiu și atunci doje-nește.

8. Mai'nainte de ce nu vei auzi, nu răspunde; și în mijlocul cu-vintelor să nu adaogi a vorbi.

9. Pentru lucrul, care nu'ți este de treabă, nu te prici, și în judecata păcătoșilor nu ședeă împreună.

10. Fiule! Nu te cuprinde cu multe lucruri,

11. Că de te vei cuprinde cu multe lucruri, nu vei fi fără de vină.

12. Și de vei alergă, nu vei prinde, și de vei fugi, nu vei scăpă.

13. Este om, care se ostenește și muncește și se sârguește și cu atâta mai mult se lipsește.

14. Este om slab, fără de ajutor, lipsit de putere și împovărat de sărăcie.

15. Și ochii Domnului au căutat spre el cu bine și l-au ridicat pre el din smerenia lui și au înălțat capul lui și s'au mirat de el mulți.

16. Cele bune și cele rele, viața și moartea, sărăcia și avuția dela Domnu sunt.

17. Darul Domnului rămâne la cei bine credincioși, și bunăvoința lui în veac bine va spori.

18. Este om, care se îmbogățește din grija și păstrarea lui și aceasta este partea ostenelelor lui.

19. Zicând: aflat-am odihnă și acum voi mânca din bunăfățile mele.

20. Și nu știe, că vremea trece și va muri și le va lăsa pre ele al-tora.

21. Stăi în ce te-ai făgăduit tu și

întru aceea îndeletnicește-te, petreci, și întru lucrul tău sporește.

22. Nu te miră de lucrările păcă-tosului, nădăjdueste în Domnul și rămâi întru osteneala ta.

23. Că lesne este înaintea Dom-nului degrab și fără de veste a îm-bogăși pre cel sărac.

24. Binecuvântarea Domnului este plata celui credincios, și într'un ceas degrab răsare binecuvântarea lui.

25. Să nu zici: ce lipsă am eu? Și care de acum vor fi bunăfățile mele?

26. Să nu zici: destule am, pen-tru ce să mă mai necăjesc de a-cum?

27. În ziua bunăfăților este uitare răutăților și în ziua răutăților nu este pomenirea bunăfăților.

28. Că lesne este înaintea Dom-nului, în ziua sfârșitului să deă o-mului după căile lui.

29. Răutatea ceasului face uitare desfătărilor și la sfârșitul omului se vor descoperi lucrurile lui.

30. Mai'nainte de sfârșit pre ni-meni să nu'l zici fericit, că în fiii săi se va cunoaște omul.

31. Nu băgă pre tot omul în casa ta, că multe sunt meșteșugirile ce-lui viclean.

32. Potârniche vânătoare în coș-niță, așa este inima trufașului, și ca iscoada privește căderea.

33. Că cele bune le întoarce în rele și viclenește, și pentru cele bune te va huli.

34. Dintr'o scântee de foc se îm-mulțește jarul, și omul păcătos pân-dește sângele.

35. Păzește-te de cel rău făcător, că rele meșteșugeste, ca nu cumvă să te facă să fii pururea de batjo-cură.

36. Lasă pre cel strein să lăcu-iască la tine, și'ți va face turburări,

și te va înstreină pre tine dela ale tale.

CAP. 12.

Binefacerile înțelepciunii. Recunoașterea prietenului și a neprietenului.

De faci bine să ști cui faci, și vei avea mulțămintă pentru facerea ta de bine.

2. Fă bine celui bine credincios, și vei afla răsplătire, de nu dela el, dela cel prea înalt.

3. Nu este bine celui ce pururea petrece întru răutăți, și nu dă milostenie.

4. Dă celui bine credincios, și să nu ajutorești celui păcătos.

5. Fă bine celui smerit, și nu dă celui necredincios.

6. Oprește pâinile lui și nu'i dă, ca nu cu acelea să se înălțeară asupra ta.

7. Că îndoite răutăți vei afla întru toate bunătățile, care vei face lui.

8. Căci și cel prea înalt au urât pre cei păcătoși, și celor necredincioși va răsplăți cu izbândă.

9. Dă celui bun, și nu ajută pre cel păcătos.

10. Nu se arată în fericire, care este prieten, nici în cele rele nu se ascunde vrăjmașul.

11. Când este în bine omul, vrăjmașii lui se întristează, iar când este în rău, și prietenul se desparte.

12. Nu crede vrăjmașului tău în veci; că în ce chip arama se ruginește, așa și răutatea lui.

13. Și de se va smeri să umble plecat, întărește'ți sufletul tău, și te păzește de el.

14. Și vei fi lui, ca cel ce șterge oglinda, și vei cunoaște că n'a lepădat toată rugina.

15. Nu'l pune să stea lângă tine, ca să nu te împingă pre tine, și să stea el în locul tău.

12. 5. Galat. 6, 10.

16. Să nu'l pui să șază deadreapta ta, ca nu cumva să caute scaunul tău, și mai pre urmă vei cunoaște cuvintele mele, și de graiurile mele te vei umili.

17. Cui va fi milă de descântătorul cel mușcat de șarpe și de toți cei ce se apropie de hiară.

18. Așa și de cel ce merge la omul păcătos, și se învâluește cu păcatele lui.

19. Un ceas va rămâneă cu tine, iar de vei fi fără de noroc, nu va rămâneă cu tine.

20. Și cu buzele sale te va îndulci vrăjmașul, și multe'ți va șopti, și'ți va grăi bune.

21. Iar în inimă va sături să te surpe în groapă, cu ochii va lăcrămă vrăjmașul.

22. Și de va afla vreme, nu se va sătura de sânge.

23. De se vor întâmpla fie rele află'l-vei pre el acolo înaintea ta, cu ochii săi va lăcrămă vrăjmașul, și, ca și cum și-ar ajuta, va săpa supț picioarele tale.

24. Clăți-va capul său, și va bate în palmile sale, și multe va șopti, și va schimbă fața sa.

CAP. 13.

Primejdioasă este unirea cu cel mândru și bogat și puternic. Iubirea de Dumnezeu și aproapele, purtarea bogatului cu cel sărac.

Cel ce se atinge de smoală, mânji-se-va, și cel ce se însofește cu cel trușă, asemenea lui va fi.

2. Povară mai grea decât poși, să nu ridici; așa și cu cel mai tare decât tine, și mai bogat nu te însoși.

3. Ce se împreună oala cu căldarea? Ea se va izbi și ea se va sparge.

4. Bogatul a făcut sfrâmbătate, și el s'a mâniat.

5. Celui sărac s'a făcut strâmbătate, și el se roagă de iertăciune.

6. Până îi vei fi de folos, va lucra cu tine; iar de te vei lipsi, te va părăsi.

7. De ai, va trăi cu tine, și te va deșertă, și nu'i va fi milă.

8. De ești lui de lipsă, te va înșelă, și zâmbindu'ți a râde, îți va da nădejde.

9. Grăi-va fie bune, și va zice: ce'ți trebuie? Și te va rușină pre tine cu bucatele sale de două sau de trei ori, până ce te va deșertă, și mai pre urmă va râde de tine.

10. După aceea te va vedeă pre tine, și te va părăsi, și va clăi cu capul său asupra ta.

11. Iă aminte să nu te înșeli și să nu te smerești întru veselia ta.

12. Când te chiamă cel puternic, fă-te ca și cum te-ai feri, și cu atâta mai mult te va chemă.

13. Nu te vâri, ca să nu te scoși afară, nici stă departe, ca să nu fii uitat.

14. Nu lungi vorba cu el, nici crede cuvintelor celor multe ale lui.

15. Că, cu vorba cea multă te va ispiti, și ca și cum ar râde, te va întribă.

16. Nemilostiv este cel ce nu'și ține cuvintele, și nu va scăpa de rău și de legături.

17. Păzește-te și foarte bine îți ia seama, că, cu căderea ta umbli.

18. Tot dobitocul iubește pre cel asemenea sieș, și tot omul pre aproapele său.

19. Tot trupul se însoțește cu cel de felul său, și omul cu cel asemenea luiș se va însoși.

20. Au însoși-se-va lupul cu mielul? Așa cel păcătos cu cel cuvios.

21. Ce pace este leoaicii cu câinele? Și ce pace celui bogat cu cel sărac?

22. Vânatul leilor sunt colonii în

pusie; așa pășunea celor bogați, sunt săracii.

23. Urît este trufașului smerenia; așa urît este bogatului săracul.

24. Pre bogat când se clătește, îl reazimă prietenii; iar pre cel sărac când cade, îl scot afară prietenii.

25. Bogatul când alunecă, mulți sunt cari îl sprijinesc, grăit-a ce nu se cădeă, și l-a îndreptat pre el.

26. Cel smerit a greșit, și încă'l și ceartă pre el, grăit-a înțelepțește, și nu i s'a dat loc.

27. Bogatului a vorbit, și toți au făcut, și cuvântul lui până la nori l-a înălțat.

28. Săracul a grăit, și zic: cine este acesta? Și de se împiedică îl răstoarnă pre el.

29. Bună este avuștea la cel ce este fără de păcat, și rea este sărăciea în gura celui necredincios.

30. Inima omului schimbă fața lui ori spre bune, ori spre rele.

31. Fața veselă este semn, că inima întru cele bune petrece; iar aflarea pildelor este cugetare cu osteneală.

CAP. 14.

*Intrebuințarea bunurilor vremelnice.
Stăpânirea limbei și deprinderea
înțelepciunii.*

Fericit bărbatul, care n'a alunecat cu gura sa, și nu se rănește cu mâhniciumea păcatului.

2. Fericit este, pre care nu'l vinovățește sufletul lui, și care n'a căzut dela nădejdea sa.

3. Bărbatului ticăit nu sunt bune avușiile, și omului pizmătareș pentru ce sunt avușii?

4. Cel ce adună din sufletul său, altora adună, și cu bunătățile lui alții se vor desfătă.

5. Cel ce este luiș rău, cui va fi

bun? Și nu se va veseli cu averile sale.

6. Nimic nu este mai rău, decât cel ce și pismuește luiș; și aceasta este răsplătirea răutății lui.

7. Și de face bine, din uitare face; iar mai pre urmă arată răutatea sa.

8. Rău este cel ce pismuește cu ochiul, și cel ce și întoarce fața, și cel ce trece cu vederea sufletele.

9. Ochiul lacomului nu se satură cu o parte, și nedreptatea celui rău usucă sufletul.

10. Ochiul rău își pismuește pentru pâine, și la masa sa va fi lipsit.

11. Fiule! Cât vei putea fă-ți bine fie și adu Domnului aduceri vrednice.

12. Adu-ți aminte, că moartea nu zăbovește, și diata iadului nu s'a arătat fie.

13. Mai 'nainte de ce vei muri, iă bine prietenului, și după cât poți întinde și dă lui.

14. Să nu întârziezi în ziua cea bună, și partea poștei cei bune să nu te treacă.

15. Au nu altuia vei lăsa trudele tale, și ostenețele tale să le împarță cu sorți?

16. Dă și iă, și-ți stințește sufletul iău; că în iad nu este a căută desfătăciuni.

17. Tot trupul ca o haină se învechește, că legătură din veac este cu moarte a muri.

18. Ca frunzele cele ce înverzesc în copac des, unele cad, altele răsar.

19. Așa este rodul trupului și al sângelui, unul moare și altul se naște.

20. Tot lucrul ce se strică, se sfârșește, și cel ce-l face pre el se va duce cu el.

21. Fericit bărbatul, care întru în-

țelepciune se va sfârși, și care cu pricepere va vorbi.

22. Cel ce socotește căile ei în inima sa, și cele ascunse ale ei le gândește.

23. Cel ce aleargă după ea ca un iscoditor, și la căile ei privighează.

24. Cel ce se uită pre ferestrele ei, și la ușile ei ascultă.

25. Cel ce sălășluște aproape de casa ei, va implânta țărushi în pereții ei, întinde-va cortul său după mâinile ei, și se va sălășlui întru odihna bunătăților.

26. Pune-va pre fiii săi supt acoperământul ei, și supt ramurile ei va petrece.

27. Scăpă-va supt dânsa de fierbințeală, și întru mărirea ei se va odihni.

CAP. 15.

Folosul temerei de Dumnezeu și al înțelepciunii. Voința omului.

Cel ce se teme de Domnul, va face cele bune, și cel ce ține legea, o va cuprinde pre ea.

2. Și-l va întimpină pre el ca o mumă, și ca mulțea tinerețelor îl va primi pre el,

3. Hrăni-l-va pre el cu pâinea înțelegerei, și cu apa înțelepciunii îl va adăpa pre el.

4. Rezemă-se-va întru ea, și nu se va clăti, șineă-se-va de ea și nu se va rușina.

5. Și-l va înălță pre el mai mult decât pre cei de aproape ai lui, și în mijlocul adunării va deschide gura lui.

6. Desfătare și cunună de bucurie, și nume veșnic va moșteni.

7. Oamenii cei nebuni nu o vor cuprinde pre ea, și bărbații cei păcătoși nu o vor vedeă pre ea.

8. Departe este de trufie, și oa-

14. 9. Pilde 27, 20. 13. Tovit. 4. 7.

18. Isaia 40, 7; Iov 14, 1, 2; Iacov 1, 10.

20. Psalm 1, 1.

15. 3. Ioan 4, 10.

menii cei mincinoși nu și vor aduce aminte de ea.

9. Nu este frumoasă lauda în gura păcătosului, că nu este dela Domnul trimisă lui.

10. Că întru înțelepciune se va grăi lauda, și Domnul o va îndreptă pre ea.

11. Să nu zici: că pentru Domnul m'am depărtat, că cele ce el le-au urfî nu le voi face.

12. Să nu zici: că el m'au înșelat, că n'are el lipsă de omul păcătos.

13. Toată urâciunea o au urfî Domnul, și nu este iubită celor ce se tem de dânsul.

14. El din început au făcut pre om și l-au lăsat pre el în mâna statului său.

15. De vei vreă, vei țineă poruncile și credința, și vei face cele bine plăcutē.

16. Pus-au înaintea ta foc și apă, și ori la care vei vreă, vei fiinde mâna ta.

17. Înaintea oamenilor este vieața și moartea și ori care'i va plăceă se va dă lui,

18. Că multă este înțelepciunea Domnului; tare este el întru putere și vede toate.

19. Și ochii lui sunt preste cei ce se tem de el, și el va cunoaște tot lucrul omului.

20. Și nimănu n'au poruncit să lucreze păgânește, și nimănu n'au dat slobozenie să păcătuiască.

CAP. 16.

Creșterea rea a copiilor. Mila Domnului spre cei buni. Pedepșa necredincioșilor.

Nu poți mulțime de fii fără de folos, nici te bucură de fiii necredincioși.

2. De se vor înmulți, nu te bucură de ei, de nu este frica lui Dumnezeu cu ei.

3. Nu crede vieței lor, și nu nădăjdui întru mulțimea lor.

4. Că mai bun este unul, decât o mie, și a muri fără de fii, decât a aveă fii fără de frica lui Dumnezeu.

5. Că un înțelept va umpleă cetatea de lăcuitori; iar neamul celor necredincioși se va pustii.

6. Multe ca acestea am văzut cu ochii mei, și mai tari decât acestea a auzit urechea mea.

7. Întru adunarea păcătoșilor a fâjă-se-va foc; și în neamul neascultător s'a aprins mânia.

8. Nu s'a milostivit spre uriașii cei de demult, cari s'au depăriat întru țăriia lor.

9. N'a iertat pentru nemernicia lui Lot pre cei ce i-au urfî pentru trufia lor.

10. Nu s'au făcut lui milă de neamul pierzării, care se înăișase întru păcatele sale.

11. Tot așa cu cei șase sute de mii de pedestri adunași întru învârtoșarea inimei lor.

12. De va fi unul vartos la cerbice, minune va fi de se va îndreptă.

13. Că mila și mânia la el este, el poate să se milostivească și să se mânia.

14. Precum este multă mila lui, așa este multă și certarea lui, pre om după faptele lui îl judecă.

15. Nu va scăpă păcătosul cu răpirea, nici va întârziă răbdarea celui bine credincios.

16. La toată șmilostenia va face loc; fiecine după faptele sale va află.

17. Să nu zici: de Domnul mă voi ascunde, au dintru înălșime aduce'ș-vă cinevă aminte de mine?

18. Întru popor mare nu mă voi pomeni, că ce este sufletul meu întru atâta mulțime de făpturi?

16. Ierem, 21, 8.

19. Ps. 33, 14 și 32, 18.

16. 15. Rom. 2, 6.

19. Iată cerul și cerul cerului lui Dumnezeu, adâncul și pământul se vor clăii întru cercetarea lui.

20. Așijderea munții și temeliiile pământului, când va căuta spre ele de frică se vor cutremura.

21. Și de acestea nu va gândi inima și de căile lui cineș va aduce aminte?

22. Și vifor, care nu'l va vedea om, iar cele mai multe lucruri ale lui sunt ascunse.

23. Lucrurile dreptății cine le va vesti? Sau cine le va răbdă? Că departe este făgăduința.

24. Cel ce se micșorează cu inima, cugetă acestea; iar bărbatul cel fără de minte și rățacit, cugetă cele bune.

25. Ascultă fiul meu! Și învață știință, și ia aminte cu inima ta la cuvintele mele.

26. Arată-voiu în cumpănă învățătura, și cu amăruntul voiu vesti știința.

27. Întru judecata Domnului lucrurile lui din început și de când le-au făcut au deosebit părțile lor.

28. Impodobit-au în veac lucrurile sale și începuturile lor în neamurile lor, nici au flămânzit, nici s'au ostenit și n'au încetat dela lucrurile sale.

29. Nici unul pre aproapele său nu l-a necăjit și până în veac nu se va împrotivi cuvântului lui.

30. Și după aceasta au căutat Domnul pre pământ și l-au umplut de bunătașile sale.

31. Cu tot felul de dobitoace vii au acoperit fața lui și într'însul va fi întoarcerea lor.

CAP. 17.

Numărarea binefacerilor lui Dumnezeu și îndemnul spre pocăință.

Domnul au făcut din pământ pre om și iarăși l-au întors în pământ.

2. Zile cu număr și vreme i-au dat lui și i-au dat lui stăpânire preste cele ce sunt pre pământ.

3. După cuviința lor i-au îmbrăcat pre ei cu virtuți și după chipul său i-au făcut pre ei.

4. Și au pus frica lui preste tot trupul și l-au făcut domn hiarelor și pasărilor.

5. Sfat și limbă, ochi, urechi și inimă le-au dat lor ca să socotească.

6. Cu știința înțelegerii l-au umplut pre ei, și bune și rele le-au arătat lor.

7. Pus-au ochiul său preste inimile lor, ca să le arate lor mărimea lucrurilor sale.

8. Și numele sfințeniei vor lauda, ca să grăiască mărimea lucrurilor lui.

9. Pusu-le-au lor știință și legea vieții le-au dat lor moștenire.

10. Legătură veșnică au făcut cu ei și judecățile sale le-au arătat lor.

11. Mărimea slavei sale au văzut ochii lor și mărirea glasului său a auzit urechea lor.

12. Și le-au zis lor: feriți-vă de toată nedreptatea, și au poruncit lor unuia fiecăruia pentru de aproapele său.

13. Căile lor înaintea lui sunt pururea, nu se vor ascunde dela ochii lui.

14. Fiecăruia neam au pus povățuitor și partea Domnului Israil este.

15. Toate lucrurile lor, ca soarele sunt înaintea lui; și ochii lui ne-încetași preste căile lor.

16. Nu sunt ascunse nedreptățile lor înaintea lui, și toate păcatele lor sunt înaintea Domnului.

17. Milostenia bărbatului este ca o pecete cu el, și mulțămînta omului ca lumina ochiului o va păzi.

18. După aceea se va scula și va răsplăti lor, și răsplătirea lor în capul lor o va întoarce.

19. Însă celor ce se pocăesc le-au dat întoarcere, și pre cei ce slăbesc îi îndeamnă la răbdare.

20. Întoarce-te la Domnul și părăsește păcatele, roagă-te înaintea feții lui și împușinează sminteala ta.

21. Sârguește către cel prea înalt și te întoarce dela nedreptate și foarte te scârbește de lucrul urât.

22. Pre cel prea înalt, cine'l va lauda în iad? În locul celor vii și acelor ce dau mărturisire?

23. Dela cel mort, ca dela cel ce nu este a pieri mărturisirea. Cel viu și sănătos va lauda pre Domnul.

24. Cât este de mare milostivirea Domnului, și mila spre cei ce se întorc la el.

25. Că nu pot toate să fie întru oameni; că nu este nemuritor fiul omului.

26. Ce este mai luminos decât soarele? Și acesta scade; și ce este rău, va gândi trupul și sângele.

27. El privește puterea înălțimei cerului, și toți oamenii sunt pământ și cenușe.

CAP. 18.

Milostivirea și îndelungă răbdarea lui Dumnezeu; cumpătarea în vorbe și ferirea de poftele rele.

Cel ce trăește în veac, au zidit toate deobște.

2. Domnul singur este drept.

3. Nimănui n'au făcut putere, ca

să vestească lucrurile lui, și cine va cercă slava lui?

4. Puterea slavei lui, cine o va numără? Și cine va adaoge a grăi milele lui?

5. Nu pot împușina, nici a adaoge, nici a cercă minunile Domnului.

6. Când va sfârși omul, aiunci va începe, și când va încetă, atunci nu va fi.

7. Ce este omul, și ce este iolosul lui? Ce este binele lui, și ce este răul lui?

8. Numărul zilelor omului mult o sufă de ani.

9. Ca o picătură de apă din mare și ca un grăunț de nisip, așa sunt de pușini anii în ziua veacului.

10. Pentru aceea lor îndelung răbdător este Domnul, și au vărsat preste ei mila sa.

11. Văzut-au, și au cunoscut pierirea lor, că rea este; pentru aceea au înmulțit milostivirea sa.

12. Mila omului către aproapele său, iar mila Domnului preste tot trupul.

13. Muștrând și certând și învățând, și întorcând ca un păstor turma sa.

14. Pre cei ce primesc învățătura îi miluește, și pre cei ce se sârguesc spre judecățile lui.

15. Fiule! În cele bune nu dà plângere, și în toată darea nu dà întristarea cuvintelor.

16. Au nu roua răcorește căldura? Așa mai bun este cuvântul de cât darea.

17. Au nu este mai bun cuvântul decât darea cea bună? Și amândouă sunt la omul cel plin de dar.

18. Nebunul cu nemulțămire împușă, și darul celui pismaș slăbește ochii lui.

19. Mai 'nainte de ce vorbești, în-

19. Mateiu 25, 35. 20. Psalm 6, 6.
21. Isaia 38, 19.

18. 8. Ps. 89, 10.
9. Iov 15, 10.

vajă, și mai 'nainte de boală te grijește.

20. Mai 'nainte de judecată ispitește-te pre tine, și în ceasul cercetării vei afla milă.

21. Mai 'nainte de boală smerește-te, și în vremea păcatelor arată înțoarcere.

22. Nu te împiedecă a plini făgăduința în vreme bună, și nu așteptă până la moarte să te îndreptezi.

23. Mai 'nainte de ce făgăduiești, te gătește pre tine, și nu fii ca omul cel ce ispitește pre Domnul.

24. Adu'ți aminte de mânia cea din ziua sfârșitului, și de vremea izbândeii, când va întoarce Dumnezeu fața.

25. Adu'ți aminte de foamete în vremea săturării, și de sărăcie și lipsă în zilele avuției.

26. De dimineața până seara se schimbă vremea, și toate sunt grabnice înaintea Domnului.

27. Omul înțelept, întru toate se va teme, și în zilele păcatelor se va feri de greșală.

28. Tot cel înțelegător cunoaște înțelepciunea, și celui ce o a aflat pre ea va da mărturisire.

29. Cei înțelepți la cuvinte și ei s'au înțelepțit, și au plouat pilde a-lese.

CONTENIREA SUFLETULUI.

30. După poftele tale nu merge, și de către poftele tale te întoarce.

31. De vei da sufletului tău plăcerea poftiei, te va face pre tine bucurie vrăjmașilor tăi.

32. Nu te veseli cu multă desfătăciune, nici te legă cu îngreunarea ei.

33. Nu te face sărac făcând opeșe din împrumutare, când n'ai nimic în pungă.

CAP. 19.

Despre înfrânare, trezvie, limbuțic; de cel ce se bucură de nedreptate; de cel ce nu primește dojana; despre dojană, smerenia vicleană; din față se cunoaște cel înțelept.

Lucrătorul beșiv nu se va înbolgăși; cel ce nu bagă seamă de cele mici, prea încet va cădea.

2. Vinul și womenile înșeală pre cei înțelepți.

3. Și cel ce se lipește de curve, mai îndrăzneț va fi.

4. Moliile și viermii îl vor moșteni prețel, și sufletul îndrăzneț va pieri și se va usca.

5. Cel ce crede curând, ușor de inimă este, și cel ce păcătuiește, asupra sufletului său greșește.

6. Cel desfătat cu inima hull-se-va, și cel ce urăște vorba, mai puțin rău va avea.

7. Niciodată nu poștorești cuvântul, și nimic ție nu se va împușină.

8. Către prieten și către vrăjmași nu povestii, și de nu este ție păcat, nu'l descoperi.

9. Că te-a ascultat pre tine, și te-a cinstit pre tine, și cu vreme te va urî.

10. Auzit-ai cuvânt? Să moară la tine, cutează că nu te va sparge.

11. De către fața cuvântului, cel nebun se va chinuî, ca ceea ce naște prunc.

12. Săgeată înșiptă în coapsele trupului, așa este cuvântul în inima nebunului.

13. Muștră pre prieten, ca nu cumvă să îi făcut aceea, și de a făcut, mai mult să nu facă.

14. Muștră pre prieten, ca nu cumvă să îi zis, și de a zis, mai mult să nu zică.

15. Muștră pre prieten, că de

20. 1 Corint. 11, 28.

22. Luca 18, 1; 1 Tesal. 5, 17.

30. Rom. 6, 12; 13, 13 și 14.

19. 2. Facere 19, 33. 4. 1 Imp. 11, 1.

5. Isus Navî 9, 15 și 22, 11.

13. Levit. 19, 17; Mateiu 18, 15; Luca 17, 3.

multe ori este năpaste, și nu crede tot cuvântul.

16. Este care alunecă, ci nu din suflet, și cine n'a greșit cu limba sa?

17. Dojenește pre prietenul tău, mai 'nainte de ce'l înfricoșezi, și dă loc legii celui prea înalt.

18. Toată înțelepciunea este frica Domnului, și toată înțelepciunea este împlinirea legii.

19. Și nu este înțelepciunea știința răutății; și unde este sfatul păcătoșilor, nu este înțelepciune.

20. Este răutate, și aceasta este urâciune, și este nebun care puțin înțelege.

21. Mai bun este cel ce puțin înțelege cu frică, decât cel ce prisoșește cu mintea, și calcă legea.

22. Este isteție vădită, și aceasta este nedreaptă; și este care întoarce harul, ca să arate judecata.

23. Este care face rău, și umblă smerit, și cele din lăuntru ale lui sunt pline de vicleșug.

24. Care și pleacă fața sa, și se face surd unde nu'l știi, el mai întâiu va apuca să și strice.

25. Și măcar că pentru slăbiciunea puterii nu poate păcătu, de va afla vreme va face rău.

26. Din vedere se cunoaște omul, și din chipul feții se cunoaște cel înțelept.

27. Imbrăcămintea bărbatului, râsul dinților, și călcarea omului vestesc de ale lui.

28. Este muștrare, care nu este cuvioasă, și este care face, și acesta este înțelept.

CAP. 20.

*Despre dreapta întrebuințare a limbii.
Darurile și minciuna.*

Mai bine este a muștră, decât a se mânia pe ascuns.

2. Și cel ce se mărturisește, dela scădere se va opri.

3. Precum este pofta famenului a strică fecioria fetei, așa este cel ce cu sila face judecată.

4. Este, care face și se află înțelept, și este, care se face urât pentru vorba cea multă,

5. Și este, care face pentru că n'are ce să răspundă, și este care face pentru că știe vremea.

6. Omul înțelept va tăcea până la vreme, iar cel îngâmfat și nebun va trece preste vreme.

7. Cel ce înmulțește cuvintele, urî-se-va, și cel ce și ia luiș putere, se va urî.

8. Este spor omului întru cele rele, și este aflare spre scădere.

9. Este dare care nu'ți va folosi, și este dare, a căreia îndoită este răsplătirea.

10. Este micșorare pentru mărire, și este care din smerenie și-a ridicat capul.

11. Este care cumpără multe cu puțin, și este care plătește cu șapte părți mai mult.

12. Cel înțelept în cuvinte, iubit se va face pre sine, iar darurile celor nebuni se vor lepădă.

13. Darul celui fără de minte nu'ți va folosi ție; că ochii lui în loc de unul, sunt mulți.

14. Puține va da și multe va impuță, și va deschide gura sa ca un pristav.

15. Astăzi va da împrumut, și mâine va cere înapoi. Urât om este unul ca acesta.

16. Nebunul va zice: nu este mie prietin, și nu este har întru bunățile mele.

17. Cei ce mănâncă pâinea mea, sunt răi cu limba.

18. De câte ori și câți îl vor batjocori pre el?

19. Mai bună este căderea pre

pământ, decât căderea limbei; așa căderea celor răi degrab va veni.

20. Omul nemulțămător este poveste fără de vreme, pururea va fi în gura celor neînvățați.

21. Din gura nebunului se va gonî pilda, că nu o va zice în vremea ei.

22. Este care de nevoie se oprește a păcătui, și întru odihna sa nu se va umili.

23. Este care și pierde sufletul său pentru rușine, și de către fața cea fără de minte îl va pierde pre el.

24. Este care pentru rușine fâgăduiește har prietenului, și îl câștigă pre el vrăjmaș în zadar.

25. Batjocură rea este la om minciuna, în gura celor neînvățați pururea va fi.

26. Mai bun este furul, decât cel ce pururea minte; iar amândoi pierzarea vor moșteni.

27. Năravul omului mincinos este ocară, și rușinea lui este cu el pururea.

CUVINTELE PILDELOR

28. Cel înțelept la cuvânt se va înălța pre sine, și omul înțelept va plăcea celor mari.

29. Cel ce lucrează pământul, înălța-va stogul său, și cel ce place celor mari, curăți-se-va de nedreptate.

30. Ospețele și darurile orbesc ochii înțelepșilor, și ca zăbala în gură abat musirările.

31. Înțelepciunea ascunsă și comoara neștiută, ce folos este de amândouă?

32. Mai bun este omul, care își ascunde nebunia sa, decât omul, care își ascunde înțelepciunea sa.

CAP. 21.

Indemnare a se feri de păcate. Deosebirea între înțelepți și nebuni după însușirile lor.

Fiule, păcătuit-ai? Să nu mai a-daogi încă; și pentru cele mai dinainte ale tale te roagă.

2. Ca de fața șarpelui fugi de păcat; că de te vei apropia de el, te va mușcă.

3. Dinți de leu sunt dinții lui, cari omoară sufletele oamenilor.

4. Ca sabia cea de amândouă părțile ascuțită, este toată fărădelegea; rana ei n'are vindecare.

5. Batjocura și semeția vor pustiî avuția; așa și casa celui frufăș se va pustiî.

6. Rugăciunea săracului din gură până la urechile lui, și judecata lui degrab va veni.

7. Cel ce urăște mustrarea, urmează pre păcătos, și cel ce se teme de Domnul, se va întoarce din inimă.

8. De departe este cunoscut cel cu limba tare, și cel înțelept știe când alunecă el.

9. Cel ce își zidește casă cu bani străini, asemenea este celui ce își adună pietre de mormînt.

10. Câlți adunați este adunarea celor fărădelege, și pierirea lor pară de foc.

11. Calea păcătoșilor este netezită cu pietre, și la sfârșitul ei este groapa iadului.

12. Cel ce păzește legea, își stăpânește cugetul său; și sfârșitul temerii de Domnul este înțelepciunea.

13. Nu se va învăța cel ce nu este isteț; este isteție, care înmulțește amărăciunea.

14. Știința celui înțelept se va înmulți ca un potop, și sfatul lui ca un izvor de vieață.

15. Inima nebunului ca un vas

20. 29. Pilde 28, 19; 12, 11.

31. Eșire 23, 8; A 2 Lege 16, 19.

spart, și nici o știință nu va jineă.

16. Cuvânt înțelept de va auzi cel știutor, lăudă'l-va pre el și preste el va adauge.

17. Auzit-a cel răsfățat și nu i-a plăcut, și l-a lepădat înapoia sa.

18. Vorba nebunului ca sarcina în cale; iar prin buzele celui înțelept, se va așă har.

19. Gura înțeleptului se va căuță întru adunare, și cuvintele lui le va cugetă în inimă.

20. Ca o casă stricată, așa este celui nebun înțelepciunea, și știința celui neînțelegător, cuvinte neispite.

21. Obezi în picioarele celor nebuni este învățătura și ca cătușile în mâna cea dreaptă.

22. Nebunul când râde, își înalță glasul său; iar omul cuminte a-beă încet va zâmbi.

23. Ca podoaba cea de aur este învățătura la cel înțelept și ca brățarea în brațul drept.

24. Piciorul nebunului grabnic este în casă; iar omul cel ce are multă știință, se va rușină de față.

25. Nebunul pre ușe se uită în casă; iar omul cel învățat stă afară.

26. Semn de om prost este a ascultă la ușe; iar cel înțelept se va îngreuiă de astfei de necinsie.

27. Buzele limbujilor înfr'acestea se vor îngreuiă; iar cuvintele celor înțelepți se vor cumpăni.

28. În gura nebunilor este inima lor; iar în inima înțelepților este gura lor.

29. Când blestemă cel necredincios pre satana, însuș își blestemă sufletul său.

30. Pângărește sufletul său cel ce șoptește, și ori unde va lăcuși se va urî.

CAP. 22.

Cel leneș la toți este necinsit. Despre fiii cei neînvățați și rău crescuți; și de greșalele care strică prieteșugul.

Pietrei celei întinate s'a asemănat leneșul; și toți vor șueră de batjocura lui.

2. Asemenea băligii cei din gu-noiu este leneșul; tot cel ce o va ridică, își va scutură mâna.

3. Rușine tatălui este fiul neînvățat; iar fata spre scădere s'a născut.

4. Fata înțeleaptă moștenit-va pre bărbatul său; iar cea fără de rușine este de întristare celui ce o a născut.

5. Pre tată și pre bărbat rușinează cea îndrăzneată, și dela amândoi va fi necinsită.

6. Muzica în jale este povestie fără de vreme; băităle și certarea în toată vremea sunt înțelepciune.

7. Cel ce învață pre cel nebun, este ca și cel ce lipește hârbul și deșteaptă din somn greu pre cel ce doarme.

8. Ca și cum ar povesti celui ce dormitează, așa este cel ce povestește celui nebun, și la sfârșit va zice, ce este?

9. Pentru mort plânge, că i-a lipsit lumina, și pentru cel nebun plânge, că i-a lipsit înțelegerea.

10. Mai cu dulceață plânge pre mort, pentru că s'a odihnit; iar vieța nebunului mai rea este decât moartea.

11. Plânsul pentru mort să fie șapte zile; iar pentru cel nebun și necredincios, în toate zilele vieții lui.

12. Cu cel nebun nu înmulși vorba, și la cel neînțelegător nu merge.

13. Ferește-te de el, ca să nu

aibi necaz și să nu te spurci întru scufurarea lui.

14. Ferește-te de el și vei afla odihnă, și nu te lenevi întru nebunia lui.

15. Ce este mai greu decât plumbul, și ce alt este numele lui fără numai, nebun ?

16. Mai lesne este a purta nisip, sare și fier, decât a lăcuți cu omul neînțelegător.

17. Închietura de lemn legată în zidul casei, nu se va risipi de cutremur; așa inima cea întărită cu cugetul sfatului în vreme, nu se va teme.

18. Inima cea așezată pre cugetul înțelegerii, este ca podoaba nisipoasă a păretelui neted.

19. Parii sus puși nu pot stă împotriva vântului; așa inima fricoasă în cugetul nebunului, înaintea a ori ce frică nu va stă.

20. Cel ce împunge ochiul, va scoate lacrimi, și cel ce împunge inima, face simțire.

21. Cel ce aruncă piatră asupra celor zburătoare, le gonește pre ele, și cel ce ocărăște pre prietin, strică prietenia.

22. Asupra prietinului de vei scoate și sabiea, să nu te desnădăjduiești, că este întoarcere.

23. Asupra prietinului de vei deschide gura, să nu te știești, pentru că este împăcaciune.

24. Afară de batjocură și de truție și de descoperirea tainei, și de rana vicleană, pentru acestea va fugi tot prietinul.

25. Să aibi credință către aproapele tău întru sărăcia lui, ca împreună cu el să te sature de bunătățile lui.

26. În vremea nevoii lui rămâi la el, ca întru moștenirea lui, împreună să moștenești.

27. Înaintea focului abur de cupior și fum; așa sunt înaintea sângiurilor sudălmii.

28. Pre prietin a-l acoperi nu mă voi rușina, și de către fața lui nu mă voi ascunde.

29. Măcar și rele de mi s'ar întâmplă pentru el, ori cine va auzi, se va feri de el.

30. Cine va da pază gurii mele, și preste buzele mele pecetie de înțelepciune, să nu caz pentru ea, și să nu mă piarză limba mea.

CAP 23.

Rugăciune către Dumnezeu pentru dobândirea înțelepciunii cei adevărate, pentru înfrânarea limbii și a poftelor.

Doamne Părinte și Stăpânul vieții mele! Să nu mă părăsești în sfatul lor, și să nu mă lași să caz întru ei.

2. Cine va pune preste cugetul meu bățai? Și preste inima mea învățătura înțelepciunii? Că preste necunoștințele mele nu vor crușă, și să nu se arate de față păcatele lor.

3. Ca să nu crească neștiința mea, și păcatele mele să se înmulțească, și să caz înaintea vrăjmașilor, și să se bucure de mine vrăjmașul meu.

4. Doamne Părinte și Dumnezeul vieții mele! Înălțarea ochilor nu mi dă mie, și pofta o întoarce dela mine.

5. Pofta pântecelui și a împreunării trupului să nu mă cuprinză pre mine, și sufletului celui fără de rușine să nu mă dai pre mine.

INVĂȚĂTURA GURII.

6. Învățătura gurii auziți fiilor, care cine o va păzi, nu se va prinde cu buzele sale.

7. Cu nebuniele sa se va prinde

păcătosul; suduitorul și trufașul se vor sminti întru acelea.

8. A jură nu'ți învășă gura ta, și a numi pre cel sfânt, nu te obișnui.

9. Că precum sluga, care adesea ori se cercetează, multe bătăi ia; așa și cel ce jură și pururea numește pre cel sfânt, de păcat nu se va curăși.

10. Bărbatul, care mult jură, se va umplea de fărădelege, și nu se va depărta dela casa lui biciul.

11. De va greși, păcatul lui asupra lui va fi, și măcar de va trece cu vederea, îndoii greșește.

12. Și de a jurat îndeșert, nu se va îndreptă, că se va umplea de rele casa lui.

13. Este graiu focmai îmbrăcat cu moartea; să nu se afle acesta întru moștenirea lui Iacov.

14. Că dela cei bincredincioși toate acestea se vor depărta, și în păcate nu se vor tăvăli.

15. Cu vorba cea fără de cum-pătare nu'ți obișnui gura ta, că este întru aceea cuvântul păcatului.

16. Adu'ți amintie de tatăl tău și de muma ta, când șezi în mijlocul celor mari.

17. Ca nu cumvâ să'și uite de tine Dumnezeu înaintea lor, și cu năravul tău te vei nebuni.

18. Și ai vrea să nu te fi născut, și'ți vei blestemă ziua nașterii tale.

19. Omul, care se obișnuiește cu cuvinte de sudalmă, în toate zilele sale nu se va înțelepși.

20. Două feiuri înmulțesc păcatele, și al treilea aduce urgie.

21. Sufletul fierbinie este ca focul arzător, care nu se stinge până ce se potolește.

22. Omul curvar în trupul cărnei sale, nu va încetă până nu va a-lăși foc.

23. Omului curvar toată pâinea este dulce, nu va încetă până la sfârșit.

24. Omul care pășește din patul său, zicând întru sufletul său: cine mă va vedea?

25. Intuneric este împrejurul meu, păreșii mă acopere și nimeni nu mă vede, pentruce mă sfiesc?

26. Păcatele mele nu le va pomeni cel prea înalt, dar ochii oamenilor frica lui;

27. Și nu știe, că ochii Domnului de zece mii de ori sunt mai luminoși decât soarele, și privesc la toate căile oamenilor, și văd toate părșile cele ascunse.

28. Mai înainte de ce s'a făcut, toate sunt cunoscute lui; așa și dupăce s'a săvârșit.

29. Acesta în ulișile cetății se va izbândi, și unde n'a gândit se va prinde.

30. Așa și mulieră care și lasă bărbatul, și face moștenitor din străini.

31. Că întâiu legea Domnului a căicat, a doua bărbatului său a greșit, a treia cu curvie a preacurvit, deia bărbat străin a făcut copii.

32. Aceasta la adunare se va aduce, și pentru fiii ei cercetare va fi.

33. Nu se vor lăși cu rădăcina fiii ei, și ramurile ei nu vor da rod.

34. Rămâneă-va întru blestem pomenirea ei, și ocara ei nu se va șterge.

35. Și vor cunoaște cei rămași, că nimic nu este mai bun decât frica Domnului, și nimic nu este mai dulce decât a țineă poruncile Domnului.

36. Mărire mare este a urmă pre Dumnezeu, că lungimea zilelor vei luă dela el.

CAP. 24.

*Numără laudele înțelepciunii.
Folosul și începerea ei.*

Ințelepciunea va lăuda sufletul său, și în mijlocul poporului se va mări.

2. Întru adunarea celui prea înalt va deschide gura sa, și înaintea puterii lui se va lăuda.

3. Eu din gura celui prea înalt am ieșit, și ca negura am acoperit pământul.

4. Eu întru cele înalte m'am sălășluit, și scaunul meu este în stâlp de nor.

5. Incunjurarea cerului am incunjurat singură, și în fundul adâncurilor am umblat.

6. În valurile mării și în tot pământul, și în tot poporul și neamul am căștigai.

7. După toate acestea am cercat odihnă, într'a cui moștenire aș sălășlui.

8. Atunci mi-au poruncit mie Făcătorul tuturor, și cei ce m'au făcut pre mine, au așezat lăcașul meu,

9. Și au zis: întru Iacov lăcuiește, și întru Israil moștenește.

10. Mai înainte de veac dintru început m'au zidit pre mine, și până în veac nu mă voi sfârși.

11. În lăcașul cel sfânt înaintea lui am slujit, și așa în Sion m'am întărit.

12. În cetatea cea iubită așijderea m'au odihnit, și în Ierusalim puterea mea.

13. Și m'am înrădăcinat în popor mărit în partea Domnului a moștenirii lui.

14. Ca un chedru în Livan m'am înălțat, și ca un chiparos în munții Ermonului,

15. Ca un finic în jărmuri m'am înălțat, și ca săditurile trandafirului în Ierihon.

16. Ca un maslin frumos în câmp, și m'am înălțat ca un paltin.

17. Ca scorbșoara și aspalatul mirosurilor am dat miros, și ca smirna cea aleasă am slobozit bun miros.

18. Ca halvanul și ca onixul, și ca stactea și ca aburul Livanului în cort.

19. Eu ca un terevint am întins ramurile mele, și ramurile mele sunt ramurile mărireii și ale darului.

20. Eu ca o vișă am odrăslit dar, și florile mele sunt rodul mărireii și al avuției.

21. Apropiaji-vă către mine cei ce mă poștiți pre mine, și vă săturați din rodurile mele.

22. Că pomenirea mea este mai dulce decât mierea, și moștenirea mea decât fagurul mierii.

23. Cei ce mă mănâncă pre mine, iar vor flămânzi; și cei ce mă beau pre mine, iar vor însefoșă.

24. Cel ce mă ascultă pre mine, nu se va rușina, și cei ce lucrează întru mine, nu vor păcătu.

25. Toate acestea sunt cartea legăturii Dumnezeuului celui prea înalt, legea, care o a poruncit Moisi moștenire adunărilor lui Iacov.

26. Cel ce umple ca Fisonul înțelepciunea, și ca Tigru în zilele ișnerilor.

27. Cel ce umple ca Eufratul înțelegerea, și ca Iordanul în zilele secerii.

28. Cel ce arată ca lumina învățătura, ca Ghionul în zilele culesului.

29. Cel dinfăiu nu o a cunoscut desăvârșit; așijderea și cel de pre urmă nu o va străbate pre ea.

30. Decât marea s'a înmulțit cugetul ei, și sfatul ei decât adâncul cel mare.

31. Și eu ca o albie de riu și ca un șipot de apă am ieșit în Ratu.

32. Zis-am: adăpă-voiu gră'ina mea și voiu îmbătă sădirea mea.

33. Iată s'a făcut mie din albie riu, și din riuul meu s'a făcut mare.

34. Că învățătura ca zorile o luminez, și o arăt pre ea până de parte.

35. Și ca prorocia voiu furnă învățătura, și o voiu lăsa pre ea în neamurile veacurilor.

36. Vedefi că nu pentru mine numai m'am ostenit, ci pentru toți cei ce o caută pre ea.

CAP. 25.

Trei lucruri sunt plăcute lui Dumnezeu, și trei urâte. Nouă cugetări fericeste inima. Despre muierea limbută și rea.

In trei m'am împodobit, și m'am însculat frumoasă înaintea Domnului și înaintea oamenilor.

2. Unirea fraților și prieteșugul vecinilor, și bărbatul cu muierea care se înțeleg bine unul cu altul.

3. Iar trei lucruri a urit sufletul meu, și foarte m'am scârbit de vieața lor:

4. Săracul frugaș, bogatul mincinos și bătrânul prea curvar și lipsit de înțelepciune.

5. În tinerețele tale n'ai adunat, și cum vei află la bătrânețele tale?

6. Cât de frumos lucru este cărunteților judecata, și celor bătrâni a cunoaște statul.

7. Cât este de frumoasă la cei bătrâni înțelepciunea și la cei măriți înțelegerea și statul.

8. Cununa bătrânețelor este ispitirea de multe, și mărirea lor frica Domnului.

9. Nouă cugetări am fericit în inima mea și a zecea o voiu grăi cu limba:

10. Omul care are bucurie de fii și care trăește și vede căderea vrăjmașilor.

11. Fericit este cel ce lăcuește cu femeie înțelegătoare și care cu limba n'a alunecat și care n'a slujit celui mai nevrednic decât sine.

12. Fericit este cel ce a aflat înțelepciunea și cel ce o grăește la urechile celor ce o ascultă.

13. Cât de mare este cel ce a aflat înțelepciunea? Ci nu este mai mare decât cel ce se teme de Domnul.

14. Frica Domnului toate le covârșește, și cel ce o ține pre ea, cui se va asemăna?

15. Toată rana nu este ca rana inimii, și toată răutatea nu este ca răutatea muierei.

16. Toată asuprirea, nu este ca asuprirea celor ce te urăsc și toată isbânda, nu este ca isbânda vrăjmașilor.

17. Nu este cap mai veninat de cât capul șarpelui, și nu este mânie, decât mâniea vrăjmașului.

18. Mai bine voesc a lăcuî cu leu și cu balaur, decât a lăcuî cu muierea cea rea.

19. Răutatea muierei schimbă obrazul ei și întunecă fața ei ca un sac.

20. În mijlocul vecinilor săi va cădea bărbatul ei, și auzind va suspină amar.

21. Toată răutatea este mică pre lângă răutatea muierei; soarta păcătosului să cază preste ea.

22. Cum este suișul nisipos supțicioarele bătrânului; așa este muierea limbută bărbatului liniștit.

23. Nu căută la frumusețea muierei și nu poți mulere pentru frumusețe.

24. Mânie și obraznicie și rușine mare este, când muierea agonisește bărbatului său.

25. Inimă smerită și față tristă și rana inimii este muierea rea.

26. Măini leneșe și genunchi slăbănoage este muierea rea, care nu'și fericește bărbatul său.

27. Dela muiere este începutul păcatului și prin ea toți murim.

28. Nu dă apei loc să iasă, nici muierei rele volnicie.

29. De nu umbliă după mâna ta, dela trupul tău o depărtează pre ea.

CAP. 26.

Lauda femeilor celor bune, mustrarea celor rele și paza felelor.

Fericit este bărbatul muierei cei bune, și numărul anilor lui îndoit este.

2. Muierea vrednică veselește pre bărbatul său, și anii lui îi va umplea de pace.

3. Muierea bună, parte bună în partea celor ce se tem de Domnul se va dă.

4. Și a bogatului și a săracului inima este bună și în toată vremea fața veselă.

5. De trei s'a temut inima mea, și de fața lucrului al patrulea mă înfricoșez :

6. De pâra cetății, de adunarea poporului și de asuprirea minci-noasă; acestea toate sunt mai rele decât moartea.

7. Durere inimii și jale este muierea răvnitoare asupra altei muieri, și biciul limbii, ceea ce în toate se amestecă.

8. Ca jugul de boi, care se clătește, este muierea rea; cel ce o ține pre ea, ca și cel ce prinde scorpie.

9. Urgie mare este muierea beșivă și rușinea să nu o va acoperi.

10. Curviea muierei întru ridicarea ochilor și în genele ei se cunoaște.

11. Preste fata cea fără de rușine întărește paza, ca nu aflând prilej, să'și plinească pofta sa.

12. De ochiul nerușinos ferește-te și nu te miră de'ți va greși ție.

13. Precum călătorul însetoșat își deschide gura sa și din toată apa cea de aproape beă.

14. În preajma a tot parul va șede și împrotiva săgeții va deschide tolba.

15. Harul muierei va veseli pre bărbatul ei și oasele lui le va îngură și lința ei.

16. Darul Domnului este muierea făcută, și nu este schimbare sufletului învățat.

17. Dar preste dar este muierea rușinoasă și nici o cumpănire nu este vrednică sufletului celui înfrânat.

18. Soarele când răsare întru cele înalte ale Domnului, și frumusețea muierei cei bune, podoabă este casii sale.

19. Lumina care luminează în sfesnicul cel sănt, și frumusețea feții când este în vârstă statornică.

20. Stâlpi de aur pre temeiuri de argint și picioarele frumoase preste pieptul celui bine întărit.

21. Fiule ! Păzește'ți întreagă floarea vârstei tale, și nu dă altora fâria ta.

22. Pentru două lucruri se întristează inima mea, și pentru al treilea îmi vine mie mânie:

23. Omul rășboinic că pierde pentru neavere, și oamenii cei înțelegători că nu sunt băgați în seamă.

24. Când se abate cineva dela dreptate la păcat, Domnul pre acela'l va găti spre sabie.

25. Anevoie va scăpa negușătorul de greșală, și cărciumarul nu va fi fără de păcat.

CAP. 27.

Despre lipsă și scumpele. Despre cumpărare și vânzare. Infrânarea limbii; cinstirea prietinelor.

Pentru dobândă mulți au păcătuit, și cel ce cercă să se îmbogățească, întoarce și-va ochiul său.

2. Între încheieturile pietrilor se înfige jărușul, și între vânzare și cumpărare se va strânge păcatul.

3. De nu se va țineă cineva pre sine cu deadinsul în frica Domnului, curând se va strică casa lui.

4. Când se clătește ciurul, rămân gunoazele; așa și plevetele omului în gândul lui.

5. Vasele olarului le lămurește cup-torul; iar ispita omului cugetul lui.

6. Cum a fost lucrat pomul, arată rodul lui; așa și cuvântul arată gândul cel din inima omului.

7. Înainte de ce gândești, să nu lauzi pre bărbat, că aceasta este ispita oamenilor.

8. De vei alergă după dreptate, o vei prinde și te vei îmbracă cu ea ca și cu o haină lungă de mărire.

9. Pasările la cele ce sunt asemenea lor poposesc, și adevărul la cei ce'l fac pre el, se abate.

10. Leul vânatul pândește; așa și păcatele pre cei ce fac nedreptăți.

11. Vorba celui cuvios totdeauna cu înțelepciune; iar cel nebun se schimbă ca luna.

12. Între cei neînțelegători păzește vremea; iar între cei înțelepți adeseori să fii.

13. Vorba nebunilor urcicioasă este, și risul lor în desfătarea păcatului.

14. Vorba celui ce mult se jură, ridică părul și vrajba lor astupă urechile.

15. Vărsare de sânge vrajba tru-fașilor, și sudalma lor grea la auz este.

16. Cel ce descopere fainele, a pier-

dut credința, și nu va află prietin după inima sa.

17. Iubește pre prietin și fii credincios cu el; iar de vei descoperi fainele lui, nu vei mai fi cu el.

18. Că precum pierde omul pre vrăjmașul său; așa și tu ai pierdut prieteșugul aproapelui tău.

19. Și ca și cum ai fi slobozit o pasăre din mâna ta; așa ai lăsat pre aproapele tău, și nu'l vei mai vâna pre el.

20. Nu alergă după el, că departe s'a depărtat și a fugit ca o căprioară din laț.

21. Că rana se poate legă, și pentru vrajbă este pace; iar cei ce a descoperit fainele, a pierdut încrederea.

22. Cel ce face cu ochiul, meșteșugește rele, și nimeni nu'l va depărta pre el dela aceea.

23. Înaintea ochilor tăi îndulci-va gura ta, și de cuvintele tale se va miră.

24. Iar după aceea își va întoarce gura sa, și la cuvintele tale va adăoge poticneală.

25. Multe am urf, și pre acesta n'am cu ce să'l aseamăn; și Domnul îl va urf pre el.

26. Cel ce aruncă piatră în sus, preste capul său o aruncă, și lovitura vicleană despică-va ranele.

27. Cel ce sapă groapa altuia, căde-va el într'însa, și cel ce înfînde cursă, prinde-se-va într'însa.

28. Cel ce face rele, preste el vor cădea, și nu va cunoaște de unde'i vin lui.

29. Băljocura, sudalma celor tru-fași, și izbânda ca leul va pândi asupra lor.

30. În laț se vor prinde cei ce se bucură de căderea celor drepiți, și durerea li va mistui pre ei mai înainte de ce vor muri.

27. 22. Pilde 10, 11.

27. Pilde 26, 27; Ecles, 10, 8.

31. Mânia și urgia sunt lucruri urâte; și bărbatul păcătos le ține minte.

CAP. 28.

A nu poți izbândă, ci a iertă strâmbătatea. Răutățile limbei și primejdiile ei, și pre aceasta a o înfrână.

Cel ce și izbândește dela Domnul, va află izbândă, și păcatele lui sfînând, le va ține.

2. Iartă nedreptatea aproapelui tău, și atunci când te vei ruga tu, se vor iertă fie păcatele.

3. Omul asupra omului ține mânie și dela Dumnezeu cere vindecare.

4. De omul cel asemenea lui nu i este milă, și pentru păcatele sale se roagă.

5. El fiind trup ține mânie și cine va curăți păcatele lui?

6. Adu-ți aminte de cele mai de pre urmă: de stricăciune și de moarte și te păzește de vrajbă și rămâi întru porunci.

7. Adu-ți aminte de porunci și de așezământul de lege al celui prea înalt și nu te mânia pre aproapele, iertându-i lui neștiința.

8. Depărtează-te de vrajbă și vei împușină păcatele, că omul mânios va ajâța vrajbă.

9. Și omul păcătos va turbură pre prieten și între oamenii cei ce au pace, va aruncă vrajbă.

10. Precum este materia focului, așa se va aprinde și după putere vrajba va crește.

11. După puterea omului va fi mâniea lui; și după cum este avuția lui, va înălța mâniea sa.

12. Sfada grabnică aprinde foc, și vrajba grabnică varsă sânge.

13. De vei sullă în scântee, se va

aprinde și de vei scuipă preste ea se va stinge; amândouă ies din gura ta.

14. Pre șoptitor și pre cel cu două limbi, blestemați-l, că pre mulți cari aveau pace i-a pierdut.

15. Limba a treia pre mulți i-a clătit, și i-a risipit dintr'un neam într'alt neam, și cetăți fari a surpat și casele celor mari a stricat.

16. Limba a treia pre muleri vrednice a gonit și le-a lipsit pre ele de ostenelele lor.

17. Cel ce ascultă de ea, nu va află odihnă, nici va lăcu cu liniște.

18. Lovitura biciului face vânătae, iar lovitura limbii frânge oasele.

19. Mulți au pierit de ascușitul sabiei, ci nu ca cei ce au căzut de limbă.

20. Fericit este cel ce a scăpat de ea și care n'a trecut în mâniea ei.

21. Care n'a tras jugul ei și cu legăturile ei nu s'a legat.

22. Că jugul ei jug de fier este și legăturile ei sunt legături de aramă.

23. Moarte rea este moartea ei, și mai de folos este iadul decât ea.

24. Nu va birui pre cei bine credincioși, și în văpaia ei nu se vor arde.

25. Cei ce părăsesc pre Domnul, vor cădeă într'insa și se va așâța întru ei, și nu se va stinge.

26. Trimite-se-va asupra lor, ca leul și ca pardosul, îi va pierde pre ei.

27. Vezi, îngrădește moșia ta cu spini, și argintul tău și aurul tău leagă-i bine.

28. Și cuvintelor tale fă jug și cumpănă, și gurii tale fă-i ușe și încuetoare.

29. Iă aminte ca nu cumva să aluneci cu ea, și să nu cazi înaintea celui ce te pândește cu vi-cleșug.

28. 1. A 2 Lege 32, 35; Mateiu 6, 14; Marcu 11, 25; Rom. 12, 19.

7. Marcu 11, 25; Romani 12, 19.

CAP. 29.

*Despre împrumutare și chezăsuire.
Milostenie, oaspeții cei nemulțămitori
și despre nemernici.*

Cel ce face milostenie, împrumută
pre aproapele său; și cel ce bi-
ruește cu mâna sa, ține poruncile.

2. Împrumută pre aproapele tău
în vremea lipsii lui; și iarăș în-
napoiază aproapelui la vremea sa.

3. Întărește cuvântul și te încrede
lui, și în toată vremea vei afla ce'i
este fie de lipsă.

4. Mulți ca o afiare au socotit
împrumutarea, și au făcut necaz ce-
lor ce i-au ajutat pre ei.

5. Până va lua sărută mâna ce-
lui ce'i dă, și pentru banii aproa-
pelui își smerește glasul.

6. Iar când este vremea să în-
toarcă, îndelungează vremea și se
apără cu cuvinte de lene și vinu-
ește vremea.

7. De va putea, abia va întoarce
jumătate și aceea o va socoti ca o
aflare.

8. Iar de nu, pentru că l-a lipsit
pre el de banii săi, se face lui
vrăjmaș în dar.

9. Blestemuri și sudalme îi va
răsplăti lui, și în loc de cinste, îi
va răsplăti lui necinste.

10. Mulți pentru această răutate
se întorc de către om și nu îm-
prumută, temându-se să nu se pă-
gubească în zadar.

11. Inșă cu cel smerit fii îngă-
duitor și nu întârziea a face milă
cu el.

12. Pentru poruncă ajută pre să-
rac și în lipsa lui să nu'l întorci
deșert.

13. Pierde banii pentru frate și
pentru prietin, ca să nu ruginească
supt piatră spre pierzare.

14. Pune-ți comoara ta întru po-
runcile celui prea înalt, și mai mult
va folosi fie decât aurul.

15. Inchide milostenia ta în că-
mările tale, și aceasta te va scoale
din tot răul.

16. Mai mult decât pavăza pu-
terii și decât sulifa țării împotriva
vrăjmașului, se va răboi pentru
tine.

17. Bărbatul bun se pune chezaș
pentru aproapele său; iar cel ce a
pierdut rușinea, părăsi'l-va pre el.

18. Binele, care și l-a făcut cheza-
șul să nu-l uiți, că și-a dat suflet-
ul său pentru tine.

19. Binele chezașului îl strică păcă-
tosul, și cel nemulțămitor în cuget,
părăsește pre cel ce l-a izbăvit pre el.

20. Chezășia pre mulți drepți i-a
pierdut, și i-a clătit pre ei ca va-
lurile mării.

21. Pre bărbați puternici i-a scos
din case, și i-a făcut să răfăcească
pe la neamuri streine.

22. Păcătosul căzând în chezășie
și gonind prilejuri, va cădea în ju-
decată.

23. Ajută pre aproapele tău după
puterea ta, și'ți ia aminte fie să nu
cazi.

24. Temeiul vieții omului este apa,
pâinea, haina și casa, care'l acopere.

25. Mai bună este viața săracului
supt acoperemânt de scânduri, de-
cât oște luminată în streini.

26. Spre mic și spre mare, iiii vo-
litor de bine.

27. Rea viață este din casă în casă,
și unde te vei sălășlui, nu vei des-
chide gura ta.

28. Ospătă-vei și vei adăpa ne-
mulțămitori, și pre lângă acestea
amărăciuni vei auzi:

29. Mergi nemernice, împodobește
masa, și cu ce va fi în mâna ta hră-
nește-mă.

30. Ieși nemernice dinaintea cinstei, că mi-a venit oaspete fratele meu și'mi frebuește casa.

31. Grele sunt acestea omului, care are minte: certarea casei și impunerea datornicului.

CAP. 30.

Despre certarea și învățătura pruncilor. Îngrijirea sănătății. Veselia și înfrânarea.

Cel ce iubește pre fiul său, îl bate, cea mai pre urmă să se bucure de el.

2. Cel ce ceartă pre fiul său, folos va avea de el, și între cei cunoscuți se va lăuda pentru el.

3. Cel ce învață pre fiul său, înfărtă pre vrăjmași, și înaintea prietinelor se va bucura pentru el.

4. Murit a tatăl lui, și ca și cum n'ar fi murit, pentrucă asemenea luiș a lăsat după sine.

5. În viața sa a văzut și s'a bucurat, și la moartea sa nu s'a înfristat.

6. Asupra vrăjmașilor a lăsat izbânditor, și prietinelor răsplătitor de har.

7. Cel ce este moale cu fiul său, va lega ranele lui, și de toată strigarea se vor turbura cele din lăuntru ale lui.

8. Calul neînvățat se face nesilnic, și fiul slobod se face obraznic.

9. Hărănește pre fiul tău și te va înfricoșă, joacă-te cu el și te va înfristă.

10. Nu râde cu el, ca nu împreună cu el să te doară, și mai pre urmă să fi se strepezească dinții.

11. Nu'i dă lui volnicie la tinerețe, și nu frece cu vederea greșalele lui.

12. Pleacă grumazul lui la tinerețe, și frânge coastele lui până este prunc, ca nu cumva învârtoșindu-se să nu te asculte.

13. Ceartă pre fiul tău, și'l fă să lucreze, ca să nu se poticnească întru rușine.

DESPRE SĂNĂTATE

14. Mai bun este săracul sărătos și tare cu puterea, decât bogatul care are trupul său rănit.

15. Sănătatea și buna tărie, mai bună este decât tot aurul, și trupul cel sănătos și cu putere, decât avuștea nenumărată.

16. Nu este mai bună avuștea decât sănătatea trupului, și nu este bucurie mai mare decât bucuria inimii.

17. Mai bună este moartea, decât vieașa amară sau decât boala stafornică.

18. Bunătăți multe vărsate împrejurul gurei cei închise, ca bucatele cele puse la mormânt,

19. Ce iolosește idolului jertfa? Că nici nu mănâncă, nici nu miroase; așa este pre care îl gonește Domnul.

20. Cei ce vede cu ochii și suspină, este ca și scopitul, care înbrășișează pre fecioară și suspină.

21. Nu dă spre înfristare sufletul tău, și nu te necăji pre tine cu statul tău.

22. Veselia inimii este vieașa omului, și bucuria omului este îndelungarea zilelor lui.

23. Iubește'ți sufletul tău și'ți mângâie inima ta, și departe dela tine gonește înfristarea.

24. Că pre mulți l-a omorât înfristarea, și nu este folos întru ea.

25. Pisma și mânia împușinează zilele, și grija aduce bătrâneșele mai înainte de vreme.

CAP. 31.

Despre bogăție și sărăcie. Reguli pentru ospete. Ingrijirea de sănătate și cumpătarea vinului.

Privegherea avuției topește trupul, și grija ei strică somnul.

2. Grija privegherii va cere admire, și boala grea deșteaptă somnul.

3. Ostentivitatea bogatului strângând bani, și întru odihna sa se satură de desfătărilor sale.

4. Se ostenește săracul întru împușinarea vieții, și în odihnă lipsit se face.

5. Cel ce iubește aurul, nu se va îndreptă, și cel ce aleargă după stricăciune, sătura-se-va de ea.

6. Mulți au căzut pentru aur, și înaintea lor le-a fost pierirea lor.

7. Lemn de împiedecare este celor ce'i jertesc lui; și tot cel fără de minte se va prinde într'însul.

8. Fericit este bogatul, care s'a aflat fără de prihană, și după aur n'a umblat.

9. Cine este acesta? Și'l vom ferici pre el, că a făcut minunate întru poporul său.

10. Cine s'a lămurit cu el, și s'a făcut desăvârșit, și i-a fost lui spre laudă?

11. Cine este care a putut călca porunca și n'a călcat? Și a putut face rău și n'a făcut?

12. Întări-se-vor bunățile lui, și milosteniile lui le va povesti adunarea.

13. Când șezi la masă mare, să nu deschizi spre ea gâtlejul tău,

14. Și să nu zici: multe sunt puse pre masă; adu-ți aminte, că rău lucru este ochiul viclean.

15. Mai rău decât ochiul, ce s'a făcut? Pentru aceea înaintea a toată fața lăcrămează,

16. Să nu-ți întinzi mâna unde el se va uită, și să nu-ți bagi mâna cu el în blid.

17. Din tine însuși cunoaște ale aproapelui și de tot lucrul gândește.

18. Mânâncă ca un om cele ce sunt puse înaintea sa, și nu clefăi, ca să nu te faci urât.

19. Incețază mai întâiu pentru învățatură, și nu fii nesăfios ca să nu smintești.

20. Și când șezi între mai mulți, să nu întinzi mâna ta mai înainte de ei.

21. Omului învățat, destul este puțin și întru așternutul său nu va răsufli anevoie.

22. Cu somn sănătos se odihnesc mâțele celui cumpătat; se scoală dimineața, și sufletul lui cu el.

23. Truda privegherei și a greșii și căpierea cu omul cel nesăfios.

24. Și de te-ai silit în mâncări, scoală-te la mijlocul mâncării și te vei odihni.

25. Ascultă-mă fiule! Și bagă-mă de seamă, și mai pre urmă vei afla cuvintele mele.

26. Întru toate lucrurile tale fii sărguitor și toată nepuința nu te va întâmpina.

27. Pre cel strălucit în pâini, bine'l vor cuvânta buzele și mărturia bunății lui este credincioasă.

28. Asupra pâinei cei rele va cărți cetatea, și mărturia răutății ei este adevărată.

29. La vin nu te face viteaz, că pre mulți i-a pierdut vinul.

30. Cuptorul ispitește călitura în stâmpărare; așa vinul inimile trușilor în vrajbă.

31. Intocmai cu vieșă este omului vinul, de'l vei bea pre el cu măsură sa.

32. Ce vieșă este celui lipsit de vin? Că acesta s'a făcut, ca să vesească pre oameni.

33. Bucuria inimii și veselia sufletului este vinul, când se bea la vreme cu măsură.

31. 33. Psalm 103, 16.

34. Amărăciune sufletului este vinul, când se bea mult, sfezi și căderi face.

35. Beția înmulțește mânia celui fără de minte spre împiedecare, și împușinează virtutea și agonisește rane.

36. La ospățul vinului să nu muștri pre aproapele tău, și să nu'l defaimi pre el la veselie lui.

37. Cuvânt de batjocură să nu'i zici lui, și să nu'l necăjești pre el cerându'i.

CAP. 32.

Urmarea învățăturei. Cum se păstrează sănătatea. Respectul bătrânilor. Credința în sine și în Dumnezeu.

Povăzuitor te-ai pus pre tine, nu te sinea mare, fii între ei ca și unul dintre ei.

2. Grijește de ei și apoi șezi, și după ce vei face toate cele ce trebuie, culcă-te.

3. Ca să te veselești de ei, și pentru podoabă să iei cunună.

4. Grăiește cela ce ești mai bătrân, că se cade fle, cu bună știință, și să nu împiedeci muzica.

5. Unde nu este ascultare, nu vără să graiuri, și când nu este vreme, nu te arată înțelept.

6. Pecete de antracs pre podoabă de aur este întocmirea cântăreșilor la ospățul vinului.

7. Pecete de smaragd cu meșteșug de aur este glasul cântăreșilor la vinul cel dulce.

8. Grăiește fânărul când ai lipsă; abia de două ori de te vei întrebă.

9. Strângeți cuvântul, cu pușine multe, fii ca și cum ai ști și ca și cum ai face.

10. Între cei mai mari nu te face ca și cum ai fi asemenea lor, și altul grăind, nu vorbi multe.

11. Înaintea frăsnetului grăbește fulgerul; și înaintea celui rușinos va merge harul.

12. La vreme te scoală, și nu fii cel mai de pre urmă; aleargă acasă, și nu fii leneș.

13. Acolo te joacă și'i fă cugetele tale, și să nu greșești cu cuvânt trufaș.

14. Și pentru acestea binecuvintează pre cel ce te-au făcut pre tine, și te veselește din bunățiile lui.

15. Cel ce se teme de Domnul, va primi învățătura, și cei ce mănecă, află-vor bunăvoință.

16. Cel ce caută legea, sătură-se-va dela ea, și cel ce se fășarnicește, se va împiedică într'însa.

17. Cei ce se tem de Domnul, află-vor judecată, și îndreptări ca lumina vor aprinde.

18. Omul păcătos se ferește de muștrare, și după voea lui își va afla potrivire.

19. Bărbatul cel de sfat nu va părăsi cugetarea; iar cel strein și trufaș nu se va teme de frică, de va și face ceva fără de sfat.

20. Fără de sfat nimic să nu faci; și după ce faci, să nu'i pară rău.

21. Pre cale surpată nu merge, ca să nu te împiedici de pietriș.

22. Nu te încrede căii cei neștiute, și de filii tăi te păzește.

23. În tot lucrul crede sufletului tău, că aceasta este paza poruncilor.

24. Cel ce crede legii, ascultă de porunci; și cel ce nădăjduște spre Domnul, nu se va lipsi.

CAP. 33.

Dumnezeiasca înțelepciune pre unii îi înalță, iar pre alții îi smerește. După dreaptă judecată, bărbatul înțelept nu se supune neînțelepțește fiului său, nici femeii, nici altcuiva.

Pre cel ce se teme de Domnul, nu'l va întâmpină răul, fără nu-

mai ispită, și iarăși îl va izbăvi pre el.

2. Bărbatul înțelept nu va urî legea; iar cel ce se fățărniceste întru'nsa, este ca corabia în furtună.

3. Omul înțelept va crede legii, și legea va fi lui credincioasă.

4. Ca întrebarea dreptilor gătește cuvântul, și așa te vei ascultă, leagă împreună învățătura și răspunde.

5. Ca roata carului este inima nebunului, și ca osia pre care se întoarce, este gândul lui.

6. Ca calul armăsar este prietenul hulilor, supt tot cel ce șade pre el rânchiază.

7. Pentruce zi pre zi întrece, și toată lumina zilei anului dela soare este?

8. Cu știința Domnului s'au osebit, și au schimbat vremi și prăznuri.

9. Dintru ele unele le-au înălțat și le-au sfințit; altele le-au pus în numărul zilelor.

10. Și toți oamenii sunt din fărână, și din pământ s'au zidit Adam.

11. Cu mulțimea științei Domnul i-au osebit pre ei, și au schimbat căile lor.

12. Dintru ei au binecuvântat și au înălțat, și dintru ei au sfințit și i-au apropiat la sine.

13. Dintru ei au blestemat și au smerit, și i-au scos pre ei din lăcașurile lor.

14. Ca lutul olarului în mâna lui; toate căile lui după bună plăcerea lui.

15. Așa sunt oamenii în mâna celui ce i-au făcut pre ei, ca să le dea lor după judecata sa.

16. Improfiva răului este binele, și improfiva morții vieața.

17. Așa și improfiva cuviosului, cel păcătos.

18. Așijderea privește la toate lu-

crurile celui prea înalt, două, două, și unul împotriva altuia.

19. Și eu mai pre urmă am priveghiat, și am moștenit de tot ca dela început.

20. Ca cel ce adună în vie pre urma culegătorilor, cu binecuvântarea Domnului am ajuns, și ca cel ce culege am umplut ieasca.

21. Socotiți, că nu numai pentru mine singur m'am ostenit; ci și pentru toți cei ce caută învățătura.

22. Ascultați-mă pre mine mai marii poporului, și povățuitorii adunării băgați în urechi.

23. Fiului și mulerii, fratelui și prietenului, în vieața ta să nu dai putere asupra ta.

24. Și banii tăi să nu'i dai altuia, ca nu cumva să'ți pară rău și să te rogi pentru ei.

25. Până trăești și este suflet întru tine, nici unui trup nu te supune.

26. Că mai bine este, ca fiii tăi să se roage de tine, decât tu să cauți la mâinile lor.

27. Intru toate lucrurile tale fii săvârșitor, nu dă hulă întru mărirea ta.

28. În ziua sfârșitului zilelor vieții tale și la vremea morții tale, să împarți moștenirea ta.

DESPRE SLUGI.

29. Mâncare, toiag și povară la măgar; iar la slugă pâine, certare și lucru.

30. Lucrează cu sluga și vei afla odihnă; siobozi mâinile lui și va cercă slobozenie.

31. Jugul și hamul pleacă grumajii și pre sluga cea rea legăturile și caznele.

32. Pune'l pre el la lucru, ca să nu șează fără de lucru, că multă răutate a învățat lenevirea.

33. La lucru pune'l pre el, pre-

cum se cade lui, și de nu te va ascultă, îngreuiază obezile lui.

34. Și să nu prisosești preste tot trupul, afară de cale și fără de judecată nimica să nu faci.

35. De ai slugă, să fie ca tine, că cu sânge l-ai câștigat pre el.

36. De ai slugă, grijește'l pre el ca și pre tine însuși, că, ca de sufletul tău vei avea de el lipsă.

37. De'l vei necăji pre el și sculându-se va fugi, în care parte de loc îl vei căută pre el?

CAP. 34.

Deșertăciunea visurilor și a vrăjilor; nădejdea în Dumnezeu; ajutorința săracului și simbria slugii.

Deșarte nădejdi și mincinoase sunt Domnului celui neînțelegător, și visurile fac pre cei neînțelepți să sboare.

2. Ca și cel ce se prinde de umbră și aleargă după vânt; așa este și cel ce crede visurilor.

3. Aceasta asemenea acestuia, vederea visurilor asemănarea ieșii înaintea ieșii.

4. Dela cel necurat, ce se va curăți? Și dela minciună, ce se va adeveri?

5. Vrăjile și descântăturile și visurile, deșarte sunt, precum și aceea ce este gata a naște i se nălucește inima.

6. De nu vor fi trimise dela cel prea înalt, ca să te cerceteze, să nu dai inima ta spre ele.

7. Că pre mulți i-au înșelat visurile și au căzut cei ce au nădăduit într'însele.

8. Fără de minciună se va săvârși legea, și înțelepciunea este săvârșire gurii cei credincioase.

9. Omul învățat multe a cunoscut și cel ce multe știe, înțelepțește va grăi.

10. Cel ce nu s'a ispitit, puține

știe, iar cel ce a nemernicit, a înmulțit înțelepciunea.

11. Multe am văzut întru nemernicia mea și mai mult decât cuvintele mele este înțelegerea mea.

12. De multe ori până la moarte am avut primejdie și m'am mântuit prin acestea.

13. Duhul celor ce se tem de Domnul, va fi viu, pentru că nădejdea lor este spre cel ce'i mântuește pre ei.

14. Cel ce se teme de Domnul, nu se va înfricoșă și nu se va speria, că ei este nădejdea lui.

15. Fericit este sufletul celui ce se teme de Domnul.

16. Și în cine razimă și cine este întărirea lui?

17. Ochii Domnului preste cei ce'l iubesc pre el, scuteală pufernică și întărire vârtoasă.

18. Acoperemânt de căldură și acoperemânt de către amiază zi, pază de către împiedecare și ajutor de către cădere.

19. Cel ce înalță sufletul și luminează ochii, dând vindecare, viață și binecuvântare.

20. Cel ce jertfește din nedrept, prinos hulit este lui și nu sunt spre bună vrere huliturile celor fără de lege.

21. Nu bine voește cel prea înalt în darurile necredincioșilor; nici înmulțirea jertfelor curățește păcatele.

22. Cel ce aduce jertfă din averea săracilor, junghie pre fiu înaintea tatălui său.

23. Pâinea celor lipsiți este viața săracilor, și cel ce o iă pre aceasta, omul sângiurilor este.

24. Cel ce iă hrana cea de lipsă, este ca cel ce omoară pre aproa-

34. 18. Isaia 4, 5.

21. Pilde 15, 8; 21, 27; Amos 5, 22;

24. A 2 Lege 24, 14.

pele său, și cel ce oprește simbria slugii, ca cel ce varsă sânge.

25. Când unul zidește și altul strică, ce folos fac, fără numai se ostenesc.

26. Când unul se roagă și altul blestemă, al cui glas va auzi Stăpânitorul?

27. Cel ce se spală dela mort și iarăși se aține de el, ce i-a folosit lui spălarea sa?

28. Așa omul cel ce postește întru păcatele sale și iarăși merge și face aceleași.

29. Rugăciunea lui, cine o va ascultă? Și ce a folosit smerindu-se pre sine?

CAP. 35.

Despre jertfele plăcute și neplăcute lui Dumnezeu. Mângâierea văduvelor, săracilor și orfanilor.

Cel ce păzește legea, înmulțește jertfele.

2. Jertfește jertfă de mântuire cel ce ia aminte la porunci.

3. Și cel ce mulțamește, ca cel ce aduce iaină curată de grâu; și cel ce face milostenie, ca cel ce jertfește jertfă de laudă.

4. Plăcut este Domnului când te depărtezi de răutate, și jertfă de curățenie este când te desparți de strâmbătate.

5. Să nu te ivești în fața Domnului deșert, că toate acestea sunt pentru poruncă.

6. Aducerea dreptului, unge jertfelnicul, și mirosul ei, bun este înaintea celui prea înalt.

7. Jertfa bărbatului drept este primită, și pomenirea ei nu se va uita.

8. Cu ochiu bun slăvește pre Domnul, și să nu împușinezi pârga mâinilor tale.

9. Totdeauna când dai, fii cu față voioasă și cu bucurie sfințește ze-ciuiala.

10. Dă celui prea înalt, precum și-au dat el, și cu ochiu bun, câștigui mâinii.

11. Că Domnul răsplătitor este, și cu șapte părți va răsplăti fie.

12. Nu osteni cu daruri, că nu le va primi.

13. Nu nădăjdui în jertfa nedreaptă, că Domnul judecător este, și nu este la el mărirea feșii.

14. Nu va primi Domnul fața, care este asupra săracului, iar rugăciunea celui asuprit o va ascultă.

15. Nu va trece cu vederea rugăciunea sărmanului, nici pre văduvă când va vărsa graiu.

16. Au nu curg lacrămile văduvei pre obraz? Și strigarea ei asupra celui ce le-au scos pre ele?

17. Cel ce slujește lui Dumnezeu, cu bunăvoință primi-se-va, și rugăciunea lui până la nori va ajunge.

18. Rugăciunea celui smerit, norii va pătrunde și nu se va mângâia până nu se va apropiea.

19. Și nu se va depărta până ce va socoti cel prea înalt, și va face judecată cu dreptate și va face judecată.

20. Și Domnul nu va zăbovi, nici va îndelungă mânia preste ei, până ce va zdrobi mijlocul ocelor nemilosivi.

21. Și neamurilor va răsplăti izbândă, până ce va strică mulțimea baijocoritorilor, și schiptrurile nedrepșilor le va zdrobi.

22. Până ce va răsplăti omului după lucrurile lui, și lucrurilor oamenilor după gândurile lor.

23. Până ce va judecă judecata poporului său, și i va veseli pre ei cu mila sa.

27. Numere 19, 11—16.

35. 2. 1 Imp. 15, 22.

4. Ierem. 7, 2; 26, 13. 6. A 2 Lege 16, 17.

11. Iov 34, 19; Infelep. 6, 8; Fapte 10, 24; Rom. 2, 11; Galaf. 2, 6.

20. 1 Petru 1, 17.

24. Frumoasă este mila în vremea necazului lui, ca norii cei de ploaie în vremea secetii.

CAP. 36.

Rugăciunea pentru Israeliteni și pentru sfânta cetate cea asuprită de neamurile streine. Laudele femeii cei bune și înțelepte.

Miluește-ne pre noi stăpâne Dumnezeuul tuturor, și caută,

2. Și trimite frica ta preste toate neamurile.

3. Ridică mâna ta preste neamurile cele streine, ca să vadă puterea ta.

4. Precum înaintea lor te-ai sfințit întru noi, așa și înaintea noastră te mărește întru ei.

5. Ca să te cunoască pre tine, precum și noi te-am cunoscut; că nu este Dumnezeu afară de tine Doamne.

6. Innoește semnele și schimbă minunile.

7. Mărește mâna ta și brațul cel drept.

8. Deșteaptă mâniea și varsă iuțimea.

9. Pierde pre vrăjmaș și strică pre împotivnic.

10. Grăbește vremea și'ți adu aminte de jurământ, ca să se povestească măririle tale.

11. De iuțimea focului să se mistuiască cei ce a scăpat, și cei ce fac rău poporului tău, să aile pierzare.

12. Zdrobește capetele boierilor vrăjmașilor, cari zic: nu este afară de noi.

13. Adună toate neamurile lui Iacov, inima luminată și bună se nevoește spre mâncările sale.

14. Miluește Doamne poporul, care se chiamă cu numele tău, și pre Israel, pre care cu nașterea cea din tâu l-ai asemănat.

15. Milostivește-te spre Ierusalim cetatea sfințirei tale, cetatea odihnei tale.

16. Uplete Stonul, ca să înalțe graiurile tale, și de mărire pre poporul tău.

17. Dă mărturie lucrurilor tale celor din început, și deșteaptă prorociile cele ce sunt întru numele tău.

18. Dă plată celor ce te așteaptă pre tine, și prorocii tăi credincioși să se afile.

19. Ascultă Doamne rugăciunea celor ce se roagă ție pentru poporul tău, după binecuvântarea lui Aron, ca să cunoască toți cei de pre pământ, că tu Doamne ești Dumnezeuul veacurilor.

20. Toată mâncarea primește pân-tecele, însă este o bucată mai bună decât altă bucată.

21. Gâtlejul cu gustul alege bucatele vânatului; așa inima cea înțeleaptă, cuvintele cele mincinoase.

22. Inima îndărătnică aduce mahnire, însă omul cel învățat va răsplăși ei.

23. Pre tot bărbatul va primi muieră și este fată mai bună decât altă fată.

24. Frumusețea muerii veselește fața și covârșește toată pofta omului.

25. De este pre limba ei milă și blândețe, nu este bărbatul ei ca fiii oamenilor.

26. Cel ce'și câștigă muiere, începe la agonisiță ajutor după sine și stâlp de odihnă.

27. Unde nu este gard, se va je-fuî agoniseala; și unde nu este muiere, suspină cel rățăcit.

28. Că cine va crede tâlharului celui sprinten, care umblă din cetate în cetate? Așa și omului care n'are cuib și sălășluește ori unde înserează.

CAP. 37.

Să se deosebească prietinii cei adevărați de cei mincinoși, și sfetnicii cei dreپți de cei fățarnici; despre înfrânarea în mâncări.

Tot prietinel zice: eu am ținut prieteșugul cu el; dar este prietinel numai cu numele prietinel.

2. Au nu rămâne până la moarte întristare, când soful și prietinel se întoarce la vrajbă?

3. O rău gând! De unde te răsturnași să acoperi uscatul cu vicleșug?

4. Soful cu prietinel trăesc bine în veselie; iar în vremea necazului se face împotivnic.

5. Soful cu prietinel împreună se ostenesc pentru pânțece și înainte răsboiului va luă pavază.

6. Să nu uii pre prietinel în sufletul tău și să nu'l uii pre el întru averile tale.

7. Tot sfetnicul își laudă statul; ci este care dă stat pentru sine.

8. Păzește'ți sufletul tău de sfetnic și cunoaște întâiu, care este lipsa lui, că el pentru sine va sfătul.

9. Ca nu cumvâ să arunce sorfi asupra ta și să zică ție: bună este calea ta și va stă împreajmă ca să vază ce se va întâmplă ție.

10. Nu te sfătul cu cel ce te trece cu vederea, și de cel ce'ți pismuește soaria, ascunde'ți statul tău.

11. Cu muierea despre împotivă râvnitoarea sa, nici cu cel fricos despre răsboiu.

12. Nici cu negușătorul despre schimb, nici cu cel ce cumpără despre vânzare.

13. Nici cu cel pismaș despre mulțămită, nici cu cel nemilostiv despre îndurare.

14. Nici cu cel leneș despre tot lucru, nici cu sluga cea de casă despre săvârșire, nici cu sluga cea leneșe despre multa lucrare.

15. Despre nimic nu te sfătul cu aceștia; ci cu bărbatul cel cuvios fii adeseori, pe care îl vei cunoaște, că ține poruncile Domnului.

16. Al căruia suflet este ca și sufletul tău, și de vei cădeă, îl va dureă împreună cu ține.

17. Statul inimii îl întărește, că nu'ți este ție mai credincios altul decât acela.

18. Că sufletul omului se obișnueste uneori a vesti mai mult decât șapte privitori, cari șad în loc înalt la priveștițe.

19. Și întru toate acestea te roagă celui prea înalt, ca să îndrepteze întru adevăr calea ta.

20. Inceputul a tot lucrul este cuvântul, și înainte de toată fapta este statul.

21. Urma mutării inimii este fața, în patru părți răsare: binele și răul, vieața și moartea și limba pururea stăpânește pre acestea.

22. Este om înțelept, care pre mulți învață și sufletului său este fără de folos.

23. Cel ce arată înțelepciune în cuvinte urăcioase, acesta se va lipsi de toată hrana.

24. Că nu s'a dat lui dar dela Domnul; că de toată înțelepciunea este lipsit.

25. Că este înțelept sufletului său, și rodirile înțelegerii lui în gură sunt crezute.

26. Bărbatul înțelept învață pre poporul său, și rodirile înțelegerii lui sunt credincioase.

27. Bărbatul înțelept umpleă-se-va de binecuvântare și'l vor fericî pre el toți cei ce'l vor vedeă.

28. Vieața omului în numărul zilelor, și zilele lui Israil nenumărate.

29. Cel înțelept întru poporul său va moșteni credința și numele lui în veac va fi viu.

37. 21. Pilde 18, 21.

30. Fiule! În viața ta ispitește'ți sufletul tău, și vezi ce este lui rău și nu'i dă lui.

31. Că nu foarte tuturor folosesc, și nu tot sufletul întru tot bine voește.

32. Nu îți nesăfios întru toată desfătăciunea și nu te aplecă la mâncări multe.

33. Că în mâncările cele multe va fi durere, și nesașiul va veni până la îngreșare.

34. Pentru nesașiul mulți au pierit; iar cel înrânat își va înmulți viața.

CAP. 38.

Despre doftori și leacuri în boală; cum trebuie a plânge pentru morți, ce să gândești la îngropăciuni; despre meșteșuguri și lucrarea pământului.

Cinstește pre doftor cu cinstea lui pentru trebuințe, că și pre el l-au făcut Domnul.

2. Că dela cel prea înalt este leacul, și dela împărat va lua dar.

3. Știința doftorului înălță-va capul lui, și înaintea celor mari va fi minunat.

4. Domnul au zidit din pământ leacurile, și omul înțelept nu se va scârbi de ele.

5. Au nu din lemn s'a îndulcit apa, ca să se cunoască puterea lui?

6. Și el au dat oamenilor știință, ca să se mărească întru minunile lui.

7. Cu acestea tămăduiește și ridică durerea lui.

8. Făcătorul de unsori cu acestea va face amestecare, și nu este sfârșit lucrurilor lui, și pace dela el este prese fața pământului.

9. Fiule! În boala ta nu îți nebăgător de seamă; ci te roagă Domnului, și el te va tămădui pre tine.

10. Depărtează păcatul și îndrep-

tează mâinile, și de tot păcatul curățește inima ta.

11. Dă miros cu bună mireasmă și pomenire de făină de grâu, și unge jerfa ta ca și cum n'ar fi nimic.

12. Și doftorului dă'i loc, că și pre el l-au făcut Domnul, și să nu se depărteze dela tine, că și de el ai trebuință.

13. Că este vreme când și în mâinile lor este miros de bună mireasmă.

14. Că și ei se vor ruga Domnului, ca să le dea lor odihnă și sănătate spre viață.

15. Cel ce păcătuiește împotriva Făcătorului său, cădeă-va în mâinile doftorului.

16. Fiule! Pentru cel mort slobozi lacrimi, și ca și cum ai fi pățimit grele, începe plângere.

17. Și după obiceiul lui acopere trupul lui, și nu trece cu vederea îngropăciunea lui.

18. Amară plângere fă și fierbinte îanguire.

19. Și te jelește după vrednicia lui, o zi sau două pentru clevetirea, și te mângăe de întristare.

20. Că din întristare vine moarte, și întristarea inimii slăbește virtutea.

21. Întru necaz rămâne împreună și întristarea; iar viața săracului este după inimă.

22. Nu dă întristăciunei inima ta, ci o depărtează pre ea, aducându'ți aminte de cele de pre urmă.

23. Și nu uită, că nu este întoarcere, și acestuia nu vei folosi, și fie însuși vei face rău.

24. Adu'ți aminte de judecata lui, că așa va fi și a ta; mie ieri, și fie astăzi.

25. Cu odihna morfului fă să înceteze pomenirea lui, și te mângăe despre el pentru ieșirea duhului lui.

26. Înțelepciunea cărturarului pre încet se câștigă, și care puțin ia aminte la lucrul său se va înțelepși.

27. De ce înțelepciune se va umplea cel ce ține plugul, și se fălește cu strămurarea boldului?

28. Cel ce mână boii și se învăluște în lucrurile lor și vorba lui este de fiii taurilor.

29. Inima lui va da să întoarcă brazda, și priveghierea lui va fi despre hrana boilor.

30. Așa este fiecare meșter de lemn, și mai marele meșterilor, care noaptea ca și ziua o petrece.

31. Cel ce sapă săpături de peceși, gândul lui este cum să schimbe chipurile.

32. Inima sa o va sili, ca să asemene zugrăveala și priveghierea lui, ca să săvârșască lucrul.

33. Așa meșterul de fier șezând lângă năcovalnă se deprinde cu greutatea fierului.

34. Aburul focului va învărtoșa carnea lui, și cu înfierbântarea căminului se va lupta.

35. Sunetul ciocanului va înnoi urechia lui, și ochii lui la asemănarea uneltei.

36. Inima sa o va pune spre săvârșirea lucrurilor, și priveghierea lui este ca să împodobească după ce'l săvârșește.

37. Așa olarul șezând la lucrul său, și învărtind cu picioarele sale roata,

38. Pururea are grije de lucrul său, ca lucrarea lui să fie multă.

39. Cu mâinile sale va închipui lutul, și înaintea picioarelor va înduplecă virtutea sa.

40. Inima sa o va da ca să săvârșască netezirea și priveghierea lui, ca să curețe căminul.

41. Toți aceștia întru mâinile lor nădăduesc, și fiecare întru meșteșugul său este înțelegător.

42. Fără de aceștia nu se zidește cetatea, nici vor lăcuți, nici vor umblă.

43. Și la adunare nu vor trece mai sus; și așezământul judecății nu'l vor socosi, nici vor arăta dreptate și judecata.

44. Și în pilde nu se vor afla.

45. Ci zidirea veacului vor întări, și pofa lor este lucrarea meșteșugului.

46. Afară de cel ce și dă sufletul său, și cugetă în legea celui prea înalt.

CAP. 39.

Cel înțelept cercă cuvintele și faptele celor de demult; se pomenesc datoriile înțeleptului. Dumnezeu întru toate să se laude, lucrurile lui desăvârșit.

Înțelepciunea tuturor celor de demult o va cercă cel înțelept și în prorocii se va îndeletnici.

2. Graiurile bărbașilor celor vestiji le va păzi, și va străbate cuvintele cele încurcate.

3. Ascunsele pildelor le va cercă, și în tainele gâciturilor va petrece.

4. În mijlocul celor mari va sluji, și înaintea povățuitorilor se va arăta.

5. În pământul neamurilor streine va umblă, că cele bune și cele rele întru oameni ispitește.

6. Inima sa o va adaoge a mâncă către Domnul cel ce l-au făcut pe el, și înaintea celui prea înalt se va ruga.

7. Va deschide gura sa întru rugăciune, și pentru păcatele sale se va ruga.

8. De va vreă Domnul cel mare, de duhul înțelegerii se va umplea.

9. Acesta ca ploaia va vărsa cuvintele înțelepciunii sale, și întru rugăciune se va mărturisi Domnului.

10. Acesta va îndreptă sfatul lui și știința, și întru cele ascunse ale lui va cugetă.

11. Acesta va arăta învățătura dascăliei sale, și în legea legăturii Domnului se va lăuda.

12. Lăudă-vor înțelepciunea lui mulți; până în veac nu se va stinge.

13. Nu va pieri pomenirea lui, și numele lui va fi viu în neamurile neamurilor.

14. Înțelepciunea lui o vor spune neamurile, și lauda lui o va vesti adunarea.

15. De va rămâne, nume'și va lăsa mai mult decât o mie; și de va odihni, își agonisește luiș.

16. Încă cele ce le-am gândit le voiu grai, și ca luna plină m'am umplu.

17. Ascultăți-mă pre mine liii cei cuvioși, și odrășiți ca și trandafirul ce crește spre curgerea apei.

18. Și ca tămâea bine mirosiți miros, și înfloriți floare ca crinul.

19. Dați miros, și lăudați cu cântare, binecuvântați pre Domnul întru toate lucrurile.

20. Dați mărire numelui lui, și vă mărturisii întru lauda lui cu cântările buzelor și cu alăute, și așa să ziceți întru mărturisire:

21. Lucrurile Domnului toate sunt foarte bune, și toată porunca în vremea sa va fi.

22. Și nu este pentru ce să zici: ce este aceasta? Că toate în vremea sa se vor cercă.

23. De cuvântul lui a stătut apa ca stogul, și de graiul gurei lui adunările apelor.

24. Întru porunca lui toată bunăvoință este, și nu este cine să împușineze mântuirea lui.

25. Lucrurile a tot trupul înaintea lui sunt, și nimic nu se poate ascunde de către ochii lui. Din veac în veac au privit, și nimic nu este minunat înaintea lui.

39. 21. Fac. 1, 31; Marcu 7, 37; Fac. 8, 3.

26. Nu pot zice: ce este aceasta? Pentru ce este aceasta? Că toate pentru folosul lor sunt făcute.

27. Binecuvântarea lui a acoperit pământul ca un rîu, și ca un potop uscatul l-a îmbătat.

28. Așa mâniea lui o vor moșteni neamurile, precum au prefăcut apele întru sărătură.

29. Căile lui, celor cuvioși sunt drepte, iar celor fărădelege împiedicări,

30. Cele bune, celor buni s'au zidit din început, iar celor păcătoși; cele rele.

31. Începutul a toată trebuința vieții omului este: apa, focul și fierul și sarea și făina de grâu și mielea și laptele, sângele strugurului și untuldelemn și haina.

32. Acestea toate celor cuvioși întru bunătați vor fi; iar celor păcătoși întru cele rele se vor întoarce.

33. Sunt dhuri făcute pentru ca să facă izbândă, și întru mânia lor au întărit bătăile lor.

34. Și în vremea săvârșirii vor vărsa țărnia, și mânia celui ce i-au făcut pre ei o vor încetă.

35. Focul și grindina și foametea și moartea, toate acestea spre izbândire sunt făcute.

36. Dinții hiarelor și scorpiile și șerpii și sabie izbânditoare ca să piearză pre cei necredincioși.

37. Întru porunca lui se vor vesele, și pre pământ la trebi se vor găsi, și în vremile sale nu vor trece cuvânt.

38. Pentru aceea din început m'am întărit și am cugetat, și în scrisoare am lăsat.

39. Toate lucrurile Domnului bune și tot folosul în vremea sa îl vor da.

40. Și nu se poate zice: aceasta este mai rea decât aceea, că toate în vremea sa se vor adeveri.

41. Și acum cu toată inima și gura

lăudași și binecuvântași numele Domnului.

CAP. 40.

*Indemnare spre lauda lui Dumnezeu.
Tânguire despre ticăloșia oamenilor răi.*

Necaz mare s'a făcut la tot omul și jug greu preste fiii lui Adam.

2. Din ziua ieșirii din pântecel mumei lor până în ziua înfoarcerei la muma tufuror.

3. Gândurile lor; frica inimei, cugețarea așteptărei, ziua săvârșirei.

4. Dela cel ce șade pre scaun cu mărire și până la cel smerit, în pământ și cenușe.

5. Dela cel ce poartă iachini și cunună și până la cel ce se îmbracă cu pânză groasă.

6. Mânia și râvna și turburarea, învăluiala și frica morței și pisma și pricirea, și în vremea odihnei întru așternut somnul nopței gândul lui îl schimbă.

7. Pușin ca o nimic la odihnă și de aici în somn ca în zilele strejuirii.

8. Măhnit de vederea inimei sale, ca și cum ar fi scăpat dela fața rășboiului,

9. În vremea mântuirii sale se scoală, și se minunează nevăzând nici o frică.

10. Preste tot trupul dela om până la dobitoac; iar preste păcătoși cu șapte părți.

11. La acestea moartea și sângele, pricirea și sabia, asupra și foame, zdrobire și bătae.

12. Asupra celor fărădelege s'au zidit acestea toate; și pentru ei s'au făcut potopul.

13. Toate câte sunt din pământ, în pământ se întorc, și cele ce sunt din ape, în mare se întorc.

14. Tot darul și strămbătatea se

va șterge; iar credința în veac va stă.

15. Bani nedreptilor, ca riul vor secă și ca frâșnetul cel mare în ploaie va răsună.

16. Când va deschide el mâinile sale, se va veseii, așa cei ce calcă legea până în sfârșit vor pieri.

17. Semințiile celor necredincioși nu vor înmulți ramurile; ci ca rădăcinile cele necurate pre piatră vârtosă vor fi.

18. Preste toată apa și țărmurile riului, mai 'nainte de toată buruiana se smulg.

19. Harul ca Raiul întru binecuvântări; și milostenia în veac rămâne.

20. Vieța celui destul lucrător se va îndulci; și mai mult decât amândouă cel ce află comoară.

21. Fiii și zidirea cetăței întăresc numele; iar mai mult decât amândouă acestea se socotește muierea fără de prihană.

22. Vinul și muzica veselesc inima, și mai mult decât amândouă iubirea înțelepciunii,

23. Fluierul și harfa îndulcesc cântarea, și decât amândouă acestea mai mult limba cea dulce.

24. Dar și frumusețe poștească ochiul său; iar mai mult decât amândouă, mai plăcută este pajiștea verde.

25. Prietinel și soțul la vreme se întâmpină, și mai mult decât amândoi muierea cu bărbatul.

26. Frații și ajutorul la vreme necazului; iar mai mult decât amândoi, va izbăvi milostenia.

27. Aurul și argintul întăresc piciorul; și mai mult decât amândouă, statul este plăcut.

28. Bani și țărnia înalță inima; și mai mult decât amândouă, frica Domnului.

29. Temerii de Domnul nimic nu' l lipsește, și nu este pentruce căută cu ea ajutor.

30. Frica Domnului ca Raiul binecuvântărei, și mai mult decât toată mărirea l-a acoperit pre el.

31. Fiule! Vieață cerșetoare să nu trăiești, mai bine să mori decât să ceri.

32. Omul care caută la masa streină, vieța lui nu se socotește vieață.

33. Pângăriți-vă sufletul său cu mâncări streine; iar omul știutor și învățat, se va feri.

34. În gura celui fără de rușine, dulce va fi cerșirea; iar în pântecul lui ca focul va arde.

CAP. 41.

Căror oameni este plăcută sau amară moartea; trebuie a griji de numele bun și de care lucruri anume să te rușinezi?

O moartea! Cât de amară este poamenirea ta omului celui ce are pace întru avuțiile sale.

2. Omului celui ce este fără de grije, și se sporește întru toate, și poate încă mănca.

3. O moartea! Bună este judecata ta omului celui lipsit și scăzut de putere.

4. Celui cu adânci bătrânețe și celui ce de toate se învăluște și este neîncrezător și a pierdut răbdarea.

5. Nu te teme de judecata morții, adu-ți aminte de cele dintâi ale tale, și de cele de apoi.

6. Această judecată dela Domnul este la tot trupul.

7. Și pentru ce nu vrei ce place celui prea înalt? Ori zece, ori o sută, ori o mie de ani, nu este în iad muștrare pentru vieață.

8. Fii urși se fac fiii păcătoșilor și cei ce petrec în lăcașurile necredincioșilor.

9. Moștenirea fiilor păcătoșilor va pieri, și cu sămânța lor pururea va fi ocară.

10. Pre tatăl necredincios îl vor hulii fiii, că pentru el sunt de batjocură.

11. Vai vouă bărbați necredincioși! Cari ați părăsit legea Dumnezeului celui prea înalt

12. Că de vă veți naște, spre blestem vă veți naște, și de veți muri, spre osândă vă veți osebi.

13. Toate câte sunt din pământ, în pământ se vor întoarce: așa și cei necredincioși, din blestem în pierire.

14. Plânsul oamenilor în trupurile lor; iar numele cel nu bun al păcătoșilor se va stinge.

15. Aibi grija de nume, că aceștia va rămâne mai mult decât o mie de comori mari de aur.

16. A vieții cei bune este numărul zilelor; iar numele cel bun în veci rămâne.

17. Învățătura cu pace o păziți fiilor! Că înțelepciunea ascunsă și comoara neștiută, ce folos este de amândouă?

18. Mai bun este omul, care ascunde nebunia sa, decât omul, care ascunde înțelepciunea sa.

19. Drept aceea, rușinați-vă de cuvântul meu, că nu este bine a te feri de toată rușinea; și nu toate tuturilor plac cu bună credință.

20. Rușinați-vă de tată și de mumă pentru curvie, și de povățuitor și puternic pentru minciună.

21. De judecător și de Domn pentru păcat; de adunare și de popor pentru fărădelege.

22. De soț și de prietin pentru strâmbătate; și de locul în care lăcuești pentru furtișag.

23. Și de adevărul lui Dumnezeu și făgăduința, și de punerea cotului preste pâini.

24. De ponosul luării și al dării, și de tăcere către cei ce ți se închină.

25. De căutarea la muierea curvă, și de întoarcerea feții de către rudeni.

26. De luarea părții și a darului, și de căutarea la muierea cu bărbat.

27. De căutarea la slujnica lui, și de șederea pe așternutul ei.

28. De prietini pentru cuvintele cele de imputare, și de a impuță după ce vei dà.

CAP. 42.

A nu descoperi taina; a griji de lucrurile casii; fetele fecioare să se păzească; ferirea de tovărășia cu femei.

De spunerea vorbelor celor din dauit și de descoperirea cuvintelor celor ascunse.

2. Și așa vei fi rușinos adevărat și vei află har înaintea a tot omul.

3. Iar de acestea să nu te rușinezi și nu căută în față, ca să greșești.

4. De legea celui prea înalt și de așezământul lui și de judecată, ca să îndreptezi pre cel necredincios.

5. De cuvântul soțului și a călătorilor și de împărțirea moșiei între prietini.

6. De cumpenile și de măsurile cele adevărate, și de câștigul celor multe și acelor puține.

7. De osebirea vânzării și a neguțătorilor, și de multă certarea fiilor, și de sângerarea coastei robului rău.

X 8. La muierea rea, bună este pecetea, și unde sunt mâini multe, în cuie.

X 9. Orice vei dà, cu număr și cu măsură dà, și ce dai, și ceiei, toate le scrie.

10. De învățatura celui fără de minte și a celui nebun și a celui foarte bătrân, care se pricește cu cei tineri; și vei fi cu adevărat învățat

și lăudat înaintea tuturor celor vii.

11. Fata ascunsă, priveghere este tatălui, și grija ei depărtează somnul dela el; până este tânără, ca nu cumvâ să'i treacă vârsta și după ce se mărită să nu se urască.

12. Până este fecioară, ca nu cumvâ să se pângărească și în casa părintească să se îngroașe.

13. Cu bărbatul fiind, să nu cumvâ să se smintească.

14. Și împreună iăcuind, să nu cumvâ să stărpească.

15. Spre fata cea nerușinoasă întărește paza, ca nu cumvâ să te faci bucurie vrăjmașilor.

16. Poveste în cetate și deăimare poporului și înaintea multora să te rușinezi.

17. Nu căută la tot omul pentru frumusețe, și în mijlocul muierilor nu șede.

18. Că din haină iese molia, și dela muliere răutatea muierii.

19. Mai bună este răutatea bărbatului, decât muierea cea făcătoare de bine, și decât muierea care face rușine spre baļjocură.

20. Aduce'mi-voiu dar aminte de lucrurile Domnului, și cele ce am văzut voiu spune cu cuvintele Domnului lucrurile lui.

21. Soarele luminând, preste toate privește, și de mărirea lui plin este lucrul lui.

22. Au n'au dat Domnul sfinjilor ca să spue toate minunile lui, care le-au întărit Domnul atotfăitorul, ca să se întărească întru slava lui toate?

23. Adâncul și inima cearcă, și vicleșugurile lor le cugetă.

24. Că au cunoscut Domnul toată știința, și au căutat la semnul veacului.

25. Vestind cele ce au trecut și cele ce vor veni, și descoperind urmele celor ascunse.

41. 25. Matei 5, 28.

42. 3. Leviți 19, 15; Iacob 2, 1.

26. Nici un gând nu este neștiut de el, și nici un cuvânt nu s'a ascuns de el.

27. Impodobit-au mărimile înțelepciunii sale, cel ce este mai 'nainte de veac și în veac.

28. Nici s'au adaus, nici s'au împușinat, și sfatul nimănui nu i-a trebuit lui.

29. Cât sunt de dorite lucrurile, și până la o scântee vrednice de a se privi.

30. Toate acestea trăesc și petrec în veac, întru toate trebuințele toate ascultă.

31. Toate sunt pereche, unul împotriva altuia, și n'a făcut nimic cu scădere.

32. Una dintru una au întărit cele bune, și cine se va sătură văzând slava lui?

CAP. 43.

Dumnezeu se laudă pentru zidirea tuturor făpturilor; dar decât toată lauda, el este mai mare.

Mărimea înălțimei, țăriia curățeniei, forma cerului întru vederea măririi.

2. Soarele în ivire vestind în ieșire, vas minunat făptura celui prea înalt.

3. Când este la amiazăzi usucă pământul, și înaintea arșiței lui, cine va stă?

4. Căminul suflând în lucrurile arsurii, de trei ori mai tare este soarele arzând munșii.

5. Suflând abur de foc și strălucind rază, întunecă ochii.

6. Mare este Domnul cel ce l-au făcut pre el, și cu porunca lui grăbește mergerea.

7. Și luna o au făcut, ca în vremea sa să fie arătare vremilor și semn veacului.

8. Din lună este semnul sărbătorii, lumină, care scade până la sfârșit.

9. Luna după numele ei este, minunate schimbări face crescând.

10. Vas taberilor întru înălțime, întru țăriia cerului strălucind.

11. Frumusețea cerului este mărirea stelelor, podoabă luminând întru cele înalte Domnul.

12. În cuvintele celui sfânt vor stă la judecată, nici vor scădea în stările sale.

13. Vezi curcubeul, și binecuvintează pre cel ce l-au făcut pre el; că foarte frumos este în strălucirea sa.

14. Incunjurat-au cerul împrejur cu mărirea, mâinile celui prea înalt l-au întins pre el.

15. Cu porunca lui a grăbit zăpada, și grăbește iulgerile după judecata sa.

16. Pentru aceea se deschid viștierile, și norii zboară ca pasărilor.

17. Cu slava sa întărește norii și sfărâmă pietrele grindenei.

18. Și de căutarea lui se vor cutremură munșii.

19. Cu voea lui suflă austrul; glasul funetului lui a făcut ca să mugească pământul.

20. Și viforul miezului nopții și volbura vântului,

21. Presară zăpada ca pasărilor ce zboară, și ca și cum poposește lăcusta este pogorîrea ei.

22. De frumusețea albimei ei se va miră ochiul, și de ploaea ei se va spăimântă inima.

23. Și bruma ca sarea o varsă pre pământ, care dacă înghiață, se face ca vârfurile de țepuși.

24. Vânt rece va suflă dela miazănoapte, și va îngheță apa foată, adunarea apei va acoperi, și se va îmbrăcă ca și cu o platoșă apa.

25. Mâncă-va munșii, și va arde pustiul, și va stingea verdeața ca focul.

26. Lecuire repede a tuturor acestora va fi negura, roua înlămpinând va stămpără de zăduf.

27. Că cuvântul său a făcut să înceteze adâncul, și a sădit într'însul ostroave.

28. Cei ce umblă pre mare, povestesc primejdile ei, și cu auzirile urechilor noastre ne mirăm.

29. Și acolo sunt lucruri prea mărite și minunate, felurimea a tot dobitocul, făptura chișilor.

30. Printr'însul este sporul săvârșitului lui, și în cuvântul lui s'au așezat toate.

31. Multe vom grăi, și nu vom ajunge, și sfârșitul cuvintelor el este întru toate.

32. Mărind, ce vom putea? Că el este cel mare decât toate lucrurile sale.

33. Groaznic este Domnul, și mare foarte, și minunată este puterea lui.

34. Slăvind pre Domnul, înălțați-l cât veși putea, pentrucă va prisosi încă.

35. Și înălțându-l pre el, întăriți-vă și nu vă osteniți, pentrucă nu veși ajunge.

36. Cine l-a văzut pre el, și va povesti? Și cine'l mărește pre el, precum este?

37. Multe ascunse sunt mai mari decât acestea; că puține am văzut din lucrurile lui.

38. Că toate le-au făcut Domnul, și celor cuvioși le-au dat înțelepciune.

CAP. 44

LAUDA PATRIARHILOR VECHI.

Lauda bărbaților celor luminați: Enoh, Noe, Avraam, și făgăduințele lui Isaac și ale lui Iacov.

Să laudăm pre bărbații cei măriți și pre părinții noștri în neamul lor.

2. Multă mărire au făcut Domnul, slava lui din veci.

3. Stăpânind întru împărățiile lor, și bărbați vestiți în putere,

4. Sfătui-vor întru înțelegerea lor, vestiți fiind întru prorocii.

5. Povățuitorii poporului în sfaturi și în înțelegerea științei norodului.

6. Înțelepte cuvinte întru învățătura lor cercând versurile cântăreșilor, și cântări scrise grăind.

7. Bărbați bogăși dăruși cu putere având pace în lăcașurile lor.

8. Toți aceștia în neamurile sale s'au mărit, și în zilele lor au fost de laudă.

9. Sunt dintre ei, cari au lăsat nume, ca să vestească laudele lor.

10. Și sunt, de cari nu este pomenire, și au pierit ca și cum n'ar fi fost, și s'au născut ca și cum nu s'ar fi născut ei, și liii lor după ei.

11. Ci numai aceștia sunt bărbați milei, ale căroră dreptăți nu s'au uitat.

12. Cu sămânța lor va rămânea bună moștenire nepoșilor, întru așezământuri de lege a stăut sămânța lor, și liii lor în locul lor.

13. Până în veac va rămânea sămânța lor, și mărirea lor nu va pieri.

14. Trupul lor cu pace s'a îngropat, și numele lor trăiește întru neamuri.

15. Înțelepciunea lor o povestesc popoarele, și lauda lor o vestește adunarea.

16. Enoh bine plăcut Domnului fiind s'a mutat, pildă de pocăință neamurilor.

17. Noe s'a aflat desăvârșit, drept; în vremea mâniei s'a făcut împăcare.

18. Pentru aceea a fost lui rămasișă pre pământ, când s'a făcut poporul.

19. Legătură veșnică cu el s'a așezat, ca să nu se mai piarză de potop tot trupul.

20. Avraam a fost mare părinte a multe neamuri, și nu s'a aflat altul asemenea lui întru mărire.

21. Care a păzit legea celui prea înalt, și au făcut legătură cu el.

22. Și în trupul său a pus legătură, și în ispită s'a aflat credincios.

23. Pentru aceea cu jurământ au așezat lui; cum că întru sămânța lui va binecuvânta neamurile, și o va înmulți ca țărâna pământului, și ca stelele va înălța sămânța lui.

24. Și să le dea lor moștenire dela mare până la mare, și dela rîu până la marginea pământului.

25. Așijderea și întru Isaac au înfărit pentru Avraam tatăl lui.

26. Binecuvântarea tuturor oamenilor, și așezământul de lege au odihnit pre capul lui Iacov.

27. Cunoscutu-l-au pre el întru binecuvântările sale, și i-au dat lui moștenire.

28. Și au osebit părțile lui, în douăsprezece neamuri le-au împărțit.

CAP. 45.

*Lauda lui Moisi și a lui Aaron;
rîvna lui Fines.*

Și au scos dintru el bărbat de milă, și care a aflat har înaintea ochilor a tot trupul, pre Moisi cel iubit de Dumnezeu și de oameni, a căruia pomenire este întru binecuvântări.

2. Asemănatu-l-au pre el cu mărirea sfinților, și i-au mărit pre el cu frică asupra vrăjmașilor, și cu cuvintele lui au făcut să înceteze semnele.

3. Măritu-l-au pre el înaintea feței împăraților.

4. Dat au prin el porunci popoului său, și i-au arătat lui slava sa.

5. Pentru credința și pentru blândețele lui i-au sfințit; alesu-l-au pre el din tot trupul, făcutu-l-au pre el să auză glasul său, și i-au băgat pre el în negură.

6. Și i-au dat lui înaintea feței porunci, legea vieții și a științei, ca să învețe pre Iacov așezământul de lege al său și pre Israil judecățile sale.

7. Înălțat-au pre Aaron sfânt asemenea lui, pre fratele lui din neamul lui Levi.

8. Înfărit-au cu el legătură veșnică și i-au dat preoția popoului.

9. Fericitu-l-au pre el cu bună podoabă și i-au încins pre el cu haină de mărire.

10. Imbrăcatu-l-au cu săvârșire de laudă și i-au înfărit pre el cu armele virtuții.

11. Nădragi și haină lungă până în pământ și umărar; și i-au încunjurat pre el cu rodioare de aur și cu clopoșei mulți împrejur.

12. Ca să răsune glas în umblarea lui, auzit să facă sunetul în Biserică întru pomenirea fiilor popoului său.

13. În veșmânt sfânt cu aur și cu vînat și cu mohorît, lucru de împestrilor, cu Engolpiul judecății și cu arătările adevărului.

14. Cu fir răsucit lucru de meșter, cu pietre scumpe săpate ca pecetea, legate cu aur, lucru de făctor de piatră întru pomenire, cu scrisoare săpată după numărul neamurilor lui Israil

15. Cunună de aur deasupra mitrei, închipuirea peceții sfințeniei, mărirea cinstei, lucrul virtuții, poștele ochilor împodobite înfrumusețat.

19. Fac. 8, 30. 20. Galat. 3, 6.

23. Fac. 12, 2; 15, 6; 17, 4.

45. 1. Eșire 11, 3. 3. Eșire 6, 5 și 8.

5. Eșire 20, 21. 7. Eșire 16, 10.

9. Evrei 3, 2 și 5. 11. Eșire 28, 30.

16. Mai 'nainte de el n'a fost ca acelea până în veac, nu s'a îmbrăcat dintr'alt neam, fără numai singuri fiii lui și nepoșii lui totdeauna.

17. Jerfia lui vor aduce de tot în toată ziua de două ori neîncetat.

18. Umplut-a Moisi mâinele, și l-a uns pre el cu untdelemn sfânt.

19. A fost lui spre legătură veșnică, și seminției lui în toate zilele cerului ca să slujească lui împreună, și să preoțască și să binecuvinteze pre poporul lui întru numele lui.

20. Alesu-l-au pre el din toți cei vii, ca să aducă jertfă Domnului; tămâie și miros de bună mireasmă întru pomenire, ca să se roage pentru poporul său.

21. Datu-i-au lui poruncile sale, și putere preste așezământurile judecăților, ca să învețe pre Iacov mărturiile, și în legea lui să lumineze pre Israil.

22. Stăfuit-au împotriva lui cei streini, și au pismuit asupra lui în pustie.

23. Oamenii cei ce erau cu Datan și cu Aviron, și adunarea lui Corè cu mânie și cu urgie.

24. Văzut-au Domnul, și nu i-au plăcut lui, și ei s'au mistuit de iușimea mâniei.

25. Făcut-au cu ei minuni, mistuindu'i pre ei cu focul văpăii sale.

26. Și au adaos lui Aaron mărire, și i-au dat lui moștenire.

27. Pârğa roadelor dinfăiu au înpărșit lor. Pâine mai înfăiu le-au gătit lor să se safure.

28. Că jertfele Domnului vor mânca, care le-au dat lui și seminției lui.

29. Iar în pământul poporului moștenire nu va avea, și parte nu este lui întru popor.

30. Că el este partea moștenirii lui.

31. Și Finees, fiul lui Eleazar, al

treilea este întru mărire râvnind el întru frica Domnului.

32. Că a stăfuit când s'a întors poporul cu bunătatea și sârguința sufletului său, și s'a rugat pentru Israil.

33. Pentru aceea i-au pus lui legătură de pace, înaintea stăfător celor sfinte, și poporului său, ca să fie lui și seminției lui mărirea preoției în veci.

34. Și legătură cu David, fiu din seminția lui Iuda, ca să moștenească împărăția fiii lui, unul după altul singur; așa moștenire au dat lui Aaron și seminției lui.

35. Să deă vouă înțelepciune întru inima voastră, ca să judecați pre poporul lui cu dreptate, ca să nu se stingă bunătățile lor și mărirea lor în semințiile lor.

CAP. 46.

Laudă pre Isus Navi, pre Halev și pre judecătorii cei drepți.

Tare în războaie Isus Navi, și următor lui Moisi în prorocii.

2. Care a fost după numele său mare spre mântuirea aleșilor lui, biruind pre vrășmașii cari se sculau asupra-le, ca să moștenească pre Israil.

3. Cât de mărit s'a făcut ridicând mâinile sale, și întinzând sabie asupra cetăților!

4. Cine mai 'nainte de el a fost așa? Că războaiele Domnului el le-a povățuit.

5. Au nu prin mâna lui s'a înturnat soarele, și o zi s'a făcut ca două?

6. Chemat-a pre cel prea înalt puternic, necăjindu'l pre el vrășmașii cei de prin prejur.

7. Și l-au auzit pre el Domnul cel mare cu pietre de grindină ale puterii cei tari.

18. Leviți 8, 12.

25. Numere 16, 1—3; Cor. 10, 10; Iuda 11.

31. Numere 25, 12; Numere 25, 7.

8. Rupt-a războiu asupra neamului, și când s'a pogorît a pierdut pre cei profivnici.

9. Ca să cunoască neamurile urmarea lor, că înaintea Domnului este războiul lui, că a urmat după cel Puternic.

10. Și în zilele lui Moisi a făcut milă el, și Halev fiul lui Iefoni a stă împotriva vrăjmașului, a oprî pre popor dela păcat și a potoli răpștirea răutății.

11. Și ei doi fiind s'au mântuit din șase sute de mii de pedestrași, ca să'i bage întru moștenire în pământul din care curge lapte și miere.

12. Și au dat Domnul lui Halev iărie, și până la bătrânețe a rămas la el, să se suie el în locul cel înalt al pământului; și sămânța lui a finut moștenire.

13. Ca să vază toși fiii lui Israil, că bine este a ascultă de Domnul.

14. Și judecătorii toși pre numele său, a căroră inimă n'a curvit, și cari nu s'au întors dela Domnul, fie pomenirea lor întru binecuvântare.

15. Oasele lor să odrăslească din locul său, și numele lor să se înnoiască întru fiii lor cei măriți.

16. Iubit de Domnul său a fost Samuil prorocul Domnului, așezat-a întru împărăție și a uns domn preste neamul său.

17. Cu legea Domnului a judecat adunarea, și au cercetat Domnul pre Iacov.

18. Întru credința sa s'a adeverit proroc, și s'a cunoscut întru credința sa credincios vedeniei.

19. Și a chemat pre Domnul cel puternic, când a bătut pre vrăjmașii săi de primprejur prin aducerea de miel sugar.

20. Și au sunat din cer Domnul,

și cu sunet mare auzit au făcut glasul său.

21. Și au înfrânt pre povățuitorii Tirienilor și pre toși boierii Filistimului.

22. Și mai 'nainte de vremea adormirei veacului, a mărturisit înaintea Domnului și a unsului lui: bani, și până la încălșăminte dela tot trupul n'a luat, și nu l-a învinovățit pre el nici un om.

23. Și după ce a adormit, a prorocit, și a arătat împăratului sfârșitul lui, a înălțat glasul său din pământ întru prorocie, ca să piarză fărădelegea poporului.

CAP. 47.

Laudă pre Natan prorocul, pre David și vârsta cea mai dintâiu a lui Solomon și îi hulește bătrânețile; nebunia lui Rovoam; defăimează închinarea de idoli a lui Ierovoam.

Și după acesta s'a sculat Natan a proroci în zilele lui David.

2. Ca seul cel osebit dela jerfa mântuirii, așa David dintre fiii lui Israil.

3. Cu leii s'a jucat ca și cu iezii și cu urșii ca și cu mieii oilor.

4. În tinerețile sale, au n'a omorît pre uriaș? Și a șters ocară din neam, când a ridicat mâna sa cu piatra prașitei, și a doborât sumeția lui Goliat?

5. Că a chemat pre Domnul cel prea înalt, cel ce au dat putere în dreapta lui să omoare pre omul cel tare în războiu, ca să înalțe cornul neamului său.

6. Așa întru zeci de mii l-a mărit pre el, și l-a lăudat pre el, întru binecuvântările Domnului, aducând lui stemă de mărire.

21. 1 Imp. 7, 11. 22. 1 Imp. 12, 3.

23. 1 Imp. 28, 15.

47. 1, 2 Imp. 12, 1. 2. 35, 2; Lev. 19, 5.

3. 1 Imp. 17, 34. 4. 1 Imp. 17, 49.

6. 1 Imp. 18, 7.

9 Numere 14, 6.

19. 1 Imp. 7, 9 și 10.

7. Că a înfrânt pre vrăjmași prin-prejur, și a defăimat pre Filistimii cei împotriviți, până în ziua de astăzi a sfărâmat cornul lor.

8. Întru tot lucrul său, dă mărturisire sfântului celui prea înalt, prin cuvinte de mărire.

9. Cu toată inima sa a lăudat, și a iubit pre cel ce l-au făcut pre el.

10. Și a pus cântăreși înaintea altarului, și din glasul lor se îndulceau versurile.

11. Dat-a în sărbători bună cuviință, și a împodobit vremile până la sfârșit, lăudând ei numele cel sfânt al lui, și de dimineața răsunând slinșirea.

12. Domnul au șters păcatele lui, și au înălțat în veci cornul lui, și i-au dat lui făgăduința împărașilor și scaunul măririi întru Israil.

13. După acesta s'a sculat fiul cel înțelept și pentru dânsul a odihnit întru lărgime.

14. Solomon a împărășit în zilele păcei, căruia Dumnezeu i-au dat odihnă prinprejur, ca să zidească casă întru numele lui și să gătească slinșire în veci.

15. Cât de înțelept ai fost în tinerețele tale, și te-ai umplut ca un rfu de înțelegere.

16. Acoperit-a suilețul tău pământul, și l-ai umplut cu pildele găcturilor.

17. La ostroave departe a ajuns numele tău, și iubit ai fost întru pacea ta.

18. Pentru cântece, pentru pilde, pentru parimii și pentru tâlmăciri s'au mirat de fine țările.

19. Întru numele Domnului Dumnezeului, cel ce s'au numit: Dumnezeuul lui Israil,

20. Adunat-ai ca cositorul aurul, și ca plumbul ai înmulțit argintul.

21. Plecat-ai sânurile tale muierilor, și te-ai volnicit întru trupul tău.

22. Dat-ai ocară întru mărireă ta, și ai spurcat sămânța ta, ca să aduci mânie preste fiii tăi, și m'am umilit pentru nebunia ta, ca să se împărțească împărășia în două părși, și dela Efraim să înceapă împărășie neascultătoare.

23. Iar Domnul nu va părăsi mila sa, și nu se va depărta dela lucrurile sale.

24. Nici va pierde pre nepoșii celui ales, și sămânța celui ce l-a iubit pre el nu o va stinge.

25. Și a dat rămășiță lui Iacov și lui David dintr'însul rădăcină.

26. Și s'a odihnit Solomon cu părinții săi.

27. Și a lăsat după sine din sămânța sa nebunie poporului, și pre Rovoam cel cu pușină înțelepciune, care cu sfatul său a abătut poporul.

28. Și pre Ierovoam feciorul lui Navai, care a făcut pre Israil ca să păcătuiască, și a dat lui Efraim calea păcatului.

29. Și s'au înmulțit păcatele lor foarte, în cât i-a mutat pre ei din pământul lor.

30. Și a cercetat toată răutatea, până ce a venit izbânda preste ei.

CAP. 48.

Ilie, Eliseu, Ezechia, Isaia proroc mare, care povățuind s'au mântuit Evreii de Asirieni.

Și s'a sculat prorocul Ilie ca focul, și cuvântul lui ca făclia ardeă.

2. Care a adus preste ei foamete, și cu râvna sa i-a împușinat pre ei.

3. Cu cuvântul Domnului a oprit cerul, și de trei ori a pogorât foc.

4. Cât te-ai mărit Ilie întru minu-

21. 3 Imp. 11, 1. 22. 3. Imp. 12, 16.

23. 3 Imp. 12, 28.

48. 1. 3 Imp. 16, 1. 3. 3 Imp. 17, 1.

4. 4 Imp. 1, 10 și 12.

12. 2 Imp. 12, 13.

14. 3 Imp. 4, 21 și 5, 1.

16. 3 Imp. 4, 31.

nile tale? Și cine este asemenea ție, ca să se laude?

5. Cel ce ai învieat pre mort din morți, și din iad cu cuvântul celui prea înalt.

6. Cel ce ai pogorît pre împărași la pierzare, și pre cei măreși de pre scaunul lor.

7. Cel ce ai auzit în Sina muștrare, și în Horiv judecățile izbândirei.

8. Cel ce ai uns împărași spre răsplătire, și proroci următori după tine.

9. Cel ce te-ai înălțat prin vifor de foc, și cu car de cai de foc.

10. Cel ce ești scris în muștrări la vremi, ca să potolești mâniea mai 'nainte de mânie, să întorci inima tatălui către iuu, și să așezi semințiile lui Iacov.

11. Fericiți cei ce te-au văzut pre tine, și cei ce întru dragoste au adormit, că și noi cu vieașă vom trăi.

12. Ilie, care cu viforul s'a acoperit, și Eliseiu s'a umplut de duhul lui.

13. În zilele sale nu s'a clătit de biruitori; și nimeni nu l-a supus pre el.

14. Tot cuvântul n'a fost ascuns înaintea lui, și întru adormire a prorocit trupul lui.

15. Și în vieașa sa a făcut semne, și la moarte minunate au fost lucrurile lui.

16. Cu toate acestea nu s'a pocăit poporul, și n'a încetat dela păcate, până ce s'a prădat din pământul său, și s'a risipit în tot pământul.

17. Și a rămas popor pușin, și domn în casa lui David.

18. Unii dintre ei au făcut ce este plăcut; iar unii au înmulțit păcatele.

19. Ezechia a întărit cetatea sa, și a adus în mijlocul ei apă.

20. Săpat-a cu fier piatra cea colțurată, și a zidit izvoare de ape.

21. În zilele lui suitu-s'a Senahirim, și a trimis pre Rapsachi, și a ridicat mâna sa asupra Sionului, și s'a semeșit cu trufiea sa.

22. Atunci s'au clătit inimile și mâinile lor, și s'au chinuit, ca cele ce nasc, și au chemat pre Domnul cel milostiv, întinzând ei mâinile lor către el.

23. Și cel sfânt din cer degrab i-au auzit pre ei, și i-au mântuit pre ei prin mâna lui Isaia.

24. Lovit-a tabăra Asirienilor, și i-a omorât pre ei îngerul lui.

25. Pentrucă a făcut Ezechia ce a plăcut Domnului, și s'a întărit în căile lui David tatălui său, care le-a poruncit Isaia prorocul cel mare și credincios întru vedeniea sa.

26. În zilele lui s'a înturnat soarele, și a înmulțit împăratului vieașa.

27. Cu duh mare a văzut cele de pre urmă, și a mângâiat pre cei ce plângeau în Sion.

28. Până în veci s'au arătat cele ce vor să fie, și cele ascunse mai 'nainte de ce au venit ele.

CAP. 49.

Despre Iosiea și împărății Iudii. Despre prorocii mari și mici și despre alți bărbați și patriarhi vestiți.

Pomenirea lui Iosie întru tocmlirea tămâiei meșteșugită cu lucrul făcătorului de mir.

2. În toată gura, ca mierea se va îndulci și ca muzica la ospățul vinului.

3. Acesta s'a îndreptat, când s'a

21. 4 Imp. 18, 13; Isaia 36, 1.

24. 4 Imp. 19, 35; Tovie 1, 16.

25. Isaia 37, 36. 26. Isaia 38, 8.

49. 3. 4 Imp. 23, 4.

5. 3 Imp. 17, 22. 9. 4 Imp. 2, 11.

14. 4 Imp. 2, 11; 4 Imp. 13, 19, 20, 21.

întors poporul, și a stricat urciunile fărădelegii.

4. Indreptat-a către Domnul inima sa în zilele celor fărădelege, întărit-a buna credință.

5. Afară de David și de Ezechia și de Iosiea, toți au păcăluit.

6. Pentrucă au părăsit legea celui prea înalt; împărașii lui Iuda au încetat, pentrucă au dat cornul său altora, și mărirea sa neamului strein.

7. Ars-au cetatea cea aleasă a sfinșirei, și au pusit căile ei prin mâna lui Ieremia.

8. Că l-a chinuit pre el și în mitras s-a sfinșit proroc, ca să desrădăcineze și să necăjească și să piarză, asemenea să zidească și să sădească.

9. Iezechiil cel ce a văzut vedenia mării, care i-au arătat lui pre carul Heruvimilor.

10. Că și-au adus aminte de vrămași cu ploaie, și bine au făcut celor ce și-au îndreptat căile.

11. Și oasele celor doisprezece Prooroci, să odrăslească din locul lor.

12. Și au mângâiat pre Iacov, și i-au mântuit pre ei cu credința nădejdei.

13. Cum vom mări pre Zorovavel? Că și el este ca o pecete în mâna dreaptă.

14. Așa Isus fiul lui Iosedec, cari în zilele lor au zidit casă și au înălțat Biserica sfântă Domnului, gătită spre mărire veșnică.

15. Și pomenirea lui Neemia este întru multă vreme, cel ce ne-a ridicat nouă zidurile cele căzute și a întărit porți și zăvoare și a ridicat casele noastre.

16. Nici unul nu s'a făcut ca Enoh pre pământ, pentru că și el s'a luat de pre pământ.

17. Nici ca Iosif s'a făcut bărbat povățuitor frașilor, întărire poporului și oasele lui s'au cercetat.

18. Sit și Sim între oameni s'au mărit, și mai mult decât tot vieșuitorul întru zidirea lui Adam.

CAP. 50.

Pre Simon fiul lui Onie îl laudă, și hulește pre cei de alt neam, pre Sikimeni și pre Samarineni.

Simon fiul lui Onie, preotul cel mare, care în vieța sa a sprinjinit casa și în zilele sale a întărit Biserica.

2. Și de el s'a întemeiat înălțimea a doua, fărîcia cea înaltă a sîintei împrejur.

3. În zilele lui s'a micșorat sprinjitorul apelor cel de aramă ca marea împrejur.

4. Cel ce a păzit pre poporul său de cădere și a întărit cetatea spre încunjurare.

5. Cât s'a mărit întru întoarcerea poporului, întru ieșirea acoperemântului casei.

6. Ca luceafărul de dimineață în mijlocul norului; ca luna plină în zilele ei.

7. Ca soarele strălucind preste Biserica celui prea înalt și ca curcubeul luminând în norii mării.

8. Ca floarea trandafirului în zilele primăverii, ca crinii la curgerea apelor.

9. Ca odrasla Livanului în zilele verii, ca focul și ca fămăea pre cățue.

10. Ca vasul cel de aur bătut și împodobit cu tot felul de piatră scumpă.

11. Ca maslinii ce odrăslește roade, și ca chiparosul ce se înalță în nori.

12. Când a luat el haina mării și s'a îmbrăcat cu săvârșirea laudei.

7. 4 Imp. 25, 9. 9. Ezechii 1, 4;

14. Egeu 1, 1 și 12.

15. Zab. 3, 1; Neem. 7, 1;

17. Fac. 41, 40. 18. Fac. 4, 25.

50. 1, 1. Macav. 12, 7.

13. Când se suiă el la altarul cel sfânt, slăvea îmbrăcămintea sfințeniei; iar când primea părțile din mâinile preoșilor și el stând lângă grătarul cuptorului.

14. Împrejurul lui cununa frașilor, ca odrasla chiederului în Livan, și l-a încunjurat pre el ca stâlparile de finic.

15. Și toți fiii lui Aaron întru mărirea sa și aducerea Domnului în mâinile lor înaintea a toată adunarea lui Israil.

16. Și slujind la altar să împodobască aducerea celui prea înalt atotșitorului.

17. A înfins la vas mâna sa, și a băut din sângele strugurului.

18. Vărsat-a la femeliile jertfelnicului miros de bună mireasmă celui înalt împăratului tuturor; atunci au strigat fiii lui Aaron, cu trâmbițe bătute au răsunat.

19. Auzit au făcut glas mare întru pomenire înaintea celui prea înalt.

20. Atunci tot poporul împreună s'a grăbit și a căzut cu fața pre pământ, ca să se închine Domnului său atotșitorului, Dumnezeuului celui prea înalt.

21. Și au lăudat cântăreșii cu glasurele lor în casa cea mare, îndulcitu-s'a viersul și s'a rugat poporul Domnului celui prea înalt cu rugăciune înaintea celui milostiv, până ce s'a săvârșit podoaba Domnului și slujba lui a sfârșit.

22. Atunci pogorîndu-se, ridicat-a mâinile sale preste toată adunarea fiilor lui Israil ca să dea binecuvântare Domnului cu buzele sale și întru numele lui să se laude.

23. Și a îndoit închinăciunea, ca să arate binecuvântare dela cel prea înalt.

24. Și acum binecuvântați pre

Dumnezeu, toți, pre cel ce face mari pretufindenea.

25. Cel ce înalță zilele noastre din mitras și face cu noi după mila sa.

26. Să ne dea nouă veseliea inimii, și să fie pace în zilele noastre întru Israil până ce vor fi zilele veacului, ca să întărească la noi credința mili sale și în zilele lui să ne izbăvească pre noi.

27. Două neamuri a urf sufletul meu și al treilea nu este neam:

28. Cei ce șed în muntele Samariei Filistenii și poporul cel nebun, care lăcuește în Sichima.

29. Invățătura înțelegerii și a științei am scris în cartea aceasta eu Isus fiul lui Sirah Ierusalimneanul, care a vărsat ploaie de înțelepciune din inima sa.

30. Fericit este cel ce va petrece întru acestea; și cel ce va pune acestea în inima sa, înțelept va fi.

31. Că de va face acestea, la toate va putea, că lumina Domnului este urma lui, și dă celor credincioși înțelepciune. Bine este cuvântat Domnul în veac, fiul fiu!

CAP. 51.

Mulțămita lui Sirah pentru binefacerile lui Dumnezeu, și indemn prin pilda sa a cercă înțelepciunea cu bărbăție.

Mărturisî-mă-voiu fie Doamne Împărate, și te voiu lăuda pre tine Dumnezeule mântuitorul meu.

2. Mărturisescu-mă numelui tău, că acoperitor și ajutor te-ai făcut mie, și ai mântuit trupul meu dela pierire.

3. Și din lațul limbei ocărătoare, și de buzele celor ce grăiesc minciună, și înaintea celor ce stau înaintea te-ai făcut mie ajutor.

4. Și m'ai izbăvit pre mine după mulțimea milei și a numelui tău, dela cei ce răcneau gata să mă mănânce.

5. Din mâna celor ce căutau sufletul meu, din multe ne cazuri, care le-am avut.

6. Din nădușirea văpăiei de prin prejur, și din mijlocul focului unde nu m'am ars.

7. Din adâncul pântecelui iadului și de limba necurată, și de cuvântul mincinos, și de limba cea nedreaptă cu pără la împăratul,

8. Apropiatu-s'a până la moarte sufletul meu, și viața mea eră aproape de iadul cel mai de jos.

9. Incunjuratu-m'au de toate părțile, și nu eră cine să'mi ajute, căutat-am ajutorul oamenilor, și nu eră.

10. Și mi-am adus aminte de mila ta Doamne, și de lucrarea ta cea din veac.

11. Că mântuești pre cei ce te așteaptă pre tine, și'i izbăvești pre ei din mâna vrăjmașilor.

12. Și am înălțat pre pământ rugăciunea mea, și m'am rugat pentru mântuirea mea din moarte.

13. Chemat-am pre Domnul, Tatăl Domnului meu, ca să nu mă părăsească în zilele necazului, și în vremea trufășilor fără de ajutor.

14. Lăudă-voiu numele tău neîncetat, și'l voiu cânta întru mărturisire, și s'a auzit rugăciunea mea.

15. Că m'ai mântuit pre mine din pierire, și m'ai scos din vreme rea.

16. Pentru aceea mă voiu mărturisii și te voiu lăudă, și bine voiu cuvânta numele Domnului.

17. Când încă eram mai tânăr, mai 'nainte până a nu rătăci am căutat înțelepciunea a o avea întru rugăciunea mea.

18. Înaintea Bisericii m'am rugat pentru ea, și până la cele de pre urmă o voiu căuta pre ea.

19. Ca de floarea strugurului copt, așa s'a veselii inima mea de ea.

20. Încălecat-a piciorul meu cu dreptate, din finerețile mele o am cercat pre ea.

21. Plecat-am puțin urechea mea, și am primit, și multă învățătură mi-am aflat.

22. Procopsit-am într'însa; celui ce mi-au dat mie înțelepciune voiu dà mărire.

23. Că am cugetat ca să o fac pre ea, și am râvnit binele, și nu mă voiu rușina.

24. Foarte s'a nevoit sufletul meu pentru ea, și întru toată fapta mea sârguitor am fost.

25. Măinile mele le-am întins spre înălțime, și de neștiințele ei m'am lănguit.

26. Sufletul meu l-am îndreptat la dânsa, și întru curățenie o am aflat pre ea; inima mea mi-am lipit de ea din început.

27. Pentru aceea nu mă volu părăsi de ea.

28. Și pântecelul meu s'a turburat căutând-o pre ea, pentru aceea bună comoară mi-am agonisit.

29. Dat-au Domnul limbă mie plata mea, și cu aceea îl voiu lăudă pre el.

30. Apropiaji-vă către mine cei neînvățați, și rămâneți în casa învățătorei.

31. Pentruce întârziați la acestea și sufletele voastre însetoșază foarte?

32. Deschis-am gura mea și am grăit: agonisiți-vă fără de argint.

33. Supuneți cerbicea voastră supt jug, și să primească sufletul vostru învățătură; aproape este a o afla pre ea.

34. Vedeți cu ochii voștri, că puțin m'am ostenit, și multă odihnă mi-am aflat.

35. Luați învățătură, că mult număr de argint, și mult aur veți câștiga cu ea.

36. Veselească-se sufletul vostru de mila lui și să nu vă rușinați de lauda lui.

37. Lucrați lucrul vostru mai 'nainte de vreme, și vă va dà plata voastră în vremea sa.

32. Isaia 55, 1.

ISTORIA SUSANEI

Doi bătrâni umblă să curvească cu Susana; judecata morței asupra Susanei; mântuirea ei prin Daniil.

Eră un om lăcuind în Vavilon și numele lui Ioachim.

2. Și a luat muiere al căreia numele îi eră Susana, fata lui Helchia, frumoasă foarte și cu frica lui Dumnezeu,

3. Și părinții ei drepti fiind, au învățat pre fata lor după legea lui Moisi.

4. Și eră Ioachim bogat foarte, și aveă el grădină aproape de casa sa

5. Și se adunau la el Iudeii, pentru că eră el mai mărit decât toți.

6. Și au fost rânduiți doi mai bătrâni din popor judecători în anul acela, de cari zisese Domnul, că a ieși fărădelegea din Vavilon, din bătrânii judecători, cari se părea că ocârmuesc poporul.

7. Aceștia rămâneau la casa lui Ioachim, și veniau la ei toți cei ce voiau să aibă judecată.

8. Și când se ducea poporul la amiază, intră Susana și umblă în grădina bărbatului său.

9. Și o au văzut pre ea cei doi bătrâni în toate zilele intrând și umblând, și s'au aprins cu poftă asupra ei.

10. Și și-au răzvrătit gândul lor, și și-au abătut ochii lor ca să nu

caute spre cer, nici și-au adus aminte de judecățile cele drepte.

11. Și erau amândoi înfierbântați pentru ea, și n'a spus unul altuia durerea sa, că le eră rușine ași spune pofta sa, că vrea să se împreune cu ea.

12. Și păzeau cu nevoință în toate zilele a o vedeă pre ea, și a zis unul către altul: să mergem acasă, că este vremea prânzului.

13. Și ieșind s'a despărțit unul de altul, și întorcându-se au venit la acelaș loc, și înirebându-se unul pre altul pricina, mărturisiră pofta lor.

14. Atunci amândoi împreună au hotărât vremea, când o vor puteă află pre ea singură.

15. Și a fost păzind ei în zi bine întocmită, ea a intrat ca și ieri și alaltăieri cu două fete, și a poftit să se scalde în grădină, că eră cald foarte.

16. Și nimeni nu eră acolo, afară de cei doi bătrâni ascunși, cari o păzeau pre ea.

17. Și a zis fetelor: aduceți mi mie untdelemn și săpun, și închideți porțile grădinii, ca să mă scald.

18. Și făcură cum le-a zis, și închiseră ușile grădinii, și ieșiră pre ușile cele de laturi, ca să aducă cele ce le-a poruncit lor, și n'au

văzut pre bătrânii aceea, că erau ascunși.

19. Și a fost după ce au ieșit fetele, s'au sculat cei doi bătrâni și au alergat asupra ei, și au zis: iată ușile grădinei sunt închise și nimeni nu ne vede pre noi, și suntem aprinși cu poftă asupra ta.

20. Pentru aceea voiește împreună cu noi, și te culcă cu noi; iar de nu, vom mărturisii asupra ta, că a fost cu tine un tânăr, și pentru aceea ai trimis fetele dela tine.

21. Și a suspinat Susana, și a zis: strimii îmi este de toate părțile.

22. Că de voi face aceasta, moarte este mie; iar de nu voi face, nu voi scâpa din mâinile voastre.

23. Mai bine este mie să nu fac și să caz în mâinile voastre, decât să păcătuesc înaintea Domnului.

24. Și a strigat Susana cu glas mare, și au strigat și cei doi bătrâni asupra ei, și alergând unul a deschis ușile grădinei.

25. Și dacă auziră cei din casă strigarea în grădină, săriră înăuntru pre ușa cea din coastă, să vază ce s'a întâmplat ei.

26. Și după ce au grăit bătrânii cuvintele lor, s'au rușinat slugile foarte, că niciodată nu s'a grăit cuvânt ca acesta de Susana.

27. Și a fost a doua zi, după ce s'a adunat poporul la Ioachim bărbatul ei, au venit și cei doi bătrâni plini de cugetul cel fărădelege asupra Susanei, ca să o omoare pre ea.

28. Și au zis înaintea poporului: trimiteși la Susana fata lui Helchia muliera lui Ioachim, și ei au trimis.

29. Și a venit ea și părinții ei și fiii ei și toate rudeniile ei.

30. Iar Susana eră gingașă foarte și frumoasă la chip

31. Iar acești fărădelege au poruncit să se descopere ea, că eră

acoperită, ca să se sature de frumusețile ei.

32. Și plâneau cei ce erau lângă ea, și toți cei ce o șiau pre ea.

33. Și sculându-se cei doi bătrâni în mijlocul poporului, puseră mâinile pre capul ei.

34. Iar ea plângând, căută la cer, că inima ei eră nădăjduind spre Domnul.

35. Și au zis bătrânii: umblând noi în grădină singuri, a intrat ea cu două slujnice, și a închis ușa grădinii și a slobozit slujnicele.

36. Și a venit la ea un tânăr, care fusese ascuns și s'a culcat cu ea.

37. Și noi fiind în unghiul grădinii, văzând fărădelegea aceasta, am alergat asupra-le.

38. Și văzându'i pre ei împreunându-se, pre acela nu l-am putut oprii că eră mai tare decât noi, și deschizând ușile a sărit afară.

39. Și prinzând pre aceasta o am întrebat, cine eră tânărul acela, și n'a vrut să ne spuie.

40. Aceasta mărturisim.

41. Și i-a crezut pre ei adunarea, ca pre niște bătrâni ai poporului și judecători, și o au judecat pre ea spre moarte.

42. Și strigând cu glas mare Susana, a zis: Dumnezeule cel veșnic, cunoscătorul celor ascunse, cela ce știi toate mai'nainte de ce se fac, tu știi că minciuni au mărturisit aceștia asupra mea.

43. Și iată mor, nefăcând nimic din cele ce au viclenit aceștia asupra mea.

44. Și au auzit Dumnezeu glasul ei, și când o duceă pre ea să o piarză, au deșteptat Dumnezeu pre duhul cel sfânt într'un prunc tânăr, căruia îi eră numele Daniil.

45. Și a strigat pruncul cu glas mare: curat sunt eu de sângele aceștia.

46. Și s'a întors tot poporul către el, și a zis : ce este cuvântul acesta, care tu ai grăit ?

47. Iar el stând în mijlocul lor, a zis : au așa de nebuni sunt toți fiii lui Israil ?

48. Căci necercetând, nici adevărul cunoscând, ați osândit pre fata lui Israil.

49. Intoarceți-vă la judecată, pentru că minciuni au mărturisit aceștia asupra ei.

50. Și s'a întors tot poporul cu grab și i-au zis lui bătrânii : vino de șezi în mijlocul nostru, și ne spune nouă, că ți-au dat Dumnezeu cinstea bătrânețelor.

51. Și a zis către ei Daniil : despărțiți pre ei unul de către altul, și'i voi întrebă pre ei.

52. Și după ce s'au despărțit unul de altul, a chemat pre unul din ei, și a zis către el : învechitule în zile rele ! Acum au venit păcatele tale, care le făceai mai'nainte, judecând judecăți strâmbe, și pre cei nevinovați vinuind, și pre cei vinovați slobozind, de vreme ce Domnul zice : pre cel nevinovat și pre cel drept să nu'l omori.

53. Acum dar de ai văzut pre aceeași muiere cu acel fânăr, spune supt ce copac i-ai văzut pre ei împreunându-se între sine ? Iar el a zis : supt Shin (mesteacăn).

54. Zis-a Daniil : drept ai mințit asupra capului tău.

55. Că acum îngerul lui Dumnezeu luând răspuns dela Dumnezeu, te va spinteca în două.

53. Esire 23, 7.

56. Și puindu'l pre acela de osebit a poruncit să aducă pre celalt, și i-a zis lui : sămânța lui Hanaan și nu a lui Iuda, frumusețele te-au înșelat pre tine și pofta a răzvrătit inima ta.

57. Așa făceați fetelor lui Israil, care temându-se, se împreunau cu voi; ci n'a suferit fata lui Iuda fără-delegea voastră.

58. Acum dar spune'mi, supt ce copac i-ați prins pre ei împreunându-se între sine ? Iar el a zis : supt Prin (salcâm).

59. Și i-a zis Daniil lui : drept ai mințit și tu asupra capului tău.

60. Că așteaptă îngerul lui Dumnezeu, având sabie, să te taie în două, ca să vă piarză de tot pre voi.

61. Și a strigat toată adunarea cu glas mare și bine a cuvântat pre Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei ce nădăduesc întru el.

62. Și s'a sculat asupra celor doi bătrâni, că i-a arătat pre ei Daniil din gura lor, că au mărturisit minciuni, și le-a făcut lor după legea lui Moisi, precum cu viclesug au fost gândit să facă aproapelui său, și i-a omorât pre ei și a scăpat sângele cel nevinovat în ziua aceea.

63. Iar Helchia și femeea lui au lăudat pre Dumnezeu pentru Susana fata lor, împreună cu Ioachim bărbatul ei și cu toate rudeniile ei, pentru că nu s'a aflat întru ea lucru urât.

64. Și Daniil s'a făcut mare înaintea poporului din ziua aceea și înainte.

62. 2 Lege 19, 18, 19.

Istoria omotirei balaurului și a sfărâmării lui Vil, despărțită dela sfârșitul cărții lui Daniil.

Slujba idolilor. Moartea balaurului și mântuirea lui Daniil din groapa leilor.

Și împăratul Astiag s'a adaos la părinții săi, și a luat Kir Persul împărăția lui.

2. Și a vieșuit Daniil împreună cu împăratul acesta și a întrecut cu mărirea pre toți prietenii lui.

3. Și eră un idol la Vaviloneni, căruia îi eră numele Vil, și se chel-

tuiă la el în toată ziua, făină de grâu artave douăsprezece, oi patruzeci, și vedre de vin șase.

4. Și împăratul îl cinstea pre el, și mergea în toate zilele de se închină lui; iar Daniil se închină Dumnezeului său.

5. Și a zis împăratul: pentrucă nu te închini lui Vil?

6. Iar el a zis: pentrucă nu crez în idoli făcuși de mâini, ci în Dumnezeu cel viu, carele au făcut cerul și pământul, și are stăpânire peste tot frupul.

7. Și i-a zis împăratul: dar nu ți se pare fie Vil a fi Dumnezeu viu? Nu vezi câte mănâncă și bea în toate zilele?

8. Și a zis Daniil răsând: nu te înșelă împărate, acesta este din lăuntru lui, și din afară aramă, și nu mănâncă, nici bea vre odată.

9. Și mâniindu-se împăratul, a chemat pre preoșii lui, și a zis lor: de nu'mi veți spune, cine este cel ce mănâncă cheltuiala aceasta, veți muri;

10. Iar de'mi veți arăta, că Vil mănâncă acestea, Daniil va muri, pentrucă a hulit pre Vil.

11. Și a zis Daniil împăratului: așa să fie după cuvântul tău.

12. Și erau preoșii lui Vil șaptezeci, afară de femei și de prunci.

13. Și a venit împăratul cu Daniil în casa lui Vil.

14. Și au zis preoșii lui Vil: iată noi ieșim afară, iar tu împărate pune bucatele și vinul, și închide ușa, și o pecetluiește cu inelul tău.

15. Și dimineața când vei veni, de nu vei afla toate mâncate de Vil, să murim noi, sau împotrivă Daniil cel ce a minșit asupra noastră.

16. Iar ei nu băgau seamă, pentrucă făcuse pre supț masă intrare ascunsă, și printr'aceea intrau totdeauna, și mâncau acelea.

17. Și a fost după ce au ieșit ei, și împăratul a pus bucatele lui Vil, a poruncit Daniil slugilor sale, și aduseră cenușe, și au presărat toată capiștea înaintea împăratului singur.

18. Și ieșind a închis ușa, și o au pecetluit cu inelul împăratului, și s'au dus;

19. Iar preoșii au venit noaptea după obiceiul lor, și muierile lor și pruncii lor, și mâncară toate, și băură.

20. Și a mâncat dimineața împăratul și Daniil împreună cu el.

21. Și a zis împăratul: întregi sunt peceșile Daniile? Iar el a zis: întregi împărate.

22. Și a fost când a deschis ușa, uifându-se pre masă împăratul, a strigat cu glas mare: mare ești Vill! Și nu este la tine nici un vicșug.

23. Și a răs Daniil, și a oprit pre împăratul ca să nu intre în lăuntru, și a zis: vezi fața pământului, și cunoaște, ale cui sunt urmele acestea.

24. Și a zis împăratul: văz că sunt urme de bărbași și de muieri și de prunci.

25. Și mâniindu-se împăratul, atunci a prins pre preoși și pre muieri și pre fiii lor; și i-a arătat lui ușile cele ascunse, prin care intrau, și mâncau cele de pre masă.

26. Și i-a omorât pre ei împăratul, și pre Vil i-a dat lui Daniil, și l-a stricat pre el și capiștea lui.

27. Și eră un balaur mare într'un loc, și'l cinsteau pre el Vavilonenii.

28. Și a zis împăratul către Daniil: au doară vei zice, că și acesta este de aramă?

29. Acesta este viu și mănâncă și bea, nu vei mai putea zice, că și acesta nu este Dumnezeu viu; deci închină-te lui.

30. Și a zis Daniil: Domnului Dumnezeului meu mă voi închină,

că acela este Dumnezeu viu; iar tu împărate dă-mi slobozenie, și voiu omorî balaurul fără de sabie și fără de toiag.

31. Și a zis împăratul: fi-l dau ție; și a luat Daniil rășină și seu și peri, și le-a fiert într'un loc, și a făcut cocoloș, și le-a aruncat în gura balaurului, și mâncând a plesnit balaurul.

32. Și a zis Daniil: iată închinăciunile voastre.

33. Și a fost dacă au auzit Vavilonenii s'au mâhnit foarte, și s'au pornit asupra împăratului.

34. Și au zis: Iudeu s'a făcut împăratul; pre Vil l-a stricat, și pre balaur a omorît, și pre preoși i-a tăiat.

35. Și viind la împăratul, au zis: dă-ne nouă pre Daniil;

36. Iar de nu, te vom ucide pre tine și casa ta.

37. Și văzând împăratul că se pornise asupra lui foarte, și silit fiind, a dat lor pre Daniil.

38. Iar ei l-au aruncat în groapa leilor, și a fost acolo șase zile.

39. Și erau în groapă șapte lei, și le dă lor pre zi două trupuri și două oi; iar atunci nu le-au dat lor, ca să mănânce pre Daniil.

40. Și eră atunci Avacum proroc în țara jidovească, și acela fiersese fiertură, și a duminat pâine în scafă, și mergea la câmp să ducă secerătorilor.

41. Și a zis îngerul Domnului către Avacum: dă prânzul care-l ai în Vavilon lui Daniil în groapa leilor.

42. Și a zis Avacum: Doamne! Vavilonul nu l-am văzut, și groapa n'o știu unde este?

43. Și l-a luat îngerul Domnului pre el de creștetul lui, și ținându-l de părul capului său, l'a pus pre el în Vavilon deasupra groapei întru repeziciunea duhului său.

44. Și a strigat Avacum zicând: Daniile! Daniile! Iă prânzul, care și l-au trimis ție Dumnezeu.

45. Și a zis Daniil: că și-ai adus aminte de mine Dumnezeule, și n'at părăsit pre cei ce te caută și te iubesc pre tine.

46. Și s'a sculat Daniil, și a mâncat; iar îngerul Domnului îndată a pus pre Avacum la locul său.

47. Iar împăratul a venit a șaptea zi să plângă pre Daniil, și a venit la groapă, și s'a uitat înlăuntru, și iată Daniil ședeă.

48. Și a strigat împăratul cu glas mare, zicând: mare ești Doamne Dumnezeul lui Daniil! Și nu este altul afară de tine.

49. Și l-a scos pre el din groapă;

50. Iar pre cei ce erau pricina pierderii lui, l-a aruncat în groapă, și i-au mâncat lei înaintea lui.

CARTEA ÎNTĂI A MACAVEILOR

CAP. 1.

Antioh Epifan după ce a bătut Egiptul, venind asupra Ierusalimului, jefuiește Biserica, tirănește poporul, și îl silește să părăsească legile părintești.

Și a fost după ce a bătut Alexandru Machidoneanul feciorul lui Filip, care a ieșit din pământul Heiimului, și a bătut pre Darie împăratul Perșilor și al Midilor, și a împărățit în locul lui, întâiu preste grecime.

2. Și a făcut războaie multe, și a biruit cetăți multe, și a tăiat pre împărași pământului.

3. Și a trecut până la marginile pământului, și a luat prăzi dela neamuri multe, și s'a alinat pământul înaintea lui.

4. Și s'a înălțat, și s'a ridicat inima lui, și a adunat putere și oștire tare foarte.

5. Și a stăpânit fără și neamuri, și firani, și i-au fost lui supt bir.

6. Și după aceasta a căzut pre pat, și a cunoscut că va să moară.

7. Și a chemat pre slugile sale cele cinstite, care cu sine erau crescuți din tinerețe, și le-a împărțit lor împărăția sa, încă fiind viu.

8. Și a împărățit Alexandru ani doisprezece, și a murit.

9. Și au stăpânit slugile lui fieștecare la locul său.

10. Și au pus toți steme după ce a murit el, și fiii lor după dânșii ani mulți, și s'au înmulțit răutățile pre pământ.

11. Și a ieșit dintr'înșii o rădăcină păcătoasă Antioh Epifan, feciorul lui Antioh împăratul, care fusese la Roma zălog, și a împărățit în anul o sută treizeci și șapte al împărăției Grecilor.

12. În zilele acelea ieșit-au din Israel niște fii fărădelege, și au îndemnat pre mulți zicând:

13. Să mergem și să facem legătură cu neamurile cele dimprejurul nostru, că de când ne-am despărțit de ei, ne-au aflat pre noi multe răutăți.

14. Și s'a părut bun cuvântul înaintea ochilor lor.

15. Și s'au îndemnat oare cari din popor și s'au dus la împăratul și le-a dat lor putere a face dreptățile neamurilor.

16. Și a zidit școală în Ierusalim după legile neamurilor.

17. Și nu s'au tăiat împrejur, și s'au depărtat de legea cea sfântă, și s'au împreunat cu neamurile, și s'au vândut a face rău.

18. Și s'a gătit împărăția înaintea lui Antioh și a gândit a împărăși Egiptul, ca să împărățească preste amândouă împărățiile.

19. Și a intrat în Egipt cu gloată

grea, cu care și cu Elefanți și cu călăreși și cu corăbii multe.

20. Și a rânduit războiul asupra lui Ptolomeu împăratul Eghiptului, și s'a înfrânt Ptolomeu de fața lui și a fugit, și au căzut mulți răniți.

21. Și a cuprins cetățile cele tari în pământul Eghiptului și a luat prăzile pământului Eghiptului.

22. Și s'a întors Antioh după ce a bălănt Eghiptul în anul o sută patruzeci și trei.

23. Și s'a suit asupra lui Israil și a Ierusalimului, cu popor mult și a intrat în Biserică cu mândrie și a luat jertvelnicul cel de aur și sfeșnicul luminei și toate vasele ei și masa punerii înainte și căușile și năstrăpile și cădelnițele cele de aur și catapeteasma și cununile și podoba cea de aur, care erau în fața Bisericii, și le-a sfărâmat toate.

24. Și a luat argintul și aurul și vasele cele potite și a luat vistierile cele ascunse, care le-a aflat; și luându-le toate, s'a dus în pământul său.

25. Și a făcut ucidere de oameni și a grăit cu trufie mare.

26. Și a fost plângere mare întru Israil în tot locul.

27. Și au suspinat boierii și bătrânii, fecioarele și tinerii au slăbit, și frumusețea femeilor s'a schimbat.

28. Tot mirele a luat plângere și mireasa cea ce ședea în cămară a fost în jale.

29. Și s'a clătit pământul pentru cei ce lăcuiau pre dânsul și toată casa lui Iacov s'a îmbrăcat cu rușine.

30. Și după doi ani de zile trimis-a împăratul pre cel mai mare preste biruri în cetățile Iudei și a venit în Ierusalim cu mulțime mare.

31. Și a grăit către dânsii cuvinte de pace cu vicleșug, și i-au crezut lui.

32. Și a căzut asupra cetății fără de veste și o a lovit pre ea cu rană mare și a pierdut popor mult dintru Israil.

33. Și au prădat cetatea și o au ars cu foc, și au surpat casele și zidurile ei pîmprejur.

34. Și au robii femei și prunci, și vite au stăpânit.

35. Și au zidit cetatea lui David cu zid mare și tare și cu turnuri tari și le-au fost lor apărare.

36. Și au pus acolo neam păcătos, bărbați fărădelege, și s'au înfrânt întru ea.

37. Și au pus arme și hrană, și adunând prăzile Ierusalimului le-au pus acolo.

38. Și au fost ca un laț mare, și vicleșug sfîințeniei și diavol rău lui Israil pururea.

39. Și au vărsat sânge nevinovat împrejurul sfîințeniei și au spurcat sfîințenia.

40. Și au fugit cei ce lăcuiau în cetatea Ierusalimului pentru ei, și s'a făcut lăcaș streinilor, și s'a făcut streină fiilor săi, și pruncii ei o au părăsit pre ea.

41. Sfîințenia ei s'a pustii ca pustia, praznicele ei s'au întors în jale, sâmbetele ei întru bașjocură, cinstea ei întru defăimare.

42. După mărirea ei s'a înmulțit necinstea ei, și înălțimea ei s'a întors în plângere.

43. Și a scris împăratul Antioh la toată împărășia sa, să fie toți un popor, și să părăsească fiecare legea sa.

44. Și au primit toate neamurile cuvântul împăratului.

45. Și mulți din Israil au cuprins slujba lui și au jertfit idolilor și au spurcat sâmbăta.

46. Și a trimis împăratul cărți prin mâinele solilor în Ierusalim și

în cetățile Iudeii, poruncind să umble după legile cele streine ale pământului.

47. Și să oprească arderile de tot și jertfa și turnarea din sfințenie.

48. Și să spurce sâmbetele și sărbătorile.

49. Și să spurce sfințenia și precei sfinți.

50. Să zidească jertfelnice și capiști și casă de idoli, și să jertfească cărnuri de porc și de vite necurate.

51. Și să și lase pre fiii săi nețăjeși împrejur, și să spurce sufletele lor cu toată necurăția și pângăriciunea, ca să uite legea și să schimbe toate îndreptările.

52. Iar care nu va face după cuvântul împăratului, să moară.

53. După toate cuvintele acestea a scris la toată împărăția sa, și a pus luători de seamă preste tot poporul.

54. Și a poruncit cetățenilor Iudeii să jertfească din cetate în cetate.

55. Și s'au adunat la ei mulți din popor, toți cari au părăsit legea Domnului, și au făcut rele pre pământ.

56. Și au pus pre Israil întru ascunsuri, în toată scăparea lor.

57. Iar în ziua a cincisprezecea a lunii lui Haselev, în anul o sută patruzeci și cinci, a zidit spurcăciunea pustiirii pre altar lui Dumnezeu, și în cetățile Iudei împrejur au zidit capiști.

58. Și înaintea ușilor caselor și în uliși tămâiau.

59. Și cărțile legii, care le-au aflat, le-au ars cu foc stricându-le de tot.

60. Și ori unde se află la cineva cartea legii, și ori cine șineă legea, acela din porunca împăratului se omoră.

61. Cu puterea sa făcea așa I-

sraillenilor, cari se aflau în toată luna și luna în cetăți.

62. Și în douăzeci și cinci ale lunii, au jertfit pre jertfelnicul, care eră deasupra altarului.

63. Și pre muierile care și tăiasă împrejur pre fiii lor, le-au omorât după poruncă.

64. Și pre prunci i-au spânzurat de grumazii lor, și casele lor le-au prădat, și pre cei ce i-au tăiat împrejur i-au omorât.

65. Iar mulți din Israil s'au întărit, și au pus întru sine, ca să nu mănânce necurat.

66. Și mai bine au voit a muri, decât a se pângări cu mâncări spurcate, și a spurca legea cea sfântă, și au murit.

67. Și s'a făcut mânie mare asupra lui Israil foarte.

CAP. 2.

Matatia preotul cu fiii săi împotriva du-se tirăniei lui Antioh, și ducându-se în muntele Modin adună oștire; care murind, îndeamnă pre fiii săi spre răvnirea legilor părintești.

În zilele acelea sculatu-s'a Matatia fiul lui Ioan al lui Simeon preotul din fiii lui Ioariv dela Ierusalim, și a șezut în Modin.

2. Și aveă el cinci feciori: pre Ionan care se porecleă Gadis,

3. Pre Simon, care se numeă Tasi,

4. Pre Iuda, care se numeă Macaveiu,

5. Pre Eleazar, care se numeă Avaran,

6. Pre Ioanatan, care se numeă Apfus.

7. Și văzând blasfemiile, care se făceau în Iuda și în Ierusalim,

8. A zis: vai mie! Pentruce m'am născut a vedeă zdrobirea poporului meu și zdrobirea cetății cei sfințe, și a ședeă acolo, când s'a dat în mâinile vrăjmașilor,

9. Și cele sfinte în mâinile streinilor, făcutu-s'a Biserica ei ca un bărbat fără de cinste.

10. Vasele măririi ei s'au dus în robie, omorîtu-s'au pruncii ei în uliță, tinerii ei cu sabia vrăjmașului.

11. Care neam n'a moștenit împărăția ei, și n'a stăpânit prăzile ei?

12. Toată podoaba ei s'a luat, în loc de slobodă, s'a făcut roabă.

13. Și iată sfintele noastre, și frumusețea noastră și mărire noastră s'au pustiit, și le-au spurcat pre ele neamurile.

14. Pentruce să trăim mai mult? Și s'au rupt Matatia și fiii lui hainele lor, și s'au îmbrăcat cu saci, și au plâns foarte.

15. Și au venit cei trimiși dela împăratul, cari sileau pre cei din cetatea Modin să părăsească pre Dumnezeu, și să jertfească.

16. Și mulți din Israil au mers la ei; iar Matatia și fiii lui s'au adus.

17. Și răspunzând cei dela împăratul, au zis lui Matatia: boier mare ești și mărit în cetatea aceasta, și întărit cu fii și cu fraji.

18. Acum dar vino întăiu, și fă porunca împăratului, precum au făcut toate neamurile, și bărbaii lui Iuda, cei ce au rămas în Ierusalim, și vei fi tu și casa ta dintre prietini împăratului, și tu și fiii tăi vă veți mări cu argint și cu aur și cu daruri multe.

19. Și răspunzând Matatia, a zis cu glas mare: măcar de și toate neamurile împărăției, și cele din casa împăratului vor ascultă de el și de poruncile lui, și se vor depărta fiecare dela închinăciunea părinților lor,

20. Iar eu și feciorii mei și frajii mei, vom umblă întru așezământul legii părinților noștri.

21. Milostiv fie nouă Dumnezeu,

ca să nu lăsăm legea și îndreptările lui.

22. De cuvintele împăratului nu vom ascultă, ca să trecem slujba noastră la dreapta sau la stânga.

23. Și dupăce a încetat a grăi cuvintele acestea, a venit un bărbat evreu înaintea tuturor să jertfească în capiștea cea din Modin, după porunca împăratului.

24. Și a văzut Matatia, și s'a aprins de râvnă, și s'au cutremurat rărunchii lui, și s'a aprins de mânie după judecată, și alergând, l-a junghiat pre el pre jertfelnic.

25. Și pre omul împăratului, care silea să jertfească, l-a omorît întru aceeași vreme, și jertfelnicul l-a stricat.

26. Și s'a aprins de râvna legeri, precum a făcut Finees lui Zamvri feciorul lui Salom.

27. Și a strigat Matatia în cetate cu glas mare, zicând: tot cel ce are râvna legeri, și se ține de legătură, să vie după mine.

28. Și au fugit el și fiii lui la munți, și au lăsat toate câte au avut în cetate.

29. Atunci s'au pogorît mulți, căutând dreptate și judecată în pustie.

30. Să șează acolo ei și fiii lor și muierile lor și vitele lor, pentrucă s'au înmulțit preste ei răutățile.

31. Și s'a spus oamenilor împăratului și ostașilor, cari erau în Ierusalim cetatea lui David, că s'au dus oamenii, cari nu s'au ascultat de porunca împăratului, în locuri ascunse în pustie.

32. Și au alergat după ei mulți, și ajungându'i, au tăbărît asupra lor și au făcut asupra lor răsboiu în ziua sâmbetelor.

33. Și au zis către ei: ajungă-vă până acum! Ieșiți și faceți după cuvântul împăratului, și veți trăi!

2. 26. Num. 25, 7.

27. Numere 25, 13; Ps. 110, 1.

34. Iar ei au zis: nu vom ieși, nici vom face cuvântul împăratului, ca să spurcăm ziua sâmbetei.

35. Și au sârguit asupra lor cu războiu.

36. Ci nu le-au răspuns lor, nici piatră n'au aruncat asupra lor, nici au astupat ascunsurile, zicând:

37. Să murim toți într-o nevinovăția noastră, și va mărturisi pentru noi cerul și pământul, că fără de judecată ne pierdeți pre noi.

38. Și s'au sculat cu războiu asupra lor sâmbăta, și au murit ei și muierile lor și fiii lor și vitele lor, ca la o mie de suflete de oameni.

39. Și a înțeles Matatia și prietiniții lui, și au plâns pentru ei foarte.

40. Și a zis fiecare către aproapele său: de vom face toți cum au făcut frații noștri, și nu vom da războiu asupra neamurilor acestora pentru sufletele și dreptățile noastre, acum cât mai curând ne vor pierde de pre pământ.

41. Și s'au sfătuit în ziua aceea, zicând: tot omul care va veni asupra noastră cu războiu sâmbăta, să dăm războiu asupra lui, și să nu murim toți, precum au murit frații noștri în ascunsuri.

42. Atunci s'a strâns la ei adunarea Asideilor tari la putere din Israil, tot cel ce voiă legea.

43. Și toți cei ce fugeau de rele, s'au adaos la ei, și s'au făcut lor spre înălțare.

44. Și au adunat oștire, și au bătut pre cei păcătoși cu mâinea sa, și pre bărbajii cei fărădelege cu urgia sa, și cei rămași au fugit la neamuri ca să scape.

45. Și au încunjurat Matatia și prietiniții lui și au stricat jertfelnicile lor.

46. Și au tăiat împrejur pre prun-

cii cei neșăieși împrejur, căși au aflat în hotarele lui Israil cu țările.

47. Și au gonit pre fiii truției, și s'a sporit lucrul în mâinile lor.

48. Și au scos legea din mâinile neamurilor și din mâinile împăraților, și n'au dat corn păcătosului.

49. Și s'au apropiat zilele lui Matatia să moară și a zis fiilor săi; acum s'au întărit truțea și certarea și vremea sfârșitului și urgia mâinii.

50. Acum dar fiilor, râvnitori fiși legei, și dați sufletele voastre pentru legătura părinților noștri.

51. Aduceți-vă aminte de lucrurile părinților noștri, care le-au făcut într-o neamurile sale, și veși luă mărire mare și nume veșnic.

52. Avraam, au nu într-o ispită s'a aflat credincios, și s'a socotit lui spre dreptate?

53. Iosif în vremea necazului său a păzit porunca și s'a făcut domn Eghiptului.

54. Finees tatăl nostru a râvnit râvnirea și a luat legătura preoției cei veșnice.

55. Isus plinind cuvântul, s'a făcut judecător în Israil.

56. Halev, pentru că a mărturisit într-o adunare, a luat moștenirea pământului.

57. David cu mila lui a moștenit scaunul împărăției în veacul veacului.

58. Ilie râvnind râvna legei, s'a luat în sus până în cer.

59. Anania, Azaria și Misail crezând, s'au mântuit din para focului.

60. Daniil într-o nevinovăția sa s'a mântuit din gurile leilor.

61. Și așa socotiți într-o fiecare neam și neam. că toți cei ce nădăjduesc într'însul nu vor slăbi.

62. Și de cuvintele omului păcă-

52. Fac. 22, 2. 53. Fac. 41, 40,

54. Numere 25, 13.

56. Isus Navi 14, 14; 3 Imp. 2, 4.

58. 4 Imp. 2, 12. 60. Daniil 6, 22.

tos să nu vă femeși, că mărirea lui este gunoiu și viermi.

63. Astăzi se înalță și mâine nu se va afixa, că s'a întors în țărâna sa, și gândirea lui a pierit.

64. Drept aceea voi fiilor, întăriți-vă și vă îmbărbătați în lege, că în tr'însa vă veți mări.

65. Și iată Simeon fratele vostru, știu că om de stat este, de el să ascultați în toate zilele, acesta vă va fi vouă în loc de tată.

66. Si Iuda Macaveul, care este cu putere tare din tinereșile sale, acesta va fi căpetenie oștirea, ca să faceți războiu asupra popoarelor.

67. Și voi aduceți la voi pre toți făcătorii legeri, și izbândiți izbânda poporului vostru.

68. Răsplătiți răsplătire neamurilor, și luați aminte la poruncile legeri.

69. Și bine l-a cuvântat pre ei, și s'a adaos la părinții săi, și a murit în anul o sută patruzeci și șase.

70. Și l-au îngropat pre el fiii lui în mormânturile părinților săi în Modin, și l-a plâns pre el tot Israelul cu plângere mare.

CAP. 3.

Războaiele lui Iuda Macaveul cu Apolonie și cu Siron povățuitorii oștilor lui Antioh.

Și s'a sculat Iuda, care s'a chemat Macaveiu, fiul lui în locul lui.

2. Și ajutându'i toți frații lui și toți câși se lipise de tatăl lui, au bătut războiul lui Israel cu veselie.

3. Și a făcut mărirea poporului său, și s'a îmbrăcat cu zăua ca un uriaș, și s'a încins cu armele sale cele de războiu, și a întărit războaiele apărând tabăra cu sabie.

4. Și s'a asemănat leului întru lucrurile sale, și ca un pui de leu răcnind la vânat.

5. Și a gonit pre cei fărădelege certându'i, și pre cei ce turburau pre poporul său, i-a ars cu foc.

6. Și s'au fras toți cei fărădelege de frica lor, și toți lucrătorii fărădelegei împreună s'au furburat, și s'a sporit mântuirea în mâna lui.

7. Și a amărit împărași mulți, și a veselit pre Iacov cu faptele sale, și până în veac pomenirea lui întru binecuvântare.

8. Și trecând prin cetățile Iudei, a pierdut pre cei necredincioși dintr'însele, și a întors mâniea de către Israel.

9. Și s'a vestit până la marginile pământului, și a adunat pre cei ce piereau.

10. Și a adunat Apolonie neamuri, și dela Samariea putere mare, ca să dea războiu asupra lui Israel.

11. Și a înțeles Iuda, și a ieșit înaintea lui, și l-a bătut pre el, și l-a omorât, și mulți au căzut răniți, iar ceilalți au fugit.

12. Și a luat prăzile lor, și sabia lui Apolonie o a luat Iuda, și cu aceea a făcut războiu în toate zilele.

13. Și auzind Siron mai marele puterii Siriei, că a strâns Iuda adunare și ceata credincioșilor cu sine și acelor ce ies la războiu, a zis:

14. Face-voiu mie nume, și mă voiu mări întru împărăție, și voiu bate pre Iuda și pre cei ce sunt cu el, și pre cei ce n'ascultă de cuvântul împăratului.

15. Și a adaos a se sui, și s'a suit cu el tabăra necuraților ceata tare, ca să'i ajute lui, și să facă izbândă asupra fiilor lui Israel.

16. Și când s'a apropiat la suirea Vetonului, a ieșit Iuda înaintea lui cu pușini.

17. Și văzând că vine tabăra întru întâmpinarea lor, au zis către Iuda; cum noi pușini vom putea să

dăm războiu la atâta mulțime tare? Și noi am slăbit ajunând astăzi.

18. Și a zis Iuda: lesne este a se închide mulți în mâinile celor pușini, și nu este osebite înaintea Dumnezeuului cerului a mântui cu mulți, au cu pușini.

19. Că nu întru mulțimea oștirii este biruința războiului, ci din cer este puterea.

20. Aceia vin asupra noastră cu semeție multă și cu fărădelege, ca să ne piarză pre noi și pre muierile noastre și pre fiii noștri, ca să ne prade pre noi;

21. Iar noi ne războim pentru sufletele noastre și pentru legile noastre.

22. Și însăși Domnul îi va zdrobi pre ei de către fața voastră, și voi nu vă veți teme de ei.

23. Și după ce a încetat a grăi, au sărit asupra lor fără de veste, și s'a surpat Siron și tabăra lui înaintea lui.

24. Și i-au gonit pre ei la pogorășul Vetonului până la câmp, și au căzut dintru ei ca vr'o opt sute de bărbați, iar ceilalți au fugit la pământul Filistimului.

25. Și a început frica lui Iuda și a fraților lui și spaima a cădea preste neamurile cele din prejurul lor.

26. Și a ajuns până la împăratul numele lui, și de războaiele lui Iuda vorbeau toate neamurile.

27. Iar după ce a auzit Antioh împăratul cuvintele acestea, s'a mâniat cu iușime, și trimițând a adunat toate oștirile împărăției sale, tabără mare foarte.

28. Și deschizând cămara sa, a dat lefi ostașilor lui pre un an, și le-a poruncit lor întru un an să fie gata la toată treaba.

29. Iar dacă a văzut că s'a sfârșit argintul din vistierii, și birurile

țării sunt pușine pentru împerecherea și rana ce a făcut pre pământ, stricând legile care au fost din zilele cele dinfăiu,

30. S'a temut, ca nu cumva să nu aibă ca o dată, și a douaoară cheltuieli și daruri, care dăduse mai'nainte cu mână largă, cât a în trecut cu dăruirea pre toți împărații cei ce au fost mai'nainte de el.

31. Și se îndoiă cu sufletul său foarte, și s'a sfătuit să meargă la Persida, și să ia dăjdiile țărilor, și să adune argint mult.

32. Și a lăsat pre Lisie, om mărit și de neam împărătesc, mai mare preste lucrurile împăratului dela rîul Eufратului până la hotarile Eghiptului.

33. Și să crească pre Antioh fiul lui până ce se va înfoarce el.

34. Și i-a dat lui jumătate din oștire și elefanții, și i-a poruncit lui despre toate lucrurile, care a voit, și de iăcuiorii Iudeii și ai Ierusalimului.

35. Ca să trimiță asupra lor oștire să zdrobească și să nimicească țările lui Israil și rămășița Ierusalimului, și să piarză pomenirea lor din loc.

36. Și să așeze oameni de alt neam în toate hotarele lor, și să le dea cu sorți pământul lor.

37. Iar împăratul a luat cealaltă jumătate de oștire, care rămăsese, și s'a sculat dela Antiohia din cetatea împărăției sale în anul o sută patruzeci și șapte.

38. Și a trecut apa Eufратului, și mergea prin țările cele de sus, și a ales Lisie pre Ptolomeu fiul lui Dorigen și pre Nicanor și pre Gorghie bărbați tari din prietini împăratului.

39. Și a trimis cu ei patruzeci de mii de bărbați și șapte mii de călăreți, ca să vie în pământul Iudei,

și să-l strice de tot, după cuvântul împăratului.

40. Și s'au sculat cu toată puterea lor și au venit și au tăbărit aproape de Emaum în pământul câmpiei.

41. Și au auzit neguțătorii țării numele lor, și au luat argint și aur mult foarte și slugi, și au venit la tabără, ca să ia pre fiii lui Israil robi.

42. Și s'a adaos la el puterea Siriei și a pământului celor de alt neam.

43. Și a văzut Iuda și frații lui că s'au înmulțit răutățile și oștirile tăbărăsc în hotarele lor, și au înțeles de cuvintele împăratului, care a poruncit să facă poporului spre pierdere și spre pierire.

44. Și a zis fiecare către aproapele său: să ridicăm surparea poporului nostru și să dăm răsboiu pentru poporul nostru și pentru cele sfinte.

45. Și s'a strâns adunarea, ca să fie gata la răsboiu și ca să se roage și să ceară milă și îndurări.

46. Și Ierusalimul eră nelăcuit ca o pustie, nu eră cine să între și cine să lasă din cei născuți ai lui, și silințenia călcată și fiii celor de neam străin la marginea cetății, și acolo eră sălașul neamurilor, și s'a luat bucuria dela Iacob și s'au sfârșit fluerul și alăuta.

47. Și s'au adunat, și au venit la Masifă împreajma Ierusalimului, că locul rugăciunii lui Israil mai'nainte eră la Masifă.

48. Și au postit în ziua aceea, și s'au îmbrăcat cu saci, și cenușe au pus pre capetele lor, și și-au rupt hainele lor.

49. Și au întins cărțile legii, de care cercă neamurile, ca să se scrie într'însele chipurile idolilor săi.

50. Și au adus hainele preoșești

și cele întâiu născute și zeciuelele, și au pus înainte pre Nazareii cei ce plinise zilele lor.

51. Și au strigat cu glas mare la cer, zicând: ce vom face acestora, și unde îi vom duce pre ei?

52. Și sfintele tale s'au călcat și s'au spurcat și preoșii tăi în plângere și în smerire.

53. Și iată neamurile s'au adunat asupra noastră, ca să ne piarză pre noi; tu știi cele ce gândesc ei asupra noastră.

54. Cum vom putea stă împotriva feșii lor, de rtu ne vei ajuta tu nouă? Și au trâmbițat cu trâmbițele și au strigat cu glas mare.

55. Și după aceasta a pus Iuda povățuitori poporului preste mii și preste sute, și preste cincizeci și preste zece.

56. Și a zis celor ce zideau case și celor ce și logodise muiere și sădise vii și celor fricoși, să se întoarcă fiecare la casa sa după lege.

57. Și a purces tabăra, și a tăbărit la amiază zi a Emaumului.

58. Și a zis Iuda: încingeți-vă și vă faceți fii tari și fiți gata pre dimineață, ca să dați răsboiu asupra neamurilor acestora, care s'au adunat împotriva noastră, ca să ne piarză pre noi și sfintele noastre.

59. Că mai bine este să murim noi în răsboiu, decât să vedem răutățile neamului nostru și ale sfințelilor.

60. Iar precum va fi voea în cer, așa să fie.

CAP. 4.

Alte două răsboaie ale lui Iuda Macaveiu împotriva lui Gorghie și Lisie și biruințele lui. Curățirea Bisericii.

Și a luat Gorghie cinci mii de bărbați și o mie de călăreși aleși, și a purces tabăra noaptea,

2. Ca să năvălească asupra taberii Evreilor și să-i lovească pre ei fără de veste, și fiii marginii erau lui povățuitori..

3. Și auzind Iuda, s'a sculat el și cei puternici, ca să lovească oștirea împăratului cea din Emaum.

4. Că încă eră risipită oștirea din tabără.

5. Și a venit Gorghie la tabăra Iudei noaptea, și pre nimeni n'a aflat, și i-a căutat pre ei în munți, că zicea: fug aceștia de noi.

6. Și odată cu ziua s'a ivit Iuda în câmp cu trei mii de bărbați, însă platoșe și săbii n'aveau, precum le eră voea.

7. Și văzând tabăra neamurilor tare și înarmată și călărime împrejurul ei și aceștia învățați la războiu.

8. Și a zis Iuda bărbaților celor ce erau cu el: nu vă temeți de mulțimea lor, și de năvălirea lor nu vă înfricoșați.

9. Aduceți-vă aminte, cum s'au mântuit părinții noștri la marea Roșie, când i-a gonit pre ei Faraon cu putere multă.

10. Și acum să strigăm la cer, că doar se va milostivi spre noi, și și va aduce aminte de legătura părinților noștri, și va zdrobi tabăra aceasta astăzi înaintea feșii noastre.

11. Și vor cunoaște toate neamurile, că este cel ce mântuește și cel ce izbăvește pre Israil.

12. Și au ridicat cei de alt neam ochii lor, și i-au văzut pre ei viind înainte, și au ieșit din tabără la războiu.

13. Și au frâmbișat cei ce erau cu Iuda, și s'au lovit, și s'au surpat neamurile, și au fugit la câmp; iar cei din dărăpt toți au căzut în sabie.

14. Și i-au gonit pre ei până la

Gamron și până la câmpii Idumeii și ai Azotului și ai Iamnet.

15. Și căzură dintr'înșii ca la trei mii de bărbați.

16. Și s'a întors Iuda și oștirea lui dela gonirea lor.

17. Și a zis către popor: să nu poftiți prăzile, că războiul este în preajma noastră, și Gorghie și oștirea lui în munte aproape de noi;

18. Ci stați acum asupra vrăjmașilor noștri, și dați războiul lor, și după aceea veți lua prăzile lor cu îndrăzneală.

19. Și încă grăind Iuda acestea, s'a ivit o parte oarecare privind din munte.

20. Și a văzut că s'a înirânt, și cei ce sunt cu Iuda au aprins tabăra, că fumul, care se vedeă, arată ce s'a făcut.

21. Și ei văzând acestea, s'au înfricoșat foarte, și văzând și tabăra lui Iuda la câmp gata de războiu,

22. Au fugit toți la pământul celor de alt neam.

23. Și s'a întors Iuda să prade tabăra; și a luat aur mult și argint și iachint și mohorit dela marea, și avuție mare.

24. Și întorcându-se, a lăudat și bine a cuvântat pre Dumnezeuul cerului, că este bun, că în veac este mila lui.

25. Și s'a făcut mântuire mare lui Israil în ziua aceea.

26. Iar câți au scăpat din cei de alt neam, mergând au spus lui Lisie toate câte s'au întâmplat.

27. Iar el auzind s'a turburat și s'a mâhnit, că nu s'a făcut lui Israil cele ce a voit el, și nu s'a întâmplat cele ce i-a poruncit lui împăratul.

28. Iar în anul viitor a gătit Lisie bărbați aleși șasezeci de mii și cinci mii de călăreși, ca să bată Ierusalimul.

29. Și au venit la Idumeia, și au tabărit la Vetsura, și a ieșit înaintea lor Iuda cu zece mii de bărbați.

30. Și văzând tabăra lor tare, s'au rugat zicând: bine ești cuvântat Mântuitorul lui Israil, cel ce ai zdrobit pornirea celui puternic prin mâna robului tău David, și ai dat tabăra celor de alt neam în mâinile lui Ionatan fiului lui Saul și a purtătorului lui de arme.

31. Inchide tabăra aceasta în mâna poporului tău Israil, și să se rușineze cu puterea și cu călărima lor.

32. Dă-le lor spaimă, și topește îndrăsnirea puterii lor, și să se clătească cu zdrobirea lor.

33. Oboară-i pre ei cu sabia celor ce te iubesc, și să te laude pre tine cu cântări toți cei ce știu numele tău.

34. Și s'au lovit unii cu alții, și au căzut din tabăra lui Lisie ca la vr'o cinci mii de oameni, și au căzut înaintea lor.

35. Și văzând Lisie înfrângerea ce s'a făcut taberii sale și îndrăsnirea lui Iuda, și cum că sunt gafa sau a frăi sau a muri vitejește, s'a dus la Antiohia, și a adunat streini, și înmulțind oștirea cea făcută, socotea iarăși să vie în Iudeia.

36. Și a zis Iuda și frații lui: iată s'au zdrobit vrăjmașii noștri, să ne suim să curățim sfintele și să le înnoim.

37. Și s'a adunat toată tabăra, și s'a suit în muntele Sionului.

38. Și a văzut sfințenia pustiiă și jertfelnicul spurcat și porțile arse și în curți tufe răsărite, ca într'o pădure sau ca într'un munte, și cămărilor surpate.

39. Și și-au rupt hainele lor, și s'au tânguit cu tânguire mare, și au pus cenușe pre capetele lor.

40. Și au căzut cu fața la pământ, și au frâmbițat cu frâmbițele semnelor, și au strigat la cer.

41. Atunci a rânduit Iuda bărbați, ca să bată pre cei ce erau în băști până ce va curăți sfintele.

42. Și a ales preoți fără de prihană voltori legii lui Dumnezeu.

43. Și au curățit sfintele, și au dus pietrile spurcăciunii la loc necurat.

44. Și s'au sfătuit pentru jertfelnicul arderii de tot cel spurcat, ce vor face cu el.

45. Și le-a venit lor sîat bun, ca să'l strice, ca nu cumvâ să le fie lor spre ocară, că l-au fost spurcat neamurile; și au stricat jertfelnicul.

46. Și au pus pietrile în muntele casei în loc bun, până va veni prorocul, ca să răspundă pentru ele.

47. Și au luat pietre întregi după lege, și au zidit jertfelnic nou, ca și cel mai dinainte.

48. Și au zidit sfintele și cele din lăuntru casei și curțile.

49. Și au făcut vase sfinte nouă, și au băgat sfeșnicul și jertfelnicul arderilor de tot și al tămâierilor și masa, în Biserică.

50. Și au tămâiat preste jertfelnic, și au aprins lumânările cele de pre sfeșnic și luminau în Biserică.

51. Și au pus pre masă pâini, și au înlins păretarile și au săvârșit toate lucrurile, care le-au făcut.

52. Și au mănecat dimineața în douăzeci și cinci de zile ale luni a noua; aceasta este luna Haselev a anului o sută patruzeci și opt.

53. Și au adus jertfă după lege preste jertfelnicul arderilor de tot cel nou, care îl făcuse.

54. Pre vremea și în ziua în care l-au spurcat pre el neamurile, întru aceea s'a înnoit cu cântări și cu a-lăute și cu cobze și cu chimvale.

55. Și a căzut tot poporul pre fața

sa și s'a închinat, și bine a cuvântat pre Dumnezeu cerului, cel ce bine au sporit lor.

56. Și au făcut înnoirea jertfelnicului în opt zile, și au adus arderi de tot cu veselie, și au jertfit jertfă de mântuire și de laudă.

57. Și au împodobit fața Bisericii cea dinainte cu cununi de aur și cu păvezoare și au înnoit porțile și cămărilor, și le-au pus lor uși.

58. Și s'a făcut veselie mare întru popor foarte, și s'a întors ocara neamurilor.

59. Și au rânduit Iuda și frașii lui și toată adunarea lui Israil, ca să se fie zilele înnoirii jertfelnicului în vremile sale din an în an în opt zile, dela douăzeci și cinci ale lunii Haselev cu veselie și cu bucurie.

60. Și au zidit în vremea aceea muntele Sionului împrejur cu zid înalt și cu turnuri tari, ca nu cumvâ viind neamurile să le calce, cum făcuse mai 'nainte.

61. Și au rânduit acolo oștire să'l păzească, și au întărit pre ei să păzească pre Vetsura, ca să aibă poporul întărire de către fața Idumeii.

CAP. 5.

Alte zece biruințe ale lui Iuda Macaveul asupra vrăjmașilor.

Si a fost dacă au auzit neamurile de primprejur că s'a zidit jertfelnicul, și s'a înnoit slinjenia ca și mai 'nainte, s'au mâniat foarte.

2. Și s'au sfătuit ca să piarză pre neamul lui Iacov, pre cei ce erau între ei, și au început a omorî din popor și a pierde.

3. Și a dat rășboiu Iuda asupra fiilor lui Isav în Idumeia cea din Acravaplin, că încunjură pre Israil, și i-au bătut pre ei cu rană mare, și i-au strimtorat pre ei, și au luat prăzile lor.

4. Și și-a adus aminte de răuta-

tea fiilor lui Veon, cari erau popoului spre laș și spre piedecă, păzind cu viclesug drumurile.

5. Și s'a închis de el în furnuri, și a săbărit asupra lor, și i-a blestemat pre ei, și a ars furnurile cu foc împreună cu toți cei ce erau înlăuntru.

6. Și a trecut la fiii lui Amon, și a aflat mână tare și popor mult și pre Timoteiu povățuitorul lor.

7. Și a făcut asupra lor răsboaie multe, și s'a zdrobit înaintea feței lui, și i-a bătut pre ei.

8. Și a luat Iazirul și fetele ei, și s'a întors la Iudeia.

9. Și s'au adunat neamurile cele din Galaad asupra Israiltenilor, cei ce erau în hotarele lor, ca să'i piarză pre ei, iar ei au fugit în cetatea Datemala.

10. Și au trimis cărți la Iuda și la frașii lui zicând:

11. Adunatu s'au asupra noastră neamurile cele de primprejurul nostru, ca să ne piarză pre noi, și se gâtesc să vie, și mai 'nainte să prinză cetatea în care am fugit, și Timoteiu povățuește tabăra lor.

12. Acum dar viind, scoate-ne din mâna lor, că mulți au căzut dintre noi.

13. Și toți frașii noștri, cari erau în părțile Tuvinului s'au omorî, și au robit pre muierile lor și pre fiii lor și agoniselele lor, și au pierdut acolo ca la o mie de bărbași.

14. Încă cetindu-se cărțile, iată aiși soli au venit din Galileea cu hainele rupte spuint după cuvintele acestea.

15. Și zicând: că s'au adunat asupra lor dela Ptolemaida și dela Tir și dela Sidon, și toată Galileea celor de alt neam, ca să ne piarză pre noi.

16. Și dacă a auzit Iuda și poporul cuvintele acestea, s'a adunat

mulțime mare, să se sfătuiască ce vor face frașilor săi celor din nevoie, pe cari îi băteau aceia.

17. Și a zis Iuda lui Simon frațele său: alege'ți fie oameni și mergi și mântuește pre frașii tăi cei din Galileea, iar eu și Ionatan fratele meu, vom merge la Galaadita.

18. Și a lăsat pre Iosifon fiul lui Zaharia și pre Azaria povățuitori poporului cu cealaltă oștire în Iudeea spre pază.

19. Și le-a poruncit lor zicând: fiși mai mari preste poporul acesta, și să nu dași răsboiu asupra neamurilor, până ne vom întoarce.

20. Și s'au împărșit lui Simon bărbași trei mii, ca să meargă la Galileia; iar lui Iuda bărbași opt mii, ca să meargă la Galaadita,

21. Și mergând Simon în Galileia, a făcut răsboaie multe asupra neamurilor, și zdrobindu-se neamurile din'naintea feșii lui, le-a gonit pre ele până la poarta Ptolemaidei.

22. Și au căzut din neamuri ca la vre'o trei mii de oameni, și au luat prăzile lor.

23. Și i-au luat pre ei din Galileia și din Arvași cu muierile și cu pruncii lor, și toate câte aveau ei, și i-au adus în Iudeea cu veselie mare.

24. Și Iuda Macaveul și Ionatan fratele lui au trecut Iordanul, și au mers cale de trei zile în pustie.

25. Și s'au întâmpinat cu Navateii, cari viind înaintea lor cu pace, au povestit lor toate câte s'au întâmplat frașilor lor în Galaadita.

26. Și cum că mulși dintre ei sunt prinși la Vosora și în Vosor, în Alemis, Hasfor, Mached și Carnaim, toate acestea sunt cetăși tari și mari.

27. Și în celelalte cetăși ale Galaaditei sunt prinși, și pre mâine se rânduiesc să iabărăscă asupra

cetășilor, și să le iă, și pre toși săi piarză într'o zi.

28. Și a întors Iuda și tabăra lui calea spre pustie la Vosora fără de veste, și a luat cetatea, și a omorât toată partea bărbătească cu ascușitul sabiei, și a luat toate prăzile lor, și o a ars pre ea cu foc.

29. Și s'au sculat de acolo noaptea, și au mers cam asupra cetășii.

30. Și dacă s'a făcut ziua, ridicând ochii săi, iată popor mult nenumărat ridică scări și unelte, ca să iă cetatea, și dă răsboiu asupra lor.

31. Și văzând Iuda că s'a început răsboiul, și strigarea cetășii s'a suit până la cer cu trâmbișe și cu glas mare, a zis bărbașilor puterii:

32. Dași răsboiu astăzi pentru frașii voștrii.

33. Și au ieșit cu trei rânduri pre dinapoia lor, și trâmbișară cu trâmbișile, și strigară cu rugăciuni.

34. Și a cunoscut tabăra lui Timoteiu, că Macaveiu este, și a fugit dela fașa lui, și i-a bătut pre ei cu rană mare, și au căzut dintre ei în ziua aceea ca la vr'o opt mii de bărbași.

35. Și abătându-se Iuda la Masfa, a dat răsboiu asupra ei, și o a luat și a omorât toată partea bărbătească într'însa, și a luat prăzile ei, și o a ars cu foc.

36. De acolo purcezând a luat Hasfonul, Machedul Vosorul și celelalte cetăși ale Galaaditei.

37. Și după graiurile acestea, a adunat Timoteiu altă tabără, și a iabărât despre fașa Rafonului dincolo de pâriu.

38. Și a trimis Iuda să iscodescă tabăra, aceștia i-au spus lui, zicând: adunatu-s'au la ei toate neamurile cele de primprejurul nostru, putere multă foarte.

39. Și pre Arabi i-a năimit spre

ajutorul său, și sunt tăbărăși dincolo de pârțu, gata a veni asupra ta cu rășboiu, și a mers Iuda întru întâmpinarea lor.

40. Și a zis Timoteiu căpeteniilor oștirilor sale: când se va apropia Iuda și tabăra lui la pârțul cel cu apă, de va trece la noi el mai'nainte, nu vom putea stă înaintea lui, că va fi mai tare de cât noi.

41. Iar de se va spăimântă, și va tăbără dincolo de pârțu, să trecem la el, și vom fi mai tari de cât el.

42. Iar dacă s'a apropiat Iuda la pârțul cel cu apă, a pus pre cărturarilor poporului la pârțu, și le-a poruncit lor zicând: să nu lăsați tot omul să tăbărăscă, ci să vie toți la rășboiu.

43. Și a trecut asupra lor mai'nainte, și tot poporul lui după el, și s'au înfrânt înaintea feșii lui toate neamurile, și lepădând armele sale, au fugit la capiștea cea din Carnaim.

44. Și a luat cetatea, și capiștea o a ars cu foc împreună cu toți cei ce erau într'însa, și s'a înfrânt Carnaimul, și n'a mai putut să mai stea înaintea feșii lui Iuda.

45. Și a adunat Iuda pre tot Israilul, pre cei ce erau la Galaadita, dela cel mic până la cel mare, și pre muerile lor și pre fiil lor și averea lor, tabără mare foarte, ca să vie în pământul Iudei.

46. Și a venit până la Efron, și aceasta este cetate mare și la intrarea ei foarte tare; nu se putea abate dela ea deadreapta sau deasțanga, ci trebuia a merge prin mijlocul ei.

47. Și i-au închis pre ei afară cei din cetate.

48. Și au astupat porșile cu pietre.

49. Și a trimis la ei Iuda cuvinte de pace, zicând:

ca să ne ducem în pământul nostru, și nimeni nu vă va face rău vouă, numai cu picioarele vom trece, și n'au vrut să'i deschiză lui.

51. Și a poruncit Iuda să strige în tabără, ca să tăbărăscă fiecare în care loc este, și au tăbărât bărbășii puterei, și au dat rășboiu cetăței toată ziua aceea și toată noaptea, și s'a dat cetatea în mâinele lui.

52. Și a pierdut toată partea bărbătească cu ascușitul sabiei, și de tot o a stricat, și a luat prăzile ei, și a trecut prin cetate pre deasupra celor omorși, și a trecut Iordanul la câmpul cel mare despre fața Vetsanului.

53. Și eră Iuda adunând pre cei mai de pre urmă, și mângâind poporul toată calea, până ce a venit în pământul Iudei.

54. Și s'a suit în muntele Sionului cu veselie și cu bucurie, și au adus arderi de tot, căci n'a căzut dintre ei nimeni până ce s'a întors cu pace.

55. Iar în zilele în care erau Iuda și Ionatan la Galaad, și Simon frațele lui la Galileia spre fața Ptolemaidel,

56. Au auzit Iosif fiul lui Zaharia și Azaria mai marii oștirilor de vitejiile și de rășboiul care a făcut, și au zis:

57. Să ne facem și noi nouă nume, și să mergem să dăm rășboiu asupra neamurilor celor dimprejurul nostru.

58. Și au poruncit celor din oștire, cari erau cu ei, și au mers asupra Iamnei.

59. Și au ieșit Gorghie din cetate și bărbășii lui înaintea lor la rășboiu.

60. Și s'au înfrânt Iosif și Azaria și s'au gonit până la hotarele Iudei, și au căzut în ziua aceea din no-

bărbați, și s'a făcut înfrângere mare în poporul lui Israel.

61. Pentru că n'au ascultat de Iuda și de frații lui, gândind să facă vitejie.

62. Iar aceștia nu erau din sămânța bărbaților acelora, prin ale cărora mâini s'a dat mântuire lui Israel.

63. Iar bărbatul Iuda și frații lui s'au mărit foarte înaintea a tot Israelul și a tuturor neamurilor, unde se auzia numele lor,

64. Cât se adunau la ei laudându'i.

65. Și au ieșit Iuda și frații lui, ca să bată pre fiii lui Isav în pământul de către amiază zi, și au bătut pre Hevron și fetele lui și au stricat țărâa lui, și turnurile lui le-au ars împrejur.

66. Și s'au sculat să meargă în pământul celor de alt neam, și au trecut pre la Samaria.

67. În ziua aceea au căzut preoșii cetăților vrând ei să facă bărbăție, ieșind ei la războiu fără de stat.

68. Și s'a abătut Iuda la Azot pământul celor de alt neam, și a surpat capiștile lor, și idolii cei ciopliți i-a ars cu foc, și a luat prăzile cetăților, și s'a întors la pământul Iudei.

CAP. 6.

Antioh Eupator căzând în grea boală, moare fiind tare chinuit.

Iar împăratul Antioh umblând prin țările cele de sus, a auzit, că este în Elimaida la Persia cetate mărită cu avuție, cu argint și cu aur.

2. Și Biserica cea dintr'însa bogată foarte, și cum că sunt acolo acoperemânturi de aur și zale și arme, care le-a fost lăsat acolo Alexandru fiul lui Filip împăratul Machedonenilor, care a împărăjit întâiu între Elini.

3. Și a venit cercând să ia cetate

tea și să o prade, și n'a putut, că au fost înțeleș cetățenii de cuvântul acesta.

4. Și s'au sculat asupra lui cu războiu, și a fugit și s'a dus de acolo cu întristare mare întorcându-se la Vavilon.

5. Și a venit oarecare în Persida care i-a spus, că s'au înfrânt taberile, care s'au fost dus în pământul Iudei.

6. Și a mers Lisie cu putere tare întâiu, și se înfrânse de către țările lor, și ei s'au întărit cu arme și cu putere și cu prăzi multe, care au luat din taberile pe care le-au tăiat.

7. Și a stricat urâciunea care a fost zidit deasupra jertfelnicului în Ierusalim, și sfințenia ca și întâiu o a încunjurat cu ziduri înalte, și Vetsura cetatea sa.

8. Și a fost după ce a auzit împăratul cuvintele acestea, s'a spăimântat și s'a turburat tare, și a căzut pre pat, și a căzut în boală, de întristare, căci nu s'a făcut lui precum gândea.

9. Și a fost acolo zile multe, pentru că s'a înnoit într'însul mâhnire mare și a gândit că va muri.

10. Și a chemat pre toți prietini săi și a zis către ei: luatu-s'a somnul dela ochii mei, și mi-a scăzut inima de grije.

11. Și am zis întru inima mea: până la ce necaz am venit și furtună mare, întru care acum sunt? Cel ce eram bun și iubit întru stăpânirea mea;

12. Iar acum îmi aduc aminte de răutățile care am făcut la Ierusalim, luând toate vasele cele de aur și cele de argint, care erau într'însul, și am trimis ca să piarză fără de pricină pre cei ce lăcuesc în Iudeia.

13. Cunosc eu că pentru acelea m'au aliat pe mine răutățile acestea,

și iată că pier de mare inimă rea în pământ strein.

14. Și a chemat pre Filip, care eră unul din prietenii săi, și l-a pus pre el preste toată împărăția sa.

15. Și i-a dat lui stema și veșmântul său și inelul, ca să aducă pre Antioh fiul său, și să'l crească pe el, ca să împărățească.

16. Și a murit acolo Antioh împăratul în anul o sută patruzeci și nouă.

17. Și a cunoscut Lisie că a murit împăratul, și a pus pre Antioh feciorul lui împărat în locul lui, pre care de tinere l-a crescut, și i-a numit numele lui Eupator.

18. Iar cei din întăriri, închideau pre Israil împrejurul sfintelor, și căutau răutăți în toată vremea și tărie neamurilor.

19. Și a gândit Iuda să'i piarză pre ei, și a adunat tot poporul ca să'i încunjure pre ei.

20. Și s'au adunat împreună, și i-au încunjurat pre ei în anul o sută și cincizeci, și au făcut asupra lor întăritură săgetătorilor și meșteșuguri.

21. Și ieșind unii dintr'înșii din închisoare, s'au lipit lângă aceștia o seamă din cei necredincioși din Israil, și au mers la împăratul și au zis:

22. Până când nu vei face judecată, și vei izbândi pre frații noștri?

23. Nouă ne-au plăcut a sluji tatălui tău și a umbla întru poruncile lui, și a ascultă de așezământurile lui, măcar de se și înstreinau dela noi pentru aceasta cei ce sunt din poporul acesta.

24. Și ori unde află pre cinevă dintre noi, îl omoră, și moștenirile noastre le jefuie.

25. Și nu numai preste noi a înfins mâna, ci și preste toate hotarele lor.

26. Și iată au tăbărit astăzi asupra întăriturii în Ierusalim, ca să'l iă pre el și sfințenia; iar Vetsura o au întărit.

27. Și de nu vei apucă mai'nainte de grab, mai mari decât acestea vor face, și nu'i vei putea birui pre ei.

28. Și s'a mânieat împăratul dacă a auzit, și a adunat pre toți prietenii săi căpeteniile puterii sale, și pre cei ce erau preste călărime.

29. Și dela alți împărași, și dela ostroavele mărilor au venit la el oștiri năimite.

30. Și a fost numărul puterii lui o sută de mii de pedestri, și douăzeci de mii de călăreși, și treizeci și doi de elefanți învățați la răsboiu.

31. Și au venit prin Idumeia, și au tăbărit asupra Vetsurii, și au dat răsboiu în multe zile, și au făcut meșteșuguri și ieșire, și le arseră pre ele cu foc, și au dat răsboiu bărbătește.

32. Și s'a sculat Iuda dela întăritură, și a tăbărit la Vetzaharia împreajma taberii împăratului.

33. Și sculându-se împăratul de dimineață, a ridicat tabăra, și a pornit spre calea Vetzahariei, și s'au împărțit oștirile la răsboiu, și au trâmbișat cu trâmbișele.

34. Și elefanților le-au arătat sânge de strugur și de mure, ca să'i întărească la răsboiu.

35. Și au împărțit hiarele în rânduri, și au pus lângă fiecare elefant o mie de bărbași înzoași cu lanșuri și coifuri de aramă preste capetele lor, și cinci sute de călăreși aleși erau rânduiși la fiecare hiară.

36. Aceștia mai'nainte de vreme ori unde eră hiara, erau și ei, și ori unde mergea, mergeau cu ea, și nu se despărțeau de ea.

37. Și turruri de lemne tari erau preste ele, și acoperea pre fieștecare hiară încinsă preste ea cu unelte,

și preste fiecare treizeci și doi de bărbați, cari dau războiul de preste ei și Indianul ei.

38. Și cealaltă călărime dincoace și dincolo o au așezat de amândouă părțile taberei, clătindu-se și adăpostindu-se în văi.

39. Și când strălucea soarele preste scuturile cele de aur, sclipeau munții de ele, și străluceau ca făcliiile aprinse.

40. Și s'a întins o parte din tabăra împăratului preste munții cei înalți, iar alta preste locurile cele de jos, și mergeau cu pază și cu rânduială.

41. Și se cutremurau toți cei ce auzeau glasul mulțimei lor și pășirea mulțimei și lovirea armelor, că eră tabăra mare foarte și tare.

42. Și s'a apropiat Iuda și tabăra lui la războiul, și au căzut din tabăra împăratului șase sute de bărbați.

43. Și a văzut Eleazar Avaronul una din hiară înzăoată cu zaoa împărătească, și eră mai înaltă decât toate hiarele, și i s'a părut că preste aceea este împăratul.

44. Și s'a dat pre sine ca să mântuiască pre poporul său, și să și câștige luiș nume veșnic.

45. Și alergând la ea cu îndrăzneală în mijlocul rândului, și omorâ deadreapta și deasfânga, și cădea dela el încoace și încolo.

46. Și s'a vârît supt elefant, și s'a pus supt el, și l-a omorât pre el, și a căzut pre pământ deasupra lui, și a murit acolo.

47. Și văzând puterea împăratului și năvălirea oștirilor, s'a abătut dela ei.

48. Iar cei din tabăra împăratului, s'au suit asupra lor la Ierusalim, și a tăbărît împăratul la Iudeia și la muntele Sionului.

49. Și a făcut pace cu cei din Vetsura, și au eșit din cetate, că nu

le eră lor acolo hrană, ca să se închiză într'înșă, că sâmbătă eră pământului aceluia.

50. Și a luat împăratul Vetsura, și a pus acolo pază, ca să o păzească pre ea.

51. Și a tăbărît asupra sfințeniei zile multe, și a făcut acolo stări săgetătorilor, și mahini și aruncătoare de foc și zvârlitoare de pietre și scorpionii, ca să arunce săgeți și praștii.

52. Și au făcut și ei mahini improfiva mahinilor lor, și au dat războiul zile multe.

53. Și bucate nu erau în vase, pentru că eră anul al șaptelea, și cei ce au scăpat în Iudea dela neamuri, au mâncat rămășița punerii.

54. Și au rămas întru cele sfinte bărbați pușini, că i-a biruit pre ei foamea, și s'a risipit fieștecare la locul său.

55. Și a auzit Lisie, cum că Filip pre care l-a fost pus împăratul Antioh încă fiind el viu, să crească pre Antioh fiul lui, ca să'l facă împărat.

56. S'a întors dela Persida și dela Midia, și oștirile împăratului cele ce s'au fost dus cu el, și cum că cercă să iă lucrurile.

57. S'a grăbit, și s'a învitat ca să se ducă din cetate și să zică către împăratul și către povățuitorii puterii și către bărbați: ne împușinăm în toate zilele, și hrană avem pușină, iar locul unde suntem tăbărâți este tare, și sunt preste noi grijele împărăției.

58. Acum dar să dăm dreapta oamenilor acestora, și să facem pace cu ei și cu tot neamul lor.

59. Și să le așezăm lor, ca să umble după legile lor ca și mai'nainte, că pentru legiurile lor, care le-am risipit, s'au mâniate și au făcut toate acestea.

60. Și a plăcut cuvântul înaintea

împăratului și a boierilor, și a trimis la ei să facă pace, și ei au primit.

61. Și s'au jurat lor împăratul și boierii pentru acestea, și au eșit din cetate.

62. Și a intrat împăratul în muntele Stonului, și a văzut țărița locului, și a călcat jurământul, care a jurat, și a poruncit, și a surpat zidul împrejur.

63. Și s'a sculat degrab, și s'a întors la Antiohia, și a aflat pe Filip stăpânind cetatea, și a dat războiu asupra lui, și a luat cetatea cu sila.

CAP. 7.

Continuarea luptelor Macaveilor; biruința lui Iuda asupra lui Nicanor.

În anul o sută cincizeci și unul, Ieșit-a Dimitrie feciorul lui Seleuc din Roma, și s'a suif cu oameni pușini la o cetate de lângă mare, și a împărățit acolo.

2. Și a fost după ce a venit în casa împărăției părinților săi, a prins oștirea pre Antioh și pre Lisie, ca să'i ducă pre ei la el.

3. Și arătându-se lui lucrul, a zis: nu'mi arătași fețele lor.

4. Și i-au omorât pre ei oștirile, și a șezut Dimitrie în scaunul împărăției lui.

5. Și au venit la el toți bărbații cei fărădelege, și necredincioșii din Israil și Alchim povățuitorul lor, care voia să fie preot.

6. Și au pârfit pre popor către împăratul, zicând: pierdut-au Iuda și frașii lui pre toți prietenii țării, și pre noi ne-au risipit dela pământul nostru.

7. Acum dar trimite un om credincios, ca mergând să vază toată peirea aceasta, care au făcut nouă și țării împăratului, și să pedepsească pre ei și pre toți cei ce le ajută lor.

8. Și a ales împăratul pe Vachid prietenul său, care stăpâneă dincolo de rîu, și eră mare întru împărăție, și credincios împăratului.

9. Și l-a trimis pe el și pe Alchim necredinciosul, pre care l-a pus preot, și i-a poruncit lui să facă izbândă asupra fiilor lui Israil.

10. Și au purces și au venit cu putere multă în pământul Iudei, și au trimis soli la Iuda și la frașii lui cu cuvinte de pace, cu viclesug.

11. Ci n'au crezut cuvintelor lor, pentrucă au văzut că venise cu putere multă.

12. Și s'au adunat la Alchim și la Vachid adunare de cărturari, să cerce cele drepte.

13. Și Asideii erau întâiu întru fiit lui Israil, și cereau dela ei pace.

14. Că ziceau: om preot din sămânța lui Aaron a venit cu oștirile și nu ne va face strâmbătate nouă.

15. Și el a grăit către ei cuvinte de pace, și s'a jurat lor zicând: nu vom face rău vouă și prietinelor voștri.

16. Și au crezut lui, și au prins dintre ei șasezeci de bărbați, și i-au omorât într'o zi, după cuvintele cele scrise.

17. Trupurile cuvioșilor țării și sânziururile lor, le-au vărsat împrejurul Ierusalimului, și nu eră cine să'i îngroape.

18. Și a căzut frica lor și cutremurul preste tot poporul, că ziceau: că nu este la ei adevăr și judecată, că au călcat legătura și jurământul, care au jurat.

19. Și a plecat Vachid dela Ierusalim, și a făbărit la Vizat, și a trimis și a prins pre mulți din oamenii, cari erau cu el, cari de bună voie au venit, și pre o seamă din

popor, și i-a omorât pre ei și i-a aruncat într'o fântână mare.

20. Și a încredințat țara lui Alchim și a lăsat cu el oștire multă să'i ajute, și s'a dus Vachid la împăratul.

21. Și s'a nevoit Alchim pentru Arhierie.

22. Și s'au adunat la el toți cei ce turburau poporul său, și au biruit pământul Iudei, și au făcut rană mare în Israil.

23. Și a văzut Iuda toată răutatea, care o au făcut Alchim și cei ce erau cu el întru fiii lui Israil mai mult decât neamurile.

24. Și au ieșit la toate hotarele Iudeii împrejur, și au făcut izbândă asupra bărbașilor celor ce au fost mers de bună voie, și s'au oprit a merge în țară.

25. Iar dacă a văzut Alchim că s'a întărit Iuda și cei ce erau cu el, a cunoscut că nu le va putea stă împotrivă, și întorcându-se la împăratul, i-a pârât pre ei de rău:

26. Și a trimis împăratul pe Nicanor unul din boierii lui cel măriși, care avea ură și vrăjmășie asupra lui Israil, și i-a poruncit lui să piarză poporul.

27. Și a venit Nicanor în Ierusalim cu oștire multă, și a trimis la Iuda și la frașii lui cu vicleșug cuvinte de pace, zicând :

28. Să nu fie vrajbă între noi și între voi, voiu veni cu oameni pușini să văz fețele voastre cu pace.

29. Și a venit la Iuda și s'au sărutat unii cu alșii cu pace, iar vrăjmașii erau gata să răpiască pre Iuda.

30. Și a cunoscut Iuda cuvântul că cu vicleșug a venit asupra lui, și s'a temut de el, și n'a vrut a vedea mai mult fața lui.

31. Și a cunoscut Nicanor că s'a descoperit sfatul lui, și a ieșit întru

întâmpinarea lui Iuda despre Hafarsalama la răsboiu.

32. Și au căzut din cei ce erau cu Nicanor, ca la vr'o cinci sute de bărbași, și au fugit în cetatea lui David.

33. Și după cuvintele acestea s'a suit Nicanor în muntele Sionului, și au eșit unii din preoșii din cele sfinte și din bătrânii poporului să se închine lui cu pace și să'i arate lui arderea de tot, care se aduce pentru împăratul.

34. Iar el i-a batjocorit pre ei și i-a ocărit pre ei grăind cu trufie.

35. Și s'a jurat cu mânie zicând: de nu se va da Iuda și tabăra lui în mâinile mele acum, va fi dacă mă voiu întoarce cu pace, voiu arde casa aceasta, și a ieșit cu mânie mare.

36. Și au intrat preoșii și au stătuț despre iața altarului și a Bisericii, și au plâns zicând:

37. Tu Doamne ai ales Casa aceasta să se numească numele tău într'însa, să fie Casă de rugăciune și de cerere poporului tău.

38. Fă izbândă asupra omului acestuia și asupra taberii lui, și să cază în sabie, adu'ți aminte de hulele lor și nu'i suferi pre ei.

39. Și a ieșit Nicanor din Ierusalim și a tăbărit la Vetonon, și l-a întâmpinat pre el puterea Siriei.

40. Iar Iuda a tăbărit în Adasa cu trei mii de bărbași și s'a rugat Iuda, zicând :

41. Când au hulit solii cei trimiși dela împăratul Asirienilor, ieșit-a îngerul tău/Doamne și a bătut dintre ei o sută optzeci și cinci de mii.

42. Așa zdrobește tabăra aceasta înaintea noastră astăzi, ca să cunoască cei rămași, că aceia au grăit rău asupra sfintelor tale și îl judecă pre el după răutatea lui.

43. Și s'au lovit taberile la războiu în treisprezece ale lunii lui Adar, și s'a înfrânt tabăra lui Nicanor și el înfăiu a căzut în războiu.

44. Și dacă a văzut tabăra lui că a căzut Nicanor, lepădând armele sale, a fugit.

45. Și i-au gonit pre ei cale de o zi dela Adasa până unde vine la Gazira, și au frâmbișat după ei cu frâmbișile însemnărilor.

46. Și au eșit din toate satele Iudeii de pîmprejur și 'i băteau pre ei, și întorcându-se aceștia la aceea, au căzut toți de sable și n'a rămas dintr'înșii nici unul.

47. Și au luat jafurile și prăzile, și capul lui Nicanor l-au luat și dreapta lui care o a întins cu trufie, o au adus și o au spânzurat la Ierusalim.

48. Și s'a bucurat poporul foarte, și a petrecut în ziua aceea cu veselie mare.

49. Și au rânduit ca în tot anul să se fie ziua aceasta a treisprezecea a lui Adar.

50. Și a odihnit pământul Iudei puține zile.

CAP. 8.

Despre legătura lui Iuda cu Romanii.

Și a auzit Iuda de numele Romanilor că sunt puternici cu tăria, și sunt voinți de bine tuturor celor ce se lipesc de ei și cu toți, carii vin la ei fac prietenie, și cum că sunt tari la virtute.]

2. Și a spus lui războaiele lor și vitezile, care au făcut asupra Galilor și cum i-au biruit pre ei și i-au adus supt dajdie,

3. Și câte au făcut în țara Spaniei și au biruit băile cele de argint și cele de aur de acolo.

4. Și au biruit tot locul acela cu siatul său și cu răbdarea mâniei, și

locul eră departe dela ei foarte și pre împărășii carii au venit asupra lor dela marginea pământului, până i-au zdrobit pre ei și i-au bătut pre ei cu rană mare; și ceilalți dau lor bir preste an.

5. Și pre Filip și pre Persea împăratul Kitenilor și pre cei ce s'au fost sculat asupra lor, i-au zdrobit pre ei cu războiul și i-au biruit.

6. Și pre Antiohul cel mare împăratul Asiei, care a mers asupra lor cu războiu având o sută și douăzeci de Elefanți și călărime și care și putere multă foarte, și s'a biruit de ei.

7. Și pre ei l-au prins viu și au făcut legătură cu ei, ca și el și cei ce vor împărăși după el, să le dea lor bir mare și chezași și așezământ.

8. Și țara Indicească și Midiea și Lidiea și altele din cele mai bune țări ale lor luându-le dela el, le-a dat lui Evmen împăratului.

9. Și cum că cei din Elada s'au sfătuit să meargă și să'i piarză pre ei, și ei au înțeles cuvântul acesta.

10. Și au trimis asupra lor pre un voevod, și a dat războiu asupra lor, și au căzut dintre ei răniși mulți și pre mulți au robii, pre muierile lor și pre fiii lor, și i-au prădat pre ei, și au stăpânit pământul lor, și au stricat țările lor, și i-au jefuit pre ei, și i-au robii până în ziua aceasta.

11. Și celelalte împărășii și ostroave, care s'au împotrivit lor, le-au stricat și le-au robii.

12. Iar cu prietini lor și cu cei ce se unesc cu ei, au păzit prieteșugul, și au biruit împărășile cele de aproape și cele de departe, și câși au auzit de numele lor s'au temut de ei.

13. Iar la câși vor să ajute, și pre câși vreau să aibă împărășie, împărășesc, și pre cari vor, îi lipsesc, și s'au înălțat foarte.

14. Și întru toate acestea nimeni dintre ei n'a pus stemă, și nu s'a îmbrăcat cu porfiră ca să se mărească întru ea.

15. Și și-a făcut sieș, sfat, și în toate zilele se sfătuiesc trei sute și douăzeci, cari se sfătuiesc pururea pentru mulțime, ca bine să'i împodobască pre ei.

16. Și și încred stăpânirea lor unui om într'un an, care stăpânește tot pământul lor, și toți ascultă de unul, și nu este vrăjmășie, nici răvnire întru ei.

17. Și a ales Iuda pre Evpolemon feciorul lui Ioan al lui Acos, și pre Iason feciorul lui Eleazar, și i-a trimis pre ei la Roma ca să așeze cu ei prieteșug și însoțire

18. Și ca să iă dela ei jugul, că a văzut că împărăția Grecilor asuprește pre Israil cu robie

19. Și au mers la Roma, iar calea eră multă foarte, și au intrat la sfat, și au grăit, zicând:

20. Iuda Macaveul și frații lui și mulțimea Iudeilor ne-au trimis pre noi la voi, ca să așezăm cu voi însoțire și pace, și să ne scriți pre noi între soși și prieteni vouă.

21. Și a plăcut cuvântul înaintea lor.

22. Și acesta este izvodul cărții, care o au scris pre table de aramă, și o au trimis la Ierusalim, să fie acolo la ei pomenire de pace și de însoțire :

23. Bine să fie Romanilor și neamului Iudeilor, pre mare și pre uscat în veac, și sabia și vrăjmașul departe să fie dela dânșii.

24. Iar de se va întâmplă războiu asupra Romii mai întâiu, sau asupra oricăruia din soșii lor întru toată stăpânirea lor,

25. Să ajute neamul Iudeilor, cu inimă plină precum îi va povățul vremea

26. Și pre cei ce se vor bate cu

ei, nu'i vor^{pr}ajută, nici cu bucate, nici cu arme, nici cu argint, nici cu corăbii, precum se va părea Romanilor, și vor păși pazele lor, nimic luând

27. Și asemenea de se va întâmplă mai'nainte Iudeilor războiu, vor ajuta Romanii din suflet, precum lor vremea le va scrie.

28. Și ajutorilor nu se vor da grâne, arme, argint, corăbii, precum s'a părut Romanilor, și vor păzi pazele acestea cu bună credință.

29. După cuvintele acestea au așezat Romanii cu poporul Iudeilor.

30. Iar după cuvintele acestea de vor vreă aceștia sau aceia a adaoge sau a scădeă ceva, vor face după cum se vor înțelege, și ce vor adaoge sau vor scădeă, întărit va fi.

31. Și pentru răutățile, care le face lor împăratul Dimitrie, am scris lui, zicând: pentruce ai îngreuiat jugul tău preste prietenii noștri și soșii Iudei ?

32. Deci, de se vor mai jelul înaintea noastră de tine, vom face lor judecată, și vom da războiu asupra ta, și pre mare și pre uscat.

CAP. 9.

Războaiele lui Iuda și moartea lui. Ionatan urmează în locul lui și face războiu.

Și a auzit Dimitrie că a căzut Nicanor și oștirea lui în războiu, și a adaos a mai trimite pre Vachid și pre Alchim a doua oară în pământul Iudei, și cornul cel drept cu ei.

2. Și au mers pre calea cea despre Galgala, și au tăbărit la Mesalot în Arvila, și o au luat pre ea, și au pierdut suflete de oameni multe.

3. Și în luna dintăiu în anul o sută cincizeci și doi, au tăbărit asupra Ierusalimului.

4. Și s'au sculat, și au mers la Ve-

rea cu douăzeci de mii de bărbați și două mii de călăreți.

5. Și Iuda eră tăbărit în Eleasa, și trei mii de bărbați aleși cu el.

6. Și a văzut mulțimea oștirilor că multe sunt, și s'a temut foarte, și mulți au fugit din tabără, și n'au rămas dintr'înșii fără numai opt sute de bărbați.

7. Și a văzut Iuda că s'a risipit tabăra lui, și'l grăbea războiul pre el, și se sfărîmă cu inima, căci nu avea vreme să'i strângă pre ei, și a slăbit.

8. Și a zis celor rămași: să ne sculăm și să ne suim asupra împotrivicilor noștri, doar de'i vom putea bate pre ei.

9. Și l-au întors pre el, zicând: nu vom putea, ci numai să ne mântuim sufletele noastre acum, întorcete-te că frații noștri s'au risipit, și noi să ne batem cu aceștia? Așa pușini fiind noi.

10. Și a zis Iuda: să nu'mi fie mie să fac lucrul acesta și să fug de ei, că de s'a apropiat vremea noastră să murim vitejește pentru frații noștri, să nu lăsăm hulă mării noastre.

11. Și au mers oștirile de unde tăbărâse, și au stătut întru întâmpinarea lor, și s'a împărțit călărimea în două părți, și prăștiașii și arcașii mergeau înaintea oștirei, cari erau mai de frunte războinici toți tari.

12. Și Vachid eră în cornul cel drept, și s'au apropiat oștirile dintre amândouă părțile și strigau cu trâmbișile.

13. Și au trâmbișat și cei dela Iuda cu trâmbișile, și s'a cutremurat pământul de glasul taberilor, și s'a făcut războiu de diminecța până seara.

14. Și a văzut Iuda că Vachid și țaria taberii este deadreapta, și au venit la el toți cei tari de inimă.

15. Și s'a zdrobit cornul cel drept dela dâșii, și i-au gonit dinapoi pre ei până la mägura Azotului.

16. Iar cei din cornul stâng au văzut că s'au zdrobit cornul drept și s'au întors după Iuda și după cei ce erau cu el pre din dos.

17. Și s'a îngreuiat războiul, și au căzut mulți răniți și din aceștia și din aceia.

18. Și Iuda a căzut, și ceilalți au fugit.

19. Și au ridicat Ionatan și Simon pre Iuda fratele lor, și l-au îngropat pre el în mormântul părinților lui în Modim.

20. Și l-au plâns pre el, și l-a tânguit tot Israilul cu plângere mare, și l-a jelit în multe zile și a zis:

21. Cum a căzut cel tare, care a mântuit pre Israil?

22. Iar celelalte cuvinte ale lui Iuda și războaiele și vitejiile care a făcut și mărimea lui, nu s'a scris, pentru că erau multe foarte.

23. Și a fost după moartea lui Iuda, s'au arătat cei fărădelege în toate hofarele lui Israil, și au rășărit toți cei ce lucrează nedreptate.

24. În zilele acelea fost-a foamete mare foarte, și de bună voie s'a dat țara împreună cu ei.

25. Și a ales Vachid pre oamenii cei necredincioși, și i-a pus pre ei domni țării.

26. Cari cercău și căutau pre prietini lui Iuda și'i aduceau pre ei la Vachid, și'i izbândeau pre dâșii și'i batjocoreau pre ei.

27. Și s'a făcut necaz mare în Israil, care nu s'a făcut din ziua din care nu s'a arătat proroc între ei.

28. Și s'au adunat toți prietini lui Iuda, și au zis lui Ionatan:

29. De când a murit fratele tău Iuda, nu este om asemenea lui, să iasă asupra vrăjmașilor și asupra

lui Vachid, și asupra celor ce pi-smuesc neamului nostru.

30. Acum dar pre tine te-am ales astăzi, ca să fii nouă căpetenie în locul lui și povăzuitor, ca să bați războiul nostru.

31. Și a primit Ionatan în vremea aceea povăzuirea, și s'a sculat în locul lui Iuda fratelui său.

32. Și a înțeles Vachid, și i' căută pre el să i' omoare.

33. Ci înțelegând Ionatan și Simon fratele lui, și toți cei ce erau cu el, au fugit la pustiul lui Tecuē și au tăbărit la apa lacului Asfarului.

34. Și înțelegând Vachid, în ziua sâmbetelor a venit el și toată oștirea lui dincolo de Iordan.

35. Și Ionatan a trimis pre fratele său, care eră povăzuitor poporului, să roage pre Navatei prietini săi, ca să pue la ei uneltele sale cele multe.

36. Și au ieșit fiii lui Iamvri dela Midava, și au prins pre Ioan și toate câte aveă, și s'au dus cu ele.

37. Și după cuvintele acestea s'au spus lui Ionatan și lui Simon fratelui lui, că fiii lui Iamvri fac nuntă mare, și aduc mireasă dela Nadavat, fata unui boier din cei mari ai Hananeilor, cu pompă mare.

38. Și și-a adus aminte de Ioan fratele său, și s'a suit și s'ascuns supț acoperemântul muntelui.

39. Și ridicându'și ochii săi a văzui, și iață gălceavă și gloată și povară multă, și mirele și prietini lui și frații lui ieșind întru întâmpinarea lor cu timpene și cu muzici și cu arme multe.

40. Și s'au sculat asupra lor de unde erau ascunși ai lui Ionatan, și i-au ucis pre ei, și au căzut răniți mulți, iar cari au rămas, au fugit la munte, și au luat toate prăzile lor.

41. Și s'a întors nunta în plângere și glasul muzicilor în jale.

42. Și a izbândit izbândirea sângelui fratelui lor, și s'au întors la râpa Iordanului.

43. Și a auzit Vachid, și a venit în ziua sâmbetelor până la râpele Iordanului cu putere multă.

44. Și a zis Ionatan celor ce erau cu el: să ne sculăm acum și să dăm războiu pentru sufletele noastre, că nu este astăzi ca ieri și ca alaltăieri.

45. Că iață războiul este înaintea noastră și dinapoia noastră, și apa Iordanului dincoace și dincolo, mocirlă și dumbravă, și nu este loc de a ne abate.

46. Acum dar strigați la cer, ca să scăpați din mâna vrăjmașilor noștri, și a început bătaea.

47. și a întins Ionatan mâna sa să lovească pre Vachid, ci el s'a dat înapoi.

48. Și a sărit Ionatan și cei ce erau cu el în Iordan, și au înnotat până de cealaltă parte, iar aceia n'au trecut Iordanul după ei.

49. Și au căzut din oștirea lui Vachid în ziua aceea ca o mie de bărbați.

50. Și s'au întors în Ierusalim, și au zidit cetăți tari în Iudeia, și cetatea cea din Ierihon și Emaumul și Veteronul și Vefilul și Tamnata, Faratom și Tefonul cu ziduri înalte, și porți și zăvoare.

51. Și au pus pază într'însele, ca să fie cu vrăjmășie asupra lui Israil.

52. Și au întărit cetatea cea din Vetsura și Gazara și marginea, și au pus într'însele oștire și hrană de mâncare.

53. Și au luat pre fiii povăzuito-rilor țării zăloage, și i-au pus pre ei în cetate în Ierusalim în pază.

54. Și în anul o suită cincizeci și trei, în luna a doua, a poruncit Alchim să surpe zidul curței cei ma

din lăuntru a sfintelor, și să strice lucrurile prorocilor, și au început a le strică.

55. În vremea aceea s'a rănit Alchim, și s'au împiedicat lucrurile lui și s'a închis gura lui, și a slăbit, și n'a mai putut grăi cuvânt și a porunci despre casa sa.

56. Și a murit Alchim în vremea aceea cu chin mare.

57. Și văzând Vachid că a murit Alchim, s'a întors la împăratul, și a odihnit pământul Iudei doi ani.

58. Și s'au sfătuit toți cei fărădelege, zicând: iată Ionatan și cei ce sunt cu el, cu liniște lăcuiesc fără de frică, acum dar să aducem pe Vachid, și i va prinde pre toți pre ei într'o noapte.

59. Și mergând, s'au sfătuit cu el.

60. Și sculându-se să vie cu putere multă, a trimis cărți pre ascuns la toți soții săi cei din Iudeia, ca să prinză pre Ionatan și pre cei ce sunt cu el; ci n'au putut, că s'au descoperit acelora sfatul lor.

61. Ci aceia au prins din bărbații țării căpeteniile răutății ca la vr'o cincizeci de bărbați, și i-au omorât pre ei.

62. După aceea Ionatan și Simon și cei ce erau cu el, s'au dus la Vetvasi, care eră în pustie, și au zidit surpăturile ei, și o au întărit.

63. Și a înțeles Vachid, și a adunat toată mulțimea sa, și celor din Iudeia le-a poruncit.

64. Și viind a tăbărit împotriva Vetvasiei, și a dat războiu asupra ei zile multe, și a făcut meșteșuguri.

65. Și a lăsat Ionatan pre Simon fratele său în cetate, și a ieșit în țară și a venit cu un număr mare de oștire.

66. Și a lovit pre Odomir și pre frații lui și pre fiii lui Faseron în sălașurile lor, și începù a bate și a se sui cu putere.

67. Și a ieșit din cetate și Simon și cei ce erau cu el, și au ars meșteșugurile lor

68. Și au dat războiu asupra lui Vachid, și l-au zdrobit pre el, și l-au necăjit foarte, pentrucă statul lui și venirea lui a fost deșartă.

69. Și s'a aprins de mânie asupra bărbaților celor fărădelege, cari i-au dat lui sfat ca să vie în țară, și a omorât pre mulți dintre ei, și a făcut sfat ca să se ducă la pământul său.

70. Și a înțeles Ionatan, și a trimis la el soli, ca să facă pace cu el, și să întoarcă lor pre cei robiți.

71. Și a primit și a făcut după cuvintele lui, și s'a jurat lui că nu'i va mai face rău în toate zilele vieții sale.

72. Și a întors pre cei robiți, cari i-a robit mai'nainte din pământul Iudei, și întorcându-se s'adus în pământul său, și n'a mai adaos încă a veni la hotarele lor.

73. Și a încetat sabia din Israil, și a lăcuit Ionatan în Mahmas, și a început Ionatan a judecă pre popor, și a pierdut pre cei necredincioși din Israil.

CAP. 10.

Prietenia lui Ionatan cu împăratul Alexandru.

În anul o sută șasezeci s'au suit Alexandru feciorul lui Antioh Epifan, și a luat Ptolemaida, și i-a primit pre el, și a împărășit acolo.

2. Și a auzit Dimitrie împăratul, și a adunat oștire multă foarte, și a ieșit întru înfrâmpinarea lui la războiu.

3. Și a trimis Dimitrie la Ionatan cărți cu cuvinte de pace, ca să'l mărească pre el.

4. Că zicea: să apucăm a pune pace cu el, mai'nainte decât va pune

el cu Alexandru în profiva noastră.

5. Că și va aduce aminte de toate răutățile, care le-am făcut asupra lui și asupra fraților lui și asupra neamului lui.

6. Și i-a dat lui putere a strânge oștire și a face arme, ca să fie el soful lui, și pre cei ce erau zălog, carii erau în cetate, a zis să i dea lui.

7. Și a venit Ionatan în Ierusalim, și a cetit cărțile la auzirea a tot norodului, și acelor ce erau în cetate.

8. Și s'a temut cu frică mare, auzind că i-a dat lui împăratul putere să strângă oștire.

9. Și cei ce erau în cetate, au dat lui Ionatan pre cei ce erau zălog, și i-a dat pre ei părinților lor.

10. Și a lăcuit Ionatan în Ierusalim, și a început a zidi și a înnoi cetatea.

11. Și a zis către cei ce făceau lucrurile, să zidească zidurile și muntele Sionului pîmprejur din pietre cu patru muchi spre întărire, și au făcut așa.

12. Și au fugit cei de alt neam, carii erau în cetățile care le-au fost zidit Vachid.

13. Și a lăsat fiecare locul său și s'a dus în pământul lui.

14. Numai în Vetsura au rămas oarecari din cei ce au lăsat legea și poruncile lui Dumnezeu, pentru că le eră lor aceasta de scăpare.

15. Și a auzit Alexandru împăratul făgăduințele, căte a trimis Dimitrie lui Ionatan și i-a povestit lui războaiele și vitejiile care le-au făcut el și frații lui și ostenelele care au avut.

16. Și au zis: au află-vom noi un om ca acesta? Și acum să l facem pre el prietin și sof nouă.

17. Și a scris cărți și a trimis lui cu aceste cuvinte zicând:

18. Împăratul Alexandru fratelui Ionatan, bucurie.

19. Auzit-am de tine că ești bărbat tare cu putere și vrednic a fi nouă prietin;

20. Și acum te-am pus astăzi pre tine să fii Arhiereu neamului tău și prietin împăratului să te chemi, și i-a trimis lui porfiră și cunună de aur, ca să te unești cu noi, și să fii prieteșug cu noi.

21. Și s'a îmbrăcat Ionatan cu haina cea sfântă în luna a șaptea în anul o sută șasezeci, în sărbătoarea înfigerii corturilor, și a strâns oștire, și a făcut arme multe.

22. Și a auzit Dimitrie cuvintele acestea, și s'a întristat și a zis:

23. Ce am făcut aceasta, de a apucat mai nainte de noi Alexandru a pune prieteșug cu Evreii spre întărire?

24. Scri-voiu și eu lor cuvinte de mângâiere și de înălțime și de daruri, ca să mi fie mie întru ajutor.

25. Și a trimis lor după cuvintele acestea: împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, bucurie.

26. De vreme ce ați finut legătura, care ați făcut cu noi, și ați rămas în prietenia noastră, și nu v'ați lipit de vrăjmașii noștri, am auzit și ne-am bucurat.

27. Și acum rămâneți încă a fi-neă credința către noi, și vă vom răsplăti vouă bune pentru cele ce faceți cu noi.

28. Și vă vom lăsa vouă, care trebuie a se lăsa multe, și vom da vouă daruri.

29. Și acum vă sloboz pre voi, și iert pre toți iudovii de dajdii și de prejul sării și de cununi.

30. Și a treia parte din sămânță și jumătate din rodurile pomilor, ce mi se cuvenea mie a lua, iert de astăzi înainte să nu se mai ia din pământul Iudei și din cele trei finuturi, ce s'au adaus lui din Sama-

ria și din Galileea, din ziua de astăzi și până în veac.

31. Și Ierusalimul să fie sfânt și slobod, și hotarele lui, zeciuelile și vămile.

32. Las și stăpânirea cetăței cetății din Ierusalim, și o dau Arhiereului, ca să puie într'înșa bărbați pre cari va voi el, să o păzească.

33. Și pre tot sufletul Jidovilor, care din pământul Iudei s'au adus robi în toată împărăția mea, îl las slobod în dar; și toți să fie slobozi de dajdiile lor și ale vitelor lor.

34. Și toate sărbătorile și sâmbetele și lunile nouă, și zilele cele rânduite, și trei zile mai 'nainte de sărbătoare și trei zile după sărbătoare, toate zilele acestea să fie scufite și slobode tuturor Iudeilor, celor ce sunt întru împărăția mea.

35. Și nimeni nu va avea putere a face ceva, sau a sminti pre cineva dintre ei pentru tot lucru.

36. Și să se scrie din Evrei în oștirea împăratului la treizeci de mii de bărbați, și se vor da lor lefi, cum se cuvine la toate oștirile împăratului.

37. Și se vor pune dintre ei în cetățile cele întărite și mari ale împăratului; iar alții se vor pune preste trebile împărăției, cari sunt de credință, și căpiteniile, care vor fi preste ei, să fie dintre ei, și să umble după legile lor, precum a și poruncit împăratul în pământul Iudei.

38. Și cele trei ținuturi, care s'au adaos la Iudeea dela țara Samariei, să se adauge la Iudeea, ca să se socotească și să fie supt unul, și să nu asculte de alt stăpân, fără numai de Arhiereu.

39. Ptolemaida și ținutul ei, o am dai dar celor sfinți din Ierusalim, pentru cheltuiala care se cuvine la cele sfinte.

40. Și eu dau pre an cincispre-

zece mii de sicli de argint din veniturile împăratului, dela locurile ce se cuvin lui.

41. Și tot ce a rămas, ce n'au dat cei ce erau preste venituri în anii trecuți, de acum vor da la lucrurile casei.

42. Și afară de acestea cinci mii de sicli de argint, cari luă din veniturile Bisericii în toți anii, și aceștia se lasă, că se cade aceștia preoșilor celor ce slujesc.

43. Și oricine va scăpa în Biserica cea din Ierusalim și în toate hotarele ei, fiind datori împărătești sau pentru orice lucru, să se sloboază, și toate cele ce sunt ale lor întru împărăția mea.

44. Și la zidirea și la înnoirea lucrurilor sfintelor, cheltueli se vor da din veniturile împăratului.

45. Și la zidirea zidurilor Ierusalimului și la întărirea împrejur, cheltuiala se va da din venitul împăratului, și la zidirea zidurilor celor din Iudeea.

46. Și dacă a auzit Ionatan și poporul cuvintele acestea, nu le-a crezut, nici le-a primit, pentru că și aducea aminte de răutatea cea mare, care făcuse în Israil, și i necăjise foarte.

47. Și le-a plăcut mai mult Alexandru, pentru că el a început a grăi cu ei cuvinte de pace, și le-a fost lor într'ajutor în toate zilele.

48. Și a adunat împăratul Alexandru oștire mare, și a tăbărât improfiva lui Dimitrie.

49. Și au dat războiu acești doi împărași, și a fugit tabăra lui Dimitrie, și l-a gonit pe el Alexandru și l-a biruit.

50. Și s'a întărit războiul foarte, până a apus soarele, și a căzut Dimitrie în ziua aceea.

51. Și a trimis Alexandru la Pto-

lomeu împăratul Eghiptului soli după cuvintele acestea, zicând :

52. Fiindcă m'am înturnat la pământul împărăției mele, și am șezut pe scaunul părinților mei, și am dobândit împărăția, și am biruit pre Dimitrie și am stăpânit țara noastră,

53. Și am făcut războiu cu el, și s'a înfrânt el și tabăra lui de noi, și am șezut pre scaunul împărăției lui,

54. Și acum să așezăm între noi prieteșug; și'mi dă pe fata ta să o iau mie muiere, și voiu fi ginere ție, și voiu dă ție și ei daruri vrednice de tine.

55. Și a răspuns Ptolomeu împăratul, zicând: bună a fost ziua în care te-ai întors la pământul părinților tăi, și ai șezut pre scaunul împărăției lor.

56. Și acum voiu face ție cele ce ai scris; ci vino să ne întâlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem unul cu altul, și te voiu face ginere precum ai zis.

57. Și a ieșit Ptolomeu din Eghipt el și Cleopatra fata lui, și a venit în Ptolemaida în anul o sută șasezeci și doi.

58. Și s'a întâlnit cu Alexandru împăratul, și i-a dat lui pe Cleopatra fata sa, și a făcut nunta ei la Ptolemaida, cum fac împărații cu cinste mare.

59. Și a scris împăratul Alexandru lui Ionatan să vie întru întâmpinarea lui.

60. Și a mers cu mărire la Ptolemaida, și s'a întâlnit cu acei doi împărași, și le-a dat lor arginți și aur, și prietenilor lor daruri multe, și a aflat har înaintea lor.

61. Și s'au strâns asupra lui bărbași ucigași din Israil, oameni fără-delege să'l părăscă pre el, ci nu i-a ascultat împăratul.

62. Și a poruncit împăratul și a desbrăcat pre Ionatan de hainele lui, și l-a îmbrăcat pre el cu porfiră.

63. Și l-a pus împăratul de a șezut cu sine, și a zis boierilor săi: ieșiți cu el în mijlocul cetății și strigați, ca nimeni să nu'l părăscă pre el de nici un lucru, și nimeni să nu'l supere pentru tot cuvântul.

64. Și a fost dacă au văzut cei ce'l pârau pre el, mărirea lui, precum s'a strigat, și îmbrăcat cu porfiră, au fugit toși.

65. Și l-a mărit pre el împăratul și l-a scris pre el între prietenii cei mai de frunte, și l-a pus povățuitor și părtaș domnilor.

66. Și s'a întors Ionatan la Ierusalim, cu pace și cu bucurie.

67. Iar în anul o sută șasezeci și cinci, a venit Dimitrie feciorul lui Dimitrie din Krit în pământul părinților săi.

68. Și a auzit Alexandru împăratul, și s'a mâhnit foarte, și s'a întors la Antiohia.

69. Și a pus Dimitrie povățuitor pre Apolonie, care eră preste Chilia-Siria, și a adunat putere mare și a tăbărât la Iamnia, și a trimis la Ionatan Arhiereul, zicând :

70. Tu singur te ridici asupra noastră și eu m'am făcut de rîs și de bașjocură pentru tine, și pentru ce faci tu putere asupra noastră în munși?

71. Acum dar de nădăjduiești în puterile tala, pogoară-te la noi la câmp, și să ne batem amândoi acolo, că, cu mine este puterea cetăților.

72. Întreabă și înțelege, cine sunt eu și ceilalși cari ne ajută nouă? Și zic că nu pot să stea picioarele voastre de către fașa noastră, că de două ori s'au înfrânt părinții tăi în pământul lor.

73. Și acum nu vei putea stă înaintea călărimei și a unei puteri ca aceasta la câmp, unde nu este piatră, nici pietricică, nici loc de fugă.

74. Și dacă a auzit Ionatan cu-

vintele lui Apolonie s'a pornit cu cugetul, și a ales zece mii de bărbați și a ieșit din Ierusalim, și l-a întâmpinat Simon fratele lui, spre ajutor lui.

75. Și a tăbărit la Iopi, și l-a închis pe el afară de cetate, că paza lui Apolonie eră la Iopi, și au dat războiu asupra ei.

76. Și temându-se cei din cetate, i-au deschis lui, și a stăpânit Ionatan Iopi.

77. Și a auzit Apolonie, și a tăbărit aproape cu trei mii de călăreși și cu putere multă, și a mers la Azot, ca și cum ar călători, și împreună a ieșit la câmp, că aveă el mulțime de călăreși și nădăjduia într'înșii.

78. Și a alergat Ionatan dinapoia lui la Azot și s'au lovit taberile dinapoia lui la războiu.

79. Și a lăsat Apolonie o mie de călăreși ascunși dinapoia lor.

80. Și a cunoscut Ionatan că sunt curse dinapoia sa, și a încunjurat tabăra lui, și au aruncat săgeți asupra poporului de dimineața până seara.

81. Iar poporul stă, precum i-a fost poruncit Ionatan, și s'au ostenit călăreșii lor.

82. Și a tras Simon puterea sa, și s'a lovit cu mulțimea, pențrucă călăriinea se ostenise, și i-au zdrobit pre ei, și au fugit.

83. Și călăriinea s'a risipit prin câmp, și a fugit la Azot, și a intrat în Vitdagon capiștea lor, ca să scape.

84. Și a aprins Ionatan Azotul și cetățile cele dimprejurul lui, și a luat prăzile lor și capiștea lui Dagon, și pre toți cei ce au fugit într'înșia i-a ars cu foc.

85. Și au fost cei ce au căzut de sabie împreună cu cei ce s'au ars, ca la opt mii de bărbați.

86. Și s'a sculat Ionatan de acolo, și a tăbărit la Ascalon, și au ieșit cei din cetate înaintea lui cu cinste mare.

87. Și s'a întors Ionatan la Ierusalim cu cei ce erau cu el, având prăzi multe.

88. Și a fost dacă a auzit împăratul Alexandru cuvintele acestea, a adaos a mări pre Ionatan.

89. Și i-a trimis copca de aur, precum este obiceiul a se da rudelor împărașilor, și i-a dat lui Acaronul și toate hotarele lui să'i fie moșie.

CAP. 11.

Alexandru învins și omorât în Arabia. Impărăția lui Dimitrie. Cinstea lui Ionatan înaintea Impărașilor.

Iar împăratul Eghiptului a adunat puteri multe, ca nisipul de pre țărnișele mării, și corăbii multe, și a cercat să iă împărăția lui Alexandru cu viclesug, și să o adauge la împărăția sa.

2. Și a ieșit în Siria cu cuvinte de pace, și cei din cetăți îi deschideau lui porțile, și i ieșiau înainte, că eră porunca împăratului Alexandru, să iasă înaintea lui, pențrucă acela eră lui socru.

3. Iar Ptolomeu dacă intră în cetăți, puneă pază de ostași în fiecare cetate.

4. Și când s'a apropiat la Azot, i-a arătat lui capiștea lui Dagon arsă, și Azotul și cele de dimprejurul lui sfricate, și trupurile lepădate, și pre cei arși, pre cari i-a ars în războiu, că erau făcute grămezi de ei în calea lui.

5. Și spuseră împăratului, cele ce a făcut Ionatan, ca să'i învinovățească pre el, și a făcut împăratul.

6. Și a întâmpinat Ionatan pre împăratul în Iopi cu mărirea, s'a închinat unul altuia și a dormit acolo.

7. Și a mers Ionatan cu împăratul până la râul ce se chiamă Elevter, și s'a întors în Ierusalim.

8. Iar împăratul Ptolomeu supuind luiș cetățile cele de pre lângă mare până la Selevchia cea de lângă mare, cugetă asupra lui Alexandru sfaturi rele.

9. Și a trimis soli la Dimitrie împăratul, zicând: vino să punem între noi legătură și voiu dà fie pre fata mea, care o fine Alexandru, și vei împărăși în locul tatălui tău.

10. Că'mi pare rău că i-am dat lui fata mea, că m'a căutat să mă omoare.

11. Și a grăit rău asupra lui, pentru că poftea el împărășia lui.

12. Și luându-și fata, o a dat lui Dimitrie și s'a înstreinat de către Alexandru, și s'a vădit vrăjmășia lor.

13. Și a intrat Ptolomeu în Antiohia și a pus două steme pre capul său, a Asiei și a Eghiptului.

14. Iar împăratul Alexandru era în Kilichia în vremile acelea, că nu vrea să rămăe supț ascultarea lui cei din locurile acelea.

15. Si a auzit Alexandru, și a venit asupra lui cu rășboiu, și a ieșit Ptolomeu și l-a întâmpinat pre el cu mână tare și l-a înfrânt pre el.

16. Și a fugit Alexandru la Arabia, ca să scape acolo, iar împăratul Ptolomeu s'a înălțat.

17. Și a luat Zavdiil Arapul capul lui Alexandru și l-a trimis lui Ptolomeu.

18. Și împăratul Ptolomeu a murit atreia zi, și cei ce erau în cetăți au pierit de cei ce erau într'insele.

19. Și a împărășit Dimitrie în anul o sută șasezeci și șapte.

20. În zilele acelea adunat-a Ionatan pre cei din Iudeia, ca să bată

cetatea cea din Ierusalim și a făcut asupra ei mahini multe.

21. Și au mers oarecari bărbați fără de lege, carii pizmuiau pre neamul său la împăratul, și i-au spus lui, că Ionatan șade cu oștire împrejurul cetății;

22. Iar el auzind s'a mânieat și îndată purcezând a venit la Ptolemaida, și a scris lui Ionatan să nu șează cu oștirea împrejurul cetății, ci degrab să vie la el în Ptolemaida, să se întâlnească.

23. Și dacă a auzit Ionatan, a poruncit să șează cu oștire împrejurul cetății, și a ales din cei mai bătrâni ai lui Israil și din preoși, și s'a dat pre sine la primejdie.

24. Și luând argint și aur și haine și alte daruri multe, a mers la împăratul în Ptolemaida și a aflat har înaintea lui.

25. Și măcar că'l pârau pre el oarecarii fărădelege din Iidovi,

26. Inșă împăratul i-a făcut lui precum au făcut și cei mai înainte de el, și l-a înălțat pre el înaintea tuturor prietinelor săi.

27. Și i-a întărit lui Arhiera și altele, câte a avut mai înainte spre cinste, și l-a făcut pre el povățuitor prietinelor celor mai de frunte.

28. Și s'a rugat Ionatan împăratului să scutească Iudeia de bir, și cele trei ținuturi și Samaria, și i-a făgăduit lui trei sute de talanți.

29. Și a plăcut împăratului, și a scris lui Ionatan cărți despre toate acestea, care erau așa:

30. Impăratul Dimitrie, lui Ionatan fratelui bucurie, și neamului iudovesc.

31. Izvodul cărții, care o am scris lui Lasten rudeniei noastre pentru voi, o am scris și vouă ca să o știți.

32. Impăratul Dimitrie lui Lasten tatălui său bucurie.

33. Neamului Iudeilor prietinelor noștri, și celor ce păzesc dreptățile noastre, am judecat să le facem bine pentru bunăvoința lor către noi.

34. Le-am întărit lor și hotarele Iudeii și cele trei ținuturi Aferema, și Lida și Ramatemul, care s'au adăos la Iudeia dela Samariea, și toate câte se hotărăsc cu ele, tuturor celor ce fac jertfă în Ierusalim în locul celor ce luă dela ei mai înainte împăratul pre an din rodirile pământului și din rodirile pomilor.

35. Și celelalte, care ni se cad nouă, zeciuelile și vămile, cele ce se cad nouă, și lacurile cele de sare și cununile, care se cad nouă, toate de ajutor le îngăduim lor.

36. Și nici una dintr'acestea nu se va călca de acum înainte în toată vremea.

37. Acum dar aveți grije ca să faceți izvod de acestea, care să se dea lui Ionatan, și să se pună în muntele cel sfânt, în locul cel însemnat.

38. Iar văzând Dimitrie împăratul că s'a liniștit pământul înaintea lui, și nimic nu se împotrivesc lui, a slobozit pre toți ostașii săi pre fiecare la locul său, afară de ostașii cel streini, pre cari i-a adunat dela ostroavele neamurilor, și s'au făcut lui vrăjmașe toate oștirile părinșilor lui.

39. Iar Trifon eră din cei dela Alexandru mai înainte, văzând că toate oștirile cârtesc asupra lui Dimitrie, a mers la Salmakue Arapul, care hrăneă pre Antioh copilașul lui Alexandru.

40. Și îl rugă pre el, că să'l dea pre el lui să'l pună împărat în locul tatălui său, și i-a spus lui câte a făcut Dimitrie, și vrajba care au oștirile lui cu el, și a rămas acolo zile multe.

41. Și a trimis Ionatan la împăratul Dimitrie ca să scoață pre cei din cetatea Ierusalimului, și pre cei din cetățile cele întărite, că dă războiu asupra lui Israil.

42. Și a trimis Dimitrie la Ionatan, zicând: nu numai acestea voi face fie și neamului tău, ci cu mărire te voiu mări pre tine și pre neamul tău, de voiu aveă vreme bună.

43. Acum dar pe dreptate vei face, de'mi vei trimite bărbați, cari să mă ajute, că s'au viclenit asupra mea toate oștirile mele.

44. Și i-a trimis Ionatan lui trei mii de voinici aleși la Antiohia, și au venit la împăratul, și s'a veselit împăratul de venirea lor.

45. Că s'au fost adunat cei din cetate, în mijlocul cetății, ca la vr'o sută și douăzeci de mii de bărbați, și vreau ca să omoare pre împăratul.

46. Și a fugit împăratul în curte, și au cuprins cei din cetate căile cetății, și au început a dă războiu.

47. Și a chemat împăratul pre Evrei într'ajutor, și s'au adunat toți împreună la el, și îndată s'au risipit în cetate.

48. Și au omorât în cetate în ziua aceea ca vr'o sută de mii, și au ars cetatea, și au luat prăzi multe în ziua aceea, și au mântuit pre împăratul.

49. Și văzând cei din cetate că au biruit Evreii cetatea precum au vrut, au slăbit cu cugetele lor, și au strigat către împăratul cu rugăciune, zicând:

50. Dă-ne nouă dreapta, și să înceteze Evreii a ne bate pre noi și cetatea.

51. Și au lepădat armele, și au făcut pace, și s'au mărit Evreii înaintea împăratului și înaintea tuturor celor din împărăția lui, și s'au întors la Ierusalim având prăzi multe.

52. Și a șezut Dimitrie împăratul

pre scaunul împărăției sale, și s'a liniștit pământul înaintea lui.

53. Și a minșit toate câte a zis, și s'a înstreinat de către Ionatan, și nu i-a răsplătit după facerile de bine, care i-a făcut lui, și'l necăjea pre el foarte.

54. Iar după acestea s'a întors Trifon și Antioh cu el copilaș tinerele, și a împărășit, și și-a pus stemă.

55. Și s'au adunat la el toate oștirile care le-a risipit Dimitrie, și au dat războiu asupra lui, și el a fugit și s'a biruit.

56. Și a luat Trifon elefanții și a stăpânit Antiohia.

57. Și a scris Antioh cel mai tânăr lui Ionatan, zicând : înărescu'ți fie Arhieriea, și te pun mai mare preste cele patru ținuturi, și vreau ca să fii tu din prietenii împăratului.

58. Și i-a trimis lui vase de aur spre slujbă, și i-a dat lui putere a bea din aur și a se îmbrăca cu porfiră, și a avea copcă de aur.

59. Și pre Simon fratele lui l-a pus povățuitor dela hotarul Tirului până la marginile Eghiptului.

60. Și a ieșit Ionatan, și a mers dincolo de riu și în cetăși, și s'au adunat la el toate oștirile Siriei într'ajutor, și a venit la Ascalon și au ieșit cei din cetate înaintea lui cu mărire.

61. Și de acolo s'a dus la Gaza, și o a încunjurat cu oștire, și a ars cele dimprejurul cetății, și le-a prădat pre ele.

62. După aceea cei din Gaza rugând pre Ionatan, le-a dat lor dreapta, și luând pre fiii boierilor zăloage, i-a trimis în Ierusalim, iar el a mers prin țară până la Damasc.

63. Și a auzit Ionatan că au venit boierii lui Dimitrie la Cadisul din Galileia cu putere multă, vrând ca să'l scoată pre el din țara aceea.

64. Și a ieșit înaintea lor, iar pre fratele său Simon, l-a lăsat în țară.

65. Și Simon a tăbărât asupra Vetsurei și au dat războiu împotriva ei zile multe, și o a închis.

66. Și l-au rugat pre el ca să le dea lor dreapta, și le-a dat lor, și i-a scos pre ei de acolo, și a luat cetatea și a pus într'înșă pază.

67. Iar Ionatan și tabăra lui, a tăbărât la apa Ghenisaretului, și sculându-se de dimineață a mers în câmpul Nasorului.

68. Și iaia tabăra celor de alt neam l-a întâmpinat pre el în câmp, și a ascuns oștire în munți să pânzească asupra lui, iar ei i-au ieșit lui înainte.

69. Iar oștirea cea ascunsă s'a sculat din locurile saie, și a dat războiu.

70. Și au fugit cei ce erau cu Ionatan toți, nici unul n'a rămas dintre ei, afară de Matatia fiul lui Avisalom și Iuda fiul lui Hali, căpeteniile oștirii puterilor.

71. Și și-a ruci Ionatan hainele sale, și a pus pământ pre capul său și s'a rugat.

72. Și s'a întors asupra lor cu războiu, și i-a biruit pre ei și fugiră.

73. Și văzând cei ce fugise dela el, s'au întors la ei și i-au gonit cu el până la Cadis, unde era tabăra lor, și au tăbărât acolo.

74. Și au căzut din cei de alt neam în ziua aceea ca la vr'o trei mii de bărbași, și s'a întors Ionatan în Ierusalim.

CAP. 12.

Legătura cea înnoită a lui Ionatan cu Romanii și Spartanii. Trifon omoară cu viclesug pre Ionatan.

Și văzând Ionatan că i'ajută vremea a ales bărbași și i-a trimis pe el la Roma, să întărească și să înnoiască cu ei prieteșugul.

2. Și la Spartani și la alte locuri a trimis cărți ca acestea.

3. Și au mers la Roma, și au intrat la sfat, și au zis: Ionatan Arhiereul și neamul Evreilor ne-au trimis pre noi, ca să înnoiți cu ei prieteșugul și societatea, ca și mai'nainte.

4. Și le-a dat lor cărți pre la fiecare loc, ca să'i petreacă pre ei la pământul Iudei cu pace.

5. Iar izvodul cărților care le-a scris Ionatan Spartanilor, acesta este :

6. Ionatan Arhiereul și bătrâni-me-a neamului și preoții și celalt popor al Evreilor, Spartanilor frașilor bucurie.

7. Încă de demult s'a trimis cărți la Onia Arhiereul dela Darie care împărățeà la voi, care adevereà că sunteți frași noștri, precum este scris izvodul.

8. Și cu cinste a priimit Onia pre bărbatul cel trimis, și a luat cărțile întru care se arătà societatea și prieteșugul.

9. Drept aceea noi neavând lipsă de acestea, și având mângâere cărțile cele sfinte, care sunt în mâinile noastre,

10. Am ispitit a trimite la voi cari să înnoiască cu voi frăștea și prieteșugul, ca să nu ne înstreinăm de către voi, că multe vremi au trecut de când ați trimis la noi.

11. Noi dar neîncetat în toată vremea, și la sărbători și la celelalte cuvioase zile vă pomenim pre voi întru jertfele și rugăciunile care le facem, precum se cade, și se cuvine a ne aduce aminte de frași.

12. Și ne bucurăm de mărirea voastră;

13. Iar pre noi ne-au încunjurat multe necazuri și răsboaie multe, că s'au sculat cu bătaie asupra noastră împărășii cei de primprejurul nostru.

14. Ci n'am vrut să vă supărăm

pre voi și pre ceilalți soți și prietini ai noștri cu aceste răsboaie.

15. Pentrucă avem ajutor din cer, care ne ajută nouă, și ne-am mântuit de vrăjmașii noștri, și s'au smerit vrăjmașii noștri.

16. Drept aceea am ales pre Numenie fiul lui Antioh și pre Antipatru fiul lui Iason, și i-am trimis la Romani, ca să înnoiască prietenia și societatea cu noi cea mai dinainte.

17. Și le-am poruncit lor ca să meargă și la voi, și să se închine vouă, și să vă deà cărțile cele dela noi pentru înnoirea frășiei noastre.

18. Și acum bine veți face de ne veți răspunde nouă la acestea.

19. Și acesta este izvodul cărților celor trimise:

20. Oniaris împăratul Spartanilor, lui Onia preotului celui mare, bucurie.

21. Aflatu-s'a în scrisoare pentru Spartani și pentru Evrei, că sunt frași, și că sunt din neamul lui Avraam.

22. Și acum de când am cunoscut acestea, bine veți face scriind nouă pentru pacea voastră.

23. Și noi răspundem cu scrisoare vouă, dobitoacele voastre și averea voastră ale noastre sunt, și cele ce sunt ale noastre, ale voastre sunt; poruncim drept aceea, ca să vă vestească vouă acestea.

24. Și a auzit Ionatan că s'au întors boierii lui Dimitrie cu putere mai multă decât mai întâiu, ca să deà răsboiu asupra lui,

25. Și plecând din Ierusalim, s'a întâmpinat cu ei în țara Amatitei, că nu l-a lăsat pre ei să calce în țara lui.

26. Și a trimis iscoade la tabăra lor, și s'au întors și i-au spus lui, că așa au așezat, ca să vie preste ei noaptea.

27. Și după ce a apus soarele, a

poruncit Ionatan celor ce erau cu el să privigheze, și să fie înțar-mași și gata de bătaie toată noaptea, și a pus streji împrejurul taberii.

28. Și au auzit vrăjmașii că Ionatan și cei ce erau cu el s'au găfîit de bătaie, și s'au temut și s'au speriat cu inima sa, și au aprins focuri în tabăra sa.

29. Și Ionatan și cei ce erau cu el, n'au știut până dimineața că vedeau focurile arzând.

30. Și a gonit Ionatan dinapoia lor, și nu i-a prins pre ei, pentrucă au fost trecut rîul Elefterului.

31. Și s'a abătut Ionatan la Arapii, cari se chiamă Zavedii, și i-a bătut pre ei și a luat prăzile lor.

32. Și purcezând a venit la Damasc, și a umblat în toată țara.

33. Iar Simon ieșind, a umblat până la Ascalon și la cetățile cele de aproape, și s'a abătut la Iopi și o a luat mai 'nainte pre ea.

34. Că a fost auzit că ei vreau să deă cetatea la ai lui Dimitrie, și a pus acolo pază, ca să o păzească.

35. Și s'a întors Ionatan și a adunat pre bătrânii poporului, și s'a sfătuit cu ei, ca să zidească cetăți întărite în Iudeea.

36. Și să înalțe zidurile Ierusalimului, și să înalțe zid mare între întărituri și între cetate, ca să o desparță pre ea de către cetate, ca să fie despărțită, ca nici să cumpere, nici să vînză.

37. Și s'au adunat ca să zidească cetatea, și a căzut zidul părțiiului celui de către Apilioț, și au dres cele ce se chiamă Hafenată.

38. Și Simon a zidit Adida în Se-fila, și i-a pus porți și încuietori.

39. Și a cercat Trifon să împără-jească el preste Asia și să'și pună stemă, și să'și pună mîna preste împăratul Antioh.

40. Ci se temeă, ca nu cumvâ să

nu'l lase Ionatan, și ca nu cumvâ să deă rășboiu asupra lui, și căută ca să prinză pre Ionatan și să'l piarză pre el, și sculându-se a venit în Vetsan.

41. Și a ieșit Ionatan înaintea lui la Vetsan cu patruzeci de mii de bărbuși aleși de rășboiu.

42. Și văzând Trifon că a venit Ionatan cu putere multă, s'a temut a'și lînde mîinile asupra lui.

43. Și l-a primit pre el cu mărire, și l-a împrietenit pre el cu toți prietini săi, și i-a dat lui daruri, și a poruncit puterilor sale să asculte de el, ca și de sine.

44. Și a zis lui Ionatan: pentruce ai ostenit tot poporul acesta, nefind între noi rășboiu?

45. Și acum trimite'i pre ei la casele lor, și'și alege fie pușini bărbași, cari să fie cu tine, și vino cu mine în Ptolemaida, și o voiu dă pre ea fie și ceielalte cetăți și oștiri, și pre toți cei ce sunt preste trebi, și întorcându-mă mă voiu duce înapoi, că pentru aceasta am venit.

46. Iar Ionatan crezând lui, a făcut cum i-a zis, că a trimis oștirile să meargă în pămîntul Iudei.

47. Și a lăsat cu sine trei mii de bărbași, dintre cari două mii i-a lăsat în Galileea, iar o mie a mers cu el.

48. Și după ce a intrat Ionatan în Ptolemaida, au închis Ptolemaidenii porțile, și l-au prins pre el, și pre toți cei ce venise cu el i-au omorît cu sabia.

49. Și a trimis Trifon oștiri și călărime la Galileea și la câmpul cel mare, ca să piarză pre toți cei dela Ionatan.

50. Și au înșeles că Ionatan este prins, și cum că au pierit cei ce erau cu el, și se îndemnară pre sine și mergeau înapoindu-se gata de rășboiu.

51. Și văzând cei ce îi goniau pre ei, că ei pentru sufletul lor se vor bate, s'au întors.

52. Și au venit toți cu pace în pământul Iudei, și au plâns pre Ionatan și pre cei ce erau cu el, și s'au temut foarte, și a jelit tot Israelul jale mare.

53. Și au cercat toate neamurile cele de primprejurul lor, ca să'i piarză pre ei.

54. Că ziceau: n'au căpetenie și ajutor, acum dar să'i batem pre ei, și să pierdem din oameni pomenirea lor.

CAP. 13.

Murind Ionatan a rămas în locul său Simon, și acesta răsboindu-se improptiva lui Trifon, a biruit și a curățit cetatea Ierusalimului.

Și a auzit Simon că a adunat Trifon putere multă, ca să vie în pământul Iudei să'l piarză.

2. Și văzând pre popor că este spăimântat și plin de frică, s'a suit în Ierusalim și a adunat poporul.

3. Și l-a mângâiat pre ei și le-a zis lor: voi știți câte am făcut eu și frații mei și casa tatălui meu pentru legi și pentru cele sfinte, și războaiele și nevoile, care noi le-am văzut.

4. Pentru aceasta au pierit frații mei toți pentru Israel și am rămas eu singur.

5. Și acum să nu dea Dumnezeu, ca să'mi cruț eu sufletul meu în toată vremea necazului; că nu sunt mai bun decât frații mei.

6. Ci voi izbândi pentru legea mea și pentru cele sfinte și pentru mulțuri și pentru fiii noștri, că s'au adunat toate limbele, ca să ne piarză pre noi vrăjmășește.

7. Și s'a aprins duhul poporului, îndată cât a auzit cuvintele acestea, și a răspuns cu glas mare zicând:

8. Tu ești nouă povățuitor în locul lui Iuda și al lui Ionatan fratelui tău.

9. Poartă războiul nostru, și toate ori câte vei zice nouă, vom face.

10. Și a adunat pre toți bărbații cei de războiu, și a grăbit a săvârși zidurile Ierusalimului, și'l întâri pre el primprejur.

11. Și a trimis pre Ionatan al lui Avesalom, și cu dânsul putere destulă la Iopi, și scoțând pre cei ce erau acolo, a rămas acolo într'însa.

12. Și a pornit Trifon dela Ptolemaida cu putere multă, ca să intre în pământul Iudei, și aveă cu sine pre Ionatan în pază.

13. Iar Simon a tăbărit la Adidus în preajma feșii câmpului.

14. Și înțelegând Trifon, că s'a sculat Simon în locul lui Ionatan fratelui său, și cum că va să dea asupra lui războiu, a trimis la el soli, zicând:

15. Pentru argintul ce eră dator Ionatan fratele tău la treaba împărătească, pentru trebile, care a avut, îl ținem pre el.

16. Și acum trimite o sută de talanși de argint, și pre doi fii ai lui zăloage, ca nu cumvă slobozindu-se, să se viclenească către noi; și'l vom slobozi pre el.

17. Și a cunoscut Simon că, cu înșelăciune grăește către dânsul, însă tot a trimis argintul și pre prunci, ca nu cumvă să ridice vrăjmășie mare asupra poporului, zicând:

18. Pentrucă nu i-a trimis lui argintul și pruncii, a pierit.

19. Și a trimis pruncii și cei o sută de talanși; iar el a minșit și n'a slobozit pre Ionatan.

20. Și după aceea a venit Trifon, ca să intre în țară și să o supue pre ea, și a încunjurat pre calea cea despre Adora; iar Simon și tabăra lui mergeau împreajma lui în tot locul ori unde mergea.

21. Iar cei din cetăţue au trimis la Trifon soli, grăbindu-l pre el, ca să vie la ei prin pustie şi să le trimită lor hrană.

22. Şi a gătit Trifon toată călărima sa, ca să vie în noaptea aceea, ci a fost zăpadă multă foarte, şi n'a putut veni pentru zăpadă, şi purcezând a venit în Galaadita.

23. Şi când s'a apropiat la Vascamă, a omorît pre Ionatan şi l-a îngropat acolo.

24. Şi s'a înapoiat Trifon şi s'a dus în pământul său.

25. Şi a trimis Simon şi a luat oasele lui Ionatan fratelui său şi l-a îngropat pre el în Modin în cetatea părinşilor lui.

26. Şi l-a plâns pre el tot Israilul plângere mare şi l-a jellit pre el zile multe.

27. Şi a zidit Simon preste mormântul tatălui său şi al fraşilor lui, şi l-a înălţat cu chip frumos la vedere din piatră cioplită pre dinainte şi pre dinapoi.

28. Şi a pus deasupra şapte turnuri, unul împreajma altuia: tatălui şi malcii şi celor patru fraşi.

29. Şi le-a făcut împrejur şant, şi a pus stâlpi mari şi a făcut pre stâlpi toată armarea spre nume veşnic şi lângă arme corăbii cioplite, ca să vază toşi cei ce umblă pre mare.

30. Acesta este mormântul, care l-au făcut în Modin, până în ziua aceasta.

31. Iar Trifon umblând cu viclesug către împăratul Antioh cel fânăr, la omorît pre el.

32. Şi a împărăşit în locul lui, şi şi-a pus luiş stema Asiei şi a făcut rană mare pre pământ.

33. Şi a zidit Simon cetăşile Iudeii şi le-a înfărit primprejur cu turnuri înalte şi cu ziduri mari şi pirguri cu porşi şi cu zăvoare, şi a pus bucate în cetăşi.

34. Şi alegând Simon bărbaşi, i-a trimis cu daruri la împăratul Dimitrie, ca să ierte şara, pentrucă toate faptele lui Trifon erau şafuri.

35. Şi a trimis la el împăratul Dimitrie după cuvintele acestea, şi i-a răspuns lui, şi l-a scris lui carte ca aceasta:

36. Impăratul Dimitrie lui Simon Arhiereului şi prietenului împărăşilor şi bătrânilor şi neamului evreesc: bucurie.

37. Coroana cea de aur şi lanşul care l-aşi trimis l-am luat şi gata suntem să vă dăm vouă pace mare, şi am scris celor mai mari preste trebi să vă lase vouă cele ce vă tertăm.

38. Şi câte am aşezat cu voi ştau şi cetăşile, care aşi zidit, fie ale voastre.

39. Ertăm neştiinşele şi greşalele până în ziua de astăzi şi cununa, care eraşi dator şi ori ce alt ce se vămuiă în Ierusalim, să nu se mai vămuiască.

40. Şi cari vor fi vrednici dintre voi, ca să se scrie între ai noştri, să se scrie si să fie între noi pace.

41. În anul o sută şaptezeci s'a ridicat jugul neamurilor dela Israil.

42. Şi a început poporul lui Israil a scri în scrisori şi în adunări în anul dintăiu pre vremea lui Simon Arhiereului celui mare, şi mai marele şi povătuitorul Iudeilor.

43. În zilele acelea tăbărit-a Simon asupra Gazei, şi o a încunjurat pre ea cu oştiri, şi a făcut unelste de luarea cetăşii, şi s'a apropiat la cetate, şi a lovit un furn şi l-a luat.

44. Şi cei ce erau într'acele unelste, au sărit în cetate, şi s'a făcut turburare mare în cetate.

45. Şi s'au suit cei din cetate cu muierile şi cu fiii lor pre zid rupându'şi hainele lor, şi au strigat

cu glas mare rugând pre Simon să le deă lor dreapta, și au zis:

46. Să nu ne faci nouă după răutățile noastre; și după mila ta,

47. Și i s'a făcut milă lui Simon de ei, și nu i-a bătut pre ei, ci scoțându'i din cetate a curățit casele, în care erau idolii, și așa au intrat într'nsa lăudând și binecuvântând pre Domnul.

48. Și a scos dintr'nsa toată necurăția, și a așezat acolo oameni, cari fac legea, și o a întărit, și și'a zidit luiș într'nsa lăcaș.

49. Iar cei din cetățuia din Ierusalim erau oprisi a ieși și a merge în țară, și a cumpără și a vinde, și au flămânzit foarte, și mulți dintre ei au pierit de foame.

50. Și au strigat către Simon: să le deă lor dreapta, și le-a dat, și a scos pre cei ce erau acolo, și a curățit cetățuia de pângăriciuni,

51. Și a intrat în ea în douăzeci și trei ale lunii a doua, în anul o sută șaptezeci și unul, cu laude și cu stălpări și cu harfe și cu chimvale și cu alăute și cu cântări și cu cântece, că s'au zdrobit vrăjmași mari din Israil.

52. Și a așezat ca în tot anul să serbeze această zi cu veselie

53. Și a întărit muntele Bisericii cel de lângă cetățuia, și au lăcuit acolo el și cei ce erau cu el.

54. Și a văzut Simon pre Ioan feciorul său, că este om deplin, și l-a pus pre el povățuitor preste toate oștirile, și a lăcuit în Gazaris.

CAP. 14.

Arsachis împăratul Persilor biruind pre Dimitrie, aduce liniște țărilor. Simon cucerește Iopi, Gaza și Ierusalimul, și mărind hotarele neamului său.

Și în anul o sută șaptezeci și doi, adunat-a împăratul Dimitrie puterile sale, și s'a dus în Midiea

săși adune ajutor, ca să bată pre Trifon.

2. Iar auzind Arsachis împăratul Persiei și al Midiei, că a venit Dimitrie în hotarele sale, a trimis pre unul din boierii săi, ca să'i prinză pre el viu.

3. Care mergând, a bătut tabăra lui Dimitrie, și l-a prins pre el, și l-a dus la Arsachis, și l-a pus pre el în pază.

4. Și a odihnit pământul în toate zilele lui Simon, și a căutat cele bune neamului său, și le-au plăcut lor stăpânirea lui și mărirea lui în toate zilele.

5. Și cu toată mărirea sa a luat Iopi ca să fie vad, și a făcut intrare la ostroavele mării.

6. Și a lăsat hotarele neamului său, și a stăpânit țara.

7. Și a adunat robime multă, și a domnit Gazaronul și Vetsuronul și cetățuia, și a scos necurățiile dintr'nsul, că nu eră cine să stea împotriva lui.

8. Și lucrau ei pământul lor cu pace, și pământul dă rodirile sale, și pomii câmpurilor rodul lor.

9. Bătrânii în ullșe ședeau, toți de lucrurile cele bune vorbiau, și tinerii s'au îmbrăcat cu haine de mărire și cu îmbrăcăminte de rășboiu.

10. Cetățililor a dat bucate, și le-a așezat cu unelte de întărire, alăta, în cât s'a vestit numele mării lui până la marginea pământului.

11. Făcut-a pace pre pământ, și s'a veselit Israil cu veselie mare.

12. Și a șezut fiecare supt vișă sa și supt smochinul său, că nu eră cine să'i sperie pre ei.

13. Că se sfârșise de pre pământ cei ce dau rășboiu asupra lor, și împărășii se surpară în zilele acelea.

14. Și a întărit pre toți smerișii poporului său, legea o a căutat, și

a pierdut pre tot cel fărădelege și viclean.

15. Sfintele le-a mărit, și a înmulțit vasele sfintelor:

16. Și s'a auzit la Roma, că a murit Ionatan, și până la Sparta s'a auzit, și s'au măhnit foarte.

17. Și auziră, că Simon fratele lui s'a făcut în locul lui Arhiereu, și stăpânește țara și cetățile cele dintr'însa.

18. Și i-a scris lui pre table de aramă, ca să înnoiască cu el prieteșugul și tovărășia, care o făcuse cu Iuda și cu Ionatan frații lui.

19. Și s'a celii înaintea adunării în Ierusalim.

20. Iar izvodul cărșilor, care l-au trimis Spartanii, acesta este: boierii Spartanilor și cetatea lui Simon preotului celui mare, și bătrânilor și preoșilor, și celuilalt popor al Evreilor frașilor: bucurie.

21. Solii cei trimiși la poporul nostru ne-au spus nouă de mărirea și cinstea voastră, și ne-am bucurat de venirea lor.

22. Și am scris cele zise de ei în sfaturile poporului: așa Numeinie al lui Antioh și Antipatru fiul lui Iason solii Evreilor au venit la noi ca să înnoiască prieteșugul lor cu noi.

23. Și a plăcut poporului a primi pre oamenii aceștia cu mărire și a pune izvodul cuvintelor lor în cărșile cele însemnate poporului, ca să aibă pomenire poporul Spartanilor, și izvodul acesta l'a scris lui Simon Arhiereului.

24. După acestea a trimis Simon pre Numeinie la Roma având o pavăză mare de aur, care trăgea la cumpănă o mie de mnas, ca să înfărească cu ei tovărășia.

25. Și dacă a auzit poporul cuvintele acestea, a zis: cu ce daruri vom răsplăți pre Simon și pre fiii lui?

26. Că a întărit el însuș și frașii lui și casa tatălui său, și a bătut pre vrăjmașii lui Israil dela ei; și i-a întărit lui stăpânire, și au scris în table de aramă, care le-au pus pre stâlpi în munșii Sionului.

27. Și acesta este izvodul cărșei, în ziua a optisprezecea a lunii lui Elul, în anul o sută șaptezeci și doi, care este al treilea an pre vremea lui Simon Arhiereului.

28. În Saratimel, când eră adunare mare de preoși și de popor, și de boierii neamului și ai bătrânilor țării, cunoscute s'au făcut vouă acestea, fiindcă de multe ori s'au făcut rășboai în țară.

29. Și Simon feciorul lui Matatia feciorul feciorilor lui Iariv și frașii lui, cari s'au pus pre sine în primejdie stând împotriva vrăjmașilor neamului său, ca să stea sfintele lor și legea, și cu mărire mare a mărit pre neamul său.

30. Și a adunat Ionatan neamul său, și s'a făcut lui Arhiereu, și s'adaos la poporul său.

31. Și au vrut vrăjmașii lor să calce în țara lor, ca să le strice țara lor și să'și finză mâinile sale la cele sfinte ale lor.

32. Atunci s'a sculat Simon, și a dat rășboiu pentru neamul său, și a cheltuit bani mulți dintr'ai săi, și a dat arme bărbajilor puterii neamului său, și le-au dat lor lefi.

33. Și a întărit cetățile Iudei și Vetsura cea dela hotarele Iudei, unde erau armele vrăjmașilor mai 'nainte, și a pus acolo pază bărbaji Evrei.

34. Și a întărit Iopi cea dela marea și Gazara cea dela hotarele Azotului, în care mai 'nainte lăcuiau vrăjmașii, și au lăcuit acolo Evrei, și câte erau de lipsă la isprăvirea acestora au pus într'însele.

35. Și văzând poporul credința lui Simon și mărirea care a făcut nea-

mului său, l-a pus pre el povăţuitor luiş şi Arhieru, pentrucă el a făcut toate acestea, şi dreptatea şi credinţa, care a ţinut neamului său şi a cercat în tot chipul a înălţa pre poporul său.

36. Şi în zilele acelea bine a mers lucrul prin mâinile lui, că s'au ridicat neamurile din ţara lor şi cei din cetatea lui David din Ierusalim, cari şi-au fost făcut loruşi castel, din care leşiau şi pângăreau împrejurul sfinţelor şi făceau rană mare cu ne-curăţenie.

37. Şi a pus într'însul bărbaşi Evrei să lăcuască, şi l-a întărit spre apărarea ţarei şi a cetăţii, şi a înălţa zidurile Ierusalimului.

38. Şi împăratul Dimitrie i-a întărit lui Arhieria după acestea.

39. Şi l-a făcut pre el dintre prietini săi, şi l-a mărit pre el cu cinste mare.

40. Pentrucă a auzit, cum că Romanii li chiamă pre Evrei prietini şi sofi; şi cum că ei au ieşit înaintea solilor lui Simon cu cinste.

41. Şi cum că au voit Evreii şi preoşii, să le fie Simon povăţuitor şi Arhieru în veac, până se va scula proroc credincios.

42. Şi să fie preste ei povăţuitor şi să aibă grijă de cele sfinte, să rânduiască însuş mai mari preste lucrurile lor şi preste ţară şi preste arme şi preste cetăţi.

43. Şi să poarte grijă de cele sfinte şi toşi să asculte de el, şi cu numele lui să se scrie toate scrisorile în ţară, şi să se îmbrace cu porfiră şi să poarte aur.

44. Şi nimărui din popor şi din preoşi nu va fi slobod să calce ceva dintr'acestea, şi să se pună împotriva celor ce le va zice el, sau să facă adunare în ţară fără de el, sau să se îmbrace cu porfiră şi să se încingă cu armă de aur.

45. Iar cine va face afară de acestea sau va călca ceva dintr'acestea, vinovat va fi.

46. Şi a plăcut la tot poporul să aşeze pre Simon, şi să facă după cuvintele acestea.

47. Şi a primit Simon şi a voit a fi Arhieru şi povăţuitor şi stăpânitor neamului evreesc şi preoşilor şi a purta grijă de toşi.

48. Şi a zis, ca scrisoarea aceasta să se pună în table de aramă.

49. Şi să le pună pre ele în curtea sfinţelor în loc ales, şi izvoadele lor să le pună în vistierie, ca să le aibă Simon şi fiii lui.

CAP. 15.

Imprietinindu-se Simon cu Antioh feciorul lui Dimitrie şi cu Romanii, curând se strică prietinia lor.

Şi a trimis Antioh feciorul împăratului Dimitrie cărţi dela ostroavele mării la Simon preotul şi stăpânitorul Evreilor şi la tot neamul.

2. Şi erau scrise într'acest chip: împăratul Antioh lui Simon preotului celui mare şi stăpânitorului neamului, şi neamului evreesc: bucurie.

3. De vreme ce oameni pierzători au biruit împărăţia părinţilor noştri.

4. Şi voi eu să mă apuc de împărăţie să o aşez, precum eră mai înainte, şi am adunat oştire multă, şi am făcut corăbii de războiu, şi mi este voia să ies în ţară, ca să pedepsesc pre cei ce au stricat ţara noastră, şi pre cei ce au pustiit cetăţi multe întru împărăţia mea.

5. Acum dar întăresc fie toate scutiurile care şi le-au dat fie împărăţii cei mai înainte de mine, şi orice alte daruri şi-au îngăduit fie.

6. Şi şi îngăduesc să faci bani supţ numele tău în ţara ta.

7. Şi Ierusalimul şi sfintele să fie

slobode, și toate armele câte ai făcut și cetățile care le-ai zidit și le stăpânești, să rămâe fie.

8. Și toată datorია împărătească și ori câte erau să fie împărătești, de acum și în tot veacul se lasă fie.

9. Și după ce vom așeză împărăția noastră, te vom mări pre tine și neamul tău și Biserica cu slavă mare, în cât să fie arătată mărirea voastră în tot pământul.

10. În anul o sută șaptezeci și patru a ieșit Antioh la pământul părinților săi și s'au adunat la el toate oștirile, în cât pușini au rămas cu Trifon.

11. Și l-a gonit pre el Antioh împăratul, iar el a venit fugind în Dora cea de lângă mare.

12. Că a văzut că s'au adunat preste el răufășile, și l-au lăsat pre el oștirile.

13. Și a făbărit Antioh asupra Dorei, și cu el o sută și douăzeci de mii de bărbați rășboinici, și opt mii de călărești.

14. Și a încunjurat cetatea, și corăbiile loveau și dă strănsoare cetăței și despre uscat și despre mare și pre nimeni n'a lăsat nici să iasă nici să intre.

15. Și a venit Numentie și cei ce erau cu el dela Roma având cărți la împărași și la țări, întru care aceștea erau scrise:

16. Luchie Ipatul Romanilor lui Ptolomeu împăratului, bucurie.

17. Solii Evreilor au venit la noi prietini și soșii noștri, ca să înnoiască prieteșugul și societatea cea din început, trimiși de Simon Arhiereul și de poporul Evreilor.

18. Și a adus pavăză de aur de o mie de mnas.

19. Plăcutu-ne-au drept aceea să scriu împărașilor și țărilor, ca să nu le facă lor rău, și să nu'i bată pre ei și cetățile lor și țara lor, și ca

să nu dea ajutor celor ce se rășboiesc asupra lor.

20. Și ni s'a părut nouă a luă pavăza dela ei.

21. Deci de vor fi fugit niscarevă oameni făcători de rele din țara lor la voi, să'i dați pre ei lui Simon Arhiereului, ca să'i pedepsească pre ei după legea lor.

22. Și ca acestea a scris lui Dimitrie împăratul și lui Attal și lui Arat;

23. Și lui Arsac și la toate țările și lui Sampsac și la Spartani, și la Dilo și la Midon și la Sichiona și la Caria și la Samo și la Pamfilia și la Lichia și la Alicarnason și la Rodos și la Vasilida și la Coos și la Sidi și la Gorfina și la Cnidon și la Chipru și la Chirini.

24. Și izvodul lor l-a scris lui Simon Arhiereului.

25. Iar Antioh împăratul a făbărit asupra Dorei a doua zi, apropiind pururea mâinile la ea și făcând mahine, a închis Antioh pre Trifon, în cât nici a intră, nici a ieși nu putea.

26. Și i-a trimis Simon lui două mii de bărbați aleși să'i ajute și argint și aur și vase prețioase.

27. Și n'a vrut să le primească, ci a stricat toate câte a tocmit cu el mai înainte și s'a înstreinat de către el.

28. Și a trimis la el pre Atinovie unul din prietini săi, ca să grăiască cu el, zicând: voi finesi Iopa și Gazara și castelul cel din Ierusalim, cetățile împărăției mele.

29. Hotarele lor le-ași pustiit și ași făcut rană mare pre pământ, stăpânind locuri multe întru împărăția mea.

30. Acum dar dați cetățile care le-ași luat, și birurile locurilor care le-ași stăpânit din hotarele cele afară din hotarele ludeei.

31. Iar de nu, dați pentru ele cinci sute de talanți de argint, și pentru stricăciunea care ați făcut și pentru birurile cetăților, alți cinci sute de talanți; iar de nu, vom veni și vom da războiul asupra voastră.

32. Și a venit Atinovie prietinelui împăratului la Ierusalim și a văzut mărirea lui Simon, și păhărnicie de aur cu vase de aur și de argint și gătire multă; în cât se minună, și i-a spus lui cuvintele împăratului.

33. Și răspunzând Simon, i-a zis lui: nici pământ strein n'am luat, nici finem ceva strein, ci moștenirea părinților noștri, care vrăjmașii noștri fără judecată cu orice prilej o au apucat.

34. Iar noi având prilej, ne finem de moștenirea părinților noștri.

35. Iar de Iopi și de Gazara, care le ceri, acestea făceau în popor rană mare, și în țara noastră, pentru acestea vom da o sută de talanți; și Atinovie nu i-a răspuns lui nici un cuvânt.

36. Și întorcându-se cu mânie la împăratul, i-a spus lui cuvintele acestea și mărirea lui Simon, și toate câte a văzut, și s'a mâniat împăratul cu iușime mare.

37. Iar Trifon intrând în corabie, a fugit la Ortosiada.

38. Și a pus împăratul pre Chendeveu povățuitor la marginea mării, și i-a dat lui oștire pedestrași și călăreși.

39. Și i-a poruncit lui să tăbărască în preajma feții Iudeii, și să zidească Chedronul, și să întărească porțile, și să dea războiul asupra poporului. Iar împăratul gonea pre Trifon.

40. Și a venit Chendeveu la Iamnia, și a început a asupra pre popor, și a intră în Iudeia, și a robî pre popor, și a ucide, și a zidî Chedronul.

41. Și a rânduit acolo călăreși și puteri, ca apucând mai înainte să închiză căile Iudeii, în ce chip i-a poruncit lui împăratul.

CAP. 16.

Simon și doi feciori ai lui sunt omorîți cu vicleșug, și îi urmează Ioan fiul lui, care s'a numit Hircan, care multe războaie și vitejii a făcut.

Și s'a suit Ioan dela Gazara, și a spus lui Simon tatălui său cele ce a făcut Chendeveu.

2. Și a chemat Simon pre cei doi feciori mai mari ai săi, pre Iuda și pre Ioan, și le-a zis lor: eu și frații mei și casa tatălui meu, am bătut pre vrăjmașii lui Israil din tinerețe până în ziua de astăzi, și s'au sporit prin mâinile noastre de multe ori a mântul pre Israil.

3. Și acum am îmbătrânit, iar voi la această slujbă din mila lui Dumnezeu aveți ani destui, fiți în locul meu și în locul fratelui meu, și ieșind bateți războiul pentru neamul nostru, și ajutorul cel din cer să fie cu voi.

4. Și a ales din țară douăzeci de mii de bărbași războinici și călăreși, și a mers asupra lui Chendeveu, și au dormit la Modin.

5. Și sculându-se dimineața a mers la câmp, și iată oștire multă pedestrași și călăreși le-au ieșit înainte, și eră un rîu între ei.

6. Și a tăbărit el și poporul lui de către fața lor, și au văzut pre popor temându-se a trece rîul, și a trecut întâiu el, și l-au văzut pre el bărbașii lui, și au trecut și ei după el.

7. Și a împărțit poporul, și pre călăreși în mijlocul pedestrașilor i-a pus, căci călărimea vrăjmașilor eră multă foarte.

8. Și au frâmbișat cu frâmbișile sfînșite, și s'a înfrânt Chendeveu și tabăra lui, și au căzut dintre ei ră-

nifi mulți, și cari au mai rămas au fugit în cetate.

9. Atunci s'a rănit Iuda fratele lui Ioan, iar Ioan i-a gonit pre ei până a venit la Chedron, care o a fost zidit.

10. Și au fugit până la turnurile cele din țarina Azotului, și le-au ars cu foc, și au căzut dintre ei ca la vr'o două mii de bărbați, și s'au înapoiat în pământul Iudei cu pace.

11. Iar Ptolomeiu al lui Avuv eră pus povățuitor în câmpul Ierihonului, și aveă argint și aur mult.

12. Că eră el ginere Arhierelui.

13. Și s'a înălțat inima lui și a vrut să stăpânească țara, și s'a sfăluit cu vicleșug asupra lui Simon și a fiilor lui, ca să'i omoare pre ei.

14. Iar Simon umblă prin cetățile cele din țară, și grijă cele de lipsă într'însele, și s'a pogorît la Ierihon el și Matatia și Iuda fiii lui în anul o sută șaptezeci și șapte, în luna a unsprezecea: aceasta este luna lui Savat.

15. Și i-a primit pre ei cu vicleșug feciorul lui Avuv într'un castel mic, ce se chemă Doc, care'l zidise, și le-a făcut lor ospăț mare, și a ascuns acolo bărbați.

16. Și când s'a îmbătat Simon și fiii lui, s'a sculat Ptolomeu și cei ce erau cu el, și au luat armele lor

și au intrat asupra lui Simon la ospăț, și l-au omorît pre el și pre acei doi feciori ai lui, și o seamă din slugile lui.

17. Și a făcut răutate mare, și a răsplătit rele pentru bune.

18. Și scriind acestea Ptolomeu, a trimis la împăratul ca să'i trimiță lui oștire într'ajutor, și'i va dă lui țara lor și cetățile.

19. Și a trimis pre alții la Gazara să omoare pre Ioan, și celor mai mari preste mii a trimis cărți să vie la el, ca să le deă lor argint și aur și daruri.

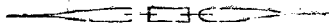
20. Iar pre alții a trimis să cuprinză Ierusalimul și muntele Bisericii.

21. Ci înainte alergând oarecine, a spus lui Ioan la Gazara, că au pierit tatăl lui și frații lui și cum că a trimis să te omoare și pre tine.

22. Și auzind, s'a spăimântat foarte și prinzând pre bărbații, cari venise să'l piarză pre el, i-a omorât, că a cunoscut că cercă să'l omoare pre el.

23. Iar celelalte cuvinte ale lui Ioan și războaiele lui și vitejiile lui, care bărbătește le-a făcut, și zidirea zidurilor, care a zidit, și lucrurile lui;

24. Iată acestea s'au scris în cartea zilelor Arhieriei lui, după ce s'a făcut Arhieriu în locul tatălui său.

CARTEA A DOUA A MACAVEILOR

CAP. 1.

Evreii din Ierusalim scriu celor din Eghipt. Moartea lui Antioh în Persida. Mulțămirea către Dumnezeu. Praznicul înfigerei corturilor și aflarea focului sfânt.

Frașilor Evreilor, cari sunt prin Eghipt, bucurie, frașii Evrei cei din Ierusalim și cei din țara Iudeii, pace bună.

2. Să vă facă vouă bine Dumnezeu, și să'și aducă aminte de legătura sa, care au făcut cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov robii săi cei credincioși.

3. Să vă dea inimă tuturor vouă ca să vă închinați lui, și să faceți voia lui cu inimă mare și cu suflet voitor.

4. Să deschiză inima voastră în legea sa și întru poruncile sale, și pace să facă.

5. Și să asculte rugăciunile voastre și să se împace cu voi, și să nu vă părească pre voi în vreme rea.

6. Așa ne rugăm acum aici pentru voi.

7. Impărășind Dimitrie în anul o sută șasezeci și nouă, noi Evreii scris-am vouă din necazul și din pornirea, ce a venit preste noi în anii aceștia, de când s'a depărtat Iason și cei ce au fost cu el dela pământul cel sfânt și dela împărășie.

8. Și au ars tinda, și au vărsat sân-

ge nevinovat, și ne-am rugat Domnului, și ne-au ascultat, și am adus jertfă și făină de grâu, și am aprins lumini, și am pus pâini înainte.

9. Și acum ca să țineți zilele înfigerii corturilor a Iunii lui Haselev.

10. În anul o sută optzeci și opt, cei din Ierusalim și din Iudeia și bătrânimea și Iuda, lui Aristovul dascălului lui Ptolomeu împăratul, care este din neamul preoșilor celor unși și Evreilor celor din Eghipt: bucurie și sănătate.

11. Din mari primejdii mântuindu-ne Dumnezeu, foarte mulțămim lui, ca cei ce ne-am rășboit asupra împăratului.

12. Că el au scos pre cei ce s'au rășboit asupra slintei cetăși.

13. Că fiind în Persida povățuitorul și oștirile cele cu el, cărora se părea că nimeni nu le poate stă înainte, s'au tăiat în capiștea Naneii, înșelându't cu cuvinte viclene preoșii Naneii.

14. Căci ca și cum ar vrea să lăcuiască cu ea, au venit la locul acela și Antioh și prietini, cari erau cu el, ca să ia banii în loc de zestre.

15. Și punând acestea înainte preoșii Naneii, și el apropiindu-se cu pușini la curtea capiștei, închizând capiștea;

16. Dacă a intrat Antioh a deschis ușa cea ascunsă a podului, și arun-

când cu pietre, a omorât pre povă-
fuitor și pre cei ce erau cu el, și
desfăcându-i părți și tăindu-le ca-
petele, le-au lepădat celor dinafară.

17. Întru toate binecuvântat este
Dumnezeul nostru, cel ce au dat pre
cei ce au făcut păgânătate.

18. Vrând drept aceea să facem
în douăzeci și cinci de zile ale lu-
nei lui Haselev curățenia Bisericii,
cu cuviință am socotit a vă înști-
ința pre voi, ca și voi asemenea să
prăznuiți ziua înfigerei corturilor și
a focului, când Neemia cel ce a zi-
dit Biserica și jertelnicul a adus
jertfă.

19. Că și când duceà la Persida
pre părinții noștri, bunii credincioși
preoți, cari erau atunci, luând din
focul jertelnicului în taină l-au a-
scuns într'o groapă ca de fântână
fără de apă, în care l-au astupat,
în cât la toți erà neștiut locul.

20. Și după ce au trecut câțiva
ani, când au plăcut lui Dumnezeu,
trimis fiind Neemia de împăratul Per-
sidei, pre nepoții preoșilor celor ce
au ascuns, l-a trimis la foc, și pre-
cum ne-au spus nouă, n'au aflat foc,
ci apă iute.

21. Și le-a poruncit lor să scoată
de acolo apă și să aducă, și după
ce s'au adus cele de jertfit, a po-
runcit Neemia preoșilor să stropia-
scă cu apa aceea lemnele și cele
ce erau deasupra puse,

22. Care după ce s'a făcut și a
venit vremea, în care a strălucit soa-
rele, care mai 'nainte erà în nori,
s'a aprins foc mare, în cât toți s'au
minunat.

23. Și rugăciune făceau toți pre-
oșii, când se mistuia jertfa, și pre-
oșii și toți începând ca Ionatan; iar
ceilalți răspunzând ca Neemia.

24. Iar rugăciunea erà într'acest
chip: Doamne! Doamne Dumnezeule!

Făcătorul tuturor, cel înfricoșat și
tare și drept și milostiv,

25. Cel ce unul ești Impărat și
bun și unul dătător de bunățăți, și
singur drept și atotștiitor și veșnic,
cel ce mântuești pre Israil din tot
răul, cel ce ai ales pre părinți și
i-ai stințit pre ei.

26. Primește jertfa aceasta pentru
tot poporul tău Israil, și păzește par-
tea ta și o stințește.

27. Adună risipirea noastră, izbă-
vește pre cei ce slujesc întru nea-
muri, spre cei ocărăși și urăși ca-
ută, ca să cunoască neamurile că
tu ești Dumnezeuul nostru.

28. Necăjește pre cei ce asupresc
și hulesc cu mândrie.

29. Răsădește pre poporul tău la
locul cel sfânt al tău, precum a zis
Moisi.

30. Și preoșii cântau laude.

31. Iar după ce s'au mistuit cele
ce erau ale jertfei, a poruncit Ne-
emia să ude cu cealaltă apă, care
a rămas, pietrele cele mai mari.

32. Care cum s'a făcut, s'a aprins
dintr'însele ilacă, și din lumina,
care a strălucit la jertelnic s'au mi-
stuit.

33. Și după ce s'a făcut aceea lu-
cru acest, s'a spus împăratului
Persilor, că în locul în care ascun-
sese focul, preoșii cei ce s'au mutat,
s'a arătat apă, din care Neemia și
cei ce erau cu el au curățit jertfele.

34. Iar împăratul cercând lucrul,
a îngrădit locul, și a făcut jertelnic.

35. Și multe daruri și lucruri
luând împăratul, le-a dăruit preoșilor.

36. Și a numit Neemia locul a-
cela Neftar, care se tâlmăcește cu-
rățenie și se chiamă la cei mulți
Neftar.

CAP. 2.

Partea a doua a cărții care se pomeneste în capul dintâiu.

Și se află în scrisori, cum că Ieremia prorocul a poruncit celor ce erau să se mute să ia foc, precum s'a arătat.

2. Și cum că a poruncit prorocul celor ce erau să se mute, când le-a dat lor lege, ca să nu uite poruncile Domnului, și ca să nu răfăcească cu cugetele văzând chipuri de aur și de argint, și podoaba cea de primprejurul lor.

3. Și altele ca acestea zicând, îi îndemnă să nu depărteze legea de la inima lor.

4. Și eră într'acea scrisoare, cum că prorocul luând răspuns, a poruncit, ca cortul și sicriul să'l ducă cu sine.

5. Și ieșind la muntele în care s'a suii Moisi, și a văzut moștenirea lui Dumnezeu, și cum că acolo viind Ieremia, a aflat loc în peșteră, și cortul și sicriul și jertfelnicul tămâierii le-a băgat acolo, și ușa o a astupat.

6. Și viind unii din cei ce mergeau după el, ca să însemneze calea, și n'au putut-o găsi.

7. Care lucru cunoscându'l Ieremia, i-a înfruntat pre ei, și a zis: că necunoscut va fi locul acela, până când va adună Dumnezeu adunarea poporului, și se va milostivi.

8. Și atunci Domnul va arăta acestea, și se va arăta slava Domnului și norul precum și lui Moisi s'a arătat, și precum când s'a rugat Solomon să se sfințească locul, cu slavă s'au arătat.

9. Și ca un înțelept a adus jertfă de sfințirea și de săvârșirea Bisericii.

10. Precum și când s'a rugat Moisi

către Domnul, și s'a pogorît foc din cer și a mistuit ale jertfei; așa și Solomon s'a rugat, și pogorându-se foc, a ars arderile de tot.

11. Și a zis Moisi: pentrucă nu s'a mâncat ce eră pentru păcat, s'a mistuit.

12. Așijderea și Solomon opt zile a prăznuit.

13. Și se spuneă și în scrisorile acelea și în pomenirile lui Neemia ca și acestea, și cum întocmind raclă de cărți, a adunat cele despre împărași și despre proroci, și ale lui David, și cărțile cele trimise ale împărașilor pentru dări.

14. Așijderea și ale lui Iuda, și câte s'au întâmplat pentru războiul ce s'a făcut nouă, toate le-a adunat, și sunt la noi.

15. Dintru care de vă vor trebui să trimiteți, cari să vi le aducă vouă.

16. Vrând dar a face curățenia, v'am scris vouă; drept aceea bine veși face de veși țineă zilele acestea.

17. Și Dumnezeu cel ce au mântuit pre tot poporul său, au întors moșia tuturor, și împărășia și preoșia și sfințenia.

18. În ce chip au făgăduit prin lege, să nădăjduim întru Dumnezeu, că curând ne va milui pre noi, și ne va adună de supt cer la locul cel sfânt.

19. Că din mari răutăți ne-au scos pre noi, și locul l-au curățit

20. Iar de Iuda Macaveul și de frașii lui și de curățirea marei Biserici și de înnoirea altarului,

21. Și de războaiele, ce au făcut asupra lui Antioh Epișan și asupra lui Eupator feciorului lui,

22. Și arătările cele din cer ce s'au făcut celor ce vitejește s'au nevoit pentru evreime, în cât pușini fiind ei, toată țara o au izbândit, și mulțime de varvari au gonit.

23. Și Biserica cea în toată lu-

2. 8. 2 Paral. 6, 14; și 7, 1.

mea vestită o au zidit, și cetatea o au făcut slobodă, și legile cele părăsite le-au întors Domnul cu toată liniștea, milostiv fiindu-le lor

24. Cele dela Iason Kirineanul arătate în cinci cărți, vom cercă într'o carte a le scri.

25. Pentrucă socotind curgerea numerilor și greutatea, care este celor ce vreau a începe poveștile istoriilor, pentru mulțimea materiei,

26. Am avut grije, ca celor ce vor vrea să citească, să le fie mângăere sufletească; iar celor ce se vor nevoi a le țineă minte, ușurare și futuror celor ce vor ceti folos;

27. Iar nouă cari ne-am apucat a scurtă acest lucru, nu de mică osteneală, ci de lucru plin de priveghiere ne-am apucat.

28. Ca și celui ce gătește ospăț, și caută folosul altora, nu este ușor, însă pentru mulțămira celor mulți, bucuroși vom suferi pățimirea aceasta.

29. A alege cu amăruntul adevărul fiecăruia lucru, lăsăm celui ce a scris; iar întru aceasta mai mult ne ostenim, ca să stăm întru îndreptarul scurtărei.

30. Că precum meșterului casei cei nouă se cade a purtă grijă de toată așezarea, iar cel ce se apucă a săpă și a zugrăvi, trebuie să caute cele ce sunt spre podoabă, așa trebuie a socoti și de noi.

31. Că a căută și a culege multe cu amăruntul, și despre toate a face cuvânt, celui ce scrie istoria se cuvine.

32. Iar a urmă scurtarea zicerei și a lăsa cercetarea lucrării, este în voea celui ce face talmăcirea.

33. De aici dar vom începe cuvântarea, la cele ce mai sus am zis atâta adăogând, că prostesc lucru ar fi înainte de istorie a înmulți cuvintele și istoria a o scurtă.

CAP. 3.

Minunata apărare a vistieriei Bisericii din Ierusalim împotriva lui Iliodor răpitorul.

Când sfânta cetate cu toată pacea se lăcuia, și legile foarte bine se păzeă pentru bună credința lui Onie Arhiereului și urîrea răutăței.

2. S'a întâmplat de și înșiși împărașii au cinsit locul acesta și Biserica cu daruri foarte bune trimise o au cinsit.

3. Atâta în cât și însuși Seleuc împăratul Asiei a dat din veniturile sale toate cheltuelile la slujbele cele de obște ale jertfelor.

4. Și Simon oarecare din neamul lui Veniamin, ispravnic Bisericii fiind pus, s'a pricit cu Arhiereul pentru nelegiuirea cea din cetate.

5. Și neputând birui pre Onia, a mers la Apolonie feciorul lui Tra-seu, care pe vremea aceea eră povăfuitor Kilo-Siriei și al Finichiei.

6. Și i-a spus lui, cum că vistieria cea din Ierusalim este plină de nenumărași bani, cât mulțimea celor ce se adună din biruri, este nenumărată, și nu se cuvin aceștia la jerte, și poate să fie ca toate acestea să vie supt puterea împăratului.

7. Și întâlnindu-se Apolonie cu împăratul, l-a înștiințat pre el de banii, cari s'au spus lui, iar el chemând pre Iliodor, care eră mai mare preste bani, l-a trimis, și i-a poruncit lui să aducă banii cei mai sus zisi.

8. Și Iliodor îndată a pornit la călătorie, însă cu veste ca aceea că merge în cetățile Kilo-Siriei și ale Finichiei, iar cu fapta porunca împăratului plinind.

9. Și după ce a sosit la Ierusalim, cu cinste s'a primit dela Arhiereul cetăței, și a spus de înștiințarea aceea, și i-a arătat pentruce

pricină a venit, și a întreat de sunt adevărate acestea.

10. Iar Arhiereul a arătat că sunt puse pentru văduve și pentru săraci.

11. Iar o seamă sunt și ai lui Iracan feciorul lui Tovie, care este om foarte de cinste; iar nu precum l-a fost părți necredinciosul acela Simon, și toți banii sunt patru sute de talanși de argint și două sute de aur.

12. Și cum că strâmbătate se face celor ce lucrurile sale le-a încredințat sfinșeniei locului aceluia și Bisericii, care în toată lumea se cinstește pentru mărirea și sfinșenia ei, aceea nicidecum nu poate să fie.

13. Iar Iliodor pentru poruncile împărătești ce aveă, a zis: că acelea în vistieria împărătească trebuie să se ducă.

14. Și rânduind zi în care să intre, ca luând seama să rânduiască despre aceea, pentru aceea foarte mare grijă s'a făcut în toată cetatea.

15. Și preoții îmbrăcați cu veșmintele cele sfinșite înaintea altarului căzând, chemau din cer pre cel ce au dat legea pentru punerile acestea, ca celor ce au pus banii acela, întregi să'i păzească.

16. Și oricine vedeă fața Arhiereului, nu puteă să nu se umilească cu mintea, că vederea lui și schimbarea feței, arată necazul cel dinlăuntru al sufletului lui.

17. Că eră vărsat preste omul acela oarecare temere și groază a trupului, dintru care cei ce vedeau, cunoșteau durerea cea din inimă.

18. Iar alții din case cu grămada alergau spre rugăciunea obștească, pentrucă eră să vină locul spre defăimare.

19. Și muierile încinse pre supt fiște cu saci, umpleau căile, și fecioarele cele închise unele alergau la

porți și unele la ziduri și altele pre ferestre se plecau.

20. Și toate cu mâinile ridicate spre cer se rugau.

21. Și eră jalnică privire, cum cădeă mulțimea amestecată, și în cât de mare necaz fiind Arhiereul, așteptă.

22. Aceștia dar se rugau atotputernicului Dumnezeu, ca cele încredințate întregi, și cu toată întărirea să se păzească celor ce le-au încredințat.

23. Iar Iliodor vrând să facă porunca, fiind de față cu ostași la vistierie.

24. Domnul părinților și Stăpânul a toată puterea arătare mare au făcut atâta, în cât toți cei ce îndrăznise a veni, spăimântându-se de puterea lui Dumnezeu, au leșinat și s'au înfricoșat.

25. Că s'a arătat lor un cal care groaznic călăreț aveă pre sine, și cu foarte frumos acoperemânt împodobit, și pornindu-se lute a lovit pre Iliodor cu copitele cele dinainte; iar cel ce ședeă pre cal, se vedeă având arme de aur.

26. Încă și alți doi fineri s'au arătat înaintea lui cu fârie prea cuvioși, cu mărire foarte străluciți și cu îmbrăcăminte luminoși, cari stând de amândouă părțile, nescetat îl băteau pre el, multe lovituri punând pre el.

27. Și fără de veste căzând Iliodor pre pământ, și cu mult întunec împresurându-se, l-au apucat și l-au pus într'o leptică.

28. Pre cel ce mai înainte cu pușin cu mulți alergători și ostași, a intrat în mai sus zisa vistierie, l-au dus nepuțând nici un ajutor aveă dela arme.

29. Avea cunoscând puterea lui Dumnezeu, și Dumnezeu lucrând așa, acela zăceă mut și lipsit de toată nădejdea de mântuire.

30. Iar aceia binecuvântau pre Domnul, cel ce au mărit locul său și Biserica aceea, care cu puțin mai înainte fusese plină de frică și de turburare, și cât s'au arătat Domnul atotfăitorul s'a umplut de veselie și de bucurie.

31. Iar unii dintr'ai lui Iliodor, curând s'au rugat lui Onia ca să cheme pre cel prea înalt, și să dăruiască vieajă celui ce zăceă desăvârșit de moarte.

32. Atunci temându-se Arhiereul, ca nu cumvâ să socotească împăratul, cum că Evreii au făcut ceva vicleșug asupra lui Iliodor, a adus jertfă pentru mântuirea omului.

33. Și după ce Arhiereul s'a rugat lui Dumnezeu, tinerii aceia iarăș s'au arătat lui Iliodor cu aceleași haine îmbrăcași, și stând au zis: multă mulțămintă să faci lui Onia Arhiereul, că pentru el și-au dăruit Domnul fie vieajă.

34. Iar tu din cer fiind bătut, spune la toți puterea cea prea mare a lui Dumnezeu, și după ce au zis acestea s'au făcut nevăzuți.

35. Iar Iliodor aducând jertfă Domnului, și făgăduințe foarte mari făgăduid celui ce i-au dăruit vieaja, și lui Onie mulțămind, s'a întors la împăratul.

36. Mărturisind tuturor lucrurile prea marelui Dumnezeu, care le-a văzut.

37. Și împăratul întrebând pre Iliodor, cine ar fi vrednic, care să se mai trimiță odată în Ierusalim? El a răspuns:

38. De ai pre cinevâ vrăjmaș sau pânditor împărăției tale, trimite'l pre el acolo, și bătut îl vei primi, chiar de va scăpa; pentrucă în locul acela este cu adevărat oarecare putere a lui Dumnezeu.

39. Că cel ce lăcuește în cer, este privitor și ajutor locului aceluia,

cel ce pre cei ce vin ca să facă rău, îi bate și îi pierde.

40. Și așa s'a întâmplat cu Iliodor și cu paza vistieriei.

CAP. 4.

Simon pârând la Seleuc pre Onia preotul cel mare, îl omoară Andronic din porunca lui Menelau.

Iar Simon de care mai 'nainte am lizis, care a fost văditorul banilor și al patriei, rău grăiă de Onia, ca și cum el ar fi silit pre Iliodor, și ar fi fost meșterul răutăților.

2. Și pre făcătorul de bine al cetății, și pre cărmuitorul celor de un neam cu sine, și pre râvnitorul legilor, vrăjmaș lucrurilor îndrăzneă a'l zice.

3. Și atâta a crescut vrajba, în cât și prin oarecari de ai lui Simon, ucideri s'au făcut.

4. Socotind Onia primejdia vrajbii, și cum că se va mânierà Apolonie povățuitorul Kilo-Siriei și al Finichiei, adăogând răutatea lui Simon, s'a dus la împăratul,

5. Nu ca să pârască pre cetățeni; ci socotind folosul cel de obștie și deosebi la tot neamul.

6. Că vedeă, cum că nu este cu puțință fără de rânduială împărătească a se împacă lucrurile, și cum că Simon nu va încetă dela nebunia aceasta.

7. Ci murind Seleuc, și luând împărăția Antioh, cel ce s'a poreclit Epifan, a poțtit Arhieria Iason frațele lui Onia.

8. Și mergând la împăratul, s'a rugat făgăduind trei sute și șasezeci de talanși de argint, și încă alt venit de optzeci de talanși.

9. Fără de acestea făgăduiă încă și alți o sută și cincizeci, de i s'ar îngădui lui putere a înființa școală pentru tineri, și pre cetățenii Ieru-

salimului împreună cu Antiohenii a'i scrie.

10. Și îngăduind împăratul, a dobândit stăpânirea, și îndată a început a mută la obiceiul elinesc pre cei din neamul său.

11. Și lepădând milostivele îngăduințe împărătești, care s'a îngăduit Evreilor prin Ioan tatăl lui Evpolem, care fusese sol la Romani pentru împrietenire și însoțire, și stricând rânduețele cele legiuite, rânduețele fărădelege înnoia.

12. Că, cu veselie tocmai supt cetate a întemeiat școală, și pre cei mai tari dintre fineri supuindu'i, supt curvăsărie i-a dus.

13. Și într'acest chip se întăreă elinea, și sporeau obiceiurile celor de alt neam, pentru prea marea aceea necurăție a acestui păgân și nu Arhieriu, Iason,

14. Atât în cât nu se sărguiau mai mult preoșii spre slujbele altarului; ci nebăgând seamă de Biserică, și părăsind jertfele, se grăbiau să se împărtășească cu privirea cea fărădelege a luptei după chemarea înainte la disc.

15. Și cinslea cea părintească nebăgând-o în seamă, măririle cele elinești mai bune le socoteau.

16. Pentru care grea nevoie i-a cuprins pre ei, că a căroră povățuire o poșteă, și căroră voiă a se asemăna, pre aceia vrăjmași și izbânditori i-au avut.

17. Că a face păgânește împotriva dumnezeешilor legi, nu este prea lesne; însă acestea vremea următoare le va arăta.

18. Iar când s'a prăznuit lupta cea de al cincilea an al lui Tir, la care eră de față împăratul,

19. A trimis spurcatul acesta Iason din Ierusalim privitori, pre cei ce erau Antioheni, carii au dus trei

sute de drahme de argint spre jertfa lui Iracleu, pentru care și cei ce au dus argintul s'au rugat, ca să nu se deă la jertfe, că nu se cuvine, ci la alte cheltueile să se deă.

20. Ci acestea despre o parte pentru cel ce le-a trimis spre jertfa lui Iracleu, despre alta pentru voea celor ce le-au adus, le-au trimis pentru dresul corăbiilor celor de oștire.

21. Și trimișându-se în Eghipt Apolonie al lui Menesteu, pentru ca să fie mai întâiu șezător al lui Ptolomeiu al lui Filomitor împăratul, înșelegând după aceea Antioh, cum că el s'a înstreinat de către lucrurile sale, de întemeere a griji, pentru aceea a venit în Iopi, și de acolo s'a dus în Ierusalim.

22. Și cu mare cuviință de către Iason și de către cetate a fost primit, cu făclii aprinse și cu strigări a fost băgat, și de aici spre Finichia a purces cu tabăra.

23. Și după trei ani a trimis Iason pre Menelau fratele lui Simon mai sus numitului, ca să ducă bani împăratului, și ca să'i aducă aminte de lucrurile cele de lipsă.

24. Iar el plăcând împăratului pentru că l-a mărit cu fața puterii lui, a tras la sine Arhieria, dând cu trei sute de talanși de argint mai mult decât Iason.

25. Și luând porunci împărătești a venit, nimic vrednic de Arhierie aducând, numai mânie de firan crud, și urgie de hiară sălbatecă având.

26. Și așa Iason, care a înstreinat pre fratele său, înstreinatu'l-a și pre el altul, și l-a izgonit în țara Amanitii.

27. Iar Menelau a ținut stăpânirea, ci de banii, cari îi făgăduise împăratului nici o grijă n'a avut, iar Sostrat mai marele cetățuei îi cerea.

28. Că acesta eră pus preste adu-

narea blurrilor, pentru aceea pre amândoi l-a chemat împăratul.

29. Și Menelau a lăsat în Arhierie ispravnic pre Lisimah fratele său; iar Sostrat pre Crafit mai marele Chiprului.

30. Și acestea așa fiind, s'a întâmplat de s'au învrăjbit Tarsenii și Malotenii, pentrucă au fost dași dar Antiohidei fiitoarei împăratului.

31. Degrab dar a venit împăratul ca să așeze lucrurile acelea, lăsând în locul său pre Andronic cel ce erà dintre cei de cinste.

32. Iar Menelau socotind că a aflat vreme bună, furând niște vase de aur de ale Bisericii, le-a dăruit lui Andronic, și altele le-a fost vândut în Tir și în cetățile cele de prin prejur.

33. Care lucru înșelegându'l Onia l-a muștrai, fiind el în loc fără de frică, în Dafni cea de către Antiohiea.

34. Pentru aceea Menelau luând deosebi pre Andronic, l-a rugat ca să omoare pre Onia, deci viind el la Onia, și cu înșelăciune dând dreapta, cu jurământ a întărit, măcar că Onia aveà prepus asupra lui Andronic, că va să'l înșele, l-a făcut de a ieși din locul cel fără de temere, pre care îndată l-a omorît nerușinându-se de dreptate.

35. Pentru care pricină nu numai Evreii, ci mulți și dintr'alte neamuri s'au scârbit, și s'au mâhnit pentru nedreapta ucidere a bărbatului acestuia.

36. Iar după ce s'a întors împăratul din părțile Chilichiei, Evreii cei din cetate, împreună și Elinii urînd vicleșugul, s'au plâns, cum că fără de dreptate Onia a fost omorît.

37. Iar Antioh din suflet mâhnindu-se, i s'a făcut milă, și a lăcrămat pentru înșelepciunea și multa bună rânduială a răposatului.

38. Și aprinzându-se de mânie, îndată a luat dela Andronic porfira, și i-a rumpt hainele, și l-a purtat împrejur prin toată cetatea, și într'aceiaș loc, în care asupra lui Onia a făcut păgânătate, acolo pre spurcatul ucigător l-a omorît, Domnul răsplătindu'i certare de care a fost vrednic.

39. Și Lisimah cu știrea lui Menelau furând multe vase sfinte, a ieșit vestea în cetate, și s'a adunat mulțimea asupra lui Lisimah, după ce multe vase de aur s'au fost cheltuit.

40. Și după ce s'au sculat asupra'i gloatele mânioase, Lisimah împotriva a înțarmat ca la vr'o trei mii de bărbași, și a început fără de dreptate a omorî, povățuitor fiind un tiran și cu vârsta și cu nebunia bătrân.

41. Iar gloatele dacă au văzut că se scoală Lisimah asupra lor, apucând unii pietre, alții măciuci, alții țărână, aruncau spre cei ce erau împrejurul lui Lisimah, și spre cei ce se sculase asupra-le.

42. Pentru care pricină pre mulți dintr'înșii i-au rănit, și pre unii i-au oborît, și pre toți în fugă i-au întors, și pre furătorul de cele sfinte lângă vistierie l-au omorît.

43. Și pentru acestea a stătu judecată asupra lui Menelau.

44. Și când a venit împăratul în Tir, asupra lui Menelau au făcut pără trei bărbași trimiși dela bătrânime.

45. Iar Menelau aflându-se vinovat, a lăgăduit bani mulți lui Ptolomeu feciorului lui Dorimen, ca să îmblânzească pre împăratul.

46. Deci apucând Ptolomeu pre împăratul într'un foșor, unde se dusesse să se răcorească, l-a schimbat din părerea sa.

47. Și pre Menelau capul a toată răutatea l-a slobozit de părțuri; iar pre ticăloșii aceia, cari măcar și la

Schifi de și-ar fi spus pricina, s'ar fi slobozit nevinovași, pre aceștia i-a judecat spre moarte.

48. Drept aceea degrab nedreap-tă moarte au suferit cei ce pentru cetate și pentru popor, și pentru sfintele vase înainte au grăit.

49. Pentru care lucru și tiranii scârbindu-se de această răutate, lucrurile cele de îngropăciunea lor cu mare cuviință au dat.

50. Iar Menelau pentru lăcomia celor puternici, eră în cinste, și crescând întru răutate, mare vrăjmaș a fost cetățenilor.

CAP. 5.

Minunata arătare a ostașilor care s'au văzut răsboindu-se în văzduh preste Ierusalim timp de patruzeci de zile; păgânătatea lui Iason și tirania lui Antioh.

Iar pre vremea aceasta Antioh a lădoua oară a călătorit în Eghipte.

2. Și s'a întâmplat, de în patruzeci de zile s'a văzut preste toată cetatea prin văzduh alergând călăreși cu haine aurite îmbrăcași, și cu sulițe ca și ostașii cei înframași.

3. Și cele de călăreși rânduite, și bătându-se unii cu alții, și năvăliri de amândouă părțile, și clătiri de paveze și mulțime de suliți și sabii scoase și aruncări de săgeți și străluciri de podoabă de aur, și de tot felul de platoșe.

4. Pentru aceea toți se rugau ca să fie spre bine arătarea aceasta.

5. Și făcându-se vorbă mincinoasă, cum că a murit Antioh, luând Iason nu mai pușini de o mie de bărbași, fără de veste a lovit asupra cetății, și cei de pre zid împingându-se, mai pre urmă a luat cetatea, iar Menelau a fugit în castel.

6. Iar Iason omoră pre cetățenii săi fără de milă, nesocotind că norocirea asupra rudeniilor sale este cea mai mare nenorocire.

7. Și părându'i că ale vrăjmașilor, și nu acelor de un neam cu sine biruințe surpă, stăpânirea n'a dobândit; iar mai pre urmă pentru viclenie rușine a luat, și pribeag s'a dus iarăș în Amanitida.

8. Și așa a luat sfârșitul reiei amestecături, închizându'l Areta tiranul Aravilor, dintr'o cetate într'alta fugind gonindu-se de toși, și urîndu-se ca un călcător de lege, și în scârbă fiind la toși ca un gâde al moșiei și al cetățenilor în Eghipte, s'a lepădat.

9. Și ca o țărână dela moșie înstreinându-se în streinătate a pierit; către Lachidemoneni s'a dus, ca pentru rudenie să afle acolo acoperemânt.

10. Și cel ce mulțime de morți neîngropași a lepădat, nejelit a fost, și de nici un fel de îngropăciune, necum de îngropăciunea în mormântul părintesc n'a avut parte.

11. Iar după ce a înțeles împăratul acestea ce s'au făcut, a socotit că Iudeii s'au viclenit, pentru aceea pornind din Eghipte, cu suflet sălbatec a luat cetatea în pradă.

12. Și a poruncit ostașilor să taie fără de milă pre cei ce le sunt înainte, și pre cei ce se sue în case să'i omoare.

13. Deci omorîtu-s'au finerii și bătrânii și bărbații și muierile și feciorii au pierit, și fecioarele și pruncii s'au junghiat.

14. Atâta în cât în trei zile optzeci de mii au pierit, adică patruzeci de mii au fost tăieși, iar alții numai pușin decât acești tăieși, s'au vândut.

15. Și neîndestulându-se cu acestea, au îndrăsnit a intră și în cea decât tot pământul mai sfântă Biserică, având povățuitor pre Menelau, cel ce și legilor și patriei vânzător s'a făcut.

16. Și cu mâinile cele spurcate a luat sfintele vase, și cele ce de alți împărași spre creșterea și mărirea locului, și cinstea le-au fost pus, cu spurcate mâini trăgându-le le dă.

17. Și s'a semeșit cu cugetul Antioh, nu socotind că pentru păcatele celor ce lăcuiau cetatea s'au mânieat puțin Domnul, pentru aceea a fost urgisit locul acela.

18. Iar de nu s'ar fi întâmplat să fi fost mai dinainte cuprinși cu multe păcate precum Iliodor, pre care l-a fost trimis Seleuc împăratul, ca să vază vistieria, acesta când a năvălit să intre degrab fiind bătut, s'a întors dela îndrăznirea sa.

19. Că nu pentru loc pre neam, ci pentru neam au ales Domnul locul.

20. Pentru aceea și locul acesta s'a făcut părtaș răutăților, ce s'au întâmplat în neam, după aceea s'a făcut părtaș bunătăților celor dela Domnul, și cel ce a fost cuprins cu mâniea Atotfiitorului, iarăș îmblânzindu-se cu marele Stăpân, cu toată mărirea s'a îndreptat.

21. Deci Antioh luând o mie și opt sute de talanși din Biserică, degrab s'a întors în Antiohia, gândind de trufie să facă pământul să înnoate pre el, și marea să umble cu picioarele pre ea, pentru semeșia inimii.

22. Și a lăsat și ispravnici, ca să necăjască neamul în Ierusalim, pre Filip de neam Frighiean, cu obiceiurile mai varvar decât cel ce l-a pus.

23. Iar în Garizin pre Andronic, și fără de aceștia pre Menelau care mai rău decât ceilalți se ridică asupra cetățenilor.

24. Și vrăjmaș gând având asupra cetățenilor Evrei, a trimis pre începătorul urfcionilor pre Apollonie cu oștire douăzeci și două de mii, poruncind ca pre cei de vâr-

stă pre toți să'i omoare, iar pre mulieri și pre cei mai fineri să'i vânză.

25. Iar acesta viind în Ierusalim s'a fățărnicit a fi de pace, și a așteptat până în ziua cea sfântă a sâmbetei, și apucând pre Evrei fără de lucru, a poruncit ostașilor celor de supt ascultarea sa să se întrarneze.

26. Și pre toți cei ce au ieșit la priveală i-au omorât, și prin cetate cu armele alergând, multă mulțime au omorât.

27. Iar Iuda Macaveul cu alți nouă inși, cari s'au însoțit cu el osebindu-se în pustie, ca hiarele în munți trăiau împreună cu cei ce erau cu el, și cu buruieni se hrăneau ca să nu se spurce.

CAP. 6.

Despre spurcarea Bisericii de către păgâni; idololatria și moartea lui Eleazar.

Și nu după multă vreme a trimis împăratul pre un bătrân atinean, ca să silească pre Iidovi să se strămute dela legile cele părintești, și să nu se ocârmuiască cu legile lui Dumnezeu.

2. Și să spurce și Biserica cea din Ierusalim, și să o numească a lui Dia Olimpiul, și cea din Garizin precum erau lăcuitorii locului a lui Dia iubitorului de oaspeți.

3. Ci cu anevole și grea eră poporului tocmeala răutății acesteea.

4. Că Biserica de curvie și de beții o au umplut păgânii, desfățându-se cu sodomii, și în sfintele curși cu mulieri împreunându-se, și înlăuntru băgând cele ce nu se cuvenă.

5. Și altarul s'a umplut de lucruri nelegiuite, care le opreă legea.

6. Și nu eră slobod nici a finea sâmbetele, nici a păzi sărbătorile cele părintești, nici măcar Evreu a se mărturisi pre sine a fi.

7. Și se duceà cu amară nevoie la ziua nașterii împăratului spre jungiere în toată luna; și când erà sărbătoarea Dionisilor se sileau Evreii având edere să facă pompă lui Dionisie.

8. Și din îndemnul lui Ptolomeu a ieșit poruncă în cetățile elinești cele de prin vecini, ca și pre Evrei așijderea să'i facă să jertfească

9. Iar pre cei ce nu vor vrea să se strămute la obiceiurile elinești, să'i omoare; drept aceea nimic alt nu erà a vedeà, fără numai nevoie, care îi asuprea pre ei.

10. Că s'au adus două femei, care au fost părte, că ș'au tăiat împrejur pruncii lor, pentru aceea au spânzurat pruncii de țfele lor, și prin cetate, pre ulițe purtându-le, le-au aruncat jos de pre zid de au murit.

11. Iar alții alergând la peșterile cele de pre aproape, ca ascunzându-se să serbeze ziua sâmbetei, de care lucru dându-se știre lui Filip, i-au ars, că se sfiau a'și ajuta unul altuia, pentru mărirea acelei prea cinșite zile

12. Rog dar pre cei ce vor cei a-ceastă carte, să nu se îngrozească pentru nevoile acestea; ci să socotească că muncile acestea, nu spre pierire, ci spre învățatură au fost neamului nostru

13. Că a nu se lăsa în multă vreme cei ce lucrează fărădelege, ci degrab a cădeà în munci, semn de mare facere de bine este.

14. Că nu ca și într'alte neamuri cu îndelungă răbdare așteaptă Domnul, până ce vor ajunge la plinirea păcatelor, și apoi să'i muncească: ci asupra noastră așa au socotit a fi, ca nu la sfârșitul păcatelor ajungând noi, apoi să facă izbândă asupra noastră.

15. Pentru aceea niciodată nu depărtează mila dela noi, ci certându-ne cu nevoi, nu părăsește pre poporul său

16. Însă acestea pentru ca să ne aducem aminte, acestea să fie zise.

17. Iar preste puțin, se cade să venim la poveste.

18. Unui om anume Eleazar, care erà din cei de frunte cărturari, și trecut cu vârsta, și la față foarte frumos, căscându'i gura îl sileà să mănânce carne de porc.

19. Iar el mai vârtos primind moartea cea de cinste decât viața cea de urâciune, de bună voie s'a adus la muncă.

20. Și scuipând înainte, în ce chip se cădeà a se apropià cei ce îndrăzneasc a se apăra de cele ce nu se cuvine să le mănânce pentru dragostea vieții.

21. Iar cei ce erau rânduiți la aceea fărădelege jertfă, pentru cunoștința cea de mulți ani a omului aceluia luându'l de osebi, îl rugà, să aducă cărnuri de el făcute, care erau lui slobod a mânca, și să se fățarnicească ca și cum ar mânca de cele ce a poruncit împăratul din cărnurile jertfei.

22. Ca făcând aceasta, să scape de moarte, și pentru prieteșugul cel vechiu cu ei, va aflà milă.

23. Iar el gând bun luând, și vrednic fiind de vârstă și de adâncele bătrânețe, și de cinșitele cărunțețe, care și le agonisise, și de creșterea cea foarte bună din pruncie, și mai vârtos de cea sfântă, și de Dumnezeu pusă rânduiala legii, îndată a răspuns, zicând: ca, curând să'l trimiță la lad.

24. Că nu se cuvine vârstei noastre a fățarnici, ca mulți din cei tineri să socotească, cum că Eleazar cel de nouăzeci de ani, a trecut la obiceiurile celor de alt neam.

25. Și ei pentru a mea făjărnicie, și pentru această pușină și scurtă vieață, se vor amăgi prin mine, și urâciune și ocară bătrâneșilor să-mi agonisesc.

26. Că măcar de într'această vreme de acum voi scăpă de munca cea dela oameni; iar din mâinile Atotfiitorului, nici viu nici mort nu voi scăpă.

27. Pentru aceea bărbătește acum mutând vieața, mă voi arăta vrednic de bătrâneșe.

28. Și celor fineri pildă vitejească le voi lăsa, ca, cu grăbnicie și cu bărbăție să moară pentru cinstitele și sfintele legi, și acestea zicând, îndată a venit la chinuri.

29. Iar cei ce-l aduceau, inima lor cea bună, care cu pușin mai 'nainte o arătase către dânsul, în inimă rău voitoare o au mutat, pentru cuvintele, care mai 'nainte le-au fost grăit, care precum socotiau ei, erau nebunie.

30. Și când eră să moară de rane suspinând, a zis: Domnului celui ce are sfânta știință, arătat este, că puștând eu să scap de moarte, grele dureri rabd cu trupul bătându-mă; iar cu sufletul bucuros pentru frica lui pățimesc acestea.

31. Și într'acest chip a murit acesta, și nu numai finerilor, ci și la mai mulți ai neamului, moartea sa lăsând-o pildă de vitejie și pomenire de faptă bună.

CAP. 7.

Despre statornicia în credință și chinurile celor șapte frați Macavei și a mumei lor.

Înfâmplatu-s'a și cu șapte frați, pre cari împreună cu maica lor prin-zându'i, i-a silit împăratul să mănânce cărnuri de porc, care nu le erau lor slobod a mânca, cu biciuri și cu vine bătându'i.

2. Iar unul dintre ei, care mai 'nainte a grăit, așa a zis: ce vrei să întrebi și să știi dela noi? Pentru că mai bucuroși suntem a muri decât a călca legile părintești.

3. Iar împăratul umplându-se de mânie, a poruncit să înfierbânte figăi și căldări.

4. Și după ce s'au înfierbântat acelea, îndată a poruncit să taie limba celui ce mai întâiu a grăit, și jupuindu'l primprejor să-i taie marginile trupului, văzându'l ceilalți frați și mama lor.

5. Și după ce l-a ciungit așa, a poruncit să-l aducă la foc și să-l frigă de viu, și ieșind foarte mare sfârâială din figae, unii pre alții împreună cu muma lor se îndemneau a muri vitejește, zicând așa:

6. Domnul Dumnezeu vede, și cu adevărat mângâere are dintre noi, precum chiar a arătat prin cântarea cu care ne-a mărturisit nouă Moisi zicând: și întru robii săi se va mângâia.

7. Și după ce s'a săvârșit cel dintâiu într'acest chip, a adus pre al doilea să-l batjocorească, și jupuindu'i pielea capului cu părul, îl întrebă: au mânca-vei mai 'nainte de ce și se va chinul trupul cu toate mădulările?

8. Iar el răspunzând cu glas părintesc, a zis: nu.

9. Pentru aceea și acesta, ca și cel dintâiu pre rând toate chinurile le-a suferit, și când eră să moară, a zis: tu dar ticăloase nescoși pre noi dintr'această vieață, iar împăratul lumii pre noi cei ce murim pentru legile lui, iarăș ne va învia cu înviere de vieață veșnică.

10. Și după acesta al treilea s'a batjocorit, și cerându-i-se limba, îndată o a scos și mâinile cu îndrăzneală le-a întins și vitejește a zis:

11. Din cer le-am dobândit acestea și pentru legile lui nu bag seamă de ele, pentrucă nădăjduesc că dela el iarăș le vom dobândi.

12. Așă în cât și însuș împăratul și cei ce erau cu el, cu spaimă se minună de sufletul tânărului, că, ca de o nimic nu băgă seamă de dureri.

13. Și după ce s'a sfârșit și acesta, a adus pre al patrulea așijderea muncindu'l și chinuindu'l.

14. Și când eră să moară, așă a zis: bine este a mută nădejdele cele dela oameni și a așteptă cele dela Dumnezeu, că noi iar vom învia prin el, iar fie nu'și va fi înviere spre vieață.

15. Și îndată aducând pre al cincilea îl muncea, iar el căutând către împăratul, a zis:

16. Putere între oameni având, muritor fiind, faci ce vrei; însă să nu socotești că Dumnezeu au părăsit pre neamul nostru;

17. Ci tu așteaptă și vei vedeă puterea lui cea mare, cum pre tine și sămânța ta o va chinu!

18. Și după acesta a adus pre al șaselea, și când eră să moară, a zis: nu te înșelă în zadar, că noi pentru noi înșine pătimim acestea, de vreme ce am păcătuțit împotriva Dumnezeului nostru, și pentru aceea s'au făcut aceste vrednice de mirare.

19. Iar tu să nu socotești că vei fi necertat, pentrucă dai rășboiu asupra lui Dumnezeu.

20. Iar muma lor foarte minunată și vrednică de bună pomenire fiind, care într'o zi văzând pierindu'i șapte fii, cu bun suflet a răbdat pentru nădejdele, care le aveă întru Domnul.

21. Și pre fieștecă din ei îl mângâia cu părintesc glas, plină fiind pe vitejesc cuget, și gândirea cea

muierească cu inimă bărbătească deșteptând-o, ziceă către ei:

22. Nu știu cum v'ași zămislit în pântecel meu, nici eu v'am dat vouă duh și vieață, nici închipuirea fieștecăruia eu o am întocmit.

23. Ci Ziditorul lumii cel ce au zidit ursitoarea omului și au aflat nașterea, și duh și vieață tuturor vouă ca un milostiv iarăș va dă, de vreme ce acum nu vă e milă de voi pentru legile lui.

24. Iar Antioh gândind că pre el îl defaimă și socotind că pre el îl ocărăște cu acele cuvinte, fiind încă cel mai tânăr viu, nu numai cu cuvintele îndemnă, ci și cu jurământuri îl încredință cum că și bogat și fericit îl va face, de se va mută dela obiceiurile părintești și prietin îl va aveă, și trebi îi va încredință.

25. Iar tânărul nicidecum ascultând, a chemat împăratul pre muma sa, și o învăță, ca să sfătuiască pre tinerelele cele ce sunt spre mântuire.

26. Și cu multe îndemnând-o, ea a primit că va sfătui pre fiu.

27. Și plecându-se la el înșelând pre crudul tiran, așă a zis cu părintesc glas: fiule! Fie'și milă de mine, care în pântecel te-am purtat nouă luni și ți-am dat șifă trei ani, și te-am hrănit și te-am adus la vârsta aceasta, și te-am crescut, purtându-te în brațe.

28. Rogu-te fiule, ca căutând la cer și la pământ, și văzând toate cele ce sunt într'insele, să cunoști că din ce n'au fost le-au făcut pre ele Dumnezeu, și pre neamul omeneșc așijderea l-au făcut.

29. Nu te teme de ucigătorul acesta, ci te fă vrednic de frații tăi, primește moartea, ca întru aceeaș milă împreună cu frații tăi să te primesc.

30. Și grăind încă ea, tinerelele a

zis: pre cine aşteptaşi? N'ascult de porunca împăratului, ci ascult de porunca legii, care s'a dat părinţilor noştri prin Moisi.

31. Iar tu cel ce tot răul ai aflat asupra Evreilor, nu vei scăpa din mâinile lui Dumnezeu.

32. Că noi pentru păcatele noastre pătimim.

33. Iar dacă pentru certarea şi învăţătura noastră Dumnezeu cel viu puşin s'a mânieat asupra noastră, iarăş se va împăcă cu robii săi.

34. Ci tu o necredinciosule, şi de cât toţi oamenii mai spurcatule, nu te mări turburându-te îndeşert, şi semeşindu-te cu nişte nădejdi neştiute asupra slugilor cereşti ridicându'ţi mâinile.

35. Că încă n'ai scăpat de judecata atotputernicului Dumnezeu, cel ce de sus vede toate.

36. Că acum fraşii mei, cari puşină durere au suferit, au ajuns la făgăduinşa vieţii cei veşnice a lui Dumnezeu; iar tu cu judecata lui Dumnezeu vei suferi dreaptă pedeapsă dela dânsul pentru trufia ta aceasta.

37. Iar eu precum şi fraşii mei, şi trupul şi sufletul mi'l dau pentru legile părinteşti, rugându mă lui Dumnezeu, ca să nu întârzie a se milostivi spre neamul acesta, şi pre tine prin certări şi prin băţai să te facă să mărturiseşti, cum că el singur este Dumnezeu.

38. Iar în mine şi în fraşii mei să se oprească mâniea Atotputernicului, care pre dreptate s'a adus preste tot neamul nostru.

39. Deci mâniindu-se împăratul pre acesta mai mult decât pre cei laşi, l-a chinuit, amărându-se pentru că l-a batjocorit.

40. Deci şi acesta curaf şi-a schimbat vieaşa întru tot, nădăjduind spre Domnul.

41. Şi mai pre urmă după lili s'a săvârşit şi muma.

42. Iar acestea despre junghieri, şi despre chinurile cele preste măsură până acum să fie zise.

CAP. 8.

Războaiele şi biruinşele lui Iuda Macaveiu împotriva lui Nicanor şi a lui Timoteiu.

Iar Iuda Macaveul şi cei ce erau lcu el, pre ascuns mergând prin sate, chemă pre rudeni şi pre cei ce rămăsese în legea Evreiască, şi luându'i cu sine a strâns ca la vreo şase mii de bărbaşi.

2. Şi s'au rugat Domnului ca să caute spre poporul cel decât toşi mai necăjit, şi să se milostivească, şi să nu se îndure de Biserica cea spurcată de oamenii păgâni.

3. Şi să'i fie milă de cetatea cea de tot stricată, şi care întocmai cu pământul va să se facă, şi să auză sângele celor omorâşi; care pururea strigă către el.

4. Şi să şi aducă aminte de pierderea cea fărădelege a pruncilor celor fără de păcate, şi de hulele cele grăite asupra numelui lui, şi să urască răutatea.

5. Iar Macaveiu având oşlire adunată, nu'l puteau suferi neamurile, şi mâniea Domnului s'a întors în milă.

6. Şi fără de veste viind, cetăţi şi sate ardeau, şi locurile cele de îndemână prinzându-le, pre mulţi din vrăjmaşi biruindu'i, îi întorcea în fugă.

7. Şi mai vârtos noaptea făcea de acest fel de năvăliri, atât în cât pretutindinea s'a auzit vestea vitejiei lui.

8. Deci văzând Filip că în puşină vreme acel om afăta a sporit, şi mai adese ori cu bun noroc merge, a scris lui Ptolomeu mai marelui

Kilo-Siriei și al Finichiei, ca să ajute la lucrurile împăratului.

9. Iar el îndată a ales pre Nicanor feciorul lui Patroclu, unul din cei mai de frunte prietin, și l-a trimis supuinđu'i din tot felul de neamuri nu mai puțin de douăzeci de mii, ca să piarză tot neamul Evreilor, și a însoțit lui și pre Gorghia bărbat învățat la oștire, și în lucrurile războiului ispitit.

10. Și a socotit Nicanor dajdia cu care eră împăratul dator Romanilor, a căreia sumă eră două mii de talanși, ca din robimea Evreilor să'l plinească.

11. Și îndată a trimis la cetățile cele de pre lângă mare, chemând ca să vie să cumpere robi Evrei, făgăduind că nouăzeci de robi va dà pentru un talant, neașteptând izbânda cea viitoare asupra lui dela cel Atotputernic.

12. Iar Iuda a înțeles de venirea lui Nicanor.

13. Și spuind celor ce erau cu el de venirea taberii, cei fricoși dintre ei, și cari nu aveau nădejde întru dreptatea lui Dumnezeu, au fugit și au ieșit din locurile lor.

14. Iar ceilalți toate ce le rămăsese le vindeau, și rugau pre Domnul ca să mântuiască pre cei vânduși de necredinciosul Nicanor mai înainte de a se lovi la războiu.

15. Iar de nu pentru ei, apoi pentru așezământul care l-a făcut cu părinții lor, și pentru că chiamă preste sine prea cinstit și de mare cuviință numele lui.

16. Deci aducând Macaveiu pre cei ce erau cu el, cari erau cu numărul șase mii, îi îndemnă să nu se îngrozească de vrăjmași, nici să se teamă de mulțimea cea multă a neamurilor, cari cu nedreptate vine asupra lor, ci vitejește să se războiască, puindu'și înaintea ochilor

ocara cea fărădelege făcută de ei în locul cel sfânt.

17. Și bătaia batjocoritei cetăți, și surparea poliției strămoșești.

18. Că aceia întru arme și întru îndrăsnire nădăduesc; iar noi întru Dumnezeu cel atotputernic nădăduim, carele și pre cei ce vin asupra noastră și pre toată lumea, într'o clipeală poate să'i piarză.

19. Și afară de acestea le-a arătat lor și apărările cele făcute strămoșilor lor, și izbânda cea de pre vremea lui Sinahirim, cum au pierit o sută optzeci și cinci de mii.

20. Și bătaia din Vavilon cea asupra Galatenilor făcută, în ce chip toți au venit la bătae opt mii, cu patru mii de Machidoneni; iar Machidonenii trăgându-se înapoi, cei opt mii pre o sută și douăzeci de mii i-au pierdut pentru ajutorul ce li s'a făcut lor din cer, și mult folos au luat.

21. Cu acestea i-au făcut pre ei să fie cu bună îndrăzneală, și pentru lege și pentru patrie gata a muri.

22. Deci în patru părți împărțind oștirea rânduint și pre frații săi povățuitori la fiecare rând, pre Simon și pre Iosif și pre Ionatan, fiecăruia dintre ei supuind o mie și cinci sute.

23. Și încă și pre Eleazar să citească sfânta carte, și dându-le semn: cu ajutorul lui Dumnezeu. Povățuint el însuș rândul cei dintâiu, s'a lovit cu Nicanor.

24. Și ajutându-le lor Atotputernicul au omorât din vrăjmași mai mult decât nouă mii, și au rănit și au ciuntit de mădulări cea mai mare parte din tabăra lui Nicanor, și pre toți i-au silit ca să fugă.

25. Iar banii celor ce venise să'i cumpere pre ei, i-au luat, și gonin-

du'i pre ei câtvã, au încetat oprindu'i vremea.

26. Pentru că erã înainte de sãmbãtã, pentru aceea au încetat a'i gonì pre ei mai mult.

27. Ci luând dela ei armele, și prãdându'i au șezut sãmbãtã pre loc, binecuvântând și mărturisindu-se Domnului, celui ce i-au mântuit pre ei în ziua aceasta, începãturã de milã rãnduind lor.

28. Iar dupã sãmbãtã, celor neputincioși și vãduvilor și sãracilor o parte din prãzi le-au dat; iar ce-lelalte ei între sine, și pruncii lor le-au împãrșit.

29. Și dupã ce au fãcut acestea, și au fãcut rugãciune de obște, au rugat pre milostivul Dumnezeu, ca pãnã în sfârșit sã fie în pace cu robii sãi.

30. Dupã aceea lovind pre cei ce erau cu Timoteiu și cu Vachid, mai mult decãt douãzeci de mii dintr'înșii au omorît, și întãririle cele înalte le-au biruit, și prãzi multe au împãrșit, întocmai cu sine fãcând pãrtași și pre cei neputincioși și pre sãraci și pre vãduve, încã și pre cei bãtrãni.

31. Și culegãnd armele dela ei, toate cu socotealã le-au pus în locuri bune, iar ce-lelalte prãzi le-au adus la Ierusalim.

32. Și au omorît și pre Filarhin, care erã cu Timoteiu, cã erã om foarte spurcat, și multe neazuri fãcuse Evreilor.

33. Și când a serbat biruinșã în patrie, pre Kalisten cel ce a fost ars sfințele porși, l-au aprins într'o cãșcioarã în care fugise, și așã a luat vrednicã platã de credinșã sa cea rea.

34. Iar prea ticãlosul Nicanor, cel ce adusese o mie de negușãtori sã le vãnzã Evrei,

35. Cu ajutorul lui Dumnezeu sme-

rit fiind de cei ce dupã pãrere erau ca o nimic, lepãdându'și haina cea de mãrire, prin mare fugind singur a venit în Antiohia foarte la mare nevoie ajungãnd pentru pierderea oștirii.

36. Iar cel ce a fãgãdui, cã va plãti bir Romanilor din robimea Ierusalimnenilor, a mărturisit cum cã Evreii au pre Dumnezeu apãrãtor, și pentru aceea sunt Evreii nerãniși, cãci țineau legile cele puse de el mai 'nainte.

CAP. 9.

Despre rușinoasa moarte a lui Antioh și scrisoarea lui pentru urmași.

Într'aceeaș vreme s'a întâmplat de și Antioh s'a întors fãrã de cinste din locurile cele despre Persida.

2. Cã intrãnd în ceea ce se chiamã Persopol, s'a apucat a jefui Biserica, și a asupra cetatea, ci alergãnd mulțimea la arme, i-au biruit, și așã s'a întâmplat de Antioh cu fuga scãpãnd, cu rușine s'a întors.

3. Iar când erã el la Ectavana, a înțeles cele ce s'a întâmplat lui Nicanor și celor ce au fost cu Timoteiu.

4. Și aprinzãndu-se de mãnie, socoteã cã și rãutatea celor ce l-au gonit pre el sã și-o izbãndeascã despre Evrei; pentru aceea a poruncit cãrãușului sã mãe neîncetat, ca mai curãnd sã sãvârșiascã cãlãtoria, silindu'l judecata cea cereascã, cãci așã de cu trufie a zis: morimnt Evreilor voi face Ierusalimul îndatã când voi sosi acolo.

5. Iar alotputernicul Domnul Dumnezeu lui Israil l-a lovit pre el cu ranã nevindecatã și nevãzută, cãci cãt a sfârșit cuvãntul l-a apucat pre el nesuferitã durere la ficiși și amari chinuri a celor dinlãuntru lui.

6. Și foarte cu dreptate, cãci el cu multe și neazuite munci a chi-

noit cele dinlăuntru ale altora, iar el nicidecum n'a încetat dela semeția sa.

7. Ci încă și de trufie eră plin, de mânie foc suflând asupra Evreilor, și poruncind să grăbiască cu mergerea, s'a întâmplat de a căzut el din car mergând tare, și cu grea cădere căzând, toate mădulările trupului s'au strămutat.

8. Și celui ce i se părea că și preste valurile mării împărățește, pentru trufia ce avea preste firea omenească, și socotea că va pune în cumpănă munții cei înalți, acum smerit fiind până la pământ, într'o năsalie se purtă, arătând către toți puterea lui Dumnezeu întru sine.

9. Cât și din trupul acestui păgân izvorau viermi vii, și trăind el în chinuri și în dureri cădea de pre el carnea lui, și de putoarea lui toată tabăra se îngreuiă neputând suferi putoarea.

10. Și pre cel ce cu puțin mai înainte i se părea că se atinge de stelele cerului, nimeni nu'l putea purtă pentru greutatea cea nesuferită a puterei.

11. Aici a început fiind rănit a încetă dela mulțimea trufiei și a veni întru cunoștința sa, pentru bătea lui Dumnezeu adoăgându-i-se durerile.

12. Și nici el singur neputând mai mult a'și suferi putoarea sa, aceasta a zis: drept este a se supune lui Dumnezeu, și cel ce este pământean să nu se asemene lui.

13. Și se rugă spurcatul acesta către stăpânul cel ce nu voiă al milui pre el mai mult, așa zicând:

14. Cum că și cetatea cea sfântă la care se grăbea a veni ca să o asemene cu pământul, și să o facă mormânt, o va zidi și o va face slobodă.

15. Și pre Evrei pre cari nici de

îngropare nu'i socotea vrednici, ci împreună cu pruncii lor să'i lepede să fie mâncare pasărilor și hiarelor, pre toți aceștia întocmai cu Atinenii să'i facă.

16. Și Biserica cea sfântă, care mai înainte o prădase, cu frumoase daruri să o împodobească, și sfințele vase toate cu mult mai multe să le întoarcă, și cheltuelile care sunt de lipsă la jertfe, din veniturile lui să se dea.

17. Afară de acestea, cum că și el se va face Evreu și va merge în tot locul cel lăcuit de oameni, mărturisind puterea lui Dumnezeu.

18. Iar durerile nicidecum nu încetau, pentru că venise asupra lui judecata cea dreaptă a lui Dumnezeu, și desnădăjduindu-se despre sine, a scris Evreilor carte cu rugăciune, într'acest chip:

19. Bunilor Evrei cetățenilor bucurie multă și sănătate și fericire, împăratul și povățuitorul oștirilor Antioh.

20. De sunteți sănătoși împreună cu pruncii voștri și ale voastre după voea voastră sunt, foarte bine ne pare mulșămind prea marelui Dumnezeu celui din cer, întru care nădădjuesc.

21. Și eu bolnav zăcând, de cinstea și de bună inima voastră, cu dragoste îmi aduc aminte, înforcându-mă dela locurile cele dela Persida și căzând în boală grea, de lipsă am socotit a fi, ca să grijesc de folosul cel deobște al tuturor.

22. Nu desnădăjduindu-mă de mine, ci mare nădejde având, că voi scăpa de boală.

23. Și aducându'mi aminte că și tatăl meu, pre vremile în care s'a rășboit în locurile cele de sus, a arătat pre cel ce va fi după el.

24. Că de se va întâmplă ceva fără de nădejde, sau de se va vesti

ceva cu greu, să știe cei din țări cui s'a lăsat împărăția și să nu se turbure.

25. Afară de acestea, pre puternicii cei de aproape și pre vecinii împărăției, cari păzesc vremile așteptând să vază ce se va întâmpla, am pus împărat pre fiul meu Antioh, pre care de multe ori când umbliă prin țările cele de sus la cei mai mulți dintre voi, îl adeveream și'l înțăream, și am scris și lui cele ce mai jos sunt scrise.

26. Deci vă îndemn și vă rog pre voi, ca aducându-vă aminte de facerile de bine cele deobște și de osebi, fiecare să păzească credința către mine și către fiul meu.

27. Că bună nădejde am, cum că el cu blândețe și cu iubire de oameni, urmând voea mea, va petrece cu voi.

28. Așa ucigătorul acela de oameni și hulitorul foarte rele chinuri pătimind, și precum el altora a făcut în streinătate în munți, cu prea ticăloasă moarte și-a sfârșit vieța.

29. Și i-a adus trupul Filip tovarășul lui, care temându-se de Antioh fiul lui, s'a dus în Eghipt la Ptolomeu Filomitor.

CAP. 10.

Curățirea Bisericii și marea biruință împotriva Edomitenilor și asupra lui Timoteu.

Iar Macaveiu și cei ce erau cu el povățuindu'i Domnul, au luat Biserica și cetatea.

2. Iar jertfelnicile de prin târg, care le făcuse cei de alt neam și capiștele, le-au stricat.

3. Și curățind Biserica, alt jertfelnic au făcut și înfierbântând pietre, și foc din ele luând, după ce au fost trecut doi ani și șase luni, au adus jertfă și tămâie și lumini și au făcut punerea înainte a pâinilor.

4. Și după ce au făcut acestea, plecându-se cu fața la pământ, s'au rugat Domnului ca să nu mai cază întru răutăți ca acestea, ci de vor și păcătui cândva, el să'i certe cu milă, și să nu'i dea neamurilor celor hulitoare și varvare.

5. Iar în ziua în care cei de alt neam au fost spurcat Biserica, s'a întâmplat de tocmai într'acea zi s'a făcut curățirea, în douăzeci și cinci ale aceeaș luni, care este Haselev.

6. Și cu veselie au ținut opt zile în chipul praznicului corțurilor, aducându'și aminte, cum cu puțină vreme mai 'nainte sărbătoarea corțurilor o au făcut în munți și în peșteri ca hiarele pascănd.

7. Pentru aceea stâlپări și ramuri frumoase, încă și finici având, laude dau celui ce bine au sporit a se curăți locul lui.

8. Și a poruncit cu poruucă de obște, și cu rânduală la tot neamul evreesc, ca din an în an să fie zilele acestea.

9. Iar sfârșitul lui Antioh, care s'a numit Epifan, așa a fost.

10. Și acum cele ce s'a întâmplat pre vremea lui Evpator Antioh, fiul spurcatului Antioh, vom arăta pre scurt spuind relele, care s'au întâmplat din răsboaie.

11. Că acesta, după ce s'a făcut împărat, a pus mai mare preste lucrurile împărăției pre oarecare Lisie, care fusese povățuitor mai mare preste Kilo-Siria și Finichia.

12. Că Ptolomeu, care se chema Macron, a voit să fie dreptate către Evrei, pentru nedreptatea ce li s'a fost făcut lor, și se nevoia să trăiască în pace cu ei.

13. Ci pentru aceasta a fost părțit de prietini către Evpator, și de multe ori auzind numindu-se vânzător, pentrucă a părăsit Chiprul, care Filomitor l-a fost încredințat

lui, și a trecut la Antioh Epifan, nici stăpânie de bun neam având, de voie rea otrăvindu-se pre sine, a murit.

14. Iar Gorghie după ce s'a făcut mai mare preste locurile acestea, adunând oștire streină, adeseori dă războiu asupra Evreilor.

15. Și împreunându-se cu aceștia și Idumei, cari țineau cetăți tari, necăjau pre Evrei, și pre cei fugiți de la Ierusalim primindu'i, cercă să se apuce de războiu.

16. Iar cei ce erau cu Macaveiu făcând rugăciune, și rugându-se lui Dumnezeu, ca să le fie într'ajutor, au năvălit asupra cetăților Idumeilor.

17. Care vitejește lovindu-le, au luat locurile, și au făcut izbândă asupra tuturor celor ce de pre zid dau războiu, și pre cei ce le veniau înainte i-au junghiat, și au omorât numai puțin decât douăzeci de mii.

18. Și fugind unii numai puțin de câț nouă mii, în două turnuri foarte tari, care aveau toate cele de lipsă.

19. Iar Macaveiu lăsând pre Simon și pre Iosif, încă și pre Zakheu și pre cățivă, cari erau cu el, ca să'i încunjure pre ei, și să dea războiu asupra lor, el s'a dus la locurile cele mai de lipsă.

20. Iar cei ce erau cu Simon iubind argințul, de oarecari din cei din turnuri s'au amăgit cu bani, și șaptezeci de mii drahme de argint luând, au lăsat pre oarecari de au scăpat.

21. Și înștilințându-se Macaveiu de lucrul ce s'a făcut, adunând pre povățuitorii poporului, i-a certat pre ei, penfrucă cu arginți au vândut pre frați, lăsând pre vrăjmași asupra lor.

22. Deci pre acești vânzători i-au omorât, și îndată au luat cele două turnuri.

23. Și cu armele toate în mâini sporindu-se, au pierdut într'acele

două turnuri mai mult decât douăzeci de mii.

24. Iar Timoteiu cel ce mai înainte a fost biruit de Evrei, adunând oștiri streine multe foarte, și nu puțină călărime din Asia, a venit să robească Iudeia.

25. Iar Macaveiu și cei ce erau cu el, apropiindu-se el, se rugă Domnului, presărându'și capul cu țărână, și încingându'și mijloacele cu saci.

26. Și căzând la pământ înaintea altarului, s'au rugat să le fie lor blând; și vrăjmașilor lor să fie vrăjmaș, și celor improfitnici să se improfitvească, precum zice legea.

27. Și după rugăciune luând armele, au ieșit din cetate departe, și apropiindu-se de vrăjmași, au slătit.

28. Și când a răsărit soarele, s'au lovit amândouă părțile, aceștia având chezaș de bună norocire și de biruință, fapta bună și scăparea cea spre Domnul; iar aceia povățuitor războiului puindu'și mânia.

29. Și când tare se băteau, s'au arătat vrăjmașilor din cer cincii bărbași străluciți, călări pre cai cu frâne de aur, cari povățuiau pre Evrei.

30. Dintru cari doi luând pre Macaveiu în mijloc și acoperindu'l cu armele lor, îl păzeau nevătămat; iar asupra vrăjmașilor aruncau săgeți și trăsnele, deci învăluindu-se penfrucă nu vedeau și turburându-se se tăiau.

31. Și s'au omorât douăzeci de mii și cincii sute de pedestrași, și șase sute de călăreși.

32. Iar Timoteiu a fugit la Gazara cetate tare, preste care eră mai mare țiereu.

33. Iar cei ce erau cu Macaveiu, veseli au șezut împrejurul cetăței aceea patru zile.

34. Iar cei dinlăuntru nădăjduind

întru iăria cetăței, foarte mult blestemau și cuvinte necuvioase aruncau.

35. Și când s'a luminat ziua a cincea, douăzeci de voinici din cei ce erau cu Macaveiu mâniindu-se pentru blesteme, bărbătește au năvălit la zid, și cu mânie sălbatecă suindu-se, pre tot care eră înaintele îl făiă.

36. Așijderea și alții suindu-se asupra celor dinăuntru, au dat foc turnurilor, și aprinzând focuri, de vii au ars pre blestemătorii aceia.

37. Iar alții au făiat porțile, și primind înlăuntru cealaltă tabără, au luat cetatea; și pre Timotelu, care se ascunsese într'o groapă, l-au omorît, și pre Hereu fratele acestuia și pre Apolofani.

38. Și după ce au făcut acestea, cu laude și cu mărturisiri au binecuvântat pre Domnul, cel ce mult bine au făcut lui Israil, și l-au dat lui biruință.

CAP. 11.

Iuda omoară oștirea lui Lisie; Lisie face pace între Iuda și între împăratul.

Iar după puțină vreme Lisie, care eră episcop împăratului și rudenie și ispravnic preste trebi, foarte greu supărându-se pentru lucrul acesta ce s'a făcut,

2. A adunat aproape de optzeci de mii și toată călărima, și a venit asupra Iudeilor, gândind să facă cetatea lăcaș Elinilor.

3. Și Biserica cu bani să o vânză ca și celelalte capiști ale păgânilor, și Arhieria în tot anul să o vânză.

4. Și nicidecum gândind de puterea lui Dumnezeu, ci semețindu-se cu zecile de mii de pedestrași, și cu miile de călăreși și cu optzeci de elefanți.

5. Deci intrând în Iudeia și apro-

piindu-se la Vetsura, care eră în loc tare și departe de Ierusalim ca la cinci stadii, o băteă.

6. Iar dacă au înțeles cei ce erau cu Macaveiu că bate el cetățile, cu plângere și cu lacrimi se rugau Domnului împreună cu tot poporul, ca să trimișă inger bun spre mântuirea lui Israil.

7. Și Macaveiu întâiu luând armele, a îndemnat pre ceilalți să stea împreună cu el la primejdii și să ajute pre frașii săi.

8. Și împreună cu osârdie pornind, și la Ierusalim fiind ei, s'a arătat un călăreș cu haină albă mergând înaintea lor și cu arme de aur sclipind.

9. Și toți împreună au binecuvântat pre milostivul Dumnezeu, și s'au întărit cu inimile, nu numai asupra oamenilor, ci și asupra hiarelor sălbatece și zidurilor de fier, gata fiind a năvăli.

10. Deci apropiindu-se cu bună rânduială, având ajutor pre Domnul cel din cer, carele se milostivea spre ei.

11. Și ca niște lei năvălind asupra vrăjmașilor, au așternut din ei unsprezece mii și o mie și șase sute de călăreși.

12. Și pre toți i-au întors în fugă și mai mulți dintre ei răniți goli au scăpat, și însuș Lisie cu rușine fugind, a scăpat.

13. Și pentrucă nu eră fără de minte, socotind întru sine scăderea ce i s'a făcut lui, și socotind cum că Evreii sunt nebiruiți, pentrucă atotputernicul Dumnezeu le ajută lor,

14. Trimișând la ei, a făgăduit cum că toate cele drepte le va primi, și cum că și pre împăratul îl va plecă ca să le fie lor prietin.

15. Și a ascultat Macaveiu de rugăciunile lui Lisie, întru toate pur-

tând grije de cele de folos; căci câte a dat Macaveiu lui Lisie prin scrisori despre Evrei, împăratul le-a îngăduit.

16. Iar cărțile cele scrise dela Lisie Evreilor, într'acest chip erau: Lisie mulțimei Evreilor, bucurie.

17. Ioan și Avesalom, pre cari voi i-ați trimis, dând scrisorile cele de la voi, au cerut ca cele scrise într'însele să le plinesc.

18. Deci câte se cădeau a se arăta împăratului, am arătat, și cele ce s'au întâmplat le-a iertat.

19. Deci de veți păzi bunăvoința întru lucruri, și de aici înainte mă voiu nevoi a mă face pricină vouă de bunățăți.

20. Și pentru acestea am poruncit și acestora și celor dela mine trimiși, pre amăruntul să vorbiască cu voi.

21. Fiți sănătoși. Anul o sută patruzeci și opt, a lunii lui Dioscorintie, ziua a douăzeci și patru.

22. Iar cartea împăratului cuprindeă într'acest chip: împăratul Antioh fratelui Lisie, bucurie.

23. După ce tatăl nostru s'a mutat între dumnezei, vrând noi ca cei dintru împărăția noastră să fie neturburați întru a lor purtare de grije,

24. Auzind cum că Iudeii n'au voit a ascultă de tatăl meu, ca să treacă la obiceiurile elinești, ci mai bine voiesc să și fie legea lor, pentru aceea se roagă de noi, ca să i îngăduim să și fie legea lor.

25. Deci voind noi, ca și neamul acesta să fie fără de turburare, am judecat ca și Biserica să li se întoarcă lor, și să petreacă după obiceiurile strămoșilor lor.

26. Drept aceea bine vei face de vei trimite la ei, și le vei da dreapta, ca știind voea noastră să fie cu inimă bună, și veseli să și isprăvească lucrurile lor.

27. Iar cartea împăratului, care a scris către neamul Iudeilor, într'acest chip eră: împăratul Antioh, bătrânimii Iudeilor și celorlalți Iudei, bucurie.

28. De sunteți sănătoși, sunteți precum voim, și noi suntem sănătoși.

29. Arătați-ne-a nouă Menelau, cum că voi voiți a merge și a fi la ale voastre.

30. Drept aceea celor ce vor merge până în treizeci de zile ale lunii lui Csantic, le dăm bună volnicie.

31. Ca Iudeii să și fie bucatele și legile lor ca și mai nainte, și nimeni dintre ei nici o nevoie să nu aibă pentru cele ce prin neștiință s'au făcut.

32. Și am trimis și pre Menelau să vă mângâie pre voi.

33. Fiți sănătoși. Anul o sută patruzeci și opt, în cincisprezece zile ale lunii lui Csantic.

34. Trimis-au și Romanii la ei carte așa scrisă; CVINT Memie, și Tit Manilie bătrânii Romanilor, popoului Iudeilor, bucurie.

35. Cele ce Lisie ruda împăratului v'a îngăduit vouă, și noi le îngăduim.

36. Iar pentru cele ce a judecat să se aducă la împăratul, trimiteți pre cineva îndată, care să vază despre acestea, ca să așezăm precum se cuvine vouă, că noi venim la Antiohia.

37. Drept aceea grăbiți, și trimiteți pre carevă, ca și noi să știm ce voiți.

38. Fiți sănătoși. Anul o sută patruzeci și opt, zile cincisprezece, ale lunii lui Csantic.

CAP. 12.

Biruințele lui Iuda Macaveul, Iuda bătând multe cetăți și învingând pre neamuri primpřejur; mare învingere face asupra lui Gorghie și a lui Timoteiu; iar căzând și unii dintre Evrei, cari adusesese daruri la idoli, Iuda rânduiește să se aducă jertfe pentru dânșii.

După ce s'au făcut legăturile aceastea, Lisie s'a dus la împărațul; iar Evreii petreceau întru lucrarea pământului.

2. Însă povăjuitorii oștirilor cei ce erau pre locurile acelea: Timoteiu și Apolonie al lui Gheneu, încă și Ieronim și Dimofon, și afară de aceștia Nicanor mai marele Kiprului, nu'i lăsau pre ei să petreacă în pace și în liniște.

3. Și Iopienii răutate ca aceasta au făcut, că au îndemnat pre Evreii, cari lăcuiau cu ei, ca împreună cu muierile și cu pruncii să intre în corăbiile cele găsite de ei, ca și cum nici o vrăjmășie n'ar fi între ei.

4. Deci după răspunsul cel de obște al cetății, au ascultat și ei, vrând ca să fie în pace, și neavând nici o bănuială, și mergând cu corăbiile i-au înneecat, fiind ei nu mai puțin ca la două sute.

5. Iar înșelegând Iuda răutatea ce s'a făcut celor din neamul său, poruncind bărbaților celor ce erau cu sine,

6. Și chemând pre judecătorul cel drept Dumnezeu, a mers asupra ucigătorilor frașilor săi, și a aprins noaptea limanul, și corăbiile le-a ars și pre cei ce fugise acolo, i-a omorât.

7. Și orașul fiind închis, s'a întors ca să vie a doua oară, și toată poliția Iopienilor de tot să o desrădăcineze.

8. Și înșelegând cum că și cei din Iamnia vreau să facă asemenea Iudeilor celor ce lăcuiau la ei,

9. Și năvălind asupra Iamnitienilor noaptea, a aprins vadul cu corăbiile, cât se vede strălucirea fiacării în Ierusalim, departe de două sute și patruzeci de stadii fiind.

10. Și de acolo mergând nouă stadii, și făcând călătorie asupra lui Timoteiu, au năvălit Aravii asupra lui, nu mai puțin de cinci mii și cinci sute călăreși.

11. Și făcându-se războiu tare, și cu ajutorul lui Dumnezeu biruind cei ce erau cu Iuda, și împușinându-se Aravii Nomadii s'au rugat de Iuda să le dea lor dreapta, făgăduind că'i vor da dobitoace, și întru celelalte îi vor folosi.

12. Iar Iuda socotind cu adevărat că întru multe îi vor fi de folos, le-a dat pace, și primind dreptele s'au dus la corfurile lor.

13. Și au năvălit și asupra unei cetăți cu pod tare și cu ziduri încunjurată, în care multe feluri de neamuri locuiau, căreia numele îi eră Caspin.

14. Iar cei din lăuntru nădăjduind în țărilea zidurilor și în mulțimea bucatelor ce'și strânsese, mai moale se purtau suduind pre cei ce erau cu Iuda, și blestemându'i și grăind cele ce nu se cuvin.

15. Iar cei ce erau cu Iuda chemând pre Puternicul lumii cel mare, care fără de berbeci și fără unelte au surpat zidurile Ierihonului, pre vremile lui Isus, au năvălit ca niște hiare asupra zidului.

16. Și cu voea lui Dumnezeu luând cetatea, nepovestită junghiere au făcut, cât lacul cel de lângă cetate, care de două stadii eră de lat, plin de curgerea sângelui se vede.

17. Și de acolo mergând șapte sute și cincizeci de stadii, au sosit în Maraca la cei ce se zic Iudei Tuvieni.

18. Ci pre Timoteiu nu l-a apucat în locurile acelea, care fără de nici o ispravă s'a fost întors dela locurile acelea, lăsând pază de oștire întru oarecare loc foarte tare.

19. Iar Dositeiu și Sosipatru din povășuitorii cei ce erau cu Macaveiu, mergând au omorât pre păzitorii cei lăsași de Timoteiu mai mulți decât zece mii de bărbați.

20. Iar Macaveiu puindu'și în rând oștirea sa, i-a pus pre ei preste cete, și a plecat asupra lui Timoteiu, care aveà cu sine o sută și douăzeci de mii de pedestrași și o mie și cinci sute de călăreși.

21. Deci înțelegând Timoteiu de venirea lui Iuda, a trimis mizerile și pruncii și cealaltă avere la locul ce se chemă Carnion, pentrucă foarte anevoe se puteà încunjură, și nu lesne puteà a se apropià el pentru strâmtoarea futuror locurilor.

22. Deci mai întâiu ivindu-se ceata lui Iuda, s'au îngrozit vrăjmașii, și s'au înfricoșat de fața celui ce toate le vede, și s'au pornit a fugi, care cum puteà, încât de multe ori ei dintre ei s'au fost vățămând, și cu ascușiturile săbiilor s'au fost tăind.

23. Iar Iuda gonindu'i foarte tare, tăind pre spurcașii aceia, a omorât ca la vr'o treizeci de mii de bărbați.

24. Iar Timoteiu a căzut despre partea lui Dositeiu și a lui Sosipatru, și se rugà cu multe rugăciuni să'l sloboază viu, pentrucă pre ai multora din Iudei părinși și frași îi aveà, cari vor fi uitași de va pieri el.

25. Și cu multe legându-se el înaintea lor, cum că pre toți aceia nevătămăși îi va întoarce, l-a slobozit pre el, pentru mântuirea frașilor.

26. Iar Iuda mergând asupra Carnului, și asupra Afargationului, a omorât douăzeci și cinci de mii de oameni.

27. Și după fuga și pierderea acestora, a tăbărit Iuda asupra Efronului, care erà cetate tare, întru care lăcuia Lisie și mulțime de tot felul de neamuri; iar înaintea zidurilor stau voinici bărbași, cari vitejește se băteau, acolo arme multe și săgeși erau puse.

28. Ci chemând pre cel Puternic, care cu tărie zdrobește puterea vrăjmașilor, a luat cetatea supț mâinile sale, și din cei ce erau în lăuntru, a omorât ca vr'o douăzeci și cinci de mii.

29. Și mergând de acolo, a năvălit asupra cetății Schitilor, care erà departe de Ierusalim șase sute de stadii.

30. Iar Evreii cei ce lăcuiau acolo, mărturisind dragostea, care aveau către ei Schitipolitenii, și cum că și în vremile cele nenorocite, blânzi le-au fost lor,

31. Mulțămindu-le lor, i-au îndemnat, ca și de aici înainte să fie buni cu neamul, și au venit la Ierusalim, când se apropià sărbătoarea săptămânilor.

32. Iar după praznicul cincizecimeii, au pornit asupra lui Gorghie mai marele Idumeii.

33. Și au ieșit cu trei mii de pedestri și cu patru sute de călăreși.

34. Și bățându-se, s'a întâmplat de au căzut pușini din Iudei.

35. Iar oarecare Dositeiu dintre ai lui Vachinor, călăreș și bărbat tare, a prins pe Gorghie, și fiindu'l de veșmânt îl aduceà pre el vitejește, vrând viu pre blestematul acela să'l aducă rob; iar unul din călăreșii Trachilor viind asupră'i și lovindu'l preste umăr, Gorghie a scăpat în Marisa.

36. Iar cei ce erau cu Esdrin mai mult bățându-se și ostenindu-se, Iuda a chemat pre Domnul să'i fie ajutor și povășuitor răsboiului.

37. Incepând cu glas părintesc și cu cântări strigând, și glas înălțând, fără de veste a năvălit asupra oștirilor lui Gorghie, și i-a înfrânt.

38. Iar Iuda luând oștirea s'a dus în cetatea Odolam, și sosind zioa a șaptea, s'a curățit după obicei, și a petrecut acolo ziua sâmbetei.

39. Iar a doua zi au venit cei ce erau cu Iuda, precum s'a fost rânduit, ca să ridice trupurile celor omorâți, și să le așeze cu rudeniile în părințeștile mormânturi.

40. Și a aflat supt hainele fiecăruia din cei morți lucruri sfinșite idolilor Iamniei, de care oprea legea pre Iudei, și futuror vădit lucru a fost, cum că pentru această pricină au căzut aceștia.

41. Și toți binecuvântând pre Judecătorul cel drept, pre Domnul, cel ce arată cele ascunse.

42. Și întorcându-se la rugăciuni, s'au rugat pentru păcatul ce s'a făcut, ca de tot să se șteargă. Iar viteazul Iuda a îndemnat mulțimea ca să se păzească pre sine fără de păcat, văzând cu ochii cele ce s'au făcut pentru păcatul celor ce mai înainte au căzut.

43. Și făcând găfire după numărul bărbașilor, două mii de drahme de argint a trimis în Ierusalim, să aducă jertfă pentru păcat, foarte bine și cuvios socotind de învierea morșilor.

44. Că de n'ar fi avut nădejde cum că vor înviea cei ce mai înainte au fost căzuți, deșert și de răs lucru ar fi a se ruga pentru cei morși.

45. Și a văzut cum că celor ce cu bună cucernicie au adormit, foarte bun dar le este pus.

46. Drept aceea, sfânt și cucernic gând a fost, că a făcut curățenie pentru cei morși, ca să se slobozească de păcat.

CA P. 13.

Despre moartea lui Menelau și despre pacea lui Antioh cu Iuda.

În anul o sută patruzeci și nouă Iau înțeles cei ce erau cu Iuda, cum că vine Antioh Evpator cu mulțime asupra Iudeii.

2. Și împreună cu el Lisie epítropul, care eră mai mare peste trebi, fiecare având oșfire elinească pedestrași o sută și zece mii, și călăreși cinci mii și trei sute, și elefanși douăzeci și doi, și care purtătoare de seceri trei sute.

3. Și s'a amestecat cu ei și Menelau, și cu multă înșelăciune îndemnă pre Antioh, nu de mântuirea patriei gândind, ci nădăjduind că'l va pune căpetenie.

4. Ci împăratul împărașilor a înfărtat mâniea lui Antioh asupra celui păcătos, și arătând Lisie cum că acesta este pricina tuturor răutășilor, a poruncit precum este obiceiul într'acel loc, să'l piarză ducându'l în Veria.

5. Și eră în locul acela un turn de cincizeci de coși de înalt plin de cenușe, și acesta aveă o unealtă cu meșeșug făcută de se plecă în toate părșile și alunecă în cenușe.

6. Aicea se aruncau toși cei ce erau furi de cele sfinte, sau și cu alte răutăși mari vinovași.

7. Cu această moarte s'a întâmplat a muri cel fărădelege Menelau, nici îngropăciune aflând.

8. Foarte cu dreptate, fiindcă multe păcate făcuse asupra jertfelnicului, a căruia focul și cenușa erau curate, în cenușe a luat moarte.

9. Iar împăratul cu gândurile prea varvar veneă, ca mai rele să facă Iudeilor, decât în zilele tatălui său s'au făcut.

10. Și înțelegând Iuda acestea, a poruncit poporului, ziua și noaptea

să se roage Domnului, ca precum de alte ori, așa și acum să ajute.

11. Celor ce de lege și de patrie și de sfânta Biserică vor să se lipsească, și pre poporul, care atunci pușin a răsuflat, să nu'l lase să fie supus neamurilor celor hulitoare.

12. Și toți împreună făcând aceasta, și rugând pre milostivul Dumnezeu cu plângere și cu ajunuri și cu cădere pre fața sa în trei zile neîncetat, i-a mângâiat pre ei Iuda, și le-a poruncit să se gătească.

13. Iar Iuda împreună cu cei mai bătrâni s'a sfătuit, ca mai 'nainte de ce va intra oștirea împăratului în Iudeia, și vor birui cetatea, să le iasă înainte, și cu ajutorul Domnului să aleagă lucrul.

14. Deci dându-se purtării de grije celui ce au făcut lumea, și îndemnând pre cei ce erau cu el ca bărbătește să se nevoiască până la moarte pentru legi, pentru Biserică, pentru cetate, pentru patrie și pentru politie, și a pus tabăra împrejurul Modinului.

15. Și dând la ai săi semnalul: biruința lui Dumnezeu, cu voinici prea buni aleși a lovit noaptea tabăra asupra curșii împărătești, și a omorât ca la vreo patru mii de bărbați, și pre cel ce eră mai mare preste elefanți cu toți ai săi.

16. Mai pre urmă după ce a umplut tabăra de frică și de turburare, s'a întors cu bine.

17. Iar aceasta s'a făcut când se luminează de ziuă, ajutându'i lui acoperirea Domnului.

18. Iar împăratul îndată cum a gustat îndrăznirea Iudeilor, cu meșteșug a ispitit locurile.

19. Și apropiindu-se asupra Vetsuriei, care eră pază tare a Iudeilor, se biruiă, se bătea și scădea.

20. Iar Iuda celor dinlăuntru le trimitea cele de lipsă.

21. Iar oarecare Rodocos din tabăra Iudeilor a spus vrăjmașilor țainele, și cercându-se s'a prins și s'a închis.

22. Iar împăratul a doua oară a avut cuvânt cu cei ce erau în Vetsura, și dreapta dându-le s'a dus, și s'a lovit cu cei ce erau cu Iuda, și a fost biruit.

23. Deci înțelegând cum că s'ar fi sculat asupra'i la Antiohia, Filip, pre care îl lăsase mai mare preste lucruri, s'a turburat, și rugându-se de Iudei s'a supus lor, și a jurat pre toate cele drepte, și împăcându-se a adus jertfă, și a cinstit Biserica, și locul l-a miluit.

24. Și pre Macaveiu l-a îmbrățișat, și l-a lăsat mai mare dela Ptolomaida până la domnia Gherinilor.

25. Și de acolo a venit la Ptolomaida, iar Ptolomaidenilor greu le părea pentru tocmelele împăciuirii aceea, mâniindu-se, ca nu cumvă să strice Iudeii legătura.

26. Atunci a intrat în divan Lisie, și a spus tot lucrul, și i-a așezat și i-a potolit și i-a făcut cu voie bună, după aceea s'a întors la Antiohia; așa a fost purcederea și întoarcerea împăratului.

CAP. 14.

Necredința lui Nicanor; ascunderea lui Iuda și moartea vitejască a lui Razia.

Iar după trecere de trei ani a înțeles Iuda și cei ce erau cu el, cum că Dimitrie al lui Seleuc trecând prin vadul Tripoliei, a venit cu mulțime tare și cu corăbii.

2. Și a cuprins țări, omorînd pre Antioh și pre Lisie episcopul lui.

3. Iar oarecare Alchim, care fusese Arhieru, și de bună voie se spurcase în vremile amestecăturii, socotind că nici într'un chip nu este

lui mântuire, nici mai mult intrare la sfântul jertfelnic,

4. A venit la împăratul Dimitrie în anul o sută cincizeci și unul, aducându'i lui coroană de aur și finic, și afară de acestea și flori, care se păreau a fi ale Bisericii, și în ziua aceea a avut liniște.

5. Și aflând vreme bună nebuniei sale, chemându'l Dimitrie la sfat, și întrebându'l, cu ce voie și sfat se află Evreii?

6. El la acestea a răspuns: Evreilor, carii se chiamă Asidei, pre carii îi povățuește Iuda Macaveiu, le place a aveă războiu, și se împerechiază, și nu lasă să aibă împărăția pace.

7. Pentru aceea și eu lipsit de mărirea cea părintească, adică de Arhierie, am venit acum aici.

8. Intâiu: foarte bine gândind de cele ce se cuvin împărafului, iar a doua pentru binele cetățenilor mei socotind, căci cu răutatea celor ce mai'nainte i-am zis, tot neamul nostru mult se asuprește.

9. Deci fiecare dintr'acestea cunosându-le tu o împărate, fie'ți milă de țară și de neamul nostru cei ce primprejur stă, și'l ajută pentru iubirea de oameni, care ai către toți.

10. Că până va fi Iuda, nu este cu putință să fie lucrurile în pace.

11. Și după ce a zis el unele ca acestea, îndată ceilalți prietini având vrăjmășie asupra lui Iuda, mai mult au ațâțat pe Dimitrie.

12. Deci Dimitrie îndată chemând pre Nicanor, care eră mai mare preste elefanți, și făcându'l povățuitor preste Iudeia, l-a trimis acolo.

13. Dându'i porunci, ca și pre Iuda să'l omoare, și pre cei ce sunt cu el să'l risipească, și să puie pre Alchim Arhieriu Bisericii cei prea mari.

14. Iar neamurile, care din Iudeia fugise de Iuda, ca turmele se ame-

stecau cu Nicanor, nenorocirile și primejdiile Iudeilor ale sale norociri părăndu-le a fi.

15. Iar auzind de venirea lui Nicanor și de adunarea neamurilor, presărându-se cu pământ, s'a rugat celui ce până în veac au întemeiat pre poporul său, și cel ce pururea arătat au apărat partea sa.

16. Și poruncind povățuitorul, îndată a purces de acolo, și s'au lovit cu ei la satul Dessau.

17. Iar Simon fratele lui Iuda s'a fost lovit cu Nicanor, dar s'a speriat de venirea cea fără de veste a vrăjmașilor.

18. Inșă Nicanor auzind vitejia celor ce erau cu Iuda, și bărbăția, care aveă în bătăile cele pentru patrie, s'a temut să se ispitească prin vărsare de sânge.

19. Pentru aceea a trimis pre Posidonie și pre Teodot și pre Matalia ca să deă și să primească dreptele.

20. Și mult sfat făcându-se pentru acestea, și povățuitorul poporului vorbind cu mulțimea, toți împreună au voit ca să facă pace.

21. Și au rânduit zi, întru care de osebi să vie la un loc, și viind dela fiecare trimiși, multe scaune li s'au pus.

22. Iar Iuda rânduisse oameni armași gata în locuri de treabă, ca nu cumvă vrăjmașii fără de veste să facă vre un lucru rău, și vorba cea de obște ce s'a căzut, a făcut.

23. Iar Nicanor rămâind la Ierusalim, nici un lucru fără de cale n'a făcut, și gloatele cele ce se adunase ca turmele, le-a slobozit.

24. Și aveă pre Iuda pururea înaintea ochilor, din inimă iubindu'l.

25. Și l-a rugat să se însoare și să nască fii, și s'a însurat și a trăit în liniște vieajă de obște.

26. Iar Alchim văzând dragostea

lor, care aveă unul către altul, și pacea, a venit la Dimitrie și a zis: cum că Nicanor lucruri împotrivnice împăratului gândește, că pre Iuda vrăjmașul împărăției l-a ales să fie în locul lui după dânsul.

27. Iar împăratul umplându-se de mânie și întărâtându-se de pâri, vrăjmașește a scris lui Nicanor, zicând: cum că greu este lui a suferi legătura, și îi poruncește ca pre Macaveiu curând să'l trimiță legat la Antiohia.

28. Și sosind acestea la Nicanor, s'a mâhnit, și cu greu îi eră a strică legătura cea făcută, neîcându'i nici o strâmbătate bărbatul acesta.

29. Ci fiindcă împotriva împăratului nu se puteă pune, cercă prilej, cu meșteșug aceastia să se săvârșască.

30. Iar Macaveiu văzând pre Nicanor mai aspru răspunzându'i lui, și petrecerea cea obișnuită mai sălbatică avându-o, a socotit, cum că nu este spre bine aspritea aceastia, și strângând nu pușini dintr'ai săi, s'a ascuns de Nicanor.

31. Deci cunoscând el, că bărbatul ca un viteaz a cunoscut victeșugul, s'a dus la marea și sfânta Biserică, când aduceau preoșii jertfele cele cuvioase, și a poruncit să'i deă pre bărbatul acesta.

32. Iar ei s'au jurat, zicând: că pre cel ce'i caută, nu știu unde este; întinzând dreapta spre Biserică.

33. Iar el acestea au jurat: de nu'mi veși dă mie legat pre Iuda, această casă a lui Dumnezeu câmp o voiu face, și jertfelnicul îl voiu săpă, și aici voiu face lui Dionisie Biserică vestită.

34. Și după ce a zis acestea, s'a dus, iar preoșii întinzând mâinile către cer, chemau pre apărătorul cel deapururea al neamului nostru, zicând acestea:

35. Tu Doamne cel ce de nimic n'ai lipsă, bine ai voit să se facă Biserică lăcașului tău întru noi.

36. Și acum sfinte a toată sfințenia Doamne, păzește până în veac nespurcată Casa aceasta, care de curând s'a curățit, și astupă toată gura nedreaptă.

37. Iar oarecare anume Razis din bătrânii Ierusalimnenilor, care eră bărbat iubitor de cetate și cu nume bun, cât pentru bunavoință ce aveă, părinte Evreilor se chemă.

38. Pentrucă în vremile cele mai dinainte ale neamestecării eră purfând judecata Evreilor, și trupul și sufletul pentru evreime și'l pusese cu toată nevoița.

39. Deci vrând Nicanor să arate ura sa, care aveă către Evrei, a trimis mai mulți decât cinci sute, să'l prinză.

40. Că socoteă cum că de va prinde pre acela, foarte mare nevoie va face Evreilor.

41. Și mulțimea vrând ca să ia turnul, băteă în uși și porunceă să aducă foc să aprinză ușile, și când eră mai prins, el singur pre sine s'a junghiat cu sabia.

42. Vrând mai bine să moară cu cinste, decât păgânilor să se supue, și împotriva cinstei sale să pajă ocări nevrednice.

43. Ci pentru grabă nu s'a nemeřit bine a se junghia, și mulțimea năvălind pre use înlăuntru, iar el alergând pre zid, vitejește s'a aruncat pre sine la mulțime bărbătește.

44. Iar mulțimea de jos curând dându-se înapoi, ca să facă loc căderii lui, a căzut tocmai pre foale.

45. Și fiind încă viu și înfierbântat, s'a sculat cu mâinile, iar sângele din el curgeă ca șipotele, și greu rânindu-se, a alergat trecând printre mulțime.

46. Și stând pre o piatră despi-

cață după ce i-a curs tot sângele, și-a scos mașele, și prinzându-le cu amândouă mâinile, le-a aruncat spre mulțime, și rugându-se celui ce stăpânește preste vieață și preste duh, ca acestea iarăș să i le deă, într'acest chip s'a mutat.

CAP. 15.

Iuda pierde pre Nicanor și mulțime din oștirea lui, și poruncește să taie capul și mâinile lui Nicanor celui mort, și să le spânzure în Ierusalim spre pomenirea puterii cei Dumnezești.

Iar Nicanor înțelegând, cum că cei ce erau cu Iuda sunt în locurile cele dimprejurul Samariei, a făcut sfat, ca în ziua cea de odihnă, fără de nici o frică să deă războiu asupra lor.

2. Iar Evreii, cari de nevoie mergeau cu el, ziceau: nicidecum așa sălbăticește și varvaricește să'i pierzi, ci cinstește ziua aceea, pre care mai 'nainte o au sfințit și o au cinstit cel ce vede toate.

3. Iar de trei ori spurcatul acela păgân, a întrebat: au este în cer puternic, carele să fi poruncit a se fiinea ziua sâmbetelor?

4. Și ei răspunzând, au zis: Domnul cel viu acela este puternicul cel din cer, carele au poruncit să nu lucrezi în ziua a șaptea.

5. Iar celalți a zis: și eu sunt puternic pre pământ, care poruncesc a luă arme și a plini lucrurile împăratului, însă n'a dobândit ca să'și poată plini răul său sfat.

6. Deci Nicanor cu toată sumeția înălțându-se, socotea să facă biruință de obște asupra lui Iuda.

7. Iar Macaveiu nefcetat cu toată nădejdea credea că va avea ajutor dela Domnul.

8. Și îndemnă pre cei ce erau cu sine să nu se sperie de venirea neamurilor, ci aducându'și aminte de

cele mai dinainte ajutoare, care s'a făcut lor din cer, și acum să aștepte dela cel Atotputernic biruință și ajutor.

9. Și'i mângâia pre ei din lege și din proroci, aducându-le aminte de războaiele, care mai 'nainte le-a fost făcut, mai cu osârdie pre ei i-a îmbărbătat.

10. Și așa întărâtându'i pre ei cu mânie, împreună le-a arătat, cum că neamurile n'au ținut legătura, și au călcat jurământul.

11. Și pre fiecare dintr'înșii nu atâta cu scuturi și cu arme îi întărea, cât cu cuvinte foarte bune îi îndemnă, spuindu-le vis vrednic de credință, prin care pre toți i-a veselit.

12. Iar vederea visului într'acest chip eră: cum că Onia, cel ce fusese Arhiereu, om bun, cuvios, cu cernic la față și cu obiceiuri bune, și la vorbă cuvios, care din pruncie s'a fost nevoit întru toate lucrurile laptei bune, acesta cu mâinile înlinse se rugă pentru toată adunarea Evreilor.

13. După aceasta s'a arătat un bărbat cu căruntețe și cu mărire minunat, și prea cuvioasă mărire eră împrejurul lui.

14. Și cum că a răspuns Onia și a zis: acesta este iubitorul de frați prorocul lui Dumnezeu Ieremia, care mult se roagă pentru popor și pentru sfânta cetate.

15. Și cum că Ieremia a întins dreapta și a dat lui Iuda sabie de aur, și dând i-a zis acestea:

16. Ia această sfântă sabie, care este dar dela Dumnezeu, prin care vei surpă pre vrăjmași.

17. Deci mângâindu-se cu aceste cuvinte foarte bune ale lui Iuda, care inimile voinicilor și spre virtute le putea aprinde și a le îmbărbăta, ja socotit să nu tăbărască, ci vitejește

să năvălească și bărbătește să se apuce și să se bată, ca să se aleagă lucrul; pentrucă și cetatea și sfințele și Biserica stă în primejdie.

18. Iar de muieri și de prunci și de frați și de rudeni mai puțină grije aveă; iar frica cea mai mare și cea mai dintâiu eră lor, pentru sfințita Biserică.

19. Însă cei ce erau în cetate, foarte îngrijii erau și turburași pentru cei ce erau să deă rășboiu.

20. Și toți acum așteptau judecata ce va să fie, și după ce s'au apropiat vrăjmașii și oștirea s'a rânduit, și elefanții în loc bun s'au așezat și călărimea în cornuri s'a pus.

21. Iar Macaveiu văzând venirea mulțimei și gătirea armelor cea de multe feluri și sălbălicirea hiarelor, a întins mâinile spre cer și s'a rugat Domnului și păzitorului celui ce face minuni, cunoscând că nu în arme este biruința, ci precum el însuș judecă, dă celor vrednici biruință.

22. Și rugându-se, așa a zis: tu Doamne ai trimis pre îngerul tău în zilele lui Ezechia împăratului Iudeii, și a ucis din tabăra lui Senahirim la o sută și optzeci și cinci de mii.

23. Și acum Stăpânitorule al cerurilor, trimite înger bun înaintea noastră, care să fie spre frică și spre cutremur.

24. Ca de mărirea brațului tău să se înfricoșeze cei ce cu hulă vin asupra sfântului tău popor, și acestea zicând, a încetat.

25. Iar Nicanor și cei ce erau cu el, cu trâmbițe și cu cântece veneau.

26. Iar Iuda și cei ce erau cu el, cu chemare și cu rugăciuni au dat rășboiu cu vrăjmașii.

27. Și cu mâinile oștindu-se, iar cu inimile rugându-se către Dum-

nezeu, au așternut nu mai puțin de cât treizeci și cinci de mii, foarte veselindu-se de această măreață a rătare a lui Dumnezeu.

28. Iar încetând dela rășboiu și cu bucurie întorcându-se, au cunoscut cum că Nicanor cu toate armele sale a căzut.

29. Și făcându-se strigare și turburare, bine au cuvântat pre cel puternic cu glas părintesc.

30. Și a poruncit Iuda cel ce în tot chipul eră gaia și cu trupul și cu sufletul a murit pentru cetățeni, și cu vârsta sa a păzit bunăvoința către cei de o lege, ca să taie capul lui Nicanor, și mâna cu umărul să le aducă în Ierusalim.

31. Și după ce a sosit acolo și chemând pre cei de o lege cu sine, și pre preoși înaintea jertfelnicului puindu'i, a chemat pre cei ce erau în cetățue.

32. Și le-a arătat capul spurcatului Nicanor și mâna celui rău hulitor, care cu sumeție o a fost înfins asupra Casei cei sfinte a Atotputernicului.

33. Și limba răului credincios Nicanor a poruncit să o taie și să o facă bucăți mărunte, și să o deă pasărilor; iar cele de răsplătirea nebulniciei în preajma Bisericei, să le spânzure.

34. Și toți căutând la cer, au bine cuvântat pre Domnul Dumnezeu, zicând: bine este cuvântat cel ce au păzit locul său nespurcat.

35. Și capul lui Nicanor l-a spânzurat la cetățue, ca să'l vază toți, și să cunoască cum că este adevărat semn al ajutorului lui Dumnezeu.

36. Și au așezat toți cu poruncă deobște, ca nicidecum să nu lase neînsemnată ziua aceasta;

37. Ci serbarea ei să fie în ziua a treisprezecea a luni a douăspre-

zece, care sirienește se zice Adar, cu o zi mai 'nainte de ziua lui Mardoheu.

38. Deci cele ce au fost pentru Nicanor, așa s'au întâmplat, și din vremile acelea au stăpânit Evreii cetatea, iar eu aici voi face sfârșit cuvântului.

39. Și de este bine întocmit și cum se cuvine, aceasta și eu am

vrut; iar de este prosteste și de mijloc, aceasta de ajuns îmi este mie.

40. Că precum tot vin singur a bea, sau tot apă, împotrivic lucru este; ci în ce chip vinul amestecat cu apă este dulce și desfătează, așa și așezarea cuvântului cu întocmirea sa veselește urechile celor ce citesc, iar aici să fie sfârșitul.

CARTEA A TREIA A MACAVEILOR

CAP. 1.

Ptolomeu Filopator vrea să năvălească în Sfânta Sfințelor, și mare turburare se face în Ierusalim.

Iar Filopator înțelegând dela cei lce s'au întors, cum că Antioh a luat locurile cele desupt stăpânirea sa, a poruncit tuturor puterilor sale, pedestrașilor și călăreșilor să se strângă.

2. Și luând cu sine pre sora sa Arsinoi, a mers până la locurile cele despre Rafian, unde erau tăbăriți cei ce erau cu Antioh.

3. Iar oarecare Teodot gândind să facă viclenie, a luat din armele lui Ptolomeu, care mai 'nainte fusese încredințate lui, cele mai tari, și s'a dus noaptea în cortul lui Ptolomeu, ca el singur să'l omoare pre el, și într'acest chip să se risipească războiul.

4. Ci pre acesta l-a scos Dositeu cel ce se zicea al lui Drimis, care de neam eră Judeu, iar după aceea și-a schimbat legea și s'a înstreinat de către dogmele cele părintești, acesta a făcut să se culce în cortul lui un necunoscut, căruia i s'a întâmplat de a păși el patima aceluia.

5. Iar după aceea făcându-se războiu tare, și lucrurile mai tari fiind la Antioh, Arsinoi umblă și rugă pre ostași cu jale și cu lacrimi, cu părul despletit, ca și pre sine și pre pruncii săi și pre femeile sale, bărbătește să le ajute, făgăduind că celor ce vor birui, fiecăruia va da două mnale de aur.

6. Și așa s'a întâmplat de mulți vrăjmași au pierit în bătaie, și mulți s'au și robii.

7. Iar după ce a biruit vicleșugul acela, a socotit să meargă în cetățile cele mai de aproape, ca să le mângăe, și după ce a făcut aceasta, și a împărțit daruri capiștilor, a făcut pre cei supuși ai săi să fie cu inimă bună.

8. Iar Iudeii trimițând la el din bătrâni și dela cei mai de frunte, ca să i se închine, și să i ducă daruri, și să i se bucure de cele ce i s'a întâmplat; și se întâmplară că și el a fost gata ca în cât mai curând să meargă la ei.

9. Și după ce s'a dus la Ierusalim, a jertfit prea marelui Dumnezeu, și a dat daruri, și din ce eră prilej, oare ce locului făcând.

10. Și viind la loc, și cu sârgu-

ință și cu bună cuviință minunându-se și mirându-se de rânduiala cea bună a Bisericii, a gândit să se sfătuiască, să intre în Biserică.

11. Iar ei zicând: cum că nu se cade a se face aceasta, că nu numai celor din neamuri nu este slobod, ci nici tuturor preoșilor, fără numai Arhierelui, care pre toți povăștuește, ci și acestuia odată într'un an, iar el nicidecum n'a vrut să asculte.

12. Ci măcar de s'a și cetit înaintea lui legea, tot n'a încetat a nu intra, zicând: că trebuie să intre, și măcar de ștei sunt lipsiți de această cinste, eu nu trebuie să fiu lipsit, și i-a întrebat: pentru ce intrând el prin toată Biserică, nimeni din cei ce erau acolo nu i-a oprit?

13. Și oarecare negândind mai'nainte, zice: rău s'a făcut aceasta; iar el a zis: când se face aceasta pentru vre-o pricină, au tot nu voiu intra eu? Ori vreau ori nu vreau ei.

14. Iar preoșii cu toate vestimintele îmbrăcași căzându'i înaintea, se rugau prea marelui Dumnezeu să le ajute la această nevoie ce li s'a întâmplat, și să înfoarcă pornirea raiului năvălitor, și de strigare cu plâns umplând Biserică, iar cei ce erau în cetate turburându-se, au sărit neștiind ce se face.

15. Și fecioarele cele închise în cămări cu cele ce le-au născut s'au pornit, și cu cenușe și cu praf presărându'și capetele, de suspinuri și de plânsuri au umplut ulișele.

16. Și cele de curând adunate, din cămările cele spre întâmplinare rânduite, lăsând rușinea ce li se cuveneă, degrab au alergat în cetate.

17. Iar mumele și doicele lăsând pruncii cei de curând născuși, încoace și încolo, unele prin case, altele prin ulișe fără de opreală se

adunau la Biserică cea prea mare.

18. Și de multe feluri eră rugăciunea celor ce se adunase despre cele ce fără de cuviință cercă el să facă.

19. Și împreună cu aceștia, cetățenii luând îndrăzneală nu'și sufereau să plinească sfatul lui, care gândeă; ci au strigat să se pornească la arme, și bărbătește pentru legea părintească să moară, și mare gălceavă au făcut în locul acela.

20. Și abia preoșii și bătrânii i-au întors, și la aceeaș stare a rugăciunii erau.

21. Și mulțimea ca mai'nainte într'aceasta se află rugându-se; iar bătrânii, carii erau cu împăratul, în multe chipuri ispiteau, ca să mute gândul lui cei semei dela sfatul ce'l gândise.

22. Iar el mai îndrăzneț făcându-se, lăsând toate, se găteă să intre, ca să săvârșească cele ce mai'nainte a zis.

23. Acestea văzând și cei ce erau cu împăratul, s'au întors să se roage cu ai noștri celui ce are toată puterea, ca celor ce erau acolo să le ajute, și să nu treacă cu vederea această faptă fărădelege și semeajă.

24. Și de strigarea cea îndesită și plină de durere a mulțimei, ce se adunase, strigare neînchipuită eră.

25. Că se părea că nu numai oamenii, ci și perei și pământul tot răsună, precum toți moartele atunci poșteau, de cât să se spurce locul.

CAP. 2.

Rugăciunea lui Simon Arhierul și a celorlalți Iudei; pedeapsa lui Ptolomeu și însănătoșirea.

Iar Simon Arhierul înaintea Bisericii ingenunchind, și cu cuviință întinzându'și mâinile, așa s'a rugat:

2. Doamne ! Doamne împăratul cerurilor ! Și Stăpânul a toată făptura, cel sfânt întru sfinți, singur stăpânitor, atotșitor, caută spre noi, cei ce ne asuprim de cel necredincios și spurcat, care este înfierbântat de îndrăzneală și de putere.

3. Că tu ești cel ce ai făcut toate, și toate le stăpânești, Doamne drept ești, cel ce judeci pre cei ce cu sumește și cu trufie fac.

4. Tu pre cei ce mai înainte au făcut strâmbătăte, între cari și uriași erau, cari întru vitejle și întru îndrăzneală nădăjduiau, i-ai pierdut aducând peste ei apă nemăsurată.

5. Tu pre Sodomienii cei sumești și cuprinși cu vădită și cu nespasă răutate, cu foc și cu iarbă pucioasă i-ai ars, pildă puindu'i celor de pre urmă.

6. Tu pre îndrăznețul acela Faraon, care pre poporul tău cel sfânt pre Israil l-a robit, cu multe și osebite munci ispitindu'l ai arătat puterea ta.

7. Și după aceasta ai arătat puterea ta cea mare, când cu care și cu mulțime de gloate gonind el pre popor, l-ai înecat în fundul mării; iar pre cei ce au crezut întru tine, cel ce stăpânești peste toată făptura, întregi i-ai trecut, cari cunoscând lucrul mâinilor tale, te-au lăudat pre tine cel Atotșitor.

8. Tu Împărate cel ce ai zidit acest pământ nemărginit și nemăsurat, ales-ai cetatea aceasta, și ai sfințit locul acesta spre numele tău, cel ce de nimic lipsă nu ai, și l-ai mărit cu arătare luminată, întărindu'l pre el spre slava marelui și prea cinstitului tău nume.

9. Și iubind casa lui Israil ai făgăduit, cum că ori când abătându-ne noi dela tine, ne va cuprinde strân-

soare, și viind în locul acesta să ne rugăm, vei ascultă rugăciunea noastră.

10. Și cu adevărat credincios și adevărat ești, că de multe ori, când erau în nevoie părinții noștri, întru smerenia lor le-ai ajutat lor, și i-ai izbăvit pre ei de foarte mari nevoi.

11. Iată dar acum Împărate sfinte, pentru păcatele noastre cele multe și mari ne asuprim, și suntem supuși vrăjmașilor noștri, și părășiți întru neputințe.

12. Și într'această cădere a noastră, îndrăznețul și spurcatul acesta se nevoește ca să ocărăscă locul cel sfânt, care pre pământul acesta l-ai ales numelui tău celui mărit.

13. Că lăcașul tău este cerul cerului, la care oamenii nu se pot apropia; iar de vreme ce bine ai voit ca să așezi mărirea ta întru poporul tău Israil, ai sfințit locul acesta.

14. Nu iace izbândă asupra noastră prin necurații aceștia, nici prin cei spurcați ne pedepsă pre noi, ca să nu se laude cei fărădelege întru mânia lor, nici să se veselească întru trufia limbii lor, zicând: noi am călcat Casa sfințeniei, cum se calcă casele urâciunilor.

15. Șterge păcatele noastre, și risipește greșalele noastre, și arată mila ta în ceasul acesta, degrab să ne întâmpine pre noi îndurările tale, și pune laudă în gura celor ce au căzut și s'au zdrobit cu sufletele, fă-ne nouă pace.

16. Iar atotvăzătorul Dumnezeu, cel decât toate mai sfânt, întru sfânt lăcașul său auzind legiuită rugăciune, pre semețul și îndrăznețul acela trufaș, foarte l-au bătut.

17. Incoace și încolo clătindu'l pre el cum se ciătește freștia de vânt, încât zăceă pre pământ neputând face nimic, și eră cu mădulă-

2. 4. Facere 6, 4. 5. Facere 19, 24.

7. Eșire 14, 28.

8. 12 Lege 12, 11. 3 Impă. 8, 29. 3 Imp. 8, 47.

rile slăbănogite, încât nici a grăi nu putea, cu dreaptă judecată fiind certat.

18. Deci prietenii și păzitorii trupului lui văzând acea iute bătae, care l-a apucat pre el, temându-se ca să nu se lipsească și de vieașă, degrab l-au scos afară pre el spăimântați de nespusă frică.

19. Iar după câțavă vreme trezindu-se, nicidecum nu s'a pocăit după acea bătae, ci cuvinte amare și îngrozitoare grăind, s'a dus.

20. Și sosind la Eghipt, și adăogând răutățile cu ajutorul tovarășilor celor osebiți de toată dreptatea, pre cari mai'nainte i-am arătat,

21. Nu numai cu acele nenumărate spurcăciuni s'au îndestulat, ci și la atâta îndrăznire a venit, cât în toate locurile puneă blestemuri asupra poporului, și mulți din prietini căutând la punerea înaintea împăratului, și ei urmau voea lui.

22. Că pusese întru sine împăratul, ca asupra neamului să dea hulă, și ridicând la turnul cel de lângă curte stâlp, a săpat pre dânsul scrisoare.

23. Ca nici unul din cei ce nu jertlesc să nu intre în capiştele lor, ci toți Iudeii să fie scriși la popor și să fie de slujbă; iar cei ce ar răspunde împotriva, cu sila luându'i să'i omoare.

24. Iar pre cei ce se scriu, să'i însemneze și cu foc, cu semnul lui Dionisie tipărindu-le pre trup frunză de ederă, pre cari i-a și osebit în cea mai dinainte mărginită slobozenie.

25. Inșă ca să nu se vază cum că tuturor vrăjmașuește, a scris de desupt: că de vor vrea unii dintre ei să petreacă între cei ce sunt aleși spre slujbele jertfelor, aceștia întocmai cu Alexandrenii să fie cetățeni.

26. Deci unii din cetate urînd rân-

ducelele bunei credințe ale cetății, lesne s'au dat pre sine, ca și cum mare cinste ar dobândi petrecerea ce vor avea cu împăratul.

27. Iar cei mai mulți cu vitejesc suflet înțărindu-se, nu s'au despărțit de buna credință, ci cu bani răscumpărându'și vieașă, fără de frică se nevoiau a scăpa dela înscriere, bună nădejde având, că le va veni apărare.

28. Și de cei ce se depărtau dela ei, se scârbeau, și ca pre niște vrăjmași neamului său îi judecă, și îi lipseă de petrecerea cea de obște și de ajutor.

CAP. 3.

Porunca împăratului Ptolomeu Filopator pre toți Iudeii cu muierile și cu pruncii să'i ducă la el legați să'i piarză, și toate ale lor să se jefuiască.

Acestea înțelegându-le păgânul, Atât s'a mânieat, încât nu numai pre cei ce lăcuiau în Alexandria s'a infuriat, ci și celor din țară mai cu greu se împotrivea, și a poruncii ca degrab să'i strângă pre toți într'un loc, și cu foarte rea moarte să'i omoare.

2. Și acestea gătindu-se, veste rea asupra neamului s'a vestit la oamenii cei poștitori de rău, cărora li se dă prilej a'și împlini voea, ca și cum i-ar oprî pre ei dela legile sale.

3. Iar Iudeii fără de nici o îndărătnicire păzeau buna voință și credința către împărați, ci pentrucă cinsteau pre Dumnezeu, și cu legea lui se cârmuiau, osebiri făceau asupra lor, și surpări, pentru care pricină unora urăși se păreau, și cu faptele cele bune ale lucrurilor celor drepte împodobindu'și petrecerea lor, tuturor oamenilor plăcuși erau.

4. Deci, vieașă cea bună a neamului, care la toți eră vestită, acei streini de neam nici într'un chip nu

o au socotit; iar osebirea închinăciunii și a mâncărilor o vesteau, zicând: cum că nici de împăratul, nici de puteri ascultă oamenii aceștia, ci sunt răi la inimă, și foarte improfitivitori lucrurilor, și mare defăimare au așăfat.

5. Iar Elinii cei din cetate cu nimica nedreptășiți, văzând acea gălceavă neașteptată și năvălire fără de veste asupra oamenilor acestora, și alergături împreună neostenite făcându-se a le ajuta nu puteau, că eră porunca tirănească.

6. Ci se rugau și cu greu sufereau gândind, că se vor schimba acestea, pentrucă nu va fi așa necercată o adunare ca aceasta, nimic greșind.

7. Iar unii vecini și prietini și cari aveau negușătorie cu ei, pre ascuns grăiau cu unii, făgăduindu-le că le vor fi credincioși, și cu toți dimpreună îi vor apăra și bucuros vor veni să le ajute.

8. Iar el pentru norocirea cea de acum sumeșindu-se, și necăutând la puterea prea marelui Dumnezeu, ci gândind că pururea într'acelaș sîat va rămâne, scris-a asupra lor cartea aceasta:

9. Împăratul Ptolomeu Filopator, povățuitorului de oștire, și ostașilor celor ce sunt în Eghipt și ori în ce loc, bucurie și sănătate și eu încă sunt sănătos, și lucrurile noastre.

10. După ce oștirea noastră cea trimisă în Asia, de care știți și voi, cu ajutorul dumnezeilor, și cu vitejia noastră după cuvinte foarte bun sfârșit a avut; drept aceea am socotit, ca nu cu sila armelor, ci cu blândețe și cu multă iubire de oameni să aplecăm neamurile cele ce lăcuesc în Kilo-Siria și în Finichia, și bine să le fac cu bucurie.

11. Și capiștilor celor de prin cetăți împărșindu-le venituri multe, mers-am și la Ierusalim, suindu-ne

să cinstim Biserica celor necredincioși, carii niciodată nu încetează dela nebunie.

12. Iar ei cu cuvântul primind a noastră venire, însă cu lucrul viclenește, vrând noi să intrăm în Biserica lor, și cu cuvioase și frumoase daruri să o cinstim, ei sumeșindu-se ca și mai de demult, ne-au oprit a intra rămâind de cinstea noastră.

13. Și n'au simțit puterea noastră pentru iubirea de oameni, care avem către toți oamenii, ci gândul lor cel rău, care îl au asupra noastră a-avea l-au arătat, ca cei ce numai ei singuri dintre neamuri se improfitesc împărățiilor și făcătorilor, săi de bine, și nimic ce este adevărat nu vor să suferă.

14. Și noi lăsând după nebunia lor, și cu biruință întorcându-ne la Eghipt, către toate neamurile am arătat iubire de oameni, precum se cădea am făcut.

15. Și pentru acestea spre cei ce sunt de un neam cu ei nimănui vrăjmășie n'am finut, și pentru ajutorul și pentru cele ce le-am fost încrezut lor cu adevăr, cele dela început, mii de lucruri îndrăznind a le schimba, am vrut, și politiei Alecsandrenilor pre ei săi învrednicim, și părtași preoșilor celor dea pururea săi facem.

16. Iar ei improfitivirea luând, și cu răutatea cea dimpreună cu ei născută, lepădând binele și pururea la rău abătându-se, nu numai s'au întors de către cea neprețuită politie, ci încă și de cei pușini, cari dintre dânșii se află spre noi cu bună voință, se scârbesc și cu cuvântul și cu făcere, pururea având prepus pre noi pentru viața sa cea de necinste, cum că noi curând vom strică focmelele.

17. Pentru aceea și cu semne bine adevărindu-ne, cum că aceștia în

tot chipul au gând rău spre noi, și mai'nainte socotind, ca nu cumva mai pre urmă turburare fără de veste făcându-se, pre acești necredincioși tainici vânzători și varvari, să'i avem vrăjmași,

18. Am poruncit, ca îndată cât va sosi la voi cartea aceasta, pre cei însemnași în cartea aceasta împreună cu muierele și cu pruncii ocărîși și prădași, într'aceeaș zi să'i trimiteși la noi de pretutindenea cu legături de fier legași, ca precum se cade celor răi, cu moarte nevindecată și de ocaș să piară.

19. Că după ce se vor certă toți aceștia, am socotit că de aici înainte lucrurile noastre desăvârșit întru bună stare și mai bună rânduială se vor așeza.

20. Iar ori cine va ascunde pre vre un Iudeu, ori bătrân, ori tânăr, ori prunc la fiște, foarte cu groaznice chinuri se va chinui cu toată casa.

21. Și cine va spune pre cel ce va ascunde, acela va luă averea celui ce va cădea supt vină, și din argintul împărătesc, două mii de drahme, și cu slobozenie se va încunună.

22. Iar tot locul unde se va afla ascuns Iudeu, neumblat și ars de foc să se facă, ca la toată muritoare fire întru tot fără de treabă să se socotească întru toată vremea. Așa a fost scrisă cartea.

CAP. 4.

Nici o cetate nu eră fără de plâns pentru isgonirea Iudeilor, pre cari nu'i pot înscri trimișii în patruzeci de zile, care împiedecare eră din rânduială Dumnezeuască.

Iar ori unde soseă porunca aceea, I păgânii făceau ospaș poporului cu strigări și cu bucurie, și cu îndrăzneală își arătau pizma cea rea, care de demult o aveau în inima lor.

2. Iar Iudeilor neîncetată plângere eră, și sânquire cu foarte mare strigare, cu lacrimi și cu suspinuri fierbinși a inimii lor pretutindenea plângând pierirea lor cea nevăzută mai'nainte, care fără de veste s'a judecat asupra lor.

3. Ce stăpânire sau cetate, sau ce loc lăcuit ori unde, sau ce căi nu erau pline de văitături și de plânsurile lor?

4. Că așa de groaznic și fără de milă de mai marii cetăților, iofi dimpreună se trimeteau, cât și unii din vrăjmașii lor cu mintea privind cumplitele chinuri, li se făceau milă, și socotind neștiuta schimbare a vieții, lăcrămau de cea de trei ori încăloasă trimitere a lor.

5. Că se aduceă mulțime de bătrâni albi de căruntețe, a căroro picioarele, care de bătrânețe se încovoiasă, și încei pășau, fără de nici o rușine le sileau ca să pășască iute.

6. Și cele tinerele, care de curând erau măritate, în loc de a se veseli, se văitau, și cosițele cele unse cu mir, cu praș presărându-le, desvelite se aduceau; și în loc de cântări de nuntă, toate împreună începeau a plânge, ca și cum ar fi smulse cu prăzi de alte neamuri, și legate cu sila le trăgeă poporul să le bage în corable.

7. Și bărbații acestora cu lanșuri în loc de cununi erau împleticiți la grumazi în vârsta cea ca o floare a tinerețelor; în loc de desfătare și de veselie tinerească, zilele cele rămase ale nunței, în plângeri le petreceau, lângă picioare văzânduși groapa zăcând.

8. Și'i duceau ca pre niște hiare legași cu fier, unii de cumpenele corăbiilor aveau grumazii prinși cu cuie, alții aveau picioarele șepăn legate cu obezi, și deasupra cu podine astupași, ca să nu vază lumina, și

de toate părțile să le fie întru înfuneric ochii, ca pre niște improfitivori pre apă să'i ducă.

9. Pre aceștia după ce i-au băgat în corabie, și au săvârșit mergerea precum poruncise împăratul, a poruncii să'i tăbărescă înaintea cetății în locul cel de alergătura cailor, care eră foarte larg împrejur și bun de a'i putea vedea să'i baljocorească toți cei ce intrau în cetate și cei ce ieșau de călătoreau în țară, ca nici cu oștirea lui să nu se împreune, nici în cetate să nu se primească.

10. Iar după ce s'a făcut aceasta, auzind împăratul cum că Iudeii cei din cetate adese ies pre ascuns, și plâng ticăloșia cea de ocară a frașilor lor, mâniindu-se a poruncii, ca și acestora întocmai așa să le facă ca și aceloră, și nici într'un chip să nu scape de muncile lor, și să se scrie tot neamul așume.

11. Pentrucă nu va plini mai 'nainte lucrul cel cu osteneală al robiei, care cu puțin mai 'nainte s'a zis, ci chinuiși cu muncile poruncite într'o zi îi va pierde.

12. Făcutu-s'a dar scrisoarea acestora cu amară sărguală și cu semețească nevointă, dela răsăritul soarelui până la apus, care desăvârșit nu s'a sfârșit până după patruzeci de zile.

13. Iar împăratul tare și neîncetat s'a umplut de bucurie, și a făcut ospete la toți idolii, și cu minte rălăciță departe dela adevăr și cu spurcată gură lăudă chipurile cele surde, care nu pot să le grăiască lor sau să le ajute; iar asupra prea marelui Dumnezeu, lucruri necuvi-oase grăia.

14. Iar după ce a trecut vremea cea mai 'nainte zisă, au adus scriitorii răspuns la împăratul, cum că

mai mult nu pot face înscrierea Iudeilor pentru nenumărata lor mulțime; că încă cei mai mulți erau prin țară, iar alții încă prin case erau adunați, alții, într'alte locuri, în cât cu nepuință eră la toți domniile cari erau presie Eghipt.

15. Deci înfricoșindu'i pre ei împăratul, ca și cum ei ar fi luat daruri, și ar fi făcut meșteșug ca să scape; și a crezut el că este adevărat aceasta, iar ei ziceau și arătau, cum că și hârtia și condeele cele de scris s'au sfârșit.

16. Iar aceasta a fost lucrarea purtării de grije a lui Dumnezeu, cei nebiruite acelui ce din cer ajută Iudeilor.

CAP. 5.

Impăratul poruncind lui Ermon să intrarneze elefanți spre ziua viitoare, să omoare pre Evrei, au trimis Dumnezeu somn împăratului, și a trecut ceasul, și prin rugăciune îi mântuește Dumnezeu de moarte.

Atunci împăratul chemând pre Ermon, care purtă grije de elefanți, și umplându-se de grea iușime și de mânie, nicidecum nu s'a mutat.

2. A poruncit, ca spre ziua cea viitoare cu mănunchi de tămăle de ajuns și cu vin mult neamestecat, pre toți elefanții să'i adape, cari erau de toți cinci sute, și după ce se vor sălbătăci de acea băutură multă, să'i sloboadă asupra Iudeilor ca să'i omoare.

3. Iar el după ce a poruncit acestea, s'a întors la ospăț, adunând pre cei mai mari din prieteni și din oștirea, cari erau mânioși asupra Iudeilor.

4. Iar Ermon cel mai mare preste elefanți, ce i s'a poruncit, cum se cade a plini.

5. Și slujitorii cei rânduiți la aceasta, decuseară ieșind, legau măt-

nele ticăloșilor, și alte meșteșuguri împrejurul lor făceau toată noaptea, socotind că de tot va pieri deodată neamul acela.

6. Iar Iudeii carii între păgâni se vedeau lipsiți de tot acoperământul, pentru nevoea legăturilor, care de toate părțile îi cuprinsese pre ei,

7. Către Domnul cel atotșililor, cel ce stăpânește pre toată puterea, către Dumnezeu și Părintele cel milostiv al lor, toți cu lacrimi neîncetat au strigat, rugându-se:

8. Ca să muște statul cel necuvios deasupra lor, și cu mărire arătată să-i izbăvească pre ei de moartea, care era gata la picioarele lor.

9. Și rugăciunea acestora neîncetat se suia la cer.

10. Iar Ermon după ce pre nemilostivii elefanți adăpându-i i-a umplut de vin mult și i-a săturat de tămâie, a venit de dimineață a doua zi la curte, ca să spuie acestea împăratului.

11. Însă parte de somn, care lucru din veacul vremii a fost făcut bun pentru noapte și pentru zi, pus dela cel ce dăruiește tuturor căroră el vrea, a trimis împăratului.

12. Deci fiind cuprins cu prea dulce și adânc somn, așa lucrând Domnul, mult s'a împiedicat dela gândul ce și pusese, și s'a înșelat de statul său cel nemutat.

13. Iar Iudeii scăpând de ceasul, care mai'nainte era însemnat, pre Dumnezeu cel sfânt al lor l-au lăudat, și iarăș s'au rugat celui ce s'a împăcat cu dânșii, ca să arate țărnia mâinei sale cei puternice asupra neamurilor trufașe.

14. Și fiind mai jumătate de al zecelea ceas, chemătorul văzând că cei chemați s'au strâns, s'a dus la împăratul, și l-a boldit.

15. Și abiă deșteptându-l, i-a spus că trece vremea ospățului, vorbindu-l despre acestea.

16. Și acestea gândindu-le împăratul, s'a întors la ospăț, și a poruncit celor ce venise la ospăț să șază împreajma lui.

17. Și dupăce s'a făcut aceasta, i-a îndemnat să fie voioși și să se desfăteze, că aceasta este partea cea mai de cinste a ospățului.

18. Iar înmulțind vorba, împăratul a chemat pre Ermon, și cu amară înfricoșare l-a întrebat, pentruce pricină s'au lăsat Evreii să fie vii astăzi?

19. Iar el a spus, cum că în noaptea trecută le-a plinit ce i s'a poruncit, și au mărfurisit și prietenii lui.

20. Iar el având cruzime mai grea decât Falaris, a zis: pentru somnul de astăzi, să aibă har; iar tu fără de sminteală pre mâine asemenea să pregătești elefanții spre pierirea necuvioșilor Iudei.

21. Acestea zicându-le împăratul, toți cei ce erau aci au lăudat, și velseli s'au dus fiecare în casa sa.

22. Unde într'acea noapte nu ațafa au dormit, cât s'au meșteșugit să facă toate felurile de bațjocură asupra celor ce se păreau ticăloși.

23. Și când cântă cocoșul de dimineață și Ermon întrarmând elefanții, i-a adus la curtea cea mare unde se făceau jertfe.

24. Iar mulțimea din cetate s'a adunat să vază acea privesiște ticăloasă, așteptând cu deadinsul dimineața.

25. Iar Iudeii neîncetat trăgându-și sufletul cu răgăciune, cu multe lacrimi și cu cântări jalnice, cu mâinele întinse la cer se rugau prea marelui Dumnezeu, ca iarăș degrab să le ajute lor.

26. Și încă razele soarelui nu se revărsase, și împăratul primind prietini, a venit Ermon, și l-a chemat să iasă. spuindu-i că ce a poștit împăratul este gata.

27. Iar el auzindu' l, și îngrozindu-se de acea fărădelege ieșire, tocma nimic știind, a întrebat pentru ce cu sânge și a făcut el aceasta.

28. Iar aceasta eră lucrarea lui Dumnezeu a tot stăpânitorului, care a făcut ca mintea lui să și uite de cele ce mai înainte a gândit să facă.

29. Ermon i-a spus și prietenii toți, că elefanții și puterile împărate sunt gata din porunca ta.

30. Iar el umplându-se de grea mânie pentru aceste cuvinte, pentrucă cu purtarea de grije a lui Dumnezeu s'a risipit tot gândul lui cel despre acestea, și căutând groaznic către el, a zis :

31. De ar fi părinții tăi aici sau fiii fiilor, aceștia ar fi gata mănca hiarelor sălbatice de s'ar sătură în locul nevinovaților Iudei, cari mie și părinților mei, întreagă și nemulțată credință au arătat.

32. Și de nu mi-ar fi pentru dragostea, care am crescut împreună, și pentru slujba ta, de viață pentru acestea te-ai fi lipsit.

33. Așa Ermon de năpraznă s'a umplut de primejdioasă frică, și cu vederea și cu fața s'a speriat.

34. Iar prietenii fiecare s'au furiosat trist, și pre cei adunați i-a slobozit pre fiecare la lucru său.

35. Iar Iudeii auzind cele dela împăratul, au lăudat pre luminatul Dumnezeu Domnul și împăratul împăraților, ca cei ce au dobândit dela el acest ajutor.

36. După aceea iarăș făcând împăratul ospăț, și îndemnând pre oaspeți să fie cu voea bună,

37. A chemat pre Ermon, și cu înfricoșare i-a zis: de câte ori trebuie să și poruncești un lucru, netrebnicule?

38. Și acum înframează elefanții pre mâine să piarză pre Iudei.

39. Iar rudeniile care ședeau îm-

preună cu el, mirându-se de acest nestăiător gând, au zis acestea :

40. Impărate! Până când ca pre niște dobitoace necuvântătoare ne vei ispiți, acum a treia oară poruncind să și piarză pre ei, și apoi când va să se facă, mutându și gândul, iarăș strici cele ce ai poruncit?

41. Pentru care cetatea aceasta se turbură așteptând, că de multe ori s'au adunat, și acum este primejdie să nu se jefuiască.

42. Pentru aceea împăratul tocmai ca Falaris s'a umplut de nesocoteală și de mutările sufletului, care s'a făcut întru el pentru cercetarea Iudeilor, nebăgând nici o seamă, cu jurământ spurcat s'a jurat, cum că el, pre aceștia fără de nici o zăbavă la genunchii și la picioarele hiarelor aruncași, să și trimiță la iad.

43. După aceea făcând ostire asupra Iudeei, ca să o puie întocmai cu pământul, cu foc și cu sabie de grab să o bata, și acolo Biserica lor cea necălcată de noi, cu foc să o arză curând, și celor ce fac acolo jertfe, pustietate în toată vremea să le pue.

44. Atunci bucuros ducându-se prietini și rudeniile, cu credință rându și puterile spre locurile cetății cele mai cu bun prilej spre pază.

45. Iar cel mai mare preste elefanți, hiarele la patimă nebună i-au adus ca să zică așa, cu băutui foarte mirositoare și cu vin tămâiat, groaznic le-a pregătit.

46. Drept aceea către luminarea de ziuă, când la alergătura cailor eră cetatea plină de nenumărată mulțime intrând în curle, a îndemnat pre împăratul la cele ce erau puse înainte.

47. Și el umplându și mintea sa cea păgână de mânie grea, cu toată greutatea împreună cu hiarele s'a pornit, vrând ca, cu inimă tare și

cu ochii să vădă duiosa și ticăloasa pierire a celor mai 'nainte însemnați.

48. Iar când au văzut Judeii pre la poartă praful elefanților cari ieșiau și al oștirea cei înframate, care pre urmă venia, și al picioarelor mulțimei, și au auzit gâlceava cea cu groaznic sunet,

49. Socotind că aceea este clipa cea mai de pre urmă a vieții și sfârșitul ticăloasei așteptări, spre jale și plângere înforcându-se, se sărută unul pre altul, și îmbrățișându-se cădea pre grumazii rudelor, părinții preste fii și maicele preste flice, și unele având la fițe pruncii de curând născuți, îi aplecau să sugă laptele cel de pre urmă.

50. Și aducându-și aminte și de ajutorinșile cele de mai 'nainte, care din cer s'au făcut lor, toți odată căzând cu fața la pământ, și pre prunci osebindu-i dela fițe,

51. Foarte cu mare glas au strigat rugându-se celui Atoșputernic, ca, cu arătarea sa să se milostivească spre ei, cei ce sunt acum la porțile iadului.

CAP. 6.

Rugăciunea preotului Eliazar. Arătarea ingerilor apărători. Intoarcerea hiarelor asupra ostașilor. Schimbarea inimii împăratului spre bine și mântuirea Iudeilor.

Iar Eliazar oarecare om de treabă lunul din preoșii țării în vârsta bătrâneșilor fiind și cu toată fapta vieții cei bune împodobit, potolind pre bătrânii cei dimprejurul său, chemând pre Dumnezeu cel sfânt, aceștea s'a rugat:

2. Impărate mare fiitorule prea înalte atoșputernice Dumnezeule! Cel ce toată zidirea o cârmuești, caută întru îndurări,

3. Caută spre sămânța lui Avraam,

spre fiii lui Iacov celui sfântit, poporul moștenirei tale cei sfinte, cel ce este nemernic în pământ strein, și care fără de dreptate pier, Părinte.

4. Tu pre Faraon domnul Eghiptului acestuia cel cu care multe, cel ce s'a fost înălțat cu sumește fărădelege, și cu limbă mare grăitoare împreună cu oștirea lui cea trufașe în mare înnecași, i-ai pierdut, cu lumina milii luminând pre neamul lui Istraile.

5. Tu pre Senahirim cel ce cu ne-numărate puteri s'a semeșit împăratul cel greu al Asirienilor, cel ce cu sabia supunea tot pământul, și se ridică asupra sfintei tale cetăți, cu mândrie și cu îndrăzneală grele grăind, Doamnel i-ai înfrânt, luminat arătând neamurilor țaria ta cea multă.

6. Tu pre cei trei coconi în Vavilon, cari de bună voie și-au dat focului sufletul lor, ca să nu se închine celor deșarte, răcorind cupșorul cel aprins, i-ai mântuit, păzindu-le și părul nevătămat, irimeșind para focului asupra tuturor vrăjmașilor.

7. Tu pre Daniil cel de pârărișe cele pline de pizmă lepădat în pământ spre mâncare leilor, nevătămat i-ai scos la lumină.

8. Și pre Ionă cel hrănit întru adâncime, care fără de crușare chinuit în pântecel chitului, nevătămat la toți ai lui i-ai arătat, o Părinte!

9. Și acum nu zăbovi mult milostive scăparea tuturor, degrab te arată celor din neamul lui Israil, care se ocărăște de neamurile cele urșe și fărădelege.

10. Iar de s'a spurcat vieța noastră înstreinându-se, scoțându-ne pre noi din mâna vrăjmașilor, ori-

6. 4. Esire 14, 28. 5. 2 Macab. 8. 19.

7. Daniil 6, 22.

8. Ionă 2, 1, 11.

cum vei vrea Stăpâne, pierde-ne pre noi.

11. Ca nu cei ce cugetă cele deșarte, cu cele deșarte să se laude pentru pierirea celor iubiți ai tăi, zicând: nici Dumnezeu lor nu i-au mântuit pre ei.

12. Iar tu cel ce toată fărăiea și toată puterea ai, cel veșnic, caută acum, și ne miluește pre noi cei ce cu silnicie nedreaptă acelor fărădelege, ca niște fâlhari ne omorîm.

13. Infricoșază neamurile cu puterea ta cea nebiruită astăzi, cel ce poți mântui pre neamul lui Iacov.

14. Ție se roagă toată mulțimea pruncilor și părinții acestora cu lacrimi.

15. Arătat să fie tuturor neamurilor, că cu noi ești Doamne, și nu ți-ai întors fața ta de către noi, ci precum ai zis: că nici în pământul vrăjmașilor pre ai tăi i-ai trecut cu vederea, așa săvârșește Doamne.

16. Iar Eleazar sfârșind rugăciunea, împăratul cu hiarele și cu tot sunetul puterii, a venit la locul cel de alergarea cailor.

17. Și văzând Iudeii, tare au strigat la cer, cât și văile cele de aproape împreună răsunând, mare plângere au făcut în toată tabăra.

18. Atunci marele, slăvitul, atotșitorul și adevăratul Dumnezeu arătând sfântia sa față, au deschis porțile cele cerești, dintru care doi slăviți îngeri infricoșaji la chip s'au pogorît arătați la toți, afară de Iudei.

19. Și au stătut improprie, și puterea vrăjmașilor o au umplut de gâlceavă și de frică, și cu obezi o au legat, din care nu s'a putut mișcă.

20. Și supt frică a fost și trupul împăratului, și îndrăznirea lui cea cu grea mânie, uitare a luat.

21. Și s'au întors hiarele asupra puterii cei înframate, care dina-

poi venea, și'i călcau pre ei și'i pierdeau.

22. Și s'a întors mâniea împăratului spre jale și spre lacrimi, pentru cele ce mai 'nainte a fost meșteșugit.

23. Că auzind strigarea, și văzându'i pre toți cu fața la pământ spre pierire lacrămând el, cu mânie pre prietini îi muștră, zicând:

24. Alătura cu mine împărășiți, și pre tirani i-ați covârșit cu tirania, și pre mine însuși, cel ce sunt al vostru de bine făcător vă ispitiți să mă lipsiți de domnie și de suflet, întru ascuns meșteșugind cele ce nu folosesc împărășiei.

25. Cine a strâns aici pre cei ce cu credință au ținut nouă țăriile țării, dela casele lor depărtându'i pre fiecare fără de socoteală,

26. Cine așa fără de cuvîntă a cuprins cu munci pre cei ce sunt din început cu bun cuget către noi neamurile, care cu totul suntem osebiți, și de multe ori foarte rele primejdii au primit mai mult decât toți oamenii?

27. Dezlegați! Dezlegați aceste nedrepte legături, și cu pace îi sloboziți la casele lor, rugându-vă să se ierte cele mai 'nainte făcute.

28. Sloboziți pre fiii atotșitorului ceresului Dumnezeu cel viu, care dela strămoșii noștri până acum ne împiedecată și cu mărire, bună stare dă lucrurilor noastre.

29. Deci el acestea a zis: iar ei îndată cât s'au deslegat, pre sfântul Dumnezeu Mântuitorul lor au binecuvântat, atunci după ce dela moarte au scăpat.

30. După aceea împăratul în cetate mergând, chemând pre cel ce eră preste venituri, a poruncit vinuri și alte, care sunt de lipsă la ospăț, Iudeilor să le dea pre șapte zile, judecând, ca în locul în care li s'au părut că vor pieri, într'acela

să prăznuiască cu toată veselie zile de mântuire.

31. Atunci cei mai 'nainte ocăriși, și aproape de iad, și mai vărtos întru ei intrași pentru moartea cea amară, și cu rea jale, desfătare de mântuire făcând în locul cel gătit de pierire și de îngropăciunea lor, cu ședere l-au împărșit plini de bucurie.

32. Și părăsind glasul plângerii cel cu totul lăcrămos, au luat cântare părintească, laudând pre Mântuitorul și făcătorul de minuni Dumnezeu, și toată plângerea și vaetul lepădând, danșuri de veselie au împreunat semn de pace.

33. Așijderea și împăratul pentru acestea mare ospăț făcând, neîncetat mărturisire înălță la cer cu mare cuviință pentru mântuirea cea minunată, ce s'a făcut.

34. Iar cei ce mai 'nainte, la pierire și mâncare pasărilor îi puneă să fie și i rânduia cu bucurie, au suspinați, cu rușine îmbrăcându-se, și îndrăsnirea cea înfocată fără de cinste slinsă fiind.

35. Iar Iudeii precum mai 'nainte am zis, întru veselie și întru desfătare cu mărturisiri bune și cu cântări petreceau.

36. Și obiceiul de obște pentru acestea rânduind preste toată nemernicia lor întru neamuri, au pus a finea aceste zile de veselie, care mai 'nainte s'au zis, nu pentru băutură și pentru lăcomie, ci pentru mântuirea cea prin Dumnezeu făcută lor.

37. Și s'au rugat împăratului cerându-și slobozenie acasă.

38. Iar scrisoarea lor s'a făcut din douăzeci și cinci ale lui Pahon până în patru ale lui Epif, în patruzeci de zile, și din cinci ale lui Epif până la șapte, în trei zile s'au pus ca să i piarză pre ei.

39. Întru care și cu mare mărire arătând mila sa Stăpânul tuturor, negreșiți i-au mântuit pre ei totodată.

40. Și se ospătau toate dela împăratul, dându-li-se până la a patru sprezecea zi, întru care și rugăciunea au făcut pentru slobozenia lor.

41. Și împreună laudându'i pre ei împăratul mai marilor cetășilor, aceeașă carte ce urmează mai jos, care cuprinde mare nevoința sufletului, a scris.

CAP. 7.

Cartea împăratului Ptolomeu către supușii săi, pentru întoarcerea Iudeilor întru ale sale.

Împăratul Ptolomeu Filopator celor mai mari din Eghipt și tuturor celor rânduși preste lucruri, bucurie și sănătate.

2. Sănătoși suntem și noi și fiii noștri, îndreptându-ne nouă marele Dumnezeu lucrurile după cum voim.

3. Oarecare din prietini cu rău nărav mai adese ori îndemnându-ne, ne-au făcut ca să adunăm pre toți Iudeii de supt împărășia noastră la un loc, să i muncim ca pre niște vicleni cu mari chinuri.

4. Zicând că niciodată lucrurile noastre nu vor fi bine așezate pentru ura, care au aceștia către toate neamurile până ce se va săvârși aceasta.

5. Cari și legași aducându'i pre ei cu bașjocuri, ca pre niște robi, și mai vărtos ca pre niște vicleni fără de nici o cercetare și iscodire, s'au apucat a'i ucide, mai cu sălbatică cruzime fiind coprinși decât legea Schișilor.

6. Și noi pentru aceasta mai greu certând pe aceștia, după blândeșile, care avem către toți oamenii, abia vieața lor hărăzindu-le, și cunoscând că Dumnezeu cel ceresc apără și scutește pre Iudei, ca un tată,

care pururea își ajutorește pre fii.

7. Și socotind noi și prieteșugul, prin care au către noi și către părinții noștri, adevărită bună cugetare după dreptate i-am slobozit, ori ce vină fie.

8. Și am poruncit fiecăruia, toți la casele lor să se întoarcă în tot locul, și nimeni pre ei întru nimic să nu'i valăme, nici să'i ocărăscă pentru cele ce fără de socoteală s'au făcut.

9. Că să știți, că asupra acestora de vom meșteșugi cu vre un rău vicleșug, sau fi vom măhni pre ei cu totul, nu pre om, ci pre Dumnezeu cel prea înalt, care stăpânește toată puterea, împofivitor nouă spre izbândirea lucrurilor, totdeauna neapărat întru toate îl vom avea, liși sănătoși.

10. Și luând Iudeii dela împăratul cartea aceasta, nu s'au nevoit îndată a plecă, ci au rugat pre împăratul pentru cei din neamul Iudeilor, cari de bună voie au făcut rău înaintea lui Dumnezeu celui sfânt, și legea lui Dumnezeu au călcat, să li se facă prin ei certarea, care li se cuvine.

11. Zicând: că cei ce pentru pânțele au călcat poruncile cele Dumnezeiești, niciodată nu vor cugetă bine, nici poruncilor împăratului nu vor fi credincioși.

12. Și zicând ei adevărul, a primit, și luându'i le-a dat lor voie slobodă la toate, ca pre cei ce au călcat legea lui Dumnezeu, să'i piarză în tot locul cel de supț împărășiea sa cu îndrăzneală fără de nici o putere sau cercetare împărătească.

13. Atunci foarte laudându'l pre el, cum se cădea, preoșii și toată mulțimea lor glăsură l'aliluiea, cu bucurie s'au despărțit.

14. Și așa pre cel căzut din cei pângăriți fiind de un neam cu ei,

pre drum îi certă și cu arătări îi omoră.

15. Și într'aceiaș zi, au omorât mai mult decât trei sute de bărbași și s'au bucurat și s'au veselit omorînd pre cei fărădelege.

16. Iar cei ce s'au lipit de Dumnezeu până la moarte, desăvârșit dobândirea mântuirii luând, au mers din cetate încununați cu de toate felurile de flori cu bun miros, cu veselie și cu strigare de laude, și cu cântări de toate viersurile, mulțumind Dumnezeului celui sfânt al părinților, Mântuitorului lui Israil.

17. Și sosind la Ptolemaida, care pentru firea locului se numește Rodoforon, (adică aducătoare de frandafir); unde'i așteptă pre ei tabăra după sfatul lor cel de obște.

18. Șapte zile au făcut acolo ospăș de mântuire, dându-le lor împăratul cu bună inimă toate cele de lipsă la călătorie fieștecăruia până la casa lui.

19. Și sosind în pace cu cuvioase mărturisiri, așijderea și acolo au rânduit a țineă aceste zile de veselie.

20. Care și stinșindu-le cu stălp la locul ospășului rugăciune așezând, s'au dus nevătămași, slobozi și foarte veseli pre pământ și pre mare și pre rîu mântuiși fiecare cu porunca împăratului la casa sa.

21. Și mai multă putere decât mai nainte având întru vrăjmași, cu mărire și cu frică și de nimeni întru nimic clătindu-se din averile sale.

22. Și toate ale sale toți după scrisoare le-au luat, cât cei ce aveau câte ceva de ale lor, cu mare frică le dă lor, măriri desăvârșit făcând lui Dumnezeu cel prea mare pentru mântuirea lor.

23. Bine este cuvântat Dumnezeu izbăvitorul lui Israil în vremi veșnice, Amin.

Rugăciunea lui Manasi împăratului Iudei când erà rob în Vavilon

Doamne atotputernice, Dumnezeu-
dul părinților noștri al lui Avraam
și al lui Isaac și al lui Iacov și
al seminției lor cei drepte; care
ai făcut cerul și pământul cu toa-
tă podoaba lor; cel ce ai legat
marea cu cuvântul poruncii tale;
cel ce ai încuiat adâncul și l-ai pe-
cefluit pre el cu înfricoșat și slăvit
Numele tău; de carele toate se tem
și se cutremură de fața puterii tale,
că nesuferită este mare cuviința mă-
ririi tale și nerăbdată mâniea în-
grozirii tale cei asupra păcătoșilor;
și nemăsurată și neurmată este mila
făgăduinții tale. Că tu ești Domnul
cel înalt, milosârd, îndelung răbdă-
tor și mult milosiv, și îți pare rău
de răutățile oamenilor. Tu Doamne,
după mulțimea bunății tale, ai fă-
găduit pocăință și iertare celor ce
greșesc ție, și cu mulțimea îndură-
rilor tale ai hotărât pocăință păcă-
toșilor spre mântuire. Tu dar Doam-
ne Dumnezeul puterilor! N'ai pus
pocăință dreptilor, lui Avraam și lui
Isaac și lui Iacov, celor ce n'au gre-
șit ție; ci ai pus pocăință asupra
mea păcătosului, pentru că am gre-
șit mai mult decât numărul nisipu-

lui mării. Inmulțitu-s'au fărădelegile
mele Doamne, înmulțitu-s'au fărăde-
legile mele și nu sunt vrednic să pri-
vesc și să văz înălțimea cerului,
pentru mulțimea nedreptăților mele.
Impilat sunt de multă legătură de
fier, în cât nu'mi pociu ridică ca-
pul meu, și nu este slăbire. Pentru că
am întărâtat mâniea ta, și rău în-
aintea ta am făcut, nefăcând voea ta
și nepăzind poruncile tale. Și acum
plec genunchele inimii, trebuindu'mi
bunătațe dela tine; greșit-am Doam-
ne, greșit-am, și fărădelegile mele eu
le știu; ci mă cuceresc rugându-mă.
Slăbește'mi Doamne, slăbește'mi și
nu mă pierde pre mine cu fărădelegile
mele, nici în veac fiind mânie să nu te
uși la răutățile mele, nici să mă osân-
dești, întru cele mai de jos ale pămân-
tului. Pentru că tu ești Dumnezeule,
Dumnezeul celor ce se pocăiesc;
și întru mine să arăți toată bună-
tatea ta. Că nevrednic fiind, să mă
mântuești după multă mila ta; și
te voi laudă totdeauna în zilele vieții
mele. Că pre tine te laudă toată pu-
terea ingerilor; și a ta este slava
în vecii vecilor, Amin.

NOUL TESTAMENT

ADICĂ

DUMNEZEASCA SCRIPTURA A LEGII CELEI NOUĂ

A

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU

IISUS HRISTOS

DUMNEZEEASCA SCRIPTURA

A

LEGII CELEI NOUĂ

SFÂNȚA EVANGHELIE

DELA

MATEI

CAP. 1.

Neamul și Nașterea lui Iisus Hristos.

arlea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraâm.

2. Avraâm a născut pre Isaac, iar Isaac a născut pre Iacov, iar Iacov a născut pre Iûda și pre frașii lui.

3. Iar Iûda a născut pre Farès și pre Zarà din Tamâr, iar Farès a născut pre Eșròm, iar Eșròm a născut pre Aràm.

4. Iar Aràm a născut pre Aminadàv, iar Aminadàv a născut pre Nașòn, iar Nașòn a născut pre Salmòn.

5. Iar Salmòn a născut pre Vodz din Rahàv, iar Vodz a născut pre Ovid din Rui, iar Ovid a născut pre Iesè.

6. Iar Iesè a născut pre David împăratul, iar David împăratul, a născut pre Solomòn din femeia lui Urie.

7. Iar Solomòn a născut pre Rovoàm, iar Rovoàm a născut pre Avià, iar Avià a născut pre Asà.

8. Iar Asà a născut pre Iosafàt, iar Iosafàt a născut pre Ioràm, iar Ioràm a născut pre Ozia.

9. Iar Ozia a născut pre Ioàtam, iar Ioàtam a născut pre Ahàz, iar Ahàz a născut pre Ezechia.

10. Iar Ezechia a născut pre Manasi, iar Manasi a născut pre Amòn, iar Amòn a născut pre Iosia.

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frașii lui, la mutarea în Vavilon.

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil, iar Salatiil a născut pre Zorovàvel.

13. Iar Zorovàvel a născut pre Aviud, iar Aviud a născut pre Eliachim, iar Eliachim a născut pre Azdr.

14. Iar Azdr a născut pre Saddc, iar Saddc a născut pre Ahim, iar Ahim a născut pre Eliud.

15. Iar Eliud a născut pre Eleàzar, iar Eleàzar a născut pre Mațan, iar Mațan a născut pre Iacov.

16. Iar Iacov a născut pre Iosif bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamurile dela Avraâm până la David, neamuri patrusprezece; și dela David până la mutarea în Vavilon, neamuri patru-sprezece; și dela mutarea în Vavi-

1. 1. Lucà 3, 23—38. 2. Fac. 21, 3; 25, 26; 29, 35. 3. Fac. 38, 29; 1 Paral. 2, 5, 9; Rut. 4, 19. 4. 1 Paral. 2, 10; Num. 1. 7. 5. Is. Navì 2, 1; Rut. 4, 13. 1 Paral. 2, 11, 12; 6. 2 Imp. 12 24. 7—11. 3 Imp. 11, 43; 1 Paral. 3, 10, s.

9. 4 Imp. 15, 7 și 38; 16, 20. 10. 4 Imp. 20, 21; 11. 1 Paral. 3, 15, 16; 12. Ezdra 3, 2, 16; 1 Paral. 3, 17. Mat. 27, 17, 22.

Ion până la Hristos, neamuri patru-sprezece.

18. Iar Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se adună ei, s'a aflat având în pânțece din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vădească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

20. Și acestea gândind ei, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeia ta, că ce s'a zămislit într'însa, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: IISUS, că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis dela Domnul prin prorocul ce zice: „Iată fecioara în pânțece va avea și va naște fiu și vor chema numele lui: Emanuil, ce se tâlcuește: cu noi Dumnezeu“.

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit lui îngerul Domnului, și a luat pre femeia sa.

24. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâiu născut, și a chemat numele lui: IISUS.

CAP. 2.

Maghi delă răsărit. Omorirea pruncilor. Întoarcerea lui Iosif cu Maria și cu Iisus pruncul din Eghiptei în Nazaret.

Iar dacă s'au născut Iisus în Villeemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată Maghi delă răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'au născut? Că am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind Irod împăratul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul.

4. Și adunând pre toți arhierii

și cărturarii norodului, i-a întrebat: unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au zis lui: În Villeemul Iudeei, că așa s'a scris prin prorocul:

6. Și în Villeeme, pământul Iudei nicidecum nu ești mai mic între domniile Iudei, că dintru tine va ieși Povătuitor, carele va paște pre norodul meu Israel.

7. Atunci Irod întru ascuns chemând pre Maghi, a cercat cu deamăruntul dela dânsii de vremea întru care s'a arătat steaua.

7. Și trimițându-i pre ei în Villeem, le-a zis: mergând cercetași cu amăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, să îmi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Și iată steaua, pre care o văzuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stătut deasupra unde eră pruncul.

10. Iar ei văzând steaua s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, muma lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistierile lor, au adus lui daruri; aur și tămâie și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis, să nu se întoarcă la Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arăta lui Iosif, zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui și fugi în Eghiptei, și fii acolo până voiu zice ție, că va Irod să caute pruncul să-l piarză pre el.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui noaptea, și s'au dus în Eghiptei.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească ceea ce s'au zis de Domnul prin prorocul, ce zice: din Eghiptei am chemat pre fiul meu.

16. Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de Maghi, s'a mâniat foarte; și trimițând a omorât pre toți pruncii, cari erau în Villeem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela Maghi.

18. Lucă 1, 27, 35 și 2, 5. 19. Numere 5, 15; F. doua Lege 24, 1.

20. Lucă 1, 35. 21. Lucă 2, 21; Fapt. 4, 12 și 5, 31. 22. Is. 7, 13.

23. Is. 7, 13; Lucă 1, 31. 24. Lucă 2, 7, 21.

2. 1. Lucă 2, 6, 7; Fac 35, 19.

2. Numere 24, 17.

6. Mib. 5, 2; Ioan 7 42.

11. Lucă 2, 16; Ps. 71, 10; Is. 60, 6.

15. Ozie 11, 2.

17. Atunci s'a plinit ceea ce s'a zis de Ieremia prorocul, ce zice:

18. Glas în Ramà s'a auzit, plângere și tânguire și șipet mult; Rahil plângând pre fiii săi, și nu vrea să se mângâie, pentru că nu sunt.

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Eghipt,

20. Zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui, și mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pământul lui Israil.

22. Iar auzind că Arhelau împărătește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo; iar luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei.

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin proroci că Nazarinean se va chema.

CAP. 3.

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustia Iudeei,

2. Și zicând: pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor;

3. Că acesta este acela ce s'a zis de Isaia prorocul, ce zice: glasul celui ce strigă în pustie: gălîți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcăminte din peri de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui eră acride și miere sălbatică.

5. Atunci ieșiă la dânsul Ierusalimul și toată Iudeea și toată latuirea dimprejurul Iordanului,

6. Și se botezau în Iordan dela dânsul, mărturisindu'și păcatele lor.

7. Și văzând pre mulți din Farisei și din Saduchei venind către botezul lui, a zis lor: pui de năpârci,

cine v'a arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință.

9. Și să nu vi se pară a grai întru sinevă: părinte avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam.

10. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pre voi cu apă, spre pocăință; iar acela ce vine după mine, mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic a'i finea încălșămintele; acesta vă va boteză pre voi cu Duh Sfânt și cu foc.

12. A cărui lopată este în mâna lui, și va curăși aria sa, și va adună grâul în jînișă sa, iar plevele le va arde cu focul nestins.

13. Atunci au venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze dela dânsul.

14. Iar Ioan îi opriă pre el, zicând: eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii către mine?

15. Și răspunzând Iisus, au zis către el: lasă acum, că așa este cu cuviință nouă ca să plinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndatăș au ieșit din apă; și iată l s'au deschis lui cerurile și a văzut pre Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și venind preste dânsul;

17. Și iată glas din ceruri zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

CAP. 4.

Postul și ispita lui Hristos. Inceperea propoveduirii. Chemarea Apostolilor.

Atunci dus a fost Iisus în pustie A de Duhul, ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea au flămânzit.

9. Lucă 3, 8; Ioan 8, 39. 10. Mat. 7, 19; Lucă 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

11. Marcu 1, 8; Lucă 3, 16; Ioan 1, 26; Fapt. 1, 5 și 2, 3, 4. 13. Marcu 1, 9-11; Lucă 3, 21, sq. 16. Lucă 3, 22; Ioan 1, 32. 17. Ps 2, 5; Is. 42, 1; Mat. 17, 5; Marcu 1, 11 și 9, 7; 2 Petru 1, 17.

4. 1. Marcu 1, 12; Lucă 4, 1, sq.

2. Eșire 34, 28; 3 Imp. 19, 8.

18. Ier. 31, 15. 20. Eșire 4, 19.

22. Is. 11, 1 și 53, 2; Zab. 6, 12.

3. 1. Marcu 1, 4; Lucă 3, 3. 2. Mat 4, 17;

3. Is. 40, 3. 4. 4 Imp. 1, 8; Marcu 1, 6.

6. Marcu 1, 5. Fap. Ap. 19, 18; 7; Lucă

3, 7.

3. Și venind la dânsul ispititorilor a zis: de ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspunzând au zis: scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci l-a dus pre el diavolul în sfânta cetate și l-a pus pre el pe aripa bisericeii.

6. Și a zis lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te pre sineși jos, că scris este: Ingerilor săi va porunci pentru tine, și pre mâini te vor ridica, ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

7. Și au zis Iisus lui: iarăși scris este: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău.

8. Apoi l-a dus pre dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și i-a arătat lui toate împărățiile lumii și slava lor;

9. Și i-a zis lui: acestea toate le voi da ție, dacă căzând te vei închină mie.

10. Atunci au zis Iisus lui: mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și lui unuia să'i slujești.

11. Atunci l-a lăsat pre el diavolul, și iată Ingerii au venit la dânsul și slujiau lui.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'au dus în Galileea;

13. Și lăsând Nazareful, au venit și au locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului,

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin Isaia prorocul, care zice:

15. Pământul Zavulonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16. Norodul cel ce ședeă într'un tunec a văzut lumină mare, și celor ce ședeau în laturea și în umbra morței, lumină a răsărit lor.

17. De atunci au început Iisus a propovedui și a zice: pocășiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând Iisus pre lângă

marea Galileei, au văzut pre doi frați: pre Simon ce se numește Petru și pre Andrei fratele lui, aruncându'și mreaja în mare, că erau pescari,

19. Și au zis lor: veniți după mine, și vă voi face pre voi vânători de oameni.

20. Iar ei îndată lăsându'și mrejele au mers după dânsul.

21. Și de acolo mai înainte mergând, au văzut pre alți doi frați: pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedei tatăl lor, cârpindu'și mrejele lor; și i-au chemat pre dânsii.

22. Iar ei îndată lăsând corabia și pre Zevedei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și au străbătut Iisus toată Galileea, învățând în adunările lor și propoveduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința într'un norod.

24. Și a ieșit vestea lui în toată Siria, și aduceau către dânsul pre toți cei ce pătimeau rău cu feluri de boale, și pre cei ce se șineau de chinuri, și pre cei îndrăciți și lunatici, și pre cei slăbănogi, și îi vindecă pre ei.

25. Și au mers după dânsul noroade multe din Galileea și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeea și din ceea parte de Iordan.

CAP. 5.

Fericirile. Apostolii și învățătorii sunt sare și lumină. Plinirea legei și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.

Iar văzând pre noroade, s'au suit în munte; și șezând el, au venit către dânsul ucenicii lui,

1. Și deschizându'și gura sa, îi învăță pre ei, zicând:

2. Fericirilei cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

3. Fericirilei cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

4. Fericirilei cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

5. Fericirilei cei ce flămânez și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

6. Fericirilei cei milostivi; că aceia se vor milui.

3. I Tes. 3, 5; Matei 3, 17.
4. A doua Lege 8, 3; Luc. 4, 4; 6. Ps. 90, 11, 12; Luc. 4, 10, 11; 7. A doua Lege 6, 16.
10. A doua Lege 6, 13; Mat. 16, 23. 11. Evr. 1, 14 12. Marcu 1, 14; Lucă 4, 14.
13. Marcu 1, 21; Lucă 4, 14, 31.
14. Is. 9, 1.
16. Lucă 1, 79. Is. 9, 2; 17. Mat. 3, 2; Marcu 1, 15; Lucă 4, 15. 18. Marcu 1, 16; Lucă 5, 2; Ioan 1, 35. 20. Mat. 19, 27.

23. Marcu 1, 39; Lucă 4, 15, 44.
24. Marcu 6, 55. 25. Marcu 3, 7; Luc. 6, 17
5. 2. Lucă 6, 20. 3. Is. 57, 15. 4. Is. 61, 2; Luc. 6, 21. 5. Ps. 36, 11. 6. Lucă 6, 21. 7. Pilde 21, 21; Iac. 2, 13.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei izgoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veși fi când vă vor ocări pre voi și vă vor goni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mișind pentru mine.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri; că așa au gonit pre prorocii cei mai înainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va sîrîca, cu ce se va sîrîca? Intru nimic nu mai este de treabă, fără numai a se arunca afară și a se călca de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde deasupra muntelui stînd;

15. Nici aprind făclie și o pun supț obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sînt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să văză lucrurile voastre cele bune și să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau prorocii; nu am venit să sîrîc, ci să plinesc.

18. Că amin zic vouă: pînă ce va trece cerul și pămîniul, o iotă sau o cîrîă nu va trece din lege, pînă ce vor fi toate.

19. Deci, cela ce va strică una dintr'aceste porunci mai mici, și va învăța așa pre oameni, mai mic se va chema întru împărăția cerurilor; iar cela ce va face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a Cărturarilor și a Fariseilor, nu veși intră întru împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: să nu ucizi, că cine va ucide, vinovat va fi judecăței;

22. Iar eu zic vouă: că tot cel

ce se mînie asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecăței; și cine va zice fratelui său: Racă, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: nebune, vinovat va fi gheenei iocului.

23. Deci, de îți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta.

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai înainte de te impacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Impacă-te cu pârâșul tău degrab, pînă ești pre cale cu dînsul, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, și judecătorul te va da slugei și în temniță vei fi aruncat.

26. Amin zic ție: nu vei ieși de acolo, pînă nu vei da codrantul cel mai de pre urmă.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: să nu preacurvești.

28. Iar eu zic vouă: că tot cela ce caută la femeie spre a o pofti pre ea, iată, a preacurvit cu dînsa întru inima sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pre tine, scoate-l pre el și îl leapădă dela tine, că ți folosește ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

30. Și dacă mîna ta cea dreaptă te smintește pre tine, taie-o pre ea și o leapădă dela tine, că îți folosește ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

31. Iarăș s'a zis: că cela ce și va lăsa femeia sa, să i dea ei carte de despărțenie.

32. Iar eu zic vouă: că tot cela ce și va lăsa femeia sa, afară de cuvînt de curvie, o face pre ea să preacurvească, și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

33. Iar ați auzit, că s'a zis celor de demult: să nu juri strîmb, ci să dai Domnului jurămîntele tale.

34. Iar eu zic vouă: să nu te juri

8. Ps. 23, 4; 50, 11; I Ioan 3, 2-3.

10. I Petru 2, 20; 3, 14. 12. Iac. 5, 10.

13. Marcu 9, 50; Lucă 14, 34.

15. Marcu 4, 21; Lucă 11, 33; 8, 16.

16. I Petru 2, 12. 17. Mat. 3, 15; Rom. 3, 31.

18. Lucă 16, 17 și 21, 33.

19. Iac. 2, 10. 21. Eș. 20, 13.

22. I Ioan 3, 15; A doua Lege 5, 17.

23. Marcu 11, 25.

25. Lucă 12, 58.

27. Eșire 20, 14.

28. Iov 31, 1.

29. Mat. 18, 9; Marcu 9, 47.

31. A doua Lege 24, 1.

32. Mat. 19, 9; Marcu 10, 11; Lucă 16, 18; I Cor. 7, 10.

33. Eșire 20, 16. 34. Mat. 23, 22; Is. 66, 1.

nicidecum, nici pre cer, că este scaun al lui Dumnezeu,

35. Nici pre pământ, că este asternut al picioarelor lui, nici pre Ierusalim, că este cetate a marelui Împărat,

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți un păr alb sau negru să faci;

37. Ci fie cuvântul vostru: așa, așa; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auzit-ați că s'a zis: ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte.

39. Iar eu zic vouă: să nu stați împotrivă celui rău; ci, de te va lovi cineva preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-i lui și pre cealaltă;

40. Și celui ce vorește să se judece cu tine și să îți ia haina ta, lasă-i lui și cămașa.

41. Și cel ce te va sili pre tine o milă de loc, mergi cu dânsul două.

42. Celui ce cere dela tine, dă-i; și de cel ce vorește să se împrumute dela tine, nu te depărtă.

43. Auzit-ați că s'a zis: să iubești pre aproapele tău și să urăști pre vrăjmașul tău.

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pre vrăjmașii voștri, binecuvântați pre cei ce vă blestăamă pre voi, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă gonesc pre voi;

45. Ca să fiți fii ai Tatălui vostru celui din ceruri, că pre soarele său îl răsare preste cei răi și preste cei buni, și plouă preste cei drepți și preste cei nedrepți.

46. Că de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeaș fac?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

CAP. 6.

Milostenia. Postul. Rugăciunea. Defăimarea celor lumesti.

Luași aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii; iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în adunări și în ulițe, ca să se slăvească de oameni. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

3. Iar tu făcând milostenie, să nu știe siânga ta ce face dreapta ta.

4. Ca să fie milostenia ta întru ascuns, și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, acesta va răsplăti fie întru arătare.

5. Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc în adunări și în unghiurile ulițelor stând să se roage ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

6. Iar tu când te rogi, intră în cămara ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti fie la arătare.

7. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii; că li se pare că, întru multă vorba lor vor fi auziți.

8. Deci, nu vă asemanați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi dela dânsul.

9. Deci așa să vă rugați voi: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău;

10. Vie împărăția ta, fie voea ta, precum în cer și pre pământ;

11. Pâinea noastră cea spre ființă dăne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;

13. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.

14. Că de veți iertă oamenilor greșalele lor, iertă-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc;

37. 2 Cor. 1, 17; Iac. 5, 12.

38. Eșire 21, 23-24.

40. Lucă 6, 29; 1 Cor. 6, 7.

42. Lucă 6, 30, 34.

43. Lev. 19, 18.

44. Lucă 6, 27; 23, 34; Fapt. 7, 59.

45. Lucă 6, 32.

48. A doua Lege 18, 13.

6. 2. Rom. 12, 8. 4. Lucă 14, 14.

5. 4 Imp. 4, 33. 7. Is. 1, 15.

9. Lucă 11, 2; Eșire 20, 7.

10. Lucă 22, 42. 12. Psalm 31, 5.

13. Mat. 26, 41.

14. Marcu 11, 26.

15. Iar de nu veți iertă oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va iertă vouă greșalele voastre.

16. Și când postiiți, nu fiți ca fărnicii triști, că își smolesc fețele lor, ca să se arăte oamenilor, postindu-se. Adevăr grăesc vouă, că își iau plata lor.

17. Iar tu postindu-te, unge-ți capul tău și fața ta o spală,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, va răsplăti-te la arătare.

19. Nu vă adunați vouă comori pe pământ, unde molii și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură,

20. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici molii, nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le sapă, nici le fură;

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat;

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este întru tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult?

24. Nimenea nu poate a sluji la doi domni, că sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va grijii; nu puteți lui Dumnezeu a sluji și lui mamonă.

25. Pentru aceasta grăiesc vouă: nu vă grijiiți cu sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la pasările cerului, că nici seamănă, nici seceră, nici adună în jitițe, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pre dănsule. Au nu aveți voi mai multă deosebire de acestea?

27. Și cine din voi grijindu-se, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă grijiiți? So-

cotiți crinii câmpului cum cresc; nu se ostenesc, nici torc.

29. Iar grăiesc vouă, că nici Solomon, întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

30. Deci, dacă pre iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă grijiiți zicând: ce vom mânca? sau: ce vom bea? sau cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate neamurile le caută; că știe Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de acestea toate;

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă grijiiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va grijii de ale sale. Ajunge-i zilei răutatea ei.

CAP. 7.

A nu judecă pre alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de proroci mincinoși.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Că, cu ce judecați veți judeca, veți fi judecați, și cu ce măsură veți măsură, se va măsură vouă.

3. Și ce vezi stercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum zici fratelui tău: lasă să scoți stercul din ochiul tău, și iată bârna este în ochiul tău?

5. Fărnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți stercul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici lepădați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Cereți și se va da vouă, cău-

29. 3 Imp. 4, 21.

30. Mat. 8, 26; 16, 8.

33. 3 Imp. 3, 13; Ps. 36, 4.

34. Eș. 16, 19.

7. 1. Lucă 6, 37; Rom. 2, 1; 1 Cor. 4, 5.

2. Marcu 4, 24.

5. Lucă 6, 42.

7. Marcu 11, 24.

15. Mat. 18, 35. 16. Is. 58, 5.

20. Lucă 12, 33 sq; 1 Tim. 6, 19.

22. Lucă 11, 34—36.

24. 3 Imp. 18, 21; Lucă 16, 13; 2 Cor. 6, 16.

25. Lucă 12, 22; Filip. 4, 6; 1 Tim. 6, 7.

26. Mat. 10, 31; Lucă 12, 24.

tași și veși află, bateși și se va deschide vouă;

8. Că tot cel ce cere, îă, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau care este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul lui pâine, au doară piatră îi va dà lui?

10. Sau de va cere pește, au doară șarpe îi va dà lui?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărios Tatăl vostru cel din ceruri, va dà cele bune celor ce cer dela dânsul.

12. Deci, toate câte voiți să vă faciă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și prorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea, ceea ce duce în pierzare, și mulți sunt cei ce intră printr'însa;

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață, și puțini sunt cei ce o află pre ea.

15. Păziți-vă de prorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înlăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Au doară vor culege din spini, struguri? sau din ciulini, smochine?

17. Așa toi pomul bun, roade bune face, iar pomul rău, roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să faciă roade rele, nici pomul rău se faciă roade bune.

19. Deci, tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, din roada lor îi veți cunoaște pre dânsii.

21. Nu tot cel ce îmi zice mie: Doamnel Doamnel va intră întru împărăția cerurilor, ci, cela ce face voea Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți vor zice mie, în ziua aceea: Doamnel Doamnel au nu cu numele tău am prorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și cu nu-

mele tău multe minuni am făcut?

23. Și atunci voi mărturisii lor, că niciodată nu v'am știut pre voi; depărtați-vă dela mine, cei ce lucrați fărădelegea!

24. Deci, tot cela ce aude cuvintele mele acestea și le face pre ele, asemăna-l-voiu pre el bărbatului înțelept, care și-a zidit casa sa pre piatră.

25. Și a căzut ploaie, și au venit rîurile, și au suflat vânturile, și s'au pornit spre casa aceea și n'a căzut, că eră întemeiată pre piatră.

26. Și tot cela ce aude cuvintele mele acestea și nu le face pre ele, asemăna-se-va bărbatului nebun, care și-a zidit casa sa pre nisip.

27. Și a căzut ploaie și au venit rîurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și a căzut, și eră căderea ei mare.

28. Și a fost după ce au sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de învățatura lui;

29. Că îi învăță pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

CAP. 8.

Vindecări a felurite boale. Indepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce aveă să îngroașe pre tatăl său. Domolirea mării și izbăvirea a doi îndrăciți.

Și pogorându-se el din munte, au mers după dânsul noroadle multe.

2. Și iată un lepros venind se închină lui, zicând: Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și linzând Iisus mâna, s'au alins de dânsul, zicând: voiesc, curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și au zis Iisus lui: vezi, nimănu-i să nu spui, ci mergi de te arată pe sinești preotului, și dă darul care a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dânsul un sutaș, rugându'l pre el,

6. Și zicând: Doamne, sluga mea

8. Pilde 8, 17. 9. Ioan 14, 13.

11. Lucă 11, 13; Iac. 1, 17.

12. Luc. 6, 31; Rom. 13, 8, 10.

14. Fapt. 14, 21.

15. Ier. 14, 14; Fapt. 20, 29.

16. Luc. 6, 43, sq.; Iac. 3, 12.

18. Mat. 12, 33.

19. Mat. 3, 10; Luc. 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

21. Rom. 2, 13; Iac. 1, 22, 25.

22. Luc. 13, 25, sq.; Fapt. 19, 15.

23. Mat. 25, 41; Ps. 6, 8.

24. Luc. 6, 47, sq.

25. Mat. 16, 18.

27. Ezech. 13; 11.

28. Marcu 1; 22; Luc; 4. 32.

8. 1. Mat. 5, 1. 2. Marcu 1, 40; Luc. 5, 12.

4. Luc. 17, 14; Lev. 14, 2.

5. Luc; 7, 11.

zace în casă bolnav, cumplit chinându-se.

7. Și au zis Iisus lui: Eu venind îl voiu tămădui pre dânsul.

8. Iar sutașul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt vrednic ca să intri supț acoperemântul meu, ci numai zî cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea;

9. Că și eu sunt om supț stăpânire, având supț sinemi slujitori, și zic acestuia: mergi, și merge; și altuia: vino, și vine; și slugei mele: fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus auzind *aceasta* s'au minunat și au zis celor ce veneau după dânsul: amin grăiesc vouă: nici întru Israil n'am aflat atâta credință.

11. Și grăiesc vouă, că mulți deia răsărit și deia apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu Isaac și cu Iacob, întru împărăția cerurilor.

12. Iar fiii împărăției vor fi goniji întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plâns și scârșnirea dinților.

13. Și au zis Iisus sutașului: mergi, și cum ai crezut, fie ție! Și s'a tămăduit sluga lui întru acel ceas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, au văzut pe soacra lui zăcând și aprinsă de friguri.

15. Și s'au atins de mâna ei și o au lăsat pre dânsa frigurile, și s'a sculat și slujia lui.

16. Iar făcându-se seară, au adus lui pre mulți îndrăciți și au scos durerile numai cu cuvântul, și pre toți bolnavii i-au tămădui,

17. Ca să se plinească ceace s'a zis prin prorocul Isaia, care grăiește: acesta neputințele noastre au luat și boalele noastre au purtat.

18. Și văzând Iisus noroade multe împrejurul său, au poruncit ucenicilor să meargă de cea parte.

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis lui: Învățătorule, voiu să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Și au grăit Iisus lui: vulpile

au vizuini și pasările cerului cui-buri, iar Fiul Omului n'are unde să și plece capul

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis lui: Doamne, dă mi voe întâi să merg să îngrop pe tatăl meu.

22. Iar Iisus i-au zis lui: vino după mine, și lasă morții să și îngroape pre morții lor.

23. Și intrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii lui.

24. Și iată, vifor mare s'a făcut în mare, cât se acoperia corabia de valuri; iar el dormia.

25. Și venind ucenicii lui, i-au deșteplat pre el, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim.

26. Și le-au grăit lor; ce suntești înfricoșaji, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, au certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, grăind: cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?

28. Și trecând el de ceea parte, în latorea Gherghesenilor, i-au întâmpinat pre dânsul doi îndrăciți, ieșind din mormânturi, foarte cumpliți, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea.

29. Și iată, au strigat grăind: ce este nouă și fie, Iisuse, Fliul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

30. Și eră departe de dânsii o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar dracii îl rugau pre el, zicând: de ne gonești pre noi, dă-ne voe să ne ducem în turma cea de porci.

32. Și au zis lor: mergeți! Iar ei ieșind, au mers în turma cea de porci, și îndatăși a sărit toată turma de porci de pre țarmuri în mare, și s'a înneecat în apă.

33. Iar păstorii au fugit, și intrând în cetate, au spus de toate, și cele de cei îndrăciți.

34. Și iată toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Iisus, și văzându-l pre dânsul, i-au rugat ca să treacă din hotarele lor.

8. Ps. 106, 20.

11. Is. 49, 12; Luc. 13, 29, sq. Malah. 1, 11.

12. Mat. 22, 13 și 25, 30; Luc. 13, 26—30.

14. Marc. 1, 29; Luc. 4, 38.

15. Mat. 9, 25

16. Marc. 1, 32; Luc. 4, 40.

17. Is. 53, 4; I Petr. 2, 24.

18. Marc. 4, 35; Luc. 8, 22.

19. Luc. 9, 57 sq. 20. 2 Cor. 8, 9.

24. Luc. 8, 23.

28. Marcu 5, 1; Lucă 8, 26.

34. Marcu 5, 17; Luc. 8, 37.

CAP. 9.

*Insănătoșirea unui slăbănog. Chema-
rea lui Matei. Învierea fiicei mai mare-
lui sinagogei. Femeia ce'i curgea sânge.
Vindecarea a doi orbi și a unui mut.*

Și intrând în corabie, au trecut și
au venit în cetatea sa.

2. Și iată, au adus lui pre un
slăbănog, care zăcea în pat.

3. Și văzând Iisus credința lor, au
zis slăbănogului: îndrăznește fiule;
iară-ți-se fie păcatele tale.

4. Și, iată oarecari din călătorii
au zis întru sine: acesta hulește.

5. Și văzând Iisus gândurile lor,
au zis: pentru ce voi cugetați cele vi-
cene întru inimile voastre?

6. Că ce este mai lesne? A zice:
iară-ți-se păcatele tale, sau a zice:
scoală-te și umblă?

7. Dar casă știți că putere are
Fiul Omului pre pământ a țerți
păcatele. atunci au zis slăbănogului:
scoală-te, ia-ți patul tău și te du în
casa ta.

8. Și sculându-se, și-a luat patul
lui și s'a dus la casa sa. Iar no-
roadele văzând *aceasta*, se mirau și
slăviau pre Dumnezeu, carele a dat
putere ca *aceasta* oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, au
văzut pre un om șezând la vămă,
ce se numia Matei, și i-au zis lui:
vino după mine! Și sculându-se, a
mers după dânsul.

10. Și a fost când ședeă el în
casă, iată, mulți vameși și păcătoși
venind, ședeau cu Iisus și cu uce-
nicii lui.

11. Și văzând Fariseii, au zis u-
cenicilor lui: pentru ce cu vameșii
și cu păcătoșii mănâncă și beă Da-
scăului vostru?

12. Iar Iisus auzind au zis lor: n'au
trebuință cei sănătoși de doctor, ci
cei bolnavi!

13. Deci mergând, învățați-vă ce
este: milă voesc, iar nu jertfă; că
n'am venit să chem pre cei drepți,
ci pre cei păcătoși la pocăință.

14. Atunci au venit la dânsul u-
cencii lui Ioan, zicând: pentru ce

noi și Fariseii postim mult, iar u-
cencii tăi nu postesc?

15. Și le-au zis lor Iisus: au doară
pot fiii nunței să se jeliască, în câtă
vreme este cu dânsii mirele? Ci vor
veni zile, când se va lua dela dâ-
șii mirele, și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pân-
ză nouă la haină veche, că își ia
plinirea sa dela haină, și mai rea
spărtură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vechi;
iar de pun, se sparg foi, și vinul
se varsă, și foi pier, ci pun vinul
nou în foi noi, și amândouă se
fin.

18. Acestea grăind el către dânsii,
iată, un boier oarecare venind, s'a
închinat lui, zicând: fiica mea acum
a murit, ci venind, pune mâna ta
preste dânsa, și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, au mers
după dânsul, și ucenicii lui.

20. Și iată o femeie, întru cur-
gera sângelui fiind de doisprezece
ani, venind dinapoi, s'a atins de
poala hainei lui;

21. Că zicea întru sine, că numai
de mă voiu atinge de haina lui mă
voiu mântui.

22. Iar Iisus întorcându-se și vă-
zând-o pre ea, i-au zis: îndrăsnește,
fiică; credința ta te-a mântuit. Și
s'a tămăduit femeia din ceasul acela.

23. Și viind Iisus în casa bole-
rului, și văzând fluerătorii și mul-
țimea gâlcevind, au zis lor: Fugiți,
că n'a murit fecioara, ci doarme.

24. Și își rădeau de dânsul.

25. Iar dacă s'a scos afară no-
rodul, intrând, o au luat de mână,
și s'a sculat fecioara.

26. Și a ieșit vestea *aceasta* preste
tot pământul acela.

27. Și trecând Iisus de acolo, au
mers după dânsul doi orbi, strigând
și grăind: miluește-ne pre noi, Fiul
lui David!

28. Iar după ce au mers în casă,
au venit la dânsul orbii și le-au grăit
lor Iisus: credeți că pot să fac eu
aceasta? Grăit-au lui: așa, Doamnel!

29. Atunci s'au atins de ochii lor,

9. 2. Marc. 2, 3; Luc. 5, 18.

6. Marc. 2, 10 sq.

9. Luc. 5, 27; Marc. 2, 14.

12. Luc. 5, 31.

13. I. Imp. 15, 22; Osie 6, 6.

14. Marc. 2, 18; Luc. 5, 33.

15. Ioan 3, 29.

18. Marc. 5, 22; Luc. 8, 41.

20. Marc. 5, 25; Luc. 8, 43 sq. Lev. 15 25.

21. Mat. 14, 36.

26. Luc. 7, 17.

27. Mat. 15, 22 și 20, 30.

29. Mat. 8, 13.

grăind : dupre credința voastră, fie vouă ! Și s'au deschis ochii lor.

30. Și le-au poruncit lor Iisus, grăind : vedeți, nimenea să nu știe.

31. Iar ei ieșind, l-au vestit pre dânsul în tot pământul acela.

32. Iar ieșind ei, iată, au adus la dânsul pre un om mut, îndrăcit.

33. Și scoșându-se dracul, a grăit mutul, și s'au mirat noroadele, grăind, că niciodată nu s'a arătat așa întru Israil.

34. Iar Fariseii grăiau : cu domnul dracilor scoate pre draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în soboarele lor, și propoveduind Evangelia Împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru norod.

36. Iar văzând el noroadele, i s'au făcut milă de dânșii, că erau necăjiți și rălăciți, ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci au zis ucenicilor săi : iată secerișul este mult iar lucrătorii puțini.

38. Deci, rugați pre domnul secerișului, ca să scoasă lucrători la secerișul său.

CAP. 10.

Chemarea Apostolilor și trimiterea lor la propoveduire.

Și chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, le-au dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoasă pre ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea : cel dintăiu Simon, ce se numește Petru, și Andrei fratele lui, Iacov al lui Zevedei, și Ioan fratele lui.

3. Filip și Vartolomei, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alieiu, și Levi, ce s'au numit Tadeu.

4. Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre dânsul.

5. Pre acești doisprezece i-au trimis Iisus, poruncindu-le lor și grăind : în calea păgânilor să nu mergeți, și în cetatea Samarinenilor să nu intrați.

6. Ci mai vârtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

7. Și umblând, propoveduiți, zicând : s'a apropiat Împărăția cerurilor.

8. Pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curățiți, pre cei morți înviați, dracii scoateți ; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani la brăele voastre.

10. Nici traistă în cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și ori în care cetate sau oraș veți intra, cercetați cine este întru dânsul vrednic, și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, să'i urați, grăind : pace casei acesteia.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră preste dânsa ; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu va primi pre voi, nici va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Amin grăesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetăței aceea.

16. Iată, eu vă trimit pre voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii.

17. Și vă feriți de oameni, că vă vor da pre voi în soboare, și întru adunările lor vă vor bate pre voi.

18. Încă și înaintea domnilor și a împărășilor veți fi duși pentru mine, întru mărturie lor și limbilor.

19. Iar când vă vor da pre voi,

6. Mat. 15, 24; Fapt. 13, 46

7. Mat. 3, 2, și 4, 17; Luc. 9, 2 și 10, 9.

8. Mat. 11, 5; Marc. 6, 7, 13.

9. Marc. 6, 8; Luc. 9, 3.

10. 1 Tim. 5, 18.

12. Luc. 10, 5, 6.

14. Marc. 6, 11; Luc. 9, 5. Fapt. 13, 51.

15. Mat. 11, 24.

16. Luc. 10, 3; Rom. 16, 19.

17. Mat. 24, 9; Marc. 13, 9; Luc. 12, 11 și 21, 12.

18. Marc. 13, 9 sq.

19. Luc. 12, 11 și 21, 14 sq. Marc. 13, 11.

30. Marc. 1, 43 și 7, 26.

32. Mat. 12, 22 sq.; Luc. 11, 14 sq.

33. Isaia 35, 6.

34. Mat. 12, 24; Luc. 11, 15.

35. Mat. 4, 23; Marc. 6, 6.

36. Marc. 6, 34. 1 Petr. 2, 25; Numer. 27, 17. Is. 53, 6; Ier. 50, 6.

37. Luc. 10, 2.

38. Marc. 3, 13.

10. 1. Marc. 3, 14 sq.; 6, 7; Luc. 9, 1 și 10, 17. 2. Fapt. 1, 13.

nu vă grijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă într'acel ceas ce veți grăi;

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi.

21. Și va da frate pre frate spre moarte și tată pre fecior, și se vor scula feciorii asupra părinților și îi vor omorî pre dânsii. Și veți fi urâși de toși pentru numele meu.

22. Iar cela ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor gonî pre voi într'această cetate, fugiți în cealaltă. Amin grăesc vouă: nu veți sfârși cetățile lui Israel până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său, nici slugă mai pre sus de domnul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l-au numit veelzevul, cu cât mai vârtos pre casnicii lui?

26. Deci, nu vă temeți de dânsii, că nimic nu este acoperit, care să nu se descopere, și ascuns, care să nu se cunoască.

27. Ceeace grăesc vouă la întunec, să spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, să propoveduiți deasupra caselor.

28. Și să nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să îl ucidă, ci să vă temeți mai vârtos de cela ce poate să piarză și trupul și sufletul, în gheena.

29. Au doară nu se vând două pasări pentru un ban? Și nici una dintr'insele nu cade pre pământ fără de Tatăl vostru.

30. Iar ai voștri și perii capului vă sunt toși numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai buni decât passerile.

32. Deci, tot cela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și eu pre dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

33. Iar cela ce se va lepădă de mine înaintea oamenilor, mă voi lepădă și eu de dânsul înaintea Tatălui meu carele este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să pun pace pre pământ; n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pre om de tată său și pre fiică de muma sa, și pre noră de soacra sa.

36. Și vrăjmașii omului, casnicii lui.

37. Cela ce iubește pre tată sau pre muma mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic. Și cela ce iubește pre fiu sau pre fiică mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic.

38. Și cela ce nu va luă crucea sa și să vie după mine, nu este mie vrednic.

39. Cela ce și-a aflat sufletul său, îl va pierde pre el, și cela ce și-a pierdut sufletul său pentru mine, îl va afla pre el.

40. Cela ce vă primește pre voi, pre mine mă primește, și cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'au trimis pre mine.

41. Cela ce primește proroc în nume de proroc, plata prorocului va luă; și cela ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului va luă.

42. Și cela ce va adăpă pre unul dintr'acești mici, numai cu un pahar de apă rece, în nume de ucenic, amin grăesc vouă: nu își va pierde plata sa.

CAP. 11.

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea Fariseilor și Legiuitorilor cu copiii ce se jucau în târg. Mustrea unor cetăți. Iisus laudă pre Tatăl și chiamă la sine pre cei osteniți.

Si a fost când au săvârșit Iisus poruncind celor doisprezece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo ca să învețe și să propoveduiască în cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind din închisoare,

21. Luc. 21, 16; Mib. 7, 6.

22. Marc. 13, 13.

24. Luc. 6, 40; Ioan 13, 16 și 15, 20.

25. Mat. 12, 24; Luc. 11, 15.

26. Marc. 4, 22; Luc. 8, 17.

27. Luc. 12, 3.

28. Luc. 12, 4; 1 Petr. 3, 14.

29. Luc. 12, 6; 32. Marc. 8, 38; 2 Tim. 2, 21; 33, Luc. 9, 26.

34. Luc. 12, 51.

35. Mib. 7, 6.

37. A doua leg. 33, 9; Luc. 14, 26.

38. Mat. 16, 24. Luc. 9, 25.

39. Marc. 8, 35. Luc. 17, 33.

40. Mat. 18, 5; Luc. 10, 16; Ioan 13, 20.

41. 3 Imp. 17, 10 și 18, 4.

42. Mat. 25, 40; Marc. 9, 41.

11. 1, Is. 61, 1, 2.

2. Luc. 7, 18, sq.

de lucrurile lui Iisus, trimițând pre doi din ucenicii săi, i-au zis lui:

3. Tu ești acela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus, au zis lor: Mergând spuneiți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morșii se școală și săracilor bine se vestește.

6. Și fericit este acela ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, au început Iisus a grăi noroadelor pentru Ioan: ce ați ieșit în pustie să vedeți? Au trestie clătită de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă cele moi, sunt în casele împăraților.

9. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevărat grăiesc vouă: și mai pre sus de proroc.

10. Că acesta este de care este scris: iată, eu trimit pre îngerul meu înaintea feței tale, care va găsi căleă ta înaintea ta.

11. Amin grăiesc vouă: nu s'a sculat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se silește, și silitorii o răpesc pre ea.

13. Că toți prorocii și legea până la Ioan au prorocit;

14. Și de voiși să primiți, acesta este Ilie, acela ce va să vie.

15. Cela ce are urechi de auzit, să auză.

16. Cu cine voiu asemăna pre neamul acesta? Asemenea este copiilor celor ce șed în târg și strigă către soții lor.

17. Și grăiesc: fluerat-am vouă, și n'ați jucat; de jale am cântat vouă și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: drac are.

19. A venit Fiul omului, mâncând și bând, și zic: iată om mâncător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela fiii săi.

20. Atunci au început Iisus a muștră orașele întru care se făcuseră puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Vai fie, Horazine! Vai fie Vit-saido! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și în cenușe s'ar fi pocăit.

22. Inșă zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor va fi în ziua judecăței, decât vouă.

23. Și tu Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodom puterile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Inșă grăiesc vouă, că pământului Sodomului mai ușor îi va fi în ziua judecăței, decât fie.

25. Într'acea vreme grăind Iisus, au zis: mărturisescu-mă fie Părinte Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuși, și le-ai descoperit pre ele pruncilor.

26. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunavoință înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu cunoaște pre Fiul, fără numai Tatăl, nici pre Tatăl nu'l cunoaște nimenea, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să'i descopere.

28. Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă volu odihni pre voi.

29. Luați jugul meu preste voi și vă învățați dela mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre;

30. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.

3. A doua Lege 15, 18.

5. Mat. 15, 30; Is. 29, 18 și 35, 5; Luc. 7, 22; Is. 61, 1.

6. Mat. 13, 57. 7. Luc. 7, 24, sq.

9. Luc. 1, 76 și 7, 26-28. 10. Malab. 3, 1, sq. Marcu 1, 2.

12. Luc. 16, 16. 14. Mat. 17, 12; Malab. 4, 5.

15. Marc. 7, 16.

17. Luc. 7, 32.

18. Matei 3, 4; Luc. 7, 33; Ioan 19, 20.

19. Matei 9, 10.

21; Luc. 10, 13, sq. 23. Is. 14, 12.

25. Luc. 10, 21; I Cor. 1, 19 și 27.

27. Mat. 23, 18; Ps. 8, 7; Luc. 10, 22; Ioan 1, 18; 3. 35 și 17, 2; I Cor. 15, 27; Efes. 1, 22; Filip. 2, 9; Evr. 2, 8.

28. Is. 55, 1-4; Ier. 31, 25.

29. Ier. 6, 16. 30. I Ioan 5, 3.

CAP. 12.

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Ionă. Muma lui Iisus și frații săi.

In vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături; iar ucenicii lui au flămânzit și au început a smulge spice și a mânca.

2. Iar Fariseii văzând, au zis lui: iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le-au zis lor: au n'ași cefit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și pâinile punerei înaintea a mâncat, care nu se cuvenia lui să mănânce, nici celor ce erau cu dânsul, fără numai preoților?

5. Sau n'ași cefit în lege, că sâmbăta preoții în biserică spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?

6. Dar grăiesc vouă, că mai mare decât biserică este aici.

7. Și de ași ști ce este: mila voiesc, iar nu jertfă, n'ași fi osândit pre cei nevinovați.

8. Că Domn este și al sâmbetei, Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, au venit în sinagoga lor.

10. Și iată, un om era acolo având mâna uscată. Și l-au întrebat pre dânsul, zicând, de se cuvine sâmbăta a vindeca? Ca să'l vinuiască pre el.

11. Iar el le-au zis lor: ce om este dintre voi, care va avea o oaie, și de va cădea aceea sâmbăta în groapă, au nu o va apuca pre ea și o va scoate?

12. Dar omul cu cât se deosebește de oaie? Pentru aceea se cuvine sâmbăta a face bine.

13. Atunci au zis omului: întinde mâna ta. Și o a întins, și a venit la starea cea dinfăi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar Fariseii ieșind afară, s'at

au făcut asupra lui, ca să'l piardă pre el.

15. Dar Iisus cunoscând, s'au dus de acolo; și au mers după dânsul noroade multe, și i-au tămăduit pre dânsii pre toți.

16. Și le-au poruncit lor ca să nu'l facă pre el arătat.

17. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin Isaia prorocul, ce zice:

18. Iată pruncul meu pre carele am ales, iubitul meu întru care bine a voit sufletul meu; pune-voiu Duhul meu preste dânsul și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va price, nici va striga, nici va auzi cineva în uliță glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și în aprins nu va stinge, până ce va scoate judecata spre biruință.

21. Și întru numele lui neamurile vor nădăjdi.

22. Atunci au adus la dânsul pre un îndrăcit, orb și mut; și l-au tămăduit pre el, în cât orbul și mutul grăia și vedea.

23. Și se mirau noroadele și ziceau: nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar Fariseii auzind, ziceau: acesta nu scoate dracii fără numai prin vezevul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus știind gândurile lor, le-au zis lor: toată împărăția ce se împerechiază între sine, se pustiiește; și toată cetatea sau casa ce se împerechiază între sine, nu va stă.

26. Și dacă satana pre satana scoate, întru sine s'a împerechiat; deci, cum va stă împărăția lui?

27. Și dacă eu cu vezevul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vor fi vouă judecători.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și vasele lui să le jefuiască, de nu întâiu va lega pre cel tare? Și atunci va jefui casa lui.

12. 1. Marcu 2, 23; Luc. 6, 1.

2. Eșire 20, 10. 3. I Imp. 21, 6.

4. Eșire 29, 33; Luc. 24, 6, 9.

5. Numere 28, 9

7. Matei 9, 13; I Imp. 15, 22; Osie 6, 6.

11. Luc 14, 5.

14. Ps. 2, 2; Marc. 3, 6; Luc. 6, 11.

16. Matei 9, 30.

18. Matei, 3, 17 și 17, 5; Is. 11, 2 și 42, 1.

20. Is. 61, 1; Iezech. 34, 16.

22. Matei 9, 32 sq. 24. Matei 9, 34; Marc. 3, 22; Luc. 11, 15. 25. Luc. 11, 17.

28. I Ioan 3, 8. 29. Is. 49, 24.

30. Cea ce nu este cu mine, împotriva mea este, și cea ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta grăiesc vouă: tot păcatul și hula se va ierți oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului, nu se va ierți oamenilor.

32. Și oricine va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierți lui; iar oricine va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierți lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau, faciți pomul bun și roada lui bună, sau faciți pomul putred și roada lui putredă, că din roada se cunoaște pomul.

34. Pui de năpârci, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimei grăiește gura.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a inimei scoate cele bune, iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăiesc vouă: că pentru tot cuvântul deșert care vor grăi oamenii, vor să dea seamă de dânsul în ziua judecății.

37. Că din cuvintele tale te vei îndreptă, și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns oarecarii din Cărturari și din Farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine semn.

39. Iar el răspunzând, au zis lor: neamul viclean și preacurvar semn caută și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocul.

40. Că precum a fost Ionă în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și îi vor osândi pre ei; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionă; și iată, mai mult decât Ionă aici.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu neamul a-

cesta, și îi va osândi pre el, că a venit dela marginile pământului să auză înțelepciunea lui Solomon, și iată mai mult decât Solomon aici.

43. Iar când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și nu află.

44. Atunci zice: mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit; și venind o află deșertată, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo, și se fac cele de pre urmă ale omului aceleia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și acestui neam viclean.

46. Și încă grăind el către noroade, iată, muma lui și frașii lui stăteau afară, căutând să grăiască cu dânsul.

47. Și a zis lui oare cine: iată, muma ta și frașii tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine.

48. Iar el răspunzând, au zis celui ce i spusese: cine este muma mea și care sunt frașii mei?

49. Și linzându-și mâna sa spre ucenicii săi, au zis: iată muma mea și frașii mei.

50. Că ori cine va face voea Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și muma mea.

CAP. 13.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor.

Și în ziua aceea ieșind Iisus din casă, ședeă lângă mare.

2. Și s'au adunat la dânsul noroade multe, încât i-au fost lui a intră în corabie să șeadă; și tot norodul stă pre șarmurile mării.

3. Și le-au grăit lor multe, în pilde, zicând: iată, a ieșit semănătorul să seamene sămânța sa.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale; și au venit pasărele și le-au mâncat pre ele.

5. Iar altele au căzut pre petriș, unde n'aveau pământ mult, și îndată au răsărit, pentru căci n'aveau pământ adânc;

6. Și răsărind soarele, s'au pâlî,

43. Luc. 11, 24.

45. 2 Petru 2, 20.

46. Marcu 3, 31; Luc. 8, 19.

50. Matei 7, 21; Ioan 6, 40.

13. 1. Marcu 4, 1 sq. 3. Luc. 8, 4 sq.

30. Luc. 11, 23. 31. Marcu 3, 28.

32. Luc. 12, 10.

33. Matei 3, 7 și 7, 17; Lucă 6, 43.

34. Luc. 6, 45.

36. Efes. 4, 29. 37. Iov 15, 6.

38. Matei 16, 1; Marcu 8, 11

39. Matei 16, 4; Luc. 11, 29 sq.

40. Ionă 2, 1 sq. 1 Cor. 15, 4.

41. Ionă 3, 5.

42. 3 Imp. 10, 1; Luc. 11, 31

și pentru că n'aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut în spini, și au crescut spinii și le-au înneecat pre ele.

8. Iar altele au căzut pre pământ bun și au dat roadă: una adecă o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Cea ce are urechi de auzit, auză.

10. Și apropiindu-se ucenicii au zis lui: pentruce în pilde grăiești lor?

11. Iar el răspunzând au zis lor: pentrucă vouă s'a dat a ști tainele împărăției cerurilor, iar acelora nu s'a dat.

12. Că cea ce are, i se va dà lui și îi va prisosi; iar cea ce n'are, și ceeace are se va luă dela dânsul.

13. Pentru aceea în pilde grălesc lor, că văzând nu văd, și auzind nu aud, nici înțeleg.

14. Și se împlinește întru dânșii prorocia lui Isaia, ce zice: cu auzul veși auzi și nu vești înțelege, și privind vești privi și nu vești vedea.

15. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să i vindec pre ei.

16. Iar ochii voștri fericiți sunt că văd, și urechile voastre că aud.

17. Că amin grăesc vouă: că mulți proroci și drepți au dorit să vadă cele ce vedeși voi și n'au văzut, și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

18. Deci, voi ascultați pilda semănătorului:

19. Dela tot cea ce aude cuvântul împărăției și nu'l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Aceasta este cea semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pre pietriș, acela este care aude cuvântul și îndată cu bucurie îl primește,

21. Însă n'are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se neșaz, sau goană pentru cuvânt, îndatăși se smintește.

22. Iar cea semănată în spini, acesta este care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înneacă cuvântul și neroditor se face.

23. Iar cea semănată în pământ bun, acesta este care aude cuvântul și îl înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: asemănatu-sa împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa.

25. Dar dormind oamenii, a venit vrăjmașul lui și a semănat zizanii între grâu și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut iarba și a făcut roadă, atunci s'au arăfat și zizaniile.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis lui: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? Dar de unde are zizanii?

28. Iar el le-a zis lor: un om vrăjmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis lui: vrea-vei dar să mergem să le plivim.

29. Iar el au zis lor: ba, ca nu cumva plivind zizaniile să rupeși și grâul împreună cu dânsele.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului voi zice secerătorilor: pliviți întâiu zizaniile și le legați snopi, ca să le ardem pre dânsele, iar grâul îl adunați în jitnița mea.

31. Altă pildă le-au pus lor înainte, zicând: asemenea este împărăția cerurilor, grăunțului de muștar, pre care luându'l omul, l-a semănat în țarina sa,

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate buruienile și se face copac, în cât vin pasările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă au grăit lor: asemenea este împărăția cerurilor, a luatului, pre care luându'l muierea l-a ascuns în trei măsurii de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate au grăit Iisus noroadelor, în pilde, și fără de pilde nu grăia lor.

12. Matei 25, 29; Luc. 8, 18.

13. Luc. 8, 10.

14. Is. 6, 9 sq. Ioan 12, 40; Fapt. 28, 23.

16. Luc. 10, 23 sq.

18. Marcu 4, 14; Luc. 8, 11 sq.

20. Is. 58. 2.

31. Marcu 4, 31; Luc. 13, 19.

33. Luc. 13, 21. 34. Marcu 4, 33.

35. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin prorocul ce zice: deschide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu cele ascunse din începutul lumii.

36. Atunci lăsând Iisus noroadele au venit în casă.

37. Și s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, zicând: spune nouă pilda zizaniilor din țarină.

38. Iar el răspunzând, au zis lor: cea ce a semănat sămânța cea bună, este Fiul Omului;

39. Iar țarina este lumea; iar sămânța cea bună, aceștia sunt fiii împărăției; iar zizaniile sunt fiii celui viclean;

40. Iar vrăjmașul cel ce le-a semănat pre dânsule, este diavolul, iar secerișul este sfârșitul veacului; iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună zizaniile și se ard cu foc, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

41. Va trimite Fiul Omului pre îngerii săi și vor adună dintru împărăția lui pre toate smintelele și pre cei ce fac fărădelegea.

42. Și i vor arunca pre ei în cupertorul cel de foc; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cea ce are urechi de auzit, audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, cu comoara ascunsă în țarină, pe care aflând-o omul, o a ascuns, și de bucuria ei merge și foarte câte are le vinde și cumpără țarina aceea.

45. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, omului neguțător, ce caută mărgăritare bune.

46. Care aflând un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut toate câte avea și l-a cumpărat pre el.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, năvodului, care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești;

48. Pre care după ce s'a umplut, scoțându'l la margine și șezând, au ales pre cei buni în vase, iar pre cei răi i-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului. Vor ieși îngerii și vor despărși pre cei răi din mijlocul celor drepti.

50. Și i vor arunca pre ei în cupertorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

51. Grăit-au lor Iisus: Înțeles-ați acestea toate? Zis-au lui: așa, Doamne.

52. Iar el le-au zis lor: pentru aceasta, tot cărturarul care se învață întru împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistieria sa noui și vechi.

53. Și au fost, după ce au sfârșit Iisus pildele acestea, au trecut de acolo,

54. Și venind la patria sa, îi învăță pre dânșii în sinagoga lor, în cât se mirau ei și ziceau: De unde îi este lui înțelepciunea aceasta și puterile?

55. Au nu este acesta feciorul țelșarului? Au nu se numește muma lui, Maria, și frașii lui: Iacov și Iosif și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, au nu sunt toate la noi? Deci, de unde sunt lui acestea toate?

57. Și se sminteau întru dânsul. Iar Iisus au zis lor: nu este proroc necinstit, fără numai în patria sa și în casa sa.

58. Și n'au făcut acolo puteri multe, pentru necredința lor.

CAP. 14.

Tăierea Capului sf. Ioan de Irod.

Minunea înmulțirii pâinilor.

Iisus umblând pe mare.

Într'acea vreme a auzit Irod, cel la păra parte stăpânitor, vestea despre Iisus.

2. Și a zis slugilor sale: acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și pentru aceasta se fac puteri întru el.

3. Că Irod prinzând pre Ioan l-a legat pre el și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, muierea lui Filip, fratelul său

35. Psalm 77, 2.

38. I Cor. 3, 9. 40. Apoc. 14, 15.

41. Matei 25, 32.

42. Matei 8, 12 și 22, 13. 43. Dan. 12, 3.

44. Matei 16, 24; Filip. 3, 7.

46. Pild. 8, 10 sq.

49. Matei 25, 34; Marc. 13, 27.

53. Luc. 4, 16.

55. Marcu 6, 1; Ioan 6, 42; Luc. 4, 22.

57. Luc. 4, 24; Ioan 4, 44.

14. I. Marcu 6, 14; Luc. 9, 7.

3. Marcu 6, 17; Luc. 3, 19.

4. Că zicea Ioan lui: nu ți se cuvine ție s'o aibi prea ea.

5. Și vrând să'l omoare pre dânsul, se temeă de norod, pentrucă, ca pre un proroc îl avea pre el.

6. Iar prăznuindu-se ziua nașterei lui Irod, a jucat fata Irodiadei în mijloc și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu jurământ a mărturisit ei să'i dea orice va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de muma sa, a zis: dă-mi aici în tîpsie Capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a înfrîștat împăratul; dar pentru jurământ și pentru cei ce ședea împreună cu dânsul, a poruncit să i se dea.

10. Și trimițând a tăiat pre Ioan în temniță.

11. Și s'a adus Capul lui în tîpsie și s'a dat fetei, și l-a dus l-a muma sa.

12. Și venind ucenicii lui, au luat trupul și l-au îngropat pre el, și venind au vestit lui Iisus.

13. Și auzind Iisus, s'au dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi; și auzind noroadele, s'au dus după dânsul pedestri de prin orașe.

14. Și ieșind Iisus, a văzut norod mult, și i s'au făcut milă de ei și au tămăduit pre bolnavii lor.

15. Iar făcându-se seară, au venit la dânsul ucenicii lui, zicând: locul este pustiu și vremea iată a trecut; slobozește norodul ca să se ducă prin sațe să și cumpere bucate loruși.

16. Iar Iisus le-au zis lor: nu trebuie să meargă; dași le voi să mănânce.

17. Iar ei au zis lui: n'avem aici fără numai cinci pâini și doi pești.

18. Și el au zis: aduceți-le pre ele aici la mine.

19. Și au poruncit norodului să șează pre iarbă, și luând cele cinci pâini și cei doi pești, și căușând la cer, au binecuvântat, și frângând-au dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii noroadelor.

20. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sărâmituri douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbați ca cinci mii, afară de muieri și de copii,

22. Și îndată au silit Iisus pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până ce va slobozi noroadele.

23. Și slobozind noroadele, s'au suit la munte să se roage deosebi. Și făcându-se seară, eră acolo singur.

24. Iar corabia eră în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că eră vântul împotrivă.

25. Iar într-o noapte a patra streajă a nopții au mers la dânsii Iisus, umblând pre mare.

26. Și văzându-l pre el ucenicii umblând pre mare, s'au spăimântat, zicând că nălucă este și de frică au strigat.

27. Dar Iisus îndată au grăit lor zicând: îndrăzniți, eu sunt, nu vă temeți.

28. Iar Petru răspunzând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pre apă. Iar el i-au zis: vino.

29. Și pogorându-se Petru din corabie, umblă pre apă ca să meargă la Iisus.

30. Iar văzând vântul tare, s'a înfricoșat, și începând a se afundă, a strigat grăind: Doamne mântu-ește-mă.

31. Și îndată Iisus tinzând mâna, l-a apucat pre dânsul și i-au zis lui: puțin credinciosule, pentruce te-ai îndoit?

32. Și intrând ei în corabie, a stat vântul.

33. Iar cei ce erau în corabie venind s'au închinat lui, zicând: cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului.

35. Și cunoscându-l pre el oamenii locului aceluia, au trimis în toată latura aceea și au adus la dânsul pre toți bolnavii,

36. Și-l rugau pre el ca numai să se atingă de poalele veșmintelor lui; și câți se atingeau se mântuiau.

4. Lev. 18, 16.

5. Matei 21, 25, 26.

6. Luc. 6, 20.

12. Marcu 6, 29.

13. Marcu 6, 32 sq. Luc. 9, 10,

14. Marcu 6, 34 sq. Luc. 9, 12 sq. Ioan 6 1.

22. Marcu 6, 45; Ioan 6, 17.

26. Luc. 24, 37.

31. Matei 6, 30 și 8, 26; Iac. 1, 6.

34. Marcu 6, 53 sq.

36. Matei 9, 21; Luc. 6, 19.

CAP. 15.

Obiceiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Hananienei și a altor bolnavi. Săturarea norodului în pustie.

Atunci au venit la Iisus Cărturarii și Fariseii, cei din Ierusalim, zicând:

2. Pentru ce ucenicii tăi calcă așezământul bătrânilor? Că nu și spală mâinile lor când mănâncă pâine.

3. Iar el răspunzând le-au zis lor: pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru așezământul vostru?

4. Că Dumnezeu au poruncit zicând: cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; și: cela ce va grăi de rău pre tatăl său, sau pre muma sa, cu moarte să moară.

5. Iar voi ziceți: cela ce ar zice tatălui-său sau mumei-sale: Dar este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine.

6. Și să nu cinstească pre tatăl său, sau pre muma sa. Și ați stricat porunca lui Dumnezeu, pentru așezământul vostru.

7. Fășarnicilor, bine a prorocit pentru voi Isaia zicând:

8. Se apropie de mine norodul acesta cu gura lui și cu buzele mă cinstește, iar inima lor departe stă dela mine.

9. Și în zadar mă cinstește învășând învășături, porunci omenești.

10. Și chemând la sine pre noroade, le-au zis lor: auziți și înțelegeți;

11. Nu ce intră în gură spurcă pre om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pre om.

12. Atunci apropiindu-se către dânsul ucenicii lui, i-au zis: cunoscut-ai că Fariseii auzind cuvântul, s'au scandalisit?

13. Iar el răspunzând au zis: tot sadul, pre care nu l-au sădit Tatăl meu cel ceresc, se va desrădăcină.

14. Lăsați-l pre dânsii; povășuitori orbi sunt ai orbilor; și orb pre orb de va povășui, amândoi în groapă vor cădea.

15. Și răspunzând Petru, a zis lui: spune nouă pilda aceasta.

16. Iar Iisus au zis lor: încă și voi nepricepuți sunteți?

17. Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pântec și iese pre afedron?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pre om.

19. Că din inimă ies gânduri rele, ucideri, preacurvii, curvii, furtișaguri, mărturii mincinoase, hule.

20. Acestea sunt care spurcă pre om, iar cu mâini nespălate a mănca, nu spurcă pre om.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'au dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată o muiere Hananiacă ieșind din hotarele acelea, strigă către dânsul, zicând: miluește-mă Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește.

23. Iar el nu i-au răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugau pre el zicând: slobozește-o pre ea, că strigă în urma noastră.

24. Iar el răspunzând au zis: nu sunt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

25. Și ea venind s'a închinat lui zicând: Doamne, ajută-mi!

26. Iar el răspunzând au zis: nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca câinilor.

27. Iar ea a zis: adevărat, Doamne, că și câinii mănâncă din sărămiturile ce cad din masa domnilor săi.

28. Atunci răspunzând Iisus, au zis ei: oi muiere, mare este credința ta; fie fie precum voiești. Și s'a fămăduit fiica ei dintru acel ceas.

29. Și trecând de acolo Iisus, au venit lângă marea Galileei și suindu-se în munte, au sezut acolo.

30. Și au venit la dânsul noroade multe, având cu sine șchiopi, orbi, muși, ciungi și alții mulți, și i-au aruncat pre dânsii la picioarele lui Iisus, și i-au fămăduit pre ei,

31. În cât se mirau noroadele vă-

19. Fac. 6, 5.

21. Marc. 7, 24.

23. Ps. 33, 6.

24. Mat. 10, 6; F. Ap. 13, 46.

26. Marc. 7, 27.

28. Mat. 8, 10, 13.

29. Marc. 7, 31.

30. Mat. 11, 5; Is. 35, 5; Luc. 7, 22.

15. 4. Eșire 20, 12 și 17, 17; A doua Lege 5, 16; Marcu 7, 10; Efes. 6, 2.

7. Is. 29, 13; Marc. 7, 6

8. Ps. 77, 40; Is. 29, 13; Ierem. 12, 2.

9. Col. 2, 22. 10. Marc. 7, 14.

14. Luc. 6, 39; Rom. 2, 19.

zând pre muși grăind, pre ciungi sănătoși, pre șchiopi umblând și pre orbi văzând; și slăviau pre Dumnezeuul lui Israel.

32. Iar Iisus chemând la sine pre ucenicii săi, au zis: milă'mi este de norodul acesta, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine, și n'au ce mânca; și a'i slobozi pre dânșii flămânzi nu voiesc, ca nu cumva să slăbiască pre cale.

33. Și au grăit lui ucenicii lui: de unde nouă în pustie atâtea pâini, în cât să se sature atâta norod?

34. Și au zis lor Iisus: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte și pușini peștișori.

35. Și au poruncit norodului să șează pre pământ.

36. Și luând pre cele șapte pâini și peștii, mulțămind au frânt și au dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

37. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sărămituri șapte coșnișe pline.

38. Iar cei ce mâncaseră erau ca patru mii de bărbați, afară de muieri și de copii.

39. Și slobozind noroadale, au intrat în corabie și au trecut în hotarele Magdalului.

CAP. 16.

Iudeii cer semn. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea Crucii. Muștrarea lui Petru.

Și apropiindu-se Fariseii și Saducheii, ispitindu-l îl rugau pre dânșii ca să le arăte lor semn din cer.

2. Iar el răspunzând, au zis lor: când se face seară ziceți: senin va fi, că se roșește cerul;

3. Și dimineața ziceți: astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorit. Făjarnicilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul viclean și preacurvar semn caută, și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocul. Și lăsându-i pre dânșii, s'au dus.

5. Și mergând ucenicii lui de ceea parte, uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-au zis lor: căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor.

7. Iar ei cugetau întru sine, zicând: pâine n'am luat.

8. Iar Iisus cunoscând aceasta le-au zis lor: ce cugetați întru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Dar nu înțelegeți, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii, și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii, și câte coșnișe ați luat?

11. Cum nu înțelegeți, că nu pentru pâine am zis vouă să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinei au zis lor să se păziască, ci de învățătura Fariseilor și a Saducheilor.

13. Iar venind Iisus în părțile Cesariei lui Filip, au întrebat pre ucenicii săi zicând: cine'mi zic oamienii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: unii, Ioan Botezătorul; alții Ilie; iar alții Ieremia, sau unul din proroci.

15. Zis-au lor Iisus: dar voi cine'mi ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Și răspunzând Iisus, au zis lui: fericit ești Simone var-Ionă, că trup și sânge nu și-a descoperit ție, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu zic ție, că tu ești Petru, și pre această piatră voi zidi Biserica mea, și porțile iadului nu o vor birui pre dânsa.

19. Și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor, și ori ce vei lega pre pământ, va fi legat în ceruri, și ori ce vei dezlega pre pământ, va fi dezlegat în ceruri.

6. Marcu 8, 15; Luc. 12, 1; I Cor. 5, 6; Galat. 5, 9.

8. Matei 6, 30.

9. Matei 14, 17; Ioan 6, 9.

10. Mat. 15, 34, 37.

12. Galat. 5, 9.

13. Marcu 8, 27; Luc. 9, 19 sq.

16. Marcu 8, 29; Ioan 1, 49 și 6, 69.

17. I Cor. 2, 10; Galat. 1, 16.

18. Ioan 1, 42.

19. Mat. 18, 18; Is. 22, 22; Ioan 20, 23.

32. Marc. 8, 1 sq.

36. Marcu 8, 6.

16. 1. Marcu 8, 11; Ioan 6, 30.

2. Luc. 12, 54 sq.

4. Matei 12, 39; Luc. 11, 29; Ionă 2, 1.

20. Atunci au poruncit ucenicilor săi ca să nu spue nimănui că el este Hristos.

21. De atunci au început Iisus a spune ucenicilor săi, că se cuvine lui a merge în Ierusalim, și multe a pătimi dela bătrâni și dela arhierii și dela cărturari, și a fi omorât, și a treia zi a învia.

22. Și luându-l pre el Petru, a început a-i stă lui împotrivă, zicând: milostiv fii fie Doamne; să nu fie fie aceasta.

23. Iar el întorcându-se, au zis lui Petru: mergi după mine, Safano! Sminteală îmi ești; că nu cugești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus au zis ucenicilor săi: ori cine voește să vie după mine, să se lepede de sine, și să-și ia crucea sa, și să-mi urmeze mie.

25. Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va pre el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, află-l va pre el.

26. Că ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

28. Amin grăiesc vouă: sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gustă moarte până ce vor vedea pre Fiul Omului venind întru împărăția sa.

CAP. 17.

Schimbarea la Față. Vindecarea lunaticului. Plata dajdiei.

Și după șase zile, au luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan fratele lui și i-au suit pre dânsii într'un munte înalt deosebi.

2. Și s'au schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

21. Mat. 17, 22; Luca 9, 22.

22. Marcu 8, 34, sq. Luca 9, 23, sq.

25. Mat. 10, 39; Luca 17, 33; Ioan 12, 25.

26. Marc. 8, 36; Luc. 9, 25; Ps. 48, 8.

27. Fapt. 17, 31; Rom. 2, 6.

28. Mat. 24, 30; Marc. 9, 1 sq. Luc. 9, 27.

17. 1. Marc. 9, 2 sq. Luc. 9, 28.

2. 2 Petru 1, 16, sq.

3. Și iată, s'au arătat lor Moisi și Ilie, împreună cu dânsul vorbind.

4. Și răspunzând Petru a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă a fi aici; de voiești, să facem aici trei colibi: fie una și lui Moisi una și una lui Ilie.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos i-a umbrat pre ei, și iată glas din nor, zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit, pre acesta să ascuțași.

6. Și auzind ucenicii, au căzut pre fețele sale și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, s'au aflins de dânsii și au zis: sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii lor, pre nimeni n'au văzut, fără numai pre Iisus singur.

9. Și pogorându-se ei din munte, le-au poruncit lor Iisus, zicând: nimănui să nu spunei vederea aceasta, până când Fiul Omului se va scula din morți.

10. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: dar ce zic Cărturarii, că Ilie trebuie să vie mai 'nainte?

11. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: Ilie adecă va veni mai înainte și va așeză toate.

12. Iar grăiesc vouă, că Ilie a și venit, și nu l-au cunoscut pre dânsul, ci au făcut lui câte au voit; așa și Fiul Omului va să pătimească dela dânsii.

13. Atunci au înțeles ucenicii că pentru Ioan Botezătorul le-au zis lor.

14. Și venind ei la norod, s'a apropiat către dânsul un om, îngennunchind înaintea lui și zicând:

15. Doamne, miluește pre fiul meu, că este lunatic și rău pătimește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus pre dânsul la ucenicii tăi, și n'au putut să-l vindece pre el.

17. Iar Iisus răspunzând, au zis: o neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când voi suferi pre voi? Aduceți-l pre el aici la mine.

18. Și l-au certat pre el Iisus, și a ieșit dracul dintr'însul, și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

3. Luc. 9, 31. 5. Matei 3, 17.

7. Dan 8, 18. 9. Mat. 16, 20.

10. Matei 11, 14; Mal. 4, 5.

14. Marc. 9, 17; Luc. 9, 38.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii către Iisus deosebi, au zis: pentru ce noi n'am putut să-l scoatem pre el?

20. Iar Iisus au zis lor: pentru necredința voastră; că amin grăiesc vouă; de veți avea credință cât grăunțul de muștar, veți zice muntelui acestuia: mută-te de aici acolo, și se va muta, și nimic nu va fi vouă cu nepuință.

21. Că acest neam nu iese, fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se ei în Galileea, le-au zis lor Iisus: va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor,

23. Și-l vor omorî pre el, și a treia zi va învia. Și s'au înfrîstiat ei foarte.

24. Și venind ei în Capernaum, s'au apropiat cei ce luau dajdie de Petru, și au zis: Invățătorul vostru nu dă dajdie? Zis-a: adevărat.

25. Și când a intrat în casă, au apucat Iisus mai înainte de el, zicând: ce îți se pare, Simone? Împărășii pământului dela cine iau dăjdi sau bir? Dela fiii lor, sau dela cei streini?

26. Grăit-a Petru lui: dela cei streini. Zis-au Iisus lui: iată dar că fiii sunt scutiți.

27. Dar ca să nu-i smintim pre dânșii, mergând la mare, aruncă undița, și peștele care vei prinde întâiu, ia-l și deschizând gura lui, vei afla un stafir; acela luându-l, dă-l lor pentru mine și pentru tine.

CAP. 18.

Intrebări despre întâietate. Pentru scandal. Puterea de a legă și a dezlegă. Certarea greșalei frateiui. Iertarea greșalelor.

In ceasul acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: oare cine este mai mare întru împărășia cerurilor?

2. Și chemând Iisus un prunc, l-au pus pre el în mijlocul lor,

3. Și au zis: amin grăesc vouă: de nu vă veți întoarce și să vă fa-

ceți ca pruncii, nu veți intra întru împărășia cerurilor?

4. Că cine se va smeri pre sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărășia cerurilor.

5. Și cine va primi pre un prunc ca acesta întru numele meu, pre mine mă primește.

6. Iar cine va sminti pre unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai de folos i-ar fi lui ca să și spânzure o piatră de moară la grumazul lui și să se înnece întru adâncul mării.

7. Vai lumii de smintele! Că nevoe este să vie smintelele; dar vai omului aceluia prin care vine sminteala!

8. Iar de te smintește pre tine mâna ta, sau piciorul tău, taie-le pre ele și le leapădă dela tine; mai bine îți este fie să intri în viață schiop sau ciung, decât două mâini sau două picioare având, să îți aruncat în focul cel veșnic.

9. Și ochiul tău de te smintește pre tine, scoate-l pre el și-l aruncă dela tine; mai bine este fie cu un ochiu să intri în viață, decât amândoi ochii având, să îți aruncat în gheena focului.

10. Căutați să nu defăimați pre vre unul dintr'acești mai mici; că zic vouă: că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri.

11. Că au venit Fiul Omului să mântuiască pre cel pierdut.

12. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și se va rătăci una dintr'insele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în munși, și mergând caută pre cea rătăcită?

13. Și de i se va întâmplă s'o găsească pre ea, amin grăesc vouă, că se bucură de dansa mai vârtos decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este voea înaintea Tatălui vostru celui din ceruri, ca să piară unul dintr'acești mici.

15. Și de-și va greși fie fratele tău, mergi și-l muștră pre dânșul între tine și între el singur; decl,

20. Matei 21, 21; Marcu 11, 23; Luc. 17, 6.

22. Matei 20, 18; Marc. 9, 31; Luc. 9, 22, 44 și 18, 31. 24. Eșire 30, 13.

27. Lucă 23, 2.

18. 1. Marcu 9, 34; Lucă 9, 46, sq.

3. Mat. 19, 14; Marcu 10, 15; 1 Cor. 14, 20.

4. 1 Petr. 5, 6. 5. Mat. 10, 40.

6. Marc. 9, 42; Lucă 17, 2; Rom. 14, 13.

8. Mat. 5, 30; Marc. 9, 43.

11. Mat. 9, 13; Lucă 19, 10; 1 Tim. 1, 15.

12. Lucă 15, 4; Ier. 50, 6; Iez. 34, 11, sq.

15. Lev. 19, 17; Lucă 17, 3.

de te va ascultă, ai dobândit pre fratele tău.

16. Iar de nu te va ascultă, mai ia împreună cu tine încă pre unul sau doi, ca prin gura a două sau a trei mărturii să stea tot graiul.

17. Iar de nu'i va ascultă pre ei, spune-l soborului; și de nu va ascultă nici de sobor, să'ți fie fie ca un păgân, și vameș.

18. Amin grăesc vouă: ori câte veși legă pre pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veși dezlegă pre pământ, vor fi dezlegate în cer.

19. Iarăși amin grăesc vouă, că dacă doi din voi se vor uni pre pământ pentru tot lucrul ce vor cere, va fi lor dela Tatăl meu, carele este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunași întru numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci apropiindu-se către dânsul Petru, a zis: Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și voi iertă lui? Au doară până de șapte ori?

22. Grăit-au Iisus lui: nu'ți zic fie: până de șapte ori, ci: până de șaptezeci de ori câte șapte.

23. Pentru această asemănare-s'a împărăția cerurilor, omului împărai, care a vrut să ia seama slugilor sale.

24. Și începând el a lua seamă, au adus la dânsul pre un datornic cu zece mii de talanși.

25. Dar neavând el să'i plătească, a poruncit domnul lui să'l vânză pre el și pre muierea lui și pre copii și toate câte aveă, și să plătească.

26. Deci căzând sluga aceea, se închină lui, zicând: doamne, mai îngăduște-mă pre mine, și'ți voi plăti fie tot.

27. Și milostivindu-se domnul slugei aceleia, l-a slobozit pre dânsul, și i-a iertat lui și datoria.

28. Iar ieșind sluga aceea, a aflat pre unul din sofiile sale, care eră dator lui o sută de dinari, și apucându'l pre el îl sugrumă, zicând: plătește-mi ce'mi ești dator.

29. Deci, căzând sofia aceea la

picioarele lui, îl rugă pre dânsul, zicând: mai îngăduște-mă pre mine și'ți voi plăti.

30. Iar el, n'a vrut, ci ducându'l l-a băgat în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar sofiile lui văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte, și venind au spus domnului lor toate cele ce s'au făcut.

32. Atunci chemându'l pre el domnul lui i-a zis lui: slugă vicleană, toată datoria aceea și-am iertat fie, pentrucă m'ai rugat;

33. Dar fie nu și se cădea să'ți fie milă de sofia ta, precum și mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mâniindu-se domnul lui, l-a dat pre el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria lui.

35. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă, de nu veși iertă fiecare fratelui său, din inimile voastre, greșalele lor.

CAP. 19.

Despărțirea căsătoriei. Bindecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Vieala de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

Și a fost când au slârșit Iisus cu-vintele acelea, au trecut din Galileea și au venit în hotarele Iudeei, de cea parte de Iordan.

2. Și au mers după dânsul no-voade multe și i-au vindecat pre el acolo.

3. Și au venit la dânsul Fariseii, ispitindu'l pre el și zicând lui: oare se cade omului să'și lase muierea sa pentru fiece pricină?

4. Iar el răspunzând au zis lor: dar n'ați cetit, că cela ce au făcut dintâiu, bărbat și muiere l-au făcut pre ei?

5. Și au zis: pentru această va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muierea sa și vor fi amândoi un trup;

6. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ce au împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Zis-au lui: dar cum Moisi a

16. A doua Lege 19, 15; Iac. 5, 19; Evr. 10, 28; Ioan 8, 17; 2 Cor. 13, 1.

17. Rom. 16, 17.

18. Mat. 16, 19; Ioan 20, 23.

21. Luc. 17, 3 sq.

33. Iac. 2, 13. 34. Mat. 5, 26.

19. I. Marc. 10, 1 sq. 4. Fac. 1, 27.

5. Fac. 2, 24; I Cor. 6, 16; Efes, 5, 31.

6. I Cor. 7, 10.

7. Mat. 5, 31; A doua Leg. 24, 1.

poruncii să i se dea carte de despărțire și s'o lase pre ea?

8. Zis-au lor: Moisi după învârtosarea inimei voastre a dat voie să vă lăsați muierele voastre; dar din început n'a fost așa.

9. Iar eu grăesc vouă: oricine își va lăsa muierea sa, afară de cuvânt de curvie, și va lua alta, preacurvește; și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicii lui: dacă așa este pricina omului cu muierea, nu este de folos a se însură.

11. Iar el au zis lor: nu toți cuprind cuvântul acesta, ci celor ce s'a dat.

12. Că sunt fameni, carii din pântecel maicei lor s'au născut așa; și sunt fameni, carii s'au scopit de oameni; și sunt fameni, carii singuri s'au scopit pre sine pentru împărăția cerurilor. Cela ce poate cuprinde, să cuprindă.

13. Atunci s'au adus la dânsul prunci, ca să pue mâinile preste ei, și să se roage; iar ucenicii i-au certat pre ei.

14. Dar Iisus au zis lor: Lăsați pruncii și nu'i opriți pre ei a veni la mine, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor.

15. Și punându'și preste ei mâinile, s'au dus de acolo.

16. Și iată, un tânăr venind la el, a zis lui: învățătorule bune, ce bine voiu face ca să am vieașa de veci?

17. Iar el au zis lui: ce'mi zici bun? Nimenea nu este bun, fără numai unul Dumnezeu; dar de voești să intri în vieașă, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: care? Iar Iisus au zis: să nu ucizi, să nu preacurvești, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă;

19. Cinsteste pre tatăl tău și pre muma ta, și să iubești pre vecinul tău ca însuși pre tine.

20. Zis-a lui tânărul: toate acestea le-am păzit din tinerețele mele; ce încă îmi lipsește?

21. Zis-au Iisus lui: de voești să fii desăvârșit, mergi, vindeți averile tale și le dă săracilor, și vei avea

comoară în cer, și vino, urmează mie.

22. Iar tânărul auzind cuvântul, s'a dus întristat, că avea avuții multe.

23. Și Iisus au zis ucenicilor săi: amin grăesc vouă, că, cu anevoie va intră bogatul întru împărăția cerurilor.

24. Și iarăși grăesc vouă: mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intră întru împărăția lui Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind, s'au îngrozit foarte, zicând: dar cine poate să se mântuiască?

26. Iar Iisus căutând, au zis lor: la oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnezeu toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, a zis lui: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție; oare ce va fi nouă?

28. Iar Iisus au zis lor: amin grăesc vouă, că voi cei ce ați urmat mie, întru a doua naștere, când va ședeă Fiul Omului pre scaunul slavei sale, veți ședeă și voi pre douăsprezece scaune, judecând pre cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și tot cel ce a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau muiere, sau feciori, sau holde pretru numele meu, însușit va lua, și vieașă veșnică va moșteni.

30. Și mulți dinăiu vor fi pre urmă, și de pre urmă întâiu.

CAP. 20.

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedei iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

Că asemenea este împărăția cerului, omului stăpân al casei, care a ieșit dis de dimineață să tocmească lucrători la via sa.

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii câte un dinar pe zi, i-a trimis pre ei în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a

9. Mat. 5, 32. Marc. 10, 11.

11. I Cor. 7, 7, 17. 13. Marc. 10, 13.

14. Mat. 18, 2, sq.

16. Marcu 10, 17; Lucă 18, 18.

17. Lucă 10, 25, sq. 19. Mat. 15, 4.

21. Mat. 6, 20; Lucă 16, 9.

22. Psalm 61, 10. 23. Marcu 10, 23; Lucă 18, 24, sq. Lucă 1, 37.

27. Marcu 10, 28; Lucă 18, 28.

28. Lucă 22, 30.

30. Mat. 20, 16 și 22, 14; Marcu 10, 31; Lucă 13, 30.

20. 1. Mat. 21, 33.

văzut pre alții stând în târg fără de lucru,

4. Și a zis și aceluia: mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul, voi da vouă; iar ei au mers.

5. Iarăși ieșind întru al șaselea și întru al nouălea ceas, a făcut asemenea.

6. Iar întru al unsprezecelea ceas ieșind, aliat-a pre alții stând fără de lucru, și a zis lor: ce ați stat aici toată ziua fără de lucru?

7. Zis-au lui, că nimenea pre noi nu ne-a locmit. Zis-a lor: mergeți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară, a zis domnul viei către ispravnicul său: chiamă pre lucrători și le dă lor plata, începând dela cei de pre urmă până la cei dințaiu.

9. Deci venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.

10. Iar venind cei dințaiu, socoteau că vor lua mai mult, și au luat și ei câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, răpștiau împotriva stăpânului casei, zicând:

12. Acești de pre urmă un ceas au lucrat, și i-ai făcut pre dâșii întocmai cu noi, cari am purtat greutatea zilei și zăduful.

13. Iar el răspunzând, a zis unuia dintr'înșii: prietene, nu'ți fac fie strâmbătate, au nu un dinar te-ai locmit cu mine.

14. Ia'ți al tău și mergi; voesc și acestuia de pre urmă să'i dau ca și fie.

15. Au doară nu mi se cade să fac eu ce voi vrea cu ale mele? Au este ochiul tău viciean, pentru că eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei de pre urmă întâiu, și cei dințaiu pre urmă, că mulți sunt chemați, dar pușini aleși.

17. Și suindu-se Iisus în Ierusalim, au luat pre cei doisprezece ucenici, deosebi, pre cale, și le-au zis lor.

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da arhierilor și Cărturarilor, și'l vor judecă pre el spre moarte.

19. Și'l vor da pre el neamurilor ca să'l batjocorească, și să'l bată, și să'l răstigniască, și a treia zi va învia.

20. Atunci s'a apropiat către dânsul muma fiilor lui Zevedei, împreună cu fiii săi, închinându-se și cerând oarece dela dânsul.

21. Iar el au zis ei: ce voești? Zis-a lui: zi că să șează acești doi fii ai mei, unul deadreapta ta și altul deastânga ta, întru împărăția ta.

22. Iar Iisus răspunzând, au zis: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul, care voi să'l beau eu, și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: putem.

23. Și au grăit lor: paharul meu cu adevărat veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza; dar a ședeă deadreapta mea și deastânga mea, nu este al meu a da, ci celor ce s'au gătit dela Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece, s'au mâniat pentru cei doi frași.

25. Iar Iisus chemându'i pre dâșii, au zis: știți că domniii păgânilor îi domnesc pre ei și cei mari îi stăpânesc pre dâșii.

26. Iar între voi nu va fi așa; ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie vouă slugă.

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâiu, să fie vouă slugă;

28. Precum și Fiul Omului n'au venit să'i slujiască lui, ci să slujiască și să'și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după dânsul norod mult.

30. Și iată, doi orbi șezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat, grăind: miluește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

31. Iar norodul i-au certat pre dâșii ca să facă, dar ei mai tare strigau, grăind: miluește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, i-au strigat pre dâșii și le-au zis: ce voiți să vă fac vouă?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii noștri.

34. Și făcându'i-se milă lui Iisus, s'au atins de ochii lor, și îndată au văzut cu ochii lor, și au mers după dânsul.

20. Marc. 10, 35. 22. Ioan 18, 11.

24. Marc. 10, 41.

28. Ioan 13, 4; Filip. 2, 7.

30. Mat. 2, 7; Marc. 10, 46; Luc. 18, 35.

33. Ecles. 11, 7.

15. Rom 9, 21.

16. Mat. 19, 30; Marc. 10, 31; Luc. 13, 30.

18. Mat. 17, 22. 19. Luc. 18, 32.

CAP. 21.

*Intrarea lui Hristos în Ierusalim.
Alungarea vânzătorilor din biserică.
Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioan.
Pilda despre cei doi fi trimiși în vie.
Lucrătorii cei răi.*

Și când s'au apropiat de Ierusalim, și au venit în Vithlaghi, la muntele Maslinilor, atunci Iisus au trimis doi ucenici,

2. Zicându-le lor: mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decât veți găsi o asină legată, și mânz cu dânsa; deslegându-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnului trebuiesc, și numai decât le va trimite pre ele.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin prorocul ce zice:

5. Ziceți fetei Sionului: iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pre asină și pre mânz, fiul celei de supt jug.

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-au poruncit lor Iisus.

7. Au adus asina și mânzul, și au pus deasupra lor veșmintele sale, și au șezut pre dânsule.

8. Iar cei mai mulți din norod așterneau veșmintele lor pre cale, și alții făceau stâlpi din copaci și le așterneau pre cale.

9. Iar noroadele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pre urmă, strigau, zicând: osană Fiului lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osană întru cei de sus!

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: cine este acesta?

11. Iar noroadele ziceau: acesta este Iisus, prorocul cel din Nazaretul Galileei.

12. Și au intrat Iisus în biserică lui Dumnezeu și au scos pre toți cei ce vindeau și cumpărau în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le-au răsturnat, și scaunele celor ce vindeau porumbei,

13. Și au zis lor: scris este: casa

mea, casă de rugăciune se va chema; iar voi o ați făcut pre dânsa peșteră, tâlhărilor.

14. Și au venit la dânsul în biserică, orbi și șchiopi, și i-au vindecat pre ei.

15. Iar văzând Arhiereii și Cărturararii minunile care au făcut, și pruncii strigând în biserică și zicând: Osană Fiului lui David! S'au mâniat.

16. Și i-au zis lui: auzi ce zic aceștia? Iar Iisus au zis lor: adevărat; au niciodată n'ați cedit, că din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă?

17. Și lăsându'i pre ei, au ieșit afară din cetate, la Vitanian, și s'au sălășluit acolo.

18. Iar a doua zi întorcându-se în cetate, au flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă cale, au venit la dânsul, și n'au aflat nimic într'însul, fără numai frunze, și au zis lui: de acum să nu se mai facă din tine rod în veci. Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând ucenicii s'au minunat, zicând: cum îndată s'a uscat smochinul!

21. Și răspunzând Iisus, au zis lor: amin zic vouă: de veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai cea a smochinului veți face, ci și muntelui acestuia de veți zice: ridică-te și te aruncă în mare, va fi;

22. Și toate, ori câte veți cere întru rugăciune, crezând, veți lua.

23. Și venind el în biserică, au mers la dânsul când învăță, arhiereii și bătrânii norodului, zicând: cu ce putere faci acestea? Și cine și-a dat fie puterea aceasta?

24. Și răspunzând Iisus, au zis lor: întrebă-voi și eu pre voi un cuvânt, pre care, de mi'l veți spune mie, și eu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice: din cer, va zice nouă: dar pentru ce n'ați crezut lui?

26. Iar de vom zice: dela oameni,

21. 1. Marc. 11, 1; Luc. 19, 29; Ioan 12, 12 sq. 5. Zab. 9, 9; Isaia 62, 11; Psal. 23, 8.

7. 4 Imp. 9, 13. 9. Ps. 117, 24, 25.

11. Ioan 1, 45.

13. Marcu 11, 15; Lucă 19, 45, sq. Ioan 2, 13, 17; Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

14. Is. 35, 6. 16. Ps. 8, 3.

18. Marcu 11, 12. 19. Lucă 13, 6, 7.

22. Marcu 11, 24; Ioan 14, 13.

23. Marcu 11, 27; Lucă 20, 1, sq.

26. Mat. 14, 5.

ne temem de norod, că toți au pre Ioan ca pre un proroc.

27. Și răspunzând lui Iisus, au zis: nu știm. Zis-au lor și el: nici eu nu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare vouă? Un om aveă doi feciori, și mergând la cel dintâiu, i-a zis: fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: nu voi; iar mai pre urmă căindu-se, a mers.

30. Și mergând la celalți, a zis așijderea. Iar el răspunzând, a zis: Eu doamne, voi merge, și n'a mers.

31. Care dintr'acești doi a făcut voea tatălui său? Zis-au lui: cel dintâiu. Zis-au lor Iisus: amin zic vouă, că vameșii și curvele merg mai înainte de voi întru împărăția lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptăței, și n'ași crezut lui; iar vameșii și curvele au crezut lui, dar voi văzând nu v'ași căit după aceea, ca să credeși lui.

33. Ascultăși altă pildă: un om eră stăpân al casei, care a sădit vie și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat într'însa teasc, și a zidit turn, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe,

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pre slugile sale la lucrători, ca să ia rodurile ei.

35. Dar lucrătorii prinzând pre slugile lui, pre unul l-au bătut, iar pre altul l-au omorât, iar pre altul cu pietre l-au ucis.

36. Iarăș a trimis și pre alte slugi mai multe decât cele dintâiu și le-a făcut și acelora așijderea.

37. Iar mai pre urmă a trimis la ei pre fiul său, zicând: se vor rușină de fiul meu.

38. Însă lucrătorii văzând pre fiul, au zis întru sine: acesta este moștenitorul; veniți să'l omorim pre el și să stăpânim moștenirea lui.

39. Și prinzându'l pre el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40. Deci, când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acelora?

41. Zis-au lui: pre cei răi, cu rău îi va pierde și via o va da altor lu-

crători, carii vor da lui rodurile la vremea lor.

42. Zis-au lor Iisus; au nici odinioară n'ași cettit în Scripturi: piatra pre care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului, dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?

43. Pentru aceea zic vouă, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu, și se va da neamului care va face rodurile ei.

44. Și cel ce va cădeă preste piatra aceasta, se va sfărâma; iar preste care va cădeă ea, îl va spulberă.

45. Și auzind Arhierii și Fariseii pildele lui, au cunoscut că pentru dânșii grătește;

46. Și căutând să'l prinză pre el, s'au temut de norod, de vreme ce ca pre un protoc îl aveă pre el.

CAP. 22.

Chemarea la nuntă. Intrebarea despre dajdie. Saduchei și învierea morților. Intrebarea legiuitorului pentru porunca cea mai mare din lege. Iisus întrebă pe cărturari: al cui fiu este Hristos.

Și răspunzând Iisus, iarăși au grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănatu-s'a împărăția cerului, omului împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis pre slugile sale să cheme pre cei chemași la nuntă, dar nu vreau să vie.

4. Iarăși a mai trimis pre alte slugi, zicând: ziceți celor chemași: iată că am gătit prânzul meu; juncii mei și cele hrănite ale mele s'au junghiat și toate sunt gata; veniți la nuntă.

5. Dar ei nebăgând în seamă, s'au dus: unul la holdă sa, altul la neșugătoaria sa;

6. Iar ceilalți prinzând pre slugile lui, l-au pedepsit și l-au omorât pre ei.

7. Și auzind împăratul acela, s'a mâniat; și trimițând oștile sale, a pierdut pre ucigașii aceia și cetațea lor o a ars.

8. Atunci a zis slugilor sale: iată

30. Iezech. 33, 31. 31. Lucă 3, 12, 13.

32. Marcu 12, 1, sq; Lucă 20, 9; Is. 5, 1.

35. Fapt, 7, 52. 38. Mat. 26, 3, 4.

42. Psalm 117, 21 sq. Is. 8, 14 și 28, 16; Fapt. 4, 11; Rom. 9, 33; 1, Petr. 2, 6.

46. Lucă 7, 16.

22. 2. Lucă 14, 16 sq.

nunța este gata, dar cei chemași n'au fost vrednici.

9. Deci mergeți la răspântiile căilor, și pre câți veși aflați, chemași la nunță.

10. Și ieșind slugile acelea la răspântii, au adunat pre toți câți au aflat și buni și răi; și s'a umplut nunța de cei ce ședeau.

11. Iar împăratul intrând să vază pre cei ce ședeau, văzut-a acolo pre un om, care nu eră îmbrăcat în haină de nunță.

12. Și i-a zis lui: prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nunță? Iar el făcă.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: legându-i lui mâinile și picioarele, luați-l pre dânsul, și-l aruncați întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților;

14. Că mulți sunt chemași, dar pușini aleși.

15. Atunci mergând Fariseii, sfat au făcut ca să-l prinză pre el în cuvânt.

16. Și au trimis pre ucenicii lor împreună cu Irodianii, zicând: Invățătorule, știni că adevărat ești, și calea lui Dumnezeu întru adevăr învești, și nu'ți este fie grije de nimenea, că nu cauși în fașa oamenilor.

17. Deci spune nouă: ce ți se pare fie? Se cade a dă dajdie Chesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând vicleșugul lor, au zis: ce mă ispițiți, fățarnicilor? Arătați-mi mie banul dajdiei.

19. Iar ei au adus lui un dinar.

20. Și au zis lor: al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el?

21. Zis-au lui: ale Chesarului. Atunci au zis lor: dași dar înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat, și lăsându-l pre el s'au dus.

23. Intr'aceea zi au venit la dânsul Saducheii, cari zic, că nu este înviere, și l-au întrebat pre el, zicând:

24. Invățătorule, Moisi a zis: de va muri cinevă neavând feciori, să iă fratele lui pre muierea lui și să ridice sămânța fratelui său.

25. Deci erau la noi șapte frași, și cel dintâiu însurându-se a murit, și neavând sămânță, a lăsat pre muierea sa fratelui său.

26. Așijderea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pre urmă de toți a murit și muierea.

28. Deci la înviere, a căruia dintr'acei șapte va fi muiere? Că toți o au avui pre ea.

29. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu;

30. Că la înviere nici se însoară nici se mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în cer sunt.

31. Iar pentru învierea morșilor, au n'ași cetit ceea ce s'a zis vouă dela Dumnezeu, grăind:

32. Eu sunt Dumnezeuul lui Avram și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov? Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morșilor, ci al viilor.

33. Și auzind noroadale, se mirau de învățătura lui.

34. Iar Fariseii auzind că au astupat gurile Saducheilor, s'au adunat împreună.

35. Și l-a întrebat pre el unul din ei, învățător de lege, ispițindu-l pre el și zicând:

36. Invățătorule, care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar Iisus au zis lui: să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâi și mai mare poruncă.

38. Iar a doua asemenea aceea: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

39. Intr'aceste două porunci, toată legea și prorocii afărnă.

40. Și fiind adunași Fariseii, i-au întrebat pre el Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare vouă de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: al lui David.

42. Zis au lor: dar cum David cu

13. Lucă 20, 20.

14. Matei 19, 30; 20, 16; Marcu 10, 31.

15. Marcu 12, 13. 18. Psalm 40, 7.

23. Marcu 12, 18; Lucă 20, 27.

24. A doua Lege 25, 5. 32. Eșire 3, 6.

34. Marcu 12, 28; Luc. 10, 25.

37. A doua Lege 6, 5; 10, 12.

38. Lev. 19, 18.

40. Marcu 12, 35; Lucă 20, 41.

Duhul îl numește pre el Domn? zicând:

43. Zis-au Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci dacă David îl numește pre el Domn, cum fiu al lui este?

45. Și nimenea nu putea să răspundă lui cuvânt, nici a mai îndrăznit cineva dintr'acea zi să'l mai întrebe pre el.

CAP. 23.

Mustărări Cărturarilor și Fariseilor.

Atunci Iisus au grăii noroadelor și ucenicilor săi zicând:

2. Pre scaunul lui Moisi au șezut Cărturarii și Fariseii.

3. Deci toate câte vor zice vouă să păziți, păziți și faceți, iar după lucrurile lor nu faceți, că ei zic și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pre umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul lor nu vor să le miște pre ele.

5. Și toate lucrurile lor le fac ca să se vadă de oameni, că și lăfesc filacteriile lor, și și măresc ceprazele hainelor lor.

6. Și iubesc șederile cele mai întâi la ospășuri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri,

7. Și închinăciunile prin târguri, și a se chemă de oameni: ravi, ravi;

8. Iar voi să nu vă numiți; ravi, că unul este Dascălul vostru, Hristos, iar voi toți frați sunteți.

9. Și tată să nu chemați vouă pre pământ, că unul este Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici să vă numiți: învățători, că unul este Învățătorul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să fie vouă slugă;

12. Că cel ce se va înălța pre

sine, se va smeri, și cel ce se va smeri pre sine, se va înălța.

13. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi, întru făjărie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

14. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că închideți împărășia cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pre cei ce vor să intre nu'i lăsați.

15. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că încungiurați marea și uscatul ca să faceți un nemernic, și dacă se face, îl faceți pre el fiu gheenei îndoit decât pre voi.

16. Vai vouă, povășuitoari orbi, care ziceți: că cel ce se va jură pre biserică, nimic nu este; iar cel ce se va jură pre aurul bisericei, vinovat este.

17. Nebuni și orbi! Că ce este mai mare? Aurul, sau biserica care sfințește pre aur?

18. Și: cel ce se va jură pre altar nimic nu este; iar cel ce se va jură pre darul ce este deasupra lui, vinovat este.

19. Nebuni și orbi! Că ce este mai mare? Darul, sau altarul care sfințește pre dar?

20. Deci, cela ce se jură pre altar, se jură pre el și pre toate cele ce sunt deasupra lui.

21. Și cela ce se jură pre biserică, se jură pre ea și pre cela ce locuște într'nsa.

22. Și cela ce se jură pre cer, se jură pre scaunul lui Dumnezeu și pre cela ce șeade pre el.

23. Vai vouă, cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că zeciuiți izma și mărarul și chimenul, și ați lăsat cele mai grele ale legii: judecata și mila și credința; acestea se cădeă să le faceți, și acelea să nu le lăsați.

24. Povășuitoari orbi, cari strecurăți jânțarul și înghițiți cămila.

25. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că curățiți partea cea din afară a paharului și a bledului, iar dinlăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

43. Ps. 109, 1 sq. Fapt. 2, 34; I Cor. 15, 25; Evr. 1, 13; 10, 13.

23. 3. Malab. 2, 7. 4. Luc. 11, 46; Fapt. 15, 10; Is. 10, 1, 2.

5. Mat. 6, 1; Num. 15, 38; A dona Lege 6, 8 și 22, 12.

8. Marc. 12, 39; Luc. 11, 43.

9. Mat. 1, 6; 2, 10; Iac. 3, 1.

11. Mat. 20, 26 sq.

12. Pild. 29, 23; Iov 22, 29; Iez. 17, 24; Luc. 14, 11 și 18, 14; I Petr. 5, 5.

13. Marc. 12, 40; Luc. 20, 47.

14. Luc. 11, 52.

19. 2 Petr. 1, 9.

22. Mat. 5, 34.

23. Luc. 11, 42. 25. Luc. 11, 39.

26. Farisee oarbe, curățește întâi partea cea dinlăuntru a paharului și a bidului, ca să fie și cea din afară curată.

27. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că vă asemănați mormânturilor celor văruite, care din afară se arată frumoase, iar dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

28. Așa și voi: din afară vă arătați drepți oamenilor, iar dinlăuntru sunteți plini de fățerie și fărădelege.

29. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că zidiți mormânturile prorocilor și împodobiiți gropile drepților.

30. Și ziceți: de am fi fost în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor întru sângele prorocilor.

31. Drept aceea, înșivă mărturisiiți de voi, că sunteți fii ai celor ce au omorât pre proroci.

32. Și voi umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de năpârci, cum veți scăpa de judecata gheenei?

34. Pentru aceasta, iată, eu trimit la voi proroci și înțelepți și cărturari, și dintre dânșii veți ucide și veți răstigni, și dintre dânșii veți bate în soboarele voastre, și i veți gonî din oraș în oraș.

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept, care s'a vărsat pre pământ, dela sângele lui Avei celui drept, până la sângele Zahariei fiul Vărahiei, pre care l-ați omorât între biserică și între altar.

36. Amin grăesc vouă: vor veni aceste toate preste neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, cea ce ai omorât pre proroci și ai ucis cu pietre pre cei frimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, în ce chip adună găina puii săi supt aripi, și n'ați vrut!

38. Iată, se lasă vouă casa voastră pustie.

39. Că zic vouă: de acum nu mă veți mai vedeă, până când veți zice: bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

CAP. 24.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

Și ieșind Iisus din biserică mergea, și s'au apropiat către dânșul ucenicii lui ca să i arăte lui zidirile bisericei.

2. Iar Iisus au zis lor: vedeți aceste toate? Amin grăesc vouă: nu va rămâne aici piatră pre piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând el pre muntele Maslinilor, s'au apropiat către dânșul ucenicii lui, deosebi, zicând: spune nouă, când vor fi acestea? Și care este semnul venirei tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus au zis lor: căutați să nu vă amăgiască cineva pre voi;

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșelă.

6. Și aveți să auziți războaie și vești de războaie. Căutați să nu vă spăimântați,

7. Că se cuvine toate acestea să fie; ci încă nu va fi atunci sfârșitul.

8. Că se va sculă neam preste neam, și împărăție preste împărăție, și vor fi foamete și ciumă și cutremure pre alocurea. Ci acestea toate vor fi începătură a durerilor.

9. Atunci vă vor da pre voi în necazuri, și vă vor omorî pre voi, și veți fi urîți de toate neamurile pentru numele meu.

10. Și atunci se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pre altul, și se vor urî unul pre altul.

11. Și mulți proroci mincinoși se vor sculă și vor înșelă pre mulți.

12. Și pentru înmulțirea fărădelegei, va răci dragostea multora;

13. Dar cea ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această evanghelie a împărăției întru toată lumea, întru mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci când veți vedeă uriciu-

26. Tit. 1, 15.

33. Mat. 3, 7.

34. Luc. 11, 49; Eapt. 5, 40.

35. Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21, sq; Lucă 11, 51; Evr. 11, 4.

37. Lucă 13, 34.

38. 3 Imp. 9, 7; Ps. 68, 29.

39. Ioan 12, 13.

24. 1. Marcu 13, 1; Lucă 21, 5.

4. Efes. 5, 6; Colos. 3, 6.

5. Mat. 7, 22; Ioan 5, 43.

9. Marcu 13, 8, sq; Lucă 21, 11, sq.; Ioan 16, 2. 10. Mat. 11, 6. 11. Mat. 7, 15.

12. 2 Tim. 3, 1.

13. Mat. 10, 22; Marcu 13, 13; Apoc. 2, 10, 26. 15. Dan. 9, 26 sq.

nea pustiei, care s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt (cela ce citește să înțeleagă).

16. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți;

17. Și cel ce va fi pre casă, să nu se pogoare să ia ceva din casa sa;

18. Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să și ia haina sa

19. Iar vail celoră ce vor avea în pânțele și celoră ce vor aplecă în zilele acelea!

20. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.

21. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost din începutul lumii până acum, nici va fi.

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul, dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de va zice vouă cineva: iată aici este Hristos, sau acolo, să nu credeți.

24. Că se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne mari și minuni, cât să amăgiască de *va fi* cu puțință, și pre cei aleși.

25. Iată mai înainte am spus vouă.

26. Deci de vor zice vouă: iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în cămări, să nu credeți.

27. Că precum iese fulgerul dela răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului;

28. Că unde va fi trupul cel mort, acolo se vor adună vulturii.

29. Însă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti.

30. Și atunci se va arăta semnul Fiului Omului pre cer, și atunci vor plânge toate semințiile pământului; și vor vedea pre Fiul Omului venind pre norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pre îngerii săi cu glas mare de trâmbiță, și vor adună pre cei aleși ai lui din cele

patru vânturi, dela marginile cerurilor până la marginile lor.

32. Iar dela smochin vă învățați pildă: când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lângă uși.

34. Amin grăiesc vouă: nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua aceea și ceasul, nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Și precum eră în zilele cele mai înainte de potop: mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie.

39. Și n'au știut până când a venit potopul și a luat pre toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, doi de vor fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa.

41. Două măcinând la moară, una se va lua și una se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că nu știți în care ceas Domnul vostru va veni.

43. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar fi priveghiat și n'ar fi lăsat să i sape casa lui.

44. Pentru aceasta și voi fiți gata, că în ceasul care nu gândiți, Fiul Omului va veni.

45. Oare, cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care i-a pus domnul său peste slugile sale ca să le dea lor hrană la vreme?

46. Fericită este sluga aceea pre care venind domnul său îl va afla făcând așa.

47. Amin grăiesc vouă, că preste toate averile sale îl va pune pre el.

48. Iar de va zice acea slugă rea întru inima sa: zăbovește domnul meu a veni,

17. Lucă 17, 31. 20. Eșire 16, 29.

21. Fapt. 1, 12.

23. Marc. 13, 21; Lucă 17, 23 și 21, 8.

26. A doua Lege 13, 1.

28. Iov 39, 30; Avac 1, 8.

29. Is. 13, 10; Iez. 32, 7.

30. Ioil 2, 10; 3, 15; Apoc. 1, 7.

31. I Cor. 15, 52; I Tes. 4, 16.

32. Marcu 13, 28; Luc. 21, 29.

33. Iac. 5, 9. 36. Marcu 13, 32.

37. Fac. 7, 7; Luc. 17, 26 sq I Petr. 3, 20.

40. Luc. 17, 35 sq.

42. Matei 25, 13; Marcu 13, 33, 35.

43. Luc. 12, 39; I Tes. 5, 2.

45. Matei 25, 21; Luc. 12, 42; Evr. 3, 5.

46. Apoc. 16, 15.

49. Și va începe a bate pre soțiile sale și a mânca și a bea cu beșivii;

50. Veni-va domnul slugel aceea în ziua întru care nu'l așteaptă, și în ceasul întru care nu știe,

51. Și'l va lăsa pre el în două, și partea lui cu fățarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

CAP. 25.

Pilda despre cele zece fecioare și despre talanți. Judecata de apoi.

Atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care luându'și candelile sale, au ieșit întru întâmpinarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându'și candelile sale, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele sale, cu candelile sale.

5. Și zăbovindu-se mirele, au dormit toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopței s'a făcut strigare: iată mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelile sale.

8. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: dați-ne nouă din untdelemn al vostru, că se sting candelile noastre.

9. Și au răspuns cele înțelepte, zicând: nu cumva nu ne va ajunge nouă și vouă, ci mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați vouă.

10. Iar mergând ele să cumpere, venit-a mirele, și cele ce erau gata, au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa.

11. Iar mai pre urmă au venit și celelalte fecioare; zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă.

12. Iar el răspunzând a zis: Amin zic vouă: nu vă știu pre voi.

13. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul întru care Fiul Omului va veni.

14. Că în ce chip un om ducându-se departe, a chemat slugile sale și le-a dat lor avuția sa;

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecărui după puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Și plecând cel ce luase cinci talanți, a neguțătorit cu dânsii și a făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cel cu doi, a dobândit și acesta alți doi.

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul domnului său.

19. Iar după multă vreme a venit domnul slugilor acelora și a făcut socoteală cu dânsii.

20. Și venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: doamne, cinci talanți mi-ai dat mie; iată, alți cinci talanți am dobândit cu ei.

21. Zis-a lui domnul său: bine, slugă bună și credincioasă; preste pușine ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Și venind și cel ce a luat doi talanți, a zis: doamne, doi talanți mi-ai dat mie; iată, alți doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a lui domnul său: bine, slugă bună și credincioasă; preste pușine ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce a luat un talant, a zis: doamne, te-am știut că ești om aspru, seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai risipit.

25. Și lemându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai al tău.

26. Și răspunzând domnul său, i-a zis lui: slugă vicleană și leneșe, ai știut că secer unde n'am semănat, și adun de unde n'am risipit?

27. Pentru aceasia dar se cuvenea să fi dat argintul meu schimbătorilor, și venind eu aș fi luat al meu cu dobândă.

28. Luași, dar, dela el talantul, și'l dați celui ce are zece talanți;

29. Că tot celui ce are, i se va dà și'i va prisosi, iar dela cel ce

51. Matei 8, 12 și 13, 42.

25. 7. Luc. 12, 36.

10. Apoc. 19, 7. 11. Luc. 13, 25, sq.

13. Mat. 24, 42; Marc. 13, 33; Luc. 21, 26.

14. Luc. 19, 12. 26. Mat. 18, 32

29. Mat. 13, 12; Marc. 4, 25; Luc. 8, 18 și 19, 26.

n'are, și ceace i se pare că are, i se va lua dela dânsul;

30. Și pre sluga cea netrebnică. aruncași'l întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dânsul, atunci va ședeă pre scaunul slavei sale.

32. Și se vor adună înaintea lui toate limbile, și i va despărși pre dânsii unul de altul, precum desparte păstorul oile din iezi.

33. Și va pune oile deadreapta sa, iar iezii deasfânga.

34. Atunci va zice împăratul celor deadreapta lui: veniți binecuvântații Părintelui meu, moșteniți împărăția care este gătită vouă dela întemeierea lumii.

35. Că am flămânzit și mi-ași dat de am mâncat, am însetat și mi-ași dat de am băut, strein am fost și m'ași primit,

36. Gol și m'ași îmbrăcat, bolnav am fost și m'ași cercețat, în temniță am fost și ași venit la mine.

37. Atunci vor răspunde lui dreptii, zicând: Doamne când te-am văzut flămânzit și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat de ai băut?

38. Sau când te-am văzut strein și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Sau când te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând împăratul, va zice lor: amin zic vouă: întru cât ași făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie ași făcut.

41. Atunci va zice și celor deasfânga lui: duceți-vă dela mine, blestemaților în locul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui,

42. Că am flămânzit și nu mi-ași dat să mănânc, am însetat și nu mi-ași dat să beau,

43. Strein am fost și nu m'ași primit, gol și nu m'ași îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ași cercețat pre mine.

44. Atunci vor răspunde și ei, zi-

când: Doamne când te-am văzut flămânzit, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și n'am slujit ție?

45. Atunci va răspunde lor, zicând: amin grăesc vouă: întru cât n'ași făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie n'ași făcut.

46. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar dreptii în viața veșnică.

CAP. 26.

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

Și a fost când au săvârșit Iisus toate cuvintele acestea, au zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile paștile vor fi, și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat Arhieriei și Cărturarilor și bătrânii norodului în curtea arhierelui, ce se numeă Caiafa.

4. Și stat au făcut să prinză pre Iisus cu viclesug și să'l omoare.

5. Și ziceau: nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare întru norod.

6. Iar fiind Iisus în Vifania, în casa lui Simon leprosul,

7. Veni-a la dânsul o muiere având un alavaștru cu mir de mult preț, și l-a turnat pre capul lui, șesând el.

8. Iar ucenicii lui văzând, le-au părut rău, zicând: pentruce se faceă această pagubă?

9. Că se puteă vinde acest mir drept mult și să se deă săracilor.

10. Iar Iisus știind, au zis lor: pentruce faceși supărare muierei? Că bun lucru a făcut cu mine;

11. Că pre săraci pururea îi aveși cu voi, iar pre mine nu mă aveși pururea;

12. Că vărsând aceasta mirul acesta pre trupul meu, spre îngroșarea mea a făcut.

30. Mat. 8, 12.

31. Mat. 16, 27; I Tesal. 4, 16.

32. Rom. 14, 10. 33. Ezech. 34, 17.

35. Is. 58, 7; Ezech. 18, 7.

40. Pilde 19, 17; Evr. 6, 10.

41. Mat. 7, 23; Ps. 6, 8; Luc. 13, 27; Apoc. 20, 10, 15.

45. Marcu 14, 41.

46. Dan. 12, 2; Ioan 5, 29.

26. 2. Marcu 14, 1; Luc. 22, 1.

3. Ioan 11, 47. 5. Mat. 27, 15.

7. Ioan 12, 3.

11. A doua Lege 15, 11; Marcu 14, 7; Ioan 12, 8.

13. Amin grăesc vouă: ori unde se va propovedui evanghelia aceasta, în toată lumea, zice-se-va și ce a făcut aceasta, întru pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhieriei, a zis lor: ce'mi veși dà mie, și eu îl voiu dà pre el vouă?

15. Iar ei i-au pus lui treizeci de arginși.

16. Și de atunci căută vreme cu prilej ca să'l dea pre el.

17. Iar în ziua cea dintâiu a azimilor au venit ucenicii la Iisus, zicând lui: unde voești să găsim fie să mănânci paștile?

18. Iar el au zis lor: mergeți în oraș la oare cine, și ziceți lui: învățătorul zice: vremea mea aproape este; la fine voiu face paștile cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-au poruncit lor Iisus, și au găsit paștile.

20. Iar făcându-se seară, au șezut cu cei doisprezece ucenici ai săi.

21. Și mâncând ei, au zis: amin grăesc vouă, că unul din voi va să mă vânză.

22. Iar ei întristându-se foarte, au început a zice lui, fiecare dintr'înșii; nu cumvâ eu sunt Doamne?

23. Iar el răspunzând, au zis: cela ce a întins cu mine mâna în blid, acela va să mă vânză.

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris pentru el, dar vai omului aceluia prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

25. Și răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut pre el, a zis: nu cumvâ sunt eu, învățătorule? Zis-au lui: tu ziseși.

26. Deci mâncând ei, luând Iisus pâinea și binecuvântând, au frânt și au dat ucenicilor și au zis: luași, mâncași; acesta este trupul meu.

27. Și luând paharul și mulțumind au dat lor, zicând:

28. Beși dintru acesta toți, că acesta este sângele meu al legii ce-

lei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păca'elor.

29. Și zic vouă, că nu voiu mai bea de acum dintr'această roadă a vișii, până în ziua aceea când o voiu bea pre aceasta cu voi nouă întru împărăția Tatălui meu.

30. Și dând laudă, au ieșit în muntele Maslinilor.

31. Atunci au zis lor Iisus: toți voi vă veși sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmei.

32. Dar după ce voiu învia, voiu merge mai 'nainte de voi în Galileea.

33. Și răspunzând Petru, a zis lui: deși toți se vor sminti întru tine, iar eu niciodată nu mă voiu sminti.

34. Zis-au Iisus lui: amin zic fie, că într'această noapte, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepădă de mine.

35. Zis-a Petru lui: de mi s'ar întâmpla și a muri împreună cu tine, nu mă voiu lepădă de tine. Așide-rea încă și toți ucenicii au zis.

36. Atunci au venit Iisus împreună cu dânșii în satul ce se numește Ghetsimani, și au zis ucenicilor: ședeți aici până voiu merge să mă rog acolo.

37. Și luând pre Petru și pre cei doi fii ai lui Zevedei, au început a se întrista și a se măhni.

38. Atunci au zis lor Iisus: întristați este sufletul meu până la moarte; rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și mergând puțin mai înainte, au căzut pre fața sa, rugându-se și zicând: Părintele meu, de este cu puțină, treacă deia mine paharul acesta; însă nu precum voiesc eu, ci precum tu.

40. Și au venit către ucenici și i-au aflat pre dânșii dormind, și au zis lui Petru: așa, n'ași putut un ceas a priveghia împreună cu mine.

41. Priveghiați și vă rugați ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

42. Iarăș a doua oară mergând

14. Marcu 14, 10; Luc. 22, 3, sq.

15. Zab. 11, 12.

17. Marcu 14, 12; Lucă 22, 7, sq.

20. Marcu 14, 17 sq. Lucă 22, 14.

21. Ioan 13, 21.

23. Marcu 14, 20.

24. Psalm 40, 9, sq.

26. I Cor. 11, 23.

30. Marcu 14, 26 sq. Lucă 22, 39,

31. Zab. 13, 7.

34. Marcu 14, 30; Lucă 22, 34 sq.

36. Ioan 18, 1.

39. Lucă 22, 41; Evt. 5, 7.

41. Marcu 14, 38.

s'au rugat, zicând: Păratele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, ca să nu'l beau pre ei, fie voea ta.

43. Și venind i-au aflat pre dânșii iarăș dormind, că erau ochii lor îngreuiăși.

44. Și lăsându'i pre ei, mergând, iarăș s'au rugat a treia oară, acelaș cuvânt zicând.

45. Atunci au venit la ucenicii săi și le-au zis lor: dormiți de acum și vă odihniți; iată, s'a apropiat ceasul și Fiul Omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergem; iată s'a apropiat cela ce m'a vândut.

47. Și încă ei grăind, iată Iuda unul din cei doisprezece a venit, și împreună cu el norod mult, cu săbii și cu fuști, trimiși de Arhierii și de bătrânii norodului.

48. Iar cela ce'l vânduse pre el, le-a dat lor semn, zicând: pre care voiu sărută, acela este, prindeți'l pre el.

49. Și îndatăș apropiindu-se de Iisus, a zis: bucură-te învățătorule! Și l-a sărutat pre el.

50. Iar Iisus au zis lui: prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pre Iisus și l-au prins pre el.

51. Și iată unul din cei ce eră cu Iisus, întinzându'și mâna și-a scos sabia sa, și lovind pre sluga Arhierelui, i-a tăiat urechea lui.

52. Atunci au zis Iisus lui: întoarce sabia ta în locul ei, că toși cei ce scol sabie, de sabie vor muri.

53. Au și se pare că nu pot a rugă acum pre Tatăl meu, și să'mi pue mie înainte mai mult decât douăsprezece legheoane de îngeri?

54. Dar cum se vor umpleă scripturile, care zic, că așa se cade să fie?

55. Intr'acelaș ceas au zis Iisus noroadelor: ca la un tâlhar ași ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeși pre mine? În toate zilele la voi ședeam, învățând în biserică, și nu m'ași prins pre mine.

56. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească scripturile prorocilor. Atunci ucenicii toși lăsându'l pre el, au fugit.

57. Iar ei prinzând pre Iisus l-au dus la Caiata Arhierelui, unde Cărturarii și bătrânii erau adunași.

58. Iar Petru mergea după el de departe, până la curtea Arhierelui; și intrând înăuntru, ședeă cu slugile, să vază sfârșitul.

59. Iar arhierii și bătrânii și tot sfatul căutau mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ca să'l omoare pre ei;

60. Și n'au aflat; și multe mărturii mincinoase viind de față, n'au aflat; iar mai pre urmă venind două mărturii mincinoase, au zis:

61. Acesta au zis: pot să stric biserica lui Dumnezeu, și în trei zile s'o zidesc pre dansa.

62. Și sculându-se Arhierelui, a zis lui: nimica nu răspunzi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspunzând Arhierelui, a zis lui: juru-te pre Dumnezeu cel viu, ca să spui nouă de ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-au Iisus lui: tu ai zis; însă zic vouă: de acum veși vedeă pre Fiul Omului șezând deadreapta puterei și venind pre norii cerului.

65. Atunci Arhierelui și-a rupt hainele sale, zicând: a hulit; ce ne mai trebuesc alte mărturii? Iată acum ași auzit hula lui.

66. Ce vi se pare vouă? Iar ei răspunzând, au zis: vinovat este morșel.

67. Atunci au scuipat în obrazul lui și cu pumnii l-au bătut, iar alții îi dau palme, zicând:

68. Prorocește nouă Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședeă afară în curte; și a venit la ei o slujnică, zicând: și tu erai cu Iisus Galileeanul.

70. Dar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: nu știu ce zici.

71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut pre el alia, și a zis celor de acolo: și acesta eră cu Iisus Nazarineanul.

72. Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: că nu știu pre omul acesta.

73. Iar preste puțin apropiindu-se cel ce stau, au zis lui Petru: adevărat, și tu dintr'înșii ești, că și graiul tău arătat te face pre tine.

45. Marcu 14, 41.

47. Marcu 14, 43 sq. Lucă 22, 47 sq. Ioan 18, 2. 49. 2 Imp. 20, 9.

51. Ioan 18, 10.

54. Ps. 21, 7, sq.; Is. 53, 10.

57. Marcu 14, 53; Lucă 22, 54; Ioan 18, 24.

61. Mat. 27, 40; Ioan 2, 19.

63. 3 Imp. 22, 16.

64. Mat. 16, 27; Marcu 14, 62; Ps. 109, 1

66. Ier. 26, 11. 67. Is. 50, 7.

69. Marcu 14, 66; Lucă 22, 55; Ioan 18, 16.

74. Atunci a început a se blestema și a se jură, că nu știu pre omul acesta. Și îndată și cocoșul a cântat.

75. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, ce i zisese lui, că mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine; și ieșind afară, a plâns cu amar.

CAP. 27.

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se căește. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea lui. Paza mormântului.

Iar dacă s'a făcut ziuă, sfat au făcut toți Arhieriei și bătrânii norodului asupra lui Iisus, ca să'l omoare pre el.

2. Și legându'l pre dânsul, l-au dus și l-au dat domnului Pilat din Pont.

3. Atunci văzând Iuda cel ce l-a vândut pre el, că s'a judecat spre moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți arhierelor și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am de am vândut sânge nevinovat. Iar ei au zis: ce este nouă? Tu vei vedeă.

5. Și aruncând arginții în biserică, s'a dus de acolo; și mergând, s'a spânzurat.

6. Iar Arhieriei luând arginții, au zis: nu se cuvine a'i pune pre aceștia în corvană, de vreme ce preț de sânge este.

7. Și sfat făcând, au cumpărat cu ei țarina olarului, pentru îngroparea sireinilor.

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, țarina sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis prin prorocul Ieremia, ce zice: și au luat treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s'a prețuit de fiii lui Israil.

10. Și i-au dat pre ei pre țarina olarului, precum mi-au spus mie Domnul.

11. Iar Iisus stă înaintea dregătorului; și l-a întrebat pre el dregătorul, zicând: tu ești împăratul

Iudeilor? Iar Iisus au zis lui: tu zici.

12. Și când grăiau asupra lui Arhieriei și bătrânii, nimic nu răspundeă.

13. Atunci a zis Pilat lui: nu auzi căle mărturisesc asupra ta?

14. Și nu i-au răspuns lui la nici un cuvânt, cât se miră dregătorul foarte.

15. Iar la praznic aveă obicei dregătorul să sloboziască norodului un vinovat, pre care vreau ei.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numia Varavă.

17. Deci, adunându-se ei, a zis lor Pilat: pre care voiți să vă slobozesc vouă? Pre Varavă sau pre Iisus ce se zice Hristos?

18. Că știă, că pentru pizmă l-au dat pre el.

19. Și șezând el pre scaun la judecată, a trimis la dânsul muliera lui, zicând: nimic fie și dreptului acestuia, că multe am păimit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar Arhieriei și bătrânii au plecat pre noroade ca să ceară pre Varavă, iar pre Iisus să'l piarză.

21. Și răspunzând dregătorul, a zis lor: pre care voiți dintr'amândoi să vă slobozesc vouă? Iar ei au zis: pre Varavă.

22. Zis-a lor Pilat: dar ce voiți face lui Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lui toți: să se răstignească!

23. Iar dregătorul a zis: dar ce rău a făcut? Iar ei mai vartos strigau, zicând: să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă gălceavă se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea norodului, zicând: nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia; voi veți vedeă.

25. Și răspunzând tot norodul, a zis: sângele lui asupra noastră și asupra feciorilor noștri.

26. Atunci le-a slobozit lor pre Varavă, iar pre Iisus bătându'l, l-a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii dregătorului ducând pre Iisus în divan, adunat-au la dânsul toată mulțimea ostașilor.

28. Și desbrăcându'l pre el, l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Și împletind cunună de spini,

27. 1. Marcu 15, 1; Lucă 22, 66; Ioan 18, 28

2. Lucă 23, 1. 5. Fapt. 1, 18.

7. Fapt. 1, 19, 9. Zab. 11, 13.

11. Ioan 18, 33.

15. Marcu 15, 6; Lucă 23, 17; Ioan 18, 39

23. Marcu 15, 14.

24. A doua Lege 21, 6. 27. Marcu 15, 16.

au pus în capul lui, și trestie în dreapta lui; și ingenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: bucură-te împăratul Iudeilor!

30. Și scuișând asupra lui, au luat trestia, și l' băteau pre el preste cap.

31. Și dacă l-au batjocorit pre dânsul, au desbrăcat de pre el hlamida și l-au îmbrăcat în hainele sale, și l-au dus pre dânsul să l' răstignească.

32. Iar ieșind afară, au aflat pre un om chirinean, anume Simon; pre acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul ce se numește Golgota, care se zice: locul căpășanei,

34. l-au dat lui să bea oțet amestecat cu fiere, și gustând, nu vrea să bea.

35. Iar după ce l-au răstignit pre el, au împărșit hainele lui, puind sorși, ca să se plinească ceea ce s'a zis de prorocul: împărșit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorși.

36. Și șezând, îl păziau pre el acolo.

37. Și au pus deasupra capului lui, vina lui scrisă: acesta este Iisus Impăratul Iudeilor.

38. Atunci au răstignit împreună cu dânsul doi tâlhari, unul de dreapta și altul deastânga.

39. Iar cei ce treceau îl huliau pre dânsul, clătind cu capetele sale și zicând:

40. Căla ce strici Biserica și în trei zile o zidești, mântuește-te pre tine însuși; de ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pre cruce.

41. Așijderea încă și Arhieriei batjocorindu'l, împreună cu Cărturarii și cu bătrânii și cu Fariseii, ziceau:

42. Pre alții au mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască? De este împărat al lui Israel, pogoare-se acum de pre cruce, și să credem într'însul.

43. Nădăjduia spre Dumnezeu; izbăvească l' acum pre dânsul, de îl voește pre el; că au zis, că Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Așijderea și tâlharii, cei ce e-

rau împreună cu el răstigniți, îl ocărau pre el.

45. Iar dela al șaselea ceas, întunec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas

46. Iar în ceasul al nouălea au strigat Iisus cu glas mare, zicând, „*lli, lli, limă savahtani?*“ Adecă: Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, căci m'ai lăsat?

47. Iar oarecari din cei ce stau acolo auzind, ziceau: pre Ilie strigă acesta.

48. Și îndată aiergând unul dintr'înșii, și luând un burete l-a umplut de oțet, și puindu'l într'o trestie l-a adăpat pre el.

49. Iar ceilalți ziceau: lasă să vedem, au veni-va Ilie să l' mântuiască pre el?

50. Iar Iisus iarăș strigând cu glas mare, și-au dat Duhul.

51. Și iată catapetezma Bisericii s'a rupt în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat,

52. Și mormânturile s'au deschis, și multe trupuri ale sfinților ce adormiseră s'au sculat.

53. Și ieșind din mormânturi, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora.

54. Iar sutașul și cei ce erau împreună cu el păzind pre Iisus, văzând cutremurul și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, zicând: adevărat Fiu al lui Dumnezeu a fost acesta.

55. Și erau acolo și mulți multe, de departe privind, care merseseră după Iisus din Galileea, slujind lui;

56. Intre care eră Maria Magdalena și Maria muma lui Iacov și a lui Iosif, și muma fiilor lui Zevedei.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateea, numele lui Iosif, care și el fusese ucenic al lui Iisus.

58. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să se deă trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat,

60. Și l-a pus pre el într'un mor-

46. Ps. 21, 2.

48. Lucă 23, 36; Ioan 19, 29.

50. Marcu 15, 37. 51. Eș. 26, 31.

54. Marcu 15, 39; Lucă 23, 47, sq.

55. Marcu 15, 40, sq.; Lucă 8, 2, 3; 23, 49; Ioan 19, 25.

57. Marcu 15, 42, sq.; Luc. 23, 50, sq.; Ioan 19, 38, sq. 60. Is. 53, 9.

30. Is. 50, 7. 31. Marc. 15, 20.

34. Ps. 68, 25.

35. Ps. 21 20; Ioan 19, 24.

38. Lucă 23. 40. Ioan 2, 19.

43. Ps. 21, 7. 44. Lucă 23, 39.

mânt nou al său, pre care îl săpase în piatră; și prăvălind o piatră mare pre ușa mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalina și cealaltă Marie, șezând în preajma mormântului.

62. Iar a doua zi, care este după vineri, s'au adunat Arhieriei și Fariseii la Pilat.

63. Zicând: Doamne, adusu-ne-am aminte că înșelătorul acela au zis, încă fiind viu: după trei zile mă voiu scula.

64. Deci, poruncește să se întăriască mormântul până a treia zi; nu cumvâ venind ucenicii lui noaptea să'l fure pre el și să zică norodului că s'a sculat din morți; și va fi rătăcirea cea de apoi mai rea decât cea dintâiu.

65. Zis-a lor Pilat; aveți custodie; mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând au întărit mormântul, pecelluind platra, împreună cu custodia.

CAP. 28.

Invierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor și porunca dată lor.

Iar sâmbătă târziu, întru ceceae luminează spre una a sâmbetelor, au venit Maria Magdalina și cealaltă Marie să vază mormântul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut; că ingerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a prăvălit piatra de pre ușe, și ședeă deasupra ei.

3. Și eră vederea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat cei ce păziau, și s'au făcut ca niște morți.

5. Iar ingerul răspunzând, a zis femeilor: nu vă temeși voi, căci știu, că pre Iisus cel răstignit căutați.

6. Nu este aici, că s'a sculat precum au zis. Veniți de vedeți locul unde au zăcut Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneți u-

cenicilor lui, că s'au sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo veși vedeă pre dânsul. Iată, am spus vouă.

8. Și ieșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să vestiască ucenicilor lui.

9. Și, când mergeau ele să spună ucenicilor lui, iată, Iisus le-au întâmpinat pre dânsule, zicând: bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui, și s'au închinat lui.

10. Atunci au zis lor Iisus: nu vă temeși! Mergeți și vestiți frașilor mei, ca să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedeă.

11. Iar mergând ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit Arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, și sfat făcând, arginși mulți au dat ostașilor, zicând:

13. Spuneți că ucenicii lui noaptea venind, l-au furat pre el, dormind noi.

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom potoli pre el, și pre voi fără de grije vă vom face.

15. Iar ei luând arginșii au făcut cum i-au învățat; și s'a vestit cuvântul acesta întru Iudei până astăzi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-au poruncit lor Iisus.

17. Și văzându'l pre el, s'au închinat lui, iar unii s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus le-au grăit lor, zicând: datu-mi-s'au toată puterea în cer și pre pământ.

19. Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându'i pre ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

20. Învățându'i pre dânșii să păziască toate câte am poruncit vouă; și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului; amin.

8. Marc. 16, 8.

9. Marc. 16, 9; Ioan 20, 14.

10. Ioan 20, 17.

16. Luc. 24, 52.

18. Mat. 11, 27; Filip. 2, 9, 10.

19. Marc. 16, 15.

20. Mat. 18, 20.

66. Dan. 6, 17.

28. 1. Marc. 16, 1; Luc 24, 1; Ioan 20, 1.

3. Marc. 16, 5.

5. Marc. 16, 6; Luc. 24, 5.

6. Matei 12, 40. 7. Mat. 26, 32.

SFÂNȚA EVANGHELIE

DELA

M A R C U

CAP. 1.

Iisus botezat de Ioan. Ispitirea. Chemarea Apostolilor. Vindecări de felurite boale.

nceperea Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum s'a scris în pro-
roci: iată, eu trimit pre înge-
rul meu înaintea feței tale, care
va găsi calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pu-
stie: găsiți calea Domnului, drepte
faceți cărările lui.

4. Eră Ioan botezând în pustie
și propoveduind botezul pocăinței,
întru iertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dânsul toată la-
tarea Iudeei și Ierusalimlenii, și se
botezau toți în râul Iordanului dela
dânsul, mărturisindu'și păcatele sale.

6. Și eră Ioan îmbrăcat cu peri
de cămilă, și cu brâu de curea îm-
prejurul mijlocului lui, și mânca a-
cride și miere sălbatică.

7. Și propoveduia, zicând: vine
după mine cel mai tare decât mine,
căruia nu sunt vrednic, plecându-
mă, să'i dezleg cureaua încălțămin-
telor lui.

8. Eu adecă v'am botezat pre voi
cu apă, iar acela vă va boteză pre
voi cu Duh Sfânt.

9. Și a fost în zilele acelea, au

venit Iisus din Nazaretul Galileei și
s'au botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și îndată ieșind din apă,
au văzut cerurile deschise și Duhul
ca un porumb pogorându-se preste
dânsul;

11. Și glas a fost din ceruri: tu
ești Fiul meu cel iubit, întru care
bine am voit.

12. Și îndată l-a scos pre dânsul
duhul în pustie.

13. Și eră acolo în pustie patru-
zeci de zile ispitindu-se de safana,
și eră cu hiarele, și îngerii slujiau
lui.

14. Și după ce s'a prins Ioan, au
venit Iisus în Galileea, propovedu-
ind Evanghelia împărăției lui Dum-
nezeu,

15. Și zicând, că s'a plinit vre-
mea și s'a apropiat împărăția lui
Dumnezeu; pocăiți-vă și credeți în
Evanghelie.

16. Și umblând pre lângă marea
Galileei, au văzut pre Simon și pre
Andrei fratele lui, aruncând mreaja
în mare, (că erau pescari).

17. Și le-au zis lor Iisus: veniți
după mine, și vă voi face pre voi
a fi vânători de oameni.

18. Și îndatăș lăsându'și mrejele,
au mers după dânsul.

19. Și de acolo mergând mai 'na-
inte pușin, au văzut pre Iacov al lui
Zevedei și pre Ioan fratele lui, dre-
gându'și și ei mrejele în corabie.

1. 1. Malab. 3, 1; Mat. 11, 10; Luc. 7, 27.
3. Is. 40, 3; Mat. 3, 3; Luc. 3, 4; Ioan 1, 23.
4. Mat. 3, 1; Luc. 3, 2; Ioan 1, 6, sq.
6. Lev. 11, 22. 7. Mat 3, 11; Luc. 3, 16;
Ioan 1, 27.
8. Mat. 3, 11; Luc. 3, 21; Ioan 1, 32.

11. Mat. 3, 17; Luc. 3, 22; 2 Petru 1, 17.
12. Mat. 4, 1; Luc. 4, 1
14. Mat. 4, 17; Luc. 4, 15.
15. Gal. 4, 1.
16. Mat. 4, 18; Luc. 5, 2. 19. Mat. 4, 21

20. Și îndatăș i-au chemat pre dâșii; și lăsând pre tatăl lor Zevedei în corabie, împreună cu năimișii, s'au dus după dâșul.

21. Și au intrat în Capernaum; și îndată sâmbăta intrând în sinagogă, învășă.

22. Și se spăimântau toși de învășătura lui; că eră învășându'i pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

23. Și eră în sinagoga lor un om cu duh necurat, și a strigat grăind:

24. Lasă, ce este nouă și fie Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știi pre tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus i-au certat pre el, grăind: faci și ieși dintr'însul.

26. Și i-a scuturat pre el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare, a ieșit dintr'însul.

27. Și s'au spăimântat toși, cât se întrebau între sine, grăind: ce este aceasta? Ce este această învășătură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și duhurilor celor necurate, și'l ascultă pre dâșul.

28. Și a ieșit îndată vestea lui în toată laturea Galileei.

29. Și îndată ieșind din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăceă aprinsă de friguri; și îndată au spus lui pentru dâșa.

31. Și venind o au ridicat pre ea, apucându-o de mână, și o au lăsat pre dâșa frigurile îndată, și slujă lor.

32. Iar făcându-se seară, când apunea soarele, aduceau la dâșul pre toși bolnavii și îndrăcișii.

33. Și toată cetatea eră adunată la ușe.

34. Și au vindecat pre mulși, carii pătimiau rău de multe feluri de boale, și mulși draci au gonit; și nu lăsă să grătască dracii, că știau pre el că este Hrisios.

35. Și a doua zi foarte de noapte sculându-se, au ieșit și s'au dus în loc pustiu, și acolo se rugă.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau cu el.

37. Și gășindu'l pre dâșul, i-au zis lui: toși te caută.

38. Și au grăit lor: să mergem în orașele și în safele ce sunt mai aproape, ca să propoveduesc și acolo; că spre aceasta am venit.

39. Și propoveduia în adunările lor, în toată Galileea, și dracii scoteă.

40. Și a venit la dâșul un lepros, rugându'l pre el și ingenunchind înaintea lui, și zicând lui, că de vei vrea, poți să mă curăfeșii pre mine.

41. Iar lui Iisus făcându-i-se milă, au fins mâna sa, și s'au alins de el, și i-au zis lui: voesc, curăfește-te.

42. Și zicând el, îndată s'a depărtat dela dâșul lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se către dâșul, numai decât l-a slobozit pre el.

44. Și i-au zis lui: vezi, nimănuț nimic să nu spui, ci mergi de te arată preotului, și dă pentru curățirea ta, cele ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el ieșind au început a propovedui multe și a vesti cuvântul, cât numai puteă el aieva să intre în cetate, ci eră afară, în locuri pustii, și veniau la el de pretutindenea.

CAP. 2.

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matei și ospățul cu vameșii. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

Și au intrat iarăș în Capernaum și după câteva zile, și s'a auzit că este în casă.

2. Și îndată s'au adunat mulși, cât numai puteau încăpeă nici pre lângă ușe, și grăia lor cuvântul.

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, care se purtă de patru.

4. Și neputând ei a se apropiă de el, pentru norod, au descoperit casa unde eră, și spărgând, au pogorit patul în care zăceă slăbănogul.

5. Iar Iisus văzând credința lor, au zis slăbănogului: fiule, iartă-ți-se fie păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând întru inimile lor.

38. Luc. 4, 43.

40. Mat. 9, 1; Luc. 5, 12.

44. Marc. 3, 12; Lev. 14, 2.

45. Luc. 5, 15.

2. 3. Mat. 9, 1, sq; Luc. 5, 17, sq.

22. Mat 7, 28; Luc. 4, 32.

23. Luc. 4, 33. 24. Marcu 5, 7.

25. Marcu 9, 25.

29. Mat. 8, 14; Luc. 4, 38.

32. Mat. 8, 16; Luc. 4, 40.

34. Fapt. 16, 17 sq. 35. Luc. 4, 42.

7. Ce acesta așa grăește hule? Cine poate iertă păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul său, că așa cugetau aceia întru sine, le-au zis lor: ce cugetați aceștea întru inimile voastre?

9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului, iartă-ți-se ție păcatele, sau a zice: scoală și îți ridică patul tău și umblă?

10. Ci ca să știți că putere are Fiul Omului pre pământ a iertă păcatele (au zis slăbănogului):

11. Ție zic: scoală și îți ridică patul tău și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată și ridicându-și patul, a ieșit înaintea futuror, cât se spăimântau toți și lăudau pre Dumnezeu zicând, că nici odată n'am văzut așa.

13. Și au ieșit iarăș la mare, și toată mulțimea veniă la el și îi învăță pre dânșii.

14. Și trecând, au văzut pre Levi al lui Alfeu, șezând la vamă și i-au zis lui: vino după mine. Și sculându-se, a mers după dânsul,

15. Și a fost când au șezut în casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau împreună cu Iisus și cu ucenicii lui, că erau mulți și mergeau după el.

16. Iar Cărturarii și Fariseii văzându-l pre el că mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor lui: ce este că, cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și beă?

17. Și auzind Iisus, au zis lor: n'au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi; că n'am venit să chem pre cei drepi, ci pre cei păcătoși la pocăință,

18. Și erau ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postindu-se; și au venit și i-au zis lui: pentru ce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Și au zis lor Iisus: au doară pot fiin nunței să postiască până când este mirele cu dânșii? Câtă vreme au pre mirele cu ei, nu pot să postiască.

20. Dar vor veni zile când se va luă dela dânșii mirele, și atunci vor posti într'acele zile.

21. Și nimenea nu coase petec

de pânză nouă la haină veche; iar de nu, își ia plinirea lui cel nou dela cea veche, și mai rea spărtură se face.

22. Și nimenea nu pune vin nou în foi vechi; iar de nu, vinul cel nou sparge foii, și vinul se varsă și foii pier; ci vinul nou în foi noul se cuvine să se puie.

23. Și a fost când mergea el sâmbăta prin semănături, și au început ucenicii lui a face cale smulgând spice;

24. Iar Fariseii au zis lui: vezi, ce fac sâmbăta ce nu se cuvine?

25. Iar el au zis lor: au niciodată n'ași cetit ce a făcut David, când a avut lipsă și a lămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviatar Arhiereului, și pâinile punerei înainte le-a mâncat, care nu i se cădea să le mănânce, fără numai preoșilor, și a dat și celor ce erau împreună cu el?

27. Și au zis lor: sâmbăta pentru om s'a făcut, iar nu omul pentru sâmbăta.

28. Drept aceea, Domn este Fiul Omului și al sâmbetei.

CAP. 3.

Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma și frații lui Iisus.

Și au intrat iarăș în sinagogă, și Țeră acolo un om având mâna uscată.

2. Și îl pândiau pre dânsul de îl va vindecă pre el sâmbăta, ca să îl învinuiască pre el.

3. Și au zis omului celui ce avea mâna uscată: ridică-te în mijloc.

4. Și au zis lor: se cuvine sâmbăta bine a face, sau rău a face? Suflet a mântui sau a pierde? Iar ei făceau.

5. Și căutând spre ei cu mânie, întristându-se pentru împietrirea inimii lor, au zis omului: întinde-ți

23. Mat. 12, 8; Luc. 6, 1; A doua Leg. 23, 24, sq

24. Eș. 20, 10.

26. 1 Imp. 21, 6; Eș. 29, 32, sq.; Lev. 24, 9. 27. A doua Leg. 5, 14. 28. Luc. 6, 5.

3. 1. Mat. 12, 9, sq.; Luc. 6, 6

5. 3, Imp. 13, 6. 6. Mat. 12, 14.

8. Ioan 2, 24.

14. Mat 9, 9, sq.; Luc. 5, 27.

18. Mat. 9, 14, sq.

21. Mat. 9, 16; Luc. 5, 36.

mâna sa. Și o a înțins; și a venit mâna lui la starea cea dintâiu, sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșind Fariseii, îndată au făcut sfat cu Irodianii împotriva lui, ca să-l piarză pre dânsul.

7. Iar Iisus s'au dus cu ucenicii săi către mare, și după dânsul a mers mulțime multă din Galileea și din Iudeea,

8. Și din Ierusalim și din Idumea, și din ceea parte de Iordan, și cei dimprejurul Tirului și al Sidonului, mulțime multă, auzind câte făcea, a venit către dânsul.

9. Și au zis ucenicilor săi, ca să stea o corăbioară aproape de el, pentru norod, ca să nu-l împresoare pre el;

10. Că pre mulți au vindecat, cât năvăliau spre el ca să se atingă de dânsul căși aveau bătăi.

11. Și duhurile cele necurate când îl vedeau pre el, cădeau înaintea lui și strigau, grăind: tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și mulți îi certă pre dânsul ca să nu-l facă arătat pre el.

13. Și s'au suit la munte și au chemat pre care au vrut el însuș, și au venit la dânsul.

14. Și au făcut doisprezece ca să fie cu el și să-i trimită pre dânsul să propoveduască,

15. Și să aibă putere a vindeca boalele și a gonii dracii.

16. Și au pus lui Simon numele: Petru.

17. Și pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui Iacov, și le-au pus lor numele: voanergheș, adică: fiii tunetului.

18. Și pre Andrei și pre Filip și pre Vartolomei și pre Matei și pre Toma și pre Iacov al lui Alfeu și pre Tadei și pre Simon Cananitul,

19. Și pre Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre el.

20. Și au venit în casă, și iarăș s'a adunat norodul, cât nu puteau ei nici pâine să mănânce.

21. Și auzind cei ce erau despre dânsul, au ieșit să-l prinză pre el, zicând că nu-și este în fire.

22. Și cărturarii cei ce se pogoriseră din Ierusalim ziceau cum că veelzevul are, și cum că, cu domnul dracilor scoate dracii.

23. Și chemându-i pre dânsul, în pilde grăia lor: cum poate safana să scoată pre safana?

24. Și dacă împărășia se va împerechiă între sine, nu poate să stea împărășia aceea.

25. Și dacă casa se va împerechiă între sine, nu poate să stea casa aceea.

26. Și dacă safana s'a sculat însuș asupra sa și s'a împerechiat, nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască vasele celui tare, intrând în casa lui, de nu va legă întâiu pre cel tare, și atunci va jeful casa lui.

28. Amin grăesc vouă: toate păcatele se vor iertă fillor oamentilor, și hulele ori câte vor hulli,

29. Iar cine va hulli împotriva Sfântului Duh, n'are iertare în veac, ci este vinovat judecăței de veci,

30. Pentrucă ziceau: duh necurat are.

31. Atunci au venit frașii și muma lui, și stând ei afară, au trimis la el, chemându-l pre dânsul.

32. Și ședeă norodul împrejurul lui, și a zis lui: iată muma sa și frașii tăi și surorile tale afară, te caută pre tine.

33. Și au răspuns lor, grăind: cine este muma mea și frașii mei?

34. Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, au zis: iată muma mea și frașii mei;

35. Că oricine va face voea lui Dumnezeu, acela fratele meu și sora mea și muma mea este.

CAP. 4.

Pilda seminței. Certarea vântului și a mării.

Și iarăș au început a învășă lângă mare, și s'a adunat la dânsul norod mult, cât au intrat el în corabie și au șezut pre mare, și tot norodul stă pre uscat lângă mare.

2. Și i învășă pre dânsul în pilde mult, și grăia lor întru învășătura sa:

7. Luc. 6, 17; Ioan 6, 1.

11. Luc. 4, 41. 12. Mat. 12, 16.

14. Mat. 10, 1; Luc 6, 13.

16. Mat. 10, 2. Ioan 1, 42.

17. Ps. 28, 3 și 68, 36.

20. Marcu 6, 31. 22. Mat. 9, 34 și 12, 24; Luc. 11, 15.

24. Luc. 11, 17. 32. Luc. 8, 20.

4. 1. Mat. 13; Luc. 8, 4.

3. Ascultăți! Iată a ieșit sămănătorul să semene.

4. Și a fost când semănă, una adică a căzut lângă cale, și au venit pasările și o au mâncat pre dânsa;

5. Iar alta a căzut pre pietriș, unde n'avea pământ mult, și îndatăș a răsărit, căci n'avea pământ adânc,

6. Și răsărind soarele, s'a pălit, și pentrucă n'avea rădăcină s'a uscat.

7. Iar alta a căzut în spini, și s'au înălțat spinii și o au înecat și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut în pământ bun, și a dat roadă înălțându-se și crescând, și a adus: una treizeci, iar alta șasezeci, iar alta o sută.

9. Și ziceă lor: cela ce are urechi de auzit, auză.

10. Iar când au fost deosebi, l-au întrebat pe el de pildă, cei ce erau lângă el împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis lor: vouă s'a dat a ști taina împărășiei lui Dumnezeu, iar celor de afară toate în pilde sunt lor;

12. Ca privind să priviască, și să nu vază, și auzind să auză, și să nu înțeleagă, ca nu cumvâ să se întoarcă și să se ierte lor păcatele.

13. Și le-au zis lor: au nu știți pilda aceasta? Și cum veți înțelege toate pildele?

14. Cela ce seamănă, cuvântul seamănă.

15. Și aceștia sunt cei de lângă cale, unde se seamănă cuvântul, și când îl aud, îndată vine satana și ia cuvântul care este semănat întru inimile lor.

16. Și aceștia sunt așijderea cei ce se seamănă pre pietriș, cari, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pre el.

17. Dar n'au rădăcină întru sineși, ci sunt până la o vreme, după aceea făcându-se necaz sau goană pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și aceștia sunt cei ce se seamănă în spini, cari aud cuvântul.

19. Dar grijele veacului acestuia, și înșelăciunea bogășiei, și pofta celorlalte intrând, înneacă cuvântul și se face neroditor.

20. Și aceștia sunt cei semănaji în pământ bun, cari aud cuvântul și'l primesc și aduc roadă: unul

treizeci, iar altul șasezeci, iar altul o sută.

21. Și ziceă lor: au doară făclia se aduce ca să se pue supt obroc, sau supt paț? Au nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva tăinuit, care să nu se vădiască; nici a fost ascuns, ci ca să vie întru arătare.

23. De are cinevă urechi de auzit, auză.

24. Și ziceă lor: vedeți de auziți; cu ce măsură măsurăți, se va măsură vouă, și se va adăogă vouă celor ce auziți;

25. Că celui ce are, i se va dà lui, iar cel ce n'are, și ce are i se va luà dela dânsul.

26. Și ziceă: așa este împărășia lui Dumnezeu, în ce chip este dacă aruncă omul sămânța în pământ.

27. Și doarme, și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum nu știe el.

28. Că pământul din sine rodește, întâiu iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secerea, că a sosit secerișul.

30. Și ziceă: cui vom asemănă împărășia lui Dumnezeu, sau cu ce pildă o vom potrivì pre ea?

31. Asemenea este grăunțului de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele pământului;

32. Iar după ce se seamănă, crește și se face mai mare decât toate buruienile, și face ramuri mari, cât supt umbra lui pot să locuiască pasările cerului.

33. Și cu pilde multe ca acestea grăia lor cuvântul, precum puteau auzi.

34. Și fără de pilde nu grăia lor; iar deosebi ucenicilor săi le dezlegă toate.

35. Și au zis lor, în ziua aceea, făcându-se seară: să trecem de ceea parte.

36. Și lăsând el norodul, l-au luat pre dânsul așa precum eră, în corabie. Și erau și alte corăbii cu dânsul.

22. Mat. 10, 26; Luc. 8, 17.

23. Mat. 11, 15; Apoc. 2, 7.

24. Mat. 7, 2; Luc. 6, 38.

25. Mat. 13, 12; Luc. 8, 18.

31. Mat. 13, 31; Luc. 13, 19.

36. Mat. 8, 23. 39. Mat. 8, 26.

37. Și s'a făcut vifor mare de vânt, și valurile intrau în corabie, cât mai se umplea ea.

38. Și el erà la cârmă, dormind pre căpățâiu; și l-au deșteptat pre el, și i-au zis lui: Invățătorule, au nu'ți este grije că pierim.

39. Și sculându-se a certat vântul și a zis mării: faci, încetează! Și a stăfuit vântul, și s'a făcut liniște mare.

40. Și au zis lor: ce sunteți așa fricoși? Cum, n'aveți credință?

41. Și s'au înfricoșat cu frică mare și grăia unul către altul: oare, cine este acesta, că și vântul și marea îl ascultă pre el?

CAP. 5.

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce'i curgea sânge. Invierea fiicei lui Iair.

Și au venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarenilor.

2. Și ieșind el din corabie, îndată l-a înfâmpinat pre el un om din mormânturi, cu duh necurat.

3. Care avea locuința în mormânturi, și nici cu lanțuri de fier nimeni nu putea să'l lege pre el.

4. Pentrucă de multe ori fiind legat cu obezi și cu lanțuri de fier, rupea lanțurile, și obezile le sfărâma, și nimeni nu putea să'l domoliască pre dânsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, erà prin munți și prin mormânturi, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Iar văzând pre Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigând cu glas mare, a zis: ce este mie și fie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalți? Juru-te pre tine cu Dumnezeu, să nu mă muncești pre mine;

8. Că grăia lui: ieși, duh necurat, din om.

9. Și l-au întrebat pre el: cum îți este numele? Și a răspuns, grăind: legheon îmi este numele, că mulți suntem.

10. Și îl rugau pre el mult ca să nu'i trimită pre dânsii afară din laturea aceea.

11. Și erà acolo lângă munte, o turmă mare de porci, pascăndu-se.

12. Și l-au rugat pre dânsul toți dracii, zicând: trimite-ne pre noi în porci, ca să intrăm într'înșii.

13. Și i-au slobozit pre ei Iisus îndatăș. Și ieșind duhurile cele necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pre jărmuri în mare (și erau ca lă două mii), și s'au înneecat în mare.

14. Iar cei ce pășteau porcii, au fugit și au vestit în cetate și în sate. Și au ieșit să vază ce este ceea ce s'a făcut.

15. Și au venit către Iisus, și au văzut pre cel ce fusese îndrăcit, șezând și îmbrăcat și întreg la minte, pre cel ce avusese legheonul, și s'au spăimântat.

16. Și povestiau lor cei ce văzuseră, ce s'a făcut celui îndrăcit, și pentru porci.

17. Și au început a'l ruga pre dânsul ca să iasă din hotarele lor.

18. Și intrând el în corabie, îl ruga pre el cela ce fusese îndrăcit, ca să fie cu dânsul.

19. Iar Iisus nu l-au lăsat pre el; ci i-au zis lui: mergi în casa ta către ai tăi, și vestește lor câte și-au făcut fie Domnul și te-au miluit.

20. Și s'a dus și a început a propovedi în Decapoli câte au făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus în corabie iarăș de ceea parte, s'a adunat norod mult la el; și erà lângă mare,

22. Și iată, a venit unul din mării sinagogei, cu numele Iair, și văzându'l pre dânsul, a căzut la picioarele lui.

23. Și'l ruga pre dânsul mult, zicând: fiica mea spre sfârșit este; vino de îți pune mâinile pre dânsa, ca să se mântuiască și să trăiască.

24. Și au mers Iisus cu dânsul; și după dânsul a mers norod mult și'l împesurà pre el.

25. Și o muiere oarecare, fiind întru curgerea sângelui de doisprezece ani,

26. Și multe pătimind dela mulți doftori, și cheltuindu'și toate cele ce avusese, și nimic folosindu-se, ci mai vărtos mergând spre mai rău,

27. Auzind pentru Iisus, venind între norod dinapoi, s'a atins de haina lui:

17. Mat. 8, 34. 22. Mat. 9, 18; Luc. 8, 41.
25. Lev. 15, 25; Mat. 9, 20; Luc. 8, 43, sq.
27. Luc. 6, 19.

28. Că zicea: măcar de hainele lui de mă voi atinge, mă voi mântui.

29. Și îndată a secăt izvorul sângelui ei și a simșit cu trupul că s'a vindecat de boală.

30. Și îndatăș Iisus cunoscând întru sineș puterea ce a ieșit dintru el, întorcându-se către norod, au zis: cine s'a atins de hainele mele?

31. Și au zis lui ucenicii lui: vezi norodul îmbulzindu-te, și zici: cine s'a atins de mine?

32. Și căută împrejur să vază pre ceea ce a făcut aceasta.

33. Iar muierea înfricoșindu-se și tremurând, știind ce s'a făcut ei, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus lui tot adevărul.

34. Iar el au zis ei: fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace, și fiil sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, au venit dela mai marele sinagogei, zicând: fiica tă a murit; ce mai superi pre învățătorul?

36. Iar Iisus îndată ce au auzit cuvântul ce s'a grăit, au zis mai marelui sinagogei: nu te teme, crede numai.

37. Și n'au lăsat pre nici unul să meargă după dânsul, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit în casa mai marelui sinagogei, și au văzut turburare, plângând aceia și tânguindu-se mult.

39. Și intrând, au zis lor: ce vă turburași și plângeși? Fecioara n'a murit, ci doarme. Și'și râdeau de dânsul.

40. Iar el scofând afară pre toși, au luat pre tatăl fecioarei și pre muma ei și pre cei ce erau cu el, și au intrat unde eră fecioara zăcând.

41. Și apucând pre fecioară de mână, i-au zis ei, talita cumi, ce se tâlcuește: fecioară, fie zic: scoală-te.

42. Și îndatăș s'a sculat fecioara și umblă, că eră de doisprezece ani. Și s'au spăimântat cu spaimă mare.

43. Și le-au poruncit lor mult, ca nimeni să nu știe aceasta; și au zis să'i deă ei să mănânce.

CAP. 6.

Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pre mare.

Si au ieșit de acolo și au venit la patria sa, și după dânsul au mers ucenicii lui.

2. Și fiind sâmbătă au început a învăța în sinagogă; și mulți auzindu'l se mirau zicând: de unde îi sunt lui acestea? Și ce este înțelepciunea ce i s'a dat lui, că și puteri ca acestea prin mâinile lui se fac?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosif și al lui Iuda și al lui Simon? Și au nu sunt surorile lui aici la noi? Și se smintiau întru el.

4. Și zicea lor Iisus: nu este pro-roc necinsit, fără numai în patria sa, între rudenii și în casa sa.

5. Și nu putea acolo nici o putere să facă, fără numai preste puțin bolnavi punându'și mâinile i-au vindecat pre ei.

6. Și se miră pentru necredința lor, și umblă în satele cele de prin prejur, învășând.

7. Și au chemat pre cei doisprezece și au început a'i trimite pre dânsii câte doi, câte doi, și le-au dat lor putere asupra duhurilor celor necurate.

8. Și le-au poruncit lor să nu iă nimic pre cale, fără numai toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani la brâu,

9. Ci numai să fie încălșati cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și grăia lor: ori unde veși intră în casă, acolo rămâneși până ce veși ieși de acolo.

11. Și ori căși nu vă vor primi pre voi, nici vor ascultă pre voi, ieșind de acolo, scuturași praful de supt picioarele voastre întru mâr-furie lor. Amin grăiesc vouă: mai ușor va fi Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetăței a-celea.

12. Și ieșind ei propovediau, ca să se pocăiască;

36. Luc. 8, 50. 38. Fac. 50, 10.

39. Ioan 11, 11. 41. Luc. 7, 14.

6. 3. Mat. 13, 55. Luc. 4, 22.

4. Ioan 4, 44.

7. Mat. 10, 1; Luc. 9, 1. 11. Mat. 10, 14-

13. Și draci mulți scoteau, și ungeau cu untdelemn pre mulți bolnavi și i tămăduiau.

14. Și a auzit împăratul Irod (căci arătat se făcuse numele lui), și zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, și pentru aceasta lucrează puterile întru el.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că proroc este, sau ca unul din proroci.

16. Și auzind Irod, a zis: acesta este Ioan pre care eu l-am tăiat; el s'a sculat din morți.

17. Că Irod acesta trimițând, a prins pre Ioan, și l-a legat pre el în temniță, pentru Irodiada muieră lui Filip fratele său, căci o luase pre dânsa muieră.

18. Că zicea Ioan lui Irod: nu fi se cuvine să aibi pre muieră fratelui tău.

19. Iar Irodiada pizmăia lui, și vrea să l'omoare, și nu putea;

20. Că Irod se temeă de Ioan, știindu'l pre dânsul om drept și sfânt și îl socotea pre el; și ascultându'l pre dânsul, multe făcea și cu dragoste îl asculta pre el.

21: Și întâmplându-se o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospățul nașterii sale, boierilor săi, căpitanilor și celor mai mari ai Galileei,

22. Și intrând fata Irodiadei și jucând și plăcând lui Irod și celor ce ședea cu dânsul, a zis împăratul, fetei: cere dela mine orice vei vrea și voiu dă fie.

23. Și s'a jurat ei, că orice vei cere dela mine voiu dă fie, până la jumătate din împărăția mea.

24. Iar ea ieșind, a zis maicei sale: ce voiu cere? Iar aceea a zis: capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu sârguință la împăratul, a cerut, zicând: voiu ca să mi dai mie acum în tip-sie capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și împăratul foarte s'a întristat, dar pentru jurământ și pentru cei ce ședea împreună cu dânsul, n'a vrut să i lepede cererea.

27. Și îndată trimițând împăratul un speculator, a poruncit să aducă capul lui. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în temniță,

28. Și l-a adus în tîpsie, și l-a dat

pre el fetei, și fata l-a dat maicei sale.

29. Și auzind ucenicii lui au venit și au ridicat trupul lui cel căzut și l-au pus pre el în mormînt.

30. Și s'au adunat Apostolii la Iisus, și i-au vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și le-au zis lor: veniți voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin; că erau mulți cari veniau și se duceau, și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus în loc pustiu singuri cu corabia.

33. Și i-au văzut pre dânsii noroadele mergând, și l-au cunoscut pre el mulți, și pedestri din toate cetățile alergau acolo, și mai înainte decât ei au venit și s'au adunat la dânsul.

34. Și ieșind Iisus, au văzut norod mult și i s'au făcut milă de ei, pentru că erau ca oile ce n'au păstor; și au început a i învăța pre dânsul mult.

35. Și iată vreme multă fiind, s'au apropiat de dânsul ucenicii lui și au zis: locul este pustiu și iată vreme a trecut multă.

36. Slobozește i pre dânsii, ca mergând în orașele cele dimprejur și în sate, să și cumpere loruși pâini, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând, au zis lor: dați-le voi lor să mănânce. Și au zis ei lui: mergând se poate să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm lor să mănânce?

38. Iar el au zis lor: câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Iar ei știind au zis: cinci și doi pești.

39. Și au poruncit lor să i pue pre toți mese, mese pre iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer au bine cuvântat și au frânt pâinile și le-au dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor, și pre cei doi pești i-au împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat;

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de sfărâmituri, și din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile, ca la cinci mii de bărbați.

30. Mat. 14, 13; Luc. 9, 10, sq.; Ioan 6, 1.

34. Mat. 9, 36.

35. Mat. 14, 15; Marcu 8, 1.

13. Iac. 5, 14. 14. Mat. 14, 1; Luc. 9, 7.

17. Lucă 3, 19 sq. 18. Lev. 18, 16.

45. Și îndată au silit pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă mai înainte, de ceea parte, la Vitsaida, până ce va slobozi el norodul.

46. Și după ce i-au slobozit pre ei, s'au dus în munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, eră corabia în mijlocul mării, și el singur pre uscat.

48. Și i-au văzut pre dânșii că se chinuesc vâslind, că eră vântul împotriva lor; iar întru a patra streaje a nopței au venit la dânșii, umblând pre mare, și vrea să treacă pre lângă ei.

49. Iar ei văzându'l pre dânșii umblând pre mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat;

50. Că toți l-au văzut pre el și s'au turburat. Și el îndatăș au grăit cu dânșii și le-au zis lor: îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți.

51. Și s'au suit la dânșii în corabie și a încetat vântul; și ei foarte prese măsură se spăimântau întru sine și se minunau;

52. Că n'au priceput din pâini, de vreme ce eră inima lor împietrită.

53. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului, și au stătut la liman.

54. Și ieșind ei din corabie, îndată l-au cunoscut pre el aceia.

55. Și încunjurând toată laturea aceea, au început pre paturi a aduce bolnavii acolo unde auziau că este el.

56. Și ori unde intră, în sate sau în cetăți sau în orașe, puneau la ulițe pre cei bolnavi și'l rugau pre el ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă; și câți se atingeau de el, se mântuiau.

CAP. 7.

Fătărnicia Fariseilor. Fiica Hananienei. Vindecarea unui surdo-mut.

Și s'au adunat la dânșii Fariseii și unii din Cărturari, cari veniseră din Ierusalim.

2. Și văzând pre oarecari din ucenicii lui cu mâinile necurate, adică

nespălate, mâncând pâine, i-au prihănit.

3. Că Fariseii și toți Iudeii, de nu și vor spăla mâinile până în cot, nu mănâncă, jinând așezământul bătrânilor.

4. Și din târg venind, de nu se vor spăla, nu mănâncă; și altele multe sunt, care au luat a le finea: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat pre el Fariseii și Cărturarii: pentru ce ucenicii tăi nu umblă după așezământul bătrânilor, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâine?

6. Iar el răspunzând, au zis lor: bine a prorocit Isaia pentru voi, iăfarnicilor, precum este scris: norodul acesta cu buzele mă cinsteste, iar inima lor departe stă dela mine;

7. Și înzadar mă cinstesc, învățând învățătură, porunci omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, fineți așezământul bătrânilor, spălarea urcioarelor și a paharelor, și alte asemenea ca acestea multe faceți.

9. Și zicea lor: bine, lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți așezământul vostru?

10. Că Moisi a zis: cinsteste pre tatăl tău și pre muma ta; și: cela ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să moară.

11. Iar voi ziceți: de va zice omul, tatălui său sau mumei sale; corban, adică: dar este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine,

12. Și nu'l mai lăsați pre dânșii să mai facă ceva tatălui său sau mumei sale.

13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru așezământul vostru, care l-ați dat; și asemenea ca acelea multe faceți.

14. Și chemând la sine pre tot norodul, au zis lor; ascultați-mă pre mine toți și înțelegeți.

15. Nimic nu este dinafară de om, ce intră într'însul, care poate să'l spurce pre el; ci cele ce ies dintr'însul, acelea sunt care spurcă pre om.

16. De are cineva urechi de auzit, auză.

17. Și după ce au intrat în casă,

45. Mat. 14, 22; Ioan 6, 17.

51. Marcu 4 39.

56. Marcu 5, 27, 28; Mat. 9, 21.

7. 1. Mat. 15, 1, sq.

2. Luc. 11. 38.

6. Is. 29, 13. 10. Eș 20, 12.

14. Mat. 15, 10.

dela norod, l-au întrebat pre el ucenicii lui pentru pildă.

18. Și le-au zis lor: și voi așa de neînțelegători sunteți? Au nu vă pricepeți, că tot ce intră în om din afară, nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inima lui, ci în pântece, și iese pre afedron, curățind toate bucatele.

20. Și zicea, că ceea ce iese din om, aceea spurcă pre om.

21. Că dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile cele rele, preacurviile, curviile, uciderile,

22. Furtișagurile, asupririle, viclesugurile, înșelăciunile, înverșunările, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia.

23. Toate relele acestea ies dinlăuntru și spurcă pre om.

24. Și sculându-se de acolo, s'au dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrând în casă, vrea să nu știe nimeni de el, dar n'au putut să se tănuiască.

25. Că auzind o muliere pentru dânsul, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și eră mulierea elină, de neam din Finichia Siriei. Și l ruga pre el ca să goniască dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus au zis ei: lasă să se sature întâiu fiii; că nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca cânilor.

28. Iar ea răspunzând a zis lui: adevărat Doamne, că și câinii supt masă mănâncă din sfărâmiturile fiilor.

29. Și au zis ei: pentru acest cuvânt, mergi, a ieșit dracul din fiica ta.

30. Și mergând la casa sa, a aflat pre dracul ieșit, și pre fiică zăcând în pat.

31. Și iarăș ieșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, au venit la marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapolei.

32. Și au adus la dânsul un surd, grăind anevoe, și l-au rugat pre dânsul ca să și pună mâna preste el.

33. Și luându-l pre el din mulțime deosebi, au pus degetele sale în urechile lui, și scuihind, s'a afins de limba lui.

34. Și căutând la cer, au suspinat și au zis lui: *effatta*, ce este: deschide-te.

35. Și îndatăș s'au deschis auzurile lui și s'a deslegat legătura limbei lui și grăia drept.

36. Și au poruncit lor ca să nu spună nimănui; însă pre cât el le poruncia lor, ei mai mult vestiau;

37. Și preste măsură se mirau, zicând: toate le-au făcut bine; și pre surzi i-au făcut de aud, și pre muji de grăesc.

CAP. 8.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cerând semn din cer. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

În zilele acelea fiind norod mult foarte și neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii săi, le-au zis lor:

2. Milă'mi este de norod, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce mânca.

3. Și de'i voiu slobozi pre dânșii flămânzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dintr'înșii au venit de departe.

4. Și au răspuns lui ucenicii lui: de unde pre aceștia va putea cineva să'i sature de pâine, aici în pustie?

5. Și i-au întrebat pre ei: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte.

6. Și au poruncit norodului să șază pre pământ; și luând pre cele șapte pâini, mulțumind au frânt și au dat ucenicilor săi ca să le pună înainte; și le-au pus înaintea norodului.

7. Și aveau și pușini peștișori, și binecuvântând, au zis să'i pună și pre aceia înaintea lor.

8. Și au mâncat și s'au săturat; și au luat rămășițe de sfărâmituri șapte coșnițe.

9. Și erau cei ce mâncaseră, ca patru mii. Și i-au slobozit pre ei.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, au venit în părțile Dalmanutei.

11. Și au ieșit Fariseii și au început a se întreba cu dânsul, cerând dela dânsul semn din cer, ispitindu-l pre el.

24. Mat. 15, 21. 27. Mat. 15, 26.

31. Mat. 15, 29.

32. Mat. 9, 32; Luc. 11, 14.

33. Marcu 8, 23.

34. Ioan 11, 41. 37. Fac. 1, 31.

8. 1. Mat. 15, 32. 8. 4 Imp, 4, 44.

11. Mat. 12, 88 și 16, 1.

12. Și suspinând cu duhul său au zis: pentru ce neamul acesta semn cere? Amin zic vouă: nu se va da semn neamului acestuia.

13. Și lăsându'i pre dânșii, au intrat iarăș în corabie și au trecut de ceea parte.

14. Și ucenicii lui uitaseră să ia pâine, și mai mult decât o pâine n'aveau cu dânșii în corabie.

15. Și le-au poruncit lor, zicând: căutați de vă păziți de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod.

16. Și cugetau întru sine, unul către altul zicând, că pâine n'avem;

17. Iar Iisus cunoscând, au zis lor: drept ce cugetați că pâine n'aveți? Încă nu înțelegeți, nici pricepeți? Încă împietrită aveți inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți? Și urechi având, n'auziți? Și nu vă aduceți aminte,

19. Când am frânt pre cele cinci pâini la cele cinci mii, câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Zis-au ei lui: douăsprezece.

20. Și când pre cele șapte la cele patru mii, câte coșnițe pline de sfărâmituri ați luat? Iar ei au zis, șapte.

21. Și le-au zis lor: dar cum încă nu înțelegeți?

22. Și au venit în Vitsaida, și i-au adus lui un orb, și l-au rugat pre el ca să se atingă de dânșul.

23. Și apucând pre orbul de mână l-au scos pre el afară din sat; și scupind pre ochii lui, și punându'și mâinile pre el, l-au întrebat de vede ceva.

24. Și ridicându'și ochii a zis: văd oamenii ca copacii umblând.

25. După aceasta iarăș și-au pus mâinile pre ochii lui, și l-au făcut de a văzut, și s'a îndreptat și a văzul luminat pre toți.

26. Și l-au trimis pre el la casa sa, zicând: nici în sat să intri, nici să spui cuivă în sat.

27. Și au ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Chesariei lui Filip; și pre cale au întrebat pre ucenicii săi, zicând lor: cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns: Ioan Botezătorul; și alții, Ilie; iar alții, unul din proroci.

29. Și el le-au zis lor: dar voi cine ziceți că sunt eu? Și răspunzând Petru a zis lui: tu ești Hristosul.

30. Și i-au oprit pre ei ca să nu spună nimănui pentru dânșul.

31. Și au început a'i învăța pre ei, că se cuvine Fiul Omului multe a pătimi, și a se defăimă de băfrâni și de Arhieriei și de Cărturari, și a se omori, și după trei zile a învia.

32. Și de față cuvântul acesta grăia. Și apucându'l pre el Petru, a început a'i stă lui împotrivă.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, au certat pre Petru, zicând; mergi înapoia mea satano, că nu cugești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

34. Și chemând la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, au zis lor: cela ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine, și să'și ia crucea sa, și să'mi urmeze mie.

35. Că cine va vrea să'și mântuiască sufletul său, pierde'l-va pre el; iar cine'și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pre el.

36. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și'și va pierde sufletul său?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții Îngeri.

CAP. 9.

Schimbarea la Față a lui Hristos. Vindecarea lunatecului. Cearta ucenicilor pentru întâietate. Ferirea de scandal.

Și le zicea lor: amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aici,

14. Mat. 16, 5, 6. 15. Luc. 12, 1.

17. Marcu 6, 52; Luc. 24, 25.

19. Mat. 14, 19; Luc. 9, 13; Ioan 6, 9, 13.

20. Mat. 15, 34. 22. Marcu 6, 56.

23. Marcu 7, 32, sq.; Ioan 9, 6.

26. Marcu 7, 36. 27. Mat. 16, 13.

29. Ioan 1, 49 și 6, 69. 31. Mat. 16, 21.

33. 2. Imp. 19, 22.

35. Mat. 10, 39; Luc. 17, 33.

36. Mat. 16, 26.

38. Ier. 9, 2. Mat. 10; 33; Luc. 12, 9; 2. Tim. 2, 12.

9. 1. Mat. 16, 28, sq.; Luc. 9, 27.

cari nu vor gustă moarte până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. Și după șase zile au luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, și i-au suit pre dânsul în munte înalt, deosebi, singuri. Și s'au schimbat la față înaintea lor,

3. Și hainele lui erau strălucind, albe foarte, ca zăpada, în ce chip nălbitorul pre pământ nu poate să nălbiască.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lui Iisus: Invățătorule, bine este nouă a fi aici și să facem trei colibi: fie una, și lui Moisi una, și lui Ilie una;

6. Că nu știă ce grăia, că erau înfricoșați.

7. Și s'au făcut nor umbrindu'i pre ei, și a venit glas din nor, grăind: acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta ascultați.

8. Și de năprasnă căufând ei împrejur, pre nimeni n'au mai văzut, ci numai pre Iisus împreună cu dânsii.

9. Iar pogorându-se ei din munte, le-au poruncit lor ca nimănui să nu spue cele ce au văzut, fără numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și ei au finut cuvântul între sine, întrebându-se: ce este aceea, a învia din morți?

11. Și l-au întrebat pre el, zicând: pentru ce zic Cărturarii, că Ilie se cuvine să vie mai înainte?

12. Iar el răspunzând, au zis lor: Ilie venind mai înainte, va așeză toate. Și cum este scris de Fiul Omului? Că el va să păfimească multe și să fie defăimat.

13. Inșă zic vouă, că Ilie a și venit, și au făcut lui câte au vrut, cum este scris de el.

14. Și venind la ucenici, au văzut norod mult împrejurul lor, și Cărturarii întrebându-se cu dânsii.

15. Și îndată tot norodul văzându'l pre el, s'a spăimântat, și alergând s'a închinat lui.

16. Și au întrebat pe Cărturari: ce vă întrebați între voi?

17. Și răspunzând unul din norod,

a zis: Invățătorule, am adus pre fiul meu la tine, având duh mur.

18. Și ori unde îl apucă pre el, îl zdrobește, și face spume, și scârșnește cu dinții, și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să'l scoată, și n'au putut.

19. Iar el răspunzând au zis lui: o neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când voi suferi pre voi? Aduceți'l pre el la mine!

20. Și l-au adus pre el la dânsul. Și văzându'l pre dânsul, îndată duhul l-a scuturat pre el, și căzând la pământ, se lăvăliă aspumând.

21. Și au întrebat pre tatăl lui: câtă vreme este de când i s'a făcut lui aceasta? Iar el a zis: din copilărie;

22. Și de multe ori pre el și în foc l-a aruncat și în apă, ca să'l pearză; ci, de poți ceva, ajută-ne nouă, fiindu'ți milă de noi!

23. Iar Iisus i-au zis lui: de poți crede, foarte sunt cu puțină credinciosului.

24. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, a grăit: crez, Doamne, ajută necredinței mele!

25. Iar văzând Iisus că năvălește norodul, au poruncit duhului celui necurat, zicând lui: duh mur și surd, eu ție îți poruncesc: ieși dintr'însul, și de acum să nu mai infri în el.

26. Și strigând, și mult scuturându'l pre el, a ieșit. Și s'a făcut ca un mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându'i pre el de mână, l-au ridicat, și s'a sculat.

28. Și intrând el în casă, ucenicii lui l-au întrebat pre dânsul deosebi: pentru ce noi nu am putut să'l scoatem pre el?

29. Iar el au zis lor: acest neam cu nimic nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post.

30. Și de acolo ieșind, mergea prin Galileea, și nu vrea ca să'l știe cineva.

31. Că învăță pre ucenicii săi și zicea lor: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, și'l vor omorî pre el, și după ce'l vor omorî, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acela, și se temeau să'l întrebe pre el.

33. Și au venit în Capernaum, și

3. Mat. 28, 3.

7. Mat. 3, 17; 2. Petr. 1, 17.

11. Mal. 4, 5. 12. Is. 53, 3 sq.

13. Mat. 11, 14.

17. Mat. 17, 14; Luc. 9, 38.

23. Luc. 17, 6. 28. Mat. 17, 19.

31. Mat. 17, 22.

fiind în casă i-au întrebat pre dânșii: de ce vă prigoniași pre cale?

34. Iar ei au făcut; că se pricise pre cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.

35. Și șezând au chemat pre cei doisprezece și le-au zis lor: cela ce va să fie întâiu, *acesta* să fie mai pre urmă de toși și tuturor slugă.

36. Și luând un prunc l-au pus pre el în mijlocul lor, și luându'l în brațe, au zis lor:

37. Ori cine va primi pre unul dintr'acești prunci întru numele meu, pre mine primește; și ori cine primește pre mine, nu primește pre mine, ci pre cel ce m'au trimis pre mine.

38. Și a răspuns Ioan lui, zicând: învățătorule am văzut pre oarecine întru numele tău scoțând draci, care nu vine după noi, și l-am oprit pre el, pentrucă nu vine după noi.

39. Iar Iisus au zis: nu'l opriți pre el, că nimeni nu este care va face putere întru numele meu, și să poată degrab a mă grăi de rău.

40. Că cel ce nu este împotiva noastră, pentru noi este;

41. Că oricine va adăpă pre voi cu un pahar de apă întru numele meu, căci ai lui Hristos sunteți, amin grăesc vouă: nu'și va pierde plata sa.

42. Și ori cine va sminti pre unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai bine ar fi lui de s'ar legă o piatră de moară împrejurul grumazului lui și să se arunce în mare

43. Și de te smintește pre tine mâna ta, taie-o pre ea; că mai bine îți este fie ciung să intri în vieajă, decât două mâini având, să intri în gheena, în focul nestins,

44. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește pre tine piciorul tău, taie'l pre el; că mai bine îți este fie să intri în vieajă șchiop, decât două picioare având, să fii aruncat în gheena, în focul nestins,

46. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește pre tine ochiul tău, scoate'l pre el; că mai bine îți este fie cu un ochiu să intri întru împărășia lui Dumnezeu, decât doi ochi având, să fii aruncat în focul gheenei,

48. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că fieștecine cu foc se va sără, și toată jerfa cu sare se va sără.

50. Bună este sarea; iar de va fi sarea nesărată, cu ce o veți îndulci pre aceasta? Aveși întru voi sare, și pace aveți între voi!

CAP. 10.

Intrebare despre despărțenie. Iisus binecuvintează pruncii. Bogatul doritor de viața veșnică. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedei. Vartimei orbul.

Și de acolo sculându-se, au venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan; și iarăș s'au adunat noroadele la dânșul; și precum îi eră obiceiul, iarăș îi învăță pre ei.

2. Și apropiindu-se Fariseii, l-au întrebat pre el, ispitindu'l: oare se cade bărbatului să'și lase femeia?

3. Iar ei răspunzând au zis lor: ce a poruncit vouă Moisi?

4. Iar ei au zis: Moisi a dat voie să'i scrie carte de despărțire și s'o lase.

5. Și răspunzând Iisus, au zis lor: după învârtoșarea inimii voastre a scris vouă porunca aceasta.

6. Iar din începutul zidirei, bărbat și muiere i-au făcut pre ei Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muierea sa,

8. Și vor fi amândoi un trup; pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ce au împreună Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăș l-au întrebat pre el ucenicii lui de aceasta.

11. Și le-au zis lor: oricine își va

34. Mat. 18, 1; Luc. 9, 46.

35. Marc. 10, 43

37. Mat. 10, 40; Ioan 13, 20.

38. Numer. 11, 27, sq; Luc. 9, 49. sq.

39. 1. Cor 12 3. 40. Mat. 12, 30.

41. Mat. 10, 42. 42. Mat. 18, 6; Luc. 17, 2.

43. Mat. 5. 30. 44. Is. 66, 24. 45. Mat. 18, 8.

47. Mat. 5, 29. 49. Lev. 2, 13.

50. Mat. 5, 13; Luc. 14, 34.

10. 1. Mat 19, 1, sq.

4. H doua Leg. 24, 1; Mat. 5, 31.

6. Fac 1, 27; 2, 24.

8. 1. Cor. 6, 16. 9. Mat. 19, 6.

11. Mat. 5, 32; Luc. 16, 18.

lăsa muierea sa și va lua alta, preacurvește cu dânsa;

12. Și muierea deși va lăsa bărbatul și se va mărita după altul, preacurvește.

13. Și aduceau la dânsul prunci, ca să se atingă de ei; iar ucenicii certau pre cei ce îi aduceau.

14. Iar văzând Iisus, nu i-au părut bine, și au zis lor: lăsați pruncii să vină la mine, și nu'i opriți pre ei, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin zic vouă: oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra întru ea.

16. Și luându'i în brațe, și-au pus mâinile preste ei și i-au binecuvântat pre dânsii.

17. Și ieșind el în cale, a alergat oarecine, și îngenunchind înaintea lui, îl întrebă pre el zicând: Învățătorule bune, ce voi face ca să moștenesc vieța veșnică?

18. Iar Iisus au zis lui: ce'mi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

19. Poruncile știi? Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești mărturie mincinoasă, să nu răpești, cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

20. Iar el răspunzând a zis lui: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutând spre el, l-au iubit pre dânsul, și au zis lui: încă una îți lipsește: mergi, vinde'ți câte ai și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și luând crucea, vino, urmează mie.

22. Iar el întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mâhnit, pentru că avea avuții multe.

23. Și căutând Iisus, au zis ucenicilor săi: cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

24. Iar ucenicii se spăimântau de cuvintele lui. Dar Iisus iarăș răspunzând, le-au zis lor: fiilor, cât de anevoie este să intre întru împărăția lui Dumnezeu cei ce se nădăduesc întru avuții!

25. Mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se îngroziau, zicând unul către altul: și cine poate să se mântuiască?

27. Și căutând Iisus la dânsii, au zis: la oameni este cu neputință, dar nu la Dumnezeu; că la Dumnezeu toate sunt cu putință.

28. Și a început Petru a zice lui: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

29. Și răspunzând Iisus au zis: amin grăiesc vouă: nimeni nu este care și-a lăsat căsă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau muiere, sau copii, sau holde, pentru mine și pentru evanghelie.

30. Și să nu ia însuțite acum în vremea aceasta, case și frați și surori și tată și mamă și copii și holde cu prigoniri, și în veacul cel viitor vieță veșnică.

31. Și mulți dințaiu vor fi pre urmă, și de pre urmă întâiu.

32. Și erau pre cale suindu-se în Ierusalim, și mergea Iisus înaintea lor; iar ei se spăimântau, și mergând după dânsul le era frică.

33. Și luând iarăș pre cei doisprezece, au început a le spune lor cele ce erau să i se întâmple lui: iată ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da Arhierilor și Cărturarilor, și'l vor judecă pre el spre moarte, și'l vor da pre el neamurilor,

34. Și'l vor batjocori pre el, și'l vor bate pre el, și'l vor scuipi, și'l vor omori pre el, și a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedei, zicând: Învățătorule, voim ca ceea ce vom cere, să ne faci nouă.

36. Iar el au zis lor: ce voiți să vă fac vouă?

37. Iar ei au zis lui: dă-ne nouă ca să ședem unul deadreapta ta și altul deasfânta ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le-au zis lor: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul care eu beau? Și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați?

13. Mat. 19, 13, sq.; Luc. 18, 15, sq.

15. Mat. 18, 30. 16. Marcu 9, 36.

17. Mat. 19, 16; Luc. 18, 18.

19. Eș. 20, 12; F. doua Lege 5, 16 sq.

21. Mat. 6, 20; Luc. 12, 33.

23. Marcu 4, 18 sq. Mat. 19, 23; Luc. 18, 24.

24. Ps. 61, 10; 1 Tim. 6, 17.

27. Luc. 1, 37.

28. Mat. 19, 27; Luc. 18, 28.

31. Mat. 19, 30; Luc. 13, 30.

32. Mat. 20, 17; Luc. 18, 31.

33. Mat. 16, 21. 35. Mat. 20, 20.

38. Luc. 12, 50.

39. Iar ei au zis lui: putem. Iar Iisus au zis lor: paharul pre care eu vreau bea, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza;

40. Iar a ședeă deadreapta mea și deasfânga mea, nu este al meu a da, ci celor pentru cari s'au gătit.

41. Și auzind cei zece, au început a se mâniă pre Iacov și pre Ioan.

42. Iar Iisus chemându'i pre dânșii la sine, le-au zis lor: știți că celor ce li se pare că sunt începători ai neamurilor, le stăpânesc pre ele, și cel mai mari ai lor le domnesc pre dânsele.

43. Iar între voi nu va fi așa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să fie vouă slugă,

44. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă:

45. Pentrucă și Fiul Omului n'au venit ca să'i slujiască lui, ci ca să slujiască el și să'și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

46. Și au venit în Ierihon; și ieșind el din Ierihon și ucenicii lui și norod mult, Vartimei orbul, fiul lui Timei, ședeă lângă cale cerșind.

47. Și auzind că Iisus Nazarineanul este, a început a strigă și a zice: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!

48. Și'l certau pre dânsul mulți, ca să tacă. Dar el cu mult mai vărtos strigă: Fiul lui David, miluiește-mă!

49. Și stând Iisus, au zis să'l cheme pre el. Și au chemat pre orbul, zicându'i lui: îndrăznește; scoală-te că te chiamă.

50. Iar el lepădându'și haina sa, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Și răspunzând Iisus, i-au zis lui: ce voiești să'ți fac fie? Iar orbul i-a zis lui: învățătorule, să văz.

52. Iar Iisus i-au zis lui: mergi, credința ta te-a mântuit; și îndată a văzută, și a mers după Iisus în cale.

CAP. 11.

Intrarea în Ierusalim. Blestemarea smochinului. Izgonirea zarafilor din Biserică.

Și când s'au apropiat de Ierusalim, în Vilfaghi și Vitania, către Muntele Maslinilor, au trimis doi din ucenicii săi.

2. Și au zis lor: mergeți în satul care este înaintea voastră; și îndată intrând într'însul, veți află un mânz legat, pre care nimeni din oameni n'a șezut; dezlegându'l pre el să'l aduceți.

3. Și de va zice vouă cinevă: căci faceți aceasta? Să ziceți, că Domnului trebuiește, și numai decât îl va trimite pre el aici.

4. Și au mers și au aflat mânzul legat lângă ușe afară la răspântie, și l-au dezlegat pre el.

5. Iar oarecari din cei ce stau acolo, au zis lor: ce faceți de dezlegați mânzul?

6. Iar ei au zis lor precum le poruncise Iisus; și i-au lăsat pre el.

7. Și au adus mânzul la Iisus, și și-au pus pre el hainele lor, și au șezut pre dânsul.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pre cale; iar alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pre cale.

9. Și cei ce mergeau înainte și cei ce veniau pre urmă, strigau zicând: Osană! bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

10. Bine este cuvântată împărăția, care vine întru numele Domnului, a părintelui nostru David. Osană întru cei de sus!

11. Și au intrat Iisus în Ierusalim și în biserică; și după ce au văzut foarte, fiind vremea îndeseară, au ieșit la Vitania cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi ieșind ei din Vitania, au flămânzit.

13. Și văzând un smochin de departe, având frunze, au venit, ca doară va află ceva într'însul; și venind la el, nimic n'au aflat, fără numai frunze; că încă nu eră vremea smochinelor.

14. Și răspunzând Iisus, au zis lui: de acum înainte nimeni să nu

39. Fapt. 12, 2.

40. Mat. 25, 34.

42. Mat. 20, 25 sq; Lucă 22, 25 sq.

43. Marcu 9, 35.

44. 1 Petru 5, 3.

46. Mat. 20, 29; Lucă 18, 35.

11. 1. Mat. 21, 1 sq; Luc. 19, 29, sq; Ioan 12, 12, sq. 7. Ioan 12, 14. 9. Ps. 117, 24.

12. Mat. 21, 18, sq.

mai mănânce rod din tine în veac. Și auziau ucenicii lui.

15. Și au venit în Ierusalim, și intrând Iisus în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau și cum-părau în biserică, și mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei le-au răsturnat,

16. Și nu lăsă să poarte cineva vas prin biserică.

17. Și învăță zicând lor: au nu este scris: casa mea, casă de rugăciune se va chema, întru toate neamurile? Iar voi o ați făcut peșteră fâlhărilor.

18. Și au auzit Cărturarii și Arhieriei și căutau în ce chip l-ar fi pierdut pre el, că se temeau de dânsul, căci tot norodul se miră de învățătura lui.

19. Și dacă s'a făcut seară, au ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi trecând, au văzut smochinul uscat din rădăcină;

21. Și aducându'și aminte Petru, i-a zis lui: învățătorule, vezi smochinul pre care l-ai blestemat; s'a uscat.

22. Și răspunzând Iisus, au zis lor: aveți credință în Dumnezeu;

23. Că amin zic vouă, că acela ce ar zice muntelui acestuia: ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede că ce va zice va fi, îi va lui orice va zice.

24. Pentru aceasta zic vouă: toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că veți lua, și va fi vouă.

25. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți asupra cuivă, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să ierte vouă greșalele voastre.

26. Iar dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu va ierta vouă greșalele voastre.

27. Și au venit iarăși în Ierusalim; și umblând el prin biserică, au venit la dânsul Arhieriei și Cărturarii și Bătrânii,

28. Și au zis lui: cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat fie puterea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: întrebă-voi și eu pre voi un cuvânt și să'mi răspundeți mie, și voi spune și eu vouă cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan, din, cer a fost, sau dela oameni? Răspundeți'mi mie.

31. Și ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice: din cer, va zice: pentruce dar n'ați crezut lui?

32. Iar de vom zice: dela oameni, se temeau de norod, că toți aveau pre Ioan, că, cu adevărat proroc a fost.

33. Și răspunzând, au zis lui Iisus: nu știm. Și Iisus răspunzând, au zis lor: nici eu nu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

CAP. 12.

Pilda viei, Plata dajdiei. Saducheiți lăgăduind învierea. Legiutorul. Al cui Fiu este Hristos. Făcăria Cărturarilor. Cei doi bani ai văduvei.

Și au început în pilde a grăi lor: un om a sădit vie, și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat înir'insa ieasc, și a zidit turn, și o a dat pre ea lucrătorilor, și s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis o slugă la lucrători, ca să iă dela lucrători din rodul viei.

3. Iar ei apucându'l pre dânsul, l-au bătut și l-au trimis deșert.

4. Și iarăși a trimis către dânsii pre altă slugă; și pre acela băfându'l cu pietre, i-au sfărâmat capul și l-au trimis cu necinste.

5. Și iarăși a trimis pre altul; și pre acela l-au omorât și pre alții mulți pre unii băfându'l, pre alții omorându'l.

6. Deci având încă un fiu iubit al său, l-a trimis și pre acela mai pre urmă la ei, zicând: se vor rușina de fiul meu.

7. Iar lucrătorii aceia au zis între sine: acesta este moștenitorul, veniți să'l ucidem pre el, și va fi moșia a noastră.

8. Și apucându'l pre el, l-au omorât și l-au scos afară din vie.

15. Mat. 21, 12; Luc. 19, 45; Ioan 2, 14.

17. Is. 56, 7; Jer. 7, 11.

18. Luc. 19, 47 sq. 20. Mat. 21, 20.

21. Evrei 6, 8. 23. Mat. 17, 20.

24. Mat. 7, 7 și 21, 22; Lucă 11, 9.

25. Efes. 4, 32. 26. Mat. 6, 15.

27. Mat. 21, 23; Lucă 20, 1 sq.

28. Eșire 2, 14.

31. Lucă 7, 30. 32. Mat. 14, 5.

12. 1. Mat. 21, 33 sq; Lucă 20, 9 sq. Ps. 79, 9; Is. 5, 1; Jer. 2, 21.

7. Ps. 2, 2, 8; Mat. 26, 3.

8. Ebr. 13, 12.

9. Ce, dar, va face stăpânul viei? Veni-vă și va pierde pre lucrătorii aceia și viea o va dà alfora.

10. Au nici scriptura aceasta n'afi cetit? Piatra care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului;

11. Dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

12. Și căutau să'l prinză pre el, dar se temeau de norod; căci au cunoscut că improfiva lor au zis pilda; și lăsându'l pre el, s'au dus.

13. Și au trimis către dânsul pre unii din Farisei și din Irodiani, ca să'l prinză pre el în cuvânt.

14. Iar ei venind, i-au zis lui: Invățătorule, știi că adevărat ești, și nu'ți este șie grije de nimeni, că nu cauși în fața oamenilor, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveși. Se cade a dà dajdie Chesarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?

15. Dar el știind fășarnicia lor, au zis lor: ce mă ispitivi? Aduceși mi un dinar să'l văz.

16. Iar ei i-au adus. Și au zis lor: al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el? Și ei i-au zis lui: ale Chesarului.

17. Și răspunzând Iisus, au zis lor: dași înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de dânsul.

18. Și au venit la dânsul Saducheii, cari zic că nu este înviere, și i-au întreat pre el, zicând:

19. Invățătorule, Moisi a scris nouă, că de va muri fratele cuivă, și i va rămâneă muierea, și feciori nu va lăsa, să ia fratele lui pre muierea lui și să ridice sămânța fratele lui său.

20. Deci șapte frași au fost, și cel dintâlu a luat muieră, și murind n'a lăsat sămânță;

21. Și al doilea o a luat pre dânsa, dar a murit, și nici acela n'a lăsat sămânță, și al treilea așijderea.

22. Și o au luat pre dânsa toși șapte și n'au lăsat sămânță, iar mai pre urmă de toși, a murit și muieră.

23. Deci la înviere, când vor învia, a căruia dintr'înșii va fi muieră, că toși șapte o au avut pre ea muieră?

24. Și răspunzând Iisus, au zis lor: au nu pentru aceasta vă rătăciți, neștiind scripturile nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci după ce vor învia din morși, nici se vor însură, nici se vor mărită, ci vor fi ca îngerii în ceruri.

26. Iar pentru morși, că se vor sculă, au n'afi cetit în cartea lui Moisi, la rug, cum i-au grăit Dumnezeu lui, zicând: eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

27. Nu este Dumnezeu al morșilor, ci Dumnezeu al viilor, deci voi mult vă rătăciți.

28. Și apropiindu-se unul din Cărturari, care auzise pre ei prigoniindu-se cu dânsul, și văzând că bine le-au răspuns lor, i-a întreat pre el: care poruncă este mai întâiu de toate?

29. Iar Iisus i-au răspuns lui, că mai întâiu de toate poruncile este: auzi Israile: Domnul Dumnezeuul nostru, Domnul unul este;

30. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată țâria ta; aceasta este porunca cea dintâiu.

31. Iar a doua, asemenea acesteia: să iubești pre aproapele tău, ca însuși pre tine. Mai mare decât aceștea altă poruncă nu este.

32. Și a zis lui cărturarul: bine, Invățătorule, adevărat ai zis, că unul este Dumnezeu, și nu este altul afară de dânsul;

33. Și a'l iubi pre el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată țâria; și a iubi pre aproapele ca însuș pre sine, mai mult este decât toate prinoasele și Jerșiele.

34. Iar Iisus văzând că, cu înșelepciune a răspuns, i-au zis lui: nu ești departe de împărășia lui Dum-

26. Eș. 3, 6.

28. Mat. 22, 35; Lucă 10, 27.

29. A doua Lege 6, 4, 5.

31. Lev. 19, 18; Ioan 13, 34; 15, 12, 17; Rom. 13, 9; Gal. 5, 6, 14 și 6, 2; Efes. 5, 2, 1; 1 Tes. 4, 9; 1 Petr. 1, 22.

32. A doua Lege 4, 35; Is. 45, 6.

34. Mat. 22, 45; Lucă 20, 40.

10. Ps. 117, 21, 22; Mat. 21, 42.

12. Mat. 14, 5.

13. Mat. 22, 15; Lucă 20, 20.

17. Rom. 13, 7.

18. Mat. 22, 23 sq; Lucă 20, 27 sq.

19. A doua Lege 25, 5.

nezeu. Și nimeni mai mult nu îndrăzniă să-l întrebe pre el.

35. Și începând Iisus, au zis, învățând în biserică: cum zic Cărturarii că Hristos este Fiul lui David?

36. Că însuș David a zis cu Duhul Sfânt: zis-au Domnul, Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

37. Deci însuș David îl numește pre el Domn, și de unde dar este fiu al lui? Și norodul cel mult ascultă pre el cu dulceață.

38. Și grăiă lor întru învățătura sa; păziți-vă de Cărturari, cari voiesc a umblă în podoabe și iubesc închinăciunile prin fârguri,

39. Și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâiu la ospete;

40. Cari mănâncă casele văduvelor și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor luă mai grea osândă.

41. Și șezând Iisus în preajma gazofilachiei, priviă cum aruncă norodul bani în gazofilachie; și mulți bogăși aruncau multe.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filiar, ce este un corant.

43. Și chemând pre ucenicii săi, le-au zis lor: amin zic vouă, că această văduvă săracă, a aruncat mai mult decât toți cei ce au aruncat în gazofilachie;

44. Că toți din prisosința lor au aruncat, iar această din lipsa sa, toate câte a avut a aruncat, toată avuția sa.

CAP. 13.

Sfârșitul lumci. Semnele vestitoare. Nimeni nu știe ziua și ceasul în care va să fie.

Și ieșind el din biserică, a zis lui unul din ucenicii lui: Învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce fel de zidiri!

2. Și răspunzând Iisus, au zis lui: vezi aceste zidiri mari? Nu va rămâneă aici piatră pre piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând el pre Muntele Maslinilor, în preajma bisericei, l-au întrebat pre dânsul deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor fi acestea? Și care este semnul, când acestea toate se vor săvârși?

5. Iar Iisus răspunzând lor, au început a zice; căutați ca să nu vă înșele pre voi cinevă;

6. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: eu sunț Hristos, și pre mulți vor înșelă.

7. Iar când veți auzi de rășboaie și de vești de rășboaie, să nu vă spăimântați, că se cuvine să fie acestea; ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Că se va sculă neam preste neam și împărăție preste împărăție; și vor fi cutremure pre alocurea, și va fi foamete și turburări; începături ale durerilor vor fi acestea.

9. Deci păziți-vă pre voi înșivă; că vă vor dă pre voi în soboare, și în adunări veți fi bătuși, și înaintea domnilor și a împărașilor veți sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Și în toate neamurile se cuvine mai întâiu să se propoveduiaască Evanghelia.

11. Iar când vă vor duce pre voi dându-vă, să nu vă grijiți mai înainte ce veți grăi, nici să cugetați; ci, ceea ce se va dă vouă într'acel ceas, aceea să grăiți; că nu veți fi voi cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

12. Și va dă frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor sculă fiiri asupra părinților și'i vor omorî pre ei.

13. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu; dar cel ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Iar când veți vedeă urâciunea pustiirei, care s'a zis de Daniil prorocul, sfând unde nu se cuvine (cela ce citește să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudeea, să fugă la munți.

15. Iar cela ce va fi pre casă, să nu se pogoare în casă, nici să intre să ia ceva din casa sa.

16. Și cela ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să și ia halna sa.

17. Iar vai celora ce vor aveă în

35. Mat. 22, 41 sq. Lucă 20, 41 sq.

36. Psalm 109, 1.

38. Mat. 23, 6 sq; Lucă 11, 43 și 20, 46.

41. 4 Imp. 12, 9; Lucă 21, 1.

13. 1. Mat. 24, 1.

2. Mat 24, 1; Lucă 21, 5 sq.

4. F. Hp. 1, 6. 6. Ier. 14, 14.

8. Mat. 24, 8. 9. Mat. 24, 9.

11. Mat. 10, 19; Lucă 12, 11.

13. Mat 24. 13. 14. Dan. 9, 27.

15. Lucă 17, 31.

pânțece, și celora ce vor aplecă în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarnă;

19. Că va fi în zilele acelea ne-caz ca acela, care n'a fost până acum din începutul zidirei, care au zidit Dumnezeu și nici va mai fi.

20. Și de nu ar scurta Dumnezeu zilele acelea, nu s'ar mântui tot trupul; ci pentru cei aleși, pre cari i-au ales, va scurta zilele acelea.

21. Atunci de va zice vouă cineva, iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți;

22. Că se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne și minuni ca să înșele, de va fi cu puiință și pre cei aleși.

23. Iar voi vă păziți, că iată mai înainte am spus vouă toate.

24. Și în zilele acelea, după ne-cazul acela, soarele se va întuneca și luna nu'și va da lumina sa.

25. Și stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor clăii.

26. Și atunci vor vedea pre Fiul Omului venind pre nori, cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pre îngerii săi și va aduna pre cei aleși ai săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin vă învățați pildă; când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara;

29. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-se, să știți că aproape este lângă uși.

30. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul vor frece, iar cuvintele mele nu vor frece.

32. Iar de ziua aceea și de ceasul acela, nimeni nu știe, nici îngerii cari sunt în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl.

33. Păziți-vă, priveghiați și vă ru-

gați, că nu știți când va veni vremea aceea;—

34. Ca un om ce se duce departe lăsându'și casa sa și dând slugilor sale putere, și fiecăruia lucrul lui, și portarului poruncind ca să privegheze.

35. Priveghiați dar, că nu știți când va veni domnul casei; seara, sau la miezul nopței, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața;

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă aștepte voi dormind.

37. Iar cele ce vouă zic, tuturor zic: priveghiați!

CAP. 14.

Hristos uns cu mir. Iuda cârtește. Cina cea de taină. Vânzarea. Rugăciunea lui Hristos. Prinderea și ducerea lui la Arhiereu. Mărturii mincinoase. Lepădarea lui Petru.

Și erau paștile și azimile, după două zile; și căutau Arhiereii și Cărturarii, cum pre el cu vicieșug prinzându'l să'l omoare.

2. Și ziceau: nu în praznic, ca să nu fie turburare întru norod.

3. Și fiind el în Vitania, în casa lui Simon leprosul, și șezând el, a venit o muiere având un alavastru cu mir de nard curat de mult preș și sfărâmând alavastrul, l-a turnat pre capul lui.

4. Și erau unii de le păreau rău întru sine și ziceau: pentruce se făcu această pagubă cu mirul?

5. Că se putea vinde acesta mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și se răstiau asupra ei.

6. Iar Iisus au zis: lăsați-o pre dânsa; pentruce îi faceți supărare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi, și când veți vrea, puteși a le face lor bine, dar pre mine nu mă aveți pururea.

8. Aceasta, ce a avut a făcut; mai nainte a apucat de a uns trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: ori unde se va propovedui evanghelia aceasta, în toată lumea, și ce a făcut ea se va povesti, spre pomenirea ei.

34. Lucă 19, 12; Mat. 25, 14.

14. 1. Mat. 26, 2 sq; Lucă 22, 1; Ioan 11, 47.

3. Mat. 26, 6 sq; Lucă 7, 38; Ioan 12, 1 sq.

7. A doua Lege 15, 11.

19. Dan. 12, 1; Ioil 2, 2.

21. Mat. 24, 23 sq; Lucă 17, 23.

22. A doua Lege 13, 1.

24. Is. 13, 10. 26. Dan. 7, 13

27. Iez. 32, 7; Ioil 2. 31 și 3, 15; Mat. 13, 41.

28. Mat. 24, 32 sq; Lucă 21, 29. 37. Mat. 24, 35. 32. Mat. 24, 36.

33. Mat. 25, 13; Lucă 12, 40.

10. Și Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, a mers la Arhierei ca să-l vândă pre el lor.

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și i-au făgăduit lui să-i dea bani. Și el căută, cum în vreme cu prilej, i-ar da pre el lor.

12. Iar în ziua cea dinlăiu a azimilor, când jertfiau paștile, au zis către dânsul ucenicii lui: unde vorești să mergem să gătim ca să mănânci paștile?

13. Și au trimis doi din ucenicii săi și le-au zis lor: mergeți în cetate, și va întâmpina pre voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul.

14. Și ori unde va intra, ziceți stăpânului casei, că învățătorul zice: unde este sălașul întru care să mănânc paștile cu ucenicii mei?

15. Și el va arăta vouă un foisor mare, așternut gata; acolo gătiți nouă.

16. Și au ieșit ucenicii lui, și au venit în cetate, și au aflat precum le zisese lor, și au gătit paștile.

17. Și făcându-se seară, au venit cu cei doisprezece.

18. Și șezând ei și mâncând, au zis Iisus: amin zic vouă, că unul din voi va să mă vândă, cel ce mănâncă cu mine.

19. Iar ei au început a se întrista și a zice lui unul câte unul: nu cumva sunt eu? Și altul: nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, au zis lor: unul din doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Ci Fiul Omului va merge precum este scris pentru dânsul; dar vai omului aceluia, prin care Fiul Omului se vindel! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

22. Și mâncând ei, au luat Iisus pâine, și binecuvântând au frânt și au dat lor și au zis: luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind au dat lor și au băut dintr'însul toți;

24. Și au zis lor: acesta este sângele meu, al legii cei nouă, care pentru mulți se varsă.

25. Amin zic vouă, că de acum nu voi mai bea din roada viței până în ziua aceea, când o voi bea pre ea nouă, întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Și dând laudă, au ieșit în Muntele Maslinilor.

27. Și au zis lor Iisus: toți vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta; că scris este: bate-voiu păstorul și se vor risipi oile.

28. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a zis lui: deși toți se vor sminti, iar eu nu.

30. Și au zis Iisus lui: amin zic ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori.

31. Iar el cu mult mai vârtos zicea: demi s'ar întâmpla a muri cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea încă și toți ziceau.

32. Și au venit în satul al cărui nume este Ghetsimani, și au zis ucenicilor săi: ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și au luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan cu sine, și au început a se spălmânta și a se măhni.

34. Și au zis lor: infristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai înainte, au căzut pre pământ și se rugă, că de este cu putință, să treacă dela dânsul acel ceas,

36. Și zicea: Ava, Părinte, toate sunt cu putință ție, treci dela mine paharul acesta, însă nu ceea ce vorește eu, ci ceea ce vorești tu.

37. Și au venit și i-au găsit pre ei dormind, și au zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși un ceas să priveghezi?

38. Priveghiași și vă rugași, ca să nu intrași în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul nepulincios.

39. Și iarăș mergând s'au rugat, acelaș cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-au aflat pre dânsii iarăș dormind (că erau o-

26. Mat. 26, 30; Lucă 22, 39; Ioan 18, 1.

27. Zab. 13, 7; Ioan 16, 32.

28. Marcu 16, 7; Mat. 26, 32 și 28, 10, 16.

29. Lucă 22, 31; Ioan 13, 38.

30. Marcu 14, 72.

32. Mat 26, 34 sq. Lucă 22, 34; Ioan 18, 27.

35. Lucă 22, 41. 38. Mat. 26, 41.

10. Mat. 26, 14; Lucă 22, 3.

12. Mat. 26, 17; Lucă 22, 7 sq; Eșire 12, 17

17. Mat. 26, 20; Lucă 22, 14 sq.

18. Ps. 40, 9.

22. Mat 26, 26; Lucă 22, 19; 1 Cor. 11, 23.

chii lor îngreuiată), și nu știau ce să'i răspundă.

41. Și au venit a treia oară și au zis lor: dormiți de acum și vă odihniți, destul este; a venit ceasul; iată, se dă Fiul Omului în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem; iată, cel ce m'a vândut, s'a apropiat.

43. Și numai decât, încă grăind el, a venit Iuda unul din cei doisprezece, și cu el norod mult, cu săbii și cu fuști, dela Arhieriei și Cărturari și Bătrâni.

44. Iar cel ce îl vânduse pre el, le dedese semn, zicând: pre care voiu sărută, acela este; prindeți'l pre el și'l duceți cu pază.

45. Și venind, îndată s'a apropiat de el și i-a zis lui: Învățătorule, Învățătorule! Și l-a sărutat pre el.

46. Iar el și-au pus mâinile pre el și l-au prins.

47. Iar unul oarecare din cei ce stă lângă el, scoțând sabia, a lovit pre sluga Arhierelui și i-a tătat urechia lui.

48. Și răspunzând Iisus, au zis lor: ca la un fâihar ați ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeți?

49. În toate zilele am fost la voi în biserică învățând și nu m'ați prins; ci ca să se pliniască scripturile.

50. Și lăsându'l pre el, toți au fugit.

51. Iar un tânăr oarecare mergea după el, îmbrăcat cu giulgiu pre trupul gol, și l-au prins pre el tinerii.

52. Iar el lăsând giulgiul, gol a fugit dela ei.

53. Și au dus pre Iisus la Arhieriu, și s'au adunat la dânsul toți Arhieriei și bătrânii și Cărturarii.

54. Iar Petru de departe mergea după el, până înăuntru în curtea Arhierelui, și ședeă împreună cu slugile și se încălzia la foc.

55. Iar Arhieriei și tot sfatul căutau împotriva lui Iisus mărturie, ca să'l omoare, și nu aflau;

56. Că mulți mărturiseau minciuni asupra lui, și nu erau asemenea mărturiile lor.

57. Și unii sculându-se, au mărturisit minciună asupra lui, grăind:

58. Că noi l-am auzit pre el zi-

când: eu voiu strică această biserică făcută de mâini, și în trei zile alta nefăcută de mâini voiu zidi.

59. Și nici așa nu eră asemenea mărturia lor.

60. Și sculându-se Arhieriu în mijloc, a întreat pre Iisus, zicând: nimic nu răspunzi? Ce aceștia mărturisesc asupra tă?

61. Iar el făcea și nimic nu răspundeă. Iarăș l-a întreat pre el Arhieriu și i-a zis lui: au tu ești Hristosul, Fiul celui Binecuvântat?

62. Iar Iisus au zis: eu sunt; și veți vedeă pre Fiul Omului șezând deadreapta puterei și venind cu norii cerului,

63. Iar Arhieriu rupânduși hainele sale, a zis: ce ne mai trebuesc nouă alte mărturii?

64. Ași auzit hula, ce vi se pare vouă? Iar ei toți l-au judecat pre el că este vinovat morței.

65. Și au început unii a'l scuipă pre el și a'i acoperi fața lui și a'l bate cu pumnul și a zice lui: procește! Și slugile îl băteau pre el cu paimenele preste obraz.

66. Și fiind Petru jos în curte, a venit una din slujnicile Arhierelui,

67. Și văzând pre Petru încălzindu-se, căutând la el, a zis: și tu e-rai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, zicând: nu știu, nici pricep ce grăiești tu. Și a ieșit afară înaintea curței, și a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându'l pre el iarăș, a început a spune celor ce stau acolo, că și acesta dintr'înșii este. Dar el iarăș s'a lepădat.

70. Și preste pușin, cei ce stau acolo au zis lui Petru: adevărat dintr'înșii ești, că galileean ești, și graiul tău seamănă.

71. Iar el a început a se blestema și a se jură, că nu știu pre omul acesta de care ziceți.

72. Și a doua oară a cântat cocoșul. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul care i-au zis Iisus lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori. Și a început a plânge.

43. Mat. 26, 47; Lucă 22, 47.

45. 2 Imp. 20, 9. 49. Ps. 68, 9 sq.

50. Iov 19, 13; Mat. 26, 56.

53. Mat. 26, 57; Lucă 22, 54; Ioan 18, 13.

55. Mat. 26, 59. 58. Ioan 2, 19.

61. Is. 53, 7; Lucă 22, 67.

62. Mat. 24, 30. 66. Mat. 26, 69.

71. Mat. 26, 74.

CAP. 15.

Patimile lui Hristos. Pogorârea de pre cruce și îngroparea

Și îndată dimineața, sfat făcând Arhierii cu Bătrânii și cu Cărturarii și toată adunarea, și legând pre Iisus, l-au dus și l-au dat lui Pilat.

2. Și l-a întrebat pre el Pilat: tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, i-au zis lui: tu zici.

3. Și multe grăiau asupra lui Arhierii.

4. Iar Pilat iarăș l-a întrebat pre el, zicând: nimic nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc asupra ta.

5. Iar Iisus mai mult nimic n'a răspuns, cât se miră Pilat.

6. Iar la praznic le sloboziă lor câte un vinovat, pre care cereau ei.

7. Și eră unul ce'l numiă Varavă, prins împreună cu soții lui, care în zarvă făcuseră ucidere.

8. Și strigând norodul, a început a cere să le facă precum pururea le făcea lor.

9. Iar Pilat le-a răspuns lor, zicând: voiși să slobozesc vouă pre împăratul Iudeilor?

10. Că știă, că din pizmă l-au dat pre el Arhierii.

11. Dar Arhierii au îndemnat pre norod, ca mai vârtos pre Varavă să'l sloboziască lor.

12. Iar Pilat răspunzând, iarăș le-a zis lor: dar ce voiși să fac acestuia pre care îl ziceși împăratul Iudeilor?

13. Atunci ei iarăș au strigat: răstignește'l pre ell

14. Iar Pilat le-a zis lor: dar ce rău a făcut? Iar ei mai vârtos strigau: răstignește'l pre ell

15. Și Pilat vrând să facă pre voea norodului, le-a slobozit lor pre Varavă, iar pre Iisus băfându'l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii l-au adus pre el înlăuntrul curței, ce este divan, și au adunat toată oastea;

17. Și l-au îmbrăcat pre el în porfiră, și împletind cunună de spini, i-au pus lui.

18. Și au început a se închină lui, zicând: bucură-te împăratul Iudeilor!

19. Și'l băteau preste cap cu treștia, și'l sculpau pre el, și punându-se în genunchi se închinau lui.

20. Și după ce l-au batjocorit pre el, au desbrăcat de pre el porfira, și l-au îmbrăcat în hainele sale și l-au dus pre el să'l răstignească.

21. Și au silit pre oarecare Simon Chirinean, ce treceă venind din țarină, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea lui.

22. Și l-au dus pre el la locul Golgofa, care se talmăcește: locul căpășanei.

23. Și l-au dat lui să beă vin amestecat cu smirnă, dar el n'au luat.

24. Și răstignindu'l pre el, au împărșit hainele lui, aruncând sorși pre dănsule, cine ce va luă.

25. Și eră ceasul al treilea, și l-au răstignit pre el

26. Și eră scrisoarea pricinii lui scrisă: **Împăratul Iudeilor.**

27. Și împreună cu dânsul au răstignit doi tâlhari, unul deadreapta și altul deastânga lui.

28. Și s'a plinit scriptura care zice: și cu cei fărădelege s'a socotit.

29. Și cei ce treceau îl huliau pre el, clătinând capetele lor și zicând: Ua! Cel ce strici Biserica și în trei zile o zidești,

30. Mântuește-te pre sineși și te pogoră de pre cruce.

31. Asemenea încă și Arhierii băfându'și joc, ziceă unul către altul împreună cu Cărturarii: pre alșii au mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască?

32. Hristos împăratul lui Israil, pogoare-se acum de pre cruce, ca să vedem și să credem într'însul. Și cei ce erau împreună cu el răstigniți, îl ocărau pre el.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunerec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.

34. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloi Eloi, Limă Savahtani?* ce este tâlcuindu-se: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu pentru ce m'ai lăsat?

35. Iar unii din cei ce stau acolo auzind, ziceau: iată, pre Ilie strigă.

36. Și alergând unul și umplând

20. Mat. 27, 31.

22. Ioan 19, 17, 24; Ps. 21, 20.

28. Is. 53, 12. 30. Lucă 23, 35.

34. Ps. 21, 2; Mat. 27, 46.

36. Ps. 68, 22; Ioan 19, 29 sq.

15. 1. sq. Mat. 27, 1; Lucă 23, 1; Ioan 18, 28 sq. 6. Ioan 18, 39. 14. Mat. 27, 23. 16. Mat. 27, 27; Ioan 19, 2.

un burete de oțel și punându'l înfr'o frestie, îl adăpă pre el, zicând: lăsați să vedem, au veni-va Ilie să'l pogoare pre el?

37. Iar Iisus strigând cu glas mare, și-au dat Duhul.

38. Și catapeteasma bisericei s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, cel ce stă în preajma lui, că așa strigând și-au dat Duhul, a zis: cu adevărat, omul acesta Fiu al lui Dumnezeu a fost.

40. Și erau și mulieri de departe privind, între care eră Maria Magdalina și Maria muma lui Iacov celui mic și a lui Iosif și Salomi.

41. Care și când erau în Galileea, mergeau după el și slujiau lui și altele multe, care se suiseră cu el în Ierusalim.

42. Și iață seară lăcându-se, de vreme ce eră vineri, care este mai înainte de sâmbătă,

43. A venit Iosif din Arimateea, sfelnic cu bun chip, care și acela eră așteptând împărășia lui Dumnezeu, și îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat de au murit așa curând; și chemând pre sutașul, l-a întrebat pre dânsul de au murit demult.

45. Și înșelegând dela sutașul, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și cumpărând giulgiu și pogorîndu'l pre el, l-a înfășurat cu giulgiul și l-a pus în mormânt, care eră săpat în piatră, și a prăvălit o piatră pre ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalina și Maria lui Iosif priviau unde îl pun.

CAP. 16.

Invierea lui Hristos. El se arată Ucenicilor. Înălțarea lui la cer.

Și dacă a trecut sâmbăta, Maria Magdalina și Maria lui Iacov și Salomi au cumpărat mirezme ca să meargă să'l ungă pre el.

2. Și foarte de dimineață, întru una a sâmbetelor, au venit la mormânt, răsărind soarele.

3. Și ziceă una către alta: cine

va prăvăli nouă piatra de pre ușa mormântului?

4. Și căutând au văzut piatra prăvălită, că eră mare foarte.

5. Și intrând în mormânt, au văzut pre un tânăr șezând deadreapta îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat.

6. Iar el au zis lor: nu vă spăimântați; pre Iisus căutați, Nazarineanul cel răstignit; s'au sculat, nu este aici, iață locul unde l-au pus pre el.

7. Deci mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că va merge mai nainte de voi în Galileea, acolo îl veți vedeă pre el, precum au zis vouă.

8. Și ieșind, au fugit dela mormânt, că erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și nimănui nimic n'au spus, că se temeau.

9. Iar după ce au înviat Iisus, dimineața, în ziua cea dinfăiu a săptămânei, s'au arătat înfăiu Mariei Magdalinei, dintru care scosese șapie draci.

10. Aceea mergând a vestit celor ce fuseseră cu el, care plângeau și se tânguiau.

11. Și acela auzind că este viu și a fost văzut de dânsa, n'au crezut.

12. După aceea s'au arătat într'alt chip la doi dintre dâșii, cari mergeau la o șarină.

13. Și aceia mergând, au spus celorlalți, dar nici pre aceia nu i-au crezut.

14. Iar după aceea șezând ei, cei unsprezece, li s'au arătat, și au impuțat necredinței lor și împietririi inimii, căci celor ce l-au văzut pre el că au înviat, n'au crezut.

15. Și au zis lor: mergeți în toată lumea și propoveduiți evanghelia la toată zidirea.

16. Cel ce va crede și se va boteză, se va mântui; iar cel ce nu va crede, se va osândi.

17. Și celor ce vor crede, aceste semne vor urmă: întru numele meu draci vor scoate, în limbi nouă vor grăi.

18. Șerpi vor lua, și de vor beă ceva de moarte, nu'i va vătămă pre

5. Ioan 20, 11, 12.

7. Mat. 26, 32.

12. Luc. 24, 13 sq.

14. Luc. 24, 36; Ioan 20, 19; 1 Cor. 15, 5 sq.

17. Fapt; 16, 18; 2, 4, 11; 10, 46.

18. Luc. 10, 19, Fapt. 28, 5 sq.

40. Mat 27, 55; Luc. 23; 49.

42. Mat. 27, 57 sq. Luc 23, 50 sq; Ioan 19, 38 sq. 47. Luc 23, 55.

16. 1. Mat. 28, 1 sq; Luc. 24, 1 sq,

ei; pre bolnavi mâinile își vor pune, și bine le va fi.

19. Deci Domnul, după ce au grăit cu dânșii, s'au înălțat la cer și au șezut de dreapta lui Dumnezeu.

19. Luc. 24, 51; Fapt. 1, 9; 1 Tim. 3, 16,

20. Iar ei ieșind, au propovedit prefutindenea, Domnul împreună lucrând și cuvântul adevărindu'l prin semnele ce urmau, Amin.

20. Fapt. 3, 16; 14, 3; Evr. 2, 4.

SFANTA EVANGHELIE

DELA

LUCA

CAP. 1.

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Buna Vestire. Închinăciunea Mariei la Elisavet și cântarea ei. Dezlegarea limbei lui Zaharia și prorocia lui.

De vreme ce mulți s'au apucat a alcătuî povestire pentru lucrurile cele ce au fost adevărite întru noi,

2. Precum au dat nouă cei ce dintru început au fost singuri văzători și slujitori cuvântului.

3. Părutu-mi-s'a și mie, urmând foarte dintâiu cu deamăruntul, pre rând a scrie ție, puternice Teofile.

4. Ca să cunoști întărirea cuvintelor de care te-ai învățai.

5. Fost-a în zilele lui Irod, împăratul Iudeei, un preot oarecare a nume Zaharia, din rândul preoșiei lui Avia, și femeia lui din fetele lui Aaron, și numele ei Elisavet.

6. Și erau drepti amândoi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile și îndreptările Domnului, fără prihană.

7. Și n'aveau ei feciori, pentrucă Elisavet eră stearpă, și amândoi erau bătrâni în zilele lor.

8. Și a fost când a slujit el, în rândul săptămânei sale, înaintea lui Dumnezeu.

9. După obiceiul preoșiei, i s'a întâmplat a tămâia, intrând în biserica Domnului.

10. Și toată mulțimea norodului eră rugându-se afară, în vremea tămâierii.

11. Și i s'a arătat lui îngerul Domnului, stând de dreapta altarului tămâierii.

12. Și s'a spăimântat Zaharia văzându'l, și frică a căzut peste dânsul.

13. Iar îngerul a zis către dânsul: nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta, și femeia ta Elisavet va naște ție fiu și vei chema numele lui: Ioan.

14. Și va fi ție bucurie și veselie, și mulți de nașterea lui se vor bucură.

15. Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și sichea nu va bea, și se va umplea de Duh Sfânt, încă din pântecelul maicei sale.

16. Și pre mulți din fiii lui Israil va întoarce la Domnul Dumnezeuul lor.

17. Și el va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fii și pre cei neascultători întru înțelepciunea drepților; să gătească Domnului norod mai înainte gătit.

18. Și a zis Zaharia către înger: din ce voi cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeia mea fecută în zilele sale.

19. Și răspunzând îngerul, a zis lui: eu sunt Gavriil, ceta ce stau

10. Lev. 16, 17; III Imp. 7, 12.

12. Jud. 13, 6, 20; Dan. 10, 7.

13. Fapt. 10, 31.

17. Mal. 4, 5. 18. Fac. 17, 17.

19. Dan. 8, 16 și 9, 21; III Imp. 17, 1; Ps. 102, 21; Apoc. 7, 11.

1. 2. Evr. 2, -2; 1 Ioan 1, 1.

3. Fapt. 1, 1.

5. Mat. 2, 1; 1 Paral. 24, 10.

6, Iov 1, 1, 8. 9. Eș. 30, 7.

înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis a grăi către tine și a vesti fie acestea.

20. Și iată, vei fi făcând, și neputând a grăi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și așteptă norodul pre Zaharia și se miră că zăbovia el în biserică.

22. Și ieșind, nu putea să grăiască lor, și au cunoscut ei că vedea a văzut în biserică, că le făcea semn cu mâna, și a rămas mut.

23. Și a fost dacă s'au umplut zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acelea, a îngreacă Elisavet muierea lui, și s'a lăinuit pre sine în cinci luni, zicând:

25. Că așa au făcut mie Domnul în zilele în care au socotit să îa o-cara mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis au fost îngerul Gavriil dela Dumnezeu în cetatea Galileei, cărei numele eră Nazaret,

27. La fecioară logodită cu bărbat, cărui numele Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei: Mariam.

28. Și intrând îngerul la dânsa, a zis: bucură-te *ceea ce ești* plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugetă în ce chip va fi închinarea aceasta.

30. Și a zis ei îngerul: nu te teme Mariam, că ai aflat Dar la Dumnezeu.

31. Și iată vei zămisii în pântece, și vei naște fiu, și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare, și Fiul celui de sus se va chema; și'i va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David tatăl lui,

33. Și va împărăși preste casa lui Iacov în veci, și împărășiei lui nu va fi sfârșit.

34. Și a zis Mariam către înger: cum va fi aceasta, de vreme ce de bărbat nu știu?

35. Și răspunzând îngerul, a zis ei: Duhul Sfânt se va pogorî preste tine, și puterea celui de sus te va umbri; pentru aceasta și Sfântul ce

se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată Elisavet rudenia ta, și acela a zămislit fiu la bătrânețele ei, și a șasea lună este ei aceasta, celei ce se chema stearpă.

37. Că la Dumnezeu nici un cuvânt nu este cu neputință.

38. Și a zis Mariam: iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul tău. Și s'a dus dela dânsa îngerul.

39. Și sculându-se Mariam în zilele acelea, mers-a la munte cu degrabă, în cetatea Iudei.

40. Și a intrat în casa Zahariei și s'a închinat Elisavetei.

41. Și a fost când a auzit Elisavet închinăciunea Mariei, sălțat-a pruncul în pântecele ei; și s'a umplut de Duh Sfânt Elisavet.

42. Și a strigat cu glas mare și a zis: binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelelui tău.

43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?

44. Că iată, cum fii glasul închinării tale întru urechile mele, sălțat-a pruncul cu bucurie în pântecele meu.

45. Și fericită este ceea ce a crezut că va fi săvârșire celor zise ei dela Domnul.

46. Și a zis Mariam:

47. Mărește sufletul meu pre Domnul, și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu;

48. Că au căutat spre smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile;

49. Că mi-au făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui,

50. Și mila lui în neam și în neam spre cei ce se tem de el.

51. Făcut-au țările cu brațul său, risipit-au pre cei mândri cu cugetul inimei lor.

52. Pogorî-au pre cei puternici de pre scaune, și au înălțat pre cei smeriți.

53. Pre cei ilămânzi i-au umplut de bunățâși, și pre cei bogăși i-au scos afară deșerți.

54. Luat-au pre Israil sluga sa, ca să pomeniască mila;

27. Lucă 2, 5; Mat. 1, 18 sq.

31. Is. 7, 14; Mat. 1, 21.

32. Is. 9, 7; 2 Imp. 7, 12.

33. Dan. 4, 31 și 7, 14; Mib. 4, 7.

35. Mat. 1, 18, 20; Dan. 9, 24.

36. Is. 54, 6. 37. Lucă 19, 27; Fac. 18, 14; Iov. 42, 2; Ier. 32, 17, 27; Zab. 8, 6; Rom.

4. 21. 39. Isus Nav. 21, 11.

51. Is. 31, 9. 52. Ps. 32, 5.

53. 1 Imp. 2, 5; Ps. 33, 11.

55. Precum au grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

56. Și a rămas Mariam împreună cu dânsa ca la trei luni, și s'a întors la casa sa.

57. Iar Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască, și a născut fiu;

58. Și au auzit cei ce locuiau împrejur și rudeniile ei, că au mărit Domnul mila sa cu dânsa, și se bucurau împreună cu dânsa.

59. Și a fost în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul; și îl chemau pre numele tatălui lui: Zaharia.

60. Și răspunzând muma lui, a zis: nu, ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către dânsa, că nimeni nu este întru rudenția ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să îl cheme pre dânsul.

63. Și cerând ei panahidă a scris, zicând: Ioan va fi numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și i s'a deschis gura lui îndată, și limba lui, și grăia, laudând pre Dumnezeu.

65. Și s'a făcut frică preste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și întru toată laturea de prin munții Iudei s'au vestit toate cuvintele acestea.

66. Și au pus toți cei ce auziau în inima lor, zicând: oare ce va să fie pruncul acesta? Și mâna Domnului eră cu dânsul.

67. Și Zaharia tatăl lui s'a umplut de Duh Sfânt și a prorocit, zicând:

68. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că au cercetat și au făcut răscumpărare norodului său,

69. Și au ridicat corn de mântuire nouă, în casa lui David slugei sale;

70. Precum au grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai lui.

71. Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pre noi;

72. Să facă milă cu părinții noștri și să își aducă aminte de legătura lui cea sfântă,

73. De jurământul care s'au jurat către Avraam părintele nostru;

74. Să ne dea nouă, fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

75. Să i slujim lui întru sfințenie și întru dreptate, înaintea lui în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, proroc celui prea înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești căile lui;

77. Ca să dai cunoștința mântuirii norodului lui întru iertarea păcatelor lor,

78. Pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru, în care ne-au cercetat pre noi răsăritul din înălțime.

79. Ca să lumineze celor ce ședeau întru întunec și în umbra morții, să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

80. Iar pruncul creștea și se întăria cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

CAP. 2.

Nașterea lui Hristos. Ingerii vestesc păstorilor Nașterea lui. Aducerea lui Iisus în Biserică. Simeon și Ana. Iisus în Biserică întrebându-se cu dascălii legii.

Si a fost în zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Chesarul Avgust, să se scrie toată lumea.

2. Această scrisoare întâiu s'a făcut, domnind în Siria, Chirineu.

3. Și mergeau toți să se scrie, liecare în cetatea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se chiamă Vitleem, pentrucă eră el din casa și din seminția lui David,

5. Să se scrie cu Mariam, cea logodită lui femeie, fiind greă.

6. Și a fost când erau ei acolo, s'au umplut zilele ca să nască ea.

7. Și a născut pre fiul său cel întâiu născut și l-a înfășat pre dânsul și l-a culcat în iesle, pentrucă nu aveau ei loc la gazdă.

8. Și păstori erau într'aceeaș lature petrecând și păzind streji de noapte împrejurul turmei lor.

74. Ier. 31, 33. 75. Colos. 1, 22,

76. Mal. 3, 1; Mat. 3, 3 și 11, 9.

77. Ier. 31. 34.

78. Mal. 4, 2; Zab. 3, 9; 6, 12.

79. Is. 9, 2.

2. 4. Mih. 5, 2 sq; Mat. 2, 6.

7. Mat. 1, 24.

55. Fac. 17, 7, 19.

58. Is. 41, 8. 59. Fac. 17, 12; Lev. 12, 3.

66. Is. 1, 3 și 3, 22.

68. Ps. 103, 13 și 73, 13. 69. Ps. 103, 17.

70. Ier. 23, 6; Fapt. 3, 21.

73. Fac. 22, 16.

9. Și iată îngerul Domnului a stăut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Și le-a zis lor îngerul: nu vă temeși, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot norodul.

11. Că s'au născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta va fi vouă semn: ați-l veți un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și îndatăș s'a făcut împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pre Dumnezeu și zicând:

14. Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus și pre pământ pace, între oameni bunăvoire.

15. Și a fost dacă s'au dus dela dânșii îngerii la cer și păstorii au zis unii către alșii: să mergem dar până la Vitelem și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul au arătat nouă.

16. Și au venit degrabă și au aflat pre Mariam și pre Iosif și pruncul culcat în iesle.

17. Și văzând au spus pentru cuvântul ce se grăise lor de pruncul acesta.

18. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce s'au zis de păstori către dânșii.

19. Iar Mariam păzia toate cuvintele acelea, punându-le întru inima sa,

20. Și s'au întors păstori, slăvind și laudând pre Dumnezeu de toate cele ce au auzit și au văzut, precum s'au zis către dânșii.

21. Și când s'au umplut opt zile, ca să'l taie pre el împrejur, s'a chemat numele lui: Iisus, care s'a numit de înger mai 'nainte de a se zămisi el în pântece.

22. Și când s'au umplut zilele curățirei ei, după legea lui Moisi, l-au suit pre el în Ierusalim, ca să'l pună înaintea Domnului,

23. Precum este scris în legea Domnului: toată partea bărbătească ce deschide pântecul, sfânt Domnului se va chema;

24. Și ca să dea jertfă, după ceea

ce s'a zis în legea Domnului, o pe-reche de iurturele, sau doi pui de porumb.

25. Și iată, eră un om în Ierusalim anume Simeon, și omul acela eră drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israil și Duh Sfânt eră preste dânșul.

26. Și eră lui făgăduit dela Duhul Sfânt să nu vază moartea până ce va vedeă pre Hristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în biserică, când au adus înlăuntru părinții pre Iisus pruncul, ca să facă ei după obiceiul legeri pentru el.

28. Și acela l-a luat pre dânșul în brațele sale și bine a cuvântat pre Dumnezeu și a zis:

29. Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace;

30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Care o ai gătit înaintea feței tuturor noroadelor;

32. Lumină spre descoperirea neamurilor și slava norodului tău Israil.

33. Și eră Iosif și muma lui mirându-se de cele ce se grăiau pentru dânșul.

34. Și i-a binecuvântat pre dânșii Simeon, și a zis către Mariam muma lui: iată, acesta este pus spre căderea și scularea a multora întru Israil, și spre semnul căruia i se va zice împotrivă.

35. Și prin însuș sufletul tău va trece sabie, ca să descopere dela multe inimi cugetele.

36. Și eră Ana prorocița, fata lui Fanuil, din neamul lui Asir. Aceasta îmbătrânise în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani din fecioria sa.

37. Și aceasta a fost văduvă ca la optzeci și patru de ani, care nu se depărtă dela biserică, cu posturi și cu rugăciuni slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea;

38. Și aceea într'acel ceas venind se mărturisiă Domnului și grăiă pentru dânșul tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

39. Și după ce au săvârșit ei toate după legea Domnului, s'au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret.

40. Iar pruncul creșteă și se înfăria cu Duhul, umplându-se de în-

13. Ps. 102, 20, 21.

14. Is. 57, 19; Efes. 2, 14.

21. Fac. 17, 12; Lev. 12, 3; Luc. 1, 31,

22. Lev. 12, 4. 23. Eș. 13, 2.

24. Lev. 12, 8.

32. Isaia 42, 6.

34. Is. 8, 14; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

37. 1 Imp. 1, 22; 1 Tim. 5, 5.

telepciune; și Darul lui Dumnezeu eră preste dânsul.

41. Și se duceau părinții lui în fiecare an în Ierusalim, la praznicul paștilor.

42. Și când au fost de doisprezece ani, suindu-se ei în Ierusalim după obiceiul praznicului,

43. Și stârșind zilele, când s'au întors ei, au rămas Iisus pruncu în Ierusalim, și n'au știut Iosif și muma lui.

44. Și socotind că este el cu alte soții, au venit cale de o zi, și l-au căutat pre-el prin rudeni și prin cunoscuți,

45. Și neafiându'l, s'au întors în Ierusalim, căutându'l pre el.

46. Și a fost după trei zile l-au aflat în biserică, șezând în mijlocul dascălilor, ascultându'i și întrebându'i pre ei.

47. Și se minunau toși, cei ce'l auziau pre dânsul, de priceperea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându'i pre el, s'au spăimântat și a zis către el muma lui: fiule, căci ai făcut nouă așa? Iată, tatăl tău și eu dorindu-te te căutam.

49. Și au zis către dânsii: ce este că mă cauțași? Au n'afi știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cade mie să fiu?

50. Și ei n'au înțeles graiul care au grăit lor.

51. Și s'au pogorât împreună cu dânsii și au venit în Nazaret și eră supunându-se lor. Iar muma lui păziă toate graiurile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporiă cu înțelepciunea și cu vârsta și cu Darul la Dumnezeu și la oameni.

CAP. 3.

Propoveduirea lui Ioan și mărturia lui despre Hristos. Botezul lui Hristos și povestirea neamului său.

Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Chesarului domnind Pilat din Pont în Iudeea și Irod stăpânind a patra parte pre Galileea, iar Filip fratele lui, stăpânind a patra parte pre Ituria și pre laturea Trahoniei, și Lisanie a patra parte stăpânind pre Avilinia;

2. În zilele Arhierelor Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan fiul Zahariei în pustie.

3. Și a venit în toată laturea Iordanului, propoveduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor;

4. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocului, care zice: glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

5. Toată valea se va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase căi netede;

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu.

7. Deci ziceă noroadelor celor ce mergeau să se boteze dela el: pui de năpârci, cine v'a arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a zice întru voi: iată avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam.

9. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și'l întrebau pre el noroadele, zicând: dar ce vom face?

11. Răspunzând, ziceă lor: cel ce are două haine, să dea celui ce n'are; și cel ce are bucate, asemenea să facă.

12. Și au venit și vameșii să se boteze dela dânsul, și au zis către el: învățătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către dânsii: nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceți.

14. Și'l întrebau și ostașii, zicând: și noi ce vom face? Și a zis către dânsii: pre nimeni să nu asupriți, nici să clevețiți, și să vă îndestulați cu lefite voastre.

15. Iar așteptând norodul și cugețând toși întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Hristos,

16. Răspuns-a Ioan tuturor, zicând: eu cu apă vă botez pre voi; dar vine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic a'i dezlega cureaua încălțămintelor lui. Acesta va boteza pre voi cu Duhul Sfânt și cu foc;

41. Eș. 34, 23; A doua Lege 16, 16.

47. Mat. 7, 21; Marc. 1, 22; Ioan 7, 46.

52. 1 Imp. 2, 27.

3. 3. Mat. 3, 1; Marc. 1, 4; Ioan 1, 6.

4. Is. 40, 3. 6. Is. 52, 10. 7 Mat. 3, 7 sq.

17. A cărui lopata este în mână lui, și va curăți aria sa, și va adună grâul în jițnița sa, iar plevele le va arde cu focul nesfîns.

18. Multe încă și altele binevestiă norodului, mîngăindu'l.

19. Iar Irod, cel a patra parte stăpînitor, muștrat fiind de el, pentru Irodiada muierea frăține-său, și pentru toate relele care a făcut Irod,

20. A adaus și aceasta preste toate, și a închis pre Ioan în temniță.

21. Și a fost dacă s'a botezat tot norodul, și Iisus botezându-se și rugându-se, s'a deschis cerul,

22. Și s'au pogorît Duhul Sfânt cu chip trupesc, ca un porumb, preste dânsul; și glas din cer s'a făcut, zicând: tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine bine am voit.

23. Și acest Iisus eră ca de treizeci de ani începând, fiind (precum se socotă) fiul lui Iosif, al lui Iis,

24. Al lui Matát, al lui Leví, al lui Melhí, al lui Ianá, al lui Iosif,

25. Al lui Matafa, al lui Anòs, al lui Naúm, al lui Esí, al lui Nanghè,

26. Al lui Maát, al lui Matafa, al lui Semef, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioaná, al lui Risá, al lui Zorovável, al lui Salatifil, al lui Nirí,

28. Al lui Melhí, al lui Adí, al lui Cosám, al lui Elmodám, al lui Ir,

29. Al lui Iosí, al lui Elièzer, al lui Iorím, al lui Matát, al lui Leví,

30. Al lui Simeòn, al lui Iúda, al lui Iosif, al lui Ionán, al lui Eliachím,

31. Al lui Meleá, al lui Mainan, al lui Matafá, al lui Natám, al lui Davíd,

32. Al lui Iesè, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadáu, al lui Arám, al lui Esròm, al lui Farès, al lui Iúda,

34. Al lui Iacòv, al lui Isaác, al lui Avraám, al lui Tára, al lui Nahòr,

35. Al lui Sarúh, al lui Ragáv, al lui Falèc, al lui Éver, al lui Salá.

36. Al lui Cainán, al lui Arfaxád, al lui Sim, al lui Nòe, al lui Lámeh.

37. Al lui Matusalá, al lui Endòh, al lui Iáred, al lui Malelesí, al lui Cainán.

38. Al lui Endòs, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

CAP. 4.

Postul și ispitirea lui Iisus. El, învață în sinagogă. Este amenințat de Iudei. Vindecă felurite boale.

Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'au întors dela Iordan, și s'au dus de Duhul în pustie.

2. Patruzeci de zile ispitindu-se de diavolul. Și n'au mîncat nimic în zilele acelea. Și sfîrșindu-se ele, mai pre urmă au slămăzit.

3. Și a zis lui diavolul: de ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acesteia să se facă pâine.

4. Și au răspuns Iisus către el, zicând: scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul lui Dumnezeu.

5. Și suindu'l pre el diavolul într'un munte înalt, i-a arătat lui toate împărățiile lumii, într'o clipeală de vreme.

6. Și i-a zis lui diavolul: fie voui dă stăpînirea aceasta toată și slava lor, că mie este dată, și ori cîrnia voesc o dau pre ea.

7. Deci, tu de te vei închină înaintea mea, va fi a ta toată.

8. Și răspunzând Iisus, au zis lui: mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini, și lui unuia să i slujești.

9. Și l-a dus pre el în Ierusalim și l-a pus pre dânsul pre aripa bisericii, și i-a zis lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te pre sineși de aici jos.

10. Că scris este, că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păziască;

11. Și pre mâini te vor ridica, ca să nu'ți împiedeci de piatră piciorul tău.

12. Și răspunzând Iisus, au zis lui, că s'a zis: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău.

13. Și sfîrșind diavolul toată ispita, a fugit dela dânsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus întru puzterea Duhului în Galileea, și vestea a ieșit despre el în toată laturea aceea.

4. 1. Mat. 4, 1 sq; Marc. 1, 12 sq.
4. H doua Lege 8, 3. 5. Mat. 4, 8.
8. H doua Lege 6, 13.
10. Ps. 90, 11.
12. H doua Leg. 6, 16.
14. Mat. 4, 12; Marc. 1, 14.

20. Mat. 11, 2. 21. Mat. 3, 16; Marc. 1, 10; Ioan 1, 32. 22. Luca 9, 35. 31. 2 Imp. 5, 14. 32. Rut. 4, 22. 33. Fac. 29, 35.

15. Și el învăță în sinagogurile lor, slăvindu-se de toți.

16. Și au venit în Nazaret, unde era crescut, și au intrat după obiceiul său în ziua sâmbetei în sinagogă, și s'au sculat să citească.

17. Și i s'a dat lui cartea Isaiei prorocului. Și deschizând cartea, a aflat locul unde era scris:

18. Duhul Domnului preste mine, pentru care m'au uns bine a vesti săracilor; m'au trimis a tămădui pre cei zdrobiți la inimă, a propovedui robilor iertare și orbilor vedere, a slobozi pre cei sărâmași, întru ușurare,

19. A propovedui anul Domnului primit.

20. Și închizând cartea, o au dat slugei, și au șezut; și ochii tuturor din sinagogă erau privind spre el.

21. Și au început a zice către dâșii, că astăzi s'a plinit scriptura aceasta întru urechile voastre.

22. Și toți îl mărturiseau pre el, și se mirau de cuvintele darului care ieșiau din gura lui. Și ziceau: au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și au zis către ei: cu adevărat veși zice mie pilda aceasta: doctore, vindică-te pre sineși; câte am auzit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24. Și au zis: amin grăesc vouă, că nici un proroc nu este primit în patria sa;

25. Și într'adevăr grăesc vouă: multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s'a încuiat cerul trei ani și șase luni, cât s'a făcut foame mare preste tot pământul.

26. Și către nici una dintr'acelea n'a fost trimis Ilie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o muliere văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Elisei prorocului în Israil, și nici unul dintr'înșii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

28. Și s'au umplut toți de mânie în sinagogă, auzind acestea.

29. Și sculându-se l-au scos pre el afară din cetate, și l-au dus pre el până în sprinceana muntelui pre care era zidită cetatea lor, ca să'l arunce jos;

30. Iar el trecând prin mijlocul lor, s'au dus.

31. Și s'au pogorît în Capernaum, cetate a Galileei, și era învățându'i pre ei sâmbăta.

32. Și se spăimântau de învățătura lui, căci cu stăpânire era cuvântul lui.

33. Și în sinagogă era un om, care avea duh de drac necurat, și a strigat cu glas mare,

34. Grăind: lasă, ce este nouă și fie Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știu pre tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35. Și l-au certat pre el Iisus, grăind: taci; și ieși dintr'însul. Și aruncându'l pre el dracul în mijloc, a ieșit dintr'însul, nimic vătămându'l pre el.

36. Și s'a făcut spaimă peste toți, și se întrebau între sine, zicând: ce este cuvântul acesta? Căci, cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate și ies.

37. Și se ducea vestea de el în tot locul cel de primprejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, au intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era cuprinsă de friguri mari, și l-au rugat pre el pentru dânsa.

39. Și stând lângă ea, au certat frigurile și o au lăsat pre dânsa, și îndată sculându-se, slujia lor.

40. Și apunând soarele, toți căși aveau bolnavi cu multe feluri de boale, l-au adus pre ei către dânsul; iar el pre fiecare din ei punându'și mâinile, l-au tămăduit pre ei.

41. Și ieșiau și draci din mulți, strigând și grăind, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Și certându'i, nu'i lăsa pre dâșii să grăiască, căci îl știau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziuă, ieșind s'au dus în loc pustiu, și noroadele căutau pre dânsul, și au venit până la dânsul, și'l fineau pre el ca să nu se ducă dela dâșii.

43. Și el au zis către ei: se cade mie să vestesc și altor cetăși împărăția lui Dumnezeu, că spre aceasta sunt trimis.

44. Și era propoveduind în sinagogurile Galileei.

16. Mat. 13, 53 sq; Marc. 6, 1; Neem. 8, 4 sq.

18. Is. 61, 1.

23. Mat. 4, 13. 24. Ioan 4, 44.

25. 3 Imp. 17, 1, 9 și 18 1; Iac. 5, 17.

27. 4 Imp. 5, 14.

30. Ioan 8, 59.

31. Mat. 4, 13; Marc. 1, 21; Ioan 2, 12.

32. Mat. 7, 38 și 22, 23; Ioan 7, 46.

34. Luca 1, 35; Marc. 1, 22.

38. Mat. 8, 14 sq. 40. Marc. 1, 32 sq.

CAP. 5.

Minunata pescuire. Leprosul. Slăbănogul. Levi vameșul. Ospățul lui Iisus cu vameșii. Despre post.

Și a fost când îl îmbulziă pre el norodul, ca să auză cuvântul lui Dumnezeu, și el stă lângă iezerul Ghenisarefului,

2. Și au văzut două corăbii stând lângă iezer; iar pescarii ieșind dintr'insele, spălau mrejele.

3. Și intrând într'o corabie, care eră a lui Simon, l-au rugat pre el s'o depărteze puțin dela pământ; și șezând învăță pre noroade din corabie.

4. Iar dacă au încetat a grăi, au zis către Simon: depărtează-o la adânc și aruncași mrejele voastre spre vânăre.

5. Și răspunzând Simon, a zis lui: învățătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins, dar după cuvântul tău voi arunca mreaja.

6. Și aceasta făcând, au prins multime multă de pești, și se rupeă mreaja lor.

7. Și au făcut semn sofiilor sale, cari erau într'altă corabie, ca să vină și să le ajute lor. Și au venit și au umplut amândouă corăbille, cât se aflundau ele.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, grăind: ieși dela mine, că om păcătos sunt Doamne.

9. Că'l cuprinsese pre el spaimă, și pre toți cei ce erau cu dânsul, pentru vânărea peștilor pre cari prinseseră.

10. Așijderea și pre Iacov și pre Ioan, feciorii lui Zevedei, cari erau sofiți lui Simon. Și au zis Iisus către Simon: nu te teme, de acum vei vâna oameni.

11. Și scoțând amândouă corăbille la pământ, lăsând toate, au mers după dânsul.

12. Și a fost când eră el într'una din cetăți, iată un om eră plin de lepră, și văzând pre Iisus, a căzut pre fața sa, și s'a rugat lui, grăind: Doamne, de vei vreă, poți să mă curățești.

13. Și finzând mâna, s'au atins de dânsul, zicând: voesc; curățește-te.

Și îndată lepra s'a dus dela dânsul.

14. Și el au poruncit lui, nimănui să nu spue; ci mergi de te arată pre sineși preotului, și dă pentru curățenia ta, precum a poruncit Moisi, într'u mărturie lor.

15. Iar cuvântul mai mult străbăteă pentru dânsul, și se adunau noroade multe ca să auză și să se tămăduiască dela dânsul de boalele sale.

16. Iar el se duceă în pustie și se rugă.

17. Și a fost într'una din zile, și el eră învășând; și ședeau Fariseii și învășătorii legei, cari veniseră din toate safele Galileei și ale Iudeei și ale Ierusalimului; și puterea Domnului eră spre a-i tămădui pre ei.

18. Și iată, niște bărbați purtând în pat pre un om, care eră slăbănog, și căutau să'l ducă pre el în-lăuntru și să'l pană înaintea lui.

19. Și neaflând pre unde să'l ducă, pentru norod, suindu-se deasupra acoperemântului, printre cărămizi l-au slobozit pre dânsul cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și văzând credința lor, au zis lui: omule, iartă-ți-se fie păcatele tale.

21. Și au început a cugetă Cărturarii și Fariseii, grăind: cine este acesta ce grăește hule? Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

22. Iar cunoscând Iisus gândurile lor, răspunzând au zis către dânsii: ce gândiți într'u inimile voastre?

23. Ce este mai lesne a zice: iartă-ți-se fie păcatele tale, sau a zice: scoală și umblă?

24. Ci ca să știți, că putere are Fiul Omului pre pământ a ierta păcatele (au zis slăbănogului): fie grăesc: scoală, și luând patul tău, mergi la casa ta.

25. Și îndatăș sculându-se înaintea lor, a luat patul pre care zăceă și s'a dus la casa sa, slăvind pre Dumnezeu.

26. Și spaimă a cuprins pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, și s'au umplut de frică, grăind: am văzut lucruri minunate astăzi.

27. Și după acestea a ieșit și au văzut pre un vameș, anume Levi,

14. Lev. 14, 2. 16. Marcu 1, 35 sq.

18. Mat. 9, 2; Marcu 2, 3. 21. Is. 43, 25.

27. Mat. 9, 9; Marcu 2, 14.

5. 1. Marcu 1, 16.

12. Mat. 8, 2; Marcu 1, 40 sq.

șezând la vamă, și i-au zis lui: vino după mine.

28. Și lăsând toate, s'a sculat și a mers după dânsul.

29. Și i-a făcut Levi lui ospăț mare în casa sa. Și eră norod mult de vameși și de alții, cari ședeau cu ei.

30. Și cărtiau Cărturarii lor și Fariseii către ucenicii lui, grăind: penfruce cu vameșii și cu păcătoșii mâncați și beți?

31. Și răspunzând Iisus au zis către ei: n'au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei boinavi.

32. Nu am venit să chem pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință.

33. Iar ei au zis către ei: penfruce ucenicii lui Ioan postesc adese ori și rugăciuni fac, așijderea și ai Fariseilor, iar ai tăi mănâncă și beau?

34. Iar el au zis către dânsii: au doară puteși pre fiii nunței să'i faceși să postiască până când este mirele cu dânsii?

35. Dar vor veni zile, când se va lua mirele dela dânsii, și atunci vor posti într'acele zile.

36. Și grăia și pildă către dânsii: nimeni nu pune petec de haină nouă la haină veche; iar de nu, și pre cea nouă o rupe, și la cea veche nu se potrivește petecul cel ce este dela cea nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în foi vechi; iar de nu, va sparge vinul cel nou pre foi, și el se va vărsa, și foile vor pieri;

38. Ci vinul nou se cade să'l pună în foi noi; și amândouă se vor finea.

39. Și nimenea care bea de cel vechiu, îndată voește de cel nou; că zice: cel vechiu mai bun este.

CAP. 6.

Ucenicii rup spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Fericiturile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Zidirea pe temelie bună.

Și a fost într'o sâmbăta, a doua după cea dintâiu, trecea el prin semănături și smulgeau ucenicii lui spice și mâncau, frecându-le cu mâinile.

2. Iar oarecari din Farisei le-au zis lor: ce faceși care nu se cade a face sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, au zis către dânsii: nici aceasta n'ași cetit ce a făcut David când a fiământit ei și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerei înainte și a mâncat, și a dat și celor ce erau cu el, care nu se cădeă să le mănânce, fără numai preoșii?

5. Și zicea lor: că Domn este Fiul Omului și al sâmbetei.

6. Și a fost și în altă sâmbăta au intrat el în sinagogă și învăță. Și eră acolo un om a cărui mâna cea dreaptă eră uscată.

7. Și îl pândiau pre el Cărturarii și Fariseii, de'l va vindecă sâmbăta ca să aște vină asupra lui.

8. Dar el știă gândurile lor, și au zis omului care aveă mâna uscată: scoală-te și stăi în mijloc. Iar el sculându-se, a stăut.

9. Atunci au zis Iisus către dânsii: întrebă-voiu pre voi: ce se cade sâmbăta, bine a face sau rău a face? suflet a mâinui sau a pierde?

10. Și căutând spre toși aceștia, au zis lui: întinde-ți mâna ta. Iar el a făcut așa. Și a venit mâna lui la starea cea dintâiu, sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar ei s'au umplut de nebulie și vorbeiau unul cu altui, ce ar fi făcut lui Iisus.

12. Și a fost în zilele acestea, au ieșit la munte să se roage, și toată noaptea au petrecut întru rugăciunea lui Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziuă, au chemat pre ucenicii săi, și alegând dintre dânsii doisprezece, pre cari și apostoli i-au numit.

14. Pre Simon, pre care l-au și numit Petru, și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Filip și pre Variolomei,

15. Pre Matei și pre Toma, pre Iacov al lui Alfei și pre Simon ce se chiamă Zilotis,

16. Pre Iuda al lui Iacov și pre Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. Și pogorându-se cu dânsii, au stăut în loc șes, și mulțimea uce-

33. Mat. 9, 14; Marcu 2, 18.
6. 1. Mat. 12, 1; Marc. 2, 23.

4. 1 Imp. 21, 6.

13. Luc. 9, 1; Marc. 3, 13, sq.

nicilor lui, și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim și de pre lângă marea Tirului și a Sidonului, cari veniseră să-l asculte pre el și să se tămăduiască de neputinșele lor.

18. Și cei ce se chinuiau de duri necurate și se vindecau.

19. Și tot norodul căută să se atingă de el, că putere ieșea din el, și vindecă pre toți.

20. Și ei ridicându-și ochii săi spre ucenicii lui, zicea: fericiți sunteți săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți cari flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cari plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pre voi oamenii, și când vă vor desparși pre voi și vă vor ocări, și vor scoate numele vostru ca un rău pentru Fiul Omului.

23. Bucurați-vă într'acea zi și săltați, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că într'acest chip făceau prorocilor părinții lor.

24. Însă vai vouă bogășilor, că vă luași mângâierea voastră.

25. Vai vouă celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă celor ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tângui.

26. Vai vouă, când vă vor zice bine toți oamenii, că într'acest chip făceau prorocilor celor mincinoși părinții lor.

27. Ci vouă grăiesc, celor ce auziți: iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi.

28. Binecuvântați pre cei ce vă blesteană pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă fac vouă necaz.

29. Celui ce te bate pre tine preste o față a obrazului, întoarce-i lui și cealaltă; și celui ce îți ia haina, nu-i opri lui și cămașa.

30. Și tot celuia ce cere dela tine, dă-i; și dela cela ce îți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voiți ca să vă facă vouă oamenii, și voi faceți lor așașiderea.

32. Și de iubiți pre cei ce vă iu-

besc pre voi, ce dar este vouă? Că și păcătoșii iubesc pre cei ce îi iubesc pre dânsii.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce dar este vouă? Că și păcătoșii aceeaș fac.

34. Și de dați împrumut celor dela cari nădăjduiși a lua, ce dar este vouă? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să îi întocmai.

35. Ci iubiți pre vrăjmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimic nădăjduind, și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii celui prea înalt; că ei este bun spre cei nemulțumitori și spre cei răi.

36. Deci, fiți milostivi precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați, și nu vă veți judeca; nu osândiți, și nu vă veți osândi; iertați, și vi se va ierta;

38. Dați, și vi se va da vouă; măsură bună, îndesată și clătită și pre deasupra vărsându-se vor da în sânul vostru; căci, cu aceeaș măsură cu care veți măsură, se va măsură vouă.

39. Și le-au zis lor și pildă: au doară poate orb pre orb să povăjuiască? Au nu amândoi vor cădea în groapă?

40. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său; dar tot cel desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Și ce vezi ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău n'o simți?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: frate, lasă să scot ștercul care este în ochiul tău, însuși nevăzând bârna care este în ochiul tău? Făjarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedeă să scoți ștercul care este în ochiul fratelui tău.

43. Că nu este pom bun, care face roadă rea, nici pom rău, care face roadă bună.

44. Că tot pomul din roada sa se cunoaște; că nu adună smochine din măracini, nici din rug culeg struguri.

45. Omul cel bun din visțieria cea bună a inimei sale scoate cele bune; și omul cel rău din visțieria cea

17. Marc. 3, 7 sq; Mat. 4, 24 sq.

24. Fimos 6, 1; Iac. 5, 1.

25. Is. 65, 13, 14.

30. A doua Leg. 15, 7.

31. Mat. 7, 12. 32. Mat. 5, 46.

34. Mat. 5, 43; Lev. 25, 35.

35. Ps. 36, 26

36. Eș. 34, 6; Ps. 102, 8, 13.

37. Rom. 2, 1. 38. Marc. 4, 24.

40. Ioan 15, 30. 41. Mat. 7, 3.

45. Mat. 12, 35.

rea a inimei sale scoate cele rele; că din prisosința inimei grăește gura lui.

46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic?

47. Tot cela ce vine către mine și aude cuvintele mele și le face pre ele, voi arăta vouă cui este asemenea.

48. Asemenea este omului ce și zidește casă, care a săpat și a adâncit și a pus temelie pe piatră; și vărsare de ape făcându-se, a lovit riul în casa aceea, și nu o a putut clăti pre ea, căci eră întemeiată pre piatră.

49. Iar cela ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa sa pre pământ fără de temelie, în care a lovit riul și îndată a căzut, și s'a făcut sfărâmarca casei aceea mare.

CAP. 7.

Vindecarea slugei Sutașului. Învierea fiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan. Muierea cea păcătoasă. Pilda cu cei doi datornici.

Și după ce au sfârșit toate cuvintele sale întru auzul norodului, au intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș fiind bolnavă, vrea să moară, care eră la dânsul de cinste.

3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul bătrâni ai Iudeilor, rugându-l pre el ca să vină să mântuiască sluga lui.

4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau pre el cu deadinsul, zicând: că este vrednic acela căruia vei da aceasta;

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga el o a zidit nouă.

6. Iar Iisus mergea cu dânșii. Și nefiind el departe de casă, a trimis la dânsul sutașul prietenii, grăind lui: Doamne, nu te osteni; că nu sunt vrednic ca să intri supț acoperământul meu;

7. Pentru aceea nici pre mine nu m'am socotit a fi vrednic a veni către tine, ci zi cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea.

8. Că și eu sunt om rânduif supț dregătorie, având supț sinemi slujii-

fori, și zic acestuia: mergi, și merge; și altuia: vino și vine; și slugei mele: fă aceasta și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'au minunat de el, și întorcându-se au zis norodului, care mergea după dânsul: grăesc vouă, că nici întru Israil n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimișii acasă, au aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Și a fost după acestea mergea într'o cetate ce se chemă Nain, și împreună cu dânsul mergeau ucenicii lui mulți și norod mult.

12. Iar dacă s'au apropiat către poarta cetăței, iată, scoteau pre un mort, fiu unul născut al maicei sale, și aceea eră văduvă; și norod mult din cetate eră cu dânsa.

13. Și văzând-o pre dânsa Domnul, i s'au făcut milă de ea, și au zis ei: nu plânge.

14. Și apropiindu-se, s'au atins de pat; iar cei ce îl duceau, au stătuț, și el au zis: tânăruie, fie grăesc: scoală-te!

15. Și a șezut drept mortul și a început a grăi. Și l-au dat pre el maicei lui.

16. Și a luat frică pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, grăind, că pro roc mare s'a sculat întru noi, și că au cercetat Dumnezeu pre norodul său.

17. Și a ieșit cuvântul acesta de el, întru toată Iudeea și întru toată Iafurea.

18. Și au vestit lui Ioan, ucenicii lui, de toate acestea.

19. Și chemând Ioan pre doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: tu ești cela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbații aceea, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis pre noi către tine, zicând: tu ești cela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

21. Și într'acel ceas au tămăduit pre mulți de boale și de răni și de duhuri rele, și au dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, au zis lor: mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit; că orbii văd, schiopii umblă, leproșii se curățesc,

47. Rom 2, 13; Iac. 1, 22.

7. 2. Mat. 8, 5 sq.

13. Mat. 9, 36; Ier. 31, 16.

17. Mat. 9, 26. 22. Is. 35, 5.

surzii aud, morşii se scoală, săracilor bine se vesteşte.

23. Şi fericit este cel ce nu se va sminşi întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestitorii lui Ioan, au început a grăi către noroade de Ioan: ce aşi ieşit în pustie să vedeţi? Au trestie clătită de vânt?

25. Dar ce aşi ieşit să vedeţi? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt în haine scumpe şi petrec întru desfătare, în casele împărăteşti sunt.

26. Dar ce aşi ieşit să vedeţi? Au proroc? Adevăr grăiesc vouă: şi mai mult decât proroc.

27. Acesta este de care este scris: iată eu trimit îngerul meu înaintea feşei tale, care va găsi calea ta înaintea ta:

28. Că zic vouă: mai mare proroc între cei născuşi din muleri de cât Ioan Botezătorul, nimeni nu este, iar cel mai mic întru împărăşia lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Şi tot norodul auzind, drept a mărturisit pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii şi legiuitorii au lepădat dela sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dânsul.

31. Deci cu cine voui asemăna pre oamenii neamului acestuia? Şi cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce şed în târg şi strigă unii către alţii şi zic: flueraţ-am vouă şi n'aşi jucat; cântat-am de jale vouă şi n'aşi plâns.

33. Că a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mâncând, nici vin bând, şi ziceţi: drac are.

34. Au venit Fiul Omului mâncând şi bând, şi ziceţi: iată om mâncător şi băutor de vin, prieten vameşilor şi păcătoşilor.

35. Şi s'a îndreptat înţelepciunea dela toţi liii săi.

36. Şi'l rugă pre el unul din Farisei, ca să mănânce cu el. Şi intrând în casa Fariseului, a şezut.

37. Şi iată, o muiere din cetate, care eră păcătoasă, înţelegând că şade în casa Fariseului, aducând un alavastru cu mir,

38. Şi stând lângă picioarele lui dinapoi, plângând a început a udă

picioarele lui cu lacrimi, şi cu perii capului ei le ştergea, şi sărută picioarele lui, şi le ungea cu mir.

39. Iar văzând Fariseul care chemase pre el, a zis întru sine, grăind: acesta de ar fi proroc, ar şti cine şi ce fel de muiere este ceea ce se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Şi răspunzând Iisus, au zis către el: Simone, am oare ce să'ji zic, iar el a zis: Invăţătorule, zi.

41. Doi datornici erau oarecăruia cămătarnic; unui eră dator cu cinci sute de dinari, iar celalţi cu cincizeci;

42. Şi neavând ei cu ce plăti, amândurora ie-au dăruit. Deci care dintr'înşii, spune'mi, mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: socotesc că acela căruia i-a dăruit mai mult. Iar el au zis lui: drept ai judecat.

44. Şi întorcându-se către muiere, au zis lui Simon: vezi pre această muiere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ai dat, iar aceasta cu lacrimi mi-a udat picioarele mele şi le-a şters cu părul capului ei.

45. Sărutare mie nu mi-ai dat, iar aceasta de când am intrat, n'a încetat sărutându'mi picioarele mele.

46. Cu untdelemn capul meu nu l-ai uns, iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele.

47. Pentru aceea grăesc ţie: iartă-se păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar cui se iartă puşin, iubeşte mai puşin.

48. Şi au zis ei: iartă-ţi-se ţie păcatele tale.

49. Şi au început cei ce şedeau cu dânsul a grăi întru sine: cine este acesta care iartă şi păcatele?

50. Şi au zis către muiere: credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace.

CAP. 8.

Pilda Semănătorului. Muma şi fraşii lui Iisus. Certarea apelor. Legheon. Fata mai marelui Sinagogei. Femeia ce'i curgea sânge.

Şi a fost după aceasta şi el umblă prin cetăţi şi prin sate, propoveduind şi binevestind împărăşia

24. Mat. 11, 7. 30. Fapt. 13, 16.

31. Mat. 11, 16 sq.

48. Mat. 9, 2,

lui Dumnezeu, și cei doisprezece cu dânsul,

2. Și niște femei care erau tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria ce se chemă Magdalina, dintru care ieșiseră șapte draci,

3. Și Ioana femeia lui Husa, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe, care slujiau lui din auziile lor.

4. Și adunându-se norod mult, și cei de prin cetăți venind către dânsul, au zis prin pildă :

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă cale și s'au călcat și pasările cerului o au mâncat.

6. Și alta a căzut pre piatră, și dacă a răsărit s'a uscat, pentrucă n'avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor, și crescând spinii o au înecat pre ea.

8. Și alta a căzut pre pământ bun, și crescând a făcut rod înșufit. Acestea grăind, au strigat : cel ce are urechi de auzit, să auză.

9. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: ce este pilda această?

10. Iar el au zis: vouă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în piide, ca văzând să nu vază, și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda este aceasta: sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lângă cale sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască.

13. Iar cea de pre piatră, sunt cei cari când aud, cu bucurie primesc cuvântul; dar aceștia rădăcină n'au, cari până la o vreme cred și în vreme de ispită se leapădă.

14. Iar cea ce a căzut în spini, aceștia sunt cari au auzit, dar cu grijile și cu bogățiile și cu dulcelejurile vieții aceștea umblând, se înneacă și nu săvârșesc roadă.

15. Iar cea de pre pământ bun, aceștia sunt cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl țin și fac roadă întru răbdare.

16. Și nimeni aprinzând lumina o acopere pre dânsa cu vas, sau

o pune supț pat, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vază lumină.

17. Că nu este lucru de taină, care să nu se arate, nici lucru ascuns care să nu se cunoască și întru arătare să vie.

18. Deci vedeși cum auziți; că cel ce are, se va da lui, și cel ce n'are, și ce i se pare că are, se va lua dela dânsul.

19. Și au venit către dânsul muma lui și frații lui, și nu puteau să vorbească cu dânsul pentru norod.

20. Și i-a spus lui zicând: muma ta și frații tăi s'au afară, vrând să te vază pre tine.

21. Iar el răspunzând, au zis către dânsii: muma mea și frații mei sunt aceștia, cari aud cuvântul lui Dumnezeu și'l fac pre dânsul.

22. Și a fost într'una din zile, și el au intrat în corabie și ucenicii lui, și au zis către ei: să trecem de ceea parte de iezere; și s'au slobozit.

23. Iar mergând ei cu corabia, au adormit el. Și s'a pogorît vijor de vânt în iezere, și se umpleau și se primejdulau.

24. Și apropiindu-se l-au deșteptat pre dânsul, grăind: învățătorule, învățătorule, pierim. Iar el sculându-se, au certat vântul și valul apei; și au încetat, și s'a făcut liniște.

25. Și au zis către ei: unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se, s'au mirat, grăind unul către altul: cine este acesta, că și vânturilor și apei poruncește, și'l ascultă pre dânsul?

26. Și au venit cu corabia în lațura Gadarenilor, care este de ceea parte de Galileea.

27. Și ieșind el la uscat. l-a înșimpinat pre el un om oarecare din cetate, care aveă draci de mulți ani, și în haină nu se îmbracă și în casă nu petreceă, ci în mormânturi.

28. Iar văzând pre Iisus și strigând, a căzut înaintea lui, și cu glas mare a zis: ce este mie și ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Rogu-te, nu mă munci pre mine.

29. Că poruncia duhului celui ne-

8. 2. Marc. 15, 40 și 16, 9.

4. Mat. 13, 3; Marc. 4, 2.

10. Is. 6, 9, 10; Mat 13, 14; Marc. 4, 12; Ioan 12, 40; Fapt. 28, 26.

15. Fapt. 16, 14; Evr. 10, 36.

16. Mat. 5, 15; Marc. 4, 21.

17. Mat. 10, 26. 18. Mat. 13, 12.

19. Mat. 12, 46; Marc. 3, 31.

22. Mat. 8, 23; Marc. 4, 35.

26. Mat. 8, 28, sq; Marc. 5, 1.

curat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl răpise pre dânsul, și îl legau pre el cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-se, dar sfărâmand legăturile, se goniă de dracul prin pustie.

30. Și l-au întrebat pre el Iisus, grăind: cum îți este numele? Iar el a zis: legheon; că draci mulți intraseră într'însul.

31. Și îl rugau pre el ca să nu porunciască lor să meargă întru adânc.

32. Și eră acolo o turmă de porci mulți, ce se pășteau în munte, și îl rugau pre el să le deă voie lor să intre într'înșii; și le-au dat lor voie.

33. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci, și s'a pornit turma de pre țămuri în iezer și s'a înecat.

34. Iar păstorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce s'a făcut, și au venit la Iisus, și au aflat pre omul dintru care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus, și s'au temut.

36. Și le-au spus lor și cei ce văzuseră, cum s'a mântuit cel îndrăcîț.

37. Și l-a rugat pre dânsul tot norodul ținutului Gadarenilor, să se ducă dela dânsii, că erau cuprinși de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'au întors.

38. Iar bărbatul dintru care ieșiseră dracii, rugă pre el ca să fie cu dânsul; dar Iisus l-au slobozit pre el, grăind:

39. întoarce-te în casa ta și povestește câte ți-au făcut șie Dumnezeu. Și s'a dus propovăduind prin toată cetatea câte i-au făcut Iisus lui.

40. Și a fost când s'au întors Iisus, l-a primit pre el norodul, că toți îl așteptau pre el.

41. Și iată, a venit un om căruia îi eră numele Iair, și acesta eră mai marele sinagogei, și căzând la picioarele lui Iisus, îl rugă pre el ca să intre în casa lui,

42. Că aveă o fiică una născută, ca de doisprezece ani, și aceea mură. Iar când mergeă el, îl împresurau noroadele.

43. Și o muliere fiind în curgerea

sângelui de doisprezece ani, care cheltuisse la doftori toată avușia sa, și nici dela unul n'a putut să se vindece,

44. Apropiindu-se dinapoi, s'a afins de poala hainei lui, și îndată s'a stăfuit curgerea sângelui ei.

45. Și au zis Iisus: cine este cel ce s'a afins de mine? Iar lepădându-se toți, a zis Petru și cei ce erau cu el: învățătorule, noroadele te împulzesc și te strămtorează, și zici: cine este cel ce s'a afins de mine?

46. Iar Iisus au zis: s'a afins de mine oarecine, că eu am cunoscut puterea care a ieșit din mine.

47. Iar văzând muliera că nu s'a ascuns, a venit tremurând, și căzând înaintea lui, i-a spus lui, înaintea a tot norodul, pentru care pricină s'a afins de el și cum că s'a tămăduit îndată.

48. Iar el i-au zis ei: îndrăznește fiică; credința ta te-a mântuit, mergi în pace.

49. Încă grăind el, vine oarecare dela mai marele sinagogei, grăind lui, că a murit fiica ta; nu supără pre învățătorul.

50. Iar Iisus auzind, au răspuns lui, grăind: nu te teme; crede numai și se va mântui.

51. Iar intrând în casă, n'au lăsat nici pre unul să intre, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângeau toți și se tânguia de dânsă; iar el au zis: nu plângeți; n'a murit, ci doarme.

53. Și și rădeau de dânsul, știind că a murit.

54. Iar el scoțând pre toți afară, și apucând-o de mână, a strigat, grăind: fecioară, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei, și a înviat îndată; și au poruncit să'i deă ei să mănânce.

56. Și s'au spăimântat părinții ei; iar el au poruncit lor, să nu spună nimănui ceea ce se făcuse.

41. Mat. 9, 18. 43. Marc. 5, 25.

49. Mat. 9, 23 sq; Marc. 5, 35, sq.
52. Lucă 7, 13.

CAP. 9.

Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Cinci pâini. Lepădarea de sine și luarea Crucii. Schimbarea la față. Luna-tecul. Cearta pentru întâietate.

Și chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, le-au dat lor putere și stăpânire preste toți dracii și a vindeca boalele.

2. Și i-au trimis pre dânșii să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pre cei bolnavi.

3. Și au zis către dânșii: nimic să nu luați pre cale: nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici căte două haine să aveți.

4. Și ori în care casă veți intra, acolo să petreceți, și de acolo să ieșiți.

5. Și ori căji nu vă vor primi pre voi, ieșind din cetatea aceea, și praful de pre picioarele voastre scuturați, întru mărturie asupra lor.

6. Și ieșind, umblau prin sate, binevestind și tămăduind pretutindena.

7. Și a auzit Irod tetrarkul, toate cele ce se făceau de el, și nu se pricepea, pentru că unii ziceau, că Ioan s'a sculat din morți.

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un proroc din cei de demult a înviat.

9. Și a zis Irod: pre Ioan eu l-am tăiat; dar acesta cine este, de care eu aud unele ca acestea? Și căută să'l vadă pre el.

10. Și întorcându-se Apostolii, au spus lui toate câte au făcut. Și luându'i pre dânșii, s'au dus deosebi în loc pustiu al cetăței ce se chiamă Vitsaida.

11. Iar noroadele înțelegând, au mers după dânsul, și primindu'i pre dânșii, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce aveau trebuință de tămăduire, îi vindeca,

12. Iar ziua a început a se pleca și venind cei doisprezece, au zis lui: slobozește noroadele, ca mergând în satele și în orașele cele de prin prejur, să găzduiască și să'și alle hrană, că aici suntem în loc pusilu.

13. Iar el au zis către dânșii; dați-le lor voi să mănânce. Iar ei au zis: nu este la noi mai mult decât cinci pâini și doi pești, fără decât să ne ducem noi și să cumpărăm la tot norodul acesta bucate.

14. Că erau ca cinci mii de bărbați. Și au zis către ucenicii săi: puneți'i pre dânșii cete, câte cinci-zeci.

15. Și au făcut așa și i-au așezat pre toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-au binecuvântat și le-au frânt și le-au dat ucenicilor să le pună înaintea norodului.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți, și au luat din sfărâmiturile care rămăseseră lor, douăsprezece coșuri.

18. Și a fost când se rugă el deosebi, erau cu dânsul ucenicii lui, și i-au întrebat pre dânșii zicând: cine'mi zic noroadele că sunt?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții, Ilie; iar alții, că proroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-au zis lor: dar voi cine'mi ziceți că sunt? Iar Petru răspunzând a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el certându'i pre dânșii, le-au poruncit, nimănui, să nu spună aceasta,

22. Zicând: că se cade Fiului Omului multe a pătimi, și a se defăimă de Bătrâni și de Arhierii și de Cărturari, și a se omori și a treia zi a învia.

23. Și grăia către toți: oricine va voi să vie după mine, să se lepede de sine și să'și ia crucea sa în toate zilele și să'mi urmeze mie.

24. Că cine va voi să'și mântuiască sufletul său, pierde'l-va pre el; iar cine'și va pierde sufletul său pentru mine, acesta îl va mântui pre dânsul.

25. Că ce folos este omului de va dobândi lumea toată, iar pre sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Că oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta Fiul Omului se va rușina, când

20. Mat. 16, 16 sq. Marc. 8, 29; Ioan 6, 69.

22. Mat. 17, 22 și 20. 18 sq.

23. Mat. 16, 24; Marc. 8, 34.

24. Luc. 17, 33.

26. Mat. 10, 33; Marc. 8, 38; Luc. 12, 9; II Tim 2, 12.

9. 1. Mat. 10, 1; Marc. 6, 7.

4. Lucă 10, 5 sq. 5. Lucă 10, 11.

7. Mat. 14, 1; Marc. 6, 14.

10. Ioan 6, 1 sq. 12. Ioan 6, 5.

va veni întru slava sa și a Tatălui și a sfinților Ingeri.

27. Și vă grălesc vouă cu ade-vărat: sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte, până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu,

28. Și a fost după cuvintele ace-
stea că la opt zile, și luând pre Pe-
tru și pre Ioan și pre Iacov, s'au
suie în munte să se roage..

29. Și s'a făcut, când se rugă el,
chipul feței lui altul și îmbrăcămin-
tea lui albă, strălucind.

30. Și iată doi bărbați vorbeau
cu dânsul, cari erau Moisi și Ilie.

31. Cari arătându-se în slavă; gră-
tau de ieșirea lui, care vrea să o
plinească în Ierusalim:

32. Iar Petru și cei ce erau cu
dânsul erau îngreuiați de somn, și
deșteptându-se, au văzut slava lui,
și pre cel doi bărbați stând impre-
ună cu dânsul.

33. Și a fost când s'au despărțit
ei dela dânsul, a zis Petru către I-
isus: Învățătorule, bine este nouă
a fi aici și să facem trei colibi: una
ție și una lui Moisi și una lui Ilie,
neștiind ce grăia.

34. Și acestea grăind el, s'a fă-
cut nor, și i-a umbrat pre dânsii și
s'au spăimântat când au intrat ei
în nor.

35. Și glas a fost din nor, zicând:
acesta este Fiul meu cel iubit, pre
acesta să ascultați!

36. Și după ce a fost glasul, s'au
aflat Iisus singur. Și ei au făcut și
nimănui n'au spus în zilele acelea
nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a fost, a doua zi, pogo-
rându-se ei din munte, l-a întâmpin-
at pre el norod mult.

38. Și iată, un bărbat din norod
a strigat, grăind: Învățătorule, ro-
gu-te caută spre fiul meu, că unul
născut îmi este mie.

39. Și iată, duh îl apucă pre el,
și de năpraznă strigă; și'l zdrobește
pre el cu spumă, și abia se duce
dela el, sfărâmându'l pre el.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi
să'l scoată, și n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, au zis:
o neam necredincios și îndărătnic,
până când voiu fi cu voi și voiu

suferi pre voi? Adu-mi pre fiul tău
aici.

42. Și încă apropiindu-se el, l-a
frântit pre el dracul și l-a scuturat.
Iar Iisus au certat pre duhul cel ne-
curat, și au tămăduit copilul, și l-au
dat tatălui său.

43. Și se spăimântau toți de mă-
rimea lui Dumnezeu. Și mirându-se
toți de toate care au făcut Iisus, au
zis către ucenicii săi:

44. Puneți voi în urechile voastre
cuvintele acestea, că Fiul Omului se
va da în mâinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul
acesta, și eră acoperit de către dâ-
șii, ca să nu'l priceapă; și se te-
meau să'l întrebe pre el de cuvân-
tul acesta.

46. Și a intrat gând întru dânsii:
cine ar fi dintru ei mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii
lor, luând un prunc, l-au pus pre el
lângă sine.

48. Și au zis lor: oricine va primi
pruncul acesta întru numele meu,
pre mine mă primește; și oricine
mă va primi pre mine, primește pre
cela ce m'au trimis pre mine; că cela
ce este mai mic întru voi toți, ace-
sta va fi mare.

49. Iar Ioan răspunzând, a zis:
Învățătorule, am văzut pre oarecare
în numele tău scoțând draci, și l-am
oprit pre el, că nu umblă pre urma-
ta cu noi.

50. Și au zis către el Iisus: nu'l
opriți, că cel ce nu este împotriva
noastră, pentru noi este.

51. Și a fost când s'au împlinit
zilele înălțării lui, el și-au îndreptat
sașa ca să meargă în Ierusalim.

52. Și au trimis vestitori înaintea
feței sale; și mergând au intrat în-
tr'un oraș al Samarinenilor, ca să'l
gătească lui.

53. Și nu l-au primit pre dânsul,
că sașa lui eră mergând spre Ieru-
salem.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov
și Ioan, au zis: Doamne, voești să
zicem ca să se pogoare foc din cer
și să'i mistuiască pre ei, precum și
Ilie a făcut?

55. Iar Iisus întorcându-se i-au cer-

28. Mat. 17, 1, Marc. 9, 2.

35. II Petr. 1, 17; Mat. 3, 17.

37. Mat. 17, 14; Marc. 9, 14.

44. Mat. 17, 22. 45. Lucă 18, 34.

46. Marc. 9, 34.

48. Mat. 10; 40; Ioan 13, 20.

52. Ioan 4, 4.

54. 4 Imp. 1, 10 sq.

fat pre dânsii și au zis: nu știți ai cărui duh sunteți voi;

56. Că Fiul Omului n'au venit să piarză sufletele oamenilor, ci să mântuiască. Și au mers într'alt saf.

57. Și a fost când mergeau ei pre cale, a zis oarecine către el: Doamne, voiu să merg după tine, ori unde vei merge.

58. Și au zis Iisus lui: vulpile au vizuini și pasărele cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să'și plece capul.

59. Și au zis către altul: vino după mine. Iar el a zis: Doamne, dă'mi voie întâi să merg să îngrop pre tatăl meu.

60. Iar Iisus au zis lui: lasă morții să'și îngroape pre morții lor, iar tu mergi de vestește împărășia lui Dumnezeu.

61. Și a zis și altul; voiu să merg după tine, Doamne, dar întâiu dă'mi voie să rânduiesc cele ce sunt în casa mea.

62. Iar Iisus au zis către ei: nimeni punându'și mâna sa pre plug, și căutând înapoi, este îndreptat întru împărășia lui Dumnezeu.

CAP. 10.

Cei șaptezeci de Apostoli. Legiuitorul doritor de viața de veci. Pilda celui căzut în tâlhari. Marta și Maria.

Iar după acestea au arătat Domnul și pre alți șaptezeci și au trimis pre dânsii câte doi înaintea feței sale, întru tot orașul și locul unde vrea ei să meargă.

2. Și zicea către dânsii: secerișul este mult, iar lucrătorii pușini; deci rugați pre Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimit pre voi ca miei în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă nici încălșăminte; și pre nimenea să nu întrebați de sănătate în cale.

5. Și ori în care casă veți intra întâiu ziceți: pace casei aceștia,

6. Și de va fi acolo fiul păcei, se va odihni preste dânsul pacea voastră; iar de nu, la voi se va întoarce.

7. Și întru aceeaș casă petreceți, mâncând și bând cele dela dânsii; că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți intra și vă vor primi pre voi, mâncați cele ce se vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii cari vor fi într'înșă și grași lor: s'a apropiat spre voi împărășia lui Dumnezeu.

10. Iar ori în care cetate veți intra, și nu vă vor primi pre voi, ieșind la ulișile ei cele late, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuturăm vouă. Inșă aceasta să știți, că s'a apropiat spre voi împărășia lui Dumnezeu.

12. Grăiesc vouă: că mai ușor va fi Sodomului în ziua aceea, decât cetăței aceea.

13. Vai fie, Horazin! Vai fie Vit-saidol! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și în cenușă șezând s'ar fi pocăit.

14. Inșă Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori,

16. Cei ce ascultă pre voi, pre mine mă ascultă, și cei ce se leapădă de voi, de mine să leapădă. Iar cei ce se leapădă de mine, se leapădă de cei ce m'au trimis pre mine.

17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne și dracii se pleacă nouă întru numele tău.

18. Și au zis lor: văzută-am pre satana ca un fulger din cer căzând.

19. Iată dau vouă stăpânire să călcați pre șerpi și pre scorpia și pre toate puterea vrăjmașului și nimic pre voi nu vă va vătămă.

20. Inșă pentru aceasta nu vă bucurați, căci duhurile se pleacă vouă; ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre s'au scris în ceruri.

21. Întru acest ceas s'au bucurat cu duhul Iisus și au zis: mărturisescu-mă fie, Părinte, Doamne al

56. Ioan 3, 17 și 12, 47.

57. Mat. 8, 19.

10. 2. Ioan 4, 35; Mat. 9, 37 sq.

3. Mat. 10, 16. 4. Mat. 10, 9.

7. A doua Lege 24, 14; Mat. 10, 10; 1 Cor. 9, 14. 13. Mat. 11, 21, 16. Ioan 13, 20.

18. Hipoc. 12, 8 sq. 19. Ps 90, 13.

20. Filip 4, 3. 21. Mat. 11, 25 sq.

cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuși și le-ai descoperit pre ele pruncilor, adevărat Părinte, că așa a fost buna voință înaintea ta.

22. Și întorcându-se către ucenicii săi au zis: toate imi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl, și cine este Tatăl, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să'i descopere.

23. Și întorcându-se către ucenici deosebi au zis: fericiți ochii cari văd cele ce voi vedeți.

24. Că grăiesc vouă, că mulți proci și împărași au voit să vădă cele ce vedeți voi și nu au văzut și să auză cele ce auziți și nu au auzit.

25. Și iată, un legiuitor s'a sculat, ispitindu'l pre el și zicând: Învățătorule, ce voiu face să moștinesc viața cea veșnică?

26. Iar el au zis: în lege ce este scris? cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: să iubesti pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vârtutea ta, și din tot cugetul tău și pre aproapele tău ca însuși pre tine.

28. Și i-au zis lui; drept ai răspuns: aceasta fă și vei fi viu.

29. Iară el vrând să se îndrepteze pre sine, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspunzând, au zis: un om oarecare se pogoră din Ierusalim în Ierikon și a căzut în tâlhari, cari desbrăcându'l pre el și rănindu'l, s'au dus, lăsându'l abia viu.

31. Și după întâmplare un preoi se pogoră pre calea aceea și văzându'l pre dânsul, a trecut pre alături.

32. Așijderea și un Levit, fiind la acel loc, viind și văzându'l pre el, a trecut pre alături.

33. Iar un Samarinean mergând pre cale, a venit la el și văzându'l i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, a legat rănele lui, turnând untdelemn și vin;

și puindu'l pre dobitocul lui, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi ieșind și scofând doi dinari, a dat gazdei și i-au zis lui: poartă grijă de dânsul și orice vei mai cheltui, eu când mă voiu întoarce, voiu da ție.

36. Deci care dintru acei trei, ți se pare a fi de aproape celui ce căzuse în tâlhari?

37. Iară el a zis: acela ce a făcut milă cu dânsul. Iar Iisus au zis lui: mergi de fă și tu asemenea.

38. Și a fost când se duceau ei, și el au intrat într'un sat; iar o muliere numele ei Marta l-a primit pre el în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chemă Maria, carea și șezând lângă picioarele lui Iisus, ascultă cuvintele lui.

40. Iar Marta se siliă spre mulță slujbă și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei ca să'mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, au zis ei, Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești;

42. Ci un lucru trebuiește, iar Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va lua dela dânsa.

CAP. 11.

Rugăciunea Domnească. Vindecarea unui mut. O femeie fericește pre Iisus. Iudeii cer semn din cer. Iisus învățând la un ospăț și muștrând pre legiuitorii.

Și a fost când eră el la un loc rugându-se, după ce au încetat, a zis unul din ucenicii lui către dânsul: Doamne, învață-ne pre noi să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pre ucenicii săi.

2. Și le-au zis lor: când vă rugați ziceți: Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfinșiască-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voea ta, precum în cer și pre pământ.

3. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă în toate zilele.

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, că și noi lertăm futuror celor ce ne sunt datori nouă. Și nu ne

22. Ioan 1, 18 și 6, 46.

23. 3 Imp. 10, 8; Mat. 13, 16.

24. 1 Petru 1, 10.

25. Mat. 22, 35 sq; Mar. 12; 28 sq.

27. Lev. 19, 18.

28. Lev. 18, 5; Ioan 11, 1.

29. Eș. 2, 13.

38. Ioan 11, 1 și 12. 2.

41. 2. Mat. 6, 9.

duce pre noi întru ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

5. Și au zis către ei: cine dintru voi are prieten și va merge către dânsul la miezul nopții și va zice lui: prietene, dă-mi împrumut trei pâini;

6. Că a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce pune înaintea lui?

7. Și acela răspunzând dinlăuntru, va zice: nu'mi face osteneală, acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine, nu pot să mă scol să'ți dau fie.

8. Grăiesc vouă: măcar de nu i-ar da lui sculându-se, pentrucă este lui prieten, dar pentru obrăznicia lui sculându-se, va da lui câte îi trebuie.

9. Și eu zic vouă: cereți și se va da vouă; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă.

10. Că tot cela ce cere, va lua, și cela ce caută, va afla, și celui ce bate, i se va deschide.

11. Și la care tată dintru voi, de va cere fiul pâine, au doară piatră îi va da lui? Sau pește, au doară în loc de pește, șarpe îi va da lui?

12. Sau de va cere ou, au îi va da lui scorpion?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela dânsul?

14. Și eră scoțând un drac și acela eră mut. Și a fost după ce a ieșit dracul, a grăit mutul și s'au mirat noroadele.

15. Iar oarecari dintr'înșii ziceau: cu veelzevul domnul dracilor scoate dracii.

16. Iar alții ispitindu'l, cereau dela dânsul semn din cer.

17. Iar el știind gândurile lor, au zis lor: toată împărăția ce s'a împărăchiat între sine se pustiește și casă preste casă cade.

18. Deci și satana dacă s'a împărăchiat între sine, cum va stă împărăția lui? Că ziceți că, cu veelzevul scot eu dracii,

19. Iar dacă eu cu veelzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine scot?

Pentru aceasta ei vor fi vouă judecători.

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare înțarmat fiind păzește curtea sa, în pace sunt averile lui.

22. Iar când va veni cel mai tare decât dânsul, și'l va birui pre el, iă toate armele lui, întru care se nădăjduia și împărțește prăzile lui.

23. Cela ce nu este cu mine, împotriva mea este, și cela ce nu adună cu mine risipește.

24. Când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându'și odihnă, și neaflând zice: mă voiu întoarce în casa mea de unde am ieșit.

25. Și viind o află măturată și împodobită.

26. Atuncea merge și iă alle șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo; și se fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâu.

27. Și a fost când zicea ei acestea, ridicând o muliere glas din norod a zis lui: fericit este pântecul care te-a purtat și șisele care ai supt.

28. Iar el au zis: adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și'l păzesc pre el.

29. Iar adunându-se noroadele au început a zice: neamul acesta viclean este; semn cere și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocului.

30. Că precum a fost Ionă semn Ninevitenilor, așa va fi și Fiul Omului la neamul acesta;

31. Împărăteasa dela austru se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia, și'i va osândi pre ei; că a venit dela marginile pământului să auză înțelepciunea lui Solomon, și iată mai mult decât Solomon aicea.

32. Bărbații dela Ninevia se vor scula la judecată cu neamul acesta și'l vor osândi pre el; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionă, și iată mai mult decât Ionă aici.

33. Nimenea aprinzând lumina o

20. Eș 8, 19. 22. Col. 2, 15

23. Marc. 9, 40. 26. Ioan 5, 14.

28. Mat. 7, 21.

31. 3 Imp. 10, 1; 2 Paral. 9, 1; Mat. 12, 42.

32. Ionă 2, 1; 3, 5; Mat. 12, 41.

33. Marc. 4, 21.

8. Luc. 18, 5

9. Mat. 7, 7; Marc. 11, 24; Ioan 16, 23 sq.

14. Mat. 12, 22 sq; Marc. 3, 22,

16. Mat. 16, 10 sq.

pune întru ascuns, nici supt obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vădă lumina.

34. Lumina trupului este ochiul; deci când va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar când va fi rău, și trupul tău întunecat va fi.

35. Drept aceea, socotește ca lumina care este întru tine să nu fie întunecată.

36. Deci dacă trupul tău va fi tot luminat, neavând vreo parte întunecată, va fi luminat tot, ca și când lumina cu strălucirea te luminează.

37. Iar când grăia, îl rugă pre dânsul un Fariseu ca să prânziască la el, și intrând, au șezut.

38. Iar Fariseul văzând, s'a mirat că nu s'au spălat înăiu mai înainte de prânz.

39. Iar Domnul au zis către dânsul: acum voi Fariseii, partea cea dinafară a paharului și a blidului curățiți; iară cea dinlăuntru vostru este plină de răpire și de vicleșug.

40. Nebunilor, au nu cela ce au făcut cea dinafară, au făcut și cea dinlăuntru?

41. Inșă cele ce sunt la voi, dați-le milostenie, și iată, toate vor fi vouă curate.

42. Și vai vouă Fariseilor! Că zeciuși izma și rufa și foarte verdeșurile, și treceși judecata și dragostea lui Dumnezeu; acestea se cădeă a le face, și acelea a nu le lăsa.

43. Vai vouă Fariseilor! Că iubiși scaunele cele mai de sus în sinagoguri și închinăciunile prin târguri.

44. Vai vouă Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că sunteți ca mormânturile cele ce nu se văd și oamenii ce umblă deasupra lor nu le știu.

45. Și răspunzând unul din legiuitori, a zis lui: Invățătorule, acestea zicând și pre noi ne ocărăști.

46. Iar el au zis: și vouă legiuitorilor, vai! Că însărcinați pre oameni cu sarcini, care nu se pot lesne purta; iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai vouă! Că zidiți mormânturile prorocilor și părinții voștri i-au ucis pre ei.

48. Deci mărturisiiți și împreună

voiși lucrurile părinților voștri; că acela i-au ucis pre ei, iar voi zidiți mormânturile lor.

49. Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: trimite-voiu către ei proroci și apostoli și dintr'înșii vor ucide și vor gonî:

50. Ca să se ceară sângele tuturor prorocilor, ce s'avărsat din începutul lumii dela neamul acesta.

51. Dela sângele lui Avel până la sângele Zahariei, care a pierit între oltar și între biserică; adevărat zic vouă: se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vouă legiuitorilor! Că ați luat cheea cunoștinței, voi nu ați intrat și pre cei ce vreau să între i-ați oprit.

53. Și zicând el acestea către ei, au început Cărturarii și Fariseii tare a se mâniă spre dânsul și a stă lui împotivă de multe.

54. Pândindu'! pre el și căutând ca să vâneze ceva din gura lui, ca să'l vinuiască pre el.

CAP. 12.

Aluatul Fariseilor. De cine trebuie a se teme. Hula împotivă Duhului Sfânt. Curajul în isgoniri. Sfaturi împotivă lăcomiei. Defăimarea celor lumcești. Ferirea de iubirea de argint. A nu se prici cu aproapele.

Și adunându-se mulțimi de noroadă cât se călcau unul pre alții, au început a zice ucenicilor săi: mai înăiu păziți vă de aluatul Fariseilor, care este făjăria.

2. Că nimic nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se va cunoaște.

3. Pentru aceea câte ați zis la întuneric, la lumină se vor auzi, și ce ați grăit la ureche în cămări, se va propovedui deasupra caselor.

4. Deci grăiesc vouă prietenilor mei: nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nu pot nimic mai mult să facă.

5. Ci voiu arată vouă de cine să vă temeți. Să vă temeți de cela ce are putere după ce l-a ucis, să'l arunce în Gheena. Adevăr grăiesc vouă: de acela să vă temeți.

6. Au nu se vând cincă păsări cu doi filari? Și nici una dintr'însele

38. Mat. 15, 2. 39. Mat. 23, 25.

46. Is. 10, 1; Mat. 23, 4; Fapt 15, 10.

47. Mat. 23, 29 sq.

51. Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21.

12. 1. Mat. 16, 6 sq. 3. Mat. 10, 27.

4. Is. 8, 13 și 51, 12.

nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toți sunt numărăți. Deci nu vă temeți; că voi sunteți cu mult mai buni decât păsările.

8. Și zic vouă: tot cei ce va mărturisesc întru mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi întru dânsul înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

9. Iar acela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot acela ce va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; iar celui ce va hulă împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta.

11. Iar când vă vor duce pre voi la soboare și la dregători și la stăpâni, nu vă grijiți cum și ce veți răspunde sau ce veți zice;

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța pre voi întru acel ceas, cele ce se cade a zice.

13. Și a zis lui oarecare din norod: Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

14. Iar el au zis lui: Omule, cine m'a pus pre mine judecător sau împărțitor preste voi?

15. Și au zis către ei: vedeți și vă feriți de lăcomie; că nu întru a prisosi cuivă din avuțiile sale este vieața lui.

16. Și au zis pildă către dânșii, grăind: unui om bogat i-a rodii țarina.

17. Și cugetă întru sine, zicând: ce voi face, că nu am unde adună rodurile mele?

18. Și a zis: aceasta voi face: strică-voiu jilnițele mele, și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate rodurile mele și bunătățile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: suflete, ai multe bunătăți strânse spre mulți ani, odihnește-te, mănâncă, beă, veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i-au zis lui: nebune, întru această noapte sufletul tău vor să-l ceară dela tine; dar cele ce ai gătit, cui vor fi?

21. Așa este acela ce strânge luiș comoară, iar nu în Dumnezeu se îmbogățește.

22. Și au zis către ucenicii săi; pentru aceasta zic vouă, nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina.

24. Căutați la corbi, că nu samănă nici seceră; cari nu au cămări nici jilnițe și Dumnezeu îi hrănește pre ei; cu cât mai mult voi sunteți mai buni decât păsările?

25. Și cine din voi grijindu-se poate să adauge statului său un cot?

26. Deci dacă nu puseți nici ce este mai mic a face, ce vă mai grijiți de celelalte?

27. Socotiți crinii cum cresc; nu se ostenesc, nici forc; și grăiesc vouă, că nici Solomon întru toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintru aceștia.

28. Și de vreme ce iarba, care este astăzi în câmp și mâine în cupator se aruncă, Dumnezeu așa o îmbracă; cu cât mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

29. Și voi să nu căutați ce veți mânca, sau ce veți bea și nu vă înălțați.

30. Că toate acestea păgânii lumii aceștia le caută; iar Părintele vostru știe că vă trebuiesc acestea.

31. Însă căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adăuge vouă.

32. Nu te teme turmă mică; că bine au voit Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre și dați milostenie; faceți-vă vouă pungii care nu se învechesc, comoară neîmpujinată în ceruri, unde iurul nu se apropie, nici molia o strică.

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și făclile aprinse;

36. Și voi asemenea cu oamenii cari așteaptă pre domnul lor, când se va întoarce dela nunți; ca viind și băfând, îndată să-i deschiză lui.

37. Fericite slugile acelea, pre cari viind domnul, îi va afla priveghind. Amin zic vouă, că se va încinge și îi va pune pre dânșii să șază, și viind va sluji lor.

38. Și de va veni la adoua strajă și la a treia strajă de va veni, și i

7. Luc. 21, 18 8. Mat. 10, 32.

10. Mat. 12, 31; Marc. 3, 29.

11. Mat. 10, 19; Marc. 13, 11.

15. 1 Tim. 6, 9 sq. Mat. 4, 4.

22. Mat. 6, 25 sq. 33. Mat. 6, 19 sq.

35. Ier. 1, 17; 1 Petr. 1, 13; Mat. 25, 1 sq.

va aia așă, fericite sunt slugile a-
celea.

39. Iar aceasta să știi, că de ar
și slăpănul casei în care ceas va
veni furul, ar priveghia și nu ar lăsa
să-i sape casa lui.

40. Deci și voi fiți gata; că în cea-
sul care nu gândiți, Fiul Omului va
veni.

41. Și a zis Petru lui: Doamne,
către noi zici pilda aceasta, sau și
către toți?

42. Și au zis Domnul: oare cine
este iconomul cel credincios și în-
țelept, pre care îl va pune domnul
preste slugile sale, ca să le dea la
vreime măsura de grâu.

43. Fericită este sluga aceea, pre
care viind domnul lui îl va afla fă-
când așa.

44. Adevărat grăiesc vouă, că'l va
pune pre dănsul preste toate avu-
țiile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea
întru inima sa: zăbovește domnul
meu a veni, și va începe a bate pre
slugi și pre slujnice, și a mânca și
a bea și a se îmbăta;

46. Veni-va domnului slugei aceea
în ziua întru care nu gândește și
în ceasul întru care nu știe, și'l va
ția pre el în două, și partea lui cu
necredincioșii o va pune.

47. Iar sluga ceca ce a știut voea
domnului său, și nu a gătit nici a
făcut după voea lui, se va bate mult.

48. Iar cela ce nu a știut și a
făcut cele vrednice de bătăi, se va
bate puțin. Și tot căruia s'a dat mult,
mult se va cere dela el; și căruia
i s'a încredințat mult, mai mult vor
cere dela el.

49. Foc am venit să arunc pre
pământ, și ce voiesc, dacă acum
s'a aprins?

50. Și cu botez am a mă boteza
și cum mă strămtorez până ce se
va sfârși!

51. Au vi se pare că am venit să
dau pace pre pământ? Nu, zic vo-
uă, ci împărțire.

52. Că vor fi de acum înainte cinci
întru o casă împărțiți, trei impro-
tiva a doi, și doi improtiva a trei.

53. Se va împărși tatăl improtiva
feciorului și feciorul improtiva ta-
tălui; muma improtiva fetei și fata

improtiva mumei; soacra improtiva
noră-sei și nora improtiva soacră-sei.

54. Și ziceă și noroadelor: când
vedeți norul ridicându-se dela apus
numai decât ziceți, că ploaie mare
vine, și este așa.

55. Și când austrul suflând, zi-
ceți, că zădui va să fie, și este.

56. Fățarnicilor, fața cerului și a
pământului știți a cercă; dar vre-
mea aceasta cum n'o cercăți?

57. Căci nu judecați și întru voi
ce este drept?

58. Și când mergi cu pârășul tău
la domn, pre cale, dă lucrare să te
izbăvești de el; ca nu cumva să te
fragă la judecător și judecătorul te
va da femnicerului, și femnicerul te
va arunca în femniță.

59. Zic ție, nu vei tești de acolo,
până nu vei plăti și iutarul cel mai
de apoi.

CAP. 13.

*Iisus îndeamnă la pocăință cu pilda
Galileenilor, cu cei uciși în Siloam și
cu pilda smochinului neroditor. Femcea
cu duhul neputinței. Grăunțul de mu-
ștar. Ușa cea strămlă. Iisus amenințat
cu moarte din partea lui Irod. Ieru-
sалиmul ucigător de proroci.*

Și au venit oarecare întru acea vre-
me spuindu'i lui de Galileenii,
al căror sânge Pilat l-a amestecat
cu ierșele lor.

2. Și răspunzând Iisus, au zis lor:
au vi se pare că Galileenii aceștia
mai păcătoși decât toți Galileenii
au fost, căci au pățimit acestea?

3. Nu, ci zic vouă: că de nu vă
veși pocăi, toți așa veși pieri,

4. Sau acei optsprezece, preste
cari a căzut turnul în Siloam și i-a
omorât, vi se pare că aceștia mai
păcătoși au fost decât toți oamenii
cari locuiau în Ierusalim?

5. Nu, ci zic vouă: că de nu vă
veși pocăi, toți așa veși pieri.

6. Și ziceă pilda aceasta: oarecine
avea un smochin în viea lui sădit
și a venit căutând roadă întru el și
nu a aflat.

7. Și a zis către vierul: iată, trei
ani sunt de când viu căutând roadă
în smochinul acesta, și nu aflu, ta-

39. Mat. 24, 43; 1 Tes. 5, 2.

42. Mat. 24, 45. 47. Iac. 4, 17.

51. Mat. 10, 34. 53. Mib. 7, 6.

54. Mat. 16, 2. 56. Ioan 4, 35.

58. Pild. 25, 8; Mat. 5, 25 sq.

13. 3. Ps. 7, 13. 6. Mat. 21, 19.

ie'l pre el; pentruce și pământul împresoară în zadar?

8. Iar el răspunzând zice lui: Doamne, lasă'l pre el și într'acest an, până'l voiu săpă împrejur și voiu pune gunoi;

9. Și de va face roadă, iar de nu îl vei tăia în anul cel viitor.

10. Și eră învățând întru una din sinagoguri sâmbăta.

11. Și iată o muiere eră care aveă duhul neputinței de optsprezece ani, și eră gârbovă și nu puteă să se ridice în sus nicidecum.

12. Iar Iisus văzându-o pre dânsa, o au chemat și au zis ei: muiere, te-ai slobozit de boala ta.

13. Și și-au pus pre dânsa mâinile și îndată s'a îndreptat și slăviă pre Dumnezeu.

14. Iar mai marele sinagogii mănîindu-se căci o vindecase Iisus sâmbăta, răspunzând ziceă norodului: șase zile sunt întru care se cade a lucra; deci întru acestea viind vă vindecați, iară nu în ziua sâmbetei.

15. Iar Domnul au răspuns lui și au zis: făjarnic, fiecare din voi sâmbăta au nu'și dezlegă boul său sau asinul dela iesle, și'l duce de'l adapă?

16. Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pre care o a legat satana, iată de optsprezece ani, au nu se cădeă a se dezlegă din legătura aceasta în ziua sâmbetei?

17. Și acestea zicând el, se rușinau toți cei ce stau împotriva lui; și tot norodul se bucură de toate cele slăvite ce se făceau de dânsul.

18. Și ziceă: cui este asemenea împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voiu asemăna pre dânsa?

19. Asemenea este grăunțului de muștar, pre care luându'l omul, l-a aruncat în grădina sa, și a crescut și s'a făcut copac mare, și păsările cerului s'au sălășluit în ramurile lui.

20. Iarăș au zis: cu ce voiu asemăna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pre care luându'l muierea, l-a ascuns în trei măsurii de făină, până s'a dospit toată.

22. Și umblă prin orașe și prin sate învățând și cale făcând în Ierusalim,

23. Și i-a zis oarecine lui: Doamne, au pușini sunt cei ce se mântuesc? Iar el au zis lor:

24. Nevoiți-vă a intră prin ușa cea strâmtă, că mulți, zic vouă, vor căută să intre și nu vor puteă.

25. Deci după ce se va sculă stâpanul casei, și va încuia ușa și veși începe a stă afară și a bate în ușa zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă; și răspunzând va zice vouă: nu vă știu pre voi de unde sunteși;

26. Atunci veși începe a zice: am mâncat înaintea ta și am băut și în ulișele noastre ai învățat.

27. Și va zice: zic vouă, nu vă știu pre voi de unde sunteși, depărtași-vă dela mine toși lucrătorii nedreptăței.

28. Acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților, când veși vedeă pre Avraam și pre Isaac și pre Iacov, și pre toși prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iar pre voi scoși afară.

29. Și vor veni dela răsărit și de la apus și dela amiază-noapte și dela amiază și vor ședeă întru împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt pre urmă cari vor fi întâiu, și sunt întâiu cari vor fi pre urmă.

31. În ziua aceea s'au apropiat oarecari din Farisei, zicând lui: ieși și te du de aici, că Irod va să te omoare.

32. Și au zis lor: mergând, spuneți vulpei aceștia: iată, scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi mă voi sfârși.

33. Inșă mi se cade astăzi și mâine și în cealaltă zi a merge; că nu este cu puțință să piară proroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori prorocii și ucizi cu pietre pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, cum adună găina puii săi supt aripi și nu ași voii!

35. Iată, se lasă vouă casa voastră pusile, și amin grăiesc vouă: că nu mă veși vedeă de acum până va veni, când veși zice: bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

15. Mat. 12, 11; Luc. 14, 5.

19. Mat. 13, 31 sq. Marc. 4, 31,

24. Mat. 7, 13; Filip. 3, 12.

27. Ps. 6, 9; Mat. 7, 23 și 25, 41.

30. Mat. 19, 30; Marc. 10, 31.

CAP. 14.

Iisus vindecă pre bolnavul de idropică. Învață a nu cămă locurile dintâi la mese și a chema pre săraci. Pilda despre cei chemați la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

Și a fost când au intrat el în casa șoarecăruia din boierii Fariseilor sâmbăta, ca să mănânce pâine și aceia îl pândiau pre el.

2. Și iată un om bolnav de idropică eră înaintea lui.

3. Și răspunzând Iisus, au zis către Farisei și către legiuitori grăind: oare este slobod sâmbăta a vindecă?

4. Iar ei au făcut. Și apucându'l l-au vindecat pre el și l-au slobozit.

5. Și răspunzând către ei, au zis: căruia dintru voi fiul sau bou! de va cădea în puț, au nu îndată îl va scoate pre el în ziua sâmbetei?

6. Și n'au putut răspunde lui la acestea.

7. Și zicea către cei chemați pildă, luând aminte cum își alegeau șederile mai sus, zicând către dânsii:

8. Când te vei chema de cineva la nuntă, nu ședeă în locul cel mai de sus, ca nu cumva să fie chemat de dânsul altul mai cinsii decât tine;

9. Și venind cela ce și pre tine și pre acela a chemat, va zice fie: dă locul acestuia, și atunci vei începe cu rușine locul cel mai de jos a' l' înăia.

10. Ci când te vei chema, mergând șezi la locul cel mai de jos; ca, când va veni cel ce te-a chemat, să'ți zică fie: prietene, sue-te mai sus, atunci își va fi fie cinsie înaintea celor ce vor ședeă împreună cu tine.

11. Că tot cel ce se înalță, se va smeri, și cel ce se smerește, se va înălță.

12. Și zicea și celui ce îl chemase pre el: când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogăți; ca nu cândva să te cheme și ei pre tine, și să fi se facă răsplătire.

13. Ci când faci ospăț, chiamiă săracii, nepuțincioșii, schiopii și orbii;

14. Și fericit vei fi, căci nu pot

să'ți întoarcă, că fi se va întoarce fie întru învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea unul din cei ce ședeau cu el, a zis: fericit este cel ce va prânzi întru împărășia lui Dumnezeu.

16. Iar el au zis lui: un om oare care a făcut cină mare și a chemat pre mulți;

17. Și a frimes pre sluga sa în ceasul cinei să zică celor chemați: veniți, că iată gata sunt toate.

18. Și au început toți dimpreună a se lepădă. Cel dintâiu a zis lui: farină am cumpărat, și am nevoie să ies și să o văd, rogu-te să mă ierși.

19. Și altul a zis: perechi de bou am cumpărat cinci, și merg să'ți ispitesc; rogu-te să mă ierși.

20. Și altul a zis: muliere mi-am luat și pentru aceasta nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea, a spus domnului său acestea. Atunci mântindu-se stăpânul casei, a zis siugei sale: ieși curând la răspântiile și ulițele cetășei, și săracii și betegii și schiopii și orbii adu'i aici.

22. Și a zis sluga: doamne, s'a făcut cum ai poruncit și încă mai este loc.

23. Și a zis domnul către slugă: ieși la drumuri și la garduri și'ți si-lește să intre, ca să se umple casa mea.

24. Că zic vouă: că nici unul din bărbații aceia ce erau chemați, nu va gusta cina mea.

25. Și mergeau cu dânsul noroade multe, și întorcându-se, le-au zis lor:

26. Oricine vine către mine și nu urăște pre tatăl său și pre mamă și pre muliere și pre feciori și pre frați și pre surori, încă și pre sufletul său, nu poate fi ucenic al meu.

27. Și cel ce nu'și poartă crucea sa și vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28. Că cine dintru voi vrând să zidiască turn, au nu întâiu șezând, își socotește cheltuiala, de are cele spre săvârșire?

29. Ca nu cândva puind el familia și neputând săvârși, toși cei ce' vor vedeă să începă a' l' batjocori, zicând:

14. 3. Mat. 12, 10 sq.

5. Lucă 13, 15. 11. Mat. 23, 12.

16. Mat. 22, 1 sq.

26. Mat. 10, 37 sq. 27. Marc. 8, 34.

30. Că acest om a început a zidi și n'a putut săvârși.

31. Sau care împărat, mergând să se loviască cu alii împărați la război, au nu șezând întâiu, se sfătuesse de va putea cu zece mii să se înfrînce cu acela ce vine asupra lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, trimițând solie, se roagă de pace.

33. Deci așa fiecare dintre voi, care nu se leapădă de toate averiile sale nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea, iar dacă sarea se va împuși, cu ce se va îndulci?

35. Nici în pământ, nici în gunoi nu este de treabă, afară o leapădă pre ea. Că acela ce are urechi de auzit, auză.

CAP. 15.

Pilda despre oaia și drahma cea pierdută. Fiul cel risipitor.

Si eră apropiindu-se de dânsu! toți vameșii și păcătoșii ca să'i asculte pre el.

2. Și cârtiau Fariseii și Cărturarii zicând: acesta pre păcătoși primește și mănăncă cu dânșii.

3. Și au zis către ei pilda aceasta, grăind:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintru ele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o află pre ea?

5. Și aflându-o o pune pre umerile sale bucurându-se.

6. Și venind la casa sa, chiamă prietenii și vecinii, zicând lor: bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută.

7. Zic vouă: că așa va fi bucurie în cer de un păcătos ce se pocăește, decât de nouăzeci și nouă de drepți, cărora nu le trebuiește pocăință.

8. Sau care muiere având zece drahme, de pierde o drahmă, au nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deadinsul până o află?

9. Și aflându-o, chiamă prietenele

și vecinele, zicând: bucurați-vă cu mine, că am găsit drahma care o am pierdut.

10. Așa zic vouă, bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăește.

11. Și au zis: un om are doi feciori;

12. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: tată, dă-mi partea ce mi se cade de averie. Și le-a împărțit lor averia.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, feciorul cel mai tânăr s'a dus într'o țară departe și acolo a risipit toată averia sa, viețuind întru desmierdări.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foame mare într'acea țară, și el a început a se lipsi.

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia și l-a trimis pre el la țarinele sale să pască porcii.

16. Și doriă să și sature pânțelele său de roșcovele ce mâncau porcii, și nimeni nu'i dă lui.

17. Iar viindu'și întru sine, a zis: căși argași ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier de foame!

18. Sculă-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și voiu zice lui: tată, greșit-am la cer și înaintea ta.

19. Și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău, fă-mă ca pre unul din argașii tăi.

20. Și sculându-se, a venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, l-a văzut pre dânsu! tatăl lui și i s'a făcut milă, și alergând, a căzut pre grumazii lui și l-a sărutat pre el.

21. Și a zis lui feciorul: tată, greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: aduceți haina cea dintâiu și l'îmbrăcați pre el, și dați inel în mâna lui și încălțămintă în picioarele lui;

23. Și aducând vițelul cel hrănit, îl junghiași, și mănăncă să ne veselim;

24. Că fiul meu acesta mort eră și a înviat și pierdut eră și s'a aflat. Și au început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare

34. Mat. 5, 13; Marc. 9, 50.

35. Lucă 8, 8.

15. 1. Mat. 9, 10. 2. Lucă 7, 39.

4. Ezech. 34, 11, 16; Mat. 18, 12; Luc. 19, 10.

7. Lucă 5, 32.

13. Pild. 29, 3. 17. Pild. 23, 21.

18. Ier. 3, 12; Ps. 50, 4.

24. Efes. 2, 1, 5; și 5, 14.

eră la farină, și dacă a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pre unul din slugi, l-a întrebat, ce sunt acestea?

27. Iar el a zis, că fratele tău a venit, și a junghiat tatăl tău vițelul cel hrănit, pentrucă sănătos pre el l-a primit.

28. Și s'a mâniat și nu vrea să intre, iar tatăl lui ieșind, îl rugă pre el.

29. Iar el răspunzând, a zis tatălui său: iată, atâția ani slujesc ție, și niciodată porunca ta n'am călcat, și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei,

30. Iar când veni fiul tău acesta, care a mâncat avuția ta cu curvele, junghiași lui vițelul cel hrănit.

31. Iar el a zis lui: fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Ci se cădeă a ne veselii și a ne bucură, căci fratele tău acesta mort eră și a înviat, și pierdut eră și s'a aflat.

CAP. 16.

Iconomul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. A nu'și lăsa omul femeia. Bogatul și Lazăr.

Și ziceă și către ucenicii săi: eră un om bogat, care aveă un iconom, și acesta a fost părțit la el că rispește avuțiile lui.

2. Și chemând pre el, i-a zis lui: ce aud aceasta de tine? Dă seama de iconomia ta; că nu vei puteă mai mult a fi iconom.

3. Iar iconomul a zis întru sine: ce voi face? Că domnul meu la iconomia dela mine; a săpă nu pot, a cere îmi este rușine.

4. Știu ce voi face, că dacă mă voiu schimbă din iconomie, să mă primiască în casele lor.

5. Și chemând câte unul pre fiecare din datornicii domnului său, a zis celui dinlăiu: cu cât ești dator domnului meu?

6. Iar el a zis: cu o sută de măsuri de untdelemn. Și a zis lui: ia'ți zapisul tău și șezi curând de scrie cincizeci.

7. Iar după aceea a zis altuia: dar tu cu cât ești dator? Iar el a zis: cu o sută de măsuri de grâu.

Și a zis lui: ia'ți zapisul tău și scrie optzeci.

8. Și a lăudat domnul pre iconomul nedreptăței, că înțelepțește a făcut; că fiii veacului acestuia mai înțelepți sunt decât fiii luminei întru neamul lor.

9. Și eu zic vouă: făceți-vă vouă prietenii din mamona nedreptăței; că dacă veți fi lipsiți, să vă primiască pre voi în corturile cele veșnice.

10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru mult credincios este, și cel ce este nedrept întru puțin, și întru mult nedrept este.

11. Deci dacă întru cel nedrept mamona n'ați fost credincioși, pre cel adevărat cine'l va încredința vouă?

12. Și dacă întru cel strein n'ați fost credincioși, pre cel ce este al vostru cine îl va da vouă?

13. Nici o slugă nu poate la doi domni să slujiască; pentrucă sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va țineă și de altul nu va griji. Nu puteși sluji lui Dumnezeu și lui mamona.

14. Și auziau acestea toate și Fariseii, cari erau iubitori de arginți, și'l baijocoriau pre el.

15. Și le-au zis lor: voi sunteți cei ce vă faceți pre voi drepți înaintea oamenilor; iar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este întru oameni înălțat, urâciune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și prorocii până la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu bine se vestește și fiecare spre aceea se silește.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, decât din lege o cîră să cază.

18. Tot cela ce'și lasă muierea sa și ia alta, preacurvește, și tot cela ce ia lăsată de bărbat, preacurvește.

19. Eră un om oarecare bogat, și se îmbracă în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele luminat.

20. Și eră un sărac oarecare a nume Lazăr, care zăcea înaintea ușii lui plin de bube.

21. Și poftia să se sature din stră-

16. 8. Efes. 5, 9; 1 Tes. 5, 5.

9. Mat. 6, 20; 19, 21; 1 Tim. 6, 19.

10. Lucă 19, 17. 13. Mat. 6, 24.

14. Mat. 23, 14.

15. Lucă 18, 9; Ps. 7, 10; 16. Mat. 11, 13.

17. Lucă 21, 33; Mat. 5, 18.

18. Mat. 5, 31.

râmiturile care cădeau din masa bogatului; ci și câinii venind lingeau bubele lui.

22. Și a fost că a murit săracul și s'a dus de îngeri în sânul lui Avraam, și a murit și bogatul și s'a îngropat;

23. Și în iad ridicându-și ochii săi, fiind în munci, vede pre Avraam de departe și pre Lazăr în sânurile lui.

24. Și el strigând, a zis: părinte Avraame, miluește-mă și trimite pre Lazăr, să-și întingă vârful degetului lui în apă și să-mi răcoriască limba mea, că mă chinuesc în văpaea aceasta.

25. Iar Avraam a zis: fiule, adu-ți aminte că ai luat cele bune ale tale în viața ta și Lazăr așijderea cele rele; iar acum acesta se mângăie iar tu te chinuești.

26. Și preste toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s'a întărit; ca cei ce vor vreă să treacă de aici către voi, să nu poată, nici cei de acolo la noi să treacă.

27. Și a zis: rogu-te dar, părinte, ca să-l trimiți pre dânsul în casa tatălui meu:

28. Că am cinci frați; să le mărturisiască lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă.

29. Și i-a zis Avraam lui: au pre Moisi și pre proroci, să-i asculte pre dânsii.

30. Iar el a zis: nu, părinte Avraame; ci de va merge cineva din morți la dânsii, se vor pocăi.

31. Și i-a zis lui: dacă nu ascultă pre Moisi și pre proroci, măcar de ar și învia cineva din morți, nu vor crede.

CAP. 17.

Despre scandal. Iertarea greșalelor aproapelui. Credința în Dumnezeu. Cei zece leproși. Întrebarea despre a doua venire.

Și au zis către ucenicii săi: cu neputință este să nu vie smintelele, dar vai aceluia prin care vin!

2. Mai de folos i-ar fi lui, de s'ar legă o piatră de moară de grumazii lui și să se arunce în mare, de cât să smintiască pre unul dintr'acești mai mici.

3. Luați aminte de sine-vă: de va greși fie fratele tău, ciartă-l pre el, și de se va pocăi, iartă-i lui.

4. Și măcar de șapte ori în zi de va greși fie, și de șapte ori se va întoarce la tine, zicând: căescu-mă, iartă-i lui.

5. Și au zis apostolii Domnului: adauge-ne nouă credință.

6. Iar Domnul au zis: de ați avea credință ca un grăunț de muștar, ați zice dudului acestuia: desrădăcinează-te și te sădește în mare, și v'ar ascultă pre voi.

7. Și cine dintru voi având slugă arând sau păstorind, care viind acela din câmp, va zice îndatăș: treci de șezi?

8. Ci au nu'i va zice lui: gătește-mi ce voiu cină, și încingându-te, slujește-mi, până voiu mânca și voiu bea, și după aceea vei mânca și vei bea tu.

9. Au doară va avea har slugei aceleea căci a făcut cele ce i s'a poruncit lui? Nu mi se pare.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'a poruncit vouă, ziceți, că slugi netrebnice suntem; că ce am fost datorii a face, am făcut.

11. Și a fost când mergea el în Ierusalim și el trecea prin mijlocul Samariei și al Galileei.

12. Și intrând el într'un sat, i-au întâmpinat pre el zece bărbați leproși, cari au stătut de departe.

13. Și aceia au ridicat glas, zicând: Iisuse, învățătorule, miluește-ne pre noi.

14. Și văzându'i, le-au zis lor: mergeți și vă arătați preoșilor. Și a fost când mergeau ei, s'au curățit.

15. Iar unul dintru dânsii văzând că s'a vindecat, s'a întors, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu.

16. Și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumind lui, și acela era Samarinean.

17. Iar Iisus răspunzând, au zis: au nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt?

18. Nu s'au aflat să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acesta, ce este de alt neam?

19. Și i-au zis lui: scoală-te și mergi, credința ta te-a mântuit.

20. Și întrebând fiind de Farisei,

22. Ps. 90, 11. 24. Is. 66, 24.

29. Is. 8, 20.

17. 2. Mat. 18, 6; Marc. 9, 42.

3. Mat. 18, 15. 5. Marcu 9, 24,

6. Mat. 17, 20. 10. 1 Cor. 9, 16.

11. Ioan 4, 4. 14. Lev. 14, 2.

când va veni împărăția lui Dumnezeu, au răspuns lor și au zis: nu va veni împărăția lui Dumnezeu cu pândire.

21. Nici vor zice, iată aici sau iată acolo; că iată împărăția lui Dumnezeu înlăuntru vostru este.

22. Și au zis către ucenici: vor veni zile când veți poști una din zilele Fiului Omului să vedeți și nu veți vedeți.

23. Și vor zice vouă: iată aici sau iată acolo, să nu mergeți, nici să urmați.

24. Că precum fulgerul care fulgeră din partea cea de supt cer, preste partea cea de supt cer luminează; așa va fi și Fiul Omului în ziua sa.

25. Iar întâiu i se cade lui mulțea pătimii și a îi lepădat de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului.

27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până la ziua în care a intrat Noe în corabie, și a venit poporul și a pierdut pre toți.

28. Așijderea și precum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cum-părau, vindeau, sădiau, zidiau;

29. Iar în care zi a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și piatră pucioasă din cer, și a pierdut pre toți.

30. Într'acest chip va fi în ziua în care Fiul Omului se va arăta.

31. Într'acea zi cela ce va fi deasupra casei și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le ia pre ele, și cel ce va fi în câmp, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de muierea lui Lot.

33. Oricine va căuta sufletul său să-l mântuiască, pierde-l va pre el, și cine îl va pierde, îl va învia pre el.

34. Zic vouă: într'această noapte vor fi doi într'un pat; unul se va lua și altul se va lăsa.

35. Două vor măcina împreună; una se va lua și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în câmp, unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și răspunzând au zis lui: unde Doamne? Iar el au zis lor: unde va fi trupul, acolo se vor adună și vulturii.

CAP. 18.

Despre rugăciune. Fariseul și Vameșul. Lăsați pruncii să vie la mine. În-trebarea bogatului ce va face să moștenească viața de veci. Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierikon.

Și zicea și pildă lor, că se cade în toată vremea a se ruga și a nu se lenevi, zicând:

2. Un judecător oarecare eră într'o cetate, care de Dumnezeu nu se teme și de om nu se rușină.

3. Eră și o văduvă în cetatea aceea și veni la dânsul, zicând: izbăvește-mă de pârâșul meu.

4. Și nu vreă în multă vreme; iar după aceea a zis întru sine: deși de Dumnezeu nu mă tem, și de om nu mă rușinez;

5. Dar pentru că îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi pre ea, ca nu până în sfârșit venind să mă supere.

6. Și au zis Domnul: auziți ce grăiește judecătorul nedreptăței?

7. Dar Dumnezeu au nu va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către dânsul ziua și noaptea, deși îndelung îi rabdă pre dânsii?

8. Zic vouă, că va face izbăvirea lor curând. Inșă când va veni Fiul Omului, oare va afla credința pre pământ?

9. Și au zis și către oarecari ce se nădăduiau întru sine cum că sunt drepti și defăimau pre ceilalți, pilda aceasta:

10. Doi oameni s'au suit în Biserică să se roage, unul Fariseu și altul Vameș.

11. Fariseul sfând, așa se rugă întru sine: Dumnezeule, mulțumescu'ți, că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepți, preacurvari, sau ca și acest Vameș.

12. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuală din toate câte câștig.

13. Iar Vameșul de departe sfând nu vreă nici ochii săi la cer să-i

21. Mat. 24, 23; Marcu 13, 21.

24. Mat. 24, 27 sq.

25. Lucă 9, 22; Mat. 16, 21.

27. Fac. 7, 7. 28. Fac. 18, 20.

31. Mat. 24, 17. 32. Fac. 19, 26.

33. Lucă 9, 24; Mat. 10, 39; Marcu 8, 35. Ioan 12, 25. 34. Mat. 24, 40 sq.

37. Mat. 24, 28.

18. 1. 1 Tesal. 5, 17; Rom. 12, 12.

3. Lucă 11, 7, 8.

11. Mat. 5, 20; Is. 58, 2.

ridice, ci își bătea pieptul său zicând: Dumnezeu, milostiv fii mie păcătosului.

14. Zic vouă, s'a pogorît acesta mai îndreptat la casa sa, decât acela, că tot cel ce se înalță pre sine, se va smeri; iar cel ce se smerește pre sine, se va înalță.

15. Și aduceau la el și pruncii, ca să se atingă de ei; iar ucenicii văzând, i-au certat pre dânșii.

16. Iar Iisus chemându-i la sine pre ei, au zis: lăsați pruncii să vie la mine și nu-i opriți pre ei, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin zic vouă: oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra într'însa.

18. Și l-a întrebat pre el un boier zicând: Invățătorule bune, ce voi face să moștenesc viața veșnică?

19. Iar Iisus i-au zis lui: căci îmi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

20. Poruncile știi: să nu curvești. Să nu ucizi. Să nu furi. Să nu fii mărturie mincinoasă. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

21. Iar el a zis: acestea toate le-am păzit din tinerețele mele.

22. Iar Iisus auzind acestea, i-au zis lui: încă una îți lipsește: toate câte ai vinde-le și le împarți săracilor și vei avea comoară în cer, și vino, urmează mie.

23. Iar el auzind acestea, s'a înfristat, că eră bogat foarte.

24. Și văzându-l Iisus că s'a înfristat, au zis: cât de anevoe vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

25. Că mai lesne este a trece oamila prin urechile acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea, au zis: și cine poate să se mântuiască?

27. Iar el au zis: cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.

28. Și a zis Petru: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

29. Iar el au zis lor: amin gră-

14. Is. 66, 2; Mat. 23, 12; 1 Petru 5, 5.

15. Is. 49, 22; Mat. 19, 13; Marcu 10, 13.

18. Mat. 19, 16; Marcu 10, 17

20. Eș. 20, 12. 22. Mat. 6, 20.

27. Iov 42, 2.

28. Mat. 19, 27; Marcu 10, 28.

iesc vouă, că nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau părinți sau frați sau femeie, sau feciori pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta și în veacul cel viitor viață veșnică.

31. Și luând cu sine pre cei doisprezece, au zis către ei: iată ne suim în Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin proroci pentru Fiul Omului.

32. Că se va da neamurilor și se va batjocori și se va ocări și se va scuipi.

33. Și bătându-l, îl vor omori pre el și a treia zi va învia.

34. Iar ei nimic dintr'aceasta n'au înțeles, și eră cuvântul acesta ascuns dela ei, și nu cunoșteau cele ce se grăiau.

35. Și a fost când s'au apropiat el de Ierihon, un orb ședeă lângă cale cerșind.

36. Și auzind norodul trecând, a întrebat ce este aceasta.

37. Și i-a zis lui, că Iisus Nazarineanul trece.

38. Și a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă.

39. Iar cei ce mergeau înainte certau pre el să tacă, iar el cu mult mai vărfos strigă: Fiul lui David, miluește-mă.

40. Și stând Iisus, au poruncit să-l aducă pre el la sine; iar apropiindu-se el de dânșul, l-au întrebat zicând:

41. Ce vorești să-ți fac? Iar el a zis, Doamne, să văz.

42. Și Iisus i-au zis lui: vezi, credința ta te-a mântuit.

43. Și îndată a văzut, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu, și tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAP. 19.

Zacheu. Pilda despre arginții încredințați slugilor. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge pentru Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din Biserică.

Și intrând, trece prin Ierihon.
2. Și iată un om anume Zacheu,

31. Mat. 20, 17; Marcu 10, 32.

32. Mat. 27, 2. 34. Lucă 9, 45.

35. Mat. 20, 29; Marcu 10, 46.

42. Mat. 9, 22. 43. Ps. 145, 8.

și acesta erà mai mare vameșilor și erà bogat.

3. Și căută să vază pre Iisus cine este, și nu puteà de norod, că erà mic de stat.

4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să'l vază pre el, că pre acolo vrea să treacă.

5. Și dacà au venit la locul acela, căutând Iisus, l-au văzut pre dânsul, și au zis către dânsul: Zachee, grăbește de te pogoară că astăzi în casa ta mi se cade să fiu.

6. Și grăbindu-se s'a pogorât, și l-a primit pre dânsul bucurându-se.

7. Și văzând toți cârtiau zicând: că la un om păcătoș au intrat să găzduiască.

8. Iar Zacheu stând, a zis către Domnul: iată jumătate de avușia mea, Doamne, o dau săracilor, și de am năpăstuit pre cinevã cu ceva, întorc împătrit.

9. Și au zis către el Iisus: astăzi s'a făcut mântuire casel aceștea, pentrucă și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Că au venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pre cel pierdut.

11. Și ascultând ei aceștea, adăogând au zis o pildă, pentrucă erà el aproape de Ierusalim, și li se părèa lor cum că îndată va să se arate împărășia lui Dumnezeu.

12. Deci au zis: un om oarecare de bun neam, s'a dus într'o țarã de parte să'și iã lui împărășie și să se întoarcã.

13. Și chemând zece slugi ale sale, le-a dat lor zece mnas, și a zis către ei: negușătorii până voi veni.

14. Iar cetățenii lui îl urau pre el, și au trimis solie după el zicând: nu voim pre acestia să împărășiască prește noi.

15. Și a fost când s'a întors el luând împărășia, a zis să se cheme la dânsul slugile acelea, cărora dedese argintul, ca să știe cine ce a negușătorit.

16. Și a venit cel dintâiu zicând: doamne, mnaoa ta a agontsit zece mnas.

17. Și a zis lui: bine, slugă bună, că întru pufin ai fost credincioș, să aibi putere prește zece cetății.

18. Și a venit cel al doilea zicând:

doamne, mnaoa ta a făcut cinci mnas.

19. Și a zis și acestula: și tu fii prește cinci cetății.

20. Și altul a venit zicând: doamne, iată mnaoa ta, care o am finut legată în măhramă;

21. Că m'am temut de tine, pentrucă om aspru ești; iei ce n'ai pus și seceri ce n'ai semănat.

22. Și i-a zis: din gura ta te voi judecã, slugă vicleanã. Ai știut că eu om aspru sunt, luând ce n'am pus și secerând ce n'am semănat.

23. Dar pentruce n'ai dat argintul meu schimbătorilor și venind eu l-aș fi cerut cu dobândã?

24. Și celor ce stau înainte le-a zis: luași dela el mnaoa și o dați celui ce are zece mnas.

25. Și au zis lui: doamne, acela are zece mnas.

26. Că zic vouã, că tot celui ce are i se va dà, iar dela cela ce n'are și ce are se va luã dela el.

27. Inșã pre vrăjmașii mei aceia cari n'au voit să împărășesc prește dânsii, aduceși i încoace și i tăiași înaintea mea.

28. Și zicând aceștea, mergeã înainte, suindu-se în Ierusalim.

29. Și a fost când s'a apropiat de Vithfaghi și Vitania, către muntele ce se chiamã al Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeși în satul care este înaintea voastră; întru care intrând veși găsi un mânz legat, pre care nimeni din oameni niciodată n'a șezut, dezlegași'l pre el și'l aduceși.

31. Și de va întrebã cinevã pre voi: pentruce îi dezlegași? Așã să ziceși lui: că Domnului trebuște.

32. Și mergând trimișii, au afiat cum zisese lor.

33. Și dezlegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către ei: ce dezlegași mânzul?

34. Iar ei au zis: Domnului trebuște.

35. Și l-au adus pre el la Iisus, și aruncându'și veșmintele sale pre mânz, au pus pre Iisus deasupra.

36. Și mergând el, așterneau veșmintele lor pre cale.

37. Și apropiindu-se el la pogo-

22. Mat. 12, 37.

26. Lucã 8, 18; Mat. 13, 12; Marcu 4, 25.

28. Marcu 10, 32.

29. Mat. 21, 1; Marcu 11, 1 sq; Ioan 12, 12 sq,

19. 10. 1 Tim. 1, 15; Mat. 18, 11.

12. Mat. 25, 14 sq; Marcu 13, 34.

râșul muntelui Maslinilor, a început toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile care văzuse,

38. Zicând: bine este cuvântat Împăratul cel ce vine întru numele Domnului; pace în cer, și slavă întru cei de sus.

39. Și oarecarii Farisei din norod au zis către el: învățătorule, ceartă-ți ucenicii tăi.

40. Și răspunzând, au zis lor: zic vouă, că de vor facea aceștia, pietriile vor strigă.

41. Și dacă s'au apropiat, văzând cetatea, au plâns de dânsa,

42. Zicând: de ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele ce sunt către pacea ta! Iar acum s'au ascuns de către ochii tăi.

43. Că vor veni zile asupra ta, și vor pune vrăjmașii tăi șanț împrejurul tău și te vor încunjură, și te vor împulzi de toate părțile.

44. Și te vor face întocma cu pământul, pre tine și pre feciorii tăi întru tine; și nu vor lăsa întru tine piatră pre piatră; pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale.

45. Și intrând în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau înfrînșa și cumpărau, zicând lor:

46. Scris este: casa mea casă de rugăciune este: iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor.

47. Și eră învățând în toate zilele în biserică. Iar Arhierii și Cărturarii și Bătrânii norodului căutau pre el să-l piarză.

48. Și nu aflau ce-i vor face; că tot norodul se țină de el, ascultându-l pre dânsul.

CAP. 20.

Iudeii întreabă pre Iisus despre puterea sa. Pilda viei. Întrebarea despre dădie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hrisios. Ingâmfairea Cărturarilor. Lăcomia.

Și au fost într'una din zilele acelea, învățând ei norodul în biserică,

și bine vestind, au venit Preoșii și Cărturarii cu Bătrânii.

2. Și au grăit către el, zicând: spune nouă, cu ce putere faci acestea? Sau cine este care și-a dat ție puterea aceasta?

3. Iar el răspunzând, au zis către ei: întrebă-voi și eu pre voi un cuvânt, și să-mi spuneți:

4. Botezul lui Ioan din cer a fost, sau dela oameni?

5. Iar ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice, din cer, va zice: pentru ce dar n'ați crezut lui?

6. Iar de vom zice: dela oameni, tot norodul cu pietre ne va ucide; căci este încredințat că Ioan proroc a fost.

7. Și au răspuns, că nu știu de unde.

8. Și Iisus le-au zis lor: nici eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Și au început a zice către norod pilda aceasta: un om a sădit vie, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe multă vreme.

10. Și la vreme a trimis către lucrători o slugă, ca să-i dea lui din rodul viei; iar lucrătorii, bătându-l pre el, l-au trimis deșert.

11. Și a adaos a trimite altă slugă; iar ei și pre acela bătându-l și batjocorindu-l, l-au trimis deșert.

12. Și a adaos a trimite și al treilea, iar ei și pre acela rânindu-l, l-au scos afară.

13. Și a zis domnul viei: ce voi face? Trimite-voi pre fiul meu cel iubit; doară văzându-l pre dânsul, se vor rușina.

14. Iar lucrătorii văzându-l pre el, cugetau întru sine, zicând: acesta este moștenitorul; veniți să-lucidem pre el, ca să fie a noastră moștenirea.

15. Și scoțându-l afară din vie, i-au omorât. Ce va face dar lor domnul viei?

16. Veni-va și va pierde pre lucrătorii aceștia, și viea o va da altora. Iar ei auzind, au zis: să nu fie.

17. Iar el căutând spre ei, au zis: ce este dar aceasta ce este scris: piatra pre care nu o au băgat în

38. Luc. 2, 14.

40. Evac. 2, 11; Is. Navî 24, 27.

41. 3 Imp. 9, 7; Is. 29, 3; Mib. 3, 12; Mat. 24, 2; Marc. 13, 2.

45. Mat. 21, 12; Marc. 11, 15.

46. Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

20. 1. Mat. 21, 23 sq; Marc. 11, 27.

2. Fapt. 4, 7. 6. Mat. 14, 5.

9. Ps. 79, 9 sq; Is. 5, 1; Mat. 21, 33; Marcu 12, 1. 14. Ps. 2, 1.

17. Ps. 117, 21; Mat. 21, 42.

seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

18. Tot cela ce va cădea pre acea piatră, se va sfărâma; iar preste care va cădea, îl va spulberă.

19. Și căutau Arhierii și Cărturarii ca să'și pue mâinile pre el într'acel ceas; și s'au temut de norod; căci înfeleseseră că către dânșii au zis pilda aceasta.

20. Și pândindu'l, au trimis iscoade, cari se prefăceau pre sine a fi drepți, să'l prinză pre el în cuvânt, ca să'l dea pre el stăpânirii și puterei dregătorului.

21. Și l-au întreat pre el, zicând: învățătorule, știm că drept grăești și învești, și nu alegi față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu învești:

22. Căde-se nouă a dà dajdie Chesarului, sau nu?

23. Iar el pricepând vicleșugul lor, au zis către ei: ce mă ispițiți?

24. Arătați'mi un dinar. Al cui chip și scriptură pre el are? Iar ei răspunzând, au zis: ale Chesarului.

25. Iar el le-au zis lor: dați înapoi dar cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. Și nu l-au putut prinde pre dânsul în cuvânt înaintea norodului; și minunându-se de răspunsul lui, au făcut.

27. Iar apropiindu-se unii din Saduchei, cari grăesc împotivă că nu este înviere, l-au întreat pre el zicând:

28. Învățătorule, Moisi a scris nouă: de va muri fratele cuivă, având muier, și acesta va muri fără feciori, ca să ia fratele lui pre muier, a ceea, și să ridice sămânță fratelui său.

29. Deci șapte frați au fost, și cel dintâi luând muier, a murit fără de feciori.

30. Și a luat al doilea pre muier, a ceea, și acela a murit fără de feciori.

31. Și al treilea o a luat pre ea; și așijderea câte șapte, și n'au lăsat feciori, și au murit.

32. Iar mai apoi de toți, a murit și muier.

33. Deci la înviere, al căruia din-

tr'înșii va fi muier? Căci câte șapte o au avut pre ea muier.

34. Și răspunzând Iisus, au zis lor: fiii veacului acestuia se însoară și se mărită,

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobândi acel veac și învierea din morți, nici se însoară, nici se mărită;

36. Că nici să moară nu mai pot; ci asemenea cu îngerii sunt, și fii lui Dumnezeu sunt, fiind fii ai învierii.

37. Iar cum că se vor scula morții, și Moisi a arătat la Rug, precum zice: Domnul Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob.

38. Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor; că toți lui viiază.

39. Și răspunzând oarecarii din Cărturari, au zis: învățătorule, bine ai zis.

40. Și nu mai îndrăsniau deacia să'l mai întrebe pre el nimic.

41. Și au zis către dânșii: cum zic că Hristos este fiul lui David?

42. Și însuș David zice în cartea Psalmilor: zis-au Domnului meu: zezi de adreapta mea,

43. Până ce voi pune pre vrămașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci David, Domn îl chiamă pre el, și cum fiu al lui este?

45. Și ascultând tot norodul, au zis ucenicilor săi:

46. Păziți-vă de cărturari, cari voesc a umbla în podoabe, și iubesc închinăciunile prin târguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâi la ospete;

47. Cari mănăncă casele văduvelor, și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor lua mai multă osândă.

CAP. 21.

Banii văduvei. Întrebare despre sfârșitul lumii. Robirea Ierusalimului și pustiirea lui. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

Și căutând, au văzut pre cei bogăți aruncând darurile lor în gazofilachie.

2. Și au văzut și pre o văduvă săracă aruncând acolo doi filiiari.

3. Și au zis: adevărat zic vouă,

36. Mat. 22, 30; 1 Ioan 3, 2.

37. Es. 3, 6.

41. Mat. 22, 42; Marcu 12, 36.

42. Ps. 109, 1. Fapt. 2, 34.

46. Lucă 11, 43.

21. 1. Marcu 12, 41.

19. Lucă 19, 48.

20. Mat. 22, 15; Marcu 12, 13.

21. Mat. 22, 16.

27. Mat. 22, 23 sq; Marc. 12, 18.

28. H doua Lege 25, 5.

că această văduvă săracă, mai mult decât toți a aruncat.

4. Că toți aceștia din prisosința lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu; iar aceasta din lipsa sa, toată averea sa care a avut, o a aruncat.

5. Și oarecari grăind pentru biserică, că este împodobită cu pietre frumoase și cu podoabe, au zis:

6. Acestea care vedeți, vor veni zile întru care nu va rămâne piatră pre piatră, care să nu se risipiască.

7. Și l-au întrebat pre el, zicând: învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn este când vor să fie acestea?

8. Iar el au zis: căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni întru numele meu, zicând: că eu sunt, și vremea s'a apropiat; ci să nu mergeți după ei.

9. Și când veți auzi războaie și răsmirițe, să nu vă spăimântați, că se cade să fie acestea întâiu, ci nu va fi îndată sfârșitul.

10. Atunci zicea lor: se va scula neam preste neam și împărăție preste împărăție.

11. Și vor fi cutremuri mari pre alocurea și foameți și ciume și spaimă și semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai înainte de acestea toate vor pune preste voi mâinile sale și vă vor gonî, dându-vă la adunări și în temnițe, ducându-vă la împărați și la domni pentru numele meu.

13. Și se va întâmpla vouă întru mărturisire.

14. Puneți dar întru inimile voastre, să nu gândiți mai înainte ce veți răspunde.

15. Că eu vă voi da vouă gură și înțelepciune, căreia nu'i vor putea grăi nici stă împotrivă, toți cari se vor pune împotrivă vouă.

16. Și vă veți da și de părinți și de frați și de rudeni și de prieteni, și vor omorî din voi.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Și păr din capul vostru nu va pieri.

19. Întru răbdarea voastră veți doborîndi sufletele voastre.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul încunjurându-se de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustiirea lui,

21. Atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți, și cei ce vor fi în mijlocul lui să se dea în lături, și cei ce vor fi prin sate, să nu intre într'insul.

22. Că zilele izbândirei sunt acestea, ca să se împliniască toate cele scrise.

23. Iar vai celor ce vor avea în pânțele, și celor ce vor aplecă într'acele zile! Că va fi nevoie mare pre pământ și mânie asupra norodului acestuia.

24. Și vor cădea întru ascuțitul sabiei și se vor duce robi în toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de neamuri, până se vor împlini vremile neamurilor.

25. Și vor fi semne în soare și în lună și în stele, și pre pământ măhnire limbilor, cu nedomerire, sunet făcând marea și valurile;

26. Mai murind oamenii de frică și de așteptarea celor ce vor să vie în lume, că puterile cerurilor se vor clădi.

27. Și atunci vor vedea pre Fiul Omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

28. Deci începând acestea a se face, căutați în sus și ridicați capetele voastre; că se apropie răscumpărarea voastră.

29. Și le-au zis lor pildă: vedeți smochinul și toți copacii.

30. Când înfrunzesc, văzând din voi înșivă, știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-se, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin zic vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

33. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

34. Ci luați aminte de sine-vă, ca

5. Mat. 24, 1 sq; Marcu 13, 1 sq.

8. Marcu 13, 22.

12. Mat. 10, 17; 24, 9; Marcu 13, 9 sq.

14. Lucă 12, 11; Mat. 10, 19.

15. Fapt. 6, 10. 16. Fapt. 7, 58.

18. Lucă 12, 7; Mat. 10, 30.

19. 2 Paral. 15, 7; Evr. 10, 30.

20. Mat. 24, 15 sq.

25. Is. 13, 10; Ez. 13, 7.

26. Is. 64, 7; Ez. 24, 28; Ioil 3, 15.

27. Dan. 7, 13. 28. Rom. 8, 23.

29. Mat. 24, 32 sq.

33. Lucă 16, 17; Ps. 101, 27; Is. 51, 6; Mat. 5, 18. 34. Rom. 13, 13; Gal. 5, 21; Efes. 5, 18.

să nu se îngreueze inimile voastre cu sașiul mîncărei și cu beția și cu grijile lumii, și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceea.

35. Căci ca o cursă va veni preste toți cei ce șed pre fața a tot pămîntul.

36. Priveghiați dar, în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a stă înaintea Fiului Omului.

37. Și eră ziua învășînd în biserică, iar noaptea ieșind petrecea în muntele ce se chiamă al Maslinilor.

38. Și tot norodul mănecă la dînsul în biserică, ca să'l asculte pre el.

CAP. 22.

Vinderea lui Iisus. Serbarea paștelor și așezarea Tainei Euharistiei. Apostolii dispută între sine pentru întăetate. Rugăciunea lui Iisus și prinderea și ducerea lui la Arhiercu. Lefădarea lui Petru.

Și se apropiă praznicul azimelor, care se chiamă Paștele.

2. Și căutau Arhierii și Cărturarii cum l-ar omorî pre el; că se temeau de norod.

3. Iar satana a intrat în Iuda ce se chemă Iscarioteanul, care eră din numărul celor doisprezece.

4. Și mergând, a grăit cu Arhieriei și cu Voivozii, cum l-ar vinde pre el lor.

5. Și s'au bucurat, și s'au focmit cu dînsul să'i dea bani.

6. Și el s'a făgăduit lor și căută vreme cu prilej ca să'l vînză pre el lor fără de norod.

7. Și a venit ziua azimelor întru care se cădea să se jertfească paștele.

8. Și au trimis pre Petru și pre Ioan, zicând: mergeți de gătiți nouă paștele, să mîncăm.

9. Iar ei au zis lui: unde voiești să gătim?

10. Iar el au zis lor: iată, intrând voi în cetate, va întâmpina pre voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dînsul în casa unde va intră.

11. Și ziceți stăpînului casei: Învățătorul zice fie: unde este sălașul întru care să mînănc paștele cu uceniciei mei?

12. Și el vă va arătă vouă un foșor mare așternut, acolo gătiți.

13. Și mergând ei, au aflat precum le zisese lor, și au gătit paștele.

14. Și când a venit ceasul, au șezut și cei doisprezece apostoli cu el.

15. Și au zis lor: cu poștă am poștit aceste paști să le mînănc cu voi mai nainte de pasima mea.

16. Că zic vouă, că de acum nu voi mai mîncă dintr'acestea, până când se vor plini întru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulșămind au zis: luați acesta și'l împărțiți vouă;

18. Că zic vouă: nu voi mai bea din rodul vitei, până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând pâinea mulșămind, au frînt și au dat lor, zicând: acesta este trupul meu, carele se dă pentru voi, aceasta faceți întru pomenirea mea.

20. Așijderea și paharul după ce au cinat, zicând: acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu, carele pentru voi se varsă.

21. Inșă, iată mîna vînzătorului meu cu mine este la masă.

22. Și Fiul Omului merge, după cum este rînduit; dar vai omului aceluia prin care se vindel!

23. Și ei au început a se întrebă între sine, care ar fi dintre ei acela ce va să facă aceasta?

24. Și s'a făcut și prigonire între dînșii, care dintru ei s'ar păcă a fi mai mare.

25. Iar el le-au zis lor: împărății păgînilor îi domnesc pre ei; și cei ce stăpînesc pre ei, făcători de bine se chiamă.

26. Iar voi nu așa: ci cel ce este mai mare între voi, să fie ca cel mai mic; și cel ce este începător, ca cel ce slujește.

27. Că cine este mai mare, cel ce șade, sau cel ce slujește? Au nu

13. Lucă 19, 32. 14. Mat. 26, 20.

18. Mat. 26, 29. 19. 1 Cor. 11, 23.

21. Marcu 14, 18; Ioan 13, 21 sq.

24. Lucă 9, 46, sq.

25. Mat. 20, 25, sq; Marcu 10, 42.

26. I Petr. 5, 3 și 5, 6.

35. 1 Tes. 5, 3. 37. Ioan 8, 1, 2.

22. 1. Marcu 14, 1 sq; Ioan 13, 2.

3. Mat. 26, 14,

7. Mat. 26, 17; Marcu 14, 12.

este cel ce șade? Iar eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește.

28. Iar voi sunteți carii ați petrecut cu mine întru ispitele mele.

29. Și eu vă rânduesc vouă împărăție, precum mi-au rânduit mie Tatăl meu;

30. Ca să mâncați și să beți la masa mea întru împărăția mea, și să ședeți pre scaune, Judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

31. Și au zis Domnul: Simone, Simone, iată satana v'a cerut pre voi, ca să vă cearnă ca grâul.

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta; și tu oarecând întorcându-te, înfărește pre frații tăi.

33. Iar el i-a zis lui: Doamne, cu tine gata sunt și în temniță și la moarte a merge.

34. Iar el i-au zis: zic ție Petre, nu va cânta astăzi cocoșul, mai înainte până ce de trei ori te vei lepăda că nu mă știi pre mine.

35. Și au zis lor: când v'am frimes pre voi fără de pungă și fără de traistă și fără de încălșăminte, au avut-ați lipsă de ceva? Iar ei au zis: de nimic.

36. Zis-au drept aceea lor: acum dar cel ce are pungă, să o ia, așilderea și traistă: iar cel ce n'are sabie, să și vânză haina sa și să și cumpere.

37. Că zic vouă, că încă aceasta ce este scrisă se cade să se pliniască întru mine, care zice: și cu cei fărădelege s'au socotit; pentrucă cele pentru mine, sfârșit au.

38. Iar ei au zis: Doamne, iată aici două săbii. Și el au zis lor: destul este.

39. Și ieșind, au mers după obicei în muntele Maslinilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

40. Și sosind la loc, au zis lor: rugați-vă ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'au depărtat dela dânșii ca de o aruncătură de piatră, și îngenuchind se rugă,

42. Zicând: Părinte, de voești, să trecă paharul acesta deia mine; însă nu voea mea, ci a ta să fie.

43. Și i s'a arătat lui inger din cer, întărindu'l pre el.

44. Și fiind întru nevoie, mai cu deadinsul se rugă; și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge ce pică pre pământ.

45. Și sculându-se dela rugăciune, venind către ucenici i-au aflat pre ei dormind de înfristare.

46. Și le-au zis lor: ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Iar încă grăind el, iată veniă mulțime, și cel ce se chemă Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iisus ca să l sărute pre el. (Pentrucă acest semn dedese lor: pre carele voi sărută eu, acela este).

48. Iar Iisus au zis lui: Iudo, cu sărutare pre Fiul Omului vinzi?

49. Și văzând cei ce erau pre lângă el, ceea ce vrea să fie, i-au zis lui: Doamne, lov'l-vom cu sabia?

50. Iar unul dintr'înșii a lovit pre sluga arhierelui, și i-a tăiat lui urechia cea dreaptă.

51. Iar Iisus răspunzând, au zis: lăsați până aici. Și atingându-se de urechia lui, l-au vindecat pre el.

52. Și au zis Iisus celor ce veniseră la dânsul, Arhierelor și Voivozilor bisericei și Bătrânilor: ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și cu fuști?

53. În toate zilele fiind eu cu voi în biserică, n'ați înțins mâinile asupra mea; ci acesta este ceasul vostru și stăpânirea întunecului.

54. Și prinzându'l pre el, l-au adus și l-au băgat în casa arhierelui. Iar Petru mergea departe după dânsul.

55. Și făcând ei foc în mijlocul curții, și șezând împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și văzându'l pre el o slujnică șezând la foc, și căutând spre el, a zis: și acesta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de dânsul, zicând: muliere, nu'l știu pre el.

58. Și după puțin, altul văzându'l pre el, a zis: și tu dintru ei ești. Iar Petru a zis: omule, nu sunt.

59. Și trecând ca un ceas, altul întăria, zicând: adevărat, și acesta cu el a fost; că Galilean este.

60. Iar Petru a zis: omule, nu știu ce zici. Și îndatăș încă grăind el, a cântat cocoșul.

28. Lucă 18, 28. 30. Mat. 19, 28.

33. Mat. 26, 33 sq; Marcu 14, 29; Ioan 13, 37.

35. Ps. 22, 1; 32, 18; Mat. 10, 9.

37. Is. 53, 12.

39. Mat. 26, 30; Marcu 14, 26; Ioan 18, 1.

47. Mat. 26, 47 sq.

54. Mat. 26, 57; Marcu 14, 53; Ioan 18, 13.

61. Și întorcându-se Domnul, au căutat spre Petru. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îi zisese lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Și ieșind afară Petru, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii cei ce țineau pre Iisus, batjocorirău pre el, bătându-l.

64. Și acoperindu-l pre el, îl loviau preste obraz, și-l întrebau pre el, zicând: procește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și altele multe, hulind împotriva lui, ziceau.

66. Și după ce s'a făcut ziuă, s'au adunat Bătrânii norodului și Arhierii și Cărturarii, și l-au dus pre el la soborul lor, zicând:

67. De ești tu Hristosul? Spune nouă. Și le-au zis lor: de voi spune vouă, nu veși crede;

68. Și de vă voi întrebă, nu'mi veși răspunde, nici mă veși slobozi.

69. De acum va fi Fiul Omului șezând deadreapta puterii lui Dumnezeu.

70. Și au zis toți: dar tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el au zis către ei: voi ziceți, că eu sunt.

71. Iar ei au zis: ce ne mai trebuie încă mărturie? Că noi singuri am auzit din gura lui.

CAP. 23.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și tâlharul pocăit. Ingroparea lui Iisus.

Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus pre el la Pilat.

2. Și au început a-l pârî pre el, zicând: pre acesta l-am aflat răzvrătind neamul și oprind a da dajdie Chesarului, zicând că este el Hristos împărat.

3. Iar Pilat l-a întreat pre el, zicând: tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, au zis lui: tu zici.

4. Iar Pilat a zis către Arhierii și către norod: nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar ei se întăriau, zicând că

63. Mat. 26, 67; Marcu 14, 65.

66. Mat. 27, 1; Marcu 15, 1; Ioan 18, 24.

67. Mat. 26, 63; Marcu 14, 61.

69. Mat. 24, 30; 26, 64; Marcu 15, 1.

23. 1. Mat. 27, 2; Marcu 15, 1; Ioan 18, 28.

2. Lucă 20, 25.

întărâtă norodul, învățând preste toată Iudeea, începând din Galileea până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileea, a întreat, au Galileean este omul?

7. Și înțelegând că din ținutul lui Irod este, l-a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acele zile.

8. Iar Irod văzând pre Iisus, s'a bucurat foarte; că doria de multă vreme să-l vază pre el, pentru că auzia multe de el; și nădăjduia să vază vreun semn făcându-se de el.

9. Și l-a întreat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu i-au răspuns lui.

10. Și stau Arhierii și Cărturarii cu deadinsul pârându-l pre el.

11. Iar Irod împreună cu ostașii săi batjocorindu-l și răzându-și de el, l-a îmbrăcat într'un veșmânt luminat, și l-a trimis iarăș la Pilat.

12. Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod într'aceiași zi unul cu altul; că mai înainte erau învrăjbiți între dânșii.

13. Iar Pilat chemând pre Arhierii și pre boieri și pre norod,

14. A zis către ei: mi-ați adus pre omul acesta, ca pre cela ce răzvrătește norodul; și iată, eu înaintea voastră întrebându-l, nici o vină n'am aflat în omul acesta de care pârâți pre el;

15. Ci nici Irod, că v'am trimis pre voi la el; și iată, nici un lucru vrednic de moarte este făcut de dânsul.

16. Deci certându-l, îl voi slobozi.

17. Și nevoie avea să le sloboziască lor la praznic un vinovat.

18. Și a strigat toată mulțimea, zicând: ia-l pre acesta și ne slobozește nouă pre Varavă;

19. Care, peniru o zarvă oarecare și ucidere ce se făcuse în cetate, eră aruncat în temniță.

20. Și iarăș Pilat a grăit către ei, vrând să sloboziască pre Iisus.

21. Iar ei strigau zicând: răstignește-l, răstignește-l pre el.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: dar ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte n'am aflat întru el; deci certându-l pre el, îl voi slobozi.

23. Iar ei stau cu glasuri mari, cerându-l pre el să se răstignească.

7. Lucă 3, 1. 8. Lucă 9, 9. Mat. 14, 1.

14. Mat. 27, 33; Ioan 18, 38.

17. Mat. 27, 15. sq. 23. Ioan 19, 12.

Și se întăreau glasurile lor și ale Arhierilor.

24. Deci Pilat a judecat să se facă cererea lor.

25. Și a slobozit lor pre cel aruncat în lemnijă pentru zarva și uciderea, pre care îl cereau ei; iar pre Iisus l-a dat după voea lor.

26. Și când îl duceau pre el, prinzând pre un Simon, Chirinean, ce venia din farină, au pus pre el crucea, ca să o ducă după Iisus.

27. Și mergea după el mulțime multă de norod și de femei, carii plângeau și se tânguiau pentru dânsul.

28. Și întorcându-se către ele Iisus, au zis: fiicele Ierusalimului, nu mă plângeți pre mine, ci pre voi vă plângeți și pre fiii voștri.

29. Că iată vin zile, în care vor zice, fericite sunt cele sterpe, și pântecelile care n'au născut, și sânii care n'au aplecat.

30. Atunci vor începe a zice muniilor: cădeți preste noi; și dealurilor: acoperiți-ne pre noi.

31. Că de iac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

32. Și duceau împreună cu el, și alți doi făcători de rele, să'i piarză.

33. Și dacă au venit la locul ce se chiamă al Căpăfânei, acolo l-au răstignit pre el, și pre făcătorii de rele, unul deadreapta și altul deasfînga.

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor; că nu știu ce fac. Și împărșind hainele lui, au aruncat sorți.

35. Și stă norodul de priviă. Și își băteau joc de dânsul și boierii împreună cu dânsii, zicând: pre alții au mântuit; mântuiască-se și pre sine, de este acesta, Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

36. Și își făceau răs de dânsul și ostașii, apropiindu-se, și oțet aducându'i lui.

37. Și zicând: de ești tu împăratul Iudeilor, mântuește-te pre tine însuși.

38. Și eră și scrisoare scrisă deasupra lui cu slove Elinești și

Râmlinești și Evreești, acesta este împăratul Iudeilor.

39. Iar unul din tâlharii cei răstigniți îl hulia pre dânsul, zicând: de ești tu Hristosul, mântuește-te pre tine și pre noi.

40. Iar răspunzând cel alt îl certă pre el, zicând: nu te temi tu de Dumnezeu, că într'aceeași osândă ești?

41. Și noi după dreptate; că cele vrednice după faptele noastre luăm; iar acesta nici un rău n'a făcut.

42. Și zicea lui Iisus: pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

43. Și au zis Iisus lui, amin zicție: astăzi împreună cu mine vei fi în raiu.

44. Și eră ca la al șaselea ceas, și întuneric s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt catapeteasma bisericii prin mijloc.

46. Și strigând cu glas mare Iisus, au zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu; și acestea zicând, și-au dat duhul.

47. Iar văzând sutășul cece se făcuse, a slăvit pre Dumnezeu, zicând: cu adevărat, omul acesta drept a fost.

48. Și tot norodul ce venise împreună la priveala aceea, văzând cele ce se făcuseră, bătându'și piepturile lor, se întorceau.

49. Și stau toți cunoscuții lui de departe, și femeile care veniseră după el din Galileea, privind acestea.

50. Și iată, un bărbat anume Iosif din Arimatea, oraș al Iudeilor, sfetnic fiind; bărbat bun și drept.

51. (Acesta nu se însoțise la stăutul și iapta lor); care și el așteptă împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și pogorându'l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus niciodată nimeni.

54. Și ziua eră vineri, și se lumină spre sâmbătă.

26. Mat. 27, 32; Marcu 15, 21; Ioan 19, 17.

30. Is. 2, 19; Osie 10, 8; Epoc. 6, 16 și 9, 6.

31. Ier. 53, 12; I Petr. 4, 17.

32. Is. 53, 12; Ioan 19, 18.

33. Mat. 27, 33; Marcu 15, 22; Ioan 19, 17.

34. Mat. 5, 44; Ps. 21, 20 sq.

35. Mat. 27, 39 sq. 38. Mat. 27, 37.

42. Mat. 16, 28.

44. Mat. 27, 46. Marcu 15, 33.

46. Mat. 27, 54; Ps. 30, 5; Fapt. 7, 60.

50. Mat. 27, 57; Marc. 15, 42. Ioan 19, 38.

54. Mat. 27, 62.

55. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbătă sau odihnit după poruncă.

CAP. 24.

Femeile la Mormânt. Invierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pre cale spre Emaus. Arătarea lui la toți apostolii mâncând împreună cu ei. Înălțarea.

Iar întru una din sâmbete, la mănecare adâncă, au venit la mormânt, aducând mirezmele cele ce gătise și altele împreună cu ele.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pre mormânt.

3. Și intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și a fost, când se mirau ele de aceasta, și iată, doi bărbași au sălăt înaintea lor în veșminte strălucitoare.

5. Și întricoșindu-se ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis către dânsule: ce căutași pre cel viu cu cei morși?

6. Nu este aici, ci s'au sculat; aduceși-vă aminte cum au zis vouă încă fiind în Galileea,

7. Zicând, că trebue să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor păcătoși, și să se răstignească, și a treia zi să învieze.

8. Și și-au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se dela mormânt, au spus acestea toate celor unsprezece, și tuturor celorlalți.

10. Și eră Maria Magdalina și Ioana și Maria lui Iacov, și celelalte împreună cu dânsule, care ziceau către apostoli acestea.

11. Și s'au părut înaintea lor ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeau pre dânsule.

12. Iar Petru sculându-se, a alergat la mormânt; și plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând, și s'a dus de acolo, mirându-se întru sine de cele ce se făcuseră.

13. Și iată doi dintre ei mergeau

într'aceeași zi la un sat, care eră departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii, al cărui nume Emaus.

14. Și aceia vorbiau între sine de toate cele ce se întâmplase.

15. Și a fost când vorbiau ei și se întrebau, și însuș Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu dânsii.

16. Iar ochii lor se țineau, ca să nu'l cunoască pre el.

17. Și au zis către ei: ce sunt cuvintele acestea de care vă întrebași între voi mergând, și sunteși frîști?

18. Și răspunzând unul, al cărui nume eră Cleopa, a zis către el: tu singur ești nemernic în Ierusalim, și nu știi cele ce s'au făcut întru el în zilele acestea?

19. Și el au zis lor, care? Iar ei au zis lui: cele pentru Iisus Nazarineanul, care eră bărbat proroc, puternic în lucru și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot norodul.

20. Cum i-au dat pre el Arhierii și Boierii noștri spre judecată de moarte și l-au răstignit pre dânsul.

21. Iar noi nădăjduiam că acela este cel ce va să izbăvească pre Israil, ci cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s'au făcut acestea.

22. Ci și niște femei dintr'ale noastre ne-au spălmântat pre noi, care au fost la mănecate la mormânt;

23. Și neafând trupul lui, au venit zicând, că și vedere de îngeri să fi văzut, cari zic că este el viu.

24. Și s'au dus unii dintru noi la mormânt și au aflat așa precum și femeile au zis; iar pre el nu l-au văzut.

25. Și el au zis către ei: o nepri-cepușilor și zăbavnici cu inima a crede toate câte au grăit prorocii;

26. Au nu trebuiă a pătimi acestea Hristos, și a intra întru slava sa?

27. Și începând dela Moisi și dela toți prorocii, fălcuiă lor din toate scripturile cele ce erau pentru el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau, și el se făcea a merge mai departe.

29. Și l-au îndemnat pre el zicând: rămâi cu noi, căci către seară

56. Esire 20, 10.
24. 1. Mat. 28, 1; Marc. 16, 1; Ioan 20, 1,
4. Ioan 20, 12; Fapt. 1, 10.
7. Mat. 17, 22. 10. Lucă 8, 2, 3.
13. Marcu 16, 12.

19. Mat. 21, 11. 21. Fapt. 1, 6.
22. Mat. 28, 8; Marcu 16, 10; Ioan 20, 1; 18.
25. Gal 3, 1. 26. Is. 50, 6.
27. Fac. 3, 15; Iov 19, 25; Ps. 15, 10; Is.
53, 1; Osie 6, 1.

este și s'a plecat ziua. Și au intrat să rămâie cu dâșii.

30. Și a fost când au șezut ei cu ei, luând pâinea, au binecuvântat și frângând au dat lor.

31. Și li s'au deschis lor ochi! și l-au cunoscut pre dâșul; și el s'au făcut nevăzut de dâșii.

32. Și a zis unul către altul: au nu eră inima noastră arzând întru noi, când grăia nouă pre cale și când ne tălcuia scripturile?

33. Și sculându se într'acel ceas, s'au întors în Ierusalim, și au aflat adunați pre cei unsprezece și pre cei ce erau cu dâșii,

34. Cari ziceau: s'au sculat Domnul cu adevărat și s'au arătat lui Simon.

35. Și ei povestiau cele ce se făcuse pre cale, și cum s'a cunoscut de dâșii întru frângerea pâinei.

36. Și acestea grăind ei, și însuș Iisus au stătu în mijlocul lor, și au zis lor: pace vouă.

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Și au zis lor: ce sunteți turburați? Și penfruce se suie gânduri în inimile voastre?

39. Vedeti mâinile și picioarele mele, că însumi eu sunt, pipăiți-mă și vedeti; că duhul carne și oase nu are, precum mă vedeti pre mine având.

40. Și acestea zicând, le au arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de bucurie și mirându-se, le-au zis lor: aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar ei au dat lui o parte de pește fript și dintr'un fagur de miere.

43. Și luând înaintea lor au mâncat.

44. Și au zis lor: acestea sunt cuvintele care am grăit către voi, încă fiind cu voi, că trebuie a se plini toate cele scrise în legea lui Moisi și în proroci și în psalmi penru mine.

45. Atunci le-au deschis mîntea lor ca să înțeleagă scripturile.

46. Și au zis lor: așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos, și a treia zi să învieze din morți;

47. Și să se propoveduiască întru numele lui pocăința și iertarea păcatelor în toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iar voi sunteți mărturii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu întru voi, iar voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-au scos pre ei afară până în Vitania, și ridicându-și mâinile sale, i-au binecuvântat pre dâșii.

51. Și a fost când i-au binecuvântat pre ei, s'au depărtat dela dâșii și se înălță la cer.

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare;

53. Și erau în toată vremea în biserică, laudând și binecuvântând pre Dumnezeu, Amin.

34. 1. Cor. 15, 4, 5.

36. Marcu 16, 14; Ioan 20, 19.

39. Ioan 20, 20.

42. Ioan 21, 10. 46. Ps. 21, 7. 16.

49. Ioan 15, 26; 16, 8; Fapt. 1, 4.

50. Fapt. 1, 12. 51. Marcu 16, 19.

SFÂNȚA EVANGHELIE

DELA

I O A N

CAP. 1.

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, Petru, Filip și Natanail.

a început eră Cuvântul și Cuvântul eră la Dumnezeu și Dumnezeu eră Cuvântul.

2. Acesta eră întru început la Dumnezeu.

3. Toate printr'însul s'au făcut și fără de dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut.

4. Întru dânsul vieță eră, și vieța eră lumina oamenilor.

5. Și lumina întru întuneric luminează, și întunerecul pre dânsa nu o a cuprins.

6. Fost-a om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisiască de Lumină, ca toți să crează prin el.

8. Nu eră acela Lumina, ci ca să mărturisiască de Lumină.

9. Eră Lumina cea adevărată, care luminează pre tot omul ce vine în lume.

10. În lume eră, și lumea printr'însul s'a făcut, și lumea pre dânsul nu l-a cunoscut.

11. Întru ale sale au venit, și ai săi pre dânsul nu l-au primit.

12. Iar câși l-au primit pre dânsul, le-au dat lor stăpânire ca să se facă

filii ai lui Dumnezeu, celor ce cred întru numele lui.

13. Cari nu din sânge, nici din poită trupească, nici din poită bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut.

14. Și Cuvântul trup s'au făcut și s'au sălășluit întru noi, (și am văzut slava lui, slavă ca a unui născut din Tatăl), plin de dar și de adevăr.

15. Ioan mărturisiă pentru dânsul și strigă grăind: acesta eră pentru care am zis: cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'au făcut, că mai întâiu de mine au fost.

16. Și din plinirea lui noi toți am luat și dar pentru dar.

17. Că legea prin Moisi s'a dat, iar darul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

18. Pre Dumnezeu nimeni nu l-a văzut niciodinioară; cel unul născut Fiul, carele este în sânul Tatălui, acela au spus.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim preoși și leviți ca să'l întrebe pre dânsul: tu cine ești?

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit, și a mărturisit: nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat pre dânsul: ce dar? Ilie ești tu? Și a zis: nu sunt. Prorocul ești tu? Și a răspuns: nu.

13. Ioan 3, 5; 1 Ioan 5, 4; Iac. 1, 18.

14. Is. 7, 14; Mat. 1, 16; Lucă 1, 31 și 2, 7; Is. 40, 5; Mat. 17, 2.

15. Mat. 3, 1; Marcu 1, 7. 17. Eș. 20, 1.

18. Eș. 33, 20; 1 Ioan 4, 12; 1 Tim. 6, 16; Lucă 10, 22. 19. Ioan 5, 33.

21. R. doua Lege 18, 15; Mat. 16, 11.

1. 3. Ps. 32, 6; Col. 1, 16; Evr. 1, 2.

4. Ioan 5, 26 și 12, 46.

5. Ioan 8, 12 și 9, 5.

6. Mat. 3, 1 și 11, 10; Marcu 1, 4; Luc, 3, 2

22. Deci au zis lui: cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis pre noi. Ce zici însuși pentru sineși?

23. El a zis: eu sunt glasul celui ce strigă în pustie. Indreptați calea Domnului, precum a zis Isaia prorocul.

24. Și trimiștii erau din Farisei.

25. Și i-au întrebat pre dânsul și i-au zis lui: pentruce dar botezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind: eu botez cu apă; iar în mijlocul vostru stă, pre care voi nu'i știți;

27. Acela este cel ce vine după mine, carele mai înainte de mine s'au făcut, căruia nu sunt vrednic să'i dezleg cureaua încălșăminteii lui.

28. Acestea s'au făcut în Vitavara de cea parte de Iordan, unde eră Ioan botezând.

29. A doua zi vede Ioan pre Iisus venind către dânsul și zice: iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru care eu am zis: după mine vine bărbat, care înainte de mine s'au făcut; că mai întâiu de mine au fost.

31. Și eu nu l-am știut pre el, ci ca să se arate lui Israil, pentru aceasta am venit eu cu apă botezând.

32. Și a mărfurisit Ioan, zicând: că am văzut Duhul ca un porumb pogorându-se din cer și au rămas preste dânsul.

33. Și eu nu l-am știut pre el, ci cela ce m'au trimis pre mine să botez cu apă, acela mi-au zis mie: preste care vei vedea Duhul pogorându-se și rămâind preste dânsul, acela este care botează cu Duh Sfânt.

34. Și eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăș stă Ioan și din ucenicii lui doi;

36. Și căutând la Iisus care umblă, zice: iată Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit pre el cei doi ucenici grăind, și au mers după Iisus.

38. Iar încercându-se Iisus și văzându'i pre ei mergând după el, au

zis lor: ce căutați? Iar ei au zis lui: Ravvi, ce se zice tâlcuindu-se, Invățătorule, unde locuești?

39. Au zis lor: veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuește, și la el au rămas în ziua aceea, și eră ca la al zecelea ceas.

40. Și eră Andrei, fratele lui Simon Petru, unul din cei doi cari auzise dela Ioan și mersese după dânsul.

41. A aflat acesta întâiu pre Simon fratele său și i-a zis lui: am aflat pre Mesia, ce se tâlcuește Hristos.

42. Și l-a adus pre dânsul către Iisus. Și căutând la el Iisus, au zis: tu ești Simon feciorul lui Ionă; tu te vei chema Chifa, ce se tâlcuește, Petru.

43. Iar a doua zi au vrut Iisus să meargă în Galileea, și au aflat pre Filip, și i-au zis lui: vino după mine.

44. Și eră Filip din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

45. A aflat Filip pre Natanael, și zice lui: pentru care a scris Moisi în lege și prorocii, am aflat pre Iisus fiul lui Iosif, care este din Nazaret.

46. Și a zis Natanael lui: din Nazaret poate fi ceva bun? Zice Filip lui: vino și vezi.

47. Au văzut Iisus pre Natanael venind către dânsul, și au zis pentru dânsul: iată cu adevărat Israillean, întru care vicleșug nu este.

48. Zis-a Natanael lui: de unde mă cunoști? Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: mai înainte până a nu te chemă pre tine Filip, fiind tu supț smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanael și i-a zis lui: Ravvi, tu ești Fiul lui Dumnezeu; tu ești Impăratul lui Israil!

50. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: pentrucă am zis fie, că te-am văzut supț smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.

51. Și i-au zis lui: amin, amin, grăesc vouă: de acum veți vedea cerul deschizându-se, și pre ingerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se preste Fiul Omului.

40. Mat. 4, 18. 42. Mat. 16, 18.

45. Fac. 49, 10; A doua Leg. 18, 18; Is. 40, 10; Ier. 23, 5; Iezech. 34, 23; Dan. 9, 24; Mat. 2, 23.

47. Ps. 31, 2.

49. Ioan 6, 69; Mat. 14, 33 și 16, 16; Marc. 8, 20. 51. Fac. 28, 12.

23. Is. 40, 3, Mat. 3, 3; Marc. 1, 3; Luc. 3, 4.

26. Mat. 3, 11. 28. Ioan 10, 40.

32. Mat. 3, 16.

CAP. 2.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

Și a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galileei; și era muma lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și ucenicii lui la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, zice muma lui Iisus către dânsul: vin nu au.

4. Zice ei Iisus: ce este mie și fie femeie? Încă n'a venit ceasul meu.

5. Zice muma lui slugilor: orice va zice vouă, faceți.

6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse după curățenia Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zice lor Iisus: umpleți vasele de apă. Și le-au umplut până sus.

8. Și zice lor: scoateți acum, și aduceți nunului. Și i-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este; (iar slugile cari scosese apă, știau); strigă pre mire nunul,

10. Și zice lui: tot omul întâu vinul cel bun pune, și dacă se îmbată, atunci cel mai prost; tu ai făcut vinul cel bun până acum.

11. Aceasta au făcut începătură minunilor Iisus în Cana Galileei, și și-au arătat slava sa; și au crezut întru el ucenicii lui.

12. După aceasta s'au pogorît în Capernaum el și muma lui și frații lui și ucenicii lui; și acolo au șezut nu multe zile.

13. Și erau aproape paștele Iudeilor, și s'au suit Iisus în Ierusalim,

14. Și au aflat în biserică pre cei ce vindeau bot și oi și porumbi, și pre schimbătorii de bani șezând.

15. Și făcând biciu de ștreanguri, pre toți i-au scos din biserică, oile și boii; și schimbătorilor au vărsat banii, și mesele le-au răsturnat.

16. Și celor ce vindeau porumbi, le-au zis: luați acestea de aici; și nu faceți casa Tatălui meu casă de negușătorie.

17. Și și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: râvna casei tale m'a mâncat pre mine.

18. Răspuns-au Iudeii și i-au zis lui: ce semn arăți nouă, că faci acestea?

2. 6. Marcu 7, 3.

14. Mat. 21, 12; Marcu 11, 13; Lucă 19, 45.

17. Ps. 68, 11.

19. Răspuns-au Iisus și au zis lor: stricați biserica aceasta, și în trei zile o voi ridica.

20. Și au zis Iudeii: în patruzeci și șase de ani, s'a zidit biserica aceasta, și tu în trei zile o vei ridica?

21. Iar el zicea pentru biserica trupului său.

22. Pentru aceasta când s'au sculat din morți, și-au adus aminte ucenicii lui că aceasta zicea lor; și au crezut scripturei și cuvântului, care zisese Iisus.

23. Și când era în Ierusalim la praznicul paștelor, mulți au crezut întru numele lui, văzând semnele lui cele ce făcea.

24. Iar însuș Iisus nu se încredinșă pre sine lor, pentru că el știa pre toți,

25. Și n'avea trebuinșă ca cineva să mărturisiască pentru om; că el știa ce era în om.

CAP. 3.

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim, despre calea către viața de veci. Ioan și ucenicii săi.

Și era un om din Farisei, Nicodim, numele lui, boier al Iudeilor.

2. Acesta a venit către Iisus noaptea, și i-a zis lui: Ravvi, știm că dela Dumnezeu ai venit învășător, că nimeni nu poate aceste semne să facă, care tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul.

3. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: amin, amin, grăesc fie: de nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărășia lui Dumnezeu.

4. Zice către el Nicodim: cum poate omul să se nască fiind bătrân? Au doară poate a doua oară să intre în pântecele maicei sale, și să se nască?

5. Răspuns-au Iisus: amin, amin, grăesc fie: de nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre întru împărășia lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

19. Mat. 26, 61.

22. Lucă 24, 8; Ps. 15, 10.

25. Ps. 7, 10; Apoc. 2, 23.

3. 1. Ioan 7, 50 și 19, 39. 3. Tit. 3, 5.

5. Iezech. 36, 25, 27; Efes. 5. 26.

7. Nu te miră căci am zis ție: se cade vouă a vă naște de sus.

8. Duhul unde voește suflă, și glasul lui auzi, dar nu știi de unde vine, și unde merge; așa este tot care este născut din Duhul.

9. Răspuns-a Nicodim și i-a zis lui: cum pot să fie acestea:

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: tu ești învățătorul lui Israel, și acestea nu le știi?

11. Amin, amin, grăesc ție: noi ce știm grăim, și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă cele pământești am spus vouă, și nu credeși, cum de voi spune vouă cele cerești, veși crede?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'au pogorit din cer, Fiul Omului care este în cer.

14. Și precum Moisi a înălțat șarpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul Omului.

15. Ca tot cel ce crede întru el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16. Că așa au iubit Dumnezeu lumea, cât și pre Fiul său cel unul născut l-au dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17. Că n'au trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea; ci ca să se mântuiască lumea prin el.

18. Căla ce crede întru el, nu se judecă; iar căla ce nu crede, iată este judecat, că n'a crezut întru numele celui unuia născut Fiului lui Dumnezeu.

19. Iar această este judecata, că lumina au venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunerecul decât lumina, că erau faptele lor rele.

20. Că tot căla ce face rele, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu se vădiască lucrurile lui.

21. Iar căla ce face adevărul, vine la lumină, ca să se arate lucrurile lui, că întru Dumnezeu sunt lucrute.

22. După acestea au venit Iisus și ucenicii lui în pământul Iudeei; și acolo petrecea cu ei, și boteza.

23. Și era și Ioan botezând în Enon aproape de Salim, că erau a-

colo ape multe; și veniau și se botezau.

24. Că încă nu era Ioan închis în temniță.

25. Și a fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu Iudeii pentru curățenie.

26. Și au venit către Ioan, și i-au zis lui: Ravvi, cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan, pentru care fu ai mărturisit; iată el botează, și toți merg către dânsul.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din cer.

28. Voi înșivă mărturisiți pentru mine, că am zis: nu sunt eu Hristosul, ci cum că sunt trimis înaintea aceluia.

29. Căla ce are mireasă, mire este; iar prietenul mirelui care stă și l'ascultă pre el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui; deci această bucurie a mea s'a umplut.

30. Aceluia se cade a crește, iar mie a mă micșora.

31. Cel ce vine de sus, deasupra tuturor este; cel ce este de pre pământ, pământesc este, și de pre pământ grăește; cel ce vine din cer, deasupra tuturor este.

32. Și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește; și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Căla ce primește mărturia lui, a pecefluit, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că pre care au trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăește; că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul,

35. Tatăl iubește pre Fiul, și toate le-zu dat în mâna lui.

36. Căla ce crede întru Fiul, are viață veșnică; iar căla ce nu ascultă pre Fiul, nu va vedea viață; ci mânia lui Dumnezeu va rămâneă preste el.

CAP. 4.

Vorbirea lui Iisus cu Samarineanca.
Omul împărătesc.

Deci dacă au înțeles Domnul că
Dau auzit Fariseii că Iisus mai

8. Iov 38, 24. 14. Numer. 21, 8.

15. Marc. 16, 16; Lucă 19, 10.

16. Ioan 15, 13; Rom. 5, 8 și 8, 32; I Ioan 3, 16 și 4, 9. 17. Ioan 12, 47.

18. Ioan 5, 24. 20. Efes. 5, 8, sq.

24. Mat. 14, 3; Lucă 3, 19, sq.

28. Ioan 1, 20, 30

30. 2 Imp. 3, 1, sq. 31. Ioan 8, 23.

35. Mat. 11, 27. 36. I Ioan 5, 12.

4. 1. Ioan 3, 22, 26.

mulți ucenici face și botează decât Ioan,

2. (Măcar că însuș Iisus nu botează, ci ucenicii lui),

3. Au lăsat Iudeea, și s'au dus iarăș în Galileea.

4. Și trebuia să treacă el prin Samaria.

5. Deci au venit în cetatea Samariei, care se cheamă Sihar, aproape de locul care a dat Iacov lui Iosif fiului său.

6. Și eră acolo puțul lui Iacov, iar Iisus, ostenit fiind de călătorie, ședeă așa la puț; și eră ca la al șaselea ceas.

7. A venit o femeie din Samaria să ia apă; zis-au ei Iisus: dă-mi să beau.

8. Că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.

9. Deci a zis lui femeia Samarineancă: cum tu, Iudeu fiind, ceri dela mine să bei, femeie Samarineancă fiind eu? Că nu se amestecă Iudeii cu Samarinenii.

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis ei: de ai fi știut darul lui Dumnezeu, și cine este cel ce zice ție: dă-mi să beau; tu ai fi cerut dela dânsul, și ți-ar fi dat ție apă vie.

11. Zis-a lui femeia: Doamne, nici ciurură ai, și puțul este adânc; de unde dar ai apa cea vie?

12. Au doară tu mai mare ești decât Iacov părintele nostru, care ne-a dat nouă puțul acesta, și el însuș dintr'însul a băut, și lii lui și dobitoacele lui?

13. Răspuns-au Iisus și i-au zis ei: tot cel ce va bea din apa aceasta, va înseta iarăș;

14. Iar cel ce va bea din apa, care eu voiu da lui, nu va înseta în veac; ci apa, care eu voiu da lui, se va face întru dânsul isvor de apă sălțătoare întru viață veșnică.

15. Zis-a către dânsul femeia: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai viu aici să scot.

16. Zis-au ei Iisus: mergi și cheamă pre bărbatul ău, și vino aici.

17. Răspuns-a femeia și i-a zis

lui: n'am bărbat. Zis-au ei Iisus: bine ai zis că n'ai bărbat;

18. Că cinci bărbați ai avut, și acum pre care ai, nu'ți este ție bărbat; aceasta adevărat ai grăit.

19. Zis-a lui femeia: Doamne, văd că proroc ești tu.

20. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat; și voi ziceși, că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina.

21. Zis-au ei Iisus: femeie, crede mie, va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim vă veși închina Tatălui.

22. Voi vă închinași căruia nu știți; noi ne închinăm căruia știm; că mântuirea din Iudei este.

23. Ci va veni vremea, și acum este, când închinătorii cei adevărași se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul; că Tatăl acest fel caută să fie cei ce se închina lui.

24. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închina lui, cu duhul și cu adevărul se cade să se închine.

25. Zis-a lui femeia: știm că va veni Mesia, care se cheamă Hristos; când va veni acela, va spune nouă toate.

26. Zis-au ei Iisus: eu sunt, cela ce grăesc cu sine.

27. Și atunci au venit ucenicii lui, și se mirau că cu femeia grăia; însă nimeni nu i-a zis: ce cauți? Sau: ce grăești cu dânsa?

28. Iar femeia a lăsat ciutura sa, și a mers în cetate, și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți om, care mi-a spus mie foarte câte am făcut; nu cumva acesta este Hristos?

30. Deci au eșit din cetate, și veniau către dânsul.

31. Iar între acestea îl rugau pre dânsul ucenicii, grăind: Ravvi, mănâncă.

32. Iar el au zis lor: eu mănăncare am a mănăncă, care voi nu știți.

33. Iar ucenicii grăiau între dânsii: nu cumva i-a adus lui cineva să mănânce?

34. Zis-au lor Iisus: mănăncarea mea este să fac voea celui ce m'au trimis

19. Ioan 6, 14; 9, 17.

20. Fi doua Lege 12, 5; 3 Imp. 8, 29 și 9, 3.

22. 4 Imp. 17, 29; Iez. 2, 3; Lucă 24, 47.

24. 2 Cor. 3, 17.

26. Ioan 8, 25; 9, 37.

34. Ioan 5, 30; 17, 4.

5. Fac. 48. 22. Isus Navi 24, 32.

9. Lucă 9, 52. Fapt. 10, 28.

10. Ioan 7, 38. 13. Ioan 6, 58.

14. Isaia 48, 21; Ioan 7, 38.

pre mine, și să săvârșesc lucrul lui.

35. Au nu voi ziceși: că încă patru luni sunt, și secerișul va veni? Iată zic vouă: ridicați ochii voștri, și vedeți holdele, că sunt albe spre seceriș acum.

36. Și cela ce seceră, plată ia, și adună roadă în viață veșnică; ca să se bucure împreună și cel ce seamănă, și cel ce seceră.

37. Că întru această este cuvântul adevărat, că altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pre voi să secerăți, unde voi nu v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat întru osteneala lor.

39. Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni au crezut într'însul pentru cuvântul mulierei, care mărturisî: că mi-au spus mie toate câte am făcut.

40. Deci după ce au venit la dânsul Samarinenii, îi rugau pre el ca să rămăe la dânșii; și au rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui;

42. Și mulierei ziceau: că nu mai credem pentru vorba ta; că înși-ne am auzit, și știm, că acesta este cu adevărat Hristos, mântuitorul lumii.

43. Iar după cele două zile, au eșit de acolo, și au mers în Galileea.

44. Că însuș Iisus au mărturisit, că proroc în patria sa cinste nu are.

45. Și când au venit în Galileea, l-au primit pre dânsul Galileeanii, fiindcă au fost văzut toate câte au făcut în Ierusalim la praznic; că și ei au fost venit la praznic.

46. Și au venit Iisus iarăș în Cana Galileei, unde au făcut apa vin. Și eră un om împărătesc, al cărui fiu eră bolnav în Capernaum.

47. Acesta auzind că Iisus au venit din Iudeea în Galileea, a mers la el, și'l rugă pre dânsul, ca să se pogoare și să tămăduiască pre fiul lui, că vrea să moară.

48. Iar Iisus au zis către el: de nu veși vedeă semne și minuni, nu veși crede.

49. Zis-a către el omul cel împărătesc: Doamne, pogoară-te mai înainte până a nu muri fiul meu.

50. Zis-au Iisus lui: mergi, fiul

tău viu este. Și a crezut omul cuvântului care au zis Iisus lui, și s'a dus.

51. Și iată pogorându-se el, slugile lui l-au întâmpinat pre el, și i-au spus, zicând: fiul tău este viu.

52. Deci îi întrebă pre ei de ceasul întru care i-a fost mai bine. Și i-au zis lui, că ieri în ceasul al șaptelea l-au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că în ceasul acela a fost, în care au zis Iisus lui: fiul tău viu este; și a crezut el și casa lui toată.

54. Acesta iarăș al doilea semn au făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAP. 5.

Slăbănogul dela Vitezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa cea dumnezească.

După acestea eră praznicul Iudeilor, și s'au suit Iisus în Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se chiamă evreește Vitezda, cinci pridvoare având.

3. Intr'acelea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Că inger la vreme se pogoră în scăldătoare și turbură apa, și care intră întâiu după turburarea apei, se făcea sănătos ori de ce boală eră sinut.

5. Deci eră acolo un om, treizeci și opt de ani având în boală.

6. Pre acesta văzându'l Iisus zăcând și cunoscând că iată multă vreme aveă, i-au zis lui: vorești să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, om n'am, ca dacă se va turbură apa, să mă bage în scăldătoare; deci până când merg eu, altul înaintea mea se pogoară.

8. Zis'au Iisus lui: scoală-te, ia'ți patul tău și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umblă; și eră într'acea zi sâmbătă.

10. Deci ziceau Iudeii celui vindecat, sâmbătă este, nu se cade fie a'fl luă patul.

11. Răspuns-a lor: cela ce m'au

35. Mat. 9, 37. 42. Ioan 17, 13.

44. Mat. 13, 57; Marcu 6, 4; Lucă 4, 24.

46. Ioan 2, 1 48. I Cor. 1, 22.

5. 1. Eșire 23, 17; Lev. 23, 5.

2. Nēm. 3, 1 9. Ioan 9, 14.

10. Eș. 20, 10.

făcut sănătos, aceia mi-au zis: ia'ți patul tău și umblă.

12. Deci l-au întrebat pre el: cine este omul acela ce ți-a zis: ia'ți patul tău și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știă cine este; că Iisus se dedese în laturi, norod fiind într'acel loc.

14. După aceea l-au aflat pre el Iisus în biserică și i-au zis lui: iată că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu'ți fie jle ceva mai rău.

15. A mers omul acela, și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l-au făcut pre dânsul sănătos.

16. Și pentru aceea goniau Iudeii pre Iisus, și'l căutau pre el să'l omoare, că acestea făcea sâmbăta.

17. Iar Iisus au răspuns lor: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai vârtos căutau Iudeii pre el să'l omoare, că nu numai dezlegă sâmbăta, ci și pre Dumnezeu ziceă că'i este Tată, înlocma pre sine făcându-se cu Dumnezeu.

19. Deci au răspuns Iisus și au zis lor: amin, amin, grăiesc vouă: nu poate Fiul să facă dela sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl făcând, că cele ce face el, acelea și Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl iubește pre Fiul, și toate arată lui care le face el; și mai mari lucruri decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Că precum Tatăl scoală pre morți, și'l înviează, așa și Fiul pre cari volvește il înviează.

22. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o au dat Fiului.

23. Ca toți să cinstiască pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinstește pre Fiul, nu cinstește pre Tatăl care l-au trimis.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: cela ce ascultă cuvintele mele și crede celui ce m'au trimis pre mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăiesc vouă, că

vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cari vor auzi vor învia.

26. Că precum Tatăl are viață întru sine, așa au dat și Fiului viață să aibă întru sine.

27. Și stăpânire l-au dat lui, și judecată să facă.

28. Căci Fiul al Omului este, nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul, întru care toți cei din mormânturi vor auzi glasul lui.

29. Și vor ieși cei ce au făcut cele bune, întru învierea vieței; iar cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândirei.

30. Nu pot să fac eu dela sine'mi nimic; precum auz, judec, și judecata mea drăpă este; că nu caut voea mea, ci voea Tatălui celui ce m'au trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este cel ce mărturisește pentru mine; și știu că adevărată este mărturia, care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis către Ioan, și a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu dela om iau mărturia; ci acestea grăesc, ca voi să vă mântuiți.

35. Acela eră făclie, care ardea și luminează; iar voi ați voit să vă veseliți la un ceas întru lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare decât Ioan; că lucrurile, care mi-au dat mie Tatăl ca să le săvârșesc pre ele, aceste lucruri care eu fac, mărturisesc pentru mine, că Tatăl m'au trimis.

37. Și Tatăl cela ce m'au trimis, acela au mărturisit pentru mine. Nici glasul lui ați auzit vre o dată, nici chipul lui ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu'l aveți rămăind întru voi; că pre care au trimis el, acestuia voi nu credeți.

39. Cercați scripturile, că vouă vi se pare întru dânsule a avea viață veșnică; și acelea sunt cele ce mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voști să veniți către mine, ca viață să aveți.

25. Ioan 11, 43.

29. Ioan 6, 40; Mat. 25, 46.

32. Mat. 3, 17. 33. Ioan 1, 19.

34. Ioan 7, 31 și 10, 25.

37. Lev. 23, 36.

39. Is 34, 16; 1 Tim. 4, 13.

14. H doua Lege 18, 15. 15. Ioan 9, 11,

16. Mat. 14, 22; Marcu 6, 45,

22. Mat. 11, 27; Fapt. 17, 31.

23. 1 Ioan 2, 23.

24. Ioan 6, 40, 47 și 8, 51.

41. Slavă dela oameni nu iau.

42. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiți pre mine; de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul dela altul luând, și pre slava cea dela singur Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară că eu voiu pârî pre voi la Tatăl; este cea ce vă părește pre voi, Moisi, spre care voi ați nădăjduit.

46. Că de ați li crezut lui Moisi, ați fi crezut și mie; că pentru mine acela a scris.

47. Iar dacă scripturilor aceleia nu credeți, cum cuvintelor mele veți crede?

CAP. 6.

Minunea cu cinci pâni. Iisus se depărtează în munte. Umblarea pre mare. Norodul cere semn. Pâinea care se pogoră din cer. Mărturisirea lui Petru.

După acestea s'au dus Iisus de cea parte de marea Galileei, care este a Tiveriadei,

2. Și a mers după dânsul norod mult, căci vedeau semnele lui, care făcea la cei bolnavi.

3. Și s'au suit în munte Iisus, și acolo au șezut cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape paștele, praznicul Iudeilor.

5. Deci ridicându'și Iisus ochii, și văzând că mult norod vine la dânsul, zice către Filip: de unde vom cumpăra pâini, ca să mănânce aceștia?

6. (Iar aceasta zicea ispitind pre el; că însuș știa ce vrea să facă).

7. Răspuns-a Filip lui: de două sute de dinari pâini nu le va ajunge lor, ca fiecare dintr'înșii câte puțin să ia.

8. Grăit-a lui unul din ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

9. Este un copil aici, care are

cinci pâini de orz și doi pești; ci acestea ce sunt la afăția?

10. Și au zis Iisus: faceți pre oameni să șază. Și eră iarbă multă într'acel loc. Deci au șezut bărbaii, cu numărul ca la cinci mii.

11. Și au luat pâinile Iisus, și mulțămind, au împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, au zis ucenicilor săi: adunați sfărâmiturile ce au prisosit, ca să nu se piarză ceva.

13. Deci au adunat, și au umplut douăsprezece coșuri de sfărâmituri din cinci pâini de orz, care au prisosit celor ce au mâncat.

14. Iar oamenii aceia văzând semnul, care au făcut Iisus, ziceau: acesta este adevărat prorocul cel ce va să vie în lume.

15. Deci Iisus cunoscând că vor să vie și să'l apuce pre el ca să'l facă împărat, s'au dus iarăș în munte el singur.

16. Și dacă s'a făcut seară, s'au pogorât ucenicii lui la mare,

17. Și intrând în corabie, mergeau de cea parte de mare la Capernaum. Și iață întuneric s'a făcut, și nu venise către el Iisus.

18. Și marea s'a ridicat, vânt mare suflând.

19. Deci viind ei ca ia douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare, și apropiindu-se de corabie; și s'au înfricoșat.

20. Iar ei au zis lor: eu sunt; nu vă temeți.

21. Deci voiau să'l ia pre el în corabie; și îndatăș corabia a sosit la pământul la care ei mergeau.

22. A doua zi, norodul care stă de cea parte de mare, văzând că altă corabie nu eră acolo, iără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'au intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii lui, s'au dus.

23. (Și alte corăbii au venit dela Tiverlada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțămind Domnului).

24. Deci dacă a văzut norodul, că Iisus nu este acolo, nici uceni-

44. Ioan 12, 43.

45. A doua Leg. 18, 15.

46. Fac. 3, 15 și 22, 18 și 49, 10; Ps. 39, 9.

6. 4. Lev. 23, 5.

5. Mat. 14, 15; Marcu. 6, 34; Luc. 9, 10.

10. Marcu 6, 29.

14. A 2 Lege 18, 15, 18.

17. Mat. 14, 22; Marcu 6, 45.

cii lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căutând pre Iisus.

25. Și aflându'l pre el de ceea parte de mare, i-au zis lui: Ravvi: când ai venit aici?

26. Răspuns-au Iisus lor și au zis: amin, amin, grăesc vouă: mă căutați pre mine, nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini, și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea aceea care rămâne spre viață veșnică, care Fiul Omului va da vouă; că pre acesta l-au pecetluit Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către dânsul: ce vom face, ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-au Iisus și au zis lor: acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru care au trimis acela.

30. Zis-au drept aceea lui: dar ce semn faci tu, ca să vedem și să credem ție? Ce lucrezi?

31. Părinții noștri mană au mâncat în pustie, precum este scris: pâine din cer le-au dat lor de au mâncat.

32. Deci le-au zis lor Iisus: amin, amin, zic vouă: nu Moisi a dat vouă pâinea din cer; ci Tatăl meu dă vouă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este ceea ce se pogoară din cer, și viață dă lumii.

34. Deci au zis către dânsul: Doamne, pururea dă-ne nouă pâinea aceasta.

35. Și au zis lor Iisus: eu sunt pâinea vieții; cela ce vine către mine, nu va flămânzi; și cela ce crede întru mine, nu va înseta niciodată.

36. Ci am zis vouă: că m'ați și văzut pre mine, și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă mie Tatăl, către mine va veni; și pre cela ce vine către mine, nu'l voi scoate afară.

38. Că m'am pogorât din cer, nu ca să fac voea mea, ci voea celui ce m'au trimis pre mine.

39. Și aceasta este voea Tatălui

celui ce m'au trimis pre mine, ca tot ce mi-au dat mie, să nu pierd dintr'însul ci să'l înviez pre el în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voea celui ce m'au trimis pre mine, ca tot cine vede pre Fiul, și crede întru el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

41. Deci cărtiau Iudeii pentru el, că au zis: eu sunt pâinea ce s'a pogorât din cer.

42. Și ziceau: au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, căruia știm noi pre tatăl său și pre muma sa? Dar cum zice el, că din cer m'am pogorât?

43. Deci răspuns-au Iisus și au zis lor: nu cărtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie către mine, de nu'l va irage pre el Tatăl cel ce m'au trimis pre mine; și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proroci: și vor fi toți învățați de Dumnezeu. Deci tot cela ce aude dela Tatăl, și se învață, vine către mine.

46. Nu doară că pre Tatăl l-a văzut cineva, fără numai cela ce este dela Dumnezeu, acela au văzut pre Tatăl.

47. Amin, amin grăesc vouă: cela ce crede întru mine, are viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.

50. Aceasta este pâinea, care se pogoară din cer, ca să mănânce cineva dintr'însa, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a pogorât din cer; de va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veci; și pâinea care eu voi da, trupul meu este, pre care îi voi da pentru viața lumii.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: cum poate acesta să'și dea nouă trupul să'l mâncăm?

53. Și au zis lor Iisus: amin, amin, grăesc vouă. De nu veți mânca trupul Fiului Omului, și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi.

54. Cela ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață veș-

27. Ioan 3, 16 și 4, 14. Mat. 6, 33.

31. Eș. 16, 4 și 15; Ps. 77, 24.

37. Ioan 17, 6, 9.

38. Ioan 4, 34 Marcu, 14, 36.

42. Lucă 4, 22.

45. Is. 54, 13; Ier. 31, 34.

46. Mat. 11, 27. 49, 31.

53. Mat. 26, 26, 28.

nică, și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Că Trupul meu adevărat este mâncare, și Sângele meu adevărat este băutură.

56. Cea ce mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, întru mine pe-trece, și eu întru el.

57. Precum m'au trimis pre mine Tatăl cel viu, și eu vîez prin Tatăl; și cea ce mă mănâncă pre mine, și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care din cer s'a pogorît, nu precum au mîncat manna părinții voștri, și au murit; cea ce va mîncă pâinea aceasta, va fi viu în veac.

59. Acestea au zis în sinagogă, învășând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind acestea, au zis: greu este cuvîntul acesta; cine poate să'l auză pre el?

61. Iar Iisus știind întru sine că cîrtesc pentru aceasta ucenicii lui, au zis lor: aceasta vă zîmtește pre voi?

62. Dar de veți vedeă pre Fiul Omului suindu-se unde eră mai înainte?

63. Duhul este care face viu; trupul nu folosese nimic; grațurile care eu grăesc vouă, duh sunt, și viața sunt.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Că știa dintru început Iisus, cari sunt cei ce nu cred, și care este cea ce vrea să'l vînză pre el.

65. Și zicea: pentru aceasta am zis vouă, că nimeni nu poate să vie la mine, de nu va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. Dintr'aceasta mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și numai umblau cu dînsul.

67. Deci au zis Iisus celor doisprezece: au doară și voi voiți să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui: Doamne, la cine ne vom duce? Cuvinte ale vieții veșnice ai.

69. Și noi am crezut și am cunoscut, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

70. Răspuns-au lor Iisus: au nu

eu pre voi cei doisprezece v'am ales, și unul din voi diavol este?

71. Și zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul; că acela vrea să'l vînză pre el, unul fiind din cei doisprezece.

CAP. 7.

Iisus învață în biserică la sărbătoarea Coriurilor.

Și umblă Iisus după acestea în Galileea, că nu voia în Iudeea să umble, că'l căutau pre el Iudeii să'l omoare.

2. Și eră aproape praznicul Iudeilor, Infîgerea Coriurilor.

3. Deci au zis către dînsul frații lui: treci de aici și mergi în Iudeea, ca și ucenicii tăi să văză lucrurile care faci.

4. Că nimeni întru ascuns face ceva și caută să fie el la arătare. Dacă faci acestea, arată-te pre tine lumii.

5. Pentrucă nici frații lui nu credeau înfrînsul.

6. Deci au zis lor Iisus: vremea mea încă n'a sosit; iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Nu poate lumea să vă urască pre voi, iar pre mine mă urăște, pentrucă eu mărturisesc de dînsa, că lucrurile ei sunt rele.

8. Voi suiți-vă la praznicul acesta, eu încă nu mă sui la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și aceștia zicînd lor, au rămas în Galileea.

10. Și dacă s'au suit frații lui, atunci și el s'au suit la praznic, nu de față, ci cam pre ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutau pre el la praznic și ziceau: unde este acela?

12. Și cărtire multă eră pentru dînsul între noroade, că unii ziceau: bun este, iar alții ziceau: nu, ci amăgește norodul.

13. Însă nimeni de față nu grăia de dînsul, pentru frica Iudeilor.

14. Iar înjumătășindu-se praznicul, s'au suit Iisus în biserică și învăța.

15. Și se mirau Iudeii, zicînd: cum știe acesta carte, nefiind învățat?

56. Ioan 15, 4; I Ioan 3, 24; I Cor. 11, 20.

62. Ioan 3, 13; Marcu 16, 19; Efes. 4, 8.

63. 2 Cor. 3, 6.

69. Ioan 11, 27; Mat. 16, 16.

70. Ioan 13, 16; Lucă 6, 13.

7. 1. Ioan 5, 18 și 6, 1.

2. Lev. 23, 34; 3. Mat. 12, 40.

15. Mat. 13, 54; Marc. 6, 3.

16. Deci au răspuns lor Iisus și au zis: a mea învățătură nu este a mea, ci a celui ce m'au trimis pre mine.

17. De va voi cineva să facă voea lui, va cunoaște pentru învățatura aceasta, care dela Dumnezeu este? Sau eu dela mine grăiesc.

18. Cea ce grăiește dela sine, slava sa caută; iar cea ce caută slava celui ce l-au trimis pre el, acesta adevărat este, și nedreptate nu este întru dânsul.

19. Au nu Moisi v'a dat vouă legea? Și nimeni din voi nu face legea. Ce mă căutați să mă omorți?

20. Răspuns-a norodul și a zis: drac ai, cine te caută să te omoare?

21. Răspuns-au Iisus și au zis lor: un lucru am făcut, și toți vă mirați pentru acesta.

22. Moisi v'a dat vouă tăierea împrejur, (nu că dela Moisi este, ci dela părinți); și sâmbăta tăieți împrejur pre om.

23. Dacă omul primește tăierea împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pre mine vă mâniați căci om întreg sănătos am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați după față; ci dreaptă judecați judecați.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimneni: au nu este acesta, pre care îl caută să-l omoare?

26. Și iată de față grăiește și nimic lui nu-l zic. Nu cumva au cunoscut cu adevărat boierii că adevărat acesta este Hristos?

27. Ci pre acesta îl știm de unde este; iar Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci strigă Iisus în biserică învășând și zicând: și pre mine mă știți, și știți de unde sunt, și dela mine n'am venit, ci este adevărat cea ce m'au trimis, pre care voi nu-l știți.

29. Iar eu îl știu pre el, că dela dânsul sunt și acela m'au trimis.

30. Deci îl căutau pre el să-l prinză, și nimeni nu și-a pus pre dânsul mâinile, că încă nu venise ceasul lui.

31. Și mulți din norod au crezut într'însul și ziceau: Hristos când va veni, au doară mai multe semne va face decât acestea, care au făcut acesta?

32. Au auzit Fariseii pre norod cărlind pentru dânsul acestea și au trimis slugi Fariseii și Arhieriei ca să-l prinză pre dânsul.

33. Deci au zis lor Iisus: încă puțină vreme cu voi sunt, și merg ia cea ce m'au trimis pre mine.

34. Căută-mă-veși și nu mă veși află, și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți.

35. Deci au zis Iudeii între sine: unde va să meargă acesta, că noi nu-l vom află pre el? Nu cumva întru risipirea Elinilor va să meargă și să învețe pre Elini?

36. Ce este cuvântul acesta, care au zis: căută-mă-veși și nu mă veși află, și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți?

37. Iar în ziua cea de pre urmă, cea mare a praznicului, au stăfuf Iisus și au sirigat, zicând: de însețează cineva, să vie la mine și să bea.

38. Cea ce crede întru mine, precum a zis scriptura, rîuri de apă vie vor curge din pântecul lui.

39. (Iar aceasta au zis pentru Duhul, pre care erau să-l primească cei ce cred întru dânsul; că încă nu eră Duh Sfânt, că Iisus încă nu se proslăvise).

40. Deci mulți din norod auzind cuvântul, ziceau: acesta este cu adevărat prorocul.

41. Alții ziceau: acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: au doară din Galileea va să vie Hristos?

42. Au n'a zis scriptura: că din sămânța lui David și din orașul Vileem, unde a fost David, va să vie Hristos?

43. Și împerechere între norod s'a făcut pentru dânsul.

44. Iar unii dintr'înșii voiau să-l prinză pre el, dar nimeni nu și-a pus pre dânsul mâinile.

45. Deci au venit slugile către Arhieriei și către Farisei, și au zis lor aceia: pentruce nu l-ați adus pre el?

16. Ioan 14, 24.

19. Eș. 24, 3; Fapt. 7, 53.

20. Ioan 8, 48, 52. 22. Lev. 12, 3.

24. A doua Lege 1, 18. 25. Ioan 5, 18.

28. Ioan 8, 14.

30. Ioan 8, 20, Lucă 22, 54.

33. Ioan 13, 33 37. Lev. 23, 36.

38. Is. 44, 3; Zab. 14, 8; Ioil 2, 28.

42. Ps. 131, 11; Mih. 5, 1; Mat. 2, 5.

46. Răspuns'au slugile: niciodată nu a grăit om, ca acest om.

47. Și au răspuns lor Fariseii: au doară și voi v'ați amăgii?

48. Au doară cineva din boieri a crezut într'însul, sau din Farisei?

49. Ci norodul acesta, care nu știe legea, blestemat este.

50. Zis'a Nicodim către ei, care venise noaptea la dânsul, unul fiind dintru ei.

51. Au doară legea noastră judecă pre om, de nu va auzi dela el mai nainte, și va cunoaște ce face?

52. Răspuns'au și i-au zis lui: au doară și tu din Galileea ești? Cearcă și vezi; că proroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Și a mers fiecare la casa sa.

CAP. 8.

Iisus întrebat despre Tatăl său. Iisus făgăduiește următorilor săi slobozenia.

Iisus amenințat cu pietre.

Iar Iisus s'au dus în muntele Maslinilor.

2. Iar la mâncare, iarăș au venit în biserică, și tot norodul a venit la dânsul, și șezând, învășă pre ei.

3. Și au adus la dânsul Cărturarii și Fariseii pre o muiere prinsă în preacurvie, și puindu-o pre dânsa în mijloc,

4. Au zis lui: Învășătorule, pre această muiere o am prins așa de față preacurvind.

5. Iar în lege Moisi ne-a poruncit nouă: unele ca acestea să se ucidă cu pietre, dar tu ce zici?

6. Și aceasta ziceau, isplîindu'l pre el, ca să aibă ce clevești împotriva lui. Iar Iisus jos plecându-se, scriă cu degetul pre pământ.

7. Și neîncetând a'l întrebă pre el, s'au ridicat și au zis lor: cela ce este fără de păcat între voi, acela întâiu să arunce piatra asupra ei.

8. Și iarăș plecându-se jos, au scris pre pământ.

9. Iar ei auzind și de știinșă muștrându-se, ieșiau unul după altul, începând dela cei mai bătrâni, până

la cei mai de jos; și au rămas Iisus singur și muierea în mijloc stând.

10. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pre nimeni, iară numai pre muiere, i-au zis ei: muiere, unde îți sunt părășii tăi? Au nimeni pre tine nu te-a judecat a fi vinovată?

11. Iar ea a zis: nimeni, Doamne. Și au zis ei Iisus: nici eu nu te judec; du-te și de acum să nu mai păcătuiești.

12. Deci iarăș au grăit lor Iisus, zicând: eu sunt lumina lumii; cela ce urmează mie, nu va umblă întru întunec, ci va aveà lumina vieșii.

13. Deci au zis lui Fariseii: tu însuși mărturisești pentru tine; mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-au Iisus și au zis lor: deși eu însumi mărturisesc pentru mine, adevărată este mărturia mea; că știu de unde am venit și unde merg; iar voi nu știți de unde vin și unde merg.

15. Voi după frup judecați; eu nu judec pre nimeni.

16. Și de aș și judecă eu, judecata mea adevărată este; că singur nu sunt, ci eu și Tatăl cela ce m'au trimes pre mine.

17. Și în lege voastră scris este, că mărturia a doi oameni adevărată este.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc pentru mine însumi, și mărturisește pentru mine Tatăl cel ce m'au trimes.

19. Deci ziceau lui: unde este Tatăl tău? Răspuns-au Iisus: nici pre mine mă știți, nici pre Tatăl meu; de m'ați ști pre mine, și pre Tatăl meu ați ști.

20. Aceste graiuri le-au grăit Iisus în gazofilachie, învășând în biserică, și nimeni nu l-a prins pre el; că încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăș au zis lor Iisus: eu merg, și mă veși căută pre mine, și nu mă veși ață, și în păcatul voștru veși muri; unde merg eu, voi nu puteși să veniși.

22. Deci ziceau Iudeii: au doară va să se omoare însuș pre sine? Că zice: unde merg eu, voi nu puteși să veniși.

23. Și au zis lor: voi din cele de

12. Ioan 1, 5, 9; Is. 49, 6.

16. Ioan 16, 32.

17. A doua Lege 17, 6; Mat. 18, 16.

20. Ioan 7, 30; Lucă 22, 53.

21. Ioan 13, 33.

23. Ioan 3, 31; I Ioan 4, 5.

46. Mat. 7, 28.

51. A doua Lege 1, 17 și 19, 15.

8. 5. Lev. 20, 10; A doua Lege 20, 20—24.

7. Rom. 2, 1. 9. Rom. 2, 22.

jos sunteți; eu din cele de sus sunt; voi din lumea aceasta sunteți; eu nu sunt din lumea aceasta.

24. Deci am zis vouă, că veți muri în păcatele voastre: că de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci ziceau ei lui: tu cine ești? Și au zis lor Iisus: începutul, care și grăesc cu voi.

26. Multe am pentru voi a grăi și a judecă; ci cela ce m'au trimis pre mine, adevărat este; și eu cele ce am auzit dela dânsui, acestea grăesc în lume.

27. Și n'au cunoscut că de Tatăl grăia lor.

28. Deci au zis lor Iisus: când veți înălța pre Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt, și dela mine însumi nu fac nimic; ci precum m'au învâțat pre mine Tatăl meu, acestea grăesc.

29. Și cela ce m'au trimis pre mine, cu mine este; nu m'au lăsat pre mine singur Tatăl; că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea grăind el, mulți au crezut întru dânsul.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii cei ce crezuseră lui: de veți petrece voi întru cuvântul meu, cu adevărat ucenici ai mei sunteți;

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi pre voi.

33. Răspuns-au ei lui: sămânță a lui Avraam suntem, și nimănui n'am fost robi niciodată; dar tu cum zici: slobozi veți fi?

34. Răspuns-au Iisus lor: amin, amin, grăesc vouă: tot cela ce face păcatul, rob este păcatului.

35. Robul nu rămâne în casă în veac; iar Fiul rămâne în veac.

36. Deci dacă vă va slobozi pre voi Fiul, cu adevărat slobozi veți fi.

37. Știu că sămânță a lui Avraam sunteți; dar mă căutați să mă omorâți, că cuvântul meu nu încapă întru voi.

38. Eu cecece am văzut la Tatăl meu grăesc; și voi cecece ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Ta-

tăl nostru, Avraam este. Zis-au lor Iisus: de ați fi fost fiii ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut.

40. Iar acum mă căutați să mă omorâți pre mine, om care adevărul am grăit vouă, care am auzit dela Dumnezeu; aceeași Avraam n'a făcut.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Zis-au drept aceea lui: noi din curvie nu suntem născuți; un Tatăl avem, pre Dumnezeu.

42. Zis-au lor Iisus: de ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit pre mine; că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit; că n'am venit dela mine însumi, ci acela m'au trimis.

43. Pentruce glasul meu nu'l cunoașteți? Căci nu puteți să auziți cuvântul meu.

44. Voi din tatăl diavolul sunteți, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. Acela ucigător de oameni a fost din început, și întru adevăr n'a stăit, că nu este adevăr întru dânsul. Când grăește minciună, dintru ale sale grăește; că mincinos este, și tatăl ei.

45. Iar eu căci adevărul grăesc, nu credeți mie.

46. Cine dintru voi mă vedește pre mine pentru păcat? Iar dacă adevărul grăesc, pentruce voi nu credeți mie?

47. Cela ce este deia Dumnezeu, grațurile lui Dumnezeu ascultă; pentru aceasta voi nu ascultați, că nu dela Dumnezeu sunteți.

48. Răspuns-au Iudeii, și i-au zis lui: oare nu zicem noi bine că Samarinean ești tu, și drac ai?

49. Răspuns-au Iisus: eu drac n'am; ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi mă necinstiți pre mine.

50. Iar eu nu caut slava mea; este cea ce caută și judecă.

51. Amin, amin, grăesc vouă, de va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedeă moartea în veac.

52. Deci au zis lui Iudeii: acum am cunoscut că ai drac. Avraam a murit, și prorocii; și tu zici: de va păzi cineva cuvântul meu, nu va gustă moartea în veac.

53. Au doară tu mai mare ești

24. Marcu 16, 16, 25.

28. Ioan 3, 14. 31. Ioan 15, 10, 14.

34. Rom. 6, 16; 2 Petr. 2, 19; I Ioan 3, 8.

35. Fac 21, 10.

36. I Cor 7, 22; Gal. 5, 1.

39. Mat. 3, 9.

44. Ioan 3, 8.

46. Is. 53, 9; 2 Cor. 5, 21; I Ioan 3, 5.

47. I Ioan 4, 6. 48. Mat. 10, 25.

51. Ioan 5, 24; 11, 25.

decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și prorocii au murit; cine te faci tu pre tine?

54. Răspuns-au Iisus: de mă slăvesc eu pre mine singur, slava mea nimic nu este; este Tatăl meu, care mă slăvește pre mine; pre care voi ziceți că Dumnezeuul vostru este,

55. Și nu l-ați cunoscut pre el; iar eu îl știu pre el; și de voiu zice că nu'l știu pre el, voiu fi asemenea vouă mincinos; ci îl știu pre el, și cuvântul lui păzesc.

56. Avraam părintele vostru a fost bucuros ca să vadă ziua mea; și a văzut, și s'a bucurat.

57. Deci au zis Iudeii către dânsul: cincizeci de ani încă nu ai, și pre Avraam l-ai văzut,

58. Și au zis lor Iisus: amin, amin, zic vouă: mai înainte de a se face Avraam, eu sunt.

59. Deci au luat pietre ca să arunce într'însul; iar Iisus s'au ascuns, și au ieșit din biserică, mergând prin mijlocul lor, și au trecut așa.

CAP. 9.

Vindecarea orbului celui din naștere.

Și trecând Iisus, au văzut pre un om orb din naștere.

2. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: Ravvi, cine a păcăluit, acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-au Iisus: nici acesta n'a păcăluit, nici părinții lui; ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade să lucrez lucrurile celui ce m'au trimis pre mine, până este ziua; vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze.

5. Când sunt în lume, lumină sunt lumii.

6. Acestea zicând, au scuipat jos, și au făcut țină din scuipat, și au uns cu țina preste ochii orbului.

7. Și i-au zis lui: mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului, (ce se tâlcuește, Trimes). Deci s'a dus, și s'a spălat, și a venit văzând.

8. Iar vecinii, și cei ce îl văzuseră pre el mai înainte că eră orb,

ziceau: au nu este acesta cel ce ședeă și cereă?

9. Unii ziceau: acesta este; iar alții ziceau: seamănă cu el; iar el zicea: eu sunt.

10. Deci îi ziceau lui: cum ți s'au deschis ochii?

11. Răspuns-a ei și a zis. Un om ce se numește Iisus, țină au făcut, și au uns ochii mei, și mi-au zis mie: mergi la scaldătoarea Siloamului, și te spală; și mergând și spălându-mă, am văzut.

12. Și i-au zis lui: unde este acela? Zis-a: nu știu.

13. Dus-au la Farisei pre cela ce oarecând a fost orb.

14. Și eră sâmbăta când au făcut Iisus țina, și i-au deschis ochii lui.

15. Deci iarăș l-au întrebat pre el și Fariseii cum a văzut. Iar el a zis lor: țină au pus pre ochii mei, și m'am spălat, și văz.

16. Deci ziceau unii din Farisei: acest om nu este dela Dumnezeu, că nu păzește sâmbăta. Alții ziceau: cum poate om păcătos să facă semne ca acestea? Și împerechere eră între ei.

17. Zis-au orbului iarăș: tu ce zici pentru dânsul, că au deschis ochii tăi? Iar el a zis: Proroc este.

18. Deci n'au crezut Iudeii pentru dânsul că orb a fost, și a văzut, până ce au chemat pre părinții acestuia ce a văzut.

19. Și i-au întrebat pre ei, zicând: acesta este fiul vostru, care voi ați zis că s'a născut orb? Cum dar acum vede?

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: știm că acesta este fiul nostru, și cum că orb s'a născut;

21. Iar cum acum vede, nu știm, sau cine i-a deschis lui ochii, noi nu știm; însuș vârstă are; pre dânsul îl întrebați; el singur pentru sineș va spune.

22. Acestea au zis părinții lui, că se temeau de Iudei; pentru că acum se sfătuiseră Iudeii, că de îl va mărturisi pre el cineva a fi Hristos, să se lepede din sinagogă.

23. Pentru aceea părinții lui au zis, că vârstă are; pre dânsul îl întrebați.

24. Deci au chemat a doua oară pre omul care fusese orb, și au

56. Fac. 18, 17.

59. Ioan 10, 31; Lucă 4, 30.

9. 1. Lucă 13, 2. 4. Mibela 3. 6.

5. Ioan 8, 12. 7. Neem. 3, 15,

22. Ioan 7, 13; 12, 42.

zis lui : dă slavă lui Dumnezeu ; noi știm că omul acesta păcătos este.

25. Iar acela a răspuns și a zis : de este păcătos, nu știu ; una știu, că orb fiind eu, acum văz.

26. Și i-au zis lui iarăș : ce au făcut ție ? Cum ți-au deschis ție ochii.

27. Răspuns-a lor : am zis vouă acum, și n'ași auzit ; ce iarăș voiți să auziți ? Au doară și voi voiți să vă faceți ucenici ai lui ?

28. Deci l-au ocărit pre el, și au zis lui : tu ești ucenic al aceluia ; iar noi ai lui Moisi suntem ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi au grăit Dumnezeu ; iar pre acesta nu'l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor : întru aceasta este minune, că voi nu știți de unde este, și au deschis ochii mei.

31. Și știm că pre păcătoși Dumnezeu nu'l ascultă ; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu, și face voea lui, pre acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit cum că să îi deschis cineva ochii ai vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au zis lui : întru păcate tu te-ai născut tot, și tu ne învești pre noi ? Și l-au gonit pre el afară.

35. Auzit-au Iisus că l-au gonit pre el afară ; și aflându'i pre dânsul, i-au zis lui : tu crezi în Fiul lui Dumnezeu ?

36. Răspuns-a el, și a zis : cine este, Doamne, ca să crez într'însul ?

37. Și i-au zis Iisus lui : și l-ai văzut pre el, și cel ce grăește cu tine, acela este.

38. Iar el a zis : crez, Doamne, și s'a închinat lui.

39. Și au zis Iisus : spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văz, să vază ; și cei ce văd, să fie orbi.

40. Și au auzit acestea unii din Farisei, cari erau cu dânsul, și au zis lui : au doară și noi suntem orbi ?

41. Zis-au lor Iisus : de ași fi

orbi, n'ași avea păcat ; iar acum ziceți : că vedem ; pentru aceasta păcatul vostru rămâne.

CAP. 10.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesia.

Amin, amin, grăesc vouă : cela ce nu intră prin ușe în staulul oilor, ci sare pre alurea, acela iur este și tâlhar.

2. Iar cela ce intră prin ușe, păstor este oilor.

3. Aceluia portarul îi deschide ; și oile ascultă glasul lui ; și oile saie le chiamă pre nume, și le scoate pre ele.

4. Și când scoate oile saie, merge înaintea lor, și oile merg după dânsul ; căci cunosc glasul lui.

5. Iar după cel străin nu merg, ci fug dela dânsul ; că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă au zis lor Iisus ; iar ei n'au înțeles ce erau acelea ce grăia lor.

7. Deci izrăș le-au zis lor Iisus : amin, amin, grăesc vouă ; eu sunt ușa oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de mine, furi sunt și tâlhari ; ci nu i-au ascultat pre ei oile.

9. Eu sunt ușa ; prin mine de va intră cineva, se va mântui, și va intră și va ieși, și pășune va afla.

10. Furul nu vine, fără numai să fure, și să junghie, și să piarză ; eu am venit ca vieață să aibă, și mai mult să aibă.

11. Eu sunt Păstorul cel bun ; păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi.

12. Iar năimitul și care nu este păstor, căruia nu sunt oile ale lui, vede lupul venind, și lasă oile, și fuge ; și lupul le răpește pre ele, și risipește oile.

13. Năimitul fuge, că năimit este, și nu îi este lui grije pentru oi.

14. Eu sunt Păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mă cunosc de ale mele.

15. Precum mă cunoaște pre mine Tatăl, și eu cunosc pre Tatăl ; și sufletul meu îmi pun pentru oi.

29. Eș. 3, 4.

31. Iov. 27, 9 ; Ps. 65, 18 ; Is. 1, 15 ; Pild. 15, 29, 32. 37. Ioan 4, 26.

39. Mat. 13, 13. Is. 42, 19.

10. 8. Ier. 23, 2

11. Ps. 22, 1, sq. ; Is. 40, 11 ; Iez. 34, 23 ; I Petr. 2, 25.

14. 2 Tim. 2, 19.

16. Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta; și pre acelea mi se cade a le aduce, și glasul meu vor auzi; și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta Tatăl mă iubește pre mine, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăș să'l iau pre el.

18. Nimeni nu'l iă pre el dela mine, ci eu îl pun pre el de sinemi. Stăpânire am să'l pun, și stăpânire am iarăș să'l iau pre el. Această poruncă am luat dela Tatăl meu.

19. Deci iarăș s'a făcut pricire între Iudei pentru cuvintele acestea.

20. Și ziceau mulți dintr'înșii: drac are, și este nebun; pentruce îl ascultăși pre el?

21. Alții ziceau: aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit. Au doară poate drac să deschiză ochi ai orbilor?

22. Și se făcea atunci înoirile în Ierusalim, și eră iarnă.

23. Și umblă Iisus în biserică în pridvorul lui Solomon.

24. Deci l-au impresurat pre el Iudeii, și i-au grăit lui: până când vei luă sufiețele noastre? De ești tu Hristos, spune nouă fără de sfiață.

25. Răspuns-au lor Iisus: am zis vouă, și nu credeși; lucrurile care eu fac întru numele Tatălui meu, aceea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeși, că nu sunteși din oile mele precum am zis vouă.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le cunosc pre dânsule, și vin după mine:

28. Și eu le dau lor vieață veșnică; și nu vor pieri în veac, și nimeni nu le va răpi pre ele din mâna mea.

29. Tatăl meu, care le-au dat mie, mai mare decât toți este; și nimeni nu poate să le răpească pre ele din mâna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii iarăș au luat pietre ca să arunce asupra lui.

32. Răspuns-au lor Iisus: multe lucruri bune am arătat vouă dela Tatăl meu; pentru care dintr'acestea lucruri cu pietre aruncași asupra mea?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând:

pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietre asupra ta; ci pentru hulă; că tu om fiind, te faci pre tine Dumnezeu.

34. Răspuns-au lor Iisus: au nu este scris în legea voastră: eu am zis: dumnezei sunteși?

35. Dacă pre aceia i-a numit dumnezei, către cari a fost cuvântul lui Dumnezeu, și nu poate să se strice scriptura;

36. Pre care Tatăl!-au sfințit, și l-au trimis în lume, voi ziceși că hulă grăești; pentru căci am zis: Fiul lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu'mi credeși mie.

38. Iar de fac, deși nu'mi credeși mie, credeși lucrurilor; ca să cunoașteși și să credeși, că Tatăl este întru mine, și eu întru el.

39. Deci căutau iarăș să'l prinză pre el; și au ieșit din mâna lor.

40. Și au mers iarăș de-acea parte de Iordan în locul unde a fost Ioan întâiu botezând; și au rămas acolo.

41. Și mulți veniau la dânsul, și ziceau: Ioan nici un semn n'a făcut; iar toate câte a zis Ioan pentru aceasta, adevărate erau.

42. Și mulți au crezut acolo într'însul.

CAP. 11.

Invierea lui Lazăr. Arhieriei și Fariseii uneltesc moartea lui Iisus. Sfatul lui Caiafa.

Și eră bolnav oarecare Lazăr din Vitania, din satul Martei și al Martei surorii ei.

2. Și eră Maria ceace a uns pre Domnul cu mir, și a șters picioarele lui cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr eră bolnav.

3. Deci au trimes surorile către el, zicând: Doamne, iată acela pre care iubeși, este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu printr'însa.

5. Și iubiă Iisus pre Marta și pre sora ei și pre Lazăr.

6. Deci după ce au auzit că este

16. Mich 2, 12; Fapt. 2, 39.

18. Ioan 14, 31. 25. Ioan 5, 36.

26. Ioan 8, 46. 29. Ioan 14, 28.

31. Ioan 8, 59.

34. Ps. 81, 6. 36. Ioan 6, 27.

38. Ioan 14, 10, 11 și 17. 21.

11. 1. Luc. 10, 38

2. Ioan 12, 3; Mat. 26, 7.

bolnav, atunci s'au zăbovit în locul în care eră, două zile.

7. Apoi după aceea au zis ucenicilor: să mergem iarăș în Iudeea.

8. Zis-au lui ucenicilor: Invățătoarele, acum te căutau pre tine Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăș mergi acolo?

9. Răspuns-au Iisus: au nu douăsprezece ceasuri sunt în zi? De va umblă cinevă ziua, nu se va împiedică, că vede lumina lumii acesteia.

10. Iar de va umblă cinevă noaptea, se va împiedică, că lumina nu este întru el.

11. Acestea au zis; și după aceea au grăit lor: Lazăr prietenul nostru a adormit; ci merg ca să'l deștept pre el.

12. Deci i-au zis ucenicii lui: Doamne, de a adormit, se va mântui.

13. Această zicea Iisus pentru moartea lui; iar lor le părea că pentru adormirea somnului zice.

14. Deci atunci au zis Iisus lor arătat: Lazăr a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că n'am iost acolo, ca să credeți; ci să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamăn, celorlalți împreună ucenici: să mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deci viind Iisus, l-au aflat pre el patru zile având acum în mormânt.

18. Și eră Vitania aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii;

19. Și mulți din Iudeii veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pre ele pentru fratele lor.

20. Deci Marta, după ce a auzit că vine Iisus, a ieșit întru întâmpinarea lui; iar Maria ședeă în casă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Ci și acum știu, că ori câte vei cere dela Dumnezeu, îți va da șie Dumnezeu.

23. Zis-au ei Iisus: înviă-va fratele tău.

24. Zis-a lui Marta: știu că va înviă la înviere în ziua cea de apoi.

25. Zis-au ei Iisus: eu sunt în-

vierea și Vieața; cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi:

26. Și tot cela ce este viu și crede întru mine, nu va muri în veac. Crezi această?

27. Zis-a lui: așa este, Doamne; eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai venit în lume.

28. Și acestea zicând, s'a dus și a chemat pre Maria sora sa în taină, zicând: Invățătorul au venit, și te chiamă.

29. Aceea dacă a auzit, s'a sculat degrab, și a mers la dânsul.

30. Și încă nu venise Iisus în sat, ci eră în locul unde l-a întâmpinat pre el Marta.

31. Iar Iudeii cari erau cu dânsa în casă, și o mângâiau pre ea, văzând pre Maria, că degrab s'a sculat și a ieșit, au mers după dânsa, zicând: merge la mormânt ca să plângă acolo.

32. Deci Maria viind unde eră Iisus, și văzându'l pre el, a căzut la picioarele lui, zicând lui: Doamne, de ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dacă o au văzut pre dânsa plângând, și pre Iudeii cari veniseră împreună cu dânsa plângând, au suspinat cu duhul, și s'au turburat întru sine;

34. Și au zis: unde l-ai pus pre el? Zis-au lui, Doamne, vino și vezi.

35. Și au lăcrămat Iisus.

36. Deci ziceau Iudeii: iată cum îl iubiă pre el!

37. Iar unii dintr'înșii au zis: au nu puteă acesta care au deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară?

38. Deci Iisus iarăș suspinând întru sine, au mers la mormânt. Și eră peșteră, și piatră eră pre dânsa.

39. Zis-au Iisus: ridicăți piatra. Zis-a lui, sora mortului, Marta, Doamne, pute, că este de patru zile.

40. Zis-au ei Iisus: au nu și-am spus șie, că de vei crede, vei vedeă slava lui Dumnezeu?

41. Și au ridicat piatra de unde eră mortul zăcând. Iar Iisus și-au ridicat ochii săi în sus, și au zis: Părinte, mulțumescu'ți șie că m'ai ascultat.

22. Ioan 9, 31, 33.

24. Dan. 12, 2; Ioan 5, 29 și 6, 40; Luc. 14, 14. 25. Ioan 8, 51.

27. Ioan 6, 69.

42. Și eu știam că pururea mă ascuși; ci pentru norodul care stă împrejur am zis, ca să crează că tu m'ai frimes.

43. Și acestea zicând, au strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară.

44. Și a ieșit cel mort, legate fiindu'i mâinile și picioarele cu fașe; și fața lui cu măhramă eră legată. Zis-au lor Iisus: dezlegați'l pre el și'l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din Iudeii cari veniseră la Maria, și au văzut cele ce au făcut Iisus, au crezut într'însul.

46. Iar oarecari din ei au mers la Farisei, și le au spus cele ce au făcut Iisus.

47. Deci au adunat Arhierii și Fariseii sobor, și grăiau: ce vom face? Că omul acesta multe semne face.

48. De îl vom lăsa pre el așa, toși vor crede într'însul; și vor veni Romanii și vor lua și locul și neamul nostru.

49. Iar unul dintr'înștii, Caiafa, arhieriu fiind al anului aceluia, a zis lor: voi nu știți nimic,

50. Nici gândiți că de folos este nouă să moară un om pentru norod, și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu dela sine o a zis; ci arhieriu fiind al anului aceluia, a prorocit că vrea Iisus să moară pentru norod;

52. Și nu numai pentru norod, ci și ca pre fiul lui Dumnezeu cei risipiși să'i adune într'una.

53. Deci dintr'acea zi s'au sfătuit ca să'l omoare pre el.

54. Deci Iisus nu mai umblă de față între Iudei; ci s'au dus de acolo într'o latură aproape de pustiie, într'o cetate ce se chiamă E-frem; și acolo petrecea cu ucenicii săi.

55. Și erau aproape paștele Iudeilor; și s'au suit mulți în Ierusalim din latură aceea mai înainte de paști, ca să se curățească.

56. Deci căutau pre Iisus, și grăiau între ei în biserică stând: ce vi se pare vouă, oare nu va veni la praznic?

57. Și dăduse Arhierii și Fariseii poruncă, că de va ști cineva unde este, să vestească, ca să'l prinză pre el.

50. Ioan 18, 14.

52. Ioan 10, 16; Efes. 2, 16.

CAP. 12.

Femeia ce a uns pre Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim. Elinii doresc a vedea pre Iisus. Glasul din cer.

Deci Iisus, mai înainte de paști cu șase zile, au venit în Vifania, unde eră Lazăr cel ce fusese mort, pre care l-au înviat din morși.

2. Și i-au făcut lui acolo cină; și Marta slujia; iar Lazăr eră unul din cei ce ședeau împreună cu dânsul.

3. Deci Maria iuând o litră cu mir de nard de credință, de mult preș, a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul său picioarele lui, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscarioteanu, care vrea să'l vânză pre el.

5. Pentruce acest mir nu s'a vându' în trei sute de dinari, și să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta o a zis, nu că pentru săraci fi eră lui grijă; ci pentru că fur eră, și pungă aveă, și ce se puneă într'însa, purfă.

7. Și au zis Iisus: lasă-o pre dânsa; spre ziua îngropărei mele l-a păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea fi aveși cu voi; iar pre mine nu mă aveși pururea.

9. Și a înțeles norod mult din Iudei că acolo este; și au venit nu pentru Iisus numai, ci ca să vază și pre Lazăr, pre care l-au înviat din morși.

10. Și s'au sfătuit Arhierii ca și pre Lazăr să'l omoare;

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi norod mult care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

13. Au luat stâlپări de finici, și au ieșit întru întâmpinarea lui, și strigau: Osannă! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil.

14. Și aflând Iisus un asin, a șezut pre el; precum este scris:

15. Nu te teme fiica Sionului; iată,

12. 1. Mat. 26, 6; Marcu 14, 3.

2. Ioan 11, 14, 43; Luc. 10, 38.

8. H. doua Leg. 15, 11; Mat. 26, 11.

10. Ioan 11, 53.

12. Mat. 21, 9; Marc. 11, 8; Luc. 19, 29.

13. Ps. 117. 24, 25; Mat. 23, 39.

15. Zach. 9, 9.

Impăratul tău vine la tine, șezând pe mânzul asinei.

16. Iar pre acestea nu le-au cunoscut ucenicii lui mai înainte; ci după ce s'au proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau pentru el scrise, și acestea i-au făcut lui.

17. Deci mărturisiă norodul, care eră cu el, când pre Lazăr l-au strigat din mormânt, și l-au sculat pre el din morți.

18. Pentru aceea l-a și întâmpinat pre el norodul, căci a auzit că el au făcut această minune.

19. Deci au zis Fariseii între dânșii: vedeși că nimic nu folosii în această lumea merge după dânșul.

20. Și erau oarecari Elini din cei ce se suiseră să se închine la praznic.

21. Deci aceștia s'au apropiat de Filip, care eră din Vitsaida Galileei și l-au rugat pre dânșul, grăind: Doamne, voim să vedem pre Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei, și iarăș Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus au răspuns lor zicând: a venit ceasul, ca să se proslăvească Fiul Omului.

24. Amin, amin grăiesc vouă: grăunțul de grâu căzând pre pământ de nu va muri, el singur rămâne, iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cel ce își iubește sufletul său, pierde-l-va pre el, și acela ce își urăște sufletul său în lumea aceasta, în viața cea veșnică îl va păzi pre el.

26. De slujește cineva mie, mie să'mi urmeze, și unde voi fi eu, acolo și sluga mea va fi; și de va sluji cineva mie, îl va cinsti pre el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a turburat, și ce voi zice? Părinte, mântuește-mă pre mine de ceasul acesta, ci pentru aceasta am venit la ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește numele tău. Deci a venit glas din cer; „și l-am proslăvit și iarăș îl voi proslăvi”.

29. Iar norodul care stă și auziă, zicea: tunet se făcū; alții ziceau: Inger grăi lui.

30. Răspuns-au lor Iisus și au zis: nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii acesteia; acum stăpânitorul lumii acesteia se va gonî afară.

32. Și eu, de mă voi înălța de pre pământ, pe toți voi frage la mine.

33. Iar aceasta zicea, însemnând cu ce moarte vreă să moară.

34. Răspuns-a lui norodul: noi am auzit din lege, că Hristos petrece în veac și cum tu zici: se cade să se înalțe Fiul Omului? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci au zis lor Iisus: încă puțină vreme lumina cu voi este. Umblați până când aveți lumina, ca să nu vă cuprinză pre voi întunerecul; că cel ce umblă întru întunerec, nu știe unde merge.

36. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca fii ai luminei să fiți. Acestea au grăit Iisus, și mergând s'au ascuns de dânșii.

37. Și alătea semne făcând el înaintea lor, tot nu credeau într'însul;

38. Ca să se îplinească cuvântul lui Isaia prorocul, pre care l-a zis: Doamne, cine a crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui s'a descoperit?

39. Pentru aceasta nu puteau să crează, că iarăș a zis Isaia:

40. Au orbit ochii lor, și a împietrit inima lor; ca să nu vază cu ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și să'i vindec pre ei.

41. Acestea a zis Isaia, când a văzut slava lui, și a grăit pentru dânșul.

42. Însă și din boieri mulți au crezut într'însul; dar pentru Farisei nu'l mărturisiau, ca să nu fie gonii din sinagogă:

43. Că au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus au strigat și au zis: acela ce crede întru mine, nu crede întru mine, ci întru acela ce m'au trimis pre mine.

45. Și acela ce mă vede pre mine, vede pre acela ce m'au trimis pre mine.

17. Ioan 11, 43.

24. 1 Cor. 15, 36, 37.

25. Mat. 10, 39; Luc. 17, 33.

26. Ioan 14, 3.

27. Mat. 26, 38; Mrcu 14, 34.

28. Ioan 17, 4.

30. Ioan 11, 42. 31. Ioan 16, 11.

32. Ioan 3, 14. 34. Ps. 109, 4, 5.

38. Is. 53, 1; Rom. 10, 16.

40. Is. 6, 9; Lucă 8, 10.

41. Is. 6, 1. 43. Ioan 5, 44.

44. 1 Petr. 1, 21. 45. Ioan 8 19.

46. Eu lumină în lume am venit, ca tot cela ce crede întru mine, întru înfunerac să nu rămâe.

47. Și de va auzi cineva graiurile mele, și nu va crede, eu nu'l judec pre el; că n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuesc lumea.

48. Cela ce se leapădă de mine, și nu primește graiurile mele, are pre cela ce îl judecă pre ei: cuvântul care am grăit, acela îl va judecă pre el în ziua cea de apoi.

49. Că eu dela mine nu am grăit; ci Tatăl cela ce m'au trimes pre mine, acela poruncă mi-au dat, ce voiu zice și ce voiu grăi.

50. Și știu că porunca lui vieașă veșnică este; deci cele ce grăesc eu, precum mi-au zis mie Tatăl, așa grăesc.

CAP. 13.

Spălarea. Iisus descopere ucenicilor pre vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus vestește căderea lui Petru.

Iar mai înainte de praznicul paștelor, știind Iisus că i-a venit lui ceasul ca să se mure din lumea aceea către Tatăl, iubind pre ai săi, cari erau în lume, până în sfârșit i-au iubit pre ei.

1. Și cină făcându-se, când diavolul acum pusese în inima ludei al lui Simon Iscarioteanul, ca să'l vânză pre el;

2. Și fiind Iisus că toate i-au dat lui Tatăl în mâini, și cum că deia Dumnezeu au ieșit, și la Dumnezeu merge.

3. S'au scutat dela cină, și și-au pus veșmintele; și luând folă, s'au încins.

4. După aceea au turnat apă în spălătoare, și au început a spăla picioarele ucenicilor, și a le șterge cu fola cu care eră încins.

5. Deci a venit la Simon Petru; și acela i-a zis lui: Doamne, au tu vei să'mi speli picioarele?

6. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: ceace fac eu, tu nu știi acum; iar vei cunoaște după acestea.

7. Zis-a Petru lui: nu vei spăla picioarele mele în veac. Răspuns-au Iisus lui: de nu te voiu spăla pre tine, n'ai parte cu mine.

8. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul.

9. Zis-au Iisus lui: cel spălat n'are trebuință fără numai picioarele a le spăla, ci este curat tot; și voi curăți sunteți, dar nu toți.

10. Că știă pre cela ce vrea să'l vânză pre el; pentru aceea au zis: nu toți sunteți curăți.

11. Deci după ce au spălat picioarele lor, și și-au luat veșmintele sale, șezând iarăș, au zis lor: cunoașteți ce am făcut vouă?

12. Voi pre mine mă chemați învățătorul și Domnul, și bine ziceți; că sunt.

13. Deci dacă eu, Domnul și învățătorul, am spălat picioarele voastre, și voi datori sunteți unul altuia a spăla picioarele.

14. Că pildă am dat vouă, ca precum eu am făcut vouă, și voi să faceți.

15. Amin, amin zic vouă: nu este sluga mai mare decât domnul său; nici solul mai mare decât cel ce l-a trimes pre el.

16. De știți acestea, fericiți sunteți de le veți face.

17. Nu pentru toți voi, grăesc; eu știu pre cari i am ales; ci ca să se împlinească scriptura: cela ce mânăncă împreună cu mine pâine, a ridicat asupra mea călcâiul său.

18. De acum zic vouă mai înainte de a se face, ca, când se va face, să credeți că eu sunt.

19. Amin, amin grăesc vouă: cela ce primește pre care voiu trimese, pre mine mă primește; iar cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'au trimes pre mine.

20. Acestea zicând Iisus, s'au turburat cu duhul, și au mărfurisit, și au zis: amin, amin grăesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

21. Deci căută unul la altul ucenicii, nepricepându-se pentru cine grăește.

22. Și eră unul din ucenicii lui culcat pre sânul lui Iisus; pre care îl iubiă Iisus.

23. Deci a făcut semn acestuia

10. Ioan 15, 3. 11. Ioan 6, 64.

14. Lucă 22, 27.

15. I Petr. 2, 21; I Ioan 2, 6.

16. Ioan 15, 20; Mat. 10, 24.

18. Ps. 40, 9.

20. Mat. 10, 40; I Tes. 4, 8.

21. Mat. 26, 20 sq. 23. Ioan 21, 20.

46. Ioan 1, 9. 49. Ioan 14, 10

13. I Mat. 26, 2; Marcu 14, 1; Lucă 22, 1.

3. Mat. 11, 27 și 28, 18.

Simon Petru, să întrebe cine ar fi de care grăește.

25. Și căzând acela pre pieptul lui Iisus, a zis lui: Doamne, cine este?

26. Răspuns-au Iisus: acela este, căruia eu întingând pâinea o voi da. Și întingând pâinea o au dat lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

27. Și după pâine atunci a intrat într'însul satana. Deci au zis Iisus lui: ce vrei să faci, fă mai îngrab.

28. Și aceasta nimeni din cei ce ședeau la masă n'au cunoscut pentru ce i-au zis lui.

29. Că unii socoteau, de vreme ce pungă avea Iuda, că îi zice Iisus lui: cumpără cele ce ne trebuiesc la praznic; sau, săracilor să dea ceva.

30. Deci după ce a luat el pâinea, îndată a ieșit; și eră noapte când a ieșit.

31. Zis-au Iisus: acum s'au proslăvit Fiul Omului, și Dumnezeu s'au proslăvit întru el.

32. Dacă s'au proslăvit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu va proslăvi pre el întru sine, și îndatăș îl va proslăvi pre el.

33. Fiilor, încă puțin cu voi sunt. Căută-mă-veși; și precum am zis Iudeilor, că unde eu merg, voi nu puteți veni; și vouă zic acum:

34. Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pre altul; precum eu v'am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul.

35. Întru aceasta vor cunoaște toși că ai mei ucenici sunteți, de veși avea dragoste întru voi.

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, unde mergi? Răspuns-au Iisus lui: unde merg eu, nu poți veni acum după mine; iar mai pre urmă vei veni după mine.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu pentru tine voi pune.

38. Răspuns-au Iisus lui: sufletul tău pentru mine îl vei pune? Amin, amin grăesc ție: nu va cânta cocoșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

CAP. 14.

Cuvântarea lui Hristos către Apostoli înainte de patima sa. Întrebarea lui Filip. Despre Mângâtorul. Pacea cea adevărată.

Să nu se turbure inima voastră; credeși întru Dumnezeu, și întru mine credeși.

2. In casa Tatălui meu multe locașuri sunt; iar de nu, aș fi zis vouă: voiu să merg să gătesc vouă loc.

3. Și de voiu merge să gătesc vouă loc, iarăș voiu veni, și vă voiu lua pre voi la mine; ca unde sunt eu, și voi să fiți.

4. Și unde eu merg știți, și calea știți.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știu unde mergi; și cum putem să știm calea?

6. Zis-au Iisus lui: eu sunt calea, adevărul și vieța; nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ași fi cunoscut pre mine, și pre Tatăl meu ași fi cunoscut; și de acum îl cunoașteși pre el, și l-ași văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată nouă pre Tatăl, și ne va ajunge nouă.

9. Zis-au Iisus lui: atâta vreme cu voi sunt, și nu m'ai cunoscut pre mine Filipe? Cel ce m'a văzut pre mine, a văzut pre Tatăl; și cum tu zici: arată nouă pre Tatăl?

10. Nu crezi că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este? Graiurile care eu grăesc vouă, dela mine nu le grăesc; iar Tatăl cela ce petrece întru mine, acela face lucrurile.

11. Credeși mie că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este: iar de nu, pentru lucrurile acestea credeși mie.

12. Amin, amin grăesc vouă, cela ce crede întru mine, lucrurile care eu fac și acela va face; și mai mari decât acestea va face; că eu la Tatăl meu merg.

13. Și orice veși cere întru numele meu, aceea voiu face, ca să se proslăvească Tatăl întru Fiul.

14. Orice veși cere întru numele meu, eu voiu face.

15. De mă iubiți pre mine, poruncile mele păziți.

14. 3. Ioan 12, 26.

6. Evr. 9, 8; I Petr. 1, 21.

10. Ioan 10, 38. 12. Mat. 21, 21.

13. Marcu 11, 24.

15. Ioan 15, 10; I Ioan 5, 3.

26. Mat 26, 23. 29. Ioan 12, 6.

32. Ioan 12, 23; 17, 1. 33. Ioan 7, 34.

34. Lev. 19, 18; Marcu 12, 31.

36. Ioan 7, 34.

16. Și eu voi ruga pre Tatăl și alt Mângâitor va da vouă, ca să rămăe cu voi în veac;

17. Duhul adevărului, pre care lumea nu'l poate primi, că nu'l vede pre el, nici îl cunoaște pre el; iar voi îl cunoașteți pre el; că cu voi petrece și întru voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa pre voi sărmani; voi veni la voi.

19. Încă puțin, și lumea pre mine nu mă va mai vedeă; iar voi mă veți vedeă pre mine, că eu viu sunt, și voi veți fi vii.

20. Întru acea zi veți cunoaște voi, că eu sunt întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi.

21. Căla ce are poruncile mele, și le păzește pre ele, acela este care mă iubește pre mine; și căla ce mă iubește pre mine, iubi-se-va de Tatăl meu, și eu îl voi iubi pre el, și mă voi arăta lui.

22. Zis-a lui Iuda; nu Iscarioteanul, Doamne, ce poate fi că nouă vrei să te arăți, și nu lumii?

23. Răspuns-au Iisus și au zis lui: de mă iubește cineva pre mine, cuvântul meu va păzi; și Tatăl meu îl va iubi pre el, și la el vom veni, și lăcaș la dănsui vom face.

24. Cel ce nu mă iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește; și cuvântul care auziți nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'au trimis pre mine.

25. Acestea am zis vouă, la voi petrecând.

26. Iar Mângâitorul Duhul cel Sfânt, pre care'l va trimete Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăța toate, și va aduce aminte vouă toate cele ce am grăit vouă.

27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă; nu precum lumea dă, eu dau vouă. Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze.

28. Auziți-afi că eu am zis vouă: merg, și voi veni la voi. De m'afi iubi pre mine, v'afi fi bucurat, căci am zis vouă: merg la Tatăl; că Tatăl meu mai mare decât mine este.

29. Și acum am zis vouă mai înainte până a nu fi, ca, când va fi, să credeți.

30. Nu voi mai grăi multe cu

voi, că vine stăpânitorul lumii acesteia și întru mine n'are nimic.

31. Ci ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl, și precum mi-au poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă să mergem de aici.

CAP. 15.

Viea cea adevărată. Lucrătorul și vița.

Eu sunt buciumpul viței cel adevărat, și Tatăl meu lucrătorul este.

2. Toată vița care nu aduce roadă întru mine, o scoate pre ea, și toată care aduce roadă, o curățește pre ea, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi curăți sunteți pentru cuvântul care am grăit vouă.

4. Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate să aducă roadă din sine singură, de nu va rămâne în buciumpul, așa nici voi, de nu veți rămâne întru mine.

5. Eu sunt buciumpul viței, voi vițele, căla ce rămâne întru mine și eu întru el, acesta aduce roadă multă, că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă, și o adună pre ea și în foc o aruncă și arde.

7. De veți rămâne întru mine, și cuvintele mele de vor rămâne întru voi, orice veți vreă veți cere, și se va face vouă.

8. Întru aceasta s'au proslăvit Tatăl meu, ca roadă multă să aduceți, și să vă faceți ai mei ucenici.

9. Precum m'au iubit pre mine Tatăl, și eu v'am iubit pre voi, rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămâne întru dragostea mea, precum eu poruncile Tatălui meu am păzit, și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămăe, și bucuria voastră să se plinească.

12. Această este porunca mea, ca să vă iubiți unul pre altul, precum eu v'am iubit pre voi.

13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva su-

17. Ioan 7, 39. 18. Ier. 51, 8.

20. Ioan 17, 21 sq.

23. Ioan 13, 34. 24. Ioan 7, 28.

26. Ioan 15, 26. 27. Filip 4, 7.

28. Ioan 10, 29. 30. Ioan 12, 31.

31. Ioan 10, 18.

15. Ioan 14, 13; Marcu 11, 24.

7. 1 Ioan 3, 22. 12. Marc. 12, 31.

fletul său să'și pue pentru prietenii săi.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veși face câte eu poruncesc vouă.

15. De acum nu vă mai zic vouă slugi, că sluga nu știe ce face domnul său, ci pre voi v'am zis prieteni, că toate câte am auzit dela Tatăl meu, am arătat vouă.

16. Nu voi m'ași ales pre mine, ci eu v'am ales pre voi și v'am pus ca voi să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră va rămâne; ca orice veși cere dela Tatăl întru numele meu, să deă vouă.

17. Acestea poruncesc vouă, ca să vă iubiți unul pre altul,

18. De vă urăște pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte decât pre voi m'a urât.

19. De ași fi din lume, lumea ar iubi pre al său, iar căci din lume nu sunteți, ci eu v'am ales pre voi din lume, pentru aceasta urăște pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit vouă; nu este sluga mai mare decât domnul său. De m'au gonit pre mine și pre voi vă vor gonit; de au păzit cuvântul meu, și al vostru vor păzi.

21. Ci acestea toate vor face vouă pentru numele meu, căci nu știu pre cela ce m'au trimis pre mine.

22. De n'aș fi venit și aș fi grăit lor, păcat n'ar aveă, iar acum răspuns n'au pentru păcatul lor.

23. Cela ce mă urăște pre mine, și pre Tatăl meu urăște.

24. De n'aș fi făcut lucruri întru ei, care nimeni altul n'a făcut, păcat n'ar aveă; iar acum au și văzut și m'au urât și pre mine și pre Tatăl meu.

25. Ci ca să se îplinească cuvântul cel scris în legea lor: m'au urât în zadar.

26. Iar când va veni Mângâitorul pre care eu voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Încă și voi mărturisiți, că din început cu mine sunteți.

CAP. 16.

Sfârșitul cuvântărei lui Iisus.

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pre voi din sinagoguri; și va veni vremea, ca tot cel ce va ucide pre voi, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vor face vouă, că n'au cunoscut pre Tatăl, nici pre mine.

4. Ci acestea am grăit vouă, ca dacă va veni vremea, să vă aduceți aminte de ele că eu am spus vouă. Și acestea vouă din început n'am spus, căci cu voi eram.

5. Iar acum merg la cela ce m'au trimis pre mine, și nimeni din voi nu mă întreabă: unde mergi?

6. Ci căci acestea am grăit vouă, înfristarea a umplut inima voastră.

7. Ci eu adevărul zic vouă: de folos este vouă ca să mă duc eu; că de nu mă voi duce eu, Mângâitorul nu va veni la voi, iar de mă voi duce, îl voi trimite pre el la voi.

8. Și fiind acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată:

9. De păcat, căci nu cred întru mine;

10. Iar de dreptate, căci la Tatăl meu merg. și nu mă veși mai vedea pre mine;

11. Iar de judecată, căci Stăpânitorul lumii acesteia s'a judecat.

12. Încă multe am a zice vouă, ci nu puteși a le purta acum.

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, va povățui pre voi la tot adevărul, că nu va grăi dela sine; ci câte va auzi, va grăi, și cele viitoare va vesti vouă.

14. Acela pre mine mă va slăvi; că dintr'al meu va lua și va vesti vouă.

15. Toate câte are Tatăl, ale mele sunt; pentru aceasta am zis, că dintr'al meu va lua și va vesti vouă.

16. Pușin și nu mă veși vedea, și iarăș pușin și mă veși vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Deci au zis unii din ucenicii lui între sine: ce este aceasta ce

16. 2. Mat. 10, 17. 3. Ioan 15, 21.

5. Ioan 7, 33. 7. Ioan 14, 16, 26,

12. 1 Cor. 3, 1. 13. 1 Ioan 2, 27.

15. Ioan 17, 10. 16. Ioan 7, 33.

13. Ioan 3, 16; 1 Ioan 3, 16.

16. Mat. 28, 19.

20. Ioan 13, 16; Mat. 10, 24.

21. Ioan 16, 3. 22. Ioan 9, 41.

24. Ioan 10, 37. 25. Ps. 34, 19.

26. Ioan 14, 26; Fapt. 1, 4.

27. Fapt. 5, 32.

zice nouă: pușin și nu mă veși vedeă, și iarăș pușin și mă veși vedeă, și, cum că eu merg la Tatăl meu?

18. Deci ziceau: ce este aceasta ce zice: pușin? Nu știm ce grăiește.

19. Deci au cunoscut Iisus că vreau să'l întrebă pre el și au zis lor: de aceasta vă întrebăși între voi căci am zis: pușin și nu mă veși vedeă; și iarăș pușin și mă veși vedeă?

20. Amin, amin grăiesc vouă, că voi veși plânge și vă veși tângui, iar lumea se va bucură, și voi vă veși întristă, ci întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Femeia când naște, întristare are, căci a sosit ceasul ei; iar dacă naște copilul, nu'și mai aduce aminte de scârbă, pentru bucuria, căci s'a născut om în lume.

22. Deci și voi, întristare acum aveși, ci iarăș vă voi veședeă pre voi, și se va bucură inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Și într'acea zi pre mine nu mă veși întrebă nimic. Amin, amin grăiesc vouă: orice veși cere dela Tatăl întru numele meu, va dă vouă.

24. Până acum n'ași cerut nimic întru numele meu; cereși și veși lua, ca bucuria voastră să fie deplin.

25. Acestea în pilde am grăit vouă, ci va veni ceasul când nu voi mai grăi în pilde vouă, ci arăfat pentru Tatăl voi veși vouă.

26. Într'acea zi în numele meu veși cere, și nu zic vouă, că eu voi rugă pre Tatăl pentru voi;

27. Că însuș Tatăl iubește pre voi, căci voi pre mine m'ași iubit, și ași crezut că eu dela Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; iarăș las lumea și merg la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicii: iată acum arăfat grăiești și nici o pildă nu zici.

30. Acum știm că știi toate și nu'ți trebie ca să te întrebă cinevă; prin aceasta credem că dela Dumnezeu ai ieșit.

31. Răspuns-au lor Iisus: acum credeși?

32. Iată vine ceasul și acum a

sosit, ca să vă risipiși fiecare la ale sale și pre mine singur mă veși lăsa; dar nu sunt singur, că Tatăl meu cu mine este.

33. Acestea am grăit vouă, ca întru mine pace să aveși. În lume ne-caz veși aveă; ci îndrăzniși, eu am biruit lumea.

CAP. 17.

Rugăciunea către Tatăl pentru ucenici.

Acestea au grăit Iisus, și și-au ridicat ochii săi la cer și au zis: Părinte a venit ceasul; proslăvește pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească pre tine;

2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot ce ai dat lui, să le deă lor vieașă veșnică.

3. Și aceasta este vieașă cea veșnică, ca să te cunoască pre tine unul adevăratul Dumnezeu și pre care ai trimes, pre Iisus Hristos.

4. Eu te-am proslăvit pre tine pre pământ; lucrul am săvârșit, care ai dat mie ca să'l fac.

5. Și acum mă proslăvește tu Părinte, la tine însuși, cu slava care am avut la tine mai înainte până a nu fi lumea.

6. Arăfat-am numele tău oamenilor pre cari ai dat mie din lume; ai tăi erau și mie i-ai dat pre ei; și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte ai dat mie, dela tine sunt.

8. Pentrucă cuvintele care ai dat mie, le-am dat lor, și ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit, și au crezut că tu m'ai trimes.

9. Eu pentru aceștia mă rog; nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia cari ai dat mie; că ai tăi sunt.

10. Și ale mele toate ale tale sunt și ale tale ale mele; și m'am proslăvit întru dâșii,

11. Și nu mai sunt în lume, iar aceștia în lume sunt și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește'i pre dâșii întru numele tău pre cari ai dat mie, ca să fie una, precum și noi.

33. Ioan 14, 27; Rom. 5, 1; Efes 2, 14; Col. 1, 20; Is. 35, 1.

17. 1. Ioan 11, 41.

2. Ioan 6, 37; Mat. 11, 27.

3. 1 Ioan 5, 20. 4. Ioan 4, 34.

5. Ioan 8, 58. 8. Ioan 16, 27, 30.

9. Ioan 6, 37. 10. 16, 15. 11. Ioan 10, 30.

20. Ps. 29, 11.

23. Ioan 14, 20; Marcu 11, 24.

24. Ioan 15, 11. 27. Ioan 17, 8, 25.

28. Ioan 13, 3. 30. Ioan 21, 17.

32. Zab, 13, 7; Mat. 26, 31.

12. Când eram cu ei în lume, eu îi păziam pre ei întru numele tău; pre cari i-ai dat mie i-am păzit, și nimeni dintru dânșii n'a pierit, fără numai fiul pierzării; ca să se împlinească scriptura.

13. Iar acum la tine vin, și aceștea grăiesc în lume, ca să aibă bucuria mea deplin întru ei.

14. Eu am dat lor cuvântul tău, și lumea i-a urît pre ei, căci nu sunt ei din lume, precum eu nu sunt din lume.

15. Nu mă rog ca să'i iei pre ei din lume, ci ca să'i păzești pre ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sunt, precum și eu din lume nu sunt.

17. Sfințește'i pre ei întru adevărul tău; cuvântul tău adevăr este.

18. Precum pre mine m'ai trimes în lume, și eu i-am trimes pre ei în lume.

19. Și pentru dânșii eu mă sfințesc pre mine însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine;

21. Ca toți una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie; ca să crează lumea că tu m'ai trimes.

22. Și eu slava care mi-ai dat mie, o am dat lor; ca să fie una, precum noi una suntem;

23. Eu întru ei și tu întru mine, ca să fie ei desăvârșit întru una, și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimes și i-ai iubit pre ei, precum pre mine m'ai iubit.

24. Părinte, pre cari i-ai dat mie voesc ca unde sunt eu și acela să fie împreună cu mine; ca să văză slava mea, care ai dat mie, pentru că m'ai iubit pre mine mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drepte și lumea pre tine nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimes pre mine.

26. Și am arătat lor numele tău, și'l voiu arăta, ca dragostea cu care

m'ai iubit pre mine, întru dânșii să fie și eu întru ei.

CAP. 18.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Varava.

Aceștea grăind Iisus, au ieșit împreună cu ucenicii săi de ceea parte de părțile Chedrilor unde eră o grădină, întru care au intrat el și ucenicii lui.

2. Și știă și Iuda, cel ce l-a vândut pre el, locul; căci de multe ori se adună Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iudă luând oaste și dela Arhieriei și dela Farisei slugi, au venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

4. Iar Iisus știind toate cele ce erau să vie asupra lui, ieșind, au zis lor: pre cine căutați?

5. Răspuns-au lui: pre Iisus Nazarineanul. Zis-au lor Iisus: eu sunt. Și stă și Iuda cel ce îl vânduse pre el, împreună cu dânșii.

6. Deci după ce au zis lor: eu sunt, s'au întors ei înapoi și au căzut jos.

7. Și iarăș i-au întrebat pre ei: pre cine căutați? Iar ei au zis: pre Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-au Iisus, și au zis: am spus vouă că eu sunt; deci de mă căutați pre mine, lăsați pre aceștia să se ducă.

9. Ca să se împlinească cuvântul care a zis: pre cari i-ai dat mie n'am pierdut dintru dânșii nici pre unul.

10. Iar Simon Petru având sabie, o a scos pre ea și a lovit pre sluga arhierelui și i-a tăiat urechia lui cea dreaptă. Și eră numele slugei Malh.

11. Și au zis Iisus lui Petru: bagă sabia ta în teacă. Paharul care mi-au dat mie Tatăl, au nu'l voiu bea pre el?

12. Deci oastea și căpitenia cea preste o mie, și slugile Iudeilor au prins pre Iisus, și l-au legat pre el.

13. Și l-au dus pre el la Ana întâiu, că eră socrul lui Caiafa, care eră arhieru al anului aceluia.

12. Ioan 6, 69; Ps. 108, 12.

13. Ioan 15, 11. 15. 2 Tes. 3, 3.

17. Ioan 8, 40. 19. Evr. 2, 11.

20. Ioan 20, 31. 21. Gal. 3, 28.

22. Fapt. 4, 32. 23. 1 Cor. 6, 17.

24. Ioan 12, 26. 25. Ioan 15, 21.

26. Ioan 15, 9.

18. 1. Mat. 26, 36. 2. Lucă 21, 37.

3. Mat. 26, 47. 9. Ioan 17, 12.

10. Mat. 26, 51. 11. Mat. 20, 22.

12. Marcă 14, 53. 13. Luc. 22, 54.

14. Și eră Caiafa cel ce a sfătuit pre Iudei, că de folos este să moară un om pentru norod.

15. Și mergeă după Iisus Simon Petru și celalt ucenic, iar ucenicul acela eră cunoscut arhierelui, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierelui.

16. Iar Petru a stătut la ușă afară. Deci a ieșit celalt ucenic, care eră cunoscut arhierelui și a zis portăriței și a băgat înlăuntru pre Petru.

17. Și a zis lui Petru slujnica porfărița: au nu cumvă și tu ești din ucenicii omului acestuia? Zis-a el: nu sunt.

18. Și stau slugile și slujitorii cari făcuseră foc, că eră frig și se încălziau, și eră cu ei Petru stând și încălzindu-se.

19. Deci arhierul a întreat pre Iisus de ucenicii lui și de învășătura lui.

20. Răspuns-au Iisus lui: eu de față am grăit lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în biserică, unde toți Iudeii se adună și întru ascuns n'am grăit nimic.

21. Ce mă întrebî? Intreabă pre cei ce au auzit ce am grăit lor: față aceștia știu cele ce am grăit eu.

22. Și acestea zicând el, unul din slugile ce stau înainte, a dat palmă lui Iisus, zicând: așa răspunzi arhierelui?

23. Răspuns-au Iisus lui: de am grăit rău, mărturisește de rău; iar de am grăit bine, ce mă bași?

24. Deci l-a trimis pre el Ana legat la Caiafa arhierul.

25. Și eră Simon Petru stând și încălzindu-se. Deci ziseră lui: au doară și tu din ucenicii lui ești? Iar el s'a lepădat, și a zis: nu sunt.

26. Zis-a lui unul din slugile arhierelui, rudenie fiind al celui ce i-a tăiat Petru urechea: au nu te-am văzut eu în grădină cu dânsul?

27. Și iarăș s'a lepădat Petru; și îndată a cântat cocoșul.

28. Deci au adus pre Iisus dela Caiafa în divan: și eră dimineață; și ei n'au intrat în divan, ca să nu se spurce; ci ca să mănânce paștele.

29. Ieșit-au drept aceea Pilat ia

ei, și a zis: ce pără aduceși asupra omului acestuia?

30. Răspuns-au și i-au zis: de n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat pre el ție.

31. Deci a zis lor Pilat: luați-l pre el voi, și după legea voastră judecați-l pre el. Și au zis lui Iudeii: nouă nu este cu puțință să omorîm pre nimeni.

32. Ca cuvântul lui Iisus să se îplinească, care au zis: însemnând cu ce moarte vrea să moară.

33. Și a intrat iarăș în divan Pilat, și a chemat pre Iisus, și i-a zis lui: tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-au Iisus lui: dela tine tu zici aceasta, sau alții au grăit ție pentru mine?

35. Răspuns-a Pilat: au doară eu Iudeu sunt? Neamul tău și Arhierii te-au dat pre tine mie: ce ai făcut?

36. Răspuns-au Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta; de ar fi fost din lumea aceasta împărăția mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor; iar acum împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: au împărat ești tu? Răspuns-au Iisus: tu zici că împărat sunt eu. Eu spre aceasta m'am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: ce este adevărul? Și aceasta zicând, iarăș a ieșit la Iudei, și a zis lor: eu nici o vină nu aflu întru el.

39. Ci este vouă obicei, ca să vă slobozesc pre unul la paști; deci voiși să vă slobozesc vouă pre împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au drept aceea iarăș toți, zicând: nu pre acesta, ci pre Varava. Iar Varava eră tâlhar.

CAP. 19.

Patimile Domnului. Muma lui lângă Cruce. Iosif cere dela Pilat trupul. Îngroparea.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și l-a bătut.

32. Mat. 20, 13.

33. Mat. 27, 11; Marc. 15, 2.

37. Ioan 8, 40; I Tim. 6, 13.

39. Mat. 27, 15.

19. I. Mat. 27, 26, sq.; Marcu 10, 34 și 15, 15; Luc. 23, 16.

14. Ioan 15, 18. 16. Mat. 26, 69.

20. Ioan 7, 14, 26; Luc. 2, 46 și 4, 15.

28. Mat. 27, 2; Marc. 15, 1.

2. Și ostașii împletind cunună de spini, au pus-o în capul lui, și cu haină mohorâtă l-au îmbrăcat pre el.

3. Și ziceau: bucură-te, împăratul Iudeilor! Și îi dau lui palme.

4. Deci a ieșit iarăș afară Pilat, și a zis lor: iată, aduc vouă pre el afară, ca să cunoașteți că întru dânsul nici o vină nu allu.

5. Deci au ieșit Iisus afară, purtând cununa cea de spini și haina cea mohorâtă. Și Pilat le-a zis lor: iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut pre el Arhieriei și slugile, au strigat, zicând: răstignește'l, răstignește'l, pre el. Zis-a lor Pilat: luați'l pre el voi, și'l răstigniți; căci eu nu aflu întru el vină.

7. Răspuns-au lui Iudeii: noi lege avem, și după legea noastră dator este să moară, căci pre sine Fiul al lui Dumnezeu s'au făcut.

8. Iar dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

9. Și a intrat în divan iarăș, și a zis lui Iisus: de unde ești tu? Iar Iisus răspuns nu l-au dat lui.

10. Deci a zis Pilat lui: mie nu'mi grăești? Au nu știi că putere am să te răstignesc, și putere am să te slobozesc?

11. Răspuns-au Iisus: n'ai avea nici o putere asupra mea, de n'ar fi fost dat fie de sus; pentru aceasta cel ce m'a dat fie, mai mare păcat are.

12. Dintr'aceasta căută Pilat să'l slobozească pre el; iar Iudeii strigau, zicând: de vei slobozi pre acesta, nu ești prieten Chesarului; tot cel ce se face pre sine împărat, stă împotriva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară pre Iisus, și a șezut pre scaun la judecată în locul ce se chiamă, pardosit cu pietre, iar evreește, Gavvata.

14. Și eră vinerea paștelor, și ceasul ca la al șeselea; și a zis Iudeilor: iată împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: ia'l, ia'l, răstignește'l pre el. Zis-a lor Pilat: pre împăratul vostru să'l răstignesc? Răspuns-au Arhieriei: n'avem împărat fără numai pre Chesarul.

16. Deci atunci l-a dat pre el lor ca să se răstignească.

Și au luat pre Iisus, și l-au dus ca să'l răstignească.

17. Și ducându'și Crucea sa, au ieșit la locul ce se chiamă al Căpățanei, care se zice evreește Golgota:

18. Unde l-au răstignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.

19. Și a scris și titlu Pilat, și l-a pus pre Cruce. Și eră scris: Iisus Nazarineanul împăratul Iudeilor.

20. Și pre acest fiu mulți din Iudei l-au cetit, căci aproape eră de cetate locul unde s'au răstignit Iisus; și eră scris: Evreește, Elinește și Râmlenește.

21. Deci au zis lui Pilat Arhieriei Iudeilor: nu scrie, împăratul Iudeilor; ci cum că el au zis: împărat sunt al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele lui, și le-au făcut patru părți, fiecărui ostaș o parte; și cămașa; și eră cămașa necusită, de sus țesută preste tot.

24. Și au zis întru dânșii: să nu o stășiem, ci să aruncăm sorși pentru dânsa, a căruia va fi; ca să se împlinescă scriptura ce zice: împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorși. Deci ostașii acestea au făcut.

25. Și stă lângă Crucea lui Iisus muma lui, și sora mumei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalina.

26. Deci Iisus văzând pre Maica sa și pre ucenicul pre care iubiă, stând, au zis Maicei sale: Femele, iată Fiul tău!

27. După aceea au zis ucenicului: iată muma ta! Și dintr'acel ceas o a luat pre dânsa ucenicul întru ale sale.

28. După aceea știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se împlinescă scriptura, au zis: mi-e sete.

29. Și eră acolo un vas plin de oțet; iar ei umplând un burete de oțet, și în isop puindu'l, l-au dus la gura lui.

30. Deci dacă au luat oțetul Iisus, au zis: săvârșitu-s'a; și plecându'și capul, și-au dat duhul.

17. Mat. 27, 33; Marcu 15, 22.

18. Lucă 22, 33. 24. Ps. 21, 19.

28. Ps. 68, 25. 30. Mat. 27, 50.

3. Is. 50, 7; Mat. 26, 67.

7. Lev. 24, 16, sq; A doua Lege 18, 20.

31. Iar Iudeii, ca să nu rămâie pre Cruce trupurile sâmbăta, de vreme ce vineri eră, (că eră mare ziua sâmbetei aceea), au rugat pre Pilat, ca să le zdrobească lor fluierile, și să'i ridice.

32. Deci au venit ostașii, și celui dintâiu i-au zdrobit fluierile, și celuiialt ce s'a răstignit împreună cu el.

33. Iar la Iisus venind, dacă l-au văzut pre el că atunci murise, nu i-au zdrobit lui fluierile;

34. Ci unul din ostași cu sulija coasta lui a împuns, și îndată au ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut, a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui; și acela știe că adevărate zice, ca și voi să credeși.

36. Că s'au făcut acestea, ca să se împlinească scriptura: os nu se va zdrobi dintr'insul.

37. Și iarăș altă scriptură zice: vedeă-vor pre care l-au împuns

38. Iar după acestea a rugat pre Pilat Iosif cel din Arimateea fiind și el ucenic al lui Iisus, dar într'ascuns pentru frica Iudeilor, ca să iă trupul lui Iisus; și a dat voie Pilat. Deci a venit, și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a venit și Nicodim, cel ce venise la Iisus noaptea mai înainte, aducând amestecătură de smirnă și de aloi, ca la o sută de lire.

40. Și au luat trupul lui Iisus, și l-au înfășurat pre el în giulgiuri cu mirezme, precum este obiceiul Iudeilor a îngropă.

41. Și eră grădină în locul unde s'au răstignit; și în grădină mormânt nou, întru care nimeni niciodată nu se pusese.

42. Deci acolo pentru vinerea Iudeilor, căci aproape eră mormântul, au pus pre Iisus.

CAP. 20.

Invierea lui Hristos. Maria Magdalina la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Toma se încredințează.

Iar întru una din sâmbete a venit la mormânt, Maria Magdalina de

31. A doua Lege 21, 23; Marcu 15, 42.

36. Eș 12, 46.

37. Zach 12, 10; Apoc. 1, 7.

38. Mat. 27, 57; Marcu 15, 42.

20. I. Mat. 28, 1; Marcu 16, 1; Lucă 24, 1, sq.

dimineașă, încă înlunec fiind, și a văzut piatra luată de pre mormânt.

2. Deci a alergat aceea, și a venit la Simon Petru, și la celalt ucenic, pre care iubiă Iisus, și a zis lor: au luat pre Domnul din mormânt, și nu știm unde l-au pus pre el.

3. Deci a ieșit Petru și celalt ucenic, și veniau la mormânt.

4. Și alergau amândoi împreună; și celalt ucenic a alergat înainte mai curând de cât Petru, și a venit mai întâiu la mormânt.

5. Și plecându-se, a văzut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

6. A venit și Simon Petru urmându'i lui, și a intrat în mormânt, și a văzut giulgiurile singure zăcând.

7. Și măhrama care a fost pre capul lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci deosebi învăluită într'un loc.

8. Deci atunci a intrat și celalt ucenic, care venise întâiu la mormânt, și a văzut, și a crezut.

9. Că încă nu știau scriptura, că trebuia să învieze el din morți.

10. Și s'au întors ucenicii iarăș la ai săi.

11. Iar Maria stă la mormânt plângând afară; și plângând s'a plecat în mormânt.

12. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul de către cap și altul de către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Și au zis ei aceia, femeie, ce plângi? Zis-a lor: că au luat pre Domnul meu, și nu știu unde l-au pus pre dânsul.

14. Și acestea zicând, s'a întors înapoi, și a văzut pre Iisus stând, și nu știă că Iisus este.

15. Zis-au ei Iisus: femeie, ce plângi? Pre cine cauți? Iar ei părându-i-se că este grădinarul, a zis lui: Doamne, de l-ai luat tu pre el, spune'mi mie unde l-ai pus pre dânsul, și eu voiu luă pre el.

16. Zis-au ei Iisus: Marie! întorcându-se aceea, a zis lui: Ravvuni; ce se zice, învâțătorule.

17. Zis-au ei Iisus: nu te atinge de mine, că încă nu m'am suif la Tatăl meu; ci mergi la frații mei, și le spune lor: mă suiu la Tatăl

9. Ps. 15, 8, sq. 12. Mat. 28, 5, sq.

14. Mat. 28, 9.

meu și Tatăl vostru, și Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

18. A venit Maria Magdalena vestind ucenicilor, că a văzut pre Domnul, și acestea au zis ei.

19. Deci fiind seară în ziua aceea întru una din sâmbete, și ușile fiind încuete, unde erau ucenicii adunați pentru frica Iudeilor, venit-au Iisus și au stătut în mijloc și au zis lor: pace vouă.

20. Și acestea zicând, au arătat lor mâinile și coasta sa. Și s'au bucurat ucenicii, văzând pre Domnul.

21. Deci au zis lor Iisus iarăș: pace vouă; precum m'au trimis pre mine Tatăl, și eu trimet pre voi.

22. Și acestea zicând, au suflat și au zis lor: luați Duk Sfânt;

23. Căroră veși ierți păcatele, se vor ierți lor, și căroră le veși țineă, vor fi ținute.

24. Iar Toma, unul din cei doisprezece, care se zice Geamăn, nu era cu dânșii când au venit Iisus.

25. Deci au zis lui ceilalți ucenici: am văzut pre Domnul. Iar el le-a zis lor: de nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor, și de nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și de nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede.

26. Și după opt zile iarăș erau înlăuntru ucenicii lui și Toma cu dânșii, venit-au Iisus, fiind ușile încuiate, și au stătut în mijloc și au zis: pace vouă.

27. Apoi au zis lui Toma: adu-ți degetul tău încoace și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și o pune în coasta mea, și nu fii necredincios, ci credincios.

28. Și a răspuns Toma și a zis lui: Domnul meu și Dumnezeuul meu.

29. Zis-au Iisus lui: căci m'ai văzut pre mine, Tomo, ai crezut; fericitii cei ce n'au văzut și au crezut.

30. Multe încă și alte semne au făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta;

31. Iar acestea s'au scris ca să credeși că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, vieașă să aveși întru numele lui.

CAP. 21.

Arătarea lui Hristos Apostolilor în Galileea. Ii zice lui Petru: „pește oile mele“.

După acestea iarăș s'au arătat pre sine Iisus ucenicilor săi, la marea Tiveriadei, și s'au arătat așa:

2. Erau împreună Simon Petru și Toma care se zice Geamăn și Natanail, cel din Cana-Galileei și fiii lui Zevedei și alți doi din ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: mă duc să vânez pește. Zis-au ei lui: mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s'au suit în corabie îndată; și într'acea noapte n'au prins nimic.

4. Iar dacă s'a făcut dimineață, au stătut Iisus la șarmuri, dar nu știau ucenicii că Iisus este.

5. Deci au zis lor Iisus: fiilor, nu cumvă aveși ceva de mâncare? Răspuns-au lui: nu.

6. Iar el au zis lor: aruncați mreaja deadreapta parte a corăbiei și veși altă. Și au aruncat și nu mai puteau să o fragă pre ea de mulțimea peștilor.

7. Zis-a drept aceea ucenicul acela, pre care'l iubiă Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru auzind că Domnul este, cu ependitul s'a încins (că era gol), și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici cu corăbioara au venit, (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coși) trăgând mreaja cu peștii.

9. Deci dacă au ieșit la pământ, au văzut jeratec stând și pește pus deasupra și pâine.

10. Zis-au lor Iisus: aduceți din peștii cari ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru și a iras mreaja la uscat plină de pești mari o sută cincizeci și trei, și alăția fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-au lor Iisus: veniți de prânziți. Și nimeni nu cuteză din ucenici să'l întrebe pre el: fu cine ești? Știind că Domnul este.

13. Și au venit Iisus și au luat pâinea și le-au dat lor, și peștele așijderea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'au arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'au sculat din morși.

21. 3. Luc. 5, 5. 4. Luc. 24, 16.

19. Lucă 24, 36. 20. I Ioan 1, 1.

21. Ioan 17, 18; Is. 61, 1.

22. Mat. 16, 19 și 18, 18.

25. Ioan 19, 34. 29. 1 Petr. 1, 8.

31. 1 Ioan 5, 13.

15. Deci dacă au prânzit, au zis Iisus lui Simon Petru: Simone al lui Ionă, mă iubești mai mult decât aceștia? Zis-a lui: așa Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-au lui: paște mielușeii mei.

16. Zis-au lui iarăș a doua oară: Simone al lui Ionă, mă iubești? Răspuns-a lui: așa Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-au lui: păstorește oile mele.

17. Zis-au lui a treia oară: Simone al lui Ionă, mă iubești? S'a măhnit Petru căci au zis lui a treia oară: mă iubești? Și a zis lui: Doamne, tu foarte știi; tu știi că te iubesc. Zis-au Iisus lui: paște oile mele.

18. Amin, amin zic ție: când erai mai tânăr, te încingeai pre tine însuși și umblai unde vrei; iar după ce vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale, și altul te va încinge și te va duce unde tu nu voiești.

19. Și aceasta au zis, însemnând cu ce moarte va slăvi pre Dumnezeu. Și aceasta grăind, au zis lui: urmează mie.

20. Iar întorcându-se Petru, a văzut pre ucenicul pre care iubiă Iisus mergând după el, care se și culcase la cină pre peptul lui și zisese: Doamne, cine este cela ce va să te vânză?

21. Pre acela văzându'l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar acesta ce?

22. Zis-au Iisus lui: de voiu vrea să rămăe acesta până voiu veni, ce'ți este ție? Tu urmează mie.

23. Deci a ieșit cuvântul acesta între frași, că ucenicul acesta nu va muri, și n'au zis Iisus lui: nu va muri, ci, de voiu vrea să rămăe acesta până voiu veni, ce'ți este ție?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește pentru acestea și a scris acestea, și știm că adevărată este mărturisirea lui.

25. Sunt încă și altele multe câte au făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

20. Ioan 13, 23.

24. Ioan 15, 27; 3 Ioan 12.

17. Ioan 16, 30. 18. 2 Petr. 1. 14.

FAPTELE

SFINȚILOR APOSTOLI

CAP. 1.

*Arătarea lui Hristos Apostolilor după
Înviere și învățăturile date lor. Înăl-
țarea lui Hristos la cer. Alegerea lui
Matia în locul vânzătorului
Iuda.*

uvântul cel dintâiu am fă-
cut, o Teofile, pentru toate
cele ce au început Iisus a
face și învăța.

2. Până în ziua întru care
s'au înălțat, poruncind prin Duhul
Sfânt Apostolilor, pre cari i-au ales,

3. Căroră s'au și înfățișat pre sine
viu după patima sa în multe semne
adevărate, prin patruzeci de zile ar-
rătându-se lor și grăind cele pen-
tru împărășia lui Dumnezeu.

4. Și cu dânșii petrecând, le-au
poruncit lor dela Ierusalim să nu se
despartă, ci să aștepte făgăduința
Tatălui, care ași auzit dela mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar
voi vă veși boteza cu Duhul Sfânt
nu după multe zilele acestea.

6. Iar ei adunându-se, l-au între-
bat pre dânșii, zicând: Doamne, au
întru acest an vei să așezi împă-
rășia lui Israel?

7. Iar el au zis către dânșii: nu
este al vostru a ști anii sau vre-
mile, care Tatăl le-au pus întru a
sa stăpânire.

8. Ci veși luă putere, venind Du-
hul Sfânt preste voi, și veși fi mie

marturii în Ierusalim și în toată lu-
deea și în Samaria și până la mar-
ginea pământului.

9. Și acestea zicând, privind ei,
s'au înălțat; și nor l-a luat pre el
dela ochii lor.

10. Și căutând ei la cer când
mergea el, iată, doi bărbași au stă-
tut înaintea lor în veșminte albe,

11. Cari au și zis: bărbași Gali-
leeani, ce stași căutând spre cer?
Acest Iisus care s'au înălțat dela
voi la cer, așa va veni precum l-ași
văzut pre el mergând la cer.

12. Atunci s'au întors Apostolii
în Ierusalim dela muntele ce se
chiamă Eleon, care este aproape
de Ierusalim, calea sâmbetei având.

13. Și dacă au intrat, s'au suit
în casa de sus, unde locuiau Pe-
tru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip,
Toma, Vartolomeiu și Matei, Iacov
a lui Aifeu, Simon Zilotis și Iuda
al lui Iacov.

14. Aceștia toți erau așteptând cu
un cuget în rugăciune și în cerere,
cu femeile, și cu Maria muma lui
Iisus, și cu frașii lui.

15. Și în zilele acelea sculându-
se Petru în mijlocul ucenicilor, a
zis: (și eră mulșime de nume îm-
preună ca la o sută și douăzeci).

16. Bărbași, frași, se cădea a se
împlini scriptura aceasta, care au
zis mai înainte Duhul Sfânt prin
gura lui David pentru Iuda, care s'a

1. 3. Luc. 17, 20 sq; Rom. 14, 17.
4. Iezech. 36, 26; Ioan 15, 26; Luc. 24, 49.
5. Luc. 3, 16; Fapt. 19, 33.
6. Luc. 24, 41 sq.

11. Lucă 21, 27; I Tesal. 4, 16.
12. Lucă 24, 50, sq.
13. Mat. 10, 2. 14. Fapt. 2, 1, 42.
16. Ps. 40, 9.

făcut povășuitor celor ce au prins pre Iisus.

17. Căci numărât eră împreună cu noi, și luase soarta slujbei acesteea.

18. Deci acesta a câștigat loc din plata nedreptăței; și căzând, a plesnit peste mijloc, și s'au vărsat toate mărunțiile lui.

19. Și s'au făcut aceasta cunoscută la toși cei ce locuiau în Ierusalim; așa cât s'a chemat locul acela în limba lor, Acheldamă, adică, loc al sângelui.

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor: facă-se curtea lui puștie, și să nu fie cine să locuiască întru ea; și episcopia lui să o iă altul.

21. Deci se cuvine, dintr'acești bărbași cari se adunau cu noi în toată vremea întru care intră și eșia între noi Domnul Iisus,

22. Incepând dela botezul lui Ioan până în ziua întru care s'au înălșat dela noi, să fie cu noi mărturie Invierei lui, unul dintr'aceștia.

23. Și au pus pre doi, pre Iosif ce se chiamă Varsavă, care s'a numit Iust, și pre Matia.

24. Și rugându-se au zis: Iu, Doamne, care știi inimile tuturor, arată dintr'acești doi pre unul care ai ales.

25. Să iă soarta slujbei și apostoliei acesteia, dintru care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au dat sorșii lor; și a căzut soarta pre Matia: și s'a numărât cu cei unsprezece Apostoli.

CAP. 2.

Pogorârea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulțime.

Și dacă s'a împlinit ziua Praznicului a cincizeci de zile, erau toși Apostolii împreună adunași la un loc.

2. Și s'a făcut fără de veste din cer sunet ca de suflare de vișor ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau.

3. Și li s'au arătat lor limbi împărșite ca de foc, și a șezut pre fiecare din ei.

18. Mat. 27, 5.

20. Ps. 68, 29 și Ps. 108, 7.

24. Ps. 7, 10.

2. 3. Mat. 3, 11.

4. Și s'au umplut toși de Duhul Sfânt, și au început a grăi înfr'alte limbi, precum le dă lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim locuitori Iudei, bărbași cucernici, dintru tot neamul ce este supt cer.

6. Și făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea, și s'a turburat, căci auziă fiecare pre ei grăind în limba sa.

7. Și se spăimântau toși și se mirau, zicând unul către altul: au nu sunt aceștia ce grăesc toși Galileani?

8. Și cum noi auzim fiecare limba noastră, întru care ne-am născut?

9. Partenii și Midenii și Elamitenii, și cei ce locuesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadochia, în Pont și în Asia.

10. În Frighia și în Pamfilia; în Eghipet, și în părșile Liviei cele de lângă Chirini, și nemernicii Romani, Iudeii și veneticii,

11. Criterii și Arapii, auzim pre ei grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toși, și se mirau, zicând unul către altul: ce va să fie aceasta?

13. Iar alșii batjocorind, ziceau: că de must sunt plini.

14. Și stând Petru cu cei unsprezece și-a ridicat glasul său, și a zis lor: bărbași Iudei, și toși cei ce locuiși în Ierusalim, aceasta vouă să vă fie știută, și ascultași cuvintele mele.

15. Pentrucă nu precum se pare vouă, aceștia sunt beși, că este al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin prorocul Ioil:

17. Și va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, furnă-voiu din Duhul meu preste tot trupul; și vor proroci feciorii voștri și fetele voastre, și tinerii voștri vedenii vor vedea, și bătrânii voștri visuri vor visă.

18. Încă și preste slugele mele și preste slujnicile mele în zilele acelea voiu furnă din Duhul meu; și vor proroci.

19. Și voiu dă minuni în cer sus, și semne pre pământ jos, sânge, și foc, și fumegare de fum.

20. Soarele se va întoarce întru

4. Fapt. 1, 5; 11, 15. 5. Fapt. 13, 26.

16. Ioil 2, 28. 17. Fapt. 21, 9.

întunec, și luna în sânge, mai înainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Și va fi, că tot cela ce va chema numele Domnului, se va mântui.

22. Bărbați Israiliteni, ascultați cuvintele acestea: pre Iisus Nazarineanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi, cu puteri și cu minuni și cu semne, care au făcut print'însul Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți;

23. Pre acesta, după sfatul cel rânduit și după mai înainte știința lui Dumnezeu, fiind dat, luându'l, și prin mâinile celor fărădelege răstignindu'l, l-ați omorât.

24. Pre care Dumnezeu l-au înviat, stricând durerile morței; pentrucă nu eră cu puțință a îi el de dânsa finit.

25. Că David grăește pentru dânsul: văzută-am pre Domnul înaintea mea pururea, că de dreapta mea este, ca să nu mă clătesc;

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea; încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde;

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel Cuvios al tău să vază stricăciune.

28. Cunoscute ai făcut mie căile vieței; umpleă-mă-vei de veselie cu fața ta.

29. Bărbați frați, cade-se a grăi cu îndrăznire către voi pentru patriarhul David, că a și murit și s'a și îngropat, și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

30. Deci proroc fiind, și știind că cu jurământ s'au jurat Dumnezeu lui, că din rodul coapselor lui, după trup, va ridica pre Hristos, să șază pre scaunul lui;

31. Mai înainte văzând, a grăit de învierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici trupul lui a văzut stricăciune.

32. Pre acest Iisus l-au înviat Dumnezeu, căruia noi toți suntem mărturii.

33. Drept aceea cu dreapta lui

Dumnezeu înălțându-se și făgăduința Duhului Sfânt luând dela Tatăl, au turnat aceasta care acum voi vedeți și auziți.

34. Pentrucă nu David s'a suit în ceruri, ci zice însuș: zis-au Domnul Domnului meu, șezi de dreapta mea,

35. Până ce volu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

36. Deci cu adevărire să știe toată casa lui Israil, că Domn și Hristos au făcut Dumnezeu pre Iisus acesta, pre care voi l-ați răstignit.

37. Iar ei auzind aceasta, s'au umilit cu inima și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: ce vom face bărbați frați?

38. Iar Petru a zis către ei: pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintru voi întru numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh.

39. Pentrucă vouă este făgăduința și feciorilor voștri și tuturor celor de departe, ori pre căți va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisită și îndemnă pre dânsii zicând: mântuiți-vă de acest neam îndărătnic.

41. Deci ei cu dragoste primind cuvântul lui, s'au botezat, și s'au adăogat în ziua aceea suflete ca la trei mii.

42. Și erau așteptând întru învățătura apostolilor și întru împărțirea și întru frângerea pâinei și întru rugăciuni.

43. Și s'a făcut preste tot sufletul frică; că multe minuni și semne prin apostoli se făceau.

44. Și toți cei ce au crezut, erau la aceeaș și aveau toate de obște.

45. Și moșiile și averile le vindeau și le împărțiau pre ele tuturor, după cum fiecare avea lipsă.

46. Și în toate zilele așteptând cu un cuget în biserică, și frângând prin case pâine, primiau hrană cu bucurie și cu bunățatea inimei.

47. Lăudând pre Dumnezeu și având har către tot norodul. Iar Domnul adăoga pre cei ce se mântuiau în toate zilele la biserică.

21. Rom. 10, 13. 22. Fapt. Ap. 10, 38.

23. Fapt. Ap. 4, 28; Lucă 22, 22.

24. Fapt. Ap. 3, 15. 25. Ps. 15, 8-11.

29. Fapt. Ap. 13, 36; 3 Imp. 2, 10.

30. Ps. 88, 4, sq.;

31. Fapt. Ap. 13, 35; Ps. 16, 10.

34. Mat. 22, 24.

37. Fapt. Ap. 9, 6; 16, 30.

38. Mat. 3, 2; Fapt. 19, 6.

42. Fapt. 1, 14 și 2, 1.

44. Fapt. 4, 32. 46. Fapt. 20, 7.

CAP. 3.

Vindecarea ologului. Petru cuvintează mulțimei despre Hristos și pocăință.

Și împreună Petru și Ioan s'au suit în biserică la rugăciune în ceasul al nouălea.

2. Și un bărbat oarecare șchiop din pântecul maicei sale fiind, se purtă, pre care îl puneau în toate zilele înaintea ușii bisericii ce se chemă Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intrau în biserică.

3. Care văzând pre Petru și pre Ioan, vrând să intre în biserică, cerea milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la dânsul, au zis: caută la noi.

5. Iar el cu osârdie căută la dânsii, așteptând să ia ceva dela ei.

6. Iar Petru a zis: argint și aur nu este la mine, iar ce am, aceea îți dau: întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală și umblă.

7. Și apucându'l pre dânsul de mâna cea dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit lui talpele și fluverile.

8. Și sărind a stătut și umblă și a intrat cu dânsii în biserică, umblând și sărind și laudând pre Dumnezeu.

9. Și l-a văzut pre el tot norodul umblând și laudând pre Dumnezeu.

10. Și îl cunoșteau pre el că acesta eră acela ce ședea pentru milostenie la ușa cea Frumoasă a bisericii, și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat lui.

11. Și fiindu-se șchiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la dânsii tot norodul în pridvorul ce se chiamă al lui Solomon înspăimântați.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către norod: băbăși Israelieni, ce vă minunați de aceasta? Sau ce căutați la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie am fi făcut pre acesta să umble?

13. Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri, au proslăvit pre pruncul său Iisus; pre care voi l-ați dat și v'ați lepădat de dânsul înaintea

feței lui Pilat, judecând el să'l sloboziască.

14. Iar voi de cel Sfânt și Drept v'ați lepădat și ați cerut bărbat ucigaș să vi se dăruiască vouă;

15. Iar pre Incepătorul vieții l-ați omorât, pre care Dumnezeu l-au învieat din morți, căruia noi martori suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pre acesta pre care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui, și credința cea printr'însul i-a dat lui toată înțelegerea aceasta înaintea voastră tuturor.

17. Și acum fraților, știu că prin neștiință ați făcut aceasta ca și boierii voștri.

18. Ci Dumnezeu cele ce mai înainte au vestit prin gura tuturor prorocilor lui, că va pătimi Hristos, au împlinit așa.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre.

20. Ca să vie vreme de răsuflare dela fața Domnului.

21. Și să vă trimiță pre cel mai înainte propoveduit vouă, pre Iisus Hristos;

22. Pre care trebuie cerul să'l primească până la anii așezării tuturor, care au grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi proroci din veac.

23. Pentrucă Moisi către părinți a zis: proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca pre mine, pre el să'l ascultați întru toate ori câte va grăi către voi.

24. Și va fi, tot sufletul care nu va ascultă pre prorocul acela, se va pierde dintre norod.

25. Și toți prorocii dela Samuil și ceilalți, căși au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

26. Voi sunteți liii prorocilor și ai legăturii, care au pus Dumnezeu către părinții voștri, grăind către Avraam; și întru sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

27. Vouă întâiu Dumnezeu învi-

13. Fapt. 5, 30; Eșire 3, 6,

14. Mat. 27, 20.

15. Fapt. 2, 24; Rom. 4, 24; 1 Cor. 6, 14, 20, Is. 35, 10; Dan. 7, 22; Rom. 3, 21; H-poc. 20, 6.

23. A doua Lege 18, 15,

25. Fac. 12, 3. 26. Fapt. 13, 46.

3. 2. Fapt. 8, 7 și 14, 8.

6. Fapt. 14, 9 sq. 7. Mat. 8, 15.

8. Is. 35, 6. 11. Fapt. 5, 12.

ind pre pruncul său, pre Iisus, l-au trimis pre el binecuvântându-vă pre voi, când vă întoarceți liecare dela vicleșugurile voastre.

CAP. 4.

Prigonirea Apostolilor de Iudei. Mărturisirea lui Petru despre puterea și darul lui Hristos. Mulțămirea bisericii pentru îndrăzneala și credința Apostolilor. Unirea și dragostea în Biserică.

Și grăind ei către norod, venit-au șasupra lor preoșii și Voevodul bisericii și Saducheii.

2. Părăndu-le rău pentrucă învățau ei pre norod, și vestiau întru Iisus învierea cea din morși.

3. Și și-au pus pre dânșii mâinile, și i-au pus pre ei la pază până adoua zi, că eră seară.

4. Iar mulși din cei ce auzise cuvântul, au crezut, și s'a făcut numărul bărbașilor ca la cinci mii.

5. Și a fost a doua zi de s'au adunat boierii și bătrânii și Cărturarii în Ierusalim.

6. Și Ana Arhierul și Caiafa și Ioan, Alexandru și căși erau din neamul arhieresc.

7. Și puindu'i pre ei în mijloc, i-au întrebat: cu ce putere sau întru'alcui nume, ași făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, umplându-se de Duhul Sfânt, a zis către dânșii: boierii norodului și bătrânii lui Israil,

9. De vreme ce noi astăzi suntem întrebași pentru facerea de bine a unui om bolnav, întru cine acesta s'a mântuit;

10. Cunoscut să fie vouă tuturor și la tot poporul lui Israil, că întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul pre care voi l-ași răstignit, pre care Dumnezeu l-au înviesat din morși, întru acela acesta stă înaintea voastră sănătos.

11. Aceasta este piafra care nu s'a băgat în seamă de către voi ziditorii, care s'a făcut în capul unghiului.

12. Și nu este întru alt întru nimic mântuire, pentrucă nici nume este altul supt cer dat întru oameni, întru care trebue să ne mântuim noi.

13. Și văzând îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan, și știind că oameni necărturari sunt și proși, se mirau, și îi cunoșteau pre dânșii că, cu Iisus fuseseră.

14. Iar văzând pre omul cel tămăduit cu ei siând, nimic n'aveau a zice improlivă.

15. Ci poruncindu-le lor să iasă afară din sobor, vorbeau întru sine zicând:

16. Ce vom face oamenilor acestora? Căci cum că s'a făcut semn cunoscut prin ei, este arătat tuturor celor ce locuesc în Ierusalim și nu putem tăgădui.

17. Ci ca nu mai mult să se lățească în norod, cu înfricoșare să'i înfricoșăm pre ei, ca mai mult să nu grăiască în numele acesta nici unui din oameni.

18. Și chemându'i pre ei, le-au poruncit lor ca nicidecum să nu mai grăiască nici să învețe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspunzând, au zis către dânșii: de este drept înaintea lui Dumnezeu a ascultă pre voi mai vărtos decât pre Dumnezeu, judecași.

20. Pentrucă nu putem noi cele ce am văzut și am auzit să nu le grăim.

21. Iar ei înfricoșindu'i pre dânșii, i-au slobozit, nimic aflând cum i-ar pedepsi pre ei, pentru norod; că toși proslăviau pre Dumnezeu pentru ceace s'a făcut.

22. Pentrucă mai mulți decât de patruzeci de ani eră omul acela, întru care se făcuse semnul acela al tămăduirii.

23. Iar după ce i-au slobozit, au venit la ai săi, și le-au spus câte au zis către dânșii Arhieriei și bătrânii.

24. Iar ei auzind, toși dimpreună au ridicat glas către Dumnezeu, și au zis: Stăpâne, tu Dumnezeule, cel ce ai făcut cerul și pământul, și marea, și foarte cele ce sunt într'însele;

25. Carele ai zis prin gura lui David, robului tău: pentruce s'au întărâtat neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte?

4. 1. Lucă 22, 4, 52. 4. Fapt. 2, 47.

6. Fapt. 5, 17; Luc. 3, 2.

7. Mat. 21, 23 sq. 11. Ps. 117, 21 sq.

12. Mat. 1, 21.

17. Fapt. 5, 28, sq. 19. Fapt. 5, 29;

20. 1 Ioan 1, 1, 2.

24. Ps. 104, 6; Isaia. 37, 16.

25. Ps. 2, 1, sq.

26. Stătu-t-au de față împărașii pământului, și boierii s'au adunat împreună asupra Domnului, și asupra unsului lui.

27. Că s'au adunat cu adevărat, în cetatea aceasta, asupra sfântului tău Fiu Iisus, pre care l-ai uns, Irod și Pilat din Pont, cu neamurile și cu noroadele lui Israil.

28. Să faci câte mâna ta și sfatul tău mai înainte a rânduit să fie.

29. Și acum, Doamne, caută împotriva îngrozirilor lor, și dă robilor tăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvântul tău,

30. Când vei înfinde mâna ta spre tămăduire, și semne și minuni să se facă prin numele sfântului tău Fiu Iisus.

31. Și rugându-se ei, s'a clătit locul unde erau adunați; și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăznire.

32. Iar inima și suilețul mulțimei celor ce au crezut, eră unul; și nici unul nu zicea că dintru averile lui este ceva al său; ci erau lor toate de obște.

33. Și cu mare putere mărturisiau apostolii de învierea Domnului Iisus; și mare dar eră preste ei toți,

34. Și nimeni nu eră lipsit între ei; că toți carii aveau țarini sau case vânzându-le, aduceau preșurile celor vândute.

35. Și le puneau la picioarele apostolilor, și se dă la fiecare după cum cineva avea trebuință.

36. Iar Iosi cel ce s'a numit Varnava de apostoli, (care se tâlcuește, Fiul mângâierii) Levit, Crîcean de neam,

37. Având el țarină, vânzând a adus preșul și l-a pus la picioarele apostolilor.

CAP. 5.

Anania și Sapphira. Apostolii aruncați în temniță și mântuiți prin minune. Cu toate ameninșările Arhierilor ei nu încetează a propovedui. Gamaliel.

Iar un om oarecare, anume Anania, împreună cu Sapphira muiera sa, și-a vândut țarina,

2. Și a ascuns din preș, știind și muiera lui, și aducând o parte oarecare, o a pus la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania, pen-truce a umplut satana inima ta, să minși tu Duhului Sfânt, și să ascunzi din preșul țarinei?

4. Au nu rămâind, fie rămâneă? Și vânzându-se, întru a ta stăpânire eră? Căci ai pus întru inima ta lucru acesta? N'ai minșit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, căzând, a murit; și s'a făcut frică mare preste toți cei ce auziau acestea.

6. Și sculându-se cei mai tineri, l-au luat pre el, și scoțându-l l-au îngropat.

7. Și a fost după ce a trecut ca trei ceasuri, și muiera lui neștiind ceace se făcuse, a intrat.

8. Iar Petru a zis ei: spune-mi mie de ași vândut întru atâta țarina? Iar ea a zis: cu adevărat, întru atâta.

9. Iar Petru a zis către dânsa: căci v'ași vorbit între voi a ispiți Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău lângă ușe, și te vor scoate și pre tine.

10. Și a căzut îndatăș la picioarele lui, și a murit: și intrând tinerii, o au aflat moartă, și scoțându-o, o au îngropat lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare preste toată biserica, și preste toți cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe întru norod; și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon.

13. Iar din ceilalți nimeni nu cuteză să se lipească de ei; ci îi măreă pre ei norodul.

14. Și mai vartos se adăogau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbași și de femei.

15. Cât și pre ulișe scoteau pre cei bolnavi, și îi puneau pre paturi și pre nășalii, ca venind Petru măcar umbra lui să umbreze pre vre unul dintru ei.

16. Și se adună și mulțimea din cetățile cele de primprejur în Ieru-

29. Fapt. 13, 46. 31. Fapt. 16, 26.

32. Fapt. 1, 14, 33. Fapt. 2, 24.

5. 14. Fapt. 2, 47. 15. Fapt. 19, 11, 12.

salim, aducând pre cei bolnavi, și pre cei chinuți de duhurile cele necurate; cari se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se arhiereul și toți cei ce erau cu dânsul, (fiind ei eres al Saducheilor), s'au umplut de pismă,

18. Și și-au pus mâinile lor preste apostoli, și i-au pus pre ei în paza de obște.

19. Iar îngerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței, și scoțându-i pre dânsii, a zis:

20. Mergeți și stând grațiți în biserică norodului toate cuvintele vietei acesteia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în biserică, și învățau. Iar venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat soborul, și pre toți bătrânii fiilor lui Israil, și au trimes la temniță să'i aducă pre dânsii.

22. Iar slugile mergând, nu i-au aflat pre ei în temniță, și întorcându-se, au spus,

23. Zicând: temnița o am găsit încuiată cu toată înțărirea, și pre strejari stând înaintea ușilor; iar deschizând, în lăuntru pre nimeni n'am aflat.

24. Și dacă auziră cuvintele acesteia preoful și Voevodul bisericei și arhiereul, se mirau de dânsii ce va să fie aceasta.

25. Iar fiind oarecare le-a spus lor, zicând: iată bărbații pre care i-ați pus în temniță, sunt în biserică stând, și învășând pre norod.

26. Atunci mergând Voevodul bisericei cu slugile, i-au adus pre ei nu cu silă; că se femeau de norod, să nu'iucidă cu pietre.

27. Și aducându-i pre ei, i-au pus în sobor, și i-a întrebat arhiereul,

28. Zicând: au nu cu poruncă v'am poruncit vouă să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și veși să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia.

29. Iar răspunzând Petru și ceilalți apostoli, au zis: trebuie a ascultă pre Dumnezeu mai mult decât pre oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre care voi l-ați omorât, și spânzurându'l pre lemn.

31. Pre acesta, Dumnezeu, Începător și Mântuitor l-au înălțat cu dreapta sa, ca să dea pocăință lui Israil, și iertare păcatelor.

32. Și noi suntem lui marturi cuvintelor acestora; precum și Duhul Sfânt, pre care l-au dat Dumnezeu celor ce'l ascultă pre el.

33. Iar ei auzind, foarte se mâniiau, și se sfătuiu să'i omoare pre dânsii.

34. Și sculându-se oarecare Fariseu în sobor, anume Gamaliil, învățător de lege, cinstit la tot norodul, a poruncit ca să fie apostolii puțin ceva afară.

35. Și a zis către dânsii: bărbați Israilteni, luați-vă aminte vouă de oamenii aceștia, ce veși să faceți.

36. Pentrucă mai înainte de zilele acesteia s'a sculat Tevda, zicând cum că el este oarecare mare; lângă care s'a lipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care s'au omorât, și toți căși ascultau pre el s'au risipit și s'au făcut întru nimic.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileanul în zilele scrisorei, și a despărțit norod mult, după dânsul, și acela a pierit, și toți căși ascultau pre el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: ferți-vă de oamenii aceștia, și îi lăsați pre ei; căci de va fi dela oameni staful acesta sau lucrul acesta, se va risipi.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veși putea să'l risipiți, ca nu cumva și luptători de Dumnezeu să vă faceți.

40. Și au ascultat pre el, și chemând pre apostoli, bătându'i, le-au poruncit să nu grăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit pre ei.

41. Deci ei se duceau, bucurându-se dela fața soborului, căci pentru numele lui s'au învrednicit a se necinși.

42. Și toată ziua în biserică și prin case, nu încetau a învăța și a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP. 6.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Stefan.

Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cântire Elinii îm-

19. Fapt. 12, 7. 28. Fapt. 4, 18

29. Fapt. 4, 19; Dan. 6, 10. 30. 3, 15.

32. Ioan 15, 26, sq. 34. Fapt. 22, 3.

38. Mat. 15, 13.

41. Mat. 5, 10, 12; 1 Petr. 4, 13.

protiva Evreilor, căci văduvele lor se treceau cu vederea întru slujba cea de foarte zilele.

2. Și chemând cei doisprezece pre mulțimea ucenicilor, au zis: nu este cu plăcere nouă ca lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Socotiți, drept aceea fraților, dintre voi șapte bărbați mărturisii, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pre cari să'i rânduiim la treaba aceasta.

4. Iar noi întru rugăciune și întru slujba cuvântului ne vom zăbovi.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea și au ales pre Stefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor și pre Timon și pre Parmena și pre Nicolae nemernicul Antiohian;

6. Pre cari i-au pus înaintea apostolilor, și rugându-se și-au pus peste dânsii mâinile.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și se înmulția numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, și multă mulțime de preoți se supunea la credință.

8. Și Stefan fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru norod.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga, ce se zicea a Libertinilor și a Chirinenilor și a Alexandrenilor și a celor dela Chilichia și Asia, de se priciau cu Stefan.

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

11. Atunci au scos pre niște bărbați ce ziceau: l-am auzit pre el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi și a lui Dumnezeu.

12. Și au înfăratat pre norod și pre bătrâni și pre cărturari, și năvălind l-au răpit pre dânsul și l-au adus la sobor,

13. Și au pus marturi mincinoși, cari ziceau: omul acesta nu înțețază a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii;

14. Pentrucă l-am auzit pre el zicând, că Iisus Nazarineanul acesta va strică locul acesta și va schimba obiceiurile care ne-a dat nouă Moisi.

15. Și căutând spre el toți cei ce

ședeau în sobor, au văzut fața lui ca o față de înger.

CAP. 7.

Cuvântarea lui Stefan înaintea Sinedriului: Moisi și legea, Solomon și biserica lui. Mărturisește slava lui Hristos. Uciderea lui cu pietre.

Și a zis arhierelui: oare acestea așa sunt?

2. Iar ei a zis: bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeuul slavei s'au arătat părintelui nostru Avraam, când eră în Mesopotamia, mai înainte până a locului ei în Harran.

3. Și au zis către dânsul: ieși din pământul tău și din rudenția ta și vino în pământul care voiu arăta ție.

4. Atunci ieșind din pământul Haldailor, a locuit în Harran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-au mutat pre el în pământul acesta, întru care voi acum locuiți.

5. Și nu i-au dat lui moștenire înfrînsul, nici un pas de picior, și au făgăduit că îl va da lui spre stăpânire pre el și seminției lui după dânsul, neavând el fiu.

6. Și au grăit așa Dumnezeu: că va fi sămânța lui nemernică în pământ strein și o vor robi pre ea, și o vor chinul ani patru sute.

7. Și neamul la care vor sluji, îl voiu judeca eu, au zis Dumnezeu. Și după acestea vor ieși și vor sluji mie în locul acesta.

8. Și i-au dat lui așezământul tăierei împrejur, și așa a născut pre Isaac și l-a tăiat împrejur pre el în ziua a opta, și Isaac a născut pre Iacov și Iacov pre cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pismuind pre Iosif, l-au vândut la Eghipet, și eră Dumnezeu cu dânsul.

10. Și l-au scos pre el din toate necazurile lui, și i-au dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon împăratul Eghipetului, și l-a pus pre el povățuitor preste Eghipet și preste toată casa lui.

11. Și a venit foamete preste tot pământul Eghipetului și al lui Hanaan, și necaz mare, și nu aflau de mâncat părinții noștri.

7. 3. Fac. 12, 1 sq. 6. Fac. 15, 13; Eșite 12, 40.

8. Fac. 17, 10; Fac. 25, 26.

9. Fac. 37, 28. 10. Fac. 41, 40.

6. 3. 1 Tim. 3, 7 sq.

13. 3 Imp. 21, 13; Ierem. 26, 11.

12. Și auzind Iacov că sunt bucate în Egipt, a trimis pre părinții noștri întâiu.

13. Și într'al doilea rând s'a arătat Iosif frașilor lui, și s'a făcut lui Faraon arătat neamul lui Iosif.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pre izițal său Iacov, și toată rudenția lui, cu suflete șaptezeci și cinci.

15. Și s'a pogorît Iacov în Egipt și a murit, el și părinții noștri.

16. Și s'au mutat în Sihem, și s'au pus în mormântul care a cumpărat Avraam cu preț de argint dela liii lui Emor ai lui Sihem.

17. Iar cum se apropiă vremea făgăduinței, care s'au jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut norodul și s'a înmulțit în Egipt.

18. Până ce s'a sculat alt împărat, care nu știa pre Iosif.

19. Acesta nedreptățind neamul nostru, a silit pre părinții noștri, ca să lepede pruncii lor, să nu vieze.

20. Întru care vreme s'a născut Moisi și eră plăcut lui Dumnezeu, care s'a hrănit luni trei în casa tatălui său;

21. Și lepădându-se el, l-a luat fata lui Faraon și l-a crescut pre el eiși fecior.

22. Și s'a învățat Moisi toată înțelepciunea Egiptienilor și eră puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când se împliniau lui patruzeci de ani, s'a suit în inima lui ca să cerceteze pre frașii săi liii lui Israil.

24. Și văzând pre oarecare pătimind strâmbătate, l-a apărut și a făcut izbândă celui asuprit, ucizând pre egiptean.

25. Și gândia cum că pricep frașii lui că Dumnezeu prin mâna lui dă lor mântuire, iar ei n'au înțeles.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfădindu-se ei, și i-a îndemnat spre pace zicând: bărbați, frași sunteți voi, pentruce faceți strâmbătate unul altuia?

27. Iar cel ce făcea strâmbătate aproapelui, l-a împins pre el, zicând: cine te-a pus pre tine domn și judecător preste noi?

28. Au voiești tu să mă omori,

precum ai omorât ieri pre egipteanul?

29. Și a fugit Moisi pentru cuvântul acesta și s'a făcut nemernic în pământul lui Madiam, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'au împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sina îngerul Domnului în para focului rugului.

31. Iar Moisi văzând, s'a minunat de vedenie și apropiindu-se el să iă aminte, s'a făcut glasul Domnului către el:

32. Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și cutremurându-se Moisi nu cuteză să caute.

33. Și au zis lui Domnui: dezleagă încălșăminteă picioarelor tale, pentrucă locul întru care stai, pământ sâni este.

34. Văzând am văzut chinuirea norodului meu celui din Egipt și suspinul lor am auzit și m'am pogorît să'i scot pre ei. Și acum vino să te trimit în Egipt.

35. Pre acest Moisi de care s'a lepădat, zicând: cine te-a pus pre tine domn și judecător? Pre acesta Dumnezeu, domn și izbăvitor l-au trimis prin mâna îngerului celui ce s'a arătat lui în rug.

36. Acesta i-a scos pre ei, făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la marea Roșie și în pustie ani patruzeci.

37. Acesta este Moisi cel ce a zis fiilor lui Israil: proroc va ridică vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frașii voștri, ca mine, pre el să ascultați.

38. Acesta este acela ce a fost întru adunare în pustie cu îngerul care grăia lui în muntele Sina, și cu părinții noștri, care a primit cuvinte vii să ne dea nouă.

39. De care n'au vrut să fie ascultători părinții noștri, ci l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt,

40. Zicând lui Aaron: fă nouă dumnezei, cari vor merge înaintea noastră, pentrucă Moisi acesta, care ne-a scos pre noi din pământul E-

12. Fac. 42, 2, 3. 13. Fac. 45, 4 sq.

15. Fac. 49, 33.

16. Fac. 23, 16 sq; Is. Navi 24, 32.

20. Eș. 2, 2 sq; Evt. 11, 23.

23. Eș. 2, 11 sq.

30. Eș. 3, 2 sq.

36. Eș. 7 10 și 14, 21.

37. A doua Lege 18, 15. 38. Eș. 19, 3.

40. Eș. 32, 1.

ghipetului, nu știm ce i s'a întâmplat lui.

41. Și au făcut vișel în zilele acelea, și au adus jertfă idolului și se veseliau întru lucrurile mâinilor sale.

42. Și s'au întors Dumnezeu și i-au dat pre ei să slujiască oștei cerului, precum este scris în cartea prorocilor: au junghieri și jertfe ași adus mie ani patruzeci în pustie, casa lui Israil?

43. Și ași luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile care le-ași făcut să vă înclinași lor, și voi muță pre voi dincolo de Vavilon.

44. Cortul mărturiei erà întru părinții noștri în pustie, precum au rânduit cel ce grăià lui Moisi, să'l facă pre el după asemănarea care a văzui.

45. Pre care l-au și adus primindu'l părinții noștri cu Isus întru stăpânirea neamurilor, pre care le-au gonit Dumnezeu dela fața părinților noștri, până în zilele lui David;

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să aște locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă.

48. Iar cel prea înalț nu în locașuri făcute de mâini iocuește, precum prorocul zice:

49. Cerul este mie scaun și pământul razim picioarelor mele; ce casă îni veși zidi mie? Zice Domnul; sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?

51. Voi cei tari în cerbice și nețâieși împrejur la inimă și la urechi pururea împotriva Duhului Sfânt stași; precum părinții voștri, așa și voi.

52. Pre care din proroci n'au gonit părinții voștri? Și au omorât pre cei ce mai nainte vestiau de venirea celui drept, căruia acum voi vânzători și ucizători v'ași făcut.

53. Cari ași luat legea întru rânduieli ale ingerilor și nu o ași păzit.

54. Și ei auzind acestea, crăpau în inimile lor, și scârșnau cu dinții împotriva lui.

55. Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căușând la cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pre Iisus stând deadreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: iată, văd cerurile deschise, și pre Fiul Omului stând deadreapta lui Dumnezeu.

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile lor, și au năvălit toși cu un cuget asupra lui.

58. Și scoșându'l afară din cetate, îl ucideau cu pietre; și marturii și-au pus hainele sale lângă picioarele unui tânăr ce se chemă Savlu.

59. Și ucideau cu pietre pre Ștefan, care se rugă și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu.

60. Și îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoști lor păcatul acesta. Și aceasta zicând, a adormit.

CAP. 8.

Savlu prigonește biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Inceputul Simoniei. Famenul Candachiei ca pildă despre sporirea celor credincioși întru mântuire.

Și Savlu erà binevoind spre uciderea lui. Și s'a făcut în ziua aceea goană mare asupra bisericii cel din Ierusalim; și toși s'au risipit prin șinuturile Iudeei și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pre Ștefan bărbăși cucernici, și au făcut plângere mare preste dânsul.

3. Și Savlu strică biserica, mergând prin case, și târind bărbăși și muleri și dâ la temniță.

4. Deci ei risipindu-se, treceau binevestind cuvântul.

5. Iar Filip pogorându-se în cetatea Samariei, propoveduia lor pre Hristos.

6. Iar norodul luă aminte cu un cuget la cele ce se grăià de Filip, auzind și văzând semnele care le făcea.

7. Pentrucă din mulți, cari aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieșau; și mulți slăbânogi și schiopi s'au vindecat.

42. Ier. 19, 15; Amos 5, 25.

44. Eș. 25, 40. 45. Is. Nav. 3, 14.

46. Ps. 131, 5; 2 Imp. 7, 2.

47. 3 Imp. 6, 1. 48. Is. 66, 1.

51. Eș. 33, 3. 52. Mat. 23, 29, 30.

53. Gal. 3, 19; Evr. 2, 2.

55. 2 Tim. 4, 7, sq. 56. Mat. 26, 64.

58. Fapt. 22, 20; 2 Lege 17, 5, 7.

60. Lucă 23, 34.

8. 4. Fapt. 11, 19. 5. Fapt. 6, 5. 7. Mat. 16, 17.

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat oarecare anume Simon, erà mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând cum că ar fi-el oarecare mare.

10. La care luau aminte toți, de la mic până la mare, zicând: aceasta este puterea lui Dumnezeu cea mare.

11. Și luau aminte la el, pentrucă de multă vreme cu vrăjile i-a fost amăgit pre ei.

12. Iar dacă au crezut lui Filip, care propoveduia de împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbași și muieri.

13. Atunci și Simon acela a crezut și botezându-se petrecea cu Filip, și văzând puterile cele mari și semnele ce se făceau, spăimântându-se, se miră.

14. Iar auzind apostolii cei din Ierusalim, cum că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către dânșii pre Petru și pre Ioan.

15. Cari pogorându-se, s'au rugat pentru ei, ca să iă Duh Sfânt.

16. Pentrucă încă nici preste unul dintru ei nu se pogorise, ci numai botezași erau întru numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mâinile preste ei, și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, a adus lor bani,

19. Zicând: dași și mie această putere, ca ori pre care voi pune mâinile să iă Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: argintul tău să fie cu tine întru pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu cu bani se agonisește.

21. Nu este fie parte nici soartă întru cuvântul acesta; pentrucă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te drept aceea, de răutatea ta aceasta, și te roagă lui Dumnezeu, ca doară s'ar iertă fie cugetul inimei tale.

23. Pentrucă întru amărăciune a fierei și întru legătură a nedreptăței te văd că ești.

24. Și răspunzând Simon, a zis: rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic dintr'acestea care ași zis să nu vie asupra mea.

25. Deci ei mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, și în multe sate de ale Samarinenilor au binevestit.

25. Și îngerul Domnului a grăit către Filip, zicând: scoală-te și mergi spre amiazăzi la calea ce se poartă din Ierusalim în Gaza, aceasta este pustie.

27. Și sculându-se a mers; și iată un bărbat Arap, lamen, puternic al Candachiei, împărătesei Arapilor, care erà preste toate vistierile ei, care a fost venit să se închine în Ierusalim.

28. Și erà întorcându-se, și șezând în căruța sa, citea pre prorocul Isaia.

29. Iar duhul a zis lui Filip: apropie-te și te lipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l-a auzit citind el pre prorocul Isaia, și a zis: oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: cum voi putea, de nu mă va povățui cineva? Și a rugat pre Filip de s'a suit și a șezut cu ei.

32. Iar cuvântul scripturei care citea erà acesta: ca o oaie spre jungiere s'au adus; și ca un miel înaintea celui ce'l funde pre el fără de glas, așa nu'și deschide gura sa.

33. Întru smerenia lui judecata lui s'a ridicat; și neamul lui cine îl va spune? Că se ridică dela pământ vieașa lui.

34. Și răspunzând lamenului lui Filip, a zis: rogu-te, pentru cine zice prorocul acestea? Pentru sine, sau pentru altcineva?

35. Și deschizând Filip gura sa, și începând din scriptura aceasta, a binevestit lui pre Iisus.

36. Și mergând ei pre cale, au venit la oarecare apă, și a zis lamenului: iată apă; ce mă oprește a mă boteza?

37. Iar Filip a zis lui: de crezi din toată inima ta, cu puțință este. Și el răspunzând, a zis: crez că Fiul lui Dumnezeu este Iisus Hristos.

38. Și a poruncit să stea căruța; și s'au pogorit amândoi în apă, și

8. Ioan 4, 10. 16. Fapt. 6, 6.
20. Mat. 10, 8. 23. A 2 Lege 29, 18.

27. Sof. 3, 17 32. Is. 53, 7.
36. Fapt. 10, 47.

Filip și famenul; și l-a botezat pre el.

39. Iar dacă au ieșit din apă, Duhul Domnului au răpit pre Filip, și nu l-a mai văzut pre el famenul; și mergea în calea sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot; și trecând, binevestea în toate cetățile, până a venit el la Chesaria.

CAP. 9.

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iopi.

Iar Savlu, încă suflând cu îngroziri și cu ucideri împotriva ucenicilor Domnului, a mers la arhieru,

2. Și a cerut dela el cărți în Damasc la Sinagoguri, ca, de ar afla pre vre unii cari să fie din calea aceasta, și bărbați și muleri, legași să'i aducă în Ierusalimi.

3. Și mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit preste el lumină din cer.

4. Și căzând pre pământ, a auzit glas zicând lui: Savle, Savle, ce mă gonești?

5. Și el a zis: cine ești, Doamne? Iar Domnul au zis lui: eu sunt I-isus pre care tu gonești; cu greu îți este fie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

6. Și tremurând și spăimântat fiind, a zis: Doamne, ce voești să fac? Și Domnul au zis către el: scoală-te și intră în cetate, și se va spune fie ce trebuie tu să faci.

7. Iar bărbații, cari mergeau pre cale cu el, stau încremențiți, auzind glasul, și pre nimeni văzând.

8. Și s'a sculat Savlu dela pământ; și deschizându'și ochii săi, pre nimeni nu vedeă; și ducându'l de mâini, l-au băgat în Damasc.

9. Și a fost trei zile nevăzând, și nici a mâncat, nici a băut.

10. Și eră un ucenic în Damasc, anume Anania; și au zis către el Domnul în vedenie: Anania. Iar el a zis: iată eu, Doamne.

11. Iar Domnul au zis către el: Sculându-te, mergi pre ulița ce se chiamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pre Savlu anume, Tarseanean; că iată, se roagă,

12. Și a văzut în vedenie pre un

bărbat anume Anania intrând, și puindu'și pre el mâna, ca iarăș să vadă.

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am dela mulți pentru bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi în Ierusalim;

14. Încă și aici are putere dela Arhieriei să lege pre toși cari chiamă numele tău.

15. Și au zis către el Domnul: mergi; că vas ales îmi este mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel;

16. Că eu voi arăta lui câte i se cade să pătimească el pentru numele meu.

17. Și a mers Anania, și a intrat în casă; și puindu'și pre el mâinile a zis: Savle frate, Domnul I-isus, care s'au arătat fie pre calea care veniai, ni'au trimis ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pre ochii lui ca niște solzi; și a văzut îndată, și sculându-se, s'a botezat.

19. Și luând mâncare, s'a întărit. Și a fost Savlu cu ucenicii cari erau în Damasc câteva zile.

20. Și îndată în sinagoguri a propovedit pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirau toși cei ce'l auziau, și ziceau: au, nu este acesta cel ce a prădat în Ierusalim pre cei ce chemau numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca legași pre el să'i ducă la Arhieriei?

22. Iar Savlu mai vârtos se întăria, și turbură pre Iudeii cei ce locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.

23. Și dacă s'au împlinit zile multe, s'au sfătuit Iudeii să'l omoare pre dânsul;

24. Și s'a făcut lui Savlu cunoscut viclesugul lor. Și păziau porțile ziua și noaptea ca să'l omoare pre el.

25. Și luându'l pre dânsul ucenicii noaptea, l-au slobozit preste zid lăsându'l într'o coșnișă.

26. Și mergând Savlu în Ierusalim, se ispitiă să se lipească de ucenici; și toși se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându'l pre el,

9. 1. Fapt. 26, 9, sq. 3. 1 Cor. 15, 8.

5. Fapt. 5, 39. 6. Fapt. 10, 6.

16. 2 Cor. 11, 23. 27. Fapt. 8, 1; 26. 10.

I-a adus la apostoli, și le-a spus lor în ce chip pre cale a văzut pre Domnul, și cum că i-au grăit lui, și în ce chip în Damasc cu îndrăzneală a grăit întru numele lui Iisus.

28. Și eră cu ei intrând și ieșind în Ierusalim;

29. Și cu îndrăzneală vorbind întru numele Domnului Iisus; și grăia și se întrebă cu Elinii; iar ei căutau să'l omoare pre el.

30. Și dacă au înțeles aceasta frații, i-au dus pre ei în Chesaria, și i-au trimes în Tars.

31. Iar bisericile prin toată Iudeea și Galileea și Samaria, aveau pace, zidindu-se și umblând întru frica Domnului, și întru mângâierea Duhului Sfânt se înmulțiau.

32. Și a fost, Petru trecând pre la toți, a venit și la sfinții ce locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pre un om oarecare anume Enea, de opt ani zăcând în pat, care eră slăbănog.

34. Și a zis Petru lui: Enea, vindecă-te Iisus Hristos; scoală-te, și fi așterne ție. Și îndată s'a sculat.

35. Și i-au văzut pre el toți cei ce locuiau în Lida și în Asarona cări s'au și întors la Domnul.

36. Iar în Iopi eră o uceniță anume Tavifa, care fălcuindu-se se zice Căprioară; aceasta eră plină de lapte bune și de milostenii ce făcea.

37. Și a fost în zilele acelea bolnăvindu-se ea, a murit; și scaldându-o, o au pus în foșor.

38. Și aproape fiind Lida de Iopi, uceniții auzind că Petru este într'înșă, au trimes pre doi bărbați la dânsul, rugându'l să nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu dânsii. Pre care dacă a venit i-au dus în foșor; și au stătut înaintea lui toate văduvele plângând, și arătând hainele și îmbrăcămintele câte făcea, fiind cu dânselle Căprioara.

40. Și scoțând Petru pre toți afară, ingenunchind, s'a rugat; și întorcându-se către trup a zis: Tavifa, scoală. Iar ea și a deschis ochii săi; și văzând pre Petru, a șezut.

41. Și dându'i mâna, o a ridicat

pre ea, și chemând pre sfinți și pre văduve, o a dat pre ea vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iopi; și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a fost de a rămas ei zile destule în Iopi la un Simon oarecare curelar.

CAP. 10.

Botezul lui Cornilie. Vedenia lui Petru pentru chemarea neamurilor la credință.

Iar un bărbat oarecare eră în Chesaria, anume Cornilie, sutăș din ceata ce se chemă Italienească.

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui, și făcând milostenii multe norodului, și rugându-se lui Dumnezeu deapănarea.

3. A văzut întru vedenie a avea ca la al nouălea ceas din zi pre fingerul lui Dumnezeu intrând către el, și zicând lui: Cornilie!

4. Iar el căutând spre dânsul, și înfricoșindu-se, a zis: ce este, Doamne? Și i-au zis lui: rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimete în Iopi bărbați, și chiamă pre oarecare Simon, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la oarecare Simon curelar, căruiă este casa lângă mare; acesta va spune ție ce trebuie tu să faci.

7. Și dacă s'a dus fingerul, care grăia cu Cornilie, chemând pre doi din slugile sale, și pre un ostaș cucernic din cei ce îi slujiau lui;

8. Și povestindu-le lor toate, i-a trimes în Iopi.

9. Iar a doua zi, mergând ei pre cale, și de cetate apropiindu-se, s'a suit Petru în casa de sus să se roage în ceasul al șaselea;

10. Și foarte flămânzind, vreă să guste; și găitind aceia, căzut-a preste dânsul nimore.

11. Și a văzut cerul deschis, și pogorându-se preste el un vas oarecare, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legat, și slobozindu-se pre pământ;

12. Întru care erau toate cele câte cu patru picioare ale pământului, și hiarele, și cele ce se fărâsc, și pasările cerului.

43. Fapt. 10. 6.

10. 2. Dan. 4. 24.

13. Și s'a făcut glas către el: sculându-te, Petre, junghie și mănâncă.

14. Iar Petru a zis: nicidecum, Doamne; că niciodată n'am mănâncat tot ce este spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăș a doua oară grăia către el: cele ce Dumnezeu au curățit, tu nu le spurcă.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori; și iarăș s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă a venit întru sine, se miră Petru, ce ar putea să fie vedenia care a văzut, și iată bărbații cei trimiși dela Cornilie întrebând de casa lui Simon, au stătu înaintea porței.

18. Și strigând, întrebau de găzduște aicea Simon, cel ce se numește Petru.

19. Iar Petru gândind pentru vedenie, i-a zis lui Duhul: iată, trei bărbați te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te pogoară și mergi împreună cu ei, nimic îndoindu-te; pentru că eu i-am trimis pre ei.

21. Și pogorându-se Petru către bărbații cei trimiși dela Cornilie către el, a zis: iată, eu sunt pre care căutați; ce este pricina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Cornilie sutășul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul Iudeilor, răspuns a luat dela înger sfânt să te cheme pre tine la casa lui, și să auză graiuri dela tine.

23. Deci el chemând înăuntru pre ei, i-a ospătat. Iar a doua zi Petru a ieșit cu ei, și unii din frașii cei din Iopi au mers cu dânsul.

24. Și în cealaltă zi au intrat în Chesaria. Iar Cornilie eră așteptându'i pre ei, chemându'și împreună rudeniile sale și prietenii cei iubiți.

25. Și a fost când eră să intre Petru, l-a întâmpinat Cornilie, și căzând la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Iar Petru l-a ridicat pre el, zicând: scoală și eu însumi om sunt.

27. Și vorbind cu el, a intrat și a aflat pre mulți cari se adunaseră.

28. Și a zis către ei: voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se lipească sau să se apropie că-

tre cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-au arătat ca pre nici un om să nu zic spurcat sau necurat.

29. Drept aceea, și fără îndoire am venit, fiind chemat; deci vă întreb, pentruce pricină m-ați chemat?

30. Și Cornilie a zis: din ziua a patra până în ceasul acesta eram postindu-mă; și întru al nouălea ceas rugându-mă în casa mea, și iată un bărbat a stătu înaintea mea în haină luminată.

31. Și a zis Cornilie: auzitu-ți-s'a rugăciunea ta, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimete dar în Iopi, și chiamă pre Simon, ce se numește Petru; acesta găzduște în casa lui Simon curelarul lângă mare, care dacă va veni, va spune fie.

33. Deci numai decât am trimis la tine; și tu bine ai făcut căci ai venit. Acum dar noi toți înaintea lui Dumnezeu stăm, să ascultăm toate câte sunt poruncite fie dela Dumnezeu.

34. Și deschizând Petru gura, a zis: cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este făjarnic;

35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el și face dreptate, primit este la dânsul.

36. Cuvântul care l-au trimis Dumnezeu fiilor lui Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos; (acesta este al tuturor Domn).

37. Voi știți cuvântul ce s'a făcut prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul care l-a propovăduit Ioan.

38. Pre Iisus cel din Nazaret cum l-au uns pre el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere; care a umblat bine făcând și vindecând pre toți cei impresurași de diavolul; că Dumnezeu eră cu dânsul.

39. Și noi suntem marturi tuturor care le-au făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim; pre care l-au omorât spânzurându'l pre lemn.

40. Pre acesta Dumnezeu l-au învieat a treia zi, și l-au dat să se facă arătat.

41. Nu la tot norodul, ci nouă

28. Ioan 4, 9.

34. A 2 Lege 10, 17; Iov 34, 19; Rom. 2, 11; I Petr. 1, 17.

36. Mat. 28, 18; Rom. 5, 1.

37. Mat. 4, 12. 38. Is. 61, 1.

40. Fapt. 3, 15, 26.

41. Ioan 14, 22; 20, 19, 26.

marfurilor celor mai înainte rânduiți dela Dumnezeu, cari am mâncat și am băut împreună cu el, după ce au învieat din morți.

42. Și au poruncit nouă să propoveduim norodului, și să mărturisim că el este cel rânduit dela Dumnezeu Judecătorul viilor și al morților.

43. De acesta toți prorocii mărturisesc, că iertare păcatelor va lua prin numele lui tot cel ce va crede întru dânsul.

44. Încă grăind Petru cuvintele acestea, au căzut Duhul Sfânt peste toți cei ce auzeau cuvântul.

45. Și s'au spăimântat credincioșii cei din țărirea împrejur, căți veniseră cu Petru, căci și peste neamuri darul Duhului Sfânt s'a vărsat.

46. Pentrucă îi auzeau pre ei grăind în limbi și slăvind pre Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cineva a oprit apa, ca să nu se boteze aceștia, cari au luat Duhul Sfânt ca și noi?

48. Și le-a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci l-au rugat pre el să petreacă la dânsii câteva zile.

CAP. 11.

Petru dă seamă înaintea Apostolilor despre botezul lui Cornilie. Varnava trimis în Antiohia. Prorocia lui Agav despre foamele. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

Și au auzit apostolii și frașii cari erau în Iudeea, că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când s'a suif Petru în Ierusalim, se priceau cu el cei din țărirea împrejur.

3. Zicând: căci către bărbași nețâieși împrejur ai intrat și ai mâncat cu ei.

4. Și începând Petru le-a spus lor pre rând zicând:

5. Eu eram în cetatea Iopi rugându-mă, și am văzut întru uimirea minței vedenie: pogorându-se un vas ca o masă mare de pânză, de patru colțuri slobozindu-se din cer, și a venit până la mine;

6. În care căutând, luam seamă,

și am văzut cele câte cu patru picioare ale pământului, și hiarele și cele ce se târăsc, și pasările cerului.

7. Și am auzit glas zicând mie: sculându-te Petre, junghie și mănâncă.

8. Și am zis: nicidecum Doamne; că tot ce este spurcat sau necurat niciodată n'a intrat în gura mea.

9. Și mi-a răspuns mie glasul al doilea rând din cer, zicând: cele ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurcă.

10. Și aceasta s'a făcut de trei ori, și iarăș s'au ridicat toate la cer.

11. Și iaia îndată trei oameni veniți la casa în care eram, trimiși dela Chesariea la mine.

12. Și mi-au zis mie Duhul să merg împreună cu ei, nimic îndoindu-mă. Și au venit împreună cu mine și aceștia șase frași, și am intrat în casa bărbatului;

13. Și a vestit nouă cum a văzut pre înger în casa lui stând și zicând lui: trimete la Iopi bărbași și chiamă pre Simon, cel ce se numește Petru;

14. Care va grăi către tine graiuri, întru care te vei mântui, tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, au căzut Duhul Sfânt peste ei, ca și peste noi întru început.

16. Și mi am adus aminte de cuvântul Domnului, cum au zis: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă au dat lor Dumnezeu înlocma darul ca și nouă, crezând întru Domnul Iisus Hristos; dar eu ce puternic eram, să opresc pre Dumnezeu.

18. Și auzind acestea au încetat, și slăveau pre Dumnezeu, zicând: și neamurilor dar au dat Dumnezeu pocăință spre viață.

19. Deci cei ce s'au risipit pentru turburarea ce s'a făcut pentru Ștefan, au trecut până la Finichia, și la Chipru și la Antiohia, nimenui grăind cuvântul fără numai Iudeilor.

20. Și erau unii dintru ei bărbași Chipriani și Chirineni, cari intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pre Domnul Iisus.

21. Și eră mâna Domnului cu ei;

42. 2 Tim 4, 1.
43. Is. 53, 5, 6; Jer. 31, 34; Ez. 34, 16; Dan. 9, 24; Os. 1, 7; Mih. 7, 18.
45. Is. 60, 5. 48. Ioan 4, 40.
11. 1. Efes. 3, 1. 5. Fapt. 10, 10.

8. Levit. 11, 4. 11. Fapt. 10, 17.
15. Fapt. 2, 4 și 10, 44.
16. Fapt. 1, 5; Mat. 3, 11.
19. Fapt. 8, 1. 21. Fapt. 2, 41.

și mult număr crezând, s'au întors la Domnul.

22. Și s'a auzit cuvântul pentru dânșii în urechile bisericii celei din Ierusalim; și au trimis pre Varnava, să meargă până la Antiohia.

23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemnă pre toți ca întru voința inimii să petreacă întru Domnul.

24. Căci eră bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și s'a adaos norod mulț la Domnul.

25. Și a mers Varnava în Tars să caute pre Savlu;

26. Și aflându'l i-a dus în Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în biserică, și au învățat norod mult. Și s'au numit întâiu în Antiohia ucenicii creștini.

27. Iar în zilele acelea s'au pogorât din Ierusalim proroci în Antiohia.

28. Și sculându-se unul dintru dânșii anume Agav, însemnă prin duhul că foamete mare va să fie în toată lumea; care a și fost în zilele lui Claudie Chesarul.

29. Iar ucenicii, după cum cine aveă, au așezat fiecare din ei a trimete spre slujbă frașilor celor ce locuiau în Iudeea;

30. Care au și făcut, trimetând la cei bătrâni prin mâna lui Varnava și a lui Savlu.

CAP. 12.

Irod ucide pre Iacov și prinde pre Petru. Scăparea lui prin minune din închisoare. Pedepsa strejarilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

Și în vremea aceea pus-a Irod împărățul mâinile ca să facă rău unora din cei din biserică.

2. Și a ucis pre Iacov fratele lui Ioan, cu sabia.

3. Și văzând că plăcut este Iudeilor, a adaos a prinde și pre Petru. (Și erau zilele azimelor).

4. Pre care și prinzându'l i-a băgat în temniță, dându'l la patru căpitonii câte cu patru ostași ca să'l păzească pre ei; vrând după Pașii să'l scoată la norod.

5. Deci Petru se păziă în temniță; iar rugăciune se făcea neîncetat dela biserică către Dumnezeu pentru dânșul.

6. Și când vrea să'l scoată pre el Irod, în noaptea aceea eră Petru dormind între doi ostași, legat cu două lanțuri, și păzitorii înaintea ușei păziu temnița.

7. Și, iată îngerul Domnului a venit, și lumineă a strălucit în casă; și lovind în coaste pre Petru, l-a deșteptat pre el, zicând: scoală-te curând. Și au căzut lanțurile din mâinile lui.

8. Și a zis îngerul către el: încinge-te și te încălță cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: îmbracă-te în haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergeă după el, și nu știă că este adevărat ceace se făcea prin înger, ci i se părea că vedenie vede.

10. Și trecând streaja cea dintâiu și cea a doua, au venit la poarta cea de fier ce duceă în cetate, care singură s'a deschis lor; și ieșind, au trecut o uliță, și îndată s'a dus îngerul dela el.

11. Și Petru venindu'și întru sine a zis: acum știu cu adevărat, că a trimis Domnul pre îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toată așteptarea norodului Iudeilor.

12. Și luând aminte, a venit la casa Mariei maicei lui Ioan, ce se cheamă Marco, unde erau mulți adunași și făcând rugăciune.

13. Și bătând Petru în ușa porței, a mers o slujnică să asculte, anume Rodi.

14. Și canoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înlăuntru a spus că Petru stă înaintea porței.

15. Iar ei au zis către dânsa: au a'i nebunii? Iar ea înțăriă că este așa. Iar ei ziceau: îngerul lui este.

16. Iar Petru nu încetă bătând; și deschizându'i, l-au văzut pre el, și s'au spăimântat.

17. Și făcându-le cu mâna să tacă, le-a povestit lor în ce chip Domnul l-au scos pre el din temniță. Și a zis: spuneți lui Iacov și frașilor aceștia. Și ieșind, s'a dus într'alt loc.

23. Fapt. 13, 43. 26. Gal. 2, 11.
27. Fapt. 15, 32. 28. Fapt. 21, 10.
29. Rom. 15, 26. 30. Fapt. 12, 25.
12. 7. Fapt. 4, 3.
4. Fapt. 16, 24 sq.

7. 3 Imp. 19, 7. 12. Fapt. 15, 37.

18. Și făcându-se ziuă, nu puștnă turburare eră între slujitori, oare ce să se fi făcut Petru.

19. Iar Irod cerându'l pre el, și neafiându'l, cercetând pre străjari, a poruncit să'i omoare. Și pogorând dela Iudeea la Chesariea, petreceă acolo.

20. Și eră Irod mânios pre cei din Tir și pre Sidoneni; și toși dimpreună venise la el, și plecând pre Vlast care eră preste cămara împăratului, cereau pace; pentrucă se hrăniă țara lor din pământul împărătesc.

21. Iar într'o zi rânduită, Irod îmbrăcându-se în haină împărătească, și sezând la divan, grăiă către dânșii.

22. Iar norodul strigă: glas dumnezeesc și nu omenesc.

23. Și îndată l-a lovit pre el ingerul Domnului, pentru căci n'a dat lui Dumnezeu slava; și făcându-se mâncat de viermi, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creșteă și se înmulțiă.

25. Iar Varnava și Savlu s'au întors din Ierusalim la Antiohia după ce au împlinit slujba, luând împreună cu sine și pre Ioan, cel ce se chemă Marco.

CAP. 13.

Trimiterea lui Varnava și Pavel la propoveduire. La Chipru ceartă pe Elima Vrăjitorul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la Neamuri.

Și erau oarecari la biserica cea din Antiohia, proroci și învățatori; Varnava și Simon ce se chemă Nigher, și Luchie Chirineanul, și Manain, care eră crescut împreună cu tetrarkul Irod, și Savlu.

2. Și slujind ei Domnului, și postindu-se, au zis Duhul Sfânt: osebiși mie pre Varnava și pre Savlu la lucrul la care i-am chemat pre ei.

3. Atunci postind și rugându-se, și puindu'și pre ei mâinile, l-au slobozit.

4. Deci aceștia trimesi fiind de Duhul Sfânt, s'au pogorit în Selevchia, și de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și venind în Salamin, vestiau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile Iudeilor, și aveau și pre Ioan slugă.

6. Și străbătând ostrovul până la Paf, au aflat pre oarecare vrăjitor, proroc mincinos Iudeu, căruia eră numele Variisus.

7. Care eră împreună cu dregătorul Serghie Pavel, bărbat înțelept; acesta chemând pre Varnava și pre Savlu, poștiă să auză cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (că așa se tâlcuește numele lui) stă împotriva, căutând să întoarcă pre dregătorul dela credință.

9. Iar Savlu (cel ce se zice și Pavel), umplându-se de Duh Sfânt, și căutând la el,

10. A zis: o plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei încetă răsvrătind căile Domnului cele drepte?

11. Și acum iață, mâna Domnului preste tine, și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut preste el ceașă și întunerec; și umblând împrejur căută povățuitori.

12. Atunci văzând dregătorul ceea ce s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Și purcezând dela Paf Pavel și cei ce erau cu dânșul, au venit în Perghia Pamfiliei; iar Ioan despărțindu-se de dânșii s'a întors în Ierusalim.

14. Iar ei trecând din Perghia, au venit în Antiohia Pisidiei, și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au șezut.

15. Și după cetirea legeri și a prorocilor, au trimes mai marii sinagogei la ei, zicându-le: bărbași frași, de este întru voi cuvânt de mângâiere către norod, grăiți.

16. Și sculându-se Pavel, și făcându-le cu mâna, a zis: bărbași Israilleni, și cari vă temeși de Dumnezeu, ascultași:

17. Dumnezeuul norodului acestuia al lui Israil au ales pre părinții noștri, și pre norod l-au înălțat când eră nemernic în pământul

20. 3. Imp. 5, 9, 11. 23. Dan. 5, 20.

24. Fapt. 6, 7; Is. 55, 11.

25. Fapt. 11, 29.

13. 3. Fapt. 14, 23.

5. Fapt. 12, 12, 25

8. Eșir. 7, 11; 2. Tim. 3, 8.

10. A doua Leg. 13, 13; Mat. 13, 35.

15. Fapt. 15, 21. 16. Fapt. 19, 33

Eghiptului, și cu braț înalt i-au scos pre ei dintr'însul.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani au răbdat năravurile lor în pustie.

19. Și pierzând neamuri șapte în pământul lui Hanaan, le-au dat lor întru moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, ca la patru-sute și cincizeci de ani le-au dat lor judecători, până la Samuil prorocul.

21. Și după aceea au cerut împărat; și le-au dat Dumnezeu lor pre Saul feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, ani patruzeci.

22. Și schimbându'l pre el, le-au ridicat lor pre David să le fie împărat; pentru care au și zis, mărturisindu'l: aflai-am pre David al lui Iesse, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele.

23. Din sămânța acestuia Dumnezeu după făgăduință au ridicat lui Israil Mântuitor, pre Iisus.

24. Mai înainte propoveduind Ioan înaintea feței venirii lui botezul pocăinței la tot norodul lui Israil.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan călătoria zicea: cine mă socotiți a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine, căruia nu sunt vrednic încălșămintele picioarelor a dezlega,

26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cari întru voi se tem de Dumnezeu, vouă cuvântul mântuirii acesteia s'au trimis.

27. Pentrucă cei ce locuiesc în Ierusalim și boierii lor, pre acesta necunoscându'l, și glasurile prorocilor cele ce în toate sămbetele se citesc, judecând au plinit.

28. Și nici o vină de moarte aflând, au cerut dela Pilat să'i omoare pre el.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau pentru el scrise, pogorându'l de pre lemn, l-au pus în mormânt.

30. Iar Dumnezeu l-au sculat pre el din morți.

31. Carele s'au arătat în zile multe celor ce s'au suit împreună cu dansul din Galileea în Ierusalim, cari sunt lui mărturii către norod,

32. Și noi binevesfim vouă făgăduința cea făcută către părinți.

33. Că pre aceea Dumnezeu o au plinit nouă fiilor acelora, înviind pre Iisus; precum și în psalmul al doilea scris este: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut pre tine,

34. Iar cum că l-au înviat pre el din morți, ca mai mult să nu se întoarcă spre stricăciune, așa au zis: voi da vouă cele cuvinoase ale lui David, cele credincioase.

35. Drept aceea și într'alt loc zice: nu vei da pre cel Cuvios al tău să vază stricăciune.

36. Pentrucă David în neamul său slujind sfatului lui Dumnezeu, a adormit și s'a adaos lângă părinții săi și a văzut stricăciune.

37. Iar pre care Dumnezeu l-au înviat, n'au văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să fie vouă, bărbați frați, că prin acesta, iertarea păcatelor vouă se vestește.

39. Și despre toate cele ce n'afi putut în legea lui Moisi să vă îndreptați, întru acesta tot cela ce crede, se îndreptează.

40. Socotiți dar, ca să nu vie asupra voastră ce s'a zis prin proroci:

41. Vedeți, cei nebăgători de seamă și vă mirați și vă sfingeți; că lucru lucrez eu în zilele voastre, lucru căruia nu veți crede, de va povesti cineva vouă.

42. Și ieșind ei din sinagoga Iudeilor, i-au rugat neamurile ca în sămbăta cea viitoare să li se grăiască lor graiurile acestea.

43. Și împrăștiindu-se sinagoga, mulți din Iudei și din nemernicii cei cucernici au mers după Pavel și după Varnava; cari grăind lor, îi îndemneau pre ei să rămăie întru darul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă sămbătă, mai toată cetatea s'a adunat să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând Iudeii noroadele,

21. 1. Imp. 10, 21, sq.

22. 1 Imp. 16, 12, sq.

23. Is. 11, 1; Ps. 88, 20.

24. Mat. 3, 1. 25. Ioan 1, 20.

26. Rom. 1, 16

27. Fapt. 3, 17; Ioan 16; 3.

28. Mat. 27, 22 sq; Marc. 15, 12 sq; Luc. 23, 23; Ioan 19, 6.

29. Mat 27, 59, 60.

30. Fapt. 3, 15; Marc. 16, 6.

31. Ioan 20, 19, 26.

32. Fac 3, 15 și 12, 3.

33. Evr. 1, 5. 34. Is. 55, 3.

35. Ps. 15, 8-11; Fapt. 2, 27. 36. Fapt. 2, 29.

38. Luc. 24, 47.

39. Rom. 8, 3; 10, 4.

40. Hvac. 1, 5.

45. Fapt. 11, 23 și 14, 22.

s'au umplut de pismă, și stau împotriva celor ce se grăiau de Pavel, împotrivindu-se și hulind.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăsnind, au zis: vouă întâiu eră cu cuvîntă a se grăi cuvântul lui Dumnezeu; iar de vreme ce îi lepădași pre el și nevrednici pre voi vă judecași de vieaja cea veșnică, iață ne întoarceți la neamuri.

47. Că așa ne-au poruncit nouă Domnul: pusu-te-am pre tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului.

48. Și auzind neamurile se bucurau și slăviau cuvântul Domnului, și au crezut căși erau rînduiși spre vieajă veșnică.

49. Și se purtă cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au învitat pre femeile cele cucernice și de cinste, și pre cei de frunte ai cetăței și au ridicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și i-au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iar ei scuturând praful picioarelor sale asupra lor, au venit în Iconia.

52. Iar ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt.

CAP. 14.

Pavel în Iconia și Licaonia. Vindecarea unui șchiop în Listra. Insufletețirea mulțimei pentru Pavel și Varnava. Furia Iudeilor. Întoarcerea în Antiohia

Si a fost în Iconia, de au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor, și așa au grăit, cât au crezut din Iudei și din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii cei ce nu credeau, au ridicat și au răsvrătit suiețele neamurilor asupra frașilor.

3. Deci multă vreme au zăbovit cu îndrăzneală grăind întru Domnul, cela ce mărturisiă cuvântul darului său, dând semne și minuni a se face prin mâinile lor.

4. Și s'a împărșit mulțimea cetăței. Și unii erau cu Iudeii, iar unii cu apostolii.

5. Și dacă s'a făcut pornirea ne-

murilor și a Iudeiilor împreună cu boierii lor, ca să'i ocărăscă și să'iucidă cu pietre pre ei,

6. Înțelegând au fugit la cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și în șinutul de pîmprejur.

7. Și acolo erau binevestind.

8. Și un bărbat oarecare în Listra, neputincios la picioare, ședeă, șchiop din pîntecele maicei sale fiind, care niciodată n'a fost umbiat.

9. Acesta ascultă pre Pavel când grăia; care căutând la el, și văzând că are credință a se mântui,

10. A zis cu mare glas: scoală pre picioarele tale drept. Și a sărit și umblă.

11. Iar noroadele văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, licaonește zicând: dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au pogorît către noi.

12. Și numiau pre Varnava, Dia; iar pre Pavel, Ermi, de vreme ce el eră povățuitorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Dia, celui ce eră înaintea cetăței lor, tauri și cununi înaintea porșilor aducând, împreună cu noroadele vrea să le facă jertă.

14. Și auzind apostolii, Varnava și Pavel, rupându'și hainele lor au sărit în norod, strigând,

15. Și zicând: bărbași, căci faceși acesteia? Și noi oameni suntem asemenea pălîmași ca voi, cari binevestim vouă, ca să vă întorceși dela aceste deșerte spre Dumnezeul cel viu, careie au făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt înrîinsele;

16. Carele întru neamurile cele trecute au lăsat toate limbile să umble în căile lor.

17. Inșă nu s'au lăsat pre sine nemărturisiți, că bine făcând, din cer au dat nouă ploii și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.

18. Și acestea zicând, abia au potolit pre noroade, ca să nu le jertfească lor.

19. Și au venit dela Antiohia și Iconia Iudei, și îndemnând pre no-

6. Fapt. 8, 1. 7. Fapt. 11, 20.

8. Fapt. 3, 2.

15. Fapt. 10, 26; Ps. 145, 5; Apoc. 14, 7.

16. Fapt. 17, 30; Ps. 80, 13.

17. Ps. 146, 8; Ier. 5, 24.

19. 2 Cor. 11, 25; 2 Tim. 3, 11.

46. Mat. 10, 6.

47. Is. 42, 6; Luc. 2, 32.

48. Rom. 8, 29.

51. Fapt. 18, 6; Mat. 10, 14.

14. 3. Fapt. 19, 11. 5. 2 Tim. 3, 14.

roade, și cu pietre lovind pre Pavel, l-au tras afară din cetate gândind că a murit.

20. Iar încunjurându-l pre el ucenicii, sculându-se a intrat în cetate, și a doua zi a ieșit împreună cu Varnava în Dervi.

21. Și binevestind cetăței aceleea, și învășând pre mulți, s'au întors în Listra și în Iconia și în Antiohia.

22. Întărind sufletele ucenicilor, și rugându-l să rămăe în credință, și cum că prin multe necazuri se cade nouă a intră întru împărășia lui Dumnezeu.

23. Și hirotonindu-le lor preoși pre la biserici, rugându-se cu posturi, l-au încredinșat pre ei Domnului întru care au crezut.

24. Și trecând Pisidia, au venit în Pamfilia.

25. Și grăind în Perghia cuvântul, s'au pogorât în Atalia;

26. Și de acolo au mers cu corabia în Antiohia, de unde erau dași darului lui Dumnezeu, spre lucrul care l-au împlinit.

27. Și viind, și adunând biserica, au vestit câte au făcut Dumnezeu cu ei, și cum că au deschis neamurilor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo vreme nu pușină împreună cu ucenicii.

CAP. 15.

Apostolii hotărăsc a nu se tăia împrejur creștinii dintre neamuri și ce a-nume să păzească. Călătoresc din nou Pavel și Varnava la neamuri. Neînțelegera pentru Ioan Marcu.

Și oarecari pogorându-se din Iudeea învășau pre frași, că: de nu vă veși tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu veși putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se pricire și întrebare nu pușină de către Pavel și Varnava împotriva acelora, au rânduit să se suie Pavel și Varnava și alșii oarecari dintru ei, la apostoli și la bătrâni în Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

3. Deci ei trimiși fiind de biserică, au trecut prin Finichia și Samaria, povestind de întoarcerea nea-

murilor, și făceau bucurie mare tuturor frașilor.

4. Și dacă au venit în Ierusalim, au fost primiși de biserică și de apostoli și de bătrâni, și au vestit câte au făcut Dumnezeu cu dânșii.

5. Iar s'au sculat oarecari din cei din eresul Fariseilor cari crezuse, zicând: că trebuie a'i tăia împrejur pre ei, și a le porunci să păzească legea lui Moisi.

6. Și s'au adunat apostolii și bătrânii să vază de cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru a zis către ei: bărbași frași, voi știși că din zilele cele mai dinainte Dumnezeu întru noi au ales, ca prin gura mea să auză neamurile cuvântul evangheliei și să crează.

8. Și cunoscătorul de inimi Dumnezeu l-au mărturisit lor, dând lor Duhul Sfânt, ca și nouă;

9. Și nimic n'au osebit între noi și între ei, cu credința curățind inimile lor.

10. Acum dar ce ispitși pre Dumnezeu, a pune jug preste cerbicea ucenicilor, care nici părinșii noștri, nici noi n'am putut să'l purtăm?

11. Ci prin darul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui, ca și aceia.

12. Și a făcut toată mulșimea, și ascultă pre Varnava și pre Pavel, cari povesteau câte au făcut Dumnezeu semne și minuni întru neamuri print'rînșii.

13. Iar dacă au făcut ei, a răspuns Iacov, zicând: bărbași frași, ascultați-mă pre mine;

14. Simeon a spus cum întâiu Dumnezeu au socotit să iă din neamuri norod întru numele lui.

15. Și cu aceasta se întocmesc cuvintele prorocilor, după cum este scris;

16. După acestea mă voiu întoarce, și voiu zidi cortul lui David cel căzut; și cele săpate ale lui le voiu zidi, și voiu îndreptă pre el;

17. Ca să caute ceilalși din oameni pre Domnul, și toate neamurile preste care s'a chemat numele meu preste ei, zice Domnul, cela ce face acestea toate.

22. Mat. 10, 38. 23. Tit. 1, 5.
27. Fapt. 15, 4; 1 Cor. 16, 9.
15. 1. Gal. 5, 2. 2. Fapt. 11, 30.

4. Fapt. 14, 27. 7 Fapt. 11, 18.
9. Fapt. 10, 34. 10. Mat. 23, 4.
11. Efes. 2, 4, 8. 12. Fapt. 11, 18.
14. Fapt. 10, 44. 16. Amos 9, 11.

18. Cunoscuté din veac sunt la Dumnezeu toate lucrurile lui.

19. Pentru aceea eu judec, a nu supără pre cei ce din neamuri se întorc la Dumnezeu;

20. Ci a le trimite lor, ca să se fe-rească de pângăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sânge.

21. Pentrucă Moisi din neamurile cele de demult, are în toate cetățile pre cei ce îl propoveduesc pre el, cetindu-se în sinagoguri în toată sâmbăta.

22. Atunci s'a părut apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbași dintru ei, să'i trimeată la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre Iuda cel ce se chiamă Varsava, și pre Sila, bărbași povățuitori întru frași;

23. Scriind prin mâinile lor aceste: apostoli și bătrâni și frași, celor dela Antiohia și Siria și Chilia frași, celor ce sunt din neamuri, să se bucure.

24. De vreme ce am auzit că oarecari dintre noi leșind v'au furburat pre voi cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând: să vă tăeși împrejur, și să păziți legea, că-roră noi n'am poruncit.

25. Părutu-s'a nouă cari ne-am adunat cu un suflet, ca, alegând bărbași, să'i trimetem către voi împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel.

26. Oameni, cari și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimes pre Iuda și pre Sila, cari și ei cu cuvântul vor vesti acesteși.

28. Pentrucă s'au părut Sfântului Duh și nouă, că mai mult nici o greutate să se puie preste voi, afară de cele de nevoie, acestea:

29. A vă feri de cele jersfite idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie; de care de vă veți păzi pre voi, bine veți face. Fiți sănătoși.

30. Deci aceștia slobozindu-se, au venit la Antiohia, și adunând mulțimea, au dat carlea;

31. Și cetindu-o, s'au bucurat pentru mângâiere.

32. Și Iuda și Sila, și ei proroci fiind, prin cuvânt mult au mângâieat pre frași și i-au întărit.

33. Și făcând acolo câțavă vreme, s'au slobozit cu pace dela frași către apostoli.

34. Iar lui Sila i s'a părut să rămâie acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se zăboviau în Antiohia, învășând și binevestind împreună și cu alți mulți cuvântul Domnului.

36. Iar după câteva zile a zis Pavel către Varnava: întorcându-ne, să cercețăm pre frașii noștri prin toate cetățile, întru care am vestit cuvântul Domnului, cum petrec.

37. Și Varnava voiă să iă împreună pre Ioan, ce se chemă Marcu.

38. Iar Pavel ziceă că pre cela ce s'a despărțit de ei din Pamfilia, și n'a mers cu dânșii la lucru, să nu'l iă împreună.

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între dânșii cât s'au despărțit ei unul de altul; și Varnava luând pre Marcu, a mers cu corabia în Chipru;

40. Iar Pavel alegând pre Sila s'a dus, dându-se darului lui Dumnezeu de către frași.

41. Și treceă prin Siria și Chilia, întărind bisericile.

CAP. 16.

Pavel în Macedonia Propoveduirea, minunile și suferințele lui.

Și a sosit în Dervi și în Listra; și iată, un ucenic oarecare eră acolo, anume Timotei, fiul unei mueri Iudee credincioase; iar tatăl lui, Elin,

2. Care se mărturisia de frașii cei ce erau în Listra și Iconia.

3. Pre acesta a voit Pavel să meargă împreună cu el; și luându'l i-a tăiat împrejur pre el pentru Iudeii cei ce erau în locurile acelea; pentrucă șiau toși pre tatăl lui că eră Elin.

4. Și cum treceau prin cetăși, le dă învășaiură să păzească dogmele cele rânduite de apostoli și de bătrâni cei din Ierusalim.

32. Fapt. 11, 27 și 13, 1.

38 Fapt. 13, 13.

16, 1. Fapt. 19, 22.

2. Fapt. 6, 3 și 10, 22.

20. Lev. 3, 17. 21. Fapt. 13, 15.

24. Fapt. 20, 30; Gal. 1, 7.

31, Fapt. 13, 48.

5. Deci bisericile se întăreau cu credința, și prisosiau cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frighia și prin finutul Galatiei, fiind opriți de Sfântul Duh a grăi cuvântul în Asia.

7. Venind spre Misia, se ispliau a merge spre Vîlinia; și nu i-a lăsat pre ei Duhul.

8. Și trecând Misia, s'au pogorit în Troada.

9. Și vedenie noaptea, s'a arătat lui Pavel: un bărbat Machedonean eră stând, rugându'l pre ei, și zicând: trecând în Machedonia, ajută-ne nouă.

10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am cercat să ieșim în Machedonia, socotind că ne chiamă pre noi Domnului să le binevestim lor.

11. Drept aceea pornind dela Troada, am mers drept la Samotrachi, și a doua zi la Neapoli;

12. Și de acolo la Filippi, care este cetatea cea dintâi a părței acestei a Machedoniei, colonie; și eram într'această cetate petrecând câteva zile.

13. Și în ziua sâmbetelor am ieșit afară din cetate lângă rîu, unde se obișnuia a fi rugăciune; și șezând, grăiam femeilor celor ce se adunaseră.

14. Și o femeie anume Lidia, care vindea pânze mohorate, din cetatea Tiatirilor, cinstind pre Dumnezeu, ascultă; căreia Domnului au deschis inima ca să îi aminte la cele ce se grăiau de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat zicând: de m'afi judecat pre mine a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a silit pre noi.

16. Și a fost când mergeam noi la rugăciune, oarecare slujnică având duh pitonicesc ne-a întimpinat pre noi, care dobândă multă dă stăpânilor ei, vrăjind:

17. Aceasta urmând lui Pavel și nouă, strigă, zicând: acești oameni robii lui Dumnezeu celui de sus sunt, cari vestesc vouă calea mântuirii.

18. Și aceasta făcea în multe zile.

Iar supărându-se Pavel și înforcându-se a zis duhului: poruncescu'ți fie întru numele lui Iisus Hristos, să ieși dintr'însa. Și a ieșit într'acel ceas.

19. Și văzând stăpânii ei, că s'a dus nădejdea câștigului lor, prinzând pre Pavel și pre Sila, i-au dus în fârg la cei mai mari.

20. Și ducându'i pre ei la voievozi, au zis: acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind,

21. Și vestesc obiceiuri care nu este slobod nouă a le primi, nici a le face, Romani fiind noi.

22. Și s'a ridicat norodul asupra lor; și voievozii rupându-le lor hainele, au poruncit să'i bată cu toiege.

23. Și multe lovituri dându-le lor, i-au băgat în temniță, poruncind temnicerului prea bine să'i păzească pre ei;

24. Care poruncă ca aceea luând, i-a pus pre ei în temnița cea mai din lăuntru, și picioarele lor le-a băgat în gros.

25. Iar în miezul nopții Pavel și Sila rugându-se, laudau pre Dumnezeu; și îi auziau pre dâșii cei legați.

26. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, cât s'au clăit temelile temniței; și numai decât s'au deschis toate ușile, și legăturile tuturor s'au dezlegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul, și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia, vrea să se omoare, socotind că au scăpat cei legați.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: nimic rău să nu îți faciție; că toți suntem aici.

29. Și cerând lumânare, a sărit în lăuntru, și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila,

30. Și scoțându'i pre ei afară, a zis: domnilor! ce mi se cade să fac ca să mă mântuesc?

31. Iar ei au zis: crede întru Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui, tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându'i pre ei într'acel ceas al nopții, i-a spălat de rane;

6. Fapt. 18, 23.

8. Fapt. 20, 6; 2 Cor. 2, 12; 2 Tim. 4, 13.

16. 1. Imp. 28, 7;

17. Marcu 1, 24, 34.

18. Marcu 16, 17.

20. Fapt. 17, 6.

22. 2 Cor. 11, 25; Filip. 1, 30; 1 Tess. 2, 2.

25. Fapt. 4, 31; 5, 41.

31. Ioan 3, 16.

și s'a botezat el și ai lui toți îndată.

34. Și ducându'i pre ei în casa sa, le-a pus masă, și s'a bucurat cu toată casa sa crezând întru Dumnezeu.

35. Și făcându-se ziuă, au trimis vovezii pre purtătorii de toiege, zicând: slobozi pre oamenii aceia.

36. Și a spus temnicerul cuvintele acestea către Pavel, că au trimis vovezii ca să vă sloboziți; acum dar ieșiți și mergeți cu pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: după ce ne-au bătut pre noi înaintea norodului fără de judecată, oameni Romani fiind, ne-au pus în temniță, și acum pre ascuns ne scoț pre noi? Că nu este așa, ci să vie ei să ne scoasă.

38. Și au vestit voivozilor purtătorii de toiege graiurile acestea, și s'au temut auzind că Romani sunt.

39. Și venind s'au rugat lor, și scoțându'i îi porțiau să iasă din cetate.

40. Și ieșind din temniță, au intrat în casa Lidiei, și văzând pre frați, i-au mângâiat pre ei și au ieșit.

CAP. 17.

Turburarea din Tesalonic din pricina propovăduirii lui Pavel. El trece în Veria și apoi în Atena. Cuvântarea lui Pavel înaintea Arcopagului.

Și trecând prin Amfipoli și Apoionia, au venit în Tesalonic, unde eră sinagoga Iudeilor;

2. Și după obiceiul său Pavel a intrat la ei, și în trei sâmbete s'a întrebat cu ei din scripturi.

3. Dovedind și arătându-le că se cădea lui Hristos să pătimească și să învieze din morți, și cum că acesta este Hristos Iisus, pre care eu vestesc vouă.

4. Și unii dintr'înșii au crezut și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila, și mulțime multă din Elinii cei cucernici și din femeile cele de frunte nu puțin.

5. Iar Iudeii cei necredincioși, umplându-se de pismă și luând lângă ei pre niște oameni răi din cei proși

și făcând gloată, au întărâtat cetatea, și năvălind asupra casei lui Iason, căutau să'i scoată pre ei la norod.

6. Și neaflându'i pre ei, trăgeau pre Iason și pre unii din frați la mai marii cetăței, strigând: că cei ce au turburat toată lumea, aceștia și aicea au venit;

7. Pre cari i-a primit Iason și aceștia toți împotriva rândueleuror Chesarului fac, zicând că este alt împărat Iisus.

8. Și au turburat pre norod și pre mai marii cetăței, cari auziau acestea.

9. Și luând multe dela Iason și dela ceilalți, i-au slobozit pre ei.

10. Și frații îndată noaptea au trimis pre Pavel și pre Sila la Veria; cari mergând, au intrat în sinagoga Iudeilor.

11. Și aceștia erau mai de bun neam decât cei din Tesalonic, cari au primit cuvântul cu toată osârduia, în toate zilele cercând scripturile de sunt acestea așa.

12. Mulți dar dintru dânșii au crezut și din femeile Elinilor cele de cinsie, și din bărbați nu puțin.

13. Și dacă au înțeles Iudeii cei din Tesalonic că și în Veria s'a vestit de Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo, turburând noroadele.

14. Și îndată atunci frații au trimis pre Pavel să meargă spre mare și au rămas Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei ce grijiau să scape pre Pavel, l-au dus pre el până la Atena, și luând poruncă către Sila și Timotei, ca, cum mai curând să vie la el; s'au dus.

16. Iar în Atena așteptându'i pre ei Pavel, se întărâtă întru dânșul duhul lui, văzând cetatea plină de idoli.

17. Drept aceea se întrebă în sinagogă cu Iudeii, și cu cei credincioși, și în târg în toate zilele cu cei ce se întâmplau.

18. Iar unii din filozofii Epicuri și Stoici se priciau cu el. Și unii ziceau: oare ce vofește acest sămănător de cuvinte să grăiască? Iar alții, se pare că de sireini dumne-

34. Luc. 5, 29. 39. Mat. 8, 34.

17. 1. 1 Tes. 2, 2.

3. Luc. 24, 27, 45.

5. Rom. 16, 21.

6. Fac. 16, 20. 7. Luc. 23, 2.

11. Iez. 34, 12; Luc. 16, 29; Ioan 5, 39.

14. Fac. 16, 1. 16. 1 Tes. 3, 1.

18. 1 Cor. 4, 12.

zei este vestitor; căci pre Iisus și învierea lui binevesteă lor.

19. Și prinzându'l pre dânsul, l-au dus la Ariopag, zicând: oare putem a înțelege ce este această învățătură nouă, care de tine se grăiește?

20. Pentrucă streine oarecare bagi în auzurile noastre; drept aceea vom să știm ce vor să fie acestea.

21. (Că Atinenii toși și cei streini cari mergeau acolo, la nimic alt nu se zăboviau, fără numai a zice sau a auzi ceva nou).

22. Și stând Pavel în mijlocul Ariopagului, a zis: bărbați Atineni, întru toate vă văz pre voi ca și cum ați fi mai cucernici.

23. Pentrucă, trecând și privind închinăciunile voastre, am aflat și un jertfelnic, întru care eră scris: Necunoscutului Dumnezeu. Pre care dar necunoscându'l voi îl cinstiți, pre acesta eu îl vestesc vouă.

24. Dumnezeu care au făcut lumea și toate cele ce sunt într'însa, acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu în biserici făcute de mâini locuește;

25. Nici de mâini omenesti se slujește, având trebuință de ceva, de vreme ce el dă tuturor viață și suflare și toate;

26. Și au făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, să locuască preste toată fața pământului, așezând vremile cele mai 'nainte rânduite și hotarele locuinței lor;

27. Ca să caute pre Domnul, ca doară l-ar simți pre ei și l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi;

28. Căci întru dânsul viem și ne mișcăm și suntem; precum și oare cari din poezicii voștri au zis: că al lui și neam suntem.

29. Deci de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu suntem dator a socoti cum că Dumnezeu este asemenea aurului, sau argintului, sau pietrei care este cioplitură a meșteșugului și a gândului omului.

30. Deci anii neștiinței acesteia trecându'i cu vederea Dumnezeu, acum poruncește tuturor oamenilor pretutindenea să se pocăiască;

31. Pentrucă au pus ziuă, întru

care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pre care mai 'nainte l-au rânduit; dând credință tuturor, înviindu'l pre dânsul din morți.

32. Iar auzind de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: te vom auzi iarăș pre tine pentru aceasta.

33. Și așa Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Iar oarecari bărbați lipindu-se de el, au crezut; între cari eră și Dionisie Areopaghitul și o femeie anume Damaris și alții împreună cu dânsii.

CAP. 18.

Pavel în Corint. Achila și Prischila. Cuvântarea lui Pavel. Crisp mai marele sinagogei vine la credință cu toată casa lui. Vedenia lui Pavel. Proconsulul Galion. Apolos, bărbat cuvântăreț și credincios.

Iar după acestea ieșind Pavel din Atena, a venit la Corint;

2. Și aillând pre oarecare Iudeu anume Achila, de neam din Ponti, care de curând venise dela Italia și pre Prischila femeia lui; (pentru că a fost poruncit Claudie să iasă toși Iudeii din Roma); a venit la ei.

3. Și pentrucă eră de un fel de meșteșug cu ei, a rămas lângă dânsii și lucră; pentrucă erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Și se priciă în sinagogă în toate sâmbetele și încredință și pre Iudei și pre Elini.

5. Iar dacă s'au pogorit dela Machedonia Sila și Timotei, se cuprinsese de duhul Pavel, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stând ei împotrivă și hulind, scuturându'și hainele a zis către dânsii: sângele vostru asupra capului vostru; curat sunt eu; de acum la neamuri mă voiu duce.

7. Și mutându-se de acolo a venit la casa oarecăruia, anume Iust care cinstia pre Dumnezeu, a cărui casă eră alătura cu sinagoga.

8. Iar Crisp mai marele sinagogei, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corinteni auzind credeau și se botezau.

24. Fapt. 7, 48. 27. Is. 55, 6,

29. Is. 46, 5.

30. Fapt. 14, 16; Luc. 24; 47.

31. Rom. 14. 10; Fapt. 3, 15.

32. 1 Cor. 1, 23,

18. 2. Rom. 16, 3. 3. 1 Cor. 4, 12.

5. Fapte 17, 14, 15.

6, Fapte 13, 51; Mat. 10, 14.

9. Și au zis Domnul în vedenie noaptea lui Pavel: nu te teme, ci grăiește și nu făceă:

10. Că eu sunt cu tine și nimeni nu se va ispiți asupra ta ca să'ți facă rău; pentrucă norod mult este mie în cetatea aceea.

11. Și a șezut acolo un an și șase luni, învățând întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și Gallion fiind dregător în Ahaia, s'au ridicat toți Iudeii cu un suflet asupra lui Pavel și l-au dus pre el la divan.

13. Zicând: că afară de lege acesta îndeamnă pre oameni să cinstească pre Dumnezeu.

14. Și vrând Pavel să deschiză gura, a zis Gallion către Iudei: de ar fi vre o nedreptate sau vre o faptă rea, o Iudeilor, după cuviință v'aș fi suferit pre voi;

15. Iar de vreme ce este întrebare pentru cuvânt și pentru nume și pentru legea voastră, veși căută voi; pentrucă judecător acestora eu nu voi să fiu.

16. Și l-a gonit pre el dela divan.

17. Și apucând toți Elinii pre Sofsten mai marele sinagogei, îl băteau înaintea divanului. Și lui Gallion nici o grije nu eră de acestea.

18. Iar Pavel, încă mai îngăduind zile multe, despărțindu-se dela frași, a mers pre apă la Siria, și împreună cu el Prischila și Achila; care și-a funs capul în Cheghrees, pentrucă aveă lăgăduință.

19. Și a sosit în Efes și pre aceea i-a lăsat acolo; iar el intrând în sinagogă, se întrebă cu Iudeii.

20. Și rugându'l ei ca să rămăe la dâșii mai multă vreme, n'a voit;

21. Ci s'a despărțit dela ei, zicând: mi se cade cu adevărat că praznicul cel ce vine să'l fac în Ierusalim, și iarăș mă voi întoarce la voi, de va voi Dumnezeu. Și a purces dela Efes.

22. Și pogorându-se în Chesaria, suindu-se și închinându-se adunării, s'a pogorit la Antiohia.

23. Și făcând acolo câtăvă vreme,

s'a dus, trecând de rând prin jinuțul Galatiei și prin Frighia, întărind pre toși ucenicii.

24. Iar un Iudeu oarecare anume Apolos, Alexandrean de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit în Efes, puternic fiind întru scripturi.

25. Acesta eră învățat în calea Domnului, și lierbând cu duhul, grăia și învăță cu deadinsul cele ce sunt pentru Domnul, știind numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a început a grăi cu îndrăznilă în sinagogă; și auzindu'l pre el Achila și Prischila, l-au luat și mai cu amăruntul, li au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să treacă în Ahaia, îndemnându-se frașii au scris ucenicilor să'l primiască pre el, care mergând acolo, mult a ajutat cu darul celor ce crezuseră.

28. Pentrucă tare înfruntă pre Iudei înaintea norodului, arătându-le din scripturi că Iisus este Hristos.

CAP. 19.

Pavel propoveduește în Efes, botează și săvârșește multe vindecări minunate. Dimitrie Argintarul ridică șoporul asupra lui Pavel.

Și a fost când eră Apolos în Corint, Pavel trecând prin părțile cele de sus a venit în Efes, și aflând pre oarecari ucenici,

2. A zis către ei: luat-ași Duh Sânt după ce ași crezut? Iar ei au zis către dâșul: încă nici de este Duh Sânt am auzit.

3. Și a zis către ei: dar în ce v'ași botezat? Iar ei au zis: în botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței, zicând norodului, să crează întru cela ce vine după dâșul, adecă întru Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat întru numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile preste ei, au venit Duhul Sânt preste dâșii; și grăiau în limbi, și prorociau.

7. Și erau de toși bărbași, ca la doisprezece.

9. 1 Cor. 2, 4.

10. Is. 41, 10; Ioan 10, 16.

15. Mat. 27, 24; Ioan 18, 31.

17. 1 Cor. 1, 1.

18. Fapt. 21, 24; Num. 6, 9, 18.

21. 1 Cor. 4, 19; Evc. 6, 3; Iac. 4, 15.

24. 1 Cor. 1, 12. 28. Fapt. 9, 22.

19. 1. Fapt. 18, 19, 24.

2. Fapt. 10, 44; Ioan 7, 39.

4. Mat. 3, 11. 6. Fapt. 6, 6. și 2, 4.

8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală grăia în trei luni, întrebându-se și adevărind cele de împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar de vreme ce unii se împietreau și nu ascultau, grăind de rău calea înaintea norodului, Pavel depărtându-se dela ei, a oșebit pre ucenici, în toate zilele pricindu-se în școala unui Tiran.

10. Și aceastia s'a făcut în doi ani; cât toți cei ce locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elinii.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel;

12. Cât și preste cei ce erau bolnavi se aduceau de pre trupul lui măhrami sau ștergătoare, și se depărtau dela ei boalele, și duhurile cele rele ieșau dintr'înșii.

13. Și s'au ispitit oarecari din Iudeii cei ce încunjurau jurători, a chemă presie cei ce aveau duhurile cele rele, numele Domnului Iisus, zicând: jurămu-vă pre voi cu Iisus pre care Pavel propoveduește.

14. Și erau șapte feciori ai lui Scheva, Iudeului, arhiereului, cari făceau aceasta.

15. Și răspunzând duhul cei rău a zis: pre Iisus cunosc, și pre Pavel știu; dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul întru care eră duhul cei rău, și biruindu'i pre ei, s'a întărit asupra lor, cât goli și răniiși au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut știută la toți Iudeii și Elinii cei ce locuiau în Efes; și a căzut frică preste toți aceia, și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau, și vesteau faptele lor.

19. Și mulți din cei ce făcuse vrăjile aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor; și au socotit preșurile lor, și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa cu țările cuvântul Domnului creștea și se întărea.

21. Și dacă s'au săvârșit acestea, a pus Pavel cu duhul, ca trecând prin Machedonia și Ahaia, să mear-

gă în Ierusalim, zicând că după ce voi fi acolo, trebuie și Roma să o văz.

22. Și trimițând la Machedonia doi din cei ce slujeau lui, pre Timotei și pre Erast; el a rămas câtăvă vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentrucă un argintar oarecare anume Dimitrie, făcând biserici de argint Artemidei, da meșterilor lucru nu puțin;

25. Pre cari adunându'i și pre cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis: bărbaților, știți că dintr'acest lucru este câștigul nostru.

26. Și vedeși și auziși, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta mult norod învățând a mutat, zicând, că nu sunt dumnezei cei ce de mâini se fac;

27. Și nu numai această parte a noastră se primejdueste a veni spre defăimare; ci și biserica dumnezeoaeli celei mari Artemidei, întru nimic a se socosi, ba încă să se surpe și mărima ei, pre care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind și umplându-se de mânie strigau, zicând: mare este Artemida Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare; și s'au pornit toți într'un suflet la privesite, răpind împreună și pre Gai și pre Aristarh, Machedonenii, soșile lui Pavel.

30. Iar Pavel vrând să între în norod, nu l-au lăsat pre el ucenicii.

31. Încă și unii din mai marii Asiei, fiind lui prieteni, trimițând la dânsul, îl rugau să nu se dea pre sine în privesite.

32. Deci alții strigau altceva; pentrucă eră adunarea turburată, și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din norod au scos înainte pre Alexandru, puindu'l pre el înainte Iudeii. Iar Alexandru făcând cu mâna, vrea să răspundă norodului.

34. Iar cunoscând că este Iudeu, un glas s'a făcut de către toți, care ca vre-o două ceasuri strigă: mare este Artemida Efesenilor!

35. Iar logofătul potolind norodul, a zis: bărbați Efeseni, cine este o-

8. Fapt. 14, 3. 17. Fapt. 5, 5, 11.

20. Fapt. 6, 7; 12, 24.

21. Fapt. 18, 21 și 20, 22.

22. Rom. 16, 23. 23. 2 Cor. 1, 8.

24. Fapt. 16, 16. 29. 2 Cor. 1, 8.

mul acela care nu știe că cetatea Efesenilor este purtătoare de grija bisericii Artemidei, dumnezeoaiei cei mari și a chipului ei?

36. Deci fără de îndoială fiind acestea, se cuvine voi să vă astâmperați, și nimic cu obrăznicie să nu faceți.

37. Că ați adus pre bărbații aceștia, nici furi de cele sfinte fiind, nici hulind pre dumnezeoaia voastră.

38. Iar de are Dimitrie și cei împreună cu el meșteri, către cineva cuvânt, judecători sunt și dregători; pârască-se unul pre altul.

39. Iar dacă pentru altceva cereți, în adunarea cea legiuită se va deslegă.

40. Pentrucă ne primejduim să ne vinuim de zarvă pe ziua de astăzi, fiindcă nici o pricină nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasia.

41. Și aceasta zicând, a slobozit adunarea.

CAP. 20.

Călătoria lui Pavel prin Machedonia și Grecia în Asia. El învie pre Eutih în Troada. Dă sfaturi păstorești la Milet preoților din Efes.

Iar după ce a încetat gâlceava, chemând Pavel pre ucenici, și închinându-se lor, a ieșit să meargă în Machedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea, și mângâindu'i pre ei cu cuvinte multe, a venit în Elada.

3. Și făcând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut vicleșug asupra lui despre Iudei, vrând el să se suie în Siria, s'a făcut socoteală să se întoarcă prin Machedonia.

4. Și mergea împreună cu el până la Asia Sosipatru Verianul; și din Tesalonicheni, Aristarh și Secund; și Gale Dervianul și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.

5. Aceștia mergând înainte ne-au așteptat pre noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele azimelor, am mers pre apă dela Filipi, și în cinci zile am venit la ei în Troada; unde am zăbovit șapte zile.

36. Fapt. 21, 5.

20. 1. 1 Tim. 1, 3.

4. Fapt. 17, 10; Rom 16, 21, 23; Efes. 6, 21; 2 Tim. 4, 20. 6. Eșire 12, 15.

7. Iar într-o una din sâmbete, adunași fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu dânșii, vrând să purceadă a doua zi; și a lungit cuvântul până la miezul nopței.

8. Și erau făclii multe în foisor sus, unde erau adunași.

9. Și șezând un linerei anume Eutih într-o fereastră, cuprins fiind de somn greu; vorbind Pavel de multe, plecându-se de somn, a căzut jos din casa de sus cea din rândul al treilea și i-au luat mori.

10. Iar Pavel pogorându-se, a căzut preste el, și îmbrășișindu'l a zis: nu vă turburați, că sufletul lui întru'nsul este.

11. Și suindu-se și frângând pâine, și mâncând și mult vorbind cu ei până la ziuă, așa a ieșit.

12. Iar pre copil l-a adus viu, și s'au mângâiat nu puțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Ason, de acolo vrând ca să luăm pre Pavel, pentrucă așa eră rânduit, vrând el să meargă pre uscat, pedestru.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Ason, luându'l pre el, am venit la Mitilini.

15. Și de acolo înnotând cu corabia, a doua zi am sosit în preajma Hiului; și în cealaltă zi am ajuns în Samos, și rămâind în Tronghilion, a doua zi am venit la Milet.

16. Pentrucă a socotit Pavel să treacă Efesul, ca să nu i se facă lui să zăbovească în Asia; că se grăbiă de ar putea în ziua praznicului a cincizeci de zile să fie în Ierusalim.

17. Și din Milet trimițând în Efes, a chemat pre presviterii bisericii.

18. Și dacă au venit la el, a zis lor: voi știți din ziua cea dintâiu într-o care am intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea.

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și ispite, care mi s'au întâmplat mie într-o vicleșugurile Iudeilor.

20. Cum nimic n'am făcut din cele de folos, să nu vă vestesc vouă și să vă învăț pre voi înaintea norodului, și prin case.

21. Mărturisind și Iudeilor și Elinilor pocăința cea către Dumnezeu,

7. Fapt 2, 42, 46. 16. Fapt. 19, 21.

21. Luc. 24, 47.

și credința cea întru Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum iată, eu legat fiind cu Duhul, merg în Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla mie întru el;

23. Fără numai că Duhul cei Sfânt prin cetăți mărturisește, zicând că legături și necazuri pre mine mă așteaptă.

24. Ci nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca să săvârșesc alergarea mea cu bucurie, și slujba care am luat dela Domnul Iisus, a mărturisirii evangheliei Darului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea voi toți, pre la carii am trecut propoveduind împărăția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea mărturisesc vouă în ziua de astăzi, că curat sunt eu de sângele tuturor.

27. Pentrucă nu m'am ferit ca să nu vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Drept aceea, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'au pus pe voi episcopi, ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu, care o au câștigat cu sângele său.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei întru voi, cari nu vor cruța turma.

30. Și dintru voi înși-vă se vor scula bărbați, grăind îndărătnicii, ca să fragă pre ucenici după dânsii.

31. Pentru aceea priveghiați aducându-vă aminte, că trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi învășând pre unul fiecare din voi.

32. Și acum vă încredințez pre voi, frașilor, lui Dumnezeu și cuvântului Darului lui, care poate să vă zidiască, și să vă dea vouă moștenire între toți cei sfinșiți.

33. Argintul sau aurul sau haina, nici a unuia n'am poștit.

34. Singuri voi știți, că trebuințelor mele și celor ce sunt cu mine, au slujit mâinile acestea.

35. Toate am arătat vouă, că așa osteninindu-vă se cade să ajutați celor slabi, aducându-vă aminte de

cuvântul Domnului Iisus, că el auzis: mai fericit este a da decât a lua.

36. Și acestea zicând, plecându-și genunchele sale, împreună cu toți cu ei s'au rugat.

37. Și multă plângere a fost tuturor, și căzând pre grumazii lui Pavel, îl sărutau pre el.

38. Cuprinzându-i jale mai vârtos pentru cuvântul care a fost zis, că nu vor mai vedea fața lui. Și îi petreceau pre el la corabie.

CAP. 21.

Călătoria lui Pavel la Chesaria Palestinei. Agav îi prevestește ce are să sufere în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Iudeii se ridică asupra lui în Ierusalim; el e scăpat de căpitanul oștii.

Și a fost, după ce am purces noi, despărșindu-ne de ei, mergând drept am venit la Con, și a doua zi la Rodos, și de acolo la Patara;

2. Și aflând corabie trecând la Finichia, suindu-ne într'insa, am purces.

3. Și ivindu-ne la Chipru, și lăsându'l pre el în stânga, mergeam la Sirta, și ne-am pogorât în Tir; pentrucă acolo eră corabia a descărcă povara.

4. Și aflând ucenici, am rămas acolo șapte zile, cari ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se suie la Ierusalim.

5. Și când a fost nouă de am implinit zilele ieșind mergeam; petrecându-ne pre noi toți împreună cu femeii și cu copiii, până afară din cetate; și plecând genunchele pre șarmure, am făcut rugăciune.

6. Și închinându-ne unii altora, am intrat în corabie; iar aceia s'au întors la ale sale.

7. Iar noi calea pre apă săvârșind dela Tir, am venit la Ptolemaida, și închinându-ne frașilor, am rămas o zi la ei.

8. Iar a doua zi ieșind noi, cei ce eram cu Pavel, am venit în Chesaria; și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care eră din cei șapte, am rămas la el.

23. Fapt. 21, 4. 24. Fapt. 21, 13.

26. Fapt. 18, 6. 28. 1 Petr. 5, 2.

31. Evr. 13, 17. 32. Fapt. 14, 3.

34. Fapt. 18, 3.

36. Fapt. 21, 5, 38.

21. 4. Fapt. 20, 23. 5. Fapt. 20, 36.

8. Fapt. 6, 8. 9. Ioil 2, 25.

9. Și acesta avea patru fete picioare, prorocițe.

10. Și zăbovindu-ne noi acolo multe zile, s'a pogorît din Iudeea oarecare proroc, anume Agav.

11. Și viind către noi, și luând brâul lui Pavel și legându'și mâinile și picioarele, a zis: acestea zice Duhul Sfânt: pre bărbatul al cărui este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii, și îl vor da în mâinile neamurilor.

12. Și dacă am auzit acestea, îl rugam noi și cei de loc de acolo, ca să nu se suie el în Ierusalim,

13. Și a răspuns Pavel: ce faceți de plângeți și îmi întristați inima? Că eu nu numai a fi legat, ci și a muri în Ierusalim gata sunt pentru numele Domnului Iisus.

14. Și neputând noi plecâ pre el, am încetat, zicând: voea Domnului să fie

15. Iar după zilele acestea, găfindu-ne, ne suiam în Ierusalim.

16. Și au venit împreună cu noi și din ucenicii dela Chesariea, aducând cu sine pre oarecare Mnason, Chiprian, vechiu ucenic, la care să ne sălășluim.

17. Și sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au primit pre noi frații.

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi către Iacov; și toți bătrânii au venit.

19. Și închinându-se lor, spuneă câte una pe rând cele ce au făcut Dumnezeu întru neamuri prin slujba lui.

20. Și ei auzind, slăviau pre Domnul, și au zis lui: vezi frate, câte mii de Iudei sunt cari au crezut; și toți sunt râvnitori legeri;

21. Și au înțeles pentru sine, că înveși despărțire dela Moisi pre toți Iudeii cei dintre neamuri, zicând să nu'și taie împrejur pre fiii lor, nici după obiceiuri să umble.

22. Ce dar este? Cu adevărat trebuie mulțime să se adune; că vor auzi că ai venit.

23. Deci aceasta îți, care îți zicem ție: sunt la noi patru bărbați, cari au făgăduință întru sine;

24. Pre acestia luându'i, curățeste-te împreună cu ei, și cheltuește

pentru ei, ca să'și rază capul; și vor cunoaște toți, că din cele ce au înțeles pentru tine, nimic nu este; ci umbli și tu păzind legea.

25. Iar pentru neamurile care au crezut, noi am trimis, judecând nimic de acest fel să păzească ei, fără numai să se ferească ei de ce este jertfit idolilor, și de sânge și de sugrumat și de curvie.

26. Atunci Pavel luând pre bărbații aceia, a doua zi curățindu-se cu ei, a intrat în biserică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până ce s'a adus pentru unul fiecare din ei jertfă.

27. Și când eră să se împlinească șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzând pre el în biserică, au întărâtat tot norodul și și-au pus mâinile pre el.

28. Strigând: bărbați israeliteni, ajutați; acesta este omul care împotriva norodului și a legeri și a iocului acestuia, pre toți pretutindenea învață; încă și Elini a băgat în biserică, și a spurcat acest sfânt loc.

29. Că văzuseră pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre care socoteau că l-a băgat Pavel în biserică;

30. Și s'a pornit toată cetatea, și a alergat norodul; și prinzând pre Pavel, îl trăgeau afară din biserică; și îndată s'au închis ușile.

31. Și căutând ei să'l omoare pre el, a venit veste la căpitanul oastei, cum că s'a turburat tot Ierusalimul.

32. Care îndată luând ostași și sutasi, a alergat asupra lor; iar ei văzând pre căpitanul și pre ostași, au încetat a bate pre Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat pre el, și a poruncit să'l lege cu două lanțuri; și întrebă cine este și ce a făcut.

34. Și alții altceva strigau întru norod; și neputând să înțeleagă adevărul pentru gălceava, a poruncit să'l ducă pre el la tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, s'a întâmplat de se purtă el de ostași, pentru sila norodului.

36. Pentrucă mergea după el mul-

24. Fapt. 18, 18. Numer. 6, 21.

25. Fapt. 15, 20, 29.

26. Numer. 6, 13 sq. 27. Fapt. 24, 18.

28. Fapt. 19, 26 și 24, 5.

29. Fapt. 20, 4; 2 Tim. 4, 20.

30. Fapt. 26, 21.

33. Fapt. 20, 23 și 21, 11.

10. Fapt. 11, 28. 13. Rom 8, 36.

14. Luc. 22, 42. 19. Fapt. 20, 24.

timea norodului, strigând: ia-l pre el.

37. Și vrând să-l bage în fabără, Pavel a zis căpitanului: de este slobod mie a zice ceva către tine? Iar el a zis: elinește știi?

38. Oare nu ești tu Eghipteanul, cela ce mai înainte de zilele acestea te-ai ridicat asupra, și ai scos în pustie pre cele patru mil de bărbași sicari?

39. Și a zis Pavel: eu sunt om Iudeu din Tarsul Chilichiei, cetățean al unei cetăși, care nu este neînsemnată; și te rog pre tine, dă-mi voie să grăesc către norod.

40. Și dându-i voie el, Pavel stând pre trepte, a făcut cu mâna norodului. Și multă tăcere făcându-se, a grăit în limba evreească, zicând:

CAP. 22.

Apărarea lui Pavel. Chemarea sa și trimiterarea sa la propoveduire. Ca cetățean roman cere a nu fi bătut.

Bărbași frași și părinți, auziți acum răspunsul meu cel către voi.

2. Și auzind ei că în limba evreească grăește lor, mai multă tăcere au dat, și a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Chilichiei și crescut în cetatea aceasta lângă picioarele lui Gamaliil, învățat pre amăruntul legea părintească, râvnitor fiind lui Dumnezeu, precum voi sunteși astăzi.

4. Care această cale o am gonit până la moarte, legând și dând la temnițe bărbași și muieri.

5. Precum și arhiereul mărturisește de mine, și toată bătrânimea; dela cari și cărși luând către frași, la Damasc mergeam, ca și pre cei ce erau acolo să-i aduc legași în Ierusalim, ca să se pedepsească.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, întru amiazăzi, fără de veste din cer a strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pământ, și am auzit glas zicându-mi: Savle, Savle, ce mă gonești?

8. Iar eu am răspuns: cine ești Doamne? Și au zis către mine: eu

sunt Iisus Nazarineanul, pre care tu gonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine lumina o au văzut, și s-au înfricoșat; iar glasul celui ce grăia mie nu l-au auzit.

10. Și am zis: ce voi face Doamne? Iar Domnul au zis către mine: sculându-te mergi în Damasc, și acolo se va grăi fie pentru toate cele ce s-au rânduit fie să le faci.

11. Și fiindcă nu vedeam de slava luminei aceleea, ducându-mă de mână de cei ce erau împreună cu mine, am venit în Damasc.

12. Iar oarecare Anania, bărbat bine credincios după lege, mărturisit de toși Iudeii cari locuesc în Damasc,

13. Venind la mine, și stând înainte, a zis mie: Savle frate, vezi iarăși. Și eu în ceasul acela am căutat la el.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-au ales pre tine, ca să cunoști voza lui, și să vezi pre cel Drept, și să auzi glas din gura lui.

15. Căci vei fi lui mărturie către toși oamenii de cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum ce zăbovești? Sculându-te botează-te, și îți spală păcatele tale, chemând numele Domnului.

17. Și a fost mie, când m'am înfors în Ierusalim și mă rugam în biserică, m'am făcut întru uimire;

18. Și l-am văzut pre el zicând mie: grăbește și ieși curând din Ierusalim, că nu vor primi mărturiea ta cea pentru mine.

19. Și am zis: Doamne, ei știu că eu puneam în temnițe și băteam la sinagoguri pre cei ce credeau întru mine;

20. Și când se vărsă sângele lui Stefan mucenicului ăau, și eu eram de față, și mă învoiam la moartea lui, păzind hainele celor ce îl omorau pre el.

21. Și au zis către mine: mergi, că eu la neamuri departe te voiu trimite.

22. Și l-au ascultat pre el până la cuvântul acesta, și au ridicat gla-

39. Fapt. 9, 11.

40. Fapt. 12, 17 și 13, 16 și 19, 33.

22. 3. Fapt. 5, 34. 4. Fapt. 9, 2, sq.

7. Fapt. Ap. 25, 14, 15.

9. Fap. Ap. 9, 7. 14. Gal. 1, 15.

15. Fapt. 26, 16. 17. Fapt. 9, 26.

21. Fapt. 9, 15 și 13, 2.

22. Fapt. 21, 36.

sul lor, zicând: ia'l de pre pământ pre unul ca acesta, că nu se cade el să trăiască.

23. Și strigând ei, și aruncând hainele, și praf aruncând în văzduh,

24. A poruncit căpitanul să'l ducă pre el în tabără, zicând cu bătaie să se certe el, ca să cunoască pentru care pricină strigau așa asupra lui.

25. Iar fiindcă prea îl strângeau pre el cu curelele, a zis Pavel către sutașul cel ce stă de față: oare este slobod vouă a bate om Roman și nejudecat?

26. Și auzind sutașul, mergând a spus căpitanului, zicând: caută ce vei să faci, că omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul, a zis lui: spune mie, de ești tu Roman? Iar el a zis: așa.

28. Și a răspuns căpitanul: eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis: iar eu sunt și născut.

29. Deci îndată s'au depăriat de la ei cei ce voiau să'l bată; și căpitanul s'a înfricoșat după ce a înțeles că este Roman, și căci îl legase pre el.

30. Și a doua zi vrând să cunoască adevărul pentru ce se pârăște de Iudei, l-a slobozit pre el din legături, și a poruncit să vie Arhiereli și toată adunarea lor, și aducând pre Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

CAP. 23.

Pavel vorbind adunării este palmuit. Răspunsul său către arhieriu. Provoacă împerechere în adunare. Vicleșugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pre față. Trimiterea lui în Chesaria.

Și căutând Pavel spre adunare, a zis: bărbați frași, eu cu toată știința bună am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar arhieriu Anania a poruncit celor ce'i stau lui înainte să'l bată preste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el: bate-le-ar Dumnezeu, perete văruit;

și tu șezi judecându-mă după lege, și împotriva legii poruncești să mă bată?

4. Iar cei ce stau înainte, au zis: dar pre arhieriu lui Dumnezeu blestemi?

5. Iar Pavel a zis: n'am știut fraților, că este arhieriu; că scris este: pre mai marele norodului tău, să nu'l grăești de rău.

6. Deci cunoscând Pavel că o parte este Saduchei, iar alta Farisei, a strigat întru adunare: bărbați frași, eu sunt Fariseu, fecior de Fariseu; pentru nădejdea și învierea morșilor eu mă judec.

7. Și aceasta ei grăind, s'a făcut neunire între Farisei și între Saduchei; și s'a împerechiat mulțimea.

8. Pentrucă Saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh; iar Fariseii le mărturisesc amândouă.

9. Și s'a făcut strigare mare; și sculându-se Cărturarii din partea Fariseilor, se priciau, zicând: nici un rău nu aflăm în omul acesta; iar de a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și multă gâlceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu stășie ei pre Pavel, a poruncit ostașilor să se pogoare și să'l răpească pre el din mijlocul lor, și să'l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce venise stându'i Domnul înainte, au zis: îndrăznește Pavel, că precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa fie se cade și în Roma să mărturisești.

12. Iar după ce s'a făcut ziuă, adunându-se oarecari Iudei, s'au anatematizat pre ei, zicând: nici să mănânce, nici să bea până nu vor omori pre Pavel.

13. Și erau mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră jurământul acesta.

14. Cari mergând la Arhierii și la bătrâni au zis: cu anatema ne-am anatematizat pre noi înși-ne, nimic să nu gustăm până nu vom omori pre Pavel.

15. Acum dar voi arătați căpitanului împreună cu adunarea că mâine să'l pogoare pre el la voi, ca și cum ați vrea să cercați mai pre a-

5. Eșire 22, 28; 2 Petr. 2, 10; Iud. v. 8.

6. Fapt. 26, 5. 8. Mat. 22, 23.

9. Fapt. 25, 25 și 5, 39.

11. Fapt. 19, 21.

25. Fapt. 16, 37.

23. 1. Fapt. 24, 16.

măruntul cele ce sunt pentru el; iar noi, mai înainte de ce se va apropiă el, gata suntem să-l omorim pre el.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel viclesugul, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pre unul din sutasi, a zis: pre tinerelel acesta du-l la căpitanul, pentrucă are oarece să spue lui.

18. Deci acela luându-l pre el, l-a dus la căpitanul, și a zis: Pavel cel legat chemându-mă pre mine s'a rugat pentru acest tinerele să-l aduc la tine, că are oarece să-ți spue fie.

19. Iar căpitanul luându-l de mână și ducându-se în laturi, l-a întrebat: ce este care ai să-mi spui mie?

20. Și a zis: că Iudeii s'au vorbit să se roage fie ca mâine să pogori pre Pavel la adunare, ca și cum ar vreă ceva mai pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Deci tu să nu-i ascuți pre ei, pentrucă îi pândesc pre el bărbați mai mulți de patruzeci, cari s'au anatematizat pre ei și, nici să mănânce nici să beă până nu vor omori pre el; și acum gata sunt, așteptând cea dela tine săgăduință.

22. Deci căpitanul a slobozit pre tinerelel, poruncind ca nimărui să nu spue că acestea ai arătat către mine.

23. Și chemând pre doi sutasi a zis: găsiți dela ai treilea ceas din noapte două sute de ostași, ca să meargă până la Chesaria și călăreși șaptezeci și iustași două sute.

24. Și dobitoace să aduceși ca puind pre Pavel să-l scape către Filix, domnul.

25. Scriind carte care cuprinde înir'acest chip:

26. Claudie Lisie, lui Filix prea puternicului domn. să se bucure.

27. Pre acest bărbat, fiind prins de Iudei, și vrând să se omoare de dânșii, mergând eu cu oaste, l-am scos, înșelegând că este Roman.

28. Și vrând să înșeleg pricina pentru care îl pârăsc pre el, l-am pogorât la adunarea lor.

29. Pre care l-am aflat pârându-se pentru întrebările legei lor; iar nici o vină vrednică de moarte sau de legături având.

30. Și vestindu-mi-se mie cum că va să fie viclesug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dintr'acel ceas l-am trimis la tine, poruncind și pârâșilor să spue cele ce au asupra lui înaintea ta. Fii sănătos.

31. Deci ostașii, după cum li se poruncise lor, luând pre Pavel, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi lăsând pre călăreși să meargă cu el, s'au întors în tabără;

33. Cari intrând în Chesaria și dând domnului cartea, au pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cetind domnul și întrebându-l din ce finit este, și înșelegând că este dela Chilichia,

35. A zis: te voiu auzi pre tine când și pârâșii tăi vor veni. Și a poruncit ca să se păzească el în divanul lui Irod.

CAP. 24.

Pavel înaintea lui Filix și răspunsul său la învinuirile Iudeilor.

Iar după cinci zile s'a pogorât arhiereul Anania, cu bătrânii și cu oarecare ritor, Tertil, cari au arătat domnului asupra lui Pavel.

2. Și chemându-se el, a început a-l pârî pre el Tertil, zicând: multă pace dobândind prin tine și isprăvi, care se fac la neamul acesta prin a ta purfare de grije,

3. În toată vremea și în tot locul mărturisim, puternice Filixe, cu toată mulțămita.

4. Iar ca nu mai mult să te ostenesc; te rog să ne auzi pre noi în scurt cu a ta biândeje.

5. Că am aflat pre omul acesta pierzător, și pornind zarvă la toți Iudeii ce sunt în toată lumea și mai mare eresului Nazarinienilor.

6. Care și biserica s'a ispitit să o spurce, pre care l-am și prins, și după legea noasiră am vrut să-l judecăm.

7. Dar venind Lisie căpitanul, cu multă silă din mâinile noastre l-a luat.

8. Poruncind pârâșilor lui să vie la tine; dela care vei putea singur cercetând, de toate acestea să cunoști, de care noi pârîm pre el.

9. Și împreună adeveriau și lu-

27. Fapt. 21, 13; 22, 25.

28. Fapt. 22, 30.

deii, zicând cum că acestea așa sunt.

10. Iar Pavel a răspuns, făcându-i lui semn domnul să grăiască: știindu-te pre tine că de mulți ani ești judecător neamului acestuia, mai cu bună voie cele pentru mine răspund;

11. Că poți tu cunoaște, că nu suni mai mult decât douăsprezece zile decând m'am suit să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în biserică m'au aflat pre mine cu cineva pricindu-mă, sau turburare făcând norodului, nici în sinagoguri, nici în cetate.

13. Nici pot adeveri pentru care acum mă părăsc.

14. Și mărturisesc aceasta fie, că după calea pre care ei o zic eres, așa slujesc Dumnezeuului părintesc, crezând toate cele scrise în lege și în proroci.

15. Nădejde având întru Dumnezeu, care și însuș aceștia așteaptă, cum că va să fie învierea morșilor și a dreptșilor și a nedreptșilor.

16. Și întru aceasta și eu mă nevoiesc, ca iără de policornire știință să am către Dumnezeu și către oameni pururea.

17. Și după mulți ani am venit ca să fac milostenii la neamul meu și prinoase.

18. Întru care m'au aflat curățit în biserică, nu cu gloată, nici cu gălceavă, niște Iudei din Asia.

19. Cari trebuiau înaintea ta să vie de față și să părăscă de au ceva asupra mea.

20. Sau aceștia singuri să spuie stând eu înaintea soborului, de au aflat ceva întru mine strâmbătate.

21. Fără numai pentru un glas acesta care am strigat, stând între ei, că pentru învierea morșilor eu mă judec astăzi de voi.

22. Și auzind acestea Filix, i-a lăsat pre ei, fiindcă mai cu amăruntul știă cele pentru calea aceasta, și a zis: când Lisie căpitanul se va pogori, voi înțelege cele pentru voi.

23. Și a poruncit sutășului să se păzească Pavel, și să aibă odihnă, și pre nimeni să nu oprească dintr'ai lui de a'i sluji sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile venind

Filix cu Drusila femeia lui, care eră Iudeică, a chemat pre Pavel și l-a auzit pre el pentru credința cea întru Hristos.

25. Și grăind el pentru dreptate și pentru înfrânare și pentru judecata ce va să fie, întricoșindu-se Filix, a răspuns: acum mergi; și aflând vreme, te voi mai chema.

26. Încă și nădăduind că bani se vor da lui dela Pavel, ca să'l sloboziască; pentru aceea și mai dese ori chemându'l, vorbiă cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, s'a pus în locul lui Filix, Porchie Fist; și vrând Filix să facă pre plac Iudeilor, a lăsat pre Pavel legat.

CAP. 25.

Pavel se apără înaintea lui Fist și cere să fie trimis la divanul Chesarului. Fist îl aduce la Agripa și Vernicht, cari doriau să'l asculte.

Deci Fist intrând în dregătorie, după trei zile s'a suit în Ierusalim dela Chesareia.

2. Și au arătat lui arhiereul și cei mai de frunte ai Iudeilor asupra lui Pavel, și îl rugau pre el,

3. Cerând har asupra lui, ca să'l trimeată pre el la Ierusalim, făcând vicleșug ca să'l ucidă pre el pre drum.

4. Deci Fist a răspuns, că Pavel să se păzească în Chesaria, și el va degrab să meargă acolo.

5. Deci cei tari întru voi, zice: pogorându-se împreună, de este ceva rău întru bărbatul acesta, părăscă'l pre el.

6. Și zăbovind la ei nu mai mult decât zece zile, s'a pogorit în Chesaria; și a doua zi șezând la divan a poruncit să se aducă Pavel.

7. Și viind ei, au stătut împrejurul lui Iudeii, cari veniseră din Ierusalim, multe și grele vinuiri aducând asupra lui Pavel, pre care nu le puteau să le dovedească.

8. Răspunzând el: nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva bisericei, nici împotriva Chesarului am greșit ceva.

9. Iar Fist vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând, a zis lui Pa-

15. Dan. 12, 2; Ioan 5, 28, 29.

16. Fapt. 23, 1; Iov 27, 6; 1 Petru 3, 16.

17. Fapt. 11, 29; Gal. 2, 10.

18. Fapt. 21, 27.

21. Fapt. 23, 6; 26, 6 și 28, 20.

23. Fapt. 27, 3.

27. Fapt. 25, 14 și 25, 9.

25. I. 24, 1, sq.

3. Fapt. 23, 15.

7. Fap. Ap. 24, 1, 5, 13.

vel: voești să te sui în Ierusalim, și acolo pentru acestea să te judeci înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: la divanul Chesarului stau, unde trebuie să mă judec; Iudeilor nici o nedreptate n'am făcut, precum și tu mai bine știi.

11. Pentru că de am făcut nedreptate, și ceva vrednic de moarte am lucrat, nu mă feresc de moarte; iar dacă nimic nu este din cele ce această mă părăsc, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruiască. Pre Chesarul chem.

12. Atunci Fist, grăind împreună cu sfatul, a răspuns: pre Chesarul ai chemat? La Chesarul vei merge.

13. Și dacă au trecut câteva zile, Agripa împăratul și Vernichi s'au pogorât în Chesaria ca să se închine lui Fist.

14. Și zăbovindu-se zile multe acolo, Fist a spus împăratului pentru Pavel, zicând: un bărbat oare care este lăsat de Filix legat;

15. Pentru care, fiind eu în Ierusalim, au arătat înaintea mea Arhieriei și bătrânii Iudeilor, cerând împotriva lui judecată.

16. Către cari am răspuns, că nu este obiceiul la Romani să dea pre vre un om la pierzare, mai înainte până ce n'are de față cel părât pre părșii lui, și loc de răspuns să și ia pentru vina sa.

17. Și adunându-se ei aici, nici o zăbavă făcând, a doua zi șezând la judecată, am poruncit să se aducă bărbatul.

18. Pentru cari stând părșii lui împrejur, nici o vină aduceau dintr'acelea care prepuneam eu;

19. Ci numai niște întrebări pentru a lor credință aveau asupra lui, și pentru un Iisus, oarecare mori, pre care zicea Pavel că este viu.

20. Și nedumerindu-mă eu de întrebarea aceasta, am zis de voește să meargă în Ierusalim, și acolo să se judece pentru acestea.

21. Iar Pavel chemând să se păzească el la judecata lui Sevastu, am poruncit să se păzească până îl voi trimete pre el la Chesarul.

22. Iar Agripa către Fist a zis: aș fi voit și eu să auz pre acel om.

Iar el a zis: mâine vei auzi pre dânsul.

23. Deci a doua zi viind Agripa și Vernichi cu mare paradă, și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitanii și cu bărbații cei mai de frunte ai cetăței, și poruncind Fist, s'a adus Pavel.

24. Și a zis Fist: Agripo împărate, și toți bărbații cei ce sunteți împreună cu noi, vedeți pre acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască el.

25. Iar eu cunoscând că nimic vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chemând pre Chesarul, am socotit să'l trimesc pre el.

26. Pentru care a scrie ceva adevărat domnului n'am. Pentru aceea l-am adus pre el la voi, și mai vârtos înaintea ta, împărate Agripo, ca cercetare făcându-se să am ce să scriu.

27. Pentru că fără cuviință mi se pare a fi, să'l trimesc legat, și pricinele cele asupra lui să nu le însemnez.

CAP. 26.

Cuvântarea lui Pavel despre credința sa cea dupre lege și chemarea la Evanghelie. Agripa socotește că n'are nici o vină.

Iar Agripa către Pavel a zis: poruncește-ți-se fie să grăești singur pentru tine. Atunci Pavel întinzând mâna, a răspuns;

2. Pentru toate care mă părăsc Iudeii, o împărate Agripo, mă socotesc pre mine fericit a fi, vrând să răspund înaintea ta astăzi.

3. Mai vârtos, știutor fiind tu de toate cele ale Iudeilor obiceiuri și întrebări; pentru aceea mă rog ca, cu îngăduință să mă ascuși pre mine.

4. Pre viața mea cea din tinerețe care din început s'a făcut în neamul meu în Ierusalim, o știu toți Iudeii;

5. Știindu-mă pre mine mai dinainte, de vor vreă să mărturisească, că dupre eresul cel prea cu cercare al legii noastre am trăit Fariseu.

16. H 2 Lege 17, 4.
19. Lucă 24, 23.

26. 5. Fapt. 23, 6; Filip. 3, 5.

6. Și acum stau judecându-mă pentru nădejdea făgăduinței cei ce s'au făcut către părinții noștri dela Dumnezeu.

7. La care nădăjduesc să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre, neîncetat ziua și noaptea slujind. Pentru această nădejde sunt părți, împărate Agripo, de Iudei.

8. Ce lucru necredincios se judecă la voi, dacă Dumnezeu pre morți înviează?

9. Deci mie mi s'a părut, că asupra numelui lui Iisus Nazarineanul trebuie multe împotriva să fac.

10. Care am și făcut în Ierusalim; și pre mulți din sfinți, eu în temniță i-am închis, luând putere dela Arhieri, și când se omorau ei dam hotărâre.

11. Și la toate sinagogurile de multe ori muncindu'i pre ei, îi îndemnam să hulească; și mult turburându-mă asupra lor, îi goniam până și la cetățile cele din afară.

12. Întru care mergând și la Damasc cu putere și cu poruncă dela Arhieri,

13. Întru amiazăzi am văzut pre cale, împărate, din cer mai mult de cât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și toți noi căzând la pământ, am auzit eu glas zicând către mine și grăind în limba Evreiască: Savle, Savle, ce mă gonești? Cu greu îți este fie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

15. Iar eu am zis: cine ești, Doamnel Iar el au zis: eu sunt Iisus pre care tu gonești.

16. Ci te scoală și stăi pre picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat fie, ca să te aleg slugă și martur, și a celor ce ai văzut, și a celor întru care mă voiu arăta fie;

17. Scoțându-te pre tine dela norod și dela neamurile, la care acum te trimet.

18. Să deschizi ochii lor, ca să se întoarcă dela întunec la lumină și dela puterea satanei la Dumnezeu, ca să iă ei iertare păcatelor și

soartă între sfinți prin credința cea întru mine.

19. Pentru aceea, împărate Agripo, nu m'am făcut neascultător vedenei cerești.

20. Ci celor din Damasc întâiu și din Ierusalim și din toată țara Iudeei și neamurilor am mărturisit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vrednice de pocăință.

21. Pentru această Iudeii prinzându-mă în biserică, se isplieau să mă omoare.

22. Iar dobândind ajutorul cel de la Dumnezeu, până în ziua aceasta stau, mărturisind la mic și la mare, nimic grăind afară de cele ce și prorocii au prorocit că vor să fie și Moisi.

23. Că va pătimi Hristos, că el întâiu din învierea morților, lumină va vesti norodului și neamurilor.

24. Și acestea el răspunzând, Fist cu mare glas a zis: ești nebun Pavle, cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: nu sunt nebun, puternice Fiste; ci ale adevărului și ale înțelepciunii cuvinte grăiesc.

26. Că știe pentru acestea, împăratul, către care și îndrăznind grăiesc: că nu socotesc a fi ceva dintr'acestea neștiut lui; că nu s'a făcut în unghiu aceasta.

27. Crezi împărate Agripo, pre proroci? Știu că crezi.

28. Iar Agripa către Pavel a zis: cu puțin de nu mă plecî să fiu creștin.

29. Iar Pavel a zis: aș pofti dela Dumnezeu și cu puțin și cu mult, nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud pre mine astăzi, să se facă într'acest fel precum și eu sunt, afară de legăturile acestea.

30. Și acestea zicând el, s'a sculat împărațul și domnul și Vernichi și cei ce ședeau împreună cu ei;

31. Și depărtându-se, grăia unul către altul zicând: nimic vrednic de moarte sau de legături face omul acesta.

32. Iar Agripa a zis lui Fist: se putea slobozi omul acesta, de n'ar fi chemat pre Chesarul.

6. Fapt. 18, 32; 28, 20; Fac. 3, 15; A doua Lege 18, 15. 7. Fapt. 24, 15.

9. Fapt. 8, 3; 9, 1 sq; 22, 4.

14. Fapt. 9, 4. 16. Fapt. 22, 15.

18. Is. 35, 5; Efes. 1, 18; Fapt. 20, 32; Colas. 1, 12.

19. Gal. 1, 16. 20. Fapt. 9, 20

21. Fapt. 21, 30. 22. Lucă 24, 27.

23. 1 Cor. 15, 20; Col. 1, 18, Apoc. 1, 5.

26. Ioan 18, 20. 32. Fapt. 25, 26.

CAP. 27.

Pavel călătorește cu multe primejdii la Roma. Indemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

Iar după ce s'a judecat ca să mergem noi în Italia, dat-au pre Pavel și pre alții oarecari legași unui sutaș anume Iulie, din ceata Sevastienească.

2. Și intrând într'o corabie dela Adramit, vrând să mergem pre lângă locurile Asiei, am purces; fiind cu noi Aristarh, Machedoneanul din Tesalonic.

3. Și a doua zi am venit în Sidon. Și cu iubire de oameni arătându-se Iulie către Pavel, i-a dat voie să meargă pre la prieteni să dobândească purtare de grije.

4. Și de acolo purcezând, am venit supț Chipru, pentrucă vânturile erau împotrivă.

5. Și trecând marea Chilichiei și a Pamfiliei, am venit în Mira Lichiei.

6. Și acolo aflând sutașul o corabie din Alexandria mergând în Italia, ne-a băgat pre noi într'însa.

7. Și în multe zile văslind cu zăbavă și abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne pre noi vântul, am trecut pre supț Crit, alătura cu Salmona;

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce se chemă Limanuri bune, de care eră aproape cetatea Lasia,

9. Și multă vreme trecând, și fiind mergerea corăbiei cu primejdie, pentrucă și postul trecuse, îi sfătuia pre ei Pavel,

10. Zicându-le lor: bărbaților, văz că cu necaz și cu multă pagubă, nu numai a povărei și a corăbiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie mergerea corăbiei.

11. Iar sutașul pre cărmaciu și pre căpitanul corăbiei ascultă mai mult, decât cele ce grăia Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo, ca de ar putea să ajungă să ierneze în Finica, limanul Critului, care caută spre Liva și spre Hor.

13. Și suflând austrul, părându-le lor că vor dobândi voea sa, plecând

au văslit pre marginile Critului.

14. Iar nu după multă vreme s'a întărâtat asupra lui un vânt viforător. ce se chiamă Evroclidon.

15. Și răpindu-se corabia și nepuțând merge împotriva vântului, slobozindu-ne după valuri ne purtam.

16. Și trecând un ostrov oarecare, ce se chemă Clavdi, abia am putut prinde luntrea.

17. Care trăgându-o în corabie, ajutorințe întrebuițau încingând corabia; și temându-se să nu cază în Sirt, slobozind vetrelele, așa se purtau.

18. Și fiind noi foarte împesurași de viscol, a doua zi au făcut lepădare din corabie;

19. Și a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat uneltele corăbiei.

20. Și nici soarele nici stelele arătându-se în multe zile, și vifor nu puțin fiindu-ne asupra, se luase de acia, toată nădejdea de a ne mântui noi,

21. Și multă flămânzie fiind, atunci stând Pavel în mijlocul lor, a zis: se cădea, o bărbaților, ascultându-mă pre mine, să nu fi purces din Crit, și să fi câștigat necazul acesta și paguba.

22. Și acum vă îndemn pre voi să aveți voie bună; că pierire nici unui suflet nu va fi dintru voi, fără numai corăbiei.

23. Că mi-a stătu înaintea într'această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu și căruia slujesc,

24. Zicând: nu te teme Pavle; înaintea Chesarului și se cade să stai; și iată și-au dăruit fie Dumnezeu pre toți cei ce sunt în corabie cu tine.

25. Drept aceea, fiți cu bună nădejde bărbaților, că cred lui Dumnezeu, că așa va fi precum mi s'a zis mie.

26. Și într'un ostrov oarecare este să cădem noi.

27. Și dacă s'a împlinit a patru-sprezecea noapte, purtându-ne noi cu corabia în marea Adriei, pre la miezul nopței le părea corăbierilor că se apropie la vre o margine;

28. Și slobozind măsura, au aflat stânjini douăzeci, și puțin de acolo trecând și iarăș măsurând, au aflat stânjini cincisprezece.

29. Și temându-se ca nu cumva în locuri prundoase să cază, arun-

27. 2. Fapt. 19, 29 și 20, 4.

9. 2 Cor. 11, 25, 26.

18. Ionă 1, 5.

când patru anghire despre cârma corabiei, se rugau să se facă ziuă.

30. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie, și slobozind luntrea în mare, cu prilej ca acela, ca și cum ar vrea despre pisc să sloboziască anghirele,

31. Zis-a Pavel sutașului și ostașilor: de nu vor rămâneă aceștia în corabie, voi nu vă veți putea mântui.

32. Atunci au tăiat ostașii funiile luntrei și o au lăsat să cază.

33. Iar până când vrea să se facă ziuă, Pavel rugă pre toți să mănânce bucate, zicând: patrusprezece zile sunt astăzi de când n'ați mâncat, așteptând și nimic gustând.

34. Pentru aceea vă rog pre voi să mâncați, că aceasta este spre mântuirea voastră; că nici unuia din voi păr din cap nu va cădeă.

35. Și zicând acestea și luând pâine, a mulțămii lui Dumnezeu înaintea tuturor și frângând, a început a mânca.

36. Și voie bună toți făcând, au luat și ei de au mâncat.

37. Și eram în corabie de toți, suflete două sute și șaptezeci și șase.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

39. Și dacă s'a făcut ziuă, pământul nu'l cunoșteau; iar vedeau de departe un sân ce aveă făruri, la care se sfătuiău, de ar fi cu puțință să scoată corabia.

40. Și trăgând afară anghirele, o au slobozit pre mare, și împreună slăbind funiile cârmelor și ridicând vetrila cea mică după vântișorul care suflă, trăgeau spre făruri.

41. Și căzând într'un loc dintre două mări s'a înfipt corabia și piscul dinainte s'a împlântat și stă neclătit, iar partea dinapoi se rupeă de sila valurilor.

42. Iar ostașii au făcut sfat să omoare pre cei legați, ca să nu înnoate cinevă și să scape.

43. Iar sutașul, vrând să ferească pre Pavel, a oprit sfatul lor, și a poruncii ca cei ce vor puteă să înnoate, sărind mai întâiu, să iasă la pământ;

44. Iar ceilalți, unii pre scânduri,

alții pre altceva din corabie. Și așa s'a făcut de au scăpat toți la uscat.

CAP. 28.

Pavel iese în ostrovul Melit, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează Iudeilor.

Și dacă au scăpat, atunci au cunoscut că se chiamă ostrovul Melit.

2. Iar varvarii au făcut nu puțină milă cu noi; că făcând foc, ne-au primit pre noi pre toți, pentru ploaia și frigul ce eră.

3. Și strângând Pavel găteje multe și puindu-le în foc, ieșind o viperă din căldură, s'a apucat de mâna lui.

4. Și dacă au văzut varvarii spânzurând vipera de mâna lui, ziceă unul către altul: cu adevărat uci-gaș este omul acesta, care mântuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pățimit.

6. Iar ei așteptau să se umfle el, sau să cază de pripă mori; și așteptând ei mult, și văzând că nu se făcuse nici un rău întru el, întorcându-se, îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Și împrejurul locului acela erau safele mai marelui ostrovului, anume Poplie; care primindu-ne pre noi, trei zile cu omenie ne-au ospătat.

8. Și s'a întâmplat de zăceă tatăl lui Poplie, fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge, către care intrând Pavel, și rugându-se, puindu-și mâinile pre el, l-a vindecat.

9. Și aceasta făcându-se, și alții cari aveau boale în ostrovul acela veneau și se vindecau;

10. Cari și cu multă cinste ne-au cinstii pre noi; și când am purces noi, ne-au pus cele ce erau de trebuință.

11. Și după trei luni ne-am pornii cu o corabie Alexandrinească, ce iernase în ostrov, care eră cu semnul Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, ne-am zăbovit acolo trei zile.

13. Și de acolo încunjurând, am venit în Righia; și preste o zi su-

34. Mat. 10, 30; Luc. 21, 18.

35. Ioan 6, 11. 41. 2 Cor. 11, 25.

28. 1. Fapt. 27, 26. 2. 2 Cor. 11, 27.

5. Marcu 16, 18. 8. Mat. 8, 14.

flând austrul, a doua zi am venit în Potioli;

14. Unde aflând frați, ne-au rugat de ne-am zăbovit la ei șapte zile, și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo frații auzind cele pentru noi, au ieșit întru întâmpinarea noastră până la forul lui Apie și la Trifaverne; pre cari văzându'i Pavel, și mulțumind lui Dumnezeu, a luat îndrăsneală.

16. Iar dacă am venit în Roma, sutășul a dat pre cei legați voivodului oastei; iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostașul cel ce îl păzează pre el.

17. Și a fost, după trei zile, a chemat Pavel pre cei mai mari ai Iudeilor, și adunându-se ei, a zis către dâșii: bărbași frați, eu nimic împotriva norodului făcând, sau obiceiurilor părințești, legat fiind în Ierusalim m'am dat în mâinile Romanilor.

18. Cari judecându-mă, voiau să mă slobozească, pentrucă nici o vină de moarte eră întru mine.

19. Iar grăindu'mi Iudeii împotriva, am fost silit a chema pre Cesarul; nu că așa aveă întru ceva a părți pre neamul meu.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat pre voi, să vă văz și să vorbesc cu voi, că pentru nădejdea lui Israil cu acest lanț sunt legat.

21. Iar ei către dânsul au zis: noi nici cărși pentru tine am luat din Iudeea, nici viind cinevă din frați ne-au spus, sau au grăit ceva rău pentru tine.

22. Ci ne rugăm să auzim dela

tine socotelile ce ai; că de eresul acesta știm noi că pretutindenea împotriva i se zice.

23. Și rânduindu'i lui zi, au venit la dânsul la gazdă mai mulți; căroră mărturisind le spuneă de împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor cele pentru Iisus, din legea lui Moisi și din proroci, de dimineața până seara.

24. Și unii credeau cele ce se ziceau, iar alții nu credeau.

25. Și neunindu-se ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: bine au grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții noștri,

26. Zicând: mergi la norodul acesta, și zi: cu auzul veși auzi, și nu veși înțelege, și privind veși privi, și nu veși vedeă;

27. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis; ca nu cumvă să vază cu ochii, și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să i vindec pre ei.

28. Drept aceea, cunoscut să vă fie vouă, că neamurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor auzi.

29. Și acestea zicând el, au ieșit Iudeii, multă prigonire având între dâșii.

30. Și a petrecut Pavel doi ani deplin cu a sa cheltuială, și primea pre toți cari veneau către el.

31. Propoveduind împărăția lui Dumnezeu, și învășând cele ce sunt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără opreală.

23. Fapt. 26, 22. 24. Fapt. 17, 4.

26. Is. 6, 9, 10; Lucă 8, 10.

28. Fapt. 13, 39, 46; Ps. 17, 48.

19. Fapte 25, 11.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRE ROMANI

CAP. 1.

Invățătura Evangheliei despre cei ce viețuiesc afară de darul lui Dumnezeu și în dar. Nădejdea și viața cea duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păzesc legea firei.

Pavel sluga lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre evanghelia lui Dumnezeu.

2. Care mai înainte au făgăduit-o prin prorocii săi întru sfințite scripturi,

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'au născut din sămânța lui David după trup;

4. Carele s'au hotărât Fiul lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfințeniei, dintru învierea din morți a lui Iisus Hristos, Domnul nostru.

5. Prin care am luat darul și apostoliea, spre ascultarea credinței întru toate neamurile, pentru numele lui;

6. Întru cari sunteți și voi chemați ai lui Iisus Hristos;

7. Tuturor celor din Roma, iubiților lui Dumnezeu, celor chemați sfinți; dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

8. Înfăiu dar, mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus Hristos pen-

tru voi toți, căci credința voastră se vestește în toată lumea.

9. Că martur îmi este mie Dumnezeu, căruia slujesc cu duhul meu întru evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi;

10. Totdeauna întru rugăciunile mele rugându-mă, ca doară cândva bine mi s'ar întâmpla cu voea lui Dumnezeu ca să vin la voi.

11. Că doresc să vă văz pre voi ca să vă dau vouă ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră;

12. Și aceasta este, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința cea dimpreună a voastră și a mea.

13. Și nu voiu să nu știți voi fraților, că de multe ori am gândit ca să vin la voi, și am fost oprit până acum, ca să am ceva roadă și întru voi, precum și întru celelalte neamuri.

14. Că Elinilor și Varvarilor, înțelepților și neînțelepților dator sunt.

15. Așijderea cât este după a mea osârdie și vouă celor din Roma să vă binevestesc.

16. Că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos; că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede; Iudeului mai întâiu, și Elinului.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu

1. 1. Fapt. 9, 15; Gal. 1, 15.

3. 2 Timot. 2, 8.

4. Ioan 10, 36; Evr. 1, 5.

7. 1 Cor. 1, 2.

8. 1 Cor. 1, 4; Tes. 1, 2.

9. Filip. 1, 8. 10. Efes. 1, 16.

11. Rom. 15, 23, 32; Fapt. 28, 31.

12. 2 Petr. 1, 1. 13. 1 Tes. 2, 18.

16. Ps. 39, 12; Ps. 118, 46; 1 Cor. 1, 18, 24; Evr. 4, 12. 17. Rom. 3, 21. sq.; Hvac. 2, 4; Ioan 3, 36; Gal. 3, 11; Evr. 10, 38.

Întru dânsa se descopere din credință în credință, precum este scris: iară dreptul din credință va fi viu.

18. Pentru că se descopere mânia lui Dumnezeu din cer preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, cari fin adevărul întru nedreptate,

19. Pentru că ce este cunoscut a lui Dumnezeu, arătat este întru dânsii; că Dumnezeu le-au arătat lor.

20. Pentru că cele nevăzute ale lui dela zidirea lumii, din fapteuri socotindu-se, se văd, și veșnică puterea lui și Dumnezeirea, ca să fie ei fără de răspuns.

21. De vreme ce cunoscând pre Dumnezeu, nu ca pre Dumnezeu l-au slăvit, sau i-au mulțumit; ci s'au făcut înzadarnici întru cugetele sale, și s'a întunecat inima lor cea neînțelegătoare.

22. Zicându-se pre sine a fi înțelepți, au nebunii.

23. Și au mutat slava lui Dumnezeu celui nestricăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al păsărilor, și al celor cu patru picioare și al celor ce se târăsc.

24. Pentru aceea i-au și dat Dumnezeu pre ei întru poștele inimilor lor în necurăție, ca să se spurce trupurile lor întru sineși.

25. Cari au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună, și au cinstit și au slujit făpturei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, Amin.

26. Pentru aceea i-au dat pre ei Dumnezeu întru patimi de ocară; că și muierile lor și-au schimbat rânduiala cea firească întru ceace este împotriva firei;

27. Așijderea și bărbații, lăsând cea după fire rânduială a părfei femeeshi, s'au aprins întru poșta lor unul spre altul; bărbați cu bărbați rușinea lucrându-o, și răsplătirea ce li se cădeă a rățăcirii lor, întru sineși luându-o.

28. Și precum n'au cercat ei a aveă pre Dumnezeu întru cunoștință, așa i-au dat pre ei Dumnezeu întru

minte neiscusită, a face cele ce nu se cade;

29. Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele;

30. Șoptitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, semeși, trufași, alțători de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, nestatornici întru așezământuri, fără dragoste, neîmpăcași, nemilostivi;

32. Cari dreptatea lui Dumnezeu știind, cum că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sunt, nu numai fac acestea, ci încă și binevoesc cu cei ce le fac.

CAP. 2.

Judecata ce se aduce asupra lui Israel că nu păzește legea.

Pentru aceea fără de răspuns ești, o omule, tot cel ce judeci; căci, întru ce judeci pre altul, pre tine însuși te osândești; că aceleași faci, cel ce judeci.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești aceasta, o omule, cel ce judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuși aceleași faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau au nu bagi seamă de bogățiile bunătaței lui, și de îngăduința, și de îndelungă răbdarea lui; necunoscând că bunătaatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Ci după împietrirea ta și nepocăita inimă, îți aduni fie mânie în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

6. Care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun, caută slavă și cinstie și nestricăciune, vieața veșnică.

8. Iar celor prigonitori, cari se pun împotriva adevărului, și se supun nedreptăței, mânie și urgie,

19. Fapt. 14, 15. 21. Efes. 4, 18.

22. 1. Cor. 1, 20; Ier. 10, 14.

23. A doua Leg. 4, 15.

24. Ps. 80, 11; Fapt. 14, 16; Ps. 105, 20.

26. Lev. 18, 23; 1 Cor. 6, 9.

29. Gal. 5, 19; 1 Cor. 6, 9; 2 Cor. 12, 20; Efes. 5, 3; 2 Tim. 3, 2.

2. 1. Mat. 7, 2; Ioan 8, 7, 5, Iacov 5, 3.

6. Ps. 61, 11; Is. 40, 10; Ier 17, 10; Mat 16, 27; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

8. Filip. 1, 16.

9. Necaz și strâmtorare preste tot sufletul omului celui făcător de rău, al Iudeului mai întâiu, și al Elinului;

10. Iar slavă și cinste și pace, tot celui ce face binele, Iudeului mai întâiu, și Elinului;

11. Că nu este iăfărnicie la Dumnezeu.

12. Căci căși fărădelege au greșit, fărădelege vor și pieri; și căși în lege au greșit, prin lege se vor judecă;

13. Că nu auzitorii legii sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndreptă.

14. Căci când neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legii, aceea lege neavând, ei singuri își sunt lege;

15. Carii arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor întru sine pârându-se sau și dându'și răspuns de îndreptare;

16. În ziua când va judecă Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după evanghelia mea prin Iisus Hristos.

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te odihnești în lege, și te lauzi întru Dumnezeu.

18. Și cunoști voea lui, și alegi cele de folos, fiind învățat din lege;

19. Și te nădăjduiești a fi povățuitor orbilor, luminează celor dintru întunec,

20. Îndreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având închipuirea științei și a adevărului în lege.

21. Deci cel ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți? Cela ce propoveduești să nu fure, furi?

22. Cela ce zici să nu preacurvească, preacurvești? Cela ce urăști idolii; furi cele sfinte?

23. Cela ce te lauzi în lege prin călcarea legii, necinstești pre Dumnezeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se hulește întru neamuri, precum este scris.

25. Că făierea împrejur folosește, dacă faci legea; iar dacă ești căl-

cător de lege, făierea ta împrejur, nefăiere împrejur s'a făcut.

26. Drept aceea de va păzi nefăierea împrejur îndreptările legii, au nu se va socoti nefăierea lui împrejur în loc de făiere împrejur?

27. Și va judecă nefăierea împrejur cea din fire, plinind legea, pre tine care prin slovă și prin făierea împrejur, ești călcător de lege.

28. Că nu cel din afară arătat este Iudeu; nici cea din afară arătată în trup este făiere împrejur;

29. Ci cel întru ascuns, acela este Iudeu; și făierea împrejur este cea a inimei, întru duhul, iar nu prin slovă; a cărui laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

CAP. 3.

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. Iudeii se laudă în deșert cu legea și făierea împrejur, căci mântuirea este prin har.

Ce este dar mai mult Iudeului? Sau care este folosul făierei împrejur?

2. Mult în tot chipul; întâiu, că lor s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Că ce este dacă n'au crezut unii? Au doară necredința lor va face netrebnică pre credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie; ci fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, precum este scris. Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, și să biruești când vei judecă tu.

5. Și de vreme ce nedreptatea noastră adeverează pre dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Au doară nedrept este Dumnezeu care aduce mânia? (Ca un om grăesc).

6. Să nu fie, că atuncea în ce chip va judecă Dumnezeu lumea?

7. Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună a prisosit spre slava lui; drept ce încă și eu ca un păcătos mă judec?

8. Și nu, (precum suntem huliiți, și precum zic unii că grăim noi); să facem cele rele, ca să vie cele bune? A cărora osândă, dreaptă este.

11. Fapt 10. 34; Efes. 6, 9. sq.

13. Iac. 1, 22.

15. Evr. 8, 10; Rom. 9, 1.

16. Mat. 25, 31. 18. Filip. 1, 10.

21. Mat. 23, 2, 3.

24. Is. 52, 5; 1 Tim. 6, 1.

25. 1 Cor. 7, 19.

29. A 2 Lege 10, 16.

3. 2. Fapt. 9 38. 4. Ps. 50, 6.

8. Rom. 6, 1, 2.

9. Ce dar? Intrecem pre ei? Nici decum, pentrucă mai înainte am vinuit și pre Iudei și pre Elini, că toși supt păcat sunt;

10. Precum este scris: nu este drept nici unul;

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pre Dumnezeu.

12. Toși s'au abătut, împreună ne-trebniți s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă gâttelelor lor; cu limbile lor vicleneau; venin de aspidă supt buzele lor;

14. A căror gură de blestem și de amărăciune este plină.

15. Grabnice sunt picioarele lor a vărsa sânge;

16. Sfărâmare și nevoie întru căile lor.

17. Și calea păcei n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Iar știu, că: câte zice legea, celor ce sunt în lege zice; ca toată gura să se astupe, și vinovată să fie toată lumea lui Dumnezeu.

20. Pentrucă din faptele legii nu se va îndreptă nici un trup înaintea lui; că prin lege este cunoștința păcatului.

21. Iar acum afară de lege dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat, fiind mărturisită de lege și de proroci;

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos la toși și preste toși cei ce cred; că nu este osebite.

23. Pentrucă toși au păcătuit, și se lipsesc de slava lui Dumnezeu;

24. Cari se îndreptează în dar cu harul lui prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus;

25. Pre care l-au rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptăței lui pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute.

26. Întru multă răbdarea lui Dumnezeu, spre arătarea dreptăței lui în vremea de acum; ca să fie el

drept, și îndreptând pre cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a încuiat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Socotim dar că cu credința se va îndreptă omul fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Iar nu și al neamurilor? Adevărat, și al neamurilor;

30. Căci unul este Dumnezeu, care va îndreptă făierea împrejur din credință, și nețaierea împrejur prin credință.

31. Deci au doară stricăm legea prin credință? Să nu fie, ci întârim legea.

CAP. 4.

Avraam chip și pildă despre îndreptarea prin credință.

Deci ce vom zice că Avraam părintele nostru să fie aflat după trup?

2. Că de s'a îndreptat Avraam din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

3. Că ce zice scriptura? Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și s'au socotit lui întru dreptate.

4. Iar celui ce lucrează, plata nu i se socotește după dar, ci după datorie.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru cela ce îndreptează pre cel necredincios, i se socotește credința lui întru dreptate.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte:

7. Fericii căroră s'au iertat fără-delegile, și căroră s'au acoperit păcatele.

8. Fericit bărbatul, căruia nu'i va socoti Domnul păcatul.

9. Deci fericirea aceasta întru făierea împrejur este numai, sau și întru nețaierea împrejur? Că zicem că s'au socotit lui Avraam credința întru dreptate.

10. Dar cum s'au socotit lui? Întru făierea împrejur fiind, sau în-

9 Gal. 3, 22. 10. Ps. 13, 3.

13. Ps. 5, 9. 14. Ps. 9, 28.

15. Is. 59, 7. 18. Ps. 35, 1.

19. Ps. 106, 42; Gal. 3, 22.

20. Ps. 142, 2; Gal. 2, 16.

21. Ioan 5, 46. 22. Rom. 10, 12.

24. Efes. 2, 8.

25. Evr. 4, 16; 1 Ioan 2, 2.

27. Rom. 2, 17, 23. 28. Gal. 2, 16.

29. Rom. 10, 12; Efes 4, 6.

31. Mat. 5, 17; Gal. 3, 24.

4. 3. Fac. 15, 6; Gal. 3, 6. Iac. 2, 23.

7. Ps. 31, 1, sq.

tru netăierea împrejur? Nu întru tăierea împrejur, ci întru netăierea împrejur.

11. Și semnul tăierii împrejur a luat, pecele a dreptăței credinței, care aveă întru netăierea împrejur; ca să fie el față tuturor celor ce cred prin netăierea împrejur; ca să se socotiască și lor spre dreptate;

12. Și față tăierii împrejur nu numai celor ce sunt din tăierea împrejur, ci și celor ce umblă în urmele credinței cei dintru netăierea împrejur a părintelui nostru Avraam.

13. Că nu prin lege este lui Avraam făgăduința, sau seminției lui ca să fie el moștenitor lumii, ci prin dreptatea credinței.

14. Că de sunt cei din lege moștenitori, zadarnică s'a făcut credința, și s'a stricat făgăduința;

15. Că legea mânie lucrează, că unde nu este lege, acolo nici călcare de lege nu este.

16. Pentru aceasta din credință este, ca după dar; ca să fie stăitoare făgăduința la toată seminția; nu numai la ceea ce este din lege, ci și la ceea ce este din credința lui Avraam, care este față nouă tuturor,

17. (Precum este scris; că față al multor neamuri te-am pus), înaintea lui Dumnezeu căruia a crezut, celui ce înviează morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.

18. Care mai pre sus de nădejde întru nădejde a crezut, că va fi el față al multor neamuri; după cum i s'au zis: așa va fi sămânța ta.

19. Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său cel omorât, fiind mai de o sută de ani, nici la omorârea pântecelui Sarei;

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ci s'a întărit cu credința, dând slavă lui Dumnezeu;

21. Și adevărit fiindcă ce i-au făgăduit, puternic este a și face.

22. Pentru aceea i s'au și socotit lui spre dreptate.

23. Și nu s'a scris pentru el numai, că i s'au socotit lui spre dreptate,

24. Ci și pentru noi, cărora va

să ni se socotească, celor ce credem întru cela ce au sculat pre Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

25. Care s'au vândut pentru greșalele noastre, și s'au sculat pentru îndreptarea noastră.

CAP. 5.

*Roadele îndreptării prin credință.
Adam și Hristos.*

Drept aceea îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos;

2. Prin care și apropiere am aflat prin credință la darul acesta întru care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu.

3. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru necazuri; știind că necazul răbdare lucrează;

4. Iar răbdarea curățire; iar curățirea nădejde;

5. Iar nădejdea nu rușinează; că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Duhul Sfânt cel ce s'au dat nouă.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, în vremea cea cuvinoasă pentru cei necredincioși au murit.

7. Că abia va muri cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate și îndrăznește cineva a muri.

8. Și întărește Dumnezeu dragostea sa spre noi, că încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi au murit.

9. Cu mult mai vărtos dar acum, îndreptați fiind cu sângele lui, ne vom mântui printr'însul de mânie.

10. Că de vreme ce fiind noi vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vărtos fiind împăcați, ne vom mântui întru viața lui.

11. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care acum împăcarea am luat.

12. Pentru aceea, precum printr'un om a intraț păcatul în lume

25. Is. 53, 12.

5. 1. Ioan 16, 33. 2. Efes. 2, 18.

3. Iac. 1, 2, sq.

5. Evr. 6, 18, 19; 1 Petr. 3, 18.

7. Ioan 15, 13. 8. Ioan 3, 16.

9. 1 Petr. 1, 19

12. 1 Cor. 15, 21, sq.

11. Fac. 17, 11. 12. Mat. 3, 9.

13. Fac. 22, 17. 14. Gal. 3, 18.

15. Rom. 3, 20. 17. Fac. 17, 5, sq.

18. Fac. 15, 5. 20. Ioan 9, 24.

24. Fapt. 2, 24.

și prin păcat moartea; și așa la toți oamenii moartea a trecut, întru acela, prin care toți au păcătuit.

13. Că până la lege păcatul eră în lume; dar păcat nu se socotea, nefiind legea.

14. Ci a împărășit moartea dela Adam până la Moisi, și preste cei ce n'au păcătuit după asemănarea greșelei lui Adam, care eră chip al celui viitor.

15. Ci nu precum greșala, așa și darul. Că de au murit prin greșala unuia cei mulți, cu mult mai vârtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, întru mulți s'a înmulțit.

16. Și nu precum prin unul ce a păcătuit, este darul, că păcatul dintr'unul este spre osândire, iar darul din multe greșale spre îndreptare.

17. Că de vreme ce pentru greșala unuia moartea a împărășit prin unul; cu mult mai vârtos cei ce au luat prisosința harului și a darului dreptăței, vor împărăși întru vieață prin cel unul, Iisus Hristos.

18. Pentru aceea dar, precum prin greșala unuia întru toți oamenii a intrat osândirea; așa și prin îndreptarea unuia întru toți oamenii a intrat îndreptarea vieței.

19. Că precum pentru neascultarea unui om, păcătoși s'au făcut cei mulți, așa și prin ascultarea unuia, drepti se vor face cei mulți.

20. Inșă legea a intrat, ca să se înmulțească greșala. Și unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul;

21. Că precum a împărășit păcatul spre moarte, așa și harul să împărățească prin dreptate spre vieață veșnică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

CAP. 6.

Lucrarea faptelor bune ce se cuvine să urmeze credinței. Indemnare la vieața duhovnicească.

Ce vom zice dar? Rămâneă-vom în păcat, ca să se înmulțească darul?

2. Să nu fie. Căci cari am murit

păcatului, în ce chip încă vom fi vii întru dânsul?

3. Au nu știți, că ori căși întru Iisus Hristos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat?

4. Impreună cu el ne-am îngropat prin bolez întru moarte; ca în ce chip s'au sculat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieței să umblăm.

5. Că de vreme ce împreună odrăsliti ne-am făcut cu asemănarea morței lui, deci și învierii lui vom fi părtași.

6. Aceasta știind, că omul nostru cel vechiu cu dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului.

7. Pentrucă cel ce a murit, s'a îndreptat de păcat.

8. Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și vieă împreună cu dânsul;

9. Știind că Hristos cel ce au învieat din morți, nu mai moare; că moartea pre dânsul nu'l mai stăpânește.

10. Că ce au murit, păcatului odată au murit; iar ce viează, viează lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă pre voi morți a fi păcatului, și vii lui Dumnezeu întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu împărățească dar păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să'l ascultați pre el întru poștele lui.

13. Nici să vă faceți mădulările voastre arme de nedreptate păcatului; ci să vă puneți pre voi înaintea lui Dumnezeu, ca din morți vii, și mădulările voastre arme de dreptate înaintea lui Dumnezeu.

14. Că păcatul pre voi nu vă stăpânește; că nu sunteți supț lege, ci supț dar.

15. Ce dar? Păcătuți-vom căci nu suntem supț lege, ci supț dar? Să nu fie.

16. Au nu știți, că celui ce vă dați pre voi robi spre ascultare, robi sunteți aceluia pre care ascultați;

3. Gal 3, 27 4. Col. 2, 8, sq.; Efes. 4, 23; Ebr. 12, 1; 1 Petr. 2, 1 și 4, 12.

5. Fil. 3, 10 6. Gal. 5, 24.

8. 2 Tim. 2, 11.

12. Fac. 4, 7; Ps. 118, 133.

14. Gal. 5, 18. 15. Ioan 8, 16.

16. Ioan 8, 34.

13. Rom. 4, 15. 14. 1 Cor. 15, 45.

20. Rom. 4, 15; Gal. 3, 19.

21. Rom. 6, 23.

6. 1. Gal. 2, 17. 2. Gal. 6, 14.

sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre dreptate?

17. Ci mulțumim lui Dumnezeu, căci ați fost robi păcatului, dar ați ascultat din inimă după chipul învățătorei la care v'ați dat.

18. Și slobozindu-vă de păcat, v'ați făcut robi dreptății.

19. Omenește grăesc pentru slăbiciunea trupului vostru; că precum v'ați făcut mădulările voastre roabe necurăției și fărădelegei spre fărădelege; așa acum să vă faceți mădulările voastre roabe dreptății spre sfințenie.

20. Căci când erați robi păcatului, erați slobozi de dreptate.

21. Care roadă dar ați avut atunci întru acelea de care acum vă rușinați? Că sfârșitul aceluia este moartea.

22. Iar acum slobozindu-vă din păcat, și făcându-vă robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințenie, iar sfârșitul, viața veșnică.

23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viața veșnică întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP. 7.

Osânda păcatului supt lege. Slăbiciunea firei omului, împiedicându-l a plini legea, aduce moarte.

Au nu știți frașilor, că celor ce aștii legea grăiesc, că legea stăpânește pre om în câtă vreme trăiește?

2. Că femeia cu bărbat, legată este de lege cu bărbatul cât trăiește el; iar de i-a murit bărbatul ei, s'a dezlegat de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăindu-i bărbatul ei, preacurvă se chiamă, de va fi cu alt bărbat; iar de îi va murit bărbatul ei, slobodă este de lege, a nu fi ea preacurvă, fiind cu alt bărbat.

4. Pentru aceea frașii mei, și voi v'ați omorât legei prin trupul lui Hristos; ca să liți voi ai altuia, ai celui ce au înviat din morți ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor, cele prin lege lucrau

întru mădulările noastre, ca să aducă roada morței.

6. Iar acum ne-am slobozit de lege, murind noi aceia întru care eram finiți, ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu întru vechitura slovei.

7. Ce dar vom zice? Au doară legea păcat este? Să nu fie. Ci păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege: că și pre poftă nu o aș fi știut, de n'ar fi zis legea: să nu poftesti.

8. Ci pricină luând păcatul prin poruncă, a lucrat întru mine toată pofta. Că fărădelege, păcatul eră mort.

9. Și eu trăiam fărădelege oarecând, iar viind porunca, păcatul a înviat.

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat mie porunca, care eră spre viață, aceasta a fi spre moarte.

11. Că păcatul luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin aceea m'a omorât.

12. Drept aceea, legea sfântă este și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13. Deci oare ce eră bun, mie mi s'a făcut moarte? Să nu fie. Ci păcatul ca să se arate păcat, prin ce eră bun lucrându-mi mie moarte; ca să se facă preste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea duhovnicească este, iar eu sunt trupesc, vândut supt păcat.

15. Că ceea ce lucrez, nu știu, că nu care voesc eu, aceasta fac; ci care urăsc, aceea lucrez.

16. Iar de fac aceasta, care nu voesc, laud legea că este bună.

17. Iar acum nu eu fac aceea, ci păcatul care lăcuește întru mine.

18. Pentru că știu că nu lăcuește întru mine, adecă în trupul meu ce este bun, că a voi se află la mine, iar a face binele nu aflu.

19. Că nu fac binele care voesc, ci răul care nu'l voesc, acela fac.

20. Iar de fac aceasta care nu voiesc eu, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcuește întru mine.

21. Aflu drept aceea, legea mie celui ce voiesc să iac binele, că ce este rău, la mine se află.

18. 1 Cor. 7, 22.

21. Rom. 8, 6; Filip. 3, 19.

22. 1 Petr. 1, 9.

23. Rom 5, 21; Iacov 1, 15.

7. 1. Rom. 6, 14. 2. 1 Cor. 7, 39.

3. Mat. 5, 32. 5. Rom. 6, 21.

6. 2 Cor. 3, 6. 7. Eș. 20, 17.

8. Rom. 4, 15; Ioan 15, 22.

10. Lev. 18, 5; Iezech. 20, 11, 13

12. 1 Tim. 1, 8. 14. Rom. 8, 3.

18. Fac. 6, 6, 5.

21. Ps. 50, 7.

22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu după omul cel dinlăuntru.

23. Dar văd altă lege întru mădulările mele, oștindu-se împotriva legii minții mele și dându-mă pre mine rob legii păcatului, care este întru mădulările mele.

24. Ticălos om sunt eu! Cine mă va izbăvi de trupul morței acesteia?

25. Mulțămesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru. Deci dar eu însumi cu mintea mea slujesc legii lui Dumnezeu; iar cu trupul legii păcatului.

CAP. 8.

Schimbarea patimilor prin viețuirea cea după Duh. Mângâierea celor ce sufer cu arătarea slavei sfinților. Dragostea către Hristos.

Drept aceea, nici o pedeapsă nu este acum celor ce sunt întru Hristos Iisus, cari nu umblă după trup, ci după Duh.

2. Că legea Duhului vieții întru Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentrucă ceea ce eră cu neputință legii, căci eră slabă prin trup, au săvârșit Dumnezeu trimișând pre Fiul său întru asemănarea trupului păcatului și pentru păcat, au osândit păcatul în trup:

4. Ca îndreptarea legii să se plinească întru noi, cari nu umblăm după trup, ci după Duh.

5. Că cei ce sunt după trup, cele ale trupului cugetă; iar cei ce sunt după Duh, cele ale Duhului.

6. Pentrucă cugetul trupului este moarte; iar cugetul Duhului vieță și pace.

7. Pentrucă cugetul trupului vrăjmaș este la Dumnezeu, că legii lui Dumnezeu nu se supune, că nici poate.

8. Și cei ce sunt în trup, lui Dumnezeu a plăcea nu pot.

9. Iar voi nu sunteți în trup, ci în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăcuisse întru voi. Iar de n'are cineva

Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, trupul dar este mort pentru păcat; iar Duhul viează pentru dreptate.

11. Iar de lăcuisse întru voi Duhul celui ce au sculat pre Iisus din morți, cel ce au sculat pre Hristos din morți, va face vii și trupurile voastre cele muritoare, pentru Duhul lui cel ce lăcuisse întru voi.

12. Drept aceea fraților, dăfori suntem nu trupului, ca să viețuim după trup.

13. Că de viețuiți după trup, veți să muriți; iar de veți omorî cu Duhul faptele trupului, veți fi vii.

14. Că ori căși cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceștia sunt fiii ai lui Dumnezeu.

15. Pentrucă n'ați luat iarăș duhul robiei spre temere, ci ați luat Duhul punerei de fii, întru care strigăm: Avvâ, Părinte.

16. Insuș Duhul acesta mărturisește dimpreună cu duhul nostru, că suntem fiii ai lui Dumnezeu.

17. Iar de suntem fii, suntem dar și moștenitori; moștenitori adevăți ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu dânsul, ca să ne și proslăvim împreună cu dânsul.

18. Că socotesc că nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum de a se asemăna cu slava cea viitoare, care va să se descopere întru noi.

19. Pentrucă nădejdea zidirei, descoperirea fiilor lui Dumnezeu așteaptă.

20. Că deșertăciunii s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cel ce o au supus.

21. Spre nădejde, că și singură zidirea aceasta se va slobozi din robia stricăciunii întru slobozenia slavei fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată zidirea împreună suspină și împreună are durere până acum.

23. Și nu numai aceia, ci și noi cari avem pârga Duhului, și noi singuri întru noi suspinăm, așteptând

22. Ps. 1, 2. 23. Gal. 5, 17.

25. 1 Cor. 15, 57.

8. 1. Rom. 3, 27.

3. Fapt. 15, 10; Filip. 2, 7.

6. Rom. 6, 21. 7. Iac. 4, 4.

9. 1 Cor. 3, 16.

11. 1 Cor. 6, 14. 13. Gal. 5, 19.

14. Gal. 5, 18.

15. Gal. 3, 26 și 4, 6; 2 Tim. 1, 7.

16. 2 Cor. 1, 22.

17. Gal. 4, 7; Fapt. 14, 22.

18. 2 Cor. 4, 17. 19. Col. 3, 4.

23. 2 Cor. 5, 2 sq; Luc. 21, 28; Gal. 4, 5.

punerea de fii, pre izbăvirea trupului nostru.

24. Că prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, că ceea ce vede cineva, pentru ce o și nădăjduiește?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădăjduim, prin răbdare așteptăm.

26. Așijderea și Duhul împreună ajută nouă întru slăbiciunile noastre, pentru că de ce ne vom ruga, precum se cade nu știm; ci singur Duhul se roagă pentru noi cu suspinuri negrăite.

27. Iar cela ce cercă inimile, știe ce este cugetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfinți.

28. Și știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu, toate li se lucrează spre bine, acelor adevărați cari după voință sunt chemați.

29. Că pre cari mai înainte i-au cunoscut, mai înainte i-au și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâiu născut între mulți frați.

30. Iar pre cari mai înainte i-au hotărât, pre aceștia i-au și chemat; și pre cari i-au chemat, pre aceștia i-au și îndreptat; iar pre cari i-au îndreptat, pre aceștia i-au și proslăvit.

31. Ce vom zice dar către acestea? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Că cel ce nu au crușat pre Fiul său, ci pentru noi toți l-au dat pre dânsul, cum nu împreună cu el și toate ne va dăruia nouă?

33. Cine va pârî împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează.

34. Cine este cel ce judecă spre pierzare? Hristos este cel ce au murit, și mai ales care au și învieat, care și este deadreapta lui Dumnezeu, care și se roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmborarea, sau goana, sau foamea, sau golătaea, sau nevoia, sau sabia?

36. Precum este scris: că pentru sine suntem omorâți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

37. Ci întru acestea toate prea biruim pentru cela ce ne-au iubit pre noi.

38. Pentru că încredințat sunț, că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu poate pre noi să ne despărtească de dragostea lui Dumnezeu, care este întru Hristos Iisus Domnul nostru.

CAP. 9.

Israel cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor, Israelul cel adevărat.

Adevărul zic întru Hristos, nu Amint, împreună mărturisindu-mi mie cunoștința gândului meu întru Duhul Sfânt.

2. Că întristare mare îmi este mie, și neîncetaia durere inimei mele.

3. Că așa fi poștit eu însumi a fi anatema dela Hristos pentru frații mei, rudele mele după trup;

4. Cari sunt Israileni; a căroră este punerea de fii și slava, și așezământurile și punerea de lege, și slujba, și făgăduințele;

5. Ai căroră sunt părinții, și dintru cari este Hristos după trup, care este preste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

6. Nu se poate să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toți cari sunt din Israel, aceștia sunt Israel;

7. Nici, căci sunt sămânța lui Avraam, toți sunt fii; ci, întru Isaac au zis, se va numi fie sămânță.

8. Adevărat: nu cari sunt fii ai trupului, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu; ci cari sunt fii ai făgăduinței se socotesc întru sămânță.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: întru această vreme voi veni, și va fi Sarei fiu.

10. Și nu numai, ci și Rebeca dintru unul având așternut, dela Isaac părintele nostru;

11. Că încă nici fiind fiii născuși, nici făcând ceva bine sau rău, ca cea după alegere rânduială a lui

37. 1 Cor. 15, 57.

38. Fil. 1, 6; 2 Tim. 1, 12.

9. 1. Rom. 1, 9. 3 Es. 32, 32.

6. Numer. 23, 19; Ioan 8, 39.

7. Fac 21, 12; Evr. 11, 18; Gal. 4, 28.

9. Fac. 18, 10. 10. Fac. 25, 21.

29. Col. 1, 18; Evr. 1, 6.

32. Ioan 3, 16. 34. 1 Petr. 3, 22.

35. Ioan 10, 28.

36. Ps. 43, 23; 1 Cor. 4, 9; 2 Cor. 4, 11.

Dumnezeu să rămâie, nu din fapte, ci dela cel ce chiamă;

12. I s'a zis ei, că cel mai mare va sluji celui mai mic.

13. Precum este scris: pre Iacov am iubit, iar pre Isav am urît.

14. Ce dar vom zice? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Că lui Moisi zice: voi milui pre care miluesc, și mă voiu îndurà de care mă îndur.

16. Deci dar nu este nici a celui ce voește, nici a celui ce aleargă; ci a lui Dumnezeu celui ce miluește.

17. Că zice scriptura lui Faraon: că spre însăș aceasta te-am ridicat, ca să arăt întru tine puterea mea, și ca să se vestească numele meu în tot pământul.

18. Deci dar pre care voește miluește, și pre care voește împietrește.

19. Îmi vei zice dar mie: ce mai prihănește? Că voiei lui cine poate stă împotrivă?

20. Ci, o omule, tu cine ești care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce o au făcut pre ea: căci m'ai făcut așa?

21. Au n'are putere olarul preste lut, ca dintr'aceeaș irământătură să facă un vas de cinstie, iar altul de necinstie?

22. Iar dacă vrând Dumnezeu să'și arate mânia și să'și descopere puterea sa, au suferit întru multă răbdare vase ale mâniei, gătite spre pierire.

23. Și ca să'și arate bogășia slavei sale spre vase ale milei, care au gătit mai înainte spre slavă.

24. Pre noi, pre cari ne-au și chemat, nu numai din Iudei, ci și din neamuri.

25. Precum și la Osie zice: chemă-voiu pre cel ce nu este norodul meu, norodul meu; și pre cea ne iubită, iubită.

26. Și va fi în locul unde s'au zis lât: nu norodul meu suntești voi; acolo se vor chemă fii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Iar Isaia strigă pentru Israil: de va fi numărul fiilor lui Israil ca nisipul mării, rămășița se va mânui;

28. Pentrucă cuvânt săvârșind, și scurfând întru dreptate, că cuvânt scurt va face Domnul pre pământ.

29. Și precum au zis mai înainte Isaia: de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânță, ca Sodomă ne-am fi făcut, și cu Gomora ne-am fi asemănat.

30. Ce dar vom zice? Că neamurile care nu umblau după dreptate, au ajuns dreptatea; însă dreptatea care este din credință.

31. Iar Israil umblând după legea dreptăței, la legea dreptăței n'a ajuns.

32. Pentruce? Pentrucă nu din credință, ci ca din faptele legii. Că s'au poticnit de piatra poticnirei;

33. Precum este scris: iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel ce va crede întru el, nu se va rușină.

CAP. 10.

Iudeii caută dreptatea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Hristos. Deosebirea între dreptatea cea din lege și cea din credință, care este deobște și iudeului și neamurilor.

Frașilor, bunăvoința inimei mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israil este spre mântuire.

2. Că mărturisesc lor că dragostea lui Dumnezeu au, ci nu după cunoștință.

3. Că neștiind dreptatea lui Dumnezeu, și căușând să'și puie dreptatea lor, dreptăței lui Dumnezeu nu s'au supus.

4. Că sfârșitul legii este Hristos spre îndreptare tot celui ce crede.

5. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, că omul care face acelea, viu va fi într'insele.

6. Iar dreptatea cea din credință așa zice: să nu zici întru inima ta: cine se va sul în cer? Adecă, să pogoare pre Hristos.

27. Is. 10, 22, sq. 29. Is. 1. 9.

33. Is. 8, 14; 28, 16; Rom. 10, 11.

10. 3. Rom. 9, 31, 32; Filip. 3, 9.

4. Mat. 5, 17; Ioan 3, 18.

5. Lev. 18, 5; Luc. 10, 28; Gal. 3, 12.

6. A doua Leg. 30, 12, sq.

12. Fac. 25, 23. 13. Mal. 1, 2.

15. Eș. 33, 19. 17. Eș. 9, 16.

20. Is. 45, 9; 29, 16; Ierem. 18, 6;

23. Efes. 1, 4, 7; Col. 1, 27.

25. Osie 2, 23. 26. Os. 1, 10.

7. Sau, cine se va pogori întru adânc? Adecă, să ridice pre Hristos din morți.

8. Dar ce zice scriptura? Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și întru inima ta; adecă, cuvântul credinței care propoveduim.

9. Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta, că Dumnezeu l-au ridicat pre el din morți, te vei mântui,

10. Că cu inima se crede spre dreptate; iar cu gura se mărturisește spre mântuire.

11. Că zice scriptura: tot cel ce crede întru el nu se va rușina.

12. Că nu este osebite iudeului și elinului, pentrucă acelaș este Domnul tuturor care îmbogățește pre toți cei ce'l chiamă pre el.

13. Că tot oricare va chemă numele Domnului, se va mântui.

14. Cum dar vor chemă întru care n'au crezut? Și cum vor crede, de care n'au auzit? Și cum vor auzi fără de propoveduitor?

15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimite? Precum este scris: cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune!

16. Ci nu toți au ascultat evanghelia. Că Isaia zice: Doamne, cine a crezut auzului nostru?

17. Deci credința este din auz, iar auzul prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Ci zic: au doară n'au auzit? Că în tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

19. Ci zic: au n'a cunoscut Israil? Întăiu Moisi zice: eu voi întărită pre voi spre cel ce nu este neam, spre neam neînțelegător voi mânia pre voi.

20. Iar Isaia îndrăznește, și zice: aillatu-m'am celor ce nu mă caută pre mine, arătat-m'am celor ce nu întrebă de mine.

21. Iar către Israil zice: toată ziua am întins mâinile mele către norodul cel neascultător și împotivă grăitor.

CAP. 11.

Alegerea unei părți din Iudei, spre mântuire prin credința în Hristos; lăsarea altei părți în orbirea ei, luând pre neamuri. Indemnarea acestora a nu se sumeți, căci la urmă și Iudeii se vor mântui.

Zic drept aceea: au doară au lepădat Dumnezeu pre norodul său? Să nu fie. Că și eu Israiltean sunt din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Nu au lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre care mai înainte au cunoscut. Au nu știți de Ilie ce zice scriptura? Cum se roagă lui Dumnezeu împotiva lui Israil, zicând:

3. Doamne, pre prorocii tăi a omorât, și altarele tale a surpat; și eu am rămas singur, și caută sufletul meu.

4. Dar ce îi zice lui dumnezeescul răspuns? Lăsatu-mi-am mie șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Vaal.

5. Așa dar și în vremea aceasta, rămășiță după alegerea darului s'a făcut.

6. Și de este după dar, de aceea nu este din fapte; că apoi darul n'ar fi dar. Iar de este din fapte, de aceea nu este darul; că apoi fapta nu ar fi faptă.

7. Ce dar? Ce căută Israil, aceea n'a nemerit; iar alegerea a nemerit, iar ceilalți s'au împietrit.

8. Precum este scris: datu-le-au lor Dumnezeu duh de împietrire, ochi ca să nu vază și urechi ca să nu auză, până în ziua de astăzi.

9. Și David zice: facă-se masa lor spre cursă și spre laș și spre sminteață și spre răsplătire lor;

10. Intunece-se ochii lor ca să nu vază, și spinarea lor de tot o gârbovește.

11. Zic drept aceea: au doară s'au poticnit ca să cază? Să nu fie; ci prin poticnirea lor mântuire s'a făcut neamurilor, ca să râvnească pre ele.

12. Și de vreme ce poticnirea lor este bogăție lumii, și împușinarea

8. A doua Leg. 30, 14; 1 Tim. 4, 6.

11. Is. 28, 16.

13. Ioil 2, 32; Fapt. 2, 21.

15. Is. 52, 7, 15.

16. Is. 53, 1; Ioan 12, 38.

18. Ps. 18, 4. 19. A 2 Lege 32, 21.

20. Rom. 9, 30; Is. 65, 1, sq.

11. 1. Ps. 93, 14. 3. 3 Imp. 19, 10.

4. 3 Imp. 19, 18.

8. Lucă 8, 10; Is. 29, 11; A 2 Lege 29, 4.

9. Ps. 68, 26.

11. Rom. 10, 19; Fapt. 13, 46, sq.

lor bogăție neamurilor; cu cât mai mult plinirea lor?

13. Că vouă zic neamurilor? Întru cât sunt eu neamurilor apostol, slujba mea o slăvesc;

14. Ca doară aş face trupul meu să râvnească, şi să măntuesc pre vreunii dintr'înşii.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ce alt este luarea lor, fără numai vieaţă din morţi?

16. Că de este pârga sfântă, este şi frământătura; şi de este rădăcina sfântă, sunt şi ramurile.

17. Şi de s'au frânt unele din ramuri, iar tu, maslin sălbatec fiind, te-ai altoit întru ele, şi părtaş rădăcinei şi grăsimii maslinului te-ai făcut;

18. Nu te laudă asupra ramurilor. Iar de te lauzi, nu porţi tu pre rădăcină, ci rădăcina pre tine.

19. Dar vei zice: frântu-s'au ramurile, ca să mă altoesc eu.

20. Bine; pentru necredinţă s'au frânt, iar tu pentru credinţă stai. Nu te înalţă cu mintea, ci te teme;

21. Că de n'au părţinit Dumnezeu ramurilor celor fireşti, nu cumva şi fie să nu'şi părtinească.

22. Vezi dar bunătatea şi nepărtinirea lui Dumnezeu, spre cei ce au căzut nepărtinire; iar spre tine, bunătate, de vei rămâne în bunătate; iar de nu, şi tu te vei lăia.

23. Şi aceia iarăş de nu vor rămâne în necredinţă, se vor altoi; că puternic este Dumnezeu iarăş să'i altoiască pre ei.

24. Că dacă tu din maslinul cel din fire sălbatec te-ai lăiat, şi afară de fire te-ai altoit în maslin bun; cu cât mai vărtos aceştia cari sunt după fire, se vor altoi întru al lor maslin?

25. Pentrucă nu voesc ca să nu ştiţi voi fraşilor, faina aceasta, ca să nu fiţi întru voi singuri înşelepţi; că orbire din parte lui Israil s'a făcut, până ce va intra plinirea neamurilor.

26. Şi aşă tot Israilul se va mântui, precum este scris: veni-va din Sion Izbăvitorul, şi va întoarce necurăţile dela Iacov;

27. Şi aceasta este lor cea dela mine făgăduinţă, când voi luă păcatele lor.

28. După evanghelie cu adevărat vrăjmaşi sunt pentru voi; iar după alegere, iubiţi pentru părinţi.

29. Că fără căinţă sunt darurile şi chemarea lui Dumnezeu.

30. Că precum şi voi oarecând n'aşi crezut lui Dumnezeu, iar acum v'aşi miluit prin necredinţa acestora;

31. Aşă şi aceştia acum n'au crezut întru mila voastră ca şi ei să se miluiască.

32. Că au încuiat Dumnezeu pre toţi întru necredinţă, ca pre toţi să'i miluească.

33. O adâncul bogăţiei şi al înţelepciunii şi al ştiinţei lui Dumnezeu! Cât sunt de necercate judecăţile lui, şi neurmăte căile lui!

34. Că cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?

35. Sau cine i-a dat mai înainte lui, şi i se va răsplăsi lui?

36. Că dintr'însul şi printr'însul şi întru dânsul, sunt toate; acelaia slava în veci. Amin.

CAP. 12.

Sfătuire pentru faşta bună cea către Dumnezeu şi către oameni.

Rogu-vă dar pre voi, fraşilor, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneţi înainte trupurile voastre jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, slujba voastră cea cuvântătoare.

2. Şi să nu vă asemenaşi chipului veacului acestuia; ci vă schimbaşi la faşă întru înnoirea minţii voastre, ca să cunoaşteşi voi care este voia lui Dumnezeu cea bună şi plăcută şi deplin.

3. Că zic, prin darul ce mi s'a dat mie, tuturor celor ce sunt întru voi, a nu cugetă înalt afară decât li se cade a cugetă; ci a cugetă spre a fi cu mintea întregă, precum fiecăruiua au împărşit Dumnezeu măsură credinşei.

14. 1 Tim 4, 16. 17. Ier. 11, 16.
19. Fapt. 13, 46. 20. 1 Cor. 10, 12.
22. Ioan 15, 24.
23. Rom. 14, 4; 2 Cor. 3, 16.
26. Is. 59, 20 şi 27, 9.

27. Ier. 31, 33. 32. Gal. 3, 22.
34. Is. 40, 13; 1 Cor. 2, 16.
36. 1 Cor. 8, 6; Col. 1, 16; Rom. 16, 27.
12. 1. Rom. 6, 13; 1 Tesal. 4, 3.
2. Efes. 4, 23. 3. 1 Cor. 7, 17.

4. Că precum într'un trup multe mădulări avem, și mădulările n'au toate o lucrare;

5. Într'acestaș chip noi, cei mulți, un trup suntem întru Hristos, și fiecare unul altuia mădulare.

6. Și având daruri de multe feluri după harul care este dat nouă, ori prorocie, după măsura credinței;

7. Ori slujbă întru slujbă, ori ceea ce învață, întru învățatură;

8. Ori cei ce mângâie, întru mângâiere; cei ce dăruiește întru neviclesug; cei ce este ispravnic, întru osârdie; cei ce miluește, întru buna voință.

9. Dragostea nețărnică. Urînd răul și lipindu-vă de lucru bun.

10. Cu dragoste frățescă unul pre altul iubind; cu cinstea unul pre altul mai mare făcând;

11. Cu osârdia nelenevoși, cu duhul arzând, Domnului slujind.

12. Întru nădejde bucurându-vă, întru necaz răbdând, întru rugăciune îngăduind;

13. În frebuințele sfinților păriași fiind; iubirea de streini urmând.

14. Bindecuvântași pre cei ce vă gonesc pre voi; bindecuvântași și nu osândiși.

15. Bucurași-vă cu cei ce se bucură, și plângeși cu cei ce plâng.

16. Aceeaș unul către altul cugetând, nu cele înalte cugetând, ci cu cei smeriși împreună purtându-vă. Nu fiși înțelepși întru voi înși-vă.

17. Nimănui rău pentru rău răsplătind; făcând purtare de grije de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

18. De este cu puțință, în cât este despre voi, cu toși oamenii având pace.

19. Nu vă izbândiși singuri vouă iubitorilor, ci dași loc mâniei; că scris este: a mea este izbânda; eu voi răsplăși, zice Domnul.

20. Drept aceea de-flămânzește vrăjmașul tău, dă-i lui pâine; de însețează, adapă-l pre el; că aceasta făcând cărbuni de foc grămădeși pre capul lui.

21. Nu te birul de rău, ci biruește cu binele pre rău.

CAP. 13.

Sfătuire la supunere, dragoste și alte fapte bune

Tot sufletul să se supue stăpânilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, și stăpâniile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. Pentru aceea cei ce se împrofivesc stăpânirii, rânduitei lui Dumnezeu se împrofivesc; și cari se împrofivesc, judecată își vor lua lorși.

3. Că dregătorii nu sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar volesti să nu'ți fie frică de stăpânire? Fă bine și vei avea laudă dela dânsa;

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este fie spre bine. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia; că slujitor al lui Dumnezeu este, izbânditor spre mânie celui ce face răul.

5. Pentru aceea trebue să vă supuneși, nu numai pentru mânia, ci și pentru știința.

6. Că pentru aceasta și dădii dași; că slujitori ai lui Dumnezeu sunt, spre însăș aceasta îndeletnicindu-se

7. Dași dar tuturor cele ce sunt cu datorie: celui cu dajdia, dajdie; celui cu dijma, dijma; celui cu frica frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimănui cu nimic nu fiși datori, fără numai cu a iubi unul pre altul; că cel ce iubește pre altul, legea a împlinit.

9. Pentru că aceea: să nu curveși, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu poțesti; și oricare altă poruncă, într'acest cuvânt se cuprinde adecă: să iubeși pre vecinul tău ca însuși pre tine.

10. Dragostea nu lucrează rău vecinului; drept aceea plinirea legii este dragostea.

11. Și aceasta, știind vremea, că acum vreme este noi din somn să ne sculăm; că mai aproape este no-

4. 1 Cor. 12, 12, sq. 6. Efes. 4, 11.

8. Mat. 6, 2. 9. 1 Tim. 1, 5, Ps. 96, 11.

11. Rom. 14, 13 și 16, 18. 12. Col. 4, 2.

14. Mat. 5, 44; 1 Cor. 4, 12.

16. Rom. 15, 5.

17. Pild. 3, 4; 2 Cor. 8, 21.

19. A doua Lege 32, 35; Evr. 10, 30.

20. Pild. 25, 22.

13. 1. Petru 2, 13 sq; Tit 3, 1.

3. Lucă 22, 25; 1 Petru 2, 14.

7. Mat. 22, 21.

8. Gal. 5, 14; Col. 3, 14; 1 Tim. 1, 5,

9. Marcu 12, 31. 10. 1 Cor. 13, 4.

11. 2 Cor. 6, 2; Efes. 5, 14; 1 Tes. 5, 6 sq

uă mântuirea acum decât când am crezut.

12. Că noaptea a trecut, iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunerecului, și să ne îmbrăcăm în arma luminei.

13. Ca ziua, cu bun chip să umblăm, nu în ospețe și în beții, nu întru curvă și întru fapte de rușine, nu întru pricire și pismă.

14. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos, și purtarea de grije a trupului să nu o faceți spre poftă.

CAP. 14.

Despre cei slabi în credință. Să nu judecăm unul pre altul. Despre pace. Să nu smintim pre fratele.

Si pre cel slab întru credință, primii'l, nu întru îndoirea gândurilor.

2. Că unul crede că va mânca toate, iar cel slab legumi mănâncă.

3. Cel ce mănâncă pre cei ce nu mănâncă să nu'l deîăimeze, și cel ce nu mănâncă pre cel ce mănâncă să nu'l osândiască; că Dumnezeu l-au primit pre dânsul.

4. Tu cine ești care judeci pre sluga streină? Domnului său stă sau cade. Și va stă, că puternic este Dumnezeu a'i pune pre dânsul să stea.

5. Unul judecă zi preste zi, iar altul judecă în toate zilele. Fiecare întru a sa minte să se adevereze.

6. Cel ce socotește ziua, Domnului o socotește; și cel ce nu socotește ziua, Domnului nu o socotește. Și cel ce mănâncă, Domnului mănâncă, că mulțamește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulțamește lui Dumnezeu.

7. Că nimeni din noi luiș viează, și nimeni luiș moare.

8. Că de viem, Domnului viem, și de murim, Domnului murim, deci sau de viem sau de murim, ai Domnului suntem.

9. Că spre aceasta Hristos și au murit și au învieat și au vieșuit, ca să stăpânească și pre cei morși și pre cei vii.

10. Dar tu, ce judeci pre fratele tău? Sau și tu, ce deîăimezi pre fratele tău? Că toși vom stă înaintea judecăței lui Hristos.

11. Pentrucă scris este: viu sunt eu, zice Domnul, că mie se va plecă tot genunchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu.

12. Deci dar fiecare din noi de șine își va dă seama înaintea lui Dumnezeu.

13. Deci mai mult să nu judecăm unul pre altul; ci aceasta mai vartos să judecați, ca să nu puneți împiedicare fratelui sau sminteală.

14. Știu, și bine adevărit sunt în Hristos Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine, fără numai celui ce i se pare a fi ceva spurcat, acelaia este spurcat,

15. Iar de se mănnește fratele tău pentru bucate, iată nu umbli după dragoste. Nu pierde cu bucatele tale pre acela, pentru care Hristos au murit.

16. Să nu se huliască dar lucrul vostru cel bun.

17. Că nu este împărășia lui Dumnezeu mâncare și băufură; ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.

18. Că cel ce întru acestea slujește lui Hristos, bine plăcut este lui Dumnezeu și ales la oameni.

19. Deci cele ce sunt ale păcei să le urmăim, și cele ce sunt spre zidirea unuia către altul.

20. Pentru mâncare nu strică lucrul lui Dumnezeu. Că toate sunt curate; ci rău este omului celui ce prin sminteală mănâncă.

21. Bine este a nu mânca carne, nici a bea vin, nici de care fratele tău se poșicnește, sau se smintește sau se slăbește.

22. Tu credință ai? Întru tine însuși să o aibi înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pre sine întru ceea ce alege.

12. 1 Ioan 5, 5; Efes. 5, 11.

13. Luc. 21, 34; Efes. 5, 18; Iac. 3, 14.

14. Gal. 3, 27; Col. 3, 10.

14. 1. Rom. 15, 1 sq; Fapt. 20, 35; 1 Cor. 8, 9; Gal. 5, 10; 3. Col. 2, 16.

4. Rom 2, 1; Mat. 7, 1; Iac. 4, 12.

5. Gal. 4, 10.

6. A doua Lege 8, 10; 1 Cor. 10, 31.

9. Fapt. 10, 42; 2 Cor. 5, 15.

10. 2 Cor. 5, 10.

11. Is. 45, 23; Tit. 2, 10.

12. Mat. 12, 36; Gal. 6, 5.

13. Mat. 18, 7. 14. Mat. 15, 11.

15. 1 Cor. 8, 11, 13.

17. Luc. 17, 20; 1 Cor. 8, 8.

21. 1 Cor. 8, 13. 22. 1 Ioan 3, 21.

23. Iar cel ce se îndolește cu gândul, dacă mănâncă se osândește, pentru că nu este din credință; și tot ce nu este din credință, păcat este.

CAP. 15.

Urmarea blândeței lui Hristos. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el. Îndeamnă a da ajutoare la săraci.

Și datorii suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă să plăcem.

2. Ci fiecare din noi să facă spre plăcere vecinului întru bine spre zidire.

3. Că și Hristos nu luiș singur au făcut spre plăcere; ci precum este scris: ocările celor ce te ocărăsc pre tine au căzut preste mine.

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea scripturilor nădejde să avem.

5. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să dea vouă aceeaș să gândiți între voi întru Hristos Iisus:

6. Ca toți într'un suflet cu o gură să slăviți pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar primiți unii pre alții, precum și Hristos au primit pre voi întru slava lui Dumnezeu.

8. Și zic eu, că Iisus Hristos au fost slujitor tăierei împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților.

9. Iar neamurilor pentru milă, să proslăvească pre Dumnezeu, precum este scris: pentru aceasta mă voiu mărturisii fie întru neamuri, Doamne, și numelui tău voiu cânta.

10. Și iarăș zice: veselii-vă neamuri cu norodul lui.

11. Și iarăș: laudași pre Domnul, toate neamurile, laudași'l pre el toate noroadele.

12. Și iarăș Isaia zice: îi-va rădăcina lui Iesē și cel ce se va scula să stăpânească pre neamuri, întru acela neamurile vor nădăjdui.

13. Iar Dumnezeuul nădejdei să vă umple pre voi de toată bucuria și pacea crezând, spre a prisosi voi întru nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

14. Și adevărit sunt și eu însu'mi frașii mei, pentru voi, că și voi plini sunteți de bunătate, plini de toată știința, putând și unii pre alții a vă învăța.

15. Și mai cu îndrăzneală am scris vouă, frașilor, din parte, ca și cum v'aș mai aduce aminte vouă, pentru darul ce mi s'au dat mie dela Dumnezeu.

16. Ca să fiu eu slujitor lui Iisus Hristos întru neamuri, cu slujbă sfântă lucrând Evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jertfa neamurilor bine primită, sfințită întru Duhul Sfânt.

17. Drept aceea, am laudă întru Hristos Iisus întru cele ce sunt către Dumnezeu.

18. Că nu voiu cuteză a zice ceva din cele ce n'au lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor, cu cuvântul și cu fapta.

19. Întru puterea semnelor și a minunilor, întru puterea Duhului lui Dumnezeu, așa cât din Ierusalim și împrejur până la Iliric, am plinit Evanghelia lui Hristos.

20. Și așa m'am nevoit a bine vesti, nu unde s'au numit Hristos, ca să nu zidesc pre temelie streină.

21. Ci precum este scris: căroră nu s'a vestit pentru dânsul, îl vor vedeă, și cari n'au auzit, vor înțelege.

22. Pentru aceea mă și opriam de multe ori a veni la voi.

23. Iar acum ne mai având loc într'aceste laturi, și dorință având a veni către voi de mulți ani;

24. Când voiu merge în Ispania, voiu veni la voi, că am nădejde trecând pre acolo să vă văz pre voi, și de voi să mă petrec acolo, după ce mai întâiu despre o parte mă voiu sătura de voi.

25. Iar acum merg în Ierusalim slujind sfinților.

26. Că bine au voit Machedonia și Ahaia a face o împărtășire oare

23. Tit 1, 15; Evr. 11, 6.

15. 1. Rom. 14, 1; Gal. 6, 1.

2. 1 Cor. 9, 19, 22. 3. Ps. 68, 9.

4. 1 Cor. 10, 11. 5. Fil. 3, 16.

8. Mat. 15, 24; Fapt. 3, 25.

9. Rom. 11, 30; 2 Imp. 22, 50; Ps. 17, 53.

10. A doua Lege 32, 43; Ps. 66, 5.

11. Ps. 116, 1.

12. Is. 11, 10; Mat. 12, 21.

13. Rom. 14, 17.

14. 2 Petru 1, 12; 1 Ioan 2, 21.

20. 2 Cor. 10, 15, 16. 21. Is. 52, 15.

22. Rom. 1, 13; 1 Tes. 2, 18.

23. Fapt. 19, 21.

25. Fapt. 18, 21; 19, 21; 20, 22.

26. 1 Cor. 16, 1.

care la săracii sfinșilor cari, sunt în Ierusalim.

27. Că bine au voit, și datori le sunt lor. Că de vreme ce întru cele duhovnicești ale lor s'au împărțit neamurile, datori sunt și întru cele trupești ale slujii lor.

28. Aceasta dar săvârșind, și pecețuind lor roada aceasta, voi merge pre la voi în Ispania.

29. Și știu că venind către voi, întru plinirea binecuvântărei evangheliei lui Hristos voi veni.

30. Iar vă rog pre voi frașilor, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru rugăciuni pentru mine către Dumnezeu;

31. Ca să mă izbăvesc de cei neascultători în Iudeea, și ca să fie slujba mea în Ierusalim bine primită sfinșilor;

32. Ca, cu bucurie să viu la voi prin voea lui Dumnezeu, și să mă odihnesc împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcei cu voi cu toți, Amin.

CAP. 16.

Incredințare a Fivei slujitoare bisericiei din Cheghrees. Inchinăciune a lui Pavel către toți.

Și incredințez vouă pre Fivi sora noastră, care este slujitoare bisericiei din Cheghrees;

2. Ca să o primiți pre ea întru Domnul după vrednicia sfinșilor, și să'i fiți ajutători ei întru tot lucrul orice ar possi dela voi; că și aceasta ajutătoare a fost multora, și mie însu'mi.

3. Spuneți închinăciune Prischilei și lui Achila celor împreună cu mine lucrători întru Hristos Iisus;

4. Cari pentru sufletul meu grumazii lor și-au supus; căroră nu numai eu singur mulțămesc, ci și toate bisericile neamurilor.

5. Și bisericei celei din casa lor. Spuneți închinăciune lui Epenet iubitului meu, care este pârga Ahaiei întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Marlamei, care mult s'a ostenit pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și Iuniei, rudelor mele și sofiilor mele în robie, cari sunt vestiți între Apostoli, cari și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amplie, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apell celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Narchis, cari sunt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mumei lui și a mele.

14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegon, lui Erman, lui Patrova, lui Ermin și frașilor celor ce sunt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog și Iuliei, lui Nireu și surorii lui și lui Olimpan și tuturor sfinșilor celor împreună cu ei.

16. Inchinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă. Inchină-se vouă bisericile lui Hristos.

17. Și vă rog pre voi frașilor, să vă păziți de cei ce fac împerechieri și smintele împotriva învățătorei, care voi v'ați învățat; și vă ferși de ei.

18. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bune și prin cuvântare de bine, înșală inimile celor proști.

19. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Și mă bucur drept aceea de voi; și voesc să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău.

20. Iar Dumnezeuul păcei să zdrobească pre satana supt picioarele voastre curând. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

13. Marc. 15, 21.

16. 1 Cor. 16, 20; 2 Cor. 13, 12; 1 Tes. 5, 26; 1 Petr. 5, 14.

17. Mat. 7, 15; Tit. 3, 10.

18. Filip. 3, 19; 2 Cor. 2, 17; Col. 2, 4.

27. 1 Cor. 9, 11.

30. 2 Tes. 3, 1; Colos. 4, 12.

16. 3. Fapt. 18, 2, 5, 1 Cor. 16, 19.

21. Inchină-se vouă Timotei cel împreună cu mine lucrător, și Luchie și Iason și Sosipatru, rudele mele.

22. Inchinu-mă vouă și eu Tertie, cel ce am scris cartea, întru Domnul.

23. Inchină-se vouă Gaie, gazda mea și a foaia adunarea. Inchină-se vouă Erast dregătorul cetăței, și Cuart fratele.

24. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu foși. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă înfărească pre voi după evanghelia

mea, și propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei care din anii vecilor eră făcută,

26. Iar acum s'a arătat și prin scripturile prorocilor, după porunca veșnicului Dumnezeu, spre ascultarea credinței întru toate neamurile s'a cunoscut;

27. Unuia prea înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia slava în veci, Amin.

Către Romani s'a scris dela Corint, prin Fivi diaconița bisericei din Cheghrees.

21. Fapt. 16, 1, 2; Filip. 2, 19.

23. Fapt. 19, 22; 1 Cor. 1, 14; 2 Tim. 4, 20.

25. Ef. 1, 9; 3, 20; Iud. 24.

26. 2 Tim. 1, 10. 27. 1 Tim. 1, 17.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI

CAP. 1.

Mulțămiri lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Muștră împerechierile dintre ei din iubirea de slavă pentru înțelepciunea lumească, punând înaintea Crucii Domnului ca adevărată rata înțelepciune.

Pavel chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, și Sosten fratele.

2. Bisericii lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfinșiți întru Hristos Iisus, celor chemași sfinși, împreună cu toși cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru;

3. Dar vouă, și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțămesc Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru darul lui Dumnezeu ce s'au dat vouă întru Iisus Hristos;

5. Că întru toate v'ași îmbogățit întru dânsul, în tot cuvântul și în toată știința;

6. Precum mărturisirea lui Hristos s'a adeverit întru voi;

7. Cât a nu fi lipsiți voi nici într'un dar, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos;

8. Care va și întări pre voi până la sfârșit, nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos;

9. Credincios este Dumnezeu, prin care v'ași chemat spre împărtășirea Fiului său Iisus Hristos Domnului nostru.

10. Și vă rog pre voi fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toși să graiți aceeaș, și să nu fie între voi împerechieri; ci să fiți întemeiași într'un gând și într'o înțelegere.

11. Pentrucă mi s'a arătat mie pentru voi frații mei, dela cei ce sunt ai Hloii, că priciri sunt între voi.

12. Și zic aceasta, că fiecare din voi zice: eu sunt al lui Pavel; iar eu al lui Apolo; iar eu al lui Chifa; iar eu al lui Hristos.

13. Au doară s'au împărșit Hristos? Au Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau întru numele lui Pavel v'ași botezat?

14. Mulțămesc lui Dumnezeu că nici pre unul din voi n'am botezat, fără numai pre Crisp și pre Gaie;

15. Ca să nu zică cinevă că întru numele meu am botezat.

16. Botezat-am și casa lui Stefana; iar mai mult nu știu să fi botezat pre altcinevă.

17. Că nu m'au trimis pre mine Hristos să botez, ci să binevestesc,

1. 1. 1 Fapt. 18, 17. 2. 1 Cor. 6, 11.
3. Rom. 1, 7; 2 Cor. 1, 2; Efes. 1, 2.
4. Efes. 1, 15, sq. 5. 2 Cor. 8, 7.
6. Rom. 1, 16.
7. Ps 33, 11; Filip. 3, 20.

8. 1 Tes. 5, 23. 10. Filip. 2, 20 și 3, 16.
12. 1 Cor. 3, 4; Fapt 18, 24.
14. Fapt. 18, 8. 16. 1 Cor. 16, 15, sq.

nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă înzadarnică Crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul Crucii celor peritiori, nebunie este; iar nouă celor ce ne mântuim, puterea lui Dumnezeu este.

19. Că scris este: pierde-voiu înțelepciunea înțelepților, și știința celor știutori o voiu lepădă.

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a făcut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumii acestea?

21. Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'a cunoscut lumea prin înțelepciune pre Dumnezeu, bine au voit Dumnezeu prin nebunia propoveduirii a mântui pre cei ce cred.

22. Pentru că și Iudeii semn cer, și Elinii înțelepciune caută;

23. Iar noi propoveduim pre Hristos cel răstignit, Iudeilor sminteală, iar Elinilor nebunie;

24. Iar celor chemași, Iudeilor și Elinilor, pre Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este; și ce este slab al lui Dumnezeu, mai tare decât oamenii este.

26. Că vedeși chemarea voastră fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam;

27. Ci cele bune ale lumii au ales Dumnezeu ca pre cei înțelepți să'i rușineze; și cele slabe ale lumii au ales Dumnezeu ca să rușineze pre cele tari;

28. Și cele de neam proști, și nebăgate în seamă ale lumii au ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca pre cele ce sunt să strice;

29. Ca să nu se laude nici un trup înaintea lui.

30. Și dintru dânsul voi sunteți întru Hristos Iisus, carele s'au făcut

nouă înțelepciune dela Dumnezeu, și dreptate și sfințire și izbăvire;

31. Ca precum este scris: cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

CAP. 2.

Propoveduirea Evangheliei nu stă în măestria cuvintelor, nici în înțelepciune lumească, ci în înțelepciunea cea după Dumnezeu.

Și eu venind la voi fraților, venit-am nu întru înălțarea cuvântului și a înțelepciunii, vestind vouă mărturisirea lui Dumnezeu.

2. Că n'am judecat a ști ceva întru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre acesta răstignit.

3. Și eu întru slăbiciune și întru frică, și întru cutremur mare am fost la voi.

4. Și cuvântul meu și propoveduirea mea nu eră întru cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii;

5. Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci întru puterea lui Dumnezeu.

6. Și înțelepciunea o grăim întru cei desăvârșiți; însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a domnilor veacului acestuia, cari sunt pieritori;

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, cea ascunsă, care o au rânduit Dumnezeu mai înainte de vece spre slava noastră;

8. Care nimeni din domnia veacului acestuia nu o a cunoscut; că de o ar fi cunoscut, n'ar fi răstignit pre Domnul slavei.

9. Ci precum este scris: cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea au gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre dânsul.

10. Iar nouă ne-au descoperit Dumnezeu prin Duhul său; că Duhul toate le cercă, și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Că cine știe din oameni ale omului, fără numai duhul omului

18. 1 Cor. 2, 2, 4; Rom. 1, 16.

19. Is. 29, 14. 20. Iov. 12, 17; Is. 33, 18.

21. Mat. 11, 25; Lucă 10, 21.

22. Ioan 4, 48.

23. Rom. 9, 32; 1 Cor. 2, 14.

24. Col. 2, 8.

26. Mat. 11, 25; Iac. 2, 5.

29. Efes. 2, 9.

30. Ier. 23, 5, sq.; Rom. 4, 25; 2 Cor. 5, 21; Ioan 17, 9.

31. Ier. 9, 23, sq.; 2 Cor. 10, 17.

2. 1. Gal. 6, 14. 3. Fapt. 18, 1.

4. 2 Petr. 1, 16.

5. Efes. 1, 17; 1 Tes. 1, 5.

7. Ps. 50, 7; Rom. 16, 25.

8. Fapt. 3, 15. 9. Is. 64, 4.

10. Mat. 16, 17. 11. Mat. 11, 27.

care este într'însul? Așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12. Iar noi n'am luat duhul lumii, ci duhul cel din Dumnezeu; ca să știm cele ce sunt dela Dumnezeu dăruite nouă.

13. Care și grăim, nu întru cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci întru cele învățate ale Duhului Sfânt; cele duhovnicești cu cele duhovnicești asemănându-le.

14. Iar omul cel sufletesc nu primește cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu; că nebunie sunt lui, și nu le poate înțelege; căci duhovnicește se judecă.

15. Iar cel duhovnicesc le judecă toate, iar el de nimeni nu se judecă.

16. Că cine a cunoscut gândul Domnului, ca să'l învețe pre el? Iar noi avem mintea lui Hristos.

CAP. 3.

Apostolul a propoveduit Corinteniilor potrivit înțelegerei lor. Hristos este temelie credinței. Cei ce zidesc pe această temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecăței. Creștinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

Si eu, frașilor, n'am putut grăi vouă, ca celor duhovnicești, ci ca celor trupești, ca unor prunci întru Hristos.

2. Cu lapte pre voi v'am hrănit, iar nu cu bucate; că încă nu puteți; ci încă nici acum nu puteți.

3. Că încă trupești sunteți; căci când este întru voi râvnă și prigonire și împerecheri, au nu sunteți trupești, și au nu după om umblași?

4. Căci când zice cineva: eu sunt al lui Pavel; și altul: eu sunt al lui Apolo; au nu sunteți trupești?

5. Cine dar este Pavel, și cine este Apolo, fără numai slujitori prin cari ați crezut, fiecăruia precum Domnul i-au dat?

6. Eu am sădit, Apolo a udat; iar Dumnezeu au făcut creșterea.

7. Pentru aceea nici cel ce să-

dește este ceva, nici cel ce udă; ci Dumnezeu cel ce dă creșterea.

8. Iar cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va lua plata sa după osteneala sa.

9. Pentru că ai lui Dumnezeu împreună lucrători suntem; a lui Dumnezeu arătură, a lui Dumnezeu zidire sunteți.

10. După harul lui Dumnezeu care este dat mie, ca un înțelept meșter, mai mare temelie am pus, iar altul zidește. Însă fiecare să socotească cum zidește.

11. Că altă temelie nimeni nu poate să pule afară de ceace este pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pre aceeași temelie aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân, frestile;

13. Al fiecărui lucru arătat va fi; că ziua îl va arăta, pentru că cu foc se va descoperi; și al fiecărui lucru în ce chip va fi, focul îl va lămuri.

14. Și al cărui lucru va rămâne care a zidit, plată va lua.

15. Iar al cărui lucru va arde, se va păgubi; iar el însuș se va mântui, însă așa ca prin foc.

16. Au nu știți că sunteți casa lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu lăcuesște întru voi?

17. De va strică cineva casa lui Dumnezeu, strică-l-va pre acela Dumnezeu; căci casa lui Dumnezeu sfântă este, care sunteți voi.

18. Nimeni pre sine să nu se înșele. De i se pare cuivă între voi că este înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acesteea nebunie este la Dumnezeu. Că scris este: El prinde pre cei înțelepți întru priceperea lor.

20. Și iarăș: Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt deșerte.

21. Drept aceea, nimeni să nu se laude între oameni. Că toate ale voastre sunt;

22. Ori Pavel, ori Apolo, ori Chifa, ori lumea, ori vieaja, ori moartea, ori acestea de acum, ori cele viitoare; toate ale voastre sunt;

13. 1 Cor. 1, 17; 2 Petr. 1, 16.

14. Ioan 14, 17; Rom. 8, 7.

15. Pild. 28, 5.

16. Rom. 11, 34; Isaia 40, 13.

3. 1. Ioan 16, 12; Evr. 5, 12.

2. 1 Petr. 2, 2. 3. 1 Cor. 1, 11; Gal. 5, 20.

5. Rom. 12, 3. 6. Iac. 1, 21.

8. Ps. 61, 11; Rom. 2, 6. 9. 2 Cor. 6, 1.

11. Efes. 2, 20. 13. Is. 48, 10.

15. Iud. 23. 16. 1 Cor. 6, 19; 2 Cor. 6, 16; Efes. 2, 21 Rom. 8, 9.

18. Pild. 3, 5, 7; Is. 5, 21; Iac. 1, 22.

19. Iov. 5, 12, sq. 20. Ps. 93, 11.

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

CAP. 4.

Vrednicia Apostolească. Necuviința imperecherilor. Smerenia și răbdarea Apostolilor. Lauda lui Timotei.

Așă să ne socotească pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos, și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar ceea ce se caută mai mult la ispravnici, este ca credincios să se afle cineva.

3. Iar mie prea puțin îmi este ca să mă judec de către voi, sau de ziua omenească; ci nici însu-mi pre mine nu mă judec.

4. Pentru că nimic pre mine nu mă știu vinovat; ci nu întru aceasta m'am îndreptat; iar cela ce mă judecă pre mine, Domnul este.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimic să nu judecați, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale întunecului și va arăta staturile inimilor; și atunci lauda va fi fiecăruia dela Dumnezeu.

6. Și acestea fraților, le-am închipuit întru mine și întru Apolo pentru voi; ca întru noi să vă învățați ca nu mai mult decât ce este scris să gândiți, ca să nu vă mândriți unul pentru altul împotriva celuilalt.

7. Că cine te alege pre tine? Și ce ai care n'ai luat; iar dacă și ai luat, ce te lauzi, ca și cum n'ai fi luat?

8. Iată sătuli sunteți, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați împărățit; și oi de ați împărăși, ca și noi împreună cu voi să împărășim.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi ne-au arătat, ca pre niște rânduiri spre moarte; pentru că privială ne-am făcut lumii și ingerilor și oamenilor.

10. Noi nebuni suntem pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămânzim și însetoșăm, și suntem goli, și pățimim, și nu suntem așezați;

12. Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre; ocărăși fiind, grăim de bine; izgoniți fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângâiem; ca niște gunoii ne am făcut lumii, tuturor lepădătură suntem până acum.

14. Nu înfruntându-vă pre voi scriu acestea, ci ca pre niște fii ai mei iubiți învățându-vă.

15. Că de ași avea zece mii de dascăli întru Hristos, dar nu mulți părinți, că întru Hristos Iisus prin evanghelie eu v'am născut pre voi.

16. Rogu-vă dar pre voi, să fiți mie următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiu al meu iubit și credincios întru Domnul, care va aduce vouă aminte căile mele cele ce sunt întru Hristos, precum pretutindenea întru toată biserica învăț.

18. Că nevenind eu la voi, s'au semeșit unii.

19. Ci voi veni curând la voi, de va vrea Domnul, și voi cunoaște, nu cuvântul celor ce s'au semeșit, ci puterea.

20. Că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci întru putere.

21. Ce voiți? Cu toaie să vin la voi, sau cu dragoste și cu duhul blândeței?

CAP. 5.

Mustrări împotriva celor desfrânați.

Cu adevărat se aude între voi curvie, și curvie ca aceea care nici între păgâni nu se numește, ca să aibă cineva pre muierea tatălui său.

2. Și voi v'ați semeșit, și nu mai bine ați plâns, ca să se ridice din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar nefiind la voi cu trupul, iar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca și cum aș fi de față, pre cel ce a făcut aceasta așa:

11. 2 Cor. 11, 27. 12. Fapt. 18, 3; 1 Tes. 2, 9; sq; Rom. 12, 14. 16. 1 Cor. 11, 1.

17. 1 Cor. 16, 10.

19. Fapt. 18, 21; Evr. 6, 3; Iac. 4, 15.

20. 1 Cor. 2, 4; Luc. 17, 20.

5. 1. Lev. 18, 7.

3. 2 Cor. 10, 1; Col. 2, 5.

23. 1 Cor. 11, 3.

4. 1. Mat. 16, 19; 1 Petr. 4, 10.

2. Luc. 12, 42. 4. Ps. 34, 23.

5. Rom. 2, 29. 6. Rom. 12, 3.

7. Ioan 3, 27. 8. Apoc. 3, 17.

9. Rom. 8, 36.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pre unul ca acela sătanei spre pierirea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat toată frământătura dospește?

7. Curățiți dar aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum sunteți fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi s'au jersfit;

8. Pentru aceea să prăznuim, nu întru aluatul cel vechiu, nici întru aluatul răutăței și al vicleșugului; ci întru azimele curăției și ale adevărului.

9. Scris-am vouă în epistolie să nu vă amestecați cu curvarii;

10. Și cu adevărat nu cu curvarii lumei aceștea, sau cu lacomii, sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idollor; că altmintrele ar fi trebuit să ieșiți din lumea aceasta.

11. Iar acum am scris vouă să nu vă amestecați, dacă vre unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slujitor idollor, sau ocărător, sau beșiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mâncați.

12. Că ce îmi este mie a judeca pre cei din afară? Au nu pre cei din lăuntru voi îi judecați?

13. Iar pre cei din afară Dumnezeu îi va judecă. Deci scoateți afară pre cel rău dintre voi înși-vă.

CAP. 6.

A nu se judecă înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

Au doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o pără împotriva altuia a se judeca la cei nedrepți și nu la cei sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor să judece lumea? Și de se va judeca lumea prin voi, nevrednici sunteți de judecați mai mici?

3. Au nu știți că pre iugeri vom

4. Mat. 18, 18. 5. 1 Cor. 1, 8; 1 Tim. 1, 20. 6. Gal. 5, 9. 8. Eș. 12, 3, 15, 19, 11, Mat. 18, 17; 2 Tes. 3, 6, 12, Marc. 4, 11. 13. H doua Lege 13, 5 și 22, 21 sq. 6. 2. Hnoc. 2, 26.

să judecăm? Cu cât mai vartos cele lumești?

4. Deci de aveți judecați lumești, pre cei nebăgați în seamă întru adunare să'i puneți să judece.

5. Și aceasta ca să vă rușinați zic vouă. Așa, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată judecă între fratele său?

6. Ci frate cu frate se judecă și aceasta la necredincioși.

7. Deci dar cu adevărat păcat este vouă, căci judecați aveți între voi. Pentruce mai bine nu suferiți strâmbătatea? Pentruce mai bine nu răbdați paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate, și aduceți pagubă, și mai vartos frașilor.

9. Au nu știți că nedrepții împărășia lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați; nici curvarii, nici slujitorii idollor, nici preacurvarii, nici malachii, nici sodomnenii,

10. Nici furii, nici lacomii, nici beșivii, nici ocărătorii, nici răpitorii, împărășia lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost; ci v'ați spălat, ci v'ați sfinșit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sunt slobode, dar nu toate îmi sunt de folos; toate îmi sunt slobode, ci eu nu voiu să fiu biruit de ceva.

13. Bucatele pântecelui și pântecelul bucatelor; iar Dumnezeu și pre acela și pre acelea va strică. Iar trupul nu curviei, ci Domnului; și Domnul trupului.

14. Iar Dumnezeu și pre Domnul l-au sculat, și pre noi ne va scula cu puterea sa.

15. Dar nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Hristos? Deci dar pre mădulările lui Hristos le voiu face mădulări ale curviei? Să nu fie.

16. Au nu știți că cel ce se lipește de curvă un trup este? Că vor fi, zice, amândoi un trup.

5. 1 Cor. 15, 34.

7. Mat. 5, 39; Rom. 12, 19; 1 Petr. 3, 9.

9. Gal. 5, 19, sq.; Rom. 1, 29, sq.

12. 1 Cor. 10, 23.

13. Mat. 15, 17; 1 Tes. 4, 3.

14. Fapt. 3, 15; Rom. 8, 11; 2 Cor. 4, 14.

15. Efes. 4, 12.

16. Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; Efes. 5, 31.

17. Iar cel ce se lipește de Domnul, un duh este.

18. Fugiți de curvie. Că tot păcatul care va face omul, afară de trup este; iar cel ce curvește, într'al său trup păcătuiește.

19. Au nu știți că trupul vostru este locaș Duhului Sfânt ce locuiește întru voi, pre carele aveți dela Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri?

20. Că sunteți cumpărați cu preț; proslăviți dar pre Dumnezeu în trupul vostru și întru duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

CAP. 7.

Despre căsătorie, neînsurare și văduvie.

Iar pentru care mi-ați scris; bine este omului de muiere să nu se atingă.

2. Iar pentru curvie, fiecare să și aibă femeia sa, și fiecare femeie să și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul datornică dragoste să i dea femeii; așijderea și femeia bărbatului.

4. Femeia trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul; așijderea și bărbatul trupul său nu își stăpânește, ci femeia.

5. Să nu opriți datornia unul altuia, fără numai din buna voință, la o vreme, ca să vă îndeletniciți în post și în rugăciune; și iarăș să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pre voi satana pentru neînfrânarea voastră.

6. Și aceasta o zic după sfat, iar nu după poruncă.

7. Că voesc ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

8. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: bine este lor de vor rămâne precum și eu.

9. Iar de nu se vor putea ține, să se căsătorească; că mai bine este să se căsătorească decât să arză.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia de bărbat să nu se despartă.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pre femeie să nu o lase.

12. Iar celorlalți eu zic, nu Domnul; de are vre un frate femeia necredincioasă, și ea va voi să viețuiască cu el, să nu o lase pre ea.

13. Și femeia de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuiască cu dânsa, să nu'l lase pre el.

14. Pentrucă se sfințește bărbatul necredincios prin femeia credincioasă, și se sfințește femeia necredincioasă prin bărbatul credincios; că într'alt chip feciorii voștri necurați ar fi; iar acum sfinți sunt.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. Că nu este rob fratele sau sora într'unele ca acestea; că spre pace ne-au chemat pre noi Dumnezeu.

16. Că ce știți, femeie, de'ți vei mântul bărbatul? Sau ce știți, bărbate, de'ți vei mântul femeia?

17. Inșă fiecăruia precum i-au împărțit Dumnezeu, și fiecare precum l-au chemat Domnul, așa să umble. Și așa întru toate bisericile rânduesc.

18. De este cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu poștească nețaiere împrejur. Întru nețaiere împrejur cineva s'a chemat? Să nu se taie împrejur.

19. Tălerea împrejur nimic este, și nețaierea împrejur nimic este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. Fiecare întru chemarea care s'a chemat, întru aceea să rămăe.

21. Rob ești chemat? Nu te griji; ci de și poți să fii slobod, mai mult te supune.

22. Că cel ce este chemat întru Domnul rob, slobod Domnului este; așijderea și cel ce este chemat slobod, rob este lui Hristos.

23. Cu preț sunteți cumpărați; nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fiecare întru ce este chemat, fraților, întru aceea să rămăe înaintea lui Dumnezeu.

25. Iar pentru fecioare porunca Domnului nu am; iar sfat dau, ca un miluit dela Domnul, a fi credincios.

17. Ioan 17, 21, sq.; Efes. 5, 30.

19. 1 Cor. 3, 16; 2 Cor. 6, 16.

20. 1 Cor. 7, 23; 1 Petr. 1, 18.

7. 5. Esire 19, 15; Ioil 2, 16.

7. Mat. 19, 12. 9. 1 Tim. 5, 14.

10. Mat. 5, 32; Malab. 2, 14.

14. Rom. 11, 16. 15. Efes. 2, 14, 17.

16. 1 Petr. 3, 1.

17. 1 Cor. 3, 5; Rom. 12, 3; Efes. 4, 1.

19. Gal. 5, 6 și 6, 15. 20. Efes. 4, 1.

21. Ioan 8, 36; Rom. 6, 18.

23. 1 Cor. 6, 20.

26. Socotesc dar, că acest lucru este bun pentru această de acum nevoe, că bine este omului așa a fi.

27. Legatu-te-ai cu femeie? Nu căută dezlegare. Dezlegatu-te-ai de femeie? Nu căută muiere.

28. Iar de te-ai și însurat, n'ai greșit, și de s'a măritat fecioara, n'a greșit. Dar necaz în trup vor avea unli ca aceștia; iar eu vă cruș pre voi.

29. Iar aceasta zic frașilor, că vremea de acum scurtă este; că și cei ce au femei să fie ca și cum n'ar avea;

30. Și cei ce plâng, ca și cum n'ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucură; și cei ce cum-pără, ca și cum n'ar stăpâni.

31. Și cei ce se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi; că trece chipul lumii acestea.

32. Și voesc ca voi fără de grije să fiși. Cel neînsurat grijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului;

33. Iar cel ce s'a însurat grijește de ale lumii, cum va plăcea femeii.

34. Se deosebește muierea și fecioara. Cea nemăritată se grijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se grijește de ale lumii, cum va plăcea bărbatului.

35. Și aceasta spre al voștru folos zic; nu ca să vă pun vouă cursă, ci spre bună cuviință, și apropiere de Domnul fără sminteală.

36. Iar de i se pare cuivă că i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă îi frec finerețele, și așa trebue a se face, ce voește facă, nu greșește; mărite-se.

37. Iar care stă întemeiat în inimă, neavând nevoe, și are stăpânire preste a sa voie, și aceasta a judecat întru inima sa, a păzi pre fecioara sa, bine face.

38. Deci dar, și cel ce își mărită pre fecioara sa, bine face; iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia legată este de lege în câta vreme trăește bărbatul ei; iar dacă va adormi bărbatul ei, slobodă este după care va vrea să se mărite; numai întru Domnul.

40. Iar mai fericită este de va rămâne așa, după stăful meu; că mi se pare, că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

CAP. 8.

Povește pentru măncarea jertfelor idolești.

Iar pentru cele ce se jertfesc idolilor, știm că toși avem cunoștință. Inșă cunoștința face semeș, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuivă că știe ceva, încă nimic n'a cunoscut precum se cade a cunoaște.

3. Iar de iubește cinevă pre Dumnezeu, acela cunoscut este de dănsul.

4. Iar pentru măncarea jertfelor idolești, știm că idolul nimic nu este în lume, și cum că nu este alt Dumnezeu fără numai unul.

5. Pentrucă deși sunt cari să zic dumnezei, ori în cer ori pre pământ, (precum sunt dumnezei mulși, și domni mulși),

6. Ci nouă un Dumnezeu este, Tatăl, dintru care sunt toate, și noi întru dănsul; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate și noi printr'însul.

7. Ci nu este întru toși cunoștința; iar oarecarii cu știința idolului de până acum ca o jertfă idolească mănâncă, și știința lor fiind slabă se spurcă.

8. Iar măncarea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu; că nici de vom mănca, nu ne prisoșește; nici de nu vom mănca ne lipsește.

9. Ci vedeși ca nu cumvă slobozenia voastră aceasta să fie sminteală celor nepufincioși.

10. Că de te va vedeă cinevă pre tine cel ce ai cunoștință șezând în capiștea idolilor, au nu știința lui slabă fiind, se va întări ca să mănânce jertfele idolești.

11. Și va pieri fratele tău cel nepufincios pentru cunoștința ta, pentru care Hristos au murit.

12. Și așa, greșind împotriva fra-

8. 1 Fapt. 15, 20.

2. Gal. 6, 3; 1 Tim. 6, 4. 3. Gal. 4, 19.

5. Ioan 10, 34.

6. Malach. 2, 10; Rom. 11, 36; Ioan 13, 13.

7. 1 Cor. 10, 7.

8. Rom. 14, 17; Gal. 5, 13.

26. Ier. 16, 2. 29. Rom. 13, 11.

31. 1 Ioan 2, 17, 32. 1 Tim. 5, 5,

33. Efes. 5, 29. 39. Rom. 7, 2.

filor și băfând știința lor cea neputincioasă, împotriva lui Hristos greșiți.

13. Pentru aceea, dacă face mâncarea sminteală fratelui meu, nu voi mânca carne în veac, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

CAP. 9.

Slobozenia dată Apostolilor dela Dumnezeu și înfrânarea lor cea de voie. Vieța noastră se aseamănă cu întrecerea la alergări.

Au nu sunt apostol? Au nu sunt slobod? Au nu pre Iisus Hristos Domnul nostru l-am văzut? Au nu lucrul meu voi sunteți întru Domnul?

2. De nu sunt apostol altora, dar vouă sunt; că pecetea apostoliei mele voi sunteți întru Domnul.

3. Răspunsul meu la cei ce mă cercetează pre mine acesta este:

4. Au n'avern putere a mânca și a bea?

5. Au n'avern putere pre o soră, femeie, a purta ca și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Au numai eu singur și Varnava n'avern putere a nu lucra?

7. Cine slujește în oaste vre o dată cu leafa sa? Sau cine sădește vie, și din roada ei nu mănâncă? Sau cine paște turmă, și din laptele ei nu mănâncă?

8. Au doară după om acestea grăesc? Au nu și legea acestea zice?

9. Că în legea lui Moisi scris este: să nu legi gura bouului ce treeră. Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

10. Au doară pentru noi cu adevărat zice? Că pentru noi s'a scris: că întru nădejde, cel ce ară, dator este să are; și cel ce treeră întru nădejde, de nădejdea sa trebue să aibă parte.

11. Dacă am semănat noi vouă cele duhovnicești, au mare lucru este de vom seceră noi ale voastre cele trupești?

12. Dacă au parte alții de puterea voastră, au nu mai vărios noi? Ci nu am făcut după puterea a-

ceasta; ci toate le răbdăm, ca să nu dăm vre o zăflicire evangheliei lui Hristos.

13. Au nu știți că cei ce lucrează cele sfinte, din biserică mănâncă? Și cari slujesc altarului, cu altarul se împărtășesc?

14. Așa și Domnul au rânduit celor ce propoveduesc evanghelia, din evanghelie să trăiască.

15. Iar eu nici una de acestea n'am făcut; și n'am scris acestea, ca așa să se facă către mine; că mai bine îmi este a muri, decât lauda mea s'o facă cineva în zadarnică.

16. Că de binevestesc, nu îmi este mie laudă; că nevoie îmi zace asupra; iar amar mie este de nu voi binevestii

17. Că de fac aceasta de voie, plată am; iar dacă de silă, dregătorie îmi este mie încredințată.

18. Care dar este plata mea? Ca binevestind, fără de plată să pun evanghelia lui Hristos, ca să nu fac eu după puterea mea cum nu se cade întru bunavestire.

19. Că slobod fiind de toate, tuturor m'am făcut rob, ca pre cei mai mulți să dobândesc.

20. Și m'am făcut Iudeilor ca un Iudeu, ca pre Iudei să dobândesc; celor de supt lege, ca un supus legii, (nefiind supt lege), ca pre cei de supt lege să dobândesc;

21. Celor fărădelege, ca un fărădelege, (nefiind fărădelege lui Dumnezeu, ci întru lege lui Hristos), ca să dobândesc pre cei fărădelege.

22. M'am făcut celor neputincioși ca un neputincios; ca pre cei neputincioși să dobândesc; tuturor toate m'am făcut, ca ori cum pre vre unii să mântuesc.

23. Și aceasta fac pentru evanghelie, ca împreună părtaș ei să mă fac.

24. Au nu știți că cei ce alegă în locul de priveală, toți adecă alegă, dar unul ia darul? Așa să alergați, ca să apucați.

25. Iar tot cel ce se nevoiește, de toate se înfrânează. Și aceia adecă

13. Num, 18, 31; H doua Lege 18, 1.

14. Lucă 10, 7. 15. Fapt, 18, 3.

17. 1 Cor. 4, 1. 18. 1 Cor. 8, 9.

20. Fapt, 16, 3; 1 Cor. 21, 26.

21. Fapt, 11, 3; Gal. 2, 3.

22. Rom. 11, 14; 2 Cor. 11, 20.

25. Efes, 6, 12; 2 Tim. 4, 8; Iac, 1, 12.

13. Rom. 14, 21; 2 Cor. 11, 29.

9. 1. 1 Cor. 15, 8. Fapt. 26, 16.

2. 2 Cor. 3, 2. 4. Luc. 10, 8.

9. H doua Leg, 25, 4; 1 Tim. 5, 18,

11. Rom. 15, 27.

12. Fapt, 20, 33; 2 Cor. 11, 9.

ca să iă cunună stricăcioasă; iar noi nestricăcioasă.

26. Eu drept aceea așa alerg, nu ca și cum n'aș ști; așa dau războiu, nu ca și cum aș fi bălând văzduhul;

27. Ci îmi chinuesc trupul meu, și îl supun robiei; ca nu cumvă altora propoveduind, însumi să mă fac netrebnic.

CAP. 10.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; dete ca pildă pe Iudeii ieșiți din Egiptet.

Si nu voesc ca să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți supt nor au fost, și toți prin mare au trecut;

2. Și toți prin Moisi s'au botezat în nor și în mare;

3. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat;

4. Și toți aceeași băutură duhovnicească au băut; că beau din Piatra cea duhovnicească care urmă; iar Piatra eră Hristos.

5. Ci întru cei mai mulți dintru ei nu au binevoit Dumnezeu; că au căzut în pustie.

6. Și aceste pilde s'au făcut nouă, ca să nu fim noi poșitori de reie, precum și aceia au poștit.

7. Nici slujitori idolilor să vă faceți, precum unii dintre dânșii; precum este scris: șezut-a norodul de a mâncat și a băut, și s'a sculat de a jucat.

8. Nici să curvim, precum unii dintru dânșii au curvit, și au căzut într'o zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să ispitim pre Hristos, precum și unii dintru dânșii au ispitit, și de șerpi au pierit.

10. Nici să căriți, precum și unii dintru dânșii au cărit, și s'au pierdut de pierzătorul.

11. Și aceste toate pilde, s'au înțâmplat lor; iar s'au scris spre a noastră învățătură, la carii sfârșiturile veacurilor au ajuns.

12. Pentru aceea celui ce i se pare

că stă, să iă aminte ca să nu cază.

13. Ispită pre voi nu v'a ajuns, fără numai omenească, iar credincios este Dumnezeu, care nu va iasă pre voi să vă ispiți mai mult decât puteți; ci împreună cu ispita va face și sfârșitui, ca s'o puteți suferi.

14. Pentru aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idolilor.

15. Ca celor înțelepți grăiesc, judecați voi ceea ce eu grăiesc.

16. Paharul binecuvântării care binecuvântăm, au nu este împărtășirea sângelui lui Hristos? Pâinea care frângem, au nu este împărtășirea trupului lui Hristos?

17. Căci o pâine, un trup, cei mulți suntem; că toți dintr'o pâine ne împărtășim.

18. Vedeti pre Israil după trup; au nu cei ce mănăncă jertfele părtăși altarului sunt?

19. Deci ce zic eu? Că doară idolul este cevă, sau ce se jertfește idolului este cevă?

20. Ci eu zic că cele ce jertfesc neamurile, dracilor jertfesc și nu lui Dumnezeu; nu voesc dar ca să vă faceți voi părtăși dracilor.

21. Nu puteți bea paharul Domnului, și paharul dracilor; nu puteți fi mesei Domnului părtăși și mesei dracilor.

22. Au întărată-vom pre Domnul spre mânie? Au mai tari decât el suntem?

23. Toate îmi sunt slobode, ci nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt slobode, ci nu toate zidesc.

24. Nimeni al său să nu caute, ci fiecare al altuia.

25. Tot ce se vinde în măcelărie să măncați, nimic cercetând pentru știință;

26. Că al Domnului este pământul și plinirea lui.

27. Și de vă chiamă pre voi cinevă din cei necredincioși și voiți să mergeți, tot ce se pune înaintea

13. 1 Cor. 1, 9. 14. 1 Ioan 5, 21.

15. 1 Cor. 2, 15.

16. Mat. 26, 27; Fapt. 2, 42; 1 Cor. 11, 24.

17. 1 Cor. 12, 27; Rom. 12, 5.

18. Lev. 7, 6, 14. 19. 1 Cor. 8, 4.

20. Lev. 17, 7; A doua Lege 32, 17; Ps. 105, 36; Apoc. 9, 20. 21. 2 Cor. 6, 15.

22. A doua Lege 32, 21; Iov 9, 19.

23. 1 Cor. 6, 12.

24. Filip. 2, 4; Rom. 15, 2.

25. 1 Tim. 4, 4. 26. Ps. 23, 1.

27. Luc. 10, 7.

27. Rom. 8, 13 și 13, 14.

10. 1. Esic. 13, 21, și 14, 22.

2. Num. 9, 15. 3. Es. 16, 15.

4. Es. 17, 6. 5. Num. 14, 30; 26, 65.

6. Num. 11, 4. 7. Es. 20, 3; 32, 6.

8. Num. 25, 1, 9. 9. Num. 21, 5.

10. Num. 14, 2, 37.

11. Rom. 15, 4; Evr. 9, 26.

12. Rom. 11, 20.

voastră să mâncați, nimic cercefând pentru știință.

28. Iar de va zice vouă cineva: aceasta este jerfiiță idolilor, să nu mâncați pentru acela ce y'a spus și pentru știință; că al Domnului este pământul și plinirea lui;

29. Iar știința, zic, nu a ta, ci a celui alt, că pentruce slobozenia mea se judecă de altă știință;

30. Dacă mă împărtășesc eu prin har, pentruce mă hulesc, de care eu mulțămesc?

31. Deci ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Fără sminteală fiți, și Iudeilor și Elinilor și bisericei lui Dumnezeu;

33. Precum și eu întru toate tuturor plac, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mântuiască.

CAP. 11.

Cum trebuie a se ruga și a proroci bărbații și femeile și rânduiala ce au a păzi la mesele de obște. Sf. Euharistie.

Următori fiți mie, precum și eu lui Hristos.

2. Iar vă laud pre voi, frașilor, că de toate ale mele vă aduceți aminte și precum v'am dat vouă, predaniile sineși.

3. Și volesc să știți voi, că a tot bărbatul capul este Hristos, iar capul femeii este bărbatul; iar capul lui Hristos, Dumnezeu.

4. Tot bărbatul rugându-se sau prorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui,

5. Iar toată femeia rugându-se sau prorocind cu capul desvelit își rușinează capul ei, că tot una este ca și cum ar li rasă.

6. Că de nu se învelește femeia, să se și funză; iar de este lucru de rușine femeii a se tunde, sau a se rade, învelescă-se.

7. Că bărbatul nu este dator să și acopere capul, chipul și slava lui Dumnezeu fiind, iar mulierea slava bărbatului este.

8. Că nu este bărbatul din femeie; ci femeia din bărbat.

9. Că nu s'a zidit bărbatul pentru femeie; ci femeia pentru bărbat.

10. Pentru aceea datoare este femeia să aibă învelitoare în cap, pentru îngeri.

11. Inșă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, întru Domnul.

12. Că precum este femeia din bărbat, așa și bărbatul prin femeie; și toate dela Dumnezeu.

13. Întru voi înșivă judecați; oare cu cuviință este, femeia desvelită să se roage lui Dumnezeu?

14. Au nu și singură firea vă învașă pre voi, că bărbatul de își lasă părul, necinste lui este?

15. Iar femeia de își lasă părul, slavă ei este; de vreme ce părul este dat ei în loc de învelitoare.

16. Iar de se vede că este cineva prigonitor, noi obicei ca acestia n'avem, nici bisericile lui Dumnezeu.

17. Și aceasta poruncindu-vă nu vă laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Pentrucă întâiu, când vă adunați voi în biserică, auz că se fac între voi împerechieri; și despre o parte crez.

19. Că trebuie să fie și eresuri între voi, ca cei lămurii să se facă arătați între voi.

20. Drept aceea, când vă adunați voi împreună, nu este a mânca cina Domnului.

21. Că fiecare își pune cina sa mai înainte spre mâncare; și unul este flămând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveți case ca să mâncați și să beți? Sau pre biserica lui Dumnezeu defăimați, și rușinați pre cei lipsiți? Ce voi zice vouă? Lăudă-voiu pre voi? Întru aceasta nu vă laud.

23. Că eu am luat dela Domnul, care am și dat vouă. Că Domnul Iisus în noaptea întru care s'a vândut au luat pâine;

24. Și mulțămind au frânt, și au zis: luați, mâncați; acesta este trupul meu care se frânge pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea mea.

28. 1 Cor. 8, 7. 30. 1 Tim. 4, 4.

31. Col. 3, 17. 32. Rom. 14 13.

11. 2. 2 Tes. 2, 15. 3. 1 Cor. 3, 23; Efes. 5, 23. 4. 1 Cor. 12, 10; 14, 1.

7. Fac. 1, 26.

9. Fac. 2, 18, 23. 11. Gal. 3, 28.

16. 1 Tim. 6, 4.

18. 1 Cor. 1, 10, sq. și 1 Cor. 3, 3.

19. Mat. 18, 7; sq.; 1 Ioan 2, 19,

22. Iac. 2, 6.

23. 1 Cor. 15, 3; Lucă 22, 19.

25. Așijderea și paharul, după cină, zicând: acest pahar legea cea nouă este întru sângele meu; aceasta să faceți de câte ori veți bea, întru pomenirea mea.

26. Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta, și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

27. Drept aceea, oricare va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

28. Ci să se ispitească omul pre sine, și așa din pâine să mănânce, și din pahar să bea.

29. Că cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată luiși mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta între voi mulți sunt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

31. Că de ne-am fi judecat pre noi singuri, nu ne-am fi osândit.

32. Iar judecându-ne, deia Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

33. Deci dar, frații mei, când vă adunați să mâncați, unul pre altul să așteptați.

34. Iar de flămânzește cineva, acasă să mănânce; ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celelalte când voi veni le voi rândui.

CAP. 12.

Darurile duhovnicești și iconomia lor.

Iar pentru cele duhovnicești, fraților, nu voi să nu știți voi.

2. Că știți când erați neamuri, cum vă duceați către idolii cei fără de glas, ca și cum ați fi fost trași.

3. Pentru aceea vă arăt vouă, că nimeni cu Duhul lui Dumnezeu grăind nu zice anatema pre Iisus; și nimeni nu poate numi pre Domnul Iisus, fără numai întru Duhul Sfânt.

4. Și sunt osebiri darurilor, iar acelaș Duh.

5. Și osebiri slujbelor sunt, iar acelaș Domn.

26. Is. 59, 20.

27. Ier. 31, 33; 1 Cor. 10, 21; Evr. 6, 6.

31. Ps. 31, 5.

32. Gal. 3, 22; Evr. 12, 5, 6.

12. 1. 1 Cor. 10, 1.

2. 1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 11.

3. Marcu 9, 39. 4. Rom. 12, 6.

5. Efes. 4, 11.

6. Și osebiri lucrărilor sunt, iar acelaș Dumnezeu este care lucrează toate întru toși.

7. Iar fiecăruia se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Că unuia prin Duhul se dă cuvântul înțelepciunii; iar altuia cuvântul cunoștinței întru acelaș Duh;

9. Și unuia credința întru acelaș Duh; iar altuia darurile tămăduirilor întru acelaș Duh;

10. Unuia lucrarea puterilor, iar altuia prorocie; unuia alegerea duhurilor, iar altuia feluri de limbi; și altuia tâlmăcirea limbilor;

11. Și toate acestea le lucrează unul și acelaș Duh, împărțind deosebi fiecăruia precum vöește.

12. Că precum trupul unul este, și mădulări are multe și toate mădulările ale unui trup, multe fiind, un trup sunt; așa și Hristos.

13. Pentrucă printr'un Duh noi toși într'un trup ne-am botezat, ori Iudeii, ori Elinii, ori robii, ori cei slobozi; și toși într'un Duh ne-am adăpat.

14. Că și trupul nu este un mădular, ci multe.

15. Că de-ar zice piciorul, pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Și de-ar zice urechia, pentru că nu sunt ochiu, nu sunt din trup; au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Că de-ar fi tot trupul ochiu, unde ar fi auzul? Și de-ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Iar acum au pus Dumnezeu mădulările pre unul fiecare dintr'însele în trup, precum au voit.

19. Că de-ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?

20. Iar acum multe mădulări cu adevărat sunt, dar un trup.

21. Și nu poate ochiul să zică mâinei: n'am trebuință de tine; sau iarăș capul picioarelor: n'am trebuință de voi.

22. Ci cu mult mai vârtos mădulările trupului, care se socotesc a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase;

23. Și care ni se pare că sunt mai necinstite la trup, acestora cin-

6. Efes. 1, 23. 7. 1 Cor. 14, 26.

8. 1 Cor. 2, 6 și 1, 5. 10. Fapt. 2, 4.

11. 1 Cor. 7, 7; Rom. 12, 3, 6; Efes. 4, 7.

12. 1 Cor. 10, 17. 18. Col. 2, 19.

ste mai multă le dăm; și cele nesocotite ale noastre mai multă slavă au.

24. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință; ci Dumnezeu au tocmii trupul, celui mai de jos mai multă cinste dând,

25. Ca să nu fie desbinare în trup; ci să se grijească mădulările între sine asemenea unul de altul.

26. Și ori de pătimește un mădular, pătimeșc toate mădulările împreună; ori de se slăvește un mădular, împreună se bucură toate mădulările;

27. Iar voi sunteți trupul lui Hristos, și mădulări din parte.

28. Și pre unii au pus Dumnezeu în biserică, întâiu pre apostoli, al doilea pre proroci, al treilea pre dascăli, după aceea pre puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutorințele, isprăvnicile, felurile limbilor.

29. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți proroci? Au doară toți dascăli? Au doară toți puteri?

30. Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți în limbi grăesc? Au doară toți înțeleg?

31. Ci să râvniți darurile cele mai bune; și încă mai înaltă cale vă arăt vouă.

CAP. 13.

Dragostea și bunătățile ei.

De așa grăi în limbile omenești și înțelegi, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de așa avea prorocie, și de așa ști toate tainele și toată știința; și de așa avea toată credința, cât să muș și murții; iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

3. Și de așa împărși toată avuția mea, și de așa dă trupul meu să-l arză, și dragoste nu am, nici un folos nu'mi este.

4. Dragostea îndelung rabdă, se milostivește; dragostea nu pismuște, dragostea nu se semețește, nu se frufește.

5. Nu se poartă cu necuviință, nu

caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul;

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduște, toate le rabdă.

8. Dragostea niciodată nu cade; și ori prorociile de vor lipsi; ori limbile de vor încetă; ori cunoștința de se va strică.

9. Pentru că din parte cunoaștem, și din parte prorocim.

10. Iar când va veni cea desăvârșită, atunci cea din parte se va strică.

11. Când eram prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc cugetam; ca un prunc gândiam; iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele pruncești.

12. Că vedem acum ca prin oglindă în ghicitoră; iar atunci față către față; acum cunosc din parte; iar atunci voi cunosc precum și cunoscut suni.

13. Și acum rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceste trei; iar mai mare decât acestea este dragostea.

CAP. 14.

Intrebuințarea darului limbilor și a prorociei. Femea să tacă în biserică.

Urmași dragostea, și râvniți cele duhovnicești; iar mai vărtos ca să prorociți.

2. Că cel ce grăește în limbă, nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu; că nimeni nu'l aude; iar cu duhul grăește taine.

3. Iar cel ce proroceste oamenilor, grăește spre zidire și îndemnare și mângâere.

4. Cel ce grăește în limbă pre sine singur se zidește; iar cel ce proroceste, biserica zidește.

5. Și voesc ca voi toți să grăiți în limbi, iar mai vărtos să prorociți; că mai mare este cel ce proroceste, decât cel ce grăește în limbi, fără numai de va înțelegi, ca biserica zidire să iă.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, ce voi folosi vouă, de nu voi grăi vouă

27. Rom. 12, 5; Efes. 4, 12 și 5, 30; Col. 1, 24. 28. Efes. 4, 11. 31. 1 Cor. 14, 1.

13. 2. Mat. 7, 22 și 17, 20.

3. Mat. 6, 1; Ioan 15, 13; Rom. 12, 8, 20; I Ioan 3, 17. 5. Fil. 2, 4, 21.

7, 1 Cor. 9, 12; Pild. 10, 12; Rom. 15, 1.

10, Efes. 4, 13.

14. 1. 1 Cor. 12, 10, 31.

5. Num. 11, 29. 6. 1 Cor. 12, 8.

sau întru descoperire, sau întru cunoștință, sau întru prorocie, sau întru învățătură?

7. Că precum cele neînsufleșite ce dau glas, ori fluier, ori alăută, de nu vor da oșebire în viersuri, cum se va cunoaște glasul fluierului sau zicerea alăutei?

8. Că trâmbița de va da glas fără de semn, cine se va găsi la războiu?

9. Așa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere, cum se va cunoaște ceace se va grăi? Că veți fi grăind în văzduh.

10. Atâtea de multe precum se întâmplă, sunt în lume, felurile glasurilor, și nici unul dintr'însele este fără de glas.

11. Deci de nu voiu și puterea glasului, voiu fi celui ce grăește varvar, și cel ce grăește va fi mie varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori duhurilor, spre zidirea bisericii să căutați ca să prisoșiți.

13. Pentru aceea cel ce grăește în limbi să se roage, ca să și înțelească.

14. Pentru că de mă voiu ruga cu limba, duhul meu se roagă; iar mințea mea fără de roadă este.

15. Ce dar este? Rugă-mă-voiu cu duhul, rugă-mă-voiu și cu mințea; cântă-voiu cu duhul, cântă-voiu și cu înțelegerea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce împlinește locul celui prost; cum va zice, amin, după mulțămirea ta, de vreme ce nu știe ce zici?

17. Că tu bine mulțamești, dar celălalt nu se zidește.

18. Mulțamesc Dumnezeului meu, că mai mult decât voi toți grăesc în limbi;

19. Ci în biserică voiesc cinci cuvinte a grăi cu mințea mea ca și pre alții să'i învăț, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți prunci cu mințea; ci cu răutatea fiți prunci, iar cu mințea fiți desăvârșiți.

21. În lege scris este: că într'alte limbi și cu alte buze voiu grăi no-

rodului acestuia, și nici așa nu mă vor ascultă pre mine, zice Domnul.

22. Drept aceea, limbile spre semn sunt, nu credincioșilor, ci celor necredincioși, iar prorocia slujește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Deci dar de s'ar adună toată biserica împreună și toți ar grăi în limbi și ar intra și de cei neînvățați sau necredincioși, au n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar proroci toți și ar intra vre un necredincios sau neînvățat, se vedește de toți, se judecă de toți:

25. Și așa cele ascunse ale inimii lui arătate se fac, și așa căzând pre față se va închină lui Dumnezeu, zicând că, cu adevărat Dumnezeu întru voi este.

26. Ce este dar, fraților? Când vă adunați, fiecare dintru voi psalm are, învățătură are, limbă are, descoperire are, înțelepciune are. Toate spre zidire să se facă,

27. De grăiește cineva în limbă, câte doi, sau mai mulți câte trei și pre rând, și unul să înțelească;

28. Iar de nu va fi înțelecitor, să tacă în biserică; și numai lui să și grăiască, și lui Dumnezeu.

29. Iar prorocii doi sau trei să grăiască, și ceilalți să judece;

30. Iar de se va descoperi ceva aluia ce șade, cel dintâiu să tacă.

31. Că puteși câte unul toți a proroci, ca toți să se învețe și toți să se mângâie.

32. Și duhurile prorocilor, prorocilor se supun.

33. Că Dumnezeu nu este al turburării, ci al păcei, precum întru toate bisericile sfinților,

34. Muierile voastre în biserică să facă; că nu li s'a dat voie lor să grăiască, ci să fie plecate, precum și legea zice.

35. Iar de voiesc să se învețe ceva, așa să și întrebe pre bărbații lor; că rușine este muierilor să grăiască în biserică.

36. Au dela voi cuvântul lui Dumnezeu a ieșit? Sau numai la voi a ajuns?

21. A doua Lege 28, 49; Is. 28. 11.

22. Rom. 5, 21.

25. 1 Cor. 11, 18, 20; Efes. 4, 12.

32. 1 Cor. 12, 9, sq. 33. Rom. 15, 33.

34. Fac. 3, 16; 1 Tim. 2. 11; Efes. 5, 22; Col. 3, 18; Tit 2, 5.

8, Num. 10, 9. 13. 1 Cor. 12, 10.

15. Efes. 5, 12.

20. Efes. 4, 11; Mat. 18, 3.

37. De i se pare cuivă că este proroc, sau duhovnicesc, să înțeleagă cele ce scriu vouă, că ale Domnului sunt porunci.

38. Iar de nu înțelege cinevă, să nu înțeleagă.

39. Deci frașilor, râvniși a proroci și a grăi în limbi să nu oprisi.

40. Toate cu cuviință și după rânduală să se facă.

CAP. 15.

Moartea și Învierea lui Hristos. Învierea cea deobște.

Și arăt vouă, frașilor, evanghelia care am binevestit vouă, care ași și primit întru care și stași.

2. Prin care vă și mântuiși, de o fineși cum o am binevestit vouă, fără numai de nu în zadar ași crezut.

3. Că am dat vouă înfăiu care am și luat, cum că Hristos au murit pentru păcatele noastre după scripuri;

4. Și cum că s'au îngropat și cum că au înviat a treia zi după scripuri;

5. Și cum că s'au arătat lui Chifa apoi celor unsprezece;

6. După aceea s'au arătat la mai mulși decât cinci sute de frași de o dată; din cari cei mai mulși sunt până acum, iar unii au și adormit.

7. După aceea s'au arătat lui Iacov apoi apostolilor tuturor.

8. Iar mai pre urmă decât toși, ca unui născut fără de vreme, s'au arătat și mie.

9. Că eu sunt mai micul apostolilor, care nu sunt vrednic a mă chema apostol, pentrucă am gonit biserica lui Dumnezeu.

10. Iar cu darul lui Dumnezeu sunt ce sunt; și darul lui care este întru mine n'a fost în zadarnic; ci mai mult decât toși aceia m'am ostenit, însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu ori aceia, așa propoveduim, și așa ași crezut.

12. Iar de vreme ce Hristos se propoveduește că s'au sculat din morși, cum zic unii între voi că înviere morșilor nu este?

13. Și de nu este înviere morșilor, nici Hristos dar n'au înviat.

14. Iar dacă n'au înviat Hristos, înzadarnică dar este propoveduirea noastră, înzadarnică dar este și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dumnezeu; că am fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că au înviat pre Hristos, pre care nu l-au înviat, dacă morșii nu se vor scula.

16. Că de nu se vor scula morșii nici Hristos nu s'au sculat;

17. Iar dacă Hristos nu s'au sculat, înzadarnică este credința voastră, încă sunteși în păcatele voastre.

18. Încă și cei ce au adormit întru Hristos, au pierit.

19. Și de nădăjdum întru Hristos numai în vieața aceasta, mai ticăloși decât toși oamenii suntem.

20. Iar acum Hristos s'au sculat din morși; începătură celor adormiși s'au făcut.

21. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om și învierea morșilor.

22. Că precum întru Adam toși mor, așa întru Hristos toși vor învia.

23. Și fiecare întru a sa rânduală; începătura Hristos; după aceea cel ce sunt ai lui Hristos întru venirea lui.

24. Apoi sfârșitul când va da împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va stică toată domnia și toată stăpânirea și puterea.

25. Pentrucă se cade lui a împărăși, până ce va pune pre toși vrăjmași supt picioarele sale.

26. Vrăjmașul cel mai de pre urmă ce se surpă, moartea este.

27. Pentrucă toate le-au supus supt picioarele lui. Iar când zice că toate sunt supuse lui, arătat este, că afară de cela ce i-au supus lui toate.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuș Fiul se va supune celui ce au supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întru toate.

29. Că ce vor face cei ce se botează pentru cei morși, dacă nu se vor scula morșii nicidecum? Drept ce se și botează pentru cei morși?

37. 1 Ioan 4, 7. 40. Col. 2, 5.
15. 1. Gal. 1, 11. 2. 1 Cor. 1, 21.
3. Is. 53, 8 sq. 4. Ps. 15, 10.
5. Luc. 24, 34; Marcu 16, 14.
8. Fapt. 9, 4, 9. Efes. 3, 8.

18. Daniil 12, 2. 20. Col. 1, 8.
21. Rom. 5, 12.
25. Ps. 109, 2; Mat. 22, 44; Evr. 10, 13.
27. Ps. 8, 7; Efes. 1, 22; Evt. 2, 8.
30. Rom. 8, 36.

30. Pentru ce dar și noi ne primim în tot ceasul?

31. În toate zilele mor, pentru lauda voastră care am întru Hristos Iisus Domnul nostru.

32. De m'am și luptat ca un om cu hiarele în Efes, ce folos îmi este dacă morșii nu se vor scula? Să mâncăm și să bem, că mâine vom muri.

33. Nu vă înșelați: strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele.

34. Treziți-vă cu dreptate și nu greșiți; că unii au necunoștința lui Dumnezeu, spre rușinare vouă graiesc.

35. Ci va zice cineva: cum se vor scula morșii? Și cu ce trup vor veni?

36. Nebune, tu ce sameni nu înviază, de nu va muri;

37. Și ce sameni, nu trupul care va să se facă sameni, ci numai grăunțul gol, de se întâmplă de grâu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voiește și fiecărei sămânțe trupul ei.

39. Nu tot trupul este acelaș trup, ci altul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Și sunt trupuri cerești și trupuri pământestii; ci alta este slava celor cerești și alta a celor pământestii.

41. Alta este slava soarelui și alta slava lunei și alta a stelelor, că stea de stea se osebește în slavă.

42. Așa și învierea morșilor. Seamănă-se întru nestricăciune; scula-se-va întru nestricăciune.

43. Seamănă-se întru necinste; scula-se-va întru slavă; seamănă-se întru slăbiciune; scula-se-va întru putere;

44. Seamănă-se trup sufletesc; scula-se-va trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, este și trup duhovnicesc.

45. Că așa și scris este: făcutu-s'a omul cel dintâiu Adam în suflet viu; iar Adam cel de pre urmă în duh de vieață făcător.

46. Ci nu este întâiu cel duhov-

nicesc, ci cel sufletesc; apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâiu este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea, Domnul din cer.

48. În ce chip este cel pământesc, așa și cei pământestii; și în ce chip este cel ceresc, așa și cei cereștii.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc.

50. Iar aceasta zic, fraților, că carne și sânge împărăția lui Dumnezeu să moștenească nu pot; nici nestricăciunea pre nestricăciune va moșteni.

51. Iată, taină vouă zic: că nu toți vom adormi, iar toți ne vom schimba,

52. Într'o cirtă, întru clipeala ochiului, întru trâmbița cea de apoi; pentru că va trâmbița, și morșii se vor scula nestrিকাși, și noi ne vom schimba.

53. Că se cade nestrικόςul acesta să se îmbrace întru nestrিকাciune, și muritorul acesta să se îmbrace întru nemurire.

54. Iar când se va îmbrăca nestrικόςul acesta întru nestrিকাciune, și muritorul acesta se va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel ce este scris: înghițitu-s'a moartea întru biruință.

55. Unde îți este moarte, boldul tău? Unde îți este iadule, biruința ta?

56. Iar boldul morșei, păcatul este; iar puterea păcatului, este legea.

57. Iar lui Dumnezeu mulțămiiță, care ne-au dat nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubiiții mei frați, fiți tari, neclățiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că și osteneala voastră nu este deșartă întru Domnul.

CAP. 16.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și închinăciuni.

Iar pentru milostenia care este pentru sfinși, precum am rânduit bli-

50. Mat. 16, 17; Ioan 1, 13.

51. 1 Tes. 4, 15.

52. Mat. 24, 31; 1 Tes. 4, 16.

53. 2 Cor. 5, 4. 55. Is. 25, 8.

56. Rom. 7, 13; Osie 13, 14.

57. 1 Ioan 5, 4.

58. Col. 1, 23; 2 Paral. 15, 7.

16. 1. Fapt. 11, 29; Rom. 12, 13.

31. 1 Tes. 2, 11; 2 Cor. 4, 10 sq.

32. Is. 22, 13 și 56, 12. 33. Efes. 5, 6.

34. 1 Cor. 6, 5; Rom. 13, 11.

35. Ezech. 37, 3. 36. Ioan 12, 24.

38. Fac. 1, 11. 43. Fil. 3, 20, sq.

45. Fac. 2, 7.

sericilor Galatiei așa și voi să faceți.

2. Intr'una din Sâmbete fiecare din voi să pue la sine, strângând ce se va îndurà, ca nu dacă voi veni, atunci să se facă strânsoarea.

3. Iar după ce voi veni, pre cari veți socoti, pre aceia cu cărți îi voi trimite să ducă darul vostru în Ierusalim.

4. Și de va fi cu cuviință să merg și eu, cu mine vor merge.

5. Și voi veni la voi când voi trece prin Machedonia; că prin Machedonia voi să trec.

6. Și la voi, de se va întâmplă, mă voi zăbovi, sau voi și iernă, ca voi să mă petreceți ori încotro voi merge.

7. Că nu voesc să vă văz pre voi acum în treacăt; ci am nădejde cătăvă vreme să mă zăbovesc la voi, de va îngădui Domnul.

8. Și voi rămâne în Efes până la praznicul a cincizeci de zile.

9. Că mi s'a deschis mie ușă mare și spre folos, și protivnici sunt mulți.

10. Iar de va veni Timotei, socotiți să fie fără frică la voi; că lucrul Domnului lucrează ca și mine.

11. Deci nimeni pre el să nu'l defaime; ci să'l petreceți cu pace, ca să vie la mine; că'l aștept pre el cu frații.

12. Iar pentru fratele Apolo, mult l-am rugat ca să vie la voi cu frații; și cu adevărat nu i-a fost voea să vie acum; iar va veni când vreme bună va află.

13. Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să fie.

15. Și vă rog pre voi, fraților, știți casa lui Stefana, că este pârga Ahaiei, și spre slujba sfinților s'a rânduit pre sine.

16. Ca și voi să vă plecați la unii ca aceștia, și la tot cel ce împreună lucrează și se ostenește.

17. Iar mă bucur de venirea lui Stefana și a lui Furtunat și a lui Ahaic; căci lipsa voastră, aceștia o au împlinit.

18. Că au odihnit duhul meu și al vostru; să cunoașteți dar pre unii ca aceștia.

19. Inchină-se vouă bisericile Asiei. Inchină-se vouă întru Domnul mult Achila și Prischila, împreună cu biserica cea din casa lor.

20. Inchină-se vouă frații toți. Inchinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

21. Inchinăciunea cu mâna mea a lui Pavel.

22. Cea ce nu iubește pre Domnul nostru Iisus Hristos, să fie Anatema: Maran-ata.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Iisus, Amin.

Cea întâiu către Corinteni s'a scris dela Filipi prin Stefana și Furtunat și Ahaic și Timotei.

13. 1 Cor. 15, 34; Mat. 24, 42 și 25, 13.

15. 1 Cor. 1, 16; Rom. 16, 5.

16. Filip. 2, 30. 17. 2 Cor. 11, 9.

18. 1 Tes. 5, 12.

19. Fapt. 18, 2, 26; Rom. 16, 5.

20. Rom. 16, 16. 21. Col. 4, 18; 2 Tes. 3, 17. 23. Rom. 16, 24.

3. 2 Cor. 8, 16. 5. Fapt. 19, 21.

7. Fapt. 18, 21. 8. 1 Cor. 15, 32.

10. Fil. 2, 20.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE CORINTENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru ajutorul lui Dumnezeu.

Pavel apostolul lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, și Timotei fratele, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții cari sunt în toată Ahaia.

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul a toată mângâerea;

4. Cel ce ne mângâie pre noi întru tot necazul nostru, ca să putem și noi mângâia pre cei ce sunt întru tot necazul, prin mângâierea cu care ne mângâem noi dela Dumnezeu.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângâerea noastră.

6. Și ori de pățimim necaz, este pentru a voastră mângâere și mântuire, ceea ce se lucrează întru răbdarea acestorași patimi, care și noi pățimim; ori de ne mângâem este pentru a voastră mângâere și mântuire.

7. Și nădejdea noastră este adevărată pentru voi, știind, că precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângâerei.

8. Că nu voim să nu știți voi, fraților, pentru necazul nostru ce s'a făcut nouă în Asia, că preste măsură am fost îngreuiți, și preste puțință, cât n'aveam noi nădejde nici de viață;

9. Ci singuri întru noi judecata morței am avut, ca să nu fim nădăjduindu-ne spre noi, ci întru Dumnezeu cel ce înviează morții;

10. Care dintr'o moarte ca aceasta ne-au izbăvit pre noi, și ne izbăvește; întru care nădăjduim că încă ne va mai și izbăvi;

11. Ajutorând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca despre multe fețe darul cel către noi, prin mulți să se mulțămiască pentru noi.

12. Că lauda noastră aceasta este: mărturisirea științei noastre, că întru dreptate și întru curăție dumnezească, iar nu întru înțelepciune trupească, ci întru harul lui Dumnezeu, am petrecut în lume, și mai mult la voi.

13. Că nu scrim vouă altele, fără numai cele ce cetiți sau și știți; și am nădejde că și până în sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ați și cunoscut pre

1. 1. 1 Cor. 1, 1.

2. Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 3.

3. Efes. 1, 3; Rom. 15, 5; 1 Petr. 1, 3.

5. Ps. 33, 20; Ps. 93, 19. 6. 2 Cor. 4, 15.

7. 2 Tes. 1, 4, 7; Filip. 3, 10.

8. Fapt. 19, 23. 10. 2 Tim. 4, 18.

11. Rom 15, 30.

12. 1 Cor. 2, 4; Evr. 13, 18; Mat. 10, 16.

14. 2 Cor. 5, 12; 1 Cor. 1, 8.

noi din parte, că lauda voastră suntem, precum și voi a noastră în ziua Domnului Iisus.

15. Și cu această nădejde, voiam mai înainte să viu la voi, ca să aveți al doilea dar;

16. Și pre la voi să trec în Machedonia, și iarăș din Machedonia să viu la voi, și voi să mă petreceți în Iudeea.

17. Deci această vrând, au doară ușurarea minței am întrebuițat? Sau cele ce sfătuesc, trupește le sfătuesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

18. Iar credincios este Dumnezeu, că cuvântul nostru care a fost către voi n'a fost așa și nu.

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propoveduit întru voi prin noi, prin mine și prin Siluan, și prin Timotei, n'a fost așa și nu, ci așa întru el a fost.

20. Căci câte sunt făgăduințele lui Dumnezeu întru el sunt așa, și întru el amin, spre slava lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cela ce ne adeverează pre noi împreună cu voi întru Hristos, și ne-au uns pre noi, Dumnezeu este.

22. Care ne-au și pecetluit pre noi, și au dat arvuna Duhului întru inimile noastre.

23. Și eu martur pre Dumnezeu chem asupra sufletului meu, că crușându-vă pre voi, n'am venit până acum în Corint.

24. Nu că doară avem stăpânire preste credința voastră, ci căci suntem împreună lucrători bucuriei voastre; că cu credința stați.

CAP. 2.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui păcătos. Ostenelile și roadele propoveduirii sale.

Și am judecat această întru mine, ca să nu mai vin iarăș cu înfristare la voi.

2. Măcar că de vă și înfristez eu pre voi, dar care este cel ce mă veselește pre mine, fără numai cel ce se înfristează dela mine?

3. Și am scris vouă aceasta, ca nu dacă voi veni, să am înfristare de cei pentru carii mi se cădeă să mă bucur; având nădejde spre voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este.

4. Că din multă scârbă și necaz al inimei am scris vouă cu multe lacrimi; nu ca să vă înfristați, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

5. Iar de m'a înfristat cineva, nu pre mine a înfristat, ci din parte; ca să nu vă îngreuez pre voi pre toți.

6. Că destul este unuia ca acestuia certarea aceasta, care este de către mulți.

7. Așa în cât dimpotivă mai mult să'i dăruiești, și să'l mângâiești, ca nu cumva pentru mai multă mahnire să se înghiță unul ca acela.

8. Pentru aceea vă rog pre voi, să întăriești spre acela dragostea.

9. Că pentru aceasta am și scris, ca să cunosc cugetul vostru, de sunteți întru toate ascultători.

10. Iar căruia dăruiești ceva, dăruiesc și eu: că și eu de am dăruit ceva, căruia am dăruit, pentru voi, în fața lui Hristos.

11. Ca să nu fim cuprinși de satana; că nu este să nu știm amăgiturele lui.

12. Și venind eu în Troada pentru evanghelia lui Hristos, și ușă mare deschisă fiind mie prin Domnul,

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, neaflând pre Tit fratele meu; ci lăsându'i pre dâșii am mers în Machedonia.

14. Iar mulțămită lui Dumnezeu, celui ce ne face pre noi pururea biruitori întru Hristos, și arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul.

15. Că a lui Hristos bună mireazmă suntem lui Dumnezeu, întru cei ce se mântuesc, și întru cei ce pier;

16. Unora adecă mireazmă a morței spre moarte; iar altora mireazmă a vieții spre viață. Și spre acestea cine este vrednic?

16. 1 Cor. 16, 5 17. Mat. 5, 37; Iac. 5, 12.

18. 1 Cor. 1, 9.

21. 1 Cor. 1, 8; 1 Petr. 5, 10.

22. Rom. 8, 16; Efes. 1, 14.

23. Rom. 1, 9 24. 1 Petr. 5, 3,

2. 3. 2 Cor. 12, 21; Filip. 2, 27.

6. 1 Cor. 5, 3. 7. Gal. 6, 1.

8. 1 Cor. 16, 14. 9. 2 Cor. 7, 15.

11. Luc. 22, 31.

12. Fapt. 16, 8, 1 Cor. 16, 9.

14. Col. 2, 15. 15. 1 Cor. 1, 18.

16. 1 Cor. 3, 5, 6.

17. Pentru că nu suntem ca cei mulți, carii amestecă cuvântul lui Dumnezeu; ci ca din curăție, ci ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim.

CAP. 3.

Pavel n'are trebuință de lauda oamenilor, îndestulându-se cu rodul propoveduirii. Slujitorii Testamentului nou și ai Duhului sunt mai presus de ai Testamentului vechiu și ai slavei. Jidovii în cetirea legii aveau încă umbrire, ce se șterge prin credința în Hristos.

Au doară începem iarăș pre noi a ne lăudă? Au doară ne trebuie precum oarecărora cărți de laudă către voi, sau de laudă dela voi?

2. Cartea noastră voi sunteți, scrisă în inimile noastre, care se știe și se citește de toți oamenii;

3. Arătându-vă că sunteți carte a lui Hristos cea slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu; nu în table de piatră, ci în tablele inimei celei frumuse.

4. Și nădejde ca aceasta avem prin Hristos către Dumnezeu;

5. Nu că vrednici suntem noi a cugeta ceva dela noi, ca dintru noi; ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu;

6. Care ne-au și învrednicit pre noi a fi slujitori legii nouă; nu slove, ci duhului; că slova omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujba morței, cea închipuită cu slove în pietre s'a făcut cu slavă, cât nu puteau fiii lui Israel să caute la fața lui Moisi pentru slava feței lui cea trecătoare;

8. Cum nu mai mult slujba duhului va fi cu slavă?

9. Că de a fost slujba osândirei slavă, cu mult mai vărtos prisosește slujba dreptății întru slavă.

10. Că nici s'a slăvit ceea ce eră slăvită întru această parte, pentru slava cea covârșitoare.

11. Că de a fost cea trecătoare

prin slavă, cu mult mai vărtos cea născătoare va fi întru slavă.

12. Drept aceea având nădejde ca aceasta, multă îndrăznire înrebuinșăm.

13. Și nu precum Moisi, care puneă acoperământ preste fața sa, ca să nu caute fiii lui Israel la stârșitul celei ce eră trecătoare;

14. Ci s'au orbit înțelegerile lor, că până astăzi acelaș acoperământ întru cetirea legii vechi rămâne nedescoperit; că întru Hristos se strică.

15. Ci până astăzi, când se citește Moisi, acoperământ pre inima lor zace.

16. Iar când se vor întoarce către Domnul, se va lua acoperământul.

17. Iar Domn este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

18. Iar noi toți cu față descoperită slava Domnului ca prin oglindă privind, spre acelaș chip ne prefacem din slavă în slavă, ca dela Domnul Duhul.

CAP. 4.

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu și nădejdea întru ea îi întărește a birui toate suferințele.

Pentru aceea având slujba aceasta, după cum suntem miluiți, nu slăbim;

2. Ci ne-am lepădat de cele ascunse ale rușinei, nu întru vicleșug umblând, nici amestecând cuvântul lui Dumnezeu; ci cu arătarea adevărului adevărându-ne pre noi spre toată știința oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar de este și acoperită evanghelia noastră, întru cei pieritori este acoperită;

4. Întru cari Dumnezeu au orbit mințile necredincioșilor veacului acestuia, ca să nu le lumineze lor lumina evangheliiei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Că nu pre noi ne propoveduim,

3. 1. 2 Cor. 5, 12. 2. 1 Cor. 9, 2.
3. Ef. 31, 18; Ier. 31, 33. 4. Ioan 14, 6.
5. 2 Cor. 2, 16. 6. Ioan 6, 63.
7. Ef. 34, 29, sq. 8. Gal. 3, 14.
9. Rom. 1, 17 și 3, 21.

12. Efes. 6, 19. 13. Ef. 34, 33.
14. Is. 6, 10. 16. Rom. 11, 23.
17. Ioan 4, 24.
4. 1. 2 Cor. 3, 6. 2. 1 Tes. 2, 5.
3. 1 Cor. 1, 18. 4. Col. 1, 15.
5. 2 Cor. 1, 24.

ci pre Hristos Iisus Domnul; iar pre noi slujitori vouă prin Iisus.

6. Că Dumnezeu, care au zis să lumineze dintru întunec lumina, acela au strălucit întru inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi.

8. Întru toate necaz pătimind, dar nu strâmtorându-ne; lipsiți fiind, dar nu de tot desnădăjduindu-ne;

9. Goniiți fiind, dar nu părăsiți; surpași fiind, dar nu prăpădiți;

10. În toată vremea omorîrea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și vieața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Că pururea noi cei vii la moarte ne dăm pentru Iisus, ca și vieața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.

12. Pentru aceea dar moartea întru noi se lucrează, iar vieața întru voi.

13. Iar având acelaș duh al credinței, precum este scris: crezut-am, pentru aceea am și grații; și noi credem, pentru aceea și grăim;

14. Știind că cel ce au ridicat pre Domnul Iisus, și pre noi prin Iisus ne va ridica și ne va pune împreună cu voi.

15. Că toate sunt pentru voi, ca darul înmulțindu-se, prin cei mai mulți să prisosească mulțămirea spre slava lui Dumnezeu.

16. Pentru aceea nu slăbim; ci de s'ar și strică omul nostru cel din afară, dar cel dinlăuntru se înnoește din zi în zi.

17. Pentrucă necazul nostru de acum curând trecător și ușor, veșnică și preste măsură mare slavă lucrează întru noi;

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; că cele ce se văd sunt trecătoare; iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

CAP. 5.

Mângâierea credincioșilor în tot felul de necazuri. Puterea Evangheliei.

Că știm că de se va strică casa noastră cea pământească a cortului acestuia, zidire dela Dumnezeu avem, casă nefăcută de mână, veșnică în ceruri.

2. Că de aceasta suspinăm, dorind să ne îmbrăcăm întru locașul nostru cel din cer;

3. Numai de ne vom și îmbrăcă, nu ne vom afla goli.

4. Că cei ce suntem în cortul acesta suspinăm, îngreindu-ne; pentrucă nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ce este muritor să se înghiță de vieață.

5. Iar cel ce ne-au făcut pre noi spre însăș aceasta, Dumnezeu este, care au și dat nouă arvuna Duhului.

6. Indrăznim drept aceea, pururea știind că petrecând în trup, suntem depărtați dela Domnul;

7. Că prin credință umblăm, iar nu prin vedere;

8. Nădăjduim și binevoim mai bine să fim depărtați de trup, și să petrecem cu Domnul.

9. Pentru aceea ne și nevoim, ca ori petrecând, ori depărtați fiind, să fim bine plăcuși lui.

10. Pentrucă noi toși trebuie să ne arătăm înaintea divanului lui Hristos; ca să iă fiecare după cum a făcut, cele ce s'au lucrat prin trup, ori bine, ori rău.

11. Știind dar frica Domnului, pre oameni aducem la adevăr; iar lui Dumnezeu arătați suntem, și nădăjduim că și întru științele voastre suntem arătați.

12. Că nu ne lăudăm iarăș pre noi înaintea voastră, ci pricină dăm vouă de laudă pentru noi, ca să aveți spre cei ce se laudă în față, iar nu în inimă.

13. Că ori de ne răpim cu mintea, este pentru Dumnezeu; ori de suntem așezați cu mintea, pentru voi suntem.

14. Că dragostea lui Hristos ne

6. Fac. 1, 3; 2 Petr. 1, 19.

7. 2 Cor. 5, 1; 1 Cor. 2, 5.

8. 2 Cor. 1, 8; 7, 5. 9. Ps. 36, 24.

10. Rom. 8, 17. 11. Ps. 43, 24; Rom. 8, 3 6.

12. 1 Cor. 4, 9. 13. Ps. 115, 1.

14. Fapt. 3, 15; 1 Cor. 6, 14.

15. Rom. 5, 15. 16. 1 Petr. 4, 1; Efes. 3,

16. 17. Rom. 8, 18. 18. Rom. 8, 24, sq.

5. 1. Iov 4, 19; 2 Petr. 1, 13; Ioan 14, 2.

2. Rom. 8, 2, sq. 4. 1 Cor. 15, 53.

5. 2 Cor. 1, 22; Rom. 8, 16, 23; Efes. 1, 13, sq. 8. Filip. 1, 23.

10. Ioan 5, 20; Efes. 6, 8; Rom. 2, 6; 14, 10.

11. Iov 31, 23. 12. 2 Cor. 3, 1.

14. Evr. 2, 9.

fine pre noi; socotind noi aceasta, că de a murit unul pentru toți, iată dar toți au murit;

15. Și pentru toți au murit, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci celui ce au murit pentru ei, și au învieat.

16. Pentru aceea noi de acum pre nimeni nu știm după trup; iar de am și știut pre Hristos după trup, dar de acum nu'l mai știm.

17. Deci dar oricare este întru Hristos, făptură nouă este; cele vechi au trecut; iată toate s'au făcut nouă.

18. Și toate dela Dumnezeu sunt, care ne-au împăcat pre noi luiș prin Iisus Hristos, și ne-au dat nouă slujba împăcării;

19. Pentrucă Dumnezeu eră întru Hristos, împăcând lumea luiș, ne-socotind lor păcatele lor; și puind întru noi cuvântul împăcării.

20. Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu s'ar rugă prin noi; rugămu-vă în locul lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.

21. Pentrucă pre cel ce n'au cunoscut păcat, pentru noi păcat l-au făcut; ca noi să ne facem dreapta lui Dumnezeu întru dânsul.

CAP. 6.

Indemnare la buna întrebuințare a darului dumnezeesc. Ferire de amestecul cu necredincioșii.

Iar noi împreună lucrând cu el, vă și rugăm, ca nu îndeseri darul lui Dumnezeu să primiți voi.

2. Că zice: în vreme primită te-am ascultat, și în ziua mântuirii și-am ajutat tie; iată acum este vreme bine primită, iată acum este ziua mântuirii.

3. Nici o sminteală întru nimic dând, ca slujba noastră să fie fără prihană.

4. Ci întru toate puindu-ne pre noi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în ne-cazuri, în nevoi, în strâmtorări.

5. Întru bățai, în temnițe, în ne-așezări, în ostenele, în privegheri, în posturi.

6. Întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, în bună-tate, întru Duhului Sfânt, în dragoste nelășarnică

7. Întru cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăței cele deadreapta și cele deastânga.

8. Prin slavă și necinste, prin grăire de rău și laudă; ca niște înșelători și adevărași;

9. Ca niște necunoscuți și cunoscuți, ca cei ce murim, și iată suntem vii; ca niște pedepsii, și nu omorâți;

10. Ca niște întristați, iar pururea bucurându-ne; ca niște săraci, iar pre mulși îmbogățind; ca nimic având, și toate avându-le.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit.

12. Nu vă strâmtorați întru noi, ci vă strâmtorați în pântecetele voastre.

13. Pentru aceeaș răsplătire, (ca unor fii grăesc), lărgiți-vă și voi.

14. Nu vă înjugăți întru alt jug cu cei necredincioși; că ce împărțășire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împreunare are lumina cu întunerecul?

15. Sau ce unire are Hristos cu veliar? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios?

16. Sau ce însoțire este bisericii lui Dumnezeu cu idolii? Că voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu: voiu locul întru ei, și voiu umblă între ei, și voiu fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie norod.

17. Pentru aceea ieșiți din mijlocul lor, și vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți; și eu voiu primi pre voi.

18. Și voiu fi vouă Tată, și voi veți fi mie fii și fete, zice Domnul atotșitorul.

15. 1 Tim. 2, 6; Rom. 14, 7.

17. Gal. 6, 15; Rom. 8, 1, 10; Apoc. 21, 5; Is. 43, 19. 18. Rom. 5, 10.

19. Rom. 3, 24. sq.

20. Is. 52, 7; Efes. 6, 20.

21. 1 Pet. 2, 22; Gal. 3, 13; Col. 1, 14; Efes. 1, 6, sq.; Filip. 3, 9.

6. 1. 1 Cor. 3, 9.

2. Is. 49, 8; Lucă 4, 19, 21.

3. 1 Cor. 10, 32. 4. 2 Cor. 4, 2.

5. 2 Cor. 11, 23, 27.

6. Rom. 12, 9; 1 Tim. 4, 12.

9. 2 Cor. 4, 10, 11; 1 Cor. 15, 31.

13. 1 Cor. 4, 14. 14. A doua Lege 7, 2; Efes. 5, 8. 15. 1 Cor. 10, 21.

16. 1 Cor. 3, 16; Evr. 8, 10; Lev. 26, 12.

17. Is. 52, 11; Apoc. 18, 4.

18. Ier. 31, 9.

CAP. 7.

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se veseleşte de dragostea lor.

Deci aceste făgăduințe având, iubitorilor, să ne curăjim pre noi de toată spurcăciunea trupului și a duhului, făcând slinjenie întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pre noi; pre nimeni n'am nedreptățit, nimănui stricăciune n'am făcut, dela nimeni n'am luat mai mult.

3. Nu spre osândire zic aceasta; că am zis mai înainte, că în inimile noastre sunteți, ca împreună să murim și împreună să viem.

4. Multă îmi este îndrăzneala către voi, multă îmi este lauda pentru voi; umplutu-m'am de mângâiere, de prisosii am bucurie întru tot necazul nostru.

5. Că venind noi în Machedonia, nici o odihnă n'a avut trupul nostru, ci întru toate am fost necăjiți; din afară războaie, dinlăuntru temeri.

6. Ci Dumnezeu cel ce mângâie pre cei smeriți, ne-au mângâiat pre noi cu venirea lui Tit;

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea cu care s'a mângâiat de voi, spuindu-ne nouă dorirea voastră, plângerea voastră, râvna voastră pentru mine; cât eu mai mult m'am bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și întristat pre voi prin epistolie, nu mă căiesc, măcar de mă și călam; că văd că epistolia aceea măcar de v'a și întristat, până la o vreme.

9. Acum mă bucur, nu căci v'ați fost întristat; ci că v'ați întristat spre pocăință; că v'ați fost întristat după Dumnezeu, ca întru nimic să nu vă păgubiți de către noi.

10. Că întristarea care este după Dumnezeu, pocăință spre mântuire fără de căință lucrează; iar întristarea lumii moarte lucrează.

11. Că iată aceasia singură, căci după Dumnezeu v'ați întristat voi, câtă sânguință au lucrat întru voi, dar încă răspuns și mânie și frică

și dorință și râvnă și izbândă! Întru toate v'ați arătat pre voi curajii a fi întru acest lucru.

12. Deci de am și scris vouă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit; ci ca să se arate către voi sânguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta ne-am mângâiat de mângâierea voastră; iar mult mai vărtos ne-am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit duhul lui de către voi toți.

14. Că ori de ce m'am laudat înaintea lui pentru voi, nu m'am rușinat; ci precum toate întru adevăr le-am grațit vouă, așa și lauda noastră ce a fost către Tit, adevărată s'a făcut.

15. Și inima lui mai mult este spre voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, în ce chip cu frică și cu cutremur l-ați primit pre el. Mă bucur că de toate am nădejde spre voi.

CAP. 8.

Indemnare spre a da milostenie creștinilor din Ierusalim și lauda celor care le adună.

Și arătăm, fraților, darul lui Dumnezeu cel dat întru bisericile Machedoniei;

2. Că întru multă ispită de necaz, prisosința bucurie lor și sărăcia lor cea adâncă a sporit spre bogăția bunătaței lor.

3. Căci după puterea lor (mărturisesc însumi), și preste putere voioși au fost;

4. Cu multă rugăminte rugându-ne pre noi ca să luăm darul, și împărtașirea slujbei celei către sfinți.

5. Și nu precum aveam nădejde, ci singuri pre sine s'au dat înfăiu Domnului, și nouă prin voea lui Dumnezeu.

6. Cât am rugat noi pre Tit, ca precum mai înainte a început, așa să și săvârșiască întru voi și darul acesta.

7. Și precum întru toate prisosiți, cu credința și cu cuvântul și cu cunoștința și cu toată sânguința și

7. 2. 2 Cor. 12, 17; Fapt. 20, 33.

3. 2 Cor. 6, 11; 12, 13; Filim. 8.

5. 2 Cor. 2, 12. 6. 2 Cor. 1, 3, sq.

8. 2. Cor. 2, 4. 10. 1 Petr. 2, 19.

14. 2 Cor. 9, 2. 15. 2 Cor. 2, 9.

8. 1. Rom. 15, 26. 4. 2 Cor. 9, 1; Fapt. 11, 29. 5. Rom. 15, 32. 7. 2 Cor. 1, 5.

cu dragostea voastră către noi, așa și întru darul acesta să prisosiți.

8. Nu ca și cum aș porunci grăiesc, ci prin sârguința altora, și adevărta dragostei voastre dovedind.

9. Că știți Darul Domnului nostru Iisus Hristos, că pentru voi au săracii, bogat fiind, ca voi cu sărăcia lui să vă îmbogățiți.

10. Și sfat întru aceasta vă dau: că aceasta este de folos vouă, cari nu numai a face, ci încă și a vrea ași început mai înainte din anul trecut.

11. Iar acum și a face să pliniți; ca precum v'a fost osârdua a vrea, așa să fie și a plini dintru cele ce aveți.

12. Că de este pusă înainte osârdua, după cât are cineva, este bine primită, iar nu după cât nu are.

13. Că nu ca să fie altora odihnă, iar vouă necaz;

14. Ci dintru întocmire în vremea de acum, ca prisosința voastră să îplinească lipsa aceluia, ca și prisosința aceluia să îplinească lipsa voastră; ca să fie întocmire;

15. Precum este scris: celui cu mult nu i-a prisosit; și celui cu puțin nu i-a lipsit.

16. Mulțămită fie lui Dumnezeu, celui ce au dat această osârdie pentru voi în inima lui Tit.

17. Căci îndemnarea aceea o a primit; și fiind mai osârduitor, de bună voie a venit la voi.

18. Și am trimis împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă întru evanghelie este prin toate bisericile;

19. Și nu numai atât, ci și hirofonisist este de biserică să fie soție călătoriei noastre cu darul acesta ce se slujește de noi spre slava Domnului, și spre a lăuda osârdua voastră;

20. Ferindu-ne de aceasta, ca să nu ne prihănească pre noi cineva întru această îndestulată și mare strănsoare ce se slujește de noi;

21. Că facem purtare de grije de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și am trimis împreună cu el și pre fratele nostru, pre care l-am ispitit întru multe de multe ori, că este osârduitor, iar acum cu mult mai osârduitor pentru nădăjduirea cea multă spre voi.

23. Și ori pentru Tit, părtaș mie este și întru voi împreună lucrător; ori pentru frații noștri, apostolii bisericilor sunt, și slava lui Hristos.

24. Drept aceea dovada dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi, spre dânsii să o arătați în fața bisericilor.

CAP. 9.

Indemnare a da milostenia mai curând și cu cuvință.

Că pentru slujba cea către sfinți, de prisosit este a scrie vouă;

2. Că știu bunăvoința voastră, cu care pentru voi mă laud către Machedoneni, că Ahaia s'a gălit din anul trecut; și răvna cea din voi pre cei mai mulți a îndemnat.

3. Și am trimis pre frați, ca nu îndeșert să fie lauda noastră cea pentru voi în partea aceasta; ca precum am zis, să fiți gata;

4. Ca nu cumva de vor veni împreună cu mine Machedoneni, și vă vor afla pre voi negătiți, să ne rușinăm noi (ca să nu zicem voi) întru starea aceasta a laudei.

5. Drept aceea de nevoe a fi am socotit a îndemna pre frați, ca să vie mai înainte la voi, și să gătească binecuvântarea voastră cea mai înainte făgăduită, ca să fie aceea gata, așa ca o binecuvântare, iar nu ca o lăcomie.

6. Iar aceasta zic: cel ce seamănă cu scumpete, cu scumpete va și seceră; iar cel ce seamănă întru binecuvântare, întru binecuvântare va și seceră.

7. Fiecare să dea precum se îndură cu inima; nu dintru mahnire, sau de silă; că pre dătătorul de bună voie iubește Dumnezeu.

8. Și puternic este Dumnezeu să prisosiască tot darul spre voi; ca întru toate pururea toată îndestularea având, să prisosiți spre tot lucrul bun;

8. 1 Cor. 7, 6. 9. Zab. 9, 9; Mat. 8, 20, Luc. 9, 58. 11. Filip. 2, 13. 12. Pild. 3, 28; Marc. 12, 43. 15. Eș. 16, 18.

16. 2 Cor. 9, 15; 1 Cor. 15, 57.

19. Gal. 2, 10. 20. 2 Cor. 6, 3.

21. Rom. 12, 17.

23. 2 Cor. 7, 3; 12, 18; Rom. 16, 7.

24. 2 Cor. 7, 14.

9. 1. 2 Cor. 8, 4, 20. 2. 2 Cor. 8, 10.

4. 2 Cor. 11, 17. 6. Gal. 6, 7. 7. Pilde 22, 8.

9. (Precum este scris: împărțit-au, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veac.

10. Iar cel ce dă sămânță semănătorului, să vă dea și pâine spre mâncare, și să înmulțească sămânța voastră, și să crească roadele dreptăței voastre);

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrează prin noi mulțămii lui Dumnezeu.

12. Căci slujba lucrării acestea nu numai împlinește lipsele sfinților, ci prisosește prin multe mulțămite lui Dumnezeu;

13. Prin adevărarea slujbei acestea slăvind ei pre Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirei voastre la evanghelia lui Hristos, și pentru bunătatea împărțirii către dânșii și către toți;

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, cari vă doresc pre voi pentru darul lui Dumnezeu cel de prisosit întru voi.

15. Iar mulțămii lui Dumnezeu pentru darul lui cel nespus.

CAP. 10.

Pavel atrage luarea aminte a se feri de apostolii mincinoși, cari îl cleveteau.

Și însumi eu Pavel vă rog pre voi prin blândețele și liniștea lui Hristos, care de față sunt smerit între voi, iar depărtat fiind îndrăsnesc spre voi.

2. Și vă rog pre voi, ca și de față fiind să nu îndrăsnesc cu îndrăznirea, cu care socotesc să îndrăznesc împotriva unora, cari ne socotesc pre noi, că umblăm după trup.

3. Că în trup umblând, nu ne oștim trupește.

4. (Că armele oștirii noastre nu sunt trupești, ci puternice lui Dumnezeu spre surparea tăriurilor);

5. Surpând izvodirile minței, și toată înălțarea ce se ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos;

6. Și gata fiind a pedepsi toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. La cele din față vă uitați? De nădăjduște cineva că este al lui Hristos, aceastia să gândească iarăși dela sine, că precum el este al lui Hristos, așa și noi ai lui Hristos suntem.

8. Că de mă voi și lauda ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne-au dat Domnul nouă spre zidire, iar nu spre risipirea voastră, nu mă voi rușina.

9. Ci ca să nu mă arăt ca și cum v'aș speria pre voi prin scrisori.

10. Că epistoliile lui, zic ei, grele sunt și tari; iar venirea trupului este slabă, și cuvântul lui defăimat.

11. Aceasta să socotească unul ca acela, că în ce chip suntem cu cuvântul prin epistolii nefiind de față, într'acest chip suntem și de față cu lucrul.

12. Că nu îndrăznim să ne numărăm, sau să ne amestecăm cu unii ce se laudă pre sineși singuri; ci aceia între sine pre sineși măsurându-se și asemănându-se pre sineși loruși, nu pricep.

13. Iar noi nu întru cele ce sunt preste măsură ne vom lauda, ci după măsura dreptarului cu care ne-au măsurat nouă Dumnezeu, măsură să ajungă și până la voi.

14. Că nu ca și cum n'am fi ajuns la voi, mai mult ne înfindem pre noi; că și până la voi am ajuns cu evanghelia lui Hristos;

15. Nu întru cele ce sunt preste măsură laudându-ne adică în ostenele streine; ci având nădejde, că crescând credința voastră, ne vom mări întru voi după dreptarul nostru de prisosit,

16. Ca și în părțile cele mai departe de voi să propoveduim evanghelia, nu întru dreptar strein, în cele gata, să ne laudăm.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

18. Că nu cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul îl laudă.

9. Ps. 111, 8; Pilde 11, 24.

10. Is. 55, 10; Osie 10, 12.

11. 2 Cor. 1, 11 și 4, 15.

12. 2 Cor. 8, 14; Fil. 2, 30.

10. 1 Rom. 12, 1. 3. 1 Tim. 1, 18.

4. Efes. 6, 13.

6. Fapt. 8, 20; 1 Cor. 5, 3; 4, 5.

8. 2 Cor. 12, 6 și 13, 10.

12. 2 Cor. 3, 1 și 5, 12.

13. Rom. 1, 2, 3. 15. Rom. 15, 20.

17. Ier. 9, 23, 24; 1 Cor. 1, 31.

CAP. 11.

Improtiva apostolilor mincinoși. Povestirea osteneților sale.

O de m'ați fi suferit puțin pentru neînțelepția, dar și mă suferiți.

2. Că vă râvnesc pre voi cu râvnă a lui Dumnezeu; că v'am logodit unui bărbat, fecioară curată să vă pun înaintea lui Hristos.

3. Ci mă tem, ca nu cumva precum șarpele a amăgit pre Eva cu viclesugul său, așa să se strice și înțelegerile voastre dela adevărul cea întru Hristos.

4. Că de ar propovedui cel ce vine pre alt Iisus, pre care n'am propoveduit, sau de ați luat alt duh, care n'ați luat, sau altă evanghelie, care n'ați primit, bine l-ați suferi.

5. Că socotesc cum că cu nimic nu sunt mai jos decât apostolii cei mai mari.

6. Iar de sunt și prost cu cuvântul, dar nu cu știința; ci pretutindenea am fost arătați întru toate la voi.

7. Au doară păcat am făcut pre mine smerindu-mă ca voi să vă înălțați, că în dar evanghelia lui Dumnezeu am binevestit vouă?

8. Alte biserici am jefuit luând de cheltuială spre a sluji vouă. Și venind de față ia voi și fiind lipsit, nimănui n'am făcut supărare.

9. Că lipsa mea o au împlinit frații cari veniseră dela Machedonia; și întru toate m'am păzit pre mine vouă fără de supărare, și mă voi păzi.

10. Este adevărul lui Hristos întru mine, că lauda aceasta nu se va îngrădi mie în laturile Ahaiei.

11. Pentru ce? Pentru că doară nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu știe.

12. Iar ceea ce fac, voi mai face, că să tai pricina celor ce potesc pricină; ca întru ceea ce se laudă, să se afle ca și noi.

13. Că unii ca aceia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos.

14. Și nu este de minunat; că în-

suș satana se preface în înger de lumină.

15. Nu este dar lucru mare de se prefac și slujitorii lui ca slujitorii dreptăței; cărora va fi sfârșitul după faptele lor.

16. Iarăș zic: să nu mă socotească cineva că sunt fără de minte; iar de nu, măcar ca pre un fără de minte primiți-mă, ca puțin ceva să mă laud și eu.

17. Iar ce grăesc, nu grăesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție, înstarea aceasta a iudei.

18. De vreme ce mulți se laudă după trup, și eu mă voi lauda.

19. Că bucuroși suferiți pre cei neînțelepți, fiind voi înțelepți.

20. Că suferiți, de vă robește cineva pre voi, de vă mănâncă cineva, de vă ia cineva al vostru, de se semește cineva, de vă bate cineva preste obraz.

21. Spre necinste zic, ca și cum noi am fi neputincioși. Iar întru ce îndrăznește cineva, (întru neînțelepție zic), îndrăznesc și eu.

22. Iudei sunt? Și eu. Israilleni sunt? Și eu. Sămânță a lui Avraam sunt? Și eu.

23. Slugi ale lui Hristos sunt? (Ca un neînțelept grăiesc) mai vărtos eu, întru ostenele mai mult, întru bătaie preste măsură, în temniță mai ades, în morți de multe ori.

24. Dela iudei de cinci ori câte patruzeci fără una am luat.

25. De trei ori cu toiege am fost bătut, odată cu pietre am fost improșcat, de trei ori s'a sfărâmat corăbia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

26. În călătorii de multe ori, în primejdii în rzuri, în primejdii de către tâlhari, în primejdii de către rudeni, în primejdii de către păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei mincinoși.

27. Întru osteneală și în supărare, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Fără de cele din afară năvăliri asupra mea în toate zilele, grija tuturor bisericilor.

11. 2. Efes. 5, 26. 3. Fac. 3, 4, sq.

4. Gal. 1, 6, 8. 5. 2 Cor. 12, 11.

6. 1 Cor. 2, 1; 2, 13; Efes. 3, 4.

7. 1 Cor. 9, 12, 18. 8. 2 Cor. 12, 13.

9. Fapt. 18, 5. 11. 2 Cor. 6, 11; 12, 13.

13. Fil. 3, 2.

15. Fil. 3, 19. 18. 2 Cor. 10, 13 și 12, 9.

19. 1 Cor. 4, 10. 23. 1 Cor. 15, 10.

24. A doua Lege 25, 3.

25. Fapt. 16, 22; 14, 19; 27, 41; 2 Tim. 3, 11.

27. 2 Cor. 6, 5. 28. Fapt. 20, 18.

29. Cine este neputincios și eu să nu fiu neputincios? Cine se smințește și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine a mă lăuda, de neputințele mele mă voi lăuda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32. În Damasc mai marele norodului al lui Areta împăratul păzia cetatea Damascului, vrând să mă prinză;

33. Și pre o țereastră întru o coșniță m'am slobozit preste zid și am scăpat din mâinile lui.

CAP. 12.

Urmarea povestirii osteneților lui Pavel.

Insă a mă lăuda nu'mi este de folos. Voiu veni întru vedențiile și descoperirile Domnului.

2. Știu pre un om întru Hristos mai înainte cu patrusprezece ani, (sau în trup, nu știu; sau afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe); că s'a răpit unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și știu pre acest om (sau în trup, nu știu, sau afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe);

4. Că s'a răpit în raiu și a auzit cuvinte nespuse, care nu este slobod omului a le grăi

5. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; iar pentru mine nu vă voi lăuda, fără numai întru neputințele mele.

6. Că de voi și vrea să mă laud, nu voi fi fără de minte; că adevărul voi grăi: iar las, ca să nu cugete cinevă de mine mai mult de cât vede, sau aude cevă dela mine.

7. Și pentru mulțimea descoperirilor, ca să nu mă înalț, datu-mi-s'a mie îmbolditor trupului. Ingerul satanei ca să mă bată preste obraz, ca să nu mă înalț.

8. Pentru aceasta de trei ori pre Domnul am rugat, ca să'l depărtez de la mine.

9. Și mi-au zis mie: destul este fie darul meu; că puterea mea întru neputință se săvârșește, deci cu dul-

ceață mă voi lăuda mai mult întru neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea binevoiesc întru neputințe, întru defăimări, în nevoi, în goane, întru strâmtorări pentru Hristos, căci când slăbesc, atunci sunt tare.

11. Făcutu-m'am fără de minte lăudându-mă, voi m'ași siliți; că mie mi se cădeă să fiu lădat de către voi; că cu nimic nu sunt mai de jos de cât apostolii cei mai mari, măcar că nimic sunt.

12. Că semnele apostolului s'au lucrat întru voi întru toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

13. Că ce este de care să fiți mai lipsiți decât celelalte biserici, fără numai că eu nu v'am făcut supărare? Dăruiți-mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată a freia oară cu aceasta gaia sunt a veni la voi, și nu voi supără pre voi; că nu caut ale voastre, ci pre voi; că nu sunt datorii fiilor să agonisească părinților, ci părinții fiilor.

15. Iar eu prea cu dulceață voi cheltui și mă voi cheltui și pre mine pentru sufletele voastre; măcar că mai mult iubindu-vă pre voi, mai puțin sunt iubit de voi.

16. Ci fie, eu nu v'am îngreuiat pre voi; ci fiind isfeț, cu meșlesug v'am prins pre voi.

17. Au doară prin cinevă din cei ce am trimis la voi v'am jefuit pre voi?

18. Am rugat pre Tit, și împreună cu el am trimis pre fratele. Au doară v'a jefuit cevă Tit? Au nu cu acelaș duh am umblat? Au nu pre aceleași urme?

19. Au iar vă pare că ne îndreptăm înaintea voastră? Înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim; și acestea toate iubii mei, pentru a voastră zidire.

20. Că mă tem, nu cumvă dacă voi veni, să vă aflu pre voi precum nu voesc, și eu să mă aflu vouă precum nu voiți; nu cumvă

30. 2 Cor. 12, 5. 31. Rom. 1, 25; 9, 5; Gal 1, 20. 32. Fapt. 9, 24.

33. Is. Navi 2, 15. Fapt. 9, 25.

12. 3. 2 Cor. 11, 11. 5. 2 Cor. 11, 30.

6. 2 Cor. 10, 8; 11, 16. 7. Iov 2, 6.

11. 2 Cor. 11, 5. 12. 1 Cor. 1, 2.

13. 1 Cor. 9, 12. 14. 2 Cor. 13, 1.

15. 2 Cor. 1, 6. 16. 2 Cor. 11, 9; 2 Tes. 3, 8. 18. 2 Cor. 8, 6;

20. 2 Cor. 10, 2; 1 Cor. 3, 3; 4, 6.

să fie prigoniri, pisme, mâinii, sfezi, clevetiri, șoptiri, semeșii, netocmiri:

21. Nu cumvã iarăș dacã voi veni să mă smerească Dumnezeu! meu la voi, și voi plânge pre mulți cari au păcãtuit mai înainte, și nu s'au pocãit de necurãșia și curviea și spurcãciunea, care au fãcut.

CAP. 13.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocãință vestindu-le că vine a treia oară la ei.

Iașã a treia oară cu aceasta viu la voi. In gura a doua și a trei mărturii va stã tot graiul.

2. Am zis mai înainte, și iarăș zic mai înainte, precum când am fost de fașã la voi a doua oară; și acum, neliind de fașã scriu celor ce mai înainte au păcãtuit, și celorlalți tuturor, că de voi veni iarăș, nu voi crușã.

3. De vreme ce cãuțați ispitire a lui Hristos celui ce grãește întru mine, care la voi nu este nepușincios, ci puternic întru voi.

4. Cã de s'au și rãșignit dintru nepușinșã, dar este viu din puterea lui Dumnezeu. Pentru cã și noi suntem nepușincioși întru el, ci vom fi vii împreună cu dãnsul din puterea lui Dumnezeu spre voi.

5. Pre voi înși-vã vã ispițiți, de sunteți întru credinșã; pre voi în-

și-vã vã cercați. Au nu vã cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos este întru voi? Fãrã numai de sunteți nefrebnici.

6. Ci nãdãduesc că veți cunoaște că noi nu suntem nefrebnici.

7. Iar mă rog lui Dumnezeu, să nu faceți nici un rău; nu ca să ne arãtãm noi lãmurii, ci ca să faceți voi binele, iar noi ca niște netreb-nici să fim.

8. Cã nu putem cevã împroriva adevãrului, ci pentru adevãrul.

9. Cã ne bucurãm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; de aceasta ne și rugãm, pentru a voastrã întemeiere.

10. Pentru aceasta scriu acestea, nefiind de fașã la voi, ca fiind de fașã, să nu iac cu asprime, dupã puterea care mi-au dat mie Domnul spre zidire, iar nu spre surpare.

11. Deci, frașilor, bucurați-vã. Fiți desãvârșit, mângãiați-vã, aceeaș cugețați, pace să aveți; și Dumnezeu dragostei și al pãcei va fi cu voi.

12. Inchinați-vã unul altuia cu sãrutare sãntã.

13. Inchinã-se vouã toți sfinții.

14. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împãrtășirea Sãntului Duh, cu voi cu toți, Amin.

Cea a doua cãtre Corinteni s'a scris dela Filippi a Machedoniei, prin Tit și Lucã.

21. 2. Cor. 13, 2.
13. 1. Cor. 12, 14; Ioan 8, 17: A doua Leg. 19, 15. 4. Filip. 2, 7, 8. 5. 1 Cor. 11, 28; Rom. 8, 9, 10; Gal. 2, 10; Col. 1, 27.

10. 2 Cor. 2, 3; 10, 8.
11. Fil. 4, 4; Rom. 12, 15,
13. 1 Cor. 16, 20.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE GALATENI

CAP. 1.

Nestatornicia Galatenilor în credință și vrednicia de Apostol a lui Pavel.

Pavel apostolul, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl, carele l-au înviat pre el din morți;

2. Și toți frașii cari sunt împreună cu mine, bisericii Galatiei:

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl, și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

4. Carele s'au dat pre sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pre noi dintr'acest veac de acum rău, după voea lui Dumnezeu și Tatălui nostru.

5. Căruia este slava în vecii vecilor, Amin.

6. Mă mir că așa de curând vă mutași dela cel ce v'a chemat pre voi prin darul lui Hristos la altă evanghelie;

7. Care nu este altă, fără numai sunt oarecari ce vă turbură pre voi, și voesc să strămute evanghelia lui Hristos.

8. Ci măcar și noi, sau înger din cer de vă va binevesti vouă afară

de ceeace am binevestit vouă, anatema să fie.

9. Precum am zis mai 'nainte și acum iarăș zic: oricine de vă va binevesti afară de ceea ce ași luat, anatema să fie.

10. Că acum pre oameni aduc la adevăr, sau pre Dumnezeu? Sau caut oamenilor să plac? Că de aş plăcea încă oamenilor, n'aș fi slugă lui Hristos.

11. Și arăt vouă frașilor, că evanghelia ceea ce bine s'a vestit de mine nu este după om.

12. Că nici eu dela om o am luat pre aceasta, nici m'am învățat, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Că ași auzit de petrecerea mea oarecând întru credința Iudaicească, că preste măsură goniam biserica lui Dumnezeu, și o stricam pre ea.

14. Și sporiam în credința Iudaicească mai mult decât mulți din cei de o vârstă cu mine în neamul meu, foarte râvnitor fiind părinteștilor mele obiceiuri.

15. Iar când bine au voit Dumnezeu, cel ce m'au ales din pântecel maicei mele, și m'au chemat prin darul său.

16. Ca să descopere pre Fiul său întru mine, ca să'l binevestesc pre el întru neamuri, îndată nu m'am lipit de trup și de sânge;

17. Nici m'am suit în Ierusalim către apostolii cei mai înainte de

1. 1. Fapt, 3, 15, 2. Fapt, 16, 6.
3. Rom. 1, 7; 1. Cor. 1, 3; Efes 1, 2; 1 Petr. 1, 2; 2 Ioan ?.
4. Gal. 2, 20; 1 Tim. 2, 6; Tit. 2, 14; 1 Ioan 5, 19. 5. 2 Tim. 4, 18; Rom. 16, 27.
6. Gal. 5, 8, sq. 7. Fapt. 15, 1. 24.

10. 1 Tes. 2, 4. 11. 1 Cor. 15, 2.
12. 1 Cor. 11, 23. 13. Fapt. 26, 9.
16. Mat. 16, 17.

mine, ci m'am dus în Arabia, și iarăș m'am întors la Damasc.

18. Apoi după trei ani m'am suit în Ierusalim să văz pre Petru, și m'am zăbovit la el cincisprezece zile;

19. Iar pre altul din apostoli n'am văzut, fără numai pre Iacov fratele Domnului.

20. Iar cele ce scriu vouă, iață înaintea lui Dumnezeu, că nu minș.

21. După aceea am venit în laturile Siriei și ale Chilichiei;

22. Și eram necunoscut la fașă de bisericile Iudeei cele întru Hristos;

23. Ci numai auziau, că cel ce ne goniă pre noi oarecând, acum binevestește credinșă, care oarecând o pierdeă.

24. Și slăviau întru mine pre Dumnezeu.

CAP. 2.

Pavel aduce pre Apostoli ca mărturie pentru credinșă lui. Prigonirea împotriva lui Petru. Mântuirea este din credinșă, nu din lege.

Apoi după patrusprezece ani iarăș m'am suit în Ierusalim cu Varnava, împreună luând și pre Tit cu noi.

2. Și m'am suit după descoperire și le-am spus lor evanghelia care propoveduesc întru neamuri; iar deosebi celor mai aleși, ca nu cumvă să alerg în deșert, sau să fiu alergat.

3. Ci nici Tit, care eră cu mine Elin fiind, n'a fost silit să se iaie împrejur,

4. Și pentru frașii cei mincinoși ce venise, cari intrase pre ascuns să iscodească slobozenia noastră, care avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne supue robiei.

5. Cărora nici cât este un ceas nu ne-am plecat a ne supune, ca adevărul evangheliei să rămăe întru vol.

6. Iar de către cei ce se socotiau a fi cevă, ori cari cândvă erau, nu am grije, Dumnezeu fașă omului nu primește; că cei ce se soco-

fiau a fi cevă, nimic nu mi-au adaos mai mult,

7. Ci încă împrovivă, văzând că mi s'a încredinșat mie evanghelia neșăierei împrejur, precum lui Petru a șăierei împrejur;

8. (Că cel ce au lucrat lui Petru spre apostolia șăierei împrejur, au lucrat și mie întru neamuri);

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, cari se socotiau a fi stâlpi, au dat mie și lui Varnava dreapta împărtășirei; ca noi la neamuri, iar ei la șăierea împrejur.

10. Numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți, care m'am și nevoit aceasta a face,

11. Iar când a venit Petru în Antiohia, de fașă i-am stăut împrovivă, că eră vrednic de înfruntare.

12. Că mai înainte de a veni oarecari dela Iacov, cu neamurile mână, iar dacă au venit, se feriă și se osebiă pre sine, temându-se de cei ce erau din șăierea împrejur.

13. Și împreună s'au șăjărnicit cu el și ceilalși Iudei; cât și Varnava s'a tras cu șăjărnicia lor.

14. Ci dacă am văzut că nu umblă drept după adevărul evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: dacă tu fiind Iudeu, ca neamurile vieșuești, iar nu ca Iudeii, pentru ce silești pre neamuri să fie ca Iudeii?

15. Noi, din fire Iudei, iar nu din neamuri păcătoși;

16. Știind că nu se îndreptează omul din faptele legeri, ci numai prin credinșă lui Iisus Hristos, și noi întru Iisus Hristos am crezut, ca să ne îndreptăm din credinșă lui Hristos, iar nu din faptele legeri; că nu se va îndreptă din faptele legeri tot trupul.

17. Iar dacă căutând să ne îndreptăm întru Hristos, ne-am aflat și singuri păcătoși, au doară Hristos este slujitor păcatului? Să nu fie.

18. Că dacă cele ce am stricat aceleași iarăș le zidesc, călcător de poruncă pre mine mă adeverez.

19. Că eu prin lege, legeri am murit, ca să viez lui Dumnezeu.

20. Cu Hristos împreună m'am

18. Fapt. 9, 26. 19. Mat. 13, 55.

21. Fapt. 9, 30; 15, 41.

2. 2. Fapt. 15, 2; 11, 30; Filip. 2, 16.

3. Fapt. 16, 3. 4. Fapt. 5, 24.

5. Gal. 3, 1. 6. Rom. 2, 11; Fapt. 10, 34.

7. Fapt. 13, 46. 9. Fapt. 15, 12.

10. Fapt. 11, 30. 11. Fapt. 15, 35.

12. Fapt. 11, 3. 16. Gal. 3, 11; Rom. 3, 20; Efes. 2, 8; Ps. 142, 2. 19. Rom. 14, 7.

răstignit; iar viez, nu de acum eu, ci viează întru mine Hristos; iar de viez acum în trup, prin credința Fiului lui Dumnezeu viez, carele m'au iubit și s'au dat pre sine pentru mine.

21. Nu leapăd darul lui Dumnezeu; că de este prin lege dreptatea, Hristos dar în zadar au murit.

CAP. 3.

Urmare. Avraam pildă de îndreptare prin credință. Legea nu îndreptează ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sunt din lege ci din credință.

O fără de minte Galateni, cine pre voi v'a zavistuit să nu vă plecați adevărului, căroră mai înainte vă eră scris Iisus Hristos înaintea ochilor întru voi răstignit?

2. Aceasta voiesc numai să știu dela voi; din faptele legi ați luat Duhul, sau din auzul credinței?

3. Așa de fără de minte sunteți? Incepând cu Duhul, acum în trup vă săvârșiți?

4. Atâtea ați păfimit în zadar? Dacă și în zadar.

5. Deci cel ce vă dă vouă Duhul și lucrează puteri întru voi, oare din faptele legi, sau din auzul credinței?

6. Precum și Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui întru dreptate.

7. Să știți dar că cei ce sunt din credință, aceia sunt fiii lui Avraam.

8. Și văzând mai înainte scriptura, că din credință îndreptează Dumnezeu pre neamuri, mai înainte au binevestit lui Avraam, că se vor binecuvânta întru tine toate neamurile.

9. Pentru aceea cei ce sunt din credință se blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci căți sunt din faptele legi sunt supți blestem, că scris este: blestemat este tot cel ce nu va rămâne întru toate cele scrise în cartea legi, ca să le facă pre ele.

11. Iar cum că nu se îndreptează

nimeni înaintea lui Dumnezeu prin lege, arătat este: că dreptul din credință va fi viu.

12. Iar legea nu este din credință, ci omul care va face acestea va fi viu întru ele.

13. Hristos ne-au răscumpărat pre noi din blestemul legi, făcându-se pentru noi blestem, pentrucă scris este: blestemat este tot cel spânzurat pre lemn.

14. Ca întru neamuri binecuvântarea lui Avraam să se facă prin Hristos Iisus; ca făgăduința Duhului să o luăm prin credință.

15. Fraților, ca un om grăiesc, că și așezământul omului cel întărit, nimeni nu'l strică sau îl mai adaogă.

16. Iar lui Avraam s'au grăit făgăduințele și seminței lui. Nu zice: Și semințelor, ca de mulți; ci ca de unul; și seminței tale, carele este Hristos.

17. Și aceasta zic, pre așezământul cel întărit mai înainte dela Dumnezeu întru Hristos, legea, care după patru sute și treizeci de ani s'a făcut, nu'l leapădă, ca să strice făgăduința.

18. Că de este din lege moștenirea, nu mai este din făgăduință; iar lui Avraam prin făgăduință i-au dăruit Dumnezeu.

19. Ce este dar? Pentru călcările de porunci s'a adaos legea, până când eră să vie sămânța, căreia s'a dat făgăduința, rânduită fiind prin îngeri, cu mâna mijlocitorului.

20. Iar mijlocitorul al unuia nu este, iar Dumnezeu unul este.

21. Au doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie; că de s'ar fi dat lege care să poată învia, adevărat din lege ar fi dreptatea.

22. Ci a închis scriptura toate supți păcat, ca făgăduința din credința lui Iisus Hristos să se dea celor ce cred.

23. Iar mai înainte de venirea credinței, supți lege eram păziți, în-

20. 2 Cor. 13, 5; Efes. 5, 2.

21. Gal. 3, 18.

3. 1. Luc. 24, 25. 2. Rom. 10, 17.

5. Rom. 10, 8.

6. Fac. 15, 6; Rom. 4, 3; Iac. 2, 23.

8. Fac. 12, 3; Fapt. 3, 25.

10. A doua Lege 27, 26.

11. Avac. 2, 4; Evr. 10, 38; Rom. 1, 17.

12. Lev. 18, 5; Rom. 10, 5.

13. A doua Lege 21, 23; Rom. 8, 3.

14. Fac. 12, 3. 15. Evr. 9, 17.

16. Fac. 22, 18.

17. Eș. 12, 41; Fapt. 7, 6.

18. Rom. 4, 14.

19. Rom. 5, 20; Evr. 2, 2; Fapt. 7, 53; Eș.

19. 3. 20. 1 Tim. 2, 5; A doua Leg 4, 39.

21. Rom. 8, 2, sq. 22. Rom. 11, 32.

23. 1 Petr. 1, 5.

chiși fiind spre credința care eră să se descopere.

24. Pentru aceea legea învățătoare ne-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm.

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem supt învățător.

26. Că toți fii ai lui Dumnezeu sunteți prin credință întru Hristos Iisus.

27. Că ori căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu este Iudeu nici Elin, nu este rob nici slobod, nu este parte bărbătească nici femească; că voi toți unul sunteți întru Hristos Iisus.

29. Iar dacă sunteți voi ai lui Hristos, iată a lui Avraam sămânță sunteți, și după făgăduință moștenitori.

CAP. 4.

Pavel dovedește că îndreptarea omului este din credință,

Iar zic: că în câtă vreme moștenitorul prunc este, nimic nu se osebește de slugă, măcar de este stăpân tuturor.

2. Ci supt epitropi și iconomi este până la vremea cea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci, supt stihiiile lumii eram robiți;

4. Iar când a venit plinirea vremei, au trimes Dumnezeu pre Fiul său, cel născut din femeie, carele s'au făcut supt lege.

5. Ca pre cei de supt lege să'i răscumpere, ca să luăm moștenirea firească.

6. Iar căci sunteți fii, au trimes Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimele voastre, care strigă: Avvă, Părinte.

7. Pentru aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, și moștenitor ești lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Ci atunci necunoscând pre Dumnezeu, slujiași celor ce din fire nu sunt dumnezei;

9. Iar acum, după ce ați cunoscut pre Dumnezeu, iar mai vârtos după ce v'ați cunoscut de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăș la cele slabe și sărace stihii, cărora iarăș de iznoavă voiți a le sluji?

10. Zilele păziți, și lunile, și vremele și anii.

11. Mă tem de voi, ca nu cumva în zadar să mă fi ostenit la voi.

12. Fraților, rogu-vă pre voi, fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi; cu nimic nu m'ați nedreptățit,

13. Iar știți că prin slăbiciunea trupului am binevestit vouă întâiu.

14. Și ispita mea care eră în trupul meu nu o ați defăimat, nici o ați lepădat; ci ca pre un înger al lui Dumnezeu m'ați primit, ca pre Hristos Iisus.

15. Deci unde este fericirea voastră? Că mărturisesc vouă, că de eră cu puțință, ochii voștri scoșându'i, i-ați fi dat mie.

16. Deci dar au vrăjmaș m'am făcut vouă, grăindu-vă vouă adevărul?

17. Vă râvnesc ei pre voi, dar nu bine; ci vor să vă osebească pre voi, ca să le urmași lor.

18. Iar bine este a urmă pururea în lucru bun, și nu numai când sunt de față la voi.

19. Feșii mei, pre cari iarăș cu durere vă nasc, până ce se va închipui Hristos întru voi;

20. Și aș vrea să fiu acum la voi, și să'mi schimb glasul meu; că nu mă pricep de voi.

21. Spuneți'mi, cei ce voiți să fiți supt lege, legea n'o auziți?

22. Pentrucă scris este, că Avraam doi feciori a avut, unul din slujnică, iar altul din cea slobodă.

23. Ci cel din slujnică după trup s'a născut, iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

24. Care au altă înțelegere; că acestea sunt cele două legi: una din muntele Sinai, ce naște spre robie, care este Agar;

25. Că Agar, muntele Sinai este,

24. Rom. 10, 4.

26. Is. 56, 5; Ioan 1, 12; Rom. 8, 17.

27. Rom. 6, 3; 13, 14.

28. 1 Cor. 12, 13; Rom. 10, 12.

29. Rom. 9, 7.

4. 3. Gal. 3, 23; Col. 2, 20.

4. Efes 1, 10; Rom. 1, 3; Fac. 49, 10.

5. Gal. 3, 13. 6. Rom. 8, 15.

7. Gal. 3, 29; Rom. 8, 17.

10. Rom. 14, 5. Col. 2, 16.

11. 2 Ioan 8. 12. 2 Cor. 2, 5.

13. 1 Cor. 2, 3. 14. Mat. 2, 7.

16. Amos. 5, 10. 17. Fapt. 20, 3.

19. 1 Cor. 4, 15. 21. Gal. 3, 25.

22. Fac. 21, 2. 23. Rom. 9, 9.

24. Rom. 8, 15.

26. Evt. 12, 22; Apoc. 3, 12; 27, Is. 54, 11

În Arabia, și se alătură cu Ierusalimul acest de acum, și slujește cu feciorii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus slobod este, care este maică nouă iutor.

27. Că scris este: veselește-te cea stearpă care nu naști; glăsuește și strigă ceea ce n'ai durere; că mai mulți sunt fiii celei pustie, decât ai celeia ce are bărbat.

28. Iar noi, frașilor, după Isaac, fii ai făgăduinței suntem.

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup goniă pre cel ce se născuse după Duh, așa și acum.

30. Dar ce zice scriptura? Gonește pre slujnică și pre feciorul ei; că nu va moșteni fiul slujnicei cu fiul celei slobode.

31. Drept aceea, frașilor, nu suntem fii ai slujnicei, ci ai celei slobode.

CAP. 5.

Cei chemați la credință sunt slobodi de faptele legeri prin patimele lui Hristos. Slobozenia cea după Duh.

Intru slobozenia dar cu care Hristos pre noi ne-au slobozit stați, și nu cu jugul robiei iarăș vă cuprindeși.

2. Iată, eu Pavel zic vouă: că de vă veși tăia împrejur, Hristos nimic vouă nu va folosi.

3. Și mărturisesc iarăș la tot omul ce se taie împrejur, că dator este să împlinească toată legea.

4. Inzadarnici v'ași făcut de către Hristos, cei ce voiși să vă îndreptați prin lege; din dar ași căzut.

5. Că noi cu Duhul din credință nădejdea dreptăței așteptăm.

6. Că întru Hristos Iisus nici tăierea împrejur folosește, nici netăierea împrejur; ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Alergați bine, cine v'a oprit să nu vă plecați adevărului?

8. Sfatul acesta nu este dela cel ce v'a chemat pre voi.

9. Pușin aluat toată frământătura dospesște.

10. Eu am nădejde de voi întru Domnul, că alt nimic nu veși gândi; iar cel ce vă turbură pre voi, va purtă judecata, oricare va fi.

11. Iar eu, frașilor, de propoveduesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt gonit? Iată s'a surpat sminteala crucei.

12. O de s'ar lepădă afară cei ce vă răsvrătesc pre voi.

13. Că voi la slobozenie v'ași chemat, frașilor; numai să nu dași slobozenia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să sluiți unul altuia.

14. Că toată legea într'un cuvânt se plinește, adecă: să iubeși pre aproapele tău ca însuși pre tine.

15. Iar de vă mușcași unul pre altul, și vă mâncași, căutași să nu vă mistuiși unul de către altul.

16. Iar vă zic: cu duhul să umblași, și pofta trupului nu o veși săvârși.

17. Că trupul poftesște împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului; și aceștia se împotrivesc unul altuia; ca nu cele ce ași voi aceste să faceși.

18. Iar de vă purtași cu Duhul, nu sunteși supți lege.

19. Iar faptele trupului arătate sunt, care sunt acestea: preacurvia, curviea, necurăția, înverșunarea,

20. Slujba idolilor, fermecătoriile, vrajbele, șezile, zavistiile, mâniile, gâlcevele, împerecherile, eresurile,

21. Pismele, uciderile, beșiile, oșpețele cele cu cântece și cele asemenea acestora, care mai înainte le spun vouă, precum am și mai spus, că cel ce fac unele ca acestea, împărășia lui Dumnezeu nu vor moșteni.

22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândeșele, înfrânarea poftelor.

9. 1 Cor. 5, 6. 10. 2 Cor. 2, 3.

11. 1 Cor. 1, 23. 12. Ps. 12, 4.

13. 1 Cor. 8, 9.

14. Marc. 12, 31; Rom. 13, 8.

15. 2 Cor. 12, 20. 17. Rom. 7, 15, 23.

18. Rom. 8, 14.

19. Rom. 1, 29; 1 Cor. 6, 9.

21. Lucă 21, 34; Efes. 5, 5.

22. Efes. 5, 9.

28. Rom. 9, 7. 30. Fac. 21, 10, 12.

31. Gal. 3, 29.

5. 1. Ioan 8, 32. 3. Iac. 2, 10.

4, 2, 21; Rom. 7, 25. 5. 2 Tim. 4, 8.

6. 1 Cor. 7, 19.

7. Gal. 3, 1; 1 Cor. 9, 24.

23. Improtiva acestora nu este lege.

24. Iar cari sunt ai lui Hristos, trupul și-au răstignit împreună cu pășimile și cu poștele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu fim măreși îndeșeri, unul pre altul întărâtând, unul altuia pismuind.

CAP. 6.

A îndreptă cu blândețe pe aproapele. Sfătuire de a se feri de iudaizanți, și a duce vieța nouă cea după Duh.

Frașilor, de va și cădeă vre un om în vre o greșală, voi cei duhovnicești, îndreptați pre unul ca acela cu duhul blândețelor; păzindu-te pre tine, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcinele unul altuia, și așa împliniți legea lui Hristos.

3. Că de se socotește cinevă că este cevă, nimic fiind, pre sine se înșală.

4. Iar fapta sa fiecare să și ispitească, și atunci întru sine însuș va aveă laudă, iar nu întru altul.

5. Că fiecare sarcina sa își va purtă.

6. Și să împărtășească cel ce se învață cuvântul, pre cel ce învață întru foarte bunătășile.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se batjocorește; că ce va seamănă omul, aceea va și seceră.

8. Că cel ce seamănă în trupul său, din trup va seceră stricăciune;

iar cel ce seamănă întru Duhul, din Duhul va seceră vieță veșnică.

9. Și făcând binele să nu slăbim; că la vremea sa vom seceră, neostenind.

10. Deci dar până când avem vreme, să facem bine către toși, și mai vărtos către cei ai noștri de o credință.

11. Vedeti cu ce fel de slove am scris vouă cu mâna mea.

12. Câți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc pre voi să vă făieși împrejur; numai ca să nu pătimească gonire pentru Crucea lui Hristos.

13. Că nici singuri cei ce se tale împrejur păzesc legea; ci voesc să vă făieși voi împrejur, ca în trupul vostru să se laude.

14. Iar mie să nu'mi fie a mă lăudă fără numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care mie lumea s'a răstignit, și eu lumii.

15. Că întru Hristos Iisus nici făierea împrejur poate cevă, nici nefăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

16. Și câți vor umblă cu dreptarul acesta, pace preste ei și milă, și preste Israillul lui Dumnezeu.

17. Iar mai mult mie nimeni să nu'mi facă supărare, că eu ranele Domnului Iisus pre trupul meu le port.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, frașilor, Amin.

Către Galateni s'a scris dela Roma.

23. 1 Tim. 1, 9.

24. 1 Cor. 15, 23; Rom. 6, 6.

25. Rom. 8, 5. 26. Fil. 2, 3.

G. 1. Mat. 18, 15; Rom. 15, 1; Iac. 5, 19.

4. 1 Cor. 11, 28.

5. 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

7. Iac. 1, 16; 2 Cor. 9, 6.

8. Pilde 22, 8; Rom. 8, 13.

9. 2 Tes. 3, 13; Apoc. 2, 3; 2 Cor. 4, 16.

12. Filip. 3, 18.

13. Fapt. 15, 10.

14. Jer. 9, 24; 1 Cor. 1, 31; Pilde 29, 27.

15. Mat. 12, 50; Ioan 15, 14; 1 Cor. 7, 19.

16. Ps. 124, 5; Fil. 13, 16.

18. Fil. 4, 23; 2 Tim. 4, 22; Fil. 2, 25.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE EFESENI

CAP. 1.

Alegerea, aducerea și săvârșirea creștinului întru Domnul. Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin Hristos.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, sfinților celor ce sunt în Efes, și credincioșilor întru Hristos Iisus;

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească întru cele cereșii întru Hristos.

4. Precum ne-au ales pre noi întru dânsul mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinți și fără de prihană înaintea lui întru dragoste;

5. Mai înainte rânduindu-ne pre noi spre moștenirea fiească prin Iisus Hristos către sine, după bunăvoință a voiei sale,

6. Spre lauda slavei darului său, cu care ne-au dăruit pre noi întru cel iubit.

7. Întru care avem răscumpăra-

rea prin sângele lui, și iertarea păcatelor după bogăția darului lui;

8. Pre care l-au prisosit întru noi întru toată înțelepciunea și priceperea;

9. Arătându-ne nouă taina voiei sale, după bunăvoința sa, care mai înainte o au rânduit întru dânsul.

10. Spre economiea plinirii vremilor, ca toate să le unească supt un cap întru Hristos, și cele din ceruri și cele de pre pământ, întru dânsul;

11. Întru carele și moștenire am primit, mai înainte fiind hotărâți după rânduiala celui ce toate le lucrează după sfatul voiei sale.

12. Ca să fim noi spre lauda slavei sale, cari am nădăduit mai înainte întru Hristos.

13. Prin care și voi auzind cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre, întru carea și crezând, v'ați pecetluit cu Duhul făgăduinței cel Sfânt,

14. Care este arvuna moștenirii noastre spre răscumpărarea căștigului, spre lauda slavei lui.

15. Drept aceea, și eu auzind credința voastră întru Domnul Iisus, și dragostea cea către toți sfinții,

16. Nu încetez a mulțami pentru

1. 1. 2 Cor. 1, 1; Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 2.
2. Gal. 1, 3; 2 Petr. 1, 2.
3. 2 Cor. 1, 3; 1 Petr. 1, 3.
4. Ioan 15, 16; 2 Tim. 1, 9.
5. Ioan 1, 12. 6. Mat. 3, 17.
7. Col. 1, 14; Rom. 3, 24.

9. Efes. 3, 3; Col. 1, 26.
10. Gal. 4, 4; Col. 1, 16.
11. Fapt. 26, 18. 12. Gal. 3, 23.
13. Efes. 4, 30; 2 Cor. 1, 22.
15. Col. 1, 9.
16. 1 Tes. 1, 2; Rom. 1, 9.

voi, pomenire de voi făcând la rugăciunile mele;

17. Ca Dumnezeu Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința lui,

18. Luminând ochii minții voastre, ca să știți voi care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția slavei moștenirii lui întru sfinți,

19. Și care este mărimea cea prea înaltă a puterii lui întru noi cari credem, după lucrarea puterii făriei lui,

20. Care o au lucrat întru Hristos, sculându-l pre el din morți, și l-au pus a ședeă deadreapta sa întru cele cerești,

21. Mai pre sus decât toată începătoriea și stăpânirea și puterea și domniea, și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor;

22. Și toate le-au supus supt picioarele lui, și pre el l-au dat cap bisericei mai pre sus de toate.

23. Carele este trupul lui, împlinirea celui ce împlinește toate întru toți.

CAP. 2.

Impăcarea neamurilor și a Iudeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

Si pre voi cari erați morți cu greșalele și cu păcatele;

2. Întru care oarecând ați umblat după veacul lumii acesteea, după domnul stăpânirii văzduhului, a duhului celui ce acum lucrează întru fiii neascultărei;

3. Intre cari și noi toți am trecut oarecând întru poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale cugetelor; și eram fii din fire ai mâniei, ca și ceilalți.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne-au iubit pre noi,

5. Și fiind noi morți cu păcatele,

împreună ne-au învieat cu Hristos (în dar sunteți mântuiți);

6. Și împreună cu dânsul ne-au sculat și ne-au pus a ședeă întru cele cerești întru Hristos Iisus;

7. Ca să arate în veacurile cele viitoare bogăția cea mare a darului său întru bunătate spre noi întru Hristos Iisus.

8. Că cu darul sunteți mântuiți prin credință; și aceasta nu dela voi; al lui Dumnezeu este darul.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Că a lui făptură suntem zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le-au gătit Dumnezeu ca să umblăm întru ele.

11. Pentru aceea, aduceți-vă aminte, că voi oarecând neamurile în trup, care vă chemați nețăiere împrejur de către ceea ce se cheamă țaiere împrejur în trup făcută de mână;

12. Că erați întru acea vreme fără de Hristos, înstreinați de petrecerea lui Israil și streini de așezământurile făgăduinței, nădejde neavând, și fără de Dumnezeu în lume;

13. Iar acum întru Hristos Iisus voi cari oarecând erați departe, v'ați făcut aproape prin sângele lui Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, care au făcut amândouă una, și peretele cel din mijloc al zidului au sfărâmat;

15. Vrajba în trupul său, legea poruncilor cu dogmele stricând, ca pre amândoi să'i zidească întru sine într'un om nou, făcând pace;

16. Și pre amândoi să'i împace într'un trup cu Dumnezeu prin Cruce, omorînd vrajba întru dânsa.

17. Și venind au vestit pace vouă celor de departe și celor de aproape.

18. Că printr'însul avem amândoi apropierea într'un Duh către Tatăl.

19. Pentru aceea dar de acum nu mai sunteți streini și nemernici, ci

17. Rom. 6, 4. 18. 2 Cor. 4, 4.

20. Fapt. 3, 15; Ps. 109, 1.

21. Col. 2, 10. 22. 1 Cor. 15, 27; Evr. 2, 8; Ps. 8, 7; Mat. 28, 18.

23. Rom. 12, 5; 1 Cor. 12, 27.

2. 1. Rom. 5, 6; Col. 2, 13.

2. Tit. 3, 3; Efes. 6, 12; Ioan 12, 31.

3. Col. 3, 7. 4. Rom. 2, 4; 10, 12.

5. Rom. 5, 6; Col. 2, 13.

6. 2 Cor. 4, 14; Fil. 3, 20.

8. Gal 2, 16. 9. 1 Cor. 1, 29.

10. Col. 1, 10; Tit. 2, 14; Evr. 13, 21.

11. Efes. 5, 8; 1 Cor. 12, 2; Rom. 2, 26.

12. Neem 2, 20; Rom. 9, 4; Evr. 11, 13.

14. Is. 9, 6. 15. Col. 2, 14; 2 Cor. 5, 17.

16. Col. 1, 20. 17. Is. 57, 19; Zab. 9, 10.

18. Efes. 3, 12; Rom. 5, 2.

19. Filip. 3, 20; Evr. 12, 22.

împreună cetățeni cu sfinții, și deaproape ai lui Dumnezeu.

20. Zidiți fiind pe temeliea apostolilor și a prorocilor, fiind piatra cea din capul unghiului însuș Iisus Hristos;

21. Întru care toată zidirea alcătuindu-se, crește întru locaș sfânt întru Domnul;

22. Întru care și voi împreună vă zidiți spre locaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

CAP. 3.

Înțelepciunea dumnezească dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

Pentru aceasta eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi neamurile.

2. De veți fi auzit economia Darului lui Dumnezeu celui ce s'au dat mie spre voi;

3. Căci după descoperire mi-au arătat mie taina; precum am scris mai înainte pre scurt,

4. Din care cefind, puteși cunoaște știința mea întru taina lui Hristos,

5. Care întru alte neamuri nu s'au arătat fiilor oamenilor, precum s'au descoperit acum sfinților lui apostoli și prorocilor prin Duhul;

6. Ca să fie neamurile împreună moștenitori și împreună un trup și împreună părtași făgăduinței lui întru Hristos prin Evanghelie;

7. Căreă m'am făcut slujitor după dăruirea Darului lui Dumnezeu, care s'au dat mie după lucrarea puterei lui.

8. Mie celui mai mic decât toți sfinții, mi s'au dat darul acesta a vesti întru neamuri bogăția lui Hristos cea neurmată;

9. Și a lumina pre toți cari este economia tainei celei ascunse din veci întru Dumnezeu, care au zidit toate prin Iisus Hristos;

10. Ca să se cunoască acum începătorilor și domniilor întru cele cerești prin biserică, înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri.

11. După hotărârea cea mai înainte de veci, care o au făcut întru Hristos Iisus Domnul nostru;

12. Întru care avem îndrăznire și apropiere întru nădejde prin credința lui.

13. Pentru aceea vă rog pre voi, să nu slăbiți întru necazurile mele cele pentru voi, care este slava voastră.

14. Pentru aceasta plec genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Dintru care toată părinția în cer și pre pământ se numește.

16. Ca să dea vouă, după bogăția slavei sale, cu putere să vă întăriți prin Duhul lui întru omul cel dinlăuntru;

17. Ca să locuiască Hristos prin credință întru inimile voastre.

18. Ca întru dragoste fiind înrădăcinați și întemeiați, să puteși cunoaște împreună cu toți sfinții, ce este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea;

19. Și să știți dragostea lui Hristos cea mai pre sus de cunoștință, ca să vă faceți deplin întru toată împlinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate face toate mai de prisos decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce se lucrează întru noi,

21. Aceluia fie slavă în biserică cea întru Hristos Iisus întru toate neamurile, veacului veacurilor, Amin

CAP. 4.

Sfătuire la unire în dragoste, deși darurile sunt împărțite spre folosul obștesc. Intreaga înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu.

Drept aceea vă rog pre voi eu legatul întru Domnul, cu vrednicie să umblați după chemarea cu care sunteți chemați.

20, Is. 28, 16.

21. Efes. 4, 16; 1 Cor. 3, 16.

22. 1 Petr. 2, 5.

3. 1. Fapt. 21, 33; Gal. 5, 11; Filip. 1, 7; 2 Tim. 1, 8. 2. Fapt. 9, 15.

3. Efes. 1, 9; Gal. 1, 12.

4. Col. 4, 3. 5. Efes 2, 20; Col. 1, 26.

6. Efes. 1, 13; Gal. 3, 28.

7. Col. 1, 25; Rom. 1, 5.

8, 1 Cor. 15, 9; Fapt. 9, 15; Col. 1, 21.

9, Fapt. 26, 18.

10. 1 Petr. 1, 12; Rom. 11, 33.

11. Efes. 1, 11.

12. Ioan 14, 6; Evr. 4, 16.

14. Efes. 1, 3.

16. Efes. 1, 7; 2 7; 6, 10; Col. 1, 11.

17. Ioan 14, 23. 18. Iov 11, 8 sq.

20. Rom. 16, 25.

21. Rom. 11, 36; 1 Tim. 1, 17.

4. Efes. 3, 1; Col. 1, 10.

2. Cu toată smerenia și blândețele, cu îndelungă răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste;

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum și chemați sunteți într'o nădejde a chemării voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez.

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este preste toate și prin toate și întru noi toți.

7. Iar fiecare din noi s'au dat harul după măsura Darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: suindu-se la înălțime, robii-au robime, și au dat daruri oamenilor.

9. Iar aceea ce zice că s'au suit, ce este fără numai că s'au și pogorât întâiu la cele mai de jos laturi ale pământului?

10. Cea ce s'au pogorât, acela este care s'au și suit mai pre sus de toate cerurile, ca să umple toate.

11. Și acela au dat pre unii apostoli iar pre alții proroci, iar pre alții, evangheliști; iar pre alții, păstori și dascăli;

12. Să săvârșirea sfinților spre lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos;

13. Până ce vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârșit, la măsura vârstei plinirei lui Hristos.

14. Ca să nu mai fim princi, învăluindu-ne și purtându-ne de tot vântul învățăturei, întru amăgitura oamenilor, întru viclesug spre meșteșugirea înșelăciunii;

15. Ci adevărați fiind întru dragoste, să creștem toate întru el, care este capul, Hristos;

16. Din care tot trupul potrivit alcătuindu-se și încheindu-se prin toată pipăirea dărei, după lucrare întru măsura fiecărui mădular, face creșterea trupului spre zidirea sa singur întru dragoste.

17. Drept aceea, aceasta zic și mărturisesc întru Domnul, ca să nu mai umblați voi precum și celelalte neamuri umblă, întru deșertăciunea minții lor.

18. Intunecați fiind la minte, înstreinați de viața lui Dumnezeu pentru necunoștința, care este întru ei, pentru împietrirea inimei lor;

19. Cari întru nesimțire petrecând, s'au dat pre sine înverșunării, spre lucrarea a toată necurăția, întru lăcomie.

20. Iar voi nu așa ați cunoscut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el l-ați auzit și întru dânsul v'ați învățat, precum este adevărul întru Iisus.

22. Ca să lepădați voi după cea mai nainte viețuire pre omul cel vechiu, care se strică după poftele înșelăciunii;

23. Și să vă înnoiți iarăș cu duhul minții voastre;

24. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'au zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grații adevărul fiecare cu aproapele lui, căci suntem unul altuia mădulări.

26. Mâniați-vă, și nu greșiți; soarele să nu apuie întru mâniea voastră;

27. Nu dați loc diavolului.

28. Cel ce fură, să nu mai fure; ci mai vârtos să se ostenească, lucrând binele cu mâinele sale, ca să aibă să dea celui lipsit.

29. Tot cuvântul putred să nu iasă din gura voastră, ci numai care este bun spre zidirea folosului, ca să dea dar celor ce aud.

30. Și să nu întristați pre Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru care v'ați peceșuit spre ziua răscumpărării.

31. Toată amărăciunea și mâniea și iușimea și strigarea și hula, să se lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.

2. Fapt. 20, 19; Col. 3, 12.

3. 1 Cor. 12, 5. 4. Rom. 12, 5.

5. 1 Cor. 8, 4, 6.

6. Mal. 2, 10; 1 Cor. 12, 6.

7. Rom. 12, 3; 1 Cor. 12, 1.

8. Ps. 67, 19. 9. Ioan 3, 13.

10. Fapt. 2, 33. 11. 1 Cor. 12, 28.

12. Rom. 12, 5; 1 Petru 2, 5, 9; Efes. 5, 23; Col. 1, 18. 15. Efes. 5, 23; Col. 1, 18.

16. Rom. 12, 5; Col. 2, 19.

17. Rom. 1, 21. 18. Efes. 2, 12,

21. Efes. 1, 13,

22. Rom. 6, 6; Col. 3, 9; Gal. 6, 8.

23. Rom. 12, 2,

24. Fac. 1, 26; Col. 3, 10.

25. Zab. 8, 16; 26. Ps. 4, 5; Iac. 1, 19.

27. 1 Petru. 5, 9; Iac. 4, 7.

28. 1 Tes. 4, 11; 2 Tes. 3, 8.

29. Efes. 5, 4; Mat. 12, 36.

30. Is. 63, 10. 31. Col. 3, 8.

32. Și fiți unul către altul buni, milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'au iertat vouă întru Hristos.

CAP. 5.

Indemnări la viața cea vrednică de sfințenia creștinului; a muștră răul cu pilda, nu cu vorba; a se umplea de Duh Sf. iar nu de vin și de necurăție; sfaturi pentru cei căsătoriți.

Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți.

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-au iubit pre noi, și s'au dat pre sine pentru noi aducere și jertfă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

3. Iar curviea și toată necurăția sau lăcomia, nici să se numească întru voi, precum se cuvine sfinților;

4. Și măscăriciunea, și vorba nebunească, și glumile, cari nu se cuvin; ci mai vărtos mulțăminta.

5. Că aceasta să știți, că tot curvarul sau necuratul sau lacomul, care este slujitor idolilor, n'are moștenire întru Împărăția lui Hristos și Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă înșele pre voi cu cuvinte deșerte; că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării.

7. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora.

8. Că erați oarecând întunec, iar acum sunteți lumină întru Domnul.

9. Ca fiii luminei să umblați; că roada Duhului este întru toată bunățatea și dreptatea și adevărul;

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului,

11. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întunecului, ci mai vărtos să le defăimați.

12. Că cele ce se fac întru ascuns de către dânșii, rușine este a le și grai.

13. Iar toate vădindu-se, de lumină se arată; că tot ce se arată, lumină este.

14. Pentru aceea zice: deșteaptă te cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți.

16. Răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.

17. Drept aceea, nu fiți nepricepuți, ci cunoscând ce este voea Domnului.

18. Și nu vă îmbățați de vin, întru care este curviea; ci vă umpleți de Duhul;

19. Vorbind întru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, lăudând și cântând întru inimile voastre Domnului;

20. Mulțămind pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui;

21. Plecați-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu.

22. Femeilor, plecați-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap bisericii; și acesta este mântuitorul trupului.

24. Ci precum biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor întru toate.

25. Bărbaților, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos au iubit biserica, și pre sine s'au dat pentru dânsa;

26. Ca pre ea să o sfințească, curățindu-o cu baea apei prin cuvânt,

27. Ca să o puie înaintea pre ea luiș slăvită biserică, neavând înfinăciune, nici prihană, sau altceva de acest fel; ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

28. Așa sunt datorii bărbații să și iubească femeile lor ca și trupurile lor. Cel ce își iubește pre femeia sa, pre sine se iubește.

32. Col. 3, 12.
5. 2. Marc. 12, 31; Gal. 1, 4.
3. Col. 3, 5. 4. Efes 4, 29; Mat. 12, 36.
5. 1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 21.
6. 2 Tes. 2, 3; Col. 3, 6; Rom. 1, 18; Mat. 24, 4.
8. Efes. 2, 11; 1 Tes. 5, 5; 1 Petr. 2, 9.
9. Gal. 5, 22. 10. Rom. 12, 2.
11. Rom. 1, 24.

13. Ioan 3, 20. 14. Is. 60, 1.
15. Mat. 10, 16; Iac. 3, 13;
17. Rom. 12, 2; 1 Tes. 4, 3.
19. Col. 3, 16; Ps. 33, 1.
20. Is. 63, 7; Col. 3, 7.
22. Fac. 3, 16; Col. 3, 18; 1 Petr. 3, 1.
23. Efes. 1, 22; 1 Cor. 11, 3, 2.
25. Col. 3, 19. 26. Ioan 17, 17; 3, 5.
27. 2 Cor. 11, 2; Col. 1, 22.

29. Că nimeni niciodată nu și-a urât trupul său; ci îl hrănește și-l încălzește pre el, precum și Hristos biserica:

30. Că mădulări suntem ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui.

31. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup.

32. Taina aceasta mare este; iar eu zic de Hristos și de biserică.

33. Deci dar și voi unul fieștecare așa să și iubească pre femeia sa, ca pre sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

CAP. 6.

Sfaturi către fii, părinți, slugi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrăjmașii duhovnicești.

Feciori, ascultați pre părinții voștri întru Domnul; că aceasta este cu dreptate.

2. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; (care este porunca cea dintâiu întru făgăduință);

3. Ca să și fie fie bine, și să fii cu zile multe pre pământ.

4. Și părinții, nu urgisiți pre fiii voștri întru mânie; ci îi creșteți pre ei întru învățătura și certarea Domnului.

5. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cei după trup, cu frică și cu cutremur, întru dreptatea inimei voastre, ca și pre Hristos;

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci ca slugile lui Hristos, făcând voea lui Dumnezeu din suflet;

7. Cu bunăvoință slujindu-le, ca Domnului, iar nu ca oamenilor;

8. Știind că orice bine va face fiecare, aceea va lua dela Domnul, ori robul, ori cel slobod.

9. Și stăpânii, iarăș acestea să faceți către dânsii, slăbind îngrozirea; și știind că și al vostru Domn

este în ceruri; și alegere de față nu este la dânsul.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea țării lui.

11. Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva meșteșugirilor diavolului.

12. Căci nu ne este nouă lupta împotriva trupului și a sângelui; ci împotriva începătorilor și a domniilor, și a stăpânitorilor întunericului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăței întru cele cerești.

13. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva în ziua cea rea, și toate isprăvindu-le să stați.

14. Stați drept aceea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul, și imbrăcându-vă cu zaua dreptăței;

15. Și încălșându-vă picioarele întru gățirea evangheliei păcei;

16. Preste toate luând pavăza credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile vicelanului cele aprinse.

17. Și coiful mântuirii luați, și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

18. Prin toată rugăciunea și cererea rugându-vă în toată vremea întru Duhul, și la însăș aceasta priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții;

19. Și pentru mine, ca să mi se dea mie cuvânt, întru deschiderea gurei mele cu îndrăzneală a arăta taina evangheliei,

20. Pentru care fac solle în legături; ca întru dânsa cu îndrăzneală să grăesc, precum mi se cuvine a grăi.

21. Iar ca să știți și voi cele pentru mine, ce fac, toate vouă le va arăta Tihic iubitul frate și credincioasa slugă întru Domnul;

22. Pre care pentru însăș aceasta l-am trimis la voi, ca să știți cele pentru noi, și să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu

30. Rom. 12, 5; 1 Cor. 6, 15.

31. Fac 2, 24; Mat. 19, 5; 1 Cor. 6, 15.

6. 1. Col. 3 20. 2. Eș. 20, 12.

4. Col. 3, 21; A doua Lege 6, 7, 20; Ps. 77, 3; Pild. 19, 18 și 29, 17.

5. Tit. 2, 9; Fil 2, 12; 1 Petr. 2, 18.

6. Col. 3, 23.

8. Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

6. Col. 4, 1; Fapt. 10, 34.

10. 1 Cor. 16, 13;

12. Mat. 16, 17; Ioan 14, 30, Lucă 22, 53;

14. Lucă 12, 35; 1 Petr. 1, 13.

16. 1 Petr. 5, 9; 1 Ioan 5, 4.

17. Is. 59, 17; 1 Tes. 5, 8. 19. Col. 4, 3.

20. 2 Cor. 5, 20; Fapt. 4, 29.

21. Fapt. 20, 4; Col. 4, 7;

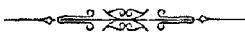
credință, dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.

24. Darul cu toți cari iubesc pre

24. 2 Cor, 13, 14.

Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăciune, Amin.

Către Efeseni s'a scris dela Roma prin Tibic.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE FILIPPISENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru fapta bună a Filippisenilor și rugăciune ca să fie de-săvârșiți. Povestirea luptelor și a o-sărdiei sale.

Pavel și Timotei, slugile lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Hristos Iisus celor ce sunt în Filippi, împreună cu episcopii și diaconii:

2. Dar vouă, și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și Domnul Iisus Hristos,

3. Mulțămesc Dumnezeului meu întru toată pomenirea voastră,

4. Pururea întru toată rugăciunea mea pentru voi toți cu bucurie rugăciune făcând.

5. Pentru împărtășirea voastră întru evanghelie din ziua dintăiu până acum;

6. Nădăjduindu-mă la însăș aceasta, că cel ce a început întru voi lucrul cel bun îl va săvârși până în ziua lui Iisus Hristos;

7. Precum îmi este mie cu dreptate aceasta a cugeta pentru voi toți, pentrucă vă am eu pre voi în inimă; și în legăturile mele, și în răspunsul și adevieria evangheliei, cu mine împreună părtași darului voi toți fiind.

8. Că martur mie îmi este Dumnezeu, că vă iubesc pre voi toți în dragostea lui Iisus Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea;

10. Ca să ispitiți voi cele de folos; ca să fiți curaji și fără de smin-teală în ziua lui Hristos;

11. Plini de roadele dreptăței, care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Și voesc să știți voi, fraților, că cele pentru mine mai vârtos spre sporul evangheliei au venit;

13. În cât legăturile mele s'au făcut arătate întru Hristos în tot di-vanul, și la ceilalți la toți;

14. Și cei mai mulți din frați întru Domnul, nădăjduindu-se pentru legăturile mele, mai mult cutează fără de frică a grăi cuvântul.

15. Unii pentru pisma și pricirea, iar alții pentru bunavoință propoveduesc pre Hristos.

16. Unii din prigonire pre Hristos vestesc, nu curaj, socotind că vor aduce necaz legăturilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că spre răspunsul evangheliei sunt pus.

18. Ce este dar? Iată în tot chipul, ori prin pricină, ori prin adevăr, Hristos se propoveduește; și întru aceasta mă bucur, și încă mă voi bucura.

19. Că știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire prin rugăciunile

9. Efes. 1, 8.

10. Fapt. 24, 16; Rom. 2, 18.

11. Efes. 5, 9. 13. Filip. 4, 22.

14. Efes. 3, 13; 1 Tes. 3, 3.

15. 2 Cor. 2, 17. 18. Filip. 2, 17.

19. 2 Cor. 1, 11.

1. 1, 2 Cor. 1, 1; 1 Cor. 1, 2.

2. Rom. 1, 7. 3. Rom. 1, 8.

6. Ioan 6, 29. 7. Efes. 3, 1 și 4, 1.

8. Rom. 1, 9.

voastre, și prin darea Duhului lui Iisus Hristos.

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic nu mă voi rușina; ci întru toată îndrăzneala, precum pururea, așa și acum se va mari Hristos în trupul meu, ori prin viață, ori prin moarte.

21. Că mie a vieții este Hristos, și a morții, dobândă.

22. Iar dacă a vieții în trup, aceasta îmi este roada lucrului; și ce voi alege nu știu.

23. Că sunt cuprins de amândouă, dorință având a mă slobozi și împreună cu Hristos a fi; mai bine cu mult mai vărtos.

24. Iar a rămâne în trup, mai de folos este pentru voi.

25. Și aceasta nădăjduind, știu că voi rămâne și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucuria credinței;

26. Ca lauda voastră să sporească întru Hristos Iisus întru mine, prin venirea mea iarăși către voi.

27. Numai cu vrednicie după evanghelia lui Hristos să petreceți; ca ori viind și văzându-vă pre voi, ori nefiind de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un duh, cu un suflet împreună nevoindu-vă pentru credința evangheliei;

28. Și nesfiindu-vă întru nimic de cei împotriviți; care aceluia este arătare a pierzării; iar vouă a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dăruit pentru Hristos, nu numai întru el a crede, ci și pentru dânsul a pătimi;

30. Aceeaș lupă având, care ați văzut întru mine, și acum auziți pentru mine.

CAP. 2.

Sfătuire la viață în unire și umilință, având pildă smerenia și slava lui Hristos. Laudă pe Timotei și Epafrodit.

Deci de este vre o mângâiere întru Hristos, de este vre o voie bună a dragostei, de este vre o împărtășire a Duhului, de este vre o milostivire și îndurare,

2. Pliniți bucuria mea, ca aceeaș să cugetați, aceeaș dragoste având, un suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic făcând cu prigonire sau cu mărire deșartă; ci cu smerenie unul pre altul socotind a fi mai de cinste decât pre sine.

4. Nu ale sale fiecare, ci și ale altora fiecine să căutați.

5. Că aceasta să se înțeleagă întru voi, care și întru Hristos Iisus;

6. Carele în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire au socotit a fi el în focma cu Dumnezeu;

7. Ci s'au deșertat pre sine, chip de rob luând, întru asemănarea oamenilor făcându-se.

8. Și cu închipuirea aflându-se ca omul, s'au smerit pre sine, ascultător făcându-se până la moarte, iar moarte de Cruce.

9. Pentru aceasta și Dumnezeu pre dânsul l-au prea înălțat, și i-au dăruit lui nume, care este preste tot numele;

10. Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de desupt;

11. Și toată limba să mărturisească că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci iubirii mei, precum pururea ați ascultat, nu numai precum când eram de față; ci cu mult mai vărtos când sunt departe, cu frică și cu cutremur mântuirea voastră o lucrați.

13. Că Dumnezeu este carele lucrează întru voi și ca să voiți și ca să lucrați, după bunavoieșă.

14. Toate le faceți fără de cârtiri și fără de îndoiri;

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, iiii lui Dumnezeu curați în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvărit, între cari să străluciți ca niște luminători în lume;

16. Cuvânt al vieții cuprinzând, spre laudă mie în ziua lui Hristos,

4. 1 Cor. 10, 24.

6. Ioan 1, 2; 5, 18; 10, 29.

7. Is. 42, 1; Rom. 8, 3.

8. Evr. 12, 2.

10. Is. 45, 23; Rom. 14, 11.

12. Ps. 2, 9; Efes. 6, 5; 1 Petr. 1, 17.

13. 2 Cor. 3, 5. 14. 1 Petr. 4, 9.

15. Mat. 5, 14; Efes. 5, 8.

16. Is. 49, 4; Gal. 2, 2; 2 Tim. 1, 13; 4, 6; 1 Cor. 9, 26; 2 Cor. 7, 4.

23. 3 Imp. 19, 4; 2 Cor. 5, 8; 2 Tim. 4, 6.

27. 1 Cor. 7, 20; Efes. 4, 1; Col. 1, 10.

28. Rom. 8, 17.

30. Fapt. 16, 22; Col. 1, 29.

2. 1. Rom. 12, 10; Col. 3, 12.

că nu îndeșeri am alergat, nici îndeșeri m'am ostenit.

17. Ci de mă și jertfesc pentru jertfa și slujba credinței voastre, mă bucur, și împreună mă bucur cu voi cu toți.

18. Așijderea și voi vă bucurați, și împreună vă bucurați cu mine.

19. Și nădăduesc întru Domnul Iisus, că pre Timotei fără de zăbavă îl voi trimite la voi, ca și eu să'mi fac inima bună, înșelegând cele pentru voi.

20. Că pre nimeni n'am de un suflet cu mine, care cu tot deadinșul să se grijească de voi.

21. Că toți ale sale caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.

22. Iar sânguința lui o știți, că precum fiul unui tată, împreună cu mine a slujit întru evanghelie.

23. Pre acesta dar nădăduesc să'l trimit îndatăș, după ce voi vedeă cele pentru mine.

24. Iar am nădejde întru Domnul, că și eu fără de zăbavă voi veni la voi.

25. Iar de nevoe lucru am socotit a trimite la voi pre Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul și ostașul cel dimpreună cu mine; iar al vostru apostol și slujitor al trebei mele.

26. De vreme ce doreă să vă vază pre voi pre toți, și eră mâhnit, că ați auzit că a fost bolnav.

27. Și a fost bolnav aproape de moarte; ci Dumnezeu l-au miluit pre el; și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu întristare preste întristare să am.

28. Deci cum mai degrab l-am trimis pre el, ca văzându-l pre el iarăș, să vă bucurați, și eu mai fără de mâhnire să fiu.

29. Primiți'l drept aceea, pre el întru Domnul cu toată bucurie; și pre unii ca aceștia întru cinste îi aveți;

30. Căci că pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'au apropiat, nebăgând seamă de viață, ca să împlinească lipsa voastră a slujbei celei către mine.

CAP. 3.

Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși. Vieța duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieței de jertfire a lui Hristos.

De aceea frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Acesteași a scrie vouă, mie nu'mi este cu lene, iar vouă de folos.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de tăiere.

3. Că noi suntem tăierea împrejur, cari cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm întru Hristos Iisus, și nu ne nădăduim în trup.

4. Măcar că eu am nădejde și în trup. De se pare cuivă altuia a se nădăjdui în trup, eu mai mult.

5. Tăiat fiind împrejur a opta zi, din neamul lui Israil, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei, după lege fariseu;

6. După râvnă gonind biserica; după dreptatea cea din lege, făcându-mă fără de prihană.

7. Ci cele ce îmi erau mie dobânzi, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

8. Iar mai vartos le și socotesc toate pagubă a fi pentru covârșirea cunoștinței lui Hristos Iisus Domnului meu, pentru carele de toate m'am păgubit, și le socotesc gunoale a fi, ca pre Hristos să dobândesc.

9. Și să mă aflu întru el, neavând dreptatea mea cea din lege, ci ceea ce este prin credința lui Hristos, ceea ce este dela Dumnezeu dreptate întru credință;

10. Ca să'l cunosc pre el și puterea Învierii lui și împărtășirea patimilor lui, închipuindu-mă cu moartea lui;

11. Ca doară cumvă aș ajunge la învierea morșilor.

12. Nu, că acum am luat, sau acum sunt desăvârșit; ci gonesc, ca doară voi și ajunge întru care sunt și ajuns de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fiu ajuns; ci numai una fac,

18. Filip. 3, 1; 4, 4.

19. Fapt. 16, 1; 1 Tes. 3, 2.

20. 1 Cor. 16, 10. 21. 1 Cor. 10, 24.

22. 1 Tim. 1, 1. 25. 2 Cor. 8, 23.

27. Is. 38, 1. 29. Rom. 16, 2.

30. 1 Cor. 16, 17.

3. 1. Filip. 2, 18; 4, 4; Rom. 12, 12.

2. Is. 56, 11, 12. 3. A doua Lege 30, 6.

4. 2 Cor. 11, 18. 5. Rom. 11, 1,

6. Gal. 1, 13, sq. 7. Mat. 13, 44.

8. Is. 53, 11. 9. Rom. 3, 21 și 9, 30.

10. Rom. 6, 3, sq.; 8, 17. Gal. 6, 17.

12. 1 Tim. 6, 12; Is. 8, 11.

cele dinapoi uitându-le, și la cele dinainte întinzându-mă,

14. La semn alerg, la răsplătirea chemărei cei de sus a lui Dumnezeu întru Hristos Iisus.

15. Deci căți desăvârșit suntem, aceasta să gândim; și dacă ceva într'alt chip gândiți, și aceasta Dumnezeu va descoperi vouă.

16. Inșă la ceea ce am ajuns, cu acelaș dreptar să vieșuim, aceeaș să gândim.

17. Fiți împreună următori mie frașilor, și vă uitați la cei ce așă umblă precum aveți pildă pre noi.

18. Pentrucă mulți umblă, de cari de multe ori am zis vouă, iar acum și plângând zic, că sunt vrăjmașii Crucii lui Hristos;

19. Al căroră sfârșitul le este pierzarea, al căroră Dumnezeu este pântecetele, și a căror slavă este întru rușinea lor, cari cele pământești cugetă.

20. Că petrecerea noastră în ceruri este; de unde și pre Mântuitorul așteptăm, pre Domnul nostru Iisus Hristos;

21. Care va schimbă chipul trupului smereniei noastre, ca să se facă în chipul trupului slavei lui, după lucrarea puterii ce are el de a'și supune luiș toate.

CAP. 4.

Indemnări la statornicie și veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutorul trimis.

Deci frașii mei cei iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, așă stați întru Domnul, iubișilor.

2. Pre Evodia rog și pre Sintihi rog, aceeaș să gândească întru Domnul.

3. Incă te rog și pre tine, soșule iubite, ajută-le lor, cari împreună cu mine s'au nevoit întru evanghelie, și cu Climent și cu ceilalți împreună lucrători ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieșei.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul, și iarăș zic: bucurați-vă.

15. 1 Cor. 2, 6.

16. Rom. 12, 16; 1 Cor. 1 10, 1 Petr. 3, 8.

19. 2 Cor. 11, 15; Ps. 16, 14; Rom. 16, 18.

20. Efes. 2, 6; Evr. 13, 14. 21. 1 Cor. 15, 43.

4. 1. 2 Cor. 1, 14; 1 Tes. 2, 19, 20.

3. Eșire 32, 32; Ps. 68, 32; Dan. 12, 1; Luca 10, 20; Apoc. 3, 5; 13, 8

4. Filip. 3, 1; 2 Cor. 13, 11; 1 Tes. 5, 16.

5. Blândeșele voastre să se facă știute tuturor oamenilor, Domnul aproape este.

6. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cererile voastre să se arăte lui Dumnezeu.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mințea, va păzi inimelile voastre și cugetele voastre întru Hristos Iisus.

8. De aceea frașii mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinștite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună lauda; ori ce faptă bună și ori ce laudă, acestea să gândiți.

9. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut întru mine, acestea să le faceți; și Dumnezeul păcei va fi cu voi.

10. Și m'am bucurat întru Domnul foarte, căci iată oarecând ați înflorit a purtă grija de mine; precum și purtați, dar n'ați avut vreme cu prilej.

11. Nu doară că pentru lipsă zic; că eu m'am deprins întru care sunt, îndestulat a fi.

12. Știu și a mă smeri, știu și a aveă de prisosit; întru tot și întru toate m'am învățat, și a mă sătura și a flămânzi și a aveă de prisosit și a fi lipsit.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă întărește.

14. Inșă bine ați făcut, de v'ați făcut împreună părtași necazului meu

15. Și știți și voi Filippisenilor, că la începutul evangheliei, când am ieșit din Machedonia, nici o biserică n'a făcut împărtășire cu mine în cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

16. Că și în Tesalonic și odată și de două ori cele spre trebuința mea ați trimes.

17. Nu că doară caut darea; ci caut rodul cel prisositor spre folosul voștru.

18. Am luat toate, și am de pri-

5. Tit. 3, 2; 1 Cor. 10, 11.

6. Mat. 6, 25, 31; Ps. 144, 20.

7. Ioan 14, 27.

8. Filip. 3, 1; Rom. 12, 17.

9. 1 Tes. 5, 23; Rom. 15, 33.

11. Pilde 15, 16; 1 Tim. 6, 6.

12. 1 Cor. 4, 11; 2 Cor. 6, 10; 11, 27.

13. Is. 33, 24. 15. 2 Cor. 11, 9.

17. Luca 13, 7; 2 Cor. 9, 6, 12.

18. Filip. 2, 25,

sosit; umplutu-m'am luând dela Epafrodit cele trimese dela voi, miros cu bună mireazmă, jertfă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să împlinească toată trebuința voastră după bogăția sa întru slavă prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru slava în vecii vecilor, Amin.

21. Spuneți închinăciune la tot

sfântul întru Hristos Iisus. Închină-se vouă frații cari sunt împreună cu mine.

22. Închină-se vouă toți sfinții, mai ales cei din casa Chesarului.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, Amin.

Către Filippisani s'a scris dela Roma prin Epafrodit.

19. 2 Cor. 9. 8. 20. 2 Tim. 4, 18.

21. 1 Cor. 16, 20.

22. 2 Cor. 13, 12.

23. Gal. 6, 18.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE COLASENI

CAP. 1.

Laudă credința Colasenilor și se roagă pentru întărirea lor întru dânsa. Pavel se bucură de rodul ostenețelor sale.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu și Timotei fratele,

2. Celor ce sunt în Colase sfinților și credincioșilor frați întru Hristos: dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțămim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne.

4. Auzind credința voastră cea întru Hristos Iisus, și dragostea care aveți către toți sfinții.

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, care ați auzit mai înainte întru cuvântul adevărului evangheliei;

6. Care este de față la voi, precum și în toată lumea; și este făcând roadă și crescând, precum și întru voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut darul lui Dumnezeu întru adevăr.

7. Precum v'ați și învățat dela Epafra iubitul, cel dimpreună slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos;

8. Care ne-a și arătat nouă dragostea voastră întru Duhul.

9. Drept aceea și noi, din care zi am auzit acestea, nu încetăm pentru voi rugându-ne și cerând ca să vă umpleți de cunoștința voinței lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească;

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând spre cunoștința lui Dumnezeu;

11. Cu toată puterea întărindu-vă după iăria slavei lui, întru toată îngăduirea și îndelunga răbdare cu bucurie;

12. Mulțămind Tatălui, celui ce ne-au învrednicit pre noi în partea soartei sfinților întru lumină.

13. Carele ne-au izbăvit pre noi din stăpânirea întunerecului, și ne-au mutat la împărăția Fiului dragostei lui;

14. Întru carele avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcătelor;

15. Carele este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâiu născut de cât toată zidirea;

16. Căci întru dânsul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pre pământ, cele văzute și cele nevăzute, ori scaunele, ori domniile, ori

1. 1. 2 Cor. 1, 1; Efes. 1, 1.
2. Rom. 1, 7. 3. Fil. 1, 3. 4. Efes. 1, 15.
5. 1 Petr. 1, 3, 4.
7. Col. 4, 12; Filim. 23.

10, Efes. 4, 1; 1 Tes. 2, 12; Fil. 1, 27.
11. 1 Cor. 1, 5.
12. 2 Cor. 3, 6; Fapt. 26, 18.
13. Col. 2, 15. 14. Efes. 1, 7.
15. Evr. 1, 3; 2 Cor. 4, 4.
16. Ioan 1, 3, 10; Efes. 1, 10.

începătorile, ori stăpânirile; toate printr'însul și pentru dânsul s'au zidit;

17. Și el este mai 'nainte de toate și toate întru dânsul sunt așezate;

18. Și el este capul trupului Bisericeii; carele este începătură, întâiu născut din morți; ca să fie întru toate el cel întâiu.

19. Că întru el bine a voit să locuiască toată plinirea;

20. Și printr'însul să împace toate spre sine; făcând pace prin sângele Crucii lui; printr'însul, ori celor de pe pământ, ori celor din ceruri.

21. Și pre voi cari ierași oarecând înstreinași și vrăjmași cu mintea întru lucruri rele, iaia acum v'au împăcat,

22. In carnea trupului lui prin moarte, să vă puie pre voi sfinși și fără de prihană și nevinovași înaintea sa;

23. De veși rămâneă întru credință întemeiași și întăriși și nemișcași din nădejdea evangheliei, care ași auzit, ceea ce s'a propoveduit la toată zidirea cea de supt cer; căreă m'am făcut eu Pavel slujitor.

24. Acum mă bucur întru patimile mele pentru voi, și plinesc lipsele necazurilor lui Hristos în trupul meu pentru trupul lui, carele este Biserica;

25. Căreă m'am făcut eu slujitor, după iconomia lui Dumnezeu care mi s'a dat mie spre voi, să plinesc cuvântul lui Dumnezeu;

26. Taina cea ascunsă din veci și din neamuri, iar acum s'a arătat sfinșilor lui.

27. Căroră au voit Dumnezeu a le arăta care este bogăția slavei tainei aceștea întru neamuri, carele este Hristos întru voi, nădejdea slavei;

28. Pre carele noi propoveduim, sfătuind pre tot omul, și învășând pre tot omul întru toată înțelepciunea, ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus.

29. Întru carele mă și ostenesc,

17. Pild. 8, 25 sq. 18. Fapt. 26, 23; Rom. 14, 9; 1 Cor. 15, 20; Efes. 1, 23.

19. Col. 2, 9; Ioan 1, 16.

20. Rom. 5, 10; 1 Ioan 2, 2.

21. Efes. 4, 18. 22. Efes 5, 27.

23. Efes. 3, 7; 1 Cor. 15, 58; Marc. 16, 15.

24. 2 Cor. 7, 4; Efes. 3, 13.

25. Efes. 3, 2. 27. 1 Tim. 1, 1.

28. Ioan 1, 7; Efes. 5, 27; 2 Cor. 11, 2.

29. 1 Tim. 4, 10; 2 Tim. 4, 7.

nevoindu-mă după lucrarea lui, care se lucrează întru mine, întru putere.

CAP. 2.

Creștinii să nu se plece înțelepciunii omenesti cei amăgitoare. Vieța cea în unire cu Dumnezeu îmbrățișează duhovnicește și legea în petrecerea cea după Hristos.

Pentru că voiesc să știți voi câtă nevoie am pentru voi și pentru cei din Laodichia și căși n'au văzut fața mea în trup;

2. Ca să se mângâie inimile lor, tocmiși fiind ei întru dragoste și spre toată bogăția încredinșării înțelegerii, spre cunoștința tainei lui Dumnezeu și Tatăl, și a lui Hristos;

3. Întru care sunt toate vistierile înțelepciunii și ale cunoștinței ascunse.

4. Și aceasta zic: ca nu cinevă să vă amăgiască pre voi cu cuvinte plecătoare.

5. Că de și sunt cu trupul depărtat, dar cu duhul împreună cu voi sunt, bucurându-mă și văzând rânduiala voastră și tăria credinței voastre întru Hristos.

6. Deci precum ași luat pre Hristos Iisus Domnul, întru dânsul să umblași;

7. În rădăcinași și zidiși fiind într'însul și întărindu-vă întru credință precum v'ași învășat, prisosind întru ea cu mulșămăit.

8. Socotiși ca să nu vă fure pre voi cinevă cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predania oamenilor, după stihilele lumii și nu după Hristos.

9. Căci întru dânsul locuește toată plinirea Dumnezeirei trupește.

10. Și sunteși întru dânsul plini, carele este capul a toată începătoria și stăpânirea;

11. Întru carele sunteși și tăieși împrejur cu tăiere împrejur nefăcută de mână, întru dezbrăcarea trupului păcatelor cărnei întru tăierea împrejur a lui Hristos;

12. Ingropași fiind împreună cu el prin botez, întru carele v'ași și scu-

2. 1. Fil. 1, 30. 2. Ioan 17, 3.

3. Is. 11, 2; 1 Cor. 1, 24.

4. Rom. 16, 18. 5. 1 Cor. 5, 3; 14, 40.

7. Efes. 2, 22; 1 Tes. 5, 18.

10. Ioan 1, 16; Efes. 1, 21.

11. A doua Lege 10, 16; Rom. 2, 29.

Iată împreună prin credința lucrării lui Dumnezeu, celui ce l-au sculat pre el din morți.

13. Și pre voi cari erați morți întru păcate și întru nețaierea împrejur a trupului vostru, v'au înviat împreună cu dânsul, iertându-vă vouă toate greșalele;

14. Ștergând cu dogmele zapisul ce eră asupra noastră, care eră profitivnic nouă și pre acela l-au luat din mijloc, pironindu'l pre Cruce;

15. Dezbrăcând începătoriile și domniile, i-au vădit de față, arătându'i biruiți pre dânsii întru dânsa.

16. Deci nimeni pre voi să nu vă judece pentru mâncare, sau băutură, sau pentru parte a serbătoarei, sau a luni nouă, sau a sâmbetelor;

17. Care sunt umbră celor viitoare; iar trupul al lui Hristos.

18. Nimeni pre voi să nu vă amăgească voind prin smerenie și slujba îngerilor, la cele ce nu le-a văzut cu mândrie umblând, îndesert umflându-se din mintea trupului său,

19. Și neștiind capul, dintru care tot trupul prin încheieturi și legături primind darea și întocmindu-se, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deci de ați murit împreună cu Hristos despre stihiiile lumii, pentrucă ca și cum ați fi viețuind în lume primiți obiceiuri,

21. Nu te atinge, nici gustă, nici pipăi;

22. Care sunt toate spre stricăciune prin obisnuință; după poruncile și învățăturile oamenilor.

23. Care sunt având cuvânt numai al înțelepciunii întru slujba cea din voea sa, și întru smerenie, și întru nepărținirea trupului, nu în vre o cinste spre sașiul trupului.

CAP. 3.

Sfătuiri către vieță creștinească, mai ales în căsătorie.

Deci dar de v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos șezând deadreapta lui Dumnezeu.

13. Efes. 2, 1, 5; Luc. 7, 42.

14. Efes. 2, 15. 15. Col. 1, 13.

16. Rom. 14, 2. 17. Evr. 8, 5.

18. Mat. 24, 4. 19. Efes. 4, 15.

22. Is. 29, 13; Mat. 15, 9.

23. I Tim. 4, 8.

3. 1. Colas. 2, 12; Rom. 6, 5.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pământești.

3. Că ați murit, și vieța voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, vieța voastră, atunci și voi cu dânsul împreună vă veți arăta întru slavă.

5. Drept aceea, omoriți mădulările voastre cele de pre pământ: curvea, necurăția, patima, pofta cea rea, și lăcomia, care este slujire idolilor;

6. Pentru care vine mâniea lui Dumnezeu preste fiii neascultării;

7. Intre care și voi oarecând ați umblat, când viețuiați întru acelea.

8. Iar acum lepădați-le și voi acelea toate: mâniea, iușimea, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gura voastră.

9. Nu grăiți minciună unul către altul, desbrăcându-vă de omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui;

10. Și îmbrăcându-vă întru cel nou, care se înnoește spre cunoștință după chipul celui ce l-au zidit pre el;

11. Unde nu este Ellin și Iudeu, tăiere împrejur și nețaiere împrejur, Varvar, Schit, rob și slobod; ci toate și întru toți Hristos.

12. Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, întru milostivirile îndurărilor, întru bunătate, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelunga răbdare;

13. Suferind unul pre altul, și iertând unul altuia, de are cineva împotivă cuivă păcă; precum și Hristos a iertat vouă, așa și voi.

14. Iar preste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura săvârșirei.

15. Și pacea lui Dumnezeu să se dăruiască întru inimile voastre, la care și chemați sunteți într'un trup; și mulțămitori vă faceți.

16. Cuvântul lui Hristos să lo-

2. Mat. 6, 33. 3. Rom. 6, 2.

4. Fil. 3, 21; 1 Cor. 15, 43.

5. Rom. 8, 13; Efes. 5, 3.

6. Efes. 5, 6. 7. Rom. 6, 19.

8. Rom. 8, 13; Efes. 4, 22; Evr. 12, 1; Ps. 36, 8. 9. Zab. 8, 16; Efes. 4, 25.

10. Fac. 1, 27.

11. Rom. 10, 12; 1 Cor. 7, 21.

12. Efes. 4, 24 și 32.

13. Mat. 6, 14; Efes. 4, 2.

14. Ioan. 13, 34. 15. Fil. 4, 7.

16. 1 Cor. 1, 5; Efes. 5, 19.

cuiască întru voi bogat întru toată înțelepciunea; învățându-vă și înțelepțindu-vă pre voi înșivă cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, întru dar cântând întru inimile voastre Domnului.

17. Și tot orice faceți, cu cuvântul, sau cu lucrul, toate să faceți întru numele Domnului Iisus, mulțămind lui Dumnezeu și Tatălui prin el.

18. Femei, plecați-vă bărbaților voștri, precum se cuvine întru Domnul.

19. Bărbați, iubiți-vă femeile voastre, și nu vă amărați asupra lor.

20. Feciori, ascultați pre părinții voștri întru toate; că aceasta este bine plăcută întru Domnul.

21. Părinți, nu vă urgisiți pre fiii voștri întru mânie, ca să nu se mârhească.

22. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cei după trup întru toate, nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci întru dreptatea inimei, temându-vă de Dumnezeu.

23. Și tot orice faceți, din suflet să faceți ca Domnului, iar nu ca oamenilor:

24. Știind că dela Dumnezeu veți lua răsplătirea moștenirii; că Domnului Hristos slujiți.

25. Iar cel ce face nedreptate, va lua aceea ce a făcut cu nedreptate; și alegere de față nu este.

CAP. 4.

Sfătuire la unirea cu aproapele, dreptate și rugăciune.

Stăpâni, ce este cu dreptul și ce este tocmeala slugilor să dați; știind că și voi aveți Domn în ceruri.

2. La rugăciune așteptați, priveghiați întru dânsa cu mulțămită;

3. Rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să deschiză nouă ușa cuvântului, să grăim taina lui Hristos; pentru care sunt și legat;

4. Ca să o arăt pre ea, precum se cade mie a grăi.

5. Cu înțelepciune să umblați către cei de afară, vremea răscum-părând.

6. Cuvântul vostru totdeauna să fie cu har, dres cu sare, ca să știți cum se cade vouă a răspunde fiecărui.

7. Cele despre mine toate le va spune vouă Tihic iubitul frate, și credinciosul slujitor și dimpreună slugă întru Domnul;

8. Pre care l-am trimis la voi pentru însăș aceasta, ca să știe cele pentru voi, și să mângâie inimile voastre;

9. Impreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. Toate vor spune vouă cele de aici.

10. Inchină-se vouă Aristarh cel împreună cu mine robit, și Marcu nepotul lui Varnava, de care ați luat porunci; de va veni la voi să'l primiți pre dânsul;

11. Și Isus ce se chiamă Iust, cari sunt din făcerea împrejur. Aceștia singuri sunt împreună cu mine lucrători spre Împărăția lui Dumnezeu, cari mi-au fost mie mângâiere.

12. Inchină-se vouă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos, care se nevoește pururea pentru voi întru rugăciuni, ca să stați desăvârșit și pliniți întru toată voea lui Dumnezeu.

13. Că mărturisesc de dânsul, că are râvnă multă pentru voi, și pentru cei din Laodichia și din Ierapoli.

14. Inchină-se vouă Luca doctorele cel iubit, și Dimas.

15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodichia, și lui Nimfan, și bisericii celei din casa lui.

16. Și dacă se va cere epistolia aceasta de către voi, faceți ca să se citească și în biserica Laodichienilor; și cea din Laodichia și voi să o citiți.

17. Și ziceți lui Arhip: socotește slujba care ai luat întru Domnul, ca să o plinești.

18. Inchinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Darul cu voi, Amin.

Către Colaseni s'a scris dela Roma prin Tihic și Onisim.

17. 1 Cor. 10, 31. 18. Efes. 5, 22.

19. Efes. 5, 25; 1 Petr. 3, 7.

20. Efes. 6, 1. 21. Efes. 6, 4.

22. Efes. 6, 5. 23. Efes. 6, 7.

24. 1 Cor. 7, 22. 25. Fapt. 10, 34.

4. 1. Lev. 25, 43; Efes. 6, 9.

2. 1 Tes. 5, 17.

3. Rom. 15, 30; Efes. 6, 19; 2 Tes 3, 1.

5. Efes. 5, 15. 6. Marc. 9, 50. 8. Efes. 6, 22. 10. Fapt. 19, 29. 11. Fapt. 11, 2.

12. Col. 1, 7. 15. Rom. 16, 5.

16. 1 Tes. 5, 27. 18. 1 Cor. 16, 21.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

INTÂIA CĂTRE TESALONICHENI

CAP. 1.

Laudă nevoințele apostolești ale Tesalonicenilor.

Pavel și Siluan și Timotei, bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos; har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțămim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugăciunile noastre;

3. Neîncetat pomenind pre voi de lucrul credinței voastre și de osteneala dragostei și de răbdarea nădăjduirii întru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

4. Știind iubitor frași, dela Dumnezeu alegerea voastră.

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere și întru Duh Sfânt și întru adevărire multă; precum știți în ce chip am fost între voi pentru voi.

6. Și voi următorii nouă v'ați făcut și Domnului, primind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt;

7. Atâta cât v'ați făcut voi pildă tuturor celor ce cred în Machedonia și Ahaia.

8. Că dela voi s'a vestit cuvântul Domnului nu numai în Machedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea întru Dumnezeu a ieșit; cât nu trebuie să mă grăim noi ceva.

9. Că aceia de noi spun ce fel de intrare am avut la voi, și cum v'ați întors la Dumnezeu dela idoli, a slujii Dumnezeului celui viu și adevărat;

10. Și a așteptă pre Fiul lui din ceruri, pre carele l-au învieat din morți, pre Iisus, carele ne izbăvește pre noi de mâniea cea viitoare.

CAP. 2.

Pavel dorește pre Tesaloniceni, se bucură de ei și îngrijește ca să fie desăvârșiți.

Că voi știți frașilor, intrarea noastră la voi, că n'a fost deșartă;

2. Ci întâiu pătimind, și ocăriți fiind precum știți în Filipi, am îndrăsnit întru Dumnezeu nostru a grăi către voi evanghelia lui Dumnezeu cu multă nevoință.

3. Că îndemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurăție, nici cu viclesug;

4. Ci precum ne-am adevărit de la Dumnezeu a fi credincioși a primi evanghelia, așa grăim; nu ca și cum am plăcea oamenilor, ci lui

1. 1. 2 Tes. 1, 1.
3. Ioan 6, 29; 1 Cor. 13, 13.
4. Col 3, 12. 5. 1 Cor. 2, 5. 6. 1 Cor. 4, 16.
7. 1 Tes. 4, 10.

8. Rom. 1, 8. 9. 1 Cor. 12, 2.
10. Fapt. 1, 11; Fil. 3, 20.
2. 1. 1 Tes. 1, 5. 2. Fapt. 16, 22; 17, 5.
4. Gal. 1, 10.

Dumnezeu, celui ce cercă inimile noastre.

5. Că niciodată întru cuvânt de măgulire am fost la voi, precum știți nici prin prilej de lăcomie; Dumnezeu este martor;

6. Nici căutând dela oameni slavă, nici dela voi, nici dela alții, măcar că puteam să vă fim vouă cu greutate ca apostolii lui Hristos.

7. Ci am fost cu liniște în mijlocul vostru, precum doica își încălzește pre fiii săi;

8. Așa iubindu-vă pre voi, binevoim a da vouă nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și suflătele noastre, pentru căci ați fost nouă iubiți.

9. Că vă aduceți aminte frașilor, de ostenețele noastre și de nevoițe; că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreulem pre cineva din voi, am propoveduit vouă evanghelia lui Dumnezeu.

10. Voi sunteți martori, și Dumnezeu, cum cu cuvioșie și cu dreptate și fără de prihană am fost vouă celor ce ați crezut;

11. Precum știți că pre unul fiecare din voi, ca un părinte pre fiii săi v'am rugat și v'am mângâiat.

12. Și am mărturisit ca să umblați voi cu vrednicie lui Dumnezeu, carele v'au chemat pre voi întru a sa împărăție și slavă.

13. Drept aceea și noi mulțămim lui Dumnezeu neîncetat, căci luând voi cuvântul auzirei de Dumnezeu dela noi, ați primit nu cuvânt al oamenilor, ci precum este adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, care se și lucrează întru voi cei ce credeți.

14. Că voi frașilor, următori v'ați făcut bisericilor lui Dumnezeu celor ce sunt în Iudeea întru Hristos Iisus; căci aceleași ați păfimit și voi dela cei de un neam cu voi, precum și aceia dela Iudei,

15. Cari și pre Domnul Iisus au omorât și pre prorocii lor, și pre noi ne-au gonit; și lui Dumnezeu nu sunt plăcuși, și tuturor oamenilor stau împotrivă;

16. Cari ne opresc pre noi să nu

grăim neamurilor ca să se mântuiască, ca să și împlinească păcatele lor pururea; ci a sosit asupra lor mâniea până în sfârșit.

17. Iar noi frașilor, rămâind siri-mani de către voi la vreme de un ceas cu fața, nu cu inima, mai mult ne-am sârguit a vedea fața voastră cu mare dorință.

18. Pentru aceea am vrut să venim la voi, eu adecă Pavel, și odată și de două ori, ci ne-a împiedicat satana.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cununa laudei? Au nu și voi veți fi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a lui venire?

20. Că voi sunteți slava noastră și bucuria.

CAP. 3.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicenilor.

Drept aceea mai mult neputând răbdă, bine am voit a rămâne în Atena singuri;

2. Și am trimes pre Timotei, frațele nostru și slujitorul lui Dumnezeu, și ajutorul nostru întru evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi, și să vă mângâie întru credința voastră;

3. Ca nici unul să nu se clătească întru scârbele acestea; că singuri știți că spre acestea suntem puși.

4. Căci când am fost la voi, am zis vouă mai înainte că vom să avem scârbe; precum au și fost, și știți.

5. Drept aceea și eu nerăbdând mai mult, am trimes ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit pre voi cel ce ispitește, și să fie în zadar osteneala noastră.

6. Iar acum venind Timotei la noi dela voi, și binevestind nouă credința și dragostea voastră, și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind a ne vedea pre noi, precum și noi pre voi;

7. Pentru aceasta ne-am mângâiat frașilor de voi, întru tot necazul

5. 1 Cor. 4. 20. 6. Ioan 5. 41; 2 Tes. 3. 7. sq. 7. Fapt. 20. 33. 9. 1 Cor. 4. 12; Fapt. 14; 15. 10. 1 Tim. 3. 2.

12. Efes. 4. 1; Fil. 1. 27.

13. 1 Tes. 1. 5; Mat. 10. 40.

15. Fapt. 2. 23. 16. Mat. 23. 32.

17. Rom. 1. 11. 19. Fil. 4. 1.

3. 3. Efes. 3. 13. 5. Fil. 2. 16.

6. Fapt. 18. 5. 7. 1 Tes. 2. 2,

și nevoea noastră pentru credința voastră;

8. Că acum noi vii suntem, dacă stați voi întru Domnul.

9. Că ce mulțămiiță vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru;

10. Noaptea și ziua preste măsură rugându-ne ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsele credinței voastre.

11. Iar însuș Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi.

12. Și pre voi Domnul să vă înmulțească și să vă prisosească cu dragostea unuia spre altul și spre toți, precum și noi spre voi.

13. Ca să întărească inimile voastre fără prihană întru sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

CAP. 4.

Sfătuiri spre înfrânare dreptate, milostenie, spre muncă. Mângâie pre cei întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

De aceea frașilor, vă poștim pre voi și vă rugăm întru Domnul Iisus, precum ași luat dela noi în ce chip se cuvine vouă a umblă și a plăcă lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai mult.

2. Că știți ce porunci am dat vouă prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, a vă feri voi de toată curvea,

4. A și fiecare din voi a'și stăpâni vasul său întru sfințenie și cinste.

5. Nu întru patimă de poștă ca și păgânii, cari nu cunosc pre Dumnezeu.

6. A nu trece și a se lăcomi în lucru asupra fratelui său; de vreme ce răsplătiitor este Domnul pentru toate acestea, precum și mai înainte am zis vouă și am mărturisit.

13. 2 Tes. 2, 17; Fil. 1, 10.

4. 1. 2 Tes. 3, 12; Efes. 4, 1.

3. Rom. 12, 2. 4. 1 Cor. 6, 13 și 18.

5. Col. 3, 5; Gal. 4, 8.

7. Că nu ne-au chemat pre noi Dumnezeu spre necurăție, ci spre sfințenie.

8. Drept aceea, cel ce defăimează, nu om defăimează, ci pre Dumnezeu, carele au dat Duhul său cel sfânt întru noi.

9. Iar pentru iubirea de frași, nu trebuește a scrie vouă; că singuri voi sunteți învățați dela Dumnezeu ca să iubiți unul pre altul.

10. Pentru că și faceți aceea spre toți frașii cari sunt în toată Machedonia; și vă rugăm pre voi frașilor, să adăogați mai mult;

11. Și cu dragoste să vă nevoiți ca să fiți cu liniște, și să faceți ale voastre și să lucrați cu mâinile voastre, precum am poruncit vouă;

12. Ca să umblați cu bun chip către cei de afară, și de nimic să nu aveți trebuință.

13. Iar nu voiu să nu știți voi frașilor, pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristați, ca și ceilalți cari n'au nădejde.

14. Pentru că de credem că Iisus au murit și au învieat, așa și Dumnezeu pre cei adormiți întru Iisus, aduce'i-va împreună cu el.

15. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului, nu vom întrece pre cei adormiți.

16. Că însuș Domnul întru poruncă cu glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor înviea întâiu;

17. După aceea, noi cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dâșșii ne vom răpi în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea mângâiați-vă unii pre alșii cu cuvintele acestea.

CAP. 5.

A doua venire a lui Hristos. Cuviincioasă pregătire pentru ea.

Iar de ani și de vremi frașilor, nu aveți trebuință să scriem vouă.

7. 2 Tim. 1, 9. 8. Lucă 10, 16.

9. Marcu 12, 31.

10. 1 Tes. 1, 7; 4, 1. 11. 2 Tes. 3, 8.

12. Rom. 13, 13. 13. 1 Cor. 10, 1.

14. Rom 14, 9; 1 Cor. 15, 13.

15. 1 Cor. 15, 23.

17. Apoc. 11, 12; Ioan. 12, 26.

5. 1. Mat. 24, 36.

2. Că înși-vă adevărat știți că ziua Domnului ca un fur noaptea așa va veni.

3. Căci când vor zice: pace și liniște, atunci fără de veste va veni preste dânsii pieirea, ca și durerea aceleia ce are în pânțele; și nu vor scăpa.

4. Iar voi fraților, nu sunteți întru întunec, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur.

5. Că voi toți fii ai luminei sunteți și fii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunecului.

6. Drept aceea să nu dormim, ca și ceilalți; ci să priveghiem și să fim treji.

7. Că cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în zaua credinței și a dragostei și în coiful nădejdei de mântuire.

9. Că nu ne-au pus pre noi Dumnezeu spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Carele au murit pentru noi, ca ori de vom priveghia, ori de vom dormi, împreună cu el să viețuim.

11. Pentru aceea mângâiați unul pre altul, și zidiți unul pre altul, precum și faceți.

12. Și vă rugăm pre voi fraților, să cunoașteți pre cei ce se ostesc între voi, și pre mai marii voștri întru Domnul, și pre cei ce vă învață pre voi;

13. Și să'i aveți pre dânsii de prisos întru dragoste pentru lucrul lor. Pace să aveți între voi.

14. Și vă rugăm pre voi fraților: sfătuiți pre cei fără de rânduială, mângâiați pre cei pușini la suflet, sprijiniți pre cei neputincioși, fiți îndelung răbdători spre toți.

15. Socotiți să nu răsplătească cineva cuivă rău pentru rău; ci pururea cele bune să urmați, și spre voi unul spre altul, și spre toți.

16. Pururea vă bucurați.

17. Neîncetați vă rugați.

18. Întru toate mulțămiiți; căci aceasta este voea lui Dumnezeu întru Hristos Iisus spre voi.

19. Duhul să nu'l stingeți.

20. Prorociile să nu le defăimați.

21. Toate să le ispitiți; ce este bun să țineți.

22. De tot felul de lucru rău să vă feriți.

23. Iar însuș Dumnezeuul păcei să vă stințească pre voi întru toate desăvârșit; și întru tot întreg duhul vostru și sufletul și trupul fără de prihană întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.

24. Credincios este cel ce v'a chemat pre voi, care va și face.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Spuneți închinăciune fraților tuturor cu sărutare sfântă.

27. Juru-vă pre voi întru Domnul ca să se citească epistolia aceasta tuturor sfinților frați.

28. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, Amin.

Cea întâia către Tesaloniceni s'a scris de la Atena.

14. 2 Tes. 3, 15. 15. Pilde 17, 13; Rom. 12, 17; 1 Petr. 3, 9. 16. Lucă 10, 20.
17. Lucă 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 2.
18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7.
20. 1 Cor. 14, 1 21. Rom. 2, 18.
23. Rom. 15, 33
24. 1 Cor. 1, 9; 2 Tes. 3, 3; 2 Tim. 3, 13;
1 Ioan 1, 9. 25. Col. 4, 3.
26. Rom. 16, 16.

2. Lucă 12, 39; 2 Petr. 3, 10; Apoc. 3, 3.

3. Ier. 6, 14. 4. Efes. 5, 8.

5. Lucă 16, 8; Rom. 13, 12.

8. Rom. 13, 12; Is. 59, 17. 9. Rom. 9, 23.

10. Rom. 14, 8, 9; 2 Cor. 5, 15.

11. 1 Tes. 4, 18; Evt. 10, 24.

12. 1 Cor. 16, 18.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE TESALONICHENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru credința Tesalonicenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

Pavel și Siluan și Timotei, bisericii Tessalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. A mulțămii datori suntem lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraților, precum se cuvine, căci mult crește credința voastră, și se înmulțește dragostea a unuia fiecăruia dintre voi spre altul;

4. Atâta cât și noi singuri întru voi ne lăudăm în bisericile lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința întru toate gonirile voastre și necazurile care suferiți:

5. Spre arătarea dreptei judecăți a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți voi împărăției lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți.

6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celor ce vă necăjesc pre voi.

7. Și vouă celor necăjiți odihniți cu noi, întru arătarea Domnului Iisus din cer cu îngerii puterii sale.

8. Cu văpaie de foc dând isbândă

celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce nu ascultă evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos;

9. Căci vor lua muncă pierirea cea veșnică dela fața Domnului, și dela slava puterii lui;

10. Când va veni să se proslăvească întru slinții săi, și să se facă minunat întru toți credincioșii (că s'a crezut mărturia noastră întru voi) în ziua aceea.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă învrednicească pre voi Dumnezeul nostru chemărei, și să plinească toată bunăvoința bunătăței, și lucrul credinței întru putere.

12. Ca să se proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după darul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAP. 2.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Mulțămire pentru chemarea la credință a Tesalonicenilor.

Și vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și a noastră adunare la dânsul,

2. Ca nu degrab să vă clățiți voi din minte, nici să vă spăimântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolie ca și cum ar fi trimisă

1. 2. 1 Cor. 1. 3; Col. 1. 2.

3. 1 Tes. 1. 2 4. 2 Cor. 7. 14.

5. Fil. 1. 28; Luc. 21. 36.

7. 1 Tes. 4. 16; 1 Petr. 4. 13; Mat. 25. 31,

8. Is. 66. 15, 16; Rom. 2. 8.

9. Is. 2. 10. 10. Col. 3. 4.

11. 1 Tes. 1. 2.

2. 2. 1 Tes. 5. 2.

dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într'un chip că va veni, de nu va veni mai întâi depărta-rea, și de nu se va arăta omul păcatului, fiul pieririi;

4. Protivnicul și care se va înălța mai pre sus de tot cel ce se zice Dumnezeu, sau închinăciune; așa cât să șază el în Biserica lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu, arătându-se pre sine cum că ar fi el Dumnezeu.

5. Au nu vă aduceți aminte că încă fiind eu la voi acestea am zis vouă?

6. Și acum, ce îl oprește, știți, ca să se arăte el la vremea sa.

7. Că iată taina fărădelegei se lucrează; numai cel ce oprește acum până se va lua din mijloc.

8. Și atunci se va arăta acel fărădelege, pre care Domnul îl va omorî cu duhul gurei sale, și îl va pierde cu arătarea venirii sale;

9. A cărui venire este după lucrarea satanei întru toată puterea și semne și minuni ale minciunei,

10. Și întru toată amăgirea nedreptăței întru cei pieritori; pentru că dragostea adevărului n'au primit ei ca să se mântuească.

11. Și pentru aceea va trimete lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să crează ei minciunei;

12. Ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au binevoit întru nedreptate.

13. Iar noi datorî suntem pururea a mulțămî lui Dumnezeu pentru voi, frașilor iubiți de Domnul, căci v'au ales pre voi Dumnezeu din început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului;

14. La care v'au chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre căștigarea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, frașilor, stați, și fînși predaniile care v'ați învățat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.

16. Iar însuș Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl

nostru, carele ne-au iubit pre noi, și ne-au dat mângâiere veșnică și nădejde bună prin har.

17. Să mângâie inimile voastre, și să vă întărească pre voi întru tot cuvântul și lucrul bun.

CAP. 3.

Indemnare spre rugăciune, spre muncă și ferire de leneși și iscoditori.

De aceea, rugați-vă frașilor, pentru noi, ca cuvântul Domnului să curgă și să se slăvească, ca și întru voi;

2. Și ca să ne izbăvim de oamenii cei răi și vicleni; că nu este a tuturor credința.

3. Iar credincios este Domnul, carele va întări pre voi, și vă va păzi de cel viclean.

4. Iar avem nădejde întru Domnul de voi, că cele ce poruncim vouă, și faceți, și le veți face.

5. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.

6. Și poruncim vouă, frașilor, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de tot frațele ce umblă fără de rânduială, și nu după predania care a luat dela noi.

7. Căci înșivă știți cum se cade vouă să urmați nouă; că noi n'am umblat fără de rânduială întru voi;

8. Nici în dar pâine am mâncat dela cineva; ci întru osteneală și nevoie noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreuiem pre cineva din voi;

9. Nu că doară n'avem putere, ci ca pre noi chip să ne dăm vouă, ca să ne urmați nouă.

10. Că și când eram la voi, aceea porunciam vouă, că dacă nu voește cineva să lucreze, nici să mănânce.

11. Că auzim că oarecarii umblă la voi fără de rânduială, nimic lucrând, ci iscodind.

12. Și unora ca acestora porun-

17. 1 Tes. 3, 13.

3. 1. Col. 4, 3. 3. 1 Cor. 1, 9.

4. 2 Cor. 7, 16; Gal. 5, 10.

6. Mat. 18, 17; Rom. 16, 17.

7. 1 Cor 4, 16; 1 Tes 1, 6.

8. 1 Cor. 4, 12.

9. Mat. 10, 10; 1 Cor 4, 16.

10. Fac. 3, 19. 12. 1 Tes. 4, 11.

3. Efes. 5, 6. 4. Dan. 11, 36.

7. Fapt 20, 29. 8. Is. 11, 4; Ap. 19, 15.

9. Mat. 24, 24. 10. 2 Cor. 2, 15.

11. Rom. 1, 24. 12. Rom. 1, 32.

13. Efes. 1, 4. 15. 2 Tes. 3, 6.

cim și îi rugăm întru Domnul nostru Iisus Hristos, ca, cu liniște lucrând, să și mănânce pâinea lor.

13. Iar voi, fraților, nu slăbiți a face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru, pre acela prin epistolă, să-l însemnați, și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

15. Și să nu-l socotiți ca pre un vrăjmaș, ci să-l învățați ca pre un frate.

16. Și înșuș Domnul păcei să vă deă vouă pace pururea în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți.

17. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel, care este semn în toată epistolia: așa scriu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, Amin.

Cea a doua către Tesaloniceni s'a scris dela Atena.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

INTÂIA CĂTRE TIMOTEI

CAP. 1.

*Invățătura legii vechi și a Evangheliei
lămurită de Pavel cu pilda sa.*

Pavel apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru și a Domnului Iisus Hristos, nădejdei noastre;

2. Lui Timotei, adevăratului fiu întru credință: dar, milă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Precum te-am rugat să rămâi în Efes, când mergeam în Macedonia, ca să poruncești unora să nu învețe într'alt chip.

4. Nici să iă aminte la bane și la numere de neamuri fără de sfârșit, cari fac întrebări mai vârtos decât iconomia lui Dumnezeu cea întru credință.

5. Iar sfârșitul porunței este dragostea din inimă curată și din știință bună și din credință nefășarnică.

6. Dela care unii rătăcind s'au întors la cuvinte deșarte,

7. Vrând a fi învățători de lege; neînșelegând nici cele ce grăiesc, nici pentru cele ce întăresc.

8. Ci știm că legea este bună, de o fine cinevă după lege;

9. Știind aceasta, că dreptului lege nu este pusă, ci celor fărădelege

și nesupuși, necredincioșilor și păcătoșilor, nedreptilor și spurcaților, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mamă, ucigătorilor de oameni.

10. Curvarilor, sodomenilor, tâlhărilor, mincinoșilor, celor ce se jură strâmb și orice alt se împrotivește învățătorei cei sănătoase.

11. După evanghelia slavei a fericitului Dumnezeu, care mi s'a încredințat mie.

12. Și mulțănesc celui ce m'au întărit pre mine lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'au socotit, puindu-mă întru slujbă;

13. Pre mine cel ce eram mai înainte hulitor și gonitor și ocărător; ci am fost miluit, că neștiind am făcut întru necredință.

14. Și prea s'a înmulțit harul Domnului nostru cu credința și dragostea cea întru Hristos Iisus.

15. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic, că Hristos Iisus au venit în lume să mântuiască pre cei păcătoși, dintru cari cel dintâiu sunt eu.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întâiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdare, spre pildă celor ce vor să crează întru dânsul spre viața cea veșnică.

17. Iar împăratului veacurilor, celui nesticăcios, celui nevăzut, unuia prea înșeleptului Dumnezeu, cinste și slavă în vecii vecilor, Amin.

1. 1. Fapt. 9, 15; Rom. 1, 1; Col. 1, 27.
2. Tit 1, 4. 4. Tim. 4, 7. 5. Ecl. 12, 13.
6. Tim. 6, 4, 20. 7. Ioan 3, 10.
8. Rom. 7, 12.

10. Eș. 21, 16. 11. Tim. 6, 15.
12. Fapt. 9, 15. 15. Mat. 18, 11.

18. Această poruncă îți încredințez fie, fiule Timotei, după porocile care s'au făcut mai 'nainte spre tine, ca să te oșești într'însele bună oștire.

19. Având credință și bună știință, care unii lepădându-o, din credință au căzut.

20. Dintru cari este Imeneu și Alexandru, pre cari i-am dat satanei, ca să se învețe a nu huli.

CAP. 2.

Despre rugăciune. Să se facă pentru toți pretutindenea cu inimă curată. Despre învățători. Să fie bărbați iar nu femei, din pricina firei și a slăbiciunii.

Deci rogu-te mai 'nainte de toate să faceți rugăciuni, cereri, făgăduințe, mulțămite pentru toți oamenii

2. Pentru împărași și pentru toți cari sunt întru dregătorii, ca să petrecem vieață lină și cu odihnă întru toată buna credință și curăția.

3. Că aceasta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu Mântuitorului nostru;

4. Carele voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie.

5. Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos;

6. Carele pre sine însuș s'au dat preș de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

7. Întru care sunt pus eu propoveduitor și apostol, (adevărul zic întru Hristos, nu minț); învățător neamurilor întru credință și întru adevăr.

8. Voiesc dar ca să se roage bărbații în tot locul, ridicându'și mâinile curate, fără de mânie și fără de îndoire.

9. Așijderea și femeile cu podoabă de cinste, cu sfială și cu întreagă înțelepciune să se împodobească pre sine; nu cu împletiturile părului, sau cu aur, sau cu mărgăritari, sau cu haine scumpe,

10. Ci (precum se cuvine femeilor celor ce se făgăduesc temerei de Dumnezeu) cu fapte bune.

11. Femeia întru tăcere să se învețe cu toată ascultarea.

12. Iar femeii să învețe nu dau voie, nici a'și stăpâni bărbatul, ci să fie întru liniște.

13. Că Adam întâiu s'a zidit, apoi Eva.

14. Și Adam nu s'a amăgit, iar muierea amăgindu-se a fost întru călcarea poruncei.

15. Dar se va mântui prin nașterea de fii, de vor petrece întru credință și întru dragoste și întru slințire cu întreagă înțelepciune.

CAP. 3.

Insușirile slujitorilor bisericești. Taina dumnezezești intrupări.

Credincios este cuvântul; de pofteste cinevă episcopie, bun lucru pofteste.

2. Insă se cade episcopului să fie fără de prihană, al unei muieri bărbat, treaz, întreg la minte, cucernic, iubitor de streini, învățător;

3. Nebefiv, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urtă; ci blând, nesfadnic, neiubitor de argint;

4. Casa sa bine chivernisindu-și, feciori având ascultători cu toată cucernicia;

5. Că de nu știe cinevă a'și chivernisi casa sa, cum de Biserica lui Dumnezeu va purtă grijă?

6. Nu de curând botezat fiind, ca nu umflându-se, în osânda diavolului să cază.

7. Și se cade lui și mărturie bună să aibă dela cei din afară; ca nu în ocară să cază și în cursa diavolului,

8. Diaconii așijderea cucernici să fie, nu îndoși la cuvânt, nebăutori de vin mult, neagonisitori de dobândă urtă;

9. Ci având taina credinței întru știință curată.

10. Și aceștia să se ispitească întâiu; după aceea să se diaconească fără de prihană fiind.

18. Tim. 6, 12; Iud. 3. 19. Tim. 3, 9.

20. 2 Tim. 2, 17; 1 Cor. 5, 5.

2. 1. Filip. 4, 6. 3. Tim. 4, 10.

4. Ez. 18, 23; 2 Petru 3, 9.

5. Is. 45, 21 sq; Ioan 17, 3; Evc. 12, 24.

6. Gal. 1, 4; Tit 2, 14.

7. Fapt. 9, 15; 2 Tim. 1, 11.

9. 1 Petru 3, 3.

10. Tim. 5, 10. 11. Efes. 5, 22.

12. 1. Cor. 14, 34; Fac. 3, 16.

13. Fac 1, 27. 14. Fac. 3, 6.

3. 1. Fapt. 20, 28.

2. Lev. 21, 17; Tit. 1, 6.

3. Lev. 10, 9; Tit. 1, 7. 4. 1 Imp. 2, 12.

7. 1 Tim. 5, 10; 1 Cor. 5, 12.

11. Femeile așijderea să fie cucernice, neclivețitoare, nelimbute, freze, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie ai unei femei bărbați, feciorii bine chivernisindu-și, și casele lor.

13. Că cei ce slujesc bine, treaptă bună loruș își dobândesc, și multă îndrăznire întru credința cea întru Hristos Iisus.

14. Acestea scriu ție, având nădejde că voi veni la tine fără zăbavă;

15. Iar de voi zăbovi, ca să știi cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petrece, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și întărire a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina creștinătăței; Dumnezeu s'au arătat în trup, s'au îndreptat în Duhul, s'au văzut de îngeri, s'au propovăduit întru neamuri, s'au crezut în lume, s'au înălțat întru slavă.

CAP. 4.

Povestire despre învățăături mincinoase în privința căsătoriei și a mâncărilor. Indemnare la evlavie, ce întrece nevoița trupească și a se face pildă credincioșilor.

Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești;

2. Ale celor ce întru fășărie grăesc minciuni; fiind arși la a lor și-inșă;

3. Oprind a se însură, învășând a se feri de bucatele, care Dumnezeu le-au făcut spre împărtășire cu mulțumită celor credincioși și cari cunosc adevărul.

4. De vreme ce toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de lepădat, care se ia cu mulțămire;

5. Că se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Acestea toate de le vei spune frașilor, bună slugă vei fi lui Iisus

11. Tit. 2, 3.

13. Mat. 25, 21; 1 Ioan 3, 21.

16. Ioan 1, 14; Marcu 16, 19.

4. 1. Dan. 7, 25; 2 Tim. 3, 1; 2 Petr. 3, 3;

1. Ioan 2, 18 și Iud. 18.

3. Fac. 9, 3; 1 Cor. 10, 30.

4. Fac. 1, 31; Fapt. 10, 15.

6. 2 Tim. 1, 5.

Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale buneii învășături, că-reea ai urmat.

7. Iar de basnele cele spurcate și băbești te ferește și te nevoește pre tine spre buna credință.

8. Că nevoița cea trupească spre pușin este folositoare, iar buna credință spre toate este folositoare, având făgăduință a vieței acestei de acum și a acelei viitoare.

9. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic.

10. Că spre aceasta ne și ostenim și suntem ocărșiți, căci am nădăjduit întru Dumnezeuul cel viu, carele este Mântuitorul tuturor oamenilor, și mai vârtos celor credincioși.

11. Poruncește acestea și învașă.

12. Nimeni tinerețele tale să nu le defaima; ci te fă pildă credincioșilor cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curățiea.

13. Până ce voi veni, ia aminte la celire, la mângăiere, la învășatură.

14. Nu fii nebăgător de seamă de darul ce este întru tine, care și s'a dat prin prorocie, cu punerea mâinilor preoșiei.

15. De acestea să gândești, întru acestea fii; ca procopseala ta să fie arătată întru toși.

16. Păzește-te pre tine însuși și învășătura, și rămâi întru acestea; că acestea făcând și pre tine te vei mântui, și pre cei ce te vor ascultă.

CAP. 5.

Cum să se poarte cuviincios cu fiecare; vâduvele, vârsta și povățuirea lor; cinstirea preoșilor. Despre hirotomie. Păcatele se vădesc.

Pre cel bătrân să nu'l înfrunzezi, ci îl indeamnă ca pre un părinte; pre cei mai fineri ca pre niște frași;

2. Pre cele bătrâne ca pre niște maice, pre cele tinere ca pre niște surori, întru toată curățiea.

7. 1 Tim. 6, 20; 2 Tim. 2, 16; Tit. 1, 14; 3, 9.

8. 1 Tim. 6, 6. 9. 1 Tim. 1, 15.

10. Tit. 2, 10; Efes. 5, 23.

12. Tit. 2, 15. 13. Ioan 5, 38.

14. 1 Tim. 5, 22; Fapt. 6, 6; 8, 17.

16. Rom. 11, 14.

5. 1. Lev. 19, 32. 2. Ioan 19, 27.

3. Pre văduve cinstește-le, pre cele ce sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vre o văduvă are feciori sau nepoți, să se învețe întâiu a'și chivernisi casa sa întru buna credință, și să deă răsplătiri părinților; că aceasta este bună și primită înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea cu adevărat văduvă și singură, nădăjduște întru Dumnezeu, și se zăbovește întru rugăciuni și cereri noaptea și ziua.

6. Iar ceea ce petrece întru desfătare, de vie este moartă.

7. Și acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

8. Iar dacă cinevă nu poartă grije de ai săi, și mai vârtos de ai casei sale, de credință s'a lepădat, și mai rău este decât cel necredincios.

9. Văduva să se aleagă nu mai puțin de șasezeci de ani, care a fost unui bărbat femeie,

10. Întru fapte bune fiind mărturisită: de a crescut feciori, de a primit streini, de a spălat picioarele sfinților, de a ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvile cele tinere te ferește; căci când se înfierbântează împotriva lui Hristos, vor să se mărite;

12. Având osândă, căci credința cea dintâiu au lepădat.

13. Împreună încă și fără de lucru a fi se învață, umblând din casă în casă; și nu numai fără de lucru, ci și limbute și iscoditoare, grăind cele ce nu se cade.

14. Drept aceea, voiui ca cele tinere să se mărite, fii să nască, case să chivernisească, ca să nu deă nici o pricină protivnicului spre ocară.

15. Că iață unele s'au întors în urma safanel.

16. Iar de are vre un credincios sau credincioasă văduve, să le ajute lor, și să nu se îngreueze biserică; ca celor ce sunt cu adevărat văduve să le ajute.

17. Preoșii cei ce își țin bine dregătoria, de îndoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce se ostenesc în cuvânt și întru învățatură.

18. Că zice scriptura: boului ce treieră să nu'i legi gura. Și: vrednic este lucrătorul de plata sa.

19. Împotriva preotului pără nu primi, fără numai prin doi sau trei martori.

20. Pre cei ce păcătuiesc, înaintea tuturor muștră'i, ca și ceilalți frică să aibă.

21. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a îngerilor lui celor aleși, ca să păzești acestea fără de căutare în față, nimic făcând după plecare.

22. Măinile degrab să nu'și pui pre nimeni, nici te face părtaș în păcate streine; pre tine curat te păzește.

23. De acum nu mai beă apă, ci puțin vin primește pentru stomacul tău, și pentru cele dese slăbiciunile tale.

24. Ale unor oameni păcatele sunt arătate, mergând mai 'nainte la judecată, iar ale unora și în urmă vin.

25. Așijderea și faptele cele bune arătate sunt, și cele ce sunt într'alt chip a se ascunde nu pot.

CAP. 6.

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Învățături spre păzirea credinței până în sfârșit și rovășuirea bogațiilor la smerenie și milostenie.

Câți sunt supt jug robi, pre stăpâniilor lor de toată cinstea vrednici să'i socotiască, ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu și învățatura.

2. Și cari au stăpâni credincioși, să nu'i deaime, căci frați sunt; ci mai vârtos să le slujească, căci credincioși sunt și iubiți, cei ce facearea de bine primesc. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar de învață cinevă într'alt chip și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățatura cea după bunacredință,

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvindu-se întru întrebări și în cuvinte de prigonire, dintru care

5. Lucă 2, 37; 18, 1. 6. Rom 8, 13.

7. 1 Tim. 4, 11.

8. Gal 6, 10; 2 Tim. 3, 5.

10. Evt. 13, 2. 13. Pilde 7, 11.

14. 1 Cor. 7, 9.

15. 1 Tim. 1, 6. 17. Rom, 12, 8.

18. A doua Lege 25, 4; 1 Cor. 9, 9; Lucă 10, 7. 19. Ioan 8, 17. 22. Fapt. 6, 6.

23. Ps. 103, 16. 25. Gal. 5, 22.

6. 1.Efes. 6, 5. 2. 1 Tim. 4, 11; Tit 3, 8.

3. Gal. 1, 6 sq; 2 Tim. 1, 13.

se face pisma, pricirea, hulele, prepusurile cele viclene,

5. Cuvintele cele deșarte ale oamenilor celor stricați de minte și lipsiți de adevăr, cari socotesc a fi câștig creștinătatea; depărtează-te dela unii ca aceia.

6. Însă câștig mare este bunacredință cu îndestulare.

7. Că nimic n'am adus în lume, arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

8. Ci având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea îndestulați să fim.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățescă, cad în ispite și în curse și în poftă multe fără de socoteală și vălămătoare, care cufundă pre oameni în pierire și în pierzare.

10. Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de arginți; care unii pofțindu-o au răfăcit din credință și s'au pătruns cu dureri multe.

11. Iar tu, o omul lui Dumnezeu, fugi de acestea, și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândejele.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

13. Poruncescu'și înaintea lui Dumnezeu, carele înviează toate, și înaintea lui Hristos Iisus, carele au măr-

turisit înaintea lui Pilat din Pont mărturisirea cea bună.

14. Să păzești tu porunca nespurcată și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pre care în vremile sale o va arăta, cel fericit și singur Puternic. Împăratul împărașilor și Domnul domnilor;

16. Carele singur are nemurire și locuște întru lumină neapropiată; pre carele nu l-a văzut nimeni din oameni, nici a'l vedeă poate, căruia cinstea și stăpânirea veșnică, Amin.

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește, să nu se înalțe cu gândul, nici să nădăjduiască spre avuția cea neslăbitoare; ci întru Dumnezeu cel viu, carele ne dă nouă toate de prisos și spre deslătare;

18. Să facă lucruri bune, să se îmbogățescă întru fapte bune, să fie lesne dățători, împărtășitori;

19. Agonisindu'și lor'și temelie bună în veacul cel viitor, ca să ia viața cea veșnică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește'l, depărtându-te de glasurile deșarte, cele spurcate, și de vorbele cele protivnice ale științei cei cu nume mincinos.

21. Cu care unii laudându-se, întru credință au răfăcit. Darul cu tine, Amin,

Cea întâia către Timotei s'a scris dela Laodichia, care este mitropolie a Frighiei Pacatiane.

6. Fil. 4, 11. 7. Ecl. 5, 14.

8. Fac. 28, 20; Pilde 30, 8.

9. Pilde 23, 4; 28, 22.

10. Eș. 23, 8. 11, 2 Tim. 2, 22.

12. 1 cor. 9, 25.

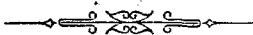
13. A doua Lege 32, 39; Ioan 18, 36.

15. Apoc. 17, 14; A doua Lege 10, 17.

16. Ioan 1, 18. 17. Ps. 61, 10.

18. A doua Lege 15, 7.

20, 2 Tim. 1, 14. 21. 2 Tim. 2, 18.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE TIMOTEI

CAP. 1.

Pavel laudă credința lui Timotei și'l îndeamnă la răbdare în prigoniri dându-se pre sine pildă.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, după făgăduința vieței care este întru Hristos Iisus,

2. Lui Timotei iubitului fiu: dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos Iisus Domnul nostru.

3. Mulțămesc lui Dumnezeu, căruia slujesc dela strămoși întru curată știință, că neîncetată aducere aminte de tine am întru rugăciunile mele noaptea și ziua;

4. Dorind ca să te văz, aducându'mi aminte de lacrămile tale, ca să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea nefăjarnică, care este întru tine, care s'a sălășluit mai întâiu în moșă-ta Loida și întru maică-ta Evnichia; și încredințat sunt că și întru tine,

6. Pentru care pricină îți aduc aminte ție, ca să aprinzi Darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mâinilor mele,

7. Că nu ne-au dat nouă Dumnezeu duhul temerei; ci al puterei și al dragostei și al întregii înțelepciuni.

8. Deci nu te rușină de mărturi-

sirea Domnului nostru, nici de mine legatul lui; ci pătimește împreună cu evanghelia după puterea lui Dumnezeu.

9. Carele ne-au mântuit pre noi și ne-au chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a sa mai înainte hotărâre și darul, care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai înainte de anii vecilor,

10. Și acum s'au arătat prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, carele moartea au stricat, și au adus la lumină vieța și nestricăciunea prin evanghelie;

11. La care sunt pus eu propoveduitor și apostol și învățător neamurilor.

12. Pentru care pricină și acestea pătimesc, ci nu mă rușinez, că știu cui am crezut, și încredințat sunt, că puternic este a păzi lucrul cel încredințat mie la ziua aceea.

13. Chipul cuvintelor celor sănătoase să aibi, care ai auzit dela mine, întru credință și întru dragostea, care este întru Hristos Iisus.

14. Lucrul bun cel încredințat ție să'l păzești prin Duhul cel Sfânt, care locuște întru noi.

15. Știi aceasta că s'au întors de la mine toți cei din Asia; dintre cari este Fighele și Ermoghen.

16. Deă Domnul milă casei lui O-

1. 1. 2 Tim. 2, 10; Ioan 1, 4; 1 Ioan 5, 11, sq.
2. 1 Cor. 7, 25; 1 Tim. 1, 2; Tit 1, 4.
3. Fapt. 23, 1; Rom. 1, 8 5. Fapt. 16, 1,
6, 1 Tes. 5, 19; 1 Tim. 4, 14,
7. Rom. 8, 15.

9. Tit. 3, 5,
10. Rom. 16, 25; Is. 25, 8; Osie 13, 14; 1
Cor. 15, 55; Evr. 2, 14.
11. 1 Tim 2, 7. 12. 2 Tim, 4, 8.
13. 1 Tim. 6, 3; Tit 2, 1,
14. 1 Tim. 6, 20.

nisifor; că de multe ori m'a odihnit și de lanțul meu nu s'a rușinat.

17. Ci încă venind în Roma, mai cu osârdie m'a căutat și m'a aflat.

18. Dea'i lui Domnul să aflu milă dela Domnul în ziua aceea și câte în Efes mi-a slujit mie, tu mai bine știi.

CAP. 2.

Indeamnă pre Timotei a purtă cu credință dregătoria sa. Mângâiere în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.

Deci tu fiul meu, întărește-te în darul cel întru Hristos Iisus.

2. Și cele ce ai auzit dela mine în fața multor martori, acestea le încredințează la oameni credincioși, cari îndestulați vor fi a învăța și pre alții.

3. Tu dar pătimește ca un bun viteaz al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni ostaș fiind se amestecă cu lucruri lumești, ca voevodului să fie plăcut.

5. Și de și se va luptă cineva, nu se încununează, de nu se va luptă după lege.

6. Plugarului ce se ostenește, se cade întâiu el din roadă să mănânce.

7. Înțelege cele ce îți grăiesc; dea'ți fie Domnul înțelegere întru toate.

8. Adu'ți aminte de Domnul Iisus Hristos, carele s'au sculat din morți din sămânța lui David după evanghelia mea.

9. Întru care pătimesc până la legături, ca un făcător de rele, ci cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. Pentru aceasta toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească mântuirea, care este întru Hristos Iisus cu slavă veșnică.

11. Credincios este cuvântul; că de am murit împreună cu Hristos, împreună cu dânsul vom și via;

12. De răbdăm, împreună vom și împărăși, de ne vom lepădă de el, și el se va lepădă de noi;

13. De nu credem, el credincios rămâne, a se iăgădui el pre sine, nu poate.

14. Acestea să'i îndemni, mărturisindu-le înaintea lui Dumnezeu să nu se pricească în cuvinte spre nici un folos, fără numai spre surparea celor ce aud.

15. Nevoește-te să te arăți pre tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerușinat, drept îndreptând cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșarte, cele spurcate te ferește; că spre mai multă păgânătate vor spori.

17. Și cuvântul lor ca cangrena pășune va afla, dintru cari este I-meneu și Filit;

18. Cari dela adevăr au rătăcit, zicând că învierea acum s'a făcut și răstoarnă credința oarecăroră.

19. Inșă femelia cea tare a lui Dumnezeu stă, având pecetea aceasta: cunoscut au Domnul pre cei ce sunt ai lui. Și: să se depărteze de la nedreptate tot cel ce numește numele lui Hristos.

20. Iar în casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut, și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deci de se va curăți cineva pre sine dintru acestea, va fi vas de cinste, sfințit și de bună treabă stăpânului, spre tot lucrul bun gătit.

22. Iar de pottele tinereților fugi, și urmează dreptatea, credința, dragoatea, pacea, cu toți cei ce chiamo pre Domnul din inimă curată.

23. Iar de întrebările cele nebune și neînțelepte te ferește, știind că nasc vrăjbi.

24. Și slugei Domnului nu i se cade să se sfădească, ci blând să fie către toți, învățător, suferitor.

25. Cu blândețe certând pre cei ce stau improfivă, poate cândva le va da lor Dumnezeu pocăință spre cunoștința adevărului.

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dânsul spre a lui voie.

17. Fapt. 28, 16.

2. 2. 1 Tim. 3, 2. 3. 2 Tim. 4, 5.

4. 1 Cor. 9, 25. 5. 2 Tim. 4, 8.

8. 1 Cor. 15, 4; 2 Imp. 7, 12.

9. Efes. 3, 1; Fil. 2, 17. 10. Col. 1, 24.

11. Rom. 6, 5; 1 Petru 4, 13.

12. Mat. 10, 33; Luc. 9, 26.

13. Rom. 3, 3; Num. 23, 19.

14. 1 Tim. 6, 4; Tit 3, 9.

15. 1 Tim. 4, 6; Tit 2, 7.

16. 1 Tim. 4, 7; Tit 1, 14.

17. 1 Tim. 1, 20. 22. 1 Tim. 6, 11.

23. 1 Tim. 4, 7; 6, 4. 24. Tit 1, 7.

CAP. 3.

*Răutatea oamenilor în vremea de apoi.
Indemnare la statornicie în credință.
Sf. Scriptură și folosul ei.*

Și aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreji, tru-fași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțămitori, necurași.

3. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevețitori, neînfrânași, nedumesnici, neiubitori de bine,

4. Vânători, obraznici, îngâmfai, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu;

5. Având chipul bunei credințe, iar puterea ei tăgăduind; și de aceștia te ferește.

6. Că dintru aceștia sunt cei ce se vără prin case, și robesc pre muierușele cele îngreuate de păcate, cele ce se poartă cu multe feluri de poște;

7. Cari pururea se învașă, și nici odată a veni la cunoștința adevărului nu pot.

8. În ce chip și Ianis și Iamvris s'au împotivit lui Moisi, așa și aceștia stau împotiva adevărului; oameni stricași fiind la minte, nelămurii în credință.

9. Ci nu vor spori mai mult, că nebuniei lor arătată va fi tuturor, precum și a acelora s'a făcut.

10. Iar tu ai urmat învățătorei mele, petrecerei, voei, credinței, îndelungei răbdări, dragostei, îngăduinței,

11. Gonirilor, pătimirilor, care mi s'au făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fel de goane am răbdat; și din toate m'au izbăvit Domnul.

12. Și toți cari voesc cu bună credință a viețui întru Hristos Iisus, goniji vor fi.

13. Iar oamenii cei vicleni și fermecători vor procopsi spre mai rău, cari înșală, și singuri se înșală.

14. Iar tu petreci întru cele ce te-ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine te-ai învățat;

15. Și căci din pruncie sfințitele scripturi știi, care pot să te înțelepțească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este de Dumnezeu insuflată, și de folos spre învățatură, spre muștrare, spre îndreptare, spre înțelepțirea cea spre dreptate;

17. Ca să fie deplin omul lui Dumnezeu, spre tot lucrul bun desăvârșit.

CAP. 4.

Indeamnă a se împotivi celor ce scornesc învățături streine. Pavel vestește sfârșitul său apropiat.

Mărturisesc eu drept aceea înaintea lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos, carele va să judece viii și morșii întru arătarea sa și împărășia sa;

2. Propoveduește cuvântul; stăi asupra cu vreme și fără de vreme; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și cu învățatura.

3. Că va fi vreme când învățatura cea sănătoasă nu o vor primi; ci după poștele lor își vor alege loruși învățatori, gădilându'i la urechi;

4. Și dela adevăr auzul își vor întoarce, iar la bane se vor plecă.

5. Iar tu priveghează întru toate, pătimește răul, fă lucrul evanghelistului, slujba ta fă-o deplin.

6. Că eu iată mă jertfesc, și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit;

8. De acum mi s'a gătit mie cununa dreptății, care îmi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea lui.

9. Silește-te a veni la mine curând;

10. Că Dimas m'a lăsat, iubind veacul de acum, și s'a dus în Te-

16. Rom. 15, 4; 2 Petr. 1, 19.

17. 1 Tim. 6, 11; 2 Tim. 2, 21.

4. 1. Mat. 25, 31; Ioan 5, 27; Fapt. 10, 42; 2 Cor. 5, 10; 2 Tes. 1, 7; 1 Petr. 4, 5.

2. Is. 58, 1; Tit. 1, 9. 3. 1 Tim. 6, 3.

4. 1 Tim. 4, 7; Tit. 1, 10. 5. Fapt. 21, 8.

6. Fil. 1, 23.

7. 1 Cor. 9, 25; 1 Tim. 6, 12; Evt. 12, 1; Fil. 3, 14.

8. 1 Petr. 5, 4; Iac. 1, 12; Apoc. 2, 10.

10. Col. 4, 14.

3. 1. 1 Tim. 4, 1. 2. Rom. 1, 29 sq.

4. Fil. 3, 19.

5. Mat. 7, 15; Tit. 1, 15; Mat. 18, 17.

6. Mat. 23, 14; Marcu 12, 40.

7. 1 Tim. 2, 4. 8. Eșire 7, 11.

11. Fapt. 13, 50; Ps. 33, 18.

12. Mat. 16, 24; Fapte 14, 22.

13. 1 Tim. 4, 1. 14. 2 Tim. 2, 2.

salonic; Crisc în Galatia, Tit în Dalmația,

11. Luca singur este cu mine. Pre Marcu luându'l, să'l aduci cu tine; că îmi este mie de bună treabă în slujbă.

12. Iar pre Tihic l-am trimis în Efes.

13. Felonul care l-am lăsat în Troada la Carp, venind să'l aduci, și cărțile, mai vârtos cele de piele.

14. Alexandru faurul de aramă multe rele mi-a făcut mie; plătească-i Domnul după faptele lui;

15. De care și tu te păzește; că foarte a stăfuit împotriva cuvintelor noastre.

16. La răspunsul meu cel dintâiu nimeni n'a mers cu mine, ci toți m'au părăsit; să nu li se socotească lor.

17. Iar Domnul au stăfuit lângă

mine, și m'au întărit; ca prin mine propoveduirea să se îplinească, și să o auză toate neamurile; și m'a izbăvit din gura leului.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă va mântui la împărăția sa cea cerească; căruia slava în vecii vecilor, Amin.

19. Spune închinăciune Prischilei și lui Achila și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pre Trofim l-am lăsat în Milit fiind bolnav.

21. Silește-te a veni mai înainte de iarnă. Închină-se fie Evul și Pud și Lin și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Darul cu voi, Amin.

Cea a doua către Timotei, cel întâiu birtonisit Episcop bisericii Efesenilor, s'a scris dela Roma, când a doua oară a stăfuit Pavel înaintea Chesarului Neron.

11. Fapt. 15, 37; Col. 4, 10.

12. Fapt. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7.

14. 1 Tim. 1, 20; 2 Imp. 3, 39; Ps. 27, 5.

16. Ioan 16, 32. 17. Fapt. 23, 31; 12, 11.

18. Rom. 16, 27; Gal. 1, 5; 1 Tim. 6, 16

19. Fapt. 18, 2; Rom. 16, 3.

20. Fapt. 19, 22; 20, 4.

22. Tit. 3, 15.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE TIT

CAP. 1.

Despre învățători vrednici. Improtiva celor ce apărau faptele legii și curățirile trupești. Despre fapta bună duhovnicească.

Pavel sluga lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, după credința aleșilor lui Dumnezeu și după cunoștința adevărului cea după buna credință;

2. Întru nădejdea vieții cei veșnice, care o au făgăduit nemincinosul Dumnezeu mai înainte de anii vecilor;

3. Și au arătat în vremile sale cuvântul său prin propoveduirea care mi s'a încredinșat mie după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, adevăratului fiu după credința cea de obște: dar, milă și pace, dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat pre tine în Crit, ca cele ce lipsesc să le îndreptezi, și să așezi prin cetăți preoși, precum eu ți-am poruncit;

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, având fii credincioși nu întru ocară de curvie sau neascultători.

7. Că se cuvine episcopului să

fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu; nefăcând spre plăcerea sa, nemânios, neocărtor, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urâtă;

8. Ci iubitor de streini, iubitor de bine, întreg la minte, drept, cuvios, înfrânat;

9. Țiindu-se de cuvântul cel credincios al învăștăturei, ca puternic să fie și a îndemnă cu învășătura cea sănătoasă, și pre cei ce grăesc improtivă a'i certă.

10. Că sunt mulți nesupuși, grăitori îndeșeri și amăgitori, mai vârtoși cei dintru făierea împrejur;

11. Cărora trebuie a le astupă gura, cari răsvrătesc toate casele, învăștând cele ce nu se cade, pentru dobânda cea urâtă.

12. Zis-a oarecare dintru dânșii proroc al lor: Critenii sunt pururea mincinoși, hiare rele, pântece le-neșe.

13. Mărturia aceasta adevărată este. Pentru care pricină ceartă'i pre ei aspru; ca să fie sănătoși în credință;

14. Neluând aminte la basnele Iidovești, și la poruncile oamenilor, cari se întorc de către adevăr.

15. Toate sunt curate celor curați; iar celor necurați și necredincioși nimic nu este curat; ci li s'au spurcat lor și mintea și știința.

1. 1 Tim. 3, 16. 2. Rom. 1, 2.
3. Efes. 1, 9; Fapt. 9, 6; Gal. 1, 1; 1 Tes. 2, 4. 4. 1 Tim. 1, 2; Efes. 1, 2; Col. 1, 2.
6. Lev. 21, 17; 1 Tim. 3, 2; 1 Petr. 5, 2.
7. Lev. 10, 9; Ezech. 44, 21.

9. 2 Tes. 2, 15.
11. Mat. 22, 34; 2 Tim. 3, 6.
13. 2 Tim. 4, 2. 14. 1 Tim. 4, 7; Is. 29, 13.
15. Mat. 15, 11; Rom. 14, 20.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că îl știu; iar cu faptele îl făgăduesc, urfii fiind și nesupuși, și spre tot lucrul bun netrebnici.

CAP. 2.

*Sfaturi potrivite cu vârsta fiecăruia.
Despre slugi.*

Iar tu grăește cele ce se cuvin învățături celei sănătoase:

2. Bătrânii să fie treji, cucernici, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să fie întru îmbrăcăminte cu sfințenie încuviințate, neclevetitoare, nerobite de vin mult, învățătoare de bine.

4. Ca să înțelepțească pre cele fine să și iubească pre bărbații lor, să și iubească fiii.

5. Să fie întru întreaga înțelepciune, curate, grijnice de casele lor, bune, plecate bărbaților lor, ca să nu se hulească cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pre cei tineri așijderea îi îndeamnă să fie întru întreagă înțelepciune.

7. Întru toate dându-te pre tine pildă de fapte bune, arătând întru învățatură, nestricare, cinste, nestricăciune.

8. Cuvânt sănătos, fără de prihană; ca cel protivnic să se rușineze, neavând nimic a grăi rău de voi.

9. Slugile să se plece stăpânilor lor, întru toate să fie lor bine plăcuți; nerăspunzându-le improprie;

10. Neviclenindu'i, ci credință bună arătându-le întru toate; ca pre învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu să o înfrumusețeze întru toate.

11. Că s'a arătat darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor.

12. Invățându-ne pre noi ca, lepădând păgânătatea, și poftele cele lumești, cu întreagă înțelepciune, și cu dreptate, și cu bunăcredință să viețuim în veacul de acum;

13. Așteptând fericita nădejde, și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos;

14. Carele s'au dat pre sine pentru noi, ca să ne mântuească pre noi de toată fărădelegea, și să și curățască luiș norod ales, râvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăește și îndeamnă și muștră cu toată porunca. Nimeni pre tine să nu te defaime.

CAP. 3.

Supunere către stăpânitori. Ferirea de prigonitorii eretici.

Adu-le aminte lor, domniilor și stăpânitorilor să se supue, să asculte, spre tot lucrul bun să fie gata;

2. Pre nimeni să nu hulească, să nu fie sfadnici, ci lini, arătând toată blândețea către toți oamenii.

3. Că eram și noi oarecând fără de minte, neascultători, rătăcindu-ne, slujind poftelor, și multor feluri de desfătări, întru răutate și pismă viețuind, urâți fiind, și urând unul pre altul.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu din lucrurile cele întru dreptate, care am făcut noi, ci duple a lui milă ne-au mântuit pre noi, prin baea nașterii cei de a doua, și a înnoirii Duhului Sfânt;

6. Pre carele l-au vărsat preste noi de prisos prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru;

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, moștenitori să fim după nădejdea vieții cei veșnice.

8. Credincios este cuvântul, și pentru acestea voi să adeverezi tu, ca să poarte grije, la fapte bune să se nevoească cei ce au crezut lui Dumnezeu. Că acestea sunt cele bune și de folos oamenilor.

9. Iar de întrebările cele nebune, și de numere de neamuri, și de prigoniri, și de șezile cele pentru lege,

16. 2 Tim. 3, 5.
2, 1. 1 Tim. 6, 3; 2 Tim. 1, 13.
3. 1 Tim. 2, 9; 1 Petr. 3, 1.
5. Efes. 5, 23.
7. 1 Tim. 4, 12; 1 Petr. 5, 3.
9. Efes. 6, 5; Col. 3, 22; 1 Tim. 6, 1; 1 Petr. 2, 18. 10. Neem. 5, 9.
11. Tit 3, 4; Ioan 4, 9. 12. Efes. 1, 4

14. Gal. 1, 4; 1 Tim. 2, 6; Evr. 13, 21.
15. 1 Tim. 4, 12.
3. 1. 1 Petr. 2, 13; Efes. 2, 10; 2 Tim. 3, 17.
2. Gal. 6, 1; Efes. 4, 2; Fil. 4, 5.
3. 1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 2.
4. 1 Ioan 4, 9. 5. Efes. 2, 8; 2 Tim. 1, 9.
6. Ezech. 36, 25; Ioel 3, 1; Ioan 7, 39.
7. Rom. 5, 1; 8, 17. 9. 1 Tim. 4, 7.

te ferește; că sunt nefolositoare și deșarte.

10. De omul eretic după una și a doua sfătuire, te ferește;

11. Știind că s'a răsvrătit unul ca acesta, și păcătuiește, fiind singur de sine osândit.

12. Când voiu trimete pre Arteman la tine, sau pre Tihic, nevoiește-te să vii la mine în Nicopoli, pentru că acolo am socotit să iernez.

13. Pre Zina știutorul legii și

pre Apollos degrab să'i trimeți mai înainte, ca nimic să nu le lipsească.

14. Și să se învețe și ai noștri să poarte grije de fapte bune spre trebile cele de folos, ca să nu fie fără de roadă.

15. Inchină-se ție toți cei ce sunt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi întru credință. Darul cu voi toți, Amin.

Către Tit cel întâi hirotonisit episcop bisericei Criterilor, s'a scris dela Nicopoli Machedoniei.

10. Mat. 7, 15; 1 Cor. 5, 9; Mat. 18, 17.

11. 1 Tim. 6, 4.

12. Fapt. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7; 2 Tim. 4, 12.

13. Fapt. 18, 24; 1 Cor. 1, 12.

14. Efes. 4, 28; 1 Tim. 6, 18; Mat. 7, 19; Fil. 4, 17.

15. Gal. 5, 6.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE FILIMON

CAP. 1.

Pavel mijlocește către Filimon pentru sluga sa Onisim, care fugise și se făcuse creștin.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitului și ajutorului nostru,

2. Și Apfiei cei iubite, și lui Arhip ostașului nostru celui dimpreună, și bisericei cei din casa ta:

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeului meu, pururea pentru tine pomenire făcând întru rugăciunile mele,

5. Auzind dragostea ta și credința, care ai către Domnul Iisus, și către toși sfinșii;

6. Ca împărțășirea credinței tale, lucrătoare să se facă întru cunoștința a tot binele ce este întru voi în Hristos Iisus.

7. Că bucurie avem multă și mângâiere întru dragostea ta, că inimile sfinșilor s'au odihnit prin tine, frate.

8. Pentru aceea, multă îndrăzneală având întru Hristos a'și porunci ție ceea ce se cuvine,

9. Iar pentru dragoste mai vârtos te rog, fiind tu într'acest chip, cum sunt și eu Pavel bătrânul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog dar pentru Onisim fiul meu, pre care l-am născut întru legăturile mele.

11. Care oarecând eră ție netreb-

nic, iar acum și ție și mie de bună treabă:

12. Pre care l-am trimis înapoi la tine; iar tu pre el, adecă, pre inima mea, primește;

13. Pre care vream să'l țin la mine, ca în locul tău să'mi slujească mie întru legăturile evangheliei;

14. Dar fără de voea ta nimic n'am voit să fac; ca să nu fie ca din silă fapta ta cea bună, ci de voie.

15. Că poate pentru aceasta s'a despărțit la o vreme, ca veșnic pre el să'l aibi;

16. De acum nu ca pre o slugă, ci mai pre sus de slugă, frate iubit, mai ales mie, iar cu cât mai vârtos ție, și după frup, și întru Domnul!

17. Deci de mă ai pre mine părtaș, primește'l pre dânsul ca pre mine.

18. Iar de ți-a făcut ție nedreptate întru ceva, sau îți este dator, aceea mie să o socotești;

19. Eu Pavel am scris cu mâna mea, eu voiu plăsi, ca să nu zic ție că și tu cu sine singur îmi ești dator.

20. Așă, frate, eu să mă folosesc de tine întru Domnul; odihnește inima mea întru Domnul.

21. Nădăjduindu-mă spre ascultarea ta am scris ție, știind că și mai pre sus decât grăesc vei face.

22. Și împreună gătește'mi mie și gazdă; că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voiu dăruî vouă.

23. Inchină-se ție Epafras cel împreună cu mine robii întru Hristos Iisus,

24. Marcu, Aristarh, Dimas, Lucă, cei împreună cu mine lucrători.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, Amin.

Către Filimon s'a scris dela Roma prin Onisim sluga.

1. 1. Efes. 3. 1.

2. Col. 4, 17; Rom. 16, 5; 1 Cor. 16, 9.

3. Col. 1, 2 4. Rom. 1, 8; Efes. 1, 16.

5. Efes. 1, 15; Col. 1, 4.

6. Tit 3, 14; Evr; 10, 24.

7. 2 Cor. 7, 14; 2 Tim. 1, 16.

8. 1 Tes. 2, 7.

10. Col. 4, 9, 1 Cor. 4, 15; Gal. 4, 19.

13. 1 Cor. 16, 17; Fil. 2, 3.

14. 2 Cor. 9, 7. 15. Fac. 45, 5.

16. Mat. 23, 8. 21. 2 Cor. 7, 15.

22. Fil. 1, 25. 23. Col. 1, 7.

24. Fapt. 12, 12 19, 29; Col. 4, 10.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE EVREI

CAP. 1.

*Hristos este fiul lui Dumnezeu mai
pre sus de ingeri și de toată
zidirea.*

În multe feluri și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților prin proroci,

2. În zilele acestea mai de pre urmă au grăit nouă întru Fiul, pre carele l-au pus moștenitor tuturor, prin carele și veacurile au făcut;

3. Care fiind strălucirea slavei, și chipul ipostasului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățirea păcatelor noastre, au șezut deadreapta mării întru cele înalte;

4. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât mai osebit nume decât dâșii au moștenit.

5. Căci căruia din ingeri au zis cândvă: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăș: eu voiu fi lui Tată, și acela va fi mie Fiu?

6. Și iarăș; când duce pre cel înfăiu născut în lume, zice: și să se închine lui toși îngerii lui Dumnezeu.

7. Și de ingeri zice: cela ce face pre îngerii săi duhuri și pre slugile sale pară de foc.

8. Iar către Fiul: scaunul tău Dumnezeu, în veacul veacului; toiagul dreptăței, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea te-au uns pre tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

10. Și întru început tu Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile;

11. Acelea vor pieri, iar tu rămâi; și toate ca o haină se vor învechi;

12. Și ca un veșmânt vei învâli pre ele, și se vor schimbă; iar tu acelaș ești, și anii tăi nu vor lipsi.

13. Și căruia dintru ingeri au zis cândvă: șezi deadreapta mea, până când voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?

14. Au nu toși sunt duhuri slujitoare, care se trimet spre slujbă pentru cei ce vor să moștenească mântuirea?

CAP. 2.

Precum s'au pedepsit îngerii pentru neascultare, așa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care este începătorul mântuirii noastre.

Pentru aceea se cade nouă mai mult să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândvă să cădem.

2. Că de vreme ce s'a făcut ade-

1. 2. Ps. 2, 8; Mat. 21, 38; Ioan 1, 10.
3. 2 Cor. 4, 4; Col. 1, 15; Evr. 9, 14.
5. Ps. 2, 7; 2 Imp. 7, 14.
6. Rom. 8, 29; Ps. 96, 8.
7. Ps. 103, 5.

8. Ps. 44, 8. 9. Fapt. 10, 38.
10. Ps. 101, 26, sq. 12. Is. 34, 4.
13. Mat. 22, 43; Ps. 109, 1, 2.
14. Ps. 90, 11.
2. 2. Fapt. 7, 53; Gal. 3, 19.

vărat cuvântul ce s'a grăit prin în-geri, și toată călțarea de poruncă și neascultarea a luat dreaptă ră-splățire;

3. Cum vom scăpa noi, negrijin-du-ne de afăta mântuire? Care luând începere a se vesti dela Domnul, prin cei ce l-au auzit s'a adevărit întru noi;

4. Impreună mărturisind Dumne-zeu, cu semne și cu minuni, și cu multe feluri de puteri, și cu împăr-țirile Duhului Sfânt, după a lui voie.

5. Că nu îngerilor au supus Dum-nezeu lumea cea viitoare, pentru care grăim.

6. Și a mărturisit oareunde oare cine, zicând: ce este omul, că îl pomenești pre el? Sau fiul omului, că îl cercetezi pre el?

7. Micșoratu-l-ai pre el cu puțin oarece de cât îngerii; cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el și l-ai pus preste lucrurile mâinilor tale.

8. Toate le-ai supus supți picioa-rele lui. Și dacă i-au supus lui toate, nimic n'au lăsat lui nesupus. Ci ac-um încă nu vedem supuse lui toate.

9. Iar mai micșorat cu puțin oare ce decât îngerii vedem pre Iisus, pentru patima morței, cu slavă și cu cinste încununat, ca, cu darul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.

10. Pentrucă se cădea aceluia, pentru care sunt toate, și prin care sunt toate, carele pre mulți lii la sla-vă au adus, pre începătorul mân-tuirii lor prin patimi a'l face desă-vârșit.

11. Că cela ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a'i numi pre dânsii frați.

12. Zicând: spune-voiu numele tău frașilor mei, în mijlocul bisericei te voiu lăuda.

13. Și iarăș: eu voiu fi nădăjdu-indu-mă întru dânsul. Și iarăș: iată eu și pruncii cari mi-au dat mie Dumnezeu.

14. Deci de vreme ce s'au făcut

părtași pruncii trupului și sângelui, și acelaș asemenea s'au împărțăsit acelorași; ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpânirea morței, adică pre diavolul;

15. Și să izbăvească pre aceia, cari cu frica morței în toată vieața erau supuși robiei.

16. Că nu pre îngeri cu adevărat au luat; ci sămânța lui Avraam au luat.

17. Pentru aceea dator eră întru toate a se asemăna frașilor, ca să fie milosiv și credincios arhieru întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curățască păcatele norodului.

18. Că întru ceea ce au pățimit, însuș fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

CAP. 3.

Trebuie a fi ascultători lui Hristos, carele este mai pre sus de Moisi.

Pentru aceea, frașilor sfinți, cari sunteți părtași chemărei celei ce-rești, socoliți pre Apostolul și Ar-hiereul mărturisirei noastre, pre I-isus Hristos;

2. Carele este credincios celui ce l-au făcut pre el, precum și Moisi întru toată casa lui.

3. Pentrucă de mai multă slavă decât Moisi, acesta s'au învrednicit, cu cât mai multă cinste are decât casa, cel ce o a zidit pre ea.

4. Că toată casa se zidește de cinevă; iar cel ce toate au făcut este Dumnezeu.

5. Și Moisi adică a fost credin-cios întru toată casa lui, ca o slugă; spre mărturiea celor ce erau să se grăiască;

6. Iar Hristos ca un fiu în casa sa; a cărui casă suntem noi numai de vom țineă neclălită îndrăznirea și lauda nădejdei până în sfârșit.

7. Drept aceea precum zice Du-hul cel Sfânt: astăzi de veți auzi glasul lui,

8. Nu vă învârtoșați inimele voa-stre, ca și întru înălțare, în ziua ispitirei în pustie;

9. Unde m'au ispitit părinții vo-ștri, ispititu-m'au, și au văzut lu-crurile mele patruzeci de ani.

15. Lucă 1, 74. 17. Evr. 4, 15.

3. 1. Evr. 4, 14. 2. Num. 12, 7.

4. 2 Cor. 5, 5. 7. Evr. 4, 7.

8. Ps. 94, 8; Eș. 17, 2, 7; Num. 14, 22, sq.

3. Evr. 10, 29; 12, 25.

4. Marcu 16, 20; Fapt. 2, 4. 1 Cor. 12, 11.

5. 2 Petr. 3, 13. 6. Ps. 8, 5.

7. Mat. 28, 18.

8. Efes. 1, 22; Mat. 11, 27.

9. Fil. 2, 8; 2 Cor. 5, 14; 1 Ioan 2, 2.

10. Ioan 1, 3. 11. Marcu 3, 34.

12. Ps. 21, 24; Ioan 20, 17.

13. 2 Imp. 22, 3; Ps. 17, 3; Is. 8, 17.

14. 2 Tim. 1, 10; Osie 13, 14.

10. Pentru aceea, m'am mânieat pre neamul acesta, și am zis: pururea se rățăcesc cu inima; și ei n'au cunoscut căile mele.

11. Că m'am jurat întru mâniea mea; de vor intră întru odihna mea.

12. Socotifi frașilor, ca să nu fie cândvă în vreunul din voi inimă vicleană a necredinței, depărtându-se dela Dumnezeu cel viu.

13. Ci vă îndemnați pre voi înșivă în toate zilele, până ce se numește astăzi; ca să nu se învârtoșeze cinevă dintru voi cu înșelăciunea păcatului.

14. Că părtași ne-am făcut lui Hristos, numai de vom țineă începătura încheieturei până în sfârșit neclătită.

15. De vreme ce se zice: astăzi de veși auzi glasul lui, nu vă învârtoșaji inimile voastre, ca și întru înțărătare.

16. Pentrucă oarecari auzind, l-au întărătat, dar nu toți cari au ieșit din Eghipt cu Moisi.

17. Și asupra căroră s'au mâniat patruzeci de ani? Au nu asupra celor ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în pustie?

18. Și căroră s'au jurat să nu intre întru odihna lui, fără numai celor ce n'au crezut?

19. Și vedem că n'au putut să intre pentru necredință.

CAP. 4.

Indemnare spre a ne sili să dobândim odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeesc. Folosul darului preoțesc cel dela Hristos.

Să ne temem dar, ca nu cumvă spărăsind iăgăduința a intră întru odihna lui, să se socotiască cinevă din voi a fi lipsit.

2. Pentrucă și nouă s'a binevestit ca și acela, ci n'a folosit pre aceea cuvântul auzului. nefiind amestecat cu credința celor ce au auzit.

3. Că intrăm întru odihnă cei ce am crezut, precum au zis: că m'am jurat întru mâniea mea, de vor intră

întru odihna mea, măcar că erau făcute lucrurile dela întemeierea lumii.

4. Că au zis oare unde de ziua a șaptea într'acest chip, și s'au odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale.

5. Și de aceasta iarăș: de vor intră întru odihna mea.

6. Deci de vreme ce a rămas ca oarecari să intre întru dânsa, și aceea căroră mai nainteli s'au binevestit n'au intrat pentru necredința;

7. Iarăș o zi oarecare rânduește astăzi, întru David zicând, după ațășia ani, precum s'a zis: astăzi de veși auzi glasul lui, nu vă învârtoșaji inimile voastre.

8. Că de le-ar fi făcut Iisus acela odihnă, n'ar fi grăit de altă zi după acestea.

9. Drept aceea, s'a lăsat odihnă norodului lui Dumnezeu.

10. Că cel ce a intrat întru odihna lui, și acela s'a odihnit de lucrurile sale, precum și Dumnezeu de ale sale.

11. Deci să ne nevoim a intră întru cea odihnă, ca să nu cază cinevă întru aceeaș pildă a neascultărei.

12. Pentrucă viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător și mai ascușit decât toată sabia ascușită de amândouă părțile și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduvei, și este judecător cugetelor și gândurilor inimei.

13. Și nu este nici o făptură nerățafă înaintea lui; ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui către carele ne este nouă cuvântul.

14. Drept aceea, având Arhiereu mare, carele au străbătut cerurile, pre Iisus Fiul lui Dumnezeu, să fim mărțurisirea.

15. Că n'avem Arhiereu carele să nu poată pățimi împreună cu neputințele noastre, ci isplii întru toate după asemănarea fără de păcat.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul darului lui, ca

11. Namer. 14, 23.

13. Mat. 18, 15; 1 Tes. 5, 11.

14. Evt. 6, 11. 15. Evt. 4, 7; Ps. 94, 7 sq.

17. Num. 14, 36; 1 Cor. 10, 10

18. Num. 14, 30.

4. 3. Num, 12, 7.

4. Fac. 2, 2. 7. Ps. 94, 8-11.

8. Eș. 17, 7; Num. 14, 22 sq; A doua Lege 31, 7. 10. Apoc. 14, 13.

12. Ecl. 12, 11; Ier. 23, 29

14. Evt. 3, 1; 6, 20; 7, 26; 8, 1; 9, 11.

15. Evt. 2, 17.

16. 1 Ioan 3, 21; Rom 3, 25.

să luăm milă și să aillăm har spre ajutor la bună vreme.

CAP. 5.

Hristos este arhieru veșnic, preot după rânduiala lui Melhisedec. Certarea celor ce au trebuință de începere.

Pentru că tot arhierul din oameni luându-se, pentru oameni se pune spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate;

2. Care să poată pătimî dimpreună cu cei ce nu știu și se rătăcesc de vreme ce și el este cuprins de neputință.

3. Și pentru aceasta dator este precum pentru norod, așa și pentru sine, să aducă pentru păcate.

4. Și nimeni singur nu'și ia luiș cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'au proslăvit a fi arhieru, ci cela ce au grăit către dânsul: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

6. Precum și într'alt loc zice: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

7. Carele în zilele trupului său, cereri și rugăciuni către cela ce putea să'l mântuiască pre dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând și fiind auzit pentru buna sa cucernicie;

8. Măcar că eră Fiu, s'au învățat ascultarea din cele ce au pătimit;

9. Și făcându-se desăvârșit, s'au făcut tuturor celor ce'l ascultă pre el pricină de mântuire veșnică.

10. Numit fiind de Dumnezeu arhieru după rânduiala lui Melhisedec.

11. Despre carele mult esie nouă cuvântul, și cu anevoie tâlmăcindu'l a grăi, de vreme ce neputincioși v'ași făcut cu auzurile.

12. Că datori fiind voi a fi învățatori pentru vreme, iarăș vă trebuie să vă învățăm pre voi care suni stihile începătorei cuvintelor lui Dumnezeu; și v'ași făcut aceea căroră vă trebuiește lapte, iar nu hrană vârtoasă.

13. Că tot cel ce este părtaș laptelui, nu este știutor de cuvântul dreptăței, căci prunc este.

14. Iar acelor desăvârșit este hrana cea vârtoasă, cari prin multa obișnuință au simțirile învățate spre alegerea binelui și a răului.

CAP. 6.

Indemnare a nu se lepădă de credință, ci a fi statornici întru dânsa, dând ca pildă credința lui Avraam și jurământul.

Pentru aceea lăsând cuvântul începătorei lui Hristos, să ne aducem aminte spre săvârșire; nu iarăș temelie a pocăinței puind din lucruri moarte și a credinței întru Dumnezeu,

2. A învățătorei botezurilor și a punerei mâinilor și a învierii morșilor și a judefului celui veșnic.

3. Și aceasta vom face, de va voi Dumnezeu.

4. Că, cu neputință este celor ce s'au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtași s'au făcut Duhului Sfânt.

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului celui viitor.

6. Și au căzut ca iarăș să se înnoiască spre pocăință; a doua oară răstignind loruși pre Fiul lui Dumnezeu și batjocorindu'l.

7. Că pământul care bea ploaia ceea ce se pogoară preste dânsul, de multe ori și rodește iarba de treabă acelora de cari se și lucrează, primește blagoslovenie dela Dumnezeu;

8. Iar care aduce din sine spini și ciulini, netrebnic este, și aproape este de blestem, al cărui sfârșitul este spre ardere.

9. Iar avem adevărire pentru voi iubifilor, de cele mai bune și care se țin de mântuire, măcar de și așa grăim.

10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, care ași arătat spre numele lui, cei ce ași slujit sfinșilor și slujifi.

5. 1. Evr. 8, 3; 9, 9. 2. Evr. 4, 15.

4. Eș. 28, 1. 5. Ps. 29, 7.

6. Evr. 7, 17; Ps. 109, 5. 8. Fil. 2, 8.

11. Ioan 16, 12. 12. 1 Cor. 3, 2; Gal 4, 5.

13. Efes. 4, 14.

6. 3. Fapt. 18, 21; Iac. 4, 15.

4. Evr. 10, 26. 8. Is. 5, 6.

10. Mal. 3, 14; Mat. 10, 42; 1 Tes. 3, 13.

11. Iar poftim ca fiecare din voi aceastaș sârguință să arate spre adevărarea nădejdei până în sfârșit.

12. Ca să nu fiți leneși, ci următorii celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelunga răbdare.

13. Că lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jură pre nimeni altul mai mare, s'a jurat asupra sa,

14. Zicând: cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, îndelung răbdând, a dobândit făgăduința,

16. Pentrucă oamenii pre cel mai mare se jură și sfârșitul a tot cuvântul lor cel de prigonire, spre adevărare, este jurământul.

17. Pentru aceea vrând Dumnezeu să arate mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea sfatului său, a pus la mijloc jurământul;

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot mută, întru care cu neputință este să minșă Dumnezeu, tare mângâere să avem, cei ce am năzuit să fim nădejdea ce este pusă înainte:

19. Pre care ca o anghiră o avem a sufletului, tare și nemișcată, și care intră întru cele din lăuntru catapeteazmei;

20. Unde înainte mergător pentru noi au intrat Iisus, după rânduiala lui Melhisedec arhieru fiind făcut în veac.

CAP. 7.

Melhisedec chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veci.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui preafinal, care au întâmpinat pre Avraam când s'a întors dela tăierea împărașilor, și l-au blagoslovit pre el;

2. Căruia și zeciueală din toate i-a împărșit Avraam; întâi adevărat fălcuindu-se împăratul dreptăței, iar apoi și împăratul Salimului, care este împăratul păcei;

3. Fără tată, fără mumă, fără număr de neam, nici început zilelor, nici sfârșit. vieței având; ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pururea.

4. Vedeși dar cât este acesta, căruia și zeciueală i-a dat patriarhul Avraam din dobânzi.

5. Și cei din fiii lui Levi, cari iau preoția, poruncă au să ia zeciuală dela norod după lege, adevărat, dela frașii lor, măcar că și aceia au ieșit din coapsele lui Avraam;

6. Iar cel ce nu se numără din neamul lor, a luat zeciueală dela Avraam, și pre cel ce avea făgăduințele l-a blagoslovit.

7. Și fără de nici o împotivire cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează.

8. Și aici adevărat oameni muritori iau zeciuele; iar acolo mărturisindu-se că este viu.

9. Și ca să zic așa, prin Avraam și Levi, cel ce luă zeciuală, zeciuală a dat.

10. Că încă în coapsele fătâne-său eră, când l-a întâmpinat pre dânsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost săvârșirea prin preoția Levișilor, (că norodul supt aceea a luat legea), ce încă mai eră trebuință după rânduiala lui Melhisedec să se ridice alt preot, iar nu după rânduiala lui Aaron să se zică?

12. Că mutându-se preoția, de nevoie se face și legei mutare.

13. Că de carele se zic acestea, acela din altă seminție se împărtășește, din care nimeni nu s'a apropiat de jertfelnic.

14. Că arătat este că din Iuda a răsărit Domnul nostru; întru carele seminție Moisi nimic n'a grăit de preoție,

15. Și încă cu mult mai luminat este; de vreme ce după rânduiala lui Melhisedec se ridică preot altul,

16. Carele nu după legea poruncei celei trupești s'au făcut, ci după puterea vieței celei nestricăcioase.

17. Că se mărturisește: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

18. Că schimbare se face porun-

11. Evr. 3, 14; Fil. 1, 6.

13. Fac. 22, 16. 16. Es. 22, 11.

17. Fac. 22, 16. 18. Tit 1, 2.

20. Evr. 4 14.

7. 1. Fac. 14, 18.

4 Fac. 14, 20.

5. Num. 18, 21, sq. A doua Leg. 14, 28.

6 Fac. 14, 19. 11. Gal 2, 21.

14. Fac. 49, 10; Is. 11, 1. 17. Evr. 5, 6.

cei, care a fost mai înainte pentru nepuțința și nefolosul ei.

19. Că nimic n'a săvârșit legea, ci aducere este numai la mai bună nădejde; prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și pre cât este (preot), nu fără de jurământ;

21. (Că aceia fără de jurământ preoți se făceau; iar acesta cu jurământ prin cel ce au zis către dânsul: Juratu-s'au Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec);

22. Pre atâta așezământului de lege celui mai bun s'au făcut chezaș Iisus.

23. Și aceia adecă mai mulți se făceau preoți, pentru că de moarte erau opriți a trăi;

24. Iar acesta, pentru că rămâne în veac, are preoție veșnică.

25. Pentru aceea și a mântul desăvârșit poate pre cei ce vin prin el la Dumnezeu, pururea trăind ca să se roage pentru dânșii.

26. Pentru că arhieru ca acesta se cuvine să fie nouă, cuvios, fără de răutate, fără de spurcăciune, osebit de cei păcătoși, și mai înalți decât cerurile fiind;

27. Carele n'are în toate zilele nevoie, ca alți arhierii, întâi pentru ale sale păcate a aduce jertfe, apoi pentru ale norodului; că aceasta o a făcut odată pre sine aducându-se.

28. Că legea pune pe oameni arhierii cari au nepuțințe; iar cuvântul jurământului, celui ce a fost în urma legeri, pre Fiul în veac desăvârșit.

CAP. 8.

Așezământul nou covârșește pre cel vechiu în curăție și sfințenie.

Iar cap preste cele ce se zic: Arhieru ca acesta avem, carele a șezut deadreapta scaunului slavei în ceruri;

2. Slujitor sfintelor și cortului celui adevărat, care l-a înfipt Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhierul pentru ca să aducă daruri și jertfe se pune; pen-

tru aceea trebuia să aibă ceva și acesta care să aducă.

4. Că de ar fi fost pre pământ, nici ar fi fost preot, fiind preoții cei ce aduc darurile după lege;

5. Cari slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum s'au zis lui Moisi când vrea să facă cortul că, vezi, zice: să faci toate după chipul care și s'au arătat fie în munte.

6. Iar acum mai osebită slujire a dobândit, întru cât este și de așezământ de lege mai bună, mijlocitor, care spre mai bune făgăduințe s'a așezat.

7. Că de ar fi fost cel dintâi fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea.

8. Că defăimându-i pre dânșii, zice: iată, zile vor veni, zice Domnul, și voi săvârși preste casa lui Israil și preste casa lui Iuda așezământ de lege nouă;

9. Nu după așezământul de lege care l-am făcut părinșilor lor, în ziua când i-am apucat pre dânșii de mâna lor, ca să'i scot din pământul Eghiptului; căci ei n'au rămas întru așezământul de lege al meu, și eu i-am părăsit pre ei, zice Domnul.

10. Căci acesta este așezământ de lege, care voi pune casei lui Israil după zilele acelea, zice Domnul; dând legile mele în cugetele lor, și în inimile lor le voi scrie pre ele, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie norod;

11. Și nu va mai învăța fiecare pre vecinul său, și fiecare pre frațele său, zicând: cunoaște pre Domnul, că toți mă vor ști, dela cel mic până la cel mare al lor.

12. Căci milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor, și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

13. Și zicând: nouă, a învechit pre cea dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește aproape este de peire.

21. Ps. 109, 4. 22. Evr. 8, 6; 12, 24.

25. Ioan 14, 6; 1 Ioan 2, 1.

27. Lev. 16, 3. 28. Evr. 5, 1, sq.

8. 1. Evr. 4, 14.

3. Evr. 5, 1; Efes. 5, 2.

5. Evr. 10, 1; Col. 2, 17; Eș. 25, 40; Fapt. 7, 44. 6. Evr. 7, 22; 12, 24; 2 Cor. 3, 6.

8. Ier. 31, 31, Zah. 8, 8. sq.

9. Eș. 19, 5. 10. Pild. 3, 3; Is. 54, 13.

12. Ier. 31, 34.

CAP. 9.

Cortul mărturiei și jertfele Leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

Avea drept aceea și cortul cel dintâi îndreptări de slujbă, și sfințire lumească.

2. Pentru că cortul s'a făcut; cel dintâi întru care eră sfeșnicul și masa și punerea înainte a pâinilor; care se zice sfintele.

3. Iar după a doua catapeteazmă, cortul cel ce se cheamă Sfintele sfințelor;

4. Care avea cădelnișă de aur, și sicriul legii ținecat preste tot cu aur, întru care eră năstrapa cea de aur care avea mana, și toiagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii;

5. Iar pre deasupra lui heruvimii slavei cari umbriau altarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

6. Și acestea fiind tocmită așa, în cortul cel dintâiu pururea intrau preoși când făceau slujbele.

7. Iar în cel de al doilea, odată în an singur arhiereul, nu fără de sânge, care aducea pentru sine și pentru neștiințele norodului;

8. Aceasta însemnând Duhul cel Sfânt, că încă nu eră arătată calea sfinților, fiindcă încă stă cortul cel dintâiu.

9. Care eră pildă în vremea de atunci, întru care daruri și jertfe se aduc, cele ce nu puteau după știință să facă desăvârșit pre cel ce slujea.

10. Numai pentru mâncări și băuturi, și multe feluri de spălări și îndreptări ale trupului, erau puse până la vremea îndreptării.

11. Iar Hristos venind arhiereu bunățășilor celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu de mână făcut, adică nu al acestei zidiri.

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele său au intrat odată întru cele Sfinte, veșnică răscumpărare aflând.

13. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor, și cenușa de junice stropind pre cei spurcați, îi sfințește spre curățenia trupului;

14. Cu cât mai vârtos sângele lui Hristos, carele prin Duhul cel veșnic pre sine s'au adus fără de prihană lui Dumnezeu, va curăți știința voastră de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor așezământului de lege celui nou, ca făcându-se moartea spre răscumpărarea greșalelor ce erau în așezământul de lege cel dintâiu, să iă cei chemați făgăduința moștenirii celei veșnice.

16. Că unde este diată, acolo trebuie să fie moarte celui ce face diata.

17. Că diata întru cei morți este întărită; de vreme ce încă nici o putere nu are până când este viu cel ce face diata.

18. Pentru aceea nici cea dintâiu fără de sânge nu s'a înnoit.

19. Că după ce s'a grăit toată porunca după lege de către Moisi la tot norodul, luând sângele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, și pre însăș cartea și pre tot norodul a stropit,

20. Zicând: acesta este sângele legii care au poruncit vouă Dumnezeu.

21. Încă și pre cort și pre toate vasele cele de slujbă așijderea cu sângele le-a stropit.

22. Și mai toate cu sânge se curățesc după lege; și fără de vărsare de sânge nu se face iertare.

23. Trebuie dar ca chipurile celor din ceruri cu acestea să se curățesc; iar singure cele cerești, cu jertfe mai bune decât acestea

24. Că nu în sfinte făcute de mâini au intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate; ci în singur cerul, ca să se arăte acum feței lui Dumnezeu pentru noi.

25. Nici ca de multe ori să se aducă pre sineș, precum arhiereul intră în cele sfinte în tot anul cu sânge strein;

9. 2 Eș. 25, 23, sq. 40, 5, sq.

3. Eș. 26, 33. 5. Ezech. 10, 4.

6. Num. 18, 3. 7. Eș. 30, 10; Lev. 16, 2.

8. Evt. 10, 19. 9. Evt. 5, 1.

10. Lev. 11, 2; H doua Lege 14, 3.

11. Evt. 3, 1; 4, 14; 6, 20; 7, 27 și 10, 1.

12. Fapt. 20, 28.

13. Lev. 16, 14; Num. 19, 9, sq.

14. 1 Tes. 1, 9; 1 Pet. 1, 19; 1 Ioan 1, 7; Apoc. 1, 5. 15. Evt. 12, 24; 1 Tim. 2, 5.

17. Gal. 3, 15. 19. Eș. 24, 5.

20. Eș. 24, 8. 21. Lev. 8, 15.

22. Lev. 17, 11; Efes. 1, 7

24. 1 Ioan 2, 1. 25. Eș. 30, 10.

26. De vreme ce i s'ar fi căzut lui de multe ori să pătimească dela întemeierea lumii; ci acum odată la sfârșitul veacurilor spre surparea păcatului prin jertfa sa s'au arătat.

27. Și precum este rânduit oamenilor odată să moară, iar după aceea judecata;

28. Așa și Hristos odată fiind jertfit ca să ridice păcatele multora; a doua oară fără de păcat se va arăta celor ce îl așteaptă pre el spre mântuire.

CAP. 10.

Jertfa Noului Testament șterge toate păcatele și covârșește fără asemănare pre cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăți. Indemnare spre fapte bune dela frica judecăței ce va să fie. Inceputul aduce sfârșit bun.

Pentru că legea având umbra bunătaților celor viitoare, iar nu în-suş chipul lucrurilor; cu aceleași jertfe care în fiecare an aduc pururea, niciodată nu poate pre cei ce vin să'i facă desăvârșit.

2. De vreme ce ar fi încetat a se aduce, pentru că n'ar mai avea nici o știință de păcate cei ce slujesc, odată fiind curățiți.

3. Ci întru dănsule pomenire de păcate în fiecare an se face.

4. Că cu neputință este sânge de tauri și de șapi să ridice păcatele.

5. Pentru aceea intrând în lume, zice: jertfa și prinosul n'ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit;

6. Arderile de tot și pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: iată viu (în capul cărței scris este pentru mine), ca să fac voea ta Dumnezeu.

8. Mai sus zicând: jertfa și prinosul și arderile de tot și pentru păcat n'ai voit, nici ai poftit; care se duc după lege;

9. Atunci au zis: iată viu ca să fac voea ta Dumnezeu. El ridică pre cea dintâiu, ca să pue pre cea de a doua.

10. Întru care voie suntem sfințiți prin jertfirea trupului lui Iisus Hristos odată.

11. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași jertfe de multe ori aducând, care niciodată nu pot să curățească păcatele;

12. Iar acesta o jertfă aducând pentru păcate pururea, au șezut de-a dreapta lui Dumnezeu;

13. De aceea așteptând până se vor pune vrăjmașii lui așternut picioarelor lui.

14. Că cu o jertfă au săvârșit pururea pre cei ce se slințesc.

15. Și ne mărturisește nouă și Duhul cel Sfânt, că după ce au zis mai înainte:

16. Acesta este așezământul de lege care voi face cu dănsii după zilele acelea, zice Domnul: dând legile mele în inimile lor, și în cugetele lor le voi scrie pre ele.

17. Apoi zice: și păcatele lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

18. Iar unde este iertare, acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

19. Drept aceea frașilor, având îndrăsneală a intra întru cele sfinte priu sângele lui Iisus,

20. Pre cale nouă și vie, care o au înnoit nouă, priu catapetează, adică prin trupul său;

21. Și având preot mare preste casa lui Dumnezeu;

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă întru deplină credință, fiind stropiți la inimi de știință rea, și spălați la trup cu apă curată.

23. Să fim mărturisirea nădejdei nesmintită; (pentru că credincios este cel ce au iăgăduit);

24. Și să cunoaștem unul pre altul spre îndemnarea dragostei și a faptelor bune;

25. Nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obicei; ci îndemnând unul pre altul; și cu atâta mai mult, cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

26. Că păcătuind noi de bună voie după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare oarecare înri-coșată a judecăței și iușimea focu-

12. Evr. 7, 27; 9, 12; 12, 2, sq.

16. Evr. 8, 10; Ier. 31, 33; Rom. 11, 27.

17. Ier. 31, 34. 19. Ioan 14, 6; Efes. 3, 12.

20. Evr. 9, 8.

22. Evr. 4, 16. 24. Marcu 12, 31.

25. 1 Cor. 10, 11; Evr. 6, 4.

27. Sof. 1, 18.

26. 1 Cor. 10, 11; Gal. 4, 4; Evr. 9, 12.

27. Fac 3, 19. 28. Evr. 10, 12.

10. 1. Col. 2, 17. 3. Lev. 16, 21.

4. Es 49, 14. 5. Ps. 39, 9, sq.

lui, care va să mănânce pre cei profivnici.

28. Lepădând cinevâ legea lui Moisi fără de milă prin doi sau trei martori moare;

29. Cât de mai amară muncă, socotiți, va luă cel ce a călcat pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi de obște sângele legeri, cu care s'a sfînșit și a ocărit Duhul darului?

30. Că știm pre cel ce au zis: a mea este răsplătirea, eu voiu răsplăși, zice Domnul. Și iarăș, Domnul va judecă pre norodul său.

31. Infricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Iar aduceți-vă aminte de zilele cele mai dinainte, întru care luminându-vă, mulă luptă de pafimi ași suferit.

33. Deoparte cu ocări și cu necezuri priveală făcându-vă, iar de altă parte, părtași făcându-vă celor ce viețuesc așa.

34. Pentrucă ași și pătimit împreună cu legăturile mele și jefuirea de averile voastre cu bucurie ași primit, știind că aveți voi avușie în ceruri mai bună și sfătătoare.

35. Nu lepădași dar îndrăzneala voastră, care are mare răsplătire.

36. Că aveți trebuință de răbdare, ca voea lui Dumnezeu făcând, să luași făgăduința.

37. Că încă puțin oarece cel ce este să vie va veni, și nu va zăbovi.

38. Iar dreptul din credință va fi viu; și de se va îndoi cinevâ, nu va binevoi sufletul meu întru dânsul.

39. Iar noi nu suntem ai îndoierei spre pieire, ci ai credinței spre câștigarea sufletului.

CAP. 11

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

Iar credința este adeverirea celor înădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute.

2. Că întru aceasta sunt mărturisii cei de demult.

3. Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile cu cuvântul lui

Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință mai multă jertfă Avel decât Cain a adus lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisit că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui, și printr'aceea după ce a murit, încă grăiește.

5. Prin credință Enoh s'a mutat ca să nu vază moarte, și nu s'a aflat, pentrucă l-au mutat pre el Dumnezeu; că mai înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bine plăcuț lui Dumnezeu.

6. Și fără de credință nu este cu puțință a bine plăcea lui Dumnezeu, că trebuie cel ce se apropie la Dumnezeu să crează cum că este, și celor ce'l caută pre dânsul este dăfător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele care încă nu erau văzute, temându-se, a făcut corabie spre mântuirea casei sale, prin care a osândit lumea și dreptăței cei după credință s'a făcut moștenitor.

8. Prin credință chemându-se Avraam, a ascultat de a ieșit la locul care eră să'l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleas făgăduințe.

10. Că așteptă cetatea care are temelii, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și însăș Sarra stearpă fiind, putere spre zămislirea sămânței a luat, și afară de vremea vârstei a născut, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce au făgăduit.

12. Pentru aceea și dintru unul și acela încă fiind omorât, s'au născut ca stelele cerului cu mulșimea și ca nisipul cel fără de număr de pre lângă mare.

13. După credință au murit aceștia toși, neluând făgăduințele, ci de departe văzându-le și sărutându-le și mărturisind că streini și nemernici sunt pre pământ.

28. Ioan 8, 17.

29. Evr. 2, 3; 1 Cor. 11, 29.

30. Rom. 12, 19. 32. Fil. 1, 29.

34. Mat. 6, 20. 35. Evr. 11, 26.

37. Ag 2, 7; 1 Petru 1, 6.

38. Rom. 1, 17.

11. 1. 1 Cor. 2, 9.

3. Evr. 1, 2; Ioan 1, 10.

4. Fac. 4, 4; Mat. 23, 35.

5. Fac. 5, 24.

7. Fac. 6, 8; Rom. 4, 20; 3, 22.

8. Fac. 12, 1. 9. Fac. 14, 13.

11. Fac. 17, 19; Lucă 1, 36.

12. Fac. 15, 5; 22, 17; Rom 4, 19.

13. Fac. 23, 4.

14. Că cei ce grăiesc unele ca acestea, arată că patrie caută.

15. Și de și-ar fi adus aminte de aceea dintru care au ieșit, ar fi avut vreme a se întoarce.

16. Iar acum de cea mai bună doresc, adevă de cea cerească, pentru aceea nu se rușinează de dânșii Dumnezeu a se numi Dumnezeuul lor, că le-au gătit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam pe Isaac când a fost ispitit și pre cel unul născut îl aducea jertfă, cel ce luase făgăduințele.

18. Către care s'au zis: că întru Isaac se va numi fie sămânță.

19. Socotind că și din morții a'î înviă puternic este Dumnezeu, drept aceea pre acela și întru pildă l-a luat.

20. Prin credință pentru cele viitoare a binecuvântat Isaac pre Iacov și pre Isav.

21. Prin credință Iacov murind, pre fiecare din fiii lui Iosif a binecuvântat, și s'a închinat pre vârful toiagului lui.

22. Prin credință Iosif, murind, a făcut pomenire pentru ieșirea fiilor lui Israel, și pentru oasele sale a poruncit.

23. Prin credință Moisi când s'a născut, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos și nu s'au temut de porunca împăratului.

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a se numi fecior fetei lui Faraon;

25. Mai bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, decât a avea dulceața păcatului cea trecătoare;

26. Mai mare bogăție socotind a fi ocara lui Hristos decât vistierile Eghiptului, că se uită la răsplătire.

27. Prin credință a lăsat Eghiptul, netemându-se de urgia împăratului, că pre cel nevăzut ca și cum l-ar fi văzut îl așteptă.

28. Prin credință a făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca nu cel ce

pierdeă pre cei întâiu născuți să se atingă de dânșii,

29. Prin credință au trecut marea Roșie ca pre uscat, a cărei ispitire luând Eghiptenii s'au înneecat.

30. Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, cu încunjurarea în șapte zile.

31. Prin credință Raav curva n'a pierit împreună cu cci neascultători, primind iscoadele cu pace.

32. Și încă ce voui mai zice? Că nu'mi ajunge vremea a spune de Ghedeon și de Varac și de Samson și de Iefae și de David și de Samuel și de proroci,

33. Cari prin credință au biruit împărășii, au lucrat dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascușitul sabiei, s'au înfărit din slăbiciune, s'au făcut tari în războaie, au întors taberile vrăjmașilor în fugă.

35. Au luat femeile dintru înviere pre morșii lor și unii s'au omorât reprimind slobozirea; ca să dobândească mai bună înviere.

36. Iar alșii de baijocori și de bălăi au luat ispitire, încă și de legături și de temnițe.

37. S'au ucis cu pietre, s'au herestruit, ispitii au fost, cu ucidere de sabie au murit; în cojoace au umblat și în piei de capre; lipsii fiind, necăjiți, de rău supărași;

38. (Cărora nu eră lumea vrednică), în pustii rătăcind și în munșii și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți mărturisiți fiind prin credință, n'au luat făgăduința;

40. Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai 'nainte văzând, ca să nu iă fără de noi săvârșirea.

CAP. 12.

Indemnare la răbdare și cuvioșie.

Drept aceea și noi având atâtă nor de mărturii pus împrejurul

29. Eș. 14, 22. 30. Isus Navi 6, 20.

31. Is. Navi 2, 18, 6, 17; Iac. 2, 25.

32. Jud. 6, 11; 4, 6; 15, 20; 11, 6, 9; 2 Imp. 2, 4; 1 Imp. 7, 15. 33. 2 Imp. 8, 1.

36. Fac. 39, 20; Ier. 20, 2.

37. 3 Imp. 21, 13; Fapt. 7, 58.

40. Evr. 7, 22.

12. 1. Rom. 6, 4; 1 Cor. 9, 24; Evr. 10, 38.

16. Eș. 3, 6; Mat. 22, 32. 17. Fac. 22, 10.

18. Fac. 21, 12; Rom. 9, 7.

19. Rom. 4, 17. 20. Fac. 27, 27 sq.

21. Fac. 48, 15 sq. 47, 31. 22. Fac. 50, 24.

23. Eș. 2, 2; Fapt. 5, 20. 24. Eș. 2, 11.

25. Ps; 83, 11.

26. Mat. 6, 19; Evr. 10, 35.

27. Eș. 12, 41; Fapt. 7, 29.

28. Eș. 12, 11 sq.

nostru, lepădând toată sarcina și păcatul cel ce lesne încunjură, prin răbdare să alergăm în lupta care este pusă înaintea noastră,

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței, carele în locul bucuriei ce eră pusă înaintea lui, au răbdat crucea de ocară neabgând seamă și deadreapta scaunului lui Dumnezeu au șezut.

3. Că socotiți de cel ce au răbdat dela păcătoși asupra sa împotivire ca aceea, ca să nu vă osteniți slăbind cu sufletele voastre.

4. Că încă nu ați stăcut până la sânge, împotriva păcatului luptându-vă.

5. Și ați uitat mângăerea care vouă ca unor fii vă grăește: fiul meu nu defăimă certarea Domnului, nici slăbi muștrându-te de dânsul;

6. Că pre care iubește Domnul, îl ceartă, și bate pre tot fiul pre care primește.

7. De veși suferi certarea, ca unor fii vouă se va afla Dumnezeu; căci care liu este pre care nu'l ceartă tatăl?

8. Iar de sunteți fără de certare, căreia s'au făcut părtași toți, iați dar că sunteți feciori din curvie, iar nu fii.

9. Apoi pre părinții trupului nostru i-am avut pedepsitori și îi cinsteam pre dânsii; au nu ne vom plecă cu mult mai vârtos Tatălui duhurilor, și să fim vii?

10. Că aceia întru pușine zile precum le plăcea lor, ne pedepseau pre noi; iar acesta spre folos, ca să ne împărtășim sfințirei lui.

11. Toată certarea în vremea cea de față se pare că nu este de bucurie, ci de mahnire; iar mai pre urmă roadă de pace a dreptăței dă celor pedepsiți printr'nsa.

12. Pentru aceea mâinile cele slăbite, și genunchele cele slăbănoage vi le îndreptați.

13. Și cărări drepte faceți picioarelor voastre, ca nu ce este șchiop să răfăcească; ci mai vârtos să se vindece.

14. Pacea să urmați cu toții și

sfințenia, fără de care nimeni nu va vedeă pre Domnul.

15. Socotind ca nimeni să nu se lipsească de darul lui Dumnezeu; ca nu vreo rădăcină a amărăciunii odrăslind în sus să facă sminteală, și prin aceea să se spurce mulți;

16. Să nu fie cinevă curvar sau spurcat ca Isav, care pentru o măn-care și-a vândut nașterea sa cea dintâiu.

17. Că știți că și după aceea vrând să moștenească binecuvântarea, a fost neprimii; de vreme ce loc de pocăință n'a aflat, măcar că și cu lacrimi o căută pre ea.

18. Pentru că nu v'ați apropiat de muntele ce se putea pipăi, și de focul ce ardeă, și de nor și de ceață și de vifor,

19. Și de viersul trâmbiței și de glasul cuvintelor, care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge lor cuvânt;

20. (Că nu puteau suferi ceea ce li se zicea; și măcar hiară de s'ar atinge de munte, cu pietre se va omori, sau cu săgeata se va săgeta;

21. Și așa înfricoșat lucru eră cel ce se vedeă, că Moisi a zis: spăimântatu-m'am și mă cutremur).

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de zeci de mii de îngeri,

23. Și de adunarea celor întâi-născuți cari sunt scriși în ceruri, și de Judecătorul tuturor Dumnezeu și de duhurile drepților celor desăvârșit,

24. Și de Iisus mijlocitorul așezământului de lege celui nou, și de sângele stropirei, care grăește mai bine decât al lui Avel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăește. Că de n'au scăpat aceia lepădându-se de cel ce grăia pre pământ, cu mult mai vârtos noi întorcându-ne dela cel ce grăește din cer.

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pământul; iar acum a făgădui, zicând: încă odată eu voi clăti nu numai pământul, ci și cerul.

15. A doua Lege 29, 18. 16. Fac. 25, 33.

17. Fac. 27, 34. 18. Eș. 19, 12.

22. Ps. 67, 17; Is. 2, 2; A doua Lege 33, 2.

23. Eș. 4, 22; Lucă 10, 20.

24. Evr. 8, 6; 9 15; 1 Tim. 2, 5; Fac. 4, 10.

25. Evr. 2, 1, sq.; 3, 17; 10, 28.

26. Ag. 2, 7.

2. Is. 53, 4. 3. Lucă 2, 34.

5. Iov 5, 17; Pilde 3, 11, sq.

6. Apoc. 3, 19. 8. Ps. 72, 14.

13. Ps. 72, 2.

14. Rom. 12, 18; 2 Tim. 2, 22.

27. Iar aceea ce zice: încă odată, arată schimbarea celor ce se clătesc ca a unor lucruri făcute, ca să rămâe cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea împărăție nemiscată luând, să avem mulțumire, prin care să slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cucernicie și cu sială;

29. Că Dumnezeuul nostru este foc mistuitor.

CAP. 13.

Indemnare la vieața creștinească și credință curată.

Iubirea de frați să rămâe.

2. Iubirea de streini să nu o uitați; că prin această oarecari neștiind au primit oaspeți pre îngeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca și cum ați fi legați cu dânșii; de cei necăjiți, ca și cum și voi înși-vă ați fi în trup.

4. Cinstiți este nunta întru toate, și patul nespurcat; iar pre curvari și pre preacurvari va judecă Dumnezeu.

5. Să vă fie obiceiurile fără iubire de argint; îndestulându-vă cu cele ce aveți; că însuș au zis: nu te voiu părăsi, nici te voiu lăsa.

6. Pentru aceea îndrăsnind noi să zicem: Domnul este mie ajutor, și nu mă voiu teme ce'mi va face mie omul.

7. Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; la a căror săvârșire a vieței privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos ieri și astăzi acelaș, și în veci.

9. La învățăture streine și de multe feluri să nu vă mutați. Că bine este cu darul să se întărească inima; iar nu cu mâncările, dintru care nu s'au folosit cei ce au umblat întru dânsele.

28. Is. 9, 7; Dan. 2, 44; Fil. 2, 12.

29. A 2 Lege 4, 24.

13. J. Rom. 12, 10; Efes. 4, 3; 1 Tes. 4, 9.

2. Is. 58, 7; 1 Petr. 4, 9; Fac. 18, 3; 19, 2, 3.

3. Mat. 25, 36.

4. 1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 19; Efes. 5, 5.

5. Is. Nav. 1, 5. 6. Ps. 117, 6.

7. 1 Cor. 4, 16.

8. 1 Cor. 3, 11; Apoc. 1, 8, 17.

9. Ier. 29, 8; Mat. 24, 4; Pilde 16, 2; Rom. 14, 17.

10. Avem altar, dintru care a mănca n'au volnicie cei ce slujesc corului.

11. Pentru că ale căror dobitoace sângele se bagă înlăuntru în cele sfinte pentru păcate, de arhiereul, ale a celor trupurile se ard afară de tabără.

12. Pentru aceea și Iisus, ca să sfințească pre norod cu sângele său, afară de poartă au pățimit.

13. Deci dar să ieșim la dânsul afară de tabără, ocara lui purtând.

14. Că nu avem aici cetate stătoare, ci pre aceea ce va să fie căutăm.

15. Printr'însul dar să aducem jertfă de laudă pururea lui Dumnezeu, adică roada buzelor ce se mărturisesc numelui lui.

16. Și facerea de bine și împărțirea să nu uitați; că cu jertfe ca acestea se îmblânzește Dumnezeu.

17. Ascultați pre învățătorii voștri, și vă supuneți lor; că ei priveghiază pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea seamă, ca, cu bucurie aceasta să facă, iar nu suspinând; că aceasta nu vă este vouă de folos.

18. Rugați-vă pentru noi; că nădăduim că bună știință avem, întru toate bine vrând a vieții.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iar Dumnezeuul păcei, cel ce au sculat din morți pre Domnul nostru Iisus, pre Păstorul oilor cel mare, prin sângele legeri cei veșnice,

21. Să vă facă pre voi desăvârșit întru tot lucrul bun, ca să faceți voea lui, făcând întru voi ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos; căruia este slava în vecii vecilor, Amin.

22. Și vă rog pre voi frașilor, primiți cuvântul mângăerei; că pre scurt am scris vouă.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod; cu care de va veni mai curând, voiu vedeă pre voi.

11. Lev. 16, 27; Eș. 29, 14; Num. 19, 2.

12. Marc. 12, 8; Ioan 19, 17.

13. Evr. 11, 26; 1 Petr. 4, 14.

14. Ps. 38, 17.

15. Lev. 7, 12; Ps. 49, 14; Os. 14, 3.

16. Fil. 4, 18. 17. Fil. 2, 29; 1 Tes. 5, 12; Ezec. 3, 18; 2 Cor. 1, 2.

20. Is. 40, 11; Ezec. 34, 23; Ioan 10, 12; 1 Petr. 2, 25. 21. 2 Cor. 3, 5; Efes. 2, 10.

24. Spuneși închinăciune tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Închină-se vouă cei ce sunt din Italia.

25. Harul cu voi toți, Amin.

Căt-re Evrei s'a scris dela Italia prin Timotei.

25. 2 Tim. 4, 22; Tit. 3, 15.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ

A

SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

CAP. 1

Folosul ispitelor. A cere dela Dumnezeu înțelepciune cu credință. Ispitele spre rele nu sunt dela Dumnezeu. Sfat-uri împotriva mâniei. Invățături despre adevărata slujire de Dumnezeu.

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt întru risipire, să se bucure.

2. Toată bucuria să socotiți, frații mei, când în multe feluri de ispitate cădeți;

3. Știind că lămurirea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să aibă, ca să fiți desăvârșit și înțregi, și întru nimic lipsiți.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, carele dă tuturor din destul, și nu înfruntează; și i se va da lui.

6. Iar să ceară cu credință, nimic îndoindu-se. Pentru că cel ce se îndoiește, asemenea este cu valul mării care de vânturi se aruncă și se învâluiește.

7. Ca să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.

8. Bărbatul îndoit la suflet, nestatornic este întru toate căile sale.

9. Iar laude-se fratele cel smerit întru înălțimea sa,

10. Și cel bogat întru smerenia

sa; căci ca floarea ierbei va trece.

11. Că a răsărit soarele cu zăduful, și a uscat iarba, și floarea ei a căzut, și frumusețea feței ei a pierit; așa și bogatul întru umbletele sale se va veșteji.

12. Fericit bărbatul care răbdă ispita; căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, care o au lăgăduit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre el.

13. Nimeni ispitindu-se să zică, că dela Dumnezeu se ispitește; că Dumnezeu este neispitit de rele, și el pre nimeni nu ispitește;

14. Ci fiecare se ispitește de a sa poftă fiind tras, și amăgit.

15. După aceea, pofta zămislind, naște păcat; iar păcatul săvârșindu-se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei cei iubiți.

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. El voind ne-au născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură oarecare a zidurilor lui.

19. Drept aceea, frații mei cei iubiți, să fie tot omul grabnic spre a auzi, și zăbavnic spre a grăi, zăbavnic spre mânia;

20. Că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

1. 2. 1 Petr. 1, 6; Rom. 5, 3, sq; Fapt. 5, 41. 5. Pild. 2, 3; Marc. 11, 24.

6. Mat. 7, 7; 21, 22. 8. Iacov 4, 8.

10. 1 Petr. 1, 24; Is. 40, 7.

12. Iacov 5, 11; 2 Tim. 4, 8; Apoc 3, 19.

13. 1 Cor 10, 13. 15 Rom. 6, 23

17. Mat. 3, 6.

18. Ioan 1, 13; 1 Petr. 1, 23; Rom. 9, 15.

19. Eccl. 7, 10.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, întru blândețe primiți cuvântul cel înlăuntrul sădit, care poate să mântuiască sufletele voastre.

22. Și fiți făcători cuvântului, iar nu numai ascultători, amăgindu-vă înși-vă pre voi.

23. Pentru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu făcător, unul ca acesta asemenea este cu omul care își caută fața sa trupească în oglindă.

24. Pentru că s'a căutat pre sine, și s'a dus, și îndată și-a uitat în ce chip eră.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobozeniei, și rămâne într'înșă, acesta nu ascultător cu uitare făcându-se, ci făcător lucrului, acesta fericit va fi întru fapta sa.

26. De se pare cuiva între voi că este binecredincios, și nu își înfrânează limba sa, ci își înșală inima sa, acestuia în zadarnică este bunacredință.

27. Bunacredință cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este: a cerceta pre cei sirlmani și pre văduve întru necazurile lor, și a se păzi pre sine nespurcat de către lume.

CAP. 2

Indemnări a se feri de alegerea fețelor; a nu trece cu vederea nici o poruncă din lege; a face milostenie. Credința să fie unită cu faptele.

Frații mei, nu întru alegerea fețelor să aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.

2. Că de va intra întru adunarea voastră vre un om având inel de aur, cu haină luminoasă, și va intra și vre un sărac cu haină proastă;

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea luminoasă, și veți zice lui: tu șezi aici bine; și săracului veți zice: tu stai acolo, sau șezi aici supț așternutul picioarelor mele.

4. Și nu v'ați luat aminte întru voi, și v'ați făcut judecători de gânduri rele?

5. Ascultați, frații mei cei iubiți, au nu Dumnezeu au ales pre săracii lumii acesteia, bogați în credință, și moștenitori împărăției care o au făgăduind celor ce îl iubesc pre el?

6. Iar voi ați necinstit pre cel sărac. Au nu bogații vă asupresc pre voi, și aceia vă trag pre voi la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele cel bun care s'a chemat preste voi?

8. Însă de împliniți legea cea împărătească după scriptură, să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine, bine faceți;

9. Iar de vă uitați în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ca niște călcători de lege.

10. Că oricine va păzi toată legea și va greși într'una, s'a făcut tuturor vinovat.

11. Că cel ce au zis: să nu curvești, au zis și: să nu ucizi. Și de nu curvești, dar ucizi, te-ai făcut călcător legii.

12. Așa să graiți, și așa să faceți, ca și cum prin legea slobozeniei aveți să vă judecați.

13. Că judecată fără de milă este celuia ce nu face milă; și se laudă mila asupra judecății.

14. Ce folos este frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Au poate credința să'l mântuiască pre dânsul?

15. Că de va fi fratele sau sora goli și lipsit de hrana cea de toate zilele,

16. Și va zice lor cineva dintru voi: mergeți cu pace, încălzivi-vă și vă săturați; și nu le-ar da lor cele de treabă trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, moartă este singură.

18. Ci va zice cineva: tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta din faptele tale, și eu îți voi arăta mie din faptele mele credința mea.

19. Tu crezi că Dumnezeu unul este, bine faci; și dracii cred și se cutremură.

20. Voești dar să înțelegi, o o-

2. 5. 1 Cor. 1. 26. sq; Eș. 20, 6

8. Mat. 22, 38; Marc. 12. 31.

9. Lev. 19, 15; F. doua Leg. 1, 17.

10. F. doua Leg. 27, 26; Mat. 5, 19.

11. Eș. 20, 13. 13. Mat. 5, 7.

14. Mat. 7, 26. 15. Luc. 3, 11.

17. v. 26. 18. Mat. 7, 20. Gal. 5, 6.

19. 1 Cor. 8, 4.

21. Rom. 13, 12; Col. 3, 8; 1 Cor. 3, 6.

22. Mat. 7, 21; Rom. 2, 13.

23. Luc. 6, 49. 25. Iacov 2, 12; Ioan 13, 17. 26. Ps. 33, 12

mule deșerte, că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam părintele nostru, au nu din fapte s'a îndreptat, suind pre Isaac fiul său pre jerifelnic?

22. Vezi că credința lucră dimpreună cu faptele lui și din fapte s'a împlinit credința?

23. Și s'a împlinit scriptura care zice: și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate, și prieten al lui Dumnezeu s'a chemat

24. Vedeți dar că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Așijderea încă și Raav curva, au nu din fapte s'a îndreptat primind pre vestitori, și pre altă cale scoțându'i?

26. Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.

CAP. 3.

Sfătuire despre înfrânarea limbei. Înțelepciunea dumnezească.

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare judecată vom să luăm.

2. Că multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, puternic a'și înfrâna și tot trupul.

3. Că iată, și cailor frăele în guri le punem, ca să se supue ei nouă; și tot trupul lor îl întoarcem.

4. Iată și corăbiile, mari fiind și de iuși vânturi împingându-se, se întorc de prea mică cârmă, încotro voește pornirea cârmaciului.

5. Așa și limba mic mădular este și mari se laudă. Iată, puțin foc și cât de mare materie aprinde!

6. Și limba este foc, lumea nedreptăței, așa limba este așezată întru mădulările noastre, care spurcă tot trupul și aprinde roata firei; și se aprinde de gheena.

7. Că toată firea și a hiarelor și a pasărilor, și a celor ce se târăsc, și a peștilor, se domolește, și s'a domolit de firea omenească.

21. Fac. 22, 9; Evr. 11, 17.

23. Fac. 15, 6; Rom. 4, 3; Gal. 3, 6.

24. Rom. 3, 28. 25. Is. Nav.

2. 1, 15; 6, 17; Evr. 11, 31.

3. Ps. 31, 10. 5. Ps. 11, 4.

6. Mat. 15, 11.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească; neînfrânată răutate, plină de otravă aducătoare de moarte.

9. Cu dânsa binecuvântăm pre Dumnezeu și Tatăl; și cu dânsa blestemăm pre oameni, cari sunt făcuși după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Dintru aceeaș gură iese bine cuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, acestea așa să fie.

11. Au doară isvorul dintru aceeaș vână isvorăște dulce și amar?

12. Au doară poate, frații mei, smochinul să facă masline? Sau vișa viei, smochine? Așa nici un isvor poate a face apă sărată și dulce.

13. Cine este înțelept și bine știutor între voi? Să și arate din vieașa cea bună faptele sale întru blândețele înțelepciunii.

14. Iar de aveți râvnire amară și prigonire întru inimile voastre, nu vă laudați, nici minșiți împotriva adevărului.

15. Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorându-se, ci este pământească, suilească, drăcească.

16. Pentrucă unde este râvnire și prigonire, acolo este neașezare și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de judecată, și neiașarnică.

18. Iar roada dreptăței cu pace se seamănă celor ce fac pace.

CAP. 4.

A fugi de poște deșerte. A ne pocăi. A nu judeca pe aproapele. Dumnezeu, este cel ce îndreaptă pașii noștri.

De unde sunt rășboale și sfezi între voi? Au nu de aici, din desmerdările voastre care se oștesc întru mădulările voastre?

2. Poștiți și nu aveți; ucideți și pismuiți, și nu puteți dobândi; vă sfădiți și faceți rășboale, și nu aveți, pentrucă nu cereți.

3. Cereți și nu luați, pentrucă rău

8. Ps. 139, 3. 9. Fac. 1, 27.

13. Efes. 5, 15. 14. Efes. 4, 31.

15. Iacov 1, 17. 18. Is. 32, 17.

4. 1. 1 Petr. 2, 11; Rom. 7, 23.

2. Mat. 7, 7.

cereși, ca întru desmerdările voastre să cheltuiți.

4. Preacurvarilor și preacurvelor, au nu știți că dragostea lumii acesteia vrajbă este către Dumnezeu? Deci oricare va vrea să fie prieten lumii, vrăjmaș lui Dumnezeu se face.

5. Au vi se pare că în deșert scriptura grăește: spre zavistie pofteste duhul care lăcuește întru noi?

6. Ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: Domnul celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

7. Supuneși vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotrivă diavolului, și va fugi dela voi.

8. Apropiasi-vă de Dumnezeu, și se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și vă curățiți inimile voastre cei îndoși la suflet.

9. Pătimiși și lăcrămași și plângeți, răsul vostru spre plâns să se întoarcă, și bucuria întru tânguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi.

11. Nu grăiți de rău unul pre altul, frașilor. Că cela ce grăește de rău pre fratele său, și judecă pre fratele său, grăește de rău legea, și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești făcător legii, ci judecător.

12. Unul este puitorul legii și judecătorul carele poate să mântuiască și să piarză; iar tu cine ești care judeci pre altul?

13. Veniți acum, cei ce ziceți: astăzi sau mâine vom merge întru cea cetate, și vom face acolo un an și vom negușători și vom dobândi;

14. Cari nu știți ce se va întâmpla mâine. Că ce este vieța voastră? Că abur este care întru puțin se arată, și după aceea piere.

15. In loc de a zice voi: de va vrea Domnul, și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

16. Iar acum vă lăudați întru frutiile voastre; toată lauda de acest fel, rea este.

17. Drept aceea, celui ce știe a face bine, și nu'l face, păcat este lui.

CAP. 5.

Nestatornicia bogăției. Sfătuiri spre îndelungă răbdare și rugăciune.

Veniți acum, bogășilor, plângeți și vă tânguiți de necazurile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit, și hainele voastre le-au mâncat molii.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit; și rugina lor va fi mărturie asupra voastră, și va mânca fructurile voastre ca focul. Ași strâns comoară la zilele cele de apoi.

4. Iată plata lucrătorilor celor ce au secerat țarinele voastre, care o opriți voi, strigă; și strigările secerătorilor în urechile Domnului Savaot au intrat.

5. Desfătați-văși pre pământ, și v'ăși desmierdat; hrăniți-ăși inimele voastre, ca în ziua junghierei.

6. Osândiți-ăși, omorâți-ăși pre cel drept; nu s'a pus împotrivă voastră.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, frașii mei, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând pentru dânsa, până ce ia ploaie limpurie și târzie.

8. Deci îndelung răbdați și voi, întâriți-vă inimele voastre; că venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu oftați unul asupra altuia, frașilor, ca să nu vă osândiți; iată, judecătorul înaintea ușelor stă.

10. Luați pildă de patimă rea, frașii mei, și de îndelungă răbdare, pre prorocii cari au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericim pre cei ce au răbdat. Răbdarea lui Iov ași auzit, și sfârșitul Domnului ași văzut; căci mult milostiv este Domnul și îndurat.

12. Iar mai înainte de toate, frașii mei, să nu vă jurați, nici pre cer,

17. Luc. 12, 47.

5. 1 Pild. 11, 28; Luc 6, 24.

2. Mat. 6, 19. 3. Ps. 20, 10.

4. Lev. 19, 13. 5. Luc. 16, 19.

7. Luc. 21, 19; Evr. 10, 36.

8. 2 Tess. 2, 1. 9. Mat. 24, 33,

10. Mat. 5, 12; 2 Petr. 1, 21.

11. Iov. 1, 21; Ps. 102, 8

12. Mat. 5, 34, sq. 23, 16.

4. Rom. 8, 7. 5. Gal. 5, 17.

6. Iov. 22, 29; Pild. 3, 34; 1 Petr. 5, 5; Mat. 23, 12. 7. Efes. 6, 12; 1 Petr. 5, 6, sq.

8. Zab. 1, 3; Is. 1, 16

11. Ps. 14, 3; 1 Petr. 2, 1.

12. Mat. 7, 1; Rom. 2, 1; 14, 4.

13. Pild. 27, 1. 14. Luc. 12, 20.

15. Fapt. 18, 21. 16. 1 Cor. 5, 6.

nici pre pământ, nici cu alt jurământ ori care; ci fie vouă ce este așa, așa; și ce este nu, nu; ca să nu cădeți întru fățarnicie.

13. Pătimește rău cinevă între voi? Să se roage. Este cinevă cu inimă bună? Să cânte.

14. Este bolnav cinevă între voi? Să cheme preoții bisericei; și să se roage pentru dânsul, ungându'l pre dânsul cu untdelemn întru numele Domnului,

15. Și rugăciunea credinței va mântui pre cel bolnav, și îl va ridică pre dânsul Domnul; și de va fi făcut păcate, se vor iertă lui.

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și vă rugați unul pentru al-

tul, ca să vă vindecați. Că mult poate rugăciunea dreptului cea fierbinte.

17. Ilie om eră asemenea nouă pătimeș, și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă; și n'a plouat pre pământ ani trei și luni șase.

18. Și iarăș s'a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa.

19. Fraților, de se va rătăci cinevă între voi dela adevăr, și îl va întoarce cinevă pre el;

20. Să știie că cela ce a întors pre păcătos dela rătăcirea căiei lui, va mântui suflet din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

13. Ps. 49, 16; Col. 3, 16.

14. Marc. 6, 13. 15. Ps. 29, 3.

16. Ps. 144, 20; Ioan 9, 31.

17. 3 Imp. 17, 1; Lucă 4, 25.

19. Mat. 18, 15. 20. 1 Petr. 4, 8.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ ÎNTAIA

A

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAP. 1.

Mulțumire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Despre credința cea mântuitoare, vestită de proroci. Indemnuri spre curvie.

Petru apostol al lui Iisus Hristos, nemeritilor celor aleși ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei.

2. După cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos; dar vouă, și pace să se înmulțească.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele după mare mila sa a doua oară ne-au născut pre noi spre nădejde vie prin învierea lui Iisus Hristos din morți.

4. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și neveșejită, păzită în ceruri pentru voi.

5. Cari sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire gata a se arăta în vremea de apoi.

6. Întru care vă bucurați acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite.

7. Ca lămurirea credinței voastre,

cea cu mult mai scumpă decât aurul cel pieritor, și prin foc lămurit, să se ale spre laudă și cinste și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos;

8. Pre carele nevăzându'l, iubiți; întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită;

9. Luând sfârșitul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Pentru care mântuire au căutat și au cercat prorocii, cari au prorocit de harul ce eră să vie spre voi.

11. Cercetând, în care și în ce fel de vreme le arată Duhul lui Hristos, care eră întru dânsii, mai înainte mărturisind de patimile lui Hristos și de slavele cele după aceea.

12. Căroră s'au descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujiau acestea, care acum s'au vestit vouă prin cei ce bine au vestit vouă întru Duhul Sfânt cel trimis din cer; spre care doresc îngerii să privească.

13. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, frezinduvă, desăvârșit nădăjduiți spre harul, care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca fiii ascultării, neprefăcându-vă cu poștele cele mai dinainte ale necunoștinței voastre.

1. 1. Ioan 7, 35. 2 Rom. 8, 29.
3. 2 Cor. 1, 3; Efes. 1, 3; Tit 3, 5, 7.
4. 1 Petr. 5, 4.
5. Ioan 10, 28; 17, 11; Rom. 8, 18.
6. Rom. 5, 3; 2 Cor. 4, 17; Iac. 1, 2.
7. Pilde 17, 3; Apoc. 3, 18.

8. Ioan 20, 29; 2 Cor. 5, 7.
9. Rom. 6, 22.
10. Dan. 9, 23; Lucă 10, 24.
11. Ps. 21, 7. 12. Ier. 1, 17; Lucă 12, 35.
14. Rom. 12, 2.

15. Ci după sfântul care l'v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea;

16. Căci scris este: fiți sfinți, că eu sfânt sunt.

17. Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fiecăruia, întru frică vremea vieții voastre să o petreceți;

18. Știind că nu cu argint sau cu aur care se strică, v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care eră dela părinți dată;

19. Ci cu scumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și nespurcat;

20. Care eră cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar s'au arătat în anii cei mai de apoi pentru voi

21. Cei ce printr'însul ați crezut întru Dumnezeu, carele l-au învieat pre el din morți, și i-au dat lui slavă; ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu.

22. Curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul spre nefășarnică iubire de frați, din inimă curată iubiți-vă unul pre altul cu deadinsul;

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu și carele petrece în veac.

24. Pentrucă tot trupul este ca iarba, și toată mărirea omului ca floarea ierbeii. Uscatu-s'a iarba, și floarea ei a căzut;

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'au vestit întru voi.

CAP. 2.

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos,

Deci lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fășarniciile și pismele și toate clevetirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel cuvântă-

tor și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire.

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Către carele apropiindu-vă, cela ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iar la Dumnezeu aleasă și scumpă.

5. Și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă zidiți casă duhovnicească, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

6. Pentrucă scris este în scriptură: iați pun în Sion piatră în capul unghiului aleasă, scumpă; și cela ce va crede întru dânsa, nu se va rușina.

7. Drept aceea, vouă celor ce credeți, cinstea; iar celor necredincioși, piatra care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului,

8. Și piatră de poșnicire și piatră de sminteală, de care se poșnicesc cei ce nu se pleacă cuvântului; spre care și puși sunt.

9. Iar voi, rod ales, preoție împărătească, neam sfânt, norod spre câștigare; ca să vestiți bunătățile celui ce v'au chemat pre voi dintru întunec la minunata sa lumină;

10. Cari odinioară nu erați norod, iar acum norodul lui Dumnezeu; cari erați nemiluiți, iar acum miluiți.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poștele cele trupești, care se ostesc asupra sufletului;

12. Petrecerea voastră avându-o bună întru neamuri, ca întru care vă clevetesc pre voi ca pre niște făcători de rău, din faptele voastre cele bune, văzând, să siăvească pre Dumnezeu în ziua cercetării.

13. Deci supuneți-vă la toată omenearca zidire pentru Domnul; ori împăratului, ca celui ce este mai pre sus;

14. Ori domnilor, ca celor ce sunt de el trimiși spre izbânda făcători-

3. Ps. 33, 9 4 Ps. 117, 21; Dan. 2. 34.
5. Is. 61, 6; Os. 14, 3; Mal. 1, 11; Rom. 12, 1; Efes. 2, 22.

6. Is. 28, 16; Rom 9, 33. 7. Mat. 21, 42.

8. Is. 8. 14; Luc. 2, 34.

9. Is. 43, 21; Eș. 19, 6.

10. Osie 2, 23; Rom. 9, 25.

11. Rom. 7, 22; Iac. 4, 1; Ps. 38, 17; Pild.

1, 32. 12. Mat. 5, 16.

13. Rom. 13, 1; Tit 3, 1.

15. Lucă 1. 75. 16. Lev. 11, 44; Ps. 70,

25. 17. Fapt 17, 31.

18. 1 Cor 6, 20; 1 Petr. 4, 3. 20. Rom.

16, 25. 21. Ioan 14, 6; Fapt. 3, 15

24. Ps. 101, 12; 102, 15; Is. 40, 6; Iac. 1, 10.

2. 1 Rom. 6, 4; 1 Cor. 14, 20; Iac. 1, 21,

2. Evr. 5, 13; Mat. 18, 3.

lor de rău și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că așa este voea lui Dumnezeu, ca bine făcând, să înfrânați necunoștința oamenilor celor fără de minte;

16. Ca cei slobozi și nu ca și cum ați avea slobozenia acoperemânt răutăței, ci ca robii lui Dumnezeu.

17. Pre toți cinstiți. Frăția iubiți. De Dumnezeu vă temeți. Pre împăratul cinstiți.

18. Slugile, supuindu-vă cu toată frica stăpânilor, nu numai celor blânzi și buni, ci și celor năsilnici.

19. Pentru că aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu de răbdă cineva scârbă pentru știința lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate.

20. Că ce laudă este, dacă greșind și pedepsindu-vă, veți răbdă? Ci dacă bine făcând și pătimind, veți răbdă, aceasta este dar înaintea lui Dumnezeu.

21. Că spre aceasta v'ați chemat, că și Hristos au pățimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă, ca să urmați urmelor lui;

22. Carele păcat n'au făcut, nici s'au aflat vicleșug în gura lui;

23. Carele ocărându-se, împotriva n'au ocărit, pătimind, n'au îngrozit, ci dă celui ce judecă cu dreptul.

24. Carele păcatele noastre însuș le au ridicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să viețuim dreptăței, cu a cărui rană v'ați vindecat.

25. Că ierați ca niște oi rătăcite, ci v'ați întors acum la păstorul și păzitorul sufletelor voastre.

CAP. 3.

*Buna înțelegere și curiozitate între soți.
Suferirea cu blândețe către toți.*

Așijderea și femeile, plecându-vă a bărbaților voștri, că deși nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin viețea femeilor fără de cuvânt să se dobândească;

15. 1 Petru 3, 9.

16. 1 Cor. 7, 23; Gal. 5, 1, 13.

17. Rom. 12, 10; Pilde 24, 21; Mat. 22 21.

18. Efes 6, 5; Col. 3, 22; Tit 2, 9.

19. Mat. 5, 10.

20. 1 Petru 4, 14; Mat. 5, 10.

21. 1 Petru 3, 18; 4, 1; Ioan 13, 15.

22. Is. 53, 9; Ioan 8, 46; 2 Cor. 5, 21.

24. 1 Ioan 3, 5; Rom. 6, 11; Col. 1, 22.

25. Ps. 118, 176; Is. 53, 6; Ez. 34, 5; Ioan

10, 12.

3. 1. Efes. 5, 22; Col. 3, 18.

2. Văzând viețea voastră cea dimpreună curată întru frică.

3. A căror podoabă să fie nu cea din afară a împletirii părului și a înfășurăturii aurului, sau a îmbrăcăminteii hainelor;

4. Ci omul cel ascuns al inimei întru nestrăcătura duhului celui blând și lin, care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

5. Că așa odinioară și sfințele femei, care nădăjdulau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaților lor.

6. Precum Sarra ascultă pre Avraam, domni pre acela chemându-l; căreia v'ați făcut fiice, făcând bine, și netemându-vă de nici o frică.

7. Bărbații așijderea împreună lăcuind cu femeile lor cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste, ca și celor împreună moștenitoare darului vieții; ca să nu se curmeze rugăciunile voastre.

8. Iar la sfârșit, toți să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți;

9. Nerăsplăcând rău pentru rău, sau ocară pentru ocară; ci împotriva binecuvântând; știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți blagoslovenia.

10. Că cea ce voește să iubească viețea și să vadă zile bune, să și oprească limba sa dela rău, și buzele sale ca să nu grăiască vicleșug;

11. Să se depărteze dela rău, și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze pre ea.

12. Pentru că ochii Domnului sunt spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului asupra celor ce fac rele.

13. Și cine este cel ce va face vouă rău, de veți fi următorii bine-lui?

14. Că de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi, iar de îngrozirea lor să nu vă temeți, nici să vă turburați;

15. Ci pre Domnul Dumnezeu să l'știinșiți întru inimile voastre, și să

5. 1 Tim. 2, 9. 4. Efes, 3, 16.

6. Fac. 18, 12.

7. Efes 5, 25; 1 Cor. 7, 5; Col. 3, 19.

8. Fil 3, 16. 9. Rom 12, 17; 1 Tes. 5, 15.

10. Ps. 33, 13; Iac. 1, 26.

11. Is. 1, 16; Evt. 12, 14.

14. 1 Petr. 2, 20; 4, 14. 15. Is. 8, 13.

fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pre voi cuvânt pentru nădejdea cea întru voi, însă cu blândețe și cu frică.

16. Având știință bună; ca întru cea ce vă clevelesc pre voi, ca pre niște făcători de rău, să se rușineze cei ce grăesc de rău vieața voastră cea bună întru Hristos.

17. Că mai bine este făcând cele bune, de este așa voea lui Dumnezeu, a pătimi, decât făcând cele rele.

18. Pentru că și Hristos odată pentru păcate au pățimit, cel drept pentru cei nedrepti, ca pre noi să ne aducă la Dumnezeu, omorându-se cu trupul și înviind cu Duhul.

19. Întru care și duhurilor ce erau în temniță pogorându-se, au povoduit;

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când așteptau în delungă răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe, făcându-se corabia, întru care puține, adică opt suflete s'au mântuit de apă.

21. A căreia lucrul cel închipuit, botezul și pre noi ne mântuește, (nu lepădarea spurcăciunii celei trupești, ci întrebarea științei celei bune către Dumnezeu), prin învierea lui Iisus Hristos;

22. Care este deadreapta lui Dumnezeu, după ce s'au suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirile și puterile.

CAP. 4.

Indemnări la vieață nouă în întreaga înțelepciune, cu rugăciune și dragoste a unuia către altul. A face toate spre slava lui Dumnezeu și a se bucura cu suferințele cele pentru Hristos.

Hristos dar pățimind pentru noi cu trupul, și voi după acelaș gând vă înarmați; pentru că cela ce au pățimit cu trupul, au încetat despre păcat;

2. Ca să nu mai viețuiască cealaltă vreme în trup poftelor ome-

nești, ci după voea lui Dumnezeu.

3. Că destul ne este nouă, celor ce în vremea cea trecută a vieții am făcut voea păgânească, umblând întru necurății, întru poftă, întru beții, întru ospețe, întru băuturi și întru urite slujiri idolești;

4. Întru care se minunează căci nu vă adunați voi la aceeaș turburare a curviei, hulind.

5. Cari vor da seama la cel ce este gata să judece pre cei vii și pre cei morți.

6. Că spre aceasta și morților s'au binevestit, ca să se judece cu trupul după om, și să vieze după Dumnezeu cu duhul.

7. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat; deci fiți cu întreagă înțelepciune, și priveghiați întru rugăciuni.

8. Iar mai înainte de toate, unul spre altul dragoste cu osărdie având, căci dragostea acopere mulțime de păcate.

9. Iubitori de streini fiți între voi fără de cârtire.

10. Fiecare precum a luat dar, între voi cu acela slujind, ca niște buni iconomi ai darului celui de multe feluri ai lui Dumnezeu.

11. De grăește cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu; de slujește cineva, ca din puterea care o dă Dumnezeu, ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

12. Iubișilor, nu vă mirați de apringerea care este întru voi, care se face vouă spre ispită, ca și cum s'ar înfămplă vouă ceva strein;

13. Ci pentru că vă faceți părtași patimilor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați, veselindu-vă.

14. De sunteți ocărși pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți; căci duhul slavei și al lui Dumnezeu preste voi odihnește; după aceea se hulește, iar după voi se proslăvește.

15. Iar nimeni din voi să nu pă-

16. 1 Petr. 2, 12. 17. 1 Petr. 2, 20.
18. 1 Petr. 2, 21; 4, 1; Rom. 5, 6; 1 Tim. 3, 16; Evr. 9, 28.
19. 1 Petr. 4, 6; Efes. 4, 9.
20. Mat. 24, 37; Fac. 7, 13.
21. Efes. 5, 26; H doua Lege 26, 17.
22. Ps. 109, 1; Efes. 1, 20; Evr. 12, 2.
4. 1. 1 Petr. 3, 18; 2, 21, 24.
2. Gal. 2, 20; Rom. 6, 6, sq.

3. Efes. 4, 17; Tit 3, 3. 5. 2 Tim. 4, 1.
6. 1 Petr. 3, 19. 7. 1 Cor. 10, 11; Iac. 5, 8; 1 Ioan 2, 18; Lucă 21, 34.
8. Iac. 5, 20; Fild. 10, 12.
9. Evr. 13, 2; Fil. 2, 14.
10. Rom. 12, 6.
11. 1 Petr. 5, 14; 2 Cor. 2, 17; Col. 3, 17.
13. Mat. 5, 10; Rom. 8, 17; Fapt. 5, 41; Iac. 1, 2.
14. 1 Petr. 3, 14; Is. 51, 7; Mat. 5, 11.
15. 1 Petr. 2, 20.

fimească ca un ucigaș, sau fur sau făcător de rău, sau ca un ispititor de lucruri streine.

16. Iar dacă pătimește ca un creștin, să nu se rușineze; ci să proslăvească pre Dumnezeu în partea aceasta.

17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu; iar dacă este întâiu dela noi, care este sfârșitul celor ce se împotivesc evangheliei lui Dumnezeu?

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuește, cel necredincios și păcătos unde se va arăta?

19. Pentru aceea și cei ce pătimesc după voea lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditor să și încredințeze sufletele sale, prin fapte bune.

CAP. 5.

Sfătuirii către presviteri și către creștini îndeobște, cu rugăciuni pentru desăvârșirea lor.

Pre presviterii cei dintru voi îi rog, ca cel ce sunt împreună presviter și mărturisitor al patimilor lui Hristos, și părtaș al slavei celei ce va să se descopere:

2. Păstoriiți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija de dânsa, nu cu sila, ci de voie, nu cu agoniseli urâte, ci cu osârdie;

3. Nici ca și cum ați stăpâni preste cliruri, ci pilde făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta mai marele păstorilor, veși luă cununa slavei cea neveștejită.

5. Așijderea și voi cei tineri, ple-

16. Ioan 21, 19; Fil. 1, 29.

17. Ier. 25, 29; Ez. 9, 6.

18. Pild. 11, 31. 19. 1 Petru 3, 17.

5. 1 Lucă 24, 48; Rom. 8, 17.

2. Ioan 21, 16; Fapt. 20, 28; Tit 1, 7, 11.

3. 1 Cor 3, 5; 2 Cor. 1, 24; Fil. 3, 17; 2 Tes. 3, 9; Tit 2, 7.

4. Is. 40, 11.

5. Efes. 5, 21; Mat. 23, 12; Lucă 1, 52; Pild. 3, 34; Iac. 4, 6.

cași-vă celor bătrâni. Și toți unul altuia plecându vă, smerita cugetare să agonisiți; de vreme ce Dumnezeu celor mândri le stă împotivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă sup mîna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pre voi în vreme.

7. Toată grija voastră aruncând spre dânsul; că acela se grijește pentru voi.

8. Fiți trezi, priveghiați; pentrucă protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă căutând pre cine să înghită;

9. Căruia stați împotivă întăriți fiind în credință, știind că aceleași patimi se întâmplă irășimei voastre cei din lume.

10. Iar Dumnezeu a tot harul, carele ne-au chemat la slava sa cea veșnică prin Hristos Iisus, acela pre voi, cari ați pălinit puțin, să vă facă desăvârșit, să vă întărească, să vă facă puternici, să vă întemeze.

11. Aceluia slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

12. Prin Siluan, vouă credinciosul frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă și mărturisind că acesta este darul cel adevărat al lui Dumnezeu întru care stați.

13. Inchină-se vouă biserica din Vavilon, cea împreună aleasă; și Marcu fiul meu.

14. Inchinați-vă unul altuia cu sărutare a dragostei. Pace vouă tuturor celor întru Hristos Iisus, Amin.

6. Iov 22, 29; Iac. 4, 10.

7. Ps. 54, 25; Mat 6, 25.

8. Lucă 21, 36; 1 Tes. 5, 6.

9. Efes. 6, 12; Iac. 4, 7.

10. Evr. 13, 21. 11. 1 Petru 4, 11.

12. Evr. 13, 22. 13. Fapt. 12, 12.

14. Rom. 16, 16; 1 Cor. 16, 20. 2 Cor. 13, 12.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA

A

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAP. 1.

Roadele credinței spre moștenirea împărăției cerurilor. Indemnare la păzirea învățăturilor sale, întemeindu-o pe mărturia Tatălui despre Fiul în Tăvor și pe sf. Scriptură.

Simon Petru, slugă și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce au dobândit împreună cu noi credință întocmai cinstită întru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace să se înmulțească întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos Domnului nostru,

3. Precum nouă dumnezeiasca putere a lui toate cele ce sunt spre viață și bunacredință ne-au dăruit, prin cunoștința celui ce ne-au chemat pre noi prin slavă și prin fapta bună;

4. Prin care cele scumpe și mari făgăduințe s'au dăruit nouă; ca prin acestea să vă faceți părtași dumnezeieștii firi, fugind de stricăciunea poftii cei din lume.

5. Și întru aceasta singură, toată nevoița puind, sporiiți întru credința voastră fapta bună; iar întru fapta bună, cunoștința;

6. Iar întru cunoștință, înfrânarea; iar întru înfrânare, răbdarea; iar întru răbdare, bunacredință;

7. Iar întru buna credință, iubirea de frați, iar întru iubirea de frați, dragostea.

8. Că acestea întru voi fiind și înmulțindu-se, nu deșerți nici fără de roadă vor face pre voi spre cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Că cel ce nu are acestea, orb este, nevăzând departe, uitare luând de curăția păcatelor sale celor de demult.

10. Pentru aceea fraților, mai vărtos nevoiți-vă ca să faceți adevărită chemarea și alegerea voastră, că acestea făcând nu veți greși niciodată.

11. Că așa din destul se va da vouă intrarea întru veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos,

12. Pentru aceea nu mă voiu lenevi a vă aduce aminte vouă pururea de acestea, măcar că și știți și sunteți întăriți întru adevărul acesta.

13. Însă mi se pare a fi cu dreptul, până când sunt într'acest trup, a vă deșteptă pre voi cu aducerea aminte.

14. Știind că fără de zăbavă este lepădarea trupului meu, precum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-au arătat mie.

15. Iar mă voiu nevoi și pururea a vă avea pre voi după ieșirea mea, ca să faceți pomenire de acestea.

1. 1. Fapt. 15, 14; Rom. 1, 12.
2. 1 Petr. 1, 2. 3. 1 Petr. 2, 9.
5. Gal. 5. 6.

8 Tit 3, 14. 9. 1 Ioan 2, 9.
10. Evr. 3, 14. 12. Rom. 15, 14; Iud. 5.
13. 2 Petr. 3, 1. 14. Ioan 21, 18.

16. Că nu urmând basnelor celor meșteșugite, am spus vouă puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri văzători fiind slavei aceluia.

17. Că au luat dela Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, glas ca acesta venind către dânsul dela slava cea cu mare cuviință. Acesta este Fiul meu cel iubit întru carele bine am voit.

18. Și acest glas noi l-am auzit din cer pogorându-se, fiind cu dânsul în muntele cel sfânt.

19. Și avem mai adevărat cuvântul cel prorocesc; la care bine faceți luând aminte, ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până ce ziua va lumina și luceafărul va răsări întru inimile voastre;

20. Aceasta mai întâiu știind, că toată prorocia scripturii cu a sa deslegare nu se face,

21. Pentrucă nu prin voea oamenilor s'a făcut cândva prorocie, ci purtându-se de Duhul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu.

CAP. 2.

Mai înainte vestire despre ivirea ereticilor cu înșelăciuni și pedeapsa lor. Infruntarea obiceiurilor rele.

Însă au fost și proroci mincinoși întru norod, precum și între voi vor fi învățători mincinoși, cari vor băga eresuri de pierzare și se vor lepăda de stăpânul cel ce i-au răscumpărat pre dânsii, aducându'și lor grabnică pierzare.

2. Și mulți vor merge în urma înverșunărilor lor, prin cari se va huli calea adevărului.

3. Și pentru lăcomia cu cuvinte amăgitoare pre voi vă vor precupi, a căror judecată încă de demult nu zăbovește și pierzarea lor nu dormitează.

4. Că de vreme ce Dumnezeu pre ingerii cari au greșit nu i-au cruțat; ci cu lanțurile întunerecului în tartar legându'și, i-au dat spre judecată a se păzi;

5. Și lumea cea dintâiu nu o au cruțat, ci pre Noe, al optulea măr-turisitor al dreptăței, l-au păzit, potop în lume acelor necredincioși aducând;

6. Și cetățile Sodomienilor și ale Gomoruii arzându-le, cu sărămare le-au osândit, pildă puindu-le celor ce vor să petreacă întru păgânătate.

7. Și pre dreptul Lot ce eră necăjit de petrecerea cea dimpreună a celor fărădelege întru înverșunare, l-au izbăvit;

8. (Pentrucă cu vederea și cu auzul, dreptul acela viețuind între dânsii, din zi în zi își muncia sufletul cel drept cu faptele lor cele fărădelege);

9. Știe Domnul pre cei binecredincioși a'i izbăvi de ispită, iar pre cei nedrepți a'i păzi la ziua judecăței ca să se munciască;

10. Iar mai vârtos pre cei ce umblă după trup întru pofta spurcăciunii și de domnie nu bagă seamă. Indrăzneși, obraznici, slăvele hulind, nu se cutremură.

11. Unde ingerii, cu tăria și cu puterea mai mari fiind, nu aduc asupra lor înaintea Domnului judecată cu hulă.

12. Iar aceștia ca niște dobitoace necuvântătoare firești, născute spre vânare și stricăciune, întru cele ce nu înțeleg hulind, întru stricăciunea lor vor pleri;

13. Luând plata nedreptăței, dulceață socotind pre desfătarea cea din toate zilele, spurcății și necurații, cari se hrănesc cu înșelăciunile lor, mâncând cu voi.

14. Ochi având plini de preacurvie și de păcat nepărăsit, amăgind sufletele cele neîntărite, inimă deprinsă în lăcomie având, fiii blestemului,

15. Cari lăsând calea cea dreaptă au rătăcit, urmând căiei lui Valam din Vosor, care plata nedreptăței a iubit;

16. Iar muștrare pentru fărădelegea sa a avut: asin necuvântător, cu glas omenesc grăind, a oprit nebunia prorocului.

16. 1 Cor. 1, 17; 2, 4.

17. Mat. 17, 5; 3, 17; Efes. 1, 6.

18. Mat. 17, 1.

19. Ps. 118, 105; 2 Cor. 4, 6.

20. Rom. 12, 7; 2 Tim. 3, 16.

21. Fapt. 28, 25.

2. 1. Mat. 24, 11; 1 Tim. 4, 1; Iud. 4.

2. 2 Tim. 4, 3. 4. v. 9; Iud. 6.

5. 2 Petru 3, 6; Fac 7, 7.

6. Fac. 19, 24; Iud. 7; Evr. 11, 7.

8. Ps. 118, 158; Ez. 9, 4. 9. 1 Cor. 10, 13.

10. Iud. 8. 11. Iud. 9.

12. Iud. 10; Jer. 12, 3. 13. Iud. 15.

15. Iud 11; Num. 22, 5; Apcc. 2, 14.

16. Num. 22, 28.

17. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori cari se poartă de vifor, cărora negura întunecului în veac se păzește.

18. Pentru că cele semețe ale deșertăciunii spuind, amăgesc cu poște trupești și cu înverșunări, pre cei ce cu adevărat au scăpat dela cei ce viețuiesc întru înșelăciune.

19. Făgăduindu-le slobozenia, singuri robi fiind ai stricăciunii, pentru că ori de ce este cineva biruif de aceea s'a și robif.

20. Că dacă după ce au scăpat dela spurcăciunile lumii prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăș împleticindu-se, se biruesc, s'au făcut lor cele de pre urmă mai rele decât cele dintâiu,

21. Pentru că mai bine eră lor a nu fi cunoscut calea dreptății, de cât după ce o au cunoscut, a se întorce înapoi dela sfânta poruncă ce li s'au dat lor,

22. Că s'a întâmplat lor pilda cea adevărată. Câinele s'a întors la borătura sa și porcul scaldat la mocișla tinei.

CAP. 3.

Vremea de apoi. Venirea lui Hristos. Gătirea cuviincioasă pentru ea.

Și aceasta acum, iubifilor, a doua epistolie scriu vouă, întru care deștept cu aducerea aminte mintea voastră cea curată;

2. Ca să vă aduceți aminte de graiurile cele mai 'nainte grăite de sfinșii proroci, și de porunca noastră, cari suntem apostoli ai Domnului și Mântuitorului;

3. Aceasta mai 'nainte știind, că vor veni în zilele cele de apoi batjocoritori cari vor umblă după poștele lor,

4. Și vor zice: unde este făgăduința venirei lui? Că de când părinșii au adormit, toate așa rămân precum au fost din începutul zidirei.

5. Că ei nu voiesc a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumnezeu ce-

rurile au fost de demult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat.

6. Prin care lumea cea de atunci cu apă înecându-se a pierit;

7. Iar cerurile aceste de acum și pământul cu acelaș cuvânt sunt puși supt păstrare, păzindu-se focului la ziua judecăței și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar această una să nu se tăinuască de voi, iubifilor, că o zi înaintea Domnului, este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

9. Nu va zăbovi Domnul făgăduința, precum oarecari zăbavă o socotesc, ci îndelung rabdă pentru noi, nevrând ca să piară cineva, ci toți să vie la pocăință.

10. Iar va veni ziua Domnului ca un fur noaptea, întru care cerurile cu sunet vor trece, stihiiile arzând se vor strică și pământul și cele de pre dânsul lucruri vor arde.

11. Deci dacă au acestea toate a se sirișă, în ce fel trebuiește să fiți voi întru sfintele petreceri cele dimpreună și întru faptele bunei credinșei,

12. Așteptând și dorind a fi mai degrab venirea zilei lui Dumnezeu, pentru care cerurile arzând se vor strică și stihiiile aprinzându-se se vor topi?

13. Că ceruri nouă și pământ nou după făgăduința lui așteptăm, întru care dreptatea locuește.

14. Pentru aceea, iubifilor, acestea așteptând, nevoiși-vă să vă aflași lui nespurcași și neștinași în pace.

15. Și pre îndelunga răbdare a Domnului nostru mântuire să o socotiși, precum și iubitul nostru frate Pavel după înșelepciunea cea dată lui a scris vouă;

16. Precum și întru toate epistoliile sale, grăind de acestea, întru care sunt unele cu anevoie a se înșelege pe care cei neînșăși și neînșăriși le răsvrătesc ca și pre celelalte scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci voi, iubifilor, acestea mai

17. Iud. 13. 18. Iud. 16. 19. Ioan 8, 34.

20. Mat. 12, 45; Evr. 10, 26.

21. Lucă 12, 47. 22. Pilde 26, 11.

3. 2 Petru 1, 13. 2. Iud. 17.

3. 2 Petru. 1, 20; Iud. 8; 1 Tim. 4, 1.

4. Is. 5, 19. 5. Fac 1, 2; Ps. 23, 2.

6. 2 Petr. 2, 5; Fac. 7, 21; Mat. 24, 39.

7. Iud. 15. 8. Ps. 89, 4.

9. Av. 2, 3; 1 Tim. 2, 4.

10. 1 Tes. 5, 2; Luc. 21, 33; Evr. 1, 11.

13. Is. 65, 17 Apoc. 21, 1.

14. 1 Tes. 3, 13; 1 Cor. 1, 8.

15. Rom. 2, 4.

16. Rom. 8, 19; 1 Cor. 15, 24; 1 Tes. 4, 15.

17. Marc. 13, 5; Iud. 20.

înainte știind, păziți-vă, ca nu cu înșelăciunea celor fărădelege fiind strămutați, să cădeți dela întărirea voastră.

18. Ci să creșteți întru harul și

cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Acestuia slava și acum și în ziua veacului, Amin.

18. 2 Pet. 2, 20; Iud. 25; 1 Petr. 5, 11.

EPISTOLIA SOBORNICEASCA INTAIA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Mărturisire că Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Indemnare spre a fugi de păcate,

ce eră dintru început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit, și mâinile noastre au pipăit, de Cuvântul vieții;

2. (Și viața s'a arătat și o am văzut și mărturisim și vestim vouă viața cea veșnică, care eră la Tatăl și s'a arătat nouă);

3. Ce am văzut și am auzit, spunem vouă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi, și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul lui Iisus Hristos.

4. Și acestea scriem vouă, ca bucuria voastră să fie deplin.

5. Și aceasta este vestirea care am auzit dela dânsul și vestim vouă, că Dumnezeu lumină este și nici un întunec întru dânsul nu este.

6. De vom zice că împărtășire avem cu dânsul și întru întunec umblăm, minșim și nu facem adevărul;

7. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiului lui ne curățește pre noi de tot păcatul.

8. De vom zice că păcat nu avem, pre noi înși-ne ne înșelăm, și adevărul nu este întru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este și drept ca să ne ierte nouă păcatele, și să ne curățească pre noi de toată nedreptatea.

10. De vom zice că nu am păcătuit, mincinos facem pre dânsul, și cuvântul lui nu este întru noi.

CAP. 2.

Hristos ne curățește de tot păcatul. Indemnări spre păzirea poruncilor și spre dragostea fără care nu este creștinătate. Antihrisții sunt mulți. Mincinos este tot cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos. Adevărata ungere.

Feșii mei, acestea scriu vouă, ca să nu păcătuiți. Și dacă cineva va păcătui, mângâitor avem către Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept;

2. Și acesta este curățire de păcatele noastre, și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea.

3. Și întru aceasta știm că l-am cunoscut pre dânsul, dacă vom păzi poruncile lui.

4. Cel ce zice: l-am cunoscut pre dânsul și poruncile lui nu le

7. Efes. 5, 8; Evr. 9, 14.

9. Pild. 28, 13; 1 Tes. 5, 24.

10. 1 Ioan 2, 14.

2. 1 Ioan 14, 16; Rom. 8, 34; Evr. 7, 25.

3. Col. 1, 20. 3. Ioan 15, 10.

4. 1 Ioan 1, 6; 4, 20.

1. 1 Ioan 2, 13; Lucă 24, 39.

2. Ioan 1, 2; 4, 14.

4. Ioan 15, 11, 16, 24.

5. Ps 103, 2; Ioan 8, 12. 6. 1 Ioan 2, 4,

păzește, mincinos este, și întru aceasta adevărul nu este.

5. Iar cel ce va păzi cuvântul lui, cu adevărat întru acela dragostea lui Dumnezeu deplin este; întru aceasta cunoaștem că întru dânsul suntem.

6. Cel ce zice că petrece întru dânsul, dator este precum acela au umblat, și el așa să umble.

7. Iubiților, nu scriu vouă poruncă nouă, ci poruncă veche care ați avut dintru început. Porunca cea veche este cuvântul, care ați auzit dintru început.

8. Iarăș poruncă nouă scriu vouă, care este adevărată întru dânsul și întru voi; că întunerecul a trecut, și lumina cea adevărată iată răsare.

9. Cel ce zice că este întru lumină, și pre fratele său urăște, întru întunerec este până acum.

10. Cel ce iubește pre fratele său, întru lumină petrece, și sminteală întru dânsul nu este.

11. Iar cel ce urăște pre fratele său, întru întunerec este, și întru întunerec umblă, și nu știe încotro merge, că întunerecul a orbit ochii lui.

12. Scriu vouă, fiilor, că se iarță vouă păcatele, pentru numele lui.

13. Scriu vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scriu vouă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scris-am vouă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl.

14. Scris-am vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scris-am vouă, tinerilor, că sunteți tari, și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi, și ați biruit pre cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubeste cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul.

16. Pentru că tot ce este în lume, adecă pofa trupului și pofa ochilor și trufia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume este.

17. Și lumea trece, și pofa ei; iar cel ce face voea lui Dumnezeu, petrece în veac;

18. Fiilor, ceasul cel de apoi este; și precum ați auzit că antifrist vine, și acum antifristii mulți s'au lăcut; dintru aceasta cunoaștem că ceasul cel de apoi este.

19. Dintru noi au ieșit, ci nu erau dintru noi; că de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi, ci au ieșit ca să se arate că nu sunt toți dintru noi.

20. Și voi ungere aveți dela Cel Sfânt, și știți toate.

21. Nu am scris vouă ca și cum n'ați ști adevărul, ci ca și cum l-ați ști pre el, și cum că toată minciuna nu este din adevăr.

22. Cine este mincinosul fără numai cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos? Acesta este antifrist, care tăgăduște pre Tatăl și pre Fiul.

23. Tot cel ce tăgăduște pre Fiul, nici pre Tatăl nu are; iar cel ce mărturisește pre Fiul și pre Tatăl are.

24. Drept aceea voi ce ați auzit dintru început, întru voi să rămâie. Și de va rămâne întru voi ce ați auzit dintru început, și voi în Fiul și în Tatăl veți rămâne.

25. Și aceasta este tăgăduința, care însuș au tăgăduit nouă, vieța cea veșnică.

26. Acestea am scris vouă pentru cei ce vă înșală pre voi.

27. Și voi ungerea care ați luat dela dânsul, întru voi să rămâie, și nu aveți trebuință ca să vă învește pre voi cineva; ci precum aceeaș ungere vă învață pre voi pentru toate, și adevărată este, și nu este mincinoasă, și precum v'a învățat pre voi, rămâneți întru aceea.

28. Și acum, fiilor, rămâneți întru aceasta, ca să avem îndrăzneală când se va arăta, și să nu ne rușinăm de dânsul la venirea lui.

29. De știți că este drept, cunoașteți că tot cel ce face dreptate, dela dânsul s'a născut.

5. Ioan 14, 21; 1 Ioan 4, 12.

6. Ioan 15, 4, 5.

7. 2 Ioan 5; Mat. 5, 45.

8. Ioan 13, 34; Rom. 13, 12.

9. 1 Ioan 4, 20. 10. 1 Ioan 3, 14.

11. Ioan 12, 33.

12. Luc. 24, 47; Fapt. 4, 12.

13. Efes. 6, 10. 15. Iac. 4, 4.

18. Mat. 24, 5; 2 Ioan 7; 1 Petr. 4, 7.

19. Fapt. 20, 30; 1 Cor. 11, 19.

23. 2 Ioan 9; Ioan 5, 25; 15, 23.

25. 1 Ioan 5, 11. 27. Ioan 14, 26.

28. 1 Ioan 3, 21; Efes. 3, 12.

29. 1 Ioan 3, 7.

CAP. 3.

Fiii lui Dumnezeu sunt fericiți cu nădejdea întru dânsul, se curățesc de păcate, iubesc pe frați și se urăsc de lume. Dragostea către aproapele și milostenia. Știința cea bună este prin credința lui Iisus Hristos.

Vedeți ce fel de dragoste ne-au dat nouă Tatăl, ca fiii ai lui Dumnezeu să ne numim; pentru aceasta lumea nu cunoaște pre noi, căci nu l-a cunoscut pre dânsul.

2. Iubișilor, acum fiii ai lui Dumnezeu suntem, și încă nu s'a arătat ce vom fi; ci știm că, când se va arăta, asemenea lui vom fi; că'l vom vedea pre el precum este.

3. Și tot cel ce are nădejdea aceasta întru dânsul, se curățește pre sine, precum și el este curat.

4. Tot cel ce face păcatul și fărădelegea face; și păcatul este fărădelegea.

5. Și știți că el s'au arătat ca să ridice păcatele noastre; și păcat întru el nu este.

6. Tot cel ce petrece întru dânsul, nu păcătuiește; și tot cel ce face păcatul; nu l-a văzut pre el, nici l-a cunoscut pre el.

7. Fiilor, nimeni să nu vă înșele pre voi; cel ce face dreptate, drept este, precum și acela drept este.

8. Cel ce face păcatul, din diavolul este; că din început diavolul păcătuiește. Spre aceasta s'au arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dumnezeu, păcat nu face; că sămânța lui întru dânsul petrece; și nu poate să păcătuiască, că din Dumnezeu s'au născut.

10. Întru aceasta arătați sunt fiii lui Dumnezeu, și fiii diavolului; tot cel ce nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubeste pre fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea, care ați auzit dintru început, ca să iubim unul pre altul.

12. Nu precum Cain care eră din

vicleanul, și a ucis pre fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis pre el? Căci lucrurile lui erau rele, iar ale fratelui său drepte.

13. Nu vă mirați, frații mei, de vă urăște pre voi lumea.

14. Noi știm că am trecut din moarte în viață, pentru că iubim pre frați. Cel ce nu iubeste pre fratele, petrece în moarte.

15. Tot cel ce urăște pre fratele său, ucigător de oameni este; și știți că tot ucigătorul de oameni nu are viață veșnică întru dânsul petrecând.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea, că el și-au pus sufletul său pentru noi; și noi datorii suntem pentru frați să ne punem sufletele.

17. Iar cel ce are bogăția lumii acesteea, și vede pre fratele său având trebuință, și își închide inima sa despre dânsul, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru dânsul?

18. Fiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba; ci cu fapta și cu adevărul.

19. Și întru aceasta cunoaștem că suntem din adevăr, și înaintea lui vom încredința inimile noastre.

20. Că de ne arată pre noi inima noastră vinovați, Dumnezeu mai mare este decât inima noastră și știe toate.

21. Iubișilor, de nu ne va arăta pre noi vinovați inima noastră, îndrăsnire avem către Dumnezeu.

22. Și orice vom cere, vom lua dela dânsul, pentru că păzim poruncile lui, și cele plăcute înaintea lui facem.

23. Și aceasta este porunca lui: ca să credem întru numele lui Iisus Hristos Fiului lui, și să iubim unul pre altul, precum ne-au dat nouă poruncă.

24. Și cel ce păzește poruncile lui, întru dânsul petrece, și acela întru el. Și întru aceasta cunoaștem că petrece întru noi, din Duhul care au dat nouă.

13. Mat. 5, 11; Ioan 15, 18.

14. Ioan 5, 24; Lev. 19, 17.

15. 1 Ioan 2, 10, sq. Mat. 5, 21, sq.

16. Ioan 15, 12, sq. 17. 1 Ioan 4, 20.

18. Iac. 1, 22; 2, 14. 21. 1 Ioan 2, 28; 4, 17; 5, 14; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16.

22. Marc. 11, 24; Ioan 14, 13.

23. 1 Ioan 3, 11; Ioan 6, 29, Marc. 12, 31.

24. Ioan 14, 23; Rom 8, 9; 2 Cor. 1, 22.

3. 1. Ioan 17, 25.

2. Ioan 1, 12; Rom. 8, 18; Col. 3, 4.

4. 1 Ioan, 5, 17; 1 Petr. 2, 21, sq.

5. Is. 53, 4. 6. 1 Ioan 2, 5; 2 Ioan 11.

8. Ioan 8, 44 9 1 Ioan 5, 18.

10. Ioan 8, 47.

11. 1 Ioan 1, 5; 2, 7, sq. Ioan 13, 34.

12. Fac. 4, 8; Mat. 23, 35. Iud. 11.

CAP. 4.

Cercarea învățătorilor mincinoși și faptele dragostei către Dumnezeu și aproapele.

Iubișilor, să nu credeși pre tot duhul, ci să ispiți duhurile de sunt dela Dumnezeu; că mulți proroci mincinoși au ieșit în lume.

2. Întru aceasta să cunoașteși Duhul lui Dumnezeu; tot duhul care mărturisește pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu este;

3. Și tot duhul care nu mărturisește pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu nu este; și acela este al lui antihrist, de care ași auzit că va veni; și acum în lume este.

4. Voi dela Dumnezeu sunteți fiilor, și ași biruit pre aceia; căci mai mare este cea ce este întru voi, de cât cea ce este în lume.

5. Aceia din lume sunt; pentru aceea din lume grăiesc, și lumea pre dâșii ascultă.

6. Noi din Dumnezeu suntem; cel ce cunoaște pre Dumnezeu, ascultă pre noi; care nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă pre noi. Dintru aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul înșelăciunii.

7. Iubișilor, să iubim unul pre altul; că dragostea dela Dumnezeu este; și tot cel ce iubește, din Dumnezeu este născut, și cunoaște pre Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubește, nu cunoaște pre Dumnezeu; că Dumnezeu dragoste este.

9. Întru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că pre Fiul său cel unul născut l-au trimis Dumnezeu în lume, ca să viem printr'însul.

10. Întru aceasta este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne-au iubit pre noi, și au trimis pre Fiul său curățire pentru păcatele noastre.

11. Iubișilor, dacă Dumnezeu așa ne-au iubit pre noi, și noi datorii suntem să iubim unul pre altul.

12. Pre Dumnezeu nimeni nici odinioară nu l-a văzut. De iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece, și dragostea lui desăvârșit este întru noi.

13. Întru aceasta cunoaștem că petrecem întru dânsul și el întru noi, că din Duhul său ne-au dat nouă.

14. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiul Mântuitor lumii.

15. Oricare mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru acela petrece, și acela întru Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea care are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste este; și cea ce petrece întru dragoste, întru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânsul.

17. Întru aceasta s'a săvârșit dragostea cu noi, că îndrăsnire să avem în ziua judecăței; pentru că precum el este, și noi suntem în lumea aceasta.

18. Frică nu este întru dragoste; ci dragostea cea desăvârșit scoate afară pre frică; că frica pedeapsă are. Iar cea ce se teme, nu este deplin întru dragoste.

19. Noi iubim pre dânsul, că el întâiu ne-au iubit pre noi.

20. De va zice cineva: iubesc pre Dumnezeu, iar pre fratele său urășie, mincinos este; că cea ce nu iubește pre fratele său pre care l-a văzut, pre Dumnezeu pre carele nu l-a văzut cum poate să l iubească?

21. Și aceeași poruncă avem de la dânsul: ca cel ce iubește pre Dumnezeu, să iubească și pre fratele său.

CAP. 5.

Despre cei născuți din Dumnezeu și adevărata dragoste către El. Credința biruește lumea. Cele trei mărturii de pre pământ și din cer că Hristos este om adevărat și adevărat Fiul lui Dumnezeu. Păcat de moarte și nu de moarte.

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu este născut;

4. 1. 2 Ioan 7; 2 Petr. 2, 1. 2. 1 Cor. 12, 3.
3. 1 Ioan 2, 22.
4. 4 Imp. 6, 16; 2 Paral. 32, 7.
5. Ioan 3, 31; 15. 19. 6. Ioan 8, 47.
7. 1 Ioan 5, 11; Ioan 8, 42.
9. Ioan 3, 16; Rom. 5, 8; Tit. 2, 11.
10. Rom. 5, 10; 2 Cor. 5, 19; Col. 1, 20.
11. Mat. 18, 33.

12. Eș. 33, 20; Ioan 1, 18; 1 Tim. 6, 16.
15. 1 Ioan 5, 5. 16. Ioan 6, e9.
17. 1 Ioan 3, 21. 20. 1 Ioan 2, 4, 11.
21. 1 Ioan 5, 1; Marc. 12, 31.
5. 1. Ioan 1, 12.

și tot cel ce iubește pre cel ce au născut, iubește și pre cel ce s'au născut dintr'însul.

2. Întru aceasta cunoaștem că iubim pre fiili lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim.

3. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu, ca poruncile lui să păzim; și poruncile lui grele nu sunt.

4. Căci tot cel născut din Dumnezeu, biruește lumea; și aceasta este biruința care biruește lumea, credința noastră.

5. Cine este cel ce biruește lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este carele au venit prin apă și prin sânge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Și duhul este cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sunt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și acești trei una sunt.

8. Și trei sunt cari mărturisesc pre pământ: duhul și apa și sângele; și acești trei într'una sunt.

9. De primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu mai mare este; că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, care a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede întru Fiul lui Dumnezeu, are mărturia întru sine; cel ce nu crede lui Dumnezeu, mincinos l-a făcut pre dânsul; pentru că n'a crezut la mărturia care au mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturia, că

vieață veșnică ne-au dat nouă Dumnezeu, și această vieață întru Fiul lui este.

12. Cel ce are pre Fiul, are viața; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu, viața nu are.

13. Acestea am scris vouă celor ce credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știți că viața veșnică aveți, și ca să credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăsnirea, care avem către dânsul, că de vom cere ceva după voea lui, ne aude pre noi;

15. Și dacă știm că ne aude pre noi, orice vom cere, știm că vom avea cererile care cerem dela dânsul,

16. De va vedeă cineva pre frațele său păcătuiind păcat nu spre moarte să ceară, și va da lui viață celor ce păcătuesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte; nu pentru acela zic ca să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este; și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut din Dumnezeu nu păcătuește; ci cel ce s'au născut din Dumnezeu se păzește pre sine însuș, și cel rău nu se atinge de el

19. Știm că din Dumnezeu suntem, și lumea toată întru cel rău zace.

20. Și știm că Fiul lui Dumnezeu au venit și ne-au dat nouă pricipere, ca să cunoaștem pre cel adevărat și să fim întru cel adevărat, întru Iisus Hristos Fiul lui. Acesta este Dumnezeu cel adevărat și viața cea veșnică.

21. Fiilor, păziți-vă pre voi de idoli, Amin.

2. 1 Ioan 3, 19.

3. Ioan 14, 15; Mat. 11, 30.

4. Ioan 1, 13; 16, 33.

5. 1 Ioan 4, 15; 1 Cor. 15, 57.

6. Ioan 19, 34. 7. Mat. 28, 19.

9. Ioan 8, 17. 10. Rom. 8, 16; Ioan 3, 36.

11. Ioan 1, 4.

14. 1 Ioan 2, 28; 3, 21; 4, 17; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16. 16. Mat. 12, 31.

18. 1 Ioan 3, 9; 2 Tes. 2, 3. 19. Gal. 1, 4.

20. Ioan 1, 4; Fapt. 3, 15; Rom. 9, 5; 1 Tim. 3, 6; Evr. 1, 8.

21. Eș. 20, 3; 1 Cor. 10, 14.

EPISTOLIA SOBORNICEASCA A DOUA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Dragostea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Ferirea de amăgitori.

Bătrânul alesei Doamne și fiilor ei, pre cari eu iubesc întru adevăr; și nu numai eu, ci și toți cari au cunoscut adevărul;

2. Pentru adevărul care petrece întru noi, și cu noi va fi în veac.

3. Fie cu voi dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru dragoste.

4. M'am bucurat foarte căci am aflat din fiii tăi umblând întru adevăr, precum am luat poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog doamnă, nu ca și cum aș scrie fie poruncă nouă, ci care avem din început, ca să iubim unul pre altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm după poruncile lui. Și aceasta este porunca; precum aș auzit dintru început, ca să umblați întru dânsa.

7. Pentru că mulți amăgitori au intrat în lume, cari nu mărturisesc pre Iisus Hristos să fie venit cu trupul. Acesta este amăgitor și antifrist.

8. Păziți-vă pre voi înși-vă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să luăm plată desăvârșit.

9. Tot cel ce calcă porunca și nu rămâne întru învățătura lui Hristos, nu are pre Dumnezeu; iar cel ce rămâne întru învățătura lui Hristos, acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

10. Oricine va veni la voi, și nu va aduce învățătura aceasta, să nu'l primiți în casă, și să nu'i ziceți lui: bucură-te;

11. Că cel ce ti va zice lui bucură-te, se va face părtaș faptelor lui celor rele.

12. Multe având a vă scrie vouă, nu am voit pre hârtie și cu cerneală; ci nădăduesc că voi veni la voi, și gură către gură voi grăi, ca bucuria noastră să fie deplin.

13. Inchină-se fie fiili surorii tale celei alese, Amin.

1. 1. 3 Ioan v. 1. 3. 1 Tim. 1, 2.
5. Marc. 12, 31. 6. 1 Ioan 5. 3.

7. Mat. 24, 5; 2, Petr. 2, 1; 1 Ioan 2, 18;
4, 1, sq.
8. Marc. 13, 9; Gal. 3, 4.
9. 1 Ioan 2, 22, sq.
10. 2 Tes. 3, 6.
12. 3 Ioan 13; 1 Ioan 1, 4.

EPISTOLIA SOBORNICEASCA A TREIA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Laudă iubirea de streini a fraților pentru Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Dă mărturie bună lui Dimitrie.

Dătrânul lui Gaie celui iubit pre care eu iubesc întru adevăr.

2. Iubitule, pentru toate fac rugăciune ca să sporești și să fii sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce au venit frații și au mărturisit de adevărul tău, precum tu întru adevăr umbli.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am când auz că fiii mei umbli întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci orice lucrezi către frați și către cei streini;

6. Cari au mărturisit de dragostea ta înaintea bisericii; pre cari bine vei face de îi vei petrece cu vrednicie lui Dumnezeu;

7. Că pentru numele lui au ieșit, nimic luând dela neamuri.

8. Noi dar, datori suntem să pri-

mim pre unii ca aceștia, ca împreună lucrători să fim adevărului.

9. Am scris bisericii; ci Diotrefis cel ce iubește să le fie lor căpitanie, nu ne primește pre noi.

10. Pentru aceasta de voi veni, voi pomeni lui faptele care face, ocărându-ne pre noi cu cuvinte rele, și neîndestulat fiind cu acestea, nici însuș primește pre frați, și pre cei ce vor îi oprește și din biserică îi scoate.

11. Iubitule, nu urmă răului, ci binelui. Cea ce face bine, din Dumnezeu este; iar cea ce face rău, n'a văzut pre Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți și de către însuș adevărul; și noi încă mărturisim, și știți că mărturia noastră adevărată este.

13. Multe am avut a scrie, ci nu voiesc cu cerneală și cu condeiu a'ți scrie fie.

14. Ci nădăjduesc că fără de zăbavă te voi vedea și gură către gură vom grăi. Pace fie. Inchină-se fie prietenii. Spune închinăciune prietenilor pre nume, Amin.

1. 1. Fapt. 19, 29; 2 Ioan 1; Rom. 16, 23; 1 Cor. 1. 14 3. 2 Ioan 4. 6. Tit 3, 13.

7. Mat. 10, 8; Cor. 9, 12.

8. Mat. 10, 14; Lucă 10, 8; Evr. 13, 2

10. Mat. 23 13.

11. Ps. 36, 27; 1 Ioan 3, 6.

12. Ioan 19, 35.

13. 2 Ioan 12.

14. 1 Petr. 5, 14.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ

A

SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

CAP. 1.

*Indeamnă la statornicie în credință.
Muncile celor necredincioși și necurați.
Pilde și prorocii.*

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor sfințiși întru Dumnezeu Tatăl, și de Iisus Hristos păziți și chemați;

2. Milă vouă și pace și dragoste să se înmulțască.

3. Iubiților, toată nevoița făcând a scrie vouă de cea de obște mântuirea voastră, nevoie am avut a vă scrie vouă, rugându-vă să stați vițește pentru credința ceea ce odată s'a dat sfinților.

4. Căci au intrat oarecari oameni, cari de demult mai 'nainte au fost scriși spre această osândă, necredincioși, cari schimbă darul Dumnezeului nostru întru învierșunare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeului și Domnul nostru Iisus Hristos tăgăduesc.

5. Și voi să vă aduc aminte, știind și voi aceasta odată, că Domnul după ce au scos pre norod din pământul Eghiptului, mai pre urmă pre cei ce nu au crezut i-au pierdut.

6. Și pre îngerii cari nu și-au păzit dregătoria lor, ci și-au lăsat lăcașul lor, spre judecata zilei celei

mari, legăturilor celor veșnice supț întuneric îi fine;

7. Precum Sodoma și Gomora și cetățile cele dimprejurul lor, care întru acelaș chip curviau și umblau în urma altui trup, sunt puse înainte întru pildă, a focului celui veșnic muncă luând.

8. Asemenea și aceștia vise vișând, trupul își spurcă și domnia leapădă și slavele hulesc.

9. Iar Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se grăia pentru trupul lui Moisi, n'a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: cearte-te pre fine Domnul.

10. Iar aceștia câte nu știu hulesc, și câte după fire, ca niște dobitoace necuvântătoare știu, întru acelea se strică.

11. Vai lor! Că în calea lui Cain au umblat și întru înșelăciunea lui Valaam prin miță s'au vărsat și întru împrotivirea în cuvinte a lui Core au pierit.

12. Aceștia sunt între dragostele voastre, ca niște pietre în mare acoperite de apă, împreună cu voi mâncând, fără de frică pre sine păscându-se; nori fără de apă, ce se poartă de vânturi; copaci tomnatici neroditori, de două ori morți și desrădăcinași;

13. Valuri sălbatice de mare, spumegându și rușinile lor; stele rătă-

1. 1. Mat. 13, 55; Luc. 6, 16.
3. Fil 1, 27; 1 Tim 1, 18.
4. Tit 1, 16. 5. Num. 14, 35; 1 Cor. 10, 5.
6. Ioan 8, 44; 2 Petr. 2, 4.

7. Fac 19, 24.
8. Eș. 22, 28; 2 Petr. 2, 10.
9. Dan. 12, 1; Zab, 3, 2.
10. 2 Petr. 2, 12.
11. Fac. 4, 8; Apoc. 2, 14; Num. 16, 1.

cifoare, cărora negura întunerecului în veac se păzește.

14. Și a prorocit de aceștia și Enoh, cel al șaptelea dela Adam, zicând: iată, va veni Domnul întru mii de sfinți săi.

15. Să facă judecată împotriva tuturor, și să mustre pre toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor cu care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele lor cele aspre, care au grăit împotriva lui păcătoșii cei necredincioși.

16. Aceștia sunt cârfitori, grăitori de rău, cari umblă după poftele lor cu păgânătate și cu călcare de lege și gurile lor grăiesc cele cu semeție, mirându-se de fețe pentru vreo dobândă.

17. Iar voi, iubiiilor, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'au zis mai înainte de apostolii Domnului nostru Iisus Hristos;

18. Că au zis vouă, că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umblă după poftele lor cele necurate,

19. Aceștia sunt cari se osibesc pre sine și sunt trupești, neavând duh.

20. Iar voi, iubiiilor, întru sfântă credința voastră zidindu-vă și întru Duhul Sfânt rugându-vă,

21. Pre voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos spre vieața cea veșnică.

22. Și pre unii să'i vădiți de se vor despărți.

23. Iar pre alții cu frică să'i mântuiți, răpindu'i din loc și să'i certăți cu temere urînd și haina cea dela trup spurcată.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pre voi fără de păcat și neșpurcați și să vă pue înaintea slavei sale fără prihană întru bucurie.

25. Unuia înțeleptului Dumnezeu și Mântuitorului nostru prin Iisus Hristos Domnul nostru, slavă și mărire, stăpânire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii, Amin.

19. Pild. 18, 1. 20. Col. 1, 23.

21. 1 Cor. 1, 7. 23. Amos 4, 11; Zab. 3, 2; Rom. 11, 14; Iac. 5, 19; Is. 64, 6.

25. Rom. 16, 27; 1 Tim. 1, 17.

14. Fac. 5, 21. 15. Mat. 25, 31; 12, 36.

16. Ps. 16, 10. 18. 1 Tim. 4, 1.

APOCALIPSIS

A

SFÂNTULUI IOAN TEOLOGUL

CAP. 1.

Ioan trimite închinăciuni la șapte biserici. Vedenia cercască a sa în Patmos. El vede pre Iisus între șapte sfeșnice și șapte stele.

Descoperirea lui Iisus Hristos, care Dumnezeu îi au dat lui, ca să arăte robilor săi cele ce trebuie să fie degrab; și au arătat trimițându-o prin îngerul său robului său Ioan;

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Iisus Hristos, și câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citește, și cei ce aud cuvintele prorociei acesteia, și păzesc cele scrise întru dânsa, că vremea aproape este.

4. Ioan celor șapte biserici care sunt în Asia: dar vouă și pace de la cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine, și dela cele șapte Duhuri care sunt înaintea Scaunului lui;

5. Și dela Iisus Hristos, marturul cel credincios, cel întâiu născut din morși, și stăpânul împărașilor pământului. Carele ne-au iubit pre noi, și cu sângele său ne-au spălat de păcatele noastre.

6. Și ne-au făcut împărași și preoși lui Dumnezeu și Tatălui său; lui slava și puterea în vecii vecilor, Amin.

7. Iată, vine cu norii, și'l va vedea pre el tot ochiul, și cei ce l-au împuns; și vor plânge înaintea lui toate semințiile pământului. Așa, Amin.

8. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, zice Domnul, cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine, atotfiitorul.

9. Eu Ioan, cel ce sunt și fratele vostru, și părtaș întru necazul și întru împărășia și întru răbdarea întru Iisus Hristos, fost-am în ostrovul ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

10. Fost-am în Duh într'o zi de Duminică, și am auzit după mine glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: eu sunt Alfa și Omega, cel dinîțiu și cel de pre urmă, și ce vezi, scrie în carte, și o trimite celor șapte biserici ce sunt în Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes, și la Filadellia și la Laodichia.

12. Și m'am întors să văz glasul care vorbiă cu mine. Și întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur;

13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu haină lungă, și încins pre la țafe cu brâu de aur.

14. Iar capul lui și părul alb, ca lâna cea albă, ca zăpada; și ochii lui ca para focului;

1. 1. Ioan 3, 32; Apoc. 22, 6, 7.

2. Apoc. 6, 9. 3. Apoc. 22, 7; 1 Petr. 4, 7.

4. Eș. 3, 14; Evc. 13, 18; Is. 11, 2.

5. Apoc. 3, 14; Fapt. 26, 23; Gal. 2, 20; Evc. 9, 14. 6. Apoc. 5, 10; 1 Petr. 2, 5.

7. Zab. 12, 10; Ioan 19, 37.

8. Apoc. 22, 13; Is. 41, 4. 9. Rom. 8, 17.

13. Apoc. 2, 1; Ez. 1, 26.

14. Apoc. 2, 18.

15. Și picioarele lui asemenea cu arama de Livan, ca într'un cuptor fiind arse; și glasul lui ca glas de ape multe.

16. Și având în mâna sa cea dreaptă șapte stele; și din gura lui sabie cu două ascuțituri, ascuțită ieșind; și fața lui precum soarele luminează întru puterea sa.

17. Și dacă l-am văzut pre el, am căzut la picioarele lui ca un mort. Și au pus mâna sa cea dreaptă preste mine, zicând mie: nu te teme; eu sunt cel dintâiu și cel de pre urmă.

18. Și cel ce sunt viu, și am fost mort; și iată, sunt viu în vecii vecilor, Amin; și am cheile iadului și ale morței.

19. Scrie cele ce ai văzut și cele ce sunt, și cele ce vor să fie după acestea;

20. Taina celor șapte stele, care le-ai văzut în dreapta mea și cele șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele, îngerii celor șapte biserici sunt; și cele șapte sfeșnice care le-ai văzut, șapte biserici sunt.

CAP. 2.

Cele scrise îngerului Efesenilor. Nicolaiți. Cele arătate îngerului Smirnenilor. Cele însemnate îngerului Pergaminenilor. Antipa, Valaam, Nicolaiți. Cele scrise îngerului Teatirelor.

Îngerului bisericii Efesului scrie: Acestea zice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur;

2. Știu faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pre cei răi; și ai ispitit pre cei ce se zic pre sine apostoli, și nu sunt, și i-ai aflat pre ei mincinoși;

3. Și ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te-ai ostenit și nu ai încetat.

4. Ci am asupra ta, că dragea ta cea dintâi o ai părăsit.

5. Drept aceea adu-ți aminte de unde ai căzut, și te pocăește, și fă faptele cele dintâi; iar de nu, vin

la tine curând, și voi mișcă sfeșnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urăști faptele Nicolaitenilor, care și eu le urăsc.

7. Cea ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor: celui ce va birul voi da lui să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul Raiului lui Dumnezeu.

8. Și îngerului bisericii Smirnenilor scrie: acestea zice cel dintâi și cel de pre urmă, care au murit, și au înviat;

9. Știu faptele tale, și necazul, și sărăcia, (ci bogat ești) și hula celor ce se zic pre sine ludei și nu sunt, ci sinagogă a satanei.

10. Nimic nu te teme de cele ce vei să pătimești; că iată, diavolul va să arunce dintru voi în temniță, ca să vă ispită; și veți avea necaz în zece zile; fii credincios până la moarte, și voi da fie cununa vieții.

11. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor: cel ce biruște nu se va nedreptăși de moartea cea de a doua.

12. Și îngerului bisericii cei din Pergam scrie: acestea zice cel ce are sabiea ascuțită de amândouă părțile,

13. Știu faptele tale, și unde locuești, unde este scaunul satanei; și fii numele meu, și n'ai lepădat credința mea în zilele în care eră Antipa marturul meu cel credincios, care s'a ucis la voi, unde locuește satana.

14. Ci am asupra ta pușine, că ai acolo pre cei ce țin învățătura lui Valaam, care învăță pre Valac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil, ca să mănânce de cele jertfite idolilor, și să curvească.

15. Așa ai și tu pre cei ce țin învățătura Nicolaitenilor, care eu o urăsc.

16. Pocăește-te; iar de nu, vin la tine curând, și voi face cu ei războiu cu sabiea gurei mele.

17. Cel ce are ureche, auză ce

6. Ps 138, 21. 7. Mat. 11, 15.

8. Apoc. 22, 13. 9. Apoc. 3, 9.

10. Mat. 10, 28.

12. Efes. 6, 17; Evr. 4, 12.

13. Apoc. 13, 2; 3, 8.

14. Num. 25, 2; 2 Petr. 2, 5; Iud. 11.

16. Apoc. 19, 15.

17. Apoc. 3, 12; 19, 12.

18. Rom. 6, 9. 19. Apoc. 14, 13; 4, 1.

20. Mal. 2, 7.

2. 1. Apoc. 1, 16, 13. 2. 1 Ioan 4, 2.

3. Gal. 6, 9; Evr. 12, 5.

Duhul zice bisericilor: celui ce biruește voi eu dau lui să mănânce din manna cea ascunsă, și voi eu dau lui piatră albă, și în piatră nume nou scris, care nimeni nu-l știe fără numai cel ce îl ia.

18. Și îngerului bisericii cei din Tiatira scrie: acestea zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi ca para focului, și picioarele sale sunt asemenea cu arama de Livan:

19. Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și răbdarea ta și faptele tale, cele de pre urmă sunt mai multe decât cele dintâi.

20. Ci am asupra ta puține, că lași pe mulțea Ezavel, care se zice pre sine prorociță, a învăța și a amăgi pre robii mei să curvească, și să mănânce cele jertfite idolilor.

21. Și am dat ei vreme ca să se pocăiască de curviea sa și nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pai, și pre cei ce curvează cu ea în ne-caz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

23. Și pre fiii ei îi voi eu ucide cu moarte; și vor cunoaște toate bisericile că eu sunt cel ce cerc ră-runchii și inimile; și voi eu dau vouă unuia fiecăruia după faptele voastre.

24. Iar vouă zic, și celorlalți din Tiatira, căși n'au învățatura aceasta, și cari n'au cunoscut adâncurile satanei, precum zic: nu voi eu pune preste voi altă greutate.

25. Însă ce aveți, țineți până voi eu veni.

26. Și celui ce biruește și celui ce păzește până în sfârșit faptele mele, voi eu dau lui stăpânire preste neamuri.

27. Și le va păstori pre ele cu toiag de fier; ca vasele de lut se vor zdrobi; precum și eu am luat dela Tatăl meu.

28. Și voi eu dau lui steaua cea de dimineață.

29. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

CAP. 3.

Cele trimise îngerului din Sardes. Cele scrise îngerului Filadelfilor. Cele arătate îngerului Laodichenilor.

Și îngerului bisericii cei din Sardes scrie: acestea zice cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte stele; știu faptele tale, că ai nume că trăești, și ești mort.

2. Priveghiază, și întărește pre celelalte care vreau să moară; că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit, și ține, și te pocăește. Iar de nu vei priveghia, voi eu veni asupra ta ca furul, și nu vei cunoaște în care ceas voi eu veni asupra ta.

4. Ai puține nume și în Sardes, care nu și-au înfinat hainele lor; și vor umbla împreună cu mine în albe; că vrednici sunt.

5. Cel ce biruește, acesta se va îmbrăca în haine albe; și nu voi eu șterge numele lui din cartea vieții, și voi eu mărturisii numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea îngerilor lui.

6. Cei ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

7. Și îngerului bisericii cei din Filadelfia scrie: acestea zice cel sfânt, cel adevărat, carele are cheia lui David, cel ce deschide, și nimeni nu închide; și închide, și nimeni nu deschide;

8. Știu faptele tale; iată, am dat înaintea ta ușe deschisă, și nimeni nu poate să o închiză pre ea; că mică putere ai, și ai păzit cuvântul meu, și n'ai lăgăduit numele meu.

9. Iată, dau din sinagoga satanei acelor ce se zic pre sine a fi Iudei, și nu sunt, ci mint; iată, voi eu face pre ei ca să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te-am iubit pre tine.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voi eu păzi pre tine de ceasul ispitei, ce va să vie

18. Apoc. 1, 14.

20. 3. imp. 16, 31. 22. Apoc. 18, 9.

23. Ps. 7, 10. 25. Apoc. 3, 11.

26. Ps. 2, 8. 27. Apoc. 12, 5.

28. Luc. 22, 29. 29. Apoc. 3, 6.

3. 1. Apoc. 1, 16. 3. 1 Tes. 5, 2.

4. Apoc. 4, 4. 5. Fil. 4, 3.

7. Iov. 12, 14; Is. 22, 22.

8. Apoc. 2, 2, 9; 1 Tes. 1, 3.

9. Apoc. 2, 9.

preste toată lumea, ca să ispitească pre cei ce locuiesc pre pământ.

11. Iată, vin curând; fine ce ai, ca nimeni să nu'ți ia cununa ta.

12. Cel ce biruește, îl voi face pre el stâlp în biserica Dumnezeului meu, și nu va ieși afară mai mult; și voi scrie preste el numele Dumnezeului meu, și numele cetății Dumnezeului meu, Ierusalimului celui nou, care se pogoară din cer dela Dumnezeu meu; și numele meu cel nou.

13. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

14. Și îngerului bisericei cei din Laodichia scrie: acestea zice cel ce este Amin, marturul cel credincios și adevărat, începutul zidirei lui Dumnezeu;

15. Știu faptele tale, că nici rece ești nici fierbinte; o de ai fi rece sau fierbinte!

16. Iar fiindcă ești cald și nici fierbinte nici rece, te voi arunca din gura mea.

17. Că zici: bogat sunt, și m'am îmbogățit, și de nimic nu am lipsă; și nu știi că tu ești ticălos și mișel și sărac și orb și gol;

18. Sfătuescu-te să cumperi dela mine aur lămurit din foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și să nu se arate rușinea goliciunii tale; și cu collirion unge ochii tăi, ca să vezi.

19. Eu ori pre câți iubesc, îi muștru și îi cert; râvnește dar și te pocăește.

20. Iată stau la ușe și bat; de va auzi cineva glasul meu, și va deschide ușa, voi intra la el și voi cină cu el, și el cu mine.

21. Celui ce biruește, voi da lui să șază cu mine pre Scaunul meu, precum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu pre Scaunul lui.

22. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

CAP. 4.

Ușa, Scaunul și cei douăzeci și patru de bătrâni ce a văzut în cer.

După acestea am văzut, și iată ușe deschisă în cer; și glasul cel dintâiu care l-am auzit ca de trâmbiță, ce vorbiă cu mine, zicând: suie-te aici, și voi arăta ție cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Și îndată am fost în Duli, și iată Scaun eră pus în cer, și preste Scaun cel ce ședeă.

3. Și cel ce ședeă, la vedere eră asemenea pietrei de iaspis și de sardin; și curcubeu împrejurul Scaunului asemenea la vedere smaragdului.

4. Și împrejurul Scaunului douăzeci și patru de scaune; și pre scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați cu haine albe; și aveau pre capetele lor cununi de aur.

5. Și din Scaun ies fulgere și tunete și glasuri; și șapte făclii de foc arzând înaintea Scaunului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea Scaunului mare de sticlă asemenea cu cristalul; și în mijlocul Scaunului și împrejurul Scaunului, patru vieșuitori plini de ochi dinainte și dinapoi.

7. Și vieșuitorul cel dintâiu asemenea leului, și al doilea vieșuitor asemenea vișelului, și al treilea vieșuitor aveă fașă ca de om, și al patrulea vieșuitor asemenea vulturului ce zboară.

8. Și cei patru vieșuitori unul fiecare aveau câte șase aripi împrejur; și înlăuntru erau plini de ochi; și odihnă nu au ziua și noaptea, zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu atotșuitorul cel ce eră și cel ce este și cel ce vine.

9. Și când vor da vieșuitorii aceștia slavă și cinste și mulțămită celui ce șade pre scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Vor cădeă cei douăzeci și patru de bătrâni înaintea celui ce șade pre Scaun, și se vor închină celui ce este viu în vecii vecilor, și vor

11. Apoc. 1, 3; 2, 5.

12. Apoc. 2, 7, sq 14, 1.

15. Apoc. 2, 2.

17. Os. 12, 9; 1 Cor 4, 8.

18. 1 Petr. 1 7; Apoc. 16, 15.

19. Iov. 5, 17; Pilde 3, 12; 1 Cor. 11, 32.

20. Cânt. Cânt. 5, 2; Lucă 12, 36; Ioan 14, 23.

21. Mat. 19, 28.

4. 1. Apoc. 1, 10. 3. Ez. 1, 26.

4. Apoc. 11, 16.

5. Apoc 11, 19; Zab. 4, 2. 6. Apoc. 15, 2.

7. Ez. 1, 10. 8. Is. 6, 3.

10. Apoc. 5, 14.

pune cununele lor înaintea Scaunului, zicând:

11. Vrednic ești Doamne, a lua slava și cinstea și puterea; că tu ai zidit toate, și pentru voea ta sunt și s'au zidit.

CAP. 5.

Cartea cea cu șapte peceți în mâna lui Dumnezeu. Mielul cu șapte coarne deschide cartea.

Și am văzut în dreapta celui ce șede pre Scaun carte scrisă dinlăuntru și dinafară, pecesluită cu șapte peceși.

2. Și am văzut pre un înger tare strigând cu glas mare: cine este vrednic a deschide cartea și a deslegă peceșile ei?

3. Și nimeni nu putea în cer, nici pre pământ, nici supț pământ, a deschide cartea, nici a o vedea pre ea.

4. Iar eu plângeam mult, că nimeni nu s'a aflat vrednic a deschide și a ceși cartea, nici a o vedea pre ea.

5. Și unul din bătrâni zice mie: nu plânge, iată a biruit leul cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și să deslege cele șapte peceși ale ei.

6. Și am văzut, și iată în mijlocul Scaunului și al celor patru viețuitori, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca și cum ar fi fost junghiat, având coarne șapte și ochi șapte, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.

7. Și au venit și au luat cartea din dreapta celui ce șede pre Scaun.

8. Și când au luat cartea cei patru viețuitori, și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăute și năstrăpi de aur pline de tămâieri, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare nouă, zicând: vrednic ești să iei cartea și să deschizi peceșile ei; că te-ai junghiat și ne-ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu cu sângele tău din toată seminția și limba și norodul și neamul;

10. Și ne-ai făcut pre noi Dumne-

zeului nostru, împărași și preoși; și vom împărăși pre pământ.

11. Și am văzut și am auzit glas de îngeri mulți împrejurul Scaunului și a viețuitorilor și a bătrânilor, și eră numărul lor milioane de milioane și mii de mii;

12. Zicând cu glas mare: vrednic este Mielul carele s'au junghiat ca să iă puterea și bogăția și înțelepciunea și țâria și cinstea și slava și bună cuvântarea.

13. Și toată făptura care este în cer și pre pământ și supț pământ și cele ce sunt în mare și cele ce sunt într'însele toate, am auzit zicând: celui ce șade pre Scaun și Mielului fie bună cuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor.

14. Și cei patru viețuitori, ziceau Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut și s'au închinat celui viu în vecii vecilor.

CAP. 6.

Deschiderea celor șase peceși dintâin, a căror înțeles este: învățătura apostolească; războiul celor necredincioși împotriva credincioșilor; căderea celor slabi în credință; bătăile celor ce neavând răbdare se leapădă de Domnul; strigarea izbândirei dumnezeesti; ranele ce vor fi la sfârșit.

Și am văzut când au deschis Mielul una din cele șapte peceși, și am auzit pre unul din cei patru viețuitori zicând cu glas ca de tunet: vino și vezi.

2. Și am văzut, și iată un cal alb; și cel ce șede pre el aveă arc; și s'a dat lui cunună; și a ieșit biruind, și ca să biruiască.

3. Și când a deschis a doua pecețe, am auzit pre al doilea viețuitor zicând: vino și vezi.

4. Și a ieșit alt cal, roib; și celui ce șede pre el s'a dat lui să iă pacea de pre pământ, și ca unul pre altul să se junghie; și s'a dat lui sabie mare.

5. Și când a deschis pecețea a treia, am auzit pre viețuitorul al treilea zicând: vino și vezi. Și am văzut, și iată un cal negru; și cel

5. 1. Apoc. 4, 3; Ez. 2, 9.

5. Fac. 49, 9; Is. 11, 1. 7. Apoc. 4, 2.

10. Apoc. 1, 6; 20, 6; 22, 5.

11. Dan. 7, 10.

6. 1. Apoc. 4, 6; 5, 6. 3. Apoc. 4, 7.

4. Zab. 1, 8; Is. 9, 20.

5. Apoc. 4, 7.

ce ședeă pre el aveă cumpănă în mâna sa.

6. Și am auzit glas în mijlocul celor patru viețuitori zicând: un hinic de grâu într'un dinar, și trei hinici de orz într'un dinar; și untuldelemn și vinul să nu vătămași.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul viețuitorului celui al patrulea zicând: vino și vezi.

8. Și am văzut, și iată un cal galben; și celui ce ședeă pre el îi eră numele Moartea, și iadul urmă cu ea. Și s'a dat lor putere ca să omoare preste a patra parte a pământului, cu sabie și cu foamete și cu moarte și de hiarele pământului.

9. Și când a deschis a cincea pecete, am văzut supt jertfelnic sufletele celor junghiași pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea care aveau;

10. Și strigau cu glas mare, zicând: până când, Stăpânul cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele nostru dela cei ce lăcuesc pre pământ?

11. Și fiecăruia li s'a dat veșminte albe și li s'a zis lor: ca să se odihnească încă puțină vreme, până ce se vor plini și cei dimpreună robi cu ei și frașii lor, cari vor să se omoare ca și ei.

12. Și am văzut când a deschis pecetea a șasea, iată, cutremur mare s'a făcut, și soarele s'a făcut negru ca un sac de păr și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pre pământ, precum smochinul leapadă smochinele cele crude ale lui, când se clătește de vânt mare.

14. Și cerul s'a osebit ca o carte învălindu-se, și tot muntele și ostrovl din locurile sale s'au mișcat.

15. Și împărașii pământului și domnii și bogășii și căpitanii și cei puternici, și tot cel rob și cel slobod, s'au ascuns în peșteri și în pietrele munșilor;

16. Și zic munșilor și pietrelor; cădeși preste noi și ne ascundeți pre noi de către fața celui ce șade pre Scaun și de mânia Mielului.

17. Că a venit ziua cea mare a mâniei lui, și cine va puteă să stea?

CAP. 7.

Cei 144 de mii scăpași de rana celor patru îngeri. Gloata nenumărată a celor ce din neamuri au împărășit cu Hristos.

Și după acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru unghiuri ale pământului, fiind cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copacul.

2. Și am văzut alt inger suindu-se dela răsăritul soarelui, având pecetea lui Dumnezeu celui viu, și a strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea;

3. Zicând: nu vătămași pământul nici marea, nici copacii, până ce vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor.

4. Și am auzit numărul celor pecetluiși o sută patruzeci și patru de mii pecetluiși din toată seminția fiilor lui Israil.

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Ruvim douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Gad douăsprezece mii pecetluiși.

6. Din seminția lui Asir douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Neftalim douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Manasi douăsprezece mii pecetluiși.

7. Din seminția lui Simeon douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Levi douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Isahar douăsprezece mii pecetluiși.

8. Din seminția lui Zavulon douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Iosif douăsprezece mii pecetluiși. Din seminția lui Veniamin douăsprezece mii pecetluiși.

9. După acestea am văzut, și iată gloată multă, pre care să o numere nimeni nu puteă, din tot neamul și semințiile și noroadele și limbile, stând înaintea Scaunului, și înaintea Mielului, îmbrăcași în veșminte albe și finici în mâinile lor.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: mântuirea Dumnezeului nostru celui ce șade pre Scaun și Mielului.

8. Apoc. 20, 14. 10. Luc. 16, 7; Ps. 34, 17.
11. Apoc. 3, 5, 14. Ps. 101, 27; Evt. 1, 11
16. Luc. 23, 30.

7. 3. Es. 12, 23; Ez. 9, 4.
9. Apoc. 6, 11.

11. Și toți îngerii stau împrejurul Scaunului și a bătrânilor și a celor patru vieșuitori și au căzut înaintea Scaunului pre fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu;

12. Zicând: amin, bunăcuvântarea și slava și înțelepciunea și mulțămia și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru în vecii vecilor, Amin.

13. Și a răspuns unul din cei bătrâni, zicându-mi mie: aceștia cari sunt îmbrăcați cu veșmintele cele albe cine sunt? Și de unde au venit?

14. Și am zis lui: Doamne tu știi. Și mi-au zis mie: aceștia sunt cei ce vin din necazul cel mare și și-au spălat veșmintele lor, și și-au albit veșmintele lor în sângele Mielului.

15. Pentru aceasta sunt înaintea Scaunului lui Dumnezeu și slujesc lui ziua și noaptea în biserică lui, și cel ce șade pre Scaun se va sălășlui preste ei.

16. Nu vor flămânzi mai mult, nici vor însetoșa mai mult; nici va mai cădea preste ei soarele, nici tot zăduful.

17. Că Mielul cel din mijlocul Scaunului va paște pre ei și îi va povășui pre ei la izvoare de ape vii, și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor.

CAP. 8.

Deschiderea pecetei a șaptea care însemnează rugăciunile sfinților. Cei șapte îngeri cu trâmbițele.

Și când a deschis pecetea a șaptea, s'a făcut făcere în cer ca la o jumătate de ceas.

2. Și am văzut pre cei șapte îngeri cari stau înaintea lui Dumnezeu, și li s'a dat lor șapte trâmbițe.

3. Și alt înger a venit și a stăut la jertfelnic, având cădelnișă de aur, și i s'a dat lui tămâi multe, ca să dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste jertfelnicul cel de aur care este înaintea Scaunului.

4. Și s'a suit fumul tămâilor, cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

5. Și a luat îngerul cădelnișă, și

o a umplut din focul jertfelnicului și o a aruncat pre pământ; și s'a făcut glasuri și tunete și fulgere și cutremuri.

6. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Și îngerul cel dintâiu a trâmbițat și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge și s'au aruncat pre pământ și a treia parte din copaci a ars, și toată iarba verde a ars,

8. Și al doilea înger a trâmbițat, și ca un munte mare arzând cu foc, s'a aruncat în mare și a treia parte din mare s'a făcut sânge,

9. Și a murit a treia parte din zidiri în mare, care aveau sullete, și a treia parte din corăbii s'au stricat.

10. Și al treilea înger a trâmbițat, și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie, și a căzut preste a treia parte din râuri și preste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei se zice Pelin, și s'a făcut a treia parte din ape ca pelinul, și mulți din oameni au murit de ape, că se făcuseră amare.

12. Și al patrulea înger a trâmbițat și s'a rănit a treia parte a soarelui și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor; așa cât s'a întunecat a treia parte a lor, și ziua să nu lumineze a treia parte a ei și noaptea așijderea.

13. Și am văzut și am auzit pre un înger sburând în mijlocul cerului, zicând cu glas mare: vai, vai, vai, celor ce lăcuiesc pre pământ, de celelalte glasuri de trâmbiță ale celor trei îngeri, cari vor să trâmbițeze.

CAP. 9.

Îngerul al cincilea și al șaselea. Lăcustele ce ieșau din adânc. Deslegarea îngerilor dela Eufrat.

Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut o stea din cer căzând pre pământ, și i s'a dat cheia fântânei adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului, și s'a suit fum din fântână, ca fumul unui cuptor mare, și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântânei.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pre

11. Apoc. 5, 11, 12. Apoc. 5, 12.

14. Ioan 21, 15; Evc. 9, 14.

16. Is. 49, 10, Ps. 120, 6.

17. Apoc. 5, 6; Ps. 22, 2; Is. 25, 8.

8. 1. Is. 14, 7; Av. 2, 20.

3. Apoc. 5, 8. 5. Apoc. 4, 5.

pământ, și li s'a dat lor putere precum au putere scorpiile pământului.

4. Și s'a zis lor să nu vatăme iarba pământului, nici toată verdeța, nici toț copacul, fără numai pre oamenii cari nu au pecetea lui Dumnezeu pre frunșile lor.

5. Și li s'a dat lor ca să nu fi omoare pre ei, ci ca să se chinuiască luni cinci și chinul lor ca chinul scorpiei când lovește pre om.

6. Și în zilele acelea vor căuță oamenii moartea și nu o vor află, și vor poști să moară și moartea va fugi dela ei.

7. Și asemănările lăcustelor erau asemenea cailor celor gătiși spre rășboiu, și pre capetele lor ca niște cununi asemenea aurului, și feșele lor ca feșele oamenilor.

8. Și aveau păr ca părul muierilor și dinșii lor erau ca ai leilor.

9. Și aveau zale, ca zalele cele de fier, și sunetul aripelor lor ca sunetul de care cu mulși cai cari aleargă la rășboiu.

10. Și au coade asemenea scorpiilor, și bolduri erau în coadele lor, și puterea lor, a vatămă pre oameni luni cinci.

11. Și au preste ele împărat, pre îngerul adâncului, numele lui evrește este Avvadon, iar în limba e-linească are nume Apollion.

12. Un vaiu a trecut, iată mai vin încă două vaiuri după acestea.

13. Și al șaselea înger a trâmbișat și am auzit un glas din cele patru cornuri ale Jertfelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al șaselea care aveă trâmbișă: desleagă pre cei patru îngeri legași la riul cel mare Eufratul.

15. Și s'au deslegat cei patru îngeri cari erau gătiși spre ceasul și ziua și luna și anul, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimei, două milioane de milioane, și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut caili în vedenie, și pre cei ce ședeau pre ei având zale de foc și de iachint și de piatră pucioasă; și capetele cailor ca capetele leilor, și din gurile lor ieșiau foc și fum și piatră pucioasă.

18. De acestea trei bătăi s'a o-morât a treia parte din oameni, de foc și de fum și de piatră pucioasă ce ieșiau din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor este și în coadele lor; că coadele lor asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Și ceilalși oameni, cari n'au murit de ranele acestea, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor celor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nici a vedeă pot, nici a auzi, nici a umblă;

21. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătorile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor.

CAP. 10.

Îngerul îmbrăcat cu nor și cu curcubeu, vestind sfârșitul lumii. Evanghelistul ia cărticica din mâna lui și o mănâncă.

Și am văzut alt înger tare pogorându-se din cer, îmbrăcat cu nor și curcubeu eră pre capul lui și fața lui ca soarele și picioarele lui ca stâlpii de foc.

2. Și aveă în mâna sa cărticică deschisă, și a pus piciorul lui cel drept pre mare, iar cel stâng pre pământ,

3. Și a strigat cu glas mare, precum răcnește leul, și când a strigat, au grăit cele șapte tunete glasurile sale.

4. Și când au grăit cele șapte tunete glasurile sale, vream să scriu; și am auzit glas din cer zicând mie: peceIUește cele ce au grăit cele șapte tunete și acestea nu le scrie.

5. Și îngerul pre care l-am văzut stând pre mare și pre pământ, și-a ridicat mâna sa spre cer.

6. Și s'a jurat pre cel ce este viu în vecii vecilor, care au zidit cerul și cele ce sunt într'însul și pământul și cele ce sunt într'însul, și marea și cele ce sunt într'însa, că vreme mai mult nu va fi.

7. Ci în zilele glasului îngerului

20. Apoc. 16, 11; Ps. 105, 37; 114, 4.
10. 1. Apoc. 5, 2; 4, 3. 2. Apoc. 5, 1.
3. Ier. 25, 30. 4. Dan. 8, 26.
5. Fac. 14, 22; Dan. 12, 7.
6. A doua Lege 32, 40.
7. Apoc. 11, 15; 1 Cor. 15, 51.

al șaptelea, când va vrea să trâmbițeze, se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine au vestit robilor săi prorocilor.

8. Și glasul care l-am auzit din cer, iarăși a vorbit cu mine și a zis: mergi de ia cărticica cea deschisă în mâna îngerului ce stă pre mare și pre pământ.

9. Și m'am dus la înger și am zis lui: dă-mi mie cărticica. Și mi-a zis: ia-o și o mănâncă pre ea, și va amări pântecul tău; iar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10. Și am luat cărticica din mâna îngerului și o am măncaț pre ea; și eră în gura mea dulce ca mierea, și după ce o am măncaț, s'a amărit pântecul meu.

11. Și îmi zice mie: trebuie tu iarăși să procești la noroade și la neamuri și la limbi și la împărași mulți.

CAP. 11.

Evangelistul ia trestia ca să măsoare biserica. Cei doi marturi omoriți de hiară înviează și se suie în cer. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

Și mi s'a dat mie trestie asemenea unui toiag; și a stătuț îngerul, zicând: scoală-te și măsoară biserica lui Dumnezeu, și jertfelnicul și pre cei ce se închină întru'nsa.

2. Și curtea cea dinafară de biserică o scoate afară, și să nu o măsoari pre ea; că s'a dat neamurilor; și cetatea cea sfântă o vor călca patruzeci și două de luni.

3. Și voiu da celor doi marturi ai mei, și vor proroci zile o mie două sute șasezeci, îmbrăcați cu saci.

4. Aceștia sunt cei doi maslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pământului.

5. Și de va vrea cineva să'i vatăme pre ei, foc iese din gura lor, și mistuește pre vrăjmașii lor; și de va vrea cineva să'i vatăme pre ei, așa trebuie acela să se omoare.

6. Aceștia au putere a închide cerul ca să nu plouă ploaie în zi-

lele prorociei lor; și putere au preste ape a le întoarce în sânge, și a bate pământul cu toată rana, ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor sfârși mărturia lor, hiara care se suie din adânc va face războiu cu ei, și îi va birui pre ei, și îi va omori pre ei.

8. Și trupurile cele căzute ale lor vor zăcea în ulița cetăței cei mari, care duhovnicește se chiamă Sodomă și Eghipeț, unde și Domnul nostru s'au răstignit.

9. Și vor vedeă din noroade și din seminții și din limbi și din neamuri trupurile cele moarte ale lor zile trei și jumătate, și trupurile cele moarte ale lor nu vor lăsa să le puie în mormânturi.

10. Și cei ce lăcuiesc pre pământ se vor bucură de ei, și se vor veseși, și vor trinite daruri unul altuia; că acești doi proroci au chinuit pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

11. Și după acele trei zile și jumătate, Duh de vieată dela Dumnezeu a intrat întru ei, și au stătuț pre picioarele lor; și frică mare a căzuț preste cei ce îi vedeau pre ei.

12. Și au auzit glas mare din cer zicând lor: suiți-vă aici. Și s'au suit în cer pre nor; și i-au văzuț pre ei vrăjmașii lor.

13. Și întru acel ceas s'a făcuț cutremur mare, și a căzuț a zecea parte din cetate, și s'a omorit întru acel cutremur nume de oameni șapte mii; și ceilalți s'au înfricoșat, și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea valu a trecut; al treilea vaiu iată vine degrab.

15. Și al șaptelea înger a trâmbițat, și s'au făcuț glasuri mari în cer, zicând: făcutu-s'au împărățiile lumii ale Domnului nostru și ale Hristosului lui; și va împărăși în vecii vecilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, cari înaintea lui Dumnezeu sed pre scaunele lor, au căzuț pre fețele lor, și s'au închinat lui Dumnezeu.

17. Zicând: mulțămim ție Doam-

7. Apoc. 13, 1; Dan. 7, 21.

8. Apoc. 18, 10; Lucă 13, 34.

10. Apoc. 8, 13.

11. Ez. 37, 5; Lucă 7, 16.

13. Apoc. 16, 18. 14. Apoc. 9, 12.

15. Apoc. 10, 7; 12, 10; Dan. 2, 44.

16. Apoc. 4, 4. 17. Apoc. 4, 8.

9. Ez. 3, 1.

11. 1. Apoc. 21, 15; Ez. 40, 3.

2. Apoc. 13, 5. 3. Apoc. 12, 6.

4. Zab 4, 3. 5. 4 Imp. 1, 10.

6. 3 Imp. 17, 1; Eș. 7, 19.

ne Dumnezeule atotfăcătorule, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii; că ai luat puterea ta cea tare, și ai împărășit.

18. Și neamurile s'au mânieat, și a venit mâniea ta și vremea celor morți, ca să se judece, și să dai plată robilor tăi prorocilor și sfinților și celor ce se tem de numele tău, celor mici și celor mari; și să strici pre cei ce strică pământul.

19. Și s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer, și s'a văzut scrierul legii lui în biserica lui; și s'au făcut fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

CAP. 12.

Femeia și balaurul. Goanele bisericeii. Răsboiul între sfinții îngeri și puterile cele rele. Căderea balaurului.

Și semn mare s'a văzut în cer; și o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna supt picioarele ei, și pre capul ei cunună din douăsprezece stele;

2. Și având în pântec strigă, chinându-se și muncindu-se să nască.

3. Și s'a văzut alt semn în cer; și iață un balaur mare roșu, având capete șapte și coarne zece, și pre capetele lui șapte cununi.

4. Și coada lui trage a treia parte din stelele cerului, și le-a aruncat pre ele pre pământ; și balaurul a stătut înaintea muierii cei ce vrea să nască, ca, când va naște pre fiul ei, să'l mănânce.

5. Și a născut fiu parte bărbătească, care va să pască toate neamurile cu toiag de fier; și s'a răpit fiul ei la Dumnezeu și la Scaunul lui.

6. Și muieria a fugit în pustie, unde are loc găsit dela Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea zile o mie două sute șasezeci.

7. Și s'a făcut răsboiu în cer; Mihail și îngerii lui au dat răsboiu cu balaurul; și balaurul a dat răsboiu și îngerii lui,

8. Și nu au biruit; nici loc s'a aflat lor mai mult în cer.

18. Apoc. 6, 16; 19, 12.

19. Apoc. 8, 5; 18, 21; 15, 5.

12. 1. Apoc. 15, 1. 2. Mich. 4, 10.

3. Apoc. 13, 1; Eș. 20, 3.

5. Apoc. 2, 12; 19, 15; Ps. 2, 9.

6. Dan. 12, 11; Mat. 2, 13.

7. Dan. 10, 13; 12, 1.

9. Și s'a aruncat balaurul cel mare, șarpele cel vechiu, care se chiamă diavolul și satana, cel ce înșală toată lumea; s'a aruncat pre pământ, și îngerii lui cu el s'au aruncat.

10. Și am auzit glas mare în cer, zicând: acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărășia Dumnezeului nostru, și puterea Hristosului lui; că s'a aruncat pârătorul frașilor noștri, cel ce pâră pre ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.

11. Și ei l-au biruit pre el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit sufletele lor până la moarte.

12. Pentru aceasta, bucurați-vă cerurile și cei ce locuiesc întru însele. Vai celor ce lăcuiesc pământul și marea! Că s'a pogorît diavolul la voi, având mânia mare, știind că puțină vreme are.

13. Și când a văzut balaurul că s'a aruncat pre pământ, a gonit pre muieria care a născut parte bărbătească.

14. Și muierii s'au dat două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustie la locul său, unde se hrănește acolo vreme și vremi și jumătate de vreme, de către fața șarpelui.

15. Și a slobozit șarpele după muierie din gura sa apă ca un rîu, ca să o ducă rîul pre ea.

16. Și a ajutat pământul muierii, și și-a deschis pământul gura sa, și a înghițit rîul care l-a slobozit balaurul din gura sa.

17. Și s'a mânieat balaurul pre muierie, și s'a dus să facă răsboiu cu ceilalți din seminția ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și au mărturiea lui Iisus Hristos.

CAP. 13.

Hiara cea cu șapte capete și zece coarne. Altă hiară cu două coarne în ajutorul celei dintâiu. Numele hiarei.

Și am stătut pre nisipul mării, și am văzut suindu-se din mare o hiară, care avea capete șapte și

9. Apoc. 20, 2; Lucă 10, 18; Ioan 12, 31; Fac. 3, 1. 10. Apoc. 11, 15; 19, 1.

11. Rom. 8, 37 și 16, 20.

12. Apoc. 18, 2; Ps. 95, 11.

13. Fac. 3, 15. 11 Is. 40, 31; Dan. 7, 25.

15. Apoc. 17, 15.

17. Apoc. 14, 12; 1 Ioan 5, 10.

13. 1. Apoc. 17, 3, sq.; Dan. 7, 7.

coarne zece, și preste coarnele ei zece steme, și preste capetele ei nume de hulă.

2. Și hiara care o am văzut eră asemenea pardosului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ei ca gura leului; și i-a dat ei balaurul puterea sa și scaunul său, și stăpânire mare.

3. Și am văzut unul din capetele ei ca și cum ar fi junghiat spre moarte; și rana morței ei s'a vindecat; și s'a mirat tot pământul dinapoia hiarei.

4. Și s'au închinat balaurului celui ce a dat putere hiarei; și s'au închinat hiarei, zicând: cine este asemenea hiarei? Cine poate să se bată cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăia mari și hule; și s'a dat ei stăpânire să facă războiu luni patruzeci și două.

6. Și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui, și cortul lui, și pre cei ce lăcuesc în cer.

7. Și s'a dat ei să facă războiu cu sfînșii, și să-i biruească pre ei; și s'a dat ei stăpânire preste toată seminția și limba și neamul.

8. Și se vor închină ei toți cei ce lăcuesc pre pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului celui junghiat dela înțemeierea lumii.

9. De are cinevă ureche, auză.

10. De adună cinevă robie, în robie merge; de va ucide cinevă cu sabia, trebue și el de sabie să seucidă. Aici este răbdarea și credința sfînșilor.

11. Și am văzut altă hiară suindu-se de pre pământ; și aveă două coarne asemenea mielului, și grăia ca un balaur.

12. Și toată stăpânirea hiarei celei dintâi o face înaintea ei, și face pământul și pre cei ce lăcuesc pe dânsul ca să se închine hiarei celei dintâi, a cărei rana cea de moarte s'a vindecat.

13. Și face semne mari, ca și foc să facă să se pogoare din cer pre pământ înaintea oamenilor,

14. Și înșală pre cei ce lăcuesc pre pământ pentru semnele care i s'au dat ei să facă înaintea hiarei; zicând celor ce lăcuesc pre pământ, să facă chip hiarei care are rana sabiei, și a trăit

15. Și s'a dat ei a dà duh chipului hiarei, ca să și grăească chipul hiarei, și să facă ca, câși nu se vor închină chipului hiarei, să se omoare.

16. Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogăși și pre cei săraci, și pre cei slobozi și pre cei robi, ca să le deă lor semn preste mâna lor cea dreaptă, sau preste frunțile lor.

17. Și ca nimeni să nu poată cumpără sau vinde, fără numai cel ce are semnul, sau numele hiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul hiarei; că număr de om este, și numărul ei, șase sute șasezeci și șase.

CAP. 14.

Mielul pe muntele Sion cu cei 144 mii. Trei îngeri vestitori. Cel ce șade pre nor cu secera. Un înger secerător și unul culegător de vie.

Și am văzut, și iată, un Miel stând pre muntele Sionului, și cu el o sută patruzeci și patru de mii, carii aveau numele Tatălui lui, scris pre frunțile lor.

2. Și am auzit glas din cer, ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunet mare; și glas am auzit de alături zicând cu alăutele lor;

3. Și cântă ca o cântare nouă înaintea Scaunului, și înaintea celor patru vieșuitori, și a bătrânilor; și nimeni nu puteă cunoaște cântarea, fără numai cele o sută patruzeci și patru de mii, cei cumpărați de pre pământ.

4. Aceștia sunt cari cu muieri nu s'au întinat; că sunt feciorelnici. Aceștia sunt cari merg după Miel

2. Apoc. 12, 3. 5. Apoc. 17, 8.

4. Apoc. 18, 18.

5. Dan 7, 8, 11; Apoc. 11, 2.

7. Apoc. 11, 7; Dan. 7, 21.

8. Apoc. 17, 8; Fil. 4, 3.

9. Apoc. 2, 7, sq.

10. Fac 9, 6; Is. 33, 1; Ier. 15, 2; Apoc.

14. 12. 12. Apoc. 7, 4, 3.

13. Mat. 24, 24; 2 Tes. 2, 9.

14. A doua Leg. 13, 1

15. Apoc. 14, 9; Dan. 3, 5'

16. Apoc. 19, 20.

17. Apoc. 14, 11; 15, 2.

18. Apoc. 17, 9.

14. 2. Apoc. 1, 15. 4. Apoc. 5, 9.

ori unde se va duce. Aceștia sunt cumpărași din oameni, pângă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s'a aflat viclesug; că nevinovați sunt înaintea Scaunului lui Dumnezeu.

6. Și am văzut alt înger sburând în mijlocul cerului, având evanghelie veșnică ca să binevestească celor ce lăcuiesc pe pământ, și la tot neamul și seminția și limba și norodul,

7. Zicând cu glas mare: temeți-vă de Dumnezeu, și dați lui slavă; că a venit ceasul judecăței lui; și vă închinați celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8. Și alt înger a urmat, zicând: a căzut, a căzut Vavilonul, cetatea cea mare, că din vinul mâniei curviei ei a adăpat toate neamurile.

9. Și al treilea înger a urmat lor, zicând cu glas mare: oricine se închină hiarei și chipului ei, și ia semnul ei pre fruntea sa, sau pre mâna sa,

10. Și acesta va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mâniei lui; și se va chinul cu foc și cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngeri, și înaintea Mielului;

11. Și fumul chinului lor în vecii vecilor se suie; și nu au odihnă ziua și noaptea, cei ce se închină hiarei și chipului ei, și cel ce ia semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților; aici cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit glas din cer zicând mie, scrie: fericiți cei morși, cari în Domnul mor de acum; așa, zice Duhul, ca să se odihnească de ostenelele lor; iar faptele lor, vor urmă cu ei.

14. Și am văzut și iată nor alb, și cel ce ședeă pre nor asemenea cu Fiu al Omului, având în capul lui cunună de aur, și în mâna lui secere ascuțită.

15. Și alt înger a eșit din bise-

rică strigând cu mare glas celui ce ședeă pre nor: trimite secera ta, și seceră; că ți-a venit fie ceasul de a seceră; că s'a uscat secerișul pământului;

16. Și a aruncat cel ce ședeă pre nor secera sa pre pământ; și s'a secerat pământul.

17. Și alt înger a eșit din biserică cea din cer, având și el seceră ascuțită.

18. Și alt înger a ieșit din jertfelnic, având stăpânire preste foc; și a strigat cu glas mare celui ce aveă secera cea ascuțită, zicând: trimite secera ta cea ascuțită, și culege strugurii viei pământului; că s'au copt strugurii ei.

19. Și a aruncat îngerul secera lui pre pământ, și a cules viea pământului, și o a pus în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Și s'a călcat teascul afară de cetate, și a ieșit sânge din teasc, până la frăele cailor, de o mie și șasesute de stadii.

CAP. 15.

*Cei șapte îngeri aducători de rane.
Marea cea de sticlă.*

Și am văzut alt semn în cer, mare și minunat, șapte îngeri având șapte rane cele de apoi; că întru acelea s'a săvârșit mâniea lui Dumnezeu.

2. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pre cei ce biruiau din hiară, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stând pre marea cea de sticlă, având alăute ale lui Dumnezeu.

3. Și cântă cântarea lui Moisi robului lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeule Atotfiitorule; drepte și adevărate căile tale, împărate al sfinților.

4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu ești unul sfânt; că toate neamurile vor veni și se vor închină

5. Sof. 3, 13. 6. Apoc. 8, 13.
7. A doua Leg. 32, 3; Fapt. 14, 15.
8. Apoc. 18, 2; Is. 21, 9; Dan. 4, 27; Ier. 51, 7. 10. Apoc. 16, 19; Ps. 74, 8, sq. Is. 51, 22; Ier. 25, 15.
11. Apoc. 19, 3; Is. 34, 10.
12. Apoc. 13, 10; 12, 17.
13. Apoc. 19, 9; Evr. 4, 10.
14. Apoc. 1, 13; Ez. 1, 26; Dan. 7, 13.
15. Ioil 3, 13; Mat. 13, 39.

18. Ioil 3, 18,
20. Is. 63, 3; Plâng. 1, 13.
15. 1. Apoc. 12, 1; 17, 1.
2. Apoc. 4, 6; 12, 11; 5, 8.
3. Es. 15, 1; Ps. 110, 2 și 144, 18; A doua Leg. 32, 1. 4. Ier. 10, 7.

înaintea ta; că dreptățile tale s'au arătat.

5. Și după acestea am văzut, și iată, s'a deschis biserica cortului mărturiei în cer;

6. Și au eșit cei șapte îngeri din biserică, carii aveau cele șapte rane, îmbrăcați cu în curat și strălucit, și încinși împrejurul pieptului cu brăe de aur.

7. Și unul din cei patru vieștorii a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline de mânia lui Dumnezeu, celui viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut biserica de fum din slava lui Dumnezeu, și din puterea lui; și nimeni nu putea să intre în biserică, până ce se vor sfârși cele șapte rane ale celor șapte îngeri.

CAP. 16.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

Și am auzit glas mare din biserică zicând celor șapte îngeri: duceți-vă și vărsați cupele mâniei lui Dumnezeu pre pământ.

2. Și s'a dus cel dintâiu și a vărsat cupa sa pre pământ, și s'a făcut rană rea și mare în oamenii cei ce aveau semnul hiarei și în cei ce s'au închinat chipului ei.

3. Și al doilea inger a vărsat cupa sa în mare, și s'a făcut sânge ca de mort, și tot sufletul viu a murit în mare.

4. Și al treilea inger a vărsat cupa sa în riuri și în izvoarele apelor, și s'au făcut sânge.

5. Și am auzit pre ingerul apelor zicând: drept ești Doamne, cel ce ești, și cel ce erai și cel cuvios, că ai judecat acestea.

6. Că sângele sfinților și al prorocilor au vărsat și sânge le-ai dat lor să bea, că vrednici sunt,

7. Și am auzit pre altul din jertfelnic zicând: așa Doamne, Dumnezeule Atotșitorule, adevărate și drepte sunt judecățile tale,

8. Și al patrulea inger a vărsat

cupa sa preste soare, și i s'a dat lui să pălească pre oameni cu foc.

9. Și s'au pălit oamenii cu pălitură mare și au hulit numele lui Dumnezeu, celui ce are stăpânire preste ranele acestea, și nu s'au pocăit ca să dea slavă lui.

10. Și al cincilea inger a vărsat cupa sa preste scaunul hiarei, și s'a făcut împărăția ei întunecoasă, și își mușcau limbele lor de durere.

11. Și au hulit pre Dumnezeuul cerului de durerile lor și de ranele lor și nu s'au pocăit de faptele sale.

12. Și al șaselea inger a vărsat cupa sa preste riul cel mare Eufrațul și a secat apa lui, ca să gătească cale împărășilor celor dela rășăriturile soarelui.

13. Și am văzut din gura balaurului și din gura hiarei și din gura prorocului celui mîncinos, trei dhuri necurate asemenea broaștelor.

14. Că sunt dhuri ale dracilor, care fac semne, care merg la împărășii pământului și a toată lumea, ca să'i adune pre ei la rășboiul zilei cei mari a lui Dumnezeu Atotșitorului.

15. Iată viu ca furul. Fericit este cel ce priveghează și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol, și vor vedeă rușinarea lor.

16. Și i-a strâns pre ei la locul ce se cheamă evreește Armagheddon.

17. Și al șaptelea inger a vărsat cupa sa în aer, și a ieșit glas mare din biserică cerului dela Scaun zicând: s'a făcut.

18. Și s'au făcut glasuri și fulgere și tunete și cutremur mare s'a făcut, în ce fel nu s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre pământ, ca acest cutremur, așa mare.

19. Și s'a făcut cetatea cea mare în trei părți și cetățile neamurilor au căzut și Vavilonul cel mare a venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ca să'i dea lui paharul vinului mâniei iușimei lui.

20. Și tot ostrovul a fugit și munții nu s'au aflat.

5. Apoc. 11, 19.
6. Apoc. 1, 13; Ez. 9, 2.
7. Apoc. 4, 9; Ez. 22, 31.
8. Is. 6, 4; Eș. 40, 35.
16. 1. Eș. 17, 10; Apoc. 15, 7.
2. Eș. 9, 10. 5. Ps. 118, 137.
7. Apoc. 19, 2; 13, 3.

9. Apoc. 13, 6 și 9, 20. 10. Apoc. 13, 2.
11. Apoc. 9, 20. 12. Is. 11, 15.
14. 3 Imp. 20, 21; Mat. 24, 24; 2 Tes. 2, 9.
15. 1 Tes. 5, 2; 2 Cor. 5, 3; Luc. 12, 37.
16. Zab. 12, 11. 17. Apoc. 21, 6.
18. Apoc. 4, 5.
19. Apoc. 14, 10; 17, 5; Is. 51, 22.
20. Apoc. 6, 14.

21. Și grindină mare ca talantul s'a pogorât din cer preste oameni; și au hulit oamenii pre Dumnezeu de rana grindinei, că mare este rana ei foarte.

CAP. 17.

Unul din cei șapte îngeri descopere Evanghelistului surparea cetății. Cele șapte capete și zece coarne. Tâlcuirea vedeniei.

Și a venit unul din cei șapte îngeri cari aveau cele șapte cupe și a grăit cu mine, zicând; vino să'ți arăt fie judecata curvei cei mari, care șade preste apele cele multe.

2. Cu care au curvit împărașii pământului și s'au îmbătat de vinul curviei ei, cei ce lăcuesc pre pământ.

3. Și m'a dus pre mine în pustie în duh și am văzut o muiere șezând pre o hiară roșie, plină de numi de hulă, care aveă capete șapte și coarne zece.

4. Și muierea eră îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritari, având pahar de aur în mâna ei plin de urâciuni și de necurășia curviei sale;

5. Și în fruntea ei nume scris: Taină, Vavilonul cel mare, maica curvelor și a spurcăciunilor pământului.

6. Și am văzut pre muiere beată de sângele sfinșilor și de sângele martorilor lui Iisus, și m'am mirat văzându-o pre ea, cu mirare mare.

7. Și mi-a zis îngerul: penitruce te-ai mirat? Eu voiu spune fie taina muierei și a hiarei ce o poartă pre ea care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Hiară care o ai văzut eră și nu este, și va să se suie din adânc și în pieire să meargă, și se vor miră cei ce lăcuesc pre pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieșii dela întemeierea lumii, văzând pre hiara că eră și nu este, măcar că este.

9. Aici este mințea cea ce are înțelepciune. Cele șapte capete sunt

șapte munși, unde șade muierea preste ei.

10. Și împărași șapte sunt, cinci au căzut și unul este și celalt încă n'a venit, și când va veni, pușin trebue el să rămăe.

11. Și hiara care eră și nu este, și acesta al optulea este, și din cei șapte este și întru pieire merge.

12. Și cele zece coarne care le-ai văzut, zece împărași sunt, cari încă n'au luat împărășia, ci stăpânire ca niște împărași într'un ceas iau cu hiara.

13. Aceștia un gând au, și puterea și stăpânirea lor o vor dă hiarei.

14. Aceștia cu Mielul vor face rășboiu, și Mielul îi va birul pre ei, că este Domnul domnilor și împăratul împărașilor, și cei cu el sunt chemași și aleși și credincioși.

15. Și îmi zice mie; apele care le-ai văzut unde șade curva, sunt noroadă și gloate și neamuri și limbi.

16. Și cele zece coarne care le-ai văzut la hiară, aceștia vor urf pre curvă și pustie o vor face pre ea și goală și cărnurile ei vor mânca și pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu au dat în inimile lor ca să facă ștutul lui, și să facă un gând, și să deă împărășia lor hiarei, până ce se vor sfârși graiurile lui Dumnezeu.

18. Și muierea pre care o ai văzut este cetatea cea mare, care are împărășia preste împărașii pământului.

CAP. 18.

Alt înger vestește căderea cetății și strigă norodului să fugă.

Și după acestea am văzut înger pogorându-se din cer, care aveă putere mare și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat întru țările cu glas mare zicând: a căzut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor și pază a tof duhul necurat, și pază a toată pasărea necurată și urfă.

17. 1. Apoc. 15, 1; Ier. 51, 13; Num. 3, 4.

2. Apoc. 14, 8; 18, 9.

3. Mat. 4, 1; Is. 21, 1; Apoc. 21, 10; 13, 1.

4. Apoc. 18, 16; Ier. 51, 7.

5. Apoc. 14, 8; 2 Tes. 2, 7.

6. Apoc. 18, 24. 8. Apoc. 11, 7 și 13, 3;

Eș. 32, 32; Dan. 12, 1. 9. Apoc. 13, 1, 18.

10. Apoc. 20, 3. 12. Dan. 7, 24.

14. Apoc. 19, 16. 15. Is. 8, 7; Ier. 47, 2.

16. Apoc. 18, 8. 17. Apoc. 10, 7.

18. Apoc. 16, 19.

18. 1. Apoc. 10, 1.

2. Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; 13, 21 și 34, 11 sq; Ier. 50, 3; 51, 8.

3. Că din vinul mâniei curviei ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Și am auzit alt glas din cer zicând: ieșiți dintr'însa, norodul meu ca să nu vă împărtășiți cu păcatele ei și ca să nu luați din bătăile ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la cer, și și-au adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Răsplățiți ei precum și ea va răsplătit vouă, și îi îndoiiți ei îndoite după faptele ei; cu paharul cu care a dres, dregeți ei îndoite.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pre atâta dați ei chin și plângere; că întru inima ei zice: șez împărăteasă, și văduvă nu sunt, și plângere nu voi vedea.

8. Pentru aceea într'o zi vor veni ranele ei, moarte și plângere și foamete; și cu foc se va arde; că fare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

9. Și o vor plânge pre ea, și vor tângui de ea împărații pământului, cei ce au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul ardelei ei.

10. Departe stând pentru frica muncii ei, zicând: vai, vai, cetatea cea mare Vavilonul, cetatea cea tare! Că într'un ceas a venit judecata ta.

11. Și neguțătorii pământului plâng și o jelesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult;

12. Povară de aur și de argint și de piatră scumpă și de mărgăritar și de vison și de porfiră și de mătasă și de roș și tot lemnul de fiin, și tot vasul de elefant și tot vasul de lemn scump și de aramă și de fier și de marmoră.

13. Și scorțișoară și tămâieri și mir și tămâie și vin și untdelemn și făină de grâu și grâu și dobitoace și oi și cai și căruțe și robi și suflete de oameni.

14. Și poama poștei sufletului tău

s'a dus dela tine, și toate cele grase și luminate s'au dus dela tine, și mai mult nu le vei mai afla pre ele.

15. Neguțătorii acestora, cari s'au îmbogățit dela ea, departe vor sta pentru frica pedepsei ei, plângând și tânguindu-se;

16. Și zicând: vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vison și cu porfiră și cu roș și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritaruri!

17. Că într'un ceas s'a pusit atâta bogăție. Și tot cărmaciul și toată gloata cea din corăbii și corăbierii, și ori căși lucrează marea, de departe au stătuț,

18. Și strigau văzând fumul arderei ei, zicând: care eră asemenea cu cetatea cea mare!

19. Și își puneau jărână pre capetele lor, și strigau plângând și tânguindu-se, zicând: vai, vai, cetatea cea mare, întru care s'au îmbogățit de prețul ei toți cei ce au corăbii în mare! Că într'un ceas s'a pusit.

20. Vesește-te de ea cerule, și voi sfinți apostoli și proroci; că au judecat Dumnezeu judecata voastră despre dânsa.

21. Și un înger tare a ridicat o piatră mare ca de moară, și o a aruncat în mare, zicând: așa cu pornire se va arunca Vavilonul cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

22. Și glas de lăutari și de muzici și de fluerăși și trâmbițași, nu se va mai auzi întru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu se va mai afla întru tine; și sunet de moară nu se va mai auzi întru tine;

23. Și lumină de făclie nu se va mai ivi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine; că neguțătorii tăi erau boierii pământului; căci cu fermecătorie ta s'au înșelat toate neamurile.

24. Și într'însa s'a aflat sânge de proroci și de sfinți și de toți cei junghiați pre pământ.

3. Ier. 51, 7; Naum, 3, 4.

4. Is. 48, 20; Ier. 50, 8 și 51, 6, 9.

6. Num. 25, 17; Ps. 136, 8.

7. Ier. 50, 29; Is. 47, 7, sq.

8. Is. 47, 9; Ier. 50, 31; Apoc. 17, 16.

9. Apoc. 17, 2; Ez. 26, 16; 27, 30.

10. Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; Ier. 51, 8.

11. Ez. 27, 36.

12. Apoc. 17, 4; Ez. 27, 12, sq.

13. Ier. 50, 13.

16. Apoc. 17, 4. 17. Is. 23, 14; Ez. 27, 27.

18. Is. 34, 10. 19. Is. N. 7, 6; Iov 2, 12.

20. Is. 44, 23; 49, 13; Ier. 51, 48.

22. Is. 24, 8; Ier. 26, 13. 23. Is. 23, 8.

24. Apoc. 17, 6; Mat. 23, 35.

CAP. 19.

*Vîntarea sfinților pentru căderea Va-
lilonului. Nunta și cina Mielului. E-
vanghelistul vede pre Hristos Antihrist
și ai săi aruncați în Ghecna.*

Și după acestea am auzit ca un glas mare de gloată multă în cer, zicând: alilula, mântuirea și slava și cinstea și puterea, Domnului Dumnezeuului nostru;

2. Că adevărate și drepte sunt judecățile lui; că au judecat pre curva cea mare, care a stricat pământul cu curvea sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mâna ei.

3. Și a dona oară a zis: alilula, și fumul ei se sue în vecii vecilor.

4. Și au căzut bătrânii cei douăzeci și patru și cei patru vieșitori și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce șade prz Scaun, zicând: Amin; alilula.

5. Și glas din Scaun a țesit, zicând: lăudați pre Dumnezeuul nostru, toți robii lui, și cei ce vă temeți de dânsul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă și ca un glas de ape multe și ca un glas de tunete tari, zicând: alilula, că au împărășit Domnul Dumnezeu atotșitorul.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm slava lui; că a venit nunta Mielului, și mulerea lui s'a găsit pre sine.

8. Și s'a dat ei ca să se îmbrace cu vison curat și strălucit; că visonul sunt îndreptările sfinților.

9. Și îmi zice mie, scrie: fericiți cel ch/mași la cina nunței Mielului. Și îmi zice mie: aceste cuvinte adevărate sunt ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Și îmi zice mie: vezi, nu împreună cu tine rob sunt, și cu frații tăi cari au mărturiea lui Iisus; lui Dumnezeu te închină; că mărturiea lui Iisus este duhul prorociei.

11. Și am văzut cerul deschis, și tată un cal alb; și cel ce ședeă pre

ei se chemă credincios și adevărat, și întru dreptate judecă și dă războiu.

12. Ochii lui ca para focului, și pre capul lui steme multe; având nume scris, care nimeni nu'l știe, fără numai el.

13. Și îmbrăcat în haină văpsită cu sânge; și se chiamă numele lui Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele din cer urmau după el pre cai albi, îmbrăcați fiind în vison alb și curat.

15. Și din gura lui iese sable ascuțită, ca, cu dânsa să lovească neamurile; și el le va paște pre ele cu tolag de fier; și el calcă teascușul vinului mânlei și iușimei lui Dumnezeu atotșitorului.

16. Și are preste halna și preste coapsa sa numele scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

17. Și am văzut pre un înger stând în soare; și a strigat cu glas mare, zicând tuturor pasărilor celor ce zboară în mijlocul cerului: veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu;

18. Ca să mâncați trupuri de înșărași și trupuri de căpitanii și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce șed pre ei și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi și celor mici și celor mari.

19. Și am văzut pre hiară și pre împărașii pământului, și oștile lor adunate ca să facă războiu cu cel ce șade pre cal, și cu oastea lui.

20. Și s'a prins hiară, și cu ea prorocul cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pre cel ce au luat semnul hiară, și pre cel ce s'au închinat chipului ei. Vii s'au aruncat amândoi în lazarul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

21. Și ceilalți s'au ucis cu sabia celui ce ședeă pre cal, care ieșiă din gura lui; și toate pasările s'au săturat din trupurile lor.

10. 1. Apoc. 12, 10; Ps. 103, 35.

2. Apoc. 16, 7; Ier. 51, 25; Ps. 9, 12.

3. Is. 34, 10, 4. Ps. 105, 48.

6. Apoc. 11, 15.

7. Ps. 117, 23; Mat. 22, 2; 25, 10.

8. Ps. 44, 14, sq. 9. Lucă 14, 16.

10. Fapt. 10, 25. 11. Apoc. 6, 2.

12. Apoc. 1, 14.

13. Fac. 49, 11; Is. 63, 1; Ioan 1, 1, 14.

14. Apoc. 4, 4. 15. Ps. 2, 9; Is. 63, 3.

16. Apoc. 17, 14; 1 Tim. 6, 15.

17. Ez. 39, 4. 18. Is. 49, 26.

20. Apoc. 13, 1, 15; Is. 30, 33; Dan. 7, 11.

CAP. 20.

Satana legat. Mia de ani. Scaunle gălile mărturisitorilor lui Hristos. Învierea cea dintâiu și moartea a doua. Gog și Magog. Învierea cea de obște.

Și am văzut înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pre balaur, pre șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana, și l-a legat pre el o mie de ani.

3. Și l-a băgat pre el în adânc, și l-a închis, și a pecelluit deasupra lui, ca să nu înșele mai mult pre neamuri, până se vor plini o mie de ani; și după acestea trebuie el să se deslege puțină vreme.

4. Și am văzut scaune, și au șezut pre ele, și judecată li s'a dat lor; și pre sufletele celor tăieși pentru mărturia lui Iisus, și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat literei, nici chipului ei, și n'au luat semnul pre fruntea lor, și pre mâna lor; și au viețuit și au împărășit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morși n'au învocat până nu se va sfârși miea cea de ani. Aceasta este învierea cea dintâiu.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâiu; preste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoși ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăși cu el o mie de ani.

7. Și dacă se va plini acea mie de ani, se va deslega satana din temnița lui,

8. Și va ieși să înșele neamurile cele ce sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să'i adune pre ei la războiu; al căror număr este ca nisipul mării.

9. Și s'au suit pre latul pământului, și au încunjurat tabăra sfinților, și cetatea cea iubită; și s'a pogorât foc dela Dumnezeu din cer, și i-a mâncat pre ei.

10. Și diavolul cel ce îi înșelă pre ei, s'a aruncat în iazărul cel de

foc și de platră pucioasă, unde este liara și prorocul cel mincinos, și se vor chinui ziua și noaptea în veclii vecilor.

11. Și am văzut scaun alb mare, și pre cel ce ședeă pre el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor.

12. Și am văzut pre morși, pre cei mici și pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; și cărți s'au deschis; și altă carte s'a deschis, care este a vieții; și s'au judecat morșii din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

13. Și marea a dat pre morșii cei dintr'însa; și moartea și iadul au dat pre morșii cei dintr'înșii; și s'au judecat fiecare după faptele lor.

14. Și moartea și iadul s'au aruncat în iazărul cel de foc. Aceasta este moartea cea a doua.

15. Și oricare nu s'a aflat scris în cartea vieții, s'a aruncat în iazărul cel de foc.

CAP. 21.

Cer și pământ nou. Ierusalimul cel de sus. Cuvintele celui ce șade pre Scaun. Îngerul ce măsură cetatea sfinților.

Și am văzut cer nou și pământ nou; că cerul cel dintâiu și pământul cel dintâiu au trecut, și marea nu mai este.

2. Și eu Ioan am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se dela Dumnezeu din cer, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului său.

3. Și am auzit glas mare din cer zicând: iată, corful lui Dumnezeu cu oamenii, și se va sălășiui cu ei, și ei vor fi noroade ale lui, și însuș Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor; și moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va fi mai mult; că cele dintâiu au trecut.

5. Și au zis cel ce ședeă pre Scaun:

12. Apoc. 3, 5; Fil. 4, 3. Dan. 7, 10

13. Is. 26, 19.

14. Apoc. 6, 8; 1 Cor. 15, 26,

15. Mat. 25, 41.

21. 1. Is. 65, 17; 2 Petr. 3, 13.

2. Gal. 4, 26. 3. 2 Cor. 2, 16; Is. 37, 28.

4. Apoc. 7, 17; Is. 35, 10.

5. Apoc. 4, 2; Is. 43, 19; 2 Cor. 5, 17.

20. 1. Apoc. 1, 18. 2. Apoc. 12, 9.

4. Dan. 7, 9. 5. Is. 26, 14.

6. Apoc. 5, 10. 8. Ez. 38, 2. 9. Ez. 39, 6.

10. Apoc. 19, 20; 14, 10.

le fac nouă. Și îmi zice mie, că cuvintele acestea adevărate și credincioase sunt.

5. Și mi-a zis mie. S'a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu cel însetat voiu da în dar din isvorul apei vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni toate; și eu voiu fi lui Dumnezeu, și el va fi mie fiu.

8. Iar celor fricoși și necredincioși și păcătoși și spurcați și ucigași și curvari și fermecători și închinători de idoli și tuturor celor mincinoși, partea lor în iazărul cel ce arde cu foc și cu piatră pucioasă; care este moarlea cea a doua.

9. Și a venit către mine unul din cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte cupre, care erau pline de cele șapte rane cele mai de pre urmă, și a grăit cu mine, zicând: vino, să-ți arăt fle mulerea, mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pre mine în duh într'un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfânt, pogorându-se din cer dela Dumnezeu,

11. Având slava lui Dumnezeu, și luminătorul ei asemenea cu piatră prea scumpă, ea, cu piatra iaspis, ce este ca cristalul;

12. Și având zid mare și înalt, având porți douăsprezece, și la porți îngeri doisprezece, și nume scrise deasupra, care sunt cele douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel;

13. Despre răsărit porți trei; despre mlazănoapte porți trei; despre mlazăzi porți trei; și despre apus porți trei.

14. Și zidul cetății avea temelii douăsprezece, și într'însele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbiă cu mine avea trestie de aur ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru coluri, și lungimea ei este atâta cât și lățimea; și a măsurat cetatea cu trestiea, la stadii de douăsprezece mii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei întocma sunt.

17. Și a măsurat zidul ei, de o sută patruzeci și patru de coși, măsură a omului, care este a îngerului.

18. Și eră zidirea zidului ei, iaspis; și cetatea, aur curat, asemenea sticlei cel curate.

19. Și temelile zidului cetății erau cu toată piatra scumpă împodobite. Temelia cea dintâiu, iaspis; a doua safir; a treia halchidon, a patra smaragd;

20. A cincea sardonix; a șasea sardonix; a șaptea hrisolit; a opta viril; a noua topaz; a zecea hrisoprasos; a unsprezecea iachint; a douăsprezecea ametist.

21. Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritari; fiecare poartă eră dintr'un mărgăritar; și ulița cetății eră aur curat, ca sticla cea luminoasă,

22. Și biserică n'am văzut întru dânsa; că Domnul Dumnezeu a totfiitorul este biserică ei și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întru ea; că slava lui Dumnezeu o a luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile celor ce se mântuiesc întru lumina ei vor umbla; și împărașii pământului aduc slava și cinstea lor întru dânsa.

25. Și porțile ei nu se vor închide ziua; că noaptea nu va fi acolo.

26. Și vor aduce slava și cinstea neamurilor întru dânsa.

27. Și nu va intra întru dânsa tot ce este spurcat, și face spurcăciune, și minciună; fără numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

CAP. 22.

Rîul cel limpede ieșind din Scaun. Vedenia Apostolului vrednică de credință. Hristos Dumnezeul prorocilor și scăpân al tuturor. Porunca de a propovedui Apocalipsa. Chemarea arătării cei slăvite a lui Hristos. Blestem asupra celor ce vor strică această carte.

Și mi-a arătat mie rîul limpede al apei vieții, luminos ca cristalul, ieșind din Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

6. Apoc. 1. 8.

7. Apoc. 2, 26; Zab. 8, 8; Evr. 8, 10.

8. Apoc. 22, 15. 9. Apoc. 15, 1; 6, 7; 19, 7.

10. Ez. 40, 2. 11. Ez. 48, 35.

12. Ez. 48, 31. 14. Efes. 2, 20.

15. Ez. 40, 3. Zab. 2, 1.

19. Ez. 28, 17; Is. 54, 11. 21. Apoc. 22, 2.

23. Apoc. 22, 5; Is. 60, 19.

24. Is. 60, 3. 25. Is. 60, 11; Apoc. 22, 5.

27. Fil. 4, 3. Ioil 3, 17.

22. 1. Ez. 47, 1, 12; Zab. 14, 8.

2. În mijlocul uliței ei, și a rîului de o parte și de alta, lemnul vieței, făcând roduri douăsprezece, în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele lemnului spre sănătatea neamurilor.

3. Și tot blestemul nu va mai fi acolo; și Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într'însa; și slugile lui vor sluji lui;

4. Și vor vedea fața lui și numele lui pre frunzele lor.

5. Și noapte nu va fi acolo; și trebuință nu au de făclie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îl luminează pre ei; și vor împărăși în vecii vecilor.

6. Și mi-a zis mie: aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeu sfîinșilor proroci au trimis pre îngerul său să arate robilor săi cele ce trebue să fie degrab.

7. Iată viu degrab; fericit este cel ce păzește cuvintele prorociei cărței acestela.

8. Și eu Ioan cel ce văz și auz acesteia. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului ce îmi arătă mie acesteia.

9. Și îmi zice: vezi, nu; că împreună cu tine rob sunt, și cu frații tăi proroci și cu cel ce păzesc cuvintele cărței acestela; lui Dumnezeu te închină.

10. Și îmi zice: să nu pecetluiești cuvintele prorociei cărței acestela; că vremea aproape este.

11. Cel ce face strâmbătate, mai facă strâmbătate; și cel ce se spurcă, mai spurce-se; și cel drept, mai facă dreptate; și cel sfînt, mai sfîntea-se.

12. Iată viu degrab; și ște este cu mine, ca să dau precum va fi fapta lui.

13. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul, cel dintîiu și cel de pre urmă.

14. Fericit cel ce fac poruncile lui, ca să fie stăpîntirea lor preste lemnul vieței și pre porți să intre în cetate.

15. Iar afară câinii și fermecătorii și curvarii și ucigașii și închinătorii de idoli și tot cel ce iubește și face minciună.

16. Eu Iisus am trimis pre îngerul meu ca să mărturisească vouă acesteia în biserici. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua cea strălucitoare și de dimineață.

17. Și duhul și mireasa zic: vino. Și cel ce aude să zică: vino. Și cel însetat să vie. Și cel ce, voește, iată apa vieței în dar.

18. Că mărturisesc la tot cel ce aude cuvintele prorociei cărței acestea. De va adăoga cineva la acesteia, va pune Domnul Dumnezeu preste el toate ranele cele scrise în cartea aceasta;

19. Și de va scoate cineva din cuvintele cărței prorociei acestela, va scoate Dumnezeu partea lui din cartea vieței și din cetatea cea sfîntă și din cele scrise în cartea aceasta.

20. Zice cel ce mărturisește acesteia: așa, viu curînd, Amin. Așa, vino, Doamne Iisuse.

21. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi toți, Amin.

12. Apoc. 3, 11; Rom. 2, 6.

13. Apoc. 1, 8; 2, 8; 21, 6; Is. 41, 4; 44, 6; 48, 12.

14. Apoc. 21, 8; 1 Cor. 6, 10.

15. Apoc. 1, 1, 2; Apoc. 5, 5; Is. 1, 10; Rom. 15, 12; 2 Petr. 1, 19.

16. Apoc. 21, 6; Is. 55, 1; Ioan 7, 37.

17. A doua Lege 4, 2; Fil. 4, 3.

18. Apoc. 1, 7.

SFÂRȘIT ȘI LUI DUMNEZEU SLAVĂ.

